BIBLIJA

SENASIS TESTAMENTAS
NAUJASIS TESTAMENTAS

Aštuntas pataisytas leidimas

Leidykla *Ganytojas*

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų
informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

ISBN 978-9986-675-71-6
Printed in Finland by St Michel Print, 2022

LEIDĖJŲ ŽODIS

Praėjo 26 metai nuo to laiko, kai atkūrus Lietuvos nepriklausomybę pasirodė pirmas viso Šventojo Rašto leidimas vienoje knygoje dabartine lietuvių kalba. Tuomet, 1996-aisiais, suredagavome ir išleidome JAV gyvenusio metodistų dvasininko Kosto Burbulio parengtą Biblijos vertimą.

Po pirmojo Šventojo Rašto leidimo buvo išspausdinti dar septyni (1996 m., 1999 m., 2004 m., 2007 m., 2010 m., 2014 m. ir 2019 m.) leidimai. Džiugu, kad Dievo žodžio alkis mūsų tautoje nemažėja – tai paskatino išleisti pataisytą Šventojo Rašto vertimą. Taisydami Biblijos teksto vertimą išlaikėme tas pačias nuostatas, kuriomis vadovavomės ruošdami ir ankstesnius leidimus: Senojo Testamento vertimą derinome su *Karaliaus Jokūbo Biblijos* vertimu (*King James Version*), o Naujojo Testamento vertimą tikslinome remdamiesi graikiškais nuorašais, vadinamąja *Textus Receptus* rankraščių grupe. Taip pat vadovaudamiesi Valstybinės lietuvių kalbos komisijos patvirtintu biblinių vardų sąrašu pataisėme asmenvardžius ir vietovardžius.

Dievo malonės šviesos skaitant ir gilinantis į Šventąjį Raštą.

Šita įstatymo knyga teneatsitraukia nuo tavo burnos, bet mąstyk apie ją dieną ir naktį, kad tiksliai vykdytum viską, kas joje parašyta; tada visa, ką darysi, klestės ir visur tau seksis (Joz 1, 8).

TURINYS

SENASIS TESTAMENTAS

Pradžios knyga (Pr) ... 7
Išėjimo knyga (Iš) ... 69
Kunigų knyga (Kun) ... 118
Skaičių knyga (Sk) ... 152
Pakartoto Įstatymo knyga (Įst) ... 200
Jozuės knyga (Joz) ... 241
Teisėjų knyga (Ts) ... 269
Rūtos knyga (Rūt) ... 298
Pirmoji Samuelio knyga (1 Sam) ... 302
Antroji Samuelio knyga (2 Sam) ... 341
Pirmoji Karalių knyga (1 Kar) ... 373
Antroji Karalių knyga (2 Kar) ... 412
Pirmoji Kronikų knyga (1 Krn) ... 448
Antroji Kronikų knyga (2 Krn) ... 483
Ezros knyga (Ezr) ... 524
Nehemijo knyga (Neh) ... 536
Esteros knyga (Est) ... 553
Jobo knyga (Job) ... 562
Psalmių knyga (Ps) ... 592
Patarlių knyga (Pat) ... 669
Mokytojo (Mok) ... 696
Giesmių giesmė (Gg) ... 704
Izaijo pranašystė (Iz) ... 709
Jeremijo pranašystė (Jer) ... 765
Raudų knyga (Rd) ... 827
Ezechielio pranašystė (Ez) ... 833
Danieliaus pranašystė (Dan) ... 889
Ozėjo pranašystė (Oz) ... 907
Joelio pranašystė (Jl) ... 915
Amoso pranašystė (Am) ... 919
Abdijo pranašystė (Abd) ... 926
Jonos pranašystė (Jon) ... 927
Michėjo pranašystė (Mch) ... 929
Nahumo pranašystė (Nah) ... 934
Habakuko pranašystė (Hab) ... 936
Sofonijo pranašystė (Sof) ... 939
Agėjo pranašystė (Ag) ... 942
Zacharijo pranašystė (Zch) ... 944
Malachijo pranašystė (Mal) ... 954

NAUJASIS TESTAMENTAS

Evangelija pagal Matą (Mt) ... 959
Evangelija pagal Morkų (Mk) ... 999
Evangelija pagal Luką (Lk) ... 1025
Evangelija pagal Joną (Jn) ... 1069
Apaštalų darbai (Apd) ... 1102
Laiškas romiečiams (Rom) ... 1145
Pirmasis laiškas korintiečiams (1 Kor) ... 1162
Antrasis laiškas korintiečiams (2 Kor) .. 1179
Laiškas galatams (Gal) ... 1190
Laiškas efeziečiams (Ef) ... 1196
Laiškas filipiečiams (Fil) ... 1201
Laiškas kolosiečiams (Kol) ... 1206
Pirmasis laiškas tesalonikiečiams (1 Tes)... 1210
Antrasis laiškas tesalonikiečiams (2 Tes).. 1213
Pirmasis laiškas Timotiejui (1 Tim) ... 1215
Antrasis laiškas Timotiejui (2 Tim) ... 1220
Laiškas Titui (Tit) ... 1223
Laiškas Filemonui (Fil) ... 1226
Laiškas hebrajams (Hbr) ... 1227
Jokūbo laiškas (Jok) ... 1239
Pirmasis Petro laiškas (1 Pt) ... 1244
Antrasis Petro laiškas (2 Pt) ... 1249
Pirmasis Jono laiškas (1 Jn) ... 1252
Antrasis Jono laiškas (2 Jn) ... 1256
Trečiasis Jono laiškas (3 Jn) ... 1257
Judo laiškas (Jud) ... 1258
Apreiškimas Jonui (Apr) ... 1259

PRADŽIOS
KNYGA

1 Pradžioje Dievas sutvėrė dangų
ir žemę.
2 Žemė buvo be pavidalo ir tuščia,
tamsa gaubė gelmes, ir Dievo Dva-
sia sklandė virš vandenų.
3 Dievas tarė: „Teatsiranda šviesa!“
Ir atsirado šviesa.
4 Dievas matė šviesą ir kad tai buvo
gerai, ir Dievas atskyrė šviesą nuo
tamsos.
5 Dievas pavadino šviesą diena, o
tamsą – naktimi. Tai buvo vakaras
ir rytas – pirmoji diena.
6 Dievas tarė: „Teatsiranda tvirtuma
tarp vandenų, ir ji teatskiria vande-
nis nuo vandenų!“
7 Dievas padarė tvirtumą ir atskyrė
vandenis, kurie buvo po tvirtuma,
nuo vandenų, kurie buvo virš tvir-
tumos. Ir taip įvyko.
8 Dievas pavadino tvirtumą dan-
gumi. Tai buvo vakaras ir rytas –
antroji diena.
9 Dievas tarė: „Tesusirenka vandenys,
kurie yra po dangumi, į vieną vietą ir
tepasirodo sausuma!“ Ir taip įvyko.
10 Dievas pavadino sausumą žeme,
o vandenų samplūdį – jūromis. Ir
Dievas matė, kad tai buvo gerai.
11 Dievas tarė: „Tegul žemė išaugina
žolę, augalus, duodančius sėklą, ir
vaismedžius, nešančius vaisių pagal
jų rūšį, kuriuose yra jų sėkla!“ Ir
taip įvyko.
12 Žemė išaugino žolę, augalus,
duodančius sėklą pagal jų rūšį, ir
medžius, nešančius vaisius pagal jų
rūšį, kuriuose yra jų sėkla. Ir Dievas
matė, kad tai buvo gerai.
13 Tai buvo vakaras ir rytas – trečioji
diena.
14 Dievas tarė: „Teatsiranda švie-
sos dangaus tvirtumoje dienai nuo
nakties atskirti ir tebūna jos ženklai
pažymėti laikus, dienas ir metus.
15 Jos težiba dangaus tvirtumoje ir
apšviečia žemę!“ Ir taip įvyko.
16 Dievas padarė dvi dideles šviesas:
didesniąją – dienai ir mažesniąją
nakčiai valdyti, ir taip pat žvaigždes.
17 Dievas išdėstė jas dangaus tvirtu-
moje, kad šviestų žemei,
18 valdytų dieną bei naktį ir atskirtų
šviesą nuo tamsos. Ir Dievas matė,
kad tai buvo gerai.
19 Tai buvo vakaras ir rytas – ketvir-
toji diena.
20 Dievas tarė: „Tegul vandenys
knibždėte knibžda gyvūnų ir paukš-
čiai teskraido virš žemės, padangė-
se!“
21 Taip Dievas sutvėrė didelius jūros
gyvūnus ir visus kitus gyvius, kurie
atsirado iš vandens, ir visus paukš-
čius pagal jų rūšį. Ir Dievas matė, kad
tai buvo gerai.
22 Dievas juos palaimino, tardamas:
„Būkite vaisingi, dauginkitės ir pri-
pildykite jūrų vandenis, o paukščiai
tepripildo žemę!“
23 Tai buvo vakaras ir rytas – penktoji
diena.

1 SKYRIUS
1 Jn 1,1-3; Apd 17,24
2 Iz 40,13.14; Jer 4,23
3 Ps 33,6.9; 2 Kor 4,6; Hbr 11,3
5 Ps 19,2; Ps 33,6; Ps 74,16; Ps 104,20; Ps 136,5
6 Jer 10,12
7 Ps 148,4; Pat 8,27-29
9 Job 26,10; Ps 24,1.2; Ps 33,7; Ps 95,5
11 Hbr 6,7
14 Ps 74,16; Ps 104,19; Ps 136,5-9
16 Job 38,7; Ps 8,3; Ps 136,8
17 Pr 15,5
18 Jer 31,35
21 Ps 104,25-29
22 Pr 8,17

24 Dievas tarė: „Tegul žemė išaugina
gyvūnus pagal jų rūšį: gyvulius, rop-
lius ir laukinius žvėris, kiekvieną
pagal savo rūšį!“ Ir taip įvyko.
25 Dievas padarė laukinius žvėris, gy-
vulius ir visokius roplius, kiekvieną
pagal jų rūšį. Ir Dievas matė, kad
tai buvo gerai.
26 Dievas tarė: „Padarykime žmogų
pagal mūsų atvaizdą ir panašumą.
Jie tevaldo jūros žuvis, padangių
paukščius, gyvulius ir visą žemę
bei visus roplius, kurie gyvena ant
žemės!“
27 Ir Dievas sutvėrė žmogų pagal savo
atvaizdą; pagal Dievo atvaizdą su-
tvėrė Jis jį; vyrą ir moterį sutvėrė Jis.
28 Dievas juos palaimino ir tarė:
„Būkite vaisingi ir dauginkitės,
pripildykite žemę ir užvaldykite ją,
viešpataukite jūros žuvims, padan-
gių paukščiams ir kiekvienam gy-
vam padarui, kuris kruta ant žemės!“
29 Dievas tarė: „Aš jums daviau
įvairias žoles, turinčias sėklą, kurios
auga žemės paviršiuje, ir visus me-
džius, kurių vaisius turi sėklą; jums
tebūna tai maistas.
30 Ir visiems žemės gyvūnams,
visiems padangių paukščiams ir vi-
siems, kas kruta ant žemės, kas turi
gyvybę, daviau visus žaliuojančius
augalus maistui.“ Ir taip įvyko.
31 Dievas matė visa, ką buvo pa-
daręs, ir tai buvo labai gerai. Buvo
vakaras ir rytas – šeštoji diena.

2 Taip buvo sutvertas dangus,
žemė ir visi jų pulkai.
2 Dievas septintą dieną užbaigė savo
darbus ir ilsėjosi septintą dieną po
visų savo darbų, kuriuos atliko.

26 Pr 9,2; Ef 4,24
27 Pr 5,2; Mt 19,4
28 Pr 9,1.7; 1 Kor 9,27
29 Pr 9,3
30 Job 38,41; Ps 145,15
31 Ps 104,24

2 SKYRIUS
1 Ps 33,6
2 Iš 20,9-11; Iš 31,17
3 Iz 58,13
4 Pr 1,1
5 Pr 1,11.12; Pr 3,23; Pr 7,4
7 Pr 3,19.23; Job 33,4; 1 Kor 15,45
8 Pr 3,23.24; Pr 4,16; Iz 51,3
9 Pr 3,22; Įst 1,39; Ez 31,8
11 Pr 25,18
14 Dan 10,4

3 Dievas palaimino septintą dieną ir
ją pašventino, nes tą dieną ilsėjosi
po visų savo darbų, kuriuos Dievas
sukūrė ir padarė.
4 Tokia yra dangaus ir žemės kilmė,
kai jie buvo sukurti tą dieną, kurią
Viešpats Dievas sutvėrė žemę ir
dangų,
5 ir visus lauko augalus, kurių dar
nebuvo žemėje, ir visas lauko žo-
les, kurios dar nežėlė; nes Viešpats
Dievas nesiuntė į žemę lietaus ir
nebuvo žmogaus žemei įdirbti.
6 Migla kilo nuo žemės ir drėkino
jos paviršių.
7 Ir Viešpats Dievas padarė žmogų
iš žemės dulkių ir įkvėpė į jo šner-
ves gyvybės kvapą. Taip žmogus
tapo gyva siela.
8 Viešpats Dievas sukūrė sodą Edene,
rytuose, ir ten apgyvendino žmogų,
kurį buvo sutvėręs.
9 Viešpats Dievas išaugino iš žemės
visokių medžių, gražių pasižiūrėti
ir nešančių gerus vaisius maistui;
taip pat gyvybės medį sodo vidu-
ryje ir medį pažinimo gero ir blogo.
10 Upė tekėjo iš Edeno sodui drėkin-
ti; nuo ten ji šakojosi į keturias upes.
11 Pirmosios vardas Pišonas. Ji teka
aplink visą Havilos šalį, kur randa-
ma aukso.
12 Tos šalies auksas yra geras. Ten
randa bdelio ir onikso akmens.
13 Antrosios upės vardas Gihonas. Ji
teka aplink visą Kušo šalį.
14 Trečiosios upės vardas Tigras. Ji
teka į rytus nuo Asirijos. O ketvir-
toji upė yra Eufratas.
15 Ir paėmė Viešpats Dievas žmogų,
ir apgyvendino jį Edeno sode, kad
žmogus jį įdirbtų ir prižiūrėtų.

[16] Viešpats Dievas įsakė žmogui:
„Nuo kiekvieno sodo medžio tau
leista valgyti,
[17] bet nuo medžio pažinimo gero ir
blogo nevalgyk, nes tą dieną, kurią
valgysi jo vaisių, tikrai mirsi."
[18] Viešpats Dievas tarė: „Negerai
žmogui būti vienam. Aš padarysiu
jam tinkamą padėjėją."
[19] Viešpats Dievas, padaręs iš žemės
visus žvėris bei padangių paukš-
čius, juos atvedė prie Adomo, kad
matytų, kaip jis juos pavadins; kaip
Adomas pavadino kiekvieną gyvą
padarą, toks ir yra jo vardas.
[20] Adomas davė vardus visiems
gyvuliams, padangių paukščiams
ir visiems lauko žvėrims, tačiau
tarp jų neatsirado padėjėjo, tinkamo
žmogui.
[21] Tada Viešpats Dievas giliai užmig-
dė Adomą, išėmė vieną jo šonkaulių
ir tą vietą užpildė kūnu.
[22] Po to Viešpats Dievas iš šonkau-
lio, kurį išėmė iš žmogaus, padarė
moterį ir ją atvedė pas žmogų.
[23] Tada Adomas tarė: „Štai kaulas iš
mano kaulų ir kūnas iš mano kūno!
Šita bus vadinama moterimi, nes iš
vyro ji paimta."
[24] Todėl vyras paliks savo tėvą bei
motiną ir susijungs su savo žmona;
ir juodu taps vienu kūnu.
[25] Jie abu – žmogus ir jo žmona –
buvo nuogi, tačiau nesigėdijo.

3 Gyvatė buvo gudresnė už visus
žemės gyvūnus, kuriuos Vieš-
pats Dievas sutvėrė. Ji tarė moteriai:
„Ar tikrai Dievas pasakė: „Nevalgy-
kite nuo visų sodo medžių"?"
[2] Moteris atsakė gyvatei: „Mums
leista valgyti sodo medžių vaisius,
[3] išskyrus vaisius medžio, kuris yra
sodo viduryje. Dievas įsakė: „Ne-
valgykite nuo jo ir nelieskite jo, kad
nemirtumėte."
[4] Gyvatė atsakė: „Nemirsite!
[5] Dievas žino, kad tą dieną, kurią
valgysite nuo jo, atsivers jūsų akys
ir jūs tapsite kaip dievai, pažindami
gera ir bloga."
[6] Kai moteris pamatė, kad medžio
vaisiai yra tinkami maistui, pa-
trauklūs akims ir, vieną suvalgius,
galima įsigyti išminties, ji paėmė jo
vaisių, pati valgė ir davė savo vyrui,
ir jis valgė.
[7] Tada atsivėrė abiejų akys ir jie
suprato esą nuogi; juodu supynė
figmedžio lapus ir pasidarė pri-
juostes.
[8] Dienai atvėsus, išgirdę Viešpaties
Dievo, vaikščiojančio sode, balsą,
Adomas ir jo žmona pasislėpė nuo
Viešpaties Dievo veido tarp sodo
medžių.
[9] Viešpats Dievas pašaukė Adomą:
„Kur tu esi?"
[10] O tas atsiliepė: „Išgirdau Tavo
balsą ir, išsigandęs, kad esu nuogas,
pasislėpiau."
[11] Dievas tarė: „Kas tau pasakė, kad
tu nuogas? Gal valgei nuo medžio,
nuo kurio tau įsakiau nevalgyti?"
[12] Žmogus atsakė: „Moteris, kurią Tu
man davei, davė man nuo to medžio,
ir aš valgiau."
[13] Tada Viešpats Dievas tarė mote-
riai: „Kodėl tu taip padarei?" Mo-
teris atsakė: „Gyvatė mane apgavo,
ir aš valgiau."
[14] Tada Viešpats Dievas tarė gyva-
tei: „Kadangi taip padarei, esi pra-

17 Pr 3,1.3.11.17.19; Rom 5,12
18 1 Kor 11,8.9
19 Pr 1,20.24; Ps 8,6
21 1 Sam 26,12
22 1 Tim 2,13; Hbr 13,4
23 Pr 29,14; 1 Kor 11,8.9
24 Mt 19,5; Mk 10,6-8
25 Pr 3,7.10; Iz 47,3

3 SKYRIUS
1 1 Km 21,1; 2 Kor 11,3
2 Pr 2,16.17
3 Iš 19,12.13
4 2 Kor 11,3
6 1 Tim 2,14; 1 Jn 2,16
7 Pr 2,25
8 Job 31,33; Job 38,1
10 Pr 2,25
12 Pat 28,13
13 2 Kor 11,3
14 Įst 28,15-20

keikta tarp visų gyvulių ir laukinių
žvėrių. Tu slinksi pilvu ir dulkes ėsi
per visą savo gyvenimą!
15 Aš sukelsiu priešiškumą tarp
tavęs ir moters, tarp tavo sėklos ir
moters sėklos. Ji sutrins tau galvą,
o tu gelsi jai į kulnį."
16 Moteriai Jis tarė: „Aš padauginsiu
tavo nėštumo vargus ir su skausmu
tu gimdysi vaikus; tave trauks prie
tavo vyro, o jis tau viešpataus."
17 O Adomui Jis tarė: „Kadangi tu
paklausei savo žmonos ir valgei
nuo medžio, apie kurį tau buvau
įsakęs: „Nevalgyk nuo jo", – pra-
keikta bus žemė dėl tavęs! Vargda-
mas turėsi maitintis iš jos visą savo
gyvenimą.
18 Erškėčius ir usnis ji augins tau, ir
tu valgysi lauko augalus.
19 Valgysi prakaitu uždirbtą duo-
ną, kol sugrįši į žemę, iš kurios
esi paimtas. Esi dulkė ir dulke vėl
pavirsi."
20 Adomas pavadino savo žmoną
Ieva, nes ji tapo visų gyvųjų motina.
21 Viešpats Dievas padarė Adomui
ir jo žmonai kailinius rūbus ir jais
apvilko juos.
22 Tada Viešpats Dievas tarė: „Štai
žmogus tapo kaip vienas iš mūsų,
pažindamas gera ir bloga; ir dabar,
kad jis, ištiesęs savo ranką, neskintų
nuo gyvybės medžio ir nevalgytų,
ir negyventų per amžius."
23 Todėl Viešpats Dievas išvarė jį iš
Edeno sodo dirbti žemę, iš kurios
jis buvo paimtas.
24 Išvaręs žmogų, į rytus nuo Edeno
sodo Viešpats pastatė cherubus su
švytruojančiu ugniniu kardu saugo-
ti kelią prie gyvybės medžio.

15 Iz 7,14; Jn 8,44; Rom 16,20
16 Pr 4,7; Jn 16,21; 1 Kor 11,3
17 Pr 2,17; 1 Sam 15,23; Mok 2,23; Rom 8,20-22
18 Ps 104,14
19 Pr 2,7; Pr 5,5; Job 21,26; 2 Tes 3,10
20 2 Kor 11,3
23 Pr 4,2; Pr 9,20
24 Pr 2,8; Pr 2,9; Ps 104,4; Ez 31,3.11

4 SKYRIUS
2 Lk 11,50.51
3 Sk 18,12
4 Kun 3,16; Sk 18,17; Hbr 11,4
8 1 Jn 3,12-15
9 Jn 8,44; 1 Kor 8,11-13
10 Hbr 12,24
11 Pr 3,14
14 Sk 35,19. 21.27; Ps 51,11; Iz 1,15

4 Ir Adomas pažino savo žmoną
Ievą, ir ji tapo nėščia. Ji pagim-
dė Kainą ir tarė: „Įsigijau sūnų su
Viešpaties pagalba."
2 Ji dar pagimdė jo brolį Abelį. Abelis
buvo avių piemuo, o Kainas – žem-
dirbys.
3 Kuriam laikui praėjus, Kainas
aukojo Viešpačiui iš žemės vaisių.
4 Taip pat ir Abelis aukojo iš savo
bandos riebiausių pirmagimių. Vieš-
pats pažvelgė į Abelį ir jo auką,
5 tačiau į Kainą ir jo auką Jis nepa-
žvelgė. Todėl Kainas labai supyko,
ir jo veidas paniuro.
6 Viešpats tarė Kainui: „Kodėl tu su-
pykai ir tavo veidas paniuro?
7 Darydamas gera, argi nebūsi pri-
imtas? O jei gera nedarai, nuodėmė
tyko prie durų. Ji traukia tave, tačiau
tu turi viešpatauti jai."
8 Kainas kalbėjosi su savo broliu
Abeliu. Jiems esant laukuose, Kai-
nas užpuolė savo brolį Abelį ir jį
užmušė.
9 Tada Viešpats paklausė Kaino:
„Kur yra tavo brolis Abelis?" O jis
atsakė: „Nežinau. Argi aš esu savo
brolio sargas?"
10 Tada Viešpats tarė: „Ką padarei?
Tavo brolio kraujas šaukiasi manęs
nuo žemės.
11 Taigi dabar esi prakeiktas ant že-
mės, kuri atsivėrė ir priėmė iš tavo
rankos tavo brolio kraują.
12 Kai tu ją dirbsi, ji nebeduos tau
derliaus. Tu būsi klajūnas ir bena-
mis žemėje."
13 Tada Kainas tarė Viešpačiui:
„Mano bausmė yra per didelė, kad
galėčiau ją pakelti.
14 Tu šiandien mane išvarai iš žemės.

Aš turėsiu slėptis nuo Tavęs ir būsiu
klajūnas ir benamis žemėje. Kas
mane sutiks, užmuš."
15 Viešpats jam atsakė: „Kas užmuš
Kainą, tam septyneriopai bus atker-
šyta!" Viešpats paženklino Kainą
žyme, kad nė vienas, sutikęs jį, jo
nenužudytų.
16 Kainas pasitraukė iš Viešpaties aki-
vaizdos ir apsigyveno Nodo šalyje, į
rytus nuo Edeno.
17 Kainas pažino savo žmoną, ji pa-
stojo ir pagimdė Henochą. Kainas
pastatė miestą ir tą miestą pavadino
savo sūnaus vardu – Henochas.
18 Henocho sūnus buvo Iradas, Irado
sūnus – Mehujaelis, Mehujaelio –
Metušaelis, Metušaelio – Lame-
chas.
19 Lamechas vedė dvi žmonas. Pirmo-
sios vardas buvo Ada, antrosios – Cila.
20 Ada pagimdė Jabalą; jis buvo
tėvas tų, kurie gyvena palapinėse
ir laiko gyvulius.
21 Jo brolis vardu Jubalas buvo arfi-
ninkų ir vamzdininkų tėvas.
22 Cila pagimdė Tubal Kainą, kuris
gamino visokius įrankius iš vario
ir geležies. Tubal Kaino sesuo buvo
Naama.
23 Lamechas tarė savo žmonoms:
„Ada ir Cila, klausykite! Jūs, Lame-
cho žmonos, įsidėmėkite, ką sakau:
aš užmušiau vyrą už man padarytą
žaizdą, jaunuolį už randą!
24 Jei už Kainą bus atkeršyta septy-
neriopai, tai už Lamechą – septy-
niasdešimt septynis kartus!"
25 Adomas vėl pažino savo žmoną, ir
ji pagimdė sūnų vardu Setas, saky-
dama: „Dievas man davė kitą sūnų
vietoj Abelio, kurį Kainas užmušė."

15 Pr 4,24; Ez 9,4.6
16 2 Kar 13, 23; 2 Kar 24,20
17 Ps 49,11
19 Pr 2,24; Pr 16,3
24 Pr 4,15
25 Pr 5,3
26 Pr 5,6; Sof 3,9; Lk 3,38

5 SKYRIUS
1 Pr 1,26; Pr 2,4; Pr 6,9; Pr 9,6
2 Pr 1,28; Pr 9,1; Mk 10,6
3 Pr 4,25; 1 Kor 15,48.49
4 Pr 1,28; Pr 4,25; Lk 3,36-38
5 Hbr 9,27
6 Pr 4,26

26 Taip pat ir Setas turėjo sūnų vardu
Enošas. Tuomet žmonės pradėjo
šauktis Viešpaties vardo.

5 Šita yra Adomo palikuonių kny-
ga. Kai Dievas sutvėrė žmogų,
Jis padarė jį panašų į Dievą.
2 Jis sutvėrė vyrą ir moterį, palaimi-
no juos ir pavadino juos Adomu tą
dieną, kai jie buvo sutverti.
3 Kai Adomas buvo šimto trisdešim-
ties metų, jam gimė sūnus pagal jo
panašumą ir atvaizdą, kurį pavadi-
no Setu.
4 Po Seto gimimo Adomas dar gyve-
no aštuonis šimtus metų ir susilaukė
sūnų bei dukterų.
5 Taigi Adomo amžius buvo devyni
šimtai trisdešimt metų, ir jis mirė.
6 Setas, būdamas šimto penkerių
metų, susilaukė Enošo.
7 Setas, gimus Enošui, dar gyveno
aštuonis šimtus septynerius metus
ir susilaukė sūnų bei dukterų.
8 Taigi Seto amžius buvo devyni
šimtai dvylika metų, ir jis mirė.
9 Enošas, būdamas devyniasdešim-
ties metų, susilaukė Kenano.
10 Enošas, gimus Kenanui, dar gyve-
no aštuonis šimtus penkiolika metų
ir susilaukė sūnų bei dukterų.
11 Taigi Enošo amžius buvo devyni
šimtai penkeri metai, ir jis mirė.
12 Kenanas, būdamas septyniasde-
šimties metų, susilaukė Mahalalelio.
13 Kenanas, gimus Mahalaleliui, dar
gyveno aštuonis šimtus keturias-
dešimt metų ir susilaukė sūnų bei
dukterų.
14 Taigi Kenano amžius buvo devyni
šimtai dešimt metų, ir jis mirė.

15 Mahalalelis, būdamas šešiasdešimt penkerių metų, susilaukė Jeredo.
16 Mahalalelis, gimus Jeredui, dar gyveno aštuonis šimtus trisdešimt metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
17 Taigi Mahalalelio amžius buvo aštuoni šimtai devyniasdešimt penkeri metai, ir jis mirė.
18 Jeredas, būdamas šimto šešiasdešimt dvejų metų, susilaukė Henocho.
19 Jeredas, gimus Henochui, dar gyveno aštuonis šimtus metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
20 Taigi Jeredo amžius buvo devyni šimtai šešiasdešimt dveji metai, ir jis mirė.
21 Henochas, būdamas šešiasdešimt penkerių metų, susilaukė Metušelacho.
22 Henochas, gimus Metušelachui, vaikščiojo su Dievu tris šimtus metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
23 Taigi Henocho amžius buvo trys šimtai šešiasdešimt penkeri metai.
24 Henochas vaikščiojo su Dievu, ir jo nebeliko, nes Dievas jį pasiėmė.
25 Metušelachas, būdamas šimto aštuoniasdešimt septynerių metų, susilaukė Lamecho.
26 Metušelachas, gimus Lamechui, dar gyveno septynis šimtus aštuoniasdešimt dvejus metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
27 Taigi Metušelacho amžius buvo devyni šimtai šešiasdešimt devyneri metai, ir jis mirė.
28 Lamechas, būdamas šimto aštuoniasdešimt dvejų metų, susilaukė sūnaus,
29 kurį jis pavadino Nojumi, sakydamas: „Šitas mus paguos per mūsų darbus ir mūsų rankų triūsą žemėje, kurią Viešpats prakeikė.“
30 Lamechas, gimus Nojui, dar gyveno penkis šimtus devyniasdešimt penkerius metus ir susilaukė sūnų bei dukterų.
31 Taigi Lamecho amžius buvo septyni šimtai septyniasdešimt septyneri metai, ir jis mirė.
32 Nojus, būdamas penkių šimtų metų, susilaukė Semo, Chamo ir Jafeto.

6 Kai žmonių padaugėjo žemėje ir jiems gimė dukterų,
2 Dievo sūnūs, matydami, kad žmonių dukterys gražios, ėmė jas sau į žmonas.
3 Tada Viešpats tarė: „Mano Dvasia nekovos su žmonėmis amžinai, nes jie tėra kūnas; jų dienos bus šimtas dvidešimt metų!“
4 Anomis dienomis žemėje buvo milžinų. Kai Dievo sūnūs vesdavo žmonių dukteris ir jos pagimdydavo jiems vaikų, jie būdavo galiūnai, senovėje garsūs vyrai.
5 Viešpats, matydamas, kad žmonių nedorybės žemėje buvo didelės ir jų širdies siekiai buvo vien tik pikti,
6 gailėjosi, kad Jis žemėje sutvėrė žmogų, ir sielojosi savo širdyje.
7 Ir Dievas tarė: „Aš išnaikinsiu žmones, kuriuos sutvėriau, nuo žemės paviršiaus; tiek žmones, tiek gyvulius, roplius ir padangių paukščius, nes Aš gailiuosi, kad juos padariau.“
8 Tačiau Nojus rado malonę Viešpaties akyse.
9 Tokia yra Nojaus giminės istorija. Nojus buvo teisus ir tobulas

18 Jud 1,14.15
22 Pr 6,9; Pr 17,1; Pr 24,40; Pr 48,15
24 2 Kar 2,11; Hbr 11,5
29 Pr 3,17-19; Pr 4,11; Lk 3,36
32 Pr 6,10; Pr 7,13; Pr 10,21

6 SKYRIUS
1 Pr 1,28
2 Įst 7,3.4
3 Ps 78,39; Gal 5,16.17; 2 Tes 2,7
4 Sk 13,32.33
5 Pr 8,21
6 1 Sam 15, 11.29; Iz 63,10; Mk 3,5
7 Pr 7,4.23
8 Pr 19,19
9 Pr 5,22.24; 2 Pt 2,5

vyras savo kartoje; jis vaikščiojo
su Dievu.
[10] Nojus turėjo tris sūnus: Semą, Cha-
mą ir Jafetą.
[11] Dievo akivaizdoje žemė buvo
sugedusi ir pilna nusikaltimų.
[12] Dievas pažiūrėjo į žemę ir matė,
kad ji sugedusi, nes kiekvienas
kūnas žemėje iškreipė savo kelius.
[13] Ir Dievas tarė Nojui: „Aš nuspren-
džiau padaryti galą kiekvienam
kūnui, nes per juos žemė pasidarė
pilna nusikaltimų. Aš išnaikinsiu
juos nuo žemės paviršiaus.
[14] Pasidaryk arką iš sakuoto medžio,
arkoje padaryk pertvaras ir ištepk ją
derva iš vidaus ir iš lauko.
[15] Arka turi būti trijų šimtų uolekčių
ilgio, penkiasdešimties uolekčių
pločio ir trisdešimties uolekčių
aukščio.
[16] Padaryk arkoje langą uolektis nuo
viršaus; arkos duris padaryk jos
šone; įrenk joje apatinį, vidurinį ir
viršutinį aukštus.
[17] Aš užtvindysiu žemę vandenimis,
kad išnaikinčiau kiekvieną kūną,
kuriame yra gyvybė. Visa, kas yra
žemėje, pražus.
[18] Bet Aš padarysiu sandorą su ta-
vimi. Į arką įeisite tu, tavo sūnūs,
tavo žmona ir tavo sūnų žmonos
su tavimi.
[19] Į arką įsivesk po du kiekvienos
rūšies gyvius – patiną ir patelę, kad
išliktų gyvi su tavimi.
[20] Iš paukščių, iš gyvulių ir iš visų
žemės roplių pagal jų rūšį teįeina
pas tave po du, kad išliktų gyvi.
[21] Pasiimk visokio maisto ir susi-
krauk į arką, ir tai tebūna maistas
tau ir jiems!“

10 Pr 5,32; Pr 7,13
11 Ez 8,17; Rom 2,13
12 Ps 14,1-3; Ps 53,2.3
13 Pr 6,17; 1 Pt 4,7; 2 Pt 2,4-10
17 Lk 16,22; 2 Pt 2,5; 2 Pt 3,6
18 Pr 7,1.7.13; Pr 8,20; Pr 9,17; Pr 17,7
19 Pr 7,2.8.9. 14-16
20 Pr 7,9.15
22 Pr 7,5.9. 16; Pr 12,4.5; Hbr 11,7; 1 Jn 5,3

7 SKYRIUS
1 Pr 6,9; Ps 33,18; Pat 10,9; Mt 11,28; Mt 24,38; Lk 17,26; Hbr 11,7; 1 Pt 3,20; 2 Pt 2,5.9
2 Kun 10,10; Kun 11,1-47; Įst 14,3-20; Ez 44,23
4 Pr 7,10.12. 17; Iš 7,25
5 Pr 6,22
6 Pr 5,4.32
7 Pr 6,18; Pr 7,1.13; Mt 24,38; Lk 17,27
11 Pr 8,2; Ps 78,23; Pat 8,28; Iz 51,10; Ez 26,19; Mt 24,39; Lk 17,27; 2 Pt 2,5; 2 Pt 3,6
12 Pr 7,4.17; 1 Sam 12,18

[22] Nojus padarė viską, ką Dievas
jam įsakė.

7 Viešpats tarė Nojui: „Eik į arką
tu ir visi tavo artimieji, nes tave
radau teisų šioje kartoje.
[2] Pasiimk iš visų švarių gyvulių
po septynetą patinų ir patelių, o iš
visų nešvarių gyvulių – po patiną
ir patelę,
[3] taip pat ir iš padangių paukščių
po septynetą patinų ir patelių, kad
išlaikytum jų rūšį visos žemės pa-
viršiuje.
[4] Po septynių dienų Aš užleisiu
lietų ant žemės keturiasdešimčiai
dienų ir keturiasdešimčiai naktų
ir išnaikinsiu žemės paviršiuje
visas gyvas būtybes, kurias esu
padaręs.“
[5] Ir Nojus padarė viską, ką Viešpats
jam įsakė.
[6] Nojus buvo šešių šimtų metų, kai
tvanas prasidėjo.
[7] Tuomet Nojus, jo sūnūs, jo žmona
ir sūnų žmonos suėjo su juo į arką,
gelbėdamiesi nuo tvano.
[8] Švarių ir nešvarių gyvulių, paukš-
čių ir roplių
[9] poros suėjo į Nojaus arką, kaip
Dievas buvo įsakęs Nojui.
[10] Septynioms dienoms praėjus, tva-
no vandenys užplūdo žemę.
[11] Nojui sulaukus šešių šimtų metų,
antro mėnesio septynioliktą dieną
pratrūko visi didžiosios gelmės
šaltiniai ir dangaus langai atsidarė.
[12] Lijo keturiasdešimt dienų ir ketu-
riasdešimt naktų.
[13] Tą pačią dieną į arką įėjo Nojus ir
jo sūnūs: Semas, Chamas ir Jafetas,
Nojaus žmona ir trys jo sūnų žmonos.

[14] Jie ir visi žvėrys, galvijai, ropliai
ir visi paukščiai pagal savo rūšis
[15] suėjo į Nojaus arką, po du visų
kūnų, turinčių gyvybės kvapą.
[16] Įėjusieji buvo patinas ir patelė
kiekvieno kūno, kaip Dievas jam buvo
įsakęs. Tuomet Viešpats uždarė arką
iš lauko pusės.
[17] Lietus tęsėsi keturiasdešimt die-
nų, vandens daugėjo ir jis pakėlė
arką aukštyn nuo žemės.
[18] Vanduo kilo ir užplūdo žemę, o
arka plūduriavo vandens paviršiuje.
[19] Vanduo pakilo taip aukštai, kad
apsėmė visus aukštuosius kalnus,
kurie stūksojo po dangumi.
[20] Vanduo pakilo penkiolika uolek-
čių virš kalnų ir juos apdengė.
[21] Ir žuvo kiekvienas kūnas, kuris
judėjo ant žemės: paukščiai, galvi-
jai, žvėrys, ropliai ir visi žmonės.
[22] Visa, kas buvo gyva ir gyveno
sausumoje, išmirė.
[23] Taip Dievas išnaikino visas gyvas
būtybes, kurios buvo žemės pavir-
šiuje, tiek žmones, tiek gyvulius,
roplius ir padangių paukščius. Išliko
tik Nojus ir tie, kurie buvo su juo
arkoje.
[24] Vanduo laikėsi žemėje šimtą pen-
kiasdešimt dienų.

8 Dievas atsiminė Nojų, visus žvė-
ris bei visus gyvulius, kurie buvo
su juo arkoje. Jis leido vėjui pūsti, ir
vanduo pradėjo slūgti.
[2] Užsidarė gelmės šaltiniai bei dan-
gaus langai, ir lietus liovėsi.
[3] Tada vandenys pamažu seko žemė-
je. Šimtui penkiasdešimčiai dienų
praėjus, vandens ėmė mažėti.
[4] Septinto mėnesio septynioliktą
dieną arka sustojo Ararato kalnuose.
[5] O vandenys nuolat seko iki de-
šimtojo mėnesio. Dešimtojo mėne-
sio pirmąją dieną pasirodė kalnų
viršūnės.
[6] Praėjus keturiasdešimčiai dienų,
Nojus atidarė arkos langą, kurį buvo
įstatęs,
[7] ir išleido varną. Tas skraidė šen ir
ten, kol vandenys nuseko ant žemės.
[8] Po to jis išleido balandį, norėdamas
sužinoti, ar vandenys jau nusekę
žemės paviršiuje.
[9] Balandis nerado vietos, kur nu-
tūpęs galėtų pailsėti, ir sugrįžo,
nes vanduo tebebuvo apsėmęs visą
žemės paviršių. Nojus ištiesė ranką
ir paėmė jį į arką.
[10] Palaukęs dar septynias dienas, jis
vėl išleido iš arkos balandį.
[11] Vakare balandis sugrįžo, laikyda-
mas snape šviežiai nuskintą alyv-
medžio lapą. Taip Nojus sužinojo,
kad vandenys nusekę ant žemės.
[12] Palaukęs dar kitas septynias
dienas, jis vėl išleido balandį, kuris
daugiau nebesugrįžo.
[13] Šeši šimtai pirmaisiais metais,
pirmojo mėnesio pirmąją dieną
vanduo visai nuseko ant žemės.
Tada Nojus nuėmė arkos dangtį ir
pasižiūrėjo; ir štai žemės paviršius
buvo nudžiūvęs.
[14] Antrojo mėnesio dvidešimt sep-
tintąją dieną žemė buvo sausa.
[15] Tada Dievas tarė Nojui:
[16] „Išeik iš arkos tu, tavo žmona, sūnūs
ir sūnų žmonos.
[17] Visus gyvūnus, kurie su tavimi:
paukščius, gyvulius ir roplius, išsi-
vesk, kad jie paplistų žemėje, veistųsi
ir daugėtų.“

14 Pr 1,21; Pr 6,19
15 Pr 6,19.20; Pr 7,9
16 Pr 7,2.3
17 Pr 7,4.12; Pr 8,6
18 Ps 104,26
21 Pr 6,7.13.17; Pr 7,4
22 Pr 2,7
23 Mt 24,38.39; Lk 17,26.27; Hbr 11,7; 1 Pt 3,20; 2 Pt 2,5
24 Pr 8,3.4

8 SKYRIUS
1 Pr 19,29; Iš 2,24; Iš 14,21; Iš 15,10; 1 Sam 1,19; Job 12,15; Ps 29,10; Ps 105,42; Ps 106,4; Iz 44,27; Nah 1,4
2 Pr 7,4.12; Pr 7,11; Įst 11,17; Job 38,37
3 Pr 7,24
6 Pr 6,16
16 Pr 7,13
17 Pr 1,22.28; Pr 9,1.7
20 Pr 7,2; Pr 12,7; Pr 22,2; Iš 10,25; Iš 29,18.25; Kun 11,1-47
21 Pr 3,17; Pr 6,5.7.13.17; Pr 9,11-15; Pr 11,6; Iš 29, 18.25; Kun 1,9; Job 14,4; Ps 51, 5; Iz 54,9; Jer 17,9; Ez 20,41; Rom 1,21; Rom 3,23; 2 Kor 2,15; Ef 2,1-3; Ef 5,2

18 Ir išėjo Nojus, su juo jo sūnūs,
žmona ir sūnų žmonos.
19 Visi žvėrys, ropliai ir paukščiai,
visa, kas kruta žemėje, kiekvienas
pagal savo rūšį, išėjo iš arkos.
20 Nojus pastatė Viešpačiui aukurą
ir, paėmęs iš visų švarių gyvulių
ir paukščių, aukojo deginamąsias
aukas.
21 Viešpats, užuodęs malonų kvapą,
tarė savo širdyje: „Aš daugiau ne-
beprakeiksiu žemės dėl žmogaus,
nes žmogaus širdis palinkusi į pikta
nuo pat jo jaunystės, ir daugiau ne-
beišnaikinsiu viso to, kas gyva, kaip
esu padaręs.
22 Kol žemė bus, nenustos sėja ir pjū-
tis, šaltis ir šiluma, vasara ir žiema,
diena ir naktis!“

9 Dievas laimino Nojų bei jo sūnus
ir tarė: „Būkite vaisingi, daugin-
kitės ir pripildykite žemę.
2 Tesibijo jūsų ir tedreba prieš jus
visi žemės žvėrys, visi padangių
sparnuočiai, visa, kas gyva žemėje,
ir visos jūros žuvys. Visa tai atiduo-
ta į jūsų rankas.
3 Visa, kas juda ir gyva, bus jums
maistui; visa jums duodu, kaip da-
viau žaliuojančius augalus.
4 Tik mėsos su gyvybe, kuri yra
kraujyje, nevalgykite.
5 Iš tiesų už jūsų gyvybę, už kraują
Aš pareikalausiu iš kiekvieno žvė-
ries ir žmogaus, kuris pralietų savo
brolio kraują.
6 Kas pralieja žmogaus kraują, jo
kraujas taip pat bus pralietas, nes
žmogus sutvertas pagal Dievo at-
vaizdą.
7 Jūs būkite vaisingi ir dauginkitės,
pliskite po žemę ir pripildykite ją!“
8 Dievas tarė Nojui ir jo sūnums
kartu su juo:
9 „Aš darau sandorą su jumis ir jūsų
palikuonimis, kurie gyvens po jūsų,
10 ir su visais gyvais padarais, visais
paukščiais, galvijais ir žvėrimis,
kurie išėjo su jumis iš arkos.
11 Aš darau savo sandorą su jumis:
jokio kūno nebepražudysiu tvano
vandenimis, ir tvanas nebesunai-
kins žemės.“
12 Ir Dievas tarė: „Ženklas sandoros,
kurią darau tarp savęs ir jūsų bei visų
gyvų padarų, kurie yra su jumis, per
visas būsimas kartas
13 bus lankas debesyse. Jis tebūna
sandoros ženklas tarp manęs ir
žemės.
14 Sutelkęs debesis viršum žemės ir
lankui pasirodžius debesyse,
15 atsiminsiu savo sandorą, kuri yra
tarp manęs ir jūsų bei visų gyvų
padarų, kad daugiau nebūtų tva-
no, sunaikinančio kiekvieną kūną
žemėje.
16 Kai lankas bus debesyse, Aš jį
pamatysiu ir atsiminsiu amžinąją
sandorą tarp Dievo ir visų gyvų
padarų, turinčių kūną, kurie yra
ant žemės.“
17 Dievas tarė Nojui: „Tai yra san-
doros ženklas, kurią Aš darau tarp
savęs ir kiekvieno kūno, gyvenan-
čio žemėje.“
18 Nojaus sūnūs, kurie išėjo iš arkos,
buvo Semas, Chamas ir Jafetas;
Chamas buvo Kanaano tėvas.
19 Šie trys yra Nojaus sūnūs ir iš jų
atsirado visi žemės gyventojai.
20 Nojus pradėjo dirbti žemę ir įsi-
veisė vynuogyną.

22 Ps 74,16; Iz 54,9; Jer 33,20.25
9 SKYRIUS
1 Pr 1,28; Pr 8,17; Pr 9,7.19; Pr 10,32
2 Pr 1,26.28; Ps 8,6
3 Pr 1,29; Įst 12,15; Įst 14,3.9.11; Apd 10,12.13; Rom 14,14.20; 1 Kor 10,23.26; Kol 2,16; 1 Tim 4,3.4
4 Kun 7,26; Kun 17,10-16; Kun 19,26; Įst 12,16.23; Įst 15,23; 1 Sam 14,33.34; Apd 15,20.29
5 Pr 4,9.10; Iš 21,28; Ps 9,12; Apd 17,26
6 Pr 1,26.27; Iš 21,12-14; Kun 24,17; Sk 35,33; Mt 26,52
7 Pr 9,1.19
9 Pr 6,18; Iz 54,9
10 Ps 145,9
11 Pr 8,21; Iz 54,9
12 Pr 9,13.17; Pr 17,11
13 Ez 1,28; Apr 4,3
15 Kun 26,42.45; Įst 7,9; Ez 16,60
16 Pr 17,13.19; 2 Sam 23,5; Iz 55,3; Jer 32,40; Hbr 13,20
18 Pr 9,25-27; Pr 10,6
19 Pr 5,32; Pr 9,1.7; Pr 10,32; 1 Krn 1,4
20 Pr 3,19.23; Pr 4,2

21 Išgėręs vyno, pasigėrė ir gulėjo
apsinuoginęs savo palapinėje.
22 Chamas, Kanaano tėvas, pamatęs
savo tėvo nuogumą, pasakė bro-
liams, kurie buvo lauke.
23 Semas ir Jafetas paėmė apsiaustą
ir abu, užsimetę ant pečių, priėjo at-
buli, ir apdengė savo tėvo nuogumą;
jų veidai buvo nukreipti į priešingą
pusę ir jie nematė savo tėvo nuo-
gumo.
24 Nojus, išsiblaivęs nuo vyno ir su-
žinojęs, ką jam padarė jaunesnysis
sūnus,
25 tarė: „Tebūna prakeiktas Kana-
anas! Vergų vergas tebūna jis savo
broliams!
26 Palaimintas Viešpats, Semo Die-
vas, o Kanaanas bus jo vergas!
27 Teišplečia Dievas Jafetą, ir tegu
jis gyvena Semo palapinėse, o Ka-
naanas bus jo vergas!“
28 Tvanui praėjus, Nojus dar gyveno
tris šimtus penkiasdešimt metų.
29 Taigi Nojaus amžius buvo devyni
šimtai penkiasdešimt metų, ir jis
mirė.

10 Tai yra Nojaus sūnų Semo,
Chamo ir Jafeto palikuonys.
Tvanui praėjus, jie susilaukė sūnų.
2 Jafeto sūnūs: Gomeras, Magogas,
Madajas, Javanas, Tubalas, Mešechas
ir Tyras.
3 Gomero sūnūs: Aškenazas, Rifatas
ir Togarma.
4 Javano sūnūs: Eliša, Taršišas, Ki-
timas ir Rodanimas.
5 Iš šitų atsirado tautų grupės, gy-
venančios savo žemėse, kiekviena
su savo kalba ir pagal savo giminę
savo tautose.

21 Pat 20,1
23 Iš 20,12
25 Įst 27,16; Joz 9,23
26 Pr 14,20; Pr 24,27
27 Pr 10,2-5; Pr 39,3; Ef 2,13.14; Ef 3,6

10 SKYRIUS
1 Pr 9,1.7.19
2 1 Km 1,5-7
3 1 Km 1,6
4 1 Km 1,7
5 Ps 72,10
6 1 Km 1,8-16
8 Mch 5,6
9 Pr 21,20; Jer 16,16
10 Pr 11,9; Mch 5,6
11 Mch 5,6
14 1 Km 1,12
15 Pr 23,3
16 Pr 14,7; Pr 15,19-21
19 Sk 34,2-12
22 1 Km 1,17-28; Lk 3,36
23 1 Km 1,17
24 Pr 11,12; Lk 3,35.36

6 Chamo sūnūs: Kušas, Micraimas,
Putas ir Kanaanas.
7 Kušo sūnūs: Seba, Havila, Sabta,
Rama ir Sabtecha. Ramos sūnūs: Šeba
ir Dedanas.
8 Kušui gimė ir Nimrodas, kuris tapo
galingas žemėje.
9 Jis buvo smarkus medžiotojas Vieš-
paties akyse. Todėl sakoma: „Smar-
kus medžiotojas kaip Nimrodas
Viešpaties akyse.“
10 Jo karalystės pradžia buvo Babelis,
Erechas, Akadas ir Kalnė Šinaro
šalyje.
11 Iš čia jis išvyko į Asiriją ir pastatė
Ninevę, Rehobot Irą, Kelachą
12 ir Reseną tarp Ninevės ir Kelacho;
tai yra didysis miestas.
13 Micraimo sūnūs: Ludas, Anami-
mas, Lehabas, Naftoachas,
14 Patrosas, Kasluhas, iš kurio kilo
filistinai, ir Kaftoras.
15 Kanaano palikuonys: pirmagimis
Sidonas, Hetas,
16 jebusiečiai, amoritai, girgašai,
17 hivai, arkai, sinai,
18 arvadiečiai, cemarai ir hamatiečiai.
Taip kanaaniečių giminės išsiplėtė.
19 Kanaaniečių ribos tęsėsi nuo Sido-
no Geraro kryptimi iki Gazos, Sodo-
mos, Gomoros, Admos bei Ceboimų
kryptimi – iki Lešos.
20 Tai Chamo palikuonys pagal jų
gentis, kalbas, šalis bei tautas.
21 Semas, visų Ebero sūnų tėvas, vyres-
nysis Jafeto brolis, taip pat turėjo sūnų.
22 Semo sūnūs: Elamas, Asūras,
Arpachšadas, Ludas ir Aramas.
23 Aramo sūnūs: Ucas, Hulas, Gete-
ras ir Mašas.
24 Arpachšado sūnus – Šelachas, o
Šelacho – Eberas.

25 Eberas turėjo du sūnus: vienas
vardu Pelegas, nes jo dienomis buvo
padalinta žemė, antrasis – Joktanas.
26 Joktano sūnūs: Almodadas, Šele-
fas, Hacarmavetas, Jerachas,
27 Hadoramas, Uzalas, Dikla,
28 Obalas, Abimaelis, Šeba,
29 Ofyras, Havila ir Jobabas; visi jie
yra Joktano sūnūs.
30 Jie gyveno nuo Mešos iki Sefaro
kalno rytuose.
31 Šitie yra Semo palikuonys pagal
jų gimines, kalbas, šalis bei tautas.
32 Šitos yra Nojaus sūnų giminės
pagal jų palikuonis ir tautas; iš jų
atsirado tautos žemėje po tvano.

11 Visi žemės gyventojai kalbėjo
viena kalba.
2 Besikeldami toliau į rytus, jie rado
lygumą Šinaro krašte ir ten apsigy-
veno.
3 Jie kalbėjosi: „Pasidirbinkime plytų
ir gerai jas išdekime." Plytas jie nau-
dojo vietoj akmenų, o dervą – vietoj
kalkių.
4 Jie tarėsi: „Pasistatykime miestą ir
bokštą, kurio viršūnė siektų dangų.
Išgarsinkime savo vardą prieš išsi-
skirstydami į visus kraštus!"
5 Viešpats nužengė pasižiūrėti mies-
to ir bokšto, kurį žmonės statė,
6 ir tarė: „Jie yra viena tauta ir visi
kalba viena kalba. Jie pradėjo tai
daryti ir nėra nieko, ko jie negalėtų
pasiekti, jeigu nusprendžia.
7 Nusileiskime ir sumaišykime jų
kalbą, kad jie nebesuprastų vienas
kito!"
8 Viešpats juos išsklaidė po visą
žemės paviršių, ir jie nustojo statę
miestą.

25 1 Km 1,19
28 1 Km 1,22
32 Pr 9,19; Pr 10,1; Pr 11,8

11 SKYRIUS
2 Pr 10,10; Pr 14,1
4 Pr 6,4; Įst 1,28; Įst 4,27; Įst 9,1
5 Pr 18,21
6 Pr 9,19; Pr 11,1; Ps 2,1
7 Pr 1,26; Iš 4,11
8 Pr 10,25.32; Lk 1,51
9 1 Kor 14,23
10 Pr 10,22-25
12 Lk 3,35
16 1 Km 1,19; Lk 3,35
20 Lk 3,35
24 Joz 24,2

9 Todėl tą miestą praminė Babeliu,
nes ten Viešpats sumaišė jų kalbą ir
iš ten Viešpats išsklaidė juos į visus
žemės kraštus.
10 Šitie yra Semo palikuonys: Semas,
būdamas šimto metų, dvejiems
metams praėjus po tvano, susilaukė
sūnaus Arpachšado.
11 Semas, gimus Arpachšadui, dar
gyveno penkis šimtus metų ir susi-
laukė sūnų bei dukterų.
12 Kai Arpachšadui buvo trisdešimt
penkeri metai, gimė sūnus Šelachas.
13 Po to Arpachšadas dar gyveno
keturis šimtus trejus metus ir susi-
laukė sūnų bei dukterų.
14 Kai Šelachui buvo trisdešimt metų,
gimė Eberas.
15 Po to Šelachas dar gyveno keturis
šimtus trejus metus ir susilaukė sūnų
bei dukterų.
16 Kai Eberui buvo trisdešimt ketve-
ri metai, gimė Pelegas.
17 Po to Eberas dar gyveno keturis
šimtus trisdešimt metų ir susilaukė
sūnų bei dukterų.
18 Kai Pelegui buvo trisdešimt metų,
gimė Reuvas.
19 Po to Pelegas dar gyveno du šim-
tus devynerius metus ir susilaukė
sūnų bei dukterų.
20 Kai Reuvui buvo trisdešimt dveji
metai, gimė Serugas.
21 Po to Reuvas dar gyveno du šim-
tus septynerius metus ir susilaukė
sūnų bei dukterų.
22 Kai Serugui buvo trisdešimt metų,
gimė Nahoras.
23 Po to Serugas dar gyveno du šimtus
metų ir susilaukė sūnų bei dukterų.
24 Kai Nahorui buvo dvidešimt de-
vyneri metai, gimė Terachas.

25 Po to Nahoras dar gyveno šimtą
devyniolika metų ir susilaukė sūnų
bei dukterų.
26 Kai Terachui buvo septyniasde-
šimt metų, gimė Abromas, Nahoras
ir Haranas.
27 Šitie yra Teracho palikuonys:
Abromas, Nahoras ir Haranas, o
Harano sūnus – Lotas.
28 Haranas mirė, jo tėvui Terachui
dar gyvam tebesant, savo gimtoje
šalyje, chaldėjų Ūre.
29 Abromas ir Nahoras vedė. Abro-
mo žmonos vardas buvo Saraja, o
Nahoro – Milka; ji buvo duktė Ha-
rano, Milkos ir Iskos tėvo.
30 Saraja buvo nevaisinga, ir ji ne-
turėjo vaikų.
31 Terachas ėmė savo sūnų Abromą
ir savo sūnaus Harano sūnų Lotą,
marčią Sarają, sūnaus Abromo žmo-
ną, ir jie iškeliavo iš chaldėjų Ūro į
Kanaano šalį. Atėję iki Harano, jie
ten įsikūrė.
32 Teracho amžius buvo du šimtai
penkeri metai, ir jis mirė Harane.

12 Viešpats tarė Abromui: „Pa-
lik savo šalį, gimines, tėvų
namus ir eik į kraštą, kurį tau pa-
rodysiu.
2 Aš padarysiu tave didele tauta,
tave laiminsiu ir padarysiu tavo var-
dą garsų; ir tu būsi palaiminimas.
3 Aš laiminsiu tuos, kurie tave lai-
mina, ir prakeiksiu tuos, kurie tave
keikia, ir tavyje bus palaimintos
visos žemės giminės."
4 Abromas iškeliavo, kaip Viešpats
jam pasakė. Su juo drauge išėjo Lo-
tas. Abromas buvo septyniasdešimt
penkerių metų, kai jis išėjo iš Harano.
5 Abromas paėmė savo žmoną Sara-
ją, brolio sūnų Lotą, visą turtą, kurį
jie turėjo, žmones, kuriuos buvo
įsigijęs Harane, ir išėjo į Kanaano
šalį. Atėjęs į tą kraštą,
6 Abromas pasiekė Sichemo vietovę,
prie Morės ąžuolo. Tuo laiku toje
šalyje gyveno kanaaniečiai.
7 Ten Viešpats pasirodė Abromui ir
tarė: „Tavo palikuonims duosiu šitą
šalį." Jis ten pastatė aukurą Viešpa-
čiui, kuris jam pasirodė.
8 Iš ten jis keliavo į rytus nuo Betelio
ir pasistatė palapinę. Betelis buvo
vakaruose, Ajas – rytuose. Ten jis
pastatė aukurą Viešpačiui ir šaukėsi
Viešpaties vardo.
9 Abromas keliavo vis toliau į pietus.
10 Kilus badui toje šalyje, Abromas
nuvyko pagyventi į Egiptą, nes ša-
lyje buvo didelis badas.
11 Jiems priartėjus prie Egipto, jis
tarė savo žmonai Sarajai: „Aš žinau,
kad tu esi graži moteris
12 ir tave pamatę egiptiečiai sakys:
„Ši yra jo žmona." Tada jie užmuš
mane, o tave pasilaikys.
13 Sakyk tad, jog esi mano sesuo,
kad man gerai būtų dėl tavęs ir tavo
dėka išlikčiau gyvas."
14 Atsitiko, kad, tik Abromui įėjus
į Egiptą, egiptiečiai pastebėjo, jog
moteris labai graži.
15 Ją pamatę, faraono kunigaikščiai
kalbėjo apie jos grožį faraonui. Mo-
teris tuojau buvo paimta į faraono
namus,
16 o su Abromu jis gerai elgėsi dėl jos:
jis turėjo avių, galvijų, asilų, tarnų,
tarnaičių, asilių ir kupranugarių.
17 Viešpats baudė faraoną ir jo na-
mus dėl Sarajos, Abromo žmonos.

26 Pr 17,5; 1 Krn 1,26
27 Pr 11,31; Pr 17,5
29 Pr 17,15; Pr 20,12; Pr 22,20.23; Pr 24,15
30 Pr 16,1.2
31 Pr 10,19; Pr 12,1; Apd 7,4

12 SKYRIUS
1 Pr 13,9; Apd 7,2.3
2 Pr 22,17; Pr 24,35; Pr 28,4; Įst 26,5
3 Sk 24,9; Iz 41,27; Apd 3,25
5 Pr 11,31; Pr 13,18; Pr 14,14
6 Pr 10,18.19; Įst 11,30; Hbr 11,9
7 Pr 13,4.15.18; Pr 15,18; Pr 17,1.8; Pr 18,1; Pr 22,9
8 Pr 4,26; Pr 13,4; Pr 21,33
9 Pr 13,1.3; Pr 20,1; Pr 24,62
10 Pr 26,1; Pr 43,1; Ps 105,13
11 Pr 12,14; Pr 26,7; Pr 29,17
12 Pr 20,11; Pr 26,7
13 Pr 20,1-18; Pr 26,6-11
16 Pr 13,2; Pr 20,14
17 1 Krn 16,21

18 Faraonas tada pasišaukė Abromą
ir tarė: „Ką tu man padarei? Kodėl
man nesakei, kad ji tavo žmona?
19 Kodėl sakei, kad ji tavo sesuo? Aš
norėjau paimti ją sau už žmoną. Taigi
štai tavo žmona, imk ją ir keliauk savo
keliais.“
20 Faraonas įsakė savo žmonėms
palydėti jį, jo žmoną ir visa, ką jis
turėjo.

13 Abromas su žmona ir viskuo,
ką jis turėjo, išėjo iš Egipto į
pietų šalį. Su jais iškeliavo ir Lotas.
2 Abromas buvo labai turtingas: tu-
rėjo daug gyvulių, sidabro ir aukso.
3 Jis keliavo atgal tuo pačiu keliu,
kuriuo buvo atėjęs, Betelio link iki
tos vietos, kur pradžioje tarp Betelio
ir Ajo buvo pasistatęs palapinę,
4 iki tos vietos, kur buvo anksčiau
pasidaręs aukurą. Čia Abromas
šaukėsi Viešpaties vardo.
5 Lotas, kuris keliavo su Abromu,
taip pat turėjo avių, galvijų ir pa-
lapinių.
6 Kraštas negalėjo sutalpinti jų ir
išmaitinti jų gyvulių, nes jų bandos
buvo per didelės.
7 Kilo vaidas tarp Abromo ir Loto
piemenų. Tame krašte tebegyveno
kanaaniečiai ir perizai.
8 Abromas tarė Lotui: „Tenebūna
vaidų tarp manęs ir tavęs, tarp mano
piemenų ir tavo piemenų, nes esame
broliai!
9 Ar ne visa šalis tau atvira? Skirkis
nuo manęs! Jei eisi į kairę, aš eisiu
į dešinę, o jei tu eisi į dešinę, tai aš
eisiu į kairę.“
10 Lotas pakėlė akis ir pamatė,
kad visa Jordano apylinkė – prieš

18 Pr 20,9.10; Pr 26,10
20 Pat 21,1

13 SKYRIUS
1 Pr 12,4.9; Pr 14,12.16
2 Pr 24,35; Pr 26,14
3 Pr 12,8.9
4 Pr 12,7.8; Pr 21,33; Ps 116,17
6 Pr 36,7
7 Pr 12,6; Pr 15,20.21; Pr 26,20
8 1 Kor 6,7
9 Pr 13,11.14; Pr 20,15; Pr 34,10; Rom 12,18
10 Pr 2,8.10; Pr 19,17-29; Įst 34,3
12 Pr 14,12.19; Pr 19,24.25.29
13 Pr 6,11; Pr 18,20.21; Pr 39,9
14 Pr 13,11; Pr 28,14
15 2 Km 20,7; Apd 7,5
16 Pr 22,17
18 Pr 8,20; Pr 14,13; Pr 22,8.9; Pr 23,2; Pr 26,17; Pr 35,27

14 SKYRIUS
1 Pr 10,10; Pr 11,2; Iz 11,11; Iz 21,2
2 Pr 13,10; Pr 19,22; Įst 29,23
3 Sk 34,12

Viešpačiui sunaikinant Sodomą ir
Gomorą – Coaro link buvo gerai
drėkinama kaip Viešpaties sodas,
kaip Egipto šalis.
11 Lotas pasirinko Jordano lygumą
ir patraukė į rytus. Taip juodu iš-
siskyrė.
12 Abromas gyveno Kanaano šalyje,
o Lotas – lygumos miestuose: Sodo-
mos link statėsi palapines.
13 Sodomos žmonės buvo nedori ir
labai nusidėję Viešpačiui.
14 Viešpats tarė Abromui, kai Lo-
tas nuo jo atsiskyrė: „Pakelk akis
ir pažvelk iš vietos, kurioje esi, į
šiaurę ir į pietus, į rytus ir į vakarus!
15 Visą žemę, kurią matai, duosiu tau
ir tavo palikuonims visam laikui.
16 Padarysiu tavo palikuonių tiek
daug, kiek dulkių ant žemės. Jei kas
galėtų suskaičiuoti žemės dulkes,
tai ir tavo palikuonis galėtų suskai-
čiuoti.
17 Kelkis, pereik žemę išilgai ir sker-
sai, nes Aš tau ją duosiu!“
18 Abromas susivyniojo palapinę ir
nuėjo iki Mamrės ąžuolų Hebrone.
Ten jis pastatė Viešpačiui aukurą.

14 Anomis dienomis karalius
Amrafelis iš Šinaro, karalius
Arjochas iš Elasaro, Elamo karalius
Kedorlaomeras ir Goimo karalius
Tidalas
2 pradėjo karą su Sodomos karaliu-
mi Bera, Gomoros karaliumi Birša,
Admos karaliumi Šinabu, Ceboimo
karaliumi Šemeberu ir karaliumi
Belos, dar vadinamos Coaru.
3 Visi šitie, sudarę sąjungą, ėjo į
Sidimo slėnį, kur dabar yra Drus-
kos jūra.

4 Dvylika metų jie tarnavo Kedor-
laomerui, o tryliktaisiais metais
sukilo.
5 Keturioliktaisiais metais atėjo Ke-
dorlaomeras ir jo sąjungininkai. Jie
sumušė refajus Aštarot Karnaime,
zūzus Hame, emus Šave Kirjataimo
lygumoje
6 ir horus Seyro kalne iki El Parano,
kuris siekia dykumą.
7 Paskui jie atėjo į En Mišpatą, tai
yra Kadešą, ir nusiaubė visą ama-
lekiečių kraštą ir amoritus, kurie
gyveno Hacecon Tamaroje.
8 Tada išėjo Sodomos, Gomoros,
Admos, Ceboimo ir Belos karaliai
ir išsirikiavo kovai Sidimo slėnyje:
9 prieš Elamo karalių Kedorlaomerą,
Goimo karalių Tidalą, Šinaro kara-
lių Amrafelį ir Elasaro karalių Ar-
jochą – keturi karaliai prieš penkis.
10 Sidimo slėnis buvo pilnas dervos
duobių. Bėgdami Sodomos ir Go-
moros karaliai įkrito į jas, o likusieji
pabėgo į kalnus.
11 Laimėtojai, pasigrobę visą So-
domos bei Gomoros turtą ir visas
atsargas, nuėjo.
12 Jie taip pat paėmė Abromo brolio
sūnų Lotą, kuris gyveno Sodomoje,
ir jo turtą.
13 Vienas iš pabėgusiųjų atėjęs pra-
nešė tai Abromui, hebrajui, gyve-
nančiam amorito Mamrės ąžuolyne;
Mamrė ir jo broliai Eškolas ir Ane-
ras buvo Abromo sąjungininkai.
14 Abromas, išgirdęs, kad jo brolio
sūnus buvo išvestas į nelaisvę, ap-
ginklavo tris šimtus aštuoniolika
savo išlavintų tarnų, gimusių jo
namuose, ir vijosi priešą iki Dano.
15 Jis, padalinęs savo būrį, užpuolė
juos nakčia, sumušė ir vijosi juos
ligi Hobos, kuri yra į kairę nuo
Damasko,
16 ir atsiėmė jų pagrobtą turtą, Lotą
ir jo turtą, moteris ir žmones.
17 Kai Abromas sugrįžo, nugalėjęs
Kedorlaomerą ir karalius, kurie
buvo su juo, Sodomos karalius išėjo
jo pasitikti į Šavės slėnį – Karaliaus
slėnį.
18 Melchizedekas, Salemo karalius,
atnešė duonos ir vyno. Jis buvo aukš-
čiausiojo Dievo kunigas.
19 Jis laimino jį, sakydamas: „Te-
būna Abromas palaimintas aukš-
čiausiojo Dievo, dangaus ir žemės
valdovo!
20 Tebūna šlovinamas aukščiausiasis
Dievas, kuris atidavė tavo priešus į
tavo rankas!“ Ir Abromas davė jam
dešimtinę nuo visko.
21 Sodomos karalius tarė Abromui:
„Atiduok man žmones, o turtą pa-
silaikyk!“
22 Bet Abromas tarė Sodomos kara-
liui: „Aš, pakėlęs ranką, prisiekiu
aukščiausiuoju Dievu, dangaus ir
žemės valdovu:
23 nei siūlo galo, nei kurpių dirželio,
nei ko nors kito, kas tau priklauso,
aš neimsiu, kad nesakytum: „Aš
padariau Abromą turtingą!“
24 Aš nieko neimsiu, išskyrus tai, ką
suvalgė jaunuoliai ir kas priklauso
vyrams: Anerui, Eškolui ir Mamrei,
kurie ėjo su manimi. Jie tepasiima
savo dalį.“

15 Po šių įvykių Viešpats prabilo
Abromui per regėjimą: „Nebi-
jok, Abromai! Aš esu tavo skydas ir
labai didelis atlygis!“

4 Pr 9,26
5 Pr 15,20; Įst 2,10.20
6 Įst 2,12.22
7 2 Km 20,2
10 Pr 11,3; Pr 19,17.30
11 Pr 14,16. 21
12 Pr 11,27; Pr 12,5; Pr 13,12
13 Pr 13,18; Pr 14,24; Pr 21,27.32; Pr 39,14; Pr 40,15
14 Pr 12,5; Pr 13,8; Pr 14,12; Pr 15,3; Pr 17,27; Pr 19,29; Įst 34,1
15 Iz 41,2.3
16 Pr 31,18
17 1 Sam 18, 6; 2 Sam 18,18; Hbr 7,1
18 Pr 18,5; Ps 110,4; Apd 16,17; Hbr 7,1-10
19 Pr 14,22; Rūt 3,10
20 Pr 24,27; Hbr 7,4
22 Pr 14,2.8. 10.19; Dan 12,7
23 2 Kar 5,16

15 SKYRIUS
1 Pr 21,17; Pr 26,24; Įst 33,29; Pat 11,18; Dan 10,1

2 Abromas tarė: „Viešpatie Dieve! Ką
Tu man duosi? Aš neturiu vaikų, mano
namų paveldėtojas bus damaskietis
Eliezeras.
3 Man nedavei vaikų, ir štai tarnas,
gimęs mano namuose, yra mano
įpėdinis.“
4 Viešpats atsakė jam: „Ne šitas
bus tavo paveldėtojas, bet tas, kuris
gims iš tavęs.“
5 Ir, išvedęs jį laukan, tarė: „Pažvelk į
dangų ir, jei gali, suskaičiuok žvaigž-
des! Tiek bus tavo palikuonių!“
6 Abromas patikėjo Dievu, ir tai jam
buvo įskaityta teisumu.
7 Dievas kalbėjo: „Aš esu Viešpats,
kuris tave išvedžiau iš chaldėjų
miesto Ūro, kad tu paveldėtum šitą
šalį.“
8 Abromas tarė: „Viešpatie Dieve! Iš
kur galiu žinoti, kad ją paveldėsiu?“
9 Tada Jis tarė jam: „Atvesk man
trejų metų karvę, trejų metų ožką,
trejų metų aviną, balandį ir jauną
karvelį.“
10 Abromas, atvedęs visus gyvulius,
padalino pusiau ir padėjo kiekvie-
ną gabalą vienas prieš kitą, tačiau
paukščių nedalino.
11 Plėšrieji paukščiai atskrido prie
mėsos, bet Abromas juos nubaidė.
12 Saulei leidžiantis, gilus miegas
apėmė Abromą, siaubas ir didelė
tamsa jį apėmė.
13 Tada Viešpats tarė Abromui:
„Žinok, kad tavo palikuonys bus
ateiviai svetimame krašte, jie ver-
gaus ir bus spaudžiami keturis
šimtus metų.
14 Tautą, kuriai jie vergaus, Aš teisiu,
ir tada jie iš ten išeis su dideliu turtu.
15 O tu ramybėje nueisi pas savo

2 Pr 17,18; Apd 7,5
3 Pr 14,14
4 2 Sam 7,12
5 Pr 17,19; Iš 32,13; Ps 147,4; Jer 33,22
6 Ps 32,2; Ps 106,31; Rom 4,3.9.22
7 Pr 11,28.31; Pr 12,1; Ps 105,42.44
8 Lk 1,18
10 Kun 1,17; Jer 34,18
12 Pr 2,21; Pr 28,11
13 Iš 1,11; Iš 12,40
14 Iš 6,6; Iš 12,36
15 Pr 25,8; Pr 47,30; Job 5,26
16 Iš 12,41; 1 Kar 21,26; Mt 23,32
17 Jer 34,18.19
18 Pr 12,7; Pr 17,8; Pr 24,7

16 SKYRIUS
1 Pr 11,30; Pr 12,16; Pr 15,2.3; Pr 21,9; Gal 4,24
2 Pr 3,17; Pr 20,18; Pr 30,3.9
3 Pr 12,4.5
4 Pat 30,21.23
5 Pr 31,53
6 Iš 2,15; 1 Pt 3,7

tėvus ir būsi palaidotas, sulaukęs
žilos senatvės.
16 Ketvirtoji karta sugrįš čia, nes
amoritų nusikaltimų saikas dar nėra
pilnas.“
17 Nusileidus saulei ir sutemus,
štai pasirodė rūkstanti krosnis ir
liepsnojantis deglas ir praėjo tarp
tų mėsos gabalų.
18 Tą dieną Viešpats padarė su Abro-
mu sandorą, sakydamas: „Tavo pa-
likuonims atidaviau visą žemę nuo
Egipto upės iki didžiosios Eufrato
upės:
19 kainitus, kenazus, kedemiečius,
20 hetitus, perizus, refajus,
21 amoritus, kanaaniečius, girgašus
ir jebusiečius.“

16 Abromo žmona Saraja netu-
rėjo vaikų. Ji turėjo egiptietę
tarnaitę vardu Hagara.
2 Saraja tarė Abromui: „Viešpats
nedavė man vaikų gimdyti. Prašau,
įeik pas mano tarnaitę, galbūt per ją
aš turėsiu vaikų.“ Abromas paklau-
sė Sarajos.
3 Abromui išgyvenus dešimt metų
Kanaano šalyje, Saraja, Abromo
žmona, savo tarnaitę egiptietę Hagarą
davė savo vyrui Abromui už žmoną.
4 Jis įėjo pas Hagarą, ir ji pastojo.
Hagara pastojusi su panieka ėmė
žiūrėti į savo valdovę.
5 Tada Saraja tarė Abromui: „Šird-
gėla, kurią turiu, tegula ant tavęs!
Aš pati daviau savo tarnaitę tau į
glėbį, tačiau ji, pasijutusi nėščia, su
panieka ėmė žiūrėti į mane. Viešpats
tebūna teisėjas tarp manęs ir tavęs.“
6 Abromas tarė Sarajai: „Tavo tar-
naitė yra tavo rankose. Elkis su ja,

kaip tau patinka.“ Kai Saraja ėmė
ją spausti, ta pabėgo.
7 Viešpaties angelas, radęs ją prie
vandens šaltinio dykumoje, prie
kelio į Šūrą,
8 tarė: „Hagara, Sarajos tarnaite,
iš kur atėjai ir kur eini?“ Ji atsakė:
„Bėgu nuo savo valdovės Sarajos.“
9 Viešpaties angelas jai tarė: „Su-
grįžk pas savo valdovę ir nusiže-
mink prieš ją.
10 Aš taip padauginsiu tavo palikuo-
nis, kad jų net suskaičiuoti nebus
galima.
11 Štai tu esi nėščia ir pagimdysi sūnų.
Tu jį pavadinsi Izmaeliu, nes Vieš-
pats išgirdo apie tavo priespaudą.
12 Tavo sūnus gyvens kaip laukinis
asilas: jis bus prieš visus ir visi prieš
jį, jis gyvens šalia savo brolių.“
13 Ir Viešpatį, kuris su ja kalbėjo,
Hagara pavadino: „Tu esi Dievas,
kuris mane matai.“ Nes ji sakė: „Aš
tikrai mačiau Dievą, kuris mato
mane.“
14 Todėl tą šulinį pavadino Lahai
Roiju. Jis yra tarp Kadešo ir Beredo.
15 Hagara pagimdė Abromui sūnų.
Abromas pavadino jį vardu Izma-
elis.
16 Abromui buvo aštuoniasdešimt
šešeri metai, kai Hagara pagimdė
jam sūnų.

17 Kai Abromas buvo devynias-
dešimt devynerių metų am-
žiaus, Viešpats pasirodė Abromui
ir tarė: „Aš esu Dievas Visagalis,
vaikščiok mano akivaizdoje ir būk
tobulas.
2 Aš sudarysiu sandorą su tavimi ir
labai padauginsiu tavo palikuonis.“
3 Abromas puolė kniūbsčias, o Die-
vas kalbėjo:
4 „Štai manoji sandora su tavimi: tu
tapsi daugelio tautų tėvu,
5 todėl nebesivadinsi Abromu, bet
tavo vardas bus Abraomas, nes Aš
tave padariau daugelio tautų tėvu.
6 Ir padarysiu tave nepaprastai vai-
singą. Iš tavęs kils tautos ir karaliai.
7 Aš patvirtinsiu sandorą tarp savęs
ir tavęs bei tavo palikuonių kaip
amžiną sandorą, kad būčiau Dievas
tau ir tavo palikuonims po tavęs.
8 Aš duosiu tau ir tavo palikuonims
žemę, kurioje dabar esi ateivis, visą
Kanaano žemę amžinai nuosavybei
ir būsiu jiems Dievas.“
9 Toliau Dievas sakė Abraomui:
„Laikykis mano sandoros tu ir
tavo palikuonys po tavęs per kartų
kartas.
10 Šita yra mano sandora, kurios jūs
privalote laikytis. Kiekvienas vyras
tarp jūsų bus apipjaustytas!
11 Jūs apipjaustysite savo kūną, ir
tai bus tarp manęs ir jūsų esančios
sandoros ženklas.
12 Kiekvienas berniukas aštuonių
dienų tarp jūsų bus apipjaustytas:
gimęs namuose ar iš svetimšalio
nupirktas, kuris nėra iš tavo pali-
kuonių.
13 Kas gimsta tavo namuose ir ką nu-
siperki už savo pinigus, tas turi būti
apipjaustytas. Ir mano sandora jūsų
kūne bus amžina sandora.
14 O neapipjaustytas vyras bus išnai-
kintas iš savo tautos, nes jis sulaužė
mano sandorą.“
15 Dievas toliau sakė Abraomui:
„Savo žmonos Sarajos nebevadink

7 Pr 20,1; Pr 21,17.18; Pr 22,11.15; Pr 25,18; Pr 31,11; Iš 15,22
9 Tit 2,9
10 Pr 17,20
11 Lk 1,13.31
12 Pr 21,20; Pr 25,18
13 Pr 31,42
14 Pr 24,62; Sk 13,26
15 Gal 4,22

17 SKYRIUS
1 Pr 12,7; Pr 18,1; Pr 28,3; Pr 35,11; Įst 18,13; 2 Kar 20,3
2 Pr 12,2; Pr 13,16; Pr 15,5.18; Pr 18,18
4 Rom 4,11.12.16
5 Neh 9,7; Rom 4,17
7 Pr 26,24; Pr 28,13; Rom 9,8; Gal 3,17
8 Pr 23,4; Pr 28,4; Kun 26,12; Apd 7,5
9 Iš 19,5
10 Apd 7,8
11 Iš 12,13.48
12 Kun 12,3
14 Iš 4,24-26

Saraja, bet Sara bus jos vardas.
16 Aš ją palaiminsiu ir tau duosiu iš
jos sūnų. Aš ją taip laiminsiu, kad
iš jos kils tautos ir tautų karaliai.“
17 Tada Abraomas puolė veidu į
žemę, juokėsi ir sakė savo širdyje:
„Ar šimtamečiui begali kas gimti
ir ar Sara, sulaukusi devynias-
dešimties metų amžiaus, begali
gimdyti?“
18 Abraomas tarė Dievui: „Kad nors
Izmaelis gyventų Tavo akivaizdoje!“
19 Bet Dievas atsakė: „Tikrai tavo
žmona Sara pagimdys tau sūnų ir
tu jį pavadinsi Izaoku! Aš sudary-
siu su juo amžiną sandorą ir su jo
palikuonimis.
20 Ir dėl Izmaelio Aš išklausiau tave!
Aš jį palaiminau ir padarysiu jį vai-
singą, ir nepaprastai padauginsiu:
jis bus dvylikos kunigaikščių tėvas,
ir padarysiu iš jo didelę tautą.
21 Tačiau savo sandorą sudarysiu su
Izaoku, kurį Sara pagimdys tau šiuo
laiku kitais metais.“
22 Baigęs kalbėti su juo, Dievas pasi-
šalino.
23 Tada Abraomas ėmė savo sūnų
Izmaelį ir visus vyrus, jo namuose
gimusius ir už pinigus įsigytus, ir
apipjaustė jų kūnus tą pačią dieną,
kaip Dievas jam buvo sakęs.
24 Abraomas buvo apipjaustytas
devyniasdešimt devynerių metų,
25 o jo sūnus Izmaelis – trylikos
metų.
26 Tą pačią dieną buvo apipjaustytas
Abraomas ir jo sūnus Izmaelis.
27 Ir visi jo namų vyrai, gimusieji
jo namuose ir už pinigus įsigytieji,
buvo apipjaustyti kartu su juo.

16 Pr 17,6; Pr 18,10; Pr 35,11; Pr 36,31
17 Pr 17,3; Pr 18,12; Pr 21,6
18 Pr 18,23
19 Pr 18,10; Pr 21,2; Pr 22,16
20 Pr 16,10; Pr 21,13.18; Pr 25,12-16
21 Pr 18,14; Pr 21,2; Pr 26,2-5
27 Pr 18,19

18 SKYRIUS
1 Pr 13,18; Pr 14,13
2 Pr 19,1; Hbr 13,2
4 Pr 19,2; Pr 24,32; Pr 43,24
5 Pr 19,8; Pr 33,10; Ts 6,18.19; Ts 13,15.16; Ts 19,5
8 Pr 19,3
9 Pr 24,67
10 2 Kar 4,16; Rom 9,9
11 Pr 17,17; Pr 31,35
12 Pr 17,17; Lk 1,18; 1 Pt 3,6

18 Viešpats pasirodė Abraomui
prie Mamrės ąžuolų, kai jis
sėdėjo palapinės prieangyje pačioje
dienos kaitroje.
2 Jis, pakėlęs akis, pamatė tris vy-
rus, stovinčius prieš jį. Jis išbėgo iš
palapinės ir, nusilenkęs iki žemės,
3 tarė: „Mano Viešpatie, jei radau
malonę Tavo akyse, prašau, neap-
lenk savo tarno!
4 Leiskite atnešti kiek vandens nusi-
plauti kojoms, pailsėkite po medžiu,
5 kol atnešiu duonos kąsnį jums pasi-
stiprinti. Po to galėsite toliau keliauti,
nes tam juk atėjote pas savo tarną.“
Jie tarė: „Daryk taip, kaip sakei!“
6 Abraomas nuskubėjo į palapinę
pas Sarą ir tarė: „Skubiai įmaišyk
tris saikus geriausių miltų ir iškepk
papločių.“
7 Abraomas nubėgo pas gyvulius ir,
paėmęs rinktinį veršiuką, padavė
tarnui, o tas skubėjo jį paruošti.
8 Jis ėmė sviesto, pieno ir veršiuką,
kurį buvo paruošęs, ir patiekė jiems.
O jis pats, jiems valgant, stovėjo prie
jų po medžiu.
9 Jie paklausė jo: „Kur yra tavo žmo-
na Sara?“ Jis atsakė: „Palapinėje.“
10 Vienas iš jų tarė: „Aš tikrai sugrį-
šiu pas tave kitais metais šiuo laiku,
ir tavo žmona Sara turės sūnų!“
Tuo metu Sara klausėsi palapinės
prieangyje, kuris buvo už jų.
11 Abraomas ir Sara buvo seni, su-
laukę žilos senatvės. Sarai nebebū-
davo to, kas būna moterims.
12 Todėl Sara savyje juokėsi: „Bū-
dama pasenusi ir mano viešpačiui
esant senam, argi dar turėsiu ma-
lonumą?“

13 Viešpats tarė Abraomui: „Kodėl
Sara juokėsi, sakydama: „Ar aš iš
tikrųjų gimdysiu, būdama pasenusi?“
14 Ar yra kas nors Viešpačiui neį-
manoma? Kitais metais, numatytu
laiku, Aš sugrįšiu pas tave, ir Sara
turės sūnų!“
15 Sara gynėsi, sakydama: „Aš nesi-
juokiau“, nes išsigando. O Jis tarė:
„Ne! Tu juokeisi!“
16 Po to tie vyrai pakilo ir ėjo Sodo-
mos link, o Abraomas ėjo su jais,
norėdamas juos palydėti.
17 Viešpats tarė: „Ar Aš slėpsiu nuo
Abraomo, ką ketinu daryti?
18 Juk Abraomas tikrai taps didele ir
galinga tauta, jame bus palaimintos
visos žemės tautos.
19 Nes Aš žinau, kad jis įsakys savo
vaikams ir savo namams po savęs
laikytis Viešpaties kelio ir daryti,
kas yra teisinga ir teisu, kad Vieš-
pats galėtų ištesėti Abraomui, ką Jis
apie jį kalbėjo.“
20 Viešpats tarė: „Sodomos ir Go-
moros šauksmas yra garsus, o jų
nuodėmė – labai sunki.
21 Aš nusileisiu ir pažiūrėsiu, ar
jų nusikaltimai atitinka šauksmą,
pasiekusį mane. Jeigu ne, Aš su-
žinosiu.“
22 Tie vyrai ėjo toliau, o Abraomas
pasiliko bestovįs Viešpaties aki-
vaizdoje.
23 Abraomas priartėjęs tarė: „Ar
sunaikinsi teisųjį kartu su nusikal-
tėliu?
24 Galbūt penkiasdešimt teisiųjų yra
mieste. Ar tikrai sunaikinsi ir neat-
leisi tai vietovei dėl penkių dešimčių
teisiųjų?
25 Tai nėra Tavo būdas nužudyti

14 Pr 17,21; Pr 18,10; Jer 32,17
16 Rom 15,24
17 Ps 25,14
18 Apd 3,25. 26
19 Įst 4,9.10; Įst 6,6.7
20 Pr 4,10; Pr 13,13; Pr 19,13
21 Pr 11,5; Įst 8,2; Įst 13,3
22 Pr 18,16; Pr 19,1
23 Pr 20,4; Sk 16,22; Job 9,22; Hbr 10,22
25 Įst 1,16.17; Įst 32,4; Iz 3,10.11
26 Jer 5,1
27 Pr 3,19
32 Ts 6,39; Jok 5,16

teisųjį su nusikaltėliu, kad teisusis
gautų tą patį kaip piktadarys! Ar
visos žemės Teisėjas pasielgs ne-
teisingai?“
26 Viešpats tarė: „Jei Sodomos mies-
te rasiu penkiasdešimt teisiųjų, tai
pasigailėsiu visos vietovės.“
27 Abraomas atsakė: „Štai išdrįsau
kalbėti Viešpačiui, nors esu dulkė
ir pelenai.
28 Galbūt iki penkiasdešimt teisiųjų
trūks penkių. Ar dėl keturiasdešimt
penkių sunaikinsi visą miestą?“ Jis
tarė: „Nesunaikinsiu, jei ten rasiu
keturiasdešimt penkis.“
29 Abraomas toliau kalbėjo: „Galbūt
ten atsiras tik keturiasdešimt?“ Jis
atsakė: „Dėl keturiasdešimties ne-
sunaikinsiu.“
30 Tada jis tarė: „Nesirūstink, Vieš-
patie, kad drįstu kalbėti. Galbūt ten
atsiras tik trisdešimt.“ O Jis atsakė:
„Nieko nedarysiu, jei ten rasiu tris-
dešimt.“
31 Tada jis tarė: „Štai išdrįsau kalbėti
Viešpačiui. Galbūt ten atsiras dvide-
šimt!“ O Jis atsakė: „Nesunaikinsiu
ir dėl dvidešimties.“
32 Tada jis tarė: „Nesirūstink, Vieš-
patie, jei išdrįsiu dar kartą kalbėti.
Galbūt ten atsiras dešimt?“ O Jis
atsakė: „Nesunaikinsiu ir dėl de-
šimties.“
33 Viešpats, baigęs kalbėti su Abrao-
mu, nuėjo, o Abraomas sugrįžo į
savo vietą.

19 SKYRIUS

1 Pr 18,1-5. 16.22

19 Kai du angelai vakare atėjo į
Sodomą, Lotas sėdėjo Sodo-
mos vartuose. Lotas, pamatęs juos,
atsikėlė jų pasitikti ir nusilenkė iki
žemės.

2 Jis tarė: „Mano viešpačiai, prašau,
užsukite į savo tarno namus, pernak-
vokite ir nusiplaukite kojas. Anksti
atsikėlę, galėsite eiti savo keliu."
Bet jie atsakė: „Ne, mes nakvosime
gatvėje."
3 Jis taip maldavo juos, kad jie užsuko
pas jį ir įėjo į jo namus. Jis paruošė
jiems vaišes, iškepė neraugintos
duonos, ir jie valgė.
4 Jiems dar neatsigulus, visi Sodo-
mos miesto vyrai, jauni ir seni, iš
visų miesto dalių apsupo namus.
5 Jie pašaukė Lotą ir tarė: „Kur yra
tie vyrai, kurie šįvakar atėjo pas
tave? Išvesk juos laukan, kad mes
juos pažintume."
6 Lotas išėjo pas juos į prieangį ir,
užrakinęs duris,
7 tarė: „Mano broliai, prašau, nesiel-
kite taip piktai!
8 Aš turiu dvi dukteris, kurios dar
nepažino vyro. Leiskite man jas
išvesti pas jus ir darykite su jomis,
kas jums patinka. Tik tiems vyrams
nieko nedarykite, nes jie atėjo po
mano stogu."
9 Bet jie tarė: „Šalin! Jis čia atvyko,
kad gyventų kaip ateivis, o nori
teisėju būti! Dabar mes pasielgsime
su tavimi pikčiau negu su jais." Jie
smarkiai veržėsi prie Loto, norėda-
mi išlaužti duris.
10 Tačiau vyrai savo rankomis įtem-
pė Lotą į namą ir užrakino duris.
11 O tuos, kurie buvo prie namo
durų, jie apakino, mažus ir didelius,
kad jie nebesurastų durų.
12 Lotui juodu tarė: „Ar turi čia ką nors
iš savųjų: žentus, sūnus, dukteris?
Išvesk juos iš šios vietos!
13 Mes sunaikinsime šitą vietą,
kadangi jų garsus šauksmas pa-
siekė Viešpatį ir Jis mus siuntė ją
sunaikinti."
14 Lotas išėjęs kalbėjo žentams, ku-
rie buvo vedę jo dukteris: „Išeikite
iš šios vietos, nes Viešpats sunai-
kins miestą." Bet žentams atrodė,
kad jis juokauja.
15 Išaušus angelai ragino Lotą, saky-
dami: „Imk žmoną ir abi dukteris,
kurios čia yra, kad nebūtumėte su-
naikinti dėl miesto kaltės."
16 Kadangi jis delsė, tai tie vyrai
nutvėrė jį už rankos, jo žmoną ir abi
dukteris, nes Viešpats jų pasigailėjo,
ir išvedę paleido už miesto ribų.
17 Išvedę juos, tarė: „Gelbėk savo
gyvybę! Nežiūrėk atgal ir nesustok
kur nors apylinkėje! Bėk į kalną,
kad nežūtum!"
18 Lotas jiems atsakė: „O ne, mano
Viešpatie!
19 Aš, Tavo tarnas, radau malonę
Tavo akyse, ir man parodei didelį
gailestingumą, išgelbėdamas mano
gyvybę. Negaliu bėgti į kalną, kad
kas bloga nenutiktų ir nenumirčiau.
20 Štai arti yra miestas. Leisk man
į jį bėgti – jis yra mažas, ir aš jame
išsigelbėsiu."
21 Jis tarė jam: „Štai išklausiau tave
ir dėl šito. Aš nesunaikinsiu miesto,
apie kurį kalbėjai.
22 Skubėk, gelbėkis tenai. Nes Aš
nieko negaliu daryti, kol nuvyksi
ten." Todėl tą miestą pavadino Co-
aru.
23 Saulei tekant, Lotas įėjo į Coarą.
24 Tuomet Viešpats siuntė ant So-
domos ir Gomoros sieros ir ugnies
lietų.

2 Pr 18,4; Pr 24,32; Lk 24,28; Hbr 13,2
3 Pr 18,6-8; Iš 12,8
5 Pr 4,1; Ts 19,22; Iz 3,9
6 Ts 19,23
8 Pr 18,5; Ts 19,24
9 Iš 2,14; 2 Pt 2,7.8
11 Pr 20,17
12 2 Pt 2,7.9
13 Pr 18,20; 1 Krn 21,15
14 Iš 9,21; Sk 16,21.24.26.45; Mt 1,18
15 Apr 18,4
16 Ps 34,22; Lk 18,13; 2 Pt 2,7
17 Pr 14,10; Jer 48,6; Mt 24,16-18
18 Apd 10,14
21 Job 42,8.9
22 Pr 13,10; Pr 14,2; Iš 32,10
24 Kun 10,2; Įst 29,23

25 Jis sunaikino tuos miestus, visą
apylinkę, visus miesto gyventojus
ir augalus.
26 Bet Loto žmona pažvelgė atgal ir
pavirto druskos stulpu.
27 Anksti rytą Abraomas atėjo į
tą vietą, kur jis stovėjo Viešpaties
akivaizdoje,
28 ir pažvelgė Sodomos ir Gomoros
link ir į visą jų apylinkę; jis matė
kylančius nuo žemės dūmus kaip iš
krosnies.
29 Dievas, sunaikindamas tos apy-
linkės miestus, atsiminė Abraomą ir
išvedė Lotą iš pražūties, kai sugrio-
vė miestus, kuriuose Lotas gyveno.
30 Lotas ir jo abi dukterys išėjo iš
Coaro ir apsigyveno kalne, nes jis
bijojo gyventi Coare. Jie apsigyveno
oloje, jis ir abi jo dukterys.
31 Tada vyresnioji tarė jaunesniajai:
„Mūsų tėvas senas, ir žemėje nebe-
liko vyro, kuris galėtų įeiti pas mus,
kaip priimta visoje žemėje.
32 Eime, nugirdysime vynu savo tėvą
ir atsigulsime prie jo, kad iš tėvo
susilauktume palikuonių!“
33 Jos tą naktį nugirdė vynu savo
tėvą. Po to vyresnioji įėjo ir gulėjo
su savo tėvu, o tas nepajuto, kada ji
atsigulė, nė kada atsikėlė.
34 Kitą dieną vyresnioji tarė jaunes-
niajai: „Aš praėjusią naktį gulėjau
su savo tėvu. Nugirdykime jį vynu ir
šiąnakt. Po to eik, atsigulk prie jo, kad
iš savo tėvo susilauktum palikuonio!“
35 Taigi jos ir kitą naktį nugirdė
vynu tėvą. Paskui jaunesnioji įėjo ir
gulėjo su juo, o jis nepajuto, kada ji
atsigulė, nė kada atsikėlė.
36 Taip abi Loto dukterys pastojo
nuo savo tėvo.

25 Ps 107,34
26 Lk 17,32
27 Pr 18,22
28 Apr 9,2; Apr 18,9
29 Pr 8,1; Pr 18,23
30 Pr 19,17. 19
31 Pr 16,2.4; Pr 38,8.9
32 Mk 12,19
37 Įst 2,9
38 Įst 2,19

20 SKYRIUS
1 Pr 12,9; Pr 16,7.14; Pr 18,1; Pr 26,1.6
2 Pr 12,11-13.15; Pr 26,7
3 Pr 20,7; Job 33,15; Ps 105,14
4 Pr 18,23-25
5 2 Kar 20,3
6 Pr 39,9; 1 Sam 25,26. 34
7 Pr 2,17; Sk 16,32.33; 1 Sam 7,5
9 Pr 26,10; Pr 34,7; Pr 39,9

37 Vyresnioji pagimdė sūnų ir jį
pavadino Moabu. Jis yra ligi šiol
tebegyvenančių moabitų tėvas.
38 Jaunesnioji pagimdė sūnų ir jį
pavadino Ben Amiu. Jis yra ligi šiol
tebegyvenančių amonitų tėvas.

20 Iš ten Abraomas traukė toliau
į pietų šalį ir apsigyveno Ge-
rare, tarp Kadešo ir Šūro.
2 Abraomas sakė apie savo žmoną
Sarą: „Ji yra mano sesuo.“ Tada
Abimelechas, Geraro karalius, pa-
ėmė Sarą.
3 Bet Dievas sapne pasirodė Abi-
melechui ir tarė: „Tu mirsi dėl mo-
ters, kurią paėmei, nes ji turi vyrą.“
4 Abimelechas dar nebuvo jos pa-
lietęs. Jis tarė: „Viešpatie, ar žudysi
niekuo nekaltą tautą?
5 Argi Abraomas man nesakė: „Ji
yra mano sesuo“? Ir ar ji pati nesa-
kė: „Jis yra mano brolis“? Nekalta
širdimi ir tyromis rankomis tai pa-
dariau.“
6 Dievas tarė jam sapne: „Aš žinau,
kad tai darei nekalta širdimi, todėl
tave sulaikiau, kad man nenusidė-
tum ir jos nepaliestum.
7 Taigi dabar sugrąžink vyrui žmoną,
nes jis yra pranašas. Jis melsis už
tave, ir tu išliksi gyvas. O jei nesu-
grąžinsi, tai žinok, kad tikrai mirsi
su visais savaisiais!“
8 Abimelechas, atsikėlęs anksti rytą,
sušaukė visus savo tarnus ir papa-
sakojo jiems sapną. Žmonės labai
nusigando.
9 Abimelechas pasikvietė Abraomą
ir jam tarė: „Ką mums padarei? Ir
kuo aš tau nusidėjau, kad užtraukei
man ir mano karalystei tokią didelę

nuodėmę? Tu neturėjai pasielgti su
manimi taip, kaip pasielgei.“
10 Abimelechas tęsė toliau: „Ką
galvojai taip darydamas?“
11 Abraomas atsakė: „Aš galvojau,
kad šioje šalyje nėra Dievo baimės
ir dėl mano žmonos jie užmuš mane.
12 Bet ji iš tikrųjų yra mano sesuo:
mano tėvo duktė, tik ne mano mo-
tinos, ir ji tapo mano žmona.
13 Kai Dievas mane išvedė iš mano
tėvo namų, aš jai tariau: „Padaryk
man tą malonę – visur, kur nueisi-
me, sakyk apie mane: „Jis yra mano
brolis.“
14 Abimelechas davė Abraomui avių,
galvijų, tarnų bei tarnaičių ir sugrą-
žino jam jo žmoną Sarą.
15 Abimelechas tarė: „Štai mano
kraštas tau atviras, įsikurk, kur tau
patinka!“
16 O Sarai jis pasakė: „Aš daviau
tavo broliui tūkstantį sidabrinių.
Tebūna tai įrodymas visiems, kurie
yra su tavimi, ir kitiems, kad esi
nekalta.“
17 Abraomas meldė Dievą, ir Jis
pagydė Abimelechą, jo žmoną ir
tarnaites, kad jos gimdytų.
18 Nes Viešpats buvo padaręs nevai-
singomis visas moteris Abimelecho
namuose dėl Abraomo žmonos
Saros.

21 Viešpats aplankė Sarą ir įvyk-
dė, ką jai buvo pažadėjęs.
2 Sara pastojo ir sulaukusiam se-
natvės Abraomui pagimdė sūnų
tuo metu, kurį Dievas buvo jam
nurodęs.
3 Abraomas pavadino iš Saros gi-
musį sūnų Izaoku.

11 Pr 12,12; Pr 26,7; Pat 16,6
12 Pr 11,29
13 Pr 12,1-9. 11-13; Pr 20,5
14 Pr 12,16
15 Pr 13,9; Pr 34,10; Pr 47,6
16 Pr 24,65; Pr 26,11
17 Pr 21,2; Job 42,9
18 Pr 12,17

21 SKYRIUS
1 1 Sam 2,21; Gal 4,23.28
2 Pr 17,21; Pr 18,10.14; Hbr 11,11.12
3 Pr 17,19.21
4 Pr 17,10.12; Apd 7,8
5 Pr 17,1.17
6 Iz 54,1; Lk 1,58
7 Pr 18,11.12
9 Pr 16,1.4. 15; Gal 4,29
10 Gal 3,18; Gal 4,30
11 Pr 17,18
12 Rom 9,7.8
13 Pr 16,10; Pr 17,20; Pr 21,18; Pr 25,12-18
14 Jn 8,35
17 Pr 22,11; Iš 3,7

4 Izaokas pagal Dievo įsakymą aš-
tuntą dieną buvo apipjaustytas.
5 Abraomas buvo šimto metų, kai
jam gimė sūnus Izaokas.
6 Sara tarė: „Dievas man suteikė
juoko, ir visi kiti, kas išgirs, juoksis
su manimi.
7 Kas būtų pasakęs Abraomui, kad
Sara maitins kūdikį? Aš pagim-
džiau jam sūnų jo senatvėje.“
8 Kai vaikas paaugo ir buvo nujun-
kytas, Abraomas tą dieną iškėlė
didelį pokylį.
9 Sara pamatė egiptietės Hagaros
sūnų, kurį ta pagimdė Abraomui,
besišaipantį iš Izaoko,
10 ir tarė Abraomui: „Išvaryk šitą
vergę ir jos sūnų! Jis nebus pavel-
dėtojas drauge su mano sūnumi
Izaoku.“
11 Tai labai nepatiko Abraomui dėl
jo sūnaus.
12 Tačiau Dievas tarė Abraomui:
„Nesisielok dėl berniuko ir dėl ver-
gės! Visa, ką Sara tau sako, klausyk
jos! Nes iš Izaoko tau bus pašaukti
palikuonys.
13 Bet ir vergės sūnų padarysiu dide-
le tauta, nes jis yra tavo palikuonis.“
14 Abraomas, atsikėlęs anksti rytą,
ėmė duonos bei odinę vandens ir
davė Hagarai, uždėdamas jai ant pe-
čių, atidavė vaiką ir išleido. Ji išėjusi
klaidžiojo Beer Šebos dykumoje.
15 Išsibaigus vandeniui odinėje, ji
paliko vaiką po vienu krūmokšniu.
16 Paėjusi atsisėdo priešais jį lanko
šūvio atstumu. Ji sakė: „Negaliu
matyti mirštančio vaiko.“ Ir grau-
džiai verkė.
17 Dievas išgirdo berniuko balsą,
ir Dievo angelas iš dangaus tarė

Hagarai: „Kas tau, Hagara? Nebi-
jok! Dievas išgirdo berniuko balsą.
18 Kelkis, imk berniuką ir laikyk
jį tvirtai savo rankose, nes Aš jį
padarysiu didele tauta!“
19 Dievas atvėrė jai akis, ir ji pamatė
šulinį. Nuėjusi pripildė odinę van-
dens ir pagirdė berniuką.
20 Dievas buvo su juo. Jis užaugo,
gyveno dykumoje ir tapo šauliu.
21 Jis gyveno Parano dykumoje, ir
jo motina parinko jam žmoną iš
Egipto šalies.
22 Anuo metu Abimelechas ir jo
kariuomenės vadas Picholas kalbėjo
Abraomui: „Dievas yra su tavimi
visur, kad ir ką tu darytum.
23 Dabar tad prisiek Dievu, kad ne-
kenksi nei man, nei mano vaikams,
nei jų palikuonims, bet kaip aš ma-
loningai su tavimi elgiausi, taip ir tu
elgsiesi su manimi ir mano kraštu,
kuriame gyveni kaip ateivis!“
24 Abraomas atsakė: „Prisiekiu.“
25 Tačiau Abraomas priekaištavo
Abimelechui dėl šulinio, kurį Abi-
melecho tarnai buvo pasigrobę.
26 Abimelechas atsakė: „Aš nežinau,
kas tai padarė. Tu man nieko nesa-
kei, aš nieko apie tai negirdėjau iki
šios dienos.“
27 Abraomas davė Abimelechui avių
ir jaučių, ir juodu sudarė sandorą.
28 Abraomas atskyrė septynis ėriukus.
29 Abimelechas klausė Abraomo:
„Ką gi reiškia šie septyni ėriukai,
kuriuos tu atskyrei?“
30 Jis atsakė: „Tuos septynis ėriukus
turi priimti iš manęs kaip įrodymą,
kad aš iškasiau šitą šulinį.“
31 Ta vieta buvo pavadinta Beer
Šeba, nes ten jie abu prisiekė.

18 Pr 16,10; Pr 21,13; Pr 25,12-16
19 Sk 22,31
20 Pr 16,12; Pr 28,15; Pr 39,2.3.21
21 Pr 24,4
22 Pr 20,2.14; Pr 26,26.28
23 Joz 2,12
25 Pr 26,15. 18.20-22
27 Pr 26,31; Pr 31,44
29 Pr 33,8
30 Pr 31,48.52
31 Pr 21,14; Pr 26,33
33 Pr 4,26; Pr 12,8; Pr 13,4; Pr 26,25; Įst 32,40; Įst 33,27

22 SKYRIUS
1 Hbr 11,17
2 Pr 8,20; Pr 22,12.16; Pr 31,54; 2 Krn 3,1; Jn 5,20
5 Hbr 11,19
6 Jn 19,17
8 Iš 12,3-6; Jn 1,29.36

32 Taip juodu padarė sutartį Beer
Šeboje. Abimelechas ir jo kariuo-
menės vadas Picholas sugrįžo į
filistinų kraštą.
33 Abraomas pasodino giraitę Beer
Šeboje ir ten šaukėsi Viešpaties,
amžinojo Dievo, vardo.
34 Abraomas gyveno ilgą laiką kaip
ateivis filistinų krašte.

22 Po šių įvykių Dievas mėgi-
no Abraomą. Jis tarė jam:
„Abraomai!“ Tas atsiliepė: „Aš čia!“
2 Tada Jis tarė: „Imk Izaoką, savo
vienintelį sūnų, kurį myli, ir eik į
Morijos šalį, ten aukok jį kaip de-
ginamąją auką ant kalno, kurį tau
parodysiu!“
3 Abraomas atsikėlė anksti rytą, pa-
sibalnojo asilą, pasiėmė jaunuolius
ir Izaoką, savo sūnų, prisiskaldė
malkų deginamajai aukai ir išėjo į
vietą, kurią jam Dievas buvo nu-
rodęs.
4 Trečią dieną Abraomas iš tolo pa-
matė tą vietą.
5 Abraomas tarė savo jaunuoliams:
„Pasilikite čia su asilu, o mes su
sūnumi nueisime ten ir pagarbinę
sugrįšime pas jus.“
6 Abraomas, paėmęs malkas degina-
majai aukai, uždėjo ant savo sūnaus
Izaoko pečių, o pats pasiėmė ugnies
ir peilį. Jiems beeinant,
7 Izaokas tarė savo tėvui: „Mano
tėve!“ O tas atsiliepė: „Aš čia, sūnau!“
Jis klausė: „Štai ugnis ir malkos!
Bet kur yra ėriukas deginamajai
aukai?“
8 Abraomas atsakė: „Dievas parū-
pins sau ėriuką deginamajai aukai,
mano sūnau!“ Taip juodu ėjo toliau.

9 Jiems atėjus į vietą, kurią Dievas
buvo nurodęs, Abraomas pastatė
aukurą, uždėjo ant jo malkas, su-
rišo savo sūnų Izaoką ir jį uždėjo
ant aukuro.
10 Abraomas ištiesė savo ranką ir
paėmė peilį, kad nužudytų sūnų.
11 Viešpaties angelas pašaukė jį iš
dangaus: „Abraomai! Abraomai!“
Tas atsakė: „Aš čia!“
12 „Nekelk savo rankos prieš vaiką
ir nieko jam nedaryk! Dabar žinau,
kad bijai Dievo ir nepagailėjai man
savo vienintelio sūnaus.“
13 Abraomas, pakėlęs akis, pamatė
netoliese aviną, įstrigusį ragais į
tankų krūmokšnį. Jis paėmė jį ir
aukojo deginamąją auką vietoj savo
sūnaus.
14 Abraomas pavadino tą vietą „Vieš-
pats mato.“ Ir šiandien dar sakoma:
„Ant kalno, kur Viešpats mato.“
15 Viešpaties angelas antrą kartą
pašaukė Abraomą iš dangaus
16 ir tarė: „Savimi prisiekiu, – sako
Viešpats, – kadangi tu tai padarei ir
nepagailėjai savo vienintelio sūnaus,
17 Aš laiminte tave palaiminsiu ir
dauginte padauginsiu tavo palikuo-
nis, kad jų bus kaip žvaigždžių dan-
guje ir kaip smilčių jūros pakrantėje.
Tavo palikuonys užims savo priešų
vartus,
18 ir per tavo palikuonis bus palai-
mintos visos žemės tautos dėl to,
kad paklausei mano balso.“
19 Abraomas sugrįžo pas jaunuolius,
ir jie nuėjo į Beer Šebą; ir Abraomas
gyveno Beer Šeboje.
20 Po šių įvykių Abraomui buvo
pranešta: „Milka pagimdė sūnų tavo
broliui Nahorui:

9 Hbr 11,17-19
11 Pr 16,7-11; Pr 21,17.18; Pr 31,11
12 Pr 22,2.16; 1 Sam 15,22; Jok 2,21.22
16 Ps 105,9
17 Pr 13,16; Pr 15,5; Pr 17,16; Pr 24,60; Pr 26,3.4.24; Pr 32,12
18 Pr 12,3; Pr 18,18.19; Pr 22,3.10; Pr 26,4.5
19 Pr 21,31
20 Pr 11,29; Pr 24,15
21 Job 1,1; Job 32,2
23 Pr 24,15; Rom 9,10

23 SKYRIUS
2 Pr 13,18; Pr 23,19; Joz 14,15; Joz 15,13; Joz 21,11
3 Pr 10,15; Pr 15,20
4 Pr 17,8; Apd 7,5.16
6 Pr 13,2; Pr 14,14; Pr 24,35
9 Pr 25,9
10 Pr 23,18; Pr 34,20.24
11 2 Sam 24, 21-24

21 pirmagimį Ucą ir Būzą, jo brolį,
ir Kemuelį, Aramo tėvą,
22 Kesedą, Hazoją, Pildašą, Idlafą
ir Betuelį.“
23 Betuelio duktė buvo Rebeka. Šituos
aštuonis Milka pagimdė Abraomo
broliui Nahorui.
24 Be to, jo sugulovė Reuma pagimdė
Tebachą, Gahamą, Tahašą ir Maaką.

23 Sara gyveno šimtą dvidešimt
septynerius metus.
2 Ji mirė Kirjat Arboje, tai yra Hebro-
ne, Kanaano krašte. Ir Abraomas
atėjo Saros apraudoti ir apverkti.
3 Abraomas paliko mirusiąją ir kal-
bėjo Heto vaikams:
4 „Aš esu ateivis ir svečias tarp jūsų.
Duokite man nuosavybėn žemės
kapui palaidoti mirusiąją.“
5 Heto vaikai atsakė Abraomui:
6 „Paklausyk mūsų, viešpatie! Tu
esi Dievo kunigaikštis tarp mūsų.
Laidok savo mirusiąją geriausiame
mūsų kape! Nė vienas iš mūsų tau
neatsakys kapo, kad galėtum palai-
doti mirusiąją.“
7 Abraomas atsistojęs nusilenkė he-
titams, to krašto žmonėms,
8 ir toliau kalbėjo: „Jei sutinkate,
kad palaidočiau savo mirusiąją, tai
paklausykite manęs ir prašykite už
mane Efroną, Coharo sūnų,
9 kad jis man parduotų Machpelos
olą, kuri jam priklauso ir yra jo lauko
gale! Už tiek, kiek ji verta, jis man ją
teparduoda nuosavybėn kapinėms.“
10 Tuo metu Efronas sėdėjo tarp
Heto vaikų. Hetitas Efronas, girdint
hetitams, atėjusiems prie miesto
vartų, kalbėjo:
11 „Ne, mano viešpatie, paklausyk

manęs! Žemę aš tau dovanoju ir olą, kuri yra joje. Savo tautiečių akyse aš tau ją dovanoju. Laidok savo mirusiąją."
12 Abraomas nusilenkė to krašto žmonėms
13 ir, jiems girdint, kalbėjo Efronui: „Malonėk paklausyti manęs! Aš duosiu tau pinigus už lauką. Paimk juos iš manęs, kad galėčiau ten palaidoti savo mirusiąją."
14 Efronas atsakė Abraomui:
15 „Paklausyk manęs, viešpatie! Tas žemės sklypas vertas keturių šimtų šekelių sidabro. Ką tai reiškia man ar tau? Palaidok savo mirusiąją."
16 Abraomas sutiko su Efronu. Pirklių naudojamais pinigais jis atsvėrė Efronui keturis šimtus šekelių sidabro, kurį šis, hetitams girdint, minėjo.
17 Taip Efrono sklypas su ola, kuris buvo Machpeloje, ties Mamre, visi medžiai lauke, kurie augo aplinkui, tapo
18 Abraomo nuosavybe, matant hetitams, kurie ten buvo.
19 Abraomas palaidojo savo žmoną Sarą Machpelos lauko oloje, esančioje ties Mamre, Hebrone, Kanaano šalyje.
20 Taip sklypas ir ola, kuri buvo jame, iš hetitų perėjo Abraomo nuosavybėn kapinėms.

24 Abraomas paseno ir sulaukė žilos senatvės. Viešpats viskuo jį laimino.
2 Abraomas tarė savo namų vyriausiajam tarnui, kuris prižiūrėjo visa, kas jam priklausė: „Dėk savo ranką po mano šlaunimi,
3 kad prisaikdinčiau tave Viešpaties, žemės ir dangaus Dievo, vardu, kad neimsi žmonos mano sūnui iš kanaaniečių dukterų, tarp kurių gyvenu,
4 bet vyksi į mano kraštą, pas mano gimines, ir ten paimsi žmoną mano sūnui Izaokui."
5 Tarnas jam atsakė: „O gal ta moteris nenorės eiti su manimi į šitą kraštą? Ar tuomet turėsiu sugrąžinti tavo sūnų į tą kraštą, iš kurio išvykai?"
6 Abraomas jam tarė: „Saugokis, kad negrąžintum mano sūnaus tenai!
7 Viešpats, dangaus Dievas, kuris mane išvedė iš mano tėvo namų, iš mano gimtojo krašto, man kalbėjo ir prisiekė: „Tavo palikuonims duosiu šį kraštą." Jis siųs savo angelą pirma tavęs, ir tu iš ten paimsi žmoną mano sūnui.
8 O jei ta moteris nenorės eiti su tavimi, būsi laisvas nuo šito įpareigojimo. Tik mano sūnaus nesugrąžink tenai!"
9 Tada tarnas padėjo savo ranką po savo valdovo Abraomo šlaunimi ir jam prisiekė.
10 Tarnas ėmė dešimt savo valdovo kupranugarių, geriausių bei brangiausių dovanų ir išvyko į Mesopotamiją, į Nahoro miestą.
11 Vakare leido kupranugariams pailsėti už miesto, prie vandens šulinio, tuo metu, kai moterys eina semti vandens.
12 Jis meldėsi: „Viešpatie, mano valdovo Abraomo Dieve, duok man sėkmę šiandien ir tuo parodyk savo malonę mano valdovui Abraomui!
13 Štai stoviu prie šulinio, o miesto gyventojų dukterys ateis semti vandens.

15 Iš 30,13
16 Jer 32,9.10
17 Pr 25,9; Pr 49,29-32; Pr 50,13
20 Jer 32,10.11

24 SKYRIUS
1 Pr 12,2; Pr 13,2; Pr 18,11; Pr 21,5; Pr 24,35
2 Pr 15,2; Pr 24,10; Pr 39,4-6; Pr 47,29
3 Pr 14,19.22; Įst 7,3
4 Pr 12,1; Pr 28,2
7 Pr 12,1.7; Pr 13,15; Pr 15,18; Pr 17,8; Pr 24,3; Iš 23,20.23; Iš 33,2
8 Joz 2,17-20
10 Pr 11,31.32; Pr 22,20; Pr 24,2.22; Pr 27,43; Pr 29,5
11 Iš 2,16
12 Iš 3,6.15; Neh 1,11
13 Pr 24,43; Iš 2,16

14 Jei mergaitė, kuriai sakysiu: „Pra-
šau, palenk savo ąsotį ir leisk man
atsigerti“, atsakys: „Gerk! Aš ir tavo
kupranugarius pagirdysiu“, ji bus ta,
kurią paskyrei savo tarnui Izaokui.
Iš to suprasiu, kad parodei malonę
mano valdovui.“
15 Jam dar nebaigus kalbėti, atėjo
Rebeka, Abraomo brolio Nahoro
žmonos Milkos sūnaus Betuelio
duktė, nešina ąsočiu ant peties.
16 Mergina buvo labai graži, mergai-
tė, kurios joks vyras nebuvo pažinęs.
Ji, nusileidusi prie šulinio ir pasisė-
musi vandens, lipo aukštyn.
17 Tarnas nuskubėjo jos pasitikti ir
tarė: „Duok man truputį vandens
atsigerti iš savo ąsočio!“
18 Ji atsakė: „Gerk, mano viešpatie!“
Skubiai nuleidusi ąsotį sau ant ran-
kos, davė jam gerti.
19 Jam atsigėrus, ji tarė: „Ir tavo
kupranugarius pagirdysiu.“
20 Skubiai išpylusi savo ąsotį į lovį,
vėl nubėgo prie šulinio. Taip ji pa-
girdė visus jo kupranugarius.
21 Tuo metu jis tylomis ją stebėjo,
norėdamas patirti, ar Viešpats pa-
darė jo kelionę sėkmingą, ar ne.
22 Kupranugariams atsigėrus, jis
išėmė auksinę sagtį kaktai, sverian-
čią pusę šekelio, ir dvi apyrankes,
sveriančias dešimt šekelių aukso,
23 ir klausė: „Kieno duktė esi? Ar
yra tavo tėvo namuose mums vietos
pernakvoti?“
24 Ji atsakė: „Aš esu duktė Betuelio,
Milkos sūnaus, kurį ji pagimdė
Nahorui.“
25 Ji tęsė: „Šiaudų ir pašaro pas mus
daug, taip pat ir vietos nakvynei.“
26 Vyras nusilenkė ir pagarbino
Viešpatį:

14 Ts 6,17.37
15 Pr 22,20.23; Pr 24,45; Pr 25,20; Iz 65,24; Rom 9,10
16 Pr 12,11; Pr 26,7; Pr 29,17
18 1 Pt 3,8.9
21 Pr 24,12-14.27.52
22 Iš 32,2.3
24 Pr 22,23; Pr 24,15
26 Iš 4,31
27 Pr 24,21.48; Pr 32,10; Iš 18,10
29 Pr 29,5.13
31 Ts 17,2
32 Pr 19,2; Pr 43,24
33 Jn 4,34
35 Pr 13,2; Pr 24,1
36 Pr 21,1-7.10; Pr 25,5
37 Pr 24,2-4

27 „Tebūna palaimintas Viešpats,
mano valdovo Abraomo Dievas, ku-
ris buvo malonus ir teisingas mano
valdovui ir atvedė mane teisingu
keliu į mano valdovo brolio namus!“
28 Mergaitė, nubėgusi namo, pranešė
visiems, kas atsitiko.
29 Rebeka turėjo brolį vardu Laba-
nas. Ir Labanas išbėgo pas vyrą prie
šulinio.
30 Pamatęs sagtį ir apyrankes ant
sesers rankų ir išgirdęs sesers Re-
bekos žodžius: „Taip kalbėjo tas
vyras“, atėjo jis pas tą vyrą, kuris
stovėjo šalia kupranugarių prie
šulinio,
31 ir jam tarė: „Ateik pas mus, Vieš-
paties palaimintasis! Ko stovi lauke?
Aš paruošiau namą ir vietą kupra-
nugariams.“
32 Taip jis tą vyrą parsivedė į savo
namus, nubalnojo kupranugarius,
padavė šiaudų bei pašaro jiems ir
vandens jam ir su juo buvusiems
vyrams kojoms nuplauti.
33 Ir jam buvo paduota maisto, bet
jis tarė: „Aš nevalgysiu, kol nepasa-
kysiu, dėl ko esu siųstas.“ Labanas
tarė: „Kalbėk!“
34 Jis tarė: „Aš esu Abraomo tarnas.
35 Viešpats labai palaimino mano
valdovą: jis tapo didžiu. Jis jam davė
avių ir galvijų, sidabro ir aukso,
tarnų ir tarnaičių, kupranugarių ir
asilų.
36 Mano valdovo žmona Sara senat-
vėje pagimdė sūnų mano valdovui,
kuriam jis atidavė viską, ką turėjo.
37 Mano valdovas mane prisaikdi-
no: „Neimk mano sūnui žmonos iš
kanaaniečių dukterų, kurių šalyje
gyvenu,

38 bet keliauk į mano tėvo namus,
pas mano gimines, ir ten surask
mano sūnui žmoną."
39 Tada atsakiau savo valdovui: „O
gal ta moteris nesutiks keliauti su
manimi?"
40 Bet jis man tarė: „Viešpats, kurio
akivaizdoje vaikščioju, siųs su ta-
vimi angelą ir padarys tavo kelionę
sėkmingą, ir tu paimsi mano sūnui
žmoną iš mano giminės ir iš mano
tėvo namų.
41 Jeigu, tau atvykus pas mano gimi-
nes, jie tau jos neduos, būsi laisvas
nuo priesaikos."
42 Šiandien, atėjęs prie šulinio, tariau:
„Viešpatie, mano valdovo Abrao-
mo Dieve, jei darai mano kelionę
sėkmingą,
43 tai aš dabar atsistosiu prie šito
vandens šulinio. Ta mergaitė, kuriai
atėjus semti vandens tarsiu: „Duok
man truputį vandens atsigerti iš
savo ąsočio",
44 o ji atsakys: „Gerk, ir tavo kupra-
nugarius pagirdysiu", bus moteris,
kurią Viešpats paskyrė mano val-
dovo sūnui."
45 Man dar nebaigus kalbėti, atėjo
Rebeka su ąsočiu ant peties ir, nu-
sileidusi prie šulinio, sėmė. Tada jai
tariau: „Duok man gerti!"
46 Ji, skubiai nuleidusi ąsotį nuo
peties, tarė: „Gerk! Aš ir tavo kup-
ranugarius pagirdysiu!" Aš gėriau,
o ji pagirdė ir kupranugarius.
47 Po to paklausiau: „Kieno tu duk-
tė?" Ji atsakė: „Esu duktė Betuelio,
Nahoro sūnaus, kurį Milka jam
pagimdė." Tada užkabinau sagtį ant
jos kaktos ir uždėjau apyrankes jai
ant rankų.

38 Pr 24,4
39 Pr 24,5
40 Pr 5,22.24; Pr 17,1; Pr 24,7
41 Pr 24,8
42 Pr 24,12
43 Pr 24,13
45 Pr 24,15; 1 Sam 1,13
48 Pr 22,23; Pr 24,26.27. 52
49 Joz 2,14
50 Pr 31,24. 29; Ps 118,23
51 Pr 20,15
52 Pr 24,26. 48
53 Iš 3,22; Iš 11,2; Iš 12,35; 2 Km 21,3
54 Pr 24,56. 59; Pr 30,25
59 Pr 35,8

48 Nusilenkęs pagarbinau Viešpatį ir
palaiminau mano valdovo Abraomo
Viešpatį Dievą, kuris mane atvedė
teisingu keliu, kad imčiau mano
valdovo brolio dukterį jo sūnui.
49 Taigi dabar, jei norite parodyti
mano valdovui malonę ir ištikimy-
bę, sakykite, o jei ne, tai pasakykite
man, kad galėčiau pasukti į dešinę
ar į kairę."
50 Tada Labanas ir Betuelis atsakė:
„Tai Viešpaties padaryta. Negalime
nei prieštarauti, nei pritarti.
51 Štai Rebeka yra tavo akivaizdoje.
Imk ją ir eik, tebūna ji tavo valdo-
vo sūnaus žmona, kaip Viešpats
kalbėjo."
52 Išgirdęs jų žodžius, Abraomo
tarnas pagarbino Viešpatį, nusilenk-
damas iki žemės.
53 Tarnas, išėmęs sidabrinių ir auksi-
nių indų bei drabužių, juos dovanojo
Rebekai; be to, jis dovanojo vertin-
gų daiktų jos broliui ir motinai.
54 Jie valgė, gėrė ir pasiliko tenai per
naktį. Rytą, jiems atsikėlus, jis tarė:
„Leiskite man keliauti pas mano
valdovą."
55 Jos brolis ir motina prašė: „Tepa-
silieka mergina pas mus kurį laiką,
nors dešimt dienų, po to išleisime."
56 Jis atsakė: „Netrukdykite manęs,
nes Viešpats padarė mano kelionę
sėkmingą. Leiskite man grįžti pas
savo valdovą."
57 Jie tarė: „Pašaukime mergaitę ir
jos paklauskime."
58 Pašaukę Rebeką, klausė: „Ar
keliausi su šiuo vyru?" Ji atsakė:
„Taip, keliausiu."
59 Tada jie išlydėjo Rebeką, jos
auklę, Abraomo tarną ir jo vyrus.

60 Atsisveikindami jie laimino ją:
„Mūsų sesuo, tapk nesuskaitomų
tūkstančių motina, tavo palikuonys
tevaldo savo priešų miestų vartus!“
61 Tada Rebeka ir jos tarnaitės išjojo
ant kupranugarių, sekdamos tą vyrą.
62 Tuo metu Izaokas ėjo keliu nuo
Lahai Roijo šulinio, nes jis gyveno
pietų krašte.
63 Pavakary Izaokas buvo išėjęs į
lauką pamąstyti. Pakėlęs akis, jis
pamatė ateinančius kupranugarius.
64 Rebeka, pamačiusi Izaoką, nulipo
nuo kupranugario
65 ir klausė tarno: „Kas tas vyras,
kuris eina mums priešais per lau-
ką?“ Tarnas atsakė: „Jis yra mano
valdovas!“ Tada ji apsigaubė šydu.
66 Tarnas papasakojo Izaokui viską,
ką buvo padaręs.
67 Izaokas įsivedė mergaitę į savo
motinos palapinę. Jis paėmė Rebe-
ką, ir ji tapo jo žmona, ir jis pamilo
ją. Izaokas buvo paguostas po savo
motinos mirties.

25 Abraomas dar vedė kitą žmo-
ną vardu Ketūra.
2 Ji pagimdė Zimraną, Jokšaną,
Medaną, Midjaną, Išbaką ir Šuachą.
3 Jokšanas turėjo du sūnus: Šebą ir
Dedaną. Dedano sūnūs buvo: Ašū-
ras, Letušas ir Leumas.
4 Midjano sūnūs buvo: Efa, Eferas,
Henochas, Abida ir Eldava. Visi šitie
yra Ketūros vaikai.
5 Abraomas atidavė Izaokui visa,
ką turėjo.
6 O sugulovių sūnums Abraomas
davė dovanų ir, dar gyvas būdamas,
juos išsiuntė į rytų šalį, toliau nuo
Izaoko.

60 Pr 17,16; Pr 22,17; Pr 28,14
62 Pr 16,14; Pr 25,11
63 Joz 1,8
64 Joz 15,18
67 Pr 23,1.2; Pr 25,20; Pr 29,20; Pr 38,12

25 SKYRIUS
1 1 Krn 1,32. 33
2 1 Krn 1,32. 33
5 Pr 24,35.36
6 Pr 21,14; Ts 6,3
8 Pr 15,15; Pr 25,17; Pr 35,29; Pr 47,8.9; Pr 49,29.33
9 Pr 23,9.17; Pr 35,29; Pr 49,30; Pr 50,13
10 Pr 23,3-16; Pr 49,31
11 Pr 16,14
12 Pr 11,10. 27; Pr 16,15
13 1 Krn 1, 29-31
16 Pr 17,20
17 Pr 25,8; Pr 49,33
18 Pr 16,12; 1 Sam 15,7
19 Pr 36,1.9; Mt 1,2
20 Pr 22,23; Pr 24,15.29.67

7 Abraomas išgyveno šimtą septy-
niasdešimt penkerius metus.
8 Abraomas mirė sulaukęs žilos se-
natvės ir pasisotinęs gyvenimu. Jis
susijungė su savo tauta.
9 Jį palaidojo jo sūnūs Izaokas ir
Izmaelis Machpelos oloje, Coharo
sūnaus hetito Efrono lauke, kuris
buvo ties Mamre.
10 Tą lauką Abraomas buvo pirkęs iš
hetitų. Ten yra palaidoti Abraomas
ir jo žmona Sara.
11 Abraomui mirus, Dievas laimino
jo sūnų Izaoką, kuris gyveno prie
Lahai Roijo šulinio.
12 Šitie yra palikuonys Izmaelio,
Abraomo sūnaus, kurį egiptietė
Hagara, Saros tarnaitė, pagimdė
Abraomui.
13 Šitie yra jų vardai, kaip jie buvo
vadinami savo giminėse: Izmaelio
pirmagimis Nebajotas ir Kedaras,
Adbeelis, Mibsamas,
14 Mišma, Dūma, Masa,
15 Hadadas, Tema, Jetūras, Nafišas
ir Kedma.
16 Šitie yra Izmaelio sūnūs ir jų vardai
pagal jų miestus ir gyvenvietes.
Dvylika kunigaikščių savo gimi-
nėse.
17 Izmaelis gyveno šimtą trisdešimt
septynerius metus. Jis mirė ir susi-
jungė su savo tauta.
18 Izmaelio palikuonys gyveno nuo
Havilos iki Šūro, priešais Egiptą,
Ašūro link. Jis mirė visų savo brolių
akivaizdoje.
19 Šita yra Abraomo sūnaus Izaoko
giminė. Abraomas turėjo sūnų Izaoką.
20 Izaokas, turėdamas keturiasdešimt
metų, vedė Rebeką, Betuelio iš Pa-
dan Aramo dukterį, Labano seserį.

21 Izaokas meldėsi už savo žmoną, nes
ji buvo nevaisinga. Viešpats išklausė
jo maldą, ir jo žmona Rebeka pastojo.
22 Kūdikiai kovojo tarpusavyje jos
įsčiose, ir ji tarė: „Jei taip yra, tai
kodėl man taip?“ Ji nuėjo pasiklaus-
ti Viešpaties.
23 Viešpats jai tarė: „Dvi tautos yra
tavo įsčiose, dvi giminės gims iš
tavęs ir persiskirs. Viena giminė
bus galingesnė už kitą, vyresnysis
tarnaus jaunesniajam.“
24 Atėjus metui gimdyti, gimė dvy-
nukai.
25 Pirmasis buvo visas plaukuotas;
jie pavadino jį Ezavu.
26 Jo brolis gimdamas laikėsi Ezavo
kulnies; jį pavadino Jokūbu. Tuo lai-
ku Izaokui buvo šešiasdešimt metų.
27 Berniukams užaugus, Ezavas
tapo geru medžiotoju, laukų žmogu-
mi, o Jokūbas buvo ramus ir mėgo
gyventi palapinėse.
28 Izaokas mylėjo Ezavą, nes mėgo
jo sumedžiotą žvėrieną, bet Rebeka
labiau mylėjo Jokūbą.
29 Kartą Jokūbas išsivirė viralą, o
Ezavas parėjo iš lauko nuvargęs.
30 Ezavas tarė Jokūbui: „Duok man
savo raudonojo viralo, nes aš esu
nuvargęs!“ Todėl jį praminė Edomu.
31 O Jokūbas pasakė: „Parduok man
savo pirmagimio teisę.“
32 Ezavas tarė: „Aš mirštu, ką gi
man padės pirmagimystė?“
33 Jokūbas pasakė: „Prisiek man!“
Taip jis prisiekė ir pardavė Jokūbui
savo pirmagimio teisę.
34 Tada Jokūbas davė Ezavui duonos
ir lęšių viralo. Jis valgė, gėrė ir pa-
valgęs išėjo. Taip Ezavas paniekino
savo pirmagimystę.

21 1 Km 5,20; Rom 9,10-13
22 1 Sam 1,15; 1 Sam 9,9; 1 Sam 10,22
23 Pr 17,4-6. 16; Pr 24,60; 2 Sam 8,14; Rom 9,12
25 Pr 27,11. 16.23
26 Pr 27,36; Oz 12,3
27 Pr 27,3.5; Job 1,1.8;
28 Pr 27,4. 6-10.19.25.31
32 Mk 8,36. 37
33 Hbr 12,16
34 Mok 8,15; Hbr 12,16.17

26 SKYRIUS
1 Pr 12,10; Pr 20,1.2
2 Pr 12,1.7; Pr 17,1; Pr 18,1; Pr 35,9
3 Pr 12,2.7; Pr 13,15; Pr 15,18; Pr 22,16; Pr 28,13.15; Hbr 11,9
4 Pr 12,3; Pr 15,5; Pr 22,17.18;
5 Pr 22,16.18
7 Pr 12,11.13; Pr 20,2.12.13; Pr 24,16; Pr 29,17; Pat 29,25
10 Pr 20,9
11 Ps 105,15

26 Šalyje vėl kilo badas kaip
ankščiau Abraomo laikais.
Izaokas nuėjo pas filistinų karalių
Abimelechą į Gerarą.
2 Jam pasirodė Viešpats ir tarė: „Neik
į Egiptą. Gyvenk žemėje, kurią tau
nurodysiu.
3 Būk kaip ateivis šitoje šalyje. Aš
būsiu su tavimi ir laiminsiu tave, nes
tau ir tavo palikuonims duosiu visas
šias žemes ir ištesėsiu priesaiką,
kurią daviau tavo tėvui Abraomui.
4 Aš padauginsiu tavo palikuonis, kad
jų bus tiek, kiek danguje žvaigždžių,
ir duosiu jiems visas šias žemes.
Per tavo palikuonis bus palaimintos
visos žemės giminės,
5 nes Abraomas paklausė mano
balso ir laikėsi mano įstatymų, įsa-
kymų, nuostatų ir nurodymų.“
6 Izaokas pasiliko Gerare.
7 Tos vietos vyrams, teiraujantis apie
jo žmoną, jis sakė: „Ji – mano sesuo“,
nes jis bijojo sakyti: „Ji – mano žmo-
na“, kad tos vietos vyrai neužmuštų jo
dėl Rebekos, nes ji buvo graži.
8 Pagyvenus ten ilgesnį laiką, pasitai-
kė, kad filistinų karalius Abimelechas,
žiūrėdamas pro langą, pamatė Izaoką,
glamonėjantį savo žmoną Rebeką.
9 Abimelechas pasišaukė Izaoką ir
tarė: „Man aišku, kad ji tavo žmona!
Kodėl sakei: „Ji – mano sesuo“?“
Izaokas jam atsakė: „Bijojau, kad
nereikėtų dėl jos mirti.“
10 Tada Abimelechas tarė: „Kodėl
mums taip padarei? Juk kas nors
galėjo sugulti su tavo žmona, ir tu
būtum apkaltinęs mus!“
11 Abimelechas įspėjo visą tautą:
„Kas palies šitą vyrą ar jo žmoną,
bus baudžiamas mirtimi.“

12 Izaokas įdirbo žemę ir gavo tais
metais šimteriopą derlių, nes Vieš-
pats jį laimino.
13 Ir jis tapo didis žmogus, ir toliau
augo, ir plėtėsi, kol tapo labai didis.
14 Jis turėjo daug gyvulių ir avių,
ir didelį skaičių tarnų, todėl jam
pavydėjo filistinai.
15 Visus šulinius, kuriuos jo tėvo tar-
nai buvo iškasę Abraomo dienomis,
filistinai užvertė žemėmis.
16 Abimelechas tarė Izaokui: „Pa-
sitrauk nuo mūsų, nes tu pasidarei
daug galingesnis už mus!“
17 Izaokas pasitraukė iš ten, pasi-
statė palapinę Geraros slėnyje ir
ten gyveno.
18 Tada Izaokas vėl atkasė šulinius,
kuriuos Abraomas, jo tėvas, buvo
iškasęs ir filistinai, Abraomui mi-
rus, buvo užvertę. Jis juos pavadino
tais pačiais vardais, kuriais jo tėvas
juos buvo pavadinęs.
19 Izaoko tarnai kasė šulinį slėnyje
ir rado vandens versmę.
20 Geraro piemenys ginčijosi su Izao-
ko piemenimis: „Mums priklauso
vanduo!“ Jis pavadino tą šulinį
Eseku, nes jie ginčijosi su juo.
21 Po to jis iškasė kitą šulinį, bet jie
ir dėl to susiginčijo. Jis jį pavadino
Sitna.
22 Iš ten jis kėlėsi toliau ir vėl iškasė
šulinį. Dėl šito jie nebesiginčijo. Jis
jį pavadino Rehobotu ir tarė: „Dabar
mums Viešpats suteikė daug vietos,
galėsime plėstis šalyje.“
23 Iš ten jis persikėlė į Beer Šebą.
24 Tą naktį pasirodė jam Viešpats ir
tarė: „Aš esu tavo tėvo Abraomo
Dievas. Nebijok! Aš esu su tavimi
ir dėl mano tarno Abraomo lai-
minsiu tave bei padauginsiu tavo
palikuonis.“
25 Izaokas čia pastatė aukurą ir
šaukėsi Viešpaties vardo, ir čia jis
ištiesė savo palapinę. Jo tarnai toje
vietoje iškasė šulinį.
26 Abimelechas iš Geraro atvyko
pas jį su savo draugu Achuzatu ir
kariuomenės vadu Picholu.
27 Izaokas paklausė: „Ko atėjote?
Juk jūs nekenčiate manęs ir mane
išvarėte!“
28 Jie atsakė: „Mes aiškiai matome,
kad Viešpats yra su tavimi, todėl
sakome: „Tarkimės, sudarykime
sandorą!“
29 Nesielk su mumis piktai, juk ir
mes tavęs neskriaudėme, gerai elgė-
mės su tavimi ir išleidome ramybė-
je. Tu esi Viešpaties palaimintasis!“
30 Izaokas iškėlė jiems pokylį, jie
valgė ir gėrė.
31 Atsikėlę anksti rytą, jie sudarė
sandorą. Po to Izaokas juos išleido,
ir jie iškeliavo ramybėje.
32 Tą pačią dieną Izaoko tarnai atė-
ję pranešė jam apie naujai iškastą
šulinį, sakydami: „Mes radome
vandens.“
33 Ir jis pavadino jį Šiba, todėl tas
miestas ligi šios dienos tebevadi-
namas Beer Šeba.
34 Ezavas, turėdamas keturiasdešimt
metų, vedė hetito Beerio dukterį Ju-
ditą ir hetito Elono dukterį Basmatą.
35 Jos apkartino Izaoko ir Rebekos
gyvenimą.

27 Izaokas paseno, ir jo akys
taip aptemo, kad jis nebe-
galėjo matyti. Jis pasišaukė savo
vyresnįjį sūnų Ezavą ir tarė jam:

12 Pr 24,1; Pr 25,3.11; Pr 26,3; Job 42,12; Pat 10,22; Mt 13,8.23; Mk 4,8
13 Pr 24,35; Pat 10,22
14 Pr 37,11; Mok 4,4
15 Pr 21,25. 30
16 Iš 1,9
18 Pr 21,31
20 Pr 21,25
22 Pr 17,6; Pr 28,3; Pr 41,52; Iš 1,7
24 Pr 15,1; Pr 17,7.8; Pr 24,12; Pr 26,2-4; Iš 3,6; Apd 7,32
25 Pr 12,7.8; Pr 13,4.18; Pr 21,33; Pr 22,9; Pr 33,20; Ps 116,17
26 Pr 21,22
27 Pr 26,16; Ts 11,7
28 Pr 21,22. 23
29 Pr 24,31; Ps 115,15
30 Pr 19,3
31 Pr 21,31
33 Pr 21,31; Pr 28,10
34 Pr 28,8; Pr 36,2
35 Pr 27,46; Pr 28,1.8

27 SKYRIUS
1 Pr 35,28; Pr 48,10; 1 Sam 3,2

„Mano sūnau.“ Tas atsiliepė: „Aš čia.“
2 Jis tarė: „Aš jau pasenau, nežinau
savo mirties dienos.
3 Imk savo medžioklės įrankius,
strėlinę ir lanką, ir, išėjęs į lauką,
sumedžiok ką nors.
4 Paruošk man valgį, kokį mėgstu,
atnešk jį man, kad valgyčiau ir
mano siela tave palaimintų, prieš
man numirštant.“
5 Rebeka girdėjo Izaoką kalbant
savo sūnui Ezavui. Kai Ezavas išėjo
į lauką medžioti,
6 Rebeka tarė savo sūnui Jokūbui:
„Aš girdėjau tėvą kalbant tavo bro-
liui Ezavui:
7 „Sumedžiojęs ką, paruošk man
skanų valgį, kad pavalgęs galėčiau
tave palaiminti Viešpaties akivaiz-
doje prieš savo mirtį.“
8 Taigi dabar, sūnau, klausyk mano
patarimo, ką tau sakysiu.
9 Eik ir išrink iš kaimenės du ge-
riausius ožiukus ir atnešk, kad pa-
ruoščiau iš jų tėvo mėgstamą valgį.
10 Tu jį įneši tėvui, kad jis valgytų
ir tave palaimintų prieš savo mirtį.“
11 Bet Jokūbas atsakė savo motinai
Rebekai: „Mano brolio Ezavo kū-
nas apaugęs plaukais, o aš žmogus
neplaukuotas.
12 Jei mano tėvas mane palytės,
tada pasirodysiu kaip apgavikas.
Taip užsitrauksiu prakeikimą – ne
palaiminimą.“
13 Tačiau motina jam atsakė: „Sū-
nau, tas prakeikimas tekrinta ant
manęs! Tik klausyk manęs ir nuėjęs
atnešk, ką sakiau!“
14 Taigi jis nuėjęs atnešė motinai
ožiukus, o ji pagamino skanų valgį,
kurį mėgo tėvas.

2 Pat 27,1; Jok 4,14
3 Pr 25,27.28
4 Pr 27,19.25.27.31; Pr 48,9.15.16; Pr 49,28; Įst 33,1; Hbr 11,20
8 Pr 27,13.43
9 Pr 27,4
10 Pr 27,4; Pr 48,16
11 Pr 25,25
12 Pr 9,25; Pr 27,21.22; Įst 27,18
13 Pr 43,9; 1 Sam 25,24; 2 Sam 14,9; Mt 27,25
14 Pat 23,3; Lk 21,34
15 Pr 27,27
19 Pr 27,4
21 Pr 27,12
23 Pr 27,16
25 Pr 27,4.10.19.31
27 Pr 29,13; Gg 4,11; Oz 14,6

15 Tada Rebeka, paėmusi savo vy-
riausiojo sūnaus Ezavo geriausius
drabužius, kurie buvo namie, ap-
vilko jais jaunesnįjį sūnų Jokūbą,
16 o ožiukų kailiais apvyniojo jo
neplaukuotas rankas ir kaklą.
17 Tada ji padavė paruoštą valgį ir
duonos savo sūnui Jokūbui.
18 Jokūbas, įėjęs pas savo tėvą, tarė:
„Mano tėve!“ O tas atsiliepė: „Aš
čia. Kas tu esi, mano sūnau?“
19 Jokūbas atsakė: „Aš esu Ezavas,
tavo pirmagimis. Padariau, kaip
man liepei. Kelkis, sėsk ir valgyk,
ką sumedžiojau, kad tavo siela pa-
laimintų mane.“
20 Izaokas paklausė: „Kaipgi, mano
sūnau, taip greitai suradai?“ Tas at-
sakė: „Viešpats, tavo Dievas, suteikė
man laimės.“
21 Izaokas tarė Jokūbui: „Prieik, kad
galėčiau paliesti tave, mano sūnau,
ir įsitikinčiau, ar tu tikrai esi mano
sūnus Ezavas.“
22 Jokūbas priėjo prie savo tėvo. Tas,
jį palietęs, tarė: „Balsas Jokūbo, bet
rankos Ezavo.“
23 Jis neatpažino jo, nes rankos buvo
plaukuotos kaip jo brolio Ezavo;
taip Izaokas palaimino Jokūbą.
24 Tėvas paklausė: „Ar tu tikrai esi
mano sūnus Ezavas?“ Tas atsiliepė:
„Taip, esu.“
25 Izaokas tarė: „Atnešk, ką sume-
džiojai, kad mano siela galėtų tave
palaiminti.“ Jokūbas atnešė jam, ir
šis valgė, ir jis atnešė jam vyno, ir
šis gėrė.
26 Tada jo tėvas Izaokas jam tarė:
„Prieik ir pabučiuok mane, sūnau!“
27 Šis priėjęs pabučiavo jį, o tėvas,
užuodęs Ezavo drabužių kvapą,

laimindamas jį tarė: „Mano sūnaus
kvapas kaip kvapas laukų, kuriuos
palaimino Viešpats.
28 Tau Dievas teduoda dangaus ra-
sos, derlingos žemės ir apsčiai javų
bei vyno!
29 Tetarnauja tau tautos ir tenusilen-
kia prieš tave giminės! Viešpatauk
savo broliams, ir tesilenkia prieš
tave tavo motinos sūnūs! Kas tave
keiktų, tebūna prakeiktas, o kas tave
laimintų, tebūna palaimintas!“
30 Izaokui baigus laiminti Jokūbą ir
jam tik išėjus iš savo tėvo Izaoko, jo
brolis Ezavas grįžo iš medžioklės.
31 Jis irgi paruošė skanų valgį ir,
atnešęs tėvui, tarė: „Kelkis, tėve,
ir valgyk savo sūnaus medžioklės
laimikio, kad tavo siela mane pa-
laimintų!“
32 Bet Izaokas klausė: „Kas tu esi?“
Šis atsakė: „Aš esu tavo sūnus, tavo
pirmagimis Ezavas.“
33 Tada Izaokas išsigando ir dre-
bėdamas tarė: „Kas gi buvo tas,
kuris anksčiau sumedžiojo ir man
atnešė valgį? Aš, prieš tau pareinant,
valgiau ir jį palaiminau. Jis ir bus
palaimintas!“
34 Ezavas, išgirdęs savo tėvo žodžius,
pradėjo labai garsiai ir graudžiai
verkti, sakydamas tėvui: „Mano
tėve, palaimink ir mane!“
35 Bet tėvas atsakė: „Tavo brolis
klasta gavo tavo palaiminimą.“
36 Ezavas tarė: „Teisingai jį pavadino
Jokūbu. Juk jis jau du kartus apgavo
mane: paėmė mano pirmagimio
teisę ir štai dabar – tavo palaimi-
nimą. Nejaugi tu man nepalikai
palaiminimo?“
37 Izaokas atsakė Ezavui: „Aš jį
padariau tavo valdovu ir visus jo
brolius atidaviau jam tarnais, javais
ir vynu jį aprūpinau. Ką gi galiu
padaryti dėl tavęs, mano sūnau?“
38 Ezavas tarė tėvui: „Tėve, ar tik
vieną turi palaiminimą? Palaimink
ir mane!“ Ir Ezavas balsu verkė.
39 Jo tėvas Izaokas atsakė: „Tu ne-
turėsi derlingos žemės savo gyven-
vietėje ir dangaus rasos.
40 Savo kardu tu maitinsies ir savo
broliui tarnausi. Bet ateis laikas,
kada pasipriešinsi ir nusimesi jo
jungą.“
41 Ezavas nekentė Jokūbo dėl tėvo
palaiminimo. Ir Ezavas sakė savo
širdyje: „Artėja gedulo dienos dėl
tėvo, tada užmušiu savo brolį Jo-
kūbą!“
42 Rebekai buvo perduoti jos vyres-
niojo sūnaus žodžiai. Ji tada pasi-
šaukė savo jaunesnįjį sūnų Jokūbą
ir tarė: „Tavo brolis Ezavas rengiasi
atkeršyti tau ir nori užmušti tave.
43 Taigi dabar, mano sūnau, klausyk
manęs! Bėk pas mano brolį Labaną
į Haraną
44 ir gyvenk pas jį, kol paliaus tavo
brolio rūstybė,
45 kol tavo brolio pyktis atsileis ir jis
pamirš, ką jam padarei! Po to aš nu-
siųsiu ką nors, kad tave pargabentų.
Kodėl turėčiau jūsų abiejų netekti
vieną dieną?“
46 Rebeka tarė Izaokui: „Man įgriso
mano gyvenimas dėl hetitų dukterų.
Jei dar ir Jokūbas ves hetitę, tai kam
man begyventi?“

28 Izaokas pasišaukė Jokūbą,
palaimino jį ir jam įsakė: „Ne-
imk žmonos iš kanaaniečių giminės.

28 Pr 27,39; Pr 45,18; Sk 18,12; Įst 7,13; Įst 33,13.28; 2 Sam 1,21; Ps 133,3; Pat 3,20; Mch 5,7; Zch 8,12; Hbr 11,20
29 Pr 9,25; Pr 12,2.3; Pr 25,23; Pr 37,7.10; Pr 49,8; Iz 45,14; Iz 49,7; Iz 60,12.14; Sof 2,8.9
31 Pr 27,4
33 Pr 25,23; Pr 28,3.4; Sk 23,20; Rom 11,29
34 Hbr 12,17
36 Pr 25,26. 32-34
37 Pr 27,28. 29; 2 Sam 8,14
38 Hbr 12,17
39 Hbr 11,20
40 Pr 25,23; Pr 27,29; 2 Kar 8,20-22
41 Pr 26,27; Pr 32,3-11; Pr 37,4.5.8; Pr 50,2-4.10; Abd 1,10
42 Ps 64,5
43 Pr 11,31; Pr 25,20; Pr 28,2.5
44 Pr 31,41
46 Pr 24,3; Pr 26,34.35; Pr 28,8
28 SKYRIUS
1 Pr 24,3; Pr 27,33

2 Keliauk į Padan Aramą, į tavo
motinos tėvo Betuelio namus, ir iš
tavo motinos brolio Labano dukterų
pasirink žmoną,
3 o visagalis Dievas telaimina tave ir
tepadaro tave vaisingą, ir tepadaugina
tave, kad iš tavęs kiltų daugybė tautų!
4 Jis tesuteikia tau ir tavo palikuonims
Abraomo palaiminimą, kad paveldė-
tum žemę, kurioje esi svetimšalis,
kurią Dievas atidavė Abraomui."
5 Izaokas išleido Jokūbą. Tas išėjo
į Padan Aramą pas Labaną, siro
Betuelio sūnų, Jokūbo ir Ezavo
motinos Rebekos brolį.
6 Ezavas pamatė, kad Izaokas palai-
mino Jokūbą ir jį išsiuntė į Padan
Aramą žmonos pasirinkti ir, laimin-
damas jį, įsakė: „Neimk žmonos iš
kanaaniečių dukterų."
7 Jokūbas paklausė savo tėvo ir
iškeliavo į Padan Aramą.
8 Ezavas įsitikino, kad kanaanietės
nepatinka jo tėvui Izaokui.
9 Tada Ezavas, nuėjęs pas Izmaelį,
be savo turimųjų žmonų, dar vedė
Mahalatą, Abraomo sūnaus Izmae-
lio dukterį, Nebajoto seserį.
10 Jokūbas, išvykęs iš Beer Šebos,
keliavo į Haraną.
11 Jis, pasiekęs vieną vietovę, ten
pasiliko nakvoti, nes saulė jau buvo
nusileidusi. Paėmęs vieną iš ten
gulinčių akmenų, pasidėjo po galva
ir atsigulė.
12 Jis sapnavo kopėčias, pastatytas
ant žemės, kurių viršus siekė dan-
gų, o Dievo angelai jomis laipiojo
aukštyn ir žemyn.
13 Kopėčių viršuje stovėjo Viešpats
ir tarė: „Aš esu Viešpats, tavo tėvo
Abraomo ir Izaoko Dievas. Tą
žemę, ant kurios guli, atiduosiu tau
ir tavo palikuonims.
14 O tavo palikuonių bus kaip žemės
dulkių; tu išsiplėsi į vakarus ir į
rytus, į šiaurę ir į pietus; per tave
ir tavo palikuonis bus palaimintos
visos žemės giminės!
15 Aš būsiu su tavimi ir tave saugo-
siu, ir lydėsiu visur, ir vėl tave par-
vesiu į šitą žemę; nepaliksiu tavęs,
kol įvykdysiu tai, ką esu pažadėjęs."
16 Jokūbas, pabudęs iš miego, tarė:
„Tikrai Viešpats yra šitoje vietoje,
o aš to nežinojau!"
17 Jis nusigandęs tarė: „Kokia baisi
šita vieta! Čia ne kas kita, kaip Die-
vo namai, dangaus vartai!"
18 Jokūbas, atsikėlęs anksti rytą,
paėmė akmenį, kurį buvo pasidėjęs
po galva, pastatė jį kaip paminklą ir
užpylė aliejaus ant jo.
19 Jis pavadino tą vietą Beteliu; anks-
čiau tas miestas vadinosi Lūzas.
20 Jokūbas padarė įžadą: „Jei Vieš-
pats Dievas bus su manimi, mane
saugos šitame kely ir duos man duo-
nos valgyti ir drabužių apsivilkti,
21 jei ramybėje sugrįšiu į savo tėvo
namus, tada Viešpats bus mano
Dievas.
22 Ir šitas akmuo, kurį pastačiau
kaip paminklą, bus Dievo namai. Ir
iš visko, ką man suteiksi, atiduosiu
Tau dešimtąją dalį."

29 Jokūbas keliaudamas atėjo į
rytų šalį.
2 Jis pamatė šulinį ir prie jo sugu-
lusias tris avių bandas; iš to šulinio
girdydavo bandas. Ant šulinio
angos buvo užristas didelis akmuo.
3 Suvarius visas bandas, atrisdavo

2 Pr 22,23; Pr 24,29; Pr 25,20; Pr 27,43; Pr 29,5; Oz 12,12
3 Pr 17,16; Pr 26,4.24; Pr 35,11; Pr 48,3
4 Pr 12,2.3; Pr 17,8; Pr 22,17; Pr 23,4; Pr 36,7
8 Pr 24,3; Pr 26,34.35; Pr 27,46
9 Pr 25,13; Pr 26,34.35; Pr 36,2.3
10 Pr 12,4.5; Pr 27,43; Pr 29,4; Oz 12,12
12 Pr 31,10; Pr 41,1; Jn 1,51
13 Pr 13,15.17; Pr 26,3.24; Pr 35,1.12; Pr 48,3
14 Pr 12,3; Pr 13,14-16; Pr 18,18; Pr 22,17.18; Pr 26,4
15 Pr 26,3.24; Pr 31,3; Pr 35,6; Pr 48,16.21; Sk 23,19; Įst 7,9; Įst 31,6.8
16 Iš 3,5
18 Pr 31,13.45; Kun 8,10-12
19 Ts 1,23.26
20 Pr 28,15; Ts 11,30; 1 Tim 6,8
21 Įst 26,17; Ts 11,31; 2 Sam 15,8; 2 Sam 19,24.30
22 Pr 14,20; Pr 35,7.14; Kun 27,30; Įst 14,22
29 SKYRIUS
1 Pr 25,6; Sk 23,7; Ts 6,3.33; Oz 12,12
2 Pr 24,10.11; Iš 2,15.16

tą akmenį nuo šulinio angos ir pa-
girdydavo avis, po to vėl užrisdavo
tą akmenį.
4 Jokūbas klausė: „Broliai, iš kur
jūs esate?“ Tie atsakė: „Iš Harano.“
5 Jis vėl klausė: „Ar pažįstate La-
baną, Nahoro sūnų?“ Jie atsakė:
„Pažįstame.“
6 Jis klausė: „Kaip jam sekasi?“ Tie
atsakė: „Gerai. Štai jo duktė Rachelė
ateina su avimis!“
7 Jokūbas tarė: „Dar anksti, ne lai-
kas suvaryti gyvulius. Pagirdykite
avis ir ganykite!“
8 Bet jie atsakė: „Negalime, kol suva-
rys visas bandas ir nuris tą akmenį
nuo šulinio angos. Tik tada pagir-
dysime avis.“
9 Jam bekalbant su jais, Rachelė atėjo
su savo tėvo avimis, kurias ji ganė.
10 Jokūbas, pamatęs Rachelę, savo
dėdės Labano dukterį, ir savo dėdės
Labano avis, priėjęs nurito akmenį
nuo šulinio angos ir pagirdė savo
motinos brolio Labano avis.
11 Po to Jokūbas pabučiavo Rachelę
ir balsu pravirko.
12 Jokūbas pasisakė jai esąs jos tėvo
brolis, Rebekos sūnus. Ta nubėgusi
pranešė tėvui.
13 Labanas, išgirdęs žinią apie savo
sesers sūnų Jokūbą, atbėgo jo pa-
sitikti; jį apkabinęs ir pabučiavęs,
nusivedė į savo namus, o tas viską
išsipasakojo Labanui.
14 Labanas jam tarė: „Tikrai tu esi
mano kūnas ir mano kaulas!“ Jis
gyveno pas jį visą mėnesį.
15 Ir Labanas tarė Jokūbui: „Ar dėl
to, kad esi mano brolis, turėtum
man veltui tarnauti? Pasakyk, kuo
tau atlyginti?“

4 Pr 11,31; Pr 28,10
5 Pr 24,24.29; Pr 28,2
6 Pr 24,11; Pr 43,27; Iš 2,16.17
9 Iš 2,16
10 Iš 2,17
11 Pr 33,4; Pr 45,14.15
12 Pr 13,8; Pr 14,14.16; Pr 24,28; Pr 28,5
13 Pr 24,29-31; Lk 15,20
14 Pr 2,23; Pr 37,27; Ts 9,2; 2 Sam 5,1; 2 Sam 19,12.13
15 Pr 30,28; Pr 31,41
17 Pr 12,11.14; Pr 26,7
18 Pr 31,41; 2 Sam 3,14; Oz 12,12
20 Pr 30,26; Oz 12,12
21 Ts 15,1
22 Ts 14,10; Jn 2,1.2
24 Pr 30,9.10
25 Pr 27,35; Pr 31,7; 1 Sam 28,12
27 Pr 31,41; Ts 14,2
29 Pr 30,3-5
30 Pr 29,17-20; Pr 30,26; Pr 31,41; Įst 21,15-17; Oz 12,12

16 Labanas turėjo dvi dukteris: vy-
resnioji vardu Lėja, o jaunesnioji –
Rachelė.
17 Lėjos akys buvo silpnos, o Rache-
lė buvo gražaus veido ir dailios
išvaizdos.
18 Jokūbas pamilo Rachelę ir pasakė:
„Aš tau tarnausiu septynerius metus
už jaunesniąją dukterį Rachelę.“
19 Labanas atsakė: „Mieliau aš ją duo-
siu tau negu kitam. Lik pas mane!“
20 Jokūbas tarnavo už Rachelę sep-
tynerius metus. Kadangi jis mylėjo
ją, jam tas laikas atrodė kaip kelios
dienos.
21 Po to Jokūbas tarė Labanui: „Duok
man mano žmoną, nes atėjo laikas,
kad pas ją įeičiau!“
22 Labanas sukvietė visus tos vieto-
vės žmones ir iškėlė puotą.
23 Vakare jis įvedė savo dukterį Lėją
pas jį, ir jis įėjo pas ją.
24 Labanas davė Lėjai savo tarnaitę
Zilpą.
25 Rytui išaušus, pasirodė, kad tai
buvo Lėja. Tada jis tarė Labanui:
„Ką man padarei?! Ar ne už Rachelę
tarnavau? Kam tad mane apgavai?“
26 Labanas atsakė: „Mūsų krašte
taip nedaro, kad išleistų jaunesniąją
anksčiau už vyresniąją.
27 Pabaik šią savaitę, po to duosiu
tau Rachelę, už kurią tarnausi dar
kitus septynerius metus!“
28 Jokūbas sutiko ir pabaigė tą sa-
vaitę. Tada Labanas davė jam savo
dukterį Rachelę už žmoną.
29 Labanas davė savo dukteriai
Rachelei tarnaitę Bilhą.
30 Jis įėjo ir pas Rachelę ir mylėjo ją
labiau už Lėją; ir tarnavo dar kitus
septynerius metus.

31 Viešpats, matydamas, kad Jokūbas
Lėjos nemylėjo, padarė ją vaisingą,
o Rachelę – nevaisingą.
32 Lėja pastojo ir pagimdė sūnų,
kurį pavadino Rubenu, nes ji sakė:
„Viešpats atsižvelgė į mano sielvar-
tą; dabar mane mylės mano vyras.“
33 Ji pagimdė kitą sūnų ir tarė: „Ka-
dangi Viešpats išgirdo, kad manęs
nemyli, Jis davė man dar ir šitą
sūnų.“ Ji pavadino jį Simeonu.
34 Po to ji vėl pagimdė sūnų ir tarė:
„Dabar mano vyras prisiriš prie
manęs, nes aš jam pagimdžiau tris
sūnus.“ Todėl ji pavadino jį Leviu.
35 Ji vėl pastojo ir pagimdė sūnų,
ir tarė: „Dabar šlovinsiu Viešpatį.“
Todėl ji pavadino jį Judu. Po to ji
liovėsi gimdžiusi.

30 Rachelė, matydama, kad ji
nevaisinga, pavydėjo savo
seseriai Lėjai ir tarė Jokūbui: „Duok
man vaikų, kitaip aš mirsiu!“
2 Jokūbas, supykęs ant Rachelės,
tarė: „Ar aš Dievas, kuris tau vaikų
neduoda?“
3 Tada ji tarė: „Štai mano tarnaitė
Bilha. Įeik pas ją, kad ji pagimdytų
ant mano kelių ir aš galėčiau turėti
vaikų iš jos.“
4 Ji davė jam už žmoną savo tarnaitę
Bilhą, ir Jokūbas įėjo pas ją.
5 Bilha pastojo ir pagimdė Jokūbui
sūnų.
6 Tada Rachelė tarė: „Dievas teisin-
gai nusprendė dėl manęs, išklau-
sydamas mano balsą, ir davė man
sūnų.“ Todėl ji pavadino jį Danu.
7 Rachelės tarnaitė Bilha pastojo ir
pagimdė Jokūbui antrą sūnų.
8 Tada Rachelė tarė: „Didžiose grum-
tynėse grūmiausi su savo seserimi ir
nugalėjau.“ Ir ji pavadino jį Naftaliu.
9 Lėja, matydama, kad nebegali
daugiau gimdyti, davė Jokūbui savo
tarnaitę Zilpą už žmoną.
10 Zilpa, Lėjos tarnaitė, pagimdė Jo-
kūbui sūnų.
11 Tada Lėja tarė: „Laimingai!“ Ir ji
pavadino jį Gadu.
12 Vėliau Zilpa pagimdė Jokūbui
antrą sūnų.
13 Tada Lėja tarė: „Aš laimingoji! Nes
moterys vadins mane palaiminta.“ Ir
ji pavadino jį Ašeru.
14 Kviečių pjūties metu Rubenas
išėjęs rado mandragorų ir parnešė
savo motinai Lėjai. Tada Rachelė
tarė Lėjai: „Duok man savo sūnaus
mandragorų.“
15 Bet ji atsakė: „Ar negana tau,
kad turi mano vyrą, ar nori atimti
ir mano sūnaus mandragoras?“
Rachelė tarė: „Tegul jis šią naktį
praleidžia su tavimi už tavo sūnaus
mandragoras!“
16 Jokūbui pareinant vakare iš lauko,
Lėja išėjo jo pasitikti ir tarė: „Tu eisi
pas mane, nes aš tave pasamdžiau
už mano sūnaus mandragoras.“ Taip
jis praleido su ja tą naktį.
17 Dievas išklausė Lėją; ji pagimdė
Jokūbui penktąjį sūnų.
18 Tada Lėja tarė: „Dievas man at-
lygino, nes aš daviau savo tarnaitę
savo vyrui.“ Ji pavadino jį Isacharu.
19 Lėja vėl pastojo ir pagimdė Jokū-
bui šeštąjį sūnų.
20 Tada Lėja tarė: „Dievas apdova-
nojo mane gera dovana; dabar mano
vyras gyvens su manimi, nes aš
jam pagimdžiau šešis sūnus.“ Ir ji
praminė jį Zabulonu.

31 Pr 30,1; Ps 127,3
32 Pr 16,11; Pr 31,42; Iš 3,7; Iš 4,31; Įst 26,7; Ps 25,18
35 Pr 49,8; Mt 1,2

30 SKYRIUS
1 Pr 16,1.2; Pr 29,31; Pr 37,11; 1 Sam 1,5.6; Job 5,2
2 Pr 16,2; 1 Sam 1,5
3 Pr 16,2.3; Pr 50,23; Job 3,12
4 Pr 16,3.4
6 Pr 18,25; Ps 35,24; Ps 43,1; Rd 3,59
9 Pr 30,4
13 Pat 31,28; Lk 1,48
14 Pr 25,30
15 Sk 16,9.13

21 Po to ji pagimdė dukterį ir ją pa-
vadino Dina.
22 Dievas atsiminė Rachelę, išklausė
ją ir padarė vaisingą.
23 Ji pagimdė sūnų ir tarė: „Dievas
pašalino mano gėdą.“
24 Ji pavadino jį Juozapu, sakydama:
„Viešpats duos man dar kitą sūnų!“
25 Rachelei pagimdžius Juozapą, Jo-
kūbas tarė Labanui: „Paleisk mane,
grįšiu į tėvynę, į savo šalį!
26 Duok man mano žmonas ir mano
vaikus, už kuriuos tau tarnavau, ir
leisk man eiti. Tu juk žinai, kaip aš
tau tarnavau!“
27 Labanas jam tarė: „O kad aš
rasčiau malonę tavo akyse! Aš pa-
tyriau, kad Viešpats laimino mane
dėl tavęs.
28 Nustatyk tu pats sau užmokestį,
ir aš tau jį duosiu!“
29 Jokūbas atsakė: „Tu pats žinai,
kaip tau tarnavau ir kokia tapo tavo
banda man prižiūrint.
30 Tu mažai turėjai prieš man at-
vykstant, bet dabar tai smarkiai pa-
daugėjo, nes Viešpats tave laimino,
kai aš atėjau. O dabar ar ne laikas
man pasirūpinti savo namais?“
31 Labanas tarė: „Ką turiu tau duo-
ti?“ Jokūbas atsakė: „Nieko man
neduok! Jei sutiksi su mano reika-
lavimu, aš vėl ganysiu ir saugosiu
tavo kaimenę:
32 šiandien pereisiu visas avių ban-
das, išskirdamas iš jų kiekvieną
dėmėtą bei lopiniuotą avį ir kiekvie-
ną juodą avį, ir visas lopiniuotas
bei dėmėtas ožkas. Tai bus mano
atlyginimas.
33 Mano sąžiningumas kalbės už
mane, kai ateis laikas man atsiimti

21 Pr 34,1
22 Pr 19,29; Pr 29,31; 1 Sam 1,19. 20
23 1 Sam 1,6; Iz 4,1; Lk 1,25
24 Pr 35,16-18
25 Pr 18,33; Pr 24,54.56
26 Pr 29,18-20.27.30; Oz 12,12
27 Pr 26,24; Pr 39,3; Iz 61,9
28 Pr 29,15; Pr 31,7.41
29 Pr 31,6. 38-40; Mt 24,45; Tit 2,10
30 1 Tim 5,8
32 Pr 31,8
33 Ps 37,6
35 Pr 31,9-12
37 Pr 31,9-12
43 Pr 12,16; Pr 13,2; Pr 24,35; Pr 26,13.14; Pr 30,30

užmokestį tavo akivaizdoje. Visa,
kas nebus dėmėta bei lopiniuota
tarp ožkų ir avių, tebūna kaip mano
pavogta!“
34 Labanas atsakė: „Sutinku. Tebūna,
kaip sakai!“
35 Ir jis atskyrė tą dieną ožkas ir
avis, ožius ir avinus – lopiniuotus
ir dėmėtus; visus vienos spalvos
gyvulius atidavė savo sūnums.
36 Labanas nustatė, kad tarp jo ir
Jokūbo būtų trijų dienų atstumas.
Jokūbas ganė likusią Labano kai-
menę.
37 Jokūbas, paėmęs žalias tuopų,
migdolų ir platanų lazdeles, išlupi-
nėjo jose dryžius, kad tose vietose,
kur buvo žievė, būtų balta.
38 Jis tas išpjaustytas lazdeles sudėjo
į lovius, į kuriuos pilamas vanduo,
prie kurių bandos ateidavo gerti, ir
atėjusios gerti imdavo poruotis.
39 Ir avys poruodavosi, žiūrėdamos
į lazdeles; ir jos vesdavo dryžuotus,
dėmėtus ir lopiniuotus ėriukus.
40 Jokūbas perskyrė savo bandą. Jis
sudėjo lazdeles taip, kad jo avys ir
Labano avys jas matytų. Jis laikė
savo bandas atskirai ir nesuleisdavo
jų su Labano bandomis.
41 Kai poravosi stipresnieji gyvuliai,
Jokūbas įdėdavo lazdeles į lovius
taip, kad gyvuliai jas matytų ir
poruotųsi.
42 Silpnesniems gyvuliams poruo-
jantis, jis neįdėdavo tų lazdelių.
Taigi silpnesnieji teko Labanui, o
stipresnieji Jokūbui.
43 Taip šis žmogus nepaprastai
pralobo. Jis turėjo daug tarnų ir tar-
naičių, galvijų, avių, kupranugarių
ir asilų.

31 Jokūbas girdėjo Labano sūnus
kalbant: „Jokūbas pasiglemžė
visa, kas priklausė mūsų tėvui. Iš
mūsų tėvo jis įsigijo visą šitą turtą."
2 Be to, Jokūbas pastebėjo, kad La-
banas jo atžvilgiu nebuvo toks pat
kaip anksčiau.
3 Viešpats tarė Jokūbui: „Grįžk
į tėvų šalį, pas savo gimines. Aš
būsiu su tavimi!"
4 Jokūbas pasišaukė Rachelę ir Lėją
į lauką prie savo bandos
5 ir joms tarė: „Aš matau, kad jūsų
tėvas mano atžvilgiu nebėra toks
kaip anksčiau. Bet mano tėvo Die-
vas buvo su manimi.
6 Jūs pačios žinote, kaip visomis
jėgomis tarnavau jūsų tėvui.
7 Jūsų tėvas apgaudinėjo mane ir
dešimt kartų keitė mano atlyginimą.
Tačiau Dievas neleido jam manęs
skriausti.
8 Jei jis sakė: „Dėmėtieji tebūna tavo
atlyginimas", visos ožkos ir avys
vedė dėmėtus. O jei jis sakė: „Dry-
žuotieji tebūna tavo atlyginimas",
visos avys ir ožkos vedė dryžuotus.
9 Taip Dievas atėmė jūsų tėvo gy-
vulius ir man atidavė.
10 Gyvulių poravimosi metu sapne
mačiau, kad dryžuotieji, dėmėti ir
kerši patinai eina prie patelių.
11 Tada Dievo angelas sapne man tarė:
„Jokūbai!" Aš atsiliepiau: „Aš čia!"
12 Jis tarė: „Žiūrėk, visi dryžuoti,
dėmėti ir kerši patinai eina prie
patelių! Aš mačiau visa, ką Labanas
tau darė.
13 Aš esu Betelio Dievas, kur tu
patepei paminklinį akmenį ir davei
įžadą. Išeik iš šitos šalies ir sugrįžk
į savo gimtinę!"

31 SKYRIUS
1 Ps 49,16
2 Pr 4,5;
Įst 28,54
3 Pr 28,15.20.
21; Pr 32,9;
Pr 46,4
5 Pr 21,22;
Pr 28,13.15;
Pr 31,2.3.29.
42.53;
Iz 41,10;
Hbr 13,5
6 Pr 30,29;
Pr 31,38-41
7 Pr 15,1;
Pr 20,6;
Pr 29,25;
Pr 31,29.41;
Sk 14,22;
Neh 4,12;
Job 1,10;
Job 19,3;
Ps 37,28;
Ps 105,14;
Zch 8,23
8 Pr 30,32
9 Pr 31,1.16
11 Pr 16,7-11;
Pr 22,11.15;
Pr 31,13;
Pr 48,16
12 Pr 31,42;
Iš 3,7;
Ps 139,3;
Mok 5,8
13 Pr 28,16-
22; Pr 31,3;
Pr 32,9;
Pr 35,1.6.15
14 Pr 2,24
15 Pr 29,15.
20.23.27;
Neh 5,8
18 Pr 17,8;
Pr 33,18;
Pr 35,27
19 Pr 31,30.
34; Pr 35,2;
Ts 17,5;
1 Sam 19,13;
Oz 3,4
21 Pr 46,28;
2 Kar 12,17;
Lk 9,51.53
23 Pr 13,8
24 Pr 20,3;
Pr 24,50;
Pr 31,7.29;
Pr 46,2-4;
Job 33,15;
Mt 1,20
26 1 Sam 30,2

14 Tada Rachelė ir Lėja kalbėjo: „Ar
mums dar yra dalis tėvo namuose?
15 Argi mes nelaikomos svetimomis?
Juk jis pardavė mus ir gautus pinigus
už mus naudojo sau.
16 Iš tikrųjų visi turtai, kuriuos Dievas
atėmė iš mūsų tėvo, priklauso mums
ir mūsų vaikams. Taigi dabar daryk
visa, ką Dievas tau įsakė."
17 Jokūbas užsodino ant kupranuga-
rių savo vaikus ir žmonas,
18 išsivarė visus savo gyvulius ir pa-
siėmė visą savo mantą, kurią jis buvo
įsigijęs Padan Arame, kad eitų pas
savo tėvą Izaoką į Kanaano šalį.
19 Labanas tuo metu kirpo avis. Tada
Rachelė pavogė dievukus, kurie pri-
klausė jos tėvui.
20 Jokūbas apgavo sirą Labaną, nes
pabėgo, nieko nesakęs.
21 Jis pasiėmė viską, kas jam priklausė;
persikėlęs per upę, pasuko į Gileado
kalnyną.
22 Trečią dieną Labanui pranešė, kad
Jokūbas pabėgo.
23 Tada Labanas, pasiėmęs savo
brolius, vijosi jį septynias dienas ir
pasivijo Gileado kalnyne.
24 Dievas sapne atėjo pas sirą Laba-
ną ir tarė: „Saugokis, nekalbėk su
Jokūbu šiurkščiai!"
25 Jokūbas jau buvo pasistatęs pala-
pinę kalnyne, kai Labanas jį pasivi-
jo. Labanas su savo broliais taip pat
pasistatė palapinę Gileado kalnyne
26 ir tarė Jokūbui: „Kodėl taip pasiel-
gei ir iškeliavai nieko man nesakęs,
slapta išsivarydamas mano dukteris
kaip karo belaisves?
27 Kodėl slapčia pabėgai ir pasislėpei
nuo manęs? Jei būtum man pasisa-

kęs, būčiau išlydėjęs tave iškilmin-
gai, su dainomis, būgnais ir arfomis.
28 Tu neleidai man pabučiuoti vai-
kaičių ir dukterų. Tu pasielgei ne-
protingai.
29 Aš galėčiau tau pakenkti, bet
tavo tėvo Dievas sapne pasakė man:
„Saugokis, nekalbėk su Jokūbu
šiurkščiai.“
30 Žinau, tu išsiilgai savo tėvo namų
ir todėl iškeliavai, bet kodėl pavogei
mano dievukus?“
31 Jokūbas atsakė Labanui: „Pa-
bėgau bijodamas, kad prievarta
neatimtum iš manęs savo dukterų.
32 O dėl vagystės, tai tas, pas kurį
rasi savo dievukus, temiršta! Mūsų
akivaizdoje ieškok ir pasiimk, kas
tavo.“ Jokūbas nežinojo, kad Rache-
lė buvo pavogusi dievukus.
33 Labanas patikrino Jokūbo, Lėjos
ir abiejų tarnaičių palapines, bet nie-
ko nerado. Tada jis, išėjęs iš Lėjos
palapinės, įėjo į Rachelės palapinę.
34 Bet Rachelė dievukus buvo pa-
slėpusi kupranugario balne ir atsi-
sėdusi ant jų. Labanas iškrėtė visą
palapinę, bet nerado.
35 Ji tarė savo tėvui: „Nepyk, mano
viešpatie, kad negaliu atsikelti, nes
su manimi vyksta tai, kas darosi
moteriškėms.“ Jis ieškojo, bet die-
vukų nerado.
36 Jokūbas supyko ir barė Labaną:
„Kuo nusikaltau, kuo nusidėjau, kad
su tokiu užsidegimu mane vijaisi
37 ir iškrėtei visus mano daiktus? Ką
radai iš savo turtų? Pavesk tą reikalą
mano ir savo giminaičiams, tegul jie
išsprendžia mudviejų bylą!
38 Dvidešimt metų aš tau tarnavau.
Tavo avys ir ožkos nebuvo bergž-
džios, ir tavo bandos avinų aš ne-
valgiau.
39 Kas žvėrių sudraskyta, nenešiau
tau. Aš pats turėjau atlyginti nuos-
tolį. Iš manęs reikalavai atlyginti,
kas pavogta dieną ar naktį.
40 Aš dieną kenčiau kaitrą, naktį –
šaltį, ir miegas bėgo nuo mano akių.
41 Taip dvidešimt metų tarnavau tavo
namuose: keturiolika metų už duk-
teris ir šešerius metus už bandą. Tu
dešimt kartų keitei mano atlyginimą!
42 Jei mano tėvo Dievas, Abraomo
Dievas, kurio bijojo Izaokas, nebūtų
buvęs su manimi, tikrai dabar būtum
mane išleidęs tuščiomis rankomis.
Mano priespaudą ir vargą matė
Dievas ir praėjusią naktį sudraudė
tave.“
43 Labanas atsakė Jokūbui: „Dukterys
yra mano dukterys, vaikaičiai – mano
vaikaičiai, banda – mano banda, ir
visa, ką matai, man priklauso. O ką
galiu šiandien daryti savo dukterims
ir jų vaikams?
44 Todėl ateik ir padarykime sando-
rą – aš ir tu. Ir tai tebūna liudijimas
tarp manęs ir tavęs!“
45 Tada Jokūbas, suradęs akmenį,
pastatė paminklą.
46 Po to Jokūbas liepė savo gimi-
naičiams: „Pririnkite akmenų!“ Tie
pririnkę sukrovė juos, ir ant tos
krūvos jie valgė.
47 Labanas tuos akmenis pavadino
Jegar Sahaduta, o Jokūbas – Ga-
ledu.
48 Labanas tarė: „Šita akmenų krūva
yra liudytoja tarp manęs ir tavęs.“
Todėl ji vadinama Galedu
49 ir Micpa, nes jis sakė: „Viešpats

28 Pr 31,55; Rūt 1,9.14; 1 Sam 13,13; 1 Kar 19,20; Apd 20,37
29 Pr 28,13; Pr 31,5.24.42.53
30 Pr 31,19; Joz 24,2; Ts 17,5; Ts 18,24
31 Pr 26,7; Pr 32,7.11
32 Pr 44,9
35 Iš 20,12; Kun 19,32
39 Iš 22,10-13
41 Pr 29,20.27-30; Pr 31,7
42 Pr 29,32; Pr 31,5.24.29.53; Iš 3,7; 1 Km 12,17; Ps 124,1.2; Iz 8,13
44 Pr 21,27.32; Pr 26,28; Joz 24,27
45 Pr 28,18; Pr 35,14; Joz 24,26.27
48 Joz 24,27
49 Ts 10,17; Ts 11,29; 1 Sam 7,5.6

tegu stebi mane ir tave, kai būsime
vienas nuo kito atsiskyrę!
50 Jeigu tu skriausi mano dukteris ar
vesi dar daugiau žmonų, nors nėra
žmonių tarp mūsų, bet Dievas yra
mūsų liudytojas."
51 Labanas toliau kalbėjo Jokūbui:
„Štai akmenų krūva ir paminklas,
kurį pastačiau tarp mūsų.
52 Ši krūva bus liudytojas ir paminklas
bus liudytojas, kad aš neisiu pas tave
pro šitą akmenų krūvą, nei tu neisi
pas mane pro šitą akmenų krūvą ir
šitą paminklą su piktu kėslu!
53 Abraomo ir Nahoro Dievas, jų
tėvų Dievas, tebūna teisėjas tarp
mudviejų!" Jokūbas tada prisiekė
Tuo, kurio bijojo jo tėvas Izaokas.
54 Tada Jokūbas aukojo kalne ir
pasikvietė savo giminaičius valgyti.
Jie valgė ir pasiliko ant kalno visą
naktį.
55 Labanas, atsikėlęs anksti rytą, pa-
bučiavo savo vaikaičius bei dukteris
ir juos palaimino. Jis atsiskyrė nuo
jų ir sugrįžo į savo vietovę.

32 Jokūbui keliaujant toliau, jį
pasitiko Dievo angelai.
2 Jis, išvydęs juos, tarė: „Tai Dievo
stovykla!" Ir pavadino tą vietą
Mahanaimu.
3 Jokūbas siuntė pirma savęs pasiun-
tinius pas savo brolį Ezavą į Seyro
žemę, Edomo kraštą.
4 Jis įsakė jiems: „Taip kalbėsite
mano valdovui Ezavui: „Taip sako
tavo tarnas Jokūbas: „Viešėjau pas
Labaną ir ten užtrukau iki šios
dienos.
5 Turiu jaučių, asilų, avių, tarnų bei
tarnaičių ir siunčiu pranešti savo
valdovui, kad surasčiau malonę jo
akyse."
6 Pasiuntiniai, sugrįžę pas Jokūbą,
pranešė: „Buvome nuėję pas tavo
brolį Ezavą, jis ateina tavęs pasitikti
su keturiais šimtais vyrų!"
7 Jokūbas labai išsigando ir susirū-
pino. Jis padalino žmones, avis, gal-
vijus bei kupranugarius į du būrius
8 ir tarė: „Jei Ezavas užpuls vieną
būrį ir jį sumuš, tai bent likęs išsi-
gelbės."
9 Jokūbas meldėsi: „Mano tėvo
Abraomo ir mano tėvo Izaoko Dieve,
Viešpatie, kuris man sakei: „Grįžk
į savo šalį pas savo gimines, ir Aš
tau gera darysiu."
10 Aš nevertas net mažiausios Tavo
malonės ir ištikimybės, kurią pa-
rodei savo tarnui. Aš tik su lazda
perėjau Jordaną, o dabar turiu du
būrius.
11 Išgelbėk mane iš mano brolio
Ezavo rankos, nes aš jo bijau, kad
atėjęs nenužudytų manęs ir motinų
su vaikais.
12 Tu juk sakei: „Aš tikrai darysiu
tau gera ir padauginsiu tavo pali-
kuonis, kad jie bus kaip jūros smil-
tys ir jų neįmanoma bus suskaičiuoti
dėl gausybės."
13 Jokūbas tą naktį nakvojo toje vie-
toje. Rytą jis parinko dovanų savo
broliui Ezavui iš to, ką turėjo:
14 du šimtus ožkų ir dvidešimt ožių,
du šimtus avių ir dvidešimt avinų,
15 trisdešimt kupranugarių su jau-
nikliais, keturiasdešimt karvių ir
dešimt jaučių, dvidešimt asilių ir
dešimt asilų.
16 Jis juos atidavė tarnams ir išsiuntė
po būrį atskirai, sakydamas: „Eikite

53 Pr 16,5; Pr 21,23; Pr 31,42
55 Pr 18,33; Pr 28,1; Pr 29,11.13; Pr 30,25; Pr 31,28.43; Sk 24,25

32 SKYRIUS
1 Sk 22,31; 2 Kar 6,16.17; Ps 34,7; Ps 91,1; Hbr 1,14
2 Joz 5,14; Ps 103,21; Ps 148,2; Lk 2,13
3 Pr 14,6; Pr 25,30; Pr 33,14.16; Pr 36,6-9; Įst 2,5; Joz 24,4
4 Pat 15,1
5 Pr 30,43; Pr 33,8.15
6 Pr 33,1
7 Pr 32,11; Pr 35,3
9 Pr 28,13; Pr 31,3.13.42; Ps 50,15
10 Pr 24,27; Job 8,7
11 Ps 59,1.2; Oz 10,14
12 Pr 22,17; Pr 28,13-15
13 Pr 43,11

pirma manęs, palikdami tarpus tarp
bandų!“
17 Jis įsakė pirmajam: „Kai tave
sutiks mano brolis Ezavas, klausda-
mas: „Kam tu priklausai? Kur eini?
Kam priklauso šita banda?“,
18 tai atsakyk: „Tavo tarnui Jokūbui.
Tai jo dovana, siunčiama mano val-
dovui Ezavui; štai ir jis pats ateina
paskui mus.“
19 Jis taip įsakė antrajam, trečiajam
ir visiems, kurie ginė bandas: „Kal-
bėkite šitais žodžiais Ezavui, kai jį
sutiksite,
20 ir pridurkite: „Tavo tarnas Jokū-
bas taip pat ateina paskui mus.“ Jo-
kūbas galvojo: „Aš jį permaldausiu
dovanomis, kurias siunčiu pirma
savęs, paskui sutiksiu jį patį. Gal jis
mane draugiškai sutiks?“
21 Pasiųstos dovanos išėjo pirma jo, o
jis pats tą naktį nakvojo stovykloje.
22 Tą pačią naktį atsikėlęs jis paėmė
abi žmonas, abi tarnaites ir vienuo-
lika sūnų ir perbrido Jaboko brastą.
23 Jis perkėlė per upelį juos ir visa,
ką turėjo.
24 Jokūbas pasiliko vienas. Ten jis
grūmėsi su vienu vyru iki aušros.
25 Matydamas, kad neįstengia jo įveik-
ti, tas vyras smogė Jokūbui į šlaunį ir
išnarino Jokūbo šlaunies sąnarį.
26 Tada tas vyras tarė: „Paleisk mane,
nes jau aušta!“ Jokūbas atsakė:
„Nepaleisiu tavęs, jei manęs nepa-
laiminsi!“
27 Tas klausė: „Kuo tu vardu?“ Jis
atsakė: „Jokūbas.“
28 Tada jis tarė: „Tu nebebūsi vadi-
namas Jokūbu, bet Izraeliu, nes tu
kovojai su Dievu ir su žmonėmis ir
nugalėjai.“

20 Pat 21,14
22 Sk 21,24; Įst 3,16; Joz 12,2
24 Joz 5,13-15; Oz 12,2-4
25 Mt 26,41; 2 Kor 12,7
26 Oz 12,4; Lk 24,28
28 Pr 25,31; Pr 27,33; Pr 35,10; 1 Kar 18,31; 2 Kar 17,34; Oz 12,3.4
29 Pr 35,9; Ts 13,17.18
30 Pr 16,13; Iš 24,10.11; Iš 33,20; Sk 12,8; Įst 5,24; Ts 6,22; Iz 6,5; Mt 5,8; 1 Kor 13,12

33 SKYRIUS
1 Pr 32,6
3 Pr 18,2; Pr 42,6
4 Pr 32,28; Pr 45,14.15
5 Pr 48,9; Ps 127,3; Iz 8,18
8 Pr 32,5.13-16

29 Jokūbas klausė: „Pasakyk man
savo vardą.“ Bet tas atsakė: „Kam
gi klausi mano vardo?“ Ir jis ten jį
palaimino.
30 Jokūbas pavadino tą vietą Penieliu:
„Aš regėjau Dievą akis į akį ir išlikau
gyvas.“
31 Kai jis perėjo Penielį, patekėjo
saulė, ir jis šlubavo viena koja.
32 Todėl iki šios dienos Izraelio vai-
kai nevalgo šlaunies raumenų, nes
Jokūbo šlaunis buvo sužeista.

33 Jokūbas, pakėlęs akis, pamatė
ateinantį Ezavą su keturiais
šimtais vyrų. Jis paskirstė vaikus
tarp Lėjos, Rachelės ir abiejų tar-
naičių:
2 sustatė tarnaites ir jų vaikus pir-
moje eilėje, Lėją ir jos vaikus už jų,
o Rachelę ir Juozapą paskutinėje
eilėje.
3 Jis pats nuėjo pirma jų ir septynis
kartus nusilenkė iki žemės, kol su-
sitiko su broliu.
4 Ezavas bėgo prie jo, apkabino jį ir
bučiavo, puolęs jam ant kaklo, ir jie
abu verkė.
5 Pamatęs žmonas ir vaikus, jis klau-
sė: „Kas šitie?“ Tas atsakė: „Vaikai,
kuriais Dievas apdovanojo tavo
tarną.“
6 Tada priartėjusios tarnaitės su savo
vaikais nusilenkė.
7 Paskui priartėjo Lėja ir jos vaikai
ir nusilenkė. Pagaliau priartėjo
Juozapas ir Rachelė ir taip pat nu-
silenkė.
8 Ezavas toliau klausė: „Kam tie
būriai, kuriuos sutikau?“ Jis atsakė:
„Kad rasčiau malonę savo valdovo
akyse!“

9 Ezavas atsakė: „Mano broli, aš tu-
riu užtektinai, pasilaikyk, ką turi!“
10 Jokūbas tarė: „O ne! Jei radau
malonę tavo akyse, tai priimk iš
manęs šią dovaną. Aš matau tavo
veidą, tarsi matyčiau Dievo veidą,
ir tu esi man malonus.
11 Prašau, priimk palaiminimą, kurį
tau atnešiau. Nes Dievas buvo man
maloningas, ir aš visko turiu.“ Jokū-
bui prašant, brolis priėmė dovaną.
12 Tada Ezavas tarė: „Dabar keliau-
kime – aš eisiu tavo priešakyje!“
13 Bet Jokūbas atsakė: „Mano val-
dovas žino, kad vaikai gležni ir kad
dalis avių bei galvijų yra jaunikliai;
jei juos per greitai varysime nors
vieną dieną, jie išgaiš.
14 Mano valdove, eik pirma savo tar-
no, o aš pamažu toliau judėsiu, kaip
įstengia eiti gyvuliai ir vaikai, kol
nueisiu pas savo valdovą į Seyrą.“
15 Tada Ezavas sakė: „Leisk man
palikti su tavimi dalį savo žmonių!“
Bet tas atsakė: „Kam to reikia? Kad
tik surasčiau malonę savo valdovo
akyse!“
16 Ezavas tą dieną sugrįžo į Seyrą,
17 o Jokūbas judėjo toliau į Sukotą.
Ten jis pasistatė namus, o gyvu-
liams – pastoges. Todėl pavadino
tą vietą Sukotu.
18 Jokūbas, keliaudamas iš Padan
Aramo, laimingai atvyko į Siche-
mą, kuris yra Kanaano krašte, ir
apsistojo šalia miesto.
19 Sklypą, kuriame pasistatė pala-
pinę, jis nusipirko iš Sichemo tėvo
Hamoro sūnų už šimtą monetų.
20 Jis ten pastatė aukurą ir jį pavadi-
no „Izraelio Dievo galybė.“

10 Pr 43,3; 2 Sam 3,13; 2 Sam 14,24. 28.32

11 Pr 30,43; Iš 33,19; Ts 1,15; 1 Sam 25,27; 1 Sam 30,26; 2 Kar 5,23

14 Pr 32,3; Pr 36,8

15 Pr 34,11; Pr 47,25; Rūt 2,13

17 Joz 13,27; Ts 8,5; Ps 60,6

18 Pr 12,6; Pr 35,4; Joz 24,1; Ts 9,1; Ps 60,6; Jn 3,23

19 Joz 24,32; Jn 4,5

20 Pr 35,7

34 SKYRIUS

1 Pr 30,21

2 Pr 20,2

4 Ts 14,2

5 2 Sam 13,22

7 Įst 22,20-30; Įst 23,17; Joz 7,15; Ts 20,6; 2 Sam 13,12

12 Iš 22,16. 17; Įst 22,29

34 Kartą Lėjos duktė Dina išėjo
pasižiūrėti tos šalies dukterų.
2 Šalies kunigaikščio hivo Hamoro
sūnus Sichemas, ją pamatęs, nutvėrė
ir išprievartavo.
3 Jo siela prisirišo prie Jokūbo duk-
ters Dinos. Jis pamilo mergaitę ir
meiliai kalbėjo su ja.
4 Sichemas prašė savo tėvo Hamoro:
„Leisk man vesti šią mergaitę!“
5 Jokūbas sužinojo, kad Sichemas
išprievartavo jo dukterį Diną; ka-
dangi jo sūnūs buvo prie gyvulių
laukuose, Jokūbas tylėjo, kol jie
pareis.
6 Sichemo tėvas Hamoras atėjo pas
Jokūbą, norėdamas su juo pasikal-
bėti.
7 Jokūbo sūnūs, tai išgirdę, parėjo iš
laukų. Jie įsižeidė ir labai supyko,
nes Sichemas padarė gėdą Izraeliui,
gulėdamas su Jokūbo dukterimi,
nors nederėjo taip daryti.
8 Hamoras kalbėjosi su jais: „Mano
sūnaus Sichemo siela ilgisi jūsų
dukters. Prašau, leiskite mano sūnui
ją vesti.
9 Susigiminiuokime: duokite mums
savo dukteris, o mūsų dukteris ves-
kite!
10 Gyvenkite pas mus. Kraštas jums
yra atviras. Pasilikite ir laisvai jame
gyvenkite ir įsigykite čia nuosavy-
bės.“
11 Ir Sichemas kalbėjo Dinos tėvui
ir broliams: „O kad rasčiau malonę
jūsų akyse! Ko tik iš manęs papra-
šysite, duosiu.
12 Prašykite paties didžiausio krai-
čio ir dovanos; aš viską duosiu, ko
paprašysite, tik leiskite man vesti
mergaitę!“

13 Jokūbo sūnūs klastingai kalbėjo su Sichemu ir jo tėvu Hamoru, nes Sichemas buvo išprievartavęs jų seserį Diną.
14 Jie sakė jiems: „Mes negalime to padaryti – išleisti savo seserį už vyro, kuris yra neapipjaustytas, nes tai būtų mums negarbė ir gėda.
15 Sutiksime su jumis tik su sąlyga, jei jūs tapsite kaip mes ir kiekvienas vyras tarp jūsų bus apipjaustytas.
16 Tada mes leisime jums vesti savo dukteris ir vesime jūsų; liksime pas jus gyventi ir tapsime viena tauta.
17 Bet jei mūsų nepaklausysite ir neapsipjaustysite, pasiimsime savo dukterį ir išeisime.“
18 Jų žodžiai patiko Hamorui ir jo sūnui Sichemui.
19 Jaunuolis nedelsė įvykdyti pasiūlymo, nes jis buvo įsimylėjęs Jokūbo dukterį. O jis buvo žymiausias savo tėvo namuose.
20 Hamoras ir jo sūnus Sichemas atėjo prie miesto vartų ir kalbėjo savo miesto vyrams:
21 „Šitie žmonės yra taikingi mūsų atžvilgiu. Jie telieka gyventi ir laisvai verstis mūsų krašte. Kraštas juk platus! Jų dukteris vesime, o savo dukteris leisime tekėti už jų.
22 Tie žmonės sutinka gyventi pas mus ir tapti viena tauta tik su šita sąlyga, jei kiekvienas mūsų vyras apsipjaustys, kaip jie yra apipjaustyti.
23 Jų galvijai, jų manta ir visi gyvuliai priklausys mums. Sutikime su jais, ir jie liks pas mus gyventi!“
24 Visi miesto vyrai paklausė Hamoro ir jo sūnaus Sichemo ir buvo apipjaustyti.

13 Pr 31,7; Iš 8,29
14 Iš 12,48; Joz 5,2-9
19 1 Krn 4,9
20 Pr 19,1; Pr 23,10; Rūt 4,1.11; 2 Sam 15,2
24 Pr 23,10. 18
25 Pr 29,33. 34; Pr 42,24; Pr 49,5-7
26 Pr 49,5.6
30 Pr 46,26. 27; Pr 49,6; Iš 5,21; Įst 4,27; Joz 7,25; 1 Sam 13,4; 2 Sam 10,6; 1 Krn 16,19; Ps 105,12

35 SKYRIUS
1 Pr 27,43; Pr 28,13.19; Pr 31,13
2 Pr 18,19; Pr 31,19.30. 34; Iš 19,10.14; Kun 13,6; Joz 24,2.14.15 23
3 Pr 28,15.20; Pr 31,3.42; Pr 32,7.24; Ps 107,6
4 Joz 24,26; Ts 9,6; Oz 2,13

25 Trečią dieną, kai jiems labai skaudėjo, du Jokūbo sūnūs, Simeonas ir Levis, Dinos broliai, pasiėmė savo kardus ir, drąsiai atėję į miestą, išžudė visus vyrus.
26 Jie taip pat nužudė Hamorą ir jo sūnų Sichemą, paėmė Diną iš Sichemo namų ir išėjo.
27 Jokūbo sūnūs atėjo prie nužudytųjų ir apiplėšė miestą, keršydami už sesers išniekinimą.
28 Pasiėmė jų avis, galvijus, asilus ir visa, kas buvo mieste ir laukuose.
29 Pagrobė visą jų turtą, vaikus ir žmonas išsivedė į nelaisvę ir išplėšė viską, kas buvo namuose.
30 Jokūbas tarė Simeonui ir Leviui: „Jūs pridarėte man bėdos, padarydami mane nekenčiamą tarp šios šalies gyventojų, tarp kanaaniečių ir perizų. Mūsų labai mažai; jie susirinks prieš mane ir nužudys mane. Taip aš ir mano namai bus sunaikinti.“
31 Sūnūs atsakė: „Argi jam buvo leista pasielgti su mūsų seserimi kaip su paleistuve?“

35 Dievas tarė Jokūbui: „Kelkis ir eik į Betelį, ir apsistok ten; pastatyk aukurą Dievui, kuris tau pasirodė, kai bėgai nuo savo brolio Ezavo.“
2 Jokūbas įsakė saviesiems ir visiems, buvusiems su juo: „Pašalinkite svetimus dievus, kurie yra tarp jūsų, apsivalykite ir pakeiskite drabužius!
3 Eikime į Betelį, ten pastatysiu aukurą Dievui, kuris mane išklausė pavojuje ir buvo su manimi kelyje, kuriuo aš ėjau!“
4 Jie atidavė Jokūbui visus svetimus dievus, kuriuos turėjo, ir auskarus,

o Jokūbas juos užkasė po ąžuolu prie Sichemo.

5 Jie iškeliavo, ir siaubas nuo Dievo apėmė aplinkinius miestus, kad niekas nedrįso vytis Jokūbo sūnų.

6 Taip Jokūbas ir visi su juo esantys žmonės atėjo į Lūzą, dar vadinamą Beteliu, kuris yra Kanaano šalyje.

7 Ten jis pastatė aukurą ir tą vietą pavadino El Beteliu, nes ten jam pasirodė Dievas, kai jis bėgo nuo savo brolio veido.

8 Ten mirė Debora, Rebekos auklė, ir buvo palaidota prie Betelio po ąžuolu, kurį pavadino Raudos ąžuolu.

9 Dievas vėl pasirodė Jokūbui, kai jis atvyko iš Padan Aramo, ir jį palaimino.

10 Ir Dievas tarė jam: „Tavo vardas Jokūbas, bet tu nebesivadinsi Jokūbu. Tavo vardas bus Izraelis!

11 Aš esu Dievas Visagalis. Būk vaisingas ir dauginkis! Tauta ir daugelis tautų atsiras iš tavęs, ir karaliai išeis iš tavo strėnų!

12 Tą žemę, kurią daviau Abraomui ir Izaokui, atiduosiu tau ir po tavęs duosiu tavo palikuonims.“

13 Tada Dievas pasitraukė nuo jo iš tos vietos, kur su juo kalbėjo.

14 Jokūbas pastatė akmeninį paminklą toje vietoje, kur Dievas kalbėjo su juo, išliejo ant jo geriamąją auką ir aliejaus.

15 Jokūbas pavadino tą vietą, kur Dievas su juo kalbėjo, Beteliu.

16 Iš Betelio jie keliavo toliau. Nepasiekus Efratos, Rachelė gimdė, ir jos gimdymas buvo sunkus.

17 Jai esant gimdymo kančiose, pribuvėja jai tarė: „Nebijok! Ir šį kartą turėsi sūnų.“

18 Kai jos siela buvo beatsiskirianti, nes ji buvo prie mirties, ji pavadino jį Ben Oniu, bet tėvas jį pavadino Benjaminu.

19 Ir Rachelė mirė, ir buvo palaidota prie kelio, einančio į Efratą, tai yra Betliejų.

20 Jokūbas pastatė ant jos kapo paminklą; tas Rachelės kapo paminklas tebestovi iki šios dienos.

21 Izraelis keliavo toliau ir apsistojęs pasistatė palapines anapus Edero bokšto.

22 Izraeliui gyvenant anoje šalyje, Rubenas miegojo su savo tėvo sugulove Bilha. Izraelis tai sužinojo. Jokūbo sūnų buvo dvylika.

23 Lėjos sūnūs: Jokūbo pirmagimis Rubenas, Simeonas, Levis, Judas, Isacharas ir Zabulonas.

24 Rachelės sūnūs: Juozapas ir Benjaminas.

25 Rachelės tarnaitės Bilhos sūnūs: Danas ir Naftalis.

26 Lėjos tarnaitės Zilpos sūnūs: Gadas ir Ašeras. Šitie yra Jokūbo sūnūs, gimę jam Padan Arame.

27 Jokūbas atėjo pas savo tėvą Izaoką į Mamrę, į Kirjat Arbos miestą, tai yra Hebroną, kur Abraomas ir Izaokas buvo ateiviai.

28 Izaokas sulaukė šimto aštuoniasdešimties metų.

29 Ir Izaokas atidavė savo dvasią, ir mirė, ir susijungė su savo tauta, būdamas senas ir pasisotinęs gyvenimu. Jį palaidojo jo sūnūs Ezavas ir Jokūbas.

36 Šitie yra Ezavo, kuris yra Edomas, palikuonys.

2 Ezavas vedė žmonas kanaanietes: hetito Elono dukterį Adą, hivo

5 Iš 15,16; Iš 23,27; Įst 2,25; Įst 11,25; Joz 2,9; 1 Sam 14,15
6 Pr 28,19.22; Pr 48,3
7 Pr 28,13; Pr 33,20; Pr 35,3; Mok 5,4
8 Pr 24,59
9 Pr 32,29; Joz 5,13; Dan 10,5; Oz 12,4
11 Pr 9,1.7; Pr 17,1.5.6.16; Pr 28,3; Pr 48,3.4; Iš 6,3
12 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 26,3.4; Pr 28,13; Pr 48,4; Iš 32,13
13 Pr 17,22; Pr 18,33
14 Pr 28,18.19; Pr 31,45
15 Pr 28,19
17 Pr 30,24; 1 Sam 4,20
19 Pr 48,7; Rūt 1,2; Rūt 4,11; Mch 5,2; Mt 2,6
20 1 Sam 10,2
21 Mch 4,8
22 Pr 49,4; 1 Krn 5,1
23 Pr 29,31-35; Pr 30,18-20; Pr 46,8; Iš 1,1-4
27 Pr 13,18; Pr 18,1; Pr 23,19; Joz 14,15
29 Pr 15,15; Pr 25,8.9; Pr 49,31.33
36 SKYRIUS
1 Pr 25,30
2 Pr 26,34; Pr 28,9; Pr 36,25; 2 Kar 7,6

Cibeono sūnaus Anos dukterį
Oholibamą
3 ir Basmatą, Izmaelio dukterį, Ne-
bajoto seserį.
4 Ados sūnus – Elifazas. Basmatos
sūnus – Reuelis.
5 Oholibamos sūnūs: Jeušas, Jala-
mas ir Korachas. Šitie yra Ezavo
sūnūs, gimę jam Kanaano žemėje.
6 Ezavas pasiėmė savo žmonas,
sūnus, dukteris, visus savo žmones,
gyvulių bandas ir visą nuosavybę,
kurią buvo įsigijęs Kanaano krašte,
ir išvyko į kitą šalį, pasitraukdamas
nuo savo brolio Jokūbo.
7 Jų turtai buvo per dideli, kad jie
galėtų gyventi kartu, o žemė, ku-
rioje jie buvo ateiviai, nebegalėjo
išmaitinti jų gyvulių.
8 Ezavas apsigyveno Seyro kalnyne.
Ezavas yra Edomas.
9 Šitie yra Ezavo, edomitų tėvo,
palikuonys Seyro kalnyne.
10 Ezavo sūnų vardai: Ezavo žmo-
nos Ados sūnus – Elifazas, Ezavo
žmonos Basmatos sūnus – Reuelis.
11 Elifazo sūnūs: Temanas, Omaras,
Cefojas, Gatamas ir Kenazas.
12 Timna buvo Ezavo sūnaus Eli-
fazo sugulovė ir pagimdė Elifazui
Amaleką. Šitie yra Ezavo žmonos
Ados sūnūs.
13 Reuelio sūnūs: Nahatas ir Ze-
rachas, Šama ir Miza. Jie yra Ezavo
žmonos Basmatos sūnūs.
14 Cibeono sūnaus Anos dukters
Oholibamos, Ezavo žmonos, sūnūs:
Jeušas, Jalamas ir Korachas.
15 Šie yra Ezavo sūnų kunigaikš-
čiai – Ezavo pirmagimio Elifazo
sūnūs: Temanas, Omaras, Cefojas,
Kenazas,

3 Pr 28,9
4 1 Km 1,35
7 Pr 13,6.11; Pr 17,8; Pr 28,4; Hbr 11,9
8 Pr 32,3; Pr 36,1.19; Įst 2,5; Joz 24,4
10 1 Km 1,35
11 1 Km 1,36
12 Iš 17,8-16; Sk 24,20; Įst 25,17-19; 1 Sam 15,2.3
20 Pr 14,6; Įst 2,12.22; 1 Km 1,38-42
22 1 Km 1,39
23 1 Km 1,40
24 Kun 19,19
26 1 Km 1,41
27 1 Km 1,42
28 Job 1,1
31 Pr 17,6.16; Pr 35,11; 1 Km 1,43

16 Korachas, Gatamas, Amalekas –
iš Elifazo kilę kunigaikščiai Edomo
krašte. Jie yra Ados sūnūs.
17 Ezavo sūnaus Reuelio sūnūs: Naha-
tas, Zerachas, Šama, Miza – iš Reue-
lio kilę kunigaikščiai Edomo krašte.
Jie Ezavo žmonos Basmatos sūnūs.
18 Ezavo žmonos Oholibamos sūnūs:
Jeušas, Jalamas ir Korachas. Tai iš
Anos dukters Oholibamos, Ezavo
žmonos, kilę kunigaikščiai.
19 Jie yra Ezavo, tai yra Edomo, sū-
nūs – tos šalies kunigaikščiai.
20 Horo Seyro sūnūs, gyvenę krašte:
Lotanas, Šobalas, Cibeonas, Ana,
21 Dišonas, Eceras, Dišanas. Jie horų,
Seyro sūnų, kunigaikščiai Edomo
krašte.
22 Lotano vaikai: Horis, Hemamas
ir Lotano sesuo Timna.
23 Šobalo sūnūs: Alvanas, Manaha-
tas, Ebalas, Šefojas ir Onamas.
24 Cibeono sūnūs: Aja ir Ana. Ana,
beganydamas savo tėvo Cibeono asi-
lus, dykumoje rado šiltąsias versmes.
25 Anos vaikai: Dišonas ir duktė
Oholibama.
26 Dišono sūnūs: Hemdanas, Ešba-
nas, Itranas ir Keranas.
27 Ecero sūnūs: Bilhanas, Zaavanas
ir Akanas.
28 Dišano sūnūs: Ucas ir Aranas.
29 Horai: Lotanas, Šobalas, Cibeo-
nas, Ana,
30 Dišonas, Eceras ir Dišanas – horų
kunigaikščiai Seyro krašte.
31 Šitie karaliai valdė Edomo kraštą,
kai izraelitai dar neturėjo savo kil-
mės karaliaus.
32 Edome karaliumi buvo Beoro
sūnus Bela: jo miestas vadinosi
Dinhaba.

33 Belai mirus, jo vietą užėmė Joba-
bas, Zeracho iš Bocros sūnus.
34 Jobabui mirus, vietoj jo karaliavo
Hušamas iš Temano šalies.
35 Hušamui mirus, sostą paėmė Be-
dado sūnus Hadadas, kuris sumušė
Midjaną Moabo laukuose ir kurio
miestas vadinosi Avitas.
36 Hadadui mirus, jo vietą užėmė
Samla iš Masrekos.
37 Samlai mirus, karaliavo Saulius
iš Rehoboto.
38 Sauliui mirus, sostas atiteko Ach-
boro sūnui Baal Hananui.
39 Achboro sūnui Baal Hananui
mirus, jo vietą užėmė Hadaras. Jo
miestas vadinosi Pavas. Jo žmona
buvo vardu Mehetabelė; ji buvo Me
Zahabo dukters Matredos duktė.
40 Ezavo kunigaikščių vardai pagal
jų kilmę ir vietos pavadinimą: Tim-
na, Alva, Jetetas,
41 Oholibama, Ela, Pinonas,
42 Kenazas, Temanas, Mibcaras,
43 Magdielis, Iramas. Šitie Edomo
kunigaikščiai gyveno jų nuosavame
krašte. Ezavas – edomitų protėvis.

37 Jokūbas apsigyveno Kanaa-
no šalyje, kur jo tėvas buvo
ateivis.
2 Tokia yra Jokūbo istorija. Juoza-
pas, būdamas septyniolikos metų,
ganė su savo broliais avis; vaikinas
gyveno su savo tėvo žmonų Bil-
hos ir Zilpos sūnumis. Juozapas
pranešdavo tėvui, kai jie ką pikta
kalbėdavo.
3 Izraelis mylėjo Juozapą labiau už
kitus savo sūnus, nes jis gimė jam
sulaukus žilos senatvės. Tėvas jam
padarė margą apdarą.
4 Jo broliai, pastebėję, kad jų tėvas
Juozapą myli labiau už visus bro-
lius, neapkentė jo ir nesugyveno
su juo.
5 Kartą Juozapas sapnavo sapną ir jį
papasakojo savo broliams. Tada jie
ėmė dar labiau jo nekęsti.
6 Jis jiems tarė: „Pasiklausykite
mano sapno:
7 štai mes rišome pėdus laukuose;
mano pėdas atsistojo ir stovėjo tie-
sus, o jūsų pėdai sustojo aplinkui ir
nusilenkė prieš mano pėdą.“
8 Broliai jam atsakė: „Bene būsi
mūsų karalius? O gal mus valdysi?“
Ir jie dar labiau jo neapkentė dėl jo
sapnų ir jo kalbų.
9 Jis sapnavo dar kitą sapną ir pa-
pasakojo savo broliams: „Sapnavau
dar vieną sapną, kad saulė, mėnulis
ir vienuolika žvaigždžių lenkėsi
prieš mane.“
10 Kai jis papasakojo tą sapną savo
tėvui ir savo broliams, tėvas jį su-
barė: „Koks čia sapnas?! Nejaugi
aš, tavo motina ir broliai ateisime ir
nusilenksime iki žemės prieš tave?“
11 Jo broliai pavydėjo jam, bet tėvas
įsidėmėjo tuos žodžius.
12 Kartą jo broliai ganė tėvo avis
prie Sichemo.
13 Tėvas tarė Juozapui: „Ar tavo
broliai negano prie Sichemo? Eikš,
aš tave pasiųsiu pas juos!“ Jis atsi-
liepė: „Aš čia!“
14 „Eik, pažiūrėk, kaip tavo broliams
ten sekasi, ir parėjęs pranešk man.“
Taigi tėvas išsiuntė Juozapą iš Hebro-
no slėnio į Sichemą.
15 Vienas vyras sutiko Juozapą,
beklaidžiojantį lauke, ir paklausė:
„Ko ieškai?“

37 Pr 10,11
39 1 Km 1,50
40 1 Km 1,51

37 SKYRIUS
1 Pr 17,8; Pr 23,4; Pr 28,4; Pr 36,7; Hbr 11,9
2 Pr 35,25.26; 1 Sam 2,22-24
3 Pr 37,23.32; Pr 44,20; Ts 5,30; 1 Sam 2,19
4 Pr 27,41; Pr 49,23; 1 Sam 17,28; Jn 15,18-20
7 Pr 42,6.9; Pr 43,26; Pr 44,14
9 Pr 46,29; Pr 47,25
10 Pr 27,29
11 Dan 7,28; Mt 27,17.18; Lk 2,19.51; Apd 7,9
12 Pr 33,18-20
14 Pr 13,18; Pr 23,2.19; Pr 35,27; Joz 14,14.15; Ts 1,10

16 Jis atsakė: „Ieškau savo brolių.
Pasakyk man, kur jie gano?“
17 Tas vyras atsakė: „Jie išėjo iš čia.
Nugirdau juos kalbant: „Eikime į
Dotaną.“ Juozapas ėjo paskui savo
brolius ir rado juos Dotane.
18 Jie, iš tolo pamatę jį ateinant,
slapta susimokė jį nužudyti.
19 Jie sakė vienas kitam: „Štai ateina
sapnuotojas!
20 Dabar užmuškime jį, įmeskime į
duobę ir sakykime: „Plėšrus žvėris
jį suėdė“; tada pamatysime, kas bus
iš jo sapnų!“
21 Bet Rubenas, tai išgirdęs, išgelbėjo
jį iš jų rankų, sakydamas: „Nežudy-
kime jo.
22 Nepraliekite kraujo! Įmeskite jį
į šitą dykumoje esančią duobę, bet
nesutepkite savo rankų!“ Jis taip
kalbėjo, norėdamas jį išgelbėti iš jų
rankų ir sugrąžinti tėvui.
23 Juozapui atėjus pas brolius, jie
nutraukė nuo jo margąjį apdarą,
kuriuo jis vilkėjo,
24 ir, sugriebę jį, įmetė į duobę, ku-
rioje nebuvo vandens.
25 Tada jie susėdo valgyti. Staiga
jie pamatė izmaelitų karavaną,
ateinantį iš Gileado, ir jų kupranu-
garius, nešančius kvepalų, balzamo
ir miros. Jie traukė į Egiptą.
26 Judas tarė savo broliams: „Ką
laimėsime, užmušę savo brolį ir
nuslėpę jo kraują?
27 Parduokime jį izmaelitams ir
nesutepkime savo rankų. Juk jis
mūsų brolis, mūsų kūnas!“ Broliai
paklausė jo.
28 Einant pro šalį Midjano pirkliams,
jie, ištraukę Juozapą iš duobės,
pardavė izmaelitams už dvidešimt
sidabrinių; tie nusivedė Juozapą į
Egiptą.
29 Rubenas, sugrįžęs prie duobės
ir pamatęs, kad Juozapo nebėra,
perplėšė savo drabužius.
30 Sugrįžęs pas brolius, tarė: „Vaiko
nebėra! Kur aš eisiu?!“
31 Jie paėmė Juozapo apdarą ir,
papjovę ožį, tą apdarą pamirkė jo
kraujyje,
32 ir pasiuntė jį tėvui, sakydami:
„Štai ką radome. Pažiūrėk, ar tai ne
tavo sūnaus apdaras?“
33 Pažinęs jį, tėvas tarė: „Tai mano
sūnaus apdaras! Plėšrus žvėris jį su-
ėdė! Juozapas tikrai sudraskytas!“
34 Jokūbas persiplėšė drabužius,
užsivilko ašutinę ir daugelį dienų
gedėjo savo sūnaus.
35 Visi jo sūnūs ir dukterys guodė
jį, tačiau jis nesidavė guodžiamas
ir tarė: „Aš gedėdamas nueisiu į
mirusiųjų buveinę pas savo sūnų.“
Taip jį apraudojo jo tėvas.
36 Tuo metu midjaniečiai Egipte
pardavė jį Potifarui, faraono rūmų
valdininkui, sargybos viršininkui.

38 Judas pasitraukė nuo savo
brolių ir apsigyveno pas vie-
ną adulamietį vardu Hyra.
2 Ten Judas pamatė kanaaniečio Šū-
vos dukterį ir paėmė ją, ir įėjo pas ją.
3 Ji pastojo ir pagimdė sūnų, kurį
pavadino Eru.
4 Ji pastojo dar kartą ir pagimdė
sūnų, kurį pavadino Onanu.
5 Ir dar kartą ji pastojo, ir pagimdė
sūnų, kurį pavadino Šela. Judas tada
gyveno Kezibe.
6 Judas paėmė savo pirmagimiui
Erui žmoną vardu Tamara.

16 Gg 1,7
17 2 Kar 6,13
18 1 Sam 19,1; Ps 31,13; Ps 37,12.32; Mt 21,38; Mt 26,3.4; Mt 27,1; Mk 14,1; Jn 11,53; Apd 23,12
20 Pr 37,22; Pat 1,11
21 Pr 42,22
23 Mt 27,28
25 Pr 16,11.12; Pr 37,28.36; Pr 39,1; Pat 30,20; Jer 8,22
26 Pr 37,20
27 Pr 29,14; Pr 42,21; 1 Sam 18,17
28 Pr 37,25; Pr 45,4.5; Ts 6,1-3; Ts 8,22.24; Ps 105,17; Mt 27,9; Apd 7,9
29 Pr 37,34; Pr 44,13; Job 1,20
30 Pr 42,13.36
31 Pr 37,3.23
33 Pr 37,20
34 Pr 37,29; Pr 50,10; 2 Sam 3,31
35 Pr 25,8; Pr 35,29; Pr 42,38; Pr 44,29.31; 2 Sam 12,17
36 Pr 39,1

38 SKYRIUS
1 2 Kar 4,8
2 Pr 34,2; 1 Km 2,3
3 Pr 46,12; Sk 26,19
4 Pr 46,12; Sk 26,19
5 Sk 26,20
6 Pr 21,21; Rūt 4,12

7 Eras, Judo pirmagimis, buvo ne-
doras Viešpaties akyse, ir Viešpats
jį numarino.
8 Tada Judas tarė sūnui Onanui: „Įeik
pas savo brolio žmoną ir vesk ją, ir
atgaivink savo brolio palikuonis.“
9 Onanas žinojo, kad palikuonys
nepriklausys jam. Todėl įeidamas
pas savo brolio žmoną išliedavo
sėklą žemėn, kad neduotų broliui
palikuonių.
10 Viešpačiui nepatiko jo elgesys,
todėl ir jį numarino.
11 Judas tarė savo marčiai Tama-
rai: „Gyvenk kaip našlė savo tėvo
namuose, kol užaugs mano sūnus
Šela.“ Nes jis bijojo, kad ir tas ne-
mirtų kaip jo broliai. Tamara nuėjo
gyventi į savo tėvo namus.
12 Po kurio laiko mirė Judo žmona,
Šūvos duktė. Gedulo laikui praėjus,
Judas su draugu adulamiečiu Hyra
ėjo į Timną pas savo avių kirpėjus.
13 Tamarai buvo pranešta: „Štai tavo
uošvis eina į Timną avių kirpti.“
14 Ji nusivilko savo našlės drabužius,
apsidengė šydu ir atsisėdo prie Enai-
mo vartų, kurie yra pakelėje į Timną.
Ji žinojo, kad Šela buvo užaugęs,
tačiau ji nebuvo jam duota į žmonas.
15 Judas ją palaikė paleistuve, nes ji
buvo užsidengusi veidą.
16 Jis pasuko prie jos ir tarė: „Leisk
man įeiti pas tave.“ Jis nežinojo, kad
tai buvo jo marti, o ji klausė: „Ką
man duosi?“
17 Jis atsakė: „Aš tau atsiųsiu ožiuką
iš savo bandos.“ Ji paklausė: „Ar
duosi man užstatą, kol jį atsiųsi?“
18 Jis paklausė: „Ko nori užstatu?“
Ji atsakė: „Tavo antspaudo, virvės
ir lazdos, kuri yra tavo rankoje.“ Jis
davė jai tai, įėjo pas ją, ir ji pastojo.
19 Jam išėjus, ji nusiėmė šydą, per-
sirengė našlės drabužiais ir grįžo
namo.
20 Kai Judo draugas adulamietis
nuvedė ožiuką, kad atsiimtų užstatą
iš moteriškės, jos nerado.
21 Jis klausinėjo vietos žmonių: „Kur
yra paleistuvė, kuri buvo Enaime
prie kelio?“ Jie atsakė: „Čia nebuvo
jokios paleistuvės.“
22 Tada jis sugrįžo pas Judą ir pa-
sakė: „Aš jos neradau, ir tos vietos
žmonės sakėsi nieko nežiną apie
jokią paleistuvę.“
23 Judas tarė: „Tegul pasilaiko mano
užstatą, kad neapsijuoktume. Aš jai
siunčiau ožiuką, bet tu negalėjai jos
surasti.“
24 Po trijų mėnesių Judui buvo pra-
nešta: „Tavo marti Tamara paleis-
tuvavo ir pastojo.“ Judas liepė: „At-
veskite ją, kad ji būtų sudeginta.“
25 Kai ją išvedė, ji pasiuntė žinią
savo uošviui: „Aš pastojau nuo
vyro, kuriam priklauso šitie daiktai.
Ištirk, kam priklauso šitas antspau-
das, virvė ir lazda.“
26 Judas atpažinęs tarė: „Ji yra tei-
sesnė už mane, nes aš jos nedaviau
savo sūnui Šelai.“ Ir daugiau jis jos
nepažino.
27 Gimdymo metu paaiškėjo, kad
dvyniai yra jos įsčiose.
28 Jai begimdant, vienas iškišo ran-
ką. Pribuvėja paėmė ir užrišo ant
jo rankos raudoną siūlą, sakydama:
„Šitas pirmas išėjo.“
29 Bet jis įtraukė ranką atgal, ir štai
išėjo jo brolis. Ji tarė: „Štai kaip tu
prasiveržei.“ Jį tad pavadino Perecu.
30 Paskui gimė jo brolis, ant kurio

7 Pr 46,12; Sk 26,19; 1 Krn 2,3
8 Įst 25,5.6; Mt 22,24
9 Įst 25,6
10 Pr 46,12; Sk 26,19
11 Kun 22,13; Rūt 1,12.13
12 2 Sam 13, 39
13 Joz 15,10. 57; Ts 14,1
14 Pr 38,11. 26; Pat 7,12
17 Pr 38,20; Ts 15,1; Ez 16,33
18 Pr 38,25; Pr 41,42
19 Pr 38,14
24 Kun 20,14; Kun 21,9; Įst 22,21; Ts 19,2
25 Pr 37,32; Pr 38,18
26 Pr 37,33; Pr 38,14; 1 Sam 24,17; Job 34,31.32
29 Pr 46,12; Sk 26,20; Rūt 4,12; 1 Krn 2,4; Mt 1,3
30 Pr 46,12; 1 Krn 2,4; Mt 1,3

rankos buvo raudonas siūlas; jį pa-
vadino Zerachu.

39 Juozapą nuvedė į Egiptą, ir
egiptietis Potifaras, faraono
rūmų valdininkas, sargybos virši-
ninkas, jį nupirko iš izmaelitų.
2 Ir Viešpats buvo su Juozapu, ir
jam viskas sekėsi. Jis gyveno savo
valdovo, egiptiečio, namuose.
3 Jo valdovas pastebėjo, kad Vieš-
pats buvo su juo ir kad visa, ką jis
darė, Viešpats laimino.
4 Juozapas rado Potifaro akyse ma-
lonę; jis tarnavo jam, ir tas paskyrė
jį savo namų prievaizdu, ir visa
pavedė jam tvarkyti.
5 Nuo to laiko, kai jis paskyrė Juoza-
pą prievaizdu savo namuose, Vieš-
pats laimino egiptiečio namus dėl
Juozapo; Viešpaties palaima buvo
ant visko, ką jis turėjo namuose ir
laukuose.
6 Jis visa, ką turėjo, pavedė Juo-
zapui; pats niekuo nesirūpino, tik
maistu, kurį valgė. Juozapas buvo
dailus ir gražaus veido.
7 Po kurio laiko jo valdovo žmona
atkreipė dėmesį į Juozapą ir tarė:
„Sugulk su manimi."
8 Bet jis jai atsakė: „Mano valdovas
niekuo nesirūpina ir visa, ką jis turi,
atidavė į mano rankas.
9 Šiuose namuose nėra didesnio už
mane, ir jis nieko man nedraudžia,
išskyrus tave, nes tu esi jo žmona.
Kaip tad galėčiau padaryti tokią
piktadarystę ir nusidėti prieš Dievą?"
10 Ji kiekvieną dieną kalbino Juo-
zapą, tačiau jis nesutiko sugulti ir
būti su ja.
11 Vieną dieną Juozapas atėjo į na-
mus savo reikalais ir nieko daugiau
tuo metu namuose nebuvo.
12 Ji nutvėrė jį už jo drabužio ir sakė:
„Sugulk su manimi." Bet jis, išsinėręs
iš drabužio, ištrūko ir išbėgo laukan.
13 Pamačiusi, kad jis paliko savo
drabužį jos rankoje ir išbėgo laukan,
14 ji pasišaukė namiškius ir jiems
tarė: „Žiūrėkite! Jis atvedė mums
vyrą, hebrają, kad tas tyčiotųsi iš
mūsų. Jis atėjo pas mane, norėda-
mas sugulti su manimi, bet aš ėmiau
garsiai šaukti.
15 Kai jis išgirdo mane šaukiant,
paliko drabužį pas mane ir išbėgo."
16 Ji pasilaikė jo drabužį, kol grįžo
valdovas.
17 Tada ji tais pačiais žodžiais kalbė-
jo jam: „Pas mane atėjo tas vergas,
hebrajas, kurį mums atvedei, kad
pasityčiotų iš manęs.
18 Bet kai aš pradėjau garsiai šaukti,
jis paliko savo drabužį pas mane ir
išbėgo."
19 Valdovas, išgirdęs žmonos žo-
džius, kuriais ji kalbėjo: „Taip tavo
vergas pasielgė su manimi", užsi-
degė pykčiu.
20 Juozapo valdovas paėmė jį ir ati-
davė į kalėjimą, kur kalėjo karaliaus
kaliniai.
21 Bet Viešpats buvo su Juozapu
ir parodė jam savo gailestingumą,
ir davė jam rasti malonę kalėjimo
viršininko akyse.
22 Šis pavedė Juozapui rūpintis vi-
sais kaliniais ir visi darbai buvo jo
priežiūroje.
23 Kalėjimo viršininkas niekuo nesi-
domėjo, kas buvo Juozapui pavesta,
nes Viešpats buvo su juo ir visuose
darbuose jam duodavo sėkmę.

39 SKYRIUS
1 Pr 12,10; Pr 37,28.36; Pr 43,15; Pr 45,4; Ps 105,17
2 Pr 26,24.28; Pr 28,15; Pr 35,3; Pr 39,3.21.23; 1 Sam 16,18; 1 Sam 18,14.28; Apd 7,9
3 Ps 1,3
4 Pr 18,3; Pr 19,19; Pr 24,2.10; Pr 39,8.21.22; Pr 41,40
5 Pr 18,26; Pr 30,27; 2 Sam 6,11
6 Pr 29,17; 1 Sam 16,12
7 2 Sam 13,11
9 Pr 20,6; Pr 42,18; Kun 20,10; 2 Sam 12,13; Ps 51,4; Pat 6,29.32
10 Pat 1,10
12 Pat 7,13
14 Pr 14,13; Pr 41,12
17 Iš 23,1
19 Pat 6,34.35
20 Pr 40,3.15; Pr 41,14; Ps 105,18
21 Apd 7,9.10
22 Pr 39,4; Pr 40,3.4
23 Pr 39,2.3

40 Po kurio laiko nusikalto
Egipto karaliui jo vyno pils-
tytojas ir duonkepys.
2 Faraonas supyko ant abiejų savo
valdininkų: ant vyno pilstytojų virši-
ninko ir duonkepių viršininko.
3 Jis įsakė juos uždaryti sargybos vir-
šininko kalėjime, kur kalėjo Juozapas.
4 Sargybos viršininkas pavedė Juo-
zapui juos prižiūrėti ir jiems patar-
nauti. Jie ten sėdėjo ilgesnį laiką.
5 Egipto karaliaus vyno pilstytojas
ir duonkepys tą pačią naktį sapnavo
sapną, ir kiekvieno sapnas turėjo
savo reikšmę.
6 Juozapas, įėjęs pas juos rytą, pa-
stebėjo juos esant prislėgtus.
7 Jis paklausė jų: „Kodėl šiandien
jūsų veidai tokie paniurę?“
8 Jie atsakė: „Sapnavome sapną, bet
nėra, kas jį išaiškintų.“ Juozapas jiems
tarė: „Argi ne iš Dievo ateina išaiški-
nimas? Papasakokite juos man.“
9 Tuomet vyno pilstytojų viršinin-
kas papasakojo savo sapną Juoza-
pui: „Aš sapnavau, kad pasirodė
vynmedis prieš mane.
10 Jis turėjo tris šakeles, išleido
pumpurus, išskleidė žiedus ir su-
brandino vynuoges ant kekių.
11 Faraono taurę laikiau savo ranko-
je. Paėmiau vynuogių, išspaudžiau
jas į faraono taurę ir padaviau taurę
faraonui.“
12 Juozapas jam atsakė: „Štai sapno
išaiškinimas: trys šakelės yra trys
dienos.
13 Po trijų dienų faraonas sugrąžins
tave tarnybon, ir tu padavinėsi
faraonui taurę į jo ranką, kaip pir-
ma darydavai, kai buvai jo vyno
pilstytojas.

40 SKYRIUS
1 Neh 1,11
2 Pat 16,14
3 Pr 39,1. 20.23; Pr 41,10
5 Pr 37,5; Pr 41,1
7 Neh 2,2
8 Pr 41,15; Dan 2,11.20-22.27.28.47
12 Pr 40,18; Pr 42,17; Dan 2,36; Dan 4,18.19
13 2 Kar 25,27
14 Joz 2,12; Lk 23,42
15 Pr 37,26-28; Pr 39,20
18 Pr 40,12
19 Pr 40,13; Įst 21,22
20 Pr 40,13. 19; Mt 14,6-10; Mk 6,21
21 Pr 40,13; Neh 2,1
22 Pr 40,19
23 Mok 9,15. 16

41 SKYRIUS
1 Pr 40,5

14 Atsimink mane, kai tau bus gerai,
ir pasigailėk manęs, paminėk mane
faraonui ir padėk man išeiti iš šitų
namų.
15 Aš esu pavogtas iš hebrajų krašto
ir čia nesu nusikaltimo padaręs, už
kurį mane laikytų kalėjime.“
16 Kepėjų viršininkas girdėdamas,
kad jis gerai išaiškino, tarė Juoza-
pui: „O aš sapnuodamas mačiau tris
pintines ant savo galvos.
17 Viršutinėje pintinėje buvo įvairių
keptų valgių faraonui, ir paukščiai
lesė iš tos pintinės.“
18 Juozapas atsakė: „Štai sapno išaiš-
kinimas: trys pintinės yra trys dienos.
19 Po trijų dienų faraonas nukirs tavo
galvą, tave pakabins ant medžio, ir
paukščiai les tavo kūną.“
20 Trečiąją dieną buvo faraono gimta-
dienis ir jis iškėlė puotą visiems savo
tarnams. Jis atsiminė savo vyriau-
siąjį vyno pilstytoją ir vyriausiąjį
duonkepį.
21 Faraonas sugrąžino vyriausiąjį
vyno pilstytoją į tarnybą, ir jis vėl
padavinėjo taurę faraonui.
22 O kepėjų viršininką jis įsakė
pakarti, kaip Juozapas buvo jiems
išaiškinęs.
23 Tačiau vyno pilstytojų viršininkas
neatsiminė Juozapo ir pamiršo jį.

41 Dvejiems metams praėjus,
faraonas sapnavo: jis stovėjo
prie upės,
2 ir iš jos išlipo septynios karvės,
gražios ir riebios, ir jos ganėsi lan-
koje.
3 O po jų išlipo iš upės kitos sep-
tynios karvės, bjaurios ir liesos, ir
atėjo prie tų karvių upės pakrantėje.

4 Liesosios karvės surijo anas septy-
nias gražiąsias ir riebiąsias karves.
Ir faraonas pabudo.
5 Vėl užmigęs sapnavo antrą kartą:
septynios varpos išaugo iš vieno
stiebo, pilnos ir gražios.
6 O po jų išdygo septynios tuščios ir
rytų vėjo išdžiovintos varpos.
7 Tuščiosios varpos prarijo septynias
pilnąsias ir gražiąsias varpas. Farao-
nas pabudo ir suprato, kad tai sapnas.
8 Tą rytą faraonas buvo neramus.
Jis pasikvietė visus Egipto žynius ir
išminčius ir papasakojo jiems savo
sapnus, bet nebuvo nė vieno, kuris
galėtų juos išaiškinti.
9 Tada vyno pilstytojų viršininkas
kalbėjo faraonui: „Aš šiandien pri-
simenu savo nusikaltimus.
10 Faraonas buvo užsirūstinęs ant
savo tarnų ir atidavė mane ir vyriau-
siąjį duonkepį uždaryti į sargybos
viršininko kalėjimą.
11 Ir mudu sapnavome sapną tą pačią
naktį, ir kiekvieno sapnas turėjo
savo reikšmę.
12 Su mumis buvo jaunuolis hebrajas,
sargybos viršininko vergas. Mes
jam papasakojome savo sapnus,
ir jis mums išaiškino mūsų sapnų
reikšmę.
13 Kaip jis išaiškino, taip ir įvyko:
mane sugrąžino į tarnybą, o aną
pakorė.“
14 Tada faraonas pasiuntė pakviesti
Juozapą, ir jie skubiai jį išleido iš
kalėjimo. Jis, nusiskutęs ir pakeitęs
drabužius, atėjo pas faraoną.
15 Faraonas tarė Juozapui: „Sapna-
vau sapną, ir nėra nė vieno, kuris
galėtų jį išaiškinti. Aš girdėjau, kad
tu gerai aiškini sapnus.“

6 Iš 10,13; Ez 17,10
8 Iš 7,11.22; Iz 29,14; Dan 1,20; Dan 2,1-3; Dan 4,5.7.19; Mt 2,1
9 Pr 40,1.14.23
10 Pr 39,20; Pr 40,2.3
11 Pr 40,5; Ts 7,15
12 Pr 37,36; Pr 39,14; Pr 40,12; Pr 43,32
13 Pr 40,21.22
14 1 Sam 2,8; 2 Kar 25,27-29; Ps 105,20; Dan 2,25
15 Pr 41,8.12; Dan 5,16
16 Pr 40,8; Pr 41,25.28.32; Įst 29,29; Dan 2,22.28.30.47; Apd 3,12; 2 Kor 3,5
17 Pr 41,1
24 Pr 41,8; Iš 7,11; Iz 8,19; Dan 4,7
25 Pr 41,28.32; Dan 2,28.29.45; Apr 4,1
27 2 Kar 8,1
28 Pr 41,25.32; Dan 2,28

16 Juozapas atsakė faraonui: „Ne
aš, o Dievas duos faraonui palankų
aiškinimą.“
17 Faraonas pasakojo Juozapui: „Sap-
navau stovįs ant upės kranto.
18 Iš upės išlipo septynios karvės,
riebios ir gražios, ir jos ganėsi lan-
koje.
19 Po jų išlipo kitos septynios kar-
vės, menkos, labai bjaurios ir liesos.
Aš nesu matęs tokių bjaurių karvių
visoje Egipto šalyje.
20 Liesosios ir bjauriosios karvės su-
rijo anas septynias riebiąsias karves.
21 Tačiau nebuvo žymu, kad jos būtų
ką prarijusios; jos tebebuvo liesos
kaip pradžioje. Po to aš pabudau.
22 Sapne aš dar regėjau: septynios
varpos išaugo iš vieno stiebo, pilnos
ir gražios.
23 Po jų išdygo septynios tuščios,
plonos ir rytų vėjo išdžiovintos
varpos.
24 Plonosios varpos prarijo septynias
gražiąsias varpas. Aš tai papasako-
jau žyniams, bet nė vienas negalėjo
išaiškinti.“
25 Juozapas atsakė faraonui: „Fa-
raono sapnai reiškia vieną ir tą
patį. Dievas parodė faraonui, ką Jis
ketina daryti.
26 Septynios gražiosios karvės yra
septyneri metai ir septynios gra-
žiosios varpos yra septyneri metai.
Sapnas reiškia vieną ir tą patį.
27 O septynios plonosios ir bjaurio-
sios karvės ir septynios tuščiosios,
rytų vėjo išdžiovintos varpos yra
septyneri ateinančio bado metai.
28 Todėl aš sakiau faraonui, kad
Dievas parodė jam, ką Jis ketina
daryti.

29 Ateina septyneri didelio pertekliaus metai visoje Egipto šalyje.
30 Bet po jų seks septyneri bado metai, per kuriuos pasimirš buvusi gausa; badas sunaikins šalį.
31 Buvęs perteklius bus užmirštas šalyje dėl bado, nes jis bus labai baisus.
32 Du kartus pasikartojęs faraono sapnas reiškia, jog tai yra tikrai Dievo nustatyta ir greitai įvyks.
33 Dabar faraonas tegul parenka protingą ir sumanų vyrą ir paskiria jį Egipto šalies valdytoju.
34 Tegul įsako faraonas paskirti prievaizdus visoje šalyje, kurie surinks penktąją Egipto šalies derliaus dalį per septynerius derlingus metus.
35 Visą šitą būsimųjų gerų metų derlių tegul supila į aruodus, esančius faraono valdomuose miestuose, ir tegul saugoja jį maistui.
36 Tas maistas bus atsarga septyneriems metams bado, kuris vargins Egipto šalį, kad kraštas nepražūtų bado metu."
37 Tas patarimas patiko faraonui ir visiems jo tarnams,
38 ir jis tarė: „Ar rasime tokį vyrą kaip šis, kuriame būtų Dievo Dvasia?"
39 Faraonas kalbėjo Juozapui: „Kadangi Dievas tau visa tai apreiškė, tai nėra nė vieno, kuris būtų toks protingas ir sumanus kaip tu.
40 Tu būsi mano namų valdytoju, ir tavo žodžio klausys visi žmonės. Tik sostu aš būsiu aukščiau už tave."
41 Toliau faraonas tarė Juozapui: „Aš tave skiriu visos Egipto šalies valdytoju."
42 Faraonas numovė nuo savo piršto žiedą ir jį užmovė Juozapui; ir aprengė jį ploniausios drobės drabužiais, ir užkabino jam ant kaklo auksinę grandinę.
43 Ir liepė jį vežti savo antruoju vežimu, ir priešakyje jo šaukti: „Klaupkitės!" Tuo būdu jis tapo visos Egipto šalies valdytoju.
44 Be to, faraonas tarė Juozapui: „Aš faraonas, ir be tavo žinios niekas nepakels nei rankos, nei kojos visoje Egipto šalyje!"
45 Faraonas pavadino Juozapą Cafnat Paneachu ir jam davė žmoną Asenatą, Ono kunigo Potiferos dukterį. Ir Juozapas keliavo po visą Egipto šalį.
46 Juozapas buvo trisdešimties metų amžiaus, kai jis stovėjo faraono, Egipto karaliaus, akivaizdoje ir išėjęs iš faraono apkeliavo visą Egipto žemę.
47 Per septynerius pertekliaus metus šalyje viskas gausiai užderėjo.
48 Jis surinko visą septynerių metų maistą ir sukrovė jį miestų sandėliuose. Aplink kiekvieną miestą esančių laukų derlių jis sukrovė tame mieste.
49 Juozapas pripildė aruodus javų kaip jūros smilčių, tiek daug, kad jų nebuvo įmanoma suskaičiuoti.
50 Prieš užeinant bado metams, Juozapui gimė du sūnūs iš Asenatos, Ono kunigo Potiferos dukters.
51 Juozapas pirmąjį pavadino Manasu: „Dievas leido man pamiršti visą mano vargą ir mano tėvo namus."
52 Antrąjį jis pavadino Efraimu: „Dievas padarė mane vaisingą mano vargo šalyje."
53 Pasibaigė septyneri pertekliaus metai Egipto šalyje.

29 Pr 41,47
30 Pr 41,54. 56; Pr 47,13; Ps 105,16
32 Pr 41,25. 28; Sk 23,19; Iz 46,10.11
34 Pat 6,6-8
35 Pr 41,48
36 Pr 47,15. 19
37 Ps 105,19; Apd 7,10
38 Sk 27,18; Job 32,8; Pat 2,6; Dan 4,8.9.18; Dan 5,11.14; Dan 6,3
40 Ps 105,21; Apd 7,10
41 Pr 42,6; Ps 105,21; Dan 6,3; Apd 7,10
42 Est 3,10; Est 8,2.15; Dan 5,7.16.29
43 Pr 42,6; Pr 46,29; Est 6,9
45 Pr 46,20
46 1 Sam 16, 21; 1 Kar 12,6.8; Dan 1,19
49 Pr 22,17; Ts 7,12; 1 Sam 13,5
50 Pr 46,20; Pr 48,5
51 Ps 45,10
52 Pr 17,6; Pr 28,3; Pr 49,22

[54] Prasidėjo septyneri bado metai,
kaip Juozapas buvo sakęs. Badas
siautė visose šalyse, tačiau Egipte
buvo duonos.
[55] Badui prasidėjus visoje Egipto
šalyje, žmonės kreipėsi į faraoną,
prašydami duonos. Faraonas sakė:
„Eikite pas Juozapą! Ką jis jums
sakys, darykite."
[56] Badas išsiplėtė visoje žemėje.
Juozapas atidarė javų sandėlius ir
pardavinėjo javus egiptiečiams, nes
kilo baisus badas Egipto šalyje.
[57] Iš įvairių kraštų žmonės ėjo į
Egiptą pas Juozapą pirkti javų, nes
buvo baisus badas visose šalyse.

42 Jokūbas, išgirdęs, kad javai
parduodami Egipte, tarė savo
sūnums: „Ko žiūrite vienas į kitą?
[2] Girdėjau, kad javai parduodami
Egipte. Vykite tenai ir nupirkite javų,
kad gyventume ir nemirtume."
[3] Dešimt Juozapo brolių iškeliavo
pirkti javų į Egiptą.
[4] Tačiau Jokūbas neleido Juozapo
brolio Benjamino eiti su broliais,
nes bijojo, kad jam neatsitiktų ne-
laimė.
[5] Izraelio sūnūs kartu su kitais atėjo
pirkti javų, nes badas siautė Kana-
ano šalyje.
[6] Juozapas buvo Egipto šalies valdy-
tojas. Jis pardavinėjo javus visoms
žemės tautoms. Atėję Juozapo
broliai nusilenkė prieš jį iki žemės.
[7] Juozapas, pamatęs savo brolius,
atpažino juos, bet elgėsi su jais
tarsi su svetimais. Šiurkščiai su jais
kalbėdamas, klausė: „Iš kur atvyko-
te?" Jie atsakė: „Iš Kanaano šalies
maisto pirkti."

54 Pr 41,30; Ps 105,16; Apd 7,11
55 Jn 2,5
56 Pr 42,6
57 Pr 27,28. 37; Pr 42,3; Ez 29,12

42 SKYRIUS
1 Apd 7,12
2 Pr 43,8; Ps 33,18.19; Iz 38,1
4 Pr 42,38
5 Pr 12,10; Pr 26,1; Pr 41,57; Apd 7,11
6 Pr 37,7-10; Pr 41,41.43. 55; Iz 60,14
7 Pr 45,1.2
9 Pr 37,5-9
13 Pr 37,30; Pr 42,32; Pr 44,20; Rd 5,7
15 1 Sam 1, 26; 1 Sam 17,55
17 Pr 40,4.7. 12
18 Pr 22,12; Pr 39,9; Iš 1,17; Kun 25,43; Neh 5,15; Pat 1,7; Pat 9,10
20 Pr 42,34; Pr 43,5; Pr 44,23

[8] Juozapas atpažino savo brolius,
tačiau jie neatpažino jo.
[9] Juozapas atsiminė sapnus, kuriuos
jis sapnavo apie juos, ir jiems tarė:
„Jūs esate žvalgai! Atvykote išžval-
gyti silpnesniųjų šalies vietų."
[10] Jie atsakė jam: „Ne, mūsų vieš-
patie! Tavo tarnai atėjo nusipirkti
maisto.
[11] Mes visi esame vieno vyro sū-
nūs, dori žmonės. Tavo tarnai nėra
žvalgai."
[12] Tačiau jis jiems tarė: „Ne! Jūs
atėjote išžvalgyti silpnesniųjų šalies
vietų!"
[13] Jie atsakė: „Tavo tarnų yra dvylika
brolių, vieno tėvo sūnų, Kanaano
šalyje. Jauniausias liko pas tėvą
namuose, o vieno jau nebėra."
[14] Bet Juozapas jiems atsakė: „Yra
taip, kaip jums sakiau. Jūs esate
žvalgai!
[15] Taip jūs būsite ištirti. Prisiekiu,
kaip gyvas faraonas, jūs neišeisite
iš čia, kol atvyks jūsų jaunesnysis
brolis!
[16] Pasiųskite vieną iš jūsų atvesti
jūsų brolį! Jūs būsite suimti, kol bus
ištirti jūsų žodžiai, ar tiesą sakote,
ar meluojate. Jei ne, kaip gyvas
faraonas, jūs esate žvalgai!"
[17] Tris dienas jis išlaikė juos suimtus.
[18] Trečią dieną Juozapas jiems tarė:
„Išliksite gyvi su viena sąlyga, nes
aš bijau Dievo.
[19] Jei jūs esate dori, vienas iš jūsų
telieka suimtas, o kiti keliaukite,
pargabenkite javų savo šeimoms
nuo bado apsiginti.
[20] Bet atveskite pas mane savo
jauniausiąjį brolį, kad jūsų žodžiai
pasirodytų tikri ir nemirtumėte!"

21 Jie kalbėjosi: „Iš tikrųjų esame
nusikaltę savo broliui: mes matėme
jo sielvartą, kai jis mus maldavo,
bet neklausėme. Todėl šita bėda
užklupo mus.“
22 Rubenas sakė jiems: „Ar aš jums
nesakiau: „Nenusikalskite prieš
vaiką!“ Bet jūs neklausėte. Todėl
štai išieškomas jo kraujas.“
23 Jie nežinojo, kad Juozapas suprato
jų kalbą, nes jis su jais kalbėjo per
vertėją.
24 Pasitraukęs nuo jų, jis verkė. Tada
sugrįžęs pas juos, kalbėjo toliau. Jis
paėmė iš jų Simeoną ir jį surišo jų
akyse.
25 Juozapas įsakė pripildyti jų mai-
šus javų, kiekvieno pinigus įdėti
atgal į maišą ir jiems duoti davinį
kelionei. Tarnai taip ir padarė.
26 Susikrovę savo javų maišus ant
asilų, jie iškeliavo.
27 Vienas atrišo savo maišą užeigoje,
norėdamas pašerti asilą, ir pamatė
pinigus. Jie buvo maišo viršuje.
28 Jis sušuko broliams: „Mano pi-
nigai man grąžinti. Štai jie maiše!“
Jų širdys nusiminė, jie drebėdami
žiūrėjo vienas į kitą ir kalbėjo: „Ką
Dievas mums padarė?“
29 Parėję pas savo tėvą Jokūbą į Ka-
naano šalį, jie papasakojo jam visa,
kas jiems nutiko:
30 „Vyras, tos šalies valdovas, šiurkš-
čiai kalbėjo su mumis ir mus palaikė
žvalgais.
31 Mes jam sakėme: „Esame dori
žmonės, o ne žvalgai.
32 Mes esame dvylika brolių, vieno
tėvo sūnūs. Vieno nebėra, o jau-
niausias yra pas mūsų tėvą Kanaano
šalyje.“

21 Pr 37,26-28; Pr 44,16; Pr 45,3; Job 36,8.9; Pat 21,13; Oz 5,15; Mt 7,2
22 Pr 9,5.6; Pr 37,21.22.29; 1 Kar 2,32; 2 Km 24,22; Ps 9,12; Lk 11,50.51
24 Pr 34,25.30; Pr 43,14.23.30; Pr 45,14.15
25 Pr 43,12; Pr 44,1; Mt 5,44; Rom 12,17.20.21; 1 Pt 3,9
27 Pr 43,21.22
30 Pr 42,7
33 Pr 42,15.19.20
34 Pr 34,10; Pr 42,20; Pr 43,3.5
35 Pr 43,12.15.21
36 Pr 35,18; Pr 43,14; Rom 8,28.31
38 Pr 37,22.35; Pr 42,4.13; Pr 44,20.28.29.31;

43 SKYRIUS
1 Pr 41,54.57; Pr 42,5; Pr 45,6.11
2 Pr 42,2; Pr 44,25
3 Pr 42,20; Pr 43,5; Pr 44,23

33 Tas vyras, šalies valdovas, mums
atsakė: „Patikrinsiu, ar esate dori.
Vieną jūsų brolį palikite pas mane,
paimkite, ko reikia jūsų šeimoms
nuo bado apsiginti, keliaukite
34 ir atsiveskite savo jauniausiąjį
brolį, kad įsitikinčiau, jog nesate
žvalgai. Tada aš jums atiduosiu jūsų
brolį ir galėsite laisvai keliauti!“
35 Išpylę maišus, kiekvienas rado
įrištus savo pinigus. Jie ir jų tėvas,
pamatę pinigus, nusigando.
36 Jų tėvas Jokūbas kalbėjo: „Jūs
padarėte, kad netekau vaikų! Juo-
zapo nebėra, Simeono nebėra ir
Benjaminą norite paimti. Viskas
atsisuko prieš mane.“
37 Rubenas atsakė savo tėvui: „Nu-
žudyk mano du sūnus, jei aš jo ne-
parvesiu! Patikėk jį man ir aš tau jį
sugrąžinsiu.“
38 Tėvas tarė: „Mano sūnus neke-
liaus su jumis, nes jo brolis yra
miręs ir jis likęs man vienas. Jei
kelyje atsitiks jam nelaimė, tai jūs
nuvarysite mano žilus plaukus su
sielvartu į kapus.“

43

Badas sunkiai slėgė šalį.
2 Kai jie sunaudojo javus, atsigabentus
iš Egipto, jų tėvas sakė jiems: „Vėl
keliaukite ir nupirkite mums maisto.“
3 Judas jam atsakė: „Tas vyras mus
griežtai įspėjo nepasirodyti jam be
jauniausiojo brolio.
4 Jei leisi su mumis mūsų brolį, ke-
liausime ir nupirksime maisto.
5 Bet jeigu neleisi, neisime, nes tas
vyras mums pasakė: „Nematysite
mano veido, jei jūsų brolio nebus
su jumis!“

[6] Izraelis atsakė: „Kodėl jūs man
padarėte tokį skausmą, sakydami
tam vyrui turį dar vieną brolį?"
[7] Jie atsakė: „Tas vyras nuodugniai
klausinėjo apie mus ir mūsų giminę:
„Ar jūsų tėvas gyvas? Ar dar turite
kokį brolį?" Mes jam atsakėme į
šituos klausimus. Argi galėjome
žinoti, kad jis lieps atvesti mūsų
brolį?"
[8] Judas kalbėjo savo tėvui Izraeliui:
„Leisk berniuką su manimi, kad
galėtume vykti ir nemirtume badu
mes, tu ir mūsų vaikai.
[9] Aš laiduoju už jį! Iš mano rankos
jo pareikalausi. Jei aš jo neparvesiu,
būsiu tau nusikaltęs visą amžių.
[10] Jei nebūtume delsę, būtume jau
antrą kartą sugrįžę."
[11] Tada jų tėvas Izraelis tarė: „Jei
taip, darykite! Pasiimkite į savo
maišus geriausių šio krašto vaisių
ir nugabenkite tam vyrui dovanų:
truputį balzamo, medaus, kvepian-
čių žolių, miros, riešutų ir migdolų.
[12] Dvigubai tiek pinigų pasiimkite
su savimi ir pinigus, kurie buvo jūsų
maišuose, grąžinkite iš savo rankų.
Gal buvo kokia klaida?
[13] Imkite taip pat savo brolį ir ke-
liaukite pas tą vyrą.
[14] O visagalis Dievas tesuteikia
jums malonę to vyro akivaizdoje,
kad jis paleistų jums jūsų brolį ir
Benjaminą! O jei aš tapsiu bevaikis,
tai ir būsiu bevaikis."
[15] Vyrai pasiėmė dovanų, dvigubai
tiek pinigų ir Benjaminą ir, nuke-
liavę į Egiptą, prisistatė Juozapui.
[16] Juozapas, pamatęs Benjaminą su
jais, tarė savo namų prievaizdui:
„Įvesk tuos vyrus į namus, papjauk

8 Pr 42,2; Pr 47,19

9 Pr 42,37; Pr 44,32

11 Pr 32,20; Pr 33,10; Pr 37,25; Pr 43,25.26; Pat 18,16; Jer 8,22; Ez 27,17

12 Pr 42,25.35; Pr 43,21.22

14 Pr 17,1; Pr 28,3; Pr 35,11; Pr 39,21; Pr 42,36; Pr 48,3; Est 4,16; Ps 106,46

15 Pr 39,1; Pr 46,3.6

16 Pr 24,2; Pr 39,4; Pr 44,1

18 Pr 42,28

20 Pr 42,3.10

21 Pr 42,27.35

23 Pr 42,24

24 Pr 18,4; Pr 19,2; Pr 24,32

26 Pr 37,7.10; Pr 42,6; Pr 44,14

27 Pr 29,6; Pr 42,11.13; Pr 43,7; Pr 45,3; 2 Kar 4,26

28 Pr 37,7.10

gyvulį ir paruošk maisto, nes jie
pietaus su manimi!"
[17] Jis padarė, kaip Juozapas buvo
įsakęs, ir įvedė juos į jo namus.
[18] Jie nusigando, kai juos įvedė į
Juozapo namus, ir vienas kitam
kalbėjo: „Mus veda dėl pinigų, ku-
riuos radome savo maišuose, kad
apkaltintų, suimtų, padarytų mus
vergais ir paimtų mūsų asilus."
[19] Todėl jie kreipėsi į Juozapo namų
prievaizdą, užkalbindami jį prie-
angyje:
[20] „Valdove, paklausyk mūsų! Kai
atvykome pirmą kartą pirkti maisto,
[21] tai grįždami užeigoje atrišome
maišus ir kiekvieno mūsų visi pi-
nigai buvo maišuose; mes atnešėme
juos atgal.
[22] Be to, atsinešėme su savimi dar kitų
pinigų maistui pirkti. Mes nežinome,
kas įdėjo mums pinigus į maišus."
[23] Jis atsakė: „Būkite ramūs! Ne-
bijokite! Jūsų ir jūsų tėvo Dievas
įdėjo jums lobį į maišus. Aš gavau
jūsų pinigus." Ir jis atvedė Simeoną
pas juos.
[24] Po to jis įvedė juos į Juozapo na-
mus ir padavė vandens nusiplauti
kojoms; jis pašėrė ir jų asilus.
[25] Ir jie paruošė dovaną, laukdami
Juozapo ateinant vidudienį, nes jie
girdėjo, kad ten valgys pietus.
[26] Juozapui parėjus namo, jie atnešė
jam dovaną, kurią turėjo su savimi,
ir nusilenkė jam iki žemės.
[27] Jis klausinėjo, kaip jiems sekasi:
„Ar sveikas jūsų senasis tėvas, apie
kurį pasakojote? Ar jis dar gyvas?"
[28] Jie atsakė: „Tavo tarnas, mūsų
tėvas, yra sveikas ir gyvas." Jie vėl
žemai nusilenkė.

29 Pamatęs savo brolį Benjaminą, savo motinos sūnų, klausė: „Ar šitas yra jūsų jauniausiasis brolis, apie kurį pasakojote?“ Ir tarė jam: „Dievas tebūna tau malonus, mano sūnau!“

30 Juozapas išskubėjo, nes jis susijaudino dėl brolio ir ieškojo vietos išsiverkti. Ir įėjo į savo kambarį, ir ten verkė.

31 Jis nusiprausė veidą, išėjo ir susitvardęs tarė: „Paduokite valgį!“

32 Jie padėjo Juozapui atskirai, broliams atskirai, su juo valgiusiems egiptiečiams taip pat atskirai. Mat egiptiečiai negali valgyti drauge su hebrajais, nes tai jiems yra pasibjaurėjimas.

33 Jie susėdo prieš jį, pirmagimis pagal savo pirmagimystę, o jauniausias pagal savo jaunumą. Ir jie žvilgčiojo vienas į kitą nustebę.

34 Valgiai jiems buvo nešami iš Juozapui skirtų patiekalų, bet Benjaminas gavo penkis kartus daugiau negu kiti. Jie gėrė vyną ir linksminosi su juo.

44 Juozapas įsakė savo namų prievaizdui: „Pripilk tų vyrų maišus, kiek tik jie pajėgia panešti, ir įdėk kiekvieno pinigus į jo maišą.

2 O mano sidabrinę taurę įdėk į jauniausiojo maišą kartu su pinigais už javus.“ Jis padarė, kaip Juozapas buvo įsakęs.

3 Rytui išaušus, išleido juos su jų asilais.

4 Vos tik jiems išėjus iš miesto, Juozapas tarė namų prievaizdui: „Vykis tuos vyrus ir, juos pasivijęs, sakyk: „Kodėl jūs atsilyginote piktu už gera?

5 Kodėl pavogėte mano valdovo sidabrinę taurę? Ar ne iš jos geria mano valdovas ir ar ne su ja jis buria? Jūs blogai pasielgėte.“

6 Prievaizdas, juos pasivijęs, kalbėjo tuos žodžius.

7 Jie atsakė jam: „Kodėl mūsų viešpats taip kalba? Gink Dieve, kad tavo tarnai taip pasielgtų!

8 Pinigus, kuriuos radome maišuose, atnešėme atgal iš Kanaano šalies. Kaip tad mes vogsime iš tavo valdovo namų sidabrą ar auksą?

9 Pas kurį iš mūsų ją rasi, tas temiršta, o mes visi tapsime tavo valdovo vergais.“

10 Jis atsakė: „Tebūna, kaip sakote! Pas kurį rasiu taurę, taps vergu, o visi kiti būsite nekalti.“

11 Tada kiekvienas jų skubiai pastatė savo maišą ant žemės ir atrišo jį.

12 Jis ėmė ieškoti, pradėjo nuo vyriausiojo ir baigė jauniausiuoju. Ir rado taurę Benjamino maiše.

13 Jie persiplėšė drabužius, uždėjo maišus ant savo asilų ir sugrįžo į miestą.

14 Judas ir jo broliai atėjo į Juozapo namus, nes jis dar buvo ten. Jie puolė prieš jį ant žemės.

15 Juozapas tarė jiems: „Ką padarėte?! Argi nežinojote, kad toks vyras kaip aš tikrai moku burti?“

16 Judas atsakė: „Ką sakysime mūsų valdovui? Kaip kalbėsime? Ir kuo pasiteisinsime? Dievas rado tavo tarnų kaltę. Mes esame mūsų valdovo vergai, taip pat ir tas, pas kurį rasta taurė.“

17 Juozapas atsakė: „Gink Dieve, kad taip padaryčiau! Tik tas vyras, pas kurį rasta taurė, bus mano vergas, o jūs laisvi keliaukite pas savo tėvą!“

29 Pr 35,17. 18; Pr 42,13

30 Pr 42,24; Pr 45,2.14. 15; Pr 46,29; 1 Kar 3,26

31 Pr 43,25

32 Pr 41,12; Pr 46,34; Iš 1,15; Iš 8,26

33 Pr 27,36; Pr 42,7; Įst 21,16.17

34 Pr 35,24; Pr 45,22

44 SKYRIUS

1 Pr 42,25; Pr 43,16

4 1 Sam 25,21

8 Pr 43,21

9 Pr 31,32

13 Pr 37,29. 34; Sk 14,6; 2 Sam 1,11

14 Pr 37,7.10

16 Pr 44,9; Sk 32,23

17 Pat 17,15

18 Tada priartėjo prie jo Judas ir tarė:
„Mano valdove, prašau, leisk savo
tarnui pasiaiškinti ir nesupyk ant
savo tarno, nes esi kaip faraonas.
19 Mano valdove, tu klausei savo
tarnų: „Ar jūs turite tėvą ar brolį?“
20 Mes atsakėme: „Turime seną tėvą ir
jauną brolį, gimusį jam senatvėje. Jo
brolis yra miręs, ir jis yra vienintelis li-
kęs iš savo motinos; tad tėvas jį myli.“
21 Tada liepei: „Atveskite, kad jį
pamatyčiau savo akimis!“
22 Mes atsakėme: „Berniukas negali
palikti savo tėvo, nes tėvas mirs, jei
paliks!“
23 Tada, valdove, pasakei savo tar-
nams: „Jei jūsų jauniausias brolis
neateis su jumis, nepasirodykite
mano akyse!“
24 Kai parėjome pas tavo tarną,
mūsų tėvą, jam pranešėme tavo,
valdove, žodžius.
25 Ir mūsų tėvas tarė: „Vėl nukeliavę
nupirkite kiek maisto.“
26 Mes atsakėme: „Negalime keliau-
ti! Tik jei leisi jauniausią brolį su
mumis, keliausime. Mes negalime
pasirodyti tam žmogui be mūsų
jauniausiojo brolio.“
27 Tavo tarnas, mūsų tėvas, atsakė:
„Jūs patys žinote, kad mano žmona
man pagimdė du sūnus.
28 Vienas išėjo, ir aš pasakiau: „Jį
sudraskė žvėris.“ Ir aš jo daugiau
nebemačiau.
29 Jei ir šitą paimsite iš manęs ir jam
atsitiks nelaimė, nuvarysite mano
žilus plaukus su sielvartu į kapus.“
30 Taigi, jei dabar pareisiu pas tavo
tarną, mano tėvą, ir su mumis ne-
bus berniuko, prie kurio tėvas labai
prisirišęs,

18 Pr 18,30. 32; Iš 32,22
20 Pr 37,3; Pr 42,4.38; Pr 43,8; Pr 44,30; Pr 46,19
21 Pr 42,15. 20
23 Pr 43,3.5
25 Pr 43,2
27 Pr 30,22-24; Pr 35,16-18; Pr 46,19
28 Pr 37,31-35
29 Pr 42,36. 38; Pr 44,31
30 1 Sam 18, 1; 1 Sam 25,29
32 Pr 43,9
33 Iš 32,32

45 SKYRIUS
1 Apd 7,13
2 Pr 43,30; Pr 46,29
3 Pr 43,27; Apd 7,13
4 Pr 37,28; Pr 39,1; Ps 105,17
5 Pr 45,7.8; Pr 50,20; Ps 105,16.17
6 Pr 43,1; Pr 47,4.13
7 Pr 45,5; Pr 50,20
8 Pr 41,43; Pr 42,6; Iz 22,21; Rom 8,28

31 jis numirs, matydamas, kad jo
nėra su mumis. Ir tavo tarnai nu-
varys tavo tarno, mūsų tėvo, žilus
plaukus su sielvartu į kapus.
32 Tavo tarnas laidavo už berniuką
savo tėvui, sakydamas: „Jei aš jo
neparvesiu, būsiu nusikaltęs tau
visą amžių“,
33 todėl prašau, valdove, palik mane
vietoj berniuko tau vergauti, o ber-
niukas tegrįžta su broliais!
34 Kaip galėčiau grįžti pas savo tėvą
be jauniausiojo brolio ir matyti ne-
laimę, kuri ištiks mano tėvą?“

45 Juozapas nebegalėjo susival-
dyti ir sušuko esantiems su
juo: „Išeikite iš čia!“ Nieko nebuvo
prie jo, kai Juozapas prisipažino
savo broliams.
2 Jis taip garsiai verkė, kad išgirdo
egiptiečiai ir faraono namai.
3 Juozapas tarė savo broliams: „Aš
esu Juozapas. Ar mano tėvas dar gy-
vas?“ Jo broliai išsigandę negalėjo
nė žodžio ištarti.
4 Juozapas tarė savo broliams:
„Prieikite prie manęs!“ Jiems pri-
ėjus, jis kalbėjo: „Aš esu Juozapas,
jūsų brolis, kurį pardavėte į Egiptą.
5 Nesisielokite ir nebijokite, kad
mane pardavėte. Jūsų gyvybei išlai-
kyti Dievas mane siuntė pirma jūsų!
6 Tik dveji metai, kai badas žemėje;
jis dar tęsis penkerius metus, kuriais
nebus nei ariama, nei pjaunama.
7 Dievas atsiuntė mane pirma jūsų,
kad išsaugotų jūsų palikuonis ir
išgelbėtų jūsų gyvybes dideliu iš-
gelbėjimu.
8 Taigi ne jūs mane čia atsiuntėte,
bet Dievas. Jis mane padarė tėvu

faraonui, visų jo namų tvarkytoju
ir Egipto šalies valdytoju.
9 Skubiai keliaukite pas mano tėvą
ir jam sakykite: „Taip sako Juo-
zapas: „Dievas mane padarė viso
Egipto viešpačiu. Atvyk pas mane,
negaišk!
10 Gyvensi Gošeno krašte ir būsi arti
manęs tu, tavo sūnūs ir vaikaičiai,
tavo avys, galvijai ir visa, kas tau
priklauso.
11 Aš tave viskuo aprūpinsiu dar
penkerius bado metus, kad tu ne-
nuskurstum su savo šeima."
12 Jūs ir mano brolis Benjaminas
mato, kad aš jums kalbu.
13 Praneškite mano tėvui apie visą
mano garbę Egipte ir apie visa, ką
matote, ir skubiai atgabenkite čia
mano tėvą!"
14 Tada jis puolė savo broliui Benja-
minui ant kaklo ir abu verkė.
15 Jis bučiavo visus savo brolius
verkdamas. Po to jo broliai kalbėjosi
su juo.
16 Faraono namuose pasklido žinia:
„Atvyko Juozapo broliai." Tai pati-
ko faraonui ir jo tarnams.
17 Faraonas tarė Juozapui: „Sakyk
savo broliams: „Apkraukite savo
gyvulius ir, sugrįžę į Kanaano šalį,
18 pasiimkite savo tėvą bei šeimas,
ir ateikite pas mane. Aš jums duosiu
Egipto geriausią dalį, kad maitintu-
mėtės žemės gėrybėmis."
19 Be to, jiems sakyk: „Pasiimkite iš
Egipto šalies vežimų savo vaikams
bei žmonoms ir, paėmę savo tėvą,
ateikite.
20 Negailėkite savo daiktų palikti,
nes geriausia, ką Egipto šalis turi,
priklausys jums."
21 Izraelio sūnūs taip ir padarė.
Juozapas jiems davė vežimų, kaip
faraonas įsakė, ir maisto kelionei.
22 Jis davė kiekvienam jų po vieną nau-
ją drabužį, o Benjaminui – tris šimtus
sidabrinių ir penkis naujus drabužius.
23 Savo tėvui jis pasiuntė dešimt
asilų, nešančių Egipto gėrybes, ir
dešimt asilių, apkrautų javais bei
maistu kelionei.
24 Jis išleido savo brolius ir, jiems
išvykstant, tarė: „Nesibarkite ke-
lionėje!"
25 Ir jie išėjo iš Egipto, ir atėjo į Ka-
naano žemę pas savo tėvą Jokūbą.
26 Ir pranešė jam: „Juozapas gyvas
ir yra visos Egipto šalies valdyto-
jas." Jokūbo širdis apmirė, nes jis
netikėjo jais.
27 Ir jie persakė jam visus Juozapo
žodžius, kuriuos jis jiems kalbėjo.
Kai pamatė vežimus, kuriuos at-
siuntė Juozapas, kad jį parvežtų, jų
tėvo Jokūbo dvasia atgijo.
28 Ir Izraelis pasakė: „Užtenka! Mano
sūnus Juozapas dar gyvas. Eisiu ir
pamatysiu jį prieš numirdamas."

46 Izraelis išsirengė su viskuo,
ką turėjo, ir, atėjęs į Beer
Šebą, aukojo aukas savo tėvo Izaoko
Dievui.
2 Dievas kalbėjo Izraeliui nakties
regėjime: „Jokūbai, Jokūbai!" Tas
atsiliepė: „Aš čia."
3 Jis kalbėjo: „Aš esu tavo tėvo
Dievas, nebijok eiti į Egiptą; ten
padarysiu iš tavęs didelę tautą!
4 Aš lydėsiu tave į Egiptą ir par-
vesiu atgal, o Juozapas savo ranka
užspaus tavo akis."
5 Tada Jokūbas išėjo iš Beer Šebos.

10 Pr 46,28.34; Pr 47,1.6
11 Pr 47,12
12 Pr 42,23
13 Apd 7,14
15 Pr 48,10
18 Pr 27,28; Pr 47,6
21 Pr 45,19; Pr 46,5
22 Pr 43,34; 2 Kar 5,5
26 Job 29,24
27 Ts 15,19

46 SKYRIUS
1 Pr 21,31.33; Pr 26,24.25.32.33; Pr 28,10.13; Pr 31,42; Pr 32,9
2 Pr 15,1; Pr 22,11; Pr 31,11
3 Pr 17,1; Pr 28,13; Įst 26,5
4 Pr 15,16; Pr 28,15; Pr 31,3; Pr 48,21; Pr 50,1.12.24.25;
5 Pr 45,19-21; Apd 7,15

Izraelio sūnūs vežė tėvą Jokūbą,
savo vaikus ir žmonas vežimuose,
kuriuos faraonas atsiuntė jiems.
6 Jie pasiėmė gyvulius ir visą savo
turtą, kurį buvo įsigiję Kanaano
šalyje, ir atėjo į Egiptą; Jokūbas ir
su juo visi jo palikuonys:
7 sūnūs, vaikaičiai, dukterys bei jo
sūnų dukterys. Visus savo palikuo-
nis jis atsivedė į Egiptą.
8 Šitie yra vardai Izraelio vaikų,
atėjusių į Egiptą. Jokūbas, jo pir-
magimis – Rubenas.
9 Rubeno sūnūs: Henochas, Paluvas,
Hecronas ir Karmis.
10 Simeono sūnūs: Jemuelis, Jami-
nas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir
kanaanietės sūnus Saulius.
11 Levio sūnūs: Geršonas, Kehatas
ir Meraris.
12 Judo sūnūs: Eras, Onanas, Šela,
Perecas ir Zerachas. Tačiau Eras ir
Onanas mirė Kanaano šalyje. Pereco
sūnūs: Hecronas ir Hamulas.
13 Isacharo sūnūs: Tola, Pūva, Jobas
ir Šimronas.
14 Zabulono sūnūs: Seredas, Elonas
ir Jachleelis.
15 Šitie yra Lėjos sūnūs, kuriuos ji
pagimdė Jokūbui Padan Arame, ir
duktė Dina; iš viso sūnų bei dukterų
buvo trisdešimt trys asmenys.
16 Gado sūnūs: Cefonas, Hagis, Šū-
nis, Ecbonas, Eris, Arodis ir Arelis.
17 Ašero vaikai: Imna, Išva, Išvis,
Berija ir jų sesuo Seracha. Berijos
sūnūs: Heberas ir Malkielis.
18 Šitie yra vaikai Zilpos, kurią La-
banas davė savo dukteriai Lėjai; jų
buvo šešiolika asmenų.
19 Jokūbo žmonos Rachelės sūnūs:
Juozapas ir Benjaminas.
20 Juozapas susilaukė Egipto šalyje
dviejų sūnų – Manaso ir Efraimo,
kuriuos jam pagimdė Ono kunigo
Potiferos duktė Asenata.
21 Benjamino sūnūs: Bela, Becheras,
Ašbelis, Gera, Naamanas, Ehis,
Rošas, Mupimas, Hupimas ir Ardas.
22 Šitie yra Rachelės ir Jokūbo vai-
kai – keturiolika asmenų.
23 Dano sūnus – Hušimas.
24 Naftalio sūnūs: Jachceelis, Gūnis,
Jezeras ir Šilemas.
25 Šitie yra sūnūs Bilhos, kurią La-
banas davė savo dukteriai Rachelei,
iš viso septyni asmenys.
26 Asmenų, kurie atvyko su Jokūbu
į Egiptą, kilusių iš jo, neskaičiuojant
Jokūbo sūnų žmonų, iš viso buvo
šešiasdešimt šeši asmenys.
27 Juozapo sūnūs, gimę Egipte, buvo
du. Iš viso Jokūbo namams priklau-
sančių asmenų, atvykusių į Egiptą,
buvo septyniasdešimt.
28 Jokūbas pasiuntė pas Juozapą
pirma savęs Judą, kad nuvestų jį į
Gošeną. Jie atėjo į Gošeno kraštą.
29 Juozapas savo vežimu važiavo į
Gošeną pasitikti savo tėvo Izraelio.
Jį pamatęs, puolė jam ant kaklo ir
apsikabinęs ilgai verkė.
30 Izraelis tarė Juozapui: „Dabar ga-
liu mirti, nes pamačiau tavo veidą,
kad tu esi gyvas."
31 Juozapas sakė savo broliams ir
visiems atvykusiems: „Eisiu pas fa-
raoną ir pranešiu jam: „Mano broliai
ir visi mano tėvo namiškiai, kurie gy-
veno Kanaano šalyje, atėjo pas mane.
32 Jie augina gyvulius ir atsigabeno
avis, galvijus ir visa, ką turėjo."
33 Kai faraonas jus pasišauks ir
klaus: „Koks jūsų užsiėmimas?",

6 Įst 26,5
8 Iš 1,1-4; Sk 26,4.5
9 Iš 6,14
10 Iš 6,15; 1 Km 4,24
11 1 Km 6,1.16
12 Pr 38,3.7.10.29; 1 Km 2,3; 1 Km 4,21
13 Sk 26,23.24; 1 Km 7,1
14 Sk 26,26
15 Pr 35,23; Pr 49,31
16 Sk 26,15-17
17 1 Km 7,30
18 Pr 29,24; Pr 30,10; Pr 37,2
19 Pr 35,24; Pr 44,27
20 Pr 41,45.50-52; Pr 48,1
21 Sk 26,38.39; 1 Km 7,6; 1 Km 8,1
23 Sk 26,42
24 Sk 26,48; 1 Km 7,13
25 Pr 29,29; Pr 30,5.7
26 Pr 35,11; Iš 1,5
27 Įst 10,22
28 Pr 31,21; Pr 47,1
29 Pr 41,43; Pr 45,14.15
30 Lk 2,29.30
31 Pr 47,1
32 Pr 47,3
33 Pr 47,2.3

34 atsakykite: „Tavo tarnai yra gy-
vulių augintojai nuo pat jaunystės
iki dabar; tokie buvo ir mūsų tėvai“,
kad galėtumėte gyventi Gošeno
krašte, nes egiptiečiai bjaurisi gy-
vulių augintojais.“

47 Juozapas atėjo ir pranešė fa-
raonui: „Mano tėvas ir broliai
su avimis, galvijais ir visu, ką jie
turėjo, atėjo iš Kanaano krašto, ir
dabar jie yra Gošeno krašte.“
2 Jis pasiėmė su savimi penkis savo
brolius ir pristatė faraonui.
3 Faraonas paklausė jų: „Koks jūsų
užsiėmimas?“ Jie atsakė: „Tavo
tarnai yra gyvulių augintojai, tokie
buvo ir mūsų tėvai.
4 Mes atvykome kurį laiką pagyventi
šioje šalyje, nes tavo tarnai neturi
ganyklos savo avims – badas siaučia
Kanaano krašte. Prašome, leisk savo
tarnams apsigyventi Gošeno krašte.“
5 Faraonas sakė Juozapui: „Tavo
tėvas ir broliai atėjo pas tave.
6 Egipto šalis yra tavo žinioje. Ge-
riausioje šalies dalyje apgyvendink
juos! Jie tegyvena Gošeno krašte! Ir
jei žinai iš jų sumanių vyrų, paskirk
juos mano bandų prižiūrėtojais.“
7 Po to Juozapas nuvedė savo tėvą
Jokūbą pas faraoną. Ir Jokūbas pa-
laimino faraoną.
8 Faraonas paklausė Jokūbo: „Kiek
tau metų?“
9 Jokūbas atsakė faraonui: „Šios že-
mės kelionėje esu šimtą trisdešimt
metų. Negausios ir sunkios buvo
mano gyvenimo dienos, nepasie-
kiau savo tėvų amžiaus.“
10 Jokūbas palaimino faraoną ir
išėjo.

34 Pr 30,35; Pr 34,5; Pr 37,17; Pr 43,32; Pr 47,3

47 SKYRIUS

1 Pr 45,10; Pr 46,28.31; Pr 50,8

2 Apd 7,13

3 Pr 46,32-34

4 Pr 43,1; Pr 46,34; Įst 26,5

6 Pr 20,15; Pr 45,10.18; Pr 47,4.11

7 Pr 47,10; Pr 48,15.20

9 Pr 5,5; Pr 11,10.11; Pr 25,7.8; Pr 35,28; Pr 47,28; Job 14,1; Hbr 11,9.13

13 Pr 41,30; Apd 7,11

14 Pr 41,56; Pr 42,6

15 Pr 47,19

19 Pr 43,8

20 Jer 32,43

11 Juozapas apgyvendino savo tėvą
bei brolius ir davė jiems geriausios
žemės Egipte, Ramzio krašte, kaip
faraonas įsakė.
12 Juozapas aprūpino maistu savo
tėvą, brolius ir visus namiškius, kiek
kuriai šeimai reikėjo.
13 Visoje šalyje trūko maisto, nes ba-
das buvo baisus; Egipto ir Kanaano
šalys buvo išsekintos bado.
14 Juozapas surinko iš Egipto šalies
ir Kanaano šalies visus pinigus, par-
duodamas javus, ir juos atgabeno į
faraono iždą.
15 Kai Egipto žemėje ir Kanaano že-
mėje pasibaigė pinigai, egiptiečiai at-
ėjo pas Juozapą ir tarė: „Duok mums
duonos! Kodėl mes turime mirti tavo
akivaizdoje dėl pinigų stokos?“
16 Juozapas atsakė: „Jei nebeturite
pinigų, atveskite gyvulius, ir aš jums
duosiu duonos už juos.“
17 Jie atvedė savo gyvulius, o Juo-
zapas davė jiems duonos už arklius,
avis, galvijus bei asilus. Taip jis
metus maitino juos už jų gyvulius.
18 Metams praėjus, jie vėl atėjo pas
jį ir sakė: „Neslėpsime nuo mūsų
valdovo, kad nebeturime nei pinigų,
nei gyvulių. Mums liko tik mūsų
kūnai ir žemė.
19 Kodėl turime mirti tavo akivaizdo-
je? Pirk mus ir mūsų žemę už duoną,
kad su savo žeme priklausytume
faraonui. Duok mums sėklos, kad
išliktume gyvi, o žemė nepavirstų
dykyne.“
20 Taip Juozapas nupirko faraonui
visą Egipto žemę, nes visi egiptie-
čiai pardavė savo laukus, kadangi
juos labai kankino badas. Tuo būdu
kraštas atiteko faraonui.

21 Ir jis perkėlė žmones į miestus
nuo vieno Egipto pakraščio iki kito.
22 Tik kunigų žemės jis nenupirko,
nes kunigai gaudavo išlaikymą iš
faraono, todėl jie ir nepardavė savo
žemės.
23 Juozapas sakė žmonėms: „Šian-
dien aš nupirkau jus ir jūsų žemę
faraonui. Štai jums sėkla, apsėkite
laukus.
24 Penktąją derliaus dalį atiduokite
faraonui, o keturias dalis pasilai-
kykite laukui apsėti ir maistui jūsų
šeimoms ir vaikams."
25 Jie atsakė: „Tu išgelbėjai mums
gyvybes. Teatrasime mes malonę
savo valdovo akyse, ir mes būsime
faraono tarnais."
26 Ir Juozapas įvedė įstatymą visame
Egipto krašte, kuris galioja iki šios
dienos, kad faraonui atiduodama
viso derliaus penktoji dalis. Išimtį
sudaro tik kunigų žemė, kuri nepri-
klauso faraonui.
27 Izraelis liko gyventi Egipto šalyje,
Gošeno krašte; jie turėjo ten nuosa-
vybę, išsiplėtė ir labai padaugėjo.
28 Jokūbas gyveno Egipto šalyje
septyniolika metų. Jo amžius buvo
šimtas keturiasdešimt septyneri
metai.
29 Izraelis, nujausdamas artėjančią
mirtį, pasišaukė savo sūnų Juoza-
pą ir jam tarė: „Jei radau malonę
tavo akyse, padėk savo ranką po
mano šlaunimi ir elkis su manimi
maloningai ir teisingai; pažadėk
nepalaidoti manęs Egipte.
30 Aš norėčiau atsigulti šalia savo
tėvų. Tad išgabenk mane iš Egipto
ir palaidok jų kapinėse." Juozapas
atsakė: „Padarysiu, kaip prašai."

22 Pr 41,45; Kun 25,34; Ezr 7,24
25 Pr 33,15
26 Pr 47,22
27 Pr 17,6; Pr 26,4; Pr 35,11; Pr 46,3; Pr 47,11; Iš 1,7; Įst 26,5; Apd 7,17
29 Pr 24,2-4.49; Pr 50,25; Įst 31,14; Joz 2,14; 1 Kar 2,1
30 Pr 49,29; Pr 50,5-13; 2 Sam 19,37; Hbr 11,21
31 Pr 48,2; 1 Kar 1,47; Hbr 11,21

48 SKYRIUS
1 Pr 41,51.56; Pr 46,20; Pr 50,23; Joz 14,4
3 Pr 28,13.19; Pr 35,6.9; Pr 43,14; Pr 49,25
4 Pr 17,8; Pr 35,12; Pr 46,3; Iš 6,8
5 Pr 41,50; Pr 46,20; Pr 48,8; Joz 13,7; Joz 14,4
7 Pr 35,9.16.19.20
9 Pr 27,4; Pr 47,15
10 Pr 27,1.27; Pr 45,15; Pr 50,1
11 Pr 45,26

31 Tėvas tarė: „Prisiek man!" Ir jis
prisiekė. Tada Izraelis nusilenkė ant
lovos galo.

48 Po tų įvykių Juozapas suži-
nojo, kad jo tėvas serga. Jis
pasiėmė su savimi abu sūnus – Ma-
nasą ir Efraimą.
2 Jokūbui buvo pranešta, kad ateina
Juozapas, ir Izraelis sukaupė savo
jėgas, ir atsisėdo lovoje.
3 Jokūbas tarė Juozapui: „Visagalis
Dievas man pasirodė Lūze, Kanaa-
no šalyje, ir palaimino mane,
4 ir pasakė: „Aš padarysiu tave vai-
singą ir padauginsiu, padarysiu iš
tavęs daugybę tautų ir šitą kraštą
duosiu tavo palikuonims amžinon
nuosavybėn."
5 Abu tavo sūnūs, gimę Egipte pir-
miau, negu aš atvykau pas tave, man
priklauso. Efraimas ir Manasas pri-
klausys man taip, kaip ir Rubenas
su Simeonu.
6 O tavo vaikai, kurie gims po jų, tau
priklausys. Jie bus vadinami pagal
brolius savo paveldėtose dalyse.
7 Man keliaujant iš Padano, kelyje
mirė Rachelė; ją palaidojau pakeliui
į Efratą, kuri yra Betliejus."
8 Izraelis, pamatęs Juozapo sūnus,
klausė: „Kas šitie?"
9 Juozapas atsakė tėvui: „Jie yra
mano sūnūs, kuriuos Dievas man čia
davė." Jis sakė: „Atvesk juos prie
manęs, kad juos palaiminčiau!"
10 Izraelio akys buvo aptemusios dėl
senatvės, jis vos matė. Privedus juos
prie jo, jis apkabinęs juos pabučiavo
11 ir tarė Juozapui: „Aš nesitikėjau
pamatyti tavęs, o dabar štai Dievas
man parodė net ir tavo vaikus!"

12 Tada Juozapas atitraukė sūnus
nuo jo kelių ir nusilenkė iki žemės.
13 Po to Juozapas paėmė savo dešine
Efraimą ties Izraelio kaire ir savo
kairiąja Manasą ties Izraelio dešine
ir juos privedė prie jo.
14 Izraelis, ištiesęs savo dešinę,
uždėjo ant Efraimo galvos, nors jis
buvo jaunesnysis, ir savo kairę ant
pirmagimio Manaso galvos, taip
padarydamas sąmoningai.
15 Ir jis laimino Juozapą: „Dievas,
kurio akivaizdoje vaikščiojo mano
tėvai Abraomas ir Izaokas, Dievas,
kuris vedė mane per visą mano gy-
venimą iki pat šios dienos,
16 angelas, kuris mane išgelbėjo
iš viso pikto, tepalaimina šiuos
vaikus! Tebūna jie vadinami mano
vardu ir mano tėvų Abraomo ir Izaoko
vardu ir jų palikuonys tedaugėja
žemėje!“
17 Juozapas, pamatęs tėvą laikant de-
šinę ranką ant Efraimo galvos, buvo
nepatenkintas. Jis paėmė savo tėvo
ranką, norėdamas ją perkelti nuo
Efraimo galvos ant Manaso galvos,
18 ir tarė: „Ne taip, tėve! Šitas pirmagi-
mis! Padėk savo dešinę ant jo galvos.“
19 Bet jo tėvas nesutiko ir sakė: „Aš
žinau, mano sūnau, aš žinau. Jis irgi
taps tauta ir bus didis. Tačiau jo jau-
nesnysis brolis bus didesnis už jį ir
jo palikuonys taps daugybe tautų.“
20 Jis juos laimino: „Tavo vardu bus
laiminama Izraelyje, kur sakys:
„Dievas tepadaro tave kaip Efraimą
ir Manasą.“ Taip jis pastatė Efraimą
pirma Manaso.
21 Izraelis tarė Juozapui: „Aš mirsiu,
bet Dievas bus su jumis ir jus parves
atgal į jūsų tėvų šalį.

14 Pr 48,19; Joz 17,1; Mt 19,15
15 Pr 17,1; Pr 24,40; Hbr 11,21
16 Pr 22,11. 15-18; Pr 28,13-15; Pr 31,11; Sk 26,34.37; Am 9,12
17 Pr 48,14
19 Pr 48,14; Sk 1,33.35
20 Rūt 4,11. 12
21 Pr 28,15; Pr 46,4; Pr 50,24
22 Pr 34,28; Joz 24,32

49 SKYRIUS
1 Įst 33,1.6-25; Iz 2,2; Iz 39,6
3 Pr 29,32
4 Pr 35,22
6 Pr 26,9; Pr 34,26; Pat 1,15.16
7 Joz 19,1.9; Joz 21,1-42
8 Įst 33,7; 1 Km 5,2; Ps 18,40
9 Sk 23,24; Sk 24,9; Apr 5,5
10 Sk 24,17; Ps 2,6-9; Ps 60,7; Ps 72,8-11; Iz 11,1

22 Be to, aš daviau tau viena dalimi
daugiau negu tavo broliams, kurią
atėmiau iš amoritų savo kardu ir
savo lanku.“

49 Jokūbas, pasišaukęs savo
sūnus, kalbėjo: „Susirinkite!
Paskelbsiu jums, kas įvyks su jumis
ateityje.
2 Susirinkite ir klausykite, Jokūbo
sūnūs! Pasiklausykite Izraelio, savo
tėvo!
3 Rubenai, tu esi mano pirmagimis,
mano tvirtybė, mano pajėgumo
pradžia, pirmas orumu ir galybe.
4 Neramus kaip vanduo! Tu neįsi-
galėsi, nes įlipai į savo tėvo lovą ir
atsiguldamas sutepei mano patalą.
5 Simeonas ir Levis – broliai; smurto
įrankiai jų namuose.
6 Mano siela, neik į jų pasitarimus,
nesijunk į jų būrį, mano garbe.
Užsirūstinę jie nužudė žmogų ir
savivaliaudami sužalojo jaučius.
7 Prakeiktas tebūna jų nuožmus įtūži-
mas ir žiaurus pyktis! Aš juos pada-
linsiu Jokūbe ir išsklaidysiu Izraelyje.
8 Judai, tu susilauksi savo brolių
pagarbos, tavo ranka bus ant tavo
priešų sprando; tavo tėvo vaikai
nusilenks prieš tave.
9 Judas – jaunas liūtas. Mano sūnus,
kyląs nuo grobio. Jis sustojo, atsigulė
kaip liūtas ar kaip liūtė. Kas jį prikels?!
10 Iš Judo nebus atimtas skeptras, nė
valdžia iš jo palikuonių, kol ateis
siųstasis, kuriam paklus tautos.
11 Jis riša prie vynmedžio savo asi-
laitį ir prie geriausio vynmedžio
savo asilės jauniklį; jis plauna vyne
savo drabužį ir vynuogių sultyse –
apsiaustą.

12 Jo akys spindės nuo vyno ir dantys bus balti nuo pieno.
13 Zabulonas gyvens prie jūros kranto, kur priplaukia laivai; jo žemių ribos sieks Sidoną.
14 Isacharas yra stiprus asilas, gulįs tarp dviejų nešulių.
15 Matydamas, kad poilsis geras ir šalis tokia miela, jis palenkė savo petį, kad neštų, ir tapo samdomu bernu.
16 Danas teis savo tautą, kaip viena iš Izraelio giminių.
17 Danas bus gyvatė šalia kelio, angis ant tako, gelianti žirgui į kulnis taip, kad jo raitelis nuvirstų atbulas.
18 Viešpatie, aš laukiu Tavo išgelbėjimo!
19 Gadas bus užpultas priešų, bet jis vysis juos įkandin, lips jiems ant kulnų.
20 Ašero duona bus soti; jis tieks maistą net karaliams.
21 Naftalis – laisvas briedis, jis gražbylys.
22 Juozapas – jaunas vaismedis prie versmės, jo šakos nusvirusios per mūrą.
23 Šauliai erzino jį, šaudė ir nekentė jo.
24 Jo lankas pasiliko stiprus ir jo rankas sustiprino Jokūbo galingojo Dievo rankos. Iš ten ganytojas ir Izraelio uola.
25 Tavo tėvo Dievas padės tau, Visagalis laimins tave dangaus palaiminimais iš aukštybių, gelmių palaiminimais, esančiais žemai, krūtų ir įsčių palaiminimais.
26 Tavo tėvo palaiminimai pranoko mano protėvių palaiminimus iki amžinųjų kalvų tolimiausių ribų; jie bus ant Juozapo galvos ir ant galvos vainiko to, kuris buvo atskirtas nuo savo brolių.
27 Benjaminas – plėšrus vilkas; rytą jis draskys grobį, o vakare padalins jį.“
28 Tai yra dvylika Izraelio giminių, ir tai jiems kalbėjo tėvas, ir palaimino juos. Kiekvieną palaimino atskiru palaiminimu.
29 Po to jis jiems tarė: „Aš susijungsiu su savo tauta. Palaidokite mane prie mano tėvų, oloje, kuri yra hetito Efrono lauke,
30 Machpelos lauko oloje, ties Mamre, Kanaano šalyje. Tą lauką Abraomas nupirko iš hetito Efrono nuosavoms kapinėms.
31 Ten palaidotas Abraomas ir jo žmona Sara, Izaokas ir jo žmona Rebeka, ten aš palaidojau ir Lėją.
32 Tai laukas ir ola, kurie buvo nupirkti iš Heto vaikų.“
33 Jokūbas, baigęs duoti nurodymus savo sūnums, įkėlė kojas į lovą, atidavė dvasią ir susijungė su savo tauta.

50

Juozapas puolė prie savo mirusio tėvo, verkė ir jį bučiavo.
2 Jis paliepė savo tarnams gydytojams išbalzamuoti tėvą. Ir gydytojai išbalzamavo Izraelį.
3 Praėjo keturiasdešimt dienų, nes tiek laiko užtrunka balzamavimas. Egiptiečiai jį apraudojo septyniasdešimt dienų.
4 Pasibaigus apraudojimo laikui, Juozapas kalbėjo faraono namiškiams: „Jeigu radau jūsų akyse malonę, pasakykite faraonui,
5 kad mano tėvas mane prisaikdino palaidoti jį jo kape, kurį jis išsikasė Kanaano žemėje. Teišleidžia mane

13 Pr 10,19; Įst 33,18.19
14 1 Krn 12,32
15 1 Sam 10,9
16 Įst 33,22
17 Ts 18,27
18 Iz 25,9
19 Įst 33,20
20 Įst 33,24
21 Įst 33,23
23 Pr 37,4.24
24 Pr 45,11; Pr 47,12; Job 29,20; Ps 23,1; Ps 80,1; Ps 132,2.5; Iz 28,16
25 Pr 17,1; Pr 28,13; Pr 32,9; Pr 35,3.11; Pr 43,23; Pr 50,17; Įst 33,13
26 Įst 33,15.16;
27 Ts 20,21.25; Zch 14,1
29 Pr 15,15; Pr 23,16-20; Pr 25,8; Pr 35,29; Pr 47,30; Pr 50,13
30 Pr 23,3-20
31 Pr 23,19.20; Pr 25,9; Pr 35,29; Pr 50,13

50 SKYRIUS
1 Pr 46,4.29; 2 Kar 13,14
2 Pr 50,26
3 Įst 34,8
4 Est 4,2
5 Pr 47,29-31; Iz 22,16

eiti ir palaidoti savo tėvą, o po to
sugrįšiu."
6 Faraonas atsakė: „Eik ir palaidok
savo tėvą, kaip esi prisaikdintas."
7 Juozapas išėjo laidoti savo tėvo;
su juo keliavo visi faraono tarnai, jo
namų prievaizdai, visi Egipto šalies
vyresnieji,
8 visi Juozapo namiškiai, jo broliai ir
visi jo tėvo namiškiai. Tik jų vaikai,
avys ir galvijai liko Gošeno krašte.
9 Be to, su juo traukė vežimai ir
raiteliai; taip susidarė labai didelis
būrys.
10 Atėję prie Goren Haatado klojimo
anapus Jordano, jie garsiai ir grau-
džiai raudojo; jie raudojo dėl tėvo
septynias dienas.
11 Tos šalies gyventojai kanaaniečiai,
matydami tokias raudas prie Goren
Haatado klojimo, sakė: „Tai yra
didelis gedulas egiptiečiams." Todėl
tą vietą jie praminė Abel Micraimu,
kuris yra anapus Jordano.
12 Jo sūnūs padarė taip, kaip tėvas
jiems buvo įsakęs.
13 Jie jį nugabeno į Kanaano šalį ir
palaidojo Machpelos lauko oloje. Tą
lauką, esantį ties Mamre, Abraomas
nupirko iš hetito Efrono kapinėms.
14 Palaidojęs tėvą, Juozapas sugrįžo
į Egiptą su broliais ir visais, kurie
buvo nukeliavę su juo tėvo laidoti.
15 Jokūbui mirus, Juozapo broliai
bijojo ir kalbėjosi: „Galbūt Juozapas
pradės neapkęsti mūsų ir atkeršys
mums už visas piktadarystes, ku-
rias jam padarėme."
16 Jie nusiuntė jam tokią žinią: „Tavo

10 1 Sam 31,13; Apd 8,2
13 Pr 23,16-20; Apd 7,16
15 Job 15,21
17 Pr 49,25; Pat 28,13
18 Pr 37,7-10; Pr 41,43; Pr 44,14
19 Pr 45,5; 2 Kar 5,7
20 Ps 56,5; Apd 3,13-15
21 Mt 5,44
23 Pr 30,3; Sk 26,29; Sk 32,39; Job 42,16
24 Pr 26,3; Pr 35,12; Pr 46,4; Iš 3,16.17
25 Iš 13,19; Įst 1,8; Įst 30,1-8

tėvas prieš mirdamas liepė mums,
17 kad sakytume tau: „Atleisk savo
broliams jų nusikaltimą ir nuodėmę,
nes jie piktai su tavimi pasielgė!"
Taigi dabar prašome: atleisk tavo
tėvo Dievo tarnų nusikaltimą."
Juozapas verkė girdėdamas šiuos
žodžius.
18 Po to jie nuėjo pas jį ir, parpuolę
prieš jį, sakė: „Mes esame tavo
vergai!"
19 Juozapas jiems atsakė: „Nebijoki-
te! Argi aš užimu Dievo vietą?
20 Nors jūs man norėjote blogo,
Dievas tai pavertė į gera, norėdamas
įvykdyti, ką šiandien matome, – iš-
gelbėti daugybę žmonių.
21 Todėl dabar nebijokite! Aš mai-
tinsiu jus ir jūsų vaikus." Taip jis
guodė ir ramino juos.
22 Juozapas ir jo tėvo namiškiai liko
gyventi Egipte. Juozapas gyveno
šimtą dešimt metų.
23 Jis matė Efraimo vaikus iki trečios
kartos. Taip pat ir Manaso sūnaus
Machyro sūnūs buvo padėti Juoza-
pui ant kelių.
24 Juozapas sakė savo broliams: „Aš
mirštu. Dievas tikrai aplankys jus ir
išves iš šitos žemės į kraštą, kurį Jis
prisiekdamas pažadėjo Abraomui,
Izaokui ir Jokūbui."
25 Po to Juozapas prisaikdino Izra-
elio vaikus: „Tikrai Dievas aplan-
kys jus, ir jūs išnešite iš čia mano
kaulus."
26 Juozapas mirė, sulaukęs šimto
dešimties metų. Jie išbalzamavo jį
ir paguldė į karstą Egipte.

IŠĖJIMO
KNYGA

1 Šitie yra vardai Izraelio sūnų, ku-
rie atėjo į Egiptą kartu su Jokūbu,
kiekvienas su savo šeimomis:
2 Rubenas, Simeonas, Levis, Judas,
3 Isacharas, Zabulonas, Benjaminas,
4 Danas, Naftalis, Gadas ir Ašeras.
5 Iš Jokūbo kilusių buvo septynias-
dešimt sielų. Juozapas jau buvo
Egipte.
6 Ir numirė Juozapas, visi jo broliai
ir visa ta karta.
7 Izraelitai buvo vaisingi, labai pa-
gausėjo, išsiplėtė ir tapo galingi; jie
pripildė visą kraštą.
8 Egiptą pradėjo valdyti naujas
karalius, kuris nieko nežinojo apie
Juozapą.
9 Jis kalbėjo savo tautai: „Žiūrėkite,
izraelitų tauta yra gausesnė ir galin-
gesnė už mus.
10 Pasielkime išmintingai su jais,
kad jie nebesiplėstų. Jei kiltų karas,
kad jie neprisijungtų prie mūsų
priešų, nekariautų prieš mus ir ne-
pasitrauktų iš šalies.“
11 Egiptiečiai paskyrė jiems prižiū-
rėtojus, kad juos prislėgtų sunkiais
darbais. Jie pastatė faraonui sandė-
lių miestus Pitomą ir Ramzį.
12 Bet kuo labiau egiptiečiai spaudė
juos, tuo labiau jie gausėjo ir plito
taip, kad egiptiečiai pradėjo bijoti
izraelitų.
13 Egiptiečiai vertė izraelitus tarnau-
ti be gailesčio,
14 apkartino jų gyvenimą sunkia
vergyste prie molio, plytų bei viso-
kių ūkio darbų ir juos negailestingai
spaudė.
15 Egipto karalius įsakė hebrajų pribu-
vėjoms, kurių viena vadinosi Šifra
ir kita – Pūva:
16 „Pašauktos prie hebrajų moterų
gimdymo, žiūrėkite, kas gims: jei
sūnus, nužudykite jį, bet jei duktė –
tegyvena!“
17 Tačiau pribuvėjos bijojo Dievo ir
nevykdė Egipto karaliaus įsakymo,
bet palikdavo berniukus gyvus.
18 Egipto karalius, tai sužinojęs,
pasišaukė pribuvėjas ir joms tarė:
„Kodėl jūs nevykdote įsakymo ir
paliekate berniukus gyvus?“
19 Pribuvėjos atsakė faraonui: „Hebra-
jų moterys ne tokios kaip egiptietės,
jos stiprios ir pagimdo prieš pribuvė-
jai ateinant.“
20 Todėl Dievas darė gera pribuvė-
joms. Tauta gausėjo ir pasidarė labai
galinga.
21 Kadangi pribuvėjos bijojo Dievo,
Jis suteikė joms palikuonių.
22 Faraonas įsakė visai tautai: „Kiek-
vieną berniuką, gimusį hebrajams,
meskite į upę, o mergaites palikite
gyvas!“

1 SKYRIUS
1 Pr 46,8-27
5 Pr 46,26.27; Apd 7,14
6 Pr 50,26
7 Apd 7,17
8 Apd 7,18.19
9 Pr 26,16
10 Ps 83,3.4; Apd 7,19
11 Pr 47,11; Iš 1,14; Iš 2,11; Iš 3,7; Iš 5,4-9; Iš 6,6; 1 Kar 9,19
13 Pr 15,13
14 Sk 20,15; Ps 81,6
15 Iš 2,6
16 Apd 7,19
17 Pat 16,6; Dan 3,16.18
19 Joz 2,4
20 Pat 11,18
21 1 Sam 2,35
22 Apd 7,19

2 Vienas Levio giminės vyras pa-
sirinko ir vedė tos pačios giminės
mergaitę.

2 SKYRIUS
1 Iš 6,16-20

2 Moteris pastojo ir pagimdė sūnų.
Kai ji pamatė, koks jis buvo gražus,
slėpė jį tris mėnesius.
3 Negalėdama ilgiau jo slėpti, ji
paėmė iš papiruso nendrių nupintą
krepšį, ištepė jį derva ir sakais,
įdėjo į jį kūdikį ir nunešusi padėjo
nendryne prie upės kranto.
4 Jo sesuo atsistojo kiek toliau, norė-
dama pamatyti, kas atsitiks.
5 Faraono duktė atėjo prie upės
praustis. Jos tarnaitės vaikščiojo
upės pakraščiu. Ji pamatė nendryne
pintinę ir pasiuntė tarnaitę ją atnešti.
6 Atidarius ją, rado verkiantį berniu-
ką. Jai pagailo jo ir ji tarė: „Šitas yra
vienas iš hebrajų kūdikių!“
7 Jo sesuo tarė faraono dukteriai:
„Ar norėtum, kad surasčiau hebrajų
moterį, kuri maitintų kūdikį?“
8 Faraono duktė jai atsakė: „Eik.“ Mer-
gaitė nuėjusi pakvietė kūdikio motiną.
9 Tada faraono duktė tarė jai: „Imk
šitą kūdikį ir maitink jį! Aš mokėsiu
tau už tai.“ Moteris paėmė kūdikį ir
maitino jį.
10 Berniukui paaugus, ji nunešė jį fa-
raono dukteriai. Ji įsūnijo berniuką
ir pavadino Moze, sakydama: „Aš
jį ištraukiau iš vandens!“
11 Kartą Mozė, jau užaugęs, išėjo
pas savo brolius ir pamatė jų naštas.
Ir jis pamatė egiptietį, bemušantį
hebrają, vieną iš jo brolių.
12 Apsidairęs ir nieko nematydamas,
jis užmušė tą egiptietį ir užkasė jį
smėlyje.
13 Išėjęs kitą dieną, pamatė besivai-
dijančius du hebrajus ir klausė kal-
tininko: „Kodėl muši savo artimą?“
14 Tas atsakė: „Kas tave paskyrė
mūsų kunigaikščiu ir teisėju? Bene
nori ir mane užmušti, kaip užmušei
egiptietį?“ Mozė nusigando ir sakė:
„Iš tiesų tai tapo žinoma!“
15 Faraonas, išgirdęs apie tą įvykį,
norėjo Mozę nužudyti. Bet Mozė
pabėgo nuo faraono ir apsigyveno
Midjano šalyje. Vieną dieną, sėdint
jam prie šulinio,
16 midjaniečių kunigo septynios
dukterys atėjusios sėmė vandenį ir
pylė į lovius, norėdamos pagirdyti
savo tėvo avis.
17 Atėję piemenys jas nuvarė. Tada
Mozė atsistojo, apgynė mergaites ir
pagirdė jų avis.
18 Joms sugrįžus pas savo tėvą Reue-
lį, jis paklausė: „Kodėl šiandien taip
anksti parėjote?“
19 Jos atsakė: „Vienas egiptietis mus
apgynė nuo piemenų. Be to, jis sėmė
vandenį ir pagirdė avis.“
20 Tėvas tarė savo dukterims: „Kur
jis yra? Kodėl palikote tą vyrą? Pa-
kvieskite jį valgyti su mumis.“
21 Mozė sutiko gyventi pas Reuelį ir
vedė jo dukterį Ciporą.
22 Ji pagimdė sūnų, kurį Mozė pava-
dino Geršomu, sakydamas: „Tapau
ateivis svetimoje šalyje.“
23 Praėjus daug laiko, mirė Egipto
karalius. Izraelio vaikai vaitojo dėl
vergystės ir šaukė, ir jų šauksmas
pasiekė Dievą.
24 Dievas išgirdo jų vaitojimą ir at-
siminė savo sandorą su Abraomu,
Izaoku ir Jokūbu.
25 Ir Dievas pažvelgė į Izraelio vai-
kus, ir ėmė jais rūpintis.

3 Mozė ganė savo uošvio, midja-
niečių kunigo Jetro, avis. Kar-
tą jis buvo nusivaręs avis už dy-

2 Apd 7,20
3 Pr 6,14; Pr 14,10; Iz 18,2; Iz 19,6
4 Sk 26,59
5 Apd 7,21
10 Apd 7,21
11 Hbr 11,24-26
12 Apd 7,24.25
13 Pat 25,8; Apd 7,26-28
14 Ts 6,27; Apd 7,27.28
15 Pr 24,11; Pr 29,2; Iš 3,1; Apd 7,29
16 Pr 24,11.13.19; Pr 29,6-10; Pr 30,38; Iš 3,1; Iš 4,18; Iš 18,12
18 Iš 3,1; Iš 4,18; Sk 10,29
20 Pr 31,54; Pr 43,25
21 Iš 4,25; Iš 18,2
22 Iš 4,20; Iš 18,3.4; Apd 7,29
23 Įst 26,7; Apd 7,34; Jok 5,4
24 Pr 12,1-3; Pr 15,13.14; Pr 17,1-14; Pr 22,16-18; Pr 26,2-5; Pr 28,13-15; Iš 6,5
25 Iš 3,7; Iš 4,31

3 SKYRIUS
1 Iš 2,16; Iš 4,18; Iš 17,6; Iš 18,5

kumos, prie Dievo kalno Horebo.
2 Jam pasirodė Viešpaties angelas
ugnies liepsnoje, kylančioje iš krū-
mo vidurio. Jis matė krūmą degantį,
tačiau nesudegantį.
3 Mozė pasakė: „Eisiu ir pažiūrėsiu
į šį didingą reginį. Kodėl nesudega
tas krūmas?“
4 Viešpats pamatė jį artėjant ir pa-
šaukė iš krūmo: „Moze! Moze!“ Tas
atsiliepė: „Aš čia!“
5 Jis sakė: „Nesiartink prie šios
vietos! Nusiauk nuo kojų apavą, nes
vieta, ant kurios stovi, yra šventa
žemė!
6 Aš esu tavo tėvo Dievas, Abraomo,
Izaoko ir Jokūbo Dievas.“ Mozė už-
sidengė veidą, nes bijojo pažvelgti
į Dievą.
7 Viešpats tarė: „Aš pamačiau savo
tautos vargą Egipte ir išgirdau jos
šauksmą dėl jų prižiūrėtojų. Aš
žinau jos sielvartą.
8 Aš nužengiau jos išvaduoti iš
egiptiečių rankos ir išvesti jos iš tos
šalies į gerą ir plačią šalį, plūstančią
pienu ir medumi: į kanaaniečių,
hetitų, amoritų, perizų, hivų ir je-
busiečių žemę.
9 Izraelio vaikų šauksmas pasiekė
mane. Aš mačiau jų priespaudą,
kaip egiptiečiai juos engė.
10 Taigi dabar eik. Aš siunčiu tave
pas faraoną, kad išvestum iš Egipto
mano tautą, Izraelio vaikus!“
11 Mozė atsakė Dievui: „Kas aš, kad
eičiau pas faraoną ir išvesčiau iš
Egipto izraelitus?“
12 Dievas atsakė: „Aš būsiu su tavi-
mi! Štai ženklas, kad Aš tave siunčiu:
kai išvesi tautą iš Egipto, jūs tarnau-
site Dievui ant šito kalno.“
13 Mozė klausė Dievo: „Kai aš atei-
siu pas izraelitus ir jiems sakysiu:
„Jūsų tėvų Dievas mane siuntė pas
jus“, jie manęs klaus: „Koks yra Jo
vardas?“ Ką turiu jiems atsakyti?“
14 Dievas tarė Mozei: „AŠ ESU,
KURIS ESU. Sakyk izraelitams:
„AŠ ESU mane siuntė pas jus.“
15 Dievas dar kalbėjo Mozei: „Šitaip
sakyk izraelitams: „Viešpats, jūsų
tėvų Dievas, Abraomo Dievas, Izao-
ko Dievas ir Jokūbo Dievas, mane
siuntė pas jus.“ Toks mano vardas
per amžius ir taip mane vadinsite
per kartų kartas.
16 Eik, surink Izraelio vyresniuosius ir
jiems sakyk: „Viešpats, jūsų tėvų Die-
vas, Abraomo Dievas, Izaoko Dievas
ir Jokūbo Dievas, man pasirodė ir
kalbėjo: „Aš aplankiau jus ir mačiau,
kas jums buvo padaryta Egipte.
17 Aš išvesiu jus iš Egipto vargo į ka-
naaniečių, hetitų, amoritų, perizų,
hivų ir jebusiečių žemę, plūstančią
pienu ir medumi.“
18 Jie klausys tavo balso. Tu su Izrae-
lio vyresniaisiais nueisite pas Egipto
karalių ir jam sakysite: „Viešpats,
hebrajų Dievas, mus pašaukė, ir
dabar prašome: leisk mums tris
dienas keliauti į dykumą, aukoti
Viešpačiui, savo Dievui.“
19 Aš žinau, kad Egipto karalius
neišleis jūsų, jei nebus priverstas
galingos rankos.
20 Aš ištiesiu savo ranką ir ištiksiu
Egiptą visais savo stebuklais, ku-
riuos darysiu tarp jų. Po to jis išleis
jus.
21 Ir suteiksiu šiai tautai malonę
egiptiečių akyse, kad jūs neišeisite
tuščiomis rankomis.

2 Įst 33,16
3 Apd 7,31
4 Įst 33,16
5 Joz 5,15
6 1 Kar 19,13; Mt 22,32
7 Iš 1,11; Iš 2,23-25
8 Pr 15,13-16.19-21; Pr 46,4; Pr 50,24.25; Iš 6,6-8; Iš 12,51; Įst 1,25; Jer 11,5
9 Iš 1,11.13.14; Iš 2,23
10 Mch 6,4
11 Iš 4,10; Iš 6,12
12 Pr 31,3; Iš 4,8; Iš 19,3
14 Jn 8,24.28.58
15 Ps 30,4; Ps 97,12
16 Iš 2,25; Iš 4,29.31
17 Pr 15,13-21; Pr 46,4; Pr 50,24.25
18 Iš 4,31; Iš 5,1.3; Sk 23,3.4.15.16
19 Iš 5,2
20 Iš 6,6; Iš 9,15; Iš 11,1; Iš 12,31-37; Įst 6,22; Jer 6,14; Ez 13,10
21 Iš 11,3; Iš 12,36

22 Kiekviena moteris paprašys savo
kaimynės ir savo įnamės sidabrinių
bei auksinių indų ir drabužių; juos
uždėsite ant savo sūnų ir dukterų
ir taip išsinešite egiptiečių turtus."

4 Mozė sakė: „O jeigu jie netikės
manimi ir neklausys mano
balso, sakydami: „Tau nepasirodė
Viešpats"?"
2 Tuomet Viešpats paklausė jo: „Ką
laikai rankoje?" Jis atsakė: „Lazdą."
3 „Mesk žemėn!" – tarė Dievas. Jis
numetė ją, ir ji pavirto gyvate; Mozė
ėmė bėgti nuo jos.
4 Viešpats pasakė Mozei: „Ištiesk
savo ranką ir nutverk ją už uode-
gos!" Jis ištiesė savo ranką, nutvėrė
ją, ir ji pavirto lazda.
5 „Tai daryk, kad jie tikėtų, jog tau
pasirodė Viešpats, jų tėvų Dievas,
Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas."
6 Viešpats kalbėjo toliau ir liepė jam
įkišti ranką į savo užantį. Jis įkišo,
ir kai ištraukė ją, ranka buvo balta
nuo raupsų kaip sniegas.
7 „Vėl įkišk savo ranką į užantį!" –
tarė Dievas. Jis padarė, kaip buvo
liepta. Kai jis ištraukė ją, ji buvo
sveika.
8 „Jeigu jie netikės tavimi ir ne-
kreips dėmesio į pirmojo ženklo
įspėjimą, tai jie patikės kito ženklo
įspėjimu.
9 O jeigu jie netikės šiais dviem
ženklais ir neklausys tavo balso, tai
pasemk upės vandens ir išliek ant
žemės! Tada vanduo, kurį pasemsi
iš upės ir išliesi ant žemės, pavirs
krauju."
10 Mozė tarė Viešpačiui: „Viešpatie,
aš nesu iškalbingas: nebuvau toks

22 Iš 11,2; Iš 33,6; Job 27,17

4 SKYRIUS

5 Iš 3,6.15; Iš 4,31; Iš 19,9
6 Sk 12,10
7 Įst 32,39
8 Iš 7,6-13
9 Iš 7,19.20
10 Iš 3,11; Iš 4,1; Iš 6,12
11 Ps 94,9; Ps 146,8
12 Iz 50,4
13 Jn 1,3
14 Iš 4,27; Sk 11,1.33; Sk 26,59
15 Iš 4,12.30; Iš 7,1.2; Sk 23,5.12; Įst 5,31
16 Iš 7,1.2
18 Iš 2,21; Iš 3,1; Ts 18,6
19 Pr 46,3.6; Iš 2,15.23; Iš 3,1; Iš 18,1
20 Iš 18,2-5; Sk 20,8.9.11
21 Iš 3,20; Iš 7,3.13; Iš 9,12.35; Iš 10,1.20.27; Iš 11,9.10; Iš 14,4.8; Įst 2,30; Joz 11,20; 1 Sam 6,6; Iz 63,17; Jn 12,40; Rom 9,18
22 Iš 5,1; Iz 63,16; Iz 64,8; Jer 31,9; Oz 11,1; Rom 9,4; 2 Kor 6,16.18; Jok 1,18

anksčiau nei dabar, kai Tu prabilai
į savo tarną. Man sunku kalbėti ir
mano liežuvis pinasi."
11 Viešpats jam atsakė: „Kas sutvėrė
žmogaus burną? Kas padaro jį ne-
bylų, kurčią, matantį ar aklą? Argi
ne Aš, Viešpats?
12 Taigi dabar eik, o Aš būsiu su
tavo lūpomis ir tave pamokysiu, ką
kalbėti."
13 Jis atsakė: „Prašau, Viešpatie, siųsk
ką nors kitą!"
14 Tada Viešpats supykęs tarė: „Ži-
nau, kad tavo brolis Aaronas, levitas,
yra iškalbus, ir jis pasitiks tave. Tave
pamatęs, jis džiaugsis savo širdyje.
15 Tu kalbėsi jam ir įdėsi žodžius į jo
lūpas. Aš būsiu su tavo ir jo lūpomis
ir jus pamokysiu, ką turite daryti.
16 Jis kalbės už tave tautai. Jis bus
tavo lūpomis, o tu būsi jam vietoj
Dievo.
17 Pasiimk šitą lazdą, su kuria darysi
ženklus."
18 Mozė sugrįžo pas savo uošvį Jetrą
ir tarė jam: „Prašau, leisk man
sugrįžti į Egiptą pas savo brolius
ir pasižiūrėti, ar jie tebėra gyvi."
Jetras atsakė: „Eik ramybėje!"
19 Viešpats tarė Mozei Midjane:
„Sugrįžk į Egiptą! Nes visi, kurie
ieškojo tavo gyvybės, yra mirę."
20 Mozė pasiėmė žmoną ir sūnus,
užsodino juos ant asilo ir grįžo į
Egiptą; ir Dievo lazdą jis pasiėmė
į savo ranką.
21 Viešpats pasakė Mozei: „Kai
sugrįši į Egiptą, žiūrėk, kad pada-
rytum faraono akivaizdoje visus
stebuklus, kuriuos įdėjau į tavo
ranką. Bet Aš užkietinsiu jo širdį,
ir jis neišleis tautos.

22 Sakyk faraonui: „Taip kalba Vieš-
pats: „Izraelis yra mano pirmagimis
sūnus.
23 Aš tau sakau: išleisk mano sūnų,
kad jis man tarnautų; jei neišleisi jo,
nužudysiu tavo pirmagimį sūnų."
24 Pakeliui, nakvynės namuose, su-
tiko jį Viešpats ir norėjo nužudyti.
25 Tada Cipora, paėmusi aštrų akme-
nį, apipjaustė sūnų, numetė odelę
prie Mozės kojų ir tarė: „Tu esi mano
kraujo sužadėtinis!"
26 Ir Viešpats leido jam eiti. Tada
ji pasakė: „Kraujo sužadėtinis dėl
apipjaustymo."
27 Viešpats tarė Aaronui: „Eik į dy-
kumą pasitikti Mozės." Jis ėjo ir, su-
tikęs jį prie Dievo kalno, pabučiavo.
28 Mozė papasakojo Aaronui visus
Viešpaties, kuris jį siuntė, žodžius ir
apie visus ženklus, kuriuos Jis jam
įsakė daryti.
29 Mozė ir Aaronas nuėję surinko
visus izraelitų vyresniuosius.
30 Aaronas kalbėjo visus žodžius,
kuriuos Viešpats buvo kalbėjęs Mo-
zei, ir padarė ženklus tautos akyse.
31 Tauta patikėjo. Išgirdę, kad Vieš-
pats aplankė izraelitus ir pamatė jų
priespaudą, jie žemai nusilenkė ir
pagarbino Jį.

5 Mozė ir Aaronas atėję tarė farao-
nui: „Taip sako Viešpats, Izraelio
Dievas: „Išleisk mano tautą, kad jie
aukotų man dykumoje."
2 Faraonas atsakė: „Kas yra jūsų
Viešpats, kad klausyčiau Jo balso
ir išleisčiau Izraelį? Aš nepažįstu
Viešpaties ir neišleisiu Izraelio."
3 Jie sakė: „Hebrajų Dievas mus pa-
šaukė. Prašome, leisk mums keliauti

23 Iš 11,5; Iš 12,29; Ps 105,36; Ps 135,8; Ps 136,10
24 Pr 17,14; Pr 42,27; Iš 3,18; Iš 5,3; Sk 22,22
25 Pr 17,14; Iš 2,21; Iš 18,2; Joz 5,2.3
27 Iš 3,1; Iš 4,14; Iš 18,5; Iš 24,13
28 Iš 4,8.9.15.16
29 Iš 3,16; Iš 12,21
30 Iš 4,15.16
31 Pr 24,26; Pr 50,24; Iš 2,25; Iš 3,7.16.18; Iš 4,8.9; Iš 12,27; Iš 19,9; 1 Km 29,20

5 SKYRIUS
1 Iš 3,18; Iš 7,16; Iš 10,9
2 Iš 3,19; Iš 7,14; 2 Kar 18,35; 2 Km 32,14; Job 21,15
3 Iš 3,18; Iš 4,24; Iš 7,16; Iš 9,15; Sk 23,3
4 Iš 1,11; Iš 2,11; Iš 6,6
5 Iš 1,7.9
6 Iš 1,11; Iš 3,7; Iš 5,10.13.14
7 Iš 1,14
14 Iš 5,6; Iz 10,24

tris dienas į dykumą ir ten aukoti
Viešpačiui, mūsų Dievui, kad Jis
nebaustų mūsų maru ar kardu."
4 Egipto karalius jiems atsakė: „Moze
ir Aaronai, kodėl atitraukiate žmo-
nes nuo jų darbų? Eikite savo darbų
dirbti!
5 Matote, kiek daug žmonių yra
krašte, o jūs atitraukiate juos nuo
darbų."
6 Tą pačią dieną faraonas įsakė dar-
bų prievaizdams ir vadovams:
7 „Nebeduokite, kaip iki šiol, žmo-
nėms šiaudų plytoms gaminti: jie
patys tegul eina ir prisirenka šiaudų.
8 Tačiau reikalaukite iš jų tokio pat
plytų skaičiaus, kokį jie lig šiol pa-
gamindavo, jo nesumažinkite, nes
jie dykinėja ir todėl šaukia: „Išleisk
mus aukoti savo Dievui!"
9 Duokite jiems daugiau darbo; tegul
dirba ir nepaiso tuščių kalbų."
10 Darbų prievaizdai ir vadovai išėję
kalbėjo: „Taip sako faraonas: „Aš
nebeduosiu jums šiaudų.
11 Eikite ir rinkite, kur rasite! Ta-
čiau turėsite padaryti tiek, kiek ir
anksčiau."
12 Žmonės išsisklaidė po visą Egipto
šalį rinkti ražienų vietoje šiaudų.
13 Prievaizdai spaudė juos, sakyda-
mi: „Atlikite dienai skirtą darbą,
kaip anksčiau, kai gaudavote šiau-
dų."
14 Ir izraelitus, kuriuos faraono prie-
vaizdai buvo paskyrę darbų prižiū-
rėtojais, mušė, sakydami: „Kodėl
vakar ir šiandien nepagaminote nu-
statyto plytų kiekio kaip anksčiau?"
15 Izraelitų prižiūrėtojai atėjo verk-
dami ir skundėsi faraonui: „Kodėl
taip elgiesi su savo tarnais?

16 Šiaudų nebeduoda, o mums liepia
gaminti plytas. Be to, tavo tarnai dar
mušami, nors kalti dėl to yra tavo
žmonės.“
17 Jis atsakė: „Jūs vien tik dykinėja-
te. Todėl sakote: „Išleisk mus aukoti
Viešpačiui!“
18 Taigi dabar eikite, dirbkite! Šiau-
dų jums neduos, tačiau nustatytą
plytų kiekį privalote padaryti.“
19 Izraelitų prižiūrėtojai matė esą
patekę į sunkią padėtį, nes jiems
buvo pasakyta: „Nemažinkite die-
nai skirto plytų kiekio.“
20 Išėję iš faraono, jie susitiko Mozę
ir Aaroną, kurie jų laukė,
21 ir tarė jiems: „Viešpats tepažvel-
gia ir tegul teisia! Jūs sukėlėte fara-
ono bei jo tarnų neapykantą mums,
įduodami kardą į jų ranką, kad mus
išžudytų.“
22 Mozė kreipėsi į Viešpatį: „Vieš-
patie, kodėl taip piktai pasielgei
su šitais žmonėmis? Kodėl siuntei
mane?
23 Nuo to laiko, kai nuėjau pas fa-
raoną kalbėti Tavo vardu, jis dar
blogiau elgiasi su mano tauta. Tu
neišvadavai savo tautos.“

6 Viešpats atsakė Mozei: „Tu ma-
tysi, ką Aš padarysiu faraonui.
Stiprios rankos priverstas, jis išleis
juos; stiprios rankos priverstas, jis
išvarys juos iš savo šalies.“
2 Dievas kalbėjo Mozei: „Aš esu
Viešpats.
3 Aš pasirodžiau Abraomui, Izaokui
ir Jokūbui kaip Dievas Visagalis,
tačiau savo vardu „Viešpats“ jiems
neapsireiškiau.
4 Aš įtvirtinau su jais sandorą, no-
rėdamas jiems duoti Kanaano šalį,
kurioje jie buvo ateiviai.
5 Ir Aš išgirdau Izraelio vaikų, kuriuos
yra pavergę egiptiečiai, vaitojimą, ir
atsiminiau savo sandorą.
6 Todėl sakyk izraelitams, kad Aš
esu Viešpats; Aš jus išvesiu iš egip-
tiečių priespaudos, išlaisvinsiu iš
vergystės ir išgelbėsiu jus savo
ištiesta ranka ir dideliais teismais.
7 Aš jus priimsiu, kad būtumėte
mano tauta, ir Aš būsiu jūsų Dievas,
kad žinotumėte, jog esu Viešpats,
jūsų Dievas, kuris jus išvedė iš
egiptiečių vergijos.
8 Aš nuvesiu jus į šalį, kurią paža-
dėjau duoti Abraomui, Izaokui ir
Jokūbui; ją duosiu jums paveldėti,
nes Aš esu Viešpats!“
9 Mozė taip kalbėjo izraelitams, bet
jie neklausė jo dėl dvasios suspau-
dimo ir žiaurios vergystės.
10 Viešpats kalbėjo Mozei:
11 „Eik, sakyk Egipto faraonui, kad
jis išleistų izraelitus iš savo šalies!“
12 Mozė atsakė Viešpačiui: „Izraelitai
manęs neklauso, tai kaipgi manęs
klausys faraonas? Mano lūpos ne-
apipjaustytos.“
13 Ir Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaro-
nui, ir davė jiems įsakymą Izraelio
vaikams ir faraonui, Egipto karaliui,
kad išvestų Izraelio vaikus iš Egipto
šalies.
14 Šitie yra vyresnieji savo tėvų na-
muose. Izraelio pirmagimio Rubeno
sūnūs: Henochas, Paluvas, Hecronas
ir Karmis. Tai yra Rubeno giminės
šeimos.
15 Simeono sūnūs: Jemuelis, Jami-
nas, Ohadas, Jachinas, Coharas ir
kanaanietės sūnus Saulius. Tai yra
Simeono giminės šeimos.

21 Iš 6,9; Iš 14,11; Iš 15,24; Iš 16,2

6 SKYRIUS

1 Iš 3,19; Iš 12,31.33.39

3 Pr 17,1; Pr 28,3; Pr 35,9.11; Pr 48,3; Ps 68,4; Ps 83,18

4 Pr 12,7; Pr 15,18; Pr 17,4.7.8; Pr 26,3; Pr 28,4.13; Kun 25,23

5 Iš 2,24

6 Įst 6,12; Įst 7,8; Įst 26,8

7 Iš 5,4.5; Iš 29,45.46; 2 Sam 7,24

8 Pr 15,18; Pr 26,3

9 Iš 2,23; Iš 5,21

12 Jer 1,6

13 Įst 31,14

14 Pr 46,9

15 Pr 46,10; Sk 26,12

16 Šitie yra Levio sūnų vardai: Ger-
šonas, Kehatas ir Meraris. Levis
gyveno šimtą trisdešimt septynerius
metus.
17 Geršono sūnūs: Libnis ir Šimėjas.
18 Kehato sūnūs: Amramas, Iccha-
ras, Hebronas ir Uzielis. Kehatas
gyveno šimtą trisdešimt trejus
metus.
19 Merario sūnūs: Machlis ir Mušis.
Tai yra Levio giminė pagal savo
šeimas.
20 Amramas vedė savo tetą Joche-
bedą. Ji pagimdė Aaroną ir Mozę.
Amramas gyveno šimtą trisdešimt
septynerius metus.
21 Iccharo sūnūs: Korachas, Nefegas
ir Zichris.
22 Uzielio sūnūs: Mišaelis, Elicafa-
nas ir Sitris.
23 Aaronas vedė Elišebą, Aminada-
bo dukterį, Nachšono seserį. Ji pa-
gimdė Nadabą, Abihuvą, Eleazarą
ir Itamarą.
24 Koracho sūnūs: Asiras, Elkana ir
Abiasafas. Tai yra korachų šeimos.
25 Aarono sūnus Eleazaras vedė vie-
ną iš Putielio dukterų. Ji pagimdė
Finehasą. Šitie yra Levio giminės
šeimų vyresnieji.
26 Aaronas ir Mozė yra tie, kuriems
Viešpats įsakė išvesti izraelitus iš
Egipto šalies.
27 Jie yra tie, kurie kalbėjo faraonui,
Egipto karaliui, kad išvestų izraeli-
tus iš Egipto.
28 Viešpats kalbėjo Mozei Egipto
šalyje,
29 sakydamas: „Aš esu Viešpats!
Pasakyk faraonui, Egipto karaliui,
visa, ką tau kalbu."
30 Bet Mozė sakė Viešpaties aki-

16 Pr 46,11
17 1 Km 6,17
18 1 Km 6,2.
18
19 1 Km 6,19;
1 Km 23,21
20 Iš 2,1.2;
Sk 26,59
21 1 Km 6,
37.38
22 Kun 10,4
23 Iš 28,1;
Kun 10,1;
Rūt 4,19.20
24 Sk 26,11
25 Sk 25,7.11
26 Iš 7,4;
Iš 12,17.51
27 Ps 77,20
29 Iš 6,11;
Iš 7,2
30 Iš 4,10;
Iš 6,12

7 SKYRIUS

1 Iš 4,15.16
2 Iš 4,15
3 Iš 4,7; Iš
4,21; Iš 9,12;
Iš 11,9; Įst
4,34; Apd 7,36
4 Iš 3,19.20;
Iš 6,6; Iš 9,14;
Iš 10,1; Iš 11,9;
Iš 12,12
5 Iš 3,20;
Iš 6,6; Iš 7,17;
Iš 8,22;
Iš 9,15;
Iš 12,51;
Iš 14,4.18;
Ps 9,16
6 Iš 7,2
7 Sk 33,39; Įst
29,5; Įst 31,2;
Įst 34,7;
Apd 7,23.30
9 Iš 4,2.3.17;
Iš 10,1; Iz
7,11; Jn 2,18;
Jn 6,30
10 Iš 4,3;
Iš 7,9
11 Pr 41,8; Iš
7,22; Iš 8,7.18;
Dan 2,2;
2 Tim 3,8.9;
Apr 13,13.14

vaizdoje: „Aš esu neapipjaustyto-
mis lūpomis, kaip manęs klausys
faraonas?"

7 Viešpats tarė Mozei: „Aš tave
padariau dievu faraonui; tavo
brolis Aaronas bus tavo pranašas.
2 Tu sakysi visa, ką tau įsakau, o
tavo brolis Aaronas kalbės faraonui,
kad jis išleistų izraelitus iš savo
šalies.
3 Bet Aš užkietinsiu faraono širdį ir
padarysiu daug ženklų bei stebuklų
Egipto šalyje.
4 Tačiau faraonas jūsų neklausys,
kad galėčiau uždėti savo ranką ant
Egipto ir dideliais teismais išvesti
savo pulkus – savo tautą, Izraelio
vaikus, – iš Egipto žemės.
5 Tada egiptiečiai žinos, kad Aš esu
Viešpats, kai ištiesiu savo ranką
virš Egipto ir išvesiu izraelitus iš
jų žemės."
6 Mozė ir Aaronas padarė, kaip
Viešpats jiems įsakė.
7 Mozė buvo aštuoniasdešimties
metų, o Aaronas aštuoniasdešimt
trejų metų amžiaus, kai jie kalbėjo
faraonui.
8 Viešpats tarė Mozei ir Aaronui:
9 „Kai faraonas jums sakys: „Pada-
rykite stebuklą patvirtinimui", tai
sakyk Aaronui: „Imk lazdą ir mesk
ją prieš faraoną!" Tada ji pavirs
gyvate."
10 Mozė ir Aaronas atėjo pas faraoną
ir padarė taip, kaip Viešpats įsakė:
Aaronas metė savo lazdą prieš fara-
oną ir jo tarnus, ir ji pavirto gyvate.
11 Faraonas pasišaukė išminčių ir
burtininkų. Ir tie Egipto žyniai savo
kerais padarė tą patį:

12 kiekvienas jų numetė savo lazdą,
ir jos pavirto gyvatėmis. Tačiau
Aarono lazda prarijo jų lazdas.
13 Faraono širdis liko užkietėjusi,
ir jis jų neklausė, kaip Viešpats ir
buvo kalbėjęs.
14 Viešpats tarė Mozei: „Faraono šir-
dis tebėra užkietėjusi, jis nesutinka
išleisti tautos.
15 Rytoj anksti rytą nueik prie upės,
kai faraonas eis prie vandens, ir lauk
jo ten. Pasiimk tą lazdą, kuri buvo
pavirtusi gyvate.
16 Jam atėjus, sakyk: „Viešpats, heb-
rajų Dievas, mane siuntė pas tave,
sakydamas: „Išleisk mano tautą,
kad ji man tarnautų dykumoje.“
Tačiau tu ligi šiol nenorėjai klausyti.
17 Todėl taip sako Viešpats: „Iš to
pažinsi, kad Aš esu Viešpats. Štai
suduosiu mano rankoje esančia
lazda į upės vandenį, ir jis pavirs
krauju.
18 Upėje plaukiojančios žuvys išgaiš,
ir upė pradės taip dvokti, kad egip-
tiečiai nebegalės gerti jos vandens.“
19 Viešpats toliau kalbėjo Mozei:
„Sakyk Aaronui: „Imk lazdą ir iš-
tiesk savo ranką virš egiptiečių van-
denų, upių, perkasų, balų, vandens
tvenkinių. Vanduo pavirs krauju
visoje Egipto šalyje, net mediniuose
ir akmeniniuose induose!“
20 Mozė ir Aaronas taip padarė, kaip
Viešpats buvo įsakęs. Jis pakėlė
lazdą ir sudavė į upės vandenį, fa-
raonui ir jo tarnams matant. Visas
vanduo upėje pavirto krauju.
21 Upėje plaukiojančios žuvys iš-
gaišo. Vanduo ėmė taip dvokti, kad
egiptiečiai nebegalėjo gerti vandens
iš upės. Kraujas buvo visoje Egipto
žemėje.
22 Tą patį padarė ir egiptiečių žyniai
savo kerais. Faraono širdis liko
užkietėjusi, ir jis neklausė jų, kaip
Viešpats ir buvo sakęs.
23 Faraonas nusigręžė ir nuėjo į savo
namą. Jis viso to neėmė į širdį.
24 Egiptiečiai kasė upės pakraščiuo-
se šulinius, ieškodami geriamojo
vandens, nes jie nebegalėjo upės
vandens gerti.
25 Praėjo septynios dienos, kai Vieš-
pats buvo ištikęs upę.

8 Tada Viešpats tarė Mozei: „Eik
pas faraoną ir jam sakyk: „Taip
sako Viešpats: „Išleisk mano žmo-
nes, kad jie man tarnautų.
2 Jei nesutiksi jų išleisti, užleisiu
visą tavo kraštą varlėmis.
3 Upė knibždės varlių. Jos iš upės
atrėplios į tavo namus, į tavo mie-
gamąjį ir į tavo lovą, taip pat į tavo
tarnų ir tarnaičių namus, į tavo
krosnis ir į duonkubilius.
4 Per tave, tavo žmones ir visus tavo
tarnus rėplios varlės.“
5 Sakyk Aaronui: „Ištiesk savo
ranką su lazda ant upių, perkasų,
balų ir padaryk, kad varlės užplūstų
Egipto šalį!“
6 Aaronas ištiesė ranką ant Egipto
vandenų, ir varlės išrėpliojo ir už-
pildė Egipto kraštą.
7 Tą patį padarė žyniai savo kerais ir
iššaukė varles Egipto šalyje.
8 Faraonas, pasišaukęs Mozę ir
Aaroną, tarė: „Melskite Viešpatį,
kad Jis pašalintų varles nuo manęs
ir mano žmonių; tada išleisiu izra-
elitus aukoti Viešpačiui.“

14 Iš 8,15; Iš 10,1.20.27
15 Iš 2,5; Iš 4,2.3; Iš 7,10; Iš 8,20
16 Iš 3,12.13.18; Iš 4,22.23; Iš 5,1.3; Iš 8,1
17 Iš 4,9; Iš 5,2; Iš 7,5.20; Iš 10,2; Ps 9,16; Ez 25,17; Apr 11,6; Apr 16,4.6
18 Iš 7,24
19 Iš 8,5.6.16; Iš 9,22; Iš 10,12.21; Iš 14,21.26
20 Iš 17,5; Ps 78,44; Ps 105,29.30
21 Iš 7,18
22 Iš 3,19; Iš 7,3.11; Iš 8,7

8 SKYRIUS
1 Iš 3,12.18; Iš 4,23; Iš 5,1.3
2 Iš 7,14; Iš 9,2; Apr 16,13
3 Ps 105,30
5 Iš 7,19
6 Ps 78,45; Ps 105,30
7 Iš 7,11.22
8 Iš 8,28; Iš 9,28; Iš 10,8.17.24; Sk 21,7; 1 Kar 13,6

9 Mozė atsakė faraonui: „Paskirk
laiką, kada melsti už tave, tavo
tarnus ir tautą, kad varlės būtų pa-
šalintos nuo tavęs, iš tavo namų ir
kad jos tik upėje tepasiliktų."
10 Jis atsakė: „Rytoj." Mozė tarė:
„Tebūna, kaip sakai, kad žinotum,
jog nėra lygaus Viešpačiui, mūsų
Dievui!
11 Varlės pasišalins nuo tavęs, iš tavo
namų, nuo tavo tarnų ir tarnaičių,
jos tik upėje tepasiliks!"
12 Mozė ir Aaronas, grįžę iš farao-
no, meldė Viešpatį pašalinti varles,
kurias Jis buvo užleidęs faraonui.
13 Viešpats padarė, kaip Mozė prašė:
varlės išgaišo namuose, kiemuose ir
laukuose.
14 Jie suvertė jas į krūvas. Visa šalis
dvokė.
15 Faraonas, matydamas, kad atėjo
ramybė, užkietino savo širdį ir ne-
klausė, kaip Viešpats ir buvo sakęs.
16 Tada Viešpats tarė Mozei: „Liepk
Aaronui ištiesti lazdą ir suduoti į
žemės dulkes, kad jos pavirstų ma-
šalais visoje Egipto šalyje!"
17 Aaronas ištiesė ranką su lazda
ir sudavė į žemę. Tuoj mašalai
apniko žmones ir gyvulius. Visos
žemės dulkės virto mašalais Egipto
krašte.
18 Žyniai bandė tą patį padaryti savo
kerais, bet negalėjo. Mašalai apniko
žmones ir gyvulius.
19 Tada žyniai tarė faraonui: „Tai
Dievo pirštas!" Bet faraono širdis
buvo užkietinta, ir jis neklausė
jų, kaip Viešpats ir buvo sakęs.
20 Viešpats tarė Mozei: „Atsikelk
anksti rytą, prieik prie faraono, kai
jis eis prie vandens, ir pasakyk jam:
„Taip sako Viešpats: „Išleisk mano
žmones, kad jie man tarnautų!
21 Jei neišleisi mano tautos, užleisiu
musių ant tavęs, tavo tarnų, tavo
žmonių ir ant tavo namų taip, kad
egiptiečių namai ir visa žemė bus
pilna musių.
22 Bet tą dieną Aš atskirsiu Gošeno
kraštą, kuriame gyvena mano tauta.
Ten nebus musių, kad žinotum, jog
Aš esu visos žemės Viešpats.
23 Taip Aš atskirsiu savo ir tavo tautą.
Rytoj įvyks šitas ženklas."
24 Viešpats taip ir padarė. Dideli
musių spiečiai apniko faraono bei
jo tarnų namus ir visą Egipto šalį.
Musės vargino kraštą.
25 Faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aa-
roną, jiems tarė: „Eikite, aukokite
savo Dievui šioje šalyje!"
26 Mozė atsakė: „Netinka taip da-
ryti. Egiptiečiai bjaurisi tuo, ką au-
kosime Viešpačiui, savo Dievui. Jei
aukosime, kas egiptiečiams bjauru,
argi jie mūsų neužmuš akmenimis?
27 Tris dienas keliausime į dykumą
aukoti Viešpačiui, savo Dievui, kaip
Jis mums įsakė."
28 Faraonas atsakė: „Aš išleisiu jus
į dykumą aukoti Viešpačiui, savo
Dievui. Tik nenueikite labai toli!
Melskitės už mane!"
29 Mozė atsakė: „Iš tavęs išėjęs, mel-
siu Viešpatį, kad pašalintų muses
nuo tavęs, nuo tavo tarnų ir tarnaičių.
Tik kad vėl faraonas neapgautų,
neišleisdamas tautos Viešpačiui
aukoti!"
30 Mozė išėjo iš faraono ir meldė
Viešpatį.
31 Viešpats padarė, kaip Mozė prašė.
Jis pašalino muses nuo faraono,

10 Iš 9,14; Iš 15,11; Įst 4,35.39; Įst 33,26; 2 Sam 7,22; 1 Km 17,20; Ps 86,8; Iz 46,9; Jer 10,6.7
12 Iš 8,30; Iš 9,33; Iš 10,18; Iš 32,11; Jok 5,16-18
15 Iš 7,14.22; Iš 9,34; 1 Sam 6,6; Mok 8,11
17 Ps 105,31
18 Iš 7,11.12; Iš 8,7; Dan 5,8; 2 Tim 3,8.9
19 Iš 7,5; Iš 8,15; Iš 10,7; 1 Sam 6,3.9; Ps 8,3; Lk 11,20
20 Iš 3,18; Iš 4,23; Iš 5,1.3; Iš 7,15; Iš 8,1; Iš 9,13
22 Pr 50,8; Iš 7,5.17; Iš 9,4.6.26.29; Iš 10,2.23; Iš 11,6.7; Iš 12,13; Iš 14,4
23 Iš 4,8; Iš 9,4; Iš 11,7
24 Ps 78,45; Ps 105,31
26 Pr 43,32; Pr 46,34; Įst 7,25.26; Įst 12,31
27 Iš 3,12.18; Iš 5,3
28 Iš 8,8.15. 29.32; Iš 9,28; 1 Kar 13,6
29 Iš 8,8.15
30 Iš 8,12

nuo jo tarnų ir žmonių taip, kad nė
vienos nebeliko.
32 Bet ir šįkart faraonas užkietino
savo širdį ir neišleido tautos.

9 SKYRIUS

9 Viešpats sakė Mozei: „Eik pas
faraoną ir jam sakyk: „Taip sako
Viešpats, hebrajų Dievas: „Išleisk
mano žmones, kad jie man tarnautų!
2 Jei jų neišleisi ir nepaliausi jų
laikęs,
3 Viešpaties ranka bus ant tavo lauke
besiganančių gyvulių: arklių, asilų,
kupranugarių, avių ir galvijų – bus
labai sunkus maras.
4 Viešpats atskirs izraelitų ir egip-
tiečių gyvulius; niekas nežus, kas
priklauso izraelitams.“
5 Ir Viešpats paskyrė laiką, saky-
damas: „Rytoj Viešpats tai įvykdys
krašte!“
6 Kitą rytą Viešpats įvykdė tai: visi
egiptiečių gyvuliai nugaišo, bet
iš izraelitų gyvulių nepražuvo nė
vienas.
7 Faraonas pasiuntė pasižiūrėti.
Pasirodė, kad izraelitų gyvulių nė
vienas nebuvo nugaišęs. Tačiau
faraono širdis liko kieta, ir jis neiš-
leido tautos.
8 Tada Viešpats tarė Mozei ir Aaro-
nui: „Imkite pilnas saujas pelenų iš
krosnies, ir Mozė teberia juos į orą
faraono akivaizdoje.
9 Jie taps dulkėmis visoje Egipto
šalyje, ir ant žmonių bei gyvulių
iškils votys su pūslėmis.“
10 Jie pasiėmė pelenų iš krosnies ir,
atsistoję prieš faraoną, išbėrė juos
į orą. Ir atsirado votys ant žmonių
ir gyvulių.
11 Žyniai negalėjo pasirodyti Mo-
zei, nes votys buvo ant jų ir visų
egiptiečių.
12 Tačiau Viešpats užkietino faraono
širdį, ir jis neklausė jų, kaip Vieš-
pats ir buvo sakęs Mozei.
13 Tada Viešpats tarė Mozei: „Atsikelk
anksti rytą, nueik pas faraoną ir
sakyk: „Taip sako Viešpats, hebrajų
Dievas: „Išleisk mano tautą man
tarnauti.
14 Nes šį kartą Aš siųsiu įvairias
negalias ir vargus tau, tavo tarnams
ir tavo žmonėms, kad žinotum, jog
nėra man lygaus visoje žemėje.
15 Aš galėjau ištiesti savo ranką ir
ištikti tave ir tavo tautą maru, kad
būtumėte visi pranykę nuo žemės
paviršiaus.
16 Bet Aš tam išaukštinau tave, kad
parodyčiau savo galią ir mano var-
das būtų skelbiamas visoje žemėje.
17 Tu vis dar didžiuojiesi prieš mano
tautą ir neišleidi jos.
18 Rytoj apie šitą laiką kris labai
smarki kruša, kokios nėra buvę
Egipte nuo jo įsikūrimo dienos.
19 Taigi dabar siųsk žmones surink-
ti iš lauko gyvulius ir visa, kas tau
priklauso. Visi žmonės ir gyvuliai,
kurie bus lauke ir nebus parvesti
namo, krušai krintant, pražus.“
20 Faraono tarnai, kurie bijojo Vieš-
paties, sugabeno į namus savo tar-
nus ir gyvulius.
21 O kas nekreipė dėmesio į Vieš-
paties žodį, paliko savo tarnus ir
gyvulius lauke.
22 Viešpats tarė Mozei: „Ištiesk
savo ranką, kad kristų kruša visoje
Egipto šalyje: ant žmonių, gyvulių
ir visos laukų augmenijos.“

32 Iš 4,21; Iš 8,8.15; Ps 52,2
9 SKYRIUS
1 Iš 4,23; Iš 7,16; Iš 8,1
2 Iš 8,2
3 Iš 7,4; 1 Sam 5,6; Ps 39,10; Apd 13,11
4 Iš 8,22
6 Iš 9,19.20. 25; Ps 78,48.50
7 Iš 7,14; Iš 8,32
9 Apr 16,2
10 Įst 28,27
11 Iš 8,18.19; Job 2,7
12 Iš 4,21; Iš 7,13
13 Iš 8,20; Iš 9,1
14 Iš 8,10
15 Iš 3,20; Iš 5,3; Iš 7,5
16 Iš 7,4.5; Iš 10,1; Iš 11,9; Iš 14,17; 1 Kar 8,43; Rom 9,17.18
20 Iš 8,19; Iš 10,7; Pat 13,13
22 Apr 16,21

23 Mozė ištiesė lazdą, ir Viešpats
pasiuntė perkūniją, krušą ir žaibus.
Viešpats siuntė krušą į visą Egipto
žemę.
24 Kruša susimaišė su žaibais ir buvo
tokia smarki, kokios Egipto šalis
nebuvo mačiusi.
25 Kruša išmušė Egipto šalyje visa,
kas buvo lauke: žmones, gyvulius,
augalus ir medžius.
26 Tik Gošeno krašte, kur gyveno
izraelitai, nebuvo krušos.
27 Faraonas, pasišaukęs Mozę ir Aa-
roną, jiems kalbėjo: „Aš nusidėjau!
Viešpats yra teisus, o aš ir mano
tauta esame nusikaltę.
28 Melskite Viešpatį, kad liautųsi
stipri perkūnija ir kruša! Aš jus
išleisiu ir daugiau nebesulaikysiu.“
29 Mozė jam atsakė: „Kai tik išeisiu
iš miesto, pakelsiu rankas į Viešpatį.
Tada perkūnija ir kruša liausis, kad
žinotum, jog Viešpačiui priklauso
visa žemė.
30 Bet aš žinau, kad nei tu, nei tavo
tarnai dar nesibijote Viešpaties Die-
vo.“
31 Linus ir miežius kruša išmušė,
nes miežiai buvo išplaukę ir linai
jau žydėjo.
32 Bet kviečių ir rugių neišmušė, nes
jie vėliau pribręsta.
33 Mozė išėjo nuo faraono iš miesto
ir iškėlė rankas į Viešpatį: perkūnija
ir kruša liovėsi, lietus nustojo lijęs.
34 Bet faraonas, matydamas, kad
liovėsi lietus, kruša ir perkūnija,
vėl nusidėjo ir užkietino savo širdį
kartu su savo tarnais.
35 Faraono širdis pasiliko užkietė-
jusi, ir jis neišleido Izraelio vaikų,
kaip Viešpats ir buvo sakęs Mozei.

23 Joz 10,11
25 Ps 78,47.48; Ps 105,32.33
26 Iš 8,22.23; Iš 9,4.6; Iš 10,23; Iš 11,7; Iš 12,13
27 Iš 8,8; Iš 9,34; Iš 10,16.17; 2 Km 12,6
28 Iš 8,8.25.28; Iš 10,8.17.24;
29 Ps 24,1; Iz 1,15
30 Iz 26,10
31 Rūt 1,22; Rūt 2,23
33 Iš 8,12; Iš 9,29
35 Iš 4,21

10 SKYRIUS
1 Iš 7,4; Iš 9,16; Jn 12,40
2 Iš 7,5.17; Iš 8,22; Jl 1,3
3 Iš 4,23; Iš 8,1; Iš 9,1; 1 Kar 21,29; 2 Km 34,27; Job 42,6; Jok 4,10; 1 Pt 5,6
4 Pat 30,27; Apr 9,3
5 Iš 9,32; Jl 1,4; Jl 2,25
6 Iš 8,3.21
7 Iš 7,5; Iš 8,19; Iš 9,20; Iš 12,33; Iš 23,33; Joz 23,13; 1 Sam 18,21; Mok 7,26; 1 Kor 7,35
9 Iš 5,1; Iš 7,16

10 Viešpats tarė Mozei: „Eik pas
faraoną, nes Aš užkietinau jo
ir jo tarnų širdis, kad padaryčiau
šituos ženklus tarp jų
2 ir kad galėtum papasakoti savo
vaikams ir vaikų vaikams, ką Aš
padariau Egipte ir kokius ženklus
parodžiau tarp jų, kad žinotumėte,
jog Aš esu Viešpats.“
3 Mozė ir Aaronas atėjo pas faraoną
ir jam kalbėjo: „Taip sako Viešpats,
hebrajų Dievas: „Ar ilgai dar tu
nenusižeminsi prieš mane? Išleisk
mano žmones, kad jie man tarnautų!
4 Jei neišleisi mano tautos, rytoj
užleisiu skėrius ant tavo krašto.
5 Jie taip apdengs šalį, kad nesi-
matys žemės; jie nuės išlikusį nuo
krušos derlių, nugrauš kiekvieną
žaliuojantį medį;
6 jų bus pilni tavo namai, tavo tarnų
namai ir visų egiptiečių namai, kaip
to dar nėra matę tavo tėvai ir seneliai
per visą savo amžių.“ Po to Mozė
apsisuko ir išėjo iš faraono namų.
7 Tada faraono tarnai kalbėjo savo
valdovui: „Ar ilgai mes kentėsime?
Išleisk tuos žmones, kad jie tarnautų
Viešpačiui, savo Dievui! Ar dar
nematai, kad Egiptas žūva?“
8 Mozė ir Aaronas buvo pašaukti
pas faraoną. Jis tarė jiems: „Eikite,
tarnaukite Viešpačiui, savo Dievui!
Bet kas yra tie, kurie eis?“
9 Mozė atsakė: „Eisime visi: jauni-
mas ir seneliai, sūnūs ir dukterys,
avys ir galvijai. Mes švęsime šventę
Viešpačiui.“
10 Jis atsakė jiems: „Tebūna Viešpats
su jumis – jei išleisiu jus ir jūsų vai-
kus! Aišku, kad jūs sumanėte pikta!

11 Taip nebus. Eikite vieni vyrai ir
aukokite Viešpačiui, nes to juk jūs
ir prašėte!“ Ir juos išvarė iš faraono
akivaizdos.
12 Tada Viešpats tarė Mozei: „Ištiesk
savo ranką ant Egipto šalies, kad
skėriai apniktų ir nugraužtų visus
šalies augalus ir visa, kas dar liko
nuo krušos!“
13 Mozė ištiesė lazdą. Viešpats leido
rytų vėjui pūsti visą dieną ir naktį.
Rytmečiui išaušus, rytų vėjas atnešė
skėrius.
14 Skėriai nusileido visoje Egipto
šalyje. Jų buvo tiek, kiek niekad
nėra buvę ir jų tiek nebus ateityje.
15 Jie taip užplūdo visą kraštą, kad
apdengė visą žemę. Jie nugraužė visus
augalus ir medžių vaisius, išlikusius
nuo krušos, kad nieko žaliuojančio
nebeliko visoje Egipto šalyje.
16 Tada faraonas skubiai pasišaukė
Mozę ir Aaroną ir tarė: „Nusidėjau
Viešpačiui, jūsų Dievui, ir jums!
17 Prašau, atleiskite man dar kartą
mano nusikaltimą ir melskite Vieš-
patį, savo Dievą, kad Jis pašalintų
nuo manęs šitą mirtį.“
18 Mozė išėjo iš faraono ir meldė
Viešpatį.
19 Viešpats sukėlė labai smarkų
vakarų vėją, kuris skėrius nupūtė
į Raudonąją jūrą; nė vieno skėrio
nebeliko visoje Egipto šalyje.
20 Tačiau Viešpats užkietino faraono
širdį, ir jis neišleido izraelitų.
21 Viešpats tarė Mozei: „Ištiesk savo
ranką, kad tamsa apgaubtų visą Egipto
šalį, tamsa, kurią galima būtų pajusti.“
22 Mozė ištiesė savo ranką, ir tirš-
čiausia tamsa tris dienas buvo visa-
me Egipto krašte.

11 Iš 10,28
12 Iš 7,19; Iš 10,5.15
14 Įst 28,38; Ps 78,46; Ps 105,34; Jl 1,4.7; Jl 2,1-11; Apr 9,3
15 Iš 10,5; Ps 105,35
16 Iš 8,8; Iš 9,27
17 Iš 8,8.28; Iš 9,28; 1 Kar 13,6
18 Iš 8,30
19 Jl 2,20
20 Iš 4,21; Iš 10,1; Iš 11,10
21 Iš 9,22
22 Iš 3,18; Ps 105,28; Apr 16,10
23 Iš 8,22.23
24 Iš 8,8.25; Iš 10,8.10
26 Iš 10,9
27 Iš 4,21; Iš 10,1.20; Iš 14,4.8
28 Iš 10,11
29 Iš 11,8; Hbr 11,27

11 SKYRIUS
1 Iš 6,1; Iš 12,31.33.39; Iš 12,39
2 Iš 3,22; Iš 12,35.36
3 Iš 3,21; Iš 12,36; Įst 34,10-12
4 Iš 12,12.23.29

23 Tris dienas žmonės negalėjo
matyti vienas kito ir pajudėti iš
vietos. Tačiau izraelitų namuose
buvo šviesu.
24 Tada faraonas, pasišaukęs Mozę,
tarė: „Eikite, tarnaukite Viešpačiui!
Tik jūsų avys ir galvijai tepasilieka!
O jūsų vaikai teeina su jumis!“
25 Mozė atsakė: „Privalai mums
duoti atnašas ir deginamąsias aukas,
kad mes galėtume aukoti Viešpa-
čiui, mūsų Dievui.
26 Mūsų visi gyvuliai eis su mumis;
nepaliksime nė kanopos. Nes iš jų
privalome imti auką Viešpačiui,
savo Dievui. Mes net nežinome, ko
mums reikės Viešpaties aukai, kol
ten nenuėjome.“
27 Tačiau Viešpats užkietino faraono
širdį, ir jis nesutiko jų išleisti.
28 Ir faraonas tarė: „Šalin nuo manęs!
Saugokis! Nebepasirodyk daugiau
mano akyse, nes tą dieną, kurią
pasirodysi, mirsi!“
29 Mozė atsakė: „Tebūna, kaip pa-
sakei! Daugiau nebepasirodysiu.“

11 Viešpats tarė Mozei: „Dar vie-
ną bausmę užleisiu faraonui
ir Egiptui. Po to jis išleis jus, netgi
varyte išvarys!
2 Kalbėk žmonėms, kad kiekvienas
vyras iš savo kaimyno ir kiekviena
moteris iš savo kaimynės paprašytų
sidabrinių ir auksinių daiktų.“
3 Viešpats suteikė izraelitams ma-
lonę egiptiečių akyse. Be to, Mozė
buvo labai žymus vyras Egipto
šalyje, faraono tarnų ir tautos akyse.
4 Tada Mozė kalbėjo: „Taip sako
Viešpats: „Apie vidurnaktį Aš per-
eisiu Egiptą.

5 Tada mirs visi pirmagimiai, pra-
dedant faraono, sėdinčio soste,
pirmagimiu ir baigiant pirmagimiu
vergės, esančios prie girnų, ir visi
gyvulių pirmagimiai.
6 Visoje Egipto šalyje kils verksmas,
kokio nėra buvę ir kokio daugiau
nebus.
7 Bet nei prieš vieną izraelitą ar jo
gyvulį nė šuo nesulos, kad žinotu-
mėte, jog Viešpats daro skirtumą
tarp egiptiečių ir izraelitų."
8 Tada tavo tarnai ateis ir, nusilenkę
prieš mane, sakys: „Išeik tu ir visi
tavo žinioje esantys žmonės!" Ir tada
aš išeisiu." Mozė išėjo iš faraono
degdamas pykčiu.
9 Tada Viešpats tarė Mozei: „Farao-
nas jūsų neklausys, kad Aš galėčiau
padaryti daugiau stebuklų Egipte."
10 Mozė ir Aaronas padarė visus
šituos stebuklus faraonui matant.
Tačiau Viešpats taip užkietino fara-
ono širdį, kad jis neišleido izraelitų
iš savo šalies.

12 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aa-
ronui Egipto šalyje:
2 „Šitas mėnuo tebūna jums pirma-
sis metų mėnuo.
3 Pasakykite visiems izraelitams,
kad šito mėnesio dešimtąją dieną
jie paimtų po avinėlį savo tėvų na-
mams, po vieną avinėlį kiekvienai
šeimai.
4 O jei šeima yra per maža avinėlį
suvalgyti, tepaima kartu su savo
artimiausiu kaimynu, kad susidary-
tų tiek asmenų, kiek gali suvalgyti
avinėlį.
5 Avinėlis privalo būti be trūkumų,
metinis patinėlis; paimsite jį iš avių
ar ožkų.
6 Laikykite jį iki šio mėnesio ketu-
rioliktos dienos; kiekviena Izraelio
tautos šeima turi jį papjauti tos die-
nos vakare.
7 Jo krauju patepkite abi durų stak-
tas ir skersinį tų namų, kuriuose
valgysite avinėlį.
8 Tą naktį valgykite mėsą, keptą
ant ugnies, su nerauginta duona ir
karčiomis žolėmis.
9 Jūs neturite jos valgyti žalios ar
išvirtos vandenyje, tik keptą ugnyje,
taip pat galvą, kojas ir vidurius.
10 Nieko iš jo nepalikite iki ryto. O
kas paliks ligi ryto, tą sudeginkite.
11 Valgykite jį paskubomis, susijuo-
sę strėnas, apsiavę, laikydami lazdą
rankoje; tai Viešpaties Pascha.
12 Tą naktį pereisiu visą Egipto šalį ir
išžudysiu visus pirmagimius, žmo-
nes ir gyvulius; ir visiems Egipto
dievams įvykdysiu teismą. Aš –
Viešpats!
13 O kraujas ant namų bus ženklas,
kur jūs gyvenate. Pamatęs kraują,
aplenksiu jus, kad Egipto šalies
bausmė nepaliestų jūsų.
14 Ta diena tebūna jums atmintina
diena; jūs privalote ją švęsti kaip
šventę Viešpačiui per kartų kartas.
15 Septynias dienas valgysite nerau-
gintą duoną. Jau pirmąją dieną
pašalinkite raugą iš savo namų, nes
kiekvienas, kuris valgys raugintą
maistą nuo pirmosios iki septintosios
dienos, bus išnaikintas iš Izraelio.
16 Pirmąją dieną susirinkite šventei,
taip pat ir septintąją. Jokio darbo neva-
lia dirbti tomis dienomis, išskyrus tai,
ko reikia kiekvieno žmogaus maistui.

5 Iš 4,23; Iš 12,12.29
6 Iš 10,14; Iš 12,30
7 Iš 8,22; Joz 10,21
8 Iš 12,31-33; Hbr 11,27
9 Iš 3,19; Iš 7,3.4; Iš 9,16; Iš 10,1
10 Rom 2,5

12 SKYRIUS
2 Įst 16,1
3 Joz 4,19
5 1 Pt 1,19
6 Kun 23,5
8 Sk 9,12; Įst 16,7; 1 Kor 5,8
9 Įst 16,7
10 Iš 16,19; Iš 23,18; Iš 34,25
11 Iš 12,13. 21.27.43
12 Iš 6,2; Iš 11,4.5; Sk 33,4
14 Iš 12,17. 24; Iš 13,9.10; Kun 23,4.5
15 Pr 17,14; Kun 23,6
16 Kun 23,2. 7.8

17 Jūs švęsite Neraugintos duonos
šventę per kartų kartas, nes tą dieną Aš
išvedžiau jūsų pulkus iš Egipto šalies.
18 Pirmojo mėnesio keturioliktos
dienos vakare pradėsite valgyti
neraugintą duoną ir valgysite iki
dvidešimt pirmosios dienos vakaro.
19 Septynias dienas nebus raugo
jūsų namuose, nes kiekvienas, kuris
valgys ką nors raugінto, bus išnai-
kintas iš Izraelio, ar jis būtų ateivis,
ar vietinis gyventojas.
20 Nieko raugінto jūs nevalgysite.
Savo namuose valgysite neraugintą
duoną."
21 Tada Mozė sušaukė visus Izraelio
vyresniuosius ir jiems tarė: „Eikite,
imkite avinėlį savo šeimoms ir pjau-
kite jį Paschai.
22 Po to imkite yzopo ryšulėlį ir, pa-
mirkę dubenyje su krauju, patepkite
juo abi durų staktas ir skersinį; nė
vienas jūsų teneišeina iki ryto iš
savo namų!
23 Nes Viešpats pereis, žudydamas
egiptiečius; pamatęs kraują ant abie-
jų durų staktų ir skersinio, aplenks
ir neleis žudytojui įeiti į jūsų namus.
24 Tai bus įstatas jums ir jūsų vai-
kams per amžius.
25 Kai atvyksite į šalį, kurią Vieš-
pats jums duos, kaip Jis pažadėjo,
laikykitės šitų nuostatų.
26 Kai jūsų vaikai klaus: „Ką reiškia
šitos apeigos?",
27 atsakykite: „Tai yra Paschos auka
Viešpačiui, kuris aplenkė izraelitų
namus Egipte, kai Jis išžudė egip-
tiečius ir išlaisvino mūsų namus."
Tada žmonės nusilenkė ir pagarbino
Viešpatį.
28 Izraelitai ėjo ir padarė, kaip Vieš-
pats įsakė Mozei ir Aaronui.

17 Iš 12,14; Iš 13,3.10; Sk 33,1
18 Kun 23, 5-8
19 Iš 12,15; Iš 23,15; Iš 34,18
21 Iš 3,16; Sk 9,4; Hbr 11,28
22 Iš 12,7; Hbr 11,28
23 Iš 11,4; Iš 12,12.13; Iš 24,8; Hbr 11,28; Apr 7,3; Apr 9,4
24 Iš 12,14. 17; Iš 13,5.10
25 Iš 3,8.17
26 Iš 10,2; Iš 13,8.14.15
27 Iš 4,31; Iš 12,11
28 Hbr 11,28
29 Iš 9,6; Iš 11,4.5; Sk 8,17; Sk 33,4
31 Iš 8,25; Iš 10,9.28.29; Iš 11,1
32 Iš 10,9.26
33 Iš 10,7; Ps 105,38
35 Iš 3,21.22; Iš 11,2.3
36 Pr 15,14; Iš 3,21
37 Pr 47,11; Iš 38,26; Sk 33,3.5
38 Sk 11,4; Įst 3,19
39 Iš 6,1; Iš 11,1; Iš 12,31-33
40 Apd 7,6

29 Vidurnaktį Viešpats išžudė visus
pirmagimius Egipto šalyje, prade-
dant faraono, kuris sėdėjo soste,
pirmagimiu, baigiant pirmagimiu
kalinio, sėdinčio kalėjime, ir visus
gyvulių pirmagimius.
30 Naktį atsikėlė faraonas, jo tarnai
ir visi egiptiečiai. Ir kilo didelis
verksmas Egipte, nes nebuvo namų,
kuriuose nebūtų mirusio.
31 Tą naktį faraonas, pasišaukęs
Mozę ir Aaroną, tarė: „Išeikite iš
mano krašto, jūs ir izraelitai! Eikite,
tarnaukite Viešpačiui, kaip sakėte.
32 Pasiimkite avis ir galvijus, kaip
sakėte! Eikite ir palaiminkite mane
taip pat!"
33 Egiptiečiai ragino tautą skubiai
išeiti iš jų šalies, sakydami: „Mes
visi išmirsime!"
34 Žmonės ėmė ant pečių dar neįrū-
gusią tešlą duonkubiliuose, įvyniotą
į apsiaustus.
35 Ir izraelitai padarė, kaip Mozė buvo
sakęs; jie paprašė iš egiptiečių sidabri-
nių bei auksinių daiktų ir drabužių.
36 Viešpats suteikė izraelitams malonę
egiptiečių akyse, ir šie patenkino jų
prašymą. Taip jie apiplėšė egiptiečius.
37 Apie šeši šimtai tūkstančių vyrų iš
Izraelio sūnų, neskaičiuojant vaikų,
išėjo iš Ramzio į Sukotą.
38 Taip pat daugybė kitų žmonių ėjo
su jais ir didelės kaimenės avių bei
galvijų.
39 Jie kepė iš tešlos, kurią išsinešė
iš Egipto, neraugintus papločius.
Ji dar nebuvo įrūgusi, nes jie buvo
skubiai išvaryti iš Egipto ir nespėjo
pasigaminti maisto kelionei.
40 Izraelitai pragyveno Egipte ketu-
ris šimtus trisdešimt metų.

41 Praėjus keturiems šimtams trisde-
šimčiai metų, vieną dieną visi Vieš-
paties pulkai iškeliavo iš Egipto.
42 Ta naktis, kurią juos išvedė iš
Egipto krašto, yra Viešpaties šventė.
Izraelitai privalo tą naktį švęsti per
kartų kartas.
43 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
„Šitas yra Paschos įstatymas: jokiam
svetimšaliui nevalia Paschos valgyti.
44 Tačiau pirktas vergas turi teisę ją
valgyti tada, kai jį apipjaustai.
45 Svetimšaliui ir samdiniui negali-
ma jos valgyti.
46 Ji turi būti valgoma namuose.
Nevalia mėsos išnešti iš namų ir
neleidžiama sulaužyti jokio kaulo.
47 Visa Izraelio tauta privalo ją
švęsti.
48 Jei ateivis apsistotų pas tave ir
norėtų švęsti Paschą, tai visi jo vyrai
privalo būti apipjaustyti. Tuo atveju
leidžiama jam švęsti Paschą, ir jis
bus tarsi vietinis šalies gyventojas.
Bet niekam neapipjaustytam neleis-
tina jos valgyti.
49 Tas pats įstatymas galioja ir pas
jus gimusiam, ir ateiviui, apsigyve-
nusiam tarp jūsų.“
50 Izraelitai darė, kaip Viešpats įsakė
Mozei ir Aaronui.
51 Tą dieną Viešpats išvedė izraelitų
pulkus iš Egipto šalies.

13

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Pašvęsk man visus pirmagimius:
ar jie būtų žmonių, ar gyvulių. Jie –
mano.“
3 Mozė kalbėjo tautai: „Atsiminkite
šitą dieną, kurią išėjote iš Egipto, iš
vergijos namų. Savo rankos galybe
Viešpats jus išvedė, todėl nevalgy-
kite nieko rauginto.
4 Šiandien, abibo mėnesį, jūs išėjote.
5 Kai Viešpats tave įves į kanaaniečių,
hetitų, amoritų, hivų ir jebusiečių
šalį, plūstančią pienu ir medumi,
kurią tau duoti Jis prisiekė tavo
tėvams, tu privalai švęsti tą šventę
šį mėnesį.
6 Septynias dienas valgysi neraugin-
tą duoną, septintą dieną bus šventė
Viešpačiui.
7 Neraugintą duoną privalai valgyti
septynias dienas, ir nei pas tave, nei
tavo gyvenamose vietose neturi būti
raugintos duonos.
8 Tą dieną tu sakysi savo sūnui: „Tai
daroma dėl to, ką Viešpats padarė
išvesdamas mane iš Egipto.“
9 Tai bus kaip ženklas tau ant ran-
kos ir prisiminimas ant kaktos,
kad Viešpaties įstatymas būtų tavo
lūpose. Juk galinga ranka Viešpats
tave išvedė iš Egipto.
10 Vykdyk šitą nurodymą kasmet
skirtu laiku.
11 Kai Viešpats tave įves į kanaanie-
čių šalį, kaip Jis prisiekė tau ir tavo
tėvams, ir ją tau atiduos,
12 tai kiekvieną savo pirmagimį
atskirsi Viešpačiui ir kiekvieną
gyvulių pirmagimį. Vyriškos lyties
pirmagimiai priklauso Viešpačiui.
13 Kiekvieną pirmagimį asilaitį pri-
valai išpirkti ėriuku, bet jei neišpirk-
si, užmušk jį. Kiekvieną savo žmonių
pirmagimį sūnų privalai išpirkti.
14 Kai ateityje tavo sūnus paklaus:
„Ką tai reiškia?“, jam atsakyk: „Ga-
linga ranka Viešpats mus išvedė iš
Egipto, iš vergijos namų.
15 Kai faraonas užsikietino ir ne-

41 Iš 3,8.10; Iš 6,6; Iš 7,4
42 Įst 16,1.6
43 Sk 9,14
44 Pr 17,12.13
45 Kun 22,10
46 Jn 19,33.36
47 Iš 12,6
48 Sk 9,14
49 Sk 15,15.16
51 Iš 6,26; Iš 12,41; Iš 20,2

13 SKYRIUS
2 Lk 2,23
3 Iš 3,20; Iš 6,1; Iš 12,8.19; Įst 16,3
4 Iš 12,2; Iš 23,15; Iš 34,18
5 Pr 17,8; Iš 3,8.17; Iš 6,8; Iš 12,25.26
6 Iš 12,15-20
7 Iš 12,19
8 Iš 10,2; Iš 12,26; Iš 13,14
9 Įst 6,8; Įst 11,18
10 Iš 12,14.24
11 Iš 13,5; Sk 21,3
12 Kun 27,26
13 Iš 34,20; Sk 3,46.47; Sk 18,15.16
14 Iš 13,3.9; Įst 6,20
15 Iš 12,29

norėjo mūsų išleisti, Viešpats nužudė
visus pirmagimius Egipto šalyje, tiek
žmonių, tiek gyvulių pirmagimius.
Todėl aš aukoju Viešpačiui kiekvie-
ną vyriškos lyties pirmagimį, bet
kiekvieną savo vaikų pirmagimį
išperku."
16 Tai bus kaip ženklas ant tavo ran-
kos ir prisiminimas ant tavo kaktos,
nes savo galinga ranka Viešpats
mus išvedė iš Egipto."
17 Kai faraonas išleido žmones, Dievas
jų nevedė filistinų šalies keliu, nors tai
būtų buvę arčiausiai. Nes Dievas sakė:
„Kad išvydę karą žmonės nepradėtų
gailėtis ir nesugrįžtų į Egiptą."
18 Dievas vedė tautą aplinkiniu dy-
kumų keliu, Raudonosios jūros link.
Izraelitai išėjo iš Egipto apsiginklavę.
19 Mozė paėmė su savimi Juozapo
kaulus, nes jis buvo prisaikdinęs iz-
raelitus, sakydamas: „Dievas tikrai
jus aplankys, ir jūs išnešite iš čia
mano kaulus."
20 Jie keliavo iš Sukoto ir pasistatė
stovyklą Etame, dykumos pakraštyje.
21 Viešpats ėjo pirma jų dieną debe-
sies stulpe, rodydamas kelią, o naktį
ugnies stulpe, šviesdamas jiems,
kad jie galėtų keliauti dieną ir naktį.
22 Jis nepatraukė nuo jų debesies
stulpo dieną, nė ugnies stulpo naktį.

14

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk izraelitams, kad jie apsi-
stotų ties Pi Hahirotu, tarp Migdolo
ir jūros. Priešais Baal Cefoną pasi-
statykite stovyklą prie jūros.
3 Tada faraonas sakys apie jus: „Jie
pasiklydo krašte, dykumos juos
sulaiko!"
4 Aš užkietinsiu faraono širdį, ir
jis jus vysis. Aš būsiu pašlovintas
per faraoną ir visą jo kariuomenę,
kad egiptiečiai žinotų, jog Aš esu
Viešpats." Jie taip ir padarė.
5 Egipto karaliui pranešė, kad tauta
pabėgo. Tada faraono bei jo tarnų
širdys atsisuko prieš šitą tautą ir jie
kalbėjo: „Ką padarėme, išleisdami
Izraelį, kad mums nebetarnautų?"
6 Jis paruošė savo vežimą ir pasiėmė
savo žmones su savimi.
7 Jis pasiėmė šešis šimtus rinktinių
kovos vežimų ir paskyrė jiems vir-
šininkus.
8 Viešpats užkietino faraono, Egip-
to karaliaus, širdį, ir jis persekiojo
Izraelio vaikus. Bet Izraelio vaikus
išvedė galinga ranka.
9 Faraono žirgai, vežimai, raiteliai
ir visa jo kariuomenė pasivijo juos,
apsistojusius prie jūros, ties Pi Ha-
hirotu, priešais Baal Cefoną.
10 Kai faraonas priartėjo, Izraelio
vaikai pakėlė akis ir pamatė atžy-
giuojančius iš paskos egiptiečius.
Jie labai išsigando ir šaukėsi Vieš-
paties.
11 Jie sakė Mozei: „Nejaugi Egipte
nebuvo kapų, kad mus išvedei mirti
dykumoje? Ką mums padarei, išves-
damas iš Egipto?
12 Argi mes tau nesakėme, būdami
Egipte: „Palik mus tarnauti egip-
tiečiams."? Mums juk būtų buvę
geriau tarnauti egiptiečiams, negu
mirti dykumoje."
13 Mozė atsakė: „Nebijokite, stovėki-
te ramiai ir stebėkite Viešpaties iš-
gelbėjimą, kurį Jis šiandien įvykdys.
Egiptiečių, kuriuos šiandien matote,
niekados daugiau nebematysite.

16 Iš 13,9
17 Iš 14,11; Įst 17,16
18 Sk 33,6
19 Pr 50,24. 25; Iš 1,6; Iš 4,31; Įst 33,13-17
20 Iš 12,37; Sk 33,6-8
21 Įst 1,33

14 SKYRIUS
2 Iš 13,18; Sk 33,7; Jer 44,1
3 Ps 71,11
4 Iš 4,21; Iš 7,3.5; Iš 9,16; Iš 14,17.18.23. 25
5 Ps 105,25
7 Iš 15,4
8 Iš 14,4; Sk 33,3
9 Joz 24,6
10 Neh 9,9
11 Ps 106,7.8
12 Iš 5,21; Iš 6,9
13 Iš 14,30; Iš 15,2; Įst 28,68; 2 Km 20,15. 17; Ps 46,10.11

14 Viešpats kariaus už jus, o jūs
būkite ramūs!“
15 Viešpats tarė Mozei: „Ko šauki?
Sakyk izraelitams, kad eitų pirmyn.
16 O tu pakelk lazdą, ištiesk ranką
jūros link ir perskirk ją. Izraelitai
sausuma pereis per jūrą.
17 Aš užkietinsiu egiptiečių širdis, ir
jie vysis jus, ir Aš būsiu pašlovintas
per faraoną ir visą jo kariuomenę,
kovos vežimus ir raitelius.
18 Egiptiečiai žinos, kad Aš esu
Viešpats, kai būsiu pašlovintas per
faraoną, jo vežimus ir raitelius.“
19 Tada Dievo angelas, kuris ėjo
Izraelio pulkų priekyje, pasitraukė
už jų. Debesies stulpas iš jų priekio
atsistojo už jų nugarų.
20 Jis buvo tarp egiptiečių stovyklos
ir Izraelio stovyklos; tamsus debe-
sis dengė egiptiečius, o izraelitams
buvo šviesu. Taip jie per naktį ne-
priartėjo vieni prie kitų.
21 Mozė ištiesė ranką jūros link.
Viešpats smarkiu rytų vėju, kuris
pūtė per naktį, išdžiovino jūrą, ir
vandenys persiskyrė.
22 Izraelitai ėjo sausu jūros dugnu;
vanduo jiems buvo siena iš dešinės
ir kairės.
23 Egiptiečiai, juos vydamiesi, sekė
jūros dugnu su kovos vežimais ir
raiteliais.
24 Rytui auštant, Viešpats iš ugnies
ir debesies stulpo pažvelgė į egip-
tiečių kariuomenę ir sukėlė sąmyšį
tarp jų.
25 Jis numovė vežimų ratus, ir tie
sunkiai begalėjo judėti. Egiptiečiai
sakė: „Bėkime nuo izraelitų, nes
Viešpats kovoja už juos prieš egip-
tiečius.“

14 Įst 1,30; Įst 3,22; Iz 30,15
16 Sk 20,8.9.11
17 Iš 14,4.8
19 Iz 63,9
21 Ps 66,6; Ps 106,9; Ps 136,13.14; Iz 63,12.13
22 Iš 14,29; Iš 15,8.19
24 Iš 13,21; Ts 7,19
25 Iš 7,5; Iš 14,4.14.18
27 Iš 15,1.7; Joz 4,18
28 Ps 78,53; Ps 106,11
29 Ps 66,6; Ps 78,52.53
30 Ps 58,10; Ps 59,10; Ps 106,8.10
31 Jn 2,11; Jn 11,45

15 SKYRIUS
1 Ps 106,12; Iz 12,1-6
2 Pr 28,21.22; Iš 3,6.15.16; Iz 12,2; Iz 25,1
3 Ps 24,8; Ps 83,18; Apr 19,11
4 Iš 14,7; Iš 14,28
5 Neh 9,11
6 Ps 17,7; Ps 118,15

26 Tada Viešpats tarė Mozei: „Ištiesk
ranką jūros link, kad vanduo užlietų
egiptiečius, jų vežimus ir raitelius!“
27 Mozė ištiesė ranką, ir, rytui brėkš-
tant, jūra sugrįžo į pirmykštę vie-
tą; bėgančius egiptiečius užliejo
vanduo. Taip Viešpats sunaikino
egiptiečius jūroje.
28 Vanduo sugrįžo ir užliejo visą
faraono kariuomenę, karo vežimus
ir raitelius. Nė vienas jų neišliko.
29 O izraelitai perėjo sausu jūros
dugnu, vanduo jiems buvo siena
dešinėje ir kairėje.
30 Taip Viešpats išgelbėjo izraelitus
iš egiptiečių; jie matė negyvus egip-
tiečius ant jūros kranto.
31 Izraelis matė galingą darbą, kurį
Viešpats padarė egiptiečiams. Tauta
bijojo Viešpaties. Jie tikėjo Viešpa-
čiu ir Jo tarnu Moze.

15 Tada Mozė ir izraelitai gie-
dojo Viešpačiui šią giesmę:
„Giedosiu Viešpačiui, nes Jis šlo-
vingai nugalėjo! Jis žirgą ir raitelį
įmetė į jūrą.
2 Mano stiprybė ir giesmė yra Vieš-
pats. Jis tapo mano išgelbėjimu. Jis
yra mano Dievas, aš Jį šlovinsiu. Jis –
mano tėvų Dievas, aš Jį aukštinsiu.
3 Viešpats yra karžygys, Jahvė yra
Jo vardas.
4 Faraono kovos vežimus ir jo kariuo-
menę Jis įmetė į jūrą, jo rinktinius
karo vadus paskandino Raudonojoje
jūroje.
5 Gelmės apdengė juos, jie nugrimz-
do į dugną kaip akmuo.
6 Tavo dešinė, Viešpatie, pasirodė
šlovinga savo jėga! Tavo dešinė,
Viešpatie, sutriuškino priešą.

7 Savo šlovės didybe Tu parbloškei
tuos, kurie kėlėsi prieš Tave. Tu
siuntei savo rūstybę, kuri suėdė juos
kaip ražienas.
8 Tau papūtus, sujudo vandenys,
sustojo kaip siena ir gelmės sustingo
jūros širdyje.
9 Priešas tarė: „Vysiuos, sugausiu,
pasidalinsiu grobį, pasitenkins
mano aistra! Ištrauksiu kardą – juos
sunaikins mano ranka!“
10 Tu papūtei savo vėju, ir jūra užl-
dengė juos, kaip švinas jie nuskendo
galinguose vandenyse!
11 Viešpatie, kas yra Tau lygus tarp
dievų? Kas yra toks šlovingas šven-
tumu, didingas gyriumi ir savo
stebuklais?
12 Tu ištiesei savo dešinę – juos
prarijo žemė.
13 Tu, būdamas gailestingas, vedei
tautą, kurią atpirkai. Savo galia ve-
dei ją į savo šventąją buveinę.
14 Išgirs tautos ir sudrebės, baimė
apims filistinus.
15 Nusigąs ir Edomo kunigaikščiai.
Moabo galinguosius apims dre-
bulys. Neteks jėgų visi Kanaano
gyventojai.
16 Juos apims siaubas ir išgąstis. Dėl
Tavo rankos galybės jie sustings
kaip akmuo, kol pereis Tavo tauta,
Viešpatie, kurią įsigijai.
17 Tu įvesi juos ir pasodinsi savo
paveldėjimo kalne, į vietą, kurią
Tu, Viešpatie, pasirinkai, kad gy-
ventum, į šventyklą, kurią padarė
Tavo rankos.
18 Viešpats karaliaus per amžius!“
19 Faraono žirgams, kovos veži-
mams ir raiteliams įėjus į jūrą,
Viešpats užliejo juos vandenimis, o

7 Įst 33,26; Ps 59,13; Ps 78,49.50; Iz 5,24
8 Iš 14,21.22.29; Ps 78,13
9 Ts 5,30; Iz 53,12
11 1 Kar 8,23; 1 Km 16,25; Ps 77,11.14; Iz 6,3
13 Ps 77,20; Ps 78,54
14 Joz 2,9; Ps 48,6
15 Pr 36,15.40; Sk 22,3.4; Įst 2,4; Joz 2,9-11.24; Joz 5,1
16 Joz 2,9; 1 Sam 25,37; Jer 31,11
17 Ps 2,6; Ps 44,2; Ps 68,16; Ps 76,2; Ps 78,54.68; Ps 80,8.15; Ps 132,13.14
18 Iz 57,15
19 Iš 14,23; Iš 14,28
20 Sk 26,59; Ts 4,4; Ts 11,34; Ts 21,21; 1 Sam 18,6
21 Iš 15,1; 1 Sam 18,7
22 Pr 16,7; Pr 20,1; Pr 25,18; Sk 20,2
23 Sk 33,8
24 Iš 14,11; Iš 16,2
25 Įst 8,2.16; Joz 24,25; 2 Kar 2,21
26 Iš 23,25; Įst 7,12.15; Įst 28,27.58.60
27 Sk 33,9

16 SKYRIUS
1 Iš 12,6.51; Iš 19,1; Sk 33,10.11; Ez 30,15
2 Iš 14,11; Iš 15,24; Ps 106,25; 1 Kor 10,10
3 Iš 17,3; Sk 11,4.5;

izraelitai perėjo sausu jūros dugnu.
20 Tada pranašė Mirjama, Aarono
sesuo, paėmė būgną, ir visos mote-
rys, eidamos paskui ją su būgnais,
šoko.
21 Mirjama pritardama giedojo:
„Giedokite Viešpačiui, nes Jis šlo-
vingai nugalėjo. Žirgą ir raitelį Jis
įmetė į jūrą.“
22 Mozė vedė Izraelį nuo Raudono-
sios jūros, ir jie įėjo į Šūro dykumą.
Tris dienas jie keliavo dykuma ir
nerado vandens.
23 Atėję į Marą, jie negalėjo gerti
Maros vandens, nes jis buvo kartus.
Todėl ta vieta vadinama Mara.
24 Tauta pradėjo murmėti prieš
Mozę, sakydami: „Ką gersime?“
25 Jis šaukėsi Viešpaties. Viešpats
parodė jam medį, kurį įmetus į
vandenį, vanduo tapo saldus. Čia Jis
davė jiems įstatymą ir nuostatus, ir
čia Jis išbandė juos.
26 Jis sakė: „Jei atidžiai klausysi
Viešpaties, savo Dievo, ir darysi,
kas teisu Jo akyse, kreipsi dėmesį
į Jo įsakymus ir laikysiesi visų Jo
nuostatų, tai ant tavęs neužleisiu nė
vienos tų nelaimių, kurias užleidau
ant egiptiečių, nes Aš esu Viešpats,
tavo gydytojas.“
27 Jie atėjo į Elimą, kur buvo dvylika
vandens šaltinių ir septyniasdešimt
palmių; ten pasistatė stovyklą.

16 Antrojo mėnesio penkioliktą
dieną po to, kai jie paliko
Egiptą, visi izraelitai išėjo iš Elimo
ir atėjo į Sino dykumą, esančią tarp
Elimo ir Sinajaus.
2 Visa Izraelio vaikų tauta murmėjo
prieš Mozę ir Aaroną dykumoje.

3 Jie sakė: „Geriau mes būtume mirę
nuo Viešpaties rankos Egipto šalyje,
kai sėdėjome prie mėsos puodų ir
valgėme duonos sočiai! Jūs mus
atvedėte į šią dykumą, kad numa-
rintumėte visus badu.“
4 Tada Viešpats tarė Mozei: „Aš
jums duosiu duonos iš dangaus.
Žmonės teišeina ir tesusirenka die-
nos davinį, kad išbandyčiau juos,
ar jie laikysis mano įstatymo, ar ne.
5 O šeštą dieną teprisirenka dvigubai
tiek, kiek kasdien prisirinkdavo.“
6 Tada Mozė ir Aaronas tarė visiems
izraelitams: „Šį vakarą žinosite, kad
Viešpats jus išvedė iš Egipto.
7 Ir rytą išvysite Viešpaties šlovę;
Jis išgirdo jūsų murmėjimą prieš Jį.
O kas esame mudu, kad murmate
prieš mus?
8 Viešpats duos jums vakare mėsos,
o rytą – duonos sočiai. Viešpats
išgirdo, kad murmėjote prieš Jį. O
kas mudu esame? Ne prieš mus jūs
murmate, bet prieš Viešpatį.“
9 Tada Mozė tarė Aaronui: „Sakyk
visiems izraelitams: „Priartėkite
prie Viešpaties, nes Jis išgirdo jūsų
murmėjimą.“
10 Aaronui tebekalbant izraelitams,
jie pažvelgė į dykumas ir pamatė
Viešpaties šlovę debesyje.
11 Viešpats kalbėjo Mozei:
12 „Aš girdėjau Izraelio vaikų mur-
mėjimą. Sakyk jiems: „Vakare jūs
gausite mėsos, o rytą pasisotinsite
duona. Ir jūs žinosite, kad Aš esu
Viešpats, jūsų Dievas.“
13 Vakare atskrido putpelės ir apden-
gė stovyklą, o rytą aplink stovyklą
buvo rasa.
14 Rasai pranykus, dykumoje pasiro-
dė kažkas, tarsi šerkšnas ant žemės.
15 Tai pamatę, izraelitai klausė vienas
kito: „Kas čia?“ Nė vienas nežinojo,
kas tai yra. Tada Mozė jiems tarė:
„Tai duona, kurią Viešpats jums
davė maistui.
16 Štai ką Viešpats įsakė: „Kiekvienas
teprisirenka tiek, kiek jis suvalgo;
teparsineša po omerą kiekvienam
žmogui, atsižvelgdamas į asmenų
skaičių savo palapinėje.“
17 Izraelitai darė, kaip buvo įsaky-
ta, ir prisirinko vieni daugiau, kiti
mažiau.
18 Ir kai jie seikėjo omeru, kas buvo
prisirinkęs daug, neturėjo pertek-
liaus, o kas mažai, tam nestigo.
Kiekvienas turėjo tiek, kiek galėjo
suvalgyti.
19 Mozė jiems sakė: „Nė vienas te-
nepalieka nieko rytojui.“
20 Bet jie nepaklausė Mozės. Kai
kurie paliko dalį maisto kitai dienai,
tačiau atsirado kirmėlių ir jis pradė-
jo dvokti. Mozė užsirūstino ant jų.
21 Ir jie kas rytą rinkdavo, kiek kuris
galėjo suvalgyti. O saulei kaitinant,
tie grūdeliai sutirpdavo.
22 Šeštą dieną jie prisirinko dvigubai
tiek: po du omerus kiekvienam.
Izraelio vyresnieji apie tai pranešė
Mozei.
23 Jis sakė jiems: „Taip Viešpats lie-
pė: „Rytoj yra šabas, šventa poilsio
diena, skirta Viešpačiui. Ką norite
kepti, iškepkite, ir ką norite virti,
išvirkite, o kas lieka, atidėkite į šalį
ir palaikykite rytojui.“
24 Jie pasidėjo rytojui, kaip Mozė
buvo įsakęs. Ir tai nesugedo ir ne-
atsirado kirmėlių.

Sk 14,2.3; Sk 20,3; Rd 4,9
4 Iš 15,25; Įst 8,2.16; Ts 2,22; Neh 9,15; Ps 78,23-25; Ps 105,40; Jn 6,31-35; 1 Kor 10,3
5 Iš 16,22.29; Kun 25,21
6 Iš 6,7
7 Iš 16,10.12; Sk 14,27; Sk 16,11; Sk 17,5; Iz 35,2; Iz 40,5; Jn 11,4.40
8 1 Sam 8,7; Lk 10,16; Rom 13,2; 1 Tes 4,8
9 Sk 16,16
10 Iš 13,21; Iš 16,7; Sk 16,19; 1 Kar 8,10
12 Iš 16,6-8; Sk 14,27; 1 Kar 20,28; Jl 3,17
13 Sk 11,9.31; Ps 78,27-29; Ps 105,40
14 Iš 16,31; Sk 11,7.8; Įst 8,3; Neh 9,15; Ps 78,24; Ps 105,40; Ps 147,16
15 Iš 16,4; Neh 9,15; Ps 78,24; Jn 6,31.49.58; 1 Kor 10,3
16 Iš 12,4; Iš 16,32.36
18 2 Kor 8,15
19 Iš 12,10; Iš 16,23; Iš 23,18
23 Pr 2,3; Iš 20,8-11; Iš 23,12; Iš 31,15; Iš 35,2; Kun 23,3; Neh 9,13.14
24 Iš 16,20

25 Po to Mozė tarė: „Valgykite tai!
Nes šiandien yra Viešpaties šabas,
nieko laukuose nerasite.
26 Šešias dienas rinksite, o septin-
toji diena yra šabas; tą dieną nieko
nerasite.“
27 Vis dėlto septintąją dieną kai
kurie išėjo rinkti, bet nieko nerado.
28 Viešpats tarė Mozei: „Ar ilgai
nesilaikysite mano įstatymų ir
įsakymų?
29 Viešpats jums įsakė švęsti šabą.
Todėl šeštąją dieną Jis duoda jums
duonos dviem dienoms. Kiekvienas
pasilikite savo vietoje. Nė vienas ne-
išeikite iš savo namų septintąją dieną.“
30 Taip tauta ilsėjosi septintąją dieną.
31 Dievo duotą maistą izraelitai pra-
minė mana. Ji buvo tarsi balti ka-
lendros grūdeliai, o jos skonis kaip
papločio su medumi.
32 Mozė paskelbė Viešpaties įsa-
kymą: „Prisipilkite omerą manos,
kad būsimos kartos žinotų, kokia
duona jus maitinau dykumoje, kai
išvedžiau iš Egipto.“
33 Mozė sakė Aaronui: „Paimk indą,
supilk į jį vieną omerą manos ir jį
padėk Viešpaties akivaizdoje, kad
išliktų būsimoms kartoms.“
34 Kaip Viešpats įsakė Mozei, taip
Aaronas padėjo indą palapinės
švenčiausioje vietoje.
35 Izraelitai valgė maną keturiasde-
šimt metų, kol atėjo į gyvenamas
žemes. Jie valgė maną, kol atėjo prie
Kanaano šalies ribų.
36 Omeras yra dešimtoji efos dalis.

17 Visi izraelitai keliavo toliau
iš Sino dykumos sustodami,
kai Viešpats įsakydavo. Jie pasistatė
stovyklą Refidime. Čia jie nerado
geriamo vandens
2 ir priekaištavo Mozei, sakydami:
„Duok mums vandens atsigerti!“
Mozė jiems atsakė: „Ko burnojate
prieš mane? Kodėl gundote Vieš-
patį?“
3 Žmonės, ištroškę vandens, murmė-
jo prieš Mozę: „Kodėl mus išvedei
iš Egipto, kad mus, mūsų vaikus ir
gyvulius numarintum troškuliu?“
4 Tada Mozė šaukėsi Viešpaties:
„Ką man daryti su šita tauta? Ne-
daug trūksta, kad jie užmuštų mane
akmenimis.“
5 Viešpats atsakė Mozei: „Išeik prieš
tautą kartu su Izraelio vyresniai-
siais; laikyk rankoje lazdą, kuria
sudavei į upę, ir eik.
6 Aš stovėsiu prieš tave ant uolos
Horebe. Tu suduosi lazda į uolą, iš
jos ištekės vanduo ir žmonės galės
atsigerti.“ Mozė taip ir padarė Izra-
elio vyresniųjų akyse.
7 Jis praminė tą vietą Masa ir Meriba
dėl to, kad izraelitai priekaištavo ir
gundė Viešpatį, sakydami: „Ar yra
Viešpats tarp mūsų?“
8 Tada atėjo amalekiečiai ir kariavo
su Izraeliu Refidime.
9 Mozė įsakė Jozuei: „Pasirink vyrų
ir eik kariauti prieš amalekiečius!
Rytoj aš atsistosiu ant kalvos viršū-
nės ir laikysiu Dievo lazdą rankoje.“
10 Jozuė padarė, kaip jam Mozė buvo
įsakęs, ir kovojo prieš amalekiečius.
Mozė, Aaronas ir Hūras užlipo ant
kalvos viršūnės.
11 Kol Mozė laikydavo pakėlęs savo
rankas, laimėdavo izraelitai; kai
tik jas nuleisdavo, laimėdavo ama-
lekiečiai.

26 Iš 20,9.10
28 2 Kar 17,14; Ps 78,10; Ps 106,13
31 Iš 16,15; Sk 11,7-9
33 Hbr 9,4
34 Sk 17,10
35 Sk 33,38; Įst 8,3.16; Joz 5,12

17 SKYRIUS
1 Iš 15,22; Iš 16,1; Sk 33,11-15
2 Sk 20,2.3.13; Įst 6,16
3 Iš 12,38; Iš 16,2.3
4 Iš 14,15; Jn 8,59; Jn 10,31
5 Sk 20,8; Ez 2,6
6 Sk 20,10.11
7 Sk 20,13.24; Sk 27,14
8 Pr 36,12
9 Iš 4,20
11 Jok 5,16

12 Mozės rankos pavargo; jie tad
paėmė akmenį, ir jis atsisėdo ant
jo. Aaronas ir Hūras laikė jo ran-
kas, vienas iš vienos, kitas iš kitos
pusės; taip jo rankos buvo pakeltos
iki saulės nusileidimo.
13 Tuo būdu Jozuė nugalėjo Amaleką
ir jo tautą savo kardu.
14 Viešpats liepė Mozei: „Įrašyk tai
į knygą atminimui ir perskaityk
Jozuei girdint, kad Aš išnaikinsiu
atminimą apie amalekiečius iš po
dangaus.“
15 Mozė pastatė aukurą ir jį pavadino
„Viešpats yra mano vėliava.“
16 Nes jis sakė: „Viešpats prisiekė ir
Jis kariaus prieš amalekiečius per
kartų kartas.“

18 Jetras, Midjano kunigas, Mo-
zės uošvis, išgirdo visa, ką
Dievas padarė Mozei ir savo tautai
Izraeliui, ir kad Viešpats išvedė
Izraelį iš Egipto.
2 Tai sužinojęs, Jetras, Mozės uoš-
vis, paėmė Ciporą, Mozės žmoną,
kurią Mozė buvo parsiuntęs atgal,
3 ir jos abu sūnus, kurių vieno var-
das buvo Geršomas, nes jis sakė:
„Buvau ateivis svetimoje šalyje“,
4 o kito Eliezeras, nes sakė: „Mano
tėvo Dievas buvo mano pagalba ir
mane išgelbėjo nuo faraono kardo.“
5 Ir Jetras, Mozės uošvis, atėjo su
jo sūnumis ir žmona pas Mozę į
dykumą, kur jis stovyklavo prie
Dievo kalno.
6 Jetras pranešė Mozei: „Štai aš,
tavo uošvis Jetras, su tavo žmona
ir abiem sūnumis einame pas tave!“
7 Tada Mozė, išėjęs pasitikti uoš-
vio, nusilenkė jam ir jį pabučiavo.
Pakláusę vienas kito, kaip sekasi,
įėjo į palapinę.
8 Mozė papasakojo savo uošviui
visa, ką Viešpats padarė faraonui
ir egiptiečiams dėl Izraelio, ir visą
vargą kelyje, ir kaip Viešpats juos
išgelbėjo.
9 Jetras džiaugėsi visu tuo, ką Vieš-
pats padarė Izraeliui išgelbėdamas
jį iš egiptiečių,
10 ir tarė: „Tebūna palaimintas Vieš-
pats, kuris jus išgelbėjo iš egiptiečių
ir faraono, kuris išgelbėjo tautą iš
Egipto vergovės.
11 Dabar žinau, kad Viešpats yra
aukščiau visų kitų dievų, nes pra-
noko juos tuo, kuo jie didžiavosi.“
12 Po to Jetras, Mozės uošvis, aukojo
Dievui deginamąją auką ir atnašas.
Tada Aaronas ir visi Izraelio vyres-
nieji drauge su Mozės uošviu valgė
Dievo akivaizdoje.
13 Kitą dieną Mozė atsisėdo žmonių
teisti, ir žmonės stovėjo prie jo nuo
ryto iki vakaro.
14 Mozės uošvis, pamatęs visa, ką jis
darė žmonėms, klausė: „Ką tu čia
darai? Kodėl tu sėdi vienas, o visi
žmonės stovi nuo ryto iki vakaro?“
15 Mozė atsakė: „Žmonės ateina pas
mane pasiklausti Dievo patarimų.
16 Kai jie nesutaria, ateina pas mane,
kad būčiau jų teisėju ir paskelbčiau
Dievo nuostatus ir įstatymus.“
17 Mozės uošvis atsakė: „Negerai
darai!
18 Tu pats ir šitie žmonės, kurie yra
su tavimi, visiškai nuvargsite, nes
tau tai per sunku; tu negali vienas
atlikti to darbo.
19 Dabar paklausyk mano balso. Aš
tau patarsiu, ir Dievas bus su tavimi!

14 Iš 24,4; Iš 34,27; 1 Sam 15,3
16 Pr 22,14-16

18 SKYRIUS
1 Iš 2,16.18; Iš 3,1; Ps 106,2.8
2 Iš 2,21; Iš 4,20-26
3 Iš 2,22; Apd 7,29
4 Pr 49,25
5 Iš 3,1.12; Iš 4,27; Iš 24,13
7 Pr 18,2; Iš 4,27
8 Iš 15,6.16
9 Iz 63,7-14
10 Pr 14,20
11 Iš 1,10.16.22; Iš 5,2.7; 2 Km 2,5; Lk 1,51
12 Iš 24,5; Įst 12,7
13 Mt 23,2
15 Kun 24,12
16 Iš 24,14
18 Sk 11,14.17
19 Iš 4,16; Iš 20,19; Sk 9,8; Sk 27,5

Būk tarpininkas tarp tautos ir Dievo
ir pranešk jų reikalus Dievui.
20 Mokyk juos įstatymų bei nuostatų,
parodyk jiems kelią, kuriuo jie turi eiti,
ir darbus, kuriuos turi daryti.
21 Be to, išsirink iš tautos sumanius,
Dievo bijančius, patikimus, nego-
džius vyrus, paskirk juos tūkstan-
tininkais, šimtininkais, penkiasde-
šimtininkais ir dešimtininkais,
22 ir tegu jie teisia žmones. Kiek-
vieną didelę bylą jie perduos tau,
o mažas bylas spręs patys. Tau bus
lengviau, ir jie pasidalins naštą su·
tavimi.
23 Jeigu taip darysi ir Dievas įsakys
tau, pats ištversi ir visi žmonės grįš
į savo namus ramybėje."
24 Mozė paklausė savo uošvio pa-
tarimo.
25 Jis išsirinko sumanius vyrus iš
viso Izraelio ir paskyrė juos vyres-
niaisiais: tūkstantininkais, šimti-
ninkais, penkiasdešimtininkais ir
dešimtininkais.
26 Ir jie teisė žmones visą laiką. Sun-
kias bylas jie perduodavo Mozei, bet
mažas sprendė patys.
27 Po to Mozės uošvis iškeliavo į
savo šalį.

19 Trečią mėnesį po to, kai išėjo
iš Egipto, Izraelio vaikai tą
pačią dieną atvyko į Sinajaus dy-
kumą.
2 Nes jie buvo išėję iš Refidimo ir,
atėję į Sinajaus dykumą, apsistojo.
Jie pasistatė stovyklą ties kalnu,
3 ir Mozė užkopė ant kalno pas Die-
vą. Viešpats pašaukė jį nuo kalno,
sakydamas: „Taip sakysi Jokūbo
namams ir Izraelio vaikams:

20 Įst 1,18; Įst 5,1
21 Įst 16,19; 2 Sam 23,3; Ez 18,8; Apd 6,3
22 Sk 11,17; Įst 1,17
23 Iš 16,29
25 Įst 1,15
26 Job 29,16
27 Sk 10,29. 30

19 SKYRIUS
1 Sk 33,15
2 Iš 3,1.12; Iš 17,1; Iš 18,5
3 Iš 3,4; Apd 7,38
4 Įst 29,2; Iz 63,9
5 Iš 9,29; Iš 15,26; Iš 23,22; Įst 5,2; Ps 135,4
6 Įst 7,6; Įst 14,21; Įst 26,19; 1 Pt 2,5.9
7 Iš 4,29.30
8 Įst 5,27; Įst 26,17
9 Iš 19,16; Iš 20,21; Iš 24,15; Įst 4,12.36
10 Kun 11,44. 45
12 Hbr 12,20
15 1 Kor 7,5

4 „Jūs matėte, ką padariau egiptie-
čiams, kaip nešiau jus lyg ant erelio
sparnų ir atgabenau jus prie savęs.
5 Taigi dabar, jei paklusite mano
balsui ir laikysitės mano sandoros,
būsite ypatinga mano nuosavybė
tarp visų tautų. Man priklauso visa
žemė.
6 Jūs būsite man kunigų karalystė ir
šventa tauta." Šiuos žodžius kalbėk
izraelitams."
7 Sugrįžęs Mozė sušaukė tautos vy-
resniuosius ir jiems pranešė viską,
ką Viešpats įsakė.
8 Tada visa tauta atsakė: „Visa, ką
Viešpats kalbėjo, darysime." Mozė
perdavė tautos atsakymą Viešpa-
čiui.
9 Viešpats sakė Mozei: „Aš ateisiu
pas tave tirštame debesyje, kad,
man kalbant su tavimi, tauta girdėtų
ir tavimi tikėtų per amžius." Mozė
pranešė tautos žodžius Viešpačiui,
10 o Jis tarė Mozei: „Eik pas žmones
ir pašventink juos šiandien ir rytoj.
Teišsiskalbia jie drabužius
11 ir tepasirengia trečiajai dienai.
Trečią dieną Aš nužengsiu ant Sina-
jaus kalno visai tautai matant.
12 Nužymėk ribas aplink kalną ir
įsakyk žmonėms, kad nedrįstų lipti
į kalną ar paliesti jo kraštą, nes kiek-
vienas, kuris palies kalną, numirs.
13 Kas palies, tas bus užmuštas akme-
nimis arba pervertas strėle; nei
žmogus, nei gyvulys neišliks gyvas.
Išgirdę ilgą trimito garsą, jie tepri-
artėja prie kalno."
14 Mozė, grįžęs nuo kalno, pašventi-
no žmones. Ir jie išsiplovė drabužius.
15 Jis jiems tarė: „Būkite pasiruošę

trečiajai dienai; nė vienas tenesiar-
tina prie savo žmonos!“
16 Trečiąją dieną, rytui išaušus, griau-
dėjo perkūnija ir žaibavo, tamsūs
debesys apdengė kalną ir pasigirdo
labai stiprus trimito garsas. Visi
žmonės stovykloje pradėjo drebėti.
17 Mozė išvedė tautą iš stovyklos
susitikti su Dievu. Jie sustojo kalno
papėdėje.
18 Visas Sinajaus kalnas buvo ap-
gaubtas dūmų, nes Viešpats nužen-
gė ugnyje ant jo. Dūmai kilo tarsi
iš krosnies, visas kalnas smarkiai
drebėjo.
19 Trimito garsas vis stiprėjo. Mozė
kalbėjo, o Dievas jam atsakinėjo
balsu.
20 Viešpats nužengė ant Sinajaus
kalno viršūnės ir, pasišaukęs Mozę
ant kalno,
21 jam tarė: „Nulipk žemyn, įspėk
žmones, kad nesiveržtų, norėda-
mi išvysti Viešpatį, ir daugelis jų
nežūtų.
22 Taip pat ir kunigai, kurie artinasi
prie Viešpaties, tegul pasišventina,
kad Viešpats jų neištiktų.“
23 Mozė sakė Viešpačiui: „Žmonės
negali užlipti į Sinajaus kalną. Tu
mus įspėjai nužymėti ribą aplink
kalną ir pašventinti jį.“
24 Viešpats jam atsakė: „Nusileisk ir
grįžk su Aaronu. Tačiau kunigai ir
tauta tegul nesiveržia prie Viešpa-
ties, kad Jis jų nesunaikintų.“
25 Mozė grįžo pas tautą ir kalbėjo
jiems.

20 Dievas kalbėjo visus šiuos
žodžius:
2 „Aš esu Viešpats, tavo Dievas, ku-
ris tave išvedžiau iš Egipto žemės,
iš vergijos namų.
3 Neturėk kitų dievų šalia manęs.
4 Nedaryk sau jokio drožinio nei
jokio atvaizdo to, kas yra aukštai
danguje, žemai žemėje ar po žeme
vandenyje.
5 Nesilenk prieš juos ir netarnauk
jiems! Nes Aš, Viešpats, tavo Dievas,
esu pavydus Dievas, baudžiąs vaikus
už tėvų kaltes iki trečios ir ketvirtos
kartos tų, kurie manęs nekenčia,
6 bet rodąs gailestingumą iki tūks-
tantosios kartos tiems, kurie mane
myli ir laikosi mano įsakymų.
7 Netark Viešpaties, savo Dievo,
vardo be reikalo, nes Viešpats ne-
paliks be kaltės to, kuris be reikalo
mini Jo vardą.
8 Atsimink šabo dieną, kad ją švęs-
tum.
9 Šešias dienas dirbk ir atlik visus
savo darbus,
10 o septintoji diena yra šabas Vieš-
pačiui, tavo Dievui. Joje nevalia
dirbti jokio darbo nei tau, nei tavo
sūnui ar dukteriai, nei tavo tarnui
ar tarnaitei, nei tavo gyvuliui, nei
ateiviui, kuris yra tavo namuose,
11 nes per šešias dienas Viešpats
sukūrė dangų, žemę, jūrą ir visa,
kas juose yra, o septintąją dieną
ilsėjosi. Todėl Viešpats palaimino
ir pašventino šabo dieną.
12 Gerbk savo tėvą ir motiną, kad
ilgai gyventum žemėje, kurią Vieš-
pats Dievas tau duoda.
13 Nežudyk.
14 Nesvetimauk.
15 Nevok.
16 Neliudyk neteisingai prieš savo
artimą.

16 Hbr 12,18.19.21
17 Įst 4,10
18 Pr 15,17; Pr 19,28; Iš 3,2; Iš 24,17; Įst 4,11; Ps 68,8
19 Ps 81,7; Hbr 12,21
21 1 Sam 6,19
22 Iš 19,24; Iš 24,5; Kun 10,3; Kun 21,6-8; 2 Sam 6,7.8
23 Iš 19,12

20 SKYRIUS
1 Įst 5,22
2 Iš 13,3; Oz 13,4
3 Jer 25,6; Jer 35,15
4 Įst 4,15-19; Įst 27,15
5 Sk 14,18.33; Įst 4,24; Iz 44,15.19
6 Įst 7,9
7 Kun 19,12; Mch 6,11
8 Kun 26,2
9 Lk 13,14
10 Pr 2,2.3; Neh 13,16-19
11 Iš 31,17
12 Kun 19,3; Įst 5,16.33; Įst 6,2; Įst 11,8.9
13 Rom 13,9
14 Įst 5,18; Mt 5,27
15 Kun 19,11.13
16 Įst 5,20

17 Negeisk savo artimo namų, ne-
geisk savo artimo žmonos nei jo
tarno, nei tarnaitės, nei jaučio, nei
asilo – nieko, kas yra tavo artimo."
18 Visi žmonės girdėjo griaustinį ir
trimito garsą, matė žaibus ir rūks-
tantį kalną. Matydami tai žmonės
atsitraukė ir stovėjo atokiai.
19 Jie sakė Mozei: „Tu kalbėk su
mumis! Mes klausysime. Tačiau
tenekalba su mumis Dievas, kad
nemirtume!"
20 Mozė atsakė žmonėms: „Nebi-
jokite! Dievas atėjo tam, kad jus
išmėgintų ir kad Jo baimė būtų prieš
jus ir jūs nenusidėtumėte."
21 Žmonės stovėjo toli, o Mozė pri-
artėjo prie tamsaus debesies, kur
buvo Dievas.
22 Viešpats liepė Mozei pasakyti iz-
raelitams: „Jūs patys girdėjote, kad
Aš iš dangaus kalbėjau su jumis.
23 Nedarykite šalia manęs sau sidabri-
nių ar auksinių dievų.
24 Padaryk man iš žemės aukurą ir
aukok ant jo deginamąsias ir pa-
dėkos aukas, savo avis ir galvijus.
Kiekvienoje vietoje, kurioje bus
minimas mano vardas, Aš ateisiu
ir laiminsiu tave.
25 O jei man statysi akmeninį au-
kurą, nestatyk jo iš tašytų akmenų,
nes, naudodamas įrankį, suterši jį.
26 Taip pat nelipk laiptais prie mano
aukuro, kad nebūtų atidengtas tavo
nuogumas."

21 „Tai nuostatai, kuriuos jiems
pateiksi.
2 Jei pirksi vergą hebrają, jis tau tar-
naus šešerius metus, o septintaisiais
paleisi jį be išpirkimo.
3 Jei jis atėjo vienas, vienas teišeina.
Jei atėjo vedęs, jo žmona teišeina
su juo.
4 Jei jo šeimininkas davė jam žmoną
ir ji pagimdė sūnų ir dukterų, žmona
ir jos vaikai lieka šeimininkui, o jis
vienas teišeina.
5 Bet jei vergas aiškiai pasakys: „Aš
myliu savo šeimininką, žmoną bei
vaikus ir atsisakau laisvės",
6 tai jo šeimininkas atves jį pas tei-
sėjus, prives jį prie durų arba prie
durų staktos ir perdurs yla jo ausį; ir
jis liks jam tarnauti visą gyvenimą.
7 Jei kas parduoda savo dukterį ver-
gijon, ji neišeis, kaip išeina vergai.
8 Jei ji nepatinka šeimininkui, kuris
buvo sau ją paskyręs, jis turi leisti
ją išpirkti. Jis neturi teisės parduoti
jos svetimšaliams, nes apgavo ją.
9 O jei jis sužadėjo ją su savo sū-
numi, privalo elgtis su ja kaip su
dukterimi.
10 Jei jis paims jam kitą, jis neturi
teisės sumažinti jai maisto, rūbų ir
santuokinių teisių.
11 Jei jis neatlieka jai šitų trijų daly-
kų, ji išeis be išpirkimo mokesčio.
12 Kas sumuša žmogų taip, kad jis
miršta, tas baudžiamas mirtimi.
13 O jei žmogus negalvojo žudyti,
bet Dievas atidavė jį į jo rankas, tai
Aš paskirsiu vietą, kur jis galėtų
pabėgti.
14 Jei kas savo artimą tyčiomis nužu-
do, panaudodamas klastą, tą paimk
ir nuo mano aukuro, kad jis mirtų.
15 Kas suduoda savo tėvui arba mo-
tinai, tas baudžiamas mirtimi.
16 Kas pavagia žmogų ir parduoda jį
arba jis surandamas pas jį, baudžia-
mas mirtimi.

17 Mt 5,28; Ef 5,3.5
18 Iš 19,16.18; Hbr 12,18.19; Apr 1,10.12
19 Įst 5,5.23-27; Hbr 12,19
20 Įst 13,3; Iz 8,13; Iz 41,10.13
21 Iš 19,16
22 Įst 4,36; Įst 5,24.26
23 Iš 32,1.2.4
24 Pr 12,2; Iš 20,25; Iš 24,5; Iš 27,1-8; 2 Krn 6,6
25 Įst 27,5; Joz 8,30.31
26 Iš 28,42.43

21 SKYRIUS
1 Įst 4,14; Įst 6,1
2 Jer 34,14
5 Įst 15,16.17
6 Iš 12,12; Iš 22,8.9
7 Neh 5,5
10 1 Kor 7,3.5
12 Mt 26,52
13 Sk 35,11; Įst 19,4.5; 1 Sam 24,4.10.18
14 Įst 19,11.12; 1 Kar 2,28-34
16 Pr 37,28; Iš 22,4; Įst 24,7

17 Kas keikia savo tėvą ar motiną,
tas baudžiamas mirtimi.
18 Jei vyrams susivaidijus, vienas
taip sumuša kitą akmeniu ar kumš-
čiu, kad tas nemiršta, bet atsigula
į lovą,
19 ir jeigu jis atsikelia ir pasiremda-
mas lazda gali vaikščioti, sumušėjas
nebaudžiamas, tik privalo atlyginti
už sugaištą laiką ir sumokėti visas
gydymo išlaidas.
20 Jei kas taip sumuša vergą ar vergę
lazda, kad tas tuojau miršta, – bus
nubaustas.
21 O jei jis išgyvena vieną ar dvi
dienas, jis nebaudžiamas, nes vergas
yra jo nuosavybė.
22 Jei vyrai vaidijasi ir užgauna nėš-
čią moterį ir ji persileidžia, bet jos
pačios nesužaloja, tada užgavėjas
baudžiamas pinigine bauda, kokią
jam paskiria tos moters vyras, tei-
sėjams tarpininkaujant.
23 Bet jei sužaloja – gyvybė už gy-
vybę,
24 akis už akį, dantis už dantį, ranka
už ranką, koja už koją,
25 nudeginimas už nudeginimą,
žaizda už žaizdą, randas už randą.
26 Jei kas išmuša savo vergui ar
vergei akį, jis privalo už tai paleisti
jį laisvėn.
27 Jei jis išmuša savo vergui ar ver-
gei dantį, jis privalo už tai paleisti
jį laisvėn.
28 Jei jautis taip subado vyrą ar
moterį, kad tas miršta, jautį už-
muškite akmenimis ir nevalgykite
jo mėsos. Tačiau jaučio savininkas
yra nekaltas.
29 Bet jeigu jautis jau anksčiau bady-
davo ir jo savininkas buvo įspėtas,

17 Mk 7,10
19 2 Sam 3,29
21 Kun 25, 44-46
22 Iš 18,21. 22; Iš 21,30
24 Kun 24,20
28 Pr 9,5
30 Iš 21,22; Sk 35,31
32 Iš 21,28; Zch 11,12.13; Mt 26,15; Mt 27,3.9

22 SKYRIUS
1 2 Sam 12,6; Pat 6,31; Lk 19,8
2 Sk 35,27; Job 24,16; Mt 6,19; Mt 24,43; 1 Pt 4,15
3 Iš 21,2; Mt 18,25

tačiau jo neuždarė, ir jei jis mirtinai
subadė vyrą ar moterį, jautį užmuš-
kite akmenimis, o jo savininką taip
pat bauskite mirtimi.
30 O jei jam bus leista išsipirkti, jis
mokės išpirką už savo gyvybę tiek,
kiek jam bus paskirta.
31 Jei jautis subado sūnų ar dukterį,
laikykitės tos pačios taisyklės.
32 Jei jautis subado vergę ar vergą,
tai savininkas sumokės vergo šeimi-
ninkui trisdešimt šekelių sidabro, o
jautį užmuškite akmenimis.
33 Jei kas atidengia duobę arba jei
kas iškasa duobę, bet jos neužden-
gia, ir į ją įkrinta jautis ar asilas,
34 duobės savininkas atlygins nuos-
tolį, sumokėdamas pinigus gyvulio
savininkui, o nugaišęs gyvulys liks
jam.
35 Jei kieno jautis taip sužaloja kito
jautį, kad tas nugaišta, tai jie par-
duos gyvąjį jautį ir pasidalins už jį
gautus pinigus. Taip pat jie pasida-
lins ir nugaišusį gyvulį.
36 O jei buvo žinoma, kad jautis jau
anksčiau badydavo ir savininkas
jo neuždarė, tai jis atiduos jautį už
jautį, o nugaišęs priklausys jam.“

22 „Jei kas pavagia jautį ar avį
ir jį papjauna ar parduoda, jis
sugrąžins penkis jaučius už jautį ir
keturias avis už avį.
2 Jei kas užklumpa vagį besilaužiantį
ir suduoda jam taip, kad tas numirš-
ta, jis nebaudžiamas už pralietą
kraują.
3 Jei jis tai padarytų dienos metu, jis
kaltinamas už pralietą kraują. Vagis
privalo viską atlyginti. Jei jis nieko
neturi, jį parduosite už vagystę.

4 Jei pas jį randamas dar gyvas pavog-
tas jautis ar avis, jis atlygins dvigubai.
5 Jei kas nugano lauką ar vynuogyną
ir leidžia savo gyvulius ganytis sve-
timame lauke, tas privalo atlyginti
geriausiu, kas yra jo paties lauke ar
vynuogyne.
6 Jei ugnis išsiplečia ir apima erš-
kėčius, ir sudega sustatyti pėdai ar
tebeaugantys javai lauke, tai tas,
kuris užkūrė ugnį, atlygina visą
nuostolį.
7 Jei kas paveda savo artimui saugoti
pinigus ar kitokius daiktus ir jie
pavagiami iš jo namų, tai, suradus
vagį, jis privalo dvigubai atlyginti.
8 Jei vagies nesuranda, namų sa-
vininką atvesite pas teisėjus, kad
ištirtų, ar jis nepridėjo rankos prie
savo artimo nuosavybės.
9 Kai kyla ginčas dėl nuosavybės:
jaučio, asilo, avies, apsiausto ar dėl
bet kokio kito pamesto daikto, apie
kurį kitas tvirtina, kad tai jo, – abu
privalo ateiti pas teisėjus. Kuris
kaltas, privalo dvigubai atlyginti
savo artimui.
10 Jei kas paveda savo artimui saugo-
ti asilą, jautį, avį ar bet kokį gyvulį
ir šis, niekam nematant, pastimpa,
susižeidžia ar nuvaromas,
11 tas, kuris saugojo, turi prisiekti
prieš Viešpatį, kad nepridėjo ran-
kos prie artimo nuosavybės. Tada
savininkas privalo sutikti su tuo ir
jis neturės atlyginti nuostolio.
12 O jei bus pavogta iš jo, jis atlygins
savininkui.
13 Jei gyvulį sudrasko žvėrys, jis
privalo liekanas atgabenti įrodymui
ir jam nereikės atlyginti už tai, kas
sudraskyta.

14 Jei kas pasiskolina iš savo artimo
ir tai sugadinama ar pastimpa, kai
savininko nėra šalia, tai jis privalo
atlyginti nuostolį.
15 Jei savininkas buvo šalia, atlyginti
nereikia. Jei buvo išnuomota, reikia
sumokėti tik už nuomą.
16 Jei kas suvedžioja mergaitę dar
nesužadėtą, jis privalo ją vesti ir
duoti jai kraitį.
17 Jei jos tėvas nesutinka jos išleisti
už jo, tai jis sumokės tiek pinigų,
kiek mokama kraičiui mergaitei.
18 Būrėjams neleisi išlikti gyviems.
19 Kas santykiauja su gyvuliu, turi
būti baudžiamas mirtimi.
20 Kas aukoja kitiems dievams, o ne
Viešpačiui, turi būti sunaikintas.
21 Ateivio neskriausi ir nespausi,
nes jūs patys buvote ateiviai Egipto
šalyje.
22 Neskriauskite našlės ar našlaičio.
23 Jei juos skriausi ir jie šauksis mano
pagalbos, Aš tikrai išklausysiu jų
šauksmą.
24 Tada savo rūstybėje išžudysiu jus
kardu: jūsų žmonos liks našlėmis ir
vaikai našlaičiais.
25 Jei paskolinsi pinigų mano tautos
beturčiui, gyvenančiam šalia tavęs,
nepasidaryk lupikas ir neapkrauk jo
palūkanomis.
26 Jei paimsi kaip užstatą savo arti-
mo apsiaustą, privalai jam grąžinti
jį iki saulės laidos.
27 Nes tai yra jo vienintelis apsiaus-
tas kūnui pridengti. Kuo kitu jis
apsidengs miegodamas? Ir kai jis
šauksis manęs, išklausysiu, nes esu
gailestingas.
28 Nekalbėk pikta prieš tautos teisė-
jus ir nekeik tautos vadovo.

4 Iš 21,16; Pat 6,31
7 Iš 22,4; Kun 6,1-7
8 Iš 21,6.22; Iš 22,28; Įst 17,8.9; Įst 19,17
9 Įst 25,1; 2 Krn 19,10
11 Hbr 6,16
12 Pr 31,39
13 Pr 31,39
16 Įst 22,28.29
17 Pr 34,12; 1 Sam 18,25
18 Kun 19,31; Kun 20,6.27; Įst 18,10.11; 1 Sam 28,3-10; Jer 27,9.10
19 Kun 18,23; Kun 20,15.16; Įst 27,21
20 Iš 32,8; Iš 34,15; Kun 17,7; Sk 25,2; Įst 17,2.3.5; 1 Kar 18,40; 2 Kar 10,25
21 Iš 23,9; Įst 10,19; Zch 7,10
22 Įst 24,17.18; Pat 23,10.11; Jer 7,6.7; Jok 1,27
23 Ps 18,6; Lk 18,7
24 Ps 69,24; Ps 109,9
25 Kun 25,35-37; Ps 15,5
26 Įst 24,6.10-13
27 Iš 34,6.7
28 Mok 10,20; Apd 23,5

29 Savo javų ir vaisių pirmienų
nedelsk pristatyti. Pirmagimį savo
sūnų atiduosi man.
30 Taip pat pasielgsi su savo jaučiais
ir avimis. Septynias dienas jis pa-
siliks prie savo motinos, aštuntąją
dieną atiduosi jį man.
31 Jūs būsite šventi žmonės man, ir
žvėries sudraskyto gyvulio neval-
gysite; šuniui jį numeskite."

23 „Neskleisk melagingų paska-
lų ir neprisidėk prie piktada-
rio neteisingai liudydamas.
2 Nesek paskui minią darydamas
pikta ir neprisidėk teisme prie dau-
gumos iškreipdamas teisingumą.
3 Nepataikauk beturčiui jo byloje.
4 Jei sutinki beklaidžiojantį savo priešo
jautį ar asilą, privalai jį nuvesti jam.
5 Jei matai tavęs nekenčiančio žmo-
gaus asilą, parkritusį po našta, ne-
praeik, bet padėk jį pakelti.
6 Neiškraipyk teisingumo beturčio
byloje.
7 Šalinkis neteisybės, nekalto bei
teisaus nežudyk, nes Aš neišteisin-
siu piktadario.
8 Kyšių nepriimk, nes kyšiai apaki-
na net išmintinguosius ir iškraipo
teisiųjų žodžius.
9 Neskriausk ateivio. Jūs žinote, kaip
jaučiasi ateivis, nes buvote ateiviai
Egipto šalyje.
10 Šešerius metus sėsi savo žemėje
ir surinksi jos vaisius,
11 o septintaisiais metais leisi jai
pailsėti, paliksi ją neapsėtą, kad tavo
tautos beturčiai iš jos maitintųsi,
ir tai, ką jie paliks, ėstų laukiniai
žvėrys. Taip pat pasielgsi su savo
vynuogynu ir alyvmedžiais.

29 Iš 13,2.12.15; Iš 23,16.19
30 Kun 22,27; Įst 15,19
31 Kun 11,44; Kun 19,2; Ez 4,14

23 SKYRIUS
1 Įst 19,16-21; Ps 101,5
2 Pr 7,1; Kun 19,5
3 Įst 1,17; Įst 16,19
4 Rom 12,20
5 Įst 22,4
6 Mok 5,7
7 Mt 27,4; Rom 1,18; Ef 4,25
8 Pat 15,27; Pat 17,8.23
9 Iš 22,21
10 Kun 25,1-7
12 Lk 13,14
13 Joz 23,7; 1 Tim 4,16
14 Iš 23,17; Iš 34,22-24
15 Iš 12,14-20; Iš 22,29; Iš 34,20
16 Iš 34,22; Įst 16,13
17 Įst 16,16
18 Iš 34,25; Įst 16,4
19 Įst 14,21; Įst 26,2.10
20 Iš 3,2; Iš 13,15; Iš 14,19
21 Įst 18,19; Ps 78,40.56; Iz 9,6
22 Įst 30,7
23 Iš 23,20; Joz 24,8.11

12 Šešias dienas dirbk savo darbą, o
septintąją dieną ilsėkis, kad pailsėtų
tavo jautis bei asilas ir atsikvėptų
vergės sūnus bei ateivis.
13 Laikykitės viso, ką jums įsakiau.
Neminėkite kitų dievų vardo, tene-
sigirdi to iš jūsų lūpų.
14 Tris kartus per metus švęsi man
šventes.
15 Švęsk Neraugintos duonos šventę.
Septynias dienas valgyk neraugintą
duoną, kaip įsakiau nustatytu laiku,
abibo mėnesį, nes jį išėjai iš Egipto.
Nepasirodyk mano akyse tuščiomis
rankomis.
16 Švęsk Pirmųjų vaisių derliaus
šventę ir metų pabaigoje, kai nuimsi
laukų derlių, Derliaus nuėmimo
šventę.
17 Tris sykius per metus kiekvienas vy-
ras tepasirodo Viešpaties akivaizdoje.
18 Neaukok mano aukos kraujo drau-
ge su raugintа duona ir nelaikyk iki
ryto mano aukos riebalų.
19 Pirmuosius savo dirvos vaisius atga-
benk į Viešpaties, tavo Dievo, namus.
Nevirk ožiuko jo motinos piene.
20 Aš siunčiu angelą pirma tavęs,
kad saugotų tave kelyje ir nuvestų į
vietą, kurią tau paruošiau.
21 Paisyk jo ir klausyk jo balso, ne-
sipriešink jam, nes jis neatleis jūsų
nusižengimų, kadangi jame yra
mano vardas.
22 Bet jei tu iš tiesų paklusi jo bal-
sui ir vykdysi visa, ką kalbu, tai
Aš būsiu priešas tavo priešams ir
prispaudėjas tavo prispaudėjams.
23 Mano angelas eis pirma tavęs ir
tave nuves pas amoritus, hetitus,
perizus, kanaaniečius, hivus ir
jebusiečius, ir Aš juos sunaikinsiu.

24 Nesilenk prieš jų dievus ir ne-
tarnauk jiems. Nesielk, kaip jie
elgiasi, bet visiškai sunaikink juos
ir sudaužyk jų atvaizdus.
25 Jūs tarnausite Viešpačiui, savo
Dievui, ir Jis laimins tavo duoną bei
vandenį; ir Aš pašalinsiu jų ligas.
26 Nebus nelaiku gimdančios ir ne-
vaisingos tavo šalyje, ir išpildysiu
tavo dienų skaičių.
27 Sukelsiu baimę tarp tavo priešų
ir sąmyšį tautoje, su kuria kariausi,
ir priversiu visus tavo priešus bėgti.
28 Aš siųsiu pirma tavęs širšes, kad
jos nuvytų nuo tavęs hivus, kanaa-
niečius ir hetitus.
29 Aš nenuvarysiu jų nuo tavo vei-
do per vienerius metus, kad žemė
netaptų dykuma ir nepadaugėtų
laukinių žvėrių.
30 Pamažu juos išvarysiu iš krašto,
kol tu išsiplėsi ir užvaldysi žemę.
31 Aš nustatysiu tavo krašto ribas
nuo Raudonosios jūros iki Filistinų
jūros ir nuo dykumos iki upės. Ati-
duosiu tos šalies gyventojus į tavo
rankas, ir tu juos išvarysi iš krašto.
32 Nedaryk sandoros nei su jais, nei
su jų dievais.
33 Jie neturi gyventi tavo šalyje, kad
tavęs nesugundytų nusidėti prieš
mane. Jei tarnausi jų dievams, tai
taps tau spąstais.“

24 Viešpats sakė Mozei: „Tu,
Aaronas, Nadabas ir Abihu-
vas bei septyniasdešimt Izraelio
vyresniųjų užlipkite ant kalno ir
pagarbinkite mane iš tolo.
2 Mozė vienas priartės prie Viešpa-
ties, o jie tegul nesiartina, ir tauta
tegu neina su juo.“

24 Iš 20,5; Iš 23,13.33; Sk 33,52; Įst 12,30.31
25 Iš 15,26; Įst 6,13; Įst 28,5
26 Įst 7,14; Įst 28,4; 1 Krn 23,1
27 Iš 15,16; Įst 7,23
28 Joz 24,12
29 Įst 7,22
31 Pr 15,18; Joz 21,44
32 Iš 34,12.15
33 Ps 106,36

24 SKYRIUS
1 Kun 10,1.2; Sk 11,16
3 Iš 19,8; Iš 24,7
4 Pr 28,18; Įst 31,9
5 Iš 18,12; Iš 20,24
6 Hbr 9,18
7 Hbr 9,19
8 Lk 22,20
10 Ez 1,26; Mt 17,2; Jn 1,18; Jn 6,46
11 Pr 32,30; Iš 19,21; 1 Kor 10,18
12 Iš 24,2.15; Iš 31,18; Iš 32,15
13 Iš 32,17
14 Iš 17,10.12

3 Mozė atėjo ir pranešė tautai visus
Viešpaties žodžius ir nuostatus.
Tada visa tauta atsakė vienu balsu:
„Visus žodžius, kuriuos Viešpats
kalbėjo, vykdysime.“
4 Mozė surašė visus Viešpaties žo-
džius. Anksti rytą atsikėlęs, jis pastatė
aukurą kalno papėdėje ir dvylika
stulpų pagal dvylika Izraelio giminių.
5 Ir jis pasiuntė jaunus vyrus iš Izra-
elio vaikų, kurie aukojo deginamą-
sias aukas ir jaučius kaip padėkos
auką Viešpačiui.
6 Mozė ėmė pusę aukojamųjų gyvu-
lių kraujo ir supylė į dubenis, o kitą
pusę išslakstė ant aukuro.
7 Po to jis, paėmęs sandoros knygą,
tautai girdint, perskaitė. Jie sakė:
„Visa, ką Viešpats įsakė, vykdysime
ir būsime klusnūs.“
8 Tada Mozė ėmė kraujo ir, šlaks-
tydamas jį ant tautos, tarė: „Štai
kraujas sandoros, kurią Viešpats
padarė su jumis šiais žodžiais.“
9 Tada užkopė Mozė, Aaronas, Na-
dabas, Abihuvas ir septyniasdešimt
Izraelio vyresniųjų.
10 Ir jie matė Izraelio Dievą: po Jo
kojomis buvo tarsi grindinys iš sa-
fyro akmens, tarsi skaidrus dangus.
11 Ir Jis nekėlė savo rankos prieš
Izraelio vaikų vyresniuosius. Jie
matė Dievą, valgė ir gėrė.
12 Viešpats tarė Mozei: „Užkopk pas
mane ant kalno ir būk čia. Aš duosiu
tau akmenines plokštes, įstatymą ir
įsakymus, kuriuos užrašiau jiems
pamokyti.“
13 Tai pakilo Mozė ir jo tarnas Jozuė,
ir Mozė užlipo į Dievo kalną.
14 Mozė tarė vyresniesiems: „Pa-
laukite čia mūsų, kol sugrįšime.

Aaronas ir Hūras yra su jumis; kas
turi kokią bylą, kreipkitės į juos."
15 Mozė užkopė į kalną, ir debesis
apdengė kalną.
16 Viešpaties šlovė nusileido ant
Sinajaus kalno ir pasiliko šešias
dienas. Septintą dieną Jis pašaukė
Mozę iš debesies.
17 Viešpaties šlovė atrodė izraelitams
lyg deganti ugnis kalno viršūnėje.
18 Mozė įėjo į debesį ir užlipo į kalną.
Jis pasiliko ant kalno keturiasdešimt
parų.

25

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk Izraelio vaikams, kad jie
atneštų man auką. Priimkite auką iš
kiekvieno, kuris duoda laisva valia.
3 Štai kokias aukas imsite iš jų:
auksą, sidabrą, varį,
4 mėlynus, violetinius ir raudonus
siūlus, ploną drobę, ožkų vilną,
5 raudonai dažytus avinų kailius,
opšrų kailius, akacijos medį,
6 aliejų lempoms, kvepalus pate-
pimo aliejui ir kvepiantiems smil-
kalams,
7 onikso akmenėlius ir brangius
akmenis efodui bei krūtinės sky-
deliui.
8 Padarykite man šventyklą, kad
galėčiau gyventi tarp jūsų.
9 Tau parodysiu Palapinės ir visų
daiktų, kurie turės būti joje, pa-
vyzdį; viską privalote taip padaryti.
10 Padarykite skrynią iš akacijos me-
džio, pustrečios uolekties ilgio, pu-
santros pločio ir pusantros aukščio.
11 Aptraukite ją iš vidaus ir iš išorės
grynu auksu ir jos viršuje padaryki-
te auksinį apvadą.

15 Iš 19,9
16 Iš 16,10; Iš 33,18
17 Įst 4,26.36; Įst 9,3
18 Iš 34,28

25 SKYRIUS
2 Iš 35,4-9.21
6 Iš 27,20; Iš 30,23
7 Iš 28,4.6-14
8 2 Kor 6,16; Hbr 9,1.2
10 Iš 37,1-9; Įst 10,3; Hbr 9,4
11 Iš 37,2; Hbr 9,4
15 Sk 4,6; 1 Kar 8,8
16 Iš 16,34; Iš 31,18; Įst 10,2; Įst 31,26; 1 Kar 8,9; Hbr 9,4
17 Iš 37,6; Hbr 9,5
20 1 Kar 8,7; 1 Krn 28,18; Hbr 9,5
21 Iš 25,16; Iš 26,34; Iš 40,20
22 Iš 29,42.43; Iš 30,6.36; Kun 16,2; Sk 7,89; Sk 17,4; 1 Sam 4,4; 2 Sam 6,2; 2 Kar 19,15; Ps 80,1; Iz 37,16
23 Iš 37,10-16; 1 Kar 7,48; 2 Krn 4,8; Hbr 9,2

12 Nuliekite keturias auksines gran-
dis ir jas pritvirtinkite prie keturių
kampų – dvi grandis iš vienos pusės
ir dvi iš kitos.
13 Be to, padarykite kartis iš akacijos
medžio ir jas aptraukite auksu.
14 Įkiškite kartis į grandis skrynios
šonuose, kad galėtumėte nešioti
skrynią.
15 Kartys telieka skrynios grandyse –
neištraukite jų.
16 Į skrynią įdėsi liudijimą, kurį tau
duosiu.
17 Padarysi dangtį iš gryno aukso
pustrečios uolekties ilgio ir pusantros
pločio.
18 Iš gryno aukso padarysi du cheru-
bus, nukalsi juos abiejuose dangčio
galuose:
19 vieną cherubą viename gale, o
kitą kitame. Ant dangčio padarykite
cherubus abiejuose jo galuose.
20 Cherubų sparnai bus išskėsti,
jie gaubs dangtį savo sparnais. Jų
veidai bus nukreipti vienas į kitą
ir į dangtį.
21 Į skrynią įdėsi liudijimą, kurį tau
duosiu, ir užvoši dangčiu.
22 Ten Aš susitiksiu su tavimi ir Aš
kalbėsiu su tavimi nuo dangčio vir-
šaus tarp abiejų cherubų, kurie yra
ant Liudijimo skrynios, ir duosiu tau
įsakymus Izraelio vaikams.
23 Padarysi stalą iš akacijos medžio:
dviejų uolekčių ilgio, uolekties plo-
čio ir pusantros uolekties aukščio.
24 Jį aptrauksi grynu auksu, pa-
kraščiu aplinkui pritaisysi auksinį
apvadą.
25 Aplinkui padarysi briauną plaš-
takos platumo ir ant jos auksinį
apvadą.

26 Padarysi keturias auksines grandis ir jas pritvirtinsi prie keturių kampų, prie kiekvienos kojos.

27 Grandys kartims įkišti bus prie pat briaunos, kad stalą galima būtų nešti.

28 Padarysi kartis iš akacijos medžio ir jas aptrauksi auksu, kad jomis galima būtų nešti stalą.

29 Iš gryno aukso padarysi dubenis, taures, smilkytuvus ir puodelius, kuriais bus liejami skysčiai.

30 Padėtinę duoną nuolat laikysi padėjęs ant stalo mano akivaizdoje.

31 Padarysi žvakidę iš gryno aukso; žvakidė turi būti nukalta iš vieno gabalo: jos šakos, kotas, taurelės, buoželės ir žiedai.

32 Šešios šakos eis iš jos šonų: trys šakos iš vienos ir trys iš kitos pusės.

33 Trys riešuto pavidalo taurelės, buoželė ir žiedas bus ant vienos šakos; trys riešuto pavidalo taurelės, buoželė ir žiedas ant kitos šakos, taip visoms šakoms, išeinančioms iš žvakidės.

34 O prie pačios žvakidės koto bus keturios riešuto pavidalo taurelės, buoželės ir žiedai.

35 Viena buoželė po dviem iš jos išeinančioms šakoms, kita po dviem iš jos išeinančioms šakoms ir trečia po likusioms dviem šakoms, išeinančioms iš žvakidės.

36 Jų buoželės ir šakos turi būti iš vieno gabalo; visa žvakidė turi būti nukalta iš gryno aukso.

37 Padarysi septynis žibintus ir juos pastatysi ant žvakidės.

38 Gnybtuvus ir indą nuognaibom padarysi iš gryno aukso.

39 Visa tai pagaminsi iš vieno talento gryno aukso.

29 Iš 37,16; Sk 4,7

30 Iš 39,36; Iš 40,23; Kun 24,5-9

31 Iš 37,17-24; 1 Kar 7,49; Zch 4,2; Hbr 9,2; Apr 1,12

33 Iš 37,19

34 Iš 37,20-22

37 Iš 27,21; Iš 30,8; Kun 24,3.4; Sk 8,2; 2 Km 13,11

40 Iš 25,9; Iš 26,30; Sk 8,4; 1 Km 28,11.19; Apd 7,44; Hbr 8,5

26 SKYRIUS

1 Iš 36,8-19

7 Iš 36,14

40 Žiūrėk, kad viską padarytum pagal pavyzdį, kurį tau parodžiau ant kalno.“

26 „Padarysi Palapinei dešimt uždangalų iš suktų plonų siūlų drobės su mėlynais, violetiniais bei raudonais siūlais išsiuvinėtais cherubais.

2 Vieno uždangalo ilgis bus dvidešimt aštuonios uolektys, plotis – keturios. Visi uždangalai vienodo dydžio.

3 Penkis uždangalus susegsi vieną su kitu, kitus penkis taip pat susegsi vieną su kitu.

4 Padarysi mėlynos spalvos kilpas prie abiejų uždangalų šonų.

5 Penkiasdešimt kilpų įtaisysi viename uždangale ir penkiasdešimt kitame taip, kad iš abiejų šonų kilpos būtų viena prieš kitą ir jas būtų galima sukabinti vieną su kita.

6 Padarysi taip pat penkiasdešimt auksinių kabių, kuriomis abiejų uždangalų šonus sukabinsi, kad būtų viena Palapinė.

7 Padarysi iš ožkų vilnos vienuolika uždangalų Palapinei apdengti iš viršaus.

8 Uždangalo ilgis bus trisdešimt uolekčių, plotis keturios uolektys. Visi uždangalai vienodo dydžio.

9 Penkis iš jų sujungsi atskirai ir kitus šešis taip pat. Šeštąjį uždangalą sudėsi dvilinką ant Palapinės priekio.

10 Padarysi penkiasdešimt kilpų prie vieno uždangalo šono ir penkiasdešimt kilpų prie kito uždangalo šono, kad galėtum juos sukabinti.

11 Padarysi penkiasdešimt varinių kabių, kuriomis bus sukabinamos

kilpos, kad pasidarytų vienas uždangalas.
12 Atliekančia nuo stogo uždengimo dalimi, tai yra vieno uždangalo likusia puse, pridengsi Palapinės galą.
13 Tai, kas liks nuo Palapinės uždengimo, po uoiektį uždangalo iš abiejų pusių, tedengia Palapinės šonus.
14 Palapinei pridengti padirbsi dar vieną uždangalą iš raudonai dažytų avinų kailių ir virš tos – iš mėlynai dažytų opšrų kailių.
15 Padirbdinsi Palapinei lentų iš akacijos medžio, kurias reikės pastatyti stačias.
16 Kiekvienos iš jų ilgis bus dešimt uolekčių, o plotis – pusantros uolekties.
17 Lentos turi turėti šonuose po du išsikišimus, kuriais viena su kita bus sukabinamos; taip padarysi visas lentas.
18 Dvidešimt lentų padarysi Palapinės pietiniam šonui.
19 Nuliesi keturiasdešimt sidabrinių pakojų dvidešimčiai lentų, kad po kiekvienos lentos kampu būtų pakištas pakojis.
20 Taip pat kitam Palapinės šonui, kuris atgręžtas į šiaurę, padarysi dvidešimt lentų
21 ir keturiasdešimt sidabrinių pakojų padėti po du kiekvienos lentos apačioje.
22 O Palapinės šonui, atgręžtam į vakarus, padirbdinsi šešias lentas
23 ir dvi lentas padarysi Palapinės kampams iš abiejų pusių.
24 Jos turi būti sujungtos apačioje ir viršuje, kad sudarytų vieną sunėrimą. Taip padarysi abiejuose kampuose.

14 Iš 35,7.23; Iš 36,19
15 Iš 36,20-34
28 Iš 36,33
30 Iš 25,9.40; Iš 27,8; Iš 39,32; Sk 8,4; Apd 7,44; Hbr 8,2.5
31 Iš 27,21; Iš 36,35-38; Kun 16,2; 2 Km 3,14; Mt 27,51; Hbr 9,3; Hbr 10,20
33 Iš 25,10-16; Iš 40,21; Kun 16,2; Hbr 9,2.3
34 Iš 25,17-22; Iš 40,20; Hbr 9,5
35 Iš 40,22.24; Hbr 9,2
36 Iš 36,37
37 Iš 36,38

25 Iš viso bus aštuonios lentos, o jų sidabrinių pakojų – šešiolika, po du pakojus kiekvienai lentai.
26 Iš akacijos medžio padirbsi užkaiščius. Penkis vienos Palapinės pusės lentoms
27 ir penkis kitos Palapinės pusės lentoms, taip pat penkis Palapinės galui vakarų pusėje.
28 Padarysi vidinį užkaištį, kad eitų per lentas nuo vieno galo iki kito.
29 Pačias lentas aptrauksi auksu; nuliesi auksines grandis užkaiščiams ir užkaiščius aptrauksi auksu.
30 Pastatysi Palapinę pagal pavyzdį, kuris tau buvo parodytas ant kalno.
31 Padarysi uždangą iš mėlynų, raudonų ir violetinių siūlų ir plonos suktų siūlų drobės ir ant jos išsiuvinėsi cherubus.
32 Ją pakabinsi ant keturių akacijos medžio stulpų, aptrauktų auksu, jiems padirbdinsi auksinius kablius bei sidabrinius pakojus.
33 Uždangą prikabinsi kabėmis. Už uždangos pastatysi Liudijimo skrynią. Ta uždanga skirs šventąją dalį nuo Švenčiausiosios.
34 Uždėsi dangtį ant Liudijimo skrynios Švenčiausiojoje.
35 Stalą pastatysi šiapus uždangos, o žvakidę – priešais stalą pietiniame Palapinės šone.
36 Padirbdinsi Palapinės įėjimui užuolaidą iš mėlynų, violetinių ir raudonų siūlų ir plonos suktų siūlų drobės, visą išsiuvinėtą.
37 Aptrauksi auksu penkis akacijos medžio stulpus, ant kurių bus kabinama užuolaida; stulpų kabliai bus auksiniai, o pakojai – variniai.“

27 „Padirbdinsi iš akacijos
medžio keturkampį aukurą
penkių uolekčių ilgio, tiek pat pločio
ir trijų uolekčių aukščio.
2 Keturiuose kampuose padarysi
ragus ir visa tai aptrauksi variu.
3 Padarysi aukurui puodus pele-
nams supilti, semtuvėlius, dubenis,
šakutes ir indus anglims; visus šiuos
indus pagaminsi iš vario.
4 Padirbdinsi iš vario nupintas grote-
les, prie kurių keturiuose kampuose
bus keturios varinės grandys.
5 Jas pritvirtinsi aplinkui aukurą,
kad grotelės siektų nuo apačios iki
pusės.
6 Padirbdinsi iš akacijos medžio au-
kurui kartis, kurias aptrauksi variu;
7 jas įkiši į grandis, kurios bus abie-
juose šonuose aukurui nešti.
8 Aukurą padarysi tuščiavidurį, kaip
tau buvo parodyta ant kalno.
9 Ir padarysi Palapinei kiemą. Pietų
pusėje bus užkabos iš plonos suktų
siūlų drobės, kurių ilgis bus šimtas
uolekčių.
10 Padarysi dvidešimt stulpų ir tiek
pat varinių pakojų. Stulpai turės
sidabrinius kablius ir skersinius.
11 Taip pat ir šiaurės pusėje bus
užkabos šimto uolekčių ilgio, dvi-
dešimt stulpų ir tiek pat varinių
pakojų. Stulpai turės sidabrinius
kablius ir skersinius.
12 Kiemo vakarinės pusės užkabos
bus penkiasdešimties uolekčių ilgio,
dešimt stulpų ir tiek pat pakojų.
13 Kiemo plotis rytų pusėje bus
penkiasdešimt uolekčių.
14 Viename įėjimo šone bus užkaba
penkiolikos uolekčių ilgio su trimis
stulpais ir tiek pat pakojų.

27 SKYRIUS

1 Iš 38,1; Ez 43,13

8 Iš 25,40; Iš 26,30; Apd 7,44; Hbr 8,5

9 Iš 38,9-20

17 Iš 38,19

20 Iš 35,8.28; Kun 24,1-4

21 Iš 26,31.33; Iš 28,43; Iš 29,9; Iš 30,8; Kun 3,17; Kun 16,34; Sk 18,23; Sk 19,21; 1 Sam 3,3; 1 Sam 30,25; 2 Km 13,11

28 SKYRIUS

1 Iš 6,23; Iš 24,1.9; Kun 10,1.6.16; Sk 3,10; Sk 18,7; Ps 99,6; Hbr 5,4

2 Iš 29,5.29; Iš 31,10; Iš 39,1-31; Kun 8,7-9.30

3 Iš 31,3.6; Iš 35,30.31; Iš 36,1; Iz 11,2; Ef 1,17

4 Iš 28,6.15.31.39; Kun 8,7

15 Taip pat kitame šone bus užkaba
penkiolikos uolekčių, trys stulpai ir
tiek pat pakojų.
16 Kiemo įėjimą dengs dvidešimties
uolekčių išsiuvinėta užkaba iš mė-
lynų, raudonų, violetinių ir plonų
suktų siūlų. Jame bus keturi stulpai
su tiek pat pakojų.
17 Visi kiemo stulpai bus aptraukti
variu, turės sidabrinius kablius ir
varinius pakojus.
18 Kiemo ilgis bus šimtas uolekčių,
plotis penkiasdešimt uolekčių ir
aukštis penkios uolektys. Jo užka-
bas padarysi iš plonos suktų siūlų
drobės, o pakojus – iš vario.
19 Visus Palapinės indus įvairiems
reikalams ir visus kuolelius Pala-
pinei bei kiemui padarysi iš vario.
20 Įsakyk Izraelio vaikams, kad
atneštų tyriausio alyvmedžių alie-
jaus, išspausto piestoje, kad lempa
visada degtų
21 Susitikimo palapinėje šiapus uždan-
gos, kuri pakabinta prieš Švenčiausią-
ją. Aaronas ir jo sūnūs ją prižiūrės, kad
ji degtų per naktį ligi ryto Viešpaties
akivaizdoje. Tai yra amžina Izraelio
vaikų pareiga kartų kartoms.“

28 „Tegul Aaronas ir jo sūnūs
Nadabas, Abihuvas, Eleaza-
ras ir Itamaras eina kunigų tarnystę.
2 Savo broliui Aaronui pasiūsi šven-
tus drabužius, kad jis atrodytų iškil-
mingai ir gražiai.
3 Kalbėk visiems išmintingiesiems,
kuriuos Aš pripildžiau išminties
dvasios, kad jie pasiūtų Aaronui
drabužius ir jis būtų įšventintas
tarnauti kunigu mano akivaizdoje.
4 Jie turi pasiūti šiuos drabužius:

krūtinės skydelį, efodą, siaurą drobinę
tuniką, mitrą ir juostą. Jie padarys
šventus drabužius tavo broliui Aa-
ronui ir jo sūnums, kurie eis kunigų
tarnystę.
5 Rūbams imk auksą, mėlynų, viole-
tinių, raudonų ir plonų lininių siūlų.
6 Efodą padarysi iš aukso, mėlynų,
violetinių, raudonų ir plonų suktų
lininių siūlų, meniškai juos išaus-
damas.
7 Ant jo bus dvi petnešos, sujungtos
savo kraštais, ir taip jis bus sujung-
tas.
8 Juostą efodui padarysi taip pat kaip
efodą: iš aukso, mėlynų, violetinių,
raudonų ir suktų lininių siūlų.
9 Imsi du onikso akmenėlius ir juose
įrėši Izraelio sūnų vardus:
10 šešis vardus viename akmenėlyje
ir šešis antrame pagal jų gimimo eilę.
11 Kaip auksakaliai ir brangių akme-
nų raižytojai daro, taip įrėši juose
Izraelio sūnų vardus ir įstatysi
akmenėlius į auksinius įdėklus.
12 Pritvirtinsi juos ant abiejų efodo
pečių kaip atminimo ženklą Izraelio
sūnums. Ir Aaronas nešios jų vardus
Viešpaties akivaizdoje ant abiejų
pečių atminimui.
13 Padarysi iš aukso taip pat dvi sagtis
14 ir iš tyriausio aukso dvi grandi-
nėles, sukabinėtas nareliais, kurias
įversi į sagtis.
15 Padirbdinsi teismo krūtinės sky-
delį taip pat meniškai kaip efodą: iš
aukso, mėlynų, violetinių, raudonų
ir plonų suktų lininių siūlų pada-
rysi jį.
16 Jis bus keturkampis ir dvilinkas;
plotis ir ilgis vieno sprindžio.
17 Jį papuoši keturiomis brangakme-

6 Iš 39,2-7; Kun 8,7
9 Iš 35,27
10 Pr 29,31-35; Pr 30,1-24; Pr 35,16-18
11 Iš 35,35
12 Iš 28,29.30; Iš 39,6.7; Kun 24,7; Sk 31,54; Joz 4,7; Zch 6,14; 1 Kor 11,24
15 Iš 39,8-21
17 Iš 39,10
29 Iš 28,12
30 Kun 8,8; Sk 27,21; Įst 33,8; 1 Sam 28,6; Ezr 2,63; Neh 7,65

nių eilėmis. Pirmoje eilėje bus sardas,
topazas ir smaragdas;
18 antroje – rubinas, safyras ir jaspis;
19 trečioje – hiacintas, agatas ir ame-
tistas;
20 ketvirtoje – chrizolitas, oniksas ir
berilas. Jie bus aukse įrėminti.
21 Juose bus įrėžti dvylikos Izraelio
sūnų vardai. Kiekviename brang-
akmenyje vardas vienos iš dvylikos
giminių.
22 Krūtinės skydeliui padarysi iš
gryno aukso grandinėles,
23 taip pat du auksinius žiedus, ku-
riuos pritaisysi prie dviejų krūtinės
skydelio kampų.
24 Auksines grandinėles įversi į
žiedus, esančius kampuose;
25 prie tų grandinėlių galų pritvir-
tinsi sagtis ir prisegsi jas prie efodo
petnešų ties krūtinės skydeliu.
26 Padirbdinsi du auksinius žiedus,
kuriuos pritaisysi prie apatinių krū-
tinės skydelio kampų iš apačios toje
pusėje, kuri siekia efodą.
27 Du kitus auksinius žiedus pritai-
sysi prie abiejų efodo šonų žemai,
kur apatinis sujungimas, kad krūti-
nės skydelis galėtų būti sukabintas
su efodu.
28 Efodo žiedai bus surišti mėlyna
juosta su krūtinės skydelio žiedais,
kad krūtinės skydelis tvirtai pri-
gultų ir negalėtų būti atskirtas nuo
efodo.
29 Aaronas nešios Izraelio sūnų
vardus teismo skydelyje ant jo krū-
tinės kaip amžiną atminimo ženklą
Viešpaties akivaizdoje, eidamas į
šventyklą.
30 Į teismo skydelį įdėsi Urimus ir
Tumimus, jie bus ant Aarono šir-

dies, kai jis pasirodys Viešpaties
akivaizdoje. Jis visuomet nešios
ant savo širdies Viešpaties teismą
Izraelio sūnums.
31 Padarysi efodui mėlyną tuniką,
32 kurios viršuje per vidurį bus skylė
galvai įkišti, apvesta auksiniu apva-
du, kad nesuplyštų.
33 Tunikos apačioje padarysi aplin-
kui iš mėlynų, violetinių ir raudonų
siūlų granato vaisius, o tarp jų –
auksinius varpelius,
34 taip, kad pakaitomis būtų auksinis
varpelis ir granato vaisius aplink
visą tuniką.
35 Jį dėvės Aaronas, eidamas tarnys-
tę, kad girdėtųsi skambėjimas, jam
einant į šventyklą Viešpaties aki-
vaizdon ir išeinant, kad jis nemirtų.
36 Padarysi iš gryno aukso plokšte-
lę, kurioje įrėši auksakalio darbu:
„Pašvęstas Viešpačiui.“
37 Ją pririši mėlynu raiščiu ant mit-
ros, kad būtų mitros priekyje.
38 Ji bus ant Aarono kaktos, kad
Aaronas galėtų nešti visus trūku-
mus šventų dalykų, kuriuos Izraelio
sūnūs aukoja kaip šventas dovanas.
Ji nuolat bus ant jo kaktos, kad jie
galėtų būti priimtini Viešpačiui.
39 Padarysi siaurą tuniką iš baltos
plonos drobės, mitrą iš tokios pat
drobės ir juostą, margai išsiuvinėtą.
40 Aarono sūnums padarysi drobi-
nes tunikas, juostas ir kunigiškus
gobtuvus, kad atrodytų iškilmingai
ir gražiai.
41 Šitais apdarais apvilksi savo brolį
Aaroną ir jo sūnus. Patepsi juos, pa-
šventinsi ir įšventinsi, kad jie galėtų
būti mano kunigais.
42 Padarysi jiems trumpas drobines

31Iš 39,22-26
36Iš 39,30.31;
Kun 8,9;
Zch 14,20
38Iš 28,43;
Kun 1,4;
Kun 10,17;
Kun 22,9.16.
27;
Kun 23,11;
Sk 18,1;
Iz 53,11;
Iz 56,7;
Ez 4,4-6;
Jn 1,29;
Hbr 9,28;
1 Pt 2,24
39Iš 35,35;
Iš 39,27-29
40Iš 28,2.4;
Iš 39,27-29.
41;
Ez 44,17.18
41Iš 29,7-9;
Iš 30,30;
Iš 40,15;
Kun 8,1-36;
Kun 10,7;
Hbr 7,28
42Iš 39,28;
Kun 6,10;
Kun 16,4;
Ez 44,18
43Iš 20,26;
Iš 27,21;
Kun 5,1.17;
Kun 17,7;
Kun 20,19.20;
Kun 22,9;
Sk 9,13;
Sk 18,22

29 SKYRIUS
1Kun 8,1-36;
Hbr 7,26-28
2Kun 2,4;
Kun 6,19-23
4Iš 40,12;
Kun 8,6;
Hbr 10,22
5Iš 28,2.8;
Kun 8,7
6Iš 28,36.37;
Kun 8,9
7Iš 25,6;
Iš 30,25-31;
Kun 8,12;
Kun 10,7;
Kun 21,10;
Sk 35,25;
Ps 133,2
8Iš 28,39.40;
Kun 8,13
9Iš 28,41;
Iš 40,15;
Kun 8,1-36;
Sk 3,10;
Sk 18,7;
Sk 25,13;
Įst 18,5

kelnes, kad pridengtų jų kūno nuo-
gumą. Jos bus nuo strėnų iki šlaunų.
43 Jas dėvės Aaronas ir jo sūnūs,
eidami į Susitikimo palapinę arba
prie aukuro tarnauti šventykloje,
kad nenusikalstų ir nemirtų. Tas
nuostatas bus amžinas Aaronui ir
jo palikuonims.“

29 „Tai darysi, kad įšventintum
juos būti mano kunigais.
Imk iš bandos veršį ir du avinus be
trūkumų,
2 neraugintos duonos ir nerauginto
ragaišio, suvilgyto aliejumi, taip pat
neraugintų papločių, apipiltų alieju-
mi. Visa tai pagaminsi iš kvietinių
miltų.
3 Sudėjęs juos į pintinę, atneši pinti-
nėje kartu su veršiu ir dviem avinais.
4 Aaroną ir jo sūnus pastatysi prie
Susitikimo palapinės įėjimo ir api-
plausi juos vandeniu.
5 Paimsi drabužius ir apvilksi Aa-
roną drobine tunika, efodu, uždėsi
krūtinės skydelį ir sujuosi juosta.
6 Jam ant galvos uždėsi kunigišką
mitrą, o ant jos šventąją plokštelę,
7 tada paimsi patepimo aliejų ir
išpilsi ant jo galvos, jį patepdamas.
8 Pakvietęs Aarono sūnus, apvilksi
juos drobinėmis tunikomis,
9 apjuosi juostomis, uždėsi kunigiš-
kus gobtuvus, ir jie tarnaus man ku-
nigais per amžius. Ir tu pašventinsi
Aaroną ir jo sūnus.
10 Atvesi veršį ties Susitikimo pala-
pine, Aaronas ir jo sūnūs uždės jam
ant galvos rankas.
11 Jį papjausi Viešpaties akivaizdoje
prie Susitikimo palapinės įėjimo.

12 Ėmęs veršio kraujo, patepsi savo
pirštu aukuro ragus, likusį kraują
išliesi prie jo papėdės.
13 Imsi visus vidurių taukus, kepenų
tinklelį, abu inkstus, jų taukus ir
sudeginsi juos ant aukuro.
14 Veršio mėsą, odą ir mėšlus sude-
ginsi lauke už stovyklos, nes tai yra
auka už nuodėmę.
15 Imsi taip pat aviną, ant kurio
galvos Aaronas ir jo sūnūs uždės
rankas.
16 Jį papjovęs, jo kraują šlakstysi
aplink aukurą.
17 Patį aviną sukaposi į gabalus, api-
plausi jo vidurius ir kojas ir uždėsi
kartu su mėsos gabalais ir galva ant
aukuro.
18 Sudeginsi ant aukuro visą aviną;
tai yra deginamoji auka, malonus
kvapas Viešpačiui.
19 Imsi ir kitą aviną, ant kurio galvos
Aaronas ir jo sūnūs uždės rankas.
20 Jį papjovęs, jo krauju patepsi Aa-
rono ir jo sūnų dešinę ausį, dešinės
rankos nykštį ir didįjį dešinės kojos
pirštą, likusį kraują šlakstysi aplink
aukurą.
21 Krauju nuo aukuro ir patepimo
aliejumi apšlakstysi Aaroną ir jo
rūbus, sūnus ir jų rūbus; ir bus pa-
šventintas jis, jo drabužiai, jo sūnūs
ir sūnų drabužiai.
22 Tada imsi avino taukus ir uode-
gą, vidurius dengiančius taukus,
kepenų tinklelį, abu inkstus su jų
taukais ir dešinį petį, nes tai yra
įšventinimo avinas,
23 vieną duonos kepalą, aliejumi
apšlakstytą ragaišį, paplotį iš ne-
raugintos duonos pintinės, padėtos
Viešpaties akivaizdoje,
24 ir viską padėjęs ant Aarono ir jo
sūnų rankų pašventinsi, siūbuoda-
mas Viešpaties akivaizdoje.
25 Visa tai paimsi iš jų rankų ir su-
deginsi ant aukuro kaip malonaus
kvapo deginamąją auką Viešpačiui.
26 Iš avino, kuriuo bus įšventintas
Aaronas, paimsi krūtinę ir ją pa-
siūbuosi Viešpaties akivaizdoje; tai
bus tavo dalis.
27 Pašventinsi aukos krūtinę ir petį,
kuriuos atskyrei iš avino Aaronui
ir jo sūnums.
28 Tai bus Aarono ir jo sūnų amžinoji
dalis iš izraelitų, nes tai yra padėkos
aukos, kurias Izraelio sūnūs atneša
Viešpačiui.
29 Šventą Aarono apdarą paveldės
jo sūnūs, kad jame būtų patepti ir
įšventinti.
30 Septynias dienas juo vilkės tas jo
sūnus, kuris jo vieton bus paskirtas
kunigu, kuris eis į Susitikimo pala-
pinę tarnauti šventykloje.
31 Įšventinimo avino mėsą išvirsi
šventoje vietoje.
32 Aaronas ir jo sūnūs valgys ją ir
pintinėje esančią duoną Susitikimo
palapinės kieme.
33 Ir jie valgys tai, kad būtų atliktas
sutaikinimas, kad jie būtų pašvęsti
ir įšventinti. Niekas kitas negali to
valgyti, nes tai šventa.
34 O jei liktų pašvęstos mėsos ar
duonos ligi ryto, liekanas sudeginsi;
jų valgyti negalima, nes jos šventos.
35 Visa, ką tau įsakiau, padarysi
Aaronui ir jo sūnums. Septynias
dienas šventinsi juos
36 ir už nuodėmę kasdien aukosi veršį.
Paaukojęs sutaikinimo auką, apvalysi
aukurą, patepsi jį ir vėl pašventinsi.

10 Kun 1,4; Kun 8,14
12 Iš 27,2; Iš 30,2; Kun 4,7; Kun 8,15
13 Kun 1,8; Kun 3,3.4
14 Kun 4,11. 12.21; Hbr 13,11
15 Kun 1,4-9; Kun 8,18
16 Iš 24,6; Kun 1,5.11
18 Iš 20,24
19 Kun 8,22
21 Iš 28,41; Iš 29,1; Iš 30,25.31; Kun 8,30; Hbr 9,22
23 Kun 8,26
24 Kun 7,30; Kun 10,14
25 Kun 8,28
26 Kun 7,31. 34; Kun 8,29
27 Kun 7,31. 34; Sk 18,11.18; Įst 18,3
28 Kun 3,1; Kun 7,34; Kun 10,15
29 Iš 28,2; Sk 18,8; Sk 20,26.28
30 Kun 8,35; Sk 20,28
31 Kun 8,31
32 Mt 12,4
33 Kun 10, 14.15.17; Kun 22,10
34 Kun 7,18; Kun 8,32
35 Kun 8,33-35
36 Iš 30,26-29; Iš 40,10.11; Hbr 10,11

37 Septynias dienas aukosi sutaikini-
mo auką ir šventinsi aukurą. Jis bus
labai šventas aukuras. Kiekvienas,
prie jo prisilietęs, taps šventas.
38 Štai ką aukosi ant aukuro: kasdien
aukosi du metinius avinėlius –
39 vieną avinėlį rytą, antrą vakare.
40 Kartu su vienu avinėliu paimsi
dešimtą dalį efos miltų, sumaišysi
juos su ketvirtadaliu hino aliejaus
ir paimsi ketvirtadalį hino vyno
geriamajai aukai.
41 Kitą gi avinėlį aukosi vakare tuo
pačiu būdu, kaip ir rytą, kartu su
geriamąja auka, kad būtų malonus
aukos kvapas Viešpačiui.
42 Tai deginamoji auka Viešpačiui,
aukojama amžinai per kartų kartas
prie Susitikimo palapinės įėjimo
Viešpaties akivaizdoje. Čia Aš susi-
tiksiu su tavimi ir kalbėsiu tau.
43 Ir čia Aš susitiksiu su izraelitais
ir pašventinsiu Palapinę savo šlove.
44 Pašventinsiu Susitikimo palapinę,
aukurą ir Aaroną su jo sūnumis, kad
jie būtų man kunigais.
45 Aš gyvensiu tarp izraelitų ir būsiu
jų Dievas.
46 Jie žinos, kad Aš – Viešpats, jų
Dievas, kuris juos išvedžiau iš Egip-
to žemės, kad gyvenčiau tarp jų. Aš
Viešpats, jų Dievas.“

30 „Padirbdinsi iš akacijos me-
džio aukurą smilkalams de-
ginti,
2 uolekties ilgio, uolekties pločio,
keturkampį ir dviejų uolekčių aukš-
čio. Ant jo bus ragai.
3 Aptrauksi jo viršų, šonus ir ragus
grynu auksu. Padarysi jam auksinį
apvadą aplinkui

37 Sk 4,15; Ag 2,11-13; Mt 23,19

38 Sk 28,3-31; Sk 29,6-38; Dan 12,11

39 Ez 46,13-15

41 2 Kar 16,15

42 Iš 25,22; Iš 30,8; Iš 33,7.9

43 1 Kar 8,11

44 Kun 21,15

45 Pr 17,8; Apr 21,3

46 Iš 16,12; Iš 20,2; Kun 11,45

30 SKYRIUS

1 Iš 37,25-29

6 Iš 25,21.22; Iš 26,31-35

7 Iš 27,20.21; 1 Sam 2,28

9 Kun 10,1

10 Kun 16,3-34

12 Sk 1,2; Sk 26,2; 2 Sam 24,15; 1 Pt 1,18.19

13 Iš 38,26; Sk 3,47; Mt 17,24

15 Job 34,19; Pat 22,2; Ef 6,9

16 Iš 38,25-31; Sk 16,40

4 ir auksines grandis po apvadu
dviejuose kampuose kartims įkišti,
kad jį būtų galima nešti.
5 Kartis padarysi iš akacijos medžio
ir aptrauksi jas auksu.
6 Pastatysi aukurą prie uždangos,
pakabintos prieš Liudijimo skrynią,
ties dangčiu, kuris dengia liudijimą.
7 Kiekvieną rytą Aaronas degins ant
jo maloniai kvepiančius smilkalus.
Paruošęs lempas, jis degins smilka-
lus ant šio aukuro.
8 Ir vakare, uždegdamas lempas, jis
degins smilkalus ant aukuro. Tai
nuolatinis smilkymas Viešpaties
akivaizdoje per visas jūsų kartas.
9 Neaukosite ant jo svetimų smilkalų
nei deginamųjų aukų, nei valgio
aukų ir neliesite geriamųjų aukų.
10 Vieną kartą per metus Aaronas
ant aukuro ragų atliks sutaikinimą
aukos už nuodėmes krauju. Tai bus
daroma per visas jūsų kartas, nes tai
labai šventa Viešpačiui.“
11 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
12 „Kai skaičiuosi izraelitus, paskirk
kiekvienam išpirką Viešpačiui, kad
jų nepaliestų nelaimės.
13 Kiekvienas turės duoti po pusę
šekelio, pagal šventyklos šekelį.
Šekelis turi dvidešimt gerų. Pusė
šekelio bus jų auka Viešpačiui.
14 Visi, sulaukę dvidešimties ar
daugiau metų amžiaus, duos auką
Viešpačiui.
15 Turtingas nemokės daugiau ir
beturtis nemokės mažiau – pusę še-
kelio jie duos kaip auką Viešpačiui,
kad jų sielos būtų sutaikintos.
16 Izraelitų sutaikinimo pinigus atiduo-
si Susitikimo palapinės reikalams.“
17 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:

18 „Padirbdinsi varinę praustuvę su
stovu ir ją pastatysi tarp Susitikimo
palapinės ir aukuro.
19 Aaronas ir jo sūnūs mazgos joje
savo rankas ir kojas.
20 Eidami į Susitikimo palapinę, jie
nusimazgos vandeniu, kad nenu-
mirtų, taip pat eidami prie aukuro
aukoti deginamosios aukos Vieš-
pačiui.
21 Jie mazgos savo rankas ir kojas,
kad nemirtų. Tai yra amžinas nuos-
tatas Aaronui ir jo palikuonims per
visas kartas."
22 Ir dar Viešpats kalbėjo Mozei:
23 „Imk geriausių kvepalų: penkis
šimtus šekelių miros ir pusę tiek
cinamono, tai yra du šimtus pen-
kiasdešimt šekelių, ir kvepiančių
nendrių du šimtus penkiasdešimt
šekelių,
24 kasijos penkis šimtus šekelių pa-
gal šventyklos šekelį ir vieną hiną
alyvmedžių aliejaus.
25 Padarysi šventojo patepimo aliejų,
sumaišydamas visa tai vaistininkų
būdu; tai bus šventas patepimo
aliejus.
26 Juo patepsi Susitikimo palapinę,
Liudijimo skrynią,
27 stalą su jo priedais, žvakidę su jos
priedais, smilkymo aukurą,
28 deginamųjų aukų aukurą ir praus-
tuvę.
29 Tu pašventinsi visa, ir tai bus la-
bai šventa; kas prie jų prisilies, taps
šventas.
30 Patepsi Aaroną bei jo sūnus ir juos
įšventinsi būti mano kunigais.
31 Izraelitams sakysi, kad toks pa-
tepimo aliejus bus šventas visoms
jūsų kartoms.

18 Iš 38,8; Iš 40,30; 1 Kar 7,38
19 Iš 40,31.32; Ps 26,6; Iz 52,11; Jn 13,8.10; Hbr 10,22
21 Iš 28,43
23 Ps 45,8; Pat 7,17; Gg 4,14; Jer 6,20; Ez 27,22
24 Iš 29,40; Ps 45,8
25 Iš 37,29; Iš 40,9; Kun 8,10; Sk 35,25; Ps 89,20; Ps 133,2
26 Iš 40,9; Kun 8,10; Sk 7,1
29 Iš 29,37; Sk 4,15; Ag 2,11-13
30 Iš 29,7; Kun 8,12
32 Iš 30,25.37
33 Pr 17,14; Iš 12,15; Iš 30,38; Kun 7,20.21
34 Iš 25,6; Iš 37,29
35 Iš 30,25
36 Iš 29,37.42; Iš 30,32; Kun 2,3; Kun 16,2
37 Iš 30,32
38 Iš 30,33

31 SKYRIUS
2 Iš 35,30-35; Iš 36,1; 1 Kr 2,20
3 Iš 28,3; Iš 35,31; 1 Kar 7,14; Ef 1,17
6 Iš 28,3; Iš 35,10.34.35; Iš 36,1
7 Iš 36,8; Iš 37,1-9;

32 Žmogaus kūnas juo nebus tepa-
mas; jokio kito tos sudėties tepalo
nedarysite, nes jis yra šventas ir bus
jums šventas.
33 Kas tokį pat padarytų ar juo pa-
teptų pašalietį, bus išnaikintas iš
savo tautos."
34 Ir Viešpats tarė Mozei: „Imk
kvepalų: stakto, miros, balzamo,
galbano ir skaidrių sakų – visų vie-
nodą svorį.
35 Padarysi iš jų smilkalus, sumai-
šydamas vaistininkų būdu, grynus
ir šventus.
36 Sutrinsi tai smulkiai ir padėsi
ties Susitikimo palapine, kurioje su
tavimi susitiksiu. Tie smilkalai bus
jums labai šventi.
37 Tokio mišinio nedarysite savo
reikalams, nes jis bus šventas Vieš-
pačiui.
38 Kiekvienas, kuris sau pasidarytų
tokį pat mišinį ir juo naudotųsi, bus
išnaikintas iš savo tautos."

31

Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Aš pašaukiau vardu Hūro sūnaus
Ūrio sūnų Becalelį iš Judo giminės
3 ir jį pripildžiau Dievo dvasios,
išminties, sumanumo, pažinimo ir
amato išmanymo,
4 kad sugebėtų viską padaryti iš
aukso, sidabro, vario,
5 brangių akmenų ir medžio.
6 Daviau jam padėjėją Ahisamacho
sūnų Oholiabą iš Dano giminės;
kiekvienam daviau išmintį padaryti
viską, apie ką tau kalbėjau.
7 Jie padarys Susitikimo palapinę,
Liudijimo skrynią, jos dangtį ir
visus Palapinės reikmenis:

8 stalą su jo priedais, gryno aukso
žvakidę su jos priedais, aukurus
smilkymui
9 ir deginamosioms aukoms bei
visus jų reikmenis, praustuvę su
jos stovu,
10 tarnavimo apdarus ir šventus
drabužius kunigui Aaronui ir jo
sūnums, kad būtų man kunigais,
11 patepimo aliejų, kvepiančius
smilkalus šventyklai – viską, ką tau
įsakiau, jie padarys."
12 Viešpats toliau kalbėjo Mozei:
13 „Kalbėk izraelitams: „Privalote
laikytis šabo, nes tai yra ženklas
tarp manęs ir jūsų kartų kartoms,
kad žinotumėte, jog Aš esu Vieš-
pats, kuris jus pašventinu.
14 Laikykitės šabo, nes jis šventas;
kas jį suterš, turi mirti. Kas dirbs tą
dieną, bus išnaikintas iš savo tautos.
15 Šešias dienas dirbsite, o septintoji
diena yra šabas – poilsis, pašvęstas
Viešpačiui. Kiekvienas, kuris dirbs
šabo dieną, turi mirti.
16 Izraelitai privalo laikytis šabo
per visas savo kartas kaip amžinos
sandoros
17 tarp manęs ir Izraelio vaikų. Nes
Viešpats per šešias dienas sukūrė
dangų ir žemę, o septintąją dieną
ilsėjosi ir atsigaivino."
18 Baigęs kalbėti, Viešpats davė
Mozei ant Sinajaus kalno dvi akme-
nines Liudijimo plokštes, parašytas
Dievo pirštu.

32 Tauta, nesulaukdama Mozės
grįžtant, susirinko aplink
Aaroną ir sakė jam: „Padaryk mums
dievą, kuris eitų pirma mūsų, nes
mes nežinome, kas atsitiko tam
žmogui Mozei, kuris mus išvedė iš
Egipto žemės."
2 Aaronas jiems atsakė: „Imkite iš
savo žmonų, sūnų ir dukterų auk-
sinius auskarus ir atneškite man."
3 Visi žmonės išsiėmė auksinius
auskarus iš savo ausų ir atnešė juos
Aaronui.
4 Tas juos išlydė ir nuliedino veršį.
Žmonės tarė: „Izraeli, štai tavo
dievas, kuris tave išvedė iš Egipto
žemės."
5 Aaronas, matydamas tai, pastatė
aukurą ir paskelbė: „Rytoj Viešpa-
ties šventė!"
6 Atsikėlę anksti rytą, jie aukojo
deginamąsias ir padėkos aukas,
sėdo valgyti ir gerti, ir kėlėsi žaisti.
7 Ir Viešpats pasakė Mozei: „Eik,
nusileisk žemyn, nes tavo tauta, kurią
išvedei iš Egipto žemės, nusidėjo.
8 Jie greitai nuklydo nuo kelio, kurį
jiems nurodžiau. Nusiliedinę veršį,
jį garbina, jam aukoja aukas ir sako:
„Šitas yra tavo dievas, Izraeli, kuris
tave išvedė iš Egipto žemės."
9 Matau, kad tai kietasprandė tauta.
10 Palik mane, kad mano rūstybė užsi-
degtų prieš juos ir juos sunaikinčiau,
o iš tavęs padarysiu didelę tautą."
11 Mozė maldavo Viešpatį, savo Die-
vą, sakydamas: „Kodėl, Viešpatie,
Tavo rūstybė užsidega prieš Tavo
tautą, kurią išvedei iš Egipto žemės
didžia jėga ir galinga ranka?
12 Kodėl egiptiečiai turėtų sakyti:
„Išvedė juos į pražūtį, kad nužudytų
kalnuose ir išnaikintų nuo žemės
paviršiaus." Liaukis rūstavęs ir
nesielk piktai su šia tauta.
13 Atsimink savo tarnus: Abraomą,
Izaoką ir Izraelį, kuriems prisiekei:

8 Iš 37,10-16; Iš 37,17-24; Kun 24,4
9 Iš 38,1-7; Iš 38,8
10 Iš 39,1.41
11 Iš 30,23-33; Iš 30,34-38
13 Kun 20,8; Ez 20,12.20
14 Iš 20,8; Sk 15,32-36
15 Pr 2,2; Iš 20,9-11
17 Pr 1,31; Pr 2,2.3; Iš 31,13
18 Iš 24,12; Iš 32,15.16

32 SKYRIUS
1 Iš 13,21; Iš 17,1-3; Iš 24,18; Iš 32,8; Įst 9,9-12; Apd 7,40
2 Iš 11,2; Iš 35,22
4 Iš 20,3.4.23; Iš 29,45.46
5 2 Kar 10,20
6 Sk 25,2
7 Pr 6,11.12; Įst 9,8-21
8 Iš 20,3.4.23; 1 Kar 12,28
9 Apd 7,51
10 Iš 22,24; Sk 14,12; Įst 9,14.19
11 Įst 9,18. 26-29
12 Iš 32,14; Sk 14,13-19
13 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,7.18; Pr 22,17; Pr 26,4; Pr 35,11.12; Hbr 6,13

„Padauginsiu jūsų palikuonis kaip
dangaus žvaigždes ir visą šitą žemę,
apie kurią kalbėjau, duosiu jūsų
palikuonims, kad jie paveldėtų ją
amžiams.“
14 Ir Viešpats nepasielgė piktai su
savo tauta, kaip buvo sumanęs.
15 Mozė sugrįžo nuo kalno, nešda-
mas rankoje dvi Liudijimo plokštes,
abiejose pusėse prirašytas.
16 Plokštės ir jose įrėžtas raštas buvo
Dievo darbas.
17 Jozuė, išgirdęs šūkaujančios
tautos triukšmą, tarė Mozei: „Karo
šauksmas girdisi stovykloje.“
18 O Mozė atsakė: „Tai ne nugalėtojų
šauksmas ir ne pralaimėjusiųjų balsai,
bet dainuojančių balsus aš girdžiu.“
19 Prisiartinęs prie stovyklos, jis iš-
vydo veršį ir šokius. Mozė užsidegė
pykčiu ir išmetė iš rankų abi plokš-
tes, ir jas sudaužė kalno papėdėje.
20 Paėmęs veršį, kurį jie buvo pasi-
darę, sudegino jį ir sutrynė į dulkes;
jas subėrė į vandenį ir davė gerti
Izraelio vaikams.
21 Mozė klausė Aarono: „Ką tau pa-
darė šita tauta, kad užtraukei jiems
tokią didelę nuodėmę?“
22 Aaronas atsakė: „Tenesirūstina
mano valdovas. Tu žinai šitą tautą,
kad jie greit nusikalsta.
23 Nes jie man sakė: „Padirbk mums
dievą, kuris eitų pirma mūsų, nes
mes nežinome, kas atsitiko tam
žmogui Mozei, kuris mus išvedė iš
Egipto žemės.“
24 Aš jiems sakiau: „Kas iš jūsų turi
aukso, suneškite!“ Jie atidavė man
auksą, aš įmečiau jį į ugnį ir išėjo
šitas veršis.“
25 Mozė matė, kad tauta yra apnuo-
ginta, nes Aaronas buvo ją apnuo-
ginęs ir pastatęs priešų pajuokai.
26 Tada Mozė, stovėdamas stovyklos
vartuose, sakė: „Kas esate Viešpa-
ties, susirinkite prie manęs!“ Prie jo
susirinko visi Levio sūnūs.
27 Jis tarė: „Taip sako Viešpats: „Kiek-
vienas prisijuoskite kardą prie
juosmens. Eikite per stovyklą išilgai
nuo vartų ligi vartų ir nužudykite
savo brolį, draugą ir artimą.“
28 Levitai padarė, kaip Mozė įsakė.
Tą dieną krito maždaug trys tūks-
tančiai žmonių.
29 Nes Mozė sakė: „Pasišvęskite
šiandien Viešpačiui, nesigailėkite
savo sūnaus nė brolio, kad jums
tektų palaiminimas.“
30 Kitą dieną Mozė kalbėjo tautai:
„Labai nusidėjote: eisiu pas Viešpa-
tį, gal kaip nors sutaikinsiu jus dėl
jūsų nusikaltimo.“
31 Sugrįžęs pas Viešpatį, tarė: „Šita
tauta, pasidarydama auksinį dievą,
labai nusidėjo.
32 Bet aš maldauju, atleisk jiems tą
kaltę: jei ne, išbrauk mane iš kny-
gos, kurion įrašei.“
33 Viešpats jam atsakė: „Kas man
nusideda, tą išbrauksiu iš savo
knygos.
34 Todėl eik ir vesk tautą, kur tau
įsakiau. Mano angelas eis pirma
tavęs. O kai laikas ateis, Aš juos
nubausiu už jų nuodėmę.“
35 Viešpats baudė tautą dėl veršio,
kurį Aaronas buvo padaręs.

33 Viešpats kalbėjo Mozei: „Eik
ir keliauk iš šitos vietos su
tauta, kurią išvedei iš Egipto, į šalį,
apie kurią prisiekiau Abraomui,

14 2 Sam 24,16
15 Įst 9,15
16 Iš 31,18
19 Įst 9,16.17
20 Sk 5,17.24; Įst 9,21
21 Pr 26,10
22 Iš 14,11; Įst 9,24
25 Iš 33,4.5; 2 Krn 28,19
27 Sk 25,5-13
29 Iš 28,41; 1 Sam 15,18.22; Pat 21,3; Zch 13,3
30 Sk 25,13; 1 Sam 12,20.23; 2 Sam 16,12
31 Iš 20,23; Įst 9,18
32 Ps 69,28; Iz 4,3; Dan 12,1; Mal 3,16; Rom 9,3; Fil 4,3; Apr 3,5; Apr 21,27
33 Iš 17,14; Kun 23,30; Įst 29,20; Ps 9,5; Ez 18,4; Ez 33,2.14.15; Apr 3,5; Apr 21,27
34 Iš 3,17; Iš 23,20; Įst 32,35; Joz 5,14; Ps 89,32; Rom 2,5.6
35 Neh 9,18

33 SKYRIUS
1 Pr 12,7; Iš 32,1.7.13; Joz 3,17

Izaokui ir Jokūbui, sakydamas: „Aš
ją duosiu tavo palikuonims.“
2 Aš siųsiu pirma tavęs angelą ir iš-
stumsiu kanaaniečius, amoritus, he-
titus, perizus, hivus ir jebusiečius.
3 Eik į žemę, plūstančią pienu ir
medumi; tačiau Aš pats neisiu su
jumis, kadangi esate kietasprandė
tauta, kad kartais nesunaikinčiau
jūsų kelyje.“
4 Tauta, išgirdusi tokią blogą žinią,
nuliūdo, nė vienas nesipuošė pa-
puošalais.
5 Nes Viešpats sakė Mozei: „Kal-
bėk Izraelio tautai: „Jūs esate kie-
tasprandė tauta: jei įeičiau pas jus
nors trumpam, sunaikinčiau jus.
Todėl nusiimkite savo papuošalus,
kad žinočiau, ką su jumis daryti.“
6 Izraelitai nusiėmė nuo savęs pa-
puošalus prie Horebo kalno.
7 Mozė ištiesė palapinę toli už sto-
vyklos ir pavadino ją Susitikimo
palapine. Visi žmonės, kurie ieškojo
Viešpaties, eidavo iš stovyklos prie
Susitikimo palapinės.
8 Kai Mozė eidavo į Palapinę, visi
žmonės pakildavo ir stovėdavo savo
palapinių angose, sekdami jį akimis,
kol jis įeidavo Palapinėn.
9 Mozei įėjus į Susitikimo palapinę,
debesies stulpas nusileisdavo ir
stovėdavo prie Palapinės įėjimo, ir
Viešpats kalbėdavosi su Moze.
10 Visa tauta matė debesies stulpą
prie Palapinės įėjimo, ir visi žmo-
nės pakildavo ir pagarbindavo savo
palapinių angose.
11 Viešpats kalbėdavo su Moze akis
į akį, kaip žmogus kalbasi su savo
draugu. Jam grįžtant į stovyklą, jo
tarnas Jozuė, Nūno sūnus, jaunas
vyras, nepasitraukdavo nuo Pala-
pinės.
12 Mozė tarė Viešpačiui: „Liepei
išvesti šitą tautą ir nepasakei, ką
siųsi su manimi, tačiau sakei: „Aš
tave pažįstu ir žinau tavo vardą, tu
radai malonę mano akyse.“
13 Jei tad radau malonę Tavo akyse,
apreikšk man savo kelius, kad Tave
pažinčiau ir galėčiau atrasti malonę
Tavo akyse, nes tie žmonės yra Tavo
tauta.“
14 Viešpats atsakė: „Mano artumas eis
su tavimi, ir Aš įvesiu tave į poilsį.“
15 Mozė atsakė: „Jei Tavo artumas
neis, nevesk mūsų niekur iš šitos
vietos.
16 Nes kaip man sužinoti, kad aš ir
Tavo tauta atradome malonę Tavo
akyse? Ar ne iš to, kad Tu eisi su
mumis? Taip aš ir Tavo tauta būsime
išskirti iš visų žemės tautų.“
17 Viešpats atsakė Mozei: „Ir šį pra-
šymą patenkinsiu, nes radai malonę
mano akyse ir Aš žinau tavo vardą.“
18 Mozė prašė: „Parodyk man savo
šlovę.“
19 Viešpats atsakė: „Aš leisiu visai
savo šlovei praeiti pro tave ir pa-
skelbsiu tau Viešpaties vardą, ir
būsiu maloningas tam, kam būsiu
maloningas, ir pasigailėsiu to, ko
pasigailėsiu.
20 Mano veido negalėsi matyti, nes
žmogus, mane pamatęs, negali
išlikti gyvas.
21 Štai vieta šalia manęs! Atsistok
ant šios uolos.
22 Kai mano šlovė eis pro šalį, tave
pastatysiu uolos plyšyje ir prideng-
siu savo ranka, kol praeisiu.

2 Iš 23,27-31; Iš 32,34; Joz 5,14; Joz 24,11
3 Iš 3,8; Iš 32,9; Iš 33,5; Sk 16,21.45
4 Sk 14,1.39; Ezr 9,3; Est 4,1.4; Ez 24,17.23
5 Ps 139,23
7 Iš 29,42.43; Įst 4,29
8 Sk 16,27
9 Iš 25,22; Iš 31,18; Ps 99,7
10 Iš 4,31
11 Iš 24,13; Sk 12,8; Įst 34,10
12 Iš 3,10; Iš 32,34; Iš 33,17
13 Iš 34,9; Įst 9,26.29; Ps 25,4; Ps 27,11; Ps 86,11; Ps 119,33
14 Joz 21,44; Joz 22,4; Iz 63,9
15 Iš 33,3
16 Iš 34,10; Sk 14,14
17 Jok 5,16
18 1 Tim 6,16
19 Iš 34,6.7; Rom 4,4.16; Rom 9,15.16.18
20 Pr 32,30
22 Ps 91,1.4; Iz 2,21

23 Po to atitrauksiu ranką ir matysi
mane iš nugaros, bet mano veido
nematysi.“

34 Viešpats tarė Mozei: „Išsi-
kirsk dvi akmenines plokš-
tes. Aš jose įrašysiu žodžius, kurie
buvo sudaužytose plokštėse.
2 Rytą būk pasiruošęs, užlipk į
Sinajaus kalną ir atsistok mano aki-
vaizdoje.
3 Nė vienas su tavimi tegul neateina
ir nė vienas tenepasirodo visame
kalne. Taip pat galvijai ir avys te-
nesigano prie kalno.“
4 Jis iškirto iš akmens dvi plokštes,
kokios buvo pirmosios; atsikėlęs
anksti rytą, užlipo į Sinajaus kalną,
kaip Viešpats buvo įsakęs, nešda-
mas rankose plokštes.
5 Viešpats nužengė debesyje ir atsi-
stojo šalia jo, ir paskelbė savo vardą
„Viešpats“.
6 Viešpats praėjo pro jį ir paskelbė:
„Viešpats, Viešpats Dievas, gailes-
tingas ir maloningas, kantrus ir
kupinas gerumo bei tiesos,
7 parodantis gailestingumą tūkstan-
čiams, atleidžiantis nusikaltimus,
neteisybes ir nuodėmes, tačiau
nepaliekantis kalto nenubausto, bet
baudžiantis už tėvų nusikaltimus
vaikus ir vaikaičius iki trečios ir
ketvirtos kartos.“
8 Mozė skubiai nusilenkė iki žemės
ir pagarbino Viešpatį.
9 Ir jis sakė: „Jei radau malonę Tavo
akyse, Viešpatie, maldauju Tave,
eik kartu su mumis, nes tauta yra
kietasprandė; atleisk mūsų neteisy-
bes ir nuodėmes, padaryk mus savo
nuosavybe!“
10 Viešpats atsakė: „Štai darau san-
dorą ir visos tavo tautos akyse da-
rysiu stebuklus, kokių niekas nedarė
žemėje ir jokiose tautose. Šita tauta
matys Viešpaties darbą, nes Aš su
tavimi darysiu bauginančių dalykų.
11 Įsidėmėk, ką šiandien tau įsakau.
Aš išvarysiu tavo akivaizdoje amo-
ritus, kanaaniečius, hetitus, perizus,
hivus ir jebusiečius.
12 Saugokis ir nedaryk sandoros su
tų kraštų gyventojais, kad jie netap-
tų jums spąstais:
13 sugriauk jų aukurus, sutrupink
atvaizdus ir iškirsk giraites.
14 Negarbink svetimų dievų, nes
Viešpats yra pavydus Dievas.
15 Nedaryk sandoros su anų kraštų
žmonėmis, kad kas nors iš jų gar-
binęs stabus nepasikviestų tavęs jų
aukų valgyti.
16 Neimk savo sūnums žmonų iš jų
dukterų, kad jos, garbindamos sta-
bus, neįtrauktų ir tavo sūnų garbinti
jų dievų.
17 Nepasigamink nulietų dievų.
18 Švęsk Neraugintos duonos šventę.
Septynias dienas valgyk neraugintą
duoną abibo mėnesį, kaip įsakiau, nes
abibo mėnesį išėjai iš Egipto.
19 Visų gyvulių pirmagimiai yra
mano – patinėliai jautukai ir ėriukai.
20 Asilo pirmagimį išpirksi avinu, o
jei jo neišpirksi, nusuk jam spran-
dą. Pirmagimius savo sūnus išpirk
ir nepasirodyk mano akivaizdoje
tuščiomis rankomis.
21 Šešias dienas dirbk, septintą dieną
ilsėkis, net sėjos ir pjūties metu.
22 Švęsk Savaičių šventę, tai yra pir-
mųjų kviečių derliaus šventę, taip pat
Derliaus nuėmimo šventę, metams
baigiantis.

23 Jn 1,18
34 SKYRIUS
1 Iš 24,12; Iš 31,18; Iš 32,15.16.19; Įst 10,2.4
2 Iš 19,11.18.20
3 Iš 19,12.13; Iš 24,9-11
5 Iš 19,9; Iš 33,19
6 Neh 9,17; Ps 108,4; Rom 2,4
7 Iš 20,6; Job 10,14; Ps 103,3.4
8 Iš 4,31
9 Iš 33,3.12-16; Ps 33,12; Ps 94,14
10 Įst 5,2; Ps 77,14; Ps 145,6
11 Iš 23,20-33; Iš 33,2; Įst 6,25
12 Iš 23,32.33
13 Įst 12,3; 2 Kar 18,4
14 Iš 20,3-5; Įst 4,24; Iz 9,6; Iz 57,15
15 Sk 25,1.2; Ts 2,17; 1 Kor 8,4.7.10
16 Pr 28,1; Sk 25,1.2
17 Iš 20,4.23; Iš 32,8
18 Iš 12,2.15.16; Iš 13,4
19 Iš 13,2; Iš 22,29
20 Iš 13,13; Iš 22,29; Iš 23,15; Įst 16,16
21 Iš 20,9; Iš 23,12; Iš 31,15; Iš 35,2; Kun 23,3; Įst 5,13

23 Tris kartus per metus visi tavo
vyrai privalo pasirodyti Viešpaties,
Izraelio Dievo, akivaizdoje.
24 Aš išvarysiu tautas prieš tave ir
išplėsiu tavo krašto ribas; niekas ne-
puls tavo žemių, tau išėjus pasirody-
ti tris kartus per metus Viešpaties,
tavo Dievo, akivaizdoje.
25 Neaukok mano aukos kraujo kar-
tu su raugu; nieko nepalik iki ryto
iš Paschos aukos.
26 Savo lauko pirmuosius vaisius
atgabenk į Viešpaties Dievo namus.
Nevirk ožiuko jo motinos piene."
27 Viešpats tarė Mozei: „Užrašyk
žodžius, kuriais padariau sandorą
su tavimi ir Izraeliu."
28 Jis buvo ant kalno su Viešpačiu
keturiasdešimt dienų ir keturias-
dešimt naktų, nevalgė duonos ir
negėrė vandens. Ir jis įrašė plokštėse
sandoros žodžius, dešimt įsakymų.
29 Nužengdamas nuo Sinajaus kalno,
Mozė nešėsi dvi Liudijimo plokštes
ir nežinojo, kad jo veidas po pašne-
kesio su Viešpačiu spindėjo.
30 Aaronas ir izraelitai, matydami
spindintį Mozės veidą, bijojo prie
jo priartėti.
31 Tik jam pašaukus, Aaronas ir visi
vyresnieji susirinko pas jį. Mozė
kalbėjo su jais.
32 Po to susirinko ir visi izraelitai.
Jis jiems perdavė viską, ką Viešpats
jam kalbėjo Sinajaus kalne.
33 Baigęs kalbėti, jis užsidėjo ant
veido gaubtuvą.
34 Įėjęs pas Viešpatį ir su Juo kalbė-
damas, Mozė gaubtuvą nusiimdavo.
Išėjęs perduodavo izraelitams vis-
ką, kas jam buvo įsakyta.
35 Izraelio vaikai matė Mozės veidą,
kad jis spindėjo, ir Mozė užsidėdavo
gaubtuvą, kol vėl eidavo kalbėti su
Juo.

35 Mozė, sušaukęs visus izraeli-
tus, paskelbė, ką Viešpats įsakė:
2 „Šešias dienas dirbsite, o septin-
toji diena yra šventa, šabo poilsis
Viešpačiui. Kas tą dieną dirbs, bus
baudžiamas mirtimi.
3 Nekurkite ugnies šabo dieną savo
būstuose."
4 Ir Mozė kalbėjo visam Izraelio
vaikų susirinkimui: „Štai ką įsakė
Viešpats:
5 „Kiekvienas atneškite Viešpačiui
auką, laisva valia atneškite ją Vieš-
pačiui: auksą, sidabrą, varį,
6 mėlynus, raudonus ir violetinius
siūlus, ploną drobę, ožkų vilnas,
7 raudonai dažytus avinų kailius,
opšrų kailius, akacijos medį,
8 aliejų lempoms, kvepalus patepimo
aliejui ir kvepiantiems smilkalams,
9 onikso akmenėlius ir brangius akme-
nis efodui bei krūtinės skydeliui.
10 Kas tarp jūsų sumanus, teateina
ir tedirba, ką Viešpats įsakė:
11 Palapinę ir jos uždangalus, grandis,
lentas ir kartis, stulpus ir pakojus;
12 skrynią, jos kartis bei dangtį ir
uždangą;
13 stalą su kartimis bei reikmenimis
ir padėtine duona;
14 žvakidę lempoms, jos reikmenis
ir aliejų deginimui;
15 smilkymo aukurą ir kartis, pa-
tepimo aliejų ir kvapius smilkalus;
užuolaidą Palapinės įėjimui,
16 deginamųjų aukų aukurą, jo varines
groteles su kartimis ir reikmenimis,
praustuvę ir jos stovą;

23 Iš 23,14-17
24 Iš 33,2; Joz 11,23; 1 Kar 4,21; 2 Km 36,14-16; Ps 78,55
25 Iš 12,10
26 Iš 23,19; Įst 26,2
27 Iš 17,14; Iš 24,4; Įst 31,9
28 Iš 24,18; Iš 34,1.4; Įst 4,31; Įst 10,2.4
29 Iš 32,15; Mt 17,2; 2 Kor 3,7
32 Iš 24,3
33 2 Kor 3,13.14
34 2 Kor 3,13-16

35 SKYRIUS
1 Iš 34,32
2 Iš 20,9.10; Kun 23,3; Sk 15,32-36; Įst 5,13
3 Iš 12,16; Iš 16,23
4 Iš 25,1.2
5 Iš 25,2; Iš 38,24; 1 Km 29,14; Mk 12,41-44; 2 Kor 8,10-12; 2 Kor 9,7
6 Iš 36,8.14
8 Iš 25,6; Iš 30,23-25
10 Iš 31,2-6; Iš 36,1.2
11 Iš 26,1.2; Iš 36,14
12 Iš 25,10-12
13 Iš 25,23.30; Kun 24,5.6
14 Iš 25,31
15 Iš 30,1.25.34-38
16 Iš 27,1-8

17 kiemo užkabas su stulpais ir pa-
kojais, užkabą kiemo įėjimui;
18 Palapinės ir kiemo kuolelius su
virvelėmis;
19 apdarus, naudojamus tarnaujant
šventykloje, vyriausiojo kunigo
Aarono ir jo sūnų drabužius kunigų
tarnystei atlikti.“
20 Tada visi izraelitai išsiskirstė.
21 Ir atėjo kiekvienas, kurio širdis
buvo sujaudinta, ir kiekvienas, kurį
dvasia įkvėpė atnešti Viešpačiui
auką Susitikimo palapinei statyti,
ko reikia jos tarnavimui ir šven-
tiems rūbams.
22 Vyrai ir moterys, kurių širdyse
buvo noras, davė sagtis, auskarus,
žiedus, apyrankes – įvairius auksi-
nius daiktus. Visi aukojusieji atnešė
auksą kaip auką Viešpačiui.
23 Kas tik turėjo mėlynų, raudonų ir
violetinių siūlų, plonos drobės, ožkų
vilnų, raudonai dažytų avinų kailių,
opšrų kailių,
24 sidabro ir vario, ir akacijos me-
džio, tinkamo įvairiems daiktams,
atnešė ir paaukojo Viešpačiui.
25 Sumanios moterys davė, ką buvo
suverpusios: mėlynų, raudonų, vio-
letinių ir plonų lininių siūlų.
26 Moterys, kurių širdys buvo sujau-
dintos, sumaniai suverpė ožkų vilnas.
27 Kunigaikščiai atnešė onikso akme-
nėlių ir brangiųjų akmenų efodui ir
krūtinės skydeliui,
28 kvepalų ir aliejaus lempoms, patepi-
mo aliejui ir kvapniems smilkalams.
29 Vyrai ir moterys, kurių širdyse
buvo noras, aukojo, kad būtų atlikti
darbai, kuriuos Viešpats jiems įsakė
per Mozę. Visi izraelitai aukojo Vieš-
pačiui laisva valia.

17 Iš 27,9-18
19 Iš 31,10; Iš 39,1.41
21 Iš 25,2; Iš 35,5.22.24. 26.29; Iš 36,2
22 Iš 11,2; Iš 32,2.3
23 1 Km 29,8
25 Iš 28,3; Iš 31,6; Iš 36,1
27 1 Km 29,6; Ezr 2,68
28 Iš 30,23
29 Iš 35,5.21; Iš 36,3; 1 Km 29,9
30 Iš 31,1-6
34 Iš 31,6
35 Iš 31,3.6; Iš 35,31; 1 Kar 7,14; 2 Km 2,14; Iz 28,26

36 SKYRIUS
1 Iš 25,8; Iš 28,3; Iš 31,6; Iš 35,10.35
2 Iš 35,21.26; 1 Km 29,5.9. 17
3 Iš 35,5.27
5 2 Km 24,14; 2 Km 31,6-10; 2 Kor 8,2.3

30 Tada Mozė vėl kalbėjo: „Viešpats
pašaukė vardu Hūro sūnaus Ūrio
sūnų Becalelį iš Judo giminės,
31 pripildė jį Dievo dvasios, išmin-
ties, sumanumo, pažinimo ir amato
išmanymo
32 padaryti įvairių meniškų dalykų
iš aukso, sidabro ir vario,
33 taip pat iškalti akmenį ir drožti
medį – visus menininko darbus
padaryti.
34 Ir Jis įdėjo sugebėjimą mokyti į
jo ir Ahisamacho sūnaus Oholiabo
iš Dano giminės širdis.
35 Juos apdovanojo išmintimi at-
likti raižytojo, įgudusio audėjo ir
siuvinėtojo iš mėlynų, raudonų,
violetinių ir plonų lininių siūlų
darbus, kad jie meniškai padarytų
kiekvieną darbą.“

36 Tai ėmėsi darbo Becalelis,
Oholiabas ir kiti sumanūs vy-
rai, kuriems Viešpats davė išminties
ir supratimo, kaip padaryti įvairius
reikmenis šventyklai pagal visus
Viešpaties nurodymus.
2 Mozė pasišaukė Becalelį, Oholiabą ir
visus sumanius vyrus, kurie savo noru
sutiko dirbti prie šventyklos darbų.
3 Mozė atidavė jiems visas aukas,
kurias Izraelio vaikai atnešė šven-
tyklos darbams. Tauta kas rytą vis
dar nešė laisvos valios aukas.
4 Visi sumanūs vyrai, kurie darė
šventyklos darbus, atėjo nuo savo
darbų ir kalbėjo Mozei:
5 „Tauta aukoja daugiau negu rei-
kia, kad įvykdytume šį Viešpaties
įsakytą darbą.“
6 Tada Mozė liepė paskelbti, kad nei
vyras, nei moteris nieko daugiau

nebeaukotų šventyklos statybai.
Tada žmonės nustojo aukoti,
7 nes visko, kas buvo sunešta, užteko
visiems darbams padaryti ir dar liko.
8 Sumanūs vyrai, kurie darė Pala-
pinę, padarė iš plonos suktų siūlų
drobės ir mėlynų, raudonų ir vio-
letinių siūlų dešimt uždangalų su
išsiuvinėtais cherubų vaizdais.
9 Kiekvienas jų buvo dvidešimt
aštuonių uolekčių ilgio ir keturių
uolekčių pločio – visi uždangalai
buvo vienodo dydžio.
10 Jie sujungė penkis uždangalus
vieną su kitu ir likusius penkis
sujungė vieną su kitu.
11 Be to, padarė mėlynas kilpas vie-
nam ir antram uždangalui,
12 po penkiasdešimt kilpų, kad kil-
pos būtų viena prieš kitą ir uždan-
galai galėtų būti sukabinti.
13 Nuliejo taip pat penkiasdešimt
auksinių kabių, kuriomis sukabino
abu uždangalus taip, kad pasidarė
viena Palapinė.
14 Padarė ir vienuolika uždangalų
iš ožkų vilnos Palapinės viršui
apdengti.
15 Kiekvienas uždangalas buvo tris-
dešimties uolekčių ilgio ir keturių
uolekčių pločio – visi vienuolika
uždangalų buvo vienodo dydžio.
16 Penkis jų sujungė į vieną, kitus
šešis taip pat sujungė.
17 Padarė penkiasdešimt kilpų vieno
sujungto uždangalo šone ir pen-
kiasdešimt kito šone, kad abu būtų
galima sukabinti.
18 Taip pat padarė ir penkiasdešimt
varinių kabių, kuriomis būtų suka-
binti abu sujungti uždangalai, kad
susidarytų vienas uždangalas.

7 1 Kar 8,64
8 Iš 26,1-14
12 Iš 26,5
14 Iš 26,7
19 Iš 26,14
20 Iš 26,15-29
22 Iš 26,17
31 Iš 26,26-29

19 Dar padarė Palapinės uždangalą
iš raudonai dažytų avinų kailių ir
uždangalą iš opšrų kailių.
20 Iš akacijos medžio padarė lentas
Palapinei, kad jas būtų galima pa-
statyti.
21 Kiekviena lenta buvo dešimties
uolekčių ilgio ir pusantros uolekties
pločio.
22 Jos turėjo po du išsikišimus, kad
vieną lentą su kita būtų galima su-
kabinti. Taip buvo padarytos visos
Palapinės lentos.
23 Ir padarė lentas Palapinei: dvide-
šimt lentų šonui, atgręžtam į pietus,
24 su keturiasdešimt sidabrinių pa-
kojų – kiekviena lenta turėjo po du
pakojus savo apačioje.
25 Taip pat į šiaurę atgręžtam šonui
buvo padaryta dvidešimt lentų
26 su keturiasdešimt sidabrinių pakojų,
po du pakojus kiekvienai lentai.
27 Palapinės šonui, atgręžtam į va-
karus, padarė šešias lentas
28 ir dvi lentas Palapinės kampams
iš abiejų pusių.
29 Jos buvo sujungtos apačioje ir
viršuje ir sudarė vieną sunėrimą.
Taip jis padarė abiejuose kampuose.
30 Ir buvo iš viso aštuonios lentos ir
šešiolika sidabrinių pakojų, po du
pakojus kiekvienai lentai.
31 Ir padarė užkaiščius iš akacijos
medžio. Penkis užkaiščius vienos
Palapinės pusės lentoms,
32 penkis užkaiščius kitos Palapinės
pusės lentoms ir penkis užkaiščius
Palapinės galui vakarų pusėje.
33 Ir padarė vidinį užkaištį, kuris
eitų per lentas nuo vieno galo iki
kito.

34 Aptraukė lentas auksu, nuliejo
auksines grandis užkaiščiams ir
užkaiščius aptraukė auksu.
35 Padarė uždangą iš mėlynų, raudonų,
violetinių siūlų ir plonos suktų siūlų
drobės ir ant jos išsiuvinėjo cherubus.
36 Jai pakabinti padarė keturis stul-
pus iš akacijos medžio, aptrauktus
auksu, su auksiniais kabliais ir
sidabriniais pakojais.
37 Palapinės įėjimui padarė užuolai-
dą iš mėlynų, raudonų, violetinių
siūlų ir plonos suktų siūlų drobės,
visą išsiuvinėtą,
38 ir penkis stulpus su jų kabliais. Jų
pagrindus ir skersinius aptraukė auk-
su, bet jų penki pakojai buvo variniai.

37 Becalelis padarė iš akacijos
medžio skrynią pustrečios
uolekties ilgio, pusantros pločio ir
pusantros aukščio.
2 Ją aptraukė grynu auksu iš vidaus
ir iš išorės, auksinis apvadas buvo
aplinkui.
3 Nuliejo keturias auksines grandis
ir pritvirtino keturiuose kampuose:
po dvi grandis iš kiekvienos pusės.
4 Iš akacijos medžio padarė kartis,
kurias aptraukė auksu,
5 ir įkišo į grandis, esančias skrynios
šonuose, jai nešioti.
6 Padarė dangtį iš gryno aukso pus-
trečios uolekties ilgio ir pusantros
uolekties pločio.
7 Iš aukso padarė du cherubus, nu-
kaltus iš vieno gabalo, abiejuose
dangčio galuose.
8 Vieną cherubą viename gale, antrą –
kitame. Ant dangčio padarė cherubus
abiejuose galuose
9 išskėstais sparnais, gaubiančiais

35 Iš 26,31-37
37 Iš 26,36

37 SKYRIUS
1 Iš 25,10-20; Iš 35,30; Iš 36,1
6 Iš 25,17
9 Iš 25,20
10 Iš 25,23-29
16 Iš 25,29
17 Iš 25,31-39
23 Sk 4,9

dangtį. Jų veidai buvo atgręžti vie-
nas į kitą ir žiūrėjo į dangtį.
10 Padarė dar ir stalą iš akacijos
medžio: dviejų uolekčių ilgio, uo-
lekties pločio ir pusantros uolekties
aukščio.
11 Jį aptraukė grynu auksu ir padarė
auksinį apvadą aplinkui
12 ir auksinę briauną plaštakos platu-
mo, o ant jos – kitą auksinį apvadą.
13 Nuliejo keturias auksines grandis,
kurias pritaisė keturiuose kampuose
prie kiekvienos stalo kojos,
14 ir į jas įkišo kartis stalui nešioti.
15 Kartis padarė iš akacijos medžio
ir aptraukė auksu.
16 Padarė ir įvairius stalo reikmenis iš
gryno aukso: dubenis, taures, smilky-
tuvus ir puodelius skysčiams aukoti.
17 Žvakidė buvo nukalta iš gryno
aukso. Iš jos liemens ėjo šakos,
taurelės, buoželės ir žiedai;
18 šešios šakos iš abiejų šonų: trys iš
vienos pusės ir trys iš kitos;
19 po tris riešuto pavidalo taureles, po
buoželę ir žiedą buvo ant kiekvienos
šakos, kurios ėjo iš žibinto liemens.
20 Ant pačios žvakidės buvo keturios
riešuto pavidalo taurelės su buože-
lėmis ir žiedais.
21 Viena buoželė po dviem iš jos
išeinančiom šakom, kita po dviem
iš jos išeinančiom šakom ir trečia
po dviem iš žvakidės išeinančiom
šakom, visoms šešioms šakoms.
22 Buoželės ir šakos buvo nukaltos
iš vieno gabalo gryno aukso.
23 Iš gryno aukso buvo padarytos ir
septynios lempos, gnybtuvai ir indai
nuognaiboms.
24 Žvakidė ir visi jos priedai buvo
padaryti iš talento gryno aukso.

25 Iš akacijos medžio padarė smil-
kymo aukurą. Jis buvo keturkampis,
uolekties ilgio, uolekties pločio ir
dviejų uolekčių aukščio. Keturiuose
jo kampuose buvo po ragą.
26 Jį aptraukė grynu auksu: viršų,
šonus ir ragus, ir padarė jam auksinį
apvadą aplinkui
27 ir dvi auksines grandis po apvadu
dviejuose kampuose kartims įkišti,
kad jį būtų galima nešti.
28 Kartis taip pat padarė iš akacijos
medžio ir aptraukė auksu.
29 Patepimo aliejus ir smilkalai
buvo pagaminti vaistininkų būdu
iš tyriausių kvepalų.

38 Padarė deginamųjų aukų au-
kurą iš akacijos medžio: pen-
kių uolekčių ilgio, tiek pat pločio,
keturkampį ir trijų uolekčių aukščio,
2 su ragais kampuose, ir aptraukė
jį variu.
3 Jo reikalams padarė iš vario puo-
dus, semtuvėlius, dubenis, šakutes
ir indus anglims.
4 Aukurui padarė iš vario išpintas gro-
teles aplinkui jį nuo apačios iki pusės.
5 Nuliejo keturias varines grandis
grotelių kampuose kartims įkišti.
6 Padarė kartis iš akacijos medžio ir
aptraukė jas variu.
7 Kartis įkišo į grandis aukuro
šonuose, kad būtų galima nešti.
Aukuras buvo sukaltas iš lentų,
vidurys buvo tuščias.
8 Padarė ir praustuvę su stovu iš
vario, kurį paėmė iš budėjusių ties
Palapinės įėjimu moterų veidrodžių.
9 Padarė ir kiemą. Jo pietų pusėje buvo
šimto uolekčių ilgio užkabos, padary-
tos iš plonos suktų siūlų drobės,

25 Iš 30,1-5
28 Iš 30,5
29 Iš 30,23-25

38 SKYRIUS
1 Iš 27,1-8
8 Iš 30,18
9 Iš 27,9-19
20 Iš 27,19
21 Iš 28,1; Kun 10,6.16; Sk 1,50.53; Sk 4,28.33; Sk 9,15; Sk 10,11; Sk 17,7.8; 2 Km 24,6; Apd 7,44
22 Iš 31,2.6; 1 Km 2,18-20

10 ir dvidešimt stulpų su jų variniais
pakojais; taip pat kablius ir skersi-
nius iš sidabro.
11 Šiaurės pusėje buvo šimto uolek-
čių ilgio užkabos, dvidešimt stulpų,
dvidešimt varinių pakojų ir sidabri-
niai kabliai bei skersiniai.
12 Vakarų pusėje buvo penkias-
dešimties uolekčių ilgio užkabos,
dešimt stulpų su variniais pakojais;
jų kabliai ir skersiniai buvo padaryti
iš sidabro.
13 Rytinė pusė buvo taip pat penkias-
dešimties uolekčių pločio;
14 viename krašte buvo penkiolikos
uolekčių ilgio užkaba su trimis stul-
pais ir jų pakojais
15 ir kitame krašte taip pat penkio-
likos uolekčių užkaba, trys stulpai
ir tiek pat pakojų.
16 Visos užkabos aplink kiemą buvo
iš plonos suktų siūlų drobės.
17 Stulpų pakojai buvo variniai, o
jų kabliai ir skersiniai – iš sidabro;
stulpus aptraukė sidabru ir sujungė
juos sidabriniais skersiniais.
18 Įėjimui į kiemą padarė iš mėlynų,
raudonų, violetinių ir plonų suktų
siūlų išsiuvinėtą užkabą, kuri buvo
dvidešimties uolekčių ilgio, penkių
uolekčių pločio pagal visų kiemo
užkabų aukštį.
19 Užkabai padarė keturis stulpus
su variniais pakojais ir sidabriniais
kabliais bei skersiniais.
20 Palapinės ir kiemo kuoleliai buvo
variniai.
21 Tai sąrašas to, kas buvo sunaudota
Susitikimo palapinei, kaip suskai-
čiavo Mozei įsakius kunigo Aarono
sūnus Itamaras, padedamas levitų.
22 Hūro sūnaus Ūrio sūnus Becalelis

iš Judo giminės padarė viską, ką
Viešpats įsakė Mozei.
23 Su juo buvo Ahisamacho sūnus
Oholiabas iš Dano giminės. Jis
buvo sumanus raižytojas, audėjas
bei siuvinėtojas iš mėlynų, raudonų,
violetinių ir plonų lininių siūlų.
24 Šventyklai iš viso buvo sunaudota
dvidešimt devyni talentai ir septyni
šimtai trisdešimt šekelių aukso pa-
gal šventyklos šekelį.
25 Sidabro, kurį davė visi tautoje
suskaičiuoti vyrai, buvo šimtas
talentų ir tūkstantis septyni šimtai
septyniasdešimt penki šekeliai pa-
gal šventyklos šekelį.
26 Nuo kiekvieno, kuris buvo dvide-
šimties metų amžiaus arba vyresnis,
buvo surinkta po pusę šekelio pagal
šventyklos šekelį. Iš viso jų buvo
šeši šimtai trys tūkstančiai penki
šimtai penkiasdešimt.
27 Iš šimto talentų sidabro nuliejo
šimtą pakojų šventyklai ir uždangai,
kiekvienam pakojui sunaudojo po
vieną talentą.
28 Iš tūkstančio septynių šimtų sep-
tyniasdešimt penkių šekelių padarė
kablius stulpams, aptraukė stulpus
sidabru ir sujungė juos skersiniais.
29 Dar buvo paaukota septyniasde-
šimt talentų ir du tūkstančiai keturi
šimtai šekelių vario.
30 Iš jo padarė pakojus Susitikimo
palapinės įėjimui, varinį aukurą su
grotelėmis ir visus aukuro reikmenis,
31 kiemo ir įėjimo pakojus ir Palapi-
nės bei kiemo kuolelius.

39 Iš mėlynų, raudonų ir viole-
tinių siūlų padarė apdarus,
kuriais turėjo vilkėti Aaronas, tar-

23 Iš 31,6; Iš 36,1
24 Iš 30,13.24; Iš 35,5.22; Kun 5,15; Kun 27,3.25; Sk 3,47; Sk 18,16
25 Iš 30,11-16; Sk 1,2
26 Iš 12,37; Iš 30,13.15; Sk 1,46; Sk 26,51
27 Iš 26,19.21.25.32
28 Iš 27,17

39 SKYRIUS
1 Iš 25,4; Iš 28,4; Iš 31,10; Iš 35,19.23
2 Iš 28,6-14; Kun 8,7
6 Iš 28,9-11
7 Iš 28,12.29; Joz 4,7
8 Iš 28,15-30
10 Iš 28,17
14 Apr 21,12

naudamas šventykloje, kaip Viešpats
įsakė Mozei.
2 Efodą padarė iš aukso, mėlynų,
raudonų, violetinių ir plonų suktų
lininių siūlų.
3 Supjaustę išplotą auksinę skardą,
padarė iš jos siūlus, kad jie galėtų
būti įausti į mėlynų, raudonų, vio-
letinių ir plonų lininių siūlų audinį.
4 Padarė jam petnešas, kad jį sujung-
tų; iš abiejų pusių sujungė jį.
5 Padarė ir juostą efodui tų pačių
spalvų ir taip pat padarytą, kaip
Viešpats įsakė Mozei.
6 Du onikso akmenėlius su įrėžtais
ant jų Izraelio sūnų vardais įstatė į
auksinius įdėklus.
7 Juos pritvirtino ant abiejų efodo
pečių Izraelio sūnų atminimui, kaip
Viešpats įsakė Mozei.
8 Krūtinės skydelį padarė taip pat
meniškai, kaip ir efodą, iš auksinių,
mėlynų, violetinių, raudonų ir plonų
suktų lininių siūlų.
9 Jis buvo keturkampis, dvilinkas,
sprindžio ilgumo ir sprindžio pla-
tumo.
10 Ant jo pritvirtino keturias brang-
akmenių eiles. Pirmoje eilėje buvo
sardas, topazas ir smaragdas;
11 antroje – rubinas, safyras, jaspis;
12 trečioje – hiacintas, agatas ir
ametistas;
13 ketvirtoje – chrizolitas, oniksas ir
berilas. Jie buvo įrėminti auksiniuose
rėmuose.
14 Pačiuose akmenyse buvo įrėžti
dvylikos Izraelio giminių vardai,
kiekviename po vieną vardą.
15 Krūtinės skydelio kampams pa-
darė iš gryno aukso grandinėles,
16 dvi sagtis ir du auksinius žiedus.

Žiedus pritvirtino dviejuose krūti-
nės skydelio kampuose
17 ir įvėrė dvi auksines grandinėles į
žiedus krūtinės skydelio kampuose.
18 Ir prie dviejų auksinių grandinė-
lių galų pritvirtino sagtis ir prisegė
jas prie efodo petnešų ties krūtinės
skydeliu.
19 Ir padarė du auksinius žiedus,
ir pritvirtino prie dviejų krūtinės
skydelio kampų toje pusėje, kuri
buvo prie efodo.
20 Ir padarė du kitus auksinius žiedus,
ir pritvirtino prie efodo šonų žemai,
kur apatinis sujungimas virš juostos.
21 Ir pririšo krūtinės skydelį už jo
žiedų prie efodo žiedų mėlynu raiš-
čiu, kad jis būtų virš efodo juostos
ir neatsiskirtų nuo efodo, kaip Vieš-
pats įsakė Mozei.
22 Efodui padarė mėlyną tuniką.
23 Jos viršuje per vidurį buvo skylė gal-
vai, apsiūta aplinkui, kad nesuplyštų;
24 apačioje prie kojų buvo granato
vaisiai iš mėlynų, raudonų, violeti-
nių ir suktų lininių siūlų
25 ir varpeliai iš gryno aukso, kurie
buvo prikabinti tarp granato vaisių
aplink visą tuniką.
26 Auksiniai varpeliai ir granato vaisiai
ėjo pakaitomis aplink visą tunikos
kraštą, kaip Viešpats įsakė Mozei.
27 Aaronui ir jo sūnums taip pat
padarė drobines tunikas,
28 mitrą iš drobės, drobinius gobtu-
vus ir kelnes iš drobės.
29 O juostą išaudė raštais iš mėlynų,
raudonų, violetinių ir plonų suktų li-
ninių siūlų, kaip Viešpats įsakė Mozei.
30 Iš gryno aukso padarė plokštelę
ir joje įrėžė, kaip yra išraižomi
antspaudai: „Pašvęstas Viešpačiui.“

22 Iš 28,31-35; Iš 29,5; Kun 8,7

25 Iš 28,33

27 Iš 28,39.40

28 Iš 28,4.39.42; Kun 6,10; Kun 8,9; Ez 44,18

29 Iš 28,39

30 Iš 28,36.37; Zch 14,20

32 Iš 25,40; Iš 39,42.43; Iš 40,17

36 Iš 25,23-30

42 Iš 35,10

43 Kun 9,22.23; Sk 6,23-26; Joz 22,6; 2 Sam 6,18; 1 Kar 8,14; 2 Krn 30,27

40 SKYRIUS

1 Iš 25,1-40; Iš 26,1-37; Iš 27,1-21; Iš 28,1-43; Iš 29,1-46; Iš 30,1-38; Iš 31,1-18

2 Iš 12,2; Iš 13,4; Iš 26,1.30; Iš 40,17

31 Ją pririšo ant mitros mėlynu raiš-
čiu, kaip Viešpats įsakė Mozei.
32 Susitikimo palapinės darbai buvo
baigti; izraelitai padarė visa, ką
Viešpats buvo įsakęs Mozei.
33 Jie atnešė Mozei Palapinę, uždanga-
lus, visus daiktus bei reikmenis: ka-
bes, lentas, kartis, stulpus ir pakojus;
34 uždangalą iš raudonai dažytų
avinų kailių, uždangalą iš opšrų
kailių, uždangą,
35 Liudijimo skrynią, jos kartis,
dangtį,
36 stalą su jo reikmenimis ir padėtinę
duoną,
37 žvakidę, lempas, sustatytas į savo
vietas, jos priedus ir aliejų deginti,
38 auksinį aukurą, patepimo aliejų
ir kvepiančius smilkalus, užuolaidą
Palapinės įėjimui,
39 varinį aukurą su grotelėmis, karti-
mis ir visais jo reikmenimis, praus-
tuvę ir jos stovą,
40 kiemo užkabas ir stulpus su jų
pakojais, užkabas kiemo įėjimui, jo
virveles ir kuolelius, – visa, ko reikia
tarnavimui Susitikimo palapinėje.
41 Apdarus tarnavimui šventykloje,
šventus drabužius kunigui Aaronui
ir drabužius jo sūnums, kad atliktų
kunigų tarnystę.
42 Visa padarė izraelitai, kaip Vieš-
pats įsakė Mozei.
43 Mozė apžiūrėjo darbą ir pamatė,
kad viskas padaryta pagal Viešpa-
ties nurodymus, ir Mozė palaimino
juos.

40

Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Pirmo mėnesio pirmą dieną iš-
tiesk Susitikimo palapinę,

3 pastatyk joje skrynią, pakabink
prieš ją uždangą,
4 įnešk stalą ir padėk ant jo tai, kas
turi ant jo būti. Įnešk žvakidę ir
sustatyk ant jos lempas.
5 Auksinį smilkymo aukurą padėk
priešais Liudijimo skrynią. Palapi-
nės įėjime pakabink užuolaidą.
6 Pastatyk deginamųjų aukų aukurą
priešais įėjimą į Susitikimo palapinę,
7 o tarp aukuro ir Palapinės – praus-
tuvę, į kurią pripilk vandens.
8 Atskirk kiemą užkabomis ir paka-
bink užkabą įėjime.
9 Paėmęs patepimo aliejaus, patepk
Palapinę ir visus jos daiktus, ir tai
bus šventa;
10 taip pat deginamųjų aukų aukurą,
visus jo reikmenis
11 ir praustuvę su jos stovu.
12 Aaroną ir jo sūnus privesk prie
Susitikimo palapinės įėjimo, api-
plauk vandeniu
13 ir apvilk Aaroną šventais rūbais
man tarnauti: patepk ir pašventink
jį, kad jis galėtų būti man kunigu.
14 Taip pat ir jo sūnus privesk ir
apvilk tunikomis,
15 ir juos patepk, kaip jų tėvą pate-
pei, kad galėtų būti man kunigais.
Tas patepimas jiems bus amžinai
kunigystei per kartų kartas.“
16 Mozė padarė visa, ką Viešpats įsakė.
17 Taigi antrųjų metų pirmojo mė-
nesio pirmą dieną Palapinė buvo
pastatyta.
18 Mozė pastatė ją: sustatė lentas,
padėjo pakojus, įkišo užkaiščius,
pastatė stulpus,
19 užtiesė Palapinės uždangalą ir ant
jo uždėjo kitus uždangalus, kaip
Viešpats įsakė Mozei.

3 Iš 26,33; Iš 40,21; Kun 16,2; Sk 4,5
4 Iš 25,30; Iš 26,35; Iš 40,22-25
5 Iš 40,26
6 Iš 39,39
7 Iš 30,18; Iš 40,30
9 Iš 30,26
10 Iš 29,36.37; Iš 30,26-30
12 Kun 8,1-13
13 Iš 28,41; Iš 29,5; Iš 39,1.41
15 Sk 25,13
17 Iš 40,2
20 Iš 25,16
21 Iš 26,33
22 Iš 26,35
23 Iš 40,4
24 Iš 26,35
25 Iš 25,37; Iš 30,7.8; Iš 40,4
26 Iš 30,1.6; Iš 40,5
27 Iš 30,7
28 Iš 26,36; Iš 40,5
29 Iš 29,38-42; Iš 40,6
30 Iš 30,18; Iš 40,7
31 Iš 30,19.20
32 Iš 30,19
33 Iš 27,9-18; Iš 40,8; Hbr 3,2-5
34 Kun 9,6.23; Sk 9,15; 1 Kar 8,10.11
35 1 Kar 8,11

20 Į skrynią įdėjo liudijimą, įkišo
kartis ir uždėjo dangtį.
21 Kai įnešė skrynią Palapinėn, prieš
ją pakabino uždangą, kaip Viešpats
įsakė Mozei.
22 Pastatė ir stalą Susitikimo pa-
lapinės šiauriniame šone šiapus
uždangos
23 ir ant jo sudėjo padėtinės duonos
kepalus, kaip Viešpats įsakė Mozei.
24 Susitikimo palapinėje priešais
stalą pastatė žvakidę
25 ir paruošė lempas, kaip Viešpats
įsakė Mozei.
26 Prieš uždangą pastatė ir auksinį
aukurą,
27 ant kurio degino kvapnius smil-
kalus, kaip Viešpats įsakė Mozei.
28 Susitikimo palapinės įėjime paka-
bino užuolaidą,
29 pastatė deginamųjų aukų aukurą
priešais Susitikimo palapinę ir ant to
aukuro aukojo deginamąją ir duonos
auką, kaip Viešpats įsakė Mozei.
30 Tarp Susitikimo palapinės ir au-
kuro pastatė praustuvę ir į ją pripylė
vandens.
31 Mozė, Aaronas ir jo sūnūs plau-
davosi joje rankas ir kojas,
32 prieš eidami į Susitikimo palapinę
ir prieš artindamiesi prie aukuro,
kaip Viešpats įsakė Mozei.
33 Aplink Palapinę ir aukurą atitvėrė
kiemą ir jo įėjime pakabino užkabą.
Taip Mozė užbaigė visus darbus.
34 Kai visa buvo baigta, debesis
apgaubė Susitikimo palapinę ir Vieš-
paties šlovė pripildė ją.
35 Mozė negalėjo įeiti į Susitikimo
palapinę, nes debesis buvo ant jos
ir Viešpaties šlovė buvo ją pripil-
džiusi.

36 Debesiui pakilus nuo Palapinės,
izraelitai keliaudavo toliau;
37 jei debesis būdavo virš Palapinės,
jie pasilikdavo toje pačioje vietoje,
kol debesis pakildavo.

36 Sk 9,17
37 Sk 9,19-22
38 Iš 13,21

38 Viešpaties debesis buvo virš
Palapinės dienos metu, o naktį
virš jos buvo liepsna visų Izraelio
vaikų akivaizdoje per visą kelionės laiką.

KUNIGŲ
KNYGA

1 Viešpats, pasišaukęs Mozę, jam
kalbėjo iš Susitikimo palapinės:
2 „Sakyk izraelitams: „Jei kas iš jūsų
norės aukoti Viešpačiui, teaukoja iš
galvijų ir avių.
3 Jei jo deginamoji auka bus iš galvijų bandos, teatveda sveiką patiną
prie Susitikimo palapinės įėjimo
laisva valia Viešpaties akivaizdon,
4 teuždeda ranką ant aukojamo gyvulio galvos, kad auka būtų priimta
ir jis būtų sutaikintas.
5 Jis papjaus veršį Viešpaties akivaizdoje, o Aarono sūnūs, kunigai,
šlakstys kraują aplink aukurą, esantį ties Susitikimo palapinės įėjimu.
6 Po to, nulupęs aukai odą, sukapos
ją į gabalus.
7 Aarono sūnūs, kunigai, sukraus
malkas ant aukuro ir, užkūrę ugnį,
8 ant viršaus dės sukapotas aukos
dalis, galvą bei taukus,
9 o vidurius ir kojas nuplaus vandeniu. Kunigas visa tai sudegins ant
aukuro; tai yra deginamoji auka –
malonus kvapas Viešpačiui.
10 Jei auka būtų iš smulkesnių gyvulių – avių arba ožių, – jis aukos
sveiką patiną.

1 SKYRIUS
1 Iš 19,3; Iš 25,22; Iš 40,34
2 Kun 22,18.19
3 Ef 5,27
4 Kun 3,2.8.13; Kun 4,15; 2 Km 29,23.24; Rom 12,1
5 2 Km 35,11; Mch 6,6; Hbr 12,24
6 Kun 7,8
7 Pr 22,9; Mal 1,10
9 Pr 8,21
10 Kun 1,3
11 Kun 1,5
13 Sk 15,4-7; Sk 28,12-14
14 Kun 5,7.11; Kun 12,8
16 Kun 6,10
17 Pr 15,10; Kun 1,9.13

11 Papjaus jį aukuro šiauriniame
šone Viešpaties akivaizdoje; jo kraują Aarono sūnūs šlakstys ant aukuro
ir aplink jį.
12 Sukapotą gyvulį, galvą ir taukus
kunigas uždės ant malkų, kurios
degs ant aukuro.
13 O vidurius ir kojas nuplaus vandeniu, ir kunigas sudegins visa tai ant
aukuro. Tai yra deginamoji auka –
malonus kvapas Viešpačiui.
14 Jei deginamoji auka Viešpačiui
aukojama iš paukščių, tegu ji bus iš
laukinių ir jaunų balandžių.
15 Kunigas nuneš šią auką prie aukuro, nusuks jai galvą ir sudegins
ant aukuro, o kraują išvarvins ant
aukuro briaunos.
16 Gurklį ir plunksnas numes rytinėje aukuro pusėje, kur paprastai
pilami pelenai,
17 sparnus sulaužys, bet neatskirs, ir
sudegins auką ant aukure degančių
malkų. Tai yra deginamoji auka –
malonus kvapas Viešpačiui."

2 SKYRIUS
1 Kun 5,11; Sk 15,4

2 „Jei kas nori aukoti Viešpačiui
duonos auką, tegu ji bus iš smulkių
miltų, apipiltų aliejumi, ir smilkalų.

2 Ją atneš Aarono sūnums, kuni-
gams, kurių vienas ims pilną saują
smulkių miltų su aliejumi ir visus
smilkalus ir kaip atminimą sudegins
ant aukuro, kad būtų malonus kva-
pas Viešpačiui.
3 Likusi aukos dalis priklausys Aa-
ronui ir jo sūnums kaip švenčiausia
aukų Viešpačiui dalis.
4 Duonos auka, kepta krosnyje, turi
būti nerauginti papločiai iš smulkių
miltų, sumaišytų su aliejumi, ir ne-
rauginti ragaišiai, aptepti aliejumi.
5 O jei tavo duonos auka būtų kepta
ant skardos, ji turi būti iš smulkių
miltų, sumaišytų su aliejumi, be
raugo;
6 ją sulaužysi į gabaliukus ir užpilsi
aliejumi: tai yra duonos auka.
7 O jei duonos auka būtų kepta kep-
tuvėje, ji turi būti smulkių miltų ir
sumaišyta su aliejumi.
8 Aukodamas ją Viešpačiui, paduosi
kunigui į rankas.
9 Dalį aukos jis sudegins atminimui
ant aukuro, kad būtų malonus kva-
pas Viešpačiui,
10 o kas liks, bus Aarono ir jo sūnų
švenčiausia dalis iš aukos Viešpačiui.
11 Kiekviena duonos auka, aukojama
Viešpačiui, turi būti be raugo; rau-
gas ir medus neturi būti deginama
kaip auka Viešpačiui.
12 Jei aukosi pirmųjų vaisių dovanas
Viešpačiui, jos nebus dedamos ant
aukuro kaip malonus kvapas.
13 Visas duonos aukas pasūdysi
druska; tavo Dievo sandoros drus-
kos neturi pritrūkti duonos aukose.
Druską aukosi su kiekviena auka.
14 Jei aukotum Viešpačiui duonos
auką iš pirmųjų javų, dar tebeža-

2 Kun 2,9; Kun 5,12; Kun 6,15; Kun 24,7
3 Kun 6,6; Kun 7,9; Kun 10,12.13; Sk 18,9
4 Iš 29,2
7 Kun 7,9
9 Iš 29,18; Kun 2,2.16; Kun 5,12; Kun 6,15
10 Kun 2,3; Kun 6,16
11 Kun 6,16. 17
12 Kun 23, 10.11.17.18
13 Sk 18,19; Ez 43,24; Kol 4,6
14 Kun 23, 10.14; 2 Kar 4,42
15 Kun 2,1
16 Kun 2,2

3 SKYRIUS
1 Kun 1,3; Kun 7,11.29; Kun 22,20-24
2 Kun 1,4.5; Kun 16,21
3 Kun 1,8; Kun 3,16; Kun 4,8.9
5 Iš 29,13; Sk 15,8-10; Sk 28,3-10; 2 Krn 35,14
6 Kun 3,1; Kun 22,20-24
7 Kun 17,8.9; Sk 15,4.5; 1 Kar 8,62
11 Sk 28,2
12 Kun 3,1.7; Sk 15,6-11

liuojančių varpų, sudžiovinsi jas,
smulkiai sugrūsi,
15 užpilsi ant viršaus aliejaus ir pri-
dėsi smilkalų. Tai yra duonos auka.
16 Kunigas dalį sugrūstų grūdų su
aliejumi ir visus smilkalus sude-
gins: tai bus auka Viešpačiui.“

3 „Jei kas aukotų padėkos auką
iš galvijų, teaukoja Viešpačiui
sveiką patiną ar patelę.
2 Jis turi uždėti ranką aukai ant
galvos ir papjauti prie Susitikimo
palapinės įėjimo, o Aarono sūnūs,
kunigai, šlakstys kraują aplink au-
kurą.
3 Kaip padėkos auką jis aukos Vieš-
pačiui visus taukus, dengiančius
vidurius,
4 abu inkstus su taukais, paslėpsnių
taukus ir kepenų tinklelį.
5 Aarono sūnūs tai sudegins ant
aukuro kaip deginamąją auką,
kad auka Viešpačiui būtų malonus
kvapas.
6 Jei kas aukotų padėkos auką iš
avių, turi atvesti sveiką patiną ar
patelę.
7 Jei kas aukotų Viešpaties akivaiz-
doje ėriuką,
8 uždės ranką ant galvos savo aukai,
papjaus ją prieš Susitikimo pala-
pinę, o Aarono sūnūs šlakstys jos
kraują aplink aukurą.
9 Padėkos auka Viešpačiui bus vi-
durių taukai, uodega,
10 inkstai, ant jų esantys taukai, pa-
slėpsnių taukai ir kepenų tinklelis.
11 Kunigas tai sudegins ant aukuro
kaip auką Viešpačiui.
12 Jei jis aukotų ožką, atves ją Vieš-
paties akivaizdon,

13 uždės ranką ant galvos ir papjaus
prie Susitikimo palapinės įėjimo;
Aarono sūnūs šlakstys jos kraują
aplink aukurą.
14 Viešpaties aukai ims jos vidurių
taukus,
15 abu inkstus su taukais, paslėpsnių
taukus ir kepenų tinklelį.
16 Kunigas visa tai sudegins ant
aukuro, kad būtų malonus kvapas
Viešpačiui.
17 Tai amžinas įstatas jūsų kartoms,
kad ir kur jūs gyventumėte: jūs
nevalgysite nei kraujo, nei taukų."

4 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk izraelitams: „Jei kas dėl
nežinojimo sulaužytų Dievo įsa-
kymą ir nusikalstų, padarydamas,
kas uždrausta,
3 tai, jei taip nusidėtų pateptasis
kunigas ir užtrauktų kaltę tautai, jis
aukos už savo nuodėmę Viešpačiui
sveiką veršį.
4 Jis atves jį prie Susitikimo pala-
pinės durų Viešpaties akivaizdon,
uždės ranką ant galvos ir jį papjaus.
5 Pateptasis kunigas, pasiėmęs veršio
kraują, įneš jį Susitikimo palapinėn.
6 Padažęs pirštą kraujyje, juo paš-
lakstys septynis kartus Viešpaties
akivaizdoje uždangą prieš Šven-
čiausiąją
7 ir tuo pačiu krauju pateps ragus
Viešpaties smilkalų aukuro, kuris
yra Susitikimo palapinėje; visą li-
kusį kraują išlies deginamųjų aukų
aukuro papėdėje prie Palapinės.
8 Už nuodėmę jis aukos veršio vi-
durių taukus,

16 Kun 7,23-25
17 Kun 6,18; Kun 7,23.26.36; Kun 17,7.10.14; Kun 23,14

4 SKYRIUS
2 Kun 5,15-18
3 Kun 3,1; Kun 8,12; Kun 9,2.7
4 Kun 1,3.4; Kun 4,15; Sk 8,12
5 Kun 16,14; Sk 19,4
6 Iš 40,21.26
7 Iš 40,5.6; Kun 4,18.25.30.34; Kun 5,9; Kun 8,15; Kun 9,9; Kun 16,18
10 Kun 3,3-5
11 Iš 29,14; Kun 9,11; Sk 19,5
12 Kun 4,21; Kun 6,10.11; Kun 16,27; Hbr 13,11.12
13 Kun 5,2-4.17; Sk 15,24-26; Joz 7,11
15 Kun 1,3.4
16 Kun 4,5; Hbr 9,12-14
20 Kun 1,4; Kun 4,3; Sk 19,5

9 abu inkstus, ant jų ir prie paslėpsnių
esančius taukus ir kepenų tinklelį.
10 Visa tai kunigas sudegins ant
deginamųjų aukų aukuro.
11 Odą, visą mėsą su galva ir kojo-
mis, vidurius ir mėšlą
12 išgabens už stovyklos į nesuteptą
vietą, kur paprastai išpilami aukų
pelenai, padės ant malkų krūvos ir
sudegins toje vietoje, kur išpilami
pelenai.
13 Jei Izraelio tauta dėl nežinojimo
nusikalstų Dievui ir nesąmoningai
sulaužytų Viešpaties įsakymą, da-
rydama tai, ko neturėtų daryti,
14 bet vėliau suprastų savo kaltę, au-
kos už savo nusidėjimą veršį. Jį atves
prie Susitikimo palapinės įėjimo.
15 Tautos vyresnieji uždės rankas
ant veršio galvos Viešpaties aki-
vaizdoje ir papjaus veršį Viešpaties
akivaizdoje.
16 Pateptasis kunigas įneš jo kraują
Susitikimo palapinėn
17 ir, padažęs pirštą, septynis kar-
tus šlakstys Viešpaties akivaizdoje
prieš uždangą;
18 ir tuo pačiu krauju pateps Vieš-
paties akivaizdoje Susitikimo pa-
lapinėje esančio aukuro ragus. Li-
kusį kraują išlies deginamųjų aukų
aukuro, kuris yra prie Susitikimo
palapinės įėjimo, papėdėje.
19 Veršio taukus sudegins ant aukuro;
20 padarys visa tai, kas daroma au-
kojant veršį aukai už nuodėmę.
Kunigas juos sutaikys, ir Viešpats
jiems atleis.
21 Patį veršį išgabens už stovyklos
ir sudegins kaip anksčiau minėtąjį
veršį, nes jis yra auka už tautos
nuodėmę.

22 Jei kunigaikštis nežinodamas su-
laužytų kokį nors Viešpaties įstaty-
mą,
23 bet paskui suprastų savo nuodė-
mę, jis aukos Viešpačiui sveiką ožį
kaip auką už nuodėmę.
24 Jis uždės ranką ant jo galvos ir jį
papjaus toje vietoje, kur paprastai
aukojamos deginamosios aukos
Viešpaties akivaizdoje, nes tai yra
auka už nuodėmę.
25 Kunigas padažys pirštą aukos
kraujyje ir juo pateps deginamųjų
aukų aukuro ragus. Likusį kraują
išlies jo papėdėje.
26 Taukus sudegins ant aukuro, kaip
tai daroma su padėkos aukomis.
Kunigas įvykdys sutaikinimą už jį
dėl jo nuodėmės, ir jam bus atleista.
27 Jei kas iš eilinių žmonių nusidėtų
nežinodamas ir padarytų, kas už-
drausta Viešpaties įstatymu,
28 o vėliau suprastų savo nuodėmę,
jis aukos sveiką ožką.
29 Jis uždės ranką ant gyvulio gal-
vos, jį papjaus ir aukos deginamųjų
aukų vietoje.
30 Kunigas, padažęs pirštą aukos
kraujyje, juo pateps deginamųjų
aukų aukuro ragus, o likusį kraują
išlies aukuro papėdėje.
31 Po to, paėmęs visus taukus, sude-
gins juos ant aukuro, kaip tai daroma
su padėkos aukomis, kad būtų ma-
lonus kvapas Viešpačiui. Kunigas
sutaikins jį, ir jam bus atleista.
32 O jei auka už nuodėmę bus iš avių,
tai ji turi būti sveika.
33 Jis uždės ranką ant jos galvos ir
papjaus ją toje vietoje, kur paprastai
pjaunamos deginamosios aukos.
34 Kunigas pateps deginamųjų aukų

22 Kun 4,2. 13.27
24 Kun 4,4; Iz 53,6
25 Kun 4,7. 18.30.34
26 Kun 3,3-5; Kun 4,20; Sk 15,28
27 Kun 4,2; Sk 15,27
28 Kun 4,23
29 Kun 1,4; Kun 4,4.24
31 Pr 8,21; Iš 29,18; Kun 1,9.13; Kun 2,2.9.12; Kun 3,3.4.14; Kun 4,26
32 Kun 4,28
33 Kun 1,4; Sk 8,12
35 Kun 3,5; Kun 4,26.31

5 SKYRIUS
1 Sk 9,13; Pat 29,24
2 Kun 5,17; Sk 19,11-16
3 Kun 5,12. 13.15
4 Apd 23,12; Jok 5,12
5 Pat 28,13
7 Kun 1,14; Kun 12,6.8; Kun 14,21
8 Kun 1,15-17
9 Kun 4,7.18. 30.34

aukuro ragus savo pirštu, padažytu
aukos kraujyje. Likusį kraują išlies
aukuro papėdėje.
35 Visus taukus, kaip tai daroma su
padėkos auka, sudegins ant aukuro
Viešpačiui; taip sutaikins jį su Vieš-
pačiu, ir jo nuodėmė bus jam atleista."

5 „Kas nusidės tuo, kad išgirdęs
priesaiką liudyti, nors ir bus matęs
ar žinantis, atsisakys liudyti, jis bus
kaltas.
2 Kas paliestų kokį nešvarų daiktą:
nešvaraus žvėries, gyvulio ar roplio
dvėseną, tačiau to nežinotų, jis bus
nešvarus ir kaltas.
3 Jei kas nežinodamas prisiliestų
prie žmogaus kūno nešvarumų, kad
ir kokie jie būtų, kai jis sužinos apie
tai, jis bus kaltas.
4 Jei kas nors prisiekia, neapgal-
votai savo lūpomis pasižadėdamas
padaryti pikta ar gera, – kad ir kas
tai būtų, ką žmogus patvirtina prie-
saika, – ir to nesuvoktų, kai jis tai
supras, jis bus kaltas.
5 Jei žmogus kaltas kuo nors iš šių
dalykų, jis turi išpažinti, kad nusidėjo,
6 ir aukoti auką už kaltę Viešpačiui,
už nuodėmę, kuria nusidėjo, – jauną
avį ar ožką, – ir kunigas sutaikins jį.
7 O jei kas negali aukoti avies ar ožkos,
teaukoja Viešpačiui du balandžius ar
du jaunus karvelius: vieną aukai už
nuodėmę, o antrą – deginamajai aukai.
8 Jis teatneša juos kunigui, kuris,
aukodamas pirmąjį už nuodėmę,
nusuks jam galvą, tačiau jos visiškai
nenutrauks;
9 jo krauju apšlakstys aukuro šoną,
o likusį kraują išvarvins aukuro
papėdėje, nes tai auka už nuodėmę.

10 Antrą sudegins kaip deginamąją
auką, kaip paprastai daroma. Kuni-
gas sutaikins jį, ir jo nuodėmė bus
jam atleista.
11 O jei jis negalės duoti dviejų
balandžių ar dviejų jaunų karvelių,
teaukoja už savo nuodėmę dešimtą
dalį efos miltų; tegu nepila į juos
aliejaus ir neprideda smilkalų, nes
tai auka už nuodėmę.
12 Jis teatneša juos kunigui, kuris,
paėmęs jų pilną saują, sudegins ant
aukuro atminimui.
13 Kunigas įvykdys sutaikinimą
už nuodėmę, kuria jis nusidėjo, ir
jam bus atleista. Likusią aukos dalį
kunigas pasiims kaip duonos auką."
14 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
15 „Jei kas apsirikęs paimtų, kas
Viešpačiui paskirta, ir tuo nusidėtų,
aukos už savo kaltę sveiką aviną,
kokį galima nupirkti už du šekelius
pagal šventyklos šekelį.
16 Jis atlygins padarytą nuostolį ir
pridės penktąją dalį viršaus kuni-
gui, kuris sutaikins jį aukodamas
aviną, ir jam bus atleista.
17 Jei kas nusikalstų, nesąmoningai
sulaužydamas Viešpaties įstatymą, ir,
padaręs nuodėmę, suprastų savo kaltę,
18 tegu jis ima iš savo bandos sveiką
aviną aukai už kaltę ir atiduoda jį
kunigui. Ir kunigas sutaikins jį, nes
jis nusikalto nežinodamas, ir jam
bus atleista.
19 Tai yra auka už kaltę, kuria jis
nusikalto Viešpačiui."

6 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Kas nusidėtų Viešpačiui, nenorė-
damas sugrąžinti savo artimui to, ką

10 Kun 1,14-17; Kun 4,20.26; Kun 5,13.16
11 Kun 14, 21-32; Sk 5,15
12 Kun 2,2; Kun 4,35
13 Kun 2,3; Kun 4,26; Kun 6,17.26
15 Iš 30,13; Kun 4,2; Kun 22,14; Ezr 10,19
16 Kun 4,26; Sk 5,7
17 Kun 4,2. 13.22.27; Kun 5,1.2
18 Kun 5,15
19 Ezr 10,2

6 SKYRIUS
2 Iš 22,7.10; Kun 19,11; Sk 5,6; Pat 24,28
3 Iš 22,11; Įst 22,1-4
4 Kun 24,18. 21
5 Kun 5,16; Sk 5,7.8; 2 Sam 12,6
6 Kun 1,3; Kun 5,15
7 Kun 4,26
9 Iš 29,38-42; Sk 28,3-10
10 Iš 28,39-43; Kun 1,16; Kun 16,4; Ez 44,17.18
11 Kun 4,12; Ez 44,19
12 Kun 3,3. 5.9.14
13 Kun 1,7

tas buvo jam patikėjęs ar paskolinęs,
arba ką nors prievarta atimtų, arba
apgautų savo artimą,
3 arba, radęs pamestą daiktą, išsi-
gintų, arba melagingai prisiektų,
arba padarytų kitą nuodėmę,
4 kadangi jis nusidėjo ir yra kaltas,
turi grąžinti tai, ką atėmė ar apgaule
įsigijo, ar buvo gavęs pasaugoti, ar
surado,
5 ar melagingai prisiekė. Jis turi
atlyginti ir pridėti penktąją dalį
savininkui tą dieną, kai aukoja auką
už kaltę.
6 Ir jis aukos auką Viešpačiui už kal-
tę, aviną iš bandos, pagal nusikal-
timo dydį: tegul atveda jį kunigui,
7 kuris sutaikins jį su Viešpačiu, ir
jam bus atleistas jo nusikaltimas."
8 Ir Viešpats kalbėjo Mozei, saky-
damas:
9 „Paskelbk Aaronui ir jo sūnums
įstatymą apie deginamąją auką.
Deginamoji auka turi pasilikti ant
aukuro visą naktį iki ryto – ir au-
kuro ugnis turi degti.
10 Kunigas, apsivilkęs drobine tu-
nika ir drobinėmis kelnėmis, išims
sudegintos aukos pelenus ir juos
supils šalia aukuro.
11 Po to persirengęs išneš ir išpils pe-
lenus už stovyklos švarioje vietoje.
12 Ugnis ant aukuro degs visada; ją
prižiūrės kunigas, pridėdamas kas
rytą malkų, kad ugnis neužges-
tų. Pirmiausia aukos deginamąją
auką, o po to degins padėkos aukų
taukus.
13 Ugnis ant aukuro neužges niekados.
14 Šis yra duonos aukos įstatymas.
Ją aukos Aarono sūnūs Viešpaties
akivaizdoje.

15 Kunigas ims saują smulkių miltų,
apšlakstytų aliejumi, bei smilkalus
ir sudegins ant aukuro kaip malonų
kvapą, kaip atminimą Viešpačiui.
16 Likusią dalį miltų suvalgys Aaro-
nas su savo sūnumis. Jie tai valgys
neraugintą šventoje vietoje, Palapi-
nės kieme.
17 Duona bus nerauginta, nes dalis
jos buvo aukojama kaip smilkalai
Viešpačiui. Ji yra šventa, kaip ir
auka už nuodėmę bei auka už kaltę.
18 Tik Aarono giminės vyrai ją
valgys. Tai amžinas įstatymas jūsų
kartoms apie aukas Viešpačiui. Kas
prie jų prisilies, tas bus šventas."
19 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
20 „Tai turi aukoti Aaronas ir jo sū-
nūs Viešpačiui jų patepimo dieną.
Dešimtą dalį efos smulkių miltų jie
aukos kaip duonos auką – pusę ryte
ir pusę vakare.
21 Juos sumaišys su aliejumi ir iš-
keps skardoje. Tai duonos auka. Ją
aukos, kad būtų malonus kvapas
Viešpačiui.
22 Kunigas, kuris bus pateptas Aaro-
no vietoje, visa sudegins ant aukuro.
23 Visa duonos auka, kurią aukoja
kunigas, bus sudeginta – niekas jos
nevalgys."
24 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
25 „Paskelbk Aaronui ir jo sūnums
įstatymą apie auką už nuodėmę.
Auka turi būti papjauta Viešpaties
akivaizdoje toje vietoje, kur pjau-
nama deginamoji auka; ji yra labai
šventa.
26 Kunigas, kuris ją aukoja, valgys
ją šventoje vietoje, Palapinės kieme.
27 Kas palies tos aukos mėsą, bus šven-
tas. Jei aukos krauju būtų aptaškytas

17 Kun 7,7
18 Iš 29,37; Kun 3,17; Kun 6,29; Kun 7,6; Kun 22,3-7; Sk 4,15; Sk 18,10; Ag 2,11-13; 1 Kor 9,13
20 Iš 16,36; Iš 29,2
21 Kun 2,5; Kun 7,9
22 Iš 29,25; Kun 4,3
25 Kun 1,1.3.5.11
26 Kun 10,17.18; Sk 18,9.10; Ez 44,28.29
27 Iš 29,37; Sk 4,15; Ag 2,11-13
28 Kun 11,33; Kun 15,12
30 Iš 26,33; Kun 4,7.11.12.18.21; Kun 6,16.23.26; Kun 10,18; Kun 16,27; Hbr 13,11.12

7 SKYRIUS
1 Kun 5,14-19; Kun 6,1-7
6 Kun 2,3; Kun 6,16-18.29; Sk 18,9
7 Kun 6,24-30; Kun 14,13
9 Kun 2,3.10; Sk 18,9; Ez 44,29

apdaras, jis turi būti plaunamas
šventoje vietoje.
28 Jei auką virsi moliniame inde,
jį sudaužysi, o jei variniame – jį
išvalysi ir vandeniu išplausi.
29 Kiekvienas kunigų giminės vyras
valgys tą mėsą. Ji yra labai šventa.
30 Tačiau auka už nuodėmę, kurios
kraujo dalis įnešama į Susitikimo
palapinę sutaikinimui, nebus val-
goma; ji bus visa sudeginta."

7 „Štai aukos už kaltę įstatymas.
Ji yra labai šventa.
2 Kur pjaunama deginamoji auka,
ten pjaunama ir auka už kaltę.
Jos kraujas bus šlakstomas aplink
aukurą.
3 Aukosite nuo jos visus taukus:
uodegą, vidurių taukus,
4 abu inkstus ir ant jų esančius tau-
kus, paslėpsnių taukus ir kepenis
su tinkleliu.
5 Kunigas visa tai sudegins ant au-
kuro; tai auka Viešpačiui už kaltę.
6 Kiekvienas kunigų giminės vyras
valgys tos mėsos šventoje vietoje,
nes ji yra labai šventa.
7 Auka už kaltę aukojama taip pat,
kaip ir auka už nuodėmę; joms yra
vienas įstatymas. Ją gaus kunigas,
kuris atlieka sutaikinimą.
8 Kunigas, kuris aukoja bet kokio
žmogaus deginamąją auką, pasiima
sau tos aukos odą.
9 Kiekviena duonos auka, iškepta
krosnyje, ant skardos ar keptuvėje,
priklauso kunigui, kuris ją aukoja;
10 Kiekviena duonos auka, aplieta
aliejumi ar sausa, priklauso po ly-
giai visiems Aarono sūnums, kaip
vienam, taip ir kitam.

11 Šis yra įstatymas padėkos aukų,
kurias aukosite Viešpačiui.
12 Jei kas, norėdamas atsidėkoti,
aukoja dėkojimo auką, kartu su ja
teaukoja neraugintus papločius,
aplaistytus aliejumi, neraugintus
ragaišius, apteptus aliejumi, ir
smulkių miltų papločius, aplaistytus
aliejumi.
13 Kartu su papločiais teaukoja raugintą duoną kaip dėkojimo auką.
14 Vieną iš visos aukos skirs siūbuojamajai aukai Viešpačiui, ir tai
priklausys kunigui, kuris šlakstys
padėkos aukos kraują.
15 Dėkojimo aukos mėsa turi būti
suvalgyta tą pačią dieną – nieko iš
jos neleistina palikti rytojui.
16 Įžadų ir laisvos valios auka valgoma tą pačią dieną. Kas lieka,
leidžiama valgyti ir kitą dieną.
17 Kas lieka trečiai dienai – sudeginama.
18 Jei kas valgytų padėkos aukos
mėsą trečią dieną, ji nebūtų priimtina ir nebūtų įskaityta tam, kuris
aukoja, – tai pasibjaurėjimas. Kas
valgytų, būtų kaltas.
19 Mėsa, paliesta kuo nors suteptu,
nebus valgoma – ji bus sudeginama.
Kas nesuteptas, gali valgyti aukos
mėsą.
20 Jei kas, būdamas nešvarus, valgytų padėkos aukos mėsą, aukojamą
Viešpačiui, bus išnaikintas iš savo
tautos.
21 Kas, palietęs žmogaus, galvijo ar
kokio daikto nešvarumą, valgytų
padėkos aukos mėsą, bus išnaikintas iš savo tautos.“
22 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
23 „Sakyk izraelitams, kad jie nevalgytų avies, jaučio ir ožkos taukų.
24 Nustipusio ar žvėries sudraskyto
gyvulio taukus naudokite įvairiems
reikalams, bet ne valgiui.
25 Jei kas valgytų gyvulio taukus,
kurie turi būti paaukojami Viešpačiui, bus išnaikintas iš savo tautos.
26 Nevalgykite jokio kraujo – ar jis
būtų paukščių, ar gyvulių.
27 Kiekvienas, kuris valgys kraują,
bus išnaikintas iš savo tautos.“
28 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
29 „Sakyk Izraelio vaikams: „Kas
aukoja Viešpačiui padėkos auką,
dalį aukos turi atnešti Viešpačiui.
30 Savo rankomis turi atnešti aukos
dalį, skirtą sudeginimui. Taukus
ir krūtinę jis privalo atnešti, kad
krūtinė būtų siūbuojama Viešpaties
akivaizdoje.
31 Kunigas sudegins taukus ant
aukuro, krūtinė teks Aaronui ir jo
sūnums.
32 Dešinysis padėkos aukos petys
yra kunigo dalis.
33 Kuris Aarono sūnus aukos kraują
ir taukus, tas gaus dešinį petį.
34 Nes padėkos aukų krūtinę ir
petį paėmiau iš Izraelio vaikų ir
atidaviau kunigui Aaronui ir jo
sūnums. Tai amžinas nuostatas Izraelio tautai.“
35 Tai yra pateptojo Aarono ir jo
pateptųjų sūnų dalis iš Viešpačiui
sudeginamų aukų nuo tos dienos,
kai jie buvo paskirti eiti kunigų
tarnystę.
36 Dalis, kurią Viešpats Izraelio vaikams įsakė atiduoti jiems per visas
kartas nuo tos dienos, kai jie buvo
patepti.
37 Toks yra deginamųjų, duonos,

11 Kun 3,1; Kun 22,18.21; Ez 45,15
12 Kun 2,4; Sk 6,15
13 Kun 2,12; Kun 23,17.18; Am 4,5
14 Sk 18,8.11.19
15 Kun 22,29.30
16 Kun 19,5-8
18 Kun 11,10.11.41; Kun 19,7; Pat 15,8
20 Pr 17,14; Iš 31,14; Kun 5,3; Kun 15,3-7; Sk 19,13; 1 Kor 11,28; Hbr 2,17
21 Kun 5,2.3.5; Kun 7,20; Kun 11,24.28; Ez 4,14
23 Kun 3,17; Kun 17,10-15; Įst 14,21; Ez 4,14; Ez 44,31
26 Pr 9,4; Kun 3,17; Kun 17,10-16; Kun 19,26; Įst 12,23; 1 Sam 14,33; Ez 33,25; Jn 6,53; Apd 15,20.29
29 Kun 3,1; Kun 22,21; Ez 45,15
30 Iš 29,24.27; Kun 3,3.4.9.14; Kun 8,27; Kun 9,21; Sk 6,20
31 Kun 3,5.11.16; Sk 18,11; Įst 18,3
32 Iš 29,27; Kun 7,34; Kun 9,21; Sk 6,20
34 Iš 29,28; Kun 10,14.15; Sk 18,18.19; Įst 18,3
36 Iš 40,13-15; Kun 8,12.30
37 Iš 29,1;

nuodėmės, kaltės, įšventinimo ir
padėkos aukų įstatymas.
38 Jį Viešpats davė Mozei ant Sinajaus
kalno, kai liepė izraelitams aukoti
aukas Viešpačiui Sinajaus dykumoje.

8 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Imk Aaroną ir jo sūnus, jų apda-
rus, patepimo aliejaus, veršį aukai
už nuodėmę, du avinus ir pintinę
neraugintos duonos
3 ir sušauk izraelitų susirinkimą prie
Susitikimo palapinės įėjimo.“
4 Mozė padarė, kaip Viešpats liepė.
Sušaukęs izraelitus prie Palapinės
įėjimo,
5 kalbėjo jiems: „Štai ką Viešpats
įsakė padaryti.“
6 Mozė, pašaukęs Aaroną bei jo
sūnus, apiplovė juos vandeniu,
7 apvilko Aaroną drobine tunika,
apjuosė juosta, aprengė mėlyna tu-
nika, uždėjo efodą ir sujuosė jį efodo
juosta, kad efodas laikytųsi ant jo,
8 uždėjo ant efodo krūtinės skydelį,
į kurį įdėjo Urimus ir Tumimus.
9 Galvą pridengė mitra ir ant jos, ties
kakta, pritaisė auksinę plokštelę,
šventą vainiką, kaip Viešpats įsakė
Mozei.
10 Po to Mozė ėmė patepimo alie-
jaus, juo patepė Palapinę ir visus
jos daiktus.
11 Apšlakstė aukurą aliejumi septy-
nis kartus ir patepė visus jo reikmenis;
be to, pašventino ir patepė aliejumi
praustuvę ir jos stovą.
12 Ir užpylė Aaronui ant galvos
patepimo aliejaus, kad pateptų ir
pašventintų jį.
13 Atvedęs jo sūnus, apvilko drobi-

Kun 6,9.14.
20.25;
Kun 7,1.11
38Kun 1,1.2;
Įst 4,5

8 SKYRIUS

2Iš 28,2.4;
Iš 29,1-3.10.
15.19;
Iš 30,24.25
6Iš 30,20;
Hbr 10,22
7Iš 39,1-31
8Iš 28,30;
Įst 33,8;
1 Sam 28,6;
Ezr 2,63;
Neh 7,65
9Iš 28,36.37;
Iš 29,6
10Iš 30,26-29;
Iš 40,10.11;
Kun 8,2
12Iš 29,7;
Iš 30,30;
Kun 21,10.12;
Ps 133,2
13Iš 29,8.9
14Iš 29,10;
Kun 4,4;
Ps 66,15;
Ez 43,19
15Iš 29,12.36;
Kun 4,7;
Ez 43,20.26;
Hbr 9,22
16Iš 29,13;
Kun 4,8
17Iš 29,14;
Kun 4,11.12
18Iš 29,15
20Kun 1,8
21Iš 29,18
22Iš 29,19.31;
Kun 8,2
23Iš 29,20.21;
Kun 14,14
24Hbr 9,13.
14.18-23
25Iš 29,22

nėmis tunikomis, sujuosė juostomis
ir uždėjo gobtuvus, kaip Viešpats
įsakė Mozei.
14 Tada atvedė veršį aukai už nuo-
dėmę. Aaronas ir jo sūnūs uždėjo
aukai ant galvos rankas.
15 Mozė papjovė jį, paėmęs jo kraujo,
pamirkė pirštą ir patepė aukuro ra-
gus; apvalęs ir pašventinęs aukurą,
išpylė likusį kraują jo papėdėje;
16 vidurių taukus, kepenų tinklelį ir
abu inkstus su jų taukais sudegino
ant aukuro,
17 o veršio odą, mėsą ir mėšlus su-
degino už stovyklos, kaip Viešpats
įsakė Mozei.
18 Mozė atvedė aviną deginamajai
aukai. Aaronas ir jo sūnūs uždėjo
jam ant galvos rankas.
19 Mozė jį papjovė ir, jo krauju ap-
šlakstęs aukurą,
20 sukapojo aviną į gabalus; jo galvą,
gabalus, taukus,
21 nuplautus vidurius ir kojas su-
degino. Taip visas avinas buvo
sudegintas, nes tai buvo deginamoji
malonaus kvapo auka Viešpačiui,
kaip Viešpats įsakė Mozei.
22 Paskui aukojo antrą aviną, įšven-
tinimo aviną. Aaronas ir jo sūnūs
uždėjo ant jo galvos rankas,
23 o Mozė jį papjovė. Jis jo krauju
patepė dešinę Aarono ausį, dešinės
rankos ir dešinės kojos nykštį.
24 Tada jis liepė prieiti ir Aarono
sūnums. Patepęs papjautojo avino
krauju kiekvieno jų dešinę ausį,
dešinės rankos ir kojos nykščius,
likusį kraują šlakstė aplink aukurą.
25 Taukus, uodegą, abu inkstus su
taukais ir vidurių taukus, kepenų
tinklelį ir dešinį petį atskyrė.

26 Iš neraugintos duonos pintinės,
pastatytos Viešpaties akivaizdoje,
ėmė neraugintos duonos, aliejumi
apšlakstytą paplotį bei ragaišį, padė-
jo ant taukų ir avino dešiniojo peties
27 ir viską padavė Aaronui ir jo
sūnums; jie visa tai, pasiūbavę
Viešpaties akivaizdoje,
28 grąžino Mozei, kuris tai sudegi-
no ant deginamųjų aukų aukuro.
Tai buvo įšventinimo auka, kad
būtų malonus aukos kvapas Vieš-
pačiui.
29 Mozė, pasiūbavęs avino krūtinę
kaip įšventinimo auką Viešpaties
akivaizdoje, pasiėmė ją kaip jam
Viešpaties skirtą aukos dalį.
30 Mozė, paėmęs patepimo aliejaus
ir buvusio ant aukuro kraujo, šlakstė
Aarono ir jo sūnų apdarus, taip pa-
šventindamas Aaroną, jo drabužius,
jo sūnus ir sūnų drabužius.
31 Ir Mozė tarė Aaronui ir jo sūnums:
„Virkite mėsą prie Susitikimo pala-
pinės įėjimo ir valgykite ją su duo-
na, kuri yra įšventinimo pintinėje,
kaip Viešpats man įsakė.
32 Tai, kas liks nesuvalgyta, – su-
deginkite.
33 Nuo Palapinės įėjimo nesitraukite
septynias dienas, kol pasibaigs jūsų
pašventinimo laikas, nes jūs turite
būti šventinami septynias dienas.
34 Tai, kas buvo padaryta šiandien,
Viešpats įsakė atlikti jūsų sutaiki-
nimui.
35 Todėl septynias dienas ir septy-
nias naktis pasilikite prie Palapinės
įėjimo atlikti Viešpaties sargybą,
kad nemirtumėte, nes taip man
įsakė Viešpats.“

26 Iš 29,23
27 Iš 29,24; Kun 7,30.34
28 Iš 29,25
29 Iš 29,26.27; Ps 99,6
30 Iš 29,21; Iš 30,30; Sk 3,3
31 Iš 29,31.32
32 Iš 29,34
33 Iš 29,30.35; Kun 10,7; Ez 43,25.26
34 Hbr 7,16
35 Sk 1,53; Sk 3,7; Įst 11,1; 1 Kar 2,3; Ez 48,11

9 SKYRIUS
1 Ez 43,27
2 Kun 4,1-12
3 Ezr 6,17; Ezr 10,19
4 Iš 29,43; Kun 2,4; Kun 9,6.23
7 Kun 4,3.16.20; 1 Sam 3,14; Hbr 5,1.3-5; Hbr 7,27
10 Iš 23,18; Kun 8,16
11 Kun 4,11.12; Kun 8,17

36 Aaronas ir jo sūnūs darė visa, ką
Viešpats įsakė Mozei.

9 Aštuntą dieną Mozė pasišaukė
Aaroną, jo sūnus bei Izraelio vy-
resniuosius
2 ir tarė Aaronui: „Imk iš bandos
veršį aukai už nuodėmę ir aviną
deginamajai aukai, abu sveikus, ir
juos aukok Viešpačiui.
3 O Izraelio vaikams sakyk: „Imkite
aukai už nuodėmę ožį, metinį veršį
bei avinėlį deginamajai aukai,
4 padėkos aukai jautį ir aviną, kad
aukotumėte juos Viešpaties akivaiz-
doje, ir duonos auką, sumaišytą su
aliejumi, nes šiandien jums pasiro-
dys Viešpats.“
5 Jie atgabeno prie Susitikimo palapi-
nės visa, ką Mozė liepė. Ir visa tauta
priartėjo ir atsistojo prieš Viešpatį.
6 Mozė tarė: „Tai padaryti įsakė
Viešpats, ir Viešpaties šlovė pasi-
rodys jums.“
7 Tada Mozė sakė Aaronui: „Eik
prie aukuro ir aukok savo auką už
nuodėmę ir deginamąją auką, ir
atlik sutaikinimą už save, ir aukok
tautos auką, ir sutaikink ją, kaip
Viešpats įsakė.“
8 Aaronas priėjo prie aukuro ir pa-
pjovė veršį aukai už savo nuodėmę.
9 Jo sūnūs padavė jam aukos kraujo,
o jis, pamirkęs jame pirštą, patepė
aukuro ragus ir likusį kraują išliejo
prie jo papėdės.
10 Aukos už nuodėmę taukus, inks-
tus ir kepenų tinklelį sudegino ant
aukuro, kaip Viešpats įsakė Mozei,
11 o mėsą ir odą sudegino už sto-
vyklos.

12 Po to papjovė deginamąją auką.
Jo sūnūs padavė jam jos kraują, kurį
jis šlakstė aplink aukurą.
13 Padavė jam taip pat sukapotą į
gabalus pačią auką ir jos galvą. Visa
tai jis sudegino ant aukuro.
14 Apiplovęs vandeniu vidurius ir
kojas, taip pat sudegino ant aukuro.
15 Po to jis aukojo tautos auką. Pa-
ėmęs ožį, aukojo jį už tautos nuo-
dėmę, ir papjovė jį, kaip ir pirmąją
auką už nuodėmę.
16 Ir jis aukojo deginamąją auką,
kaip įsakyta.
17 Ir atnešė duonos auką, ir, paėmęs
jos saują, sudegino ant aukuro, ne-
skaitant rytinės deginamosios aukos.
18 Papjovė taip pat jautį ir aviną kaip
tautos padėkos auką. Aarono sūnūs
padavė jam kraują, kurį jis šlakstė
aplink aukurą.
19 Jaučio ir avino uodegą, inkstus su
taukais bei kepenų tinklelį
20 padėjo ant krūtinių ir sudegino
taukus ant aukuro,
21 o krūtines ir dešinius pečius Aa-
ronas paėmęs siūbavo Viešpaties
akivaizdoje, kaip Mozė buvo įsakęs.
22 Tada Aaronas, ištiesęs ranką į
tautą, palaimino ją. Baigęs aukoti
aukas už nuodėmes, deginamąsias
ir padėkos aukas, pasitraukė nuo
aukuro.
23 Po to Mozė ir Aaronas įėjo į Su-
sitikimo palapinę. Išėję palaimino
tautą. Viešpaties šlovė pasirodė vi-
siems žmonėms.
24 Atėjusi nuo Viešpaties ugnis pra-
rijo deginamąją auką ir buvusius ant
aukuro taukus. Tai išvydusi, minia
šaukė iš džiaugsmo ir parpuolė
veidais į žemę.

12 Kun 1,5; Kun 8,19
13 Kun 8,20
14 Kun 8,21
15 Iz 53,10; Hbr 2,17; Hbr 5,3
16 Kun 1,1-13
17 Iš 29,38.39
18 Kun 3,1-11
20 Kun 3,5.16
21 Iš 29,24.26.27; Kun 7,30-34
22 Sk 6,22-26; Įst 21,5; Lk 24,50
24 Pr 4,4; Ts 6,21; 1 Kar 18,38.39; 2 Krn 7,1; Ezr 3,11; Ps 20,3

10 SKYRIUS
1 Iš 30,9; Kun 16,12; Sk 3,2-4
2 Sk 11,1; Sk 16,35
3 Iš 19,22
4 Apd 5,6.10
6 2 Sam 24,1
7 Kun 8,30.33; Kun 21,12
9 Ez 44,21
10 Ez 22,26; Ez 44,23
11 Įst 24,8

10 Aarono sūnūs Nadabas ir
Abihuvas ėmė smilkytuvus,
įsidėjo ugnies bei smilkalų ir auko-
jo Viešpačiui svetimą ugnį, ko Jis
jiems nebuvo įsakęs.
2 Tada išsiveržusi iš Viešpaties
ugnis juodu prarijo; jie mirė Vieš-
paties akivaizdoje.
3 Mozė tarė Aaronui: „Taip kalbėjo
Viešpats: „Pasirodysiu šventas tuose,
kurie prie manęs artinasi, ir būsiu
pašlovintas visos tautos akivaizdo-
je.“ Tai girdėdamas, Aaronas tylėjo.
4 Mozė, pasišaukęs Aarono dėdės
Uzielio sūnus Mišaelį ir Elcafaną,
jiems tarė: „Eikite, paimkite jūsų
brolius iš šventyklos ir išneškite
juos už stovyklos.“
5 Juodu priėję paėmė juos, apvilktus
drobinėmis tunikomis, ir išnešė lau-
kan, kaip jiems buvo liepta.
6 Mozė sakė Aaronui ir jo sūnums
Eleazarui ir Itamarui: „Nenudenkite
savo galvų ir neperplėškite drabužių,
kad kartais nemirtumėte ir bausmė
nekristų visiems izraelitams. Jūsų
broliai ir visi izraelitai teaprauda
sudeginimą, kurį Viešpats siuntė.
7 Jūs nesitraukite nuo palapinės, kad
nežūtumėte, kadangi esate patepti
šventu aliejumi.“ Jie darė visa, ką
Mozė įsakė.
8 Po to Viešpats tarė Aaronui:
9 „Tu ir tavo sūnūs negerkite vyno
ir stipraus gėrimo, eidami į Susiti-
kimo palapinę, kad nemirtumėte;
tai yra amžinas įsakymas visoms
jūsų kartoms,
10 kad skirtumėte, kas šventa ir
nešventa, kas švaru ir kas nešvaru,
11 ir galėtumėte mokyti izraelitus visų
mano įstatymų, kuriuos daviau per
Mozę.“

12 Mozė kalbėjo Aaronui ir liku-
siems sūnums Eleazarui bei Itama-
rui: „Imkite aukos dalį, kuri lieka
iš duonos aukos Viešpačiui, ir ją
neraugintą valgykite prie aukuro,
nes ji šventa.
13 Valgykite šventoje vietoje, kas
tau ir tavo sūnums duota iš aukų
Viešpačiui, nes taip man įsakyta;
14 taip pat krūtinę, kuri buvo siūbuo-
ta, ir aukos petį valgykite nesutepto-
je vietoje tu, tavo sūnūs ir dukterys,
nes tai duota tau ir tavo vaikams iš
izraelitų padėkos aukų.
15 Petys ir krūtinė, kurie buvo at-
nešti su aukos taukais ir siūbuojami
Viešpaties akivaizdoje, priklauso
tau. Tai amžinas Viešpaties duotas
įstatymas.“
16 Mozė stropiai ieškojo ožio, kuris
buvo aukotas už nuodėmę, ir rado
jį sudegintą. Jis, supykęs ant abiejų
Aarono sūnų Eleazaro ir Itamaro,
paklausė:
17 „Kodėl nesuvalgėte šventoje
vietoje aukos už nuodėmę, kurią
Dievas jums atidavė, kad pašalin-
tumėte tautos kaltes ir atliktumėte
sutaikinimą už juos Viešpaties
akivaizdoje?
18 Aukos kraujas nebuvo įneštas į
šventyklą, jūs turėjote ją valgyti
šventoje vietoje, kaip man įsaky-
ta.“
19 Aaronas atsakė: „Šiandien jie
aukojo auką už nuodėmę ir degina-
mąją auką Viešpaties akivaizdoje,
ir man taip atsitiko. Jei aš šiandien
valgyčiau auką už nuodėmę, ar tai
būtų priimtina Viešpačiui?“
20 Tai girdėdamas, Mozė priėmė
pasiteisinimą.

12 Kun 21,22; Sk 18,9
13 Kun 2,3; Kun 6,16; Sk 18,10
14 Kun 22,13; Sk 18,10.11
15 Kun 7,29. 30.34
16 Kun 9,3.15
17 Iš 28,38; Kun 6,24-30
18 Kun 6,26. 30
19 Kun 9,8. 12; Iz 1,11-15

11 SKYRIUS
2 Įst 14,4
4 Apd 10,14
7 Iz 65,4; Iz 66,3.17
8 Iz 52,11
9 Įst 14,9
10 Kun 7,18; Įst 14,3
13 Įst 14,12-19; Iz 66,17

11 Viešpats kalbėjo Mozei ir
Aaronui:
2 „Paskelbkite izraelitams: „Tai že-
mės gyvuliai, kuriuos jums leista
valgyti.
3 Galite valgyti kiekvieną gyvulį,
kuris turi skeltą nagą ir gromuliuoja;
4 nevalgysite ir laikysite nešvariu tą,
kuris gromuliuoja, bet turi neskeltą
nagą kaip kupranugaris. Jis gromu-
liuoja, bet turi neskeltą nagą, todėl
yra nešvarus.
5 Nešvarus yra barsukas, nes jis
gromuliuoja, bet turi neskeltą nagą;
6 taip pat kiškis, nors jis gromuliuo-
ja, bet turi neskeltą nagą.
7 Ir kiaulė, nors ji turi skeltą nagą,
bet negromuliuoja.
8 Tų gyvulių mėsos nevalgysite ir ne-
liesite jų maitos. Jie jums yra nešvarūs.
9 Iš vandens gyvūnų jums leista
valgyti visus, kurie turi pelekus ir
žvynus, – ar jie būtų jūroje, ar upėje,
ar tvenkiniuose.
10 Tais, kurie kruta ir gyvena van-
denyje, bet neturi pelekų ir žvynų,
jūs bjaurėsitės,
11 nevalgysite jų mėsos ir nepaliesite
jų maitos.
12 Visi gyviai, kurie gyvena vande-
nyje ir neturi pelekų ir žvynų, bus
jums nešvarūs.
13 Paukščiai, kurių jūs nevalgysite,
bet bjaurėsitės, yra: erelis, grifas,
jūros erelis;
14 peslys ir vanagėlis su visa jo
gimine;
15 visa varnų giminė;
16 strutis ir pelėda, žuvėdra, vanagas
ir jo giminė;
17 apuokas, kormoranas ir ibis;
18 gulbė, pelikanas ir gervė;

19 gandras ir visa jo giminė; taip pat tutlys ir šikšnosparnis.

20 Visais sparnuotais vabzdžiais, kurie vaikščioja keturiomis kojomis, jūs bjaurėsitės.

21 Jums leista valgyti tuos keturkojus vabzdžius, kurių paskutinės kojos ilgesnės ir jie šokinėja ant žemės:

22 visa skėrių giminė ir didieji žiogai su visomis jų giminėmis.

23 Bet jūs nevalgysite kitų vabzdžių, kurie vaikščioja keturiomis kojomis.

24 Jei kas paliestų juos negyvus, bus nešvarus iki vakaro;

25 jei kam reikėtų nešti kurį nors iš jų negyvą, tas plaus savo rūbus ir bus nešvarus iki vakaro.

26 Kiekvienas gyvulys, kuris turi neskeltą nagą ir negromuliuoja, bus laikomas nešvariu – kas prisiliestų prie jo maitos, bus nešvarus.

27 Gyvuliai, kurie turi keturias kojas ir eina letenomis, bus jums nešvarūs – kas prisiliestų prie jų maitos, bus nešvarus iki vakaro;

28 kas neštų jų maitą, plaus savo drabužius ir bus nešvarus iki vakaro, nes tai yra jums nešvaru.

29 Iš roplių ir gyvūnų, kurie juda ant žemės, bus laikomi nešvariais šie: žebenkštis, pelė ir krokodilas su visa jo gimine;

30 laukinė pelė ir chameleonas; salamandra, žaliasis driežas ir kurmis.

31 Visi jie yra nešvarūs. Kas prisiliestų prie jų negyvų, bus nešvarus iki vakaro.

32 Jei kas iš jų negyvas užkristų ant ko nors, – ar tai būtų medinis indas, ar apdaras, ar kailis, ar ašutinė, ar šiaip kuriam nors reikalui naudojamas daiktas, – tai bus sutepta. Jis bus panardintas vandenyje ir laikomas suteptu iki vakaro, po to bus švarus.

33 Jei kas iš jų įkristų į molinį indą, šis bus suteptas ir turės būti sudaužytas.

34 Kiekvienas maistas, kurį valgysite, jei ant jo bus užpilta iš tokio indo vandens, bus suteptas; kiekvienas skystis, geriamas iš tokio indo, bus nešvarus;

35 visa, ant ko užkristų kas nors iš tokios maitos, bus sutepta; krosnis ir katilas turi būti sudaužyti, nes sutepti.

36 Tik šaltiniai ir šuliniai bus nesutepti; bet kas prisiliestų prie iš jų išimtos maitos, bus nešvarus.

37 Jei toks pastipęs gyvis užkristų ant sėklos, jos nesuteps,

38 bet, jei sėklą kas apipiltų vandeniu ir po to ją paliestų maita, ji bus sutepta.

39 Jei nustiptų gyvulys, kurį jums leista valgyti, kas prie jo prisiliestų, bus nešvarus iki vakaro.

40 Kas valgytų ar neštų ką nors iš dvėselienos, plaus savo drabužius ir bus nešvarus iki vakaro.

41 Visais gyvūnais, kurie šliaužia ant žemės, jūs bjaurėsitės ir jų nevalgysite.

42 Nevalgysite šliaužiančių ant pilvo nei ropojančių keturiomis, nei turinčių daugiau kojų, nes jie yra jums pasibjaurėjimas.

43 Nesusitepkite jais ir nieko iš jų nepalieskite, kad nebūtumėte nešvarūs.

44 Aš esu Viešpats, jūsų Dievas; būkite šventi, nes Aš esu šventas. Nesusitepkite jokiu ropliu, kuris kruta ant žemės.

45 Aš esu Viešpats, kuris jus išvedžiau iš Egipto žemės, kad būčiau

22 Mt 3,4; Mk 1,6
25 Kun 14,8; Kun 15,5; Sk 19,10.21.22; Sk 31,24; Zch 13,1; Hbr 9,10; Hbr 10,22; Apr 7,14
29 Iz 66,17
31 Ag 2,13
32 Kun 15,12
33 Kun 6,28; Kun 15,12; Ps 2,9; Jer 48,38; 2 Tim 2,21; Apr 2,27
39 Ag 2,11-13
40 Iš 22,31; Kun 17,15; Kun 22,8; Įst 14,21; Ez 4,14; Ez 44,31
43 Kun 20,25
44 Iš 6,7; Iš 19,6; Kun 19,2; Kun 20,7.26; Kun 22,33; Kun 25,38; Kun 26,45; Am 3,3; Mt 5,48; 1 Tes 4,7; 1 Pt 1,15.16; Apr 22,11.14
45 Iš 6,7; Iš 20,2; Kun 11,44; Kun 22,33; Kun 25,38; Kun 26,45; Ps 105,43-45; Oz 11,1

jūsų Dievas. Būkite šventi, nes Aš esu šventas.
46 Tai yra įstatymas apie gyvulius, paukščius ir visus gyvius, kurie kruta vandenyje ir gyvena žemėje,
47 kad žinotumėte skirtumą tarp švaraus ir nešvaraus, kas leista valgyti ir kas neleistina.“

12 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Paskelbk izraelitams: „Jei moteris pagimdytų berniuką, ji bus septynias dienas nešvari, kaip mėnesinių metu.
3 Aštuntąją dieną kūdikis bus apipjaustytas,
4 bet ji pasiliks dar trisdešimt tris dienas apsivalymui. Nieko, kas šventa, ji nepalies ir neis į šventyklą, iki pasibaigs jos apsivalymo dienos.
5 O jei pagimdytų mergaitę, bus nešvari dvi savaites, kaip mėnesinių metu, ir šešiasdešimt šešias dienas tęsis apsivalymas.
6 Kai pasibaigs jos apsivalymo dienos už sūnų ar dukterį, atves prie Susitikimo palapinės įėjimo metinį avinėlį deginamajai aukai ir jauną karvelį ar balandį aukai už nuodėmę ir atiduos kunigui,
7 kuris tai aukos Viešpaties akivaizdoje ir sutaikins ją su Viešpačiu, ir taip ji bus apvalyta. Toks yra įstatymas apie pagimdžiusią berniuką ar mergaitę.
8 O jei neturėtų iš ko ir negalėtų aukoti avinėlio, ims du balandžius ar du jaunus karvelius – vieną deginimo aukai, o kitą aukai už nuodėmę, – kunigas sutaikins ją, ir ji bus apvalyta.“

47 Kun 10,10; Ez 44,23; Mal 3,18

12 SKYRIUS

2 Iš 22,30; Kun 8,33; Kun 13,4; Kun 15,19; Kun 18,19; Job 14,4; Ps 51,5; Lk 2,22

3 Pr 17,12; Lk 1,59; Lk 2,21; Jn 7,22.23; Gal 5,3

6 Kun 5,7; Lk 2,22; Jn 1,29; 1 Pt 1,18.19

8 Kun 4,26; Kun 5,7; Lk 2,22-24

13 SKYRIUS

2 Įst 17,8.9; Įst 24,8; Įst 28,27; Iz 3,17; Mal 2,7; Lk 17,14

4 Kun 14,8

6 Kun 11,25; Kun 14,8; Jn 13,8.10

10 Sk 12,10.12; 2 Kar 5,27; 2 Km 26,19.20

13 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
2 „Žmogus, ant kurio kūno odos atsirastų spuogas ar išbėrimas, ar šviesi dėmė, turinti raupsų ligos požymį, bus atvestas pas kunigą Aaroną arba pas kurį iš jo sūnų.
3 Kunigas apžiūrės ligą ant odos ir, jei plaukai yra pabalę ir vieta, turinti raupsų požymį, lyginant ją su sveiko kūno oda, yra įdubusi, tai įrodymas, jog yra raupsų liga; kunigas apžiūrės jį ir paskelbs nešvariu.
4 O jei ant odos bus šviesi balta dėmė, bet nebus įdubusi, lyginant su kita oda, ir plaukai bus pirmykštės spalvos, kunigas uždarys jį septynioms dienoms,
5 o septintą dieną jį patikrins. Jei tariami raupsai nebus padidėję ir nebus peržengę pirmykščių ribų odoje, uždarys jį dar septynioms dienoms.
6 Septintą dieną vėl patikrins. Jei dėmė bus tamsesnė ir nepadidėjusi, paskelbs žmogų esant švarų, nes tai išbėrimas; jis išplaus savo drabužius ir bus švarus.
7 Bet, jei po to, kai jį matė kunigas ir pripažino švariu, dėmė padidėtų, jis bus pas jį vėl atvestas; kunigas jį patikrins, ir, jei žaizda padidėjusi,
8 jį paskelbs nešvariu, – tai raupsai.
9 Jei žmogui atsirastų raupsų žymių, jis bus atvestas pas kunigą.
10 Tas jį apžiūrės. Jei plaukų spalva bus pabalus, pasikeitus ir matysis gyva mėsa,
11 tai ženklas, kad raupsai įsisenėję ir įaugę į odą. Kunigas paskelbs jį nešvariu, bet neuždarys, nes jo nešvarumas aiškus.

12 Jei raupsai išsiplėstų taip, kad
apdengtų visą odą nuo galvos iki
kojų, ką galima matyti ir akimis,
13 kunigas jį apžiūrės ir nutars, kad
jo raupsai yra švarūs, nes jie visai
pabalo, ir todėl žmogus yra švarus.
14 O jei pasirodys gyva mėsa,
15 tada bus kunigo paskelbtas ne-
švariu, nes gyva mėsa nešvari; tai
yra raupsai.
16 O jei vėl pabals ir padengs visą
žmogų,
17 kunigas jį apžiūrės ir paskelbs
švariu.
18 Jei kam odoje atsirastų votis ir
pagytų,
19 bet voties vietoje pasirodytų bal-
tas ar rausvas randas, toks žmogus
bus atvestas pas kunigą.
20 Šis, jei rastų tariamų raupsų vietą,
lyginant su kita oda, įdubusią ir plau-
kus pabalusius, paskelbs jį nešvariu,
nes votyje atsirado raupsų liga.
21 Bet, jei plaukai bus pirmykštės
spalvos, o randas apytamsis ir vieta
neįdubusi, uždarys jį septynioms
dienoms;
22 jei po to randas padidėtų, pripa-
žins žmogų nešvariu, – tai raupsai.
23 O jei bus pasilikęs toje pačioje
vietoje, tai ženklas, jog tai tik voties
randas, – žmogus švarus.
24 Jei oda, nudeginta ugnimi, sugijus
turėtų baltą ar rausvą randą,
25 kunigas ją apžiūrės; jei pabalusioji
vieta bus įdubusi, paskelbs žmogų
nešvariu, nes tai raupsų liga.
26 Jei plaukų spalva nebus pasikeitu-
si ir sužeistoji vieta nebus įdubusi,
bet bus neryški, uždarys jį septy-
nioms dienoms
27 ir apžiūrės septintą dieną. Jei

13 Iš 4,6

18 Iš 9,9; Iš 15,26

24 Iz 3,24

dėmė odoje padidėtų, paskelbs jį
nešvariu, nes tai raupsai.
28 O jei baltumas pasiliks savo
vietoje ir bus neryškus, tai yra tik
nusideginimo žaizda; žmogus bus
laikomas švariu.
29 Jei kuriam vyrui ar moteriai atsiras-
tų raupsai ant galvos ar ant smakro,
jį apžiūrės kunigas.
30 Jei žaizda bus įdubusi, plaukai
pageltę ir plonesni negu paprastai,
paskelbs nešvariu, nes tai yra galvos
ir smakro raupsai.
31 O jei matys, kad nesveikoji vieta
neįdubusi ir plaukai natūralūs, už-
darys septynioms dienoms
32 ir septintą dieną vėl apžiūrės. Jei
nesveikoji vieta nebus padidėjusi nė
įdubusi, plaukai tos pačios spalvos,
33 tai žmogaus galva bus nuskusta,
išskyrus tą vietą, ir jis bus uždarytas
kitoms septynioms dienoms.
34 Jei septintą dieną pasirodys, kad
viskas, kaip buvo, paskelbs jį švariu.
Jis, išplovęs savo drabužius, bus
švarus.
35 O jei, paskelbus jį švariu, nesvei-
koji vieta odoje padidės,
36 kunigas daugiau nebetyrinės, nes
aišku – žmogus nešvarus.
37 Bet, jei nesveikoji vieta nebus
padidėjusi ir plaukai bus natūralūs,
aišku, kad žmogus pagijęs, ir pa-
skelbs jį švariu.
38 Jei kuriam vyrui ar moteriai atsi-
rastų baltų dėmių odoje,
39 kunigas jį apžiūrės. Jei jos bus
balkšvos, težino, kad tai ne raupsai,
bet tik išbėrimas, – žmogus švarus.
40 Jei kuriam vyrui slenka nuo gal-
vos plaukai, jis tampa plikagalvis,
bet yra švarus.

41 Jei plaukai nuslinko nuo kaktos,
jis pasidarė plikakaktis, bet švarus.
42 O jei nuplikusi galva ar kakta
pabalo ar paraudo,
43 tai kunigas patikrinęs paskelbs jį
raupsuotu.
44 Jis serga raupsais ir yra nešvarus,
kunigas paskelbs jį nešvariu; ant jo
galvos raupsai.
45 Raupsuotasis turi persiplėšti dra-
bužį, atidengti galvą, burną laikyti
uždengtą ir šaukti: „Nešvarus, ne-
švarus!“
46 Visą laiką, kol bus raupsuotas ir
nešvarus, gyvens vienas už stovyklos.
47 Jei vilnonis ar drobinis drabužis,
48 ar kailis, ar kas nors padaryta iš
kailio
49 turėtų baltos ar rausvos spalvos
dėmių, tie rūbai bus laikomi apkrės-
ti raupsais. Jie bus parodyti kunigui,
50 kuris, juos apžiūrėjęs, laikys at-
skyręs septynias dienas.
51 Jei kunigas, apžiūrėjęs septintą
dieną, atras padidėjusias dėmes, tai
bus raupsai. Jis pripažins tą drabužį
nešvariu, nes ant jo yra plintantys
raupsai.
52 Todėl jis sudegins tą drabužį, nes
tai yra plintantys raupsai.
53 O jei matys dėmę nepadidėjusią,
54 lieps išplauti tą raupsuotą rūbą ir
atskirs jį kitoms septynioms dienoms.
55 Jei patikrinęs matys, kad raupsų
spalva nepakito, nors jie ir neišplito,
pripažins nešvariu ir sudegins, nes
raupsai įsigraužė į apdaro paviršių.
56 Jei, drabužį išplovus, raupsų vieta
bus tamsesnė, ją atplėš ir atskirs nuo
drabužio.
57 Bet, jei dėmės pasirodys tose vie-
tose, kurios pirma buvo švarios,

42 2 Krn 26,19
44 Iz 1,5
45 Kun 10,6; Kun 21,10; Iz 6,5; Iz 64,6; Rd 4,15; Ez 24,17.22; Mch 3,7; Lk 5,8
46 Sk 5,1-4; Sk 12,14; 2 Kar 7,3; 2 Kar 15,5; 2 Krn 26,21; Ps 38,11; Lk 17,12
51 Kun 14,44

14 SKYRIUS
2 Mt 8,2.4; Mk 1,40.44; Lk 5,12.14; Lk 17,14
4 Iš 12,22; Iš 25,4; Kun 14,6. 49.51.52; Sk 19,6; Ps 51,7; Hbr 9,19
7 Sk 19,18.19; 2 Kar 5,10.14; Ps 51,2; Hbr 9,13.21; Hbr 12,24
8 Kun 11,25; Kun 13,5.6; Sk 5,2.3; Sk 8,7; Sk 12,14.15; 2 Krn 26,21; Ef 5,26; Hbr 10,22; Apr 1,5.6
9 Sk 19,19
10 Kun 2,1; Sk 15,4; Mt 8,4; Mk 1,44; Lk 5,14

vadinasi, raupsai plinta; tuo atveju
drabužis bus sudegintas.
58 Jei dėmių nebeatsiras, išplaus
drabužį antrą kartą, ir jis bus švarus.
59 Tai yra įstatymas apie raupsus vil-
noniame ir drobiniame drabužyje, au-
diniuose ir kailio apdaruose, kada juos
pripažinti švariais ir kada nešvariais.“

14 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Tai įstatymas raupsuotajam, kai
jis paskelbiamas švariu. Jis bus at-
vestas pas kunigą,
3 kuris turės išeiti iš stovyklos. Ra-
dęs jį išgijusį nuo raupsų,
4 įsakys jam paimti du sveikus,
švarius paukščius, kedro medžio,
raudonų siūlų ir yzopo.
5 Vieną paukštį kunigas lieps pa-
pjauti moliniame inde virš tekančio
vandens,
6 kitą gyvą kartu su kedro medžiu,
raudonais siūlais ir yzopu padažys
papjauto paukščio kraujyje
7 ir juo pašlakstys septynis kartus
apvalomąjį, kad būtų paskelbtas
švariu. Gyvą paukštį paleis skristi
į laukus.
8 Po to žmogus išplaus savo drabu-
žius, nusiskus plaukus ir apsiplaus
vandeniu; taip apvalytasis įeis į
stovyklą, bet savo palapinėn neis dar
septynias dienas.
9 Septintą dieną jis nusiskus galvos
plaukus, barzdą ir antakius, dar kartą
išplaus drabužius ir nusiplaus kūną.
10 Aštuntą dieną ims du sveikus avi-
nėlius, metinę avelę, duonos aukai
tris dešimtąsias efos smulkių miltų,
sumaišytų su aliejumi, ir vieną logą
aliejaus.

11 Apvalymo apeigas atliekąs kuni-
gas pastatys jį ir visa tai Viešpaties
akivaizdoje prie Susitikimo palapi-
nės įėjimo.
12 Po to ims avinėlį ir aukos jį už kal-
tę; ims taip pat aliejaus logą ir visa
tai siūbuos Viešpaties akivaizdoje.
13 Avinėlį papjaus šventoje vietoje,
kur aukojama deginamoji auka ir
auka už nuodėmę. Auka už nuo-
dėmę ir auka už kaltę priklauso
kunigui ir yra šventa.
14 Kunigas, ėmęs dalį aukos už kaltę
kraujo, pateps juo apvalomo žmogaus
dešinę ausį ir dešinės rankos ir kojos
nykščius.
15 Iš aliejaus logo dalį įsipils į savo
kairiosios rankos delną
16 ir, padažęs jame dešinės rankos
rodomąjį pirštą, pašlakstys Vieš-
paties akivaizdoje septynis kartus.
17 Likusį kairės rankos delne aliejų
išlies ant apvalomo žmogaus de-
šinės ausies, ant dešinės rankos ir
kojos nykščių
18 ir ant jo galvos. Ir kunigas sutai-
kins jį su Viešpačiu.
19 Po to kunigas, atlikdamas sutai-
kinimą, aukos auką už nuodėmę ir
deginamąją auką,
20 padėdamas ją ant aukuro kartu
su duonos auka; taip žmogus bus
sutaikintas ir apvalytas.
21 O jei jis neturtingas ir neišgali
duoti minėtų dalykų, ims aukai už
kaltę avinėlį, kad kunigas sutaikintų
jį, dešimtą dalį efos smulkių miltų,
sumaišytų su aliejumi, duonos au-
kai, logą aliejaus
22 ir du balandžius ar du jaunus kar-
velius: vieną aukai už nuodėmę, o
antrą deginamajai aukai.

12 Iš 29,22-24.26; Kun 5,6.18; Kun 6,6; Kun 14,19
13 Iš 29,11; Kun 1,5.11; Kun 2,3; Kun 4,4.24; Kun 6,24-30; Kun 7,6.7; Kun 21,22
14 Iš 29,20; Kun 8,23.24
16 Kun 4,6
18 Kun 4,26; Kun 5,6; Sk 15,28; Hbr 2,17
19 Kun 5,1.6; Kun 12,7; 2 Kor 5,21
20 Kun 14,8.9
21 Kun 5,7.11; Kun 12,8; Kun 27,8
22 Kun 12,8; Kun 15,14.15
23 Kun 14,10.11
24 Kun 14,12
25 Kun 14,14.17
30 Kun 14,22; Kun 15,14.15
32 Kun 14,10
34 Pr 12,7; Pr 13,17; Pr 17,8; Sk 32,22; Įst 7,1; Įst 32,49; Pat 3,33
35 Ps 91,9.10; Pat 3,33; Zch 5,4

23 Visa tai jis atneš aštuntą savo
apsivalymo dieną kunigui prie Su-
sitikimo palapinės įėjimo Viešpaties
akivaizdon.
24 Kunigas, paėmęs avinėlį aukai už
kaltę ir aliejų, pasiūbuos tai Viešpa-
ties akivaizdoje.
25 Papjovęs avinėlį, jo krauju pateps
dešinę apvalomojo ausį, dešinės
rankos ir kojos nykščius.
26 Ir kunigas dalį aliejaus įsipils į
savo kairės rankos delną,
27 padažęs dešinės rankos pirštą, pa-
šlakstys septynis kartus Viešpaties
akivaizdoje,
28 pateps dešinę apvalomojo ausį ir
dešinės rankos bei kojos nykščius
toje vietoje, kur buvo pàtepta aukos
už kaltę krauju.
29 Likusią aliejaus dalį, esančią ran-
koje, išpils ant apvalomojo galvos,
kad sutaikintų jį su Viešpačiu.
30 Aukos taip pat vieną balandį ar
jauną karvelį, – iš to, ką pajėgs gauti, –
31 aukai už nuodėmę, o kitą – de-
ginamajai aukai, ir duonos auką,
sumaišytą su aliejumi.
32 Tai auka nepasiturinčio raupsuo-
tojo, kuris neišgali daugiau aukoti
savo apsivalymui.“
33 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
34 „Jei, įėjus į Kanaano žemę, kurią
jums duosiu paveldėti, atsirastų
raupsų liga namų sienose,
35 jų savininkas privalo pranešti ku-
nigui, kad, jo nuomone, raupsų liga
yra jo namuose.
36 Kunigas, prieš patikrindamas
namus, ar jie raupsuoti, lieps išnešti
iš jų viską, kad visi juose esantys
daiktai nebūtų sutepti. Paskui įeis
ir apžiūrės namų raupsus.

37 Pamatęs ant sienų įdubusius taškus žalsvos ar rausvos spalvos,
38 išeis iš namų pro duris ir tuojau juos uždarys septynioms dienoms.
39 Septintą dieną sugrįžęs, juos apžiūrės, ir, jei ras raupsus padidėjusius,
40 lieps išlupti akmenis, ant kurių yra raupsai, ir juos išmesti už miesto suteptoje vietoje,
41 namų vidaus sienas nugramdyti ir tinką išpilti už miesto suteptoje vietoje,
42 išluptųjų akmenų vietoje įdėti kitus ir namus ištepti moliu.
43 Jei, išplėšus akmenis, nuskutus sienas ir moliu ištepus,
44 kunigas pamatys vėl pasirodžiusius raupsus ir sienas taškuotas, reiškia raupsai yra pasilikę ir namai nešvarūs.
45 Tokius namus sugriaus, o jų akmenis ir medžius išmes suteptoje vietoje už miesto.
46 Kas įeitų į uždarytus namus, bus nešvarus iki vakaro;
47 kas juose miegotų ar valgytų, plaus savo drabužius.
48 Jei kunigas, įėjęs į namus, nepamatys po ištinkavimo išplitusių raupsų, paskelbs namus švarius.
49 Jiems apvalyti ims du paukščius, kedro medžio ir raudonų siūlų bei yzopo.
50 Papjovęs vieną paukštį moliniame inde virš tekančio vandens,
51 ims kedro medį, yzopą, raudonų siūlų ir gyvą paukštį, padažys viską papjauto paukščio kraujyje ir tekančiame vandenyje ir apšlakstys namus septynis kartus.
52 Paukščio kraujas, tekantis vanduo, kedro medis, yzopas bei raudoni siūlai ir gyvas paukštis apvalys namus.

44 Kun 13,51; Zch 5,4
46 Kun 11,24; Kun 15,5
47 Kun 14,8
49 Kun 14,4
53 Kun 14,20
54 Kun 13,30
55 Kun 13, 47-52; Kun 14,34
56 Kun 13,2
57 Kun 11,47; Kun 20,25; Įst 24,8; Ez 44,23

15 SKYRIUS
2 Kun 22,4; Sk 5,2; 2 Sam 3,29
5 Kun 5,2; Kun 11,25; Kun 14,8.46. 47; Kun 17,15
6 Kun 15,10; Įst 23,10
8 Sk 12,14

53 Gyvą paukštį jis išneš už miesto ir paleis skristi į laukus. Taip namas bus apvalytas.
54 Tai yra įstatymas apie visokius raupsus ir piktšašius,
55 raupsus drabužiuose ir namuose;
56 randus, nušašimus, blizgančius taškus ir įvairius pakitimus,
57 kad žinotumėte, kas švaru ar nešvaru. Tai yra įstatymas apie raupsus.“

15 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
2 „Paskelbkite izraelitams: „Vyras, turįs sėklos išsiliejimą iš savo kūno, yra nešvarus.
3 Jis bus laikomas nešvariu, jei turi plūdimą iš savo kūno ar plūdimas susilaiko jo kūne, nes tai yra jo nešvara.
4 Kiekvienas patalas, kur jis miegotų, ir vieta, kur sėdėtų, bus sutepta.
5 Jei kas iš žmonių prisiliestų prie jo patalo, plaus savo drabužius, pats apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
6 Jei kas sėdėtų, kur anas sėdėjo, privalės išplauti savo drabužius, pats apsiplauti vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
7 Jei kas prisiliestų prie jo kūno, plaus savo drabužius, pats apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
8 Jei toks žmogus spjautų ant nesutepto, tas plaus savo rūbus, apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
9 Balnas, ant kurio jis sėdėtų, bus suteptas.
10 Kas paliestų ką nors, kas buvo po juo, bus nešvarus iki vakaro. Kas

neštų tokius daiktus, plaus savo
drabužius, pats apsiplaus vandeniu
ir bus nešvarus iki vakaro.
11 Prie ko jis prisiliestų nenusiplo-
vęs rankų, tas plaus savo rūbus,
apsiplaus vandeniu ir bus nešvarus
iki vakaro.
12 Molinis indas, prie kurio prisi-
liestų suteptasis, turi būti sudaužy-
tas, o medinis indas bus išplautas
vandeniu.
13 Kai turintis sėklos išsiliejimą iš
savo kūno pasveiksta, suskaičiuos
septynias dienas apsivalymui,
išsiplaus drabužius, nusimaudys
tekančiame vandenyje ir bus švarus.
14 Aštuntą dieną ims du balandžius
arba du jaunus karvelius ir, atėjęs
Viešpaties akivaizdon prie Susiti-
kimo palapinės įėjimo, paduos juos
kunigui.
15 Tas vieną aukos kaip auką už nuo-
dėmę, o kitą – kaip deginamąją auką
ir sutaikins jį Viešpaties akivaiz-
doje, kad būtų apvalytas nuo ligos.
16 Vyras, kuriam išsilieja sėkla,
apsiplaus vandeniu visą kūną ir bus
nešvarus iki vakaro.
17 Jis plaus vandeniu drabužį ar kailį,
ant kurio pateko sėkla, ir visa tai bus
sutepta iki vakaro.
18 Moteris, su kuria jis miegotų, kai
jam išsilieja sėkla, apsiplaus vande-
niu ir bus nešvari iki vakaro.
19 Moteris, turinti mėnesines, bus
atskirta septynioms dienoms. Kiek-
vienas, kas prie jos prisiliestų, bus
nešvarus iki vakaro.
20 Ir visa, ant ko ji gulėtų arba sėdėtų
tomis dienomis, bus sutepta.
21 Kas prisiliestų prie jos patalo,
plaus savo rūbus, pats apsiplaus
vandeniu ir bus nešvarus iki vakaro.
22 Jei kas nors prisiliestų prie bet ku-
rio daikto, ant kurio ji sėdėjo, plaus
savo rūbus, pats apsiplaus vandeniu
ir bus nešvarus iki vakaro.
23 Jei kas paliestų tai, kas buvo ant
jos patalo, ar vietą, kur ji sėdėjo, bus
nešvarus iki vakaro.
24 Jei miegotų su ja vyras ir ant jo pa-
tektų jos nešvarumų, jis bus nešvarus
septynias dienas; ir patalas, ant kurio
jis miegotų, bus irgi suteptas.
25 Moteris, kraujuojanti ilgesnį laiką
ne mėnesinių metu arba kuriai mė-
nesinės užsitęsia ilgiau negu įprasta,
bus nešvari visą tą laiką.
26 Patalas, ant kurio ji miegotų, ir
tai, ant ko ji atsisėstų, bus sutepta.
27 Kas prie jų prisiliestų, plaus savo
rūbus, pats nusiplaus vandeniu ir
bus nešvarus iki vakaro.
28 Jei kraujavimas sustotų, po sep-
tynių dienų ji bus švari.
29 Aštuntą dieną ji paims du ba-
landžius arba du jaunus karvelius
ir atneš kunigui prie Susitikimo
palapinės įėjimo.
30 Tas vieną aukos kaip auką už
nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją
auką ir sutaikins ją Viešpaties aki-
vaizdoje dėl plūdimo nešvaros."
31 Judu mokysite izraelitus saugotis
susitepimo, kad jie nemirtų dėl savo
nešvarumo ir kad nesuteptų mano
Palapinės.
32 Tai yra įstatymas tam, kuris turi
plūdimą iš savo kūno: vyrui, kuriam
išsilieja sėkla ir jį sutepa,
33 moteriai, turinčiai mėnesinį plūdi-
mą, – vyrui ar moteriai, turintiems
plūdimą, ir tam, kuris guli prie
nešvarios moters."

12 Kun 6,28; Kun 11,32.33
13 Kun 14,8; Kun 15,28; Sk 19,11.12
14 Kun 14, 22.23.30.31
15 Kun 14, 19.30.31
16 Kun 22,4; Įst 23,10.11
18 Iš 19,15; 1 Sam 21,4; 1 Kor 6,18
19 Kun 12,2
24 Kun 18,19; Kun 20,18
25 Mt 9,20; Mk 5,25; Lk 8,43
28 Kun 15,13-15
30 Kun 5,7
31 Sk 5,3; Sk 19,13.20; Įst 24,8
32 Kun 15,2.16
33 Kun 15,19.24.25

16 Mirus dviem Aarono sūnums,
kai jie artinosi prie Viešpaties
su svetima ugnimi, Viešpats kalbėjo
Mozei:
2 „Sakyk savo broliui Aaronui, kad
neitų bet kada į Švenčiausiąją, už
uždangos, prie dangčio, esančio ant
skrynios, kad nenumirtų, nes Aš
pasirodysiu debesyje virš dangčio.
3 Prieš įeidamas jis privalo aukoti
veršį aukai už nuodėmę ir aviną
deginamajai aukai.
4 Jis apsivilks drobine tunika, už-
simaus drobines kelnes, apsijuos
drobine juosta, ant galvos užsidės
drobinį gobtuvą. Šitie apdarai yra
šventi. Prieš apsivilkdamas apsi-
plaus kūną.
5 Jis ims iš izraelitų du ožius aukai
už nuodėmę ir aviną deginamajai
aukai.
6 Aaronas aukos veršį aukai už savo
nuodėmę ir sutaikins save ir savo
namus.
7 Jis pastatys du ožius Viešpaties
akivaizdoje prie Susitikimo pala-
pinės įėjimo
8 ir, mesdamas burtus, skirs vieną
Viešpačiui, o antrą – išvarymui.
9 Kuriam kris burtas Viešpačiui, tą
aukos už nuodėmę;
10 o kuris skirtas išvarymui, tą statys
gyvą Viešpaties akivaizdoje, kad
atliktų ant jo sutaikinimą ir išvarytų
jį į dykumą.
11 Kai Aaronas paaukos veršį už
savo ir savo šeimos nuodėmę,
12 jis ims smilkytuvą, kurį pripildys
aukuro žarijomis, į saują paims
sumaišytų smilkalų ir, įėjęs į Šven-
čiausiąją,
13 užpils ant ugnies smilkalų Vieš-
paties akivaizdoje, kad kvapūs dūmai
apdengtų Liudijimo skrynios dangtį
ir kad jis nemirtų.
14 Tuomet ims veršio kraują ir savo
pirštu septynis kartus pašlakstys
prieš dangtį ir septynis kartus ant jo.
15 Paskui aukos ožį už tautos nuo-
dėmę, įneš jo kraują už uždangos,
pašlakstys juo septynis kartus prieš
dangtį ir septynis kartus ant jo, kaip
tai darė su veršio krauju.
16 Taip bus apvalyta Švenčiausioji
nuo izraelitų nešvarumo, jų nusi-
kaltimų ir visų nuodėmių. Tą patį
darys ir Susitikimo palapinei, kuri
stovi tarp jų palapinių.
17 Nė vieno žmogaus neturi būti Susi-
tikimo palapinėje, kai kunigas įeina į
Švenčiausiąją atlikti sutaikinimo dėl
savęs, savo šeimos ir viso Izraelio.
18 Aaronas, išėjęs prie aukuro, esan-
čio kieme, apvalys jį, veršio ir ožio
krauju patepdamas aukuro ragus
19 ir pašlakstydamas aukurą krauju
septynis kartus. Taip jį apvalys nuo
izraelitų nešvarumo ir pašventins.
20 Kai baigs Švenčiausiosios, Susiti-
kimo palapinės ir aukuro apvalymą,
atves gyvąjį ožį
21 ir, uždėjęs jam ant galvos abi
rankas, išpažins visas izraelitų ne-
dorybes, visus jų nusikaltimus ir
nuodėmes, sukraudamas jas ant ožio
galvos. Tada tam skirtas asmuo išves
ožį į dykumą.
22 Ir ožys išneš visus jų nusikaltimus
ant savęs į negyvenamas vietoves ir
bus paleistas dykumoje.
23 Aaronas sugrįš į Susitikimo pa-
lapinę, nusivilks apdarus, kuriais
buvo apsirengęs, įeidamas į Šven-
čiausiąją, ir, juos ten palikęs,

16 SKYRIUS
1 Kun 10,1.2
2 Iš 25,21.22; Iš 30,10; Iš 40,34
3 Kun 4,3; Hbr 9,7.12.24.25
4 Iš 28,39.42.43; Iš 30,20
5 Kun 4,14
6 Hbr 5,3; Hbr 7,27.28; Hbr 9,7
10 1 Jn 2,2
11 Hbr 7,27; Hbr 9,7
12 Iš 30,34-38; Kun 10,1
13 Iš 25,21; Iš 28,43; Iš 30,7.8
14 Kun 4,6.17; Hbr 9,25; Hbr 10,4
15 Hbr 2,17; Hbr 6,19; Hbr 7,27; Hbr 9,3.7.12
16 Iš 29,36; Iš 30,10
17 Lk 1,10
18 Iš 29,36
19 Ez 43,20
21 Kun 5,5; Kun 26,40; Iz 53,6
22 Kun 14,7; Iz 53,6.11.12
23 Ez 42,14; Ez 44,19

24 nuplaus savo kūną šventoje vietoje ir apsivilks savo rūbais. Po to išėjęs aukos savo ir tautos deginamąją auką, atlikdamas sutaikinimą už save ir tautą.
25 Jis degins ant aukuro aukos už nuodėmę taukus.
26 O tas, kuris išvedė išvarymo ožį, plaus savo drabužius ir kūną vandeniu ir tik po to įeis į stovyklą.
27 Veršį ir ožį, kurie buvo paaukoti už nuodėmę ir kurių kraujas buvo įneštas į Švenčiausiąją sutaikinimui, išgabens už stovyklos ir viską sudegins: odas, mėsą ir mėšlą.
28 O tas, kuris tai atliks, plaus savo drabužius ir kūną vandeniu ir tik po to įeis į stovyklą.
29 Tai yra jums amžinas įstatymas. Septinto mėnesio dešimtą dieną varginsite savo sielas ir jokio darbo nedirbsite nei jūs, nei tarp jūsų gyveną ateiviai.
30 Ta diena bus jūsų sutaikinimo ir apsivalymo diena nuo visų nuodėmių Viešpaties akivaizdoje.
31 Tai yra šabas poilsiui; jūs varginsite savo sielas, vykdydami amžinąjį įstatymą.
32 Jus sutaikins kunigas, pateptas ir pašventintas eiti kunigo tarnystę vietoje savo tėvo. Jis apsivilks drobiniais rūbais, šventaisiais apdarais,
33 apvalys Švenčiausiąją, Susitikimo palapinę ir aukurą, taip pat sutaikins kunigus ir visą tautą.
34 Tai bus jums amžinas įstatymas, kad Izraelio vaikai būtų sutaikinti dėl visų savo nuodėmių vieną kartą per metus." Jis atliko viską, ką Viešpats buvo įsakęs Mozei.

25 Kun 1,8; Kun 4,10
26 Kun 15,5
27 Hbr 13,11
29 Kun 23,27-32
30 Jer 33,8
31 Kun 23, 27.32
32 Iš 29,29. 30; Kun 4,3.5.16; Kun 21,10
34 Kun 23,31; Hbr 9,7.25.28

17 SKYRIUS
3 Įst 12,5.15. 21
4 Rom 5,13
5 Įst 12,1-27
6 Kun 3,2; Sk 18,17
7 Įst 32,17; Ez 23,8
8 Kun 1,2.3; Kun 18,26
9 Kun 14,23
10 Pr 9,4; Kun 20,3.5.6
11 Pr 9,4; Mt 26,28; Hbr 9,22

17 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk Aaronui, jo sūnums ir visiems izraelitams: „Taip sako Viešpats:
3 „Kiekvienas izraelitas, kuris papjautų jautį, avį ar ožką stovykloje ar už stovyklos
4 ir neaukotų aukos Viešpačiui prie Palapinės įėjimo, bus kaltas, nes praliejo kraują. Jis bus išnaikintas iš savo tautos.
5 Todėl izraelitai savo gyvulius, užuot pjovę juos lauke, privalo atvesti pas kunigą, kad jie būtų pašvęsti Viešpačiui prie Susitikimo palapinės įėjimo, ir juos aukoti Viešpačiui kaip padėkos auką.
6 Kunigas išlies kraują ant Viešpaties aukuro prie Susitikimo palapinės įėjimo ir sudegins taukus, kad būtų malonus kvapas Viešpačiui."
7 Tuo būdu izraelitai nebeaukos daugiau savo aukų piktosioms dvasioms. Tai bus amžinas įstatymas jiems ir jų palikuonims.
8 Jiems sakyk, kad kiekvienas izraelitas ar ateivis, gyvenantis tarp jūsų, kuris aukotų deginamąją ar kitokią auką
9 ir jos neatvestų prie Susitikimo palapinės įėjimo paaukoti Viešpačiui, bus išnaikintas iš savo tautos.
10 Jei kas iš izraelitų ar gyvenančių tarp jūsų ateivių valgytų kraują, Aš atgręšiu savo veidą į jį ir jį išnaikinsiu iš jo tautos.
11 Kūno gyvybė yra kraujyje; Aš jums jį daviau, kad juo ant aukuro atliktumėte sutaikinimą už savo sielas, nes kraujas sutaikina sielą.
12 Todėl įsakau izraelitams, kad niekas

iš jūsų, nė iš ateivių, gyvenančių
tarp jūsų, nevalgytų kraujo.
13 Jei izraelitas ar ateivis pagautų
medžiodamas kokį žvėrį ar paukštį,
kuriuos leista valgyti, teišlieja jo
kraują ant žemės ir jį pakasa,
14 nes kiekvieno kūno gyvybė yra
kraujyje; todėl įsakau izraelitams
nevalgyti kraujo iš jokio kūno. Kas
jį valgys, bus išnaikintas.
15 Kas iš vietinių gyventojų ar
ateivių valgytų tai, kas pastipę ar
žvėries sudraskyta, plaus savo dra-
bužius ir pats apsiplaus vandeniu;
jis bus nešvarus iki vakaro, o po to
bus švarus,
16 bet, jei neplaus savo drabužio ir
kūno, nešios savo kaltę.“

18 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
3 Nesielkite, kaip elgiasi egiptiečiai,
tarp kurių jūs gyvenote, ir nesilai-
kykite papročių Kanaano šalies,
į kurią jus įvesiu, nevaikščiokite
pagal jų nuostatus.
4 Vykdykite mano paliepimus ir
pagal mano nuostatus elkitės. Aš
esu Viešpats, jūsų Dievas.
5 Laikykitės mano įstatymų ir palie-
pimų, kuriuos vykdydamas žmogus
bus gyvas. Aš esu Viešpats.
6 Nesiartinkite prie artimo giminai-
čio, kad atidengtumėte jo nuogumą.
Aš esu Viešpats.
7 Neatidenk savo tėvo nei motinos
nuogumo. Ji yra tavo motina – tu
neturi atidengti jos nuogumo.
8 Neatidenk savo tėvo žmonos
nuogumo, nes tai yra tavo tėvo
nuogumas.
9 Neatidenk nuogumo savo sesers,
kuri yra tavo tėvo ar motinos duktė,
gimusi namie ar kur kitur.
10 Neatidenk savo sūnaus dukros ar
dukters dukros nuogumo, nes tai
tavo paties nuogumas.
11 Neatidenk nuogumo savo tėvo
žmonos dukros, kurią ji pagimdė
tavo tėvui, nes ji yra tavo sesuo.
12 Neatidenk savo tėvo sesers nuo-
gumo, nes tai yra tavo tėvo artima
giminaitė.
13 Neatidenk savo motinos sesers
nuogumo, nes tai tavo motinos ar-
tima giminaitė.
14 Neatidenk savo dėdės žmonos
nuogumo, nes ji yra tavo teta.
15 Neatidenk savo sūnaus žmonos
nuogumo.
16 Neatidenk savo brolio žmonos nuo-
gumo, nes tai tavo brolio nuogumas.
17 Neatidenk nuogumo bet kurios
moters ir jos dukros arba jos sūnaus
dukros, nes jie yra jos artimi gimi-
naičiai; tai nusikaltimas.
18 Neimk savo žmonos sesers į su-
guloves ir neatidenk jos nuogumo
žmonai gyvai esant.
19 Nesiartink prie moters, turinčios
mėnesines, kad atidengtum jos
nuogumą.
20 Nesigulk su savo artimo žmona,
kad nesusiterštum su ja.
21 Neaukok savo vaikų sudeginti
Molechui ir neišniekink mano var-
do, nes Aš esu Viešpats.
22 Nesugulk su vyru kaip su moteri-
mi, nes tai pasibjaurėjimas.
23 Nesantykiauk su gyvuliu save
suteršdamas, ir moteris neturi stotis
prieš gyvulį, kad su juo santykiautų,
nes tai iškrypimas.

13 Kun 7,26; Įst 12,16.24; Ez 24,7
14 Pr 9,4
15 Iš 22,31; Kun 11,25; Kun 15,5
16 Kun 5,1

18 SKYRIUS
2 Iš 6,7
3 Kun 18,24-30; Kun 20,23; Ez 20,7.8
4 Ez 20,19
8 Pr 35,22
9 Įst 27,22
12 Kun 20,19
14 Kun 20,20
17 Kun 20,14
18 1 Sam 1,6.8
19 Kun 15,24; Kun 20,18; Ez 18,6
20 Kun 20,10; Pat 6,25-33
21 Kun 20, 2-5; 1 Kar 11,7.33; 2 Kar 16,3
22 Kun 20,13
23 Iš 22,19

24 Nesusitepkite minėtais būdais,
nes taip susitepė tautos, kurias Aš
išvarau nuo jūsų.
25 Kraštas buvo suteptas. Aš už-
trauksiu jų nusikaltimus ant jų, ir
kraštas išvems savo gyventojus.
26 Jūs ir tarp jūsų pasiliekantys ateiviai
laikykitės mano įstatymų ir įsaky-
mų ir nedarykite nė vienos minėtų
bjaurysčių.
27 Visas tas bjaurystes darė krašto
gyventojai, gyvenę pirma jūsų, ir
jį sutepė.
28 Saugokitės, kad kraštas ir jūsų
neišspjautų, jei jį suteršite, kaip
išspjovė pirma jūsų buvusias tautas.
29 Kiekvienas žmogus, kuris darytų
bet kurią iš tų bjaurysčių, bus išnai-
kintas iš savo tautos.
30 Laikykitės mano nuostatų. Neda-
rykite to, ką darė pirma jūsų gyvenu-
sieji. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas."

19

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk visam Izraeliui: „Būkite
šventi, nes Aš, Viešpats, jūsų Die-
vas, esu šventas.
3 Kiekvienas turi gerbti savo motiną
ir tėvą. Laikykitės mano šabo. Aš
esu Viešpats, jūsų Dievas.
4 Nesikreipkite į stabus ir neliekite
sau dievų. Aš esu Viešpats, jūsų
Dievas.
5 Jei aukosite padėkos auką Viešpa-
čiui, aukokite ją laisva valia.
6 Auką suvalgykite tą pačią dieną.
Leidžiama ją valgyti ir antrą dieną,
o kas liks trečiai dienai, sudeginkite.
7 Jei kas ją valgytų trečią dieną, nu-
sikals ir auka bus Dievo nepriimta.
8 Jis bus kaltas, nes sutepė Viešpa-
čiui skirtą auką. Toks žmogus bus
išnaikintas iš savo tautos.
9 Pjaudamas savo žemės javus, jų
nekirsk iki pat lauko krašto ir nerink
nukritusių varpų.
10 Taip pat ir vynuogyne nenuskink
paliktų uogų. Jos telieka beturčiams
ir ateiviams. Aš esu Viešpats, jūsų
Dievas.
11 Nevokite. Nemeluokite. Neapgau-
dinėkite vieni kitų.
12 Neprisiekite neteisingai mano var-
du ir nesutepkite savo Dievo vardo.
Aš esu Viešpats.
13 Nespauskite ir neišnaudokite savo
artimo. Samdinio algos nesulaiky-
kite iki ryto.
14 Nekeikite kurčio ir nedėkite kliū-
ties aklajam ant kelio, bet bijokite
Dievo, nes Aš esu Viešpats.
15 Teisme teiskite teisingai, neatsižvelg-
dami, ar tai beturtis, ar žymus asmuo.
16 Neliežuvaukite, vaikščiodami tarp
savųjų. Netykokite savo artimo
kraujo. Aš esu Viešpats.
17 Nelaikykite širdyje neapykantos
prieš savo brolį. Sudrauskite savo arti-
mą, kad jums nebūtų nuodėmės dėl jo.
18 Nekeršykite ir atleiskite savo arti-
mui. Mylėkite savo artimą kaip patys
save. Aš esu Viešpats.
19 Laikykitės mano įstatymų. Ne-
leiskite apsivaisinti skirtingos rūšies
gyvuliams. Savo lauko neapsėkite
mišria sėkla. Nedėvėkite drabužio,
austo iš vilnų ir linų.
20 Jei vyras gulėtų su verge, kuri yra
pažadėta vyrui, bet dar neišpirkta,
abu bus nuplakti, bet neužmušti, nes
ji nebuvo laisva.
21 Už savo kaltę jis atves Viešpačiui
aviną prie Susitikimo palapinės.

24 Įst 18,12; Mt 15,18-20
25 Kun 18,28; Kun 20,22; Sk 35,33.34; Jer 5,9
26 Kun 18,5. 30
28 Jer 9,19
30 Kun 18,2. 3; Kun 22,9

19 SKYRIUS
2 Kun 11,44; Kun 20,7.26
3 Iš 16,23; Iš 20,8.12; Iš 31,13
4 Iš 20,4; Iš 34,17
5 Kun 7,16
9 Įst 24,19-22
11 Iš 20,15. 16; Ef 4,25
12 Kun 18,21; Įst 5,11
13 Iš 22,7-15.21-27; Įst 24,15
14 Įst 27,18
15 Iš 23,3.6; Įst 16,19
16 1 Kar 21,7-19; Pat 11,13; Pat 18,8; Pat 20,19
17 Mt 18,15; 1 Jn 2,9.11; 1 Jn 3,15
18 Įst 32,35; Mk 12,31
20 Įst 22,23-27

22 Kunigas sutaikins jį su Viešpačiu,
už jo nuodėmę paaukodamas aviną
aukai už kaltę, ir jam bus atleista
nuodėmė, kuria jis nusidėjo.
23 Kai įeisite į žemę ir pasodinsite
vaismedžių, pirmųjų trejų metų vaisiai
bus jums sutepti, jų nevalgysite;
24 ketvirtaisiais metais visi vaisiai
bus pašvęsti Viešpaties garbei.
25 O penktaisiais metais skinsite ir
valgysite vaisius. Aš esu Viešpats,
jūsų Dievas.
26 Nevalgykite kraujo. Nežyniaukite
ir neburkite.
27 Nekirpkite plaukų aplink galvą ir
nekarpykite barzdos.
28 Mirusio atminimui nedarykite
įrėžimų nei kitokių vaizdų ar ženklų
savo kūne. Aš esu Viešpats.
29 Neparduokite savo dukterų būti
paleistuvėmis, kad nesuteptumėte
žemės ir ji netaptų pilna bjaurių
nusikaltimų.
30 Laikykitės mano šabo ir gerbkite
šventyklą. Aš esu Viešpats.
31 Nesikreipkite į mirusiųjų dvasių
iššaukėjus ir nieko nesiteiraukite
žynių, kad per juos nesusiteptumėte.
Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
32 Atsistokite prieš žilą galvą, gerbkite
senus žmones, bijokite savo
Dievo. Aš esu Viešpats.
33 Neišnaudokite jūsų krašte gyvenančių
ateivių.
34 Tegyvena jie tarp jūsų kaip vietiniai;
mylėkite juos kaip patys save,
nes ir jūs buvote ateiviai Egipto žemėje.
Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
35 Būkite teisingi teisme, matuodami,
sverdami ir seikėdami.
36 Naudokite teisingus svarsčius ir
teisingas svarstykles, teisingą efą ir
hiną. Aš esu Viešpats, jūsų Dievas,
kuris jus išvedžiau iš Egipto žemės.
37 Laikykitės visų mano įstatymų
bei nuostatų ir juos vykdykite. Aš
esu Viešpats.“

20

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk izraelitams: „Jei izraelitas
ar ateivis, gyvenantis Izraelyje, aukotų
vaiką Molechui, bus baudžiamas
mirtimi: krašto žmonės užmuš
jį akmenimis.
3 Aš atgręšiu savo veidą į jį ir išnaikinsiu
jį iš jo tautos, nes jis, duodamas
savo vaiką Molechui, sutepė
mano šventyklą ir paniekino mano
šventą vardą.
4 Jei krašto žmonės, apsimesdami
nežiną, paleistų žmogų, aukojusį vaiką
Molechui, ir nenorėtų jo užmušti,
5 Aš bausiu jį, jo šeimą ir visus,
kurie pritarė jo paleistuvystei su
Molechu, – išnaikinsiu juos iš jų
tautos.
6 Jei kas kreiptųsi į mirusiųjų dvasių
iššaukėjus bei žynius ir su jais
paleistuvautų, Aš atsigręšiu į juos ir
išnaikinsiu iš jų tautos.
7 Pasišventinkite ir būkite šventi,
nes Aš esu Viešpats, jūsų Dievas.
8 Laikykitės mano įsakymų ir vykdykite
juos. Aš esu Viešpats, kuris
darau jus šventus.
9 Kas keiktų savo tėvą ar motiną,
bus mirtimi nubaustas; jis keikė
tėvą ar motiną ir jo kraujas yra ant
jo.
10 Kas svetimautų su kito moterimi,
su savo artimo žmona, abu – svetimautojas
ir svetimautoja – bus
baudžiami mirtimi.

28 Jer 16,6
29 Įst 22,21; Įst 23,17.18
30 Kun 26,2
31 Kun 20,6. 27
32 Kun 19,14; 1 Tim 5,1
33 Iš 22,21
34 Iš 12,48; Įst 10,19
36 Įst 25,13-15
37 Kun 18,4.5

20 SKYRIUS
2 Kun 18,2. 21; Įst 17,2-5
3 Kun 17,10
6 Kun 19,31
7 Kun 19,2
8 Iš 31,13; Kun 19,19.37
9 Iš 21,17; 2 Sam 1,16
10 Iš 20,14

11 Jei kas sugultų su savo pamote, abu turi mirti; jie patys kalti dėl savo mirties.
12 Jei kas sugultų su savo marčia, abu turi mirti, nes tai iškrypimas; jų kraujas yra ant jų.
13 Jei vyras sugultų su vyru kaip su moterimi, abu bjauriai nusikalstų ir abu turi mirti.
14 Jei kas, vedęs dukterį, vestų dar ir jos motiną, padarytų didelį nusikaltimą. Toks asmuo bus sudegintas kartu su abiem moterim, kad tarp jūsų nebūtų tokių nusikaltimų.
15 Kas paleistuvautų su gyvuliu, bus pasmerktas mirti; gyvulį taip pat užmuškite.
16 Jei moteris paleistuvautų su gyvuliu, ji bus užmušta akmenimis kartu su gyvuliu; jos kraujas bus ant jos.
17 Jei kas imtų savo seserį, savo tėvo ar motinos dukterį, ir matytų jos nuogumą ir ji matytų jo nuogumą, abu bus padarę bjaurų nusikaltimą; jie bus išnaikinti savo tautos akivaizdoje; jie patys atsakys už savo kaltę.
18 Kas sugultų su moterimi jos mėnesinių metu, abu bus išnaikinti iš savo tautos.
19 Neatidenk nuogumo savo tėvo ar motinos sesers. Kas taip daro, nusikalsta ir abu bus nubausti.
20 Jei žmogus sugultų su savo dėdės žmona – jis atidengtų dėdės nuogumą; abu bus baudžiami už savo nuodėmę – jie mirs bevaikiai.
21 Jei vyras paimtų savo brolio žmoną, tai bjauru, nes jis atidengė savo brolio nuogumą, – jie mirs bevaikiai.
22 Laikykitės mano įstatymų ir įsakymų ir juos vykdykite, kad jūsų neišspjautų žemė, kurioje apsigyvensite.
23 Nesielkite pagal papročius tautų, kurias išvarysiu iš to krašto. Jie visa tai darė, ir Aš jais pasibjaurėjau.
24 Jums gi sakau: paveldėkite jų žemę, kurią jums duosiu, žemę, plūstančią pienu ir medumi. Aš, Viešpats, jūsų Dievas, kuris jus išskyriau iš kitų tautų.
25 Tad skirkite švarų gyvulį nuo nešvaraus ir švarų paukštį nuo nešvaraus, kad nesusiteptumėte gyvuliais, paukščiais ir visais gyviais, krutančiais žemėje, kuriuos jums nurodžiau esant nešvarius.
26 Jūs privalote būti man šventi, nes Aš esu šventas Viešpats. Aš jus išskyriau iš kitų tautų, kad būtumėte mano.
27 Vyras ar moteris, kurie užsiima mirusiųjų dvasių iššaukimu ir žyniavimu, turi mirti; juos užmuškite akmenimis; jie patys kalti dėl savo mirties.“

21 Viešpats kalbėjo Mozei: „Sakyk Aarono sūnums, kunigams, kad jie nesusiteptų savo mirusiu tautiečiu,
2 nebent būtų artimi giminės, tai yra: tėvas, motina, sūnus, duktė ar brolis
3 ir netekėjusi sesuo, kuri yra jam artima.
4 Jis neturi susitepti, nes jis yra vyresnysis savo tautoje.
5 Kunigai neskus savo galvos nei barzdos ir neraižys savo kūno.
6 Jie turi būti šventi savo Dievui ir nesutepti savo Dievo vardo, nes jie aukoja man smilkalus ir duonos

11 Kun 18,7.8
12 Kun 18,15
13 Kun 18,22
14 Kun 18,17
15 Kun 18,23
17 Kun 18,9
18 Kun 15,24; Kun 18,19
19 Kun 18,12.13
20 Kun 18,14
21 Kun 18,16
22 Kun 18,25.26.28; Kun 19,37
23 Kun 18,3.24; Įst 9,5
24 Iš 3,17; Iš 6,8; Iš 13,5; Iš 19,5; Iš 33,1-3.16
25 Kun 10,10; Kun 11,1-47
26 Kun 19,2
27 Kun 19,31

21 SKYRIUS
1 Ez 44,25
5 Įst 14,1
6 Iš 22,31; Kun 3,11; Iz 52,11

auką, todėl privalo būti šventi.
7 Jiems draudžiama vesti paleistuvę
ir išsiskyrusią, kadangi jie yra pa-
švęsti man
8 ir aukoja padėtinę duoną. Jie turi
būti šventi, nes Aš esu šventas Vieš-
pats, kuris jus darau šventus.
9 Jei kunigo duktė paleistuvautų ir
tuo suteptų savo tėvo vardą, bus
sudeginta.
10 Vyriausiasis kunigas, ant kurio
galvos išlieta patepimo aliejaus ir
kuris įšventintas kunigystei bei
apvilktas šventais apdarais, ne-
nudengs savo galvos, nepersiplėš
drabužių
11 ir neprisilies prie jokio mirusio,
net prie savo tėvo ar motinos.
12 Jis neišeis iš šventyklos ir nesu-
teps jos, nes yra pateptas šventu
aliejumi; Aš esu Viešpats.
13 Jis turi vesti mergaitę.
14 Jis negali vesti našlės, išsiskyru-
sios, paniekintos nei paleistuvės, bet
tik mergaitę iš savo tautos,
15 kad nesuterštų savo giminės krau-
jo, nes Aš, Viešpats, jį pašventinu."
16 Viešpats kalbėjo Mozei:
17 „Sakyk Aaronui, kad, jei kas nors
iš jo palikuonių turi trūkumų, tegul
nesiartina prie Dievo, kad aukotų
Jam duoną.
18 Jeigu jis yra aklas, raišas, iškreip-
tu veidu ar nesveikų sąnarių
19 ar yra sulaužyta jo ranka arba koja,
20 ar kuprotas, ar neūžauga, ar sergąs
akių liga, ar šašuotas, ar niežuotas,
ar eunuchas, –
21 nė vienas iš kunigo Aarono pali-
kuonių, turintis trūkumų, nesiartins
aukoti Viešpačiui,
22 tačiau valgys maistą, aukojamą
šventykloje, šventą ir labai šventą.
23 Bet jis neis į Švenčiausiąją ir nesi-
artins prie aukuro, nes turi trūkumų,
kad nesuteptų mano šventyklos. Aš
esu Viešpats, kuris juos pašventinu."
24 Mozė tai paskelbė Aaronui, jo
sūnums ir visam Izraeliui.

22 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk Aaronui ir jo sūnums, kad
jie pagarbiai laikytų daiktus, kurie
pašvęsti aukai, ir nesuteptų jų. Aš
esu Viešpats.
3 Sakyk jiems ir jų palikuonims: „Jei
kuris, būdamas nešvarus, paliestų tai,
kas izraelitų pašvęsta aukoti Viešpa-
čiui, tas bus išnaikintas iš Viešpaties
akivaizdos. Aš esu Viešpats.
4 Kas iš Aarono palikuonių būtų
raupsuotas ar nešvarus, nevalgys to,
kas man pašvęsta, iki apsivalys. Kas
prisiliestų prie mirusio arba prie
turėjusio sėklos išsiliejimą,
5 arba prie šliaužiančio gyvio, arba
kurio kito nešvaraus dalyko, kurio
prisilietimas sutepa,
6 bus nešvarus iki vakaro ir nevalgys
pašvęstųjų valgių, kol neapsiplaus
vandeniu.
7 Nusileidus saulei, bus švarus ir
galės valgyti pašvęstą maistą, nes
tai jo maistas.
8 Jiems nevalia valgyti nugaišusio
nei žvėries sudraskyto gyvulio, nes
jais susiteps. Aš esu Viešpats.
9 Tegu jie laikosi mano įsakymų,
kad nenusikalstų ir nemirtų. Aš esu
Viešpats, kuris juos pašventinu.
10 Joks ateivis nevalgys švento
maisto; jo nevalgys taip pat kunigo
įnamis ir samdinys.

7 Įst 24,1.2; Ez 44,22
8 Kun 8,12.30; Kun 11,44.45
9 Įst 22,21
10 Kun 8,12; Kun 10,6.7
11 Sk 19,14
12 Iš 29,6.7; Kun 10,7
18 Kun 22,19-25
23 Kun 16,2; Kun 21,12

22 SKYRIUS
2 Iš 28,38; Kun 16,19; Kun 18,21; Kun 25,10; Sk 6,3; Sk 18,32; Įst 15,19
3 Kun 7,20.21; Sk 19,13
4 Kun 11,24-28.39.40; Kun 14,2; Kun 15,2.13.16.17; Sk 5,2; Sk 19,11
5 Kun 11,23-28; Kun 15,7.19
6 Kun 15,5
7 Kun 21,22; Sk 18,11.13
8 Iš 22,31; Kun 7,24; Kun 11,39.40; Kun 17,15; Ez 44,31
9 Iš 28,43; Kun 18,30; Kun 22,16; Sk 18,22
10 Iš 29,33; Kun 22,13; Sk 3,10

11 Bet kunigo vergas, pirktas už pi-
nigus arba gimęs jo namuose, galės
jį valgyti.
12 Jei kunigo duktė ištekės ne už
kunigo, ji nevalgys švento maisto.
13 Bet, jei ji liktų našlė ar išsiskirtų
ir neturėtų vaikų, sugrįžusi į savo
tėvo namus, valgys tą maistą, kaip
tai darydavo būdama mergaitė.
Niekas iš pašalinių neturi teisės to
maisto valgyti.
14 Kas nežiniomis valgytų šventą
maistą, pridės penktą dalį prie to,
ką suvalgė, ir atiduos kunigui.
15 Kunigai tenesutepa izraelitų
šventų aukų, kurias jie aukoja
Viešpačiui,
16 kad nenusikalstų valgydami šven-
tas dovanas. Aš esu Viešpats, kuris
juos pašventinu.“
17 Viešpats kalbėjo Mozei:
18 „Sakyk Aaronui, jo sūnums ir vi-
siems izraelitams: „Jei kas iš izraelitų
ir gyvenančių tarp jų ateivių norėtų
aukoti Viešpačiui, – ar tai būtų įža-
do, ar laisvos valios auka, – teatneša
deginamajai Viešpaties aukai
19 sveiką patinėlį iš galvijų, avių ar
ožkų.
20 Jei auka turėtų kokią ydą, jūs jos
neaukokite, nes tai nepriimtina.
21 Jei kas aukotų Viešpačiui padėkos
auką, ištesėdamas įžadą, ar laisvos
valios auką, ji turi būti sveika iš
galvijų ar avių.
22 Aklo, luošo, turinčio žaizdos
randą, išberto, šašuoto ar su nie-
žais gyvulio neaukokite Viešpa-
čiui ir nieko iš jo nedeginkite ant
aukuro.
23 Galviją ar avį su ilgesniu ar
trumpesniu sąnariu leidžiama au-
koti laisva valia, bet įžado aukai jis
nepriimtinas.
24 Neaukokite Viešpačiui jokio
iškastruoto gyvulio; šito niekada
nedarykite savo žemėje.
25 Taip pat nepriimkite ir neauko-
kite Dievui tokių gyvulių iš ateivio
rankos, nes tai yra sugedę ir sutepta;
tokia auka nepriimtina.“
26 Viešpats kalbėjo Mozei:
27 „Veršiukas, ėriukas ar ožiukas
septynias dienas liks prie savo mo-
tinos; aštuntą dieną ar vėliau galės
būti aukojamas Viešpačiui.
28 Nepjaukite karvės nei avies tą
pačią dieną su jos jaunikliu.
29 Kai aukosite padėkos auką Vieš-
pačiui, aukokite ją laisva valia.
30 Ją suvalgykite tą pačią dieną ir
nieko nepalikite kitos dienos rytui.
Aš esu Viešpats.
31 Laikykitės mano įsakymų ir juos
vykdykite. Aš esu Viešpats.
32 Nesutepkite mano švento vardo.
Aš esu šventas tarp izraelitų ir pa-
šventinu jus.
33 Aš išvedžiau jus iš Egipto žemės,
kad būčiau jūsų Dievas. Aš esu
Viešpats.“

23 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Paskelbk izraelitams Viešpaties
šventes, per kurias turite sušaukti
susirinkimą.
3 Šešias dienas dirbkite; septintoji
diena yra šabas, skirta poilsiui ir
šventam susirinkimui. Nieko ne-
dirbkite tą dieną, nes tai yra šabas
Viešpačiui, kad ir kur jūs gyventu-
mėte.

11 Iš 12,44
15 Sk 18,32
18 Kun 1,2.3.10
19 Kun 1,3; Įst 15,21
20 Įst 15,21; Įst 17,1; Mal 1,8.14; Ef 5,27; Hbr 9,14; 1 Pt 1,19
21 Kun 3,1.6; Sk 15,3.8; Ps 61,8; Ps 65,1; Mok 5,4.5
22 Kun 1,9.13; Kun 3,3.5; Kun 22,20; Mal 1,8
23 Kun 21,18
25 Kun 21,6.17; Sk 15,15.16; Mal 1,14
27 Iš 22,30
28 Įst 22,6.7
29 Kun 7,12; Ps 107,22; Ps 116,17; Am 4,5
30 Kun 7,15
31 Kun 19,37; Sk 15,40; Įst 4,40
32 Kun 10,3; Kun 18,21; Kun 20,8; Mt 6,9; Lk 11,2
33 Kun 19,36.37; Sk 15,40; Įst 4,40

23 SKYRIUS
2 Iš 12,16
3 Iš 20,9; Iš 23,12; Iš 31,15; Kun 19,3; Įst 5,13.14; Lk 13,14

4 Šios yra iškilmingos Viešpaties
šventės ir jas švęskite joms skirtu
metu:
5 pirmo mėnesio keturioliktos die-
nos vakare yra Viešpaties Pascha,
6 o penkioliktą to paties mėnesio
dieną yra Neraugintos duonos šven-
tė Viešpačiui. Neraugintą duoną
valgykite septynias dienas.
7 Pirmoji diena bus jums iškilmin-
giausia ir šventa. Tą dieną nedirb-
kite jokio darbo.
8 Septynias dienas aukokite Vieš-
pačiui deginamąją auką. Septintoji
susirinkimo diena bus iškilminga ir
šventa; tą dieną neturite nieko dirbti."
9 Viešpats kalbėjo Mozei:
10 „Sakyk izraelitams, kad, įėję į
kraštą, kurį jiems duosiu, ir pradėję
pjauti javus, atneštų pirmąjį pjūties
pėdą kunigui,
11 kuris pirmą dieną po šabo siūbuos
pėdą Viešpaties akivaizdoje, kad Jis
būtų jums malonus.
12 Tą pačią dieną, kai pėdas siūbuo-
jamas, papjaukite sveiką metinį avi-
nėlį deginamajai aukai Viešpačiui.
13 Drauge su juo aukokite duonos
auką iš dviejų dešimtųjų efos smul-
kių miltų, apšlakstytų aliejumi, kad
būtų malonus kvapas Viešpačiui;
taip pat geriamajai aukai aukokite
vyno ketvirtadalį hino.
14 Nei duonos, nei paskrudintų grūdų,
nei kruopų nevalgykite, kol nepaau-
kosite Dievui. Tai amžinas įsakymas
visoms kartoms, kad ir kur jūs gy-
ventumėte.
15 Atskaitykite septynias savaites po
to šabo, pradėdami pirmąja diena,
kai atnešėte aukoti pirmąjį derliaus
pėdą.

4 Iš 23,14-16; Kun 23,2.37
5 Iš 12,1-28; Sk 9,1-5; Sk 28,16-25; Įst 16,1-8; Joz 5,10
7 Iš 12,16; Sk 28,18.25
10 Iš 23,19; Iš 34,26; Rom 11,16; Jok 1,18; Apr 14,4
11 Iš 29,24
16 Sk 28,26; Apd 2,1
17 Iš 23,16.19; Sk 15,17-21
19 Kun 3,1; Kun 4,28; Sk 28,30; 2 Kor 5,21
20 Kun 14,13; Sk 18,12; Įst 18,4
22 Kun 19,9.10; Įst 24,19-22; Rūt 2,2.15
24 Kun 25,9; Sk 29,1

16 Penkiasdešimtąją dieną – pirmąją
dieną po septinto šabo – vėl aukoki-
te Viešpačiui duonos auką.
17 Iš savo gyvenviečių atneškite du
raugintos duonos kepalus, iškeptus
iš dviejų dešimtųjų efos smulkių
miltų; tai yra pirmieji vaisiai Vieš-
pačiui.
18 Kartu su duonos kepalais aukokite
septynis sveikus metinius avinėlius,
vieną veršį ir du avinus, – tai bus
deginamoji auka Viešpačiui, drauge
su duonos ir geriamąja auka, kad
būtų malonus kvapas.
19 Aukokite taip pat ožį aukai už
nuodėmę ir du metinius avinėlius
padėkos aukai.
20 Kunigas juos siūbuos drauge su
pirmųjų vaisių duonos kepalais
Viešpaties akivaizdoje; po to visa
tai bus šventa ir priklausys kuni-
gams.
21 Paskelbkite šitą dieną iškilminga
ir šventa susirinkimo diena; tą die-
ną nedirbkite jokio darbo. Tai bus
amžinas įstatymas visoms jūsų kar-
toms, kad ir kur jūs gyventumėte.
22 Pjaudami savo javus, nenupjau-
kite jų iki lauko krašto ir nerinkite
nukritusių varpų; jas palikite betur-
čiams ir ateiviams. Aš esu Viešpats,
jūsų Dievas."
23 Viešpats kalbėjo Mozei:
24 „Sakyk izraelitams, kad septinto
mėnesio pirmoji diena bus jums
iškilminga poilsio diena – šabas.
Trimitų garsai jums tai primins, ji
bus švento susirinkimo diena.
25 Nedirbkite tą dieną jokio darbo
ir aukokite Viešpačiui deginamąją
auką."
26 Viešpats kalbėjo Mozei:

27 „Dešimtoji to paties mėnesio
diena bus iškilminga Sutaikinimo
diena. Tai bus švento susirinkimo
diena; varginkite savo sielas tą
dieną ir aukokite Viešpačiui degi-
namąją auką.
28 Jokio darbo nedirbkite, nes tai Su-
taikinimo diena, kad jūs būtumėte
sutaikinti su Viešpačiu, jūsų Dievu.
29 Kiekvienas žmogus, kuris ne-
vargintų savo sielos tą dieną, bus
išnaikintas iš savo tautos.
30 Kas dirbtų bet kokį darbą tą dieną,
bus išnaikintas iš savo tautos.
31 Todėl nieko tą dieną nedirbkite.
Tai bus amžinas įstatymas visoms
jūsų kartoms, kad ir kur jūs gyven-
tumėte.
32 Tai bus jums poilsio šabas, kurio
metu varginsite savo sielas. Nuo
devintos mėnesio dienos vakaro iki
kito vakaro švęsite šabą.“
33 Viešpats kalbėjo Mozei:
34 „Sakyk izraelitams, kad nuo pen-
kioliktos to paties mėnesio dienos
septynias dienas truks Palapinių
šventė.
35 Pirmoji diena bus iškilminga ir
šventa; tą dieną nedirbsite jokio
darbo.
36 Septynias dienas aukosite Viešpa-
čiui deginamąsias aukas. Aštuntoji
diena bus šventa. Tuomet aukosite
Viešpačiui deginamąją auką, nes
tai susirinkimo diena; nedirbsite tą
dieną jokio darbo.
37 Šitos yra Viešpačiui skirtos šven-
tės, per kurias sušauksite šventą
susirinkimą ir aukosite Viešpačiui
deginamąsias, duonos ir geriamą-
sias aukas, kiekvieną jai nustatytu
metu,

27 Kun 16, 1-34; Kun 25,9; Sk 29,7
28 Kun 16,34
29 Pr 17,14; Kun 13,46; Sk 5,2; Iz 22,12; Ez 7,16
30 Kun 20, 3-6
34 Iš 23,16; Sk 29,12; Įst 16,13-16; Ezr 3,4; Neh 8,14; Zch 14,16-19; Jn 7,2
36 Sk 29,12-38; Įst 16,8; 2 Krn 7,8; Neh 8,18; Jn 7,37
37 Kun 23,2.4
38 Sk 29,39
39 Iš 23,16; Įst 16,13
40 Įst 12,7; Įst 16,14.15; Neh 8,15
41 Sk 29,12; Neh 8,18
42 Neh 8, 14-16
43 Iš 10,2; Iš 13,14; Kun 22,33; Įst 31,13; Ps 78,5
44 Kun 23,2

24 SKYRIUS
2 Iš 27,20.21
4 Iš 25,31; Iš 31,8; Iš 37,17
5 Iš 25,30; Iš 39,36; Iš 40,23

38 neskaitant šabo, įžado ir laisvos
valios aukų, kurias atnešate Vieš-
pačiui.
39 Taigi nuo septinto mėnesio pen-
kioliktos dienos, kai surinksite visą
savo laukų derlių, paskirkite Vieš-
paties garbei septynias dienas;
pirmoji ir aštuntoji diena bus šabas.
40 Pirmą dieną imkite gražiausių
medžių vaisių, palmių šakelių,
lapuoto medžio ir paupio gluosnių
šakų ir linksminkitės Viešpaties,
jūsų Dievo, akivaizdoje.
41 Kasmet iškilmingai švęskite Vieš-
pačiui septynias dienas; tai bus
amžinas įstatymas jūsų kartoms.
Tą šventę švęskite septintą mėnesį.
42 Visi izraelitai turi gyventi palapi-
nėse septynias dienas,
43 kad jūsų palikuonys žinotų, jog
buvau apgyvendinęs izraelitus pala-
pinėse, kai juos išvedžiau iš Egipto
žemės. Aš Viešpats, jūsų Dievas.“
44 Taip Mozė paskelbė izraelitams
šventes Viešpaties garbei.

24 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Įsakyk izraelitams, kad jie atneš-
tų tyriausio alyvmedžių aliejaus,
kad lempos nuolat degtų
3 Susitikimo palapinėje šiapus už-
dangos į Švenčiausiąją. Jas uždegs
Aaronas kiekvieną vakarą ir prižiū-
rės, kad jos degtų iki ryto Viešpaties
akivaizdoje. Ši tarnystė bus amžinas
įstatymas visoms jūsų kartoms.
4 Lempos stovės ant žvakidės iš
gryno aukso Viešpaties akivaizdoje.
5 Imk smulkių miltų ir iš jų iškepk
dvylika duonos kepalėlių, kiekvieną
iš dviejų dešimtųjų efos,

6 juos padėk ant gryno aukso stalo Viešpaties akivaizdoje dviem eilėm, po šešis kiekvienoje eilėje.

7 Ant kiekvienos eilės padėk tyriausių smilkalų, kad jie būtų ant duonos, kuri sudeginama kaip atminimas Viešpačiui.

8 Kas šabą ji bus keičiama. Izraelitams tai bus amžinas įstatymas.

9 Visa tai priklausys Aaronui ir jo sūnums, jie valgys ją šventoje vietoje, nes tai švenčiausias dalykas iš Viešpaties deginamųjų aukų pagal amžinąjį įstatymą."

10 Izraelitės moters sūnus, kurio tėvas buvo egiptietis, susiginčijo su izraelitu stovykloje.

11 Jį atvedė pas Mozę, kadangi jis piktžodžiavo ir keikė Dievą. Jo motina buvo Šelomita, Dibrio duktė iš Dano giminės.

12 Jį uždarė ir laukė Viešpaties nurodymo.

13 Viešpats įsakė Mozei:

14 „Išvesk piktžodžiautoją iš stovyklos. Visi, kurie girdėjo jį piktžodžiaujant, teuždeda savo rankas ant jo galvos, o visi žmonės teužmuša jį akmenimis.

15 Izraelitams sakyk: „Kas keikia Dievą, atsakys už savo nusikaltimą.

16 Kas piktžodžiaus Viešpaties vardui, turės mirti – jis bus užmuštas akmenimis, ar jis bus vietinis, ar ateivis. Kas piktžodžiaus Viešpaties vardui, bus baudžiamas mirtimi.

17 Kas nužudo žmogų, taip pat turi mirti.

18 Jei kas užmuša gyvulį, atlygins gyvuliu už gyvulį.

19 Kas sužalotų savo artimą, jam bus padaryta taip, kaip jis padarė:

6 Iš 25,23.24; 1 Kar 7,48; 2 Krn 4,19; 2 Krn 13,11; Hbr 9,2
7 Kun 2,2.9.16
8 Sk 4,7; 1 Krn 9,32; 2 Krn 2,4; Mt 12,4.5
9 Iš 29,33; Kun 8,31; 1 Sam 21,6; Mt 12,4; Mk 2,26; Lk 6,4
11 Iš 18,22. 26; Iš 22,28; Job 1,5.11.22; Iz 8,21
12 Sk 15,34; Sk 27,5
14 Įst 13,9; Įst 17,7
15 Kun 20,17; Sk 9,13
16 Iš 20,7; 1 Kar 21,10. 13; Mt 12,31; Mk 3,28.29
17 Pr 9,6; Iš 21,12; Sk 35,30.31; Įst 19,11.12; Įst 27,24
18 Kun 24,21
19 Iš 21,24
20 Iš 21,23; Įst 19,21; Mt 5,38.39
22 Iš 12,49; Kun 19,33-37; Sk 9,14; Sk 15,15.16. 29

25 SKYRIUS
1 Kun 26,46
2 Kun 26,34. 35
4 Įst 15,1; Neh 10,31; Hbr 4,9
5 2 Kar 19,29
9 Kun 23,24. 27
10 Kun 25,13. 28.54; Sk 36,4; Iz 61,2; Iz 63,4; Jer 34,8.15.17; Lk 4,19

20 sulaužymas už sulaužymą, akis už akį, dantis už dantį.

21 Užmušęs gyvulį, atlygins; užmušęs žmogų, bus baudžiamas mirtimi.

22 Tas pats įstatymas galioja ateiviui ir vietiniam, nes Aš esu Viešpats, jūsų Dievas."

23 Po to izraelitai išvedė piktžodžiautoją iš stovyklos ir užmušė jį akmenimis. Jie padarė, kaip Viešpats įsakė Mozei.

25 Viešpats kalbėjo Mozei ant Sinajaus kalno:

2 „Sakyk izraelitams, kad, įėję į šalį, kurią jiems duosiu, septintaisiais metais leistų žemei ilsėtis.

3 Šešerius metus apsėkite dirvą, karpykite vynuogyną ir rinkite vaisius.

4 Septintieji metai bus šabo poilsis žemei, metai, paskirti Viešpačiui. Tada laukų neapsėkite ir vynuogyno nekarpykite.

5 Ką žemė savaime užaugins, nepjaukite ir vynuogių nuo neapkarpytų vynmedžio šakelių nerinkite, nes tai yra poilsio metai žemei.

6 Maistas jums, tarnams, tarnaitėms, samdiniams ir ateiviams, kurie pas jus gyvena,

7 taip pat jūsų gyvuliams bus visa, kas savaime užaugs.

8 Skaičiuok septynis kartus po septynerius metus, iš viso keturiasdešimt devyneri metai.

9 Paskutinių metų septinto mėnesio dešimtą dieną, Sutaikinimo dieną, trimituokite visame krašte

10 ir paskelbkite, kad penkiasdešimtieji metai yra jubiliejaus metai ir visiems krašto gyventojams suteikiama laisvė. Kiekvienas turės

teisę atgauti nuosavybę ir grįžti į
savo šeimą.
11 Nesėkite ir nepjaukite, kas savai-
me užaugs dirvose, uogų nerinkite
neapkarpytuose vynuogynuose,
12 nes tai iškilmingi jubiliejaus metai.
Valgykite tai, kas savaime užaugs.
13 Jubiliejaus metais kiekvienas at-
gaus savo buvusią nuosavybę.
14 Parduodant ar perkant ką nors iš
kaimyno, neskriauskite vienas kito,
15 bet pirkite, atsižvelgdami į metų
skaičių, praėjusį nuo jubiliejaus
metų.
16 Kuo daugiau bus likę derliaus
metų, tuo aukštesnė bus kaina; kuo
mažiau derliaus metų, tuo mažesnė
bus pardavimo kaina, nes jis tau
parduos pagal pjūčių skaičių.
17 Neskriauskite vienas kito, būkite
sąžiningi, nes Aš esu Viešpats, jūsų
Dievas.
18 Laikykitės mano įsakymų ir palie-
pimų, vykdykite juos, kad gyventu-
mėte be baimės
19 ir žemė duotų vaisių, kuriais
pasisotintumėte ir laimingai gyven-
tumėte.
20 Gal klausite: „Ką valgysime sep-
tintaisiais metais, jei nesėsime ir
nerinksime vaisių?“
21 Aš palaiminsiu šeštuosius metus,
ir jie duos jums trejų metų derlių.
22 Sėsite aštuntaisiais metais, mai-
tinsitės turimomis atsargomis ligi
devintųjų metų, kol naujas derlius
užaugs.
23 Žemė nebus parduodama visam
laikui, nes ji mano, o jūs esate tik
svečiai ir ateiviai.
24 Todėl visa jūsų žemė bus parduo-
dama su išpirkimo teise.

11 Kun 25,5
12 Kun 25,6.7
13 Kun 25,10; Kun 27,24; Sk 36,4
14 Kun 19,13
15 Kun 27,18.23
17 Kun 19,14.32; Kun 25,14.43; Pat 14,31; Pat 22,22; Jer 7,5.6; 1 Tes 4,6
18 Kun 19,37; Kun 26,5; Įst 12,10; Ps 4,8; Jer 23,6
19 Kun 26,5; Ez 34,25
20 Kun 25,4.5; Mt 6,25.31
21 Iš 16,29; Įst 28,8
22 Kun 26,10; Joz 5,11; 2 Kar 19,29
23 Pr 23,4; Iš 6,4; Iš 19,5; 1 Krn 29,15; 2 Krn 7,20; Ps 39,12; Hbr 11,13; 1 Pt 2,11
25 Rūt 2,20; Rūt 3,2.9.12; Rūt 4,4.6; Job 19,25; Jer 32,7.8
27 Kun 25,50-52
28 Kun 25,10.13
32 Sk 35,1-8; Joz 21,2
34 Sk 35,2-5; Apd 4,36.37
35 Įst 15,7-11; Įst 24,14.15; Lk 6,35; 1 Jn 3,17
36 Iš 22,25; Įst 23,19.20; Neh 5,9

25 Jei suvargęs tavo brolis parduotų
nuosavybės dalį, jo giminaitis gali
ją išpirkti.
26 O jei jis neturėtų giminaičio, bet
pats galėtų išpirkti,
27 bus nustatyta kaina už tą laiką,
kai ji buvo parduota, o kas lieka,
sugrąžins pirkėjui, ir taip atgaus
savo nuosavybę.
28 Jei neturės reikiamos sumos
žemei išpirkti, pirkėjas turės, ką
nupirko, ligi jubiliejaus metų; tais
metais nuosavybė sugrįš pirmajam
šeimininkui.
29 Kas parduotų namus miesto ribo-
se, tam bus leista išsipirkti juos per
vienus metus.
30 Jei neišsipirks per metus, jie pa-
siliks pirkėjui ir jo palikuonims; jų
nereikės grąžinti jubiliejaus metais.
31 O jei namai būtų kaime, kuris
neturi apsaugos sienų, bus parduo-
dami kaip laukai; jei nebus išpirkti
anksčiau, jubiliejaus metais sugrįš
buvusiam savininkui.
32 Levitų namai, esantys jų miestuo-
se, visada gali būti išpirkti.
33 Jei nebus išpirkti, jubiliejaus me-
tais sugrįš savininkams, nes namai
levitų miestuose yra jų nuosavybė
tarp izraelitų.
34 Jų priemiesčio laukai neparduo-
dami, nes tai jų amžina nuosavybė.
35 Jei tavo brolis izraelitas taptų
beturčiu, jį priimk ir juo rūpinkis,
nors jis tau būtų svetimas.
36 Neimk iš jo palūkanų, bijok Die-
vo. Tegul tavo brolis gyvena pas
tave.
37 Neskolink jam pinigų už palū-
kanas ir neduok maisto, siekdamas
pasipelnyti.

38 Aš, Viešpats, jūsų Dievas, kuris
jus išvedžiau iš Egipto šalies, kad
jums duočiau Kanaano žemę ir
būčiau jūsų Dievas.
39 Jei vargo priverstas tavo brolis
pats tau parsiduotų, nesielk su juo
kaip su vergu.
40 Tetarnauja jis tau kaip samdinys
ir įnamis iki jubiliejaus metų.
41 Tuomet jis su savo vaikais grįš pas
savo giminę į tėvų namus.
42 Izraelitai yra mano tarnai, Aš juos
išvedžiau iš Egipto; jie neturi būti
parduodami kaip vergai.
43 Neišnaudokite jų, bijokite Dievo.
44 Vergą ir vergę pirkite iš aplink jus
esančių tautų,
45 iš ateivių, pasilikusių gyventi
tarp jūsų, ir iš jūsų žemėje gimusių
vergų; šiuos galėsite turėti vergais.
46 Juos galėsite palikti kaip paveldė-
jimą savo palikuonims per amžius.
Savo brolių izraelitų nespauskite be
gailesčio.
47 Jei tarp jūsų pralobtų ateivis ar
svetimtautis ir jam ar kuriam nors iš
jo palikuonių parsiduotų nuskurdęs
tavo brolis,
48 jis galės būti išpirktas. Jei norės,
jį galės išpirkti kas nors iš jo brolių:
49 dėdė, brolėnas arba artimas gimi-
naitis; o jei pajėgs, ir jis pats galės
išsipirkti.
50 Jis skaičiuos metus nuo parsidavi-
mo iki jubiliejaus metų ir atskaitys
iš sumos, už kurią buvo parsidavęs,
lyg būtų buvęs samdinys.
51 Jei bus likę daug metų iki jubi-
liejaus, pagal juos atsilygins šei-
mininkui.
52 Jei metų skaičius mažesnis, ap-
skaičiuos su juo pagal likusių metų

38 Kun 11,45; Kun 22,32.33
41 Iš 21,3
42 Kun 25,55; Rom 6,22; 1 Kor 7,22.23
43 Iš 1,13.14.17; Kun 25,46.53; Įst 25,18; Ez 34,4; Mal 3,5; Ef 6,9; Kol 4,1
45 Iz 56,3.6.7
46 Iz 14,2
50 Job 7,1

26 SKYRIUS
1 Iš 20,4.5; Įst 4,15-18; Įst 5,8
2 Kun 19,30
3 Įst 28,1-14
4 Ps 67,6; Iz 30,23
5 Kun 25,18.19; Įst 11,15; Ez 34,25; Jl 2,19.26; Am 9,13
6 2 Kar 17,25; Job 11,19; Ps 4,8; Iz 45,7; Ez 14,17; Oz 2,18
8 Įst 32,30; Ts 7,7-12
9 Pr 17,1-7; Iš 2,25; 2 Kar 13,23; Ps 107,38
10 Kun 25,22

skaičių ir sumokės išpirkimo kainą.
53 Jis turi būti kaip samdinys visus
tuos metus ir šeimininkas nesielgs
su juo be gailesčio tavo akivaizdoje.
54 O jei jis nebus išpirktas, jis išeis
jubiliejaus metais kartu su savo
vaikais.
55 Izraelitai yra mano tarnai, kuriuos
išvedžiau iš Egipto. Aš esu Vieš-
pats, jūsų Dievas.“

26 „Nedirbkite sau stabų nei
drožinių, nestatykite savo
žemėje statulų nei akmeninių at-
vaizdų ir jų negarbinkite, nes Aš
esu Viešpats, jūsų Dievas.
2 Švęskite šabą ir gerbkite mano
šventyklą. Aš esu Viešpats.
3 Jei elgsitės pagal mano įstatymus,
laikysitės jų ir juos vykdysite,
4 duosiu jums lietaus tinkamu metu,
ir žemė duos derlių, ir medžiai bus
pilni vaisių.
5 Javų kūlimas tęsis iki vynuogių
rinkimo ir vynuogių rinkimas – iki
sėjos; valgysite duonos sočiai ir
gyvensite saugiai krašte.
6 Aš duosiu taiką jūsų žemei ir jūs
gulsite nieko nebijodami. Pašalinsiu
plėšriuosius žvėris ir karo nebus
jūsų krašte.
7 Vysite priešus, ir jie kris jūsų aki-
vaizdoje.
8 Penkiese vysite šimtą, ir šimtas –
dešimt tūkstančių; jūsų priešai kris
nuo kardo.
9 Aš pažvelgsiu į jus, padarysiu jus
vaisingus ir padauginsiu jus. Aš
patvirtinsiu su jumis savo sandorą.
10 Metų derliaus užteks iki naujos
pjūties; likutį turėsite pašalinti, kad
turėtumėte vietos naujam derliui.

11 Gyvensiu tarp jūsų ir mano siela
nesibjaurės jumis.
12 Vaikščiosiu tarp jūsų ir būsiu jūsų
Dievas, o jūs būsite mano tauta.
13 Aš, Viešpats, jūsų Dievas, kuris
jus išvedžiau iš Egipto žemės, kad
nevergautumėte. Aš sutraukiau jūsų
jungo pančius, kad jūs vaikščiotu-
mėte atsitiesę.
14 O jei manęs neklausysite ir nevyk-
dysite mano įsakymų,
15 niekinsite mano įstatymus, neno-
rėdami daryti to, kas mano įsakyta,
ir taip sulaužysite mano sandorą,
16 štai ką Aš jums padarysiu: išgąs-
tis ir ligos apakins ir naikins jus.
Veltui sėsite, nes derlių suvalgys
jūsų priešai.
17 Atgręšiu į jus savo veidą, ir jūs bū-
site žudomi savo priešų akivaizdoje.
Jus pavergs tie, kurių jūs nekenčiate,
ir jūs bėgsite niekam jūsų nevejant.
18 O jei ir tada neklausysite, padi-
dinsiu jums bausmę septyneriopai
19 ir palaušiu jūsų išdidumą. Dangų
virš jūsų padarysiu kaip geležį ir
žemę – kaip varį.
20 Niekais nueis jūsų darbas: žemė
neduos derliaus ir medžiai neneš
vaisių.
21 Jei ir toliau man priešinsitės ir ne-
norėsite klausyti, dar septyneriopai
padidinsiu jums bausmę pagal jūsų
nuodėmes.
22 Siųsiu laukinius žvėris, ir jie žu-
dys jūsų vaikus ir gyvulius taip, kad
keliai ištuštės.
23 O jei ir tada nesikeisite ir vis
priešinsitės,
24 tai ir Aš jums priešinsiuos ir bau-
siu jus dar septynis kartus stipriau;
25 leisiu kardui naikinti jus už san-

11 Iš 25,8; Iš 29,45.46; Joz 22,19; Ps 76,2; Ez 37,26; Apr 21,3
12 Įst 23,14; 2 Kor 6,16
13 Pr 27,40
16 Įst 28,22; Ts 6,3-6; 1 Sam 2,33; Ez 24,23; Ez 33,10
17 Įst 28,25; Ps 34,16; Ps 106,41; Pat 28,1
18 1 Sam 2,5
19 Įst 28,23; Iz 25,11
20 Pr 4,12; Ps 127,1
22 Įst 32,24; Ts 5,6
23 Am 4,6-12
24 Kun 26,28. 41
25 Įst 28,21; Ez 5,17
26 Ps 105,16; Mch 6,14
29 2 Kar 6, 28.29
30 2 Km 34,3
31 2 Kar 25,4. 10; Ps 74,7; Iz 1,11-15
32 Jer 9,11; Jer 18,16
33 Įst 4,27
34 2 Km 36, 21
35 Kun 25,2
36 Ez 21,7. 12.15
37 Joz 7,12. 13; 1 Sam 14,15. 16
38 Įst 4,26
39 Iš 34,7; Ez 4,17; Ez 33,10

doros laužymą. Kai subėgsite į
miestus, siųsiu marą, ir jūs būsite
priversti pasiduoti priešui.
26 Kai Aš sulaužysiu jūsų duonos
ramstį, dešimt moterų keps duoną
vienoje krosnyje ir dalins ją pagal
svorį; valgysite ir nepasisotinsite.
27 O jei ir tada manęs neklausysite
ir priešinsitės,
28 tai mano bausmė bus dar septyne-
riopai didesnė negu anksčiau.
29 Tada jūs valgysite savo sūnų ir
dukterų kūnus.
30 Išardysiu jūsų stabų garbinimo
aukštąsias vietas ir numesiu jūsų
lavonus ant jūsų stabų liekanų, ir
bjaurėsiuos jumis.
31 Jūsų miestus paversiu tyrais, šven-
tyklas padarysiu tuščias ir daugiau
nebepriimsiu jūsų aukų.
32 Sunaikinsiu jūsų kraštą taip, kad
net jūsų priešai, kurie jame gyvens,
stebėsis.
33 Karais jus išsklaidysiu tarp tautų;
jūsų kraštas bus paverstas dykuma,
miestai sugriauti.
34 Tada žemė džiaugsis šabo poilsiu,
kai bus apleista jums esant priešų
žemėje.
35 Ji ilsėsis, kol bus apleista, nes
nepailsėjo jūsų šabo metu, kai joje
gyvenote.
36 Priešų krašte išlikusiųjų širdis pri-
pildysiu baime; juos gąsdins krin-
tančio lapo šlamėjimas ir jie bėgs
kaip nuo kardo niekam nesivejant,
37 ir sukniubs vieni ant kitų, lyg
bėgdami iš kovos lauko. Niekas iš
jūsų nedrįs priešintis,
38 žūsite išsklaidyti priešų tautose, ir
svetima žemė jus sunaikins.
39 Išlikusieji merdės priešų žemėje

ir kentės už savo tėvų ir savąsias
nuodėmes,
40 kol neišpažins savųjų ir savo tėvų
nedorybių bei nusikaltimų ir kad jie
priešinosi man,
41 dėl to Aš priešinausi jiems ir
išvedžiau juos į priešų žemę. Jei jų
neapipjaustytos širdys nusižemins ir
priims bausmę už savo kaltes,
42 Aš prisiminsiu sandorą, kurią
padariau su Jokūbu, Izaoku ir Abra-
omu, ir prisiminsiu žemę,
43 kuri jų palikta džiaugiasi šabo
poilsiu. Jie gi atsitrauks nuo savo
nuodėmių, kai supras, kad buvo
atmetę mano įsakymus ir paniekinę
įstatymus.
44 Tačiau, jiems esant priešų žemėje,
Aš neišsižadėsiu jų ir nesibjaurėsiu
taip, kad jie būtų visiškai sunaikinti,
ir savo sandoros su jais neišardysiu.
Aš esu Viešpats, jų Dievas.
45 Tada jų labui atsiminsiu sandorą,
kurią sudariau su jų protėviais, kai
juos išvedžiau iš Egipto, kad būčiau
jų Dievas, nes Aš esu Viešpats."
46 Šituos nuostatus ir įstatymus iz-
raelitams Viešpats davė per Mozę
Sinajaus kalne.

27 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk izraelitams: „Jei kas pa-
darytų įžadą ir pasižadėtų tarnauti
Dievui, mokės nustatytą kainą.
3 Vyras nuo dvidešimties iki še-
šiasdešimties metų mokės pen-
kiasdešimt šekelių sidabro pagal
šventyklos šekelį;
4 moteris – trisdešimt.
5 Vyras nuo penkerių iki dvide-
šimties metų – dvidešimt šekelių
sidabro, o moteris – dešimt.
6 Už berniuką nuo vieno mėnesio
iki penkerių metų – penkis šekelius
sidabro, už mergaitę – tris.
7 Vyras šešiasdešimties metų ir
vyresnis mokės penkiolika šekelių
sidabro, moteris – dešimt.
8 Jei bus beturtis ir paskirtos sumos
negalės sumokėti, kreipsis į kunigą,
kuris nustatys, kiek tas asmuo gali
duoti.
9 Jei kas pažadėtų duoti gyvulį,
tinkamą aukoti Viešpačiui, tai tas
pažadėtasis gyvulys
10 negalės būti pakeistas nei geres-
niu, nei blogesniu. O jei pakeistų, ir
pakeistasis, ir pirmykštis priklausys
Viešpačiui.
11 Jei kas pažadėtų duoti nešvarų
gyvulį, kuris netinka aukai Vieš-
pačiui, jis bus atvestas pas kunigą,
12 kuris nuspręs, ar jis tinka, ir nu-
statys jo kainą.
13 Jei aukojantis norės jį išpirkti,
pridės prie įkainojimo sumos dar
penktą dalį.
14 Jei kas pažadėtų aukoti namus,
pašvęsdamas juos Viešpačiui, ku-
nigas apžiūrės, ar jie tinkami, ir
nustatys jų vertę.
15 O jei aukotojas norėtų juos išpirk-
ti, pridės prie nustatytos sumos dar
penktą dalį, ir namai bus jo.
16 Jei kas pažadėtų aukoti savo
paveldėtą žemę, pašvęsdamas ją
Viešpačiui, jos vertė bus nustatyta
pagal sėją. Jei žemė apsėjama vienu
homeru miežių, ji bus įkainota pen-
kiasdešimt šekelių sidabro.
17 Jei jis pašvenčia dirvą tuojau po
jubiliejaus metų, jos vertė bus visa.
18 O jei ji pašvenčiama kuriam laikui
praėjus po jubiliejaus metų, kunigas

40 Neh 9,2
41 2 Krn 12, 6.7.12; Ps 39,9; Ps 51,3.4; Dan 9,7; Apd 7,51; Rom 2,29; 1 Pt 5,5.6
42 Iš 2,24; Iš 6,5; Ps 106,45; Ps 136,23; Ez 16,60
43 Kun 26, 15.34.35
44 Įst 4,31; 2 Kar 13,23; Jer 30,11; Rom 11,1-36
45 Kun 22,33; Kun 25,38; Ps 98,2; Ez 20,9.14. 22; Rom 11,28
46 Kun 25,1; Kun 27,34; Įst 6,1; Įst 12,1; Jn 1,17

27 SKYRIUS
2 Kun 7,16; Sk 6,2; Įst 23,21-23; Ts 11,30.31.39
3 Iš 30,13; Kun 27,25; Sk 3,47; Sk 18,16
8 Kun 5,11; Kun 14,21-24
10 Kun 27,33
13 Kun 6,5; Kun 22,14; Kun 27,15.19
18 Kun 25,15. 16.28

apskaičiuos jos vertę pagal metų
skaičių, likusį iki jubiliejaus metų.
19 Jei aukotojas panorės išpirkti ją,
pridės penktą dalį prie paskirtos
kainos ir ją atsiims.
20 Jei nenorėtų išpirkti ir ji bus par-
duota kitam, aukotojas nebegalės
vėliau jos išpirkti,
21 nes, atėjus jubiliejaus metams, ji
bus pašvęsta Viešpačiui, o pašvęsti
dalykai priklauso kunigams.
22 Jei pirktinė, o ne paveldėta dirva
būtų pažadėta Viešpačiui,
23 kunigas apskaičiuos jos vertę
pagal skaičių metų iki jubiliejaus,
ir aukotojas tą sumą paaukos Vieš-
pačiui.
24 Jubiliejaus metais ji grįš pirmajam
savininkui, kuris ją valdė kaip savo
paveldo dalį.
25 Kiekvienas įkainojimas bus daro-
mas pagal šventyklos šekelį. Šekelį
sudaro dvidešimt gerų.
26 Pirmagimių gyvulių, kurie pri-
klauso Viešpačiui, niekas negalės
pašvęsti: ar tai bus jautis, ar avis, – jie
yra Viešpaties.
27 Jei gyvulys yra nešvarus, au-
kotojas išpirks jį pagal įkainojimą
ir pridės penktą kainos dalį; jei
išpirkti nenorėtų, bus parduotas už
tiek, kiek buvo įkainotas.
28 Visa, kas Viešpačiui pašvęsta, – ar
tai žmogus, ar gyvulys, ar dirva, –
nebus parduodama ir negali būti
išpirkta. Visi Viešpačiui pašvęsti
dalykai yra Jo.
29 Nieko iš žmonių, kurie yra pa-
švęsti, negalima išpirkti, bet jie
turi mirti.
30 Visos javų ir vaisių derliaus
dešimtinės yra Viešpaties ir Jam
priklauso.
31 Jei kas norėtų išpirkti savo dešim-
tines, pridės penktą jų vertės dalį.
32 Galvijų, avių, ožkų ir viso, kas
piemenų ganoma, kiekviena dešim-
ta galva bus pašvęsta Viešpačiui.
33 Gyvuliai nebus atrenkami ir
nebus vienas kitu pakeičiami. Jei
kas pakeistų, tai abu gyvuliai bus
pašvęsti Viešpačiui ir nebus išper-
kami.“
34 Šituos įsakymus Viešpats davė
Mozei dėl Izraelio vaikų ant Sina-
jaus kalno.

21 Kun 25,10. 28.31; Kun 27,28; Sk 18,14; Ez 44,29
22 Kun 25,10. 25
24 Kun 25, 10-13.28
25 Iš 30,13
26 Iš 13,2.12; Iš 22,30
27 Kun 27,11. 12
28 Joz 6,17-19
29 Sk 21,2
30 Pr 28,22
31 Kun 27,13
32 Jer 33,13
33 Kun 27,10
34 Kun 26,46; Hbr 12,18-29

SKAIČIŲ
KNYGA

1 Antraisiais metais, izraelitams
išėjus iš Egipto, antro mėnesio
pirmą dieną Viešpats kalbėjo Mo-
zei Sinajaus dykumoje Susitikimo
palapinėje:
2 „Suskaičiuokite visus izraelitų
vyrus pagal jų kilmę ir šeimas,
3 visus dvidešimties metų ir vyres-
nius vyrus, tinkamus karui. Tu ir
Aaronas suskaičiuokite juos pagal
jų būrius.
4 Jums padės kiekvienos giminės
vyresnieji.
5 Jų vardai: iš Rubeno – Šedeūro
sūnus Elicūras,
6 iš Simeono – Cūrišadajo sūnus
Šelumielis,
7 iš Judo – Aminadabo sūnus Nach-
šonas,
8 iš Isacharo – Cuaro sūnus Neta-
nelis,
9 iš Zabulono – Helono sūnus Eliabas,
10 iš Juozapo sūnų: iš Efraimo –
Amihudo sūnus Elišama ir iš Ma-
naso – Pedacūro sūnus Gamelielis,
11 iš Benjamino – Gideonio sūnus
Abidanas,
12 iš Dano – Amišadajo sūnus Ahie-
zeras,
13 iš Ašero – Ochrano sūnus Pa-
gielis,
14 iš Gado – Deuelio sūnus Eljasafas,
15 iš Naftalio – Enano sūnus Ahyra."
16 Šitie yra tautos išrinktieji, atskirų
giminių kunigaikščiai ir Izraelio
tūkstančių vadai.
17 Mozė ir Aaronas su šiais išvar-
dintais vyrais
18 antrojo mėnesio pirmą dieną surin-
ko vyrus pagal jų gimines ir šeimas,
visus, turėjusius dvidešimt metų ir
vyresnius,
19 kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei,
ir suskaičiavo juos Sinajaus dyku-
moje.
20 Izraelio pirmagimio Rubeno gi-
minės vyrų, dvidešimties metų ir
vyresnių, tinkančių eiti į karą, pagal
jų kilmę ir šeimas
21 buvo suskaičiuota keturiasdešimt
šeši tūkstančiai penki šimtai.
22 Iš Simeono sūnų vyrų, dvidešim-
ties metų ir vyresnių, tinkančių eiti į
karą, pagal jų kilmę ir šeimas
23 buvo suskaičiuota penkiasdešimt
devyni tūkstančiai trys šimtai.
24 Iš Gado sūnų vyrų, dvidešimties
metų ir vyresnių, tinkančių eiti į
karą, pagal jų kilmę ir šeimas
25 buvo suskaičiuota keturiasdešimt
penki tūkstančiai šeši šimtai pen-
kiasdešimt.
26 Iš Judo sūnų vyrų, dvidešimties
metų ir vyresnių, tinkančių eiti į
karą, pagal jų kilmę ir šeimas
27 buvo suskaičiuota septyniasde-
šimt keturi tūkstančiai šeši šimtai.
28 Iš Isacharo sūnų vyrų, dvidešim-
ties metų ir vyresnių, tinkančių eiti
į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
29 buvo suskaičiuota penkiasdešimt
keturi tūkstančiai keturi šimtai.

1 SKYRIUS
1 Iš 19,1; Iš 25,22; Sk 9,1; Sk 10,11
2 Iš 30,12.13; Iš 38,26; Sk 26,2.63.64
3 Iš 30,14; Iš 38,26
14 Sk 2,14; Sk 7,42
16 Iš 18,21.25; Sk 7,2; Sk 16,2; 1 Km 27,16-22; Jer 5,5; Mch 3,1.9; Mch 5,2
17 Iz 43,1
18 Hbr 7,3
20 Sk 2,10.11; Sk 26,5-11; Sk 32,6.15.21.29
22 Sk 2,12.13; Sk 26,12-14
24 Pr 30,11; Sk 26,15-18; Joz 4,12; Jer 49,1
26 Pr 29,35; Sk 26,19-22; 2 Sam 24,9; Ps 78,68; Mt 1,2
27 2 Km 17,14
28 Sk 2,5.6

30 Iš Zabulono sūnų vyrų, dvide-
šimties metų ir vyresnių, tinkančių
eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
31 buvo suskaičiuota penkiasdešimt
septyni tūkstančiai keturi šimtai.
32 Iš Juozapo giminės, Efraimo sūnų
vyrų, dvidešimties metų ir vyres-
nių, tinkančių eiti į karą, pagal jų
kilmę ir šeimas
33 buvo suskaičiuota keturiasdešimt
tūkstančių penki šimtai.
34 Iš Manaso sūnų vyrų, dvidešim-
ties metų ir vyresnių, tinkančių eiti
į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
35 buvo suskaičiuota trisdešimt du
tūkstančiai du šimtai.
36 Iš Benjamino sūnų vyrų, dvide-
šimties metų ir vyresnių, tinkančių
eiti į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
37 buvo suskaičiuota trisdešimt pen-
ki tūkstančiai keturi šimtai.
38 Iš Dano sūnų vyrų, dvidešimties
metų ir vyresnių, tinkančių eiti į
karą, pagal jų kilmę ir šeimas
39 buvo suskaičiuota šešiasdešimt du
tūkstančiai septyni šimtai.
40 Iš Ašero sūnų vyrų, dvidešimties
metų ir vyresnių, tinkančių eiti į
karą, pagal jų kilmę ir šeimas
41 buvo suskaičiuota keturiasdešimt
vienas tūkstantis penki šimtai.
42 Iš Naftalio sūnų vyrų, dvidešim-
ties metų ir vyresnių, tinkančių eiti
į karą, pagal jų kilmę ir šeimas
43 buvo suskaičiuota penkiasdešimt
trys tūkstančiai keturi šimtai.
44 Tai vyrai, kuriuos suskaičiavo
Mozė, Aaronas ir dvylika Izraelio
vyresniųjų, kiekvieną pagal jų kil-
mę, giminę ir šeimas,
45 dvidešimties metų ir vyresni,
tinkantys eiti į karą.

30 Sk 2,7.8; Sk 26,26.27
32 Pr 48,1-22; Sk 26,28-37; Įst 33,13-17; Jer 7,15; Abd 1,19
34 Sk 2,20.21; Sk 26,28-34
36 Pr 49,27; Sk 26,38-41; 2 Km 17,17; Apr 7,8
38 Pr 30,6; Pr 46,23; Sk 2,25.26; Sk 26,42.43
40 Sk 2,27.28; Sk 26,44-47
44 Sk 26,64
46 Iš 12,37; Iš 38,26; Sk 2,32; Sk 26,51.63; Hbr 11,12; Apr 7,4-8
47 Sk 2,33; Sk 3,14-22; Sk 26,57-62; 1 Km 6,1-47; 1 Km 21,6
49 Sk 2,33; Sk 26,62
50 Iš 38,21; Sk 3,7.8.23.29.35.38; Sk 4,15.25-27.33
51 Sk 3,10.38; Sk 4,5-15.19.20; Sk 10,17.21; Sk 18,22
52 Sk 2,2.34; Sk 24,2
53 Kun 10,6; Sk 1,50; Sk 8,19.24; Sk 16,46; Sk 18,2-5; 1 Sam 6,19; 1 Km 23,32

2 SKYRIUS

2 Sk 1,52; Sk 24,2; Joz 3,4
3 Sk 1,7; Sk 7,12; Sk 10,5.14; Rūt 4,20; 1 Km 2,10; Mt 1,4; Lk 3,32.33

46 Iš viso jų buvo suskaičiuota šeši
šimtai trys tūkstančiai penki šimtai
penkiasdešimt.
47 Nebuvo priskaičiuoti tik levitai,
48 nes Viešpats kalbėjo Mozei:
49 „Levio giminės vyrų neskaičiuok
kartu su Izraelio sūnumis,
50 bet paskirk juos šventai tarnystei
prie Susitikimo palapinės. Jie ne-
šios Palapinę ir visus jos daiktus ir
tarnaus prie jos bei gyvens aplink
Palapinę.
51 Keliantis į kitą vietą, levitai išar-
dys Palapinę, o sustojus – vėl išties
ją. Jei kas pašalinis prisiartintų prie
jos, bus baudžiamas mirtimi.
52 Izraelitai statys savo palapines
kiekvienas savoje stovykloje bei
jiems paskirtoje vietoje,
53 o levitai statys savo palapines
aplink Susitikimo palapinę, kad
Izraelio vaikai neiššauktų mano
rūstybės. Levitai eis sargybą prie
Susitikimo palapinės."
54 Izraelitai padarė visa, ką Viešpats
buvo įsakęs Mozei.

2 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aa-
ronui:
2 „Izraelitai privalo ištiesti savo
palapines aplink Sandoros palapinę
pagal giminės eilę, kiekviena gimi-
nė su savo vėliava.
3 Rytų pusėje savo būrių palapines
išties Judas, jo vadas yra Aminada-
bo sūnus Nachšonas.
4 Jo giminės vyrų, tinkančių eiti į
karą, yra septyniasdešimt keturi
tūkstančiai šeši šimtai.
5 Šalia jo įrengs savo stovyklą Isa-
charo giminė, jos vadas yra Cuaro
sūnus Netanelis.

6 Jo karių yra penkiasdešimt keturi tūkstančiai keturi šimtai.

7 Zabulono giminės vadas yra Helono sūnus Eliabas.

8 Jo giminės vyrų, tinkančių karui, yra penkiasdešimt septyni tūkstančiai keturi šimtai.

9 Viso Judo stovykloje yra šimtas aštuoniasdešimt šeši tūkstančiai keturi šimtai vyrų. Jie eis pirmieji.

10 Pietinėje pusėje Rubeno stovyklai vadovaus Šedeūro sūnus Elicūras.

11 Jo vyrų, tinkančių karui, yra keturiasdešimt šeši tūkstančiai penki šimtai.

12 Šalia jo įrengs stovyklą Simeono giminė, kurios vadas yra Cūrišadajo sūnus Šelumielis.

13 Jo tinkančių karui vyrų skaičius yra penkiasdešimt devyni tūkstančiai trys šimtai.

14 Gado giminės vadas yra Reuelio sūnus Eljasafas.

15 Jo karių skaičius yra keturiasdešimt penki tūkstančiai šeši šimtai.

16 Viso Rubeno stovykloje yra šimtas penkiasdešimt vienas tūkstantis keturi šimtai penkiasdešimt vyrų. Rubeno būriai eis antri.

17 Levitai žygiuos viduryje ir neš Susitikimo palapinę. Jie eis ta tvarka, kaip apsistoja, kiekvienas prie savo vėliavos.

18 Vakaruose bus Efraimo sūnų stovykla. Jų vadas yra Amihudo sūnus Elišama.

19 Jo vyrų, tinkančių eiti į karą, yra keturiasdešimt tūkstančių penki šimtai.

20 Šalia jų bus Manaso giminė. Jos vadas yra Pedacūro sūnus Gamelielis.

9 Sk 10,14
10 Sk 10,6
14 Sk 1,14; Sk 7,42
16 Sk 10,18
17 Sk 1,53; Sk 10,17.21
24 Sk 10,22
31 Sk 10,25
32 Iš 38,26; Sk 1,46; Sk 11,21
33 Sk 1,47; Sk 26,57-62
34 Sk 1,54; Sk 24,2.5.6

21 Jo vyrų, tinkančių karui, yra trisdešimt du tūkstančiai du šimtai.

22 Benjamino giminės vadas yra Gideonio sūnus Abidanas.

23 Jo vyrų, tinkančių karui, yra trisdešimt penki tūkstančiai keturi šimtai.

24 Viso Efraimo stovykloje yra šimtas aštuoni tūkstančiai šimtas karių. Efraimo būriai eis treti.

25 Šiaurėje bus Dano stovykla. Jos vadas yra Amišadajo sūnus Ahiezeras.

26 Jo vyrų, tinkančių karui, yra šešiasdešimt du tūkstančiai septyni šimtai.

27 Šalia jo išties savo palapines Ašero giminė, kurios vadas yra Ochrano sūnus Pagielis.

28 Jo vyrų, tinkančių karui, yra keturiasdešimt vienas tūkstantis penki šimtai.

29 Šalia jų stovyklaus Naftalio giminė. Jos vadas yra Enano sūnus Ahyra.

30 Jo vyrų, tinkančių karui, yra penkiasdešimt trys tūkstančiai keturi šimtai.

31 Iš viso Dano stovykloje yra šimtas penkiasdešimt septyni tūkstančiai šeši šimtai karių. Jie eis paskutiniai."

32 Visų izraelitų vyrų pagal jų gimines, šeimas bei kariuomenės būrius buvo šeši šimtai trys tūkstančiai penki šimtai penkiasdešimt.

33 Levitai nebuvo suskaičiuoti kartu su izraelitais, kaip Viešpats įsakė Mozei.

34 Izraelitai viską padarė taip, kaip Viešpats įsakė. Jie sustodavo ir žygiuodavo būriais, giminėmis ir šeimomis.

3 Tuo metu, kai Viešpats kalbėjo
ant Sinajaus kalno, Aarono ir
Mozės palikuonys buvo:
2 Aarono pirmagimis sūnus Na-
dabas ir Abihuvas, Eleazaras bei
Itamaras.
3 Jie buvo patepti ir pašvęsti kunigų
tarnystei.
4 Bet Nadabas ir Abihuvas, aukoję
svetimą ugnį Viešpačiui Sinajaus
dykumose, mirė, nepalikdami vai-
kų. Aaronui gyvam esant, kunigų
tarnystę ėjo Eleazaras ir Itamaras.
5 Viešpats kalbėjo Mozei:
6 „Pakviesk Levio giminę pas kuni-
gą Aaroną, kad jam tarnautų.
7 Jie atliks visus darbus, susijusius
su Susitikimo palapine,
8 prižiūrės jos daiktus ir tarnaus prie
Palapinės tarp Izraelio vaikų.
9 Atiduok levitus Aaronui ir jo sū-
nums; jie visi yra atiduoti jam iš
Izraelio vaikų.
10 Aaroną ir jo sūnus paskirk kuni-
gais. Jei kas iš pašalinių artinsis, bus
baudžiamas mirtimi."
11 Viešpats kalbėjo Mozei:
12 „Aš paėmiau levitus izraelitų
pirmagimių vietoje.
13 Kiekvienas pirmagimis yra mano
nuo to laiko, kai išžudžiau pirmagi-
mius Egipte; tuomet pašvenčiau sau
izraelitų ir jų gyvulių pirmagimius.
Jie yra mano. Aš esu Viešpats."
14 Izraelitams esant Sinajaus dyku-
moje, Viešpats kalbėjo Mozei:
15 „Suskaičiuok levitus pagal jų
šeimas, visus vyriškos giminės
asmenis nuo vieno mėnesio am-
žiaus."
16 Mozė suskaitė juos, kaip Viešpats
buvo įsakęs.

3 SKYRIUS
1 Iš 6,16-27
2 Iš 6,23; Kun 10,1.2; Sk 26,60.61; 1 Km 24,2
3 Iš 28,41; Kun 8,1-36
4 Kun 10,1.2; Sk 26,61; 1 Km 24,2
6 Sk 8,6-22; Sk 18,1-7; Įst 10,8; Įst 33,8-11
7 Sk 1,50; Sk 8,11.15.24.26
9 Sk 8,19; Sk 18,6.7
10 Iš 29,9; Sk 1,51; Sk 3,38; Sk 16,40; Sk 18,7
12 Iš 13,2; Sk 3,41.45; Sk 8,14.16; Sk 18,6
13 Iš 13,2. 12.15; Kun 27,26; Sk 8,16.17; Neh 10,36; Lk 2,23
15 Sk 3,39; Sk 26,62
17 Pr 46,11; Iš 6,16-22; Sk 26,57; 1 Km 6,1.16; 1 Km 23,6
18 Iš 6,17; Sk 4,38-41
19 Iš 6,18; Sk 4,34-37
20 Iš 6,19; Sk 4,42-45
23 Sk 1,53
25 Iš 25,9; Iš 26,1.7.14.36; Sk 4,24-26
26 Iš 27,9.12. 14-16; Iš 35,18
27 1 Km 26,23
29 Iš 6,18; Sk 1,53
30 Kun 10,4
31 Iš 25,10. 23.31; Iš 26,31-33; Iš 27,1; Iš 30,1; Sk 4,15

17 Štai Levio sūnų vardai: Geršonas,
Kehatas ir Meraris.
18 Geršono sūnūs: Libnis ir Šimėjas.
19 Kehato sūnūs: Amramas ir Iccha-
ras, Hebronas ir Uzielis.
20 Merario sūnūs: Machlis ir Mušis.
Tai yra Levio giminė pagal savo
šeimas.
21 Iš Geršono kilo dvi šeimos: libnių
ir šimių.
22 Jų, vyriškos lyties nuo vieno mė-
nesio amžiaus, suskaityta septyni
tūkstančiai penki šimtai asmenų.
23 Geršono šeimos turėjo statyti savo
palapines už Susitikimo palapinės
vakarų pusėje,
24 vadovaujami Laelio sūnaus El-
jasafo.
25 Jie yra atsakingi už Susitikimo
palapinę, jos uždangalus, Palapinės
įėjimo užuolaidą,
26 kiemo užkabas, įėjimo į kiemą
užkabą, Palapinės virves bei visus
jos reikmenis.
27 Kehato giminei priklausė amra-
mų, iccharų, hebronų ir uzielitų
šeimos. Tai yra kehatų šeimos.
28 Jų, vyriškos lyties nuo vieno mė-
nesio amžiaus, suskaityta aštuoni
tūkstančiai šeši šimtai asmenų. Jie
prižiūrėjo šventyklą.
29 Kehato sūnų šeimos statydavo
palapines pietinėje Susitikimo pa-
lapinės pusėje.
30 Jiems vadovavo Uzielio sūnus
Elicafanas.
31 Jie turėjo saugoti skrynią, stalą,
žvakidę, aukurus, šventyklos in-
dus, naudojamus tarnavimo metu,
uždangą ir visus reikmenis.
32 Kunigo Aarono sūnus Eleaza-
ras yra vyriausiasis levitų vadas.

Jis prižiūrės tuos, kurie rūpinasi
šventykla.
33 Iš Merario yra kilusios machlių ir
mušių šeimos.
34 Jų, vyriškos lyties nuo vieno mė-
nesio amžiaus, buvo šeši tūkstančiai
du šimtai asmenų.
35 Jų vadas buvo Abihailo sūnus
Cūrielis, jų stovykla buvo šiaurinėje
Susitikimo palapinės pusėje.
36 Jie saugojo Palapinės lentas, kar-
tis, stulpus, jų pakojus,
37 kiemo stulpus, statomus aplin-
kui, su jų pakojais, kuoleliais ir
virvėmis.
38 Priešais Palapinę, rytinėje pusėje,
pasistatydavo palapinę Mozė ir Aa-
ronas su savo sūnumis. Jie saugojo
šventyklą tarp Izraelio vaikų, nes jei
prisiartintų kas iš pašalinių, turėjo
būti baudžiamas mirtimi.
39 Viešpačiui įsakius, Mozė ir
Aaronas suskaičiavo visus levitus
vyriškos lyties nuo vieno mėnesio
amžiaus. Jų buvo dvidešimt du
tūkstančiai asmenų.
40 Viešpats tarė Mozei: „Dabar suskai-
čiuok visus izraelitų pirmagimius
vyriškos lyties nuo vieno mėnesio
amžiaus.
41 Atskirk levitus man – Aš esu
Viešpats – vietoj visų Izraelio vaikų
pirmagimių ir levitų gyvulius vietoj
izraelitų galvijų pirmagimių.“
42 Mozė suskaičiavo izraelitų pirma-
gimius, kaip Viešpats buvo įsakęs.
43 Visų vyriškos lyties pirmagimių
nuo vieno mėnesio amžiaus buvo
dvidešimt du tūkstančiai du šimtai
septyniasdešimt trys.
44 Viešpats kalbėjo Mozei:
45 „Imk levitus vietoj izraelitų pir-
magimių ir levitų gyvulius vietoj
izraelitų gyvulių. Levitai bus mano.
Aš esu Viešpats.
46 Išpirk du šimtus septyniasdešimt
tris izraelitų pirmagimius, nes jų
yra daugiau negu levitų;
47 imk nuo kiekvieno penkis šeke-
lius sidabro pagal šventyklos šekelį.
Šekelis susideda iš dvidešimt gerų.
48 Atiduok pinigus Aaronui ir jo
sūnums už tuos, kurie viršija levitų
skaičių.“
49 Mozė paėmė išpirkimo pinigus
už tuos, kurie viršijo levitų skaičių,
50 iš izraelitų pirmagimių paėmė
pinigus: tūkstantį tris šimtus še-
šiasdešimt penkis šekelius sidabro
pagal šventyklos šekelį.
51 Juos atidavė Aaronui ir jo sūnums,
vykdydamas Viešpaties įsakymą.

4 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aa-
ronui:
2 „Suskaičiuokite Kehato sūnus le-
vitus pagal jų kilmę ir šeimas,
3 visus nuo trisdešimties iki pen-
kiasdešimties metų amžiaus; jie
prižiūrės Susitikimo palapinę.
4 Tokios bus kehatų pareigos Su-
sitikimo palapinėje ir Švenčiau-
siojoje.
5 Aaronas ir jo sūnūs, prieš iške-
liaujant, nuims uždangą, kabančią
prieš Švenčiausiąją, ir ja apdengs
Liudijimo skrynią,
6 ant viršaus užties opšrų kailius ir
mėlyną audinį, ir įvers kartis.
7 Taip pat padėtinės duonos stalą
apdengs mėlyna drobe, sudės smil-
kytuvus ir indus, taures ir puodelius
geriamosioms aukoms pilti, o padė-
tinę duoną uždės viršuje,

35 Sk 1,53; Sk 2,25
36 Sk 4,31.32
38 Sk 1,53; Sk 3,7.8.10; Sk 18,5
39 Sk 3,43; Sk 4,48; Sk 26,62
40 Sk 3,15
41 Sk 3,12.45
45 Sk 3,12.41
46 Iš 13,13.15; Sk 3,39.43; Sk 18,15.16
47 Iš 30,13; Kun 27,6; Sk 1,2.18.20; Sk 18,16
50 Sk 3,46.47
51 Sk 3,48

4 SKYRIUS
2 Sk 3,27-32
3 Sk 4,23.30.35; Sk 8,24; 1 Km 23,3.24.27; Ezr 3,8
4 Sk 4,15.19
5 Iš 25,10.16; Iš 26,31; Hbr 9,3
6 Iš 25,13; Iš 39,1; 1 Kar 8,7.8
7 Iš 25,23.29.30; Kun 24,5-9

8 užties raudoną drobę, kurią ap-
dengs opšrų kailių uždangalu, ir
įvers kartis.
9 Ims mėlyną audinį, juo apdengs
žvakidę, lempas, gnybtuvus, indus
nuognaiboms ir visus aliejaus indus;
10 tai įvynios į opšrų kailių uždan-
galą ir įvers kartis.
11 Auksinį aukurą apdengs mėlyna
drobe, užties opšrų kailių uždangalu
ir įvers kartis.
12 Visus apeigoms naudojamus
daiktus įvynios į mėlyną audinį, ant
viršaus užties opšrų kailių uždanga-
lu ir uždės ant neštuvų.
13 Iš aukuro išims pelenus ir jį ap-
dengs violetine drobe.
14 Sudėję visus reikmenis, kurie nau-
dojami prie aukuro: indus anglims,
šakutes, semtuvėlius ir dubenis,
užties opšrų kailių uždangalu ir
įvers kartis.
15 Aaronui ir jo sūnums apdengus
šventyklą ir visus jos daiktus, ke-
liantis stovyklai, kehatai atėję juos
paims. Jiems negalima prisiliesti
prie šventų daiktų, kad nemirtų.
Tai yra kehatų pareiga Susitikimo
palapinėje.
16 Kunigo Aarono sūnus Eleazaras
rūpinsis aliejumi lempoms, kvap-
niais smilkalais, padėtine duona,
patepimo aliejumi ir viskuo, ko
reikia šventyklos apeigoms, taip
pat visais šventykloje esančiais
daiktais."
17 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaro-
nui:
18 „Neleiskite kehatų giminei žūti.
19 Tai darykite, kad jie liktų gyvi
ir nemirtų, kai ateina prie šventų
daiktų. Aaronas ir jo sūnūs paskirs
kiekvienam darbą, kas ką turi nešti.
20 Jiems negalima žiūrėti, kas yra
Švenčiausiojoje, kol ji neapdengta,
kad nenumirtų."
21 Viešpats kalbėjo Mozei:
22 „Suskaičiuok taip pat Geršono
sūnus pagal jų kilmę ir šeimas
23 nuo trisdešimties iki penkiasde-
šimties metų amžiaus, visus, kurie
tarnauja Sandoros palapinėje.
24 Geršonų pareigos yra:
25 nešti palapinės uždangalus, užuo-
laidą, pakabintą Susitikimo palapi-
nės įėjime,
26 kiemo, kuris yra aplinkui aukurą
ir Palapinę, užkabas, virves ir prie
jų naudojamus įrankius; tai yra jų
tarnavimas.
27 Geršonai neš, ką lieps Aaronas ir
jo sūnūs. Darbai jiems bus nurodyti
ir paskirstyti.
28 Tokia bus Geršono sūnų tarnystė
Susitikimo palapinėje; jie bus kuni-
go Aarono sūnaus Itamaro žinioje.
29 Suskaičiuok taip pat Merario sū-
nus pagal jų kilmę ir šeimas
30 nuo trisdešimties iki penkiasde-
šimties metų amžiaus, visus, kurie
tarnauja Susitikimo palapinėje.
31 Jų darbas bus nešti Palapinės lentas,
jos užkaiščius, stulpus ir pakojus;
32 taip pat kiemo stulpus, statomus
aplinkui, jų pakojus, kuolelius, vir-
ves ir visus jų reikmenis. Kiekvienam
paskirsite, ką jis turi nešti.
33 Tai yra Merario sūnų giminės
pareiga ir tarnystė Susitikimo palapi-
nėje; jie bus kunigo Aarono sūnaus
Itamaro žinioje."
34 Mozė, Aaronas ir vyresnieji su-
skaičiavo kehatus pagal jų kilmę

9 Iš 25,31. 37.38
11 Iš 30,1-5
12 Iš 25,9; 1 Km 9,29
15 Sk 3,31; Sk 7,9; Sk 10,21; Įst 31,9; Joz 4,10; 2 Sam 6,6. 7.13; 1 Km 13,9. 10; 1 Km 15,2.15
16 Iš 25,6; Iš 30,23-25. 34; Kun 24,2
19 Sk 4,4
20 Iš 19,21; 1 Sam 6,19
22 Sk 3,22
23 Sk 4,3; 1 Km 23,3. 24.27
24 Sk 7,7
25 Iš 26,14; Iš 36,8; Sk 3,25.26
28 Sk 4,33
29 Sk 3,33-37
30 Sk 4,3; Sk 8,24-26
31 Iš 26,15; Sk 3,36.37; Sk 7,8
32 Iš 25,9; Iš 38,21
34 Sk 4,2

35 nuo trisdešimties iki penkiasde-
šimties metų amžiaus, kurie gali
tarnauti Susitikimo palapinėje.
36 Jų buvo du tūkstančiai septyni
šimtai penkiasdešimt.
37 Juos suskaičiavo Mozė ir Aaronas,
kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.
38 Buvo suskaityti taip pat ir Geršo-
no sūnūs pagal jų kilmę ir šeimas
39 nuo trisdešimties iki penkiasde-
šimties metų amžiaus, kurie gali
tarnauti Susitikimo palapinėje.
40 Jų buvo du tūkstančiai šeši šimtai
trisdešimt.
41 Geršono sūnus suskaitė Mozė ir
Aaronas, kaip Viešpats buvo įsakęs.
42 Buvo suskaičiuoti taip pat ir Me-
rario sūnūs pagal jų kilmę ir šeimas
43 nuo trisdešimties iki penkiasde-
šimties metų amžiaus, kurie gali
tarnauti Susitikimo palapinėje.
44 Jų buvo trys tūkstančiai du šimtai.
45 Merario sūnus suskaičiavo Mozė
ir Aaronas, kaip Viešpats buvo įsa-
kęs Mozei.
46 Visų levitų, kuriuos Mozė, Aaro-
nas ir Izraelio vyresnieji suskaičia-
vo pagal jų kilmę ir šeimas
47 nuo trisdešimties iki penkiasde-
šimties metų amžiaus, galinčių tar-
nauti ir nešti Susitikimo palapinę,
48 buvo aštuoni tūkstančiai penki
šimtai aštuoniasdešimt asmenų.
49 Juos suskaičiavo Mozė, kaip Vieš-
pats buvo įsakęs, kiekvieną pagal jo
tarnystę ir naštą.

5 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Įsakyk izraelitams pašalinti iš sto-
vyklos visus raupsuotus, visus, turin-
čius plūdimą ir susitepusius mirusiu.
3 Pašalinkite tokius vyrus ir tokias
moteris, kad jie nesuteptų stovyklos,
kurios viduryje Aš gyvenu."
4 Izraelitai taip ir padarė, ir juos
apgyvendino už stovyklos ribų, kaip
Viešpats buvo įsakęs Mozei.
5 Viešpats kalbėjo Mozei:
6 „Sakyk izraelitams: „Jei vyras ar
moteris padarytų kurią nors nuodė-
mę, peržengtų Viešpaties įsakymą
ir taip nusikalstų,
7 tai jis prisipažins kaltas ir atlygins
tam, kuriam nusikalto, atiduos tą
patį daiktą ir, be to, pridės penktą
dalį jo vertės.
8 O jei nebūtų to, kuriam nusikalto,
atiduos viską Viešpačiui, ir tai pri-
klausys kunigui, neskaitant avino,
kuris turi būti aukojamas, kad jis
būtų sutaikintas.
9 Visos aukos, kurias aukoja izrae-
litai, priklauso kunigui.
10 Ką pavieniai asmenys aukoja šven-
tykloje ir atiduoda kunigui, yra jo
nuosavybė."
11 Viešpats kalbėjo Mozei:
12 „Sakyk izraelitams: „Jei kieno
žmona nusidėtų, būdama neištikima
savo vyrui,
13 ir kitas vyras gulėtų su ja ir ją
suterštų, tačiau tai įvyktų slaptai
ir būtų paslėpta nuo jos vyro akių,
ir nebūtų liudytojų, nes ji nebūtų
sugauta,
14 ir jei pavydo dvasia apimtų vyrą,
nepaisant, ar žmona iš tiesų susite-
pusi, ar tai tik neteisingas įtarimas,
15 jis ją turi atvesti pas kunigą ir
aukoti už ją dešimtą efos dalį mie-
žinių miltų; nepils ant jų aliejaus
ir nedės smilkalų, nes tai pavydo
auka, primenanti nedorybę.

35 Sk 4,47
41 Sk 4,22
45 Sk 4,29
46 Sk 3,39; Sk 26,57-62; 1 Km 23,3-23
47 Sk 4,3.23.30
49 Sk 4,1.15.21.24.31

5 SKYRIUS
2 Kun 13,3.8.46; Kun 15,2; Kun 21,1; Sk 9,6.10; Sk 12,10.14.15; Sk 19,11.13; Sk 31,19
3 Kun 26,11.12; Sk 35,34; 2 Kor 6,16
6 Kun 5,14-19; Kun 6,1-7
7 Kun 5,5; Kun 6,4.5; Kun 26,40.41; Joz 7,19; Ps 32,5; 1 Jn 1,9
8 Kun 5,15; Kun 6,6.7; Kun 7,7
9 Iš 29,28; Kun 6,17.18.26; Kun 7,6-14.32-34; Kun 10,14.15
10 Kun 10,13
13 Kun 18,20; Kun 20,10; Jn 8,4
14 Pat 6,34; Gg 8,6
15 Kun 5,11; 1 Kar 17,18; Hbr 10,3

16 Kunigas ją atves ir pastatys Vieš-
paties akivaizdoje.
17 Jis, paėmęs švento vandens moli-
niame inde, įmes į jį truputį dulkių
nuo palapinės aslos.
18 Kai moteris atsistos Viešpaties
akivaizdoje, jis atidengs jos galvą
ir paduos jai į ranką pavydo auką;
pats laikys kartaus vandens, kuris
neša prakeikimą,
19 ir prisaikdins ją, sakydamas: „Jei
neturėjai santykių su svetimu vyru,
tau nekenks šitas kartus vanduo.
20 Bet jei buvai neištikima savo
vyrui ir susitepei gulėdama su kitu,
21 Viešpats padarys tave prakeikimu
tavo tautoje, ir tavo šlaunys ims pūti,
o tavo pilvas išsipūs.
22 Šitas vanduo, nešantis prakeiki-
mą, teįeina į tavo vidų, kad tavo pil-
vas išsipūstų ir šlaunys imtų pūti.“
Moteris atsakys: „Amen, amen.“
23 Kunigas surašys tuos prakeikimus
ir juos nuplaus karčiuoju vandeniu.
24 Jis duos moteriai gerti kartaus
vandens, nešančio prakeikimą, kad
tas vanduo patektų į moters vidų.
25 Tada kunigas paims iš jos rankų
pavydo auką, ją siūbuos Viešpaties
akivaizdoje ir aukos ant aukuro.
26 Jis ims saują aukojamųjų miltų ir
sudegins ant aukuro. Po to vėl duos
moteriai gerti kartaus vandens.
27 Kai ji išgers, jei ji yra nusikaltusi
svetimavimu, prakeikimo vanduo,
įėjęs į ją, išpūs jos pilvą, ir jos šlaunys
ims pūti, ir moteris bus prakeikimas
savo tautoje.
28 O jei ji bus nekalta, jai nepakenks,
ir ji galės pastoti.
29 Toks yra pavydo įstatymas.
30 Jei vyras, apimtas pavydo dvasios,

18 Hbr 13,4
21 Joz 6,26; 1 Sam 14,24
22 Įst 27,15-26; Ps 109,18
25 Kun 2,2.9; Kun 8,27
26 Kun 2,2.9
27 Sk 5,21; Įst 28,37; Jer 24,9; Jer 29,18.22; Jer 42,18
29 Sk 5,19
31 Kun 20,17.19.20

6 SKYRIUS
2 Kun 27,2; Ts 13,5; Rd 4,7; Am 2,11.12; Apd 21,23
3 Kun 10,9; Am 2,12; Lk 1,15
5 Ts 13,5; Ts 16,17; 1 Sam 1,11
6 Kun 21,1-3.11; Sk 19,11-22
7 Kun 21,1.2.11; Sk 9,6
8 2 Kor 6,17.18
9 Kun 14,8.9; Apd 18,18; Apd 21,24
10 Kun 5,7; Kun 14,22; Kun 15,14.29

atvestų žmoną Viešpaties akivaiz-
don ir kunigas padarytų visa, kas
čia parašyta,
31 vyras bus nekaltas, o moteris
susilauks bausmės, jeigu bus nusi-
kaltusi.“

6 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk izraelitams: „Jei vyras ar
moteris padarys nazarėno įžadą,
kad pasišvęstų Viešpačiui,
3 jis susilaikys nuo vyno ir stipraus
gėrimo. Negers vynuogių sulčių nei
jokio kito gėrimo, kas iš vynuogių
išspaudžiama, nevalgys nei šviežių,
nei džiovintų vynuogių.
4 Visą laiką, kol yra įžadu pasišven-
tęs Viešpačiui, nevalgys nieko, kas
iš vynuogių, net sėklų ar odelės.
5 Padaręs įžadą neskus galvos, kol
pasibaigs įžado laikas. Visą savo
pasišventimo laiką augins galvos
plaukus.
6 Per visą savo įžado laiką nepalies
mirusio,
7 net savo tėvu, motina, broliu ar
seserimi nesusiteps, jei jie numir-
tų, nes įžado metu bus pasižadėjęs
Dievui.
8 Visą savo įžado laiką jis yra šven-
tas Viešpačiui.
9 Jei kas staiga mirtų šalia jo ir jis
susiteptų, tada jis turės nusiskusti
galvą septintą, apsivalymo, dieną.
10 Aštuntą dieną atneš du balan-
džius ar du jaunus karvelius ir prie
Susitikimo palapinės paduos juos
kunigui.
11 Kunigas vieną jų aukos už nuodė-
mę, o antrą – kaip deginamąją auką,
kad sutaikintų jį, nes jis susitepė

mirusiu. Tą dieną jis pakartos įžadą
12 ir atves metinį avinėlį aukai už
kaltę. Ankstesnės dienos nebus
įskaitytos, nes jo pasišventimas buvo
suteptas.
13 Toks yra nazarėno įstatymas.
Pasibaigus įžado laikui, jį atves prie
Susitikimo palapinės durų,
14 kur jis aukos auką Viešpačiui:
metinį sveiką avinėlį deginamajai
aukai, metinę sveiką avelę aukai už
nuodėmę ir sveiką aviną padėkos
aukai,
15 taip pat apšlakstytą aliejumi
neraugintos duonos pintinę, nerau-
gintų bandelių, apteptų aliejumi, ir
geriamąją auką.
16 Kunigas aukos Viešpačiui auką už
nuodėmę ir deginamąją auką.
17 Aviną aukos kaip padėkos auką
Viešpačiui, kartu su neraugintos
duonos pintine ir geriamąja auka.
18 Tada prie Susitikimo palapinės
durų nuskus nazarėnui plaukus;
ir kunigas jo plaukus sudegins su
padėkos auka.
19 Kunigas, paėmęs išvirtą avino
petį, vieną neraugintą bandelę iš
pintinės bei neraugintą paplotį, įdės
į nazarėno rankas po to, kai jo galva
bus nuskusta.
20 Paskui, paėmęs iš nazarėno rankų,
jis siūbuos viską Viešpaties aki-
vaizdoje. Visi pašvęstieji daiktai
priklausys kunigui. Po to nazarėnas
galės gerti vyną.
21 Toks yra nazarėno, kuris davė
įžadą, įstatymas ir auka Viešpačiui,
neskaičiuojant to, ką jis aukos pagal
savo įžadą, kad išpildytų pasišven-
timo įstatymą."
22 Viešpats kalbėjo Mozei:

12 Kun 5,6
13 Apd 21,26
14 Kun 3,6; Kun 4,2.27.32
15 Iš 29,2; Kun 2,4; Sk 15,5.7.10
18 Sk 6,9; Apd 21,23.24
19 Iš 29,23.24; Kun 7,30; 1 Sam 2,15
20 Iš 29,27.28
24 Įst 28,3-6; Ps 121,7
25 Pr 43,29; Iš 33,19; Ps 31,16; Ps 67,1; Ps 80,3.7.19; Ps 119,135; Dan 9,17; Mal 1,9
26 Kun 26,6; Ps 4,6; Ps 89,15; Iz 26,3.12; Jn 14,27; Fil 4,7
27 Iš 20,24; Sk 23,20; Įst 28,10; 2 Sam 7,23; 2 Krn 7,14; Ps 5,12; Ps 67,7; Ps 115,12.13; Iz 43,7; Dan 9,18.19; Ef 1,3

7 SKYRIUS
1 Iš 40,17-33; Kun 8,10.11
2 Sk 1,4
7 Sk 4,24-28
8 Sk 4,29-33
9 Sk 4,6-15
10 Sk 7,1; Įst 20,5; 1 Kar 8,63; 2 Krn 7,5.9; Ezr 6,16; Neh 12,27

23 „Pasakyk Aaronui ir jo sūnums
laiminti izraelitus tokiais žodžiais:
24 „Viešpats telaimina ir tesaugoja tave.
25 Viešpats teparodo tau savo veidą
ir tebūna tau maloningas.
26 Viešpats teatgręžia savo veidą į
tave ir tesuteikia tau ramybę."
27 Jie šauksis mano vardo užtardami
izraelitus, ir Aš juos laiminsiu."

7 Tą dieną, kai pabaigė statyti
Palapinę, Mozė patepė ir pašventino
ją ir visus jos reikmenis, taip pat
aukurą ir visus jo daiktus,
2 Izraelio giminių kunigaikščiai
aukojo
3 Viešpačiui šešis dengtus vežimus
ir dvylika jaučių. (Po vežimą nuo
dviejų kunigaikščių ir nuo kiekvie-
no po jautį.) Visa tai jie atgabeno
prie Palapinės.
4 Viešpats sakė Mozei:
5 „Imk tas aukas Palapinės reikalams
ir skirstyk levitams pagal jų pareigas."
6 Mozė paskirstė vežimus ir jaučius
levitams.
7 Du vežimus ir keturis jaučius jis
davė Geršono sūnums.
8 Keturis vežimus ir aštuonis jaučius
davė Merario sūnums. Jų vyresnysis
buvo kunigo Aarono sūnus Itama-
ras.
9 Kehato sūnums nedavė vežimų
nei jaučių, nes jiems patikėta Šven-
čiausioji turi būti nešama ant pečių.
10 Aukuro patepimo dieną giminių
kunigaikščiai aukojo aukas aukuro
pašventinimui, ir dar jie aukojo savo
aukas prie aukuro.
11 Viešpats tarė Mozei: „Kunigaikš-
čiai kiekvienas savo dieną teaukoja

aukuro pašventinimui skirtas aukas.“
12 Pirmą dieną aukojo Aminadabo
sūnus Nachšonas iš Judo giminės.
13 Tai buvo sidabrinis dubuo, sveriąs
šimtą trisdešimt šekelių, ir sidabrinė
taurė, sverianti septyniasdešimt še-
kelių pagal šventyklos šekelį, – abu
indai buvo pilni smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
14 be to, auksinis indelis, sveriąs de-
šimt šekelių, pilnas smilkalų;
15 jautis, avinas ir metinis avinėlis
deginamajai aukai;
16 ožys aukai už nuodėmę;
17 du jaučiai, penki avinai, penki
ožiai ir penki metiniai avinėliai pa-
dėkos aukai. Tai buvo Aminadabo
sūnaus Nachšono auka.
18 Antrą dieną aukojo Cuaro sūnus
Netanelis, Isacharo giminės kuni-
gaikštis:
19 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
20 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
21 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
22 ožį aukai už nuodėmę;
23 padėkos aukai du jaučius, pen-
kis avinus, penkis ožius ir penkis
metinius avinėlius. Tai buvo Cuaro
sūnaus Netanelio auka.
24 Trečią dieną aukojo Zabulono
sūnų kunigaikštis, Helono sūnus
Eliabas:
25 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi

12 Sk 2,3
13 Iš 30,13; Kun 2,1
14 Iš 30,34
15 Iš 12,5; Kun 1,2
17 Kun 3,1
30 Sk 1,5; Sk 2,10
36 Sk 1,6; Sk 2,12; Sk 7,41

apšlakstytų miltų duonos aukai;
26 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
27 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
28 ožį aukai už nuodėmę;
29 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius, penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Helono
sūnaus Eliabo auka.
30 Ketvirtą dieną aukojo Rubeno
sūnų kunigaikštis, Šedeūro sūnus
Elicūras:
31 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šekelių, –
abu pilnus smulkių, aliejumi apšlaks-
tytų miltų duonos aukai;
32 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
33 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
34 ožį aukai už nuodėmę;
35 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Šedeūro
sūnaus Elicūro auka.
36 Penktą dieną aukojo Simeono
sūnų kunigaikštis, Cūrišadajo sūnus
Šelumielis:
37 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
38 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
39 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
40 ožį aukai už nuodėmę;
41 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis meti-

nius avinėlius. Tai buvo Cūrišadajo
sūnaus Šelumielio auka.
42 Šeštą dieną aukojo Gado sūnų ku-
nigaikštis, Deuelio sūnus Eljasafas:
43 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
44 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
45 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
46 ožį aukai už nuodėmę;
47 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Deuelio
sūnaus Eljasafo auka.
48 Septintą dieną aukojo Efraimo
sūnų kunigaikštis, Amihudo sūnus
Elišama:
49 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šekelių, –
abu pilnus smulkių, aliejumi apšlaks-
tytų miltų duonos aukai;
50 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
51 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
52 ožį aukai už nuodėmę;
53 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Amihudo
sūnaus Elišamos auka.
54 Aštuntą dieną aukojo Manaso
sūnų kunigaikštis, Pedacūro sūnus
Gamelielis:
55 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi

42 Sk 1,14; Sk 2,14; Sk 10,20
45 Ps 40,6
48 Sk 1,10; Sk 2,18; 1 Krn 7,26
54 Sk 1,10; Sk 2,20
60 Sk 1,11; Sk 2,22
66 Sk 1,12; Sk 2,25

apšlakstytų miltų duonos aukai;
56 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
57 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
58 ožį aukai už nuodėmę;
59 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Pedacūro
sūnaus Gamelielio auka.
60 Devintą dieną aukojo Benjamino
sūnų kunigaikštis, Gideonio sūnus
Abidanas:
61 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
62 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
63 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
64 ožį aukai už nuodėmę;
65 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Gideonio
sūnaus Abidano auka.
66 Dešimtą dieną aukojo Dano sūnų
kunigaikštis, Amišadajo sūnus Ahie-
zeras:
67 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
68 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
69 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
70 ožį aukai už nuodėmę;
71 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis meti-

nius avinėlius. Tai buvo Amišadajo
sūnaus Ahiezero auka.
72 Vienuoliktą dieną aukojo Ašero
sūnų kunigaikštis, Ochrano sūnus
Pagielis:
73 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
74 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
75 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
76 ožį aukai už nuodėmę;
77 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Ochrano
sūnaus Pagielio auka.
78 Dvyliktą dieną aukojo Naftalio sūnų
kunigaikštis, Enano sūnus Ahyra:
79 sidabrinį dubenį, sveriantį šimtą
trisdešimt šekelių, sidabrinę taurę,
sveriančią septyniasdešimt šeke-
lių, – abu pilnus smulkių, aliejumi
apšlakstytų miltų duonos aukai;
80 auksinį indelį, sveriantį dešimt
šekelių, pilną smilkalų;
81 jautį, aviną ir metinį avinėlį degi-
namajai aukai;
82 ožį aukai už nuodėmę;
83 padėkos aukai du jaučius, penkis
avinus, penkis ožius ir penkis me-
tinius avinėlius. Tai buvo Enano
sūnaus Ahyros auka.
84 Tai buvo Izraelio kunigaikščių
aukos aukuro pašventinimo proga:
dvylika sidabrinių dubenių, dvylika
sidabrinių taurių, dvylika auksinių
indelių.
85 Kadangi kiekvienas dubuo svėrė
šimtą trisdešimt šekelių sidabro ir

72 Sk 1,13; Sk 2,27
78 Sk 1,15; Sk 2,29
84 Sk 7,10
88 Sk 7,1.10
89 Iš 25,21.22; Iš 33,9.11; Sk 12,8; Ps 80,1; Ps 99,1

8 SKYRIUS
2 Iš 25,37; Iš 40,25
4 Iš 25,18.31.40; Apd 7,44
7 Kun 14,8.9; Sk 19,9.13.17.20; Ps 51,2.7; Hbr 9,13.14

kiekviena taurė septyniasdešimt
šekelių, tai visi sidabriniai indai
svėrė du tūkstančius keturis šimtus
šekelių pagal šventyklos šekelį.
86 Dvylika auksinių indelių, kurie
buvo pilni smilkalų, kiekvienas
svėrė po dešimt šekelių; viso aukso
buvo šimtas dvidešimt šekelių.
87 Jaučių deginamajai aukai buvo
dvylika, avinų dvylika, metinių
avinėlių dvylika kartu su duonos
auka; aukai už nuodėmę buvo dvy-
lika ožių.
88 Padėkos aukai buvo dvidešimt
keturi jaučiai, šešiasdešimt avinų,
šešiasdešimt ožių ir šešiasdešimt
metinių avinėlių. Tos aukos buvo
duotos aukuro pašventinimui po to,
kai jis buvo pateptas.
89 Kai Mozė įėjo į Susitikimo pala-
pinę kalbėtis su Dievu, jis girdėjo
balsą nuo dangčio, kuris buvo ant
Sandoros skrynios tarp dviejų che-
rubų. Iš ten Dievas kalbėjo su juo.

8 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk Aaronui, kad jis sustatytų
lempas taip, kad visos degtų žvaki-
dės priekyje.“
3 Aaronas sustatė lempas, kad jos
degtų žvakidės priekyje, kaip Vieš-
pats įsakė Mozei.
4 Visa žvakidė buvo nukalta iš aukso
pagal Viešpaties Mozei parodytą
pavyzdį.
5 Viešpats kalbėjo Mozei, sakyda-
mas:
6 „Imk levitus iš Izraelio vaikų ir
apvalyk juos,
7 apšlakstydamas apvalomuoju van-
deniu, liepk nusiskusti plaukus nuo

viso kūno ir išsiplauti drabužius, tai
jie bus apvalyti.
[8] Jie ims veršį ir duonos aukai – alie-
jumi apšlakstytų smulkių miltų, ir
kitą veršį – aukai už nuodėmę.
[9] Sušauk izraelitus ir pastatyk levi-
tus prie Susitikimo palapinės.
[10] Tu pastatysi levitus prieš Viešpatį,
ir izraelitai uždės ant jų rankas.
[11] Aaronas paaukos levitus Viešpa-
čiui, kaip Izraelio vaikų auką, kad
jie tarnautų Jam.
[12] Levitai uždės rankas ant veršių
galvų, kurių vieną paaukosi kaip auką
už nuodėmę, o kitą – kaip deginamąją
auką; taip levitai bus sutaikinti.
[13] Pastatyk levitus prieš Aaroną ir jo
sūnus ir paaukok juos Viešpačiui;
[14] išskirk levitus iš izraelitų, kad jie
būtų mano.
[15] Po to jie tarnaus man Susitikimo
palapinėje. Taip jie bus apvalyti ir
pašvęsti man,
[16] nes jie visi yra man atiduoti vietoj
izraelitų pirmagimių,
[17] kadangi visi izraelitų pirmagimiai
yra mano – žmonės ir gyvuliai. Aš
juos pašvenčiau sau nuo tos dienos,
kai išžudžiau egiptiečių pirmagimius.
[18] Aš paėmiau levitus vietoj izraelitų
pirmagimių
[19] ir pavedžiau juos Aarono ir jo
sūnų priežiūrai, kad tarnautų man
Susitikimo palapinėje ir sutaikintų
izraelitus. Taip izraelitai bus apsau-
goti nuo sunaikinimo, kuris ištiktų
juos, jei kas iš jų išdrįstų artintis prie
šventyklos.“
[20] Mozė, Aaronas ir izraelitai pasi-
elgė su levitais taip, kaip Viešpats
įsakė Mozei:
[21] juos apvalė, jie išsiplovė savo
drabužius, o Aaronas paaukojo juos
kaip auką Viešpačiui ir sutaikino.
[22] Po to levitai ėjo į Susitikimo pala-
pinę ir atliko jiems skirtą tarnystę,
prižiūrint Aaronui ir jo sūnums.
[23] Viešpats kalbėjo Mozei:
[24] „Toks yra įstatymas levitams:
dvidešimt penkerių metų ir vyresni
tarnaus Susitikimo palapinėje,
[25] o, sulaukę penkiasdešimties metų
amžiaus, jie nebetarnaus.
[26] Jie padės savo broliams saugoti
Susitikimo palapinę, bet nedirbs
jokio darbo. Tai įsakymas levitams,
liečiąs jų tarnystę.“

9

Izraelitams išėjus iš Egipto,
antraisiais metais, pirmą mėnesį
Viešpats kalbėjo Mozei Sinajaus
dykumoje:
[2] „Tegul izraelitai švenčia Paschą jai
skirtu metu,
[3] šio mėnesio keturioliktos dienos
vakare, laikydamiesi visų apeigų ir
nurodymų.“
[4] Mozė pasakė izraelitams, kad jie
turi švęsti Paschą.
[5] Jie ją šventė pirmo mėnesio ketu-
rioliktos dienos vakare prie Sinajaus
kalno. Izraelitai darė visa, kaip Vieš-
pats buvo įsakęs Mozei.
[6] Kai kurie buvo susitepę žmogaus
lavonu ir tą dieną negalėjo švęsti
Paschos. Jie atėjo pas Mozę bei
Aaroną ir jiems tarė:
[7] „Mes susitepę mirusiu. Ar dėl to
mes neturime teisės aukoti Viešpa-
čiui kartu su visais izraelitais?“
[8] Mozė jiems atsakė: „Palaukite, aš
sužinosiu, ką Viešpats jums įsakys.“
[9] Ir Viešpats kalbėjo Mozei:

8 Kun 2,1; Sk 15,8-10
9 Iš 29,4; Iš 40,12; Kun 8,3
10 Kun 1,4
11 Sk 18,6
12 Iš 29,10
14 Sk 3,12. 45; Sk 16,9
15 Sk 8,11.13
16 Iš 13,2; Sk 3,9.12.45
17 Iš 12,2.12. 13.15; Sk 3,13; Lk 2,23
19 Sk 1,53; Sk 3,9; Sk 16,46; Sk 18,5; 2 Krn 26,16
21 Sk 8,7
22 Sk 8,15
24 Sk 4,3; 1 Krn 23,3. 24.27
26 Sk 1,53

9 SKYRIUS
2 Iš 12,1-16; Kun 23,5; Sk 28,16; Įst 16,1.2; 2 Krn 30,1-15; Lk 22,7; 1 Kor 5,7.8
5 Joz 5,10
6 Iš 18,15. 19.26; Sk 5,2; Sk 19,11-22; Sk 27,2; Jn 18,28
8 Iš 18,22; Sk 27,5

10 „Jei kas iš izraelitų susiteptų mirusiu
ar būtų kelionėje, tešvenčia Paschą
11 antro mėnesio keturioliktos die-
nos vakare, valgydamas neraugintą
duoną su karčiomis žolėmis;
12 nieko nepaliks iki ryto ir nė vieno
avinėlio kaulo nesulaužys; laikysis
visų Paschos nuostatų.
13 O jei kas nesuteptas ir nekeliauda-
mas nešvęstų Paschos, tas bus išnai-
kintas iš savo tautos, nes neaukojo
Viešpačiui skirtu laiku; jis atsakys
už savo nuodėmę.
14 Jei tarp jūsų būtų svetimšalis ar
ateivis, kuris norėtų švęsti Paschą,
tešvenčia ją Viešpačiui, laikyda-
masis tų pačių apeigų ir nurodymų.
Jums ir ateiviui yra tas pats įstaty-
mas.“
15 Tą dieną, kai buvo pastatyta Liu-
dijimo palapinė, ją apdengė debesis,
o naktį virš Palapinės buvo tarsi
ugnies liepsna.
16 Taip buvo visą laiką: dieną ją den-
gė debesis, o naktį – tarsi liepsna.
17 Kai Palapinę dengiąs debesis pa-
kildavo, izraelitai iškeliaudavo; toje
vietoje, kur debesis nusileisdavo,
izraelitai statydavo stovyklą.
18 Pagal Viešpaties įsakymą jie ke-
liaudavo ir Jam įsakius ištiesdavo
palapines. Kol debesis dengė Pa-
lapinę, jie pasilikdavo toje pačioje
vietoje.
19 Jei debesis virš Palapinės pasi-
likdavo ilgą laiką, izraelitai neke-
liaudavo.
20 Kartais debesis virš Palapinės lik-
davo tik kelias dienas. Pagal Viešpa-
ties įsakymą jie ištiesdavo palapines
ir pagal Jo įsakymą iškeliaudavo.
21 Jei debesis stovėdavo virš Pa-

11 Iš 12,8; 2 Krn 30,2.15
12 Iš 12,10. 43.46; Jn 19,36
13 Pr 17,14; Iš 12,15.47; Sk 9,7
14 Iš 12,49; Kun 24,22; Sk 15,15. 16.29
15 Iš 13,21. 22; Iš 40,33. 34.38; Neh 9,12.19; Ps 78,14; Iz 4,5
17 Iš 40, 36-38; Sk 10,11.12. 33.34; Ps 80,1
18 1 Kor 10,1
19 Sk 1,53; Sk 3,8
22 Iš 40,36.37
23 Sk 9,19

10 SKYRIUS

3 Jer 4,5; Jl 2,15
4 Iš 18,21; Sk 1,16; Sk 7,2
5 Sk 2,3; Jl 2,1
6 Sk 2,10
7 Sk 10,3; Jl 2,1
8 Sk 31,6; Joz 6,4; 1 Krn 15,24; 2 Krn 13,12
9 Pr 8,1; Sk 31,6; Joz 6,5; Ts 2,18; Ts 4,3; Ts 6,9; Ts 10,8.12; 2 Krn 13,14; Ps 106,4

lapinės tik vieną naktį ir, dienai
brėkštant, pakildavo, jie keliaudavo
toliau; jei debesis pakildavo, jie iš-
keliaudavo ar dieną, ar naktį.
22 O jei dvi dienas ar visą mėnesį,
ar metus debesis pasilikdavo ant
Palapinės, izraelitai pasilikdavo
toje pačioje vietoje; kai tik de-
besis pakildavo, jie keldavosi iš
stovyklos.
23 Pagal Viešpaties įsakymą jie
ištiesdavo palapines ir pagal Jo įsa-
kymą iškeliaudavo. Jie laikėsi Vieš-
paties įsakymo, duoto per Mozę.

10

Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Padaryk du sidabrinius trimitus,
kad galėtum sušaukti žmones ir
jiems pranešti, kai reikės keltis iš
stovyklos.
3 Sutrimitavus abiem trimitais, visa
tauta susirinks pas tave prie Susiti-
kimo palapinės.
4 Jei sutrimituos vienu trimitu, pas
tave susirinks izraelitų kunigaikš-
čiai.
5 Kai trimituos pavojų, pirmieji
pakils tie, kurie stovyklauja rytų
pusėje.
6 Trimituojant pavojų antrą sykį,
pajudės pietuose esančios stovyklos.
Pavojaus ženklą trimituosite skelb-
dami kelionės pradžią.
7 Sušaukdami tautos susirinkimą,
trimituosite, bet ne pavojaus signalą.
8 Trimituos Aarono sūnūs, kunigai;
tai bus amžinas įstatymas jūsų
kartoms.
9 Jei eisite į karą savo žemėje prieš
tuos, kurie jus spaudžia, trimituo-
kite pavojų. Viešpats, jūsų Dievas,

prisimins jus ir išgelbės iš jūsų priešų.

10 Jūsų džiaugsmo dieną, šventės dieną ir pirmą mėnesio dieną trimituokite prie deginamųjų ir padėkos aukų kaip atminimą Dievui. Aš, Viešpats, jūsų Dievas.“

11 Antraisiais metais, antro mėnesio dvidešimtą dieną debesis pakilo nuo Liudijimo palapinės,

12 ir izraelitai iškeliavo būriais iš Sinajaus dykumos. Debesis nusileido Parano dykumoje.

13 Tai buvo pirmoji jų kelionė, kaip Viešpats buvo įsakęs Mozei.

14 Pirmieji ėjo Judo giminės žmonės tvarkingais būriais. Jų vadas buvo Aminadabo sūnus Nachšonas.

15 Isacharo giminės pulkų vadas buvo Cuaro sūnus Netanelis.

16 Zabulono giminės pulkų vadas buvo Helono sūnus Eliabas.

17 Po to buvo išardyta Palapinė, kuria nešini ėjo Geršono ir Merario sūnūs.

18 Paskui juos keliavo Rubeno pulkai. Jų vadas buvo Šedeūro sūnus Elicūras.

19 Simeono giminės pulkų vadas buvo Cūrišadajo sūnus Šelumielis.

20 Gado giminės pulkų vadas buvo Reuelio sūnus Eljasafas.

21 Po to ėjo Kehato sūnūs, kurie nešė Švenčiausiąją. Kai jie nuėjo, Palapinė buvo jau pastatyta.

22 Toliau ėjo Efraimo giminės pulkai, kuriems vadovavo Amihudo sūnus Elišama.

23 Manaso giminės pulkų vadas buvo Pedacūro sūnus Gamelielis.

24 Benjamino giminės pulkų vadas buvo Gideonio sūnus Abidanas.

25 Paskutiniai iš stovyklos iškeliavo Dano pulkai. Jiems vadovavo Amišadajo sūnus Ahiezeras.

26 Ašero giminės pulkų vadas buvo Ochrano sūnus Pagielis.

27 Naftalio giminės pulkų vadas buvo Enano sūnus Ahyra.

28 Tokia tvarka ėjo Izraelio vaikų pulkai, kai keldavosi iš vienos vietos į kitą.

29 Mozė sakė savo žmonos broliui Hobabui, midjaniečio Reuelio sūnui: „Mes eisime į vietą, kurią Viešpats mums pažadėjo. Keliauk su mumis, mes tau gera darysime, nes Viešpats pažadėjo Izraeliui gerovę.“

30 Tas jam atsakė: „Aš nekeliausiu su jumis, bet grįšiu į savo šalį, kurioje gimiau.“

31 Mozė atsakė: „Nepalik mūsų, nes tu geriausiai žinai, kaip mes turime įsikurti dykumoje; tu būsi mums vietoje akių.

32 Jei pasiliksi su mumis, duosime tau, ką mums Viešpats duos.“

33 Jie keliavo nuo Sinajaus kalno tris dienas, ir Viešpaties Sandoros skrynia buvo nešama pirma jų į stovyklai paskirtą vietą.

34 Viešpaties debesis rodė jiems kelią, keliaujant dienos metu.

35 Sandoros skrynią pakeliant kelionei, Mozė tardavo: „Viešpatie! Teišsisklaido Tavo priešai ir bėga nuo Tavo veido tie, kurie Tavęs nekenčia.“

36 Kai sustodavo, jis tardavo: „Sugrįžk, Viešpatie, pas Izraelio tūkstančių tūkstančius!“

11 Izraelitai murmėjo prieš Viešpatį, ir Viešpačiui tai nepatiko. Tai išgirdęs, Viešpats užsirūstino, Jo ugnis užsidegė tarp jų ir ėmė naikinti stovyklos pakraštį.

10 Kun 23,24; Sk 10,9; Sk 29,1; 1 Krn 15,24; 2 Krn 5,12; Ps 81,3
11 Sk 9,17
12 Pr 21,21; Iš 19,1; Iš 40,36; Sk 1,1; Sk 9,5; Įst 1,1
13 Sk 10,5.6
14 Sk 1,7; Sk 2,3-9
17 Sk 1,51; Sk 4,21-32; Sk 7,7-9
18 Sk 2,10-16
21 Sk 4,4-20; Sk 7,9
22 Sk 2,18-24
25 Sk 2,25-31; Joz 6,9
28 Sk 2,34
29 Pr 12,7; Pr 32,12; Iš 2,18; Iš 3,1.8; Iš 6,4-8; Iš 18,12; Ts 1,16; Ts 4,11
31 Job 29,15
32 Iš 18,9; Kun 19,34; Ts 1,16
33 Iš 3,1; Įst 1,6; Įst 1,33; Joz 3,3-6; Ez 20,6
34 Iš 13,21; Neh 9,12.19
35 Ps 68,1.2; Ps 132,8; Iz 17,12-14

11 SKYRIUS

1 Kun 10,2; Sk 14,2; Sk 16,11; Sk 17,5; Įst 9,22; 2 Kar 1,12; Ps 78,21

2 Tauta šaukėsi Mozės ir, kai Mozė
pasimeldė Viešpačiui, ugnis užgeso.
3 Jie praminė tą vietą Tabera, nes
Viešpaties ugnis degė tarp jų.
4 Kartu keliavo daug svetimšalių,
kurie pasidavė geiduliams; su jais
drauge verkė ir izraelitai, sakydami:
„Kas duos mums mėsos?
5 Atsimename žuvis, kurias valgėme
Egipte ir jos mums nieko nekainavo;
taip pat prisimename agurkus, me-
lionus, porus, svogūnus ir česnakus.
6 Dabar mūsų sielos išseko, nes
mūsų akys nieko kito nemato – tik-
tai maną.“
7 Mana buvo geltona ir panaši į ka-
lendros sėklas.
8 Žmonės vaikščiojo aplinkui ir ją
rinkosi, malė girnomis ar susitrin-
davo grūstuvuose, virė puoduose ir
kepė iš jos papločius; jos skonis buvo
panašus į ragaišio su aliejumi skonį.
9 Naktį ant stovyklos krintant rasai,
krisdavo ir mana.
10 Mozė išgirdo, kaip žmonės ver-
kia savo šeimose prie palapinių
angų. Viešpaties rūstybė smarkiai
užsidegė, Mozė taip pat buvo nepa-
tenkintas.
11 Jis skundėsi Viešpačiui: „Kam
vargini savo tarną? Kodėl nerandu
malonės Tavo akyse? Ir kodėl už-
dėjai man visos šitos tautos naštą?
12 Argi šita tauta yra mano vaikai,
ar aš ją pagimdžiau, kad man sakai:
„Nunešk juos, paėmęs į glėbį, kaip
auklė nešioja kūdikį, į žemę, kurią
Tu pažadėjai jų tėvams?“
13 Iš kur aš imsiu mėsos, kad paso-
tinčiau tokią daugybę? Jie rauda ir
šaukia: „Duok mums mėsos!“
14 Aš negaliu vienas nešti visos šitos

2 Sk 12,11.13; Sk 21,7; Jok 5,16
4 Iš 12,38; Ps 78,18; 1 Kor 10,6
5 Iš 16,3
6 Sk 21,5
7 Iš 16,14.31
8 Iš 16,31
9 Iš 16,13.14
10 Ps 78,21
11 Iš 5,22; Įst 1,12
12 Pr 26,3; Iz 40,11; Iz 49,23; 1 Tes 2,7
13 Mt 15,33; Mk 8,4
14 Iš 18,18; Įst 1,12
16 Iš 18,25; Iš 24,1.9; Įst 16,18
17 1 Sam 10,6; 2 Kar 2,15; Jl 2,28
18 Iš 16,7
20 Sk 21,5; 1 Sam 10,19; Ps 78,29; Ps 106,15
21 Pr 12,2; Iš 12,37; Sk 1,46; Sk 2,32
22 2 Kar 7,2
23 Sk 23,19; Iz 50,2; Iz 59,1

tautos, nes man tai per sunku.
15 Jeigu taip su manimi elgiesi,
geriau nužudyk mane, jei atradau
malonę Tavo akyse, kad nebūčiau
varginamas tokių didelių bėdų.“
16 Viešpats atsakė Mozei: „Surink
septyniasdešimt Izraelio vyresnių-
jų, apie kuriuos žinai, kad jie yra
tautos vadovai, nuvesk juos prie
Susitikimo palapinės ir atsistok ten
kartu su jais.
17 Aš nužengsiu ir kalbėsiu su tavi-
mi, paimsiu dvasios, kuri yra ant
tavęs, ir suteiksiu jiems, kad jie
kartu su tavimi neštų tautos naštą
ir tau nereikėtų nešti vienam.
18 O tautai sakyk: „Pasišventinkite ir
rytoj valgysite mėsos, nes Viešpats
išgirdo jūsų verksmą, kai sakėte:
„Kas mums duos mėsos? Gera mums
buvo Egipte.“ Viešpats jums duos
mėsos, ir jūs valgysite.
19 Ne vieną dieną, ne dvi dienas, ne
penkias dienas, ne dešimt dienų ir
ne dvidešimt dienų,
20 bet visą mėnesį, kol nebegalėsite
į ją net pažiūrėti; jūs paniekinote
Viešpatį, kuris yra tarp jūsų, ir rau-
dojote Jo akivaizdoje, sakydami:
„Kodėl mes išėjome iš Egipto?“
21 Mozė tarė: „Šitos tautos yra šeši
šimtai tūkstančių pajėgių vyrų, ir Tu
sakai, kad duosi jiems visą mėnesį
valgyti mėsos?
22 Argi mes turėsime papjauti avis
ir jaučius, kad užtektų visiems? Ar
susirinks visos jūros žuvys, kad
juos pasotintų?“
23 Viešpats atsakė jam: „Argi Vieš-
paties ranka sutrumpėjo? Dabar
matysi, ar mano žodžiai išsipildys,
ar ne.“

24 Mozė nuėjo ir pasakė tautai Vieš-
paties žodžius. Jis surinko septy-
niasdešimt izraelitų vyresniųjų ir
juos sustatė prie Palapinės.
25 Viešpats nužengė debesyje ir
jam kalbėjo. Ir Jis paėmė dvasios,
kuri buvo ant Mozės, ir davė sep-
tyniasdešimčiai vyresniųjų. Kai
ant jų nusileido dvasia, jie pradėjo
pranašauti ir nepaliovė.
26 Stovykloje buvo pasilikę du vyrai,
vienas vardu Eldadas, o kitas – Me-
dadas. Ir jie gavo tos dvasios, nes
ir juodu buvo įtraukti į sąrašą, bet
nebuvo atėję prie Palapinės. Jie pra-
dėjo pranašauti stovykloje.
27 Vienas jaunuolis atbėgo ir pranešė
Mozei: „Eldadas ir Medadas prana-
šauja stovykloje!“
28 Nūno sūnus Jozuė, Mozės tar-
nas, tarė: „Mano valdove Moze,
uždrausk jiems!“
29 Bet jis atsakė: „Ar tu pavydi dėl
manęs? O, kad visa Viešpaties tauta
pranašautų ir kad Viešpats duotų
kiekvienam savo dvasios!“
30 Mozė ir Izraelio vyresnieji sugrį-
žo į stovyklą.
31 Pakilo Viešpaties siųstas vėjas ir
atnešė nuo jūros putpelių. Jų tiek
prikrito aplinkui stovyklą, kiek
galima apeiti per dvi dienas, jų buvo
dvi uolektys nuo žemės.
32 Žmonės rinko putpeles visą tą
dieną ir naktį, ir dar kitą dieną,
ir kiekvienas prisirinko nemažiau
kaip dešimt homerų; jas džiovino
aplink stovyklą.
33 Mėsa tebebuvo jiems tarp dantų,
ir jie dar nebuvo jos suvalgę, kai
Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
tautą, ir Jis ištiko juos dideliu maru.
34 Ta vieta buvo pavadinta Kibrot
Taavos kapinėmis, nes ten palai-
dojo žmones, kurie buvo pasidavę
geiduliams.
35 Išėję iš Kibrot Taavos kapinių, jie
nukeliavo į Hacerotą ir ten sustojo.

12 Mirjama ir Aaronas priekaiš-
tavo Mozei dėl jo vedybų, nes
jis buvo vedęs etiopę.
2 Jie sakė: „Argi Viešpats kalbėjo tik
per vieną Mozę? Argi Jis nekalbėjo
taip pat ir per mus?“ Viešpats tai
išgirdo.
3 Mozė gi buvo labai romus, romiau-
sias iš visų žmonių žemėje.
4 Viešpats staiga prabilo į Mozę,
Aaroną bei Mirjamą: „Jūs trys iš-
eikite prie Susitikimo palapinės.“
Jiems atėjus,
5 Viešpats nužengė debesies stulpe
ir, stovėdamas prie Palapinės įėji-
mo, pašaukė Aaroną ir Mirjamą.
Kai juodu priėjo,
6 Jis tarė jiems: „Klausykite! Jei kas
tarp jūsų yra Viešpaties pranašas,
Aš jam apsireiškiu regėjime arba
kalbu sapne.
7 Ne taip yra su mano tarnu Moze,
kuris yra ištikimas visuose mano
namuose.
8 Su juo Aš kalbuosi akis į akį, atvirai,
o ne neaiškiais žodžiais, ir jis mato
mano pavidalą. Kaip judu nebijote
kalbėti prieš mano tarną Mozę?“
9 Užsirūstinęs Viešpats pasitraukė.
10 Pasitraukė ir debesis nuo Palapinės.
Staiga Mirjamą išbėrė raupsai, ji pa-
balo kaip sniegas. Aaronas, pažvelgęs
į ją ir pamatęs ją apdengtą raupsais,
11 tarė Mozei: „Maldauju, mano val-
dove, tenepasilieka ant mudviejų ši

24 Sk 11,16
25 1 Sam 10, 5.6.10; 2 Kar 2,15; Jl 2,28; Apd 2,17.18; 1 Kor 14,1
26 Jer 36,5
28 Mk 9,38-40; Lk 9,49
29 1 Kor 14,5
31 Iš 16,13; Ps 78,26-28; Ps 105,40
32 Iš 16,36; Ez 45,11
33 Ps 78,29-31; Ps 106,15
35 Sk 33,17

12 SKYRIUS
1 Iš 2,21; Sk 11,1; Sk 20,1
2 Sk 16,3; Ez 35,12.13; Mch 6,4
4 Ps 76,9
5 Iš 19,9; Iš 34,5
6 Pr 31,10; Pr 46,2
7 Joz 1,1; 1 Tim 1,12; Hbr 3,2.5
8 Iš 33,19-23; Įst 34,10; 1 Kor 13,12; 2 Pt 2,10
10 Įst 24,9; 2 Kar 5,27; 2 Kar 15,5
11 2 Sam 19, 19; 2 Sam 24,10

nuodėmė, kurią padarėme per savo
kvailumą.
12 Tenebūna ji kaip kūdikis, negyvas
gimęs, kurio kūno dalis jau sugedusi.“
13 Mozė šaukėsi Viešpaties: „Mal-
dauju, o Dieve, išgydyk ją.“
14 Viešpats jam atsakė: „Jei jos tė-
vas būtų spjovęs jai į veidą, argi ji
nebūtų turėjusi rausti bent septynias
dienas? Tebūna atskirta septynias
dienas nuo stovyklos ir paskui bus
pašaukta atgal.“
15 Mirjama buvo septynias dienas
atskirta nuo stovyklos, ir tauta nepa-
judėjo iš vietos, kol Mirjama nebuvo
pašaukta atgal.
16 Po to izraelitai iškeliavo iš Hace-
roto ir apsistojo Parano dykumoje.

13 Ir Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Siųsk vyrus, po vieną vyresnįjį iš
kiekvienos giminės, išžvalgyti Kana-
ano žemę, kurią duosiu izraelitams.“
3 Mozė padarė, ką Viešpats įsakė. Jis
išsiuntė iš Parano dykumos kiekvie-
nos giminės vyresnįjį:
4 Rubeno giminės – Zakūro sūnų
Šamūvą,
5 Simeono giminės – Horio sūnų
Šafatą,
6 Judo giminės – Jefunės sūnų Kalebą,
7 Isacharo giminės – Juozapo sūnų
Igalą,
8 Efraimo giminės – Nūno sūnų
Ozėją,
9 Benjamino giminės – Rafuvo sūnų
Paltį,
10 Zabulono giminės – Sodžio sūnų
Gadielį,
11 iš Juozapo sūnų, Manaso giminės –
Susio sūnų Gadį,

12 Ps 88,4
13 Ps 103,3
14 Kun 13,46; Įst 25,9
15 Įst 24,9
16 Sk 11,35; Sk 33,17.18

13 SKYRIUS
2 Įst 1,22; Įst 9,23
3 Sk 12,16; Sk 32,8
6 Sk 34,19; Joz 14,6.7
16 Iš 17,9
17 Ts 1,9
20 Įst 31,6-7.23
21 Sk 20,1; Sk 27,14; Sk 33,36; Joz 13,5; Joz 19,28
22 Joz 11, 21-22; Joz 15,13-14
23 Įst 1,24-25
26 Įst 1,19

12 Dano giminės – Gemalio sūnų
Amielį,
13 Ašero giminės – Mykolo sūnų
Setūrą,
14 Naftalio giminės – Vofsio sūnų
Nachbį,
15 Gado giminės – Machio sūnų
Geuelį.
16 Tai vardai vyrų, kuriuos Mozė
pasiuntė išžvalgyti kraštą. Nūno
sūnų Ozėją jis pavadino Jozue.
17 Mozė, siųsdamas juos į Kanaano
šalį, tarė jiems: „Pradėkite šalies
pietuose ir, nuėję į kalnus,
18 apžiūrėkite žemę ir žmones, kurie
ten gyvena: ar jie galingi, ar silpni,
ar jų mažai, ar daug;
19 ar pati žemė gera, ar bloga; kokie
miestai, ar turi mūro sienas, ar ne;
20 ar žemė derlinga, ar nualinta, ar
miškinga, ar ne. Būkite drąsūs ir
mums atneškite tos žemės vaisių.“
Buvo metas, kada skinamos pirmo-
sios vynuogės.
21 Jie nuėję išžvalgė žemę nuo Cino
dykumos iki Rehobo, kur einama į
Lebo Hamatą.
22 Jie patraukė į pietus ir atėjo į
Hebroną, kur gyveno Anako sūnūs
Ahimanas, Šešajas ir Talmajas.
Hebronas įkurtas septyneriais metais
anksčiau už Egipto miestą Coaną.
23 Nuėję prie Eškolo upelio, nupjovė
šaką su viena keke vynuogių, ir du
vyrai ją nešė ant karties. Taip pat pa-
ėmė granato vaisių ir figų iš tos vietos,
24 kuri buvo pavadinta Eškolu, nes
ten Izraelio vaikai nupjovė vynuo-
gių kekę.
25 Žvalgai, apėję visą šalį, sugrįžo
po keturiasdešimties dienų
26 pas Mozę, Aaroną ir izraelitus į

Kadešą, į Parano dykumą. Jie papasakojo visiems, ką sužinojo, ir parodė to krašto vaisius.
27 Jie sakė: „Buvome nuėję į žemę, į kurią mus siuntei. Ji tikrai plūsta pienu ir medumi, ir štai jos vaisiai;
28 bet jos gyventojai yra stiprūs, miestai dideli, apjuosti mūro sienomis. Ten matėme ir Anako palikuonių.
29 Amalekiečiai gyvena pietuose, hetitai, jebusiečiai ir amoritai kalnuose, kanaaniečiai prie jūros ir Jordano slėnyje.“
30 Bet Kalebas nuramino žmones prieš Mozę ir sakė: „Eikime ir užimkime tą žemę, nes mes esame pajėgūs juos nugalėti.“
31 Tačiau vyrai, buvę su juo, sakė: „Mes negalime eiti prieš tas tautas, nes jos už mus stipresnės.“
32 Ir jie skleidė tarp Izraelio vaikų blogus atsiliepimus apie tą žemę, kurią buvo išžvalgę, kalbėdami: „Žemė, kurią išžvalgėme, ryja savo gyventojus, o žmonės, kuriuos matėme, yra labai aukšto ūgio.
33 Ten matėme milžinus iš Anako giminės, ir mes buvome prieš juos kaip žiogai, ir tokie mes buvome jų akyse.“

14 Visa tauta pakėlė balsus ir raudojo tą naktį.
2 Jie murmėjo prieš Mozę ir Aaroną: „Verčiau būtume mirę Egipte arba žuvę šioje dykumoje.
3 Kodėl Viešpats atvedė mus į šią žemę? Ar tam, kad žūtume nuo kardo, o mūsų žmonos ir vaikai taptų priešo grobiu? Ar ne geriau būtų grįžti į Egiptą?“

27 Iš 3,8.17; Iš 13,5; Iš 33,3.22; Įst 1,25
28 Įst 1,28; Įst 9,1-2; Joz 11,21-22
29 Ts 6,3.24
30 Sk 14,6.24
31 Įst 1,28.37; Įst 9,1-3
32 Sk 14,36-37; Am 2,9
33 Įst 1,28; Įst 9,2; 1 Sam 17,42; Iz 40,22

14 SKYRIUS
1 Įst 1,45
2 Iš 16,2; Iš 17,3
3 Įst 1,39
4 Neh 9,17; Apd 7,39
7 Sk 13,27
8 Sk 13,27; Įst 10,15
9 Sk 24,8; Įst 1,26; Įst 7,18; Įst 9,7.23.24; Įst 20,1.3.4; Įst 31,6-8
10 Iš 16,10; Iš 17,4
11 Įst 9,23; Hbr 3,8
12 Iš 32,10
13 Iš 32,12; Ps 106,23
14 Įst 2,25

4 Jie tarėsi: „Išsirinkime vadą ir grįžkime į Egiptą.“
5 Mozė ir Aaronas puolė ant žemės prieš visą Izraelio vaikų susirinkimą.
6 Nūno sūnus Jozuė ir Jefunės sūnus Kalebas iš tų, kurie žvalgė kraštą, perplėšė savo rūbus
7 ir kalbėjo izraelitams: „Žemė, kurią apėjome ir išžvalgėme, labai gera.
8 Jei Viešpats bus maloningas, Jis mus įves į tą žemę, plūstančią pienu ir medumi.
9 Tik nesukilkite prieš Viešpatį ir nebijokite to krašto žmonių. Mes juos valgysime kaip duoną, jie neturi apsaugos, o Viešpats yra su mumis, nebijokime!“
10 Bet žmonės ketino juodu užmušti akmenimis. Ir Viešpaties šlovė pasirodė visiems izraelitams virš Susitikimo palapinės.
11 Viešpats tarė Mozei: „Ar dar ilgai šita tauta niekins mane? Kaip ilgai jie netikės manimi, matydami visus stebuklus, kuriuos padariau jų akivaizdoje?
12 Aš juos bausiu maru ir sunaikinsiu, o iš tavęs padarysiu didesnę ir galingesnę tautą už šitą.“
13 Mozė kalbėjo Viešpačiui: „Tada egiptiečiai, iš kurių Tu išvedei šią tautą, išgirs tai, ką Tu padarei tautai,
14 ir pasakys šio krašto gyventojams, kurie girdėjo, kad Tu, Viešpatie, esi su mumis, kad Tu esi regimas akis į akį, kad Tavo debesis yra virš šios tautos ir kad Tu eini pirma mūsų dienos metu debesies stulpe ir naktį – ugnies stulpe;
15 todėl jei Tu išžudysi savo žmones, tautos, kurios girdėjo apie Tavo šlovę, sakys:

16 „Kadangi Viešpats nepajėgė įvesti
šitos tautos į žemę, kurią jiems pri-
siekdamas pažadėjo, tai išžudė juos
dykumoje.“
17 Viešpatie, meldžiu Tave, parodyk
savo galią, kaip esi pasakęs:
18 „Viešpats yra kantrus ir kupi-
nas gailestingumo, atleidžiantis
neteisybes ir nusikaltimus, tačiau
nepaliekantis kalto nenubausto,
bet baudžiantis už tėvų nusikalti-
mus vaikus iki trečios ir ketvirtos
kartos.“
19 Maldauju, atleisk šitos tautos
nusikaltimus dėl Tavo didelio gai-
lestingumo, kaip atleisdavai jai nuo
išėjimo iš Egipto iki šiol.“
20 Viešpats atsakė: „Atleidžiu, kaip
prašei.
21 Kaip Aš gyvas, visa žemė bus
pilna Viešpaties šlovės.
22 Kadangi visi žmonės, kurie matė
mano šlovę ir stebuklus, kuriuos
dariau Egipte ir dykumoje, mane
gundė jau dešimt kartų ir neklausė
mano balso,
23 jie neišvys žemės, kurią pažadėjau
jų tėvams. Niekas iš tų, kurie mane
pykdė, nematys jos.
24 Savo tarną Kalebą, kuris kupinas
kitokios dvasios ir iki galo sekė ma-
nimi, įvesiu į tą žemę, į kurią jis buvo
nuėjęs, ir jo palikuonys ją paveldės.
25 Kadangi amalekiečiai ir kana-
aniečiai gyvena slėniuose, rytoj iš
stovyklos visi keliaukite į dykumą
Raudonosios jūros link.“
26 Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
27 „Kiek dar šita pikta tauta murmės
prieš mane? Aš girdžiu Izraelio
vaikų murmėjimą, kai jie murma
prieš mane.

16 Įst 9,28
18 Iš 20,5; Iš 34,6.7
19 Iš 32,32; Iš 34,9; Ps 51,1; Ps 78,38; Ps 106,45
20 Mch 7,18-20
21 Ps 72,19
22 Pr 31,7; Įst 1,35
23 Sk 26,65; Sk 32,11
24 Sk 32,12; Joz 14,6.8.9
25 Įst 1,40
27 Iš 16,12. 28
28 Hbr 3,16-19
29 Sk 1,45. 46; Sk 26,64
30 Įst 1,36-38
31 Įst 1,39; Ps 106,24
32 Sk 26,64. 65; Sk 32,13
33 Įst 2,14; Ps 107,40; Ez 23,35
34 Sk 13,25; Ez 4,6; Hbr 4,1
35 Sk 23,19; 1 Kor 10,5
37 1 Kor 10, 10
38 Joz 14,6.10
39 Iš 33,4
40 Įst 1,41-44

28 Sakyk jiems: „Kaip Aš gyvas, –
sako Viešpats, – padarysiu jums
taip, kaip jūs kalbėjote.
29 Šioje dykumoje liks jūsų lavo-
nai. Visi, kurie buvote suskaičiuoti,
dvidešimties metų ir vyresni, ir
murmėjote prieš mane,
30 neįeisite į žemę, kurią jums paža-
dėjau, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą
ir Nūno sūnų Jozuę.
31 Jūsų vaikus, apie kuriuos sakėte,
kad jie bus priešų grobis, įvesiu į tą
žemę, kurią jūs paniekinote.
32 Jūsų lavonai kris šioje dykumoje.
33 Jūsų vaikai klajos dykumoje ke-
turiasdešimt metų dėl jūsų paleis-
tuvystės, kol jūsų lavonai pasiliks
dykumoje.
34 Pagal skaičių dienų, kai jūs žval-
gėte žemę, už keturiasdešimt dienų
jūs nešiosite savo kaltes keturiasde-
šimt metų, už kiekvieną dieną – metai,
ir jūs pažinsite, ką reiškia būti mano
atmestiems.
35 Kaip kalbėjau, taip ir padarysiu
visai šiai piktai tautai, kuri sukilo
prieš mane – visi mirs šioje dyku-
moje.“
36 Vyrai, kuriuos Mozė buvo išsiun-
tęs išžvalgyti žemę ir kurie grįžę
sukurstė tautą murmėti prieš Vieš-
patį, blogai kalbėdami apie kraštą
37 ir skleisdami blogus atsiliepimus
apie tą žemę, buvo ištikti Viešpaties
akivaizdoje ir mirė.
38 Iš visų, kurie buvo išėję išžvalgyti
žemę, gyvi liko tik Nūno sūnus Jo-
zuė ir Jefunės sūnus Kalebas.
39 Kai Mozė pasakė visus šiuos žo-
džius izraelitams, jie labai nuliūdo.
40 Atsikėlę anksti rytą, jie užlipo ant
kalno, sakydami: „Eisime į žemę,

kurią Viešpats pažadėjo, nes mes
nusikaltome.“
41 Mozė jiems atsakė: „Kodėl ne-
klausote Viešpaties įsakymo? Jūs
nieko gero nelaimėsite.
42 Neikite, nes Viešpats neis su ju-
mis, jūs žūsite nuo priešų.
43 Amalekiečiai ir kanaaniečiai yra
prieš jus. Jūs žūsite nuo kardo, nes
neklausėte Viešpaties, todėl Vieš-
pats nebus su jumis.“
44 Bet jie nusprendė eiti į kalnus. Ta-
čiau nei Viešpaties Sandoros skrynia,
nei Mozė nepajudėjo iš stovyklos.
45 Atėję amalekiečiai ir kanaanie-
čiai, gyvenantys kalnuose, juos
sumušė ir vijosi iki Hormos.

15

15 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk izraelitams: „Kai būsite
įėję ir apsigyvenę pažadėtoje žemė-
je, kurią jums duosiu,
3 ir aukosite Viešpačiui auką iš
bandos ar kaimenės – deginamąją,
vykdydami įžadus, laisva valia au-
kodami ar savo iškilmėse, kad būtų
malonus kvapas Viešpačiui,
4 kiekvienas, kuris aukos, atsineš
duonos aukai dešimtą efos dalį
smulkių miltų, sumaišytų su vienu
ketvirtadaliu hino aliejaus,
5 aukodami deginamąją ar kitą
gyvulinę auką pridės ketvirtą hino
dalį vyno kaip geriamąją auką prie
kiekvieno avinėlio.
6 Prie kiekvieno avino duonos aukai
pridėkite dvi dešimtąsias efos smul-
kių miltų, sumaišytų su trečdaliu
hino aliejaus,
7 ir geriamajai aukai trečią dalį hino
vyno, kad būtų malonus kvapas
Viešpačiui.

42 Įst 1,42; Įst 31,17
43 2 Km 15,2
44 Įst 1,43
45 Sk 21,3

15 SKYRIUS
2 Kun 23,10
3 Iš 29,18; Kun 1,2.3; Kun 7,16; Kun 22,18.21; Kun 23,2.8. 12.38
4 Iš 29,40; Kun 2,1; Kun 6,14; Sk 28,5
5 Kun 1,10; Kun 3,6; Sk 28,7.14
6 Sk 28,12.14
8 Kun 7,11
9 Sk 28,12.14
11 Sk 28,1-31
15 Iš 12,49; Sk 9,14; Sk 15,29
18 Sk 15,2; Įst 26,1
19 Joz 5,11. 12
20 Iš 34,26; Kun 2,14; Kun 23,10. 14.16.17; Įst 26,2.10; Pat 3,9.10
22 Kun 4,2
24 Kun 4,13; Sk 15,8-10

8 Kai aukosite jautį deginamajai
aukai ar įžadui įvykdyti, ar padėkos
aukoms,
9 duokite prie kiekvieno jaučio tris
dešimtąsias efos smulkių miltų,
sumaišytų su puse hino aliejaus,
10 ir pusę hino vyno geriamajai
aukai, kad būtų malonus kvapas
Viešpačiui.
11 Taip darykite prie kiekvieno jau-
čio, avino, avinėlio ar ožio
12 pagal aukų skaičių, kurias au-
kosite.
13 Vietiniai gyventojai taip darys
aukodami auką, kad būtų malonus
kvapas Viešpačiui;
14 ir jeigu tarp jūsų esantis ateivis
norės aukoti auką, jis darys taip pat,
kaip ir jūs.
15 Tas pats nuostatas galioja ir jums,
ir ateiviams, gyvenantiems jūsų
žemėje, nes kaip jūs, taip ir ateiviai
bus prieš Viešpatį.
16 Toks pat įstatymas bus jums ir
ateiviams, gyvenantiems tarp jūsų.“
17 Viešpats kalbėjo Mozei:
18 „Sakyk izraelitams: „Kai būsite
pažadėtoje žemėje, kurią jums duo-
siu,
19 ir valgysite to krašto duonos,
aukokite Viešpačiui auką.
20 Aukokite paplotį iš pirmos tešlos,
kaip aukojate derliaus pirmienas.
21 Iš pirmos tešlos aukokite Viešpa-
čiui per visas jūsų kartas.
22 Jei netyčia ko nors nevykdytumė-
te iš to, ką Aš įsakiau Mozei
23 ir per jį paskelbiau, nuo tos dienos,
kai daviau savo įsakymus, per visas
jūsų kartas,
24 jei tai padarysite dėl neapsižiūrėji-
mo, aukokite man veršį deginamajai

aukai, kad būtų malonus kvapas,
kartu su duonos ir geriamąja auka,
pagal visus nuostatus, ir ožį aukai
už nuodėmę.
25 Kunigas sutaikins izraelitus, ir
jiems bus atleista, nes jie nusikalto
netyčia, tačiau jie aukos deginamąją
auką Viešpačiui ir auką už savo
nuodėmę.
26 Bus atleista Izraelio tautai ir tarp
jų gyvenantiems ateiviams, nes
nusikaltimas įvyko dėl nežinojimo.
27 Jei vienas žmogus nusikalstų
nežinodamas, teaukoja metinę ožką
už savo nusikaltimą.
28 Kunigas sutaikins jį, nes nusikalto
Viešpačiui nežinodamas; jis bus
sutaikintas, ir kaltė jam bus atleista.
29 Vietiniams gyventojams ir atei-
viams, netyčia nusikaltus, bus tai-
komas tas pats įstatymas.
30 Bet jei žmogus nusikalstų sąmo-
ningai ir taip paniekintų Viešpatį,
nežiūrint, ar jis bus vietinis, ar atei-
vis, jis bus išnaikintas iš savo tautos,
31 nes paniekino Viešpaties žodį
ir Jo įsakymą. Todėl ta siela bus
sunaikinta. Jis atsakys už savo nu-
sikaltimą."
32 Izraelitams būnant dykumoje, jie
rado žmogų, renkantį malkas šabo
dieną.
33 Jie atvedė jį pas Mozę ir Aaroną
34 ir uždarė jį, nes nežinojo, ką su
juo daryti.
35 Viešpats tarė Mozei: „Tas žmogus
turi mirti, visi žmonės tegul užmuša
jį akmenimis už stovyklos ribų."
36 Išvedę už stovyklos, užmušė jį
akmenimis, kaip Viešpats buvo įsa-
kęs.
37 Viešpats kalbėjo Mozei:

25 Kun 4,20; Hbr 2,17
27 Kun 4,27-31
28 Kun 4,35
29 Sk 15,15
30 Sk 14,40-44; Įst 1,43; Įst 17,12; Ps 19,13; Hbr 10,26
31 2 Sam 12,9; Pat 13,13
32 Iš 31,14.15; Iš 35,2.3
34 Kun 24,12
35 Iš 31,14.15; Kun 24,14; Įst 21,21; 1 Kar 21,13; Apd 7,58
38 Įst 22,12; Mt 23,5
39 Įst 29,19; Ps 73,27; Ps 103,18; Ps 106,39; Jok 4,4
40 Kun 11,44.45; Rom 12,1; Kol 1,22; 1 Pt 1,15.16

16 SKYRIUS
1 Iš 6,21; Sk 26,9; Įst 11,6
2 Sk 1,16; Sk 26,9
3 Iš 19,6; Iš 29,45; Sk 12,2; Sk 14,2; Ps 106,16
4 Sk 14,5; Sk 20,6
5 Kun 21,6-8.12; Ez 40,46; Ez 44,15.16; 2 Tim 2,19
9 Sk 3,41.45; Sk 8,13-16; Įst 10,8; 1 Sam 18,23; Iz 7,13

38 „Įsakyk izraelitams pasidaryti
savo apdarų kraštuose kutus su
mėlynomis juostelėmis.
39 Pažvelgę į juosteles, atsiminkite
Viešpaties įsakymus ir nesekite
savo širdimis ir akimis, kurios veda
į paleistuvystę.
40 Atsiminkite mano įsakymus, juos
vykdykite ir būkite šventi.
41 Aš esu Viešpats, jūsų Dievas, ku-
ris jus išvedžiau iš Egipto žemės."

16 Korachas, Levio sūnaus, Keha-
to sūnaus Iccharo sūnus, ir iš
Rubeno sūnų Eliabo sūnūs Datanas
ir Abiramas bei Peleto sūnus Onas
2 sukilo prieš Mozę. Prie jų prisidėjo
du šimtai penkiasdešimt izraelitų,
tautos kunigaikščių, žinomų bend-
ruomenėje ir gerbiamų vyrų.
3 Jie susirinkę kalbėjo prieš Mozę
ir Aaroną: „Gana judviem; visi
izraelitai yra šventi ir Viešpats yra
tarp jų. Kodėl judu keliatės aukščiau
Viešpaties tautos?"
4 Tai išgirdęs, Mozė puolė ant žemės
5 ir kalbėjo Korachui ir su juo esan-
tiems: „Rytoj Viešpats parodys, kas
yra šventas ir kas yra Jo. Tiems,
kuriuos Jis išsirinko, Jis leis prisi-
artinti prie Jo.
6 Kiekvienas imkite savo smilkytu-
vą: tu, Korachai, ir visas tavo būrys,
7 pasiėmę ugnies, užberkite ant
jos smilkalų Viešpaties akivaizdoje.
Kurį Jis išsirinks, tas bus šventas.
Jūs, Levio sūnūs, keliatės per aukš-
tai!"
8 Mozė sakė Korachui: „Klausykite,
Levio sūnūs!
9 Argi jums dar maža, kad Izraelio
Dievas jus išsirinko iš visos tautos

ir pašaukė eiti tarnystę Viešpaties
Palapinėje ir tarnauti tautai?
10 Jis pašaukė savo tarnystei tave ir
tavo brolius levitus, tai kodėl dar
reikalaujate kunigystės?
11 Kodėl sukilote tu ir tavo pasekėjai
prieš Viešpatį? Kas gi yra Aaronas,
kad prieš jį murmate?“
12 Mozė pasiuntė pašaukti abu
Eliabo sūnus – Dataną ir Abiramą.
Juodu atsakė: „Mudu neisime.
13 Ar tau dar maža, kad mus išvedei
iš žemės, plūstančios pienu ir medu-
mi, kad nužudytum dykumoje? Ar
dar nori mums viešpatauti?
14 Ar nuvedei mus į žemę, kurioje
teka pienas ir medus, ir ar davei
mums paveldėti laukus ir vynuogy-
nus? Ar ir akis nori šiems žmonėms
išlupti? Mudu neateisime!“
15 Mozė, labai įpykęs, meldė Viešpa-
tį: „Nežiūrėk į jų aukas; aš neėmiau
iš jų nė asilaičio ir nė vieno nenu-
skriaudžiau.“
16 Mozė sakė Korachui: „Rytoj tu ir
visas tavo būrys stokite Viešpaties
akivaizdoje: tu, jie ir Aaronas.
17 Imkite kiekvienas savo smil-
kytuvą, įdėkite į juos smilkalų ir
atneškite smilkytuvus Viešpaties
akivaizdon – du šimtus penkiasde-
šimt smilkytuvų; taip pat tu ir Aa-
ronas atneškite savo smilkytuvus.“
18 Visi įsidėjo ugnies į smilkytuvus
ir užbėrę ant jos smilkalų atsistojo
prie Susitikimo palapinės įėjimo
kartu su Moze ir Aaronu.
19 Korachas sušaukė visus izrae-
litus prie Susitikimo palapinės, ir
visiems matant pasirodė Viešpaties
šlovė.

11 Iš 16,7.8
13 Iš 2,14; Iš 16,3; Sk 11,4-6; Apd 7,27.35
14 Iš 3,8; Kun 20,24; Sk 14,1-4
15 Pr 4,4.5; 1 Sam 12,3; Apd 20,33
16 1 Sam 12, 3.7
19 Iš 16,7.10; Kun 9,6.23; Sk 14,10
21 Pr 19,17; Iš 32,10; Iš 33,5; Jer 51,6
22 Pr 18,23-32; Pr 20,4; Sk 14,5; Sk 27,16; Job 12,10; Mok 12,7; Hbr 12,9
26 Pr 19,12. 14.15.17
27 Iš 20,5; Sk 26,11
28 Iš 3,12; Sk 24,13; Jn 5,30.36
29 Iš 20,5
30 Job 31,3; Ps 55,15; Iz 28,21
31 Sk 26,10; Ps 106,17
32 Sk 26,11; 1 Km 6,22.37

20 Viešpats tarė Mozei ir Aaronui:
21 „Pasitraukite iš šio susirinkimo,
Aš juos bematant sunaikinsiu.“
22 Juodu puolė ant žemės, prašydami:
„Dieve, Tu – kiekvieno kūno dvasios
Dievas. Argi vienam nusidėjus Tavo
rūstybė sunaikins visus?“
23 Viešpats atsakė Mozei:
24 „Įsakyk visiems pasitraukti nuo
Koracho, Datano ir Abiramo pa-
lapinių.“
25 Mozė ėjo prie Datano ir Abiramo,
jį sekė Izraelio vyresnieji.
26 Jis tarė tautai: „Pasitraukite nuo
šių piktadarių palapinių ir nelieskite
nieko, kas jiems priklauso, kad ir jūs
nežūtumėte dėl jų nuodėmių.“
27 Visiems pasitraukus nuo Koracho,
Datano ir Abiramo palapinių, Data-
nas ir Abiramas išėję stovėjo savo
palapinių angose kartu su žmono-
mis ir vaikais.
28 Mozė tarė: „Dabar matysite, kad
Viešpats siuntė mane visa tai daryti
ir kad aš nieko nedariau savo valia.
29 Jei jie mirs paprasta mirtimi, kaip
miršta visi žmonės, tai Viešpats
manęs nesiuntė;
30 bet jei Viešpats padarys naują
dalyką, kad žemė atsivers ir praris
juos ir visa, kas jiems priklauso, ir
jie gyvi pateks į mirusiųjų buvei-
nę, žinokite, kad jie piktžodžiavo
Viešpačiui.“
31 Kai tik jis baigė kalbėti, žemė
prasiskyrė po jų kojomis
32 ir atsivėrusi prarijo juos su jų pa-
lapinėmis, žmonėmis ir visu lobiu.
33 Jie gyvi nugrimzdo į mirusiųjų
buveinę, ir žemė apdengė juos, ir
jie buvo išnaikinti iš susirinkusiųjų.
34 O visi izraelitai, kurie stovėjo aplin-

kui, žūstantiems šaukiant, pradėjo
bėgti, nes jie sakė: „Kad tik ir mūsų
žemė neprarytų.“
35 Viešpaties siųsta ugnis sunaikino
tuos du šimtus penkiasdešimt vyrų,
kurie aukojo smilkalus.
36 Po to Viešpats kalbėjo Mozei:
37 „Įsakyk Aarono sūnui, kunigui
Eleazarui, surinkti smilkytuvus iš
degėsių ir išsklaidyti ugnį, nes jie
pašventinti.
38 Smilkytuvus tų, kurie nusidėjo
prieš savo sielas, tegul perkala į
skardas ir jomis apdengia aukurą,
nes jie buvo aukojami prieš Viešpatį
ir tapo pašventinti. Tai bus izraeli-
tams atminimo ženklas.“
39 Kunigas Eleazaras surinko vari-
nius smilkytuvus, kuriuose aukojo
gaisre žuvę, perkalė į skardas ir
apdengė jomis aukurą,
40 kaip atminimą Izraelio vaikams,
kaip Viešpats jam sakė per Mozę,
kad svetimasis, kuris nėra Aaro-
no palikuonis, nesiartintų aukoti
smilkalų Viešpačiui ir nežūtų kaip
Korachas ir visas jo būrys.
41 Kitą dieną visi izraelitai murmėjo
prieš Mozę ir Aaroną: „Judu nužu-
dėte Viešpaties žmones.“
42 Žmonėms susirinkus prieš Mozę
ir Aaroną, jie atsigręžė į Susitikimo
palapinę, ir štai ją apdengė debesis,
ir pasirodė Viešpaties šlovė.
43 Mozė ir Aaronas nuėjo prie Susi-
tikimo palapinės.
44 Viešpats tarė Mozei:
45 „Pasitraukite nuo šių žmonių.
Aš juos tuojau sunaikinsiu.“ Juodu
puolė ant žemės.
46 Mozė sakė Aaronui: „Imk smilky-
tuvą, pasisemk žarijų nuo aukuro,

35 Kun 10,2; Sk 11,1-3; Sk 26,10; Ps 106,18
37 Kun 27,28
38 Sk 17,10; Pat 20,2; Ez 14,8; Hab 2,10
40 Sk 3,10; 2 Km 26,18
41 Sk 14,2; Ps 106,25
42 Iš 40,34
46 Kun 10,6; Sk 18,5
48 Sk 25,8; Ps 106,30

17 SKYRIUS
4 Iš 25,16.22; Iš 29,42.43; Iš 30,36; Sk 17,7
5 Sk 16,5.11
7 Iš 38,21; Sk 1,50.51; Sk 9,15; Sk 18,2; Apd 7,44
8 Ez 17,24; Hbr 9,4

užberk ant jų smilkalų ir skubiai eik
prie žmonių, kad juos sutaikintum,
nes jau pasireiškė Viešpaties rūsty-
bė ir prasidėjo maras.“
47 Ir Aaronas padarė, kaip Mozė įsa-
kė, ir nubėgo į žmonių vidurį, tarp
kurių jau buvo prasidėjęs maras. Jis
užbėrė smilkalų ir sutaikino tautą.
48 Jis stovėjo tarp mirusiųjų ir gy-
vųjų. Maras liovėsi.
49 Mirė keturiolika tūkstančių sep-
tyni šimtai, neskaitant žuvusiųjų
Koracho maište.
50 Kai maras liovėsi, Aaronas sugrįžo
pas Mozę prie Susitikimo palapinės.

17 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Sakyk izraelitams, kad kiekviena
giminė duotų lazdą; iš visų jų ku-
nigaikščių pagal jų giminę dvylika
lazdų. Užrašyk kiekvieno vardą ant
jo lazdos.
3 Ant Levio lazdos užrašyk Aarono
vardą. Nuo kiekvienos giminės
kunigaikščio bus po vieną lazdą.
4 Jas sudėk Susitikimo palapinėje
ties Liudijimu, kur jums apsireiškiu.
5 Kurį iš jų išsirinksiu, to lazda pražys,
taip padarysiu galą izraelitų murmė-
jimui, kuriuo jie prieš judu murma.“
6 Mozė pranešė tai izraelitams. Kiek-
vienos giminės kunigaikštis davė
lazdą. Buvo dvylika lazdų, tarp jų ir
Aarono lazda.
7 Mozė jas padėjo Viešpaties aki-
vaizdoje Liudijimo palapinėje.
8 Mozė, įėjęs kitą dieną, rado ža-
liuojančią Aarono, Levio giminės,
lazdą. Pumpurai išsiskleidė žiedais,
sužaliavo lapeliais ir subrandino
migdolus.

9 Mozė išnešė visas lazdas iš šventyk-
los prie izraelitų. Jie apžiūrėjo jas,
ir kiekvienas atsiėmė savo lazdą.
10 Tuomet Viešpats tarė Mozei:
„Įnešk atgal Aarono lazdą prie
Liudijimo, kad ji būtų ženklas maiš-
taujantiems, kad pasibaigtų jų mur-
mėjimas prieš mane ir jie nemirtų.“
11 Mozė padarė, kaip Viešpats įsakė.
12 Izraelitai sakė Mozei: „Štai mes
mirštame, mes visi žūvame.
13 Kas tik artinasi prie Viešpaties
palapinės, tas miršta. Argi visi bū-
sime sunaikinti?“

18 Viešpats kalbėjo Aaronui: „Tu
ir tavo sūnūs būsite atsakingi
už šventyklą ir kunigų tarnystę.
2 Tavo broliai iš Levio giminės, tavo
tėvo palikuonys, prisidės prie tavęs
ir tarnaus tau, bet tu ir tavo sūnūs
atliksite kunigų tarnystę Liudijimo
palapinėje.
3 Levitai tarnaus tau ir atliks visus
Palapinės darbus, tačiau jie nelies
šventyklos indų ir aukuro, kad jie
ir jūs nežūtumėte.
4 Tebūna jie su tavimi ir tetarnauja
Susitikimo palapinėje, atlikdami
visus jos darbus. Svetimasis neturi
būti tarp jūsų.
5 Prižiūrėkite šventyklą ir aukurą,
kad nekiltų mano rūstybė prieš
izraelitus.
6 Aš jums daviau jūsų brolius levitus
iš izraelitų kaip dovaną, kad jie tar-
nautų Susitikimo palapinėje.
7 Tu ir tavo sūnūs atlikite kunigų
tarnystę. Visa, kas priklauso auku-
rui ir kas yra už uždangos, bus ku-
nigų aptarnaujama; jei kas svetimas
artinsis, bus baudžiamas mirtimi.“
8 Viešpats kalbėjo Aaronui: „Aš tau
duodu savo aukų dalį iš visko, ką
izraelitai pašvenčia. Duodu tai tau
ir tavo sūnums, nes esate patepti.
Tas įstatymas bus amžinas.
9 Šitos aukos, aukojamos Viešpa-
čiui, priklausys tau: duonos auka,
auka už nuodėmę ir auka už kaltę.
Jos yra šventos ir teks tau ir tavo
sūnums.
10 Jas valgysite šventoje vietoje,
tik vyrai valgys tas aukas, nes jos
šventos.
11 Visas izraelitų siūbuojamąsias
aukas duodu tau, tavo sūnums ir
dukterims amžina teise: kas tavo
namuose nesuteptas, valgys jas.
12 Geriausio aliejaus, vynuogių ir
javų pirmojo derliaus, aukojamų
Viešpačiui, duodu tau.
13 Visi pirmieji jūsų krašto vaisiai,
atnešami Viešpačiui, bus tavo ir,
kas tavo namuose nesuteptas, juos
valgys.
14 Visa, kas Izraelyje pašvęsta, bus
tavo.
15 Visi pirmagimiai, kurie aukojami
Viešpačiui, ar tai būtų žmonės, ar
gyvuliai, priklausys tau. Žmogaus
pirmagimis turi būti išpirktas ir
kiekvieno nešvaraus gyvulio pir-
magimį aukotojas privalės išpirkti.
16 Kūdikis vieno mėnesio amžiaus
bus išperkamas už penkis šekelius
sidabro pagal šventyklos šekelį, kurį
sudaro dvidešimt gerų.
17 Galvijų, avių ir ožkų pirmagimių
negalima išpirkti, nes jie paskirti
Viešpačiui: jų kraują išliesi ant au-
kuro ir taukus sudeginsi, kad būtų
malonus kvapas Viešpačiui.
18 Jų mėsa bus tavo kaip ir siūbuo-

10 Sk 16,38; Sk 17,5; Įst 9,7.24; Hbr 9,4
13 Sk 1,51.53; Sk 18,4.7

18 SKYRIUS
1 Iš 28,38; Sk 17,13
2 Sk 1,47; Sk 3,5-10
3 Sk 3,25.31.36; Sk 4,15; Sk 16,40
4 Sk 3,10
5 Kun 24,3; Sk 8,19; Sk 16,46
6 Sk 3,9.12.45
7 Sk 3,10; Sk 18,5; Hbr 9,3.6; 1 Pt 5,2.3
8 Iš 29,29; Iš 40,13.15; Kun 6,16.18; Kun 7,28-34
9 Kun 2,2.3; Kun 6,25.26; Kun 7,7; Kun 10,12.13
10 Kun 6,16.26
11 Kun 22,1-16; Įst 18,3-5
12 Iš 22,29; Iš 23,19
13 Iš 22,29; Iš 23,19; Iš 34,26
14 Kun 27,1-33
15 Iš 13,2.12-15
16 Iš 30,13; Kun 27,6
17 Kun 3,2.5; Įst 15,19
18 Iš 29,26-28

jamosios aukos krūtinė ir dešinysis
petys.
19 Visas šventas aukas, kurias izrae-
litai aukoja Viešpačiui, duodu tau ir
tavo sūnums bei dukterims amžina
teise. Tai amžina druskos sandora
prieš Viešpatį tau ir tavo vaikams.“
20 Viešpats kalbėjo Aaronui: „Iz-
raelitų žemėje nieko nepaveldėsi
ir neturėsi tarp jų dalies: Aš – tavo
dalis ir paveldėjimas.
21 Levitams atiduodu visas Izraelio
dešimtines už tarnystę, kurią jie
man atlieka Susitikimo palapinėje,
22 kad izraelitai nesiartintų prie
palapinės, nenusidėtų ir nemirtų.
23 Tik levitai tarnaus Susitikimo
palapinėje ir bus už ją atsakingi;
tai bus amžinas įstatymas visoms
jūsų kartoms. Jie nieko nepaveldės
tarp izraelitų.
24 Izraelio vaikų dešimtines, atneša-
mas Viešpačiui, atidaviau levitams.
Todėl jiems pasakiau: „Jūs nieko
nepaveldėsite tarp izraelitų.“
25 Po to Viešpats kalbėjo Mozei:
26 „Taip kalbėk levitams: „Gavę iš
izraelitų dešimtines, tų dešimtinių
dešimtą dalį aukokite Viešpačiui.
27 Tai bus jums įskaityta kaip grūdai
iš klojimo ar dalis nuo vynuogių
spaustuvo.
28 Taip ir jūs aukosite auką Viešpa-
čiui iš surinktų dešimtinių, atiduo-
dami ją kunigui Aaronui.
29 Iš visko, kas duodama jums, auko-
kite aukas Viešpačiui, iš visko, kas
geriausia, pašvęstąją dalį.“
30 Todėl sakyk jiems: „Kai atnešite
iš visko tai, kas geriausia, bus tai
įskaityta levitams kaip gauta iš klo-
jimo ir vynuogių spaustuvo.

19 2 Km 13,5
20 Joz 13,14. 33; Ez 44,28
21 Kun 27, 30.33; Sk 3,7.8
22 Kun 22,9; Sk 1,51
26 Neh 10,38
27 2 Kor 8,12
31 Mt 10,10; Lk 10,7; 1 Kor 9,13; 1 Tim 5,18
32 Kun 19,8; Kun 22,2. 15.16; Ez 22,26

19 SKYRIUS
2 Kun 22,20-25; Įst 21,3; 1 Sam 6,7
3 Kun 4,12. 21; Sk 19,9; Hbr 13,11
4 Kun 4,6; Hbr 9,13
5 Iš 29,14; Kun 4,11.12; Kun 9,11
6 Iš 12,22; Kun 14,4. 6.49; 1 Kar 4,33
7 Kun 11,25; Kun 15,5; Kun 16,26.28
9 Sk 19,13. 20.21; Hbr 9,13.14

31 Jūs ir jūsų šeimos valgys tai bet
kur, nes tai užmokestis už tarnystę,
kurią atliekate Susitikimo palapi-
nėje.
32 Nenusikalskite, pasilaikydami sau
geriausius dalykus, ir nesutepkite
izraelitų aukų, kad nemirtumėte.“

19 Viešpats kalbėjo Mozei ir
Aaronui:
2 „Įsakyk izraelitams atvesti sveiką
žalą karvę, dar nekinkytą į jungą,
3 ir duokite ją kunigui Eleazarui. Ji
bus išvesta iš stovyklos ir papjauta
jo akivaizdoje.
4 Tada Eleazaras, padažęs jos krau-
jyje pirštą, pašlakstys septynis
kartus Susitikimo palapinės įėjimo
link.
5 Paskui ji bus sudeginta jo akivaiz-
doje: oda, mėsa, kraujas ir mėšlas.
6 Kunigas įmes į ugnį, kurioje dega
karvė, kedro medžio, yzopo ir rau-
donų siūlų.
7 Po to kunigas išplaus savo dra-
bužius, apsiplaus vandeniu ir grįš
į stovyklą, ir jis bus nešvarus iki
vakaro.
8 Tas, kuris karvę sudegins, išplaus
savo drabužius, išsimaudys ir bus
nešvarus iki vakaro.
9 Kas nors nesusitepęs susems
karvės pelenus ir juos išpils už sto-
vyklos švarioje vietoje, kad jie būtų
izraelitų laikomi apvalymo vande-
niui padaryti, nes karvė sudeginta
kaip auka už nuodėmę.
10 Kuris susems karvės pelenus,
plaus savo drabužius ir bus nešva-
rus iki vakaro. Tai bus izraelitams
ir tarp jų gyvenantiems ateiviams
amžinas įstatymas.

11 Kas paliečia žmogaus lavoną, bus
nešvarus septynias dienas.
12 Jis apsivalys šiuo vandeniu trečią
ir septintą dieną ir bus švarus. Jei
trečią dieną neapsivalys, tai septintą
dieną nebus švarus.
13 Kuris palies mirusio žmogaus
lavoną ir nebus apšlakstytas minėtu
vandeniu, suteps Viešpaties pala-
pinę ir bus išnaikintas iš izraelitų;
kadangi jis neapšlakstytas apvalo-
muoju vandeniu, jis liks nešvarus.
14 Šitas yra įstatymas apie žmogų,
mirusį palapinėje. Visi, kurie įeina
į jo palapinę, ir visi ten esantieji bus
nešvarūs septynias dienas.
15 Indas, neturintis dangčio, bus su-
teptas.
16 Jei kas lauke paliestų užmušto
kardu ar savaime mirusio žmogaus
lavoną, kaulą ar karstą, bus nešva-
rus septynias dienas.
17 Dėl nešvaraus žmogaus tegul ima
karvės, sudegintos apvalyti nuo
nuodėmės, pelenų, įberia į indą ir
užpila tekančio vandens ant jų.
18 Nesusitepęs žmogus, padažęs
jame yzopą, teapšlaksto visą palapi-
nę ir visus daiktus bei susitepusius
prisilietimu žmones.
19 Nesusitepęs apšlakstys nešvarųjį
trečią ir septintą dieną, ir jis apsi-
valys septintą dieną, išplaus savo
drabužius, pats išsimaudys ir bus
nešvarus iki vakaro.
20 Jei kas nebus tuo būdu apvaly-
tas, jis bus išnaikintas iš izraelitų,
nes sutepė Viešpaties šventyklą; jis
nebuvo apšlakstytas apvalomuoju
vandeniu, todėl yra nešvarus.
21 Tai amžinas nuostatas jiems, kad
tas, kuris šlakstė vandeniu, plau-
tų savo drabužius, ir kiekvienas,
palietęs apvalomąjį vandenį, bus
nešvarus iki vakaro.
22 Ką nešvarus žmogus palies –
suteps, kas prisiliestų prie suteptų
daiktų – bus nešvarus iki vakaro.“

11 Pr 9,6.10; Kun 21,1.11; Sk 5,2; Sk 6,6; Sk 31,19; Rd 4,14; Ag 2,13
12 Sk 19,19; Sk 31,19
13 Kun 7,20; Kun 15,31; Kun 22,3-10; Sk 8,7; Sk 19,9
15 Kun 11,32; Sk 31,20
16 Sk 19,11; Sk 31,19
17 Sk 19,9
18 Ps 51,7
19 Kun 14,9
20 Sk 19,13
22 Kun 15,5; Ag 2,11-13

20 SKYRIUS
1 Iš 15,20; Sk 13,21.26; Sk 33,36
2 Iš 17,1; Sk 16,19.42
3 Iš 17,2; Sk 11,1.33; Sk 14,37; Sk 16,31-35.49
4 Iš 17,3
6 Sk 14,5.10; Sk 16,4.22.45
8 Iš 4,17.20; Iš 17,5.6; Neh 9,15
9 Sk 17,10
10 Ps 106,33
11 1 Kor 10,4

20 Izraelitai atvyko į Cino dyku-
mą pirmą mėnesį ir sustojo
Kadeše. Ten mirė Mirjama ir buvo
palaidota.
2 Toje vietoje nebuvo vandens. Izra-
elitai, susirinkę pas Mozę ir Aaroną,
3 priekaištaudami kalbėjo: „Geriau
būtume žuvę su savo broliais Vieš-
paties akivaizdoje.
4 Kodėl jūs atvedėte Viešpaties tau-
tą į šitą dykumą, kad mes ir mūsų
gyvuliai čia numirtume?
5 Kam mus išvedėte iš Egipto ir
atvedėte į šitą netikusią vietą, kur
negalime sėti ir neauga nei figos,
nei vynuogės, nei granatai ir nėra
net vandens?“
6 Mozė ir Aaronas, palikę minią,
įėjo į Susitikimo palapinę ir puolė
ant žemės. Jiems pasirodė Viešpa-
ties šlovė.
7 Viešpats tarė Mozei:
8 „Imk lazdą, abu su Aaronu surin-
kite žmones ir jų akyse kalbėkite
uolai, ir ji duos vandens. Tu išgausi
jiems vandens iš uolos, ir atsigers
žmonės bei jų galvijai.“
9 Mozė ėmė Viešpaties akivaizdoje
buvusią lazdą, kaip Jis jam įsakė.
10 Mozė ir Aaronas surinko žmones
prie uolos ir jiems kalbėjo: „Klausy-
kite, maištininkai! Ar mudu turime
iš šitos uolos išgauti jums vandens?“
11 Mozė pakėlė ranką, trenkė du
kartus lazda į uolą, ir pasipylė aps-

čiai vandens; atsigėrė žmonės ir jų
gyvuliai.
12 Bet Viešpats tarė Mozei ir Aaro-
nui: „Kadangi manimi netikėjote ir
neparodėte mano šventumo izraeli-
tų akivaizdoje, judu neįvesite šitos
tautos į žemę, kurią jiems duosiu.“
13 Tai Meriba, kur izraelitai murmė-
jo prieš Viešpatį ir Jis parodė jiems
savo šventumą.
14 Mozė išsiuntė pasiuntinius iš Ka-
dešo pas Edomo karalių, kad pasa-
kytų: „Taip sako tavo brolis Izraelis:
„Tu žinai visus mūsų vargus,
15 žinai, kaip mūsų tėvai nuėjo į
Egiptą ir mes ilgai ten gyvenome,
kaip egiptiečiai spaudė mus ir mūsų
tėvus.
16 Kai šaukėmės Viešpaties, Jis mus
išklausė ir siuntė angelą, kuris mus
išvedė iš Egipto. Esame sustoję
Kadešo mieste, kuris yra prie pat
tavo krašto sienos.
17 Maldaujame, leisk mums pereiti
per tavo žemę. Mes neisime dir-
vomis ar vynuogynais, negersime
vandens iš tavo šulinių, bet trauk-
sime vieškeliu, nenukrypdami nei
į dešinę, nei į kairę, kol pereisime
tavo šalį.“
18 Karalius jiems atsakė: „Neisite
per mano žemę, o jei eisite, aš jus
pasitiksiu su ginklu.“
19 Izraelitai sakė: „Mes eisime vieš-
keliu, o jei mes ir mūsų gyvuliai
gersime tavo vandens, atsilygin-
sime, tiktai leisk pereiti per tavo
žemę.“
20 Bet jis atsakė: „Neleidžiu!“ Ir edo-
mitų gausi kariuomenė išėjo prieš
izraelitus.
21 Kadangi edomitai atsisakė pra-

12 Kun 10,3; Įst 1,37; Įst 3,26.27; Įst 34,5
13 Įst 33,8
14 Pr 36,31-39; Įst 2,4; Ts 11,16.17
15 Pr 46,6; Iš 12,40; Įst 26,6
16 Iš 2,23; Iš 3,2.7; Iš 14,19
17 Sk 21,22
18 Sk 24,18
19 Įst 2,6.28
20 Ts 11,17
21 Įst 2,27.30; Ts 11,18
22 Sk 21,4; Sk 33,37
24 Pr 25,8
25 Sk 33,38
28 Iš 29,29.30; Sk 33,38
29 Pr 50,3.10; Įst 34,8

21 SKYRIUS
1 Sk 33,40; Joz 12,14; Ts 1,16
2 Pr 28,20; Įst 2,34; Ts 11,30
4 Ts 11,18

leisti izraelitus, tai jie pasuko kitais
keliais.
22 Pakilę iš Kadešo, izraelitai atėjo
prie Horo kalno.
23 Ten, prie Edomo žemės sienos,
Viešpats kalbėjo Mozei ir Aaronui:
24 „Aaronas susijungs su savo tauta,
nes jis neįeis į žemę, kurią pažadė-
jau izraelitams, dėl to, kad netikė-
jote mano žodžiais prie Meribos.
25 Imk Aaroną ir jo sūnų Eleazarą ir
nuvesk juodu ant Horo kalno.
26 Aaronas tegul nusivelka savo
drabužius ir jais apvilk jo sūnų Ele-
azarą. Aaronas mirs tenai.“
27 Mozė padarė, kaip Viešpats įsakė.
Jie užlipo į Horo kalną, visiems
susirinkusiems matant.
28 Mozė nurengė nuo Aarono dra-
bužius ir jais apvilko jo sūnų Elea-
zarą. Aaronas mirė kalno viršūnėje.
Mozė su Eleazaru grįžo nuo kalno.
29 Izraelitai, pamatę, kad Aaronas
mirė, apraudojo jį trisdešimt dienų.

21 Kanaanietis Arado karalius,
kuris gyveno krašto pietuose,
išgirdęs, kad izraelitai ateina iš Ata-
rimo, išėjo į kovą prieš juos ir kelis
paėmė į nelaisvę.
2 Izraelitai padarė įžadą Viešpačiui:
„Jei atiduosi šitą tautą į mūsų ran-
kas, sunaikinsime jos miestus.“
3 Viešpats išklausė izraelitų prašy-
mą ir atidavė jiems kanaaniečius,
kuriuos jie nugalėjo, sunaikino juos
ir jų miestus. Jie praminė aną vietą
Horma.
4 Nuo Horo kalno jie ėjo keliu, ve-
dančiu Raudonosios jūros link, kad
aplenktų Edomo žemę. Kelionėje
tauta nerimavo,

5 ji kalbėjo prieš Dievą ir Mozę:
„Kodėl mus išvedėte iš Egipto numirti dykumoje? Nėra duonos, nėra vandens, mums įgriso tas menkavertis maistas.“
6 Tada Viešpats siuntė nuodingas gyvates. Jos gėlė žmones, ir daugelis nuo jų mirė.
7 Jie kreipėsi į Mozę, sakydami:
„Nusidėjome, kalbėdami prieš Viešpatį ir tave, melsk, kad pašalintų nuo mūsų gyvates.“ Mozė meldėsi už tautą.
8 Viešpats sakė Mozei: „Padaryk varinę gyvatę ir iškelk ją ant stulpo; kas įgeltas į ją pažvelgs, liks gyvas.“
9 Mozė padirbdino varinę gyvatę ir iškėlė ją ant stulpo. Į ją pažvelgę, įgeltieji likdavo gyvi.
10 Izraelitai keliavo toliau ir sustojo Obote.
11 Išėję iš Oboto, ištiesė palapines Ije Abarimo dykumoje, kuri yra Moabo rytų pusėje.
12 Iš ten pasitraukę, atėjo į Zeredo slėnį.
13 Jį palikę, sustojo prie Arnono upės, tekančios dykumoje šiapus amoritų sienos. Arnono upė yra Moabo siena ir skiria moabitus nuo amoritų.
14 Todėl Viešpaties kovų knygoje pasakyta: „Kaip padarė Raudonojoje jūroje, taip padarys ir prie Arnono upės,
15 kuri pasisukus pasiekia Aro miestą ir priartėja prie moabitų sienos.“
16 Iš čia izraelitai priartėjo prie šulinio, apie kurį Viešpats kalbėjo Mozei: „Surink tautą, ir Aš duosiu jai vandens.“

5 Sk 20,4.5
6 Įst 8,15; 1 Kor 10,9
7 Iš 8,8; Kun 26,40; Sk 11,2; 1 Sam 12,19; 1 Kar 13,6; Ps 78,34; Iz 26,16; Oz 5,15; Apd 8,24
8 Iz 14,29; Iz 30,6; Jn 3,14.15
9 2 Kar 18,4; Jn 3,14.15
10 Sk 33,43.44
12 Įst 2,13
13 Sk 22,36; Ts 11,18
15 Sk 21,28; Įst 2,9.18.29
17 Iš 15,1
20 Sk 23,28
21 Sk 32,33; Įst 2,26-37; Ts 11,19
22 Sk 20,16.17
23 Įst 2,32; Įst 29,7; Ts 11,20
24 Įst 2,33; Joz 12,1; Neh 9,22; Ps 135,10; Ps 136,19; Am 2,9
25 Am 2,10
28 Sk 22,41; Sk 33,52; Įst 2,9.18; Iz 15,1; Jer 48,45.46

17 Tada izraelitai giedojo: „Šuliny, duok vandens! Giedosime tau,
18 šuliny, kurį kunigaikščiai ir kilnieji iškasė skeptru ir lazdomis.“ Iš tos dykumos jie atėjo į Mataną,
19 iš Matanos į Nahalielį, iš Nahalielio į Bamotą
20 ir iš Bamoto – į slėnį Moabo šalyje, arti Pisgos kalno, kuris yra ties dykuma.
21 Izraelis nusiuntė pas amoritų karalių Sihoną pasiuntinius prašydamas:
22 „Leisk mums pereiti per tavo žemę, mes nenukrypsime į dirvas ir vynuogynus, negersime vandens iš tavo šulinių, eisime vieškeliu, kol pereisime per tavo kraštą.“
23 Bet Sihonas neleido izraelitams eiti per savo kraštą. Surinkęs savo kariuomenę, išėjo prieš juos į dykumą ir prie Jahaco kovojo su izraelitais.
24 Izraelitai sumušė jį ir užėmė Sihono kraštą nuo Arnono iki Jaboko upių ir ligi Amono krašto, kurio sienos buvo ginamos stiprios sargybos.
25 Izraelitai užėmė visus amoritų miestus ir apsigyveno juose, Hešbone ir jam priklausančiuose miesteliuose.
26 Hešbonas buvo sostinė amoritų karaliaus Sihono, kuris buvo kovojęs su buvusiu Moabo karaliumi ir užėmęs visą jam priklausančią šalį iki Arnono upės.
27 Todėl dainoje sakoma: „Ateikite į Hešboną, karaliaus Sihono miestą, kuris bus atstatytas ir sustiprintas!
28 Ugnis iš Hešbono sunaikino moabitų miestą Arą ir Arnono aukštumų viešpačius.

29 Vargas tau, Moabai! Žuvai, Ke-
mošo tauta! Jis atidavė savo sūnus ir
dukteris į nelaisvę amoritų karaliui
Sihonui.
30 Jie sunaikinti nuo Hešbono iki Di-
bono ir iki Nofacho prie Medebos.“
31 Taip izraelitai apsigyveno amoritų
žemėje.
32 Mozė išsiuntė iššžvalgyti Jazerą.
Izraelitai užėmė jam priklausančius
miestelius ir išvijo amoritus.
33 Jie traukė Bašano keliu; ten juos
pasitiko Bašano karalius Ogas su
visa savo kariuomene prie Edrėjo.
34 Viešpats kalbėjo Mozei: „Nebijok
jo, nes Aš atidaviau tau jį, visą jo
tautą ir žemę; padaryk su juo, kaip
padarei su amoritų karaliumi Siho-
nu Hešbone.“
35 Izraelitai sunaikino jį, jo sūnus
ir visą jo tautą taip, kad nė vieno
neliko, ir užėmė šalį.

22 Izraelitai keliavo ir sustojo
Moabo lygumoje, anoje pu-
sėje Jordano, ties Jerichu.
2 Ciporo sūnus Balakas matė visa,
ką Izraelis padarė amoritams.
3 Moabitai labai bijojo izraelitų, nes
jų buvo labai daug.
4 Moabas sakė midjaniečių vyres-
niesiems: „Šita tauta sunaikins mus
visus, čia gyvenančius, kaip jautis
sunaikina žolę iki šaknų.“ O Ciporo
sūnus Balakas tuo metu buvo moa-
bitų karalius.
5 Jis siuntė pasiuntinius pas Beoro
sūnų Balaamą į Petoro miestą prie
upės, kad jį pakviestų, sakydamas:
„Iš Egipto išėjo tauta, kuri apdengė
žemės paviršių ir dabar sustojo prie
mano krašto sienų.
6 Ateik ir prakeik tą tautą, nes ji
galingesnė už mane. Gal tada galė-
siu kaip nors ją sumušti ir išvyti iš
savo žemės, nes žinau, kad kurį tu
laimini, tas yra palaimintas, ir kurį
prakeiki, yra prakeiktas.“
7 Moabo ir Midjano vyresnieji išėjo
laikydami rankose užmokestį už žy-
niavimą. Kai jie atėjo pas Balaamą
ir jam perdavė Balako žodžius,
8 jis atsakė: „Apsinakvokite pas
mane, ir aš atsakysiu, ką man pasa-
kys Viešpats.“ Ir Moabo vyresnieji
pasiliko pas Balaamą.
9 Atėjo Dievas pas Balaamą ir klau-
sė: „Kas yra šitie žmonės?“
10 Balaamas atsakė Dievui: „Moabi-
tų karalius, Ciporo sūnus Balakas,
atsiuntė juos pas mane
11 ir pranešė, kad išėjusi iš Egipto
tauta apdengė žemės paviršių. Jis
prašė: „Ateik ir prakeik ją, gal tada
aš įstengsiu nugalėti juos ir išvaryti
iš savo krašto.“
12 Dievas atsakė Balaamui: „Neik
su jais ir neprakeik tautos, nes ji yra
palaiminta.“
13 Balaamas, atsikėlęs rytą, tarė
Balako kunigaikščiams: „Grįžkite
į savo žemę, nes Viešpats uždraudė
man eiti su jumis.“
14 Moabo kunigaikščiai pakilo ir,
sugrįžę pas Balaką, pranešė: „Bala-
amas atsisakė eiti su mumis.“
15 Balakas vėl siuntė daugiau ir
aukštesnės kilmės pasiuntinių.
16 Jie, atėję pas Balaamą, tarė:
„Ciporo sūnus Balakas taip sako:
„Skubiai ateik pas mane.
17 Pagerbsiu tave ir darysiu, ką įsakysi,
tik ateik ir prakeik šitą tautą.“

29 Ts 11,24; 1 Kar 11,33; 2 Kar 23,13; Iz 15,2.5; Iz 16,2; Jer 48,46
30 Sk 32,3. 34; Iz 15,2; Jer 48,18.22
32 Sk 32,1.3. 35; Jer 48,32
33 Įst 3,1; Įst 29,7; Joz 13,12
34 Sk 21,24; Įst 3,2; Ps 135,10; Ps 136,20
35 Įst 3,3.4; Įst 29,7; Joz 13,12

22 SKYRIUS
1 Sk 33,48.49
2 Joz 24,9; Ts 11,25; Mch 6,5; Apr 2,14
3 Iš 15,15
4 Sk 25,15-18; Sk 31,1-3; Joz 13,21
5 Sk 31,8.16; Įst 23,4; Joz 13,22; Joz 24,9; Neh 13,1.2; Mch 6,5; 2 Pt 2,15; Jud 1,11; Apr 2,14
6 Sk 22,12. 17; Sk 23,7.8; Sk 24,9
7 1 Sam 9,7.8
8 Sk 22,19
9 Pr 20,3
12 Sk 23,20; Rom 11,28
17 Sk 22,6; Sk 24,11

18 Balaamas atsakė Balako pasiun-
tiniams: „Jei Balakas duotų pilnus
savo namus sidabro ir aukso, aš ne-
galėčiau peržengti Viešpaties, mano
Dievo, žodžio ir padaryti daugiau ar
mažiau.
19 Prašau, pasilikite šią naktį pas
mane, kad sužinočiau, ką dar Vieš-
pats man sakys."
20 Naktį atėjo Dievas pas Balaamą
ir jam tarė: „Jei tie žmonės tave
kviečia, eik su jais, bet daryk taip,
kaip tau įsakysiu."
21 Balaamas, atsikėlęs rytą, pabalno-
jo savo asilę ir iškeliavo su moabitų
kunigaikščiais.
22 Viešpats užsirūstino, kad Balaa-
mas išėjo. Jiems keliaujant, Viešpa-
ties angelas užstojo kelią Balaamui,
kuris jojo ant asilės. Su juo buvo du
tarnai.
23 Asilė, pamačiusi angelą, stovintį
su nuogu kardu, pasuko iš kelio ir
ėjo lauku. Balaamas mušė ją, norė-
damas grąžinti į kelią.
24 Angelas atsistojo siauroje vietoje
tarp dviejų sienų, kuriomis buvo
aptverti vynuogynai.
25 Pamačiusi jį, asilė šliejosi prie
sienos ir prispaudė Balaamo koją.
Jis vėl ją mušė.
26 Viešpaties angelas nuėjo į dar
siauresnę vietą, kur nebuvo galima
pasukti nei dešinėn, nei kairėn, ir
atsistojo.
27 Asilė, pamačiusi stovintį angelą,
sukniubo po Balaamu. Balaamas
įpykęs mušė ją lazda.
28 Viešpats atvėrė asilės nasrus, ir ji
kalbėjo Balaamui: „Ką aš tau pa-
dariau? Kodėl mane muši jau trečią
kartą?"

18 Sk 22,38; Sk 24,13; 1 Kar 22,14; 2 Km 18,13
19 Sk 22,8
20 Sk 22,9. 35; Sk 23,5.12.16. 26; Sk 24,13
22 Iš 4,24
23 Joz 5,13; 2 Kar 6,17; Dan 10,7; Apd 22,9
28 2 Pt 2,16
29 Pat 12,10; Mt 15,19
30 2 Pt 2,16
31 Pr 21,19; 2 Kar 6,17; Lk 24,16.31
32 2 Pt 2,14. 15
34 1 Sam 15, 24.30; 1 Sam 26,21; 2 Sam 12,13
35 Sk 22,20
36 Pr 14,17; Sk 21,13
37 Sk 22,17; Sk 24,11
38 Sk 23,26; Sk 24,13; 1 Kar 22,14; 2 Km 18,13

29 Balaamas atsakė asilei: „Kad ty-
čiojiesi iš manęs. Jei turėčiau kardą,
aš tave užmuščiau."
30 Asilė atsakė Balaamui: „Argi
aš ne tavo asilė, kuria visada jodi-
nėdavai? Pasakyk, ar aš tau kada
nors taip dariau?" Jis atsakė: „Nie-
kados!"
31 Tada Viešpats atvėrė Balaamui
akis. Ir jis, pamatęs Viešpaties an-
gelą, stovintį kelyje su nuogu kardu,
krito veidu į žemę.
32 Viešpaties angelas jam tarė: „Kodėl
muši jau trečią kartą savo asilę? Aš
atėjau tau sukliudyti, nes nepritariu
tavo kelionei.
33 Jei asilė nebūtų pasukusi iš kelio
tris kartus ir nebūtų pasitraukusi,
būčiau tave užmušęs, o ji būtų išli-
kusi gyva."
34 Balaamas tarė Viešpaties ange-
lui: „Nusidėjau, nežinodamas, kad
tu stovi prieš mane, o dabar, jei tau
nepatinka, aš sugrįšiu."
35 Viešpaties angelas tarė: „Eik su
jais ir kalbėk tik tai, ką tau įsaky-
siu." Balaamas nuėjo su Balako
kunigaikščiais.
36 Tai išgirdęs, Balakas išėjo pasi-
tikti Balaamo iki miesto Aro, kuris
yra Moabo pasienyje prie Arnono
upės,
37 ir tarė Balaamui: „Aš siunčiau
pasiuntinius tave pakviesti, kodėl
neatėjai? Ar manai, kad aš negaliu
tavęs tinkamai pagerbti?"
38 Balaamas atsakė Balakui: „Štai
aš atėjau pas tave. Bet ar galiu aš
ką nors pasakyti? Žodį, kurį Dievas
įdės į mano lūpas, tą kalbėsiu."
39 Balaamas su Balaku nuėjo į Kirjat
Hucotą.

40 Balakas aukojo jaučius bei avis
ir nusiuntė dalį aukos Balaamui ir
atvykusiems su juo kunigaikščiams.
41 Rytui išaušus, Balakas nuvedė
Balaamą į Baalo aukštumas, iš kur
jis matė dalį izraelitų tautos.

23 Tada Balaamas kalbėjo Ba-
lakui: „Pastatydink man čia
septynis aukurus ir paruošk man
septynis veršius ir septynis avinus."
2 Balakas padarė, kaip Balaamas
sakė. Tada juodu aukojo po veršį ir
aviną ant kiekvieno aukuro.
3 Balaamas tarė Balakui: „Pastovėk
prie savo deginamosios aukos, o aš
pasitrauksiu ir lauksiu Viešpaties
žodžio: aš tau pasakysiu, ką Jis lieps."
Jis nuėjo į nuošalią aukštumą.
4 Ten jį sutiko Dievas. Balaamas
Jam kalbėjo: „Pastatydinau septynis
aukurus ir aukojau ant jų po veršį
ir aviną."
5 Viešpats įdėjo žodį į Balaamo
lūpas ir sakė: „Grįžk pas Balaką ir
taip kalbėk."
6 Sugrįžęs rado stovintį Balaką prie
savo deginamosios aukos su visais
Moabo kunigaikščiais.
7 Jis kalbėjo: „Iš Aramo mane at-
vedė Balakas, moabitų karalius,
iš rytų šalies kalnų pašaukė mane:
„Ateik ir prakeik Jokūbą, linkėk
pikta Izraeliui."
8 Kaipgi aš keikčiau, ko Dievas ne-
keikia? Kaipgi aš pasmerkčiau, ko
Viešpats nesmerkia?
9 Aš matau juos nuo uolų viršūnių ir į
juos žiūriu nuo kalnų. Ta tauta gyvena
atskirai ir neprisideda prie kitų tautų.
10 Kas galėtų suskaityti Jokūbo
dulkes ir suskaičiuoti ketvirtadalį
Izraelio? O, kad galėčiau mirti teisiųjų
mirtimi! O, kad mirčiau ramybėje
kaip jie!"
11 Balakas sakė Balaamui: „Ką tu
man padarei? Aš tave pasišaukiau,
kad prakeiktum mano priešus, o tu
juos palaiminai."
12 Tas jam atsakė: „Argi aš neturiu
kalbėti to, ką Viešpats įdeda į mano
lūpas?"
13 Balakas sakė jam: „Eikš su mani-
mi į kitą vietą, kur matysi izraelitų
dalį, bet visų negalėsi matyti; iš ten
juos prakeiksi."
14 Kai jį nuvedė ant Pisgos kalno vir-
šūnės, jis ten pastatydino septynis
aukurus ir ant kiekvieno aukojo po
veršį ir aviną.
15 Tada Balaamas tarė Balakui:
„Stovėk čia prie deginamosios au-
kos, o aš eisiu pasitikti Viešpaties."
16 Viešpats sutiko Balaamą ir įdėjo
žodį į jo lūpas, sakydamas: „Eik vėl
pas Balaką ir pasakyk tai."
17 Sugrįžęs jis rado Balaką, stovintį
prie savo deginamosios aukos kartu
su Moabo kunigaikščiais. Balakas
klausė jo: „Ką tau kalbėjo Viešpats?"
18 Balaamas atsakė: „Balakai, klau-
sykis ir išgirsk, Ciporo sūnau!
19 Dievas ne žmogus, kad meluotų,
ir ne žmogaus sūnus, kad pakeistų
savo nuomonę. Ar Jis pasakė ir ne-
padarys? Ar Jis kalbėjo ir neįvykdys?
20 Man įsakyta laiminti; Jis palaimi-
no, ir aš negaliu to pakeisti.
21 Jis nerado nedorybės Jokūbe ir neį-
žiūrėjo neteisybės Izraelyje. Viešpats,
jų Dievas, yra su jais, ir karaliaus
šauksmas girdimas tarp jų.
22 Dievas juos išvedė iš Egipto, jų
galybė kaip stumbro.

41 Sk 21,28; Įst 12,2

23 SKYRIUS

1 Sk 23,29
2 Sk 23,14.30
3 Sk 23,4.15.16
4 Sk 23,16
5 Sk 22,20.35.38; Sk 23,16; Įst 18,18; Jer 1,9
7 Sk 22,6.11.17; Įst 23,4; 1 Sam 17,10
8 Sk 22,12
9 Iš 33,16; Įst 32,8; Įst 33,28; Joz 11,23; Ezr 9,2; Ef 2,14
10 Pr 13,16; Pr 22,17; Pr 28,14; 2 Krn 1,9; Ps 116,15
11 Sk 22,11
12 Sk 22,38
14 Sk 23,1.2
16 Sk 22,35; Sk 23,5
19 Sk 11,23; 1 Sam 15,29; 1 Kar 8,56; Mal 3,6; Jok 1,17
20 Pr 12,2; Pr 22,17; Sk 22,12
21 Ps 32,2; Ps 89,15-18; Rom 4,7.8
22 Sk 24,8; Įst 33,17; Job 39,10

23 Nėra užkeikimo prieš Jokūbą nei
ištarmės prieš Izraelį; ateis laikas,
kai apie Izraelį sakys: „Štai ką pa-
darė Dievas.“
24 Tai tauta, kuri pakils kaip liūtė ir
atsistos kaip liūtas, neatsiguls, kol
nesuris grobio ir neišgers užmuš-
tųjų kraujo.“
25 Balakas tarė Balaamui: „Tu jų
neprakeik, bet ir nelaimink.“
26 Balaamas atsakė Balakui: „Argi
aš tau nesakiau, kad ką man Vieš-
pats lieps, tą turėsiu daryti?!“
27 Ir Balakas tarė Balaamui: „Eime,
nuvesiu tave į kitą vietą, gal patiks
Dievui, kad iš ten juos prakeiktum.“
28 Balakas užvedė Balaamą į Peoro
kalno, kuris yra prie dykumos,
viršūnę.
29 Čia Balaamas sakė Balakui: „Pa-
statydink man čia septynis aukurus ir
paruošk tiek pat veršių ir avinų aukai.“
30 Balakas padarė, kaip Balaamas
įsakė. Jie aukojo po veršį ir po aviną
ant kiekvieno aukuro.

24 Balaamas, matydamas, kad
Viešpačiui patinka laiminti
Izraelį, nebėjo, kaip pirma eidavo
ieškoti žyniavimo, bet atgręžė veidą
į dykumą
2 ir, pakėlęs akis, pamatė izraelitus,
stovyklaujančius giminėmis savo
palapinėse. Dievo dvasia nužengė
ant jo,
3 ir jis kalbėjo: „Kalba žmogus, Beoro
sūnus Balaamas, kurio atvertos akys,
4 kuris girdi Dievo žodžius, mato
Visagalio regėjimus ir krinta atver-
tomis akimis.
5 Kokios gražios tavo palapinės,
Jokūbai, ir tavo buveinės, Izraeli!

23 Ps 31,19; Ps 44,1
24 Pr 49,9. 27; Joz 11,23
26 Sk 22,38
28 Sk 21,20

24 SKYRIUS
1 Sk 23,3.15
2 Sk 2,2.34; Sk 11,25; 1 Sam 10,10; 1 Sam 19, 20.23; 2 Krn 15,1
3 Sk 23,7.18
4 Ez 1,28
6 Ps 1,3; Ps 104,16; Jer 17,8
7 1 Sam 15, 8.9; 2 Sam 5,12; 1 Krn 14,2; Jer 51,13; Apr 17,1.15
8 Sk 14,9; Sk 23,22.24; Ps 2,9; Ps 45,5; Jer 50,17
9 Pr 12,3; Pr 27,29; Pr 49,9; Sk 23,24
10 Sk 23,11; Neh 13,2; Ez 21,14.17
11 Sk 22,17. 37
14 Pr 49,1; Įst 4,30; Dan 2,28; Mch 6,5
17 Pr 49,10; Jer 48,45; Mt 1,2; Mt 2,2; Lk 3,34; Apr 1,7

6 Jos yra kaip besitęsią slėniai, kaip
sodai paupiuose, kaip Viešpaties
sodinti alavijų medžiai, lyg kedrai
prie vandens!
7 Vanduo tekės upėmis, ir jų slėniuo-
se viskas augs. Izraelitų karalius bus
žymesnis už Agagą, jo karalystė bus
išaukštinta.
8 Dievas išvedė jį iš Egipto, jo galy-
bė kaip stumbro; jis suvalgys priešų
tautas, sulaužys jų kaulus, pervers
juos savo strėlėmis.
9 Jis atsiguls kaip liūtas, kurio nie-
kas nedrįs pažadinti. Kas tave lai-
mina, bus palaimintas; kas keikia,
bus prakeiktas.“
10 Balakas, supykęs ant Balaamo,
suplojo rankomis ir tarė: „Aš tave
pasišaukiau prakeikti mano priešus,
o tu juos tris kartus palaiminai.
11 Grįžk skubiai į savo kraštą! Maniau
tave didžiai pagerbti, bet Viešpats
atėmė iš tavęs tau skirtą pagarbą.“
12 Balaamas atsakė Balakui: „Argi
aš nesakiau tavo pasiuntiniams,
kuriuos atsiuntei pas mane:
13 „Jei Balakas man duotų pilnus
savo namus sidabro ir aukso, aš
negaliu peržengti Viešpaties įsa-
kymo ir daryti gera ar bloga savo
noru. Kalbėsiu tai, ką Viešpats man
įsakys.“
14 Prieš grįždamas pas savo tautą,
paskelbsiu tau, ką ši tauta padarys
tavo tautai ateityje.“
15 Balaamas toliau kalbėjo: „Kalba
žmogus, Beoro sūnus Balaamas,
kurio akys atvertos,
16 kuris girdi Dievo žodžius, pažįsta
Aukščiausiojo mokslą, mato Visa-
galio regėjimus ir krinta atvertomis
akimis.

17 Aš jį matysiu, bet ne dabar, į jį
žiūrėsiu, bet ne iš arti. Žvaigždė
užtekės iš Jokūbo giminės, skeptras
pakils Izraelyje, jis užims Moabą ir
sunaikins Seto giminę.
18 Edomas ir Seyras taps priešų nuo-
savybe, Izraelis parodys savo jėgą.
19 Jokūbo ainiai viešpataus ir sunai-
kins priešų likučius."
20 Balaamas, pažiūrėjęs į amalekie-
čius, kalbėjo: „Amalekas yra pirmas
tarp tautų, bet jis bus sunaikintas
amžiams."
21 Pamatęs kainitus, tarė: „Stipri,
saugi tavo buveinė, kaip ant uolos
sukrautas lizdas.
22 Bet ir jūs, kainitai, būsite išsklaidyti,
jūsų palikuonis ištrems Ašūras.
23 Ir kas išliks gyvas, kai Dievas visa
tai darys?
24 Laivai atvyks iš Kitimo, pavergs
ašūriečius ir sunaikins Ebero kraš-
tą, pagaliau patys žus."
25 Po to Balaamas sugrįžo į savo
tėviškę; taip pat ir Balakas grįžo tuo
keliu, kuriuo buvo atėjęs.

25 Izraelitams gyvenant Šitime,
tauta pradėjo paleistuvauti su
Moabo dukterimis.
2 Jos kvietė izraelitus į aukojimo
šventes. Ten jie valgė ir lenkėsi prieš
jų dievus.
3 Izraelitai garbino Baal Peorą. Už-
sirūstinęs Viešpats
4 tarė Mozei: „Surink visus tautos
vadus ir juos pakark saulės kaitroje,
kad mano rūstybė nepaliestų Izrae-
lio tautos."
5 Mozė įsakė Izraelio teisėjams už-
mušti visus Baal Peoro garbintojus.
6 Vienas izraelitas atsivedė midja-

18 2 Sam 8,14
19 Pr 49,10; Am 9,11.12
24 Pr 10,4. 21.25; Ez 27,6; Dan 11,30
25 Sk 21,34; Sk 31,8

25 SKYRIUS
1 Sk 33,49; Joz 2,1; Apr 2,14
2 Iš 20,5; Iš 34,15; Įst 32,38; Joz 22,17; Oz 9,10; 1 Kor 10,20
3 Ps 106,28. 29
4 Sk 25,11; Įst 4,3; Įst 13,17
5 Iš 18,21; Įst 13,6.9
6 Jl 2,17
7 Iš 6,25; Ps 106,30
8 Sk 16,46-48; Ps 106,30
9 Įst 4,3
11 Iš 20,5; Įst 32,16.21; 1 Kar 14,22; Ps 78,58; Ps 106,30; Ez 16,38
12 Iz 54,10; Ez 34,25; Ez 37,26; Mal 2,4.5; Mal 3,1
13 Iš 40,15; 1 Km 6,4; Apd 22,3; Rom 10,2; Hbr 2,17
15 Sk 31,8; Joz 13,21
17 Sk 31,1-3
18 Sk 31,16; Apr 2,14

26 SKYRIUS
2 Iš 30,12; Iš 38,25.26;

nietę į savo palapinę Mozei ir visiems
izraelitams matant, tuo metu, kai jie
raudojo prie Susitikimo palapinės
įėjimo.
7 Tai išvydęs, kunigo Aarono sūnaus
Eleazaro sūnus Finehasas pakilo iš
susirinkusiųjų ir, pagriebęs ietį,
8 įėjo į palapinę paskui izraelitą ir
perdūrė juos abu kiaurai – izraelitą
ir moterį per jos pilvą. Tada liovėsi
maras tarp Izraelio sūnų.
9 Iš viso nuo maro mirė dvidešimt
keturi tūkstančiai žmonių.
10 Viešpats tarė Mozei:
11 „Kunigo Aarono sūnaus Eleazaro
sūnus Finehasas išgelbėjo izraelitus
nuo mano rūstybės; jis buvo uolus
dėl manęs, kad Aš nesunaikinčiau
izraelitų, apimtas pavydo.
12 Todėl sakyk jam, kad Aš darau su
juo taikos sandorą:
13 jam ir jo palikuonims priklausys
kunigystė kaip amžina sandora, nes
jis buvo uolus dėl Dievo ir sutaikino
izraelitus."
14 Izraelitas, kurį nužudė kartu su
midjaniete, buvo Saluvo sūnus Zimris,
Simeono giminės kunigaikštis,
15 o nužudytoji midjanietė vardu
Kozbė buvo Midjano giminės ku-
nigaikščio Cūro duktė.
16 Viešpats kalbėjo Mozei:
17 „Išžudykite midjaniečius,
18 nes jie pasielgė su jumis klastingai,
suvedžiodami jus Peoro garbinimu
ir midjaniečių kunigaikščio dukteri-
mi Kozbe, savo seserimi, kuri buvo
nužudyta dėl Peoro maro dieną."

26 Viešpats tarė Mozei ir Aaro-
no sūnui kunigui Eleazarui:
2 „Suskaičiuokite visus izraelitus

vyrus, dvidešimties metų ir vyres-
nius pagal jų gimines, tinkamus
kariuomenei."
3 Mozė ir kunigas Eleazaras Moabo
lygumoje prie Jordano, ties Jerichu,
kalbėjo tiems, kurie buvo
4 dvidešimties metų ir vyresni, kaip
Viešpats buvo liepęs. Iš Egipto išė-
jusieji buvo:
5 Rubenas, Izraelio pirmagimis. Jo
sūnūs buvo Henochas, iš kurio kilo he-
nochai, Paluvas, iš kurio kilo paluvai,
6 Hecronas, iš jo – hecronai ir Kar-
mis, iš jo – karmiai.
7 Rubeno giminės buvo keturiasde-
šimt trys tūkstančiai septyni šimtai
trisdešimt.
8 Paluvo sūnus buvo Eliabas;
9 jo sūnūs Nemuelis, Datanas ir Abira-
mas; Datanas ir Abiramas prisidėjo
prie Koracho maišto, kuris buvo
sukeltas prieš Mozę ir Aaroną; tai
buvo maištas prieš Viešpatį.
10 Atsivėrusi žemė prarijo juos kartu
su Korachu. Du šimtai penkiasde-
šimt žmonių buvo sunaikinti ugni-
mi. Tai buvo ženklas izraelitams.
11 Tačiau Koracho sūnūs nežuvo.
12 Simeono sūnų šeimos: Nemue-
lio – nemuelitai, Jamino – jaminai,
Jachino – jachinai,
13 Zeracho – zerachai, Sauliaus –
sauliai.
14 Simeono giminės buvo dvidešimt
du tūkstančiai du šimtai.
15 Gado sūnų šeimos: Cefono, iš
jo – cefonai, Hagio – hagiai, Šū-
nio – šūniai,
16 Oznio – ozniai, Erio – eriai,
17 Arodo – arodai, Arelio – arelitai.
18 Gado giminės buvo keturiasde-
šimt tūkstančių penki šimtai.

Sk 1,2.3; Sk 14,29
3 Sk 22,1; Sk 31,12; Sk 33,48; Sk 35,1
4 Sk 1,1
5 Pr 46,8; Iš 6,14; 1 Km 5,1-3
9 Sk 1,16; Sk 16,1.2
10 Sk 16,32-35.38-40; 1 Kor 10,6; 2 Pt 2,6
11 Iš 6,24; 1 Km 6,22.23
12 Pr 46,10; Iš 6,15;
1 Km 4,24
13 Pr 46,10
15 Pr 46,16
16 Pr 46,16
17 Pr 46,16
19 Pr 38,2; Pr 46,12
20 1 Km 2,3
23 Pr 46,13; 1 Km 7,1
24 Pr 46,13
26 Pr 46,14
28 Pr 46,20; Įst 33,16
29 Joz 17,1; 1 Km 7,14.15
30 Joz 17,2
33 Sk 27,1; Sk 36,11
35 1 Km 7,20

19 Judo sūnūs buvo Eras ir Onanas.
Jie mirė Kanaano žemėje.
20 Kitų Judo sūnų šeimos: Šelos – šelai,
Pereco – perecai, Zeracho – zerachai.
21 Pereco giminės sūnūs: Hecrono –
hecronai ir Hamulo – hamulai.
22 Judo giminės buvo septyniasde-
šimt šeši tūkstančiai penki šimtai.
23 Isacharo sūnų šeimos: Tolos – to-
lai, Pūvos – pūvai,
24 Jašubo – jašubai, Šimrono –
šimronai.
25 Isacharo giminės buvo šešiasde-
šimt keturi tūkstančiai trys šimtai.
26 Zabulono sūnūs: Seredo – seredai,
Elono – elonai, Jachleelio – jachle-
elitai.
27 Zabulono giminės buvo šešiasde-
šimt tūkstančių penki šimtai.
28 Juozapo sūnūs Manasas ir Efrai-
mas pagal savo šeimas:
29 Manasui gimė Machyras, iš kurio
kilo machyrai, iš Machyro sūnaus
Gileado – gileadiečiai.
30 Šitie yra Gileado sūnūs: iš Jezero
kilo jezerai, iš Heleko – helekai,
31 iš Asrielio – asrielitai, iš Šeche-
mo – šechemai,
32 iš Šemidos – šemidai ir iš Hefe-
ro – heferai.
33 O Hefero sūnus Celofhadas netu-
rėjo sūnų, tik dukteris, kurių vardai
yra: Machla, Noja, Hogla, Milka ir
Tirca.
34 Manaso giminės buvo penkiasde-
šimt du tūkstančiai septyni šimtai.
35 Efraimo sūnų šeimos: iš Šutela-
cho – šutelachai, iš Bechero –
becherai, iš Tahano – tahanai.
36 Iš Šutelacho sūnaus Erano – era-
nai.

37 Efraimo giminės buvo trisdešimt
du tūkstančiai penki šimtai. Šitos
yra Juozapo giminės šeimos.
38 Benjamino sūnų šeimos: iš Be-
los – belai, iš Ašbelio – ašbelitai,
iš Ahiramo – ahiramai,
39 iš Šefufamo – šefufamai, iš Hu-
famo – hufamai.
40 Belos sūnūs buvo Ardas ir Naa-
manas. Iš Ardo – ardai, iš Naama-
no – naamanai.
41 Benjamino giminės buvo keturias-
dešimt penki tūkstančiai šeši šimtai.
42 Dano sūnų šeimos: iš Šuhamo –
šuhamai. Tai Dano giminės šeimos.
43 Šuhamų buvo šešiasdešimt keturi
tūkstančiai keturi šimtai.
44 Ašero sūnų šeimos: iš Imnos – im-
nai, iš Išvio – išviai, iš Berijos – berijai.
45 Iš Berijos sūnų: iš Hebero – he-
berai ir iš Malkielio – malkielitai.
46 Ašero dukters vardas buvo Se-
racha.
47 Ašero giminės buvo penkiasde-
šimt trys tūkstančiai keturi šimtai.
48 Naftalio sūnų šeimos: iš Jachcee-
lio – jachceelitai, iš Gūnio – gūniai,
49 iš Jecero – jecerai, iš Šilemo –
šilemai.
50 Naftalio giminės buvo keturiasde-
šimt penki tūkstančiai keturi šimtai.
51 Izraelitų, kurie buvo surašyti,
buvo šeši šimtai vienas tūkstantis
septyni šimtai trisdešimt.
52 Viešpats kalbėjo Mozei:
53 „Jiems bus išdalinta žemė pavel-
dėjimui pagal vardų skaičių.
54 Didesnėms šeimoms duosi dides-
nę dalį, o mažesnėms – mažesnę,
kiekvienam bus duotas paveldėji-
mas pagal tuos, kurie buvo suskai-
čiuoti.

38 Pr 46,21; 1 Km 7,6; 1 Km 8,1.2
39 Pr 46,21; 1 Km 7,12; 1 Km 8,5
40 1 Km 8,3
42 Pr 46,23
44 Pr 46,17; 1 Km 7,30
48 Pr 46,24; 1 Km 7,13
49 1 Km 7,13
51 Iš 12,37; Iš 38,26; Sk 1,46; Sk 11,21
53 Sk 33,54; Joz 11,23; Joz 14,1
54 Sk 33,54
55 Sk 33,54; Joz 11,23; Joz 14,2
57 Pr 46,11; Iš 6,16-19; Sk 3,15; 1 Km 6,1.16
59 Iš 2,1.2; Iš 6,20
60 Sk 3,2
61 Kun 10,1.2; Sk 3,3.4; 1 Km 24,2
62 Sk 1,49; Sk 3,39; Sk 18,20.23.24
63 Sk 26,3
64 Sk 1,1-46; Sk 14,29-35
65 Sk 14,26-35

27 SKYRIUS
1 Sk 26,33; Sk 36,1.11

55 Žemė bus padalyta tarp giminių
burtų keliu.
56 Burtų keliu bus padalinta nuosa-
vybė tiems, kurių yra daug, ir tiems,
kurių yra mažai.
57 Levio giminės sūnų šeimos: Ger-
šono – geršonų šeima, Kehato – keha-
tų šeima, Merario – merarių šeima.
58 Šitos yra Levio šeimos: libniai,
hebronai, machliai, mušiai ir ko-
rachai. Kehato sūnaus Amramo
59 žmona, Levio duktė Jochebeda,
gimusi Egipte, pagimdė Aaroną ir
Mozę bei jų seserį Mirjamą.
60 Aarono sūnūs buvo: Nadabas,
Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.
61 Nadabas ir Abihuvas mirė, auko-
dami svetimą ugnį Viešpačiui.
62 Visų Levio giminės suskaičiuotų
vyrų, vieno mėnesio amžiaus ir vy-
resnių, buvo dvidešimt trys tūkstan-
čiai. Jie nebuvo suskaičiuoti kartu su
izraelitais, nes jiems nebuvo duota
dalis tarp Izraelio vaikų.
63 Tai izraelitai, kuriuos suskai-
čiavo Mozė ir kunigas Eleazaras
Moabo lygumoje prie Jordano, ties
Jerichu.
64 Tarp jų nebuvo nė vieno iš tų, ku-
rie buvo anksčiau Mozės ir Aarono
suskaičiuoti Sinajaus dykumoje,
65 nes Viešpats buvo pasakęs, kad
jie visi mirs dykumoje. Nė vienas
neišliko, išskyrus Jefunės sūnų Kalebą
ir Nūno sūnų Jozuę.

27 Machla, Noja, Hogla, Milka
ir Tirca, dukterys Celofha-
do, sūnaus Hefero, sūnaus Gileado,
sūnaus Machyro, sūnaus Manaso,
sūnaus Juozapo, atėjo

2 prie Susitikimo palapinės įėjimo,
kur stovėjo Mozė, kunigas Eleazaras
ir visi tautos kunigaikščiai, ir tarė:
3 „Mūsų tėvas mirė dykumoje. Jis ne-
dalyvavo maište, kuris buvo Koracho
sukeltas prieš Viešpatį, bet mirė
už savo nusikaltimus. Jis neturėjo
sūnų.
4 Kodėl jo vardas turėtų išnykti iš jo
šeimos? Ar dėl to, kad jis neturėjo
sūnaus? Duokite mums paveldėjimą
tarp mūsų tėvo brolių."
5 Mozė kreipėsi tuo reikalu į Vieš-
patį.
6 Viešpats atsakė Mozei:
7 „Celofhado dukterys kalba tei-
singai. Duok joms paveldėjimą
tarp jų tėvo brolių, tepaveldi jos jo
nuosavybę.
8 Izraelio sūnums įsakyk: „Jei kas
miršta nepalikdamas sūnaus, jo nuo-
savybę tepaveldi jo duktė.
9 Jei neturės dukters, įpėdiniais bus
mirusiojo broliai.
10 O jei nebus nė brolių, jo nuosavy-
bę paveldės jo tėvo broliai.
11 Jeigu neturės nė tėvo brolių, pa-
veldas atiteks tiems, kurie yra jo
artimiausi giminės." Tai amžinas
įstatymas izraelitams, Viešpaties
duotas Mozei.
12 Viešpats kalbėjo Mozei: „Užlipk
į Abarimo kalną ir iš ten pažiūrėk į
kraštą, kurį duosiu izraelitams.
13 Jį pamatęs, tu susijungsi su savo tau-
ta, kaip susijungė tavo brolis Aaronas,
14 nes judu nepaklausėte manęs
Cino dykumoje tautos prieštara-
vimo metu, kad būtų parodytas
mano šventumas jų akivaizdoje
prie Meribos vandenų šaltinio, Cino
dykumoje Kadeše."

3 Sk 14,35; Sk 16,1.2; Sk 26,64.65

4 Įst 25,6; Joz 17,4

5 Iš 18,13-26

7 Sk 36,2

11 Sk 35,29

12 Sk 33,47

13 Įst 10,6; Įst 34,5.6

14 Iš 17,7; Ps 106,32.33

16 Sk 16,22

17 Įst 31,2; Zch 10,2

18 Pr 41,38; Įst 34,9

19 Įst 3,28; Įst 31,3.7.8.23

20 Sk 11,17; Joz 1,16-18

21 Iš 28,30; 1 Sam 22,10; 1 Sam 30,7

23 Įst 3,28; Įst 31,7.8

28 SKYRIUS

2 Kun 3,11; Kun 21,6.8

3 Iš 29,38-42

5 Iš 16,36; Kun 2,1; Sk 15,4

6 Iš 29,42; Am 5,25

15 Mozė atsakė Viešpačiui:
16 „Viešpatie, visų gyvųjų Dieve, pa-
skirk žmogų šitai tautai vadovauti,
17 kuris eitų su jais, juos išvestų ir
įvestų, kad Viešpaties susirinkimas
nebūtų kaip avys be piemens."
18 Viešpats atsakė Mozei: „Imk Nūno
sūnų Jozuę, kuriame yra mano
Dvasia, ir ant jo uždėk savo ranką.
19 Jis teatsistoja kunigo Eleazaro ir
visos tautos akivaizdoje, o tu duok
jam paliepimus
20 ir suteik jam savo garbės, kad jo
klausytų visi izraelitai.
21 Tuo atveju, kai reikės pagalbos,
tegul kunigas Eleazaras kreipiasi
į Viešpatį patarimo, naudodamas
Urimą Jo akivaizdoje. Jo įsakymu
jie išeis ir pagal Jo žodį įeis, ir jis,
ir visi izraelitai."
22 Mozė padarė, kaip Viešpats buvo
įsakęs: pastatė Jozuę kunigo Eleaza-
ro ir visos tautos akivaizdoje,
23 uždėjo jam ant galvos rankas ir
suteikė jam valdžią, kaip Viešpats
liepė.

28 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Įsakyk izraelitams skirtu laiku
aukoti duonos ir deginamąsias au-
kas kaip malonų kvapą.
3 Šitos aukos bus: kasdien du sveiki
metiniai avinėliai nuolatinei degina-
majai aukai;
4 vieną aukosite ryte, o antrą – va-
kare;
5 ir duonos aukai dešimtą efos dalį
smulkių miltų, sumaišytų su ketvir-
tadaliu hino tyriausio aliejaus.
6 Tai bus nuolatinė deginamoji auka,

kaip buvo įsakyta Sinajaus kalne, –
malonus kvapas Viešpačiui.
7 Ir geriamoji auka bus ketvirtada-
lis hino vyno; šventykloje išliesite
Viešpačiui vyną kaip geriamąją
auką.
8 Antrąjį avinėlį aukosite vakare,
kaip ir rytmetinę auką, su duonos ir
geriamąja auka, kad būtų malonus
kvapas.
9 Šabo dieną aukosite du sveikus
metinius avinėlius, o duonos aukai –
dvi dešimtąsias efos smulkių miltų,
sumaišytų su aliejumi, taip pat ir
geriamąją auką.
10 Tai bus nuolatinė šabo deginamoji
auka, priedas prie kasdienių degina-
mųjų ir geriamųjų aukų.
11 Kiekvieno mėnesio pradžioje
privalote aukoti deginamąją auką
Viešpačiui: du sveikus veršius, vieną
aviną ir septynis metinius avinėlius.
12 Duonos aukai: prie kiekvieno
veršio aukokite tris dešimtąsias
efos smulkių miltų, sumaišytų su
aliejumi; prie kiekvieno avino – dvi
dešimtąsias efos smulkių miltų,
sumaišytų su aliejumi,
13 ir dešimtą dalį smulkių miltų,
sumaišytų su aliejumi, duonos au-
kai prie kiekvieno avinėlio. Tai bus
malonaus kvapo deginamoji auka
Viešpačiui.
14 Geriamosios vyno aukos prie
kiekvienos deginamosios aukos bus:
pusė hino prie kiekvieno veršio,
trečdalis – prie avino, ketvirtada-
lis – prie kiekvieno avinėlio. Tai
kiekvieno mėnesio geriamoji auka.
15 Taip pat aukosite Viešpačiui ožį
aukai už nuodėmę, neskaičiuojant
nuolatinių deginamųjų ir geriamųjų
aukų.
16 Pirmo mėnesio keturiolikta diena
yra Viešpaties Pascha,
17 o penkiolikta diena – iškilmės.
Neraugintą duoną valgysite septy-
nias dienas.
18 Pirmoji diena yra izraelitams
šventa diena – tą dieną nedirbsite
jokio darbo,
19 aukosite deginamajai aukai du
sveikus veršius, vieną aviną, sep-
tynis metinius avinėlius
20 ir duonos aukai smulkių miltų,
sumaišytų su aliejumi, tris dešimtą-
sias efos prie veršio, dvi dešimtąsias
efos prie avino
21 ir vieną dešimtąją efos prie kiekvie-
no avinėlio,
22 taip pat vieną ožį aukai už nuodė-
mę, kad būtumėte sutaikinti,
23 neskaičiuojant rytmetinės degina-
mosios aukos, kuri nuolat aukojama.
24 Taip darykite septynias dienas,
kad būtų malonus kvapas Viešpa-
čiui.
25 Septintoji diena bus jums šventa:
tą dieną nedirbkite jokio darbo.
26 Pirmųjų vaisių šventės dieną
aukosite Viešpačiui naujo derliaus
aukas. Ta diena bus šventa ir iškil-
minga, tada nedirbsite jokio darbo.
27 Deginamajai aukai aukosite du
veršius, vieną aviną bei septynis
metinius avinėlius;
28 duonos aukai – su aliejumi sumai-
šytų smulkių miltų tris dešimtąsias
efos prie kiekvieno veršio, dvi – prie
avino
29 ir dešimtą dalį – prie kiekvieno
avinėlio;

7 Iš 29,42
10 Ez 46,4
11 Sk 10,10; 1 Sam 20,5; 1 Krn 23,31; 2 Krn 2,4; Ezr 3,5; Neh 10,33; Iz 1,13.14; Ez 45,17; Ez 46,6.7; Oz 2,11; Kol 2,16
12 Sk 15,4-12
15 Sk 15,24; Sk 28,3.22
16 Iš 12,1-20; Kun 23,5-8; Sk 9,2-5; Įst 16,1-8; Ez 45,21
17 Kun 23,6
18 Iš 12,16; Kun 23,7
19 Kun 22,20; Sk 28,31; Sk 29,8; Įst 15,21
22 Sk 28,15
25 Iš 12,16; Iš 13,6; Kun 23,8
26 Iš 23,16; Iš 34,22; Kun 23,10-21; Įst 16,9-12; Apd 2,1
27 Kun 23,18.19

30 taip pat ožį, kuris aukojamas
sutaikinimui.
31 Šias aukas aukosite neskaitant
nuolatinių deginamųjų aukų ir kartu
su jomis aukojamų duonos ir geria-
mųjų aukų.“

29 „Pirmoji septinto mėnesio
diena bus jums iškilminga
ir šventa. Tą dieną nedirbsite jokio
darbo – tai bus trimitavimo diena.
2 Aukosite deginamajai aukai kaip
malonų kvapą Viešpačiui sveikus
gyvulius: vieną veršį, vieną aviną
ir septynis metinius avinėlius;
3 duonos aukai – tris dešimtąsias
efos smulkių miltų, sumaišytų su
aliejumi, prie kiekvieno veršio, dvi
dešimtąsias efos prie avino,
4 vieną dešimtą dalį efos prie kiekvie-
no avinėlio
5 ir ožį aukai už nuodėmę, kad bū-
tumėte sutaikinti,
6 neskaičiuojant mėnesinės degi-
namosios bei duonos aukos ir kas-
dieninės deginamosios, duonos ir
geriamosios aukos, kurias aukosite
pagal jų nuostatus, kad būtų malo-
nus kvapas Viešpačiui.
7 Taip pat septinto mėnesio dešimto-
ji diena bus jums šventa ir iškilmin-
ga. Tą dieną varginsite savo sielas ir
nedirbsite jokio darbo.
8 Deginamajai Viešpaties aukai kaip
malonų kvapą aukosite sveikus gy-
vulius: jauną veršį, aviną ir septynis
metinius avinėlius;
9 jų duonos aukai tris dešimtąsias
efos smulkių miltų, sumaišytų su
aliejumi, prie kiekvieno veršio, dvi
dešimtąsias efos prie kiekvieno
avino,

31 Sk 28,3.19

29 SKYRIUS

1 Iš 23,16; Iš 34,22; Kun 23,23-25

6 Sk 15,11.12; Sk 28,3.11-15

7 Kun 16,29-34; Kun 23,26-32; Ps 35,13; Iz 58,5

8 Sk 28,19

11 Kun 16,3.5

12 Kun 23,33-35; Įst 16,13-15; Ez 45,25

13 Ezr 3,4

17 Kun 23,36

18 Sk 15,12; Sk 28,7.14; Sk 29,3.4.9.10

21 Sk 29,18

10 dešimtą dalį efos prie kiekvieno
avinėlio
11 ir ožį aukai už nuodėmę, neskai-
tant aukos už nuodėmę sutaikinimui
ir nuolatinės deginamosios aukos su
duonos ir geriamosiomis aukomis.
12 Septinto mėnesio penkioliktoji
diena bus jums šventa ir iškilmin-
ga, nedirbsite tą dieną jokio darbo.
Septynias dienas švęsite Viešpaties
garbei.
13 Aukosite deginamąją auką kaip
malonų kvapą Viešpačiui: trylika
sveikų jaunų veršių, du avinus, ke-
turiolika metinių avinėlių;
14 taip pat duonos auką: smulkių,
su aliejumi sumaišytų miltų, po
tris dešimtąsias efos prie kiekvieno
veršio, kurių bus trylika, po dvi de-
šimtąsias efos prie kiekvieno avino,
jų bus du,
15 dešimtą dalį efos prie kiekvieno
avinėlio, kurių bus keturiolika,
16 ir ožį aukai už nuodėmę, be to,
nuolatines deginamąsias, duonos ir
geriamąsias aukas.
17 Antrą dieną aukosite dvylika
jaunų veršių, du avinus, keturiolika
metinių avinėlių.
18 Prie kiekvieno veršio, avino ir avi-
nėlio aukosite duonos ir geriamąją
auką, kaip įsakyta,
19 ir ožį aukai už nuodėmę, neskai-
čiuojant nuolatinės deginamosios,
duonos ir geriamosios aukos.
20 Trečią dieną aukosite vienuolika
veršių, du avinus, keturiolika meti-
nių avinėlių
21 ir, kaip įsakyta, prie kiekvieno
veršio, avino ir avinėlio duonos ir
geriamąsias aukas,
22 ir ožį aukai už nuodėmę, neskai-

čiuojant nuolatinės deginamosios,
duonos ir geriamosios aukos.
23 Ketvirtą dieną aukosite dešimt
veršių, du avinus, keturiolika me-
tinių avinėlių
24 ir prie kiekvieno jų duonos bei
geriamąsias aukas, kaip įsakyta,
25 ir ožį aukai už nuodėmę, neskai-
čiuojant nuolatinės deginamosios,
duonos bei geriamosios aukų.
26 Penktą dieną aukosite devynis
veršius, du avinus, keturiolika me-
tinių avinėlių,
27 prie kiekvieno jų duonos bei ge-
riamąsias aukas, kaip įsakyta,
28 ir ožį aukai už nuodėmę, neskai-
čiuojant nuolatinės deginamosios,
duonos bei geriamosios aukų.
29 Šeštą dieną aukosite aštuonis ver-
šius, du avinus ir keturiolika meti-
nių avinėlių,
30 prie kiekvieno jų duonos bei ge-
riamąsias aukas, kaip įsakyta,
31 ir ožį aukai už nuodėmę, neskai-
čiuojant nuolatinės deginamosios,
duonos bei geriamosios aukų.
32 Septintą dieną aukosite septynis
veršius, du avinus ir keturiolika
metinių avinėlių,
33 prie kiekvieno jų duonos ir geria-
mąsias aukas, kaip įsakyta,
34 bei ožį aukai už nuodėmę, neskai-
čiuojant nuolatinės deginamosios,
duonos ir geriamosios aukų.
35 Aštunta diena yra iškilminga –
nedirbsite tą dieną jokio darbo
36 ir aukosite deginamąją auką kaip
malonų kvapą Viešpačiui: veršį, avi-
ną, septynis metinius avinėlius,
37 prie kiekvieno jų duonos bei ge-
riamąsias aukas, kaip įsakyta,
38 ir ožį aukai už nuodėmę, neskai-

35 Kun 23,36

39 Kun 7,16; Kun 22,18. 21.23; Kun 23,1-44; 1 Krn 23,31; 2 Krn 31,3; Ezr 3,5; Neh 10,33; Iz 1,14

30 SKYRIUS

1 Sk 1,4.16; Sk 7,2

2 Kun 5,4; Kun 27,2; Įst 23,21-23; Ts 11,30. 31.35; Job 22,27; Ps 22,25; Ps 50,14; Ps 66,13.14; Mok 5,4; Nah 1,15; Mt 14,9; Apd 23,14

8 Pr 3,16

čiuojant nuolatinės deginamosios,
duonos ir geriamosios aukų. Visi
aukojamieji gyvuliai turi būti svei-
ki.
39 Tai aukosite švenčių metu kaip
priedą prie jūsų įžadų ir laisvos
valios aukų, o taip pat deginamų-
jų, duonos, geriamųjų bei padėkos
aukų.“
40 Mozė perdavė izraelitams visa, ką
jam Viešpats kalbėjo.

30 Ir Mozė kalbėjo izraelitų gimi-
nių vadams: „Štai ką Viešpats
įsakė:
2 „Jei kuris vyras duoda Viešpačiui
įžadą ar pasižada prisiekdamas,
negalės savo žodžio laužyti, turės
įvykdyti, ką pažadėjo.
3 Jei įžadą Viešpačiui duotų ir save
priesaika suvaržytų jauna moteris,
kuri gyvena savo tėvo namuose,
4 ir jei tėvas, sužinojęs apie įžadą ir
priesaiką, tylėtų, ji turi laikytis įža-
do ir privalo įvykdyti, ką pažadėjo
ir prisiekė.
5 O jei tėvas išgirdęs uždraustų tą
pačią dieną, jos įžadas ir priesaika
bus panaikinta, nes tėvas uždraudė,
ir Viešpats jai atleis.
6 Jei ištekėtų, davusi įžadą ar prie-
saiką,
7 ir jos vyras sužinojęs neuždraustų
jai to daryti tą pačią dieną, ji laiky-
sis įžado ir jį įvykdys.
8 O jei jis išgirdęs tuojau uždraustų
ir tuo būdu panaikintų jos įžadus,
Viešpats jai atleis.
9 Našlė arba išsiskyrusi privalo įvyk-
dyti, ką pažadėjo.
10 Jei žmona, gyvendama su vyru,
padarytų įžadą arba prisiektų

11 ir jei jos vyras išgirdęs tylėtų
ir neprieštarautų, ji vykdys savo
įžadą.
12 O jei išgirdęs tuojau uždraustų,
nereikės vykdyti pažado, nes vyras
uždraudė, ir Viešpats jai atleis.
13 Kiekvieną jos įžadą ir kiekvieną
priesaiką varginti savo sielą vyras
gali patvirtinti arba panaikinti.
14 O jei vyras išgirdęs tylėtų ir ati-
dėtų sprendimą kitai dienai, ji vyk-
dys, ką pažadėjo, nes jis tylėdamas
patvirtino jos įžadus.
15 Jei žinodamas vėliau prieštarautų,
jis bus atsakingas už jos kaltę."
16 Tai yra Viešpaties duoti Mozei
įsakymai, kurių turi laikytis vyras
ir žmona, tėvas ir duktė, kuri yra
netekėjusi ir gyvena tėvo namuose.

31

Viešpats tarė Mozei:
2 „Atkeršyk midjaniečiams už izrae-
litams padarytas skriaudas ir tada
susijungsi su savo tauta."
3 Mozė įsakė apginkluoti vyrus, kurie
vykdys Viešpaties kerštą midjanie-
čiams,
4 ir pasiųsti po tūkstantį vyrų iš
kiekvienos giminės.
5 Buvo atskirta po tūkstantį vyrų iš
kiekvienos giminės, iš viso dvylika
tūkstančių, pasirengusių kovai.
6 Mozė juos išsiuntė su kunigo
Eleazaro sūnumi Finehasu, kuriam
pavedė šventus daiktus ir trimitus.
7 Jie nugalėjo midjaniečius ir išžudė
visus jų vyrus, kaip Viešpats buvo
įsakęs Mozei,
8 taip pat ir jų karalius: Evį, Rekemą,
Cūrą, Hūrą ir Rebą. Užmušė kardu
ir Beoro sūnų Balaamą.

31 SKYRIUS
2 Sk 25,12.13.17
3 Joz 13,21
6 Sk 10,9
7 Pr 34,25; Įst 20,13; Ts 21,11; 1 Sam 27,9; 1 Kar 11,15.16
8 Sk 25,15; Sk 31,16; Joz 13,21.22
11 Įst 20,14
15 Įst 20,14
16 Sk 24,14; Sk 25,2.9; 2 Pt 2,15; Apr 2,14
17 Įst 7,2;
Įst 20,16-18; Ts 21,11
18 Įst 21,10-14
19 Sk 5,2; Sk 19,11-22
23 Sk 19,9.17

9 Jie paėmė į nelaisvę jų moteris,
vaikus, visus galvijus ir visą midja-
niečių lobį,
10 sudegino jų miestus ir stovyklas.
11 Belaisvius, gyvulius ir visą karo
grobį
12 izraelitai atgabeno pas Mozę ir
kunigą Eleazarą į izraelitų stovyklą
Moabo lygumose prie Jordano, ties
Jerichu.
13 Mozė, kunigas Eleazaras ir visi
izraelitų kunigaikščiai išėjo jų pa-
sitikti už stovyklos.
14 Užsirūstinęs ant kariuomenės
vadų, tūkstantininkų ir šimtininkų,
kurie grįžo iš kovos lauko,
15 Mozė tarė: „Kodėl palikote gyvas
moteris?
16 Argi ne jos, patariant Balaamui,
suvedžiojo izraelitus nusikalsti
Viešpačiui Baal Peore, dėl ko tauta
buvo nubausta maru.
17 Nužudykite visus berniukus bei
moteris, kurios gyveno su vyrais!
18 Mergaites, kurios nėra pažinusios
vyro, pasilaikykite sau.
19 Pasilikite už stovyklos septynias
dienas. Kas užmušė žmogų ar už-
muštąjį palietė, apsivalykite patys
ir jūsų belaisviai trečią ir septintą
dieną.
20 Reikia apvalyti ir visą grobį: ar tai
būtų drabužiai, ar indai, ar bet koks
daiktas, padarytas iš odos, ožkų vilnų
ar iš medžio."
21 Kunigas Eleazaras kalbėjo kovoje
dalyvavusiems kariams: „Štai Vieš-
paties nurodymas:
22 auksą, sidabrą, varį, geležį, šviną,
alavą
23 ir visa, kas nedega liepsnoje,
apvalykite ugnimi ir apvalomuoju

vandeniu, kas dega ugnyje, apvaly-
kite vandeniu.
24 Septintą dieną išplaukite savo
drabužius ir, taip apsivalę, įeikite į
stovyklą.“
25 Viešpats kalbėjo Mozei:
26 „Tu, kunigas Eleazaras ir tautos
vyresnieji suskaičiuokite visą grobį –
žmones ir galvijus.
27 Padalykite grobį į dvi lygias dalis
kovojusiems ir kitiems izraelitams.
28 Iš tų, kurie kovojo kare ir gavo
karo grobio, atskirk Viešpaties da-
liai po vieną iš penkių šimtų žmo-
nių, taip pat iš galvijų, asilų ir avių;
29 viską atiduok kunigui Eleazarui,
nes tai yra auka Viešpačiui.
30 O iš nekariavusių izraelitų grobio
imk kiekvieną penkiasdešimtą žmo-
gų, taip pat galviją, asilą, avį ir kitų
gyvulių ir atiduok levitams, kurie
tarnauja Viešpačiui.“
31 Mozė ir Eleazaras padarė, kaip
Viešpats įsakė.
32 Karo grobis buvo: šeši šimtai sep-
tyniasdešimt penki tūkstančiai avių,
33 septyniasdešimt du tūkstančiai
galvijų,
34 šešiasdešimt vienas tūkstantis
asilų,
35 trisdešimt du tūkstančiai nekaltų
mergaičių.
36 Pusė buvo atiduota kare dalyva-
vusiems: trys šimtai trisdešimt sep-
tyni tūkstančiai penki šimtai avių;
37 iš jų Viešpačiui atskirta šeši šimtai
septyniasdešimt penkios avys.
38 Trisdešimt šeši tūkstančiai galvi-
jų; iš jų Viešpačiui atskirta septy-
niasdešimt du;
39 trisdešimt tūkstančių penki šimtai
asilų, iš kurių atskirta Viešpačiui
šešiasdešimt vienas asilas.
40 Šešiolika tūkstančių žmonių, iš
kurių Viešpačiui teko trisdešimt du.
41 Mozė atidavė, kaip buvo liepta,
Viešpaties aukos dalį Eleazarui.
42 Izraelitams, nedalyvavusiems
kare, buvo duota:
43 trys šimtai trisdešimt septyni
tūkstančiai penki šimtai avių,
44 trisdešimt šeši tūkstančiai galvijų,
45 trisdešimt tūkstančių penki šimtai
asilų,
46 šešiolika tūkstančių belaisvių.
47 Mozė ėmė kas penkiasdešimtą gy-
vulį ir belaisvį ir atidavė levitams,
tarnaujantiems prie Viešpaties pa-
lapinės, kaip Viešpats buvo įsakęs.
48 Kariuomenės vadai, tūkstantinin-
kai ir šimtininkai, priėję prie Mozės,
kalbėjo:
49 „Mes, tavo tarnai, suskaičiavo-
me kareivius, kuriuos turime savo
žinioje, ir nė vieno nepasigedome.
50 Todėl kiekvienas atnešame kaip
dovaną Viešpačiui visus auksinius
papuošalus, kuriuos paėmėme kaip
karo grobį: grandinėles, apyrankes,
žiedus, auskarus ir kaklo papuošalus,
kad sutaikintum mus su Viešpačiu.“
51 Mozė ir kunigas Eleazaras priėmė
auką Viešpačiui iš tūkstantininkų
ir šimtininkų, visus atneštus auk-
sinius papuošalus,
52 kurie svėrė šešiolika tūkstančių
septynis šimtus penkiasdešimt še-
kelių.
53 Eiliniai kareiviai grobį pasilaikė sau.
54 Paimtą auksą iš tūkstantininkų ir
šimtininkų Mozė ir kunigas Eleaza-
ras įnešė į Susitikimo palapinę, kad
Viešpats atmintų izraelitus.

24 Kun 11,25
27 Joz 22,8; 1 Sam 30,24
28 Sk 31,30. 47
29 Įst 18,1-5
30 Sk 3,7.8. 25.31.36; Sk 18,3.4; Sk 31,42-47
41 Sk 5,9.10; Sk 18,8.19
47 Sk 31,30
50 Iš 30,12-16
53 Sk 31,32; Įst 20,14
54 Iš 30,16

32 Rubeno ir Gado giminių žmo-
nės turėjo daug gyvulių. Jie
matė Jazero ir Gileado žemes, tinka-
mas gyvuliams auginti.
2 Atėję pas Mozę, kunigą Eleazarą
ir izraelitų kunigaikščius, jie tarė:
3 „Ataroto, Dibono, Jazero, Nimros,
Hešbono, Elealės, Sebamo, Nebojo
ir Beono žemės,
4 kurios, Viešpačiui padedant, buvo
užimtos izraelitų, labai tinka gyvu-
liams auginti, o mes, tavo tarnai,
turime gyvulių.
5 Taigi jei radome malonę tavo akyse,
prašome, kad mums, tavo tarnams,
atiduotum ją nuosavybėn ir neves-
tum mūsų per Jordaną.“
6 Mozė jiems atsakė: „Argi, kai jūsų
broliai kariaus, jūs čia sėdėsite?
7 Kodėl atkalbinėjate izraelitus,
kad jie neitų į žemę, kurią Viešpats
jiems atidavė?
8 Taip elgėsi jūsų tėvai, kai siunčiau
iš Kadeš Barnėjos apžiūrėti kraštą.
9 Jie, nuėję iki Eškolo slėnio ir ap-
žiūrėję visą kraštą, įbaugino izrae-
litus, kad neitų į šalį, kurią Viešpats
jiems pažadėjo.
10 Tada Viešpats užsirūstinęs pri-
siekė:
11 „Šitie žmonės, kurie išėjo iš Egip-
to, dvidešimties metų ir vyresni,
neišvys žemės, kurią pažadėjau
Abraomui, Izaokui ir Jokūbui, nes
jie nesekė manimi iki galo,
12 išskyrus kenazą Jefunės sūnų
Kalebą ir Nūno sūnų Jozuę, kurie
iki galo sekė Viešpačiu.“
13 Viešpats, užsirūstinęs ant izraeli-
tų, leido jiems klaidžioti dykumoje,
kol išmirė visa karta, kuri buvo
nusikaltusi Viešpačiui.

32 SKYRIUS
1 Sk 21,32; Įst 3,13; Joz 13,25; 2 Sam 24,5
3 Sk 32,36. 38; Joz 13,17
4 Sk 21,24. 34.35
7 Sk 13,27-33; Sk 14,1-4
8 Sk 13,3.26; Įst 1,19-25
9 Sk 13,24.31; Įst 1,24.28
10 Sk 14,11; Įst 1,34-36
11 Sk 14,24. 28-30; Sk 26,63-65; Įst 1,35
12 Sk 14,6-9.24.30; Įst 1,36; Joz 14,8.9
13 Sk 14,33-35; Sk 26,64.65
14 Sk 11,1; Įst 1,34
15 Įst 30,17. 18; Joz 22,16-18; 2 Km 7,19; 2 Km 15,2
17 Joz 4,12.13
18 Joz 22,1-4
19 Joz 12,1; Joz 13,8
20 Įst 3,18; Joz 1,14
22 Įst 3,12.15. 16.18; Įst 3,20; Joz 1,15; Joz 11,23; Joz 13,8.32; Joz 22,4.9
23 Pr 4,7; Pr 44,16; Joz 7,1-26; Iz 59,12; Gal 6,7
24 Sk 32,16
26 Joz 1,14
27 Joz 4,12

14 Dabar jūs stojate savo tėvų vieton,
kad dar labiau padidintumėte Vieš-
paties įtūžimą prieš Izraelį.
15 Jei nenorite Jo klausyti, Jis vėl
paliks tautą dykumoje, ir jūs pra-
žudysite visą šią tautą.“
16 Jie, prisiartinę prie Mozės, tarė:
„Pastatysime tvartus galvijams, taip
pat mūsų vaikams miestus;
17 bet mes patys apsiginklavę eisime
į kovą izraelitų priekyje, kol įvesime
juos į jų žemes. Tuo tarpu mūsų vai-
kai gyvens miestuose, apmūrytuose
nuo šio krašto gyventojų.
18 Negrįšime į savo namus, kol visi
izraelitai gaus savo dalį,
19 nieko nereikalausime anoje pusėje
Jordano, nes mūsų dalis yra šiapus
Jordano.“
20 Mozė jiems atsakė: „Jei taip
darysite ir stosite į kovą Viešpaties
akivaizdoje,
21 ir visi karui tinkami vyrai apsi-
ginklavę pereis Jordaną, iki priešas
bus nugalėtas
22 ir visa žemė bus paimta, tuomet
nenusikalsite nei Viešpačiui, nei
Izraeliui, ir ši žemė bus jūsų Vieš-
paties akivaizdoje.
23 Jei nedarysite, ką sakote, tai nu-
sidėsite Viešpačiui ir žinokite, kad
būsite nubausti.
24 Taigi statykite miestus savo vai-
kams, tvartus avims bei galvijams
ir įvykdykite, ką pažadėjote.“
25 Gado ir Rubeno sūnūs atsakė
Mozei: „Mes, tavo tarnai, darysime,
ką mūsų valdovas liepia.
26 Savo vaikus ir moteris, avis ir
galvijus paliksime Gileado mies-
tuose,
27 o mes, tavo tarnai, visi apsiginklavę

trauksime į karą, kaip tu, valdove,
sakai."
28 Mozė įsakė kunigui Eleazarui,
Nūno sūnui Jozuei ir izraelitų gi-
minių vadams:
29 „Jei gadai ir rubenai kartu su
jumis pereis Jordaną su ginklais
ir žemė bus paimta, duokite jiems
paveldėti Gileadą.
30 Jei nenorės eiti kartu su jumis
apsiginklavę į Kanaano žemę, tegul
pasilieka tarp jūsų."
31 Gado ir Rubeno sūnūs atsakė:
„Kaip Viešpats įsakė savo tarnams,
taip mes darysime.
32 Mes eisime apsiginklavę Viešpa-
ties akivaizdoje į Kanaano žemę,
kad gautume dalį šiapus Jordano."
33 Mozė davė gadams ir rubenams
bei pusei Juozapo sūnaus Manaso
giminės amoritų karaliaus Sihono
ir Bašano karaliaus Ogo karalysčių
žemes su jų miestais.
34 Gado sūnūs atstatė sutvirtintus
Dibono, Ataroto, Aroero,
35 Atroto, Šofano, Jazero, Jogbohos,
36 Bet Nimros, Bet Harano miestus
ir pastatė savo galvijams tvartus.
37 Rubeno sūnūs atstatė Hešboną,
Elealę, Kirjataimą,
38 Neboją, Baal Meoną ir Sibmą,
pakeisdami jų vardus.
39 Manaso sūnaus Machyro sūnūs
patraukė į Gileadą ir jį užėmė, išvy-
dami jo gyventojus amoritus.
40 Mozė davė Gileado žemes Ma-
naso sūnui Machyrui, kuris ten ap-
sigyveno.
41 O Manaso sūnus Jayras nuėjęs
užėmė krašto miestelius ir juos
pavadino Havot Jayru.
42 Taip pat Nobachas nuėjęs užėmė

28 Joz 1,13
33 Sk 21,24. 33.35; Įst 3,8-17; Įst 29,8; Joz 12,1-6; Joz 13,8-31; Joz 22,4
34 Sk 33,45. 46; Įst 2,36
35 Sk 32,1.3
36 Sk 32,3.24
37 Sk 21,27
38 Iš 23,13; Joz 23,7; Iz 46,1; Ez 25,9
39 Pr 50,23; Sk 27,1; Sk 36,1
40 Įst 3,12. 13.15; Joz 13,31
41 Įst 3,14; Joz 13,30; Ts 10,4; 1 Kar 4,13

33 SKYRIUS
1 Ps 77,20
3 Iš 12,2.37; Iš 13,4; Iš 14,8
4 Iš 12,12.29; Iš 18,11; Iz 19,1
5 Iš 12,37
6 Iš 13,20
7 Iš 14,1.2.9
8 Iš 14,22; Iš 15,22.23; Sk 33,7
9 Iš 15,27
11 Iš 16,1
14 Iš 17,1; Iš 19,2
15 Iš 16,1; Iš 19,1.2
16 Sk 11,34

Kenatą su jo kaimais ir jį pavadino
savo vardu – Nobachu.

33 Tai yra izraelitų sustojimo
vietos, išėjus jiems iš Egipto,
vadovaujant Mozei ir Aaronui.
2 Mozė jas surašė pagal stovyklų
vietas, kurias jie, Viešpačiui įsa-
kius, keisdavo.
3 Jie išėjo iš Ramzio pirmo mėnesio
penkioliktą dieną, kitą dieną po
Paschos, galingos rankos vedami
visiems egiptiečiams matant,
4 laidojant jiems Viešpaties išžu-
dytus pirmagimius. Ir jų dievams
Viešpats įvykdė teismą.
5 Izraelitai, iškeliavę iš Ramzio,
pasistatė stovyklas Sukote.
6 Iš Sukoto atvyko į Etamą, esantį
dykumos pakraštyje.
7 Iš ten atvyko prie Pi Hahiroto,
kuris yra priešais Baal Cefoną, ir
sustojo prie Migdolo.
8 Iškeliavę iš Pi Hahiroto, perėjo
jūros dugnu į dykumą ir, keliavę tris
dienas per Etamo dykumą, pasistatė
stovyklą Maroje.
9 Išėję iš Maros, pasiekė Elimą, kur
buvo dvylika vandens šaltinių bei
septyniasdešimt palmių, ir sustojo.
10 Išėję iš Elimo, ištiesė palapines
prie Raudonosios jūros.
11 Iš čia išėję, sustojo Sino dykumoje.
12 Iš Sino dykumos atkeliavo į
Dofką,
13 išėję iš Dofkos, sustojo Aluše.
14 Iškeliavę iš Alušo, ištiesė pala-
pines Refidime, kur stigo vandens.
15 Palikę Refidimą, sustojo Sinajaus
dykumoje.
16 Išėję iš Sinajaus dykumos, atėjo į
Kibrot Taavos kapines.

17 Iškeliavę iš čia, pasistatė stovyklą
Hacerote.
18 Iš Haceroto atėjo į Ritmą,
19 o iš Ritmos – į Rimon Perecą.
20 Išėję iš Rimon Pereco, atvyko į
Libną,
21 o išėję iš Libnos, sustojo Risoje.
22 Išėję ir Risos, atvyko į Kehelatą,
23 o išėję iš Kehelatos, sustojo prie
Šefero kalno.
24 Pasitraukę nuo Šefero kalno, atėjo
į Haradą.
25 Išėję iš Harados, pasistatė stovyklą
Makhelote.
26 Iškeliavę iš Makheloto, atėjo į
Tahatą,
27 o išėję iš Tahato, sustojo Terache.
28 Išėję iš Teracho, ištiesė palapines
Mitkoje,
29 o išėję iš Mitkos, pasistatė stovyklą
Hašmonoje.
30 Išėję iš Hašmonos, atvyko į Mo-
serotą,
31 o išėję iš Moseroto, pasistatė sto-
vyklą Bene Jaakane.
32 Išėję iš Bene Jaakano, atkeliavo į
Hor Gidgadą,
33 o išėję iš čia, pasistatė stovyklą
Jotbatoje.
34 Iš Jotbatos atėjo į Abroną,
35 išėję iš Abronos, ištiesė palapines
Ecjon Gebere,
36 o iš Ecjon Gebero atvyko į Cino
dykumą, prie Kadešo.
37 Išėję iš Kadešo, jie pasistatė
stovyklas prie Horo kalno Edomo
krašto pasienyje.
38 Kunigas Aaronas, Viešpačiui
liepus, užlipo ant Horo kalno ir
mirė penkto mėnesio pirmą dieną,
praėjus keturiasdešimt metų nuo
izraelitų išėjimo iš Egipto,
39 būdamas šimto dvidešimt trejų
metų amžiaus.
40 Kanaanietis Arado karalius, kuris
gyveno Kanaano pietuose, sužinojo,
kad ateina izraelitai.
41 Pasitraukę nuo Horo kalno, jie
sustojo Calmonoje.
42 Išėję iš Calmonos, jie atėjo į Punoną,
43 o išėję iš Punono, sustojo Obote.
44 Iš Oboto atėjo į Ije Abarimą, prie
moabitų sienos,
45 o išėję iš Ije Abarimo, ištiesė pa-
lapines Dibon Gade.
46 Išėję iš Dibon Gado, sustojo Al-
mon Diblataimoje,
47 o iš čia jie atėjo iki Abarimo kal-
nų, ties Neboju.
48 Keliaudami nuo Abarimo kalnų,
jie pasiekė Moabo lygumas prie
Jordano, ties Jerichu,
49 ir pasistatė stovyklą prie Jordano
nuo Bet Ješimoto ligi Abel Šitimo,
moabitų lygumose.
50 Moabitų lygumose Viešpats kal-
bėjo Mozei:
51 „Kai pereisite Jordaną ir įeisite į
Kanaano žemę,
52 išvykite visus to krašto gyventojus,
sunaikinkite jų atvaizdus, sulaužy-
kite stabus, išgriaukite visas aukš-
tąsias stabų garbinimo vietas
53 ir apsigyvenkite šalyje, kurią Aš
jums daviau paveldėti.
54 Pasidalykite ją burtų keliu: tiems,
kurių bus daugiau, duokite didesnį
žemės plotą, o kurių mažiau – ma-
žesnį. Žemę išdalinkite burtų keliu
giminėms ir šeimoms.
55 Jei neišvarysite žemės gyventojų,
jie bus jums krislai akyse ir dygliai
šonuose ir vargins jus krašte, kuria-
me jūs gyvensite.

17 Sk 11,35
18 Sk 13,1
30 Įst 10,6
32 Įst 10,6.7
35 Įst 2,8; 1 Kar 9,26; 1 Kar 22,48
36 Sk 20,1; Sk 27,14
37 Sk 20,22.23; Sk 21,4
38 Sk 20,25.28
40 Sk 21,1
43 Sk 21,10
44 Sk 21,11
45 Sk 32,34
46 Jer 48,22
47 Įst 32,49
48 Sk 22,1; Sk 31,12; Sk 35,1
49 Sk 25,1
51 Joz 3,17
52 Įst 7,2.5; Įst 12,3
53 Įst 11,31
54 Sk 26,53-56
55 Joz 23,13

56 Ir tada, ką buvau sumanęs padaryti jiems, jums padarysiu.“

34 Viešpats kalbėjo Mozei:
2 „Kai įeisite į Kanaano šalį ir ją
užimsite, jos sienos bus:
3 pietinė dalis prasidės nuo Cino
dykumos, esančios šalia Edomo,
jos rytų siena bus Druskos jūra,
pradedant pietine dalimi.
4 Pietinė siena eis išilgai Akrabimo
aukštumos ir tęsis iki Sinajaus, pietuose pasieks Kadeš Barnėją. Iš čia
siena eis iki Hacar Adaro ir toliau
iki Acmono.
5 Nuo Acmono siena pasisuks, sieks
Egipto upę ir baigsis jūros krantu.
6 Vakarų siena jums bus Didžioji
jūra.
7 Šiaurėje siena prasidės nuo Didžiosios jūros ir tęsis iki Horo kalno,
8 iš čia į Lebo Hamatą iki Cedado
apylinkės,
9 toliau siena tęsis iki Zifrono ir
Hacar Enano.
10 Rytų siena eis nuo Hacar Enano
iki Šefamo,
11 nuo Šefamo tęsis iki Riblos, į
rytus nuo Aino, iš čia eis Jordano
rytų puse iki Kinereto jūros
12 ir toliau Jordanu iki Druskos
jūros. Tai bus jūsų krašto sienos.“
13 Mozė kalbėjo izraelitams: „Tai
žemė, kurią paveldėsite burtų keliu.
Ją Viešpats liepė išdalinti devynioms ir pusei giminės.
14 Rubeno, Gado ir pusė Manaso
giminės gavo savo dalį.
15 Dvi giminės ir pusė gavo savo dalį
šioje Jordano pusėje ties Jerichu.“
16 Viešpats tarė Mozei:

34 SKYRIUS
2 Pr 17,8
3 Pr 14,3; Joz 15,1-3
4 Sk 13,26; Sk 32,8; Joz 15,3.4
5 Joz 15,4.47
6 Ez 47,20
7 Sk 33,37
8 Sk 13,21; Ez 47,15
9 Ez 47,17
11 Įst 3,17; 2 Kar 23,33
12 Sk 34,3
13 Joz 14,1-5
14 Sk 32,33
17 Joz 14,1.2; Joz 19,51
18 Sk 1,4.16

35 SKYRIUS
1 Sk 33,50
2 Kun 25,22-34; Joz 14,3.4; Joz 21,2.3; Ez 45,1; Ez 48,10-20
6 Įst 4,41; Joz 20,2.7.8; Joz 21,3.13

17 „Tai yra vardai vyrų, kurie jums
padalins žemę: kunigas Eleazaras,
Nūno sūnus Jozuė
18 ir iš kiekvienos giminės po vieną
kunigaikštį.
19 Jų vardai: iš Judo giminės – Jefunės sūnus Kalebas,
20 iš Simeono – Amihudo sūnus
Samuelis,
21 iš Benjamino – Kislono sūnus
Elidadas,
22 iš Dano – Joglio sūnus Bukis,
23 iš Juozapo palikuonių, Manaso
giminės – Efodo sūnus Hanielis
24 ir iš Efraimo – Šiftano sūnus
Kemuelis,
25 iš Zabulono – Parnacho sūnus Elicafanas,
26 iš Isacharo – Azano sūnus Paltielis,
27 iš Ašero – Šelomio sūnus Ahihudas,
28 iš Naftalio – Amihudo sūnus
Pedahelis.“
29 Šitiems vyrams Viešpats įsakė
padalyti Kanaano žemę izraelitams.

35 Moabo lygumose prie Jordano, ties Jerichu, Viešpats
kalbėjo Mozei:
2 „Įsakyk izraelitams duoti levitams
iš savo paveldėjimo miestų gyventi
ir jų apylinkes ganykloms;
3 jie gyvens miestuose, jų bandos
ganysis miestų apylinkėse,
4 kurios tęsis tūkstantį uolekčių aplink
miestų mūrus.
5 Ganyklos sieks po du tūkstančius
uolekčių visomis kryptimis: į rytus,
į pietus, į vakarus ir į šiaurę, o miestai bus viduryje.
6 Iš tų miestų, kuriuos duosite levitams, atskirkite šešis prieglaudai,

kad juose rastų apsaugą nusikal-
tę žmogžudyste. Be šitų duokite
levitams dar keturiasdešimt du
miestus.
7 Iš viso duokite levitams ketu-
riasdešimt aštuonis miestus su jų
ganyklomis.
8 Miestų, kuriuos duosite iš izraelitų
nuosavybės levitams, daugiau pa-
imsite iš tų giminių, kurios daugiau
turi, ir mažiau iš tų, kurios mažiau
turi; kiekvienas duos levitams mies-
tų pagal savo paveldo dydį."
9 Viešpats tarė Mozei:
10 „Pasakyk izraelitams, kad, įėję į
Kanaano žemę,
11 paskirtų prieglaudos miestus ne-
tyčia nužudžiusiems žmogų.
12 Tokie miestai bus jums prieglauda
nuo keršytojo, kad tas, kuris užmu-
šė žmogų, nemirtų, kol nebus stojęs
prieš bendruomenės teismą.
13 Paskirkite šešis miestus prieglau-
dai,
14 iš kurių trys bus Jordano rytų
pusėje ir trys bus Kanaano žemėje.
15 Tie šeši miestai bus prieglauda
izraelitams, taip pat ateiviams ir
svetimšaliams, kad kiekvienas,
netyčia nužudęs žmogų, galėtų į
juos atbėgti.
16 Jei kas geležimi užmuštų žmogų,
bus kaltinamas žmogžudyste ir
baudžiamas mirtimi.
17 Jei kas akmeniu užmuštų žmogų,
jis bus nubaustas mirtimi.
18 Jei kas bus nužudytas mediniu
įrankiu, užmušėjas bus baudžiamas
mirtimi.
19 Kraujo keršytojas pats užmuš
žudiką, kai tik jį sutiks.
20 Jei kas iš neapykantos pastumtų
žmogų ar, mesdamas kuo, jį už-
muštų,
21 arba ranka suduotų taip, kad jis
numirtų, nusikaltėlis bus laikomas
žmogžudžiu ir baudžiamas mirtimi.
Kraujo keršytojas užmuš žudiką,
kai tik sutiks.
22 Jei kas neturėdamas priešiškumo
kitą pastumtų ar mestų į jį ką nors,
prieš tai netykojęs,
23 ar užgautų akmeniu, kokiu galima
užmušti, jo nepastebėjęs, taip, kad
šis numirtų, tačiau prieš tai nebuvo
jo priešas ir netykojo jam pakenkti,
24 tai bendruomenė darys teismą
tarp žudiko ir kraujo keršytojo pa-
gal šiuos nurodymus.
25 Teismas išvaduos žudiką iš kraujo
keršytojo rankų ir grąžins į prieglau-
dos miestą, kuriame jis pasiliks iki
vyriausiojo kunigo, patepto šventu
aliejumi, mirties.
26 Jei žudikas išeis už prieglaudos
miesto, į kurį pabėgo, sienų
27 ir sutikęs kraujo keršytojas jį
užmuš, šis bus nekaltas,
28 nes anas privalėjo likti mieste
iki vyriausiojo kunigo mirties; po
kunigo mirties žmogžudys sugrįš
prie savo nuosavybės.
29 Šį nuostatą privalo vykdyti visos
jūsų kartos, kad ir kur jūs gyven-
tumėte.
30 Žmogžudys bus nubaustas, ap-
klausus liudytojus; tačiau vieno
liudytojo neužtenka, kad pasmerktų
žmogų mirčiai.
31 Žmogžudys negali būti išpirktas,
jis turi mirti.
32 Pabėgėliai negalės išsipirkti ir
grįžti prie savo nuosavybės prieš
vyriausiojo kunigo mirtį.

7 Joz 21,41
8 Sk 26,54; Sk 33,54; Joz 21,3
10 Įst 19,2; Joz 20,1-9
11 Iš 21,13. 5.6; Sk 35,22-25; Įst 19,1-13
12 Įst 19,6; Joz 20,3.5.6
13 Sk 35,6
14 Įst 4,41; Joz 20,8
15 Sk 15,16
16 Iš 21,12. 14; Kun 24,17; Įst 19,11.12
19 Sk 35,21. 24.27; Įst 19,6.12
20 Pr 4,8; Iš 21,14; Įst 19,11.12; 2 Sam 3,27; 2 Sam 20,10; 1 Kar 2,31.32
22 Iš 21,13
24 Sk 35,12; Joz 20,6
25 Iš 29,7; Kun 4,3; Kun 21,10; Joz 20,6
29 Sk 27,11
30 Įst 17,6; Įst 19,15; Mt 18,16; Jn 7,51; Jn 8,17.18; 2 Kor 13,1; Hbr 10,28

33 Nesutepkite savo žemės, nes ji
sutepama krauju ir negali būti apva-
lyta kitaip, kaip tik krauju to, kuris
praliejo kraują.
34 Nesutepkite žemės, kurią pavel-
dėsite ir kurioje Aš gyvenu, nes
Aš, Viešpats, gyvenu tarp Izraelio
vaikų."

36 Manaso sūnaus Machyro
sūnaus Gileado šeimų vadai
iš Juozapo giminės atėjo ir kalbėjo
Mozei, Izraelio vadams girdint:
2 „Tau, mūsų valdove, Viešpats įsakė,
kad burtų keliu padalytum žemę
tarp izraelitų ir kad mūsų brolio
Celofhado dalį duotum jo duk-
terims.
3 Jei jas ves kitos giminės vyrai,
jų dalis pereis kitai giminei ir bus
atimta iš mums kritusios paveldėji-
mo dalies.
4 Atėjus jubiliejaus metams, jų dalis
prisidės prie tos giminės žemių,
į kurią jos išėjo; taip jų dalis bus
atplėšta nuo mūsų giminei tekusios
dalies."
5 Mozė atsakė izraelitams pagal
Viešpaties žodį: „Juozapo sūnų gi-
minė kalba teisingai.
6 Štai ką sako Viešpats apie Celofha-
do dukteris: „Tegul jos teka už ko
nori, bet tik už savo giminės vyrų,
7 kad izraelitų nuosavybė nepereitų
iš vienos giminės kitai giminei.
8 Visos mergaitės, turinčios pavel-
dėjimo teisę, privalo tekėti už tos
pačios giminės vyrų, kad Izraelio
vaikai kiekvienas paveldėtų savo
tėvų dalį.
9 Nuosavybė iš vienos giminės ne-
pereis kitai; visos izraelitų giminės
išlaikys savo paveldo dalį."
10 Kaip Viešpats įsakė Mozei, taip
padarė Celofhado dukterys:
11 Machla, Tirca, Hogla, Milka ir
Noja ištekėjo už savo pusbrolių
12 iš giminės Manaso, kuris buvo
Juozapo sūnus. Joms paskirtoji dalis
pasiliko jų giminėje ir šeimoje.
13 Šituos nuostatus ir įsakymus
Viešpats davė izraelitams per Mozę
Moabo lygumose prie Jordano, ties
Jerichu.

33 Pr 9,6; Įst 21,7.8; Ps 106,38
34 Iš 29,45.46; Kun 18,24.25; Įst 21,23

36 SKYRIUS
1 Sk 26,29; Sk 27,1-11
2 Sk 26,55; Sk 27,1.5-7; Sk 33,54; Joz 17,4
3 Sk 27,4
4 Kun 25,10
5 Sk 27,7
6 Sk 36,11.12
7 1 Kar 21,3
8 1 Krn 23,22
11 Sk 26,33; Sk 27,1
13 Sk 26,3; Sk 33,50

PAKARTOTO ĮSTATYMO
KNYGA

1 Mozė kalbėjo izraelitams šioje
Jordano pusėje, dykumoje, tarp
Parano, Tofelio, Labano, Haceroto
ir Di Zahabo miestų.
2 Nuo Horebo per Seyro kalnus iki
Kadeš Barnėjos yra vienuolikos
dienų kelias.
3 Keturiasdešimtaisiais metais, vie-
nuolikto mėnesio pirmą dieną Mozė
kalbėjo izraelitams viską, ką jam
Viešpats dėl jų buvo įsakęs.
4 Nugalėjęs amoritų karalių Sihoną,
gyvenusį Hešbone, ir Bašano kara-
lių Ogą, gyvenusį Aštarote, Edrėjo
mieste,
5 šioje Jordano pusėje, Moabo žemė-
je, Mozė pradėjo aiškinti įstatymą:
6 „Viešpats, mūsų Dievas, mums
kalbėjo prie Horebo: „Jau užtenka
jums gyventi prie šio kalno.
7 Eikite pas amoritus į visas jų apy-
linkes: į lygumas, kalnuotas vietas,
slėnius, pietų link ir išilgai jūros
kranto, į Kanaano ir Libano žemes
iki didžiosios Eufrato upės.“
8 Aš atvedžiau jus į žemę, kurią
Viešpats prisiekė duoti jūsų tėvams –
Abraomui, Izaokui, Jokūbui ir jų
palikuonims. Eikite ir užimkite ją.
9 Aš jums anuo metu sakiau:
10 „Aš vienas neįstengiu jumis rū-
pintis, nes Viešpats, jūsų Dievas, jus
padaugino, ir šiandien jūsų yra tiek,
kiek dangaus žvaigždžių.
11 Viešpats, jūsų tėvų Dievas, dar
tūkstanteriopai tepadaugina ir tepa-

1 SKYRIUS
1 Įst 4,44-46
2 Sk 13,26; Sk 32,8
3 Sk 33,38
4 Sk 21,23.24.33-35; Joz 13,12
6 Iš 3,1.12; Iš 19,1.2
8 Pr 12,7; Pr 15,5; Pr 22,17; Pr 26,3; Pr 28,13
9 Iš 18,18.24
10 Pr 15,5; Pr 22,17
11 Pr 15,5; 2 Sam 24,3
12 1 Kar 3,8.9
15 Iš 18,25
16 Kun 24,22; Įst 16,18
17 Iš 18,22.26; 2 Krn 19,6; Pat 24,23-26
19 Sk 13,26; Įst 2,7; Įst 8,15; Įst 32,10
21 Joz 1,6.9

laimina jus, kaip Jis pažadėjo.
12 Kaip aš vienas galiu nešti jūsų
naštas, vargus ir vaidus?
13 Išsirinkite iš savo giminių išmin-
tingų, sumanių ir žinomų vyrų, kad
juos paskirčiau jums vadais.“
14 Tada jūs sutikote, kad taip pada-
ryti yra gerai.
15 Išmintingus bei sumanius vyrus
iš jūsų giminių aš paskyriau jūsų
vadais – tūkstantininkais, šimti-
ninkais, penkiasdešimtininkais ir
dešimtininkais.
16 Įsakiau jūsų teisėjams: „Išklausy-
kite bylas ir teisingai teiskite juos ir
ateivius,
17 neatsižvelkite teisme į asmenis;
išklausykite mažą ir didelį, nebi-
jokite jokio žmogaus, nes teismas
yra Dievo. Jeigu jums kas būtų
per sunku, praneškite man, ir aš
išklausysiu.“
18 Tuo metu aš jums įsakiau viską,
ką privalote daryti.
19 Palikę Horebą, ėjome per didžią-
ją, baisiąją dykumą, kurią matėte,
keliu per amoritų kalnus, kaip Vieš-
pats, mūsų Dievas, buvo įsakęs. Kai
atvykome į Kadeš Barnėją,
20 jums sakiau: „Atėjote į amoritų
kalnyną, kurį Viešpats, mūsų Die-
vas, mums duoda.
21 Štai Viešpaties jums pažadėtoji
žemė. Eikite ir užimkite ją, nes Vieš-
pats, jūsų tėvų Dievas, jums ją pažadė-
jo. Nieko nebijokite ir nenusigąskite.“

[22] Tada jūs, priėję prie manęs, tarėte:
„Siųskime vyrus apžiūrėti žemę ir
pranešti, kuriuo keliu turime keliau-
ti ir į kuriuos miestus eiti."
[23] Man patiko ta šneka, todėl siun-
čiau iš jūsų dvylika vyrų, po vieną
iš kiekvienos giminės.
[24] Jie nuėjo į kalnuotas vietas iki
Eškolo slėnio, apžiūrėjo žemę,
[25] paėmė jos vaisių ir, atnešę pas
mus, tarė: „Gera žemė, kurią Vieš-
pats, mūsų Dievas, mums duoda."
[26] Tačiau jūs nenorėjote eiti ir suki-
lote prieš Viešpaties įsakymą,
[27] murmėdami savo palapinėse:
„Viešpats mūsų nekenčia, todėl mus
išvedė iš Egipto, kad amoritai mus
sunaikintų.
[28] Kaipgi mes eisime? Pasiuntiniai
išgąsdino mus, pranešdami, kad ta
tauta gausesnė ir aukštesnė už mus,
kad jų miestai dideli ir sustiprinti
ligi dangaus ir kad ten jie matė ir
Anako palikuonių."
[29] Aš jums sakiau: „Nenusigąskite
jų ir nebijokite,
[30] nes Viešpats, jūsų Dievas, eina
priekyje jūsų ir pats už jus kariaus,
kaip tai darė Egipte jūsų akivaiz-
doje.
[31] Dykumoje patys matėte, kaip
Viešpats, jūsų Dievas, nešė jus, kaip
žmogus neša savo kūdikį, visą kelią,
kuriuo ėjote, kol atėjote į šitą vietą."
[32] Bet jūs nepasitikėjote Viešpačiu,
jūsų Dievu,
[33] kuris ėjo pirma jūsų keliu ir nuro-
dydavo vietą, kur ištiesti palapines;
naktį rodydavo kelią ugnimi, o die-
ną – debesies stulpu.
[34] Viešpats girdėjo jūsų kalbas ir
užsirūstinęs prisiekė:

23 Sk 13,2.3
24 Sk 13,21-25
25 Sk 13,27
26 Sk 14,1-4
27 Įst 9,28; Ps 106,25
28 Sk 13,28; Įst 9,1.2
29 Sk 14,9
30 Iš 14,14
31 Iz 46,3.4; Iz 63,9
32 Jud 1,5
33 Iš 13,21; Sk 10,33
34 Įst 2,14.15
35 Sk 14,22.23
36 Sk 32,11.12; Joz 14,9
37 Įst 3,26; Įst 4,21; Įst 34,4
38 Sk 14,30; Įst 31,7.23
39 Sk 14,3.31; Iz 7,15.16
40 Sk 14,25
41 Sk 14,40
42 Sk 14,41-43
43 Sk 14,44; Įst 17,12.13
44 Ps 118,12
46 Įst 2,7.14

2 SKYRIUS
1 Sk 14,25; Įst 1,40

[35] „Nė vienas iš šitos piktos kartos
neišvys gerosios žemės, kurią su
priesaika pažadėjau jūsų tėvams,
[36] išskyrus Jefunės sūnų Kalebą; jis
ją matys. Aš duosiu jam ir jo vai-
kams žemę, kurioje jis vaikščiojo,
nes jis sekė mane iki galo."
[37] Viešpats užsirūstino ir ant manęs
dėl jūsų ir tarė: „Ir tu neįeisi į ją,
[38] bet tavo tarnas Jozuė įeis; jį padrą-
sink, nes jis padalys žemę izraeli-
tams.
[39] Jūsų kūdikiai, apie kuriuos sakėte,
kad jie taps grobiu, ir jūsų sūnūs,
kurie šiandien dar nežino skirtumo
tarp gero ir pikto, įeis į ją; jiems Aš
duosiu žemę, ir jie ją užims.
[40] Jūs gi grįžkite į dykumą, Raudo-
nosios jūros link."
[41] Tada man atsakėte: „Nusidėjome
Viešpačiui, eisime ir kovosime, kaip
Viešpats, mūsų Dievas, įsakė." Jūs
apsiginklavote ir buvote pasiruošę
traukti į kalnus.
[42] Viešpats man tarė: „Sakyk jiems
neiti ir nekovoti, kad nežūtų nuo
savo priešų, nes Aš nebūsiu su jais."
[43] Kalbėjau jums, bet jūs neklausėte,
priešinotės Viešpaties įsakymui ir
atkakliai žygiavote į kalnus.
[44] Amoritai, gyvenantys kalnuose,
vijosi kaip bitės jus nuo Seyro iki
Hormos.
[45] Sugrįžę raudojote Viešpaties aki-
vaizdoje, bet Jis jūsų neklausė ir
nekreipė į jus dėmesio.
[46] Todėl Kadeše pasilikote ilgą
laiką."

2 „Pasitraukę iš ten, atėjome į
dykumą prie Raudonosios jūros,
kaip man Viešpats buvo įsakęs, ir

ilgai gyvenome Seyro kalnyne.
2 Viešpats kalbėjo man:
3 „Užtenka gyventi šiame kalnyne,
traukite į šiaurę,
4 pereikite per jūsų brolių, Ezavo
vaikų, apgyvendintą Seyro kraštą;
jie jūsų bijos.
5 Saugokitės, nekariaukite su jais,
nes jų žemės neduosiu jums nė pė-
dos. Seyro kalnus daviau paveldėti
Ezavui.
6 Pirkite iš jų maistą už pinigus, taip
pat vandenį.“
7 Viešpats, jūsų Dievas, laimino.
visus jūsų darbus. Jis žino jūsų
kelionę, kai ėjote per šią didelę dy-
kumą; Viešpats, jūsų Dievas, buvo
su jumis keturiasdešimt metų, ir
nieko jums nestigo.
8 Perėję per mūsų brolių, Ezavo
vaikų, kurie gyveno Seyre, kraštą,
lygumos keliu nuo Elato ir Ecjon
Gebero traukėme į Moabo dykumą.
9 Tada man Viešpats sakė: „Nebūk
priešiškas moabitams ir nepradėk su
jais karo. Jų žemės tau neduosiu, nes
Arą atidaviau Loto palikuonims.“
10 Anksčiau jo gyventojai buvo
emai, didelė ir galinga tauta, aukšta
kaip Anako palikuonys.
11 Jie buvo laikomi milžinais, kaip
ir anakiečiai. Moabitai juos vadina
emais.
12 Seyre anksčiau gyveno horai,
bet Ezavo palikuonys juos išvarė ir
sunaikino, ir apsigyveno jų vietoje.
Jie padarė kaip izraelitai savo pa-
veldėtoje žemėje, kurią jiems davė
Viešpats.
13 Viešpačiui įsakius, perėjome per
Zeredo upelį.
14 Kelionės laikas nuo Kadeš Bar-

3 Įst 2,7.14
4 Sk 20,14-21; Įst 23,7
5 Pr 36,8; Joz 24,4
7 Įst 8,2-4; Mt 6,8.32
8 Ts 11,18; 1 Kar 9,26
9 Pr 19,36-38; Sk 21,15.28; Įst 2,18.29
10 Pr 14,5; Sk 13,22.33; Įst 9,2
12 Pr 14,6; Pr 36,20; Įst 2,22
13 Sk 21,12
14 Sk 14,33.35; Sk 26,64; Įst 1,34.35; Ez 20,15
19 Pr 19,38; Sk 21,24
20 Pr 14,5
21 Įst 2,10
22 Pr 14,6; Pr 36,8.20-30; Įst 2,5
23 Pr 10,14; Joz 13,3; 1 Km 1,12; Jer 47,4; Am 9,7
24 Sk 21,13.14; Įst 1,4; Ts 11,18
25 Iš 15,14-16; Iš 23,27; Įst 11,25; Joz 2,9

nėjos ligi Zeredo upelio buvo tris-
dešimt aštuoneri metai, kol išmirė
visa karta karui tinkamų vyrų, kaip
Viešpats buvo prisiekęs.
15 Iš tiesų Viešpaties ranka buvo
prieš juos, kad išnaikintų juos iš
tautos, kol jie visi buvo pražudyti.
16 Išmirus visiems karui tinkamiems
vyrams,
17 Viešpats tarė man:
18 „Šiandien pereisi moabitų žemę
pro miestą Arą.
19 Priartėjęs prie amonitų, nebūk
jiems priešiškas ir nepradėk karo,
nes Aš tau neduosiu amonitų žemės;
Aš ją atidaviau Loto palikuonims.“
20 Kraštas buvo laikomas milžinų
žeme, nes praeityje joje gyveno
milžinai, kuriuos amonitai vadina
zamzumais.
21 Tauta buvo didelė, gausi ir labai
augalota – kaip anakiečiai. Viešpats
juos išnaikino amonitų akivaizdoje
ir jų vietoje apgyvendino amonitus.
22 Taip pat padarė Ezavo palikuonims,
gyvenantiems Seyre: išnaikino horus
ir jų žemę atidavė Ezavo palikuo-
nims – ten jie gyvena iki šios dienos.
23 Avus, gyvenusius prie Gazos,
išvarė kaftoriečiai, kilę iš Kaftoro,
juos išnaikino ir apsigyveno vietoj
jų.
24 Viešpats tarė: „Pereikite Arnono
upelį; štai Aš atidaviau į tavo rankas
Sihoną, amoritų karalių iš Hešbono,
ir jo žemę. Pradėk ją užimti ir ka-
riauk su juo.
25 Šiandien Aš pradėsiu daryti taip,
kad visos tautos bijotų tavęs ir būtų
apimtos siaubo prieš tave; kurios
išgirs apie tave, išsigąs ir drebės
dėl tavęs.“

26 Aš siunčiau iš Kedemoto dykumos
pas Hešbono karalių Sihoną pasiunti-
nius su taikiais žodžiais, prašydamas:
27 „Leisk mums pereiti per tavo
kraštą; eisime vieškeliu, nenukryp-
sime nei į dešinę, nei į kairę.
28 Maistą valgiui pirksime už pini-
gus ir vandenį gėrimui už pinigus,
tik leisk mums pereiti.
29 Ezavo palikuonys, gyvenantys
Seyre, ir moabitai iš Aro tokiu būdu
mus praleido per savo kraštą, kad,
pasiekę Jordaną, eitume į mums
pažadėtą žemę.“
30 Bet Hešbono karalius Sihonas
nenorėjo mums leisti eiti per jo
kraštą, nes Viešpats, tavo Dievas,
užkietino jo dvasią ir padarė jo širdį
užsispyrusią, kad galėtų jį atiduoti
į tavo rankas.
31 Tada Viešpats man tarė: „Štai Aš
pradėjau atiduoti Sihoną ir jo žemę
tau, pradėk užimti, kad galėtum
paveldėti jo žemę.“
32 Sihonas su visais kariais išėjo
prieš mus Jahace.
33 Viešpats, mūsų Dievas, atidavė
jį, ir mes nugalėjome ir užėmėme
kraštą.
34 Paėmėme visus miestus, išnaikinome
jų vyrus, moteris ir kūdikius – nieko
nepalikome,
35 tik visus galvijus ir užimtųjų mies-
tų grobį pasiėmėme.
36 Nuo Aroero miesto, esančio Arno-
no upelio slėnyje, iki Gileado nebu-
vo miesto, kurio nebūtume užėmę.
Viešpats, mūsų Dievas, atidavė juos
visus mums.
37 Amonitų žemės, kuri yra prie
Jaboko upelio, nelietėme, taip pat
nelietėme kalnų miestų ir visų vie-

26 Sk 21,21-32; Įst 1,4; Įst 20,10; Ts 11,19-21
27 Sk 21,21.22; Ts 11,19
28 Sk 20,19
29 Įst 23,3.4; Ts 11,17
30 Iš 4,21; Sk 21,23; Joz 11,20
31 Įst 1,3.8
32 Sk 21,23
33 Iš 23,31; Sk 21,24; Įst 7,2
34 Kun 27,28
36 Įst 3,12; Įst 4,48; Joz 13,9.16; Ps 44,3
37 Pr 32,22; Įst 2,5.9.19

3 SKYRIUS
1 Sk 21,33-35; Įst 1,4
2 Sk 21,34
4 Įst 3,13.14
6 Įst 2,24.34.35
8 Joz 12,6; Joz 13,8-12; 1 Krn 5,23
9 1 Krn 5,23
10 Įst 4,49; Joz 12,5; Joz 13,11
11 Įst 2,11.20; Jer 49,2; Am 2,9

tų, į kurias Viešpats, mūsų Dievas,
mums uždraudė eiti.“

3 „Pasukome Bašano link. Mus
pasitiko Bašano karalius Ogas su
savo kariuomene prie Edrėjo.
2 Tada Viešpats man tarė: „Nebijok
jo, nes atiduosiu jį, visus jo žmones
ir jo žemę į tavo rankas; padaryk
jam taip, kaip padarei amoritų ka-
raliui Sihonui Hešbone.“
3 Viešpats, mūsų Dievas, atidavė į
mūsų rankas Bašano karalių Ogą ir
visus jo žmones. Mes juos naikino-
me, kol nepalikome nė vieno,
4 ir užėmėme visus jo miestus. Mums
teko šešiasdešimt miestų Argobo
krašte, kurį valdė Bašano karalius
Ogas.
5 Visi šitie miestai buvo sustiprinti
aukštomis mūro sienomis, vartais ir
užkaiščiais, neskaičiuojant daugybės
miestų, neturėjusių apsaugos sienų.
6 Mes juos sunaikinome, pasielgdami
kaip ir su Hešbono karaliumi Siho-
nu, – visiškai sunaikinome vyrus, mo-
teris ir kūdikius kiekviename mieste.
7 Galvijus ir turtą pasilaikėme kaip
grobį.
8 Tuo metu užėmėme dvi amoritų
karalystes, buvusias šiapus Jorda-
no, nuo Arnono upės ligi Hermono
kalno,
9 kurį sidoniečiai vadina Sirjonu, o
amoritai – Senyru.
10 Užėmėme visus Ogo karalystės
miestus lygumoje, visą Gileado ir
Bašano žemę su miestais Salcha ir
Edrėju.
11 Bašano karalius Ogas buvo pasku-
tinis iš milžinų giminės. Jo geležinė
lova yra amonitų mieste Raboje;

ji devynių uolekčių ilgio ir keturių
pločio.
12 Tuomet užėmėme kraštą nuo mies-
to Aroero, kuris yra Arnono upelio
slėnyje, iki Gileado kalno. Jo miestus
daviau Rubeno ir Gado giminėms.
13 Likusią Gileado krašto dalį, visą
Bašaną, priklausantį Ogo karalystei,
ir Argobo kraštą atidaviau pusei
Manaso giminės. Bašanas yra va-
dinamas milžinų kraštu.
14 Manaso sūnus Jayras užėmė Ar-
gobo kraštą iki gešūriečių ir maakų
sienos ir pavadino jį savo vardu –
Havot Jayru; taip jis vadinamas iki
šios dienos.
15 Machyrui daviau Gileadą.
16 Rubeno ir Gado giminėms daviau
Gileado kraštą iki Arnono upelio,
kuris buvo riba iki Jaboko upės,
amonitų sienos;
17 toliau siena ėjo per dykumą iki
Jordano upės, nuo Kinereto apylin-
kių iki Druskos jūros ir Pisgos kalno
šlaitų rytuose.
18 Tada jums pasakiau: „Viešpats,
jūsų Dievas, jums duoda šitą kraštą
paveldėti. Visi kovai tinkantys vyrai
eikite ginkluoti priekyje savo brolių
izraelitų.
19 Žinau, kad turite daug gyvulių,
tad žmonas, vaikus ir bandas paliki-
te miestuose, kuriuos jums daviau.
20 Padėkite savo broliams užimti
žemę už Jordano, kurią Viešpats
jiems davė, tada grįžkite į savo
žemę, kurią aš jums daviau.“
21 Tuo metu Jozuei kalbėjau: „Tavo
akys matė, ką Viešpats, jūsų Dievas,
padarė šitiems dviem karaliams. Jis
taip pat padarys ir visoms karalys-
tėms, į kurias tu eisi.
22 Nebijok jų, nes Viešpats, jūsų Die-
vas, kovos už jus.“
23 Aš tada maldavau Viešpatį:
24 „Viešpatie Dieve! Tu pradėjai rody-
ti Izraelio tautai savo didybę ir galią.
Nėra kito dievo nei danguje, nei
žemėje, kuris galėtų daryti tokius
galingus darbus!
25 Leisk man įeiti ir pamatyti gerąją
žemę anapus Jordano, tą puikųjį
kalnuotą kraštą ir Libaną.“
26 Tačiau Viešpats buvo supykęs ant
manęs dėl jūsų ir manęs neišklausė, ir
tarė: „Daugiau man apie tai nekalbėk.
27 Užlipk į Pisgos viršūnę ir apžvelk
savo akimis vakarus, šiaurę, pietus
ir rytus; tu nepereisi Jordano.
28 Kalbėk Jozuei, jį padrąsink ir
sustiprink, nes jis eis šitos tautos
priekyje ir jiems išdalins žemę,
kurią tu matysi.“
29 Mes pasilikome slėnyje ties Bet
Peoru.“

4 „Klausyk, Izraeli, įstatymų ir
paliepimų, kurių jus mokau, kad
juos vykdydami gyventumėte ir
užėmę paveldėtumėte žemę, kurią
Viešpats, jūsų Dievas, jums duoda.
2 Nieko nepridėkite prie mano įsta-
tymų ir nieko iš jų neatimkite.
Laikykitės Viešpaties, jūsų Dievo,
įsakymų, kuriuos jums skelbiu.
3 Jūsų akys matė, ką Viešpats darė
dėl Baal Peoro, kaip išnaikino visus
jo garbintojus, buvusius tarp jūsų.
4 Jūs gi, kurie laikėtės Viešpaties, jūsų
Dievo, išlikote gyvi iki šios dienos.
5 Štai aš mokiau jus nuostatų ir įsta-
tymų, kaip Viešpats, mano Dievas,
man įsakė, kad jūs vykdytumėte
juos žemėje, kurią paveldėsite.

12 Sk 32,33; Sk 34,14; Įst 2,36
13 Joz 13,29-31; Joz 17,1
14 Sk 32,41; Joz 13,13; 1 Krn 2,22
15 Sk 32,39.40
16 Sk 21,24; 2 Sam 24,5
17 Pr 14,3; Sk 34,11.12
18 Sk 32,20
20 Įst 12,9.10; Joz 22,4
21 Sk 27,22.23
22 Iš 14,14
23 2 Kor 12,8.9
24 Įst 5,24; Įst 11,2; 2 Sam 7,22
25 Įst 4,22
26 Sk 20,12; Sk 27,14
27 Sk 23,14; Sk 27,12
28 Sk 27,18.23
29 Įst 4,46; Įst 34,6

4 SKYRIUS
1 Rom 10,5
2 Pat 30,6
3 Sk 25,1-9

6 Laikykitės jų ir vykdykite juos,
nes tai jūsų išmintis ir protas tautų
akyse. Jos išgirs jūsų nuostatus ir
sakys: „Iš tiesų ši didelė tauta yra
protinga ir išmintinga."
7 Iš tikrųjų nėra kitos tokios di-
dingos tautos, kuriai Dievas būtų
taip arti, kaip mūsų Dievas, kai Jo
šaukiamės.
8 Kuri kita didelė tauta turi nuos-
tatus ir įsakymus tokius teisingus,
kaip šis įstatymas, kurį šiandien
skelbiu jums?
9 Saugokis ir rūpestingai saugok
savo sielą, kad neužmirštum to, ką
matei savo akimis, ir tepasilieka tai
tavo širdyje per visas tavo dienas. Jų
mokykite savo vaikus ir vaikaičius.
10 Tą dieną, kai stovėjai Viešpaties,
savo Dievo, akivaizdoje prie Hore-
bo, Jis man kalbėjo: „Surink prie
manęs tautą, kad išgirstų mano
žodžius ir bijotų manęs, kol gyvens
žemėje, ir mokytų to paties savo
vaikus."
11 Jūs priartėjote prie kalno pašlai-
tės, iš kur liepsnos kilo į dangų. Jis
buvo apsuptas tamsa ir debesimis.
12 Viešpats kalbėjo jums iš ugnies.
Jūs girdėjote Jo žodžius, bet nema-
tėte Jo pavidalo; girdėjote tik balsą.
13 Jis jums paskelbė savo sandorą
ir įsakė ją vykdyti. Jis užrašė de-
šimt įsakymų dviejose akmeninėse
plokštėse
14 ir įsakė man mokyti jus vykdyti
tuos įsakymus ir paliepimus žemėje,
kurią paveldėsite.
15 Gerai įsidėmėkite, kad tą dieną,
kai Viešpats jums kalbėjo Horebe
iš ugnies, jūs nematėte jokio pa-
vidalo,

6 2 Tim 3,15
7 2 Sam 7,23; Iz 55,6
9 Pr 18,19; Įst 29,2-8; Pat 4,23
10 Iš 19,9.16. 17
12 Įst 5,4.22; 1 Kar 19,11-18
13 Iš 24,12; Iš 34,28; Įst 9,9.11
14 Iš 21,1
15 Joz 23,11; Iz 40,18
16 Iš 20,4.5; Įst 9,12; Įst 31,29; Rom 1,23
19 Įst 17,3; 2 Kar 21,3; Rom 1,25
20 Įst 7,6; Įst 27,9; Jer 11,4
21 Sk 20,12; Sk 27,13.14
22 Įst 3,25. 27; 2 Pt 1,13-15
23 Įst 4,16
24 Iš 20,5; Iš 34,14; Įst 9,3
25 2 Kar 17,17
26 Įst 30,18. 19

16 kad kartais nedirbtumėte sau
drožinių, panašių į vyrą ar moterį,
17 panašių į kurį nors gyvulį, esantį
žemėje, ar skraidantį padangėje
paukštį,
18 ar šliaužiantį gyvį, ar žuvį, plau-
kiojančią vandenyse.
19 Kad kartais, pakėlęs akis į dangų
ir pamatęs saulę, mėnulį, žvaigždes,
nepaklystum, jų negarbintum ir ne-
silenktum tiems, kuriuos Viešpats,
jūsų Dievas, sutvėrė tarnauti visoms
tautoms.
20 Jus gi Viešpats išvedė iš geležinės
krosnies, Egipto vergijos, kad būtu-
mėte Jo tauta.
21 Dėl jūsų Viešpats užsirūstino ant
manęs ir prisiekė, kad nepereisiu
Jordano ir neįeisiu į tą gerą žemę,
kurią Viešpats, tavo Dievas, duoda
tau paveldėti.
22 Aš turėsiu mirti šioje žemėje ir ne-
pereisiu Jordano; tačiau jūs pereisite
ir užimsite tą gerą žemę.
23 Neužmirškite Viešpaties, savo
Dievo, sandoros, kurią Jis su jumis
sudarė, ir nedarykite sau jokio dro-
žinio ar atvaizdo, nes Viešpats tai
uždraudė.
24 Viešpats, tavo Dievas, yra naiki-
nanti ugnis, pavydus Dievas.
25 Jei gyvendami žemėje, kai su-
silauksite vaikų ir vaikaičių, su-
teršite save ir pasidarysite dro-
žinių ar atvaizdų, ir darysite pikta
Viešpaties, savo Dievo, akyse, Jį
supykdydami,
26 aš šaukiu šiandien liudytoju dan-
gų ir žemę, kad, taip elgdamiesi, jūs
žūsite krašte, kurį, perėję per Jorda-
ną, paveldėsite. Negyvensite jame
ilgai, bet būsite visai sunaikinti.

27 Viešpats jus išsklaidys tarp tautų,
ir jūsų liks labai mažai tarp pagonių,
pas kuriuos būsite išvesti.
28 Tenai tarnausite dievams, kurie
žmonių rankomis padaryti: medžiui
ir akmeniui, kurie nemato ir negir-
di, nevalgo ir nieko neužuodžia.
29 Bet jei ten ieškosi Viešpaties,
savo Dievo, visa širdimi ir siela, tu
atrasi Jį.
30 Patyrusi vargą, paskutinėmis die-
nomis sugrįši prie Viešpaties, savo
Dievo, ir klausysi Jo balso.
31 Nes Viešpats, tavo Dievas, yra
gailestingas Dievas; Jis nepaliks tavęs
ir nesunaikins, neužmirš sandoros,
padarytos su tavo tėvais.
32 Paklausk praeities dienų, pra-
dedant nuo tos dienos, kai Dievas
sutvėrė žmogų žemėje ir dangus
nuo vieno krašto iki kito, ar įvyko
kada nors toks didingas dalykas, ar
tai girdėta?
33 Ar kuri nors tauta girdėjo Dievo
balsą, kalbantį iš ugnies, kaip tu
girdėjai, ir išliko gyva?
34 Ar kada nors Dievas yra atėjęs
pasiimti tautos, esančios vergijoje,
išbandymais, ženklais, stebuklais,
kova, galinga ranka ir baisiais siau-
bais, kaip Viešpats, jūsų Dievas,
padarė dėl jūsų Egipte, jums visa
tai matant savo akimis?
35 Jis tai parodė tau, kad žinotum, jog
Viešpats yra Dievas ir kito nėra.
36 Jis tau leido išgirsti balsą iš dan-
gaus, kad pamokytų tave, žemėje
parodė tau didelę ugnį, ir tu girdėjai
Jo žodžius iš ugnies.
37 Jis mylėjo tavo tėvus, todėl iš-
sirinko jų palikuonis ir išvedė iš
Egipto savo didžia galia,

27 Įst 28,62
28 Ps 115,4-7; Ps 135,15-17; Jer 16,13
29 2 Km 15,4
30 Oz 3,5; Jl 2,12
31 Jer 30,11
32 Job 8,8; Mt 24,31
33 Įst 5,24-26
34 Iš 6,6; Iš 7,3; Iš 13,3; Įst 7,19; Įst 26,8
35 Mk 12,32
36 Hbr 12,19. 25
37 Iš 13,3.9. 14; Įst 7,7.8; Įst 10,15; Įst 33,3
38 Įst 7,1
39 Joz 2,11
40 Kun 22,31
41 Sk 35,6
42 Įst 19,4
43 Joz 20,8
46 Sk 21,24; Įst 3,29
47 Sk 21,33-35
48 Įst 2,36; Įst 3,9.12

38 kad išvytų už tave didesnes bei
galingesnes tautas ir tave įvestų
paveldėti jų žemę.
39 Suprask tad šiandien ir laikyk visa
tai savo širdyje, kad Viešpats yra
dangaus ir žemės Dievas ir jokio
kito nėra.
40 Laikykis Jo įsakymų ir paliepimų,
kuriuos tau skelbiu šiandien, kad
tau ir tavo vaikams gerai sektųsi ir
ilgai gyventum žemėje, kurią Vieš-
pats, tavo Dievas, tau duoda visiems
amžiams.“
41 Mozė paskyrė tris miestus šioje
Jordano pusėje,
42 kad juose rastų prieglaudą ir
išliktų gyvas žmogžudys, netyčia
užmušęs savo artimą, kuris nebuvo
jo priešas.
43 Iš Rubeno giminės paskyrė Bece-
rą dykumos lygumoje, iš Gado gi-
minės – Ramot Gileadą ir iš Manaso
giminės – Golaną Bašane.
44 Tai įstatymas, Mozės duotas iz-
raelitams.
45 Šitie įsakymai, nuostatai ir palie-
pimai buvo paskelbti izraelitams,
jiems išėjus iš Egipto,
46 šioje Jordano pusėje, slėnyje, prieš
Bet Peoro miestą, krašte amoritų
karaliaus Sihono, kuris gyveno
Hešbone ir buvo Mozės ir izraelitų
nugalėtas, kai jie išėjo iš Egipto.
47 Jie apsigyveno Sihono ir Bašano
karaliaus Ogo žemėse, dviejų amo-
ritų karalių, buvusių į rytus nuo
Jordano.
48 Šis kraštas tęsėsi nuo Aroero
miesto, Arnono upelio slėnyje, ligi
Siono kalno, kuris kitaip vadinamas
Hermonu,

49 per visą lygumą nuo Jordano į
rytus iki lygumos jūros ir Pisgos
kalno šlaitų.

5 Mozė sušaukė visus izraelitus
ir jiems tarė: „Klausyk, Izraeli,
šiandien skelbiu jums įstatymus ir
paliepimus, mokykitės ir vykdykite
juos.
2 Viešpats, mūsų Dievas, padarė su
mumis sandorą Horebe.
3 Ne su mūsų tėvais padarė Jis san-
dorą, bet su mumis, kurie šiandien
esame gyvi.
4 Viešpats kalbėjo su jumis akis į
akį ant kalno iš ugnies.
5 Tada aš buvau tarpininkas tarp
Dievo ir jūsų, paskelbiau jums Jo
žodžius, nes jūs bijojote ugnies ir
nėjote ant kalno.
6 Jis tarė: „Aš esu Viešpats, tavo
Dievas, kuris tave išvedžiau iš Egip-
to žemės, iš vergijos namų.
7 Neturėk kitų dievų šalia manęs.
8 Nedaryk sau jokio drožinio nė
jokio atvaizdo to, kas yra aukštai
danguje, žemai žemėje ar po žeme
vandenyje.
9 Nesilenk prieš juos ir netarnauk
jiems. Nes Aš, Viešpats, tavo Dievas,
esu pavydus Dievas, baudžiąs vaikus
už tėvų kaltes iki trečios ir ketvirtos
kartos tų, kurie manęs nekenčia,
10 bet rodąs gailestingumą iki tūks-
tantosios kartos tiems, kurie mane
myli ir laikosi mano įsakymų.
11 Netark Viešpaties, savo Dievo,
vardo be reikalo, nes Viešpats ne-
paliks be kaltės to, kuris be reikalo
Jo vardą mini.
12 Šabo dieną švęsk, kaip Viešpats,
tavo Dievas, įsakė.

49 Įst 3,17

5 SKYRIUS
2 Iš 19,5
3 Hbr 8,9
4 Iš 19,9
5 Iš 19,16; Gal 3,19
6 Iš 20,2-17
7 Oz 13,4
8 Iš 20,4
9 Iš 34,7.14-16
10 Dan 9,4
11 Iš 20,7
12 Iš 20,8
13 Iš 23,12; Iš 35,2
14 Hbr 4,4
15 Įst 4,34-37; Įst 15,15
16 Kun 19,3; Įst 4,40; Įst 6,2
17 Mt 5,21
18 Iš 20,14
19 Rom 13,9
20 Iš 20,16; Iš 23,1
21 Iš 20,17
22 Įst 4,13
23 Iš 20,18.19
24 Iš 19,19; Įst 4,33

13 Šešias dienas dirbk visus savo
darbus,
14 o septintoji diena yra šabas Viešpa-
čiui, tavo Dievui. Tą dieną nedirbk
jokio darbo nei tu, nei tavo sūnus,
nei duktė, nei tarnas, nei tarnaitė,
nei tavo jautis, nei asilas, nei joks
tavo gyvulys, nei ateivis, kuris yra
tavo namuose, kad tavo tarnas ir
tarnaitė pailsėtų taip pat, kaip ir tu.
15 Atsimink, kad ir pats buvai vergas
Egipte ir iš ten tave išvedė Viešpats,
tavo Dievas, galinga ranka. Todėl
Jis tau įsakė švęsti šabo dieną.
16 Gerbk savo tėvą ir motiną, kaip
Viešpats, tavo Dievas, įsakė, kad
ilgai gyventum ir tau gerai sektųsi
žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas,
tau duoda.
17 Nežudyk.
18 Nesvetimauk.
19 Nevok.
20 Neliudyk neteisingai prieš savo
artimą.
21 Negeisk savo artimo žmonos nei
namų, nei lauko, nei tarno, nei tar-
naitės, nei jaučio, nei asilo – nieko,
kas yra tavo artimo."
22 Šituos žodžius Viešpats kalbėjo
jums visiems iš ugnies, debesies
ir tamsybės garsiai ir, užrašęs tai
dviejose akmeninėse plokštėse, jas
padavė man.
23 Išgirdę balsą iš tamsybės ir pa-
matę kalną degant, jūs ir visi jūsų
giminių vadai bei vyresnieji priar-
tėjote prie manęs ir tarėte:
24 „Štai Viešpats, mūsų Dievas,
mums parodė savo šlovę ir didybę;
girdėjome Jo balsą iš ugnies ir šian-
dien patyrėme, kad, Dievui kalbant
su žmogumi, galima išlikti gyviems.

25 Kodėl turėtume mirti nuo šitos di-
delės ugnies? Jei dar kartą išgirsime
Viešpaties, mūsų Dievo, balsą, mes
visi mirsime.
26 Ar yra koks kūnas, girdėjęs gyvojo
Dievo, kalbančio iš ugnies, balsą, kaip
mes girdėjome, ir išlikęs gyvas?
27 Geriau tu prisiartink ir klausyk,
ką Viešpats, mūsų Dievas, sakys, o
po to pranešk mums, ir mes klau-
sysime, ir tai vykdysime."
28 Viešpats, tai išgirdęs, man tarė:
„Aš girdėjau tautos žodžius, jie
viską gerai kalbėjo.
29 O, kad jie visuomet turėtų tokią
širdį ir manęs bijotų bei laikytųsi
mano įsakymų, tai jiems ir jų vai-
kams per amžius gerai sektųsi!
30 Eik ir sakyk jiems, kad grįžtų į
savo palapines.
31 Tu gi stovėk su manimi čia: Aš
tau paskelbsiu visus savo įsaky-
mus, įstatymus ir paliepimus, kurių
mokysi juos, kad vykdytų žemėje,
kurią jiems duosiu paveldėti."
32 Klausykite ir vykdykite, ką Vieš-
pats Dievas jums įsakė; nenukryp-
kite nei į dešinę, nei į kairę.
33 Vaikščiokite keliais, kuriuos Vieš-
pats, jūsų Dievas, jums nurodė,
kad būtumėte gyvi, kad jums gerai
sektųsi ir ilgai gyventumėte žemėje,
kurią paveldėsite."

6 „Šitie yra įsakymai, nuostatai ir
paliepimai, kurių Viešpats, jūsų
Dievas, įsakė jus mokyti, kad juos
vykdytumėte žemėje, kurią užimsite;
2 kad jūs, jūsų vaikai ir vaikaičiai
per visas savo dienas bijotumėte
Viešpaties, savo Dievo, ir laikytu-
mėtės visų Jo paliepimų bei įsaky-
mų, kuriuos jums skelbiu, ir ilgai
gyventumėte.
3 Klausyk, Izraeli, ir rūpestingai
vykdyk, ką Viešpats įsako, tuomet
tau gerai seksis ir tu labai išsiplėsi,
kaip Viešpats, tavo tėvų Dievas,
pažadėjo tau pienu ir medumi plūs-
tančioje šalyje.
4 Klausyk, Izraeli! Viešpats, mūsų
Dievas, yra vienintelis Dievas!
5 Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa
širdimi, visa siela ir visomis jėgomis.
6 Šitie žodžiai, kuriuos tau šiandien
skelbiu, tepasilieka tavo širdyje;
7 mokyk jų savo vaikus ir apie juos
kalbėk, sėdėdamas savo namuose,
būdamas kelionėje, guldamas ir
atsikeldamas.
8 Prisitvirtink juos kaip ženklą prie
savo rankos ir prie kaktos;
9 užrašyk juos ant durų staktų ir
savo kiemo vartų.
10 Kai Viešpats, tavo Dievas, įves
tave į žemę, kurią pažadėjo tavo
tėvams – Abraomui, Izaokui ir
Jokūbui, tu gausi didelius ir gerus
miestus, kurių nestatei,
11 namus, pilnus visokių gėrybių, kurių
nekaupei, šulinius, kurių nekasei, vy-
nuogynus ir alyvmedžių sodus, kurių
nesodinai. Kai tu valgysi ir pasisotinsi,
12 saugokis, kad nepamirštum Vieš-
paties, kuris tave išvedė iš Egipto
žemės, iš vergijos namų.
13 Bijok Viešpaties, savo Dievo, Jam
vienam tarnauk ir Jo vardu prisiek.
14 Negarbink dievų svetimų tautų,
kurios gyvena aplink jus,
15 nes Viešpats, tavo Dievas, kuris
yra tarp jūsų, yra pavydus Dievas;
kad Viešpaties, tavo Dievo, pyktis
neužsidegtų prieš tave ir Jis neišnai-

25 Įst 18,16
26 Įst 4,33
27 Iš 20,19
28 Įst 18,17
29 Įst 4,40; Įst 11,1; Ps 81,13
31 Gal 3,19
32 Įst 17,20; Įst 28,14
33 Įst 4,40; Įst 10,12

6 SKYRIUS
1 Įst 12,1
2 Įst 4,40; Mok 12,13
3 Pr 22,17; Iš 3,8.17; Įst 7,13
4 1 Kor 8,4.6
5 2 Kar 23,25; Mt 22,37
6 Įst 11,18-20
7 Įst 4,9; Įst 11,19
8 Pat 3,3; Pat 6,21; Pat 7,3
9 Įst 11,20
10 Joz 24,13
11 Įst 8,10; Įst 11,15; Įst 14,29
12 Įst 8,11-18
13 Įst 5,11; Mt 4,10
14 Įst 13,7
15 Iš 33,3

kintų tavęs nuo žemės paviršiaus.
16 Negundykite Viešpaties, savo Die-
vo, kaip gundėte Jį Masoje.
17 Uoliai vykdykite Viešpaties, savo
Dievo, įsakymus, paliepimus ir įsta-
tymus, kuriuos Jis jums davė.
18 Daryk tai, kas gera ir teisinga
Viešpaties akivaizdoje, kad tau
gerai sektųsi ir užėmęs paveldėtum
gerąją žemę, kurią Viešpats prisiekė
duoti tavo tėvams,
19 kad išvarys visus tavo priešus
iš tavo akivaizdos, kaip Viešpats
kalbėjo.
20 Kai tavo sūnus ateityje klaus:
„Ką reiškia Viešpaties, mūsų Die-
vo, duoti paliepimai, įstatymai ir
įsakymai?“,
21 jam atsakyk: „Buvome Egipte
faraono vergai, bet Viešpats mus
išvedė iš Egipto galinga ranka.
22 Jis darė Egipte mūsų akyse dide-
lius ir baisius ženklus bei stebuklus
prieš faraoną ir visus jo namus.
23 Jis mus iš ten išvedė, kad nuvestų į
kraštą, kurį pažadėjo mūsų tėvams.
24 Viešpats mums įsakė vykdyti
šituos įstatymus ir bijoti Viešpaties,
mūsų Dievo, kad mums visuomet
gerai sektųsi ir kad Jis saugotų mūsų
gyvybę, kaip tai yra šiandien.
25 Tai bus mūsų teisumas, jei laiky-
simės visų šių įsakymų Viešpaties,
savo Dievo, akivaizdoje, kaip Jis
mums įsakė.“

7 „Kai Viešpats, tavo Dievas, nu-
ves tave į žemę, kurią paveldėsi,
ir išvys septynias tautas: hetitų, gir-
gašų, amoritų, kanaaniečių, perizų,
hivų ir jebusiečių, gausingesnes ir
stipresnes už tave,

16 Lk 4,12; 1 Kor 10,9
17 Įst 11,22
18 Iš 15,26
19 Sk 33,52.53
20 Iš 13,8.14
21 Iš 13,3
24 Įst 4,1; Įst 6,2; Jer 32,39
25 Rom 10,3.5

7 SKYRIUS
1 Pr 15,19-21; Iš 33,2; Įst 6,10
2 Sk 31,17; Joz 2,14
3 1 Kar 11,2
4 Įst 6,15
5 Iš 23,24; Iš 34,13
6 Iš 19,5.6
7 Įst 4,37; Įst 10,22
8 Iš 13,3.14; Įst 10,15; Lk 1,55.72.73
9 Iš 20,6; Įst 5,10; Neh 1,5; Dan 9,4; 1 Kor 1,9; 2 Tes 3,3; 2 Tim 2,13
10 2 Pt 3,10

2 kai Viešpats, tavo Dievas, atiduos
jas tau, išnaikink jas. Nedaryk su
jomis sutarčių ir jų nesigailėk.
3 Nesigiminiuok su jomis vedybo-
mis. Savo dukters neduok jų sūnui
nei jų dukters neimk savo sūnui.
4 Nes jos nukreips tavo sūnų nuo
manęs tarnauti svetimiems die-
vams. Viešpaties rūstybė tada užsi-
degs prieš jus, ir Jis sunaikins tave.
5 Taigi štai ką jiems darykite: jų
aukurus sugriaukite, sudaužykite
stabus, iškirskite giraites ir sude-
ginkite drožinius.
6 Tu esi Viešpačiui, tavo Dievui,
pašvęsta tauta. Viešpats, tavo Die-
vas, tave išsirinko, kad būtum Jam
ypatinga tauta iš visų tautų, esančių
žemėje.
7 Viešpats jus pamilo ir pasirinko ne
dėl to, kad buvote gausesnė tauta už
kitas tautas, nes jūsų tauta mažesnė
už kitas tautas,
8 bet dėl to, kad Viešpats jus pamilo
ir kad ištesėtų jūsų tėvams duotą
priesaiką, Jis išvedė jus galinga
ranka iš faraono, Egipto karaliaus,
vergijos.
9 Žinok, kad Viešpats, tavo Dievas,
yra ištikimas Dievas, kuris laikosi
sandoros ir yra gailestingas Jį my-
lintiems bei Jo įsakymus vykdan-
tiems per tūkstantį kartų.
10 Ir Jis atlygina tiems, kurie Jo
nekenčia, juos sunaikindamas. Jis
nedels, kad atlygintų tam, kuris Jo
nekenčia.
11 Laikykis Jo įsakymų, įstatymų
ir paliepimų, kuriuos tau šiandien
įsakau vykdyti,
12 tuomet ir Viešpats, tavo Dievas,
laikysis sandoros, kurią padarė su

tavo tėvais, ir bus tau gailestingas.
13 Jis mylės tave, laimins tave ir
padaugins tave; Jis palaimins tavo
įsčių vaisių ir tavo žemės vaisius:
javus, vynuoges, aliejų, galvijus
ir avis toje žemėje, kurią pažadėjo
tavo tėvams.
14 Jūs būsite labiausiai palaiminti iš
visų tautų, ir nebus nevaisingų tarp
jūsų ir tarp jūsų galvijų.
15 Viešpats pašalins visas tavo ne-
galias ir neužleis baisių Egipto ligų,
kurias matei; jas siųs tiems, kurie
tavęs nekenčia.
16 Išnaikink visas tautas, kurias
Viešpats, tavo Dievas, tau atiduos.
Nesigailėk jų, netarnauk jų die-
vams, kad jie netaptų tau spąstais.
17 Nesakyk savo širdyje: „Šitos tau-
tos gausesnės už mus, kaip mes jas
nugalėsime?“
18 Nebijok jų, bet atsimink, ką Vieš-
pats, tavo Dievas, padarė faraonui
ir visiems egiptiečiams:
19 tuos didžius išbandymus, kuriuos
tavo akys matė, ženklus, stebuklus
ir ištiestą galingą ranką, kuria
Viešpats, tavo Dievas, tave išvedė.
Taip Viešpats, tavo Dievas, padarys
visiems, kurių tu bijai.
20 Jis siųs jiems širšių, kol išnaikins
visus tuos, kurie nuo tavęs pabėgs
ir pasislėps.
21 Nebijokite jų, nes Viešpats, jūsų
Dievas, yra tarp jūsų – Dievas, didis
ir baisus.
22 Jis išvys šitas tautas iš tavo aki-
vaizdos vieną po kitos. Tu negalėsi
jų sunaikinti iš karto, kad neatsiras-
tų daug laukinių žvėrių prieš tave.
23 Viešpats, tavo Dievas, atiduos jas
tau, naikindamas jas, kol jų nebeliks.
24 Į tavo rankas Jis atiduos jų kara-
lius, ir tu išnaikinsi jų vardus. Nė
vienas tau negalės pasipriešinti, kol
juos sunaikinsi.
25 Jų dievų drožinius sudegink,
neimk iš jų sidabro ir aukso, kad ne-
patektum į spąstus. Tai yra pasibjau-
rėjimas Viešpačiui, tavo Dievui.
26 Neįsinešk į savo namus jokio pasi-
bjaurėjimo, kad nebūtum prakeiktas
kaip jis. Bjaurėkis juo ir šalinkis nuo
jo, nes tai prakeikta.“

8 „Laikykitės įsakymų, kuriuos
šiandien jums skelbiu, kad gy-
ventumėte, daugėtumėte ir paveldė-
tumėte žemę, kurią Viešpats prisiekė
duoti jūsų tėvams.
2 Atsimink kelią, kuriuo Viešpats,
tavo Dievas, vedė tave keturiasde-
šimt metų per dykumą, kad palenktų
ir išmėgintų tave, ir sužinotų, kas
yra tavo širdyje, ar tu vykdysi Jo
paliepimus.
3 Jis pažemino tave alkiu ir davė
valgyti maną, kurios nepažinai nei
tu, nei tavo tėvai, kad suprastum,
jog žmogus gyvas ne vien duona,
bet kiekvienu Dievo žodžiu.
4 Savo drabužių nesudėvėjai ir tavo ko-
jos nesutino per keturiasdešimt metų.
5 Suprask, kad kaip žmogus auklėja
sūnų, taip Viešpats, tavo Dievas,
auklėja tave.
6 Vykdyk Viešpaties, savo Dievo,
paliepimus, vaikščiok Jo keliais ir
bijokis Jo.
7 Viešpats, tavo Dievas, įves tave į
gerą, upelių ir vandens šaltinių, kurie
trykšta lygumose ir kalnuose, žemę;
8 į kviečių, miežių ir vynuogynų
žemę, kurioje auga figos ir grana-

13 Įst 28,4; Pat 15,9; Jn 14,21
14 Iš 23,26
15 Iš 9,14; Iš 15,26; Įst 28,27.60
16 Iš 23,33; Ts 8,27; Ps 106,36
18 Ps 105,5
19 Įst 4,34; Įst 29,3
20 Iš 23,28; Joz 24,12
22 Iš 23,29.30
24 Joz 10,24.42; Joz 12,1-24; Joz 23,9
26 Įst 13,17

8 SKYRIUS

1 Įst 4,1; Įst 6,24; Įst 30,16
2 Iš 16,4; Įst 1,3; Įst 2,7; Įst 29,5; Ps 136,16; Am 2,10; Jn 2,25
3 Iš 16,2.3.12.14.35; Mt 4,4; Lk 4,4
4 Įst 29,5; Neh 9,21
5 2 Sam 7,14; Ps 89,30-33; Pat 3,11.12; Hbr 12,5-11; Apr 3,19
6 Įst 5,33
7 Įst 11,9-12; Jer 2,7

tai, į žemę alyvmedžių ir medaus,
9 kurioje nestokosi duonos ir džiaug-
siesi derliaus gausumu; į žemę, ku-
rioje akmenys yra geležis, o kalnuose
galėsi kasti varį.
10 Pavalgęs ir būdamas sotus, gar-
bink Viešpatį, savo Dievą, už gerą
žemę, kurią Jis tau davė.
11 Saugokis, kad neužmirštum Vieš-
paties, savo Dievo, nesilaikydamas
Jo paliepimų, įsakymų ir įstatymų,
kuriuos tau šiandien skelbiu.
12 Kai sotus būdamas pasistatysi
gerus namus, juose gyvensi
13 ir turėsi galvijų bandas, avių
būrius, aukso ir daugybę visokių
dalykų, saugokis,
14 kad nepasididžiuotum ir neuž-
mirštum Viešpaties, savo Dievo,
kuris tave išvedė iš Egipto, iš ver-
gijos namų,
15 kuris vedė per didelę ir baisią
dykumą, kur buvo nuodingų gyva-
čių ir skorpionų, kur buvo sausra
ir nebuvo vandens. Jis leido iš kie-
čiausios uolos vandens srovei tekėti,
16 maitino tave dykumoje mana,
kurios nepažino tavo tėvai, kad
pažemintų tave ir išmėgintų tave ir
kad galiausiai darytų tau gera,
17 jog nesakytum: „Mano jėga ir
mano rankų stiprybė sukrovė man
šiuos turtus."
18 Atsimink Viešpatį, savo Dievą,
nes Jis tau suteikia jėgų įgyti turtus,
kad įtvirtintų sandorą, sudarytą su
tavo tėvais, kaip yra šiandien.
19 Bet jei užmirši Viešpatį, savo
Dievą, ir seksi svetimus dievus, juos
garbinsi ir jiems tarnausi, skelbiu
jums iš anksto, kad žūsite.
20 Kaip žuvo tautos, kurias Viešpats

10 Įst 6,11.12
12 Įst 28,47; Pat 30,9; Oz 13,6
14 Įst 8,11; Ps 106,21; 1 Kor 4,7
15 Iš 17,6; Sk 20,11; Sk 21,6; Iz 63,12-14
16 Iš 16,15; Jer 24,5.6; Hbr 12,11
18 Įst 7,8.12; Pat 10,22; Oz 2,8
19 Įst 4,26; Įst 30,18
20 Dan 9,11.12

9 SKYRIUS
2 Sk 13,22.28.33; Joz 11,21.22
3 Iš 23,31; Įst 1,33; Įst 4,24; Įst 7,24; Įst 31,3; Joz 3,11; Joz 5,14; Jn 10,4; Hbr 12,29
4 Pr 15,16; Kun 18,3.24-30; Įst 8,17; Įst 12,31; Įst 18,9-14; Rom 11,6.20; 1 Kor 4,4.7
5 Pr 50,24; Tit 3,5
6 Iš 34,9; Įst 31,27
7 Iš 14,11; Sk 14,22
8 Iš 32,1-8; Ps 106,19

išnaikino jums įeinant, taip ir jūs
žūsite, jei neklausysite Viešpaties,
jūsų Dievo, balso."

9 „Klausyk, Izraeli! Tu pereisi šian-
dien per Jordaną, kad nugalėtum
didesnes ir stipresnes tautas už save,
didelius, iki dangaus sustiprintus
miestus,
2 didelius ir augalotus žmones, Ana-
ko sūnus, kuriuos pats matei ir apie
kuriuos girdėjai sakant: „Niekas
jiems negali pasipriešinti."
3 Žinok, kad Viešpats, tavo Dievas,
eis pirma tavęs kaip ryjanti ugnis ir
sunaikins juos, ir parblokš juos prieš
tave; taip tu juos išvysi ir sunaikinsi
greitai, kaip tau Viešpats pažadėjo.
4 Kai Viešpats, tavo Dievas, juos
išvarys nuo tavęs, nesakyk savo
širdyje: „Viešpats mane įvedė dėl
mano teisumo ir leido paveldėti šitą
žemę." Dėl šitų tautų piktadarysčių
Viešpats išvaro jas nuo tavęs.
5 Ne dėl tavo teisumo ir širdies do-
rumo įeisi paveldėti jų žemę; jie yra
išvaromi dėl jų pikto elgesio, kad
Viešpats įvykdytų, ką su priesaika
pažadėjo tavo tėvams – Abraomui,
Izaokui ir Jokūbui.
6 Suprask, kad ne dėl tavo teisumo
Viešpats, tavo Dievas, duos tau
paveldėti šitą žemę, nes tu esi kie-
tasprandė tauta.
7 Atsimink ir neužmiršk, kaip su-
kėlei Viešpaties, savo Dievo, pyktį
dykumoje. Nuo tos dienos, kai išėjai
iš Egipto, iki atėjai į šią vietą, tu
maištavai prieš Viešpatį.
8 Ir prie Horebo Jį supykdei taip,
kad Jis užsirūstinęs norėjo tave
sunaikinti.

9 Aš užlipau ant kalno paimti akme-
ninių plokščių, plokščių sandoros,
kurią Viešpats su jumis sudarė, ir
pasilikau ten keturiasdešimt parų,
nevalgiau duonos ir negėriau van-
dens.
10 Viešpats įteikė man dvi akmeni-
nes plokštes, ant kurių buvo Dievo
pirštu įrašyti žodžiai, kuriuos Jis
kalbėjo iš ugnies tautos susirinki-
mui.
11 Praėjus keturiasdešimčiai parų,
Viešpats davė man dvi akmenines
sandoros plokštes
12 ir tarė: „Eik skubiai iš čia, nes tau-
ta, kurią išvedei iš Egipto, pasileido;
jie greitai nukrypo nuo kelio, kurį
jiems nurodžiau, ir pasidirbdino
stabą.
13 Matau, kad šita tauta kietaspran-
dė;
14 leisk man ją sunaikinti ir išdildyti
jos vardą iš po dangaus; iš tavęs
padarysiu galingesnę ir didesnę
tautą nei šita.“
15 Aš leidausi žemyn nuo kalno, kuris
degė ugnimi, laikydamas abejose
rankose dvi sandoros plokštes,
16 ir pamačiau, kad nusidėjote Vieš-
pačiui, savo Dievui, nusiliedinote
veršį ir nuklydote nuo kelio, kurį
Jis jums nurodė.
17 Aš trenkiau abi plokštes į žemę ir
jas sudaužiau jums matant,
18 puoliau ant žemės prieš Viešpatį
ir, kaip pirma, keturiasdešimt parų
nevalgiau duonos ir negėriau van-
dens dėl jūsų nuodėmių, kuriomis
nusidėjote, piktai pasielgdami Vieš-
paties akivaizdoje ir sukeldami Jo
pyktį,

9 Iš 24,12.15.18; Įst 5,2-22
10 Iš 19,17; Iš 31,18; Įst 4,13
12 Iš 32,7.8; Įst 31,29
13 Iš 32,9; Įst 9,6
14 Iš 32,10; Sk 14,12; Įst 29,20
15 Iš 19,18; Iš 32,15-19
16 Iš 32,19
17 Iš 32,19
18 Iš 34,28; Ps 106,23
19 Iš 32,10.11.14; Hbr 12,21
21 Iš 32,20
22 Iš 17,7; Sk 11,1.3.4.34
23 Sk 13,3; Ps 106,24.25
24 Įst 9,7; Įst 31,27
25 Įst 9,18
26 Įst 32,9

19 nes bijojau Jo rūstybės, kuria už-
sidegęs norėjo jus sunaikinti. Vieš-
pats išklausė mane dar ir tą kartą.
20 Jis buvo labai užsirūstinęs ant
Aarono ir norėjo jį nužudyti. Aš
meldžiausi ir už Aaroną.
21 Jūsų nuodėmę, – veršį, kurį jūs
buvote pasidarę, – nutvėręs sudegi-
nau ir, sutrupinęs į gabalėlius, visai
sutrynęs į dulkes, įmečiau į upelį,
tekantį nuo kalno.
22 Jūs užrūstinote Viešpatį taip pat
Taberoje, Masoje ir Kibrot Taavoje.
23 Kai Jis iš Kadeš Barnėjos jus pa-
siuntė, sakydamas: „Eikite, užimki-
te ir paveldėkite žemę, kurią jums
daviau“, jūs paniekinote Viešpaties,
savo Dievo, įsakymą, netikėjote ir
nenorėjote Jo klausyti.
24 Kiek jus pažįstu, visada maišta-
vote prieš Viešpatį.
25 Aš kniūbsčias meldžiau Viešpatį
keturiasdešimt parų, maldavau ir
prašiau nesunaikinti jūsų, kaip Jis
buvo grasinęs.
26 Aš meldžiau, sakydamas: „Vieš-
patie Dieve! Nesunaikink paveldė-
jimo ir savo tautos, kurią atpirkai
savo didybe ir išvedei iš Egipto
galinga ranka.
27 Atsimink savo tarnus Abraomą,
Izaoką ir Jokūbą, nežiūrėk šitos
tautos užsispyrimo, piktadarysčių
ir nuodėmių,
28 kad krašto, iš kurio mus išvedei,
gyventojai nesakytų: „Kadangi
Viešpats negalėjo jų įvesti į pažadė-
tąją žemę ir kadangi Jis jų nekenčia,
Jis išvedė juos pražudyti dykumoje.“
29 Tačiau jie yra Tavo paveldėjimas
ir Tavo tauta, kurią išvedei iš Egipto
savo galia ir savo ištiesta ranka.“

10 „Viešpats man įsakė: „Išsikirs-
dink dvi akmenines plokštes,
kaip pirmosios buvo, ir ateik pas mane
ant kalno. Padirbdink medinę skrynią.
2 Aš ant plokščių užrašysiu žodžius,
buvusius sudaužytose plokštėse.
Plokštes įdėk į skrynią.“
3 Iš akacijos medžio padirbdinau skry-
nią, iškirsdinau dvi akmenines plokš-
tes, kaip pirmosios buvo, ir užkopiau
į kalną, laikydamas plokštes rankose.
4 Viešpats tose plokštėse įrašė, kaip ir
pirma, dešimt įsakymų, kuriuos Vieš-
pats jums kalbėjo iš ugnies, kai tauta
buvo susirinkusi, ir padavė jas man.
5 Sugrįžęs nuo kalno, įdėjau tas dvi
plokštes į skrynią, kurią buvau pa-
dirbdinęs, kaip man Viešpats buvo
įsakęs, ir jos ten yra.
6 Izraelitai keliavo iš Beeroto Bene
Jaakano į Moserą. Aaronas čia mirė
ir buvo palaidotas. Jo vietoje ku-
nigo tarnystę pradėjo eiti jo sūnus
Eleazaras.
7 Iš ten jie atvyko į Gudgodą, o iš
čia – į Jotbatą, upelių žemę.
8 Viešpats paskyrė Levio giminę
Sandoros skryniai nešti, būti Jo aki-
vaizdoje, tarnauti Jam ir laiminti Jo
vardu; taip daroma iki šios dienos.
9 Levitai negavo paveldėjimo dalies,
nes Viešpats yra jų dalis – taip Vieš-
pats, tavo Dievas, pasakė.
10 Aš pasilikau ant kalno, kaip ir pirmą
kartą, keturiasdešimt parų. Viešpats
išklausė mane ir nesunaikino tavęs.
11 Jis man įsakė eiti tautos priekyje
ir įvesti ją į kraštą, kurį tėvams
prisiekdamas pažadėjo.
12 O dabar, Izraeli, ko Viešpats,
tavo Dievas, iš tavęs reikalauja? Tik,
kad bijotum Viešpaties, savo Dievo,
vaikščiotum Jo keliais, Jį mylėtum
ir Jam tarnautum visa savo širdimi
ir visa savo siela;
13 kad laikytumeisi Viešpaties įsaky-
mų ir įstatymų, kuriuos tau šiandien
skelbiu tavo labui.
14 Viešpačiui, tavo Dievui, priklauso
dangūs ir žemė bei visa, kas joje yra.
15 Viešpats pamėgo tavo tėvus, juos
pamilo ir pasirinko iš visų tautų jų
palikuonis, tai yra jus, kaip tai yra
šiandien.
16 Todėl apipjaustykite savo širdis ir
nebūkite kietasprandžiai.
17 Viešpats, jūsų Dievas, yra dievų
Dievas ir viešpačių Viešpats, didis,
galingas ir baisus Dievas; Jis neat-
sižvelgia į asmenis ir nepaperkamas
kyšiais.
18 Jis teisingai elgiasi su našlaičiais
ir našlėmis, myli ateivį, duodamas
jam maisto ir drabužių.
19 Jūs irgi mylėkite ateivius, nes
patys buvote ateiviai Egipto žemėje.
20 Bijok Viešpaties, savo Dievo, Jam
vienam tarnauk, glauskis prie Jo ir
Jo vardu prisiek.
21 Jis yra tavo garbė ir tavo Dievas,
kuris padarė visus šiuos didelius ir
baisingus dalykus, kuriuos tu matei
savo akimis.
22 Tavo tėvų septyniasdešimt asme-
nų nukeliavo į Egiptą; ir štai dabar
Viešpats, tavo Dievas, padaugino
tave kaip dangaus žvaigždes.“

11 „Mylėk Viešpatį, savo Dievą,
visada vykdyk Jo įsakymus,
įstatymus, nuostatus bei paliepimus.
2 Supraskite, kad kalbu ne jūsų vai-
kams, kurie nematė ir nepažino
Viešpaties, jūsų Dievo, drausmės ir

10 SKYRIUS
1 Iš 25,10
2 Iš 25,16.21
4 Iš 20,1; Iš 34,28
5 Iš 34,29; Iš 40,20; 1 Kar 8,9
6 Sk 20,25-28; Sk 33,38
7 Sk 33,32-34
8 Sk 3,6; Sk 4,5.15; Sk 6,23; Sk 10,21; Įst 18,5
9 Sk 18,20.24; Įst 18,1.2; Ez 44,28
10 Iš 32,14; Iš 34,28; Įst 9,18
11 Iš 33,1
12 Įst 6,5; Mch 6,8; Mt 22,37; 1 Tim 1,5
13 Įst 6,24
14 Neh 9,6
16 Įst 9,6.13; Jer 4,4
17 Įst 7,21; Dan 2,47; Apd 10,34; Apr 19,16
18 Ps 68,5; Ps 146,9
20 Mt 4,10

Jo didybės, ir Jo ištiestos galingos
rankos,
3 Jo ženklų ir darbų, padarytų faraonui, Egipto karaliui, ir visam jo
kraštui,
4 visai egiptiečių kariuomenei, žirgams ir kovos vežimams, kai juos
užliejo Raudonosios jūros vanduo,
besivejant jus, ir Viešpats juos sunaikino,
5 ir kaip Jis jums padėjo dykumoje,
iki atėjote į šitą vietą,
6 ir ką Jis padarė Rubeno sūnaus
Eliabo sūnums Datanui ir Abiramui,
kuriuos atsivėrusi žemė prarijo su
šeimomis, palapinėmis ir visu jų
turtu.
7 Bet jūsų akys matė visus didingus Viešpaties darbus, kuriuos Jis
padarė.
8 Vykdykite visus Jo paliepimus,
kuriuos jums šiandien skelbiu, kad
būtumėte tvirti užimti ir paveldėti
žemę, į kurią einate,
9 ir kad ilgai gyventumėte žemėje,
plūstančioje pienu ir medumi, kurią
Viešpats prisiekė duoti jūsų tėvams
ir jų palikuonims.
10 Žemė, kurios paveldėti einate, yra
ne tokia kaip Egipto žemė, iš kurios
išėjote, kurioje pasėtą sėklą laistėte
savo rankomis atneštu vandeniu
kaip daržą.
11 Žemė, į kurią einate, yra kalnų
ir slėnių šalis, kurią laisto dangaus
lietus,
12 Viešpats, jūsų Dievas, visada aprūpina ją, Jo akys stebi ją ištisus
metus.
13 Jei klausysite mano įsakymų,
kuriuos šiandien jums duodu, mylėsite Viešpatį, savo Dievą, ir Jam

11 SKYRIUS
4 Ps 106,11
6 Ps 106,16-18
7 Įst 10,21; Įst 29,2
8 Joz 1,6.7
9 Iš 3,8; Įst 4,40; Įst 5,16.33; Įst 6,2; Įst 9,5
11 Įst 8,7
12 1 Kar 9,3
14 Įst 28,12; Jl 2,23
15 Įst 6,11; Ps 104,14
16 Įst 8,19; Job 31,27
17 Įst 4,26; Įst 6,15; Įst 9,19; 2 Km 6,26; 2 Km 7,13
18 Įst 6,6-9; Ps 119,2.34
19 Įst 4,9.10; Įst 6,7
20 Įst 6,9
21 Įst 4,40; Ps 72,5; Ps 89,29
22 Įst 10,20; Įst 11,1
23 Įst 4,38; Įst 9,1
24 Pr 15,18; Iš 23,31; Įst 1,7.8; Joz 1,3; Joz 14,9
25 Iš 23,27; Įst 2,25; Įst 7,24; Joz 2,9-11

tarnausite visa širdimi ir visa siela,
14 Jis duos žemei lietaus reikiamu
metu – ankstyvąjį lietų ir vėlyvąjį
lietų; nuimsi javus, vynuoges ir
aliejų.
15 Jis duos tavo gyvuliams žolės laukuose; ir tu valgysi, ir pasisotinsi.
16 Saugokitės, kad jūsų širdys nebūtų apgautos, nenuklyskite, netarnaukite svetimiems dievams ir
jų negarbinkite.
17 Nes tada užsirūstinęs Viešpats
uždarys dangų, kad nebebūtų lietaus, ir žemė neduos derliaus, ir jūs
greitai pražūsite toje geroje žemėje,
kurią Viešpats jums duoda.
18 Įsidėkite šiuos žodžius į savo širdį
ir sielą, nešiokite juos kaip ženklą
ant rankų ir ant kaktos.
19 Mokykite jų savo vaikus, kalbėkite apie juos, sėdėdami namuose,
eidami keliu, guldami ir keldamiesi.
20 Užrašykite juos ant savo namų
durų staktų ir ant vartų,
21 kad jūs ir jūsų vaikai gyventų
krašte, kurį Viešpats jūsų tėvams
prisiekė duoti, kol dangus bus virš
žemės.
22 Jei uoliai laikysitės šių paliepimų,
juos vykdysite, mylėsite Viešpatį,
savo Dievą, vaikščiosite Jo keliais
ir glausitės prie Jo,
23 Viešpats išvys visas šitas tautas
pirma jūsų. Jūs nugalėsite jas, nors
jos už jus didesnės ir galingesnės.
24 Kiekviena vieta, kur jūsų koja
atsistos, bus jūsų. Nuo dykumų ir
Libano, nuo didžiosios Eufrato upės
iki Vakarų jūros tęsis jūsų sienos.
25 Nė vienas neatsilaikys prieš jus;
Viešpats, jūsų Dievas, sukels baimę ir išgąstį visuose kraštuose, į

kuriuos tik įžengsite, kaip jums
pažadėjo.
26 Štai aš padedu prieš jus šiandien
palaiminimą ir prakeikimą.
27 Palaiminimą – jei klausysite Vieš-
paties, savo Dievo, įsakymų, kuriuos
šiandien jums skelbiu;
28 prakeikimą – jei neklausysite
Viešpaties, savo Dievo, įsakymų,
nukrypsite nuo kelio, kurį šiandien
jums rodau, ir seksite svetimus
dievus, kurių nepažįstate.
29 Kai Viešpats, jūsų Dievas, įves jus
į žemę, kurią dabar einate užimti,
paskelbkite palaiminimą nuo Ga-
rizimo, o prakeikimą – nuo Ebalo
kalno,
30 kurie yra vakarinėje Jordano pusė-
je, kanaaniečių žemėje, ties Gilgalu,
slėnyje prie Morės ąžuolų.
31 Jūs pereisite per Jordaną užimti
žemes, kurias Viešpats, jūsų Die-
vas, jums duos; jūs užimsite jas ir
apsigyvensite jose.
32 Vykdykite įsakymus ir palie-
pimus, kuriuos šiandien skelbiu
jums.“

12 „Šitie yra įsakymai ir paliepi-
mai, kuriuos privalote vykdy-
ti žemėje, kurią Viešpats, jūsų tėvų
Dievas, jums duoda; vykdykite juos,
kol gyvensite žemėje.
2 Sugriaukite nugalėtų tautų visas
dievų garbinimo vietas: kalnuose,
kalvose ir po žaliuojančiais me-
džiais.
3 Išardykite jų aukurus, sutrupinkite
stabus, sudeginkite šventąsias gi-
raites, sudaužykite jų drožtus dievų
atvaizdus ir išnaikinkite jų vardus
iš tų vietų.

26 Įst 30,1.15.19
27 Įst 28,1-14
28 Įst 28,15-68
29 Įst 27,12-26; Joz 8,33
30 Pr 12,6

12 SKYRIUS
1 Įst 4,9.10; Įst 6,1; 1 Kar 8,40
2 Iš 34,13; 2 Kar 16,4; 2 Kar 17,10.11
3 Sk 33,52; Įst 7,5; Ts 2,2
4 Įst 12,31
5 Iš 15,13; Iš 20,24; 1 Sam 2,29
6 Kun 17,3.4; Įst 14,23
7 Įst 12,12.18; Įst 14,26
8 Ts 17,6; Ts 21,25
9 Įst 3,20; Įst 25,19; Ps 95,11
10 Joz 11,23
12 Įst 10,9; Įst 12,18; Įst 14,29; Įst 26,11
15 Įst 12,21.22; Įst 14,5

4 Viešpaties, savo Dievo, taip ne-
garbinsite!
5 Eikite į vietą, kurią Viešpats, jūsų
Dievas, išsirinks tarp jūsų giminių,
kad ten būtų garbinamas Jo vardas.
6 Toje vietoje aukokite deginamąsias
ir kitas aukas, dešimtines ir pirmųjų
vaisių aukas, įžadų ir laisvos valios
aukas, jaučių ir avių pirmagimius.
7 Ten valgykite Viešpaties, jūsų Die-
vo, akivaizdoje, džiaukitės viskuo,
ką įsigysite jūs ir jūsų šeimos, kuo
Viešpats, jūsų Dievas, jus palai-
mins.
8 Tada nedarysite to, ką mes čia
šiandien darome, kiekvienas dary-
damas, kas jam atrodo teisinga;
9 nes dar neįėjote į poilsį ir paveldą,
kurį Viešpats, jūsų Dievas, jums
duoda.
10 Bet kai pereisite per Jordaną ir
apsigyvensite žemėje, kurią Vieš-
pats, jūsų Dievas, jums duoda, ir kai
turėsite taiką ir gyvensite ramybėje,
11 tada į tą vietą, kurią Viešpats, jūsų
Dievas, išsirinks savo vardui, atne-
šite visa, ką įsakiau: deginamąsias
aukas, dešimtines, jūsų pirmųjų vai-
sių aukas ir visa, ką būsite pažadėję
Viešpačiui.
12 Ten Viešpaties, jūsų Dievo, aki-
vaizdoje, džiaugsitės jūs, jūsų sūnūs
ir dukterys, tarnai ir tarnaitės, taip
pat ir levitai, gyvenantys jūsų mies-
tuose, nes jie neturi jokios dalies nei
paveldėjimo tarp jūsų.
13 Neaukok deginamųjų aukų kiekvie-
noje vietoje, kurią pamatai,
14 bet tik Viešpaties pasirinktoje
vietoje. Ten aukok aukas ir daryk
viską, ką tau įsakau.
15 Jei norėsi valgyti, papjauk gyvulį

ir valgyk Viešpačiui, tavo Dievui,
laiminant ten, kur tu gyveni. Ten
galės valgyti švarus ir nešvarus taip,
kaip leista valgyti stirną ir briedį.
16 Tačiau kraujo nevalgykite, jį išlie-
kite žemėn kaip vandenį.
17 Savo miestuose negali valgyti
javų, vyno ir aliejaus dešimtinių,
galvijų ir avių pirmagimių, viso,
ką pažadėsi aukoti ar norėsi aukoti
laisva valia, taip pat pirmųjų vaisių.
18 Tai turi valgyti Viešpaties, savo
Dievo, akivaizdoje toje vietoje, ku-
rią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks:
tu, tavo sūnus ir duktė, tarnas ir
tarnaitė, taip pat ir levitas, gyvenan-
tis su tavimi. Džiaukis Viešpaties,
savo Dievo, akivaizdoje viskuo, ką
padarei.
19 Niekada neužmiršk levito savo
žemėje.
20 Kai Viešpats, tavo Dievas, išplės
sienas, kaip pažadėjo, ir tu norėsi
valgyti mėsos, gali valgyti mėsos,
kokios tik tavo siela geidžia.
21 Jei vieta, kurią Viešpats, tavo
Dievas, išsirinks savo vardui, bus
toli, pasipjauk galvijų arba avių,
kuriuos Viešpats tau davė, kaip
įsakiau, ir valgyk savo vietoje, ko
tavo siela geidžia.
22 Kaip valgoma stirna ir briedis,
taip valgykite visi, švarūs ir ne-
švarūs.
23 Atidžiai žiūrėk, kad nevalgytum
kraujo, nes kraujas yra gyvybė;
neleistina valgyti gyvybės drauge
su mėsa,
24 išpilk jį žemėn kaip vandenį.
25 Nevalgyk jo, kad gerai sektųsi
tau ir tavo vaikams, kai darysi, kas
patinka Viešpačiui.
26 Ką pašvęsi ir pažadėsi Viešpa-
čiui, atnešk į vietą, kurią Viešpats
išsirinks.
27 Ten aukok deginamąsias aukas,
mėsą ir kraują ant Viešpaties, tavo
Dievo, aukuro: aukų kraujas bus
išlietas ant aukuro, o mėsą valgyk.
28 Laikykis visko, ką įsakiau, kad
gerai sektųsi tau ir tavo vaikams
per amžius, kai darysi, kas gera ir
kas patinka Viešpačiui, tavo Dievui.
29 Kai Viešpats, tavo Dievas, iš-
naikins tautas, kurių žemės eini
užimti, ir kai jas nugalėjęs gyvensi
jų žemėje,
30 žiūrėk, kad nepatektum į spąstus
sekdamas jomis, kai jos bus pirma
tavęs išnaikintos, kad neieškotum tų
tautų dievų, sakydamas: „Kaip šios
tautos tarnavo savo dievams, taip ir
aš tarnausiu.“
31 Nedaryk taip Viešpačiui, savo
Dievui. Nes jos darė savo dievams
tai, kas bjauru Viešpaties akyse, ir
tai, ko Jis nekenčia; net savo sūnus
ir dukteris jos degindavo savo die-
vams.
32 Ką įsakau, daryk – nieko nepridėk
ir neatimk.“

13 „Jei tarp jūsų iškiltų pranašas
ar atsirastų sapnuotojas ir
paskelbtų kokį ženklą ar stebuklą,
2 kuris įvyktų, ir po to tau sakytų:
„Sekime dievus, kurių tu nepažįsti,
ir jiems tarnaukime“,
3 tokio pranašo ar sapnuotojo ne-
klausyk, nes Viešpats, jūsų Dievas,
jus bando, kad paaiškėtų, ar Jį my-
lite visa širdimi ir visa siela.
4 Sekite Viešpatį, jūsų Dievą, Jo
bijokite, vykdykite Jo paliepimus ir

16 Pr 9,4; Kun 7,26; Kun 17,10-12; 1 Sam 14,33; Apd 15,20.29
20 Pr 15,18; Iš 34,24; Įst 11,24; Įst 19,8
21 Įst 14,24
23 Pr 9,4; Kun 17,10-14; Įst 12,16
25 Iš 15,26; Įst 4,40; Įst 6,18; 1 Kar 11,38; Iz 3,10
26 Sk 5,9.10; Sk 18,19
27 Kun 1,5.9.13.17
28 Įst 12,25
29 Iš 23,23; Įst 19,1; Joz 23,4
31 Kun 18,3.26.30; Kun 20,1.2; Įst 18,10; Ps 106,37; Jer 32,35
32 Įst 4,2; Įst 13,18; Joz 1,7; Pat 30,6; Apr 22,18.19

13 SKYRIUS
1 Sk 12,6; Jer 23,28; Zch 10,2; Mt 24,24; Mk 13,22; 2 Tes 2,9
2 Įst 18,22
3 Iš 20,20; Įst 8,2.16
4 Įst 10,12.20; Įst 30,20; 2 Kar 23,3

klausykite Jo balso; Jam tarnaukite
ir prie Jo glauskitės.
5 Tokį pranašą ar sapnuotoją užmuš-
kite; jis kvietė jus atsitraukti nuo
Viešpaties, jūsų Dievo, kuris jus
išvedė iš Egipto žemės ir išpirko iš
vergijos; jis bandė nukreipti jus nuo
kelio, kurį Viešpats, jūsų Dievas,
nurodė. Pašalinkite pikta iš savųjų
tarpo.
6 Jei tavo brolis, sūnus, duktė, my-
lima žmona ar draugas, kurį myli
kaip savo sielą, norėtų suvedžioti
tave, sakydamas: „Eikime ir tarnau-
kime svetimiems dievams“, kurių
nepažinai nei tu, nei tavo tėvai,
7 dievams tautų, kurios gyvena šalia
tavęs ar toli nuo tavęs, nuo vieno
žemės krašto iki kito,
8 nesutik su juo ir jo neklausyk.
Nesigailėk ir neslėpk jo,
9 bet jį užmušk. Pirmas pakelk prieš
jį ranką, kad nubaustum jį mirtimi,
o paskui visa tauta prisidės.
10 Užmuškite jį akmenimis, nes jis
norėjo jus atitraukti nuo Viešpaties,
jūsų Dievo, kuris išvedė jus iš Egip-
to vergijos.
11 Visas Izraelis išgirs tai ir bijos, ir
nebesielgs taip piktai tarp jūsų.
12 Jei išgirstum apie vieną iš savo
miestų, kuriuos Viešpats, tavo Die-
vas, tau duos, kalbant:
13 „Tarp jūsų atsirado suvedžiotojų,
kurie suklaidino miesto gyventojus,
sakydami: „Eikime ir tarnaukime
svetimiems dievams, kurių nepa-
žįstate“,
14 rūpestingai ištirk bei išsiklausi-
nėk, ir jei pasitvirtintų, kad tarp
jūsų padaryta tokia bjaurystė,
15 išžudyk to miesto gyventojus kar-
du ir sunaikink jį ir visa, kas jame
yra, net gyvulius.
16 Visus daiktus sukrauk aikštėje ir
sudegink kartu su miestu Viešpačiui,
savo Dievui. Jis telieka griuvėsiais
per amžius ir niekados tenebūna
atstatytas.
17 Iš tų prakeiktų daiktų nieko ne-
pasisavink, kad Viešpats atsisakytų
savo rūstybės, pasigailėtų tavęs ir
padaugintų tave, kaip prisiekė tavo
tėvams.
18 Klausyk Viešpaties, savo Dievo,
ir laikykis visų Jo įsakymų, kuriuos
šiandien tau skelbiu. Daryk, kas
patinka Viešpačiui, tavo Dievui.“

14 „Jūs esate Viešpaties, jūsų Die-
vo, vaikai: nedarykite įsipjovi-
mų ir nesiskuskite plikai viršugalvio
dėl mirusio,
2 nes esate šventi žmonės Viešpa-
čiui, jūsų Dievui. Jis jus išsirinko
iš visų žemėje esančių tautų būti
Jo tauta.
3 Nevalgyk nieko pasibjaurėtino.
4 Štai gyvuliai, kuriuos leidžiama
valgyti: jautis, avis, ožka,
5 briedis, stirna, stumbras, laukinė
ožka, antilopė, gazelė, kalnų ožka.
6 Valgykite kiekvieną gyvulį, kuris
turi skeltą nagą ir gromuliuoja.
7 Tų, kurie gromuliuoja, bet turi
neskeltą nagą, nevalgykite: kup-
ranugario, kiškio, barsuko – jie
nešvarūs.
8 Kiaulė jums yra nešvari, nors ji
turi skeltą nagą, bet negromuliuoja.
Jos mėsos nevalgykite ir jos maitos
nepalieskite.
9 Iš vandens gyvių valgykite tuos,
kurie turi pelekus ir žvynus;

5 Įst 17,5.7; Įst 18,20; Jer 14,15; 1 Kor 5,13
6 Pr 16,5; Įst 17,2; 1 Sam 18,1.3
8 Įst 7,16; Pat 1,10
9 Kun 24,14; Įst 17,7
11 Įst 17,13
12 Ts 20,1-48
16 Joz 6,24; Joz 8,28; Iz 17,1; Iz 25,2; Jer 49,2
17 Joz 6,18; Joz 7,26
18 Įst 12,25. 28.32

14 SKYRIUS
1 Kun 19,28; Kun 21,1-5; Rom 8,16; Gal 3,26
2 Kun 20,26; Įst 7,6; Rom 12,1
3 Ez 4,14
4 Kun 11,2-45
8 Kun 11,26. 27
9 Kun 11,9

10 o tų, kurie be pelekų ir žvynų,
nevalgykite – jie nešvarūs.
11 Valgykite visus švarius paukščius,
12 bet šių nevalgykite: erelio, grifo,
jūros erelio,
13 lingės, vanagėlio, peslio su visa
jo gimine,
14 varnų giminės,
15 stručio, pelėdos, žuvėdros, vana-
go su visa jo gimine,
16 gervės, gulbės, ibio,
17 naro, kormorano, apuoko,
18 pelikano, kėkšto ir visos jo gimi-
nės, taip pat tutlio ir šikšnosparnio.
19 Visi sparnuoti vabzdžiai nešvarūs
ir nevalgomi.
20 Visus švarius sparnuočius val-
gykite.
21 Nieko pastipusio nevalgykite.
Ateivis, gyvenantis pas jus, gali
juos valgyti; svetimšaliui gali tokius
gyvulius parduoti, bet tu esi Vieš-
pačiui, savo Dievui, pašvęsta tauta.
Nevirk ožiuko jo motinos piene.
22 Duok dešimtinę savo derliaus
kiekvienais metais.
23 Dešimtinę javų, vyno bei aliejaus
ir galvijų bei avių pirmagimius val-
gyk Viešpaties, savo Dievo, akivaiz-
doje toje vietoje, kurią Jis išsirinks
savo vardui, kad išmoktum bijotis
Viešpaties, savo Dievo.
24 Jei vieta, kurią Viešpats, tavo
Dievas, išsirinks savo vardui, bus
labai toli ir negalėsi ten nugabenti
dešimtinių iš to, kuo Viešpats tave
palaimino,
25 tai viską parduok ir pinigus nu-
sinešk į vietą, kurią Viešpats, tavo
Dievas, išsirinks.
26 Už tuos pinigus nusipirk, kas
tau patiks: galvijų, avių, vyno bei

12 Kun 11,13

19 Kun 11,20.
23

21 Iš 23,19;
Iš 34,26;
Kun 17,15;
Kun 22,8;
Įst 14,2;
Ez 4,14;
Ez 44,31

22 Kun 27,30;
Įst 12,6.17;
Neh 10,37

23 Įst 12,5-7;
Įst 15,19.20

24 Įst 12,5.21

26 Įst 12,7

27 Įst 12,12

28 Sk 18,21-
24;
Įst 26,12;
Am 4,4

15 SKYRIUS

1 Iš 21,2;
Iš 23,10.11;
Kun 25,4;
Jer 34,14

4 Įst 7,13

6 Įst 28,12.44

7 Iš 23,6;
Kun 25,35-37;
Įst 24,12-14;
1 Jn 3,17

8 Mt 5,42;
Gal 2,10

stiprių gėrimų ir visa, ko tik no-
rėsi; valgyk tai su visa savo šeima
Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje
ir džiaukis.
27 Neužmiršk pas tave gyvenančio
levito, nes jis neturi dalies paveldė-
toje žemėje.
28 Kas trejus metus atnešk dešimtinę
tų metų derliaus į miesto sandėlius.
29 Tai bus maistas levitui, neturin-
čiam dalies ir paveldėjimo, taip pat
ateiviui, našlaičiui ir našlei, kurie
gyvena tavo apylinkėje, kad Vieš-
pats, tavo Dievas, laimintų visus
tavo darbus, kuriuos darysi."

15 „Kas septintieji metai – atlei-
dimo metai.
2 Tais metais kiekvienas skolintojas
tedovanoja skolininkui skolas – ar
jis būtų artimas, ar brolis, nes tai
Viešpaties atleidimo metai.
3 Iš svetimšalio gali reikalauti, bet
savo broliui turi dovanoti.
4 Nebent kai nebus tarp jūsų suvar-
gusio žmogaus, nes Viešpats Dievas
gausiai palaimins tave žemėje, kurią
duoda tau paveldėti.
5 Jei atidžiai klausysi Viešpaties,
savo Dievo, balso ir vykdysi įsaky-
mus, kuriuos paskelbiau šiandien,
6 Jis tave laimins, kaip pažadėjo. Tu
skolinsi daugeliui tautų, bet nieko
neimsi skolon, viešpatausi daugeliui
tautų, o tau niekas neviešpataus.
7 Jei kuris tavo brolių, gyvenančių
žemėje, kurią Viešpats Dievas tau
duos, suvargtų, neužkietink širdies
ir neužgniaužk prieš jį savo rankos,
8 bet atverk jam plačiai savo ranką ir
skolink jam, kiek reikia patenkinti
jo poreikį.

9 Žiūrėk, kad pikta mintis neįeitų
į tavo širdį: „Nebetoli septintieji,
atleidimo, metai“, ir neatstum-
tum beturčio brolio, nenorėdamas
jam skolinti, kad jis nesišauktų
Viešpaties prieš tave ir tau nebūtų
nuodėmės.
10 Tu duosi jam ir neliūdėsi duo-
damas, nes už tai Viešpats, tavo
Dievas, palaimins tave visuose tavo
darbuose, kad ir kur tu pridėtum
savo ranką.
11 Beturčių visuomet bus krašte,
todėl įsakau ištiesti ranką broliui ir
beturčiui, kuris gyvena tavo šalyje.
12 Jei tau parsiduos tavo brolis hebra-
jas, vyras ar moteris, ir ištarnaus tau
šešerius metus, septintais metais
paleisk jį.
13 Suteikęs jam laisvę, neišleisk jo
tuščiomis rankomis.
14 Aprūpink jį iš bandos, aruodo ir
vyno spaustuvo; duok jam iš to, kuo
Viešpats Dievas tave palaimino.
15 Atsimink, kad vergavai Egipto
žemėje, o Viešpats Dievas išlais-
vino tave. Todėl šiandien tau tai
įsakau.
16 Bet jei vergas sakytų: „Nenoriu iš-
eiti, nes myliu tave bei tavo namus“,
nes jam yra gerai pas tave,
17 tada imk ylą ir perverk jo ausį
prie namo durų; jis liks tavo vergas
visam laikui. Su tarnaite pasielk
taip pat.
18 Tenebūna tau sunku paleisti jį į
laisvę, nes jis buvo vertas dviejų
samdinių, tarnaudamas tau šešerius
metus; ir Viešpats Dievas laimins
visus tavo darbus.
19 Kiekvieną galvijų ir avių pirma-
gimį patinėlį pašvęsk Viešpačiui,

9 Iš 22,23; Įst 24,15; Įst 28,54.56; Job 34,28; Ps 12,5; Mt 25,41.42; Jok 5,4
10 Įst 14,29; Ps 41,1; Pat 22,9; 2 Kor 9,5.7
11 Mt 26,11; Mk 14,7; Jn 12,8
12 Iš 21,2-6; Kun 25,39-46; Jer 34,14
14 Pat 10,22
15 Įst 5,15
16 Iš 21,5.6
19 Iš 13,2.12
20 Kun 7,15-18; Įst 12,5; Įst 14,23
21 Kun 22, 19-25; Įst 17,1
22 Įst 12,15. 16.22

16 SKYRIUS
1 Iš 12,2; Iš 13,4
2 Sk 28,19; Įst 12,5.26; Įst 15,20
3 Iš 13,3; Sk 29,12; Įst 4,9
4 Iš 13,7; Sk 9,12
6 Iš 12,7-10

savo Dievui. Nenaudok galvijų
pirmagimių darbui ir nekirpk avių
pirmagimių.
20 Tu ir tavo šeima valgykite juos
Viešpaties, savo Dievo, akivaizdoje
kiekvienais metais toje vietoje, ku-
rią Viešpats išsirinks.
21 Jei jis turėtų kliaudą, būtų raišas
ar aklas, ar turėtų kitokį trūkumą,
tokio neaukok Viešpačiui, savo Die-
vui.
22 Tokius valgyk namuose. Juos gali
valgyti švarus ir nešvarus žmogus,
kaip valgo stirną ar briedį.
23 Tik nevalgyk jų kraujo, bet jį išliek
žemėn kaip vandenį.“

16 „Švęsk Paschą Viešpačiui abi-
bo mėnesį, nes tą mėnesį Vieš-
pats Dievas išvedė tave iš Egipto.
2 Aukok Viešpačiui Dievui Paschos
auką iš avių ir jaučių toje vietoje, ku-
rią Viešpats, tavo Dievas, išsirinks
savo vardui.
3 Nevalgyk jos su rauginta duona;
septynias dienas valgyk sielvarto
duoną be raugo, nes skubiai turėjai
išeiti iš Egipto, kad per visą savo
gyvenimą atsimintum dieną, kurią
išėjai iš Egipto.
4 Septynias dienas neturi būti raugo
visame tavo krašte; nepalik ryto-
jui mėsos, aukotos pirmos dienos
vakare.
5 Paschos aukos neaukok savo gyve-
namoje vietoje, kurią Viešpats, tavo
Dievas, tau duos.
6 Aukok ją toje vietoje, kurią Vieš-
pats, tavo Dievas, išsirinks savo
vardui. Paschą aukok vakare, saulei
leidžiantis, tuo metu, kai išėjai iš
Egipto.

7 Kepk ir valgyk toje vietoje, kurią
Viešpats, tavo Dievas, išsirinks, o
rytą atsikėlęs grįžk į savo palapinę.
8 Šešias dienas valgyk neraugintą
duoną, o septinta diena yra iškilmin-
gas susirinkimas Viešpačiui, tavo
Dievui; tą dieną nedirbk jokio darbo.
9 Atskaityk septynias savaites nuo
tos dienos, kai pradėsi pjauti javus,
10 ir švęsk Viešpačiui, savo Dievui,
Savaičių šventę, laisva valia atneš-
damas aukų iš to, kuo Viešpats, tavo
Dievas, laimino tave.
11 Viešpaties, tavo Dievo, akivaiz-
doje džiaukis tu, tavo sūnus, duktė,
tarnas, tarnaitė, levitas, gyvenantis
tavo apylinkėje, ateivis, našlaitis ir
našlė, kurie su tavimi gyvena, toje
vietoje, kurią Viešpats, tavo Dievas,
išsirinko savo vardui.
12 Atsimink, kad buvai vergas Egip-
te, todėl laikykis šių nuostatų.
13 Palapinių šventę švęsk septynias
dienas, kai būsi suvalęs javų ir vy-
nuogių derlių.
14 Džiaukis šventėje tu, tavo sūnus,
duktė, tarnas, tarnaitė, ateivis, naš-
laitis bei našlė, kurie gyvena tavo
apylinkėje.
15 Septynias dienas švęsk iškilmingą
šventę Viešpačiui, savo Dievui, toje
vietoje, kurią Viešpats išsirinks. Tu
iš tiesų džiaugsiesi, nes Viešpats,
tavo Dievas, laimins visą tavo derlių
ir visus darbus.
16 Kiekvienas vyras privalo pasi-
rodyti tris kartus per metus: Nerau-
gintos duonos, Savaičių ir Palapinių
švenčių metu, toje vietoje, kurią
Viešpats išsirinks, ir tenepasirodo
jie Viešpaties akivaizdoje tuščiomis
rankomis.

7 2 Kar 23,23
8 Iš 12,16; Iš 13,6; Kun 23,8.36
10 Iš 34,22; Kun 23,15.16; Sk 28,26; 1 Kor 16,2
11 Įst 16,14
12 Įst 15,15
13 Iš 23,16
14 Neh 8,9
15 Kun 23, 39-41
16 Iš 23,14-17; Iš 34,22-24
17 Kun 14, 30.31; Įst 16,10
18 Iš 23,1-8; Įst 1,16.17; Jn 7,24
19 Iš 23,2.6.8; Įst 1,17
20 Ez 18,5-9
21 Iš 34,13
22 Kun 26,1

17 SKYRIUS
1 Įst 15,21; Mal 1,8.13
2 Įst 13,6; Joz 7,11
3 Įst 4,19; Jer 7,22
4 Įst 13,12.14
5 Kun 24,14-16; Įst 13,6-18; Joz 7,25
6 Sk 35,30; Įst 19,15; Mt 18,16; Jn 8,17; 2 Kor 13,1; 1 Tim 5,19; Hbr 10,28

17 Kiekvienas teaukoja tą, ką gali,
pagal tai, kaip Viešpats, tavo Die-
vas, tave palaimino.
18 Visose savo gyvenvietėse, kurias
Viešpats, tavo Dievas, tau duos,
kiekvienoje giminėje paskirsi teisė-
jus ir valdininkus, kad jie teisingai
teistų žmones.
19 Neiškraipyk teisingumo. Nepa-
taikauk ir neimk kyšių, nes kyšiai
apakina išmintinguosius ir iškraipo
teisiųjų žodžius.
20 Sek tuo, kas tikrai teisinga, kad
gyventum ir paveldėtum žemę, ku-
rią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda.
21 Nesodink giraitės iš jokių medžių
šalia Viešpaties, tavo Dievo, auku-
ro, kurį pastatysi.
22 Nesistatyk sau jokio atvaizdo, nes
Viešpats, tavo Dievas, to nekenčia.“

17 „Neaukok Viešpačiui, savo
Dievui, avies nei jaučio su
trūkumu ar kokia nors kliauda, nes
tai yra pasibjaurėjimas Viešpačiui,
tavo Dievui.
2 Jei tavo krašte, kurį Viešpats, tavo
Dievas, tau duos, būtų vyras ar
moteris, kuris nusikalto Viešpačiui,
tavo Dievui, sulaužydamas sandorą
3 ir tarnaudamas svetimiems die-
vams bei garbindamas juos arba
saulę, mėnulį ar kitą dangaus kūną,
ko aš jums neįsakiau daryti,
4 ir apie tai tau bus pranešta, tai
rūpestingai ištirk, ar taip iš tikrųjų
yra. Jei padarytas toks nusikaltimas
Izraelyje,
5 išvesk vyrą ar moterį, padariusį
tą bjaurų nusikaltimą, prie miesto
vartų ir užmušk akmenimis.
6 Bausi mirtimi tą, prieš kurį liudys

du ar trys liudytojai. Nė vienas ne-
bus baudžiamas mirtimi, liudijant
prieš jį tik vienam.
7 Liudytojai pirmieji mes akmenį, o
tada prisidės ir likusieji. Taip pikta
bus pašalinta iš jūsų tarpo.
8 Jei kuri byla bus tau per sunki – dėl
kraujo, išteisinimo ar sumušimo – ir
sukels ginčus tavo vartuose, atsi-
kelk ir eik į tą vietą, kurią Viešpats,
tavo Dievas, išsirinks.
9 Kreipkis į kunigus iš Levio gimi-
nės ir į teisėją, kuris bus tuo metu, ir
jie nurodys tau teisingą sprendimą.
10 Daryk, ką jie įsakys ir kaip pa-
mokys.
11 Elkis pagal jų įsakymus ir nuro-
dymus, nenukrypk nuo jų.
12 Kas įžūliai nepaklustų kunigui,
kuris tarnauja Viešpačiui, tavo Die-
vui, ar teisėjui, toks asmuo temiršta.
Taip pašalinsi pikta iš Izraelio.
13 Visa tauta išgirs, bijos ir daugiau
įžūliai nesielgs.
14 Kai būsi žemėje, kurią Viešpats,
tavo Dievas, tau duos, ją paveldėsi,
gyvensi joje ir norėsi išsirinkti sau
karalių, kaip visos tautos aplinkui,
15 tada privalai paskirti karaliumi tą,
kurį Viešpats, tavo Dievas, pasirinks
iš tavo brolių. Karaliumi negali būti
svetimšalis, kuris nėra tavo brolis.
16 Jis neturės daug žirgų ir neves
tautos atgal į Egiptą daugiau žirgų
įsigyti; nes Viešpats įsakė niekuo-
met tuo pačiu keliu nebegrįžti.
17 Jis neturės daug žmonų, kad jo
širdis nenukryptų, ir nekraus sau
sidabro ir aukso.
18 Atsisėdęs į karalystės sostą, jis
pasidarys šito įstatymo nuorašą iš
Levio giminės kunigų,
19 laikys jį pas save ir skaitys visas
savo gyvenimo dienas, kad išmoktų
bijoti Viešpaties, savo Dievo, ir lai-
kytis žodžių bei paliepimų, surašytų
įstatyme,
20 kad jo širdis nepasikeltų į puikybę
prieš brolius ir jis nenukryptų nuo
įstatymo nei į kairę, nei į dešinę,
kad ilgai karaliautų jis ir jo vaikai
Izraelyje."

18 „Kunigai ir visa Levio giminė
neturės dalies ir paveldėjimo
kaip visi izraelitai. Aukos Viešpa-
čiui bus jų dalis.
2 Jie nepaveldės dalies tarp savo
brolių. Viešpats bus jų dalis, kaip
Jis jiems pasakė.
3 Kunigams priklauso iš tautos tokia
aukos dalis: aukojant jautį ar aviną,
kunigui tenka petys, abu žandikau-
liai ir skrandis,
4 taip pat pirmienos javų, vyno,
aliejaus ir avių vilnų.
5 Iš visų tavo giminių Viešpats, tavo
Dievas, išsirinko Levio giminę tar-
nauti Jam per amžius.
6 Jei levitas, gyvenęs tavo apylin-
kėje, ateitų savo noru į Viešpaties
pasirinktą vietą,
7 jis tarnaus Viešpačiui, savo Die-
vui, kaip visi jo broliai levitai, kurie
ten būna Viešpaties akivaizdoje.
8 Jis gaus tokią pat dalį kaip ir kiti,
neskaitant to, ką gavo pardavęs tė-
viškę.
9 Kai įeisi į žemę, kurią Viešpats,
tavo Dievas, tau duos, neišmok
daryti tų tautų bjaurysčių.
10 Nebus tarp jūsų tokių, kurie leistų
savo sūnų ar dukterį per ugnį, nei
ateities spėjėjų, nei ženklų aiškin-

7 Įst 13,5; Įst 19,19; 1 Kor 5,13
8 Įst 1,17; Įst 12,5; Įst 16,2; 2 Km 19,10
9 Įst 19,17-19; Jer 18,18; Ez 44,24
12 Sk 15,30
13 Įst 13,11
14 1 Sam 8,5. 19.20; 1 Sam 10,19
15 1 Sam 9, 15.16; 1 Sam 10,24; 1 Sam 16,12.13; Jer 30,21
16 Iš 13,17. 18; Įst 28,68; 1 Kar 4,26; 1 Kar 10,26-29; Ez 17,15
17 1 Kar 10,14
18 Įst 31,24-26
19 Ps 119,97. 98
20 Įst 5,32

18 SKYRIUS
1 Įst 10,9
3 Kun 7,32-34; 1 Sam 2,13-16.29
4 Iš 22,29
5 Iš 28,1; Įst 10,8
6 Sk 35,2; Įst 12,5; Įst 14,23
7 2 Km 31,2
8 2 Km 31,4
9 Įst 12,29.30; Įst 20,16-18
10 Įst 12,31; Iz 8,19

tojų, nei kerėtojų, nei burtininkų,
11 nei žavėtojų, nei mirusiųjų dvasių
iššaukėjų, nei žynių, nei raganių.
12 Visi, kurie taip daro, yra pasi-
bjaurėjimas Viešpačiui, ir už tokias
bjaurystes Jis išnaikins tas tautas,
prieš tau užimant kraštą.
13 Būk tobulas prieš Viešpatį, savo
Dievą.
14 Tautos, kurių žemę paveldėsi,
klauso ženklų aiškintojų ir žynių
patarimų, o tau Viešpats, tavo Die-
vas, ne taip skyrė.
15 Viešpats, tavo Dievas, pakels pra-
našą iš tavo brolių kaip mane – jo
klausykite!
16 Kai prašei Viešpaties, savo Dievo,
prie Horebo, sakydamas: „Nebeno-
riu daugiau girdėti Viešpaties, savo
Dievo, balso ir matyti šios baisios
ugnies, kad nemirčiau“,
17 Viešpats man tarė: „Jie teisingai
kalbėjo.
18 Aš pakelsiu iš jų brolių pranašą,
panašų į tave, ir įdėsiu savo žodžius
į jo lūpas. Jis kalbės jiems, ką jam
įsakysiu.
19 Kas nenorės paklusti mano žo-
džiams, kuriuos jis kalbės mano
vardu, iš to pareikalausiu atsakyti.
20 Pranašas, kuris drįstų kalbėti mano
vardu, ko Aš jam neliepiau, ar sve-
timų dievų vardu, bus baudžiamas
mirtimi.“
21 Jei sakytum: „Kaip mums pažinti
žodį, kurį Viešpats kalbėjo?“
22 Ženklas bus toks: jei pranašas
paskelbtų ką nors iš anksto Vieš-
paties vardu ir tai neįvyktų, tam
Viešpats nekalbėjo, bet pranašas
kalbėjo iš savo pasipūtimo, ir todėl
jo nebijok.“

11 Kun 20,27; 1 Sam 28,7
12 Pr 18,24
15 Apd 3,22
16 Iš 20,18. 19; Įst 5,23-27
17 Įst 5,28
18 Iz 49,2; Iz 51,16; Jn 1,45; Jn 4,25; Jn 8,28
19 Hbr 12,25
20 Įst 13,1-3. 5; Jer 2,8; Jer 14,14.15; Zch 13,2-5
22 Įst 13,2; Įst 18,20; Jer 28,9

19 SKYRIUS
1 Įst 12,29
2 Iš 21,13; Sk 35,10-15; Įst 4,41; Joz 20,2
4 Sk 35,9-34; Įst 4,42
6 Sk 35,12
8 Pr 15,18-21; Įst 12,20
9 Joz 20,7-9
10 Sk 35,33; Įst 21,1-9
11 Sk 35,16. 24; Įst 27,24; 1 Jn 3,15

19 „Kai Viešpats, tavo Dievas,
išnaikins tautas, jų žemę duos
tau paveldėti ir gyventi jų miestuose
bei namuose,
2 išskirk tame krašte, kurį Viešpats,
tavo Dievas, tau duoda, tris miestus,
3 nutiesk į juos kelią ir padalyk į tris
dalis visą kraštą, kad žmogžudys
galėtų ten rasti prieglaudą.
4 Toks įstatymas yra skirtas apsau-
goti žmogžudį, jei jis netyčia už-
muštų savo artimą, kuris anksčiau
nebuvo jo priešas.
5 Jei kas nueitų su artimu į mišką
malkų ir bekertant nusmukęs kirvis
mirtinai sužeistų artimą, jis tebėga į
vieną iš tų miestų, ir jis išliks gyvas.
6 Kad kraujo keršytojas įsikarš-
čiavęs nesivytų žudiko ir sugavęs
neužmuštų; jis nenusipelnė mirties,
nes neturėjo užmuštajam jokios
neapykantos.
7 Todėl įsakau paskirti tris miestus.
8 O kai Viešpats, tavo Dievas, iš-
plės tavo sienas, kaip prisiekė tavo
tėvams, ir duos visą žemę, kurią
jiems pažadėjo,
9 jei vykdysi įsakymus, kuriuos tau
šiandien įsakau, mylėsi Viešpatį,
savo Dievą, ir vaikščiosi Jo keliais,
tai pridėsi dar tris kitus miestus,
10 kad nekaltas kraujas nebūtų iš-
lietas žemėje, kurią Viešpats, tavo
Dievas, tau duos paveldėti, ir tas
kraujas nebūtų ant tavęs.
11 Bet jei kas, neapkęsdamas savo
artimo, jo tykotų ir, užpuolęs jį,
nužudytų, jei jis pasislėptų viename
iš minėtų miestų,
12 tai jo miesto vyresnieji pasiųs ir
jį iš ten grąžins, ir atiduos kraujo
keršytojui, kad jį nužudytų.

13 Nesigailėdamas nužudyk jį, kad
nekaltas kraujas nekristų ant Izrae-
lio ir kad tau gerai sektųsi.
14 Neperkelk savo artimo žemės
ribų, kurios yra nuo seno pažymėtos
krašte, kurį Viešpats, tavo Dievas,
tau duos paveldėti.
15 Vieno liudytojo neužtenka žmo-
gaus kaltei įrodyti, kad ir koks būtų
nusikaltimas; dviejų ar trijų liudyto-
jų parodymais remsis byla.
16 Jei liudytojas melagingai kaltintų
žmogų įstatymo laužymu,
17 abu stos Viešpaties, kunigų ir
teisėjų akivaizdon.
18 Teisėjai viską atidžiai ištirs ir, jeigu
liudytojas pasirodys esąs melagis,
liudijęs netiesą prieš savo brolį,
19 padaryk jam taip, kaip jis siekė
padaryti savo broliui. Tokiu būdu
pašalink pikta,
20 kad kiti išgirdę bijotų ir niekad
nedrįstų taip piktai elgtis tarp jūsų.
21 Nesigailėk: gyvybė už gyvybę,
akis už akį, dantis už dantį, ranka
už ranką, koja už koją."

20 „Jei eisi į karą su savo prie-
šais ir pamatysi raitelius, ko-
vos vežimus, gausesnę kariuomenę
negu tavoji, nebijok jų, nes Viešpats,
tavo Dievas, kuris išvedė tave iš
Egipto žemės, yra su tavimi.
2 Prieš einant į mūšį, kunigas turi
ateiti ir kalbėti žmonėms:
3 „Klausyk, Izraeli! Šiandien jūs
einate kariauti su savo priešais.
Tenepasilpsta jūsų širdys, nenusi-
gąskite, nebijokite ir nepabūkite jų,
4 nes Viešpats, jūsų Dievas, eina su
jumis kovoti už jus su jūsų priešais
ir išgelbėti jus."

13 Sk 35,33. 34; Įst 13,8; 1 Kar 2,31
14 Įst 27,17; Job 24,2; Pat 22,28; Oz 5,10
15 Sk 35,30; Įst 17,6; Mt 18,16; Jn 8,17; 2 Kor 13,1; 1 Tim 5,19; Hbr 10,28
16 Iš 23,1; Ps 27,12; Ps 35,11
17 Įst 17,8-11; Įst 21,5
19 Įst 13,5; Įst 17,7; Įst 21,21; Įst 22,21; Pat 19,5; Dan 6,24
20 Įst 17,13; Įst 21,21
21 Iš 21,23. 24; Kun 24,20; Įst 19,13; Mt 5,38.39

20 SKYRIUS

1 Sk 23,21; Įst 5,6; Įst 7,18; Įst 31,6.8; 2 Krn 13,12; 2 Krn 32,7.8; Ps 20,7; Ps 23,4; Iz 31,1; Iz 41,10
4 Įst 1,30; Įst 3,22; Joz 23,10
5 Neh 12,27
7 Įst 24,5
8 Ts 7,3
10 2 Sam 10, 19
13 Sk 31,7
14 Joz 8,2; 1 Sam 14,30
16 Iš 23,31-33; Sk 21,2.3; Įst 7,1-5; Joz 11,14

5 Vyresnieji kalbės žmonėms: „Kas
pasistatė naujus namus ir jų dar nepa-
šventė, tegrįžta į savo namus, kad ne-
žūtų mūšyje ir kad kitas jų nepašvęstų.
6 Kas pasodino vynuogyną ir jo
vaisių dar nevalgė, tegrįžta į savo
namus, kad nežūtų mūšyje ir kitas
jų nevalgytų.
7 Kas susižadėjo ir dar nevedęs paliko
sužadėtinę, tegrįžta į savo namus,
kad nežūtų mūšyje ir kitas jos ne-
vestų."
8 Ir dar vyresnieji sakys: „Ar yra
bailių ir nedrąsių? Grįžkite į savo
namus, kad jūsų baimė nepersiduo-
tų jūsų broliams."
9 Kai vyresnieji baigs kalbėti, paskirs
kariuomenei vadus, kurie ves žmones.
10 Priartėjęs prie miesto, pirma pa-
siūlyk jam taiką.
11 Jei ją priims ir atidarys vartus, visi
miesto žmonės tau tarnaus ir mokės
duoklę.
12 Jei jie nenorės taikos ir pradės
kovą, apsupk jį.
13 Kai Viešpats, tavo Dievas, atiduos
jį į tavo rankas, išžudyk kardu visus
jame esančius vyrus.
14 Moteris, vaikus, galvijus ir visa,
kas yra mieste, pasilaikyk. Nau-
dokis grobiu, kurį Viešpats, tavo
Dievas, tau davė.
15 Taip daryk su visais miestais,
kurie yra labai toli nuo tavęs ir nėra
iš šių tautų miestų.
16 Tuose miestuose, kurie tau duoti
paveldėti, nepalik nieko gyvo, kas
kvėpuoja.
17 Visiškai išnaikink hetitus, amo-
ritus, kanaaniečius, perizus, hivus
ir jebusiečius, kaip Viešpats Dievas
tau įsakė,

18 kad jie neišmokytų jūsų daryti
tų bjaurysčių, kurias jie patys darė
savo dievams, ir jūs nenusidėtumėte
Viešpačiui, savo Dievui.
19 Ilgą laiką laikydamas apsuptą
miestą ir prieš jį kariaudamas,
neišnaikink medžių, bet valgyk jų
vaisius; juk medis – ne žmogus, kad
prieš jį kariautum.
20 Tik medžius, kurie neneša vai-
siaus, tinkančio valgymui, gali kirs-
ti ir pasidaryti iš jų sustiprinimus
apgulčiai, kol miestas bus paimtas."

21 „Jei žemėje, kurią Viešpats,
tavo Dievas, tau duoda, būtų
rastas užmušto žmogaus lavonas,
bet nesurastas kaltininkas,
2 vyresnieji ir teisėjai išmatuos atstu-
mus nuo užmuštojo ligi aplinkinių
miestų.
3 Artimiausio miesto vyresnieji pa-
siims iš kaimenės telyčią, nekinkytą
į jungą,
4 nuves ją į apleistą slėnį, kuris nebuvo
suartas nė apsėtas, ir čia perpjaus
jai gerklę.
5 Po to ateis Levio sūnūs, kunigai, ku-
riuos Viešpats, tavo Dievas, išsirinko
Jam tarnauti ir Jo vardu laiminti,
kurių žodžiu yra išsprendžiamas
kiekvienas ginčas,
6 ir miesto, nuo kurio arčiausiai iki
nužudytojo, vyresnieji plaus savo
rankas virš telyčios, papjautos slėnyje,
7 ir sakys: „Mūsų rankos nepraliejo
šito kraujo ir mūsų akys nematė.
8 Viešpatie, pasigailėk Izraelio, savo
tautos, kurią atpirkai, ir neįskaityk
jai nekalto kraujo." Ir jie bus apva-
lyti nuo kraujo.
9 Taip pašalinsi nekaltai pralietą
kraują tarp savųjų, darydamas, kas
teisu Viešpaties akyse.
10 Kai kovosi su priešais, ir Viešpats,
tavo Dievas, atiduos juos į tavo
rankas, ir tu paimsi juos į nelaisvę,
11 jei tarp belaisvių pamatysi gražią
moterį, kurią panorėsi vesti,
12 parsivesk ją į savo namus. Ji nu-
siskus plaukus, nusipjaustys nagus,
13 nusivilks belaisvės drabužius ir
gyvens tavo namuose, apraudodama
savo tėvą ir motiną visą mėnesį. Po
to gali įeiti pas ją ir būti jos vyras,
o ji bus tavo žmona.
14 Jei ji tau nebepatiks, atleisi ją, bet
negalėsi jos parduoti arba paversti
verge, nes ją pažeminai.
15 Jei vyras turėtų dvi žmonas, vie-
ną mylimą, o antrą – nemylimą, ir,
joms pagimdžius vaikų, nemylimo-
sios sūnus būtų pirmagimis,
16 norėdamas padalinti savo sūnums
palikimą, jis negalės mylimosios
sūnaus padaryti pirmagimio ir
duoti jam pirmenybę nemylimosios
sūnaus vietoje.
17 Jis pripažins nemylimosios sūnų
pirmagimiu ir jam duos dvigubą
dalį, nes tas yra jo pajėgumo pradžia
ir jam priklauso pirmagimio teisė.
18 Jei sūnus būtų tėvams nepaklus-
nus, priešgina ir užsispyręs, jei jis
nekreiptų dėmesio į pabaudimą,
19 tėvai nuves jį pas miesto vyres-
niuosius prie miesto vartų
20 ir sakys miesto vyresniesiems: „Ši-
tas mūsų sūnus yra neklusnus, prieš-
gina ir užsispyręs, lėbauja ir girtauja."
21 Miesto gyventojai užmuš jį akme-
nimis. Taip bus pašalinta pikta iš
jūsų, kad visas Izraelis, tai girdė-
damas, bijotų.

18 Iš 23,33; Iš 34,12-16; Įst 7,4; Įst 12,30; Įst 18,9; 2 Kar 21,3-15; Ps 106,34-41

21 SKYRIUS

3 Sk 19,2

5 Įst 10,8; Įst 17,8.9; 1 Krn 23,13

6 Ps 19,12; Ps 26,6; Mt 27,24

8 Įst 19,10.13

9 Įst 19,13

11 Sk 31,18

12 Kun 14,8.9; Sk 6,9

13 Ps 45,10

14 Pr 34,2; Įst 22,29; Ts 19,24

15 Pr 29,33

16 1 Krn 5,2; 1 Krn 26,10

17 Pr 25,31.33; Pr 49,3; 2 Kar 2,9

21 Įst 13,5; Įst 13,11; Įst 19,19.20; Įst 22,21.24

22 Jei žmogus padarys nuodėmę, vertą
mirties, ir tu nužudysi jį pakardamas,
23 jo kūno nepalik ant medžio per
naktį, palaidok jį tą pačią dieną.
Dievo prakeiktas tas, kuris kabo
ant medžio. Nesutepk savo žemės,
kurią Viešpats, tavo Dievas, tau
duoda paveldėti.“

22 „Jei matytum paklydusį savo
brolio jautį ar avį, nenusigręžk,
bet nuvesk jį atgal pas savo brolį.
2 Jei gyvulio savininkas gyventų toli
ar būtų nepažįstamas, parsivesk jį
pas save ir laikyk, kol tavo brolis
ieškos jo, ir tu jam sugrąžinsi.
3 Taip pat daryk su asilu, drabužiu
ir kiekvienu savo brolio daiktu, kurį
radai pamestą: ką rasi, neslėpk, bet
grąžink.
4 Jei matysi savo brolio asilą ar jautį,
parkritusį ant kelio, nenusigręžk,
bet padėk jį pakelti.
5 Moteris nesivilks vyro rūbais, ir
vyras – moters; Viešpats bjaurisi
tokiais, kurie taip daro.
6 Jei eidamas rastum medyje ar
žemėje paukščio lizdą ir tupinčią
patelę ant paukščiukų ar kiaušinių,
nepasiimk jos kartu su jaunikliais.
7 Leisk nuskristi motinai, pasiimk
tik paukščiukus, kad tau gerai sek-
tųsi ir ilgai gyventum.
8 Pasistatęs naują namą, padaryk
užtvarą aplink stogą, kad neuž-
trauktum kraujo ant savo namo,
kam nors nukritus nuo jo.
9 Nesėk vynuogyne jokių kitų sėklų,
kad jo vaisiai nebūtų sutepšti.
10 Neark drauge jaučiu ir asilu.
11 Nedėvėk drabužio, austo iš vilnų
ir linų.

22 Įst 22,26; Mt 26,66; Mk 14,64; Apd 23,29
23 Kun 18,25; Sk 35,34; Joz 8,29; Joz 10,26.27; Jn 19,31; Gal 3,13

22 SKYRIUS
1 Iš 23,4
4 Iš 23,5
6 Kun 22,28
7 Įst 4,40
9 Kun 19,19
10 2 Kor 6, 14-16
11 Kun 19,19
12 Sk 15,37-41; Mt 23,5
13 Įst 21,15; Įst 24,3
21 Pr 34,7; Įst 13,5; Įst 21,21; Ts 20,5-10; 2 Sam 13,12.13
22 Kun 20, 10; Sk 5,22-27; Ez 16,38; Mt 5,27.28; Jn 8,5; 1 Kor 6,9; Hbr 13,4
23 Kun 19, 20-22; Mt 1,18.19
24 Įst 21,14; Įst 22,21.22; 1 Kor 5,2.13

12 Pasidaryk kutus prie keturių kam-
pų savo apsiausto, kuriuo apsisiauti.
13 Jei kas vestų žmoną, o vėliau
pradėtų jos nekęsti
14 ir ieškotų progos ją atleisti, apšmeiž-
damas: „Aš vedžiau šitą žmoną ir, įė-
jęs pas ją, radau, kad ji nėra mergaitė“,
15 tada jos tėvas ir motina atneš jos
mergystės ženklus pas miesto vy-
resniuosius prie vartų,
16 ir tėvas sakys: „Aš daviau savo
dukterį šitam vyrui už žmoną. Jis
pradėjo jos neapkęsti
17 ir apšmeižė ją, sakydamas, kad rado,
jog mano duktė nebuvo mergaitė. Štai
mano dukters nekaltybės įrodymas.“
Jie parodys vyresniesiems drabužį.
18 Tada miesto vyresnieji paims vyrą
ir nubaus jį.
19 Be to, jis turės sumokėti šimtą še-
kelių sidabro baudos, kurią atiduos
moteriškės tėvui, nes jis apšmeižė
Izraelio mergaitę. Ji bus jo žmona,
ir jis negalės jos atleisti per visas
savo dienas.
20 Bet jei tai tiesa, kad ji nebuvo
mergaitė,
21 jie ją atves prie tėvo namų durų, ir
miesto vyrai užmuš ją akmenimis,
nes ji padarė bjaurų nusikaltimą
Izraelyje, paleistuvaudama tėvo
namuose. Taip pašalinsi pikta iš
Izraelio.
22 Jei vyras būtų sugautas gulint su
kito žmona, abu – tiek vyras, tiek
moteris – turės mirti. Taip pašalinsi
pikta iš Izraelio.
23 Jei mergaitė būtų pažadėta vyrui
ir kas nors, sutikęs ją mieste, gulėtų
su ja,
24 abu bus užmušti akmenimis už
miesto vartų: mergaitė už tai, kad

nešaukė, būdama mieste, o vyras,
kad pažemino savo artimo žmoną.
Taip pašalinsi pikta iš savo žmonių.
25 Jei vyras, sutikęs susižadėjusią
mergaitę laukuose, ją išprievartau-
tų, jis vienas bus nubaustas mirtimi.
26 Mergaitei nieko nedarysi, nes ji
nepadarė nuodėmės, vertos mirties.
Toks nusikaltimas prilygsta žmog-
žudžio nusikaltimui.
27 Ji buvo laukuose, šaukė, bet ne-
buvo, kas ją išgelbėtų.
28 Jei vyras, sutikęs nesusižadėjusią
mergaitę, pagriebtų ją ir gulėtų su
ja, ir jie būtų sugauti,
29 tas vyras sumokės mergaitės tėvui
penkiasdešimt šekelių sidabro ir
turės ją vesti, nes ją pažemino; jis
negalės jos atleisti per visas savo
dienas.
30 Nė vienas neves tėvo žmonos ir
neatidengs tėvo nuogumo."

23 „Eunuchas neįeis į Viešpaties
tautą.
2 Pavainikis neįeis į Viešpaties
tautą, nė jo palikuonys neįeis į Vieš-
paties tautą net iki dešimtos kartos.
3 Amonitas ir moabitas neįeis į Vieš-
paties tautą, nė jų palikuonys neįeis
į Viešpaties tautą net iki dešimtos
kartos per amžius,
4 nes jie nepasitiko jūsų kelyje su
duona ir vandeniu, kai išėjote iš
Egipto, bet pasisamdė prieš jus iš
Mesopotamijos Beoro sūnų Balaa-
mą, kad jus prakeiktų.
5 Bet Viešpats, tavo Dievas, neklau-
sė Balaamo ir pavertė prakeikimą
palaiminimu, nes Jis mylėjo tave.
6 Nelinkėk jiems taikos ir gerovės
per visas savo dienas ir per amžius.

28 Iš 22,16.17
29 Iš 22,16.17; Įst 22,24
30 Kun 18,8; Kun 20,11; Įst 27,20; Rūt 3,9; 1 Kor 5,1

23 SKYRIUS
1 Kun 21,20; Kun 22,24
3 Neh 13,1.2
4 Sk 22,5.6; Sk 23,7; Įst 2,27-30; Joz 24,9; 2 Pt 2,15; Jud 1,11
5 Įst 4,37
6 Ezr 9,12
7 Pr 25,24-26; Iš 22,21; Iš 23,9; Kun 19,34; Įst 2,4.8; Įst 10,19; Am 1,11; Abd 1,10.12
10 Kun 15,16
11 Kun 15,5
14 Kun 26,12; Įst 7,21
15 1 Sam 30,15
16 Iš 22,21; Pat 22,22
17 Pr 19,5; Kun 19,29; Įst 22,21; 2 Kar 23,7
19 Iš 22,25; Kun 25,35-37; Neh 5,2-7; Ps 15,5
20 Įst 15,3.10

7 Neniekink edomitų, nes jie tavo
broliai, nė egiptiečių, nes buvote
ateiviai jų žemėje.
8 Jų trečios kartos vaikai įeis į Vieš-
paties tautą.
9 Traukdamas į karą su priešu, sau-
gokis nuo visų blogybių.
10 Jei vyras susiteptų nuo to, kas
atsitiko jam naktį, jis privalo išeiti iš
stovyklos ir neįeiti į stovyklą.
11 Vakare, saulei nusileidus, apsiplo-
vęs vėl gali grįžti į stovyklą.
12 Turėk vietą už stovyklos, kur
galėtum išeiti.
13 Neškis kastuvėlį, išsikask duo-
belę pritūpdamas ir užpilk žemėmis
išmatas.
14 Viešpats, tavo Dievas, yra sto-
vykloje, kad tave globotų ir padėtų
kovoje su priešu. Tavo stovykla
tebūna šventa, kad Dievas nematytų
nešvaros tarp jūsų ir nepasišalintų.
15 Vergo, kuris pas tave atbėgs, ne-
grąžink jo šeimininkui.
16 Jis tegyvena pas tave toje vietoje,
kuri jam patiks ir kurią jis pasirinks;
tu jo neišnaudok.
17 Nebus paleistuvės iš Izraelio duk-
terų, nė iškrypėlių iš Izraelio sūnų.
18 Neatnešk į Viešpaties, tavo Dievo,
namus nei paleistuvės užmokesčio,
nei šuns kainos pagal jokį įžadą;
Viešpaties, tavo Dievo, akyse jie yra
pasibjaurėjimas.
19 Neimk iš savo brolio palūkanų nei
už paskolintus pinigus, nei už javus,
nei už kurį nors kitą daiktą.
20 Iš svetimo gali imti. Broliui gi
skolink be palūkanų, kad Viešpats,
tavo Dievas, tave laimintų visuose
tavo darbuose žemėje, kurios eini
paveldėti.

21 Padaręs Viešpačiui, savo Dievui,
įžadą, nedelsk jo įvykdyti, nes Vieš-
pats, tavo Dievas, pareikalaus iš
tavęs, ir tai bus tau nuodėmė.
22 Jei nepadarysi įžado, tau nebus
nuodėmės.
23 Pažadėjęs laikykis žodžio, nes
tu laisva valia davei įžadą Viešpa-
čiui, savo Dievui, kai savo burna
pažadėjai.
24 Savo artimo vynuogyne valgyk
vynuogių, kiek nori, bet su savimi
nieko neišsinešk.
25 Savo artimo javų lauke gali skinti
varpas savo ranka, bet pjautuvu
nepjauk."

24

„Jei vyras vestų žmoną, su
ja gyventų ir būtų dėl ko
nors nepatenkintas ja, jis parašys
skyrybų raštą, paduos jai ir atleis ją.
2 Išėjusi iš jo namų, ji galės ištekėti
už kito vyro.
3 Jei ir tas pradėtų jos nemėgti ir
duotų skyrybų raštą arba mirtų,
4 pirmasis vyras negalės jos vėl vesti
po to, kai ji yra suteršta. Tai bjauru
Viešpaties akyse. Venk tokios nuo-
dėmės žemėje, kurią Viešpats, tavo
Dievas, tau duoda.
5 Ką tik vedęs vyras bus atleistas
nuo karo tarnybos ir nebus jam
pavestos kitos pareigos; jis liks na-
muose vienus metus pralinksminti
savo žmoną.
6 Užstatui neimk nei apatinio, nei
viršutinio girnų akmens, nes taip
paimtum užstatu gyvybę.
7 Jei žmogus būtų pagautas vagiant
savo brolį izraelitą, kad jį pavergtų
arba parduotų, toks bus baudžiamas
mirtimi. Pašalink pikta iš savųjų.

21 Sk 30,1.2; Job 22,27; Ps 61,8; Mok 5,4.5; Mt 5,33
23 Sk 30,2; Ps 66,13.14
25 Mt 12,1; Mk 2,23; Lk 6,1

24 SKYRIUS

1 Jer 3,8; Mt 5,31; Mt 19,7; Mk 10,4
4 Jer 3,1
5 Įst 20,7; Pat 5,18
7 Iš 21,16; Įst 19,19
8 Kun 13,2; Kun 14,2
9 Sk 12,10; 1 Kor 10,6
10 Mt 5,42
13 Iš 22,26; Įst 6,25; Job 29,11; Ps 106,31; Ez 18,7; Dan 4,27; 2 Tim 1,18
14 Kun 19,13; Įst 15,7-18; Pat 14,31; Am 4,1; Mal 3,5; 1 Tim 5,18
15 Iš 22,23; Kun 19,13; Įst 15,9; Job 35,9; Jer 22,13; Jok 5,4
16 2 Kar 14,6; 2 Krn 25,4; Jer 31,29.30; Ez 18,20
17 Iš 22,26; Iš 23,6
18 Įst 24,22
19 Kun 19,9; Įst 15,10; Ps 41,1; Pat 19,17

8 Žiūrėk, kad raupsų metu rūpes-
tingai vykdytum Levio giminės
kunigų nurodymus, kuriuos jiems
daviau.
9 Atsimink, ką Viešpats, tavo Die-
vas, padarė Mirjamai kelyje, kai
ėjote iš Egipto.
10 Ką nors skolindamas savo broliui,
neik į jo namus užstato pasiimti,
11 bet palauk lauke, kol jis tau išneš.
12 Jei jis neturtingas, nelaikyk pas
save per naktį to užstato.
13 Dar saulei nenusileidus, atiduok
jam užstatą, kad jis miegotų savo
patale ir laimintų tave. Taip tu būsi
teisus Viešpaties, tavo Dievo, akyse.
14 Neišnaudok samdinio, kuris yra
vargdienis ir beturtis, iš tavo brolių
ar ateivių, kuris gyvena tavo apy-
linkėje.
15 Užmokėk jam atlyginimą tą pačią
dieną, dar saulei nenusileidus, nes
jis neturtingas ir iš to gyvena, kad
jis nesišauktų Viešpaties dėl tavęs
ir tau nebūtų nuodėmės.
16 Tėvai nebus žudomi už vaikus, nė
vaikai – už tėvus; kiekvienas mirs
už savo nuodėmes.
17 Neiškraipyk teisme ateivio ar
našlaičio bylos ir neimk iš našlės
drabužio kaip užstato.
18 Atsimink, kad buvai vergas Egip-
te ir kad Viešpats, tavo Dievas, iš
ten tave išpirko. Todėl įsakau tau
taip elgtis.
19 Jei, veždamas javus, užmirši lau-
ke pėdą, negrįžk jo pasiimti. Palik
jį ateiviui, našlaičiui ir našlei, kad
Viešpats, tavo Dievas, tave laimintų
visuose tavo darbuose.
20 Kai skinsi alyvų vaisius, nežiūrėk
antrą kartą; kas liko medžiuose,

palik ateiviui, našlaičiui ir našlei.
21 Kai skinsi vynuoges, nerink pasi-
likusių. Palik jas ateiviui, našlaičiui
ir našlei.
22 Atsimink, kad buvai vergas Egip-
te. Todėl įsakau tau taip daryti.“

25 „Jei du kreiptųsi į teismą,
teisėjai išteisins teisųjį ir
pasmerks nusikaltusį.
2 Jei nusikaltėlis nubaustas plaki-
mu, teisėjas įsakys gulti, ir jis bus
nuplaktas jo akivaizdoje. Kirčių
skaičius bus pagal nusikaltimą,
3 bet neviršys keturiasdešimties kir-
čių, kad tavo brolis nebūtų žiauriai
sužalotas tavo akyse.
4 Neužrišk nasrų kuliančiam jaučiui.
5 Jei broliai gyventų kartu ir vienas
jų mirtų bevaikis, mirusio žmona
neištekės už svetimo, bet jos vyro
brolis įeis pas ją ir ves ją, kad atliktų
vyro brolio pareigą.
6 Pirmagimį jos sūnų pavadins mi-
rusiojo brolio vardu, kad jo vardas
neišnyktų iš Izraelio.
7 Jeigu jis nenorės vesti savo brolio
žmonos, moteris eis prie miesto
vartų ir kreipsis į vyresniuosius:
„Mano vyro brolis nenori atstatyti
savo brolio vardo Izraelyje nei ma-
nęs vesti.“
8 Tada miesto vyresnieji pasikvies
jį ir kalbės su juo. Jei jis atsakys:
„Nenoriu jos vesti“,
9 moteris vyresniųjų akyse nuaus
nuo jo kojos apavą ir spjaus jam
į veidą, tardama: „Taip atsitinka
vyrui, kuris atsisako pratęsti savo
brolio giminę.“
10 Jis bus vadinamas Izraelyje: „Nu-
autojo namai.“

25 SKYRIUS
1 Įst 17,8-13; Įst 19,17; Pat 17,15
2 Pat 19,29; Mt 10,17
3 2 Kor 11,24
4 Pat 12,10
5 Mt 22,24
6 Pr 38,9; Rūt 4,5.10
7 Rūt 4,1.2
8 Rūt 4,6
9 Rūt 4,7.8.11
12 Įst 7,2; Įst 19,13
13 Mch 6,11
15 Iš 20,12
16 Pat 11,1
17 Iš 17,8-16
18 Rom 3,18
19 Iš 17,14; 1 Sam 15,3

26 SKYRIUS
2 Iš 22,29; Iš 23,16.19; Įst 12,5

11 Jei du vyrai susivaidiję pradėtų
grumtis, ir vieno žmona, norėdama
padėti savo vyrui, nutvertų kitą už
lyties,
12 nukirsk jai ranką, nepasigailėk
jos.
13 Savo krepšyje neturėk skirtingų –
didesnių ir mažesnių – svarsčių.
14 Nelaikyk savo namuose didesnio
ir mažesnio saiko.
15 Naudok teisingus ir tikrus saikus
bei matus, kad ilgai gyventum že-
mėje, kurią Viešpats, tavo Dievas,
tau duoda.
16 Visi, kurie taip daro ir neteisiai
elgiasi, yra pasibjaurėjimas Vieš-
pačiui, tavo Dievui.
17 Atsimink, ką tau padarė amale-
kiečiai, kai išėjai iš Egipto.
18 Jie išėjo prieš tave ir tavo nuvar-
gusius ir atsilikusius žmones išžu-
dė, kai tu buvai pailsęs ir nuvargęs;
jie nebijojo Dievo.
19 Kai Viešpats, tavo Dievas, suteiks
tau poilsį nuo visų priešų žemėje,
kurią tau duoda paveldėti, išnaikink
Amaleko vardą nuo žemės pavir-
šiaus; žiūrėk, neužmiršk.“

26 „Kai būsi žemėje, kurią Vieš-
pats, tavo Dievas, tau duoda
paveldėti, ir ten apsigyvensi,
2 pridėk pintinę visų savo pirmojo
derliaus vaisių ir nunešk ją į vietą,
kurią Viešpats, tavo Dievas, pasi-
rinks.
3 Nuėjęs pas kunigą, kuris tuo metu
eis tarnystę, jam sakyk: „Išpažįstu
šiandien Viešpaties, savo Dievo,
akivaizdoje, kad esu žemėje, kurią
Jis prisiekė mūsų tėvams mums
duoti.“

4 Kunigas, paėmęs pintinę, padės ją
prie Viešpaties, tavo Dievo, aukuro.
5 Tu sakysi Viešpaties, savo Dievo,
akivaizdoje: „Mano tėvas buvo
klajoklis aramėjas, jis nuėjo į Egiptą
su labai mažu žmonių skaičiumi
ir buvo ten ateivis. Jis tapo didele,
stipria ir gausia tauta.
6 Egiptiečiai slėgė ir spaudė mus,
užkraudami mums sunkių darbų
naštą.
7 Mes šaukėmės Viešpaties, mūsų
tėvų Dievo. Jis mus išklausė, pa-
žvelgė į mūsų pažeminimą, vargą
ir priespaudą;
8 išvedė mus iš Egipto galinga ran-
ka, siaubais, ženklais ir stebuklais.
9 Jis atvedė mus į šitą kraštą ir davė
žemę, plūstančią pienu ir medumi.
10 Štai dabar aukoju pirmuosius vai-
sius tos žemės, kurią Tu, Viešpatie,
man davei." Palik auką Viešpaties,
savo Dievo, akivaizdoje ir pagar-
bink Jį.
11 Džiaukis tu drauge su levitu ir
ateiviu, kuris gyvena tavo apylin-
kėje, gėrybėmis, kurias Viešpats,
tavo Dievas, duoda tau ir tavo na-
mams.
12 Kai atiduosi viso savo derliaus
dešimtinę trečiais metais levitui,
ateiviui, našlaičiui ir našlei, gyve-
nantiems su tavimi, kad jie valgytų
ir pasisotintų,
13 kalbėk Viešpaties akivaizdoje:
„Aš ėmiau iš savo namų ir daviau
levitui, ateiviui, našlaičiui ir naš-
lei, kaip man įsakei; neperžengiau
Tavo įsakymų ir neužmiršau pa-
liepimų.
14 Nevalgiau nieko pažadėto gedėda-
mas, nepaliečiau susitepęs ir nieko
neatidaviau už mirusius. Klausiau,
Viešpatie, Tavęs ir visa dariau, kaip
man įsakei.
15 Pažvelk iš dangaus, savo šventos
buveinės, ir laimink savo tautą Iz-
raelį ir tą žemę, kurią mums davei,
kaip prisiekei mūsų tėvams, – žemę,
plūstančią pienu ir medumi."
16 Šiandien Viešpats, tavo Dievas,
tau įsakė vykdyti šiuos įsakymus
ir paliepimus, todėl laikykis jų ir
vykdyk juos visa savo širdimi ir
visa savo siela.
17 Šiandien tu pareiškei, kad pasi-
rinkai Viešpatį savo Dievu ir kad
vaikščiosi Jo keliais, laikysiesi Jo
įsakymų, paliepimų ir įstatymų ir
būsi paklusnus Jo balsui.
18 Šiandien Viešpats pareiškė, kad
pasirinko tave būti Jo ypatinga
tauta, kaip Jis pažadėjo, kad tu
įvykdytum visus Jo įsakymus,
19 kad Jis išaukštintų tavo vardą virš
visų tautų, kurias sutvėrė, ir suteik-
tų tau garbę ir šlovę; kad tu galėtum
būti šventa tauta Viešpačiui, savo
Dievui, kaip Jis pasakė."

27 Mozė ir Izraelio vyresnieji
įsakė tautai: „Izraeli, vykdyk
visus įsakymus, kuriuos šiandien
tau skelbiu.
2 Kai pereisi per Jordaną į žemę,
kurią Viešpats, tavo Dievas, tau
duoda, sukrauk didelius akmenis,
juos aptepk kalkėmis
3 ir užrašyk ant jų visus šito įstaty-
mo žodžius, kad įeitum į žemę, ku-
rią Viešpats, tavo Dievas, tau duoda,
žemę, plūstančią pienu ir medumi,
kaip Jis pažadėjo tavo tėvams.

5 Pr 43,1.2; Pr 45,7.11; Įst 1,10; Įst 10,22; Apd 7,15
6 Iš 1,8-11.14
7 Iš 2,23-25; Iš 3,9; Iš 4,31
8 Įst 4,34; Įst 5,15; Įst 34,11.12
9 Iš 3,8.17
11 Įst 12,7; Įst 16,11; Mok 3,12.13
12 Kun 27,30; Sk 18,24; Įst 14,28.29
13 Ps 119, 141.153.176
14 Kun 7,20; Jer 16,7; Oz 9,4
15 Iš 3,8; Ps 80,14; Iz 63,15; Zch 2,13
17 Iš 20,19; Įst 15,5
18 Iš 6,7; Iš 19,5; Įst 7,6; Įst 14,2; Įst 28,9; Tit 2,14; 1 Pt 2,9
19 Iš 19,6; Įst 4,7.8; Įst 7,6; Įst 28,1.9; Iz 62,12; 1 Pt 2,9

27 SKYRIUS
2 Joz 4,1; Joz 8,32
3 Iš 3,8

4 Taigi perėję per Jordaną, sukrau-
kite tuos akmenis ant Ebalo kalno,
kaip jums šiandien įsakau, ir juos
aptepkite kalkėmis.
5 Pastatyk ten Viešpačiui, savo Die-
vui, aukurą iš netašytų akmenų.
6 Ant to nedailintų akmenų aukuro
aukok deginamąsias aukas Viešpa-
čiui, savo Dievui.
7 Padėkos aukas ten aukok, valgyk
ir džiaukis Viešpaties, savo Dievo,
akivaizdoje.
8 Užrašyk ant akmenų visus šito
įstatymo žodžius labai aiškiai.“
9 Mozė ir Levio giminės kunigai
kalbėjo visam Izraeliui: „Būk atidus
ir klausyk, Izraeli. Šiandien tu tapai
Viešpaties, tavo Dievo, tauta.
10 Klausyk Jo balso ir vykdyk įsa-
kymus ir įstatymus, kuriuos tau
šiandien skelbiu.“
11 Tą pačią dieną Mozė kalbėjo Iz-
raelio tautai:
12 „Perėjus per Jordaną, ant Gari-
zimo kalno stovės ir laimins tautą
Simeono, Levio, Judo, Isacharo,
Juozapo ir Benjamino giminės;
13 o ant Ebalo kalno stovės Rubeno,
Gado, Ašero, Zabulono, Dano ir
Naftalio giminės, kurie prakeiks.
14 Levitai garsiu balsu sakys visiems
izraelitams:
15 „Prakeiktas žmogus, kuris ama-
tininkų rankomis pasidaro drožtą
ar lietą atvaizdą, pasibjaurėjimą
Viešpačiui, ir slepia jį.“ Visa tauta
atsakys: „Amen.“
16 „Prakeiktas, kuris keikia savo
tėvą ir motiną.“ Visa tauta atsakys:
„Amen.“
17 „Prakeiktas, kuris perkelia savo
artimo žemės ribų ženklą.“ Visa
tauta atsakys: „Amen.“
18 „Prakeiktas, kuris suklaidina aklą
kelyje.“ Visa tauta atsakys: „Amen.“
19 „Prakeiktas, kuris iškreipia tei-
singumą ateivio, našlaičio ir naš-
lės byloje.“ Visa tauta atsakys:
„Amen.“
20 „Prakeiktas, kuris sugula su savo
tėvo žmona, nes atidengia savo
tėvo nuogumą.“ Visa tauta atsakys:
„Amen.“
21 „Prakeiktas, kuris paleistuvauja
su kuriuo nors gyvuliu.“ Visa tauta
atsakys: „Amen.“
22 „Prakeiktas, kuris sugula su savo
seserimi, savo tėvo ar motinos
dukterimi.“ Visa tauta atsakys:
„Amen.“
23 „Prakeiktas, kuris sugula su savo
uošve.“ Visa tauta atsakys: „Amen.“
24 „Prakeiktas, kuris užmuša savo ar-
timą.“ Visa tauta atsakys: „Amen.“
25 „Prakeiktas, kuris paima užmo-
kestį, kad pralietų nekaltą kraują.“
Visa tauta atsakys: „Amen.“
26 „Prakeiktas, kuris nesilaiko šito
įstatymo žodžių ir jų nevykdo.“
Visa tauta atsakys: „Amen.“

28 „Jei atidžiai klausysi Vieš-
paties, savo Dievo, balso ir
vykdysi bei laikysies visų Jo įsaky-
mų, kuriuos aš tau šiandien skelbiu,
Viešpats, tavo Dievas, išaukštins
tave virš visų žemės tautų.
2 Visi šie palaiminimai ateis ir pa-
sivys tave, jei klausysi Viešpaties,
savo Dievo, balso.
3 Palaimintas tu būsi mieste ir pa-
laimintas tu būsi lauke.

4 Įst 11,29; Joz 8,30.31
5 Iš 20,25; Joz 8,31
7 Įst 26,11
8 Joz 8,32
9 Įst 26,18
12 Įst 11,29; Joz 8,33; Ts 9,7
13 Įst 11,29; Joz 8,33
14 Įst 33,10; Joz 8,33; Dan 9,11
15 Iš 20,4.23; Iš 34,17; Kun 19,4; Kun 26,1; Sk 5,22; Įst 4,16.23; Iz 44,9; Jer 11,5; Oz 13,2; 1 Kor 14,16
16 Iš 20,12; Kun 19,3; Kun 20,9; Įst 5,16; Įst 21,18-21; Ez 22,7
17 Įst 19,14; Pat 22,28
18 Kun 19,14
19 Iš 22,21.22; Iš 23,9; Kun 19,33; Įst 10,18; Įst 24,17
20 Kun 18,8; Kun 20,11; Įst 22,30; 1 Kor 5,1
21 Iš 22,19; Kun 18,23; Kun 20,15.16
22 Kun 18,9
23 Kun 18,17; Kun 20,14
24 Iš 20,13; Iš 21,12; Kun 24,17; Sk 35,30.31
25 Iš 23,7; Ps 15,5; Ez 22,12
26 Ps 119,21; Jer 11,3; Gal 3,10

4 Palaimintas bus tavo kūno vaisius,
tavo žemės derlius, tavo bandų,
galvijų ir avių prieauglis.
5 Palaimintos bus tavo klėtys ir
atsargos.
6 Palaimintas būsi įeidamas ir palai-
mintas būsi išeidamas.
7 Viešpats sunaikins tavo priešus,
kurie pakils prieš tave, tavo aki-
vaizdoje; jie puls tave vienu keliu,
o bėgs nuo tavęs septyniais keliais.
8 Viešpats pasiųs savo palaiminimą
į tavo sandėlius ir į visus tavo rankų
darbus; Jis palaimins tave žemėje,
kurią Viešpats, tavo Dievas tau duoda.
9 Jei vykdysi Viešpaties, savo Dievo,
įsakymus ir vaikščiosi Jo keliais, Jis
patvirtins tave savo šventa tauta,
kaip tau pažadėjo.
10 Visos žemės tautos, matydamos,
kad tu vadinamas Viešpaties vardu,
bijos tavęs.
11 Viešpats suteiks tau apsčiai gė-
rybių – tavo kūno vaisiaus, galvijų
prieauglio ir žemės derliaus –
krašte, kurį Viešpats prisiekė tavo
tėvams atiduoti.
12 Viešpats atvers tau savo gerąjį lo-
byną – dangų, kad duotų lietaus tavo
žemei reikiamu metu ir laimintų tavo
rankų darbą; tu skolinsi daugeliui
tautų, bet pats iš nieko nesiskolinsi.
13 Viešpats padarys tave galva, o ne
uodega; visuomet būsi viršuje, o ne
apačioje, jei tik klausysi Viešpaties,
savo Dievo, įsakymų, kuriuos aš tau
šiandien skelbiu, ir juos vykdysi.
14 Nenukrypk nė nuo vieno žodžio,
kuriuos šiandien tau skelbiu, nei į
kairę, nei į dešinę, kad sektum kitus
dievus ir jiems tarnautum.
15 Bet jei neklausysi Viešpaties, savo

28 SKYRIUS
1 Iš 15,26; Kun 26,3-13; Įst 7,12-26; Įst 11,13; Įst 26,19; 1 Krn 14,2
2 Įst 28,15
3 Pr 39,5; Ps 128,1.4
4 Pr 22,17
6 Ps 121,8
7 Kun 26,7.8
8 Kun 25,21; Įst 15,10
9 Iš 19,5.6
10 Sk 6,27; Įst 11,25; 2 Krn 7,14; Iz 63,19; Dan 9,18.19
11 Įst 30,9
12 Kun 26,4; Įst 11,14; Įst 14,29; Įst 15,6
13 Iz 9,14.15
14 Įst 5,32; Joz 1,7
15 Kun 26,14-39; Joz 23,15; Dan 9,10-14; Mal 2,2
20 Iz 30,17; Iz 65,14; Mal 2,2
22 Kun 26,16; Am 4,9
23 Kun 26,19
25 Įst 32,30
26 1 Sam 17,44; Ps 79,2
27 Iš 15,26; 1 Sam 5,6
28 Jer 4,9
29 Job 5,14

Dievo, balso ir nesilaikysi bei ne-
vykdysi visų Jo įsakymų ir įstaty-
mų, kuriuos aš tau skelbiu, visi šitie
prakeikimai ateis ir pasivys tave.
16 Prakeiktas tu būsi mieste ir pra-
keiktas tu būsi lauke.
17 Prakeiktos bus tavo klėtys ir atsar-
gos.
18 Prakeiktas bus tavo kūno vaisius,
tavo žemės derlius, tavo galvijų ir
avių prieauglis.
19 Prakeiktas būsi įeidamas ir pra-
keiktas būsi išeidamas.
20 Viešpats siųs tau prakeikimą, sumi-
šimą ir nepasisekimą visur, kad ir ką
darytum, iki tave visai sunaikins dėl
tavo piktų darbų, nes apleidai mane.
21 Viešpats siųs tau marą, kol tave
nušluos nuo tos žemės, kurios pa-
veldėti eini.
22 Viešpats baus tave drugiu, šalčiu,
sausra ir kardu, kurie persekios
tave, iki pražūsi.
23 Dangus virš tavęs bus varinis ir
žemė po tavimi – geležinė.
24 Viešpats vietoj lietaus tavo že-
mei siųs smilčių audras, kol tave
sunaikins.
25 Viešpats leis priešams tave pavergti;
vienu keliu išeisi prieš juos, o jiems
puolant bėgsi septyniais; tu būsi iš-
blaškytas po visas žemės karalystes.
26 Tavo žmonių lavonai bus maistu
padangių paukščiams ir žemės žvė-
rims, niekas jų nenubaidys.
27 Viešpats baus tave Egipto voti-
mis, šašais ir niežais, kurių negalėsi
išgydyti.
28 Viešpats ištiks tave pamišimu,
aklumu ir širdies sustingimu.
29 Vidudienį grabaliosi, kaip aklas
grabalioja patamsyje, ir tau nesiseks

tavo keliuose; tu būsi spaudžiamas
ir išnaudojamas visą laiką, ir niekas
tavęs neišgelbės.
30 Vesi žmoną, o kitas gulės su ja.
Pasistatysi namą, bet jame negy-
vensi. Užveisi vynuogyną, bet jo
vaisių nerinksi.
31 Tavo jautį papjaus tavo akyse, bet tu
jo neragausi. Tavo asilą pasigaus tau
matant ir tau jo negrąžins. Tavo avis
paims priešas, ir niekas tau nepadės.
32 Tavo sūnūs ir dukterys bus išvesti
į kitas tautas; belaukdamas jų, pra-
žiūrėsi akis ir būsi bejėgis.
33 Tavo žemės derlių ir visus darbo
vaisius paims svetimieji, tu pats būsi
mušamas ir žiauriai baudžiamas.
34 Tu išprotėsi nuo to, ką matys tavo
akys.
35 Be to, vargins tave piktos votys
ir nepagydomos žaizdos, negalėsi
išsigydyti nuo galvos iki kojų.
36 Tave ir tavo karalių Viešpats
atiduos tautai, kurios nepažinai nei
tu, nei tavo tėvai; ten tarnausi me-
diniams ir akmeniniams dievams.
37 Tu tapsi pasibaisėjimu ir priežo-
džiu tose tautose, į kurias Viešpats
tave nuves.
38 Daug sėsi, bet mažai surinksi, nes
skėriai viską suės.
39 Užsiveisi vynuogyną ir jį prižiūrėsi,
bet vyno negersi ir vynuogių nevalgy-
si, nes viską kirminai sunaikins.
40 Turėsi alyvmedžių visame krašte,
o aliejumi nesitepsi, nes jų vaisiai
neprinokę nubyrės.
41 Tau gims sūnų ir dukterų, bet
jais nesidžiaugsi, nes jie bus išvesti
nelaisvėn.
42 Visus tavo medžius ir žemės vai-
sius suės skėriai.

30 Įst 20,6; 2 Sam 12,11; Job 31,8.10; Jer 8,10; Jer 12,13; Am 5,11; Mch 6,15; Sof 1,13
32 2 Km 29,9; Neh 5,5; Ps 119,82
33 Kun 26,16; Jer 5,15.17
36 Įst 4,28; 2 Kar 17,4.6; 2 Kar 24,12.14; 2 Kar 25,7.11; 2 Km 36,1-21; Jer 16,13; Jer 39,1-9
37 1 Kar 9,7.8; Ps 44,14; Jer 24,9; Jer 25,9
38 Iš 10,4; Jl 1,4; Mch 6,15; Ag 1,6
39 Sof 1,13
41 Rd 1,5
46 Sk 26,10; Iz 8,18; Ez 14,8
47 Įst 12,7; Įst 32,15; Neh 9,35-37
48 Jer 28,13.14; Rd 4,4-6
49 Iz 5,26-30; Iz 7,18-20; Jer 5,15; Jer 48,40; Jer 49,22; Rd 4,19; Oz 8,1
50 2 Km 36,17
52 2 Kar 25,1.2.4
53 Kun 26,29; 2 Kar 6,28.29; Jer 19,9; Rd 2,20; Rd 4,10
54 Įst 13,6; Įst 15,9

43 Tavo žemėje gyvenąs ateivis labai
iškils virš tavęs, tu gi labai nusmuksi.
44 Jis tau skolins, bet tu jam neturėsi
ko skolinti. Jis bus galva, o tu uodega.
45 Tau ateis šitie prakeikimai, per-
sekios ir pasivys tave, iki būsi su-
naikintas, nes neklausei Viešpaties,
savo Dievo, ir nevykdei Jo įstatymų
bei įsakymų, kuriuos Jis tau davė.
46 Jie bus tau ir tavo palikuonims
ženklas ir kels nuostabą per amžius.
47 Netarnavai Viešpačiui, savo Die-
vui, su džiaugsmu ir linksma širdi-
mi, turėdamas visko,
48 tai tarnausi priešui, kurį Viešpats
tau siųs; kęsi badą, troškulį, nepritek-
lių ir vargą. Jis uždės tau geležinį
jungą, kol tave sunaikins.
49 Jis atves tautą iš pačių žemės pa-
kraščių, kuri puls tave kaip erelis;
jos kalbos tu nesuprasi.
50 Žiaurią tautą, kuri neaplenks
seno, nė pagailės jauno.
51 Ji valgys tavo galvijus ir žemės
derlių. Ji tau nepaliks kviečių, vyno,
aliejaus, jaučių ir avių, ir tu būsi
sunaikintas.
52 Jie puls tavo miestus ir sugriaus
stiprius ir aukštus mūrus, kuriais
pasitikėjai. Apguls miestus visame
tavo krašte, kurį Viešpats, tavo Die-
vas, tau davė.
53 Tu valgysi savo kūno vaisių, savo
sūnų ir dukterų, kuriuos Dievas tau
duos, kūnus, apsuptyje ir suspaudi-
me, kuriais vargins tave tavo priešas.
54 Net aukštos kilmės ir išlepintas vy-
ras bus negailestingas savo broliui,
mylimai žmonai ir savo likusiems
vaikams.
55 Jis jiems neduos savo vaikų mė-
sos, kurią pats valgys, nes nieko kito

nebeturės priešo apgultame mieste.
56 Jautri ir išlepinta moteris, nepra-
tusi vaikščioti basa, bus negailes-
tinga savo mylimam vyrui, sūnui
ir dukteriai
57 ir neduos jiems to, kas išeina iš jos
kojų tarpo gimdant ir ką tik gimusio
kūdikio, nes ji pati tai valgys slaptai
priešo apgultame mieste.
58 Jei nesilaikysi ir nevykdysi visų
šito įstatymo žodžių, kurie surašyti
šioje knygoje, ir nebijosi šlovingo
ir baisaus vardo – Viešpaties, tavo
Dievo,
59 Jis siųs tau ir tavo palikuonims
dideles, piktas ir ilgas negalias,
60 be to, Jis užleis ant tavęs visas
Egipto ligas, kurių tu bijai, ir jos
prikibs prie tavęs.
61 Taip pat ligas ir negalias, kurios
neįrašytos šitoje įstatymo knygoje,
Viešpats užleis ant tavęs, kol sunai-
kins tave.
62 Jūsų buvo tiek, kiek dangaus žvaigž-
džių, bet po to paliks tik mažas
skaičius, nes neklausėte Viešpaties,
savo Dievo.
63 Kaip Viešpats džiaugėsi daryda-
mas jums gera ir padaugindamas
jus, taip džiaugsis jus išblaškyda-
mas ir išvydamas iš žemės, kurios
paveldėti einate.
64 Viešpats išsklaidys tave tarp visų
tautų, nuo vieno žemės krašto iki
kito. Ten tarnausite kitiems die-
vams: medžiui ir akmeniui, kurių
nežinojai nei tu, nei tavo tėvai.
65 Tarp svetimų tautų neturėsi poil-
sio nei vietos kojai ramiai pastatyti,
nes Viešpats duos tau baukščią širdį,
nusilpusias akis ir kankinančias
mintis.

58 Iš 6,3
59 Dan 9,12
60 Įst 7,15
62 Įst 4,27; Įst 10,22; Neh 9,23
63 Įst 30,9; Pat 1,26; Iz 1,24; Jer 12,14; Jer 32,41; Jer 45,4
64 Kun 26,33; Įst 4,27.28; Įst 28,36; Neh 1,8; Jer 16,13; Am 9,9
65 Kun 26,16.36; Rd 1,3; Am 9,4
67 Įst 28,34; Job 7,4
68 Įst 17,16; Jer 43,7; Oz 8,13

29 SKYRIUS

1 Kun 26,46; Įst 5,2.3
2 Iš 19,4; Įst 11,7
3 Įst 4,34; Įst 7,19
4 Iz 6,9.10; Ez 12,2; Mt 13,14; Apd 28,26.27; Rom 11,8; Ef 4,18
5 Įst 1,3; Įst 8,2.4
6 Iš 16,12; Įst 8,3
7 Sk 21,23.24; Įst 2,26-37; Įst 3,1-3
8 Sk 32,33; Įst 3,12.13
9 Įst 4,6; Joz 1,7; 1 Kar 2,3

66 Tavo gyvybė bus pavojuje dieną ir
naktį, tu nebūsi tikras dėl jos.
67 Rytą lauksi vakaro, o vakare – ryto.
Tavo širdis bus įbauginta išgyveni-
mų, kuriuos patyrei.
68 Viešpats sugrąžins tave laivais į
Egiptą, apie kurį sakiau, kad jo nie-
kuomet nebematysi. Ten siūlysitės
savo priešams vergais ir vergėmis,
bet niekas jūsų nepirks."

29 Tai yra žodžiai sandoros, kurią
Viešpats įsakė Mozei padary-
ti su izraelitais Moabo žemėje, ne-
skaitant sandoros, padarytos Horebe.
2 Mozė sušaukė izraelitus ir jiems
tarė: „Jūs matėte, ką Viešpats pa-
darė faraonui, visiems jo tarnams
ir Egipto žemei jūsų akivaizdoje;
3 didelius išbandymus, kuriuos matė
jūsų akys, nepaprastus ženklus ir
stebuklus,
4 tačiau Viešpats jums nedavė iki
šios dienos išminties, neatvėrė nei
akių, nei ausų.
5 Aš vedžiojau jus keturiasdešimt
metų dykumoje: nenusidėvėjo jūsų
drabužiai ir kojų apavas nesudilo.
6 Jūs nevalgėte duonos, negėrėte
vyno nei kito stipraus gėrimo, kad
žinotumėte, jog Aš esu Viešpats,
jūsų Dievas.
7 Kai atėjote į šitą vietą, prieš jus
išėjo Hešbono karalius Sihonas ir
Bašano karalius Ogas. Mes juos
nugalėjome,
8 užėmėme jų žemę ir davėme ją
paveldėti Rubenui, Gadui ir pusei
Manaso giminės.
9 Laikykitės tad šitos sandoros žodžių
ir juos vykdykite, kad jums visuo-
met gerai sektųsi.

10 Šiandien jūs visi stovite Viešpa-
ties, jūsų Dievo, akivaizdoje: jūsų
giminių vadai ir vyresnieji, visi
Izraelio vyrai,
11 vaikai, žmonos ir stovyklos atei-
viai, kurie kerta malkas ir atneša
vandens,
12 kad taptumėte sandoros su Vieš-
pačiu, savo Dievu, ir Jo priesaikos,
kurią šiandien Viešpats, tavo Die-
vas, su tavimi daro, dalininkais,
13 kad Jis galėtų įtvirtinti tave savo
tauta ir būtų tavo Dievas, kaip kal-
bėjo tau ir prisiekė tavo tėvams –
Abraomui, Izaokui ir Jokūbui.
14 Ne tik su jumis darau šitą sandorą
ir sutartį,
15 bet su tais, kurie yra čia, Viešpa-
ties, savo Dievo, akivaizdoje, ir su
tais, kurių čia šiandien nėra.
16 Jūs žinote, kaip gyvenome Egipto
žemėje, kaip keliavome per tautas.
17 Jūs matėte jų bjaurystes ir stabus –
medinius, akmeninius, sidabrinius
ir auksinius.
18 Tegul tarp jūsų neatsiranda vyro
nei moters, nei šeimos, nei giminės,
kurie nusisuktų nuo Viešpaties,
savo Dievo, ir tarnautų svetimiems
dievams; tegul nebūna tarp jūsų
šaknies, auginančios tulžį ir metėlę;
19 te nė vienas, išgirdęs šios prie-
saikos žodžius, nelaimina savęs
širdyje, svarstydamas: „Aš turėsiu
ramybę, nors vaikštau pagal savo
širdies įsivaizdavimus!“ Tai pražu-
dytų ir pagirdytą, ir ištroškusį.
20 Viešpats nesigailės tokio, bet Jo
pyktis ir pavydas užsidegs prieš tą
žmogų, ir visi prakeikimai, surašyti
šioje knygoje, kris ant jo, ir Viešpats
išnaikins jo vardą iš po dangaus.

11 Joz 9,21. 23.27
12 Neh 10,29
13 Pr 17,7.8; Iš 6,7; Įst 28,9
14 Jer 31,31; Hbr 8,7.8
15 Apd 2,39
18 Įst 11,16; Įst 32,32; Apd 8,23; Hbr 12,15
19 Iz 30,1; Jer 3,17; Jer 7,24
20 Iš 32,33; Įst 9,14; 2 Kar 14,27; Ps 74,1; Ps 79,5; Ez 14,7; Ez 23,25
21 Įst 30,10; Mt 24,51
22 Jer 19,8; Jer 49,17; Jer 50,13
23 Pr 19, 24.25; Iz 1,9; Jer 17,6; Jer 20,16; Oz 11,8; Sof 2,9
24 1 Kar 9,8; Jer 22,8
27 Dan 9,11
28 1 Kar 14, 15; 2 Krn 7,20; Ps 52,5; Pat 2,22

30 SKYRIUS
1 Kun 26,40; Įst 4,29.30; Įst 28,2.15-45

21 Viešpats atskirs jį pražūčiai iš
visų Izraelio giminių, pagal visus
prakeikimus, surašytus šitoje įsta-
tymo knygoje.
22 Stebėsis būsimos kartos ir atei-
viai, matydami šitos žemės kančias
ir vargus, siųstus jiems Viešpaties.
23 Visa žemė bus siera, druska ir
ugniavietė; nieko nebus joje sėjama,
net žolė ten nebeaugs; bus sunaikin-
ta lyg Sodoma ir Gomora, Adma ir
Ceboimas, kuriuos Viešpats sunai-
kino rūstaudamas.
24 Visos tautos stebėsis: „Kodėl Vieš-
pats taip padarė šitam kraštui? Ką
reiškia ta Jo rūstybė?“
25 Žmonės atsakys: „Kadangi jie
apleido Viešpaties, savo tėvų Dievo,
sandorą, kurią Jis sudarė su jais, kai
išvedė juos iš Egipto žemės,
26 ir tarnavo kitiems dievams, gar-
bindami juos, nors tie nebuvo jiems
skirti,
27 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
šitą kraštą, ir Jis užleido ant jo vi-
sus prakeikimus, surašytus šitoje
knygoje;
28 išrovė juos iš jų žemės užsirūsti-
nęs ir ištrėmė į svetimą kraštą, kaip
yra šiandien.“
29 Kas paslėpta, priklauso Viešpačiui,
mūsų Dievui, o kas apreikšta – mums
ir mūsų vaikams, kad per amžius
vykdytume visus šito įstatymo žo-
džius.“

30 „Kai visi šie dalykai ateis tau –
palaiminimas ir prakeikimas,
kuriuos tau paskelbiau, – tu prisimin-
si juos gyvendamas tarp tautų, tarp
kurių Viešpats, tavo Dievas, tave
išsklaidys.

2 Tada tu su savo vaikais sugrįši pas
Viešpatį, visa širdimi ir visa siela
paklusi įsakymams, kuriuos tau
šiandien skelbiu.
3 Tada Viešpats, tavo Dievas, pa-
sigailės tavęs ir surinkęs iš visų
tautų, tarp kurių buvai išblaškytas,
sugrąžins tave iš nelaisvės.
4 Nors būtum išsklaidytas ligi
dangaus pakraščių, Viešpats, tavo
Dievas, ir iš ten parves tave.
5 Jis grąžins tave į žemę, kurią pa-
veldėjo tavo tėvai, darys tau gera ir
padaugins labiau už tavo tėvus.
6 Viešpats, tavo Dievas, apipjaustys
tavo širdį ir tavo palikuonių širdis,
kad mylėtum Viešpatį, savo Dievą,
visa širdimi ir visa siela ir gyventum.
7 Visus šituos prakeikimus nukreips
į tavo priešus ir tuos, kurie tavęs
neapkenčia ir persekioja.
8 Tu sugrįši, klausysi Viešpaties,
savo Dievo, balso ir vykdysi visus
Jo įsakymus, kuriuos tau šiandien
skelbiu.
9 Tuomet Viešpats, tavo Dievas,
laimins tavo darbus, vaikus, gal-
vijus ir žemės derlių. Viešpats vėl
džiaugsis, matydamas tavo gerovę,
kaip džiaugėsi tavo tėvais,
10 jei klausysi Viešpaties, savo Die-
vo, balso, vykdysi Jo įsakymus bei
paliepimus, kurie surašyti įstatymo
knygoje, ir atsigręši į Viešpatį, savo
Dievą, visa širdimi ir visa siela.
11 Šitas įsakymas, kurį šiandien
skelbiu, nėra tau paslėptas ir nepa-
siekiamas.
12 Jis ne danguje, kad sakytum:
„Kas už mus pakils iki dangaus ir
mums jį atneš, kad klausytume ir
vykdytume?“

2 Įst 4,29.30; Neh 1,9; Iz 55,7; Rd 3,40; Jl 2,12
3 Ps 106,1; Ps 147,2; Jer 29,14; Jer 32,37; Rd 3,22.32; Ez 34,13
4 Įst 28,64; Neh 1,9; Iz 62,11
6 Įst 10,16; Jer 32,39; Ez 11,19
7 Iz 54,15-17; Jer 30,16.20
8 Sof 3,20
9 Įst 28,11. 63; Jer 32,41
11 Iz 45,19
12 Pat 30,4; Rom 10,6-8
14 Rom 10,8
15 Įst 30,1.19
18 Įst 4,26; Įst 8,19
19 Įst 4,26; Įst 30,15
20 Ps 27,1; Jn 11,25; Jn 14,6; Kol 3,4

31 SKYRIUS
2 Iš 7,7; Sk 20,12; Sk 27,17; Įst 34,7; 1 Kar 3,7
3 Sk 27,18. 21; Įst 9,3; Joz 11,23

13 Ir ne už jūrų, kad sakytum: „Kas
už mus perplauks jūras ir jį atneš,
kad klausytume ir vykdytume?“
14 Žodis yra labai arti tavęs – tavo
burnoje ir tavo širdyje, kad jį vyk-
dytum!
15 Šiandien leidžiu tau pasirinkti
gyvenimą ir gėrį ar blogį ir mirtį.
16 Jei mylėsi Viešpatį, savo Dievą,
vaikščiosi Jo keliais ir laikysies Jo
paliepimų bei įsakymų, būsi gyvas;
Jis padaugins ir palaimins tavo pali-
kuonis žemėje, kurios paveldėti eini.
17 Bet jei tu priešinsies ir nenorėsi
klausyti, nuklydęs garbinsi kitus
dievus ir jiems tarnausi,
18 skelbiu šiandien, kad žūsi žemėje,
kurios, perėjęs per Jordaną, pavel-
dėti eini.
19 Šaukiu šiandien liudytojais dangų
ir žemę, kad leidau tau pasirinkti
gyvenimą ar mirtį, palaiminimą
ar prakeikimą. Tad pasirink gyve-
nimą, kad būtum gyvas tu ir tavo
palikuonys,
20 mylėtum Viešpatį, savo Dievą,
klausytum Jo balso ir glaustumeis
prie Jo, nes Jis yra tavo gyvenimas
ir tavo dienų ilgumas; kad gyven-
tum žemėje, kurią duoti Viešpats
prisiekė tavo tėvams – Abraomui,
Izaokui ir Jokūbui.“

31 Mozė nuėjo ir kalbėjo šituos
žodžius visam Izraeliui:
2 „Šiandien man jau šimtas dvide-
šimt metų, aš nebegaliu daugiau
išeiti ir įeiti. Viešpats yra man
pasakęs: „Nepereisi per Jordaną.“
3 Viešpats, tavo Dievas, eis pirma
tavęs. Jis išnaikins visas tas tautas
tau matant ir tu jas nugalėsi. Jozuė

eis pirma tavęs, kaip Viešpats
kalbėjo.
4 Viešpats padarys, kaip padarė
amoritų karaliams Sihonui ir Ogui
ir žemei tų, kuriuos Jis sunaikino.
5 Viešpats atiduos juos tau, kad pa-
sielgtum su jais, kaip įsakiau.
6 Būk drąsus ir stiprus; nebijok ir
neišsigąsk jų, nes Viešpats, tavo
Dievas, yra su tavimi; Jis nepasi-
trauks ir nepaliks tavęs.“
7 Po to Mozė pasišaukė Jozuę ir jam
tarė, izraelitams girdint: „Būk drąsus
ir stiprus, tu įvesi šitą tautą į žemę,
kurią Viešpats prisiekė duosiąs jų
tėvams, ir tu ją jiems padalinsi.
8 Viešpats bus su tavimi; Jis nepa-
sitrauks ir nepaliks tavęs; nebijok ir
nenusigąsk!“
9 Mozė surašė šitą įstatymą ir padavė
jį kunigams, Levio sūnums, kurie
nešė Viešpaties Sandoros skrynią,
ir visiems Izraelio vyresniesiems.
10 Jis jiems įsakė: „Kas septynerius
metus, atleidimo metais, per Pala-
pinių šventę,
11 visiems izraelitams susirinkus
Viešpaties, tavo Dievo, pasirinktoje
vietoje, skaitykite šito įstatymo žo-
džius visam Izraeliui girdint;
12 sušaukite žmones – vyrus, mote-
ris, vaikus ir ateivius, gyvenančius
su jumis, kad klausydami mokytųsi
ir bijotų Viešpaties, savo Dievo,
ir vykdytų visus šio įstatymo žo-
džius;
13 kad jų vaikai, kurie dar jo nežino,
girdėtų ir mokytųsi bijoti Viešpaties,
savo Dievo, visą laiką, kol gyvensite
žemėje, kurios einate paveldėti,
persikėlę per Jordaną.“
14 Viešpats tarė Mozei: „Tavo mir-
ties diena jau arti, pasišauk Jozuę
ir atsistokite Susitikimo palapinėje,
ten Aš jam duosiu nurodymus.“
Mozė ir Jozuė nuėjo į Susitikimo
palapinę,
15 o Viešpats pasirodė debesies stulpe.
16 Viešpats tarė Mozei: „Tu užmigsi
su savo tėvais. Šita tauta vėl klai-
džios, sekdama kitų tautų dievus
žemėje, į kurią eina gyventi. Ten
ji paliks mane ir sulaužys sandorą,
kurią su ja sudariau.
17 Tuomet mano rūstybė užsidegs
prieš ją. Aš pasitrauksiu nuo jos, ir
ji bus sunaikinta. Nelaimių ir vargų
spaudžiama, ji supras, kad Aš ją
palikau.
18 Aš negelbėsiu jos dėl visų pikty-
bių, kurias ji darė, sekdama kitus
dievus.
19 Taigi dabar užrašyk šitą giesmę ir
liepk izraelitams išmokti ją giedoti,
kad man šita giesmė būtų liudijimas
prieš izraelitus.
20 Aš juos įvesiu į žemę, plūstančią
pienu ir medumi, kaip prisiekiau jų
tėvams. Kai jie pasisotins ir nutuks,
jie garbins kitus dievus ir jiems tar-
naus, o mane paniekins ir sulaužys
mano sandorą.
21 Kai juos prislėgs nelaimės ir var-
gai, šita giesmė liudys prieš juos,
nes ji bus jų palikuonių lūpose.
Jau šiandien žinau jų mintis, ką jie
darys, dar neįvedęs jų į žemę, kurią
jiems pažadėjau.“
22 Mozė užrašė šią giesmę ir jos
išmokė izraelitus.
23 Viešpats davė įsakymą Nūno sū-
nui Jozuei: „Būk drąsus ir stiprus,
nes tu įvesi izraelitus į žemę, kurią
pažadėjau, ir Aš būsiu su tavimi.“

4 Sk 21,24.33; Įst 3,21
5 Įst 7,2; Įst 20,10-20
6 Įst 1,29; Įst 20,4; Joz 1,5; Joz 10,25; 1 Krn 22,13; Hbr 13,5
7 Sk 27,19; Įst 31,23; Joz 1,6
8 Iš 13,21; Įst 31,6; Joz 1,5; 1 Krn 28,20; Hbr 13,5
9 Sk 4,5.6.15; Įst 10,8; Įst 17,18; Įst 31,25.26; Joz 3,3
10 Kun 23,34; Įst 15,1.2; Įst 16,13
11 Įst 12,5; Įst 16,16; Joz 8,34; 2 Kar 23,2
12 Įst 4,10
13 Įst 11,2; Ps 78,6.7
14 Sk 27,13.19; Įst 3,28
15 Iš 33,9
16 Iš 34,15; Įst 4,25-28; Įst 29,22; Įst 32,15; Ts 2,11.12.17; Ts 2,20
17 Sk 14,42; Įst 32,20; Ts 2,14; Ts 6,13; 2 Krn 15,2
18 Įst 31,17; Iz 1,15.16
19 Įst 31,22.26
20 Įst 31,16; Įst 32,15-17
21 Įst 31,17; Oz 5,3; Am 5,25.26
23 Sk 27,23; Įst 31,7.14

24 Kai Mozė pabaigė užrašyti šito
įstatymo žodžius knygoje,
25 įsakė levitams, kurie nešė Viešpaties
Sandoros skrynią:
26 „Imkite šitą įstatymo knygą kaip
liudijimą prieš jus ir ją padėkite prie
Viešpaties, jūsų Dievo, Sandoros
skrynios.
27 Aš žinau tavo maištingumą ir
kietasprandiškumą. Dar man gyvam
esant ir gyvenant su jumis, jūs
maištavote prieš Viešpatį; juo labiau
priešinsitės man mirus.
28 Sukvieskite pas mane visus giminių
vadus ir vyresniuosius. Jiems girdint,
paskelbsiu šituos žodžius ir liudininkais
prieš jus šauksiu dangų ir žemę.
29 Aš žinau, kad man mirus jūs elgsitės
piktai ir greitai nukrypsite nuo
kelio, kurį jums nurodžiau. Vėliau
jus užgrius nelaimės, kai, piktai elgdamiesi,
sukelsite Viešpaties pyktį
savo rankų darbais.“
30 Tada Mozė, visam Izraeliui girdint,
kalbėjo šios giesmės žodžius.

32 „Klausykite, dangūs! Aš kalbėsiu,
žemė teišgirsta mano
žodžius.
2 Mano pamokymai kris kaip lietus,
mano žodžiai kaip rasa, kaip lietaus
srovės ant žolės ir kaip lašai ant
želmenų.
3 Aš skelbsiu Viešpaties vardą; atiduokite
mūsų Dievui garbę!
4 Jis yra Uola; tobuli Jo darbai, visi Jo
keliai pilni teisybės. Dievas ištikimas,
be jokios neteisybės, Jis teisus
ir teisingas.
5 Jie sugedo ir nėra Jo vaikai dėl
savo išsigimimo, nedora ir iškrypusi
karta.
6 Argi taip atsilygini Viešpačiui,
kvaila ir neišmintinga tauta? Argi
ne Jis tavo tėvas, kuris tave įsūnijo?
Argi ne Jis padarė ir įtvirtino tave?
7 Atsimink senąsias dienas, apsvarstyk
praeitų kartų laikus; klausk savo
tėvo, jis tau pasakys, savo senelių – jie
tau papasakos.
8 Aukščiausiasis skyrė tautoms
kraštus, dalino žmonių vaikams žemes
ir nustatė tautoms sienas pagal
Izraelio vaikų skaičių.
9 Viešpaties nuosavybė yra Jo tauta,
Jokūbas – Jo paveldėjimo dalis.
10 Jis ją rado negyvenamų dykumų
platybėje; globojo ir rūpinosi ja,
saugojo kaip savo akį.
11 Kaip erelis moko skristi savo
jauniklius, pats sklando virš lizdo
ištiesęs savo sparnus ir neša juos
ant savo sparnų,
12 taip Viešpats vienas ją vedė; nebuvo
su Juo jokio kito dievo.
13 Jis vedė ją žemės aukštumomis,
maitino laukų vaisiais, davė medaus
iš akmens ir aliejaus iš kietos uolos,
14 sviesto iš karvių, pieno iš avių,
taukų iš ėriukų, Bašano avinų ir
ožkų; gerų kviečių ir vyno iš vynuogių
kraujo.
15 Nutukęs, suriebėjęs, sustorėjęs
Ješurūnas paliko Dievą, savo Kūrėją,
ir paniekino išgelbėjimo Uolą.
16 Svetimais dievais ir bjaurystėmis
jie sukėlė Viešpaties rūstybę.
17 Jie aukojo demonams, ne Dievui,
naujiems dievams, kurių jie nepažino,
kurie ką tik pasirodė, kurių
nebijojo jų tėvai.
18 Uolą, kuri tave pagimdė, tu paniekinai
ir užmiršai Dievą, savo
Kūrėją.

26 Įst 31,19; 2 Kar 22,8 **27** Iš 32,9; Įst 9,6.13; Įst 9,7.24 **28** Įst 30,19 **29** Pr 49,1; Įst 4,30; Įst 28,15; Įst 32,5; Ts 2,19; Apd 20,29.30

32 SKYRIUS
1 Įst 4,26; Ps 50,4; Iz 1,2; Jer 6,19 **2** Ps 72,6; Iz 55,10.11 **3** Įst 28,58; 1 Krn 29,11 **4** Įst 7,9; Įst 32,15.18.30; 2 Sam 22,31; Job 34,10; Ps 18,2; Iz 65,16; Jer 10,10 **5** Įst 4,25; Įst 31,29; Fil 2,15 **6** Iš 4,22; Įst 1,31; Įst 32,15; Ps 74,2; Ps 116,12; Iz 63,16 **7** Iš 12,26; Iš 13,14; Ps 44,1; Ps 78,5-8 **8** Pr 11,8; Apd 17,26 **9** Iš 19,5 **10** Ps 17,8; Pat 7,2; Jer 2,6; Oz 13,5; Zch 2,8 **11** Iz 31,5 **13** Iz 58,14 **14** Pr 49,11; Ps 81,16 **15** Įst 31,20; Ps 95,1; Iz 1,4; Iz 51,13 **16** Ps 78,58; 1 Kor 10,22 **17** Apr 9,20 **18** Iz 17,10; Jer 2,32

19 Viešpats tai matė ir bjaurėjosi jais,
nes Jį supykdė Jo sūnūs ir dukterys.
20 Jis tarė: „Paslėpsiu nuo jų savo vei-
dą ir žiūrėsiu, koks bus jų galas. Tai
yra sugedusi karta, neištikimi vaikai.
21 Jie sukėlė mano pavydą tuo, kas
nėra dievai, supykdė mane savo
tuštybėmis; Aš sukelsiu jų pavydą
tuo, kas nėra tauta, supykdysiu ne-
išmanančia tauta.
22 Mano rūstybės ugnis užsidegė. Ji
degins iki pragaro gelmių; ris žemę,
jos vaisius ir kalnų pamatus.
23 Aš krausiu ant jų nelaimes ir šau-
dysiu į juos savo strėlėmis.
24 Jie bus varginami bado ir naiki-
nami drugio bei baisiausio maro.
Siųsiu jiems plėšrius žvėris ir nuo-
dingas gyvates.
25 Lauke juos naikins kardas, o vi-
duje – siaubas, negailėdamas jaunų,
senų nei kūdikių.
26 Aš būčiau sunaikinęs juos vi-
siškai, net prisiminimą apie juos
išdildęs iš žmonių atminties,
27 bet nedariau to, kad kartais jų
priešai nesugalvotų sakyti, jog jie
sunaikino juos, o ne Viešpats.
28 Tai neišmintingi žmonės, neturin-
tys supratimo.
29 O, kad jie būtų išmintingi ir suprastų
tai, ir numatytų, koks bus jų galas.
30 Kaip vienas galėtų vyti tūkstantį
ir du persekioti dešimt tūkstančių,
jeigu jų Uola būtų atsisakiusi jiems
padėti ir Viešpats būtų nuo jų pa-
sitraukęs?
31 Mūsų Uola nėra tokia, kaip jų
uola, patys mūsų priešai tai liudija.
32 Tikrai jų vynmedis yra iš Sodomos
ir Gomoros laukų. Jų vynuogės yra
nuodingos ir vynuogių kekės karčios.

20 Mt 17,17
21 Ps 31,6; Ps 78,58; Rom 10,19
22 Sk 16,33-35; Ps 18,7.8; Rd 4,11
23 Iš 32,12; Įst 29,21.24; Ps 7,12.13
24 Kun 26,22
26 Ez 20,23
27 Iz 10,12-15
29 Įst 31,29; Ps 81,13; Lk 19,42
30 Ts 2,14; Ps 44,12
31 1 Sam 4, 7.8; Jer 40,2.3
32 Iz 1,8-10
33 Ps 58,4; Rom 3,13
35 Ps 94,1; Rom 12,19; Hbr 10,30; 2 Pt 2,3
36 2 Kar 14, 26; Ps 106,45; Ps 135,14; Jer 31,20; Hbr 10,30
37 Ts 10,14; Jer 2,28
39 1 Sam 2,6; Iz 41,4; Iz 43,10; Iz 45,5
41 Iz 1,24; Iz 66,16
43 Ps 65,3; Ps 79,9; Ps 85,1; Rom 15,10; Apr 6,10; Apr 19,2
46 Įst 11,19; Ez 40,4; Ez 44,5

33 Jų vynas yra slibinų ir angių
nuodai.
34 Visa tai laikoma mano užantspau-
duotame sandėlyje.
35 Mano atlyginimas ir kerštas, kai jų
kojos paslys. Jų pražūties diena arti,
greitai juos ištiks tai, kas jiems skirta."
36 Viešpats teis savo tautą ir pasi-
gailės savo tarnų, kai jų jėgos bus
išsekusios.
37 Jis sakys: „Kur jų dievai, uola,
kuria jie pasitikėjo?
38 Kur tie, kurie valgė jų aukų tau-
kus ir gėrė jų aukų vyną? Tegul jie
pakyla ir padeda jums.
39 Supraskite, kad Aš esu vienas
ir šalia manęs nėra kito dievo. Aš
užmušu ir atgaivinu, sužeidžiu ir
gydau; ir niekas neišgelbės iš mano
rankos.
40 Aš, pakėlęs ranką į dangų, sakau:
Aš esu gyvas per amžius.
41 Aš išgaląsiu savo žibantį kardą
ir teisiu. Atkeršysiu savo priešams
ir atlyginsiu tiems, kurie manęs
nekenčia.
42 Mano strėlės pasigers nuo kraujo, o
mano kardas ris mėsą, kraują užmuš-
tųjų ir belaisvių, priešo vadų galvas."
43 Džiaukitės, tautos, kartu su Jo
tauta, nes Jis atkeršys už savo tarnų
kraują, kerštu atlygins priešams
ir pasigailės savo žemės ir savo
žmonių."
44 Mozė paskelbė šią giesmę tautai,
jis ir Nūno sūnus Jozuė.
45 Mozė, pabaigęs kalbėti Izraeliui,
46 tarė: „Įsidėkite į širdis visus šituos
žodžius, kuriuos jums šiandien
paskelbiau, perduokite juos savo
vaikams ir įsakykite vykdyti viską,
kas parašyta šitame įstatyme.

47 Tai ne tuščias dalykas, nes tai yra
jūsų gyvenimas. Dėl jų ilgai gyven-
site žemėje, kurios einate paveldėti
anapus Jordano."
48 Viešpats tą pačią dieną kalbėjo
Mozei:
49 „Eik į Abarimo kalnyną ir užlipk
ant Nebojo kalno, kuris yra Moabo
žemėje ties Jerichu; apžvelk Kana-
ano žemę, kurią duosiu paveldėti
izraelitams.
50 Mirsi ant to kalno ir susijungsi su
savo tauta kaip tavo brolis Aaronas,
kuris mirė ant Horo kalno ir susijun-
gė su savo tauta.
51 Kadangi judu nusikaltote man
prie Meribos vandenų Cino dyku-
moje, Kadeše, ir neparodėte mano
šventumo tarp izraelitų,
52 tu matysi žemę, kurią duodu iz-
raelitams, bet neįeisi į ją."

33 Palaiminimo žodžiai, kuriais
Mozė, Dievo vyras, laimino
izraelitus prieš mirdamas:
2 „Viešpats atėjo nuo Sinajaus ir
Seyro; Jis suspindo nuo Parano
kalno; su Juo buvo tūkstančiai šven-
tųjų; Jo dešinėje – įstatymo liepsna.
3 Jis myli savo tautą, visi šventieji
priklauso Jam, jie atsisėdo prie Jo
kojų, kad išgirstų Jo žodžius.
4 Mozė paskelbė įstatymą Jokūbo
palikuonims.
5 Jis buvo Ješurūno karaliumi, kai
susirinko tautos vadai ir Izraelio
giminės.
6 „Tegyvena Rubenas, tedaugėja jo
palikuonių."
7 Palaiminimas Judui: „Viešpatie,
išgirsk Judo balsą, atvesk jį pas savo
tautą ir padėk jam kovoje su priešais."

47 Įst 8,3; Įst 30,15-20
49 Sk 27, 12-14
50 Sk 20, 25.28; Sk 33,38
51 Kun 10,3; Sk 20,11-13
52 Įst 34,1-5
33 SKYRIUS
1 Pr 49,28; Ps 90,1-17
2 Sk 10,12; Įst 2,1.4; Ps 68,8.17; Dan 7,10
3 1 Sam 2,9; Pat 2,1; Oz 11,1; Lk 10,39
4 Ps 119,111; Jn 1,17; Jn 7,19
5 Iš 15,18; Įst 32,15
6 Pr 49,3.4
7 Pr 49,8-12; Ps 146,5
8 Pr 49,5; Iš 28,30; Ps 81,7
9 Pr 29,32; Iš 32,26-28; Sk 25,5-8; Mal 2,5.6
10 Kun 10,11; Ps 51,19
11 2 Sam 24, 23
13 Pr 27,28; Pr 49,22-26
15 Pr 49,26; Hab 3,6
16 Pr 49,26; Iš 3,2-4; Apd 7,30-35
17 Pr 48,19; Sk 23,22; 1 Kar 22,11; 1 Km 5,1; Ps 44,5
18 Pr 49,13-15
19 Iš 15,17; Ps 2,6; Ps 4,5; Ps 51,19; Iz 2,3

8 Apie Levį jis tarė: „Tavo Tumimai
ir Urimai tebūna su šventuoju, kurį
išbandei Masoje ir su kuriuo kovojai
prie Meribos vandenų.
9 Jis sakė savo tėvui ir motinai: „Ne-
pažįstu jūsų", o savo broliams: „Neži-
nau jūsų", ir atstūmė savo vaikus. Jis
laikėsi Viešpaties žodžio ir sandoros.
10 Jis mokys Tavo įsakymų Jokūbą
ir įstatymų Izraelį, aukos smilkalus
Tavo garbei ir deginamąją auką ant
Tavo aukuro.
11 Viešpatie, palaimink jo turtą ir
priimk jo darbą. Gink jį nuo priešų,
kurie jo nekenčia."
12 Benjaminui jis tarė: „Tu, Viešpa-
ties mylimasis, gyvensi Jo globoje.
Jis apsaugos tave visuomet, ir tu
ilsėsies Jo glėbyje."
13 Apie Juozapą jis tarė: „Jo žemę
Viešpats laimins dovanomis iš dan-
gaus, rasa, trykštančiais šaltiniais,
14 saulėje nunokusiais geriausiais
vaisiais,
15 vaisiais nuo senųjų kalnų viršūnių
ir amžinųjų kalvų
16 ir žemės geriausiu derliumi. Jis
bus palaimintas To, kuris apsireiškė
krūme. Palaiminimai teužgriūna ant
Juozapo galvos, ant galvos to, kuris
buvo atskirtas nuo savo brolių.
17 Jis yra stiprus kaip jautis, jo ra-
gai lyg stumbro, kuriais jis pasieks
tautas iki žemės pakraščių. Manaso
tūkstančiai ir Efraimo tūkstančių
tūkstančiai."
18 Zabulonui jis tarė: „Džiaukis,
Zabulonai, prekyba, o tu, Isacharai,
turtais savame krašte.
19 Jie kvies tautas į kalną ir ten aukos
teisingumo aukas. Jie praturtės iš
jūros ir jos krantų."

20 Apie Gadą jis pasakė: „Palaimin-
tas tas, kuris padėjo Gadui įsigyti
žemės plotus; jis kaip liūtas ilsisi,
sutraiškydamas ir ranką, ir galvą.
21 Jis, pasinaudojęs pirmenybe, pasiė-
mė geriausią žemę kaip tos giminės
vadas. Su tautos vadais jis įvykdė
Viešpaties įsakymus ir įstatymus,
duotus Izraeliui.“
22 Danui jis tarė: „Danas kaip jaunas
liūtas iššoka iš Bašano.“
23 Naftaliui jis sakė: „Naftalis džiaug-
sis gerove ir Viešpaties palaimini-
mais; jis paveldės vakarus ir pietus.“
24 Ašerui jis tarė: „Palaimintas
Ašeras sūnumis. Jis bus brolių
mylimas, ir jo žemėse bus daug
alyvmedžių.
25 Geležies ir vario užkaiščiai saugos
jo miestus. Jo gyvenimas bus saugus.“
26 „Nėra lygių Ješurūno Dievui. Iš
dangaus Jis teikia tau pagalbą. Jo
didybė pasireiškia aukštybėse.
27 Amžinasis Dievas yra tavo apsau-
ga, Jo rankos – tavo prieglauda. Jis
ištiesia jas į priešą, ir tu sunaikini jį.
28 Izraelis gyvens saugiai, Jokūbo
šaltinis bus geroje kviečių ir vyno
žemėje; Jo dangūs siųs rasą.
29 Laimingas tu, Izraeli! Kas pri-
lygs tau? Tauta, išgelbėta Viešpa-
ties. Jis – tavo apsaugos skydas
ir didybės kardas. Tavo priešai
pasiduos tau, o tu mindžiosi jų
sprandus.“

34 Mozė iš Moabo lygumų nu-
ėjo iki Nebojo kalno ir įlipo
į Pisgos viršūnę ties Jerichu; ten
Viešpats jam parodė visą Gileadą
iki Dano žemių
2 ir visas Naftalio, Efraimo, Manaso
ir Judo žemes iki Vakarų jūros,
3 krašto pietinę dalį, palmių miesto
Jericho slėnį iki Coaro.
4 Viešpats jam tarė: „Tai žemė, ku-
rią pažadėjau Abraomui, Izaokui
ir Jokūbui duoti jų palikuonims.
Tu ją matai savo akimis, bet į ją
neįeisi.“
5 Viešpaties tarnas Mozė mirė Moa-
bo žemėje, kaip Viešpats buvo sakęs.
6 Jis jį palaidojo Moabo žemės slė-
nyje ties Bet Peoru; bet nė vienas
žmogus iki šios dienos nežino jo
kapo.
7 Mozė mirė šimto dvidešimties
metų; nenusilpo jo akys ir jo jėgos
neišseko.
8 Izraelitai jį apraudojo trisdešimt
dienų Moabo lygumose. Po to ge-
dulas pasibaigė.
9 Nūno sūnus Jozuė buvo pilnas
išminties dvasios, nes Mozė buvo
uždėjęs ant jo rankas. Izraelitai jo
klausė ir darė, kaip Viešpats buvo
įsakęs Mozei.
10 Nuo to laiko nebebuvo Izraelyje
tokio pranašo, kaip Mozė, kurį
Viešpats pažinojo veidas į veidą,
11 kuris darytų tokius ženklus ir
stebuklus, kuriuos daryti Vieš-
pats pasiuntė Mozę į Egipto žemę
faraonui, jo tarnams ir visam jo
kraštui;
12 kuris parodytų galingą ranką ir
baisius dalykus, kuriuos Mozė darė
izraelitų akivaizdoje.

20 1 Krn 12,8
21 Sk 32,16.17; Joz 4,12
22 Pr 49,16.17; Joz 19,47
23 Pr 49,21; Joz 19,32
24 Pr 49,20; Job 29,6
25 Įst 8,9
26 Iš 15,11; Įst 4,35; Įst 10,14; Įst 32,15; Ps 68,3.33.34; Ps 86,8; Ps 104,3; Jer 10,6
27 Įst 9,3-5; Ps 90,1; Ps 91,2.9
28 Pr 27,28; Sk 23,9; Įst 8,7.8; Įst 33,12; Jer 23,6; Jer 33,16
29 Pr 15,1; Sk 33,52; Įst 4,32-34; 2 Sam 7,23; Ps 18,44; Ps 66,3; Ps 115,9; Ps 144,15

34 SKYRIUS
1 Sk 27,12; Įst 32,49
3 2 Krn 28,15
4 Pr 12,7; Įst 3,27
5 Įst 32,50; Joz 1,1.2
6 Jud 1,9
7 Pr 27,1; Pr 48,10; Įst 31,2
8 Pr 50,3.10
9 Sk 27,18.23; Iz 11,2
10 Iš 33,11; Įst 18,15.18
11 Įst 7,19

JOZUĖS
KNYGA

1 Viešpaties tarnui Mozei mirus,
Viešpats tarė Nūno sūnui Jozuei,
Mozės tarnui:
2 „Mano tarnas Mozė mirė. Pakilk ir
eik per Jordaną su visa tauta į žemę,
kurią duodu izraelitams.
3 Kiekvieną vietą, ant kurios jūsų
koja atsistos, jums duodu, kaip pa-
žadėjau Mozei.
4 Nuo dykumos ir Libano kalnų iki
Eufrato upės, visa hetitų šalis, ir
iki Didžiosios jūros vakaruose bus
jūsų ribos.
5 Niekas prieš tave neatsilaikys per
visą tavo gyvenimą. Kaip buvau
su Moze, taip visuomet būsiu su
tavimi. Aš nepaliksiu ir neapleisiu
tavęs.
6 Būk stiprus ir drąsus; tu padalinsi
žemę tautai, kurią duoti pažadėjau
jų tėvams.
7 Tik būk stiprus ir labai drąsus, kad
galėtum išpildyti įstatymą, kurį tau
Mozė, mano tarnas, įsakė. Nenu-
krypk nuo jo nei į kairę, nei į dešinę,
ir tau visuomet seksis, kur tik eisi.
8 Šita įstatymo knyga teneatsitrau-
kia nuo tavo burnos, bet mąstyk
apie ją dieną ir naktį, kad tiksliai
vykdytum viską, kas joje parašyta;
tada visa, ką darysi, klestės ir visur
tau seksis.
9 Atsimink, ką įsakiau, – būk stiprus
ir drąsus, nenusigąsk ir nebijok!
Aš, Viešpats, tavo Dievas, būsiu su
tavimi, kur tik tu eisi."

1 SKYRIUS
1 Iš 24,13
2 Įst 34,5
3 Įst 11,24
4 Pr 15,18
5 Iš 3,12; Įst 7,24; Įst 31,6-8.23
6 Įst 31,7.23
7 Įst 5,32; Įst 31,7
8 Joz 8,34; Ps 1,1-3
9 Įst 31,7; Ps 27,1
11 Įst 9,1; Joz 3,17
13 Sk 32,20-28
15 Joz 22,1-4
17 1 Sam 20,13; 1 Kar 1,37

10 Tada Jozuė įsakė tautos vyres-
niesiems:
11 „Pereikite per stovyklą ir įsakykite
žmonėms paruošti maisto atsargų, nes
po trijų dienų jūs pereisite Jordaną,
kad paveldėtumėte žemę, kurią Vieš-
pats, jūsų Dievas, jums yra pažadėjęs."
12 Rubeno, Gado ir pusei Manaso
giminės Jozuė kalbėjo:
13 „Atsiminkite įsakymą, kurį jums
davė Viešpaties tarnas Mozė: „Vieš-
pats, jūsų Dievas, jums davė šitą
žemę."
14 Jūsų žmonos, vaikai ir gyvuliai
tepasilieka žemėje, kurią Mozė jums
davė šioje Jordano pusėje. O jūs
visi, stiprūs karo vyrai, apsiginklavę
traukite savo brolių priekyje ir jiems
padėkite,
15 iki Viešpats duos poilsį jūsų bro-
liams, kaip ir jums davė, ir jie užims
žemę, kurią Viešpats, jūsų Dievas,
jiems pažadėjo. Paskui galėsite grįžti
į savo žemę, kurią Viešpaties tarnas
Mozė jums davė Jordano rytų pusėje."
16 Jie atsakė Jozuei: „Visa, ką mums
įsakysi, darysime ir visur, kur mus
siųsi, eisime.
17 Kaip mes klausėme Mozės, taip ir
tavęs klausysime. Viešpats, tavo Die-
vas, tebūna su tavimi, kaip Jis buvo
su Moze!
18 Kiekvienas, kuris priešinsis tavo
įsakymui ir neklausys tavo žodžių,
bus nubaustas mirtimi. Tik būk
stiprus ir drąsus!"

2 Jozuė, Nūno sūnus, slaptai išsiuntė
iš Šitimo du žvalgus, įsakyda-
mas: „Eikite ir apžiūrėkite kraštą ir
Jerichą!“ Juodu atėjo į paleistuvės
Rahabos namus ir ten nakvojo.
2 Buvo pranešta Jericho karaliui:
„Naktį atėjo du vyrai iš Izraelio
vaikų išžvalgyti kraštą.“
3 Jericho karalius nusiuntė pas Ra-
habą pasiuntinius, įsakydamas:
„Išduok vyrus, kurie yra tavo na-
muose, nes jie yra žvalgai.“
4 Moteris, abu vyrus paslėpusi, tarė:
„Tiesa, vyrai buvo atėję pas mane,
bet aš nežinojau, iš kur jie.
5 Prieš uždarant vartus, temstant, tie
vyrai išėjo. Aš nežinau, kur jie nuėjo.
Skubiai vykitės juos, gal dar pavysite.“
6 Ji buvo užvedusi juos ant stogo ir
paslėpusi po nemintais linais, kurie
ten buvo.
7 Jericho vyrai vijosi juos Jordano
keliu iki brastos. Kai tik persekio-
tojai išėjo, vartus užrakino.
8 Jiems dar neatsigulus, ji užlipo pas
juos ant stogo
9 ir tarė: „Aš žinau, kad Viešpats
jums atidavė šitą šalį. Mus apėmė
siaubas dėl jūsų, ir visi krašto gy-
ventojai nusiminė.
10 Mes girdėjome, kaip Viešpats,
jums išeinant iš Egipto, išdžiovino
prieš jus Raudonosios jūros vandenį
ir ką jūs padarėte abiem amoritų
karaliams anapus Jordano – Sihonui
ir Ogui, kuriuos visai sunaikinote.
11 Tai išgirdę, išsigandome ir nete-
kome drąsos. Viešpats, jūsų Dievas,
yra dangaus ir žemės Dievas.
12 Dabar prisiekite man Viešpačiu,
kad jūs pasielgsite su mano tėvo
namais taip, kaip aš pasielgiau su
jumis, ir duokite man tikrą ženklą,
13 kad paliksite gyvus mano tėvą,
motiną, brolius, seseris ir visus,
kurie jiems priklauso, ir išgelbėsite
mūsų gyvybes.“
14 Žvalgai jai atsakė: „Teištinka mus
mirtis vietoj jūsų! Jei neišduosi
mūsų, tai kai Viešpats mums ati-
duos šitą šalį, mes gerai ir teisingai
pasielgsime su tavimi.“
15 Tada Rahaba nuleido juos virve
pro langą, nes ji gyveno miesto
mūro sienoje.
16 Ji tarė jiems: „Eikite į kalnus, kad
jūsų nesutiktų besivejantieji, ten
slapstykitės tris dienas, kol jie sugrįš;
po to eikite savo keliu.“
17 Vyrai jai atsakė: „Mes laisvi būsi-
me nuo tau duotos priesaikos,
18 jei, mums įeinant į kraštą, ne-
pririši raudonos virvės prie lango,
pro kurį mus nuleidai, ir savo tėvo,
motinos, brolių ir visų namiškių
neatsivesi į savo namus.
19 Kiekvienas, kuris išeis į gatvę
iš tavo namų, bus pats kaltas dėl
savo mirties, mes būsime nekalti.
O kas pasiliks tavo namuose ir bus
nužudytas, jo kraujas kris ant mūsų.
20 Tačiau jei mus išduosi, mes būsi-
me laisvi nuo tau duotos priesaikos,
kuria mus prisaikdinai.“
21 Ji tarė: „Tebūna, kaip sakote.“ Ji
išleido juos, ir jie nuėjo. Tuomet ji
pririšo raudoną virvę lange.
22 Jie nuėjo į kalnus ir ten pasiliko
tris dienas, kol sugrįžo tie, kurie
juos vijosi. Jie ieškojo jų kelyje, bet
nieko nerado.
23 Tuodu vyrai, grįžę pas Jozuę,
Nūno sūnų, jam papasakojo visa,
kas jiems atsitiko.

2 SKYRIUS
1 Sk 25,1; Joz 3,1; Mt 1,5; Hbr 11,31; Jok 2,25
2 Joz 2,22
4 2 Sam 17, 19.20
6 2 Sam 17, 19
9 Pr 35,5; Iš 23,27; Įst 1,8; Įst 2,25; Įst 11,25; Joz 5,1; Joz 9,9.10
10 Iš 14,21; Sk 21,21-35; Įst 20,17; Joz 4,23; Joz 6,21
11 Iš 15,14. 15; Įst 4,39; Joz 5,1; Joz 7,5; Ps 22,14; Iz 13,7
12 Iš 12,13; Joz 2,18; 1 Sam 20,14. 15.17; 1 Tim 5,8
13 Joz 6,23-25
14 Pr 47,29; Ts 1,24; Mt 5,7
15 Apd 9,25
17 Iš 20,7
18 Joz 2,12; Joz 6,23
19 1 Kar 2,32

24 Ir jie sakė: „Viešpats tikrai atidavė
mums visą šitą kraštą, nes tos šalies
gyventojai labai išsigando dėl mūsų
atėjimo.“

3 Jozuė, atsikėlęs anksti rytą, su
visais izraelitais traukė iš Šiti-
mo; jie pasiekė Jordaną ir ten, prieš
pereidami jį, nakvojo.
2 Trims dienoms praėjus, vyresnieji
ėjo per stovyklą
3 ir įsakė žmonėms: „Kai pamatysite
Viešpaties, jūsų Dievo, Sandoros
skrynią ir kunigus levitus, ją nešan-
čius, pradėkite žygiuoti paskui ją.
4 Tačiau tarp jūsų ir jos privalo būti
maždaug dviejų tūkstančių uolek-
čių atstumas. Neprieikite prie jos
arti! Niekad nėjote tuo keliu, todėl
sekite ją.“
5 Jozuė tarė žmonėms: „Pašventin-
kite save, nes rytoj Viešpats darys
tarp jūsų stebuklus!“
6 Po to Jozuė tarė kunigams: „Imkite
Sandoros skrynią ir eikite tautos
priekyje!“ Jie paėmė Sandoros skry-
nią ir ėjo tautos priekyje.
7 Viešpats tarė Jozuei: „Šiandien
pradedu išaukštinti tave viso Izrae-
lio akyse, kad jie patirtų, jog Aš bū-
siu su tavimi, kaip buvau su Moze.
8 Įsakyk kunigams, nešantiems
Sandoros skrynią: „Kai įbrisite į
Jordaną, sustokite jame.“
9 Po to Jozuė tarė izraelitams: „Atei-
kite arčiau ir klausykite Viešpaties,
jūsų Dievo, žodžių.
10 Iš to pažinsite, kad gyvasis Die-
vas yra tarp jūsų ir kad Jis išvarys
pirma jūsų kanaaniečius, hetitus,
hivus, perizus, girgašus, amoritus
ir jebusiečius.
11 Visos žemės Viešpaties Sandoros
skrynia eis per Jordaną pirma jūsų.
12 Paskirkite dvylika vyrų iš Izraelio
giminių, iš kiekvienos po vieną.
13 Kai tik kunigų, nešančių Viešpa-
ties, visos žemės Valdovo, skrynią,
kojos palies Jordano vandenį, tekąs
žemyn iš aukštumų vanduo sustos
kaip pylimas.“
14 Žmonės išėjo iš palapinių, kad
pereitų Jordaną paskui kunigus,
nešančius Sandoros skrynią tautos
priekyje.
15 Kai kunigai su Sandoros skrynia
įbrido į vandenį (Jordanas buvo
patvinęs pjūties metu),
16 vanduo sustojo tekėjęs. Vanduo,
tekąs iš aukštumų, sustojo kaip
pylimas prie Adamo miesto, kuris
yra šalia Cartano, o vanduo, tekąs
Druskos jūros link, išseko. Ir tauta
perėjo per Jordaną ties Jerichu.
17 Kunigai, nešusieji Viešpaties San-
doros skrynią, stovėjo ant sausos
žemės Jordano viduryje, iki visa
tauta sausuma perėjo per Jordaną.

4 Visai tautai perėjus per Jordaną,
Viešpats tarė Jozuei:
2 „Paimk iš tautos dvylika vyrų, iš
kiekvienos giminės po vieną,
3 ir jiems įsakyk: „Imkite iš Jordano
vidurio, iš tos vietos, kur stovėjo
kunigų kojos, dvylika akmenų, neš-
kite juos ir padėkite ten, kur šiąnakt
nakvosite.“
4 Jozuė pasišaukė dvylika vyrų,
kuriuos buvo paskyręs iš kiekvienos
izraelitų giminės.
5 Ir Jozuė sakė jiems: „Nueikite prie
Viešpaties, jūsų Dievo, skrynios į Jor-
dano vidurį ir paimkite po akmenį ant

24 Iš 23,31

3 SKYRIUS
1 Joz 2,1
2 Joz 1,10.11
3 Sk 10,33; Įst 31,9.25
4 Iš 19,12
5 Joz 7,13
6 Sk 4,15
7 Joz 1,5.9; Joz 4,14
8 Joz 3,3.17
10 Iš 33,2; Mt 16,16; Apd 13,19; 1 Tes 1,9
11 Zch 4,14; Zch 6,5
12 Joz 4,2.4
13 Joz 3,11.15.16; Ps 78,13; Ps 114,3
14 Apd 7,44.45
15 Joz 3,13; Joz 4,18; 1 Krn 12,15
16 Pr 14,3; Įst 3,17; 1 Kar 4,12; 1 Kar 7,46
17 Iš 3,8; Iš 6,1-8; Iš 14,21.22.29; Iš 33,1

4 SKYRIUS
1 Įst 27,2
2 Joz 3,12
3 Joz 3,13; Joz 4,19.20

peties, po vieną kiekvienai giminei,
6 kad tai būtų ženklas tarp jūsų. Kai
ateityje jūsų vaikai klaus, ką šitie
akmenys reiškia,
7 jiems atsakykite: „Jordano vanduo
buvo išdžiūvęs, Viešpaties Sandoros
skryniai keliantis per Jordaną.“ Šitie
akmenys bus atminimas izraelitams
per amžius.“
8 Izraelitai padarė taip, kaip Jozuė
įsakė. Jie paėmė dvylika akmenų iš
Jordano vidurio, kaip Viešpats įsakė
Jozuei, pagal Izraelio giminių skai-
čių, juos nunešė į nakvynės vietą ir
ten padėjo.
9 Jozuė taip pat sudėjo dvylika
akmenų Jordano viduryje, kur sto-
vėjo kunigai, nešantys Sandoros
skrynią. Jie ten yra iki šios dienos.
10 Kunigai, nešantys skrynią, stovė-
jo Jordano viduryje, iki viskas buvo
atlikta, ką Viešpats įsakė Jozuei per
Mozę. Tuo metu tauta skubiai perėjo
Jordaną.
11 Kai visa tauta buvo perėjusi,
Viešpaties skrynia ir kunigai taip
pat perėjo.
12 Rubeno, Gado ir pusė Manaso
giminės apsiginklavę perėjo izrae-
litų priekyje, kaip jiems Mozė liepė.
13 Apie keturiasdešimt tūkstančių
apsiginklavusių ir pasirengusių
kautynėms vyrų perėjo Viešpaties
akivaizdoje į Jericho lygumas.
14 Tą dieną Viešpats išaukštino Jo-
zuę viso Izraelio akyse; ir jie bijojo
jo, kaip jie bijojo Mozės, visą jo
gyvenimą.
15 Viešpats tarė Jozuei:
16 „Įsakyk kunigams, nešantiems
Liudijimo skrynią, kad jie išeitų iš
Jordano.“
17 Ir Jozuė įsakė kunigams: „Išeikite
iš Jordano!“
18 Vos išėjus kunigams, nešantiems
Viešpaties Sandoros skrynią, iš
Jordano, vanduo sugrįžo į savo
vietą ir išsiliejo kaip anksčiau, per
jo krantus.
19 Tauta perėjo per Jordaną pirmojo
mėnesio dešimtą dieną ir ištiesė pa-
lapines Gilgale, Jericho rytų pusėje.
20 Tuos dvylika akmenų, kuriuos
jie paėmė iš Jordano, Jozuė sustatė
Gilgale.
21 Jis kalbėjo izraelitams: „Kai atei-
tyje jūsų vaikai klaus tėvų, ką reiškia
šitie akmenys,
22 jūs paaiškinsite savo vaikams:
„Sausu dugnu Izraelis perėjo per
Jordaną.“
23 Viešpats, jūsų Dievas, išdžiovi-
no Jordano vandenį prieš jus, kol
perėjote, kaip Jis padarė Raudonajai
jūrai, išdžiovindamas ją prieš mus,
kol perėjome;
24 kad visos žemės tautos žinotų,
jog Viešpats yra galingas, ir kad
jūs visuomet bijotumėte Viešpaties,
savo Dievo.“

5 Visi amoritų karaliai, kurie gy-
veno nuo Jordano į vakarus, ir
visi kanaaniečių karaliai, kurie gy-
veno prie jūros, išgirdę, jog Viešpats
išdžiovino Jordano vandenis prieš
izraelitus, kad jie galėtų pereiti,
nusiminė ir neteko drąsos.
2 Tuomet Viešpats tarė Jozuei: „Pa-
sidaryk aštrių peilių ir apipjaustyk
izraelitus.“
3 Jozuė pasidarė aštrių peilių ir api-
pjaustė izraelitus ant Araloto kalvos.
4 Štai priežastis, dėl kurios Jozuė

6 Iš 12,26; Iš 13,14; Įst 6,20; Įst 27,2; Ps 103,2
7 Iš 12,14; Sk 16,40; Joz 3,13.16
11 Joz 3,11; Joz 6,11
12 Sk 32,17. 20.27.28; Joz 1,14
14 Joz 3,7; 1 Krn 29,25
16 Iš 25,16.22
18 Joz 3,15; 1 Krn 12,15
19 Joz 5,9
20 Įst 11,30; Joz 4,3; Joz 5,9.10
21 Joz 4,6
22 Iš 12,26. 27; Iš 13,8-14; Įst 26,5-9; Joz 3,17
23 Iš 14,21
24 Iš 14,31; Iš 15,16; Įst 6,2; 1 Kar 8,42; 2 Kar 19,19; 1 Krn 29,12; Ps 76,7; Ps 89,13; Ps 106,8; Jer 10,7

5 SKYRIUS
1 Iš 15,14.15; Joz 2,10.11; Joz 9,9
2 Iš 4,25
4 Sk 14,29; Sk 26,64.65; Įst 2,14-16

atliko apipjaustymą: tautos vyrai,
tinkantys karui, išėjus iš Egipto,
išmirė pakeliui dykumoje.
5 Visi išėjusieji buvo apipjaustyti,
tačiau vaikai, gimusieji dykumoje,
buvo neapipjaustyti.
6 Keturiasdešimt metų izraelitai
klaidžiojo dykumoje, kol išmirė visi
karui tinkami vyrai, kurie išėjo iš
Egipto, kadangi jie neklausė Viešpa-
ties. Viešpats prisiekė neleisiąs jiems
pamatyti žemės, plūstančios pienu ir
medumi, kurią pažadėjo jų tėvams.
7 Jų vaikus, kurie užėmė jų vietą,
apipjaustė Jozuė, nes jie nebuvo
apipjaustyti kelionėje.
8 Po apipjaustymo jie pasiliko sto-
vykloje, kol pagijo.
9 Ir Viešpats tarė Jozuei: „Šiandien
Aš pašalinau nuo jūsų Egipto gėdą.“
Todėl ta vieta iki šios dienos vadi-
nama Gilgalu.
10 Izraelitai, stovyklaudami Gilgale,
šventė Paschą to mėnesio keturioliktą
dieną, vakare, Jericho lygumose.
11 Kitą dieną po Paschos jie valgė tos
žemės derliaus neraugintą duoną ir
paskrudintus grūdus.
12 Jiems pradėjus valgyti tos žemės
derlių, mana liovėsi kritusi. Izraeli-
tai nebeturėjo manos, bet tais metais
valgė Kanaano krašto vaisius.
13 Jozuė, būdamas prie Jericho, pa-
matė prieš save stovintį vyrą, kuris
rankoje laikė nuogą kardą. Jozuė
priėjo ir jo paklausė: „Ar tu iš mūsų,
ar iš mūsų priešų?“
14 Jis atsakė: „Nei vienas, nei kitas.
Aš atėjau kaip Viešpaties pulkų va-
das.“ Jozuė puolė veidu ant žemės,
jį pagarbino ir paklausė: „Ką mano
Viešpats turi pasakyti savo tarnui?“

6 Iš 3,8; Sk 14,23.29-35; Sk 26,23-65; Įst 1,3; Įst 29,5; Hbr 3,11

7 Sk 14,31; Įst 1,39

8 Pr 34,25

9 Pr 34,14; Joz 4,19

10 Iš 12,6; Sk 9,5

12 Iš 16,35

13 Pr 18,1.2; Pr 32,24.30; Iš 23,23; Sk 22,23.31; 1 Krn 21,16; Zch 1,8; Apd 1,10

14 Pr 17,3; Iš 34,8; Sk 20,6

15 Iš 3,5; Apd 7,33

6 SKYRIUS

1 Joz 2,1

2 Įst 7,24; Joz 2,9.24; Joz 8,1

4 Kun 25,9; Sk 10,8; Ts 7,16.22; 1 Kar 18,43; 2 Kar 4,35; 2 Kar 5,10

15 Viešpaties pulkų vadas tarė Jozuei:
„Nusiauk kurpes, nes vieta, kurioje
stovi, yra šventa.“ Jozuė taip ir padarė.

6 Tuo tarpu Jerichas buvo aklinai
užsidaręs dėl izraelitų; niekas
neišeidavo ir neįeidavo.
2 Viešpats tarė Jozuei: „Žiūrėk, Aš
atidaviau į tavo rankas Jerichą, jo
karalių ir stiprius karo vyrus.
3 Visi kariai turi apeiti aplink miestą
kas dieną po vieną kartą. Taip dary-
kite šešias dienas.
4 Septyni kunigai turi nešti skry-
nios priekyje septynis avino rago
trimitus. Septintą dieną turite apeiti
miestą septynis kartus, kunigams
trimituojant.
5 Išgirdę ilgą trimito garsą, visi žmo-
nės turi garsiai šaukti. Tada sugrius
miesto sienos, ir kiekvienas galės
įsiveržti į miestą ten, kur stovi.“
6 Jozuė, Nūno sūnus, pasišaukęs
kunigus, tarė: „Paimkite Sandoros
skrynią, ir septyni kunigai tegul
neša septynis avino rago trimitus
Viešpaties skrynios priekyje.“
7 O žmonėms tarė: „Eikite aplink
miestą, o ginkluotieji teeina Vieš-
paties skrynios priekyje.“
8 Jozuei tai pasakius, septyni kuni-
gai, trimituodami septyniais avino
rago trimitais Viešpaties akivaizdo-
je, ėjo Viešpaties Sandoros skrynios
priekyje.
9 Ginkluotieji žygiavo priekyje ku-
nigų, kurie pūtė trimitus, o likusieji
ėjo paskui skrynią.
10 Jozuė įsakė tautai: „Jums nevalia
šaukti nė kalbėti, iki aš jums pasa-
kysiu: „Šaukite!“ Tada jūs turėsite
šaukti.“

11 Viešpaties skrynia buvo apnešta
aplink miestą. Apėję aplinkui vieną
kartą, jie sugrįžo į stovyklą ir joje
nakvojo.
12 Jozuei atsikėlus anksti rytą, ku-
nigai paėmė Viešpaties Sandoros
skrynią,
13 septyni kunigai septyniais avino
rago trimitais trimitavo, eidami
Viešpaties skrynios priekyje, gink-
luotieji žygiavo pirma jų, o likusieji
ėjo paskui Viešpaties skrynią, trimitų
garsams skambant.
14 Antrą dieną jie taip pat apėjo
miestą vieną kartą ir sugrįžo į sto-
vyklą. Taip jie darė šešias dienas.
15 Septintą dieną atsikėlę anksti,
auštant, tokiu pat būdu apėjo miestą
septynis kartus.
16 Septintą kartą, kai kunigai pūtė
trimitus, Jozuė tarė tautai: „Šaukite!
Viešpats jums atidavė miestą!
17 Miestas ir visa, kas jame yra,
bus sunaikinta Viešpaties garbei.
Tik paleistuvė Rahaba liks gyva
su visais, kurie yra jos namuose,
nes ji paslėpė pasiuntinius, kuriuos
buvome išsiuntę.
18 Kas skirta sunaikinti, jūs nepasi-
savinkite, kad nebūtumėte prakeikti
ir taip neužtrauktumėte Izraelio
stovyklai prakeikimo ir nelaimės.
19 Visas sidabras bei auksas ir va-
riniai bei geležiniai indai yra Vieš-
pačiui pašvęsti; visa tai Viešpaties
iždui."
20 Pučiant trimitams, tauta pradėjo
garsiai šaukti, ir sienos sugriuvo.
Kariai įsiveržė ir užėmė miestą.
21 Jie išžudė visus, kas buvo mieste:
vyrus ir moteris, jaunus ir senus,
jaučius, avis ir asilus.

11 Joz 4,11
12 Įst 31,25
17 Įst 13,17; Joz 2,1.4.6; Joz 7,1; Mt 1,5
18 Įst 7,26; Joz 7,1.12.25; 1 Kar 18,17. 18
20 Hbr 11,30
21 Įst 7,2; Įst 20,16.17
22 Joz 2,12-19; Hbr 11,31
23 Joz 2,13
25 Mt 1,5
26 1 Kar 16,34

7 SKYRIUS
1 Joz 6,17-19; Joz 7,20.21; Joz 22,20; 1 Km 2,6

22 Vyrams, kurie žvalgė kraštą, Jozuė
įsakė: „Eikite į paleistuvės namus,
iš jų išveskite moterį ir visus, kurie
yra jos namuose, kaip jai prisiekė-
te."
23 Jaunuoliai, buvę žvalgais, išvedė
Rahabą, jos tėvą, motiną, brolius ir
visus, kurie buvo namuose; jie iš-
vedė visus jos giminaičius ir paliko
juos už Izraelio stovyklos ribų.
24 Miestą ir visa, kas buvo jame,
jie sudegino. Tik sidabrą bei auksą
ir varinius bei geležinius indus jie
padėjo Viešpaties namų iždui.
25 Paleistuvę Rahabą ir jos tėvo namus
bei visus, kurie buvo su ja, Jozuė pa-
liko gyvus. Taip ji liko gyventi tarp
Izraelio iki šios dienos, nes paslėpė
pasiuntinius, kuriuos Jozuė išsiuntė
išžvalgyti Jerichą.
26 Tuo metu Jozuė paskelbė, pri-
siekdamas: „Prakeiktas Viešpaties
akivaizdoje bus tas, kuris atstatys
Jericho miestą! Už pamatus užmo-
kės savo pirmagimiu, o už vartus –
jauniausiuoju."
27 Viešpats buvo su Jozue, ir garsas
apie jį pasklido po visą šalį.

7 Izraelitai nusikalto, pasisavinda-
mi tai, kas buvo skirta sunaikin-
ti. Achanas, sūnus Karmio, sūnaus
Zabdžio, sūnaus Zeracho iš Judo
giminės, paėmė kai ką iš sunaikinti
skirtų daiktų. Dėl to Viešpaties
rūstybė užsidegė prieš izraelitus.
2 Jozuė pasiuntė vyrų iš Jericho
į Ają, kuris yra prie Bet Aveno, į
rytus nuo Betelio, ir jiems įsakė:
„Eikite ir išžvalgykite tą kraštą!"
Tie vyrai išžvalgė Ają
3 ir, sugrįžę pas Jozuę, tarė: „Tegul

nežygiuoja visa kariuomenė. Dvie-
jų ar trijų tūkstančių vyrų užteks
užimti Ają. Nevargink visų karių,
nes jų nėra daug.“
4 Buvo pasiųsta apie trys tūkstančiai
vyrų, bet jie bėgo nuo Ajo vyrų.
5 Ajo vyrai nužudė apie trisdešimt
šešis izraelitus ir vijosi juos žudy-
dami nuo vartų iki Šebarimo. Tada
izraelitai neteko drąsos ir jų širdys
tapo kaip vanduo.
6 Jozuė perplėšė savo drabužius ir
puolė veidu žemėn prie Viešpaties
skrynios; taip jis ir Izraelio vyres-
nieji pasiliko ligi vakaro ir užsibars-
tė dulkių ant galvų.
7 Jozuė sakė: „Ak, Viešpatie Dieve,
kodėl Tu pervedei šitą tautą per
Jordaną, kad atiduotum mus amori-
tams sunaikinti? O, kad mes būtume
likę anapus Jordano!
8 Viešpatie, ką man sakyti, kai Iz-
raelis bėga nuo priešų?
9 Juk tai išgirdę kanaaniečiai bei visi
krašto gyventojai susitelkę apsups
mus ir sunaikins. Ką tada darysi dėl
savo vardo?“
10 Viešpats tarė Jozuei: „Atsikelk!
Ko guli kniūbsčias ant žemės?
11 Izraelis nusikalto; jis sulaužė
mano sandorą. Jie paėmė dalį to,
kas buvo skirta sunaikinti; pavo-
gė, paslėpė ir pasidėjo prie savo
daiktų.
12 Izraelitai negalėjo išstovėti prieš
priešą ir bėgo nuo jo, nes susitepė
sunaikinimui skirtais daiktais. Aš
nebebūsiu su jumis, jei nepašalinsite
prakeikimo tarp savųjų.
13 Kelkis! Pašventink tautą ir pa-
siruoškite rytojui, nes Aš, Izraelio
Dievas, taip sakau: „Tarp jūsų yra

4 Kun 26,17; Įst 28,25
5 Kun 26,36; Joz 2,9.11
6 Pr 37,29.34; 1 Sam 4,12
7 Iš 17,3; Sk 21,5
9 Iš 32,12; Sk 14,13
11 Joz 6,17-19; Hbr 5,1.2
12 Įst 7,26; Ts 2,14; Ag 2,13.14
13 Iš 19,10; Joz 3,5
14 Pat 16,33
15 Pr 34,7; Joz 7,11; Ts 20,6; 1 Sam 14,38.39
18 1 Sam 14,42
19 Sk 5,6.7; 1 Sam 14,43; Ezr 10,10.11; Ps 32,5; Pat 28,13; Jer 3,12.13; Jer 13,16; Dan 9,4; Jn 9,24
20 Sk 22,34; 1 Sam 15,24

sunaikinimui skirtų daiktų; tu ne-
išstovėsi prieš savo priešus, kol ne-
pašalinsi prakeikimo tarp savųjų.“
14 Todėl rytoj jūs privalote ateiti gi-
minėmis: ta giminė, kurią Viešpats
nurodys, privalo ateiti šeimomis;
ta šeima, kurią Viešpats nurodys,
privalo priartėti šeimynomis; o tų
namų, kuriuos Viešpats nurodys,
privalo ateiti visi vyrai.
15 Pas ką bus rasta sunaikinimui
skirtų daiktų, tą turite sudeginti su
viskuo, kas jam priklauso, nes jis
sulaužė Viešpaties sandorą ir padarė
niekšybę Izraelyje.“
16 Jozuė, atsikėlęs anksti rytą, liepė
priartėti Izraeliui giminėmis, ir
buvo nurodyta Judo giminė.
17 Po to jis liepė priartėti Judo šei-
moms, ir Viešpats nurodė Zeracho
šeimą. Vėliau jis liepė priartėti Ze-
racho šeimai šeimynomis, ir Vieš-
pats nurodė Zabdį.
18 Jis liepė priartėti visiems jo šei-
mynos vyrams, ir buvo nurodytas
Zeracho sūnaus, Zabdžio sūnaus,
Karmio sūnus Achanas iš Judo
giminės.
19 Jozuė sakė Achanui: „Mano sū-
nau, atiduok Viešpačiui, Izraelio
Dievui, garbę bei prisipažink Jam
ir pasakyk man, ką padarei; nieko
neslėpk nuo manęs!“
20 Achanas atsakė Jozuei: „Iš tiesų
aš nusidėjau Viešpačiui, Izraelio
Dievui, padarydamas tai ir tai.
21 Pamačiau tarp daiktų prabangų
apsiaustą iš Šinaro, du šimtus še-
kelių sidabro ir aukso gabalą, sve-
riantį penkiasdešimt šekelių. Aš jų
užsigeidžiau ir juos pasiėmiau. Visa
užkasiau į žemę, savo palapinės vi-

duje, ir sidabras yra apačioje."
22 Jozuė pasiuntė žmones į palapinę.
Jie viską rado paslėptą jo palapinėje;
sidabras buvo apačioje.
23 Paėmę tai iš palapinės, jie atnešė
pas Jozuę ir izraelitus ir padėjo tai
Viešpaties akivaizdoje.
24 Jozuė ir visi izraelitai su juo paė-
mė Zeracho sūnų Achaną, sidabrą,
apsiaustą ir aukso gabalą, taip pat jo
sūnus ir dukteris, jaučius, asilus ir
avis, palapinę bei visą jo nuosavybę
ir nugabeno į Achoro slėnį.
25 Jozuė pasakė: „Kodėl užtraukei
mums nelaimę? Viešpats šiandien
tave padarys nelaimingą." Tada
izraelitai jį užmušė akmenimis ir
po to sudegino, kai užmušė juos
akmenimis.
26 Jie sukrovė ant jo didelę akmenų
krūvą, kuri išliko iki šios dienos.
Taip Viešpaties rūstybė nurimo.
Todėl ta vieta ligi šiol vadinama
Achoro slėniu.

8 Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok
ir nenusimink! Su visais kariais
žygiuok į Ają. Aš atidaviau į tavo
rankas Ajo karalių, jo žmones,
miestą ir visą kraštą.
2 Padaryk Ajui bei jo karaliui, kaip
padarei Jerichui ir jo karaliui; tik
turtą ir gyvulius pasiimk kaip grobį.
Įrenk pasalą už miesto."
3 Jozuė su kariuomene pradėjo žygį
į Ają. Išrinkęs trisdešimt tūkstančių
narsių karių, išsiuntė juos nakčia,
4 sakydamas: „Pasislėpę už miesto,
laukite, nenutolkite per daug nuo
jo, visi būkite pasiruošę puolimui.
5 Tuo metu aš su kariais artėsime
prie miesto. O kai jie išeis prieš

24 Sk 16,32.33; Joz 7,26; Joz 15,7; Dan 6,24

25 Įst 17,5; Joz 6,18; 1 Krn 2,7

26 Įst 13,17; Joz 7,24; Joz 8,29; 2 Sam 18,17; Iz 65,10; Rd 3,53; Oz 2,15

8 SKYRIUS

1 Įst 1,21; Įst 7,18; Įst 31,8; Joz 1,9; Joz 6,2; Joz 10,8

2 Įst 20,14; Joz 6,21; Joz 8,27

4 Ts 20,29

5 Joz 7,5; Ts 20,32

8 2 Sam 13,28

11 Joz 8,5

14 Ts 20,34; Mok 9,12

15 Ts 20,36

mus kaip pirmą kartą, mes bėgsime
nuo jų.
6 Jie vysis mus ir nutols nuo miesto,
nes manys: „Jie bėga nuo mūsų kaip
pirmą kartą."
7 Tada jūs iš pasalų pulkite ir už-
imkite miestą, nes Viešpats, jūsų
Dievas, jį atiduos į jūsų rankas.
8 Užėmę miestą, padekite jį, kaip
Viešpats nurodė; tai mano įsakymas
jums."
9 Jozuė išsiuntė juos į pasalą tarp
Betelio ir Ajo, į vakarus nuo Ajo.
Jozuė praleido tą naktį su kariais.
10 Anksti rytą, patikrinęs karius,
Jozuė su Izraelio vyresniaisiais žy-
giavo karių priekyje į Ają.
11 Kariuomenė, priartėjusi prie Ajo,
pasistatė stovyklą į šiaurę nuo jo.
Tarp stovyklos ir Ajo buvo slėnis.
12 Apie penkis tūkstančius vyrų
Jozuė pasiuntė į pasalą tarp Betelio
ir Ajo, į vakarus nuo miesto.
13 Kariuomenės pagrindinės jėgos
buvo miesto šiaurėje, o pasala – į
vakarus nuo jo. Jozuė praleido tą
naktį slėnyje.
14 Ajo karalius, tai pamatęs, skubiai
anksti rytą su visais savo kariais
žygiavo prieš Izraelį į lygumą, nes
nežinojo, kad už miesto yra pasala.
15 Jozuė su visa Izraelio kariuomene
bėgo į dykumą tarsi pralaimėję.
16 Visi miesto vyrai buvo sušaukti
juos persekioti; persekiodami Jo-
zuę, jie nutolo nuo miesto.
17 Ajo ir Betelio miestuose neliko
nė vieno vyro, kuris nebūtų vijęs
izraelitų. Jie paliko miestą atvirą ir
persekiojo Izraelį.
18 Tada Viešpats tarė Jozuei: „Ištiesk
Ajo link ietį, kurią laikai rankoje,

nes į tavo rankas jį atiduosiu!“ Jo-
zuė ištiesė Ajo link ietį, kurią laikė
rankoje.
19 Tada buvę pasaloje skubiai puolė
Ają. Jie įsiveržė į miestą, jį užėmė
ir padegė.
20 Ajo vyrai, pažvelgę atgal, pamatė
degantį miestą. Jiems nebuvo kur
bėgti, nes izraelitai, bėgę į dykumą,
atsisuko prieš persekiotojus.
21 Jozuė ir jo kariuomenė, pamatę,
kad buvę pasaloje užėmė miestą
ir jį padegė, atsigręžė ir puolė Ajo
karius.
22 Kiti puolė juos iš miesto. Taip jie
pateko į izraelitų vidurį; vieni buvo
iš priekio, kiti – iš nugaros. Izraeli-
tai juos taip sumušė, kad nė vienas
neišliko gyvas.
23 Tik Ajo karalių jie paėmė gyvą ir
atvedė pas Jozuę.
24 Izraelitai, išžudę visus Ajo vyrus
atvirame lauke, dykumoje, kur šie
buvo nusivijframework izraelitus, sugrįžo į
Ają ir išžudė jo gyventojus.
25 Tą dieną buvo išžudyta dvylika
tūkstančių vyrų ir moterų – visi Ajo
gyventojai.
26 Jozuė nenuleido rankos, kuria
laikė ietį, kol buvo sunaikinti visi
Ajo gyventojai.
27 Tik gyvulius ir kitą miesto turtą
izraelitai pasiėmė, laikydamiesi
Viešpaties nurodymų Jozuei.
28 Jozuė sudegino Ają ir jį pavertė
akmenų krūva, dykyne iki šios
dienos.
29 Ajo karalių jis pakorė ant medžio
ir laikė iki vakaro; saulei leidžiantis,
Jozuei įsakius, jie nuėmė jo lavoną
nuo medžio, numetė miesto tar-
puvartyje ir ant jo sukrovė didelę
akmenų krūvą, tebeesančią iki šios
dienos.
30 Jozuė pastatė aukurą Viešpačiui,
Izraelio Dievui, ant Ebalo kalno,
31 kaip Viešpaties tarnas Mozė įsakė
izraelitams. Tai parašyta Mozės įsta-
tymo knygoje, kad aukuras būtų pa-
statytas iš netašytų akmenų, kurie
nepaliesti jokiu metaliniu įrankiu.
Jie aukojo ant jo deginamąsias ir
padėkos aukas Viešpačiui.
32 Jozuė ant tų akmenų įrašė Mozės
įstatymą izraelitams matant.
33 Izraelitai su savo vyresniaisiais,
vadais ir teisėjais stovėjo iš abiejų
skrynios šonų akivaizdoje levitų ku-
nigų, kurie nešė Viešpaties Sandoros
skrynią, – tiek tarp jų gimę, tiek ir
ateiviai. Viena jų dalis buvo priešais
Garizimo, o antroji – priešais Ebalo
kalną, kaip Viešpaties tarnas Mozė
buvo įsakęs laiminti Izraelio tautą.
34 Po to jis perskaitė visus įstatymo
žodžius, palaiminimus ir prakeiki-
mus – visa, kas užrašyta Įstatymo
knygoje.
35 Iš visko, ką Mozė įsakė, neliko
nė vieno žodžio, kurio Jozuė ne-
būtų perskaitęs akivaizdoje visų
izraelitų: moterų, vaikų ir ateivių,
gyvenančių tarp jų.

9 Išgirdę apie tai hetitų, amoritų,
kanaaniečių, perizų, hivų ir
jebusiečių karaliai, gyvenantys ana-
pus Jordano, kalnuose, žemumoje
ir palei Didžiosios jūros pakrantę
Libano link,
2 susirinko kartu kovoti prieš Jozuę
ir Izraelį.
3 Gibeoniečiai, išgirdę, ką Jozuė
padarė Jerichui ir Ajui,

22 Įst 7,2
26 Joz 6,21
27 Sk 31,22.26; Joz 8,2
28 Įst 13,16
29 Įst 21,22.23; Joz 7,26; Joz 10,26.27
30 Įst 27,4-8
31 Iš 20,24.25; Įst 27,5.6
32 Įst 27,2.3.8
33 Įst 11,29; Įst 27,12; Įst 31,9.25; Įst 31,12
34 Įst 28,2.15.45; Įst 29,20.21; Įst 30,19; Įst 31,11; Joz 1,8; Neh 8,3
35 Iš 12,38; Įst 31,12; Joz 8,33

9 SKYRIUS
1 Iš 3,17; Iš 23,23; Sk 13,29; Sk 34,6; Joz 3,10
2 Joz 10,5; Ps 83,3.5
3 Joz 6,27; Joz 9,17.22; Joz 10,2; Joz 21,17; 2 Sam 21,1.2

4 pasielgė klastingai. Jie pasiėmė
maisto senuose maišuose ant asilų,
sudriskusių ir apraišiotų vyno odinių,
5 apsiavė nudėvėta ir sulopyta avaly-
ne, apsivilko nudėvėtais drabužiais;
duona, kurią pasiėmė, buvo sudžiū-
vusi ir supelėjusi.
6 Atėję pas Jozuę į Gilgalo stovyklą,
jie kalbėjo jam ir Izraelio vyrams:
„Iš tolimos šalies atvykome su ju-
mis sudaryti sandorą.“
7 Izraelitai tarė hivams: „Gal jūs
gyvenate mūsų žemėje? Kaip mes
galėtume su jumis tartis?“
8 Jie atsakė Jozuei: „Mes esame tavo
tarnai.“ Jozuė paklausė: „Kas jūs
esate ir iš kur atvykote?“
9 Jie atsakė jam: „Iš labai tolimos
šalies atvykome dėl Viešpaties, tavo
Dievo, vardo, nes mes girdėjome
apie Jį visa, ką Jis padarė Egipte
10 ir anapus Jordano gyvenusiems
amoritų karaliams: Sihonui, Heš-
bono karaliui, ir Ogui, Bašano ka-
raliui, kuris gyveno Aštarote.
11 Mūsų vyresnieji ir visi šalies gy-
ventojai patarė mums: „Pasiimkite
maisto kelionei, eikite jų pasitikti
kaip jų tarnai ir prašykite sudaryti
sandorą.“
12 Štai mūsų duona, kurią mes dar
šiltą pasiėmėme iš savo namų iš-
vykdami pas jus, dabar sudžiūvusi
ir supelėjusi.
13 Šitos vyno odinės, kai jas prisi-
pylėme, buvo naujos, dabar jos su-
plyšusios; taip pat mūsų drabužiai ir
avalynė nuplyšo dėl tolimos kelionės.“
14 Izraelitai priėmė jų maistą, nepa-
siklausę Viešpaties patarimo.
15 Jozuė sudarė su jais sandorą,
pažadėdamas palikti juos gyvus,
o izraelitų kunigaikščiai prisiekė
jiems.
16 Praėjus trims dienoms po sutar-
ties sudarymo, jie išgirdo, kad tai
yra jų kaimynai, gyveną jų žemėje.
17 Tada izraelitai iškeliavo ir trečią
dieną pasiekė jų miestus: Gibeoną,
Kefyrą, Beerotą ir Kirjat Jearimą.
18 Izraelitai nežudė jų, nes tautos
kunigaikščiai jiems buvo prisiekę
Viešpačiu, Izraelio Dievu, laikytis
sutarties. Izraelitai murmėjo prieš
kunigaikščius,
19 kurie sakė: „Mes jiems prisiekėme
Viešpačiu, Izraelio Dievu, todėl
dabar negalime jų liesti.
20 Štai ką jiems padarysime: pa-
liksime juos gyvus, kad Viešpats
nebaustų mūsų dėl priesaikos.
21 Tegul jie lieka gyvi, bet padaryki-
me juos malkų kirtėjais ir vandens
nešikais Izraeliui, kaip kunigaikš-
čiai jiems pažadėjo.“
22 Jozuė, pasišaukęs gibeoniečius,
klausė: „Kodėl mums melavote, sa-
kydami: „Mes gyvename labai toli
nuo jūsų“, kai gyvenate šalia mūsų?
23 Todėl dabar jūs esate prakeikti
ir visą laiką būsite vergais, malkų
kirtėjais ir vandens nešikais mano
Dievo namams.“
24 Jie atsakė Jozuei: „Tavo tarnams
buvo aiškiai pranešta, kad Vieš-
pats, tavo Dievas, įsakė savo tarnui
Mozei jums atiduoti visą šią šalį ir
išnaikinti visus šio krašto gyven-
tojus. Mes labai bijojome dėl savo
gyvybių ir taip padarėme.
25 Dabar mes esame tavo rankose;
pasielk su mumis, kaip tau atrodo
teisinga.“
26 Jis paliko juos gyvus ir apsaugo-

6 Joz 5,10
7 Iš 23,32; Įst 7,2; Joz 9,1; Joz 11,19
8 Įst 20,11; 2 Kar 10,5
9 Iš 15,14; Joz 2,9.10; Joz 5,1
10 Sk 21,24.33
14 Sk 27,21; Iz 30,1
15 2 Sam 21,2
17 Joz 18,25
18 Ps 15,4
20 2 Sam 21,1.2.6; Ez 17,13.15
21 Įst 29,11; Joz 9,15
22 Joz 9,6.9.16
23 Pr 9,25
24 Iš 15,14; Iš 23,31-33; Įst 7,1.2
25 Pr 16,6

jo nuo izraelitų, kurie norėjo juos
išžudyti.
27 Jozuė juos padarė malkų kirtėjais
ir vandens nešikais Izraeliui ir Vieš-
paties aukurui iki šios dienos toje
vietoje, kurią Viešpats išsirinko.

10 Adoni Cedekas, Jeruzalės
karalius, išgirdęs, kad Jozuė
paėmė Ają ir jį sunaikino, kaip buvo
sunaikinęs Jerichą ir jo karalių,
ir kad Gibeono gyventojai sudarė
taiką su Izraeliu,
2 nusigando, nes Gibeonas buvo di-
delis miestas, vienas iš karališkųjų
miestų, didesnis už Ają, o visi jo
vyrai – karžygiai.
3 Jeruzalės karalius Adoni Cedekas
siuntė pasiuntinius pas Hebrono
karalių Hohamą, Jarmuto karalių
Piramą, Lachišo karalių Jafiją ir
Eglono karalių Debyrą su tokiu
pranešimu:
4 „Atžygiuokite pas mane ir padė-
kite man sumušti Gibeoną, nes jis
sudarė taiką su Jozue ir izraelitais!“
5 Penki amoritų karaliai: Jeruzalės,
Hebrono, Jarmuto, Lachišo ir Eglo-
no – susivienijo prieš Gibeoną, su
savo kariuomenėmis apgulė jį ir
pradėjo karą su juo.
6 Tada Gibeono vyrai siuntė Jozuei į
Gilgalo stovyklą pranešimą: „Nepa-
lik savo tarnų vienų! Skubiai ateik
mums padėti ir išgelbėk mus! Prieš
mus susirinko visi amoritų karaliai,
gyvenantys kalnuose.“
7 Jozuė su ginkluota kariuomene
žygiavo iš Gilgalo.
8 Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok jų,
Aš juos atidaviau į tavo rankas! Nė
vienas iš jų tau nepasipriešins.“
9 Jozuė, visą naktį žygiavęs iš Gil-
galo, netikėtai juos užklupo.
10 Viešpats sukėlė paniką tarp jų
izraelitų akivaizdoje, ir šie juos
stipriai sumušė Gibeone. Jozuė juos
vijosi Bet Herono link ir persekiojo
ligi Azekos ir Makedos.
11 Jiems bėgant nuo Izraelio ir
esant Bet Horono kalno papėdėje,
Viešpats lydino ant jų didelių ledų
krušą iki Azekos. Jų žuvo daugiau
nuo ledų negu nuo izraelitų kardo.
12 Tą dieną, kai Viešpats atidavė
amoritus izraelitams, Jozuė šaukėsi
Viešpaties izraelitų akivaizdoje ir
tarė: „Saule, stovėk virš Gibeono ir,
mėnuli, virš Ajalono slėnio!“
13 Saulė ir mėnulis stovėjo vietoje,
kol tauta atkeršijo savo priešams.
Argi tai neparašyta Jašaro knygoje?
Taip saulė sustojo danguje ir nesku-
bėjo nusileisti beveik ištisą dieną.
14 Niekad daugiau nebuvo tokios
dienos, kad Viešpats klausytų žmo-
gaus, nes Jis kariavo Izraelio pusėje.
15 Po to Jozuė ir visi kariai sugrįžo
stovyklon į Gilgalą.
16 Anie penki karaliai pabėgo ir
pasislėpė oloje prie Makedos.
17 Jozuei buvo pranešta: „Penki
karaliai rasti pasislėpę oloje prie
Makedos.“
18 Jozuė įsakė: „Užriskite didžiuliais
akmenimis olos angą ir pastatykite
vyrus juos saugoti.
19 O jūs nesustokite! Vykitės priešus
ir žudykite atsiliekančius. Neleiskite
jiems pasiekti miestų, nes Viešpats,
jūsų Dievas, juos atidavė į jūsų
rankas.“
20 Jozuė ir izraelitai juos visiškai
sunaikino, tik kai kurie paspruko ir

27 Įst 12,5; Joz 9,21.23

10 SKYRIUS

1 Joz 6,21; Joz 8,1.22.26.28; Joz 9,1.15
2 Iš 15,14-16; Įst 11,25; 1 Krn 14,17
4 Joz 9,15; Joz 10,1
5 Joz 9,2
6 Joz 5,10; Joz 9,6
7 Joz 8,1
8 Joz 1,5.9; Joz 11,6; Joz 21,44; Ts 4,14
10 Joz 15,35; Joz 16,3.5; Ts 4,15; 1 Sam 7,10.12; Iz 28,21
11 Iz 30,30; Apr 16,21
12 Ts 12,12; Iz 28,21; Hab 3,11
13 2 Sam 1,18
14 Iš 14,14; Įst 1,30; Įst 20,4; Joz 10,42; Joz 23,3; Iz 38,7.8
15 Joz 10,43

pasislėpė sutvirtintuose miestuose.
21 Visa kariuomenė saugiai sugrįžo
į Jozuės stovyklą Makedoje; niekas
nedrįso išsižioti prieš izraelitus.
22 Jozuė įsakė atidaryti olos angą ir
atvesti pas jį tuos penkis karalius.
23 Jie taip ir padarė: atvedė pas jį Je-
ruzalės, Hebrono, Jarmuto, Lachišo
ir Eglono karalius.
24 Tada Jozuė sušaukė visus Izraelio
karius ir tarė jų vadams, kurie buvo
žygiavę su juo: „Priartėkite ir užlip-
kite šitiems karaliams ant sprandų!“
Jie taip ir padarė.
25 Jozuė jiems tarė: „Nebijokite ir
nenusigąskite! Būkite drąsūs ir
stiprūs, nes taip Viešpats padarys
visiems jūsų priešams, su kuriais
kariausite.“
26 Po to Jozuė juos nužudė ir paka-
bino ant penkių medžių. Pakabinti
jie išbuvo iki vakaro.
27 Saulei leidžiantis, Jozuei įsakius,
jie nuėmė juos nuo medžių ir sumetė
į olą, kurioje jie buvo pasislėpę, o
olos angą užrito dideliais akmeni-
mis, tebegulinčiais iki šios dienos.
28 Jozuė tą pačią dieną užėmė Ma-
kedą ir nužudė jos gyventojus bei
karalių, sunaikino visus gyventojus
taip, kad nė vienas neišliko gyvas.
Jis pasielgė su Makedos karaliumi
taip, kaip su Jericho karaliumi.
29 Jozuė ir visa Izraelio kariuomenė
nužygiavo iš Makedos į Libną ir
puolė ją.
30 Viešpats ją ir jos karalių atidavė į
rankas izraelitų, kurie išžudė visus
gyventojus kardu. Jozuė padarė jos
karaliui taip, kaip buvo padaręs
Jericho karaliui.
31 Jozuė ir jo kariuomenė nužygia-
vo iš Libnos į Lachišą, apsupo ir
puolė jį.
32 Viešpats atidavė ir Lachišą į Izra-
elio rankas, kuris antrą dieną paėmė
jį, išžudė kardu visus jo gyventojus
taip, kaip padarė Libnoje.
33 Tuo metu Gezero karalius Ho-
ramas atžygiavo padėti Lachišui.
Jozuė sumušė jį ir jo karius taip, kad
nebeliko nė vieno gyvo.
34 Vėliau Jozuė ir visa Izraelio ka-
riuomenė nužygiavo iš Lachišo į
Egloną, apsupo ir puolė jį.
35 Tą pačią dieną jį užėmė. Jie išžudė
kardu visus jo gyventojus ir sunai-
kino taip, kaip Lachišą.
36 Jozuė ir visa Izraelio kariuome-
nė žygiavo iš Eglono į Hebroną ir
puolė jį.
37 Jie paėmė jį, nužudė kardu kara-
lių, paėmė visus jo miestus ir išžudė
jų gyventojus. Jie padarė su juo taip,
kaip su Eglonu.
38 Jozuė ir visa Izraelio kariuomenė
sugrįžo prie Debyro ir puolė jį.
39 Paėmė jį, jo karalių ir visus jo
miestus. Izraelitai išžudė visus gy-
ventojus, nepaliko nė vieno gyvo.
Kaip jie padarė Hebronui, Libnai ir
jų karaliams, taip jie padarė Deby-
rui ir jo karaliui.
40 Taip Jozuė nugalėjo visas kalnų,
pietų, žemumų ir šlaitų šalis ir visus
jų karalius; nė vieno jų nepaliko
gyvo, bet visa, kas kvėpuoja, sunai-
kino, kaip įsakė Viešpats, Izraelio
Dievas.
41 Jozuė nugalėjo juos nuo Kadeš
Barnėjos iki Gazos ir visą Gošeno
šalį iki Gibeono.
42 Visus šituos karalius ir jų šalis
Jozuė paėmė vienu metu, nes Vieš-

21 Iš 11,7
24 Ps 107,40; Iz 26,5.6; Mal 4,3
25 Įst 3,21; Įst 7,19; Įst 31,6-8; Joz 1,9
26 Joz 8,29; 2 Sam 21,9
27 Įst 21,22.23; Joz 8,29
28 Įst 7,2.16; Joz 6,21
29 Joz 15,42; Joz 21,13; 2 Kar 8,22; 2 Kar 19,8
36 Joz 14,13-15; Joz 15,13
38 Joz 15,15
40 Įst 1,7; Įst 7,24; Įst 20,16.17
41 Pr 10,19; Įst 9,23; Joz 11,16; Joz 15,51
42 Joz 10,14

pats, Izraelio Dievas, kariavo už
Izraelį.
43 Pagaliau Jozuė ir su juo visas
Izraelis sugrįžo stovyklon į Gilgalą.

11 Tai išgirdęs, Hacoro karalius
Jabinas siuntė pranešimą Jo-
babui, Madono karaliui, taip pat
Šimrono ir Achšafo karaliams,
2 šiaurėje kalnuose gyvenantiems
karaliams, ir karaliams, gyvenan-
tiems lygumoje į pietus nuo Kinere-
to ežero, slėnyje ir Doro apylinkėse
vakaruose.
3 Taip pat kanaaniečiams rytuose
ir vakaruose, amoritams, hetitams,
perizams, jebusiečiams kalnuose ir
hivams Hermono kalno papėdėje,
Micpos šalyje.
4 Jie išėjo ir visos jų kariuomenės
su jais; jų buvo kaip smilčių jūros
krante; taip pat daugybė žirgų ir
kovos vežimų.
5 Visi šitie karaliai atžygiavę pasi-
statė stovyklas prie Meromo vande-
nų ir pasiruošė kariauti su Izraeliu.
6 Viešpats tarė Jozuei: „Nebijok jų,
rytoj apie šitą laiką jie visi gulės iz-
raelitų nukauti. Jų žirgams pakirsk
kojas, kovos vežimus sudegink.“
7 Jozuė su savo kariais staiga juos
puolė prie Meromo vandenų.
8 Viešpats juos atidavė į Izraelio
rankas; jie sumušė juos ir vijosi iki
didžiojo Sidono ir iki Misrefot Mai-
mo, ir iki Micpos slėnio rytuose. Jie
naikino juos, kol nė vieno nebeliko.
9 Jozuė padarė taip, kaip jam liepė
Viešpats: žirgams jis pakirto kojas,
o kovos vežimus sudegino.
10 Tuomet Jozuė grįždamas paėmė
Hacorą ir jo karalių nužudė kardu.

11 SKYRIUS
1 Joz 10,3; Joz 19,15
2 Sk 34,11; Joz 17,11
3 Pr 31,49; Joz 9,1; Joz 11,17; Joz 13,5.11; Ts 3,3.5
4 Ts 7,12
6 Joz 10,8; 2 Sam 8,4
8 Pr 49,13; Joz 13,6
11 Įst 20,16; Joz 10,40
12 Sk 33,50-56
14 Įst 20,14-18
15 Iš 34,10-17; Įst 31,7.8; Joz 1,7
16 Joz 10,40.41; Joz 12,8
17 Įst 7,24; Joz 12,7
19 Joz 9,3-7
20 Įst 2,30; Įst 20,16.17
22 Joz 15,46; 1 Sam 17,4

Hacoras buvo galingiausia iš šitų
karalysčių.
11 Izraelitai išžudė kardu visus gy-
ventojus taip, kad nė vienas neliko
gyvas, o patį Hacorą sudegino.
12 Visus tų karalių miestus Jozuė
užėmęs sudegino, karalius išžudė
kardu; juos sunaikino, kaip buvo
įsakęs Viešpaties tarnas Mozė.
13 Tačiau miestų, buvusių kalnuo-
se, Izraelis nesudegino; tik vieną
Hacorą.
14 Visą šių miestų turtą ir gyvulius
izraelitai pasiėmė; bet visus žmones
jie išžudė, nepalikdami nė vieno
gyvo.
15 Kaip Viešpats įsakė savo tarnui
Mozei, o Mozė įsakė Jozuei, šis
viską įvykdė. Jis nieko nepaliko ne-
padaryta, ką Viešpats įsakė Mozei.
16 Jozuė paėmė visą šalį: kalnyną,
pietų kraštą, Gošeno šalį, slėnį,
lygumą, Izraelio kalnyną ir jo slėnį;
17 nuo Halako kalnų, kylančių Seyro
link, iki Baal Gado Libano slėnyje,
Hermono kalno papėdėje. Jis nuga-
lėjo visus jų karalius ir juos išžudė.
18 Jozuė ilgai kariavo prieš visus
šituos karalius.
19 Nė vienas miestas nepadarė taikos
su izraelitais, išskyrus Gibeoną,
hivų miestą; visus kitus jie paėmė
mūšyje.
20 Viešpats užkietino jų širdis, kad
jie pasitiktų Izraelį kardu, ir jis juos
sunaikintų be pasigailėjimo, kaip
Viešpats įsakė Mozei.
21 Jozuė atžygiavęs puolė anakie-
čius, gyvenančius Hebrono, Deby-
ro, Anabo, Judo ir Izraelio kalnuose,
ir visai sunaikino juos ir jų miestus.
22 Izraelyje nebeliko anakiečių; jų

išliko tik Gazoje, Gate ir Ašdode.
23 Taip Jozuė užėmė visą šalį, kaip
Viešpats įsakė Mozei. Jis atidavė ją
paveldėti Izraeliui, paskirstydamas
giminėms. Kraštas ilsėjosi nuo karų.

12 Šitie yra krašto karaliai, ku-
riuos izraelitai nugalėjo ir
užėmė jų žemes anapus Jordano,
rytuose nuo Arnono upės iki Her-
mono kalno visoje rytų lygumoje.
2 Amoritų karalius Sihonas, gy-
venęs Hešbone, valdęs sritį nuo
Aroero, Arnono upės pakrantėje,
nuo upės vidurio, ir pusę Gileado
iki Jaboko upelio, amonitų sienos,
3 Arabą iki Kinereto ežero rytinėje
pusėje, iki Druskos jūros rytinėje
pusėje Bet Ješimoto link ir pietuose
iki Pisgos šlaitų.
4 Bašano karalius Ogas, iš milžinų
palikuonių, gyvenęs Aštarote bei
Edrėjyje
5 ir valdęs Hermono kalnyną, Sal-
chą, visą Bašaną iki gešūriečių ir
maakų krašto ir pusę Gileado iki
Hešbono karaliaus Sihono sienos.
6 Viešpaties tarnas Mozė su iz-
raelitais nugalėjo juos ir atidavė
nuosavybėn Rubeno, Gado ir pusei
Manaso giminės.
7 Šitie yra šalies karaliai, kuriuos
Jozuė su izraelitais nugalėjo vakari-
nėje Jordano pusėje, nuo Baal Gado
Libano slėnyje iki kalnų, kylančių
Seyro link. Jozuė atidavė jų žemes
Izraelio nuosavybėn, paskirstyda-
mas jas giminėms
8 kalnyne, slėnyje, lygumoje, šlai-
tuose, dykumoje. Tai karaliai hetitų,
amoritų, kanaaniečių, perizų, hivų
ir jebusiečių:
9 Jericho karalius, šalia Betelio
esančio Ajo karalius,
10 Jeruzalės karalius, Hebrono ka-
ralius,
11 Jarmuto karalius, Lachišo kara-
lius,
12 Eglono karalius, Gezero karalius,
13 Debyro karalius, Gedero karalius,
14 Hormos karalius, Arado karalius,
15 Libnos karalius, Adulamo kara-
lius,
16 Makedos karalius, Betelio kara-
lius,
17 Tapuacho karalius, Hefero ka-
ralius,
18 Afeko karalius, Lašarono kara-
lius,
19 Madono karalius, Hacoro kara-
lius,
20 Šimron Merono karalius, Achšafo
karalius,
21 Taanacho karalius, Megido ka-
ralius,
22 Kedešo karalius, Jokneamo kara-
lius Karmelyje,
23 Doro karalius Nafat Dore, Goimo
karalius Gilgale,
24 Tircos karalius. Iš viso trisdešimt
vienas karalius.

13 Jozuei sulaukus senatvės,
Viešpats tarė: „Tu pasenai,
sulaukei ilgo amžiaus, o dar liko
daug žemių užimti:
2 visas filistinų ir gešūriečių kraštas
3 nuo Šihoro Egipto rytuose iki
Ekrono šiaurėje, kanaaniečių žemė,
valdoma penkių filistinų kunigaikš-
čių: Gazos, Ašdodo, Aškelono, Gato
ir Ekrono, taip pat ir avai.
4 Į pietus visa kanaaniečių šalis
nuo sidoniečiams priklausančios

23 Sk 26,53; Sk 34,2-15; Įst 12,9.10; Įst 25,19

12 SKYRIUS
1 Sk 21,24; Įst 3,8
2 Įst 2,24-27
3 Įst 3,17; Įst 4,49; Joz 13,20
4 Sk 21,33; Įst 1,4; Įst 3,11
5 Įst 3,8.10.14
6 Sk 21,24.35; Sk 32,29-33
7 Pr 14,6; Pr 32,3; Joz 11,17.23
8 Iš 3,8; Iš 23,23; Joz 10,40; Joz 11,16
9 Joz 6,2; Joz 8,29
10 Joz 10,23
12 Joz 10,33
13 Joz 10,38.39
15 Joz 10,29.30
16 Joz 10,28; Ts 1,22
17 1 Kar 4,10
20 Joz 11,1; Joz 19,15
22 Joz 19,37; Joz 20,7; Joz 21,32
23 Joz 11,2; Iz 9,1
24 Įst 7,24

13 SKYRIUS
1 Joz 14,10; Joz 23,1.2
2 Ts 3,1-3; 2 Sam 3,3; Jl 3,4
3 Įst 2,23; Ts 3,3; Jer 2,18
4 Joz 12,18; Joz 19,30; Ts 1,34

Mearos iki Afeko, amoritų sienos;
5 gebaliečių kraštas ir visas rytų Li-
banas nuo Hermono kalno papėdėje
esančio Baal Gado iki Hamato;
6 visi kalnų gyventojai nuo Libano
iki Misrefot Maimo ir sidoniečiai. Aš
juos pašalinsiu iš izraelitų akivaizdos,
tik padalyk kraštą burtų keliu izraeli-
tams paveldėjimui, kaip tau įsakiau.
7 Padalyk kraštą devynioms gimi-
nėms ir pusei Manaso giminės.“
8 Kita pusė Manaso giminės, kartu
su Rubeno ir Gado giminėmis jau
gavo paveldėjimą, kurį jiems davė
Viešpaties tarnas Mozė Jordano
rytinėje pusėje:
9 nuo Aroero, esančio Arnono upės
pakrantėje, miestą, upės slėnyje,
visą Medebos lygumą iki Dibono,
10 visus miestus amoritų karaliaus
Sihono, kuris karaliavo Hešbone,
iki amonitų sienos,
11 Gileadą, gešūriečių ir maakų
kraštą, visą Hermono kalnyną, Ba-
šaną iki Salchos,
12 visą Ogo, kuris karaliavo Aštarote
ir Edrėjyje, karalystę Bašane. Jis
buvo iš milžinų palikuonių, kuriuos
Mozė nugalėjo ir išvarė.
13 Tačiau Izraelio vaikai neišvarė
gešūriečių ir maakų, kurie liko
gyventi tarp Izraelio iki šios dienos.
14 Tik Levio giminei Mozė nedavė
dalies paveldėjimui, nes jų dalis
yra Viešpats, Izraelio Dievas, kaip
Jis sakė.
15 Mozė padalino žemes Rubeno
giminei pagal jų šeimas.
16 Jiems teko sritis nuo Aroero mies-
to, esančio ant Arnono upės kranto,
miestas upės slėnyje, visa lyguma
iki Medebos,

5 Joz 12,7; 1 Kar 5,18; Ez 27,9
6 Joz 14,1.2
8 Sk 32,33; Joz 12,1-6
9 Sk 21,30
10 Sk 21,24.25
11 Joz 12,5
12 Sk 21,24.34.35; Įst 3,11
13 Joz 13,11
14 Joz 13,33; Joz 14,3.4
15 Sk 34,14
16 Sk 21,28.30; Joz 12,2
17 Sk 21,28.30
18 Sk 21,23
19 Sk 32,37.38
20 Įst 3,17
21 Sk 21,24; Sk 31,8; Įst 3,10
22 Sk 22,5; Sk 31,8
24 Sk 34,14
25 Sk 32,1.35; Įst 3,11; Ts 11,13.15
27 Pr 33,17; Sk 32,36; Sk 34,11
29 Sk 34,14
30 Sk 32,41

17 Hešbonas ir visi lygumos miestai:
Dibonas, Bamot Baalas, Bet Baal
Meonas,
18 Jahacas, Kedemotas, Mefaatas,
19 Kirjataimas, Sibma, Ceret Šaha-
ras lygumos kalne,
20 Bet Peoras, Pisgos šlaitai ir Bet
Ješimotas.
21 Tai karalystė amoritų karaliaus
Sihono, kuris karaliavo Hešbone.
Mozė užkariavo tuos miestus ir
nužudė midjaniečių vadus: Evį, Re-
kemą, Cūrą, Hūrą ir Rebą, Sihono
kunigaikščius, gyvenusius krašte;
22 ir žynį Balaamą, Beoro sūnų,
izraelitai nužudė kardu.
23 Rubenų siena buvo Jordanas su
jam priklausančia pakrančių sritimi.
Tai buvo rubenų paveldėjimas.
24 Mozė davė Gado giminei pavel-
dėjimą pagal jų šeimas.
25 Jos gavo Jazerą ir visus Gileado
miestus, pusę amoritų šalies iki
Aroero, į rytus nuo Rabos,
26 nuo Hešbono iki Ramat Micpės
ir Betonimo, nuo Mahanaimo iki
Lo Debaro,
27 o slėnyje Bet Haramą, Bet Nimrą,
Sukotą ir Cafoną, Hešbono kara-
liaus Sihono karalystės likusią dalį.
Siena buvo Jordanas iki Kinereto
ežero rytinėje Jordano pusėje.
28 Tie miestai ir kaimai buvo duoti
atskiroms Gado šeimoms paveldėti.
29 Mozė davė paveldėjimą pusei
Manaso giminės; jis teko atskiroms
Manaso giminės šeimoms.
30 Jų sritis tęsėsi nuo Mahanaimo,
apėmė visą Bašaną, karaliaus Ogo
karalystę, ir visus Jayro miestus ir
kaimus, esančius Bašane. Iš viso
šešiasdešimt miestų.

31 Pusė Gileado bei Ogo karalystės
miestai Bašane – Aštarotas ir Edrė-
jas – teko Manaso sūnaus Machyro
vaikams.
32 Šitas žemes Mozė padalino pavel-
dėjimui Moabo lygumoje, rytinėje
Jordano pusėje, ties Jerichu.
33 Levio giminei Mozė nedavė jo-
kio paveldėjimo: Viešpats, Izraelio
Dievas, yra jų paveldėjimas, kaip Jis
jiems pasakė.

14 Šitos yra žemės, kurias gavo
paveldėti izraelitai Kanaano
šalyje, kaip jiems paskyrė kunigas
Eleazaras, Nūno sūnus Jozuė ir
izraelitų giminių vyresnieji.
2 Jie burtų keliu gavo žemes pa-
veldėti, kaip Viešpats buvo įsakęs
Mozei padalinti jas devynioms ir
pusei giminės.
3 Mozė davė dalį dviem ir pusei
giminės rytinėje Jordano pusėje,
o levitams nedavė jokio paveldė-
jimo.
4 Juozapo buvo dvi giminės: Mana-
so ir Efraimo. Levitai negavo kitos
dalies, kaip tik miestus apsigyventi
ir ganyklas gyvuliams.
5 Izraelitai, paskirstydami žemę,
padarė, kaip Viešpats įsakė Mozei.
6 Judo giminės vyresnieji atėjo pas
Jozuę į Gilgalą; Jefunės sūnus Ka-
lebas, kenazas, tarė jam: „Tu žinai,
ką Viešpats kalbėjo Dievo tarnui
Mozei apie tave ir mane Kadeš
Barnėjoje.
7 Aš buvau keturiasdešimties metų
amžiaus, kai Viešpaties tarnas
Mozė mane pasiuntė iš Kadeš Bar-
nėjos išžvalgyti šalį, ir aš jam viską
pranešiau, kas buvo mano širdyje.

31 Sk 32,39.40; Joz 9,10; Joz 12,4; Joz 13,12
33 Sk 18,20; Joz 13,14; Joz 18,7

14 SKYRIUS
1 Sk 34,16-29
2 Sk 26,55; Sk 33,54; Sk 34,13
3 Joz 13,8.32.33
4 Sk 35,2-8; 2 Km 30,1
5 Joz 21,2
6 Sk 14,24.30; Sk 32,11.12
7 Sk 13,6.17; Sk 14,6
8 Sk 13,31.32; Sk 14,24
9 Sk 14,23.24; Įst 1,36
10 Sk 14,24.30.38; Joz 5,6
12 Sk 13,28.33; Joz 15,14; Rom 8,31
13 Joz 10,37; Joz 15,13; Joz 22,6
14 Joz 14,8.9; Joz 21,12
15 Pr 23,2; Joz 11,23

15 SKYRIUS
1 Sk 33,36; Sk 34,3
2 Sk 34,3.4

8 Nors mano broliai, kurie ėjo su
manimi, išgąsdino tautą, tačiau aš iki
galo sekiau Viešpačiu, savo Dievu.
9 Tą dieną Mozė prisiekė: „Tikrai
žemę, kurią mindžiojo tavo koja,
paveldėsi tu ir tavo vaikai amžiams,
nes tu iki galo sekei Viešpačiu, savo
Dievu.“
10 Taigi Viešpats išlaikė mane gyvą,
kaip Jis pažadėjo, keturiasdešimt
penkerius metus nuo to laiko, kai
Viešpats, Izraeliui klaidžiojant dy-
kumoje, kalbėjo tai Mozei. Šiandien
aš esu aštuoniasdešimt penkerių
metų amžiaus.
11 Aš ir šiandien dar esu toks tvirtas,
kaip tą dieną, kai Mozė mane siuntė
išžvalgyti šalį. Vis dar esu stiprus
kariauti ir vadovauti.
12 Taigi dabar duok man šitą kalną,
apie kurį Viešpats kalbėjo. Juk tu
tada girdėjai, kad ten gyvena ana-
kiečiai ir turi didelių, sutvirtintų
miestų. Gal Viešpats bus su mani-
mi, ir aš nugalėsiu juos.“
13 Jozuė palaimino Kalebą ir davė
jam paveldėti Hebroną.
14 Taip Hebroną paveldėjo Jefunės
sūnus Kalebas, kenazas, iki šios die-
nos, nes jis iki galo sekė Viešpačiu,
Izraelio Dievu.
15 Hebronas anksčiau vadinosi Kir-
jat Arba; Arba buvo žymus žmogus
tarp anakiečių. Kraštas susilaukė
ramybės.

15 Atskiros Judo giminės šeimos
burtų keliu gavo žemes iki
Cino dykumos, siekiančias Edomą
pietuose.
2 Jų siena prasideda nuo Druskos
jūros į pietus,

3 nuo Akrabimo kalvų tęsiasi iki
Cino pietuose, pro Kadeš Barnėją į
Hecroną, pakyla į Adarą ir pasisuka
į Karką.
4 Iš čia į Acmoną ir pasiekia Egipto
upę; ir ta riba baigiasi prie jūros. Šita
yra pietinė siena.
5 O rytinė siena – Druskos jūra iki
Jordano žiočių. Šiaurinė siena pra-
sideda nuo jūros įlankos ir Jordano
žiočių.
6 Paskui siena pakyla į Bet Hoglą,
o nuo Bet Arabos tęsiasi į šiaurę.
Toliau siena siekia Rubeno sūnaus
Bohano akmenį.
7 Iš Achoro slėnio kyla į Debyrą,
nukrypdama Gilgalo link priešais
Adumimo pakilimą, kuris yra į
pietus nuo slėnio, ir eina į Saulės
šaltinius iki En Rogelio versmių.
8 Iš ten siena tęsiasi į Hinomo slėnį
pro jebusiečių miestą Jeruzalę. Nuo
čia ji kyla į viršūnę kalno, kuris yra
į vakarus nuo Hinomo slėnio, gale
Refajų slėnio šiaurėje,
9 ir pasisuka nuo kalno viršūnės į
Neftoachą – Vandenų versmę, ir
prieina prie Efrono kalno miestų,
paskui siena pasisuka į Baalą – Kir-
jat Jearimą,
10 ir nuo Baalo į vakarus į Seyro
kalnyną; toliau į šiaurinį Jearimo
kalnų šlaitą – Kesaloną, nusilei-
džia į Bet Šemešą ir tęsiasi iki
Timnos.
11 Siena, pasiekusi šiaurinio Ekrono
ribas, pasisuka į Šikaroną, tęsiasi iki
Baalo kalno, prieina prie Jabneelio
ir baigiasi prie jūros.
12 Vakarinė siena buvo Didžioji
jūra. Tai yra Judo giminių teri-
torija.

3 Sk 34,4
4 Sk 34,5
5 Joz 18,15-19
6 Joz 18,17. 19.21
7 Joz 7,26; Joz 13,26; 2 Sam 17,17
8 Joz 18,16; Ts 1,21; Ts 19,10
9 Joz 18,15; Ts 18,12; 1 Km 13,6
10 Pr 38,13
11 Joz 19,43
12 Sk 34,6.7
13 Sk 13,7; Joz 14,13.15
14 Sk 13,22; Ts 1,10.20
15 Joz 10,38; Ts 1,11
16 Ts 1,12
17 Sk 32,12; Joz 14,6; Ts 1,12.13; Ts 3,9
18 Pr 24,64; Ts 1,14; 1 Sam 25,23
21 Pr 35,21
24 1 Sam 23,14
28 Pr 21,31; Joz 19,2
30 Joz 19,4

13 Jefunės sūnui Kalebui jis davė
dalį tarp Judo vaikų, kaip Viešpats
įsakė Jozuei, – Arbos, Anako tėvo,
miestą, kuris yra Hebronas.
14 Kalebas išvarė iš ten tris Anako
sūnus: Šešają, Ahimaną ir Tal-
mają.
15 Iš ten Kalebas traukė prieš De-
byrą; Debyras anksčiau vadinosi
Kirjat Seferu.
16 Kalebas tarė: „Kas užims Kirjat
Seferą, tam duosiu savo dukterį
Achsą į žmonas.“
17 Kenazo, Kalebo brolio, sūnus
Otnielis jį užėmė ir gavo Kalebo
dukterį Achsą.
18 Kai ji ištekėjo už jo, jis prikal-
bėjo ją prašyti savo tėvo dirbamos
žemės. Jai atvykus ir nulipus nuo
asilo, tėvas klausė: „Ko norėtum?“
19 Ji atsakė: „Tėve, palaimink mane!
Tu davei man pietų žemės, duok
man ir vandens versmių!“ Jis davė
jai aukštutines ir žemutines vers-
mes.
20 Šitas yra Judo giminės atskirų
šeimų paveldėjimas.
21 Judo giminė savo žemėse pie-
tuose, Edomo link, paveldėjo šiuos
miestus: Kabceelį, Ederą, Jagūrą,
22 Kiną, Dimoną, Adadą,
23 Kedešą, Hacorą, Itnaną,
24 Zifą, Telemą, Bealotą,
25 Hacor Hadatą, Kerijot Hecroną –
Hacorą,
26 Amamą, Šemą, Moladą,
27 Hacar Gadą, Hešmoną, Bet Pe-
letą,
28 Hacar Šualą, Beer Šebą, Biziotiją,
29 Baalą, Ijimą, Ecemą,
30 Eltoladą, Kesilą, Hormą,

31 Ciklagą, Madmaną, Sansaną,
32 Lebaotą, Šilhimą, Ainą ir Ri-
moną – iš viso dvidešimt devynis
miestus su jų kaimais.
33 Slėnyje: Eštaolą, Corą, Ašną,
34 Zanoachą, En Ganimą, Tapuachą,
Enamą,
35 Jarmutą, Adulamą, Sochoją,
Azeką,
36 Šaaraimą, Aditaimą, Gederą ir
Gederotaimą – iš viso keturiolika
miestų su jų kaimais.
37 Cenaną, Hadašą, Migdal Gadą,
38 Dilaną, Micpę, Jokteelį,
39 Lachišą, Bockatą, Egloną,
40 Kaboną, Lachmasą, Kitlišą,
41 Gederotą, Bet Dagoną, Naamą ir
Makedą – iš viso šešiolika miestų
su jų kaimais.
42 Libną, Eterą, Ašaną,
43 Iftachą, Ašną, Necibą,
44 Keilą, Achzibą ir Marešą – iš viso
devynis miestus su jų kaimais.
45 Ekroną ir jo miestus bei kaimus
46 nuo Ekrono iki jūros: visa, kas yra
Ašdodo apylinkėje.
47 Ašdodą, jo miestus ir kaimus;
Gazą, jos miestus ir kaimus iki
Egipto upės ir Didžiosios jūros
kranto.
48 O kalnyne: Šamyrą, Jatyrą, So-
choją,
49 Daną, Kirjat Saną – Debyrą,
50 Anabą, Eštemoją, Animą,
51 Gošeną, Holoną ir Giloją – iš viso
vienuolika miestų su jų kaimais.
52 Arabą, Dūmą, Ešaną,
53 Janumą, Bet Tapuachą, Afeką,
54 Humtą, Kirjat Arbą – Hebroną,
Ciorą – iš viso devynis miestus su
jų kaimais.
55 Maoną, Karmelį, Zifą, Jutą,

31 Joz 19,5; 1 Sam 27,6; 1 Sam 30,1
32 Ts 20,45.47
33 Ts 13,25; Ts 16,31
35 1 Sam 22,1
38 2 Kar 14,7
39 Joz 10,3; 2 Kar 14,19
42 Joz 21,13
46 Joz 11,22
47 Sk 34,6; Joz 15,4
51 Joz 10,41; Joz 11,16
54 Joz 14,15
55 1 Sam 23,24.25
60 Joz 18,14; 1 Sam 7,1.2
62 Ez 47,10
63 Ts 1,8.21; 2 Sam 5,6; 1 Km 11,4

16 SKYRIUS
1 Joz 8,15; Joz 18,12
2 Joz 18,13; Ts 1,26
3 Joz 18,13; Joz 21,21; 1 Kar 9,15.17; 1 Km 7,28; 2 Km 8,5
4 Joz 17,14
5 Joz 18,13; Ts 1,29; 1 Km 7,28.29; 2 Km 8,5
6 Joz 17,7
7 1 Km 7,28

56 Jezreelį, Jorkoamą, Zanoachą,
57 Kainą, Gibėją ir Timną – iš viso
dešimt miestų su jų kaimais.
58 Halhulą, Bet Cūrą, Gedorą,
59 Maaratą, Bet Anotą ir Eltekoną –
iš viso šešis miestus su jų kaimais.
60 Kirjat Baalą – Kirjat Jearimą
ir Rabą – iš viso du miestus su jų
kaimais.
61 Dykumoje: Bet Arabą, Midiną,
Sechachą,
62 Nibšaną, Druskos miestą ir En
Gedį – iš viso šešis miestus su jų
kaimais.
63 Tačiau jebusiečių, Jeruzalės gyven-
tojų, Judo giminė neįstengė išvaryti;
jebusiečiai liko gyventi Jeruzalėje
iki šios dienos.

16 Juozapo sūnų burtų keliu
gautos žemės prasidėjo nuo
Jordano ties Jerichu; jų siena ėjo
Jericho šaltinių link, rytuose toliau
į dykumą, pakilo iš Jericho į kalnus,
į Betelį;
2 iš Betelio į Lūzą iki archų miesto
Ataroto,
3 leidosi į vakarus ir pasiekė jafletų
sieną prie Žemutinio Bet Horono; iš
čia iki Gezero ir pasiekė jūrą.
4 Juozapo sūnūs Manasas ir Efrai-
mas paveldėjo šitas žemes.
5 Efraimo giminės ribos buvo to-
kios: jų paveldėjimo siena rytuose
buvo Atrot Adaras iki Aukštutinio
Bet Horono;
6 iš ten ji ėjo į vakarus; Michmetatas
paliko šiaurėje; toliau siena pasisu-
ko į rytus, į Taanat Šiloją; iš ten, jo
rytų pusėje, į Janoachą;
7 iš Janoacho į Atarotą bei Naaratą,
pasiekė Jerichą ir iš čia į Jordaną.

8 Iš Tapuacho siena ėjo į vakarus,
Kanos slėnį, ir toliau pasiekė jūrą.
Tai buvo Efraimo giminės atskirų
šeimų paveldėjimas.
9 Be to, dar joms priklausė miestų su
jų kaimais Manaso giminės žemėse.
10 Tačiau jie neįstengė išvaryti kana-
aniečių, gyvenusių Gezere; jie liko
gyventi Efraimo žemėse iki šios
dienos, mokėdami jiems duoklę.

17 Manaso giminė taip pat gavo
paveldėjimą, nes jis buvo
Juozapo pirmagimis. Manaso pir-
magimiui Machyrui, Gileado tėvui,
teko Gileadas bei Bašanas, mat jis
buvo karys.
2 Taip pat dalį gavo likusios Mana-
so sūnų atskiros šeimos: Abiezero,
Heleko, Asrielio, Šechemo, Hefero
ir Šemidos. Šitos buvo Juozapo sū-
naus Manaso sūnų šeimos.
3 Manaso sūnaus Machyro sūnaus
Gileado sūnaus Hefero sūnus Ce-
lofhadas neturėjo sūnų, tik duk-
teris: Machlą, Noją, Hoglą, Milką
ir Tircą.
4 Jos, atėjusios pas kunigą Eleazarą,
pas Nūno sūnų Jozuę ir giminių
vyresniuosius, tarė: „Viešpats įsakė
Mozei duoti mums dalį tarp mūsų
brolių.“ Tada jis, kaip Viešpats buvo
nurodęs, davė ir joms dalį tarp jų
tėvo brolių.
5 Tuo būdu Manasui teko dešimt
dalių, neskaičiuojant Gileado ir
Bašano žemių anapus Jordano,
6 nes Manaso dukterys paveldėjo
dalį tarp jo sūnų. Gileado šalį gavo
kiti Manaso sūnūs.
7 Manaso siena tęsėsi nuo Ašero iki
Michmetato, esančio prie Sichemo.

8 Joz 17,8.9
9 Joz 17,9
10 Joz 15,63; Joz 17,12.13; Ts 1,29; 1 Kar 9,16

17 SKYRIUS
1 Pr 41,51; Pr 46,20; Pr 48,18; Pr 50,23; Įst 3,15; Ts 5,14
2 Sk 26,29-33; 1 Krn 7,18
3 Sk 26,33; Sk 27,1; Sk 36,2
4 Sk 27,2-11; Joz 14,1
5 Joz 22,7
7 Joz 16,6
8 Joz 16,8
9 Joz 16,9
11 Ts 1,27; 1 Sam 31,10; 1 Kar 4,12; 1 Krn 7,29
12 Ts 1,19.27.28
13 Joz 16,10
14 Pr 48,19.22; Sk 26,34.37; Joz 16,4
16 Joz 17,18; Joz 19,18; Ts 1,19; Ts 4,3; 1 Kar 4,12

Toliau siena ėjo pietų link pro En
Tapuacho versmes.
8 Manasui priklausė Tapuacho kraš-
tas, tačiau pats Tapuacho miestas
Manaso pasienyje priklausė Efrai-
mui.
9 Toliau siena nusileido į Kanos
upelio slėnį. Į pietus nuo slėnio buvo
miestų, kurie įėjo į Manaso miestų
skaičių, tačiau priklausė Efraimui.
Iš ten Manaso siena ėjo šiaurine
slėnio puse ir pasiekė jūrą.
10 Pietinė dalis priklausė Efraimui, o
šiaurinė – Manasui. Jų siena vakaruo-
se buvo jūra. Su Ašeru jie susisiekė
šiaurėje, o su Isacharu – rytuose.
11 Be to, Manasui dar priklausė Isa-
chare ir Ašere Bet Šeanas ir jo kaimai,
Ibleamas ir jo kaimai, Doras ir jo
kaimai, En Doras ir jo kaimai, Taa-
nachas ir jo kaimai, taip pat Megidas
ir jo kaimai.
12 Tačiau Manasas neįstengė užimti
šitų miestų; kanaaniečiai toliau gy-
veno krašte.
13 Kai izraelitai sustiprėjo, jie pavergė
kanaaniečius, tačiau jų neišvarė.
14 Juozapo palikuonys kalbėjo
Jozuei: „Kodėl davei mums pavel-
dėti tik vieną dalį žemės? Juk mes
esame gausi tauta, Viešpats mus
laimina.“
15 Jozuė jiems atsakė: „Jei esate gau-
si tauta ir jei Efraimo kalnynas jums
yra per ankštas, tai eikite į mišką
ir ten įsikurkite perizų ir milžinų
sūnų krašte.“
16 Juozapo palikuonys tarė: „Kalny-
no mums neužtenka, o kanaaniečiai,
kurie gyvena lygumose, turi gele-
žinių kovos vežimų. Jų turi ir tie,
kurie gyvena Bet Šeano kaimuose ir

miestuose bei Jezreelio lygumose.“
17 Tada Jozuė kalbėjo Juozapo gimi-
nėms, Efraimui ir Manasui: „Esate
gausi ir tvirta tauta. Jums neužtenka
vienos dalies.
18 Jums teks kalnynas; nors jis yra
apaugęs mišku, iškirskite jį ir gy-
venkite ten. Jūs nugalėsite kanaa-
niečius, nors jie turi geležinių kovos
vežimų ir yra stipri tauta.“

18 Visas Izraelis susirinko Šilo-
juje ir ten pastatė Susitikimo
palapinę; visa šalis jau buvo jų
užimta.
2 Septynios izraelitų giminės dar
nebuvo gavusios savo dalies.
3 Jozuė tarė izraelitams: „Kaip ilgai
delsite užimti kraštą, kurį jums davė
Viešpats, jūsų tėvų Dievas?
4 Paskirkite po tris vyrus iš kiekvie-
nos giminės, aš juos išsiųsiu, kad
jie pereitų visą kraštą ir jį aprašytų
taip, kad kiekviena giminė gautų
savo paveldėjimą. Po to jie tegul
grįžta pas mane.
5 Kraštą tegul jie padalina į septy-
nias dalis. Judas tepasilieka savo
vietoje pietuose, o Juozapas – šiau-
rėje.
6 Jūs aprašykite krašto septynias
dalis ir atneškite tai man. Tada aš
mesiu dėl jūsų burtą Viešpaties,
mūsų Dievo, akivaizdoje.
7 Levitai neturi dalies tarp jūsų, nes
Viešpaties kunigystė yra jų dalis.
Gadas, Rubenas ir pusė Manaso
giminės jau gavo savo dalį anapus
Jordano rytuose, kurią jiems davė
Viešpaties tarnas Mozė.“
8 Tie vyrai pakilo eiti, o Jozuė jiems
įsakė: „Eikite ir apžiūrėkite visą

18 Įst 20,1

18 SKYRIUS

1 Joz 19,51; Joz 21,2; Joz 22,9; Ts 18,31; 1 Sam 1,3.24; 1 Sam 4,3.4; Jer 7,12

3 Ts 18,9

5 Joz 15,1; Joz 16,1-10; Joz 17,1-18

6 Joz 14,2; Joz 18,10

7 Sk 18,7.20; Joz 13,8.33

8 Pr 13,17

10 Sk 34,16-29; Joz 19,51; Apd 13,19

11 Ts 1,21

12 Joz 16,1

13 Pr 28,19; Joz 16,2.3; Ts 1,23

14 Joz 15,9

15 Joz 15,9

16 Joz 15,7.8

17 Joz 15,6

kraštą, jį aprašykite ir sugrįžkite
pas mane! O aš čia, Šilojuje, mesiu
burtą Viešpaties akivaizdoje.“
9 Jie apėjo visą kraštą, jį aprašė
knygose, pažymėdami miestus, ir
suskirstė kraštą į septynias dalis. Po
to grįžo pas Jozuę į Šilojo stovyklą.
10 Jozuė metė burtą Šilojuje Viešpa-
ties akivaizdoje ir ten padalino šalį
izraelitams, paskirdamas kiekvienai
giminei jos dalį.
11 Benjamino giminės šeimos burtų
keliu gavo žemę tarp Judo ir Juoza-
po giminių.
12 Jų siena šiaurėje prasidėjo Jorda-
nu; toliau ėjo Jericho šiaurinėje pu-
sėje į kalnus vakarų link ir baigėsi
Bet Aveno dykuma.
13 Iš ten ji, pasisukusi pietų link, ėjo
į Lūzą, kuris yra Betelis. Toliau
siena leidosi prie Atrot Adaro, arti
kalno, kuris yra į pietus nuo Žemu-
tiniojo Bet Horono.
14 Nuo čia siena pakeitė kryptį, pa-
sisukdama vakarinėje kalno dalyje
į pietus, prieš Bet Horoną, ir ėjo iki
Kirjat Baalo – Kirjat Jearimo, Judo
miesto. Tai yra vakarinė siena.
15 Pietuose ji prasidėjo nuo Kirjat Je-
arimo ir tęsėsi į vakarus, ir pasiekė
Neftoacho šaltinį.
16 Toliau siena leidosi kalno pakraš-
čiu prie Ben Hinomo slėnio, esančio
Refajų lygumos šiaurėje. Nusileidu-
si į Ben Hinomo slėnį, tuo slėniu pro
jebusiečių kalnyną pietuose nuėjo
žemyn iki En Rogelio.
17 Toliau ji pasisuko į šiaurę, pasiekė
En Šemešą, o iš čia ėjo į Gelilotą,
kuris yra priešais Adumimo paki-
limą, iki Rubeno sūnaus Bohano
akmens.

18 Iš čia ji tęsėsi iki Bet Arabos kalnų į šiaurę ir nusileido Araboje.
19 Nuo čia siena ėjo iki Bet Hoglos kalnų ir šiaurėje baigėsi prie Druskos jūros įlankos ir Jordano žiočių. Tai buvo pietinė siena.
20 O Jordanas – rytinė siena. Tai Benjamino paveldėto krašto sienos.
21 Benjamino giminei, atskiroms jų šeimoms, teko miestai: Jerichas, Bet Hogla, Emek Kecicas,
22 Bet Araba, Cemaraimas, Betelis,
23 Avimas, Para, Ofra,
24 Kefar Amona, Ofnis, Geba; iš viso dvylika miestų su jų kaimais.
25 Gibeonas, Rama, Beerotas,
26 Micpė, Kefyra, Moca,
27 Rekemas, Irpeelis, Tarala,
28 Cela, Elefas, Jebusas, kuris yra Jeruzalė, Gibėja ir Kirjat Jearimas – iš viso keturiolika miestų su jų kaimais. Tai yra Benjamino giminių paveldėjimas.

19 Antrasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Simeono giminės šeimoms; jų žemės buvo Judo paveldėjimo krašte.
2 Jie paveldėjo: Beer Šebą, Šemą, Moladą,
3 Hacar Šualą, Balą, Ecemą,
4 Eltoladą, Betulą, Hormą,
5 Ciklagą, Bet Markabotą, Hacar Susą,
6 Bet Lebaotą ir Šaruheną – trylika miestų su jų kaimais.
7 Ainą, Rimoną, Eterą ir Ašaną – keturis miestus su jų kaimais.
8 Be to, ir kaimus, kurie buvo arti šitų miestų; pietuose iki Baalat Beero ir Ramato buvo Simeono giminės paveldėjimas.
9 Jų paveldėjimas buvo Judo giminės krašte. Judo giminei buvo paskirta daugiau žemės, negu jiems reikėjo, todėl simeonai gavo savo dalį Judo paveldėtoje žemėje.
10 Trečiasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Zabulono giminei iki Sarido.
11 Jų siena ėjo į vakarus, į Maralą, siekė Dabešetą, toliau – upelio slėnį, esantį Jokneamo rytuose.
12 Nuo Sarido siena pasuko į rytus, Kislot Taboro link; iš ten į Daberatą ir toliau į Jafiją.
13 Nuo čia ji ėjo rytų link, į Gat Heferą, Et Kaciną, o iš čia – į Rimoną, Nėjos link.
14 Šiaurėje siena pasisuko į Hanatoną ir baigėsi Iftach Elio slėnyje.
15 Be to, Katatas, Nahalalas, Šimronas, Idala ir Betliejus – iš viso dvylika miestų su jų kaimais
16 buvo Zabulono šeimų paveldėjimas.
17 Ketvirtasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Isacharo giminės šeimoms.
18 Jų žemės apėmė Jezreelį, Kesulotą, Šunemą,
19 Hafaraimą, Šioną, Anaharatą,
20 Rabitą, Kišjoną, Ebecą,
21 Remetą, En Ganimą, En Hadą ir Bet Pacecą.
22 Ribos siekė Taborą, Šahacimą, Bet Šemešą ir baigėsi prie Jordano, apimdamos šešiolika miestų su jų kaimais.
23 Tai buvo Isacharo giminės šeimų paveldėjimas.
24 Penktasis paveldėjimo paskyrimas burtų keliu buvo Ašero giminės šeimoms.
25 Jų teritorija apėmė: Helkatą, Halį, Beteną, Achšafą,

18 Joz 15,6; Joz 18,22
19 Joz 15,2.5
25 Joz 11,19; Joz 21,17; 1 Kar 3,4.5; Jer 31,15
28 Joz 15,8. 63

19 SKYRIUS
1 Joz 19,9; Ts 1,3
2 1 Km 4,28
8 1 Sam 30,27
9 Joz 19,1
11 Pr 49,13; Joz 12,22
12 1 Km 6,72
13 2 Kar 14, 25
22 Joz 15,10; Ts 1,33
24 Ts 1,31.32

26 Alamelechą, Amadą ir Mišalą.
Vakaruose siena siekė Karmelį ir
Šihor Libnatą.
27 Toliau ji pakrypo į rytus, į Bet
Dagoną, pasiekė Zabuloną ir Iftach
Elio slėnį šiaurėje, Bet Emeką ir
Nejelį, iš čia pasuko į Kabulą,
28 Ebroną, Rehobą, Hamoną ir Kaną
iki Didžiojo Sidono.
29 Toliau siena sukosi į Ramą, pa-
siekdama sutvirtintąjį Tyro miestą,
o iš čia – į Hosą ir baigėsi prie jūros.
Be to, Mahalebas, Achzibas,
30 Umas, Afekas ir Rehobas – iš viso
dvidešimt du miestai su jų kaimais
31 buvo Ašero giminės šeimų pa-
veldėjimas.
32 Naftalio giminės šeimoms burtų
keliu teko šeštasis paveldėjimo pa-
skyrimas.
33 Jų siena ėjo nuo Helefo ir Elono,
nuo Caananimo, Adami Nekebo ir
Jabneelio iki Lakumo ir baigėsi prie
Jordano.
34 Ten siena pasisuko į vakarus,
į Aznot Taborą, toliau į Hukoką,
pasiekė Zabuloną pietuose, Ašerą
vakaruose ir Judo sieną Jordano
rytuose.
35 Be to, tvirtovių miestai: Cidimas,
Ceras, Hamatas, Rakatas, Kine-
retas,
36 Adama, Rama, Hacoras,
37 Kedešas, Edrėjas, En Hacoras,
38 Ironas, Migdal Elis, Horemas,
Bet Anatas ir Bet Šemešas – iš viso
devyniolika miestų su jų kaimais
39 buvo Naftalio giminės šeimų
paveldėjimas.
40 Dano giminės šeimoms burtų
keliu teko septintasis paveldėjimo
paskyrimas.

26 1 Sam 15,12; 1 Kar 18,20; Iz 33,9; Iz 35,2; Jer 46,18
27 1 Kar 9,13
28 Pr 10,19; Joz 11,8; Ts 1,31; 1 Krn 6,74; Apd 27,3
29 Ts 1,31
32 Joz 19,32-39; Ts 1,33
34 Įst 33,23
37 Joz 20,7
40 Joz 19,40-48; Ts 1,34-36
41 Joz 15,33
42 Joz 10,12; Joz 21,24; Ts 1,35; 1 Kar 4,9
43 Joz 15,11; Ts 1,18
47 Ts 18,1-31
50 Joz 24,30; 1 Krn 7,24
51 Sk 34,17; Joz 14,1; Joz 18,1.10

20 SKYRIUS
2 Iš 21,13; Sk 35,6-34; Įst 19,2.9

41 Jų žemės apėmė Corą, Ir Šemešą,
Eštaolą,
42 Šaalabiną, Ajaloną, Itlą,
43 Eloną, Timną, Ekroną,
44 Eltekę, Gibetoną, Baalatą,
45 Jehudą, Bene Beraką, Gat Rimoną
46 ir Jarkono bei Rakono plotą ties
Jafa.
47 Dano giminės gautas paveldė-
jimas buvo per mažas, todėl jie
nužygiavę kariavo su Lešemu ir jį
užėmė. Gyventojus išžudę, apsi-
gyveno jame. Lešemo pavadinimą
pakeitė Danu, pagal savo tėvą Daną.
48 Toks buvo Dano giminės šeimų
paveldėjimas.
49 Taip jie iki galo padalino visą
kraštą. Izraelitai davė Nūno sūnui
Jozuei paveldėjimą tarp savųjų.
50 Viešpačiui įsakius, jie davė jam
miestą, kurio jis prašė, Timnat Se-
rachą Efraimo kalnuose. Jis atstatė
tą miestą ir apsigyveno jame.
51 Kunigas Eleazaras, Nūno sūnus
Jozuė ir Izraelio giminių vyresnieji
Šilojuje, Viešpaties akivaizdoje,
prie Susitikimo palapinės įėjimo
burtų keliu paskirstė kraštą.

20 Viešpats kalbėjo Jozuei:
2 „Paskirkite prieglaudos miestus,
apie kuriuos kalbėjau per Mozę,
3 kad į juos galėtų nubėgti žmogžu-
dys, užmušęs žmogų netyčia. Tie
miestai jiems bus prieglauda nuo
keršytojų.
4 Žmogžudys, nubėgęs į vieną šitų
miestų, jo vartuose išdėstys savo
bylą to miesto vyresniesiems. Jie
priims jį į miestą ir leis jam ten
gyventi.

5 Jei jį atsivytų kraujo keršytojas, jie
neišduos žudiko į jo rankas, nes jis
netyčia užmušė savo artimą, kuris
nebuvo jo priešas.
6 Žmogžudys galės gyventi tame
mieste iki teismo sprendimo. Po
vyriausiojo kunigo mirties žudikas
galės grįžti į savo namus mieste, iš
kurio jis buvo pabėgęs.“
7 Jie paskyrė Kedešą Galilėjoje,
Naftalio kalnyne, Sichemą Efraimo
kalnyne ir Kirjat Arbą, tai yra Heb-
roną, Judo kalnyne.
8 Jordano rytuose jie paskyrė Becerą
dykumoje, Rubeno giminės krašte,
Ramotą Gileade, Gado giminės kraš-
te, ir Golaną Bašane, Manaso giminės
žemėse.
9 Šitie miestai buvo paskirti visiems
izraelitams ir tarp jų gyvenantiems
ateiviams, kad į juos galėtų bėgti
kiekvienas, užmušęs žmogų nety-
čia, kad nebūtų nužudytas keršyto-
jo, kol jis stos prieš teismą.

21 Levitų šeimų vyresnieji atėjo
pas kunigą Eleazarą, Nūno
sūnų Jozuę ir Izraelio giminių vy-
resniuosius
2 į Šiloją, Kanaano krašte, ir jiems
kalbėjo: „Viešpats įsakė per Mozę
duoti mums miestų apsigyventi ir
prie jų ganyklų mūsų gyvuliams.“
3 Izraelitai davė levitams iš savo
dalies, kaip Viešpats buvo liepęs,
šituos miestus su jų ganyklomis.
4 Kehatų šeimoms, levitams, kunigo
Aarono palikuonims, iš Judo, Si-
meono ir Benjamino giminių burtų
keliu teko trylika miestų.
5 Likusiems kehatams iš Efraimo,
Dano ir pusės Manaso giminės
burtų keliu teko dešimt miestų.
6 Geršonai gavo burtų keliu iš Isacha-
ro, Ašero, Naftalio ir iš pusės Mana-
so giminės Bašane trylika miestų.
7 Merarių šeimoms teko dvylika
miestų iš Rubeno, Gado ir Zabulono
giminių.
8 Izraelitai burtų keliu davė levitams
šiuos miestus su ganyklomis, kaip
Viešpats buvo įsakęs Mozei.
9 Iš Judo ir Simeono giminių izrae-
litai davė žemių
10 Aarono palikuonims levitams iš
Kehato šeimos; jie pirmieji gavo
savo dalį –
11 Anako tėvo Arbos miestą, tai
yra Hebroną, Judo kalnyne su ga-
nyklomis.
12 Tačiau miesto laukus bei kaimus
jie davė Jefunės sūnui Kalebui.
13 Kunigo Aarono palikuonims davė
Hebroną, prieglaudos miestą, Libną,
14 Jatyrą, Eštemoją,
15 Holoną, Debyrą,
16 Ainą, Jutą ir Bet Šemešą su ganyk-
lomis – devynis miestus iš dviejų
giminių.
17 Iš Benjamino giminės – Gibeoną,
Gebą,
18 Anatotą ir Almoną su ganyklo-
mis – keturis miestus.
19 Kunigų, Aarono vaikų, miestų iš
viso buvo trylika su ganyklomis.
20 Levitams iš Kehato šeimos burtų
keliu teko miestai iš Efraimo gi-
minės.
21 Jiems davė prieglaudos miestą
Sichemą Efraimo kalnyne, Gezerą,
22 Kibcaimą ir Bet Horoną su ganyk-
lomis – keturis miestus.
23 Iš Dano giminės: Eltekę, Gibe-
toną,

5 Sk 35,12
6 Sk 35,12.24.25
7 Joz 14,15; Joz 21,11.13.21.32; 1 Km 6,76; 2 Km 10,1; Lk 1,39
8 Įst 4,43; Joz 21,27.36.38; 1 Kar 22,3; 1 Km 6,78
9 Sk 35,15; Joz 20,6

21 SKYRIUS
1 Sk 34,16-29; Sk 35,1-8; Joz 14,1; Joz 17,4
2 Sk 35,2; Joz 18,1
4 Joz 19,51; Joz 21,8.19
5 Joz 21,20
6 Joz 21,27
7 Joz 21,34
8 Sk 35,2; Joz 21,3
11 Joz 14,15; Joz 15,13.14; Joz 20,7; 1 Km 6,55; Lk 1,39
12 Joz 14,14; 1 Km 6,56
13 Joz 15,42.54; Joz 20,2.7; 2 Kar 8,22; 1 Km 6,57
14 Joz 15,48.50
15 Joz 15,49; 1 Km 6,58
16 Joz 15,10.55; 1 Km 6,59
17 Joz 18,24.25
18 1 Km 6,60
20 1 Km 6,66
21 Joz 20,7; Ts 1,29

24 Ajaloną ir Gat Rimoną su ganyklo-
mis – keturis miestus.
25 Iš pusės Manaso giminės: Taana-
chą ir Gat Rimoną su ganyklomis –
du miestus.
26 Iš viso dešimt miestų su ganyklo-
mis buvo duota likusioms Kehato
šeimoms.
27 Geršono palikuonims levitams davė
iš pusės Manaso giminės prieglaudos
miestą Golaną Bašane ir Beešterą su
ganyklomis – du miestus.
28 Iš Isacharo giminės – Kišjoną,
Daberatą,
29 Jarmutą ir En Ganimą su ganyklo-
mis – keturis miestus.
30 Iš Ašero giminės – Mišalą, Abdoną,
31 Helkatą ir Rehobą su jų ganyklo-
mis; keturis miestus.
32 Iš Naftalio giminės – prieglaudos
miestą Kedešą Galilėjoje, Hamot
Dorą ir Kartaną su ganyklomis; tris
miestus.
33 Geršonų šeimų miestų iš viso
buvo trylika su ganyklomis.
34 Merario palikuonims levitams
davė iš Zabulono giminės Joknea-
mą, Kartą,
35 Dimną ir Nahalalą su ganyklo-
mis – keturis miestus.
36 Rytinėje Jordano pusėje iš Ru-
beno giminės – prieglaudos miestą
Becerą, Jahcą,
37 Kedemotą ir Mefaatą su ganyklo-
mis; keturis miestus.
38 Iš Gado giminės – prieglaudos
miestą Ramotą Gileade, Mahanaimą,
39 Hešboną ir Jazerą su ganyklomis;
keturis miestus.
40 Merario palikuonys levitai burtų
keliu gavo dvylika miestų.
41 Keturiasdešimt aštuoni levitų
miestai su ganyklomis buvo izrae-
litų krašte.
42 Visi levitų miestai buvo su ganyklo-
mis aplink juos.
43 Viešpats atidavė Izraeliui visą šalį,
kurią Jis su priesaika pažadėjo duoti
jų tėvams. Jie užėmė ją ir gyveno joje.
44 Ir Viešpats jiems suteikė ramybę,
kaip Jis buvo pažadėjęs jų tėvams.
Nė vienas iš jų priešų negalėjo
atsilaikyti prieš juos; visus juos
Viešpats atidavė į izraelitų rankas.
45 Nebuvo nė vieno žodžio, kuris
nebūtų išsipildęs, ką Viešpats kal-
bėjo Izraeliui.

22 Jozuė, pasišaukęs Rubeno,
Gado bei pusę Manaso gi-
minės,
2 tarė: „Jūs įvykdėte viską, ką jums
įsakė Viešpaties tarnas Mozė, ir
klausėte manęs.
3 Jūs nepalikote savo brolių per visą
šitą laiką ir iki šios dienos stropiai
vykdėte Viešpaties, jūsų Dievo,
įsakymą.
4 Viešpats, jūsų Dievas, davė jūsų
broliams ramybę, kaip Jis jiems paža-
dėjo. Dabar grįžkite į savo palapines,
į šalį, kurią jums davė Viešpaties
tarnas Mozė anapus Jordano,
5 tik rūpestingai vykdykite Jo įsaky-
mus ir nurodymus: mylėkite Viešpatį,
savo Dievą, vaikščiokite Jo keliais,
laikykitės Jo įsakymų ir Jam tarnau-
kite visa širdimi bei visa siela.“
6 Jozuė juos palaimino ir išleido. Jie
sugrįžo į savo palapines.
7 Pusei Manaso giminės Mozė davė
žemės Bašane, o antrai jos pusei
Jozuė davė drauge su jų broliais
vakarinėje Jordano pusėje. Jozuė,

24 Joz 10,12
27 Joz 20,8; Joz 21,6; 1 Km 6,71
32 Joz 20,7
34 Joz 21,7; 1 Km 6,77-81
36 Įst 4,43; Joz 20,8; 1 Km 6,78.79
38 Joz 20,8
41 Sk 35,7
43 Pr 12,7; Pr 26,3.4; Pr 28,4.13.14; Sk 33,53; Joz 1,11
44 Įst 7,23.24; Joz 1,13.15; Joz 11,23; Joz 22,4
45 Sk 23,19; Joz 23,14; 1 Kar 8,56

22 SKYRIUS
2 Sk 32,20-22; Įst 3,18; Joz 1,12-18
4 Sk 32,33; Joz 21,44
5 Įst 6,6.17; Įst 10,12; Įst 11,13.22; Jer 12,16
6 Pr 47,7; Iš 39,43; Joz 14,13; 2 Sam 6,18; Lk 24,50
7 Joz 17,1-13

išleisdamas juos namo, palaimino
8 ir tarė: „Grįžkite į savo kraštą
būdami turtingi gyvulių, sidabro,
aukso, vario, geležies ir rūbų. Pasi-
dalinkite šį grobį su savo broliais.“
9 Rubenai, gadai ir pusė Manaso
giminės iš Šilojo, esančio Kanaano
šalyje, sugrįžo į Gileado kraštą, į
savo nuosavybės šalį, kurią jie pa-
veldėjo, kaip Viešpats įsakė Mozei.
10 Atėję prie Jordano, esančio Kanaano
šalyje, rubenai, gadai ir pusė Manaso
giminės pastatė ten didelį aukurą.
11 Izraelitai, išgirdę, kad rubenai,
gadai ir pusė Manaso giminės pa-
sistatė aukurą Kanaano šalyje ant
Jordano kranto izraelitams priklau-
sančioje žemėje,
12 visi susirinko Šilojuje ir ruošėsi
žygiuoti prieš juos.
13 Izraelitai siuntė kunigo Eleazaro
sūnų Finehasą pas rubenus, gadus ir
pusę Manaso giminės į Gileado šalį,
14 su juo dešimt kunigaikščių, po
vieną iš kiekvienos Izraelio gimi-
nės. Kiekvienas iš jų buvo savo
šeimos vyresnysis.
15 Jie atėjo pas rubenus, gadus ir
pusę Manaso giminės į Gileado šalį
ir kalbėjo jiems:
16 „Visų izraelitų vardu klausiame,
ką reiškia šitas nusikaltimas, kurį
šiandien jūs padarėte prieš Izraelio
Dievą, nusigręždami nuo Viešpaties
ir statydamiesi aukurą?
17 Argi neužtenka Peoro nusikalti-
mo, nuo kurio ligi šios dienos dar
neapsivalėme ir dėl kurio nukentėjo
visa tauta?
18 Jūs nusisukote nuo Viešpaties.
Šiandien jūs sukilote prieš Viešpatį,
o rytoj Jis baus visą Izraelio tautą.

19 Jei manote, kad jūsų šalis yra
sutepta, tai persikelkite į Viešpaties
šalį, kur yra Jo šventykla, ir įsikur-
kite tarp mūsų. Tik prieš Viešpatį
nesukilkite ir nesukilkite prieš mus,
statydamiesi aukurą šalia Viešpa-
ties, mūsų Dievo, aukuro!
20 Prisiminkite Zeracho sūnaus Acha-
no nusikaltimą, kai jis pasisavino iš
to, kas buvo skirta sunaikinti, tuomet
Viešpaties rūstybė ištiko visą Izraelio
tautą! Jis ne vienas žuvo dėl savo
kaltės!“
21 Rubenai, gadai ir pusė Manaso
giminės atsakė Izraelio atstovams:
22 „Galingasis Viešpatie Dieve! Ga-
lingasis Viešpatie Dieve! Tu žinai, ir
Izraelis težino. Jei jūs manote, kad
taip atsitiko dėl maišto ar neištiki-
mybės Viešpačiui, tai šiandien tegul
Jis nepadeda mums.
23 Jei taip būtų, kad mes statėme
aukurą, norėdami nusigręžti nuo
Viešpaties ar aukoti ant jo degina-
mąsias, duonos ar padėkos aukas,
tai pats Viešpats tegul baudžia
mus.
24 Priešingai – iš baimės taip pada-
rėme, galvodami, kad ateityje jūsų
vaikai nesakytų mūsų vaikams:
„Ką jūs turite bendro su Viešpačiu,
Izraelio Dievu?
25 Viešpats padarė Jordaną siena
tarp mūsų ir jūsų, rubenai ir gadai!
Jūs neturite dalies Viešpatyje.“ Jūsų
vaikai tokiu būdu neleistų mūsų
vaikams garbinti Viešpatį.
26 Statydami aukurą, galvojome jį
pasistatyti ne deginamosioms ir
kitoms aukoms,
27 bet kad jis būtų liudytojas ateityje
mūsų ir jūsų kartoms. Kad mes ga-

8 Sk 31,27; 1 Sam 30,24
9 Sk 32,1.26.29
11 Įst 13,12-18; Ts 20,12.13
12 Joz 18,1; Ts 20,1
13 Iš 6,25; Sk 25,7.11-13; Įst 13,14; Ts 20,12
14 Sk 1,4
16 Kun 17,8.9; Įst 12,5-14
17 Sk 25,1-9; Įst 4,3
18 Sk 16,22
19 Joz 18,1
20 Joz 7,1-26
22 Įst 4,35; Įst 10,17; Job 10,7; Job 23,10; Jer 12,3; 2 Kor 11,11.31
23 Įst 18,19; 1 Sam 20,16
27 Pr 31,48; Įst 12,5.14; Joz 22,34; Joz 24,27

lėtume tarnauti Viešpačiui savo deginamosiomis ir padėkos aukomis, kad ateityje jūsų vaikai nesakytų mūsų vaikams: „Jūs neturite dalies Viešpatyje."

28 Mes galvojome, jei ateityje jie taip sakys mums ar mūsų kartoms, tai mes atsakysime: „Pažiūrėkite į Viešpaties aukuro pavyzdį, kurį padarė mūsų tėvai; jis neskirtas deginamosioms ir padėkos aukoms, bet jis yra liudytojas tarp mūsų ir jūsų."

29 Tebūna mums svetima mintis, kad sukiltume prieš Viešpatį ir nusigręžtume nuo Jo, statydamiesi aukurą deginamosioms, duonos ir padėkos aukoms šalia Viešpaties, mūsų Dievo, aukuro, stovinčio prie Jo palapinės!"

30 Kunigas Finehasas ir Izraelio atstovai, buvusieji su juo, išgirdę, ką kalbėjo Rubeno, Gado ir Manaso vyresnieji, buvo patenkinti.

31 Kunigas Finehasas, Eleazaro sūnus, tarė jiems: „Šiandien patyrėme, kad Viešpats yra tarp mūsų, nes jūs esate ištikimi Viešpačiui. Tuo jūs išgelbėjote izraelitus nuo Viešpaties bausmės."

32 Po to Eleazaro sūnus kunigas Finehasas ir atstovai grįžo iš Gileado krašto į Kanaano šalį pas izraelitus ir jiems viską pranešė.

33 Ta žinia izraelitams patiko; izraelitai garbino Dievą ir nebegalvojo kariauti su jais ir sunaikinti Rubeno ir Gado giminių krašto.

34 Tą aukurą Rubeno ir Gado vaikai pavadino Liudytoju, nes jis liudijo, kad Viešpats yra jų visų Dievas.

29 Įst 12,13.14
31 Iš 25,8; Kun 26,11.12; 2 Km 15,2; Zch 8,23
33 1 Km 29,20; Neh 8,6; Dan 2,19; Lk 2,28

23 SKYRIUS

1 Joz 13,1; Joz 21,44; Joz 22,4; Joz 24,29
2 Įst 31,28
3 Iš 14,14; Įst 1,30; Joz 10,14.42; Ps 44,3
4 Joz 13,2.6; Joz 18,10
5 Iš 23,30; Sk 33,53
6 Įst 5,32; Joz 1,7
7 Iš 20,5; Iš 23,13.33; Įst 6,13; Įst 7,2.3; Įst 10,20; Ps 16,4; Pat 4,14; Jer 5,7; Oz 2,17; Ef 5,11
8 Įst 10,20
9 Įst 7,24; Įst 11,23; Joz 1,5
10 Iš 14,14; Kun 26,8; Įst 28,7; Iz 30,17
11 Joz 22,5
12 Įst 7,3.4; Ezr 9,2; Neh 13,25; 2 Pt 2,20.21

23 Daugelį metų Viešpats leido Izraeliui gyventi ramybėje nuo visų jo priešų. Jozuė paseno ir sulaukė daug metų.

2 Jozuė sušaukė visus izraelitus, jų vadus, vyresniuosius, teisėjus bei valdininkus ir jiems tarė: „Aš pasenau ir sulaukiau daug metų.

3 Jūs patys matėte, ką Viešpats padarė visoms šitoms tautoms dėl jūsų, nes pats Viešpats, jūsų Dievas, kariavo už jus.

4 Aš paskirsčiau jūsų giminių nuosavybėn šitas likusias tautas ir visas tautas, kurias sunaikinau į vakarus nuo Jordano iki Didžiosios jūros.

5 Viešpats, jūsų Dievas, jas privers pasitraukti, ir užėmę jūs paveldėsite jų šalį, kaip jums pažadėjo Viešpats, jūsų Dievas.

6 Būkite drąsūs ir tvirtai pasiryžę vykdyti visa, kas parašyta Mozės įstatymo knygoje, ir nenukrypkite nuo jos.

7 Nesimaišykite su šitomis tautomis, kurios tebegyvena tame krašte. Neminėkite jų dievų vardų, neprisiekite jais, negarbinkite jų ir netarnaukite jiems;

8 būkite ištikimi Viešpačiui, savo Dievui, kaip iki šios dienos.

9 Viešpats nugalėjo jūsų akyse dideles bei galingas tautas; niekas iki šios dienos neįstengė atsilaikyti prieš jus.

10 Vienas jūsiškių vys tūkstantį, nes Viešpats, jūsų Dievas, kovoja už jus, kaip Jis jums pažadėjo.

11 Todėl žiūrėkite, kad mylėtumėte Viešpatį, savo Dievą.

12 Jei nuo Jo nutolsite ir susimaišysite su pasilikusiomis tautomis,

kurios tebegyvena tarp jūsų, ir susi-
giminiuosite vedybomis, eidami pas
juos, o jie pas jus,
13 tai būkite užtikrinti, kad Viešpats,
jūsų Dievas, neišvarys šitų tautų iš
jūsų krašto; jos taps jums spąstais ir
žabangais, botagais jūsų nugaroms
ir dygliais jūsų akims, kol jūs būsite
išnaikinti iš šitos geros žemės, kurią
jums davė Viešpats, jūsų Dievas.
14 Štai rengiuosi eiti keliu, kuriuo
turi eiti visas pasaulis. Prisimin-
kite visa savo širdimi ir siela, kad
Viešpats, jūsų Dievas, išpildė visus
iki vieno savo gerus pažadus jums.
15 Kaip Viešpats įvykdė viską, ką
buvo jums pažadėjęs gero, taip
Jis ištesės jums ir blogus pažadus,
išnaikindamas jus iš šitos geros
žemės, kurią Jis jums davė.
16 Jei jūs laužysite Viešpaties, savo
Dievo, jums duotą sandorą, tarnau-
site svetimiems dievams ir garbin-
site juos, tai Viešpats baus jus ir
jūs greitai būsite išnaikinti iš geros
žemės, kurią iš Jo gavote."

24 Jozuė sušaukė visas Izraelio
gimines į Sichemą, taip pat
Izraelio vyresniuosius, vadovus,
teisėjus ir valdininkus, ir jie stojo
Dievo akivaizdon.
2 Jozuė kalbėjo visai tautai: „Taip sako
Viešpats, Izraelio Dievas: „Anapus
upės senovėje gyveno jūsų tėvai,
Abraomo ir Nahoro tėvas Terachas,
kurie tarnavo svetimiems dievams.
3 Vėliau jūsų tėvą Abraomą iš ana-
pus upės vedžiau per visą Kanaano
kraštą, padauginau jo palikuonis.
Daviau jam Izaoką,
4 o Izaokui daviau Jokūbą ir Ezavą.
Ezavui daviau Seyro kalnyną. O
Jokūbas ir jo vaikai nuvyko į Egiptą.
5 Vėliau siunčiau Mozę ir Aaroną,
Egiptą varginau nelaimėmis, o jus
išvedžiau.
6 Aš išvedžiau jūsų tėvus iš Egipto.
Jie atėjo prie jūros. Egiptiečiai vijosi
jūsų tėvus su kovos vežimais ir rai-
teliais iki Raudonosios jūros.
7 Jiems šaukiantis Viešpaties, Aš pa-
dariau tamsą tarp jūsų ir egiptiečių,
užleidau ant jų jūrą ir paskandinau
juos. Jūsų akys matė, ką dariau
Egipte. Po to jūs ilgai gyvenote
dykumoje.
8 Vėliau atvedžiau jus į šalį amoritų,
kurie gyveno Jordano rytuose. Jie
kariavo su jumis, bet Aš atidaviau
juos į jūsų rankas; jūs užėmėte
jų šalį, o Aš juos išnaikinau jūsų
akyse.
9 Po to Ciporo sūnus Balakas, Moa-
bo karalius, kariavo su Izraeliu. Jis
pasikvietė Beoro sūnų Balaamą,
kad jus prakeiktų.
10 Aš neklausiau Balaamo ir pri-
verčiau jį jus palaiminti. Taip Aš
išgelbėjau jus iš jo rankų.
11 Vėliau jūs, perėję per Jordaną,
atėjote į Jerichą. Jericho vyrai,
amoritai, perizai, kanaaniečiai,
hetitai, girgašai, hivai ir jebusiečiai
kariavo prieš jus, bet Aš atidaviau
juos į jūsų rankas.
12 Aš siunčiau širšes pirma jūsų,
ir jie pabėgo. Taip buvo nugalėti
du amoritų karaliai, ne kardu ir ne
lanku.
13 Aš daviau jums žemę, kurios
jūs nebuvote arę, ir miestus, kurių
nestatėte. Jus maitino vynuogynai
ir alyvmedžiai, kurių nesodinote."

13 Iš 23,33; Iš 34,12; Įst 7,16; Ts 2,3
14 Joz 21,45; 1 Kar 2,2; Lk 21,33
15 Kun 26,14-39; Įst 28,15-68
16 Įst 4,24-28

24 SKYRIUS
1 Pr 35,4; Joz 23,2; 1 Sam 10,19
2 Pr 11,7-32; Joz 24,14
3 Pr 12,1; Ps 127,3; Apd 7,2.3
4 Pr 25,24-26; Pr 46,1.3.6; Įst 2,5
5 Iš 3,10; Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29
6 Iš 12,37.51; Iš 14,2-31
7 Iš 14,20; Įst 4,34; Joz 5,6
8 Sk 21,21-35
9 Sk 22,2-14; Ts 11,25
10 Sk 23,11.20; Sk 24,10; Įst 23,5
11 Joz 3,14.17; Joz 6,1; Joz 10,1
12 Iš 23,28; Ps 44,3
13 Įst 6,10.11

14 Taigi dabar bijokite Viešpaties ir
Jam tarnaukite nuoširdžiai ir išti-
kimai, pašalinkite dievus, kuriems
tarnavo jūsų tėvai anapus upės ir
Egipte.
15 O jei jums nepatinka tarnauti
Viešpačiui, tai šiandien apsispręs-
kite, kam norite tarnauti: dievams,
kuriems tarnavo jūsų tėvai, gyve-
nusieji anapus upės, ar dievams
amoritų, kurių šalyje gyvenate.
Bet aš ir mano namai tarnausime
Viešpačiui."
16 Tauta atsakė: „Taip nebus, kad
apleistume Viešpatį ir tarnautume
svetimiems dievams.
17 Juk Viešpats, mūsų Dievas, išvedė
mus ir mus saugojo visą kelią, ku-
riuo ėjome, ir visose tautose, kurias
sutikome.
18 Viešpats išvarė pirma mūsų amo-
ritus, gyvenusius krašte. Taigi mes
taip pat tarnausime Viešpačiui, nes
Jis yra mūsų Dievas."
19 Jozuė tarė: „Jūs negalite tarnauti
Viešpačiui, nes Jis yra šventas ir
pavydus Dievas. Jis neatleis jūsų
nusikaltimų ir nuodėmių.
20 Jei apleisite Viešpatį ir tarnausite
svetimiems dievams, tai Jis atsigręš
prieš jus ir sunaikins, nors iki tol
jums darė gera."
21 Tauta atsakė Jozuei: „Ne! Mes
tarnausime Viešpačiui."
22 Tada Jozuė tarė tautai: „Jūs patys
esate liudytojai, kad pasirinkote
Viešpatį ir norite Jam tarnauti."
Jie atsakė: „Taip, mes esame liu-
dytojai."
23 „Dabar pašalinkite svetimus die-
vus iš savo tarpo ir palenkite savo
širdį prie Viešpaties, Izraelio Dievo."
24 Tauta atsakė Jozuei: „Viešpačiui,
savo Dievui, tarnausime ir Jo klau-
sysime."
25 Jozuė tą dieną Sicheme sudarė
su Izraelio tauta sandorą ir jai davė
įsakymus ir nurodymus.
26 Tuos žodžius Jozuė įrašė į Dievo
įstatymo knygą ir, paėmęs didžiulį
akmenį, pastatė jį po ąžuolu, kuris
augo prie Viešpaties šventyklos.
27 Tada jis tarė visai tautai: „Šitas
akmuo tebūna liudytojas jums, nes
jis girdėjo visus Viešpaties žodžius,
kuriuos Jis kalbėjo mums, kad neiš-
sigintumėte savo Dievo."
28 Po to Jozuė leido žmonėms grįžti
kiekvienam į savo paveldą.
29 Tada mirė Viešpaties tarnas, Nūno
sūnus Jozuė, sulaukęs šimto dešim-
ties metų amžiaus.
30 Jį palaidojo jo paveldėtoje žemėje
Timnat Serache, Efraimo kalnyne, į
šiaurę nuo Gaašo kalno.
31 Izraelis tarnavo Viešpačiui per
visas Jozuės dienas ir per visas die-
nas vyresniųjų, kurie gyveno ilgiau
už Jozuę ir žinojo visus Viešpaties
darbus, padarytus Izraeliui.
32 Juozapo kaulus, kuriuos izraelitai
atsigabeno iš Egipto, palaidojo Si-
cheme, sklype, kurį Jokūbas pirko
iš Hamoro, Sichemo tėvo, sūnų už
šimtą sidabrinių. Tą žemę paveldėjo
Juozapo palikuonys.
33 Aarono sūnus Eleazaras irgi mirė;
jį palaidojo Gibėjoje, jo sūnaus Fi-
nehaso žemėje, kuri buvo Efraimo
kalnyne.

14 1 Sam 12,24; Ez 20,7.8.18; 2 Kor 1,12
15 Pr 18,19; Iš 23,24.32; Joz 24,2; 1 Kar 18,21
18 Ps 116,16
19 Iš 20,5; Iš 23,21; 1 Sam 6,20; Mt 6,24
20 Įst 4,24-26; Ezr 8,22
22 Ps 119,173
23 Pr 35,2; 1 Kar 8,57.58
24 Įst 5,24-27
25 Iš 15,25; Joz 24,1
26 Pr 28,18; Pr 35,4; Įst 31,24; Ts 9,6
27 Pr 31,48; Įst 32,1
28 Ts 2,6.7
29 Ts 2,8
30 Joz 19,50
31 Įst 11,2; Ts 2,7
32 Pr 33,19; Pr 50,25
33 Iš 6,25; Iš 28,1

TEISĖJŲ
KNYGA

1 Jozuei mirus, izraelitai klausė
Viešpaties: „Kas iš mūsų pirmas
turi žygiuoti į karą su kanaaniečiais?“
2 Viešpats atsakė: „Judas eis pirmas;
Aš atidaviau žemę į jo rankas.“
3 Tada Judas tarė savo broliui Si-
meonui: „Eime su manimi į mano
kraštą ir kariaukime prieš kanaa-
niečius! Po to aš trauksiu su tavimi
į tavo kraštą.“ Ir Simeonas nuėjo
su juo.
4 Juodu išžygiavo, ir Viešpats atida-
vė į jų rankas kanaaniečius ir peri-
zus; jie išžudė prie Bezeko dešimt
tūkstančių vyrų.
5 Ten jie sutiko Adoni Bezeką, ka-
riavo prieš jį ir sumušė kanaaniečius
ir perizus.
6 Adoni Bezekas pabėgo, bet jie
vijosi jį ir sugavę nukirto jam rankų
ir kojų nykščius.
7 Adoni Bezekas tarė: „Septynias-
dešimt karalių su nukirstais rankų
bei kojų nykščiais rinkdavo mano
pastalėje trupinius. Kaip aš dariau,
taip Dievas ir man atlygino.“ Jie nu-
vedė jį į Jeruzalę, kur jis mirė.
8 Judas kariavo prieš Jeruzalę, užė-
męs ją, gyventojus išžudė kardu ir
miestą padegė.
9 Paskui jis kariavo prieš kanaanie-
čius, gyvenusius kalnyne, pietuose,
žemumoje
10 ir Hebrone; sumušė Šešają, Ahi-
maną ir Talmają. Hebronas anksčiau
vadinosi Kirjat Arba.

1 SKYRIUS
1 Sk 27,21; Joz 17,12.13; Joz 24,29
2 Pr 49,8.9
3 Joz 19,1; Ts 1,17
4 1 Sam 11,8
7 Kun 24,19; 1 Sam 15,33; Jok 2,13
8 Joz 15,63; Ts 1,21
9 Joz 10,36; Joz 11,21; Joz 15,13
10 Joz 14,15; Joz 15,13-19
11 Joz 15,15
12 Joz 15,16.17
13 Ts 3,9
14 Joz 15,18.19
15 Pr 33,11
16 Sk 10,29-32; Įst 34,3; Joz 12,14; Ts 3,13; Ts 4,11.17; 1 Sam 15,6; 1 Km 2,55
17 Sk 21,3; Joz 19,4; Ts 1,3
18 Joz 11,22
19 Joz 17,16.18; Ts 4,3.13
20 Sk 14,24; Joz 14,9.14; Joz 15,14; Ts 1,10
21 Joz 15,63; Ts 1,8

11 Iš ten jie žygiavo prieš Debyrą, ku-
ris anksčiau vadinosi Kirjat Seferu.
12 Tada Kalebas tarė: „Kas nugalės
Kirjat Seferą ir jį užims, tam duosiu
savo dukterį Achsą į žmonas.“
13 Jį užėmė jaunesniojo Kalebo bro-
lio Kenazo sūnus Otnielis. Kalebas
atidavė jam savo dukterį Achsą.
14 Kai ji ištekėjo, Otnielis prikalbėjo
ją prašyti iš savo tėvo dirbamos že-
mės. Jai nulipus nuo asilo, Kalebas
klausė: „Ko nori?“
15 Ji tarė jam: „Tėve, palaimink mane!
Tu davei man sausos žemės, duok man
ir vandens versmių.“ Tada Kalebas
davė jai aukštutines ir žemutines
versmes.
16 Mozės uošvio kainito palikuonys
traukė iš Palmių miesto su Judu į
pietus Arado link. Ten nuėję, jie
apsigyveno.
17 Po to Judas su savo broliu Sime-
onu sumušė kanaaniečius, gyvenu-
sius Cefate, ir sunaikino jį. Todėl tą
miestą pavadino Horma.
18 Judas užėmė Gazą, Aškeloną ir
Ekroną su jų apylinkėmis.
19 Viešpats buvo su Judu, ir jis
užėmė kalnyną. Bet jis nepajėgė
išstumti lygumos gyventojų, nes
jie turėjo geležinių kovos vežimų.
20 Jie atidavė Kalebui Hebroną, kaip
Mozė buvo įsakęs, iš kurio jis išvarė
tris Anako sūnus.
21 Benjamino vaikai neišstūmė
jebusiečių, gyvenusių Jeruzalėje;

jie pasiliko gyventi su Benjamino
žmonėmis iki šios dienos.
22 Juozapo palikuonys žygiavo prieš
Betelį, ir Viešpats buvo su jais.
23 Juozapo palikuonys siuntė žval-
gus į Betelį, kuris anksčiau vadinosi
Lūzu.
24 Žvalgai, sutikę žmogų, išeinantį
iš miesto, jam tarė: „Parodyk mums
įėjimą į miestą, mes tavęs pasigai-
lėsime.“
25 Jis parodė jiems įėjimą į miestą.
Jie išžudė miesto gyventojus kardu,
bet tą vyrą ir jo šeimą paleido.
26 Tas vyras, nukeliavęs į hetitų šalį,
įkūrė miestą ir jį pavadino Lūzu. Jis
taip vadinasi iki šios dienos.
27 Manasas neišvarė Bet Šeano,
Taanacho, Doro, Ibleamo ir Megi-
do gyventojų iš jų miestų ir kaimų;
kanaaniečiai ir toliau gyveno šalyje.
28 Izraelis sustiprėjęs privertė ka-
naaniečius mokėti duoklę, bet jų
neišvarė.
29 Ir Efraimas neišvarė kanaaniečių,
gyvenančių Gezere; kanaaniečiai
liko gyventi Gezere tarp jų.
30 Ir Zabulonas neišvarė Kitrono
bei Nahalolo gyventojų; ir kanaa-
niečiai gyveno tarp jų, mokėdami
duoklę.
31 Ašeras neišvarė gyventojų iš
Akojo, Sidono, Achlabo, Achzibo,
Helbos, Afiko ir Rehobo.
32 Ašerai gyveno tarp kanaaniečių,
to krašto gyventojų, nes jie nebuvo
išvaryti.
33 Naftalis irgi neišvarė Bet Šemešo
nei Bet Anato gyventojų; jie liko
gyventi Kanaano šalyje, bet mokėjo
Naftaliui duoklę.

22 Ts 1,19
23 Pr 28,19; Joz 2,1; Joz 7,2
24 Joz 2,12.14
27 Joz 17,11-13; Joz 21,25
29 Joz 16,10; 1 Kar 9,16
30 Joz 19,10-16
31 Joz 19,24-31
32 Ps 106,34-35
33 Joz 19,32-39
35 Joz 19,42
36 Sk 34,4; Joz 15,3

2 SKYRIUS
1 Pr 17,7.8; Iš 20,2; Kun 26,42.44; Įst 1,8; Įst 7,9; Ts 6,8.9; Ps 89,34
2 Iš 23,32; Iš 34,12.13; Įst 7,2; Įst 12,3; Ps 106,34
3 Iš 23,33; Sk 33,55; Įst 7,16; Joz 23,13; Ts 3,6; Ps 106,36
6 Joz 22,6; Joz 24,28-31
7 Joz 24,31
8 Joz 24,29
9 Joz 19,49.50; Joz 24,30

34 Amoritai spaudė Dano giminę
kalnuose ir neleido jiems nusileisti
į lygumą.
35 Amoritai toliau gyveno Har Here-
se, Ajalone ir Šaalbime. Tačiau
Juozapo giminė nugalėjo juos ir
privertė mokėti duoklę.
36 Amoritų žemės tęsėsi nuo Akrabi-
mo aukštumos, nuo uolos aukštyn.

2 Viešpaties angelas, atėjęs iš
Gilgalo į Bochimą, tarė: „Aš
išvedžiau jus iš Egipto ir atvedžiau
į žemę, kurią prisiekiau duoti jūsų
tėvams, ir pasakiau: „Aš niekada
nelaužysiu savo sandoros su jumis,
2 o jūs nedarykite sutarčių su šios
žemės gyventojais, sugriaukite jų
aukurus.“ Bet jūs nepaklusote mano
balsui. Kodėl jūs taip padarėte?
3 Todėl Aš sakau, kad neišvarysiu
jų iš jūsų krašto, jie bus dygliai
jūsų šone, o jų dievai bus jums
spąstai.“
4 Viešpaties angelui kalbant šiuos
žodžius, izraelitai pakėlė savo bal-
sus ir verkė.
5 Todėl šią vietą pavadino Bochimu.
Jie čia aukojo Viešpačiui.
6 Kai Jozuė paleido tautą, kiekvie-
nas nuėjo į savo nuosavybę ir ten
apsigyveno.
7 Tauta tarnavo Viešpačiui per visas
Jozuės dienas ir kol buvo gyvi vy-
resnieji, kurie matė visus Viešpaties
darbus, padarytus Izraelio tautai.
8 Nūno sūnus Jozuė, Viešpaties tar-
nas, mirė sulaukęs šimto dešimties
metų amžiaus.
9 Jie palaidojo jį jo nuosavybėje,
Timnat Herese, Efraimo kalnyne, į
šiaurę nuo Gaašo kalno.

10 Visa ta karta išmirė, užaugo kita
karta, kuri nepažino Viešpaties nei
matė Jo atliktų darbų Izraeliui.
11 Izraelitai nusikalto Viešpačiui,
tarnaudami Baalui.
12 Jie apleido Viešpatį, savo tėvų
Dievą, kuris juos išvedė iš Egipto
šalies, ir sekė svetimus dievus tautų,
gyvenančių aplink juos, ir jiems
lenkėsi, sukeldami Viešpaties pyktį.
13 Jie apleido Viešpatį ir tarnavo
Baalui ir Astartei.
14 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
Izraelį, ir Jis atidavė juos į plėšikų
rankas, kurie juos plėšdavo. Viešpats
atidavė izraelitus jų priešams,
prieš kuriuos jie nepajėgė atsilaikyti.
15 Kad ir kur jie eidavo, Viešpaties
ranka buvo prieš juos, darydama
jiems pikta, kaip Viešpats jiems
buvo prisiekęs. Jie buvo sunkiai
varginami.
16 Tačiau Viešpats siuntė izraelitams
teisėjų, kurie juos išgelbėdavo iš
rankos tų, kurie juos plėšė.
17 Bet jie neklausė teisėjų ir nuėjo
paleistuvauti su svetimais dievais,
ir lenkėsi jiems. Jie greitai nuklydo
nuo kelio, kuriuo ėjo jų tėvai, kai
klausė Viešpaties įsakymų.
18 Kai Viešpats jiems duodavo teisėją,
Jis būdavo su juo ir išgelbėdavo
izraelitus iš jų priešų per visas to
teisėjo dienas. Viešpats gailėdavosi
jų, kai jie dejuodami skųsdavosi
prispaudėjais.
19 Bet, teisėjui mirus, jie sugrįždavo
ir susitepdavo dar labiau negu jų
tėvai, sekdami svetimus dievus,
jiems tarnaudami ir juos garbindami.
Jie neatsisakė savo darbų ir
užsispyrimo.

10 Iš 5,2; 1 Sam 2,12; Gal 4,8; Tit 1,16
11 Ts 3,7.12; Ts 4,1; Ts 6,1
12 Iš 20,5; Įst 6,14; Įst 31,16; Ts 8,33; Ts 10,6
13 Ts 10,6; Ps 106,36
14 Kun 26,37; Įst 31,17; Joz 7,12.13; Ts 3,8; 2 Kar 17,20; Ps 106,40-42; Iz 50,1
15 Kun 26, 14-26; Įst 28,15-68
16 Ts 3,9.10. 15; Ps 106,43-45
17 Iš 34,15
18 Pr 6,6; Joz 1,5
19 Ts 3,12
20 Joz 23,16
21 Joz 23,4. 5.13
22 Įst 8,2.16; Įst 13,3; Ts 3,1.4

3 SKYRIUS
1 Ts 1,1; Ts 2,21.22
3 Joz 13,3
5 Ps 106,35
6 Iš 34,15.16; Įst 7,3.4; Joz 23,12
7 Įst 32,18; Ts 2,11
8 Įst 32,30; Ts 2,14; Hab 3,7

20 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
Izraelį, ir Jis tarė: „Kadangi šita
tauta sulaužė mano sandorą, kurią
padariau su jų tėvais, ir neklausė
manęs,
21 tai ir Aš neišvarysiu iš jų krašto
nė vienos tų tautų, kurias Jozuė
mirdamas paliko;
22 jomis išmėginsiu Izraelį, ar jis
laikysis Viešpaties kelio ir ar norės
juo vaikščioti, kaip darė jo tėvai.“
23 Todėl Viešpats paliko tas tautas
krašte, neišnaikino jų tuojau ir neatidavė
jų į Jozuės rankas.

3 Šitas tautas Viešpats paliko krašte,
norėdamas išmėginti izraelitus,
kurie nebuvo pergyvenę Kanaano
karų,
2 kad izraelitų kartos žinotų, kas yra
karas, ir išmoktų kariauti:
3 penkis filistinų kunigaikščius,
visus kanaaniečius, sidoniečius ir
hivus, kurie gyveno Libano kalnyne
nuo Baal Hermono kalno iki Lebo
Hamato slėnio.
4 Jie buvo palikti išmėginti izraelitus,
ar šie klausys Viešpaties įsakymų,
kuriuos Jis davė jų tėvams per
Mozę.
5 Izraelitai gyveno tarp kanaaniečių,
hetitų, amoritų, perizų, hivų ir
jebusiečių.
6 Jie vedė jų dukteris, savo dukteris
davė jų sūnums ir tarnavo jų
dievams.
7 Izraelitai darė pikta Viešpaties
akivaizdoje, pamiršo Viešpatį, savo
Dievą, ir tarnavo Baalams ir Ašeroms.
8 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
Izraelį, ir Jis atidavė jį į Mesopota-

mijos karaliaus Kušan Rišataimo
rankas. Izraelitai tarnavo Kušan
Rišataimui aštuonerius metus.
9 Kai izraelitai šaukėsi Viešpaties,
Viešpats pakėlė jiems išlaisvintoją,
jaunesniojo Kalebo brolio Kenazo
sūnų Otnielį, kuris juos išgelbėjo.
10 Viešpaties Dvasia nužengė ant
jo, ir jis tapo Izraelio teisėju. Jis
išėjo į karą prieš Mesopotamijos
karalių Kušan Rišataimą, ir Viešpats
atidavė Kušan Rišataimą į jo
rankas.
11 Kraštas ilsėjosi keturiasdešimt-
metų. Ir Kenazo sūnus Otnielis mirė.
12 Tuomet izraelitai vėl darė pikta
Viešpaties akivaizdoje. Viešpats
sustiprino Moabo karalių Egloną
prieš Izraelį, kadangi jie piktai elgėsi
Viešpaties akivaizdoje.
13 Jis su amonitais ir amalekiečiais
pakilo prieš Izraelį, jį sumušė ir
užėmė Palmių miestą.
14 Izraelitai tarnavo Moabo karaliui
Eglonui aštuoniolika metų.
15 Kai izraelitai šaukėsi Viešpaties,
Jis siuntė jiems gelbėtoją, Geros
sūnų Ehudą, kairiarankį, iš Benjamino
giminės. Izraelitai per jį siuntė
dovaną Moabo karaliui Eglonui.
16 Ehudas pasidarė dviašmenį durklą
vienos uolekties ilgio ir jį diržu prisijuosė
po savo drabužiais dešinėje
pusėje.
17 Jis pristatė dovaną Moabo karaliui
Eglonui, kuris buvo labai storas
vyras.
18 Įteikęs dovaną, Ehudas pasiuntė
namo vyrus, nešusius dovaną,
19 o pats nuo Gilgalo akmeninių stabų
sugrįžo pas Egloną ir tarė: „Aš turiu
slaptą žinią tau, karaliau." Karalius
pasakė: „Tylėk!" Tuomet visi, stovėjusieji
prie jo, išėjo.
20 Ehudas nuėjo pas jį. Karalius sėdėjo
vėsiame, antrame aukšte jam
įrengtame kambaryje. Ehudas jam
tarė: „Turiu tau žinią nuo Dievo."
Karalius atsistojo.
21 Ehudas, kairiąja ranka paėmęs
durklą nuo savo dešiniojo šono,
įsmeigė jį į karaliaus pilvą
22 taip, kad rankena sulindo paskui
ašmenis ir taukai apdengė durklą,
ir jis negalėjo jo ištraukti; ir nešvarumai
išėjo lauk.
23 Ehudas išėjo į prieškambarį, uždarė
ir užrakino to kambario duris.
24 Jam išėjus, atėję karaliaus tarnai
pamatė, kad antro aukšto kambario
durys užrakintos. Jie pagalvojo,
kad jis atlieka savo reikalą vėsiame
kambaryje.
25 Jie laukė, nes gėdijosi įeiti, tačiau
jis neatidarė kambario durų. Pasiėmę
raktą, jie atrakino ir pamatė,
kad jų valdovas guli ant žemės
negyvas.
26 Ehudas, kol jie delsė, pabėgo
ir pro akmeninius stabus pasiekė
Seyrą.
27 Atvykęs jis trimitavo Efraimo
kalnuose. Išgirdę trimitą, izraelitai
nuo kalnų rinkosi prie jo, ir jis jiems
vadovavo.
28 Jis įsakė: „Sekite paskui mane,
nes Viešpats atidavė į jūsų rankas
jūsų priešus moabitus!" Jie ėjo
paskui jį ir, užėmę Jordano brastas,
kuriomis pereinama į Moabą, niekam
neleido pereiti.
29 Tuo metu jie nužudė apie dešimt
tūkstančių moabitų, tvirtų ir narsių
vyrų, ir nė vienas neištrūko.

9 Ts 1,13; Ts 2,16; Ts 3,15
10 Sk 27,18; 1 Sam 11,6; 2 Krn 15,1
12 Ts 2,19; 1 Sam 12,9
13 Įst 34,3; Ts 1,16; Ts 5,14; 2 Krn 28,15
14 Įst 28,48
15 Ts 20,16; Ps 78,34
24 1 Sam 24,3
25 2 Kar 8,11
27 Joz 17,15; Ts 6,34; 1 Sam 13,3
28 Joz 2,7; Ts 7,9.15; Ts 12,5; 1 Sam 17,47

30 Taip tuomet Moabas buvo Izraelio
pavergtas. Kraštas ilsėjosi aštuo-
niasdešimt metų.
31 Po jo valdė Anatos sūnus Šam-
garas, kuris užmušė šešis šimtus
filistinų lazda jaučiams varyti ir
išlaisvino Izraelį.

4 Ehudui mirus, izraelitai ir toliau
darė pikta Viešpaties akivaiz-
doje.
2 Viešpats atidavė juos į Kanaano
karaliaus Jabino rankas, kuris
karaliavo Hacore. Jo kariuomenės
vadas Sisera gyveno Harošet ha
Goime.
3 Izraelitai šaukėsi Viešpaties, nes
Jabinas turėjo devynis šimtus ge-
ležinių kovos vežimų ir smarkiai
spaudė izraelitus dvidešimt metų.
4 Pranašė Debora, Lapidoto žmona,
tuo metu buvo teisėja Izraelyje.
5 Ji gyveno po Deboros palme, tarp
Ramos ir Betelio, Efraimo kalnuose,
ir izraelitai ateidavo pas ją bylinėtis.
6 Ji pasišaukė Abinoamo sūnų Bara-
ką iš Kedešo Naftalyje ir tarė jam:
„Viešpats, Izraelio Dievas, tau įsako
eiti į Taboro kalną su dešimt tūks-
tančių vyrų iš Naftalio ir Zabulono
giminių,
7 o Jis atves pas tave prie Kišono
upelio Jabino kariuomenės vadą
Siserą su jo vežimais bei visa ka-
riuomene ir jį atiduos į tavo rankas.“
8 Barakas jai atsakė: „Jei tu eisi su
manimi, aš eisiu, o jei neisi su ma-
nimi – neisiu.“
9 Ji tarė: „Aš eisiu su tavimi, tačiau
tu nepasižymėsi žygyje, nes Vieš-
pats atiduos Siserą į moters rankas.“
Ir Debora su Baraku ėjo į Kedešą.

30 Ts 3,11

31 Ts 2,16; Ts 5,6; 1 Sam 4,1; 1 Sam 17,47

4 SKYRIUS

1 Ts 2,11.19

2 Joz 11,1.10; Ts 2,14; Ts 4,13.16; 1 Sam 12,9; Ps 83,9

3 Įst 20,1; Ts 1,19; Ps 106,42

5 Pr 35,8

6 Joz 19,37; Joz 21,32; Ts 8,18; Hbr 11,32

7 Iš 14,4; Ts 5,21; 1 Kar 18,40; Ps 83,9.10

9 Ts 2,14

10 Ts 5,18; 1 Kar 20,10

11 Sk 10,29; Ts 1,16; Ts 4,6

14 Įst 9,3; Įst 31,3; 2 Sam 5,24; Ps 68,7; Iz 52,12

16 Iš 14,28; Ps 83,9

17 Ts 5,6

19 Ts 5,24-27

10 Barakas sušaukė Zabulono ir
Naftalio vyrus į Kedešą. Jį sekė
dešimt tūkstančių vyrų, ir Debora
ėjo su juo.
11 Heberas, kainitas, atsiskyrė nuo
kitų kainitų, Mozės giminaičio Ho-
babo palikuonių. Jis pasistatė savo
palapinę po ąžuolu, arti Caanaimo
Kedeše.
12 Kai Siserai pranešė, kad Abino-
amo sūnus Barakas nužygiavo į
Taboro kalną,
13 Sisera sušaukė visus savo kovos
vežimus – devynis šimtus geležinių
vežimų – ir visus karius Harošet ha
Goime prie Kišono upelio.
14 Tada Debora tarė Barakui: „Pa-
kilk, šiandien Viešpats atidavė
Siserą į tavo rankas. Tikrai Viešpats
yra su tavimi!“ Barakas nusileido
nuo Taboro kalno su dešimčia tūks-
tančių vyrų.
15 Viešpats taip išgąsdino Siserą,
kad jo kovos vežimai ir visa kariuo-
menė, pamatę Baraką, pakriko, pats
Sisera, nušokęs nuo vežimo, pabėgo
pėsčias.
16 O Barakas vijosi kovos vežimus
ir kariuomenę iki Harošet ha Goi-
mo. Visa Siseros kariuomenė buvo
išžudyta kardu, nė vienas neišliko
gyvas.
17 Sisera pėsčias nubėgo į kainito
Hebero žmonos Jaelės palapinę,
nes tarp Hacoro karaliaus Jabino ir
kainito Hebero buvo taika.
18 Jaelė išėjo Siseros sutikti ir jį
pakvietė: „Užsuk, viešpatie, užsuk
pas mane, nebijok!“ Jis užėjo pas ją
į palapinę, o ji apklojo jį antklode.
19 Jis prašė vandens atsigerti, nes
buvo labai ištroškęs. Ji, atrišusi

pieno odinę, davė jam atsigerti ir
vėl jį užklojo.
20 Sisera prašė jos atsistoti palapinės
angoje ir, jei kas atėjęs klaustų, ar
yra pas ją kas nors, atsakyti, kad
nėra.
21 Hebero žmona Jaelė paėmė pala-
pinės kuolelį, kūjį ir tylomis įėjusi
kuolelį įkalė jam į smilkinį taip,
kad jį prismeigė prie žemės, kai
Sisera buvo labai nuvargęs ir giliai
miegojo. Taip jis mirė.
22 Kai pasirodė Barakas, besivyda-
mas Siserą, Jaelė, išėjusi jo pasitikti,
tarė: „Eikš, aš tau parodysiu vyrą,
kurio ieškai.“ Jis įėjo į jos palapinę
ir pamatė Siserą, gulintį negyvą su
įsmeigtu kuoleliu smilkinyje.
23 Taip Dievas tuomet pažemino
Kanaano karalių Jabiną izraelitų
akyse.
24 Izraelitai vis labiau spaudė Ka-
naano karalių Jabiną, kol jį visai
sunaikino.

5 Debora ir Abinoamo sūnus Ba-
rakas tą dieną giedojo:
2 „Šlovinkite Viešpatį, nes Izraelis
atkeršijo, kai žmonės noriai auko-
josi.
3 Išgirskite, karaliai, klausykitės,
kunigaikščiai! Aš giedosiu Vieš-
pačiui ir girsiu Viešpatį, Izraelio
Dievą!
4 Viešpatie, Tau išeinant iš Seyro ir
žygiuojant iš Edomo laukų, žemė
drebėjo, dangūs verkė ir iš debesų
lašėjo vanduo.
5 Kalnai tirpo prieš Viešpatį, net
Sinajus Viešpaties, Izraelio Dievo,
akivaizdoje.
6 Anatos sūnaus Šamgaro ir Jaelės
dienomis keliai ištuštėjo ir keliauto-
jai pasuko aplinkiniais keliais.
7 Gyventojai kaimuose nyko, kol aš,
Debora, iškilau kaip motina Izraelyje.
8 Jie pasirinko naujus dievus, ir kilo
karas prie jų vartų. Ar buvo skydas
arba ietis tarp keturiasdešimties
tūkstančių izraelitų?
9 Mano širdis palinkusi prie Izraelio
vadovų, kurie noriai aukojasi už
tautą! Girkite Viešpatį,
10 kurie jojate ant baltų asilų, sėdite
ant brangių kilimų ir einate keliu.
11 Toli nuo šaulių balsų, prie vandens
šulinių skelbkite Viešpaties teisius
darbus, kuriuos Jis padarė Izraelio
kaimams. Tada Viešpaties tauta
nusileido prie vartų.
12 Pabusk, pabusk, Debora! Pabusk,
pabusk ir giedok giesmę! Pakilk,
Barakai, Abinoamo sūnau, vesk savo
belaisvius!
13 Tam, kuris išliko, Jis atidavė val-
dyti kilniuosius tautoje. Viešpats
pavedė man valdyti galinguosius.
14 Būriai iš Efraimo, gyveną Ama-
leko krašte, atėjo paskui Benjamino
būrius, taip pat Machyro valdytojai
ir Zabulono raštininkai.
15 Isacharo kunigaikščiai su Debora
ir Baraku skubėjo į slėnį. Rubenas
buvo pasidalinęs.
16 Ko pasilikai tarp avių gardų ir
klausai kaimenės bliovimo? Rubeno
pulkuose kilo nesutarimai.
17 Gileadas pasiliko anapus Jordano,
Danas – prie laivų, o Ašeras liko ant
jūros kranto.
18 Bet Zabulono ir Naftalio vyrai
statė mirties pavojun savo gyvybes
aukštumose.
19 Kanaano karaliai kariavo Taana-

21 Ts 5,24-27

5 SKYRIUS
1 Iš 15,1; Ts 4,4
2 2 Km 17,16; Ps 18,47
3 Įst 32,1.3; Ps 27,6
4 Įst 33,2; Ps 68,7.8
5 Iš 19,18; Ps 97,5
6 Ts 3,31; Ts 4,17; Iz 33,8
8 Įst 32,17
10 Ts 10,4; Ts 12,14
12 Ps 57,8
14 Ts 3,13
17 Joz 19,29. 31; Joz 22,9
18 Ts 4,6.10
19 Ts 1,27

che, prie Megido vandenų; sidabro
grobio jie negavo.
20 Ir dangaus žvaigždės kovojo su
Sisera.
21 Kišono upė nunešė juos. Sutrypk,
mano siela, jėgą!
22 Žirgams kanopos sutrupėjo nuo
bėgimo, kai bėgo jų galingieji.
23 Viešpaties angelas tarė: „Prakei-
kite Merozą, prakeikite jo gyven-
tojus, nes jie neatėjo Viešpačiui į
pagalbą kovojant su galiūnais."
24 Kainito Hebero žmona Jaelė palai-
minta labiau už visas moteris, labiau
už visas moteris savo palapinėse.
25 Jis prašė vandens, bet ji davė jam
pieno, brangiame dubenyje ji atnešė
sviesto.
26 Į savo ranką ji paėmė kuolelį, o
į savo dešinę – darbininkų kūjį. Ji
užmušė Siserą, sutriuškino jo galvą
ir pervėrė jam smilkinį.
27 Prie jos kojų jis susmuko, parkrito
ir gulėjo, prie jos kojų susmuko, par-
krito. Kur jis susmuko, ten parkrito
negyvas.
28 Pro lango groteles žiūrėjo Siseros
motina, laukdama jo grįžtant: „Ko-
dėl taip ilgai neparvažiuoja jo kovos
vežimas? Kodėl užtrunka jo kovos
vežimo ratai?"
29 Jos išmintingosios moterys jai
sakė, o motina pakartojo jų žodžius:
30 „Tikrai jie dalinasi grobį: po vie-
ną, o gal po dvi mergaites kiekvie-
nam vyrui. Margi grobio audiniai
Siserai. Iš abiejų pusių išsiuvinėti
audiniai jo kaklui."
31 Sunaikink visus savo priešus,
Viešpatie! Tave mylintieji tebūna kaip
saulė, tekanti savo galybėje." Kraštas
ilsėjosi keturiasdešimt metų.

21 Ts 4,7

24 Lk 1,28

27 Ts 4,18-21

31 2 Sam 23,4; Ps 19,5; Ps 37,6; Ps 89,36.37; Ps 92,9

6 SKYRIUS

1 Sk 22,4; Sk 31,1-3; Ts 2,11

2 1 Sam 13,6; Hbr 11,38

3 Ts 7,12

4 Kun 26,16; Įst 28,31

6 Ps 50,15; Oz 5,15

8 Joz 24,17

9 Ps 44,2.3

10 Ts 2,1.2; 2 Kar 17,35.37.38; Jer 10,2

11 Joz 17,2; Ts 6,15; Ts 7,1; Hbr 11,32

12 Joz 1,5; Ts 13,3; Lk 1,11.28

6 Izraelitai darė pikta Viešpaties
akivaizdoje, ir Viešpats juos
atidavė į midjaniečių rankas septy-
neriems metams.
2 Midjaniečiai spaudė izraelitus,
todėl jie pasidarė kalnuose lindynių,
olų ir tvirtovių.
3 Izraelitams apsėjus dirvas, ateida-
vo midjaniečiai, amalekiečiai ir rytų
gyventojai.
4 Pasistatę stovyklas, jie sunaikin-
davo krašto derlių iki Gazos, nepa-
likdami Izraeliui jokio maisto: nei
avių, nei jaučių, nei asilų.
5 Jie ateidavo su savo gyvuliais ir
palapinėmis, ir jų buvo tiek daug
kaip skėrių – neįmanoma suskai-
čiuoti nei jų, nei jų kupranugarių. Jie
įsiverždavo į šalį, kad ją sunaikintų.
6 Midjaniečiai labai nuskurdino Iz-
raelį, ir izraelitai šaukėsi Viešpaties.
7 Kai izraelitai šaukėsi Viešpaties
dėl midjaniečių,
8 Jis atsiuntė izraelitams pranašą,
kuris jiems paskelbė Viešpaties,
Izraelio Dievo, žodžius: „Aš jus
išvedžiau iš Egipto vergijos,
9 Aš išgelbėjau jus iš egiptiečių ir iš
visų jūsų priešų, Aš išvariau juos
nuo jūsų ir jums atidaviau jų žemę.
10 O jums pasakiau: „Aš esu Vieš-
pats, jūsų Dievas; negarbinkite amo-
ritų, kurių krašte gyvenate, dievų.
Bet jūs neklausėte manęs."
11 Atėjęs Viešpaties angelas atsisėdo
po ąžuolu Ofroje, kuris priklausė
abiezerui Jehoašui. Jo sūnus Gede-
onas kūlė kviečius prie vyno spaus-
tuvo, pasislėpęs nuo midjaniečių.
12 Jam pasirodė Viešpaties angelas
ir tarė: „Viešpats su tavimi, galingas
karžygy!"

13 Gedeonas jam atsakė: „Viešpatie,
jei Viešpats yra su mumis, kodėl
mums taip atsitiko? Kur yra visi
Jo stebuklai, apie kuriuos pasakojo
mūsų tėvai, sakydami: „Tikrai Vieš-
pats išvedė mus iš Egipto“? Dabar
Viešpats mus atstūmė ir atidavė į
midjaniečių rankas.“
14 Viešpats, pažiūrėjęs į Gedeoną,
tarė: „Eik šia savo jėga ir išgelbėk
Izraelį iš midjaniečių! Aš tave
siunčiu.“
15 Gedeonas klausė: „Viešpatie, kaip
aš išgelbėsiu Izraelį? Mano šeima
yra skurdžiausia Manaso giminė-
je, o aš pats mažiausias savo tėvo
namuose.“
16 Viešpats jam atsakė: „Aš būsiu su
tavimi, ir tu nugalėsi midjaniečius
kaip vieną vyrą.“
17 Gedeonas atsakė: „Jei radau malo-
nę Tavo akyse, tai parodyk ženklą,
kad Tu kalbi su manimi.
18 Prašau, nepasitrauk iš čia, kol
sugrįšiu ir atnešiu Tau dovaną.“ Jis
atsakė: „Aš palauksiu, iki sugrįši.“
19 Gedeonas nuskubėjo į namus.
Paruošęs ožiuką ir neraugintos
duonos iš vienos efos miltų, mėsą
sudėjo į pintinę, sriubą supylė į
puodą ir viską atnešė po ąžuolu,
ir davė Jam.
20 Dievo angelas jam tarė: „Paimk
mėsą bei neraugintą duoną ir padėk
čia ant uolos, o sriubą išpilk!“ Jis
taip ir padarė.
21 Viešpaties angelas ištiesė lazdą,
kurią laikė rankoje, ir jos galu pa-
lietė mėsą. Iš uolos pakilo ugnis
ir sudegino mėsą bei duoną. Tada
Viešpaties angelas pradingo jam
iš akių.
22 Kada Gedeonas suprato, kad čia
buvo Viešpaties angelas, jis tarė:
„Viešpatie Dieve! Vargas man! Aš
mačiau Viešpaties angelą akis į akį.“
23 Viešpats jam atsakė: „Ramybė
tau! Nebijok, nemirsi!“
24 Gedeonas ten pastatė aukurą
Viešpačiui ir pavadino jį „Viešpats
yra ramybė“. Jis tebestovi iki šios
dienos abiezerų Ofroje.
25 Tą pačią naktį Viešpats jam liepė:
„Imk jauną jautį, priklausantį tavo
tėvui, ir antrą septynmetį jautį, nu-
griauk Baalo aukurą, kurį pastatė
tavo tėvas, ir iškirsk prie jo esančią
giraitę.
26 Pastatyk aukurą Viešpačiui, savo
Dievui, ant šitos uolos nurodytoje
vietoje. Tuomet aukok antrą jautį
kaip deginamąją auką ant giraitės,
kurią iškirsi, malkų.“
27 Gedeonas su dešimčia savo tarnų
padarė, kaip Viešpats jam įsakė. Ta-
čiau, bijodamas savo tėvo namiškių
ir miesto žmonių, jis padarė tai ne
dienos metu, bet naktį.
28 Kai miesto žmonės, atsikėlę
anksti rytą, pamatė nugriautą Ba-
alo aukurą ir prie jo buvusią giraitę
iškirstą, o ant pastatyto aukuro pa-
aukotą antrą jautį,
29 jie kalbėjo vienas kitam: „Kas tai
padarė?“ Ieškodami ir klausinėdami
jie sužinojo, kad tai padarė Jehoašo
sūnus Gedeonas.
30 Miesto vyrai sakė Jehoašui: „Iš-
vesk savo sūnų – jis turi mirti, nes
sugriovė Baalo aukurą ir iškirto prie
jo buvusią giraitę.“
31 Jehoašas tarė visiems prie jo sto-
vintiems: „Ar jūs norite ginti Baalą
ir manote jį išgelbėti? Kas gins jį,

13 Įst 31,17; Joz 4,6.21; 2 Krn 15,2; Ps 44,1.9-16; Iz 59,1
14 Joz 1,9; 1 Sam 12,11
15 1 Sam 9,21
16 Iš 3,12; Joz 1,5
17 Ts 6,36.37; 2 Kar 20,8; Ps 86,17; Iz 7,11; Iz 38,7.8
18 Pr 18,3.5
19 Pr 18,6-8
20 Ts 13,19; 1 Kar 18,33.34
21 Kun 9,24
22 Pr 16,13; Pr 32,30; Iš 33,20; Ts 13,21.22
23 Dan 10,19
24 Ts 8,32
25 Iš 34,13; Įst 7,5; Ts 2,2; Ts 3,7

tas temiršta, nesulaukęs ryto. Jei jis
yra dievas, tegul pats apsigina, nes
sugriautas jo aukuras."
32 Tą dieną Gedeonas buvo pramin-
tas Jerubaalu, nes jo tėvas sakė:
„Tegul Baalas pats apsigina", kai jis
sugriovė jo aukurą.
33 Midjaniečiai, amalekiečiai ir rytų
gyventojai susirinkę perėjo per Jor-
daną ir pasistatė stovyklas Jezreelio
slėnyje.
34 Viešpaties Dvasia nužengė ant Ge-
deono. Jis trimitu sušaukė Abiezero
palikuonis, kurie susirinko pas jį.
35 Jis išsiuntė pasiuntinius į visą
Manasą, ir jie taip pat susirinko pas
jį. Jis išsiuntė pasiuntinius ir pas
Ašerą, Zabuloną bei Naftalį. Jie
atėjo jo pasitikti.
36 Gedeonas tarė Dievui: „Jei išgel-
bėsi Izraelį mano ranka, kaip sakei,
37 štai aš patiesiu vilną klojime; jei
rasa bus tik ant vilnos, o aplink
žemė bus sausa, tai žinosiu, kad
išgelbėsi Izraelį mano ranka, kaip
kalbėjai."
38 Taip ir įvyko. Rytojaus dieną atsi-
kėlęs anksti rytą jis išgręžė iš vilnos
pilną dubenį vandens.
39 Gedeonas tarė Dievui: „Teneuž-
sidega Tavo rūstybė prieš mane, jei
aš dar kartą prabilsiu. Aš prašau dar
kartą leisti man pabandyti su vilna.
Šį kartą tegul lieka sausa tik vilna,
o ant žemės tebūna rasa."
40 Dievas taip padarė tą naktį: sausa
buvo tik vilna, o aplinkui ant žemės
buvo rasa.

7 Jerubaalas, kitaip Gedeonas,
anksti atsikėlęs, su savo žmonė-
mis pasistatė stovyklą prie En Ha-
rodo versmės, o Midjano stovykla
buvo į šiaurę nuo jo, prie Morės
kalvos, slėnyje.
2 Viešpats tarė Gedeonui: „Turi per
daug vyrų, kad atiduočiau Midjaną
į tavo rankas, kad Izraelis negalėtų
didžiuotis prieš mane, sakydamas:
„Aš išsilaisvinau savo jėgomis."
3 Paskelbk žmonėms: „Kas bijo ir
yra nedrąsus, tegrįžta namo!" Pa-
sitraukė dvidešimt du tūkstančiai,
o dešimt tūkstančių vyrų pasiliko.
4 Viešpats tarė Gedeonui: „Dar per
daug žmonių. Nuvesk juos prie
vandens. Ten Aš juos tau atrinksiu.
Apie kuriuos sakysiu: „Tas eis su
tavimi", tuos pasiimk, o apie ku-
riuos sakysiu: „Tas neis su tavimi",
tie tegrįžta!"
5 Gedeonas nuvedė žmones prie
vandens. Viešpats tarė Gedeonui:
„Atskirk kiekvieną, kuris laks van-
denį kaip šuo ir kuris klaupsis gerti
ant kelių."
6 Skaičius lakusių iš rankos buvo
trys šimtai vyrų, o likusieji gėrė
atsiklaupę ant kelių.
7 Tada Viešpats tarė Gedeonui: „Per
tuos tris šimtus vyrų, kurie lakė iš
rankos, Aš jus išgelbėsiu ir atiduosiu
midjaniečius į tavo rankas; visi kiti
žmonės tegrįžta į savo namus."
8 Paėmęs maisto atsargas ir trimitus
iš žmonių, pasiuntė juos į savo pala-
pines, o tuos tris šimtus vyrų paliko
stovykloje. Midjaniečių stovykla
buvo žemiau, slėnyje.
9 Tą pačią naktį Viešpats tarė Gede-
onui: „Pulk midjaniečių stovyklą,
Aš juos atidaviau į tavo rankas.
10 O jei bijai eiti, tai su savo tarnu
Pura nusileisk į stovyklą

32 Ts 7,1; 1 Sam 12,11; 2 Sam 11,21
33 Joz 17,16; Ts 6,3; Oz 1,5
34 Sk 10,3; Joz 3,10; Ts 3,27; 1 Km 12,18; 2 Km 24,20
35 Ts 4,6.10; Ts 5,17.18; Ts 7,23
37 Iš 4,3-7
39 Pr 18,32

7 SKYRIUS
1 Ts 6,32
2 Įst 8,17; Iz 10,13
3 Įst 20,8
7 1 Sam 14,6
9 Pr 46,2.3; Ts 6,25

11 ir pasiklausyk, ką jie kalba. Tuo-
met sutvirtės tavo rankos kovoti
prieš juos.“ Jis nusileido su savo
tarnu Pura prie stovyklos sargybų.
12 Midjaniečių, amalekiečių ir rytų
gyventojų slėnyje buvo tiek daug
kaip skėrių, o jų kupranugarių buvo
be skaičiaus, kaip smilčių ant jūros
kranto.
13 Gedeonas nuėjęs išgirdo vieną
pasakojant sapną savo draugui:
„Sapnavau miežinės duonos kepalą,
riedantį į midjaniečių stovyklą. Jis
pasiekė palapinę ir taip į ją atsitren-
kė, kad ji apvirto ir subyrėjo.“
14 Jo draugas atsakė: „Tai ne kas
kita kaip izraelito Gedeono, Jeho-
ašo sūnaus, kardas. Dievas atidavė
į jo rankas midjaniečius ir visą
stovyklą.“
15 Gedeonas, išgirdęs sapną ir jo
aiškinimą, pagarbino ir, sugrįžęs
į Izraelio stovyklą, tarė: „Kilkite,
Viešpats atidavė midjaniečių sto-
vyklą į jūsų rankas.“
16 Gedeonas padalino tris šimtus
vyrų į tris būrius, padavė jiems į
rankas trimitus ir ąsočius su deglais
viduje
17 ir įsakė: „Žiūrėkite į mane ir da-
rykite, ką aš darysiu.
18 Kai mes visi nueisime prie midja-
niečių stovyklos, aš trimituosiu ir
jūs trimituokite iš visų pusių aplink
stovyklą, šaukdami: „Viešpaties ir
Gedeono kardas!“
19 Gedeonas ir šimtas su juo buvu-
siųjų vyrų nuėjo prie stovyklos. Kai
tik pasikeitė vidurnakčio sargyba,
jie visi ėmė trimituoti ir daužyti
ąsočius, kuriuos laikė rankose.
20 Visi trys būriai trimitavo, sudaužė
ąsočius ir, laikydami trimitus deši-
nėje rankoje bei deglus kairėje, šau-
kė: „Viešpaties ir Gedeono kardas!“
21 Kiekvienas iš jų stovėjo savo vie-
toje aplinkui stovyklą. Stovykloje
kilo panika, visa stovykla lakstė,
šaukė ir ėmė bėgti.
22 Trys šimtai trimitavo, ir Viešpats
atgręžė midjaniečių kardus vienas
prieš kitą visoje stovykloje. Jie bėgo
ligi Bet Šitos, Cereros link, ligi Abel
Meholos sienos, prie Tabato.
23 Susirinko izraelitai iš Naftalio,
Ašero ir Manaso ir vijosi midja-
niečius.
24 Gedeonas siuntė pasiuntinius
į Efraimo kalnyną, sakydamas:
„Nusileiskite prieš midjaniečius ir
atkirskite jiems kelią į Bet Barą ir
prie Jordano!“ Susirinko visi efrai-
mai ir atkirto praėjimą į Bet Barą ir
prie Jordano.
25 Efraimai pagavo du midjaniečių
kunigaikščius – Orebą ir Zeebą.
Orebą jie nužudė ant Orebo uolos, o
Zeebą – prie Zeebo vyno spaustuvo,
ir persekiojo midjaniečius. Orebo
ir Zeebo galvas nunešė Gedeonui į
kitą Jordano pusę.

11 Pr 24,14; 1 Sam 14,9.10
12 Ts 6,3.5.33; Ts 8,10
14 Ts 6,14.16
21 Iš 14,13.14; 2 Kar 7,7; 2 Krn 20,17
22 Joz 6,4.16.20; 1 Sam 14,20; 1 Kar 4,12; 2 Krn 20,23; Ps 83,9; Iz 9,4
23 Ts 6,35
24 Ts 3,27.28; Jn 1,28
25 Ts 8,3.4; Ps 83,11; Iz 10,26

8 SKYRIUS

1 Ts 12,1; 2 Sam 19,41
2 Ts 6,11
3 Ts 7,24.25; Pat 15,1

8 Efraimai sakė Gedeonui: „Ko-
dėl mums taip padarei? Kodėl,
nepasikvietęs mūsų, išėjai prieš
midjaniečius?“ Ir jie smarkiai gin-
čijosi su juo.
2 Jis atsakė jiems: „Ar aš ką nuvei-
kiau, palyginti su jumis? Argi Efrai-
mo vynuogių likutis nėra didesnis
negu Abiezero visas derlius?
3 Į jūsų rankas Dievas atidavė
Midjano kunigaikščius Orebą ir Ze-
ebą. Kuo aš galiu lygintis su jumis?“

Jam taip kalbant, atlyžo jų pyktis.
4 Gedeonas, atėjęs prie Jordano su
trimis šimtais vyrų, persikėlė per
jį. Jie pavargo, besivydami priešą.
5 Jis prašė Sukoto žmonių duonos
savo kariams, kurie buvo išvargę,
vydami Zebachą ir Calmuną, Midja-
no karalius.
6 Sukoto vyresnieji paklausė: „Ar
Zebachas ir Calmuna jau yra tavo
rankose, kad mes turėtume duoti
duonos tavo kariuomenei?“
7 Gedeonas atsakė: „Kai Viešpats
atiduos Zebachą ir Calmuną į mano
rankas, aš plaksiu jus dykumų erš-
kėčių dygliais.“
8 Jis traukė iš ten į Penuelį ir ten
kalbėjo tą patį. Penuelio žmonių at-
sakymas buvo toks pat kaip Sukoto.
9 Tada Gedeonas jiems tarė: „Po
pergalės grįždamas aš nugriausiu
šitą bokštą.“
10 Zebachas ir Calmuna buvo Kar-
kore su savo kariuomene, apie pen-
kiolika tūkstančių vyrų. Tiek buvo
likę iš visos rytų kariuomenės. Kri-
tusiųjų buvo apie šimtas dvidešimt
tūkstančių ginkluotų karių.
11 Gedeonas žygiavo keliu į rytus
nuo Nobacho ir Jogbohos, kur žmo-
nės gyveno palapinėse, ir nelauktai
užpuolė midjaniečių stovyklą.
12 Kai Zebachas ir Calmuna pabėgo,
Gedeonas vijosi juos ir pagavo abu
Midjano karalius, o jų kariuomenėje
sukėlė paniką.
13 Jehoašo sūnus Gedeonas grįžo iš
mūšio dar saulei nepatekėjus.
14 Jis sugavo jaunuolį iš Sukoto ir jį
išklausinėjo. Tas jam surašė Sukoto
miesto kunigaikščius ir vyresniuo-
sius – septyniasdešimt septynis
vyrus.
15 Atėjęs į Sukotą, Gedeonas tarė:
„Štai Zebachas ir Calmuna, dėl
kurių jūs išjuokėte mane, sakydami:
„Ar Zebachas ir Calmuna jau tavo
rankose, kad prašai duonos savo
pavargusiems žmonėms?“
16 Jis Sukoto miesto vyresniuosius
nuplakė dykumos erškėčiais ir taip
pamokė juos.
17 Penuelio bokštą jis nugriovė ir
miesto vyrus išžudė.
18 Po to jis klausė Zebacho ir Calmu-
no: „Kaip atrodė tie vyrai, kuriuos
užmušėte Tabore?“ Jie atsakė: „Taip,
kaip tu. Jie atrodė kaip karaliaus
sūnūs.“
19 Jis tarė: „Tai buvo mano broliai,
mano motinos sūnūs. Kaip gyvas
Viešpats, jei būtumėte palikę juos
gyvus, nenužudyčiau jūsų.“
20 Tuomet jis sakė savo pirmagimiui
Jeterui: „Nužudyk juos!“ Bet ber-
niukas neištraukė kardo, nes bijojo,
kadangi buvo dar vaikas.
21 Zebachas ir Calmuna tarė: „Tu
pats nužudyk mus! Nes koks vyras,
tokia ir jo jėga.“ Gedeonas nužudė
Zebachą ir Calmuną ir pasiėmė jų
kupranugarių kaklų papuošalus.
22 Izraelitai prašė Gedeono: „Valdyk
mus tu, tavo sūnus ir sūnaus sūnus,
nes tu mus išgelbėjai iš Midjano
rankų.“
23 Gedeonas atsakė jiems: „Nei
aš, nei mano sūnus nevaldys jūsų.
Viešpats bus jūsų valdovas.
24 Aš tik noriu paprašyti jūsų ati-
duoti man iš savo grobio auskarus.“
Mat izmaelitai nešiodavo auksinius
auskarus.

4 Ts 7,6; Ts 7,25
5 Pr 33,17; Ps 60,6
6 Ts 8,15; 1 Sam 25,11; 1 Kar 20,11
7 Ts 8,16
8 Pr 32,30. 31; 1 Kar 12,25
9 Ts 8,17; 1 Kar 22,27
10 Ts 6,5; Ts 7,12
11 Sk 32,35. 42; Ts 18,27; 1 Tes 5,3
12 Ps 83,11
15 Ts 8,6
16 Ts 8,7
17 Ts 8,9; 1 Kar 12,25
18 Ts 4,6; Ps 89,12
21 Ps 83,11
22 Ts 3,9; Ts 9,8.17
23 1 Sam 8,7; 1 Sam 10,19; 1 Sam 12,12; Ps 10,16
24 Pr 37,25. 28

25 Jie atsakė: „Mielai atiduosime.“
Patiesę apsiaustą, jie sumetė ant jo
auskarus iš savo grobio.
26 Auksiniai auskarai svėrė tūkstantį
septynis šimtus šekelių, be papuošalų,
grandinėlių ir purpurinių drabužių,
kuriais vilkėjo Midjano karaliai,
bei grandinių, kurios buvo ant jų
kupranugarių kaklų.
27 Iš to aukso Gedeonas padarė efo-
dą ir jį padėjo savo mieste Ofroje.
Visi izraelitai eidavo ten ir garbino
jį, todėl jis tapo spąstais Gedeonui
ir jo namams.
28 Midjaniečiai buvo nugalėti izrae-
litų ir daugiau nebekėlė savo galvų.
Gedeono dienomis krašte buvo ramu
keturiasdešimt metų.
29 Jehoašo sūnus Jerubaalas sugrįžęs
gyveno savo namuose.
30 Gedeonas turėjo septyniasdešimt
sūnų, kurie gimė iš jo, nes turėjo
daug žmonų.
31 Jo sugulovė, gyvenusi Sicheme,
taip pat pagimdė jam sūnų, kurį jis
pavadino Abimelechu.
32 Jehoašo sūnus Gedeonas mirė
sulaukęs senatvės ir buvo palaidotas
savo tėvo Jehoašo kape, abiezerų
Ofroje.
33 Gedeonui mirus, izraelitai vėl
nuėjo paleistuvauti paskui Baalą ir
savo dievu padarė Baal Beritą.
34 Izraelitai neprisiminė Viešpa-
ties, savo Dievo, kuris juos išgel-
bėjo iš visų aplinkui juos esančių
priešų.
35 Jie neparodė malonės Jerubaalo,
kitaip Gedeono, giminei, nepaisy-
dami to, kad jis Izraeliui padarė
daug gero.

27 Įst 7,16; Ts 6,11.24; Ts 17,5; Ps 106,39
28 Ts 5,31
29 Ts 6,32; Ts 7,1
30 Ts 9,2.5
31 Ts 9,1
32 Pr 25,8; Ts 6,24; Ts 8,27; Job 5,26
33 Ts 2,17.19; Ts 9,4.46
34 Įst 4,9; Ts 3,7; Ps 78,11.42; Ps 106,13.21
35 Ts 9,16-18

9 Jerubaalo sūnus Abimelechas
nuėjo į Sichemą pas savo moti-
nos brolius ir kalbėjo visai motinos
giminei:
2 „Paklauskite Sichemo vyrų, ar jie
norėtų, kad jiems karaliautų sep-
tyniasdešimt vyrų, visi Jerubaalo
sūnūs, ar vienas? Atsiminkite, jog
aš esu jūsų kūnas ir kaulas.“
3 Jo motinos broliai viską papasa-
kojo Sichemo vyrams. Jie pritarė
Abimelechui, galvodami: „Jis yra
mūsų brolis!“
4 Jie davė jam iš Baal Berito šventyklos
septyniasdešimt sidabrinių. Už juos
Abimelechas pasisamdė niekšų ir
valkatų, kurie sekė jį.
5 Atėjęs į savo tėvo namus Ofro-
je, nužudė savo brolius, Jerubaalo
sūnus, septyniasdešimt vyrų, ant
vieno akmens. Gyvas liko tik Jeru-
baalo jauniausiasis sūnus Jotamas,
nes jis buvo pasislėpęs.
6 Po to Sichemo vyrai bei Bet Milojo
gyventojai, susirinkę po ąžuolu, prie
akmens stulpo, stovinčio Sicheme,
paskelbė Abimelechą karaliumi.
7 Tai sužinojęs, Jotamas užlipo ant
Garizimo kalno ir garsiai šaukdamas
tarė: „Sichemo vyrai, klausykite
manęs, kad ir Dievas jūsų klausytų.
8 Kartą medžiai susirinko patepti
karalių. Jie tarė alyvmedžiui: „Ka-
raliauk mums.“
9 Alyvmedis jiems atsakė: „Argi
galiu atsisakyti savo alyvos, kuria
patepami dievai ir žmonės, ir nuėjęs
valdyti medžius?“
10 Po to medžiai kreipėsi į figmedį:
„Ateik ir karaliauk mums.“
11 Figmedis jiems atsakė: „Argi
galiu atsisakyti savo saldumo bei

9 SKYRIUS
1 Ts 8,31.35
2 Pr 29,14; Ts 8,30; Ts 9,5.18
3 Pr 29,15
4 Ts 8,33; Ts 11,3; 2 Krn 13,7; Apd 17,5
5 Ts 6,24; Ts 8,30; Ts 9,2.18; 2 Kar 11,1.2
7 Įst 11,29; Įst 27,12; Joz 8,33; Jn 4,20
8 Ts 8,22.23; 2 Kar 14,9
9 Jn 5,23

puikių vaisių ir nuėjęs valdyti me-
džius?“
12 Po to medžiai kreipėsi į vynmedį:
„Ateik ir karaliauk mums.“
13 Vynmedis jiems atsakė: „Argi ga-
liu atsisakyti vyno, kuris linksmina
dievus ir žmones, ir nuėjęs valdyti
medžius?“
14 Pagaliau medžiai kreipėsi į erškė-
tį: „Ateik ir karaliauk mums.“
15 Erškėtis atsakė medžiams: „Jei
tikrai jūs norite mane patepti ka-
raliumi, ateikite ir ilsėkitės mano
pavėsyje, o jei ne, tegul išeina ugnis
iš erškėčio ir sudegina Libano ked-
rus!“
16 Jei pasielgėte teisingai ir gerai,
patepdami Abimelechą karaliumi,
ir Jerubaalui bei jo giminei pagal
nuopelnus atlyginote
17 (nes mano tėvas kovojo už jus,
statydamas pavojun savo gyvybę ir
gelbėdamas jus iš midjaniečių rankos,
18 o jūs šiandien sukilote prieš mano
tėvo giminę, nužudėte visus sep-
tyniasdešimt jo sūnų ant vieno
akmens ir patepėte Sichemo kara-
liumi jo tarnaitės sūnų Abimelechą
todėl, kad jis jūsų brolis),
19 jei šiandien teisingai ir gerai pa-
sielgėte su Jerubaalu ir jo gimine, tai
džiaukitės Abimelechu, o jis tegul
džiaugiasi jumis.
20 Bet jei ne, tegul išeina ugnis iš
Abimelecho ir sudegina Sichemo
miesto ir Bet Milojo gyventojus.
Tegul išeina ugnis iš Sichemo ir
Bet Milojo gyventojų ir sudegina
Abimelechą!“
21 Jotamas pabėgo į Beerą ir ten
apsigyveno, nes bijojo savo brolio
Abimelecho.

13 Ps 104,15
15 Sk 21,28; Ts 9,20; 2 Kar 14,9; Iz 2,13; Iz 30,2; Ez 19,14; Ez 31,3; Dan 4,12; Oz 14,7
16 Ts 8,35
17 Ts 7,1-25; Ts 8,22
18 Ts 8,30.31. 35; Ts 9,2.5.6
19 Iz 8,6; Fil 3,3
20 Ts 9,15. 45.56.57
21 Sk 21,16
23 1 Sam 16, 14; 1 Sam 18, 9.10; 1 Kar 12,15; 1 Kar 22,22; 2 Krn 18,22; Iz 19,14; Iz 33,1
24 Sk 35,33; 1 Kar 2,32; Est 9,25; Mt 23,35.36
27 Ts 9,4
28 Pr 34,2.6; Joz 24,32; 1 Sam 25,10; 1 Kar 12,16
29 2 Sam 15,4

22 Abimelechas valdė Izraelį trejus
metus.
23 Po to Dievas sukėlė nesantaiką
tarp Abimelecho ir Sichemo gyven-
tojų (ir Sichemo gyventojai pradėjo
klastingai elgtis su Abimelechu),
24 kad atkeršytų Abimelechui už
septyniasdešimt Jerubaalo sūnų ir
jų kraujas kristų ant to, kuris juos
nužudė, ir ant Sichemo žmonių,
kurie jam padėjo nužudyti brolius.
25 Sichemo gyventojai jo tykoti kalnų
viršūnėse pastatė vyrus, kurie api-
plėšdavo visus, kas eidavo tuo keliu.
Apie tai buvo pranešta Abimelechui.
26 Į Sichemą atvyko Ebedo sūnus
Gaalas su savo broliais ir apsigy-
veno. Sichemo gyventojai pasitikėjo
juo.
27 Jie, prisiskynę vynuogių savo
vynuogynuose, jas išsispaudė ir
suruošė puotą. Savo dievo namuose
jie valgė, gėrė ir keikė Abimelechą.
28 Ebedo sūnus Gaalas sakė: „Kas
yra Abimelechas ir kas yra Siche-
mas, kad jam tarnautume? Argi
jis ne Jerubaalo sūnus ir argi jo
prievaizdas – ne Zebulas? Tarnau-
kite Sichemo tėvo Hamoro vyrams.
Kodėl mes turime tarnauti jam?
29 Jei aš būčiau tų žmonių valdovas,
pašalinčiau Abimelechą, sakyda-
mas: „Surink savo kariuomenę ir
išeik!“
30 Miesto viršininkas Zebulas gir-
dėjo Ebedo sūnaus Gaalo žodžius
ir labai supyko.
31 Jis slaptai siuntė pas Abimelechą
pasiuntinius, pranešdamas: „Ebe-
do sūnus Gaalas su savo broliais
atvyko į Sichemą ir kursto miestą
prieš tave.

32 Tu ir tavo vyrai pasislėpkite lau-
kuose.
33 Rytą, saulei tekant, pulkite mies-
tą! Gaalas su savo šalininkais išeis
prieš tave. Pasielk su jais, kaip
galėsi."
34 Abimelechas ir visi jo vyrai naktį
pasislėpė Sichemo laukuose, pasi-
dalinę į keturias grupes.
35 Ebedo sūnus Gaalas išėjęs atsistojo
miesto vartuose. Tada Abimelechas
ir jo vyrai pasiruošė puolimui.
36 Gaalas, pamatęs žmones, tarė
Zebului: „Žmonės leidžiasi nuo
kalnų viršūnių." Bet Zebulas jam
atsakė: „Kalnų šešėlius tu laikai
žmonėmis."
37 Tačiau Gaalas vėl pakartojo: „Žmo-
nės leidžiasi nuo aukštumos, o kitas
būrys ateina nuo Elon Meonenimų
pusės."
38 Tada Zebulas jam tarė: „Kur tavo
lūpos, kurios sakė: „Kas mums Abi-
melechas, kad jam tarnautume?"
Tai vyrai, kuriuos tu niekini. Eik
dabar ir kariauk su jais."
39 Gaalas ėjo Sichemo vyrų priekyje
ir kovojo su Abimelechu.
40 Abimelechas vijosi jį, ir tas bėgo nuo
jo. Daug vyrų krito iki miesto vartų.
41 Abimelechas sugrįžo į Arumą, o
Zebulas išvarė Gaalą ir jo brolius
iš Sichemo.
42 Kitą rytą žmonės išėjo iš Si-
chemo į laukus. Apie tai pranešė
Abimelechui.
43 Jis savo vyrus paskirstė į tris
būrius, kurie, pasislėpę laukuose,
laukė. Žmonėms išėjus iš miesto,
jie puolė ir nugalėjo.
44 Abimelechas su savo būriu atsku-
bėjo ir atsistojo miesto vartuose, kiti

38 Ts 9,28.29

45 Įst 29,23; Ts 9,20; 2 Kar 3,25

46 Ts 8,33

48 Ps 68,14

53 2 Sam 11, 21

54 1 Sam 31,4

du būriai puolė esančius laukuose ir
juos išžudė.
45 Abimelechas, kovojęs visą die-
ną, užėmė miestą, jame buvusius
žmones išžudė, miestą sugriovė ir
apibarstė druska.
46 Migdal Sichemo pilies gyventojai,
tai išgirdę, suėjo į El Berito šventyklos
tvirtovę.
47 Abimelechui buvo pranešta, kad
visi Migdal Sichemo pilies gyven-
tojai susirinko į vieną vietą.
48 Ir Abimelechas su savo vyrais
užkopė ant Calmono kalno. Jis,
paėmęs kirvį, nusikirto medžio
šaką, užsidėjo ją ant peties ir įsakė
žmonėms: „Ką aš darau, darykite
ir jūs."
49 Visi vyrai nusikirto po šaką ir ėjo
paskui Abimelechą. Atėję sukrovė
šakas aplink tvirtovę ir padegė ją.
Taip mirė visi Migdal Sichemo pilies
žmonės, apie tūkstantį vyrų ir moterų.
50 Po to Abimelechas nužygiavo į
Tebecą, apgulė ir paėmė jį.
51 Miesto viduryje buvo stiprus
bokštas, ir į jį subėgo visi miesto
gyventojai. Jie, užrakinę bokšto
įėjimą, užlipo ant jo stogo.
52 Abimelechas priėjo prie bokšto,
norėdamas jį padegti.
53 Viena moteris numetė ant Abi-
melecho galvos girnų akmens ga-
balą ir sulaužė jo kaukolę.
54 Jis tuojau pasišaukė jaunuolį, savo
ginklanešį, ir jam tarė: „Išsitrauk kar-
dą ir nužudyk mane, kad apie mane
nesakytų: „Moteris jį užmušė!" Jo
ginklanešys jį perdūrė, ir jis mirė.
55 Izraelitai, pamatę, kad Abimelechas
miręs, kiekvienas sugrįžo į savo na-
mus.

56 Taip Dievas atlygino Abimelechui
už jo nusikaltimą tėvui, kai jis nu-
žudė septyniasdešimt savo brolių.
57 Taip pat ir Sichemo vyrams Die-
vas atlygino, ir taip išsipildė Jeru-
baalo sūnaus Jotamo prakeikimas.

10 Abimelechui mirus, iškilo
Dodojo sūnaus Pūvos sūnus
Tola iš Isacharo giminės, kad iš-
gelbėtų Izraelį. Jis gyveno Šamyre,
Efraimo kalnuose,
2 ir teisė Izraelį dvidešimt trejus
metus. Po to jis mirė ir buvo palai-
dotas Šamyre.
3 Po to iškilo gileadietis Jayras,
kuris teisė Izraelį dvidešimt dvejus
metus.
4 Jis turėjo trisdešimt sūnų, kurie
jodinėjo ant trisdešimties asilų ir
valdė trisdešimt miestų. Tuos mies-
tus iki šios dienos Gileado krašte
tebevadina Havot Jayru.
5 Jayras mirė ir buvo palaidotas
Kamone.
6 Izraelitai darė pikta Viešpaties
akivaizdoje, garbindami Baalą,
Astartę ir Sirijos, Sidono, Moabo,
amonitų ir filistinų dievus. Jie pali-
ko Viešpatį ir netarnavo Jam.
7 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
Izraelį. Jis atidavė juos į filistinų ir
amonitų rankas.
8 Jie aštuoniolika metų vargino
ir spaudė visus izraelitus, kurie
gyveno Jordano rytuose, Gileade,
amoritų šalyje.
9 Amonitai persikėlė per Jordaną į
vakarus ir kariavo su Judo, Benja-
mino ir Efraimo giminėmis. Izrae-
lis, patekęs į didelį vargą,
10 šaukėsi Viešpaties: „Mes Tau

56 Ts 9,24; Job 31,3; Pat 5,22
57 Ts 9,20

10 SKYRIUS
1 Ts 2,16
4 Sk 32,41; Įst 3,14; Ts 5,10; Ts 12,14
6 Ts 2,11-13; Ts 3,7; Ts 6,1; Ts 13,1; 1 Kar 11,33; Ps 106,36
7 Ts 2,14; Ts 3,13; Ts 4,2; Ts 13,1; 1 Sam 12,9
8 Sk 32,33
10 Įst 1,41; Ts 6,6; 1 Sam 12,10
11 Iš 14,30; Sk 21,21.24.25; Ts 3,12.13,31
12 Ts 1,31; Ts 5,19; Ts 6,3; Ts 7,12; Ps 106,42.43
13 Įst 32,15; Ts 2,12; Jer 2,13
14 Įst 32,37.38
15 1 Sam 3,18; 2 Sam 15,26
16 2 Km 7,14; Ps 106,44.45; Iz 63,9; Jer 18,7.8
17 Pr 31,49; Ts 11,11.29
18 Ts 11,8.11

11 SKYRIUS
1 Ts 6,12; 2 Kar 5,1; Hbr 11,32
2 Pr 21,10; Įst 23,2
3 1 Sam 22,2; 2 Sam 10,6.8
4 Ts 10,9.17

nusidėjome, palikdami savo Dievą
ir tarnaudami Baalui.“
11 Viešpats tarė: „Argi nespaudė
jūsų egiptiečiai, amoritai, amonitai
bei filistinai,
12 taip pat sidoniečiai, amalekiečiai
ir meunai? Kai jūs šaukėtės manęs,
Aš jus išgelbėjau iš jų rankų.
13 Tačiau jūs palikote mane ir tar-
navote svetimiems dievams. Todėl
daugiau nebegelbėsiu jūsų.
14 Eikite ir šaukitės tų dievų, kuriuos
pasirinkote. Tegul jie išlaisvina jus
iš vargų.“
15 Izraelitai atsakė Viešpačiui: „Mes
nusidėjome. Daryk su mumis, ką
nori, tik išgelbėk mus šiandien.“
16 Jie pašalino svetimus dievus iš
savo tarpo ir tarnavo Viešpačiui.
Tada Dievas pasigailėjo jų.
17 Amonitai susirinko ir pasistatė sto-
vyklas Gileade, o izraelitai – Micpoje.
18 Žmonės ir Gileado kunigaikščiai
kalbėjosi: „Kas pradės kariauti su
amonitais, tas taps visų Gileado
gyventojų valdovu.“

11 Gileadietis Jeftė buvo galin-
gas karžygys, tačiau jis buvo
paleistuvės sūnus. Gileadas buvo
Jeftės tėvas.
2 Jis turėjo ir daugiau sūnų nuo savo
žmonos, kurie paaugę išvarė Jeftę,
sakydami: „Tu neturi dalies mūsų tėvo
namuose, nes esi kitos moters sūnus.“
3 Jeftė, pabėgęs nuo savo brolių,
apsigyveno Tobo krašte. Pas jį
rinkdavosi valkatos ir sekė paskui jį.
4 Kuriam laikui praėjus, amonitai
vėl kariavo su Izraeliu.
5 Gileado vyresnieji nuvyko pas
Jeftę į Tobo kraštą,

6 sakydami: „Grįžk ir vadovauk
mums, kad galėtume kariauti su
amonitais."
7 Jeftė atsakė Gileado vyresniesiems:
„Jūs manęs nekentėte ir išvarėte iš
mano tėvo namų. Dabar, kai esate
spaudžiami, atėjote pas mane."
8 Gileado vyresnieji atsakė Jeftei:
„Todėl ir kreipiamės į tave, kad grįž-
tum ir kariautum su amonitais, ir
vadovautum visiems Gileado gy-
ventojams."
9 Jeftė paklausė Gileado vyres-
niųjų: „Jei sugrįžęs kariausiu su
amonitais, ir Viešpats atiduos juos
į mano rankas, ar aš tapsiu jūsų
valdovu?"
10 Gileado vyresnieji atsakė jam:
„Viešpats tebūna liudytojas, jei ne-
padarysime pagal tavo žodžius."
11 Jeftė nuėjo su Gileado vyresniai-
siais, ir žmonės paskelbė jį savo
vadu. Jeftė pakartojo visa tai Vieš-
paties akivaizdoje Micpoje.
12 Jeftė siuntė pas amonitų karalių
pasiuntinius, klausdamas: „Ko nori
iš manęs? Kodėl atėjai kariauti prieš
mano kraštą?"
13 Amonitų karalius atsakė Jeftės
pasiuntiniams: „Dėl to, kad Izraelis,
atėjęs iš Egipto, užėmė mano kraštą
nuo Arnono iki Jaboko ir Jordano
upių. Grąžink man tai geruoju."
14 Jeftė vėl siuntė pasiuntinius pas
Amono karalių,
15 sakydamas: „Izraelitai neužėmė
nei Moabo, nei amonitų šalies.
16 Jie, išėję iš Egipto, ėjo per dykumą
iki Raudonosios jūros ir atvyko į
Kadešą.
17 Iš čia Izraelis siuntė pasiuntinius
pas Edomo karalių, prašydamas
leisti jiems pereiti per jo žemę.
Bet Edomo karalius nesutiko. Jie
kreipėsi taip pat ir į Moabo karalių,
bet ir tas nesutiko jų praleisti. Taip
Izraelis pasiliko Kadeše.
18 Po to jie dykuma apėjo Edomo bei
Moabo žemes ir, atėję į rytus nuo
Moabo, prie Arnono upės, pasistatė
stovyklas. Jie nėjo į Moabo žemę,
nes Arnonas yra Moabo krašto
siena.
19 Izraelis siuntė pasiuntinius pas
amoritų karalių Sihoną į Hešboną,
prašydamas leisti jiems pereiti per
jo kraštą.
20 Sihonas nepasitikėjo Izraeliu ir
nepraleido jo. Jis surinko visą savo
kariuomenę, pasistatė stovyklą Jahace
ir pradėjo kovą su Izraeliu.
21 Viešpats, Izraelio Dievas, atidavė
Sihoną ir visus jo žmones į Izraelio
rankas, ir šie juos sumušė. Taip
Izraelis užėmė visą amoritų žemę
22 nuo Arnono iki Jaboko ir nuo
dykumos iki Jordano.
23 Viešpats, Izraelio Dievas, išvarė
amoritus, kad tą kraštą atiduotų
Izraeliui, o tu nori jame apsigyventi.
24 Argi tu negyveni ten, kur tavo
dievas Kemošas tau duoda? Mes
gyvename ten, kur Viešpats, mūsų
Dievas, mums duoda.
25 Ar tu geresnis už Ciporo sūnų Ba-
laką, Moabo karalių? Ar jis kada nors
ginčijosi arba kovojo su Izraeliu?
26 Izraelis gyvena Hešbone ir jo
apylinkėse, Aroere ir jo apylinkėse
bei miestuose palei Arnoną jau tris
šimtus metų. Kodėl per tą laiką jų
neišlaisvinote?
27 Aš nekaltas prieš tave, bet tu,
pradėdamas karą, piktai elgiesi su

7 Pr 26,27
8 Ts 10,18; Lk 17,4
10 Pr 31,49. 50; Jer 29,23; Jer 42,5
11 Ts 10,17; Ts 11,8; Ts 20,1; 1 Sam 10,17
12 2 Sam 16,10
13 Pr 32,22; Sk 21,24-26; Joz 13,9
15 Įst 2,9.19
16 Sk 13,26; Sk 20,1
17 Sk 20,1. 14-21; Joz 24,9
18 Sk 21,4; Įst 2,9.18.19
19 Sk 21,21. 22; Įst 2,26-36;
20 Sk 21,23; Įst 2,27
21 Sk 21,24. 25; Joz 24,8
22 Įst 2,36.37
24 Sk 21,29; Įst 9,4.5; Joz 3,10; 1 Kar 11,7; Jer 48,7
25 Sk 22,2; Joz 24,9; Mch 6,5
26 Sk 21,25. 26; Įst 2,36
27 Pr 16,5; Pr 18,25; Pr 31,53; 1 Sam 24,12. 15

manimi. Viešpats Teisėjas tegul
šiandien daro teismą tarp izraelitų
ir amonitų.“
28 Amonitų karalius nekreipė dėme-
sio į Jeftės žodžius, kuriuos jis jam
kalbėjo per pasiuntinius.
29 Tada Viešpaties Dvasia nužengė
ant Jeftės, ir jis perėjo per Gileadą,
Manasą, toliau pro Micpe Gileadą
ir iš Micpe Gileado traukė prieš
amonitus.
30 Jeftė padarė Viešpačiui įžadą: „Jei
atiduosi amonitus į mano rankas,
31 kai aš ramybėje grįšiu nuo amo-
nitų, pirmą, išėjusį iš mano namų
manęs pasitikti, paaukosiu Viešpa-
čiui kaip deginamąją auką.“
32 Jeftė traukė prieš amonitus, ir
Viešpats atidavė juos į jo rankas.
33 Nuo Aroero iki Minito užėmė
dvidešimt miestų, iki pat Abel Ke-
ramimo, be gailesčio visus žudyda-
mas. Taip amonitai buvo pažeminti
prieš izraelitus.
34 Jeftė grįžo į Micpą, į savo namus,
ir štai jį pasitiko jo duktė, su tambu-
rinu šokdama. Ji buvo jo vienintelis
vaikas; jis neturėjo daugiau sūnų ar
dukterų.
35 Pamatęs ją, jis perplėšė savo rūbus
ir tarė: „Ak, mano dukra! Tu man
suteikei daug skausmo ir esi tarp
tų, kurie mane vargina. Aš daviau
įžadą Viešpačiui ir nebegaliu jo
atšaukti.“
36 Ji atsakė: „Mano tėve, ką pažadė-
jai Viešpačiui, tą daryk su manimi.
Išpildyk savo pažadą. Juk Viešpats
padėjo atkeršyti tavo priešams amo-
nitams.“
37 Ji prašė tėvo duoti jai du mėnesius
laiko nueiti į kalnus ir apraudoti
savo mergystę kartu su draugėmis.
38 Jis sutiko. Ji su savo draugėmis
nuėjo į kalnus ir apraudojo savo
mergystę.
39 Po dviejų mėnesių ji sugrįžo pas
savo tėvą, kuris įvykdė savo pažadą
Viešpačiui. Ji nepažino vyro. Taip
atsirado paprotys Izraelyje,
40 kad kas metai Izraelio dukterys
išeina keturias dienas apraudoti gilea-
diečio Jeftės dukters.

12 Efraimai susirinko, atėjo į
Cafoną ir tarė Jeftei: „Kodėl,
eidamas į karą prieš amonitus, ne-
pakvietei mūsų? Mes sudeginsime
tavo namus ir tave.“
2 Jeftė jiems atsakė: „Aš ir mano
žmonės smarkiai susikivirčijome
su amonitais. Aš jus šaukiau, bet
jūs nepadėjote.
3 Matydamas, kad jūs nepadedate,
aš stačiau savo gyvybę į pavojų ir
ėjau prieš amonitus. Viešpats atida-
vė juos į mano rankas. Kodėl šian-
dien atėjote kariauti prieš mane?“
4 Jeftė, surinkęs visus Gileado vy-
rus, kariavo su Efraimu ir jį nugalė-
jo. Mat efraimai sakė gileadiečiams:
„Jūs esate pabėgėliai iš Efraimo ir
gyvenate tarp Efraimo ir Manaso.“
5 Gileadiečiai užėmė Jordano bras-
tas, vedančias į Efraimą. Kai efrai-
mas bėglys prašydavo praleisti,
gileadiečiai jo klausdavo: „Ar tu
esi efraimas?“ Jam atsakius: „Ne!“,
6 jie liepdavo ištarti „šibolet“. Jis
atsakydavo „sibolet“, nes nega-
lėdavo teisingai ištarti. Tada jie
nužudydavo jį prie Jordano brastų.
Taip tuo metu žuvo keturiasdešimt
du tūkstančiai efraimų.

29 Ts 3,10
30 Pr 28,20; Sk 30,2; 1 Sam 1,11
31 Kun 27,2.3.28; 1 Sam 1,11; Ps 66,13
33 Ez 27,17
34 Iš 15,20; Ts 10,17; Ts 11,11; 1 Sam 18,6; Ps 68,25; Jer 31,4
35 Pr 37,29.34; Sk 30,2; Mok 5,2.4.5
36 Sk 30,2; 2 Sam 18,19.31
39 Ts 11,31

12 SKYRIUS
1 Ts 8,1
3 1 Sam 19,5; 1 Sam 28,21; Job 13,14
4 1 Sam 25,10
5 Joz 22,11
6 Ps 69,2.15

7 Jeftė teisė Izraelį šešerius metus.
Po to gileadietis Jeftė mirė ir buvo
palaidotas viename iš Gileado miestų.
8 Po jo Izraelį teisė Ibcanas iš Betlie-
jaus.
9 Jis turėjo trisdešimt sūnų ir tris-
dešimt dukterų. Savo dukteris jis
išleido svetur, o jo sūnūs parvedė
trisdešimt mergaičių iš kitų kraštų.
Jis teisė Izraelį septynerius metus.
10 Po to Ibcanas mirė ir buvo palai-
dotas Betliejuje.
11 Po jo dešimt metų Izraelį teisė
Elonas iš Zabulono giminės.
12 Elonui mirus, jis buvo palaidotas
Ajalone, Zabulono krašte.
13 Po jo Izraelį teisė Hilelio sūnus
Abdonas iš Piratono.
14 Jis turėjo keturiasdešimt sūnų ir
trisdešimt vaikaičių, jodinėjusių ant
septyniasdešimties asilų. Jis teisė
Izraelį aštuonerius metus.
15 Hilelio sūnui Abdonui mirus, jis
buvo palaidotas Piratone, Efraimo
krašte, amalekiečių kalnyne.

13 Izraelitai darė pikta Viešpa-
ties akivaizdoje, ir Viešpats
atidavė juos į filistinų rankas ketu-
riasdešimčiai metų.
2 Coroje gyveno vienas vyras iš
Dano giminės vardu Manoachas. Jo
žmona buvo nevaisinga ir negimdė.
3 Viešpaties angelas pasirodė jai
ir tarė: „Tu esi nevaisinga, tačiau
pastosi ir pagimdysi sūnų.
4 Negerk vyno nei stipraus gėrimo
ir nevalgyk nieko nešvaraus.
5 Tu pastosi ir pagimdysi sūnų.
Skustuvas tegul nepaliečia jo gal-
vos, nes berniukas bus pašvęstas
Dievui nuo pat gimimo, jis pradės

14 Ts 5,10; Ts 10,4
15 Ts 3,13.27; Ts 5,14

13 SKYRIUS
1 Ts 2,11; Ts 10,7; 1 Sam 12,9
2 Joz 19,41; Ts 16,31
3 Ts 6,12
4 Sk 6,2.3.20; Ts 13,4; Lk 1,15
5 Sk 6,2.5; 1 Sam 1,11; 1 Sam 7,13; 2 Sam 8,1; 1 Km 18,1
6 Pr 32,24-30; Ts 13,17.18; Mt 28,3; Lk 9,29; Apd 6,15
14 Sk 6,3.4; Ts 13,4
15 Pr 18,5; Ts 6,18

išlaisvinti Izraelį iš filistinų.“
6 Moteris atėjusi tarė savo vyrui:
„Dievo vyras atėjo pas mane, jo
išvaizda buvo kaip angelo, ir aš
labai išsigandau. Aš jo nepaklau-
siau, iš kur jis, o jis savo vardo man
nepasakė.
7 Jis tik pasakė: „Tu pastosi ir pagim-
dysi sūnų. Žiūrėk, negerk nei vyno,
nei stipraus gėrimo ir nevalgyk
nieko nešvaraus, nes berniukas bus
Dievui pašvęstas nuo pat gimimo
iki savo mirties.“
8 Manoachas meldė Viešpatį: „Vieš-
patie! Meldžiu, leisk angelui, kurį
buvai siuntęs, vėl ateiti pas mus ir
mus pamokyti, kaip auklėti berniu-
ką, kuris užgims.“
9 Dievas išklausė Manoachą. Dievo
angelas vėl atėjo pas moterį, jai sė-
dint lauke. Jos vyro nebuvo šalia jos.
10 Moteris, skubiai nubėgusi, pra-
nešė savo vyrui: „Man pasirodė tas
vyras, kuris aną dieną buvo atėjęs
pas mane!“
11 Pakilęs Manoachas sekė žmoną
ir, atėjęs pas tą vyrą, jam tarė: „Ar
tu esi vyras, kuris kalbėjo su mano
žmona?“ Jis atsakė: „Taip.“
12 Manoachas klausė: „Kai tavo žo-
džiai išsipildys, ką mes turime da-
ryti su vaiku ir kaip elgtis su juo?“
13 Viešpaties angelas atsakė Mano-
achui: „Moteris turi saugotis to, ką
sakiau.
14 Jai nevalia valgyti vynmedžio vai-
sių, gerti vyno ar stipraus gėrimo,
taip pat valgyti, kas nešvaru; ji turi
vykdyti, ką įsakiau.“
15 Manoachas tarė Viešpaties an-
gelui: „Prašau, pasilik pas mus, iki
paruošiu tau ožiuką.“

16 Viešpaties angelas atsakė Ma-
noachui: „Jei mane ir sulaikysi, aš
vis tiek nevalgysiu tavo valgio; o
jei prirengsi deginamąją auką, tai
aukok ją Viešpačiui.“ Manoachas
nežinojo, kad jis buvo Viešpaties
angelas.
17 Jis klausė Viešpaties angelo: „Kuo
tu vardu? Mes tave pagerbsime, kai
tavo žodis išsipildys.“
18 Viešpaties angelas jam atsakė:
„Kodėl klausi mano vardo? Tai yra
paslaptis.“
19 Manoachas aukojo Viešpačiui
ožiuką ir duonos auką ant uolos.
Angelas padarė stebuklą jo ir jo
žmonos akivaizdoje:
20 kai liepsna kilo nuo aukuro aukš-
tyn į dangų, Viešpaties angelas
pakilo aukštyn aukuro liepsnoje. Tai
matydami, jie puolė veidais į žemę.
21 Viešpaties angelas daugiau jiems
nebepasirodė. Manoachas suprato,
kad tai buvo Viešpaties angelas,
22 ir tarė žmonai: „Mes mirsime, nes
matėme Dievą.“
23 Bet jo žmona atsakė jam: „Jei
Viešpats būtų norėjęs mus nužudyti,
jis nebūtų priėmęs mūsų deginamo-
sios ir duonos aukos ir nebūtų mums
parodęs to, ką matėme, ir pasakojęs
to, ką girdėjome.“
24 Moteris pagimdė sūnų ir jį pava-
dino Samsonu. Berniukas augo, ir
Viešpats jį laimino.
25 Viešpaties Dvasia pradėjo veikti
jame Dano stovykloje, kuri buvo
tarp Coros ir Eštaolo.

14 Samsonas, nuėjęs į Timną, pa-
matė vieną filistinų mergaitę.
2 Sugrįžęs jis sakė tėvams: „Mačiau
Timnoje filistinų mergaitę. Leiskite
man ją vesti.“
3 Jo tėvai atsakė: „Nejaugi tarp
tavo giminių ir visoje tautoje nėra
mergaitės, kad nori vesti iš neapi-
pjaustytų filistinų?“ Bet Samsonas
atsakė: „Leiskite man ją vesti, nes
ji man labai patinka.“
4 Tėvai nežinojo, kad Viešpats taip
padarė, ieškodamas progos prieš filis-
tinus. Tuo metu filistinai valdė Izraelį.
5 Samsonas su tėvais ėjo į Timną.
Prie Timnos vynuogynų jis sutiko
jauną liūtą.
6 Viešpaties Dvasia galingai nu-
žengė ant jo, ir jis sudraskė jį kaip
ožiuką plikomis rankomis, bet viso
to nepapasakojo tėvams.
7 Nuėjęs pas mergaitę kalbėjosi, ir
ji patiko Samsonui.
8 Po kurio laiko jis grįžo jos paimti.
Eidamas jis pasuko iš kelio, norė-
damas pamatyti liūto dvėselieną.
Ir štai liūto dvėselienoje – bičių
spiečius ir medus.
9 Jis paėmė medaus ir ėjo toliau val-
gydamas. Parėjęs pas savo tėvus, jis
davė ir jiems to medaus, ir jie valgė.
Bet jis nepasakė jiems, kad tą medų
jis buvo ėmęs iš liūto dvėselienos.
10 Jo tėvas nuėjo pas tą mergaitę, ir
Samsonas suruošė ten puotą, nes
taip darydavo jaunikiai.
11 Filistinai, jį pamatę, atvedė tris-
dešimt pabrolių, kad jie būtų su juo.
12 Samsonas tarė: „Aš užminsiu
jums mįslę. Jei ją įminsite per sep-
tynias puotos dienas, aš jums duosiu
trisdešimt apatinių ir trisdešimt
išeiginių drabužių,
13 o jei neįminsite, tai jūs man duo-
site trisdešimt apatinių ir trisdešimt

18 Pr 32,29
19 Ts 6,19-21
20 Kun 9,24; 1 Km 21,16; Ez 1,28; Mt 17,6
21 Ts 6,22
22 Pr 32,30; Iš 33,20; Įst 5,26; Ts 6,22.23
24 1 Sam 3,19; Lk 1,80; Hbr 11,32
25 Joz 15,33; Ts 3,10; Ts 16,31; Ts 18,11.12; 1 Sam 11,6; Mt 4,1

14 SKYRIUS
1 Pr 34,2; Pr 38,13; Joz 15,10.57
2 Pr 21,21
3 Pr 24,3.4; Pr 34,14; Iš 34,16; Įst 7,3
4 Įst 28,48; Joz 11,20; Ts 13,1; 1 Kar 12,15; 2 Kar 6,33; 2 Km 10,15
6 Ts 3,10
9 Kun 11,27
12 Pr 29,27; Pr 45,22; 1 Kar 10,1; 2 Kar 5,22; Ez 17,2
13 Ez 17,2

išeiginių drabužių." Jie atsakė jam:
„Užmink mums tą mįslę, norime ją
išgirsti."
14 Jis tarė jiems: „Iš ėdiko išėjo
maistas, iš stipruolio – saldumas."
Jie negalėjo įminti mįslės per tris
dienas.
15 Ketvirtą dieną jie tarė Samsono
žmonai: „Išgauk iš savo vyro mįslės
įminimą. Jei neišgausi, sudeginsime
tave ir tavo tėvo namus. Argi mus
čia pasikvietėte apiplėšti?"
16 Samsono žmona verkdama kalbė-
jo: „Tu nemyli manęs. Tu užminei
mįslę mano tautos sūnums, o man
jos nesakai." Jis jai tarė: „Aš jos ne-
pasakiau nei savo tėvui, nei motinai,
kodėl turėčiau tau ją pasakyti?"
17 Ji verkė septynias dienas, kol
vyko puota. Septintą dieną, netekęs
kantrybės, jis pasakė mįslės įmi-
nimą. Ji viską pasakė savo tautos
sūnums.
18 Septintą dieną, prieš saulės nu-
sileidimą, miesto vyrai Samsonui
tarė: „Kas saldesnis už medų? Ir
kas stipresnis už liūtą?" Jis jiems
atsakė: „Jei nebūtumėte arę su mano
telyčia, nebūtumėte įminę mįslės."
19 Tada Viešpaties Dvasia nužen-
gė ant jo ir jis, nuėjęs į Aškeloną,
užmušė trisdešimt vyrų, paėmė jų
drabužius ir atidavė juos tiems, ku-
rie įminė mįslę. Po to, labai supykęs,
jis sugrįžo į savo tėvo namus.
20 Samsono žmona buvo atiduota
vienam iš pabrolių.

15 Po kurio laiko, kviečių pjū-
ties metu, Samsonas atėjo
aplankyti savo žmonos ir atnešė jai
ožiuką. Samsonas sakė: „Aš noriu

15 Ts 15,6; Ts 16,5
16 Ts 16,15
19 Ts 3,10; Ts 13,25
20 Ts 15,2; Jn 3,29

15 SKYRIUS
1 Pr 38,17
2 Ts 14,20
6 Ts 14,15
8 2 Km 11,6
9 Ts 15,19
11 Kun 26,25; Įst 28,43; Ts 13,1; Ts 14,4; Ps 106,40-42

įeiti į kambarį pas savo žmoną." Bet
jos tėvas jo neleido,
2 tardamas: „Aš tikrai maniau, kad
tu jos nekenti, todėl ją atidaviau
tavo pabroliui. Argi jos jaunesnioji
sesuo nėra gražesnė už ją? Imk ją
vietoj anos."
3 Tada Samsonas atsakė: „Šį kartą
nenusikalsiu, atkeršydamas filisti-
nams."
4 Samsonas, sugavęs tris šimtus
lapių, surišo jas po porą uodegomis
ir tarp uodegų įrišo po deglą.
5 Uždegęs deglus, jis paleido lapes į
filistinų javus. Taip jis padegė javų
pėdus, nepjautus javus, vynuogynus
ir alyvmedžių sodus.
6 Filistinai klausė: „Kas tai padarė?"
Jiems atsakė: „Samsonas, timniečio
žentas, keršydamas už žmonos ati-
davimą pabroliui." Atėję filistinai
sudegino ją ir jos tėvą.
7 Samsonas jiems tarė: „Kadangi jūs
tai padarėte, nurimsiu tik tada, kai
jums atkeršysiu."
8 Jis smarkiai puolė juos ir, sulaužęs
jų blauzdų ir šlaunų kaulus, nuėjo į
Etamą ir apsigyveno ant uolos.
9 Tada filistinai atėję pasistatė stovyk-
las Judo žemėje iki Lehio.
10 Judas klausė: „Kodėl išėjote prieš
mus?" Tie atsakė: „Atėjome Samso-
no surišti ir padaryti jam taip, kaip
jis padarė mums."
11 Tada trys tūkstančiai Judo vyrų
atėjo prie Etamo uolos ir klausė
Samsono: „Argi nežinai, kad mus
valdo filistinai? Kodėl taip pada-
rei?" Jis atsakė: „Kaip jie man pa-
darė, taip aš jiems padariau."
12 Judo vyrai tarė jam: „Mes atėjome
tavęs surišti ir atiduoti filistinams."

Samsonas atsakė: „Prisiekite man,
kad jūs patys manęs nenužudysite.“
13 Jie jam atsakė: „Mes tave tvirtai
surišime ir atiduosime filistinams,
bet patys tavęs nenužudysime.“ Jie
surišo jį dviem naujomis virvėmis
ir nusivedė.
14 Prie Lehio filistinai pasitiko jį,
šūkaudami iš džiaugsmo. Viešpaties
Dvasia galingai nužengė ant jo, ir
virvės ant jo rankų sutrūko kaip
sudegę linai ir nukrito nuo jo.
15 Jis susirado šviežią asilo žan-
dikaulį ir, paėmęs jį, užmušė juo
tūkstantį filistinų.
16 Tuomet Samsonas tarė: „Asilo
žandikauliu nužudžiau tūkstantį
vyrų ir suverčiau į krūvas.“
17 Taip pasakęs, jis nusviedė žan-
dikaulį. Tą vietą pavadino Ramat
Lehiu.
18 Labai ištroškęs, jis šaukėsi Vieš-
paties: „Tu davei man šitokią per-
galę, o dabar mirštu iš troškulio ir
pateksiu į neapipjaustytųjų rankas!“
19 Dievas atvėrė ertmę Lehyje, ir
iš jos tekėjo vanduo. Atsigėręs jis
atsigaivino ir atgavo jėgas. Tą vietą
pavadino En Korės versme; ji tebėra
ten iki šios dienos.
20 Filistinų laikais Samsonas teisė
Izraelį dvidešimt metų.

16 Kartą Samsonas, nuvykęs į
Gazą, pamatė paleistuvę ir
užėjo pas ją.
2 Gazos gyventojai, sužinoję, kad
Samsonas atėjo į miestą, visą naktį
laukė jo prie miesto vartų, sakyda-
mi: „Kai prašvis rytas, nužudysime
jį.“
3 Samsonas buvo pas paleistuvę iki
vidurnakčio. Atsikėlęs vidurnaktį,
jis nutvėrė miesto vartus su stak-
tomis, iškėlė juos kartu su sklende,
užsidėjo ant pečių ir nunešė ant
kalno, esančio prie Hebrono.
4 Vėliau jis pamilo Soreko slėnyje
moterį vardu Delila.
5 Atėję filistinų kunigaikščiai tarė
jai: „Sužinok iš Samsono, kur glūdi
didelės jo jėgos paslaptis ir kokiu
būdu jį galėtume nugalėti ir surišti.
Mes tau duosime kiekvienas po
tūkstantį šimtą sidabrinių.“
6 Delila klausė Samsono: „Pasakyk
man, kur glūdi tavo didelės jėgos
paslaptis ir kuo galima tave surišti,
kad neištrūktum?“
7 Samsonas jai atsakė: „Jei mane
surištų septyniomis virvėmis iš gys-
lų, kurios dar nėra išdžiūvusios, tai
aš būčiau toks, kaip bet kuris kitas
žmogus.“
8 Filistinų kunigaikščiai atnešė jai
septynias virves iš gyslų, kurios
dar nebuvo išdžiūvusios, ir ji jomis
surišo Samsoną.
9 Jos kambaryje laukė pasislėpę
vyrai. Delila sušuko: „Samsonai,
filistinai puola!“ Jis sutraukė virves,
kaip sutrūksta pakuliniai siūlai nuo
ugnies. Iš kur jo jėga – nepaaiškėjo.
10 Delila tarė Samsonui: „Tu pasity-
čiojai iš manęs, meluodamas man.
Dabar, prašau tavęs, pasakyk man,
kuo galima tave surišti?“
11 Jis atsakė: „Jei mane surištų vi-
siškai naujomis virvėmis, kurios
dar nebuvo naudotos, tai aš turė-
čiau tokią jėgą, kaip bet kuris kitas
žmogus.“
12 Delila, surišusi naujomis virvėmis
Samsoną, tarė: „Samsonai, filistinai

13 Ts 16,11. 12
14 Ts 3,10; Ts 14,6
15 Kun 26,8; Joz 23,10; Ts 3,31
18 Ps 3,7
19 Pr 45,27; Ts 15,14; Iz 40,29
20 Ts 10,2; Ts 12,7-14; Ts 13,1; Ts 16,31

16 SKYRIUS
1 Joz 15,47
2 1 Sam 23, 26; Ps 118,10-12
5 Joz 13,3; Ts 14,15
11 Ts 15,13

puola!“ Tuo metu pasislėpę vyrai sė-
dėjo kambaryje. Jis sutraukė virves
kaip siūlus.
13 Delila tarė Samsonui: „Lig šiol
tu tyčiojaisi iš manęs ir man mela-
vai. Pasakyk, kuo tave būtų galima
surišti?“ Jis atsakė jai: „Jei suausi
septynias mano galvos kasas su
apmatais ir prismeigsi kuoleliu, aš
tapsiu toks silpnas, kaip bet kuris
kitas žmogus.“
14 Jam užmigus, ji supynė septynias
jo galvos kasas su apmatais, pris-
meigė kuoleliu ir tarė: „Samsonai,
filistinai puola!“ Pabudęs iš miego,
jis ištraukė kuolelį su plaukais.
15 Delila supykusi tarė: „Kaip tu gali
sakyti: „Aš myliu tave“, kai tavo šir-
dis nėra su manimi? Jau tris kartus
pasityčiojai iš manęs ir nepasakei,
kur glūdi tavo didelės jėgos pa-
slaptis.“
16 Ji nedavė jam ramybės savo kal-
bomis ir, primygtinai klausinėda-
ma, taip jam įkyrėjo,
17 kad jis pasakė jai visą tiesą: „Mano
galva niekados nebuvo skusta, nes
aš esu pašvęstas Dievui nuo pat
gimimo. Jei man nuskustų galvą,
tai netekčiau jėgos ir tapčiau silpnas
kaip bet kuris kitas žmogus.“
18 Delila pamatė, kad jis atvėrė jai
širdį, ir pasišaukė filistinų kuni-
gaikščius, sakydama: „Dar kartą
ateikite, nes jis man atvėrė savo
širdį.“ Filistinų kunigaikščiai atėjo
pas ją ir atnešė pinigus.
19 Delila užmigdė Samsoną ant savo
kelių ir, pasišaukusi vyrą, liepė nu-
kirpti Samsonui septynias galvos
garbanas. Jo jėga dingo.
20 Ji tarė: „Samsonai, filistinai puo-
la!“ Pabudęs iš miego, jis galvojo,
kad bus taip, kaip anksčiau. Bet jis
nežinojo, kad Viešpats pasitraukė
nuo jo.
21 Filistinai, nutvėrę jį, išdūrė jam
akis, nusivedė į Gazą ir, sukaustę
varinėmis grandinėmis, pristatė jį
sukti girnas kalėjime.
22 Tuo laiku jo galvos plaukai pra-
dėjo vėl augti.
23 Filistinų kunigaikščiai susirinko
aukoti gausių aukų savo dievui Da-
gonui ir pasidžiaugti laimėjimu. Jie
sakė: „Mūsų dievas atidavė į mūsų
rankas Samsoną, mūsų priešą.“
24 Žmonės, jį matydami, garbino savo
dievą: „Mūsų dievas atidavė į mūsų
rankas mūsų priešą, kuris nusiaubė
mūsų šalį ir daug mūsiškių išžudė.“
25 Įsilinksminę jie tarė: „Pašaukite
Samsoną, kad jis mus palinksmin-
tų.“ Jie atvedė Samsoną iš kalėjimo
ir pastatė tarp kolonų, kad juos
linksmintų.
26 Samsonas sakė jaunuoliui, kuris
vedė jį už rankos: „Privesk mane
prie kolonų, ant kurių laikosi pas-
tatas, kad galėčiau atsiremti į jas.“
27 Pastatas buvo pilnas vyrų ir mo-
terų, ten buvo ir visi filistinų ku-
nigaikščiai. Ant stogo buvo apie
tris tūkstančius vyrų bei moterų,
kurie žiūrėjo, kaip Samsonas juos
linksmino.
28 Samsonas šaukėsi Viešpaties:
„Viešpatie Dieve, prašau, atsimink
mane! Sustiprink mane, Viešpatie,
dar kartą, kad atkeršyčiau filisti-
nams vienu smūgiu už savo akis!“
29 Samsonas įsirėmė į abi viduri-
nes kolonas, kurios laikė pastatą, į
vieną – dešine, į kitą – kaire ranka,

15 Ts 14,16
17 Sk 6,5; Ts 13,5; Mch 7,5
19 Pat 7,26.27
20 Sk 14,9. 42.43; Joz 7,12; 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,12; 1 Sam 28,15.16; 2 Km 15,2
21 2 Kar 25,7
23 1 Sam 5,2
24 Dan 5,4
25 Ts 9,27
27 Įst 22,8
28 Jer 15,15

30 ir tarė: „Mirštu drauge su filisti-
nais!“ Ir iš visų jėgų pastūmė. Pas-
tatas griuvo ant kunigaikščių ir ant
visų jame buvusiųjų. Žuvusiųjų,
kuriuos jis užmušė mirdamas, buvo
daugiau negu tų, kuriuos užmušė
gyvendamas.
31 Po to atėjo jo broliai ir visi gimi-
nės. Jie, pasiėmę jį, nunešė ir palai-
dojo jo tėvo Manoacho kape tarp
Coros ir Eštaolo. Samsonas teisė
Izraelį dvidešimt metų.

17 Efraimo aukštumose gyveno
vyras vardu Mikajas.
2 Jis tarė savo motinai: „Tu prakeikei
tą, kuris paėmė iš tavęs tūkstantį
šimtą sidabrinių. Tie pinigai yra pas
mane. Aš juos paėmiau.“ Jo motina
tarė: „Viešpats telaimina tave, mano
sūnau.“
3 Kai jis sugrąžino motinai tūkstantį
šimtą sidabrinių, motina tarė: „Aš
visus tuos pinigus pašvenčiau Vieš-
pačiui, kad mano sūnus, ėmęs juos
iš mano rankos, padarytų drožtą
ir lietą atvaizdą. Todėl dabar aš
atiduosiu juos tau.“
4 Bet jis sugrąžino pinigus motinai.
Ji paėmė du šimtus sidabrinių ir ati-
davė auksakaliui, kad iš jų padarytų
drožtą ir lietą atvaizdą. Juos pastatė
Mikajo namuose.
5 Mikajas įrengė savo namuose dievų
šventyklą, padarė efodą ir terafi-
mą ir paskyrė vieną iš savo sūnų
kunigu.
6 Tuo metu Izraelyje nebuvo kara-
liaus. Kiekvienas darė tai, kas jam
atrodė teisinga.
7 Judo Betliejuje buvo jaunas levitas,
kuris ten gyveno.

31 Ts 13,25; Ts 15,20

17 SKYRIUS

1 Ts 18,2
2 Pr 14,19; Kun 5,1
3 Iš 20,4.23; Iš 34,17; Kun 19,4
4 Iz 46,6
5 Pr 31,19.30; Ts 8,27; Ts 18,14.24; Oz 3,4
6 Įst 12,8; Ts 18,1; Ts 19,1; Ts 21,25
7 Įst 18,6; Joz 19,15; Ts 19,1; Rūt 1,1.2; Mch 5,2; Mt 2,1.5.6
10 Pr 45,8; Ts 18,19; Job 29,16
12 Ts 17,5; Ts 18,30
13 Ts 18,4

18 SKYRIUS

1 Joz 19,40-48; Ts 17,6; Ts 19,1; Ts 21,25
2 Sk 13,17; Joz 2,1; Ts 13,25; Ts 17,1
4 Ts 17,10.12
5 Ts 1,1; Ts 17,5; Ts 18,14; 1 Kar 22,5; Iz 30,1; Oz 4,12
6 1 Kar 22,6
7 Joz 19,47; Ts 10,12; Ts 18,27-29

8 Palikęs Judo Betliejų, jis ieškojo
kitos vietos, tinkamos apsigyventi.
Keliaudamas jis atėjo pas Mikają,
kuris gyveno Efraimo aukštumose.
9 Mikajas jo klausė: „Iš kur tu?“
Tas atsakė: „Aš esu levitas iš Judo
Betliejaus ir ieškau vietos apsigy-
venti.“
10 Mikajas jam atsakė: „Pasilik pas
mane ir būk man tėvu ir kunigu. Aš
tau duosiu metams dešimt sidabri-
nių, drabužių ir visą išlaikymą.“
11 Levitas sutiko apsigyventi pas jį.
Jaunuolis buvo jam kaip sūnus.
12 Mikajas paskyrė levitą kunigu, ir
jaunuolis gyveno jo namuose.
13 Mikajas sakė: „Dabar žinau, kad
Viešpats darys man gera, nes turiu
levitą kunigą.“

18 Tuo metu Izraelis neturėjo ka-
raliaus. Dano giminė ieškojo
krašto, kuriame galėtų apsigyventi,
nes tuo laiku jiems dar nebuvo duota
paveldėjimo tarp Izraelio giminių.
2 Jie pasiuntė savo giminės penkis
vyrus iš Coros ir Eštaolo išžvalgyti
kraštą. Atėję į Efraimo aukštumas,
jie apsinakvojo Mikajo namuose.
3 Būdami pas Mikają, jie atpažino
jaunuolio levito balsą ir, užėję pas jį,
paklausė: „Kas tave čia atvedė? Ką
tu čia veiki? Ką tu čia turi?“
4 Jis jiems papasakojo, kad Mikajas
pasamdė jį būti jo kunigu.
5 Jie prašė: „Paklausk Dievo, ar
mūsų kelionė bus sėkminga?“
6 Kunigas jiems atsakė: „Eikite ra-
mybėje. Viešpats mato kelią, kuriuo
jūs einate.“
7 Žvalgai išėjo ir nuvyko į Laišą.
Ten jie matė, kad žmonės gyvena

nerūpestingai, pagal sidoniečių
papročius, ramiai ir saugiai. Tarp
jų nebuvo valdininkų, kurie jiems
vadovautų. Jie gyveno toli nuo
sidoniečių ir nepalaikė jokių ryšių
su kitais.
8 Jiems sugrįžus pas savo brolius į
Corą ir Eštaolą, tie klausė jų: „Ką
matėte?“
9 Jie atsakė: „Kilkite ir eikime! Mes
matėme žemę, kuri yra labai gera.
Nedelskite eiti ir užimti ją.
10 Nuėję užklupsite žmones, kurie
jaučiasi saugūs. Jų kraštas platus, ir
Dievas jį atidavė į jūsų rankas; tai
kraštas, kuriame nieko netrūksta,
kas yra žemėje.“
11 Iš Coros ir Eštaolo pakilo šeši šimtai
Dano giminės ginkluotų vyrų.
12 Jie atžygiavę pasistatė stovyklą
Judo Kirjat Jearime. Ta vieta tebe-
vadinama Dano stovykla iki šios
dienos ir yra už Kirjat Jearimo.
13 Iš ten jie žygiavo į Efraimo aukš-
tumas ir pasiekė Mikajo namus.
14 Tie penki vyrai, kurie išžvalgė Lai-
šo šalį, tarė savo broliams: „Ar žinote,
kad šiuose namuose yra efodas, tera-
fimas ir drožtas bei lietas atvaizdai?
Pagalvokite, ką reikėtų daryti.“
15 Jie užsuko į jaunuolio levito namus,
į Mikajo namus, ir pasveikino jį.
16 Šeši šimtai Dano giminės apsi-
ginklavusių karių stovėjo tarpu-
vartėje.
17 Tuo metu vyrai, kurie buvo iš-
žvalgyti krašto, įėjo į Mikajo namus
ir paėmė drožtą atvaizdą, efodą,
terafimą ir nulietą atvaizdą. Tuo
laiku kunigas stovėjo tarpuvartėje
su šešiais šimtais apsiginklavusių
vyrų.

8 Ts 18,2
9 Sk 13,30; Joz 2,23.24; 1 Kar 22,3
10 Įst 8,9; Ts 18,7.27
12 Joz 15,60; Ts 13,25
13 Ts 18,2
14 Ts 17,5; 1 Sam 14,28
16 Ts 18,11
17 Ts 17,4.5; Ts 18,2.14
19 Ts 17,10; Job 21,5; Job 29,9; Job 40,4; Mch 7,16
23 2 Kar 6,28
24 Pr 31,30; Ts 17,5
27 Joz 19,47
28 Ts 18,7; 2 Sam 10,6
29 Joz 19,47; Ts 20,1; 1 Kar 12,29.30; 1 Kar 15,20

18 Jiems įsibrovus į Mikajo namus
ir paėmus visus minėtus daiktus,
kunigas klausė: „Ką darote?“
19 Jie atsakė jam: „Tylėk! Užsidenk
ranka burną ir eik su mumis. Būk
mums tėvas ir kunigas. Ar tau geriau
būti kunigu vieno vyro namams, ar
visos giminės Izraelyje?“
20 Kunigas nudžiugo. Jis paėmė
efodą, terafimą bei drožtą atvaizdą
ir įsimaišė tarp žmonių.
21 Po to jie, sustatę priekyje vaikus,
galvijus ir vežimus, pasisuko ir
keliavo toliau.
22 Jiems nutolus nuo Mikajo namų,
Mikajo kaimynai susibūrę pasivijo
danus.
23 Jie šaukė Dano vaikams, ir tie
atsigręžę klausė Mikajo: „Kas at-
sitiko, kad atėjai su tokiu būriu?“
24 Jis atsakė: „Jūs paėmėte mano
dievus, kuriuos pasidariau, kunigą
ir nuėjote. Kas gi man beliko? Ir dar
klausiate, kas atsitiko?“
25 Danai atsakė: „Nutilk! Neerzink
mūsų, kad įpykę vyrai neužpultų ir
nenužudytų tavęs ir tavo giminės.“
26 Ir danai nuėjo savo keliu. Mikajas,
matydamas, kad jie buvo stipresni
už jį, sugrįžo į savo namus.
27 Danai paėmė tai, ką Mikajas buvo
pasidaręs, ir kunigą. Nuėję į Laišą,
užpuolė ramius ir saugiai besijau-
čiančius gyventojus, juos išžudė
kardu, o miestą sudegino.
28 Niekas jiems nepadėjo, nes jie
gyveno toli nuo Sidono ir nepalaikė
jokių ryšių su kitais. Tas miestas
buvo Bet Rehobo slėnyje. Danai
miestą atstatė ir apsigyveno jame.
29 Tą miestą jie pavadino Izraelio sū-
naus Dano, savo tėvo, vardu. Anks-

čiau tas miestas vadinosi Laišas.
30 Danai pasistatė drožtą atvaizdą,
o Manaso sūnaus Geršomo sūnus
Jehonatanas ir jo sūnūs buvo ku-
nigais Dano giminėje iki pat tos
dienos, kai šalis buvo ištremta.
31 Jie laikė pas save Mikajo padarytą
drožtą atvaizdą visą laiką, kol Dievo
šventykla buvo Šilojuje.

19 Tuo metu, kai Izraelyje ne-
buvo karaliaus, vienas levitas
gyveno kaip ateivis Efraimo kalny-
no pakraštyje. Jis turėjo sugulovę iš
Judo Betliejaus.
2 Sugulovė buvo jam neištikima. Ji
pabėgo nuo jo į savo tėvo namus, į
Judo Betliejų, ir buvo ten keturis
mėnesius.
3 Jos vyras, nuėjęs į jos tėvo namus,
maloniai kalbėjo su ja ir norėjo par-
sivesti ją atgal. Jis buvo pasiėmęs
savo tarną ir porą asilų. Merginos
tėvas džiaugėsi jį sutikdamas.
4 Uošvis užlaikė jį, ir jis pasiliko
ten tris dienas. Jie valgė, gėrė ir
nakvojo.
5 Ketvirtą dieną, atsikėlę anksti rytą,
jie ruošėsi keliauti. Merginos tėvas
sakė savo žentui: „Pavalgyk, o pas-
kui galėsite keliauti.“
6 Jie abu valgė ir gėrė. Po to mer-
ginos tėvas tarė: „Pasilik nakčiai!
Tegul pasidžiaugia tavo širdis.“
7 Jis norėjo keliauti, bet uošvis jį
perkalbėjo, kad jis pasiliktų nakvoti.
8 Penktąją dieną atsikėlęs anksti
norėjo keliauti. Merginos tėvas tarė:
„Pasistiprink ir pasilik iki popietės.“
Juodu pavalgė.
9 Kai levitas, jo sugulovė ir tarnas
susiruošė keliauti, uošvis vėl kalbė-

30 2 Kar 15, 29

31 Įst 12,1-32; Joz 18,1.8; Ts 19,18; Ts 21,12

19 SKYRIUS

1 Ts 17,6.7; Ts 18,1; Ts 21,25; Rūt 1,1

3 Pr 34,3; Pr 50,21

5 Pr 18,5; Ts 19,8; Ps 104,15

10 Joz 18,28; 1 Krn 11,4.5

11 Joz 15,8. 63; Ts 1,21; 2 Sam 5,6

12 Joz 18,28

13 Joz 18,25

15 Mt 25,43

16 Ps 104,23

18 Joz 18,1; Ts 18,31; Ts 20,18; 1 Sam 1,3.7

jo: „Žiūrėk, diena jau eina vakarop.
Pasilikite nakčiai. Tegul pasidžiau-
gia tavo širdis, o rytoj, anksti atsi-
kėlę, galėsite keliauti į namus.“
10 Tačiau jis nebenorėjo nakvoti ir
iškeliavo. Jis atvyko iki Jebuso (da-
bartinė Jeruzalė). Jis turėjo su savi-
mi porą pabalnotų asilų ir sugulovę.
11 Saulei leidžiantis, jie buvo prie Je-
buso. Tarnas sakė savo šeimininkui:
„Pasukime į šitą jebusiečių miestą
ir nakvokime ten.“
12 O šeimininkas atsakė: „Ne, mes
nesuksime į svetimtaučių miestą.
Jie nėra Izraelio vaikai. Keliausime
toliau iki Gibėjos miesto.“
13 Ir jis sakė savo tarnui: „Eime
nakvoti į Gibėją arba į Ramą.“
14 Jie praėjo Jebusą ir keliavo toliau.
Kai jie buvo prie Gibėjos miesto,
priklausančio Benjaminui, nusileido
saulė.
15 Ir jie pasuko į Gibėją, kad ap-
sistotų nakčiai. Atėję jie pasiliko
miesto gatvėje, nes neatsirado nė
vieno, kuris būtų juos priėmęs į savo
namus nakvynei.
16 Tuo metu senas vyras grįžo iš
lauko darbų. Jis buvo nuo Efraimo
aukštumų ir gyveno kaip ateivis
Gibėjoje. Tos vietos gyventojai buvo
benjaminai.
17 Jis pamatė pakeleivį miesto gatvė-
je. Senas žmogus paklausė: „Iš kur
atvykai ir kur eini?“
18 Tas jam atsakė: „Mes einame iš
Judo Betliejaus į Efraimo kalnyno
pakraštį, nes ten gyvenu. Buvau nu-
vykęs į Judo Betliejų, o dabar einu
į Viešpaties namus. Neatsirado nė
vieno, kuris priimtų mane nakvoti.
19 Turime šiaudų ir pašaro asilams,

taip pat duonos ir vyno man, tavo
tarnaitei ir jaunuoliui, kuris yra su
tavo tarnais. Mums nieko netrūksta."
20 Senas vyras atsakė: „Ramybė
tau. Visa, ko reikia, parūpinsiu, tik
nenakvok gatvėje."
21 Jis įvedė juos į savo namus ir
pašėrė asilus. Jie nusiplovė kojas,
valgė ir gėrė.
22 Kai jie linksmino savo širdis,
miesto vyrai, Belialo sūnūs, apsu-
po namą ir daužė duris, šaukdami:
„Išvesk tą vyrą, kuris atvyko į tavo
namus, kad jį pažintume!"
23 Namų šeimininkas išėjęs tarė:
„Ne, broliai. Meldžiu, nesielkite
taip piktai. Šitas vyras yra svečias
mano namuose, nedarykite tokios
kvailystės.
24 Aš turiu dukterį, nekaltą mergai-
tę, ir tas vyras turi sugulovę. Aš jas
išvesiu jums. Jūs galite žeminti jas
ir daryti su jomis, kas jums atrodo
tinkama. Tačiau su tuo vyru nesiel-
kite taip bjauriai."
25 Bet vyrai nenorėjo jo klausyti.
Tada vyras paėmė savo sugulovę ir
išvedė jiems. Jie išniekino ją ir var-
gino ją visą naktį. Dienai brėkštant,
jie ją paleido.
26 Ta moteris atėjo auštant ir par-
krito prie to vyro namų durų, kur
buvo jos šeimininkas, ir gulėjo, kol
prašvito.
27 Atsikėlęs rytą, jos šeimininkas
atidarė duris, norėdamas keliauti.
Moteris, jo sugulovė, gulėjo parkri-
tusi prie namo durų, ištiesusi rankas
ant slenksčio.
28 Jis tarė jai: „Kelkis, keliaukime."
Bet ji neatsakė. Jis ją užkėlė ant asilo
ir parkeliavo į savo namus.

20 Pr 19,2; Pr 43,23; Ts 6,23; 1 Sam 25,6
21 Pr 18,4; Pr 24,32; Pr 43,24; Jn 13,5
22 Pr 19,4.5; Įst 13,13; Ts 16,25; Ts 19,6.9; Ts 20,5; 1 Sam 2,12; 1 Kar 21,10; Oz 9,9; Oz 10,9; Rom 1,26.27; 2 Kor 6,15
23 Pr 19,6.7; Pr 34,7; Įst 22,21; Ts 20,6.10; 2 Sam 13,12
24 Pr 19,8; Pr 34,2; Įst 21,14
25 Pr 4,1
28 Ts 20,5
29 Ts 20,6; 1 Sam 11,7
30 Ts 20,7; Pat 13,10

20 SKYRIUS

1 Joz 19,2; Joz 22,12; Ts 10,17; Ts 18,29; Ts 20,11; Ts 21,5; 1 Sam 3,20; 1 Sam 7,5; 2 Sam 3,10; 2 Sam 24,2
2 Ts 8,10
4 Ts 19,15
5 Ts 19,22.25.26
6 Joz 7,15; Ts 19,29
7 Ts 19,30
9 Ts 1,3

29 Namuose paėmė peilį, supjaustė
savo sugulovę į dvylika gabalų ir
išsiuntė visoms Izraelio giminėms.
30 Tai matydami, visi kalbėjo: „To-
kių įvykių nėra buvę nuo izraelitų
išvykimo iš Egipto iki šios dienos.
Apsvarstykime, pasitarkime ir nu-
spręskime, ką daryti."

20 Izraelitai nuo Dano iki Beer
Šebos, taip pat ir Gileado
krašto vyrai susirinko visi kaip
vienas Micpoje.
2 Visos Izraelio tautos giminių vadai
ir keturi šimtai tūkstančių ginkluotų
vyrų dalyvavo susirinkime.
3 Benjaminai išgirdo, kad izraelitai
susirinko Micpoje. Izraelitai klau-
sė: „Sakykite, kaip atsitiko tokia
piktadarystė?"
4 Levitas, nužudytosios moters vyras,
atsakė: „Atvykau su savo sugulove
į Gibėją, priklausančią Benjaminui,
ir apsinakvojau.
5 Gibėjos vyrai naktį apsupo namus.
Jie norėjo mane nužudyti; mano su-
gulovę taip nukankino, kad ji mirė.
6 Tuomet savo sugulovę supjausčiau
ir jos dalis išsiunčiau į visus Izraelio
paveldėtus kraštus, nes jie padarė
Izraelyje bjaurų nusikaltimą.
7 Izraelitai, dabar apsvarstykite ir
nutarkite, ką daryti."
8 Visa tauta vienu balsu pasisakė:
„Nė vienas iš mūsų neisime į savo
palapinę ir negrįšime į namus.
9 Štai ką mes padarysime Gibėjai:
mesime burtą, eidami prieš juos.
10 Išskirsime iš visų Izraelio giminių
po dešimt vyrų iš šimto, po šimtą iš
tūkstančio ir po tūkstantį iš dešimt
tūkstančių, kad atgabentų maisto

kariams, kurie eis prieš Benjamino
Gibėją nubausti už Izraelyje pada-
rytą bjaurų nusikaltimą.“
11 Visi Izraelio vyrai susirinko kariauti
prieš tą miestą ir buvo kaip vienas.
12 Izraelio giminių vadai išsiuntė
vyrus į visą Benjamino kraštą, klaus-
dami: „Kodėl tarp jūsų vyksta tokios
piktadarystės?
13 Išduokite tuos vyrus, Belialo vai-
kus, gyvenančius Gibėjoje, kad juos
nubaustume mirtimi ir pašalintume
pikta iš Izraelio.“ Benjaminai neno-
rėjo klausyti savo brolių izraelitų.
14 Jie susirinko iš visų miestų į Gi-
bėją kariauti su izraelitais.
15 Jų buvo dvidešimt šeši tūkstančiai
kardais ginkluotų vyrų, neskai-
čiuojant Gibėjos septynių šimtų
rinktinių karių.
16 Iš visų žmonių buvo septyni
šimtai rinktinių vyrų, kurie buvo
kairiarankiai ir galėjo iš mėtyklės
pataikyti akmeniu į plauką.
17 Izraelitų, išskyrus benjaminus,
buvo keturi šimtai tūkstančių gink-
luotų vyrų.
18 Jie atvyko į Betelį Dievo pasi-
klausti, kas iš jų pirmas turi pradėti
kovą su benjaminais. Viešpats atsa-
kė: „Judas eis pirmas.“
19 Izraelitai anksti rytą pasistatė
stovyklą prie Gibėjos
20 ir išsirikiavo kautynėms prieš
Benjaminą ir Gibėją.
21 Benjaminai, išėję iš Gibėjos, tą
dieną sunaikino dvidešimt du tūks-
tančius izraelitų.
22 Izraelio kariai, atgavę drąsą, vėl išsi-
rikiavo kautynėms toje pačioje vietoje.
23 Prieš kautynes izraelitai nuvyko į
Betelį ir verkė Viešpaties akivaizdo-

12 Įst 13,14; Joz 22,13.16
13 Įst 13,13; Įst 17,12; Ts 19,22; 1 Kor 5,13
15 Sk 1,36. 37; Sk 2,23; Sk 26,41
16 Ts 3,15; 1 Km 12,2
18 Sk 27,21; Ts 1,1.2; Ts 20,23.26
21 Pr 49,27
23 Ts 20,26. 27
25 Ts 20,21
26 Ts 20,18. 23; Ts 21,2
27 Joz 18,1; 1 Sam 1,3; 1 Sam 3,3; 1 Sam 4,3.4
28 Sk 25,7. 13; Įst 10,8; Įst 18,5; Joz 24,33
29 Joz 8,4
31 Ts 21,19
34 Joz 8,14; Job 21,13; Iz 47,11

je iki vakaro, ir klausė: „Ar mums
dar kartą eiti į mūšį su mūsų broliais
benjaminais?“ Viešpats atsakė: „Ei-
kite prieš juos.“
24 Izraelitai antrą kartą išėjo prieš
benjaminus,
25 o benjaminai išėjo jiems priešais
iš Gibėjos ir išžudė aštuoniolika
tūkstančių Izraelio ginkluotų karių.
26 Tada visi izraelitai ir visa tauta
atėjo į Betelį. Ten jie sėdėjo verkdami
Viešpaties akivaizdoje ir pasninkavo
iki vakaro. Jie aukojo deginamąsias
bei padėkos aukas Viešpačiui.
27 Izraelitai klausė Viešpaties (tada
ten buvo Dievo Sandoros skrynia
28 ir Aarono sūnaus Eleazaro sūnus
Finehasas tuo metu buvo prie jos),
sakydami: „Ar mums dar kartą eiti į
kovą prieš mūsų brolius benjaminus?“
Viešpats atsakė: „Eikite, nes rytoj Aš
juos atiduosiu į jūsų rankas.“
29 Izraelis pastatė pasalas aplink
Gibėją.
30 Trečią dieną Izraelis išėjo prieš
benjaminus ir išsirikiavo prieš Gi-
bėją kaip anksčiau.
31 Benjaminai išėjo prieš tautą ir,
atsitraukę nuo miesto kaip anksčiau,
pradėjo žudyti žmones ant vieške-
lių, kurių vienas veda į Betelį, o ki-
tas – į Gibėją. Krito apie trisdešimt
Izraelio vyrų.
32 Tada benjaminai manė, kad izrae-
litai traukiasi nuo jų kaip anksčiau,
o izraelitai bėgo, norėdami juos
nuvilioti nuo miesto į vieškelius.
33 Izraelitai išsirikiavo kovai prie
Baal Tamaros; tuomet Izraelio pa-
salos pulkai pakilo iš savo vietų už
Gibėjos miesto.
34 Atėjo prieš Gibėją dešimt tūkstan-

čių rinktinių vyrų iš viso Izraelio, ir užvirė smarki kova. Benjaminai nežinojo, kad jų laukia nelaimė.

35 Viešpats suteikė pergalę Izraeliui, ir jie sunaikino tą dieną dvidešimt penkis tūkstančius šimtą benjaminų, ginkluotų kardais.

36 Benjaminai pamatė, kad jie sumušti. Izraelitai davė benjaminams vietos, nes pasitikėjo pasala, kuri buvo pastatyta prie Gibėjos.

37 Pasalos pulkai netikėtai puolė Gibėją, užėmė miestą ir išžudė kardais gyventojus.

38 Izraelitų ir pasalos sutartas ženklas buvo padegti miestą, kad iš jo kiltų dūmai.

39 Izraelitai traukėsi iš mūšio, ir benjaminai nužudė apie trisdešimt izraelitų, manydami, kad jie bėga sumušti kaip pirmajame mūšyje.

40 Bet kai iš miesto pradėjo kilti liepsna ir dūmai, benjaminai atsigręžę pamatė, kad miestas dega.

41 Kai Izraelio kariai apsigręžė, benjaminai išsigando, nes pamatė, kad juos užklupo nelaimė.

42 Jie pasuko bėgti dykumos link. Izraelitai pasivijo juos, ir išėjusieji iš miesto taip pat naikino juos.

43 Jie apsupo benjaminus ir persekiojo, naikindami iki Gibėjos.

44 Benjaminų čia krito aštuoniolika tūkstančių vyrų, narsių karių.

45 Jiems bėgant į dykumą prie Rimono uolos, jų krito dar penki tūkstančiai vyrų, likusius izraelitai persekiojo iki Gidomo ir nužudė dar du tūkstančius vyrų.

46 Tą dieną benjaminų žuvo dvidešimt penki tūkstančiai ginkluotų vyrų, narsių karių.

36 Joz 8,15
37 Joz 8,19
38 Joz 8,20
40 Joz 8,20
45 Joz 15,32; 1 Km 6,77; Zch 14,10
47 Ts 21,13

21 SKYRIUS
1 Ts 20,1
2 Ts 20,18.26
4 Įst 12,5; 2 Sam 24,25
5 Ts 20,1-3
8 1 Sam 11,1; 1 Sam 31,11
10 Sk 31,17; Ts 5,23; 1 Sam 11,7

47 Šeši šimtai benjaminų nubėgo į dykumą prie Rimono uolos ir pasiliko ten keturis mėnesius.

48 Izraelitai sugrįžę išžudė visus benjaminus ir gyvulius, o miestus sudegino.

21 Izraelitai prisiekė Micpoje, kad nė vienas jų neišleis savo dukters už benjamino.

2 Susirinkę Betelyje, jie sėdėjo iki vakaro Dievo akivaizdoje graudžiai verkdami

3 ir klausė: „Viešpatie, Izraelio Dieve, kodėl taip atsitiko Izraelyje? Kodėl šiandien pasigendame vienos Izraelio giminės?“

4 Kitą dieną žmonės, anksti atsikėlę, pastatė aukurą ir aukojo deginamąsias ir padėkos aukas.

5 Izraelitai klausė: „Kas iš Izraelio giminių neatvyko į susirinkimą?“ Nes jie buvo prisiekę, kad tie, kurie neateis į susirinkimą Micpoje, bus baudžiami mirtimi.

6 Izraelitai gailėjosi brolio Benjamino ir kalbėjo: „Šiandien viena Izraelio giminė sunaikinta.

7 Ką darysime, kad likusieji benjaminai gautų žmonų? Juk mes prisiekėme Viešpačiu, kad jiems neduosime savo dukterų.“

8 Jie klausė: „Kas iš Izraelio giminių neatvyko Viešpaties akivaizdon į Micpą?“ Paaiškėjo, kad iš Jabeš Gileado niekas nebuvo atvykęs į susirinkimą.

9 Patikrinę pamatė, kad nebuvo nė vieno žmogaus iš Jabeš Gileado.

10 Susirinkusieji pasiuntė dvylika tūkstančių rinktinių karių ir jiems

įsakė kardu išžudyti Jabeš Gileado vyrus, moteris ir vaikus.

11 Jie sakė: „Nužudykite kiekvieną vyrą ir kiekvieną moterį, gulėjusią su vyru.“

12 Jabeš Gileade jie rado keturis šimtus nekaltų mergaičių, kurias atvedė stovyklon į Šiloją, Kanaano krašte.

13 Po to visas susirinkimas pasiūlė taiką benjaminams, apsistojusiems prie Rimono uolos.

14 Tuomet benjaminai sugrįžo, o izraelitai atidavė jiems mergaites iš Jabeš Gileado. Bet jiems jų neužteko.

15 Tauta gailėjosi Benjamino, nes Viešpats padarė spragą tarp Izraelio giminių.

16 Izraelio vyresnieji klausė: „Ką darysime? Kaip surasime likusiems vyrams žmonų, nes Benjamino moterys išžudytos?“

17 Jie tarė: „Benjamino paveldėjimas teks išlikusiems, kad nebūtų sunaikinta giminė Izraelyje.

18 Tačiau mes negalime duoti jiems žmonų iš savo dukterų.“ Izraelitai buvo prisiekę: „Prakeiktas, kuris duotų dukterį benjaminui.“

19 Jie kalbėjo benjaminams: „Kasmet vyksta Viešpaties šventė Šilojuje, kuris yra į šiaurę nuo Betelio, į rytus nuo vieškelio, vedančio iš Betelio į Sichemą, ir į pietus nuo Lebonos.

20 Nuėję į Šiloją, pasislėpkite vynuogynuose

21 ir stebėkite. Kai išeis Šilojo dukterys žaisti ratelį, išeikite iš vynuogynų ir, pasigrobę kiekvienas sau žmoną iš Šilojo dukterų, grįžkite į Benjamino kraštą.

22 O kai ateis jų tėvai arba broliai su skundu pas mus, mes jiems sakysime: „Būkite jiems malonūs, nes mes nekariavome, kad gautume jiems žmonų, ir jūs patys jiems nedavėte, tai ir nenusikaltote.“

23 Benjaminai taip ir padarė: jie pasiėmė tiek mergaičių, kiek jiems reikėjo žmonų. Po to kiekvienas sugrįžo į savo žemę, atstatė miestus ir juose gyveno.

24 Izraelitai taip pat sugrįžo kiekvienas į savo giminę, į savo šeimą savo žemėje.

25 Tuo metu Izraelyje nebuvo karaliaus. Kiekvienas darė tai, kas jam atrodė teisinga.

11 Sk 31,17; Įst 20,13.14
12 Joz 18,1; Ts 18,31
13 Ts 20,47
15 Ts 21,6
18 Ts 11,35; Ts 21,1
19 Kun 23,2; Įst 12,5; Joz 18,1; Ts 18,31; Ts 20,31; 1 Sam 1,3
21 Iš 15,20; Ts 11,34; 1 Sam 18,6
23 Ts 20,48
25 Įst 12,8; Ts 17,6; Ts 18,1; Ts 19,1

RŪTOS
KNYGA

1 SKYRIUS

1 Teisėjų valdymo laikais šalyje
kilo badas. Vienas vyras iš Judo
Betliejaus su žmona ir dviem sū-
numis iškeliavo gyventi į Moabo
kraštą.
2 To vyro vardas buvo Elimelechas,
jo žmonos vardas Noomė, o sūnų –
Machlonas ir Kiljonas, efratai iš
Judo Betliejaus. Jie atvyko į Moabo
kraštą ir ten apsigyveno.
3 Noomės vyras Elimelechas mirė,
ir ji liko su dviem sūnumis.
4 Jie vedė žmonas moabites. Viena
vardu Orpa, o kita – Rūta. Jie ten
išgyveno apie dešimt metų.
5 Po to abu sūnūs, Machlonas ir Kil-
jonas, mirė. Moteris neteko abiejų
sūnų ir vyro.
6 Ji su savo marčiomis pakilo grįžti
į savo kraštą, nes, būdama Moabo
krašte, buvo girdėjusi, kad Viešpats
aplankė savo tautą, duodamas jiems
duonos.
7 Ji išėjo iš ten, kur gyveno kartu su
savo marčiomis, ir ėjo į Judą.
8 Noomė tarė savo marčioms: „Ei-
kite namo, pas savo motinas. Vieš-
pats tebūna malonus jums, kaip jūs
buvote mirusiems ir man.
9 Viešpats jums tesuteikia poilsį
vyro namuose.“ Noomė pabučiavo
savo marčias, kurios pakėlė balsus
ir verkė.
10 Ir jos sakė: „Mes norime eiti su
tavimi pas tavo žmones.“
11 Noomė atsakė: „Grįžkite, mano
dukros. Kodėl jūs norite eiti su
manimi? Ar manote, kad aš galiu
užauginti sūnus, kurie taptų jūsų
vyrais?
12 Grįžkite, mano dukros. Aš juk per
sena vedyboms. Jei turėčiau viltį dar
šiąnakt ištekėti ir pagimdyti sūnų,
13 argi jūs lauktumėte, kol jis užaugs?
Argi dėl to susilaikytumėte nuo san-
tuokos? Ne, mano dukros. Man labai
skaudu dėl jūsų, bet Viešpaties ranka
yra prieš mane.“
14 Jos vėl pakėlė balsus ir verkė.
Orpa atsisveikino su savo anyta, o
Rūta pasiliko su ja.
15 Noomė tarė: „Tavo brolienė su-
grįžo į savo tautą ir prie savo dievų.
Grįžk ir tu.“
16 Tačiau Rūta atsakė: „Neversk
manęs tave palikti ir sugrįžti. Kur
tu eisi, ir aš eisiu; kur tu gyvensi, ir
aš gyvensiu. Tavo tauta yra mano
tauta, ir tavo Dievas – mano Dievas.
17 Kur tu mirsi, ir aš ten mirsiu ir
būsiu palaidota. Tegul Viešpats
padaro man tai ir dar daugiau, bet
tik mirtis atskirs mane nuo tavęs.“
18 Noomė matė, kad Rūta tvirtai
pasiryžusi eiti su ja, ir nustojo at-
kalbinėti.
19 Taip jos keliavo, kol atėjo į Betliejų.
Joms atėjus į Betliejų, visas mies-
tas sujudo ir klausinėjo: „Ar tai
Noomė?“
20 Ji atsakė: „Nevadinkite manęs
Noome, vadinkite mane Mara,

1 Pr 12,10; Pr 19,37; Pr 26,1; Ts 2,16-18; Ts 17,8; 2 Kar 8,1; Mch 5,2
2 Pr 35,19; Ts 3,30; 1 Sam 1,1; 1 Kar 11,26
6 Iš 3,16; Iš 4,31; Ps 132,15; Jer 29,10; Sof 2,7; Mt 6,11; Lk 1,68
8 Joz 24,15; Rūt 2,20; 2 Tim 1,16-18
9 Rūt 3,1
11 Pr 38,11; Įst 25,5
13 Ts 2,15; Job 19,21; Ps 32,4; Ps 38,2
14 Pat 17,17
15 Joz 1,15; Ts 11,24
16 Rūt 2,11. 12; 2 Kar 2,2.4.6
17 1 Sam 3,17; 2 Sam 19,13; 2 Kar 6,31
18 Apd 21,14
19 Iz 23,7; Rd 2,15; Mt 21,10

nes Visagalis labai apkartino mano
gyvenimą.
21 Išėjau turtinga, o Viešpats par-
vedė tuščiomis rankomis. Kodėl
vadinate mane Noome? Juk Vieš-
pats paliudijo prieš mane, Visagalis
mane nubaudė."
22 Taip grįžo Noomė ir jos marti
moabitė Rūta iš Moabo krašto. Jos
atvyko į Betliejų miežių pjūties
pradžioje.

2 Noomės giminaitis iš vyro pusės
buvo Boazas, pasiturintis vyras
iš Elimelecho giminės.
2 Moabitė Rūta tarė Noomei: „Leisk
man eiti į lauką varpų rinkti, kur
man leis." Noomė sakė: „Eik, mano
dukra."
3 Nuėjusi ji rinko varpas paskui pjo-
vėjus. Jai pasitaikė rinkti lauke, ku-
ris priklausė Boazui iš Elimelecho
giminės.
4 Kaip tik tuo metu Boazas atėjo iš
Betliejaus ir pasveikino pjovėjus:
„Viešpats su jumis." Tie jam atsakė:
„Telaimina tave Viešpats."
5 Tada Boazas paklausė pjovėjų
prižiūrėtojo: „Kas šita moteris?"
6 Prižiūrėtojas atsakė: „Ji yra moa-
bitė, atvykusi su Noome iš Moabo
krašto.
7 Ji prašė: „Leisk man rinkti paskui
pjovėjus nukritusias varpas." Ji atė-
jo ir buvo čia nuo ryto iki dabar, tik
trumpam buvo parėjusi į namus."
8 Boazas tarė Rūtai: „Klausyk, mano
dukra! Neik rinkti į kitą lauką ir
nesitrauk iš čia, bet pasilik prie
mano moterų.
9 Sek paskui pjovėjus. Aš įsakiau
jaunuoliams tavęs neliesti. Ištroš-

21 Job 1,21
22 Rūt 2,23; 2 Sam 21,9

2 SKYRIUS
1 Rūt 1,2; Rūt 3,2.12; Rūt 4,21
2 Kun 19,9.10; Kun 23,22; Įst 24,19
4 Rūt 1,1; Ps 129,7.8; Lk 1,28; 2 Tes 3,16
6 Rūt 1,22
10 1 Sam 1,18; 1 Sam 25,23
11 Rūt 1,14-18
12 Rūt 1,16; 1 Sam 24,19; Ps 17,8; Ps 36,7; Ps 57,1; Ps 58,11; Ps 61,4; Ps 63,7; Ps 91,4
13 Pr 33,15; 1 Sam 1,18; 1 Sam 25,41
14 Rūt 2,18
17 Rūt 1,14
18 Rūt 2,14
19 Rūt 2,10; Ps 41,1

kusi eik prie ąsočių ir gerk tai, ką
pjovėjai geria."
10 Ji puolė veidu į žemę ir, nusilenku-
si iki žemės, klausė: „Kodėl tu man
toks malonus ir atkreipei dėmesį į
mane, nors esu svetimšalė?"
11 Boazas atsakė jai: „Man viską
papasakojo, kaip tu, tavo vyrui mi-
rus, elgeisi su anyta ir kaip palikusi
tėvą, motiną ir gimtąją šalį atvykai
į tautą, kurios anksčiau nepažinai.
12 Teatlygina tau Viešpats už tai, ką
padarei, ir teduoda tau visą užmo-
kestį Viešpats, Izraelio Dievas, po
kurio sparnais atėjai prisiglausti."
13 Ji atsakė: „Mano viešpatie, kad
tik rasčiau malonę tavo akyse. Tu
paguodei mane, draugiškai kreip-
damasis į savo tarnaitę, nors nepri-
lygstu tavo tarnaitėms."
14 Valgant Boazas jai tarė: „Ateik
čia, valgyk duonos ir padažyk savo
kąsnį vyne." Ji atsisėdo šalia pjovė-
jų, o jis padavė jai paskrudintų grū-
dų. Ji pavalgė, o kas liko, pasilaikė.
15 Kai ji kėlėsi rinkti, Boazas įsakė
savo tarnams: „Leiskite jai rinkti
tarp pėdų ir nepriekaištaukite.
16 Iš pėdų tyčiomis ištraukite ir
palikite jai, kad galėtų rinkti; ne-
drauskite jai."
17 Ji rinko iki vakaro. Surinktas var-
pas iškūlė – buvo arti efos miežių.
18 Parėjusi į miestą, ji parodė savo
anytai, kiek pririnko. Be to, padavė jai
likusį maistą, kurį buvo pasilaikiusi.
19 Anyta jos paklausė: „Kur tu šian-
dien rinkai? Tebūna palaimintas
tas, kuris atkreipė į tave dėmesį!"
Ji papasakojo savo anytai, pas ką
dirbo, ir pasakė, kad to vyro vardas
Boazas.

20 Noomė tarė savo marčiai: „Vieš-
pats telaimina jį, nes jis išliko malo-
nus gyviems ir mirusiems. Be to, tas
vyras yra iš mūsų giminės, vienas iš
artimiausių mūsų giminaičių.“
21 Rūta sakė: „Jis man patarė laikytis
prie jo pjovėjų iki pjūties galo.“
22 Ir Noomė tarė savo marčiai Rūtai:
„Gerai, mano dukra, kad eini su
jo tarnaitėmis. Kitame lauke tave
galėtų įžeisti.“
23 Ji laikėsi prie Boazo tarnaičių
rinkdama varpas, kol pasibaigė
miežių ir kviečių pjūtis, ir gyveno
su savo anyta.

3 Noomė tarė Rūtai: „Mano dukra,
ar ne laikas man pasirūpinti
vieta, kur tu galėtum ramiai gy-
venti?
2 Boazas, su kurio tarnaitėmis tu
dirbai, yra mūsų giminaitis. Jis šį
vakarą vėtys miežius klojime.
3 Nusiprausk, pasitepk, apsivilk
geriausiu rūbu ir nueik į klojimą.
Nepasirodyk jam, kol jis pavalgys
ir atsiguls.
4 Kai jis atsiguls, įsidėmėk vietą, kur
jis guli; priėjusi atidenk jo kojas ir
atsigulk. Jis tau pasakys, ką daryti.“
5 Ji atsakė: „Visa, ką man sakai,
padarysiu.“
6 Nuėjusi į klojimą, ji pasielgė taip,
kaip jai anyta patarė.
7 Boazas, pavalgęs ir atsigėręs, buvo
patenkintas ir atsigulė javų krūvos
gale. Rūta tyliai priėjo, atidengė jo
kojas ir atsigulė.
8 Vidurnaktį pabudęs žmogus nu-
sigando, pamatęs moterį, gulinčią
prie jo kojų.
9 Jis paklausė: „Kas tu esi?“ Ji atsa-
kė: „Aš esu tavo tarnaitė Rūta. Iš-
tiesk savo apsiaustą ant savo tarnai-
tės, nes tu esi artimas giminaitis.“
10 Jis sakė: „Viešpats telaimina tave,
mano dukra. Tavo paskutinis poel-
gis yra geresnis už pirmutinį, nes
tu neieškojai jaunuolio, turtingo ar
beturčio.
11 Nebijok, mano dukra. Visa, ko
prašai, aš padarysiu. Visi šio mies-
to gyventojai žino, kad tu esi dora
moteris.
12 Tikrai aš esu artimas tavo gimi-
naitis, tačiau yra kitas, dar artimes-
nis už mane.
13 Pasilik šią naktį čia. O rytoj, jei
jis tave paims, – gerai, tegul paima.
O jei jis nenorės tavęs paimti, kaip
Viešpats gyvas, aš tave paimsiu!
Gulėk iki ryto.“
14 Ji gulėjo prie jo kojų iki ryto ir
atsikėlė, kai žmogus žmogaus dar
negalėjo atpažinti. Jis sakė jai:
„Žiūrėk, kad niekas nesužinotų, jog
moteris buvo klojime.“
15 Jis liepė jai ištiesti savo apsiaustą,
kuriuo ji buvo apsisiautusi. Atseikė-
jęs šešis saikus miežių, jis supylė
į apsiaustą ir užkėlė jai ant pečių.
Taip ji grįžo į miestą.
16 Namuose anyta klausė: „Kaip tau
sekėsi, mano dukra?“ Ji papasakojo
jai visa, kas įvyko,
17 ir sakė: „Šituos šešis saikus mie-
žių jis man davė ir pasakė: „Tu netu-
ri grįžti tuščiomis pas savo anytą.“
18 Noomė tarė: „Dabar palauk, mano
dukra, kol sužinosi, kaip viskas
baigsis. Jis nenurims, kol visko
nesutvarkys dar šiandien.“

20 Rūt 3,9.10; Rūt 4,4.6; 2 Sam 2,5; Pat 17,17

3 SKYRIUS

1 Rūt 1,9; 1 Kor 7,36; 1 Tim 5,8

2 Rūt 2,3.8

3 2 Sam 14,2

7 Ts 19,6.9.22; 2 Sam 13,28; Est 1,10

9 Rūt 2,20; Rūt 3,12; Ez 16,8

10 Rūt 1,8; Rūt 2,20

11 Pat 12,4; Pat 31,10-31

12 Rūt 3,9; Rūt 4,1

13 Įst 25,5-10; Jer 4,2; Jer 12,16

14 1 Kor 10,32

18 Ps 37,3.5

4 Boazas, nuėjęs prie vartų, at-
sisėdo. Pro šalį ėjo giminaitis,
apie kurį Boazas buvo kalbėjęs. Jis
tarė jam: „Bičiuli, sėskis čia!“ Tas
atėjęs atsisėdo.
2 Boazas pasišaukė dar dešimt vyrų,
miesto vyresniųjų, ir tarė jiems:
„Sėskitės!“ Jie atsisėdo.
3 Ir jis kalbėjo giminaičiui: „Noomė,
kuri grįžo iš Moabo krašto, parduo-
da lauką, priklausiusį mūsų broliui
Elimelechui.
4 Aš norėjau pranešti tai tau. Pirk tą
lauką čia sėdinčiųjų ir vyresniųjų
akivaizdoje. Jei nori išpirkti, pirk,
o jei nenori, pasakyk man, kad
žinočiau. Nėra kito, kuris turi teisę
tai išpirkti, o po tavęs – mano eilė.“
Tas atsakė: „Aš pirksiu.“
5 Boazas tarė: „Tą dieną, kai pirksi
lauką iš Noomės, turėsi nupirkti ir
moabitę Rūtą, mirusiojo žmoną,
kad išlaikytum mirusiojo vardą jo
nuosavybei.“
6 Giminaitis atsakė: „Aš negaliu iš-
pirkti jos, nes tada nukentėtų mano
paties paveldėjimas. Tu pasinaudok
mano teise, nes aš negaliu to padaryti.“
7 Izraelyje buvo paprotys: kai kas
nors perleisdavo savo teisę į pavel-
dėjimą kitam, jis nusiaudavo savo
sandalą ir paduodavo savo artimui.
Tai būdavo liudijimas Izraelyje.
8 Kai giminaitis pasakė Boazui:
„Pirk tai sau“, nusiavė sandalą ir
jam padavė.
9 Tada Boazas tarė vyresniesiems
ir visiems žmonėms: „Jūs esate
šiandien liudytojai, kad aš nupir-
kau iš Noomės visa, kas priklausė
Elimelechui, Kiljonui ir Machlonui.
10 Taip pat ir moabitę Rūtą, Ma-

4 SKYRIUS
1 Rūt 3,12
2 1 Kar 21,8
3 Kun 25,25
4 Pr 23,18; Kun 25,25; Jer 32,7.8
5 Mt 22,24
6 Rūt 3,12.13
7 Įst 25,7-10
10 Įst 25,6
11 Pr 29,25-30; Pr 35,16-18; Ps 127,3; Ps 128,3; Mch 5,2
12 Pr 38,6-29; 1 Sam 2,20; Mt 1,3
13 Pr 29,31; Pr 33,5; Rūt 3,11
14 Lk 1,58
15 1 Sam 1,8
17 Lk 1,58
18 Sk 26,20.21; 1 Krn 2,4.5
20 Sk 1,7; Mt 1,4
22 Mt 1,6

chlono žmoną, vesiu, kad išlaikyčiau
mirusiojo vardą jo nuosavybei ir kad
jo vardas neišnyktų tarp jo brolių ir
iš jo tėviškės. Jūs esate šiandien to
įvykio liudytojai.“
11 Visi ten esantys žmonės ir vyres-
nieji atsakė: „Mes esame liudytojai.
Viešpats telaimina moterį, ateinan-
čią į tavo namus, kaip Rachelę ir
Lėją, kurios sukūrė Izraelio namus.
Tegul tau sekasi Efratoje ir tebūna
garsus tavo vardas Betliejuje.
12 Tebūna tavo namai kaip namai
Pereco, kurį Tamara pagimdė Judui,
per palikuonis, kuriuos Viešpats tau
duos iš šios jaunos moters.“
13 Boazas vedė Rūtą. Ir kai jis įėjo
pas ją, Viešpats davė jai pastoti, ir
ji pagimdė sūnų.
14 Tuomet moterys sakė Noomei:
„Palaimintas Viešpats, kuris nepa-
liko tavęs be įpėdinio, kad jo vardas
būtų žymus Izraelyje.
15 Jis bus tau atgaiva ir pasirūpins
tavimi senatvėje. Juk jį pagimdė
tavo marti, kuri myli tave ir yra tau
daugiau negu septyni sūnūs.“
16 Noomė paėmė vaiką į savo prie-
globstį ir buvo jo aukle.
17 Kaimynės jį pavadino Jobedu,
sakydamos: „Sūnus gimė Noomei.“
Jobedas buvo Jesės tėvas, karaliaus
Dovydo senelis.
18 Šitie yra Pereco palikuonys: Pere-
cas buvo Hecrono tėvas,
19 Hecronas – Ramo, Ramas – Ami-
nadabo,
20 Aminadabas – Naasono, Naaso-
nas – Salmono,
21 Salmonas – Boazo, Boazas – Jo-
bedo,
22 Jobedas – Jesės, o Jesė – Dovydo.

PIRMOJI SAMUELIO
KNYGA

1 Efraimo aukštumoje, Ramoje,
gyveno vyras vardu Elkana,
efraimas. Jis buvo Cūfo sūnaus Tohu-
vo sūnaus Elihuvo sūnaus Jerohamo
sūnus.
2 Jis turėjo dvi žmonas: Oną ir Pe-
niną. Penina turėjo vaikų, o Ona
neturėjo.
3 Elkana kasmet eidavo iš savo
miesto į Šilojframą melstis ir aukoti
kareivijų Viešpačiui. Du Elio sū-
nūs, Hofnis ir Finehasas, ten buvo
Viešpaties kunigai.
4 Kai Elkana aukodavo, jis duodavo
aukos dalį savo žmonai Peninai ir
visiems jos sūnums bei dukterims.
5 Bet Onai jis duodavo geriausią dalį,
nes ją, nors Viešpats buvo uždaręs
jos įsčias, mylėjo.
6 Jos priešininkė ją užgauliodavo
ir erzindavo, nes Viešpats buvo
uždaręs jos įsčias.
7 Taip būdavo kiekvienais metais,
kai ji eidavo į Viešpaties namus.
Toji taip užgauliodavo ją, kad ji
verkdavo ir nevalgydavo.
8 Jos vyras Elkana klausė: „Ona,
ko verki? Kodėl nevalgai? Ko liū-
di? Argi aš tau nesu vertesnis už
dešimtį sūnų?“
9 Ona atsistojo, jiems pavalgius ir
atsigėrus Šilojuje. Tuo metu kunigas
Elis sėdėjo prie Viešpaties šventyklos
durų.
10 Ona labai nuliūdusi meldėsi ir
graudžiai verkė.

1 SKYRIUS
1 Joz 17,17.18; Joz 24,33; Rūt 1,2; 1 Krn 6,27.33-38;
2 Įst 21,15-17
3 Įst 12,5-7; Įst 16,16; Joz 18,1; Lk 2,41
4 Įst 12,17.18
5 Pr 16,1; Pr 30,1.2
6 Job 24,21
8 Rūt 4,15
9 1 Sam 3,3
10 Job 7,11
11 Pr 8,1; Sk 6,5; Sk 30,6-11; Ps 25,18
15 Ps 42,4; Ps 62,8
16 Įst 13,13
17 Ps 20,3-5; Mk 5,34
18 Rūt 2,13; Rom 15,13
19 Pr 4,1; Pr 21,1; Pr 30,22
21 1 Sam 1,3

11 Ji davė įžadą: „Kareivijų Viešpa-
tie, jei Tu pažvelgsi į savo tarnaitės
sielvartą ir mane atsiminsi, ir nepa-
mirši manęs, bet duosi man sūnų, tai
aš atiduosiu jį Viešpačiui per visas
jo gyvenimo dienas, ir skustuvas
nepalies jo galvos.“
12 Ji ilgai meldėsi Viešpaties aki-
vaizdoje, o Elis stebėjo jos lūpas.
13 Ona kalbėjo savo širdyje, jos lūpos
judėjo, bet balso nesigirdėjo. Todėl
Elis palaikė ją girta
14 ir tarė: „Ar ilgai būsi girta? Išsi-
pagiriok.“
15 Ona atsakė: „Ne, viešpatie, aš esu
nelaiminga moteris; aš negėriau nei
vyno, nei stipraus gėrimo, tik išlie-
jau savo širdį Viešpačiui.
16 Nelaikyk savo tarnaitės Belialo
dukra, nes iš didelio sielvarto ir
skausmo aš kalbėjau.“
17 Elis tarė: „Eik ramybėje, o Izrae-
lio Dievas teįvykdo tavo prašymą.“
18 Ji atsakė: „Duok savo tarnaitei
atrasti malonę tavo akyse.“ Po to ji
nuėjo, valgė ir nebeliūdėjo.
19 Anksti rytą atsikėlę ir pagarbinę
Viešpatį, jie grįžo į savo namus, į
Ramą. Elkana pažino savo žmoną
Oną, ir Viešpats atsiminė ją.
20 Po kurio laiko Ona pagimdė sūnų
ir jį pavadino Samueliu, sakydama:
„Iš Viešpaties jį išmeldžiau.“
21 Kai Elkana ėjo su visais savo
namiškiais aukoti Viešpačiui kas-
metinę auką ir atlikti įžadą,

22 Ona nėjo. Ji sakė savo vyrui: „Aš
neisiu, iki berniuką nujunkysiu. Po
to jį nuvesiu Viešpaties akivaizdon
ir ten paliksiu visam laikui."
23 Jos vyras Elkana jai atsakė: „Da-
ryk, kaip tau atrodo teisinga, pasilik
namuose, iki jį nujunkysi. Viešpats
tepatvirtina savo žodį." Ji pasiliko ir
žindė sūnų, iki jį nujunkė.
24 Nujunkiusi jį, paėmė berniuką,
tris jaučius, efą miltų bei odinę vyno
ir nuvedė jį į Šiloją Viešpaties šven-
tyklon. Berniukas buvo dar mažas.
25 Papjovė jautį ir nuvedė berniuką
pas Elį.
26 Ona sakė: „Mano viešpatie, kaip tu
gyvas, aš esu ta pati moteris, kuri čia
stovėjo tavo akivaizdoje ir meldėsi
Viešpačiui.
27 Aš prašiau šito sūnaus. Viešpats
išklausė mano prašymą ir suteikė,
ko prašiau.
28 Aš jį atvedu Viešpačiui, kad visą
savo gyvenimą jis Jam priklausytų."
Ir jie pagarbino ten Viešpatį.

2 Ona meldėsi: „Mano širdis
džiaugiasi Viešpatyje ir mano
ragas išaukštintas Jame. Aš pla-
čiai atveriu savo burną prieš savo
priešus, nes džiaugiuosi Tavo iš-
gelbėjimu.
2 Niekas nėra toks šventas, kaip
Viešpats! Šalia Tavęs nėra kito ir
nėra kitos uolos kaip mūsų Dievas.
3 Nekalbėkite taip išdidžiai ir įžū-
liai. Viešpats yra Dievas, kuris
žino viską, ir Jis pasveria visus
darbus.
4 Galingųjų lankas sulaužomas, o
tie, kurie klumpa, apjuosiami jėga.

22 Iš 21,6; 1 Sam 1,11. 28; Lk 2,22
23 Sk 30,7.10. 11
24 Sk 15,9.10; Joz 18,1
25 Lk 2,22
26 2 Kar 2,2. 4.6; 2 Kar 4,30
27 Mt 7,7
28 Pr 24,26. 52

2 SKYRIUS

1 Ps 9,14; Ps 13,5; Ps 35,9; Ps 75,10; Ps 89,17.24; Ps 92,10; Ps 112,9; Lk 1,46-55; Fil 4,6
2 Pr 1,1; Iš 15,11; Įst 4,35; Įst 32,4.30.31
3 1 Sam 16,7; Ps 94,4
4 Ps 37,15; Ps 46,9
5 Ps 113,9; Iz 54,1
6 Įst 32,39
7 Įst 8,17.18; Ps 75,7
8 Job 36,7; Job 38,4-6; Lk 1,52
9 Rom 3,19; 1 Pt 1,5
10 Ps 2,9; Ps 18,13.14; Ps 21,1.7; Ps 89,24; Ps 96,13; Ps 98,9; Mt 28,18
12 Įst 13,13; Ts 2,10
14 1 Sam 1,3
15 Kun 3,3-5.16

5 Sotieji parsisamdė už maistą, o
alkanieji nurimo. Nevaisingoji pa-
gimdė septynetą, o turinčioji daug
vaikų nusilpo.
6 Viešpats numarina ir atgaivina,
nuveda į mirusiųjų buveinę ir vėl
išlaisvina.
7 Viešpats padaro beturtį ir turtingą.
Jis pažemina ir išaukština.
8 Jis pakelia iš dulkių vargdienį,
iš sąšlavų duobės iškelia vargšą;
juos pasodina greta kunigaikščių
ir leidžia paveldėti jiems šlovės
sostą. Viešpačiui priklauso žemės
pamatai, ant jų Jis pastatė pasaulį.
9 Savo šventųjų kojas Jis palaikys, o
nedorėliai nutils tamsoje. Nė vienas
nelaimės savo jėga.
10 Viešpats sudaužys į gabalus savo
priešus. Jis sugriaudės prieš juos iš
dangaus. Viešpats teis žemės kraš-
tus. Jis duos jėgų savo karaliui ir
išaukštins pateptojo ragą."
11 Elkana grįžo į Ramą, į savo na-
mus, o berniukas Samuelis tarnavo
Viešpačiui, prižiūrimas kunigo
Elio.
12 Elio sūnūs buvo Belialo vaikai ir
nepažino Viešpaties.
13 Kam nors aukojant auką, kai mėsa
tebevirdavo, ateidavo kunigo tarnas,
laikydamas rankoje trišakę,
14 ir smeigdavo ją į katilą, puodą ar
keptuvę. Visa, ką ištraukdavo šake,
pasiimdavo Elio sūnūs. Taip jie darė
visiems izraelitams, aukojantiems
Šilojuje.
15 Prieš sudeginant taukus, atėjęs
kunigo tarnas sakydavo aukotojui:
„Duok kunigui mėsos iškepti; jis
nenori virtos, bet žalios."

16 Jei aukotojas sakydavo: „Pirmiau-
sia tegul sudegina taukus, paskui
tegul ima, kiek nori“, tarnas atsa-
kydavo: „Duok dabar. Jei neduosi,
atimsiu.“
17 Elio sūnų nuodėmė buvo labai
didelė Viešpaties akyse, nes žmonės
ėmė bjaurėtis aukomis Viešpačiui.
18 Samuelis tarnavo Viešpačiui,
apsirengęs lininį efodą.
19 Jo motina jam pasiūdavo drabužį
ir kasmet atnešdavo ateidama su
savo vyru aukoti kasmetinės aukos.
20 Elis laimindavo Elkaną ir jo
žmoną: „Viešpats teduoda tau dar
vaikų su šita moterimi už tą, kurį
ji paaukojo Viešpačiui.“ Po to jie
grįždavo į namus.
21 Viešpats aplankė Oną, ir ji pa-
gimdė dar tris sūnus ir dvi dukteris.
Berniukas Samuelis augo Viešpa-
ties akivaizdoje.
22 Elis labai paseno. Jis girdėjo, ką
jo sūnūs darė Izraeliui, kaip jie su-
guldavo su moterimis, kurios susi-
rinkdavo prie Susitikimo palapinės.
23 Tėvas klausė: „Kodėl taip darote?
Aš girdžiu apie jūsų piktus darbus
iš žmonių.
24 Negerus dalykus aš girdžiu apie
jus, mano sūnūs. Jūs vedate Vieš-
paties tautą į nusikaltimą.
25 Jei žmogus nusikalsta žmogui, jį
teis teisėjas, bet jei žmogus nusi-
deda Viešpačiui, kas jį užtars?“ Jie
neklausė savo tėvo, todėl Viešpats
nusprendė juos nužudyti.
26 Berniukas Samuelis augo, ir jam
palankiai buvo nusiteikę ir Viešpats,
ir žmonės.
27 Dievo žmogus atėjo pas Elį ir jam
tarė: „Taip sako Viešpats: „Aš apsi-
reiškiau tavo tėvams, kai jie buvo
Egipte ir tarnavo faraonui.
28 Aš tavo tėvą išsirinkau kunigu iš
visų Izraelio giminių, kad jis aukotų
ant mano aukuro, smilkytų smilka-
lus ir nešiotų efodą mano akivaizdo-
je. Aš paskyriau kunigams izraelitų
deginamųjų aukų dalį.
29 Kodėl jūs mindžiojate kojomis
aukas ir dovanas, kurias įsakiau
man aukoti? Kodėl labiau už mane
gerbi savo sūnus, kurie tunka nuo
mano tautos, Izraelio, geriausių
aukų dalių?“
30 Todėl Viešpats, Izraelio Dievas,
sako: „Tikrai buvau pažadėjęs, kad
tavo tėvo ir tavo namai per amžius bus
mano akivaizdoje, bet dabar sakau,
kad taip nebus. Aš pagerbsiu tuos,
kurie mane gerbia, o kurie mane
niekina, bus paniekinti.
31 Ateina diena, kada tavo ir tavo
namų ramstį sunaikinsiu; nė vienas
nesulauks senatvės.
32 Tu matysi priešą mano namuose,
nepaisant to, kad Dievas daro gera
Izraeliui; tavo namuose niekas ne-
sulauks senatvės per amžius.
33 Aš nesunaikinsiu ir nepašalinsiu
nuo savo aukuro visų tavųjų, bet
tavo akys aptems ir siela krimsis,
nes visi tavo palikuonys mirs savo
gražiausiame amžiuje.
34 Tai bus ženklas tau, kai abu tavo
sūnūs, Hofnis ir Finehasas, mirs tą
pačią dieną.
35 Aš pakelsiu sau ištikimą kunigą,
kuris darys tai, kas yra mano širdyje
ir mano mintyse. Aš jam pastatysiu
tvirtus namus, ir jis vaikščios prieš
mano pateptąjį per amžius.
36 Tada išlikę tavo šeimos nariai

17 Pr 6,11; Mal 2,7-9
18 Iš 28,4; 1 Sam 2,11; 1 Sam 3,1
19 1 Sam 1,3. 21
20 Pr 14,19; 1 Sam 1,11. 27.28
21 Pr 21,1; 1 Sam 2,26; 1 Sam 3,19-21
22 Iš 38,8
25 Sk 15,30; Įst 1,17; Įst 25,1.2; Joz 11,20
26 1 Sam 2, 21; Pat 3,4
27 Iš 4,14-16; Iš 12,1; 1 Kar 13,1
28 Iš 28,1.4; Sk 5,9
29 Įst 12,5; Įst 32,15; Mt 10,37
30 Iš 29,9; Jer 18,9.10; Mal 2,9-12
31 1 Kar 2, 27.35
32 Zch 8,4
34 1 Sam 4, 11.17; 1 Kar 13,3
35 1 Kar 2, 35; 1 Kar 11,38; Ps 18,50
36 1 Kar 2,27

atėję parpuls prieš jį už sidabrinį
pinigėlį ar duonos kąsnį ir prašys,
kad paskirtų juos kunigais ir jie
galėtų užsidirbti pavalgyti.“

3 Berniukas Samuelis tarnavo Vieš-
pačiui Elio prižiūrimas. Viešpaties
žodis buvo retas tuo laiku ir regėji-
mai nedažni.
2 Kartą Elis gulėjo. Jo akys buvo nusil-
pusios, tad jis nebegalėjo gerai matyti.
3 Šventyklos lempa dar nebuvo
užgesusi. Samuelis miegojo Vieš-
paties šventykloje, kur buvo Dievo
skrynia.
4 Viešpats pašaukė Samuelį. Tas
atsiliepė: „Aš čia.“
5 Nubėgęs pas Elį, Samuelis tarė:
„Aš čia. Tu mane šaukei.“ Tas at-
sakė: „Aš tavęs nešaukiau, eik ir
miegok.“ Jis grįžo ir atsigulė.
6 Viešpats antrą kartą pašaukė Sa-
muelį. Atsikėlęs Samuelis vėl nuėjo
pas Elį ir tarė: „Aš čia. Tu mane
šaukei.“ Tas atsakė: „Aš nešaukiau
tavęs, mano sūnau, eik ir miegok.“
7 Samuelis dar nepažino Viešpaties
ir jam dar nebuvo apreikštas Vieš-
paties žodis.
8 Viešpats pašaukė Samuelį trečią
kartą. Atsikėlęs jis vėl nuėjo pas Elį
ir sakė: „Aš čia. Tu mane šaukei.“
Elis suprato, kad Viešpats šaukia
berniuką,
9 ir tarė Samueliui: „Eik ir atsigulk.
Jei tave vėl šauks, sakyk: „Kalbėk,
Viešpatie, Tavo tarnas klauso.“ Nu-
ėjęs Samuelis atsigulė.
10 Viešpats atėjo, atsistojo ir pašaukė
kaip pirma: „Samueli, Samueli!“
Samuelis atsiliepė: „Kalbėk, Tavo
tarnas klauso.“

3 SKYRIUS
1 1 Sam 2,11. 18; Ps 74,9
2 1 Sam 4,15
3 Iš 27,20.21
7 1 Sam 2,12
9 1 Kar 2,17
11 2 Kar 21, 12
12 1 Sam 2, 27-36
13 1 Sam 2, 12.17.22.23. 25.29-31
14 Sk 15,30. 31
17 Rūt 1,17
18 Iz 39,8
19 Pr 21,22; Pr 28,15; Pr 39,2.21. 23; 1 Sam 2,21; 1 Sam 9,6
20 Ts 20,1
21 1 Sam 3, 1.4

4 SKYRIUS
1 1 Sam 7,12

11 Viešpats tarė Samueliui: „Štai Aš
darau darbą Izraelyje. Kas apie jį iš-
girs, tam suspengs abiejose ausyse.
12 Tą dieną įvykdysiu visa, ką kal-
bėjau prieš Elį ir jo giminę. Kai Aš
pradedu, Aš ir pabaigsiu.
13 Aš paskelbiau jam, kad nubausiu
jo namus už nusikaltimą, apie kurį
jis žino, nes jo sūnūs bjauriai elgėsi,
o jis jų nesudraudė.
14 Aš prisiekiau, kad Elio šeimos
kaltė nebus nuplauta nei aukomis,
nei dovanomis per amžius.“
15 Samuelis gulėjo iki ryto. Atsikėlęs
atidarė šventyklos duris. Jis bijojo
papasakoti Eliui tą regėjimą.
16 Elis pasišaukė Samuelį: „Samueli,
mano sūnau!“ Šis atsakė: „Aš čia.“
17 Elis paklausė: „Ką tau sakė? Ne-
slėpk nuo manęs. Dievas tepadaro
tau tai ir dar daugiau, jei nuslėpsi
nuo manęs nors vieną žodį iš to, ką
Jis tau sakė.“
18 Ir Samuelis jam papasakojo viską,
nieko neslėpdamas. Tada Elis tarė:
„Jis – Viešpats. Tedaro, kaip Jam
atrodo geriausia.“
19 Samuelis augo, ir Viešpats buvo
su juo. Ir nė vienas jo žodis nelik-
davo neišsipildęs.
20 Visas Izraelis nuo Dano ir Beer
Šebos sužinojo, kad Samuelis yra
Viešpaties paskirtas pranašas.
21 Viešpats ir toliau pasirodydavo Ši-
lojuje, kur apsireikšdavo Samueliui
savo žodžiu.

4 Samuelio žodis pasiekė visą Iz-
raelį. Izraelis pasistatė stovyklą
prie Eben Ezero ir ruošėsi kariauti
su filistinais, o filistinai pasistatė
stovyklą prie Afeko.

2 Jie išsirikiavo prieš Izraelį, puolė ir
sumušė jį, nužudydami mūšyje apie
keturis tūkstančius vyrų.
3 Kai žmonės sugrįžo į stovyklą, Iz-
raelio vyresnieji tarė: „Kodėl Viešpats
leido šiandien filistinams nugalėti?
Atsigabenkime iš Šilojo Viešpaties
Sandoros skrynią, kad ji būtų su
mumis ir mus išgelbėtų nuo priešų.“
4 Buvo pasiųsti į Šiloją pasiuntiniai,
kurie atgabeno kareivijų Viešpaties,
gyvenančio tarp cherubų, Sandoros
skrynią. Abu Elio sūnūs, Hofnis ir
Finehasas, buvo prie Dievo Sando-
ros skrynios.
5 Kai Viešpaties Sandoros skrynia
pasiekė stovyklą, visi izraelitai
šaukė taip garsiai, kad net žemė
drebėjo.
6 Filistinai, išgirdę šauksmą, klausė:
„Ką reiškia šitas riksmas hebrajų
stovykloje?“ Ir jie sužinojo, kad
buvo atgabenta Viešpaties skrynia.
7 Filistinai išsigando, nes sakė: „Die-
vas atėjo pas juos į stovyklą. Vargas
mums, nes anksčiau taip nebuvo!
8 Vargas mums! Kas mus išgelbės iš
šitų galingų dievų? Tai dievai, kurie
baudė Egiptą įvairiomis bausmėmis
dykumoje.
9 Filistinai, būkite drąsūs, kad ne-
reikėtų tarnauti hebrajams, kaip jie
mums tarnavo. Nusiraminkite ir
kariaukite.“
10 Filistinai kovojo ir vėl nugalėjo
izraelitus, kurie visi išbėgiojo į savo
palapines. Įvyko didelės žudynės, ir
krito trisdešimt tūkstančių pėstinin-
kų iš Izraelio.
11 Dievo skrynia buvo priešų paimta,
o Elio sūnūs Hofnis ir Finehasas žuvo.
12 Vienas benjaminas, pabėgęs iš
mūšio lauko, tą pačią dieną atvyko
į Šiloją su perplėštais drabužiais ir
žemėm apibarstyta galva.
13 Jam atvykus į miestą, Elis sėdėjo
kėdėje šalia kelio, ir jo širdis drebėjo
dėl Dievo skrynios. Kai vyras atbė-
go į miestą ir viską pranešė, visas
miestas ėmė raudoti.
14 Elis, išgirdęs verksmą, paklausė:
„Ką reiškia šitas triukšmas?“ Tas vy-
ras atskubėjo prie Elio ir jam pranešė.
15 Elis buvo devyniasdešimt aštuo-
nerių metų, jo akys buvo nusilpusios
ir jis nebematė.
16 Tas vyras kalbėjo Eliui: „Aš
šiandien pabėgau iš mūšio lauko ir
atvykau čia.“ Elis paklausė: „Kas
ten atsitiko, mano sūnau?“
17 Žinios nešėjas atsakė: „Izraelis
bėgo nuo filistinų, įvyko didelės
žudynės. Tavo abu sūnūs – Hofnis
ir Finehasas – žuvo, o Dievo skrynia
yra priešų rankose.“
18 Jam paminėjus Dievo skrynią,
Elis atbulas krito nuo kėdės šalia
vartų. Jo sprandas lūžo, ir jis mirė,
nes buvo senas ir sunkus. Jis teisė
Izraelį keturiasdešimt metų.
19 Jo marti, Finehaso žmona, buvo
nėščia ir greitai turėjo gimdyti. Iš-
girdusi, kad Dievo skrynia pagrobta
ir kad jos uošvis ir vyras mirę, ji
susilenkė ir pagimdė, nes ją suėmė
gimdymo skausmai.
20 Jai mirštant, prie jos stovėjusios
moterys sakė: „Nebijok, tu pagim-
dei sūnų.“ Tačiau ji nieko neatsakė
ir nebekreipė dėmesio.
21 Ji pavadino vaiką Ikabodu, saky-
dama: „Šlovė paliko Izraelį“, nes
Dievo skrynia buvo pagrobta ir jos
uošvis bei vyras mirę.

2 1 Sam 12,9
3 Joz 6,6-21
4 Sk 7,89; 1 Sam 2,12; 1 Sam 6,2
7 Iš 15,14
9 Ts 13,1; 1 Kor 16,13
10 Įst 28,15. 25
11 1 Sam 2, 34; Ps 78,60.61
12 Joz 7,6; 2 Sam 1,2
13 1 Sam 1,9; 1 Sam 4,18
15 1 Sam 3,2
16 2 Sam 1,4
20 Pr 35,16-19
21 1 Sam 14, 3; Ps 26,8; Ps 78,61

22 Ji pasakė: „Šlovė paliko Izraelį,
nes Dievo skrynia pagrobta.“

5 Filistinai paėmė Dievo skrynią
ir nugabeno ją iš Eben Ezero į
Ašdodą.
2 Filistinai paėmė Dievo skrynią,
įnešė ją į Dagono šventyklą ir pa-
statė šalia Dagono.
3 Ašdodo gyventojai kitą rytą,
atsikėlę anksti, įėjo į Dagono šven-
tyklą ir pamatė Dagoną, kniūbsčią
gulintį ant žemės prieš Viešpaties
skrynią. Pakėlę Dagoną, pastatė jį
atgal į vietą.
4 Kitą dieną anksti atsikėlę, jie vėl
rado Dagoną, gulintį ant žemės prieš
Viešpaties skrynią; jo galva ir abi
rankos gulėjo nukirstos ant slenks-
čio. Tik Dagono liemuo buvo likęs.
5 Todėl Dagono kunigai ir visi,
įeinantieji į Dagono šventyklą, ne-
užmina Dagono slenksčio Ašdode
iki šios dienos.
6 Viešpaties ranka sunkiai slėgė
Ašdodo gyventojus. Jis naikino juos
ir baudė skaudžiais augliais Ašdode
ir jo apylinkėse.
7 Ašdodo vyrai, matydami, kas
darosi, tarė: „Izraelio Dievo skry-
nia negali pasilikti pas mus, nes Jo
ranka labai spaudžia mus ir mūsų
dievą Dagoną.“
8 Jie sukvietė visus filistinų kunigaikš-
čius ir klausė: „Ką mums daryti su
Izraelio Dievo skrynia?“ Tie atsakė:
„Izraelio Dievo skrynią reikia nuga-
benti į Gatą.“ Jie taip ir padarė.
9 Kai ją atgabeno, Viešpaties ranka
ištiko miestą labai dideliu naikinimu.
Jis baudė visus to miesto žmones,
mažus ir didelius, skaudžiais augliais.
10 Tuomet jie išsiuntė Dievo skrynią
į Ekroną. Kai Dievo skrynia buvo
atgabenta į Ekroną, ekroniečiai
ėmė šaukti: „Jie atgabeno pas mus
Izraelio Dievo skrynią, norėdami
mus nužudyti.“
11 Taigi jie, sušaukę visus filistinų
kunigaikščius, sakė: „Išsiųskime
Izraelio Dievo skrynią, kad ji būtų
sugrąžinta į savo vietą ir kad neiš-
žudytų mūsų ir mūsų žmonių.“ Nes
pražūtingas naikinimas apėmė visą
miestą, ir Dievo ranka buvo labai
sunki.
12 Išlikę gyvi buvo ištikti auglių, ir
miesto šauksmas kilo į dangų.

6 Viešpaties skrynia filistinų kraš-
te išbuvo septynis mėnesius.
2 Filistinai pasikvietė kunigus bei
žynius ir klausė: „Ką mums daryti
su Viešpaties skrynia? Kaip ją pa-
siųsti atgal į jos vietą?“
3 Tie atsakė: „Jei siųsite atgal Iz-
raelio Dievo skrynią, nesiųskite
tuščios, bet būtinai grąžinkite su
auka už kaltes. Tada pagysite ir
jums paaiškės, kodėl Jo ranka ne-
atsitraukia nuo jūsų.“
4 Jie klausė: „Kokią auką turime
duoti už savo nusikaltimą?“ Tie
atsakė: „Penkis auksinius auglius ir
penkias auksines peles pagal filistinų
kunigaikščių skaičių, nes ta pati liga
vargino jus ir jūsų kunigaikščius.
5 Padarykite penkis auglių atvaiz-
dus ir pelių, kurios naikina kraštą,
atvaizdus ir atiduokite Izraelio Die-
vui. Gal tada Jis atims savo ranką
nuo jūsų, jūsų dievų ir šalies.
6 Neužkietinkite savo širdžių, kaip
užkietino egiptiečiai ir faraonas.

5 SKYRIUS
1 1 Sam 4,1; 1 Sam 7,12
2 1 Km 10,8-10
3 Iz 19,1; Iz 46,1.2.7
4 Mch 1,7
5 Sof 1,9
6 Iš 9,3; Įst 28,27; Joz 15,46.47; 1 Sam 6,5; Ps 78,66
7 1 Sam 6,5
8 Joz 11,22; 1 Sam 6,4
9 Įst 2,15
12 Jer 14,2

6 SKYRIUS
2 Pr 41,8
3 Kun 5,15.16; Įst 16,16
4 1 Sam 5,6.9.12; 1 Sam 6,17
5 Joz 7,19; 1 Sam 5,3.4.6.7.11
6 Iš 7,13; Iš 8,15; Iš 9,34; Iš 12,31; Iš 14,17

Kai Viešpats darė stebuklus tarp
jų, jie buvo priversti išleisti izra-
elitus.
7 Imkite dvi žindančias karves, ant
kurių dar nebuvo uždėtas jungas, ir
įkinkykite jas į naują vežimą, o jų
veršiukus parsiveskite namo.
8 Viešpaties skrynią įkelkite į veži-
mą, o auksinius dirbinius, kuriuos
duodate kaip auką, įdėkite į atskirą
dėžę ir paleiskite karves.
9 Ir žiūrėkite: jei jos eis keliu, vedan-
čiu Bet Šemešo link, tai Viešpats
yra mums siuntęs šitą didelę nelai-
mę; o jei ne, tada žinosime, kad ne
Jo ranka ištiko mus, o taip įvyko
atsitiktinai."
10 Filistinai taip ir padarė. Dvi žin-
dančias karves įkinkė į vežimą, o jų
veršiukus uždarė namuose.
11 Jie įkėlė į vežimą Viešpaties skry-
nią ir dėžę su auksinėmis pelėmis ir
auglių atvaizdais.
12 Karvės ėjo tiesiai į Bet Šemešą.
Eidamos vieškeliu jos baubė, bet
nepasuko nei dešinėn, nei kairėn.
Filistinų kunigaikščiai ėjo paskui
jas iki Bet Šemešo sienos.
13 Bet Šemešo žmonės slėnyje pjovė
kviečius. Pakėlę akis, jie pamatė
skrynią ir džiaugėsi ja.
14 Vežimas atvažiavo į Jozuės iš Bet
Šemešo lauką ir sustojo. Ten buvo
didelis akmuo. Jie suskaldė vežimą,
o karves aukojo kaip deginamąją
auką Viešpačiui.
15 Levitai nukėlė Viešpaties skrynią
ir prie jos buvusią dėžę, kurioje
buvo auksiniai dirbiniai, ir padėjo
ant to didelio akmens. Bet Šemešo
žmonės tą dieną aukojo deginamą-
sias ir kitas aukas Viešpačiui.

7 Sk 19,2; 2 Sam 6,3
8 1 Sam 6,4.5
9 Joz 15,10; Joz 21,16; 1 Sam 6,3
12 Sk 20,19
13 1 Sam 12, 17
16 Joz 13,3
17 1 Sam 5,8; 1 Sam 6,4
19 Iš 19,21; 2 Sam 6,7
20 Mal 3,2
21 1 Krn 13, 5.6

7 SKYRIUS
1 Kun 21,8; 1 Sam 6,21; 2 Sam 6,3.4
3 Pr 35,2; Įst 30,2-10; Ts 2,13; Job 11,13; Lk 4,8

16 Penki filistinų kunigaikščiai, tai
matydami, sugrįžo tą pačią dieną
į Ekroną.
17 Filistinai aukojo už savo nusikal-
timą auksinius auglius: vieną už
Ašdodą, vieną už Gazą, vieną už
Aškeloną, vieną už Gatą ir vieną
už Ekroną.
18 Auksinės pelės buvo nuo penkių
filistinų miestų, priklausančių pen-
kiems kunigaikščiams, pradedant
sutvirtintais miestais ir baigiant
atviraiskaimais iki didelio akmens,
ant kurio jie padėjo Viešpaties skry-
nią ir kuris iki šios dienos tebeguli
Jozuės iš Bet Šemešo lauke.
19 Viešpats baudė Bet Šemešo gy-
ventojus, nes jie pažiūrėjo į Vieš-
paties skrynios vidų, ir nužudė
penkiasdešimt tūkstančių septy-
niasdešimt žmonių. Žmonės verkė
dėl tokių didelių žudynių.
20 Bet Šemešo žmonės kalbėjo: „Kas
gali išstovėti Viešpaties, švento Die-
vo, akivaizdoje? Kur Jis eis iš mūsų?"
21 Jie pasiuntė pasiuntinius į Kirjat
Jearimą, sakydami: „Filistinai su-
grąžino Viešpaties skrynią. Atei-
kite ir parsigabenkite ją."

7 Kirjat Jearimo vyrai parsigabe-
no Viešpaties skrynią ir ją įnešė
į Abinadabo namus, esančius ant
kalvos. Jo sūnų Eleazarą jie paskyrė
saugoti Viešpaties skrynią.
2 Praėjo dvidešimt metų nuo tos
dienos, kai Viešpaties skrynia buvo
atgabenta į Kirjat Jearimą. Visas
Izraelis atsigręžė į Viešpatį.
3 Ir Samuelis tarė visiems izraeli-
tams: „Jei jūs visa širdimi norite
grįžti prie Viešpaties, pašalinkite

iš savo tarpo svetimus dievus bei
Astartę, paruoškite savo širdis Vieš-
pačiui ir tarnaukite Jam vienam;
tada Jis jus išgelbės iš filistinų."
4 Izraelitai pašalino Baalą bei As-
tartę ir tarnavo vienam Viešpačiui.
5 Po to Samuelis sakė: „Sušaukite
visą Izraelį į Micpą; aš melsiuosi
už jus Viešpačiui."
6 Jie, susirinkę Micpoje, sėmė vandenį
ir jį išliejo Viešpaties akivaizdoje,
pasninkavo visą dieną ir sakė: „Mes
nusidėjome Viešpačiui." Samuelis
teisė izraelitus Micpoje.
7 Filistinai išgirdo, kad izraelitai su-
sirinko į Micpą, ir jų kunigaikščiai
pakilo prieš Izraelį. Izraelitai, tai
išgirdę, nusigando
8 ir tarė Samueliui: „Nepaliauk
melsti Viešpatį, mūsų Dievą, kad
Jis mus išgelbėtų iš filistinų."
9 Samuelis paėmė žindomą ėriuką
ir paaukojo visą Viešpačiui kaip
deginamąją auką. Samuelis šaukėsi
Viešpaties dėl Izraelio, ir Viešpats
jį išklausė.
10 Samueliui aukojant deginamąją
auką, filistinai pradėjo kovą su
Izraeliu. Bet tą dieną Viešpats iš-
gąsdino filistinus didele perkūnija
taip, kad jie pakriko, ir izraelitai
juos nugalėjo.
11 Išėję iš Micpos, izraelitai persekiojo
filistinus ir juos žudė iki Bet Karo.
12 Tarp Micpos ir Šeno Samuelis
pastatė akmenį ir jį pavadino Eben
Ezeru, sakydamas: „Viešpats mums
padėjo iki šiol."
13 Filistinai buvo nugalėti ir daugiau
nepuolė Izraelio; ir Viešpaties ranka
buvo prieš filistinus per visas Samu-
elio dienas.

4 Ts 2,11; Ts 10,16
5 Ts 10,17; Ts 20,1; 1 Sam 12,17-19
6 1 Sam 12,10; 2 Sam 14,14; Neh 9,1.2
8 Iz 37,4
9 Kun 22,27; 1 Sam 12,18
10 2 Sam 22,14.15
12 Pr 28,18; Pr 35,14; Joz 4,9; Joz 24,26
13 Ts 13,1; 1 Sam 13,5
15 1 Sam 12,11
17 Ts 21,4; 1 Sam 8,4

8 SKYRIUS
1 Įst 16,18.19; Ts 10,4; 1 Sam 12,2; 2 Krn 19,5
3 Iš 18,21; Iš 23,6-8; Įst 16,19; 1 Sam 12,3; Jer 22,15-17
5 Įst 17,14.15; Oz 13,10.11; Apd 13,21
6 1 Sam 7,9; 1 Sam 12,17
7 Iš 16,8; 1 Sam 10,19

14 Miestai nuo Ekrono iki Gato,
kuriuos filistinai buvo užėmę, grįžo
Izraeliui. Taip pat ir jų apylinkes
Izraelis atsiėmė iš filistinų. Be to,
buvo taika tarp Izraelio ir amoritų.
15 Samuelis teisė Izraelį per visas
savo dienas.
16 Jis eidavo kasmet į Betelį, Gilgalą
bei Micpą ir teisdavo Izraelį tose
vietose.
17 Po to jis grįždavo į Ramą, nes ten
buvo jo namai. Čia jis teisė Izraelį
ir čia jis pastatė aukurą Viešpačiui.

8 Kai Samuelis paseno, paskyrė
teisėjais Izraelyje savo sūnus.
2 Jo pirmagimis sūnus buvo Joelis,
o antrasis – Abija. Jie buvo teisėjai
Beer Šeboje.
3 Tačiau jo sūnūs nevaikščiojo jo
keliais, bet pasidavė godumui,
imdavo kyšius ir iškreipdavo tei-
singumą.
4 Visi Izraelio vyresnieji susirinkę
atėjo pas Samuelį į Ramą
5 ir sakė jam: „Tu pasenai, o tavo sū-
nūs nevaikšto tavo keliais. Paskirk
mums karalių, kuris mus teistų, kaip
yra visose tautose."
6 Samueliui tokia kalba nepatiko,
nes jie sakė: „Duok mums karalių,
kuris mus teistų." Ir Samuelis mel-
dėsi Viešpačiui.
7 Ir Viešpats tarė Samueliui: „Klau-
syk tautos balso ir visko, ką jie tau
sako. Juk ne tave jie atmetė, bet
mane, kad jiems nekaraliaučiau.
8 Taip jie elgėsi nuo tos dienos, kai
juos išvedžiau iš Egipto, iki šios
dienos. Jie palikdavo mane ir tar-
naudavo kitiems dievams. Dabar jie
ir tau daro tą patį.

9 Klausyk jų balso, tačiau iš anksto
rimtai juos įspėk ir jiems paskelbk
teises karaliaus, kuris jiems kara-
liaus."
10 Žmonėms, kurie prašė karaliaus,
Samuelis pasakė visa, ką Viešpats
kalbėjo.
11 Ir jis sakė: „Karalius, kuris jums
karaliaus, paims jūsų sūnus ir pa-
skirs prie savo kovos vežimų ir
žirgų, ir jie turės bėgti jo vežimų
priekyje.
12 Jis paskirs juos tūkstantininkais
ir penkiasdešimtininkais; jie ars jo
laukus, pjaus javus ir gamins ginklus
bei reikmenis karo vežimams.
13 Jūsų dukterys gamins jam kvepa-
lus ir bus virėjos bei kepėjos.
14 Geriausius jūsų laukus, vynuogy-
nus ir alyvmedžių sodus jis atiduos
savo tarnams.
15 Be to, jis ims jūsų pasėlių ir vynuo-
gynų vaisių dešimtąją dalį ir atiduos
savo valdininkams bei tarnams.
16 Jūsų tarnus ir tarnaites, geriausius
jaunuolius ir jūsų asilus panaudos
savo darbams.
17 Jis paims jūsų avių dešimtąją dalį,
o jūs būsite jo tarnai.
18 Tada jūs šauksite dėl karaliaus,
kurį išsirinkote, bet Viešpats jūsų
neišklausys."
19 Tačiau tauta atsisakė paklusti Sa-
muelio balsui ir sakė: „Mes norime
turėti karalių,
20 kad būtume kaip visos kitos tau-
tos, kad mūsų karalius mus teistų ir
mums vadovautų kovose."
21 Samuelis išklausė tautos žodžius
ir perdavė juos Viešpačiui.
22 Ir Viešpats tarė Samueliui: „Klau-

9 1 Sam 8,11-18
11 Įst 17,14-20; 1 Sam 14,52; 2 Sam 15,1
12 1 Sam 22,7
14 1 Kar 21,7; Ez 46,18
18 Pat 1,25-28; Iz 1,15; Mch 3,4
19 Iz 66,4; Jer 44,16
20 1 Sam 8,5
22 1 Sam 8,7; Oz 13,11

9 SKYRIUS
1 1 Sam 14,51; 1 Km 8,33; 1 Km 9,36-39
2 1 Sam 10,23
4 2 Kar 4,42
5 1 Sam 1,1; 1 Sam 10,2
6 Įst 33,1; 1 Sam 3,19
7 Ts 6,18; Ts 13,17
9 Pr 25,22; 2 Kar 17,13

syk jų balso ir paskirk jiems kara-
lių." Tada Samuelis tarė izraelitams:
„Grįžkite kiekvienas į savo miestą."

9 Benjamine gyveno turtingas vy-
ras vardu Kišas, sūnus Abielio,
sūnaus Ceroro, sūnaus Bechorato,
sūnaus Afiacho.
2 Kišas turėjo sūnų Saulių, jauną ir
gražų. Nebuvo nė vieno izraelito,
gražesnio už jį; visa galva jis buvo
aukštesnis už kitus savo tautos
žmones.
3 Sauliaus tėvui Kišui dingo asilės.
Ir Kišas sakė savo sūnui Sauliui:
„Imk tarną ir eik ieškoti asilių."
4 Jie išvaikščiojo Efraimo aukštu-
mas ir Šališos kraštą, bet jų nerado.
Paskui jie apėjo Šaalimo kraštą, bet
ir ten jų nebuvo. Jie išvaikščiojo ir
Benjamino žemes, bet jų nerado.
5 Kai atėjo į Cūfo šalį, Saulius tarė
savo tarnui: „Grįžkime, kad mano
tėvas, užuot rūpinęsis asilėmis, ne-
pradėtų rūpintis dėl mūsų."
6 Tarnas jam atsakė: „Šitame mieste
gyvena Dievo vyras, kurį visi gerbia;
visa, ką jis pasako, įvyksta. Užeikime
pas jį. Gal jis pasakys, kuriuo keliu
mums eiti."
7 Saulius atsakė: „Ką mes nunešime
tam vyrui eidami? Duona pasibaigė
mūsų maišuose, ir mes neturime jo-
kios dovanos, kurią galėtume nunešti
Dievo vyrui."
8 Tarnas atsakė Sauliui: „Aš turiu
ketvirtį šekelio sidabro ir jį atiduo-
siu Dievo vyrui, kad jis parodytų
mums kelią."
9 Anksčiau, kai Izraelyje kas eidavo
pasiklausti Dievo, sakydavo: „Einu
pas regėtoją", nes tą, kurį šiandien

vadina pranašu, anksčiau vadino
regėtoju.
10 Saulius atsakė tarnui: „Gerai sa-
kai, eikime.“ Jie nuėjo į miestą, kur
gyveno Dievo vyras.
11 Beeidami šlaitu miesto link, jie
susitiko mergaičių, einančių pasi-
semti vandens, ir paklausė: „Ar yra
čia regėtojas?“
12 Jos atsakė: „Yra. Jis kaip tik jūsų
priešakyje. Skubėkite, nes jis šian-
dien atėjo į miestą, kadangi žmonės
šiandien aukoja aukštumoje.
13 Įėję į miestą, jūs tuojau jį surasite,
nes jis eis į aukštumą valgyti. Žmo-
nės nepradės valgyti, kol jis neateis,
nes jis palaimina auką; po to valgo
pakviestieji. Eikite, nes dabar jį dar
rasite.“
14 Įeidami į miestą, jie sutiko prie-
šais ateinantį Samuelį, kuris ėjo į
aukštumą.
15 Viešpats buvo pasakęs Samueliui
prieš dieną iki Sauliaus atėjimo:
16 „Rytoj apie tą laiką atsiųsiu pas
tave vyrą iš Benjamino žemės, kad
jį pateptum mano tautos Izraelio
valdovu. Jis išgelbės mano tautą iš
filistinų. Aš pažvelgiau į savo tautą,
nes jų šauksmas pasiekė mane.“
17 Kai Samuelis pamatė Saulių,
Viešpats jam tarė: „Štai vyras, apie
kurį tau kalbėjau! Šitas karaliaus
mano tautai.“
18 Saulius, sutikęs Samuelį tarpu-
vartėje, klausė: „Pasakyk man, kur
gyvena regėtojas.“
19 Samuelis atsakė Sauliui: „Aš esu
regėtojas. Eik pirma manęs į aukštu-
mą, ten šiandien valgysite su mani-
mi; rytoj tave išleisiu ir pasakysiu,
kas yra tavo širdyje.

11 Iš 2,16
12 Pr 31,54; 1 Kar 3,2
15 1 Sam 15, 1
16 Iš 2,23-25; Iš 3,7; Įst 17,15; 1 Sam 10,1
17 1 Sam 16, 12
20 1 Sam 8, 5.19; 1 Sam 9,3; 1 Sam 12,13
21 Ts 6,15; Ts 20,46-48; 1 Sam 15,17
24 Kun 7,32. 33
25 Įst 22,8

10 SKYRIUS
1 Įst 32,9; 2 Kar 9,3.6; Ps 2,12; Apd 13,21
2 Pr 35,16-20; Pr 48,7; Joz 18,28; 1 Sam 9,3-5

20 Dėl asilių, kurios dingo prieš tris
dienas, nesirūpink – jos jau atsirado.
O kam priklausys visa, kas geriau-
sia Izraelyje? Argi ne tau ir tavo tėvo
namams?“
21 Saulius atsakė: „Juk aš esu benja-
minas iš mažiausios Izraelio gimi-
nės, ir mano šeima yra menkiausia
iš visų Benjamino šeimų. Kodėl
man taip sakai?“
22 Samuelis Saulių ir jo tarną įsivedė
į kambarį ir pasodino juos garbin-
giausioje vietoje tarp pakviestųjų,
kurių buvo apie trisdešimt vyrų.
23 Samuelis tarė virėjui: „Duok tą dalį,
kurią tau liepiau atidėti.“
24 Virėjas atnešė gyvulio petį ir
padėjo prieš Saulių. Samuelis tarė:
„Štai ką palikau tau, valgyk su pa-
kviestaisiais.“ Taip tą dieną Saulius
valgė su Samueliu.
25 Jiems sugrįžus nuo aukštumos į
miestą, Samuelis kalbėjosi su Sau-
liumi ant namo stogo.
26 Aušrai brėkštant, Samuelis pašau-
kė ant stogo Saulių ir tarė: „Kelkis,
kad galėčiau tave išleisti.“ Saulius
atsikėlė ir juodu išėjo į gatvę.
27 Jiems artinantis prie miesto pakraš-
čio, Samuelis tarė Sauliui: „Liepk
tarnui eiti pirma mūsų, o tu sustok.
Paskelbsiu tau Viešpaties žodį.“

10 Samuelis išliejo indą aliejaus
Sauliui ant galvos, pabučiavo
jį ir tarė: „Viešpats patepė tave savo
paveldėjimo vadu.
2 Šiandien, išsiskyręs su manimi,
sutiksi du vyrus prie Rachelės kapo,
Benjamino žemių pasienyje, Celca-
che, kurie tau sakys: „Asilės, kurių
išėjai ieškoti, jau atsirado. Tavo tėvas,

pamiršęs asiles, rūpinasi, kas su
jumis atsitiko."
3 Eidamas toliau, prieisi Taboro
ąžuolą. Ten tave sutiks trys vyrai,
einantys pas Dievą į Betelį. Vienas
neš tris ožiukus, antras – tris duonos
kepalus, o trečias – vyno odinę.
4 Jie tave pasveikins ir duos tau du
duonos kepalus, kuriuos paimsi iš
jų rankos.
5 Po to prieisi Dievo kalvą, kur yra
filistinų įgulos stovykla. Įeidamas
į miestą, sutiksi būrį pranašų, atei-
nančių nuo aukštumos su arfomis,
būgnais, vamzdeliais ir psalteriais,
ir jie pranašaus.
6 Ant tavęs nužengs Viešpaties
Dvasia, tu pranašausi kartu su jais
ir tapsi kitu žmogumi.
7 Kai visi tie ženklai įvyks tau, elkis
pagal aplinkybes, nes Dievas su
tavimi.
8 Nueik pirma manęs į Gilgalą. Aš
atėjęs aukosiu deginamąsias ir pa-
dėkos aukas. Lauk manęs septynias
dienas, iki aš ateisiu ir nurodysiu, ką
turi daryti."
9 Sauliui pasisukus eiti nuo Samu-
elio, Dievas davė jam kitą širdį, ir
visi tie ženklai įvyko tą pačią dieną.
10 Jam atėjus prie kalvos, jį pasitiko
pranašų būrys. Ir Dievo Dvasia nu-
žengė ant jo, ir jis pranašavo kartu
su jais.
11 Žmonės, kurie Saulių pažinojo
anksčiau, matydami jį su pranašais
pranašaujant, kalbėjosi: „Kas atsi-
tiko Kišo sūnui? Ar ir Saulius tarp
pranašų?"
12 Vienas iš ten buvusiųjų atsakė: „O
kas kitų tėvas?" Todėl tai tapo prie-
žodžiu: „Ar ir Saulius tarp pranašų?"

3 Pr 28,22; Pr 35,1.3.7
5 1 Sam 13,2.3; 1 Sam 19,12.20; 2 Kar 3,15
6 Sk 11,25.29; 1 Sam 10,10; 1 Sam 19,23.24
7 Iš 4,8; Ts 6,12
8 1 Sam 11,14.15; 1 Sam 13,8-10
10 1 Sam 10,5; 1 Sam 19,20
11 Mt 13,54-57
12 Jn 5,30.36
14 1 Sam 14,50
16 1 Sam 9,20
17 Ts 20,1; 1 Sam 7,5.6
18 Ts 6,8.9
19 1 Sam 8,7.19; 1 Sam 12,12
20 Apd 1,24.26
22 1 Sam 23,2.4.10.11
23 1 Sam 9,2
24 2 Sam 21,6; 1 Kar 1,25.39

13 Baigęs pranašauti, jis atėjo į aukš-
tumą.
14 Jo dėdė klausė: „Kur buvote?" Jis
atsakė: „Asilių ieškojome. Kai jų nie-
kur neradome, nuėjome pas Samuelį."
15 Sauliaus dėdė vėl klausė: „Prašau,
pasakyk, ką jums Samuelis sakė?"
16 Saulius atsakė: „Jis mums pasakė,
kad asilės atsirado." Bet ką Samue-
lis jam sakė apie karalystę, Saulius
jam nepasakė.
17 Samuelis sušaukė tautą į Micpą
pas Viešpatį.
18 Ir jis kalbėjo izraelitams: „Taip
sako Viešpats, Izraelio Dievas: „Aš
išvedžiau Izraelį iš Egipto ir išgelbė-
jau iš egiptiečių ir iš visų karalysčių,
kurios jus spaudė, rankos."
19 Bet jūs šiandien atmetėte Dievą,
kuris jus išgelbėjo iš visų jūsų ne-
laimių, sakydami: „Paskirk mums
karalių." Dabar ateikite į Viešpaties
akivaizdą giminėmis ir šeimomis."
20 Kai Samuelis pašaukė prieiti
kiekvieną Izraelio giminę, buvo
išrinkta Benjamino giminė.
21 Kai Samuelis pašaukė Benjamino
giminę šeimomis, buvo išrinkta
Matrio šeima ir iš jos buvo išrinktas
Kišo sūnus Saulius. Jie ieškojo jo,
bet negalėjo surasti.
22 Todėl jie klausė Viešpaties: „Ar
jis čia dar ateis?" Viešpats atsakė:
„Jis pasislėpęs tarp mantos."
23 Nubėgę vyrai atvedė jį. Kai jis
atsistojo tarp žmonių, buvo visa
galva aukštesnis už kitus.
24 Tada Samuelis tarė susirinku-
siems: „Ar matote tą, kurį Viešpats
išsirinko? Nėra jam lygaus visoje
tautoje." Tada žmonės pradėjo
šaukti: „Tegyvuoja karalius!"

[25] Tada Samuelis išdėstė tautai
karalystės nuostatus, juos surašė į
knygą ir padėjo priešais Viešpatį.
Po to Samuelis leido tautai grįžti į
savo namus.
[26] Taip pat ir Saulius grįžo namo į
Gibėją. Su juo nuėjo ir vyrai, kurių
širdis palietė Dievas.
[27] O Belialo vaikai sakė: „Kaip šitas
žmogus mus išgelbės?“ Jie panie-
kino jį ir neatnešė jam dovanų. Bet
Saulius išliko ramus.

11 Amonitas Nahašas atžygiavo
ir apsupo Jabeš Gileadą. Tada
Jabešo gyventojai sakė Nahašui:
„Sudarykime sandorą, ir mes tau
tarnausime.“
[2] Amonitas Nahašas jiems atsakė:
„Aš sudarysiu su jumis sandorą su
tokia sąlyga: kiekvienam iš jūsų iš-
dursiu dešinę akį ir taip pažeminsiu
visą Izraelį.“
[3] Jabešo vyresnieji jam tarė: „Duok
mums septynias dienas, kad galė-
tume pasiųsti pasiuntinius į visą Iz-
raelio kraštą. Jei nerasime, kas mus
išgelbėtų, mes tau pasiduosime.“
[4] Kai pasiuntiniai atvyko į Gibėją,
kur gyveno Saulius, ir pranešė šiuos
žodžius žmonėms, visi žmonės pa-
kėlė balsus ir verkė.
[5] Tuo metu Saulius grįžo iš lauko
su savo jaučiais. Jis paklausė: „Kas
atsitiko, kad žmonės verkia?“ Ir jie
papasakojo jam žinias iš Jabešo.
[6] Kai jis tai išgirdo, Dievo Dvasia
nužengė ant Sauliaus, ir jis užsidegė
dideliu pykčiu.
[7] Jis iškinkė jungą jaučių ir, juos
sukapojęs, išsiuntinėjo gabalus po
visą Izraelio kraštą, sakydamas:
„Kas neis su Sauliumi ir Samueliu,
taip bus padaryta jo jaučiams.“
Viešpaties baimė apėmė tautą, ir jie
atėjo visi kaip vienas.
[8] Kai jis suskaičiavo juos Bezeke, iz-
raelitų buvo trys šimtai tūkstančių,
o Judo vyrų – trisdešimt tūkstančių.
[9] Atvykusiems pasiuntiniams jie
tarė: „Rytoj, kai saulė pradės kaitin-
ti, jūs sulauksite pagalbos.“ Pasiun-
tiniai sugrįžę pranešė apie tai Jabešo
gyventojams, ir jie visi pradžiugo.
[10] Jabešo vyrai sakė: „Rytoj pasiduo-
sime jums, ir jūs galėsite daryti su
mumis, ką norėsite.“
[11] Kitą dieną Saulius suskirstė vy-
rus į tris būrius ir rytinės sargybos
metu jie įsiveržė į stovyklą ir žudė
amonitus, iki pradėjo kaitinti saulė.
O likusieji buvo taip išblaškyti, kad
dviejų neliko kartu.
[12] Izraelitai klausė Samuelio: „Kas
yra tie, kurie sakė: „Ar Saulius mums
karalius?“ Atveskite juos mums, kad
mes juos nužudytume.“
[13] Saulius tarė: „Nė vienas nebus nužu-
dytas šiandien, nes šiandien Viešpats
išgelbėjo Izraelį.“
[14] Po to Samuelis tarė tautai: „Ei-
kime į Gilgalą ir ten atnaujinkime
karalystę.“
[15] Visa tauta nuėjo į Gilgalą. Jie ten
paskelbė Saulių karaliumi Viešpa-
ties akivaizdoje ir aukojo padėkos
aukas Viešpačiui. Ir labai džiaugėsi
ten Saulius ir visi izraelitai.

12 Samuelis kalbėjo visiems izra-
elitams: „Aš paklausiau jūsų
balso ir visko, ką man sakėte, ir pa-
skyriau jums karalių.

25 1 Sam 8, 11-18
26 Ts 20,14
27 Įst 13,13; 1 Sam 11,12; 1 Kar 4,21; 1 Kar 10,25

11 SKYRIUS
1 Pr 26,28; Ts 21,8; 1 Sam 12,12
2 Pr 34,14
4 Ts 2,4; Ts 20,23.26; Ts 21,2; 1 Sam 10,26; 1 Sam 15,34
6 Ts 3,10; Ts 6,34; Ts 11,29; Ts 13,25; Ts 14,6
7 Pr 21,5.8. 10; Ts 19,29
8 Ts 1,5; 2 Sam 24,9
11 Ts 7,16. 20; 1 Sam 31,11
12 1 Sam 10, 27; Lk 19,27
13 Iš 14,13.30; 2 Sam 19,22
14 1 Sam 7, 16; 1 Sam 10,8
15 1 Sam 10, 8.17

12 SKYRIUS
1 1 Sam 8,5. 7.9.20; 1 Sam 8,22; 1 Sam 10,24; 1 Sam 11,14. 15

2 Ir dabar karalius eina priekyje
jūsų. Aš pasenau ir pražilau, ir
mano sūnūs yra tarp jūsų. Aš gy-
venau tarp jūsų nuo savo vaikystės
iki šios dienos.
3 Štai aš čia. Paliudykite prieš mane
Viešpaties ir Jo pateptojo akivaizdo-
je. Ar aš paėmiau kieno nors jautį
arba asilą? Ar ką nuskriaudžiau? Ar
ką išnaudojau? Iš ko paėmiau kyšį,
kad užmerkčiau savo akis? Jei taip
padariau, atsilyginsiu.“
4 Jie atsakė: „Tu mūsų neskriaudei,
mūsų neišnaudojai ir nieko iš mūsų
neėmei.“
5 Samuelis jiems tarė: „Viešpats ir
Jo pateptasis yra šiandien liudytojai,
kad jūs neradote nieko mano ranko-
je.“ Jie atsakė: „Liudytojai.“
6 Samuelis toliau kalbėjo tautai:
„Liudytojas yra Viešpats, kuris
paskyrė Mozę bei Aaroną ir išvedė
jūsų tėvus iš Egipto šalies.
7 Dabar sustokite ir klausykite, o
aš bylinėsiuosi su jumis dėl visų
Viešpaties teisių darbų, kuriuos Jis
padarė jums ir jūsų tėvams.
8 Kai Jokūbas nuvyko į Egiptą
ir jūsų tėvai šaukėsi Viešpaties,
Viešpats siuntė Mozę ir Aaroną,
kurie išvedė jūsų tėvus iš Egipto ir
apgyvendino šitoje šalyje.
9 Kai jie užmiršo Viešpatį, savo
Dievą, Jis atidavė juos į Siseros,
Hacoro kariuomenės vado, rankas,
į rankas filistinų ir Moabo karaliaus,
ir jie kariavo prieš jus.
10 Jie šaukėsi Viešpaties, sakydami:
„Mes nusidėjome, nes apleidome
Viešpatį ir tarnavome Baalui ir As-
tartei. Išgelbėk mus iš mūsų priešų
rankos, ir mes Tau tarnausime.“

2 Sk 27,17; 1 Sam 8,1.5
3 Iš 23,8; Sk 16,15; Įst 16,19; 1 Sam 10,1; 1 Sam 24,6
4 Kun 19,13
5 Iš 22,4; Apd 23,9; Apd 24,20
6 Mch 6,4
7 Ts 5,11; Iz 1,18
8 Pr 46,5.6; Iš 2,23-25; Iš 3,10; Iš 4,14-16
9 Ts 3,7.12-31; Ts 4,2; Ts 10,7; Ts 13,1
10 Ts 2,13; Ts 3,7; Ts 10,10
11 Ts 11,1; 1 Sam 7,13
12 Ts 8,23; 1 Sam 8,5.19.20; 1 Sam 11,1.2
13 1 Sam 8,5; 1 Sam 10,24; 1 Sam 12,17.19; Oz 13,11
14 Joz 24,14
15 Įst 28,15; Iz 1,20
16 Iš 14,13.31
17 Pr 30,14; 1 Sam 8,7; Ezr 10,9; Jok 5,16-18
18 Iš 14,31
19 Iš 9,28
20 Įst 11,16

11 Viešpats siuntė Jerubaalą, Baraką,
Jeftę ir Samuelį ir išgelbėjo jus iš
jūsų priešų, kurie supo jus, rankos,
ir jūs gyvenote saugiai.
12 Pamatę amonitų karalių Nahašą,
atžygiuojantį prieš jus, jūs sakėte:
„Karalius mums tekaraliauja!“,
nors Viešpats, jūsų Dievas, yra jūsų
karalius.
13 Todėl dabar – štai jūsų karalius,
kurio reikalavote ir kurį išsirinkote;
Viešpats davė jums karalių.
14 Jei bijosite Viešpaties, Jam tarnau-
site, klausysite Jo balso ir nesiprie-
šinsite Jo įsakymams, tai jūs ir jūsų
karalius, kuris jus valdo, seksite
Viešpatį, savo Dievą.
15 Bet jei neklausysite Viešpaties
balso ir priešinsitės Jo įsakymams,
tai Viešpaties ranka bus prieš jus,
kaip buvo prieš jūsų tėvus.
16 Stovėkite ir žiūrėkite į tą didelį daly-
ką, kurį Viešpats darys jums matant.
17 Argi šiandien ne kviečių pjūtis?
Aš šauksiuosi Viešpaties, ir Jis siųs
perkūniją ir lietų, kad jūs suprastu-
mėte ir pasimokytumėte, kokį didelį
nusikaltimą padarėte Viešpaties
akyse, prašydami sau karaliaus.“
18 Samuelis šaukėsi Viešpaties, ir
Viešpats tą dieną siuntė perkūniją ir
lietų. Visi izraelitai labai išsigando
Viešpaties ir Samuelio.
19 Ir jie sakė Samueliui: „Melsk už
savo tarnus Viešpatį, savo Dievą,
kad nemirtume, nes prie visų savo
nusikaltimų pridėjome dar vieną,
prašydami sau karaliaus!“
20 Samuelis atsakė tautai: „Nebijo-
kite. Tiesa, jūs nusikaltote, tačiau
nepaliaukite sekę Viešpatį ir tar-
naukite Jam visa širdimi.

21 Nenukrypkite prie tuščių dalykų,
kurie negali duoti naudos nei išgel-
bėti, nes yra tušti.
22 Viešpats neatstums jūsų dėl savo
didžio vardo, nes Viešpačiui patiko
išsirinkti jus kaip savo tautą.
23 O dėl manęs, tai taip nebus, kad aš
nusidėčiau prieš Viešpatį, paliauda-
mas melstis už jus. Aš jus mokysiu
eiti teisingu ir geru keliu.
24 Tik bijokite Viešpaties ir Jam iš-
tikimai tarnaukite visa savo širdimi.
Jūs matėte, kokių didelių dalykų Jis
jums padarė.
25 Bet jei elgsitės nedorai, pražūsite
jūs ir jūsų karalius.“

13 Saulius karaliavo Izraelyje
metus, ir antraisiais karalia-
vimo metais.
2 Saulius išsirinko tris tūkstančius
vyrų iš Izraelio; du tūkstančiai buvo
su juo Michmašo ir Betelio kalnuo-
se, o tūkstantis buvo su Jehonatanu
Benjamino Gibėjoje. Likusius vyrus
jis pasiuntė namo.
3 Jehonatanas sumušė filistinų įgulą
Geboje, ir apie tai išgirdo visi filisti-
nai. Saulius trimitavo visoje šalyje,
sakydamas: „Teišgirsta hebrajai.“
4 Visas Izraelis išgirdo, kad Saulius
sumušė filistinų įgulą ir kad Izraelis
tapo pasibjaurėjimu filistinams.
Visa tauta buvo pašaukta pas Saulių
į Gilgalą.
5 Filistinai susirinko kovoti prieš
Izraelį. Jų buvo trisdešimt tūkstan-
čių kovos vežimų, šeši tūkstančiai
raitelių ir pėstininkų kaip smilčių
ant jūros kranto. Jie atžygiavo ir pa-
sistatė stovyklą Michmaše, į rytus
nuo Bet Aveno.

21 2 Km 25, 15; Iz 41,29
22 Įst 7,6-11; Įst 31,6; Iz 43,21; Jer 14,21
23 1 Kar 8, 36; Ps 34,11; Rom 1,9
24 Įst 10,21; Mok 12,13; Iz 5,12
25 Įst 28,36; Joz 24,20

13 SKYRIUS
2 1 Sam 10, 26; 1 Sam 14,1.5. 31
3 1 Sam 10,5; 2 Sam 5,25
5 Joz 7,2; Ts 7,12
6 Ts 6,2
7 Sk 32,1-42
8 1 Sam 10,8
13 2 Km 16, 9
14 1 Sam 15, 11.19.28; 1 Sam 16,1; 1 Sam 31,6; Apd 7,46; Apd 13,22
15 1 Sam 13, 2.6.7; 1 Sam 14,2

6 Izraelitai pamatė, kad jiems gresia
pavojus; priešo spaudžiami, žmonės
slapstėsi olose, urvuose, tarp uolų,
aukštumose ir daubose.
7 Kai kurie perėjo Jordaną ir pabėgo
į Gado ir Gileado šalį. Tačiau Sau-
lius pasiliko Gilgale, ir visi žmonės
drebėdami sekė jį.
8 Jis laukė septynias dienas, kaip
Samuelis buvo paskyręs. Samueliui
nepasirodžius Gilgale, žmonės pra-
dėjo skirstytis.
9 Saulius įsakė atnešti deginamąją
ir padėkos aukas, ir jis aukojo degi-
namąją auką.
10 Jam baigus aukoti deginamąją
auką, pasirodė Samuelis. Saulius
išėjo jį sutikti ir pasveikinti.
11 Samuelis klausė: „Ką tu padarei?“
Saulius atsakė: „Pamačiau, kad
mano žmonės pradėjo skirstytis, o
tu neatvykai skirtu laiku; ir filistinai
susirinko Michmaše.
12 Aš galvojau: „Filistinai ateis į
Gilgalą, o aš dar nebūsiu maldavęs
Viešpaties.“ Aš įsidrąsinau ir auko-
jau deginamąją auką.“
13 Samuelis tarė Sauliui: „Tu nepro-
tingai pasielgei, nesilaikydamas
Viešpaties, savo Dievo, įsakymo.
Viešpats būtų patvirtinęs tavo ka-
raliavimą Izraelyje amžiams.
14 Dabar tavo karaliavimas nebus
ilgas. Viešpats surado vyrą pagal
savo širdį ir paskyrė jį vadu savo
tautai, nes tu nesilaikei Viešpaties
įsakymo.“
15 Po to Samuelis grįžo iš Gilgalo į
Benjamino Gibėją. Saulius suskai-
čiavo žmones, esančius su juo, kurių
buvo apie šešis šimtus vyrų.
16 Saulius, jo sūnus Jehonatanas ir su

jais buvusieji vyrai apsistojo Benja-
mino Gibėjoje, o filistinai pasistatė
stovyklą Michmaše.
17 Iš filistinų stovyklos išėjo trys
būriai naikinti krašto. Vienas būrys
pasuko Ofros kryptimi, į Šualo šalį,
18 antras patraukė Bet Horono link,
o trečias – į aukštumas, esančias
prie Ceboimo slėnio, šalia dykumos.
19 Nė vieno kalvio nebuvo visoje Iz-
raelio šalyje, nes filistinai sakė: „Kad
hebrajai nepasidarytų kardų ir iečių.“
20 Kiekvienas izraelitas, norėdamas
pagaląsti žagrę, kaplį, kirvį ar pjau-
tuvą, turėjo eiti pas filistinus.
21 Todėl buvo atbukusios jų žagrės,
kapliai, šakės bei kirviai ir nesmai-
linti akstinai.
22 Mūšio dienai atėjus, nė vienas
Sauliaus karys neturėjo nei kardo,
nei ieties, išskyrus Saulių ir jo sūnų
Jehonataną.
23 Ir filistinų būrys išėjo į Michmašo
tarpeklį.

14 Kartą Sauliaus sūnus Jehona-
tanas kalbėjo jaunuoliui, savo
ginklanešiui: „Eikime prie filistinų
įgulos, kuri stovi anoje pusėje.“ Savo
tėvui jis nieko nesakė.
2 Saulius buvo apsistojęs prie Gibė-
jos, po granatmedžiu Migrone, ir
su juo buvo apie šešis šimtus vyrų.
3 Ahija, sūnus Ikabodo brolio Ahitu-
bo, sūnaus Finehaso, sūnaus Šilojo
kunigo Elio, nešiojo efodą. Žmonės
nežinojo, kad Jehonatanas išėjo.
4 Prie tarpeklio, per kurį Jehona-
tanas turėjo pereiti, kad pasiektų
filistinų įgulą, buvo smailios uolos
vienoje ir kitoje pusėje. Viena vadi-
nosi Bocecas, o antroji – Senė.

17 Joz 18,23
18 Pr 14,2; Joz 16,3; Joz 18,13.14; Neh 11,34
19 Ts 5,8; 2 Kar 24,14; Jer 24,1; Jer 29,2
22 Ts 5,8
23 1 Sam 14, 1.4

14 SKYRIUS
2 1 Sam 13, 15.16
3 1 Sam 2,28; 1 Sam 4,21; 1 Sam 22,9. 11.20
4 1 Sam 13,23
6 Ts 7,4.7; 1 Sam 17,26. 36.46.47; 2 Krn 14,11; Ps 115,3; Ps 135,6; Jer 9,25.26; Zch 4,6; Mt 19,26; Rom 8,31
10 Pr 24,14; Ts 6,36-40
11 1 Sam 13, 6; 1 Sam 14,22
13 Kun 26,8; Joz 23,10

5 Viena kyšojo šiaurėje, priešais
Michmašą, o antroji – pietuose,
priešais Gibėją.
6 Jehonatanas tarė jaunuoliui, kuris
nešiojo jo ginklus: „Nueikime prie
šitų neapipjaustytųjų įgulos. Gal
Viešpats mums padės; juk Vieš-
pačiui nesunku išgelbėti per kelis
žmones, kaip ir per daugelį.“
7 Jo ginklanešys jam atsakė: „Daryk
visa, kas yra tavo širdyje. Eik ten, o
aš eisiu su tavimi, kur tu panorėsi.“
8 Jehonatanas tarė: „Mes, nuėję pas
tuos vyrus, jiems pasirodysime.
9 Jei jie mums sakys: „Palaukite, kol
mes pas jus ateisime“, tai mes stovė-
sime savo vietoje ir neisime prie jų.
10 O jei jie sakys: „Užlipkite pas
mus“, tai mes užlipsime, nes Vieš-
pats bus juos atidavęs į mūsų ran-
kas, ir tai bus mums ženklas.“
11 Ir jie pasirodė filistinų įgulai.
Filistinai sakė: „Žiūrėkite, hebrajai
išlenda iš plyšių, kuriuose jie buvo
pasislėpę.“
12 Filistinų įgulos vyrai šaukė Jeho-
natanui ir jo ginklanešiui, saky-
dami: „Užlipkite pas mus, mes
jums kai ką parodysime.“ Tuomet
Jehonatanas tarė savo ginklanešiui:
„Lipk paskui mane, nes Viešpats
juos atidavė į Izraelio rankas.“
13 Jehonatanas lipo, kabindamasis
rankomis ir kojomis, o jo gin̄kla-
nešys sekė paskui jį. Filistinai krito
prieš Jehonataną, o jo ginklanešys
juos pribaigdavo.
14 Pirmojo puolimo metu, kurį įvyk-
dė Jehonatanas ir jo ginklanešys,
žuvo apie dvidešimt vyrų plote,
kurį per pusę dienos galima suarti
su pora jaučių.

15 Kilo panika stovykloje, laukuose
ir tarp visų žmonių. Būriai, naikinę
kraštą, taip tirtėjo, kad net žemė ėmė
drebėti. Visus apėmė didelė baimė.
16 Benjamino Gibėjos stovykloje
Sauliaus sargybiniai pamatė, kad
filistinai pakriko ir lakstė į visas
puses.
17 Saulius įsakė vyrams: „Suskai-
čiuokite ir pažiūrėkite, kas išėjęs iš
mūsų.“ Suskaičiavus pasirodė, kad
nėra Jehonatano ir jo ginklanešio.
18 Tada Saulius įsakė Ahijai: „At-
gabenk Dievo skrynią.“ Tuo metu
Dievo skrynia buvo pas izraelitus.
19 Kol Saulius kalbėjo su kunigu,
triukšmas filistinų stovykloje augo.
Tada Saulius tarė kunigui: „Ati-
trauk savo ranką.“
20 Saulius ir visi jo žmonės susirin-
ko ir išėjo į mūšį. Ten buvo labai
didelė sumaištis ir filistinai žudė
vienas kitą.
21 Hebrajai, kurie anksčiau buvo pas
filistinus ir kartu su jais atėjo į sto-
vyklą, prisidėjo prie izraelitų, kurie
buvo su Sauliumi ir Jehonatanu.
22 Taip pat ir tie izraelitai, kurie buvo
pasislėpę Efraimo kalnuose, kai iš-
girdo, kad filistinai bėga, persekiojo
juos kovodami.
23 Taip Viešpats tą dieną išgelbėjo
Izraelį. Kova nusitęsė net iki Bet
Aveno.
24 Izraelio vyrai tą dieną buvo pavar-
gę, nes Saulius prisaikdino žmones,
sakydamas: „Prakeiktas tebūna tas
vyras, kuris valgytų iki vakaro, kol
aš atkeršysiu savo priešams.“ Todėl
niekas nelietė maisto.
25 Žmonės nuėjo į mišką ir rado
medaus ant žemės.
26 Žmonės, įėję į mišką, matė var-
vantį medų, tačiau nė vienas nera-
gavo jo, nes bijojo prakeikimo.
27 Jehonatanas negirdėjo, kaip jo tė-
vas prisaikdino tautą. Jis lazdos galu
pakabino medaus ir pakėlė ranką
prie savo burnos. Ir jo akys nušvito.
28 Vienas iš žmonių tarė: „Tavo tė-
vas prisaikdino tautą, sakydamas:
‚Prakeiktas tebūna tas vyras, kuris
šiandien valgytų.‘ Ir žmonės buvo
išsekę.
29 Jehonatanas atsakė: „Mano tėvas
pridarė bėdos žemėje. Žiūrėkite,
kaip nušvito mano akys, kai para-
gavau truputį medaus.
30 Jei šiandien žmonės būtų sočiai
pavalgę iš priešo grobio, kurį rado,
jie būtų išžudę daug daugiau filis-
tinų.“
31 Tą dieną jie naikino filistinus nuo
Michmašo iki Ajalono, ir žmonės
buvo labai išsekę.
32 Jie griebė avis, jaučius ir karves,
pjovė ant žemės ir valgė su krauju.
33 Sauliui buvo pranešta, kad žmo-
nės nusideda Viešpačiui, valgydami
kraują. Jis tarė: „Jūs nusikaltote.
Atriskite man didelį akmenį.“
34 Ir Saulius įsakė: „Atveskite vi-
sus jaučius ir avis čia, papjaukite
ir valgykite, kad nenusidėtumėte
Viešpačiui, valgydami kraują.“ Visi
žmonės atvesdavo savo jaučius tą
vakarą ir ten papjaudavo.
35 Saulius pastatė Viešpačiui auku-
rą; tai buvo pirmas aukuras, kurį jis
pastatė Viešpačiui.
36 Saulius sakė: „Pulkime filistinus
naktį, plėškime iki ryto ir nepali-
kime jų nė vieno gyvo.“ Jie atsakė:
„Daryk, kaip tau atrodo tinkama.“

15 Pr 35,5; Įst 28,7; 1 Sam 13,17; 2 Kar 7,6.7; Job 18,11
16 1 Sam 14,20
19 Sk 27,21
20 Ts 7,22; 2 Krn 20,23
22 1 Sam 13,6
23 Iš 14,30; 1 Sam 13,5; 2 Krn 32,22; Oz 1,7
24 Joz 6,26
25 Iš 3,8; Sk 13,27; Įst 9,28; Mt 3,4.5
32 Pr 9,4; Kun 3,17; Kun 17,10-14; Kun 19,26; Įst 12,16.23.24; Apd 15,20
35 1 Sam 7,12.17; 2 Sam 24,25

Tada kunigas tarė: „Artinkimės čia
prie Dievo.“
37 Tuomet Saulius klausė Viešpaties:
„Ar man pulti filistinus? Ar atiduosi
juos į Izraelio rankas?“ Bet Viešpats
jam neatsakė tą dieną.
38 Saulius įsakė: „Susirinkite čia visi
vyresnieji ir išsiaiškinkime, kas
šiandien nusikalto.
39 Prisiekiu, kaip gyvas Viešpats, Izra-
elio gelbėtojas, nors tai būtų ir mano
sūnus Jehonatanas, jis turės mirti.“ Ta-
čiau nė vienas žmogus nieko neatsakė.
40 Tada jis tarė visiems izraelitams:
„Jūs būkite vienoje pusėje, o aš ir
mano sūnus Jehonatanas būsime ki-
toje pusėje.“ Žmonės atsakė Sauliui:
„Daryk, kaip tau atrodo tinkama.“
41 Tuomet Saulius kreipėsi į Vieš-
patį: „Izraelio Dieve, duok ženklą.“
Jehonatanas ir Saulius buvo apkal-
tinti, o tauta pripažinta nekalta.
42 Saulius tarė: „Meskite burtą tarp
manęs ir mano sūnaus Jehonatano.“
Kaltė krito Jehonatanui.
43 Saulius klausė Jehonatano: „Pa-
sakyk, ką padarei.“ Jehonatanas
jam atsakė: „Aš paragavau medaus,
pasikabinęs lazdos galu. Ir štai aš
turiu mirti.“
44 Saulius tarė: „Tegul Dievas pa-
daro man tai ir dar daugiau, nes tu,
Jehonatanai, tikrai mirsi.“
45 Ir tauta sakė Sauliui: „Argi Jeho-
natanas, laimėjęs Izraeliui išgelbė-
jimą, turėtų mirti? Jokiu būdu! Kaip
Viešpats gyvas, nė vienas plaukas
nenukris nuo jo galvos. Juk šiandien
jis veikė kartu su Dievu.“ Taip žmo-
nės išgelbėjo Jehonataną iš mirties.
46 Saulius nebepersekiojo filistinų ir
filistinai sugrįžo į savo vietas.

37 Ts 20,18; 1 Sam 28,6
38 Joz 7,14; 1 Sam 10,19
39 1 Sam 14, 24.44; 2 Sam 12,5
41 Joz 7,16; 1 Sam 10,20. 21; Pat 16,33; Apd 1,24-26
43 Joz 7,19; 1 Sam 14,27
44 Rūt 1,17; 1 Sam 14,39; 1 Sam 25,22
45 2 Sam 14, 11; 1 Kar 1,52; Lk 21,18; Apd 27,34; Fil 2,12.13
47 1 Sam 11, 1-13; 2 Sam 10,6
48 Iš 17,16; 1 Sam 15,3-7
49 1 Sam 18, 17-20.27; 1 Sam 19,12; 1 Sam 31,2; 1 Krn 8,33
50 1 Sam 10, 14
51 1 Sam 9,1. 21
52 1 Sam 8,11

15 SKYRIUS
1 1 Sam 9,16; 1 Sam 10,1
2 Įst 25,17-19
3 Sk 24,20; Įst 25,19

47 Saulius, įsitvirtinęs karaliumi Iz-
raelyje, kariavo su visais savo prie-
šais: su Moabu, amonitais, Edomu,
su Cobos karaliais ir filistinais. Prieš
ką jis pasukdavo, ten laimėdavo.
48 Jis surinko kariuomenę ir nuga-
lėjo Amaleką, išgelbėjo Izraelį iš
rankos tų, kurie jį plėšė.
49 Sauliaus sūnūs buvo Jehonatanas,
Išvis ir Malkišūva, o jo dviejų duk-
terų vardai: vyresniosios – Meraba
ir jaunesniosios – Mikalė.
50 Sauliaus žmona buvo Ahinoama,
Ahimaaco duktė. Jo kariuomenės
vadas buvo Abneras, Sauliaus dėdės
Nero sūnus.
51 Sauliaus tėvas buvo Kišas, o Ab-
nero – Neras, Abielio sūnus.
52 Per visas Sauliaus dienas vyko
smarkus karas su filistinais. Pamatęs
tvirtą ir narsų vyrą, Saulius paim-
davo jį sau.

15 Samuelis tarė Sauliui: „Mane
Viešpats siuntė tave patepti
karaliumi Jo tautai Izraeliui. Taigi
dabar klausyk Viešpaties žodžių.
2 Taip sako kareivijų Viešpats: „Aš
prisimenu, ką Amalekas padarė
Izraeliui: kaip jis tykojo kelyje, kai
tas žygiavo iš Egipto.
3 Dabar eik ir užpulk Amaleką, ir
visiškai sunaikink viską, kas jam
priklauso, nieko nesigailėdamas.
Išžudyk vyrus, moteris, vaikus ir
kūdikius, jaučius, avis, kupranuga-
rius ir asilus.“
4 Saulius surinko žmones Telaime
ir juos suskaičiavo; buvo du šimtai
tūkstančių pėstininkų ir dešimt
tūkstančių vyrų iš Judo giminės.

5 Tuomet jis atėjo prie Amaleko mies-
to ir slėnyje surengė pasalą.
6 Kainitams jis tarė: „Pasitraukite nuo
amalekiečių, kad jūsų nesunaikinčiau
kartu su jais. Jūs buvote draugiški
izraelitams, jiems einant iš Egipto.“
Kainitai pasitraukė nuo amalekiečių.
7 Saulius sumušė Amaleką nuo
Havilos iki Šūro apylinkių, į rytus
nuo Egipto.
8 Amaleko karalių Agagą jis paėmė
gyvą, o visus žmones sunaikino
kardu.
9 Bet Saulius ir žmonės pasigailėjo
Agago, geriausių avių, galvijų, peni-
mų avinų ir apskritai viso, kas buvo
gera, jie nenorėjo sunaikinti. Kas
buvo nedidelės vertės, tą jie visiškai
sunaikino.
10 Tada Viešpaties žodis atėjo Sa-
mueliui:
11 „Gailiuosi Saulių padaręs kara-
liumi, nes jis nusigręžė nuo manęs
ir neįvykdė mano įsakymų.“ Tai
nuliūdino Samuelį, ir jis šaukėsi
Viešpaties visą naktį.
12 Atsikėlęs anksti rytą, jis nuėjo
pasitikti Sauliaus. Samueliui buvo
pasakyta: „Saulius nuėjo į Karmelį,
ten pasistatė paminklą, o iš ten jis
nuvyko į Gilgalą.“
13 Samueliui atėjus, Saulius jam
tarė: „Būk palaimintas Viešpaties.
Aš įvykdžiau Viešpaties įsakymą.“
14 Samuelis klausė: „Ką reiškia tas
avių bliovimas ir galvijų baubimas,
kurį girdžiu?“
15 Saulius atsakė: „Iš Amaleko kariai
atsivarė juos, nes žmonės išsaugojo
geriausias avis ir galvijus, norėdami
paaukoti juos Viešpačiui, tavo Dievui;
visa kita mes visiškai sunaikinome.“

6 Pr 18,25; Pr 19,12.14; Iš 18,10.19; Sk 24,21

7 Pr 2,11; Pr 16,7; Pr 25,17.18; 1 Sam 14,48

8 1 Sam 15, 32.33; 1 Sam 27,8.9

9 1 Sam 15,3. 15.19

11 Pr 6,6.7; 1 Sam 13,13; 1 Sam 15,3. 9.35; 1 Sam 16,1; 1 Kar 9,6

12 Joz 15,55

13 Ts 17,2

15 Pr 3,12.13; 1 Sam 15,9.21

17 1 Sam 9, 21; 1 Sam 10,22

20 1 Sam 15, 13

21 1 Sam 15, 15

22 Iz 1,11-17; Oz 6,6

23 1 Sam 13, 14; 1 Sam 16,1

24 Joz 7,20; Iz 51,12.13

16 Samuelis tarė Sauliui: „Palauk, ir aš
pasakysiu tau, ką Viešpats man šią-
nakt kalbėjo.“ Ir jis atsakė: „Kalbėk.“
17 Samuelis tarė: „Kai tu buvai mažas
savo akyse, tapai Izraelio giminių
galva, ir Viešpats tave patepė Izraelio
karaliumi.
18 Ir Jis siuntė tave į žygį, sakydamas:
„Eik ir visiškai sunaikink Amaleko
nusidėjėlius. Kariauk su jais, iki visai
juos išnaikinsi.“
19 Kodėl nepaklusai Viešpaties balsui
ir puolei prie grobio, piktai pasielgda-
mas Viešpaties akyse?“
20 Saulius atsakė Samueliui: „Aš juk
paklusau Viešpaties balsui ir ėjau į
žygį, į kurį Viešpats mane siuntė;
aš parsivedžiau Amaleko karalių
Agagą, o amalekiečius visiškai su-
naikinau.
21 Bet žmonės ėmė iš grobio geriau-
sias avis ir galvijus, kurie turėjo
būti sunaikinti, norėdami aukoti
Viešpačiui, tavo Dievui, Gilgale.“
22 Samuelis atsakė: „Argi Viešpats
labiau vertina deginamąsias aukas
ir atnašas, negu paklusnumą Vieš-
paties balsui? Paklusti yra geriau,
negu aukoti, ir klausyti yra geriau
už avinų taukus.
23 Nepaklusnumas yra kaip žynia-
vimo nuodėmė ir užsispyrimas
yra kaip stabmeldystė. Kadangi tu
atmetei Viešpaties žodį, Jis atmetė
tave, kad nebebūtum karaliumi.“
24 Saulius atsakė Samueliui: „Aš nu-
sidėjau, nes nepaklausiau Viešpaties
įsakymo ir tavo žodžių, bet, bijo-
damas žmonių, paklusau jų balsui.
25 Prašau, atleisk mano nuodėmę
ir grįžk su manimi, kad galėčiau
pagarbinti Viešpatį.“

26 Bet Samuelis atsakė Sauliui: „Aš
neisiu su tavimi. Kadangi tu atmetei
Viešpaties žodį, Viešpats atmetė tave,
kad nebūtum Izraelio karaliumi."
27 Samueliui apsisukus eiti, Saulius
nutvėrė už jo apsiausto skverno, ir
tas suplyšo.
28 Ir Samuelis jam pasakė: „Viešpats
šiandien atplėšė nuo tavęs Izraelio
karalystę ir ją atidavė tavo artimui,
geresniam už tave.
29 Izraelio Galybė nemeluoja ir ne-
persigalvoja, nes Jis ne žmogus, kad
persigalvotų."
30 Saulius tarė: „Aš nusidėjau. Ta-
čiau dabar, prašau, pagerbk mane
tautos vyresniųjų bei Izraelio aki-
vaizdoje ir grįžk su manimi, kad
galėčiau pagarbinti Viešpatį, tavo
Dievą."
31 Samuelis sugrįžo su Sauliumi, ir
Saulius pagarbino Viešpatį.
32 Samuelis įsakė: „Atveskite pas
mane amalekiečių karalių Agagą."
Agagas atėjo drebėdamas pas jį ir
tarė: „Tikrai mirties kartumas jau
praėjo."
33 Bet Samuelis tarė: „Kaip tavo kar-
das atimdavo moterims vaikus, taip
tavo motina tepasilieka bevaikė." Ir
Samuelis sukapojo Agagą į gabalus
Viešpaties akivaizdoje Gilgale.
34 Samuelis nuėjo į Ramą, o Sau-
lius – į savo namus Gibėjoje.
35 Samuelis iki mirties nebematė
Sauliaus. Tačiau Samuelis liūdėjo
dėl Sauliaus, ir Viešpats gailėjosi,
padaręs Saulių Izraelio karaliumi.

16 Viešpats tarė: „Ar ilgai liūdėsi
dėl Sauliaus, kurį Aš atme-
čiau, kad nebūtų Izraelio karaliumi?

26 1 Sam 2,30
27 1 Kar 11, 30.31
28 1 Kar 11, 31
29 Sk 23,19
30 Jn 5,44; Jn 12,43
33 Pr 9,6
34 1 Sam 7, 17; 1 Sam 11,4
35 1 Sam 19, 24

16 SKYRIUS

1 Rūt 4,18-22; 1 Sam 9,16; 1 Sam 10,1; 1 Sam 15,23. 35; Apd 13,22
2 1 Sam 9,12
4 1 Sam 21,1; 1 Kar 2,13
5 Iš 19,10
6 1 Sam 17, 13.28; 1 Kar 12,26
7 1 Kar 8,39; Ps 147,10; Iz 55,8.9; 2 Kor 10,7
11 2 Sam 7,8

Prisipildyk savo ragą aliejaus ir
eik. Aš pasiųsiu tave į Betliejų pas
Jesę, nes vieną jo sūnų pasirinkau
karaliumi."
2 Samuelis atsakė: „Kaip aš galiu
eiti? Jei išgirs Saulius, jis mane
nužudys." Viešpats tarė: „Pasiimk
veršį ir nuėjęs sakyk: „Atėjau Vieš-
pačiui aukoti."
3 Pasikviesk Jesę prie aukos, o Aš
tau parodysiu, ką reikia daryti. Tu
patepsi tą, kurį tau nurodysiu."
4 Samuelis padarė, kaip Viešpats
jam sakė. Jam atėjus į Betliejų,
miesto vyresnieji nusigando ir, jį pa-
sitikę, klausė: „Ar su taika ateini?"
5 Jis atsakė: „Su taika! Atėjau
Viešpačiui aukoti. Pasišventinkite
ir eikite su manimi prie aukos." Jis
pašventino Jesę bei jo sūnus ir juos
pakvietė prie aukos.
6 Kai jie atėjo, Samuelis pažiūrėjo į
Eliabą ir sakė: „Tikrai šis yra Vieš-
paties pateptasis."
7 Viešpats tarė Samueliui: „Nežiū-
rėk į jo išvaizdą nei į jo ūgį, nes Aš
jį atmečiau. Viešpats mato ne taip,
kaip žmogus. Žmogus žiūri į išorę,
bet Viešpats žiūri į širdį."
8 Tada Jesė pašaukė Abinadabą ir
jam leido praeiti pro Samuelį, bet jis
sakė: „Ir šito Viešpats neišsirinko."
9 Jesė leido praeiti Šamai. Ir jis sakė:
„Šito Viešpats irgi neišsirinko."
10 Taip Jesė leido visiems septy-
niems sūnums praeiti pro Samuelį.
Samuelis tarė Jesei: „Viešpats šitų
neišsirinko."
11 Ir Samuelis sakė Jesei: „Ar čia
jau visi tavo sūnūs?" Jesė atsakė:
„Liko dar jauniausias, jis gano avis."
Samuelis tarė: „Pasiųsk ir atvesk jį,

nes mes nesėsime, kol jis neateis."
[12] Jis pasiuntė ir atvedė jį. Jis buvo
raudonskruostis, gražaus veido ir
dailios išvaizdos jaunuolis. Viešpats
tarė: „Patepk jį, nes tai jis."
[13] Samuelis paėmė ragą su aliejumi
ir jį patepė tarp jo brolių. Tą dieną
Viešpaties Dvasia nužengė ant Do-
vydo ir pasiliko su juo. Samuelis
sugrįžo į Ramą.
[14] Viešpaties Dvasia pasitraukė nuo
Sauliaus, ir piktoji dvasia iš Dievo
kankino jį.
[15] Sauliaus tarnai kalbėjo jam: „Štai
piktoji dvasia iš Dievo kankina
tave.
[16] Tegul mūsų valdovas įsako savo
tarnams suieškoti vyrą, kuris gra-
žiai skambina arfa. Kai tave apims
piktoji dvasia iš Dievo, jis skambins
ir nuramins tave."
[17] Saulius atsakė savo tarnams:
„Suraskite vyrą, mokantį gerai
skambinti, ir atveskite jį pas mane."
[18] Vienas tarnas atsiliepė: „Aš ma-
čiau Jesės sūnų iš Betliejaus, kuris
moka gražiai skambinti. Jis – vyras
drąsus, karingas, išmintingai kalba,
gražus, ir Viešpats yra su juo."
[19] Todėl Saulius pasiuntė pasiunti-
nius pas Jesę, sakydamas: „Atsiųsk
pas mane savo sūnų Dovydą, kuris
gano avis."
[20] Jesė, užkrovęs ant asilo duonos,
odinę vyno ir ožiuką, pasiuntė per
savo sūnų Dovydą Sauliui.
[21] Dovydas atvyko pas Saulių ir
pradėjo jam tarnauti. Saulius jį labai
pamilo ir paskyrė savo ginklanešiu.
[22] Saulius pasiuntė Jesei prašymą:
„Telieka Dovydas tarnauti pas mane,
nes jis rado malonę mano akyse."

12 Pr 39,6; 1 Sam 9,17; 1 Sam 17,42
13 Sk 27,18
14 Ts 9,23; Ts 16,20
16 1 Sam 18, 10; 1 Sam 19,9
18 1 Sam 3, 19; 1 Sam 18,12. 14
20 1 Sam 10, 4.27
21 Pr 41,46

17 SKYRIUS
1 Joz 15,35; 2 Km 28,18
4 Joz 11,21. 22; 2 Sam 21,19
8 1 Sam 8,17
9 1 Sam 11,1
10 1 Sam 17, 26.36.45; 2 Sam 21,21

[23] Kai piktoji dvasia iš Dievo ap-
imdavo Saulių, Dovydas skambin-
davo arfa. Sauliui palengvėdavo,
ir piktoji dvasia nuo jo pasitrauk-
davo.

17 Filistinai surinko savo kariuo-
menę karui. Jie susirinko So-
chojo mieste, kuris priklauso Judui,
ir pastatė stovyklą tarp Sochojo ir
Azekos, Efes Damime.
[2] Saulius ir Izraelio vyrai susirinko
ir pasistatė stovyklą Elos slėnyje, ir
pasiruošė kautynėms su filistinais.
[3] Filistinai stovėjo ant kalno vienoje
kelio pusėje, o izraelitai – ant kalno
kitoje; tarp jų buvo slėnis.
[4] Iš filistinų stovyklos išėjo galiūnas
vardu Galijotas iš Gato, šešių uolek-
čių ir vieno sprindžio ūgio.
[5] Ant galvos jis turėjo varinį šalmą ir
buvo apsivilkęs šarvų marškiniais,
kurie svėrė penkis tūkstančius vario
šekelių.
[6] Variniai antblauzdžiai dengė jo
blauzdas, o varinis skydas pečius.
[7] Jo ieties kotas buvo kaip audėjo
staklių riestuvas, o jo ieties smai-
galys svėrė šešis šimtus geležies
šekelių. Prieš jį ėjo ginklanešys.
[8] Jis sustojo ir šaukė Izraelio kariuo-
menei, sakydamas: „Kodėl išėjote
kariauti? Argi aš ne filistinas, o jūs
ne Sauliaus tarnai? Išrinkite vyrą,
ir tegul jis stoja prieš mane.
[9] Jei jis sugebės nugalėti ir užmušti
mane, tai mes jums tarnausime, o
jei aš jį nugalėsiu ir užmušiu, tai jūs
tapsite mūsų tarnais."
[10] Filistinas tarė: „Šiandien aš paže-
minsiu Izraelio kariuomenę. Duo-
kite vyrą, kad su manimi kautųsi."

11 Saulius ir visas Izraelis, išgirdę šituos filistino žodžius, labai nusigando.

12 Dovydas buvo efratiečio Jesės iš Judo Betliejaus sūnus. Jesė turėjo aštuonis sūnus, jis pats Sauliaus dienomis buvo pasenęs ir vienas iš seniausių vyrų.

13 Trys vyresnieji Jesės sūnūs išėjo su Sauliumi į karą: pirmagimis Eliabas, antrasis Abinadabas ir Šama.

14 Dovydas buvo jauniausias. Trys vyresnieji išėjo su Sauliumi,

15 o Dovydas sugrįžo iš Sauliaus pas tėvą į Betliejų avių ganyti.

16 Filistinas keturiasdešimt dienų kiekvieną rytą ir vakarą išeidavo ir puikuodavosi.

17 Jesė sakė savo sūnui Dovydui: „Imk efą paskrudintų grūdų bei dešimt duonos kepalų ir skubiai nunešk į stovyklą savo broliams.

18 Dešimt šitų sūrių nunešk savo brolių tūkstantininkui. Pasiteirauk, kaip sekasi tavo broliams, ir sugrįžęs pranešk man.“

19 Saulius, Dovydo broliai ir visi Izraelio vyrai buvo Elos slėnyje ir ruošėsi kovai su filistinais.

20 Dovydas, atsikėlęs anksti rytą ir palikęs avis sargui, paėmė maistą ir išėjo, kaip tėvas buvo įsakęs. Jam atėjus į stovyklą, kariuomenė buvo išsirikiavusi kautynėms ir šaukė prieš mūšį.

21 Izraelitai ir filistinai stovėjo išsirikiavę kautynėms vieni prieš kitus.

22 Dovydas, palikęs daiktus pas kariuomenės mantos sargą, nubėgo į kautynių lauką ir pasveikino savo brolius.

12 Pr 35,19; Rūt 4,22; 1 Sam 16,1.10.11.18; 1 Sam 17,58; 1 Km 2,13-15

13 1 Sam 16,6.8.9; 1 Km 2,13

15 1 Sam 16,11.19; 2 Sam 7,8

18 Pr 37,13.14

23 1 Sam 17,8-10

25 Joz 15,16

26 Įst 5,26; 1 Sam 11,2; 1 Sam 14,6; 1 Sam 17,10.36; 2 Kar 19,4; Jer 9,25.26; Jer 10,10

27 1 Sam 17,25

28 Pr 37,4.8-36; Pat 18,19; Mt 10,36

29 1 Sam 17,17

30 1 Sam 17,26.27

32 Įst 20,1-4; 1 Sam 16,18

33 Sk 13,31; Įst 9,2

23 Jam su jais besikalbant, pasirodė galiūnas, filistinas Galijotas iš Gato. Jis išėjo iš filistinų eilių į priekį ir kalbėjo tuos pačius žodžius. Dovydas tai girdėjo.

24 Izraelio vyrai, pamatę tą vyrą, bėgo nuo jo ir labai bijojo.

25 Jie kalbėjosi: „Ar matote šitą vyrą? Jis ateina tyčiotis iš Izraelio. Kas jį užmuš, tą karalius apdovanos dideliais turtais, duos jam savo dukterį ir jo tėvo namus atleis nuo mokesčių Izraelyje.“

26 Dovydas klausė šalia jo stovėjusių vyrų: „Ką gaus tas vyras, kuris nukaus šitą filistiną ir pašalins Izraelio gėdą? Kas yra šitas neapipjaustytas filistinas, kad tyčiotųsi iš gyvojo Dievo kariuomenės?“

27 Vyrai jam atsakė tais pačiais žodžiais: „Tai bus vyrui, kuris jį nužudys.“

28 Jo vyriausias brolis Eliabas, išgirdęs Dovydą kalbant su vyrais, labai supyko ir tarė: „Ko čia atėjai, palikęs savo kelias avis dykumoje? Aš žinau tavo išdidumą ir tavo širdies sugedimą. Tu atėjai norėdamas pamatyti mūšį.“

29 Dovydas atsakė: „Ką aš padariau? Aš tik paklausiau!“

30 Nusisukęs nuo jo, Dovydas atsisuko į kitą ir kalbėjo tą patį. Žmonės jam atsakydavo kaip pirma.

31 Dovydo žodžiai buvo perduoti Sauliui. Jis įsakė atvesti Dovydą.

32 Dovydas tarė Sauliui: „Te nė vieno žmogaus širdis neišsigąsta jo. Tavo tarnas eis ir kausis su šituo filistinu.“

33 Saulius atsakė Dovydui: „Tu negali kautis su šituo filistinu, nes

esi jaunas, o jis yra karys nuo pat
jaunystės."
34 Dovydas atsakė Sauliui: „Tavo
tarnas ganė savo tėvo avis. Jei atei-
davo liūtas ar lokys ir pagriebdavo
ėriuką iš bandos,
35 aš pasileisdavau jam iš paskos,
kovodavau ir išplėšdavau grobį iš
nasrų. Jei jis puldavo mane, nutver-
davau jį už barzdos ir užmušdavau.
36 Tavo tarnas yra užmušęs liūtą
ir lokį. Ir šitam neapipjaustytam
filistinui atsitiks taip, kaip jiems,
nes jis tyčiojasi iš gyvojo Dievo
kariuomenės.
37 Viešpats, kuris išgelbėjo mane
iš liūto ir lokio nagų, išgelbės ir iš
šito filistino rankų." Saulius tarė
Dovydui: „Eik, ir Viešpats tebūna
su tavimi."
38 Saulius apginklavo Dovydą savo
ginklais, uždėjo varinį šalmą jam ant
galvos ir apvilko šarvų marškiniais.
39 Dovydas prisijuosė jo kardą prie
savo aprangos ir bandė eiti, nors ne-
buvo įpratęs. Dovydas tarė Sauliui:
„Aš negaliu paeiti, nes esu neįpra-
tęs." Ir Dovydas nusirengė visa tai.
40 Jis pasiėmė lazdą, pasirinko iš
upelio penkis glotnius akmenis,
juos įsidėjo į piemens maišelį, kurį
turėjo su savimi, ir laikydamas
mėtyklę rankoje artėjo prie filistino.
41 Ir filistinas išėjo, ir artinosi prie
Dovydo, o priešais jį ėjo ginklane-
šys su skydu.
42 Kai filistinas apsidairė ir pamatė
Dovydą, paniekino jį, nes šis buvo
raudonskruostis gražaus veido
jaunuolis.
43 Filistinas sakė Dovydui: „Ar
aš šuo, kad tu eini prieš mane su

34 Ts 14,5
37 1 Sam 20, 13; 1 Krn 22,11. 16; 2 Kor 1,10; 2 Tim 4,17.18
42 1 Sam 16, 12; Ps 123,4; Pat 16,18; 1 Kor 1,27.28
43 1 Sam 24, 14; 2 Sam 3,8; 2 Sam 9,8; 2 Sam 16,9; 2 Kar 8,13
44 1 Sam 17, 46; 1 Kar 20,10. 11
45 1 Sam 17, 10; 2 Sam 22,33. 35; 2 Krn 32,8; Ps 124,8; 2 Kor 10,4; Hbr 11,33.34
46 Įst 28,26; Joz 4,24; 1 Kar 8,43; 1 Kar 18,36; 2 Kar 19,19; Iz 52,10
47 1 Sam 14, 6; 2 Krn 14,11; 2 Krn 20,15; Ps 44,6; Oz 1,7; Zch 4,6
48 Ps 27,3
50 Ts 3,31; Ts 15,15; Ts 20,16
51 1 Sam 21, 9; 2 Sam 23,21; Hbr 11,34
52 Joz 15,36

lazda?" Ir filistinas keikė Dovydą
savo dievais.
44 Filistinas sakė Dovydui: „Ateik,
aš atiduosiu tavo kūną padangių
paukščiams ir lauko žvėrims."
45 Dovydas atsakė filistinui: „Tu eini
prieš mane su kardu, ietimi ir skydu,
o aš einu kareivijų Viešpaties, Izrae-
lio kariuomenės, iš kurios tyčiojiesi,
Dievo, vardu.
46 Šiandien Viešpats atiduos tave
į mano rankas. Aš nugalėsiu tave,
nukirsiu tau galvą ir atiduosiu visų
filistinų karių lavonus padangių
paukščiams ir lauko žvėrims, kad
visa žemė žinotų, jog yra Dievas
Izraelyje.
47 Ir kad visi čia susirinkę žinotų, jog
ne kardu ir ietimi Viešpats gelbsti.
Kova yra Viešpaties, ir Jis atiduos
jus į mūsų rankas."
48 Filistinui artėjant prie Dovydo, šis
skubiai bėgo jam priešais.
49 Įkišęs ranką į maišelį, jis išsiėmė
akmenį ir metė iš mėtyklės, ir patai-
kė filistinui į kaktą taip, kad akmuo
įsmigo jam į kaktą, ir jis griuvo
kniūbsčias ant žemės.
50 Taip Dovydas nugalėjo filistiną
mėtykle ir akmeniu, partrenkė ir
nužudė jį. Dovydas neturėjo kardo,
51 todėl pribėgo prie filistino, ištrau-
kė iš makšties jo kardą ir nukirto
jam galvą. Filistinai, pamatę, kad
jų galiūnas negyvas, pasileido bėgti.
52 Izraelio ir Judo vyrai šaukdami
vijo filistinus iki Gato ir Ekrono
vartų. Filistinų lavonai gulėjo nuo
Šaaraimo iki Gato ir Ekrono.
53 Izraelitai, baigę persekioti filisti-
nus, sugrįžo ir išplėšė jų stovyklą.
54 Paėmęs filistino galvą, Dovydas ją

nunešė į Jeruzalę, o ginklus padėjo
savo palapinėje.
55 Kai Saulius matė Dovydą, iš-
einantį prieš filistiną, klausė ka-
riuomenės vado Abnero: „Abnerai,
kieno sūnus yra tas jaunuolis?“
Abneras atsakė: „Kaip tu gyvas,
karaliau, aš nežinau.“
56 Karalius įsakė: „Sužinok, kieno
sūnus tas jaunuolis.“
57 Kai Dovydas, nukovęs filistiną,
sugrįžo, Abneras atvedė jį pas
Saulių; jis tebelaikė filistino galvą
rankose.
58 Saulius jo klausė: „Jaunuoli, kieno
tu sūnus?“ Dovydas atsakė: „Aš
esu tavo tarno Jesės iš Betliejaus
sūnus.“

18 Dovydui kalbant su Sauliumi,
Jehonatano siela prisirišo prie
Dovydo sielos, ir Jehonatanas pami-
lo jį kaip savo sielą. Ir Dovydas jį
pamilo visa širdimi.
2 Nuo to laiko Saulius priėmė jį ir
nebeleido grįžti į tėvo namus.
3 Jehonatanas sudarė sandorą su Do-
vydu, nes mylėjo jį kaip savo sielą.
4 Jehonatanas atidavė Dovydui savo
apsiaustą, drabužius, net ir kardą,
lanką bei diržą.
5 Dovydas išmintingai elgėsi visur,
kur tik Saulius jį pasiųsdavo; todėl
Saulius jį paskyrė karių viršininku,
ir tai patiko visai tautai ir Sauliaus
tarnams.
6 Dovydui nugalėjus filistiną ir vi-
siems grįžtant į namus, moterys iš
visų miestų išeidavo sutikti karalių
Saulių dainuodamos, šokdamos ir
grodamos būgneliais bei cimbolais.
7 Moterys dainuodamos kartojo:
„Saulius nukovė tūkstančius, o Do-
vydas – dešimtis tūkstančių!“
8 Saulius labai supyko, jam nepatiko
tokios kalbos. Jis tarė: „Dovydui
jos priskyrė dešimtis tūkstančių, o
man tik tūkstančius; jam betrūksta
tik karalystės!“
9 Nuo tos dienos Saulius ėmė stebėti
Dovydą.
10 Kitą dieną piktoji dvasia iš Dievo
taip apėmė Saulių, kad jis siautė
savo namuose. Tuo metu Dovydas
skambino arfa kaip kasdien. Saulius
laikė rankoje ietį.
11 Jis sviedė ją į Dovydą, galvoda-
mas: „Prismeigsiu jį prie sienos“,
bet Dovydas išsisuko du kartus.
12 Saulius bijojo Dovydo, nes Vieš-
pats buvo su juo, o nuo Sauliaus Jis
buvo pasitraukęs.
13 Saulius atitolino Dovydą nuo savęs
ir paskyrė tūkstantininku. Dovydas
įeidavo ir išeidavo priešais tautą.
14 Dovydas visą laiką elgėsi išmin-
tingai, ir Viešpats buvo su juo.
15 Saulius, matydamas, kad jis elgia-
si labai išmintingai, bijojo jo.
16 Visas Izraelis ir Judas mylėjo
Dovydą, nes jis įeidavo ir išeidavo
priešais juos.
17 Kartą Saulius tarė: „Štai mano vy-
resnioji duktė Meraba! Ją duosiu tau
į žmonas. Tik būk narsus ir kovok
Viešpaties kovas.“ Saulius galvojo:
„Tegul ne mano, bet filistinų ranka
pakyla prieš jį.“
18 Dovydas atsakė Sauliui: „Kas aš,
kas yra mano gyvybė ir kas mano
tėvo giminė Izraelyje, kad būčiau
karaliaus žentu?“
19 Bet tuo metu, kai Meraba, Sau-
liaus duktė, turėjo būti atiduota Do-

55 1 Sam 14, 50; 1 Sam 16,21. 22
57 1 Sam 17, 54
58 1 Sam 17, 12

18 SKYRIUS
1 Pr 44,30; 1 Sam 20,17
2 1 Sam 17,15
3 1 Sam 20,8-17
6 Iš 15,20.21
7 Iš 15,21; 1 Sam 21,11; 1 Sam 29,5
8 1 Sam 15,28; Mok 4,4
10 1 Sam 16, 14.23; 1 Sam 19,9. 10.24
11 1 Sam 19, 10; 1 Sam 20,33
12 1 Sam 16, 13.14.18; 1 Sam 18,15. 29; 1 Sam 28,15
13 Sk 27,17
14 Joz 6,27
16 1 Sam 18,5
17 Sk 32,20. 27.29; 1 Sam 14,49; 1 Sam 17,25; 1 Sam 18,21. 25
18 2 Sam 7,18
19 Ts 7,22; 2 Sam 21,8

vydui, ją vedė Adrielis iš Meholos.
20 Sauliaus duktė Mikalė pamilo
Dovydą. Kai Saulius sužinojo, jam
tai patiko.
21 Ir Saulius sakė: „Aš jam duosiu
ją, kad ji būtų jam spąstai ir kad
filistinų ranka būtų prieš jį.“ Saulius
sakė Dovydui: „Šiandien tu tapsi
mano žentu su antrąja.“
22 Jis įsakė savo tarnams: „Kalbėkite
Dovydui slaptai: „Karalius mėgsta
tave ir visiems jo tarnams tu patinki.
Todėl būk karaliaus žentu.“
23 Sauliaus tarnai kalbėjo Dovydui
šiuos žodžius. Dovydas atsakė: „Ar
jūs manote, kad lengva būti kara-
liaus žentu? Aš juk esu neturtingas
ir menkas žmogus.“
24 Tarnai pranešė Sauliui, ką girdėjo
iš Dovydo.
25 Tada Saulius sakė: „Taip sakykite
Dovydui: „Karalius nenori jokio
kraičio, tik šimto filistinų odelių nuo
apipjaustymo, kad būtų atkeršyta
karaliaus priešams.“ Saulius galvojo,
kad Dovydas žus nuo filistinų rankos.
26 Kai jo tarnai perdavė Dovydui
tuos žodžius, Dovydui patiko mintis
tapti karaliaus žentu. Dar nebuvo
praėjęs paskirtas laikas,
27 kai Dovydas su savo vyrais nuėjęs
nužudė du šimtus filistinų. Dovydas
atnešė jų odeles ir atidavė visas
karaliui, kad galėtų tapti jo žentu.
Ir Saulius atidavė jam savo dukterį
Mikalę į žmonas.
28 Saulius matė ir suprato, kad Vieš-
pats buvo su Dovydu ir kad jo duktė
Mikalė myli jį.
29 Ir Saulius dar labiau ėmė bijoti Do-
vydo; ir Saulius tapo Dovydo priešu
visam gyvenimui.
30 Filistinų kunigaikščiai kariavo
su izraelitais, ir nuo karo pradžios
Dovydas elgėsi išmintingiau už
visus Sauliaus tarnus, ir jo vardas
išgarsėjo.

19 Saulius kalbėjo savo sūnui
Jehonatanui ir visiems tar-
nams, kad jie nužudytų Dovydą. Bet
Sauliaus sūnus Jehonatanas labai
mėgo Dovydą.
2 Jehonatanas perspėjo Dovydą:
„Mano tėvas Saulius ketina tave
nužudyti. Todėl saugokis ir būk pa-
sislėpęs iki ryto.
3 Aš išėjęs stovėsiu šalia savo tėvo
lauke ir kalbėsiu su tėvu apie tave.
Ką sužinosiu, tau pranešiu.“
4 Jehonatanas kalbėjo gera apie
Dovydą savo tėvui Sauliui: „Kara-
liau, nenusikalsk prieš savo tarną
Dovydą, nes jis nenusikalto tau ir
jo darbai tau buvo labai naudingi.
5 Jis statė į pavojų savo gyvybę,
kovodamas su filistinu, ir per jį
Viešpats suteikė didelį išgelbėjimą
Izraeliui. Tu matei tai ir džiaugeisi.
Kodėl dabar nori nusidėti prieš
nekaltą kraują ir be priežasties nu-
žudyti Dovydą?“
6 Saulius paklausė Jehonatano ir
prisiekė: „Kaip Viešpats gyvas, jis
nebus nužudytas.“
7 Tada Jehonatanas, pasišaukęs
Dovydą ir jam viską papasakojęs,
atvedė jį pas Saulių; Dovydas buvo
Sauliaus akivaizdoje kaip anksčiau.
8 Vėl kilo karas; Dovydas išėjęs ka-
riavo su filistinais ir daug jų nužudė,
ir jie bėgo nuo jo.
9 Pikta dvasia iš Viešpaties apėmė
Saulių, ir jis sėdėjo namuose, lai-

20 1 Sam 18, 28
21 1 Sam 18, 17.26
25 Iš 22,17; 1 Sam 14,24; 1 Sam 18,17
26 1 Sam 18, 21
27 1 Sam 18, 13; 2 Sam 3,14
30 1 Sam 18, 5; 2 Sam 11,1

19 SKYRIUS
1 1 Sam 8,8.9; 1 Sam 18,1
3 1 Sam 20, 8-13
4 Pr 42,22; 1 Sam 20,32; Pat 17,13; Pat 31,8.9; Jer 18,20
5 Įst 19,10-13; Ts 9,17; Ts 12,3; 1 Sam 11,13; 1 Sam 17,49. 50; 1 Sam 20,32; 1 Km 11,14
7 1 Sam 16, 21; 1 Sam 18,2. 10.13
8 1 Sam 18, 27; 1 Sam 23,5
9 1 Sam 16, 14; 1 Sam 18,10. 11

kydamas ietį rankoje, o Dovydas
skambino arfa.
10 Saulius norėjo prismeigti ietimi
Dovydą prie sienos, bet jis išsisuko,
ir ietis įsmigo į sieną. Dovydas išsi-
gelbėjęs pabėgo tą pačią naktį.
11 Saulius siuntė vyrus budėti prie
Dovydo namų ir rytą jį nužudyti. Bet
jo žmona Mikalė pranešė Dovydui:
„Jei šiąnakt neišgelbėsi savo gyvy-
bės, rytoj būsi nužudytas.“
12 Mikalė nuleido Dovydą pro langą.
Taip jis pabėgo ir išsigelbėjo.
13 Po to Mikalė paėmė statulą, pa-
guldė į lovą, jos galvą apvyniojo ož-
kos kailiu ir viską apklojo apsiaustu.
14 Kai Saulius atsiuntė vyrus Dovy-
dą suimti, Mikalė tarė: „Jis serga.“
15 Saulius vėl siuntė vyrus pas
Dovydą ir įsakė: „Atgabenkite jį
pas mane su lova, kad galėčiau jį
nužudyti.“
16 Pasiuntiniai nuėję rado lovoje
statulą, apvyniotą ožkos kailiu.
17 Tada Saulius tarė Mikalei: „Kodėl
mane apgavai ir leidai mano priešui
pabėgti?“ Mikalė atsakė Sauliui:
„Jis sakė man: „Išleisk mane, kad
nereikėtų tavęs nužudyti.“
18 Dovydas pabėgo ir išsigelbėjo.
Jis nuvyko pas Samuelį į Ramą ir
papasakojo viską, ką Saulius jam
padarė. Po to jis ir Samuelis išėjo ir
apsigyveno Najote.
19 Sauliui buvo pranešta, kad Dovy-
das yra Najote, Ramoje.
20 Jis siuntė vyrus suimti Dovydą.
Kai jie pamatė pranašaujančių
pranašų būrį ir Samuelį, stovintį jų
priekyje, Dievo Dvasia nužengė ant
pasiuntinių, ir jie taip pat pranašavo.
21 Tai sužinojęs, Saulius pasiuntė

11 Ts 16,2
12 Joz 2,15; Apd 9,25; 2 Kor 11,33
17 2 Sam 2,22
18 1 Sam 7, 17; 1 Sam 16,13
20 Sk 11,25; 1 Sam 10,5.6. 10; 1 Sam 19,11. 14; Jl 2,28; Jn 7,32; 1 Kor 14,3. 24.25
23 1 Sam 10, 10
24 1 Sam 10, 10-12; Iz 20,2; Mch 1,8

20 SKYRIUS
3 1 Sam 27,1; 2 Kar 2,6
5 Sk 10,10; Sk 28,11-15; 1 Sam 19,2.3

kitus pasiuntinius, bet ir tie pradė-
jo pranašauti. Ir Saulius pasiuntė
vyrus trečią kartą, ir jie taip pat
pranašavo.
22 Tada Saulius pats ėjo į Ramą ir,
atėjęs prie didžiojo šulinio Sechuve,
paklausė: „Kur yra Samuelis ir Do-
vydas?“ Jam atsakė: „Jie yra Najote,
Ramoje.“
23 Jis ėjo iš ten į Ramos Najotą.
Dievo Dvasia nužengė ant jo, ir
jis pranašavo visą kelią iki Ramos
Najoto.
24 Nusivilkęs drabužius, jis prana-
šavo Samuelio akivaizdoje ir gulėjo
neapsirengęs visą tą dieną ir naktį.
Todėl yra sakoma: „Ar ir Saulius
tarp pranašų?“

20 Dovydas, pabėgęs iš Ramos
Najoto, atėjo pas Jehonataną
ir klausė: „Ką padariau, kuo nusi-
kaltau, kuo nusidėjau tavo tėvui,
kad jis ieško mano gyvybės?“
2 Jis jam atsakė: „Dieve gink! Tu
nemirsi; štai mano tėvas visais rei-
kalais tariasi su manimi. Kodėl jis
šitą reikalą slėptų nuo manęs? Taip
nebus.“
3 Dovydas atsakė: „Tavo tėvas ge-
rai žino, kad aš radau malonę tavo
akyse, ir galvoja: „Jehonatanas to
neturi žinoti, kad nesisielotų.“ Kaip
Viešpats gyvas ir gyva tavo siela,
tarp manęs ir mirties – tik žingsnis.“
4 Jehonatanas atsakė Dovydui: „Pa-
darysiu viską, ko trokšta tavo siela.“
5 Dovydas sakė Jehonatanui: „Štai
rytoj stos jaunas mėnulis. Aš turė-
čiau su karaliumi sėdėti prie stalo.
Leisk man eiti ir pasislėpti laukuose
iki trečios dienos vakaro.

6 Jei tavo tėvas pasiges manęs, sa-
kyk: „Dovydas labai prašė manęs
leisti jam eiti į savo miestą Betliejų,
kur jo visa šeima aukos kasmetinę
auką.“
7 Jei jis sakys: „Gerai“, tai tavo tarnas
bus saugus, o jei jis labai supyks, tai
žinok, kad jis yra numatęs pikta.
8 Suteik malonę savo tarnui, nes tu
sudarei sandorą su manimi prieš
Viešpatį. Bet jei aš nusikaltau, tu pats
nužudyk mane. Kam tau mane vesti
pas savo tėvą?“
9 Jehonatanas atsakė: „Taip tau
nenutiks! Jei sužinosiu, kad mano
tėvas yra numatęs tau pikta daryti,
kodėl tau nepraneščiau?“
10 Dovydas klausė Jehonatano: „Kas
man praneš, jei tavo tėvas rūsčiai
tau atsakys?“
11 Jehonatanas atsakė Dovydui: „Ei-
kime į lauką.“ Juodu išėjo į lauką.
12 Jehonatanas tarė Dovydui: „Vieš-
pats, Izraelio Dievas, tebūna liudy-
tojas. Jei aš rytoj ar poryt sužinosiu
iš savo tėvo, kad jis tau palankus, ir
nepranešiu tau,
13 tegul Viešpats padaro man tai ir
dar daugiau. Jei mano tėvas sumanęs
pikta prieš tave, aš tau pranešiu ir
tave išsiųsiu, kad galėtum būti sau-
gus, o Viešpats bus su tavimi, kaip
Jis buvo su mano tėvu.
14 Ir tu, jei aš būsiu gyvas, parodyk
man Viešpaties gerumą, kad ne-
mirčiau.
15 Ir neatimk savo maloningumo
nuo mano namų per amžius, kai
Viešpats išnaikins visus Dovydo
priešus žemėje.“
16 Taip Jehonatanas sudarė sandorą
su Dovydo namais, sakydamas:

6 1 Sam 16,4; 1 Sam 17,12; Jn 7,42
7 Įst 1,23; 1 Sam 25,17; 2 Sam 17,4; Est 7,7
8 Joz 2,14; 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,16; 1 Sam 23,18; 2 Sam 14,32
13 Joz 1,5; Rūt 1,17; 1 Sam 3,17; 1 Sam 10,7; 1 Sam 17,37; 1 Sam 18,12; 1 Krn 22,11. 16
15 1 Sam 24, 21; 2 Sam 9,1.3.7; 2 Sam 21,7
16 Įst 23,21; 1 Sam 25,22; 1 Sam 31,2; 2 Sam 4,7; 2 Sam 21,8
17 1 Sam 18,1
18 1 Sam 20, 5.24
19 1 Sam 19, 2
21 Jer 4,2
23 1 Sam 20, 14.15
26 Kun 7,20. 21; Kun 15,5
28 1 Sam 20, 6

„Viešpats teatkeršija visiems Dovy-
do priešams.“
17 Jehonatanas dar kartą prisiekė Do-
vydui, nes mylėjo jį kaip savo sielą.
18 Tada Jehonatanas tarė: „Rytoj
jaunas mėnulis. Tavęs pasiges, nes
tavo vieta prie stalo bus tuščia.
19 Po trijų dienų sugrįžk ir eik į tą
vietą, kurioje buvai anksčiau pasislė-
pęs, ir atsisėsk šalia Ezelio akmens.
20 Aš paleisiu tris strėles į tą pusę, lyg
šaučiau į taikinį.
21 Tada aš pasiųsiu berniuką atnešti
strėles. Jei sakysiu berniukui: „Strė-
lės guli šiapus tavęs, surink jas!“,
tuomet tau negresia pavojus, kaip
Viešpats gyvas.
22 O jei tarsiu jam: „Strėlės guli už
tavęs!“, tada eik, nes tave išsiunčia
Viešpats.
23 O dėl mudviejų pasižadėjimo, tai
Viešpats bus tarp tavęs ir manęs
amžinai.“
24 Dovydas pasislėpė laukuose. Jau-
no mėnulio dieną karalius atsisėdo
valgyti.
25 Karalius, kaip paprastai, atsisėdo
į savo vietą prie sienos, Jehonatanas
atsistojo, ir Abneras atsisėdo šalia
karaliaus, o Dovydo vieta liko tuščia.
26 Saulius tą dieną nieko nesakė,
manydamas, kad Dovydui kas nors
atsitiko ir jis yra susitepęs.
27 Bet kai Dovydo vieta buvo tuščia
kitą dieną, Saulius tarė savo sūnui
Jehonatanui: „Kodėl Jesės sūnus nei
vakar, nei šiandien neatėjo valgyti?“
28 Jehonatanas atsakė Sauliui: „Do-
vydas labai prašė manęs išleisti jį į
Betliejų,
29 sakydamas: „Leisk man eiti, nes
mūsų šeima aukos mieste auką ir

mano brolis liepė man atvykti. Jei
radau malonę tavo akyse, išleisk
mane aplankyti savo brolius." Todėl
jis neatėjo prie karaliaus stalo."
30 Tada Saulius labai užsirūstino ir
tarė Jehonatanui: „Tu, iškrypėlės ir
maištininkės sūnau, argi aš nežinau,
kad tu palaikai Jesės sūnų savo ir
savo motinos gėdai?
31 Kol Jesės sūnus bus gyvas, tu
nebūsi karaliumi ir neturėsi kara-
lystės. Pasiųsk, kad jis būtų atvestas
pas mane, nes jis turi mirti."
32 Jehonatanas atsakė savo tėvui
Sauliui: „Kodėl jis turi būti nužu-
dytas? Ką jis padarė?"
33 Tada Saulius sviedė ietį, norėda-
mas jį perdurti. Taip Jehonatanas
suprato, kad jo tėvas buvo apsi-
sprendęs Dovydą nužudyti.
34 Jehonatanas labai supykęs atsikė-
lė nuo stalo ir nieko nevalgė antrą
mėnesio dieną; jis buvo labai susi-
rūpinęs dėl Dovydo, kurį jo tėvas
paniekino.
35 Rytą Jehonatanas išėjo į lauką tuo
laiku, kurį buvo sutaręs su Dovydu,
ir berniukas buvo su juo.
36 Jehonatanas sakė berniukui: „Bėk,
surink strėles, kurias paleisiu." Ber-
niukui bėgant, jis paleido strėlę.
37 Jam nubėgus iki vietos, kur nu-
krito strėlė, Jehonatanas šaukė: „Ar
strėlė nėra už tavęs?"
38 Ir Jehonatanas šaukė berniukui:
„Greičiau! Skubėk! Nesustok!"
Jehonatano berniukas surinko strė-
les ir atnešė savo valdovui.
39 Berniukas nieko nežinojo. Tik
Jehonatanas ir Dovydas žinojo, ką
tai reiškia.
40 Tuomet Jehonatanas padavė savo

32 Pr 31,36; 1 Sam 19,5; Pat 31,9; Mt 27,23; Lk 23,22

33 1 Sam 18, 11; 1 Sam 19,10; 1 Sam 20,7

42 1 Sam 1,17

21 SKYRIUS

1 1 Sam 14,3; 1 Sam 16,4; Mk 2,26

4 Iš 19,15; Iš 25,30; Kun 24,5-9; Mt 12,4

5 Iš 19,14.15; Kun 8,26; 1 Tes 4,4

6 Kun 24,8.9; Mt 12,3.4; Mk 2,25.26; Lk 6,3.4

ginklus berniukui ir liepė juos nu-
nešti į miestą.
41 Berniukui nuėjus, Dovydas pakilo
iš už akmenų, parpuolė veidu į žemę
ir tris kartus nusilenkė. Juodu pasi-
bučiavo ir ilgai verkė, bet labiausiai
Dovydas.
42 Pagaliau Jehonatanas tarė Dovy-
dui: „Eik ramybėje, nes mudu pri-
siekėme Viešpaties vardu, sakydami:
„Viešpats bus tarp tavęs ir manęs,
tarp mano palikuonių ir tavo pali-
kuonių per amžius."
43 Dovydas nuėjo, o Jehonatanas
sugrįžo į miestą.

21 Dovydas atėjo į Nobą pas
kunigą Ahimelechą. Ahi-
melechas, sutikęs Dovydą, nusigan-
do ir klausė: „Kodėl tu atėjai vienas,
be palydovų?"
2 Dovydas atsakė kunigui Ahi-
melechui: „Karalius man įsakė su-
tvarkyti vieną reikalą ir sakė man:
„Niekas neturi žinoti, kokiu reikalu
tave siunčiu ir ką tau įsakau." Aš
su savo tarnais susitiksiu sutartoje
vietoje.
3 Dabar, jei turi ką po ranka, duok
man – penkis duonos kepalus ar ką
surasi."
4 Kunigas atsakė Dovydui: „Neturiu
paprastos duonos, tik pašvęstos.
Jei jaunuoliai susilaikę bent nuo
moterų."
5 Dovydas atsakė kunigui: „Moterų
nelietėme jau tris dienas, nuo to
laiko, kai išėjome. Jaunuolių indai
šventi net paprastoje kelionėje, tuo
labiau dabar duona bus šventuose
induose."
6 Tada kunigas davė jam šventos

duonos, nes neturėjo kitos, tik pa-
dėtinę, kuri buvo paimta iš Viešpa-
ties akivaizdos, pakeičiant ją šviežia
duona.
7 Tą dieną ten buvo edomitas Doe-
gas, vienas Sauliaus tarnų. Jis buvo
Sauliaus piemenų vyresnysis.
8 Dovydas paklausė Ahimelecho:
„Ar neturi čia ieties arba kardo? Ka-
dangi karaliaus reikalas buvo labai
skubus, nepasiėmiau nei kardo, nei
kito ginklo."
9 Kunigas tarė: „Kardas filistino Ga-
lijoto, kurį nukovei Elos slėnyje, yra
čia, įvyniotas į audinį už efodo. Jei
nori, pasiimk jį, nes kito čia nėra."
Dovydas tarė: „Nėra jam lygaus,
duok jį man."
10 Dovydas, bėgdamas nuo Sauliaus,
atvyko pas Gato karalių Achišą.
11 Achišo tarnai klausė: „Argi tai ne
Dovydas, krašto karalius? Argi ne
apie jį moterys šokdamos dainavo:
„Saulius nukovė tūkstančius, o Do-
vydas – dešimtis tūkstančių"?
12 Dovydas įsidėjo šituos žodžius į
širdį ir labai išsigando Gato kara-
liaus Achišo.
13 Jis pakeitė savo elgesį jų akyse ir
apsimetė pamišėliu. Jis draskė vartus
ir varvino seiles ant savo barzdos.
14 Achišas kalbėjo savo tarnams:
„Jūs matote, kad jis beprotis. Kodėl
jį atvedėte pas mane?
15 Ar man neužtenka pamišėlių,
kad dar šitą man atvedėte, jog šėltų
mano akyse? Nejaugi jį vesite ir į
mano namus?"

22 Dovydas, išėjęs iš ten, pabėgo
į Adulamo olą. Tai išgirdę, jo
broliai ir visi tėvo namai atėjo pas jį.
2 Žmonės, kurie buvo prislėgti, pra-
siskolinę ir apkartusios sielos, rinkosi
pas Dovydą; jis tapo jų viršininku.
Su juo buvo apie keturis šimtus vyrų.
3 Iš ten Dovydas nuėjo į Moabo
Micpą. Ir jis sakė Moabo karaliui:
„Prašau, leisk mano tėvui ir motinai
apsistoti pas jus, kol sužinosiu, ką
Dievas darys su manimi."
4 Jis paliko tėvus pas Moabo karalių;
jie gyveno pas jį, kol Dovydas buvo
tvirtovėje.
5 Pranašas Gadas tarė Dovydui: „Ne-
pasilik kalnų tvirtovėje. Keliauk į
Judo žemę." Dovydas išėjo ir atėjo
į Hereto mišką.
6 Saulius sužinojo, kad pasirodė Do-
vydas ir jo būrys. Tuo metu Saulius
sėdėjo Gibėjos aukštumoje po me-
džiu, laikydamas ietį rankoje; visi
jo tarnai stovėjo aplink jį.
7 Jis tarė savo tarnams: „Benjami-
nai, klausykite! Ar Jesės sūnus duos
jums visiems laukų bei vynuogynų
ir jus padarys tūkstantininkais ir
šimtininkais,
8 kad jūs visi susimokėte prieš mane
ir nebuvo nė vieno, kuris praneštų
man, kad mano sūnus yra susitaręs
su Jesės sūnumi? Tarp jūsų nėra nė
vieno, kuris būtų manęs gailėjęsis
ir man pranešęs, kad mano sūnus
sukurstė mano tarną tykoti manęs,
kaip šiandien matome."
9 Tada edomitas Doegas, stovėjęs su
Sauliaus tarnais, tarė: „Aš mačiau
Jesės sūnų Nobe pas Ahitubo sūnų
Ahimelechą,
10 kuris atsiklausė Viešpaties dėl jo,
davė jam maisto ir filistino Galijoto
kardą."
11 Saulius pakvietė Ahitubo sūnų

7 1 Sam 14,47; 1 Sam 22,9
9 1 Sam 17,2.50; 1 Sam 31,10
11 1 Sam 18,6-8; 1 Sam 29,5
12 Lk 2,19

22 SKYRIUS
1 Joz 12,15; Joz 15,35; 2 Sam 23,13
2 Ts 11,3; 1 Sam 25,13
3 2 Sam 8,2
5 2 Sam 24,11; 1 Krn 21,9; 1 Krn 29,29; 2 Krn 29,25
6 1 Sam 15,34
7 1 Sam 8,14
8 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,16.30
9 1 Sam 14,3; 1 Sam 21,1.7; 1 Sam 22,22
10 Sk 27,21; 1 Sam 10,22; 1 Sam 21,6.9

kunigą Ahimelechą ir visus jo tėvo
namus, kunigus, buvusius Nobe. Jie
visi atėjo pas Saulių.
12 Saulius tarė: „Paklausyk, Ahitubo
sūnau!“ Tas atsiliepė: „Aš čia, mano
valdove.“
13 „Kodėl tu ir Jesės sūnus susitarėte
prieš mane? Tu davei jam duonos,
kardą ir klausei Dievo dėl jo, kad
jis tykotų manęs, kaip šiandien
matome.“
14 Ahimelechas tarė karaliui: „Kuris
iš tavo tarnų yra toks ištikimas, kaip
Dovydas, karaliaus žentas, einąs
ten, kur tu liepi, ir gerbiamas tavo
namuose?
15 Argi aš tik tada pradėjau klausti
Dievo dėl jo? Tebūna tai toli nuo ma-
nęs. Nekaltink, karaliau, savo tarno
ir mano tėvo namų, nes tavo tarnas
nieko apie tai nežinojo – nei daug,
nei mažai.“
16 Karalius tarė: „Tu, Ahimelechai,
ir visi tavo tėvo namai neišvengsite
mirties!“
17 Karalius įsakė savo sargybai:
„Nužudykite Viešpaties kunigus,
nes jie yra su Dovydu; jie žinojo,
kad jis pabėgo, bet man nepranešė.“
Bet karaliaus tarnai nenorėjo žudyti
Viešpaties kunigų.
18 Tada karalius tarė Doegui: „Eik
tu ir nužudyk kunigus.“ Tą dieną
edomitas Doegas puolė ir nužudė
aštuoniasdešimt penkis vyrus, ne-
šiojusius lininį efodą.
19 Nobe jis kardu išžudė vyrus,
moteris, vaikus, kūdikius, taip pat
jaučius, asilus ir avis.
20 Ištrūko tik Abjataras, Ahitubo sū-
naus Ahimelecho sūnus, ir pabėgo
pas Dovydą.
21 Abjataras pranešė Dovydui, kad
Saulius išžudė Viešpaties kunigus.
22 Dovydas tarė Abjatarui: „Pamatęs
ten stovintį edomitą Doegą, žinojau,
kad jis tikrai praneš Sauliui. Aš
kaltas, kad žuvo tavo tėvo giminės.
23 Pasilik pas mane, nebijok. Nes tas,
kuris ieško mano gyvybės, ieško ir
tavo. Su manimi tu esi saugus.“

23 Dovydui pranešė, kad filis-
tinai kariauja prieš Keilą ir
plėšia klojimus.
2 Dovydas klausė Viešpaties: „Ar
man eiti ir pulti filistinus?“ Viešpats
atsakė Dovydui: „Eik, sumušk filis-
tinus ir išgelbėk Keilą.“
3 Dovydo vyrai jam tarė: „Štai mes
bijome jau čia, Judo žemėje. Kaip
mes eisime į Keilą prieš filistinų
kariuomenę?“
4 Dovydas dar kartą klausė Viešpa-
ties. Viešpats jam atsakė: „Kelkis ir
eik į Keilą; Aš atiduosiu filistinus į
tavo rankas.“
5 Dovydas ir jo vyrai, nuėję į Kei-
lą, kariavo su filistinais, nuvarė jų
galvijus ir smarkiai juos sumušė.
Taip Dovydas išgelbėjo Keilos
gyventojus.
6 Ahimelecho sūnus Abjataras, bėg-
damas pas Dovydą į Keilą, atsinešė
ir efodą.
7 Sauliui buvo pranešta, kad Do-
vydas atėjo į Keilą. Saulius tarė:
„Dievas jį atidavė į mano rankas;
jis pats užsidarė, įeidamas į miestą
su vartais ir užkaiščiais.“
8 Saulius sušaukė visus vyrus žygiui
į Keilą prieš Dovydą ir jo vyrus.
9 Dovydas sužinojo, kad Saulius
slapčia rengia jam pikta, ir tarė

14 1 Sam 19,4.5; 1 Sam 20,32; 1 Sam 24,10
16 Įst 24,16
17 Iš 1,17
18 1 Sam 2,31
19 Joz 21,1-45; 1 Sam 22,9.11
20 1 Sam 2,33; 1 Sam 23,6.9; 1 Sam 30,7; 1 Kar 2,26.27
23 1 Kar 2,26

23 SKYRIUS
1 Joz 15,44; Neh 3,17.18
2 1 Sam 22,10; 1 Sam 23,4.6.9; 1 Sam 28,6; 1 Sam 30,8; 2 Sam 5,19
5 1 Sam 19,8; 2 Sam 5.20
6 1 Sam 22,20
9 Sk 27,21; 1 Sam 23,6; 1 Sam 30,7

kunigui Abjatarui: „Atnešk efodą.“
10 Dovydas meldėsi: „Viešpatie,
Izraelio Dieve, tavo tarnas išgirdo,
kad Saulius rengiasi ateiti į Keilą ir
sunaikinti miestą dėl manęs.
11 Ar Keilos gyventojai išduos mane
į jo rankas? Ar Saulius ateis, kaip
tavo tarnas girdėjo? Viešpatie, Izra-
elio Dieve, meldžiu, pasakyk savo
tarnui.“ Viešpats atsakė: „Jis ateis.“
12 Dovydas klausė: „Ar Keilos
vyrai išduos mane ir mano vyrus
Sauliui?“ Viešpats atsakė: „Išduos.“
13 Tada Dovydas ir jo vyrai, kurių
buvo apie šešis šimtus, išėję iš Kei-
los, ėjo, kur galėjo eiti. Kai Sauliui
buvo pranešta, kad Dovydas pabėgo
iš Keilos, jis atšaukė savo žygį.
14 Dovydas apsistojo dykumos tvir-
tovėse ir pasiliko kalnuose, Zifo dy-
kumoje. Saulius visą laiką jo ieškojo,
tačiau Dievas neatidavė jo į Sauliaus
rankas.
15 Būdamas Horešoje, Zifo tyruose,
Dovydas matė, kad Saulius išėjo
ieškoti jo gyvybės.
16 Sauliaus sūnus Jehonatanas atėjo
pas Dovydą į Horešą ir sustiprino
jo ranką Viešpatyje.
17 Jis tarė jam: „Nebijok, mano tėvas
Saulius tavęs neras. Tu tapsi Izraelio
karaliumi, o aš būsiu šalia tavęs.
Mano tėvas Saulius tai žino.“
18 Juodu Viešpaties akivaizdoje sudarė
sandorą. Dovydas pasiliko Horešoje,
o Jehonatanas sugrįžo į savo namus.
19 Keletas Zifo gyventojų nuėjo pas
Saulių į Gibėją ir pranešė: „Do-
vydas slapstosi pas mus Horešos
tvirtovėse prie Hachilos kalvos, į
pietus nuo Ješimono.
20 Taigi dabar, karaliau, ateik, kaip

10 1 Sam 22, 19
13 1 Sam 22, 2; 1 Sam 25,13
14 Joz 15,55; 2 Krn 11,8; Ps 11,1; Ps 32,7; Ps 54,3.4
17 1 Sam 20, 31; 1 Sam 24,20; Ps 27,1-3; Hbr 13,6
18 1 Sam 18, 3; 1 Sam 20,12-17.42; 2 Sam 9,1; 2 Sam 21,7
19 1 Sam 26,1
20 Ps 54,3
24 Joz 15,55; 1 Sam 25,2
26 Ps 17,9; Ps 31,22
27 2 Kar 19,9
29 Joz 15,62; 2 Krn 20,2

tavo siela to trokšta, o mūsų darbas
bus atiduoti jį į karaliaus rankas.“
21 Saulius tarė: „Viešpats telaimina
jus, kad manęs pasigailėjote.
22 Eikite, viską paruoškite ir suži-
nokite vietą, kur jis yra ir kas jį ten
matė; man pranešta, kad jis esąs
labai gudrus.
23 Išžvalgykite ir sužinokite visas
slėptuves, kuriose jis slapstosi; tada
sugrįžkite pas mane su tikromis
žiniomis, ir aš eisiu su jumis. Jei jis
tebėra krašte, aš surasiu jį tarp visų
Judo tūkstančių.“
24 Jie nuėjo į Zifą pirma Sauliaus.
Dovydas ir jo vyrai buvo Maono
dykumoje, lygumoje į pietus nuo
Ješimono.
25 Saulius ir jo vyrai išėjo jo ieškoti.
Dovydui apie tai buvo pranešta,
todėl jis pasitraukė į Maono dyku-
mą prie uolos. Saulius, tai išgirdęs,
vijosi Dovydą į Maono dykumą.
26 Saulius ėjo viena kalno puse,
o Dovydas su savo vyrais – kita.
Dovydas skubiai traukėsi nuo Sau-
liaus, nes Saulius su savo vyrais
supo Dovydą ir jo vyrus, norėdami
juos sugauti.
27 Tačiau pas Saulių atėjo pasiun-
tinys ir pranešė: „Skubiai sugrįžk,
nes filistinai užpuolė kraštą!“
28 Saulius liovėsi vytis Dovydą, su-
grįžo ir kariavo su filistinais. Todėl
ta vieta pavadinta Perskyrimo uola.
29 Dovydas pasitraukė į En Gedžio
tvirtoves.

24 SKYRIUS
1 1 Sam 23, 19.28.29

24 Kai Saulius, nugalėjęs filisti-
nus, sugrįžo, jam buvo pra-
nešta, kad Dovydas yra En Gedžio
dykumoje.

2 Saulius, paėmęs tris tūkstančius
rinktinių vyrų iš viso Izraelio, išėjo
ieškoti Dovydo ir jo vyrų Laukinių
ožkų uolose.
3 Atėjęs prie šalikelės avidžių, kur
buvo ola, Saulius į ją įėjo atlikti
reikalo. Dovydas ir jo vyrai sėdėjo
olos gilumoje.
4 Dovydo vyrai sakė jam: „Štai diena,
apie kurią Viešpats tau kalbėjo: „Aš
atiduosiu tavo priešą į tavo rankas,
kad pasielgtum su juo, kaip tau patinka.“ Prislinkęs Dovydas nupjovė
Sauliaus apsiausto skverną.
5 Dovydo širdis smarkiai plakė, nes
jis nupjovė Sauliaus skverną.
6 Jis tarė savo vyrams: „Apsaugok,
Viešpatie, jei taip padaryčiau savo
valdovui, Viešpaties pateptajam,
pakeldamas prieš jį savo ranką. Juk
jis yra Viešpaties pateptasis!“
7 Dovydas sulaikė savo vyrus šiais
žodžiais ir neleido jiems pakilti
prieš Saulių. O Saulius, išėjęs iš
olos, ėjo savo keliu.
8 Dovydas taip pat pakilo ir, išlindęs
iš olos, šaukė Sauliui: „Karaliau,
mano valdove!“ Sauliui atsigręžus,
Dovydas nusilenkė veidu iki žemės.
9 Dovydas tarė Sauliui: „Kodėl
klausai žmonių kalbų, kad Dovydas
nori tau pikta?
10 Tu pats šiandien gali matyti, kad
Viešpats buvo atidavęs tave į mano
rankas oloje. Mane ragino tave nužudyti, bet aš pasigailėjau tavęs, sakydamas: „Nepakelsiu rankos prieš
savo valdovą, nes jis yra Viešpaties
pateptasis.“
11 Pažvelk, mano tėve, į savo apsiausto skverną mano rankoje. Iš to,
kad aš, atpjaudamas tavo apsiausto
skverną, tavęs nenužudžiau, suprask
ir žinok, kad manyje nėra nieko pikto
ir aš nesu tau nusidėjęs. Bet tu ieškai
mano gyvybės, kad ją atimtum.
12 Viešpats tebūna teisėjas tarp mudviejų, ir Viešpats tegul atkeršija tau
už mane, bet mano ranka nepakils
prieš tave.
13 Kaip sena patarlė sako: „Iš nedorėlių ateina nedorybės“, bet mano
ranka nepakils prieš tave.
14 Prieš ką išėjo Izraelio karalius? Ką
tu persekioji? Pastipusį šunį ar blusą?
15 Viešpats tebūna teisėjas ir teisia
mane ir tave. Tegul mato ir gina
mano bylą, ir išgelbsti mane nuo
tavo rankos.“
16 Kai Dovydas baigė kalbėti, Saulius tarė: „Ar tai tavo balsas, mano
sūnau Dovydai?“ Ir Saulius pakėlė
savo balsą ir verkė.
17 Ir jis sakė Dovydui: „Tu esi teisesnis
už mane. Tu man atlyginai geru, o aš
tau atsilyginau piktu.
18 Šiandien tu parodei, kaip elgiesi
su manimi, nes Viešpats buvo atidavęs mane į tavo rankas, tačiau tu
manęs nenužudei.
19 Kas, suradęs savo priešą, paleidžia jį sveiką? Viešpats teatlygina
tau gerumu už tai, ką tu šiandien
man padarei.
20 Dabar tikrai žinau, kad tu tapsi
karaliumi ir kad Izraelio karalystė
bus įtvirtinta tavo rankose.
21 Dabar prisiek man Viešpačiu,
kad neišnaikinsi mano palikuonių
ir neišnaikinsi mano vardo iš mano
tėvo namų.“
22 Dovydas prisiekė Sauliui. Po to Saulius sugrįžo į savo namus, o Dovydas
ir jo vyrai pasitraukė į tvirtovę.

2 1 Sam 26,2; Ps 38,12
3 Ts 3,24; 1 Sam 24,10
4 1 Sam 26,8-11
5 2 Sam 24,10
6 1 Sam 26,11
7 Ps 7,4; Mt 5,44; Rom 12,17.19
9 Ps 141,6; Pat 16,28; Pat 17,9
11 Ts 11,27; 1 Sam 26,20; Ps 7,3; Ps 35,7
12 Pr 16,5; Ts 11,27; 1 Sam 26,10-23; Job 5,8
13 Mt 7,16-20
14 1 Sam 17, 43; 1 Sam 26,20; 2 Sam 9,8
15 1 Sam 24, 12; 2 Km 24,22; Ps 35,1; Ps 43,1; Ps 119,154; Mch 7,9
16 1 Sam 26, 17
17 Pr 38,26; 1 Sam 26,21; Mt 5,44
18 1 Sam 26, 23
20 1 Sam 23, 17
21 Pr 21,23; 1 Sam 20,14-17; 2 Sam 21,6-8
22 1 Sam 24,1

25 Samuelis mirė, visi izrae-
litai susirinko, apraudojo jį
ir palaidojo jo namuose Ramoje.
Dovydas pakilo ir nuėjo į Parano
dykumą.
2 Maone gyveno vyras, kuris turėjo
nuosavybę Karmelyje. Jis buvo la-
bai turtingas: turėjo tris tūkstančius
avių ir tūkstantį ožkų. Kartą jis
kirpo avis Karmelyje.
3 Jo vardas buvo Nabalas, o jo žmo-
nos – Abigailė. Moteris buvo išmintin-
ga ir graži, bet jos vyras šiurkštus ir
blogo elgesio; jis buvo iš Kalebo namų.
4 Būdamas dykumoje Dovydas iš-
girdo, kad Nabalas kerpa avis.
5 Jis pasiuntė dešimt jaunuolių ir
sakė jiems: „Eikite į Karmelį pas
Nabalą ir pasveikinkite jį mano
vardu.
6 Sakykite jam: „Ramybė tebūna
tau, ramybė tavo namams ir ramybė
viskam, ką turi.
7 Sužinojau, kad kerpamos tavo
avys. Tavo piemenys buvo su mumis.
Mes jiems nieko blogo nepadarėme
ir jiems nieko netrūko, kol jie buvo
Karmelyje.
8 Paklausk savo jaunuolių, ir jie tau
patvirtins. Teatranda mano jaunuo-
liai malonę tavo akyse, nes atėjome
gerą dieną. Todėl prašau, duok, ką
ras tavo ranka, savo tarnams ir savo
sūnui Dovydui.“
9 Dovydo jaunuoliai atėję kalbėjo
Nabalui visus tuos žodžius Dovydo
vardu ir laukė atsakymo.
10 Nabalas atsakė Dovydo tarnams:
„Kas yra Dovydas? Kas yra Jesės
sūnus? Šiandien yra daug tarnų, pa-
bėgusių nuo savo valdovų.
11 Argi aš atiduosiu duoną, vandenį

25 SKYRIUS
1 Pr 21,21; Sk 10,12; Sk 13,3; Sk 20,29; Įst 34,8; 1 Sam 28,3
2 Joz 15,55; 1 Sam 23,24
3 Joz 15,13; 1 Sam 30,14
4 Pr 38,13; 2 Sam 13,23
6 Ts 19,20; 1 Krn 12,18; Ps 122,7; Lk 10,5
7 1 Sam 25, 15.21
8 Neh 8,10-12; Est 8,17; Est 9,19.22
10 Ts 9,28
11 Ts 8,6.15
13 1 Sam 30, 24
15 1 Sam 25, 7.21
16 Iš 14,22
17 Įst 13,13; 1 Sam 20,7
18 Pr 32,13
19 Pr 32,16. 20
21 Ps 109,5

ir mėsą, kurią prirengiau kirpėjams,
žmonėms, apie kuriuos nežinau, iš
kur jie?“
12 Dovydo jaunuoliai grįžo atgal
ir papasakojo jam viską, ką buvo
girdėję.
13 Dovydas tarė savo vyrams: „Kiek-
vienas prisijuoskite kardą.“ Visi
apsiginklavo ir maždaug keturi
šimtai vyrų sekė Dovydą, o du šimtai
pasiliko prie daiktų.
14 Tuo metu vienas Nabalo tarnų
pranešė Nabalo žmonai Abigailei:
„Dovydas atsiuntė iš dykumos
pasiuntinius pasveikinti mūsų šei-
mininką, o tas juos išplūdo.
15 Tie vyrai buvo mums labai geri.
Jie mums nepadarė jokios skriau-
dos, mes nieko nepasigedome per
visą laiką, kurį praleidome drauge
su jais.
16 Jie buvo mums siena naktį ir dieną,
kai bandą ganėme netoli jų.
17 Taigi dabar pagalvok ir nuspręsk,
ką darysi. Nelaimė tikrai gresia mūsų
šeimininkui ir visai jo šeimynai. Jis
yra Belialo vaikas, su kuriuo neįma-
noma kalbėtis.“
18 Abigailė skubiai paėmė du šimtus
duonos kepalų, dvi odines vyno,
penkias paruoštas avis, penkis saikus
skrudintų grūdų, šimtą džiovintų
vynuogių kekių, du šimtus figų py-
ragaičių ir sukrovė ant asilų.
19 Ji įsakė savo tarnams: „Eikite
pirma manęs, o aš eisiu paskui jus.“
Savo vyrui Nabalui ji nieko nesakė.
20 Jodama ant asilo kalno pašlaite, ji
sutiko Dovydą ir jo vyrus, ateinan-
čius priešais.
21 Dovydas buvo pasakęs: „Veltui
saugojau dykumoje visa, kas Na-

balui priklauso taip, kad jis nieko
nepasigedo. Jis man atsilygino piktu
už gera.
22 Tegul Dievas tai ir dar daugiau
padaro su Dovydo priešais, jei iki
ryto palikčiau gyvą bent vieną iš
jo vyrų."
23 Abigailė, pamačiusi Dovydą, sku-
biai nulipo nuo asilo, parpuolė prieš
Dovydą ir nusilenkė iki žemės.
24 Parpuolusi prie jo kojų, kalbėjo:
„Valdove, ant manęs tebūna kaltė.
Meldžiu, leisk savo tarnaitei kalbėti
ir išklausyk ją.
25 Mano valdove, prašau nekreipti
dėmesio į tą Belialo žmogų Nabalą,
nes koks jo vardas, toks ir jis pats.
Jo vardas Nabalas, ir jis pilnas kvai-
lumo. Aš, tavo tarnaitė, nemačiau
savo valdovo jaunuolių, kuriuos
buvai atsiuntęs.
26 Dabar, mano valdove, kaip Vieš-
pats gyvas ir gyva tavo siela, Viešpats
sulaikė tave, kad nenusikalstum,
praliedamas kraują ir keršydamas
savo ranka. Tavo priešai, kurie
siekia pikto mano valdovui, tegul
tampa kaip Nabalas.
27 Štai dovanos, kurias tavo tarnaitė
atgabeno savo valdovui, atiduok
jas jaunuoliams, kurie seka mano
valdovą.
28 Atleisk savo tarnaitei nusikaltimą.
Viešpats tikrai pastatys mano val-
dovui tvirtus namus, nes tu kovoji
Viešpaties kovas ir tavyje nerasta
blogio per visas tavo dienas.
29 O jei kas tave persekiotų ir tavo
gyvybės ieškotų, tai Viešpats, tavo
Dievas, saugos tave, o tavo priešų
sielas Jis nusvies lyg mėtykle.
30 Kai Viešpats įvykdys visa, ką Jis

22 1 Sam 3,17; 1 Sam 20,13.16; 1 Sam 25,34; 1 Kar 14,10; 1 Kar 21,21
23 Ts 1,14
26 Pr 20,6; 2 Sam 18,32; 2 Kar 2,2; Rom 12,19
27 Pr 33,11
28 1 Sam 18,17; 1 Sam 24,11; 2 Sam 7,11-16.27
29 Jer 10,18; Kol 3,3
30 1 Sam 13,14; 1 Sam 15,28
32 Lk 1,68
33 1 Sam 25,26
34 1 Sam 25,22.26
35 Pr 19,21; 2 Kar 5,19
36 2 Sam 13,28
38 1 Sam 26,10
39 1 Sam 25,26.32.34; 1 Kar 2,44; Pat 22,23

tau pažadėjo, ir tave padarys Izraelio
valdovu,
31 tai nereikės mano valdovui liū-
dėti ir jo širdis nesigrauš, kad be
reikalo praliejai kraują, norėdamas
pats atkeršyti. Kai Viešpats padarys
gera mano valdovui, atsimink savo
tarnaitę."
32 Dovydas atsakė Abigailei: „Pa-
laimintas Viešpats, Izraelio Dievas,
kuris šiandien atsiuntė tave manęs
pasitikti.
33 Palaimintas tavo patarimas ir
palaiminta tu, nes šiandien mane
sulaikei nuo kraujo praliejimo ir
sukliudei man pačiam už save at-
keršyti.
34 Tikrai, kaip gyvas Viešpats, Izraelio
Dievas, kuris man neleido tavęs
nuskriausti, jei nebūtum paskubė-
jusi manęs pasitikti, iki ryto aušros
nebūtų likę Nabalui nė vieno vyro."
35 Dovydas priėmė iš jos viską, ką
ji jam atgabeno, ir tarė: „Eik rami
į savo namus. Aš paklausiau tavo
balso ir tavęs nepaniekinau."
36 Abigailė sugrįžo pas Nabalą. Jis
tuo metu buvo iškėlęs namuose ka-
rališką puotą. Nabalas buvo linksmas
ir labai girtas, todėl ji jam nieko
nesakė iki ryto.
37 Rytą, Nabalui išsiblaivius, jo
žmona jam viską papasakojo. Tuo-
met jo širdis apmirė, ir jis sustingo
kaip akmuo.
38 Praėjus maždaug dešimčiai dienų,
Viešpats ištiko Nabalą, ir jis mirė.
39 Dovydas, išgirdęs, kad Nabalas
mirė, tarė: „Palaimintas Viešpats,
kuris įvykdė teismą Nabalui už
man padarytą įžeidimą ir apsaugojo
mane nuo pikto. Viešpats sugrąžino

Nabalo nusikaltimą ant jo galvos."
Ir Dovydas pasiuntė pasiuntinius, ir
kalbėjo Abigailei, kad nori ją vesti.
40 Dovydo tarnai, nuėję pas Abigailę
į Karmelį, jai kalbėjo: „Dovydas
mus atsiuntė pas tave pasakyti, kad
jis nori tave vesti."
41 Ji nusilenkė iki žemės ir tarė: „Štai
tavo tarnaitė, kad tarnautų ir plautų
savo valdovo tarnų kojas."
42 Abigailė skubiai susiruošė, užsėdo
ant asilo ir su penkiomis tarnaitėmis
sekė paskui Dovydo pasiuntinius, ir
tapo jo žmona.
43 Dovydas dar vedė Ahinoamą iš
Jezreelio, ir jos abi buvo jo žmonos.
44 Saulius atidavė savo dukterį Mi-
kalę, Dovydo žmoną, Laišo sūnui
Palčiui iš Galimo.

26 Zifiečiai, atėję į Gibėją, pra-
nešė Sauliui, kad Dovydas
slapstosi Hachilos kalvoje, prie
Ješimono.
2 Saulius su trimis tūkstančiais Izra-
elio rinktinių vyrų ėjo į Zifo dykumą
ieškoti Dovydo.
3 Jis pasistatė stovyklą Hachilos kal-
voje, prie Ješimono. Dovydas buvo
dykumoje ir matė, kad Saulius ėjo
į dykumą jo ieškoti.
4 Tada Dovydas išsiuntė žvalgus ir
sužinojo, kad Saulius tikrai atėjo.
5 Dovydas atėjo į tą vietą, kurioje
Saulius buvo pasistatęs stovyklą.
Dovydas matė vietą, kur atsigulė
Saulius ir Nero sūnus Abneras, jo
kariuomenės vadas. Sauliaus pa-
lapinė buvo stovyklos viduryje, o
kariai miegojo aplinkui.
6 Dovydas tarė hetitui Ahimelechui
ir Cerujos sūnui Abišajui, Joabo

41 Lk 7,38.44
43 Joz 15,56; 1 Sam 27,3; 1 Sam 30,5
44 1 Sam 18, 20; 2 Sam 3,14. 15; Iz 10,30

26 SKYRIUS
1 1 Sam 23,19
2 1 Sam 13,2; 1 Sam 24,2
5 1 Sam 14, 50.51; 1 Sam 17,55
6 Ts 7,10.11; 2 Sam 2,13. 18.24; 1 Krn 2,16
8 1 Sam 24,2
9 1 Sam 24,6. 7; 2 Sam 1,14. 16
10 Pr 47,29; Įst 31,14; Įst 32,35; 1 Sam 25,26. 38; 1 Sam 31,6; Job 7,1; Job 14,5; Ps 37,13; Lk 18,7; Rom 12,19; Hbr 10,30
11 1 Sam 24, 6-12; Rom 12,17. 19
12 Pr 2,21; Pr 15,12; Iz 29,10

broliui: „Kas eis su manimi į Sau-
liaus stovyklą?" Abišajas atsakė:
„Aš eisiu."
7 Dovydas ir Abišajas, naktį nuėję
tarp žmonių, rado palapinėje mie-
gantį Saulių, o jo ietis buvo įsmeigta
į žemę galvūgalyje. Abneras ir ka-
riai gulėjo aplink jį.
8 Abišajas tarė Dovydui: „Dievas
šiandien atidavė tavo priešą į tavo
rankas. Leisk man jį vienu smūgiu
prismeigti ietimi prie žemės."
9 Dovydas atsakė Abišajui: „Ne-
žudyk jo! Kas pakeltų ranką prieš
Viešpaties pateptąjį ir liktų nekal-
tas?
10 Kaip Viešpats gyvas, Viešpats jį
ištiks; arba ateis jo diena mirti, arba
jis žus kare!
11 Apsaugok, Viešpatie, kad pakel-
čiau savo ranką prieš Viešpaties
pateptąjį! Dabar imk jo galvūgalyje
įsmeigtą ietį bei vandens ąsotį ir
eikime."
12 Dovydas paėmė ietį ir vandens
ąsotį nuo Sauliaus galvūgalio, ir
jie išėjo. Niekas nematė, nežinojo
ir nepabudo; jie visi miegojo, nes
Viešpats siuntė jiems gilų miegą.
13 Dovydas perėjo į kitą pusę ir at-
sistojo kalno viršūnėje iš tolo, kad
tarp jų būtų didelis atstumas.
14 Jis šaukė žmonėms bei Nero sūnui
Abnerui: „Argi neatsiliepsi, Abne-
rai?" Abneras atsiliepė: „Kas tu esi,
kad šauki karaliui?"
15 Dovydas atsakė Abnerui: „Tu
esi galingas vyras. Kas tau lygus
Izraelyje? Kodėl nesaugojai kara-
liaus, savo valdovo? Vienas žmogus
buvo atėjęs karaliaus, tavo valdovo,
nužudyti.

16 Negerai padarėte. Kaip Viešpats
gyvas, jūs verti mirties, nes jūs ne-
saugojote savo valdovo, Viešpaties
pateptojo. Kur dingo karaliaus ietis
ir vandens ąsotis, kurie buvo jo
galvūgalyje?“
17 Saulius, atpažinęs Dovydo balsą,
tarė: „Ar tai tavo balsas, Dovydai,
mano sūnau?“ Dovydas atsakė:
„Taip, mano valdove karaliau.
18 Kodėl, mano valdove, persekioji
savo tarną? Ką aš padariau? Kuo
nusikaltau?
19 Mano valdove karaliau, prašau, iš-
klausyk savo tarną. Jei Viešpats tave
sukurstė prieš mane, tepriima Jis
auką, o jei žmonės – tegul jie būna
prakeikti Viešpaties akivaizdoje,
nes jie išvarė mane, kad neturėčiau
dalies Viešpatyje, sakydami: „Eik ir
tarnauk svetimiems dievams.“
20 Tenebūna pralietas mano kraujas
ant žemės Viešpaties akivaizdoje,
nes Izraelio karalius išėjo ieškoti
blusos kaip žmogus, kuris medžioja
kurapką kalnuose.“
21 Saulius atsakė: „Aš nusidėjau. Su-
grįžk, mano sūnau Dovydai, aš tau
nieko blogo nedarysiu, nes mano sie-
la buvo brangi tavo akyse šiandien.
Aš kvailai elgiausi ir labai klydau.“
22 Dovydas atsakė: „Štai tavo ietis,
karaliau! Tegul vienas iš tavo jau-
nuolių ateina ir ją paima.
23 Viešpats atlygins kiekvienam už
jo teisumą ir ištikimybę. Viešpats
buvo atidavęs tave šiandien į mano
rankas, bet aš nepakėliau rankos
prieš Viešpaties pateptąjį.
24 Ir štai, kaip šiandien buvo vertin-
ga tavo gyvybė mano akyse, taip
vertinga tegul būna ir mano gyvybė
Viešpaties akyse. Tegul Jis išlaisvi-
na mane iš visų bėdų.“
25 Saulius atsakė Dovydui: „Būk
palaimintas, mano sūnau Dovydai!
Tu daug padarysi ir pasieksi.“ Po to
Dovydas nuėjo savo keliu, o Saulius
sugrįžo į savo vietą.

27 Dovydas tarė savo širdyje:
„Vieną dieną aš žūsiu nuo
Sauliaus rankos. Geriausia man
būtų pasitraukti į filistinų šalį. Tada
Saulius nebeieškos manęs Izraelyje,
ir aš išsigelbėsiu nuo jo rankos.“
2 Dovydas pakilo ir su šešiais šim-
tais vyrų, buvusių su juo, perėjo pas
Gato karalių Achišą, Maocho sūnų.
3 Ir Dovydas, abi jo žmonos, jezreelie-
tė Ahinoama ir karmelietė Abigailė,
Nabalo našlė, ir jo vyrai su savo šei-
momis gyveno pas Achišą Gate.
4 Saulius sužinojo, kad Dovydas pa-
bėgo į Gatą, ir daugiau jo nebeieškojo.
5 Dovydas tarė Achišui: „Jei radau
malonę tavo akyse, prašau, leisk
man gyventi kuriame nors mažame
mieste. Kodėl tavo tarnas turėtų gy-
venti su tavimi karaliaus mieste?“
6 Achišas jam leido gyventi Ciklage.
Nuo to laiko Ciklagas priklauso
Judo karaliams iki šios dienos.
7 Dovydas gyveno filistinų šalyje
vienus metus ir keturis mėnesius.
8 Dovydas su savo vyrais išeidavo ir
užpuldavo gešūriečius, girzus ir ama-
lekiečius, kurie nuo senų laikų gyve-
no toje šalyje nuo Šūro iki Egipto.
9 Kai Dovydas užpuldavo kraštą,
jis nepalikdavo gyvo nei vyro, nei
moters, pasiimdavo avis, galvijus,
asilus, kupranugarius, drabužius ir
grįždavo pas Achišą.

17 1 Sam 24,16
18 1 Sam 24,9.11-14
19 Įst 4,27.28; 2 Sam 14,16; 2 Sam 16,11; 2 Sam 20,19; 2 Sam 24,1
20 1 Sam 24,14
21 Iš 9,27; 1 Sam 15,24.30; 1 Sam 24,17; 2 Sam 12,13
23 1 Sam 24,19; 2 Sam 22,21; Ps 7,8; Ps 18,20; Ps 62,12
25 Pr 32,28; 1 Sam 24,20

27 SKYRIUS
2 1 Sam 21,10; 1 Sam 25,13; 1 Kar 2,39
3 1 Sam 25,42.43
6 Joz 15,31; Joz 19,5; 1 Krn 12,1; Neh 11,28
7 1 Sam 29,3
8 Pr 25,18; Iš 15,22; Iš 17,8.16; Joz 13,2.13; Joz 16,10; Ts 1,29; 1 Sam 15,7.8

10 Achišas paklausdavo: „Ką šįkart bu-
vote užpuolę?“ Dovydas atsakydavo:
„Judo pietinę dalį, jerachmeelitų pietų
kraštą ir kainitų pietinę dalį.“
11 Nei vyrų, nei moterų Dovydas ne-
palikdavo gyvų ir neatsivesdavo jų į
Gatą, manydamas: „Kad jie nepra-
neštų apie mus, sakydami: „Taip pa-
darė Dovydas. Ir taip jis elgiasi visą
laiką, gyvendamas filistinų krašte.“
12 Achišas tikėjo Dovydu ir sakė
sau: „Jis tapo visiškai nekenčiamas
Izraelyje, todėl bus mano tarnas per
amžius.“

28 Tomis dienomis filistinai su-
telkė savo kariuomenę karui
prieš Izraelį. Achišas tarė Dovydui:
„Tu su savo vyrais turėsi žygiuoti
kartu su manimi į karą.“
2 Dovydas atsakė Achišui: „Tu dabar
sužinosi, ką gali padaryti tavo tar-
nas.“ Achišas tarė Dovydui: „Todėl
aš padarysiu tave savo asmens sar-
gybiniu visam laikui.“
3 Samuelis buvo miręs, izraelitai
buvo apraudoję ir palaidoję jį Ramo-
je, jo mieste. Saulius buvo išvaręs iš
šalies mirusiųjų dvasių iššaukėjus ir
burtininkus.
4 Filistinai susirinko, atėjo ir pastatė
stovyklą Šuneme. Saulius sušaukė
visą Izraelį, jie pasistatė stovyklą
Gilbojoje.
5 Kai Saulius pamatė filistinų sto-
vyklą, nusigando ir jo širdis ėmė
labai drebėti.
6 Saulius klausė Viešpaties, bet Vieš-
pats jam neatsakė nei per sapnus, nei
per Urimus, nei per pranašus.
7 Tada Saulius tarė savo tarnams:
„Suraskite man moterį, kuri iššau-
kia mirusiųjų dvasias, kad galėčiau
nueiti pas ją patarimo.“ Jo tarnai jam
atsakė: „En Dore gyvena moteris,
iššaukianti mirusiųjų dvasias.“
8 Saulius, pakeitęs drabužius, su
dviem vyrais naktį nuėjo pas mo-
terį. Jis tarė jai: „Paburk man per
mirusiojo dvasią; iššauk man tą,
kurį pasakysiu.“
9 Moteris jam atsakė: „Tu žinai, kad
Saulius išnaikino krašte mirusiųjų
dvasių iššaukėjus ir burtininkus.
Kodėl statai spąstus mano gyvybei,
kad mane pražudytum?“
10 Saulius jai prisiekė Viešpačiu:
„Kaip Viešpats gyvas, tu nebūsi
nubausta dėl šito.“
11 Moteris klausė: „Ką turiu tau
iššaukti?“ Jis atsakė: „Iššauk man
Samuelį.“
12 Moteris, pamačiusi Samuelį, gar-
siai sušuko ir tarė Sauliui: „Kodėl
mane apgavai? Tu esi Saulius!“
13 Karalius jai tarė: „Nebijok! Ką
matei?“ Moteris tarė Sauliui: „Aš
mačiau dvasią, kylančią iš žemės.“
14 Karalius vėl klausė: „Kaip ji atro-
do?“ Ji atsakė: „Kyla senas vyras su
apsiaustu.“ Saulius suprato, kad tai Sa-
muelis, ir nusilenkė veidu iki žemės.
15 Samuelis tarė Sauliui: „Kodėl
drumsti man ramybę, iššaukdamas
mane?“ Saulius atsakė: „Esu labai
prislėgtas, nes filistinai kariauja
prieš mane. Dievas atsitraukė nuo
manęs ir man nebeatsako nei per
sapnus, nei per pranašus, todėl pa-
sišaukiau tave, kad pasakytum, ką
man daryti.“
16 Samuelis atsakė: „Kodėl manęs
klausi, jei Viešpats atsitraukė nuo
tavęs ir tapo tavo priešu?

10 Ts 1,16; 1 Krn 2,9.25

28 SKYRIUS

1 1 Sam 29, 1.2
3 Iš 22,18; Kun 19,31; Kun 20,27; Įst 18,10.11; 1 Sam 1,19; 1 Sam 15,23; 1 Sam 25,1; 1 Sam 28,9
4 Joz 19,18; 1 Sam 28,4; 1 Sam 31,1; 1 Kar 1,3; 2 Kar 4,8
5 Job 18,11; Iz 57,20
6 Iš 28,30; Sk 12,6; Sk 27,21; Įst 33,8; 1 Sam 14,37; Pat 1,28; Rd 2,9; Jl 2,28
7 1 Krn 10,13
8 Įst 18,10.11; 1 Krn 10,13; Iz 8,19
9 1 Sam 28,3
14 1 Sam 15,27; 2 Kar 2,8.13
15 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,12; 1 Sam 28,6; Iz 14,9

17 Viešpats padarė, kaip Jis buvo per
mane kalbėjęs. Jis atėmė iš tavęs
karalystę ir ją atidavė tavo artimui –
Dovydui!
18 Kadangi tu nepaklusai Viešpa-
ties balsui ir neįvykdei Viešpaties
rūstybės amalekiečiams, Viešpats
šiandien tau taip padarė.
19 Be to, Viešpats atiduos su tavimi
ir Izraelį į filistinų rankas. Rytoj
tu ir tavo sūnūs būsite pas mane.
Taip pat ir Izraelio pulkus Viešpats
atiduos į filistinų rankas."
20 Saulius, labai nusigandęs dėl Sa-
muelio žodžių, staiga visu ūgiu krito
ant žemės. Jis neteko jėgų, nes visą
dieną ir naktį buvo nevalgęs.
21 Moteris, priėjusi prie Sauliaus ir
pamačiusi, kad jis labai išsigandęs,
tarė: „Tavo tarnaitė paklausė tavęs,
statydama į pavojų savo gyvybę, ir
įvykdė, ko tu prašei.
22 Taigi dabar tu paklausyk savo
tarnaitės: aš atnešiu tau kąsnelį
duonos, kad turėtum jėgų ir galėtum
eiti savo keliu."
23 Bet jis atsisakė, sakydamas: „Aš
nevalgysiu." Tačiau tarnai kartu su
moterimi įkalbėjo jį, ir jis paklausė
jų. Jis atsikėlė nuo žemės ir atsisėdo
ant lovos.
24 Moteris turėjo riebų veršį savo
namuose. Ji skubiai papjovė jį,
paėmusi miltų suminkė ir iškepė
neraugintos duonos,
25 ir atnešė tai Sauliui bei jo tar-
nams. Pavalgę jie atsikėlė ir tą pačią
naktį išėjo.

29 Visi filistinų būriai susirinko
Afeke, o izraelitai pasistatė
stovyklą Jezreelyje prie versmės.
2 Filistinų kunigaikščiai ėjo su
šimtais ir tūkstančiais, o Dovydas
ir jo vyrai ėjo paskutinėse eilėse su
Achišu.
3 Tada filistinų kunigaikščiai kal-
bėjo: „Ką šitie hebrajai čia daro?"
Achišas tarė filistinų kunigaikš-
čiams: „Tai Dovydas, Izraelio ka-
raliaus Sauliaus tarnas, kuris jau
seniai su manimi, ir aš nieko blogo
jame nepastebėjau nuo jo atėjimo
pas mane."
4 Filistinų kunigaikščiai supyko ant
Achišo ir tarė: „Siųsk tą vyrą atgal!
Tegul grįžta į vietą, kurią tu jam
paskyrei, ir neina su mumis į mūšį,
kad jo metu netaptų mums priešu.
Nes kaip jis galėtų įsiteikti savo
valdovui, jei ne šitų vyrų galvomis?
5 Argi ne šitas Dovydas, apie kurį
dainuodavo šokdami: „Saulius
nukovė tūkstančius, o Dovydas –
dešimtis tūkstančių"?
6 Tada Achišas, pasišaukęs Dovydą,
jam tarė: „Kaip Viešpats gyvas,
tu esi sąžiningas ir tavo įėjimas ir
išėjimas su mano pulkais man pri-
imtinas, nes aš nieko blogo neradau
tavyje nuo to laiko, kai atėjai pas
mane, iki šios dienos. Bet kuni-
gaikščiams tu nepatinki.
7 Taigi grįžk ramybėje, kad nepik-
tintum filistinų kunigaikščių."
8 Dovydas atsakė Achišui: „Ką aš
padariau? Ką atradai savo tarne per
tą laiką, kai esu su tavimi, kad ne-
galiu eiti į karą prieš mano valdovo
karaliaus priešus?"
9 Achišas atsakė Dovydui: „Tikrai
mano akyse tu esi geras kaip Dievo
angelas, bet filistinų kunigaikščiai
pasakė: „Jis neis su mumis į mūšį."

17 1 Sam 15,28
18 1 Sam 13,9-13; 1 Sam 15,1-26; 1 Kar 20,42; 1 Krn 10,13; Jer 48,10
19 1 Sam 31,1-6; Job 3,17-19
21 Ts 12,3; 1 Sam 19,5; Job 13,14

29 SKYRIUS
1 Joz 12,18; Joz 19,30; 1 Sam 4,1; 1 Sam 28,1; 1 Kar 20,30
2 1 Sam 6,4; 1 Sam 7,7; 1 Sam 28,1.2
3 1 Sam 27,1-7; 1 Krn 12,19.20; Dan 6,5
4 1 Sam 14,21; 1 Sam 27,6; 1 Sam 29,9; 1 Krn 12,19.20
5 1 Sam 18,7; 1 Sam 21,11
6 1 Sam 29,3; 2 Sam 3,25; 2 Kar 19,27
9 1 Sam 29,4; 2 Sam 14,17.20; 2 Sam 19,27

10 Anksti rytą atsikelk su savo valdo-
vo tarnais, kurie yra atėję su tavimi,
ir iškeliaukite, kai tik prašvis.“
11 Dovydas ir jo vyrai atsikėlė rytą
ir pasiruošė keliauti atgal į filistinų
šalį, o filistinai išėjo į Jezreelį.

30 Kai Dovydas ir jo vyrai trečią
dieną sugrįžo į Ciklagą, ama-
lekiečiai buvo įsiveržę į Negebą ir
Ciklagą, užėmę jį ir sudeginę.
2 Jie išvedė į nelaisvę moteris ir vi-
sus – nuo mažiausio iki didžiausio.
Nė vieno nenužudė, bet išsivarė su
savimi ir nuėjo savo keliu.
3 Dovydas ir jo vyrai, grįžę į miestą,
rado jį sudegintą, o jų žmonas, sūnus
ir dukteris išvestus nelaisvėn.
4 Tada Dovydas ir su juo buvusieji
žmonės pakėlė balsus ir verkė, kol
nebeliko jėgų verkti.
5 Abi Dovydo žmonos irgi buvo
išvestos nelaisvėn: jezreelietė Ahino-
ama ir Abigailė, karmeliečio Nabalo
našlė.
6 Dovydas buvo labai nuliūdęs, nes
žmonės tarėsi jį užmušti akmenimis;
visi jie sielvartavo dėl savo sūnų ir
dukterų. Bet Dovydas sustiprino
save Viešpatyje, savo Dieve.
7 Dovydas paprašė kunigą Abjatarą,
Ahimelecho sūnų, atnešti efodą.
Abjataras atnešė Dovydui efodą.
8 Dovydas klausė Viešpaties, saky-
damas: „Ar man vytis tą gaują? Ar
aš juos pavysiu?“ Viešpats atsakė:
„Vykis! Tikrai pavysi ir išvaduosi
belaisvius.“
9 Taip Dovydas ir šeši šimtai jo vyrų
išėjo. Pasiekus Besoro upelį, pavar-
gę kariai pasiliko prie jo.
10 Dovydas su keturiais šimtais vyrų
toliau vijosi, o du šimtai pasiliko,
kadangi buvo taip pavargę, jog ne-
įstengė perbristi upelio.
11 Laukuose jie rado egiptietį, atvedė
jį pas Dovydą ir davė jam duonos
valgyti ir vandens atsigerti.
12 Ir jie davė jam džiovintų figų
ir dvi kekes džiovintų vynuogių.
Pavalgęs jis atsigavo, nes tris paras
buvo nevalgęs ir negėręs.
13 Tuomet Dovydas klausė jo: „Kam
tu priklausai ir iš kur esi?“ Jis atsa-
kė: „Aš esu egiptietis, vieno ama-
lekiečio vergas. Mano šeimininkas
paliko mane, nes prieš tris dienas
susirgau.
14 Mes buvome įsiveržę į pietinį
keretų kraštą, Judą, į pietines Kale-
bo žemes, ir sudeginome Ciklagą.“
15 Dovydas jam tarė: „Ar tu gali
mus nuvesti prie to būrio?“ Tas
atsakė: „Prisiek man Dievu, kad
manęs nenužudysi ir negrąžinsi
mano šeimininkui, tada nuvesiu
tave pas juos.“
16 Kai jis nuvedė juos, amalekiečiai
buvo pasklidę po visą kraštą, valgė
ir gėrė švęsdami, nes, plėšdami fi-
listinų ir Judo žemes, buvo paėmę
didelį grobį.
17 Dovydas mušė juos nuo sutemų
iki kitos dienos vakaro; nė vienas iš
jų neištrūko, išskyrus keturis šimtus
jaunuolių, kurie pabėgo, užsėdę ant
kupranugarių.
18 Dovydas atsiėmė visa, ką ama-
lekiečiai buvo pagrobę, ir išvadavo
abi savo žmonas.
19 Nieko jie nepasigedo – mažo ar
didelio, nei sūnų, nei dukterų, nei
jokių daiktų, kuriuos amalekiečiai
buvo paėmę; Dovydas viską atsiėmė.

10 1 Km 12, 19.22
11 2 Sam 4,4

30 SKYRIUS
1 1 Sam 15,7; 1 Sam 27,6.8
2 1 Sam 27, 2.3
5 1 Sam 25, 42.43
6 Iš 17,4; 1 Sam 23,16; Iz 25,4; Hab 3,17-19; Jn 8,59
7 1 Sam 23, 2-9
8 1 Sam 23, 2.4; Ps 50,15; Ps 91,15
10 1 Sam 30, 9.21
12 Ts 15,19; 1 Sam 14,27; 1 Sam 25,18; 1 Kar 20,7
14 Joz 14,13; Joz 15,13; 2 Sam 8,18; 1 Kar 1,38. 44; Ez 25,16; Sof 2,5
15 Įst 23,15
16 1 Tes 5,3
19 1 Sam 30,8

20 Dovydas paėmė visas jų avis ir
galvijus ir varė juos pirma savo
galvijų, sakydamas: „Tai Dovydo
grobis."
21 Dovydas atėjo iki tų dviejų šimtų
vyrų, kurie buvo išvargę ir nebegalėjo
sekti paskui Dovydą, ir buvo palikti
prie Besoro upelio. Jie išėjo pasitikti
Dovydo ir jo vyrų, ir Dovydas pri-
artėjęs juos pasveikino.
22 Tada kai kurie pikti vyrai, Belialo
žmonės, iš tų, kurie ėjo su Dovy-
du, kalbėjo: „Jie nėjo su mumis,
todėl mes jiems nieko neduosime
iš atgauto grobio, tik kiekvienam
žmoną ir vaikus, kad, juos pasiėmę,
keliautų sau."
23 Dovydas tarė: „Mano broliai,
negalima taip elgtis su tuo, ką Vieš-
pats mums davė. Jis mus saugojo ir
atidavė tą būrį, kuris mus užpuolė, į
mūsų rankas.
24 Kas pritars jums šiuo klausimu?
Ką gauna ėjęs į mūšį, tą gaus ir tas,
kuris saugojo mantą; jie turi pasi-
dalinti po lygiai."
25 Taip tas nuostatas buvo įvestas
Izraelyje ir galioja iki šios dienos.
26 Dovydas, sugrįžęs į Ciklagą,
pasiuntė dalį grobio Judo vyresnie-
siems, savo draugams, sakydamas:
„Štai jums dovana iš Viešpaties
priešų grobio."
27 Jis siuntė į Betelį, į Negebo Ra-
motą, į Jatyrą,
28 į Aroerą, į Sifmotą, į Eštemoją,
29 į Rachalą, į jerachmeelitų ir kai-
nitų miestus,
30 į Hormą, į Bor Ašaną, į Atachą,
31 į Hebroną ir visas vietas, kur
Dovydas buvo buvęs su savo vyrais.

31 Filistinai kariavo su Izraeliu.
Izraelio vyrai bėgo nuo filis-
tinų ir krito nužudyti ant Gilbojos
kalno.
2 Filistinai pavijo Saulių ir jo sūnus
ir nužudė Jehonataną, Abinadabą ir
Malkišūvą.
3 Vyko smarki kova prieš Saulių, ir
šauliai pataikė į Saulių ir jį sunkiai
sužeidė.
4 Tada Saulius tarė savo ginklanešiui:
„Išsitrauk kardą ir juo mane perverk,
kad šitie neapipjaustytieji atėję ne-
pervertų ir neišniekintų manęs." Bet
jo ginklanešys nesutiko, nes jis labai
bijojo. Tada Saulius, paėmęs savo
kardą, krito ant jo.
5 Jo ginklanešys, pamatęs, kad Sau-
lius miręs, irgi puolė ant savo kardo
ir mirė kartu.
6 Taip mirė Saulius, jo trys sūnūs,
ginklanešys ir visi jo vyrai tą pačią
dieną.
7 Izraelitai, kurie gyveno anapus
slėnio ir kitoje pusėje Jordano,
pamatę, kad izraelitai pabėgo ir
Saulius bei jo sūnūs mirę, paliko
miestus ir bėgo. Atėję filistinai ap-
sigyveno juose.
8 Kitą dieną filistinai, atėję apiplėšti
užmuštųjų, rado Saulių ir jo tris
sūnus žuvusius ant Gilbojos kalno.
9 Jie nukirto jo galvą, nuvilko šarvus
ir nešiojo po visą filistinų kraštą,
kad praneštų apie pergalę savo stabų
šventyklose ir tarp žmonių.
10 Jie padėjo jo šarvus Astartės
šventykloje, o jo lavoną pakabino
prie Bet Šeano miesto sienos.
11 Jabeš Gileado gyventojai išgirdo,
ką filistinai padarė Sauliui.
12 Pakilo jų drąsiausieji vyrai ir ėjo

21 1 Sam 30,10
22 Įst 13,13; Ts 19,22
24 Sk 31,27; Joz 22,8
27 Joz 15,48; Joz 19,8; Joz 21,14
28 Joz 13,16; Joz 15,50; 1 Krn 27,27
29 Ts 1,16; 1 Sam 15,6; 1 Sam 27,10
30 Sk 14,45; Sk 21,3; Joz 12,14; Joz 15,30; Joz 19,4; Ts 1,17
31 Sk 13,22; Joz 14,13-15; Joz 21,11-13; 1 Sam 23,22; 2 Sam 2,1

31 SKYRIUS
1 1 Sam 28,4; 1 Krn 10,1-12
2 1 Sam 14,49; 1 Krn 8,33
3 2 Sam 1,6
4 Ts 9,54; Ts 14,3; 1 Sam 14,6; 1 Sam 17,26.36; 2 Sam 1,6.10.14; 1 Krn 10,4
9 Ts 16,23.24; 2 Sam 1,20
10 Ts 1,27; Ts 2,13; 1 Sam 7,3; 1 Sam 21,9; 2 Sam 21,12
11 1 Sam 11,1-13
12 1 Sam 11,1-11; 2 Sam 2,4-7; 2 Krn 16,14; Jer 34,5; Am 6,10

visą naktį. Nuėję nuėmė Sauliaus ir
jo sūnų kūnus nuo Bet Šeano sienos,
parnešė į Jabešą ir juos ten sudegino.

13 Pr 50,10; 2 Sam 2,4.5; 21,12-14

13 Jų kaulus paėmė ir palaidojo po
medžiu Jabeše, ir jie pasninkavo
septynias dienas.

ANTROJI SAMUELIO
KNYGA

1 Atsitiko, kad Sauliui mirus, Dovydas, nugalėjęs amalekiečius, sugrįžo ir praleido dvi dienas Ciklage.
2 Trečią dieną iš Sauliaus stovyklos
atėjo vyras su perplėštais drabužiais
ir žemėmis apibarstyta galva. Atėjęs
pas Dovydą, jis puolė ant žemės ir
išreiškė jam pagarbą.
3 Dovydas jo paklausė: „Iš kur ateini?“ Tas jam atsakė: „Pabėgau iš
Izraelio stovyklos.“
4 Dovydas tarė: „Papasakok man,
kas ten atsitiko.“ Tas atsakė: „Žmonės pabėgo iš mūšio, daugelis žuvo,
taip pat mirė ir Saulius su sūnumi
Jehonatanu.“
5 Tuomet Dovydas klausė jaunuolio,
kuris jam pranešė: „Iš kur žinai,
kad Saulius ir jo sūnus Jehonatanas
mirė?“
6 Jaunuolis, kuris jam tai pranešė,
atsakė: „Visai atsitiktinai užėjau ant
Gilbojos kalno. Žiūriu, Saulius pasirėmęs ant ieties, o karo vežimai ir
raiteliai skuba prie jo.
7 Atsigręžęs ir mane pamatęs, jis
pašaukė mane. Aš atsiliepiau: „Aš
čia!“
8 Jis klausė: „Kas tu esi?“ Aš atsakiau
jam: „Aš esu amalekietis.“

1 SKYRIUS
1 1 Sam 30,1. 17.26; 1 Sam 31,6
2 1 Sam 4,12; 1 Sam 25,23; 2 Sam 4,10
4 1 Sam 4,16; 1 Sam 31,2.3
6 1 Sam 31, 1-4
10 Ts 9,54; 2 Kar 11,12
11 2 Sam 3, 31; 2 Sam 13,31
12 1 Sam 31, 13; 2 Sam 3,31; 2 Sam 6,21
14 Sk 12,8; 1 Sam 24,6; 1 Sam 26,9; 1 Sam 31,4
15 2 Sam 4, 10.12
16 1 Sam 26, 9; 2 Sam 1,10; 2 Sam 3,28; 1 Kar 2,32-37; Lk 19,22

9 Tada jis man tarė: „Ateik ir nužudyk
mane: aš kankinuosi, bet gyvybė dar
yra manyje.“
10 Priėjau prie jo ir nužudžiau, nes
buvau tikras, kad jis neišgyvens po
savo kritimo. Nuėmiau karūną nuo
jo galvos ir apyrankę nuo jo rankos
ir atnešiau juos čia, savo valdovui.“
11 Tuomet Dovydas, nutvėręs savo
drabužius, perplėšė juos, taip padarė
ir visi vyrai, buvę su juo.
12 Jie iki vakaro verkė, pasninkavo ir
liūdėjo dėl Sauliaus, jo sūnaus Jehonatano ir Viešpaties tautos, Izraelio
namų, nes jie žuvo nuo kardo.
13 Dovydas tarė jaunuoliui, kuris
jam tai pranešė: „Iš kur esi?“ Tas
atsakė: „Aš esu ateivio amalekiečio
sūnus.“
14 Dovydas jam tarė: „Kaip išdrįsai
pakelti ranką, kad nužudytum Viešpaties pateptąjį?“
15 Tada jis, pasišaukęs vieną iš savo
jaunuolių, tarė: „Ateik ir užmušk jį.“
Tas smogė jam, ir jis mirė.
16 Dovydas pasakė jam: „Tavo kraujas kris ant tavo galvos, nes tavo paties žodžiai paliudijo prieš tave, kai
pasakei: „Aš nužudžiau Viešpaties
pateptąjį.“

17 Dovydas giedojo šitą raudą apie
Saulių ir jo sūnų Jehonataną,
18 norėdamas, kad Judo vaikai mo-
kytųsi Lanko giesmės, kaip parašy-
ta Jašaro knygoje.
19 „Tavo šlovė, o Izraeli, žuvo tavo
aukštumose! Krito galingieji!
20 Nepasakokite Gate, neskelbkite
Aškelono gatvėse, kad nesilinksmin-
tų filistinų dukterys, nedžiūgautų
neapipjaustytųjų dukterys.
21 Jūs, Gilbojos kalnai, tenekrinta ant
jūsų nei rasa, nei lietus, kad nebūtų
ant jūsų derlingų laukų.Ten buvo
pamestas galingųjų skydas, sky-
das Sauliaus, lyg jis nebūtų buvęs
pateptas.
22 Jehonatano lankas nesugrįždavo
be nukautųjų kraujo, be galingųjų
taukų, ir Sauliaus kardas negrįžda-
vo tuščias.
23 Saulius ir Jehonatanas, mieli ir
brangūs, kartu gyveno ir mirdami jie
nebuvo perskirti. Jie buvo greitesni
negu ereliai, stipresni negu liūtai.
24 Izraelio dukterys, raudokite Sau-
liaus, kuris jus aprengdavo purpuru
su papuošalais, apsagstydavo auksi-
niais pagražinimais jūsų drabužius.
25 Krito galingieji kovos įkarštyje.
Jehonatanas nukautas ant kalno.
26 Aš gailiuosi tavęs, mano broli
Jehonatanai! Labai brangus tu man
buvai. Tavo meilė man buvo nuosta-
besnė už moterų meilę.
27 Krito galingieji, sulaužyti jų
ginklai.“

2 Po to Dovydas klausė Viešpa-
ties, sakydamas: „Ar man eiti į
kurį nors Judo miestą?“ Viešpats at-
sakė: „Eik.“ Dovydas klausė: „Kur
man eiti?“ Jis atsakė: „Į Hebroną.“
2 Dovydas išėjo ten su savo abiem
žmonomis: jezreeliete Ahinoama ir
karmeliete Nabalo našle Abigaile.
3 Dovydas atsivedė ir savo vyrus
su jų šeimomis, ir jie apsigyveno
Hebrono miestuose.
4 Judo vyrai atėję patepė Dovydą
Judo karaliumi. Dovydas, sužinojęs,
kad Jabeš Gileado vyrai palaidojo
Saulių,
5 siuntė pasiuntinius į Jabeš Gileadą
ir sakė jiems: „Viešpats telaimina jus,
kad parodėte pagarbą savo valdovui
Sauliui ir jį palaidojote.
6 Viešpats tebūna jums malonus ir
ištikimas. Aš irgi jums darysiu gera
už tai, kad jūs taip padarėte.
7 Todėl dabar tegul jūsų rankos būna
sustiprintos ir būkite drąsūs. Jūsų
valdovas Saulius mirė, o Judo giminė
patepė mane savo karaliumi.“
8 Bet Sauliaus kariuomenės vadas
Nero sūnus Abneras paėmė Sauliaus
sūnų Išbošetą ir atvedė į Mahanai-
mą.
9 Išbošetas tapo karaliumi Gileado,
Ašūro, Jezreelio, Efraimo, Benja-
mino ir viso Izraelio.
10 Jis buvo keturiasdešimties metų
amžiaus, pradėdamas karaliauti
Izraelyje, ir karaliavo dvejus metus.
Bet Judo namai sekė Dovydą.
11 Dovydas buvo Hebrone Judo namų
karaliumi septynerius metus ir šešis
mėnesius.
12 Nero sūnus Abneras ir Sauliaus
sūnus Išbošetas išėjo iš Mahanaimo
į Gibeoną.
13 Cerujos sūnus Joabas ir Dovydo
vyrai išėjo iš Hebrono ir susitiko su

18 Joz 10,13; 1 Sam 31,3
19 2 Sam 1,27
20 Iš 15,20; Ts 11,34; 1 Sam 6,17; 1 Sam 18,6; 1 Sam 27,2; 1 Sam 31,4.8-13; Jer 25,20; Mch 1,10
21 1 Sam 10,1; 1 Sam 31,1; Ez 31,15
22 Įst 32,42; 1 Sam 18,4
23 Ts 14,18; 1 Sam 31,2-4
26 1 Sam 18,1-4; 1 Sam 19,2; 1 Sam 20,17
27 2 Sam 1,19.25

2 SKYRIUS

1 Ts 1,1; 1 Sam 23,2.4.9; 1 Sam 30,7.8.31; 2 Sam 2,11; 2 Sam 5,1-3; 1 Kar 2,11
2 1 Sam 25,42.43; 1 Sam 30,5
3 1 Sam 27,2.3; 1 Sam 30,1; 1 Km 12,1
4 1 Sam 16,13; 1 Sam 30,26; 1 Sam 31,11-13; 2 Sam 2,11; 2 Sam 5,3.5; 2 Sam 19,14.41-43
5 Rūt 2,20; Rūt 3,10
6 Iš 34,6; 2 Tim 1,16.18
8 Pr 32,2; Joz 21,38; 1 Sam 14,50; 2 Sam 3,6; 2 Sam 17,24
9 Joz 22,9; Ts 1,32; 1 Sam 29,1
11 2 Sam 5,5; 1 Kar 2,11
12 Joz 10,2-12; Joz 18,25
13 1 Sam 26,6; 2 Sam 8,16; 1 Km 2,16; 1 Km 11,6; Jer 41,12

jais prie Gibeono tvenkinio. Vieni
sustojo vienoje tvenkinio pusėje, o
kiti – kitoje.
14 Abneras tarė Joabui: „Tegul jau-
nuoliai išeina ir kovoja mūsų akivaiz-
doje." Joabas atsakė: „Tegul išeina."
15 Dvylika benjaminų, Sauliaus
sūnaus Išbošeto tarnų, ir dvylika
Dovydo tarnų išėjo vieni prieš kitus.
16 Kiekvienas, nutvėręs savo priešą
už galvos, įsmeigė kardą jam į šoną.
Taip jie žuvo visi kartu. Todėl ta vieta
Gibeone vadinama Aštrių kardų
lauku.
17 Tą dieną vyko labai nuožmi kova.
Dovydo vyrai nugalėjo Abnerą ir
Izraelio vyrus.
18 Ten buvo trys Cerujos sūnūs:
Joabas, Abišajas ir Asaelis. Asaelis
greitai bėgdavo – lyg laukinė stirna.
19 Jis pradėjo vytis Abnerą ir nepa-
suko nei į dešinę, nei į kairę.
20 Abneras atsigręžė ir paklausė: „Ar
tu esi Asaelis?" Jis atsakė: „Aš."
21 Abneras jam tarė: „Vykis kitą
ir pasigavęs pasiimk jo ginklus."
Tačiau Asaelis nenorėjo pasitraukti
nuo jo.
22 Abneras vėl tarė Asaeliui: „Suk
į šalį nuo manęs, kad nebūčiau
priverstas tavęs nukauti! Kaip tada
galėčiau pažiūrėti tavo broliui Joa-
bui į akis?"
23 Bet Asaelis nenorėjo pasukti.
Tada Abneras taip jam smogė ieties
bukuoju galu į pilvą, kad ietis išlindo
per nugarą. Jis krito ir mirė vietoje.
Visi, atėję į tą vietą, kur žuvo Asae-
lis, sustodavo.
24 Joabas ir Abišajas vijosi Abnerą.
Saulei nusileidus, jie pasiekė Amos

18 1 Km 2, 16; 1 Km 12,8; Ps 18,33; Hab 3,19

23 2 Sam 3, 27; 2 Sam 4,6; 2 Sam 20, 10.12

27 2 Sam 2, 14

32 1 Sam 20, 6

3 SKYRIUS

1 1 Kar 14, 30; Ps 46,9

2 1 Sam 25, 42.43; 1 Km 3,1-4

3 Joz 13,13; 1 Sam 27,8; 2 Sam 13,37; 2 Sam 14,32; 2 Sam 15,1-10; 1 Km 3,1

kalvą, priešais Giachą, prie kelio į
Gibeono dykumą.
25 Benjaminai, Abnero kariai, susi-
rinko ir sustojo ant kalvos viršūnės.
26 Tada Abneras pašaukė Joabą ir
tarė: „Ar amžinai naikins kardas?
Argi nežinai, kad tai liūdnai baig-
sis? Kada įsakysi nustoti žmonėms
persekioti savo brolius?"
27 Joabas atsakė: „Kaip Dievas gyvas,
jei nebūtum prakalbėjęs, tai perse-
kiojimas būtų pasibaigęs tik rytą."
28 Joabas sutrimitavo, ir visi žmonės
sustojo, nebesivijo Izraelio ir nebe-
kovojo.
29 Abneras ir jo vyrai visą naktį
ėjo lyguma, persikėlė per Jordaną,
perėjo per visą Bitroną ir atėjo į
Mahanaimą.
30 Joabas grįžo iš Abnero persekio-
jimo. Patikrinęs visus karius, iš Do-
vydo vyrų pasigedo devyniolikos
vyrų ir Asaelio.
31 Bet Dovydo žmonės nukovė tris
šimtus šešiasdešimt Benjamino ir
Abnero vyrų.
32 Jie palaidojo Asaelį jo tėvo kape,
Betliejuje. Joabas ir jo vyrai ėjo visą
naktį ir, brėkštant dienai, pasiekė
Hebroną.

3 Tarp Sauliaus ir Dovydo namų
karas buvo ilgas; Dovydas vis
stiprėjo, o Sauliaus namai silpnėjo.
2 Hebrone Dovydas susilaukė sūnų:
pirmagimis – Amnonas iš jezreelie-
tės Ahinoamos;
3 antrasis – Kilabas iš karmeliečio
Nabalo našlės Abigailės; trečia-
sis – Abšalomas, Gešūro karaliaus
Talmajo dukters Maakos sūnus;

4 ketvirtasis – Adonijas, Hagitos
sūnus; penktasis – Šefatija, Abitalės
sūnus,
5 ir šeštasis – Itramas iš Dovydo
žmonos Eglos. Šitie gimė Dovydui
Hebrone.
6 Vykstant karui tarp Sauliaus namų
ir Dovydo namų, Abneras buvo žy-
miausias tarp Sauliaus šalininkų.
7 Saulius turėjo sugulovę Ricpą, Ajos
dukterį. Kartą Sauliaus sūnus Išbo-
šetas tarė Abnerui: „Kodėl tu įėjai
pas mano tėvo sugulovę?“
8 Abneras labai supyko dėl tų Išbo-
šeto žodžių ir tarė: „Ar aš esu šuns
galva? Aš buvau prieš Judą, kad
iki šios dienos daryčiau gera tavo
tėvo Sauliaus namams, jo broliams
bei draugams, ir neatidaviau tavęs
į Dovydo rankas, o tu dabar mane
apkaltinai dėl tos moters!
9 Tegul Dievas padaro Abnerui tai ir
dar daugiau, jei aš nepadarysiu, ką
Viešpats prisiekė Dovydui:
10 atimti karalystę iš Sauliaus namų
ir įtvirtinti Dovydą karaliumi Iz-
raeliui ir Judui nuo Dano iki Beer
Šebos.“
11 Išbošetas negalėjo nė žodžio atsa-
kyti Abnerui, nes jo bijojo.
12 Abneras per pasiuntinius sakė
Dovydui: „Kam priklauso šita žemė?
Sudaryk sandorą su manimi, ir mano
ranka bus su tavimi ir atves pas tave
visą Izraelį.“
13 Dovydas atsakė: „Gerai, aš suda-
rysiu sandorą su tavimi, bet su viena
sąlyga: tu neišvysi mano veido, jei
ateidamas neatvesi Sauliaus dukters
Mikalės.“
14 Dovydas siuntė pasiuntinius pas
Sauliaus sūnų Išbošetą ir sakė: „Ati-
duok mano žmoną Mikalę, kurią
gavau už šimtą filistinų odelių.“
15 Išbošetas pasiuntė ir paėmė ją iš
jos vyro, Laišo sūnaus Paltielio.
16 Jos vyras ją lydėjo verkdamas iki
Bahurimo. Abneras jam pasakė:
„Grįžk!“, ir jis grįžo.
17 Abneras kalbėjo Izraelio vyresnie-
siems: „Jau seniai jūs norėjote, kad
Dovydas būtų karalius.
18 Dabar padarykite tai, nes Viešpats
kalbėjo Dovydui: „Savo tarno Do-
vydo ranka išgelbėsiu savo tautą Iz-
raelį iš filistinų ir iš visų jo priešų.“
19 Abneras taip pat kalbėjo ir Ben-
jaminui. Po to Abneras vyko pas
Dovydą į Hebroną pranešti jam visa,
ko norėjo Izraelis ir visi Benjamino
namai.
20 Abneras atėjo pas Dovydą į Hebroną
su dvidešimt vyrų. Dovydas suruošė
puotą Abnerui ir jo palydovams.
21 Abneras tarė Dovydui: „Aš su-
rinksiu pas tave, mano valdove, visą
Izraelį, kad jie sudarytų su tavimi
sandorą, ir tu jiems karaliautum, kaip
geidžia tavo širdis.“ Dovydas išleido
Abnerą.
22 Tuo metu Dovydo tarnai ir Joabas
grįžo iš karo žygio ir parsigabeno
didelį grobį, bet Abnero nebebuvo pas
Dovydą Hebrone; jis išėjo su ramybe.
23 Joabui, sugrįžusiam su kariuo-
mene, buvo pranešta: „Nero sūnus
Abneras buvo atvykęs pas karalių,
ir šis išleido jį eiti su ramybe.“
24 Joabas, atėjęs pas karalių, klausė:
„Ką padarei? Abneras buvo atėjęs
pas tave. Kodėl jį išleidai?
25 Argi tu nepažįsti Nero sūnaus
Abnero, kad jis atėjo tavęs apgauti ir

4 1 Kar 1,5
7 2 Sam 16,21; 2 Sam 21,8-11
8 Įst 23,18; 1 Sam 24,14; 2 Sam 9,8; 2 Sam 16,9
9 Rūt 1,17; 1 Sam 15,28; 1 Sam 16,1.12; 1 Sam 28,17; 1 Kar 19,2; 1 Krn 12,23
10 Ts 20,1; 1 Sam 3,20; 2 Sam 17,11; 1 Kar 4,25
13 Pr 43,3; 1 Sam 18,20; 1 Sam 19,11; 1 Sam 25,44; 2 Sam 6,16
14 1 Sam 18,25-27; 2 Sam 2,10
15 1 Sam 25,44
16 2 Sam 16,5; 2 Sam 19,16
18 2 Sam 3,9
19 1 Sam 10,20.21; 1 Krn 12,29
21 2 Sam 3,10.12; 1 Kar 11,37
25 Įst 28,6; 1 Sam 29,6; Iz 37,28

sužinoti tavo įėjimą, tavo išėjimą ir
visa, ką tu darai?“
26 Joabas, išėjęs iš Dovydo, siuntė
vyrus paskui Abnerą; tie sugrąžino
jį nuo Siros šulinio. Dovydas apie
tai nieko nežinojo.
27 Abnerui sugrįžus į Hebroną, Joa-
bas pasivedė jį nuošaliai į tarpuvartę,
tarsi norėdamas slaptai pasikalbėti,
ir keršydamas už savo brolio Asaelio
kraują dūrė jam į pilvą taip, kad jis
mirė.
28 Dovydas, tai išgirdęs, tarė: „Aš ir
mano karalystė esame nekalti prieš
Viešpatį dėl Nero sūnaus Abnero
kraujo.
29 Tas kraujas tekrinta ant Joabo ir jo
tėvo namų. Joabo giminėje tegul ne-
trūksta paliegėlių, raupsuotų, luošų,
karuose žūstančių ir badaujančių.“
30 Joabas ir jo brolis Abišajas nužudė
Abnerą dėl to, kad Abneras buvo
nužudęs jų brolį Asaelį mūšyje Gi-
beone.
31 Dovydas įsakė Joabui ir visiems
žmonėms: „Persiplėškite drabužius,
užsidėkite ašutines ir raudokite Ab-
nero.“ Karalius Dovydas ėjo paskui
karstą.
32 Jie palaidojo Abnerą Hebrone.
Karalius balsu raudojo prie jo kapo,
verkė ir visi žmonės.
33 Karalius raudojo dėl Abnero, sa-
kydamas: „Ar Abneras turėjo mirti
tokia mirtimi?
34 Tavo rankos nebuvo surištos ir
kojos nebuvo sukaustytos grandinė-
mis. Tu kritai, kaip žmogus krinta
nuo piktadario.“ Ir visi žmonės vėl
verkė dėl jo.
35 Žmonės bandė įkalbėti Dovy-
dą valgyti tą dieną, bet Dovydas
prisiekė: „Tegul Dievas padaro man
tai ir dar daugiau, jei aš, prieš saulei
nusileidžiant, paragaučiau duonos ar
ko nors kito.“
36 Tauta sužinojo, ir tai jiems pati-
ko, kaip patikdavo viskas, ką darė
karalius.
37 Tą dieną visa Izraelio tauta suprato,
kad tai buvo ne karaliaus sumany-
mas nužudyti Nero sūnų Abnerą.
38 Karalius tarė savo tarnams: „Argi
nežinote, kad šiandien Izraelyje žuvo
kunigaikštis ir garbingas žmogus?
39 Aš šiandien dar esu silpnas, nors
pateptas karaliumi; šitie vyrai, Ce-
rujos sūnūs, yra per stiprūs man.
Viešpats tegul atlygina piktadariui
už jo piktadarystę!“

4 Išgirdus, kad Abneras žuvo Heb-
rone, Sauliaus sūnui Išbošetui
nusviro rankos, ir visas Izraelis su-
nerimo.
2 Sauliaus sūnus turėjo du pulkų va-
dus – Baaną ir Rechabą, beerotiečio
Rimono sūnus iš Benjamino giminės,
nes Beerotas priklausė Benjaminui.
3 Beerotiečiai atbėgo į Gitaimus ir
ten kaip ateiviai tebegyvena iki šios
dienos.
4 Sauliaus sūnus Jehonatanas turėjo
luošą sūnų. Jis buvo penkerių metų,
kai iš Jezreelio atėjo žinia apie Saulių
ir Jehonataną. Jo auklė, paėmusi jį,
bėgo. Jai beskubant, jis krito ir tapo
luošas. Jo vardas buvo Mefi Bošetas.
5 Beerotiečio Rimono sūnūs Recha-
bas ir Baana atėjo per pačią dienos
kaitrą į Išbošeto namus, kai tas mie-
gojo ant lovos vidudienį.
6 Jie įėjo į jo namus tarsi kviečių
pasiimti, nudūrė jį į pilvą ir pabėgo.

27 2 Sam 2,23; 2 Sam 4,6; 2 Sam 20,9.10; 1 Kar 2,5
29 Kun 15,2; Įst 21,6-9; 1 Kar 2,32.33
30 2 Sam 2,23
31 Pr 37,34; Joz 7,6; 2 Sam 1,2.11
33 2 Sam 13,12.13
35 Ts 20,26; Rūt 1,17; 2 Sam 1,12; 2 Sam 12,17; Jer 16,7.8
39 2 Sam 19,5-7; 1 Kar 2,5.6.32-34; 2 Tim 4,14

4 SKYRIUS
1 Ezr 4,4; Iz 13,7; Mt 2,3
2 Joz 18,25
3 Neh 11,33
4 1 Sam 29,1.11; 2 Sam 9,3.6
5 2 Sam 2,8.9
6 2 Sam 2,23; 2 Sam 20,10

7 Kai jie įėjo į namus, Išbošetas mie-
gojo ant lovos savo miegamajame.
Jie užmušė jį, nukirto galvą ir, ja
nešini, ėjo visą naktį per dykumą.
8 Atnešę galvą į Hebroną pas Do-
vydą, tarė jam: „Štai galva Sauliaus
sūnaus, tavo priešo Išbošeto, kuris
ieškojo tavo gyvybės. Šiandien
Viešpats atkeršijo Sauliui ir jo pali-
kuonims už mūsų karalių.“
9 Dovydas tarė Rechabui ir jo broliui
Baanai, beerotiečio Rimono sūnums:
„Kaip gyvas Viešpats, kuris išgel-
bėjo mano sielą iš visokių nelaimių,
10 tą, kuris man pranešė apie Sauliaus
mirtį, galvodamas, kad atnešė man
gerą žinią, aš nutvėriau ir nužudžiau
Ciklage, užuot jį apdovanojęs už
tokią žinią.
11 Juo labiau, kai piktadariai nužu-
dė teisų vyrą jo namuose, gulintį
lovoje, ar aš neturiu pareikalauti jo
kraujo iš jūsų rankų, pašalindamas
jus nuo žemės paviršiaus?“
12 Dovydas įsakė jaunuoliams, ir tie
nužudė juos, nukirto jiems rankas,
kojas ir pakorė Hebrone prie tven-
kinio. O Išbošeto galvą jie palaidojo
Hebrone, Abnero kape.

5 Visos Izraelio giminės atėjo pas
Dovydą į Hebroną ir tarė: „Mes
esame tavo kūnas ir kaulai.
2 Jau anksčiau, kai Saulius buvo
mūsų karalius, tu išvesdavai ir įves-
davai Izraelį, ir Viešpats tau pažadė-
jo: „Tu ganysi mano tautą Izraelį ir
būsi Izraelio vadas.“
3 Visi Izraelio vyresnieji atėjo pas
karalių į Hebroną. Karalius Dovy-
das sudarė su jais Hebrone sandorą

8 1 Sam 19, 2.10.11; 1 Sam 23,15; 1 Sam 25,29
9 Pr 48,16; 1 Kar 1,29; Ps 31,7
10 2 Sam 1, 2-16
11 Pr 9,5.6; Ps 9,12
12 2 Sam 1, 15; 2 Sam 3,32

5 SKYRIUS

1 Pr 29,14; Ts 9,2; 2 Sam 19,12.13; 1 Krn 11,1-3
2 1 Sam 16, 1; 1 Sam 18, 5.13.16
3 Ts 11,11; 1 Sam 23,18; 2 Sam 2,4; 2 Sam 3,17.21; 2 Kar 11,17; 1 Krn 11,3
4 Pr 41,46; Sk 4,3; 1 Kar 2,11; 1 Krn 26,31; 1 Krn 29,27; Lk 3,23
5 2 Sam 2,11; 1 Krn 3,4; 1 Krn 29,27
6 Joz 15,63; Ts 1,8.21; Ts 19,11.12
7 1 Kar 2,10; 1 Kar 8,1; 1 Kar 9,24
8 1 Krn 11,6-9
9 2 Sam 5,7
10 1 Sam 17,45; 1 Sam 18, 12.28
11 1 Kar 5,1-18; 1 Krn 14,1
12 Sk 24,7; Iz 45,4
13 Įst 17,17

Viešpaties akivaizdoje. Jie patepė
Dovydą Izraelio karaliumi.
4 Dovydui buvo trisdešimt metų,
kai jis tapo karaliumi, ir karaliavo
jis keturiasdešimt metų.
5 Gyvendamas Hebrone, jis valdė
Judą septynerius metus ir šešis
mėnesius, o Jeruzalėje trisdešimt
trejus metus karaliavo visam Izra-
eliui ir Judui.
6 Dovydas su savo žmonėmis puolė
Jeruzalę. Tenykščiai gyventojai je-
busiečiai sakė Dovydui: „Tu neįeisi.
Tave nuvys mūsų aklieji ir raišieji.“
Nes jie galvojo: „Dovydas negalės
įeiti.“
7 Tačiau Dovydas paėmė Siono
tvirtovę – tai yra Dovydo miestas.
8 Tuomet Dovydas tarė: „Kas nuga-
lės jebusiečius ir pasieks vandens
kanalą, tegul žudo raišuosius ir
akluosius, kurių Dovydas nekenčia.“
Todėl yra sakoma: „Aklas ir raišas
neįeis į namus.“
9 Dovydas apsigyveno tvirtovėje ir
pavadino ją Dovydo miestu. Jis statė
aplinkui – nuo Milojo ir viduje.
10 Dovydas vis daugiau įsigalėjo, nes
Viešpats, kareivijų Dievas, buvo
su juo.
11 Tyro karalius Hiramas siuntė
pas Dovydą pasiuntinių su kedro
medžiais, dailidžių bei mūrininkų,
kurie pastatė Dovydui namus.
12 Dovydas suprato, kad Viešpats jį
įtvirtino Izraelio karaliumi ir iš-
aukštino jo karalystę dėl savo tautos
Izraelio.
13 Dovydas, persikėlęs iš Hebrono į
Jeruzalę, paėmė iš Jeruzalės daugiau
sugulovių ir žmonų. Čia Dovydui
gimė daugiau sūnų ir dukterų.

14 Šitie vardai tų, kurie gimė Dovy-
dui Jeruzalėje: Šamūva, Šobabas,
Natanas, Saliamonas,
15 Ibharas, Elišūva, Nefegas, Jafija,
16 Elišama, Eljada ir Elifeletas.
17 Filistinai, išgirdę, kad Dovydas
pateptas Izraelio karaliumi, pradėjo
Dovydo ieškoti. Dovydas, tai sužino-
jęs, pasitraukė į tvirtovę,
18 o filistinai atėję sustojo Refajų
slėnyje.
19 Dovydas klausė Viešpaties, saky-
damas: „Ar man eiti prieš filistinus?
Ar atiduosi juos į mano rankas?“
Viešpats atsakė: „Eik, nes Aš tikrai
atiduosiu filistinus į tavo rankas.“
20 Dovydas atėjo į Baal Peracimą ir
ten juos sumušė. Tada jis tarė: „Vieš-
pats nušlavė mano priešus prieš
mane kaip užplūdęs vanduo.“ Todėl
tą vietą pavadino Baal Peracimu.
21 Filistinai ten paliko savo dievų
atvaizdus, o Dovydas ir jo kariai
juos nunešė.
22 Filistinai dar kartą atėjo ir sustojo
Refajų slėnyje.
23 Dovydas vėl klausė Viešpaties. Jis
atsakė: „Nesiartink jiems iš priekio.
Eik aplinkui ir pulk iš šilkmedžių
pusės.
24 Išgirdęs šlamesį šilkmedžių viršū-
nėse, užpulk juos, nes tada Viešpats
išeis pirma tavęs ir naikins filistinų
kariuomenę.“
25 Dovydas padarė, kaip Viešpats
jam įsakė. Jis mušė filistinus nuo
Gebos iki Gezero.

6 Dovydas surinko visus Izraelio
rinktinius vyrus – iš viso trisde-
šimt tūkstančių.
2 Dovydas pakilo ir su visais tais
žmonėmis, kurie buvo pas jį iš Ba-
ale Jehudo, nuėjo pargabenti iš ten
Dievo skrynios, vadinamos kareivijų
Viešpaties, gyvenančio tarp cherubų,
vardu.
3 Jie įkėlė Dievo skrynią į naują
vežimą ir vežė iš Abinadabo namų,
esančių Gibėjoje. Uza ir Achjojas,
Abinadabo sūnūs, varė naują vežimą.
4 Jie gabeno Dievo skrynią iš Abina-
dabo namų Gibėjoje, lydėdami ją, ir
Achjojas ėjo skrynios priekyje.
5 Dovydas ir visi izraelitai grojo
Viešpaties akivaizdoje įvairiais
eglės medžio instrumentais: arfomis,
psalteriais, barškalais, cimbolais ir
dūdelėmis.
6 Kai jie pasiekė Nachono klojimą,
Uza, ištiesęs ranką, prilaikė Dievo
skrynią, nes jaučiai suklupo.
7 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
Uzą, ir Dievas ištiko jį už jo klaidą, ir
Uza mirė prie Dievo skrynios.
8 Dovydas sielojosi dėl to, kad Vieš-
pats ištiko Uzą, ir pavadino tą vietą
Perec Uza.
9 Dovydas išsigando tą dieną Viešpa-
ties ir klausė: „Kaip aš galiu parsiga-
benti Viešpaties skrynią?“
10 Todėl Dovydas nenorėjo parsiga-
benti Viešpaties skrynios į Dovydo
miestą ir pasiuntė ją į gatiečio Obed
Edomo namus.
11 Viešpaties skrynia pasiliko ga-
tiečio Obed Edomo namuose tris
mėnesius. Viešpats laimino Obed
Edomą ir visus jo namiškius.
12 Karaliui Dovydui pranešė: „Vieš-
pats palaimino Obed Edomo namus
ir visa, kas jam priklauso, dėl Dievo
skrynios.“ Tada Dovydas nuėjo ir

14 2 Sam 12, 24; 1 Km 3,5-8
17 2 Sam 23, 14; 1 Km 11,16
18 1 Km 11, 15
19 1 Sam 23, 2
20 Iz 28,21
21 Įst 7,5.25
22 1 Km 14, 13
23 2 Sam 5, 19
24 Ts 4,14; 1 Km 14,15
25 Joz 16,10; 1 Km 14,16

6 SKYRIUS
2 1 Km 13, 5.6; Ps 80,1
3 1 Sam 26,1
4 1 Sam 7,1
5 1 Sam 18, 6.7
6 Sk 4,15.19. 20; 1 Km 13,9
9 Ps 119,120
10 2 Sam 5,7; 1 Km 13,13; 1 Km 26,4-8
11 Pr 30,27; Pr 39,5; 1 Km 13,14
12 1 Km 15, 25-29; 1 Km 16,1-3

su džiaugsmu parsigabeno Dievo
skrynią iš Obed Edomo namų į
Dovydo miestą.
13 Kai tie, kurie nešė Viešpaties
skrynią, paeidavo šešis žingsnius,
Dovydas aukodavo jautį ir riebų aviną.
14 Dovydas šoko prieš Viešpatį iš visų
jėgų; jis buvo apsirengęs lininį efodą.
15 Taip Dovydas ir visi Izraelio namai
nešė Viešpaties skrynią su šauks-
mais ir trimito garsais.
16 Viešpaties skrynią atgabenus į
Dovydo miestą, Sauliaus duktė
Mikalė žiūrėjo pro langą. Pama-
čiusi karalių Dovydą šokinėjantį ir
šokantį prieš Viešpatį, ji paniekino
jį savo širdyje.
17 Atnešę Viešpaties skrynią, jie
padėjo ją palapinėje, kurią Dovydas
jai buvo paruošęs. Ir Dovydas au-
kojo deginamąsias ir padėkos aukas
Viešpačiui.
18 Kai Dovydas baigė aukoti degina-
mąsias ir padėkos aukas, palaimino
tautą kareivijų Viešpaties vardu
19 ir padalino visiems izraelitams,
vyrams ir moterims, po duonos
paplotį, gabalą mėsos ir džiovintų
vynuogių pyragaitį. Po to žmonės
ėjo kiekvienas į savo namus.
20 Tada Dovydas sugrįžo palaiminti
savo namų. Sauliaus duktė Mikalė,
išėjusi Dovydo pasitikti, tarė: „Koks
garbingas šiandien buvo Izraelio
karalius, apsinuoginęs prieš savo
tarnų tarnaites, kaip begėdiškai
apsinuogina niekam tikęs žmogus.“
21 Dovydas atsakė Mikalei: „Tai
buvo prieš Viešpatį, kuris pasirinko
mane vietoj tavo tėvo ir vietoj jo
namų, kad paskirtų mane valdovu
Viešpaties tautai, Izraeliui. Todėl aš
grosiu Viešpačiui
22 ir dar labiau nusižeminsiu ir tapsiu
menkas savo akyse, bet tarnaičių,
apie kurias kalbėjai, būsiu gerbia-
mas.“
23 Todėl Sauliaus duktė Mikalė nesu-
silaukė vaikų iki savo mirties.

7 Kai karalius gyveno savo na-
muose ir Viešpats buvo suteikęs
jam ramybę nuo visų aplinkinių
priešų,
2 jis tarė pranašui Natanui: „Aš gyve-
nu kedro namuose, o Dievo skry-
nia – palapinėje.“
3 Natanas atsakė karaliui: „Daryk
visa, kas yra tavo širdyje, nes Vieš-
pats su tavimi.“
4 Tą pačią naktį Viešpaties žodis
atėjo Natanui:
5 „Eik ir kalbėk mano tarnui Dovydui:
„Taip sako Viešpats: „Ar tu pastatysi
man namus, kuriuose gyvenčiau?
6 Aš negyvenau namuose nuo tos
dienos, kai išvedžiau izraelitus iš
Egipto, iki šios dienos, bet keliavau
palapinėje.
7 Visur, kur Aš keliaudavau tarp iz-
raelitų, ar Aš kuriai nors iš Izraelio
giminių, kuriai pavesdavau ganyti
mano tautą Izraelį, sakydavau: „Ko-
dėl man nepastatote kedro namų?“
8 Todėl sakyk mano tarnui Dovydui:
„Aš tave paėmiau iš ganyklos, nuo
avių, kad būtum vadas mano tautai
Izraeliui.
9 Aš buvau su tavimi visur, kur tu
ėjai, išnaikinau visus tavo priešus
tavo akyse ir padariau tavo vardą
garsų kaip žemės didžiūnų vardą.

13 Joz 3,3; 1 Kar 8,5
14 1 Sam 2, 18.28; Ps 30,11; Ps 149,3
15 1 Km 15, 28
16 2 Sam 3, 14
17 1 Kar 8,5. 62.63; 1 Km 15,1; 1 Km 16,1
18 1 Kar 8, 14.15.55
19 1 Km 16, 3
20 Ts 9,4; 2 Sam 6,14. 16
21 1 Sam 13, 14; 1 Sam 15,28; 2 Kar 11,17
23 Iz 22,14

7 SKYRIUS
1 1 Km 17,1-27
2 Iš 26,1; 2 Sam 5,11; Apd 7,46
3 1 Kar 8, 17.18
5 1 Kar 5,3.4; 1 Kar 8,19
6 Iš 40,18.34; 1 Kar 8,16
7 Kun 26,11. 12; 2 Sam 5,2
8 1 Sam 16, 11.12
9 1 Sam 31,6; 2 Sam 5,10

10 Aš paskirsiu vietą savo tautai
Izraeliui ir jį įsodinsiu, kad jis gy-
ventų savo vietoje, nebeklajotų ir
nedorybės vaikai nevargintų jo kaip
kadaise
11 nuo to laiko, kai įsakiau teisėjams
valdyti mano tautą Izraelį, Aš suteik-
siu tau ramybę nuo visų tavo priešų.
Be to, Viešpats sako tau, kad Jis įkurs
tau namus.
12 Kai pasibaigs tavo dienos ir tu
užmigsi prie savo tėvų, Aš pakelsiu
tavo palikuonį po tavęs, išėjusį iš
tavo strėnų, ir įtvirtinsiu jo kara-
lystę.
13 Jis pastatys namus mano vardui,
o Aš įtvirtinsiu jo karalystės sostą
amžiams.
14 Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man
sūnus. Jei jis nusikals, bausiu jį
žmonių rykštėmis ir žmonių vaikų
smūgiais.
15 Bet savo gailestingumo Aš ne-
atimsiu nuo jo, kaip atėmiau nuo
Sauliaus, kurį pašalinau prieš tave.
16 Tavo namai ir tavo karalystė bus
įtvirtinti tau amžiams; tavo sostas
bus amžinas."
17 Visus šiuos žodžius ir regėjimą
Natanas persakė Dovydui.
18 Tada karalius Dovydas įėjo ir
atsisėdo Viešpaties akivaizdoje, ir
tarė: „Kas aš, Viešpatie Dieve, ir
kas mano namai, kad mane iki čia
atvedei?
19 Ir tai pasirodė dar per maža Tavo
akyse, Viešpatie Dieve. Tu dar kal-
bėjai apie savo tarno namus tolimoje
ateityje. Ar taip būna žmonėms,
Viešpatie Dieve?
20 Ką gi daugiau Dovydas gali Tau
pasakyti? Tu pažįsti savo tarną,
Viešpatie Dieve.
21 Dėl savo žodžių ir pagal savo širdį
Tu padarei šiuos didelius dalykus,
pranešdamas tai savo tarnui.
22 Tu esi didis, Viešpatie Dieve! Nes
nėra nė vieno Tau lygaus ir nėra kito
Dievo šalia Tavęs, kaip mes girdėjo-
me savo ausimis.
23 Kokia kita tauta žemėje prilygsta
Tavo tautai Izraeliui, pas kurią Die-
vas atėjo išpirkti jos sau ir išgarsinti
savo vardą? Jis padarė didelių ir
baisių dalykų, matant savo tautai,
kurią Tu išpirkai sau iš Egipto, iš
svetimų tautų ir jų dievų.
24 Tu išsirinkai Izraelį, kad jis būtų
Tavo tauta per amžius, o Tu, Viešpa-
tie, tapai jiems Dievu.
25 Dabar, Viešpatie Dieve, įtvirtink
amžiams savo žodį, kurį kalbėjai apie
savo tarną bei jo namus, ir padaryk,
kaip pasakei.
26 Tegul Tavo vardas būna aukština-
mas per amžius, sakant: „Kareivijų
Viešpats yra Izraelio Dievas", ir tegul
Tavo tarno Dovydo namai būna įtvir-
tinti Tavo akivaizdoje.
27 Tu, kareivijų Viešpatie, Izraelio
Dieve, apreiškei savo tarnui, saky-
damas: „Aš tau pastatysiu namus",
todėl Tavo tarnas išdrįso savo širdy-
je kreiptis į Tave šia malda.
28 Viešpatie Dieve, Tu esi Dievas, ir
Tavo žodžiai yra tiesa; ir Tu pažadė-
jai šitą gerovę savo tarnui.
29 Dabar būk malonus ir palaimink
savo tarno namus, kad jie išliktų per
amžius Tavo akivaizdoje, nes Tu,
Viešpatie Dieve, tai pasakei. Tegul
būna palaiminti Tavo tarno namai
Tavo palaiminimu per amžius."

10 Ps 44,2; Ps 80,8; Ps 89,22.23
11 Ts 2,14-16; 2 Sam 7,27
12 Įst 31,16; 1 Kar 2,1; Ps 132,11
13 1 Kar 5,5; 1 Kar 8,19; Iz 9,7; Iz 49,8
14 Ps 2,7; Ps 89,26.27.30; Hbr 1,5
15 1 Sam 15,23.28; 1 Sam 16,14
16 2 Sam 7,13
18 Iš 3,11
19 Iz 55,8.9
20 Jn 21,17
22 Iš 10,2; Iš 15,11; Įst 10,17
23 Įst 9,26; Įst 33,29; Ps 147,20
24 Įst 26,18; Ps 48,14
28 Jn 17,17
29 2 Sam 22,51

8 Po to Dovydas, nugalėjęs filisti-
nus, juos pavergė ir atėmė iš jų
Meteg Amą.
2 Jis nugalėjo Moabą ir matavo juos,
suguldęs ant žemės. Jis atmatavo
dvi virves nužudyti, o vieną vir-
vę – palikti gyvus. Taip moabitai
tapo Dovydo tarnais ir mokėjo jam
duoklę.
3 Taip pat Dovydas nugalėjo Rehobo
sūnų Hadadezerą, Cobos karalių, kai
tas siekė atgauti savo valdžią prie
Eufrato.
4 Dovydas atėmė iš jo tūkstantį
kovos vežimų, paėmė nelaisvėn
septynis šimtus raitelių ir dvidešimt
tūkstančių pėstininkų. Jis pakirto
visiems kovos vežimų arkliams
kojų gyslas ir sau pasiliko arklių tik
šimtui kovos vežimų.
5 Kai sirai iš Damasko atėjo į pa-
galbą Cobos karaliui Hadadezerui,
Dovydas nukovė dvidešimt du
tūkstančius sirų.
6 Dovydas paskyrė įgulas Damasko
Sirijoje. Taip sirai tapo Dovydo
tarnais ir mokėjo duoklę. Viešpats
saugojo Dovydą visur, kur jis ėjo.
7 Dovydas paėmė Hadadezero tarnų
auksinius skydus ir parsigabeno į
Jeruzalę,
8 o iš Hadadezero miestų Betacho ir
Berotajo karalius Dovydas parsiga-
beno labai daug vario.
9 Hamato karalius Tojas, išgirdęs,
kad Dovydas sumušė visą Hadade-
zero kariuomenę,
10 atsiuntė savo sūnų Jehoramą pas
karalių Dovydą pasveikinti jį ir palai-
minti, nes jis kariavo su Hadadezeru
ir jį sumušė, o Hadadezeras buvo
Tojaus priešas. Jehoramas atnešė

8 SKYRIUS
2 Sk 24,17; 2 Sam 12,31; 1 Kar 4,21
3 1 Sam 14, 47; 2 Sam 10,15-19
4 Joz 11,6.9
5 1 Kar 11, 23-25
6 2 Sam 7,9; 2 Sam 8,14
7 1 Kar 10,16
8 1 Krn 18,8; Ez 47,16
9 1 Kar 8,65; 1 Krn 18,9
10 1 Krn 18, 10
11 1 Kar 7,51
12 2 Sam 5, 17-25
13 2 Sam 7,9; 2 Kar 14,7; 1 Krn 18,12
14 Pr 27,29. 37-40
16 2 Sam 19, 13; 2 Sam 20,23; 1 Kar 4,3
17 1 Krn 6,4-8; 1 Krn 24,3
18 1 Sam 30, 14; 1 Krn 18,17

9 SKYRIUS
1 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,14-16
2 2 Sam 16,1-4; 2 Sam 19, 17.29
3 1 Sam 20, 14; 2 Sam 4,4

Dovydui dovanų sidabrinių, auksi-
nių ir varinių indų.
11 Karalius Dovydas pašventė tuos
daiktus Viešpačiui kartu su sidabru
ir auksu, kurį jis buvo paskyręs iš
visų užimtų tautų:
12 Sirijos, Moabo, amonitų, filistinų,
amalekiečių ir Rehobo sūnaus Ha-
dadezero, Cobos karaliaus.
13 Dovydas tapo garsus, kai grįžo
sumušęs Druskos slėnyje aštuonio-
lika tūkstančių sirų.
14 Ir jis paskyrė įgulas Edome, visa-
me Edomo krašte, ir edomitai tapo
Dovydo tarnais. Viešpats saugojo
Dovydą visur, kur jis ėjo.
15 Dovydas karaliavo visame Izra-
elyje ir vykdė teisingumą ir teismą
visai tautai.
16 Cerujos sūnus Joabas buvo ka-
riuomenės vadas, Ahiludo sūnus
Juozapatas – metraštininkas,
17 Ahitubo sūnus Cadokas ir Abja-
taro sūnus Ahimelechas buvo kuni-
gai, Seraja – raštininkas,
18 Jehojados sūnus Benajas buvo
keretų ir peletų viršininkas, o Do-
vydo sūnūs – aukšti pareigūnai.

9 Dovydas klausė: „Ar yra išlikęs
kas nors iš Sauliaus namų, kam
aš galėčiau parodyti gerumą dėl
Jehonatano?“
2 Iš Sauliaus namų buvo tarnas,
vardu Ciba. Jis buvo pašauktas pas
Dovydą, ir karalius klausė: „Ar tu
esi Ciba?“ Tas atsakė: „Taip, tavo
tarnas.“
3 Karalius klausė: „Ar išliko kas nors
iš Sauliaus namų, kam galėčiau pa-
rodyti Dievo gerumą?“ Ciba atsakė:
„Yra raišas Jehonatano sūnus.“

4 Karalius vėl klausė jo: „Kur jis
yra?“ Ciba atsakė: „Jis gyvena
Amielio sūnaus Machyro namuose,
Lo Debare.“
5 Karalius Dovydas pasiuntė ir par-
sigabeno jį iš Lo Debaro, iš Amielio
sūnaus Machyro namų.
6 Sauliaus sūnaus Jehonatano sūnus
Mefi Bošetas, įėjęs pas Dovydą,
puolė veidu į žemę ir nusilenkė.
Dovydas tarė: „Mefi Bošetai!“ Tas
atsakė: „Štai tavo tarnas.“
7 Ir Dovydas kalbėjo jam: „Nebijok,
aš tau būsiu geras dėl tavo tėvo
Jehonatano ir sugrąžinsiu tau visas
tavo tėvo Sauliaus žemes. Ir tu visa-
da valgysi prie mano stalo.“
8 Mefi Bošetas nusilenkė ir tarė:
„Kas yra tavo tarnas, kad tu atkrei-
pei savo dėmesį į tokį pastipusį šunį
kaip aš?“
9 Karalius pasišaukė Sauliaus tarną
Cibą ir jam tarė: „Visa, kas priklausė
Sauliui ir jo namams, atidaviau tavo
valdovo sūnui.
10 Dirbk jo žemę su savo sūnumis
ir tarnais bei nuimk derlių, kad tavo
valdovo sūnus turėtų maisto, o tavo
valdovo sūnus Mefi Bošetas visada
valgys prie mano stalo.“ Ciba turėjo
penkiolika sūnų ir dvidešimt tarnų.
11 Jis atsakė karaliui: „Kaip tu, ka-
raliau, įsakei savo tarnui, taip tavo
tarnas padarys.“ Mefi Bošetas valgė
prie Dovydo stalo kaip vienas iš ka-
raliaus sūnų.
12 Mefi Bošetas turėjo mažą sūnų
vardu Michėjas. Visa Cibos šeimy-
na buvo Mefi Bošeto tarnai.
13 Mefi Bošetas gyveno Jeruzalėje ir
visada valgė prie karaliaus stalo. Jis
buvo luošas abiem kojomis.

4 2 Sam 17, 27-29
6 2 Sam 16,4; 2 Sam 19,24-30
8 2 Sam 16,9
9 2 Sam 16,4; 2 Sam 19,29
10 2 Sam 9, 7.11.13; 2 Sam 19, 17.28
12 1 Km 8,34
13 2 Sam 9, 3.7.10.11; 1 Kar 2,7; 2 Kar 25,29

10 SKYRIUS
1 2 Sam 11,1; 1 Km 19,1
2 1 Sam 11,1; 2 Sam 9,1; 1 Kar 2,7
4 Iz 20,4; Iz 47,2
6 Pr 34,30; Iš 5,21; Įst 3,14; Joz 13,11.13; Ts 11,3-5; Ts 18,28; 2 Sam 8,3.5
7 2 Sam 23,8
8 2 Sam 10,6
10 1 Sam 26, 6; 2 Sam 3,30

10 Po kurio laiko mirė amonitų
karalius ir jo vietą užėmė jo
sūnus Hanūnas.
2 Dovydas sakė: „Aš būsiu geras Naha-
šo sūnui Hanūnui, kaip jo tėvas buvo
man.“ Ir Dovydas siuntė savo tarnus
paguosti Hanūno dėl jo tėvo mirties.
Dovydo tarnams atėjus į amonitų šalį,
3 Amono kunigaikščiai tarė savo
valdovui Hanūnui: „Ar manai, kad
Dovydas siuntė guodėjus pas tave,
norėdamas pagerbti tavo tėvą? Ar
ne tam, kad miestą apžiūrėtų, viską
išžvalgytų ir paskui jį sunaikintų?“
4 Hanūnas paėmė Dovydo tarnus,
nuskuto jiems po pusę barzdos,
nukirpo drabužius iki pusės, iki pat
sėdmenų, ir išsiuntė.
5 Kai apie tai buvo pranešta Dovy-
dui, jis pasiuntė jų pasitikti, nes jie
buvo labai sugėdinti, ir sakė jiems:
„Pasilikite Jeriche, kol ataugs jūsų
barzdos, o tada grįžkite.“
6 Kai amonitai suprato, kad tapo
Dovydo nekenčiami, pasisamdė iš
Bet Rehobo bei Cobos dvidešimt
tūkstančių sirų pėstininkų, iš Maakos
karaliaus – tūkstantį vyrų ir iš Tobo –
dvylika tūkstančių vyrų.
7 Dovydas, tai išgirdęs, pasiuntė Jo-
abą su visa stiprių vyrų kariuomene.
8 Amonitai išsirikiavo kautynėms
prie vartų, o sirai iš Cobos ir Rehobo
bei Tobo ir Maakos vyrai sustojo
atskirai atvirame lauke.
9 Joabas, pamatęs, kad priešai išsiri-
kiavę prieš jį iš priekio ir už nugaros,
išrinko geriausius karius iš viso
Izraelio ir išrikiavo juos prieš sirus,
10 likusius žmones jis pavedė savo
broliui Abišajui, kuris išrikiavo juos
prieš amonitus.

11 Tada Joabas tarė broliui: „Jei si-
rai bus stipresni už mane, tu ateisi
man į pagalbą, o jei amonitai bus
stipresni už tave, tai aš tau padėsiu.
12 Būk drąsus ir kovokime už savo tau-
tą ir Dievo miestus! Viešpats tedaro,
kaip Jam atrodo tinkama!“
13 Joabas ir su juo buvusieji žmonės
pradėjo kovą prieš sirus, ir tie pa-
bėgo nuo jo.
14 Amonitai, pamatę, kad sirai pa-
bėgo, bėgo nuo Abišajo ir užsidarė
mieste. Joabas pasitraukė nuo amo-
nitų ir sugrįžo į Jeruzalę.
15 Sirai, pamatę, kad pralaimėjo Iz-
raeliui, susirinko į vieną vietą.
16 Hadadezeras pasiuntė ir pasikvietė
sirus, kurie gyveno anapus upės. Jie
ėjo į Helamą, vedami Hadadezero
kariuomenės vado Šobacho.
17 Kai tai buvo pranešta Dovydui, jis,
surinkęs visą Izraelį, persikėlė per Jor-
daną ir ėjo į Helamą. Ir sirai išsirikiavo
prieš Dovydą, kad susikautų su juo.
18 Sirai bėgo nuo Izraelio. Dovydas
sunaikino septynis šimtus sirų ko-
vos vežimų bei keturiasdešimt tūks-
tančių raitelių ir ištiko kariuomenės
vadą Šobachą, kuris ten mirė.
19 Visi karaliai, Hadadezero paval-
diniai, matydami, kad Izraelis juos
nugalėjo, sudarė taiką su juo ir jam
tarnavo. Nuo to laiko sirai bijodavo
padėti amonitams.

11 Praėjus metams, tuo laiku,
kai karaliai eina į karą, Dovy-
das pasiuntė Joabą su savo tarnais
ir visą Izraelio kariuomenę, kurie
nugalėjo amonitus ir apgulė Rabą.
Bet Dovydas pasiliko Jeruzalėje.
2 Kartą vakare Dovydas atsikėlė nuo
savo lovos ir vaikščiojo ant karaliaus
namų stogo. Nuo stogo jis pamatė
besimaudančią moterį. Moteris buvo
labai graži.
3 Dovydas pasiuntė sužinoti, kas ji.
Jam buvo pranešta, kad tai Eliamo
duktė Batšeba, hetito Ūrijos žmona.
4 Dovydas pasiuntė savo tarnus ją
atvesti. Ji atėjo pas jį, ir jis sugulė su
ja; ji buvo apsivaliusi nuo savo ne-
švarumo. Ir ji sugrįžo į savo namus.
5 Moteris pastojo ir pasiuntė Dovy-
dui žinią: „Aš esu nėščia.“
6 Dovydas pasiuntė pasakyti Joabui,
kad atsiųstų jam hetitą Ūriją. Joabas
pasiuntė Ūriją pas Dovydą.
7 Kai Ūrija atėjo pas Dovydą, jis tei-
ravosi, kaip sekasi Joabui, kariams
ir kaip vyksta karas.
8 Po to Dovydas tarė Ūrijai: „Eik
į savo namus ir nusiplauk kojas.“
Ūrijai išėjus iš karaliaus namų, jam
iš paskos nunešė karališkų valgių.
9 Bet Ūrija nėjo namo ir atsigulė
karaliaus namų prieangyje su visais
savo valdovo tarnais.
10 Kai Dovydui pranešė, kad Ūrija
nėjo namo, Dovydas paklausė Ūri-
jos: „Tu atėjai iš kelionės. Kodėl neini
į savo namus?“
11 Ūrija atsakė Dovydui: „Skrynia,
Izraelis ir Judas gyvena palapinėse,
o mano valdovas Joabas ir mano
valdovo tarnai apsistoję atvirame
lauke. Kaip aš galiu eiti į savo na-
mus valgyti, gerti ir miegoti su savo
žmona? Kaip tu gyvas ir gyva tavo
siela, aš to nedarysiu!“
12 Dovydas tarė: „Pasilik dar šiandien
čia, o rytoj aš tave išleisiu.“ Ūrija
pasiliko Jeruzalėje dar vieną dieną
iki rytojaus.

12 Įst 31,6; Joz 1,6.7.9; 1 Sam 3,18; 1 Sam 4,9; Neh 4,14; 1 Kor 16,13

14 2 Sam 11,1

18 1 Krn 19,18

19 2 Sam 8,6

11 SKYRIUS

1 2 Sam 12, 26; 1 Kar 20,22-26; 1 Krn 20,1; Jer 49,2.3; Am 1,14

2 Pr 34,2; Iš 20,17; Įst 22,8; 1 Sam 9,25; Job 31,1; Mt 5,28; Mt 24,17; Apd 10,9

3 1 Sam 26,6; 2 Sam 23,39

4 Kun 15, 19.28; Kun 20,10; Įst 22,22; Jok 1,14.15

8 Pr 18,4; Pr 19,2

9 1 Kar 14, 27.28

11 2 Sam 7, 2.6; 2 Sam 20,6-22

13 Dovydas pasikvietė jį, jis valgė
ir gėrė su Dovydu, ir Dovydas jį
nugirdė. Vakare Ūrija išėjo miegoti
kartu su savo valdovo tarnais, tačiau
į savo namus nėjo.
14 Rytą Dovydas parašė Joabui laiš-
ką ir jį pasiuntė per Ūriją.
15 Laiške jis rašė: „Pastatyk Ūriją į
smarkiausios kovos priekį ir atsitrau-
kite, kad jis žūtų.“
16 Joabas, apgulęs miestą, pastatė
Ūriją į tokią vietą, apie kurią žinojo,
kad ten stovi drąsūs žmonės.
17 Miesto žmonės išėjo ir kovėsi su
Joabu. Ir krito keletas iš tautos, iš
Dovydo tarnų, ir hetitas Ūrija žuvo
taip pat.
18 Joabas pasiuntė Dovydui praneši-
mą apie mūšio eigą.
19 Pasiuntiniui įsakė: „Kai pabaigsi
pasakoti karaliui apie mūšį,
20 jei karalius supyks ir sakys tau:
„Kodėl taip priartėjote prie miesto
kovodami? Argi nežinojote, kad jie
šaudys nuo sienų?
21 Kas užmušė Jerubešeto sūnų Abi-
melechą? Argi ne moteris, numetusi
ant jo girnų akmenį nuo sienos taip,
kad jis mirė Tebece? Kodėl priartė-
jote prie sienų?“, atsakyk jam: „Tavo
tarnas hetitas Ūrija taip pat mirė.“
22 Pasiuntinys nuėjo ir pranešė
Dovydui visa, ką Joabas buvo jam
įsakęs.
23 Ir pasiuntinys sakė Dovydui: „Vyrai
įveikė mus ir išėjo prieš mus į atvirą
lauką, bet mes juos nustūmėme ligi
miesto vartų.
24 Šauliai šaudė į tavo tarnus nuo sie-
nų, ir keletas tavo tarnų žuvo. Ir tavo
tarnas hetitas Ūrija taip pat mirė.“
25 Tuomet Dovydas tarė pasiuntiniui:

13 Pr 19,33. 35; 2 Sam 11,9
14 1 Kar 21, 8.9
15 2 Sam 12, 9
21 Ts 9,50-54
27 2 Sam 12, 9; 1 Krn 21,7; Hbr 13,4

12 SKYRIUS
1 1 Kar 20, 35-41
6 Iš 22,1; Lk 19,8
7 1 Sam 16, 13; 2 Sam 5,3

„Pasakyk Joabui dėl to nenusiminti,
nes kardas ryja tai vieną, tai kitą.
Tegul sustiprina miesto puolimą ir
jį sugriauna. Taip jį padrąsink.“
26 Ūrijos žmona, išgirdusi, kad jos
vyras žuvo, gedėjo dėl savo vyro.
27 Gedului pasibaigus, Dovydas
parsivedė ją į savo namus. Ji tapo jo
žmona ir pagimdė jam sūnų. Bet
šis dalykas, kurį padarė Dovydas,
nepatiko Viešpačiui.

12 Viešpats siuntė pranašą Na-
taną pas Dovydą. Natanas,
atėjęs pas jį, tarė: „Du vyrai gyveno
viename mieste. Vienas buvo turtin-
gas, o antras – beturtis.
2 Turtingasis turėjo labai daug avių
ir galvijų,
3 o beturtis nieko neturėjo, tik vieną
avytę, kurią nusipirko ir prižiūrėjo.
Ji augo kartu su jo vaikais, maitinosi
jo valgiu, gėrė iš jo taurės ir gulėjo
prie jo šono; ji jam buvo kaip duktė.
4 Kartą užėjo keleivis pas turtingąjį
vyrą. Jis pagailėjo savo avių ir gal-
vijų, kad paruoštų keleiviui maisto.
Paėmęs beturčio mylimą avytę,
paruošė iš jos keleiviui vaišes.“
5 Dovydas, labai supykęs ant to žmo-
gaus, tarė Natanui: „Kaip Viešpats
gyvas, tas vyras turi mirti!
6 O už avytę jis privalo atlyginti
keturgubai, nes jis taip pasielgė ir
neparodė gailesčio.“
7 Natanas tarė Dovydui: „Tu esi tas
žmogus! Taip sako Viešpats, Izraelio
Dievas: „Aš tave patepiau Izraelio
karaliumi ir išgelbėjau iš Sauliaus
rankų.
8 Aš tau atidaviau tavo valdovo
namus bei jo žmonas ir tau daviau

Izraelio bei Judo namus; jei to buvo
maža, dar daugiau būčiau pridėjęs.
9 Kodėl paniekinai Viešpaties įsaky-
mą, piktai elgdamasis Jo akivaizdo-
je? Tu nužudei hetitą Ūriją amonitų
kardu ir pasiėmei jo žmoną.
10 Dabar kardas visada lydės tavo
namus, nes tu paniekinai mane ir
pasiėmei hetito Ūrijos žmoną.
11 Aš pakelsiu prieš tave pikta iš
tavo paties namų; tau matant, tavo
žmonas atiduosiu tavo artimui, ir
jis suguls su tavo žmonomis prieš
saulę.
12 Tu tai darei slaptai, bet Aš dary-
siu visam Izraeliui matant, saulės
šviesoje."
13 Dovydas tarė Natanui: „Aš nusi-
dėjau Viešpačiui." Natanas atsakė
Dovydui: „Viešpats pašalino tavo
nuodėmę, tu nemirsi.
14 Bet kadangi davei progos Viešpa-
ties priešams niekinti Dievą, sūnus,
kuris tau gimė, mirs."
15 Natanas nuėjo į savo namus, o
Viešpats ištiko kūdikį, kurį Ūrijos
žmona pagimdė Dovydui, ir tas sun-
kiai susirgo.
16 Dovydas maldavo Dievą dėl vaiko,
jis pasninkavo ir pasišalinęs gulėjo
ant žemės visą naktį.
17 Jo namų vyresnieji atėję norėjo jį
pakelti nuo žemės, bet jis nesikėlė
ir nevalgė su jais.
18 Septintą dieną kūdikis mirė. Do-
vydo tarnai bijojo jam pranešti apie
kūdikio mirtį, galvodami: „Dar
kūdikiui tebesant gyvam, mes jam
kalbėjome, bet jis buvo neperkal-
bamas. Kai pranešime jam, kad
kūdikis mirė, jis gali padaryti ką
nors negero!"

19 Dovydas pastebėjo, kad jo tarnai
šnibždasi, ir suprato, kad kūdikis
miręs. Jis paklausė savo tarnų: „Ar
kūdikis mirė?" Tie atsakė: „Mirė."
20 Tuomet Dovydas atsikėlė nuo
žemės, nusiprausė, pasitepė, pakei-
tė drabužius ir, nuėjęs į Viešpaties
namus, pagarbino. Sugrįžęs paprašė
maisto ir valgė.
21 Jo tarnai klausė: „Ką reiškia toks
tavo elgesys? Tu pasninkavai ir ver-
kei, kūdikiui esant gyvam, o kai jis
mirė, atsikėlei ir valgai?"
22 Jis atsakė: „Kūdikiui tebesant
gyvam, pasninkavau ir verkiau, ma-
nydamas: „Kas žino, gal Viešpats pa-
sigailės manęs, ir kūdikis nemirs."
23 Dabar jis mirė, tai kam gi man dar
pasninkauti? Ar aš galiu jį sugrąžin-
ti? Aš nueisiu pas jį, bet jis nesugrįš
pas mane."
24 Dovydas paguodė savo žmoną
Batšebą ir, įėjęs pas ją, gulėjo su ja.
Ji pagimdė sūnų, kurį Dovydas pa-
vadino Saliamonu. Viešpats pamilo
vaikutį
25 ir siuntė pranašą Nataną, kad jį
pavadintų Jedidija – pagal Viešpa-
ties žodį.
26 Joabas kariavo prieš amonitus ir
apgulė jų karališkąjį miestą Rabą.
27 Joabo pasiuntiniai pranešė Do-
vydui: „Aš kariavau prieš Rabą ir
paėmiau miesto vandens atsargas.
28 Todėl dabar surink likusius karius,
apgulk miestą ir jį paimk, kad aš jo
nepaimčiau ir jis nebūtų pavadintas
mano vardu."
29 Dovydas, surinkęs visus žmones,
nuėjo prie Rabos, kariavo prieš mies-
tą ir jį paėmė.
30 Dovydas nuėmė amonitų karaliui

9 Sk 15,31; 1 Sam 15,19; 2 Sam 11,14-17.27
10 2 Sam 13,28; 2 Sam 18,14; 1 Kar 2,25; Am 7,9
11 Įst 28,30; 2 Sam 16,21.22
12 2 Sam 16,22
13 1 Sam 15,24; 2 Sam 24,10; Job 7,20.21; Ps 32,1-5; Ps 51,1-19; Pat 28,13; Mch 7,18; Zch 3,4; Lk 18,13
14 Iz 52,5; Ez 36,20.23; Rom 2,24
15 1 Sam 25,38
16 2 Sam 13,31
20 Rūt 3,3; Job 1,20; Mt 6,17
22 Iz 38,1-5; Jl 2,14; Jn 3,9
23 Pr 37,35; Job 7,8-10
24 1 Km 22,9; Mt 1,6
26 Įst 3,11; 2 Sam 11,1; 1 Km 20,1
30 1 Km 20,2

nuo galvos karūną su brangiais akmenimis, sveriančią talentą aukso, ir užsidėjo ją ant galvos. Be to, jis išsigabeno iš miesto labai daug grobio.
31 Jis išsivedė žmones ir pristatė juos prie pjūklų, geležinių akėčių, kirvių ir prie krosnių plytoms degti. Taip jis padarė su visais amonitų miestais. Tada Dovydas su visais žmonėmis sugrįžo į Jeruzalę.

13 Dovydo sūnus Abšalomas turėjo gražią seserį vardu Tamara. Ją pamilo Dovydo sūnus Amnonas.
2 Amnonas taip liūdėjo, kad susirgo dėl savo sesers Tamaros. Ji buvo mergaitė, ir Amnonui atrodė sunku ką nors jai padaryti.
3 Amnonas turėjo draugą Jehonadabą, Dovydo brolio Šimos sūnų. Jehonadabas buvo labai gudrus vyras.
4 Jis klausė Amnono: „Kodėl tu, karaliaus sūnau, eini liesyn diena po dienos? Gal man pasakysi?“ Amnonas jam atsakė: „Aš myliu Tamarą, savo brolio Abšalomo seserį.“
5 Jehonadabas jam tarė: „Apsimesk sergančiu ir nesikelk iš lovos. Kai tavo tėvas ateis aplankyti tavęs, sakyk: „Tegul ateina mano sesuo Tamara ir paruošia man matant valgio, kad valgyčiau iš jos rankų.“
6 Amnonas atsigulė ir apsimetė sergąs. Karaliui atėjus jo aplankyti, Amnonas prašė karaliaus: „Prašau, tegul ateina mano sesuo Tamara ir paruošia man matant porą pyragaičių, kad valgyčiau iš jos rankų.“
7 Dovydas pasiuntė žinią Tamarai,

13 SKYRIUS
1 2 Sam 3,2.3; 1 Krn 3,2.9
3 1 Sam 16,9
6 Pr 18,6
9 Pr 45,1
11 Pr 39,12; Įst 27,22; Ez 22,11
12 Pr 34,7; Kun 18,9-11; Kun 20,17; Ts 19,23; Ts 20,6
13 Pr 20,12
14 Kun 18,9; Įst 22,25; Įst 27,22; 2 Sam 12,11
18 Pr 37,3; Ts 5,30; Ps 45,13-14

sakydamas: „Nueik į brolio Amnono namus ir paruošk jam valgį.“
8 Ji, nuėjusi į savo brolio Amnono namus, kur jis gulėjo, suminkė tešlą jam matant ir iškepė pyragaičių.
9 Ji išėmė juos iš keptuvės ir padėjo priešais jį, bet jis atsisakė valgyti. Amnonas sakė: „Tegul visi išeina.“ Ir visi žmonės išėjo.
10 Tada Amnonas tarė Tamarai: „Atnešk valgį į kambarį, kad valgyčiau iš tavo rankų.“ Tamara ėmė pyragaičius, kuriuos buvo iškepusi, ir atnešė savo broliui Amnonui į kambarį.
11 Jai įnešus valgį, Amnonas, nutvėręs ją, tarė: „Gulk su manimi, mano seserie.“
12 Ji jam atsakė: „Ne, broli, neprievartauk manęs, nes taip neturi būti daroma Izraelyje. Nedaryk šitos kvailystės!
13 Kur aš dingsiu iš gėdos? Ir tu būsi kaip kvailys Izraelyje. Geriau pasikalbėk su karaliumi. Jis neatsisakys tau mane duoti.“
14 Tačiau Amnonas nenorėjo klausyti jos ir, būdamas už ją stipresnis, ją išprievartavo.
15 Po to Amnonas pradėjo jos labai nekęsti. Ta neapykanta buvo didesnė už jo meilę. Amnonas tarė jai: „Kelkis ir eik sau!“
16 O ji jam atsakė: „Išvarydamas mane, tu pasielgi dar pikčiau, negu prieš tai.“ Tačiau jis nenorėjo jos klausyti.
17 Pasišaukęs savo tarną, įsakė jam išvaryti Tamarą ir uždaryti duris paskui ją.
18 Ji vilkėjo margaspalvį drabužį, nes tokius rūbus dėvėdavo karaliaus

dukterys mergaitės. Jo tarnas, išvedęs
ją laukan, uždarė paskui ją duris.
19 Tamara apsibarstė galvą pelenais,
persiplėšė įvairiaspalvį drabužį,
kurį vilkėjo, ir ėjo verkdama, susi-
ėmusi ranka galvą.
20 Jos brolis Abšalomas klausė: „Ar
tavo brolis Amnonas buvo su tavi-
mi? Tačiau dabar tylėk, mano sese-
rie. Jis yra tavo brolis. Nesisielok dėl
to.“ Tamara pasiliko netekėjusi savo
brolio Abšalomo namuose.
21 Karalius Dovydas, visa tai išgir-
dęs, labai supyko.
22 Abšalomas nekalbėjo su Amno-
nu nei geruoju, nei piktuoju, nes
jis nekentė Amnono už tai, kad jis
išprievartavo jo seserį Tamarą.
23 Praėjus dvejiems metams, Abša-
lomas kirpo avis Baal Hacore prie
Efraimo ir kvietė visus karaliaus
sūnus.
24 Abšalomas, atėjęs pas karalių,
tarė: „Kerpamos mano avys. Kvie-
čiu atvykti karalių ir jo tarnus pas
save.“
25 Karalius atsakė: „Ne, sūnau. Mes
visi neisime, kad tavęs neapsunkin-
tume.“ Nors Abšalomas įkalbinėjo,
tačiau karalius nenorėjo eiti, bet
palaimino jį.
26 Tada Abšalomas tarė: „Jei ne, pra-
šau, leisk nors mano broliui Amno-
nui eiti su mumis.“ Karalius atsakė:
„Kodėl jis turėtų eiti su tavimi?“
27 Abšalomui labai prašant, karalius
leido Amnonui ir visiems savo sū-
nums eiti su juo.
28 Abšalomas įsakė savo tarnams:
„Kai Amnonas bus įsilinksminęs nuo
vyno ir aš jums pasakysiu: „Muškite
Amnoną!“, nužudykite jį. Nebijokite,

19 Joz 7,6; 2 Sam 1,2; Job 2,12; Job 42,6; Jer 2,37

22 Pr 24,50; Pr 31,24; Kun 19,17.18; 1 Jn 2,9.11; 1 Jn 3,10.12. 15

23 Pr 38,12. 13; 1 Sam 25,4

28 Ts 19,6. 9.22; Rūt 3,7; 1 Sam 25,36; Est 1,10

29 2 Sam 12, 10; 2 Sam 18,9; 1 Kar 1,33.38

31 2 Sam 1, 11; 2 Sam 12,16

32 2 Sam 13, 3-5

33 2 Sam 19, 19

34 2 Sam 13, 37.38

37 2 Sam 3,3; 1 Krn 3,2

38 2 Sam 14, 23.32; 2 Sam 15,8

39 Pr 38,12; 2 Sam 12, 19.23

nes aš įsakau jums. Būkite drąsūs
ir narsūs.“
29 Tarnai padarė Amnonui, kaip
Abšalomas įsakė. Tada visi karaliaus
sūnūs atsikėlę užsėdo kiekvienas ant
savo mulo ir pabėgo.
30 Jiems dar negrįžus, Dovydą pasiekė
gandas: „Abšalomas užmušė visus
karaliaus sūnus ir nė vieno nepaliko.“
31 Tuomet karalius persiplėšė savo
drabužius ir atsigulė ant žemės, ir
visi tarnai stovėjo šalia su perplėš-
tais drabužiais.
32 Dovydo brolio Šimos sūnus Jeho-
nadabas tarė: „Tegul mano valdovas
negalvoja, kad jie nužudė visus ka-
raliaus sūnus. Tik Amnonas vienas
yra miręs Abšalomo įsakymu, nes
Abšalomas buvo nusprendęs taip
padaryti nuo tos dienos, kai Amno-
nas išprievartavo jo seserį Tamarą.
33 Mano valdove karaliau, nesisielok
ir negalvok, kad visi tavo sūnūs žuvę,
nes tik Amnonas vienas yra žuvęs.“
34 Abšalomas pabėgo. Jaunuolis, einąs
sargybą, pakėlė akis ir pamatė daug
žmonių, ateinančių pakalnės keliu.
35 Jehonadabas tarė karaliui: „Štai,
tavo sūnūs ateina, kaip tavo tarnas
ir sakė.“
36 Jam pabaigus kalbėti, atėjo ka-
raliaus sūnūs. Jie pakėlė balsus ir
verkė, karalius ir visi jo tarnai taip
pat labai verkė.
37 Abšalomas pabėgęs nuvyko pas Ge-
šūro karalių, Amihudo sūnų Talmają.
Dovydas ilgai liūdėjo savo sūnaus.
38 Abšalomas, pabėgęs į Gešūrą, ten
išbuvo trejus metus.
39 Karalius pradėjo ilgėtis Abšalo-
mo, nes jau buvo nusiraminęs dėl
Amnono mirties.

14 Cerujos sūnus Joabas pastebėjo,
kad karaliaus širdis palinko prie
Abšalomo.
2 Joabas pakvietė iš Tekojos išmin-
tingą moterį ir tarė jai: „Apsivilk
gedulo drabužiais, nesitepk aliejumi
ir apsimesk gedinti ilgą laiką.
3 Nueik pas karalių ir taip jam kal-
bėk.“ Ir Joabas nurodė, ką jai sakyti.
4 Tekojietė moteris, atėjusi pas kara-
lių, puolė veidu į žemę, išreikšdama
jam pagarbą, ir tarė: „Karaliau,
padėk.“
5 Karalius jos klausė: „Kas nutiko?“
Ji atsakė: „Aš esu našlė, mano vyras
miręs.
6 Tavo tarnaitė turėjo du sūnus. Juo-
du susiginčijo laukuose ir, nesant,
kas juos perskiria, vienas užmušė
kitą.
7 Dabar visi giminės, sukilę prieš
mane, sako: „Išduok tą, kuris už-
mušė savo brolį, kad jį nužudytume
už jo brolį ir sunaikintume paveldė-
toją.“ Tuo būdu jie siekia užgesinti
man likusią kibirkštėlę, nepalikda-
mi ant žemės mano vyrui nei vardo,
nei palikuonių.“
8 Karalius atsakė moteriai: „Eik į
savo namus, aš duosiu nurodymą
dėl tavęs.“
9 Tekojietė moteris tarė karaliui:
„Mano valdove karaliau, kaltė tebū-
na ant manęs ir mano tėvo namų, o
karalius ir jo sostas bus nekaltas.“
10 Karalius atsakė: „Kas tau grasins,
tą atvesk pas mane, ir jis daugiau
tavęs nebelies.“
11 Ji sakė: „Karaliau, atsimink Vieš-
patį, savo Dievą, ir nebeleisk kraujo
keršytojams žudyti, kad jie nesu-
naikintų mano sūnaus.“ Jis atsakė:
„Kaip Viešpats gyvas, nė vienas
tavo sūnaus plaukas nenukris že-
mėn.“
12 Moteris tarė: „Leisk savo tarnaitei
pasakyti tau, karaliau, dar vieną
dalyką.“ Jis tarė: „Kalbėk.“
13 Moteris sakė: „Kodėl tu esi nu-
sistatęs prieš Dievo tautą? Juk taip
kalbėdamas, karaliau, tu apkaltini
pats save, neleisdamas grįžti savo
ištremtajam.
14 Mes visi mirštame ir esame kaip
ant žemės išlietas vanduo, kurio
nebegalima surinkti; tačiau Dievas
neatima gyvybės, bet atranda būdą,
kaip neatstumti ištremtųjų.
15 Aš atėjau kalbėti karaliui, savo
valdovui, dėl to, kad žmonės mane
įbaugino. Tavo tarnaitė galvojo: „Kal-
bėsiu karaliui, gal karalius įvykdys
savo tarnaitės prašymą.
16 Karalius juk išklausys ir išgelbės
savo tarnaitę nuo rankos, siekiančios
atskirti mane ir mano sūnų nuo Die-
vo mums skirto paveldėjimo.“
17 Mano valdovo karaliaus žodis
nuramino mane. Nes karalius yra
kaip Dievo angelas ir skiria gera nuo
pikta. Viešpats, tavo Dievas, tebūna
su tavimi.“
18 Karalius tarė jai: „Neslėpk nuo
manęs nieko, ko klausiu.“ Moteris
atsakė: „Tegul kalba karalius, mano
valdovas.“
19 Karalius paklausė: „Ar ne Joabas
pridėjo ranką prie šio reikalo?“ Mote-
ris sakė: „Kaip gyva tavo siela, mano
valdove karaliau, niekas negali nu-
krypti nei į kairę, nei į dešinę nuo to,
ką pasakė karalius. Taip, tavo tarnas
Joabas mane pamokė ir nurodė, ką
man sakyti.

14 SKYRIUS
1 2 Sam 13,39
2 Rūt 3,3; 2 Sam 23,26; 2 Krn 11,6; Am 1,1
3 Iš 4,15; 2 Sam 14,19
4 1 Sam 20,41; 1 Sam 25,23; 2 Sam 1,2; 2 Kar 6,26.28
5 Zch 7,10
7 Sk 35,19; Įst 19,12.13
9 Pr 27,13; Pr 43,9; 1 Sam 25,24; 2 Sam 3,28.29; 1 Kar 2,33; Mt 27,25
11 Sk 35,19.21; Įst 19,4-10; 1 Sam 14,45; 1 Kar 1,52; Mt 10,30; Apd 27,34
13 Ts 20,2; 2 Sam 13,37.38
14 Sk 35,15; Job 30,23; Job 34,15.19; Mt 22,16; Apd 10,34; Rom 2,11; Hbr 9,27
16 Įst 32,9; 1 Sam 26,19; 2 Sam 20,19
17 1 Sam 29,9; 2 Sam 19,27; 1 Kar 3,9
19 2 Sam 14,3

20 Norėdamas pakeisti šio reikalo
eigą, tavo tarnas Joabas tai padarė.
Bet mano valdovas yra išmintingas
kaip Dievo angelas ir žino visa, kas
vyksta žemėje."
21 Karalius tarė Joabui: „Aš paten-
kinu tavo prašymą, eik ir parvesk
jaunuolį Abšalomą."
22 Joabas, parpuolęs veidu į žemę,
nusilenkė ir dėkojo karaliui. Po to
jis tarė: „Karaliau, mano valdove,
šiandien žinau, kad radau malonę
tavo akyse, nes patenkinai savo tarno
prašymą."
23 Joabas, nuėjęs į Gešūrą, parvedė
Abšalomą į Jeruzalę.
24 Karalius įsakė: „Tegul jis gyve-
na savo namuose, bet mano veido
nematys." Taip Abšalomas sugrįžo
į savo namus, tačiau karaliaus ne-
matė.
25 Visame Izraelyje nebuvo gražes-
nio vyro už Abšalomą. Nuo galvos
iki kojų padų jis neturėjo jokio
trūkumo.
26 Jis kirpdavosi plaukus kiekvienų
metų pabaigoje, nes plaukai būdavo
jam per sunkūs. Jo nukirpti galvos
plaukai svėrė du šimtus šekelių
pagal karaliaus matą.
27 Abšalomas turėjo tris sūnus ir
vieną dukterį vardu Tamara; ji buvo
graži moteris.
28 Abšalomas išgyveno Jeruzalėje
dvejus metus, nematęs karaliaus
veido.
29 Abšalomas pasikvietė Joabą, no-
rėdamas jį pasiųsti pas karalių, bet
Joabas neatėjo. Antrą kartą pakvies-
tas, Joabas taip pat neatėjo.
30 Tuomet Abšalomas kalbėjo savo
tarnams: „Jūs žinote, kad Joabo
laukas yra šalia mano ir jame auga
miežiai. Eikite ir juos padekite."
Abšalomo tarnai padegė miežius.
31 Tada Joabas, atėjęs pas Abšalomą,
klausė: „Kodėl tavo tarnai padegė
mano miežius?"
32 Abšalomas atsakė Joabui: „Aš
tave kviečiau ateiti pas mane, nes
norėjau, kad tu paklaustum kara-
liaus, kodėl turėjau grįžti iš Gešūro.
Man būtų buvę geriau, jei ten bū-
čiau pasilikęs. Aš noriu pamatyti
karalių. Jei aš kaltas, tegul nužudo
mane."
33 Joabas, atėjęs pas karalių, jam vis-
ką pranešė. Tada karalius pasikvietė
Abšalomą. Jis atėjo pas karalių ir
nusilenkė veidu iki žemės, o kara-
lius pabučiavo Abšalomą.

15 Abšalomas įsigijo vežimų bei
žirgų ir penkiasdešimt vyrų,
kurie bėgdavo pirma jo.
2 Jis keldavosi anksti ir atsistodavo
šalia kelio prie vartų. Jei koks žmo-
gus su savo byla eidavo į karaliaus
teismą, Abšalomas pasišaukdavo jį
ir klausdavo: „Iš kurio tu miesto?"
Kai tas atsakydavo: „Tavo tarnas yra
iš tokios Izraelio giminės",
3 Abšalomas jam sakydavo: „Tavo
reikalas yra geras ir teisingas, bet
karalius neturi, kas tave išklausytų.
4 Jei mane paskirtų krašto teisėju,
tai pas mane galėtų ateiti kiekvienas,
turįs bylą ar skundą, ir aš apginčiau
jo teises."
5 Jei kas norėdavo Abšalomui nusi-
lenkti, jis ištiesęs ranką tą apkabin-
davo ir pabučiuodavo.
6 Taip Abšalomas elgėsi su visais
izraelitais, kurie ateidavo į kara-

20 2 Sam 14,17; 2 Sam 19,27
23 2 Sam 13,37.38
24 Pr 43,3; 2 Sam 3,13
25 Įst 28,35; Job 2,7; Iz 1,6
27 2 Sam 13,1; 2 Sam 18,18
28 2 Sam 14,24
32 1 Sam 20,8; Pat 28,13
33 Pr 33,4; Pr 45,15; Lk 15,20

15 SKYRIUS
1 2 Sam 12,11; 1 Kar 1,5
2 Įst 19,17
4 Ts 9,29
5 2 Sam 14,33; 2 Sam 20,9
6 Rom 16,18

liaus teismą. Abšalomas tokiu būdu
pavergė izraelitų širdis.
7 Baigiantis ketvirtiems metams,
Abšalomas tarė karaliui: „Prašau,
leisk man eiti į Hebroną ir įvykdyti
įžadą, kurį daviau Viešpačiui.
8 Gyvendamas Gešūre, Sirijoje, da-
viau įžadą: „Jei Viešpats mane parves
atgal į Jeruzalę, aš tarnausiu Jam.“
9 Karalius jam tarė: „Eik su ramybe!“
Abšalomas pakilo ir išėjo į Hebroną.
10 Jis slapta išsiuntė pasiuntinius į
visas Izraelio gimines su praneši-
mu: „Išgirdę trimito garsą, sakykite:
„Abšalomas karaliauja Hebrone!“
11 Iš Jeruzalės su Abšalomu išvyko
du šimtai pakviestų vyrų. Jie ėjo
nieko pikto nemanydami ir nieko
nežinodami.
12 Aukodamas aukas Abšalomas dar
pasikvietė iš Gilojo miesto Ahitofe-
lį, Dovydo patarėją. Taip sąmokslas
išsiplėtė, nes žmonės nuolat ėjo pas
Abšalomą.
13 Pasiuntinys atėjo pas Dovydą ir
pranešė: „Izraelio žmonių širdys
prisirišo prie Abšalomo.“
14 Dovydas sakė visiems savo tar-
nams Jeruzalėje: „Bėkime, nes nėra
kito išsigelbėjimo nuo Abšalomo.
Skubėkime, kad jis mūsų neuž-
kluptų, nepadarytų mums pikta ir
nesunaikintų miesto kardu.“
15 Karaliaus tarnai sakė karaliui: „Štai
tavo tarnai vykdys visa, ką karalius
įsakys.“
16 Karalius išėjo kartu su visais na-
miškiais, tik dešimt sugulovių liko
namų saugoti.
17 Karalius išėjo, ir visi žmonės sekė
paskui jį, ir jie sustojo toli nuo namų.
18 Visi jo tarnai ėjo šalia jo, o keretai,
peletai ir gatiečiai – šeši šimtai vyrų,
kurie buvo atėję su juo iš Gato, – ėjo
pirma karaliaus.
19 Dovydas klausė gatietį Itają:
„Kodėl tu eini su mumis? Grįžk
ir pasilik su karaliumi. Tu juk esi
svetimšalis, atėjęs čia iš savo krašto.
20 Tik vakar atėjai, tad ar turėtum
šiandien eiti su mumis? Aš turiu eiti,
o tu grįžk su savo broliais. Gailes-
tingumas ir tiesa tebūna su tavimi.“
21 Itajas atsakė karaliui: „Kaip Vieš-
pats gyvas ir mano valdovas kara-
lius gyvas, kur bus mano karalius – ar
mirs, ar gyvens, – ten bus ir tavo
tarnas.
22 Dovydas tarė Itajui: „Tai eik su ma-
nimi.“ Itajas ėjo su visais savo vyrais
ir jų šeimomis.
23 Visas kraštas garsiai verkė, ir visi
žmonės ėjo į kitą pusę, ir karalius
perėjo per Kidrono upelį ir traukė
dykumos link.
24 Atėjo Cadokas ir levitai, nešini
Dievo Sandoros skrynia. Jie pastatė
Dievo skrynią, ir Abjataras ėjo aukš-
tyn, kol visi pasitraukė iš miesto.
25 Karalius tarė Cadokui: „Nešk
Dievo skrynią atgal į miestą. Jei
rasiu malonę Viešpaties akyse, Jis
mane parves ir parodys man ją ir
savo buveinę.
26 Jei Jis man sakys: „Aš nepatenkintas
tavimi“, tai tegul daro su manimi, kaip
Jam patinka.“
27 Tada karalius kalbėjo kunigui Cado-
kui: „Tu esi regėtojas. Tu, tavo sūnus
Ahimaacas ir Abjataro sūnus Jeho-
natanas grįžkite su ramybe į miestą.
28 Štai aš pasiliksiu dykumoje, kol
gausiu iš jūsų pranešimą.“
29 Cadokas ir Abjataras parnešė Die-

7 Įst 23,21; 2 Sam 3,2.3
8 Pr 28,20.21; 1 Sam 16,2; 2 Sam 13,38
10 1 Kar 1,34; 2 Kar 9,13
11 Pr 20,5; 1 Sam 16,3.5
12 Joz 15,51; 2 Sam 16,15; 1 Krn 27,33; Ps 3,1; Ps 41,9; Ps 55,12-14
13 Ts 9,3; 2 Sam 15,6
14 2 Sam 12, 11
16 2 Sam 12, 11; 2 Sam 16, 21.22
18 1 Sam 23, 13; 1 Sam 25,13; 1 Sam 30, 1.9; 2 Sam 8, 18
19 2 Sam 18, 2
20 1 Sam 23, 13
21 Rūt 1,16. 17; Pat 17,17
23 2 Sam 15, 28; 2 Sam 16,2
24 Sk 4,15; 1 Sam 4,4; 1 Sam 22,20; 2 Sam 8,17
25 Iš 15,13; Ps 43,3; Jer 25,30
26 Sk 14,8; 1 Sam 3,18; 2 Sam 22,20; 1 Kar 10,9; 2 Krn 9,8; Iz 62,4
27 1 Sam 9, 6-9; 2 Sam 17,17-20
28 Joz 5,10; 2 Sam 17,16

vo skrynią į Jeruzalę ir ten pasiliko.
30 Dovydas ėjo aukštyn Alyvų kalno
šlaitu verkdamas, apsigaubęs galvą
ir basas. Visi su juo buvę žmonės,
apsigaubę galvas, ėjo aukštyn taip pat
verkdami.
31 Dovydas, sužinojęs, kad Ahitofelis
yra tarp Abšalomo sąmokslininkų,
meldėsi: „Viešpatie, meldžiu, pa-
versk Ahitofelio patarimą niekais."
32 Kalno viršūnėje, kur Dovydas
garbino Dievą, jį pasitiko archas
Hušajas su perplėštais drabužiais ir
žemėmis apibarstyta galva.
33 Dovydas jam tarė: „Jei eisi su
manimi, būsi man našta,
34 o jei grįši į miestą ir prisidėsi prie
Abšalomo, jam sakydamas: „Aš noriu
būti tavo tarnas, karaliau. Buvau tavo
tėvo tarnas praeityje, o dabar noriu
būti tavo tarnas", tai Ahitofelio pata-
rimą galėsi niekais paversti.
35 Su tavimi bus kunigai Cadokas
ir Abjataras. Pranešk jiems visa, ką
nugirsi karaliaus namuose.
36 Su jais yra abu jų sūnūs – Cadoko
sūnus Ahimaacas ir Abjataro sū-
nus – Jehonatanas; per juos perduok
man viską, ką išgirsi."
37 Dovydo draugas Hušajas sugrįžo
į Jeruzalę, Abšalomui įžengiant į ją.

16 Dovydui paėjus kiek toliau
nuo kalno viršūnės, jį sutiko
Mefi Bošeto tarnas Ciba su pora
asilų, apkrautų dviem šimtais duo-
nos kepalų, šimtu ryšulių džiovintų
vynuogių, šimtu ryšulių vasaros
vaisių ir odine vyno.
2 Karalius klausė Cibos: „Kam tau
visa tai?" Ciba atsakė: „Asilai –
karaliaus namiškiams joti, duona
ir vaisiai – jaunuoliams valgyti, o
vynas – nusilpusiems dykumoje
atgaivinti."
3 Karalius klausė: „Kur yra tavo val-
dovo sūnus?" Ciba atsakė karaliui:
„Jis pasiliko Jeruzalėje, sakydamas:
„Šiandien Izraelis man sugrąžins
mano tėvo karalystę."
4 Karalius tarė Cibai: „Visa, kas
buvo Mefi Bošeto, dabar priklauso
tau." Ciba atsakė: „Nuolankiai mal-
dauju tave, mano valdove karaliau,
leisk man rasti malonę tavo akyse."
5 Karaliui Dovydui atvykus į Bahu-
rimą, Sauliaus giminės vyras Šimis,
Geros sūnus, išėjo ir keikė eidamas.
6 Jis mėtė akmenis į Dovydą ir visus
jo tarnus; karalius buvo apsuptas
žmonių ir karių.
7 Šimis keikdamas sakė: „Išeik,
išeik, tu kraugery, Belialo žmogau!
8 Viešpats atmokėjo tau už visą Sau-
liaus, vietoj kurio tu tapai karaliu-
mi, namų kraują. Viešpats atidavė
karalystę tavo sūnui Abšalomui.
Dabar tu patekai nemalonėn, nes
esi kraugerys."
9 Cerujos sūnus Abišajas paklausė
karaliaus: „Kodėl šitas stimpantis šuo
keikia mano valdovą karalių? Leisk
man nueiti ir nuimti jam galvą."
10 Karalius atsakė: „Kas man ir jums,
Cerujos sūnūs? Jei jis keikia, nes
Viešpats jam liepė: „Keik Dovy-
dą!", kas gali klausti: „Kodėl taip
darai?"
11 Dovydas kalbėjo Abišajui ir vi-
siems tarnams: „Štai mano paties
sūnus ieško mano gyvybės. Tuo
labiau šis benjaminas. Palikite jį
ramybėje, tegul jis keikia, nes jam
taip liepė Viešpats.

30 2 Sam 19,4; Est 6,12; Ps 126,6; Iz 20,2-4; Jer 14,3.4; Ez 24,17.23
31 2 Sam 16,23; 2 Sam 17,14.23; Ps 3,1.2; Ps 55,12
32 Joz 16,2; 2 Sam 1,2
33 2 Sam 19,35
34 2 Sam 16,19
35 2 Sam 17,15.16
36 2 Sam 15,27
37 2 Sam 16,15.16; 1 Krn 27,33

16 SKYRIUS
1 2 Sam 9,2; 2 Sam 15,30.32; 2 Sam 19,17.29
2 2 Sam 15,23; 2 Sam 17,29
3 2 Sam 9,9.10; 2 Sam 19,27
5 2 Sam 3,16; 2 Sam 19,21; 1 Kar 2,8.9.44-46
7 Įst 13,13
8 Ts 9,24.56.57; 2 Sam 1,16; 2 Sam 3,28.29; 2 Sam 4,11.12; 1 Kar 2,32.33
9 Iš 22,28; 1 Sam 24,14; 2 Sam 9,8
10 2 Sam 3,39; 2 Sam 19,22; 2 Kar 18,25; Rd 3,38; Rom 9,20; 1 Pt 2,23
11 Pr 15,4; 2 Sam 12,11

12 Gal Viešpats pažvelgs į mano
sielvartą ir man atmokės geru už jo
šiandieninius keiksmus.“
13 Dovydas ėjo keliu su savo vy-
rais, o Šimis – kalno šlaitu šalia jo,
keikdamas, mėtydamas akmenis ir
barstydamas dulkes.
14 Pagaliau karalius ir visi jo žmonės
pavargo ir ten ilsėjosi.
15 Abšalomas su visais žmonėmis at-
ėjo į Jeruzalę; Ahitofelis buvo su juo.
16 Archas Hušajas, Dovydo draugas,
atėjęs pas Abšalomą, tarė: „Tegy-
vuoja karalius! Tegyvuoja karalius!“
17 Abšalomas paklausė jo: „Ar toks
tavo dėkingumas draugui? Kodėl
nėjai su savo draugu?“
18 Hušajas atsakė Abšalomui: „Aš
priklausau tam, kurį išrinko Vieš-
pats, Izraelio vyrai ir šitie žmonės.
19 Kam gi aš galėčiau tarnauti, jei ne
jo sūnui? Kaip tarnavau tavo tėvui,
taip noriu tarnauti tau.“
20 Abšalomas tarė Ahitofeliui: „Pa-
tark, ką mums daryti?“
21 Ahitofelis tarė Abšalomui: „Įeik pas
savo tėvo suguloves, kurias jis paliko
namų saugoti. Kai izraelitai sužinos,
kad tapai pasibjaurėtinas savo tėvui,
visų tavo šalininkų rankos sustiprės.“
22 Jie pastatė Abšalomui palapinę ant
stogo, o jis, visiems izraelitams ma-
tant, įėjo pas savo tėvo suguloves.
23 Tais laikais Ahitofelio patarimas
būdavo labai vertinamas, lyg jį duo-
tų pats Dievas. Jo patarimų klausė
ir Dovydas, ir Abšalomas.

17 Ahitofelis tarė Abšalomui:
„Leisk man išsirinkti dvylika
tūkstančių vyrų ir vytis Dovydą šią
naktį.

12 Įst 23,5; Neh 13,2; Pat 20,22; Rom 8,28; Hbr 12,10
15 2 Sam 15, 12.37
16 2 Sam 15, 34.37
17 2 Sam 19, 25; Pat 17,17
19 2 Sam 15, 34
20 2 Sam 15, 12
21 Pr 34,30; 1 Sam 13,4; 2 Sam 2,7; 2 Sam 15,16; 2 Sam 20,3; Zch 8,13
22 2 Sam 12, 11.12
23 2 Sam 15, 12

17 SKYRIUS
2 Įst 25,18; 2 Sam 16,14; Zch 13,7
4 2 Sam 5,3; 2 Sam 19,11
5 2 Sam 15, 32-34
8 Oz 13,8
10 Joz 2,11
11 Pr 22,17; Joz 11,4; Ts 20,1; 2 Sam 3,10; 1 Kar 20,10

2 Aš jį užpulsiu, kol jis dar nuvargęs
ir nuleidęs rankas, ir jį išgąsdinsiu.
Visi jo vyrai pabėgs, o karalių nu-
žudysiu.
3 Po to aš atvesiu visus žmones pas
tave. Kai nebus to, kurio gyvybės
ieškai, visa tauta gyvens ramybėje.“
4 Tas pasiūlymas patiko Abšalomui
ir visiems Izraelio vyresniesiems.
5 Abšalomas tarė: „Pakvieskite ar-
chą Hušają. Paklausysime, ką jis
pasakys.“
6 Hušajui atėjus, Abšalomas jam
tarė: „Taip kalbėjo Ahitofelis. Ar
mums elgtis pagal jo patarimą? Jei
ne, tai tu kalbėk.“
7 Hušajas atsakė Abšalomui: „Šitas
Ahitofelio patarimas nėra geras.
8 Tu žinai, kad tavo tėvas ir jo vyrai
yra karžygiai, ir jie yra taip įnirtę,
kaip lokė lauke, netekusi jauniklių.
Be to, tavo tėvas yra patyręs karys
ir nenakvos kartu su žmonėmis.
9 Jis dabar yra pasislėpęs kokiame
nors urve ar kitoje vietoje. Jei juos
užpulsime ir keli iš mūsų žus, visi,
išgirdę tai, sakys: „Sumušti žmonės,
kurie sekė Abšalomą.“
10 Tada ir narsiausias, kurio širdis
yra kaip liūto, drebės iš baimės, nes
visas Izraelis žino, kad tavo tėvas
yra galingas vyras ir su juo esantys
yra narsūs vyrai.
11 Todėl aš patariu sušaukti visus
izraelitus nuo Dano iki Beer Šebos,
kad jų būtų kaip smilčių pajūryje, ir
tu pats eisi į mūšį su jais.
12 Suradę jį, užpulsime, kaip rasa,
krintanti ant žemės, ir nepaliksime
gyvo nė vieno iš vyrų, kurie yra
su juo.

13 O jei jis pasitrauks į miestą, tai
izraelitai atsineš virvių ir jį su visu
miestu nuvilksime į upę, nė akme-
nėlio nepaliksime.“
14 Abšalomas ir visi izraelitai tarė:
„Archo Hušajo patarimas yra geres-
nis už Ahitofelio.“ Nes Viešpats pa-
darė, kad geras Ahitofelio patarimas
nueitų niekais, ir Viešpats galėtų
užtraukti nelaimę Abšalomui.
15 Po to Hušajas pranešė kunigams
Cadokui ir Abjatarui apie savo ir
Ahitofelio patarimus Abšalomui bei
Izraelio vyresniesiems.
16 Jis sakė: „Skubiai siųskite ir pa-
sakykite Dovydui nenakvoti šiąnakt
dykumoje, bet tuojau persikelti
kitur, kad nepražūtų karalius ir visi
su juo esantys žmonės.“
17 Jehonatanas ir Ahimaacas buvo
apsistoję prie En Rogelio šaltinio.
Nuėjusi tarnaitė jiems tai pranešė, ir
jie išėjo pasakyti karaliui Dovydui.
Jie patys negalėjo pasirodyti mieste.
18 Tačiau vienas jaunuolis juos pa-
stebėjo ir pranešė Abšalomui. Juo-
du skubiai nuėjo pas vieną žmogų
Bahurime, kuris turėjo šulinį savo
kieme, ir pasislėpė šulinyje.
19 Šeimininkė uždengė šulinį dang-
čiu ir pabarstė ant jo miežinių kruo-
pų, kad nebūtų įtarimo.
20 Abšalomo tarnai, atėję į tuos
namus, klausė šeimininkės: „Kur
yra Ahimaacas ir Jehonatanas?“
Moteris jiems atsakė: „Jie perėjo
upelį.“ Paieškoję ir neradę jų, jie
sugrįžo į Jeruzalę.
21 Abšalomo tarnams nuėjus, Ahi-
maacas ir Jehonatanas išlipo iš
šulinio ir nuėję pranešė karaliui
Dovydui: „Skubiai pasitrauk už
Jordano, nes štai ką patarė prieš tave
Ahitofelis.“
22 Dovydas ir jo žmonės perėjo Jor-
daną. Rytui išaušus, visi buvo kitoje
Jordano pusėje.
23 Ahitofelis, matydamas, kad jo
patarimo neklausoma, pasibalnojo
asilą ir parvyko namo į savo miestą.
Jis, sutvarkęs savo namų reikalus,
pasikorė ir buvo palaidotas savo
tėvo kape.
24 Dovydui atvykus į Mahanaimą,
Abšalomas su savo vyrais perėjo
per Jordaną.
25 Abšalomas paskyrė Amasą ka-
riuomenės vadu vietoj Joabo. Ama-
sa buvo sūnus izraelito Itros, kuris
buvo vedęs Abigailę, Nahašo duk-
terį, Joabo motinos Cerujos seserį.
26 Abšalomas su izraelitais pasistatė
stovyklą Gileado krašte.
27 Dovydui atvykus į Mahanaimą,
Nahašo sūnus Šobis iš amonitų Ra-
bos, Amielio sūnus Machyras iš
Lo Debaro ir Barzilajas iš Gileado
Rogelimo
28 atgabeno antklodžių, dubenų,
molinių indų, kviečių, miežių, miltų,
paskrudintų grūdų, pupų, lęšių,
29 medaus, sviesto ir sūrių. Visa tai
jie atnešė Dovydui ir jo žmonėms,
sakydami: „Žmonės dykumoje yra
išalkę, nuvargę ir ištroškę.“

18 Dovydas apžiūrėjo savo žmo-
nes ir paskyrė jiems tūkstan-
tininkus ir šimtininkus.
2 Dovydas paskirstė karius į tris
dalis; jiems vadovavo Joabas, Ceru-
jos sūnus Abišajas, Joabo brolis, ir
gatietis Itajas. Tuomet karalius tarė
kariams: „Aš eisiu su jumis.“

13 Mch 1,6
14 2 Sam 15, 31.34
15 2 Sam 15, 35.36
16 2 Sam 15, 28
17 Joz 2,4-6; Joz 15,7; Joz 18,16; 2 Sam 15,27. 36; 1 Kar 1,42.43
18 2 Sam 3, 16; 2 Sam 16,5
19 Joz 2,4-6
20 Iš 1,19; Kun 19,11; Joz 2,3-5
21 2 Sam 17, 15.16
23 2 Sam 15, 12; 2 Kar 20,1; Mt 27,5
24 Pr 32,2; Joz 13,26; 2 Sam 2,8; 2 Sam 19,

3 Žmonės atsakė: „Tu neisi su mumis!
Jei mes turėsime bėgti arba pusė
mūsų žus, jie mūsų nežiūrės. Tu
vertas dešimt tūkstančių mūsų. Būtų
geriau, jei teiktum mums pagalbą iš
miesto."
4 Karalius jiems atsakė: „Darysiu,
kas jums atrodo geriausia." Karalius
stovėjo prie vartų, o visi žmonės išėjo
po šimtą ir po tūkstantį.
5 Karalius įsakė Joabui, Abišajui
ir Itajui: „Saugokite mano vaiką
Abšalomą!" Visi žmonės girdėjo tą
karaliaus įsakymą vadams.
6 Žmonės išėjo prieš Izraelį. Mūšis
įvyko Efraimo miške.
7 Dovydo tarnai nugalėjo Izraelio
žmones, ir tą dieną buvo nužudyta
dvidešimt tūkstančių vyrų.
8 Mūšis išsiplėtė visoje apylinkėje.
Miške pražuvo daugiau žmonių negu
nuo kardo.
9 Abšalomas susitiko su Dovydo tar-
nais. Abšalomas jojo ant mulo. Kai jo
mulas bėgo pro didelį ąžuolą, Abšalo-
mo galva įstrigo tarp ąžuolo šakų, ir
jis liko kaboti tarp dangaus ir žemės,
o jo mulas, ant kurio jis jojo, nubėgo.
10 Vienas vyras, tai pamatęs, prane-
šė Joabui: „Aš mačiau Abšalomą,
pakibusį ąžuole."
11 Joabas jam tarė: „Jei jį matei,
kodėl jo neužmušei. Aš būčiau tau
davęs dešimt sidabrinių ir diržą."
12 Vyras atsakė Joabui: „Jei duotum
ir tūkstantį sidabrinių, nepakelčiau
savo rankos prieš karaliaus sūnų;
juk karalius mums girdint įsakė tau,
Abišajui ir Itajui: „Kad ir kas būtų,
saugokite mano sūnų Abšalomą."
13 Jei aš būčiau taip padaręs, mano
gyvybei grėstų pavojus, nes nuo

18 SKYRIUS
9 2 Sam 14, 26
12 2 Sam 18, 5
17 Įst 21,20. 21; Joz 7,26; Joz 8,29; 2 Sam 19,8; 2 Sam 20, 1.22
18 Pr 14,17; 2 Sam 14,27
19 2 Sam 15, 36; 2 Sam 17,17

karaliaus nieko nėra paslėpta, ir tu
pats būtum prieš mane."
14 Joabas tarė: „Aš negaišiu čia su
tavimi." Paėmęs tris ietis į rankas,
įsmeigė jas Abšalomui į širdį, kuris
dar gyvas kabojo ąžuole.
15 Po to atėję dešimt jaunuolių, Joabo
ginklanešių, nužudė Abšalomą.
16 Joabui sutrimitavus, žmonės nu-
stojo vytis izraelitus, nes Joabas juos
sulaikė.
17 Paėmę Abšalomą, įmetė jį į gilią
duobę miške ir ant jo sukrovė didelę
akmenų krūvą. Izraelitai pabėgo į
savo palapines.
18 Abšalomas, dar gyvas būdamas,
pasistatė sau paminklą Karaliaus
slėnyje, galvodamas: „Neturiu sū-
naus, kuris išlaikytų mano vardą."
Jis pavadino paminklą savo vardu. Ir
iki šios dienos jis vadinamas Abša-
lomo paminklu.
19 Cadoko sūnus Ahimaacas prašė
Joabo: „Leisk man nubėgti ir pranešti
karaliui, kaip Viešpats atlygino jo
priešams."
20 Joabas atsakė jam: „Ne šiandien!
Kitą dieną galėsi pranešti žinią, bet
šiandien tau neleidžiu, nes žuvo
karaliaus sūnus."
21 Joabas įsakė vienam kušitui eiti ir
pranešti karaliui, ką matė. Kušitas
nusilenkė Joabui ir nubėgo.
22 Cadoko sūnus Ahimaacas dar
kartą prašė Joabo: „Kad ir kas būtų,
leisk man bėgti paskui kušitą." Joa-
bas tarė: „Kodėl tu nori bėgti, mano
sūnau? Tu nenuneši geros žinios."
23 Bet Ahimaacas tarė: „Kad ir kas
būtų, aš bėgsiu." Joabas jam atsakė:
„Bėk!" Ahimaacas bėgo lygumos
keliu ir pralenkė kušitą.

24 Dovydas sėdėjo tarpuvartėje, o
sargybinis stovėjo ant vartų stogo ir
mūro sienos. Pakėlęs akis, jis pamatė
bėgantį vyrą.
25 Sargybinis pranešė tai karaliui.
Karalius tarė: „Jei jis vienas, tai su
žinia.“ O tas vis artėjo.
26 Tuo tarpu sargybinis pamatė kitą
bėgantį vyrą ir vėl pranešė vartų
sargui: „Štai kitas vyras atbėga!“
Karalius tarė: „Ir šitas atneša žinią.“
27 Sargybinis tarė: „Pirmasis vyras
bėga panašiai kaip Cadoko sūnus
Ahimaacas.“ Karalius atsiliepė:
„Tai geras vyras, jis atneša gerą
žinią.“
28 Ahimaacas priartėjęs tarė kara-
liui: „Ramybė tau!“ Parpuolęs veidu
į žemę prieš karalių, kalbėjo: „Palai-
mintas Viešpats, tavo Dievas, kuris
atidavė mums vyrus, kurie buvo
pakėlę ranką prieš tave, karaliau.“
29 Karalius paklausė: „Ar Abšalo-
mas gyvas?“ Ahimaacas atsakė:
„Mačiau didelį sąmyšį, prieš išbėg-
damas pas tave, bet nežinau, kas
atsitiko.“
30 Karalius įsakė: „Pasitrauk ir atsi-
stok čia.“ Jis pasitraukė ir stovėjo.
31 Atbėgo ir kušitas. Jis tarė: „Gera
žinia mano valdovui karaliui. Šian-
dien Viešpats atlygino visiems,
kurie prieš tave sukilo.“
32 Karalius paklausė: „Ar Abšalo-
mas gyvas?“ Kušitas atsakė: „Tegul
visiems karaliaus priešams taip
atsitinka, kaip tam jaunuoliui.“
33 Karalius labai susijaudino. Nuė-
jęs į aukštutinį kambarį, jis verkė:
„Mano sūnau Abšalomai! Mano
sūnau, mano sūnau Abšalomai! O,
kad aš būčiau miręs vietoj tavęs,
Abšalomai! Mano sūnau, mano
sūnau!“

24 Ts 5,11; 2 Sam 13,34; 2 Kar 9,17
27 1 Kar 1,42
28 2 Sam 16, 12
33 2 Sam 12, 10; 2 Sam 19,4

19 SKYRIUS
1 Jer 14,2
2 Est 4,3
3 2 Sam 17, 24.27; 2 Sam 19,32
4 2 Sam 15, 30; 2 Sam 18,33
5 2 Sam 18, 14
8 2 Sam 15,2; 2 Sam 18, 17.24
9 2 Sam 3,18; 2 Sam 8,1-14; 2 Sam 15,14

19 Joabui buvo pranešta, kad
karalius verkia ir gedi Abša-
lomo.
2 Tos dienos pergalė virto gedulu
visiems žmonėms, nes žmonės gir-
dėjo kalbant, kad karalius sielojasi
dėl savo sūnaus.
3 Žmonės grįžo į miestą tylomis,
kaip grįžta susigėdę tie, kurie pa-
bėgo iš mūšio.
4 Karalius, apsidengęs veidą, šaukė
garsiu balsu: „Mano sūnau Abšalo-
mai! Abšalomai, mano sūnau, mano
sūnau!“
5 Joabas, nuėjęs pas karalių, tarė: „Tu
šiandien sugėdinai visus savo tarnus,
kurie išgelbėjo tave bei tavo sūnų,
dukterų, žmonų ir sugulovių gyvybes.
6 Tu myli tuos, kurie tavęs neken-
čia, ir nekenti tų, kurie tave myli. Tu
šiandien parodei, kad kunigaikščiai
ir tarnai tau nieko nereiškia. Dabar
matau, kad jei Abšalomas būtų
gyvas, o mes visi būtume žuvę, tu
būtum patenkintas.
7 Taigi dabar eik ir kalbėk savo
žmonėms. Prisiekiu Viešpačiu, jei
neišeisi, tai rytoj neturėsi jų nė vieno;
tai bus tau didžiausia nelaimė iš visų,
kurias patyrei nuo pat savo jaunystės
iki šios dienos.“
8 Karalius atsikėlė ir atsisėdo var-
tuose. Ir visiems žmonėms buvo
pranešta: „Karalius sėdi vartuose!“
Tuomet visi žmonės ėjo pas karalių.
Izraelitai išsibėgiojo kiekvienas į
savo palapines.
9 Tarp izraelitų giminių kilo gin-

čai ir nesutarimai: „Karalius mus
išlaisvino iš mūsų priešų, jis mus
išgelbėjo iš filistinų, o dabar turėjo
bėgti iš krašto nuo Abšalomo.
10 Abšalomas, kurį buvome patepę
valdovu, žuvo mūšyje. Kodėl dabar
delsiame parsivesti karalių atgal?“
11 Dovydas pasiuntė pas kunigus
Cadoką ir Abjatarą ir prašė kalbėti
Judo vyresniesiems: „Kodėl jūs no-
rite būti paskutiniai, sugrąžinantys
karalių į jo rūmus? Nes tos kalbos
Izraelyje pasiekė net karaliaus na-
mus.
12 Jūs esate mano broliai, mano
kūnas ir kaulai. Tai kodėl jūs pasku-
tiniai sugrąžinsite karalių?“
13 O Amasai sakykite: „Argi tu nesi
mano kūnas ir kaulai? Tegul Dievas
padaro man tai ir dar daugiau, jei
tu netapsi mano kariuomenės vadu
vietoj Joabo.“
14 Tuo būdu jis laimėjo visų Judo
žmonių širdis; karalius buvo pa-
kviestas grįžti su visais savo tarnais.
15 Karalius grįžo ir pasiekė Jordaną.
Judo žmonės atėjo į Gilgalą sutikti
karalių ir perkelti jį per Jordaną.
16 Geros sūnus Šimis, benjaminas
iš Bahurimo, taip pat atskubėjo
su Judo vyrais karaliaus Dovydo
pasitikti.
17 Su juo buvo tūkstantis vyrų iš
Benjamino, taip pat Ciba, Sauliaus
namų tarnas, su penkiolika sūnų
bei dvidešimt tarnų. Jie perėjo per
Jordaną pirma karaliaus
18 ir padėjo jo šeimynai persikelti per
Jordaną, jam patarnaudami. Geros
sūnus Šimis puolė ant žemės prieš
karalių, kai jis buvo persikėlęs per
Jordaną,
19 ir tarė: „Neįskaityk mano kaltės,
mano valdove, ir neprisimink to,
ką tavo tarnas darė tau išeinant
iš Jeruzalės, ir nelaikyk to savo
širdyje.
20 Žinau, kad esu kaltas. Šiandien at-
vykau pirmas iš visų Juozapo namų
savo valdovo karaliaus pasitikti.“
21 Cerujos sūnus Abišajas tarė: „Ar
Šimį nereikėtų bausti mirtimi už tai,
kad jis keikė Viešpaties pateptąjį?“
22 Dovydas atsakė: „Kas man ir
jums, Cerujos sūnūs, kad jūs šian-
dien man prieštaraujate? Ar šian-
dien reikėtų ką nors bausti mirtimi
Izraelyje? Juk šiandien aš žinau, kad
esu Izraelio karalius.“
23 Karalius pasakė Šimiui: „Tu ne-
mirsi!“, ir prisiekė jam.
24 Sauliaus sūnus Mefi Bošetas at-
vyko karaliaus pasitikti. Jis nebuvo
plovęs savo kojų, kirpęs barzdos ir
plovęs drabužių nuo tos dienos, kai
karalius išėjo, iki jis sugrįžo.
25 Jam atvykus iš Jeruzalės karaliaus
pasitikti, karalius klausė: „Mefi Bo-
šetai, kodėl nėjai su manimi?“
26 Mefi Bošetas atsakė: „Mano val-
dove karaliau, mano tarnas apgavo
mane. Tavo tarnas buvo jam įsakęs
pabalnoti asilą, kad raitas galėčiau
vykti su karaliumi, nes aš esu luo-
šas,
27 o jis apšmeižė mane tau. Tačiau
karalius kaip Dievo angelas. Taigi
daryk, kas tau patinka.
28 Visi mano tėvo namai buvo
pasmerkti mirčiai žmonės mano
valdovo karaliaus akyse. O tu pa-
sodinai savo tarną valgyti prie savo
stalo. Argi dar daugiau galėčiau
tikėtis iš karaliaus?“

11 2 Sam 15, 24
12 2 Sam 5,1; 1 Km 11,1
13 Rūt 1,17; 2 Sam 17,25; 1 Km 2,17
14 Ts 20,1
15 Joz 5,9; 1 Sam 11, 14.15; 2 Sam 17,22
16 2 Sam 16, 5; 1 Kar 2,8
17 2 Sam 3, 19; 2 Sam 9, 2.10; 2 Sam 16,1.2; 1 Kar 12,21
19 1 Sam 22, 15; 2 Sam 13,33; 2 Sam 16,5.6
20 Ts 1,22; 1 Kar 11,28
21 Iš 22,28; 1 Sam 26,9
22 1 Sam 11, 13; 2 Sam 3,39; 2 Sam 16,10
23 1 Kar 2,8. 9.37.46
24 2 Sam 9,6; 2 Sam 21,7
25 2 Sam 16, 3
27 2 Sam 14, 17.20; 2 Sam 16,3.4
28 2 Sam 9, 7-13

29 Karalius jam atsakė: „Kam tu visa tai kalbi? Aš pasakiau, kad tu ir Ciba pasidalintumėte žemę.“

30 Mefi Bošetas atsakė karaliui: „Tegul Ciba viską ima, man gana to, kad mano karalius sveikas sugrįžo į savo namus.“

31 Gileadietis Barzilajas atėjo iš Rogelimo palydėti karalių per Jordaną.

32 Jis buvo labai senas žmogus, aštuoniasdešimties metų amžiaus. Karaliui gyvenant Mahanaime, jis aprūpino karalių maistu, nes Barzilajas buvo labai turtingas.

33 Karalius sakė Barzilajui: „Eime su manimi į Jeruzalę, ten aš tave viskuo aprūpinsiu.“

34 Barzilajas atsakė karaliui: „Kiek man beliko gyventi, kad aš eičiau su karaliumi į Jeruzalę?

35 Man šiandien jau aštuoniasdešimt metų. Ar aš atskirsiu, kas gera ir kas bloga? Ar pajusiu tavo valgių ir gėrimų skonį? Ar beišgirsiu dainuojančių vyrų ar moterų balsus? Tai kodėl tavo tarnas turėtų būti našta mano valdovui karaliui?

36 Tavo tarnas tik truputį palydės tave už Jordano. Kodėl tad karalius turėtų man taip atsilyginti?

37 Prašau, leisk man grįžti į savo miestą, kad galėčiau mirti ten, kur mano tėvo ir motinos kapas. Tegul tavo tarnas Kimhamas eina su tavimi, karaliau, ir jam daryk tai, kas tau atrodys tinkama.“

38 Karalius atsakė: „Kimhamas eis su manimi, aš jam atlyginsiu pagal tavo norą ir, ko prašysi, padarysiu!“

39 Visi žmonės ir karalius persikėlė per Jordaną. Karalius pabučiavo Barzilają ir jį palaimino. Barzilajas sugrįžo į savo namus.

40 Karaliui keliaujant į Gilgalą, Kimhamas ir visi Judo žmonės bei pusė Izraelio žmonių lydėjo karalių.

41 Visi Izraelio vyrai atėjo pas karalių ir tarė: „Kodėl tave pasisavino mūsų broliai iš Judo ir perkėlė per Jordaną tave su šeimyna ir visais tavo žmonėmis?“

42 Judo vyrai atsakė izraelitams: „Todėl, kad karalius yra mums artimesnis. Kodėl pykstate? Ar karalius mus maitino? Ar jis davė mums dovanų?“

43 Izraelitai atsakė Judo vyrams: „Mes turime dešimt dalių pas karalių ir turime daugiau teisių į Dovydą negu jūs. Kodėl mus paniekinote? Argi ne mes pirmieji turėjome sugrąžinti karalių?“ Judo vyrai kalbėjo griežčiau už izraelitus.

20 Tuo laiku ten buvo Belialo žmogus vardu Šeba, Bichrio sūnus, benjaminas. Sutrimitavęs jis šaukė: „Mes neturime dalies Dovyde nei paveldėjimo Jesės sūnuje. Izraelitai, visi į savo palapines!“

2 Visi izraelitai, atsiskyrę nuo Dovydo, sekė Bichrio sūnų Šebą, o Judo vyrai liko ištikimi Dovydui nuo Jordano iki Jeruzalės.

3 Dovydas sugrįžo į Jeruzalę. Karalius dešimt savo sugulovių, kurias buvo palikęs namų saugoti, apgyvendino atskiruose namuose; jis jas išlaikė, tačiau neįėjo pas jas. Taip jos buvo uždarytos iki savo mirties ir gyveno kaip našlės.

4 Karalius įsakė Amasai per tris dienas sušaukti visus Judo vyrus ir pačiam atvykti.

31 2 Sam 17, 27-29; 1 Kar 2,7

32 2 Sam 17, 27-29

35 Ps 90,10

37 2 Sam 19, 40; Jer 41,17

39 Pr 31,55; Rūt 1,14; 2 Sam 14,33

41 2 Sam 19, 15

42 2 Sam 19, 12

43 Ts 8,1; Ts 12,1; 1 Kar 11,30. 31

20 SKYRIUS

1 1 Sam 13,2; 2 Sam 18,17; 2 Sam 19,43; 1 Kar 12,16; 2 Km 10,16

2 2 Sam 19, 14

3 2 Sam 15,16; 2 Sam 16, 21.22

4 2 Sam 17,25; 2 Sam 19,13

5 Amasa išėjo surinkti Judo vyrų,
tačiau užtruko ilgiau, negu buvo
paskirta.
6 Tuomet Dovydas tarė Abišajui:
„Bichrio sūnus Šeba padarys mums
daugiau žalos negu Abšalomas. Imk
savo valdovo tarnus ir vykis jį. Ki-
taip jis susiras sustiprintų miestų ir
paspruks nuo mūsų."
7 Joabo kariai, keretai, peletai ir visi
karžygiai iš Jeruzalės vijosi Bichrio
sūnų Šebą.
8 Kai jie atėjo į Gibeoną prie didžio-
jo akmens, juos pasitiko Amasa. Jo-
abas vilkėjo kario rūbais, susijuosęs
diržu, ant kurio buvo pritvirtintas kar-
das makštyje; kardas buvo lengvai
ištraukiamas.
9 Joabas klausė Amasos: „Ar tu esi
sveikas, broli?", ir paėmė dešine
ranka jam už barzdos, lyg norėda-
mas jį pabučiuoti.
10 Amasa nepastebėjo kardo Joabo
rankoje; tuo metu Joabas dūrė jam į
pilvą, ir visi jo viduriai išvirto ant že-
mės. Antro smūgio nereikėjo, Amasa
mirė. Joabas ir jo brolis Abišajas
vijosi Bichrio sūnų Šebą.
11 Vienas Joabo vyrų, pasilikęs prie
Amasos, sakė: „Kas su Joabu ir už
Dovydą, sekite Joabą!"
12 Amasa gulėjo kruvinas vieške-
lio viduryje. Tas vyras, matydamas
žmones sustojant, patraukė Amasos
kūną nuo vieškelio ir užmetė ant jo
drabužį.
13 Kai jis buvo patrauktas nuo vieš-
kelio, visi žmonės kartu su Joabu
vijosi Bichrio sūnų Šebą.
14 Šeba perėjo visą Izraelį iki Abel
Bet Maakos, ir visi beritai susirinkę
sekė jį.

6 2 Sam 11, 11; 2 Sam 21,17; 1 Kar 1,33
7 2 Sam 8,18; 2 Sam 15,18; 1 Kar 1,38.44
9 Mt 26,49; Lk 22,47
10 2 Sam 2, 23; 2 Sam 3,27; 1 Kar 2,5
14 1 Kar 15, 20; 2 Kar 15,29; 2 Km 16,4
15 2 Kar 19, 32; Ez 4,2
19 1 Sam 26, 19; 2 Sam 14,16; 2 Sam 21,3
22 2 Sam 20, 16; Mok 9,13-16
23 2 Sam 8, 16-18; 1 Kar 4,3-6
24 2 Sam 8, 16; 1 Kar 4,3.6

15 Joabas su savo žmonėmis atėjo ir
apgulė Abel Bet Maaką, supylė py-
limą aplink ir ruošėsi griauti miesto
sienas.
16 Viena išmintinga moteris iš mies-
to šaukė: „Klausykite! Klausykite!
Pasakykite Joabui, kad jis prieitų, ir aš
galėčiau jam kai ką pasakyti."
17 Jam atėjus, moteris klausė: „Ar tu
Joabas?" Jis atsakė: „Taip." Ji sakė:
„Paklausyk savo tarnaitės žodžių."
Jis tarė: „Klausau."
18 Ji kalbėjo: „Seniau sakydavo:
„Tepasiklausia Abelyje", ir taip iš-
spręsdavo bylą.
19 Mes esame taikingi ir ištikimi
Izraeliui. Tu sieki sunaikinti miestą,
kuris yra motina Izraeliui. Kodėl nori
praryti Viešpaties paveldėjimą?"
20 Joabas atsakė: „Tebūna tai toli
nuo manęs, kad aš praryčiau ar su-
griaučiau.
21 Čia ne toks reikalas! Vienas vyras
iš Efraimo kalnų vardu Šeba, Bichrio
sūnus, pakėlė ranką prieš karalių Do-
vydą. Atiduokite jį, ir aš atsitrauksiu
nuo miesto." Moteris atsakė Joabui:
„Jo galvą tau numes per sieną."
22 Ta moteris ėjo pas žmones ir
kalbėjo jiems išmintingai. Jie nu-
kirto Bichrio sūnui Šebai galvą ir
ją numetė Joabui. Tuomet Joabas tri-
mitavo, jie atsitraukė nuo miesto, ir
kiekvienas nuėjo į savo palapines. O
Joabas sugrįžo į Jeruzalę pas karalių.
23 Joabas buvo visos Izraelio kariuo-
menės vadas, Jehojados sūnus Bena-
jas buvo keretų bei peletų viršininkas,
24 Adoramas buvo duoklės rinkėjas,
Ahiludo sūnus Juozapatas buvo
metraštininkas,

25 Ševa buvo raštininkas, Cadokas
ir Abjataras – kunigai,
26 o Ira iš Jayro palikuonių buvo vy-
riausiasis Dovydo valdytojas.

21 Dovydo dienomis trejus
metus iš eilės buvo badas.
Dovydas klausė Viešpaties, ir Vieš-
pats atsakė: „Tai dėl Sauliaus ir jo
kraugeriškų namų, nes jis išžudė
gibeoniečius.“
2 Gibeoniečiai buvo ne izraelitų
kilmės, bet iš amoritų likučio.
Izraelitai buvo jiems prisiekę jų
neišnaikinti, tačiau Saulius iš savo
uolumo dėl Izraelio ir Judo siekė
juos išžudyti.
3 Dovydas klausė gibeoniečių: „Ką
aš galėčiau jums padaryti ir kaip jus
numaldyti, kad jūs palaimintumėte
Viešpaties paveldėjimą?“
4 Gibeoniečiai jam atsakė: „Mes ne-
reikalaujame nei sidabro, nei aukso
iš Sauliaus ir jo namų ir dėl mūsų
nieko nežudyk Izraelyje.“ Dovydas
sakė: „Kaip jūs pasakysite, taip pa-
darysiu dėl jūsų.“
5 Jie atsakė karaliui: „Tas žmogus,
kuris mus žudė ir siekė visus išnai-
kinti Izraelio krašte,
6 tegul duoda mums septynis vyrus
iš jo sūnų, kuriuos mes pakarsime
Sauliaus Gibėjoje, Viešpaties aki-
vaizdoje.“ Karalius atsakė: „Aš juos
duosiu.“
7 Tačiau karalius gailėjo Mefi Bo-
šeto, sūnaus Jehonatano, sūnaus
Sauliaus, dėl Viešpaties priesaikos,
kuri saistė Dovydą su Jehonatanu.
8 Karalius ėmė abu Ajos dukters
Ricpos ir Sauliaus sūnus – Armonį
ir Mefi Bošetą, ir penkis Sauliaus
dukters Mikalės ir meholiečio Bar-
zilajaus sūnaus Adrielio sūnus
9 ir juos atidavė gibeoniečiams. Jie
juos pakorė ant kalvos Viešpaties
akivaizdoje. Taip tie septyni mirė
kartu. Jie buvo nužudyti pirmo-
siomis pjūties dienomis, pradėjus
pjauti miežius.
10 Ajos duktė Ricpa pasitiesė ašutinę
ant uolos pjūties pradžioje ir buvo,
kol pradėjo lyti. Ji sėdėjo ir neleido
padangių paukščiams nutūpti ant
jų dieną nei laukiniams žvėrims
prieiti naktį.
11 Kai Dovydui pranešė, ką padarė
Ajos duktė Ricpa, Sauliaus sugu-
lovė,
12 Dovydas nuėjęs paėmė iš Jabeš
Gileado gyventojų Sauliaus ir jo
sūnaus Jehonatano kaulus. Jie jų kū-
nus buvo pavogę iš Bet Šeano, kur
filistinai juos buvo pakorę tą dieną,
kai jie nukovė Saulių Gilbojoje.
13 Iš ten Dovydas atgabeno Sauliaus
ir jo sūnaus Jehonatano kaulus; be
to, jie surinko ir pakartųjų kaulus.
14 Ir jie palaidojo Sauliaus ir jo sūnaus
Jehonatano kaulus Celoje, Benja-
mino krašte, jo tėvo Kišo kape. Jie
įvykdė visa, ką karalius įsakė. Po to
Dievas išklausė maldą dėl krašto.
15 Kilo karas tarp filistinų ir Izraelio.
Dovydas ir jo vyrai išėjo kariauti su
filistinais. Ir Dovydas pavargo.
16 Išbi Benobas, milžinų palikuonis,
kurio ietis svėrė tris šimtus šekelių
vario, dėvėjo naujus šarvus ir norėjo
nukauti Dovydą.
17 Bet į pagalbą atėjo Cerujos sūnus
Abišajas ir nukovė filistiną. Tuomet
Dovydo vyrai prisiekė: „Tu nebeisi

25 2 Sam 8,17; 1 Kar 4,4
26 2 Sam 8,18

21 SKYRIUS
1 Sk 27,21; 2 Sam 5,19
2 Iš 34,11-16; Joz 9,3.15-20
3 1 Sam 26,19; 2 Sam 20,19
6 Sk 25,4; 1 Sam 10,24.26; Oz 13,11
7 1 Sam 18,3; 1 Sam 20,12-17; 1 Sam 23,18; 2 Sam 4,4; 2 Sam 9,1-7.10
8 2 Sam 3,7
9 2 Sam 6,17
10 Įst 21,23; 2 Sam 3,7; 2 Sam 21,8
12 1 Sam 31,8.11-13
14 Joz 7,26; Joz 18,28; 2 Sam 24,25
16 Sk 13,22.28; Joz 15,14; 2 Sam 21,18-22
17 2 Sam 18,3; 2 Sam 20,6-10; 2 Sam 22,29; 1 Kar 11,36

su mumis į karą, kad neužgestų
Izraelio žiburys.“
18 Po to vėl kilo karas su filistinais.
Prie Gobo hušietis Sibechajas nuko-
vė milžinų palikuonį Safą.
19 Vėl kilus karui su filistinais prie
Gobo, Jaare Oregimo sūnus Elha-
nanas iš Betliejaus nukovė gatietį,
Galijoto brolį, kurio ieties kotas
buvo kaip audėjo staklių riestuvas.
20 Kartą mūšyje prie Gato dalyvavo
aukšto ūgio vyras, kurio rankos ir
kojos turėjo po šešis pirštus, iš viso
dvidešimt keturis; jis irgi buvo kilęs
iš milžinų.
21 Jam keikiant Izraelį, jį nukovė
Jehonatanas, Dovydo brolio Šimos
sūnus.
22 Šitie keturi buvo Gato milžinų
palikuonys; juos nukovė Dovydas
ir jo tarnai.

22 Dovydas kalbėjo Viešpačiui
šios giesmės žodžius tą die-
ną, kai Viešpats jį išgelbėjo iš visų
jo priešų ir iš Sauliaus rankų.
2 Jis sakė: „Viešpats yra mano uola,
tvirtovė ir išlaisvintojas.
3 Dievas yra mano uola, Juo pasiti-
kėsiu; Jis – mano skydas ir išgelbė-
jimo ragas, mano apsauga ir mano
aukštas bokštas, mano gelbėtojas.
Tu gelbsti mane iš smurto.
4 Šauksiuosi Viešpaties, kuris vertas
gyriaus, ir taip būsiu išgelbėtas nuo
priešų.
5 Mirties bangos supo mane, bedie-
vių antplūdis gąsdino mane.
6 Pragaro kančios apraizgė mane,
mirties pinklės laukė manęs.
7 Sielvarte šaukiausi Viešpaties, savo
Dievo. Jis išgirdo savo šventykloje
mano balsą, ir mano šauksmas
pasiekė Jo ausis.
8 Susvyravo, sudrebėjo žemė, ir dan-
gaus pamatai sujudėjo ir drebėjo,
nes Jis užsirūstino.
9 Iš Jo šnervių kilo dūmai, iš burnos
veržėsi naikinančios liepsnos, skrai-
dė įkaitusios žarijos.
10 Jis palenkė dangų ir nužengė,
tamsa buvo po Jo kojomis.
11 Jis skrido ant cherubo ir lėkė vėjo
sparnais.
12 Jį supo tamsūs skliautai, vande-
nys, tiršti debesys.
13 Nuo spindesio prieš Jį užsidegė
žarijos.
14 Viešpats sugriaudė iš dangaus,
Aukščiausiojo balsas pasigirdo.
15 Jis laidė strėles ir išsklaidė juos,
žaibais juos sunaikino.
16 Iškilo jūros dugnas, atsivėrė že-
mės pamatai nuo Viešpaties balso
ir Jo rūstybės kvapo.
17 Iš aukštybės Jis ištiesė ranką ir
paėmė mane, ištraukė iš gausių
vandenų.
18 Jis išgelbėjo mane iš galingo prie-
šo, iš tų, kurie nekentė manęs, nes
jie buvo stipresni už mane.
19 Jie puolė mane aną pražūtingąją
dieną, bet mano atrama buvo Vieš-
pats.
20 Jis išvedė mane į platybes ir išlais-
vino mane, nes Jis pamėgo mane.
21 Viešpats atlygino man pagal mano
teisumą, pagal mano rankų švarumą
atmokėjo man.
22 Aš laikiausi Viešpaties kelio ir
neatsitraukiau nuo savo Dievo nu-
sikalsdamas.
23 Jo įsakymai buvo priešais mane,
ir nuo Jo nuostatų neatsitraukiau.

18 1 Kr 11, 29; 1 Kr 20,4-8; 1 Kr 27,11
19 1 Sam 17, 4; 2 Sam 23,24; 1 Kr 20,5
20 1 Kr 20,6
21 1 Sam 17, 10
22 1 Kr 20,8

22 SKYRIUS

1 Iš 15,1; Įst 31,30; Ts 5,1; Ps 34,19
2 Įst 32,4; Ps 18,1-30; Ps 91,2
3 Pr 15,1; Ps 9,9; Ps 46,1.7.11; Pat 18,10; Lk 1,69; Hbr 2,13
6 Ps 116,3
7 Iš 3,7; Ps 116,4; Ps 120,1
8 Ts 5,4; Job 26,11
9 Hbr 12,29
10 Iš 20,21; Iz 64,1
11 Ps 104,3
12 Job 36,29
14 Job 37,2-5
15 Įst 32,23
16 Iš 15,8; Nah 1,4
17 Ps 144,7
19 Iz 10,20
20 2 Sam 15, 26; Ps 31,8; Ps 118,5
21 1 Sam 26, 23; Ps 24,4
22 Ps 119,3
23 Įst 6,6-9; Įst 7,12

24 Prieš Jį buvau tyras ir saugojausi,
kad nenusikalsčiau.
25 Todėl atlygino Viešpats pagal
mano teisumą, pagal mano tyrumą
Jo akyse.
26 Gailestingam Tu pasirodai gailes-
tingas, tobulam – tobulas,
27 tyram Tu pasirodai tyras, o su
sukčiumi elgiesi suktai.
28 Tu gelbsti prispaustuosius, bet
išdidžiuosius pažemini.
29 Viešpatie, Tu esi mano žiburys.
Viešpats šviečia man tamsumoje.
30 Su Tavimi galiu pulti priešą, su
Dievu – peršokti sieną.
31 Dievo kelias tobulas, Viešpaties
žodis ugnimi valytas. Jis yra skydas
visiems, kurie Juo pasitiki.
32 Kas yra Dievas, jei ne Viešpats?
Kas yra uola, jei ne mūsų Dievas?
33 Dievas yra stiprybė ir jėga. Jis
padaro mano kelią tobulą.
34 Jis padaro mano kojas kaip stirnos
ir iškelia mane į aukštumas.
35 Jis moko mano rankas kovoti,
kad mano rankos sulaužytų plieninį
lanką.
36 Tu man davei išgelbėjimo skydą,
Tavo gerumas išaukštino mane.
37 Tu praplatinai mano žingsnius,
kad mano koja nepaslystų.
38 Aš persekiojau savo priešus ir
sunaikinau, nepasukau atgal, jų
neišnaikinęs.
39 Aš naikinau juos ir sužeidžiau,
kad jie nebegalėjo atsikelti; jie krito
man po kojomis.
40 Tu apjuosei mane jėga kovai, atida-
vei man tuos, kurie sukilo prieš mane.
41 Tu palenkei prieš mane priešus,
kad galėčiau sunaikinti tuos, kurie
manęs nekenčia.

24 Ef 1,4
25 2 Sam 22, 21
26 Mt 5,7
27 Kun 26,23. 24
28 Job 40,11; Ps 72,12
29 Ps 119,105; Ps 132,17
30 2 Sam 5,6-8
31 Ps 12,6; Mt 5,48
32 Iz 45,5-6
33 Ps 27,1; Ps 101,2.6; Hbr 13,21
34 2 Sam 2,18; Iz 33,16
37 Pat 4,12
39 Mal 4,3
40 Ps 18,32; Ps 44,5
41 Pr 49,8
42 1 Sam 28,6
43 Ps 18,42; Iz 10,6
44 Įst 28,13; 2 Sam 3,1; Iz 55,5
46 Mch 7,17
47 Ps 89,26
48 Ps 144,2
49 Ps 140,1.4. 11
50 2 Sam 8,1-14; Rom 15,9
51 2 Sam 7, 12-16; Ps 89,20; Ps 144,10

23 SKYRIUS
1 1 Sam 16, 12.13; 2 Sam 7,8.9
2 2 Pt 1,21
3 Iš 18,21; Įst 32,4
4 Ps 89,36

42 Jie ieškojo pagalbos, tačiau jos
nebuvo, kreipėsi į Viešpatį, bet Jis
neatsiliepė.
43 Aš sutrypiau juos į žemės dulkes,
kaip gatvių purvą sumyniau juos.
44 Tu išgelbėjai mane iš tautos kovų,
man skyrei valdyti pagonis. Tautos,
kurių nepažinau, tarnaus man.
45 Svetimšaliai pasiduos man; kai
tik išgirs apie mane, jie paklus man.
46 Svetimšaliai išblykš, drebėdami
išeis iš savo pilių.
47 Viešpats yra gyvas! Palaiminta te-
būna mano uola, išaukštintas tebūna
Dievas – mano išgelbėjimo uola!
48 Dievas atkeršija už mane ir pajun-
gia man tautas,
49 Jis išgelbsti mane iš mano priešų.
Tu iškėlei mane aukščiau tų, kurie
sukyla prieš mane, ir išlaisvinai iš
žiauraus žmogaus.
50 Todėl dėkosiu Tau, Viešpatie,
tarp pagonių ir giedosiu gyrių Tavo
vardui.
51 Jis – išgelbėjimo bokštas karaliui;
Jis parodo gailestingumą savo pa-
teptajam Dovydui ir jo palikuonims
per amžius."

23 Tai yra paskutiniai Dovydo
žodžiai. Dovydas, Jesės sū-
nus, aukštai iškeltas vyras, pateptas
Jokūbo Dievo, geriausias giesmi-
ninkas Izraelyje, sakė:
2 „Viešpaties Dvasia kalbėjo per
mane, Jo žodžius aš tariau.
3 Izraelio Dievas pasakė, Izraelio
uola man kalbėjo: „Kas valdo žmo-
nes teisingai, bijodamas Dievo,
4 yra lyg giedro ryto šviesa, saulei
tekant, ir po lietaus iš žemės dygs-
tanti švelni žolė."

5 Tokie yra mano namai su Dievu. Jis
su manimi sudarė amžiną sandorą,
tvirtą ir nekintamą. Mano išgelbėji-
mas ir mano troškimai kyla iš Jo.
6 Belialo vaikai yra lyg išmėtyti erškė-
čiai, niekas jų neima į rankas.
7 O kas juos nori paliesti, turi ap-
siginkluoti. Jie bus visi sudeginti."
8 Šitie yra Dovydo karžygių vardai.
Tachkemonietis, žymiausias iš visų,
kuris išžudė ietimi aštuonis šimtus
vienu metu.
9 Po jo buvo Dodojo sūnus Eleazaras,
ahoachas, vienas iš trijų karžygių,
kurie buvo su Dovydu, kai jie plū-
do filistinus, susirinkusius mūšiui.
Izraelio vyrai atsitraukė,
10 o jis mušė filistinus, kol jo ranka pa-
vargo ir prilipo prie kardo. Viešpats tą
dieną suteikė didelę pergalę, ir žmo-
nės ėjo paskui jį tik plėšti užmuštųjų.
11 Trečiasis yra hararo Agės sūnus
Šama. Kartą filistinai susirinko prie
lęšių lauko. Žmonės pabėgo nuo
filistinų,
12 bet Šama, atsistojęs lauko vidu-
ryje, gynė jį ir žudė filistinus. Taip
Viešpats suteikė didelę pergalę.
13 Tie trys vyrai iš trisdešimties vy-
resniųjų atėjo pjūčiai prasidėjus pas
Dovydą į Adulamo olą; filistinų
kariai buvo Refajų slėnyje.
14 Dovydas tada buvo olos tvirtovė-
je, o filistinų būrys buvo Betliejuje.
15 Kartą Dovydas tarė: „Kas man
atneš vandens iš Betliejaus šulinio,
esančio prie vartų?"
16 Tuomet tie trys karžygiai prasi-
laužė pro filistinų stovyklą, pasėmė
vandens iš Betliejaus šulinio ir at-
nešė Dovydui. Tačiau jis jo negėrė,
bet išliejo Viešpačiui,

5 Ps 89,29
9 1 Km 11,12; 1 Km 27,4
10 Ts 8,4; 1 Sam 30, 24.25
11 1 Km 11, 13.14; 1 Km 11,27
13 1 Sam 22, 1; 2 Sam 5,18; 1 Km 11,15
14 1 Sam 22, 4.5
17 Kun 17,10
18 2 Sam 21, 17; 1 Km 11,20
20 Iš 15,15; Joz 15,21
23 2 Sam 8, 18; 2 Sam 20,23
24 2 Sam 2, 18; 1 Km 27,7
25 1 Km 11, 27

17 sakydamas: „Tebūna tai toli nuo
manęs, Viešpatie, kad tai daryčiau
ir gerčiau kraują vyrų, kurie statė
savo gyvybes pavojun." Jis atsisakė
gerti tą vandenį. Tai padarė tie trys
karžygiai.
18 Abišajas, Joabo brolis, Cerujos sū-
nus, buvo žymiausias tarp trijų. Jis
pakėlė ietį prieš tris šimtus, nukovė
juos ir pagarsėjo tarp trijų.
19 Tarp trijų jis buvo žymiausias ir
tapo jų vadu, tačiau aniems trims
neprilygo.
20 Jehojados sūnus Benajas, narsus
vyras iš Kabceelio, įvykdė daug žyg-
darbių. Jis nukovė du žymius Moabo
karžygius. Kartą pasnigus nuėjęs
užmušė liūtą duobėje.
21 Jis nužudė egiptietį, augalotą
vyrą. Egiptietis laikė rankoje ietį,
o Benajas, nuėjęs prie jo su lazda,
išplėšė ietį iš egiptiečio rankų ir jį
nukovė jo paties ietimi.
22 Tuo Jehojados sūnus Benajas pa-
garsėjo šalia trijų karžygių.
23 Tarp trisdešimties jis buvo labai
gerbiamas, tačiau pirmiems trims
neprilygo. Dovydas jį paskyrė savo
sargybos vadu.
24 Trisdešimtukui priklausė Joabo
brolis Asaelis, Dodojo sūnus Elha-
nanas iš Betliejaus,
25 harodietis Šama, harodietis Elika,
26 peletietis Helecas, tekojiečio Ikešo
sūnus Ira,
27 anatotietis Abiezeras, hušietis
Mebunajas,
28 ahoachas Calmonas, netofietis
Mahrajas,
29 netofietis Helebas, Baanos sūnus,
Ribajo sūnus Itajas iš benjaminų
Gibėjos,

30 piratonietis Benajas, Hidajas iš
Gaašo klonių,
31 arabietis Abi Albonas, bahurimie-
tis Azmavetas,
32 šaalbonietis Eljachba, Jašeno sūnus
Jehonatanas,
33 hararas Šama, hararo Šararo sū-
nus Ahiamas,
34 Ahasbajo sūnus Elifeletas iš Ma-
akos, Ahitofelio sūnus gilojietis
Eliamas,
35 karmelietis Hecrajas, arabietis
Paarajas,
36 Natano sūnus Igalas iš Cobos,
gadas Banis,
37 amonitas Celekas, beerotietis
Nachrajas, Cerujos sūnaus Joabo
ginklanešys,
38 itras Garebas, itras Ira,
39 hetitas Ūrija; iš viso trisdešimt
septyni.

24 Viešpaties rūstybė vėl užsi-
degė prieš Izraelį. Jis para-
gino Dovydą suskaičiuoti Izraelio
ir Judo gyventojus.
2 Karalius įsakė Joabui, kariuome-
nės vadui: „Suskaičiuok izraelitus
nuo Dano iki Beer Šebos, kad ži-
nočiau jų skaičių."
3 Joabas atsakė karaliui: „Viešpats,
tavo Dievas, tepadaugina žmones
šimtą kartų valdovui matant. Bet
kodėl, mano valdove karaliau, užsi-
geidei šitokio dalyko?"
4 Tačiau Joabas ir kariuomenės vadai
turėjo paklusti karaliaus žodžiams,
ir Joabas su kariuomenės vadais
išėjo skaičiuoti Izraelio žmonių.
5 Jie, perėję Jordaną, pradėjo nuo
Aroero miesto, esančio slėnyje, Gado
ir Jazero kryptimi.
6 Atėję į Gileado kraštą iki Kadešo,
pasuko į Sidoną.
7 Jie atėjo iki Tyro tvirtovės, apėjo
visus hivų ir kanaaniečių miestus
ir pasiekė Beer Šebą Judo pietuose.
8 Apvaikščioję visą šalį, po devynių
mėnesių ir dvidešimties dienų jie
sugrįžo į Jeruzalę.
9 Joabas įteikė karaliui tautos skai-
čiavimo rezultatus. Izraelyje buvo
aštuoni šimtai tūkstančių kariuo-
menei tinkamų vyrų, o Jude – penki
šimtai tūkstančių.
10 Ir Dovydo širdis sudrebėjo, kai jis
buvo suskaičiavęs žmones. Dovydas
tarė Viešpačiui: „Labai nusidėjau,
taip darydamas. Viešpatie, prašau,
atleisk savo tarno kaltę, nes labai
kvailai pasielgiau."
11 Kai Dovydas rytą atsikėlė, Vieš-
paties žodis atėjo pranašui Gadui,
Dovydo regėtojui:
12 „Eik ir sakyk Dovydui, kad siūlau
jam tris dalykus. Tegul pasirenka
vieną iš trijų."
13 Gadas atėjo pas Dovydą, pasakė
jam visa tai ir klausė: „Ar nori,
kad septyni bado metai būtų tavo
krašte, ar kad tris mėnesius turėtum
bėgti nuo savo priešų, ar kad tris
dienas krašte siaustų maras? Dabar
apsvarstyk ir nuspręsk, ką turiu
atsakyti mane siuntusiam."
14 Dovydas atsakė Gadui: „Patekau
į didelę bėdą. Bet geriau pakliūti į
Viešpaties rankas, nes Jis gailes-
tingas, negu pakliūti man į žmonių
rankas."
15 Viešpats siuntė marą Izraeliui tą
rytą ir jis tęsėsi iki nustatyto laiko.
Nuo Dano iki Beer Šebos mirė sep-
tyniasdešimt tūkstančių vyrų.

30 Ts 2,9
33 2 Sam 23,11
34 2 Sam 15,12
36 2 Sam 8,3
38 1 Kor 11,28
39 2 Sam 11,3.6

24 SKYRIUS
1 Sk 26,2; 2 Sam 21,1.2; 1 Krn 27,23.24
2 Ts 20,1; 2 Sam 3,10; Jer 17,5
3 Įst 1,11
5 Sk 32,1.3; Įst 2,36; Joz 13,9.16
6 Joz 19,28.47; Ts 18,28.29
7 Joz 11,3; Joz 19,29; Ts 3,3
9 1 Krn 21,5
10 1 Sam 13,13; 1 Sam 24,5; 2 Sam 12,13; 2 Sam 23,1; 2 Krn 16,9
11 1 Sam 9,9; 1 Sam 22,5; 1 Krn 29,29
13 Ez 14,21
14 Ps 51,1; Ps 103,8.13.14; Ps 119,156; Ps 130,4.7; Iz 47,6; Zch 1,15
15 1 Krn 21,14

[16] Kai angelas ištiesė ranką į Jeruzalę,
kad ją sunaikintų, Viešpačiui pagailo
žmonių ir Jis tarė angelui, naikinu-
siam žmones: „Užteks! Nuleisk savo
ranką!“ Viešpaties angelas buvo prie
jebusiečio Araunos klojimo.
[17] Dovydas, pamatęs angelą, kuris
žudė žmones, tarė Viešpačiui: „Aš
nusidėjau ir piktai pasielgiau! O šios
avys, ką jos padarė? Tebūna Tavo ran-
ka prieš mane ir mano tėvo namus.“
[18] Tą dieną Gadas atėjo pas Dovydą
ir jam tarė: „Eik, pastatyk Viešpačiui
aukurą jebusiečio Araunos klojime.“
[19] Dovydas paklausė Gado ir nuėjo,
kaip Viešpats įsakė.
[20] Arauna, pamatęs karalių ir jo tarnus,
ateinančius pas jį, išėjo ir nusilenkė
veidu iki žemės.
[21] Arauna paklausė: „Kodėl mano
valdovas karalius atėjo pas savo tar-
ną?“ Dovydas atsakė: „Atėjau pirkti

16 Pr 6,6; Iš 12,23; 1 Sam 15,11; 2 Kar 19,35; Apd 12,23
17 2 Sam 7,8; 1 Krn 21,17; Ps 74,1
18 1 Krn 21, 18
21 Pr 23,8-16; Sk 16,48.50
22 1 Sam 6, 14; 1 Kar 19,21
23 Ez 20,40. 41
24 1 Krn 21, 24.25
25 2 Sam 21, 14; 2 Sam 24, 21

tavo klojimą, kad galėčiau pastatyti
Viešpačiui aukurą, ir maras liautųsi
tautoje.“
[22] Tuomet Arauna atsakė Dovydui:
„Mano valdove karaliau, imk ir
aukok, ką tau reikia. Štai jaučiai
deginamajai aukai, kūlimo įrankiai
ir galvijų pakinktai kurui.
[23] Visa tai, karaliau, aš dovanoju.
Viešpats, tavo Dievas, tebūna tau
malonus.“
[24] Karalius atsakė: „Ne! Aš tikrai
pirksiu tai iš tavęs už deramą kainą.
Aš nenoriu Viešpačiui, savo Dievui,
aukoti deginamųjų aukų, kurios
man nieko nekainuoja.“ Dovydas
nupirko galvijus ir klojimą už pen-
kiasdešimt šekelių sidabro,
[25] pastatė ten aukurą Viešpačiui ir
aukojo deginamąsias bei padėkos
aukas. Viešpats išklausė jo maldų,
ir maras Izraelyje liovėsi.

PIRMOJI KARALIŲ
KNYGA

1 Karalius Dovydas paseno ir su-
laukė daug metų. Gerai apklotas,
jis nebesušildavo.
[2] Jo tarnai jam tarė: „Leisk mums,
mūsų valdove karaliau, paieškoti jau-
nos mergaitės, kuri tau patarnautų,
tave slaugytų, su tavimi miegotų ir
tave sušildytų.“
[3] Jie ieškojo gražios mergaitės visa-
me Izraelio krašte; suradę šunemie-
tę Abišagą, atvedė ją pas karalių.

1 SKYRIUS
1 1 Krn 23,1
3 Joz 19,18; 1 Sam 28,4; 1 Kar 2,17
5 2 Sam 3,4; 2 Sam 15,1
6 2 Sam 3,3.4; 1 Krn 3,2

[4] Mergaitė buvo labai graži; ji patar-
navo karaliui ir slaugė jį, bet karalius
jos nepažino.
[5] Hagitos sūnus Adonijas didžia-
vosi, sakydamas: „Aš būsiu kara-
lius.“ Jis įsigijo vežimų bei žirgų ir
penkiasdešimt vyrų, kurie bėgtų
pirma jo.
[6] Tėvas nieko jam nedraudė ir neper-
spėjo taip nedaryti. Be to, jis buvo
labai gražus ir gimęs po Abšalomo.

7 Cerujos sūnus Joabas ir kunigas
Abjataras sekė Adoniją ir jam pa-
dėjo.
8 Bet kunigas Cadokas ir Jehojados
sūnus Benajas, pranašas Natanas,
Šimis, Rėjas ir Dovydo karžygiai
nepalaikė Adonijo.
9 Kartą Adonijas aukojo avis, jau-
čius ir nupenėtus galvijus prie
Zoheleto akmens, šalia En Rogelio
versmės. Ta proga jis pasikvietė
visus savo brolius, karaliaus sūnus,
ir visus Judo vyrus, kurie tarnavo
karaliui,
10 bet pranašo Natano, Benajo, kar-
žygių ir savo brolio Saliamono jis
nepakvietė.
11 Natanas kalbėjo Saliamono mo-
tinai Batšebai: „Ar girdėjai, kad,
mūsų valdovui Dovydui nežinant,
Hagitos sūnus Adonijas tapo ka-
raliumi?
12 Aš noriu tau patarti, kaip išgel-
bėti save ir savo sūnaus Saliamono
gyvybę.
13 Nuėjusi pas karalių Dovydą,
paklausk jo: „Ar mano valdovas
karalius neprisiekė man, savo tar-
naitei, kad mano sūnus Saliamonas
karaliaus po tavęs ir sėdės tavo
soste? Kodėl Adonijas dabar tapo
karaliumi?“
14 Tau tebekalbant su karaliumi,
aš ateisiu ir patvirtinsiu tavo žo-
džius.“
15 Batšeba atėjo į karaliaus kamba-
rį. Karalius buvo labai pasenęs, ir
šunemietė Abišaga jam patarnavo.
16 Batšeba nusilenkė ir išreiškė
pagarbą karaliui. Karalius klausė:
„Ko nori?“

7 2 Sam 20,25; 1 Kar 2,22.28; 1 Krn 11,6
8 2 Sam 8,18; 2 Sam 12,1; 2 Sam 23,8; 1 Kar 2,25.35; 1 Kar 4,18
9 Joz 15,7; Joz 18,16; 2 Sam 17,17
10 2 Sam 12,24
11 2 Sam 3,4
13 1 Kar 1,30; 1 Krn 22,9-13
17 1 Kar 1,13.30
19 1 Kar 1,7-9.25
21 Įst 31,16; 2 Sam 7,12; 1 Kar 2,10
25 1 Sam 10,24; 1 Kar 1,9.19

17 Ji jam atsakė: „Mano valdove, tu
prisiekei Viešpačiu, savo Dievu, savo
tarnaitei, sakydamas: „Tavo sūnus
Saliamonas karaliaus po manęs, ir jis
sėdės mano soste.“
18 O dabar Adonijas, mano valdovui
karaliui nežinant, tapo karaliumi!
19 Jis aukojo daugybę jaučių, nupe-
nėtų galvijų bei avių ir pasikvietė
karaliaus sūnus, kunigą Abjatarą ir
kariuomenės vadą Joabą, bet tavo
tarno Saliamono nepakvietė.
20 Dabar, mano valdove karaliau, viso
Izraelio akys yra nukreiptos į tave,
ką tu paskirsi į savo sostą po savęs.
21 Kitaip, mano valdovui karaliui
atsigulus prie savo tėvų, aš ir mano
sūnus Saliamonas būsime laikomi
nusikaltėliais.“
22 Dar jai tebekalbant su karaliumi,
atėjo pranašas Natanas.
23 Buvo pranešta karaliui: „Atėjo
pranašas Natanas.“ Atėjęs jis nusi-
lenkė prieš karalių veidu iki žemės
24 ir tarė: „Mano valdove karaliau, ar
tu sakei, kad Adonijas karaliaus po
tavęs ir sėdės tavo soste?
25 Jis šiandien aukojo daugybę
jaučių, nupenėtų galvijų bei avių ir
pakvietė visus karaliaus sūnus, ka-
riuomenės vadus ir kunigą Abjatarą
į vaišes. Jie valgo, geria ir šaukia:
„Tegyvuoja karalius Adonijas!“
26 Bet manęs, tavo tarno, kunigo
Cadoko, Jehojados sūnaus Benajo
ir tavo sūnaus Saliamono jis nepa-
kvietė.
27 Jei iš tikrųjų tai padaryta mano val-
dovo karaliaus paliepimu, tai kodėl
nepranešei savo tarnui, kas sėdės
tavo soste po tavęs?“
28 Karalius Dovydas tarė: „Pašau-

kite Batšebą!“ Jai įėjus ir atsistojus
prieš karalių,
29 jis tarė: „Kaip gyvas Viešpats, ku-
ris išvadavo mane iš visokių bėdų,
30 tavo sūnus Saliamonas karaliaus
po manęs, kaip tau prisiekiau Vieš-
pačiu, Izraelio Dievu. Jis sėdės soste
vietoj manęs, ir tai aš padarysiu
šiandien.“
31 Tada Batšeba nusilenkė veidu iki
žemės, išreiškė karaliui pagarbą ir
tarė: „Tegyvuoja mano valdovas
karalius Dovydas per amžius!“
32 Karalius Dovydas sakė: „Pašauki-
te kunigą Cadoką, pranašą Nataną
ir Jehojados sūnų Benają!“ Jiems
atėjus,
33 karalius sakė: „Imkite savo valdo-
vo tarnus, užsodinkite mano sūnų
Saliamoną ant mano mulo ir paly-
dėkite jį į Gihoną.
34 Kunigas Cadokas ir pranašas Nata-
nas ten jį tepatepa Izraelio karaliumi.
Po to trimituokite ir šaukite: „Tegy-
vuoja karalius Saliamonas!“
35 Jūs lydėkite jį, kad jis ateitų ir
atsisėstų mano soste. Jis karaliaus
vietoj manęs, aš jį paskyriau Izrae-
lio ir Judo valdovu.“
36 Tuomet Jehojados sūnus Benajas
tarė karaliui: „Amen! Taip sako
Viešpats, mano valdovo karaliaus
Dievas!
37 Kaip Viešpats buvo su mano valdo-
vu karaliumi, taip jis tebūna su Salia-
monu ir tepadaro jo sostą didingesnį
už mano valdovo karaliaus Dovydo
sostą!“
38 Kunigas Cadokas, pranašas Nata-
nas, Jehojados sūnus Benajas, keretai
ir peletai nuėję užsodino Saliamoną
ant karaliaus Dovydo mulo ir nuly-
dėjo jį į Gihoną.
39 Ten kunigas Cadokas ėmė ragą su
aliejumi iš Dievo palapinės ir patepė
Saliamoną. Po to jie trimitavo ir visi
žmonės šaukė: „Tegyvuoja karalius
Saliamonas!“
40 Visi žmonės ėjo paskui jį pūsdami
vamzdžius ir labai džiaugdamiesi,
net žemė drebėjo nuo jų triukšmo.
41 Adonijas ir jo svečiai, baigdami
valgyti, išgirdo tą triukšmą. Joabas,
išgirdęs trimito garsą, paklausė:
„Kodėl toks triukšmas mieste?“
42 Jam kalbant, atėjo kunigo Abja-
taro sūnus Jehonatanas. Adonijas
tarė: „Užeik! Tu esi ištikimas vyras ir
atnešei gerą žinią.“
43 Jehonatanas atsakė Adonijui: „Mūsų
karalius Dovydas paskyrė karaliumi
Saliamoną.
44 Karalius pasiuntė kunigą Cadoką,
pranašą Nataną, Jehojados sūnų
Benają, keretus ir peletus ir jie užso-
dino Saliamoną ant karaliaus mulo.
45 Kunigas Cadokas bei pranašas Na-
tanas patepė jį karaliumi Gihone. Iš
ten jie ėjo džiaugdamiesi ir šūkau-
dami, net visas miestas drebėjo. Tą
triukšmą jūs ir girdėjote.
46 Saliamonas jau sėdi karaliaus
soste.
47 Be to, karaliaus tarnai atėjo pasvei-
kinti mūsų karalių Dovydą, sakydami:
„Tepadaro tavo Dievas Saliamono
vardą garsesnį už tavo vardą ir jo
sostą didingesnį už tavo sostą!“ Ka-
ralius nusilenkė lovoje
48 ir kalbėjo: „Palaimintas Viešpats,
Izraelio Dievas, kuris dar mano
akims matant pasodino jį į mano
sostą!“

29 2 Sam 4,9; 2 Sam 12,5
30 1 Kar 1,13. 17
31 Neh 2,3; Dan 2,4; Dan 3,9
33 2 Sam 20, 6; 2 Krn 32,30; 2 Krn 33,14; Est 6,8
34 1 Sam 10, 1; 1 Sam 16,3. 12; 2 Sam 2,4; 2 Sam 5,3; 2 Sam 15,10; 1 Kar 19,16; 2 Kar 9,3.13; 2 Kar 11,12. 14; 1 Krn 29,22
36 Jer 28,6
37 Joz 1,5.17; 1 Sam 20,13; 1 Kar 1,47
38 2 Sam 8, 18; 2 Sam 20,7; 2 Sam 23,20-23; 1 Krn 18,17
39 Iš 30,23. 25.32; 1 Sam 10,24; 1 Krn 29,22; Ps 89,20
42 2 Sam 17, 17.20; 2 Sam 18,27
46 1 Kar 2,12; 1 Krn 29,23
47 Pr 47,31; 1 Kar 1,37
48 2 Sam 7, 12; 1 Kar 3,6; Ps 132,11.12

49 Tuomet visi Adonijo svečiai išsi-
gandę išėjo kiekvienas savo keliu.
50 Adonijas taip išsigando Saliamo-
no, kad nuėjo ir nusitvėrė už aukuro
ragų.
51 Saliamonui buvo pranešta: „Ado-
nijas bijo karaliaus Saliamono. Jis
nusitvėrė už aukuro ragų ir sako:
„Teprisiekia man karalius Salia-
monas, kad nenužudys savo tarno.“
52 Saliamonas atsakė: „Jei jis bus
ištikimas, tai nė vienas jo plaukas
nenukris žemėn, bet jei nusikals –
mirs!“
53 Karalius Saliamonas liepė atves-
ti Adoniją nuo aukuro pas jį. Kai
Adonijas įėjo ir nusilenkė prieš
karalių Saliamoną, karalius tarė:
„Eik namo!“

2 Prieš mirtį Dovydas tarė savo
sūnui Saliamonui:
2 „Aš einu visos žemės keliu. Būk
stiprus ir elkis kaip tikras vyras.
3 Saugok Viešpaties, savo Dievo,
nurodymus, vaikščiok Jo keliais,
laikykis Jo nuostatų, įsakymų, įsta-
tymų ir įspėjimų, surašytų Mozės
įstatyme, kad tau sektųsi visur ir
visuomet,
4 kad Viešpats ištesėtų savo žodį,
kurį Jis man kalbėjo: „Jei tavo sūnūs
ištikimai vaikščios mano keliais,
visa savo širdimi ir siela pasitikės
manimi, tai tavo palikuonys valdys
Izraelį.“
5 Be to, tu žinai, ką padarė man Ce-
rujos sūnus Joabas, kaip jis nužudė
abu Izraelio kariuomenės vadus:
Nero sūnų Abnerą ir Jetero sūnų
Amasą. Jis nužudė juos, taikos
metu praliedamas karo kraują, ir
sutepė nekaltu krauju savo diržą
ir kurpes.
6 Pasielk su juo pagal savo išmintį ir
neleisk jam ramiai numirti.
7 Būk malonus gileadiečio Barzila-
jaus sūnums, leisk jiems valgyti prie
savo stalo, nes jie mane pasitiko, kai
bėgau nuo tavo brolio Abšalomo.
8 Geros sūnus Šimis, benjaminas iš
Bahurimo, mane smarkiai keikė tą
dieną, kai ėjau į Mahanaimą. Bet
jis atėjo manęs pasitikti prie Jorda-
no, ir aš jam prisiekiau Viešpačiu,
sakydamas: „Aš nežudysiu tavęs.“
9 Nepalik jo nenubaudęs. Tu esi iš-
mintingas vyras ir žinosi, kaip su juo
pasielgti, kad jo žili plaukai kruvini
į kapą nueitų.“
10 Dovydas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas Dovydo mieste.
11 Dovydas valdė Izraelį keturias-
dešimt metų. Septynerius metus
jis karaliavo Hebrone ir trisdešimt
trejus metus Jeruzalėje.
12 Saliamonas atsisėdo į savo tėvo
Dovydo sostą, ir jo karalystė labai
sustiprėjo.
13 Kartą Hagitos sūnus Adonijas atė-
jo pas Saliamono motiną Batšebą.
Ji klausė: „Ar atėjai taikingai?“ Jis
atsakė: „Taikingai.“
14 Ir pridūrė: „Aš turiu tau kai ką
pasakyti.“ Ji tarė: „Sakyk.“
15 Adonijas tarė: „Tu žinai, kad aš tu-
rėjau valdyti Izraelį ir visas Izraelis
to laukė. Tačiau viskas išėjo kitaip
ir karalystė teko mano broliui, nes
taip buvo Viešpaties skirta.
16 Neatmesk mano prašymo.“ Ji tarė:
„Sakyk.“
17 Jis sakė: „Prašau, pakalbėk su
karaliumi Saliamonu. Jis tikrai

50 Iš 27,2; Iš 30,10; 1 Kar 2,28
52 1 Sam 14,45; 2 Sam 14,11; Apd 27,34

2 SKYRIUS

1 Pr 47,29; Įst 31,14
2 Įst 31,7.23; Joz 23,14; 1 Krn 22,13
3 Įst 29,9; Joz 1,7; 1 Krn 22,12.13
4 2 Sam 7,12. 13.25; 1 Kar 8,25; 2 Kar 20,3; Ps 132,12
5 2 Sam 3,27. 39; 2 Sam 18,5. 12.14; 2 Sam 20,10; 1 Kar 2,32
6 1 Kar 2,9; Pat 20,26
7 2 Sam 9,7.10; 2 Sam 17,17-29; 2 Sam 19,28. 31-39
8 2 Sam 16,5-13; 2 Sam 19,18. 23;
9 Pr 42,38; Pr 44,31; Iš 20,7; Job 9,28
10 2 Sam 5,7; 1 Kar 1,21; 1 Kar 3,1; Apd 2,29; Apd 13,36
11 2 Sam 5,4. 5; 1 Krn 3,4; 1 Krn 29,26.27
12 1 Kar 1,46; 1 Kar 2,46; 1 Krn 29,23; 2 Krn 1,1
13 1 Sam 16, 4.5
15 1 Kar 1, 11.18; 1 Krn 22,9.10; 1 Krn 28,5-7; Dan 2,21
17 1 Kar 1,3.4

išklausys tave ir leis man vesti šu-
nemietę Abišagą.“
18 Batšeba atsakė: „Gerai, aš pakal-
bėsiu su karaliumi dėl tavęs.“
19 Batšeba nuėjo pas karalių Salia-
moną pakalbėti už Adoniją. Kara-
lius atsistojęs pasitiko ją ir nusilenkė
jai. Tada atsisėdo į savo sostą, o
karaliaus motinai buvo skirta vieta
jo dešinėje.
20 Ji tarė: „Aš atėjau pas tave su
mažu prašymu, karaliau. Neatsakyk
man!“ Karalius jai tarė: „Prašyk,
motin! Aš neatsakysiu tau.“
21 Ji tarė: „Leisk Adonijui, savo bro-
liui, vesti šunemietę Abišagą.“
22 Karalius Saliamonas atsakė savo
motinai: „Kodėl tu prašai Adonijui
tik šunemietės Abišagos? Prašyk
jam ir karalystės, nes jis yra mano
vyresnysis brolis ir su juo yra ku-
nigas Abjataras bei Cerujos sūnus
Joabas.“
23 Karalius Saliamonas prisiekė
Viešpačiu: „Tegul Dievas padaro
man tai ir dar daugiau, jei šitas
jo prašymas nekainuos Adonijui
gyvybės.
24 Kaip gyvas Viešpats, kuris man
suteikė karalystę, pasodino mane
į mano tėvo Dovydo sostą ir įkūrė
man namus, kaip buvo pažadėjęs,
šiandien Adonijas mirs.“
25 Karalius Saliamonas pasiuntė
Jehojados sūnų Benają, kuris nu-
žudė Adoniją.
26 Kunigui Abjatarui karalius įsakė:
„Eik į Anatotą, į savo žemę. Nors esi
nusipelnęs mirties, bet šiandien ne-
bausiu tavęs mirtimi, nes tu nešiojai
Viešpaties Dievo skrynią mano tėvo
Dovydo laikais ir kentėjai su juo

19 Iš 20,12; Ps 45,9
22 1 Kar 1,6.7; 1 Kar 2,15; 1 Km 3,2.5
23 Rūt 1,17
24 2 Sam 7, 11.13; 1 Km 22,10
25 2 Sam 8, 18; 1 Kar 4,4
26 Joz 21,18; 1 Sam 22,23; 1 Sam 23,6; 2 Sam 15,14. 29; Jer 1,1
27 1 Sam 2, 31-35
28 1 Kar 1,7. 50;
29 1 Kar 2, 5.6
30 Iš 21,14
31 Iš 21,14; Sk 35,33; Įst 19,13; Įst 21,8.9
32 Pr 9,6; Ts 9,24.57; 2 Sam 3,27; 2 Sam 20,9; 2 Km 21,13.14
33 2 Sam 3, 29; Pat 25,5
35 1 Sam 2, 35; 1 Kar 2,27; 1 Kar 4,4; 1 Km 6,53; 1 Km 24,3; 1 Km 29,22

visus vargus, kuriuos jis kentėjo.“
27 Saliamonas pašalino Abjatarą
iš kunigo tarnystės. Taip išsipildė
Viešpaties žodis, kurį Jis kalbėjo apie
Elio giminę Šilojuje.
28 Kai ta žinia pasiekė Joabą, jis
nubėgo į Viešpaties palapinę ir nu-
sitvėrė už aukuro ragų. Joabas buvo
išvien su Adoniju, nors Abšalomo
jis nerėmė.
29 Kai karaliui Saliamonui pranešė,
kad Joabas nubėgo į Viešpaties pa-
lapinę ir stovi šalia aukuro, Saliamo-
nas pasiuntė Jehojados sūnų Benają
ir įsakė nužudyti Joabą.
30 Benajas, atėjęs prie Viešpaties
palapinės, jam tarė: „Karalius įsako:
„Išeik!“ Bet Joabas atsakė: „Neisiu,
bet mirsiu čia.“ Tada Benajas prane-
šė karaliui, ką Joabas atsakė.
31 Karalius jam atsakė: „Daryk, kaip
jis sakė: nužudyk jį ir palaidok, kad
būtų pašalintas Joabo nekaltai pra-
lietas kraujas nuo manęs ir mano
tėvo namų.
32 Viešpats jo kraują grąžins ant jo
galvos, nes jis, mano tėvui nežinant,
nužudė du vyrus, teisesnius ir ge-
resnius už save: Nero sūnų Abnerą,
Izraelio kariuomenės vadą, ir Jetero
sūnų Amasą, Judo kariuomenės vadą.
33 Jų kraujas sugrįš ant Joabo galvos
ir ant jo palikuonių per amžius, bet
Dovydui, jo palikuonims, namams
ir sostui tebūna nuo Viešpaties am-
žina ramybė.“
34 Jehojados sūnus Benajas nuėjo,
puolė jį ir nužudė. Jis buvo palaido-
tas savo namuose dykumoje.
35 Karalius paskyrė jo vieton kariuo-
menės vadu Jehojados sūnų Benają,
o kunigą Cadoką – į Abjataro vietą.

36 Po to karalius pasikvietė Šimį ir jam sakė: „Pasistatyk namus Jeruzalėje, čia gyvenk ir niekur neišeik.
37 Jei kurią dieną išeisi ir pereisi Kidrono upelį, tikrai mirsi. Tavo kraujas bus ant tavo paties galvos.“
38 Šimis atsakė karaliui: „Gerai pasakyta. Kaip mano valdovas karalius įsakė, taip aš ir darysiu.“ Šimis ilgai gyveno Jeruzalėje.
39 Po trejų metų du Šimio tarnai pabėgo pas Maakos sūnų Achišą, Gato karalių. Kai Šimiui pranešė, kad jo tarnai Gate,
40 jis, pasibalnojęs asilą, nuvyko į Gatą pas Achišą savo tarnų ieškoti; ir Šimis, juos suradęs, parsivedė iš Gato.
41 Saliamonui buvo pranešta, kad Šimis buvo nuvykęs iš Jeruzalės į Gatą ir grįžo.
42 Karalius pasikvietė Šimį ir jam tarė: „Ar aš neprisaikdinau tavęs Viešpačiu, kad tą dieną, kai tu iš Jeruzalės išeisi ir kur nors išvyksi, tikrai mirsi? Tu man sakei: „Gerai pasakyta.“
43 Kodėl nesilaikei Viešpaties priesaikos ir mano įsakymo, kurį tau daviau?
44 Tu žinai nedorybes, kurias padarei mano tėvui Dovydui. Viešpats sugrąžins tavo nedorybes ant tavo galvos.
45 Karalius Saliamonas bus palaimintas ir Dovydo sostas bus įtvirtintas Viešpaties akivaizdoje per amžius.“
46 Karalius įsakė Jehojados sūnui Benajui, ir jis išėjęs užmušė Šimį. Karalystė buvo įtvirtinta Saliamono rankose.

3 Saliamonas susigiminiavo su faraonu, Egipto karaliumi. Jis vedė jo dukterį ir parsivežė ją į Dovydo miestą. Ji čia gyveno, kol Saliamonas baigė statyti sau namus, Viešpaties namus ir sieną aplink Jeruzalę.
2 Tačiau žmonės vis dar aukojo aukštumose, nes nebuvo pastatyti namai Viešpaties vardui.
3 Saliamonas mylėjo Viešpatį, laikydamasis savo tėvo Dovydo nurodymų, tačiau ir jis aukojo bei degino smilkalus aukštumose.
4 Karalius nuėjo į Gibeoną aukoti, nes tai buvo garsi aukštuma. Jis aukojo ant to aukuro tūkstantį deginamųjų aukų.
5 Gibeone Viešpats pasirodė Saliamonui naktį sapne ir tarė: „Prašyk, ką Aš tau galėčiau duoti.“
6 Saliamonas atsakė: „Tu parodei savo tarnui, mano tėvui Dovydui, didelį gailestingumą, nes jis elgėsi Tavo akivaizdoje teisingai, teisiai ir iš tyros širdies. Tu parodei jam savo gerumą, duodamas jam sūnų, kuris sėdėtų jo soste, kaip tai yra šiandien.
7 Viešpatie, mano Dieve, Tu padarei savo tarną karaliumi mano tėvo Dovydo vietoje, nors aš dar labai jaunas ir nežinau, kaip įeiti ir kaip išeiti.
8 Tavo tarnas yra vidury Tavo tautos, kurią Tu išsirinkai, didelės tautos, kurios neįmanoma suskaičiuoti nė aprėpti dėl daugumo.
9 Duok savo tarnui išmintingą širdį, kad galėčiau teisti Tavo tautą ir skirti gera nuo blogo. Kas galėtų valdyti tokią didelę Tavo tautą?“
10 Viešpačiui patiko toks Saliamono prašymas.

36 2 Sam 16, 5-13; 1 Kar 2,8
37 Kun 20,9; Joz 2,19; 2 Sam 1,16; 2 Sam 15,23; 2 Kar 23,6; Ez 18,13; Jn 18,1
39 1 Sam 27,2
44 1 Sam 25, 39; 2 Sam 16,5-13; 2 Kar 11,1.12-16; Ps 7,16; Ez 17,19
45 2 Sam 7,13; Pat 25,5
46 1 Kar 2,12; 2 Krn 1,1

3 SKYRIUS
1 2 Sam 5,7; 1 Kar 6,1-38; 1 Kar 7,1.8; 1 Kar 9,15.19. 24; 2 Įst 12,2-5. 13.14; 1 Kar 11,7; 1 Kar 22,43
3 1 Kar 3,6.14; Rom 8,28
4 1 Kar 9,2; 1 Krn 16,39; 1 Krn 21,29; 2 Krn 1,3
5 Sk 12,6; 1 Kar 9,2; 1 Kar 11,9; 2 Krn 1,7; Mt 1,20; Mt 2,13
6 2 Sam 7,8-17; 1 Kar 1,48; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,4; 2 Kar 20,3; 2 Krn 1,8
7 Sk 27,17; 2 Sam 5,2; 1 Krn 22,5; Jer 1,6.7
8 Pr 13,6; Pr 15,5; Pr 22,17; Iš 19,6; Įst 7,6
9 2 Sam 14,17; 2 Krn 1,10; Ps 72,1.2; Iz 7,15; Hbr 5,14; Jok 1,5

11 Dievas jam tarė: „Kadangi prašei
išminties teisingai nuspręsti, o ne
ilgo amžiaus sau, turtų sau ar savo
priešų gyvybės,
12 tai padariau pagal tavo prašymą:
Aš daviau tau išmintingą ir sumanią
širdį – panašaus į tave nebuvo iki ta-
vęs ir po tavęs nebus tokio, kaip tu.
13 Taip pat daviau tau ir ko nepra-
šei – turtų ir garbės; niekas tau
neprilygs tarp karalių per visas tavo
dienas.
14 Ir jei vaikščiosi mano keliais,
laikydamasis mano nuostatų ir įsa-
kymų, kaip tavo tėvas Dovydas, Aš
prailginsiu tavo dienas."
15 Saliamonas pabudo ir suprato, kad
tai buvo sapnas. Po to jis sugrįžo į
Jeruzalę ir priešais Viešpaties San-
doros skrynią aukojo deginamąsias
bei padėkos aukas. Jis iškėlė puotą
visiems savo tarnams.
16 Kartą dvi paleistuvės atėjo pas
karalių ir stojo jo akivaizdon.
17 Viena moteris sakė: „Mano val-
dove! Aš ir šita moteris gyvename
vienuose namuose; aš pagimdžiau
sūnų, būdama su ja tuose namuose.
18 O po trijų dienų ir ji pagimdė. Mes
buvome vienos ir nieko iš pašalinių
nebuvo su mumis, tik mes dvi.
19 Šitos moters sūnus naktį mirė, nes
ji nugulė jį.
20 Vidurnaktį atsikėlusi, kai aš mie-
gojau, ji paėmė mano sūnų, nuo
mano pašonės ir pasiguldė jį prie
savęs, o savo mirusį sūnų paguldė
prie manęs.
21 Rytą atsikėlusi norėjau maitinti
savo sūnų, bet pamačiau, kad jis
miręs. Gerai įsižiūrėjusi pažinau,

11 Jok 4,3

12 1 Kar 4, 29-31; 1 Kar 5,12; 1 Kar 10,24; Mok 1,16; 1 Jn 5,14.15

13 1 Kar 4, 21.24; 1 Kar 10,23; 1 Krn 29,12; Mt 6,33; Ef 3,20

14 1 Kar 6,12; 1 Kar 15,5; Ps 91,16; Pat 3,2

15 Pr 40,20; Pr 41,7; 1 Kar 8,65; Est 1,3; Dan 5,1; Mk 6,21

16 Sk 27,2

26 Pr 43,30; Iz 49,15; Jer 31,20; Oz 11,8

28 1 Kar 3,9. 11.12; 2 Krn 1,12; Dan 1,17; Kol 2,2.3

4 SKYRIUS

2 2 Sam 8,17; 2 Sam 20,24

4 1 Kar 2,27. 35

5 2 Sam 8,18; 2 Sam 15,37; 2 Sam 16,16; 2 Sam 20,26; 1 Kar 4,7

kad tai nebuvo mano sūnus."
22 Antroji moteris tarė: „Netiesa, mano
sūnus yra gyvas, o tavo sūnus miręs."
Bet šita atsakė: „Ne, tavo sūnus mi-
ręs, o mano sūnus gyvas." Taip jos
kalbėjo karaliaus akivaizdoje.
23 Karalius tarė: „Viena sako: „Mano
sūnus yra gyvas, o tavo sūnus miręs",
ir antroji tvirtina: „Tavo sūnus yra
miręs, o mano sūnus gyvas."
24 Ir karalius pasakė: „Atneškite kar-
dą." Ir atnešė kardą karaliui.
25 Ir karalius pasakė: „Padalykite
gyvąjį kūdikį ir duokite vieną pusę
vienai, o kitą pusę kitai."
26 Tuomet moteris, kurios sūnus buvo
gyvas, gailėdamasi jo, tarė karaliui:
„Mano valdove! Atiduok jai gyvąjį
kūdikį ir nežudyk jo!" O antroji
sakė: „Gerai, nebus nei man, nei tau.
Padalykite jį!"
27 Tada karalius atsakė: „Atiduokite
gyvąjį kūdikį pirmajai ir jokiu būdu
jo nežudykite. Ji yra jo motina."
28 Visas Izraelis, išgirdęs tą karaliaus
sprendimą, ėmė bijoti karaliaus, nes
matė, kad jam buvo suteikta Dievo
išmintis teisti.

4 Karalius Saliamonas valdė visą
Izraelį.
2 Jo kunigaikščiai buvo: kunigo Ca-
doko sūnus Azarijas,
3 Šišos sūnūs Elihorefas ir Ahija –
raštininkai, Ahiludo sūnus Juozapa-
tas – metraštininkas,
4 Jehojados sūnus Benajas – kariuo-
menės vadas, Cadokas ir Abjataras –
kunigai,
5 Natano sūnus Azarijas buvo val-
dininkų vyresnysis, o Natano sūnus

Zabudas – vyriausias valdytojas ir
karaliaus draugas,
6 Ahišaras – karaliaus namų prie-
vaizdas, o Abdos sūnus Adonira-
mas – duoklės prižiūrėtojas.
7 Saliamonas turėjo dvylika val-
dininkų visame Izraelyje, kurie
aprūpindavo maistu karalių ir jo
namiškius; kiekvienas aprūpindavo
vieną mėnesį per metus.
8 Tai jų vardai: Ben Hūras Efraimo
kalnyne;
9 Ben Dekeras Makace, Šaalbime,
Bet Šemeše, Elon Bet Hanane;
10 Ben Hesedas Arubote, jo žinioje
buvo Sochojas ir visas Hefero kraštas;
11 Ben Abinadabo žinioje buvo visa
Doro sritis; jis buvo vedęs Saliamo-
no dukterį Tafatą;
12 Ahiludo sūnaus Baanos žinioje
buvo Taanachas, Megidas, visas Bet
Šeanas, esąs šalia Cartano ir žemiau
Jezreelio, nuo Bet Šeano iki Abel
Meholos ir iki anapus Jokmoamo;
13 Ben Geberas Ramot Gileade, jo
žinioje buvo Manaso sūnaus Jayro
miestai, esantys Gileade, Argobo
sritis, esanti Bašane – šešiasdešimt
didelių miestų su sienomis ir vari-
niais užkaiščiais;
14 Idojo sūnus Ahinadabas Maha-
naime;
15 Ahimaazas Naftalyje; jis buvo
vedęs Saliamono dukterį Basmatą;
16 Hušajo sūnus Baana Ašere ir
Bealote;
17 Paruacho sūnus Juozapatas Isa-
chare;
18 Elos sūnus Šimis Benjamine;
19 Ūrio sūnus Geberas Gileade, amo-
ritų karaliaus Sihono ir Bašano
karaliaus Ogo šalyje.

6 1 Kar 5,14
13 Sk 32,41; Įst 3,4
15 2 Sam 15, 27
16 1 Km 27, 33
18 1 Kar 1,8
19 Įst 4,8-10
20 Pr 22,17; Pr 32,12; Mch 4,4
21 Pr 15,18; Ps 68,29; Ps 72,8
22 Neh 5,18
24 1 Km 22,9; Ps 72,11
25 Ts 20,1; Jer 23,6; Mch 4,4
26 Įst 17,16; 1 Kar 10,26; 2 Km 9,25
27 1 Kar 4,7
29 1 Kar 3,12
30 Pr 25,6; Iz 19,11.12

20 Judo ir Izraelio žmonių buvo kaip
smilčių pajūryje; jie valgė, gėrė ir
linksminosi.
21 Saliamonas valdė visas karalystes
nuo upės iki filistinų šalies ir Egipto
sienos; jos mokėdavo duoklę ir tar-
navo Saliamonui per visas jo dienas.
22 Saliamonui kasdien pristatydavo:
trisdešimt korų smulkių ir šešiasde-
šimt korų paprastų miltų,
23 dešimt nupenėtų jaučių, dvidešimt
jaučių iš ganyklos ir šimtą avių, ne-
skaičiuojant elnių, gazelių, stirnų ir
nupenėtų paukščių.
24 Saliamonas valdė visą sritį į va-
karus nuo upės, nuo Tifsacho iki
Gazos. Jis gyveno taikiai su visais
kaimynais.
25 Judas ir Izraelis, nuo Dano iki Beer
Šebos, gyveno saugiai, kiekvienas
žmogus po savo vynmedžiu ir
figmedžiu per visas Saliamono dienas.
26 Saliamonas turėjo keturiasdešimt
tūkstančių arklidžių kovos vežimų
žirgams ir dvylika tūkstančių rai-
telių.
27 Dvylika valdininkų aprūpindavo
maistu karalių Saliamoną ir visus,
kurie valgė prie karaliaus Saliamo-
no stalo; kiekvienas rūpinosi, kad
maisto netrūktų vienam mėnesiui.
28 Miežių ir pašaro žirgams ir mu-
lams jie atgabendavo į tą vietą, kur
būdavo karalius, kaip jiems būdavo
įsakyta.
29 Dievas suteikė Saliamonui išmintį
ir nepaprastą sumanumą bei tokį
širdies platumą, kaip smėlis jūros
pakrantėje.
30 Saliamono išmintis pranoko visų
rytiečių ir egiptiečių išmintį.

31 Jis buvo išmintingesnis už visus
žmones, net už ezerachą Etaną ir
Maholo sūnus – Hemaną, Kalkolą
bei Dardą. Jis buvo garsus visose
aplinkinėse tautose.
32 Jis sukūrė tris tūkstančius patarlių
ir tūkstantį penkias giesmes.
33 Jis kalbėjo apie medžius: nuo Li-
bano kedrų iki yzopų, kurie auga ant
sienų; apie žvėris, paukščius, roplius
ir žuvis.
34 Iš visų tautų ateidavo pasiklausyti
Saliamono išminties žmonės, at-
siųsti nuo visų žemės karalių, kurie
girdėjo apie jo išmintį.

5 Tyro karalius Hiramas, išgirdęs,
kad Saliamonas pateptas kara-
liumi vietoj savo tėvo, siuntė pas jį
pasiuntinius, nes Hiramas draugavo
su Dovydu.
2 Ir Saliamonas siuntė Hiramui žinią:
3 „Tu žinai, kad mano tėvas Dovydas
negalėjo pastatyti namų Viešpaties,
savo Dievo, vardui dėl karų su tau-
tomis, kurios buvo prieš jį iš visų
pusių, kol Viešpats padėjo jas po
jo kojomis.
4 Dabar Viešpats, mano Dievas, man
suteikė ramybę; nėra nei priešų, nei
trukdymų.
5 Aš ketinu statyti namus Viešpaties,
savo Dievo, vardui, kaip Viešpats kal-
bėjo mano tėvui Dovydui: „Tavo sū-
nus, kurį Aš pasodinsiu į sostą vietoj
tavęs, pastatys namus mano vardui.“
6 Taigi įsakyk kirsti kedrus Libane.
Mano tarnai tegu dirba su tavo tar-
nais. Už darbą tavo tarnams mokė-
siu, kiek nustatysi. Tu žinai, kad tarp
mūsų nėra nė vieno tokio medžių
kirtėjo, kaip sidoniečiai.“

7 Hiramas, išgirdęs Saliamono žo-
džius, labai apsidžiaugė ir tarė: „Palai-
mintas Viešpats, kuris davė Dovydui
išmintingą sūnų, kad valdytų tą didelę
tautą.“
8 Hiramas pranešė Saliamonui: „Ga-
vau žinią, kurią man siuntei. Aš
viską padarysiu pagal tavo norą dėl
medžių kirtimo.
9 Mano tarnai juos nugabens nuo
Libano kalnų į jūrą; jie sieliais bus
nuplukdyti iki vietos, kurią man
nurodysi; ten juos sukraus ir tu juos
pasiimsi. Tu turėsi patenkinti mano
norą ir tiekti maisto mano namams.“
10 Hiramas siuntė Saliamonui kedro
ir kipariso medžių, kiek tik jis norėjo.
11 O Saliamonas davė Hiramo na-
mams dvidešimt tūkstančių korų
kviečių ir dvidešimt korų tyriausio
aliejaus. Tokį kiekį Saliamonas duo-
davo Hiramui kiekvienais metais.
12 Viešpats suteikė Saliamonui iš-
mintį, kaip Jis jam buvo pažadėjęs.
Tarp Hiramo ir Saliamono įsivyravo
taika, ir jie sudarė sandorą.
13 Karalius Saliamonas parinko iš
viso Izraelio trisdešimt tūkstančių
vyrų darbams.
14 Jis juos siųsdavo pamainomis,
kas mėnesį po dešimt tūkstančių:
vieną mėnesį jie būdavo Libane, o
du mėnesius namie. Adoniramas
buvo darbininkų viršininkas.
15 Saliamonas turėjo septyniasde-
šimt tūkstančių nešikų ir aštuonias-
dešimt tūkstančių akmenskaldžių
kalnuose,
16 neskaičiuojant trijų tūkstančių trijų
šimtų Saliamono vyresniųjų valdi-
ninkų, kurie vadovavo darbams ir
prižiūrėjo darbus atliekančius žmones.

31 1 Kar 3,12; 1 Krn 2,6; 1 Krn 15,19
32 Mok 12,9; Gg 1,1
34 1 Kar 10,1
5 SKYRIUS
1 2 Sam 5,11; 2 Krn 2,3
2 2 Krn 2,3
3 1 Krn 22,8; 1 Krn 28,2.3
4 1 Kar 4,24
5 2 Sam 7,12.13; 2 Krn 2,4
6 2 Krn 2,8.10
9 Ezr 3,7; Ez 27,17
11 2 Krn 2,10
12 1 Kar 3,12
14 1 Kar 12,18
15 2 Krn 2,17.18
16 1 Kar 9,23

17 Karalius įsakė paruošti didelius ir
brangius akmenis, nutašytus namų
pamatams.
18 Saliamono darbininkai ir Hiramo
darbininkai iš Gebalo tašė juos. Taip
jie paruošė rąstus ir akmenis namų
statybai.

6 Keturi šimtai aštuoniasdešimtai-
siais metais po izraelitų išėjimo iš
Egipto, ketvirtaisiais Saliamono val-
dymo Izraelyje metais, zivo mėnesį,
kuris yra antras mėnuo, jis pradėjo
statyti Viešpaties namus.
2 Namai, kuriuos karalius Saliamo-
nas statė Viešpačiui, buvo šešiasde-
šimties uolekčių ilgio, dvidešimties
uolekčių pločio ir trisdešimties
uolekčių aukščio.
3 Prieangis priešais šventyklą buvo
dvidešimties uolekčių ilgio, lygus
namų pločiui, ir dešimt uolekčių
išsikišęs priešais namus.
4 Namams jis padarė siaurus langus.
5 Pastato šonuose ir gale buvo prie-
statai, kur buvo įrengti šoniniai
kambariai.
6 Apatinio aukšto šoniniai kamba-
riai buvo penkių uolekčių pločio,
vidurinio – šešių uolekčių ir trečio-
jo – septynių uolekčių pločio. Pasta-
to išorėje buvo padaryti išsikišimai,
kad nereikėtų įleisti rąstų į sienas.
7 Namai buvo statomi iš paruoštų
akmenų; statybos darbams vyks-
tant, nesigirdėjo nei kūjų, nei kirvių,
nei kitų statybos įrankių garso.
8 Įėjimas į vidurinį aukštą buvo de-
šiniajame pastato šone: sraigtiniai
laiptai vedė į vidurinį, o iš vidurinio
į trečiąjį aukštą.
9 Taip jis pastatė namus ir užbaigė
juos. Ir padengė namus kedro rąstais
ir lentomis.
10 Šventyklos priestato kambariai
buvo penkių uolekčių aukščio, su-
jungti su pagrindiniu pastatu kedro
rąstais.
11 Viešpaties žodis buvo Saliamonui:
12 „Dėl namų, kuriuos man statai:
jei vaikščiosi pagal mano nuosta-
tus, vykdysi mano sprendimus ir
laikysies mano įsakymų, kad vaikš-
čiotum pagal juos, tai Aš išpildysiu
tau savo žodį, kurį kalbėjau tavo
tėvui Dovydui:
13 „Aš gyvensiu tarp izraelitų ir ne-
apleisiu savo tautos – Izraelio.“
14 Saliamonas pastatė namus ir juos
užbaigė.
15 Namų vidaus sienos buvo iškaltos
kedro lentomis nuo apačios iki lubų,
o grindys išklotos kiparisų lentomis.
16 Pastato gale kedro medžio len-
tomis nuo grindų iki lubų buvo
atitverta dvidešimties uolekčių ilgio
ir tokio pat pločio patalpa – Šventų
švenčiausioji.
17 Namų, tai yra šventyklos, ilgis iki
jos buvo keturiasdešimt uolekčių.
18 Visas namų vidus buvo iškaltas
kedro medžio lentomis su išraižy-
tais pumpurais ir išsiskleidusiomis
gėlėmis taip, kad akmens visai
nesimatė.
19 Namų viduje paruošė Šventų
švenčiausiąją Viešpaties Sandoros
skryniai.
20 Švenčiausioji buvo dvidešimties
uolekčių ilgio, pločio ir aukščio; jos
vidus buvo padengtas grynu auksu.
Taip pat padengtas buvo ir aukuras
iš kedro medžio.
21 Taip Saliamonas visą namų vidų

17 1 Kar 6,7

6 SKYRIUS
1 2 Km 3,1.2; Apd 7,47
2 Ez 41,1
3 Iš 26,33; Ez 41,1
4 Ez 40,16; Ez 41,16
5 1 Kar 6,16. 19-21.31; Ez 41,6
7 Įst 27,5.6
9 1 Kar 6,14. 38
12 2 Sam 7, 13; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,4
13 Iš 25,8; Įst 31,6
16 Iš 26,33; Kun 16,2; 1 Kar 8,6; 2 Km 3,8; Ez 45,3; Hbr 9,3

padengė grynu auksu; Šventų šven-
čiausiosios, kuri buvo padengta
auksu, priekyje kabojo auksinės
grandinės.
22 Visas namų vidus, taip pat ir auku-
ras prieš Šventų švenčiausiąją buvo
padengti auksu.
23 Šventų švenčiausiojoje jis padarė
du cherubus iš alyvmedžio, kiekvie-
ną dešimties uolekčių aukščio.
24 Vienas cherubo sparnas buvo pen-
kių uolekčių ir kitas sparnas penkių
uolekčių; dešimt uolekčių nuo vieno
sparno galo iki kito.
25 Taip pat dešimties uolekčių buvo
ir antrasis cherubas; abu cherubai
buvo tokio pat dydžio ir taip pat
atrodė.
26 Vienas cherubas buvo dešimties
uolekčių aukščio, taip pat ir kitas.
27 Cherubai stovėjo vidinėje patalpo-
je. Jų sparnai buvo taip ištiesti, kad
vieno sparnas siekė vieną sieną, o
kito – kitą sieną; antrieji jų sparnai
siekė vienas kitą Šventų švenčiau-
siosios viduryje.
28 Ir jis aptraukė cherubus auksu.
29 Visos namų sienos – tiek viduje,
tiek išorėje – buvo išraižytos cherubų
atvaizdais, palmėmis ir gėlėmis.
30 Namų grindis padengė auksu
išorėje ir viduje.
31 Durys į Šventų švenčiausiąją buvo
iš alyvmedžio, staktos buvo penkia-
kampės.
32 Abejos durys buvo išpuoštos che-
rubų, palmių bei gėlių raižiniais ir
padengtos auksu.
33 Šventyklos įėjimo staktos buvo iš
alyvmedžio, keturkampės.
34 Dvejos durys buvo iš kipariso
medžio. Vienos pusės durys buvo
iš dviejų dalių ir kitos pusės durys
buvo iš dviejų dalių.
35 Ant durų išraižė cherubų, palmių bei
gėlių atvaizdus ir padengė jas auksu.
36 Jis pastatė vidinį kiemą iš trijų
tašyto akmens eilių ir vienos eilės
kedro rąstų.
37 Ketvirtųjų metų zivo mėnesį buvo
padėti Viešpaties namų pamatai,
38 o vienuoliktųjų metų bulo mėnesį,
kuris yra aštuntas mėnuo, namai su
visais priestatais buvo baigti pagal
visus jų brėžinius. Saliamonas juos
statė septynerius metus.

7 O savo namus Saliamonas statė
trylika metų, kol juos pabaigė.
2 Jis statė namus iš Libano kedrų. Na-
mai buvo šimto uolekčių ilgio, pen-
kiasdešimties pločio ir trisdešimties
aukščio; jie stovėjo ant keturių eilių
kedro medžio stulpų, ant kurių buvo
kedro rąstai.
3 Rąstai, kurie buvo ant keturiasde-
šimt penkių stulpų, po penkiolika
stulpų vienoje eilėje, buvo apkalti
kedro medžio lentomis.
4 Langai buvo trimis eilėmis, langas
priešais langą per tris aukštus.
5 Visos durys ir jų staktos buvo ketur-
kampės kaip ir langai; langas priešais
langą per tris aukštus.
6 Jis pastatė ir prieangį iš stulpų
penkiasdešimties uolekčių ilgio ir
trisdešimties uolekčių pločio ir kitą
prieangį priešais jį su stulpais ir sto-
rais skersiniais rąstais.
7 Tada jis padarė prieangį, kuriame
stovėtų sostas ir jis galėtų teisti – teis-
mo prieangį, ir nuo grindų iki lubų
iškalė jį kedro lentomis.

22 Iš 30,1.3.6
23 Iš 37,7-9; 2 Km 3,10-12
27 Iš 25,20; Iš 37,9; 1 Kar 8,7; 2 Km 5,8
29 Iš 36,8.35
34 Ez 41,23-25
36 1 Kar 7,12; Jer 36,10
37 1 Kar 6,1
38 2 Sam 7,13; 1 Kar 5,5; 1 Kar 6,1; 1 Kar 8,19
7 SKYRIUS
1 1 Kar 3,1; 1 Kar 9,10; 2 Km 8,1
2 1 Kar 10,17.21; 2 Km 9,16

8 Karaliaus gyvenamieji namai turė-
jo kitą kiemą su prieangiu, panašiai
pastatytu. Saliamonas panašius na-
mus pastatė ir savo žmonai, faraono
dukteriai.
9 Visi šie pastatai buvo pastatyti
iš brangių akmenų – nuo pamato
iki stogo. Akmenys statybai buvo
keturkampiai, nutašyti ir nulyginti
iš vidaus ir lauko pusės.
10 Pamatai buvo iš brangių, dide-
lių, dešimties ir aštuonių uolekčių
akmenų.
11 Virš jų buvo brangūs tašyti akme-
nys ir kedrai.
12 Didysis kiemas, Viešpaties namų
vidinis kiemas ir namų prieangis
buvo aptverti aplinkui trimis ei-
lėmis tašytų akmenų ir viena eile
kedro rąstų.
13 Karalius Saliamonas pasikvietė iš
Tyro Hiramą.
14 Jis buvo našlės iš Naftalio giminės
sūnus, o jo tėvas buvo iš Tyro. Jis
buvo variakalys – sumanus, gabus ir
išmintingas, galintis atlikti įvairius
darbus iš vario. Atvykęs pas karalių
Saliamoną, jis dirbo įvairius darbus.
15 Hiramas nuliejo dvi varines kolo-
nas, kurių kiekviena buvo aštuonio-
likos uolekčių aukščio ir dvylikos
uolekčių apimties.
16 Jis padarė du varinius kapitelius
kolonų viršui. Kiekvienas kapitelis
buvo penkių uolekčių aukščio.
17 Be to, jis padarė groteles ir pynes
iš grandinėlių kapiteliams, kurie
buvo ant kolonų – septynias vienam
kapiteliui ir septynias kitam.
18 Jis padarė kolonas ir po dvi eiles
granato vaisių ant visų grotelių,
dengiančių kapitelius.

8 1 Kar 3,1; 1 Kar 9,24; 1 Kar 11,1; 2 Km 8,11
12 1 Kar 6,36; Jn 10,23; Apd 3,11
13 2 Km 2, 13.14
14 Iš 31,3; Iš 36,1; 2 Km 2,14; 2 Km 4,16
15 2 Kar 25, 17; 2 Km 3,15; 2 Km 4,12; Jer 52,21
20 2 Km 3, 16; 2 Km 4,13; Jer 52,23
21 2 Km 3, 17
23 2 Kar 25, 13; 2 Km 4,2; Jer 52,17
24 2 Km 4,3
25 2 Km 4, 4.5; Jer 52,20
26 2 Km 4,5

19 Kapiteliai, kurie buvo ant kolonų,
atrodė kaip lelijos, keturių uolekčių.
20 Ant dviejų kolonų kapitelių buvo
granatų vaisiai, virš išlinkimo prie
grotelių, ir aplinkui visą kapitelį
buvo du šimtai granatų vaisių.
21 Hiramas pastatė kolonas prie šven-
tyklos įėjimo; dešinę koloną pava-
dino Jachinu, o kairę Boazu.
22 Lelijų pavidalo pagražinimai puo-
šė kolonų viršų. Taip jis užbaigė
kolonas.
23 Jis taip pat nuliejo apskritą basei-
ną dešimties uolekčių skersmens,
penkių uolekčių aukščio, o jo apim-
tis buvo trisdešimt uolekčių.
24 Dvi eilės pumpurų, nulietų išvien
su baseinu, buvo po briauna aplin-
kui jį, po dešimt pumpurų uolektyje.
25 Jis stovėjo ant dvylikos jaučių. Trys
buvo atsigręžę į šiaurę, trys – į vaka-
rus, trys – į pietus ir trys – į rytus.
Baseinas buvo ant jų; ir jų užpakali-
nės dalys buvo po baseinu.
26 Jis buvo plaštakos storio, jo briau-
na buvo panaši į taurės briauną, į le-
lijos žiedą; jame tilpo du tūkstančiai
batų vandens.
27 Hiramas dar padarė dešimt varinių
stovų. Kiekvienas stovas buvo ketu-
rių uolekčių ilgio, keturių pločio ir
trijų aukščio.
28 Stovas buvo toks: jis turėjo ketu-
rias šonines plokštes, kurios buvo
įtvirtintos rėmuose.
29 Tose plokštėse buvo išraižyti liūtų,
jaučių ir cherubų atvaizdai, o taip pat
ir ant rėmų, po jaučiais bei liūtais,
buvo kabantys vainikėliai.
30 Be to, kiekvienas stovas turėjo
keturis varinius ratus su ašimis.
Visuose keturiuose kampuose buvo

atramos, ant kurių stovėjo praus-
tuvė. Atramų šonus puošė išlieti
vainikai.
31 Stovo kapitelio anga buvo apvali,
vienos uolekties iš vidaus ir pusant-
ros uolekties išorėje. Jo šonai buvo
išraižyti ir sudarė keturkampį, o ne
apskritimą.
32 Keturi ratai buvo stovo šonuose, jų
ašys pritvirtintos prie stovo. Kiekvieno
rato aukštis buvo pusantros uolekties.
33 Ratai buvo padaryti panašiai kaip
vežimų ratai; jų ratlankiai, stipinai,
stebulės ir ašys buvo nulietos.
34 Keturios atramos prie kiekvieno
stovo kampo buvo nulietos išvien
su stovu.
35 Stovo viršuje buvo pusės uolekties
aukščio apskritas lankas; rėmai ir
šoninės plokštės buvo išlieti išvien.
36 Hiramas išraižė ant rėmų ir šo-
ninių plokščių – visur, kur buvo
galima, – cherubų, liūtų ir palmių
atvaizdus bei aplinkui pridėjo vai-
nikėlių.
37 Taip jis padarė dešimt stovų, ku-
rie buvo nulieti vienodai, to paties
dydžio ir taip pat atrodantys.
38 Jis taip pat padarė dešimt varinių
praustuvių. Kiekvienoje tilpo ketu-
riasdešimt batų vandens. Kiekviena
praustuvė buvo keturių uolekčių
skersmens. Ant kiekvieno stovo
buvo po praustuvę.
39 Penki stovai buvo pastatyti vie-
name ir penki kitame šventyklos
šone; baseinas stovėjo šventyklos
dešinėje, pietryčiuose.
40 Hiramas dar padarė puodus,
semtuvėlius bei dubenis. Taip Hira-
mas baigė visą darbą, kurį jis darė

38 Iš 30,18; 2 Km 4,6
40 2 Km 2,13.14; 2 Km 4,11-22; 2 Km 5,1
41 1 Kar 7,17.18
42 1 Kar 7,20
45 Iš 27,3; 2 Km 2,13.14
46 Pr 33,17; Joz 3,16; 2 Km 4,17
47 1 Km 22,3.14
48 Iš 37,10.11.25.26; Kun 24,5-8; 2 Km 4,8
51 2 Sam 8,11

karaliui Saliamonui dėl Viešpaties
šventyklos:
41 dvi kolonas, du kapitelius, kurie
buvo ant kolonų, groteles apdengti
kapiteliams, kurie buvo ant kolonų,
42 keturis šimtus granato vaisių
abiem grotelėms – po dvi eiles gra-
natų vaisių abiem kapiteliams, kurie
buvo ant kolonų,
43 dešimt stovų ir dešimt praustuvių
ant stovų,
44 baseiną ir dvylika jaučių po ba-
seinu,
45 puodus, semtuvėlius bei dubenis.
Visus šituos reikmenis Hiramas
padarė Saliamonui dėl Viešpaties
šventyklos iš skaistaus vario.
46 Karalius juos nuliejo Jordano
lygumos molingoje žemėje tarp
Sukoto ir Cartano.
47 Visi šitie daiktai liko nepasverti,
nes buvo sunaudota tiek daug vario,
kad buvo neįmanoma jo pasverti.
48 Saliamonas padarė Viešpaties
šventyklai visus reikmenis: auksi-
nį aukurą, auksinį stalą padėtinei
duonai laikyti,
49 penkias žvakides iš gryno aukso
dešinėje ir penkias kairėje priešais
Šventų švenčiausiąją, su gėlėmis,
lempomis ir žnyplėmis iš aukso,
50 gnybtuvus, samčius, dubenis, lėkš-
tes, smilkytuvus iš gryno aukso, taip
pat auksinius vyrius vidaus durims
į Šventų švenčiausiąją ir durims į
šventyklą.
51 Taip buvo baigti visi darbai, ku-
riuos karalius Saliamonas padarė
Viešpaties namuose. Po to Salia-
monas atgabeno į šventyklą tai, ką
jo tėvas Dovydas buvo pašventęs:

sidabrą, auksą bei indus, ir sudėjo
šventyklos sandėliuose.

8

8 Saliamonas sušaukė į Jeruzalę
Izraelio vyresniuosius, giminių
vadus ir izraelitų šeimų galvas Viešpaties Sandoros skryniai perkelti iš
Dovydo miesto Siono.
2 Visi Izraelio vyrai susirinko pas
karalių Saliamoną etanimo mėnesį,
kuris yra septintasis mėnuo, šventės
metu.
3 Atėjo visi Izraelio vyresnieji, ir kunigai paėmė skrynią.
4 Ir jie nešė Viešpaties skrynią,
Susitikimo palapinę ir visus šventus indus, kurie buvo palapinėje;
kunigai ir levitai nešė juos.
5 Karalius Saliamonas ir visi izraelitai, susirinkę pas jį, ėjo priešais
skrynią ir aukojo tiek avių ir galvijų,
kad buvo neįmanoma jų suskaityti.
6 Kunigai įnešė Viešpaties Sandoros
skrynią į Šventų švenčiausiąją po
cherubų sparnais.
7 Cherubų sparnai buvo išskleisti virš
skrynios ir cherubai dengė skrynią
bei jos kartis.
8 Kartys buvo tokios ilgos, kad jų
galai buvo matomi šventykloje,
tačiau iš lauko jie nebuvo matomi.
Jos ten pasiliko iki šios dienos.
9 Skrynioje buvo tik dvi akmeninės
plokštės, kurias Mozė įdėjo Horebe,
kai Viešpats padarė sandorą su izraelitais, jiems išėjus iš Egipto krašto.
10 Kunigams išėjus iš šventyklos,
debesis pripildė Viešpaties namus
11 taip, kad kunigai negalėjo tarnauti
dėl debesies, nes Viešpaties šlovė
pripildė Viešpaties namus.
12 Tuomet Saliamonas tarė: „Viešpats kalbėjo, kad nori gyventi tirštoje tamsoje.
13 Aš pastačiau Tau namus, kuriuose
gyventum, vietą, kurioje pasiliktum
per amžius.“
14 Karalius atsisukęs palaimino visus susirinkusius izraelitus, kurie
stovėjo.
15 Jis sakė: „Palaimintas Viešpats,
Izraelio Dievas, kuris įvykdė, ką
pažadėjo mano tėvui Dovydui, sakydamas:
16 „Nuo tos dienos, kai išvedžiau savo
tautą Izraelį iš Egipto, Aš nepasirinkau jokio miesto iš visų Izraelio
giminių statyti namams, kur būtų
mano vardas, bet išsirinkau Dovydą, kad jis valdytų mano tautą –
Izraelį.“
17 Mano tėvas Dovydas norėjo pastatyti namus Viešpaties, Izraelio
Dievo, vardui.
18 Viešpats kalbėjo mano tėvui Dovydui: „Gerai, kad tu norėjai pastatyti
namus mano vardui,
19 tačiau ne tu juos pastatysi, bet tavo
sūnus, kuris tau gims, pastatys namus
mano vardui.“
20 Viešpats išpildė savo žodį, kurį
kalbėjo. Aš užėmiau savo tėvo Dovydo vietą ir Izraelio sostą, kaip
Viešpats buvo pažadėjęs, ir pastačiau
namus Viešpaties, Izraelio Dievo,
vardui.
21 Ten paruošiau vietą skryniai,
kurioje yra Viešpaties Sandora, sudaryta su mūsų tėvais, kai Jis išvedė
juos iš Egipto krašto.“
22 Saliamonas atsistojo priešais Viešpaties aukurą viso Izraelio akivaizdoje, iškėlė rankas į dangų
23 ir sakė: „Viešpatie, Izraelio Dieve,

8 SKYRIUS
1 2 Sam 5,7; 2 Sam 6,12-17; 2 Krn 5,2-14
2 Kun 23,34
3 Sk 4,15; Sk 7,9
4 2 Krn 1,3
5 2 Sam 6,13
6 2 Sam 6,17; 1 Kar 6,19.27;
8 Iš 25,13-15; Iš 34,4
9 Iš 24,7.8; Iš 25,21; Iš 34,27.28; Iš 40,20; Įst 10,5
10 Iš 40,34.35
11 2 Krn 7,1.2
12 2 Krn 6,1; Ps 18,11; Ps 97,2
13 2 Sam 7,13; Ps 132,14
14 2 Sam 6,18
15 2 Sam 7,2.12.13.25; Lk 1,68
16 2 Sam 7,8; 1 Kar 8,29
17 2 Sam 7,2.3
18 2 Krn 6,8.9
19 2 Sam 7,5.12.13; 1 Kar 5,3.5; 1 Kar 6,38; 1 Krn 17,11.12; 1 Krn 22,8-10; 2 Krn 6,2
20 1 Krn 28,5.6
21 Įst 31,26; 1 Kar 8,9
22 Iš 9,33; 1 Kar 8,54; 2 Krn 6,12; Ezr 9,5
23 Iš 15,11; Įst 7,9; Įst 17,1; 2 Sam 7,22; 1 Kar 3,6; 2 Kar 20,3; Neh 1,5; Dan 9,4

nei danguje, nei žemėje nėra dievo,
kuris būtų lygus Tau, kuris būtų
gailestingas ir laikytųsi sandoros su
savo tarnais, kurie pasitiki Tavimi
visa savo širdimi.
24 Tu ištesėjai savo tarnui Dovydui,
mano tėvui, duotą pažadą. Tu kalbė-
jai savo lūpomis ir įvykdei tai savo
rankomis šiandien.
25 Dabar, Viešpatie, Izraelio Die-
ve, įvykdyk tai, ką pažadėjai savo
tarnui Dovydui, mano tėvui, saky-
damas: „Izraelio soste nepritrūksi
vyro mano akivaizdoje, jei tik tavo sū-
nūs saugos savo kelius ir vaikščios
priešais mane, kaip tu vaikščiojai.“
26 Izraelio Dieve, meldžiu: įvykdyk
pažadą, kurį davei savo tarnui Do-
vydui, mano tėvui.
27 Bet argi Dievas iš tiesų gyvens že-
mėje? Štai dangus ir dangų dangūs
nepajėgia Tavęs sutalpinti, juo la-
biau šitie namai, kuriuos pastačiau.
28 Atsižvelk į savo tarno maldą ir
prašymą, Viešpatie, mano Dieve,
išklausyk šauksmą ir maldą, kuria
Tavo tarnas meldžiasi Tavo akivaiz-
doje šiandien.
29 Težvelgia Tavo akys į šiuos namus
dieną ir naktį, į vietą, apie kurią sa-
kei: „Ten bus mano vardas!“ Išklau-
syk savo tarno maldą, kai jis melsis
šioje vietoje.
30 Išgirsk savo tarno ir savo tautos
maldavimą, kai jie melsis šioje vie-
toje. Išgirsk danguje, kur Tu gyveni,
ir atleisk.
31 Jei kas nusikals savo artimui ir
ateis į šituos namus prie Tavo au-
kuro prisiekti,
32 išgirsk danguje ir teisk savo
tarnus: pasmerk kaltąjį pagal jo

25 2 Sam 7, 12.16; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,5
26 2 Sam 7,25
27 2 Krn 2,6; Iz 66,1; Apd 7,49; Apd 17,24; 2 Kor 12,2
29 Įst 12,11; 1 Kar 9,3; 2 Krn 7,15; Dan 6,10
30 Neh 1,6
31 Iš 22,8-11
32 Iš 25,1
33 Kun 26,17. 39.40; Įst 28,25
34 Kun 26, 40-42; Įst 30,1-3
35 Kun 26,19; Įst 28,23
36 1 Sam 12, 23; Ps 25,4; Ps 27,11; Ps 94,12
37 Kun 26, 16.25.26; Įst 28,21.22.27. 38.42.52
39 1 Sam 16, 7; 1 Krn 28,9; Jer 17,10; Apd 1,24
40 Ps 130,4
42 Iš 13,3; Įst 3,24
43 Iš 9,16; 1 Sam 17,46; 2 Kar 19,19; Ps 102,15

nusikaltimą ir išteisink teisųjį, at-
lygindamas jam pagal jo teisumą.
33 Jei Tavo tauta Izraelis bus nugalė-
ta priešo dėl to, kad Tau nusidėjo, ir
jei ji atsigręš į Tave, išpažins Tavo
vardą, melsis ir maldaus Tavęs ši-
tuose namuose,
34 išgirsk danguje, atleisk savo tautai
Izraeliui nuodėmę ir sugrąžink ją į
žemę, kurią davei jų tėvams.
35 Jei dangus bus uždarytas ir nebus
lietaus dėl to, kad jie nusidėjo, ir
jei jie melsis šitoje vietoje, išpažins
Tavo vardą ir nusigręš nuo savo
nuodėmės, už kurią juos baudi,
36 išgirsk danguje ir atleisk savo
tarnų, Izraelio tautos, nuodėmę,
parodyk jiems gerą kelią, kuriuo jie
turi eiti, ir duok lietaus kraštui, kurį
jiems davei paveldėti.
37 Jei badas ar maras siaus krašte, jei
pūs karštas pietų vėjas, jei miltligė
ir skėriai naikins derlių, jei žmones
miestuose apsups priešas, užeis
vargai ar ligos
38 ir visa Izraelio tauta ar atskiras
žmogus melsis, ištiesę rankas šitų
namų link,
39 išklausyk danguje, atleisk jiems ir
atlygink kiekvienam pagal jo kelius,
kaip Tu matai jo širdyje, nes Tu vie-
nas pažįsti kiekvieno žmogaus širdį,
40 kad jie Tavęs bijotų, kol gyvens
žemėje, kurią davei mūsų tėvams.
41 Jei svetimšalis, ne Tavo tautos Iz-
raelio žmogus, ateis iš tolimo krašto
dėl Tavo vardo
42 (nes jie išgirs apie Tavo didingą
vardą, Tavo stiprią ranką ir ištiestą
ranką), ir kai jis ateis ir melsis prie
šitų namų,
43 išklausyk jį danguje ir įvykdyk

visa, ko jis Tavęs prašys, kad visos
žemės tautos pažintų Tavo vardą,
bijotų Tavęs kaip Tavo tauta Izraelis
ir patirtų, jog šitie namai, kuriuos
pastačiau, vadinami Tavo vardu.
44 Jei Tavo tauta išeitų kariauti su
priešais, kad ir kur Tu juos pa-
siųstum, ir melstųsi atsigręžusi į
šį miestą ir šiuos namus, kuriuos
pastačiau Tavo vardui,
45 išgirsk danguje jų maldą ir prašy-
mą ir apgink jų teises.
46 Jei izraelitai Tau nusidės, – juk
nėra žmogaus, kuris nenusidėtų, – ir
Tu užsirūstinęs juos atiduosi prie-
šui, kuris paims juos nelaisvėn ir
išves į tolimą priešo šalį,
47 ir jei jie ten būdami susipras, gai-
lėsis, atsivers ir Tavęs maldaus, sa-
kydami: „Mes nusidėjome, elgėmės
neteisingai ir padarėme piktadarystę“,
48 ir gręšis į Tave visa savo širdimi
bei visa savo siela priešų šalyje, į ku-
rią jie buvo išvesti, ir melsis Tau, at-
sigręžę į šalį, kurią davei jų tėvams,
į miestą, kurį išsirinkai, ir į namus,
kuriuos pastačiau Tavo vardui,
49 išklausyk danguje jų maldas ir
maldavimus ir apgink jų teises,
50 ir atleisk savo tautai, kuri Tau
nusidėjo, visus jos nusikaltimus.
Sukelk gailestį priešams, kurie
juos laiko nelaisvėje, kad tie jų
pasigailėtų,
51 nes jie yra Tavo tauta ir Tavo nuo-
savybė, kurią Tu išvedei iš Egipto –
iš geležinės krosnies.
52 Viešpatie, pažvelk į savo tarno ir
Izraelio tautos maldavimus, išklau-
syk juos, kai jie šaukiasi Tavęs.
53 Viešpatie Dieve, Tu juos išskyrei
iš visų žemės tautų ir pasirinkai sau,

46 Kun 26, 34.44; Ps 130,3
47 Kun 26, 40-42; Dan 9,5
48 Jer 29,12-14; Dan 6,10
50 Ps 106,46
51 Įst 9,26-29; Jer 11,4
52 1 Kar 8,29
53 Iš 19,5.6
54 2 Km 7,1
55 2 Sam 6,18
56 Įst 12,10; 1 Km 22,18
57 Įst 31,6
58 Ps 119,36
60 Įst 4,35.39; 1 Sam 17,46
61 Įst 18,13
62 2 Km 7,4-10

kaip kalbėjai per savo tarną Mozę,
išvesdamas mūsų tėvus iš Egipto.“
54 Kai Saliamonas baigė šitą maldą,
jis atsikėlė nuo Viešpaties aukuro,
kur klūpojo iškeltomis rankomis,
55 ir stovėdamas laimino visus susi-
rinkusius, garsiu balsu sakydamas:
56 „Palaimintas Viešpats, kuris davė
ramybę savo tautai Izraeliui, kaip
buvo pažadėjęs; neliko neišpildy-
tas nė vienas žodis iš viso gerojo
pažado, kurį Jis davė per savo tarną
Mozę.
57 Viešpats, mūsų Dievas, tebūna
su mumis, kaip Jis buvo su mūsų
tėvais, tegul nepalieka ir neapleidžia
mūsų,
58 bet tepalenkia mūsų širdis prie
savęs, kad vaikščiotume Jo keliais,
vykdytume Jo įsakymus, nuostatus
ir potvarkius, kuriuos Jis davė mūsų
tėvams.
59 Šitie mano maldos žodžiai, tarti
Viešpaties akivaizdoje, tebūna šalia
Viešpaties, mūsų Dievo, dieną ir
naktį, kad Jis apgintų savo tarno ir
savo tautos Izraelio teises bet kuriuo
metu, kai to reikia,
60 kad visos žemės tautos žinotų,
jog Viešpats yra Dievas ir nėra kito.
61 Tebūna jūsų širdys tobulos prieš
Viešpatį, mūsų Dievą, kad jūs gyven-
tumėte pagal Jo nuostatus ir vykdy-
tumėte Jo įsakymus.“
62 Po to karalius ir visas Izraelis au-
kojo aukas Viešpačiui.
63 Saliamonas aukojo dvidešimt du
tūkstančius galvijų ir šimtą dvide-
šimt tūkstančių avių kaip padėkos
auką Viešpačiui. Taip karalius ir
visi izraelitai pašventino Viešpaties
namus.

64 Tą pačią dieną karalius pašventino
vidurinį kiemą prieš Viešpaties na-
mus, nes ten jis aukojo deginamąsias
aukas, duonos aukas ir padėkos aukų
taukus, kadangi varinis Viešpaties
aukuras buvo per mažas sutalpinti
deginamąsias aukas, duonos aukas
ir padėkos aukų taukus.
65 Saliamonas su visu Izraeliu nuo
Hamato iki Egipto upės šventė Vieš-
paties, mūsų Dievo, akivaizdoje
septynias dienas ir kitas septynias,
iš viso keturiolika dienų.
66 Aštuntą dieną jis paleido žmones;
jie palaimino karalių ir nuėjo į savo
palapines, džiaugdamiesi dėl to
gero, kurį Viešpats padarė savo tar-
nui Dovydui ir visai Izraelio tautai.

9 Kai Saliamonas baigė statyti
Viešpaties namus, karaliaus
namus ir visa, ką jis buvo sumanęs,
2 Viešpats pasirodė Saliamonui ant-
rą kartą taip, kaip buvo pasirodęs
Gibeone,
3 ir tarė: „Aš išklausiau tavo maldą
ir prašymą. Aš pašventinau šituos
namus, kuriuos pastatei, kad juose
amžinai būtų mano vardas. Ir mano
akys bei mano širdis visuomet bus
ten.
4 Jei tu vaikščiosi priešais mane, kaip
vaikščiojo tavo tėvas Dovydas, tyra
ir neklastinga širdimi vykdydamas
tai, ką tau įsakau, ir laikysiesi mano
nuostatų bei potvarkių,
5 tai įtvirtinsiu tavo karalystės sostą
Izraelyje amžiams, kaip pažadėjau
tavo tėvui Dovydui, sakydamas:
„Tu nepritrūksi vyro, kuris sėdėtų
Izraelio soste.“
6 Bet jei jūs ar jūsų vaikai nuo manęs

64 2 Krn 4,1; 2 Krn 7,7

65 Pr 15,18; Kun 23,34; Sk 34,8; 2 Krn 7,8

66 2 Krn 7,9

9 SKYRIUS

1 1 Kar 7,1; 2 Krn 7,11; 2 Krn 8,6

2 1 Kar 3,5; 1 Kar 11,9

3 Įst 11,12; 1 Kar 8,29; Ps 10,17

4 Pr 17,1.4; 1 Kar 8,61; 1 Kar 11,4; 1 Kar 15,5

5 2 Sam 7,12.16

6 2 Sam 7,14-16

7 Kun 18,24-09; Ps 44,14; Jer 7,4-14

8 Įst 29,24-26; 2 Krn 7,21

9 Įst 29,25-28

10 2 Krn 8,1

11 1 Kar 5,1

13 Joz 19,27

15 Joz 11,1; Joz 16,10; Joz 17,11; Joz 19,36; 2 Sam 5,9; 1 Kar 5,13

16 Joz 16,10

nusigręšite ir nesilaikysite mano
įsakymų bei mano nuostatų, kuriuos
jums daviau, ir nuėję tarnausite
kitiems dievams ir juos garbinsite,
7 tai išnaikinsiu Izraelį iš žemės,
kurią jiems daviau, ir atmesiu šituos
namus, kuriuos pašventinau savo
vardui; Izraelis taps patarle ir prie-
žodžiu visoms tautoms.
8 Ir dėl šitų namų, kurie dabar išaukš-
tinti, kiekvienas praeivis stebėsis,
švilps ir klaus: „Kodėl Viešpats taip
padarė šitai žemei ir šitiems na-
mams?“
9 Ir atsakymas bus: „Kadangi jie pali-
ko Viešpatį, savo Dievą, kuris išvedė
jų tėvus iš Egipto, ir garbino kitus
dievus ir jiems tarnavo, tai Viešpats
siuntė jiems šitą nelaimę.“
10 Dvidešimt metų, kol Saliamonas
statė Viešpaties namus ir karaliaus
namus,
11 Tyro karalius Hiramas parūpin-
davo Saliamonui kedrų bei kiparisų
medžių ir aukso, kiek jam reikėjo. Už
tai karalius Saliamonas davė Hiramui
dvidešimt miestų Galilėjos žemėje.
12 Hiramas atvyko iš Tyro pažiūrėti
Saliamono jam dovanotų miestų ir
jie jam nepatiko.
13 Jis sakė: „Kokie tie miestai, kuriuos
man davei, mano broli?“ Jis pava-
dino juos Kabulo šalimi, ir taip jie
vadinami iki šiol.
14 Ir Hiramas pasiuntė karaliui šimtą
dvidešimt talentų aukso.
15 Karalius Saliamonas įvedė rink-
liavą, statydamas Viešpaties namus,
savo namus, Miloją ir Jeruzalės
sieną, Hacoro, Megido ir Gezero
miestus.
16 Faraonas, Egipto karalius, už-

ėmė Gezerą, jį sudegino, išžudė kanaaniečius, gyvenusius mieste, ir atidavė kaip kraitį savo dukteriai, Saliamono žmonai.
17 Saliamonas atstatė Gezerą, žemutinį Bet Horoną,
18 Baalatą, Tadmorą dykumoje,
19 pastatė sandėlių, kovos vežimų ir raitelių miestus; jis statė tai, ką norėjo Jeruzalėje, Libane ir visame krašte, kurį valdė.
20 Neizraelitų kilmės gyventojų iš amonitų, hetitų, perizų, hivų ir jebusiečių tautų,
21 kurių izraelitai neįstengė visiškai sunaikinti, palikuonis Saliamonas apdėjo prievolėmis, ir taip liko iki šios dienos.
22 Bet nė vieno izraelito Saliamonas nepavergė. Jie buvo kariai, tarnai, kunigaikščiai, vadai ir kovos vežimų bei raitelių vadai.
23 Saliamonas turėjo penkis šimtus penkiasdešimt prižiūrėtojų darbininkams.
24 Kai faraono duktė persikėlė iš Dovydo miesto į savo namus, kuriuos Saliamonas jai pastatė, jis pradėjo statyti Miloją.
25 Tris kartus per metus Saliamonas aukodavo deginamąsias bei padėkos aukas ant aukuro, kurį jis padarė Viešpačiui. Jis degino ir smilkalus ant aukuro, kuris buvo Viešpaties akivaizdoje. Taip jis pabaigė statyti namus.
26 Karalius Saliamonas pasistatė laivų Ecjon Gebere, prie Elato, Raudonosios jūros pakrantėje, Edomo šalyje.
27 Hiramas atsiuntė tiems laivams savo tarnų, patyrusių jūrininkų, kurie plaukė kartu su Saliamono tarnais.
28 Tie, nuplaukę į Ofyrą, iš ten parvežė keturis šimtus dvidešimt talentų aukso karaliui Saliamonui.

10 Šebos karalienė, išgirdusi apie Saliamoną, pagarsėjusį dėl Viešpaties, atvyko jį išmėginti sunkiais klausimais.
2 Ji atkeliavo į Jeruzalę su labai didele palyda; kupranugariai nešė kvepalų, labai daug aukso ir brangių akmenų. Atėjusi pas Saliamoną ji kalbėjo su juo apie visa, kas buvo jos širdyje.
3 Saliamonas atsakė jai į visus klausimus. Nebuvo nieko, ko karalius nebūtų galėjęs jai atsakyti.
4 Šebos karalienė, pamačiusi Saliamono išmintį ir namus, kuriuos jis pastatė,
5 jo stalo valgius, tarnų būstus ir patarnautojų laikyseną bei apdarus, vyno pilstytojus ir užėjimą į Viešpaties namus, nebegalėjo susilaikyti
6 ir tarė karaliui: „Visa, ką girdėjau savo krašte apie tavo darbus ir išmintį, yra tiesa.
7 Aš netikėjau tais žodžiais, kol neatvykau ir savo akimis nepamačiau. Iš tikrųjų nė pusės man nebuvo pasakyta. Tavo išmintis ir turtai pranoksta tai, ką apie tave girdėjau.
8 Laimingi tavo žmonės ir laimingi šie tavo tarnai, kurie nuolat yra priešais tave ir girdi tavo išmintį!
9 Palaimintas Viešpats, tavo Dievas, kuris pamėgo tave ir pasodino Izraelio soste. Viešpats pamilo Izraelį amžiams ir todėl paskyrė tave karaliumi teisingumui ir teisumui vykdyti."
10 Ji padovanojo karaliui šimtą

17 2 Krn 8,5
18 Joz 19,44
19 1 Kar 4,26; 1 Kar 9,1; 1 Kar 10,26
20 2 Krn 8,7
21 Joz 15,63; Joz 17,12.13; Ts 1,21-36.28.35; Ts 3,1; Ezr 2,55.58
22 Kun 25,39
23 2 Krn 8,10
24 2 Sam 5,9; 1 Kar 3,1; 1 Kar 7,8; 2 Krn 8,11
25 Iš 23,14-17
26 Sk 33,35; 2 Krn 8,17.18
27 1 Kar 5,6.9; 1 Kar 10,11
28 Job 22,24

10 SKYRIUS
1 Ts 14,12; Mt 12,42
5 1 Krn 26,16; 2 Krn 9,4
8 Pat 8,34
9 2 Sam 8,15; 2 Sam 22,20; 1 Kar 5,7; Ps 72,2; Pat 8,15
10 Ps 72,10.15

dvidešimt talentų aukso, labai
daug kvepalų ir brangiųjų akmenų.
Niekad daugiau nebuvo atgabenta
tiek kvepalų, kiek Šebos karalienė
padovanojo karaliui Saliamonui.
11 Hiramo laivai parvežė iš Ofyro
aukso, labai daug raudonmedžio ir
brangiųjų akmenų.
12 Karalius pagamino iš to medžio
stulpus Viešpaties namams ir kara-
liaus namams, taip pat psalterius ir
arfas giesmininkams. Tiek raudon-
medžio nebuvo nei atgabenta, nei
matyta iki šios dienos.
13 Karalius Saliamonas davė Šebos
karalienei visa, ko ji norėjo ir pra-
šė, be to, ką Saliamonas jai davė iš
karališko dosnumo. Po to ji grįžo į
savo šalį su visa palyda.
14 Auksas, kurį kas metai atgaben-
davo Saliamonui, svėrė šešis šimtus
šešiasdešimt šešis talentus,
15 neskaičiuojant to, ką gaudavo iš
prekybininkų, keliaujančių pirklių
bei visų Arabijos karalių ir šalies
valdytojų.
16 Karalius Saliamonas padarė du
šimtus didžiųjų skydų iš kalto auk-
so; vienam skydui buvo sunaudota
šeši šimtai šekelių aukso;
17 be to, padarė tris šimtus mažųjų
skydų, taip pat iš kalto aukso; vienam
skydui sunaudojo tris minas aukso.
Karalius juos visus laikė namuose,
pastatytuose iš Libano kedrų.
18 Karalius padirbdino didelį sostą
iš dramblio kaulo ir padengė jį ge-
riausiu auksu.
19 Į sostą vedė šeši laiptai, jo viršus
užpakalinėje dalyje buvo apvalus,
atramos rankoms buvo abiejose sosto
pusėse, o du liūtai stovėjo šalia atramų.
20 Dvylika liūtų stovėjo ant šešių
laiptų, po vieną iš abiejų pusių. Nieko
panašaus nebuvo padaryta jokioje
karalystėje.
21 Visi karaliaus Saliamono geriamie-
ji indai buvo auksiniai; visi Libano
miško rūmų indai buvo iš gryno
aukso. Nieko nebuvo iš sidabro, nes
Saliamono dienomis jis neturėjo
vertės.
22 Karaliaus laivai drauge su Hira-
mo laivais kas treji metai grįždavo iš
Taršišo ir atgabendavo aukso, sidabro,
dramblio kaulo, beždžionių ir povų.
23 Karalius Saliamonas savo turtais
ir išmintimi pranoko visus žemės
karalius.
24 Visas pasaulis norėjo pamatyti
Saliamoną ir išgirsti jo išmintį, kurią
Dievas buvo įdėjęs į jo širdį.
25 Kiekvienas atgabendavo dovanų:
sidabrinių ir auksinių daiktų, rūbų,
ginklų, kvepalų, žirgų ir mulų; taip
buvo metai iš metų.
26 Saliamonas turėjo tūkstantį ketu-
ris šimtus kovos vežimų ir dvylika
tūkstančių raitelių, kuriuos jis buvo
paskirstęs į kovos vežimų miestus ir
prie karaliaus Jeruzalėje.
27 Karalius padarė, kad sidabro Je-
ruzalėje buvo kaip akmenų ir kedrų
kaip figmedžių, kurių gausiai auga
slėniuose.
28 Saliamonas parsigabendavo žirgų
iš Egipto ir Kevės. Karaliaus pirkliai
pirkdavo juos Kevėje už pinigus.
29 Kovos vežimą iš Egipto pirkdavo
už šešis šimtus sidabro šekelių, o
žirgą – už šimtą penkiasdešimt. Taip
pat jie pristatydavo žirgus visiems
hetitų ir Sirijos karaliams.

11 1 Kar 9,27.28; 2 Km 9,10.11; Job 22,24
12 2 Km 9,10.11
15 2 Km 1,16; 2 Km 9,24; Ps 72,10
17 1 Kar 7,2; 1 Kar 14,26
18 1 Kar 10,22; 2 Km 9,17; Ps 45,8
21 2 Km 9,20
22 Pr 10,4; 1 Kar 9,26-28; 1 Kar 22,48; 2 Km 20,36; Ps 72,10
23 1 Kar 3,12.13; 1 Kar 4,30; 2 Km 1,12
26 Įst 17,16; 1 Kar 4,26; 1 Kar 9,19; 2 Km 1,14; 2 Km 9,25
27 Įst 17,17; 2 Km 1,15-17
28 Įst 17,16; 2 Km 1,16; 2 Km 9,28
29 Joz 1,4; 2 Kar 7,6.7

11 Karalius Saliamonas mylėjo
daug svetimšalių moterų. Be
faraono dukters, jis turėjo moabičių,
amoničių, edomičių, sidoniečių,
hetičių –
2 moterų iš tautų, apie kurias Vieš-
pats buvo sakęs izraelitams: „Neves-
kite jų ir neleiskite savo dukterų už
jų, nes jie tikrai nukreips jūsų širdis
į savo dievus.“ Tačiau Saliamonas
įsimylėjo jas.
3 Jis turėjo septynis šimtus kilmingų
žmonų ir tris šimtus sugulovių; ir jo
žmonos nukreipė jo širdį.
4 Saliamonui pasenus, jo žmonos
nukreipė jo širdį į kitus dievus, ir jo
širdis nebuvo tobula prieš Viešpatį,
jo Dievą, kaip jo tėvo Dovydo širdis.
5 Saliamonas sekė sidoniečių deivę
Astartę ir amonitų pabaisą Milkomą.
6 Saliamonas darė pikta Viešpaties
akyse ir nesekė iki galo Viešpačiu,
kaip jo tėvas Dovydas.
7 Saliamonas pastatė ant kalno ties Je-
ruzale aukštumą Moabo pabaisai Ke-
mošui ir amonitų pabaisai Molechui.
8 Taip jis padarė visoms svetimša-
lėms savo žmonoms, kurios smil-
kydavo ir aukodavo savo dievams.
9 Viešpats užsirūstino ant Saliamono,
nes jis nusigręžė nuo savo Viešpaties,
Izraelio Dievo, kuris jam buvo pasi-
rodęs du kartus
10 ir įsakęs, kad nesektų paskui
svetimus dievus. Bet jis nesilaikė
Viešpaties įsakymo.
11 Tada Viešpats tarė Saliamonui:
„Kadangi tu taip pasielgei ir ne-
silaikei mano sandoros bei mano
nuostatų, kuriuos tau daviau, tai
Aš atimsiu iš tavęs karalystę ir ją
atiduosiu tavo tarnui.
12 Tačiau tau gyvam esant to nedarysiu
dėl tavo tėvo Dovydo, bet atimsiu ją
iš tavo sūnaus.
13 Visos karalystės neatimsiu, vieną
giminę duosiu tavo sūnui dėl savo
tarno Dovydo ir dėl Jeruzalės, kurią
išsirinkau.“
14 Viešpats sukurstė prieš Salia-
moną Hadadą iš Edomo karaliaus
giminės.
15 Nes kai Dovydas buvo Edome,
o kariuomenės vadas Joabas, nu-
žygiavęs laidoti žuvusiųjų, išžudė
visus vyrus Edome, –
16 jis ten pasiliko šešis mėnesius su
visu Izraeliu, kol išnaikino visus
vyrus Edome, –
17 tuo metu Hadadas su kai kuriais
edomitais, jo tėvo tarnais, pabėgo iš
Edomo, norėdami patekti į Egiptą.
Tada Hadadas buvo dar vaikas.
18 Iš Midjano jie atėjo į Paraną. Čia
prie jų prisidėjo daugiau žmonių. Jie
visi atėjo pas faraoną, Egipto kara-
lių, kuris Hadadui suteikė namus,
žemės ir aprūpinimą.
19 Hadadas įgijo tokį didelį faraono
palankumą, kad tas leido jam vesti
savo žmonos, karalienės Tachpene-
sės, seserį.
20 Tachpenesės sesuo pagimdė sūnų
Genubatą. Genubatas augo Tachpe-
nesės prižiūrimas faraono namuose
drauge su faraono sūnumis.
21 Kai Hadadas, būdamas Egipte,
sužinojo, kad Dovydas ir kariuo-
menės vadas Joabas mirę, jis prašė
faraono: „Leisk man eiti į savo šalį.“
22 Faraonas klausė jo: „Ko tau trūks-
ta pas mane, kad nori grįžti į savo
kraštą?“ Jis atsakė: „Nieko man
netrūksta, bet išleisk mane.“

11 SKYRIUS
1 Įst 17,17; 1 Kar 3,1; Neh 13,26
2 Iš 34,16; Įst 7,3.4
4 Įst 17,17; 1 Kar 8,61; 1 Kar 9,4; Neh 13,26
5 Kun 20,2-5; Ts 2,13; 1 Kar 11,33; 2 Kar 23,13
7 Sk 21,29; Ts 11,24; 2 Kar 23,13
9 1 Kar 3,5; 1 Kar 9,2
10 1 Kar 6,12; 1 Kar 9,6.7
11 1 Kar 11, 31.37; 1 Kar 12,15. 16
13 Įst 12,11; 2 Sam 7,15. 16; 1 Kar 9,3; 1 Kar 12,20; 1 Kar 14,21; 1 Km 17,13; Ps 89,33
14 1 Km 5,26
15 Sk 24,18. 19; Įst 20,13; 2 Sam 8,14; 1 Km 18,12. 13
21 1 Kar 2, 10.34

23 Dievas sukėlė prieš Saliamoną ir
kitą priešą – Eljados sūnų Rezoną,
kuris buvo pabėgęs nuo savo val-
dovo Hadadezero, Cobos karaliaus.
24 Tas surinko būrį vyrų ir tapo jų
vadu, kai Dovydas sumušė juos Co-
boje. Jis su vyrais nuėjo į Damaską,
ten apsigyveno ir tapo Damasko
karaliumi.
25 Per visas Saliamono dienas jis
buvo Izraelio priešas, jam kenkė ir
nekentė jo lygiai taip pat, kaip Ha-
dadas. Jis niekino Izraelį ir karaliavo
Sirijoje.
26 Taip pat ir Nebato sūnus Jeroboa-
mas, efraimas iš Ceredos, Saliamono
tarnas, kurio motina buvo našlė
vardu Cerūva, pakėlė savo ranką
prieš karalių.
27 Priežastis, dėl ko jis pakėlė ranką
prieš karalių, buvo tokia: Saliamo-
nas, statydamas Miloją, taisė savo
tėvo Dovydo miesto sienas.
28 Jeroboamas buvo sumanus vy-
ras. Saliamonas, matydamas, kad
jaunuolis išradingas, pavedė jam
prižiūrėti visos Juozapo giminės
darbą.
29 Kartą Jeroboamas, išėjęs iš Jeru-
zalės, kelyje sutiko pranašą Ahiją iš
Šilojo. Jis buvo apsisiautęs nauju ap-
siaustu. Juodu buvo vieni laukuose.
30 Ahija, nutvėręs savo naują ap-
siaustą, suplėšė jį į dvylika dalių
31 ir tarė Jeroboamui: „Pasiimk dešimt
dalių, nes Viešpats, Izraelio Dievas,
sako: „Aš atimsiu karalystę iš Salia-
mono ir tau duosiu dešimt giminių,
32 bet vieną giminę jam paliksiu
dėl savo tarno Dovydo ir Jeruzalės
miesto, kurį išsirinkau iš visų Izra-
elio giminių.
33 Tai dėl to, kad jie paliko mane ir
garbino sidoniečių deivę Astartę,
Moabo dievą Kemošą bei amonitų
dievą Milkomą, nevaikščiojo mano
keliais, nedarė, kas teisinga mano
akyse, ir nesilaikė mano nuostatų
bei potvarkių kaip jo tėvas Dovydas.
34 Tačiau Aš neatimsiu karalystės iš
jo rankos. Jį paliksiu valdovu, kol
jis gyvas, dėl savo tarno Dovydo,
kurį išsirinkau ir kuris laikėsi mano
įsakymų bei nuostatų.
35 Aš atimsiu karalystę iš Saliamono
sūnaus ir tau duosiu dešimt giminių.
36 Jo sūnui duosiu vieną giminę, kad
visą laiką mano tarno Dovydo žibu-
rys būtų priešais mane Jeruzalėje,
kurią išsirinkau savo vardui.
37 Tave paimsiu, ir tu karaliausi, kaip
trokš tavo siela, ir būsi viso Izraelio
karaliumi.
38 Jei paklusi mano įstatymams,
vaikščiosi mano keliais, darysi,
kas teisinga mano akivaizdoje, lai-
kysiesi mano nuostatų ir įsakymų,
kaip darė mano tarnas Dovydas, tai
Aš būsiu su tavimi, tau pastatysiu
tikrus namus, kaip pastačiau Do-
vydui, ir tau duosiu Izraelį.
39 Taip Aš pažeminsiu Dovydo pa-
likuonis, tačiau ne visam laikui.“
40 Saliamonas dėl to norėjo nužudyti
Jeroboamą, bet Jeroboamas pabėgo
į Egiptą pas karalių Šišaką ir pasili-
ko ten iki Saliamono mirties.
41 Kiti Saliamono darbai ir jo poel-
giai bei išmintis yra aprašyti Salia-
mono darbų knygoje.
42 Saliamonas karaliavo visam Iz-
raeliui Jeruzalėje keturiasdešimt
metų.

23 2 Sam 8,3; 2 Sam 10,16
24 2 Sam 8,3; 2 Sam 10,8.18
26 2 Sam 20, 21; 1 Kar 11,11; 1 Kar 12,2; 2 Km 13,6
27 1 Kar 9, 15.24
28 Pat 22,29
29 1 Kar 12, 15; 1 Kar 14,2; 2 Km 9,29
30 1 Sam 15, 27.28; 1 Sam 24,5
31 1 Kar 11, 11.13
33 1 Sam 7,3; 1 Kar 11,5-8
35 1 Kar 12, 16.17
36 1 Kar 15,4; 2 Kar 8,19
38 Įst 31,8; Joz 1,5; 2 Sam 7,11.27
40 1 Kar 11, 17; 1 Kar 14,25; 2 Km 12,2-9
41 2 Km 9,29
42 2 Km 9,30

43 Saliamonas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo
mieste. Vietoj jo karaliumi tapo jo
sūnus Rehabeamas.

12 Rehabeamas nuėjo į Sichemą,
kur buvo susirinkę visi izrae-
litai paskelbti jį karaliumi.
2 Nebato sūnus Jeroboamas, kuris
buvo pabėgęs nuo karaliaus Salia-
mono į Egiptą, išgirdo apie tai dar
būdamas Egipte.
3 Jie pasiuntė ir pasikvietė jį. Jerobo-
amas ir visas Izraelis atėjo ir kalbėjo
Rehabeamui:
4 „Tavo tėvas uždėjo mums sunkų
jungą. Dabar palengvink savo tėvo
mums uždėtą naštą, tai mes tau
tarnausime.“
5 Jis jiems atsakė: „Eikite ir po trijų
dienų sugrįžkite pas mane.“ Ir žmonės
nuėjo.
6 Karalius Rehabeamas tarėsi su se-
nesniaisiais, kurie stovėdavo priešais
jo tėvą Saliamoną, kai jis dar buvo
gyvas: „Patarkite man, ką atsakyti
tautai.“
7 Tie jam kalbėjo: „Jei šiandien būsi
tarnas šitiems žmonėms, tarnausi
jiems ir kalbėsi švelniais žodžiais,
jie visados bus tavo tarnai.“
8 Bet jis atmetė senesniųjų duotą
patarimą ir tarėsi su jaunesniaisiais,
kurie užaugo kartu su juo ir stovėjo
priešais jį.
9 Jis jiems tarė: „Ką jūs patariate
man atsakyti šitiems žmonėms, ku-
rie man kalbėjo: „Palengvink jungą,
kurį mums uždėjo tavo tėvas“?“
10 Jaunieji, kurie užaugo kartu su
juo, jam atsakė: „Šitiems žmonėms,
kurie tau sakė: „Tavo tėvas padarė

43 1 Kar 2,10; 1 Kar 14,21; 2 Krn 9,31; 2 Krn 10,1

12 SKYRIUS

1 Ts 9,6; 2 Krn 10,1

2 1 Kar 11,26.40

4 1 Sam 8,11-18; 1 Kar 4,7; 1 Kar 5,13-15

7 2 Krn 10,7; Pat 15,1

15 Įst 2,30; Ts 14,4; 1 Kar 11,11.29.31; 1 Kar 12,24; 2 Krn 10,15

16 2 Sam 20,1

17 1 Kar 11,13.36; 2 Krn 11,14-17

18 1 Kar 4,6; 1 Kar 5,14

19 2 Kar 17,21

20 1 Kar 11,13.32.36; 2 Kar 17,21

mūsų jungą sunkų, o tu jį mums
palengvink“, taip atsakyk: „Mano
mažasis pirštas storesnis už mano
tėvo strėnas.
11 Mano tėvas jums uždėjo sunkų
jungą, bet aš jį jums dar pasunkinsiu.
Mano tėvas jus plakė botagais, o aš
jus plaksiu dygliuotais rimbais.“
12 Kai Jeroboamas ir visa tauta trečią
dieną atėjo pas Rehabeamą, kaip
karalius buvo paskyręs, sakydamas:
„Sugrįžkite pas mane trečią dieną“,
13 karalius, atmetęs senesniųjų pata-
rimą, kalbėjo tautai griežtai,
14 kaip patarė jaunieji: „Mano tėvas
uždėjo jums sunkų jungą, o aš jį
jums dar pasunkinsiu. Mano tėvas
jus plakė botagais, o aš jus plaksiu
dygliuotais rimbais.“
15 Karalius nepaklausė tautos, nes tai
buvo Viešpaties skirta, kad Viešpats
ištesėtų savo žodį, kurį Jis kalbėjo
per Ahiją iš Šilojo Nebato sūnui
Jeroboamui.
16 Izraelitai, pamatę, kad karalius ne-
nori jų išklausyti, atsakė jam: „Mes
neturime dalies Dovyde nei pavel-
dėjimo Jesės sūnuje. Izraeli, į savo
palapines! Dabar, Dovydai, rūpinkis
savo namais.“ Ir Izraelis išsiskirstė į
savo palapines.
17 Izraelitams, gyvenantiems Judo
miestuose, karaliavo Rehabeamas.
18 Jis pasiuntė Adoramą, duoklės rin-
kėją, pas izraelitus, bet jie užmušė jį
akmenimis. Karalius Rehabeamas
skubiai įšoko į vežimą ir pabėgo į
Jeruzalę.
19 Taip Izraelis atsiskyrė nuo Dovy-
do namų iki šios dienos.
20 Visas Izraelis, išgirdęs, kad Jero-
boamas grįžęs, pasikvietė jį į susi-

rinkimą ir paskelbė jį viso Izraelio
karaliumi. Niekas nebesekė Dovydo
namais, išskyrus Judo giminę.
21 Rehabeamas, sugrįžęs į Jeruzalę,
surinko visus Judo ir Benjamino gi-
minių vyrus, šimtą aštuoniasdešimt
tūkstančių rinktinių karių, karui su
Izraeliu, kad sugrąžintų karalystę
Rehabeamui, Saliamono sūnui.
22 Bet Dievo žodis atėjo Dievo vyrui
Šemajai:
23 „Kalbėk Saliamono sūnui Reha-
beamui, Judo karaliui, visiems Judo
ir Benjamino namams ir likusiai
tautai, sakydamas:
24 „Taip sako Viešpats: „Neikite ir
nekariaukite su savo broliais izra-
elitais. Kiekvienas grįžkite į savo
namus, nes tai atėjo iš manęs.“ Jie
pakluso Viešpaties žodžiui ir grįžo,
kaip Viešpats liepė.
25 Jeroboamas pastatė Sichemą
Efraimo kalnyne ir ten apsigyveno.
Iš ten išėjęs jis pastatė Penuelio
miestą.
26 Jeroboamas sakė savo širdyje:
„Karalystė gali sugrįžti Dovydo
namams.
27 Jei šita tauta eis aukoti į Viešpaties
namus Jeruzalėje, tai žmonių širdys
atsigręš į jų valdovą, į Judo karalių
Rehabeamą, ir jie, nužudę mane,
sugrįš pas Judo karalių Rehabeamą.“
28 Karalius pasitaręs padirbdino
du auksinius veršius ir tarė tautai:
„Per toli jums eiti į Jeruzalę. Izraeli,
štai tavo dievai, kurie tave išvedė iš
Egipto žemės.“
29 Jis pastatė vieną Betelyje, o kitą –
Dane.
30 Tai tapo nuodėme, nes tauta eida-
vo net į Daną jų garbinti.
31 Jeroboamas pastatydino šventyklą
aukštumose ir paskyrė kunigų iš
žmonių, kurie nebuvo Levio sūnūs.
32 Aštunto mėnesio penkioliktą dieną
Jeroboamas paskelbė šventę, panašią
į tą, kurią švęsdavo Jude, ir aukojo
ant aukuro. Taip jis darė Betelyje
aukodamas veršiams, kuriuos pa-
dirbdino, ir paskyrė kunigus Betelio
aukštumoms, kurias įrengė.
33 Jis aukojo ant aukuro, kurį pastatė
Betelyje, aštunto mėnesio penkiolik-
tą dieną – dieną, kurią jis sumanė
savo širdyje, ir paskelbė šventę izra-
elitams. Ir jis aukojo ant aukuro bei
degino smilkalus.

13 Viešpaties siųstas Dievo vy-
ras atėjo iš Judo į Betelį, kai
Jeroboamas stovėjo prie aukuro,
norėdamas smilkyti.
2 Jis šaukė prieš aukurą Viešpaties
žodžius, sakydamas: „Aukure,
aukure! Taip sako Viešpats: „Do-
vydo namams užgims sūnus vardu
Jošijas; jis aukos ant tavęs aukštumų
kunigus, kurie čia smilko, ir žmonių
kaulus degins ant tavęs.“
3 Ir jis davė ženklą tą dieną, saky-
damas: „Jūs matysite ženklą, kad
Viešpats tikrai taip kalbėjo. Štai
aukuras sugrius ir pelenai išbyrės.“
4 Karalius Jeroboamas, išgirdęs Die-
vo vyro žodžius, kuriuos jis kalbėjo
prieš aukurą Betelyje, ištiesė savo
ranką ir liepė jį suimti. Jo ranka,
kurią buvo ištiesęs, padžiūvo, ir jis
nebegalėjo jos prie savęs pritraukti.
5 Aukuras sugriuvo ir pelenai išby-
rėjo pagal ženklą, kurį Dievo vyras
buvo paskelbęs Viešpaties įsakymu.
6 Tada karalius tarė Dievo vyrui:

21 2 Sam 19, 17; 2 Km 11,1-4
22 2 Km 11,2; 2 Km 12,5-7
24 1 Kar 12, 15
25 Pr 12,6; Pr 32,30.31; Ts 8,8.17; Ts 9,45-49; 1 Kar 12,1
27 Įst 12,5-7.14
28 Iš 32,4.8; 2 Kar 10,29; 2 Kar 17,16; Oz 8,4-7
29 Pr 28,19; Ts 18,26-31
30 1 Kar 13, 34; 2 Kar 17,21
31 Sk 3,10; Sk 17,1-11; Ts 17,5; 1 Kar 13,32. 33; 2 Kar 17,32; 2 Km 11,14. 15
32 Kun 23, 33.34; Sk 29,12; 1 Kar 8,2.5; Am 7,10-13
33 Sk 15,39; 1 Kar 13,1
13 SKYRIUS
1 1 Kar 12, 32.33; 2 Kar 23,17
2 Kun 26,30; 2 Kar 23,15. 16
3 Iš 4,1-5; Ts 6,17; Iz 7,14; Iz 38,7; Jn 2,18; 1 Kor 1,22
6 Iš 8,8; Iš 9,28; Iš 10,17; Sk 21,7; Jer 37,3; Apd 8,24; Jok 5,16

„Maldauk Viešpatį, savo Dievą, kad
mano ranka būtų atstatyta." Dievo
vyras meldėsi, ir karaliaus ranka
buvo atstatyta ir pasidarė, kokia buvo
anksčiau.
7 Karalius sakė Dievo vyrui: „Eime
pas mane į namus pasistiprinti, ir aš
tau atsilyginsiu."
8 Dievo vyras atsakė karaliui: „Jei
man duotum pusę savo namų, aš nei-
čiau su tavimi, nevalgyčiau duonos
ir negerčiau vandens šitoje vietoje,
9 nes Viešpats man taip įsakė: „Tau ne-
valia nei duonos valgyti, nei vandens
gerti, nei grįžti keliu, kuriuo atėjai."
10 Taip jis nuėjo kitu keliu ir negrįžo
tuo, kuriuo atėjo į Betelį.
11 Betelyje gyveno senas pranašas.
Jo sūnūs parėję pasakojo jam viską,
ką Dievo vyras buvo padaręs tą die-
ną Betelyje ir ką jis kalbėjo karaliui.
12 Tada tėvas klausė: „Kuriuo keliu
jis nuėjo?" Sūnūs parodė kelią, ku-
riuo nuėjo Dievo vyras.
13 Tėvas liepė pabalnoti asilą. Jie
pabalnojo asilą, ir jis užsėdęs
14 nujojo paskui Dievo vyrą. Radęs
jį, sėdintį po ąžuolu, klausė: „Ar tu
esi Dievo vyras, atėjęs iš Judo?" Jis
atsakė: „Taip, tai aš."
15 Tuomet jis sakė: „Eime pas mane
į namus ir užvalgyk duonos."
16 Jis atsakė: „Negaliu grįžti su ta-
vimi, nei valgyti duonos, nei gerti
vandens su tavimi šioje vietoje,
17 nes man Viešpaties pasakyta:
„Tau nevalia nei duonos valgyti, nei
vandens gerti, nei grįžti tuo keliu,
kuriuo atėjai."
18 Jis sakė jam: „Aš irgi esu prana-
šas kaip ir tu; angelas kalbėjo man
Viešpaties žodžius, sakydamas:

7 1 Sam 9,7; 2 Kar 5,15
8 Sk 22,18; Sk 24,13; 1 Kar 13,16.17
9 1 Kor 5,11
11 1 Kar 13,25
16 1 Kar 13,8.9
17 1 Kar 20,35; 1 Tes 4,15
22 1 Kar 13,9
24 1 Kar 20,36

„Parsivesk jį į savo namus, kad jis
pavalgytų ir atsigertų." Bet jis jam
melavo.
19 Jie sugrįžo, valgė duonos ir gėrė
vandens jo namuose.
20 Jiems tebesėdint prie stalo, Vieš-
paties žodis atėjo pranašui, kuris
buvo jį parsivedęs.
21 Ir jis šaukė Dievo vyrui, kuris
buvo atėjęs iš Judo: „Taip sako Vieš-
pats: „Kadangi neklausei Viešpaties
ir nesilaikei įsakymo, kurį tau davė
Viešpats, tavo Dievas,
22 bet sugrįžai ir valgei duonos bei
gėrei vandens vietoje, apie kurią
Jis tau kalbėjo, kad nevalia joje nei
duonos valgyti, nei vandens gerti,
tavo kūnas nebus palaidotas tavo
tėvų kape."
23 Kai tas pavalgė ir atsigėrė, jis
pabalnojo asilą pranašui, kurį buvo
parsivedęs.
24 Jam keliaujant, jį sutiko liūtas ir
nužudė. Jo lavonas gulėjo ant kelio,
o asilas stovėjo šalia jo; taip pat ir
liūtas stovėjo šalia lavono.
25 Žmonės praeidami ant kelio matė
gulintį lavoną ir liūtą, stovintį šalia
lavono. Atėję į miestą, kuriame
gyveno senasis pranašas, pasakojo,
ką buvo matę.
26 Tai išgirdęs, pranašas, kuris jį
buvo išvedęs iš kelio, tarė: „Tai Die-
vo vyras, kuris buvo nepaklusnus
Viešpaties žodžiui; todėl Viešpats
jį atidavė liūtui, kuris jį sudraskė
ir nužudė, kaip Viešpats buvo jam
kalbėjęs."
27 Savo sūnums jis tarė: „Pabalnoki-
te man asilą." Ir jie pabalnojo.
28 Nuvykęs jis rado lavoną, gulintį
ant kelio, ir asilą su liūtu, stovinčius

šalia lavono. Liūtas nelietė nei lavo-
no, nei asilo.
29 Pranašas pakėlė Dievo vyro kūną,
uždėjo jį ant asilo ir pargabeno
atgal į miestą, kad apraudotų jį ir
palaidotų.
30 Jis paguldė kūną į savo paties
kapą ir raudojo: „Ak, mano broli!“
31 Jį palaidojęs, jis tarė savo sūnums:
„Kai numirsiu, palaidokite mane
kape, kuriame palaidotas Dievo
vyras; šalia jo kaulų padėkite mano
kaulus,
32 nes žodis, kurį jis, Viešpačiui
įsakius, šaukė prieš aukurą Bete-
lyje ir prieš visas Samarijos miestų
aukštumas, tikrai išsipildys.“
33 Po viso to Jeroboamas neatsisakė
savo pikto kelio, bet ir toliau skyrė
kunigus aukštumoms iš paprastų
žmonių. Kas norėdavo, tą jis įšven-
tindavo aukštumų kunigu.
34 Tai buvo Jeroboamo namų nuo-
dėmė, ir jie buvo sunaikinti bei
pašalinti nuo žemės paviršiaus.

14 Tuo metu Jeroboamo sūnus
Abija susirgo.
2 Jeroboamas tarė savo žmonai:
„Persirenk, kad neatpažintų, jog esi
Jeroboamo žmona, ir eik į Šiloją.
Ten gyvena pranašas Ahija, kuris
pasakė, kad aš tapsiu šitos tautos
karaliumi.
3 Pasiimk dešimt duonos kepalų, py-
ragaičių bei medaus ąsotį ir eik pas
jį. Jis pasakys, kas atsitiks vaikui.“
4 Jeroboamo žmona taip ir padarė.
Ji nuėjo į Šiloją pas Ahiją. Ahija
nebematė dėl senatvės.
5 Bet Viešpats pasakė Ahijai: „At-
eina Jeroboamo žmona sužinoti iš
tavęs apie savo sūnų, kuris serga. Aš
pasakysiu, ką jai sakyti. Nes atėjusi
ji dėsis kita moterimi.“
6 Kai Ahija išgirdo įeinančios žings-
nius, jis tarė: „Įeik, Jeroboamo žmo-
na! Kodėl dediesi esanti kita? Turiu
tau blogų žinių.
7 Pasakyk Jeroboamui, kad Vieš-
pats, Izraelio Dievas, sako: „Aš tave
išaukštinau ir paskyriau kunigaikš-
čiu savo tautai, Izraeliui.
8 Atėmęs karalystę iš Dovydo namų,
ją daviau tau. Bet tu nebuvai kaip
mano tarnas Dovydas, kuris laikėsi
mano įsakymų ir sekė mane visa
savo širdimi, darydamas tai, kas
buvo teisinga mano akyse.
9 Tu elgeisi blogiau už visus, pirma
tavęs buvusius, pasidirbdinai kitų
dievų ir lietų atvaizdų, sukėlei mano
pyktį ir atsukai man nugarą.
10 Todėl aš bausiu Jeroboamo namus
ir išnaikinsiu visus Jeroboamo vy-
rus, laisvus ir pavergtuosius, išvaly-
siu Jeroboamo namus, kaip žmogus
išvalo mėšlą, kol nė vieno nebeliks.
11 Kas iš Jeroboamo mirs mieste,
tą suės šunys, kas mirs lauke, tą les
padangių paukščiai, nes taip pasakė
Viešpats.“
12 O tu eik namo. Tau įžengus į mies-
tą, vaikas mirs.
13 Visas Izraelis jį apraudos ir pa-
laidos. Jis vienintelis iš Jeroboamo
bus palaidotas kape, nes tik jis pa-
tiko Viešpačiui, Izraelio Dievui, iš
Jeroboamo namų.
14 Viešpats pakels Izraeliui karalių,
kuris sunaikins Jeroboamo namus.
Tai prasideda netgi dabar.
15 Viešpats ištiks Izraelį, kad jis siū-
buos kaip nendrė vandenyje; išraus

30 Jer 22,18
31 Rūt 1,17; 2 Kar 23,17. 18
32 1 Kar 13,2; 1 Kar 16,24; 2 Kar 23,16. 19; Jn 4,5; Apd 8,14
33 1 Kar 12, 31.32; 2 Km 11,15; 2 Km 13,9
34 1 Kar 12, 30; 1 Kar 14,10; 1 Kar 15,29. 30; 2 Kar 17,21

14 SKYRIUS
2 1 Kar 11,29-31
3 1 Sam 9,7.8; 1 Kar 13,7; 2 Kar 4,42
4 1 Kar 11,29
7 1 Kar 16,2
8 1 Kar 11, 31.33.38; 1 Kar 15,5
9 1 Kar 12,28; Ps 50,17
10 Įst 32,36; 1 Kar 15,29; 1 Kar 21,21
11 1 Kar 16,4; 1 Kar 21,24
12 1 Kar 14, 17
13 2 Km 12, 12; 2 Km 19,3
14 1 Kar 15, 27-29
15 Iš 34,13. 14; Joz 23,15.16; 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6

Izraelį iš šitos geros žemės, kurią
Jis davė jų tėvams, ir išsklaidys juos
anapus upės dėl to, kad jie pasidarė
alkų, sukeldami Viešpaties pyktį.
16 Jis apleis Izraelį dėl Jeroboamo
nuodėmių, nes jis pats nusidėjo ir
įvedė Izraelį į nuodėmę."
17 Jeroboamo žmona sugrįžo į Tir-
cą. Jai įžengus į namus, berniukas
mirė.
18 Jis buvo palaidotas, ir visas Izrae-
lis apraudojo jį, kaip paskelbė Vieš-
pats per savo tarną pranašą Ahiją.
19 Visi kiti Jeroboamo darbai, kaip
jis kariavo ir karaliavo, yra surašyti
Izraelio karalių metraščių knygoje.
20 Jeroboamas valdė Izraelį dvide-
šimt dvejus metus. Jam mirus, jo
vietą užėmė jo sūnus Nadabas.
21 Saliamono sūnus Rehabeamas
karaliavo Jude. Pradėdamas valdyti
kraštą, jis buvo keturiasdešimt vienų
metų amžiaus. Septyniolika metų
jis karaliavo Jeruzalėje, mieste, kurį
Viešpats išsirinko iš visų Izraelio
giminių. Jo motina buvo amonitė
Naama.
22 Judo žmonės darė pikta Viešpa-
ties akyse, sukeldami Jo pavydą
savo nuodėmėmis, kurios buvo
sunkesnės negu jų tėvų.
23 Jie įrengė sau aukštumas, pasi-
statė atvaizdus, pasidarė alkus ant
kiekvienos aukštos kalvos ir po
kiekvienu žaliuojančiu medžiu.
24 Krašte buvo ir iškrypėlių. Jie darė
visus bjaurius darbus tautų, kurias
Viešpats išnaikino prieš Izraeliui
užimant kraštą.
25 Penktaisiais karaliaus Rehabeamo
valdymo metais Egipto karalius Ši-
šakas atėjęs užpuolė Jeruzalę,

16 1 Kar 12,30; 1 Kar 13,34; 1 Kar 15,30.34; 1 Kar 16,2
17 1 Kar 14,12; Gg 6,4
18 1 Kar 14,13
19 2 Krn 13,2-20
20 1 Kar 15,25
21 1 Kar 11,32.36; 1 Kar 14,31; 2 Krn 12,13
22 Įst 32,21; 2 Krn 12,1.14
23 Įst 12,2; Įst 16,22; 2 Kar 17,9.10; Iz 57,5
24 Įst 9,4.5; Įst 20,18; Įst 23,17
25 1 Kar 11,40
26 1 Kar 10,17; 2 Krn 12,9-11
29 2 Krn 12,15.16
30 1 Kar 12,21-24; 1 Kar 15,6
31 1 Kar 14,21; 2 Krn 12,16

15 SKYRIUS
1 2 Krn 13,1
2 2 Krn 11,20-22; 2 Krn 13,2
3 Ps 119,80
4 2 Sam 21,17
5 2 Sam 11,3.15-17; 2 Sam 12,9.10; 1 Kar 9,4; 1 Kar 14,8

26 paėmė Viešpaties namų bei kara-
liaus namų turtus ir viską išvežė. Jis
paėmė ir visus Saliamono padirb-
dintus auksinius skydus.
27 Karalius Rehabeamas padirbdi-
no jų vietoje varinių skydų ir juos
patikėjo karaliaus namų sargybos
viršininkams.
28 Sargybiniai juos nešdavo karaliui
einant į Viešpaties namus; po to juos
padėdavo atgal į sargybinių patalpą.
29 Visi kiti Rehabeamo darbai sura-
šyti Judo karalių metraščių knygoje.
30 Karas tarp Rehabeamo ir Jerobo-
amo tęsėsi per visas jų dienas.
31 Rehabeamas užmigo prie savo
tėvų ir buvo palaidotas prie savo
tėvų Dovydo mieste. Jo motina buvo
amonitė Naama. Jo sūnus Abijamas
karaliavo vietoj jo.

15 Aštuonioliktaisiais karaliaus
Jeroboamo, Nebato sūnaus,
valdymo metais Abijamas tapo Judo
karaliumi.
2 Trejus metus jis valdė Judą, gyven-
damas Jeruzalėje. Jo motina buvo
Abšalomo duktė Maaka.
3 Abijamas kartojo visas savo tėvo
nuodėmes, kurias tas darė iki jo. Jo
širdis nebuvo tobula prieš Viešpatį, jo
Dievą, kaip jo tėvo Dovydo širdis.
4 Tačiau dėl Dovydo Viešpats, jo
Dievas, davė jam žiburį Jeruzalėje,
pakeldamas jo sūnų po jo ir įtvirtin-
damas Jeruzalę.
5 Nes Dovydas darė tai, kas teisin-
ga Viešpaties akyse, ir nenukrypo
nuo viso to, ką Jis įsakė, per visas
savo dienas, išskyrus atsitikimą su
hetitu Ūrija.

6 Karas tarp Rehabeamo ir Jerobo-
amo tęsėsi per visas jo gyvenimo
dienas.
7 Visi kiti Abijamo darbai surašyti
Judo karalių metraščių knygoje. Tarp
Abijamo ir Jeroboamo vyko karas.
8 Abijamas užmigo prie savo tėvų ir
buvo palaidotas Dovydo mieste, o vie-
toj jo pradėjo karaliauti jo sūnus Asa.
9 Dvidešimtaisiais Izraelio karaliaus
Jeroboamo valdymo metais Judą
pradėjo valdyti karalius Asa.
10 Keturiasdešimt vienus metus jis
karaliavo Jeruzalėje. Jo motina buvo
Abšalomo duktė Maaka.
11 Asa darė tai, kas teisinga Viešpa-
ties akyse, kaip jo tėvas Dovydas.
12 Jis pašalino iš krašto iškrypėlius
ir visus stabus, kuriuos buvo padarę
jo tėvai.
13 Net savo motiną Maaką jis paša-
lino iš karalienės vietos, nes ji buvo
padirbdinusi giraitėje stabą, kurį
Asa sukapojo ir sudegino Kidrono
slėnyje.
14 Bet aukštumų jis nepanaikino.
Tačiau Asos širdis buvo tobula prieš
Viešpatį per visas jo dienas.
15 Jis atnešė į Viešpaties namus
savo tėvo ir savo paskirtas dovanas:
sidabro, aukso ir indų.
16 Karas tarp Asos ir Izraelio ka-
raliaus Bašos tęsėsi per visas jų
dienas.
17 Izraelio karalius Baša išėjo prieš
Judą ir statė Ramą, kad niekam ne-
leistų išeiti ar įeiti pas Judo karalių
Asą.
18 Tuomet Asa, paėmęs visą sidabrą
ir auksą, likusį Viešpaties namų ir
karaliaus namų ižde, pasiuntė per
savo tarnus į Damaską Sirijos kara-
liui Ben Hadadui, Hezjono sūnaus
Tabrimono sūnui, sakydamas:
19 „Sudarykime sandorą tarp ma-
nęs ir tavęs, kaip buvo tarp mūsų
tėvų. Siunčiu tau dovanų sidabro ir
aukso ir prašau: sulaužyk sandorą
su Izraelio karaliumi Baša, kad jis
atsitrauktų nuo manęs.“
20 Ben Hadadas paklaūsė karaliaus
Asos ir pasiuntė savo kariuomenės
vadus prieš Izraelio miestus, ir už-
ėmė Ijoną, Daną, Abel Bet Maaką,
visą Kineretą ir Naftalio kraštą.
21 Baša, tai išgirdęs, liovėsi statyti
Ramą ir sugrįžo į Tircą.
22 Karalius Asa sušaukė visą Judą,
nieko neaplenkdamas, ir jie paėmė
Ramos akmenis bei rąstus, kuriuos
Baša naudojo statybai, ir jais kara-
lius Asa sutvirtino Benjamino Gebą
bei Micpą.
23 Visi kiti Asos darbai, jo galybė,
miestai, kuriuos jis pastatė, yra sura-
šyti Judo karalių metraščių knygoje.
Senatvėje jo kojos buvo nesveikos.
24 Asa užmigo prie savo tėvų ir buvo
palaidotas prie savo tėvų Dovydo
mieste. Vietoj jo karaliumi tapo Jo
sūnus Juozapatas.
25 Jeroboamo sūnus Nadabas pra-
dėjo karaliauti Izraelyje antraisiais
karaliaus Asos valdymo metais ir
karaliavo dvejus metus.
26 Jis darė pikta Viešpaties akyse,
vaikščiojo savo tėvo keliais ir toliau
darė jo nuodėmę, į kurią tas įtraukė
Izraelį.
27 Ahijos sūnus Baša iš Isacharo
giminės surengė sąmokslą prieš
Nadabą ir jį nužudė Gibetone, kuris
priklausė filistinams, tuo metu, kai

6 1 Kar 14,30
7 2 Km 13,2-22
8 2 Km 14,1
11 2 Km 14,2
12 1 Kar 14, 24; 1 Kar 22,46
13 Iš 32,20; 2 Km 15,16-18
14 1 Kar 3,2; 1 Kar 8,61; 1 Kar 15,3; 1 Kar 22,43
15 1 Kar 7,51
17 Joz 18,25; 1 Kar 12,26-29; 2 Km 16,1-6
18 1 Kar 11, 23.24; 2 Km 16,2
20 Ts 18,29; 2 Sam 20,14. 15; 1 Kar 20,1; 2 Kar 15,29
21 1 Kar 14, 17; 1 Kar 16,15-18
22 Joz 18,26; Joz 21,17; 2 Km 16,6
23 2 Km 16, 11-14
24 2 Km 17,1; Mt 1,8
25 1 Kar 14,20
26 1 Kar 12, 28-33; 1 Kar 14,16
27 Joz 19,44; Joz 21,23; 1 Kar 14,14

Nadabas su visa kariuomene buvo
apgulęs Gibetoną.
28 Tai įvyko trečiaisiais Judo ka-
raliaus Asos valdymo metais, ir
tuomet Baša užėmė Nadabo sostą.
29 Tapęs karaliumi, jis išžudė visą
Jeroboamo giminę ir nepaliko gyvo
nė vieno pagal Viešpaties žodžius,
kurie buvo paskelbti per Jo tarną
Ahiją iš Šilojo.
30 Tai įvyko dėl Jeroboamo nuo-
dėmių, kuriomis jis nusidėjo ir į
kurias įtraukė Izraelį, sukeldamas
Viešpaties, Izraelio Dievo, rūstybę.
31 Visi kiti Nadabo darbai yra su-
rašyti Izraelio karalių metraščių
knygoje.
32 Karas tarp Asos ir Izraelio ka-
raliaus Bašos truko per visas jų
dienas.
33 Trečiaisiais Judo karaliaus Asos
valdymo metais Ahijos sūnus Baša
pradėjo karaliauti Izraeliui Tircoje
ir karaliavo dvidešimt ketverius
metus.
34 Jis darė pikta Viešpaties akyse ir
vaikščiojo Jeroboamo keliais, toliau
darydamas jo nuodėmę, į kurią tas
įtraukė Izraelį.

16 Viešpats kalbėjo Hananio
sūnui Jehuvui apie Bašą:
2 „Aš tave pakėliau iš dulkių, iš-
aukštinau ir padariau kunigaikščiu
Izraelio tautai, o tu vaikščiojai Je-
roboamo keliu ir įtraukei į nuodėmę
mano tautą Izraelį, sukeldamas
mano pyktį dėl jų nusikaltimų.
3 Aš atimsiu Bašos palikuonis ir
jo namų palikuonis; su jo namais
padarysiu taip, kaip padariau su
Nebato sūnaus Jeroboamo namais.

29 1 Kar 14, 10-14
30 1 Kar 14, 9.16
32 1 Kar 15,16
34 1 Kar 13, 33; 1 Kar 14,16

16 SKYRIUS
1 1 Kar 15,27; 1 Kar 16,7; 2 Km 16,7-10; 2 Km 19,2; 2 Km 20,34
2 1 Sam 2,8; 1 Kar 12,25-33; 1 Kar 14,7; 1 Kar 15,34
3 1 Kar 14,10; 1 Kar 15,29; 1 Kar 16,11; 1 Kar 21,21
4 1 Kar 14,11; 1 Kar 21,24
5 2 Km 16,11
6 1 Kar 14,17; 1 Kar 15,21
7 1 Kar 15, 27.29; 1 Kar 16,1
9 Pr 24,2; Pr 39,4; 1 Kar 18,3; 2 Kar 9,30-33
11 1 Sam 25, 22
12 1 Kar 16,3
13 Įst 32,21; 1 Sam 12,21; Iz 41,29; Jon 2,8; 1 Kor 8,4; 1 Kor 10,19

4 Kas iš Bašos šeimos mirs mieste,
tą suės šunys, o kas mirs lauke, tą
les padangių paukščiai.“
5 Visi kiti Bašos darbai, jo veikla ir jo
galybė yra aprašyti Izraelio karalių
metraščių knygoje.
6 Baša užmigo prie savo tėvų ir
buvo palaidotas Tircoje, o vietoj jo
pradėjo karaliauti jo sūnus Ela.
7 Viešpats kalbėjo per pranašą
Jehuvą, Hananio sūnų, prieš Bašą
ir jo namus už tai, kad jis darė pikta
Viešpaties akivaizdoje, sukeldamas
Jo pyktį savo darbais, kaip Jeroboa-
mo namai, ir dėl to, kad juos išžudė.
8 Dvidešimt šeštais Judo karaliaus
Asos metais Bašos sūnus Ela tapo
Izraelio karaliumi Tircoje ir valdė
dvejus metus.
9 Zimris, pusės kovos vežimų virši-
ninkas, sukėlė prieš jį maištą. Elai
puotaujant Tircoje pas Arcą, kuris
buvo karaliaus rūmų prievaizdas,
10 Zimris įėjo ir jį nužudė dvidešimt
septintais Judo karaliaus Asos me-
tais ir karaliavo vietoj jo.
11 Tapęs karaliumi, Zimris išžudė
visus Bašos namus ir nepaliko gyvo
nei vieno vyro, nei giminaičių, nei
draugų.
12 Taip Zimris sunaikino Bašos
namus pagal Viešpaties žodį, kurį
Jis kalbėjo prieš Bašą per pranašą
Jehuvą.
13 Visa tai įvyko dėl visų Bašos ir
jo sūnaus Elos nuodėmių, kurias jie
darė ir į kurias įtraukė Izraelį, su-
keldami Viešpaties, Izraelio Dievo,
pyktį dėl savo tuštybių.
14 Visi kiti Elos darbai ir veikla yra
surašyti Izraelio karalių metraščių
knygoje.

15 Dvidešimt septintaisiais Judo ka-
raliaus Asos metais Zimris karalia-
vo Izraelyje, Tircoje, septynias die-
nas. Žmonės tuo laiku buvo apsupę
Gibetoną, priklausantį filistinams.
16 Sužinoję, kad Zimris sukėlė maištą
ir nužudė karalių Elą, jie tą pačią dieną
išrinko Izraelio karaliumi kariuome-
nės vadą Omrį.
17 Omris su visu Izraeliu ėjo iš Gibe-
tono ir apgulė Tircą.
18 Zimris, matydamas, kad miestas
paimtas, nuėjo į karaliaus namus,
juos padegė ir žuvo liepsnose
19 dėl savo nuodėmių, kuriomis nu-
sidėjo, darydamas pikta Viešpaties
akivaizdoje ir vaikščiodamas Jero-
boamo keliais, ir kartodamas jo nuo-
dėmę, kurią šis padarė, įtraukdamas
Izraelį į nuodėmę.
20 Visi kiti Zimrio darbai ir jo sąmoks-
las prieš karalių yra surašyti Izraelio
karalių metraščių knygoje.
21 Tada Izraelio tauta suskilo: pusė
tautos palaikė Ginato sūnų Tibnį,
norėdami paskelbti jį karaliumi, o
kita pusė – Omrį.
22 Žmonės, palaikę Omrį, laimėjo
prieš tuos, kurie sekė Tibnį, Ginato
sūnų. Tibnis mirė, o Omris tapo
karaliumi.
23 Trisdešimt pirmaisiais Judo ka-
raliaus Asos metais Omris pradėjo
valdyti Izraelį ir karaliavo dvylika
metų. Tircoje jis karaliavo šešerius
metus.
24 Jis nupirko iš Šemero Samarijos
kalną už du talentus sidabro, pastatė
miestą, jį sutvirtino ir pavadino Sa-
marija, buvusio savininko Šemero
vardu.
25 Omris darė pikta Viešpaties aki-

15 1 Kar 15, 27
19 1 Kar 12, 25-33; 1 Kar 15,26. 34
23 1 Kar 15, 21; 2 Kar 15,14
24 1 Kar 13, 32; 2 Kar 17,24; Jn 4,4
25 Mch 6,16
26 1 Kar 16, 13.19
31 Įst 7,3; Ts 18,7; 1 Kar 11,1-5; 1 Kar 21,25. 26; 2 Kar 10,18; 2 Kar 17,16
32 2 Kar 10, 21.26.27
33 1 Kar 14, 9; 1 Kar 16,29. 30; 1 Kar 21,25; 2 Kar 13,6
34 Joz 6,26

17 SKYRIUS
1 Įst 10,8; Ts 12,4; 1 Kar 18,1. 10; 1 Kar 22,14; 2 Kar 3,14; 2 Kar 5,20; Lk 4,25; Jok 5,17

vaizdoje, elgdamasis blogiau už
visus savo pirmtakus.
26 Jis vaikščiojo Nebato sūnaus
Jeroboamo keliais ir kartojo jo nuo-
dėmę, į kurią tas įtraukė Izraelį, kad
sukeltų Viešpaties, Izraelio Dievo,
pyktį savo tuštybėmis.
27 Visi kiti Omrio darbai ir jo galia,
kurią jis parodė, yra surašyti Izrae-
lio karalių metraščių knygoje.
28 Karalius Omris užmigo prie savo
tėvų ir buvo palaidotas Samarijoje.
Vietoj jo pradėjo karaliauti jo sūnus
Ahabas.
29 Omrio sūnus Ahabas pradėjo kara-
liauti Izraelyje trisdešimt aštuntaisiais
Judo karaliaus Asos metais ir karalia-
vo Samarijoje dvidešimt dvejus metus.
30 Ahabas, Omrio sūnus, darė pikta
Viešpaties akivaizdoje labiau už
visus savo pirmtakus.
31 Negana to, kad jis kartojo Nebato
sūnaus Jeroboamo nuodėmes, jis
dar vedė sidoniečių karaliaus Etbaa-
lo dukterį Jezabelę ir tarnavo Baalui
bei garbino jį.
32 Jis pastatė Samarijoje Baalo na-
mus ir juose aukurą Baalui.
33 Ahabas dar įrengė alką. Ahabas
labiau negu visi prieš jį buvę Iz-
raelio karaliai darė tai, kas sukėlė
Viešpaties pyktį.
34 Ahabui valdant, Hielis iš Betelio
atstatė Jerichą. Dėdamas jo pamatus,
jis prarado savo pirmagimį Abira-
mą, o statydamas vartus prarado
jauniausiąjį Segubą, kaip Viešpats
buvo paskelbęs per Nūno sūnų Jozuę.

17 Elijas iš Gileado Tišbos tarė
Ahabui: „Kaip gyvas Viešpats,
Izraelio Dievas, kuriam aš tarnauju,

ateinančiais metais nebus nei rasos,
nei lietaus, nebent man paliepus."
2 Viešpats kalbėjo jam, sakydamas:
3 „Eik iš čia ir pasislėpk prie Kerito
upelio priešais Jordaną.
4 Gerk iš upelio, o varnams Aš įsa-
kiau aprūpinti tave maistu."
5 Jis nuėjo ir darė, ką Viešpats buvo
jam įsakęs. Jis apsistojo prie Kerito
upelio priešais Jordaną.
6 Varnai atnešdavo jam duonos ir
mėsos kas rytą ir vakarą, o iš upelio
jis atsigerdavo.
7 Po kurio laiko upelis išdžiūvo, nes
krašte nebuvo lietaus.
8 Viešpats kalbėjo jam, sakydamas:
9 „Eik į Sareptą Sidono krašte ir ten
pasilik. Aš įsakiau vienai našlei tave
aprūpinti."
10 Jis nuėjo į Sareptą. Prie miesto
vartų jis pamatė našlę, rankiojančią
malkas. Elijas kreipėsi į ją: „Atnešk
man truputį vandens atsigerti."
11 Jai einant, jis dar šūktelėjo: „At-
nešk ir duonos kąsnelį!"
12 Ji atsakė: „Kaip gyvas Viešpats,
tavo Dievas, nieko neturiu, tik saują
miltų statinaitėje ir truputį aliejaus
puodelyje. Štai pasirenku truputį
malkų. Parėjusi paruošiu sau ir
savo sūnui valgį ir, suvalgę jį, nu-
mirsime."
13 Elijas jai atsakė: „Nebijok! Parė-
jusi padaryk, kaip sakei, tik pirma
iškepk mažą paplotėlį ir atnešk jį
man, o sau ir sūnui paskui iškepsi.
14 Nes Viešpats, Izraelio Dievas,
sako: „Miltai statinaitėje nesibaigs
ir puodelyje aliejus neišseks iki tos
dienos, kol Viešpats duos žemei
lietaus."

4 Job 38,41
9 2 Sam 24,6; Abd 1,20; Lk 4,25.26
12 Įst 28,23.24
18 Lk 5,8
21 2 Kar 4,34.35; Apd 20,10
22 Lk 7,14.15; Hbr 11,35
24 Jn 2,11; Jn 3,2; Jn 16,30

18 SKYRIUS
1 Įst 28,12; 1 Kar 17,1; Lk 4,25; Jok 5,17

15 Parėjusi namo, ji padarė, kaip Eli-
jas sakė. Ir valgė ji, jis ir jos namai
kasdien.
16 Statinaitėje miltai nesibaigė ir
aliejaus puodelyje nesumažėjo, kaip
Viešpats ir sakė per Eliją.
17 Po šių įvykių susirgo tos moters,
šeimininkės, sūnus. Jo liga buvo
tokia sunki, kad jis liovėsi kvėpavęs.
18 Tuomet ji tarė Elijui: „Ką tu turi
prieš mane, Dievo vyre? Ar tu atėjai
priminti mano kaltes ir numarinti
mano sūnų?"
19 Jis jai atsakė: „Duok man savo
sūnų." Paėmęs jį iš jos, užnešė į
aukštutinį kambarį, kuriame gyve-
no, ir paguldė savo lovoje.
20 Jis šaukėsi Viešpaties, sakyda-
mas: „Viešpatie, mano Dieve, argi
našlei, pas kurią aš gyvenu, Tu siųsi
nelaimę, numarindamas jos sūnų?"
21 Po to jis tris kartus išsitiesė ant
vaiko ir meldė: „Viešpatie, mano
Dieve, meldžiu, tesugrįžta šio vaiko
siela į jį."
22 Viešpats išklausė Elijo maldą,
vaiko siela sugrįžo į jį, ir jis atgijo.
23 Elijas, paėmęs vaiką, iš aukštu-
tinio kambario jį nuvedė žemyn
ir, atiduodamas jo motinai, tarė:
„Žiūrėk, tavo sūnus gyvas!"
24 Moteris atsakė Elijui: „Dabar
žinau, kad tu esi Dievo vyras ir kad
Viešpaties žodis tavo lūpose yra
tiesa."

18 Daugeliui dienų praėjus, tre-
čiaisiais metais Viešpats vėl
kalbėjo Elijui: „Eik ir pasirodyk
Ahabui. Aš duosiu žemei lietaus."
2 Elijas išėjo pas Ahabą. Samarijoje
buvo didelis badas.

3 Ahabas pasišaukė Abdiją, rūmų
valdytoją, kuris buvo labai dievo-
baimingas žmogus.
4 Jezabelei naikinant Viešpaties
pranašus, Abdijas paslėpė šimtą
pranašų, po penkiasdešimt oloje, ir
aprūpino juos duona bei vandeniu.
5 Ahabas tarė rūmų valdytojui Abdi-
jui: „Pereikime kraštą ir apžiūrėki-
me vandens šaltinius ir upelius: gal
rasime žolės žirgams ir mulams, kad
neprarastume visų gyvulių.“
6 Jie pasidalino kraštą, kur kiekvie-
nas eis. Ahabas ėjo vienu keliu, o
Abdijas kitu.
7 Abdijas keliaudamas netikėtai
sutiko Eliją. Jį atpažinęs, jis puolė
ant kelių ir tarė: „Ar tai tu, Elijau,
mano viešpatie?“
8 Tas jam atsakė: „Aš. Eik ir pasakyk
savo valdovui: „Elijas čia.“
9 Šis atsakė: „Kuo nusidėjau, kad
tu atiduodi savo tarną Ahabui, jog
nužudytų?
10 Kaip gyvas Viešpats, tavo Die-
vas, nėra tautos nė karalystės, kur
mano valdovas nebūtų siuntęs tavęs
ieškoti. O atsakius: „Jo čia nėra“, jis
reikalaudavo tą karalystę ar tautą
prisiekti, kad tavęs nesurado.
11 O dabar tu sakai: „Eik ir sakyk
savo valdovui, kad Elijas čia.“
12 Man nuėjus, Viešpaties Dvasia
nuneš tave į man nežinomą vietą.
Kai aš kalbėsiu Ahabui, o jis tavęs
neras, jis nužudys mane, nors tavo
tarnas bijo Viešpaties nuo pat jau-
nystės.
13 Argi nebuvo pranešta mano vieš-
pačiui, ką aš, Jezabelei žudant Dievo
pranašus, padariau, kaip paslėpiau
šimtą Viešpaties pranašų, po pen-

7 2 Kar 1,6-8

12 1 Kar 2,16; Ez 3,12.14; Mt 4,1; Apd 8,39

17 Joz 7,25; 1 Kar 21,20; Apd 16,20

18 1 Kar 16,30-33; 2 Km 15,2

19 Joz 19,26; 1 Kar 16,33; 2 Kar 2,25

20 1 Kar 22,6

21 Joz 24,15; 2 Kar 17,41; Mt 6,24

22 1 Kar 18,19; 1 Kar 19,10.14

24 1 Kar 18,38; 1 Km 21,26

kiasdešimt oloje, ir juos aprūpinau
duona bei vandeniu?
14 O dabar tu sakai: „Eik ir sakyk
savo valdovui, kad Elijas čia.“ Juk
jis mane nužudys.“
15 Elijas atsakė: „Kaip gyvas karei-
vijų Viešpats, kuriam aš tarnauju,
šiandien Ahabui pasirodysiu.“
16 Abdijas nuėjo pasitikti Ahabo
ir pasakė jam. Tada Ahabas nuėjo
Elijo pasitikti.
17 Ahabas, pamatęs Eliją, tarė: „Ar
tai tu, kuris vargini Izraelį?“
18 Elijas atsakė: „Ne aš varginu Iz-
raelį, bet tu ir tavo tėvo namai, nes
apleidote Viešpaties įsakymus ir
sekate paskui Baalą.
19 Dabar surink prie manęs visą
Izraelį ant Karmelio kalno, taip pat
keturis šimtus penkiasdešimt Baalo
ir keturis šimtus Ašeros pranašų,
valgančių nuo Jezabelės stalo.“
20 Ahabas surinko visus izraelitus ir
pranašus ant Karmelio kalno.
21 Elijas, atsistojęs prieš juos, tarė: „Ar
ilgai jūs svyruosite? Jei Viešpats yra
Dievas, sekite Juo, o jei Baalas, sekite
Baalu.“ Tauta neatsakė nė žodžio.
22 Elijas sakė tautai: „Aš likau vie-
nas Viešpaties pranašas, o Baalo
pranašų yra keturi šimtai penkias-
dešimt.
23 Duokite mums du jaučius; jie te-
pasirenka vieną jautį ir, supjaustę jį į
gabalus, tepadeda ant malkų, bet te-
neuždega, o aš paruošiu kitą jautį ir
uždėsiu ant malkų, bet neuždegsiu.
24 Tegul jie šaukiasi savo dievų, o
aš šauksiuosi Viešpaties vardo. Tas
dievas, kuris atsakys ugnimi, yra
Dievas.“ Žmonės atsakė: „Gerai
pasakyta.“

25 Elijas tarė Baalo pranašams: „Pa-
sirinkite vieną jautį ir jį paruoškite
pirma, nes jūsų yra daug; šaukitės
savo dievo, bet neuždekite ugnies."
26 Jie paruošė jautį ir šaukėsi Baalo
nuo ryto iki vidudienio: „Baalai,
išklausyk mus!" Bet atsakymo ne-
buvo. Jie šokinėjo aplink aukurą,
kurį buvo pasidarę.
27 Vidudienį Elijas, tyčiodamasis iš
jų, tarė: „Šaukite garsiau! Juk jis
dievas! Gal jis šnekasi, užsiėmęs
ar keliauja? Gal jis miega ir jį reikia
pažadinti?"
28 Jie šaukė garsiai ir, kaip buvo
įpratę, raižėsi peiliais iki kraujo.
29 Praėjus vidudieniui, jie vis dar
šaukė iki aukojimo laiko, bet nei
balso, nei atsakymo nesulaukė.
30 Tada Elijas tarė žmonėms: „Atei-
kite prie manęs!" Žmonėms prisiar-
tinus, jis atstatė Viešpaties aukurą,
kuris buvo sugriautas.
31 Elijas ėmė dvylika akmenų pagal
Jokūbo, kuriam Viešpats buvo sa-
kęs: „Izraelis bus tavo vardas", sūnų
giminių skaičių.
32 Jis pastatė aukurą iš akmenų Vieš-
paties vardui ir iškasė aplink jį griovį,
į kurį tilptų du saikai grūdų.
33 Tvarkingai sudėjęs malkas, jis
supjaustė jautį į gabalus, kuriuos
uždėjo ant malkų ir tarė: „Pripilkite
keturis didelius indus vandens ir
užpilkite ant deginamosios aukos
ir ant malkų."
34 Po to jis tarė: „Pakartokite." Jiems
pakartojus, jis vėl tarė: „Padarykite
tai trečią kartą." Jie padarė ir trečią
kartą.
35 Vanduo tekėjo nuo aukuro ir pri-
pildė griovį.

26 Ps 115,5; Jer 10,5; 1 Kor 8,4
28 Kun 19,28; Įst 14,1
29 Iš 29,39. 41; 1 Kar 18,26
30 1 Kar 19, 10.14; 2 Krn 33,16
31 Pr 32,28; Pr 35,10; 2 Kar 17,34
32 Iš 20,25; Kol 3,17
33 Pr 22,9; Kun 1,6-8; Ts 6,20
35 1 Kar 18, 32.38
36 Pr 28,13; Iš 3,6; Iš 4,5; Sk 16,28; 1 Kar 8,43; 2 Kar 19,19; Mt 22,32
38 Pr 15,17; Kun 9,24; Kun 10,1.2; Ts 6,21; 2 Kar 1,12; 1 Krn 21,26; 2 Krn 7,1; Job 1,16
39 1 Kar 18, 21.24
40 Įst 13,5; Įst 18,20; Ts 4,7; Ts 5,21; 2 Kar 10,25
42 Jok 5,17.18

36 Atėjus metui aukoti vakarinę auką,
pranašas Elijas priėjęs meldė: „Vieš-
patie, Abraomo, Izaoko ir Izraelio
Dieve, tebūna šiandien žinoma, kad
Tu esi Dievas Izraelyje, o aš Tavo
tarnas, ir kad visa tai Tavo paliepimu
padariau.
37 Išklausyk mane, Viešpatie! Išklau-
syk mane, kad šita tauta žinotų, jog
Tu, Viešpatie, esi Dievas, ir kad Tu
vėl atgręži jų širdis į save."
38 Tada Viešpaties ugnis krito ant
aukuro ir sudegino auką, malkas,
akmenis bei dulkes, ir sulaižė grio-
vyje buvusį vandenį.
39 Visi žmonės, tai matydami, puolė
veidais į žemę ir šaukė: „Viešpats
yra Dievas! Viešpats yra Dievas!"
40 Elijas jiems tarė: „Suimkite Baalo
pranašus! Nepaleiskite nė vieno!"
Jiems juos suėmus, Elijas nuvedė
juos prie Kišono upelio ir ten nužudė.
41 Po to Elijas tarė Ahabui: „Val-
gyk ir gerk, nes jau girdžiu lietaus
šniokštimą."
42 Ahabas nuėjo valgyti ir gerti, o
Elijas, užlipęs ant Karmelio viršū-
nės, pasilenkė ir paslėpė savo veidą
tarp kelių.
43 Jis tarė savo tarnui: „Eik ir pažiū-
rėk jūros link." Tas nuėjęs ir pažiū-
rėjęs pranešė: „Nieko nėra!" Elijas
tarė: „Padaryk tai septynis kartus."
44 Septintąjį kartą tarnas sakė:
„Vyro plaštakos dydžio debesėlis
kyla iš jūros." Elijas atsakė: „Eik ir
sakyk Ahabui: „Pasikinkyk arklius
ir skubėk, kad tavęs neužkluptų
lietus."
45 Netrukus dangus apsiniaukė ir
užėjo smarkus lietus. Ahabas nu-
skubėjo į Jezreelį.

46 Viešpaties ranka buvo ant Elijo;
jis susijuosė strėnas ir bėgo pirma
Ahabo į Jezreelį.

19 Ahabas papasakojo Jezabelei
visa, ką padarė Elijas ir kaip
jis išžudė visus Baalo pranašus.
2 Jezabelė siuntė pasiuntinį pas
Eliją, sakydama: „Tegul dievai man
padaro tai ir dar daugiau, jei rytoj
apie šitą laiką aš nepadarysiu tau
taip, kaip tu padarei Baalo pranašams.“
3 Tai išgirdęs, jis pakilo ir pabėgo,
kad išgelbėtų savo gyvybę. Atėjęs
į Judo Beer Šebą ir palikęs ten savo
tarną,
4 pats visą dieną ėjo į dykumą. Priėjęs
kadagį, atsisėdo po juo ir meldė
sau mirties: „Viešpatie, gana! Pasiimk
mano gyvenimą, nes aš nesu
geresnis už savo tėvus.“
5 Jis atsigulė po kadagiu ir užmigo.
Angelas palietė jį ir tarė: „Kelkis ir
valgyk.“
6 Elijas apsižvalgė ir pamatė galvūgalyje
paplotį ir indą su vandeniu.
Pavalgęs ir atsigėręs jis vėl atsigulė.
7 Viešpaties angelas atėjo antrą
kartą ir, jį palietęs, tarė: „Kelkis
ir valgyk, nes tavęs laukia ilgas
kelias.“
8 Pavalgęs ir pasistiprinęs tuo maistu,
jis ėjo keturiasdešimt parų iki
Dievo kalno Horebo.
9 Jam apsinakvojus vienoje oloje,
Viešpats jam tarė: „Ką čia veiki,
Elijau?“
10 Jis atsakė: „Aš buvau labai uolus
dėl Viešpaties, kareivijų Dievo, nes
izraelitai sulaužė Tavo sandorą,
išgriovė Tavo aukurus ir išžudė
Tavo pranašus. Aš vienas likau, ir
jie ieško mano gyvybės.“
11 Viešpats tarė: „Išeik ir atsistok
ant kalno prieš Viešpatį.“ Viešpats
praėjo, ir didelė bei smarki audra,
ardanti kalnus ir trupinanti uolas,
buvo priešais Viešpatį, bet audroje
nebuvo Viešpaties. Po audros drebėjo
žemė, bet Viešpaties nebuvo
žemės drebėjime.
12 Žemės drebėjimui praėjus, pakilo
liepsnos, bet ir liepsnose Viešpaties
nebuvo. Tada pasigirdo tylus ramus
balsas.
13 Elijas, jį išgirdęs, apsigaubė veidą
apsiaustu ir išėjęs atsistojo olos
angoje. Pasigirdo balsas: „Ką čia
veiki, Elijau?“
14 Jis atsakė: „Aš buvau labai uolus
dėl Viešpaties, kareivijų Dievo, nes
izraelitai sulaužė Tavo sandorą,
išgriovė Tavo aukurus ir išžudė
Tavo pranašus. Aš vienas likau, ir
jie ieško mano gyvybės.“
15 Viešpats jam tarė: „Grįžk savo
keliu per dykumą į Damaską ir
nuvykęs ten patepk Hazaelį Sirijos
karaliumi,
16 Nimšio sūnų Jehuvą – Izraelio
karaliumi ir Šafato sūnų Eliziejų iš
Abel Meholos patepk pranašu savo
vieton.
17 Kas paspruks nuo Hazaelio kardo,
tą nužudys Jehuvas, o kas paspruks
nuo Jehuvo kardo, tą nužudys Eliziejus.
18 Tačiau Aš pasilikau Izraelyje septynis
tūkstančius, kurie nesulenkė
kelių prieš Baalą ir nebučiavo jo.“
19 Elijas, išėjęs iš ten, rado Šafato
sūnų Eliziejų, ariantį lauką. Pirma jo
ėjo dvylika jungų jaučių, jis pats arė

46 2 Kar 3,15; 2 Kar 4,29; 2 Kar 9,1; Iz 8,11; Jer 1,17; Ez 3,14; 1 Pt 1,13

19 SKYRIUS

1 1 Kar 18,40
2 Rūt 1,17; 1 Kar 20,10; 2 Kar 6,31
4 Sk 11,15; Jer 20,14-18; Jon 4,3.8
8 Iš 3,1; Iš 4,27; Iš 24,18; Iš 34,28; Įst 9,9-11.18; Mt 4,2
10 Sk 25,11.13; 1 Kar 18,4.22; Ps 69,9; Rom 11,3
11 Iš 19,20; Iš 24,12.18; Iš 33,21.22; Ez 1,4; Ez 37,7
13 Iš 3,6; 1 Kar 19,9; Iz 6,2
14 1 Kar 19,10
15 2 Kar 8,8-15
16 1 Kar 19,19-21; 2 Kar 2,9-15; 2 Kar 9,1-10
17 2 Kar 8,12; 2 Kar 9,14-37; 2 Kar 10,1-28; 2 Kar 13,3.22; Oz 6,5
18 Oz 13,2; Rom 11,4
19 1 Sam 28,14; 2 Kar 2,8.13.14

su dvyliktuoju. Elijas, praeidamas
pro jį, užmetė ant jo savo apsiaustą.
20 Tas, palikęs jaučius ir bėgdamas
paskui Eliją, tarė: „Leisk man pabu-
čiuoti savo tėvą ir motiną, tuomet aš
seksiu tave." Elijas jam atsakė: „Eik
ir sugrįžk. Ką aš tau padariau?"
21 Jis sugrįžo, papjovė jungo jaučius
ir, išviręs juos ant pakinktų medžių,
mėsą išdalino žmonėms, ir jie valgė.
Po to jis sekė Eliją ir jam tarnavo.

20 Sirijos karalius Ben Hadadas
surinko visą savo kariuo-
menę: su juo buvo trisdešimt du
karaliai, žirgai ir kovos vežimai, ir
puolė Samariją.
2 Ben Hadadas per pasiuntinius
pranešė Izraelio karaliui Ahabui:
3 „Tavo sidabras ir auksas yra mano,
taip pat tavo žmonos ir geriausieji
vaikai."
4 Izraelio karalius atsakė: „Mano
valdove karaliau, kaip tu sakei, aš ir
visa, kas man priklauso, esame tavo."
5 Pasiuntiniai vėl atėjo pas Ahabą
ir sakė: „Taip sako Ben Hadadas:
„Nors aš sakiau tau, kad tu atiduosi
man savo sidabrą, auksą, žmonas
ir vaikus,
6 bet rytoj šituo laiku atsiųsiu pas
tave savo tarnus, jie iškratys tavo bei
tavo tarnų namus ir visa, kas brangu
tavo akyse, surinkę išsigabens."
7 Tada Izraelio karalius, sušaukęs
visus krašto vyresniuosius, jiems
kalbėjo: „Klausykite ir stebėkite,
kaip Ben Hadadas siekia pikto.
Jis atsiuntė pas mane pasiuntinius,
reikalaudamas mano žmonų, vaikų,
sidabro ir aukso, ir aš jam nePrieš-
taravau."

20 Mt 8,21.22; Lk 9,61.62; Apd 20,37

21 2 Sam 24,22

20 SKYRIUS

1 1 Kar 15,18.20; 1 Kar 16,24; 2 Kar 6,24

10 1 Kar 19,2; 2 Kar 6,31

11 Pat 27,1; Mok 7,8

12 1 Kar 20,16

13 1 Kar 20,28

16 1 Kar 16,9; 1 Kar 20,12; Pat 20,1

8 Visi vyresnieji ir tauta jam atsakė:
„Neklausyk ir nesutik!"
9 Ahabas atsakė Ben Hadado pa-
siuntiniams: „Sakykite mano val-
dovui karaliui, kad aš visa, ko jis
reikalavo pradžioje, darysiu, bet
paskutinio jo reikalavimo nevyk-
dysiu." Pasiuntiniai viską pranešė
Ben Hadadui.
10 Karalius vėl siuntė pas Ahabą
pasiuntinius su tokiu pranešimu:
„Tegul dievai padaro man tai ir dar
daugiau, jei Samarijos dulkių bent
po saują užtektų žmonėms, kurie
seka mane."
11 Izraelio karalius atsakė: „Tenesi-
giria tas, kuris dar tik juosiasi, tarsi
jau nusijuostų."
12 Ben Hadadas puotavo su kara-
liais palapinėje, kai išgirdo šitą
atsakymą. Jis įsakė savo tarnams
pasiruošti, ir tie išsirikiavo kovai
prieš miestą.
13 Pranašas priėjo prie Izraelio ka-
raliaus Ahabo ir tarė: „Taip sako
Viešpats: „Ar matai visą šitą dau-
gybę? Aš ją šiandien atiduosiu į
tavo rankas, kad žinotum, jog Aš
esu Viešpats."
14 Ahabas klausė: „Per ką?" Prana-
šas atsakė: „Taip sako Viešpats: „Per
sričių kunigaikščių jaunuolius." Ka-
ralius vėl klausė: „Kas turi pradėti
mūšį?" Jis atsakė: „Tu."
15 Sričių kunigaikščių jaunuolių
buvo du šimtai trisdešimt du, o iš
viso izraelitų – septyni tūkstančiai.
16 Jie išėjo vidudienį. Ben Hadadas
buvo nusigėręs, gerdamas palapinė-
je su trisdešimt dviem karaliais, jo
sąjungininkais.
17 Sričių kunigaikščių jaunuoliai iš-

ėjo pirmieji. Ben Hadadas pasiuntė
žvalgus, kurie jam pranešė: „Vyrai
paliko Samariją."
18 Jis įsakė: „Jei jie eina taikos prašy-
ti, suimkite juos gyvus, o jei eina ka-
riauti, vis tiek suimkite juos gyvus."
19 Sričių kunigaikščių jaunuoliai išė-
jo iš miesto, o kariuomenė sekė juos.
20 Jie žudė kiekvieną, kuris kovojo
prieš juos, ir sirai bėgo, o izraelitai
juos vijosi. Sirijos karalius Ben
Hadadas pabėgo ant žirgo su kitais
raiteliais.
21 Izraelio karalius išėjo ir paėmė
kovos vežimų ir žirgų, ir smarkiai
sumušė sirus.
22 Tada pranašas, atėjęs pas Izraelio
karalių, jam tarė: „Eik, sustiprėk ir
žiūrėk, ką darai, nes po metų Sirijos
karalius vėl tave puls."
23 Sirijos karaliaus tarnai kalbėjo
karaliui: „Jų dievai yra kalnų die-
vai, todėl jie mus nugalėjo. Bet jei
kariautume su jais lygumoje, mes
juos nugalėtume.
24 Padaryk šitaip: pašalink visus
karalius iš jų vietų ir jų vieton pa-
skirk vadus.
25 Surink kariuomenę, kokią prara-
dai, taip pat atstatyk žirgų ir kovos
vežimų skaičių. Tada kariausime su
jais lygumoje ir tikrai juos nugalėsi-
me." Karalius paklausė jų patarimo
ir taip padarė.
26 Metams praėjus, Ben Hadadas
su savo kariuomene atėjo į Afeką
kariauti su Izraeliu.
27 Izraelitai susirinko ir išėjo prieš
juos. Izraelitai sustojo priešais juos
lyg dvi mažos ožkų kaimenės, o sirų
buvo pilnas kraštas.
28 Tuomet Dievo vyras, priėjęs prie

22 2 Sam 11, 1; 1 Kar 20,26

26 Joz 13,4; 2 Kar 13,17

27 Ts 6,3-5; 1 Sam 13,5-8

28 1 Kar 17, 18; 1 Kar 20,13

31 Pr 37,34; 2 Sam 3,31

34 1 Kar 15, 20

35 1 Kar 13, 17.18; 2 Kar 2,3.5.7. 15

Izraelio karaliaus, tarė: „Taip sako
Viešpats: „Kadangi sirai sakė, kad
Viešpats yra kalnų Dievas, bet ne
slėnių Dievas, tai Aš atiduosiu visą
šitą daugybę į tavo rankas, kad jūs
žinotumėte, jog Aš esu Viešpats."
29 Taip jie stovėjo pasiruošę vieni
prieš kitus septynias dienas. Sep-
tintą dieną prasidėjo kova. Izraelitai
nužudė tą dieną šimtą tūkstančių
sirų pėstininkų.
30 Likusieji pabėgo į Afeko miestą,
kur ant dvidešimt septynių tūkstan-
čių užgriuvo mūras. Ben Hadadas
irgi pabėgo į miestą ir pasislėpė
vidiniame kambaryje.
31 Jo tarnai jam kalbėjo: „Mes gir-
dėjome, kad Izraelio karaliai yra
gailestingi. Apsijuoskime ašutinė-
mis, užsidėkime virves ant kaklo ir
išeikime pas Izraelio karalių. Gal jis
paliks tave gyvą."
32 Jie, apsijuosę ašutinėmis, užsidėjo
virves ir, atėję pas Izraelio karalių,
tarė: „Tavo tarnas Ben Hadadas
prašo: „Palik mane gyvą." Ahabas
atsakė: „Jei jis dar gyvas, jis yra
mano brolis."
33 Vyrai tai palaikė geru ženklu ir
pakartojo: „Ben Hadadas yra tavo
brolis." Karalius tarė: „Atveskite jį!"
Ben Hadadui atėjus, Ahabas pasiso-
dino jį į savo vežimą.
34 Ben Hadadas tarė jam: „Miestus,
kuriuos mano tėvas atėmė iš tavo
tėvo, grąžinu; tu įsteik prekyviečių
Damaske, kaip mano tėvas buvo
įsteigęs Samarijoje." Ahabas at-
sakė: „Šitomis sąlygomis aš tave
paleidžiu." Juodu sudarė sandorą,
ir Ahabas paleido Sirijos karalių.
35 Vienas iš pranašų, Viešpačiui

paliepus, tarė savo draugui: „Mušk
mane.“ Bet tas atsisakė jį mušti.
36 Tada jis jam sakė: „Kadangi ne-
paklausei Viešpaties žodžio, kai pa-
sitrauksi nuo manęs, tave nužudys
liūtas.“ Kai jis pasitraukė, jį pasitiko
liūtas ir sudraskė.
37 Sutikęs kitą vyrą, jis vėl sakė:
„Mušk mane.“ Tas mušė jį ir su-
žeidė.
38 Pranašas užsirišo raištį ant akių,
nuėjęs atsistojo prie kelio ir laukė
karaliaus.
39 Karaliui praeinant, jis sušuko:
„Tavo tarnas dalyvavo mūšyje. Vie-
nas žmogus atvedė pas mane vyrą
ir įsakė: „Saugok jį! Jei jis pabėgs,
tu atsakysi savo gyvybe arba turėsi
sumokėti talentą sidabro.“
40 Kai tavo tarnas buvo užsiėmęs
šiuo bei tuo, jis pabėgo.“ Izraelio
karalius jam tarė: „Tu pats sau pa-
sakei teismo sprendimą.“
41 Jis skubiai nusiėmė raištį, ir
Izraelio karalius atpažino, kad jis
pranašas.
42 Pranašas jam tarė: „Taip sako
Viešpats: „Kadangi tu paleidai
vyrą, kurį Aš buvau paskyręs su-
naikinti, tai tavo gyvybė bus už jo
gyvybę ir tavo tauta už jo tautą.“
43 Izraelio karalius vyko namo į
Samariją paniuręs ir nepatenkintas.

21 Jezreelietis Nabotas turėjo
vynuogyną šalia Samarijos
karaliaus Ahabo rūmų.
2 Ahabas kalbėjo Nabotui: „Duok
man savo vynuogyną. Aš pasida-
rysiu iš jo daržą, nes jis yra arti
mano namų. Už jį tau duosiu geresnį

36 1 Kar 13,24
39 2 Sam 12,1; 2 Kar 10,24
42 1 Kar 22,31-37
43 1 Kar 21,4

21 SKYRIUS
1 Ts 6,33; 1 Kar 18,45.46
2 1 Sam 8,14
3 Kun 25,23; Sk 36,7; Ez 46,18
5 1 Kar 19,1.2
10 Iš 22,28; Kun 24,14-16; Apd 6,11
12 Iz 58,4
13 Iš 20,16; Iš 23,1.7; 2 Kar 9,26; 2 Krn 24,21; Apd 7,58.59; Hbr 11,37

vynuogyną arba, jei tau geriau, su-
mokėsiu, kiek jis vertas.“
3 Nabotas atsakė karaliui: „Taip
nebus, kad atiduočiau savo tėvų
palikimą.“
4 Ahabas sugrįžo į namus paniuręs
ir nepatenkintas dėl jezreeliečio
Naboto atsakymo: „Neatiduosiu
savo tėvų palikimo.“ Jis atsigulė į
lovą, nusisuko ir nevalgė.
5 Jo žmona Jezabelė, atėjusi pas
jį, klausė: „Kodėl tavo dvasia taip
nuliūdusi, net nevalgai?“
6 Jis jai atsakė: „Aš prašiau jezre-
eliečio Naboto parduoti man savo
vynuogyną arba išmainyti į kitą
vynuogyną, bet jis nesutiko.“
7 Jo žmona Jezabelė tarė jam: „Ar
ne tu valdai Izraelį? Kelkis, valgyk
ir būk geros nuotaikos! Aš atiduosiu
tau jezreeliečio Naboto vynuogyną.“
8 Ji parašė Ahabo vardu laiškus,
juos užantspaudavo jo antspaudu
ir pasiuntė miesto vyresniesiems
bei didžiūnams, kurie gyveno su
Nabotu.
9 Laiškuose ji rašė: „Paskelbkite
pasninką ir pasodinkite Nabotą į
pirmą vietą tarp žmonių,
10 o prieš jį pasodinkite du vyrus,
Belialo vaikus, kurie paliudytų,
kad Nabotas keikė Dievą ir kara-
lių. Po to išveskite jį ir užmuškite
akmenimis.“
11 Jo miesto vyrai, vyresnieji ir
didžiūnai, gyvenantieji mieste,
padarė taip, kaip buvo parašyta
Jezabelės laiškuose, kuriuos ji jiems
pasiuntė.
12 Jie paskelbė pasninką ir pasodino
Nabotą į pirmąją vietą tarp žmonių.
13 Po to atėjo du vyrai, Belialo vai-

kai, ir atsisėdo prieš jį. Tie liudijo
prieš Nabotą, visiems žmonėms
girdint: „Nabotas keikė Dievą ir ka-
ralių.“ Po to jie, išvedę jį už miesto,
užmušė akmenimis
14 ir pranešė Jezabelei: „Nabotas
užmuštas akmenimis.“
15 Jezabelė, išgirdusi, kad Nabotas
užmuštas akmenimis, tarė Ahabui:
„Pasisavink jezreeliečio Naboto
vynuogyną, kurį jis atsisakė tau
parduoti už pinigus, nes Nabotas jau
nebegyvas.“
16 Ahabas, sužinojęs, kad Nabotas mi-
ręs, tuojau išėjo į jezreeliečio Naboto
vynuogyną, kad jį pasisavintų.
17 Tuomet Viešpats kalbėjo Elijui:
18 „Eik į Samariją, kur sutiksi Izrae-
lio karalių Ahabą. Jį rasi Naboto vy-
nuogyne, kurio jis nuėjo pasisavinti.
19 Sakyk jam: „Taip sako Viešpats:
„Tu nužudei žmogų ir pagrobei jo
nuosavybę. Toje vietoje, kurioje
šunys laižė Naboto kraują, šunys
laižys ir tavo kraują.“
20 Ahabas, pamatęs Eliją, tarė: „Tai
suradai mane, mano prieše?“ Tas
atsakė: „Aš tave suradau, nes tu
parsidavei, kad darytum pikta Vieš-
paties akyse.
21 Todėl Viešpats sako: „Aš bausiu
tave ir išnaikinsiu visus Ahabo
šeimos vyrus, nė vieno nepaliksiu
gyvo.
22 Padarysiu tau, kaip padariau
Nebato sūnui Jeroboamui ir Ahijos
sūnui Bašai, nes tu įtraukei Izraelį
į nuodėmę.“
23 Ir apie Jezabelę Viešpats taip pat
kalbėjo: „Šunys ės Jezabelę prie
Jezreelio sienos.
24 Kas iš Ahabo mirs mieste, tą ės
šunys, kas mirs laukuose, tą les
padangių paukščiai.“
25 Nebuvo kito tokio, kuris būtų taip
parsidavęs daryti pikta Viešpaties
akyse, kaip Ahabas, nes jį suvedžio-
jo jo žmona Jezabelė.
26 Jis bjauriai elgėsi, sekdamas
paskui stabus, kaip darė amoritai,
kuriuos Viešpats išvarė prieš izrae-
litams įsikuriant.
27 Ahabas, išgirdęs šituos žodžius,
perplėšė savo drabužius ir, užsidėjęs
ašutinę, pasninkavo, miegojo apsivil-
kęs ašutine ir vaikščiojo nusiminęs.
28 Tada Viešpats kalbėjo pranašui
Elijui:
29 „Ar matai, kaip Ahabas nusiže-
mino prieš mane? Kadangi jis taip
padarė, Aš nesiųsiu jam nelaimių iki
jo mirties, bet jo sūnaus dienomis
įvykdysiu bausmę jo namams.“

22 Trejus metus nebuvo karo
tarp Sirijos ir Izraelio.
2 Trečiaisiais metais Judo karalius
Juozapatas atvyko pas Izraelio
karalių.
3 Izraelio karalius kalbėjo savo tar-
nams: „Ar žinote, kad Ramot Gi-
leadas priklauso mums, bet mes del-
siame jį atsiimti iš Sirijos karaliaus?“
4 Ahabas klausė Juozapato: „Ar eisi
su manimi kariauti į Ramot Gile-
adą?“ Juozapatas atsakė Izraelio
karaliui: „Aš darysiu, ką tu darysi,
mano tauta – tavo tauta ir mano žir-
gai – tavo žirgai.“
5 Juozapatas sakė Izraelio karaliui:
„Pasiklausk, ką Viešpats sako.“
6 Izraelio karalius sušaukė apie ketu-
ris šimtus pranašų ir jų klausė: „Ar
man eiti kariauti prieš Ramot Gileadą,

17 1 Kar 19,1; Ps 9,12
18 1 Kar 13,32; 2 Krn 22,9
19 1 Kar 22,38; 2 Kar 9,26
20 1 Kar 18,17; 1 Kar 21,25; 2 Kar 17,17; Rom 7,14
21 1 Sam 25,22; 1 Kar 14,10; 2 Kar 9,8; 2 Kar 10,10; 2 Kar 14,10
22 1 Kar 15,29; 2 Kar 16,3.11
23 2 Kar 9,10.30-37
24 1 Kar 14,11; 1 Kar 16,4
25 1 Kar 16,30-33; 1 Kar 21,20
26 Pr 15,16; Kun 18,25-30; 2 Kar 21,11
27 Pr 37,34; 2 Sam 3,31; 2 Kar 6,30
29 2 Kar 9,25; 2 Kar 10,11.17; 2 Kar 22,19

22 SKYRIUS
2 1 Kar 15,24; 2 Krn 18,2
3 Įst 4,43; Joz 21,38; 1 Kar 4,13
4 2 Kar 3,7
5 2 Kar 3,11
6 1 Kar 18,19

ar ne?“ Jie atsakė: „Eik! Viešpats jį
atiduos į karaliaus rankas.“
7 Juozapatas klausė: „Ar čia nėra
Viešpaties pranašo, kad jo galėtume
pasiklausti?“
8 Izraelio karalius atsakė Juozapatui:
„Yra vienas – Imlos sūnus Michė-
jas, per kurį būtų galima paklausti
Viešpaties, bet aš jo nekenčiu, nes
jis niekad nepranašauja apie mane
gerai, tik blogai.“ Juozapatas atsakė:
„Nekalbėk taip, karaliau.“
9 Izraelio karalius pasišaukė vieną
rūmų valdininką ir įsakė: „Skubiai
atvesk Imlos sūnų Michėją!“
10 Izraelio karalius Ahabas ir Judo ka-
ralius Juozapatas sėdėjo savo sostuo-
se, apsivilkę karališkais drabužiais,
aikštėje prie Samarijos vartų, ir visi
pranašai pranašavo priešais juos.
11 Kenaanos sūnus Zedekijas pasi-
darė geležinius ragus ir sakė: „Taip
sako Viešpats: „Jais badysi sirus,
kol juos pribaigsi.“
12 Ir visi pranašai taip pranašavo: „Eik
į Ramot Gileadą ir laimėk! Viešpats
jį atiduos į karaliaus rankas.“
13 Pasiuntinys, nuėjęs pakviesti Mi-
chėjo, jam sakė: „Štai pranašų žodžiai
vienbalsiai skelbia gerą žinią kara-
liui. Tebūna ir tavo žodis panašus į
jų – kalbėk tai, kas gera.“
14 Michėjas atsakė: „Kaip Viešpats
gyvas, ką Viešpats man sakys, tą
aš kalbėsiu.“
15 Jam atėjus, karalius klausė: „Mi-
chėjau, ar mums eiti kariauti prieš
Ramot Gileadą?“ Tas jam atsakė:
„Eik ir laimėk! Viešpats jį atiduos į
karaliaus rankas.“
16 Karalius jam tarė: „Kiek kartų
reikės tave saikdinti, kad man nieko

7 2 Kar 3,11
11 Įst 33,17; Zch 1,18-21
14 Sk 22,38; Sk 24,13
17 Sk 27,17; 1 Kar 22,34-36; 2 Km 18,16; Mt 9,36; Mk 6,34
19 Job 1,6; Job 2,1; Ps 103,20; Iz 6,1; Ez 1,26-28; Dan 7,9.10; Zch 1,10; Mt 18,10; Hbr 1,7.14
22 Ts 9,23; 1 Sam 16,14; 1 Sam 18,10; 1 Sam 19,9; Job 12,16; Ez 14,9; 2 Tes 2,11
23 Ez 14,9
24 2 Km 18, 23; Jer 20,2
25 1 Kar 20,30
27 2 Km 16, 10; 2 Km 18,25-27

kito nekalbėtum, tik tiesą Viešpaties
vardu?“
17 Tada Michėjas atsakė: „Mačiau visą
Izraelį išsklaidytą kalnuose kaip avis
be piemens. O Viešpats tarė: „Šitie
neturi valdovo, tegul kiekvienas su
ramybe grįžta į savo namus.“
18 Izraelio karalius sakė Juozapatui:
„Ar tau nesakiau, kad jis neprana-
šauja apie mane gera, tik bloga?“
19 Michėjas tęsė: „Klausyk Viešpa-
ties žodžio. Mačiau Viešpatį, sėdintį
savo soste, ir visą dangaus kareiviją,
stovinčią Jo dešinėje ir kairėje.
20 Viešpats klausė: „Kas įtikins Aha-
bą, kad jis eitų ir žūtų Ramot Gile-
ade?“ Vieni sakė taip, kiti – kitaip.
21 Pagaliau išėjo dvasia ir atsistojusi
Viešpaties akivaizdoje tarė: „Aš jį
įtikinsiu.“
22 Viešpats jos klausė: „Kaip?“ Ji
atsakė: „Aš eisiu ir būsiu melo dva-
sia visų karaliaus Ahabo pranašų
lūpose.“ Viešpats tarė: „Tau pavyks
įtikinti. Eik ir daryk tai.“
23 Taigi Viešpats įdėjo melo dvasią
į visų tavo pranašų lūpas, nes Vieš-
pats kalbėjo prieš tave pikta.“
24 Tada Kenaanos sūnus Zedekijas,
priėjęs prie Michėjo, trenkė jam į
veidą ir tarė: „Kuriuo keliu Viešpa-
ties Dvasia pasitraukė nuo manęs,
kad kalbėtų tau?“
25 Michėjas atsakė: „Tu pamatysi tai
tą dieną, kai bėgsi slėptis į vidinį
kambarį.“
26 Izraelio karalius įsakė sulaikyti
Michėją, nuvesti jį pas miesto val-
dytoją Amoną ir pas karaliaus sūnų
Jehoašą,
27 sakydamas: „Laikykite jį kalėjime
ir maitinkite sielvarto duona bei

vandeniu, kol ramybėje sugrįšiu."
28 Michėjas atsakė: „Jei tu sugrįši
ramybėje, tai Viešpats nekalbėjo
per mane." Ir pridūrė: „Klausykite,
visi žmonės!"
29 Izraelio ir Judo karaliai išėjo į
Ramot Gileadą.
30 Izraelio karalius kalbėjo Juozapa-
tui: „Aš persirengsiu ir eisiu į mūšį,
o tu vilkėk savo drabužiais." Izraelio
karalius persirengė ir išėjo į mūšį.
31 Sirijos karalius buvo įsakęs savo
trisdešimt dviem kovos vežimų vir-
šininkams nepulti nieko, tik Izraelio
karalių.
32 Kovos vežimų viršininkai, pamatę
Juozapatą, palaikė jį Izraelio kara-
liumi ir puolė. Juozapatas sušuko.
33 Kovos vežimų viršininkai, su-
pratę, kad jis ne Izraelio karalius,
liovėsi jį puolę.
34 Tačiau vienas vyras netaikydamas
įtempė lanką ir iššovė. Strėlė patai-
kė Izraelio karaliui tarp šarvų. Tada
jis tarė savo vežikui: „Išvežk mane
iš kovos lauko, nes esu sužeistas."
35 Tą dieną mūšis sustiprėjo, karalius
stovėjo vežime prieš sirus, o vakare
mirė. Kraujas tekėjo iš žaizdos į
vežimą.
36 Saulei leidžiantis, kariuomenei
buvo pranešta: „Kiekvienas į savo
kraštą ir į savo miestą!"
37 Karalius mirė ir buvo parvežtas
į Samariją. Ir jie palaidojo karalių
Samarijoje.
38 Jiems plaunant vežimą prie Samari-
jos tvenkinio, šunys laižė jo kraują,
o paleistuvės prausėsi tvenkinyje –
viskas įvyko pagal Viešpaties žodį.
39 Visi kiti Ahabo darbai – dramblio
kaulo namai, kuriuos jis pastatė,
miestai, kuriuos sutvirtino, – visa
yra surašyta Izraelio karalių metraš-
čių knygoje.
40 Ahabas užmigo prie savo tėvų, o
vietoj jo pradėjo karaliauti jo sūnus
Ahazijas.
41 Asos sūnus Juozapatas pradėjo
karaliauti Jude ketvirtaisiais Izrae-
lio karaliaus Ahabo metais.
42 Jis, pradėdamas karaliauti, buvo
trisdešimt penkerių metų amžiaus
ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt
penkerius metus. Jo motina buvo
Šilhio duktė Azuba.
43 Jis vaikščiojo savo tėvo Asos ke-
liais ir nenukrypo nuo jų, darydamas
tai, kas teisinga Viešpaties akyse. Bet
aukojimo aukštumų nepanaikino,
žmonės tebeaukojo ir tebesmilkė
aukštumose.
44 Juozapatas sudarė taiką su Izrae-
lio karaliumi.
45 Visi kiti Juozapato darbai, jo
galia, kurią jis parodė, jo kovos yra
aprašyti Judo karalių metraščių
knygoje.
46 Jis išnaikino per jo tėvo Asos
dienas krašte užsilikusias šventyklų
kekšes.
47 Tuo metu Edome nebuvo kara-
liaus ir jį valdė vietininkas.
48 Juozapatas pastatė laivų gabenti
auksui iš Ofyro krašto. Bet jie ne-
nuplaukė, nes laivai sudužo Ecjon
Gebere.
49 Ahabo sūnus Ahazijas pasiūlė
Juozapatui: „Mano tarnai teplau-
kioja laivuose su tavo tarnais", bet
Juozapatas pasiūlymo nepriėmė.
50 Juozapatas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas prie savo tėvų

28 Sk 16,29; Įst 18,20-22
30 2 Km 35, 22
31 1 Kar 20, 1.24; 2 Km 18,30
32 2 Km 18, 31
38 1 Kar 21, 19
39 Ps 45,8; Am 3,15
40 2 Kar 1,2. 18
41 2 Km 20, 31
43 1 Kar 14, 23; 1 Kar 15,14; 2 Kar 12,3; 2 Km 17,3; 2 Km 20, 32.33
44 2 Km 18, 1; 2 Km 19,2
45 2 Km 20, 34
46 Pr 19,5; Įst 23,17; 1 Kar 14,24; 1 Kar 15,12; 2 Kar 23,7; Jud 1,7
47 2 Sam 8, 14; 2 Kar 3,9; 2 Kar 8,20
48 1 Kar 9, 26.28; 1 Kar 10,22; 2 Km 20, 35-37
50 2 Km 21,1

savo tėvo Dovydo mieste, o vietoj jo
pradėjo karaliauti jo sūnus Jehoramas.
51 Ahabo sūnus Ahazijas pradėjo
karaliauti Izraelyje, Samarijoje,
septynioliktais Judo karaliaus Juozapato metais ir karaliavo Izraelyje
dvejus metus.
52 Jis darė pikta Viešpaties akyse
ir vaikščiojo savo tėvo, motinos ir
Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris
įtraukė Izraelį į nuodėmę, keliais.
53 Jis tarnavo Baalui, jį garbino ir
sukėlė Viešpaties, Izraelio Dievo,
pyktį kaip ir jo tėvas.

51 1 Kar 22,40
52 1 Kar 15,26; 1 Kar 21,25
53 Ts 2,11; 1 Kar 16,30-32

ANTROJI KARALIŲ KNYGA

1 Ahabui mirus, Moabas sukilo
prieš Izraelį.
2 Ahazijas Samarijoje nukrito nuo
viršutinio aukšto pro groteles ir
susižeidė. Jis siuntė pasiuntinius pas
Ekrono dievą Baal Zebubą paklausti,
ar jis pasveiks iš šitos ligos.
3 Viešpaties angelas įsakė Elijui:
„Eik pasitikti Samarijos karaliaus
pasiuntinių ir jiems sakyk: „Ar
nėra Dievo Izraelyje, kad einate
klausti Ekrono dievo Baal Zebubo?“
4 Todėl taip sako Viešpats: „Iš lovos,
į kurią atsigulei, nebeatsikelsi, bet
tikrai mirsi!“ Ir Elijas nuėjo.
5 Pasiuntiniai sugrįžo pas karalių.
Jis klausė jų: „Kodėl sugrįžote?“
6 Jie jam atsakė: „Vienas vyras pasitiko mus ir tarė: „Grįžkite pas karalių, kuris jus siuntė, ir jam sakykite:
„Taip sako Viešpats: „Ar nėra Dievo
Izraelyje, kad siunti klausti Ekrono
dievo Baal Zebubo? Todėl iš lovos,
į kurią atsigulei, nebeatsikelsi, bet
tikrai mirsi!“
7 Karalius jų klausė: „Kaip atrodė
tas vyras, kuris jus pasitiko ir jums
taip kalbėjo?“
8 Jie jam atsakė: „Tas vyras buvo
ilgais plaukais ir susijuosęs odiniu
diržu.“ Ahazijas tarė: „Tai tišbietis
Elijas.“
9 Karalius siuntė pas Eliją penkiasdešimtininką su jo vyrais. Tas, užlipęs į
kalno viršūnę, kur Elijas sėdėjo, kreipėsi į jį: „Dievo vyre, karalius įsako
tau lipti žemyn!“
10 Elijas atsakė penkiasdešimtininkui: „Jei aš Dievo vyras, tai tegul
ugnis krinta iš dangaus ir praryja
tave bei tavo penkiasdešimt vyrų.“
Ugnis krito iš dangaus ir prarijo jį bei
jo visus vyrus.
11 Karalius siuntė pas jį kitą penkiasdešimtininką su jo vyrais. Tas,
užkopęs į kalną, tarė jam: „Dievo
vyre, karalius įsako tau skubiai lipti
žemyn!“
12 Elijas atsakė: „Jei aš Dievo vyras,
tai tegul krinta iš dangaus ugnis ir
praryja tave bei tavo penkiasdešimt
vyrų.“ Dievo ugnis krito iš dangaus
ir prarijo jį ir visus jo vyrus.

1 SKYRIUS
1 2 Sam 8,2; 2 Kar 3,5
2 1 Sam 5,10; 1 Kar 22,40; 2 Kar 1,3.6.16; Mt 10,25; Mk 3,22
8 1 Kar 18,7; Zch 13,4; Mt 3,4; Mk 1,6
10 1 Kar 18,36-38; Lk 9,54

13 Karalius vėl siuntė penkiasdešimtininką su jo vyrais. Trečiasis penkiasdešimtininkas, atėjęs pas Eliją, atsiklaupė ant kelių prieš jį ir maldavo: „Dievo vyre, meldžiu, pasigailėk manęs ir šitų penkiasdešimties vyrų gyvybės.

14 Štai krito ugnis iš dangaus ir prarijo abu pirmuosius penkiasdešimtininkus ir jų vyrus. Prašau, pasigailėk manęs.“

15 Viešpaties angelas sakė Elijui: „Leiskis su juo žemyn. Nebijok.“ Elijas nuėjo su juo pas karalių

16 ir jam kalbėjo: „Taip sako Viešpats: „Kadangi tu siuntei pasiuntinius klausti pas Ekrono dievą Baal Zebubą, tarsi Izraelyje nebūtų Dievo, kurio galima pasiklausti, tai iš lovos, į kurią atsigulei, nebeatsikelsi, bet tikrai mirsi.“

17 Jis mirė, kaip paskelbė Viešpats per Eliją. Ir Jehoramas karaliavo jo vietoje antraisiais Judo karaliaus Jehoramo, Juozapato sūnaus, metais, nes Ahazijas neturėjo sūnaus.

18 Visi kiti Ahazijo darbai yra surašyti Izraelio karalių metraščių knygoje.

2 Elijui ir Eliziejui einant iš Gilgalo, Viešpats buvo numatęs paimti Eliją viesulu į dangų.

2 Elijas tarė Eliziejui: „Pasilik čia, nes Viešpats mane siunčia į Betelį.“ Bet Eliziejus atsakė: „Kaip gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš tavęs nepaliksiu.“ Jie nuėjo į Betelį.

3 Pranašų sūnūs, kurie buvo Betelyje, atėję pas Eliziejų, klausė: „Ar žinai, kad šiandien Viešpats paims tavo valdovą nuo tavęs?“ Tas atsakė: „Aš žinau, tylėkite.“

13 1 Sam 26,21; Ps 72,14

17 1 Kar 22,50; 2 Kar 3,1; 2 Kar 8,16; Mt 1,8

2 SKYRIUS

1 Pr 5,24; 1 Kar 19,16-21; Hbr 11,5

2 Rūt 1,15.16; 1 Sam 1,26; 2 Kar 2,4.6; 2 Kar 4,30

3 1 Kar 20,35; 2 Kar 2,5.7.15; 2 Kar 4,1.38; 2 Kar 9,1

8 Iš 14,21.22; Joz 3,16.17; 2 Kar 2,14

11 Pr 5,24; 2 Kar 6,17; Ps 104,4; Hbr 11,5

12 2 Kar 13,14

4 Elijas sakė jam: „Eliziejau, pasilik čia, nes Viešpats mane siunčia į Jerichą.“ Tas atsakė: „Kaip gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš tavęs nepaliksiu.“ Jie atėjo į Jerichą.

5 Pranašų sūnūs, kurie buvo Jeriche, atėję pas Eliziejų, klausė: „Ar žinai, kad šiandien Viešpats paims tavo valdovą nuo tavęs?“ Tas atsakė: „Aš žinau, tylėkite!“

6 Tada Elijas jam tarė: „Pasilik čia, nes Viešpats mane siunčia prie Jordano.“ Tas atsakė: „Kaip gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš tavęs nepaliksiu.“ Juodu ėjo toliau.

7 Penkiasdešimt vyrų, pranašų sūnų, ėjo ir sustoję stebėjo iš tolo, o juodu nuėjo iki Jordano.

8 Elijas, paėmęs savo apsiaustą, suvyniojo jį ir juo sudavė per vandenį. Vanduo persiskyrė, ir juodu perėjo sausuma.

9 Kitoje Jordano pusėje Elijas tarė Eliziejui: „Ko norėtum, kad padaryčiau prieš tai, kai būsiu paimtas nuo tavęs?“ Eliziejus atsakė: „Prašau, kad tavo dvasios būtų dvigubai ant manęs.“

10 Elijas atsakė: „Prašai sunkaus dalyko. Jei matysi, kai mane paima, bus tai tau, bet jei nematysi – nebus.“

11 Jiems besikalbant ir einant toliau, pasirodė ugninis vežimas bei ugniniai žirgai ir perskyrė juodu. Taip Elijas buvo paimtas viesulu į dangų.

12 Eliziejus tai matė ir šaukė: „Mano tėve, mano tėve! Izraelio kovos vežimai ir jo raiteliai!“ Ir jis daugiau jo nebematė. Tuomet jis persiplėšė drabužius.

13 Eliziejus, pakėlęs Elijo apsiaustą,

kuris nuo jo nukrito, sugrįžęs atsi-
stojo ant Jordano kranto.
14 Jis paėmė nuo Elijo nukritusį
apsiaustą ir, sudavęs juo per van-
denį, tarė: „Kur yra Viešpats, Elijo
Dievas?“ Kai jis sudavė per vande-
nį, vanduo persiskyrė, ir Eliziejus
perėjo.
15 Pranašų sūnūs, kurie buvo kitoje
pusėje, Jeriche, jį pamatę, sakė:
„Elijo dvasia nužengė ant Elizie-
jaus.“ Atėję jo pasitikti, jie nusilen-
kė prieš jį iki žemės
16 ir jam tarė: „Pas mus yra penkias-
dešimt tvirtų vyrų, tavo tarnų. Tegu
jie eina ieškoti Elijo. Gal Viešpaties
Dvasia, paėmusi jį, numetė ant
kokio kalno ar į slėnį?“ Jis atsakė:
„Nesiųskite.“
17 Jiems primygtinai prašant, Elizie-
jus sutiko. Jie išsiuntė penkiasde-
šimt vyrų, kurie ieškojo tris dienas,
bet jo nerado.
18 Jiems sugrįžus į Jerichą, Eliziejus
jiems tarė: „Argi aš jums nesakiau:
„Neikite“?“
19 Jericho gyventojai sakė Eliziejui:
„Miestas geroje vietoje, kaip tu pats
matai, bet vanduo blogas ir žemė
nederlinga.“
20 Eliziejus atsakė: „Atneškite man
naują dubenį ir įberkite į jį druskos.“
Ir jie atnešė jam.
21 Nuėjęs prie vandens šaltinio, jis
įmetė į jį druskos ir sakė: „Taip
sako Viešpats: „Aš pagydžiau šitą
vandenį. Jis nebebus nei mirties, nei
nevaisingumo priežastis.“
22 Vanduo yra sveikas iki šios die-
nos, kaip Eliziejus pasakė.
23 Iš Jericho jis ėjo į Betelį. Jam
einant keliu, maži vaikai, išėję iš

14 2 Kar 2,8
15 2 Kar 2,7
16 1 Kar 18, 12; Ez 8,3; Apd 8,39
17 2 Kar 8,11
21 Iš 15,25. 26; 2 Kar 4,41; 2 Kar 6,6; Jn 9,6
22 Ez 47,8.9
24 Įst 27,13-26
25 1 Kar 18, 19.20; 2 Kar 4,25

3 SKYRIUS
1 2 Kar 1,17
2 1 Kar 16, 31.32
3 1 Kar 12, 28-32
4 2 Sam 8,2; Iz 16,1.2
5 2 Kar 1,1
7 1 Kar 22,4

miesto, tyčiojosi iš jo ir šaukė: „Eik
aukštyn, pliki! Eik aukštyn, pliki!“
24 Atsigręžęs jis pažiūrėjo į juos ir
prakeikė juos Viešpaties vardu. Dvi
lokės atbėgo iš miško ir sudraskė
keturiasdešimt du vaikus.
25 Iš čia jis nuėjo į Karmelio kalną,
o iš ten grįžo į Samariją.

3 Ahabo sūnus Jehoramas pra-
dėjo valdyti Izraelį Samarijoje
aštuonioliktaisiais Judo karaliaus
Juozapato metais ir karaliavo dvy-
lika metų.
2 Jis darė pikta Viešpaties akyse,
tačiau ne taip, kaip jo tėvas ir moti-
na. Jis pašalino Baalo atvaizdą, kurį
buvo padaręs jo tėvas.
3 Tačiau jis laikėsi Nebato sūnaus
Jeroboamo, kuris įtraukė Izraelį į
nuodėmę, nuodėmių ir neatsitraukė
nuo jų.
4 Moabo karalius Meša buvo avių
augintojas. Jis kasmet duodavo
Izraelio karaliui duoklę – šimtą
tūkstančių ėriukų ir šimtą tūkstančių
avių vilnų.
5 Ahabui mirus, Moabo karalius
sukilo prieš Izraelio karalių.
6 Tada karalius Jehoramas išėjo iš
Samarijos ir sutelkė visą Izraelį.
7 Jis siuntė pas Judo karalių Juo-
zapatą, sakydamas: „Moabo kara-
lius sukilo prieš mane. Ar eisi su
manimi kariauti prieš Moabą?“
Juozapatas sakė: „Eisiu. Aš – kaip
ir tu, mano tauta – tavo tauta, mano
žirgai – tavo žirgai.“
8 Jis klausė: „Kuriuo keliu eisime?“
Tas atsakė: „Edomo dykumos ke-
liu.“
9 Izraelio, Judo ir Edomo karaliai

išėjo kartu. Septintą dieną jiems
pritrūko vandens kariuomenei ir
gyvuliams.
10 Izraelio karalius sakė: „Vargas!
Viešpats sukvietė šituos tris karalius,
kad atiduotų į Moabo rankas.“
11 Juozapatas paklausė: „Ar čia nėra
Viešpaties pranašo, per kurį galėtu-
me paklausti Viešpaties?“ Vienas
Izraelio karaliaus tarnas atsakė: „Čia
yra Šafato sūnus Eliziejus, kuris
pildavo vandenį Elijui ant rankų.“
12 Juozapatas atsakė: „Viešpaties
žodis yra su juo.“ Izraelio karalius,
Juozapatas ir Edomo karalius nuėjo
pas jį.
13 Eliziejus kalbėjo Izraelio karaliui:
„Ką aš turiu bendro su tavimi? Eik
pas savo tėvo ir motinos pranašus!“
Izraelio karalius jam atsakė: „Ne!
Juk Viešpats sukvietė šituos tris
karalius, kad juos atiduotų į Moabo
rankas.“
14 Tuomet Eliziejus tarė: „Kaip gyvas
kareivijų Viešpats, kuriam tarnauju,
jei ne Judo karalius Juozapatas, aš
nežiūrėčiau ir nekreipčiau dėmesio
į tave.
15 Dabar atveskite man arfininką.“
Arfininkui skambinant, Viešpaties
ranka prisilietė prie jo,
16 ir jis kalbėjo: „Taip sako Vieš-
pats: „Iškaskite šiame slėnyje daug
griovių.“
17 Nes taip sako Viešpats: „Jūs nepa-
stebėsite nei vėjo, nei lietaus, tačiau
šitas slėnis prisipildys vandens;
galėsite gerti jūs ir jūsų gyvuliai.“
18 Negana to, Viešpats dar atiduos
Moabą į jūsų rankas.
19 Jūs užimsite visus žymesniuosius
ir sustiprintus miestus, iškirsite ge-

11 1 Kar 19,21; 1 Kar 22,7; Jn 13,4.5.13.14
12 2 Kar 2,25
13 Ts 10,14; Rūt 1,15; 1 Kar 18,19; 1 Kar 22,6-11; Ez 14,3
14 1 Kar 17,1; 2 Kar 5,16
15 1 Sam 10,5; 1 Sam 16,16.23; 1 Krn 25,1; Ez 1,3; Ez 3,14.22; Ez 8,1
16 Jer 14,3
20 Iš 29,39.40
25 Iz 16,7.11; Jer 48,31.36
27 Įst 18,10; 2 Kar 8,20; Am 2,1; Mch 6,7

4 SKYRIUS
1 Kun 25,39-41.48; 1 Sam 22,2; 1 Kar 20,35; 2 Kar 2,3; Neh 5,2-5; Mt 18,25

riausius medžius, užversite vandens
šaltinius ir derlingą žemę užteršite
akmenimis.“
20 Rytą, kai paprastai aukojama duo-
nos auka, pasirodė vanduo iš Edomo
pusės ir pripildė visą slėnį.
21 Moabitai, išgirdę, kad karaliai atėjo
kariauti prieš juos, surinko visus vy-
rus, jaunus ir senus, galinčius nešioti
ginklą, ir sustojo krašto pasienyje.
22 Anksti rytą atsikėlę, saulei švie-
čiant, moabitai pamatė vandenį,
raudoną kaip kraujas,
23 ir tarė: „Tai kraujas! Tikrai kara-
liai bus susikovę tarp savęs ir vie-
nas kitą išžudę. Dabar prie grobio,
Moabai!“
24 Bet, jiems atėjus prie Izraelio
stovyklos, izraelitai taip sumušė
moabitus, kad jie bėgo, o tie vijosi ir
mušė juos.
25 Jie sugriovė miestus ir ant derlin-
gos žemės kiekvienas numetė po
akmenį, vandens šaltinius užvertė
ir geriausius medžius iškirto; išliko
tik akmenys Kir Haresete. Mėtytojai
apsupo jį ir sugriovė.
26 Kai Moabo karalius pamatė, kad
karas jam per sunkus, pasiėmė
septynis šimtus vyrų, ginkluotų
kardais, ir norėjo prasilaužti pas
Edomo karalių, bet neįstengė.
27 Tada jis paėmė savo pirmagimį
sūnų, kuris turėjo karaliauti vietoj
jo, ir aukojo kaip deginamąją auką
ant miesto sienos. Kilo didelis pasi-
piktinimas Izraelyje. Ir jie atsitraukė
nuo jo ir grįžo į savo kraštą.

4 Vieno pranašo žmona šaukė
Eliziejui: „Tavo tarnas, mano
vyras, mirė. Tu žinai, kad jis bijojo

Viešpaties, tačiau skolintojas atėjo
už skolą paimti vergais abu mano
sūnus.“
2 Eliziejus klausė: „Kuo galiu pa-
dėti? Sakyk, ką turi namuose?“
Ji atsakė: „Nieko kito neturiu, tik
ąsotėlį aliejaus.“
3 Jis jai tarė: „Eik ir pasiskolink
tuščių indų iš visų savo kaimynų.
Nemažai pasiskolink.
4 Sugrįžusi užsirakink duris su savo
sūnumis ir pilk aliejų į visus tuščius
indus, o pilnus padėk į šalį.“
5 Parėjusi ji su savo sūnumis užsi-
rakino duris, ir jie jai padavinėjo
indus, o ji pylė.
6 Kai visi indai buvo pilni, ji tarė sū-
nui: „Paduok man dar vieną indą.“
Jis atsakė: „Nebėra indų.“ Tuomet
aliejus nustojo tekėjęs.
7 Ji, nuėjusi pas Dievo vyrą, viską
jam papasakojo. Eliziejus tarė: „Par-
duok aliejų ir užmokėk skolą, o kas
liks, iš to gyvenkite.“
8 Kartą Eliziejus ėjo į Šunemą, kur
gyveno turtinga moteris. Ji kvietė
jį užeiti pavalgyti. Nuo to laiko
kiekvieną kartą praeidamas jis už-
sukdavo pavalgyti.
9 Kartą ji tarė savo vyrui: „Aš supran-
tu, kad tas žmogus, kuris nuolat užei-
na pas mus, yra šventas Dievo vyras.
10 Padarykime mažą kambarėlį ant
aukšto ir padėkime jam ten lovą,
stalą, kėdę ir lempą, kad užsukęs
jis turėtų, kur pailsėti.“
11 Kartą Eliziejus atėjęs užėjo į tą
kambarį ir ten ilsėjosi.
12 Jis liepė savo tarnui Gehaziui pa-
kviesti šunemietę. Ji atėjo.
13 Jai atėjus, jis tarė tarnui: „Pa-
klausk jos, kuo galėčiau atsilyginti

3 2 Kar 3,16
8 Joz 19,18
12 2 Kar 4, 29-31; 2 Kar 5,20-27; 2 Kar 8,4.5
16 2 Kar 4,28
23 Sk 10,10; Sk 28,11; 1 Km 23,31
25 2 Kar 2,25

už visą jos rūpestį. Gal ji norėtų, kad
pakalbėčiau už ją su karaliumi ar
kariuomenės vadu?“ Ji atsakė: „Aš
gyvenu tarp savo žmonių.“
14 Eliziejus vėl klausė: „Ką jai pada-
ryti?“ Gehazis atsiliepė: „Ji neturi
sūnaus, o jos vyras senas.“
15 Tuomet Eliziejus liepė pakviesti
ją. Atėjusi ji atsistojo tarpduryje.
16 Jis tarė jai: „Už metų, apie šitą
laiką, tu glamonėsi sūnų!“ Ji sakė:
„O ne, mano viešpatie, Dievo vyre,
nemeluok savo tarnaitei.“
17 Moteris pastojo ir po metų pa-
gimdė sūnų, kaip Eliziejus jai buvo
sakęs.
18 Vaikas paaugo ir kartą išėjo pas
tėvą prie pjovėjų.
19 Jis tarė savo tėvui: „Mano galva,
mano galva!“ Tėvas liepė tarnui par-
nešti jį namo pas motiną.
20 Kai jį parnešė pas motiną, pasė-
dėjęs ant jos kelių iki vidudienio,
jis mirė.
21 Ji užnešė jį, paguldė į Dievo vyro
lovą, užrakino duris ir išėjo.
22 Pašaukusi savo vyrą, ji tarė: „At-
siųsk tarną ir asilę, kad galėčiau sku-
biai nuvykti pas Dievo vyrą ir tuojau
sugrįžti.“
23 Jis paklausė: „Kodėl tu eini pas
jį šiandien? Juk nei jaunas mėnulis,
nei šabas.“ Bet ji atsakė: „Viskas
gerai.“
24 Pabalnojusi asilę, ji sakė savo
tarnui: „Varyk gyvulį ir skubėk.
Nesustok, kol pasakysiu.“
25 Ji atėjo pas Dievo vyrą prie Kar-
melio kalno. Dievo vyras, pamatęs
ją iš tolo, tarė savo tarnui Gehaziui:
„Šunemietė čia!
26 Bėk ją pasitikti ir paklausk, kaip

sekasi jai, jos vyrui ir vaikui." Ji atsa-
kė: „Gerai."
27 Atėjusi pas Dievo vyrą, ji apkabi-
no jo kojas. Gehazis norėjo atitrauk-
ti, bet Dievo vyras tarė: „Palik ją, ji
labai nusiminusi. Viešpats nuslėpė
tai nuo manęs ir nepasakė."
28 Ji tarė: „Argi aš tavęs, mano
viešpatie, prašiau sūnaus? Argi ne-
prašiau: „Neapgauk manęs"?"
29 Tada Eliziejus liepė Gehaziui
susijuosti, pasiimti jo lazdą ir eiti:
„Jei ką sutiksi, nesveikink jo, o jei
kas tave sveikins, neatsakyk jam.
Nuėjęs uždėk mano lazdą ant ber-
niuko veido."
30 Vaiko motina atsakė Eliziejui: „Kaip
gyvas Viešpats ir gyva tavo siela, aš
tavęs nepaliksiu." Jis nuėjo kartu su ja.
31 Gehazis, nuėjęs pirma jų, uždėjo
lazdą ant berniuko, tačiau nebuvo
nei balso, nei atsakymo. Tada jis
grįžo ir, kelyje susitikęs juos, pasakė
jam: „Berniukas nepabudo."
32 Eliziejus, įėjęs į namus, pamatė
negyvą berniuką jo lovoje.
33 Jis užrakino duris ir meldėsi
Viešpačiui.
34 Po to jis atsigulė ant vaiko, uždėjo
savo burną ant jo burnos, savo akis
ant jo akių ir savo rankas ant jo
rankų. Vaiko kūnas sušilo.
35 Pasivaikščiojęs Eliziejus vėl išsi-
tiesė ant vaiko. Tuomet berniukas
sučiaudėjo septynis kartus ir atsi-
merkė.
36 Pasišaukęs Gehazį, jis tarė: „Pa-
šauk šunemietę." Jai atėjus, jis sakė:
„Pasiimk savo sūnų."
37 Įėjusi ji parpuolė prie jo kojų,
nusilenkė iki žemės ir, pasiėmusi
sūnų, išėjo.
38 Eliziejus sugrįžo į Gilgalą. Krašte
buvo badas. Pranašų sūnums sėdint
prie jo, jis liepė savo tarnui užkaisti
didelį puodą ir išvirti visiems viralo.
39 Vienas iš jų išėjo į lauką pasirinkti
daržovių; jis rado laukinį augalą,
nuo kurio prisirinko laukinių mo-
liūgų pilną apsiaustą. Parėjęs juos
supjaustė į viralo puodą, nes jų
nepažino.
40 Vyrai, paragavę įpilto viralo, šau-
kė: „Dievo vyre, puode mirtis!" Jie
negalėjo valgyti.
41 Eliziejus liepė atnešti miltų. Su-
pylęs juos į puodą, jis tarė: „Pilkite
žmonėms, kad jie valgytų." Puode
nebuvo nieko kenksmingo.
42 Vienas vyras atėjo iš Baal Šališos
ir atnešė Dievo vyrui pirmavaisių
duonos: dvidešimt miežinių kepalų ir
šviežių varpų maiše. Eliziejus liepė
savo tarnui duoti žmonėms valgyti,
43 bet jis atsakė: „Ar tuo maistu galiu
pamaitinti šimtą vyrų?" Eliziejus
pakartojo: „Duok žmonėms valgyti,
nes Viešpats sako: „Jie valgys ir
dar liks."
44 Jis padavė jiems maistą; jie valgė
ir dar liko pagal Viešpaties žodį.

5 Sirijos karaliaus kariuomenės
vadas Naamanas buvo valdovui
svarbus ir gerbiamas žmogus, nes
Viešpats per jį suteikė išlaisvinimą
Sirijai. Jis buvo narsus karys, tačiau
sirgo raupsais.
2 Sirai, kartą išėję būriais, parsivedė
iš Izraelio į nelaisvę jauną mergaitę;
ji tarnavo Naamano žmonai.
3 Kartą ji tarė savo šeimininkei: „Jei
mano valdovas būtų Samarijoje, tai
pranašas pagydytų jį nuo raupsų."

28 2 Kar 4,16
29 Iš 7,19; Iš 14,16; 1 Kar 18,46; 2 Kar 2,8.14; 2 Kar 9,1; Lk 10,4; Apd 19,12
30 2 Kar 2,2.4
31 Jn 11,11
33 1 Kar 17,20; 2 Kar 4,4; Mt 6,6; Lk 8,51
34 1 Kar 17,21-23; Apd 20,10
35 1 Kar 17,21; 2 Kar 8,1.5
37 1 Kar 17,23; Hbr 11,35
38 2 Kar 2,1; 2 Kar 9,1; Lk 10,39; Apd 22,3
40 Iš 10,17
41 Iš 15,25; 2 Kar 2,21
42 1 Sam 9,4; 1 Sam 9,7; 1 Kor 9,11; Gal 6,6
43 Lk 9,13.17; Jn 6,9.11
44 Mt 14,20; Mt 15,37; Jn 6,13
5 SKYRIUS
1 Iš 11,3; Lk 4,27
2 2 Kar 6,23; 2 Kar 13,20

4 Atėjęs pas savo valdovą, Naamanas pasakė, ką mergaitė iš Izraelio kalbėjo jo žmonai.

5 Sirijos karalius jam tarė: „Gerai, eik! O aš pasiųsiu Izraelio karaliui laišką.“ Jis pasiėmė dešimtį talentų sidabro, šešis tūkstančius šekelių aukso, dešimt išeiginių drabužių ir išėjo.

6 Jis nunešė Izraelio karaliui laišką, kuriame buvo parašyta: „Kartu su šituo laišku siunčiu pas tave savo tarną Naamaną, kad jį pagydytum nuo raupsų.“

7 Izraelio karalius, perskaitęs laišką, perplėšė savo drabužius ir tarė: „Argi aš Dievas, kad gyvybė ir mirtis būtų mano rankose? Jis siunčia pas mane, kad pagydyčiau vyrą nuo raupsų! Todėl meldžiu, apgalvokite ir matykite, kaip jis ieško priekabių prie manęs.“

8 Dievo vyras Eliziejus, išgirdęs, kad Izraelio karalius persiplėšė drabužius, siuntė pas karalių, sakydamas: „Kodėl persiplėšei drabužius? Tegul jis ateina pas mane ir sužinos, kad yra pranašas Izraelyje.“

9 Naamanas atvyko su žirgais bei vežimais ir sustojo prie Eliziejaus namų durų.

10 Eliziejus pasiuntė savo tarną, kad Naamanui pasakytų: „Eik ir apsiplauk septynis kartus Jordane, tavo kūnas atsinaujins ir bus švarus.“

11 Naamanas supyko ir nuėjo, sakydamas: „Aš galvojau, kad jis išeis, atsistos, šauksis Viešpaties, savo Dievo, vardo, uždės ranką ant raupsuotų vietų ir taip pagydys nuo raupsų.

12 Argi Damasko upių Abanos ir Parparo vanduo ne geresnis už visus Izraelio vandenis? Argi negalėčiau juose apsiplauti ir tapti švarus?“ Jis apsigręžė ir nuėjo labai supykęs.

13 Bet jo tarnai priartėję jam kalbėjo: „Jei pranašas tau būtų įsakęs atlikti kokį didelį dalyką, argi nebūtum daręs? Tuo labiau, kai jis sakė: „Apsiplauk ir būsi švarus.“

14 Jis nuėjo prie Jordano ir panėrė jame septynis kartus, kaip Dievo vyras buvo liepęs. Jo kūnas pasidarė kaip mažo vaiko, ir jis tapo švarus.

15 Jis ir visi jo palydovai sugrįžo pas Dievo vyrą. Atsistojęs prieš pranašą, jis tarė: „Dabar tikrai žinau, kad niekur kitur žemėje nėra Dievo, tik Izraelyje. Prašau, priimk dovaną iš savo tarno.“

16 Eliziejus atsakė: „Kaip gyvas Viešpats, kuriam aš tarnauju, nieko neimsiu.“ Nors Naamanas jį įkalbinėjo paimti, tačiau jis atsisakė.

17 Tuomet Naamanas prašė: „Jeigu ne, tai, prašau, duok savo tarnui tiek žemės, kiek gali panešti pora mulų, nes tavo tarnas daugiau nebeaukos deginamųjų ir kitų aukų jokiam dievui, tik Viešpačiui.

18 Tik norėčiau, kad Viešpats man atleistų nusikaltimą, kai aš vesiu savo valdovą į Rimono namus pagarbinti ir kartu su juo nusilenksiu Rimonui.“

19 Eliziejus jam tarė: „Eik ramybėje.“ Jam paėjus nuo jo gerą kelio galą,

20 Dievo vyro Eliziejaus tarnas Gehazis pagalvojo: „Mano viešpats pasigailėjo siro Naamano ir nepriėmė iš jo to, ką jis atnešė. Kaip gyvas

5 1 Sam 9,8; 2 Kar 8,8.9
7 Pr 30,2; Įst 32,39; 1 Sam 2,6
10 2 Kar 4,41; Jn 9,7
13 1 Sam 28,23
14 2 Kar 5,10; Job 33,25; Lk 4,27; Lk 5,13
15 Pr 33,11; Dan 2,47; Dan 3,29; Dan 6,26.27
16 Pr 14,22.23; 2 Kar 3,14; 2 Kar 5,20.26; Mt 10,8; Apd 8,18.20
18 2 Kar 7,2.17
20 2 Kar 4,12; 2 Kar 8,4.5

Viešpats, aš bėgsiu paskui jį ir šį tą
iš jo paimsiu.“
21 Gehazis nusivijo Naamaną. Na-
amanas, pamatęs jam iš paskos
atbėgantį vyrą, nušoko nuo vežimo
ir klausė: „Ar viskas gerai?“
22 Tas atsakė: „Viskas gerai! Mano
viešpats pasiuntė mane, sakydamas:
„Ką tik atėjo du pranašų sūnūs iš
Efraimo kalnų. Prašau, duok jiems
talentą sidabro ir du išeiginius dra-
bužius.“
23 Naamanas atsakė: „Paimk du
talentus.“ Jis įkalbinėjo, įrišo du ta-
lentus sidabro į du maišus, taip pat du
išeiginius drabužius ir padavė dviem
tarnams, kurie nunešė pirma jo.
24 Atėjęs prie kalvos, Gehazis paė-
mė iš jų maišus ir padėjo juos savo
namuose. Po to jis paleido vyrus, ir
jie grįžo.
25 Gehazis atėjo pas Eliziejų, kuris
paklausė: „Iš kur ateini, Gehazi?“
Tas atsakė: „Tavo tarnas niekur
nebuvo išėjęs.“
26 Bet jis jam atsakė: „Argi mano
širdis nebuvo su tavimi, kai vyras
iššoko iš vežimo tavęs pasitikti? Ar
dabar metas imti pinigus ir drabu-
žius, alyvų sodus ir vynuogynus,
avis ir galvijus, tarnus ir tarnaites?
27 Todėl ir Naamano raupsai prilips
tau ir tavo palikuonims per amžius.“
Ir Gehazis išėjo raupsuotas kaip
sniegas.

6 Pranašų sūnūs sakė Eliziejui:
„Vieta, kurioje gyvename, kaip
matai, mums per ankšta.
2 Leisk mums eiti prie Jordano,
pasikirsti ten medžių ir pasistatyti
namus.“ Jis atsakė: „Eikite.“

22 2 Kar 4,26
26 Mok 3,1.6
27 Iš 4,6; Sk 12,10; 2 Kar 15,5; 1 Tim 6,10

6 SKYRIUS
1 2 Kar 4,38
3 2 Kar 5,23
5 Iš 22,14
6 Iš 15,25; 2 Kar 2,21; 2 Kar 4,41
8 2 Kar 8, 28.29
13 Pr 37,17

3 Vienas jų prašė pranašą eiti su
jais. Jis atsakė: „Gerai, aš eisiu.“
4 Jis išėjo su jais. Atėję prie Jordano,
jie kirto medžius.
5 Vienam kertant medį, kirvio ge-
ležis įkrito į vandenį. Jis sušuko:
„Vargas, šeimininke! Jį buvau pa-
siskolinęs!“
6 Dievo vyras paklausė: „Kur jis įkri-
to?“ Kai tas parodė vietą, pranašas
nusipjovė lazdą, įmetė ją į tą vietą,
ir kirvis iškilo.
7 Tada jis tarė: „Pasiimk jį.“ Vyras
ištiesė ranką ir pasiėmė kirvį.
8 Sirijos karalius kariavo su Izraeliu.
Jis tarėsi su savo tarnais, sakyda-
mas: „Tokioje ir tokioje vietoje bus
mano stovykla.“
9 Dievo vyras pasiuntė pas Izraelio
karalių, sakydamas: „Saugokis,
neik pro tą vietą, nes ten sirai.“
10 Izraelio karalius pasiuntė į tą vie-
tą, kurią jam nurodė Dievo vyras, ir
ir taip apsaugojo ją ne kartą ir ne du.
11 Sirijos karaliaus širdis dėl to la-
bai susirūpino. Jis, pasišaukęs savo
tarnus, tarė: „Sakykite, kas iš mūsų
palaiko Izraelio karalių?“
12 Vienas iš jo tarnų tarė: „Nė vienas,
mano valdove karaliau. Bet pranašas
Eliziejus, kuris gyvena Izraelyje,
praneša Izraelio karaliui tai, ką kalbi
savo miegamajame.“
13 Jis įsakė savo vyrams: „Eikite ir su-
žinokite, kur jis yra, kad jį suimčiau.“
Jam buvo pranešta: „Jis Dotane.“
14 Jis pasiuntė raitelių, kovos vežimų
ir didelę kariuomenę, kurie nakčia
apsupo miestą.
15 Dievo vyro tarnas, anksti atsikė-
lęs ir išėjęs, pamatė kariuomenę su

raiteliais ir kovos vežimais, kurie
buvo apsupę miestą. Tarnas sakė
jam: „Vargas, mano šeimininke! Ką
dabar darysime?“
16 Eliziejus atsakė: „Nebijok, nes su
mumis yra daugiau negu su jais.“
17 Eliziejus meldėsi: „Viešpatie, at-
verk jo akis, kad matytų.“ Viešpats
atvėrė tarno akis, ir jis pamatė: štai
kalnas buvo pilnas ugninių žirgų ir
vežimų, supančių Eliziejų.
18 Sirams artinantis prie jo, Eliziejus
meldė: „Viešpatie, apakink juos.“
Ir Jis apakino juos pagal Eliziejaus
žodį.
19 Tada Eliziejus tarė jiems: „Čia ne
tas kelias ir ne tas miestas. Sekite
mane, ir aš jus nuvesiu pas tą vyrą,
kurio ieškote.“ Jis juos nuvedė į
Samariją.
20 Jiems atėjus į Samariją, Eliziejus
meldė: „Viešpatie, atverk jų akis,
kad jie vėl matytų.“ Viešpats atvėrė
jų akis, ir jie pamatė esą Samarijos
viduryje.
21 Izraelio karalius, juos pamatęs,
klausė Eliziejų: „Mano tėve, ar juos
užmušti?“
22 Eliziejus atsakė: „Neužmušk.
Argi tu žudai tuos, kuriuos savo
kardu ir lanku paimi į nelaisvę?
Duok jiems duonos ir vandens, kad
pavalgytų ir atsigertų, o tada tegul
eina pas savo valdovą.“
23 Jis jiems paruošė dideles vaišes,
ir, jiems pavalgius bei atsigėrus,
paleido juos grįžti pas savo valdovą.
Nuo to laiko Sirijos būriai daugiau
nebepuldinėjo Izraelio.
24 Kartą Sirijos karalius Ben Hada-
das, surinkęs visą savo kariuomenę,
atėjo ir apgulė Samariją.

16 Iš 14,13; 1 Kar 17,13; 2 Krn 32,7; Ps 55,18; Rom 8,31

17 Sk 22,31; 2 Kar 2,11; Ps 34,7; Ps 68,17; Zch 1,8; Zch 6,1-7; Lk 24,31

18 Pr 19,11; Apd 13,11

21 2 Kar 2, 12; 2 Kar 5,13; 2 Kar 8,9

22 Rom 12, 20

23 2 Kar 5,2; 2 Kar 6,8.9

24 1 Kar 20,1

25 2 Kar 4, 38; 2 Kar 8,1

29 Kun 26, 27-29; Įst 28,52-57; Rd 4,10

30 1 Kar 21, 27

31 Rūt 1,17; 1 Kar 19,2

32 1 Kar 18, 4.13.14; 1 Kar 21, 10.13; Ez 8,1; Ez 14,1; Ez 20,1; Lk 13,32

33 Job 2,9

25 Samarijoje kilo didelis badas.
Jie laikė ją apgulę, kol asilo galva
kainavo aštuoniasdešimt šekelių
sidabro ir ketvirtis kabo balandžių
mėšlo penkis šekelius sidabro.
26 Izraelio karaliui einant mūro sie-
na, viena moteris sušuko: „Padėk,
mano valdove karaliau!“
27 Jis atsakė: „Jei Viešpats tau nepa-
deda, kaip aš tau padėsiu? Iš klojimo
ar iš vyno spaustuvo?“
28 Visgi karalius jos paklausė: „Ko
norėtum?“ Ji atsakė: „Šita moteris
man sakė: „Suvalgykime tavo sūnų
šiandien, o mano sūnų rytoj suval-
gysime.“
29 Išvirėme mano sūnų ir jį suvalgė-
me. O kai kitą dieną jai pasakiau,
kad duotų savo sūnų suvalgyti, tai
ji paslėpė jį.“
30 Karalius, išgirdęs moters žodžius,
persiplėšė drabužius. Jis ėjo mūro
siena, ir žmonės matė, kad jis po
rūbais vilkėjo ašutinę ant kūno.
31 Jis tarė: „Tegul Dievas padaro man
tai ir dar daugiau, jei Šafato sūnaus
Eliziejaus galva šiandien pasiliks
ant jo pečių.“
32 Karalius pasiuntė vyrą pas Eli-
ziejų, kuris tuo laiku sėdėjo savo
namuose su vyresniaisiais. Prieš
pasiuntiniui ateinant, Eliziejus tarė
vyresniesiems: „Ar matote, šitas
žmogžudžio sūnus pasiuntė vyrą,
kad nukirstų man galvą? Pamatę
pasiuntinį ateinant, užrakinkite duris
ir tvirtai laikykite, nes ir jo valdovą
tuoj pamatysite.“
33 Jam su jais kalbant, atėjo pasiun-
tinys ir tarė: „Šita nelaimė yra iš
Viešpaties! Tai ko man dar laukti iš
Viešpaties?“

7 Tada Eliziejus sakė: „Klausykite
Viešpaties žodžio: „Rytoj tuo
laiku Samarijos vartuose smulkių
miltų saikas kainuos vieną šekelį ir
du miežių saikai vieną šekelį.“
2 Tuomet vyras, į kurio ranką karalius
remdavosi, sakė Dievo vyrui: „Jei
Viešpats atidarytų dangaus langus, ar
galėtų taip įvykti?“ Jis atsakė: „Tu tai
matysi savo akimis, bet to nevalgysi.“
3 Keturi raupsuoti vyrai buvo prie
miesto vartų. Jie kalbėjosi: „Ar mes
čia sėdėsime, kol mirsime?
4 Jei eisime į miestą, ten siaučia
badas, todėl mes ten mirsime, o jei
čia sėdėsime, taip pat mirsime. Taigi
eikime į sirų stovyklą. Jei jie paliks
mus gyvus, gyvensime, o jei jie mus
nužudys, mirsime.“
5 Prieblandoje jie pakilo eiti į sirų
stovyklą. Priėję prie stovyklos, jie
pamatė, kad ten nebuvo nė vieno
žmogaus.
6 Viešpats padarė, kad sirų kariuome-
nė girdėjo vežimų ir žirgų kanopų
bildesį, didelės kariuomenės garsus.
Sirai kalbėjosi: „Tikrai Izraelio ka-
ralius pasamdė prieš mus hetitų ir
egiptiečių karalius.“
7 Jie skubėdami pakilo prieblandoje
ir, palikę palapines, žirgus, asilus
ir visa, kas stovykloje buvo, bėgo,
gelbėdami savo gyvybes.
8 Raupsuotieji atėjo į stovyklą. Įėję
į vieną palapinę, jie valgė, gėrė ir,
pasiėmę sidabro, aukso bei drabužių,
paslėpė juos. Po to jie grįžo, įėjo į
kitą palapinę ir, išnešę iš ten, taip
pat paslėpė.
9 Tada jie sakė vienas kitam: „Nege-
rai darome, nes šita diena yra geros
naujienos diena. Jei mes delsime

7 SKYRIUS
1 2 Kar 7,18.19
2 Pr 7,11; 2 Kar 5,18; 2 Kar 7,17.19.20; Mal 3,10
3 Kun 13,45.46; Sk 5,2-4; Sk 12,10-14
4 2 Kar 6,24
6 2 Sam 5,24; 1 Kar 10,29; 2 Kar 19,7; Job 15,21
7 Ps 48,4-6; Pat 28,1
12 2 Kar 6,24-29
16 2 Kar 7,1
17 2 Kar 6,32; 2 Kar 7,2
18 2 Kar 7,1

ir lauksime iki aušros, mus ištiks
nelaimė. Tad dabar eikime ir pra-
neškime karaliaus namiškiams.“
10 Sugrįžę jie pranešė miesto vartų
sargybai: „Buvome nuėję į sirų sto-
vyklą; ten nėra nė vieno žmogaus,
tik pririšti žirgai ir asilai, ir palapi-
nėse viskas, kaip buvo.“
11 Vartų sargyba pranešė tą žinią
karaliaus namams.
12 Karalius, naktį atsikėlęs, sakė savo
tarnams: „Aš jums pasakysiu, ką si-
rai padarė. Jie žino, kad mes alkani.
Taigi jie išėjo iš stovyklos ir pasislė-
pė atvirame lauke, sakydami: „Jie
išeis iš miesto, tada mes juos gyvus
suimsime ir įsiveršime į miestą.“
13 Vienas iš jo tarnų tarė karaliui:
„Leisk paimti likusius mieste pen-
kis žirgus, nes čia likusieji vis vien
patirs likimą visos Izraelio daugy-
bės, kuri jau yra žuvusi. Pasiųskime
vyrus ir ištirkime.“
14 Jie pakinkė žirgus į du vežimus,
ir karalius pasiuntė juos paskui sirų
kariuomenę, sakydamas: „Eikite ir
pažiūrėkite.“
15 Jie sekė juos iki Jordano; visas
kelias buvo pilnas drabužių ir gink-
lų, kuriuos sirai skubėdami išmėtė.
Pasiuntiniai sugrįžo ir pranešė tai
karaliui.
16 Tada žmonės ėjo ir plėšė sirų sto-
vyklą. Saikas smulkių miltų arba du
saikai miežių kainavo vieną šekelį,
kaip Viešpats buvo sakęs.
17 Karalius pavedė vyrui, į kurio ran-
ką jis remdavosi, prižiūrėti vartus,
bet žmonės jį sumindžiojo vartuose,
ir jis mirė, kaip Dievo vyras buvo
sakęs, kai karalius buvo pas jį nuėjęs.
18 Kai Dievo vyras sakė karaliui:

„Rytoj apie šitą laiką du saikai
miežių arba vienas saikas smulkių
miltų Samarijos vartuose kainuos
vieną šekelį“,
19 tas vyras sakė Dievo vyrui: „Jei
Viešpats atidarytų dangaus langus,
ar galėtų taip įvykti?“ Pranašas
atsakė: „Tu tai matysi savo akimis,
tačiau nevalgysi.“
20 Taip ir atsitiko. Žmonės jį mirtinai
sumindžiojo vartuose.

8 Eliziejus kalbėjo moteriai, ku-
rios sūnų jis atgaivino: „Eik iš
čia su savo namiškiais ir apsigyvenk
kur nors svetur, nes Viešpats pa-
šaukė badą į šitą šalį septyneriems
metams.“
2 Moteris padarė pagal Dievo vyro
žodį. Ji nuvyko su savo namiškiais į
filistinų kraštą ir septynerius metus
gyveno ten kaip ateivė.
3 Septyneriems metams praėjus,
moteris sugrįžo iš filistinų šalies ir
nuėjusi kreipėsi į karalių dėl savo
namų ir žemės.
4 O karalius kalbėjosi su Dievo vyro
tarnu Gehaziu, sakydamas: „Papa-
sakok apie visus didelius darbus,
kuriuos padarė Eliziejus.“
5 Gehaziui pasakojant, kaip Elizie-
jus prikėlė mirusįjį, atėjo ta moteris,
kurios sūnų jis buvo atgaivinęs, ir
kreipėsi dėl savo namų ir žemės.
Gehazis tarė: „Mano valdove ka-
raliau, štai ta moteris ir jos sūnus,
kurį prikėlė Eliziejus.“
6 Karalius klausinėjo moterį, ir ji
jam viską papasakojo. Po to karalius
paskyrė jai vieną rūmų valdininką
ir įsakė: „Sugrąžink jai visa, kas
priklauso, ir visą lauko derlių nuo
tos dienos, kai ji paliko šalį, iki šiol.“
7 Kartą Eliziejus atėjo į Damaską.
Sirijos karalius Ben Hadadas sirgo.
Kai jam pranešė, kad atėjo Dievo
vyras,
8 karalius sakė Hazaeliui: „Imk do-
vanų ir eik Dievo vyro pasitikti. Per
jį paklausk Viešpatį, sakydamas:
„Ar pasveiksiu iš šitos ligos?“
9 Hazaelis, pasiėmęs dovanų, vi-
sokių Damasko gėrybių, kiek ke-
turiasdešimt kupranugarių gali
panešti, ėjo susitikti su Eliziejumi.
Sutikęs jį, Hazaelis tarė: „Tavo sū-
nus Ben Hadadas, Sirijos karalius,
atsiuntė mane pas tave paklausti, ar
jis pasveiks nuo šitos ligos.“
10 Eliziejus jam atsakė: „Eik ir pasa-
kyk jam: „Tu tikrai pagysi“, bet Vieš-
pats man parodė, kad jis tikrai mirs.“
11 Jis ilgai žiūrėjo į jį, kol tas susi-
gėdo. Ir Dievo vyras pradėjo verkti.
12 Hazaelis klausė: „Kodėl tu verki,
viešpatie?“ Jis atsakė: „Dėl to, kad
aš žinau, ką tu darysi izraelitams.
Jų sutvirtintus miestus tu sudeginsi,
jaunuolius išžudysi kardu, kūdi-
kius sutraiškysi ir nėščias moteris
perskrosi.“
13 Hazaelis atsakė: „Kas gi yra tavo
tarnas? Ar aš šuo, kad galėčiau pa-
daryti tokius dalykus?“ Eliziejus
atsakė: „Viešpats man parodė, kad
tu tapsi Sirijos karaliumi.“
14 Išsiskyręs su Eliziejumi, Hazae-
lis atėjo pas savo valdovą, kuris jo
klausė: „Ką sakė Eliziejus?“ Jis at-
sakė: „Jis sakė, kad tu tikrai pagysi.“
15 Bet kitą dieną jis ėmė antklodę,
pamirkė ją vandenyje ir uždėjo ka-
raliui ant veido, ir tas mirė. Hazaelis
ėmė karaliauti vietoj jo.

8 SKYRIUS
1 2 Sam 21,1; 1 Kar 18,2; 2 Kar 4,18. 31.35.38; 2 Kar 6,25; Ps 105,16; Ag 1,11
4 2 Kar 4,12; 2 Kar 5,20.27
5 2 Kar 4,35
7 2 Kar 6,24
8 1 Sam 9,7; 1 Kar 14,3; 1 Kar 19,15; 2 Kar 1,2; 2 Kar 5,5
9 1 Kar 19,15
10 2 Kar 8,15
11 Lk 19,41
12 2 Kar 10, 32; 2 Kar 12,17; 2 Kar 13,3.7; 2 Kar 15,16; Oz 13,16; Am 1,3.4.13; Nah 3,10
13 1 Sam 17, 43; 2 Sam 9,8; 1 Kar 19,15

16 Penktaisiais Izraelio karaliaus
Jehoramo, Ahabo sūnaus, metais Je-
ruzalėje pradėjo karaliauti Judo ka-
raliaus Juozapato sūnus Jehoramas.
17 Jis buvo trisdešimt dvejų metų,
kai pradėjo karaliauti, ir karaliavo
Jeruzalėje aštuonerius metus.
18 Jis vaikščiojo Izraelio karalių ke-
liais kaip Ahabo namai, nes Ahabo
duktė buvo jo žmona. Ir jis darė
pikta Viešpaties akyse.
19 Tačiau Viešpats nenorėjo Judo
sunaikinti dėl savo tarno Dovydo,
nes buvo pažadėjęs duoti žiburį jam
ir jo sūnums per amžius.
20 Jehoramui valdant, Edomas su-
kilo, atsiskyrė nuo Judo ir paskyrė
sau karalių.
21 Jehoramas nuvyko į Cayrą su
kovos vežimais. Naktį jis puolė
edomitus, kurie buvo apsupę jį ir
kovos vežimų viršininkus, ir žmonės
pabėgo į savo palapines.
22 Taip Edomas sukilo prieš Judo val-
džią. Tuo pačiu laiku sukilo ir Libna.
23 Visi kiti Jehoramo darbai surašyti
Judo karalių metraščių knygoje.
24 Jehoramas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas prie savo tėvų
Dovydo mieste, o vietoj jo pradėjo
karaliauti jo sūnus Ahazijas.
25 Dvyliktaisiais Izraelio karaliaus
Jehoramo, Ahabo sūnaus, metais
Jeruzalėje pradėjo karaliauti Judo
karaliaus Jehoramo sūnus Ahazijas.
26 Jis buvo dvidešimt dvejų metų,
kai pradėjo karaliauti, ir karaliavo
Jeruzalėje vienus metus. Jo motina
buvo vardu Atalija, Izraelio kara-
liaus Omrio duktė.
27 Jis vaikščiojo Ahabo namų keliais
ir darė pikta Viešpaties akyse, nes
buvo Ahabo namų žentas.
28 Jis su Ahabo sūnumi Jehoramu
kariavo prieš Sirijos karalių Hazae-
lį Ramot Gileade, ir sirai sužeidė
Jehoramą.
29 Karalius Jehoramas sugrįžo gydy-
tis žaizdų į Jezreelį. Ahazijas, Judo
karaliaus Jehoramo sūnus, Jezreelyje
aplankė sužeistą karalių Jehoramą,
Ahabo sūnų.

9 Pranašas Eliziejus, pasišaukęs
vieną iš pranašų sūnų, jam tarė:
„Susijuosk, pasiimk indą aliejaus ir
eik į Ramot Gileadą.
2 Ten surask Nimšio sūnaus Juozapato
sūnų Jehuvą. Pasikviesk jį iš būrio jo
brolių ir, įsivedęs į vidinį kambarį,
3 užpilk jam iš indo aliejaus ant
galvos, sakydamas: „Taip sako
Viešpats: „Aš tave patepiau Izraelio
karaliumi.“ Po to, atidaręs duris,
išbėk nelaukdamas.“
4 Jaunasis pranašas atėjo į Ramot
Gileadą.
5 Čia jis rado besėdinčius kariuome-
nės vadus. Jis tarė: „Turiu tau, vade,
ką pasakyti.“ Jehuvas paklausė:
„Kuriam iš mūsų?“ Jis atsakė: „Tau,
vade.“
6 Atsikėlęs Jehuvas įėjo į namus. Tuo-
met jaunasis pranašas išpylė aliejų jam
ant galvos ir tarė: „Taip sako Viešpats,
Izraelio Dievas: „Aš tave patepiau
Viešpaties tautos Izraelio karaliumi.
7 Tu sunaikinsi savo valdovo Ahabo
namus, kad aš atkeršyčiau Jezabelei
už pranašų ir visų Viešpaties tarnų
kraują.
8 Visi Ahabo namai pražus. Aš išnai-

16 2 Kar 1, 17; 2 Kar 3,1; 2 Krn 21,3
17 2 Krn 21, 5-10
18 2 Kar 8, 26.27
19 2 Sam 7, 13; 1 Kar 11,36; 1 Kar 15,4; 2 Krn 21,7
20 Pr 27,40; 1 Kar 22,47; 2 Krn 21,8-10
22 Joz 21,13; 2 Kar 19,8; 2 Krn 21,10
24 2 Krn 22, 1.7
26 2 Krn 22,2
27 2 Krn 22, 3.4
28 1 Kar 22, 3.29; 2 Krn 22,5
29 2 Kar 9, 15.16; 2 Krn 22,6.7

9 SKYRIUS
1 1 Kar 20, 35; 2 Kar 4,29; 2 Kar 8,28.29; Jer 1,17
2 2 Kar 9,5.11
3 1 Kar 19,16
6 1 Sam 2,7.8; 1 Kar 19,16; 2 Kar 9,3; 2 Krn 22,7
7 Įst 32,35.41; 1 Kar 18,4; 1 Kar 21,15
8 Įst 32,36; 1 Sam 25,22; 1 Kar 14,10; 1 Kar 21,21; 2 Kar 10,17; 2 Kar 14,26

kinsiu Izraelyje visus Ahabo giminės
vyrus – vergus ir laisvus.
9 Padarysiu su Ahabo namais, kaip
padariau su Nebato sūnaus Jero-
boamo ir su Ahijos sūnaus Bašos
namais.
10 Jezabelę suės šunys Jezreelyje
ir niekas jos nepalaidos." Po to jis
atidarė duris ir išbėgo.
11 Jehuvui įėjus pas savo valdovo
tarnus, jie klausė: „Kas atsitiko? Ko
tas beprotis buvo atėjęs pas tave?"
Jis jiems atsakė: „Jūs gi žinote tą
žmogų ir jo kalbą."
12 Jie sakė: „Netiesa, pasakyk mums
dabar." Tuomet jis pasakė, ką prana-
šas kalbėjo, sakydamas: „Taip sako
Viešpats: „Aš tave patepiau Izraelio
karaliumi."
13 Tada kiekvienas iš jų skubiai ėmė
savo apsiaustą, patiesė jį po jo ko-
jomis ant plikų laiptų ir trimitavo,
skelbdami: „Jehuvas yra karalius!"
14 Taip Nimšio sūnaus Juozapato sū-
nus Jehuvas surengė sąmokslą prieš
Jehoramą, kuris su visu Izraeliu
buvo Ramot Gileade prieš Sirijos
karalių Hazaelį.
15 Karalius Jehoramas buvo su-
grįžęs į Jezreelį gydytis, nes buvo
sužeistas, kai kariavo su Sirijos
karaliumi Hazaeliu. Jehuvas sakė:
„Jei jūs pritariate, tai tegul niekas
neišeina iš miesto, kad nepraneštų
Jezreelyje."
16 Jehuvas sėdo į vežimą ir išvažiavo
į Jezreelį, nes Jehoramas ten gydėsi,
o Judo karalius Ahazijas buvo atvy-
kęs Jehoramo lankyti.
17 Jezreelio bokšte sargybinis, pa-
matęs Jehuvo būrį atvažiuojant,
pranešė: „Matau būrį!" Jehoramas
įsakė pasiųsti raitelį ir paklausti:
„Ar su taika?"
18 Raitelis, susitikęs su Jehuvo būriu,
klausė: „Ar su taika?" Jehuvas atsa-
kė: „Kam tau rūpi taika? Apsisuk ir
sek paskui mane." Sargybinis pra-
nešė: „Pasiuntinys su jais susitiko,
bet negrįžta."
19 Jehoramas išsiuntė kitą raitelį. Tas,
susitikęs su atvykstančiais, klausė:
„Ar su taika?" Jehuvas atsakė:
„Kam tau rūpi taika? Apsisuk ir sek
paskui mane."
20 Sargybinis pranešė: „Jis juos
pasiekė, bet negrįžta. Važiavimas
panašus į Nimšio sūnaus Jehuvo
važiavimą, nes važiuoja kaip pa-
dūkęs."
21 Jehoramas įsakė paruošti veži-
mą. Izraelio karalius Jehoramas ir
Judo karalius Ahazijas išvažiavo
kiekvienas savo vežime. Jie sutiko
Jehuvą prie jezreeliečio Naboto
žemės sklypo.
22 Jehoramas, pamatęs Jehuvą, pa-
klausė: „Ar su taika, Jehuvai?" Tas
atsakė: „Kokia gali būti taika, kol
vyksta tavo motinos Jezabelės pa-
leistuvystės ir žyniavimai?"
23 Jehoramas pasuko vežimą ir norė-
jo pabėgti, šaukdamas: „Išdavystė,
Ahazijau!"
24 Tačiau Jehuvas įtempė lanką ir
iššovė. Strėlė pataikė Jehoramui į
širdį, ir jis susmuko vežime.
25 Jehuvas įsakė savo vadui Bid-
karui: „Išmesk jį ant jezreeliečio
Naboto lauko! Aš prisimenu, kaip
mudu važiavome paskui jo tėvą
Ahabą ir Viešpats paskelbė prieš jį
šį sprendimą:
26 „Kaip Aš vakar čia mačiau Nabo-

9 1 Kar 14,10; 1 Kar 15,29; 1 Kar 16,3.11; 1 Kar 21,22
10 1 Kar 21,23; 2 Kar 9,35.36
11 Jer 29,26; Oz 9,7; Mk 3,21; Jn 10,20; Apd 26,24; 1 Kor 4,10
13 Mt 21,7.8; Mk 11,7.8
14 2 Kar 8,28
15 2 Kar 8,29
16 2 Kar 8,29
21 1 Kar 19,17; 1 Kar 21,1-14; 2 Km 22,7
25 1 Kar 21,19.24-29; Iz 13,1
26 1 Kar 21,13.19
27 2 Km 22,7.9

to ir jo sūnų kraują, taip Aš tau
atlyginsiu ant šito žemės sklypo.“
Dabar išmesk jį ant šito sklypo, kaip
Viešpats pasakė.“
27 Judo karalius Ahazijas, tai pama-
tęs, bėgo Bet Gano link. Jehuvas jį
vijosi ir šaukė: „Nušaukite jį!“ Jie
peršovė jį vežime Gūro įkalnėje,
prie Ibleamo. Jis pabėgo į Megidą
ir ten mirė.
28 Jo tarnai parvežė jį į Jeruzalę ir pa-
laidojo prie jo tėvų Dovydo mieste.
29 Vienuoliktaisiais Ahabo sūnaus
Jehoramo metais Ahazijas pradėjo
karaliauti Jude.
30 Jehuvas atvyko į Jezreelį. Jeza-
belė, tai išgirdusi, pasidažė veidą,
pasipuošė galvą ir žiūrėjo pro langą.
31 Jehuvui įeinant pro vartus, ji
klausė: „Ar turėjo Zimris ramybę,
nužudęs savo valdovą?“
32 Jis pažvelgė aukštyn į langą ir sakė:
„Kas už mane? Kas?“ Du ar trys
eunuchai pažiūrėjo žemyn.
33 Jis įsakė: „Numeskite ją žemyn!“
Jie numetė ją. Jos kraujas aptaškė
sienas ir žirgus, kurie ją sutrypė.
34 Po to jis įėjo į vidų, valgė, gėrė ir
įsakė: „Eikite ir pažiūrėkite, kad
ta prakeiktoji būtų palaidota, nes ji
buvo karaliaus duktė.“
35 Nuėję jos laidoti, jie rado tik kau-
kolę, kojas ir rankų plaštakas.
36 Jie sugrįžo ir jam pranešė. Jehuvas
tarė: „Tai Viešpaties žodis, kurį Jis
kalbėjo per savo tarną tišbietį Eliją:
„Jezreelyje šunys suės Jezabelės
kūną,
37 ir jos lavonas gulės kaip mėšlas
Jezreelio laukuose. Ir niekas nesa-
kys: tai Jezabelė.“

30 Jer 4,30; Ez 23,40
31 1 Kar 16, 9-20; 2 Kar 9,18-22
34 Iš 22,28; 1 Kar 16,31
36 1 Kar 21, 23
37 Ps 83,10

10 SKYRIUS
4 2 Kar 9,24. 27
7 Ts 9,5; 1 Kar 21,21; 2 Kar 11,1
9 2 Kar 9,14-24

10 Ahabas turėjo septyniasde-
šimt sūnų Samarijoje. Jehuvas
nusiuntė Samarijos miesto vyres-
niesiems ir Ahabo sūnų globėjams
laiškus, kuriuose rašė:
2 „Gavę šitą laišką, visi, kurie turite
savo valdovo sūnų, sustiprintą mies-
tą, kovos vežimų ir ginklų,
3 pasirinkite geriausią ir tinkamiau-
sią iš savo valdovo sūnų, pasodinkite
jį į tėvo sostą ir kariaukite už savo
valdovo namus.“
4 Bet jie labai nusigando ir sakė: „Du
karaliai neatsilaikė prieš jį, kaip tad
mes atsilaikysime?“
5 Namų valdytojas, miesto valdy-
tojas, vyresnieji ir sūnų globėjai
pasiuntė Jehuvui tokį atsakymą:
„Mes esame tavo tarnai ir visa, ką
mums įsakysi, darysime. Nė vieno
karaliumi nepaskirsime. Daryk, kaip
tau patinka.“
6 Tada Jehuvas parašė jiems antrą
laišką: „Jei jūs esate manieji ir klau-
sysite manęs, paimkite savo valdovo
sūnų galvas ir rytoj apie šitą laiką at-
neškite jas man į Jezreelį!“ Karaliaus
sūnūs, septyniasdešimt vyrų, buvo
miesto didžiūnų užauginti.
7 Gavę šitą laišką, jie nužudė visus
karaliaus sūnus, septyniasdešimt
vyrų, ir, sudėję jų galvas į pintines,
nusiuntė jas Jehuvui į Jezreelį.
8 Pasiuntinys jam pranešė: „Atnešė
karaliaus sūnų galvas.“ Jis įsakė:
„Sukraukite jas į dvi krūvas prie
miesto vartų ir palikite iki ryto.“
9 Rytą Jehuvas, išėjęs ir atsistojęs
prie vartų, kalbėjo visiems žmo-
nėms: „Jūs esate nekalti. Aš pada-
riau sąmokslą prieš savo valdovą ir
jį nužudžiau. Bet kas nužudė šituos?

[10] Žinokite, kad nė vienas Viešpaties
žodis, kurį Viešpats kalbėjo apie
Ahabo namus, nekris į žemę. Dabar
Viešpats įvykdė, ką kalbėjo per savo
tarną Eliją."
[11] Jehuvas išžudė visus, kas liko iš
Ahabo namų Jezreelyje – visus jo
didžiūnus, patikėtinius ir kunigus;
nė vieno nepaliko gyvo.
[12] Po to jis ėjo į Samariją. Pakeliui,
prie piemenų namų,
[13] Jehuvas sutiko Judo karaliaus Aha-
zijo brolius ir klausė: „Kas jūs esate?"
Jie atsakė: „Mes esame Ahazijo
broliai, atėjome aplankyti karaliaus
sūnų ir karalienės sūnų."
[14] Jehuvas įsakė suimti juos gyvus.
Jie suėmė juos ir prie Bet Ekedo
šulinio nužudė keturiasdešimt du
vyrus; nė vieno nepaliko gyvo.
[15] Pasitraukęs iš ten, jis sutiko Recha-
bo sūnų Jehonadabą. Jis jį pasveikino
ir klausė: „Ar tavo širdis taip nusitei-
kusi, kaip ir mano širdis dėl tavęs?"
Jehonadabas atsakė: „Taip." Jehuvas
tarė: „Jei taip, tai duok ranką." Jam
padavus ranką, Jehuvas padėjo jam
įlipti į savo vežimą
[16] ir tarė: „Eime su manimi ir pama-
tysi, koks aš uolus dėl Viešpaties."
[17] Atvykęs į Samariją, jis išžudė visus
likusius Ahabo gimines Samarijoje
pagal Viešpaties žodį, kurį Jis kal-
bėjo per Eliją.
[18] Jehuvas, sušaukęs visus žmones,
jiems tarė: „Ahabas mažai tarnavo
Baalui, Jehuvas tarnaus jam dau-
giau.
[19] Dabar sušaukite pas mane visus
Baalo pranašus, visus jo garbintojus
ir visus kunigus; žiūrėkite, kad nė
vieno netrūktų, nes turiu aukoti

10 1 Sam 3, 19; 1 Kar 8,56; 1 Kar 21,17-24.29; Jer 44,28
13 2 Km 22,8
14 2 Km 22,8
15 1 Km 2, 55; Ezr 10,19; Jer 35,6; Ez 17,18
16 1 Kar 19, 10
17 1 Kar 21, 21.29; 2 Kar 9,8; 2 Km 22,8
18 1 Kar 16, 31.32
19 1 Kar 18, 19; 1 Kar 22,6
21 1 Kar 16, 32; 2 Kar 11,18
24 1 Kar 20, 39
26 Įst 7,5.25; 1 Kar 14,23; 2 Kar 3,2
27 Ezr 6,11; Dan 2,5; Dan 3,29
29 1 Kar 12, 28-30; 1 Kar 13,33.34

Baalui didelę auką. Kas neatvyks,
neliks gyvas." Jehuvas tai darė klas-
tingai, norėdamas išžudyti Baalo
garbintojus.
[20] Jis įsakė suruošti Baalui iškilmin-
gą šventę.
[21] Jehuvas apie tai paskelbė visam
Izraeliui. Atvyko visi iki vieno Ba-
alo garbintojai, ir Baalo namai buvo
pilni nuo vieno krašto iki kito.
[22] Jis įsakė drabužių saugotojui
išdalinti drabužius visiems Baalo
garbintojams.
[23] Jehuvas, į Baalo namus įėjęs su
Rechabo sūnumi Jehonadabu, tarė
Baalo garbintojams: „Rūpestingai
patikrinkite ir pažiūrėkite, kad čia
nebūtų su jumis Viešpaties tarnų,
tik vieni Baalo garbintojai."
[24] Jie įėjo aukoti deginamąsias ir
kitas aukas. Jehuvas buvo pastatęs
lauke aštuoniasdešimt vyrų ir įsa-
kęs: „Tas vyras, kuris leis ištrūkti bent
vienam iš žmonių, kuriuos atiduodu
į jūsų rankas, savo gyvybe atsakys
už jį."
[25] Baigus aukoti deginamąją auką,
Jehuvas įsakė sargybai ir kariams:
„Išžudykite juos! Niekas tenelieka
gyvas!" Jie išžudė juos kardu, sar-
gyba bei vyresnieji juos išmetė ir,
įėję į Baalo namus,
[26] išnešė atvaizdus iš Baalo namų,
juos sudegino,
[27] sudaužė Baalo atvaizdą, sugrio-
vė šventyklą ir toje vietoje padarė
išvietes, išlikusias iki šios dienos.
[28] Taip Jehuvas išnaikino Baalą iš
Izraelio.
[29] Tačiau nuo nuodėmių Nebato
sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė
Izraelį į nuodėmę, – nuo auksinių

veršių Betelyje ir Dane, – Jehuvas
nepasitraukė.
30 Viešpats tarė Jehuvui: „Kadangi
tu gerai padarei įvykdydamas, kas
teisinga mano akyse, ir padarei
Ahabo namams visa, kas buvo mano
širdyje, tai tavo sūnūs iki ketvirtos
kartos sėdės Izraelio soste."
31 Tačiau Jehuvas nesilaikė Viešpa-
ties, Izraelio Dievo, įstatymo visa
savo širdimi ir neatsitraukė nuo
nuodėmių Jeroboamo, kuris įtraukė
Izraelį į nuodėmę.
32 Tuo laiku Viešpats pradėjo ma-
žinti Izraelį. Hazaelis juos nugalėjo
visame pasienyje,
33 nuo Jordano rytuose, visą Gileado
šalį, gadus, rubenus ir manasus, iki
Aroero miesto prie Arnono upės, ir
Bašaną.
34 Visi kiti Jehuvo darbai ir jo galia
yra aprašyti Izraelio karalių metraš-
čių knygoje.
35 Jehuvas užmigo prie savo tėvų
ir jį palaidojo Samarijoje; jo sūnus
Jehoahazas karaliavo vietoj jo.
36 Jehuvas karaliavo Izraeliui Sama-
rijoje dvidešimt aštuonerius metus.

11 Ahazijo motina Atalija, suži-
nojusi, kad jos sūnus miręs,
išžudė visus karaliaus palikuonis.
2 Bet karaliaus Jehoramo duktė Jeho-
šeba, Ahazijo sesuo, slapčia paėmė
Ahazijo sūnų Jehoašą iš karaliaus
sūnų, kurie turėjo būti nužudyti, ir
paslėpė nuo Atalijos jį su jo aukle
miegamajame, ir jis išliko gyvas.
3 Jis su ja šešerius metus buvo pa-
slėptas Viešpaties namuose. Atalija
valdė kraštą.
4 Septintais metais Jehojada, pa-
sikvietęs šimtininkus ir sargybos
viršininkus, įsivedė juos į Viešpaties
namus ir padarė su jais sutartį. Pri-
saikdinęs Viešpaties namuose, jis
parodė jiems karaliaus sūnų.
5 Po to jis įsakė: „Trečdalis jūsų,
kurie įeinate šabo dieną, saugosite
karaliaus namus;
6 trečdalis būsite prie Sūro vartų
ir trečdalis prie vartų už sargybos.
Taip jūs saugosite namus, kad jie
nebūtų sugriauti.
7 O dvi jūsų dalys iš tų, kurie netar-
naujate šabo dieną, saugos Viešpa-
ties namus ir karalių.
8 Kiekvienas iš jūsų, laikydamas
rankoje paruoštą ginklą, apsupkite
karalių ir, jei kas artinsis prie jo įei-
nant ar išeinant, nužudykite."
9 Šimtininkai padarė taip, kaip įsakė
kunigas Jehojada: kiekvienas su
savo vyrais, kurie šabo dieną įeida-
vo arba išeidavo, atėjo pas kunigą
Jehojadą.
10 Kunigas padavė šimtininkams
karaliaus Dovydo ietis ir skydus,
buvusius Viešpaties šventykloje.
11 Sargybiniai stovėjo su ginklais
rankose aplink karalių nuo dešiniojo
šventyklos šono iki kairiojo, prie
aukuro ir prie šventyklos.
12 Jis išvedė karaliaus sūnų, uždėjo
jam karūną, įteikė liudijimą, patepė
jį ir paskelbė karaliumi. Jie plojo
rankomis ir šaukė: „Tegyvuoja
karalius!"
13 Atalija, išgirdusi sargybos ir mi-
nios šauksmą, atėjo į Viešpaties
šventyklą.
14 Pamačiusi karalių, stovintį ant pa-
aukštinimo prie kolonos, kunigaikš-
čius, trimitininkus prie karaliaus ir

30 2 Kar 9,6.7; 2 Kar 13,1.10; 2 Kar 14,23; 2 Kar 15,8.12
31 1 Kar 14,16
32 1 Kar 19,17; 2 Kar 8,12; 2 Kar 13,22
33 Įst 2,36; Am 1,3-5
35 2 Kar 13,1

11 SKYRIUS
1 2 Kar 8,26; 2 Kar 9,27; 2 Krn 22,10
2 2 Kar 8,25; 2 Krn 22,11
4 2 Kar 12,2; 2 Krn 23,1
5 1 Krn 9,25
9 2 Krn 23,8
10 2 Sam 8,7; 1 Krn 18,7
12 Iš 25,16.21; Iš 31,18; Įst 31,9; 1 Sam 10,24
13 2 Kar 8,26; 2 Krn 23,12
14 2 Kar 23,3; 2 Krn 34,31

krašto žmones, besidžiaugiančius
ir trimituojančius, Atalija perplėšė
savo drabužius ir šaukė: „Sąmoks-
las! Sąmokslas!“
15 Kunigas Jehojada įsakė šimtinin-
kams: „Išveskite ją pro eiles! Kas ją
seks, nužudykite kardu.“ Nes kuni-
gas sakė: „Kad ji nebūtų nužudyta
Viešpaties namuose.“
16 Jie išvedė ją į karaliaus namus pro
Žirgų vartus ir nužudė.
17 Jehojada sudarė sandorą tarp
Viešpaties ir karaliaus bei tautos,
kad jie bus Viešpaties tauta, ir tarp
karaliaus ir tautos.
18 Po to visi žmonės nuėjo į Baalo
namus, juos sugriovė, aukurus ir
atvaizdus sudaužė ir Baalo kunigą
Mataną nužudė prie aukurų. Ku-
nigas paskyrė Viešpaties namų
prižiūrėtojus.
19 Jis kartu su šimtininkais, kariuo-
menės vadais, sargybiniais ir visais
žmonėmis nuvedė karalių iš Vieš-
paties namų pro sargybos vartus į
karaliaus namus, kur jis atsisėdo į
karaliaus sostą.
20 Visi krašto žmonės džiaugėsi,
ir mieste buvo ramu. Atalija buvo
kardu nužudyta karaliaus namuose.
21 Pradėdamas karaliauti, Jehoašas
buvo septynerių metų.

12 Septintaisiais Jehuvo metais
Jehoašas tapo karaliumi ir
valdė Judą keturiasdešimt metų,
gyvendamas Jeruzalėje. Jo motina
buvo vardu Cibija iš Beer Šebos.
2 Jehoašas darė tai, kas teisinga Vieš-
paties akyse, per visas dienas, kol jį
mokė kunigas Jehojada.
3 Tik aukštumos nebuvo pašalin-

17 Joz 24,24. 25; 2 Sam 5,3; 2 Km 15,12-15; 2 Km 23,16

18 Įst 12,3; 1 Kar 18,40; 2 Kar 10,11. 26.27; 2 Km 23,18

21 2 Km 24, 1-14

12 SKYRIUS

1 2 Kar 11,2; 2 Km 24,1

2 2 Kar 11,4

3 1 Kar 15,14; 1 Kar 22,43; 2 Kar 14,4; 2 Kar 15,35

4 Iš 30,13-16; Iš 35,5; Kun 27,2-28; 2 Kar 22,4; 1 Km 29,3-9

6 2 Km 24,5

7 2 Km 24,6

9 2 Km 23,1; 2 Km 24,8; Mk 12,41; Lk 21,1

10 2 Sam 8, 17; 2 Kar 19,2; 2 Kar 22,3. 4.12

12 2 Kar 22, 5.6

tos, žmonės vis dar aukojo ir smilkė
aukštumose.
4 Jehoašas įsakė kunigams: „Visus
pašvęstus pinigus, atneštus į Vieš-
paties namus, praeinančiųjų pini-
gus, asmens mokesčius, savo noru
duodamas šventyklai aukas
5 turi surinkti kunigai, kiekvienas
iš savo pažįstamų. Tegul jie užtaiso
visas spragas namuose, kur tik suras
kokių spragų.“
6 Dvidešimt trečiaisiais karaliaus
Jehoašo metais kunigai dar nebuvo
užtaisę namų spragų.
7 Todėl karalius Jehoašas, pasišaukęs
kunigą Jehojadą ir kitus kunigus,
jiems tarė: „Kodėl jūs neužtaisote
namų spragų? Nuo šiolei nebeim-
kite pinigų iš savo pažįstamų, bet
atiduokite juos namų spragoms
užtaisyti.“
8 Kunigai nuo to laiko neberinko iš
žmonių pinigų ir nebetaisė namų
spragų.
9 Kunigas Jehojada paėmė dėžę, iš-
gręžė jos dangtyje skylę ir ją pastatė
šalia aukuro, dešinėje pusėje prie
įėjimo į Viešpaties namus. Kunigai,
budėję prie įėjimo, įmesdavo į ją
visus pinigus, atneštus į Viešpaties
namus.
10 Pamatę, kad dėžėje daug pinigų,
karaliaus raštininkas ir vyriausiasis
kunigas atėję suskaičiuodavo Vieš-
paties namuose rastus pinigus ir,
užrišę maišuose, paimdavo.
11 Suskaičiuotus pinigus atiduodavo
darbų prižiūrėtojams Viešpaties
namuose, jie sumokėdavo dailidėms
ir statybininkams, dirbusiems Vieš-
paties namuose,
12 mūrininkams bei akmens tašyto-

jams, o taip pat pirkdavo rąstus bei
tašytus akmenis Viešpaties namų
spragoms užtaisyti ir apmokėdavo
visas remonto išlaidas.
13 Už surenkamus Viešpaties namuose
pinigus nebuvo daromi reikmenys
Viešpaties namams: sidabriniai dube-
nys, gnybtuvai, šlakstytuvai, trimitai
ir auksiniai bei sidabriniai indai.
14 Pinigus atiduodavo darbininkams
ir už juos atlikdavo Viešpaties namų
remontą.
15 Nebuvo reikalaujama ataskaitos
iš tų, kurie pinigus išmokėdavo, nes
jie elgėsi ištikimai.
16 Piniginės aukos už nusikaltimus
ir nuodėmes nebuvo įnešamos į
Viešpaties namus, bet priklausė
kunigams.
17 Kartą Sirijos karalius Hazaelis
kariavo prieš Gatą ir jį užėmė. Už-
ėmęs Gatą, Hazaelis atsigręžė prieš
Jeruzalę.
18 Judo karalius Jehoašas paėmė visas
pašvęstas dovanas, kurias pašventė
jo tėvai – Judo karaliai Juozapatas ir
Jehoramas, bei savo paties pašvęstas
dovanas ir visą auksą iš Viešpaties
bei karaliaus namų iždų ir nusiuntė
Sirijos karaliui Hazaeliui. Tada jis
pasitraukė nuo Jeruzalės.
19 Visi kiti Jehoašo darbai yra sura-
šyti Judo karalių metraščių knygoje.
20 Jo tarnai padarė sąmokslą, sukilo
ir nužudė Jehoašą Milojo namuose,
pakeliui į Silą.
21 Jį nužudė jo tarnai: Šimato sūnus
Jozakaras ir Šomero sūnus Jeho-
zabadas. Ir jis buvo palaidotas prie
savo tėvų Dovydo mieste, o jo sūnus
Amacijas karaliavo vietoj jo.

13 2 Km 24, 14
15 2 Kar 22, 7; 1 Kor 4,2; 2 Kor 8,20
16 Kun 5, 15.18; Kun 7,7; Sk 18,9
17 2 Kar 8, 12; 2 Km 24,23
18 1 Kar 15, 18; 2 Kar 16,8; 2 Kar 18, 15.16
20 2 Kar 14, 5; 2 Km 24,25
21 2 Km 24, 26; 2 Km 24,27

13 SKYRIUS
1 2 Kar 10,35; 2 Kar 12,1-18
2 1 Kar 12, 26-33
3 Ts 2,14; 2 Kar 8,12; Am 1,4
4 Iš 3,7.9; Ts 2,18; 2 Kar 14,26; Ps 78,34
5 2 Kar 13,25; 2 Kar 14, 25.27; Neh 9,27
6 1 Kar 16,33
7 2 Kar 10, 32; Am 1,3

13 Dvidešimt trečiaisiais Judo ka-
raliaus Jehoašo, Ahazijo sūnaus,
metais Jehuvo sūnus Jehoahazas pra-
dėjo karaliauti Izraelyje, Samarijoje,
ir karaliavo septyniolika metų.
2 Jis darė pikta Viešpaties akyse ir
kartojo nuodėmes Nebato sūnaus
Jeroboamo, kuris įtraukė į nuodėmę
Izraelį, ir neatsitraukė nuo jų.
3 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš
Izraelį, ir Jis juos atidavė Sirijos
karaliui Hazaeliui ir jo sūnui Ben
Hadadui per visas jų dienas.
4 Jehoahazas meldėsi, ir Viešpats
jį išklausė, nes matė, kaip Izraelis
vargo Sirijos priespaudoje.
5 Viešpats davė Izraeliui gelbėtoją,
ir jie buvo išlaisvinti iš Sirijos ran-
kos; tuomet izraelitai gyveno savo
palapinėse kaip anksčiau.
6 Tačiau jie neatsitraukė nuo Je-
roboamo, kuris įtraukė Izraelį į
nuodėmę, namų nuodėmių ir toliau
jas darė, ir neišnaikino giraitės
Samarijoje.
7 Sirijos karalius paliko Jehoahazui
tik penkiasdešimt raitelių, dešimt
kovos vežimų ir dešimt tūkstančių
pėstininkų, nes jis juos sunaikino ir
sutrypė kaip dulkes kūlimo metu.
8 Visi kiti Jehoahazo darbai ir jo
galia yra aprašyti Izraelio karalių
metraščių knygoje.
9 Jehoahazas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas Samarijoje, o jo
sūnus Jehoašas karaliavo vietoj jo.
10 Trisdešimt septintaisiais Judo
karaliaus Jehoašo metais Jehoahazo
sūnus Jehoašas pradėjo karaliauti
Izraelyje, Samarijoje, ir valdė kraštą
šešiolika metų.
11 Jis darė pikta Viešpaties akyse ir

neatsitraukė nuo nuodėmių Nebato
sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė
Izraelį į nuodėmę, ir toliau jas darė.
12 Visi kiti Jehoašo darbai ir jo galia,
kariaujant su Judo karaliumi Ama-
ciju, yra aprašyti Izraelio karalių
metraščių knygoje.
13 Jehoašas užmigo prie savo tėvų
ir jo sūnus Jeroboamas atsisėdo į jo
sostą. Jehoašą palaidojo Samarijoje
prie Izraelio karalių.
14 Eliziejus susirgo liga, nuo kurios
vėliau jis numirė. Izraelio karalius
Jehoašas atėjo pas jį, verkė prie jo
ir sakė: „Mano tėve, mano tėve, Iz-
raelio kovos vežimai ir jo raiteliai!“
15 Eliziejus sakė jam: „Paimk lanką
ir strėlių.“ Jehoašas paėmė lanką ir
strėlių.
16 Tuomet Eliziejus sakė Izraelio ka-
raliui: „Uždėk savo ranką ant lanko.“
Jis uždėjo ranką, o Eliziejus uždėjo
savo rankas ant karaliaus rankų
17 ir tarė: „Atidaryk langą į rytus ir
šauk.“ Jis atidarė ir šovė. Eliziejus
sakė: „Tai Viešpaties išlaisvinimo
strėlė, išlaisvinimo iš Sirijos strėlė. Tu
nugalėsi sirus Afeke ir juos pribaigsi.“
18 Po to jis sakė: „Paimk strėles ir
suduok į žemę.“ Karalius paėmė ir
tris kartus sudavė strėlėmis į žemę.
19 Dievo vyras supykęs tarė: „Reikėjo
suduoti penkis ar šešis kartus, tada bū-
tum nugalėjęs Siriją ir juos pribaigęs.
O dabar tik tris kartus ją nugalėsi.“
20 Eliziejus mirė ir buvo palaidotas.
Tais metais Moabo būriai įsiveržė į
Izraelį.
21 Kartą, laidojant vyrą, žmonės pama-
tė karių būrį ir įmetė tą vyrą į Elizie-
jaus kapą. Kai tas vyras kape palietė
Eliziejaus kaulus, atgijo ir atsistojo.
22 Sirijos karalius Hazaelis spaudė
Izraelį per visas Jehoahazo dienas.
23 Tačiau Viešpats buvo jiems ma-
loningas, jų gailėjosi ir pažvelgė į
juos dėl savo sandoros su Abraomu,
Izaoku ir Jokūbu. Jis nenorėjo jų
sunaikinti ir iki šiol jų neatmetė
nuo savęs.
24 Sirijos karalius Hazaelis mirė,
ir jo sūnus Ben Hadadas pradėjo
karaliauti vietoj jo.
25 Jehoahazo sūnus Jehoašas atsiė-
mė iš Hazaelio sūnaus Ben Hadado
miestus, kuriuos jis buvo per karą
paėmęs iš jo tėvo Jehoahazo. Tris
kartus Jehoašas jį nugalėjo ir atgavo
Izraelio miestus.

14 Antraisiais Izraelio karaliaus
Jehoašo, Jehoahazo sūnaus,
metais Jehoašo sūnus Amacijas
karaliavo Jude.
2 Pradėdamas karaliauti, jis buvo
dvidešimt penkerių metų amžiaus
ir karaliavo Jeruzalėje dvidešimt
devynerius metus. Jo motina buvo
vardu Jehoadina iš Jeruzalės.
3 Amacijas darė tai, kas teisinga
Viešpaties akyse, tačiau ne taip, kaip
jo tėvas Dovydas. Jis visur elgėsi
taip, kaip jo tėvas Jehoašas.
4 Aukštumos nebuvo panaikintos, ir
žmonės vis dar aukojo ir smilkė jose.
5 Kai karalystė buvo įtvirtinta jo
rankose, jis nužudė tuos tarnus,
kurie nužudė jo tėvą karalių.
6 Tačiau jų vaikų jis nenužudė, lai-
kydamasis to, kas parašyta Mozės
įstatymo knygoje, kur Viešpats
sako: „Nežudykite tėvų už vaikus,
nė vaikų už tėvus, bet kiekvienas
turi mirti už savo nuodėmę.“

12 2 Kar 13, 14-19.25; 2 Kar 14,8-15; 2 Km 25,17-25

13 2 Kar 14,16

14 2 Kar 2,12

17 1 Kar 20, 26

19 2 Kar 13, 25

20 2 Kar 3,5; 2 Kar 24,2

22 2 Kar 8, 12.13

23 Pr 13, 16.17; Pr 17,2-7; Iš 2,24.25; Iš 32,13; 2 Kar 14,27

25 2 Kar 13, 18.19

14 SKYRIUS

1 2 Kar 13,10; 2 Km 25,1.2

3 2 Kar 12,2

4 2 Kar 12,3

5 2 Kar 12,20

6 Ez 18,4.20

7 Jis nugalėjo Druskos slėnyje
edomitus, nukaudamas jų dešimt
tūkstančių, ir užkariavo Selą. Jis ją
pavadino Jokteeliu, ir taip ji vadi-
nama iki šios dienos.
8 Tuomet Amacijas siuntė pasiunti-
nius pas Jehuvo sūnaus Jehoahazo
sūnų Jehoašą, Izraelio karalių, ir
sakė jam: „Išeik, kad susitiktume
akis į akį.“
9 Izraelio karalius Jehoašas siuntė
Judo karaliui Amacijui tokį atsa-
kymą: „Libane auganti usnis siuntė
žinią Libano kedrui: „Leisk savo
dukterį už mano sūnaus.“ Bet Li-
bano laukinis žvėris prabėgdamas
sutrypė usnį.
10 Tu nugalėjai edomitus, todėl pasi-
didžiavo tavo širdis. Džiaukis tuo ir
pasilik namie. Kodėl nori prisišauk-
ti nelaimę ir žūti kartu su Judu?“
11 Amacijas nepaklausė, todėl Izrae-
lio karalius Jehoašas atėjo. Jis ir Judo
karalius Amacijas susitiko akis į akį
Bet Šemeše, kuris priklauso Judui.
12 Izraelis nugalėjo Judą, ir jo vyrai
pabėgo į savo palapines.
13 Judo karalių Amaciją, Ahazijo sū-
naus Jehoašo sūnų, Izraelio karalius
Jehoašas paėmė į nelaisvę Bet Šemeše;
tada atėjo į Jeruzalę ir nugriovė
Jeruzalės sieną nuo Efraimo vartų
iki Kampo vartų, keturis šimtus
uolekčių.
14 Jis pasiėmė visą auksą, sidabrą,
visus indus, rastus Viešpaties na-
muose ir karaliaus namų iždе, bei
įkaitus ir sugrįžo į Samariją.
15 Visi kiti Jehoašo darbai, jo galia ir
jo kova su Judo karaliumi Amaciju
yra aprašyti Izraelio karalių metraš-
čių knygoje.

7 Joz 15,38; 2 Sam 8,13; 2 Km 25,5-16

8 2 Kar 13,9. 12-14.25; 2 Km 25, 17.18

9 Ts 9,8-15; 1 Kar 4,33

10 Įst 8,14

11 Joz 19,38; Joz 21,16

13 Neh 8,16; Neh 12,39; Jer 31,38

14 1 Kar 7,51

15 2 Kar 13, 12.13

17 2 Km 25, 25-28

19 Joz 10,31; 2 Km 25,27

21 2 Kar 15, 13; 2 Km 26,1; Iz 6,1

22 2 Kar 16,6

24 1 Kar 12, 26-33

25 Įst 3,17; Joz 19,13; 1 Kar 8,65; 2 Kar 10,32; 2 Kar 13, 5.25; Jn 1,1

26 Įst 32,36; 2 Kar 13,4

27 2 Kar 13, 5.23

16 Jehoašas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas Samarijoje prie
Izraelio karalių, o jo sūnus Jerobo-
amas karaliavo vietoj jo.
17 Jehoašo sūnus Amacijas, Judo
karalius, mirus Jehoahazo sūnui
Jehoašui, Izraelio karaliui, dar gy-
veno penkiolika metų.
18 Visi kiti Amacijo darbai surašyti
Judo karalių metraščių knygoje.
19 Jeruzalėje prieš jį kilo sąmokslas,
ir Amacijas pabėgo į Lachišą. Bet jie
pasiuntė į Lachišą ir jį ten nužudė.
20 Jo kūną pargabeno ant žirgų
Jeruzalėn ir palaidojo prie jo tėvų
Dovydo mieste.
21 Tada visi Judo žmonės ėmė ir pa-
darė savo karaliumi Azariją, kuriam
buvo šešiolika metų, vietoj jo tėvo
Amacijo.
22 Jis sutvirtino Elatą ir sugrąžino
jį Judui po to, kai karalius užmigo
prie savo tėvų.
23 Jeroboamas, Izraelio karaliaus Jeho-
ašo sūnus, pradėjo karaliauti Samari-
joje penkioliktaisiais Judo karaliaus
Amacijo, Jehoašo sūnaus, metais. Jis
valdė keturiasdešimt vienus metus.
24 Jis darė pikta Viešpaties akyse ir
neatsitraukė nuo nuodėmių Nebato
sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė
Izraelį į nuodėmę.
25 Jis atstatė Izraelio ribas nuo
Hamato iki jūros lygumoje pagal
Viešpaties, Izraelio Dievo, žodį, kurį
Jis paskelbė per savo tarną pranašą
Joną, Amitajo sūnų, iš Gat Hefero.
26 Viešpats matė didelį Izraelio
vargą, kad nebeliko nei vergų, nei
laisvųjų ir kad nebuvo nė vieno, kas
padėtų Izraeliui.
27 Kadangi Viešpats nesakė, kad

išnaikins Izraelio vardą nuo žemės
paviršiaus, Jis išgelbėjo juos per
Jehoašo sūnų Jeroboamą.
28 Visi kiti Jeroboamo darbai, jo
galia, kovos, kaip jis sugrąžino
Izraeliui Damaską ir Hamatą, yra
aprašyti Izraelio karalių metraščių
knygoje.
29 Jeroboamas užmigo prie savo
tėvų, Izraelio karalių, ir jo sūnus
Zacharija karaliavo vietoj jo.

15 Dvidešimt septintaisiais Iz-
raelio karaliaus Jeroboamo
metais Jude pradėjo karaliauti ka-
raliaus Amacijo sūnus Azarija.
2 Pradėdamas valdyti, jis buvo
šešiolikos metų ir penkiasdešimt
dvejus metus karaliavo Jeruzalėje.
Jo motina buvo vardu Jecholija iš
Jeruzalės.
3 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, kaip ir jo tėvas Amacijas.
4 Tik aukštumos nebuvo panaikin-
tos, žmonės vis dar aukojo ir smilkė
aukštumose.
5 Viešpats ištiko karalių raupsais.
Iki mirties jis gyveno atskiruose
namuose, o jo sūnus Jotamas valdė
jo namus ir teisė krašto žmones.
6 Visi kiti Azarijos darbai surašyti
Judo karalių metraščių knygoje.
7 Azarija užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas prie savo tėvų
Dovydo mieste; jo sūnus Jotamas
karaliavo vietoj jo.
8 Trisdešimt aštuntaisiais Judo ka-
raliaus Azarijos metais Jeroboamo
sūnus Zacharija šešis mėnesius ka-
raliavo Izraelyje, Samarijoje.
9 Jis darė pikta Viešpaties akyse
kaip jo tėvai ir neatsitraukė nuo
nuodėmių Nebato sūnaus Jeroboa-
mo, kuris įtraukė Izraelį į nuodėmę.
10 Jabešo sūnus Šalumas surengė są-
mokslą, užpuolė Zachariją žmonių
akivaizdoje, nužudė jį ir karaliavo
vietoj jo.
11 Visi kiti Zacharijos darbai su-
rašyti Izraelio karalių metraščių
knygoje.
12 Toks buvo Viešpaties žodis, kurį
Jis kalbėjo Jehuvui: „Iki ketvirto-
sios kartos tavo sūnūs sėdės Izraelio
soste.“ Ir taip įvyko.
13 Jabešo sūnus Šalumas pradėjo
karaliauti Izraelyje trisdešimt de-
vintaisiais Judo karaliaus Uzijo
metais ir karaliavo Samarijoje vieną
mėnesį.
14 Gadžio sūnus Menahemas, išėjęs
iš Tircos, atėjo į Samariją; jis, už-
puolęs Jabešo sūnų Šalumą, nužudė
jį ir karaliavo vietoj jo.
15 Visi kiti Šalumo darbai ir jo sureng-
tas sąmokslas yra aprašyti Izraelio
karalių metraščių knygoje.
16 Menahemas sunaikino Tifsacho
miestą ir visą kraštą nuo Tircos;
gyventojus išžudė, nes jie neatidarė
jam miesto vartų, o nėščias moteris
perskrodė.
17 Trisdešimt devintaisiais Judo
karaliaus Azarijos metais Izraelyje
pradėjo karaliauti Gadžio sūnus
Menahemas ir karaliavo Samarijoje
dešimt metų.
18 Jis darė pikta Viešpaties akyse ir
neatsitraukė nuo nuodėmių Nebato
sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė
Izraelį į nuodėmę.
19 Asirijos karalius Pulas užpuolė
kraštą. Menahemas davė jam tūks-
tantį talentų sidabro, kad jo ranka

28 2 Sam 8,6; 1 Kar 11,24; 2 Krn 8,3
29 2 Kar 15,8

15 SKYRIUS
1 2 Kar 14,21; 2 Kar 15, 13.30; 2 Krn 26, 1.3.4
4 2 Kar 12,3; 2 Kar 14,4; 2 Kar 15,35
5 Kun 13,46; Sk 12,14; 2 Krn 26,19-23; Ps 78,31; Iz 6,1
7 2 Krn 26,23
8 2 Kar 14,29
9 2 Kar 14,24
10 Am 7,9
12 2 Kar 10,30
13 2 Kar 14, 21; 2 Kar 15,1
14 1 Kar 14, 17; Gg 6,4
16 1 Kar 4,24; 2 Kar 8,12; Oz 13,16
19 2 Kar 14, 5; 1 Krn 5,26; Oz 8,9

būtų su juo ir padėtų įsitvirtinti
valdžioje.
20 Menahemas visus pasiturinčius
gyventojus apmokestino, kiekvieną
po penkiasdešimt šekelių sidabro,
kad galėtų sumokėti Asirijos kara-
liui. Taip Asirijos karalius apsisuko
ir pasitraukė iš krašto.
21 Visi kiti Menahemo darbai su-
rašyti Izraelio karalių metraščių
knygoje.
22 Menahemas užmigo prie savo
tėvų, ir jo sūnus Pekachija karaliavo
vietoj jo.
23 Penkiasdešimtaisiais Judo kara-
liaus Azarijos metais Izraelio kara-
liumi Samarijoje tapo Menahemo
sūnus Pekachija ir karaliavo dvejus
metus.
24 Jis darė pikta Viešpaties akyse ir
nepasitraukė nuo nuodėmių Nebato
sūnaus Jeroboamo, kuris įtraukė
Izraelį į nuodėmę.
25 Prieš jį surengė sąmokslą Rema-
lijo sūnus Pekachas, jo karo vadas.
Jis susitarė su Argobu, Arjė bei
penkiasdešimt gileadiečių ir nužudė
jį Samarijoje, karaliaus rūmuose. Ir
jis karaliavo vietoj jo.
26 Visi kiti Pekachijos darbai su-
rašyti Izraelio karalių metraščių
knygoje.
27 Penkiasdešimt antraisiais Judo
karaliaus Azarijos metais Izraelyje
ir Samarijoje pradėjo karaliauti Re-
malijo sūnus Pekachas ir karaliavo
dvidešimt metų.
28 Pekachas darė pikta Viešpaties
akyse ir neatsitraukė nuo nuodėmių
Nebato sūnaus Jeroboamo, kuris
įtraukė Izraelį į nuodėmę.
29 Izraelio karaliaus Pekacho dieno-

20 2 Kar 23, 35
25 1 Kar 16, 18
27 2 Km 28,6; Iz 7,1
29 1 Kar 15, 20; 2 Kar 16, 7.10; 2 Kar 17,6; 1 Km 5,26
30 2 Kar 17, 1; Oz 10,3.7.15
32 2 Km 27, 1
33 2 Km 27, 1
34 2 Kar 15, 3.4; 2 Km 26,4.5
35 2 Kar 15, 4; 2 Km 23,20; 2 Km 27,3
37 2 Kar 15, 26.27; 2 Kar 16,5-9; Iz 7,1-17

mis Asirijos karalius Tiglat Pilese-
ras įsiveržė ir paėmė Ijoną, Abel Bet
Maaką, Janoachą, Kedešą, Hacorą,
Gileadą, Galilėją ir visą Naftalio
kraštą, o žmones išsivedė į Asiriją.
30 Elos sūnus Ozėjas surengė są-
mokslą prieš Remalijo sūnų Pe-
kachą, nužudė jį ir tapo karaliumi
vietoj jo dvidešimtaisiais Uzijo
sūnaus Jotamo metais.
31 Visi kiti Pekacho darbai surašyti
Izraelio karalių metraščių knygoje.
32 Antraisiais Remalijo sūnaus Pe-
kacho, Izraelio karaliaus, metais
pradėjo karaliauti Judo karaliaus
Uzijo sūnus Jotamas.
33 Jis pradėjo karaliauti dvidešimt
penkerių metų ir karaliavo Jeruza-
lėje šešiolika metų. Jo motina buvo
Cadoko duktė Jeruša.
34 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, kaip ir jo tėvas Uzijas.
35 Tačiau aukštumos nebuvo pa-
naikintos, žmonės vis dar smilkė
ir aukojo aukštumose. Jis pastatė
aukštutinius Viešpaties namų var-
tus.
36 Visi kiti Jotamo darbai yra sura-
šyti Judo karalių metraščių knygoje.
37 Tomis dienomis Viešpats pradė-
jo siųsti prieš Judą Sirijos karalių
Reciną ir Remalijo sūnų Pekachą.
38 Jotamas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas prie savo tėvų,
savo tėvo Dovydo mieste; jo sūnus
Ahazas pradėjo karaliauti vietoj jo.

16 Septynioliktaisiais Remalijo
sūnaus Pekacho metais pradė-
jo karaliauti Judo karaliaus Jotamo
sūnus Ahazas.
2 Pradėdamas karaliauti, jis buvo

dvidešimties metų ir karaliavo Je-
ruzalėje šešiolika metų. Jis nedarė
to, kas teisinga Viešpaties, jo Dievo,
akyse, kaip darė jo tėvas Dovydas,
3 bet vaikščiojo Izraelio karalių
keliais, net leido savo sūnui eiti per
ugnį, mėgdžiodamas bjaurystes
pagonių, kuriuos Viešpats išvarė
prieš izraelitams užimant tą kraštą.
4 Jis aukojo ir smilkė aukštumose,
ant kalvų ir po kiekvienu žaliuojan-
čiu medžiu.
5 Sirijos karalius Recinas ir Remali-
jo sūnus Pekachas, Izraelio karalius,
atėję prieš Jeruzalę, apgulė miestą,
bet neįstengė jo paimti.
6 Sirijos karalius Recinas sugrąži-
no Elatą Sirijai ir, išvaręs žydus iš
Elato, jame apgyvendino edomitus,
kurie ten tebegyvena iki šios dienos.
7 Tada Ahazas siuntė pasiuntinius
pas Asirijos karalių Tiglat Pileserą,
sakydamas: „Aš esu tavo tarnas ir
tavo sūnus. Ateik ir išgelbėk mane
iš Sirijos ir Izraelio karalių rankų."
8 Ahazas paėmė auksą ir sidabrą,
kuriuos rado Viešpaties namuose
ir karaliaus namų ižde, ir pasiuntė
dovaną Asirijos karaliui.
9 Asirijos karalius paklausė jo ir,
užpuolęs Damaską, paėmė jį, gy-
ventojus išvedė į Kyrą, o Reciną
nužudė.
10 Karalius Ahazas nuvyko į Damas-
ką pasitikti Asirijos karaliaus Tiglat
Pilesero. Pamatęs Damaske aukurą,
karalius Ahazas pasiuntė kunigui
Ūrijai aukuro atvaizdą, jo pavyzdį
ir brėžinius su visomis detalėmis.
11 Kunigas Ūrija pastatė aukurą pa-
gal pavyzdį, kurį karalius Ahazas

16 SKYRIUS
3 Kun 18,21; Įst 12,31; 2 Kar 17,17; 2 Kar 21, 2.11; 2 Krn 28,3; Ps 106,37.38; Iz 1,1
4 Įst 12,2; 1 Kar 14,23; 2 Kar 15, 34.35
5 2 Kar 15,37; Iz 7,1.4
6 2 Kar 14,22; 2 Krn 26,2
7 2 Kar 15,19. 29; 1 Krn 5,26; 2 Krn 28,20
8 2 Kar 12, 17.18; 2 Krn 28,21
9 2 Kar 14,28; Iz 22,6; Am 1,5; Am 9,7
11 Iz 8,2
12 2 Krn 26, 16.19
14 Iš 27,1.2; Iš 40,6.29; 2 Krn 4,1
15 Iš 29,39-41
17 1 Kar 7, 23-25.27-29; 2 Krn 28,24
20 2 Krn 28, 27

17 SKYRIUS
1 2 Kar 15,30

atsiuntė iš Damasko, prieš Ahazui
grįžtant iš Damasko.
12 Karalius, sugrįžęs iš Damasko
ir pamatęs aukurą, priėjo prie jo ir
aukojo ant jo.
13 Jis aukojo deginamąją bei duonos
auką, išliejo geriamąją auką ir šlakstė
padėkos aukų kraują ant aukuro.
14 Varinį aukurą, kuris buvo priešais
Viešpatį, perkėlė į kitą vietą, į šiaurę
nuo naujo aukuro.
15 Karalius Ahazas įsakė kunigui
Ūrijai: „Ant naujojo aukuro aukok
deginamąją auką rytą ir duonos
auką vakare, karaliaus deginamąją
bei duonos auką ir krašto gyventojų
deginamąsias, duonos ir geriamą-
sias aukas, o aukų kraują šlakstyk
ant jo. Varinį aukurą palik mano
nuožiūrai."
16 Kunigas Ūrija padarė, kaip jam
įsakė karalius Ahazas.
17 Karalius Ahazas supjaustė stovų
rėmus ir nuėmė nuo jų praustuves.
Jis taip pat nukėlė baseiną nuo va-
rinių jaučių, kurie buvo po juo, ir
padėjo jį ant akmeninio grindinio.
18 Be to, šabo pastogę, kuri buvo pa-
statyta namuose, ir karaliaus įėjimą
jis pašalino iš Viešpaties namų dėl
Asirijos karaliaus.
19 Visi kiti Ahazo darbai yra sura-
šyti Judo karalių metraščių knygoje.
20 Ahazas užmigo prie savo tėvų ir
buvo palaidotas Dovydo mieste; jo
sūnus Ezekijas karaliavo vietoj jo.

17 Dvyliktaisiais Judo karaliaus
Ahazo metais Izraelyje ir Sama-
rijoje pradėjo karaliauti Elos sūnus
Ozėjas ir karaliavo devynerius
metus.

2 Jis darė pikta Viešpaties akyse, bet ne
taip, kaip prieš jį buvę Izraelio karaliai.
3 Asirijos karalius Šalmaneseras
kariavo prieš jį, ir Ozėjas, tapęs jo
tarnu, mokėjo jam duoklę.
4 Asirijos karalius pastebėjo, kad Ozė-
jas rengia sąmokslą, nes pasiuntė
pasiuntinius pas Egipto karalių Soją
ir nesumokėjo duoklės kaip ankstes-
niais metais. Todėl Asirijos karalius
suėmė jį ir uždarė į kalėjimą.
5 Asirijos karalius užėmė visą kraštą,
pasiekė Samariją ir laikė ją apgulęs
trejus metus.
6 Devintaisiais Ozėjo metais Asirijos
karalius paėmė Samariją ir išvedė
izraelitus į Asiriją, juos apgyvendino
Halache, Habore prie Gozano upės
ir medų miestuose.
7 Taip įvyko dėl to, kad izraelitai
nusidėjo Viešpačiui, savo Dievui,
kuris juos išvedė iš Egipto žemės
ir faraono priespaudos, ir garbino
svetimus dievus.
8 Jie elgėsi pagal papročius pago-
nių, kuriuos Viešpats išvarė prieš
izraelitams užimant kraštą, ir pagal
Izraelio karalių įvestus papročius.
9 Izraelitai slapta darė tai, kas ne-
buvo teisinga Viešpaties, jų Dievo,
akyse. Jie pasidarė aukštumas visuose
savo miestuose, pradedant sargybų
bokštais ir baigiant sutvirtintais
miestais.
10 Jie pasistatė atvaizdus ir pasidarė
alkus kiekvienoje kalvoje ir po kiek-
vienu žaliuojančiu medžiu.
11 Ten jie smilkė aukštumose kaip
pagonys, kuriuos Viešpats išvarė
priešais juos, ir darė nedorybes,
sukeldami Viešpaties pyktį.
12 Jie tarnavo stabams, apie kuriuos
Viešpats buvo jiems pasakęs: „Ne-
darykite tokių.“
13 Viešpats įspėjo Izraelį ir Judą per
savo pranašus ir regėtojus, sakyda-
mas: „Nusisukite nuo savo piktų
kelių ir laikykitės mano įsakymų
bei nuostatų pagal įsakymą, kurį
daviau jūsų tėvams ir siunčiau per
savo tarnus pranašus.“
14 Tačiau jie neklausė, bet sukietino
savo sprandus kaip ir jų tėvai, kurie
netikėjo Viešpačiu, savo Dievu.
15 Jie atmetė Jo nuostatus ir sandorą,
kurią Jis buvo sudaręs su jų tėvais, ir
Jo įspėjimus, kuriais juos įspėdavo.
Jie sekė tuštybe ir patys tapo tušti,
nuėjo paskui aplinkines tautas, ko
Viešpats buvo įsakęs nedaryti.
16 Jie paliko visus Viešpaties, savo
Dievo, įsakymus ir pasidarė nulie-
tus veršius ir alkus, garbino dangaus
kareiviją ir tarnavo Baalui.
17 Jie leido savo sūnus bei dukteris
per ugnį, žyniavo ir kerėjo, ir parsi-
davė daryti pikta Viešpaties akyse,
sukeldami Jo pyktį.
18 Todėl Viešpats labai užsirūstino
ant Izraelio ir pašalino juos iš savo
akivaizdos. Nieko neliko, išskyrus
Judo giminę.
19 Taip pat ir Judas nesilaikė Viešpa-
ties, savo Dievo, įsakymų, bet elgėsi
pagal Izraelyje priimtus papročius.
20 Viešpats atmetė visus Izraelio pa-
likuonis ir bausdamas atidavė juos į
plėšikų rankas, kol jie buvo pašalinti
iš Jo akivaizdos.
21 Jis atplėšė Izraelį nuo Dovydo
namų, ir jie paskelbė savo karaliumi
Nebato sūnų Jeroboamą. Jeroboa-
mas nukreipė Izraelį nuo Viešpaties
ir juos įtraukė į didelę nuodėmę.

3 2 Kar 18,9-12; 2 Kar 24,1
5 Oz 13,16
6 Įst 28,36.64; Įst 29,27.28; 1 Krn 5,26; Oz 1,4; Oz 13,16
7 Joz 23,16; Ts 6,10
8 Kun 18,3
9 2 Kar 18,8
10 Iš 34,12-14; Įst 12,2; Iz 57,5
12 Iš 20,3-5; Įst 4,19
13 1 Sam 9,9; Neh 9,29.30; Jer 18,11; Jer 25,5; Jer 35,15
14 Įst 9,23; Apd 7,51
15 Įst 12,30.31; Įst 29,25; Įst 32,21; Jer 44,3; Rom 1,21-23
16 Įst 4,19; 1 Kar 12,28; 1 Kar 14,15; 1 Kar 16,31; 1 Kar 22,53
17 Įst 18,10-12; 1 Kar 21,20; 2 Kar 16,3
18 1 Kar 11,13.32
19 Jer 3,8
20 2 Kar 13,3; 2 Kar 15,29; 2 Kar 24,20
21 1 Kar 11,11.31; 1 Kar 12,20.28

22 Izraelitai toliau darė visas Jerobo-
amo nuodėmes ir nepaliko jų,
23 kol Viešpats atstūmė Izraelį nuo
savęs, kaip kalbėjo per savo tarnus
pranašus. Taip Izraelis buvo perkel-
tas iš savo žemės į Asiriją, kur jie
pasiliko iki šios dienos.
24 Asirijos karalius atkėlė į Samari-
jos miestus izraelitų vieton žmonių
iš Babilono, Kuto, Avos, Hamato ir
Sefarvaimo. Jie įsikūrė Samarijoje
ir gyveno jos miestuose.
25 Ten apsigyvenę, jie nebijojo Vieš-
paties, todėl Viešpats siuntė liūtų,
kurie juos žudė.
26 Asirijos karaliui buvo pranešta:
„Tautos, kurias atkėlei į Samarijos
miestus, nežino apie to krašto Dievą,
todėl Jis siuntė liūtų, kurie žudo juos,
kadangi jie nežino tos šalies Dievo
įstatymų.“
27 Asirijos karalius įsakė: „Nusiųski-
te ten vieną jų kunigą, kurį atvedėte
iš ten, kad jis nuvykęs ten apsigyven-
tų ir juos pamokytų to krašto Dievo
įstatymų.“
28 Vienas kunigas iš tų, kurie buvo
išvesti iš Samarijos, sugrįžęs apsi-
gyveno Betelyje ir mokė juos, kaip
reikia bijoti Viešpaties.
29 Tačiau kiekviena tauta pasidarė
savo dievus ir pasistatė juos sama-
riečių aukštumų namuose, kiekvie-
na tauta tame mieste, kur ji gyveno.
30 Babiloniečiai garbino Sukot Beno-
tą, Kuto žmonės – Nergalą, Hamato
žmonės – Ašimą,
31 aviečiai – Nibhazą ir Tartaką, o
Sefarvaimo žmonės degindavo savo
vaikus Sefarvaimo dievams Adra-
melechui ir Anamelechui.
32 Tačiau jie bijojo ir Viešpaties.

23 1 Kar 14, 16; 2 Kar 17,6; Iz 8,4

24 2 Kar 18, 34; Ezr 4,2.10

29 1 Kar 12, 31; 1 Kar 13,32

30 2 Kar 17, 24

31 Kun 18,21; Įst 12,31; Ezr 4,9

32 1 Kar 12, 31; 1 Kar 13,33

33 Sof 1,5

34 Pr 32,28; Pr 35,10

35 Iš 20,5; Ts 6,10

36 Iš 6,6; Iš 9,15; Iš 14,15-30; Įst 10,20

37 Įst 5,32

38 Pr 4,23; Įst 6,12

41 2 Kar 17, 32.33

18 SKYRIUS

1 2 Kar 17,1; 2 Km 28,27; 2 Km 29,1

2 2 Km 29,1; Iz 38,5

Aukštumų kunigais jie paskyrė pras-
čiausius iš savųjų, kurie aukodavo už
juos aukštumų namuose.
33 Jie garbino Viešpatį ir tarnavo savo
dievams, kaip buvo pratę savame
krašte.
34 Iki šios dienos jie laikosi savo
senų įpročių. Jie nebijo Viešpaties
ir nevykdo Jo nuostatų ir potvarkių,
įstatymų ir įsakymų, kuriuos Vieš-
pats davė Jokūbo, kurį Jis pavadino
Izraeliu, sūnums.
35 Viešpats sudarė su jais sandorą ir
jiems įsakė: „Nebijokite kitų dievų,
nesilenkite prieš juos, netarnaukite
ir neaukokite jiems.
36 Bet bijokite Viešpaties, kuris jus
išvedė iš Egipto šalies savo galinga
jėga ir ištiesta ranka; Jį garbinkite
ir Jam aukokite.
37 Nuostatus ir potvarkius, įstatymus
ir įsakymus, kuriuos jums surašiau,
saugokite ir vykdykite per amžius, ir
nebijokite kitų dievų.
38 Nepamirškite sandoros, kurią
padariau su jumis, ir nebijokite kitų
dievų.
39 Viešpaties, savo Dievo, bijokite, ir
Jis išgelbės jus iš visų jūsų priešų.“
40 Tačiau jie neklausė, bet elgėsi
pagal savo įpročius.
41 Tos tautos bijojo Viešpaties, bet
tarnavo ir savo drožtiems atvaiz-
dams. Taip darė jų vaikai ir vaikų
vaikai, taip jie tebedaro iki šios
dienos.

18 Trečiaisiais Elos sūnaus Ozė-
jo, Izraelio karaliaus, metais
pradėjo karaliauti Judo karaliaus
Ahazo sūnus Ezekijas.
2 Pradėdamas karaliauti, jis buvo

dvidešimt penkerių metų ir valdė
Jeruzalėje dvidešimt devynerius
metus. Jo motina buvo vardu Abė,
Zacharijos duktė.
3 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, kaip ir jo tėvas Dovydas.
4 Ezekijas panaikino aukštumas,
sudaužė atvaizdus, iškirto giraites,
į gabalus sudaužė varinę gyvatę,
kurią padarė Mozė. Nes iki to laiko
izraelitai dar tebesmilkė jai ir vadi-
no ją Nehuštanu.
5 Ezekijas pasitikėjo Viešpačiu, Iz-
raelio Dievu. Tokio karaliaus Jude
nebuvo nei iki jo, nei po jo.
6 Jis glaudėsi prie Viešpaties ir ne-
paliovė sekti Jį bei vykdė įsakymus,
kuriuos Viešpats davė Mozei.
7 Viešpats buvo su juo, ir visur, kur
jis ėjo, jam sekėsi. Jis sukilo prieš
Asirijos karalių ir netarnavo jam.
8 Ezekijas nugalėjo filistinus iki
Gazos ir jos apylinkių, nuo sargybų
bokštų iki sutvirtintų miestų.
9 Ketvirtaisiais karaliaus Ezekijo
metais, kurie buvo septintieji Izra-
elio karaliaus Ozėjo, Elos sūnaus,
metai, Asirijos karalius Šalmanese-
ras atėjo prieš Samariją ir ją apgulė.
10 Trečiųjų metų pabaigoje ją pa-
ėmė. Tai įvyko šeštaisiais Ezekijo
ir devintaisiais Izraelio karaliaus
Ozėjo metais.
11 Asirijos karalius išvedė izraelitus
į Asiriją ir juos apgyvendino Ha-
lache, Habore prie Gozano upės ir
medų miestuose,
12 nes jie nepakluso Viešpaties, savo
Dievo, balsui ir sulaužė Jo sandorą;
jie neklausė ir nevykdė, ką Viešpa-
ties tarnas Mozė buvo įsakęs.
13 Keturioliktais karaliaus Ezekijo

4 Sk 21,5-9; 2 Km 31,1
5 2 Kar 19,10; 2 Kar 23,25; Job 13,15; Ps 13,5
6 Įst 10,20; Joz 23,8
7 Pr 39,2.3; 1 Sam 18, 5.14; 2 Kar 16,7; 2 Km 15,2; Ps 60,12
8 2 Kar 17,9; 1 Km 4,41; 2 Km 28,18; Iz 14,29
9 2 Kar 17,3
10 2 Kar 17,6
11 2 Kar 17,6; 1 Km 5,26; Oz 1,4; Am 4,2
12 2 Kar 17, 7-18
13 2 Km 32,1; Iz 36,1-22; Iz 37,1-38; Iz 39,1-8
15 1 Kar 15, 18.19; 2 Kar 12,18; 2 Kar 16,8
17 2 Kar 20, 20; Iz 7,3
18 2 Kar 19,2; Iz 22,20
19 2 Km 32, 10; Ps 118,8.9
21 Iz 30,2-7; Ez 29,6.7
22 2 Kar 18,4; 2 Km 31,1; 2 Km 32,12

metais Asirijos karalius Sanheribas
puolė visus sutvirtintus Judo mies-
tus ir juos paėmė.
14 Tada Judo karalius Ezekijas siuntė
pas Asirijos karalių į Lachišą, saky-
damas: „Nusikaltau, pasitrauk nuo
manęs. Ko reikalausi, padarysiu.“
Asirijos karalius uždėjo Judo karaliui
Ezekijui tris šimtus talentų sidabro ir
trisdešimt talentų aukso duoklę.
15 Ezekijas atidavė visą sidabrą, kurį
surado Viešpaties namuose ir kara-
liaus rūmų ižde.
16 Ezekijas nuplėšė auksą nuo Vieš-
paties šventyklos durų ir staktų,
kurias jis buvo padengęs, ir atidavė
Asirijos karaliui.
17 Asirijos karalius siuntė iš Lachišo
tartaną, rab sarį ir rab šakę su didele
kariuomene prieš Jeruzalę. Jie atėjo
į Jeruzalę ir sustojo prie aukštutinio
vandentiekio tvenkinio, velėtojo
lauke.
18 Jie pašaukė karalių. Išėjo pas juos
rūmų viršininkas Eljakimas, Hilkijo
sūnus, raštininkas Šebna ir metraš-
tininkas Joachas, Asafo sūnus.
19 Rab šakė jiems tarė: „Taip sakykite
Ezekijui: „Taip sako didysis kara-
lius, Asirijos karalius: „Kuo remiasi
tavo pasitikėjimas?
20 Tu kalbi tuščius žodžius, o karui
reikalingas patarimas ir jėga. Kuo
pasitiki, kad sukilai prieš mane?
21 Ar ketini atsiremti į Egiptą, šitą
sulūžusią nendrę? Pasirėmus į ją,
ji įsminga į ranką ir ją perduria.
Toks yra faraonas, Egipto karalius,
visiems, kurie juo pasitiki.
22 O jei sakysite: „Mes pasitikime
Viešpačiu, savo Dievu“, tai ar ne
Jo aukštumas ir aukurus pašalino

Ezekijas ir paliepė Judui bei Jeruza-
lei: „Jūs garbinsite prie šito aukuro
Jeruzalėje“?
23 Taigi dabar lenktyniauk su mano
valdovu, Asirijos karaliumi; aš
duosiu tau du tūkstančius žirgų, jei
tu surinksi tiek raitelių ant jų joti.
24 Ar gali pasipriešinti silpniau-
siam mano valdovo tarnų būriui,
nors ir pasitiki Egipto vežimais ir
raiteliais?
25 Ar aš be Viešpaties ėjau į šitą
vietą, kad ją sunaikinčiau? Viešpats
man pasakė: „Eik ir sunaikink tą
kraštą.“
26 Tuomet Hilkijo sūnus Eljakimas,
Joachas ir Šebna tarė rab šakei:
„Kalbėk su savo tarnais aramėjiš-
kai, mes suprantame; nekalbėk su
mumis žydiškai, girdint žmonėms
ant sienų.“
27 Bet rab šakė atsakė: „Ar mano
valdovas siuntė mane tik pas tavo
valdovą ir tave kalbėti šituos žo-
džius? Ar ne pas vyrus, kurie sėdi
ant sienos, kad valgytų su jumis savo
išmatas bei gertų savo šlapimą?“
28 Rab šakė atsistojo ir garsiai šaukė
žydiškai: „Klausykite didžiojo ka-
raliaus, Asirijos karaliaus, žodžių!
29 Taip sako karalius: „Nesiduokite
Ezekijo suvedžiojami, nes jis neiš-
gelbės jūsų iš mano rankos!
30 Teneįtikina jūsų Ezekijas pasitikė-
ti Viešpačiu, sakydamas: „Viešpats
tikrai mus išgelbės ir neatiduos šito
miesto į Asirijos karaliaus rankas.“
31 Neklausykite Ezekijo, nes taip
sako Asirijos karalius: „Sudarykite
su manimi sutartį ir pasiduokite!
Kiekvienas valgysite nuo savo
vynmedžio, nuo savo figmedžio ir
gersite vandenį iš savo šulinio,
32 kol aš ateisiu ir išvesiu jus į žemę,
panašią į jūsų žemę, pilną javų, vyno,
duonos, vynuogių, alyvmedžių ir
medaus, kad galėtumėte gyventi ir
nemirti. Neklausykite Ezekijo, kai
jis jus įtikinėja, sakydamas: „Vieš-
pats mus išgelbės.“
33 Argi kuris nors iš tautų dievų išgel-
bėjo savo kraštą iš Asirijos karaliaus
rankos?
34 Kur yra Hamato ir Arpado die-
vai? Kur Sefarvaimo, Henos ir Ivos
dievai? Ar jie išgelbėjo Samariją iš
mano rankų?
35 Kuris iš dievų išgelbėjo savo
kraštą iš mano rankų, kad Viešpats
išgelbėtų Jeruzalę iš mano rankų?“
36 Žmonės tylėjo ir neatsakė jam
nė žodžio, nes toks buvo karaliaus
įsakymas: „Neatsakykite jam.“
37 Rūmų viršininkas Hilkijo sūnus
Eljakimas, raštininkas Šebna ir
Asafo sūnus Joachas, metraštinin-
kas, atėjo pas Ezekiją perplėštais
drabužiais ir jam perdavė rab šakės
žodžius.

19 Tai išgirdęs, karalius Ezekijas
persiplėšė drabužius, apsi-
rengė ašutine ir nuėjo į Viešpaties
namus.
2 Jis nusiuntė rūmų viršininką Elja-
kimą, raštininką Šebną ir vyresniuo-
sius kunigus, apsirengusius ašutinė-
mis, pas pranašą Izaiją, Amoco sūnų.
3 Jie sakė jam: „Taip sako Ezekijas:
„Šita diena yra bausmės, pažemi-
nimo ir gėdos diena; atėjo laikas
gimdyti, o jėgų nėra.

26 Ezr 4,7; Iz 36,11-22; Iz 37,1-38; Iz 38,1-22; Iz 39,1-8; Dan 2,4

29 2 Krn 32, 15

31 1 Kar 4, 20.25

32 Įst 8,7-9; Įst 11,12

33 2 Kar 19, 12; Iz 10,10.11

34 2 Kar 17, 24; 2 Kar 19,13

35 Dan 3,15

37 Iz 33,7

19 SKYRIUS

1 2 Kar 18,13; 2 Krn 32,20-22; Ps 69,11; Iz 37,1

4 Gal Viešpats, tavo Dievas, išgirs
žodžius rab šakės, kurį Asirijos
karalius pasiuntė niekinti gyvąjį
Dievą, ir sudraus už žodžius, ku-
riuos Viešpats, tavo Dievas, girdėjo.
Melskis už tuos, kurie yra likę."
5 Karaliaus Ezekijo tarnai atėjo pas
Izaiją.
6 Ir Izaijas sakė jiems: „Sakykite
savo valdovui: „Taip sako Viešpats:
„Neišsigąsk girdėtų žodžių, kuriais
Asirijos karaliaus tarnai man pikt-
žodžiavo.
7 Štai Aš pasiųsiu jam dvasią, ir jis,
išgirdęs žinią, grįš į savo šalį ir ten
bus nužudytas."
8 Rab šakė sugrįžęs rado Asirijos
karalių, kovojantį prieš Libną, nes
jis girdėjo, kad šis pasitraukė nuo
Lachišo.
9 Asirijos karalius išgirdo, kad Etio-
pijos karalius Tirhaka ateina kariauti
prieš jį. Tuomet jis dar kartą siuntė
pasiuntinius pas Ezekiją, sakyda-
mas:
10 „Taip kalbėkite Judo karaliui Ezeki-
jui: „Tegu Dievas, kuriuo tu pasitiki,
neapgauna tavęs, sakydamas: „Je-
ruzalė nepateks į Asirijos karaliaus
rankas."
11 Tu girdėjai, ką Asirijos karaliai
padarė visose šalyse, jas visiškai su-
naikindami. Argi tu būsi išgelbėtas?
12 Argi tų tautų, kurias mano tėvai
sunaikino, dievai išgelbėjo Gozaną,
Haraną, Recefą ir Edeno vaikus,
gyvenusius Telasare?
13 Kur yra Hamato, Arpado, Se-
farvaimo, Henos ir Ivos miestų
karaliai?"
14 Ezekijas paėmė laišką iš pasiun-
tinių ir jį perskaitė. Po to, nuėjęs į
Viešpaties namus, karalius jį išsklei-
dė priešais Viešpatį.
15 Ezekijas meldėsi Viešpačiui ir
sakė: „Viešpatie, Izraelio Dieve, ku-
ris gyveni tarp cherubų. Tu vienas
esi visų žemės karalysčių Dievas.
Tu sukūrei dangų ir žemę.
16 Palenk, Viešpatie, savo ausį ir
išgirsk. Atverk, Viešpatie, savo
akis ir pamatyk. Išgirsk Sanheribo
žodžius, kuriais jis niekino gyvąjį
Dievą.
17 Tai tiesa, Viešpatie, kad Asirijos
karaliai išnaikino tautas ir jų šalis.
18 Jie sudegino jų dievus, nes jie
nebuvo dievai, tik žmonių rankų
darbas – medis ir akmuo, – todėl jie
sunaikino juos.
19 Dabar, Viešpatie, mūsų Dieve,
išgelbėk mus iš jo rankų, kad visos
žemės karalystės žinotų, jog Tu vie-
nas, Viešpatie, esi Dievas!"
20 Amoco sūnus Izaijas siuntė pas
Ezekiją, sakydamas: „Taip sako
Viešpats, Izraelio Dievas: „Tavo mal-
dą dėl Asirijos karaliaus Sanheribo
Aš išgirdau."
21 Štai Viešpaties žodis, kurį Jis
kalbėjo apie jį: „Mergelė, Siono duk-
ra, paniekino tave ir pasityčiojo iš
tavęs. Jeruzalės dukra kraipo galvą
dėl tavęs.
22 Ką tu paniekinai ir prieš ką pikt-
žodžiavai? Prieš ką išdidžiai pakėlei
balsą ir akis? Prieš Izraelio Šventąjį!
23 Per savo pasiuntinius tu niekinai
Viešpatį ir sakei: „Su daugybe kovos
vežimų aš pasikėliau į kalnų aukš-
tumas, Libano aukščiausias vietas.
Aš iškirsiu jo aukštuosius kedrus,
gražiausius kiparisus. Aš pasieksiu
tolimiausią vietą – Karmelio mišką.

4 2 Sam 16,12; 2 Kar 18,35; Ps 50,21
6 2 Kar 18,17; Ps 112,7; Iz 37,6
7 2 Kar 19, 35-37; Jer 51,1
8 2 Kar 18, 14.17
9 1 Sam 23, 27; Iz 37,9
10 2 Kar 18,5
12 2 Kar 18, 33.34; Ez 27,23
13 2 Kar 18, 34
14 Iz 37,14
15 Iš 25,22; Ps 80,1; Iz 37,16; Iz 44,6
16 1 Kar 8, 29; 2 Kar 19,4; 2 Km 6,40; Ps 31,2; Iz 37,17
18 Ps 115,4; Iz 44,9-20; Jer 10,3-5; Apd 17,29
19 1 Kar 8, 42.43; Ps 83,18
20 2 Kar 20,5; Ps 65,2; Iz 37,21
21 Ps 22,7.8; Jer 14,17; Rd 2,13
22 Jer 51,5
23 2 Kar 18, 17; Ps 20,7

24 Aš kasiau šulinius ir gėriau sve-
timus vandenis; išdžiovinau savo
kojų padais visas upes apsiausties
vietose.“
25 Argi negirdėjai? Jau seniai Aš tai
padariau, labai seniai tai paruošiau,
tik dabar įvykdžiau, kad tu galėtum
sustiprintus miestus paversti griu-
vėsių krūvomis.
26 Todėl jų gyventojai bejėgiai, jie
nusigando ir susigėdo, jie tapo kaip
lauko žolė, kaip gležna žolė ant sto-
gų, kuri nudžiūna, dar neužaugusi.
27 Aš žinau, kaip tu gyveni, kaip tu
įeini ir išeini, kaip tu siautėji prieš
mane.
28 Kadangi tavo siautėjimas prieš
mane ir tavo pasipūtimas pasiekė
mano ausis, Aš įversiu savo grandį
į tavo šnerves ir tave pažabosiu, ir
vesiu tave atgal keliu, kuriuo atėjai.“
29 Tai bus ženklas tau, Ezekijau. Šie-
met valgyk, ką randi, kitais metais –
kas užaugs savaime; trečiaisiais
metais sėkite ir pjaukite, sodinkite
vynuogynus ir valgykite jų vaisius.
30 Judo namų likutis vėl leis šaknis
apačioje ir neš vaisių viršuje.
31 Iš Jeruzalės išeis išlikusieji, iš
Siono kalno išgelbėtieji. Viešpaties
uolumas tai padarys!
32 Todėl Viešpats taip sako apie
Asirijos karalių: „Jis neįeis į šitą
miestą ir nepaleis į jį nė vienos
strėlės, neateis prieš jį su skydais ir
nesupils pylimo.
33 Jis sugrįš tuo pačiu keliu, kuriuo
atėjo, ir į šitą miestą neįeis, – sako
Viešpats. –
34 Aš apginsiu šitą miestą ir jį išgel-
bėsiu dėl savęs ir dėl mano tarno
Dovydo.“

24 Iz 19,6
25 Iz 10,5.6; Iz 45,7
26 Ps 129,6
27 Ps 139,1-3; Iz 37,28
28 2 Kar 19, 33.36; Job 41,2; Ez 29,4; Ez 38,4; Am 4,2
29 Iš 3,12; 1 Sam 2,34; 2 Kar 20,8.9; Iz 7,11-14; Lk 2,12
30 2 Kar 19,4; 2 Km 32,22.23
31 2 Kar 25, 26; Iz 9,7; Iz 37,32
32 Iz 8,7-10
34 1 Kar 11, 12.13; 2 Kar 20,6; 2 Km 32,21; Iz 31,5
35 Iš 12,29; Iz 10,12-19; Iz 37,36; Oz 1,7
36 Pr 10,11
37 2 Kar 17, 31; 2 Kar 19,7; 2 Km 32,21; Ezr 4,2

20 SKYRIUS

1 2 Kar 18,13; 2 Km 32,24; Iz 38,1-22
3 2 Kar 18,3-6; Neh 13,22
5 1 Sam 9,16; 1 Sam 10,1; 2 Kar 19,20; Ps 39,12; Ps 56,8; Ps 65,2
6 2 Kar 19,34; 2 Km 32,21
7 Iz 38,21

35 Tą naktį Viešpaties angelas atėjo
į Asirijos stovyklą ir išžudė šimtą
aštuoniasdešimt penkis tūkstančius.
Jie atsikėlė anksti rytą, ir štai – ap-
linkui gausu lavonų.
36 Asirijos karalius Sanheribas pasi-
traukė ir sugrįžo į Ninevę.
37 Kai jis garbino savo dievo Nis-
rocho namuose, jo sūnūs Adra-
melechas ir Sareceras užmušė jį
kardu ir pabėgo į Ararato kraštą.
Jo sūnus Asarhadonas karaliavo
vietoj jo.

20 Tomis dienomis Ezekijas mir-
tinai susirgo. Pranašas Izai-
jas, Amoco sūnus, atėjęs pas jį, tarė:
„Taip sako Viešpats: „Sutvarkyk
savo namus, nes tu nebepasveiksi,
bet mirsi.“
2 Tada Ezekijas nusigręžė į sieną ir
meldėsi:
3 „Viešpatie, atsimink, kad aš vaikš-
čiojau prieš Tave teisingai ir tobula
širdimi ir dariau gera Tavo akyse.“
Ir Ezekijas graudžiai verkė.
4 Izaijui dar neperėjus kiemo, Vieš-
pats kalbėjo jam:
5 „Grįžk ir sakyk mano tautos vadui
Ezekijui: „Taip sako Viešpats, tavo
tėvo Dovydo Dievas: „Aš girdėjau
tavo maldą ir mačiau tavo ašaras.
Aš tave pagydysiu, ir trečią dieną
tu eisi į Viešpaties namus.
6 Aš pridėsiu prie tavo dienų pen-
kiolika metų, be to, išgelbėsiu tave
ir šitą miestą iš Asirijos karaliaus
rankų ir apginsiu miestą dėl savęs
ir dėl savo tarno Dovydo.“
7 Po to Izaijas sakė: „Paimkite ga-
balėlį figos.“ Jie paėmė, uždėjo ant
voties, ir jis pasveiko.

8 Ezekijas paklausė Izaijo: „Koks
yra ženklas, kad Viešpats išgydys
mane ir trečią dieną aš eisiu į Vieš-
paties namus?“
9 Izaijas atsakė: „Tai bus ženklas iš
Viešpaties, kad Viešpats išpildys
savo žodį: ar nori, kad saulės laikro-
džio šešėlis nueitų dešimt laipsnių
pirmyn ar kad grįžtų dešimt laips-
nių atgal?“
10 Ezekijas atsakė: „Lengva šešėliui
pailgėti dešimt laipsnių. Tegul jis
grįžta dešimt laipsnių atgal.“
11 Pranašas Izaijas šaukėsi Viešpaties,
ir Jis grąžino Ahazo saulės laik-
rodžio šešėlį dešimt laipsnių atgal.
12 Tuo metu Babilono karalius Me-
rodach Baladanas, Baladano sūnus,
atsiuntė Ezekijui laišką ir dovanų,
nes jis sužinojo, kad Ezekijas serga.
13 Ezekijas išklausė juos ir aprodė
jiems visus savo turtus: sidabrą,
auksą, kvepalus, brangųjį aliejų,
ginklų sandėlius ir visa, kas buvo
jo iždе. Nebuvo nieko, ko Ezekijas
nebūtų jiems parodęs savo namuose
ir savo valdose.
14 Pranašas Izaijas, atėjęs pas karalių
Ezekiją, paklausė: „Iš kur tie vyrai
atėjo pas tave ir ką jie tau pasakė?“
Ezekijas atsakė: „Jie atėjo iš tolimos
šalies, iš Babilono.“
15 Ir jis sakė: „Ką jie matė tavo na-
muose?“ Ezekijas atsakė: „Jie matė
viską, kas yra mano namuose; nėra
nieko, ko nebūčiau jiems parodęs.“
16 Tada Izaijas tarė Ezekijui: „Klau-
syk Viešpaties žodžio:
17 „Ateis diena, kai į Babiloną išga-
bens viską, kas yra tavo namuose ir
ką iki šiol yra sukrovę tavo tėvai, ir
nieko nebeliks.

8 Ts 6,17. 37.39; Iz 7,11.14; Iz 38,22
9 Iz 38,7.8
11 Iz 38,8
12 Iz 39,1-8
13 2 Km 32, 27.31
15 2 Kar 20,13
17 Jer 27, 21.22; Jer 52,17
18 2 Kar 24, 12; Dan 1,3-7.11. 18
19 1 Sam 3, 18
20 2 Km 32, 3.30.32; Neh 3,16; Iz 7,3
21 2 Km 32, 33
21 SKYRIUS
1 2 Km 33,1-9
2 2 Kar 16,3
3 Įst 4,19; Įst 17,2-5; 1 Kar 16,31-33; 2 Kar 18,4.22
4 1 Kar 11,13; Jer 7,30; Jer 32,34
5 1 Kar 6,36; 1 Kar 7,12
6 Kun 18,21; Kun 20,2; Įst 18,10-14

18 Jie išves tavo sūnus, kurie tau
gims, ir jie bus eunuchais Babilono
karaliaus rūmuose.“
19 Ezekijas atsakė Izaijui: „Vieš-
paties žodis, kurį tu kalbėjai, yra
geras. Taika ir saugumas bus mano
dienomis.“
20 Visi kiti Ezekijo darbai ir jo galia,
kaip jis padarė tvenkinį ir vanden-
tiekį, atvesdamas į miestą vandenį,
yra aprašyti Judo karalių metraščių
knygoje.
21 Ezekijas užmigo prie savo tėvų,
o jo sūnus Manasas karaliavo vietoj
jo.

21 Pradėdamas karaliauti Ma-
nasas buvo dvylikos metų ir
karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt
penkerius metus. Jo motina buvo
vardu Hefciba.
2 Jis darė pikta Viešpaties akyse,
mėgdžiodamas bjaurius papročius
pagonių, kuriuos Viešpats išvarė
izraelitams užimant kraštą.
3 Jis vėl atstatė aukštumas, kurias
jo tėvas Ezekijas buvo išnaikinęs,
pastatė aukurą Baalui, pasodino gi-
raitę kaip Izraelio karalius Ahabas,
garbino dangaus kareiviją ir jiems
tarnavo.
4 Manasas pastatė aukurų net Vieš-
paties namuose, apie kuriuos Vieš-
pats buvo pasakęs: „Jeruzalėje bus
mano vardas.“
5 Dviejuose Viešpaties namų kie-
muose jis pastatė aukurus dangaus
kareivijai.
6 Jis leido savo sūnų per ugnį, kerėdavo
ir būrė iš ženklų, bendravo su miru-
siųjų dvasių iššaukėjais bei žyniais.
Jis darė daug piktadarysčių Vieš-

paties akyse, sukeldamas Jo pyktį.
7 Jis pastatė Ašeros drožtą atvaizdą
namuose, apie kuriuos Viešpats pa-
sakė Dovydui ir jo sūnui Saliamonui:
„Iš visų Izraelio giminių išsirinkau
Jeruzalę ir šituos namus; čia amžinai
bus mano vardas.
8 Nebeleisiu Izraeliui iškelti kojos
iš žemės, kurią daviau jų tėvams,
jei jie rūpestingai laikysis mano
įstatymų ir įsakymų, kuriuos jiems
davė mano tarnas Mozė.“
9 Tačiau jie neklausė, ir karalius Ma-
nasas juos suvedžiojo elgtis pikčiau
už tautas, kurias Viešpats išnaikino
prieš Izraelio vaikus.
10 Viešpats kalbėjo per savo tarnus
pranašus, sakydamas:
11 „Kadangi Judo karalius Manasas
darė šitas bjaurystes ir elgėsi pik-
čiau negu amoritai, gyvenę pirma
jo, ir įtraukė į nuodėmę Judą dėl
savo stabų,
12 todėl taip sako Viešpats, Izraelio
Dievas: „Štai Aš siųsiu Jeruzalei ir
Judui tokias nelaimes, kad apie tai
išgirdus suspengs ausyse.
13 Aš ištiesiu virš Jeruzalės Samari-
jos matavimo virvę ir Ahabo namų
svambalą; Jeruzalę išvalysiu, kaip
yra išvalomas ir apverčiamas indas
iššluosčius.
14 Aš apleisiu savo paveldo likutį
ir atiduosiu į jų priešų, kurie juos
pavergs ir apiplėš, rankas,
15 kadangi jie darė pikta mano akyse
ir rūstino mane nuo tos dienos, kai jų
tėvai išėjo iš Egipto, iki šios dienos.“
16 Be savo nuodėmės, į kurią jis
įtraukė Judą, darydamas tai, kas
pikta Viešpaties akyse, Manasas
praliejo tiek nekalto kraujo, kad
užtvindė Jeruzalę nuo vieno galo
iki kito.
17 Visi kiti Manaso darbai ir jo nuodė-
mės, kurias jis padarė, yra surašyti
Judo karalių metraščių knygoje.
18 Manasas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas savo namų sode,
Uzos sode; jo sūnus Amonas kara-
liavo vietoj jo.
19 Pradėdamas karaliauti, Amonas
buvo dvidešimt dvejų metų ir ka-
raliavo Jeruzalėje dvejus metus. Jo
motina buvo Mešulemeta, Haruco
duktė, iš Jotbos.
20 Jis darė pikta Viešpaties akyse
kaip ir jo tėvas Manasas.
21 Jis vaikščiojo visais savo tėvo ke-
liais, tarnavo stabams ir juos garbino.
22 Jis apleido Viešpatį, savo tėvų
Dievą, ir nevaikščiojo Viešpaties
keliais.
23 Amono tarnai surengė sąmokslą
ir nužudė karalių jo namuose.
24 Tačiau krašto žmonės nužudė vi-
sus, kurie dalyvavo sąmoksle prieš
karalių Amoną, ir paskelbė karaliu-
mi jo sūnų Jošiją vietoj jo.
25 Visi kiti Amono darbai yra sura-
šyti Judo karalių metraščių knygoje.
26 Jis buvo palaidotas savo kape,
Uzos sode, ir jo sūnus Jošijas kara-
liavo vietoj jo.

22 Pradėdamas karaliauti, Jo-
šijas buvo aštuonerių metų
ir karaliavo Jeruzalėje trisdešimt
vienus metus. Jo motina buvo vardu
Jedida, Adajos duktė, iš Bockato.
2 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, ir vaikščiojo savo tėvo Do-
vydo keliais, nenukrypdamas nei į
kairę, nei į dešinę.

7 1 Kar 8,29; 1 Kar 9,3
8 2 Sam 7,10
9 Pat 29,12
10 2 Kar 17, 13
11 Pr 15,16; 1 Kar 21,26; 2 Kar 21,9; 2 Kar 23,26.27; 2 Kar 24,3.4
12 Jer 19,3
13 2 Kar 22, 16-19; 2 Kar 25,4-11; Am 7,7.8
14 Jer 6,9
16 2 Kar 24,4
17 2 Kar 20, 21; 2 Km 33,11-19
18 2 Km 33, 20
19 2 Km 33, 21-23
20 2 Kar 21, 2-6.11.16
22 Ts 2,12.13; 1 Kar 11,33; 1 Km 28,9
23 2 Kar 12, 20; 2 Kar 14,19; 1 Km 3,14; 2 Km 33, 24.25; Mt 1,10
24 2 Kar 14,5
22 SKYRIUS
1 Joz 15,39; 1 Kar 13,2; 2 Km 34,1
2 Įst 5,32; Joz 1,7

3 Aštuonioliktais karaliaus Jošijo
metais karalius siuntė raštininką
Šafaną, Mešulamo sūnaus Acalijo
sūnų, į Viešpaties namus
4 pas vyriausiąjį kunigą Hilkiją
sužinoti, kiek pinigų buvo surinkta
prie Viešpaties namų įėjimo.
5 Tuos pinigus jis įsakė perduoti darbų
prižiūrėtojams Viešpaties namuose,
kad tie juos išdalintų darbininkams,
kurie dirba Viešpaties namuose,
užtaisydami jų spragas,
6 dailidėms, statybininkams bei mū-
rininkams ir pirkti rąstus bei tašytus
akmenis namų remontui.
7 Tačiau jiems nereikėjo atsiskaityti
už pinigus, kuriuos gaudavo, nes jie
buvo ištikimi.
8 Vyriausiasis kunigas Hilkijas sakė
raštininkui Šafanui: „Viešpaties
namuose radau Įstatymo knygą!“
Hilkijas padavė tą knygą Šafanui,
ir šis ją skaitė.
9 Šafanas atėjo pas karalių ir pranešė
jam, kad jo tarnai suskaičiavo paau-
kotus pinigus ir juos perdavė darbų
prižiūrėtojams Viešpaties namuose.
10 Raštininkas Šafanas pranešė ka-
raliui: „Kunigas Hilkijas davė man
knygą.“ Ir Šafanas skaitė ją karaliui.
11 Karalius, išgirdęs Įstatymo kny-
gos žodžius, persiplėšė drabužius.
12 Jis įsakė kunigui Hilkijui, Šafano
sūnui Ahikamui, Mikajos sūnui
Achborui, raštininkui Šafanui ir
karaliaus tarnui Asajai, sakydamas:
13 „Eikite ir pasiklauskite Viešpaties
už mane, už tautą ir už visą Judą dėl
šitos knygos žodžių. Didelė Viešpa-
ties rūstybė užsidegusi prieš mus,
kadangi mūsų tėvai neklausė šitos
knygos žodžių ir nesielgė taip, kaip
joje parašyta.“
14 Kunigas Hilkijas, Ahikamas, Ach-
boras, Šafanas ir Asaja nuėjo pas pra-
našę Huldą, žmoną Šalumo, Tikvos
sūnaus, Harhaso sūnaus, drabužinės
sargo, kuri gyveno Jeruzalės antroje
dalyje, ir kalbėjo su ja.
15 Ji jiems sakė: „Taip sako Viešpats,
Izraelio Dievas: „Sakykite vyrui,
kuris jus siuntė pas mane,
16 kad Aš, Viešpats, bausiu šitą vietą
ir jos gyventojus, kaip pasakyta
knygoje, kurią skaitė Judo karalius.
17 Jie paliko mane ir degino smil-
kalus kitiems dievams, sukeldami
mano pyktį savo rankų darbais,
todėl mano rūstybė užsidegs prieš
šitą vietą ir neužges.“
18 Judo karaliui, kuris jus siuntė pa-
siklausti Viešpaties, sakykite: „Taip
sako Viešpats, Izraelio Dievas: „Dėl
žodžių, kuriuos tu girdėjai,
19 tavo širdis buvo minkšta ir tu nu-
sižeminai prieš Viešpatį, klausyda-
mas, ką Aš kalbėjau prieš šitą vietą ir
jos gyventojus, kad ji taps griuvėsiais
ir prakeikimu, ir kadangi tu perplėšei
savo drabužius bei verkei mano aki-
vaizdoje, Aš išklausiau tave.
20 Todėl Aš paimsiu tave prie tavo
tėvų, ir tu būsi paguldytas į kapą
ramybėje; tavo akys nematys visų
tų nelaimių, kurias Aš siųsiu šitai
vietai.“ Jie pranešė šituos žodžius
karaliui.

23 Karalius sukvietė pas save
visus Judo ir Jeruzalės vyres-
niuosius.
2 Karalius su kunigais, pranašais ir
Judo bei Jeruzalės gyventojais, nuo

3 2 Krn 34,8
4 2 Kar 12,4.9.10
5 2 Kar 12,11-14
7 2 Kar 12,15; 1 Kor 4,2
8 Įst 31,24-26; 2 Krn 34,14
12 2 Kar 25,22; 2 Krn 34,20; Jer 26,24
13 Įst 29,23-28; Įst 31,17.18
14 2 Krn 34,22
16 Įst 29,27
17 Įst 29,25-27
18 2 Krn 34,26
19 Kun 26,31.32; 1 Kar 21,29; Ps 51,17; Jer 26,6; Jer 44,22
20 Iz 57,1.2

23 SKYRIUS
1 2 Krn 34,29
2 Įst 31,10-13; 2 Kar 22,8; 2 Krn 34,30

mažo iki didelio, nuėjo į Viešpaties
namus. Karalius garsiai skaitė visus
žodžius iš Sandoros knygos, atras-
tos Viešpaties namuose.
3 Karalius atsistojo prie kolonos ir
pakartojo sandorą Viešpaties aki-
vaizdoje: sekti Viešpatį ir laikytis Jo
įsakymų, įspėjimų ir nuostatų visa
savo širdimi ir visa savo siela, kad
būtų įvykdyti visi sandoros žodžiai,
užrašyti šitoje knygoje. Visa tauta
pasižadėjo laikytis sandoros.
4 Karalius įsakė vyriausiajam kuni-
gui Hilkijui, antros eilės kunigams
ir vartų sargams išnešti iš Vieš-
paties šventyklos visus daiktus,
skirtus Baalui, Ašerai bei dangaus
kareivijai. Jie buvo sudeginti už
Jeruzalės sienų, Kidrono slėnyje, o
jų pelenus išnešė į Betelį.
5 Jis išnaikino stabų kunigus, ku-
riuos buvo paskyrę Judo karaliai
deginti smilkalus aukštumose, Judo
miestuose ir Jeruzalės apylinkėse;
taip pat ir tuos, kurie smilkė Baalui,
saulei, mėnuliui, planetoms ir visai
dangaus kareivijai.
6 Jis išnešė Ašeros statulą iš Viešpaties
namų už Jeruzalės sienų, į Kidrono
upelio slėnį; ten ją sudegino, sutrynė
į dulkes ir išbarstė kapuose.
7 Be to, jis sugriovė paleistuvių namus,
buvusius prie Viešpaties namų, kur
moterys ausdavo apdangalus Ašerai.
8 Jis sušaukė visus kunigus iš Judo
miestų ir išniekino aukštumas, ku-
riose kunigai smilkė, nuo Gebos iki
Beer Šebos. Karalius sunaikino
aukštumas prie valdytojo Jozuės
vartų, miesto vartų kairėje pusėje.
9 Aukštumų kunigai neprieidavo
prie Viešpaties aukuro Jeruzalėje,
bet valgydavo neraugintą duoną su
savo broliais.
10 Jošijas išniekino Tofetą Hinomo
vaikų slėnyje, kad niekas savo sū-
naus ar dukters neatiduotų ugniai
kaip aukos Molechui.
11 Taip pat pašalino Judo karalių
saulei pašvęstus žirgus, kurie buvo
prie Viešpaties namų įėjimo, prie
eunucho Netan Melecho kambario,
o saulės vežimus sudegino.
12 Judo karalių pastatytus aukurus
ant Ahazo namų stogo ir Manaso
pastatytus aukurus dviejuose Vieš-
paties namų kiemuose karalius nu-
griovė, sudaužė ir jų dulkes sumetė
į Kidrono upelį.
13 Karalius išniekino aukštumas, ku-
rios buvo priešais Jeruzalę, į dešinę
nuo Sugedimo kalno, kurias Izraelio
karalius Saliamonas buvo padaręs
sidoniečių pabaisai Astartei, Moabo
pabaisai Kemošui ir amonitų pabai-
sai Milkomui.
14 Jis sudaužė atvaizdus, iškirto
giraites ir jų vietas užpildė žmonių
kaulais.
15 Aukurą Betelio aukštumoje, kurį
pastatė Nebato sūnus Jeroboamas,
įtraukęs į nuodėmę Izraelį, ir pačią
aukštumą jis nugriovė, sudegino ir
sutrynė į dulkes, ir taip pat sudegino
giraitę.
16 Jošijas, pamatęs kapus ant kalno,
pasiuntė ir paėmė kaulus iš kapų,
juos sudegino ant aukuro, jį išnie-
kindamas pagal Viešpaties žodį,
paskelbtą Dievo vyro.
17 Tada jis sakė: „Kieno tas antkapis,
kurį aš matau?“ Miesto žmonės jam
atsakė: „Tai kapas Dievo vyro, kuris
buvo atėjęs iš Judo ir paskelbė, ką tu

3 2 Kar 11,14.17
4 2 Kar 21,3-7; 2 Kar 25,18
5 2 Kar 21,3
6 Iš 32,20; 2 Kar 21,7; 2 Krn 34,4
7 Iš 38,8; 1 Kar 14,24; 1 Kar 15,12; Ez 16,16
8 Joz 21,17
9 1 Sam 2,36; Ez 44,10-14
10 Kun 18,21; Joz 15,8; 2 Kar 21,6; Iz 30,33
12 2 Kar 21,5; Jer 19,13
13 1 Kar 11,5-7
14 Iš 23,24
15 1 Kar 12,28-33
16 1 Kar 13,2
17 1 Kar 13,1.30.31

dabar įvykdei ant Betelio aukuro.“
18 Jis sakė: „Palikite jį. Niekas te-
nejudina jo kaulų.“ Jie paliko jo ir
pranašo, kuris buvo iš Samarijos,
kaulus nepaliestus.
19 Visus aukštumų namus, buvu-
sius Samarijos miestuose, kuriuos
pastatė Izraelio karaliai, sukeldami
Viešpaties pyktį, Jošijas pašalino,
padarydamas su jais kaip Betelyje.
20 Jis išžudė visus ten buvusius aukš-
tumų kunigus ir ant aukurų degino
žmonių kaulus. Po to jis sugrįžo į
Jeruzalę.
21 Karalius įsakė visai tautai: „Švęskite
Paschą Viešpačiui, savo Dievui, kaip
parašyta šitoje sandoros knygoje!“
22 Tokia Pascha nebuvo švenčiama
nuo teisėjų laikų per visas Izraelio
bei Judo karalių dienas.
23 Aštuonioliktais karaliaus Jošijo
metais vėl šventė tokią Paschą Vieš-
pačiui Jeruzalėje.
24 Jošijas pašalino mirusiųjų dva-
sių iššaukėjus, žynius, atvaizdus,
stabus ir visas baisenybes, kurias
surado Judo žemėje ir Jeruzalėje,
kad įvykdytų įstatymo žodžius, už-
rašytus knygoje, kurią vyriausiasis
kunigas Hilkijas rado Viešpaties
namuose.
25 Nebuvo iki jo tokio karaliaus, kuris
būtų atsigręžęs į Viešpatį visa savo
širdimi, visa savo siela ir visomis
savo jėgomis pagal visą Mozės įsta-
tymą, ir po jo nebuvo tokio.
26 Tačiau Viešpats neatsisakė savo
didelės rūstybės, kuri buvo užsi-
degusi prieš Judą dėl visų Manaso
nusikaltimų, kuriais jis supykdė
Viešpatį.
27 Viešpats tarė: „Aš atstumsiu Judą,

18 1 Kar 13, 11.31
19 2 Krn 34, 6.7
20 1 Kar 13,2; 2 Kar 10,25; 2 Kar 11,18; 2 Krn 34,5
21 Įst 16,2-8; 2 Krn 35,1
22 2 Krn 35, 18.19
24 Kun 19,31; Kun 20,27; 2 Kar 22,8
25 2 Kar 18,5
26 Jer 15,4
27 1 Kar 8, 29; 1 Kar 9,3; 2 Kar 17, 18.20; 2 Kar 18,11; 2 Kar 21,13
29 2 Kar 14,8; Jer 2,16; Jer 46,2; Zch 12,11
30 2 Krn 35, 24; 2 Krn 36,1-4
31 2 Kar 24, 18; Jer 22,11
33 2 Kar 25,6
34 2 Krn 36,4; Ez 19,3.4; Dan 1,7; Mt 1,11
35 2 Kar 23, 33
36 2 Krn 36, 5

kaip atstūmiau Izraelį, ir atmesiu Je-
ruzalę – šitą miestą, kurį išsirinkau,
ir namus, apie kuriuos sakiau: „Ten
bus mano vardas.“
28 Visi kiti Jošijo darbai surašyti
Judo karalių metraščių knygoje.
29 Jo dienomis Egipto faraonas
Nekojas išėjo prieš Asirijos karalių
Eufrato upės link. Karalius Jošijas
išėjo priešais jį, ir tas nužudė jį
Megide, kai jie susitiko.
30 Jo tarnai parvežė jį vežime mirusį
iš Megido į Jeruzalę ir palaidojo jo
kape. Krašto žmonės paėmė Jehoa-
hazą, Jošijo sūnų, ir patepė jį kara-
liumi vietoj jo tėvo.
31 Pradėdamas karaliauti, Jehoaha-
zas buvo dvidešimt trejų metų ir
karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius.
Jo motina buvo Hamutalė, Jeremijo
duktė, iš Libnos.
32 Jis darė pikta Viešpaties akyse
kaip ir jo tėvai.
33 Faraonas Nekojas suėmė jį Riblo-
je, Hamato krašte, kad jis negalėtų
karaliauti Jeruzalėje, o kraštui už-
dėjo duoklę: šimtą talentų sidabro
ir talentą aukso.
34 Faraonas Nekojas paskyrė Judo
karaliumi Jošijo sūnų Eljakimą vie-
toj jo tėvo Jošijo ir pakeitė jo vardą į
Jehojakimą, o Jehoahazą nusivedė į
Egiptą; ten jis ir mirė.
35 Jehojakimas atidavė sidabrą ir auk-
są faraonui. Jis apmokestino kraštą
mokesčiais, kad galėtų sumokėti
faraono uždėtą duoklę. Kiekvienas
krašto gyventojas turėjo sumokėti
jam paskirtą mokestį sidabru ir
auksu.
36 Pradėdamas karaliauti, Jehojaki-
mas buvo dvidešimt penkerių metų

ir karaliavo Jeruzalėje vienuolika
metų. Jo motina buvo vardu Zebida,
Pedajos duktė, iš Rumos.
37 Jis darė pikta Viešpaties akyse
kaip ir jo tėvai.

24 Jo dienomis atėjo Babilono
karalius Nebukadnecaras.
Jehojakimas buvo jo tarnu trejus me-
tus, o po to sukilo prieš jį.
2 Tuomet Viešpats siuntė chaldėjų,
sirų, moabitų bei amonitų būrius
prieš Judą, kad jį sunaikintų, kaip
Jis buvo paskelbęs per savo tarnus
pranašus.
3 Viešpaties įsakymu tai atsitiko
Judui, kad jis būtų pašalintas iš Jo
akivaizdos dėl Manaso nuodėmių.
4 Taip pat Viešpats neatleido nekaltai
pralieto kraujo, kuriuo šis pripildė
Jeruzalę.
5 Visi kiti Jehojakimo darbai yra sura-
šyti Judo karalių metraščių knygoje.
6 Jehojakimas užmigo prie savo
tėvų, ir jo sūnus Jehojachinas ka-
raliavo vietoj jo.
7 Egipto karalius daugiau nebeišėjo
iš savo šalies, nes Babilono karalius
užėmė tai, kas priklausė Egipto kara-
liui nuo Egipto upės iki Eufrato upės.
8 Pradėdamas karaliauti, Jehoja-
chinas buvo aštuoniolikos metų ir
karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius.
Jo motina buvo Nehušta, Elnatano
duktė, iš Jeruzalės.
9 Jis darė pikta Viešpaties akyse kaip
ir jo tėvas.
10 Tuo laiku Babilono karaliaus Ne-
bukadnecaro tarnai užpuolė ir apgulė
Jeruzalę.
11 Ir Babilono karalius Nebukadne-
caras atėjo prieš miestą, kai jo tarnai
buvo apgulę jį.
12 Tada Judo karalius Jehojachinas,
jo motina, tarnai, kunigaikščiai ir
valdininkai pasidavė Babilono ka-
raliui. Ir Babilono karalius suėmė jį
aštuntaisiais savo valdymo metais.
13 Jis išgabeno visus Viešpaties namų
ir karaliaus namų turtus ir sukapojo
visus auksinius daiktus, kuriuos
Izraelio karalius Saliamonas buvo
padaręs Viešpaties šventykloje, kaip
Viešpats buvo sakęs.
14 Jis išvedė į nelaisvę visą Jeruzalę,
visus kunigaikščius ir visus narsius
karius, iš viso dešimt tūkstančių be-
laisvių, taip pat visus amatininkus
bei kalvius. Neliko nieko, išskyrus
vargingiausius krašto žmones.
15 Jehojachiną, karaliaus motiną, jo
žmonas, jo valdininkus ir krašto
galinguosius jis išvedė iš Jeruzalės
į nelaisvę Babilone.
16 Visus karius – viso septynis tūks-
tančius, taip pat amatininkus ir kal-
vius – iš viso tūkstantį, ir visus vyrus,
tinkančius kariuomenei, Babilono ka-
ralius išsivedė belaisviais į Babiloną.
17 Judo karaliumi jis paskyrė Jeho-
jachino dėdę Mataniją ir jo vardą
pakeitė Zedekiju.
18 Zedekijas buvo dvidešimt viene-
rių metų, kai tapo karaliumi. Jis ka-
raliavo Jeruzalėje vienuolika metų.
Jo motina buvo Hamutalė, Jeremijo
duktė, iš Libnos.
19 Jis darė pikta Viešpaties akyse
kaip ir Jehojakimas.
20 Dėl Viešpaties rūstybės taip atsiti-
ko Jeruzalei ir Judui, kad galiausiai
Jis pašalino juos iš savo akių. Ir Ze-
dekijas sukilo prieš Babilono karalių.

24 SKYRIUS
1 2 Kar 20,14; Dan 1,1
2 2 Kar 20,17; 2 Kar 21,12-14; 2 Kar 23,27; Jer 25,9; Jer 32,28; Jer 35,11
3 2 Kar 21, 2.11; 2 Kar 23,26
4 2 Kar 21,16
6 Jer 22,18.19
7 Jer 46,2
8 1 Krn 3,16; 2 Krn 36,9; Jer 22,24.28; Jer 24,1
10 Dan 1,1
12 2 Krn 36, 10; Jer 22,24-30; Jer 24,1; Jer 29,1.2
13 Iz 39,6; Jer 20,5; Dan 5,2.3
14 1 Sam 13, 19; 2 Kar 24,16; 2 Kar 25,12; Jer 24,1
15 Jer 22,24-28
16 Jer 52,28
17 2 Krn 36,4. 10; Jer 37,1
18 2 Kar 23, 31; Jer 52,1
19 2 Krn 36,12
20 Ez 17,15

25 Devintaisiais Zedekijo karalia-
vimo metais, dešimto mėnesio
dešimtą dieną prieš Jeruzalę atėjo
Babilono karalius Nebukadnecaras
su visa kariuomene, apgulė ją ir
supylė aplinkui pylimą.
2 Miestas buvo apgultas iki vienuo-
liktų karaliaus Zedekijo metų.
3 Ketvirto mėnesio devintą dieną
mieste badas buvo toks didelis, kad
žmonės nebeturėjo, ko valgyti.
4 Pralaužę miesto sieną, karalius su
visais kariais pabėgo naktį taku,
esančiu tarp dviejų miesto sienų,
prie karaliaus sodo. Chaldėjai buvo
išsidėstę aplinkui miestą. Jie trau-
kėsi lygumos keliu.
5 Chaldėjų kariuomenė vijosi karalių
ir sugavo Jericho lygumoje. Visa jo
kariuomenė buvo išsklaidyta.
6 Jie suėmė karalių ir atgabeno į
Riblą pas Babilono karalių, ir jie
teisė jį.
7 Jie nužudė Zedekijo sūnus jo aky-
se, o pačiam Zedekijui išlupo akis,
sukaustė grandinėmis ir išsivedė į
Babiloną.
8 Devynioliktų Babilono karaliaus
Nebukadnecaro metų penkto mė-
nesio septintą dieną į Jeruzalę atėjo
Babilono karaliaus tarnas Nebuza-
radanas, sargybos viršininkas,
9 ir sudegino Viešpaties namus, kara-
liaus namus ir visus didelius miesto
pastatus.
10 Chaldėjų kariuomenė, kuri buvo su
sargybos viršininku, išgriovė aplink
Jeruzalę esančias sienas.
11 Išlikusius miesto gyventojus ir
perbėgusius pas Babilono karalių
sargybos viršininkas Nebuzarada-
nas išvedė į nelaisvę.

25 SKYRIUS
1 Jer 6,6; Jer 34,2
3 Rd 4,9.10
4 Jer 39,2; Ez 12,12
6 Jer 52,9
7 Jer 39,7
8 2 Kar 24,12; Jer 39,9; Jer 52,12
9 2 Km 36,19; Jer 17,27; Jer 39,8
10 2 Kar 14, 13; Neh 1,3
11 Iz 1,9; Jer 5,19; Jer 39,9
12 2 Kar 24, 14; Jer 39,10; Jer 40,7; Jer 52,16
13 1 Kar 7,15. 23.27; 2 Kar 20,17; Jer 27,19-22; Jer 52,17
14 Iš 27,3; 1 Kar 7,45
16 1 Kar 7,47
17 1 Kar 7, 15-22; Jer 52,21
18 1 Km 6,14; Ezr 7,1; Jer 21,1; Jer 29,25.29; Jer 39,9-13; Jer 52,12-16.24
19 Est 1,14; Jer 52,25
21 Kun 26,33; Įst 28,36.64; 2 Kar 23,27
22 2 Kar 22, 12; Iz 1,9; Jer 40,5

12 Bet jis paliko kai kuriuos krašto
beturčius, kad prižiūrėtų vynuogy-
nus ir dirbtų žemę.
13 Chaldėjai sulaužė varines kolonas,
stovus ir varinį baseiną, buvusius
Viešpaties namuose, ir jų varį išga-
beno į Babiloną.
14 Jie paėmė ir puodus, semtuvus,
gnybtuvus, dubenis bei visus vari-
nius indus, kurie buvo naudojami
tarnavimo metu.
15 Sargybos viršininkas pasiėmė
indus smilkalams, taures ir visa, kas
buvo iš aukso ir sidabro.
16 Dviejų kolonų, baseino ir stovų,
kuriuos Saliamonas padirbo Vieš-
paties namams, vario buvo tiek, kad
nebuvo įmanoma pasverti.
17 Viena kolona buvo aštuoniolikos
uolekčių aukščio ir ant jos buvo
varinis kapitelis trijų uolekčių
aukščio; grotelės ir granato vaisiai
aplinkui buvo iš vario. Tokia pat
buvo ir antroji kolona su grotelėmis.
18 Sargybos viršininkas paėmė vy-
riausiąjį kunigą Serają, antrąjį kunigą
Sofoniją, tris durininkus,
19 miesto valdininką, kuris buvo karo
vyrų viršininkas, penkis vyrus, kara-
liaus patarėjus, kuriuos rado mieste,
kariuomenės vyriausiąjį raštininką,
kuris šaukdavo kariuomenėn vyrus,
ir šešiasdešimt krašto vyrų, kurie
buvo mieste.
20 Ir Nebuzaradanas, sargybos vir-
šininkas, nuvedė juos pas Babilono
karalių į Riblą.
21 Karalius nužudė juos Ribloje,
Hamato krašte. Taip Judas buvo iš-
tremtas iš savo krašto.
22 Valdytoju Judo krašte likusiems
žmonėms Babilono karalius Nebu-

kadnecaras paskyrė Šafano sūnaus
Ahikamo sūnų Gedaliją.
23 Kariuomenės vadai ir jų vyrai
išgirdo, kad Babilono karalius pa-
skyrė Gedaliją Judo valdytoju. Ir
atėjo pas jį į Micpą Netanijos sūnus
Izmaelis, Kareacho sūnus Johana-
nas, netofiečio Tanhumeto sūnus
Seraja, maakų sūnus Jaazanijas ir
jų vyrai.
24 Gedalijas prisiekė jiems: „Ne-
bijokite chaldėjų tarnų, gyvenkite
krašte, tarnaukite Babilono karaliui,
ir bus jums gerai.“
25 Septintą mėnesį į Micpą atėjo
Elišamos sūnaus Netanijos sūnus
Izmaelis, kilęs iš karališkos gimi-
nės, su dešimčia vyrų ir užmušė
Gedaliją, žydus ir chaldėjus, buvu-
sius su juo.
26 Tada visi žmonės, dideli ir maži,
bei kariuomenės vadai išėjo į Egip-
tą, nes jie bijojo chaldėjų.
27 Trisdešimt septintaisiais Judo ka-
raliaus Jehojachino tremties metais,
dvylikto mėnesio dvidešimt septintą
dieną Babilono karalius Evil Mero-
dachas pirmaisiais savo karaliavimo
metais išleido Judo karalių Jehoja-
chiną iš kalėjimo.
28 Jis draugiškai su juo kalbėjo ir
davė jam sostą, aukštesnį negu kitų
karalių, kurie buvo su juo Babilone.
29 Jis pakeitė Jehojachino kalėjimo dra-
bužius, ir tas valgė karaliaus akivaiz-
doje per visas savo gyvenimo dienas.
30 Karalius jam paskyrė nuolatinį
išlaikymą, kurį jis gaudavo kiekvie-
ną dieną, per visas savo gyvenimo
dienas.

23 Jer 40,7-9
25 Jer 41,1-3
26 2 Kar 19,31; Jer 43,4-7
27 Pr 40,13.20; 2 Kar 24,12.15; Jer 52,31-34
29 2 Sam 9,7

PIRMOJI KRONIKŲ
KNYGA

1 Adomas, Setas, Enošas,
2 Kenanas, Mahalalelis, Jeredas,
3 Henochas, Metušelachas, Lamechas,
4 Nojus, Semas, Chamas ir Jafetas.
5 Jafeto sūnūs: Gomeras, Magogas,
Madajas, Javanas, Tubalas, Mešechas
ir Tyras.
6 Gomero sūnūs: Aškenazas, Rifatas
ir Togarma.
7 Javano sūnūs: Eliša, Taršišas, Ki-
timas ir Dodanimas.
8 Chamo sūnūs: Kušas, Micraimas,
Putas ir Kanaanas.
9 Kušo sūnūs: Seba, Havila, Sabta,
Rama ir Sabtecha. Ramos sūnūs: Šeba
ir Dedanas.
10 Kušas buvo tėvas Nimrodo, kuris
tapo galingas žemėje.
11 Micraimams gimė ludai, anamai,
lehabiečiai, naftuhiečiai,
12 patrosiečiai, kasluhai, iš kurių kilo
filistinai, ir kaftoriečiai.
13 Kanaanui gimė pirmagimis Sido-
nas, Hetas,
14 jebusiečiai, amoritai, girgašai,
15 hivai, arkai, sinai,
16 arvadiečiai, cemarai ir hamatiečiai.

1 SKYRIUS
1 Pr 1,27; Pr 2,7; Pr 4,25.26; Pr 5,1-9;
4 Pr 5,28-32; Pr 6,1-22; Pr 7,1-24; Pr 8,1-22; Pr 9,1-29; Pr 10,1
5 Pr 10,2-4
6 Pr 10,3
7 Pr 10,4
8 Pr 10,6
9 Pr 10,7
10 Pr 10,8-10.13
12 Įst 2,23
13 Pr 9,18.25-27; Pr 10,15

17 Semo sūnūs: Elamas, Asūras,
Arpachšadas, Aramas, Ludas, Ucas,
Hulas, Geteras ir Mešechas.
18 Arpachšadas buvo Šelacho tėvas,
o Šelachas buvo Ebero tėvas.
19 Eberas turėjo du sūnus: vienas buvo
vardu Pelegas, nes jo dienomis buvo
padalyta žemė, o jo brolis buvo vardu
Joktanas.
20 Joktanas buvo Almodado, Šelefo,
Hacarmaveto, Jeracho,
21 Hadoramo, Uzalo, Diklos,
22 Ebalo, Abimaelio, Šebos,
23 Ofyro, Havilos ir Jobabo tėvas. Jie
visi buvo Joktano sūnūs.
24 Semas, Arpachšadas, Šelachas,
25 Eberas, Pelegas, Reuvas,
26 Serugas, Nahoras, Terachas,
27 Abromas, jis taip pat Abraomas.
28 Abraomo sūnūs: Izaokas ir Izmaelis.
29 Šitie yra jų palikuonys: Izmaelio
pirmagimis Nebajotas, po jo Kedaras, Adbeelis, Mibsamas,
30 Mišma, Dūma, Masa, Hadadas,
Tema,
31 Jetūras, Nafišas ir Kedma. Tai Izmaelio sūnūs.
32 Abraomo sugulovės Ketūros sūnūs: Zimranas, Jokšanas, Medanas,
Midjanas, Išbakas, Šuachas. Jokšano sūnūs: Šeba ir Dedanas.
33 Midjano sūnūs: Efa, Eferas, Henochas, Abida ir Eldava. Visi jie buvo
Ketūros sūnūs.
34 Abraomui gimė Izaokas. Izaoko
sūnūs: Ezavas ir Izraelis.
35 Ezavo sūnūs: Elifazas, Reuelis,
Jeušas, Jalamas ir Korachas.
36 Elifazo sūnūs: Temanas, Omaras,
Cefis, Gatamas, Kenazas, Timna ir
Amalekas.

17 Pr 10,22-29; Pr 11,10; Lk 3,36
19 Pr 10,25
20 Pr 10,26
22 Pr 10,28
24 Lk 3,34-36
25 Pr 11,15
27 Pr 17,5
34 Pr 21,2; Pr 25,9.25.26.29; Pr 32,28
35 Pr 36,10-19
36 Pr 36,11.12
38 Pr 36,20-28
39 Pr 36,22
40 Pr 36,23
41 Pr 36,25.26
42 Pr 36,27
43 Pr 36,31-43
48 Pr 36,37
50 Pr 36,39
51 Pr 36,40

37 Reuelio sūnūs: Nahatas, Zerachas,
Šama, Miza.
38 Seyro sūnūs: Lotanas, Šobalas,
Cibeonas, Ana, Dišonas, Eceras ir
Dišanas.
39 Lotano sūnūs: Horis ir Homamas.
Lotano sesuo buvo Timna.
40 Šobalo sūnūs: Aljanas, Manahatas,
Ebalas, Šefis ir Onamas. Cibeono
sūnūs: Aja ir Ana.
41 Anos sūnus – Dišonas. Dišono
sūnūs: Hamranas, Ešbanas, Itranas,
Keranas.
42 Ecero sūnūs: Bilhanas, Zaavanas
ir Jaakanas. Dišano sūnūs: Ucas ir
Aranas.
43 Šitie karaliai karaliavo Edomo šalyje, kai izraelitai dar neturėjo karaliaus:
Beoro sūnus Bela, kurio miestas vadinosi Dinhaba.
44 Belai mirus, vietoj jo viešpatavo
Zeracho sūnus Jobabas iš Bocros.
45 Jobabui mirus, vietoj jo viešpatavo Hušamas iš temanų šalies.
46 Hušamui mirus, vietoj jo viešpatavo
Bedado sūnus Hadadas, kuris nugalėjo Midjaną Moabo laukuose; jo
miestas vadinosi Avitas.
47 Hadadui mirus, vietoj jo viešpatavo Samla iš Masrekos.
48 Samlai mirus, vietoj jo viešpatavo
Saulius iš Rehoboto, esančio prie
Eufrato.
49 Sauliui mirus, vietoj jo viešpatavo
Achboro sūnus Baal Hananas.
50 Baal Hananui mirus, vietoj jo viešpatavo Hadadas, kurio miestas buvo
Pajas; jo žmona buvo vardu Mehetabelė, duktė Matredo, duktė Me Zahabo.
51 Hadadas taip pat mirė. Edomo kunigaikščiai buvo Timna, Alija, Jetetas,
52 Oholibama, Ela, Pinonas,

53 Kenazas, Temanas, Mibcaras,
54 Magdielis, Iramas.

2 Izraelio sūnūs: Rubenas, Sime-
onas, Levis, Judas, Isacharas,
Zabulonas,
2 Danas, Juozapas, Benjaminas,
Naftalis, Gadas ir Ašeras.
3 Judo sūnūs: Eras, Onanas ir Šela;
tie trys buvo kanaanietės Šūvos
vaikai. Judo pirmagimis Eras buvo
nedoras Viešpaties akyse, todėl
Viešpats siuntė jam mirtį.
4 Su savo marčia Tamara Judas tu-
rėjo Perecą ir Zerachą. Iš viso buvo
penki Judo sūnūs.
5 Pereco sūnūs: Hecronas ir Hamulas.
6 Zeracho sūnūs: Zimris, Etanas,
Hemanas, Kalkolas ir Dara – iš viso
penki.
7 Karmio sūnus Acharas užtraukė
nelaimę Izraeliui, nes jis pavogė,
kas buvo skirta sunaikinti.
8 Etano sūnus buvo Azarija.
9 Hecrono sūnūs: Jerahmeelis, Ra-
mas ir Kelubajas.
10 Ramas buvo Aminadabo tėvas;
Aminadabas buvo Judo kunigaikš-
čio Nachšono tėvas.
11 Nachšonas buvo Salmos tėvas, Sal-
ma – Boazo tėvas,
12 Boazas – Jobedo tėvas, o Jobedas –
Jesės tėvas.
13 Jesės sūnūs: pirmagimis – Eliabas,
antras – Abinadabas, trečias – Šima,
14 ketvirtas – Netanelis, penktas –
Radajas,
15 šeštas – Ocemas, septintas – Do-
vydas.
16 Jų seserys: Ceruja ir Abigailė.
Cerujos sūnūs: Abšajas, Joabas ir
Asaelis – iš viso trys.

2 SKYRIUS
1 Pr 29,32-35; Pr 32,28; Pr 35,22. 23.26; Pr 46,8-27
3 Pr 38,2.7; Sk 26,19
4 Pr 38,6; Mt 1,3
5 Rūt 4,18
6 Joz 7,1; 1 Kar 4,31
7 Joz 6,18; Joz 7,1; 1 Krn 4,1
9 Mt 1,3.4
10 Sk 1,7; Sk 2,3; Mt 1,4
11 Rūt 4,21; Lk 3,32
13 1 Sam 16, 6.9
15 1 Sam 16, 10.11; 1 Sam 17,12
16 2 Sam 2,18
17 2 Sam 17, 25
19 1 Krn 2,50
20 Iš 31,2; Iš 38,22
21 Sk 27,1
24 1 Krn 4,5
31 1 Krn 2, 34.35

17 Abigailės sūnus – Amasa, jo tėvas
buvo izmaelitas Jeteras.
18 Hecrono sūnaus Kalebo sūnūs iš
jo žmonų Azubos ir Jerijotos buvo
Ješeras, Šobabas ir Ardonas.
19 Azubai mirus, Kalebas vedė Efra-
tą, kuri pagimdė sūnų Hūrą.
20 Hūras buvo Ūrio tėvas, o Ūris –
Becalelio tėvas.
21 Vėliau Hecronas, būdamas še-
šiasdešimties metų amžiaus, vedė
Gileado tėvo Machyro dukterį; ji jam
pagimdė Segubą.
22 Segubas buvo tėvas Jayro, kuriam
priklausė dvidešimt trys miestai
Gileado krašte.
23 Gešūras ir Aramas iš Jayro pa-
ėmė Kenato miestus ir jų kaimus –
šešiasdešimt vietovių. Tie visi buvo
Gileado tėvo Machyro palikuonys.
24 Hecronui mirus Kalebo Efratoje,
jo žmona Abija pagimdė nuo jo
Tekojos tėvą Ašhūrą.
25 Hecrono pirmagimio Jerahmeelio
sūnūs buvo pirmagimis Ramas,
kiti – Būna, Orenas, Ocemas ir
Ahija.
26 Jerahmeelis dar turėjo kitą žmo-
ną, kuri buvo vardu Atara; ji buvo
Onamo motina.
27 Jerahmeelio pirmagimio Ramo
sūnūs buvo Maacas, Jaminas ir
Ekeras.
28 Onamo sūnūs – Šamajas ir Jada, o
Šamajo sūnūs – Nadabas ir Abišūras.
29 Abišūro žmona buvo vardu Abihai-
lė; ji pagimdė Achbaną ir Molidą.
30 Nadabo sūnūs: Seledas ir Apai-
mas. Seledas mirė bevaikis.
31 Apaimo sūnus – Išis; Išio sūnus –
Šešanas; Šešanui gimė Achlajas.

32 Jada, Šamajo brolis, turėjo sūnus
Jeterą ir Jehonataną. Jeteras mirė
bevaikis.
33 Jehonatano sūnūs: Peletas ir Zaza.
Šitie buvo Jerahmeelio palikuonys.
34 Šešanas neturėjo sūnų, tik duk-
teris. Šešanas turėjo egiptietį vergą
vardu Jarha.
35 Šešanas atidavė savo dukterį Jarhai
į žmonas, o ji jam pagimdė Atają.
36 Atajas buvo Natano tėvas, Nata-
nas – Zabado tėvas,
37 Zabadas – Eflalo tėvas, Eflalas –
Jobedo tėvas,
38 Jobedas – Jehuvo tėvas, Jehuvas –
Azarijo tėvas,
39 Azarija – Heleco tėvas, Helecas –
Eleasos tėvas,
40 Eleasa – Sismajo tėvas, Sismajas –
Šalumo tėvas,
41 Šalumas – Jekamijos tėvas, o
Jekamija – Elišamos tėvas.
42 Jerahmeelio brolio Kalebo pirma-
gimis sūnus Meša buvo Zifo tėvas,
o Marešos sūnus buvo Hebronas.
43 Hebrono sūnūs: Korachas, Tapu-
achas, Rekemas ir Šema.
44 Šema buvo Rahamo tėvas, o Ra-
hamas – Jorkoamo. Rekemas buvo
Šamajo tėvas.
45 Šamajo sūnus buvo Maonas, o
Maonas buvo Betcūro tėvas.
46 Efa, Kalebo sugulovė, pagimdė
Haraną, Mocą ir Gazezą, ir Haranui
gimė Gazezas.
47 Jahdojo sūnūs: Regemas, Jotamas,
Gešanas, Peletas, Efa ir Šaafas.
48 Kalebo sugulovė Maaka pagimdė
Šeberą ir Tirhaną.
49 Ji dar pagimdė Šaafą, Madmanos
tėvą, ir Ševą, Machbenos ir Gibėjos
tėvą. Kalebo duktė buvo Achsa.

36 1 Km 11, 41
37 2 Km 23,1
49 Joz 15,17
50 Joz 9,17; Joz 18,14; 1 Km 4,4
52 1 Km 4,2
55 Ts 1,16; 2 Kar 10,15; Jer 35,2

3 SKYRIUS

1 Joz 15,56; 1 Sam 25,39-43; 2 Sam 3,2-5
2 2 Sam 13, 37; 2 Sam 15,1; 1 Kar 1,5
3 2 Sam 3,5
4 2 Sam 2,11; 2 Sam 5,5
5 2 Sam 5,14; 2 Sam 11,3; 2 Sam 12, 24.25; 1 Km 14,4-7
6 2 Sam 5,15; 1 Km 14,5
8 2 Sam 5, 14-16; 1 Km 14,5
9 2 Sam 13,1
10 1 Kar 11, 43; 1 Kar 15,1; Mt 1,7-10

50 Šitie buvo Kalebo palikuonys.
Efratos pirmagimio Hūro sūnūs:
Šobalas – Kirjat Jearimo tėvas,
51 Salma – Betliejaus tėvas, Hare-
fas – Bet Gadero tėvas.
52 Šobalas turėjo sūnų Haroję, ir
pusė manahatiečių buvo kilę iš jo.
53 Kirjat Jearimo šeimos – itrai,
putai, šumatai ir mišrai; iš šitų kilo
coriečiai ir eštaoliečiai.
54 Salmos palikuonys: Betliejus,
netofiečiai, Atarotas, Joabo namai,
pusė manahatiečių ir coriečiai.
55 Raštininkų šeimos, kurios gyveno
Jabece: tiratai, šimatai ir suchatai;
jie yra kainitai, kilę iš Hamato,
Rechabo namų tėvo.

3 Hebrone gimę Dovydo sūnūs:
pirmagimis – Amnonas iš jezre-
elietės Ahinoamos, antras – Danie-
lius iš karmelietės Abigailės,
2 trečias – Abšalomas, Gešūro ka-
raliaus Talmajo dukters Maakos
sūnus, ketvirtas – Adonijas, Hagitos
sūnus,
3 penktas – Šefatija iš Abitalės, šeš-
tas – Itramas, Eglos sūnus.
4 Šeši sūnūs gimė Hebrone, kur jis
karaliavo septynerius metus ir šešis
mėnesius. Trisdešimt trejus metus
jis karaliavo Jeruzalėje.
5 Ten gimė Šima, Šobabas, Natanas
ir Saliamonas – keturi iš Amielio
dukters Bat Šūvos;
6 Ibharas, Elišama, Elifeletas,
7 Nogahas, Nefegas, Jafija,
8 Elišama, Eljada ir Elifeletas – devyni.
9 Tai visi Dovydo sūnūs, neskaičiuo-
jant sugulovių sūnų; Tamara buvo
jų sesuo.
10 Saliamono sūnus buvo Reha-

beamas, jo sūnus buvo Abija, jo
sūnus – Asa, jo sūnus – Juozapatas,
11 jo sūnus – Jehoramas, jo sūnus –
Ahazijas, jo sūnus – Jehoašas,
12 jo sūnus – Amacijas, jo sūnus –
Azarija, jo sūnus – Jotamas,
13 jo sūnus – Ahazas, jo sūnus – Eze-
kijas, jo sūnus – Manasas,
14 jo sūnus – Amonas, jo sūnus – Jo-
šijas.
15 Jošijo pirmagimis – Johananas,
antras – Jehojakimas, trečias – Ze-
dekijas, ketvirtas – Šalumas.
16 Jehojakimo sūnūs: Jechonijas ir
Zedekijas.
17 Jechonijo sūnūs: Asiras, Šaltielis,
18 Malkiramas, Pedaja, Šenacaras,
Jekamija, Hošama ir Nedabija.
19 Pedajos sūnūs: Zerubabelis ir Ši-
mis. Zerubabelio sūnūs: Mešulamas
ir Hananija; Šelomita buvo jų sesuo;
20 Hašuba, Ohelis, Berechija, Hasa-
dija ir Jušab Hesedas – penki.
21 Hananijos sūnūs: Pelatija ir Izaja.
Refajos, Arnano, Abdijos ir Šecha-
nijos sūnūs.
22 Šechanijos palikuonys – Šemaja ir
jo sūnūs: Hatušas, Igalas, Bariachas,
Nearija ir Šafatas, – iš viso šeši.
23 Nearijos sūnūs: Eljoenajas, Eze-
kijas ir Azrikamas – trys.
24 Eljoenajo sūnūs: Hodavijas, Elja-
šibas, Pelaja, Akubas, Johananas,
Delaja ir Ananis – septyni.

4 Judo palikuonys: Perecas, Hecro-
nas, Karmis, Hūras ir Šobalas.
2 Šobalo sūnus Reaja buvo Jahato tė-
vas, o Jahatas – Ahumajo ir Lahado
tėvas. Tai coriečių giminės.
3 Etamo sūnūs: Jezreelis, Išma,
Idbašas, jų sesuo buvo vardu Hac-
lelponė.
4 Gedoro tėvas – Penuelis, Hušos –
Ezeras. Šitie buvo Efratos pirmagimio
Hūro, Betliejaus tėvo, palikuonys.
5 Tekojos tėvas Ašhūras turėjo dvi
žmonas: Helą ir Naarą.
6 Su Naara jis turėjo Ahuzamą, Hefe-
rą, Temaną ir Ahaštarą.
7 Su Hela – Ceretą, Coharą ir Etnaną.
8 Kocas buvo Anubo ir Hacobebos
tėvas ir Harumo sūnaus Aharhelio
giminės protėvis.
9 Jabecas pasižymėjo tarp savo bro-
lių. Jo motina jį praminė Jabecu, nes
jo gimdymas buvo sunkus.
10 Jabecas šaukėsi Izraelio Dievo:
„O, kad Tu mane laimintum ir pra-
plėstum mano krašto sienas, kad
būtum su manimi ir saugotum mane
nuo pikto, kad nepatirčiau vargo."
Dievas suteikė jam tai, ko jis prašė.
11 Šuhos brolis Kelubas buvo Mehy-
ro tėvas, Mehyras – Eštono tėvas,
12 Eštonui gimė Bet Rafa, Pasea-
chas, Tehina – Ir Nahašo tėvas. Šitie
vyrai gyveno Rechos mieste.
13 Kenazo sūnūs: Otnielis ir Seraja.
Otnielio sūnus – Hatatas.
14 Meonotajas buvo Ofros tėvas. Se-
rajai gimė Joabas, Amatininkų slė-
nio tėvas, nes jie buvo amatininkai.
15 Jefunės sūnaus Kalebo sūnūs:
Iruvas, Ela ir Naamas. Elos sūnus
buvo Kenazas.
16 Jehalėlelio sūnūs: Zifa, Zifas, Tirija
ir Asarelis.
17 Ezros sūnūs: Jeteras, Meredas,
Eferas ir Jalonas; be to, jam gimė
Mirjama, Šamajas ir Išbachas, Eš-
temojos tėvas.

11 2 Kar 1,17; 2 Kar 8,16; 2 Kar 12,1
12 Iz 6,1
15 2 Kar 23, 31.34
16 2 Kar 24,8. 17; Jer 22,24; Mt 1,11
17 2 Kar 24, 8; Jer 22,24; Mt 1,12
22 Ezr 8,2

4 SKYRIUS
1 Pr 38,29; Pr 46,12; 1 Krn 2,9.18
2 1 Krn 2,52
4 Iš 31,2; 1 Krn 2,50
5 1 Krn 2,24
9 Pr 34,19
11 Pr 38,1-5
13 Joz 15,17; Ts 3,9.11
14 Neh 11,35
15 Joz 14,6.14; Joz 15,13.17; 1 Krn 6,56

18 Jo žmona Jahudija pagimdė Jere-
dą – Gedoro tėvą, Heberą – Sochojo
tėvą ir Jekutielį – Zanoacho tėvą.
Šitie yra sūnūs Bitijos, faraono duk-
ters, kurią paėmė Meredas.
19 Jo žmona Hodija buvo sesuo Na-
hamo, kuris buvo garmito Keilos ir
maako Eštemojos tėvas.
20 Šimono sūnūs: Amnonas, Rina,
Ben Hananas ir Tilonas. Išio sūnūs:
Zohetas ir Ben Zohetas.
21 Judo sūnaus Šelos palikuonys:
Lechos tėvas Eras, Marešos tėvas
Lada, drobės audėjų giminė iš Bet
Ašbėjos namų,
22 Jokimas ir Kozebos gyventojai,
taip pat Jehoašas ir Sarafas, kuris
viešpatavo Moabe, ir Jasubilehemas
(pagal senus užrašus).
23 Jie buvo puodžiai, Netaimo bei
Gederos gyventojai; jie gyveno pas
karalių ir jam dirbo.
24 Simeono palikuonys: Nemuelis,
Jaminas, Jaribas, Zerachas ir Sau-
lius.
25 Jo sūnus – Šalumas, jo sūnus –
Mibsamas, jo sūnus – Mišma.
26 Mišmos sūnūs: Hamuelis, jo sū-
nus – Zakūras, o jo sūnus – Šimis.
27 Šimis turėjo šešiolika sūnų bei še-
šias dukteris; bet jo broliai neturėjo
daug vaikų ir jų giminė nedaugėjo
kaip Judo.
28 Jie gyveno Beer Šeboje, Molado-
je, Hacar Šuale,
29 Bilhoje, Eceme, Tolade,
30 Betuelyje, Hormoje, Ciklage,
31 Bet Markabote, Hacar Susime,
Bet Biryje ir Šaaraime. Tai buvo
jų miestai, iki pradėjo karaliauti
Dovydas.
32 Jų kaimai buvo: Etamas, Ainas,

19 2 Kar 25,23
21 Pr 38,1-5.11.14; Pr 46,12
24 Pr 46,10; Iš 6,15; Sk 26,12-14
27 Sk 2,9
29 Joz 19,3.4
31 Joz 19,5
32 Joz 19,7
33 Joz 19,8
41 2 Kar 18,8; 2 Kar 19,11
43 Iš 17,14; 1 Sam 15,8; 1 Sam 30,17
5 SKYRIUS
1 Pr 29,32; Pr 35,22; Pr 48,15.22; Pr 49,3.4

En Rimonas, Tochenas ir Ašanas;
33 jiems priklausė kaimai, esą prie
šitų miestų, iki Baalo. Tai buvo jų
gyvenvietės ir jų kilmė.
34 Mešobabas, Jamlechas, Amacijos
sūnus Joša,
35 Joelis ir Asielio sūnaus, Serajos
sūnaus Jošibijos sūnus Jehuvas,
36 Eljoenajas, Jaakoba,Ješohaja,
Asaja, Adielis, Jesimielis, Benaja
37 ir Šemajos sūnaus, Šimrio sūnaus,
Jedajos sūnaus, Alono sūnaus Šifio
sūnus Ziza.
38 Čia paminėti kunigaikščių, kurie
buvo giminių vadai, vardai. Jų šei-
mos labai augo;
39 jie su visa manta traukėsi į Ge-
doro apylinkes, į rytus nuo slėnio,
norėdami susirasti ganyklų savo
bandoms.
40 Šalis buvo plati ir rami, jie susira-
do labai gerų ganyklų. Ten pirmiau
gyveno chamitai.
41 Visi čia išvardinti atsikėlė į tą
kraštą Judo karaliaus Ezekijo lai-
kais. Jie nugalėjo meunus, jų pa-
lapines sunaikino ir, juos visiškai
pavergę, apsigyveno jų vietoje ir
tebegyvena iki šių dienų, nes ten
buvo geros ganyklos jų bandoms.
42 Be to, dalis tų simeonitų, penki
šimtai vyrų, vadovaujant Išio sū-
nums: Pelatijai, Nearijai, Refajai ir
Uzieliui, Išiui, nužygiavo į Seyro
aukštumas.
43 Nugalėję ir išnaikinę amalekiečių
likutį, ten apsigyveno ir tebegyvena
iki šios dienos.

5 Rubenas buvo Izraelio pirmagi-
mis. Kadangi jis sutepė savo tėvo
patalą, jo pirmagimio teisė buvo

atiduota Izraelio sūnaus Juozapo
sūnums; Rubenas nebuvo įrašytas
į sąrašą pirmagimio teisėmis.
2 Nors Judas buvo galingiausias tarp
savo brolių ir iš jo kilo kunigaikštis,
bet pirmagimio teisė atiteko Juozapui.
3 Izraelio pirmagimio Rubeno sū-
nūs: Henochas, Paluvas, Hecronas
ir Karmis.
4 Joelio palikuonys: Šemaja, jo sū-
nus – Gogas, jo sūnus – Šimis,
5 jo sūnus – Michėjas, jo sūnus – Re-
aja, jo sūnus – Baalas,
6 jo sūnus – Beera, kurį ištrėmė
Asirijos karalius Tiglat Pileseras;
jis buvo rubenų kunigaikštis.
7 Rubeno palikuonių šeimų sąrašas:
Jejelis, Zacharijas
8 ir Bela, sūnus Azazo, sūnaus Šemos,
sūnaus Joelio. Jo žemės tęsėsi nuo
Aroerio iki Nebojo ir Baal Meono.
9 Į rytus jis išsiplėtė iki dykumos
ir Eufrato upės, nes turėjo daug
galvijų Gileado šalyje.
10 Sauliaus laikais jis kariavo su
hagarais. Juos nugalėjęs, jis apsi-
gyveno jų palapinėse visoje rytinėje
Gileado šalyje.
11 Gado sūnūs gyveno greta jų Ba-
šano šalyje iki Salchos:
12 vyriausiasis Joelis, po jo Šafamas,
Janajas ir Šafatas Bašane.
13 Jų broliai: Mykolas, Mešulamas,
Šeba, Jorajas, Jakanas, Zija ir Eberas;
14 šitie buvo vaikai Abihailo, sūnaus
Hūrio, sūnaus Jaroacho, sūnaus Gile-
ado, sūnaus Mykolo, sūnaus Ješišajo,
sūnaus Jachdajo, sūnaus Būzo.
15 Ahis, Gūnio sūnaus Abdielio
sūnus, buvo vyriausiasis jų šeimose.
16 Jie gyveno Gileade, Bašane ir
jiems priklausančiuose miestuose

2 Pr 49,8.10; Ps 60,7; Ps 108,8; Mch 5,2; Mt 2,6
3 Pr 46,9; Iš 6,14; Sk 26,5
6 2 Kar 18,11
7 1 Km 5,17
8 Sk 32,34; Joz 12,2; Joz 13,15.16
9 Joz 22,8.9
10 Pr 25,12
11 Sk 26,15-18; Įst 3,10; Joz 13,11.24-28
16 1 Km 27,29; Gg 2,1; Iz 35,2; Iz 65,10
17 2 Kar 14,16.28; 2 Kar 15,5.32
19 Pr 25,15; 1 Km 1,31
20 1 Km 5,22; 2 Km 14,11-13; Ps 9,10; Ps 20,7.8; Ps 22,4.5
22 Joz 23,10; 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6; 2 Km 32,8; Rom 8,31
23 Įst 3,9
25 2 Kar 17,7
26 2 Kar 15,19.29; 2 Kar 17,6; 2 Kar 18,11

bei visuose Šarono priemiesčiuose
iki jų ribų.
17 Jie visi buvo surašyti giminėmis
Judo karaliaus Jotamo ir Izraelio
karaliaus Jeroboamo laikais.
18 Rubenų, gadų ir pusėje Manaso
giminės buvo karingų vyrų, galin-
čių nešioti skydą, kardą ir įtempti
lanką; įgudusių kovoje buvo ketu-
riasdešimt keturi tūkstančiai septy-
ni šimtai šešiasdešimt vyrų.
19 Jie kovojo su hagarais: Jetūru,
Nafišu ir Nodabu.
20 Jie susilaukė pagalbos ir nugalėjo
hagarus bei visus jų sąjungininkus.
Mūšyje jie šaukėsi Dievo, ir Jis
išklausė juos, nes jie Juo pasitikėjo.
21 Jie paėmė visa, ką priešai turėjo:
penkiasdešimt tūkstančių kupra-
nugarių, du šimtus penkiasdešimt
tūkstančių avių, du tūkstančius asilų
ir šimtą tūkstančių žmonių.
22 Daug buvo nužudyta, nes kova
buvo Dievo. Jie gyveno jų vietoje
iki ištrėmimo.
23 Pusė Manaso giminės gyveno
Bašano krašte; jie išsiplėtė iki Baal
Hermono, Senyro ir Hermono kalno.
24 Jų šeimų galvos buvo Eferas, Išis,
Elielis, Azrielis, Jeremija, Hodavija
ir Jachdielis – galingi kariai, žymūs
vyrai.
25 Jie nusikalto savo tėvų Dievui,
paleistuvaudami su dievais svetimų
tautų, kurias Dievas buvo išnaikinęs
tuose kraštuose.
26 Izraelio Dievas pakėlė Asirijos
karalių Pulą, kuris yra Tiglat Pile-
seras, ir jis ištrėmė rubenus, gadus
ir pusę Manaso giminės į Halachą,
Haborą, Harą ir prie Gozano upės,
kur jie tebegyvena iki šios dienos.

6 Levio sūnūs: Geršomas, Kehatas
ir Meraris.
2 Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas,
Hebronas ir Uzielis.
3 Amramo vaikai: Aaronas, Mozė ir
Mirjama. Aarono sūnūs: Nadabas,
Abihuvas, Eleazaras ir Itamaras.
4 Eleazaro palikuonys: Eleazaras
buvo Finehaso tėvas, Finehasas –
Abišūvos,
5 Abišūvas – Bukio, Bukis – Uzio,
6 Uzis – Zerachijos, Zerachija –
Merajoto,
7 Merajotas – Amarijos, Amarija –
Ahitubo,
8 Ahitubas – Cadoko, Cadokas –
Ahimaaco,
9 Ahimaacas – Azarijos, Azarija –
Johanano,
10 Johananas – Azarijos, kuris ėjo
kunigo tarnystę šventykloje, kurią
Saliamonas pastatė Jeruzalėje.
11 Azarija buvo Amarijos tėvas,
Amarija – Ahitubo,
12 Ahitubas – Cadoko, Cadokas –
Šalumo,
13 Šalumas – Hilkijos, Hilkija –
Azarijos,
14 Azarija – Serajos, Seraja – Jeho-
cadako,
15 Jehocadakas buvo išvestas, kai
Viešpats ištrėmė Judą ir Jeruzalę
karaliaus Nebukadnecaro rankomis.
16 Levio sūnūs: Geršomas, Kehatas
ir Meraris.
17 Geršomo sūnų vardai buvo Libnis
ir Šimis.
18 Kehato sūnūs: Amramas, Iccha-
ras, Hebronas ir Uzielis.
19 Merario sūnūs: Machlis ir Mušis.
Šitos yra Levio giminės šeimos.
20 Geršomo: Libnis, jo sūnus – Ja-
hatas, jo sūnus – Zima,
21 jo sūnus – Joachas, jo sūnus –
Idojas, jo sūnus – Zerachas, jo
sūnus – Jeotrajas.
22 Kehato sūnūs: jo sūnus – Ami-
nadabas, jo sūnus – Korachas, jo
sūnus – Asiras,
23 jo sūnus – Elkana, jo sūnus –
Ebjasafas, jo sūnus – Asiras,
24 jo sūnus – Tahatas, jo sūnus –
Ūrielis, jo sūnus – Uzija, jo sūnus –
Saulius.
25 Elkanos sūnūs: Amasajas ir Ahi-
motas;
26 jo sūnus – Elkana, jo sūnus – Co-
fajas, jo sūnus – Nahatas,
27 jo sūnus – Eliabas, jo sūnus – Je-
rohamas, jo sūnus – Elkana.
28 Samuelio sūnūs: pirmagimis –
Joelis, antrasis – Abija.
29 Merario sūnūs: jo sūnus – Machlis,
jo sūnus – Libnis, jo sūnus – Šimis,
jo sūnus – Uza,
30 jo sūnus Šima, jo sūnus – Hagija,
jo sūnus – Asaja.
31 Šitie vyrai buvo Dovydo paskirti
tarnauti giesmėmis Viešpaties na-
muose, kai skrynia buvo padėta į
jos vietą.
32 Kol Saliamonas pastatė Viešpaties
namus Jeruzalėje, jie tarnavo giedo-
dami prie Susitikimo palapinės ir
atlikdami tarnystę pagal savo eilę.
33 Iš Kehato giminės buvo giedoto-
jas Hemanas, sūnus Joelio, sūnaus
Samuelio,
34 sūnaus Elkanos, sūnaus Jeroha-
mo, sūnaus Elielio, sūnaus Toacho,
35 sūnaus Cūfo, sūnaus Elkanos, sū-
naus Mahato, sūnaus Amasajo,
36 sūnaus Elkanos, sūnaus Joelio,
sūnaus Azarijos, sūnaus Sofonijos,

6 SKYRIUS
1 Pr 46,11; Iš 6,16; Sk 26,57; 1 Km 23,6
2 1 Km 6,18. 22
3 Kun 10,1.2
8 2 Sam 8,17; 2 Sam 15,27
10 1 Kar 6,1; 2 Km 3,1; 2 Km 26,17.18
11 2 Km 19, 11; Ezr 7,3
12 1 Km 9,11
14 2 Kar 25, 18-21; Neh 11,11
15 2 Kar 25,21
16 Pr 46,11; Iš 6,16
20 1 Km 6,42
22 Sk 16,1
25 1 Km 6, 35.36
26 1 Sam 1,1
28 1 Sam 8,2
31 2 Sam 6, 17; 1 Kar 8,4; 1 Km 15,16-22.25-29; 1 Km 16,1. 4-6
33 Sk 26,57
34 1 Sam 1,1

37 sūnaus Tahato, sūnaus Asiro,
sūnaus Ebjasafo, sūnaus Koracho,
38 sūnaus Iccharo, sūnaus Kehato,
sūnaus Levio, sūnaus Izraelio.
39 Jo brolis Asafas buvo jam iš dešinės. Asafas buvo sūnus Berechijo,
sūnaus Šimos,
40 sūnaus Mykolo, sūnaus Baasėjos,
sūnaus Malkijos,
41 sūnaus Etnio, sūnaus Zeracho, sūnaus Adajos,
42 sūnaus Etano, sūnaus Zimos, sūnaus Šimio,
43 sūnaus Jahato, sūnaus Geršomo,
sūnaus Levio.
44 Jų broliai iš Merario sūnų buvo
jiems iš kairės: Etanas, sūnus Kišio,
sūnaus Abdžio, sūnaus Malucho,
45 sūnaus Hašabijos, sūnaus Amacijos, sūnaus Hilkijos,
46 sūnaus Amcio, sūnaus Banio,
sūnaus Šemero,
47 sūnaus Machlio, sūnaus Mušio,
sūnaus Merario, sūnaus Levio.
48 Jų broliai levitai buvo paskirti
įvairiems darbams Dievo namų palapinėje.
49 Aaronas ir jo sūnūs aukodavo aukas ant deginamųjų aukų aukuro ir
ant smilkymo aukuro; jie turėdavo
tarnauti Šventų švenčiausiojoje ir
sutaikinti Izraelį, kaip Dievo tarnas
Mozė buvo įsakęs.
50 Aarono palikuonys: jo sūnus –
Eleazaras, jo sūnus – Finehasas, jo
sūnus – Abišūva,
51 jo sūnus – Bukis, jo sūnus – Uzis,
jo sūnus – Zerachija,
52 jo sūnus – Merajotas, jo sūnus –
Amarija, jo sūnus – Ahitubas,
53 jo sūnus – Cadokas, jo sūnus –
Ahimaacas.

37 Iš 6,24
39 2 Km 5,12
41 1 Km 6,21
44 1 Km 9,16; 1 Km 25,1.3.6; 2 Km 35,15
48 1 Km 9,14-34
49 Iš 28,1; Iš 30,7; Kun 1,8.9; Sk 18,1-8
50 1 Km 6,4-8; Ezr 7,5
54 Joz 21,1-45
55 Joz 14,13; Joz 21,11.12
56 Joz 14,13; Joz 15,13
57 Joz 21, 13.19
58 Joz 21,15
59 Joz 21,16
60 Joz 21,18
61 Joz 21,5; 1 Km 6,66-70
63 Joz 21, 7.34-40
66 1 Km 6,61
67 Joz 21,21
68 Joz 21,22

54 Šitos yra Aarono palikuonių iš
Kehato giminės gyvenamos vietos,
kaip jiems krito burtas.
55 Jiems davė Hebroną Judo žemėje
ir ganyklas aplink jį,
56 tačiau miesto laukus su jo kaimais
gavo Jefunės sūnus Kalebas.
57 Aarono palikuonims iš Judo žemių
davė prieglaudos miestą Hebroną su
ganyklomis, Libną su ganyklomis,
Jatyrą su ganyklomis, Eštemoją su
ganyklomis,
58 Hilezą su ganyklomis, Debyrą su
ganyklomis,
59 Ašaną su ganyklomis, Bet Šemešą
su ganyklomis;
60 iš Benjamino giminės – Gebą su ganyklomis, Alemetą su ganyklomis ir
Anatotą su ganyklomis. Iš viso buvo
trylika miestų visoms jų šeimoms.
61 Likusieji Kehato palikuonys gavo
savo žemes iš pusės Manaso giminės – dešimt miestų.
62 Geršomo sūnų palikuonys gavo
trylika miestų iš Isacharo, Ašero, Naftalio ir pusės Manaso giminės Bašane.
63 Merario sūnų palikuonys gavo
žemes iš Rubeno, Gado ir Zabulono
giminių – dvylika miestų.
64 Izraelitai davė levitams miestų su
ganyklomis
65 burtų keliu iš Judo, Simeono ir
Benjamino giminių.
66 Kai kurie Kehato palikuonys gavo
miestus su ganyklomis iš Efraimo
giminės:
67 prieglaudos miestą Sichemą Efraimo aukštumose, Gezerą,
68 Jokmeamą, Bet Horoną,
69 Ajaloną ir Gat Rimoną;
70 iš pusės Manaso giminės – Anerą
ir Bileamą.

71 Geršonai gavo žemės: iš pusės
Manaso giminės – Golaną Bašane
ir Aštarotą;
72 iš Isacharo giminės – Kedešą, Da-
beratą,
73 Ramotą ir Anemą;
74 iš Ašero giminės – Mašalą, Abdoną,
75 Hukoką ir Rehobą;
76 iš Naftalio giminės – Kedešą Galilė-
joje, Hamoną ir Kirjataimą; visus mi-
nėtus miestus jie gavo su ganyklomis.
77 Merariai gavo: iš Zabulono gimi-
nės Rimonoją ir Taborą;
78 anapus Jordano ties Jerichu iš
Rubeno giminės – Becero miestą
dykumoje, Jahaco miestą,
79 Kedemoto ir Mefaato miestus;
80 iš Gado giminės – Ramotą Gileade
ir Mahanaimą,
81 Hešboną ir Jazerą. Visus miestus
jie gavo su ganyklomis.

7 Isacharo palikuonys: Tola, Pūva,
Jašubas ir Šimronas – keturi
sūnūs.
2 Tolos sūnūs: Uzis, Refaja, Jerielis,
Jachmajas, Ibsamas ir Samuelis –
šeimų vadai, narsūs kovotojai. Jų
giminės palikuonių Dovydo laikais
buvo dvidešimt du tūkstančiai šeši
šimtai.
3 Uzio sūnaus Izrachijos sūnūs: My-
kolas, Abdija, Joelis ir Išija; jie visi –
šeimų vadai.
4 Jų giminės palikuonių, skaičiuojant
šeimomis ir kariuomenės būriais,
buvo trisdešimt šeši tūkstančiai, nes
jie turėjo daug žmonų ir vaikų.
5 Visoje Isacharo giminėje buvo
aštuoniasdešimt septyni tūkstančiai
narsių karių.

71 Joz 21,27
72 Joz 21,28
77 1 Km 4,32

7 SKYRIUS
1 Pr 46,13; Sk 26,23-25
2 2 Sam 24,1-9; 1 Km 27,1
6 Pr 46,21; Sk 26,38-41; 1 Km 8,1
12 Sk 26,38.39
13 Pr 46,24; Sk 26,48-50
14 Sk 26,29-34; 1 Km 2,21
15 Sk 26,30-33.39; Sk 27,1
17 1 Sam 12,11
18 Sk 26,30
20 Sk 26,35-37

6 Benjamino sūnūs: Bela, Becheras
ir Jediaelis.
7 Belos sūnūs: Ecbonas, Uzis, Uzielis,
Jerimotas ir Iris; jie – šeimų vadai,
narsūs kariai. Jų šeimų palikuonių
buvo dvidešimt du tūkstančiai tris-
dešimt keturi.
8 Bechero sūnūs: Zemyra, Joašas, Elie-
zeras, Eljoenajas, Omris, Jeremotas,
Abija, Anatotas ir Alemetas.
9 Šeimų palikuonių sąraše buvo dvide-
šimt tūkstančių du šimtai narsių karių.
10 Jediaelio sūnus – Bilhanas; Bil-
hano sūnūs: Jeušas, Benjaminas,
Ehudas, Kenaana, Zetanas, Taršišas
ir Ahišaharas.
11 Jie visi buvo Jediaelio sūnūs, gi-
minės šeimų vadai; narsių karių,
tinkančių karui, buvo septyniolika
tūkstančių du šimtai vyrų.
12 Iro sūnūs: Šupimas ir Hupimas;
Ahero sūnus – Hušimas.
13 Naftalio sūnūs: Jahacielis, Gūnis,
Jeceras ir Šalumas, Bilhos palikuonys.
14 Manaso sūnūs, kuriuos pagimdė
jo sugulovė aramėjė: Asrielis ir Ma-
chyras, Gileado tėvas.
15 Machyras paėmė į žmonas Hupi-
mo ir Šupimo seserį vardu Maaka;
Machyro antrasis sūnus buvo Ce-
lofhadas, kuris turėjo tik dukteris.
16 Machyro žmona Maaka turėjo
du sūnus: Perešą ir Šerešą; Šerešo
sūnūs buvo Ulamas ir Rekemas.
17 Ulamo sūnus – Bedanas. Šitie buvo
Gileado, Machyro sūnaus, Manaso
sūnaus, palikuonys.
18 Jo sesuo Molecheta pagimdė Iš-
hodą, Abiezerą ir Machlą.
19 Šemidos sūnūs: Achjanas, Šeche-
mas, Likhis ir Aniamas.
20 Efraimo sūnus – Šutelachas, jo sū-
nus – Beredas, jo sūnus – Tahatas, jo

sūnus – Eleada, jo sūnus – Tahatas,
[21] jo sūnus – Zabadas, jo sūnus – Šutelachas, taip pat Ezeras ir Eleadas. Juos nužudė Gato vyrai, kai jie norėjo nuvaryti jų galvijus.
[22] Jų tėvas Efraimas ilgai gedėjo savo sūnų. Jo broliai atėjo jo paguosti.
[23] Jo žmona pagimdė dar vieną sūnų, kurį pavadino Berija, nes vaikas gimė šeimos nelaimės metu.
[24] Jo duktė Šeera įkūrė žemutinį ir aukštutinį Bet Horoną ir Uzen Šeerą.
[25] Refachas buvo jo sūnus, taip pat Rešefas, jo sūnus – Telachas, jo sūnus – Tahanas,
[26] jo sūnus – Ladanas, jo sūnus – Amihudas, jo sūnus – Elišama,
[27] jo sūnus – Nūnas, jo sūnus – Jozuė.
[28] Jų nuosavybė ir gyvenvietės buvo Betelis su miesteliais, rytuose Naaranas, vakaruose Gezeras su miesteliais, taip pat ir Sichemo bei Gazos miestai su miesteliais.
[29] Manaso palikuonys gyveno Bet Šeane, Taanache, Megide, Dore ir visuose tų miestų apylinkių kaimuose. Tai buvo Izraelio sūnaus Juozapo palikuonys.
[30] Ašero sūnūs: Imna, Išva, Išvis, Berija ir jų sesuo Seracha.
[31] Berijos sūnūs: Heberas ir Malkielis, kuris buvo Birzaito tėvas.
[32] Heberas buvo Jafleto, Šomero, Hotamo ir jų sesers Šūvos tėvas.
[33] Jafleto sūnūs: Pasachas, Bimhalas ir Ašvatas.
[34] Jo brolio Šemero sūnūs: Ahis, Rohga, Jehuba ir Aramas.
[35] Jo brolio Helemo sūnūs: Cofachas, Imna, Šelešas ir Amalas.
[36] Cofacho sūnūs: Suachas, Harneferas, Šualas, Beris, Imra,

24 Joz 16,3.5; 2 Km 8,5
26 Sk 10,22
27 Iš 17,9.14; Iš 24,13; Iš 33,11
28 Joz 16,1-10; Joz 16,7
29 Pr 41,51; Joz 17,7.11
30 Pr 46,17; Sk 26,44-47
32 1 Km 7,34.35
34 1 Km 7,32
8 SKYRIUS
1 Pr 46,21; Sk 26,38; 1 Km 7,6
3 Sk 26,40
5 Sk 26,39; 1 Km 7,12
6 1 Km 2,52; 1 Km 6,60
13 1 Km 8,21

[37] Beceras, Hodas, Šama, Šilša, Itranas ir Beera.
[38] Jetero sūnūs: Jefunė, Pispa ir Ara.
[39] Ulos sūnūs: Arachas, Hanielis ir Ricija.
[40] Šitie buvo Ašero palikuonys, šeimų galvos, narsūs kariai, vyriausieji kunigaikščiai. Jų skaičius buvo dvidešimt šeši tūkstančiai karo tarnybai tinkamų vyrų.

8 Benjamino pirmagimis buvo Bela, kiti – Ašbelis, Achrachas,
[2] Noha ir Rafa.
[3] Belos palikuonys: Adaras, Gera, Abihudas,
[4] Abišūva, Naamanas, Ahoachas,
[5] Gera, Šefufanas ir Huramas.
[6] Ehudo palikuonys buvo Gebos gyventojai, šeimų vadai; jie buvo ištremti į Manahatą:
[7] Naamanas, Ahija ir Gera, kuris juos perkėlė, buvo Uzos ir Ahihudo tėvas.
[8] Šaharaimas susilaukė sūnų Moabo krašte, atleidęs savo žmonas Hušimą ir Baarą.
[9] Jis vedė Hodešą ir susilaukė septynių sūnų: Jobabo, Cibijos, Mešos, Malkamo,
[10] Jeuco, Sachijos ir Mirmos. Šitie jo sūnūs buvo šeimų vadai.
[11] Su Hušima jis turėjo Abitubą ir Elpaalą.
[12] Elpaalo sūnūs: Eberas, Mišamas ir Šemedas, kuris pastatė Onojo ir Lodo miestus bei jų miestelius.
[13] Berija ir Šema buvo Ajalono gyventojų šeimų vadai; jie privertė pasitraukti Gato gyventojus.
[14] Berijos sūnūs: Achjojas, Šašakas, Jeremotas,

15 Zebadija, Aradas, Ederas,
16 Mykolas, Išpa ir Joha.
17 Elpaalo sūnūs: Zebadija, Mešulamas, Hizkis, Heberas,
18 Išmerajas, Izlija ir Jobabas.
19 Šimio sūnūs: Jakimas, Zichris, Zabdis,
20 Elienajas, Ciletajas, Elielis,
21 Adaja, Beraja ir Šimratas.
22 Šašako sūnūs: Išpanas, Eberas, Elielis,
23 Abdonas, Zichris, Hananas,
24 Hananija, Elamas, Antotija,
25 Ifdėja ir Penuelis.
26 Jerohamo sūnūs: Šamšerajas, Šeharija, Atalija,
27 Jaarešija, Elija ir Zichris.
28 Šitie buvo šeimų vadai. Jie gyveno Jeruzalėje.
29 Gibeone gyveno Gibeono tėvas su žmona Maaka.
30 Jų pirmagimis sūnus buvo Abdonas, kiti – Cūras, Kišas, Baalas, Nadabas,
31 Gedoras, Achjojas ir Zecheris.
32 Miklotui gimė Šima. Jie gyveno šalia savo brolių Jeruzalėje.
33 Neras buvo Kišo tėvas, Kišas – Sauliaus, Saulius – Jehonatano, Malkišūvos, Abinadabo ir Ešbaalo tėvas.
34 Jehonatano sūnus buvo Merib Baalas, o Merib Baalo sūnus – Michėjas.
35 Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas, Tarėja ir Ahazas.
36 Ahazas buvo Jehoados tėvas, Jehoada – Alemeto, Azmaveto ir Zimrio, Zimris – Mocos,
37 Moca buvo Binėjos tėvas, Binėja – Rafos, Rafa – Eleasos, o Eleasa – Acelio.
38 Acelis turėjo šešis sūnus: Azrikamą, Bochruvą, Izmaelį, Šeariją, Abdiją ir Hananą.

21 1 Km 7,13
29 1 Km 9, 35-38
31 1 Km 9,37
32 1 Km 9,38
33 1 Sam 14, 49.51; 2 Sam 2,8; 1 Km 9,36.39
34 2 Sam 4,4; 2 Sam 9,12
35 1 Km 9,41
36 1 Km 9,42
37 1 Km 9,43

9 SKYRIUS
1 Ezr 2,59
2 Ezr 2,43. 70; Ezr 8,20; Neh 7,73
3 Neh 11,1.2
10 Neh 11, 10-14
11 2 Km 31, 13; Neh 11,11; Jer 20,1

39 Jo brolio Ešeko sūnūs: pirmagimis – Ulamas, kiti – Jeušas ir Elifeletas.
40 Ulamo sūnūs buvo narsūs kariai ir geri šauliai. Ulamas turėjo šimtą penkiasdešimt palikuonių – sūnų ir anūkų. Visi šie yra Benjamino sūnūs.

9 Visi izraelitai buvo surašyti giminėmis Izraelio ir Judo karalių knygose. Jie buvo ištremti į Babiloną dėl savo nusikaltimų.
2 Pirmieji, apsigyvenę Izraelio miestuose, buvo izraelitai, kunigai, levitai ir šventyklos tarnai.
3 Jeruzalėje gyveno dalis Judo, Benjamino, Efraimo ir Manaso giminių palikuonių.
4 Judo sūnaus Pereco palikuonys: Amihudas, Utajas, Omris, Imris ir Banis su šeimomis.
5 Šilojiečių palikuonys: pirmagimis – Asaja ir jo sūnūs.
6 Zeracho palikuonys: Jeuelis ir jų giminės – šeši šimtai devyniasdešimt žmonių.
7 Benjaminai: Saluvas – sūnus Mešulamo, sūnaus Hodavijos, sūnaus Ha Senūvos.
8 Jerohamo sūnus Ibnėja, Michrio sūnaus Uzio sūnus Ela ir Mešulamas – sūnus Šefatijos, sūnaus Reuelio, sūnaus Ibnijos.
9 Jų giminės žmonių skaičius buvo devyni šimtai penkiasdešimt šeši. Visi minimi asmenys buvo šeimų vadai.
10 Jeruzalėje gyvenę kunigai: Jedaja, Jehojaribas, Jachinas
11 ir Azarija, sūnus Hilkijos, kuris buvo sūnus Mešulamo, sūnaus Cadoko, sūnaus Merajoto, sūnaus Ahitubo; jis buvo Dievo namų valdytojas.

[12] Jerohamo sūnaus Adajos palikuo-
nys buvo Pašhūras, Malkija, Masa-
jas, Adielis, Jachzera, Mešulamas,
Mešilemitas ir Imeras.
[13] Kunigų, kurie buvo giminės šeimų
vyresnieji, buvo tūkstantis septyni
šimtai šešiasdešimt pajėgių vyrų
šventyklos tarnybai.
[14] Levitai: Šemaja – sūnus Hašubo,
sūnaus Azrikamo, sūnaus Hašabijos
iš merarių;
[15] Bakbakaras, Herešas bei Galalas
ir Matanija – sūnus Michėjo, sūnaus
Zichrio, sūnaus Asafo;
[16] Abdija – sūnus Šemajos, sūnaus
Galalo, sūnaus Jedutūno, ir Elkanos
sūnaus Asos sūnus Berechija, kuris
gyveno netofiečių kaimuose.
[17] Vartų sargai buvo Šalumas, Aku-
bas, Talmonas, Ahimanas ir jų bro-
liai. Šalumas buvo jų viršininkas.
[18] Jie ėjo sargybą karaliaus vartų
rytų pusėje. Šie levitai buvo vartų
sargai.
[19] Šalumas – sūnus Korės, sūnaus
Ebjasafo, sūnaus Koracho, ir jo bro-
liai iš jo tėvo namų, korachai, buvo
Viešpaties palapinės durų sargai. Jų
tėvai ėjo sargų pareigas prie Vieš-
paties palapinės įėjimo.
[20] Eleazaro sūnus Finehasas anks-
čiau buvo jų viršininkas; Viešpats
buvo su juo.
[21] Mešelemijos sūnus Zacharija
buvo sargas prie Susitikimo pala-
pinės įėjimo.
[22] Durų sargų buvo du šimtai dvylika.
Jie buvo įtraukti į giminių sąrašus
savo vietovėse. Juos paskyrė toms
pareigoms Dovydas ir regėtojas Sa-
muelis, nes jais pasitikėjo.
[23] Jie ir jų sūnūs buvo įpareigoti eiti

15 Neh 11,17
16 Neh 11,17
20 Sk 25,6-13; Sk 31,6
21 1 Krn 26, 2.14
22 1 Sam 9,9; 1 Krn 26,1.2
25 2 Kar 11, 4-7; 2 Krn 23,8
27 1 Krn 23, 30-32
29 1 Krn 23,29
30 Iš 30,22-25
31 Kun 2,5; Kun 6,21
32 Kun 24,5-8
33 1 Krn 6, 31; 1 Krn 25,1
35 1 Krn 8, 29-32

sargybą prie Viešpaties palapinės.
[24] Sargyba budėdavo visose keturio-
se palapinės pusėse: rytų, vakarų,
šiaurės ir pietų.
[25] Jų broliai, gyvenantieji kaimuose,
kas septintą dieną privalėjo juos
pakeisti ir septynias dienas eiti tas
pareigas.
[26] Keturi vyresnieji vartininkai buvo
levitai. Jie buvo paskirti toms parei-
goms ir atsakingi už Dievo namų
patalpas bei turtus.
[27] Jų pareiga buvo kas naktį eiti sar-
gybą prie Dievo namų, o rytą juos
atidaryti.
[28] Kai kuriems iš jų buvo pavesta
tvarkyti tarnavimo reikmenis. Jie
tikrindavo juos įnešant ir išnešant.
[29] Kiti iš jų buvo paskirti daiktams,
visiems šventyklos reikmenims, pri-
žiūrėti: smulkiems miltams, vynui,
aliejui, smilkalams ir kvepalams.
[30] Kunigų pareigos buvo paruošti
kvepalų mišinį.
[31] Levitas Matitija, Šalumo pirma-
gimis, korachas, prižiūrėjo kepimą.
[32] Kai kuriems Kehato giminės levi-
tams buvo pavesta rūpintis padėtine
duona, ją paruošti šabui.
[33] Kai kurie giesmininkai, levitų
šeimų vadai, buvo laisvi nuo kitų
pareigų. Jie gyveno prie šventyklos,
nes dieną ir naktį jie turėjo tarnauti.
[34] Šitie buvo savo kartos levitų šei-
mų vyriausieji ir gyveno Jeruzalėje.
[35] Gibeone gyveno Gibeono tėvas
Jejelis, kurio žmona buvo vardu
Maaka.
[36] Jo pirmagimis sūnus buvo Ab-
donas, kiti – Cūras, Kišas, Baalas,
Neras, Nadabas,

37 Gedoras, Achjojas, Zacharija ir
Miklotas.
38 Miklotas buvo Šimamo tėvas; jie
gyveno šalia savo brolių Jeruzalėje.
39 Neras buvo Kišo tėvas, Kišas –
Sauliaus, Saulius – Jehonatano, Mal-
kišūvos, Abinadabo ir Ešbaalo tėvas.
40 Jehonatano sūnus buvo Merib
Baalas, o Merib Baalas buvo Mi-
chėjo tėvas.
41 Michėjo sūnūs: Pitonas, Melechas,
Tachrėja ir Ahazas.
42 Ahazas buvo Jaros tėvas, Jara – Ale-
meto, Azmaveto ir Zimrio, Zimris –
Mocos,
43 o Moca – Binėjos. Jo sūnus buvo
Refaja, jo sūnus – Eleasa, jo sūnus –
Acelis.
44 Acelis turėjo šešis sūnus: Azri-
kamą, Bochruvą, Izmaelį, Šeariją,
Abdiją ir Hananą.

10 Filistinai kariavo su Izraeliu.
Izraelio vyrai bėgo nuo filis-
tinų ir krito nužudyti ant Gilbojos
kalno.
2 Filistinai persekiojo Saulių bei jo
sūnus ir nužudė Jehonataną, Abina-
dabą ir Malkišūvą.
3 Vyko smarki kova prieš Saulių, šau-
liai pataikė į Saulių ir jį sužeidė.
4 Tada Saulius tarė savo ginklane-
šiui: „Išsitrauk kardą ir juo perverk
mane, kad šitie neapipjaustytieji
atėję neišniekintų manęs.“ Bet jo
ginklanešys nesutiko, nes jis labai
bijojo. Tada Saulius, paėmęs savo
kardą, krito ant jo.
5 Jo ginklanešys, pamatęs, kad Sau-
lius miręs, irgi puolė ant savo kardo
ir mirė kartu.

37 1 Km 8,31
38 1 Km 8,32
39 1 Km 8, 33-38
41 1 Km 8,35
42 1 Km 8,36
43 1 Km 8,37

10 SKYRIUS
1 1 Sam 31, 1.2
2 1 Sam 14, 49
10 1 Sam 31, 10
12 1 Sam 14, 52; 2 Sam 21,12
13 Kun 19,31; Kun 20,6; 1 Sam 13,13. 14; 1 Sam 15,22-26; 1 Sam 28,7
14 1 Sam 15, 28; 2 Sam 3,9. 10; 2 Sam 5,3; 1 Km 12,23

11 SKYRIUS
1 2 Sam 5,1
2 1 Sam 16, 1-3; 2 Sam 7,7; Ps 78,70-72
3 1 Sam 16,1. 4.12.13; 2 Sam 5,3

6 Taip mirė Saulius, jo trys sūnūs ir
visi jo namai.
7 Izraelitai, kurie gyveno slėnyje,
pamatę, kad jie pabėgo, o Saulius bei
jo sūnūs mirę, paliko savo miestus
ir bėgo. Atėję filistinai apsigyveno
juose.
8 Kitą dieną filistinai, atėję apiplėšti
užmuštųjų, rado Saulių ir tris jo
sūnus, žuvusius ant Gilbojos kalno.
9 Jie išrengė jį, paėmė jo galvą bei
ginklus ir siuntinėjo po visą filisti-
nų kraštą, skelbdami pergalės žinią
savo stabams ir tautai.
10 Jo ginklus jie padėjo savo dievų
namuose, o jo galvą prikalė Dagono
šventykloje.
11 Jabeš Gileado gyventojai išgirdo,
ką filistinai padarė Sauliui.
12 Visi jų narsūs vyrai pakilo, paėmė
Sauliaus bei jo sūnų kūnus, parnešė
juos į Jabešą ir, palaidoję po ąžuolu,
pasninkavo septynias dienas.
13 Taip mirė Saulius dėl savo nusikal-
timo Viešpačiui ir Jo žodžiui, kurio jis
nesilaikė, ir dėl to, kad ieškojo pata-
rimo pas mirusiųjų dvasių iššaukėją.
14 Jis neieškojo Viešpaties, todėl
Viešpats nužudė jį ir atidavė karalystę
Jesės sūnui Dovydui.

11 Visi izraelitai susirinko pas
Dovydą į Hebroną ir tarė: „Mes
esame tavo kūnas ir kaulas.
2 Anksčiau, kai Saulius buvo mūsų
karalius, tu išvesdavai ir įvesdavai
Izraelį; Viešpats, tavo Dievas, tau
pažadėjo: „Tu ganysi mano tautą
Izraelį ir būsi jo kunigaikščiu.“
3 Visi Izraelio vyresnieji atėjo pas
karalių į Hebroną. Dovydas su-
darė su jais sandorą Hebrone. Jie

patepė Dovydą Izraelio karaliumi,
kaip Viešpats buvo paskelbęs per
Samuelį.
4 Dovydas ir visas Izraelis ėjo į Je-
ruzalę (kitaip Jebusą), kur gyveno
jebusiečiai.
5 Jebuso gyventojai sakė Dovydui:
„Tu neįeisi į miestą.“ Tačiau Dovy-
das paėmė Siono tvirtovę, tai yra
Dovydo miestą.
6 Dovydas tarė: „Kas nugalės je-
busiečius, tas taps kariuomenės
vadu.“ Pirmasis miestą puolė Ce-
rujos sūnus Joabas, jį paėmė ir tapo
kariuomenės vadu.
7 Dovydas apsigyveno tvirtovėje,
todėl ją pavadino Dovydo miestu.
8 Jis statė miestą aplinkui, pradė-
damas nuo Milojo. Joabas atstatė
likusią miesto dalį.
9 Dovydas vis daugiau įsigalėjo, nes
kareivijų Viešpats buvo su juo.
10 Šie yra žymiausi karžygiai, kurie
drauge su visu Izraeliu rėmė Dovy-
dą, užimant karaliaus sostą, kaip
Viešpats buvo kalbėjęs apie Izraelį.
11 Hachmonio sūnus Jašobamas –
vyriausiasis iš trijų; jis pakėlė savo
ietį prieš tris šimtus ir nukovė juos
visus vienu kartu.
12 Antras pasižymėjęs buvo Dodojo
sūnus Eleazaras, ahoachas.
13 Jis buvo su Dovydu prie Pas Da-
mimo, kur filistinai susirinko prieš
juos mūšiui miežių laukuose. Žmo-
nėms pradėjus bėgti nuo filistinų,
14 jie atsistojo lauko viduryje, kovojo
ir nugalėjo filistinus. Taip Viešpats
suteikė jiems didelį išgelbėjimą.
15 Trys vyrai iš trisdešimties vyres-
niųjų atėjo pas Dovydą į Adulamo
olą; tuo metu filistinų kariai buvo
pasistatę stovyklą Refajų slėnyje.
16 Dovydas tuo laiku buvo tvirto-
vėje, o filistinų būrys – Betliejuje.
17 Tuomet Dovydas, labai trokšda-
mas, tarė: „Kas man atneš vandens
iš Betliejaus šulinio, esančio prie
vartų?“
18 Tie trys prasilaužė pro filistinų
stovyklą, pasėmė vandens iš Betlie-
jaus šulinio, esančio prie vartų, ir
atnešė Dovydui. Tačiau Dovydas
negėrė jo, bet išliejo jį Viešpačiui
19 ir tarė: „Taip nebus, kad gerčiau
šitų vyrų kraują! Juk jie, statydami
savo gyvybę pavojun, man jo atne-
šė.“ Tai padarė tie trys karžygiai.
20 Joabo brolis Abšajas buvo žy-
miausias iš trijų. Jis pakėlė savo ietį
prieš tris šimtus ir, juos nugalėjęs,
pagarsėjo tarp trijų.
21 Iš trijų jis buvo garsiausias ir tapo jų
vadu, tačiau aniems trims neprilygo.
22 Jehojados sūnus Benaja iš Kabce-
elio buvo narsus vyras. Jis padarė
daug žygdarbių: nukovė du žymius
Moabo karžygius ir sningant duo-
bėje užmušė liūtą.
23 Be to, nukovė egiptietį, vyrą penkių
uolekčių aukščio. Egiptiečio rankoje
ietis buvo kaip audėjo staklių ries-
tuvas. Nuėjęs prie jo su lazda, jis
atėmė ietį iš egiptiečio rankos ir jį
nukovė jo paties ietimi.
24 Tuo Jehojados sūnus Benaja pa-
garsėjo tarp trijų karžygių.
25 Ir jis pagarsėjo tarp tų trisdešimties,
tačiau pirmiems trims neprilygo.
Dovydas jį paskyrė savo sargybos
viršininku.
26 Kariuomenės karžygiai buvo
Joabo brolis Asaelis, Dodojo sūnus
Elhananas iš Betliejaus,

4 Joz 15,8.63; Ts 1,21; Ts 19,10.11; 2 Sam 5,6
7 2 Sam 5,7
9 1 Sam 16, 18; 2 Sam 3,1
10 1 Sam 16, 1.12; 2 Sam 23,8
11 2 Sam 23, 8; 1 Krn 12,18; 1 Krn 27,2
12 1 Krn 27,4
13 1 Sam 17,1
15 2 Sam 5, 18; 2 Sam 23,13; 1 Krn 14,9
20 2 Sam 23, 18; 1 Krn 18,12
21 2 Sam 23, 19
22 2 Sam 23, 20
26 2 Sam 23, 24

27 harodietis Šamotas, pelojietis
Helecas,
28 tekojiečio Ikešo sūnus Ira, anato-
tietis Abiezeras,
29 hušietis Sibechajas, ahoachas
Ilajas,
30 netofietis Mahrajas, netofietis
Baanos sūnus Heledas,
31 Ribajo sūnus Itajas iš Benjamino
Gibėjos, piratonietis Benaja,
32 Hurajas iš Gaašo klonių, arabietis
Abielis,
33 bahurimietis Azmavetas, šaalbo-
nietis Eljachba,
34 gizojiečio Hašemo sūnūs, hararas
Šagės sūnus Jehonatanas,
35 hararas Sacharo sūnus Ahiamas,
Ūro sūnus Elifalas,
36 mecherietis Heferas, pelojietis
Ahija,
37 karmelietis Hecrojas, Ezbajo sū-
nus Naarajas,
38 Natano brolis Joelis, Hagrio sūnus
Mibharas,
39 amonitas Celekas, beerotietis
Nachrajas, Cerujos sūnaus Joabo
ginklanešys,
40 itrai Garebas ir Ira,
41 hetitas Ūrija, Achlajo sūnus Za-
badas,
42 rubenas Šizos sūnus Adina, rubenų
vadas ir trisdešimties viršininkas,
43 Maakos sūnus Hananas ir mitnie-
tis Juozapatas,
44 aštarotietis Uzija, aroeriečio Ho-
tamo sūnūs Šama ir Jejelis,
45 Šimrio sūnus Jediaelis ir jo brolis
ticietis Joha,
46 mahavas Elielis, Elnaamo sūnūs
Jeribajas ir Jošavija, moabitas Itma,
47 Elielis, Jobedas ir mecobaitas
Jaasielis.

27 2 Sam 23, 25.26; 1 Km 27,10
28 1 Km 27,9. 12
29 2 Sam 23, 27.28
30 2 Sam 23, 29; 1 Km 27,13. 15
31 2 Sam 23, 29; 1 Km 27,14
32 2 Sam 23, 30.31
33 2 Sam 23, 31
34 2 Sam 23, 32
35 2 Sam 23, 33.34
37 2 Sam 23, 35.38
39 2 Sam 23, 37
41 2 Sam 11, 3-27

12 SKYRIUS
1 1 Sam 27,2. 6
2 Ts 3,15; Ts 20,16
8 2 Sam 2,18
14 1 Sam 18, 13

12 Šitie atėjo pas Dovydą į Ciklagą,
kai jis dar turėjo slėptis nuo Kišo
sūnaus Sauliaus; jie priklausė prie
karžygių ir padėjo jam kovose.
2 Jie buvo ginkluoti lankais ir su-
gebėjo tiek dešiniąja, tiek kairiąja
ranka svaidyti akmenis bei šaudyti
strėlėmis; jie buvo Sauliaus gimi-
naičiai iš Benjamino giminės.
3 Ahiezeras buvo jų vadas, po to
Jehoašas, abu Šemavos iš Gibėjos
sūnūs; Azmaveto sūnūs – Jezielis
ir Peletas, Beracha ir anatotietis
Jehuvas;
4 gibeonietis Išmaja – karžygys,
trisdešimties viršininkas; Jeremija,
Jahazielis, Johananas ir Jehozaba-
das gederietis;
5 harifai Eluzajas, Jerimotas, Beali-
ja, Šemarijas ir Šefatijas;
6 korachai Elkana, Išijas, Azarelis,
Joezeras ir Jašobamas;
7 Jerohamo sūnūs – Joela ir Zebadija
iš Gedoro.
8 Dovydui besislapstant dykumoje,
jo pusėn perėjo Gado giminės nar-
sūs vyrai, patyrę kariai, tinkami
karo žygiui, sugebą valdyti skydą ir
ietį. Savo narsumu jie prilygo liūtui,
o eiklumu – kalnų gazelei.
9 Vyriausiasis iš jų buvo Ezeras,
antras – Abdija, trečias – Eliabas,
10 ketvirtas – Mišmana, penktas –
Jeremija,
11 šeštas – Atajas, septintas – Elielis,
12 aštuntas – Johananas, devintas –
Elzabadas,
13 dešimtas – Jeremijas, vienuolik-
tas – Machbanajas.
14 Šitie buvo gadų kariuomenės
vadai, vadovavę nuo šimto iki tūks-
tančio kareivių.

15 Jie persikėlė per Jordaną, kai upė
buvo išsiliejusi iš savo krantų pirmą
metų mėnesį, ir privertė trauktis
visus iš slėnių į rytus ir į vakarus.
16 Kai kurie iš Benjamino ir Judo
karių atėjo pas Dovydą į tvirtovę.
17 Dovydas išėjo jų pasitikti ir kal-
bėjo jiems: „Jei atėjote pas mane
taikingai, norėdami man padėti, aš
nuoširdžiai priimsiu jus, o jei atėjote
mane išduoti priešams, nors aš jums
nieko blogo nepadariau, tegul mūsų
tėvų Dievas mato ir teisia.“
18 Tuomet dvasia nužengė ant Amasa-
jo, jų vyriausiojo, ir jis tarė: „Dovydai,
Jesės sūnau, mes tavo ir su tavimi!
Ramybė tau ir ramybė tavo pagalbi-
ninkams, nes tau padeda tavo Die-
vas!“ Tuomet Dovydas juos priėmė
ir paskyrė savo kariuomenės būrių
viršininkais.
19 Ir iš Manaso giminės kai kurie
perėjo į Dovydo pusę, kai jis at-
žygiavo su filistinais prieš Saulių.
Tačiau jis nekovojo drauge su jais,
nes filistinų kunigaikščiai pasitarė
ir pasiuntė jį atgal, sakydami: „Ant
mūsų galvų jis pereis į savo valdovo
Sauliaus pusę.“
20 Dovydui žygiuojant į Ciklagą,
iš Manaso pusės perėjo Adnachas,
Jehozabadas, Jediaelis, Mykolas,
Jehozabadas, Elihuvas ir Ciletajas,
Manaso tūkstantininkai.
21 Jie padėjo Dovydui prieš užpuo-
likus, nes jie visi buvo narsūs vyrai
ir kariuomenės vadai.
22 Kas dieną žmonės ateidavo pas
Dovydą padėti jam; susidarė didelė
kariuomenė, lyg Dievo kariuomenė.
23 Dovydui esant Hebrone, didelis
skaičius ginkluotų karių atvyko jam

15 Joz 3,15; Joz 4,18.19
18 2 Sam 17, 25
19 1 Sam 29, 2.4
21 1 Sam 30, 1.9.10
22 Pr 32,2; Joz 5,13-15
23 1 Sam 16, 1-4; 2 Sam 2,1-4; 1 Km 10,14; 1 Km 11,1
28 2 Sam 8, 17; 1 Km 6,8.53
29 2 Sam 2,8.9
32 Est 1,13
33 Ps 12,2; Jok 1,8
38 2 Km 30, 12

perduoti Sauliaus karalystę pagal
Viešpaties pažadą.
24 Skydais ir ietimis ginkluotų Judo
vyrų buvo šeši tūkstančiai aštuoni
šimtai;
25 Simeono – septyni tūkstančiai
šimtas,
26 Levio – keturi tūkstančiai šeši
šimtai.
27 Be to, Aarono namų vado Jehoja-
dos – trys tūkstančiai septyni šimtai,
28 Cadoko, narsaus ir pasižymėjusio
jaunuolio, ir jo tėvo namų – dvide-
šimt du vadai;
29 Benjamino, Sauliaus giminai-
čių, – trys tūkstančiai; iki to laiko
dauguma iš jų buvo ištikimi Sauliui.
30 Efraimo – dvidešimt tūkstančių aš-
tuoni šimtai narsių, pagarsėjusių vyrų.
31 Iš pusės Manaso giminės – aš-
tuoniolika tūkstančių, pašauktų
vardais, atvyko paskelbti Dovydą
karaliumi.
32 Isacharo vyrų, kurie suprato laikus
ir žinojo, ką Izraelis turi daryti, atvyko
du šimtai viršininkų su visais savo
kariais;
33 Zabulono patyrusių, patikimų ir
ginkluotų karių – penkiasdešimt tūks-
tančių, pasiryžusių padėti Dovydui.
34 Naftalio – tūkstantis vadų ir tris-
dešimt septyni tūkstančiai ginkluotų
skydais ir ietimis vyrų;
35 Dano patyrusių karių – dvidešimt
aštuoni tūkstančiai šeši šimtai;
36 Ašero tinkamų karo žygiui ka-
rių – keturiasdešimt tūkstančių.
37 Iš kitos Jordano pusės rubenų, gadų
ir pusės Manaso giminės tinkamai
ginkluotų karių – šimtas dvidešimt
tūkstančių.
38 Visi šitie kariai, galintys eiti ri-

kiuotėje, atėjo į Hebroną, pasiryžę
paskelbti Dovydą viso Izraelio ka-
raliumi. Visi kiti izraelitai taip pat
buvo vieningai nusiteikę paskelbti
Dovydą karaliumi.
39 Pas Dovydą jie buvo tris dienas,
valgydami ir gerdami, nes jų broliai
buvo juos aprūpinę.
40 Net Isacharo, Zabulono ir Naftalio
kaimynai asilais, kupranugariais, mu-
lais ir jaučiais gabeno jiems maisto:
figų papločių, džiovintų vynuogių,
vyno, aliejaus ir daugybę avių;
džiaugsmas buvo visame Izraelyje.

13 Dovydas, pasitaręs su tūks-
tantininkais, šimtininkais ir
visais vadais,
2 visiems susirinkusiems tarė: „Jei
jūs sutinkate ir jei tai Viešpaties, mūsų
Dievo, valia, siųskime pasiuntinius
pas savo brolius izraelitus, o taip pat
ir jų miestuose bei priemiesčiuose
gyvenančius kunigus ir levitus, kad
susirinktų pas mus,
3 ir parsigabenkime Dievo skrynią,
nes Sauliaus dienomis mes nekrei-
pėme į ją dėmesio."
4 Visi susirinkusieji jam pritarė, nes
visai tautai patiko tas pasiūlymas.
5 Dovydas sušaukė visą Izraelį, nuo
Egipto Šihoro iki įėjimo į Hamatą,
pargabenti Dievo skrynią iš Kirjat
Jearimo.
6 Dovydas ir visas Izraelis nuvyko į
Baalą – Kirjat Jearimą, kuris priklau-
sė Judui, atgabenti Dievo skrynią,
kuri vadinama Viešpaties, gyvenan-
čio tarp cherubų, vardu.
7 Paėmę Dievo skrynią iš Abinada-
bo namų, vežė ją naujame vežime,
Uza ir Achjojas varė vežimą.

13 SKYRIUS
1 1 Km 11,15; 1 Km 12,34
2 1 Sam 31,1; Iz 37,4
3 1 Sam 7,1.2
5 Joz 13,3; 1 Sam 6,21; 1 Sam 7,1.2.5
6 Iš 25,22; Joz 15,9.60; 1 Sam 4,4; 2 Sam 6,2; 2 Kar 19,15
7 Sk 4,15; 1 Sam 6,7; 1 Sam 7,1
8 2 Sam 6,5
9 2 Sam 6,6
10 Kun 10,2; Sk 4,15; 1 Km 15,13.15
14 Pr 30,27; 2 Sam 6,11; 1 Km 26,4-8

14 SKYRIUS
1 2 Sam 5,11; 1 Kar 5,1
2 Sk 24,7
4 1 Km 3,5-8
5 1 Km 3,6

8 Dovydas bei visi izraelitai džiūgavo
ir garbino Dievą giesmėmis, psalte-
rių, cimbolų, arfų, būgnų ir trimitų
garsais.
9 Jiems pasiekus Kidono klojimą,
Uza ištiesė ranką, norėdamas pri-
laikyti skrynią, nes jaučiai suklupo.
10 Tuomet Viešpaties rūstybė užside-
gė prieš Uzą ir Dievas ištiko jį, nes
jis palietė skrynią. Jis mirė ten pat
Dievo akivaizdoje.
11 Dovydas liūdėjo, kad Viešpats
ištiko Uzą; ta vieta iki šios dienos
vadinama Perec Uza.
12 Dovydas išsigando tą dieną Dievo
ir sakė: „Kaip aš galiu parsigabenti
Dievo skrynią?"
13 Dovydas nevežė skrynios į Dovy-
do miestą; ji buvo nuvežta į gatiečio
Obed Edomo namus.
14 Dievo skrynia pasiliko Obed Edo-
mo namuose tris mėnesius. Viešpats
laimino Obed Edomo namus ir visa,
ką jis turėjo.

14 Tyro karalius Hiramas siuntė
pasiuntinių pas Dovydą su
kedro medžiais, dailidžių bei mū-
rininkų, kad jie pastatytų Dovydui
namus.
2 Dovydas suprato, kad Viešpats
patvirtino jį Izraelio karaliumi, nes
išaukštino jo karalystę dėl savo tau-
tos Izraelio.
3 Jeruzalėje Dovydas vedė daugiau
žmonių ir susilaukė daugiau sūnų
bei dukterų.
4 Šitie vardai jo vaikų, kurie gimė
Jeruzalėje: Šamūva, Šobabas, Nata-
nas, Saliamonas,
5 Ibharas, Elišūva, Elpaletas,
6 Nogahas, Nefegas, Jafija,

7 Elišama, Beeljada ir Elifeletas.
8 Filistinai, išgirdę, kad Dovydas
pateptas Izraelio karaliumi, pakilo
Dovydo ieškoti. Dovydas, tai išgir-
dęs, išėjo prieš juos.
9 Filistinai atėję sustojo Refajų
slėnyje.
10 Dovydas klausė Dievo, sakydamas:
„Ar man eiti prieš filistinus? Ar ati-
duosi juos į mano rankas?“ Viešpats
atsakė: „Eik, nes Aš atiduosiu juos į
tavo rankas.“
11 Jis, nuėjęs į Baal Peracimą, juos nu-
galėjo. Dovydas tarė: „Dievas nušlavė
mano priešus mano rankomis, kaip
vanduo pralaužęs pylimą.“ Todėl ta
vieta pavadinta Baal Peracimu.
12 Filistinai ten paliko savo stabus,
kuriuos Dovydas įsakė sudeginti.
13 Filistinai dar kartą atėjo ir sustojo
slėnyje.
14 Dovydas vėl klausė Dievo. Dievas
jam atsakė: „Neik tiesiai prieš juos!
Apeik juos ir pulk iš šilkmedžių
pusės.
15 Išgirdęs šlamesį šilkmedžių vir-
šūnėse, užpulk juos. Dievas eis
pirma tavęs ir naikins filistinų ka-
riuomenę.“
16 Dovydas padarė, kaip Dievas
jam įsakė. Jis mušė filistinus nuo
Gibeono iki Gezero.
17 Dovydo vardas išgarsėjo visose
šalyse; Viešpats padarė, kad jo bi-
jotų visos tautos.

15 Dovydas pasistatė namus Do-
vydo mieste. Paruošęs vietą
ir ištiesęs palapinę Dievo skryniai,
2 Dovydas sakė: „Niekam nevalia
nešti Dievo skrynios, tik levitams, nes
juos Viešpats išsirinko Dievo skryniai
nešioti ir Jam amžinai tarnauti.“
3 Dovydas sušaukė visą Izraelį į
Jeruzalę, kad atgabentų Viešpaties
skrynią į jai paruoštą vietą.
4 Dovydas surinko Aarono palikuo-
nis ir levitus:
5 Kehato palikuonių buvo vyriau-
siasis Ūrielis ir jo broliai – šimtas
dvidešimt;
6 Merario palikuonių – vyriausia-
sis Asaja ir jo broliai – du šimtai
dvidešimt;
7 Geršomo palikuonių – vyriau-
siasis Joelis ir jo broliai – šimtas
trisdešimt;
8 Elicafano palikuonių – vyriausia-
sis Šemaja ir jo broliai – du šimtai;
9 Hebrono palikuonių – vyriausiasis
Elielis ir jo broliai – aštuoniasdešimt;
10 Uzielio palikuonių – vyriausiasis
Aminadabas ir jo broliai – šimtas
dvylika.
11 Po to Dovydas pasikvietė kuni-
gus Cadoką ir Abjatarą bei levitus
Ūrielį, Asają, Joelį, Šemają, Elielį
ir Aminadabą
12 ir jiems tarė: „Jūs esate levitų šei-
mų vadai; pasišventinkite jūs ir jūsų
broliai, kad galėtumėte atgabenti
Viešpaties, Izraelio Dievo, skrynią
į vietą, kurią jai paruošiau.
13 Kadangi pirmą kartą jūsų nebuvo,
Viešpats, mūsų Dievas, ištiko mus,
nes netinkamai Jo ieškojome.“
14 Kunigai ir levitai pasišventino, kad
galėtų atgabenti Viešpaties, Izraelio
Dievo, skrynią.
15 Levitai nešė Dievo skrynią kar-
timis ant savo pečių, kaip Mozė
buvo įsakęs pagal Viešpaties jam
duotą žodį.

7 2 Sam 5,6; 1 Krn 3,8
8 2 Sam 5,17-21
9 Joz 17,15; Joz 18,16; 1 Krn 11,15; 1 Krn 14,13
10 1 Sam 23,2.4; 1 Sam 30,8; 2 Sam 2,1; 2 Sam 5,19.23; 2 Sam 21,1
13 2 Sam 5,22-25
14 2 Sam 5,23
16 2 Sam 5,25
17 Iš 15,14-16; Įst 2,25; Įst 11,25; Joz 6,27; 2 Krn 20,29

15 SKYRIUS
1 1 Krn 16,1
2 Sk 4,2-15; Įst 10,8; Įst 31,9; 2 Sam 6,1-11
3 Iš 40,20.21; 2 Sam 6,12; 1 Kar 8,1; 1 Krn 13,5
8 Iš 6,22
9 Iš 6,18
11 1 Sam 22,20-23; 1 Sam 23,6; 1 Sam 30,7; 2 Sam 8,17; 2 Sam 15,24-29.35.36; 2 Sam 18,19.22.27; 2 Sam 19,11; 2 Sam 20,25; 1 Kar 2,22.26.27; 1 Krn 12,28; Mk 2,6
13 2 Sam 6,3; 1 Krn 13,7-11
15 Iš 25,14; Sk 4,15; Sk 7,9

16 Dovydas įsakė levitų vyresnie-
siems paskirti brolius giesmininkus
su instrumentais: arfomis, psalte-
riais, cimbolais, kad skambindami
keltų džiaugsmingą triukšmą.
17 Levitai paskyrė Joelio sūnų Hema-
ną, Berechijo sūnų Asafą, iš merarių –
Kušajo sūnų Etaną,
18 su jais kitos eilės tarnautojus: Za-
chariją, Jaazielį, Šemiramotą, Jehielį,
Unį, Eliabą, Beną, Maasėją, Matitiją,
Elifelehuvą, Miknėją bei vartų sar-
gus Obed Edomą ir Jejelį.
19 Giedotojai Hemanas, Asafas ir
Etanas skambino variniais cimbo-
lais,
20 Zacharija, Azielis, Šemiramotas,
Jehielis, Unis, Eliabas, Maasėjas ir
Benajas skambino psalteriais.
21 Matitijas, Elifelehuvas, Miknėjas,
Obed Edomas, Jejelis ir Azazijas
skambino arfomis seminitų gaida.
22 Kenanijas buvo levitų giedojimo
mokytojas, nes buvo įgudęs giedoti.
23 Berechija ir Elkana buvo durinin-
kai prie skrynios.
24 Kunigai Šebanijas, Juozapatas,
Netanelis, Amasajas, Zacharijas,
Benajas ir Eliezeras trimitavo prie-
šais Dievo skrynią. Obed Edomas
ir Jehija buvo durininkai prie skry-
nios.
25 Dovydas, Izraelio vyresnieji ir
tūkstantininkai su džiaugsmu ėjo
pargabenti Viešpaties Sandoros
skrynią iš Obed Edomo namų.
26 Kadangi Dievas padėjo levitams,
nešusiems Viešpaties Sandoros
skrynią, tai jie aukojo septynis jau-
čius ir septynis avinus.
27 Dovydas vilkėjo plonos drobės
drabužiais kaip visi levitai, kurie

17 1 Km 6,33.39.44; 1 Km 25,1

24 Sk 10,8; 1 Km 13,13.14; Ps 81,3

25 2 Sam 6,12.13; 1 Kar 8,1

27 1 Sam 2,18.28

28 Sk 23,21; Joz 6,20; 1 Km 13,8; Zch 4,7; 1 Tes 4,16

29 1 Sam 18,20.27; 1 Sam 19,11.17; 2 Sam 3,13.14; 2 Sam 6,16.20-23

16 SKYRIUS

1 2 Sam 6,17; 1 Km 15,1

2 1 Kar 8,14

5 1 Km 15,18

7 2 Sam 22,1; 2 Sam 23,1; Ps 105,1-15

8 1 Km 17,19.20; Ps 105,1-15

nešė skrynią, giesmininkai ir Ke-
nanija, kuris vadovavo giedojimui;
Dovydas vilkėjo dar ir lininį efodą.
28 Taip izraelitai gabeno Viešpaties
Sandoros skrynią džiūgaudami,
rago, trimitų, cimbolų, arfų ir psal-
terių garsams palydint.
29 Kai Viešpaties Sandoros skrynia
pasiekė Dovydo miestą, Sauliaus
duktė Mikalė, žiūrėdama pro langą,
pamatė grojantį bei šokantį karalių
Dovydą ir paniekino jį savo širdyje.

16 Taip jie atnešė Dievo skrynią
ir, padėję ją į palapinę, kurią
Dovydas jai paruošė, aukojo degi-
namąsias bei padėkos aukas Dievo
akivaizdoje.
2 Dovydas, baigęs aukoti degina-
mąsias ir padėkos aukas, palaimino
tautą Viešpaties vardu
3 ir išdalino visiems izraelitams,
vyrams bei moterims, kiekvienam
po duonos kepalą, mėsos gabalą ir
vynuogių pyragaitį.
4 Dalį levitų Dovydas paskyrė tar-
nauti prieš Viešpaties skrynią, kad
garbintų, dėkotų ir šlovintų Viešpa-
tį, Izraelio Dievą.
5 Asafą paskyrė vyriausiuoju, po
jo – Zachariją, Jejelį, Šemiramotą,
Jehielį, Matitiją, Eliabą, Benają;
Obed Edomą ir Jejelį paskyrė gro-
ti arfomis ir psalteriais, o Asafas
skambino cimbolais.
6 Kunigą Benają ir Jahazielį paskyrė
nuolat trimituoti prie Dievo Sando-
ros skrynios.
7 Tą dieną Dovydas pirmą kartą
pamokė Asafą su broliais dėkoti
Viešpačiui šia giesme:
8 „Dėkokite Viešpačiui, šaukitės Jo

vardo. Skelbkite tautose Jo darbus.
9 Giedokite Jam, skambinkite Jam.
Garsinkite visus Jo stebuklus.
10 Didžiuokitės Jo šventu vardu. Te-
gul džiaugiasi širdis tų, kurie ieško
Viešpaties.
11 Ieškokite Viešpaties ir Jo jėgos.
Ieškokite nuolat Jo veido.
12 Atsiminkite Jo nuostabius darbus,
kuriuos Jis yra padaręs, Jo stebuklus
ir Jo lūpų tartus sprendimus.
13 Jūs – Jo tarno Izraelio palikuonys,
Jokūbo vaikai, Jo išrinktieji.
14 Jis yra Viešpats, mūsų Dievas,
visoje žemėje galioja Jo sprendimai.
15 Atsiminkite per amžius Jo sando-
rą, žodį, kurį Jis įsakė tūkstančiui
kartų,
16 sandorą, kurią Jis padarė su Abra-
omu, ir priesaiką, duotą Izaokui.
17 Jis patvirtino ją Jokūbui įstatymu
ir Izraeliui amžina sandora,
18 sakydamas: „Aš tau duosiu Ka-
naano šalį, tavo paveldėjimo dalį.“
19 Jie buvo negausūs skaičiumi, tik
ateiviai joje.
20 Jie keliavo iš tautos į tautą, iš
vienos karalystės į kitą.
21 Jis niekam neleido jų skriausti,
sudrausdavo karalius dėl jų:
22 „Nelieskite mano pateptųjų ir
mano pranašams nedarykite pikto.“
23 Visos šalys, giedokite Viešpa-
čiui, kiekvieną dieną skelbkite Jo
išgelbėjimą,
24 apsakykite pagonims Jo garbę ir
Jo stebuklus visoms tautoms.
25 Didis yra Viešpats ir didžiai girti-
nas, bijotinas labiausiai iš visų dievų.
26 Visi tautų dievai yra stabai, bet
Viešpats sukūrė dangų.

14 Ps 48,10; Iz 26,9
16 Pr 17,2; Pr 26,3; Pr 28,13; Pr 35,11
17 Pr 28,10-15; Pr 35,11.12
19 Pr 34,30; Įst 7,7
21 Pr 12,17; Pr 20,3; Iš 7,15-18
22 Pr 20,7; Ps 105,15
23 Ps 96,1-13
26 Kun 19,4; 1 Kor 8,5.6
33 Iz 55,12.13; Jl 3,1-14; Zch 14,1-14; Mt 25,31-46
34 2 Km 5,13; 2 Km 7,3; Ezr 3,11; Ps 106,1; Ps 107,1; Ps 118,1; Ps 136,1; Jer 33,11
35 Ps 106, 47.48
36 Įst 27,15; 1 Kar 8,15.56; Neh 8,6; Ps 72,18
37 1 Km 16, 4.5; Ezr 3,4
38 1 Km 13, 14
39 1 Kar 3,4; 1 Km 21,29; 2 Km 1,3
40 Iš 29,38-42; Sk 28,3.4

27 Šlovė ir garbė Jo akivaizdoje, galia
ir džiaugsmas su Juo.
28 Pripažinkite Viešpačiui, tautų gi-
minės, pripažinkite Viešpačiui garbę
ir galybę!
29 Atiduokite Viešpačiui šlovę, pri-
derančią Jo vardui, atneškite auką ir
ateikite pas Jį. Garbinkite Viešpatį
šventumo grožyje.
30 Visa žemė tesudreba prieš Jį! Tvirtai
stovi pasaulis.
31 Tesilinksmina dangūs ir tedžiū-
gauja žemė. Tegul skamba tautose:
„Viešpats karaliauja!“
32 Tegul jūra šniokščia ir visa, kas
joje! Tegul linksminasi laukai ir visa,
kas juose!
33 Tada miško medžiai giedos Viešpa-
ties akivaizdoje, nes Jis ateina žemės
teisti.
34 Dėkokite Viešpačiui, nes Jis geras
ir Jo gailestingumas amžinas.
35 Sakykite: „Išvaduok mus, Dieve,
mūsų gelbėtojau! Surink mus ir iš-
laisvink iš pagonių, kad dėkotume
Tavo šventam vardui ir girtumės
Tavo šlove.“
36 Garbė Viešpačiui, Izraelio Die-
vui, per amžių amžius.“ Visa tauta
tarė: „Amen“, ir šlovino Viešpatį.
37 Taigi jis paliko Asafą ir jo brolius
nuolat tarnauti priešais Viešpaties
Sandoros skrynią, atliekant kasdie-
nę tarnystę,
38 taip pat Obed Edomą bei jo bro-
lius, šešiasdešimt aštuonis; Obed
Edomas, Jeditūno sūnus, ir Hosa
buvo vartininkai.
39 Kunigą Cadoką ir jo brolius kuni-
gus paskyrė prie Viešpaties palapi-
nės Gibeono aukštumoje
40 nuolat, rytą ir vakarą, aukoti Vieš-

pačiui deginamąsias aukas ant degi-
namųjų aukų aukuro ir daryti visa,
kas parašyta Viešpaties įstatyme,
kurį Jis davė Izraeliui.
41 Hemaną, Jedutūną ir kitus, pa-
šauktus vardais, paskyrė dėkoti
Viešpačiui, nes Jo gailestingumas
amžinas.
42 Hemanas ir Jedutūnas turėjo trimi-
tus, cimbolus ir kitus instrumentus
giesmėms pritarti. Jedutūno sūnūs
buvo paskirti vartininkais.
43 Po to visi išsiskirstė į savo namus;
Dovydas sugrįžo palaiminti savo
namiškių.

17 Gyvendamas savo namuose,
Dovydas tarė pranašui Nata-
nui: „Aš gyvenu kedro namuose, o
Viešpaties Sandoros skrynia – pa-
lapinėje.“
2 Natanas atsakė Dovydui: „Daryk
visa, kas yra tavo širdyje, nes Dievas
yra su tavimi.“
3 Tą pačią naktį Dievo žodis atėjo
Natanui:
4 „Eik ir kalbėk mano tarnui Dovydui:
„Taip sako Viešpats: „Tu nepastatysi
man namų, kuriuose gyvenčiau.
5 Aš negyvenau namuose nuo tos die-
nos, kai išvedžiau Izraelį iš Egipto, iki
šios dienos, bet keliavau iš palapinės į
palapinę, iš pastogės į pastogę.
6 Ar Aš, keliaudamas su Izraeliu, esu
sakęs kuriam Izraelio teisėjui, kam
paskirdavau ganyti mano tautą: „Ko-
dėl man nepastatote kedro namų?“
7 Sakyk mano tarnui Dovydui: „Aš
tave paėmiau iš ganyklos, nuo avių,
kad būtum vadas mano tautai, Iz-
raeliui.

41 1 Krn 25, 1-6; 2 Krn 5,13; 2 Krn 7,3; Ezr 3,11; Jer 33,11

43 2 Sam 6, 18-20

17 SKYRIUS

1 2 Sam 7,1; 1 Krn 14,1

4 1 Krn 28, 2.3

7 1 Sam 16, 11-13

9 Įst 30,1-9; Jer 16,14-16; Jer 23,5-8; Jer 24,6; Ez 37,21-27; Am 9,14

11 1 Kar 2, 10; 1 Kar 5,5; 1 Kar 6,12; 1 Kar 8,19-21; 1 Krn 22,9-13; 1 Krn 28,20; 1 Krn 29,28; Mt 1,6; Lk 3,31

12 1 Kar 6,38; 2 Krn 6,2; Ps 89,20-37

13 1 Sam 15, 23-28; 2 Sam 7,14.15; 1 Krn 10,14; Mt 3,17; Mk 1,11; Lk 3,22; 2 Kor 6,18; Hbr 1,5

14 Ps 89,3.4; Mt 19,28; Mt 25,31; Lk 1,31-33

16 2 Sam 7, 18

8 Aš buvau su tavimi visur, kur tu
ėjai; išnaikinau visus tavo priešus
priešais tave; tavo vardą padariau
garsų kaip žemės didžiūnų vardą.
9 Aš paskirsiu vietą savo tautai Iz-
raeliui ir ją įsodinsiu, kad gyventų
savo vietoje ir nebeklajotų, ir ne-
dorybės vaikai jos nespaustų, kaip
pradžioje,
10 ir nuo to laiko, kai įsakiau teisė-
jams valdyti Izraelį. Aš pažeminsiu
visus tavo priešus; be to, Aš sakau
tau, kad Viešpats pastatys tau namus.
11 Tavo dienoms pasibaigus, kai tu
išeisi pas savo tėvus, Aš pakelsiu
vieną tavo palikuonį po tavęs iš tavo
sūnų ir įtvirtinsiu jo karalystę.
12 Jis pastatys man namus, o Aš įtvir-
tinsiu jo sostą amžiams.
13 Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man
sūnus; mano gailestingumas nepa-
liks jo, kaip paliko tą, kuris buvo
prieš tave.
14 Aš įstatysiu jį savo namuose ir
savo karalystėje per amžius, jo sos-
tas bus amžinas.“
15 Visus šiuos žodžius ir regėjimą
Natanas persakė Dovydui.
16 Karalius Dovydas įėjo, atsisėdo
Viešpaties akivaizdoje ir tarė: „Kas
aš ir mano namai, Viešpatie Dieve,
kad mane iki čia atvedei?
17 Ir tai pasirodė dar per maža Tavo
akyse, Dieve. Tu kalbėjai apie savo
tarno namus tolimoje ateityje ir
pasielgei su manimi kaip su žymiu
žmogumi, Viešpatie Dieve!
18 Ką gi daugiau Dovydas gali, Tau
taip pagerbus Tavo tarną? Nes Tu
pažįsti savo tarną.
19 Dėl savo tarno ir pagal savo širdį
Tu padarei šitą didybę, pranešdamas

savo tarnui tuos didžius dalykus.
20 Viešpatie, nėra nė vieno Tau ly-
gaus ir nėra kito Dievo šalia Tavęs,
kaip mes girdėjome savo ausimis.
21 Ar yra kita tokia tauta ant žemės,
kuri prilygtų Tavo tautai, Izraeliui,
pas kurią Dievas būtų atėjęs išpirkti
jos sau ir išgarsinti savo vardą,
didingą ir baisų, išvarydamas kitas
tautas priešais savo tautą, kurią Tu
išpirkai iš Egipto vergijos.
22 Tu, Viešpatie, padarei Izraelį savo
tauta visiems laikams ir tapai jos
Dievu.
23 Dabar, Viešpatie, tegul tai, ką Tu
kalbėjai apie savo tarną ir jo namus,
būna įtvirtinta amžiams ir padaryk,
kaip pasakei.
24 Įtvirtink tai, kad Tavo vardas būtų
aukštinamas per amžius, sakant:
„Kareivijų Viešpats yra Izraelio Die-
vas." Tegul Tavo tarno Dovydo na-
mai būna įtvirtinti Tavo akivaizdoje.
25 Tu, Dieve, pasakei savo tarnui,
kad pastatysi jam namus, todėl Tavo
tarnas išdrįso savo širdyje melstis
Tavo akivaizdoje.
26 Viešpatie, Tu esi Dievas ir paža-
dėjai savo tarnui šitą gerovę.
27 Dabar teikis laiminti savo tarno
namus, kad jie per amžius būtų Tavo
akivaizdoje. Nes jeigu Tu, Viešpatie,
palaimini, tai bus palaiminta amži-
nai."

18 Dovydas, nugalėjęs filistinus,
atėmė iš jų Gatą ir jam prik-
lausančius miestelius.
2 Nugalėjęs Moabą, jis padarė mo-
abitus savo pavaldiniais ir privertė
mokėti jam duoklę.
3 Po to Dovydas sumušė Hamato

21 Įst 4,6-8. 33-38; Ps 147,20

18 SKYRIUS

1 2 Sam 8,1-18

2 2 Sam 8,2; Ps 60,8; Sof 2,9

3 2 Sam 8,3

4 2 Sam 8,4

5 2 Sam 8,5.6; 1 Kar 11,23-25

8 2 Sam 8,8; 1 Kar 7,15.23; 2 Krn 4,12. 15.16

9 2 Sam 8,9.10

10 2 Sam 8, 10-12

11 2 Sam 1,1; 2 Sam 5,17-25; 2 Sam 10,12

12 2 Sam 8, 13; 2 Sam 23,18; 1 Krn 2,16

13 Pr 27,29-40; Sk 24,18; 2 Sam 8,14

krašte Cobos karalių Hadadezerą,
kai jis kariavo, norėdamas išplėsti
savo valdžią iki Eufrato upės.
4 Dovydas atėmė iš jo tūkstantį ko-
vos vežimų, paėmė nelaisvėn septy-
nis tūkstančius raitelių ir dvidešimt
tūkstančių pėstininkų. Jis pakirto
žirgams kojas ir pasilaikė sau žirgų
tik dėl šimto kovos vežimų.
5 Kai Damasko sirai atėjo į pagalbą
Cobos karaliui Hadadezerui, Do-
vydas nukovė dvidešimt du tūks-
tančius sirų.
6 Dovydas paskyrė įgulas Damaske,
Sirijoje. Sirai tapo Dovydo tarnais ir
mokėjo jam duoklę. Viešpats saugo-
jo Dovydą visur, kur jis ėjo.
7 Dovydas paėmė Hadadezero tarnų
auksinius skydus ir juos parsigabe-
no į Jeruzalę.
8 Iš Hadadezero miestų – Tibhato
ir Kūno, Dovydas parsigabeno
labai daug vario. Iš jo Saliamonas
padirbdino baseiną, kolonas ir va-
rinius indus.
9 Hamato karalius Tojas, išgirdęs,
kad Dovydas sumušė Cobos kara-
liaus Hadadezero kariuomenę,
10 siuntė savo sūnų Hadoramą pasvei-
kinti karalių Dovydą, laimėjusį karą
prieš Hadadezerą. Tojas dažnai ka-
riaudavo su Hadadezeru. Jis atsiuntė
auksinių, sidabrinių ir varinių indų.
11 Tuos daiktus karalius Dovydas
paskyrė Viešpačiui kartu su sidabru
ir auksu iš edomitų, moabitų, amo-
nitų, filistinų bei amalekiečių.
12 Cerujos sūnus Abšajas Druskos
slėnyje sumušė aštuoniolika tūks-
tančių edomitų.
13 Jis paskyrė įgulas Edome. Edo-

mitai tapo Dovydo tarnais. Viešpats
saugojo Dovydą visur, kur jis ėjo.
14 Dovydas karaliavo visame Izrae-
lyje ir vykdė teisingumą bei teismą
visai tautai.
15 Cerujos sūnus Joabas buvo ka-
riuomenės vadas, Ahiludo sūnus
Juozapatas – metraštininkas,
16 Ahitubo sūnus Cadokas ir Abjata-
ro sūnus Abimelechas buvo kunigai,
Šavša – raštininkas,
17 Jehojados sūnus Benaja buvo
keretų ir peletų viršininkas, o Do-
vydo sūnūs buvo aukšti pareigūnai
prie karaliaus.

19 Amonitų karalius Nahašas
mirė, ir jo sūnus pradėjo kara-
liauti vietoj jo.
2 Dovydas sakė: „Aš būsiu geras
Nahašo sūnui Hanūnui, kaip jo tė-
vas buvo man.“ Ir Dovydas siuntė
pasiuntinius paguosti jo dėl tėvo.
Dovydo tarnai atėjo į Amono žemę
pas Hanūną jo paguosti.
3 Bet Amono kunigaikščiai tarė Ha-
nūnui: „Ar manai, kad Dovydas,
pagerbdamas tavo tėvą, atsiuntė
pas tave guodėjus? Ar ne apžiūrėti,
išžvalgyti ir sunaikinti kraštą?“
4 Hanūnas suėmė Dovydo tarnus,
nuskuto jiems barzdas, nukirpo jų
drabužius iki pusės, iki pat juostos,
ir išsiuntė.
5 Dovydas, sužinojęs, kas įvyko,
pasiuntė vyrus jų pasitikti, nes jie
buvo labai sugėdinti. Karalius sakė:
„Pasilikite Jeriche, kol ataugs jūsų
barzdos, o tada sugrįžkite.“
6 Kai amonitai suprato, kad tapo
nepakenčiami Dovydui, Hanūnas
siuntė tūkstantį talentų sidabro

16 2 Sam 8, 17; 1 Kar 4,3
17 2 Sam 8,18
19 SKYRIUS
1 1 Sam 11,1; 2 Sam 10,1-19
4 Iz 20,4
6 2 Sam 10,6; 1 Krn 18,5.9
16 2 Sam 10, 6.16

pasamdyti kovos vežimų ir raitelių
iš Mesopotamijos, Sirijos ir Cobos.
7 Jie pasamdė trisdešimt du tūkstan-
čius kovos vežimų ir Maakos karalių
su jo kariuomene. Jie atvykę pasistatė
stovyklą ties Medeba, o amonitai su-
sirinko iš savo miestų ir išėjo į karą.
8 Dovydas, tai išgirdęs, pasiuntė Jo-
abą su visa stiprių vyrų kariuomene.
9 Amonitai išsirikiavo kovai prie
miesto vartų, o karaliai, kurie atėjo
padėti, stovėjo atvirame lauke.
10 Joabas pamatė, kad prieš jį ruošia-
mas puolimas iš priekio ir iš užnu-
gario; jis išrinko Izraelio geriausius
karius ir išrikiavo prieš sirus.
11 Likusius žmones jis pavedė savo
broliui Abšajui, kuris išrikiavo juos
prieš amonitus.
12 Joabas sakė broliui: „Jei sirai bus
man per stiprūs, tu ateisi man į pa-
galbą, o jei amonitai bus per stiprūs
tau, tai aš tau padėsiu.
13 Būk drąsus, narsiai kovokime už
savo tautą ir už savo Dievo miestus.
O Viešpats tedaro, kaip jam atrodo
tinkama.“
14 Joabas ir su juo buvę žmonės pra-
dėjo kovą prieš sirus, ir tie pabėgo
nuo jo.
15 Amonitai, pamatę, kad sirai pa-
bėgo, irgi bėgo nuo jo brolio Abšajo
ir užsidarė mieste. Tuomet Joabas
sugrįžo į Jeruzalę.
16 Sirai, pamatę, kad Izraelis juos
nugalėjo, siuntė pasiuntinius ir pa-
sikvietė sirus, gyvenusius anapus
upės. Hadadezero kariuomenės va-
das Šofachas vadovavo kariuomenei.
17 Kai tai buvo pranešta Dovydui, jis
surinko visus izraelitus, persikėlė
per Jordaną ir išsirikiavo mūšiui.

Kai Dovydas išsirikiavo prieš sirus,
jie kovojo su juo.
18 Bet sirai bėgo nuo Izraelio; Dovy-
das sunaikino septynis tūkstančius
kovos vežimų ir keturiasdešimt tūks-
tančių pėstininkų; žuvo ir kariuome-
nės vadas Šofachas.
19 Hadadezero tarnai, pamatę, kad
Izraelis juos nugalėjo, sudarė taiką
su Dovydu ir tapo jo tarnais. Nuo to
laiko sirai nebepadėdavo amonitams.

20 Praėjus metams, tuo laiku,
kai karaliai eina į karą, Joabas,
surinkęs kariuomenę, nusiaubė amo-
nitų šalį ir apgulė Rabą; Dovydas
buvo pasilikęs Jeruzalėje. Joabas
nugalėjo Rabą ir ją sugriovė.
2 Dovydas nuėmė jų karaliui karūną
su brangiais akmenimis, sveriančią
talentą aukso, ir užsidėjo ją ant
galvos. Be to, jis išgabeno iš miesto
labai daug grobio.
3 Miesto gyventojus jis pristatė prie
pjūklų, geležinių akėčių ir kirvių.
Taip Dovydas pasielgė su visais
užimtais amonitų miestais. Vėliau
Dovydas su visa kariuomene sugrį-
žo į Jeruzalę.
4 Po to prie Gezero kilo karas su fi-
listinais. Tuomet hušietis Sibechajas
nukovė Sipają, milžinų palikuonį, ir
jie buvo pažeminti.
5 Vėl kilus karui su filistinais, Jayro
sūnus Elhananas nukovė Lachmį,
gatiečio Galijoto brolį, kurio ietis
buvo kaip audėjo staklių riestuvas.
6 Po to dar kartą įvyko kova prie Gato.
Ten buvo aukšto ūgio vyras, kuris
turėjo po šešis pirštus ant kiekvienos
rankos ir kojos; jis buvo kilęs iš
milžinų.

18 2 Sam 10,18

20 SKYRIUS
1 2 Sam 11,1-27; 2 Sam 12,26
2 2 Sam 12,30.31
4 2 Sam 21,18; 1 Krn 11,29
5 1 Sam 17,7; 2 Sam 21,19; 1 Krn 11,23
6 1 Sam 5,8; 2 Sam 21,20
7 1 Sam 16,9; 2 Sam 21,21

21 SKYRIUS
1 2 Sam 24,1-25; Job 1,6
2 1 Krn 27,23.24
6 1 Krn 27,24
8 2 Sam 12,13; 2 Sam 24,10
9 1 Sam 9,9; 2 Kar 17,13; 1 Krn 29,29; 2 Krn 16,7.10; Iz 30,9.10; Am 7,12.13
10 2 Sam 24,12-14

7 Jam keikiant Izraelį, jį nukovė
Jehonatanas, Dovydo brolio Šimos
sūnus.
8 Šitie buvo kilę iš Gato milžinų; juos
nužudė Dovydas ir jo tarnai.

21 Šėtonas pakilo prieš Izraelį
ir sukurstė karalių Dovydą
suskaičiuoti tautą.
2 Dovydas įsakė Joabui ir kitiems
kariuomenės vadams: „Eikite, su-
skaičiuokite izraelitus nuo Beer
Šebos iki Dano ir praneškite man,
kad žinočiau jų skaičių.“
3 Joabas atsakė: „Tegul Viešpats pri-
deda prie savo žmonių šimtą kartų
tiek, kiek jų yra! Argi jie visi, mano
valdove karaliau, nėra tavo tarnai?
Kodėl, mano valdove, to reikalau-
ji? Kodėl nori užtraukti Izraeliui
kaltę?“
4 Tačiau Joabas turėjo paklusti kara-
liaus žodžiui. Todėl Joabas išėjo ir,
perėjęs visą Izraelį, sugrįžo į Jeruzalę.
5 Jis įteikė Dovydui tautos skai-
čiavimo rezultatus. Izraelyje buvo
milijonas ir šimtas tūkstančių vyrų,
tinkamų karui, o Jude – keturi šim-
tai septyniasdešimt tūkstančių.
6 Tačiau Levio ir Benjamino gi-
minių jis neskaičiavo, nes Joabui
karaliaus žodis kėlė pasibjaurėjimą.
7 Dievui tai nepatiko, ir Jis baudė
Izraelį.
8 Dovydas tarė Dievui: „Labai nu-
sidėjau taip darydamas. Maldauju,
atleisk savo tarnui kaltę, nes labai
kvailai pasielgiau.“
9 Viešpats kalbėjo Gadui, Dovydo
regėtojui:
10 „Eik ir sakyk Dovydui, ką Viešpats

sako: „Tris dalykus tau siūlau, pa-
sirink vieną iš jų, kurį įvykdysiu.“
11 Gadas, atėjęs pas Dovydą, jam tarė:
„Pasirink, ką nori:
12 trejus bado metus, bėgti nuo savo
priešų tris mėnesius, kai tavo priešų
kardas persekioja tave, arba Vieš-
paties kardą – marą, kuris siaustų
krašte tris dienas, Viešpaties ange-
lui naikinant izraelitus. Nuspręsk,
ką turiu atsakyti mane siuntusiam.“
13 Dovydas atsakė Gadui: „Patekau į
didelę bėdą. Bet geriau pakliūti į Vieš-
paties rankas, nes Jo gailestingumas
begalinis, negu į žmogaus rankas.“
14 Viešpats siuntė marą Izraeliui,
ir mirė Izraelyje septyniasdešimt
tūkstančių vyrų.
15 Dievas siuntė angelą sunaikinti
Jeruzalę. Angelui pradėjus naikinti,
Viešpats gailėjosi dėl tos nelaimės
ir tarė angelui naikintojui: „Užteks!
Nuleisk savo ranką!“ Viešpaties an-
gelas tuo metu buvo prie jebusiečio
Ornano klojimo.
16 Dovydas, pakėlęs savo akis, pa-
matė Viešpaties angelą, stovintį tarp
dangaus ir žemės su nuogu kardu,
iškeltu virš Jeruzalės. Tada Dovy-
das ir Izraelio vyresnieji, apsirengę
ašutinėmis, puolė veidais į žemę.
17 Dovydas tarė: „Viešpatie, aš įsa-
kiau suskaičiuoti tautą! Aš nusikal-
tau ir piktai pasielgiau, o šios avys,
ką jos padarė? Tebūna Tavo ranka ant
manęs ir mano tėvo namų, Viešpatie,
mano Dieve, o ne ant Tavo tautos,
kad juos pražudytų!“
18 Tada Viešpaties angelas liepė Gadui,
kad jis sakytų Dovydui eiti ir pastatyti
Viešpačiui aukurą jebusiečio Orna-
no klojime.

12 2 Sam 24,13
13 Ps 51,1; Ps 130,4.7
14 1 Km 27,24
15 Pr 6,6; 2 Sam 24,16.18-24; 2 Km 3,1
16 Joz 5,13; 2 Km 3,1
17 2 Sam 7,8; Ps 74,1
18 1 Km 21,11.12; 2 Km 3,1
25 2 Sam 24,24
26 Kun 9,24; Ts 6,21; 1 Kar 18,36-38; 2 Km 3,1; 2 Km 7,1
29 1 Kar 3,4; 1 Km 16,39; 2 Km 1,3

19 Dovydas nuėjo pagal Gado žodį,
kurį jis kalbėjo Viešpaties vardu.
20 Ornanas atsisuko ir pamatė angelą.
Jo keturi sūnūs kartu su juo pasislėpė.
Tuo metu Ornanas kūlė kviečius.
21 Dovydas atėjo pas Ornaną. Jis,
pamatęs ateinantį Dovydą, išėjo iš
klojimo ir nusilenkė prieš jį veidu
iki žemės.
22 Dovydas sakė Ornanui: „Parduok
man klojimą, kad pastatyčiau au-
kurą Viešpačiui. Parduok man jį už
deramą kainą, kad nelaimė liautųsi
tautoje.“
23 Ornanas atsakė Dovydui: „Mano
valdove karaliau, imk ir daryk, kaip
tau atrodo tinkama. Jaučius degina-
mosioms aukoms, kūlimo įrankius
malkoms ir kviečius valgomajai
aukai – visa tau duodu.“
24 Karalius Dovydas atsakė Orna-
nui: „Ne, aš noriu pirkti už deramą
kainą. Aš negaliu imti Viešpačiui,
kas tau priklauso, ir aukoti degina-
mąją auką, kuri man nieko nekai-
nuoja.“
25 Dovydas sumokėjo už tą vietą
šešis šimtus šekelių aukso.
26 Po to Dovydas pastatė aukurą
Viešpačiui, aukojo deginamąsias
bei padėkos aukas ir šaukėsi Vieš-
paties. Jis atsakė, pasiųsdamas iš
dangaus ugnį ant deginamosios
aukos aukuro.
27 Tada Viešpats įsakė angelui, ir jis
paslėpė savo kardą.
28 Kai Dovydas pamatė, kad Vieš-
pats jį išklausė jebusiečio Ornano
klojime, jis ten aukojo.
29 Viešpaties palapinė, kurią Mozė
padirbdino dykumoje, ir degina-

mųjų aukų aukuras tuo metu buvo
Gibeono aukštumoje.
30 Dovydas, bijodamas Viešpaties
angelo kardo, negalėjo ten pasi-
klausti Dievo.

22 Dovydas tarė: „Čia Viešpa-
ties Dievo namai ir aukuras
Izraelio deginamajai aukai.“
2 Dovydas įsakė surinkti svetimša-
lius, kurie buvo Izraelio krašte, ir
paskyrė akmenskaldžius paruošti
tinkamų akmenų Dievo namams
statyti.
3 Dovydas paruošė daug geležies
durų vinims bei apkaustymams ir
tiek daug vario, kad negalėjo jo pa-
sverti;
4 taip pat ir kedro rąstų be skaičiaus,
nes Sidono ir Tyro gyventojai at-
gabeno Dovydui daug kedro rąstų.
5 Dovydas tai darė, galvodamas, kad
jo sūnus Saliamonas yra jaunas ir
nepritytyręs, o Viešpačiui statomi na-
mai privalo būti nepaprastai didingi,
kad garsas apie juos pasiektų visas
šalis; todėl Dovydas prieš mirdamas
šventyklos statybai atliko daugybę
paruošiamųjų darbų.
6 Dovydas, pasišaukęs savo sūnų Sa-
liamoną, įsakė jam pastatyti namus
Viešpačiui, Izraelio Dievui.
7 Jis tarė Saliamonui: „Mano sūnau,
aš buvau sumanęs statyti namus
Viešpaties, savo Dievo, vardui,
8 bet Viešpats kalbėjo man: „Tu
praliejai daug kraujo, kariavai dide-
lius karus. Tu nestatysi namų mano
vardui, nes praliejai daug kraujo
žemėje mano akivaizdoje.
9 Tau gims sūnus, jis bus taikus
vyras, nes Aš jam duosiu poilsį nuo
visų aplinkinių priešų. Jo vardas bus
Saliamonas, ir Aš suteiksiu Izraeliui
taiką ir ramybę jo dienomis.
10 Jis pastatys namus mano vardui,
ir jis bus mano sūnus, o Aš būsiu jo
tėvas; Aš įtvirtinsiu jo karalystės sostą
Izraelyje amžiams.“
11 Mano sūnau, Viešpats tebūna su
tavimi, kad sėkmingai pastatytum
Viešpaties, savo Dievo, namus, kaip
Jis kalbėjo.
12 Tegul Viešpats suteikia tau iš-
minties bei supratimo ir paskiria
tave Izraelio valdovu; tik laikykis
Viešpaties, savo Dievo, įstatymų.
13 Tau seksis, jei atidžiai vykdysi nuos-
tatus ir įsakymus, kuriuos Viešpats
davė Izraeliui per Mozę. Būk drąsus
ir stiprus, nebijok ir nepasiduok
baimei.
14 Aš iš savo neturto paruošiau Viešpa-
ties namams šimtą tūkstančių talentų
aukso, tūkstantį tūkstančių talentų
sidabro, o vario ir geležies nepasve-
riamą kiekį, taip pat rąstų ir akmenų.
Prie viso to tu galėsi dar pridėti.
15 Be to, tavo žinioje yra daug amati-
ninkų: akmenskaldžių, mūrininkų,
statybininkų ir visokių meistrų bet
kuriam darbui atlikti.
16 Auksui, sidabrui, variui ir gele-
žiai nėra skaičiaus. Imkis darbo, ir
Viešpats bus su tavimi.“
17 Dovydas taip pat įsakė visiems
Izraelio kunigaikščiams padėti jo
sūnui Saliamonui:
18 „Juk Viešpats, jūsų Dievas, buvo su
jumis ir suteikė jums ramybę visame
krašte. Jis atidavė krašto gyventojus į
mano rankas, ir visas kraštas nusilen-
kė Viešpačiui ir Jo tautai.
19 Nukreipkite savo širdis ir sielas

22 SKYRIUS
1 Įst 12,5; 2 Sam 24,18; 1 Krn 21,18. 19.26.28; 2 Krn 3,1
2 1 Kar 9,20; 2 Kar 5,17-18; 2 Krn 2,17-18
3 1 Kar 7,47; 1 Krn 22,14
4 1 Kar 5,6-10
5 1 Kar 3,7; 1 Krn 29,1.2
7 Įst 12,5.11; 2 Sam 7,1-2; 1 Kar 8,17; 1 Krn 17,1; 1 Krn 28,2
8 1 Krn 28,3
9 1 Kar 4,20. 25; 1 Kar 5,4; 1 Krn 28,5
10 1 Krn 17, 12-13; 1 Krn 28,6; Hbr 1,5
11 1 Krn 22, 16
12 1 Kar 3,9-12
13 Joz 1,6.7.9; 1 Krn 28,7
14 1 Krn 22,3
16 1 Krn 22,11
17 1 Krn 28, 1-6
18 Joz 22,4
19 1 Kar 5,3; 2 Krn 5,2-14

ieškoti Viešpaties, savo Dievo.
Pastatykite Viešpaties Dievo šven-
tyklą, kad Viešpaties Sandoros
skrynia ir šventi Dievo indai būtų
įnešti į namus, kurie bus pastatyti
Viešpaties vardui.“

23 Kai Dovydas paseno ir su-
laukė daug metų, jis savo
vieton paskyrė savo sūnų Saliamoną
Izraelio karaliumi.
2 Dovydas sukvietė visus Izraelio
kunigaikščius ir levitus.
3 Buvo suskaičiuoti levitai, sulaukę
trisdešimties metų ir vyresni. Jų
skaičius buvo trisdešimt aštuoni
tūkstančiai vyrų.
4 Iš jų tarnystei Viešpaties namuo-
se buvo paskirta dvidešimt keturi
tūkstančiai, šeši tūkstančiai – vy-
resniaisiais ir teisėjais,
5 keturi tūkstančiai – vartininkais, o
keturi tūkstančiai šlovino Viešpatį
instrumentais, kuriuos padirbdino
Dovydas.
6 Dovydas suskirstė juos pagal tris
Levio sūnus: Geršoną, Kehatą ir
Merarį.
7 Geršonai buvo Ladanas ir Šimis.
8 Ladano sūnūs: pirmasis – Jehielis,
kiti – Zetamas ir Joelis.
9 Šimio sūnūs: Šelomitas, Hazielis
ir Haranas – iš viso trys. Šitie buvo
Ladano šeimų vyresnieji.
10 Šimio sūnūs: Jahatas, Ziza, Jeušas
ir Berija – iš viso keturi.
11 Jahatas buvo pirmutinis, o Ziza –
antrasis. Jeušas ir Berija neturėjo daug
sūnų; jie buvo laikomi viena šeima.
12 Kehato sūnūs: Amramas, Iccharas,
Hebronas ir Uzielis – iš viso keturi.
13 Amramo sūnūs: Aaronas ir Mozė.
Aaronas ir jo sūnūs buvo paskirti
tarnauti Švenčiausioje, smilkyti
Viešpaties akivaizdoje, Jam tarnauti
ir laiminti Jo vardu.
14 Dievo vyro Mozės sūnūs buvo
priskirti prie Levio giminės.
15 Mozės sūnūs – Geršomas ir Elie-
zeras.
16 Geršomo sūnus buvo Šebuelis.
17 Eliezero sūnus buvo Rehabija; Elie-
zeras neturėjo kitų vaikų, o Rehabijos
sūnų buvo nepaprastai daug.
18 Iccharo sūnus Šelomitas buvo
vyriausias.
19 Hebrono sūnūs: pirmasis – Jerijas,
antrasis – Amarija, trečiasis – Jaha-
zielis ir ketvirtasis – Jekamamas.
20 Uzielio sūnūs: pirmasis – Michė-
jas ir antrasis – Išija.
21 Merario sūnūs – Machlis ir Mušis.
Machlio sūnūs – Eleazaras ir Kišas.
22 Eleazaras mirė, neturėdamas sūnų,
tik dukteris, kurias vedė Kišo sūnūs,
jų pusbroliai.
23 Mušio sūnūs: Machlis, Ederas ir
Jerimotas – trys.
24 Šitie buvo Levio palikuonys,
vyresnieji savo tėvų namuose, su-
rašyti pavieniui vardais; dvidešim-
ties metų amžiaus ir vyresni, kurie
atliko tarnystę Viešpaties namuose.
25 Dovydas sakė: „Viešpats, Izraelio
Dievas, suteikė ramybę savo tautai,
kad jie gyventų Jeruzalėje per amžius.
26 Levitams nebereikės nešioti pala-
pinės ir indų, reikalingų tarnavimui
šventykloje.“
27 Pagal paskutinius Dovydo žo-
džius levitai, dvidešimties metų am-
žiaus ir vyresni, buvo suskaičiuoti.
28 Jų tarnavimas buvo padėti
Aarono palikuonims Viešpaties

23 SKYRIUS
1 1 Kar 1,33-40
3 Sk 4,1-3
4 Įst 16,18-20; Ezr 3,8.9
5 1 Km 15,16; 2 Km 29,25-27
6 Iš 6,16
7 Iš 6,17; 1 Km 26,21
12 Iš 6,18
13 Iš 6,20; Sk 6,23; Įst 21,5; 1 Sam 2,28; Hbr 5,4
14 1 Km 26, 20-24
15 Iš 18,3.4; 1 Km 6,16
16 1 Km 24, 20; 1 Km 26,24
17 1 Km 26, 25
18 1 Km 24, 22
19 1 Km 24, 23
21 1 Km 24, 26.29
22 Sk 36,6; 1 Km 24,28
23 1 Km 24, 30
24 Sk 1,3; Sk 10,17.21; Ezr 3,8
25 1 Km 22, 18
26 Sk 4,5.15; Sk 7,9; Įst 10,8
27 2 Sam 23,1

namų tarnyboje, tvarkyti kiemus
ir kambarius, valyti bei prižiūrėti
šventyklos reikmenis ir atlikti visus
darbus prie Dievo namų;
29 parūpinti padėtinės duonos, miltų
valgomajai aukai, neraugintų pa-
pločių, keptų ir maišytų su aliejumi
aukų, svarsčius bei saikus;
30 kas rytą ir vakarą dėkoti ir šlovinti
Viešpatį,
31 aukojant deginamąsias aukas
per šabą, jauną mėnulį ir per kitas
šventes, kaip buvo nustatyta.
32 Jie turėjo saugoti Susitikimo pala-
pinę, šventyklą ir savo brolius, Aa-
rono sūnus, tarnaudami Viešpaties
namuose.

24 Toks yra Aarono palikuonių
suskirstymas. Aarono sūnūs:
Nadabas ir Abihuvas, Eleazaras ir
Itamaras.
2 Nadabas ir Abihuvas mirė pirma
savo tėvo ir nepaliko sūnų; kunigų
tarnystę ėjo Eleazaras ir Itamaras.
3 Dovydas paskyrė Cadoką iš Elea-
zaro sūnų ir Ahimelechą iš Itamaro
sūnų atlikti tarnystę pakaitomis.
4 Kadangi Eleazaro sūnų buvo dau-
giau negu Itamaro sūnų, tai juos
taip suskirstė, kad iš Eleazaro sūnų
buvo šešiolika vyresniųjų savo tėvų
namuose, o iš Itamaro – aštuoni.
5 Juos paskirstė mesdami burtą, nes
šventyklos vyresniųjų ir vyresnių-
jų prieš Dievą buvo ir iš Eleazaro
sūnų, ir iš Itamaro.
6 Juos surašė raštininkas – Netanelio
sūnus Šemaja, levitas, prižiūrint Do-
vydui, kunigaikščiams, kunigui Ca-
dokui, Abjataro sūnui Ahimelechui
ir kunigų bei levitų šeimų vyresnie-
siems. Po vieną burtą metė pakaito-
mis Eleazaro ir Itamaro šeimos.
7 Pirmas burtas krito Jehojaribui,
antras – Jedajai,
8 trečias – Harimui, ketvirtas – Seo-
rimui,
9 penktas – Malkijai, šeštas – Mija-
minui,
10 septintas – Hakocui, aštuntas –
Abijai,
11 devintas – Ješūvai, dešimtas –
Šechanijui,
12 vienuoliktas – Eljašibui, dvylik-
tas – Jakimui,
13 tryliktas – Hupai, keturioliktas –
Ješebabui,
14 penkioliktas – Bilgai, šešioliktas –
Imerui,
15 septynioliktas – Hezyrui, aštuonio-
liktas – Hapicecui,
16 devynioliktas – Petachijai, dvide-
šimtas – Ezechieliui,
17 dvidešimt pirmas – Jachinui, dvi-
dešimt antras – Gamului,
18 dvidešimt trečias – Delajui, o dvide-
šimt ketvirtas – Maazijui.
19 Tokia tvarka jie įeidavo tarnauti
į Viešpaties namus pagal jų tėvo
Aarono nuostatus, kaip jam buvo
įsakęs Viešpats, Izraelio Dievas.
20 Kiti Levio palikuonys: Amramo –
Šubaelis, Šubaelio – Jechdijas.
21 Rehabijo vyriausias sūnus buvo
Išija.
22 Iccharų – Šelomotas, Šelomoto –
Jahatas.
23 Iš Hebrono – Jerijas, Amarijas,
Jahazielis, Jekamamas.
24 Uzielio – Michėjas, Michėjo –
Šamyras.
25 Michėjo brolis – Išija, Išijos sū-
nus – Zacharijas.

29 Iš 25,30; Kun 2,1.4. 5.7; Kun 6,20; Kun 19,35
31 Kun 23,2-4; Sk 10,10
32 Sk 1,53; Sk 3,6-9.38; 1 Km 9,27; 2 Km 13,10. 11

24 SKYRIUS
1 Kun 10,1-6; Sk 26,60.61; 1 Km 6,3
2 Sk 3,1-4; Sk 26,61
3 1 Km 18,16
10 Neh 12, 4.17; Lk 1,5
19 1 Km 9,25
20 1 Km 23, 16
21 1 Km 23,17
22 1 Km 23,18
23 1 Km 23, 19; 1 Km 26,31

26 Merario sūnūs – Machlis ir Mušis.
Jaazijo sūnus – Benas.
27 Merario palikuonys iš jo sūnaus Jaa-
zijo: Benas, Šohamas, Zakūras ir Ibris.
28 Machlio – Eleazaras, kuris netu-
rėjo sūnų.
29 Kišo sūnus – Jerahmeelis.
30 Mušio sūnūs: Machlis, Ederas ir Je-
rimotas. Šitie buvo levitų palikuonys.
31 Taip pat burtų keliu jie – tiek
šeimos vyriausias, tiek jauniausias –
nustatė eilę kaip ir jų broliai, Aaro-
no palikuonys, karaliaus Dovydo,
kunigų Cadoko ir Ahimelecho bei
levitų šeimų vyresniųjų akivaizdoje.

25 Dovydas su vyresniaisiais
paskyrė Asafo, Hemano ir
Jedutūno sūnus skambinti psalteriais,
arfomis ir cimbolais. Šiam tarnavi-
mui buvo paskirti muzikantai.
2 Asafo palikuonių buvo keturi: Za-
kūras, Juozapas, Netanija ir Asarela.
Jiems vadovavo Asafas, laikydama-
sis karaliaus nurodymų.
3 Jedutūno palikuonys: Gedalijas,
Ceris, Izaijas, Šimis, Hašabijas ir
Matitijas. Jiems vadovavo jų tėvas
Jedutūnas; jie skambino arfomis,
garbindami Viešpatį ir Jam dėko-
dami.
4 Hemano palikuonys: Bukijas,
Matanijas, Uzielis, Šebuelis ir Je-
rimotas, Hananija, Hananis, Eliata,
Gidaltis ir Romamti Ezeras, Jošbe-
kaša, Malotis, Hotyras, Mahazijotas.
5 Visi jie buvo karaliaus regėtojo He-
mano sūnūs, pagal Dievo žodį, kad
išaukštintų jo ragą. Dievas davė He-
manui keturiolika sūnų ir tris dukteris.
6 Jie visi, tėvui vadovaujant, giedo-
jo Viešpaties namuose, pritariant

26 Iš 6,19; 1 Km 23,21
28 1 Km 23, 22
30 1 Km 23, 23

25 SKYRIUS
1 1 Km 6,30. 33.39.44; 2 Km 5,12
3 1 Km 16, 41.42
5 1 Km 16,42
6 1 Km 15, 16.19; 1 Km 25,2
7 1 Km 23,5
8 2 Km 23,13

cimbolams, arfoms ir psalteriams
pagal karaliaus nurodymą Asafui,
Jedutūnui ir Hemanui.
7 Jų skaičius kartu su broliais buvo
du šimtai aštuoniasdešimt aštuoni.
Jie buvo išmokyti giesmių Viešpa-
čiui ir įgudę.
8 Jie metė burtus dėl tarnavimo tvar-
kos: kaip mažas, taip ir didelis, kaip
mokytojas, taip ir mokinys.
9 Pirmasis burtas teko Juozapui iš
Asafo giminės. Antras – Gedalijui su
sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
10 Trečias – Zakūrui su sūnumis ir
broliais, jų buvo dvylika.
11 Ketvirtas – Icriui su sūnumis ir
broliais, jų buvo dvylika.
12 Penktas – Netanijui su sūnumis ir
broliais, jų buvo dvylika.
13 Šeštas – Bukijui su sūnumis ir
broliais, jų buvo dvylika.
14 Septintas – Jesarelai su sūnumis
ir broliais, jų buvo dvylika.
15 Aštuntas – Izaijui su sūnumis ir
broliais, jų buvo dvylika.
16 Devintas – Matanijui su sūnumis
ir broliais, jų buvo dvylika.
17 Dešimtas – Šimiui su sūnumis ir
broliais, jų buvo dvylika.
18 Vienuoliktas – Azareliui su sū-
numis ir broliais, jų buvo dvylika.
19 Dvyliktas – Hašabijai su sūnumis
ir broliais, jų buvo dvylika.
20 Tryliktas – Šubaeliui su sūnumis
ir broliais, jų buvo dvylika.
21 Keturioliktas – Matitijui su sū-
numis ir broliais, jų buvo dvylika.
22 Penkioliktas – Jeremotui su sū-
numis ir broliais, jų buvo dvylika.
23 Šešioliktas – Hananijui su sūnu-
mis ir broliais, jų buvo dvylika.
24 Septynioliktas – Jošbekašai su

sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
25 Aštuonioliktas – Hananiui su sū-
numis ir broliais, jų buvo dvylika.
26 Devynioliktas – Maločiui su sū-
numis ir broliais, jų buvo dvylika.
27 Dvidešimtas – Eliatai su sūnumis
ir broliais, jų buvo dvylika.
28 Dvidešimt pirmas – Hotyrui su
sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
29 Dvidešimt antras – Gidalčiui su
sūnumis ir broliais, jų buvo dvylika.
30 Dvidešimt trečias – Mahazijotui
su sūnumis ir broliais, jų buvo
dvylika.
31 Dvidešimt ketvirtas – Romamti
Ezerui su sūnumis ir broliais, jų
buvo dvylika.

26 Vartininkų paskirstymas.
Korės sūnaus Mešelemijos iš
Asafo giminės sūnūs:
2 pirmagimis – Zacharijas, kiti – Je-
diaelis, Zebadijas, Jatnielis,
3 Elamas, Jehananas, Eljehoenajas.
4 Obed Edomo sūnūs: pirmagimis –
Šemaja, kiti – Jehozabadas, Joa-
chas, Sacharas, Netanelis,
5 Amielis, Isacharas, Peuletajas –
aštuoni, nes Dievas jį laimino.
6 Šemaja turėjo sūnų; jie buvo šeimų
vyresnieji, karžygiai.
7 Šemajos sūnūs: Otnis, Refaelis,
Jobedas, Elzabadas ir jo broliai
Elihuvas ir Semachijas, kurie buvo
stiprūs vyrai.
8 Obed Edomo palikuonių su sūnu-
mis ir broliais, tinkančių tarnybai
vyrų, – iš viso šešiasdešimt du.
9 Iš Mešelemijos šeimos buvo aštuo-
niolika stiprių vyrų.
10 Merario sūnaus Hosos sūnūs:
vyriausias buvo Šimris, nors jis ne-

26 SKYRIUS
1 1 Krn 6,37; 1 Krn 9,19; Ps 42,1-11
2 1 Krn 9,21
4 1 Krn 15, 18.21
8 1 Krn 9,13
10 1 Krn 16, 38
13 1 Krn 24, 5.31; 1 Krn 25,8
16 1 Kar 10,5; 2 Krn 9,4
20 2 Sam 8, 11; 1 Krn 9,26; 1 Krn 26,22. 24.26.28; 1 Krn 28,12; Ezr 2,69
21 1 Krn 6, 17; 1 Krn 23,8; 1 Krn 29,8
23 Iš 6,18; Sk 3,19
24 1 Krn 23, 16
25 1 Krn 23, 18

buvo pirmagimis, jo tėvas jį paskyrė
vyriausiuoju,
11 Hilkijas, Tebalijas ir Zacharijas.
Hosos sūnų ir brolių buvo trylika
vyrų.
12 Vartininkų vyresnieji pasiskirstė
tarnauti prie Viešpaties namų pagal
eilę,
13 mesdami burtus – kaip mažas, taip
ir didelis – pagal savo tėvo namus
prie kiekvienų vartų.
14 Rytiniai vartai teko Šelemijui,
šiauriniai – jo sūnui Zacharijui, iš-
mintingam patarėjui.
15 Obed Edomui – pietiniai vartai, jo
sūnums – sandėliai.
16 Šupimui ir Hosai – vakariniai ir
Šalecheto vartai prie kalvos vieške-
lio, kur stovėdavo sargybinis prie
sargybinio.
17 Rytinėje pusėje buvo šeši levitai,
šiaurinėje – keturi, pietinėje – ketu-
ri, o prie sandėlių – po du.
18 Vakarinėje pusėje buvo keturi prie
vieškelio, du – prie priestato.
19 Šitie vyrai buvo vartininkų gru-
pių vyresnieji, korachų ir Merario
palikuonys.
20 Levitui Ahijai buvo pavesta sau-
goti šventyklos turtus ir pašvęstus
daiktus.
21 Geršono Ladano palikuonis –
Jehielis.
22 Jehielio sūnūs: Zetamas ir jo
brolis Joelis; juodu buvo paskirti
šventyklos turtų prižiūrėtojais.
23 Iš amramų, iccharų, hebronų,
uzielitų
24 Mozės sūnaus Geršomo sūnus
Šebuelis buvo vyriausiasis turtų pri-
žiūrėtojas.
25 Jo brolio Eliezero sūnus – Reha-

bijas, jo sūnus – Izaijas, jo sūnus –
Jehoramas, jo sūnus – Zichris ir jo
sūnus – Šelomitas.
26 Šelomitas ir jo broliai buvo paskirti
prižiūrėti dovanas, kurias karalius
Dovydas, šeimų vyresnieji, tūkstan-
tininkai, šimtininkai ir kariuomenės
vadai buvo paaukoję.
27 Karuose laimėto grobio dalis, pa-
skirta Viešpaties namų reikalams,
28 ir visi turtai, gauti iš regėtojo Samue-
lio, Kišo sūnaus Sauliaus, Nero sūnaus
Abnero ir Cerujos sūnaus Joabo, buvo
pavesti Šelomito ir jo brolių priežiūrai.
29 Iš iccharų Kenanijas ir jo sūnūs
buvo paskirti Izraelyje valdytojais
ir teisėjais.
30 Hebronas Hašabijas ir jo giminės,
tūkstantis septyni šimtai narsių vyrų,
buvo paskirti Jordano vakaruose
esantiems izraelitams viršininkais
Viešpaties reikalams ir karaliaus
tarnybai.
31 Vyriausias tarp hebronų buvo Jerija.
Jie buvo suskaityti šeimomis ketu-
riasdešimtaisiais Dovydo valdymo
metais. Buvo rasta narsių vyrų,
gyvenančių Gileado Jazere,
32 du tūkstančiai septyni šimtai.
Karalius Dovydas pavedė jiems val-
dyti rubenus, gadus ir pusę Manaso
giminės visuose Dievo ir karaliaus
reikaluose.

27 Šie yra Izraelio šeimų vy-
resnieji, kariuomenės būrių
vadai ir karaliaus valdininkai. Tie
būriai keisdavosi kas mėnesį. Kiekvie-
name būryje buvo dvidešimt keturi
tūkstančiai vyrų.
2 Pirmojo mėnesio būrio vyresny-
sis – Jašobamas, Zabdielio sūnus.

26 2 Sam 8,11
28 1 Sam 9,9
29 1 Krn 23, 4; Neh 11,16
30 1 Krn 27, 17
31 Joz 21,39; 1 Krn 23,19
32 2 Krn 19, 11

27 SKYRIUS
2 1 Krn 11,11
4 2 Sam 23,9
5 1 Krn 18,17
6 2 Sam 23, 20-23
7 2 Sam 23, 24; 1 Krn 11,26
8 2 Sam 23, 11; 1 Krn 11,27
9 1 Krn 11,28
10 1 Krn 11, 27
11 2 Sam 21, 18; 1 Krn 11,29; 1 Krn 20,4
12 1 Krn 11, 28
13 2 Sam 23, 28; 1 Krn 11,30
14 1 Krn 11, 31
15 2 Sam 23, 29; 1 Krn 11,30

Jo būryje buvo dvidešimt keturi
tūkstančiai.
3 Jis buvo iš Pereco vaikų, vyriau-
sias iš visų vadų pirmąjį mėnesį.
4 Antrojo mėnesio būrio vyresny-
sis – ahoachas Dodajas. Jo būryje
buvo ir vadas Miklotas. Iš viso
būryje buvo dvidešimt keturi tūks-
tančiai.
5 Trečiojo mėnesio kariuomenės
vyresnysis – vyriausiojo kunigo
Jehojados sūnus Benaja. Jo būryje
buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
6 Jis buvo vyriausiasis tarp trisde-
šimties karžygių. Jo būryje buvo jo
sūnus Amizabadas.
7 Ketvirtojo mėnesio – Joabo brolis
Asaelis, o po jo – Zebadija, jo sūnus.
Jo būryje buvo dvidešimt keturi
tūkstančiai.
8 Penktojo mėnesio – izrachas
Šamhutas. Jo būryje buvo dvidešimt
keturi tūkstančiai.
9 Šeštojo mėnesio – Ikešo sūnus Ira,
tekojietis. Jo būryje buvo dvidešimt
keturi tūkstančiai.
10 Septintojo mėnesio – efraimas
Helecas iš Pelojos. Jo būryje buvo
dvidešimt keturi tūkstančiai.
11 Aštuntojo mėnesio – hušietis Si-
bechajas iš zerachų. Jo būryje buvo
dvidešimt keturi tūkstančiai.
12 Devintojo mėnesio – anatotietis
Abiezeras iš Benjamino. Jo būryje
buvo dvidešimt keturi tūkstančiai.
13 Dešimtojo mėnesio – netofietis
Mahrajas iš zerachų. Jo būryje buvo
dvidešimt keturi tūkstančiai.
14 Vienuoliktojo mėnesio – Benaja iš
Piratono, efraimas. Jo būryje buvo
dvidešimt keturi tūkstančiai.
15 Dvyliktojo mėnesio – netofietis

Heldajas iš Otnielio. Jo būryje buvo
dvidešimt keturi tūkstančiai.
16 Izraelio giminių vyresnieji: rube-
nams vadovavo Zichrio sūnus Elie-
zeras; simeonams – Maakos sūnus
Šefatijas;
17 levitams – Kemuelio sūnus Haša-
bija, Aarono palikuonims – Cadokas;
18 Judui – Elihuvas, vienas iš Do-
vydo brolių; Isacharui – Mykolo
sūnus Omris;
19 Zabulonui – Abdijo sūnus Iš-
majas; Naftaliui – Azrielio sūnus
Jerimotas;
20 efraimams – Azazijo sūnus Ozė-
jas; pusei Manaso giminės – Pedajo
sūnus Joelis;
21 pusei Manaso giminės Gileade –
Zacharijo sūnus Idojas; Benjami-
nui – Abnero sūnus Jaasielis;
22 Danui – Jerohamo sūnus Azarelis.
Šitie buvo Izraelio giminių kuni-
gaikščiai.
23 Dovydas neskaičiavo tų, kurie
buvo dvidešimties metų ir jaunesni,
nes Viešpats buvo pažadėjęs padau-
ginti Izraelį kaip žvaigždes danguje.
24 Cerujos sūnus Joabas buvo pradė-
jęs skaičiuoti izraelitus, bet nebaigė,
nes Izraelis už tai buvo nubaustas.
Šis skaičiavimas nepateko į kara-
liaus Dovydo metraščius.
25 Karaliaus turtus saugojo Adielio
sūnus Azmavetas. Tuos gi turtus,
kurie buvo miestuose, kaimuose ir
bokštuose – Uzijo sūnus Jehonatanas;
26 lauko darbus prižiūrėjo Kelubo
sūnus Ezris;
27 vynuogynus – Šimis iš Ramos;
vyno atsargas – šefamietis Zabdis;
28 alyvmedžius ir figmedžius, augu-
sius Šefeloje, – gederietis Baal Ha-
nanas; aliejaus sandėlius – Joašas;
29 galvijus, kurie ganėsi Šarone, –
šaronietis Šitrajas; galvijus slėniuo-
se – Adlajo sūnus Šafatas;
30 kupranugarius – izmaelitas Obi-
las; asilus – meronotietis Jechdijas;
31 avis ir ožkas – hagaras Jazizas.
Šitie buvo karaliaus Dovydo nuo-
savybės vyriausieji prižiūrėtojai.
32 Dovydo dėdė Jehonatanas, išmin-
tingas ir raštingas vyras, buvo pa-
tarėjas, o Hachmonio sūnus Jehielis
mokė karaliaus sūnus.
33 Ahitofelis buvo karaliaus patarė-
jas, o archas Hušajas buvo karaliaus
draugas.
34 Po Ahitofelio buvo Benajos sūnus
Jehojada ir Abjataras, o vyriausiasis
karaliaus kariuomenės vadas buvo
Joabas.

28 Dovydas sušaukė į Jeruzalę
visus Izraelio ir giminių ku-
nigaikščius, būrių viršininkus, tūks-
tantininkus, šimtininkus, karaliaus
bei jo sūnų nuosavybės ir gyvulių
vyriausiuosius prievaizdus, rūmų
valdininkus, narsius vyrus ir kar-
žygius.
2 Karalius atsistojęs tarė: „Paklausy-
kite, mano broliai, mano tauta. Aš
norėjau statyti namus Viešpaties
Sandoros skryniai, pakojį mūsų
Dievui, ir buvau pasiruošęs statybai,
3 bet Dievas man tarė: „Tu nestatysi
namų mano vardui, nes tu esi karys
ir praliejai kraują.“
4 Tačiau Viešpats, Izraelio Dievas,
pasirinko mane iš visų mano tėvo
namų, kad būčiau karalius viso
Izraelio. Jis išrinko iš Judo giminės
mano tėvo namus ir iš mano tėvo

17 1 Krn 26,30
18 1 Sam 16,6
23 Pr 15,5; Pr 22,17; Pr 26,4; Iš 32,13; Įst 1,10; Įst 6,3
24 2 Sam 24,12-15; 1 Krn 21,1-7
31 1 Krn 5,10
33 2 Sam 15,12.32-37
34 1 Kar 1,7; 1 Krn 11,6

28 SKYRIUS
1 2 Sam 23,8-39; 1 Krn 11,10-47; 1 Krn 27,1.2.16.25
2 2 Sam 7,2; Ps 99,5; Ps 132,7; Iz 66,1
3 2 Sam 7,5.13; 1 Kar 5,3; 1 Krn 17,4; 1 Krn 22,8
4 Pr 49,8-10; 1 Sam 13,14; 1 Sam 16,1.6-13; 1 Krn 5,2; Ps 60,7; Apd 13,22

sūnų mane panorėjo paskirti viso
Izraelio karaliumi.
5 Viešpats davė man daug sūnų ir iš
visų Jis pasirinko Saliamoną, kad jis
sėdėtų Viešpaties karalystės soste ir
valdytų Izraelį.
6 Jis man pasakė: „Tavo sūnus Sa-
liamonas pastatys mano namus ir
mano kiemus, Aš jį išsirinkau savo
sūnumi, ir Aš būsiu jam tėvas.
7 Be to, Aš įtvirtinsiu jo karalystę per
amžius, jei jis vykdys mano įsaky-
mus ir nurodymus, kaip iki šiolei.“
8 Taigi dabar viso Izraelio ir mūsų Die-
vo akivaizdoje jums sakau: klausykite
ir vykdykite visus Viešpaties, savo
Dievo, įsakymus, kad gyventumėte
šioje geroje žemėje ir ji liktų jūsų
vaikams per amžius.
9 O tu, mano sūnau Saliamonai, pa-
žink savo tėvo Dievą ir Jam tarnauk
tobula širdimi ir su tikru noru, nes
Viešpats ištiria visų širdis ir siekius.
Jei Jo ieškosi, rasi Jį, o jei Jį paliksi,
Jis atmes tave amžiams.
10 Dabar įsidėmėk! Viešpats tave
išsirinko, kad pastatytum namus
šventyklai. Būk stiprus ir daryk tai.“
11 Dovydas davė savo sūnui Salia-
monui šventyklos planą: prieangių,
pastatų, sandėlių, aukštutinių, vidinių
patalpų ir Malonės sosto patalpos;
12 taip pat ir kitus brėžinius, kurie
buvo jo širdyje: Viešpaties namų
kiemo, visų aplinkui esančių patal-
pų, Dievo namų turtų saugyklos ir
pašvęstų daiktų saugyklos,
13 patalpų kunigų bei levitų padali-
niams ir įvairiems šventyklos darbams
bei visų Viešpaties namų tarnystės
indų.

14 Jis davė Saliamonui aukso ir
sidabro auksiniams ir sidabriniams
indams nulieti, nustatydamas atskirų
indų svorį:
15 auksinėms žvakidėms ir jų lem-
poms nustatė kiekvienos žvakidės ir
lempos svorį, taip pat sidabrinėms
žvakidėms ir jų lempoms nustatė
kiekvienos žvakidės ir lempos svorį
pagal jų paskirtį.
16 Taip pat davė aukso padėtinės
duonos stalams ir sidabro sidabri-
niams stalams,
17 gryno aukso šakutėms, puodams,
taurėms ir auksiniams dubenims –
kiekvienam pagal svorį, sidabri-
niams dubenims – kiekvienam si-
dabro pagal svorį;
18 smilkomajam aukurui gryniausio
aukso pagal svorį ir cherubams, ku-
rie laikė išskleidę sparnus ir dengė
Viešpaties Sandoros skrynią.
19 Visa tai buvo užrašyta pagal Vieš-
paties duotą apreiškimą, kaip Jis
nurodė atlikti darbus.
20 Dovydas tarė savo sūnui Salia-
monui: „Būk stiprus ir drąsus bei
imkis darbo! Nebijok ir nenusigąsk,
nes Viešpats Dievas, mano Dievas,
bus su tavimi. Jis nepaliks tavęs, kol
baigsi visus Viešpaties namų statybos
darbus.
21 Kunigai ir levitai yra pasiruošę
visoms Dievo namų tarnystėms;
kiekviename darbe tau padės patyrę
meistrai ir visa tauta bei kunigaikš-
čiai vykdys tavo įsakymus.“

29 Karalius Dovydas tarė izra-
elitams: „Mano sūnus Salia-
monas, kurį Dievas išsirinko, dar
jaunas ir nepatyręs, o darbas didelis,

5 1 Km 3,1-9; 1 Km 14,3-7; 1 Km 22,9; 1 Km 23,1; 1 Km 29,1
6 2 Sam 7,13.14; 1 Kar 6,38; 1 Km 22,9.10; 2 Km 1,9; 2 Km 6,2
7 1 Km 22,13
9 Įst 31,17; 1 Sam 12,24; 1 Sam 16,7; 1 Kar 8,39; 2 Kar 20,3; 1 Km 29,17; 2 Km 15,2; Jer 9,24; Jer 11,20; Jer 17,10; Jer 20,12; Jer 29,13; Oz 4,1; Jn 17,3; Apr 2,23
10 1 Km 22, 13; 1 Km 28,6
11 1 Kar 6,3; 1 Km 28,19
12 Iš 25,40; 1 Km 26,20.28; Hbr 8,5
13 1 Km 23,6
15 Iš 25,31-39; 1 Kar 7,49
16 1 Kar 7,48
18 Iš 25,18-22; Iš 30,1-10; 1 Sam 4,4; 1 Kar 6,23
19 Iš 25,40; 1 Km 28,11.12
20 Įst 31,6.7; Joz 1,5.6-9; 1 Km 22,13; Hbr 13,5
21 Iš 35,25-35; Iš 36,1.2; 1 Km 24,1-31; 1 Km 25,1-31; 1 Km 26,1-32; 2 Km 2,13.14

29 SKYRIUS
1 1 Kar 3,7; 1 Km 22,5; 1 Km 28,5; Pat 4,3

nes rūmai – ne žmogui, bet Viešpa-
čiui Dievui.
2 Iš visų jėgų paruošiau aukso Die-
vo namų auksiniams reikmenims,
sidabro – sidabriniams, vario –
variniams, geležies – geležiniams,
medžio – mediniams; taip pat onik-
so ir spalvotų akmenų mozaikai,
įvairių brangių akmenų ir gausybę
marmuro.
3 Be to, Dievo namams aš pridedu iš
savo nuosavybės aukso ir sidabro:
4 tris tūkstančius talentų Ofyro aukso,
septynis tūkstančius talentų valyto
sidabro sienoms aptraukti,
5 aukso auksiniams ir sidabro sidabri-
niams dirbiniams, kuriuos padarys
meistrai. Kas iš jūsų šiandien laisva
valia norėtų aukoti Viešpačiui?“
6 Izraelio giminių ir šeimų vadai, tūks-
tantininkai, šimtininkai bei karaliaus
darbų vyriausieji prievaizdai aukojo
dosniai
7 ir davė Dievo namų statybai penkis
tūkstančius talentų aukso ir dešimt
tūkstančių auksinių monetų; dešimt
tūkstančių talentų sidabro, aštuo-
niolika tūkstančių talentų vario ir
šimtą tūkstančių talentų geležies.
8 Kas turėjo brangių akmenų, atidavė
juos Viešpaties namų iždui, geršono
Jehielio globon.
9 Tauta džiaugėsi, nes jie aukojo
Viešpačiui dosniai ir tobula širdimi,
ir karalius Dovydas tuo taip pat
labai džiaugėsi.
10 Dovydas garbino Viešpatį susirin-
kusiųjų akivaizdoje ir tarė: „Garbė
Tau per amžius, Viešpatie, mūsų
tėvo Izraelio Dieve!
11 Tavo, Viešpatie, yra didybė ir

2 Iz 54,11.12; Apr 21,18
4 1 Kar 9,28
5 2 Km 29,31; 2 Kor 8,5.12
6 Iš 35,21-35; 1 Km 27,1. 25-31; 1 Km 28,1
8 1 Km 23,8; 1 Km 26,21.22
9 Iš 25,2; 1 Kar 8,61; 2 Kor 9,7
11 Mt 6,13; 1 Tim 1,17; Apr 5,13
12 Rom 11,36
15 Kun 25, 23; Job 14,2; Ps 39,12; Ps 90,9; Hbr 11,13.14; 1 Pt 2,11
17 1 Sam 16, 7; 1 Km 28,9; Pat 11,20
19 1 Km 28, 9; 1 Km 29,1.2; Ps 72,1

galybė, ir pergalė, ir šlovė, ir iš-
aukštinimas, nes Tau priklauso visa
danguje ir žemėje. Viešpatie, Tavo
yra karalystė ir Tu esi valdovas virš
visko.
12 Iš Tavęs ateina turtai ir garbė, Tu
viskam karaliauji. Tavo rankoje yra
jėga ir galybė, Tu gali išaukštinti ir
suteikti stiprybės.
13 Mūsų Dieve, mes dėkojame Tau ir
giriame Tavo šlovingą vardą.
14 Kas esu aš ir kas mano tauta, kad
mes galėtume taip dosniai Tau aukoti?
Juk iš Tavęs ateina viskas, o mes tik
atiduodame, ką gavome iš Tavęs.
15 Mes esame svetimšaliai ir ateiviai
Tavo akivaizdoje, kaip buvo ir mūsų
tėvai. Mūsų dienos žemėje kaip šešė-
lis ir nė vienas nepasiliekame.
16 Viešpatie, mūsų Dieve, visa, ką mes
šiandien aukojame Tavo namams,
Tavo šventajam vardui, ateina iš Tavęs
ir yra Tavo!
17 Mano Dieve, žinau, kad Tu ištiri
žmonių širdis ir mėgsti nuoširdumą.
Aš visa tai paaukojau iš tyros širdies
ir matau, kad čia esanti tauta aukoja
Tau su džiaugsmu ir noriai.
18 Viešpatie, mūsų tėvų Abraomo,
Izaoko ir Jokūbo Dieve, išlaikyk
savo tautos žmonių širdžių nusista-
tymą tokį, koks jis šiandien, kad jie
liktų Tau ištikimi.
19 O mano sūnui Saliamonui duok
tobulą širdį, kad jis laikytųsi Tavo
įsakymų, nuostatų bei paliepimų ir
pastatytų šventyklą, kuriai paruošiau
reikalingų medžiagų.“
20 Tuomet Dovydas tarė susirinku-
siems: „Garbinkite Viešpatį, savo
Dievą.“ Susirinkusieji parpuolė ant
žemės prieš Viešpatį bei karalių ir

garbino Viešpatį, savo tėvų Dievą.
21 Kitą dieną jie aukojo Viešpačiui
deginamąsias aukas: tūkstantį jaučių,
tūkstantį avinų, tūkstantį ėriukų su
priklausančiomis geriamosiomis ir
padėkos aukomis, kad maisto už-
tektų visiems izraelitams.
22 Tą dieną jie valgė ir gėrė Viešpa-
ties akivaizdoje su pakilia nuotaika
ir antrą kartą paskelbė karaliumi
Dovydo sūnų Saliamoną; jie patepė
jį kunigaikščiu Viešpačiui, o Cado-
ką – kunigu.
23 Saliamonas atsisėdo Viešpaties
soste kaip karalius savo tėvo Dovydo
vieton; jam sekėsi, ir visas Izraelis
jo klausė.
24 Visi kunigaikščiai, karžygiai ir
visi karaliaus Dovydo sūnūs paklu-
so karaliui Saliamonui.
25 Viešpats padarė Saliamoną labai
didį viso Izraelio akyse ir jam su-
teikė tokią karališką didybę, kokios
neturėjo joks Izraelio karalius iki jo.
26 Taip Jesės sūnus Dovydas kara-
liavo Izraeliui.
27 Jis karaliavo Izraeliui keturias-
dešimt metų: Hebrone jis karaliavo
septynerius metus, o Jeruzalėje – tris-
dešimt trejus metus.
28 Jis mirė sulaukęs žilos senatvės,
turtingas ir gerbiamas; jo sūnus Sa-
liamonas užėmė jo vietą.
29 Karaliaus Dovydo darbai nuo pra-
džios iki galo yra užrašyti regėtojo
Samuelio, pranašo Natano ir regėtojo
Gado knygose.
30 Ten aprašytas jo viešpatavimas,
galybė ir visa, kas atsitiko jam ir
Izraeliui bei kitoms karalystėms.

21 1 Kar 8,62.63
22 1 Kar 1,32-35.39; 1 Km 23,1
24 Mok 8,2
25 1 Kar 3,13; 2 Km 1,12; Mok 2,9
27 2 Sam 5,4.5; 1 Kar 2,11
28 Pr 25,8; 1 Km 23,1
30 Dan 2,21; Dan 4,23.25

ANTROJI KRONIKŲ
KNYGA

1 Dovydo sūnus Saliamonas įsitvir-
tino karalystėje, o Viešpats, jo Die-
vas, buvo su juo ir labai išaukštino jį.
2 Saliamonas kalbėjo visam Izraeliui:
tūkstantininkams, šimtininkams,
teisėjams, visiems Izraelio valdyto-
jams ir šeimų vyresniesiems.
3 Ir Saliamonas su visais izraeli-
tais ėjo į Gibeono aukštumą, kur
buvo Dievo Susitikimo palapinė,
Viešpaties tarno Mozės padaryta
dykumoje.
4 Bet Dievo skrynią Dovydas buvo
atgabenęs iš Kirjat Jearimo į vietą,
kurią jis paruošė Jeruzalėje, pasta-
tęs jai ten palapinę.
5 Be to, ten, prie Viešpaties palapinės,
buvo ir varinis aukuras, kurį padirbo
Hūro sūnaus Ūrio sūnus Becalelis.
Saliamonas ir izraelitai susirinko
toje vietoje.
6 Saliamonas aukojo tūkstantį de-
ginamųjų aukų ant varinio aukuro
prie Susitikimo palapinės, Viešpa-
ties akivaizdoje.
7 Tą pačią naktį Dievas pasirodė
Saliamonui ir tarė: „Prašyk, ką Aš
galėčiau duoti.“

1 SKYRIUS
1 Pr 39,2; 1 Kar 2,46; 1 Km 29,25
2 1 Km 27,1-34
3 Iš 25,1-40; Iš 26,1-37; Iš 27,1-21; Iš 35,4-35; Iš 36,1-38; 1 Kar 3,4
4 2 Sam 6,2-17
5 Iš 27,1.2; Iš 31,2; Iš 38,1.2
6 1 Kar 3,4
7 1 Kar 3,5-14; 1 Kar 9,2

8 Saliamonas atsakė Dievui: „Tu
parodei mano tėvui Dovydui didelį
gailestingumą ir mane padarei kara-
liumi vietoj jo.
9 Viešpatie Dieve, įtvirtink savo paža-
dą, kurį davei mano tėvui Dovydui.
Nes Tu padarei mane karaliumi žmo-
nių, kurių yra tiek daug, kaip žemės
dulkių.
10 Duok man išminties ir pažinimo,
kad galėčiau įeiti ir išeiti prieš šią
tautą. Kas galėtų teisti šią Tavo tautą,
kuri yra tokia didelė?“
11 Dievas atsakė Saliamonui: „Kadan-
gi tai buvo tavo širdyje ir tu neprašei
turtų, garbės ar savo priešų gyvybės
ir net ilgo amžiaus, bet prašei išmin-
ties ir pažinimo, kad galėtum teisti
mano tautą, kurios karaliumi tave
padariau,
12 tai tau yra suteikta išmintis ir pa-
žinimas. Aš duosiu tau ir turtų bei
garbės, kokių neturėjo joks karalius
iki tavęs ir neturės po tavęs.“
13 Saliamonas sugrįžo nuo Gibeono
aukštumos, nuo Susitikimo palapi-
nės, į Jeruzalę ir karaliavo Izraelyje.
14 Saliamonas turėjo tūkstantį keturis
šimtus kovos vežimų ir dvylika tūks-
tančių raitelių, kuriuos jis paskirstė
kovos vežimams skirtuose miestuo-
se ir Jeruzalėje.
15 Karalius padarė, kad sidabro ir
aukso Jeruzalėje buvo kaip akmenų,
o kedro medžių buvo kaip figme-
džių, kurių gausiai auga slėniuose.
16 Saliamonas parsigabendavo žirgų
iš Egipto ir Kevės; karaliaus pirkliai
pirkdavo juos Kevėje už pinigus.
17 Iš Egipto pirkdavo kovos vežimą už
šešis šimtus šekelių sidabro, o žirgą –

8 1 Krn 28,5; Ps 18,50
9 Pr 13,16; 2 Sam 7,8-16
10 Įst 31,2; 1 Kar 3,9
11 1 Kar 3, 11-13
12 2 Krn 9,22
14 1 Kar 10, 26
15 2 Krn 9,27
16 1 Kar 10, 28; 1 Kar 22,36

2 SKYRIUS
1 1 Kar 5,5
2 2 Krn 2,18
3 1 Kar 5,1; 1 Krn 14,1
4 Iš 25,30; Iš 29,38-42; Iš 30,7; Kun 24,8; Sk 28,3.9-11; 2 Krn 2,1
5 Ps 135,5; 1 Kor 8,5.6
6 1 Kar 8,27; 2 Krn 6,18; Iz 66,1
7 1 Krn 22,15

už šimtą penkiasdešimt. Taip pat jie
pristatydavo žirgus visiems hetitų ir
Sirijos karaliams.

2 Saliamonas užsimojo statyti na-
mus Viešpaties vardui ir kara-
liškus namus sau.
2 Jis paskyrė septyniasdešimt tūks-
tančių vyrų nešikais ir aštuonias-
dešimt tūkstančių akmenskaldžiais
kalnuose, o tris tūkstančius šešis
šimtus paskyrė jų prižiūrėtojais.
3 Saliamonas siuntė pas Tyro karalių
Hiramą, sakydamas: „Kaip tu siun-
tei kedrų mano tėvui Dovydui, kai
jis statėsi namus, taip siųsk ir man.
4 Aš statau namus Viešpaties, savo
Dievo, vardui, kurie bus Jam pašvęsti.
Ten bus smilkomi kvapnūs smilkalai
Jo akivaizdoje, nuolat laikoma padė-
tinė duona, aukojamos deginamosios
aukos kas rytą ir vakarą, taip pat
šabo metu, per jaunatį ir mūsų Vieš-
paties švenčių dienomis, kaip įsakyta
Izraeliui daryti per amžius.
5 Namai, kuriuos aš statau, bus dideli,
nes mūsų Dievas didesnis už visus
dievus.
6 Kas galėtų Jam pastatyti tinkamus
namus? Dangus ir dangų dangūs
negali Jo sutalpinti. Tai kas aš esu,
kad statyčiau Jam namus? Tebūna
jie bent vieta aukoms deginti Jo
akivaizdoje.
7 Atsiųsk man vyrą, kuris būtų įgudęs
daryti daiktus iš aukso, sidabro, vario,
geležies, raudono, mėlyno ir violetinio
audeklo, be to, mokantį atlikti raižy-
mo darbus. Jis dirbs kartu su mano
amatininkais iš Judo ir Jeruzalės, ku-
riuos paruošė mano tėvas Dovydas.

8 Atsiųsk man taip pat Libano kedrų,
kiparisų ir kadagio medžių. Aš žinau,
kad tavo tarnai moka kirsti medžius
Libane. Mano tarnai atvyks ir dirbs
kartu su tavo tarnais,
9 kad paruoštų man daugybę rąstų,
nes namai, kuriuos rengiuosi statyti,
bus dideli ir nuostabūs.
10 Aš aprūpinsiu tavo medžių kirtėjus
maistu, duosiu dvidešimt tūkstan-
čių korų maltų kviečių, dvidešimt
tūkstančių korų miežių, dvidešimt
tūkstančių batų vyno ir dvidešimt
tūkstančių batų aliejaus."
11 Tyro karalius Hiramas atsakė Sa-
liamonui laišku: „Kadangi Viešpats
myli savo tautą, Jis tave padarė jos
karaliumi.
12 Palaimintas Viešpats, Izraelio
Dievas, kuris sukūrė dangų ir žemę,
kad davė karaliui Dovydui išmintin-
gą sūnų, apdovanotą sumanumu ir
protu, kuris rengiasi statyti namus
Viešpačiui ir karališkus namus sau.
13 Aš siunčiu įgudusį, išmintingą
vyrą Hiram Abį,
14 sūnų moters iš Dano dukterų, ku-
rio tėvas yra vyras iš Tyro, mokantį
gaminti įvairius daiktus iš aukso,
sidabro, vario, geležies, akmens,
medžio, raudono, mėlyno ir vio-
letinio audeklo bei plonos drobės;
mokantį raižyti įvairius raižinius ir
daryti kiekvieną darbą, kuris jam
pavedamas. Jis galės dirbti kartu su
tavo amatininkais, su mano valdovo,
tavo tėvo Dovydo, amatininkais.
15 Tegul atsiunčia savo tarnams kvie-
čių, miežių, aliejaus ir vyno, kuriuos
pažadėjo mano valdovas.
16 Mes prikirsime medžių Libane,

8 1 Kar 5,6
10 1 Kar 5,11
11 1 Kar 10, 9; 2 Krn 9,8
12 Pr 1,2; 1 Kar 5,7; Apd 4,24; Apd 14,15; Apr 10,6
13 1 Kar 7, 13.14
14 1 Kar 7, 13.14
15 2 Krn 2,10
16 1 Kar 5,8.9
17 1 Kar 5, 13; 1 Krn 22,2; 2 Krn 8,7.8
18 2 Krn 2,2

3 SKYRIUS

1 Pr 22,2-14; 2 Sam 24,16; 1 Kar 6,1; 1 Krn 21,18; 1 Krn 22,1
3 1 Kar 6,2; 1 Krn 28,11-19
4 1 Kar 6,3; 1 Krn 28,11
5 1 Kar 6,15. 17; Jer 22,14
8 Iš 26,33; 1 Kar 6,16

kiek tau reikės, ir, surišę į sielius,
nuplukdysime jūra į Jafą, iš kur galėsi
juos parsigabenti į Jeruzalę."
17 Saliamonas suskaičiavo visus
svetimšalius, gyvenančius Izraelio
krašte, kaip buvo padaręs jo tėvas
Dovydas. Jų buvo šimtas penkias-
dešimt trys tūkstančiai šeši šimtai.
18 Iš jų septyniasdešimt tūkstančių
jis paskyrė nešikais, aštuoniasde-
šimt tūkstančių – akmenskaldžiais
kalnuose ir tris tūkstančius – darbų
prižiūrėtojais.

3 Saliamonas pradėjo statyti Viešpa-
ties namus Jeruzalėje, ant Morijos
kalno, kur Viešpats pasirodė jo tėvui
Dovydui, – vietoje, kurią Dovydas
paruošė jebusiečio Ornano klojime.
2 Saliamonas pradėjo juos statyti
ketvirtųjų savo karaliavimo metų
antro mėnesio antrą dieną.
3 Dievo namų, kuriuos Saliamonas
ruošėsi statyti, dydis buvo šešiasde-
šimt uolekčių ilgio senuoju matu ir
dvidešimt uolekčių pločio.
4 Priešakinio prieangio ilgis buvo
lygus pastato pločiui – dvidešimt
uolekčių, o aukštis buvo šimtas dvi-
dešimt uolekčių. Jo vidų padengė
grynu auksu.
5 Pagrindinį pastatą jis iškalė kipa-
riso lentomis, aptraukė jas grynu
auksu ir išraižė ant jų palmes bei
grandinėles.
6 Sienos buvo papuoštos brangakme-
niais ir Parvaimo auksu.
7 Namų sijas, slenksčius, sienas ir
duris aptraukė auksu ir ant sienų
išraižė cherubus.
8 Jis padarė Šventų švenčiausiąją, kuri
buvo dvidešimties uolekčių ilgio pagal

namo plotį ir dvidešimties uolekčių
pločio, visas jos vidus buvo dengtas
grynu auksu, kuris svėrė šešis šimtus
talentų.
9 Vinys svėrė penkiasdešimt šekelių
aukso. Viršutinius kambarius jis taip
pat padengė auksu.
10 Šventų švenčiausioje padarė du
cherubus ir padengė juos auksu.
11 Cherubų sparnai buvo dvidešim-
ties uolekčių ilgio: vienas penkių
uolekčių ilgio sparnas siekė sieną,
kitas penkių uolekčių ilgio sparnas
lietė kito cherubo sparną.
12 Antro cherubo penkių uolekčių
ilgio sparnas siekė priešingą sieną, o
kitas jo penkių uolekčių ilgio sparnas
lietė pirmojo cherubo sparną.
13 Cherubų ištiesti sparnai buvo dvi-
dešimties uolekčių ilgio. Jie stovėjo
ant kojų, o jų veidai buvo nukreipti
į šventyklos vidų.
14 Jis padarė uždangą iš raudonų,
mėlynų, violetinių ir plonų lininių
siūlų ir ant jos išsiuvinėjo cherubus.
15 Šventyklos priekyje jis padarė dvi
kolonas, kiekvieną trisdešimt penkių
uolekčių aukščio, o kapiteliai ant jų
viršaus buvo penkių uolekčių.
16 Jis padarė ir grandinėles kaip
Švenčiausioje ir pritvirtino kolonų
viršuje. Padarė šimtą granato vaisių
ir uždėjo ant grandinėlių.
17 Kolonos stovėjo šventyklos prie-
kyje: viena – dešinėje, o kita – kai-
rėje; dešiniąją pavadino Jachinu, o
kairiąją – Boazu.

4 Be to, jis padarė varinį aukurą,
dvidešimties uolekčių ilgio,
dvidešimties uolekčių pločio ir de-
šimties uolekčių aukščio.

9 1 Krn 28,11
10 Iš 25,18-20; 1 Kar 6,23-28
14 Iš 26,31; Mt 27,51; Hbr 9,3
15 1 Kar 7,15-20; 2 Kar 25,17; Jer 52,21
16 1 Kar 7,20
17 1 Kar 7,21

4 SKYRIUS
1 Iš 27,1.2; 2 Kar 16,14; Ez 43,13.16
2 Iš 30,17-21; 1 Kar 7,23-26
3 1 Kar 7,24-26
4 1 Kar 7,25
5 1 Kar 7,26
6 Iš 30,19-21; 1 Kar 7,38-40
7 Iš 25,31; 1 Kar 7,49; 1 Krn 28,12.19
8 1 Kar 7,48; 1 Krn 28,17
9 1 Kar 6,36; 2 Kar 21,5
10 1 Kar 7,39
11 1 Kar 7,40-51
12 1 Kar 7,41

2 Ir nuliejo baseiną dešimties uo-
lekčių skersmens nuo briaunos iki
briaunos ir penkių uolekčių aukščio.
Jo apimtis buvo trisdešimt uolekčių.
3 Dvi eilės jaučių pavidalų buvo
aplinkui jį – po dešimt kiekvienoje
uolektyje, nulietų išvien su baseinu.
4 Jis stovėjo ant dvylikos jaučių. Trys
buvo atsigręžę į šiaurę, trys – į vaka-
rus, trys – į pietus ir trys – į rytus.
Baseinas buvo virš jų ir jų užpakalinės
dalys buvo po baseinu.
5 Jo storis buvo per plaštaką, briau-
na buvo kaip taurės briauna, kaip
lelijos žiedas; jame tilpo trys tūks-
tančiai batų vandens.
6 Jis padarė ir dešimt praustuvių, ku-
rios buvo pastatytos po penkias de-
šinėje ir kairėje. Jose buvo plaunama
tai, ką aukodavo deginamajai aukai;
o baseine prausdavosi kunigai.
7 Jis padarė dešimt auksinių žva-
kidžių pagal duotus nurodymus ir
pastatė šventykloje – penkias kairėje
ir penkias dešinėje.
8 Taip pat padarė ir pastatė dešimt
stalų po penkis vienoje ir kitoje pu-
sėje. Taip pat padarė šimtą auksinių
taurių.
9 Taip pat padarė kiemą kunigams
ir didįjį kiemą, ir kiemo vartus, ku-
riuos padengė variu.
10 Baseiną pastatė dešinėje, pietryčių
pusėje.
11 Hiramas dar padirbo puodus, sem-
tuvėlius ir dubenis. Ir Hiramas baigė
darbą, kurį turėjo padaryti karaliui
Saliamonui Dievo namuose:
12 dvi kolonas, du kapitelius ant ko-
lonų viršaus, du tinklelius apdengti
abiem kapiteliams, kurie buvo ant
kolonų,

13 taip pat keturis šimtus granato
vaisių abiem tinklams, po dvi eiles
granato vaisių kiekvienam tinklui,
dengiančiam kapitelius,
14 stovus ir praustuves ant stovų,
15 baseiną ir dvylika jaučių, ant ku-
rių jis stovėjo,
16 puodus, semtuvėlius, šakutes. Visus
reikmenis Hiram Abis padirbo kara-
liui Saliamonui Viešpaties namuose
iš tikro vario.
17 Karalius juos nuliejo Jordano lygu-
moje, molingoje žemėje tarp Sukoto
ir Ceredos.
18 Saliamonas padarė tiek daug daik-
tų, kad nebuvo įmanoma apskaičiuo-
ti vario svorio.
19 Saliamonas padarė Dievo namams
visus reikmenis: auksinį aukurą,
stalus padėtinei duonai,
20 šviestuvus su lempomis iš gryno
aukso, kad pagal nustatytą tvarką
degtų priešais vidinę šventyklą,
21 gėles, lempas ir žnyples iš gryno
aukso,
22 šakutes, samčius, dubenis ir smil-
kytuvus – visa iš gryno aukso. Šven-
tyklos vidinės durys į Švenčiausiąją
ir durys į šventyklą buvo padarytos
iš aukso.

5 Taip buvo pabaigti visi darbai,
kuriuos Saliamonas padarė Vieš-
paties namams. Ir Saliamonas atga-
beno tai, ką jo tėvas Dovydas buvo
pašventinęs: auksą, sidabrą bei indus,
ir sudėjo Dievo namų sandėliuose.
2 Saliamonas sušaukė Izraelio vyres-
niuosius, giminių vadus ir izraelitų
šeimų galvas į Jeruzalę, kad atga-
bentų Viešpaties Sandoros skrynią
iš Dovydo miesto Siono.
3 Todėl visi Izraelio vyrai susirinko
pas karalių į šventę, kuri vyko sep-
tintąjį mėnesį.
4 Atėjo visi Izraelio vyresnieji, ir levi-
tai paėmė skrynią.
5 Jie nešė skrynią, Susitikimo palapi-
nę ir visus šventus indus, kurie buvo
palapinėje; kunigai ir levitai nešė juos.
6 Karalius Saliamonas ir visas Izraelis,
susirinkęs pas jį priešais Sandoros
skrynią, aukojo tiek avių ir galvijų,
kad jų nebuvo įmanoma suskaičiuoti.
7 Kunigai įnešė Viešpaties Sandoros
skrynią į Šventų švenčiausiąją po
cherubų sparnais.
8 Cherubų sparnai buvo išskleisti
virš skrynios ir dengė ją bei kartis.
9 Kartys buvo tokios ilgos, kad jų ga-
lai buvo matomi priešais Švenčiau-
siąją, tačiau iš lauko jų nesimatė.
Taip ten yra iki šios dienos.
10 Skrynioje buvo tik dvi plokštės,
kurias Mozė įdėjo Horebe, kai Vieš-
pats sudarė sandorą su izraelitais,
jiems išėjus iš Egipto.
11 Kunigams išėjus iš šventyklos –
nes visi ten buvę kunigai buvo pa-
sišventinę, nepaisant jų tarnavimo
eilės, –
12 levitai giesmininkai – Asafas, He-
manas, Jedutūnas, jų sūnūs ir broliai,
vilkėdami plonos drobės drabužius,
su cimbolais, psalteriais ir arfomis
stovėjo į rytus nuo aukuro, o prie jų –
šimtas dvidešimt kunigų su trimitais.
13 Trimitininkai ir giedotojai buvo kaip
vienas – šlovino ir dėkojo Viešpačiui
vienu balsu. Kai jie pakėlė savo bal-
sus su trimitais, cimbolais ir kitais
muzikos instrumentais, šlovindami
Viešpatį ir sakydami: „Jis yra ge-

13 1 Kar 7,20
14 1 Kar 7, 27.43
16 1 Kar 7, 45; 2 Km 2,13
17 1 Kar 7,46
18 1 Kar 7,47
19 Iš 25,30; 1 Kar 7,48-50
20 Iš 27,20.21
21 Iš 25,31

5 SKYRIUS
1 1 Kar 7,51
2 2 Sam 6,12; 1 Kar 8,1-9; Ps 47,9
3 Kun 23,34; 1 Kar 8,2; 2 Km 7,8-10
4 1 Km 15, 2.15
7 2 Km 4,20
9 Iš 25,13-15
10 Iš 25,16; Įst 10,2.5; 2 Km 6,11; Hbr 9,4
11 1 Km 24, 1-5
12 Iš 32,26; 1 Km 13,8; 1 Km 15, 16.24; 1 Km 25,1-7
13 1 Km 16, 34.41; 2 Km 7,3; Ezr 3,11; Ps 100,5; Ps 106,1; Ps 136,1-26; Jer 33,11

ras ir Jo gailestingumas amžinas“,
debesis pripildė Viešpaties namus.
14 Kunigai negalėjo tarnauti dėl de-
besies, nes Viešpaties šlovė pripildė
Dievo namus.

6 Tuomet Saliamonas tarė: „Vieš-
pats kalbėjo, kad nori gyventi
tamsiame debesyje.
2 Bet aš pastačiau Tau namus – vie-
tą, kur Tu gyventum per amžius.“
3 Karalius atsisukęs palaimino visus
susirinkusius izraelitus, o visi izra-
elitai tuo metu stovėjo.
4 Jis sakė: „Palaimintas Viešpats,
Izraelio Dievas, kuris įvykdė, ką
pažadėjo mano tėvui Dovydui, sa-
kydamas:
5 „Nuo tos dienos, kai išvedžiau savo
tautą iš Egipto, tarp visų Izraelio gi-
minių neišsirinkau kito miesto statyti
namams ir jokio kito vyro, kuris būtų
mano tautos Izraelio valdovu.
6 Bet Aš išsirinkau Jeruzalę, kad mano
vardas būtų joje, ir Dovydą, kad val-
dytų mano tautą Izraelį.“
7 Mano tėvas Dovydas norėjo pasta-
tyti namus Viešpaties, Izraelio Dievo,
vardui,
8 tačiau Viešpats kalbėjo mano tėvui
Dovydui: „Gerai, kad nori pastatyti
namus mano vardui,
9 tačiau ne tu juos pastatysi, bet tavo
sūnus, kuris tau gims, pastatys namus
mano vardui.“
10 Dabar Viešpats išpildė savo žodį,
kurį kalbėjo. Aš užėmiau savo tėvo
Dovydo vietą ir atsisėdau Izraelio
soste, kaip Viešpats žadėjo, ir pasta-
čiau namus Viešpaties, Izraelio Dievo,
vardui.
11 Ten padėjau Sandoros skrynią, ku-
rioje yra Viešpaties sandora, sudaryta
su izraelitais.“
12 Saliamonas atsistojo priešais Vieš-
paties aukurą Izraelio akivaizdoje ir
iškėlė rankas.
13 Saliamonas buvo padirbdinęs varinį
paaukštinimą, penkių uolekčių ilgio,
tiek pat uolekčių pločio ir trijų uolekčių
aukščio, ir jį pastatęs kiemo viduryje.
Užlipęs ant jo, jis atsiklaupė izraelitų
akivaizdoje ir, iškėlęs rankas,
14 sakė: „Viešpatie, Izraelio Dieve, nei
danguje, nei žemėje nėra dievo, kuris
būtų lygus Tau, kuris laikytųsi sando-
ros ir būtų gailestingas savo tarnams,
kurie visa širdimi pasitiki Tavimi.
15 Tu ištesėjai savo tarnui Dovydui,
mano tėvui, duotą pažadą. Tu kalbė-
jai savo lūpomis ir įvykdei tai savo
rankomis šiandien.
16 Dabar, Viešpatie, Izraelio Dieve,
įvykdyk tai, ką pažadėjai savo tarnui
Dovydui, mano tėvui, sakydamas:
„Tu nepritrūksi vyro Izraelio soste
mano akivaizdoje, jei tik tavo sūnūs
vaikščios pagal mano įstatymą, kaip
tu vaikščiojai.“
17 Viešpatie, Izraelio Dieve, įvykdyk
savo pažadą, kurį davei savo tarnui
Dovydui.
18 Bet argi Dievas iš tiesų gyvens su
žmonėmis žemėje? Dangus ir dangų
dangūs nepajėgia Tavęs sutalpinti,
tuo labiau šitie namai, kuriuos pa-
stačiau.
19 Atsižvelk į savo tarno maldą ir
prašymą, Viešpatie, mano Dieve, iš-
klausyk šauksmą ir maldą, kuria Tavo
tarnas meldžiasi Tavo akivaizdoje.
20 Dieną ir naktį tebūna atviros Tavo
akys tiems namams ir tai vietai,
apie kurią sakei, kad joje bus Tavo

14 Iš 40,35; 1 Kar 8,11; 2 Krn 7,2; Ez 43,5

6 SKYRIUS

1 Iš 19,9; Iš 20,21; Kun 16,21; 1 Kar 8,12-21; Ps 97,2
2 2 Sam 7,13; 1 Krn 17,12; 2 Krn 7,12
3 2 Sam 6,18
4 1 Krn 17,5
6 Įst 12,5-7; 1 Sam 16,7-13; 1 Krn 28,4; 2 Krn 12,13; Zch 2,12
7 2 Sam 7,2; 1 Krn 17,1; 1 Krn 28,2; Ps 132,1-5
9 1 Krn 28,3-6
10 1 Kar 2,12; 1 Kar 10,9
11 2 Krn 5,7-10
12 1 Kar 8,22; 2 Krn 7,7-9
14 Iš 15,11; Įst 4,39; Įst 7,9
15 1 Krn 22, 9.10
16 2 Sam 7, 12.16; 1 Kar 2,4; 1 Kar 6,12; 2 Krn 7,18; Ps 132,12
18 2 Krn 2,6; Iz 66,1; Apd 7,49
20 2 Krn 7,15; Ps 5,7; Dan 6,10

vardas. Išklausyk savo tarno maldą,
kai jis melsis šioje vietoje.
21 Išgirsk savo tarno ir savo tautos
maldavimus, kai jie melsis šitoje vie-
toje. Išgirsk danguje, kur Tu gyveni,
ir atleisk.
22 Jei kas nusidės savo artimui ir at-
eis į šiuos namus prie Tavo aukuro
prisiekti,
23 išgirsk danguje ir teisk savo tarnus:
nubausk kaltąjį pagal jo nusikaltimą
ir išteisink teisųjį, atlygindamas jam
pagal jo teisumą.
24 Jei Tavo tauta Izraelis bus nugalėta
priešų dėl to, kad jie Tau nusikalto, ir
jei jie atgailaus, išpažins Tavo vardą,
melsis ir maldaus Tavęs šiuose na-
muose,
25 tai išgirsk danguje, atleisk savo
tautai Izraeliui nuodėmę ir sugrą-
žink juos į žemę, kurią davei jiems
ir jų tėvams.
26 Jei dangus bus uždarytas ir nebus
lietaus dėl to, kad jie Tau nusidėjo, ir
jei jie melsis šitoje vietoje, išpažins
Tavo vardą ir nusigręš nuo savo nuo-
dėmės, už kurią juos baudi,
27 išgirsk danguje ir atleisk savo tarnų,
Izraelio tautos, nuodėmę; pamokyk
juos eiti geru keliu ir duok lietaus
kraštui, kurį davei jiems paveldėti.
28 Jei badas siaus krašte, kils maras,
jei bus sausra, miltligė ar skėriai, ar
vikšrai naikins derlių, jei priešai ap-
sups žmones miestuose, užeis vargai
ir ligos
29 ir jei atskiras žmogus ar visa tauta,
prislėgti vargo, melsis ištiesę rankas
šitų namų link,
30 išgirsk danguje, atleisk jiems ir at-
lygink kiekvienam pagal jo kelius,
nes Tu matai jo širdį, – tik Tu pažįsti

21 Iz 43,25; Iz 44,22; Mch 7,18
22 Iš 22,8-11
23 Job 34,11
24 2 Kar 21, 14.15
26 Įst 28,23. 24; 1 Kar 17,1
28 2 Km 20,9; Mch 6,13
30 1 Sam 16, 7; 1 Km 28,9; Pat 21,2; Pat 24,12
32 Jn 12,20; Apd 8,27
36 Įst 28,63-68; Pat 20,9; Mok 7,20; Rom 3,9.19; Rom 5,12; Gal 3,10; Jok 3,2; 1 Jn 1,8
38 Dan 6,10
40 2 Km 6,20

kiekvieno žmogaus širdį, –
31 kad jie Tavęs bijotų ir vaikščiotų
Tavo keliais, kol gyvens žemėje,
kurią davei mūsų tėvams.
32 Jei svetimšalis, ne izraelitas, ateis iš
tolimo krašto dėl Tavo didingo vardo,
Tavo galingos ir ištiestos rankos ir jei
jis atėjęs melsis šiuose namuose,
33 išgirsk jį danguje ir įvykdyk, ko jis
Tavęs prašys, kad visos žemės tautos
pažintų Tavo vardą ir bijotų Tavęs kaip
Tavo tauta Izraelis ir patirtų, jog šie
namai, kuriuos pastačiau, vadinami
Tavo vardu.
34 Jei Tavo tauta išeis kariauti su
priešais, kad ir kur Tu juos pasiųsi, ir
melsis atsigręžę į šį miestą, kurį Tu
išsirinkai, ir į šituos namus, kuriuos
pastačiau Tavo vardui,
35 išgirsk danguje jų maldą ir prašy-
mą ir apgink jų teises.
36 Jei jie Tau nusidės, – juk nėra žmo-
gaus, kuris nenusidėtų, – ir Tu, užsi-
rūstinęs ant jų, atiduosi juos priešui,
kuris paims juos nelaisvėn ir išves į
tolimą šalį,
37 ir jei jie, ten būdami, supras, at-
gailaus ir Tavęs maldaus, sakydami:
„Mes nusidėjome, elgėmės netei-
singai ir padarėme piktadarystę“, –
38 jei jie gręšis į Tave visa širdimi
bei visa siela priešų šalyje, į kurią jie
buvo išvesti, ir melsis atsigręžę į šalį,
kurią davei jų tėvams, į miestą, kurį
išsirinkai, ir į šituos namus, kuriuos
pastačiau Tavo vardui,
39 tai išklausyk danguje jų maldas bei
maldavimus, apgink jų teises ir atleisk
savo tautai, kuri Tau nusidėjo.
40 Mano Dieve, meldžiu, kad Tavo
akys ir ausys būtų atviros maldai šioje
vietoje.

41 Pakilk, Viešpatie Dieve, Tu ir
Tavo galybės skrynia, į savo poilsio
vietą. Viešpatie Dieve, Tavo kuni-
gai teapsivelka išgelbėjimu ir Tavo
šventieji tesidžiaugia Tavo gerumu.
42 Viešpatie Dieve, nenusisuk nuo
savo pateptojo, atsimink gailestin-
gumą savo tarnui Dovydui."

7 Saliamonui baigus melstis, ugnis
nusileido iš dangaus ir prarijo
deginamąsias bei kitas aukas, ir
Viešpaties šlovė pripildė namus.
2 Kunigai negalėjo įeiti į Viešpaties
namus, nes Viešpaties šlovė buvo
pripildžiusi Viešpaties namus.
3 Visi izraelitai, pamatę nusileidžian-
čią ugnį ir Viešpaties šlovę ant šven-
tyklos, krito veidais į žemę, pagar-
bino ir šlovino Viešpatį, sakydami:
„Jis yra geras, ir Jo gailestingumas
amžinas."
4 Karalius ir visa tauta aukojo aukas
Viešpaties akivaizdoje.
5 Saliamonas aukojo dvidešimt du
tūkstančius jaučių ir šimtą dvidešimt
tūkstančių avių. Taip karalius ir visa
tauta pašventino Dievo namus.
6 Kunigai stovėjo savo vietose, taip
pat ir levitai su Viešpaties muzikos
instrumentais, kuriuos padarė kara-
lius Dovydas Viešpačiui šlovinti už
Jo amžiną gailestingumą, kai Do-
vydas šlovindavo jiems tarnaujant;
kunigai trimitavo priešais juos, ir
visas Izraelis stovėjo.
7 Saliamonas pašventino ir kiemo
vidurį, kuris buvo priešais Viešpa-
ties namus, nes ten jis aukojo de-
ginamąsias aukas ir padėkos aukų
taukus, kadangi varinis aukuras,
kurį Saliamonas buvo padaręs,
nesutalpino deginamųjų bei duonos
aukų ir taukų.
8 Saliamonas su visu Izraeliu, nuo
Hamato apylinkių iki Egipto upės,
šventė septynias dienas.
9 Aštuntą dieną jie surengė iškil-
mingą susirinkimą, nes jie šventino
aukurą septynias dienas ir dar sep-
tynias dienas vyko šventė.
10 Septinto mėnesio dvidešimt trečią
dieną Saliamonas paleido žmones,
besidžiaugiančius dėl to gero, kurį
Viešpats padarė Dovydui, Saliamo-
nui ir visai Izraelio tautai, grįžti į
savo palapines.
11 Saliamonui pabaigus statyti Vieš-
paties namus bei karaliaus namus,
sėkmingai atlikus viską, ką jis buvo
numatęs padaryti Viešpaties na-
muose ir savo namuose,
12 naktį jam pasirodė Viešpats ir
tarė: „Aš išklausiau tavo maldą ir
pasirinkau šitą vietą aukoms aukoti.
13 Jei nebus lietaus arba jei leisiu
skėriams naikinti krašto augalus,
arba siųsiu marą savo tautai
14 ir jei mano tauta, kuri vadinasi mano
vardu, nusižemins, melsis, ieškos
mano veido ir atsisakys savo blogų
kelių, Aš išgirsiu danguje, atleisiu jos
nuodėmes ir išgydysiu jų žemę.
15 Mano akys ir ausys bus atviros
maldai šioje vietoje,
16 nes Aš išsirinkau ir pašventinau
šiuos namus, kad juose amžinai būtų
mano vardas; mano akys ir širdis bus
ten visada.
17 O jei tu vaikščiosi mano akivaizdoje,
kaip tavo tėvas Dovydas vaikščiojo, ir
vykdysi, ką tau įsakiau, bei laikysie-
si mano nuostatų ir potvarkių,
18 tai įtvirtinsiu tavo karalystės sostą,

41 1 Krn 28,2; Neh 9,25; Ps 132,8-10.16
42 2 Sam 7,15; Ps 89,49; Ps 132,1.8-10; Iz 55,3
7 SKYRIUS
1 Kun 9,24; Ts 6,21; 1 Kar 8,10.11.54; 1 Kar 18,38; 1 Krn 21,26
2 2 Krn 5,14
3 1 Krn 16,41; 2 Krn 5,13; 2 Krn 20,21; Ps 106,1; Ps 136,1
4 1 Kar 8,62.63
6 1 Krn 15,16; 2 Krn 5,12
7 1 Kar 8,64-66; 1 Kar 9,3
8 Joz 13,3; 1 Kar 4,21.24; 1 Kar 8,65; 2 Kar 14,25; 1 Krn 13,5
9 Kun 23,36
10 1 Kar 8,66
11 1 Kar 9,1
12 Įst 12,5.11; 1 Kar 3,5; 1 Kar 11,9; 2 Krn 6,20
13 Įst 28,23.24; 1 Kar 17,1; 2 Krn 6,26-28
14 Įst 28,10; 2 Krn 6,27.30; 2 Krn 12,6.7; Iz 43,7; Jok 4,10
15 2 Krn 6,20.40
16 1 Kar 9,3; 2 Krn 6,6
17 1 Kar 9,4
18 2 Sam 7,1 Kar 2,4; 2 Krn 6,16

kaip pažadėjau tavo tėvui Dovydui,
sakydamas: „Tu nepritrūksi vyro,
kuris valdytų Izraelį.“
19 Bet jei jūs nusigręšite ir nesilaiky-
site mano nuostatų ir įsakymų, ku-
riuos jums daviau, nuėję tarnausite
kitiems dievams ir juos garbinsite,
20 tai Aš jus išrausiu su šaknimis
iš žemės, kurią jums daviau, o šiuos
namus, kuriuos pašventinau savo
vardui, pašalinsiu iš savo akių ir pa-
darysiu juos patarle ir priežodžiu
visose tautose.
21 Šitie aukšti namai kels nusiste-
bėjimą kiekvienam praeiviui, ir jis
sakys: „Kodėl Viešpats taip padarė
šitai žemei ir šitiems namams?“
22 Ir jam atsakys: „Kadangi jie paliko
Viešpatį, savo tėvų Dievą, kuris
juos išvedė iš Egipto šalies, ir sekė
kitus dievus, juos garbino ir jiems
tarnavo, tai Jis siuntė jiems šią ne-
laimę.“

8 Po dvidešimties metų, per ku-
riuos Saliamonas pastatė Vieš-
paties namus ir savo namus,
2 jis sutvirtino tuos miestus, kuriuos
Hiramas atidavė Saliamonui, ir juo-
se apgyvendino izraelitus.
3 Tuomet Saliamonas nuėjo į Hamat
Cobą ir jį paėmė.
4 Jis pastatė Tadmorą dykumoje ir
visus sandėlių miestus Hamate.
5 Jis taip pat sutvirtino Aukštutinį
Bet Horoną ir Žemutinį Bet Horoną,
apstatydamas juos sienomis, įstaty-
damas vartus ir skląsčius;
6 Baalatą ir visus sandėlių miestus,
kurie priklausė Saliamonui, visus
kovos vežimų ir raitelių miestus ir
visa, ką Saliamonas sumanė statyti

19 Kun 26,14.33; Įst 28,15.36
20 Įst 28,63-68; 2 Kar 25,1-7; Ps 44,14
21 Įst 29,24.25; 2 Kar 25,9; 2 Krn 29,8; Jer 22,8.9

8 SKYRIUS
1 1 Kar 6,38; 1 Kar 7,1; 1 Kar 9,10-14
2 2 Krn 2,3
4 1 Kar 9,17.18; 1 Krn 18,3.9
5 1 Krn 7,24
6 2 Krn 7,11
7 Pr 15,18-21; 1 Kar 9,20
10 1 Kar 9,23
11 1 Kar 3,1; 1 Kar 7,8; 1 Kar 9,24; 1 Kar 11,1
13 Iš 23,14-17; Iš 29,38-42; Iš 34,22.23; Kun 23,1-44; Sk 28,3.9.11.26; Sk 29,1; Įst 16,16
14 1 Krn 9,17; 1 Krn 24,3; 1 Krn 25,1; 1 Krn 26,1
15 1 Krn 26,20-28

Jeruzalėje, Libane ir visame krašte,
kurį valdė.
7 Visus hetitus, amoritus, perizus,
hivus ir jebusiečius, kilusius ne iš
Izraelio,
8 bet palikuonis likusiųjų krašte,
kurių izraelitai nesunaikino, Salia-
monas apdėjo prievolėmis, ir taip jie
liko iki šios dienos.
9 Bet izraelitų Saliamonas darbais
neapkrovė; jie buvo kareiviai, vadai
ir kovos vežimų bei raitelių virši-
ninkai.
10 Karalius Saliamonas turėjo du
šimtus penkiasdešimt prižiūrėtojų,
kurie valdė žmones.
11 Saliamonas perkėlė faraono dukte-
rį iš Dovydo miesto į namus, kuriuos
jis jai pastatė, nes sakė: „Mano žmona
negyvens Izraelio karaliaus Dovydo
namuose, nes jie šventi, kadangi juo-
se buvo Viešpaties skrynia.“
12 Saliamonas aukojo Viešpačiui
deginamąsias aukas ant Viešpaties
aukuro, kurį jis pastatė priešais
prieangį,
13 pagal Mozės įstatymo reikalavi-
mus: kasdienes aukas, taip pat aukas
šabui, per jaunatį ir per tris metines
šventes – Neraugintos duonos, Sa-
vaičių ir Palapinių šventes.
14 Jis paskyrė, kaip jo tėvas Dovydas
buvo nustatęs, kunigų skyrius ir levi-
tus jų pareigoms, kad jie tarnavimo
metu giedotų ir patarnautų kunigams
pagal kasdienes pareigas, ir vartų
sargus, kaip jie buvo paskirti skyriais
kiekvieniems vartams; nes toks buvo
Dievo vyro Dovydo įsakymas.
15 Kunigai ir levitai nenukrypo nuo
karaliaus įsakymo jokiame dalyke
nei prižiūrėdami turtus.

16 Taip buvo baigtas visas Saliamo-
no darbas – nuo Viešpaties namų
pamatų dėjimo iki užbaigimo ir ga-
lutinio Viešpaties namų įrengimo.
17 Saliamonas nuvyko į Ecjon Geberą
ir Elatą, prie jūros kranto Edomo
šalyje.
18 Hiramas atsiuntė jam laivų su savo
tarnais, patyrusiais jūrininkais;
tie, nuplaukę su Saliamono tarnais
į Ofyrą, iš ten pargabeno keturis
šimtus penkiasdešimt talentų aukso
karaliui Saliamonui.

9 Šebos karalienė, išgirdusi apie Sa-
liamoną ir norėdama jį išmėginti
sunkiais klausimais, atvyko į Jeruzalę
su labai didele palyda ir kupranuga-
riais, nešančiais kvepalus, gausybę
aukso ir brangiųjų akmenų. Atėjusi
pas Saliamoną, ji kalbėjosi su juo apie
viską, kas buvo jos širdyje.
2 Saliamonas atsakė jai į visus klau-
simus. Nebuvo nieko, ko Saliamonas
nebūtų galėjęs jai atsakyti.
3 Šebos karalienė, pamačiusi Salia-
mono išmintį ir namus, kuriuos jis
pasistatė,
4 jo stalo valgius, tarnų būstus, patar-
nautojų laikyseną bei apdarus, vyno
pilstytojus bei jų apdarus, įėjimą į
Viešpaties namus, nebegalėjo susi-
laikyti
5 ir tarė karaliui: „Visa, ką girdėjau
savo krašte apie tavo darbus ir išmintį,
yra tiesa.
6 Aš netikėjau žodžiais, kol neatvy-
kau ir savo akimis nepamačiau. Iš
tikrųjų nė pusės apie tavo išmintį
man nebuvo papasakota. Tu pra-
noksti tai, ką apie tave girdėjau.
7 Laimingi tavo žmonės ir laimingi
tavo tarnai, kurie nuolat yra priešais
tave ir girdi tavo išmintį.
8 Palaimintas Viešpats, tavo Dievas,
kuris pamėgo tave ir pasodino į savo
sostą, kad būtum Viešpaties, savo Die-
vo, karaliumi. Kadangi Dievas myli
Izraelį ir nori jį išlaikyti per amžius,
Jis padarė tave jų karaliumi teismui ir
teisingumui vykdyti."
9 Šebos karalienė padovanojo karaliui
šimtą dvidešimt talentų aukso, labai
daug kvepalų ir brangiųjų akmenų;
nebuvo kitų tokių kvepalų, kokius
Šebos karalienė padovanojo karaliui
Saliamonui.
10 Hiramo ir Saliamono tarnai parga-
beno aukso iš Ofyro, raudonmedžio
ir brangiųjų akmenų.
11 Iš raudonmedžio buvo padaryti
laiptai Viešpaties namams, psalteriai
ir arfos giesmininkams; anksčiau to-
kių niekas nebuvo matęs Judo žemėje.
12 Karalius Saliamonas davė Šebos
karalienei viską, ko ji norėjo ir prašė.
Jis jai dovanojo daugiau, negu ji jam
atgabeno. Po to ji su savo palyda grįžo
į savo kraštą.
13 Auksas, kurį kas metai atgaben-
davo Saliamonui, svėrė šešis šimtus
šešiasdešimt šešis talentus,
14 neskaičiuojant to, ką atgabendavo
karaliui Saliamonui prekybininkai
ir keliaujantieji pirkliai, Arabijos
karaliai ir krašto valdytojai.
15 Karalius Saliamonas padarė du
šimtus didžiųjų skydų iš kalto auk-
so, sunaudodamas kiekvienam sky-
dui po šešis šimtus šekelių aukso,
16 ir tris šimtus mažųjų skydų iš kalto
aukso, sunaudodamas vienam po tris
šimtus šekelių aukso. Karalius juos
sudėjo Libano miško namuose.

17 1 Kar 9,26; 2 Kar 14,22; 2 Krn 20,36
18 1 Kar 9,27; 1 Krn 29,4; 2 Krn 9,10-13

9 SKYRIUS
1 1 Kar 10,1; Ps 72,10; Mt 12,42; Lk 11,31
4 Neh 1,11
8 Įst 7,8; 2 Krn 2,11; Ps 44,3
10 1 Kar 10, 11.12; 2 Krn 8,18
11 1 Kar 10, 11.12
13 1 Kar 10, 14-29
16 1 Kar 7,2; 1 Kar 10,17

17 Karalius padarė didžiulį sostą iš
dramblio kaulo ir padengė jį grynu
auksu.
18 Sostas turėjo šešis laiptus ir auksinį
pakojį. Abiejose sosto pusėse buvo
atramos rankoms, du liūtai stovėjo
šalia tų atramų.
19 Be to, dvylika liūtų stovėjo ant
šešių laiptų, po vieną iš abiejų pusių.
Nieko panašaus nebuvo padaryta
jokioje karalystėje.
20 Visi karaliaus Saliamono geria-
mieji indai ir Libano miško namų
indai buvo gryno aukso. Nieko nebu-
vo iš sidabro, nes Saliamono laikais
jis neturėjo vertės.
21 Karaliaus laivai plaukiojo į Tar-
šišą kartu su Hiramo tarnais. Kas
trejus metus Taršišo laivai grįždavo
su auksu, sidabru, dramblio kaulu,
beždžionėmis ir povais.
22 Karalius Saliamonas pranoko
visus žemės karalius savo turtais ir
išmintimi.
23 Visi žemės karaliai siekė išvysti Sa-
liamoną, norėdami išgirsti jo išmintį,
kurią Dievas buvo įdėjęs į jo širdį.
24 Kiekvienas atgabendavo jam do-
vanų: sidabrinių ir auksinių daiktų,
rūbų, ginklų, kvepalų, žirgų ir mulų;
taip buvo kasmet.
25 Saliamonas turėjo keturis tūkstan-
čius pastatų žirgams bei kovos veži-
mams ir dvylika tūkstančių raitelių,
kuriuos jis paskirstė kovos vežimų
miestuose ir pas save Jeruzalėje.
26 Jis buvo valdovas visų karalių nuo
upės iki filistinų krašto ir Egipto
sienos.
27 Karalius padarė, kad sidabro Je-
ruzalėje buvo kaip akmenų, o kedrų
tiek, kiek figmedžių, kurie gausiai
auga slėniuose.
28 Saliamonas pirkdavo žirgų iš Egip-
to ir kitų šalių.
29 Kiti Saliamono darbai nuo pradžios
iki galo yra surašyti pranašo Natano
knygoje, Ahijos iš Šilojo pranašystė-
je ir regėtojo Jedojo regėjimuose apie
Nebato sūnų Jeroboamą.
30 Saliamonas karaliavo Jeruzalėje
visam Izraeliui keturiasdešimt metų.
31 Saliamonas užmigo prie savo tėvų
ir buvo palaidotas savo tėvo Dovydo
mieste; jo sūnus Rehabeamas pradė-
jo karaliauti vietoj jo.

10 Rehabeamas nuėjo į Sichemą,
kur buvo susirinkę visi izrae-
litai paskelbti jį karaliumi.
2 Nebato sūnus Jeroboamas, kuris
buvo pabėgęs nuo karaliaus Sa-
liamono į Egiptą, išgirdęs apie tai,
sugrįžo iš Egipto.
3 Jie pasiuntė ir pakvietė jį. Jeroboa-
mas ir visas Izraelis atėjo ir kalbėjo
Rehabeamui:
4 „Tavo tėvas uždėjo mums sunkų jun-
gą. Dabar palengvink savo tėvo mums
uždėtą naštą, tai mes tau tarnausime.“
5 Jis jiems tarė: „Po trijų dienų su-
grįžkite pas mane.“ Ir žmonės nuėjo.
6 Karalius Rehabeamas tarėsi su
senesniaisiais, kurie stovėjo priešais
jo tėvą Saliamoną, kai jis dar buvo
gyvas: „Patarkite man, ką atsakyti
tautai.“
7 Tie jam kalbėjo: „Jei būsi malonus
šitiems žmonėms, patiksi jiems ir
kalbėsi švelniais žodžiais, jie visa-
dos bus tavo tarnai.“
8 Bet jis atmetė senesniųjų duotą
patarimą ir tarėsi su jaunesniaisiais,

21 1 Kar 10,22; 2 Krn 20,36.37; Ps 72,10
24 1 Kar 20,11
25 Įst 17,16; 1 Kar 4,26; 2 Krn 1,14; Iz 2,7
26 Pr 15,18; 1 Kar 4,21; Ps 72,8
27 1 Kar 10,27; 2 Krn 1,15-17
28 1 Kar 10,28; 2 Krn 1,16
29 1 Kar 11,29.41; 2 Krn 12,15; 2 Krn 13,22
30 1 Kar 4,21; 1 Kar 11,42.43; 1 Krn 29,28

10 SKYRIUS
1 1 Kar 12,1-20
2 1 Kar 11,40
8 1 Kar 12,8-11

kurie užaugo kartu su juo ir stovėjo
priešais jį.
9 Jis jiems tarė: „Ką jūs patariate
man atsakyti šitiems žmonėms, ku-
rie man kalbėjo: „Palengvink jungą,
kurį mums uždėjo tavo tėvas“?“
10 Jaunieji, užaugę kartu su juo, jam
kalbėjo: „Šitiems žmonėms, kurie tau
sakė: „Tavo tėvas padarė mūsų jungą
sunkų, o tu mums jį palengvink“,
atsakyk taip: „Mano mažasis pirštas
storesnis už mano tėvo strėnas.
11 Mano tėvas jums uždėjo sunkų
jungą, bet aš jį jums dar pasunkinsiu.
Mano tėvas jus plakė botagais, o aš
plaksiu jus dygliuotais rimbais.“
12 Kai Jeroboamas ir visa tauta trečią
dieną atėjo pas Rehabeamą, kaip
karalius buvo sakęs: „Sugrįžkite pas
mane trečią dieną“,
13 karalius, atmetęs senesniųjų pata-
rimą, kalbėjo tautai griežtai,
14 kaip jaunesnieji jam buvo patarę:
„Mano tėvas uždėjo jums sunkų
jungą, o aš jį jums dar pasunkinsiu.
Mano tėvas jus plakė botagais, o aš
plaksiu jus dygliuotais rimbais.“
15 Karalius nepaklausė tautos, nes tai
buvo nuo Dievo, kad Viešpats ištesėtų
savo žodį, kurį Jis kalbėjo per Ahiją
iš Šilojo Nebato sūnui Jeroboamui.
16 Izraelitai, pamatę, kad karalius ne-
nori jų išklausyti, atsakė jam: „Mes
neturime dalies Dovyde nė paveldė-
jimo Jesės sūnuje. Visi Izraelio vyrai,
į savo palapines! Dovydai, rūpinkis
savo namais.“ Visi izraelitai nuėjo į
savo palapines.
17 Izraelitams, gyvenantiems Judo
miestuose, karaliavo Rehabeamas.
18 Karalius Rehabeamas pasiuntė Ado-

12 1 Kar 12, 12-14
15 Ts 14,4; 1 Kar 11,29-39; 1 Krn 5,22; 2 Krn 11,4; 2 Krn 22,7
19 1 Kar 12, 19

11 SKYRIUS
1 1 Kar 12, 21-24
2 1 Krn 12,5; 2 Krn 12,15
14 Sk 35,2-5; 1 Kar 12,28-33; 2 Krn 13,9

ramą, mokesčių rinkėją, pas izraelitus,
bet jie užmušė jį akmenimis. Karalius
Rehabeamas skubiai įšoko į vežimą
ir pabėgo į Jeruzalę.
19 Taip Izraelis atsiskyrė nuo Dovydo
namų iki šios dienos.

11 Rehabeamas, sugrįžęs į Jeru-
zalę, surinko iš Judo ir Benja-
mino namų šimtą aštuoniasdešimt
tūkstančių rinktinių karių karui su
Izraeliu, kad sugrąžintų karalystę
Rehabeamui.
2 Bet Viešpaties žodis atėjo Dievo
vyrui Šemajai:
3 „Kalbėk Saliamono sūnui Rehabe-
amui, Judo karaliui, ir visiems izra-
elitams Jude ir Benjamine ir sakyk:
4 „Taip sako Viešpats: „Neikite ir
nekariaukite su savo broliais! Kiek-
vienas grįžkite į savo namus, nes tai
atėjo iš manęs.“ Jie pakluso Viešpaties
žodžiams ir sugrįžo, atsisakę eiti prieš
Jeroboamą.
5 Rehabeamas gyveno Jeruzalėje; jis
sustiprino šiuos Judo miestus:
6 Betliejų, Etamą, Tekoją,
7 Bet Cūrą, Sochoją, Adulamą,
8 Gatą, Marešą, Zifą,
9 Adoraimą, Lachišą, Azeką,
10 Corą, Ajaloną ir Hebroną, kurie yra
Jude ir Benjamine.
11 Sustiprinęs tvirtoves, jis paskyrė
joms viršininkus ir įrengė jose mais-
to, aliejaus ir vyno sandėlius.
12 Kiekviename mieste jis laikė skydų
bei iečių ir labai juos sutvirtino. Taip
Judas ir Benjaminas pasiliko su juo.
13 Kunigai ir levitai, gyvenantys Izra-
elyje, iš viso krašto susirinko į Judą.
14 Levitai, palikę savo priemiesčius ir

nuosavybę, atėjo į Judą ir Jeruzalę, nes
Jeroboamas ir jo sūnūs pašalino juos
iš Viešpaties kunigų tarnystės
15 ir paskyrė kunigus aukoti aukštu-
mose veršiams, kuriuos jis padarė, ir
demonams.
16 Paskui juos ir visi, kurie nukreipė
savo širdis, kad ieškotų Viešpaties,
Izraelio Dievo, iš visų Izraelio gimi-
nių atėjo į Jeruzalę, norėdami aukoti
Viešpačiui, savo tėvų Dievui.
17 Jie sustiprino Judo karalystę ir
parėmė Saliamono sūnų Rehabeamą
trejus metus; nes tuos metus jie vaikš-
čiojo Dovydo ir Saliamono keliais.
18 Rehabeamas vedė Mahalatą, Do-
vydo sūnaus Jerimoto dukterį, ir
Abihailę, kurios tėvas buvo Eliabas,
Jesės sūnus.
19 Mahalata pagimdė jam Jeušą, Še-
mariją ir Zahamą.
20 Po jos Rehabeamas dar vedė Abša-
lomo dukterį Maaką, kuri pagimdė
Abiją, Atają, Zizą ir Šelomitą.
21 Rehabeamas mylėjo Abšalomo
dukterį Maaką labiau už visas kitas
savo žmonas ir suguloves. Jis turėjo
aštuoniolika žmonų ir šešiasdešimt
sugulovių, dvidešimt aštuonis sūnus
ir šešiasdešimt dukterų.
22 Rehabeamas paskyrė Maakos sūnų
Abiją brolių vyresniuoju, nes norėjo
padaryti jį karaliumi.
23 Jis elgėsi išmintingai, išskirsty-
damas visus savo sūnus po Judą ir
Benjamino žemių sustiprintus mies-
tus, teikdamas jiems gausiai maisto
ir surasdamas daug žmonų.

12 Kai Rehabeamas įtvirtino kara-
lystę ir sustiprėjo pats, jis ir su

15 Kun 17,7; 1 Kar 12,28. 31; 1 Kar 13,33; 1 Kar 14,9; Oz 13,2; 1 Kor 10,20
16 2 Km 14,7; 2 Km 15, 9.10; 2 Km 30, 11.18
17 2 Km 12, 1.13
18 1 Sam 16,6
20 1 Kar 14, 31; 1 Kar 15,2; 2 Km 13,2
21 Įst 17,17
22 Įst 21,15-17; 2 Km 13,1
23 2 Km 11,5

12 SKYRIUS
1 1 Kar 14, 22-24; 2 Km 11,17
2 1 Kar 11,40; 1 Kar 14,25
3 2 Km 16,8; Nah 3,9
5 2 Km 11,2
6 Iš 9,27; Dan 9,14; Jok 4,10
7 1 Kar 21,28.29
8 Įst 28,47.48; Iz 26,13
9 1 Kar 10, 16.17; 1 Kar 14, 25.26; 2 Km 9,15.16
10 1 Kar 14,27

juo visas Izraelis apleido Viešpaties
įstatymą.
2 Penktaisiais karaliaus Rehabeamo
valdymo metais Egipto karalius
Šišakas puolė Jeruzalę, nes jie nusi-
kalto Viešpačiui.
3 Jis atėjo su tūkstančiu dviem šim-
tais kovos vežimų ir šešiasdešimt
tūkstančių raitelių, o žmonių, kurie
atėjo su juo iš Egipto, – libiai, su-
kijai ir etiopai, buvo nesuskaitoma
daugybė.
4 Jis paėmė Judo sutvirtintus mies-
tus ir pasiekė Jeruzalę.
5 Pranašas Šemaja, atėjęs pas Reha-
beamą ir Judo kunigaikščius, kurie
dėl Šišako susirinko Jeruzalėje, kal-
bėjo jiems: „Taip sako Viešpats: „Jūs
palikote mane, todėl Aš jus paliksiu
Šišako rankose.“
6 Izraelio kunigaikščiai ir karalius
nusižemino ir tarė: „Teisus yra
Viešpats!“
7 Viešpats, matydamas, kad jie nusi-
žemino, kalbėjo Šemajai: „Kadangi
jie nusižemino, Aš jų nesunaikinsiu,
bet greitai išgelbėsiu. Mano rūstybė
neišsilies ant Jeruzalės per Šišaką.
8 Bet jie taps jo tarnais, kad žinotų,
kuo skiriasi tarnavimas man ir tar-
navimas svetimoms karalystėms.“
9 Egipto karalius Šišakas užpuolė Je-
ruzalę ir, pagrobęs Viešpaties namų
ir karaliaus rūmų turtus, viską išve-
žė. Jis paėmė ir auksinius skydus,
kuriuos Saliamonas buvo padaręs.
10 Karalius Rehabeamas padirbdino
vietoj jų varinių skydų ir juos pa-
vedė sargybos viršininkams, kurie
buvo prie karaliaus rūmų.
11 Karaliui einant į Viešpaties na-
mus, sargybiniai juos nešdavo ir po

to vėl juos padėdavo į sargybinių
patalpą.
12 Kadangi jis nusižemino, Viešpaties
rūstybė nusisuko nuo jo ir nesunai-
kino jo; ir Judui taip pat gerai sekėsi.
13 Karalius Rehabeamas įsitvirtino
Jeruzalėje ir karaliavo. Pradėdamas
karaliauti, Rehabeamas buvo ketu-
riasdešimt vienų metų amžiaus ir
karaliavo septyniolika metų Jeru-
zalėje, kurią Viešpats išsirinko iš
visų Izraelio giminių, kad ten būtų
Jo vardas. Jo motina buvo amonitė
vardu Naama.
14 Jis darė pikta, nes neparuošė savo
širdies, kad ieškotų Viešpaties.
15 Rehabeamo darbai nuo pradžios
iki galo yra surašyti pranašo Šema-
jos ir regėtojo Idojo raštuose. Karas
tarp Rehabeamo ir Jeroboamo tęsėsi
per visas jų dienas.
16 Rehabeamas užmigo prie savo
tėvų ir buvo palaidotas Dovydo
mieste; jo sūnus Abija karaliavo
vietoj jo.

13 Aštuonioliktaisiais karaliaus
Jeroboamo metais Abija pra-
dėjo karaliauti Jude.
2 Trejus metus jis karaliavo Jeruza-
lėje. Jo motina buvo vardu Mikaja,
duktė Ūrielio iš Gibėjos. Kilo karas
tarp Abijos ir Jeroboamo.
3 Abija išėjo į kovą su keturių šimtų
tūkstančių rinktinių vyrų kariuome-
ne, o Jeroboamas išsirikiavo prieš
jį su aštuoniais šimtais tūkstančių
rinktinių karių.
4 Abija, atsistojęs ant Cemaraimo
kalno Efraimo aukštumose, tarė:
„Tu, Jeroboamai, ir visas Izraeli,
pasiklausykite manęs!
5 Argi jūs nežinote, kad Viešpats,
Izraelio Dievas, amžiams atidavė ka-
rališkąją Izraelio valdžią Dovydui ir
jo sūnums druskos sandora?
6 Bet Nebato sūnus Jeroboamas,
Dovydo sūnaus Saliamono tarnas,
sukilo prieš savo valdovą.
7 Pas jį susirinko netikę žmonės, Belia-
lo vaikai, ir įsitvirtino prieš Saliamono
sūnų Rehabeamą, kai jis buvo jaunas,
nepatyręs ir neatsilaikė prieš juos.
8 Dabar jūs manote galėsią atsilaiky-
ti prieš Viešpaties karalystę, esančią
Dovydo sūnų rankose, kadangi
jūsų yra didelė daugybė ir su jumis
yra auksiniai veršiai, kuriuos jums
padirbdino Jeroboamas, kad būtų
jūsų dievai.
9 Jūs išvarėte Viešpaties kunigus,
Aarono sūnus, ir levitus bei pasida-
rėte kunigų kaip kitų kraštų tautos.
Kas tik ateina pasišvęsti su jaučiu ir
septyniais avinais, tampa kunigu tų,
kurie nėra dievai.
10 Bet mūsų Dievas yra Viešpats, mes
Jo nepalikome. Viešpačiui tarnauja
kunigai, Aarono sūnūs, taip pat le-
vitai atlieka savo tarnystę.
11 Jie kas rytą ir kas vakarą aukoja
Viešpačiui deginamąsias aukas ir
smilko smilkalus, padeda padėtinę
duoną ant auksinio stalo ir kas
vakarą uždega lempas auksinėje
žvakidėje. Mes laikomės Viešpaties,
mūsų Dievo, nurodymų, bet jūs Jį
palikote.
12 Pats Dievas veda mus, yra su mumis
ir Jo kunigai su trimitais, kad trimi-
tuotų prieš jus. Izraelitai, nekovokite
su Viešpačiu, savo tėvų Dievu, nes
neturėsite sėkmės.“

13 1 Kar 11,1.5; 1 Kar 14,21; 2 Krn 6,6
15 1 Kar 14,30; 2 Krn 9,29; 2 Krn 13,22
16 1 Kar 14,31; 2 Krn 11,20-22

13 SKYRIUS
1 1 Kar 12,17; 1 Kar 15,1
2 1 Kar 15,2; 2 Krn 11,20.21
4 Joz 18,22
5 Kun 2,13; Sk 18,19; 2 Sam 7,8-16
6 1 Kar 11,28; 1 Kar 12,20
7 Ts 9,4; 2 Krn 12,13
8 1 Kar 12,28; 1 Kar 14,9; 2 Krn 11,15; Oz 8,4-6
9 2 Krn 11,13-15; Jer 2,11; Jer 5,7
10 Joz 24,15
11 Iš 25,30; Iš 27,20.21; Iš 29,38; Kun 24,2.3.5-9; 2 Krn 2,4
12 Sk 10,8-10; Joz 5,13-15; Hbr 2,10

13 Jeroboamas surengė pasalą, kad
užeitų jiems iš užnugario. Jo kariai
buvo priešais Judą, o pasala – už
jų.
14 Judas, pamatęs, kad kova bus iš
priekio ir iš užnugario, šaukėsi Vieš-
paties, o kunigai trimitavo.
15 Judo vyrai sušuko, ir kai jie šaukė,
Dievas sumušė Jeroboamą ir Izraelį
priešais Abiją ir Judą.
16 Izraelitai bėgo nuo Judo, ir Dievas
atidavė juos į šių rankas.
17 Abija ir jo žmonės smarkiai sumušė
juos, ir žuvo izraelitų penki šimtai
tūkstančių rinktinių vyrų.
18 Taip izraelitai pralaimėjo tą kartą,
o Judo vaikai nugalėjo, nes jie pasi-
tikėjo Viešpačiu, savo tėvų Dievu.
19 Abija persekiojo Jeroboamą ir atė-
mė iš jo šiuos miestus: Betelį, Ješaną
ir Efroną su jų kaimais.
20 Jeroboamas nebeatgavo savo ga-
lios Abijos dienomis. Viešpats ištiko
jį, ir jis mirė.
21 Bet Abija sustiprėjo. Jis vedė ke-
turiolika žmonų ir turėjo dvidešimt
du sūnus ir šešiolika dukterų.
22 Visi kiti Abijos darbai, jo keliai
ir jo kalbos surašyti pranašo Idojo
knygoje.

14 Abija užmigo prie savo tėvų
ir jį palaidojo Dovydo mieste.
Jo sūnus Asa karaliavo vietoj jo. Jo
dienomis krašte buvo ramu dešimt
metų.
2 Asa darė tai, kas gera ir teisinga
Viešpaties, jo Dievo, akyse.
3 Jis pašalino svetimų dievų aukurus
aukštumose, sudaužė atvaizdus,
iškirto giraites
4 ir įsakė Judo žmonėms ieškoti
Viešpaties, jų tėvų Dievo, ir vykdyti
Jo įstatymus bei įsakymus.
5 Jis pašalino visuose Judo miestuo-
se aukštumas ir atvaizdus, ir jam
valdant buvo ramu.
6 Jis statė sutvirtintus miestus Jude,
nes kraštas ilsėjosi, ir su niekuo ne-
kariavo tais metais, kadangi Viešpats
suteikė jam poilsį.
7 Asa kalbėjo Judui: „Pastatykime
šiuos miestus, aptverkime juos sieno-
mis su bokštais, vartais ir skląsčiais,
nes kraštas priklauso mums. Kadan-
gi mes ieškojome Viešpaties, mūsų
Dievo, Jis suteikė mums ramybę iš
visų pusių.“ Jie statė, ir jiems sekėsi.
8 Asos kariuomenėje buvo trys šim-
tai tūkstančių Judo vyrų, ginkluotų
skydais ir ietimis, ir du šimtai aštuo-
niasdešimt tūkstančių Benjamino
vyrų, ginkluotų skydais ir lankais.
Jie visi buvo narsūs kariai.
9 Prieš juos išėjo etiopas Zerachas
su tūkstančiu tūkstančių kareivių,
trimis šimtais kovos vežimų ir pa-
siekė Marešą.
10 Asa išėjo prieš jį ir išsirikiavo kau-
tynėms Cefatos slėnyje prie Marešos.
11 Asa šaukėsi Viešpaties, savo Dievo:
„Viešpatie, Tu gali padėti ir galingam,
ir bejėgiui. Padėk mums, Viešpatie,
mūsų Dieve, nes mes Tavimi pasi-
tikime ir Tavo vardu einame prieš
šitą daugybę! Viešpatie, Tu esi mūsų
Dievas, tenenugali Tavęs žmogus.“
12 Viešpats sumušė etiopus priešais
Asą ir Judą, ir etiopai bėgo.
13 Asa su žmonėmis juos vijosi iki Ge-
raro. Etiopai buvo nugalėti ir nebeat-
sigavo. Jie buvo sumušti Viešpaties ir
Jo kariuomenės. Asos kariai paėmė
labai daug grobio.

14 Joz 24,7; 2 Krn 6,34.35; 2 Krn 14,11
15 1 Kar 14,14; 2 Krn 14,12
18 1 Krn 5,20; 2 Krn 14,11; Ps 22,5
19 Joz 15,9
20 1 Sam 2,6; 1 Sam 25,38; 1 Kar 14,20; Apd 12,23
22 2 Krn 9,29

14 SKYRIUS
1 1 Kar 15,8
3 Iš 34,13; 1 Kar 11,7; 1 Kar 15,14; 2 Krn 15,17
4 2 Krn 7,14
6 2 Krn 15,15
8 1 Krn 12,2; 2 Krn 13,3
9 Joz 15,44; 2 Krn 12,2.3; 2 Krn 16,8
11 Iš 14,10; 1 Sam 14,6; 1 Sam 17,45; 2 Krn 13,14; Ps 22,5; Pat 18,10
12 2 Krn 13,15
13 Pr 10,19; Pr 20,1

14 Jie užėmė visus miestus Geraro
apylinkėse, nes juos buvo apėmusi
Viešpaties baimė. Iš visų miestų jie
išsigabeno daug grobio.
15 Be to, jie sugriovė gyvulių pasto-
ges ir, išsivarę daugybę avių bei
kupranugarių, sugrįžo į Jeruzalę.

15 Dievo Dvasia nužengė ant
Odedo sūnaus Azarijo.
2 Jis išėjo pasitikti Asos ir jam tarė:
„Karaliau Asa, visas Judai ir Benja-
minai, paklausykite manęs! Viešpats
yra su jumis, kai jūs esate su Juo, ir
jei Jo ieškosite, rasite Jį. Bet jei Jį
apleisite, Jis apleis jus.
3 Ilgą laiką Izraelis gyveno be tikro
Dievo, be pamokančio kunigo ir be
Įstatymo.
4 Bet kai jie savo varge atsigręžė į
Viešpatį, Izraelio Dievą, ir ieškojo
Jo, Jis leidosi jų surandamas.
5 Anais laikais nebuvo saugu įei-
nančiam ir išeinančiam, nes didelis
sumišimas visose šalyse vargino
gyventojus.
6 Tauta naikino tautą ir miestas miestą,
nes Dievas vargino juos įvairiomis
negandomis.
7 O jūs būkite stiprūs ir tenepailsta
jūsų rankos. Jums bus atlyginta už
jūsų darbus."
8 Asa, išgirdęs šituos pranašystės žo-
džius, įsidrąsino ir pašalino pasibjau-
rėtinus stabus iš Judo ir Benjamino
krašto ir iš miestų, kuriuos jis paėmė
Efraimo aukštumose. Jis atnaujino
Viešpaties aukurą prie Viešpaties
šventyklos.
9 Jis surinko visus Judo ir Benja-
mino gyventojus bei ateivius, kurie
apsigyveno pas juos, iš Efraimo,

14 Pr 35,5; Įst 11,25; Joz 2,9; 2 Km 17,10

15 SKYRIUS

1 Sk 24,2; Ts 3,10; 2 Km 20,14; 2 Km 24,20

2 1 Km 28,9; 2 Km 14,4; 2 Km 24,20; 2 Km 33,12. 13; Jer 29,13; Mt 7,7; Jok 4,8

3 Kun 10,11; 2 Kar 12,2; 2 Km 17,8.9; Oz 3,4

4 Įst 4,29

6 Mt 24,7

8 2 Km 13,19

9 2 Km 11,16

11 2 Km 14, 13-15

12 2 Kar 23,3; 2 Km 23,16; 2 Km 34,31; Neh 10,29

13 Iš 22,20; Įst 13,5-15

15 2 Km 14,7; 2 Km 15,2

16 1 Kar 15, 2.10.13

17 1 Kar 15, 14; 2 Km 14,3.5

16 SKYRIUS

1 1 Kar 15, 17-22; 2 Km 15,9

Manaso ir Simeono; daugelis iš Izra-
elio perbėgo pas Asą, pamatę, kad
Viešpats, jo Dievas, yra su juo.
10 Jie susirinko į Jeruzalę penkiolik-
tais Asos karaliavimo metais trečią
mėnesį.
11 Tą dieną jie aukojo Viešpačiui iš
paimto grobio septynis šimtus jaučių
ir septynis tūkstančius avių.
12 Jie sudarė sandorą, kad ieškos Vieš-
paties, savo tėvų Dievo, visa širdimi
ir visa siela.
13 Kas neieškos Viešpaties, Izraelio
Dievo, bus baudžiamas mirtimi,
nesvarbu, ar jis mažas, ar didelis, ar
vyras, ar moteris.
14 Jie prisiekė Viešpačiui garsiu balsu
su šauksmais, aidint trimitams ir
ragams.
15 Visas Judas džiaugėsi priesaika,
nes jie prisiekė visa širdimi ir uoliai
Jo ieškojo, ir Jis leidosi jų suranda-
mas. Viešpats jiems suteikė ramybę
iš visų pusių.
16 Karalius Asa net savo motiną
Maaką pašalino iš karalienės vietos,
nes ji buvo padariusi stabą giraitėje.
Asa sukapojo tą stabą ir sutrupinęs
sudegino Kidrono slėnyje.
17 Bet aukštumos nebuvo sunaikintos
Izraelyje. Tačiau Asos širdis buvo
tobula per visas jo dienas.
18 Jis atnešė į Dievo namus savo tėvo
ir savo paskirtas dovanas: sidabrą,
auksą ir indus.
19 Karo nebuvo iki trisdešimt penktų
Asos karaliavimo metų.

16 Trisdešimt šeštaisiais Asos
karaliavimo metais Izraelio
karalius Baša užpuolė Judą ir statė

Ramą, kad niekam neleistų išeiti ar
įeiti pas Asą, Judo karalių.
2 Asa, paėmęs sidabrą ir auksą iš
Viešpaties namų ir karaliaus namų,
pasiuntė Sirijos karaliui Ben Hada-
dui į Damaską, sakydamas:
3 „Sudarykime sąjungą tarp ma-
nęs ir tavęs, kaip buvo tarp mūsų
tėvų. Siunčiu tau sidabro ir aukso;
sulaužyk sąjungą su Izraelio kara-
liumi Baša, kad jis atsitrauktų nuo
manęs."
4 Ben Hadadas paklausė karaliaus
Asos ir pasiuntė savo kariuomenės
vadus prieš Izraelio miestus. Jie
užėmė Ijoną, Daną, Abel Maimą
ir visus Naftalio sandėlių miestus.
5 Izraelio karalius Baša, tai išgirdęs,
liovėsi statęs Ramą ir pasitraukė.
6 Karalius Asa, surinkęs visą Judą,
paėmė akmenis ir rąstus, kuriuos
Baša naudojo statybai, ir jais sutvir-
tino Gebą ir Micpą.
7 Tuo metu regėtojas Hananis, atėjęs
pas Judo karalių Asą, jam tarė: „Ka-
dangi tu pasitikėjai Sirijos karaliumi,
o ne Viešpačiu, savo Dievu, Sirijos
karaliaus kariuomenė ištrūko iš tavo
rankų.
8 Ar etiopai ir libiai neturėjo didžiu-
lės kariuomenės, kovos vežimų ir
raitelių? Kadangi pasitikėjai Viešpa-
čiu, tai Jis juos atidavė į tavo rankas.
9 Nes Viešpaties akys stebi visą žemę,
kad parodytų savo galią tiems, kurių
širdis yra tobula prieš Jį. Tu pasielgei
neišmintingai, todėl nuo šiol turėsi
daug karų."
10 Asa, užsirūstinęs ant regėtojo,
įmetė jį į kalėjimą, labai ant jo su-
pyko. Tuo pačiu metu Asa žiauriai
elgėsi ir su kai kuriais kitais savo
tautos žmonėmis.
11 Visi Asos darbai yra surašyti Judo
ir Izraelio karalių knygoje.
12 Trisdešimt devintaisiais karalia-
vimo metais Asa susirgo sunkia
kojų liga. Tačiau jis ir sirgdamas
neieškojo Viešpaties, bet kreipėsi į
gydytojus.
13 Asa užmigo prie savo tėvų ir mirė
keturiasdešimt pirmaisiais savo ka-
raliavimo metais.
14 Jį palaidojo kape, kurį jis buvo
pasidaręs Dovydo mieste. Kapas,
kur buvo paguldytas jo kūnas, buvo
pripildytas įvairių kvepalų. Jo gar-
bei buvo sukurtas didelis laužas.

17 Jo sūnus Juozapatas pradėjo
karaliauti vietoj jo ir sustiprėjo
prieš Izraelį.
2 Jis pasiuntė kariuomenės būrius
į visus sutvirtintus Judo miestus ir
paskyrė įgulas Judo krašte bei Efrai-
mo miestuose, kuriuos buvo užėmęs
jo tėvas Asa.
3 Viešpats buvo su Juozapatu, nes
jis vaikščiojo ankstesniais savo tėvo
Dovydo keliais ir negarbino Baalo.
4 Jis ieškojo savo tėvų Dievo, vyk-
dė Jo įsakymus ir nesekė Izraelio
pavyzdžiu.
5 Viešpats įtvirtino karalystę jo ran-
kose, ir visi Judo gyventojai nešė
Juozapatui dovanų. Jis turėjo daug
turtų ir buvo gerbiamas.
6 Jo širdis žavėjosi Viešpaties ke-
liais, ir jis sunaikino aukštumas bei
giraites Jude.
7 Trečiaisiais karaliavimo metais
jis siuntė savo kunigaikščius Ben
Hailą, Abdiją, Zachariją, Netanelį

7 1 Kar 16,1; 2 Km 19,2; 2 Km 32,8-10; Ps 118,9; Iz 31,1; Jer 17,5
8 2 Km 12,3; 2 Km 13, 16.18; 2 Km 14,9
9 1 Sam 13, 13; 1 Kar 15,32; Job 34,21; Pat 5,21; Pat 15,3; Jer 16,17; Jer 32,19; Zch 4,10
10 2 Km 18, 26; Jer 20,2; Mt 14,3
11 1 Kar 15, 23.24; 2 Km 14,2
12 Jer 17,5
13 1 Kar 15, 24
14 Pr 50,2; 2 Km 21,19; Jer 34,5; Mk 16,1; Jn 19,39.40

17 SKYRIUS
1 1 Kar 15,24; 2 Km 20,31
2 2 Km 11,5; 2 Km 15,8
4 1 Kar 12,28
5 1 Sam 10,27; 1 Kar 10,25; 2 Km 18,1
6 1 Kar 22,43; 2 Km 15,17; 2 Km 19,3; 2 Km 20,33
7 2 Km 15,3; 2 Km 35,3

ir Mikają į Judo miestus mokyti.
8 Su jais buvo pasiųsti levitai: Šemajas, Netanijas, Zebadijas, Asaelis, Šemiramotas, Jehonatanas, Adonijas, Tobijas, Tob Adonija ir du kunigai – Elišama bei Jehoramas.
9 Jie mokė žmones iš Viešpaties Įstatymo knygos visuose Judo miestuose.
10 Viešpaties baimė apėmė visus Judo kaimynus taip, kad jie nedrįso kariauti su Juozapatu.
11 Kai kurie filistinai nešė Juozapatui dovanų ir sidabro kaip duoklę. O arabai atvedė jam septynis tūkstančius septynis šimtus avinų ir tokį pat skaičių ožių.
12 Juozapato galybė augo. Jis pastatė Jude pilis ir sandėlių miestus,
13 kuriuose laikė daug atsargų. Ir Jeruzalėje jis turėjo narsių karių.
14 Štai jų sąrašas pagal jų tėvų namus. Iš Judo buvo šie tūkstantininkai. Adna – trijų šimtų tūkstančių rinktinių karių vadas.
15 Po jo buvo vadas Johananas su dviem šimtais aštuoniasdešimt tūkstančių karių.
16 Šalia jo Zichrio sūnus Amasija, savanoriškai pasišventęs Viešpačiui; su juo buvo du šimtai tūkstančių rinktinių karių.
17 Iš Benjamino – karžygys Eljada su dviem šimtais tūkstančių karių, ginkluotų lankais ir skydais.
18 Po jo – Jehozabadas su šimtu aštuoniasdešimt tūkstančių ginkluotų karių.
19 Šitie tarnavo karaliui, neskaičiuojant tų, kurie buvo karaliaus paskirstyti įtvirtintuose miestuose visame Jude.

9 Įst 6,4-9; 2 Krn 35,3; Neh 8,3.7
10 Pr 35,5; 2 Krn 14,14
11 2 Sam 8,2; 2 Krn 9,14; 2 Krn 26,8
16 Ts 5,2.9; 1 Krn 29,9
19 2 Krn 17,2

18 SKYRIUS
1 1 Kar 22,40.44; 2 Kar 8,18; 2 Krn 17,5
2 Iš 23,2; 1 Kar 22,2
4 1 Sam 23,2.4.9; 2 Sam 2,1
6 2 Kar 3,11
10 Zch 1,18-21

18 Juozapatas buvo labai turtingas ir gerbiamas; jis susigiminiavo su Ahabu.
2 Keleriems metams praėjus, jis nuvyko pas Ahabą į Samariją. Ahabas jam ir jo žmonėms papjovė daug avių bei galvijų ir įtikinėjo jį užpulti Ramot Gileadą.
3 Izraelio karalius Ahabas klausė Judo karaliaus Juozapato: „Ar žygiuosi su manimi į Ramot Gileadą?“ Tas jam atsakė: „Kaip tu, taip ir aš; mano tauta – tavo tauta. Aš eisiu su tavimi į karą.“
4 Juozapatas patarė Izraelio karaliui: „Sužinok, ką sako Viešpats.“
5 Izraelio karalius, sušaukęs keturis šimtus pranašų, klausė: „Ar man eiti į Ramot Gileadą kariauti, ar ne?“ Jie atsakė: „Eik! Dievas jį atiduos į karaliaus rankas.“
6 Bet Juozapatas klausė: „Ar čia nėra Viešpaties pranašo, kad jo galėtume pasiklausti?“
7 Izraelio karalius atsakė Juozapatui: „Yra vienas, per kurį būtų galima paklausti Viešpaties, bet aš jo nekenčiu, nes jis niekuomet nepranašauja apie mane gerai, visuomet tik blogai; tai Imlos sūnus Michėjas.“ Juozapatas atsakė: „Nekalbėk taip, karaliau.“
8 Izraelio karalius pasišaukė vieną valdininką ir įsakė jam skubiai atvesti Imlos sūnų Michėją.
9 Izraelio karalius Ahabas ir Judo karalius Juozapatas, apsivilkę karališkais drabužiais, sėdėjo savo sostuose aikštėje prie Samarijos vartų, ir visi pranašai pranašavo priešais juos.
10 Kenaanos sūnus Zedekijas pasidarė geležinius ragus ir sakė: „Taip sako

Viešpats: „Jais badysi sirus, kol juos
pribaigsi.“
11 Ir visi pranašai taip pranašavo: „Eik
į Ramot Gileadą ir laimėk! Viešpats
jį atiduos į karaliaus rankas.“
12 Pasiuntinys, nuėjęs pakviesti Mi-
chėjo, jam sakė: „Štai pranašų žodžiai
vienbalsiai skelbia gerą žinią kara-
liui. Tebūna ir tavo žodis panašus į
jų; kalbėk tai, kas gera.“
13 Michėjas atsakė: „Kaip gyvas Vieš-
pats, ką mano Dievas man sakys, tą
kalbėsiu.“
14 Jam atėjus pas karalių, šis paklausė:
„Michėjau, ar mums eiti kariauti į
Ramot Gileadą, ar ne?“ Jis atsakė:
„Eikite ir laimėkite! Jie bus atiduoti į
jūsų rankas.“
15 Karalius jam atsakė: „Kiek kartų
reikės tave saikdinti, kad man nieko
kito nekalbėtum, tik tiesą Viešpaties
vardu?“
16 Tada Michėjas atsakė: „Mačiau
visą Izraelį, išsklaidytą kalnuose kaip
avis be piemens. O Viešpats tarė: „Ši-
tie neturi valdovo; tegul kiekvienas
grįžta su ramybe į savo namus.“
17 Izraelio karalius tarė Juozapatui:
„Ar tau nesakiau, kad jis neprana-
šauja apie mane gera, tik pikta?“
18 Michėjas tęsė: „Klausykitės Viešpa-
ties žodžio! Mačiau Viešpatį, sėdintį
savo soste, ir visą dangaus kareiviją,
stovinčią Jo dešinėje ir kairėje.
19 Viešpats klausė: „Kas suvedžios
Izraelio karalių Ahabą, kad jis eitų
ir žūtų Ramot Gileade?“ Vienas sakė
taip, kitas – kitaip.
20 Pagaliau viena dvasia, atsistojusi
Viešpaties akivaizdoje, tarė: „Aš jį
suklaidinsiu.“ Viešpats paklausė:
„Kaip?“
21 Ji atsakė: „Aš eisiu ir būsiu melo
dvasia visų jo pranašų lūpose.“ Vieš-
pats tarė: „Tau pavyks jį suvedžioti.
Eik ir daryk taip.“
22 Taigi Viešpats įdėjo melo dvasią į
visų tavo pranašų lūpas, nes Viešpats
kalbėjo prieš tave pikta.“
23 Tada priėjo Kenaanos sūnus Zede-
kijas, trenkė Michėjui į veidą ir tarė:
„Kuriuo keliu Viešpaties Dvasia pasi-
traukė nuo manęs, kad kalbėtų tau?“
24 Michėjas atsakė: „Tai pamatysi tą
dieną, kai bėgsi slėptis į vidinį kam-
barį.“
25 Izraelio karalius įsakė: „Suimkite
Michėją, nuveskite jį pas miesto val-
dytoją Amoną ir pas karaliaus sūnų
Jehoašą
26 ir pasakykite: „Taip sako karalius:
„Įmeskite jį į kalėjimą ir maitinkite
sielvarto duona bei vandeniu, kol aš
ramybėje sugrįšiu.“
27 Michėjas atsakė: „Jei tu sugrįši
ramybėje, tai Viešpats per mane ne-
kalbėjo!“ Ir dar pridūrė: „Klausykite,
visi žmonės!“
28 Izraelio ir Judo karaliai išėjo į Ra-
mot Gileadą.
29 Izraelio karalius tarė Juozapatui:
„Aš persirengęs eisiu į mūšį, o tu vil-
kėk savo drabužiais.“ Izraelio karalius
persirengė, ir jie išėjo į mūšį.
30 Sirijos karalius buvo įsakęs savo
kovos vežimų viršininkams: „Neko-
vokite su nieku kitu, tik su Izraelio
karaliumi.“
31 Kovos vežimų viršininkai, pamatę
Juozapatą, sakė: „Jis yra Izraelio ka-
ralius.“ Jie apsupo jį, norėdami kautis.
Bet Juozapatas sušuko, ir Viešpats
jam padėjo. Dievas nukreipė priešus
nuo jo.

13 Sk 22,18-20.35; Sk 23,12.26; 1 Kar 22,14
16 Sk 27,17; 1 Kar 22,17; Jer 23,1-8; Jer 31,10; Ez 34,5-8; Mt 9,36; Mk 6,34
18 Iz 6,1-5; Dan 7,9.10
20 Job 1,6; 2 Tes 2,9
22 Job 12, 16.17; Iz 19,12-14; Ez 14,9
23 Jer 20,2; Mk 14,65; Apd 23,2
26 2 Krn 16, 10
27 Įst 18,22
29 2 Krn 35, 22
31 2 Krn 13, 14.15

32 Kovos vežimų viršininkai, su-
pratę, kad jis ne Izraelio karalius,
liovėsi jį puolę.
33 Vienas vyras netaikydamas įtem-
pė lanką ir iššovė; strėlė pataikė Iz-
raelio karaliui tarp šarvų. Tada jis tarė
savo vežikui: „Apsisuk ir išvežk mane
iš kovos lauko, nes esu sužeistas.“
34 Tą dieną mūšis sustiprėjo, ir Iz-
raelio karalius stovėjo vežime prieš
sirus iki vakaro. Saulei leidžiantis,
jis mirė.

19 Judo karalius Juozapatas su-
grįžo ramybėje į savo namus
Jeruzalėje.
2 Hananio sūnus Jehuvas, regėtojas,
išėjo jo pasitikti ir kalbėjo karaliui
Juozapatui: „Ar turėtum padėti be-
dieviui ir mylėti tuos, kurie neken-
čia Viešpaties? Dėl to užsitraukei
Viešpaties rūstybę.
3 Tačiau ir gerų dalykų rasta tavyje,
nes tu išnaikinai krašte giraites ir
paruošei savo širdį ieškoti Dievo.“
4 Juozapatas gyveno Jeruzalėje, ta-
čiau jis ėjo per tautą nuo Beer Šebos
iki Efraimo aukštumų, grąžindamas
žmones prie Viešpaties, savo tėvų
Dievo.
5 Jis paskyrė krašte teisėjus kiekvie-
nam sutvirtintam Judo miestui
6 ir jiems įsakė: „Žiūrėkite, ką darote!
Jūs teisiate ne žmogaus, bet Viešpaties
vardu, kuris yra su jumis teismo metu.
7 Tebūna Viešpaties baimė ant jūsų
ir būkite atidūs. Viešpats, mūsų Die-
vas, nėra neteisingas, neatsižvelgia
į asmenis ir neima kyšių.“
8 Be to, Jeruzalėje Juozapatas pa-
skyrė Viešpaties teismui ir ginčams
spręsti po kelis levitus, kunigus ir
Izraelio šeimų vyresniuosius, kai jie
sugrįžo į Jeruzalę.
9 Karalius jiems įsakė: „Elkitės su
Viešpaties baime, ištikimai ir ne-
priekaištinga širdimi.
10 Spręsdami kiekvieną bylą, kuri
jums bus pavesta jūsų brolių, gyve-
nančių savo miestuose, – ar tai būtų
dėl kraujo praliejimo, dėl Įstatymo,
įsakymo, nuostatų ar potvarkių
laužymo, – mokykite juos, kad jie
nenusikalstų Viešpačiui ir kad Vieš-
paties bausmė nepaliestų jūsų ir jūsų
brolių. Taip darykite ir nenusikalsite.
11 Vyriausiasis kunigas Amarijas
skiriamas jūsų vyresniuoju visuose
Viešpaties reikaluose, o Izmaelio
sūnus Zebadijas, Judo giminės vyres-
nysis, – visuose karaliaus reikaluose.
Levitai bus jums valdininkais. Elkitės
drąsiai, ir Viešpats bus su geraisiais.“

20 Moabitai, amonitai ir su jais
kiti amonitų sąjungininkai
išėjo kariauti prieš Juozapatą.
2 Juozapatui buvo pranešta: „Didelė
daugybė iš anapus jūros ateina prieš
tave. Jie jau Hacecon Tamaroje, tai
yra En Gedyje.“
3 Nusigandęs Juozapatas puolė ieš-
koti Viešpaties ir paskelbė pasninką
visame Jude.
4 Judo gyventojai susirinko prašyti
Viešpaties pagalbos; iš visų miestų
jie atėjo ieškoti Viešpaties.
5 Juozapatas atsistojo Viešpaties
namuose, priešais naują kiemą, Judo
ir Jeruzalės susirinkime,
6 ir sakė: „Viešpatie, mūsų tėvų Die-
ve, argi ne Tu esi Dievas danguje
ir argi ne Tu valdai visas pagonių

19 SKYRIUS
2 1 Kar 16,1; 2 Krn 32,25; Ps 139,21
3 2 Krn 17, 4.6; 2 Krn 30,19
4 2 Krn 15,8-13
5 Įst 16,18-20
6 Įst 1,17; Ps 82,1
7 Įst 10,17.18; Įst 32,4
8 2 Krn 17,8
9 2 Sam 23,3
10 Sk 16,46; Įst 17,8; Ez 3,18
11 1 Krn 26, 30; 2 Krn 15,2; 2 Krn 20,17; Ezr 7,3

20 SKYRIUS
1 1 Krn 18,2; 1 Krn 19,15; 2 Krn 26,7
2 Pr 14,7; Joz 15,62
3 2 Krn 19,3; Ezr 8,21
4 2 Krn 14,11
6 Įst 4,39; 1 Krn 29,12; Dan 4,17. 25.32

karalystes? Tavo rankose yra jėga
ir galybė, ir niekas negali atsilaikyti
prieš Tave.
7 Argi ne Tu, mūsų Dieve, išvarei
šitos šalies gyventojus prieš Izrae-
liui užimant šį kraštą ir jį atidavei
savo draugo Abraomo palikuonims
amžiams?
8 Jie apsigyveno jame ir pastatė šven-
tyklą Tavo vardui, sakydami:
9 „Jei mus užpuls nelaimės – kardas,
maras ar badas, – tai mes, atsistoję
prie šitų namų, Tavo akivaizdoje, –
nes Tavo vardas yra šituose namuo-
se, – šauksimės Tavęs savo suspau-
dime, o Tu mus išgirsi ir išgelbėsi.“
10 Amonitai, moabitai ir Seyro aukš-
tumų gyventojai, kurių Tu neleidai
izraelitams užpulti, jiems išėjus iš
Egipto šalies, ir kuriuos izraelitai
aplenkė ir jų nesunaikino,
11 dabar atmoka mums, ateidami
mūsų išvaryti iš Tavo mums duotos
nuosavybės.
12 Dieve, argi neteisi jų? Mes esame
bejėgiai prieš šitą daugybę, kuri išė-
jo prieš mus, ir nežinome, ką mums
daryti. Bet mūsų akys nukreiptos į
Tave.“
13 Visi Judo gyventojai stovėjo Vieš-
paties akivaizdoje su kūdikiais, žmo-
nomis ir vaikais.
14 Tada ant Jahazielio, sūnaus Zacha-
rijo, sūnaus Benajos, sūnaus Jejelio,
sūnaus Matanijos, levito iš Asafo
sūnų, nužengė Viešpaties Dvasia,
jam stovint tarp susirinkusiųjų,
15 ir jis tarė: „Klausykite, Judo ir
Jeruzalės gyventojai ir tu, karaliau
Juozapatai! Taip sako Viešpats: „Ne-
bijokite ir neišsigąskite šitos daugy-

7 Iš 6,7; Ps 44,2; Iz 41,8
9 2 Km 6,20. 28-30
10 Sk 20,21; Įst 2,4.9.19
11 Ps 83,1-18
12 Ts 11,27; Ps 25,15; Ps 121,1.2; Ps 123,1.2; Ps 141,8
14 2 Km 15, 1; 2 Km 24,20
15 Įst 1,29.30; Įst 31,6.8; 1 Sam 17,47
17 Iš 14, 13.14; Sk 14,9; 2 Km 15,2; 2 Km 32,8
18 Iš 4,31; 2 Km 7,3; 2 Km 29,28
20 Iz 7,9
21 1 Km 16, 29.34.41; 2 Km 5,13; Ps 29,2; Ps 90,17; Ps 96,9; Ps 106,1; Ps 110,3; Ps 136,1
22 Ts 7,22; 1 Sam 14,20
23 Ts 7,22; 1 Sam 14,20

bės, nes kova yra ne jūsų, bet Dievo.
16 Rytoj išeikite prieš juos. Jie eis
Zizo įkalne ir jūs sutiksite juos slė-
nio gale, ties Jeruelio dykuma.
17 Jums nereikės kovoti. Išsirikiuokite,
stovėkite ir stebėkite, kaip Viešpats jus
išgelbės. Judo ir Jeruzalės gyventojai,
nenusigąskite ir nebijokite! Rytoj
išeikite prieš juos, nes Viešpats bus
su jumis!“
18 Juozapatas nusilenkė iki žemės,
ir visi Judo bei Jeruzalės gyventojai
krito prieš Viešpatį, garbindami Jį.
19 Levitai, Kehato ir Koracho palikuo-
nys, garsiai šlovino Viešpatį, Izraelio
Dievą.
20 Anksti rytą atsikėlę, jie išėjo į
Tekojos dykumą. Jiems išeinant, Juo-
zapatas tarė: „Paklausykite manęs,
Judo ir Jeruzalės gyventojai. Tikėkite
Viešpačiu, savo Dievu, tai būsite
įtvirtinti. Tikėkite Jo pranašais, tai
klestėsite.“
21 Pasitaręs su tauta, jis paskyrė giedo-
tojus Viešpačiui, kad jie eitų kariuo-
menės priekyje, girdami šventumo
grožį, ir sakytų: „Dėkokite Viešpačiui,
nes Jo gailestingumas amžinas!“
22 Kai jie pradėjo giedoti ir girti,
Viešpats sukėlė paniką tarp amonitų,
moabitų ir Seyro aukštumų gyvento-
jų, kurie buvo išėję prieš Judą, ir jie
vieni kitus sunaikino.
23 Amonitai ir moabitai sukilo prieš
Seyro aukštumų gyventojus, žu-
dydami juos ir naikindami. Išžudę
Seyro gyventojus, jie ėmė naikinti
vieni kitus.
24 Kai Judas atėjo į vietą, iš kur buvo
matoma dykuma, jie pamatė žemę,
nuklotą lavonais.
25 Juozapatas su žmonėmis atėjo

surinkti grobio ir rado daugybę turtų,
brangių daiktų ir kitų gėrybių, kurių
prisirinko daugiau negu galėjo panešti.
Tris dienas jie rinko grobį, nes jo
buvo tiek daug.
26 Ketvirtą dieną jie susirinko į Berakos
slėnį ir laimino Viešpatį. Todėl
ta vieta vadinama Berakos slėniu iki
šios dienos.
27 Po to visi Judo ir Jeruzalės vyrai su
Juozapatu priekyje sugrįžo džiaugdamiesi
į Jeruzalę, nes Viešpats suteikė
jiems džiaugsmo dėl jų priešų.
28 Jie atėjo Jeruzalėje prie Viešpaties
namų su arfomis, psalteriais ir trimitais.
29 Dievo baimė apėmė aplinkines
karalystes, kai jos išgirdo, kad Viešpats
kovojo prieš Izraelio priešus.
30 Juozapato karalystėje buvo ramu,
nes Dievas suteikė jam taiką iš visų
pusių.
31 Juozapatas, pradėdamas valdyti
Judą, buvo trisdešimt penkerių metų
amžiaus. Jeruzalėje jis karaliavo dvidešimt
penkerius metus. Jo motina
buvo vardu Azuba, Šilhio duktė.
32 Jis vaikščiojo savo tėvo Asos
keliais ir nenukrypo nuo jų, darydamas,
kas teisinga Viešpaties akyse.
33 Tačiau aukštumos nebuvo sunaikintos,
nes tauta dar nebuvo paruošusi
širdžių savo tėvų Dievui.
34 Visi kiti Juozapato darbai yra surašyti
knygoje Hananio sūnaus Jehuvo,
kuris yra minimas Izraelio karalių
knygoje.
35 Vėliau Judo karalius Juozapatas
susidėjo su Izraelio karaliumi Ahaziju,
kuris elgėsi labai nedorai.
36 Jie abu kartu statė laivus Ecjon
Gebere, kad plauktų į Taršišą.

27 Neh 12,43
29 2 Km 14,14; 2 Km 17,10
30 1 Kar 22,41-43; 2 Km 14,6.7; 2 Km 15,15; Job 34,29
31 1 Kar 22,41-43
32 2 Km 14,2
33 2 Km 12,14; 2 Km 15,17; 2 Km 17,6; 2 Km 19,3
34 1 Kar 16,1.7
35 1 Kar 22,48-53; 2 Km 18,1; 2 Km 19,2
36 1 Kar 9,26; 1 Kar 10,22
37 1 Kar 22,48; 2 Km 9,21

21 SKYRIUS
1 1 Kar 22,50
5 2 Kar 8,17-22
6 2 Km 18,1
7 2 Sam 7,8-17; 1 Kar 11,36; 2 Kar 8,19; Ps 132,11
8 2 Kar 8,20; 2 Kar 14,7.10; 2 Km 25,14.19

37 Dodavahuvo sūnus Eliezeras iš
Marešos pranašavo prieš Juozapatą,
sakydamas: „Kadangi tu susidėjai
su Ahaziju, Viešpats sunaikins tavo
darbą.“ Laivai sudužo ir negalėjo
plaukti į Taršišą.

21 Juozapatas užmigo prie savo
tėvų ir buvo palaidotas prie
savo tėvų Dovydo mieste. Jo sūnus
Jehoramas karaliavo vietoj jo.
2 Jo broliai buvo Juozapato sūnūs:
Azarija, Jehielis, Zacharijas, Azarija,
Mykolas ir Šefatijas. Visi jie buvo
Izraelio karaliaus sūnūs.
3 Jų tėvas jiems davė daug dovanų:
aukso, sidabro ir kitokių brangių
daiktų, be to, sutvirtintų Judo miestų,
bet karalystę jis atidavė Jehoramui,
nes jis buvo pirmagimis.
4 Jehoramas, perėmęs savo tėvo
karalystę ir sustiprėjęs, išžudė visus
savo brolius ir kai kuriuos Judo kunigaikščius.
5 Jehoramas pradėjo karaliauti trisdešimt
dvejų metų ir aštuonerius
metus karaliavo Jeruzalėje.
6 Jis vaikščiojo Izraelio karalių keliais,
kaip darė Ahabo namai, nes
Ahabo duktė buvo jo žmona. Jis
darė pikta Viešpaties akyse.
7 Tačiau Viešpats nenorėjo sunaikinti
Dovydo namų dėl sandoros, kurią Jis
sudarė su Dovydu, pažadėdamas duoti
žiburį jam ir jo sūnums per amžius.
8 Jehoramui valdant, edomitai sukilo,
atsiskyrė nuo Judo ir paskyrė sau
karalių.
9 Tuomet Jehoramas su savo vadais
ir kovos vežimais naktį puolė ir sumušė
edomitus, kurie buvo apsupę
jį ir kovos vežimų viršininkus.

10 Tačiau Edomas maištavo prieš
Judą iki šios dienos. Tuo pačiu metu
ir Libna sukilo prieš Jehoramą, nes
jis apleido Viešpatį, savo tėvų Dievą.
11 Jis padarė aukštumas Judo kalnuo-
se, suvedžiojo Jeruzalės gyventojus
ir visą Judą.
12 Pranašas Elijas nusiuntė jam laišką:
„Taip sako Viešpats, tavo tėvo Dovy-
do Dievas: „Kadangi tu nevaikščiojai
savo tėvo Juozapato ir Judo karaliaus
Asos keliais,
13 bet pasirinkai Izraelio karalių ke-
lius ir vedei į paleistuvystę Judo ir
Jeruzalės gyventojus kaip Ahabas,
be to, išžudei savo brolius, savo tėvo
namiškius, geresnius už tave,
14 Viešpats baus tavo tautą, tavo vai-
kus, žmonas ir sunaikins visą tavo
nuosavybę,
15 o tu pats susirgsi sunkia vidurių
liga, kuri tave kankins kasdien.“
16 Viešpats sukėlė prieš Jehoramą fi-
listinus ir arabus, gyvenančius etiopų
kaimynystėje.
17 Jie užpuolė Judo žemę, įsiveržė į
ją ir išsigabeno visą turtą, kurį rado
karaliaus namuose, jo vaikus ir
žmonas; išliko tik jauniausias sūnus
Jehoahazas.
18 Po to Viešpats ištiko jį nepagydo-
ma vidurių liga.
19 Po dvejų metų jo viduriai išvirto,
ir jis mirė baisiuose skausmuose.
Jo tauta nesukūrė jam laužo, kaip
darydavo jo tėvams.
20 Jehoramas buvo trisdešimt dvejų
metų, pradėdamas karaliauti, ir ka-
raliavo Jeruzalėje aštuonerius metus.
Jis mirė ir buvo palaidotas Dovydo
mieste, tačiau ne karalių kapinėse,
nes jis buvo visų nemėgstamas.

11 Kun 20,5
13 Iš 34,15; Įst 31,16; 1 Kar 2,32; 1 Kar 16,31-33; 2 Kar 9,22; 2 Krn 21,4.11
15 2 Krn 21, 18.19
16 1 Kar 11, 14.23; 2 Krn 17,11; 2 Krn 33,11; Jer 51,11
17 2 Krn 22, 1; 2 Krn 24,7
18 2 Krn 13, 20; 2 Krn 21,15; Apd 12,23
19 2 Krn 16, 14

22 SKYRIUS
1 2 Krn 21,16. 17; 2 Krn 22,6
2 2 Kar 8,26; 2 Krn 21,6
5 2 Kar 8,28
6 2 Kar 8,29; 2 Kar 9,15
7 Ts 14,4; 1 Kar 12,15; 2 Kar 8,28; 2 Kar 9,6.7. 21-24; 2 Krn 10,15
8 2 Kar 9,22-24; 2 Kar 10,10-14; Oz 1,4
9 1 Kar 15,24; 2 Kar 9,27; 2 Krn 17,4; 2 Krn 20,3.4

22 Jeruzalės gyventojai paskel-
bė karaliumi jo jauniausiąjį
sūnų Ahaziją, nes visus vyresniuo-
sius išžudė būriai, atėję su arabais.
Taip Judo karaliumi tapo karaliaus
Jehoramo sūnus Ahazijas.
2 Pradėdamas karaliauti, Ahazijas
buvo dvidešimt dvejų metų ir karalia-
vo Jeruzalėje vienus metus. Jo motina
buvo vardu Atalija, Omrio duktė.
3 Jis vaikščiojo Ahabo namų keliais,
nes jo motina buvo jam patarėja
piktuose darbuose.
4 Jis darė pikta Viešpaties akyse
kaip Ahabo namai, nes jie, jo tėvui
mirus, buvo jo patarėjais jo paties
pražūčiai.
5 Jų patariamas, jis ėjo su Ahabo sū-
numi Jehoramu, Izraelio karaliumi,
kariauti prieš Sirijos karalių Hazaelį
į Ramot Gileadą. Sirams sužeidus
Jehoramą,
6 jis grįžo į Jezreelį gydytis, nes buvo
sužeistas, kariaudamas su Sirijos
karaliumi Hazaeliu. Jehoramo sū-
nus Ahazijas, Judo karalius, vyko į
Jezreelį aplankyti sergančio Ahabo
sūnaus Jehoramo.
7 Tai buvo Dievo skirta, kad Ahazijas
žūtų, lankydamas Jehoramą. Jam
atvykus pas Jehoramą, jie susitiko su
Jehuvu, Nimšio sūnumi, kurį Vieš-
pats buvo patepęs sunaikinti Ahabo
namus.
8 Kai Jehuvas vykdė teismą Ahabo na-
mams, jis sutiko Judo kunigaikščius
ir Ahazijo brolių sūnus, tarnavusius
Ahazijui, ir juos išžudė.
9 Jis ieškojo Ahazijo ir rado jį be-
sislapstantį Samarijoje. Jis buvo
atvestas pas Jehuvą ir nužudytas.
Jie palaidojo jį, sakydami: „Jis

yra sūnus Juozapato, kuris ieškojo
Viešpaties visa širdimi.“ Ahazijo
namuose nebuvo nė vieno vyro,
tinkamo užimti karaliaus sostą.
10 Ahazijo motina Atalija, sužinoju-
si, kad jos sūnus miręs, išžudė visus
Judo karališkuosius palikuonis.
11 Bet karaliaus duktė Jehošabata
slapčia paėmė Ahazijo sūnų Jehoašą
iš būrio karaliaus sūnų, kurie turėjo
būti nužudyti, ir paslėpė su jo aukle
miegamajame. Jehošabata buvo Jeho-
ramo duktė, kunigo Jehojados žmona,
Ahazijo sesuo. Taip jis išliko gyvas.
12 Jis buvo paslėptas Dievo namuose
šešerius metus. Tuo metu Atalija
valdė kraštą.

23 Septintaisiais metais Jehojada
išdrįso pasikviesti sąjungininkais
šimtininkus: Jehoramo sūnų Aza-
riją, Johanano sūnų Izmaelį, Jobedo
sūnų Azariją, Adajo sūnų Maasėją ir
Zichrio sūnų Elišafatą.
2 Jie apėjo Judą ir surinko levitus iš
visų Judo miestų bei Izraelio šeimų
vadus, ir atėjo į Jeruzalę.
3 Visas susirinkimas sudarė sandorą
su karaliumi Viešpaties namuose.
Jehojada jiems kalbėjo: „Štai karaliaus
sūnus bus karaliumi, kaip Viešpats
kalbėjo apie Dovydo palikuonis.
4 Padarykite štai ką: trečdalis kuni-
gų ir levitų, kurie tarnauja per šabą,
saugos visas duris,
5 trečdalis budės prie karaliaus namų
ir trečdalis – prie pagrindinių vartų,
o visi žmonės susirinks Viešpaties
namų kiemuose.
6 Niekas tenėįeina į Viešpaties na-
mus, tik kunigai ir tie levitai, kurie
atlieka tarnystę, jie įeis, nes yra šventi,
o visi žmonės tepasilieka Viešpaties
sargyboje.
7 Levitai, kiekvienas su ginklu ran-
koje, apsups karalių ir bus su juo,
o kas įeis į namus, bus nužudytas.
Jūs būkite su karaliumi, kai jis įeis
ir išeis.“
8 Levitai ir visas Judas darė, kaip kuni-
gas Jehojada buvo įsakęs: kiekvienas
atėjo su savo vyrais, kurie turėjo tar-
nauti per šabą ir kurie turėjo tarnybą
tą šabą baigti, nes kunigas Jehojada
nepaleido baigusiųjų sargybą.
9 Kunigas Jehojada padalino šim-
tininkams karaliaus Dovydo ietis,
didžiuosius ir mažuosius skydus,
buvusius Dievo namuose,
10 ir sustatė visus žmones su ginklais
rankose nuo dešiniojo šventyklos
šono iki kairiojo, prie aukuro ir prie
šventyklos – aplinkui karalių.
11 Tada jie atvedė karaliaus sūnų,
uždėjo jam karūną, įteikė liudijimą
ir paskelbė jį karaliumi. Kunigas
Jehojada ir jo sūnūs patepė jį ir visi
šaukė: „Tegyvuoja karalius!“
12 Atalija, išgirdusi triukšmą ir
sveikinimus karaliui, pamačiusi
bėgančius žmones, atėjo į Viešpaties
namus.
13 Čia ji pamatė karalių, stovintį šalia
kolonos prie įėjimo, apsuptą kuni-
gaikščių ir trimitininkų, ir visus žmo-
nes besidžiaugiančius. Trimitininkai
trimitavo, giesmininkai, pritardami
muzikos instrumentais, giedojo gy-
riaus giesmę. Tada Atalija persiplėšė
drabužius, šaukdama: „Sąmokslas!
Sąmokslas!“
14 Kunigas Jehojada įsakė šimtinin-
kams, kariuomenės vadams: „Išveski-

10 2 Kar 11, 1-3
11 2 Kar 11,2; 2 Kar 12,18

23 SKYRIUS
1 2 Kar 11,4; 2 Kar 12,2; 1 Krn 2,37.38
2 Ezr 1,5
3 2 Sam 7,12; 1 Kar 2,4; 1 Kar 9,5; 2 Krn 6,16; 2 Krn 7,18; 2 Krn 21,7
4 1 Krn 9,25
6 1 Krn 23, 28-32
8 1 Krn 24,1-31
9 2 Sam 8,7
11 Iš 25,16. 21; Iš 31,18; Įst 17,18
12 2 Krn 22, 10
13 2 Kar 9,23; 1 Krn 25,8

te ją pro sargybos eiles, o kas ją seks,
nužudykite kardu." Kunigas įsakė
nežudyti jos Viešpaties namuose.
15 Jie atvedė ją iki Arklių vartų prie
karaliaus rūmų ir ten nužudė.
16 Jehojada sudarė sandorą su kara-
liumi ir visais žmonėmis, kad jie bus
Viešpaties tauta.
17 Po to visi žmonės nuėjo į Baalo
namus, sugriovė juos, aukurus ir
atvaizdus sudaužė, o Baalo kunigą
Mataną nužudė prie aukuro.
18 Jehojada pavedė Viešpaties namų
priežiūrą kunigams ir levitams,
suskirstydamas kunigus ir levitus
skyriais, kaip Dovydas buvo juos
suskirstęs. Jie aukojo Viešpačiui de-
ginamąsias aukas, kaip parašyta Mo-
zės įstatyme, giedodami ir džiaugda-
miesi, kaip nurodė Dovydas.
19 Jis taip pat pastatė sargus prie
Viešpaties namų vartų, kad neįeitų
niekas, susitepęs kokiu nors būdu.
20 Jis kartu su šimtininkais, kilmingai-
siais, valdytojais ir visais žmonėmis
nuvedė karalių iš Viešpaties namų
pro Aukštutinius vartus į karaliaus
namus ir pasodino jį į karaliaus sostą.
21 Visi krašto žmonės džiaugėsi,
mieste buvo ramu, nors Atalija buvo
nužudyta kardu.

24 Jehoašas pradėjo karaliauti
būdamas septynerių metų ir
keturiasdešimt metų karaliavo Je-
ruzalėje. Jo motina buvo vardu Cibija
iš Beer Šebos.
2 Jehoašas darė tai, kas teisinga
Viešpaties akyse, per visas kunigo
Jehojados dienas.
3 Jehojada parinko jam dvi žmonas,
ir jis susilaukė sūnų bei dukterų.

15 Neh 3,28; Jer 31,40
16 Joz 24,24. 25; 2 Krn 15,12-15
17 Įst 13,6-9; 1 Kar 18,40
18 Sk 28,2; 1 Krn 23,6. 30.31; 1 Krn 24,1
19 1 Krn 26, 1-19
20 1 Kar 9, 22; 2 Kar 11,19

24 SKYRIUS
1 2 Kar 11,21; 2 Kar 12,1-15
2 2 Krn 26,4.5
5 2 Kar 12,4
6 Iš 30,12-16; Sk 1,50; 2 Kar 12,7; Apd 7,44
7 2 Kar 12,4; 2 Krn 21,17
8 2 Kar 12,9
9 2 Krn 24,6
11 2 Kar 12, 10
12 2 Krn 30, 12

4 Po to Jehoašas sumanė atnaujinti
Viešpaties namus.
5 Sukvietęs kunigus ir levitus, jis
jiems kalbėjo: „Eikite į Judo miestus
ir kasmet rinkite iš viso Izraelio pi-
nigus jūsų Dievo namams atnaujinti.
Ir darykite tai skubiai." Bet levitai
neskubėjo.
6 Karalius pasišaukė vyriausiąjį
kunigą Jehojadą ir jam tarė: „Kodėl
tu nereikalauji iš levitų, kad jie su-
rinktų iš Judo ir Jeruzalės mokestį,
kurį Viešpaties tarnas Mozė įsakė
mokėti visam Izraeliui dėl Liudiji-
mo palapinės?
7 Piktadarės Atalijos sūnūs įsilaužė
į Dievo namus ir visas Viešpaties
namams pašvęstas dovanas atnešė
Baalui."
8 Karaliui įsakius, buvo padaryta
dėžė ir pastatyta prie Viešpaties
namų durų lauko pusėje.
9 Ir jie paskelbė Jude ir Jeruzalėje,
kad neštų Viešpačiui mokestį, kurį
Dievo tarnas Mozė įsakė Izraeliui
dykumoje.
10 Kunigaikščiai bei visa tauta džiau-
gėsi ir, atnešę mokestį, metė į dėžę,
kol ją pripildė.
11 Dėžei prisipildžius, ją nešdavo pas
karalių. Karaliaus raštininkas ir vy-
riausiojo kunigo įgaliotinis išimdavo
pinigus, o dėžę nunešdavo atgal į jos
vietą. Taip jie darė kiekvieną dieną
ir surinko daug pinigų.
12 Karalius bei Jehojada juos ati-
duodavo Viešpaties namų darbų
prižiūrėtojams, o tie pasamdydavo
mūrininkų ir dailidžių, geležies ir
vario kalvių Viešpaties namams
pataisyti bei atnaujinti.
13 Darbininkai dirbo ir jiems sekėsi. Jie

atstatė Dievo namus ir juos sutvirtino.
14 Pabaigę darbą, jie atnešė likusius
pinigus ir grąžino karaliui bei Jeho-
jadai. Už juos buvo padaryti indai
Viešpaties namams: indai, reika-
lingi tarnavimui, aukojimo indai,
taurės, auksiniai bei sidabriniai in-
dai. Jie nuolat aukojo deginamąsias
aukas Viešpaties namuose per visas
Jehojados dienas.
15 Jehojada paseno ir mirė sulaukęs
šimto trisdešimties metų.
16 Jį palaidojo Dovydo mieste prie
karalių, nes jis darė gera Izraelyje
Dievui ir Jo namams.
17 Kunigui Jehojadai mirus, Judo
kunigaikščiai atėjo pas karalių ir jam
nusilenkė. Tada jis ėmė jų klausyti.
18 Jie paliko Viešpaties, savo tėvų
Dievo, namus ir tarnavo alkams ir
stabams. Tas nusikaltimas sukėlė
Viešpaties rūstybę prieš Judą ir
Jeruzalę.
19 Viešpats siuntė jiems pranašų,
norėdamas juos susigrąžinti, kurie
įspėjo juos, tačiau jie neklausė.
20 Dievo Dvasia nužengė ant kunigo
Jehojados sūnaus Zacharijos, kuris
atsistojęs kalbėjo susirinkusiems:
„Taip sako Viešpats: „Kodėl jūs
laužote Viešpaties įsakymus ir ne-
norite, kad jums sektųsi? Kadangi
jūs palikote Viešpatį, Jis paliko jus!“
21 Jie susitarė prieš jį ir, karaliui įsa-
kius, užmušė akmenimis Viešpaties
namų kieme.
22 Karalius Jehoašas neatsiminė to
gero, kurį Zacharijos tėvas Jehoja-
da buvo jam padaręs, bet nužudė jo
sūnų. Mirdamas jis sakė: „Viešpats
mato ir atlygins.“
23 Metų gale Sirijos kariuomenė
atėjo prieš jį, įsiveržė į Judą bei Je-
ruzalę, išžudė tautos kunigaikščius
ir paimtą grobį išsiuntė Damasko
karaliui.
24 Nors sirų kariuomenėje buvo
mažai žmonių, bet Viešpats atidavė į
jų rankas labai didelę kariuomenę,
kadangi jie paliko Viešpatį, savo
tėvų Dievą. Taip jie įvykdė teismą
Jehoašui.
25 Atsitraukdami jie paliko jį sunkiai
sergantį. Jehoašo tarnai susimokė
prieš jį dėl pralieto kunigo Jehojados
sūnų kraujo ir nužudė karalių lovoje.
Jis mirė ir buvo palaidotas Dovydo
mieste, tačiau ne karalių kapinėse.
26 Amonitės Šimeatos sūnus Zaba-
das ir moabitės Šimritos sūnus Jeho-
zabadas surengė sąmokslą prieš jį.
27 Apie jo sūnus, apie jam užkrautų
naštų didumą ir Dievo namų atnauji-
nimą yra parašyta karalių knygoje. Jo
sūnus Amacijas karaliavo vietoj jo.

25 Amacijas pradėjo karaliauti
būdamas dvidešimt penkerių
metų ir karaliavo Jeruzalėje dvide-
šimt devynerius metus. Jo motina
buvo vardu Jehoadana iš Jeruzalės.
2 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, tačiau ne iš visos širdies.
3 Įsitvirtinęs karalystėje, jis nužudė
tuos savo tarnus, kurie nužudė jo
tėvą karalių.
4 Jų vaikų jis nenužudė, kaip Mo-
zės įstatymo knygoje parašyta, kur
Viešpats įsako: „Tėvai neturi mirti dėl
vaikų ir vaikai dėl tėvų, bet kiekvienas
mirs dėl savo paties nuodėmės.“
5 Amacijas sušaukė Judo ir Benja-
mino gyventojus ir paskyrė jiems
tūkstantininkus bei šimtininkus

14 2 Kar 12, 13
18 Iš 34,12-14; Ts 5,8; 1 Kar 14,23; 2 Krn 19,2; 2 Krn 28,13; 2 Krn 29,8; 2 Krn 32,25
19 2 Kar 17, 13; 2 Kar 21,10-15; 2 Krn 36,15. 16; Jer 7,25.26; Jer 25,4
20 Sk 14,41; Ts 6,34; 2 Krn 15,2; Pat 28,13; Mt 23,35
21 Neh 9,26; Mt 23,35; Apd 7,58.59
22 Pr 9,5
23 2 Kar 12, 17; Iz 7,2
24 Kun 26,8. 25; Įst 28,25; Įst 32,30; 2 Krn 22,8; Iz 10,5; Iz 30,17
25 2 Kar 12, 20.21; 2 Krn 25,3
26 2 Kar 12,21
27 2 Kar 12, 18.21

25 SKYRIUS
1 2 Kar 14,1-6
2 2 Kar 14,4; 2 Krn 25,14
3 2 Kar 14,5; 2 Krn 24,25
4 Įst 24,16; 2 Kar 14,6; Jer 31,30; Ez 18,20
5 Sk 1,3

pagal jų tėvų namus. Jis suskaičiavo
dvidešimties metų ir vyresnius ir rado
tris šimtus tūkstančių vyrų, tinkančių
karui, galinčių valdyti ietį ir skydą.
6 Be to, jis pasamdė iš Izraelio šimtą
tūkstančių rinktinių karių už šimtą
talentų sidabro.
7 Dievo vyras, atėjęs pas jį, tarė: „Ka-
raliau, tegul neina su tavimi Izraelio
kariuomenė, nes Viešpats nėra su
Izraeliu, su Efraimo sūnumis.
8 O jeigu eisi, pasiruošk mūšiui, tačiau
Dievas tave parklupdys prieš priešus,
nes Dievas turi galią padėti ir par-
klupdyti."
9 Amacijas klausė Dievo vyro: „O ką
daryti su šimtu talentų, kuriuos daviau
Izraelio kariuomenei?" Dievo vyras
atsakė: „Dievas tau gali duoti daug
daugiau negu tiek."
10 Amacijas atskyrė iš Efraimo atėjusią
kariuomenę ir paleido juos namo.
Jie, degdami pykčiu Judui, grįžo į
savo kraštą.
11 Amacijas įsidrąsino, išvedė savo
žmones ir, atėjęs į Druskos slėnį, iš-
žudė dešimt tūkstančių Seyro sūnų.
12 Dešimt tūkstančių jie paėmė į nelais-
vę ir, užvedę juos ant uolos viršūnės,
nustūmė žemyn, ir jie visi užsimušė.
13 Ta kariuomenė, kurią Amacijas
pasiuntė atgal, kad jie neitų su juo,
užpuolė Judo miestus nuo Samarijos
iki Bet Horono, išžudė tris tūkstan-
čius gyventojų ir prisiplėšė daug
grobio.
14 Amacijas, nugalėjęs edomitus,
grįždamas parsigabeno Seyro sūnų
dievus, kuriuos pasistatė sau dievais,
jiems aukojo ir juos garbino.
15 Viešpaties rūstybė užsidegė prieš

7 2 Krn 11,2
8 2 Krn 14,11; 2 Krn 20,6
9 Įst 8,18; Pat 10,22
11 2 Kar 14,7
14 Iš 20,3.5; 2 Krn 28,23
15 2 Krn 25, 11; Ps 96,5
16 1 Sam 2, 25
17 2 Kar 14, 8-14;
19 2 Krn 26, 16; 2 Krn 32,25; Pat 16,18
20 1 Kar 12, 15; 2 Krn 22,7; 2 Krn 25,14
21 Joz 19,38
23 2 Krn 21, 17; 2 Krn 22,1.6

Amaciją. Jis siuntė pranašą, kuris
sakė: „Kodėl tu ieškai tos tautos
dievų, kurie negalėjo išgelbėti savo
tautos iš tavo rankų?"
16 Pranašui kalbant, karalius jam tarė:
„Ar tu paskirtas karaliaus patarėju?
Nutilk, kad nenužudyčiau tavęs."
Pranašas nutilo, pasakęs: „Žinau,
kad Dievas nusprendė pražudyti
tave, nes tu taip pasielgei ir neklausei
mano patarimo."
17 Judo karalius Amacijas pasitarė
ir siuntė pas Jehuvo sūnaus Jehoa-
hazo sūnų Jehoašą, Izraelio karalių,
sakydamas: „Išeik, kad susitiktume
akis į akį."
18 Izraelio karalius Jehoašas atsakė
Judo karaliui Amacijui: „Libano usnis
siuntė pas Libano kedrą, sakydama:
„Leisk savo dukterį už mano sūnaus."
Bet Libano laukinis žvėris prabėgda-
mas sutrypė usnį.
19 Tu didžiuojiesi, nugalėjęs Edomą,
ir keliesi puikybėn besigirdamas.
Lik namuose. Kodėl nori prisišaukti
nelaimę ir žūti kartu su Judu?"
20 Amacijas nepaklausė, nes tai buvo
iš Dievo, kad Jis galėtų atiduoti juos į
priešų rankas, nes jie ieškojo Edomo
dievų.
21 Izraelio karalius Jehoašas atėjo. Jis
ir Judo karalius Amacijas susitiko
Bet Šemeše, kuris priklauso Judui.
22 Izraelis nugalėjo Judą, ir šio vyrai
pabėgo į savo palapines.
23 Izraelio karalius Jehoašas paė-
mė į nelaisvę Judo karalių Amaciją,
Jehoahazo sūnaus Jehoašo sūnų,
Bet Šemeše ir, atvedęs jį į Jeruzalę,
nugriovė Jeruzalės sieną nuo Efraimo
vartų iki Kampo vartų, keturis šimtus
uolekčių.

24 Po to Izraelio karalius pasiėmė
visą auksą bei sidabrą ir visus in-
dus, rastus Dievo namuose, kuriuos
prižiūrėjo Obed Edomas, taip pat
karaliaus namų turtus, įkaitus ir
grįžo į Samariją.
25 Jehoašo sūnus Amacijas, Judo ka-
ralius, mirus Jehoahazo sūnui Jeho-
ašui, Izraelio karaliui, dar gyveno
penkiolika metų.
26 Visi kiti Amacijo darbai, pirmieji
ir paskutinieji, yra surašyti Judo ir
Izraelio karalių knygoje.
27 Amacijui pasitraukus nuo Viešpa-
ties, prieš jį kilo sąmokslas Jeruzalėje,
ir jis pabėgo į Lachišą. Bet jie pasiuntė
vyrus į Lachišą, ir jie jį ten nužudė.
28 Jo kūną pargabeno ant žirgų ir
palaidojo prie jo tėvų Judo mieste.

26 Tada visi Judo žmonės ėmė
Uziją, kuriam buvo šešiolika
metų, ir padarė savo karaliumi vie-
toj jo tėvo Amacijo.
2 Jis sutvirtino Elatą ir sugrąžino jį
Judui po to, kai karalius užmigo prie
savo tėvų.
3 Pradėdamas valdyti, Uzijas buvo še-
šiolikos metų ir penkiasdešimt dvejus
metus karaliavo Jeruzalėje. Jo motina
buvo vardu Jecholija iš Jeruzalės.
4 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, kaip ir jo tėvas Amacijas.
5 Jis ieškojo Dievo, kol Zacharijas, ku-
ris suprasdavo Dievo regėjimus, buvo
gyvas, ir kol jis ieškojo Viešpaties,
Dievas davė jam sėkmę.
6 Jis kariavo su filistinais ir sugriovė
Gato, Jabnės bei Ašdodo sienas. Jis
pastatė miestus aplink Ašdodą ir
filistinų krašte.

24 1 Km 26, 15
25 2 Kar 14, 17-22
26 SKYRIUS
1 2 Kar 14,21
4 2 Km 24,2
5 Pr 41,15; 2 Km 15,2; 2 Km 20,20; 2 Km 24,2; 2 Km 31,21; Dan 1,17; Dan 10,1
6 Iz 14,29
7 2 Km 21,16
8 2 Sam 8,2; 2 Km 17,11
9 2 Kar 14,13; 2 Km 25,23; Neh 3,13. 19.32; Zch 14,10
15 Iš 39,3.8
16 Įst 8,14; Įst 32,15; 1 Kar 13,1-4; 2 Kar 16,12. 13; 2 Km 25,19
17 1 Km 6,10

7 Dievas padėjo jam prieš filistinus
ir arabus, gyvenusius Gūr Baale, ir
prieš meunus.
8 Amonitai mokėjo Uzijui duoklę.
Jo vardas pagarsėjo net iki Egipto
sienos, nes jis nepaprastai sustiprėjo.
9 Uzijas pastatė Jeruzalėje bokštus
prie Kampo vartų, Slėnio vartų bei
prie sienos kampų ir juos sutvirtino.
10 Jis taip pat pastatė bokštų dykumoje
ir iškasė daug šulinių, nes turėjo daug
gyvulių žemumose ir slėnyje bei
žemdirbių ir vynuogynų prižiūrė-
tojų įkalnėse ir Karmelyje; jis mėgo
žemdirbystę.
11 Uzijas turėjo kariuomenę, kuri
išeidavo į karą būriais, kuri buvo
suskaičiuota raštininko Jejelio ir
valdininko Maasėjo, vadovaujant
vienam iš karaliaus vadų Hananijui.
12 Šeimų vadų ir karžygių buvo du
tūkstančiai šeši šimtai vyrų.
13 Jie vadovavo trims šimtams sep-
tyniems tūkstančiams penkiems
šimtams kariuomenės vyrų, kurie
galingai kariaudavo, padėdami ka-
raliui prieš priešą.
14 Uzijas parūpino kariuomenei sky-
dų, iečių, šalmų, lankų ir svaidyklių
akmenims svaidyti.
15 Jis turėjo Jeruzalėje naujai išrastų
karinių mašinų strėlėms ir dideliems
akmenims svaidyti, kurias įstatė
bokštuose ir kampuose. Jo vardas
plačiai išgarsėjo, nes nuostabi pagal-
ba lydėjo jį ir jis tapo galingas.
16 Kai jis buvo galingas, jo širdis pa-
sididžiavo jo pražūčiai. Jis nusikalto
Viešpačiui, savo Dievui, eidamas
į Viešpaties šventyklą smilkyti ant
smilkymo aukuro.
17 Kunigas Azarijas įėjo paskui jį su

aštuoniasdešimt drąsių Viešpaties
kunigų.
18 Jie pasipriešino karaliui Uzijui ir
sakė: „Uzijau, tu neturi teisės smil-
kyti Viešpačiui. Tai kunigų, Aarono
sūnų, pareiga. Išeik iš šventyklos!
Tu nusikaltai ir Viešpats Dievas
nepriskaitys to tavo garbei.“
19 Uzijas jau laikė rankoje smilky-
tuvą, pasiruošęs smilkyti. Jis labai
supyko ant kunigų. Kai jis supyko,
raupsai atsirado jo kaktoje Viešpaties
namuose prie smilkymo aukuro,
kunigams matant.
20 Vyriausiasis kunigas Azarijas ir
visi kunigai žiūrėjo į jį, ir jis buvo
raupsuotas. Jie išstūmė jį iš ten, o ir
jis pats skubėjo išeiti, nes Viešpats
jį ištiko.
21 Karalius Uzijas liko raupsuotas
iki savo mirties. Jis gyveno atski-
ruose namuose ir buvo atskirtas nuo
Viešpaties namų. Jo sūnus Jotamas
valdė karaliaus namus ir teisė krašto
žmones.
22 Visus kitus Uzijo darbus, pirmus
ir paskutinius, užrašė Amoco sūnus
pranašas Izaijas.
23 Uzijas užmigo prie savo tėvų ir buvo
palaidotas prie savo tėvų karalių kapi-
nių lauke, nes jis buvo raupsuotas.
Jo sūnus Jotamas karaliavo vietoj jo.

27 Pradėdamas karaliauti, Jota-
mas buvo dvidešimt penkerių
metų ir šešiolika metų karaliavo
Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu
Jeruša, Cadoko duktė.
2 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, kaip ir jo tėvas Uzijas, tačiau
jis neįėjo į Viešpaties šventyklą.
Tauta vis dar elgėsi netikusiai.

18 Iš 30,7.8; Sk 3,10; Sk 16,39.40; Sk 18,7; Hbr 7,14
19 Kun 13, 42; Sk 12,10; 2 Kar 5,25-27
20 Est 6,12
21 Kun 13, 46; Sk 5,2; 2 Kar 15,5
22 2 Kar 20,1; 2 Krn 32,20. 32; Iz 1,1
23 2 Kar 15, 7; 2 Krn 21,20; 2 Krn 28,27; Iz 6,1

27 SKYRIUS
1 2 Kar 15, 32-35;
2 2 Kar 15,35; Ez 20,44; Ez 30,13
3 2 Krn 33,14; Neh 3,26
5 2 Krn 26,8
6 2 Krn 26,5
9 2 Kar 15,38; Iz 1,1; Oz 1,1; Mch 1,1

28 SKYRIUS
1 2 Kar 16,2-4
2 Iš 34,17; Kun 19,4; Ts 2,11
3 Kun 18,21. 24-30; Joz 15,8; 2 Kar 16,3; 2 Kar 23,10; 2 Krn 33,6
5 2 Kar 16,5.6; 2 Krn 24,24; Iz 7,1.17; Iz 10,5

3 Jotamas pastatė Viešpaties namų
aukštutinius vartus ir daug statė ant
Ofelio sienos.
4 Be to, jis statė miestus Judo aukš-
tumose ir pilis bei bokštus miškuose.
5 Jis kariavo su amonitų karaliumi ir
jį nugalėjo. Amonitai davė jam šimtą
talentų sidabro, dešimt tūkstančių
saikų kviečių ir tiek pat miežių pir-
maisiais metais, tiek pat antraisiais
ir trečiaisiais metais.
6 Jotamas sustiprėjo, nes vaikščiojo
priešais Viešpatį, savo Dievą.
7 Visi kiti Jotamo darbai ir visi jo
karai surašyti Izraelio ir Judo karalių
knygoje.
8 Pradėdamas karaliauti, jis buvo
dvidešimt penkerių metų ir šešiolika
metų karaliavo Jeruzalėje.
9 Jotamas užmigo prie savo tėvų ir
buvo palaidotas Dovydo mieste, o
jo sūnus Ahazas karaliavo vietoj jo.

28 Ahazas, būdamas dvidešim-
ties metų, pradėjo karaliauti
ir šešiolika metų karaliavo Jeruzalėje.
Jis nedarė to, kas teisinga Viešpaties
akyse, kaip darė jo tėvas Dovydas,
2 bet vaikščiojo Izraelio karalių keliais
ir nuliedino Baalų atvaizdus.
3 Jis smilkė Ben Hinomo slėnyje ir
sudegino savo sūnus Baalui, mėgdžio-
damas bjaurystes pagonių, kuriuos
Viešpats išvarė, prieš izraelitams
užimant kraštą.
4 Jis aukojo ir smilkė aukštumose,
ant kalvų ir po kiekvienu žaliuojan-
čiu medžiu.
5 Todėl Viešpats, jo Dievas, atidavė
jį į Sirijos karaliaus rankas. Sirai
paėmė daug belaisvių ir nusivedė

juos į Damaską. Jis taip pat buvo
atiduotas į Izraelio karaliaus rankas,
kuris daugelį iš jų nužudė.
6 Remalijo sūnus Pekachas per vieną
dieną Jude išžudė šimtą dvidešimt
tūkstančių karių, nes jie apleido
Viešpatį, savo tėvų Dievą.
7 Zichris, Efraimo karžygys, nukovė
karaliaus sūnų Maasėją, namų val-
dytoją Azrikamą ir Elkaną, kuris
buvo antras po karaliaus.
8 Be to, izraelitai išsivedė nelaisvėn
iš savo brolių du šimtus tūkstančių
moterų, sūnų ir dukterų ir, prisiplėšę
daug grobio, parsigabeno į Samariją.
9 Bet ten gyveno Viešpaties prana-
šas Odedas, kuris pasitiko į Sama-
riją grįžtančią kariuomenę ir jiems
tarė: „Viešpats, jūsų tėvų Dievas,
supykęs ant Judo, atidavė juos į jūsų
rankas, bet jūs žudėte taip žiauriai,
kad jūsų žiaurumas pasiekė dangų.
10 Jūs nutarėte Judo ir Jeruzalės
gyventojus paversti vergais ir ver-
gėmis. Argi jūs patys nenusikaltote
Viešpačiui, savo Dievui?
11 Klausykite manęs ir sugrąžinkite
belaisvius, kuriuos atsivedėte iš Judo,
nes didelė Viešpaties rūstybė kyla
prieš jus.“
12 Efraimiečių vyresnieji: Johanano
sūnus Azarijas, Mešilemoto sūnus
Berechijas, Šalumo sūnus Jehizkijas
ir Hadlajo sūnus Amasa pakilo prieš
tuos, kurie grįžo iš karo,
13 sakydami: „Neįvesite čia belaisvių,
nes jūs tuo prisidėsite prie mūsų nu-
sikaltimų Viešpačiui ir juos mums
dar padauginsite; nes mūsų nusikal-
timas didelis ir Viešpaties rūstybė
užsidegusi prieš Izraelį.“
14 Tuomet kariai paliko belaisvius
ir grobį kunigaikščiams bei susi-
rinkusiems.
15 Vardais paminėti vyrai pakilo, pa-
ėmė belaisvius, aprengė apdarais iš
grobio, apavė, pavalgydino, pagirdė
ir patepė aliejumi; silpnesniuosius
užkėlė ant asilų ir nuvedė visus į Je-
richą, palmių miestą, pas jų brolius.
Po to jie sugrįžo į Samariją.
16 Tuo metu karalius Ahazas prašė
Asirijos karaliaus pagalbos,
17 nes edomitai buvo įsiveržę ir nu-
galėję Judą bei išsivedę belaisvius.
18 Ir filistinai užpuolė pietų Judą žemu-
moje ir, užėmę Bet Šemešą, Ajaloną,
Gederotą, Sochoją, Timną ir Gimzoją
su jų kaimais, juose apsigyveno.
19 Nes Viešpats pažemino Judą dėl
Izraelio karaliaus Ahazo, kuris
apnuogino Judą ir labai nusikalto
Viešpačiui.
20 Atėjęs pas jį Tiglat Pileseras, Asiri-
jos karalius, vargino jį, o ne sustiprino.
21 Ahazas, paėmęs Viešpaties namų,
karaliaus namų ir kunigaikščių auk-
są, atidavė Asirijos karaliui, tačiau
tai jam nepadėjo.
22 Karalius Ahazas savo vargų laiko-
tarpiu dar labiau nusikalto Vieš-
pačiui.
23 Jis aukojo Damasko dievams,
kurie jį nugalėjo, sakydamas: „Si-
rijos karalių dievai padeda jiems;
aš jiems aukosiu, kad jie ir man
padėtų.“ Bet jie tapo pražūtimi jam
ir visam Izraeliui.
24 Ahazas surinko Dievo namų in-
dus, supjaustė juos, užrakino Vieš-
paties namų duris ir pristatė aukurų
kiekviename Jeruzalės kampe.
25 Jis pristeigė kiekviename Judo

6 2 Kar 15,27; 2 Krn 29,8
8 Įst 28,25.41; 2 Krn 11,4
9 2 Krn 25,15; Ezr 9,6; Ps 69,26; Iz 10,5; Iz 47,6; Ez 25,12.15; Ez 26,2; Abd 1,10; Zch 1,15; Apr 18,5
10 Kun 25,39. 42.43.46
11 Ps 78,49; Jok 2,13
15 Įst 34,3; Ts 1,16; 2 Krn 28,12; Pat 25,21.22; Lk 6,27; Rom 12,20
16 2 Kar 16,7
17 2 Krn 21, 10; Abd 1,10-14
18 2 Krn 21, 16.17; Ez 16,27.57
19 Iš 32,25; 2 Kar 16,2; 2 Krn 21,2
20 2 Kar 15, 29; 2 Kar 16,7-9; 1 Krn 5,26
23 2 Krn 25, 14; Jer 44,17.18
24 2 Krn 29,3-7;

mieste aukštumų svetimiems die-
vams smilkyti, sukeldamas Viešpa-
ties, savo tėvų Dievo, rūstybę.
26 Visi kiti jo darbai yra surašyti Judo
ir Izraelio karalių knygoje.
27 Ahazas užmigo prie savo tėvų, ir
jį palaidojo Jeruzalės mieste, bet ne
Izraelio karalių kapuose. Jo sūnus
Ezekijas karaliavo vietoj jo.

29 Ezekijas pradėjo karaliauti
dvidešimt penkerių metų ir
dvidešimt devynerius metus karalia-
vo Jeruzalėje. Jo motina buvo vardu
Abija, Zacharijo duktė.
2 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, kaip ir jo tėvas Dovydas.
3 Pirmaisiais savo karaliavimo me-
tais, pirmąjį mėnesį jis atidarė Vieš-
paties namų duris ir juos atnaujino.
4 Sukvietęs kunigus ir levitus į ry-
tinę aikštę,
5 jiems tarė: „Levitai, paklausykite
manęs! Pasišventinkite ir pašven-
tinkite Viešpaties, savo tėvų Dievo,
namus, pašalindami nešvarumus iš
šventyklos.
6 Mūsų tėvai nusikalto ir darė pikta
Viešpaties, mūsų Dievo, akyse. Jie
paliko Jį ir nusigręžė nuo Viešpaties
buveinės, atsukdami Jam nugaras.
7 Jie užrakino šventyklos duris, užge-
sino lempas, nebesmilkė smilkalų ir
nebeaukojo deginamųjų aukų Izraelio
Dievui šventoje vietoje.
8 Todėl Viešpats užsirūstino ant Judo
ir Jeruzalės. Jis atidavė juos vargui,
pasibaisėjimui ir pajuokai, kaip patys
matote savo akimis.
9 Nes štai mūsų tėvai žuvo nuo kardo
ir mūsų sūnūs, dukterys ir žmonos
pateko nelaisvėn.

26 2 Kar 16, 19.20
27 2 Km 21, 20; 2 Km 24,25

29 SKYRIUS
1 2 Kar 18,1.2; 2 Km 26,5
2 Km 32,22.33
3 2 Km 28,24; 2 Km 29,7
5 1 Km 15,12; 2 Km 29,15. 34; 2 Km 35,6
6 Iz 1,4; Jer 2,27; Ez 8,16
7 2 Km 28,24
8 Įst 28,32; 1 Kar 9,8; 2 Km 24,18; 2 Km 28,5; Jer 18,16; Jer 19,8; Jer 25,9.18; Jer 29,18
9 Įst 28,25; 2 Km 28,5-8.17
10 2 Km 15, 12; 2 Km 23,16
11 Sk 3,6; Sk 8,14; Sk 18,2.6; 2 Km 30,16. 17
12 Sk 3,19.20; 2 Km 31,13
15 1 Km 23, 28; 2 Km 29,5
16 2 Km 15, 16; 2 Km 30,14
19 2 Km 28, 24

10 Dabar mano širdis trokšta suda-
ryti sandorą su Viešpačiu, Izraelio
Dievu, kad Jo didžioji rūstybė nu-
sisuktų nuo mūsų.
11 Mano sūnūs, neatidėliokite, nes
jus išsirinko Viešpats, kad prieš Jį
stovėtumėte, Jam tarnautumėte ir
smilkytumėte.“
12 Tuomet pakilo levitai. Iš kehatų –
Amasajo sūnus Mahatas ir Azarijo
sūnus Joelis, iš merarių – Abdžio sū-
nus Kišas ir Jehalėlelio sūnus Azarijas,
iš geršonų – Zimos sūnus Joachas ir
Joacho sūnus Edenas,
13 iš Elicafano palikuonių – Šimris ir
Jejelis, iš Asafo palikuonių – Zacha-
rijas ir Matanijas,
14 iš Hemano palikuonių – Jehielis
ir Šimis, o iš Jedutūno palikuonių –
Šemaja ir Uzielis.
15 Jie sušaukė savo brolius, pasišventi-
no ir ėjo Viešpaties namų valyti, kaip
karalius buvo įsakęs pagal Viešpaties
žodį.
16 Kunigai, įėję į Viešpaties namų
vidų, išnešė visus nešvarumus, ku-
riuos rado Viešpaties šventykloje, į
kiemą, o levitai nešė juos į Kidrono
upelį.
17 Pirmojo mėnesio pirmą dieną jie
pradėjo šventinti, o to mėnesio aštun-
tą dieną pasiekė Viešpaties namų
prieangį, per aštuonias dienas jie
pašventino Viešpaties namus ir baigė
pirmo mėnesio šešioliktą dieną.
18 Po to, atėję pas karalių Ezekiją,
pranešė: „Išvalėme visus Viešpaties
namus: deginamųjų aukų aukurą su
visais jo reikmenimis ir padėtinės
duonos stalą su visais jo indais.
19 Visus reikmenis, kuriuos karalius
Ahazas karaliaudamas išmetė savo

nusikaltimo metu, mes nuvalėme
ir pašventinome, ir štai jie yra prie
Viešpaties aukuro."
20 Karalius Ezekijas, atsikėlęs anks-
ti, sušaukė miesto vyresniuosius ir
nuėjo į Viešpaties namus.
21 Jie atsivedė septynis jaučius, sep-
tynis avinus, septynis ėriukus ir sep-
tynis ožius aukai už nuodėmę, – už
karalystę, šventyklą ir Judą. Jis įsakė
kunigams, Aarono sūnums, aukoti
ant Viešpaties aukuro.
22 Papjovę jaučius, kunigai ėmė kraujo
ir juo šlakstė aukurą; papjovę avinus,
taip pat šlakstė krauju aukurą ir, papjo-
vę ėriukus, šlakstė jų krauju aukurą.
23 Po to privedė už nuodėmę aukoja-
mus ožius prie karaliaus ir žmonių,
kurie uždėjo ant jų rankas.
24 Kunigai juos papjovė ir atnešė prie
aukuro jų kraują kaip sutaikinimo
auką už visą Izraelį, nes karalius buvo
įsakęs aukoti deginamąją auką už visą
Izraelį.
25 Ezekijas pastatė prie Viešpaties
namų levitus su cimbolais, arfomis
ir psalteriais pagal karaliaus Dovy-
do, regėtojo Gado ir pranašo Natano
nurodymus. Taip buvo įsakęs Vieš-
pats per savo pranašus.
26 Levitai stovėjo su Dovydo instru-
mentais, o kunigai – su trimitais.
27 Ezekijas įsakė aukoti ant aukuro
deginamąją auką. Prasidėjus degina-
mosios aukos aukojimui, pasigirdo
Viešpaties giesmės ir trimitai, pri-
tariant karaliaus Dovydo muzikos
instrumentams.
28 Visi susirinkusieji garbino, gie-
dotojai giedojo ir trimitai gaudė, kol
pabaigė aukoti deginamąją auką.
29 Aukojimui pasibaigus, karalius
ir visi, kurie buvo su juo, nusilenkę
garbino Dievą.
30 Karalius Ezekijas ir kunigaikščiai
liepė levitams šlovinti Viešpatį Do-
vydo ir regėtojo Asafo giesmėmis.
Jie džiaugsmingai giedojo ir nusi-
lenkę garbino.
31 Ezekijas tarė: „Dabar jūs esate pa-
sišventinę Viešpačiui! Atgabenkite
aukas bei padėkos aukas į Viešpaties
namus." Susirinkusieji atgabeno
minėtas aukas, o kas norėjo – degi-
namąsias aukas.
32 Deginamųjų aukų, kurias susirin-
kusieji aukojo, buvo septyniasdešimt
jaučių, šimtas avinų, du šimtai ėriu-
kų; visi jie buvo paskirti deginamajai
aukai Viešpačiui.
33 Pašvęstųjų aukų buvo šeši šimtai
jaučių ir trys tūkstančiai avių.
34 Kunigų buvo per mažai, jie nespė-
jo lupti visų deginamųjų aukų odų;
tad jiems padėjo jų broliai levitai,
kol kiti kunigai pasišventino; levitai
stropiau rūpinosi pasišventinti negu
kunigai.
35 Be to, dar reikėjo aukoti daug degi-
namųjų aukų, padėkos aukų taukus
ir geriamąsias aukas prie kiekvienos
deginamosios aukos. Taip buvo atsta-
tytas tarnavimas Viešpaties namuose.
36 Ezekijas ir visa tauta džiaugėsi, kad
Dievas paruošė tautą, nes tai įvyko
staiga.

30 Ezekijas parašė ir išsiunti-
nėjo laiškus Izraeliui, Judui,
Efraimui bei Manasui, kad atvyktų
į Viešpaties namus Jeruzalėje švęsti
Paschos Viešpačiui, Izraelio Dievui.
2 Karalius, kunigaikščiai ir Jeruza-

21 Kun 4,3-14

22 Kun 8,14.15.19.24; Hbr 9,21

23 Kun 4,15.24; Kun 8,14

24 Kun 14,20

25 2 Sam 24,11; 1 Krn 16,4; 1 Krn 23,5; 1 Krn 25,1.6; 2 Krn 30,12

26 Sk 10,8.10; 1 Krn 15,24; 1 Krn 16,6; 1 Krn 23,5; 2 Krn 5,12; Am 6,5

27 2 Krn 23,18

29 2 Krn 20,18

31 Iš 35,5.22; Kun 7,12

34 2 Krn 29,5; 2 Krn 30,3; 2 Krn 35,11; Ps 7,10

35 Kun 3,16; Sk 15,5-10

30 SKYRIUS

2 Sk 9,10.11; 2 Krn 30,13.15

lės gyventojai sutarė švęsti Paschą
antrąjį mėnesį.
3 Jie negalėjo jos švęsti laiku dėl to,
kad dar nebuvo pasišventinęs pakan-
kamas kunigų skaičius ir Jeruzalėje
nebuvo susirinkę žmonės.
4 Tas sumanymas patiko karaliui ir
visiems žmonėms.
5 Jie nutarė pranešti visam Izraeliui
nuo Beer Šebos iki Dano, kad ateitų
švęsti Paschos Viešpačiui, Izraelio
Dievui, į Jeruzalę, nes jie seniai nebu-
vo šventę Paschos taip, kaip parašyta.
6 Karaliaus ir kunigaikščių paskirti
šaukliai vaikščiojo su laiškais po visą
Izraelį ir Judą, kaip karalius buvo įsa-
kęs, skelbdami: „Izraelitai, gręžkitės į
Viešpatį, Abraomo, Izaoko ir Jokūbo
Dievą, ir Jis grįš pas jus, išsigelbėju-
sius iš Asirijos karalių rankos.
7 Nebūkite kaip jūsų tėvai ir broliai,
kurie nusikalto Viešpačiui, savo tėvų
Dievui, todėl Jis juos atidavė sunai-
kinti, kaip patys matote.
8 Nebūkite kietasprandžiai kaip jūsų
tėvai! Paveskite save Viešpačiui ir
ateikite į Jo šventyklą, kurią Jis pa-
šventino amžiams, ir tarnaukite Vieš-
pačiui, savo Dievui, kad Jo didžioji
rūstybė nusisuktų nuo jūsų.
9 Jei gręšitės į Viešpatį, jūsų broliai
ir sūnūs ras pasigailėjimą akyse tų,
kurie juos išvedė, ir sugrįš į šitą šalį;
nes maloningas ir gailestingas yra
Viešpats, jūsų Dievas. Jis jūsų ne-
atstums, jei sugrįšite pas Jį."
10 Šaukliai ėjo iš miesto į miestą per
Efraimo ir Manaso žemes iki Zabulo-
no, bet šie juos išjuokė ir tyčiojosi iš jų.
11 Tačiau kai kurie iš Ašero, Manaso
ir Zabulono nusižemino ir atėjo į
Jeruzalę.

3 Iš 12,6.18; Kun 23,5
6 2 Kar 15, 19.29; 2 Krn 28,20; Est 8,14; Job 9,25; Jer 4,1; Jer 51,31; Jl 2,13
7 2 Krn 29,8; Iz 1,9; Ez 20,18
8 Iš 32,9; Įst 10,16; 2 Krn 29,10; Apd 7,51
9 Iš 34,6; Ps 106,46; Iz 55,7; Mch 7,18
10 2 Krn 36, 16
11 2 Krn 11, 16; 2 Krn 30,18.21
12 2 Krn 29, 25; 2 Kor 3,5; Fil 2,13; Hbr 13,20.21
13 Kun 23,6; Sk 9,11
14 2 Krn 28, 24; 2 Krn 29,16
15 2 Krn 29, 34
16 2 Krn 35, 10.15
17 2 Krn 29, 34
18 Iš 12,43-49; Sk 9,10; 2 Krn 30,1. 11.25
19 2 Krn 19,3
21 Iš 12,15; Iš 13,6; 1 Kar 8,65

12 O Dievo ranka palietė Judą, kad
duotų jiems vieną širdį vykdyti kara-
liaus ir kunigaikščių įsakymą pagal
Viešpaties žodį.
13 Į Jeruzalę susirinko labai daug
žmonių švęsti Neraugintos duonos
šventės antrąjį mėnesį.
14 Jie pašalino aukurus Jeruzalėje,
visus smilkymo aukurus sudaužė ir
sumetė juos į Kidrono upelį.
15 Jie pjovė Paschos avinėlį antrojo
mėnesio keturioliktą dieną. Kunigai
ir levitai susigėdę pasišventino ir
atgabeno deginamųjų aukų į Vieš-
paties namus.
16 Jie ėjo savo tarnystę jiems įprasta
tvarka, laikydamiesi Dievo vyro Mo-
zės Įstatymo; kunigai šlakstė kraują,
paėmę jį iš levitų rankų.
17 Daugelis iš susirinkusiųjų nebuvo
pasišventinę, todėl levitai papjau-
davo Paschos avinėlį už tuos, kurie
buvo susitepę, kad pašventintų juos
Viešpačiui.
18 Daug žmonių, ypač iš Efraimo, Ma-
naso, Isacharo ir Zabulono, nebuvo
apsivalę ir valgė Paschą ne taip, kaip
pasakyta Įstatyme. Tačiau Ezekijas
meldėsi už juos: „Gerasis Viešpatie,
atleisk kiekvienam,
19 kuris paruošė savo širdį ieškoti
Dievo – Viešpaties, savo tėvų Dievo,
nors ir nėra apsivalęs pagal šventyk-
los reikalavimus."
20 Viešpats išklausė Ezekiją ir išgy-
dė žmones.
21 Izraelitai, susirinkę į Jeruzalę, sep-
tynias dienas su dideliu džiaugsmu
šventė Neraugintos duonos šventę, o
kunigai ir levitai kasdien garsiai šlo-
vino Viešpatį muzikos instrumentais.

22 Ezekijas padrąsino levitus, kurie
žinojo, kaip tinkamai tarnauti Vieš-
pačiui. Jie valgė septynias šventės
dienas, aukojo padėkos aukas ir gar-
bino Viešpatį, savo tėvų Dievą.
23 Visi sutarė švęsti dar septynias die-
nas. Taip jie šventė džiaugsmingai
kitas septynias dienas.
24 Judo karalius Ezekijas davė susirin-
kusiems tūkstantį jaučių ir septynis
tūkstančius avių, o kunigaikščiai davė
tūkstantį jaučių ir dešimt tūkstančių
avių. Daug kunigų pasišventino.
25 Džiaugėsi visi Judo žmonės, kuni-
gai, levitai, visi susirinkusieji iš Izra-
elio ir svetimtaučiai, atėję iš Izraelio,
ir gyvenantieji Jude.
26 Didelis džiaugsmas buvo Jeruza-
lėje, nes nuo Izraelio karaliaus Do-
vydo sūnaus Saliamono laikų nieko
panašaus nebuvo buvę Jeruzalėje.
27 Kunigai ir levitai pakilę laimino
žmones, ir jų balsas buvo išgirstas,
jų malda pasiekė Jo šventą buveinę
danguje.

31 Kai visa tai pasibaigė, visi
susirinkusieji izraelitai, išėję į
Judo miestus, sudaužė stabus, iškir-
to giraites, nugriovė aukštumas ir
aukurus visame Jude, Benjamine,
Efraime ir Manase. Po to visi izrae-
litai sugrįžo į savo miestus prie savo
nuosavybės.
2 Ezekijas suskirstė kunigus ir levitus
skyriais, kiekvieną pagal jo tarnys-
tę, aukoti deginamąsias ir padėkos
aukas, tarnauti, giedoti ir šlovinti
Viešpaties šventyklos vartuose.
3 Karalius davė savo turtų dalį de-
ginamosioms aukoms aukoti rytais,
vakarais, šabo metu, per jaunatį
ir metines šventes, kaip parašyta
Viešpaties Įstatyme.
4 Jis įsakė tautai ir Jeruzalės gyvento-
jams duoti dalį kunigams ir levitams,
kad jie galėtų atsidėti Viešpaties
Įstatymui.
5 Įsakymą paskelbus, izraelitai gau-
siai atgabeno pirmavaisių – javų,
vyno, aliejaus ir medaus, taip pat
atnešė gausiai dešimtinių.
6 Izraelitai ir Judo miestų gyventojai
taip pat atnešė dešimtinę nuo galvijų
ir avių ir dešimtinę nuo šventų daik-
tų, paskirtų Viešpačiui, jų Dievui, ir
sukrovė krūvas.
7 Trečią mėnesį jie pradėjo krauti tas
krūvas, o septintą – užbaigė.
8 Ezekijas ir kunigaikščiai, atėję ir
pamatę krūvas, šlovino Viešpatį ir
laimino Jo tautą Izraelį.
9 Ezekijas paklausė kunigų ir levitų
apie krūvas.
10 Vyriausiasis kunigas Azarijas iš
Cadoko namų atsakė: „Nuo to laiko,
kai pradėjo gabenti aukas Viešpa-
ties namams, mes sočiai valgome
ir dar daugiau atlieka, nes Viešpats
palaimino savo tautą.“
11 Ezekijas įsakė paruošti kambarius
Viešpaties namuose. Juos paruošus,
12 jie ištikimai nešė aukas šventyklai,
dešimtines ir dovanas. Jų vyriausia-
sis prižiūrėtojas buvo levitas Konani-
jas, o jo brolis Šimis buvo po jo.
13 Jehielis, Azazijas, Nahatas, Asae-
lis, Jerimotas, Jehozabadas, Elielis,
Išmakijas, Mahatas ir Benajas buvo
prižiūrėtojai Konanijo ir jo brolio
Šimio žinioje, karaliaus Ezekijo ir
Azarijo, kuris buvo vyriausiasis Dievo
namuose, įsakymu.

22 Įst 33,10; 2 Krn 17,9; 2 Krn 35,3; Ezr 10,11
23 1 Kar 8,65; 2 Krn 35,17. 18
24 2 Krn 29, 34; 2 Krn 35,7.8
25 2 Krn 30, 11.18
26 2 Krn 7,8-10
27 Sk 6,23; Įst 26,15; Ps 68,5

31 SKYRIUS
1 2 Kar 18,4
2 1 Krn 23,6; 1 Krn 23,30. 31; 1 Krn 24,1
3 Sk 28,1-31; Sk 29,1-39; 2 Krn 35,7
4 Sk 18,8; 2 Kar 12,16; Neh 13,10; Ez 44,29; Mal 2,7
5 Iš 22,29; Kun 27,30; Įst 14,28; Įst 26,12.13; Neh 13,12
6 Kun 27,30; Įst 14,28
10 Iš 36,5; 1 Krn 6,8.9; Mal 3,10
11 1 Kar 6,5-8
12 2 Krn 35,9; Neh 13,13
13 1 Krn 9,11; Jer 20,1

14 Imnos sūnui Korei, levitui, rytinių
vartų sargui, buvo paskirta prižiūrėti
Dievui laisva valia atnešamas do-
vanas, aukas Viešpačiui ir šventas
dovanas.
15 Korei vadovaujant, Edenas, Min-
jaminas, Ješūva, Šemajas, Amari-
jas ir Šechanijas kunigų miestuose
paskirstydavo dalis savo broliams,
dideliems ir mažiems,
16 surašytiems giminių sąrašuose,
vyrams nuo trejų metų ir vyresniems,
kurie kasdien eidavo į Viešpaties
namus atlikti tarnystės, laikydamiesi
nustatytos eilės,
17 kunigams, kurie buvo surašyti
šeimomis, ir levitams, dvidešimties
metų ir vyresniems, pagal jų pareigas
skyriuose,
18 ir visiems, kurie buvo surašyti:
kūdikiams, žmonoms, sūnums ir
dukterims, nes jie ištikimai pasišventė
šventai tarnystei.
19 Kunigai, Aarono palikuonys, gy-
venantieji jų miestams priklausan-
čiuose priemiesčiuose, kiekviename
mieste turėjo vardais paskirtus vyrus
skirstyti dalį kiekvienam kunigui ir
kiekvienam levitui, esančiam sąraše.
20 Taip darė Ezekijas visame Jude. Jis
darė tai, kas teisinga, gera ir tinkama
Viešpačiui, jo Dievui.
21 Kiekvieną darbą, kurį jis darė
Dievo namų reikalams, vykdydamas
įsakymus ar įstatymus, ieškodamas
savo Dievo, jis darė iš visos širdies,
ir jam sekėsi.

32 Po šitų įvykių ir darbų Asirijos
karalius Sanheribas įsibrovė į
Judą ir apgulė sutvirtintus miestus,
tikėdamasis juos paimti.

14 Įst 23,23; 1 Km 9,26; 2 Km 35,8
15 Joz 21,1-3.9; 2 Km 29,12
17 1 Km 23, 24.27
19 Kun 25,34; Sk 35,1-4; 2 Km 31,12-15
20 2 Kar 20, 3; 2 Kar 22,2
21 2 Km 26,5; 2 Km 32,30; Ps 1,3

32 SKYRIUS
1 2 Kar 18, 13-37; 2 Kar 19,1-37; Iz 36,1-22; Iz 37,1-38
4 2 Kar 20,20
5 2 Sam 5,9; 1 Kar 9,15.24; 1 Kar 11,27; 2 Kar 12,20; 2 Kar 25,4; 1 Km 11,8; 2 Km 25,23; Iz 22,9.10
6 2 Km 30,22; Iz 40,2
7 Įst 31,6; 2 Kar 6,16; 2 Km 20,15; Rom 8,31
8 Iš 14,13; 1 Sam 17,45-47; 2 Km 13,12; 2 Km 20,17; Jer 17,5; Rom 8,31; 1 Jn 4,4;
9 2 Kar 18,17
10 2 Kar 18,19
11 2 Kar 18,30
12 2 Kar 18, 22; 2 Km 31,1.2

2 Kai Ezekijas pamatė, kad Sanhe-
ribas rengiasi pulti Jeruzalę,
3 jis pasitarė su kunigaikščiais bei
karžygiais ir nutarė užversti už miesto
esančius šaltinius.
4 Buvo sušaukta daug žmonių, kurie
užvertė visus šaltinius ir upelį, te-
kantį per kraštą, kad Asirijos kariai,
apgulę miestą, neturėtų vandens.
5 Be to, karalius ryžtingai ėmėsi darbo
ir atstatė visą apgriuvusią miesto sie-
ną; pastatė ant jos bokštų, jos lauko
pusėje pastatė kitą sieną ir sutvirtino
Miloją Dovydo mieste. Jis pagamino
daug iečių ir skydų.
6 Ezekijas, paskyręs karo vadus, su-
šaukė juos aikštėje prie miesto vartų
ir drąsindamas kalbėjo:
7 „Būkite drąsūs ir stiprūs. Nebijoki-
te ir nenusigąskite Asirijos karaliaus
ir tos daugybės, kuri yra su juo, nes
su mumis yra daugiau negu su juo:
8 su juo yra žmogiška jėga, o su mu-
mis – Viešpats, mūsų Dievas, kad
padėtų mums ir kovotų mūsų kovas.“
Žmones įkvėpė Judo karaliaus Eze-
kijo žodžiai.
9 Asirijos karalius Sanheribas buvo
apgulęs Lachišą. Jis siuntė pasiun-
tinius į Jeruzalę pas Judo karalių
Ezekiją ir pas visus Judo ir Jeruzalės
gyventojus, sakydamas:
10 „Taip sako Asirijos karalius Sanhe-
ribas: „Kuo jūs pasitikite, kad sėdite
apgultame mieste, Jeruzalėje?
11 Ar ne Ezekijas įtikinėja jus atsiduoti
mirčiai nuo bado ir troškulio, saky-
damas: „Viešpats, mūsų Dievas, mus
išgelbės iš Asirijos karaliaus rankos?“
12 Argi ne tas pats Ezekijas pašalino
Jo aukštumas bei Jo aukurus ir liepė
Judo ir Jeruzalės gyventojams: „Tik

prie to vieno aukuro turite garbinti
Viešpatį ir Jam smilkyti?“
13 Argi nežinote, ką aš ir mano tėvai
padarėme visoms kitų kraštų tau-
toms? Ar tų tautų dievai išgelbėjo savo
kraštus iš mano rankos?
14 Kur yra dievai tų tautų, kurias
visiškai sunaikino mano tėvai? Ar
nors vienas dievas išgelbėjo savo
kraštą iš mano rankos? Kaip tad jūsų
Dievas galėtų jus išgelbėti?
15 Tegul Ezekijas neapgaudinėja ir
neįtikinėja jūsų! Netikėkite juo, nes
nė vienas kurios nors tautos ar kara-
lystės dievas negalėjo išgelbėti savo
tautos iš mano ar iš mano tėvų ran-
kos. Ir jūsų Dievas jūsų neišgelbės.“
16 Asirijos pasiuntiniai dar daugiau
kalbėjo prieš Viešpatį Dievą ir prieš
Jo tarną Ezekiją.
17 Jų karalius rašė laiškus, įžeidžian-
čius Viešpatį, Izraelio Dievą: „Kaip
kitų tautų dievai neišgelbėjo savo
tautų iš mano rankų, taip ir Ezekijo
Dievas neišgelbės savo tautos.“
18 Pasiuntiniai garsiai šaukė žydų
kalba žmonėms, buvusiems ant Jeru-
zalės sienos, norėdami juos įbauginti,
kad galėtų paimti miestą.
19 Taip kalbėdami apie Jeruzalės Die-
vą, jie Jį lygino su kitų žemės tautų
dievais, kurie yra žmogaus rankų
darbas.
20 Karalius Ezekijas ir pranašas Izai-
jas, Amoco sūnus, meldėsi ir šaukėsi
dangaus.
21 Viešpats siuntė angelą, kuris iš-
naikino karžygius, vadus ir karinin-
kus Asirijos karaliaus stovykloje.
Sugėdintas karalius turėjo grįžti į savo
šalį. Jam įėjus į savo dievo namus, jo
paties sūnūs jį ten nužudė.

13 2 Kar 18, 33-35
14 Iz 10,5-12
15 2 Kar 18,29
17 2 Kar 19,9. 12; Dan 3,15; 1 Kor 8,5.6
18 2 Kar 18, 28; Ps 59,6
19 2 Kar 19, 18; Ps 96,5; Ps 115,4-8
20 2 Kar 19,2. 15
21 2 Kar 19, 35; Ps 44,7; Iz 10,12-19; Zch 14,3
23 2 Sam 8, 10; 2 Krn 1,1; 2 Krn 17,5; 2 Krn 26,8; Ps 45,12
24 2 Kar 20, 1-11; Iz 38,1-8
25 2 Krn 24, 18; 2 Krn 26,16; Ps 116,12; Hab 2,4
26 2 Kar 20, 19; Jer 26,18.19
29 1 Krn 29,12
30 2 Kar 20, 20; 2 Krn 31,21; Iz 22,9-11
31 Įst 8,2.16; Iz 39,1
32 2 Kar 18, 1-37; 2 Kar 19,1-37; 2 Kar 20,1-21;

22 Taip Viešpats išgelbėjo Ezekiją
ir Jeruzalės gyventojus iš Asirijos
karaliaus Sanheribo rankos ir kitų
priešų. Viešpats saugojo juos iš visų
pusių.
23 Daugelis nešė dovanas į Jeruza-
lę Viešpačiui ir brangenybių Judo
karaliui Ezekijui, kuris pagarsėjo
aplinkinėse tautose.
24 Tuo laiku Ezekijas mirtinai susir-
go. Jis meldėsi, Viešpats išklausė jį
ir davė jam ženklą.
25 Tačiau Ezekijas nebuvo dėkingas
už jam suteiktą Dievo malonę; jis
pasididžiavo, todėl rūstybė užsidegė
prieš jį, Judą ir Jeruzalę.
26 Bet Ezekijas nusižemino dėl savo
išdidumo ir visi Jeruzalės gyvento-
jai su juo, todėl Viešpaties rūstybė
neatėjo ant jų Ezekijo dienomis.
27 Ezekijas įgijo garbę ir daug turtų:
sidabro, aukso, brangiųjų akmenų,
kvepiančių aliejų, skydų ir visokių
brangių indų.
28 Jam valdant, buvo pastatyta daug
sandėlių javams, vyno ir aliejaus atsar-
goms ir tvartų įvairiems gyvuliams,
29 nes jis laikė dideles bandas galvijų
ir avių. Jis pastatė daug miestų, nes
Dievas jam suteikė labai daug turtų.
30 Ezekijas užtvenkė aukštutinę Giho-
no šaltinio vandens ištaką ir jos
vandenį nuvedė kanalu į vakarinę
Dovydo miesto dalį. Ezekijui sekėsi
visuose jo darbuose.
31 Tačiau kai Babilono kunigaikščių
pasiuntiniai atvyko pas Ezekiją tei-
rautis apie stebuklą, kuris įvyko
krašte, Dievas paliko jį, norėdamas
išmėginti ir sužinoti, kas yra jo širdyje.
32 Visi kiti Ezekijo darbai ir jo gera-
darystės yra surašyti pranašo Izaijo,

Amoco sūnaus, regėjime ir Judo bei
Izraelio karalių knygoje.
33 Ezekijas užmigo prie savo tėvų ir
buvo palaidotas geriausioje Dovydo
sūnų kapų vietoje; visi Judo ir Jeru-
zalės gyventojai pagerbė mirusįjį. Jo
sūnus Manasas karaliavo vietoj jo.

33 Manasas, pradėdamas kara-
liauti, buvo dvylikos metų ir
karaliavo Jeruzalėje penkiasdešimt
penkerius metus.
2 Jis darė pikta Viešpaties akyse,
mėgdžiodamas bjaurius papročius
pagonių, kuriuos Viešpats išvarė, ati-
duodamas izraelitams kraštą.
3 Jis atstatė aukštumas, kurias jo tė-
vas Ezekijas buvo nugriovęs, pasta-
tė aukurų Baalui, pasodino giraičių
ir garbino visą dangaus kareiviją, ir
jiems tarnavo.
4 Jis pastatė aukurų net Viešpaties
namuose, apie kuriuos Viešpats buvo
pasakęs: „Jeruzalėje mano vardas
bus per amžius.“
5 Dviejuose Viešpaties namų kie-
muose buvo pastatyti aukurai dan-
gaus kareivijai garbinti.
6 Jis leido savo vaikus per ugnį Hino-
mo sūnaus slėnyje. Be to, jis žyniavo,
būrė iš ženklų, kerėjo ir laikė miru-
siųjų dvasių iššaukėjus bei žynius.
Jis darė daug pikto Viešpaties akyse,
sukeldamas Jo rūstybę.
7 Jis pastatė drožtą stabą Dievo na-
muose, apie kuriuos Dievas Dovydui
ir jo sūnui Saliamonui buvo kalbėjęs:
„Šituose namuose ir Jeruzalėje, kurią
išsirinkau iš visų Izraelio giminių,
per amžius bus mano vardas.
8 Aš nepašalinsiu Izraelio tautos iš

Iz 36,1-22;
Iz 37,1-38;
Iz 38,1-22;
Iz 39,1-8

33 2 Kar 20,
21;
Pat 10,7

33 SKYRIUS
1 2 Kar 21,1-9

2 2 Km 28,3

3 Įst 16,21;
Įst 17,3;
2 Kar 18,4

4 2 Km 6,6;
2 Km 7,16

5 2 Km 4,9

6 Kun 18,21;
Įst 18,10.11;
2 Kar 21,6

7 2 Km 25,14;
Ps 132,14

8 2 Sam 7,10

11 Įst 28,36;
2 Kar 19,28;
2 Km 36,6

12 2 Km 7,14;
2 Km 32,26

13 Ezr 8,23;
Dan 4,25

14 1 Kar 1,33;
2 Km 27,3

15 2 Km 33,
3.5.7

16 Kun 7,12

17 2 Km 32,
12

18 1 Sam 9,9

krašto, kurį daviau jūsų tėvams, jei
jie rūpestingai laikysis mano įsta-
tymų, įsakymų ir nuostatų, duotų
jiems per Mozę.“
9 Bet Manasas suvedžiojo Judo ir Je-
ruzalės gyventojus taip, kad jie elgėsi
blogiau negu pagonys, kuriuos Vieš-
pats išnaikino izraelitų akivaizdoje.
10 Viešpats kalbėjo Manasui ir jo
tautai, tačiau jie nekreipė dėmesio.
11 Viešpats leido Asirijos karaliaus
kariuomenės vadams užimti kraštą;
jie sugavo Manasą, sukaustė jį gran-
dinėmis ir nuvedė į Babiloną.
12 Būdamas nelaisvėje, jis nusižemi-
no prieš savo tėvų Dievą ir maldavo
Viešpatį, savo Dievą.
13 Viešpats išgirdo jo prašymą, išklau-
sė jo maldavimą ir leido jam grįžti į
Jeruzalę, į jo karalystę. Tada Manasas
suprato, kad Viešpats yra Dievas.
14 Po to jis pastatė labai aukštą išorinę
Dovydo miesto sieną Gihono šaltinio
vakaruose, slėnyje, iki Žuvų vartų ir
aplink Ofelio kalvą. Jis taip pat paskyrė
kariuomenės vadus kiekvienam su-
tvirtintam Judo miestui.
15 Jis pašalino svetimus dievus ir stabą
iš Viešpaties namų bei visus aukurus,
kuriuos buvo pastatęs Viešpaties
namų kalne bei Jeruzalėje, ir išmetė
juos už miesto vartų.
16 Jis atstatė Viešpaties aukurą, au-
kojo ant jo sutaikinimo ir padėkos
aukas ir įsakė Judui tarnauti Vieš-
pačiui, Izraelio Dievui.
17 Žmonės vis dar aukojo aukštumose,
tačiau tik Viešpačiui, savo Dievui.
18 Kiti Manaso darbai, jo malda į savo
Dievą ir žodžiai regėtojų, kurie jam
kalbėjo Viešpaties, Izraelio Dievo,

vardu, yra surašyti Izraelio karalių
knygoje.
19 Jo malda, Viešpaties atsakymas,
nusikaltimas, neištikimybė ir vietos,
kuriose jis prieš nusižemindamas
įkūrė giraičių, aukštumų ir drožtų at-
vaizdų, yra aprašyti regėtojų raštuose.
20 Manasas užmigo prie savo tėvų
ir jį palaidojo jo namuose; jo sūnus
Amonas karaliavo vietoj jo.
21 Amonas pradėjo karaliauti, bū-
damas dvidešimt dvejų metų, ir
karaliavo Jeruzalėje dvejus metus.
22 Jis, kaip ir jo tėvas Manasas, darė
pikta Viešpaties akyse, aukodamas
ir tarnaudamas visiems stabams,
kuriuos padarė jo tėvas Manasas.
23 Jis nenusižemino prieš Viešpatį
kaip jo tėvas Manasas, bet nusikals-
davo labiau ir labiau.
24 Jo tarnai surengė sąmokslą ir nu-
žudė jį jo namuose.
25 Krašto žmonės nužudė visus, ku-
rie dalyvavo sąmoksle prieš karalių
Amoną, ir paskelbė karaliumi jo
sūnų Jošiją.

34 Jošijas pradėjo karaliauti aš-
tuonerių metų ir trisdešimt
vienerius metus karaliavo Jeruzalėje.
2 Jis darė tai, kas teisinga Viešpaties
akyse, ir vaikščiojo savo tėvo Do-
vydo keliais, nenukrypdamas nei į
kairę, nei į dešinę.
3 Aštuntaisiais savo karaliavimo me-
tais, dar būdamas jaunuolis, jis pradėjo
ieškoti savo tėvo Dovydo Dievo, o
dvyliktaisiais metais jis pradėjo šalinti
iš Judo ir Jeruzalės aukštumas, girai-
tes, drožtus ir lietus atvaizdus.
4 Buvo nugriauti aukurai Baalui ir
atvaizdai, kurie buvo virš jų, iškirs-
tos giraitės, drožti bei lieti atvaizdai
buvo sutrupinti į gabalus, o dulkės
išbarstytos ant kapų tų, kurie jiems
aukojo.
5 Kunigų kaulus jis sudegino ant jų au-
kurų. Taip jis išvalė Judą bei Jeruzalę.
6 Tą patį jis padarė Manaso, Efraimo
ir Simeono miestuose iki Naftalio:
7 sugriovė visus aukurus, iškirto
giraites, drožtus atvaizdus sudaužė
į dulkes ir sunaikino visus stabus
Izraelyje. Po to jis grįžo į Jeruzalę.
8 Aštuonioliktaisiais savo karalia-
vimo metais, baigęs valyti kraštą
ir namus, jis siuntė Acalijo sūnų
Šafaną, miesto valdytoją Maasėją
ir metraštininką Joachą, Jehoahazo
sūnų, taisyti Viešpaties namų.
9 Atėję pas vyriausiąjį kunigą Hil-
kiją, jie atnešė jam Dievo namams
paaukotus pinigus, kuriuos levitai,
durų sargai, surinko iš Manaso, Efrai-
mo ir viso Izraelio, taip pat iš Judo,
Benjamino ir Jeruzalės gyventojų.
10 Jie perdavė juos darbų prižiūrė-
tojams Viešpaties namuose, o tie
atidavė darbininkams, kurie tvarkė
Viešpaties namus –
11 dailidėms ir statybininkams pirkti
tašytus akmenis bei medžius sijoms
ir perdangoms, nes Judo karaliai
buvo apleidę Viešpaties namus.
12 Tie vyrai dirbo ištikimai. Jų pri-
žiūrėtojai buvo levitai iš Merario
sūnų – Jahatas ir Abdijas, iš kehatų –
Zacharija ir Mešulamas. Levitai,
kurie grojo muzikos instrumentais,
13 vadovavo nešikams ir prižiūrėjo
visus darbininkus. Keli levitai buvo
raštininkai, tvarkytojai ir vartų sargai.
14 Jiems išimant Viešpaties namams
paaukotus pinigus, kunigas Hilkijas

20 2 Kar 21, 18
21 2 Kar 21, 19-24
23 2 Km 33, 12.19
24 2 Kar 21, 23.24; 2 Km 24,25; 2 Km 25,27

34 SKYRIUS
1 2 Kar 22,1.2; Jer 1,2; Jer 3,6
3 1 Kar 13,2; 2 Km 15,2; 2 Km 33,17-19.22; Pat 8,17; Mok 12,1
4 Kun 26,30; 2 Kar 23,4.6
5 1 Kar 13,2; 2 Kar 23,20
7 Įst 9,21
8 2 Kar 22,3-20; 2 Kar 25,22; 2 Km 18,25
9 2 Kar 12,4; 2 Km 30,6
13 1 Km 23, 4.5; 2 Km 8,10
14 2 Kar 22,8

rado Viešpaties Įstatymo, duoto per
Mozę, knygą.
15 Hilkijas tarė raštininkui Šafanui:
„Radau Įstatymo knygą Viešpaties
namuose." Hilkijas padavė knygą
Šafanui.
16 Šafanas, nunešęs knygą karaliui,
pranešė, kad viskas daroma, kas buvo
jiems pavesta,
17 o pinigus, rastus Viešpaties na-
muose, jie atidavė prižiūrėtojams ir
darbininkams.
18 Tada raštininkas Šafanas pranešė
karaliui: „Kunigas Hilkijas davė man
knygą." Ir Šafanas skaitė ją karaliui.
19 Karalius, išgirdęs Įstatymo žodžius,
persiplėšė drabužius
20 ir Hilkijui, Šafano sūnui Ahika-
mui, Michėjo sūnui Abdonui, raš-
tininkui Šafanui ir karaliaus tarnui
Asajai įsakė:
21 „Eikite ir pasiklauskite Viešpaties
už mane ir visus likusius Izraelyje
bei Jude dėl šitos knygos žodžių;
didelė Viešpaties rūstybė bus išlieta
ant mūsų, nes mūsų tėvai nesilaikė
Viešpaties žodžio ir nevykdė, kas
parašyta šitoje knygoje."
22 Hilkijas ir tie, kuriems karalius
buvo įsakęs, nuėjo pas pranašę Huldą
(jos vyras Šalumas, Hasros sūnaus
Tikvos sūnus, buvo drabužinės sar-
gas), kuri gyveno naujoje Jeruzalės
dalyje, ir kalbėjo su ja apie tai.
23 Ji atsakė: „Taip sako Viešpats, Iz-
raelio Dievas: „Sakykite vyrui, kuris
jus atsiuntė pas mane:
24 „Taip sako Viešpats: „Aš bausiu
šitą vietą ir jos gyventojus visais pra-
keikimais, kurie surašyti knygoje,
kuri buvo perskaityta Judo karaliui;
25 jie paliko mane ir degino smil-

15 Įst 31,24.26
20 2 Kar 22,12; Jer 26,24
21 2 Kar 17,15-19
22 2 Kar 22,14
24 Įst 28,15-68; 2 Krn 36,14-20
27 2 Kar 22,19; 2 Krn 12,7; 2 Krn 30,6; 2 Krn 33,12.13
29 2 Kar 23,1-3
30 Neh 8,1-3
31 2 Kar 11,14; 2 Kar 23,3; 2 Krn 6,13; 2 Krn 23,16; 2 Krn 29,10; 2 Krn 30,16
33 1 Kar 11,5; 2 Krn 33,2; Jer 3,10

kalus kitiems dievams, sukeldami
mano pyktį savo rankų darbais. Mano
rūstybė bus išlieta ant šitos vietos ir
neužges."
26 Judo karaliui, kuris jus siuntė pasi-
klausti Viešpaties, pasakykite: „Taip
sako Viešpats, Izraelio Dievas: „Dėl
žodžių, kuriuos tu girdėjai,
27 tavo širdis buvo minkšta ir tu nusi-
žeminai prieš Dievą, klausydamasis
žodžių prieš šitą vietą ir jos gyven-
tojus. Kadangi nusižeminai prieš
mane, persiplėšei drabužius ir verkei,
tai Aš išklausiau tave.
28 Aš paimsiu tave pas tavo tėvus, tu
nueisi į kapus ramybėje. Tavo akys
nematys visų tų nelaimių, kurias
siųsiu šitai vietai ir jos gyventojams."
Jie visa tai pranešė karaliui.
29 Karalius sukvietė visus Judo ir
Jeruzalės vyresniuosius.
30 Karalius nuėjo į Viešpaties namus,
su visais Judo bei Jeruzalės gyvento-
jais – nuo mažiausio iki didžiausio, ir
kunigais bei levitais. Karalius garsiai
skaitė visus žodžius iš Sandoros kny-
gos, atrastos Viešpaties namuose.
31 Stovėdamas savo vietoje, karalius
sudarė sandorą Viešpaties akivaiz-
doje – sekti Viešpatį ir laikytis Jo
įsakymų, įspėjimų ir nuostatų; visa
širdimi ir visa siela vykdyti žodžius,
užrašytus šitoje Sandoros knygoje.
32 Jis įsakė laikytis sandoros visiems,
gyvenantiems Jeruzalėje ir Benja-
mine. Jeruzalės gyventojai laikėsi
savo tėvų Dievo sandoros.
33 Jošijas pašalino visus stabus iš
visų Izraelio kraštų ir įsakė visiems
Izraelyje tarnauti Viešpačiui, jų tėvų
Dievui. Kol Jošijas buvo gyvas, jie
nepasitraukė nuo Viešpaties.

35 Jošijas šventė Jeruzalėje Paschą
Viešpaties garbei. Jie papjovė
Paschos avinėlį pirmojo mėnesio
keturioliktą dieną.
2 Jis paskirstė kunigams pareigas ir
padrąsino juos tarnauti Viešpaties
namuose.
3 Jis sakė levitams, kurie mokė izra-
elitus ir buvo pasišventę Viešpačiui:
„Įneškite šventąją skrynią į namus,
kuriuos pastatė Dovydo sūnus Sa-
liamonas, Izraelio karalius; jums
nebereikia jos nešioti ant pečių.
Tarnaukite Viešpačiui, savo Dievui,
ir Jo tautai Izraeliui.
4 Pasiruoškite pagal savo tėvų na-
mus ir skyrius, kaip nustatyta Izra-
elio karaliaus Dovydo ir jo sūnaus
Saliamono.
5 Stovėkite šventykloje ten, kur
sustojusios jūsų brolių tėvų šeimos,
kad kiekvienai šeimai tektų levitų
šeimos skyrius.
6 Papjaukite Paschos avinėlį, pa-
sišventinkite ir paruoškite jį savo
broliams, kad jie galėtų išpildyti tai,
ką Viešpats kalbėjo Mozei.“
7 Jošijas davė tautai trisdešimt tūks-
tančių avinėlių Paschos aukai ir tris
tūkstančius jaučių iš karaliaus turto.
8 Kunigaikščiai noriai davė žmo-
nėms, kunigams ir levitams. Dievo
namų vyresnieji: Hilkijas, Zacha-
rijas ir Jehielis davė kunigams du
tūkstančius šešis šimtus avių ir tris
šimtus jaučių aukojimui.
9 Konanijas ir jo broliai Šemajas bei
Netanelis, taip pat Hašabijas, Jejelis
ir Jehozabadas, levitų viršininkai,
davė levitams penkis tūkstančius
avinėlių Paschos aukai ir penkis
šimtus jaučių.

35 SKYRIUS
1 Iš 12,6; Sk 9,3; 2 Kar 23,21.22; Ezr 6,19
2 2 Km 23,18; 2 Km 29,5-15; Ezr 6,18
3 Iš 40,21; Įst 33,10; 1 Km 23,26; 2 Km 5,7; 2 Km 17,8.9; 2 Km 34,14; Neh 8,7
6 2 Km 29,5.15
7 2 Km 30,24; 2 Km 31,3
8 Sk 7,2
9 2 Km 31,12
10 2 Km 5,12; 2 Km 7,6; 2 Km 8,14-15; 2 Km 13,10; 2 Km 29,25-34; Ezr 6,18; Hbr 9,6
11 Iš 12,22; 2 Km 29,22.34
12 Kun 3,3; Ezr 6,18
13 Iš 12,8.9; Įst 16,7; 1 Sam 2,13-15
15 1 Km 9,17.18; 1 Km 25,1-6
17 Iš 12,15; Iš 13,6; 2 Km 30,21
18 2 Kar 23,22.23

10 Tarnavimo metu kunigai sustojo
savo vietose ir levitai pagal savo sky-
rius, kaip karalius įsakė.
11 Jie papjovė Paschai avinėlį, ir ku-
nigai ėmė kraują, jį šlakstė, o levitai
nudyrė kailį.
12 Kas buvo skirta deginamajai au-
kai, buvo atidėta į šalį ir paskirstyta
tautos šeimoms, kad jie aukotų Vieš-
pačiui, kaip parašyta Mozės knygoje;
taip pat paskirstė ir galvijus.
13 Jie kepė Paschos avinėlį ugnyje, kaip
reikalavo nuostatai, o kitas šventas
aukas virė puoduose bei katiluose ir
skubiai išdalino visiems žmonėms.
14 Po to jie paruošė maistą sau ir kuni-
gams, nes kunigai, Aarono palikuo-
nys, iki nakties degino deginamąsias
aukas ir taukus.
15 Giedotojai, Asafo sūnūs, stovėjo
savo vietoje, kaip buvo įsakę Dovy-
das, Asafas, Hemanas ir Jedutūnas,
karaliaus regėtojas. Vartų sargai
stovėjo prie jiems skirtų vartų; jiems
nereikėjo palikti tarnavimo, nes jų
broliai levitai jiems viską paruošė.
16 Taip tą dieną buvo atliktas visas
tarnavimas Viešpačiui – Paschos
šventimas ir deginamųjų aukų
aukojimas ant Viešpaties aukuro,
laikantis karaliaus Jošijo įsakymo.
17 Izraelitai, kurie buvo susirinkę,
šventė Paschą ir Neraugintos duonos
šventę septynias dienas.
18 Tokios Paschos Izraelis nebuvo
šventęs nuo pranašo Samuelio die-
nų; joks Izraelio karalius nebuvo
šventęs Paschos taip, kaip Jošijas –
su kunigais, levitais, visu Judu,
Izraeliu ir Jeruzalės gyventojais.
19 Ta Pascha buvo švęsta aštuoniolik-

taisiais Jošijo karaliavimo metais.
20 Jošijui atstačius šventyklą, Egipto
karalius Nekojas išėjo prieš Kar-
kemišą prie Eufrato. Jošijas išėjo
priešais jį.
21 Nekojas siuntė pas jį pasiuntinius,
sakydamas: „Kas man ir tau, Judo
karaliau? Ne prieš tave einu šiandien,
bet prieš tą, su kuriuo kariauju. Die-
vas įsakė man skubėti. Nesipriešink
Dievui, kuris yra su manimi, kad Jis
tavęs nepražudytų.“
22 Tačiau Jošijas nekreipė dėmesio
į jo kalbą ir pasiruošė kovai. Jis
nepaklausė Nekojo žodžių, nors jie
buvo iš Dievo lūpų, ir atėjo kariauti
į Megido lygumą.
23 Šauliai pataikė į karalių Jošiją, ir
jis įsakė savo tarnams: „Išvežkite
mane iš kovos lauko, nes aš esu
sunkiai sužeistas.“
24 Jo tarnai, perkėlę jį iš kovos vežimo į
kitą, nugabeno į Jeruzalę, kur jis mirė.
Jį palaidojo jo tėvų kapuose. Visas
Judas ir Jeruzalė apraudojo Jošiją.
25 Ir Jeremijas apraudojo Jošiją, ir
visi giedotojai ir giedotojos mini
Jošiją savo raudose iki šios dienos,
ir tai tapo nuostatu Izraeliui. Tos
raudos yra surašytos raudų knygoje.
26 Kiti Jošijo darbai ir jo geradarys-
tės, vykdant Viešpaties įstatymus,
27 nuo pradžios iki galo surašyti Iz-
raelio ir Judo karalių knygoje.

36 Tada krašto žmonės paskelbė
karaliumi Jošijo sūnų Jehoa-
hazą jo tėvo vieton Jeruzalėje.
2 Jehoahazas, pradėdamas kara-
liauti, buvo dvidešimt trejų metų ir
karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius.
3 Egipto karalius pašalino jį iš sosto
Jeruzalėje ir uždėjo kraštui pinigi-
nę duoklę: šimtą talentų sidabro ir
talentą aukso.
4 Egipto karalius padarė Jehoahazo
brolį Eljakimą Judo ir Jeruzalės
karaliumi ir pakeitė jo vardą į Jeho-
jakimą. Jo brolį Jehoahazą Nekojas
nusivedė į Egiptą.
5 Jehojakimas, pradėdamas karaliau-
ti, buvo dvidešimt penkerių metų ir
vienuolika metų karaliavo Jeruza-
lėje. Jis darė pikta Viešpaties, savo
Dievo, akyse.
6 Prieš jį atėjo Babilono karalius
Nebukadnecaras, sukaustė jį gran-
dinėmis ir nusivedė į Babiloną.
7 Nebukadnecaras parsigabeno į
Babiloną ir Viešpaties namų indus
ir padėjo juos savo šventykloje.
8 Visi kiti Jehojakimo darbai ir jo
nusikaltimai yra surašyti Izraelio ir
Judo karalių knygoje. Jo sūnus Jeho-
jachinas karaliavo vietoj jo.
9 Jehojachinas, pradėdamas kara-
liauti, buvo aštuoniolikos metų ir
karaliavo Jeruzalėje tris mėnesius
ir dešimt dienų. Jis darė pikta Vieš-
paties akyse.
10 Pavasarį karalius Nebukadne-
caras išsivedė jį į Babiloną, kartu
išsigabendamas ir brangiausius
Viešpaties namų indus. Jo brolį
Zedekiją paskyrė Judo karaliumi.
11 Zedekijas pradėjo karaliauti, bū-
damas dvidešimt vienų metų, ir ka-
raliavo Jeruzalėje vienuolika metų.
12 Jis darė pikta Viešpaties, savo
Dievo, akyse ir nenusižemino prieš
pranašą Jeremiją, kuris kalbėjo
Viešpaties žodžius.
13 Be to, jis dar sukilo prieš karalių
Nebukadnecarą, kuris jį buvo pri-

20 2 Kar 23,29; Iz 10,9; Jer 46,2
22 1 Kar 22,30; 2 Krn 18,29
24 1 Kar 14,18; 2 Kar 23,30; Zch 12,11
25 Jer 22,10.11.20; Rd 4,20; Mt 9,23

36 SKYRIUS
1 2 Kar 23,30-34
5 2 Kar 23,36-37; 1 Krn 3,15; Jer 22,13-19
6 Įst 29,22-29; 2 Kar 24,1; 2 Krn 33,11; Jer 36,30; Hab 1,6
7 2 Kar 24,13; Dan 1,1.2
9 2 Kar 24,8-17
10 2 Kar 24,10-17; Jer 37,1; Dan 1,1.2
11 Jer 52,1
12 Jer 21,3-7; Jer 44,10
13 2 Kar 17,14; Ez 17,15

saikdinęs Dievo vardu. Jis tapo kie-
tasprandis ir kietaširdis ir nesigręžė
į Viešpatį, Izraelio Dievą.
14 Visi vyresnieji kunigai ir tauta labai
nusikalto. Jie mėgdžiojo pagonių bjau-
rystes ir suteršė Viešpaties namus, ku-
riuos Jis buvo pašventinęs Jeruzalėje.
15 Viešpats, jų tėvų Dievas, nuo
ankstaus ryto siuntė jiems savo pa-
siuntinius, nes gailėjosi savo tautos
ir savo buveinės.
16 Bet jie tyčiojosi iš Dievo ir Jo pa-
siuntinių, niekino Jo pranašus ir Jo
žodžius, kol galiausiai Viešpaties
rūstybė išsiliejo tautai ir nebebuvo
išsigelbėjimo.
17 Jis atvedė prieš juos chaldėjų ka-
ralių, kuris išžudė Judo jaunuolius
šventyklos namuose ir nepagailėjo
nei jaunuolio, nei mergaitės, nei
seno – visus Jis atidavė į jo rankas.
18 Taip pat visus Dievo namų reik-
menis, didelius ir mažus, ir Viešpaties
namų, karaliaus bei jo vyresniųjų
turtus jis išgabeno į Babiloną.
19 Po to jie sudegino Dievo namus,
sugriovė Jeruzalės sienas, sudegino
visus rūmus, o brangius daiktus su-
naikino.
20 Išlikusius gyvus išsivedė į Babilo-
ną; jie tapo jo ir jo sūnų vergais iki
persų karalystės įsigalėjimo,
21 kad įvyktų Jeremijo paskelbtas
Viešpaties žodis: žemė atsidžiaugė
savo šabu, nes kai ji buvo negyvena-
ma, ji ilsėjosi septyniasdešimt metų.
22 Kad išsipildytų Jeremijo paskelbtas
Viešpaties žodis, pirmaisiais persų
karaliaus Kyro metais Viešpats para-
gino persų karalių Kyrą visoje savo
karalystėje žodžiu ir raštu paskelbti:
23 „Taip sako persų karalius Kyras:
„Viešpats, dangaus Dievas, man ati-
davė visas žemės karalystes; Jis man
pavedė atstatyti Jo namus Jeruzalėje,
kuri yra Jude. Kas iš jūsų yra iš Jo
tautos, Viešpats, jo Dievas, tebūna
su juo, ir jis teeina.“

15 Jer 7,13; Jer 25,3.4
16 Ps 79,5; Pat 1,24-32; Jer 5,12.13; Jer 38,6
17 2 Kar 25,1; Ps 74,20
18 2 Kar 25, 13-15
19 2 Kar 25,9
20 2 Kar 25, 11; Jer 17,4; Jer 27,7
21 Kun 25,4.5; Kun 26,34-43; Jer 25,9-12; Jer 27,6-8; Jer 29,10
22 Ezr 1,1-3; Iz 44,28; Iz 45,1; Jer 29,10
23 Ezr 1,2.3

EZROS
KNYGA

1 Pirmaisiais persų karaliaus Kyro
metais, kad įvyktų Jeremijo pa-
skelbtas Viešpaties žodis, Viešpats
paragino persų karalių Kyrą žodžiu
ir raštu visoje karalystėje paskelbti:
2 „Taip sako persų karalius Kyras:
„Viešpats, dangaus Dievas, atidavė
man visas žemės karalystes; Jis
pavedė man atstatyti Jo namus Je-
ruzalėje, kuri yra Jude.
3 Kas iš jūsų yra iš Jo tautos – jo
Dievas tebūna su juo, – tegrįžta jis į
Jeruzalę, kuri yra Jude, ir tegul stato
Viešpaties, Izraelio Dievo, kuris yra
Jeruzalėje, namus.
4 Visose vietose, kad ir kur jis gy-
ventų, tų vietovių žmonės tepadeda
jam sidabru ir auksu, daiktais ir
gyvuliais bei laisvos valios auka
Dievo namams Jeruzalėje.“

1 SKYRIUS
1 2 Krn 36, 22.23; Ezr 5,13.14; Iz 44,28; Iz 45,1-13; Jer 25,12-13; Jer 29,10
2 Iz 44,28; Iz 45,1.13
3 1 Kar 8,23; 1 Kar 18,39; Iz 37,16; Dan 6,26

5 Tuomet Judo ir Benjamino šeimų
vyresnieji, kunigai, levitai ir visi,
kurių dvasia buvo Dievo sužadinta,
pakilo eiti statyti Viešpaties namus
Jeruzalėje.
6 Visi aplinkiniai gyventojai juos
parėmė sidabriniais ir auksiniais in-
dais, manta, gyvuliais ir brangiomis
dovanomis.
7 Karalius Kyras atidavė Viešpaties
namų reikmenis, kuriuos Nebukad-
necaras buvo atgabenęs iš Jeruzalės
ir padėjęs savo dievo namuose.
8 Persų karalius Kyras juos perdavė
per savo iždininką Mitredatą, kuris
juos suskaičiavo ir atidavė Judo
kunigaikščiui Šešbacarui:
9 trisdešimt auksinių dubenų, tūks-
tantį sidabrinių dubenų, dvidešimt
devynis peilius,
10 trisdešimt auksinių taurių, keturis
šimtus dešimt sidabrinių taurių ir
tūkstantį kitokių indų.
11 Iš viso auksinių ir sidabrinių indų
buvo penki tūkstančiai keturi šimtai.
Visa tai paėmė Šešbacaras, belais-
viams grįžtant iš Babilono į Jeruzalę.

2 Štai iš nelaisvės grįžusieji krašto
žmonės, kuriuos Babilono kara-
lius Nebukadnecaras buvo ištrėmęs
į Babiloną. Jie sugrįžo į Jeruzalę bei
Judą, kiekvienas į savo miestą.
2 Su Zerubabeliu grįžo Jozuė, Nehe-
mija, Seraja, Reelaja, Mordechajas,
Bilšanas, Misparas, Bigvajas, Rehu-
mas, Baana. Izraelio tautos vyrų
skaičius toks:
3 Parošo palikuonių – du tūkstančiai
šimtas septyniasdešimt du;
4 Šefatijos – trys šimtai septynias-
dešimt du;

5 Fil 2,13
6 Ezr 2,68
7 2 Kar 24,13; 2 Krn 36,7. 18; Ezr 5,14; Ezr 6,5; Dan 1,2; Dan 5,2.3
8 Ezr 5,14.16

2 SKYRIUS
1 2 Kar 24, 14-16; 2 Kar 25,11; 2 Krn 36,20; Neh 7,6-73; Jer 32,15; Jer 50,5; Ez 14,22
2 Neh 7,7
5 Neh 7,10
6 Neh 7,11
10 Neh 7,15
18 Neh 7,24
20 Neh 7,25
24 Neh 7,28
25 Neh 7,29

5 Aracho – septyni šimtai septynias-
dešimt penki;
6 Pahat Moabo palikuonių iš Ješūvos
ir Joabo giminės – du tūkstančiai
aštuoni šimtai dvylika;
7 Elamo – tūkstantis du šimtai pen-
kiasdešimt keturi;
8 Zatuvo – devyni šimtai keturiasde-
šimt penki;
9 Zakajo – septyni šimtai šešiasde-
šimt;
10 Banio – šeši šimtai keturiasdešimt
du;
11 Bebajo – šeši šimtai dvidešimt trys;
12 Azgado – tūkstantis du šimtai dvi-
dešimt du;
13 Adonikamo – šeši šimtai šešias-
dešimt šeši;
14 Bigvajo – du tūkstančiai penkias-
dešimt šeši;
15 Adino – keturi šimtai penkiasde-
šimt keturi;
16 Atero palikuonių iš Jehizkijos –
devyniasdešimt aštuoni;
17 Becajo – trys šimtai dvidešimt trys;
18 Joros – šimtas dvylika;
19 Hašumo – du šimtai dvidešimt trys;
20 Gibaro – devyniasdešimt penki;
21 Betliejaus vyrų – šimtas dvidešimt
trys;
22 Netofos vyrų – penkiasdešimt šeši;
23 Anatoto vyrų – šimtas dvidešimt
aštuoni;
24 Azmaveto vyrų – keturiasdešimt
du;
25 Kirjat Arimo, Kefyros ir Beeroto
vyrų – septyni šimtai keturiasdešimt
trys;
26 Ramos ir Gebos vyrų – šeši šimtai
dvidešimt vienas;
27 Michmašo vyrų – šimtas dvide-
šimt du;

28 Betelio ir Ajo vyrų – du šimtai
dvidešimt trys;
29 Nebojo palikuonių – penkiasdešimt
du;
30 Magbišo – šimtas penkiasdešimt
šeši;
31 kito Elamo – tūkstantis du šimtai
penkiasdešimt keturi;
32 Harimo – trys šimtai dvidešimt;
33 Lodo, Hadido ir Onojo – septyni
šimtai dvidešimt penki;
34 Jericho – trys šimtai keturiasdešimt
penki;
35 Senavos – trys tūkstančiai šeši
šimtai trisdešimt.
36 Kunigų: Jedajos palikuonių iš
Jozuės namų – devyni šimtai septy-
niasdešimt trys;
37 Imero – tūkstantis penkiasdešimt
du;
38 Pašhūro – tūkstantis du šimtai
keturiasdešimt septyni;
39 Harimo – tūkstantis septyniolika.
40 Levitų: Jozuės ir Kadmielio pali-
kuonių iš Hodavijos sūnų – septy-
niasdešimt keturi.
41 Giedotojų: Asafo palikuonių – šim-
tas dvidešimt aštuoni.
42 Vartų sargų: Šalumo, Atero, Talmo-
no, Akubo, Hatitos ir Šobajo palikuo-
nių – iš viso šimtas trisdešimt devyni.
43 Šventyklos tarnai: Cihos sūnūs,
Hasufos sūnūs, Tabaoto sūnūs,
44 Keroso sūnūs, Siachos sūnūs, Pa-
dono sūnūs,
45 Lebanos sūnūs, Hagabos sūnūs,
Akubo sūnūs,
46 Hagabo sūnūs, Šalmajo sūnūs,
Hanano sūnūs,
47 Gidelio sūnūs, Gaharo sūnūs, Re-
ajos sūnūs,

31 Ezr 2,7
36 1 Km 24, 7-18
37 1 Km 24, 14
38 1 Km 9,12
39 1 Km 24,8
40 Ezr 3,9; Neh 7,43
43 1 Km 9,2; Ezr 7,7
44 Neh 7,47
50 Neh 7,52
52 Neh 7,54
55 1 Kar 9,21; Neh 7,57-60
57 Neh 7,59
58 Joz 9, 21.27; 1 Kar 9,21; 1 Km 9,2
59 Neh 7,61
61 2 Sam 17, 27; 1 Kar 2,7; Neh 7,63
62 Sk 3,10
63 Iš 28,30; Kun 22,2.10.15.16; Sk 27,21
64 Neh 7,66; Iz 10,22

48 Recino sūnūs, Nekodos sūnūs, Ga-
zamo sūnūs,
49 Uzos sūnūs, Paseacho sūnūs, Besajo
sūnūs,
50 Asnos sūnūs, Meunimo sūnūs,
Nefusimo sūnūs,
51 Bakbuko sūnūs, Hakufos sūnūs,
Harhūro sūnūs,
52 Bacluto sūnūs, Mehidos sūnūs,
Haršos sūnūs,
53 Barkoso sūnūs, Siseros sūnūs, Te-
macho sūnūs,
54 Neciacho sūnūs ir Hatifos sūnūs.
55 Saliamono tarnų palikuonys: So-
tajo, Sofereto, Perudos,
56 Jaalos, Darkono, Gidelio,
57 Šefatijos, Hatilo, Pocheret Cebai-
mo ir Amio sūnūs.
58 Šventyklos ir Saliamono tarnų
palikuonių buvo trys šimtai devynias-
dešimt du.
59 Šitie atvyko iš Tel Melacho, Tel
Haršos, Kerubo, Adono ir Imero, bet
negalėjo įrodyti savo tėvų ir savo kil-
mės, ar jie buvo kilę iš Izraelio:
60 Delajos, Tobijos ir Nekodos palikuo-
nys – šeši šimtai penkiasdešimt du.
61 Kunigai: Hobajos, Hakoco ir Bar-
zilajaus (jis buvo vedęs vieną iš gi-
leadiečio Barzilajaus dukterų ir buvo
vadinamas jų vardu) palikuonys.
62 Jie ieškojo savo vardų giminių sąra-
šuose, tačiau jų nesurado; todėl buvo
atskirti nuo kunigystės kaip susitepę.
63 Tiršata uždraudė jiems valgyti šven-
čiausiųjų valgių, kol atsiras kunigas,
nešiojantis Urimus ir Tumimus.
64 Iš viso žmonių buvo keturiasdešimt
du tūkstančiai trys šimtai šešiasdešimt,
65 neskaičiuojant jų tarnų ir tarnai-
čių, kurių buvo septyni tūkstančiai
trys šimtai trisdešimt septyni. Be to,
jie turėjo du šimtus giedotojų.

66 Žirgų buvo septyni šimtai trisde-
šimt šeši, mulų – du šimtai keturias-
dešimt penki,
67 kupranugarių – keturi šimtai
trisdešimt penki, asilų – šeši tūks-
tančiai septyni šimtai dvidešimt.
68 Kai kurie šeimų vadai, atvykę prie
Viešpaties namų Jeruzalėje, savo noru
davė aukų Dievo namams atstatyti;
69 jie davė pagal savo išgales statybos
iždui šešiasdešimt vieną tūkstantį
drachmų aukso, penkis tūkstančius
minų sidabro ir šimtą apdarų kuni-
gams.
70 Kunigai, levitai, tautos dalis, giedo-
tojai, vartų sargai ir šventyklos tarnai
apsigyveno savo miestuose. Taip visi
izraelitai apsigyveno savo miestuose.

3 Izraelitams apsigyvenus savuose
miestuose, septintą mėnesį visi
vieningai susirinko į Jeruzalę.
2 Tada Jehocadako sūnus Jozuė su
savo broliais kunigais ir Šaltielio
sūnus Zerubabelis su savo broliais
atstatė Izraelio Dievo aukurą degi-
namosioms aukoms, kaip parašyta
Dievo vyro Mozės Įstatyme.
3 Jie atstatė aukurą jo senoje vietoje,
nors ir bijojo aplinkui gyvenančių
žmonių. Jie kas rytą ir vakarą aukojo
ant jo deginamąsias aukas Viešpačiui.
4 Jie šventė Palapinių šventę, kaip
parašyta, ir kasdien aukojo degina-
mųjų aukų tiek, kiek buvo nustatyta
tai dienai.
5 Be to, jie aukojo nuolatines degina-
mąsias, jauno mėnulio, visų metinių
Viešpaties švenčių ir laisvos valios
aukas Viešpačiui.
6 Septintojo mėnesio pirmąją dieną
jie pradėjo aukoti Viešpačiui degina-
mąsias aukas, bet Viešpaties šven-
tyklos pamatai dar nebuvo padėti.
7 Jie davė pinigų akmenskaldžiams
ir statybininkams, o sidoniečiams ir
Tyro gyventojams – maisto, gėrimo
ir aliejaus, kad jūra atgabentų kedro
medžių iš Libano į Jopę, kaip jiems
persų karalius Kyras buvo įsakęs.
8 Po savo sugrįžimo antrųjų metų
antrąjį mėnesį Šaltielio sūnus Zeru-
babelis ir Jehocadako sūnus Jozuė su
visais savo broliais kunigais, levitais
ir visais, grįžusiais iš nelaisvės į Jeru-
zalę, pradėjo darbus ir paskyrė levitus,
dvidešimties metų ir vyresnius, pri-
žiūrėti Viešpaties namų statybą.
9 Jozuė ir jo sūnūs bei broliai, Kadmie-
lis ir jo sūnūs iš Judo sūnų, Henadado
sūnūs, jų broliai ir levitai ėmėsi vado-
vauti statantiems Viešpaties namus.
10 Statybininkams padėjus Viešpaties
šventyklos pamatus, kunigai, apsi-
rengę savo rūbais, sustojo su trimitais
rankose, o levitai, Asafo sūnūs, su
cimbolais šlovino Viešpatį pagal Iz-
raelio karaliaus Dovydo nurodymus.
11 Jie pakaitomis giedojo, šlovindami
ir dėkodami Viešpačiui: „Jis yra
geras, ir Jo gailestingumas Izraeliui
amžinas.“ Kai jie šlovino Viešpatį,
visi žmonės garsiai šaukė, nes Vieš-
paties namų pamatai buvo padėti.
12 Daug kunigų, levitų ir šeimų vy-
resniųjų, kurie buvo seni žmonės ir
savo akimis matė pirmuosius namus,
garsiai verkė, matydami šių namų
pamatus; tuo tarpu kiti garsiai šaukė
iš džiaugsmo.
13 Nebuvo galima atskirti džiaugsmo
šūksnių ir verkiančiųjų balso, nes
žmonės garsiai šaukė ir garsas buvo
girdimas toli.

68 Ezr 1,6; Ezr 3,5; Neh 7,70
69 1 Km 26,20; Ezr 8,25-35
70 Ezr 6,16.17; Neh 7,73

3 SKYRIUS
1 Neh 7,73; Neh 8,1.2
2 Įst 12,5.6; 1 Km 3,17; 1 Km 6,14.15; Ezr 2,2; Ezr 4,2.3; Ezr 5,2; Neh 12,1.8; Ag 1,1; Ag 2,2
3 Sk 28,3
4 Iš 23,16; Kun 23,33-43; Sk 29,12.13; Neh 8,14-18; Zch 14,16
5 Iš 29,38; Sk 28,3.11.19.26; Ezr 1,4; Ezr 2,68; Ezr 7,15.16; Ezr 8,28
7 1 Kar 5,6.9; 2 Km 2,10.16; Ezr 1,2; Ezr 6,3; Apd 9,36; Apd 12,20
8 1 Km 6,14; 1 Km 23,4.24; Ezr 3,2; Ezr 4,3
9 Ezr 2,40
10 1 Km 16,4.5.6.31; 1 Km 25,1
11 Iš 15,21; 1 Km 16,34.41; 2 Km 7,3; Neh 12,24; Ps 136,1; Jer 33,11
12 Ezr 2,68

4 Judo ir Benjamino priešai, išgirdę,
kad grįžę tremtiniai stato šven-
tyklą Viešpačiui, Izraelio Dievui,
2 atėjo pas Zerubabelį ir Izraelio
šeimų vyresniuosius ir jiems sakė:
„Mes norime statyti kartu su jumis,
nes mes, kaip ir jūs, ieškome jūsų
Dievo ir Jam aukojame nuo Asirijos
karaliaus Asarhadono, kuris mus
čia atvedė, laikų.“
3 Zerubabelis, Jozuė ir kiti Izraelio šei-
mų vyresnieji jiems atsakė: „Netinka
jums kartu su mumis statyti namus
mūsų Dievui. Mes vieni statysime
Viešpačiui, Izraelio Dievui, kaip
mums įsakė persų karalius Kyras.“
4 Krašto žmonės silpnino Judo žmo-
nes ir trukdė jiems statyti.
5 Jie samdė patarėjus, norėdami at-
grasyti juos nuo jų tikslo per visas
persų karaliaus Kyro dienas, net iki
persų karaliaus Darijaus laikų.
6 Pradėjus karaliauti Ahasverui, jie
parašė kaltinimą prieš Judo ir Jeru-
zalės gyventojus.
7 Artakserkso dienomis Bišlamas,
Mitredatas, Tabeelis ir kiti jų bendrai
parašė persų karaliui Artakserksui
laišką. Laiškas buvo parašytas ara-
mėjų kalba.
8 Patarėjas Rehumas ir raštininkas
Šimšajas rašė karaliui Artakserksui
tokio turinio laišką prieš Jeruzalę:
9 „Rašo patarėjas Rehumas, rašti-
ninkas Šimšajas ir kiti jų bendrai
iš Dinajo, Afarsato, Tarpelio, Afaro,
Erecho, Babilono, Sūzų, Dehavo,
Elamo
10 ir kitų tautų, kurias didysis ir garbin-
gasis Asnaparas atvedė bei įkurdino
Samarijos miestuose ir kitose vieto-
vėse šiapus upės.“

4 SKYRIUS
1 Ezr 4,7-9
2 2 Kar 17,24; 2 Kar 19,37; Ezr 4,10
3 Ezr 1,1-4; Neh 2,20
4 Ezr 3,3
5 Ezr 5,5; Ezr 6,1
7 2 Kar 18,26; Ezr 7,1.7.21
9 2 Kar 17, 30.31
10 2 Kar 17, 24; Ezr 4,1.11. 17; Ezr 7,12
12 2 Krn 36, 13; Ezr 5,3.9
13 Ezr 4,20; Ezr 7,24
20 Pr 15,18; Joz 1,4; 1 Kar 4,21; 1 Krn 18,3; Ps 72,8

11 Tai nuorašas laiško, kurį jie pa-
siuntė: „Karaliui Artakserksui. Tavo
tarnai, vyrai iš šiapus upės,
12 praneša karaliui, kad žydai, kurie
iš tavo teritorijų atvyko pas mus,
apsigyveno Jeruzalėje ir stato tą
maištingą ir blogą miestą. Jie stato
sienas ir stiprina pamatus.
13 Tebūna žinoma karaliui, kad jei tas
miestas bus pastatytas ir jo sienos
užbaigtos, jie nebemokės mokesčių,
duoklės ir muito; karaliaus metinės
pajamos dėl to sumažės.
14 Kadangi esame išlaikomi kara-
liaus rūmų ir nenorime, kad kara-
liaus garbė būtų pažeminta, todėl
pasiuntėme pranešimą karaliui.
15 Tegul paieško žinių apie tą miestą
savo tėvų metraščių knygose. Ten
atrasi, kad tas miestas yra maištingas
ir pavojingas karaliams bei kraštams.
Maištai jame keliami nuo seno, todėl
tas miestas ir buvo sugriautas.
16 Mes pranešame karaliui, kad jei
tas miestas bus pastatytas ir jo sie-
nos užbaigtos, tu neteksi valdų šioje
upės pusėje.“
17 Karalius pasiuntė tokį atsakymą
patarėjui Rehumui, raštininkui Šim-
šajui ir kitiems jų bendrams, kurie
gyvena Samarijoje ir anapus upės:
„Ramybė jums!
18 Jūsų atsiųstas laiškas buvo man
perskaitytas.
19 Man įsakius, buvo ieškota ir rasta,
kad tas miestas jau nuo seno sukilda-
vo prieš karalius ir maištai bei vaidai
kildavo jame.
20 Galingi karaliai viešpatavo Jeru-
zalėje ir valdė visą kraštą anapus
upės; jiems mokėjo mokesčius,
duoklę ir muitus.

21 Įsakykite tiems vyrams liautis
statyti miestą, kol bus duotas jiems
kitas mano įsakymas.
22 Elkitės rūpestingai, kad karaliaus
reikalai nenukentėtų."
23 Kai karaliaus Artakserkso laiško
nuorašas buvo perskaitytas Rehu-
mui, raštininkui Šimšajui ir jų bend-
rams, jie skubiai nuėjo į Jeruzalę pas
žydus ir jėga sustabdė statybą.
24 Dievo namų statybos darbai Jeru-
zalėje sustojo ir nevyko iki antrųjų
Persijos karaliaus Darijaus karalia-
vimo metų.

5 Pranašas Agėjas ir Idojo sūnus
Zacharija Izraelio Dievo vardu
pranašavo žydams, gyvenantiems
Jude ir Jeruzalėje.
2 Tada Šaltielio sūnus Zerubabelis ir
Jehocadako sūnus Jozuė pradėjo sta-
tyti Dievo namus Jeruzalėje; su jais
buvo Dievo pranašai ir jiems padėjo.
3 Tuo laiku pas juos atėjo krašto šioje
upės pusėje valdytojas Tatnajas ir
Šetar Boznajas su savo bendrais ir
jų klausė: „Kas jums įsakė statyti
šituos namus ir taisyti šitas sienas?"
4 Tuomet mes pasakėme jiems, kuo
vardu tie vyrai, kurie stato šitą pastatą.
5 Dievo akys saugojo žydų vyres-
niuosius, todėl jie galėjo tęsti staty-
bą, kol pranešimas pasieks Darijų ir
bus gautas atsakymas šiuo reikalu.
6 Nuorašas laiško, kurį Tatnajas, krašto
šioje upės pusėje valdytojas, Šetar
Boznajas ir jų bendrai afarsakai, buvę
šiapus upės, pasiuntė karaliui Darijui:
7 „Ramybė karaliui Darijui!
8 Tebūna karaliui žinoma, kad mes
nuvykome į Judėją, prie didžiojo
Dievo namų. Jie statomi iš didelių

5 SKYRIUS
1 Ag 1,1; Zch 1,1
2 1 Km 6,14; Ezr 3,2; Ezr 6,14; Ag 1,12; Ag 2,4
3 Ezr 1,3; Ezr 5,6.9; Ezr 6,6
4 Ezr 5,10
5 2 Km 16,9; Ezr 6,6; Ezr 7,6.28; Ps 33,18
6 Ezr 4,7-10
9 Ezr 5,3.4
11 1 Kar 6,1. 38
12 2 Kar 24,2; 2 Kar 25,8-11; 2 Km 34,25; 2 Km 36,16. 17; Jer 13,19; Jer 52,12-15
13 Ezr 1,1
14 Ezr 1,7.8; Ezr 6,5; Dan 5,2; Ag 1,14; Ag 2,2.21
16 Ezr 3,8-10; Ezr 6,15; Ag 2,18
17 Ezr 6,1.2

akmenų, sienose dedami rąstai. Šitas
darbas vykdomas sparčiai ir klesti
jų rankose.
9 Mes klausėme vyresniųjų: „Kas
jums įsakė statyti šituos namus ir
taisyti šitas sienas?"
10 Taip pat klausėme jų vardų, kad
galėtume užrašyti ir tau praneštume
jiems vadovaujančių vyrų vardus.
11 Jie atsakė: „Mes esame dangaus
ir žemės Dievo tarnai ir atstatome
namus, kurie prieš daugelį metų
buvo pastatyti. Juos pastatė ir įrengė
garsus Izraelio karalius.
12 Bet kadangi mūsų tėvai užrūsti-
no dangaus Dievą, Jis atidavė juos
chaldėjui Nebukadnecarui, Babilono
karaliui; jis sugriovė šituos namus,
o tautą išvedė į Babiloną.
13 Tačiau pirmaisiais Babilono kara-
liaus Kyro metais karalius davė lei-
dimą atstatyti šituos Dievo namus.
14 Taip pat ir auksinius bei sidabrinius
Dievo namų indus, kuriuos Nebukad-
necaras buvo išgabenęs iš Jeruzalės
šventyklos į Babilono šventyklą,
karalius Kyras paėmė iš Babilono
šventyklos, perdavė Šešbacarui, kurį
jis paskyrė valdytoju,
15 ir įsakė: „Imk šituos indus ir
juos nugabenk į Jeruzalėje esančią
šventyklą. Atstatykite Dievo namus
buvusioje vietoje."
16 Šešbacaras atvykęs padėjo Jeruzalė-
je Dievo namų pamatus. Nuo to laiko
iki šiol jie tebestatomi ir dar nebaigti."
17 Jei karalius mano esant reikalin-
ga, tepaieško Babilone, karaliaus
saugykloje, ar tikrai karalius Kyras
davė įsakymą atstatyti Dievo namus
Jeruzalėje, ir tegul karalius duoda
žinią apie savo valią šituo reikalu."

6 Karalius Darijus įsakė ieškoti ži-
nių Babilono knygų saugykloje.
2 Medų krašte Ekbatanos rūmuose
buvo surastas ritinys, kuriame buvo
taip parašyta:
3 „Pirmaisiais karaliaus Kyro metais
karalius davė įsakymą dėl Jeruzalės
Dievo namų: „Turi būti atstatyti
namai, kur buvo aukojamos aukos,
ir jiems turi būti padėti tvirti pa-
matai. Jų aukštis ir plotis turi būti
šešiasdešimt uolekčių.
4 Turi būti trys eilės didelių akmenų
ir viena eilė rąstų. Išlaidas apmokės
karaliaus namai.
5 Auksiniai ir sidabriniai Dievo
namų indai, kuriuos Nebukadne-
caras buvo atgabenęs iš Jeruzalės
šventyklos į Babiloną, turi būti
nugabenti į Jeruzalėje statomą šven-
tyklą, į savo vietą, ir padėti Dievo
namuose.“
6 „Dabar, Tatnajau, valdytojau ana-
pus upės, Šetar Boznajau ir jūsų
bendrai afarsakai anapus upės,
atsitraukite nuo jų.
7 Palikite Dievo namų darbą. Ne-
trukdykite žydų valdytojui ir vy-
resniesiems statyti Dievo namus jų
buvusioje vietoje.
8 Be to, įsakau, kad jūs padengtumė-
te žydų vyresniesiems visas Dievo
namų išlaidas iš karaliaus turtų, iš
mokesčių, surenkamų anapus upės,
kad jų darbas nebūtų trukdomas.
9 Ko tik reikia dangaus Dievui de-
ginamosioms aukoms: jaučių, avinų,
ėriukų, kviečių, druskos, vyno ir
aliejaus, kaip pasakys Jeruzalėje esą
kunigai, – privalote jiems kasdien
nedelsiant suteikti,
10 kad jie aukotų malonaus kvapo
aukas dangaus Dievui ir melstųsi už
karaliaus ir jo vaikų gyvybę.
11 Be to, aš įsakiau, kad kiekvienas,
kuris sulaužys šitą įsakymą, būtų
prikaltas prie ištraukto iš jo namų
rąsto, o jo namai paversti griuvėsių
krūva.
12 O Dievas, kuris ten paskyrė savo
vardui buveinę, tepašalina kiekvie-
ną karalių ir tautą, kurie išdrįstų
priešintis tam įsakymui ir siektų
sunaikinti Jeruzalėje Dievo namus.
Aš, Darijus, daviau įsakymą, ir jis
turi būti nedelsiant vykdomas.“
13 Tada krašto šiapus upės valdy-
tojas Tatnajas, Šetar Boznajas ir jų
bendrai nedelsdami įvykdė kara-
liaus Darijaus įsakymą.
14 Žydų vyresnieji statė šventyklą, ir
jiems sekėsi pagal pranašų Agėjo ir
Idojo sūnaus Zacharijos pranašystes.
Jie statė ir užbaigė, įsakius Izraelio
Dievui ir persų karaliams Kyrui,
Darijui ir Artakserksui.
15 Namai buvo užbaigti šeštaisiais
karaliaus Darijaus karaliavimo
metais, adaro mėnesio trečią dieną.
16 Tuomet izraelitai – kunigai, le-
vitai ir visi, sugrįžę iš nelaisvės, –
su džiaugsmu pašventino Dievo
namus.
17 Pašventindami Dievo namus,
jie aukojo šimtą jaučių, du šimtus
avinų, keturis šimtus ėriukų ir auką
už viso Izraelio nuodėmes – dvylika
ožių pagal Izraelio giminių skaičių.
18 Kunigai buvo paskirstyti į sky-
rius ir levitai pagal jų pareigas, kad
tarnautų Dievui Jeruzalėje, kaip
parašyta Mozės knygoje.
19 Pirmo mėnesio keturioliktą dieną
grįžę tremtiniai šventė Paschą.

6 SKYRIUS
1 Ezr 5,17
2 2 Kar 17,6
3 Ezr 1,1; Ezr 5,13
4 1 Kar 6,36; Ezr 3,7
5 Ezr 1,7.8; Ezr 5,14
6 Ezr 5,3.6
10 Ezr 7,23; Jer 29,7; 1 Tim 2,1.2
11 Dan 2,5; Dan 3,29
12 Įst 12,5.11; 1 Kar 9,3
14 Ezr 1,1; Ezr 4,24; Ezr 5,1.2.13; Ezr 6,3.12; Ezr 7,1.11; Neh 2,1
16 1 Kar 8,63; 2 Km 7,5
17 Ezr 8,35
18 Sk 3,6; Sk 8,9; 1 Km 23,6; 1 Km 24,1
19 Iš 12,6; Ezr 6,19; Ezr 7,11

20 Visi kunigai ir levitai buvo apsiva-
lę ir švarūs. Jie pjovė Paschos avinė-
lį visiems grįžusiems tremtiniams,
savo broliams kunigams ir sau.
21 Paschos avinėlį valgė grįžusieji
iš tremties izraelitai ir visi, kurie
buvo atsiskyrę nuo krašto pagonių
nešvaros ir prisijungę prie jų, kad
ieškotų Viešpaties, Izraelio Dievo.
22 Septynias dienas jie džiaugs-
mingai šventė Neraugintos duonos
šventę, nes Viešpats suteikė jiems
džiaugsmo ir palenkė Asirijos ka-
raliaus širdį, kad sustiprintų juos
statant Izraelio Dievo namus.

7 Po šitų įvykių, persų karaliui
Artakserksui karaliaujant, atėjo
Ezra, sūnus Serajos, sūnaus Azari-
jos, sūnaus Hilkijos,
2 sūnaus Šalumo, sūnaus Cadoko,
sūnaus Ahitubo,
3 sūnaus Amarijos, sūnaus Azarijos,
sūnaus Merajoto,
4 sūnaus Zerachijos, sūnaus Uzio,
sūnaus Bukio,
5 sūnaus Abišūvos, sūnaus Finehaso,
sūnaus Eleazaro, sūnaus vyriausiojo
kunigo Aarono.
6 Šitas Ezra išėjo iš Babilono; jis
buvo geras Mozės įstatymo, kurį
davė Viešpats, Izraelio Dievas,
žinovas. Karalius suteikė jam vis-
ką, ko jis prašė, nes Viešpaties, jo
Dievo, ranka buvo su juo.
7 Karaliaus Artakserkso septintai-
siais metais į Jeruzalę su juo išėjo
kai kurie izraelitai – kunigai, levitai,
giedotojai, vartų sargai ir šventyklos
tarnai.
8 Jis atėjo į Jeruzalę septintų kara-
liaus metų penktą mėnesį.

20 2 Km 29,34; 2 Km 30,15; 2 Km 35,11

21 Ezr 9,11

22 Iš 12,15; Iš 13,6.7; 2 Kar 23,29; 2 Km 30,21; 2 Km 33,11; 2 Km 35,17; Ezr 1,1; Ezr 6,1; Ezr 7,27; Pat 21,1

7 SKYRIUS

1 1 Km 6,14; 2 Km 35,8; Neh 2,1; Jer 52,24

6 Ezr 7,9.11.12.21.28; Ezr 8,22

7 Ezr 2,43; Ezr 8,1-14.15.20

9 Ezr 7,6; Neh 2,8.18

10 Įst 33,10; Ezr 7,6.25; Neh 8,1-8; Ps 119,45; Mal 2,7

12 Ezr 4,10; Ezr 7,12-26; Dan 2,37

14 Est 1,14

15 2 Km 6,2; Ezr 6,12; Ps 135,21

16 1 Km 29,6.9; Ezr 8,25

17 Sk 15,4-13; Įst 12,5-11

9 Ezra išėjo iš Babilono pirmo mėne-
sio pirmą dieną, o penkto mėnesio
pirmą dieną jis atėjo į Jeruzalę, nes
gera Dievo ranka buvo su juo.
10 Ezra paruošė savo širdį tyrinėti
Viešpaties įstatymą, jį vykdyti
ir mokyti Izraelyje jo nuostatų ir
įsakų.
11 Šai yra nuorašas laiško, kurį
Artakserksas davė kunigui Ezrai,
kuris buvo Viešpaties įsakymų ir Jo
nuostatų Izraelyje žinovas:
12 „Artakserksas, karalių karalius,
kunigui Ezrai, dangaus Dievo įsta-
tymo žinovui.
13 Aš įsakiau, kad kiekvienas izra-
elitas, kunigas bei levitas mano kara-
lystėje gali savo noru vykti į Jeruzalę
drauge su tavimi,
14 nes tu esi karaliaus ir jo septynių
patarėjų siunčiamas į Judą ir Jeru-
zalę nustatyti, ar vykdomas tavo
Dievo įstatymas, kuris yra tavo
rankoje.
15 Tu nugabensi sidabrą ir auksą,
kurį karalius ir jo patarėjai padova-
nojo Izraelio Dievui, kurio buveinė
yra Jeruzalėje,
16 taip pat sidabrą ir auksą, kurį
tu gausi Babilono krašte, kartu su
tautos ir kunigų dovanomis, kurias
jie padovanos savo Dievo namams,
esantiems Jeruzalėje.
17 Nedelsdamas nupirk už tuos pini-
gus jaučių, avių, ėriukų ir kartu su
duonos bei geriamosiomis aukomis
aukok ant aukuro jūsų Dievo na-
muose Jeruzalėje.
18 Su likusiu sidabru ir auksu daryk,
kas tau ir tavo broliams atrodys
reikalinga, pagal jūsų Dievo valią.
19 Indus, kurie tau perduodami tavo

Dievo namų reikalams, padėk prie-
šais Jeruzalės Dievą.
20 Visa kita, ko reikės tavo Dievo na-
mams, jei matysi esant reikalinga,
paimk iš karaliaus iždo.
21 Aš, karalius Artakserksas, įsakiau
visiems iždininkams anapus upės:
„Ko tik kunigas Ezra, dangaus
Dievo įstatymo žinovas, iš jūsų
reikalaus, nedelsdami duokite.
22 Iki šimto talentų sidabro, šimto sai-
kų kviečių, šimto batų vyno, šimto
batų aliejaus ir neribotą kiekį druskos.
23 Ko tik reikalaus dangaus Dievas,
privalote padaryti Dievo namams,
kad Jo rūstybė nepaliestų karaliaus
ir jo sūnų.
24 Taip pat pranešu jums, kad nelei-
džiu uždėti jokių mokesčių kuni-
gams, levitams, giedotojams, vartų
sargams ir šventyklos tarnams.“
25 O tu, Ezra, Dievo duota išmintimi
paskirk mokytojų ir teisėjų, kurie
teistų anapus upės gyvenančius
žmones, pažįstančius tavo Dievo
įstatymą; o kurie tų įstatymų nepa-
žįsta, tuos pamokyk.
26 Kas nevykdys tavo Dievo ar ka-
raliaus įstatymo, tas turi būti bau-
džiamas mirtimi, ištrėmimu, turto
atėmimu arba kalėjimu.“
27 Garbė Viešpačiui, mūsų tėvų Die-
vui, kuris įdėjo tai į karaliaus širdį,
kad Viešpaties namai Jeruzalėje
būtų pagerbti.
28 Jis man suteikė malonę karaliaus,
jo patarėjų ir galingų karaliaus ku-
nigaikščių akyse. Aš buvau padrą-
sintas, nes Viešpaties, mano Dievo,
ranka buvo ant manęs, ir surinkau
Izraelio vyresniuosius, kad jie eitų
su manimi.

25 Iš 18,21.22; Įst 16,18; 2 Krn 17,7; Ezr 7,10; Mal 2,7; Kol 1,28

27 1 Krn 29, 10; Ezr 6,22; Pat 21,1

28 Ezr 5,5; Ezr 7,6.9; Ezr 8,18; Ezr 9,9

8 SKYRIUS

2 1 Krn 3,22; Ezr 2,68

3 Ezr 2,3

4 Ezr 10,30

11 Ezr 10,28

15 Ezr 7,7; Ezr 8,2

16 Ezr 10,15

8 Sąrašas šeimų vyresniųjų pagal
jų kilmę, kurie, karaliui Ar-
takserksui viešpataujant, išėjo su
manimi iš Babilono:
2 iš Finehaso palikuonių – Ger-
šomas, iš Itamaro – Danielius, iš
Dovydo – Hatušas.
3 Iš Šechanijos sūnų, Parošo pali-
kuonių, – Zacharija, kartu su juo
buvo užrašyta šimtas penkiasdešimt
vyrų;
4 iš Pahat Moabo – Zerachijos sū-
nus Eljehoenajas ir su juo du šimtai
vyrų;
5 iš Šechanijos – Jahazielio sūnus ir
su juo trys šimtai vyrų;
6 iš Adino – Jehonatano sūnus Ebe-
das ir su juo penkiasdešimt vyrų;
7 iš Elamo – Atalijos sūnus Izaja ir
su juo septyniasdešimt vyrų;
8 iš Šefatijos – Mykolo sūnus Zeba-
dija ir su juo aštuoniasdešimt vyrų;
9 iš Joabo – Jehielio sūnus Abdija ir
su juo du šimtai aštuoniolika vyrų;
10 iš Šelomito – Josifijos sūnus ir su
juo šimtas šešiasdešimt vyrų;
11 iš Bebajo – Bebajo sūnus Zachari-
ja ir su juo dvidešimt aštuoni vyrai;
12 iš Azgado – Hakatano sūnus Joha-
nanas ir su juo šimtas dešimt vyrų;
13 iš Adonikamo sūnų – Elifeletas,
Jejelis, Šemaja ir su jais šešiasde-
šimt vyrų, kurie buvo paskutinieji;
14 iš Bigvajo – Utajas, Zakūras ir su
jais septyniasdešimt vyrų.
15 Aš juos sušaukiau prie upės, tekan-
čios į Ahavą. Ten mes pasilikome
palapinėse tris dienas. Aš apžiūrė-
jau žmones ir kunigus, tačiau tarp
jų neradau nė vieno levito.
16 Tada aš pasikviečiau vyresniuo-
sius: Eliezerą, Arielį, Šemają, El-

natanų, Jaribą, Elnataną, Nataną,
Zachariją, Mešulamą, ir mokytojus:
Jehojaribą ir Elnataną.
17 Juos pasiunčiau pas Idoją, Kasifi-
jos vietovės vyresnįjį, prašydamas
atsiųsti mums žmonių, kurie tarnau-
tų Dievo namuose.
18 Gera mūsų Dievo ranka buvo ant
mūsų, ir jie atsivedė išmintingą vyrą
iš palikuonių Mahlio, sūnaus Levio,
sūnaus Izraelio, – Šerebiją su jo sū-
numis ir broliais, aštuoniolika vyrų;
19 iš Merario palikuonių – Hašabiją
ir Izają su jo broliais ir sūnumis,
dvidešimt vyrų;
20 ir šventyklos tarnų, kuriuos Do-
vydas ir kunigaikščiai buvo paskyrę
tarnais levitams, buvo du šimtai
dvidešimt vyrų.
21 Prie Ahavos upės paskelbiau pas-
ninką, kad nusižemintume prieš savo
Dievą ir melstume laimingo kelio
sau, savo vaikams ir savo turtui.
22 Aš gėdijausi prašyti iš karaliaus
karių ir raitelių, kad jie mus apgintų
nuo užpuolikų kelyje, nes buvau pa-
sakęs karaliui: „Mūsų Dievo ranka
yra ant visų, kurie Jo ieško, bet Jo
rūstybė ir galia prieš tuos, kurie Jį
apleidžia."
23 Mes pasninkavome ir meldėme savo
Dievo dėl šito, ir Jis išklausė mus.
24 Aš parinkau iš vyresniųjų kunigų
dvylika vyrų: Šerebiją, Hašabiją ir
dešimt jų brolių, –
25 ir pasvėriau jiems sidabro, aukso ir
indus, Dievo namams skirtas dova-
nas, kurias paaukojo karalius, jo pa-
tarėjai, jo kunigaikščiai ir izraelitai.
26 Aš padaviau jiems šešis šimtus
penkiasdešimt talentų sidabro,
sidabrinių indų, sveriančių šimtą

18 2 Krn 30,22; Neh 8,7
19 Neh 12,24
20 Ezr 2,43; Ezr 7,7
21 Kun 16,29; Kun 23,29; 1 Sam 7,6; 2 Krn 20,3; Ps 5,8; Iz 58,3.5
22 2 Krn 15,2; Ezr 7,6.9.28; Ps 33,18.19; Ps 34,15.16.22; Rom 8,28; 1 Kor 9,15
23 1 Krn 5,20; 2 Krn 33,13; Iz 19,22
25 Ezr 7,15.16
28 Kun 21,6-9; Kun 22,2.3; Sk 4,4.15.19.20; Įst 33,8
29 Ezr 4,3
31 Ezr 7,6.9.28
32 Neh 2,11
33 Ezr 8,26.30; Neh 11,16
35 Ezr 2,1; Ezr 6,17
36 Ezr 7,21-24

talentų, bei šimtą talentų aukso,
27 dvidešimt auksinių taurių, tūkstan-
čio drachmų vertės, ir du indus iš ge-
riausio, blizgančio kaip auksas, vario
28 ir tariau: „Jūs esate šventi Viešpa-
čiui, indai taip pat šventi. Sidabras
ir auksas yra laisvos valios aukos
Viešpačiui, jūsų tėvų Dievui.
29 Budėkite ir saugokite tai, kol pa-
sversite Jeruzalėje, Viešpaties namuo-
se, kunigų, levitų ir Izraelio giminių
vadų akivaizdoje."
30 Kunigai ir levitai paėmė pasvertą
sidabrą, auksą ir indus, kuriuos jie
turėjo nugabenti į Jeruzalę, į Dievo
namus.
31 Pirmo mėnesio dvyliktą dieną
išėjome nuo Ahavos upės Jeruzalės
link. Dievo ranka buvo ant mūsų, ir Jis
saugojo mus nuo priešų ir užpuolikų.
32 Atėję į Jeruzalę, ten pasilikome
tris dienas.
33 Ketvirtą dieną sidabras, auksas ir
indai buvo pasverti Dievo namuo-
se ir perduoti kunigui Meremotui,
Ūrijos sūnui; su juo buvo Finehaso
sūnus Eleazaras ir levitai – Jozuės
sūnus Jehozabadas ir Binujo sūnus
Noadija.
34 Viskas buvo suskaičiuota, pasver-
ta ir surašyta.
35 Sugrįžę iš nelaisvės tremtiniai
aukojo deginamąsias aukas Izraelio
Dievui: dvylika jaučių už visą Iz-
raelį, devyniasdešimt šešis avinus,
septyniasdešimt septynis ėriukus,
dvylika ožių aukai už nuodėmę, – tai
buvo deginamoji auka Viešpačiui.
36 Jie įteikė karaliaus įsakymus
vietininkams ir krašto šiapus upės
valdytojams, o šitie teikė paramą
tautai ir Dievo namams.

9 Po to prie manęs priėjo kunigaikš-
čiai ir kalbėjo: „Izraelio tauta,
kunigai ir levitai neatsiskyrė nuo šio
krašto tautų – kanaaniečių, hetitų,
perizų, jebusiečių, amonitų, moabitų,
egiptiečių bei amoritų ir jų daromų
bjaurysčių.
2 Jie ir jų vaikai ima į žmonas jų duk-
teris. Tuo būdu šventa sėkla susimaišė
su krašto tautomis. Kunigaikščiai ir
vyresnieji pirmieji taip nusižengė.“
3 Išgirdęs visa tai, perplėšiau savo
drabužį ir apsiaustą, roviau galvos ir
barzdos plaukus ir sėdėjau sukrėstas.
4 Tuomet susirinko prie manęs visi,
kurie drebėjo prieš Izraelio Dievo
žodžius dėl tremtinių neištikimy-
bės. O aš sėdėjau sukrėstas iki
vakarinės aukos.
5 Vakarinės aukos metu atsikėliau iš
savo liūdesio vietos perplėštais rū-
bais, atsiklaupiau ir, iškėlęs rankas
į Viešpatį, savo Dievą,
6 tariau: „Mano Dieve, man gėda
pakelti akis į Tave, nes mūsų nusi-
kaltimai iškilo virš mūsų galvų, o
mūsų kaltė siekia dangų.
7 Nuo savo tėvų laikų iki šios dienos
mes labai nusikaltome; dėl mūsų
nusikaltimų mes, mūsų karaliai ir
kunigai buvome atiduoti į kitų kraštų
karalių rankas ir jų kardui, buvome
jų nelaisvėje apiplėšti ir išniekinti.
8 Dabar trumpam laikui Viešpats,
mūsų Dievas, parodė savo malonę,
palikdamas mums išgelbėtą likutį
ir duodamas kuolelį savo šventoje
vietoje; Dievas atvėrė mūsų akis ir
leido mums truputį atsigauti mūsų
vergystėje.
9 Mes esame vergai, tačiau mūsų
Dievas neapleido mūsų vergystėje;
Jis suteikė mums malonę persų
karalių akyse, kad jie leistų mums
atsigauti ir atstatyti savo Dievo na-
mus iš griuvėsių ir suteiktų mums
priebėgą Jude ir Jeruzalėje.
10 O dabar, mūsų Dieve, ką mes pa-
sakysime dėl šito? Mes apleidome
Tavo įsakymus,
11 kuriuos Tu mums davei per savo
tarnus pranašus, sakydamas: „Kraš-
tas, kurį jūs einate paveldėti, yra
suteptas. Jį sutepė krašto tautos savo
bjaurystėmis ir pripildė jį savo ne-
švarumo nuo vieno krašto iki kito.
12 Todėl neleiskite savo dukterų už
jų sūnų ir neimkite jų dukterų savo
sūnums; nesiekite jų gėrybių nei
taikos su jais, kad būtumėte stiprūs
ir valgytumėte krašto gėrybes, ir
paliktumėte jį kaip paveldėjimą savo
vaikams.“
13 Kai visa tai užgriuvo ant mūsų už
mūsų piktus darbus ir didelius nusi-
kaltimus, vis dėlto Tu, mūsų Dieve,
baudei mus švelniau, negu buvome
verti, ir davei mums išgelbėjimą.
14 Argi mes vėl galėtume laužyti Tavo
įsakymus ir susigiminiuoti vedybomis
su šiomis bjauriomis tautomis? Argi
Tu, užsirūstinęs ant mūsų, nesunai-
kinsi mūsų iki galo, nepalikdamas
nė vieno, kuris išsigelbėtų?
15 Viešpatie, Izraelio Dieve, Tu esi
teisus. Tu išgelbėjai mūsų likutį.
Štai mes esame Tavo akivaizdoje su
savo kaltėmis, nors dėl to neturėtu-
me būti Tavo akivaizdoje.“

10 Kai Ezra, klūpodamas ir verk-
damas, meldėsi ir išpažino
savo ir tautos nuodėmes prie Dievo
namų, didelis būrys vyrų, moterų ir

9 SKYRIUS
1 Įst 12,30.31; Ezr 6,21; Neh 9,2
2 Iš 22,31; Iš 34,16; Įst 7,3.6; Ezr 10,2; Neh 13,23; 2 Kor 6,14
3 Job 1,20; Ps 143,4
4 Iš 29,39; Ezr 10,3; Iz 66,2
5 Iš 9,29
6 2 Km 28,9; Ezr 9,13.15; Ps 38,4; Dan 9,7.8; Apr 18,5
7 Įst 28,36; Įst 32,25; 2 Km 36,14-17; Neh 9,30; Ps 106,6; Dan 9,5.6.7.8
8 Ps 34,5
9 Ezr 7,28; Neh 9,17.36; Est 7,4; Ps 136,23; Iz 5,2
11 Ezr 6,21
12 Iš 23,32; Iš 34,15.16; Įst 7,3.4; Įst 23,6; Ezr 9,2; Pat 13,22; Pat 20,7
13 Ps 103,10
14 Įst 9,8; Neh 13,23; Jn 5,14; 2 Pt 2,20
15 Neh 9,33; Dan 9,14; Rom 3,19; 1 Kor 15,17

10 SKYRIUS
1 2 Km 20,9;

vaikų iš Izraelio, susirinkę aplink jį,
graudžiai verkė.
2 Tada Jehielio sūnus Šechanija iš
Elamo palikuonių atsiliepė: „Mes
nusikaltome savo Dievui, vesdami
svetimtautes moteris, tačiau net dabar yra vilties Izraeliui.
3 Padarykime sandorą su Dievu,
kad atleisime visas žmonas ir iš jų
gimusius vaikus, klausydami Viešpaties ir tų, kurie dreba prieš mūsų
Dievo įsakymus. Darykime, kaip
reikalauja įstatymas!
4 Kelkis, nes tu turi tai padaryti, o mes
būsime su tavimi. Būk drąsus ir veik.“
5 Ezra atsikėlęs prisaikdino vyresniuosius kunigus, levitus ir visą
Izraelį, kad jie elgsis pagal tą žodį. Ir
jie prisiekė.
6 Tada Ezra atėjo nuo Dievo namų į
Eljašibo sūnaus Johanano kambarį,
nieko nevalgė ir negėrė, nes liūdėjo
dėl grįžusiųjų tremtinių nusikaltimo.
7 Visame Jude ir Jeruzalėje visiems
grįžusiems tremtiniams buvo paskelbta susirinkti Jeruzalėje.
8 Jei kas neateis per tris dienas, visas
jo turtas kunigaikščių ir vyresniųjų
nutarimu bus atimtas, o jis pats bus
atskirtas nuo tremtinių.
9 Per tris dienas visi Judo ir Benjamino
žmonės susirinko Jeruzalėje devinto
mėnesio dvidešimtą dieną. Visi žmonės susėdo Dievo namų aikštėje,
drebėdami dėl šito reikalo ir nuo
smarkaus lietaus.
10 Kunigas Ezra atsistojęs tarė: „Jūs
nusikaltote, vesdami svetimtautes moteris, ir tuo padidinote Izraelio kaltę.
11 Dabar išpažinkite savo kaltę Viešpačiui, savo tėvų Dievui, ir vykdykite
Jo valią – atsiskirkite nuo šio krašto

Neh 8,1-9; Dan 9,4.20
2 Ezr 10,10. 13.14.17.18; Neh 13,23-27
3 Įst 7,2.3; Įst 24,1.2; 2 Krn 34,31; Ezr 9,4
4 1 Krn 28,10
5 Ezr 10,12. 19; Neh 5,12; Neh 13,25
6 Įst 9,18
9 1 Sam 12, 18; Ezr 9,4; Ezr 10,3
11 Kun 26, 40-42; Joz 7,19; Ezr 10,3; Pat 28,13
14 2 Kar 23, 26; 2 Krn 28,11-13; 2 Krn 29,10; 2 Krn 30,8
15 Ezr 8,16; Neh 3,4
16 Ezr 4,3
18 1 Krn 6,14; Ezr 5,2; Ag 1,1.12; Ag 2,4; Zch 3,1; Zch 6,11
19 Kun 5,6. 15; Kun 6,4.6; 2 Kar 10,15

tautų ir nuo svetimtaučių moterų.“
12 Visi susirinkusieji garsiai atsakė:
„Kaip pasakei, taip padarysime.
13 Bet žmonių yra daug, o dabar
lietingas metas, neįmanoma būti
lauke. Be to, tas reikalas negali
būti sutvarkytas per vieną ar dvi
dienas, nes nusikaltusių tarp mūsų
yra daug.
14 Tegul mums visiems atstovauja
mūsų vyresnieji. Visuose mūsų miestuose gyvenantieji, kurie yra vedę
svetimtautes žmonas, tegul ateina
paskirtu laiku su tų miestų vyresniaisiais ir teisėjais, kol pasitrauks
nuo mūsų Dievo rūstybė dėl šito
poelgio.“
15 Tik Asaelio sūnus Jehonatanas ir
Tikvos sūnus Jachzėja tam priešinosi, o levitai Mešulamas ir Šabetajas
juos palaikė.
16 Grįžusieji tremtiniai taip ir padarė.
Kunigas Ezra su šeimų vyresniaisiais, kurie buvo pašaukti vardais,
buvo paskirti ir dešimto mėnesio pirmą dieną jie susėdo ištirti šį reikalą.
17 Iki pirmo mėnesio pirmos dienos
jie išsprendė bylas visų, kurie buvo
vedę svetimtautes.
18 Tarp kunigų sūnų buvo rasta vedusių svetimtautes: iš Jehocadako
sūnaus Jozuės sūnų ir jo brolių – Maasėja, Eliezeras, Jaribas ir Gedalija.
19 Jie pasižadėjo, kad atleis savo žmonas, ir už kaltę paaukojo po aviną.
20 Iš Imero – Hananis ir Zebadija.
21 Iš Harimo – Maasėja, Elija, Šemaja, Jehielis ir Uzija.
22 Iš Pašhūro – Eljoenajas, Maasėja,
Izmaelis, Netanelis, Jehozabadas ir
Eleasa.
23 Iš levitų palikuonių – Jehozaba-

das, Šimis, Kelaja, tai yra Kelita,
Petachija, Judas ir Eliezeras.
24 Iš giedotojų – Eljašibas. Iš vartų
sargų – Šalumas, Telemas ir Ūris.
25 Kitų izraelitų palikuonys: iš Parošo
palikuonių – Ramija, Izija, Malkija,
Mijaminas, Eleazaras, Malkija ir
Benaja;
26 iš Elamo – Matanija, Zacharija,
Jehielis, Abdis, Jeremotas ir Elija;
27 iš Zatuvo – Eljoenajas, Eljašibas,
Matanija, Jeremotas, Zabadas ir
Aziza;
28 iš Bebajo – Johananas, Hananija,
Zabajas ir Atlajas;
29 iš Banio – Mešulamas, Maluchas,
Adaja, Jašubas, Šealas ir Jeramotas;
30 iš Pahat Moabo – Adna, Kelalas,
Benaja, Maasėja, Matanija, Becale-
lis, Binujas ir Manasas;

25 Ezr 2,3; Ezr 8,3; Neh 7,8
28 Ezr 8,11
30 Ezr 8,4

31 iš Harimo – Eliezeras, Išija, Mal-
kija, Šemaja, Simeonas,
32 Benjaminas, Maluchas ir Šemarija;
33 iš Hašumo – Matenajas, Matata,
Zabadas, Elifeletas, Jeremajas, Ma-
nasas ir Šimis;
34 iš Banio – Maadajas, Amramas,
Uelis,
35 Benaja, Bedija, Keluhis,
36 Vanija, Meremotas, Eljašibas,
37 Matanija, Matenajas ir Jaasajas,
38 Banis, Binujis, Šimis,
39 Šelemija, Natanas ir Adaja,
40 Machnadbajas, Šašajas, Šarajas,
41 Azarelis, Šelemijas, Šemarija,
42 Šalumas, Amarija ir Juozapas;
43 iš Nebojo – Jejelis, Matitija, Zaba-
das, Zebina, Jadajas, Joelis ir Benaja.
44 Visų šitų žmonos buvo svetimtautės,
ir kai kurie iš jų turėjo vaikų su jomis.

NEHEMIJO
KNYGA

1 Nehemijo, Hachalijos sūnaus,
žodžiai. Dvidešimtaisiais metais,
kislevo mėnesį, aš buvau sostinėje,
Sūzuose.
2 Atvyko vienas iš mano brolių Ha-
nanis su keliais vyrais iš Judo. Aš jų
klausinėjau apie žydus, kurie nebuvo
ištremti, ir apie Jeruzalę.
3 Jie man atsakė: „Išvengę tremties, jie
gyvena dideliame varge ir yra nieki-
nami. Jeruzalės sienos sugriautos ir
vartai sudeginti.“
4 Išgirdęs šiuos žodžius, atsisėdau,
verkiau ir liūdėjau ištisas dienas; pas-

1 SKYRIUS
1 Neh 2,1; Neh 10,1; Est 1,1.2
2 Neh 7,2
3 2 Kar 25,10; Neh 2,17; Neh 7,6
5 Iš 20,6; Iš 34,6.7; Neh 4,14; Dan 9,4
6 2 Krn 6,40; Dan 9,20
7 Įst 28,15; Dan 9,5

ninkavau ir meldžiausi prieš dangaus
Dievą:
5 „Viešpatie, didis ir galingas dan-
gaus Dieve, kuris laikaisi sandoros
ir gailestingumo su tais, kurie Tave
myli ir vykdo Tavo įsakymus.
6 Pažvelk į mane ir išgirsk savo tarno
maldą. Meldžiuosi dieną ir naktį Tavo
akivaizdoje už izraelitus, Tavo tar-
nus, išpažįstu jų nuodėmes, kurio-
mis mes visi – aš ir mano tėvai – Tau
nusidėjome.
7 Mes elgėmės netinkamai prieš
Tave ir nesilaikėme Tavo įsakymų,

nuostatų ir potvarkių, kuriuos Tu
davei savo tarnui Mozei.
8 Meldžiu, prisimink žodžius, ku-
riuos sakei savo tarnui Mozei: „Jei
jūs nusikalsite, Aš jus išsklaidysiu
tarp tautų,
9 o jei sugrįšite pas mane, laikysitės
mano įsakymų ir juos vykdysite, tai
Aš jus iš ten surinksiu ir parvesiu į vie-
tą, kurią išrinkau savo vardui, nors
jūsų išsklaidytieji būtų toliausiame
žemės pakraštyje.“
10 Jie yra Tavo tarnai ir Tavo tauta,
kurią išgelbėjai savo didele jėga ir
galinga ranka.
11 Viešpatie, meldžiu, tebūna Tavo
ausis atidi mano maldai, išklausyk
maldas savo tarnų, kurie bijosi Tavo
vardo, siųsk šiandien savo tarnui sėk-
mę ir suteik jam malonę to žmogaus
akyse.“ Aš tuo laiku buvau karaliaus
vyno pilstytojas.

2 Dvidešimtaisiais karaliaus Ar-
takserkso metais, nisano mėnesį,
aš pakėliau vyno taurę ir ją padaviau
karaliui. Kadangi aš niekada nebū-
davau nuliūdęs jo akivaizdoje,
2 karalius klausė manęs: „Kodėl tavo
veidas paniuręs? Juk nesergi. Tai
ne kas kita, kaip širdgėla.“ Aš labai
nusigandau
3 ir tariau karaliui: „Tegyvuoja ka-
ralius amžinai! Kaip man neliūdėti,
kai miestas, kuriame yra mano tėvų
kapai, apleistas ir jo vartai ugnies
sunaikinti?“
4 Karalius klausė: „Ko norėtum?“ Aš
meldžiausi dangaus Dievui
5 ir tariau karaliui: „Jei karaliui pa-
tiktų ir tavo tarnas surastų malonę
tavo akyse, siųsk mane į Judą, į mano
tėvų kapų miestą, kad galėčiau jį
atstatyti.“
6 Karalius, karalienei sėdint šalia jo,
sakė man: „Kiek užtruksi kelionėje
ir kada sugrįši?“ Karaliui patiko
mane pasiųsti, ir aš nurodžiau jam
laiką.
7 Be to, aš sakiau karaliui: „Jei karaliui
patiktų, tegul duoda man laiškų val-
dytojams anapus upės, kad jie leistų
man nuvykti į Judą,
8 ir laišką Asafui, karaliaus girinin-
kui, kad jis man duotų medžių rūmų
vartams, miesto sienai ir namams,
kuriuose apsigyvensiu.“ Karalius davė
man, ko prašiau, nes geroji Dievo
ranka buvo ant manęs.
9 Nuvykęs pas valdytojus anapus upės,
įteikiau jiems karaliaus laiškus; kartu
su manimi buvo karaliaus pasiųsti
kariuomenės vadai ir raiteliai.
10 Sanbalatas iš Horono ir Tobija, tar-
nas iš Amono, sužinojęs, kad atvyko
izraelitų gerove besirūpinąs žmogus,
buvo labai nepatenkinti.
11 Atvykęs į Jeruzalę ir išbuvęs tris
dienas,
12 atsikėliau naktį, su manimi atsikėlė
ir keli vyrai. Niekam nesakiau, ką
Dievas buvo man įdėjęs į širdį daryti
Jeruzalėje. Su savimi turėjau tik gy-
vulį, ant kurio jojau.
13 Naktį aš išjojau pro Slėnio vartus
priešais Slibino versmę ir jojau Šiukš-
lių vartų link, apžiūrėdamas Jeruzalės
sugriautas sienas ir ugnies sunaikin-
tus vartus.
14 Prijojus prie Versmės vartų ir Ka-
raliaus tvenkinio, nebuvo vietos, kur
galėtų praeiti gyvulys, kuriuo jojau.
15 Aš ėjau palei upelį, apžiūrėdamas
sieną, ir grįžau atgal pro Slėnio vartus.

8 Kun 26,33
9 Įst 4,29-31; Įst 30,2-5
10 Įst 9,29
11 Neh 1,6; Neh 2,1; Iz 26,8

2 SKYRIUS
1 Ezr 7,1; Neh 1,11
2 Pat 15,13
3 2 Km 36,19; Neh 1,3; Dan 2,4; Dan 5,10; Dan 6,6.21
4 Neh 1,4
6 Neh 5,14; Neh 13,6
7 Ezr 7,21; Ezr 8,36
8 Ezr 5,5; Ezr 7,6.9.28; Neh 2,18; Neh 3,7
10 Neh 2,19; Neh 4,1
11 Ezr 8,32
13 2 Km 26, 9; Neh 1,3; Neh 2,17; Neh 3,13
14 2 Kar 20, 20; Neh 3,15
15 2 Sam 15, 23; Jer 31,40

16 Valdininkai nežinojo, kur aš buvau
ir ką dariau. Aš iki šiol niekam nebu-
vau sakęs: nei žydams, nei kunigams,
nei kilmingiesiems, nei valdinin-
kams, nei tiems, kurie turėjo dirbti.
17 Tada jiems tariau: „Jūs matote, ko-
kiame varge esame; Jeruzalė apleista
ir jos vartai sudeginti. Atstatykime
Jeruzalės sienas, kad nebūtume
pažeminti.“
18 Ir papasakojau jiems, kaip mano
Dievo ranka buvo su manimi; taip pat
papasakojau, ką karalius man kalbėjo.
Jie sakė: „Pakilkime ir statykime.“
Taip jie sutvirtino savo rankas geram
darbui.
19 Kai Sanbalatas iš Horono, Tobija,
tarnas iš Amono, ir arabas Gešemas
apie tai išgirdo, jie tyčiojosi iš mūsų
ir niekino mus, sakydami: „Ką jūs
čia dirbate? Ar norite sukilti prieš
karalių?“
20 Jiems atsakiau: „Dangaus Dievas
duos mums sėkmę, o mes, Jo tarnai,
statysime. Bet jūs neturite nei dalies,
nei teisės, nei atminimo Jeruzalėje.“

3 Tuomet vyriausiasis kunigas Elja-
šibas pakilo kartu su savo broliais
kunigais ir atstatė Avių vartus. Jie juos
atnaujino, įstatė duris ir pašventino
juos iki Mejos bokšto ir toliau iki
Hananelio bokšto.
2 Šalia jo statė Jericho vyrai, o už
jų – Imrio sūnus Zakūras.
3 Žuvų vartus statė Hasenajos sū-
nūs; jie sudėjo sijas, įstatė duris,
padarė užraktus ir užkaiščius.
4 Šalia jų sienos dalį taisė Hakoco
sūnaus Ūrijos sūnus Meremotas. Už
jo taisė Mešezabelio sūnaus Berechi-
jos sūnus Mešulamas, toliau – Ba-
anos sūnus Cadokas.
5 Šalia jų dirbo tekojiečiai, atstatydami
sieną, tačiau jų kilmingieji nepalenkė
savo sprandų prie Viešpaties darbo.
6 Senuosius vartus statė Paseacho
sūnus Jehojada ir Besodijos sūnus
Mešulamas; jie sudėjo sijas, įstatė
duris, padarė užraktus ir užkaiščius.
7 Greta jų dirbo šios upės pusės valdy-
tojui pavaldūs: gibeonietis Melatija
ir meronotietis Jadonas su Gibeono
ir Micpos vyrais.
8 Šalia jų dirbo Harhajos sūnus
Uzielis, auksakalys, ir Hananija,
vaistininko sūnus. Jie sutvirtino Je-
ruzalę iki Plačiosios sienos.
9 Už jų statė Hūro sūnus Refaja,
pusės Jeruzalės viršininkas.
10 Greta jų priešais savo namus dirbo
Harumafo sūnus Jedaja. Šalia jo –
Hašabnėjos sūnus Hatušas.
11 Kitą dalį, taip pat Krosnių bokštą
atstatė Harimo sūnus Malkija ir
toliau Pahat Moabo sūnus Hašubas.
12 Šalia jų dirbo Ha Lohešo sūnus Ša-
lumas, pusės Jeruzalės viršininkas;
jis dirbo su dukterimis.
13 Slėnio vartus sutvarkė Hanūnas ir
Zanoacho gyventojai; jie atstatė juos,
įstatė duris, sudėjo užraktus ir užkaiš-
čius. Be to, jie dar atstatė tūkstantį
uolekčių sienos iki Šiukšlių vartų.
14 Šiukšlių vartus atstatė, sudėjo už-
raktus ir užkaiščius Rechabo sūnus
Malkija, Bet Keremo srities virši-
ninkas.
15 Šaltinio vartus sutvarkė Kol Ho-
zės sūnus Šalumas, Micpos srities
viršininkas. Jis apdengė stogą, įstatė
duris, sudėjo užraktus ir užkaiščius
ir atstatė Šelacho tvenkinio sieną

17 Neh 1,3; Ps 44,13; Ps 79,4; Jer 24,9; Ez 5,14.15; Ez 22,4
18 2 Sam 2,7; Neh 2,8
19 Neh 6,6
20 Ezr 4,3; Neh 6,16

3 SKYRIUS
1 Neh 3,20; Neh 12,10.39; Neh 13,4.7.28; Jer 31,38; Zch 14,10; Jn 5,2
2 Ezr 2,34; Neh 7,36
3 2 Km 33,14; Neh 6,1; Neh 7,1; Neh 12,39; Sof 1,10
4 Ezr 8,33; Ezr 10,15
5 Ts 5,23
6 Neh 12,39
7 Ezr 8,36; Neh 2,7-9; Neh 7,25
8 Neh 12,38
11 Neh 12,38
13 Neh 2,13.15
14 Jer 6,1
15 2 Kar 25,4; Neh 2,14; Iz 8,6; Jn 9,7

prie karaliaus sodo iki laiptų, nusi-
leidžiančių iš Dovydo miesto.
16 Už jo – Azbuko sūnus Nehemija,
pusės Bet Cūro srities viršininkas; jis
atstatė sieną iki Dovydo kapų, dirb-
tinio tvenkinio ir iki karžygių namų.
17 Už jo dirbo levitai: Banio sūnus
Rehumas ir šalia jo Hašabija, pusės
Keilos viršininkas.
18 Už jų statė jų broliai: Henadado sū-
nus Binujas, pusės Keilos viršininkas,
19 ir Ješūvos sūnus Ezeras, Micpos
viršininkas; jie taisė sieną iki tako
į ginklų sandėlį prie kampo.
20 Už jo Zabajo sūnus Baruchas uoliai
taisė kitą dalį, nuo kampo iki vyriau-
siojo kunigo Eljašibo namų vartų.
21 Šalia jo triūsė Meremotas, Hakoco
sūnaus Ūrijos sūnus – nuo Eljašibo
namų vartų iki Eljašibo namų galo.
22 Už jų taisė kunigai, lygumos vyrai.
23 Greta jų – Benjaminas ir Hašubas
priešais savo namus. Už jų – Azarija,
Ananijos sūnaus Maasėjos sūnus,
greta savo namų.
24 Už jo – Henadado sūnus Binujas
nuo Azarijos namų iki sienos pasi-
sukimo, iki kampo.
25 Uzajo sūnus Palalas – nuo pasisu-
kimo ir bokšto, kuris išsikiša iš kara-
liaus aukštutinių namų ties sargybos
kiemu. Už jo – Parošo sūnus Pedaja
26 ir šventyklos tarnai, gyvenantieji
Ofelyje; jie atstatė iki Vandens vartų
rytuose ir iki išsikišusio bokšto.
27 Už jo tekojiečiai statė kitą dalį prie-
šingoje išsikišusio didžiojo bokšto
pusėje iki Ofelio sienos.
28 Nuo Arklių vartų statė kunigai,
kiekvienas ties savo namais.
29 Už jų – Imero sūnus Cadokas ties

16 2 Kar 20,20; Iz 7,3; Iz 22,11
19 2 Km 26,9
24 Ezr 8,33; Neh 3,19
25 Jer 32,2; Jer 33,1; Jer 37,21
26 2 Km 27,3; Ezr 2,43; Neh 8,1.3; Neh 11,21; Neh 12,37
28 2 Kar 11,16; 2 Km 23,15; Jer 31,40
32 Neh 3,1; Neh 12,39

4 SKYRIUS
1 Neh 2,10.19
3 Neh 2,10.19
4 Ps 79,12; Ps 123,3.4; Pat 3,34
5 Ps 69,27.28; Ps 109,14.15; Jer 18,23
7 Neh 2,19; Neh 4,1
8 Ps 83,3-5
9 Ps 50,15

savo namais. Už jo – Šechanijos sūnus
Šemaja, rytinių vartų sargas.
30 Už jo – Šelemijos sūnus Hananija
ir Calafo šeštasis sūnus Hanūnas. Už
jo – Berechijos sūnus Mešulamas
ties savo kambariu.
31 Už jo – auksakalio sūnus Malkija
iki šventyklos tarnų ir pirklių namo
ties Sargybos vartais ir iki kambario
ant kampo.
32 O tarp kampinio kambario ir Avių
vartų statė auksakaliai ir pirkliai.

4 Sanbalatas, išgirdęs, kad stato-
ma siena, labai pyko ir tyčiojosi
iš žydų,
2 kalbėdamas su savo broliais ir Sama-
rijos kariuomene: „Ką tie bejėgiai žy-
dai daro? Bene jie Jeruzalę atstatys?
Ar jie aukos? Ar jie užbaigs darbą
per vieną dieną? Ar jie iš sudegusių
griuvėsių padarys tinkamus statybai
akmenis?“
3 O amonitas Tobija, stovėdamas
šalia jo, sakė: „Tegul stato! Kai lapė
užšoks, sugrius jų akmeninė siena.“
4 Dieve, ar girdi, kaip mes esame nie-
kinami? Nukreipk jų patyčias ant jų
galvų, atiduok juos į priešų nelaisvę.
5 Neatleisk jiems nuodėmių ir nepa-
miršk jų nusikaltimų, nes jie įžeidė
dirbančius.
6 Mes statėme sieną ir pusę jos jau
pastatėme, nes žmonės noriai dirbo.
7 Sanbalatas, Tobija, arabai, amoni-
tai ir ašdodiečiai, išgirdę, kad Jeru-
zalės sienos atstatomos ir spragos
užtaisomos, labai supyko
8 ir nutarė kartu kovoti prieš Jeru-
zalę bei trukdyti darbą.
9 Mes meldėme Dievą ir pastatėme
sargybinius budėti dieną ir naktį.

10 Judas sakė: „Nešikų jėgos senka,
o griuvėsių dar daug. Mes neįsteng-
sime atstatyti sienų.“
11 O mūsų priešai kalbėjo: „Jie nesu-
žinos ir nepastebės mūsų, kai mes,
atsiradę tarp jų, išžudysime juos ir
sustabdysime darbą.“
12 Jų kaimynystėje gyveną žydai
ateidavo ir dešimt kartų sakė mums,
kad anie ateis iš visų pusių prieš mus.
13 Žemesnėse ir atvirose vietose už
sienos aš pastačiau žmones, ginkluo-
tus kardais, ietimis ir lankais.
14 Apžiūrėjęs tariau kilmingiesiems,
viršininkams ir visiems žmonėms:
„Nebijokite jų! Atsiminkite Vieš-
patį, didingą ir baisų, ir kovokite už
savo brolius, sūnus, dukteris, žmonas
ir savo namus.“
15 Mūsų priešai išgirdo, kad tai mums
žinoma, ir Dievas pavertė niekais
jų planus; o mes visi grįžome prie
statybos, kiekvienas prie savo darbo.
16 Nuo tos dienos pusė mano tarnų
dirbo darbą, o kita pusė ėjo sargy-
bą, apsiginklavę ietimis, skydais,
lankais ir šarvais; vyresnieji buvo
sustoję už visų žydų.
17 Tie, kurie statė sieną, taip pat ir
naštų nešėjai buvo ginkluoti; viena
ranka dirbo, o kitoje rankoje laikė
ginklą.
18 Kiekvienas darbininkas nešiojo pri-
sijuosęs kardą, o trimitininkas stovėjo
šalia manęs.
19 Aš pranešiau kilmingiesiems,
viršininkams ir visiems žmonėms:
„Darbas yra didelis ir platus. Mes pa-
siskirstę ant sienos toli vienas nuo kito.
20 Išgirdę trimito garsą, tuojau su-
sirinkite prie mūsų. Mūsų Dievas
kariaus už mus!“

14 Sk 14,9; Įst 1,29; Įst 10,17; 2 Sam 10,12
15 Job 5,12
20 Iš 14,14. 25; Įst 1,30; Įst 3,22; Įst 20,4; Joz 23,10; 2 Krn 20,29

5 SKYRIUS
1 Kun 25,35-37; Įst 15,7; Neh 5,7.8
5 Iš 21,7; Kun 25,39; Iz 58,7
7 Iš 22,25; Kun 25,36; Įst 23,19.20; Ez 22,12
8 Kun 25,48

21 Taip mes dirbome, o pusė iš jų laikė
rankose ietį nuo aušros iki sutemų.
22 Tuo metu aš įsakiau žmonėms:
„Kiekvienas su savo tarnu tegul
nakvoja Jeruzalėje, kad naktį jie eitų
sargybą, o dieną dirbtų.“
23 Nei aš pats, nei mano broliai, nei
mano tarnai, nei sargybiniai, lydėję
mane, nenusivilkdavo savo drabu-
žių; nusivilkdavo kiekvienas tik
tada, kai reikėdavo apsiprausti.

5 Kilo didelis žmonių ir jų mote-
rų šauksmas prieš savo brolius
žydus.
2 Vieni sakė: „Mūsų su sūnumis ir
dukterimis yra daug. Pirkime grūdus,
kad turėtume ką valgyti ir išliktume
gyvi!“
3 Kiti sakė: „Savo laukus, vynuogy-
nus ir namus užstatėme už grūdus,
kad apsigintume nuo bado.“
4 Dar kiti sakė: „Mes turime skolin-
tis pinigų iš karaliaus, užstatydami
savo laukus ir vynuogynus.
5 Mes esame tokie pat, kaip ir mūsų
broliai; mūsų vaikai yra tokie pat, kaip
ir jų vaikai. Tačiau mes turime ati-
duoti savo sūnus ir dukteris vergais,
o kai kurių mūsų dukterys jau yra
vergės. Mes negalime jų išpirkti, nes
mūsų laukai ir vynuogynai priklauso
kitiems.“
6 Išgirdęs tą šauksmą ir tuos žo-
džius, labai supykau.
7 Apsvarsčiau reikalą ir sudraudžiau
kilminguosius ir viršininkus, sa-
kydamas: „Jūs kiekvienas lupate
palūkanas iš savo brolio.“ Sušaukęs
visuotinį susirinkimą,
8 kalbėjau: „Kiek mūsų išgalės leido,
mes išpirkome savo brolius žydus,

kurie buvo parduoti pagonims, o jūs
verčiate savo brolius parsiduoti jums!“
Jie tylėjo ir nieko neatsakė.
9 Aš tęsiau: „Negerai darote! Argi
neturėtumėte bijoti Dievo ir neduoti
progos pagonims mūsų gėdinti?
10 Aš, mano broliai ir mano tarnai taip
pat skolinome pinigų ir grūdų. Dova-
nokime jiems šitą skolą!
11 Šiandien pat grąžinkite jiems dir-
vas, vynuogynus, alyvų sodus bei
namus ir dalį skolų: pinigus, javus,
vyną ir aliejų, ką ėmėte palūkanų.“
12 Tuomet jie atsakė: „Viską grąžin-
sime ir skolų iš jų nereikalausime,
darysime, kaip sakei.“ Pasišaukęs
kunigus, prisaikdinau juos žmonėms
girdint, kad vykdytų savo pažadą.
13 Aš iškračiau savo añtį ir tariau:
„Tegul Dievas taip iškrato kiekvie-
ną, kuris neištesės šito pažado, iš jo
namų ir iš įsigytos nuosavybės, ir
tegul jis būna iškratytas ir tuščias.“
Visi susirinkusieji tarė: „Amen.“ Ir
šlovino Viešpatį. Žmonės vykdė, ką
buvo pasižadėję.
14 Nuo tos dienos, kai buvau paskirtas
valdytoju Judo krašte, nuo dvidešim-
tųjų iki trisdešimt antrųjų karaliaus
Artakserkso metų, dvylika metų aš
su savo broliais nevalgiau valdytojo
duonos.
15 Valdytojai, buvę iki manęs, skriaudė
žmones, imdami iš jų duonos, vyno
ir keturiasdešimt šekelių sidabro; taip
pat ir jų tarnai išnaudojo tautą, bet
aš taip nedariau, bijodamas Dievo.
16 Aš taip pat tęsiau darbą prie sienos
ir neįsigijau jokios nuosavybės; visi
mano tarnai irgi dirbo prie statybos.
17 Be to, šimtas penkiasdešimt žydų
ir viršininkų valgė prie mano stalo,
neskaičiuojant svetimų tautų žmo-
nių, kurie apsilankydavo pas mus.
18 Kasdien man paruošdavo vie-
ną jautį, šešias rinktines avis ir
paukščių; kas dešimtą dieną gausiai
pristatydavo visokio vyno; aš nerei-
kalaudavau valdytojo duonos, nes
skurdas sunkiai slėgė tautą.
19 Mano Dieve, priskaityk mano nau-
dai visa, ką padariau šiai tautai!

6 Kai Sanbalatui, Tobijai, arabui
Gešemui ir visiems kitiems mūsų
priešams buvo pranešta, kad siena
atstatyta, spragos užtaisytos, tik dar
nebuvau įstatęs durų vartuose,
2 Sanbalatas ir Gešemas kvietė mane
susitikti su jais viename kaime,
Onojo lygumoje. Tačiau jie buvo
sugalvoję prieš mane pikta.
3 Aš jiems pranešiau: „Dirbu didelį
darbą ir negaliu ateiti. Darbas susto-
tų, jei eičiau pas jus, palikdamas jį.“
4 Jie darė taip keturis kartus; aš jiems
atsakiau tą patį.
5 Sanbalatas penktą kartą siuntė pas
mane savo tarną su atviru laišku
rankoje.
6 Jame buvo parašyta: „Tautose
sklinda gandas – ir Gešemas tai pa-
tvirtina, – kad tu ir žydai ruošiatės
maištui; tu pastatei sieną, kad galė-
tum tapti jų karaliumi.
7 Taip pat jau esi paskyręs ir prana-
šų, kad jie skelbtų Jeruzalėje tave
esant Judo karaliumi. Šitos kalbos
bus praneštos karaliui. Taigi dabar
ateik pasitarti.“
8 Aš pasiunčiau jam atsakymą:
„Nieko panašaus nėra, tai tik tavo
prasimanymai.“

9 Kun 25,36; 2 Sam 12,14; Rom 2,24; 1 Pt 2,12
12 Ezr 10,5; Jer 34,8.9
13 2 Kar 23, 3; Mt 10,14; Apd 13,51; Apd 18,6
14 Neh 2,1; Neh 13,6; 1 Kor 9,4-15
15 Neh 5,9; 2 Kor 11,9; 2 Kor 12,13
16 Neh 4,1; Neh 6,1
17 2 Sam 9,7; 1 Kar 18,19
18 1 Kar 4, 22; Neh 5,14.15
19 2 Kar 20, 3; Neh 13,14. 22.31

6 SKYRIUS
1 Neh 2,10. 19; Neh 3,1.3; Neh 4,1.7; Neh 13,28
2 1 Krn 8,12; Neh 11,35; Ps 37,12.32; Pat 26,24.25
6 Neh 2,19

[9] Jie norėjo mus įbauginti, many-
dami: „Jie nuleis rankas, ir darbas
nebus užbaigtas." Tačiau tai mane
dar labiau sustiprino.
[10] Kartą aš atėjau į Mehetabelio
sūnaus Delajos sūnaus Šemajos na-
mus. Jis užsirakino ir kalbėjo man:
„Eikime į Dievo namus, į šventyklą,
ir užrakinkime duris, nes nakčia jie
ateis tavęs nužudyti."
[11] Aš jam atsakiau: „Ar aš turėčiau
bėgti? Kas aš esu, kad eičiau į šven-
tyklą gelbėtis? Neisiu."
[12] Supratau, kad Dievas jo nesiuntė;
jis man kalbėjo taip, nes buvo Tobi-
jos ir Sanbalato papirktas,
[13] kad mane įbaugintų ir aš taip pa-
darydamas nusidėčiau. Jie tai būtų
panaudoję man sugėdinti.
[14] Mano Dieve, prisimink Tobiją
ir Sanbalatą bei jų darbus, taip pat
pranašę Noadiją ir kitus pranašus,
norėjusius mane įbauginti.
[15] Siena buvo baigta elulo mėnesio
dvidešimt penktą dieną, per pen-
kiasdešimt dvi dienas.
[16] Mūsų priešai ir apylinkėje gyveną
pagonys, pamatę mūsų darbą, pasi-
juto labai pažeminti, nes suprato,
kad šitas darbas buvo padarytas
mūsų Dievo.
[17] Tomis dienomis Judo kilmingieji
dažnai susirašinėjo su Tobija.
[18] Daugelis Jude buvo prisiekę jam,
nes jis buvo Aracho sūnaus Šecha-
nijos žentas; be to, Tobijos sūnus
Johananas buvo vedęs Berechijos
sūnaus Mešulamo dukterį.
[19] Jie kalbėjo apie jo gerus darbus
man girdint, o mano žodžius pra-
nešdavo jam. Tobija siuntė laiškus,
norėdamas mane įbauginti.

12 Ez 13,22

14 Neh 13,29; Ez 13,17

16 Neh 2,10.20; Neh 4,1.7; Neh 6,1; Ps 126,2

18 Ezr 10,15; Neh 3,4; Neh 13,4.28

7 SKYRIUS

1 Neh 6,1.15

2 Iš 18,21; Neh 1,2; Neh 2,8; Neh 10,23

4 Įst 4,27

6 Ezr 2,1-70

7 Ezr 2,2; Ezr 5,2; Neh 12,1.47; Mt 1,12.13

7 Kai buvo baigta siena, įstatytos
durys ir paskirti vartų sargai, gie-
dotojai ir levitai,
[2] daviau savo broliui Hananiui ir
rūmų viršininkui Hananijai palie-
pimą dėl Jeruzalės, nes jie buvo
ištikimi ir dievobaimingi vyrai.
[3] Įsakiau jiems neatidaryti Jeruzalės
vartų iki saulės kaitros, o uždaryti
bei užsklęsti juos prieš sutemstant.
Sargybas statyti iš Jeruzalės gyven-
tojų, kiekvieną arti jo namų.
[4] Miestas buvo platus ir didelis, bet
žmonių ir namų jame buvo mažai.
[5] Dievas įdėjo į mano širdį sukviesti
kilminguosius, viršininkus ir tautą ir
surašyti giminėmis. Suradau sąrašus
pirmųjų, grįžusių iš nelaisvės.
[6] Štai krašto žmonės, kurie grįžo iš
nelaisvės, iš tų, kuriuos Babilono
karalius Nebukadnecaras buvo ištrė-
męs į Babiloną. Jie sugrįžo į Jeruzalę
bei Judą, kiekvienas į savo miestą.
[7] Jiems vadovavo Zerubabelis, Jo-
zuė, Nehemija, Azarija, Raamija,
Nahamanis, Mordechajas, Bilšanas,
Misperetas, Bigvajas, Nehumas ir
Baana. Izraelio tautos vyrų skaičius:
[8] Parošo palikuonių buvo du tūks-
tančiai šimtas septyniasdešimt du;
[9] Šefatijos – trys šimtai septynias-
dešimt du;
[10] Aracho – šeši šimtai penkiasde-
šimt du;
[11] Pahat Moabo palikuonių iš Ješū-
vos ir Joabo giminės – du tūkstan-
čiai aštuoni šimtai aštuoniolika;
[12] Elamo – tūkstantis du šimtai pen-
kiasdešimt keturi;
[13] Zatuvo – aštuoni šimtai keturias-
dešimt penki;

14 Zakajo – septyni šimtai šešias-
dešimt;
15 Binujo – šeši šimtai keturiasde-
šimt aštuoni;
16 Bebajo – šeši šimtai dvidešimt
aštuoni;
17 Azgado – du tūkstančiai trys
šimtai dvidešimt du;
18 Adonikamo – šeši šimtai šešias-
dešimt septyni;
19 Bigvajo – du tūkstančiai šešias-
dešimt septyni;
20 Adino – šeši šimtai penkiasdešimt
penki;
21 Atero palikuonių iš Ezekijo – de-
vyniasdešimt aštuoni;
22 Hašumo – trys šimtai dvidešimt
aštuoni;
23 Becajo – trys šimtai dvidešimt
keturi;
24 Harifo – šimtas dvylika;
25 Gibeono – devyniasdešimt penki;
26 Betliejaus ir Netofos vyrų – šimtas
aštuoniasdešimt aštuoni;
27 Anatoto vyrų – šimtas dvidešimt
aštuoni;
28 Bet Azmaveto vyrų – keturiasde-
šimt du;
29 Kirjat Jearimo, Kefyros ir Beeroto
vyrų – septyni šimtai keturiasdešimt
trys;
30 Ramos ir Gebos vyrų – šeši šimtai
dvidešimt vienas;
31 Michmašo vyrų – šimtas dvidešimt
du;
32 Betelio ir Ajo vyrų – šimtas dvi-
dešimt trys;
33 kito Nebojo vyrų – penkiasdešimt
du;
34 kito Elamo palikuonių – tūkstan-
tis du šimtai penkiasdešimt keturi;
35 Harimo – trys šimtai dvidešimt;

15 Ezr 2,10
24 Ezr 2,18
25 Ezr 2,20
28 Ezr 2,24
29 Ezr 2,25
34 Neh 7,12
39 1 Km 24,7
40 1 Km 9,12
41 1 Km 9, 12; 1 Km 24,9
42 1 Km 24,8
43 Ezr 2,40; Ezr 3,9
47 Ezr 2,44
48 Ezr 2,46
52 Ezr 2,50
54 Ezr 2,52
57 Ezr 2,55
59 Ezr 2,57

36 Jericho – trys šimtai keturiasde-
šimt penki;
37 Lodo, Hadido ir Onojo – septyni
šimtai dvidešimt vienas;
38 Senavos – trys tūkstančiai devyni
šimtai trisdešimt.
39 Kunigų: Jedajos palikuonių iš
Jozuės namų – devyni šimtai sep-
tyniasdešimt trys;
40 Imero – tūkstantis penkiasdešimt
du;
41 Pašhūro – tūkstantis du šimtai
keturiasdešimt septyni;
42 Harimo – tūkstantis septyniolika.
43 Levitų: Jozuės ir Kadmielio pali-
kuonių iš Hodvos sūnų – septynias-
dešimt keturi.
44 Giedotojų: Asafo palikuonių –
šimtas keturiasdešimt aštuoni.
45 Vartų sargų: Šalumo, Atero, Tal-
mono, Akubo, Hatitos ir Šobajo pa-
likuonių – šimtas trisdešimt aštuoni.
46 Šventyklos tarnai: Cihos, Hasu-
fos, Tabaoto,
47 Keroso, Sijos, Padono,
48 Lebanos, Hagabos, Šalmajo,
49 Hanano, Gidelio, Gaharo,
50 Reajos, Recino, Nekodos,
51 Gazamo, Uzos, Paseacho,
52 Besajo, Meunimo, Nefišsos,
53 Bakbuko, Hakufos, Harhūro,
54 Baclito, Mehidos, Haršos,
55 Barkoso, Siseros, Temacho,
56 Neciacho ir Hatifos palikuonys.
57 Saliamono tarnų palikuonys: So-
tajo, Sofereto, Peridos,
58 Jaalos, Darkono, Gidelio,
59 Šefatijos, Hatilo, Pocheret Cebai-
mo ir Amono palikuonys.
60 Šventyklos ir Saliamono tarnų
palikuonių buvo trys šimtai devynias-
dešimt du.

61 Šitie atvyko iš Tel Melacho, Tel
Haršos, Kerub Adono ir Imero, bet
negalėjo įrodyti savo tėvų ir savo
kilmės, ar jie kilę iš Izraelio:
62 Delajos, Tobijos ir Nekodos pali-
kuonių – šeši šimtai keturiasdešimt
du.
63 Iš kunigų: Hobajos, Hakoco, Bar-
zilajo (kuris buvo vedęs gileadiečio
Barzilajo dukterį ir buvo vadinamas
jų vardu) palikuonys.
64 Jie ieškojo savo vardų giminių
sąrašuose, tačiau nerado; todėl jie
buvo atskirti nuo kunigystės kaip
susitepę.
65 Tiršata jiems uždraudė valgyti šven-
čiausią maistą, kol atsiras kunigas,
nešiojantis Urimus ir Tumimus.
66 Iš viso žmonių buvo keturiasdešimt
du tūkstančiai trys šimtai šešiasde-
šimt,
67 neskaičiuojant jų tarnų ir tarnai-
čių, kurių buvo septyni tūkstančiai
trys šimtai trisdešimt septyni. Be to,
jie turėjo giedotojų vyrų ir moterų –
du šimtus keturiasdešimt penkis.
68 Arklių buvo septyni šimtai tris-
dešimt šeši, mulų – du šimtai ketu-
riasdešimt penki,
69 kupranugarių – keturi šimtai
trisdešimt penki, asilų – šeši tūks-
tančiai septyni šimtai dvidešimt.
70 Kai kurie šeimų vadai aukojo dar-
bui. Tiršata davė tūkstantį drachmų
aukso, penkiasdešimt šlakstytuvų,
penkis šimtus trisdešimt kunigų
apdarų.
71 Kai kurie šeimų vadai – dvidešimt
tūkstančių drachmų aukso ir du
tūkstančius du šimtus sidabro minų.
72 Visų kitų dovanos buvo dvidešimt
tūkstančių drachmų aukso, du tūks-

61 Ezr 2,59
70 Neh 8,9
71 Ezr 2,69
73 Ezr 3,1

8 SKYRIUS
1 Ezr 3,1; Ezr 7,6; Neh 3,26
2 Kun 23,24; Sk 29,1-6; Įst 31,11.12; Neh 8,9
3 Įst 31,9-11; 2 Kar 23,2
5 Ts 3,20; 1 Kar 8,12-14
6 Iš 4,31; Iš 12,27; 2 Krn 20,18; Neh 5,13; Ps 28,2; Rd 3,41; 1 Kor 14,16; 1 Tim 2,8
7 Kun 10,11; Įst 33,10; 2 Krn 17,7; Neh 9,3; Mal 2,7

tančiai sidabro minų ir šešiasdešimt
septyni kunigų apdarai.
73 Kunigai, levitai, giedotojai, var-
tų sargai, dalis tautos, šventyklos
tarnai ir visas Izraelis apsigyveno
savo miestuose. Septintą mėnesį
izraelitai buvo savo miestuose.

8 Visi žmonės iki vieno susirinko į
aikštę priešais Vandens vartus ir
paprašė Rašto žinovą Ezrą atnešti
knygą Mozės įstatymo, kurį Vieš-
pats buvo davęs Izraeliui.
2 Septinto mėnesio pirmą dieną ku-
nigas Ezra atnešė Įstatymo knygą į
susirinkimą, kur buvo vyrai, moterys
ir kiti, galintys suprasti tai, ką girdi.
3 Jis skaitė iš knygos aikštėje prie
Vandens vartų nuo ankstyvo ryto iki
vidudienio vyrams, moterims ir vi-
siems suprantantiems; visų dėmesys
buvo nukreiptas į Įstatymą.
4 Rašto žinovas Ezra stovėjo ant me-
dinio paaukštinimo, kuris buvo pada-
rytas tam reikalui. Šalia jo, dešinėje,
stovėjo Matitija, Šema, Anaja, Ūrija,
Hilkija ir Maasėja, o jo kairėje – Pe-
daja, Mišaelis, Malkija, Hašumas,
Hašbadana, Zacharija ir Mešulamas.
5 Ezra atvyniojo knygą visiems ma-
tant, nes jis stovėjo aukščiau. Jam at-
vyniojus knygą, visi žmonės atsistojo.
6 Ezra palaimino Viešpatį, didį Die-
vą, o visi žmonės pakėlė rankas ir
atsakė: „Amen, amen“, ir, parpuolę
žemėn, garbino Viešpatį.
7 Jozuė, Banis, Šerebija, Jaminas,
Akubas, Šabetajas, Hodija, Maa-
sėja, Kelita, Azarija, Jehozabadas,
Hananas, Pelaja ir levitai aiškino
žmonėms Įstatymą, o žmonės sto-
vėjo savo vietose.

8 Jie skaitė iš Dievo įstatymų kny-
gos, aiškindami juos, ir žmonės
suprato, kas buvo skaitoma.
9 Nehemijas, tai yra Tiršata, Rašto
žinovas kunigas Ezra ir levitai, kurie
mokė žmones, kalbėjo visiems: „Šita
diena yra šventa Viešpačiui, jūsų
Dievui. Neliūdėkite ir neverkite!“
Nes visi žmonės verkė, klausyda-
miesi Įstatymo žodžių.
10 Nehemijas tarė: „Eikite, valgykite
riebius valgius, gerkite saldų vyną ir
pasiųskite dalį tiems, kurie nieko ne-
turi paruošto, nes ši diena yra šventa
mūsų Viešpačiui. Nesisielokite,
nes Viešpaties džiaugsmas – jūsų
stiprybė.“
11 Levitai ramino žmones: „Nusi-
raminkite, nes ši diena yra šventa.
Nesisielokite.“
12 Visi žmonės nuėję valgė, gėrė ir
dalinosi su vargšais, nes jie suprato
žodžius, kurie jiems buvo paskelbti.
13 Kitą dieną susirinko pas Rašto ži-
novą Ezrą visos tautos šeimų vadai,
kunigai ir levitai, norėdami suprasti
Įstatymo žodžius.
14 Įstatyme, kurį Viešpats davė per
Mozę, jie rado parašyta, kad izrae-
litai septinto mėnesio šventės metu
turi gyventi palapinėse.
15 Jie paskelbė Jeruzalėje ir visuose
miestuose: „Išeikite į kalnus ir atsi-
neškite alyvmedžių, laukinių alyv-
medžių, mirtų, palmių ir kitokių šakų
palapinėms pasidaryti, kaip parašyta.“
16 Žmonės išėję atsinešė šakų ir pasi-
statė kiekvienas sau palapinę: vieni
ant savo namų stogo, kiti – kieme,
dar kiti – Dievo namų kieme arba
aikštėje priešais Vandens vartus ir
prieš Efraimo vartus.
17 Grįžę iš nelaisvės žydai pasistatė
kiekvienas sau po palapinę ir gyve-
no jose. Nuo Nūno sūnaus Jozuės
laikų iki tos dienos izraelitai nebuvo
to darę. Visi buvo labai patenkinti.
18 Kasdien buvo skaitoma iš Dievo
įstatymo knygos. Taip šventė sep-
tynias dienas, o aštuntą dieną įvyko
iškilmingas susirinkimas, kaip buvo
nustatyta.

9 Šio mėnesio dvidešimt ketvirtą
dieną izraelitai susirinko pasnin-
kaudami, apsivilkę ašutinėmis ir
apsibarstę galvas žemėmis.
2 Izraelio palikuonys atsiskyrė nuo
visų svetimtaučių ir sustoję išpažino
savo nuodėmes bei tėvų nusikaltimus.
3 Stovėdami savo vietose, jie ketvirtį
dienos skaitė iš Viešpaties, savo Die-
vo, įstatymo knygos, o antrą dienos
ketvirtį išpažino savo nuodėmes ir,
parpuolę ant žemės, garbino Viešpa-
tį, savo Dievą.
4 Ant paaukštinimo stovėjo levitai:
Ješūva, Banis, Kadmielis, Šebanija,
Būnis, Šerebija, Banis ir Kenanis – ir
garsiai šaukėsi Viešpaties, savo Dievo.
5 Levitai Ješūva, Kadmielis, Banis,
Hašabnėja, Šerebija, Hodija, Šebanija
ir Petachija sakė: „Atsistokite ir šlo-
vinkite Viešpatį, savo Dievą, per am-
žių amžius. Tebūna palaimintas Tavo
šlovingas vardas, kuris išaukštintas
virš visokio palaiminimo ir gyriaus.“
6 Ezra meldėsi: „Tu, Viešpatie, esi
vienintelis! Tu sutvėrei dangų, visų
dangų dangus ir visą jų kareiviją,
žemę, jūras ir visa, kas jose. Tu visa
tai palaikai, ir dangaus kareivijos
garbina Tave.
7 Tu, Viešpatie, esi Dievas, kuris išsi-
rinkai Abromą, išvedei jį iš chaldėjų

9 Kun 23,24; Sk 29,1; Įst 16,14; Ezr 2,63; Neh 7,65.70; Neh 10,1; Mok 3,4
10 Įst 26,11-13; Est 9,19.22; Apr 11,10
12 Neh 8,7.8.10
14 Kun 23,34.40.42; Įst 16,13
15 Kun 23,4.40; Įst 16,16
16 Įst 22,8; 2 Kar 14,13; Neh 12,37.39
17 2 Krn 30,21
18 Kun 23,36; Sk 29,35; Įst 31,11

9 SKYRIUS

1 Joz 7,6; 1 Sam 4,12; 2 Sam 1,2; Neh 8,2; Job 2,12
2 Ezr 10,11; Neh 1,6; Neh 13,3.30
3 Neh 8,7.8
5 1 Krn 29,13
6 Pr 1,1; Pr 2,1; Iš 20,11; Įst 6,4; Įst 10,14; 1 Kar 8,27; 2 Kar 19,15.19; Ps 36,6; Ps 86,10; Iz 37,16.20; Apr 14,7
7 Pr 11,31; Pr 17,5

Ūro ir davei jam Abraomo vardą.
8 Patyręs, kad jis Tau ištikimas, sudarei su juo sandorą, kad jo palikuonims duosi kraštą kanaaniečių, hetitų, amoritų, perizų, jebusiečių ir girgašų. Tu ištesėjai savo žodį, nes Tu esi teisus.
9 Tu matei mūsų tėvų priespaudą Egipte ir išgirdai jų šauksmą prie Raudonosios jūros.
10 Tu darei ženklų ir stebuklų faraonui, jo tarnams ir visiems jo krašto žmonėms, nes žinojai, kaip jie didžiavosi prieš juos. Taip Tu įgijai vardą, esantį iki šios dienos.
11 Tu perskyrei jūrą prieš juos, ir izraelitai perėjo sausuma per jūrą, o jų persekiotojus atidavei gelmėms kaip akmenį šėlstančioms bangoms.
12 Debesies stulpu vedei juos dieną ir ugnies stulpu nušvietei naktį jiems kelią, kuriuo jie turėjo eiti.
13 Tu nužengei ant Sinajaus kalno ir kalbėjai su jais iš dangaus; davei jiems teisingus potvarkius, tikrus įstatymus, gerus nuostatus ir įsakymus.
14 Tu paskelbei jiems savo šventąjį šabą, įsakymus, nuostatus bei Įstatymus jiems davei per savo tarną Mozę.
15 Kai jie badavo, davei jiems duonos iš dangaus, kai troško, leidai vandeniui tekėti iš uolos. Tu pažadėjai jiems, kad jie įeis į žemę, kurią Tu prisiekei jiems atiduoti.
16 Bet jie ir mūsų tėvai elgėsi išdidžiai, sukietino savo sprandus ir neklausė Tavo įsakymų.
17 Jie atsisakė paklusti ir neprisiminė Tavo stebuklų, kuriuos tarp jų padarei. Jie sukietino savo sprandus ir maištaudami išsirinko vadą, kuris juos sugrąžintų vergijon. Bet Tu esi Dievas, pasiruošęs atleisti, maloningas ir gailestingas, lėtas pykti ir didžiai geras, todėl neapleidai jų.
18 Kai jie nusiliejo veršį ir sakė: „Tai yra tavo dievas, kuris tave išvedė iš Egipto“, jie Tave labai supykdė.
19 Tačiau Tu, Dieve, būdamas didžiai gailestingas, jų nepalikai dykumoje; debesies stulpas neatsitraukė nuo jų dieną nei ugnies stulpas naktį, rodydamas jiems kelią, kuriuo jie turėjo eiti.
20 Tu davei savo gerąją dvasią ir mokei juos, maitinai mana ir girdei vandeniu.
21 Keturiasdešimt metų aprūpinai juos dykumoje. Jiems nieko netrūko. Jų drabužiai nenusidėvėjo ir jų kojos neištino.
22 Karalystes ir tautas Tu atidavei jiems ir paskirstei jas dalimis. Jie užėmė Hešbono karaliaus Sihono kraštą ir Bašano karaliaus Ogo žemę.
23 Jų vaikus padauginai kaip dangaus žvaigždes ir jiems davei kraštą, kurį pažadėjai jų tėvams.
24 Jų vaikai įėjo ir užėmė tą žemę. Tu pažeminai prieš juos krašto gyventojus, kanaaniečius, ir atidavei juos į jų rankas su jų karaliais ir krašto žmonėmis, kad jie pasielgtų su jais, kaip jiems patinka.
25 Jie užėmė sutvirtintus miestus, derlingą žemę, pasisavino jų namus, pilnus gėrybių, ir iškastus šulinius, vynuogynus, alyvmedžių sodus ir vaismedžių daugybę. Jie valgė, pasisotino ir pralobo. Jie džiaugėsi Tavo didžiu gerumu.
26 Bet jie tapo neklusnūs, maištavo prieš Tave, atmetė Tavo įstatymus ir žudė Tavo pranašus, kurie įspėjo juos sugrįžti prie Tavęs; jie Tau labai nusikalto.
27 Todėl Tu atidavei juos jų priešams,

8 Pr 15,6.18; Pr 22,1-3; Joz 23,14; Jok 2,21-23
9 Iš 2,25; Iš 3,7; Iš 14,10
10 Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29; Iš 11,1-10; Iš 12,1-51; Iš 13,1-22; Iš 14,1-31; Iš 18,11; Jer 32,20
11 Iš 14,20-28; Iš 15,1.5
12 Iš 13,21.22
13 Iš 20,1-18; Rom 7,12
14 Pr 2,3; Iš 16,23; Iš 20,8; Iš 23,12
15 Iš 16,14-17; Iš 17,6; Sk 20,8; Įst 1,8; Jn 6,31; 1 Kor 10,4
16 Įst 1,26-33; Įst 31,27; Neh 9,29; Ps 106,6
17 Sk 14,4; Ps 78,11.42-45; Jl 2,13; Apd 7,39
18 Iš 32,4-8.31
19 Iš 13,20-22; Ps 106,45; 1 Kor 10,1
20 Iš 16,14-16; Iš 17,6; Sk 11,17
21 Įst 2,7; Įst 8,4; Įst 29,5
22 Sk 21,21-35
23 Pr 15,5; Pr 22,17; Hbr 11,12
24 Joz 1,2-4; Joz 18,1; Ps 44,2.3
25 Sk 13,27; Įst 6,11; Įst 32,15; Joz 24,13; Oz 3,5
26 Ts 2,11; 1 Kar 14,9; 1 Kar 18,4;

kurie juos užėmė ir pavergė. Pries-
paudos metu jie šaukėsi Tavęs. Tu
juos išklausei ir, didžiai gailėdama-
sis jų, siuntei jiems gelbėtojų, kurie
juos išgelbėjo iš jų priešų rankų.
28 Sulaukę ramybės, jie vėl darydavo
pikta prieš Tave. Tuomet Tu vėl juos
atiduodavai į priešų rankas. Jiems
atgailaujant, Tu daug kartų išklausei
juos ir išvadavai iš priešų, jų gailė-
damasis.
29 Tu perspėdavai juos grįžti prie
Tavo įstatymų, tačiau jie elgdavosi
išdidžiai ir nepaklusdavo Tavo įsa-
kymams, bet laužė Tavo nuostatus,
kuriuos vykdydamas žmogus yra
gyvas. Jie atsuko Tau nugarą ir pa-
siliko užkietėję.
30 Daugelį metų Tu pakentei juos,
įspėjai juos savo dvasia per prana-
šus, bet jie neklausė Tavęs, todėl Tu
atidavei juos į žemės tautų rankas.
31 Tačiau dėl savo didžio gailestin-
gumo Tu jų nesunaikinai visiškai ir
neatstūmei, nes Tu esi maloningas
ir gailestingas Dievas.
32 O dabar, didis, galingas ir baimę
keliantis Dieve, kuris laikaisi sando-
ros ir gailestingumo, pažvelk į mūsų
vargus, kurie ištiko mūsų karalius,
kunigaikščius, kunigus, pranašus,
tėvus ir visą mūsų tautą nuo Asirijos
karalių laikų iki šios dienos.
33 Tu teisingai baudei mus. Tu buvai
mums ištikimas, o mes nusikaltome
Tau.
34 Mūsų karaliai, kunigaikščiai, ku-
nigai ir mūsų tėvai nevykdė įstatymų
ir nepaisė Tavo įsakymų ir įspėjimų.
35 Gyvendami savo karalystėje, jie
naudojosi gėrybėmis, kurias jiems
davei, Tavo jiems duotame derlin-
game ir plačiame krašte. Tačiau jie
netarnavo Tau ir neatsisakė savo
piktų darbų.
36 Šiandien esame vergai šalyje,
kurią davei mūsų tėvams ir leidai
naudotis jos vaisiais ir gėrybėmis.
37 Dabar jos derlius priklauso ka-
raliams, kuriuos paskyrei mums
už mūsų nuodėmes. Mūsų kūnai ir
mūsų gyvuliai yra jų nuosavybė, su
kuria jie elgiasi, kaip jiems patinka;
mes papuolę į vargą.
38 Todėl mes darome tvirtą sandorą ir
ją užrašome, o mūsų kunigaikščiai,
levitai ir kunigai ją užantspauduoja."

10 Užantspaudavo šie: Nehemi-
jas, Hachalijos sūnus, tai yra
Tiršata, Zedekija,
2 Seraja, Azarija, Jeremija,
3 Pašhūras, Amarija, Malkija,
4 Hatušas, Šebanija, Maluchas,
5 Harimas, Meremotas, Abdija,
6 Danielius, Ginetonas, Baruchas,
7 Mešulamas, Abija, Mijaminas,
8 Maazija, Bilgajas ir Šemaja; jie visi
yra kunigai.
9 Levitai: Azanijos sūnus Ješūva,
Binujas iš Henadado palikuonių,
Kadmielis,
10 Šebanija, Hodija, Kelita, Pelaja,
Hananas,
11 Michėjas, Rehobas, Hašabija,
12 Zakūras, Šerebija, Šebanija,
13 Hodija, Banis ir Beninuvas.
14 Tautos kunigaikščiai: Parošas, Pahat
Moabas, Elamas, Zatuvas, Banis,
15 Būnis, Azgadas, Bebajas,
16 Adonija, Bigvajas, Adinas,
17 Ateras, Ezekijas, Azūras,
18 Hodija, Hašumas, Becajas,
19 Harifas, Anatotas, Nebajas,

1 Kar 19,10; Ps 50,17; Mt 23,37; Apd 7,52
27 Ts 2,14. 18; Ps 106,41.44
28 Ts 3,12; Ps 106,43
29 Kun 18,5; Rom 10,5; Gal 3,12
30 2 Kar 17, 13-18; 2 Km 36,11-20; Iz 5,5; Jer 7,25; Apd 7,51; 1 Pt 1,11
31 Jer 4,27; Rom 11,2-5
32 Iš 34,6.7; 2 Kar 15,19; 2 Kar 17,3-6; Ezr 4,2.10
33 Ps 106,6; Ps 119,137; Dan 9,5.6.8. 14
35 Įst 28,47
36 Įst 28,48; Ezr 9,9
37 Įst 28,33. 48.51
38 2 Kar 23,3; 2 Km 29,10; Ezr 10,3; Neh 10,1

10 SKYRIUS
1 Neh 1,1
2 Neh 12,1-21
14 Ezr 2,3

20 Magpiašas, Mešulamas, Hezyras,
21 Mešezabelis, Cadokas, Jadūva,
22 Pelatija, Hananas, Anaja,
23 Ozėjas, Hananija, Hašubas,
24 Ha Lohešas, Pilha, Šobekas,
25 Rehumas, Hašabna, Maasėja,
26 Ahija, Hananas, Ananas,
27 Maluchas, Harimas, Baana.
28 Visi kiti kunigai, levitai, vartų
sargai, giedotojai, šventyklos tarnai
ir tie, kurie atsiskyrė nuo krašto tau-
tų dėl Dievo įstatymo, jų žmonos,
sūnūs ir dukterys, kurie suprato,
29 prisijungė prie savo brolių, savo
kilmingųjų, ir įsipareigojo vykdyti
Dievo įstatymą, kuris buvo duotas
per Dievo tarną Mozę, ir laiky-
tis visų Viešpaties potvarkių bei
nuostatų.
30 Pasižadėjome neduoti savo duk-
terų krašto žmonėms ir neimti jų
dukterų.
31 Jei krašto žmonės šabo dieną at-
gabentų prekių ar grūdų parduoti,
nieko iš jų nepirksime nei per šabą,
nei šventadieniais. Taip pat pasiža-
dėjome septintais metais nesėti ir
atleisti visas skolas.
32 Mes pasižadėjome kas metus duoti
trečdalį šekelio Dievo namų reika-
lams:
33 padėtinei duonai, nuolatinei duo-
nos aukai, nuolatinei deginamajai
aukai, šabo aukoms, mėnulio jauna-
ties ir iškilmingų švenčių aukoms,
šventiems daiktams, aukoms už nuo-
dėmę Izraeliui sutaikinti ir kitiems
Dievo namų reikalams.
34 Kunigai, levitai ir žmonės burtų
keliu nustatė malkų pristatymo Die-
vo namams eilę, kad būtų atnešama
šeimomis, kasmet nustatytu laiku
Viešpaties, mūsų Dievo, aukurui, kaip
parašyta įstatyme.
35 Taip pat įsipareigojome kas metus
pristatyti Viešpaties namams mūsų
laukų derliaus ir vaisių pirmavaisius;
36 be to, mūsų sūnų pirmagimius ir
galvijų bei avių pirmagimius pristatyti
į Dievo namus kunigams, tarnaujan-
tiems Dievo namuose, kaip parašyta
įstatyme.
37 Kas geriausia iš mūsų valgių –
įvairių medžių pirmųjų vaisių, vyno
ir aliejaus, – pasižadėjome pristatyti
kunigams į Dievo namų sandėlius, o
mūsų laukų dešimtinę – levitams;
levitai patys surinks dešimtines vi-
suose mūsų miestuose.
38 Aarono sūnus kunigas lydės levi-
tus, jiems renkant dešimtinę, o levi-
tai atiduos dešimtą dalį dešimtinės
į Dievo namų sandėlius.
39 Izraelitai ir levitai sugabens ja-
vus, vyną ir aliejų į sandėlius, kur
yra šventyklos indai, tarnaujantys
kunigai, vartų sargai ir giedotojai,
kad neapleistume Dievo namų.

11 Tautos kunigaikščiai gyveno
Jeruzalėje, o kiti metė burtą,
kad vienas dešimtadalis gyventų
Jeruzalėje, šventajame mieste, o
devyni dešimtadaliai liktų gyventi
kituose miestuose.
2 Tauta palaimino kiekvieną, kuris
savanoriškai sutiko apsigyventi
Jeruzalėje.
3 Šie krašto valdytojai gyveno Jeru-
zalėje. Izraelitai, kunigai, levitai,
šventyklos tarnai ir Saliamono tarnų
palikuonys gyveno Judo miestuose,
kiekvienas savo mieste, savo nuo-
savybėje.

28 Ezr 2,36-43; Ezr 9,1; Neh 13,3
29 Įst 29,12; 2 Kar 23,3; 2 Krn 34,31; Neh 5,12; Ps 119,106
30 Iš 34,16; Įst 7,3; Ezr 9,12
31 Iš 20,10; Iš 23,10.11; Kun 23,3; Kun 25,4; Įst 5,12; Įst 15,1.2; Neh 5,12; Jer 34,14
32 Iš 30,11-16; Iš 38,25.26; 2 Krn 24,6.9; Mt 17,24
33 Kun 24,5; Sk 28,29; 2 Krn 2,4
34 Kun 6,12; Neh 13,31; Iz 40,16
35 Iš 23,19; Iš 34,26; Kun 19,23; Sk 18,12; Įst 26,1.2
36 Iš 13,2.12.13; Kun 27,26.27; Sk 18,15.16
37 Kun 23,17; Kun 27,30; Sk 15,19; Sk 18,12.21; Įst 18,4; Įst 26,2; Mal 3,10
38 Sk 18,26; 1 Krn 9,26; 2 Krn 31,11
39 Įst 12,6.11; 2 Krn 31,12; Neh 13,10.11.12; Hbr 10,25
11 SKYRIUS
1 Neh 10,18; Mt 4,5; Mt 5,35; Mt 27,53
2 Ts 5,9; 2 Krn 17,16
3 1 Krn 9,2.3; Ezr 2,43.55

4 Jeruzalėje gyveno Judo ir Benjamino
palikuonys. Judo sūnaus Pereco pali-
kuonys: Ataja, sūnus Uzijos, sūnaus
Zacharijos, sūnaus Amarijo, sūnaus
Šefatijos, sūnaus Mahalalelio,
5 ir Maasėja, sūnus Barucho, sūnaus
Kol Hozės, sūnaus Hazajos, sūnaus
Adajos, sūnaus Jehojaribo, sūnaus
Zacharijos, sūnaus Šilono.
6 Iš viso Pereco palikuonių, gyve-
nusių Jeruzalėje, buvo keturi šimtai
šešiasdešimt aštuoni vyrai.
7 Benjamino palikuonys: Saluvas, sū-
nus Mešulamo, sūnaus Joedo, sūnaus
Pedajos, sūnaus Kolajos, sūnaus Ma-
asėjos, sūnaus Itielio, sūnaus Izajos,
8 po jo Gabajas ir Salajas – devyni
šimtai dvidešimt aštuoni.
9 Zichrio sūnus Joelis buvo jų vir-
šininkas, o Ha Senūvos sūnus Judas
buvo miesto viršininko padėjėjas.
10 Kunigai: Jehojaribo sūnus Jedaja,
Jachinas.
11 Seraja, sūnus Hilkijos, sūnaus
Mešulamo, sūnaus Cadoko, sūnaus
Merajoto, sūnaus Ahitubo, buvo vy-
riausiasis Dievo namuose.
12 Jų brolių, kurie dirbo šventykloje,
buvo aštuoni šimtai dvidešimt du.
Adaja, sūnus Jerohamo, sūnaus Pelali-
jos, sūnaus Amcio, sūnaus Zacharijos,
sūnaus Pašhūro, sūnaus Malkijos.
13 Jo brolių, šeimos vyresniųjų, buvo
du šimtai keturiasdešimt du. Amašsa-
jas – sūnus Azarelio, sūnaus Achzajo,
sūnaus Mešilemoto, sūnaus Imero.
14 Jų brolių, drąsių vyrų, buvo šimtas
dvidešimt aštuoni. Jų viršininkas buvo
Zabdielis, Ha Gedolimo sūnus.
15 Levitai: Šemaja, sūnus Hašubo,
sūnaus Azrikamo, sūnaus Hašabijos,
sūnaus Būnio;

4 Pr 38,29; 1 Krn 9,3
10 1 Krn 9,10
16 1 Krn 26, 29; Ezr 8,33; Ezr 10,15
18 Neh 11,1
21 2 Krn 27, 3; Neh 3,26
23 Ezr 6,8.9; Ezr 7,20
24 Pr 38,30; 1 Krn 18,17
25 Joz 14,15

16 Šabetajas ir Jehozabadas – levitų
viršininkai, kurie prižiūrėjo Dievo
namų išorinius darbus.
17 O Matanija, sūnus Michėjo, sūnaus
Zabdžio, sūnaus Asafo, vadovavo
padėkos maldoms, kaip ir Bakbukija,
antras tarp savo brolių, ir Abda, sū-
nus Šamūvos, sūnaus Galalo, sūnaus
Jedutūno.
18 Iš viso šventajame mieste levitų
buvo du šimtai aštuoniasdešimt keturi.
19 Vartų sargai: Akubas, Talmonas ir
jų broliai, kurie ėjo sargybą prie vartų,
iš viso šimtas septyniasdešimt du.
20 Likusieji izraelitai, kunigai ir levi-
tai gyveno visuose Judo miestuose,
kiekvienas savo pavelde.
21 Šventyklos tarnai gyveno Ofelyje;
Ciha ir Gišpa buvo šventyklos tarnų
viršininkai.
22 Levitų viršininkas Jeruzalėje buvo
Uzis, sūnus Banio, sūnaus Hašabi-
jos, sūnaus Matanijos, sūnaus Mi-
chėjo; Dievo namų giedotojai buvo
Asafo palikuonys.
23 Karaliaus įsakymu giedotojai gavo
išlaikymą kiekvieną dieną.
24 Mešezabelio sūnus Petachija iš
Judo sūnaus Zeracho palikuonių
buvo karaliaus paskirtas visiems
tautos reikalams.
25 Kai kurie Judo palikuonys gyveno
Kirjat Arboje, Dibone, Jekabceelyje,
26 Ješūvoje, Moladoje, Bet Pelete,
27 Hacar Šuale, Beer Šeboje,
28 Ciklage, Mechonoje,
29 En Rimone, Coroje, Jarmute,
30 Zanoache, Adulame, Lachiše, Aze-
koje ir tų miestų kaimuose. Jie gyveno
nuo Beer Šebos iki Hinomo slėnio.
31 O benjaminai gyveno Geboje,

Michmaše, Ajoje, Betelyje,
32 Anatote, Nobe, Ananijoje,
33 Hacore, Ramoje, Gitaimuose,
34 Hadide, Ceboime, Nebalate,
35 Lode ir Onojuje, amatininkų slė-
nyje.
36 Kai kurie levitai buvo pasiskirstę
Jude ir Benjamine.

12 Kunigai ir levitai, atvykę su
Šaltielio sūnumi Zerubabeliu ir
Jozue, buvo šie: Seraja, Jeremija, Ezra,
2 Amarija, Maluchas, Hatušas,
3 Šechanija, Rehumas, Meremotas,
4 Idojas, Ginetojas, Abija,
5 Mijaminas, Maadija, Bilga,
6 Šemaja, Jehojaribas, Jedaja,
7 Saluvas, Amokas, Hilkija ir Jedaja.
Šitie buvo kunigų ir jų brolių virši-
ninkai Ješūvos laikais.
8 Levitai: Ješūva, Binujas, Kadmie-
lis, Šerebija, Judas, Matanija, kuris
vadovavo dėkojimui, ir jo broliai.
9 Bakbukija, Unis ir jų broliai budėjo
priešais juos.
10 Jozuė buvo Jehojakimo tėvas,
Jehojakimas – Eljašibo, Eljašibas –
Jehojados,
11 Jehojada – Jehonatano, Jehonata-
nas – Jadūvos.
12 Jehojakimo laikais šie kunigai
buvo šeimų vyresnieji: Meraja –
Serajos, Hananija – Jeremijos,
13 Mešulamas – Ezros, Johananas –
Amarijos,
14 Jehonatanas – Melichuvo, Juoza-
pas – Šebanijos,
15 Adna – Harimo, Helkajas – Me-
rajoto,
16 Zacharija – Idojo, Mešulamas –
Ginetono,
17 Zichris – Abijos, Piltajas – Min-
jamino ir Moadijos,

35 1 Km 4,14

12 SKYRIUS

1 Ezr 2,1.2; Ezr 7,7; Neh 7,7; Neh 10,2-8; Mt 1,12.13

4 Lk 1,5

7 Ezr 3,2; Ag 1,1; Zch 3,1

8 Neh 11,17

12 Neh 7,70.71; Neh 8,13; Neh 11,13

22 1 Km 24,6

23 1 Km 9,14-22

24 1 Km 23,1-32; 1 Km 24,1-31; 1 Km 25,1-31; 1 Km 26,1-32; Ezr 3,11; Neh 11,17

26 1 Km 6,14; Ezr 7,6.11; Neh 8,9

27 Įst 20,5; 1 Km 25,6; 2 Km 5,13; 2 Km 7,6; Neh 7,1; Ps 30,1-12

28 1 Km 9,16

30 Ezr 6,20; Neh 13,22.30

31 Neh 2,13; Neh 3,13; Neh 12,38

18 Šamūva – Bilgos, Jehonatanas –
Šemajos,
19 Matenajas – Jehojaribo, Uzis –
Jedajos,
20 Kalajas – Salajo, Eberas – Amoko,
21 Hašabija – Hilkijos, Netanelis –
Jedajos.
22 Eljašibo, Jehojados, Johanano ir
Jadūvos laikais buvo surašyti levitai,
taip pat ir kunigų šeimų vyresnieji
iki persų karaliaus Darijaus laikų.
23 Levitų šeimų vyresnieji buvo
surašyti metraščių knygoje iki El-
jašibo sūnaus Johanano laikų.
24 Vadovaujant levitams Hašabijai,
Šerebijai ir Ješūvai, Kadmielio sūnui,
giedotojai stovėjo prieš juos ir giedo-
jo padėkos giesmes, kaip karalius,
Dievo vyras Dovydas, buvo nustatęs.
25 Matanija, Bakbukija, Abdija, Me-
šulamas, Talmonas ir Akubas buvo
vartų sargai; jie ėjo sargybą prie
vartų sandėlių.
26 Jie gyveno Jehocadako sūnaus
Ješūvos sūnaus Jehojakimo dieno-
mis ir valdytojo Nehemijo bei Rašto
žinovo kunigo Ezro dienomis.
27 Jeruzalės sienoms pašventinti buvo
sušaukti levitai iš visų vietovių; jie
turėjo atvykti Jeruzalėn, kad pa-
šventinimas vyktų su džiaugsmu,
padėkos giesmėmis ir su cimbolų,
arfų ir psalterių muzika.
28 Giedotojų sūnūs susirinko iš Je-
ruzalės ir Netofos apylinkių,
29 iš Gilgalo, Gebos ir Azmaveto vie-
tovių; nes giedotojai buvo pasistatę
kaimus Jeruzalės apylinkėse.
30 Kunigai ir levitai apsivalė patys ir
apvalė tautą, vartus ir sienas.
31 Aš užvedžiau Judo kunigaikščius

ant sienos ir pavedžiau jiems vado-
vauti dviem dėkojančiųjų grupėms.
Viena ėjo sienos viršumi į dešinę,
Šiukšlių vartų link.
32 Juos sekė Hošaja ir pusė Judo
kunigaikščių:
33 Azarija, Ezra, Mešulamas,
34 Judas, Benjaminas, Šemaja ir
Jeremija;
35 iš kunigų sūnų su trimitais sekė
Zacharija, sūnus Jehonatano, sūnaus
Šemajos, sūnaus Matanijos, sūnaus
Mikajos, sūnaus Zakūro, sūnaus
Asafo,
36 ir jo broliai: Šemaja, Azarelis, Mi-
lalajas, Gilalajas, Maajas, Netanelis,
Judas ir Hananis su Dievo vyro Do-
vydo muzikos instrumentais; Rašto
žinovas Ezra ėjo jų priekyje.
37 Praėję pro Šaltinio vartus, jie lipo
aukštyn Dovydo miesto laiptais,
vedančiais pro Dovydo namus, iki
rytinių Vandens vartų.
38 Antra grupė ėjo kairėn; paskui juos
aš sekiau su puse tautos pro Krosnių
bokštą iki Plačiosios sienos,
39 toliau pro Efraimo vartus, Senuo-
sius vartus, Žuvų vartus, Hananelio
bokštą ir Mejos bokštą iki Avių var-
tų, ir jie sustojo prie Sargybos vartų.
40 Abi grupės sustojo prie Dievo namų,
taip pat aš, pusė viršininkų su manimi
41 ir kunigai: Eljakimas, Maasėja,
Minjaminas, Mikaja, Eljoenajas, Za-
charija, Hananija su trimitais,
42 Maasėja, Šemaja, Eleazaras, Uzis,
Johananas, Malkija, Elamas ir Eze-
ras. Giedotojai, kuriems vadovavo
Izrachija, garsiai giedojo.
43 Tą dieną jie daug aukojo ir džiau-
gėsi, nes Dievas jiems suteikė didelį
džiaugsmą. Moterys ir vaikai taip

35 Sk 10,2.8
36 1 Krn 23, 5; 2 Krn 29,26. 27
37 2 Sam 5, 7-9; Neh 2,14; Neh 3,15.26; Neh 8,1.3.16
38 Neh 3,8. 11; Neh 12,31
39 2 Kar 14, 13; Neh 3,1.3.32; Neh 8,16; Jer 32,2
43 Ezr 3,13
44 2 Krn 31, 11.12; Neh 10,37-39; Neh 13,5.12.13
45 1 Krn 25, 1-31; 1 Krn 26,1-32
46 1 Krn 25,1; 2 Krn 29,30
47 Sk 18,21. 24.26; Neh 11,23

13 SKYRIUS

1 Įst 23,3.4; Įst 31,11.12; 2 Kar 23,2; Neh 8,3.8; Neh 9,3; Iz 34,16
2 Sk 22,5; Sk 23,1; Sk 24,10; Įst 23,5; Joz 24,9.10
3 Neh 9,2; Neh 10,28
4 Neh 2,10; Neh 4,3; Neh 6,1; Neh 12,10
5 Sk 18,21.24; Neh 12,44

pat džiaugėsi, ir Jeruzalės džiaugs-
mas buvo toli girdimas.
44 Tuo metu buvo paskirti žmonės
prižiūrėti sandėlius, kurie buvo įrengti
atsargoms, vaisių pirmienoms ir de-
šimtinėms, kas buvo surinkta iš mies-
tų ir kaimų pagal įstatymą išlaikyti
kunigus ir levitus. Judo gyventojai
džiaugėsi kunigais ir levitais.
45 Giedotojai ir vartų sargai atliko savo
tarnystę Dievui ir apvalymo tarnystę,
kaip buvo įsakęs Dovydas ir jo sū-
nus Saliamonas.
46 Jau Dovydo ir Asafo laikais buvo
paskirti vadovai giedotojams, kurie
giedojo šlovinimo ir padėkos gies-
mes Dievui.
47 Zerubabelio ir Nehemijo dienomis
izraelitai pristatydavo giedotojams
ir vartų sargams skirtą kasdieninę
dalį. Jie duodavo šventas dovanas
levitams, o levitai duodavo tai Aa-
rono vaikams.

13 Skaitant susirinkusiems Mo-
zės knygą, buvo rasta parašy-
ta: „Joks amonitas ar moabitas negali
priklausyti Dievo tautai,
2 nes jie nepasitiko izraelitų su duona
ir vandeniu, bet pasamdė Balaamą,
kad juos prakeiktų. Tačiau mūsų
Dievas pakeitė prakeikimą į palai-
minimą.“
3 Išgirdę įstatymą, jie atskyrė visus
svetimtaučius iš Izraelio.
4 Prieš tai kunigas Eljašibas, Tobijos
giminaitis, Dievo namų sandėlių
prižiūrėtojas,
5 buvo parūpinęs Tobijai didelį kam-
barį, kuriame anksčiau laikydavo
duonos aukas, smilkalus, indus ir javų,
vyno bei aliejaus dešimtinę, priklau-

sančią levitams, giedotojams, vartų
sargams ir kunigams.
6 Tuo laiku aš nebuvau Jeruzalėje, nes
trisdešimt antraisiais Babilono kara-
liaus Artakserkso metais buvau pas
karalių. Tačiau kuriam laikui praėjus,
aš pasiprašiau karaliaus išleidžiamas.
7 Sugrįžęs į Jeruzalę, sužinojau, kad
Eljašibas blogai pasielgė, parūpin-
damas Tobijai kambarį Dievo namų
kiemuose.
8 Man tai labai nepatiko, todėl aš
išmečiau iš kambario laukan visus
Tobijos daiktus.
9 Po to įsakiau išvalyti kambarius ir
atgal sunešti Dievo namų reikmenis,
duonos aukas ir smilkalus.
10 Aš taip pat sužinojau, kad levitams
nebuvo atiduodama jiems priklau-
santi dalis ir kad levitai ir giedotojai
neatliko savo tarnystės, bet sugrįžo
kiekvienas į savo laukus.
11 Tuomet aš bariau vyresniuosius ir
sakiau: „Kodėl Dievo namai apleis-
ti?“ Surinkęs visus, grąžinau juos į
jų vietą.
12 Tada visas Judas atnešė į sandėlius
grūdų, vyno ir aliejaus dešimtinę.
13 Aš paskyriau sandėlių prižiūrė-
tojais kunigą Šelemiją, raštininką
Cadoką ir Pedają iš levitų, o jų
padėjėju – Matanijos sūnaus Zakūro
sūnų Hananą, nes jais buvo galima
pasitikėti. Jie buvo įpareigoti išdalin-
ti broliams jiems priklausančią dalį.
14 Mano Dieve, atsimink mane ir ne-
pamiršk mano gerų darbų, kuriuos
padariau Dievo namams ir tarnavi-
mui juose.
15 Tuomet aš mačiau Jude tuos, kurie
per šabą mynė vyno spaustuvus ir,
suvalydami javus, krovė juos ant asi-
lų. Vyno, vynuogių, figų ir visokių
gėrybių šabo dieną buvo gabenama
į Jeruzalę. Aš įspėjau juos, kad tą
dieną nepardavinėtų maisto.
16 Jeruzalėje gyveną žmonės iš Tyro
atgabendavo žuvies bei visokių pre-
kių ir per šabą parduodavo Judo
žmonėms.
17 Aš bariau Judo kilminguosius:
„Kodėl taip piktai elgiatės ir išnie-
kinate šabo dieną?
18 Taip darė mūsų tėvai, todėl mūsų
Dievas siuntė mums ir šitam miestui
tokią nelaimę. Jūs užtrauksite rūstybę
ant Izraelio, paniekindami šabą.“
19 Aš įsakiau šabo išvakarėse, pradė-
jus temti, užrakinti Jeruzalės vartus
ir atidaryti juos tik šabui pasibaigus
ir pastačiau savo tarnus prie vartų,
kad per šabą nebūtų įnešamos jokios
prekės.
20 Pirkliai ir visokių prekių pardavėjai
vieną ir kitą kartą pasiliko už Jeruza-
lės vartų.
21 Aš klausiau jų: „Kodėl pasiliekate
už vartų? Jei padarysite tai dar kartą,
aš panaudosiu prieš jus jėgą.“ Nuo to
laiko jie nebeateidavo per šabą.
22 Levitams įsakiau apsivalyti, eiti
sargybą prie vartų ir švęsti šabą.
Todėl, Viešpatie, mano Dieve, atsi-
mink ir pasigailėk manęs dėl savo
didžio gailestingumo.
23 Tais laikais aš mačiau ir žydus,
imančius žmonas iš Ašdodo, Amo-
no ir Moabo.
24 Jų vaikai kalbėjo pusiau Ašdodo
gyventojų kalba ir nemokėjo žydiškai.
25 Aš subariau juos, iškeikiau, kai ku-
riuos sumušiau, roviau jų plaukus ir
prisaikdinau, kad neduotų savo duk-
terų jų sūnums, neleistų savo sūnums

6 Neh 5,14-16
7 Neh 13,1.5
9 2 Krn 29,5. 15.16
10 Sk 35,2; Neh 10,37; Mal 3,8
11 Neh 10,39; Neh 13,17.25
12 Neh 10,38; Neh 12,44
13 2 Krn 31, 12; 1 Kor 4,2
14 Neh 5,19; Neh 13,22.31
15 Iš 20,10; Neh 10,31; Jer 17,21
18 Ezr 9,13; Jer 17,21
19 Kun 23,32; Jer 17,21.22
22 1 Krn 15, 12; Neh 12,30
23 Iš 34,16; Įst 7,3.4; Ezr 9,2; Neh 4,7; Neh 10,30
25 Ezr 10,5; Neh 10,29.30; Pat 28,4

vesti jų dukterų ir patys nevestų jų:
26 „Argi ne tuo nusidėjo Izraelio ka-
ralius Saliamonas? Juk jam nebuvo
lygių žemėje. Jis buvo Dievo mylimas,
ir Dievas jį buvo padaręs karaliumi
visam Izraeliui, tačiau net jį svetim-
tautės moterys įtraukė į nuodėmę.
27 Argi ir mes neklausysime, padarysi-
me tą didelę piktenybę ir nusikalsime
prieš Dievą, vesdami svetimtautes?“
28 Vienas vyriausiojo kunigo Elja-
šibo sūnaus Jehojados sūnus buvo
horoniečio Sanbalato žentas; aš jį
nuvijau nuo savęs.
29 Viešpatie, mano Dieve, prisimink
tuos, kurie išniekino kunigystę,
kunigų ir levitų sandorą.
30 Taip aš apvaliau juos nuo svetim-
taučių ir atstačiau kunigų bei levitų
tarnavimus, kiekvieną jam skirtoje
vietoje,
31 ir įsakiau skirtu laiku atgabenti
malkų ir pirmavaisių. Mano Dieve,
atsimink mane mano labui.

26 2 Sam 12, 24.25; 1 Kar 11,1.2. 4-8
27 Ezr 10,2; Neh 13,23
28 Neh 4,1.7; Neh 6,1.2; Neh 12,10.12
29 Neh 6,14; Mal 2,4.11.12
30 Neh 10,30; Neh 12,1
31 Neh 10,34; Neh 13,14.22

ESTEROS
KNYGA

1 Ahasvero, kuris valdė šimtą dvide-
šimt septynis kraštus nuo Indijos
iki Etiopijos,
2 dienomis, kai karalystės soste Sū-
zuose atsisėdo Ahasveras,
3 trečiais karaliavimo metais jis
iškėlė didelę puotą visiems savo
kunigaikščiams ir tarnams, persų ir
medų kraštų kilmingiesiems ir sričių
kunigaikščiams.
4 Puota tęsėsi šimtą aštuoniasdešimt
dienų; joje buvo aukštinama karališ-
koji didybė, garbė ir turtai.
5 Po to karalius visiems sostinės
gyventojams – didiesiems ir mažie-
siems – suruošė septynių dienų puotą
Sūzuose, karaliaus rūmų sodo kieme.
6 Iš visų pusių kabojo baltos, žalios ir
mėlynos užuolaidos ant baltų drobinių
ir violetinių juostelių, įvertų į sidab-
rinius žiedus. Jos buvo pritvirtintos
prie marmurinių kolonų. Auksiniai
ir sidabriniai gultai buvo sustatyti
kieme, kuris buvo išklotas raudonu,
mėlynu, baltu ir juodu marmuru.
7 Gėrimus patiekė auksinėse taurėse,
kurios visos buvo skirtingos; karališ-
ko vyno buvo gausu.
8 Visi gėrė, kiek norėjo, nė vieno gerti
nevertė. Karalius buvo įsakęs savo
namų prižiūrėtojams daryti tai, ko
tik kuris žmogus panorės.
9 Karalienė Vaštė karaliaus Ahasve-
ro namuose kėlė puotą moterims.
10 Septintą dieną karalius buvo links-
mas nuo vyno. Jis įsakė Mehumanui,
Biztai, Harbonai, Bigtai, Abagtai,
Zetarui ir Karkasui – septyniems
eunuchams, kurie tarnavo karaliaus
Ahasvero akivaizdoje,
11 atvesti karalienę Vaštę pas karalių
su karališka karūna, norėdamas pa-
rodyti žmonėms ir kunigaikščiams
jos grožį, nes ji buvo labai graži.

1 SKYRIUS
1 Ezr 4,6; Est 8,9; Dan 6,1; Dan 9,1
2 1 Kar 1,46; Neh 1,1; Dan 8,2
3 Pr 40,20; Est 2,18
6 Est 7,8; Ez 23,41; Am 2,8; Am 6,4
7 Est 2,18
10 Est 7,9

12 Karalienė Vaštė atmetė eunuchų
perduotą karaliaus įsakymą ir atsisakė
eiti. Karalius labai supyko, ir užsidegė
jo rūstybė.
13 Karalius kláusė patarimo išminčių,
kurie pažinojo laikus ir žinojo kara-
liaus įstatymus bei teisę,
14 taip pat Karšenos, Šetaro, Admatos,
Taršišo, Mereso, Marsenos ir Memu-
chano – septynių persų ir medų ku-
nigaikščių, kurie visada būdavo prie
karaliaus ir buvo pirmi karalystėje:
15 „Kaip pagal įstatymą turi būti
pasielgta su karaliene Vašte, kuri
nepakluso karaliaus įsakymui, per-
duotam per eunuchus?“
16 Memuchanas atsakė karaliui:
„Karalienė Vaštė nusikalto ne tik ka-
raliui, bet visiems kunigaikščiams ir
žmonėms visose karaliaus Ahasvero
žemėse.
17 Šis karalienės poelgis taps žinomas
visoms moterims. Jos, paniekinda-
mos savo vyrus, sakys: „Karalius
Ahasveras įsakė karalienei ateiti pas
jį, bet ji neatėjo.“
18 Tuo karalienės pavyzdžiu seks vi-
sos persų ir medų kunigaikštienės.
Kils daug nesusipratimų ir pykčių.
19 Jei karaliui patiktų, tebūna pa-
skelbtas karališkas įsakas ir tebūna
įrašyta į persų ir medų įstatymą,
kuris yra neatšaukiamas, kad ka-
ralienė Vaštė nebeateis pas karalių
Ahasverą ir karalius jos karališką
garbę atiduos kitai, geresnei už ją.
20 Kai karaliaus potvarkis bus pa-
skelbtas visoje plačioje karalystėje,
visos moterys gerbs savo vyrus,
kilmingus ir prasčiokus.“
21 Šis patarimas patiko karaliui ir ku-

13 1 Krn 12,32; Jer 10,7; Dan 2,12; Mt 2,1

14 2 Kar 25,19; Ezr 7,14; Mt 18,10

17 Ef 5,33

19 Est 8,8; Dan 6,8

20 Ef 5,33; Kol 3,18; 1 Pt 3,1

22 Est 3,12; Est 8,9; Ef 5,22-24; 1 Tim 2,12

2 SKYRIUS

1 Est 1,19.20

5 1 Sam 9,1

6 2 Kar 24,6.14.15; 2 Krn 36,10.20; Jer 24,1

7 Est 2,15

8 Est 2,3

nigaikščiams. Karalius padarė pagal
Memuchano žodžius.
22 Jis išsiuntinėjo laiškus į visus ka-
raliaus kraštus, kiekvienai tautai jos
kalba, kad vyras turi būti viešpats savo
namuose. Tas įstatymas buvo paskelb-
tas visomis kalbomis visose tautose.

2 Po šių įvykių, karaliaus Ahasvero
pykčiui aprimus, jis atsiminė, ką
Vaštė padarė ir kaip ji buvo nubausta.
2 Karaliaus tarnai, kurie jam patar-
naudavo, jam pasiūlė: „Tepaieško
karaliui jaunų gražių mergaičių.
3 Tepaskiria karalius visuose kraš-
tuose vyrų, kurie visoje karalystėje
ieškotų gražių mergaičių, atgabentų
jas į Sūzų rūmus, į moterų namus, ir
perduotų karaliaus eunuchui Hega-
jui, moterų prižiūrėtojui. Ir tegu duoda
joms visa, ko reikia joms pasipuošti.
4 Kuri mergaitė patiks karaliui, taps
karaliene vietoj Vaštės.“ Pasiūlymas
patiko karaliui. Jis taip ir padarė.
5 Sostinėje, Sūzuose, gyveno vienas
žydas vardu Mordechajas, sūnus
Jayro, sūnaus Šimio, sūnaus Kišo iš
Benjamino giminės, kuris
6 buvo ištremtas iš Jeruzalės kartu
su Judo karaliumi Jechoniju, kurį
ištrėmė Babilono karalius Nebukad-
necaras.
7 Mordechajas užaugino Hadasą,
savo dėdės dukterį, kitaip vadinamą
Estera. Ji neturėjo tėvų, bet buvo labai
graži ir patraukli mergaitė. Jos tėvams
mirus, Mordechajas ją įsidukrino.
8 Paskelbus karaliaus įsaką, į Sūzus
buvo atgabenta ir Hegajo globai
pavesta daug gražių mergaičių. Es-
tera taip pat buvo paimta į karaliaus

namus Hegajo, moterų prižiūrėtojo,
globon.
9 Mergaitė jam patiko ir įgijo jo palan-
kumą. Jis greitai parūpino jai įvairių
papuošalų ir tai, kas jai priklausė, bei
septynias tarnaites iš karaliaus namų
ir apgyvendino ją ir jos tarnaites ge-
riausioje moterų namų dalyje.
10 Estera nesakė apie savo kilmę ir savo
tautą, nes Mordechajas buvo liepęs
jai tylėti.
11 Kiekvieną dieną Mordechajas
ateidavo prie moterų namų kiemo
pasiteirauti apie Esterą ir jos padėtį.
12 Kiekviena mergaitė tik po dvylikos
mėnesių pasiruošimo galėjo įeiti pas
karalių Ahasverą. Šešis mėnesius jos
tepėsi miros aliejumi ir šešis mėnesius
įvairiais kitais tepalais ir kvepalais.
13 Mergaitė, eidama pas karalių, tu-
rėjo teisę pasiimti iš moterų namų į
karaliaus namus ką tik norėjo.
14 Ji ateidavo vakare, o rytą eidavo
į kitus moterų namus, kurie buvo
eunucho Šaašgazo žinioje. Jis buvo
karaliaus sugulovių prižiūrėtojas. Ji
daugiau nebeįeidavo pas karalių,
nebent karalius ją pamėgdavo ir
pakviesdavo vardu.
15 Kai atėjo Esteros, Mordechajo
dėdės Abihailo dukters, kurią jis buvo
įdukrinęs, eilė, ji nieko neprašė;
pasiėmė tik tai, ką eunuchas Hegajas
jai patarė. Estera patiko kiekvienam,
kas tik į ją pažiūrėdavo.
16 Esterą į karaliaus Ahasvero rūmus
nuvedė septintųjų jo karaliavimo
metų dešimtą mėnesį, vadinamą
tebetu.
17 Karalius pamilo Esterą labiau už
visas kitas moteris, ir ji atrado jo akyse

9 Est 2,3.12
10 Est 2,20
15 Est 2,7; Est 5,2.8; Est 9,29
17 Est 1,11
18 Est 1,3
20 Est 2,10; Pat 22,6
21 Est 6,2
22 Est 6,1.2
23 Est 6,1
3 SKYRIUS
1 Sk 24,7; 1 Sam 15,8; Est 5,11
2 Est 2,19.21; Est 3,5; Est 5,9; Ps 15,4
3 Est 3,2

daugiau malonės ir palankumo negu
kitos mergaitės. Jis uždėjo jai ant
galvos karališką karūną ir paskelbė
ją karaliene vietoj Vaštės.
18 Esteros garbei karalius iškėlė di-
delę puotą savo kunigaikščiams ir
tarnams. Tai buvo Esteros puota. Jis
sumažino mokesčius savo karalystė-
je ir davė karališkų dovanų.
19 Kai mergaitės buvo renkamos
antrą kartą, Mordechajas sėdėjo
karaliaus vartuose.
20 Estera dar nebuvo pasisakiusi ka-
raliui nei savo tautybės, nei kilmės,
nes Mordechajas taip buvo jai liepęs;
Estera klausė Mordechajaus kaip ir
tada, kai jis ją augino.
21 Mordechajui sėdint prie karaliaus
vartų, du karaliaus eunuchai, Bigta-
nas ir Terešas, durų sargai, supyko
ant karaliaus ir tarėsi jį nužudyti.
22 Mordechajas, tai išgirdęs, pranešė
karalienei Esterai, o Estera – kara-
liui Mordechajo vardu.
23 Buvo ištirta ir nustatyta, kad tai
tiesa. Abu vyrus pakorė, o įvykį įrašė
į karaliaus metraščių knygą.

3 Po šitų įvykių karalius Ahasveras
išaukštino agagą Hamaną, Hame-
datos sūnų, ir padarė jo sostą aukš-
tesnį už kitų kunigaikščių.
2 Visi karaliaus tarnai, kurie buvo
prie karaliaus vartų, nusilenkdavo
prieš Hamaną ir pagerbdavo jį, nes
taip buvo įsakęs karalius. Bet Mor-
dechajas nenusilenkdavo prieš jį ir
nepagerbdavo.
3 Karaliaus tarnai, kurie buvo prie ka-
raliaus vartų, klausdavo Mordechajo:
„Kodėl nevykdai karaliaus įsakymo?“
4 Kai jie kasdien tai kartojo, bet jis

nekreipė dėmesio, tuomet jie prane-
šė Hamanui. Jie norėjo įsitikinti, ar
Mordechajas laikysis savo žodžio,
nes jis buvo pasisakęs esąs žydas.
5 Hamanas, matydamas, kad Mor-
dechajas nesilenkia prieš jį ir jo
nepagerbia, užsidegė pykčiu.
6 Jis manė, kad neverta kelti rankos
prieš vieną Mordechają. Jie pasakė
Mordechajo tautybę, todėl Hama-
nas nusprendė išžudyti visus žydus
visoje Ahasvero karalystėje.
7 Dvyliktaisiais karaliaus Ahasvero
metais, pirmą mėnesį, vadinamą ni-
sanu, buvo metamas *Pur*, tai yra bur-
tas, Hamano akivaizdoje kiekvienai
dienai ir kiekvienam mėnesiui iki
dvylikto mėnesio, tai yra adaro.
8 Hamanas sakė karaliui Ahasverui:
„Tavo karalystėje gyvena išsklaidy-
ta tauta; jos įstatymai yra kitokie
nei kitų tautų įstatymai, be to, jie
nesilaiko karaliaus įstatymų. Kara-
liui nėra naudinga juos taip palikti.
9 Jei karalius sutinka, tebūna iš-
leistas įsakas juos sunaikinti, ir aš
duosiu dešimt tūkstančių sidabro
talentų karaliaus iždui."
10 Karalius numovė žiedą nuo savo
piršto ir padavė agagui Hamanui,
Hamedatos sūnui, žydų priešui,
11 ir tarė Hamanui: „Sidabrą pasilai-
kyk sau, o su žydų tauta daryk, kaip
tau patinka."
12 Pirmo mėnesio tryliktą dieną buvo
sušaukti karaliaus raštininkai ir,
Hamanui diktuojant, buvo parašyti
laiškai visiems vietininkams, kraš-
tų valdytojams, kunigaikščiams ir
tautoms jų kalba, karaliaus Ahasvero
vardu ir užantspauduoti karaliaus
žiedu.

5 Est 3,2; Est 5,9; Dan 3,19

6 Ps 83,4; Apr 12,1-17

7 Est 9,24-26

8 Ezr 4,12-15; Apd 16,20.21

10 Pr 41,42; Est 7,6; Est 8,2.8

12 1 Kar 21, 8; Est 1,22; Est 8,8-10

13 2 Krn 30, 6; Est 8,10-12. 14; Est 9,10

14 Est 8,13.14

15 Est 8,15; Pat 29,2

4 SKYRIUS

1 Pr 27,34; Joz 7,6; 2 Sam 1,11; Est 3,8-10; Ez 27,30; Jon 3,5.6

13 Į visus karaliaus valdomus kraš-
tus per pasiuntinius buvo išsiųsti
laiškai, kad per vieną dieną, tai yra
dvylikto mėnesio, vadinamo adaru,
tryliktą dieną, išžudytų ir išnaikintų
visus žydus – jaunus, senus, moteris
ir vaikus, o jų turtą paimtų kaip grobį.
14 Tų laiškų nuorašus įsakyta pa-
skelbti visoms tautoms, kad jos
pasiruoštų skirtai dienai.
15 Karaliaus įsakymu pasiuntiniai iš-
skubėjo, ir šis įsakas buvo paskelb-
tas sostinėje, Sūzuose. Karalius ir
Hamanas sėdo gerti, o Sūzų miestas
buvo sumišęs.

4 Išgirdęs, kas buvo padaryta,
Mordechajas perplėšė savo dra-
bužius, apsivilko ašutine, užsibarstė
ant galvos pelenų, išėjo į miesto
aikštę ir garsiai dejavo.
2 Jis atėjo prie karaliaus vartų, nes
su ašutine nebuvo leidžiama įeiti pro
karaliaus vartus.
3 Visur, kur karaliaus įsakas ir po-
tvarkis buvo paskelbtas, tarp žydų
kilo didelis gedulas. Jie pasninkavo,
verkė, aimanavo, daugelis, apsirengę
ašutinėmis, gulėjo pelenuose.
4 Kai Esteros tarnaitės ir eunuchai jai
tai pranešė, karalienė labai nuliūdo.
Ji siuntė Mordechajui rūbų, kad jis
nusimestų ašutinę ir apsivilktų jais,
bet jis jų nepriėmė.
5 Tada Estera pasišaukė karaliaus
eunuchą Hatachą, kuris buvo pa-
skirtas jai patarnauti, ir įsakė jam eiti
pas Mordechają ir sužinoti, kodėl jis
taip elgiasi.
6 Hatachas nuėjo pas Mordechają
į miesto aikštę priešais karaliaus
vartus.

7 Mordechajas papasakojo jam, kas
atsitiko ir kiek Hamanas pažadėjo
duoti karaliaus iždui už žydų iš-
žudymą.
8 Mordechajas davė Hatachui Sū-
zuose paskelbto įsako išžudyti žydus
nuorašą, kad jį parodytų Esterai,
paaiškintų ir lieptų jai eiti pas kara-
lių ir maldauti pagalbos savo tautai.
9 Hatachas sugrįžo ir pranešė Es-
terai, ką Mordechajas jam kalbėjo.
10 Estera vėl siuntė Hatachą pas
Mordechają:
11 „Visi karaliaus tarnai ir visi kraštai
žino, kad jei vyras ar moteris įeitų į
karaliaus vidinį kiemą nekviestas,
yra tik vienas įstatymas – jo laukia
mirtis; gyvas paliekamas tik tas, į
kurį karalius ištiesia savo auksinį
skeptrą. Karalius nekvietė manęs jau
trisdešimt dienų.“
12 Mordechajas, sužinojęs, ką Estera
atsakė,
13 liepė pranešti jai: „Negalvok, kad
tu, būdama karaliaus namuose, iš-
vengsi žydų likimo.
14 Jei dabar tylėsi, pagalba ir išgelbė-
jimas žydams ateis iš kitur, bet tu ir
tavo tėvo namai žūsite. Kas žino, gal
dėl šio laiko tu ir tapai karaliene?“
15 Estera pasiuntė Mordechajui at-
sakymą:
16 „Eik ir sušauk visus žydus Sūzuose;
pasninkaukite dėl manęs tris dienas
ir tris naktis, nieko nevalgykite ir
negerkite. Aš taip pat pasninkausiu
su savo tarnaitėmis. Po to eisiu pas
karalių, laužydama įstatymą; jei
žūsiu, tai žūsiu.“
17 Mordechajas nuėjo ir padarė visa,
ką Estera jam buvo įsakiusi.

7 Est 3,9
8 Est 3,14.15
11 Est 2,14; Est 5,1.2; Est 6,4; Est 8,4; Dan 2,9
16 Pr 43,14; Est 5,1

5 SKYRIUS
1 Est 4,11.16; Est 6,4
2 Est 4,11; Est 8,4; Pat 21,1
3 Est 7,2; Mk 6,23
6 Est 7,2; Est 9,12
8 Est 6,14
9 Est 3,5; Job 20,5; Lk 6,25
10 2 Sam 13, 22
11 Est 3,1; Est 9,7-10

5 Trečią dieną Estera apsirengė kara-
liškais rūbais ir atsistojo karaliaus
namų vidiniame kieme, priešais ka-
raliaus namus. Karalius sėdėjo savo
soste, priešais įėjimą į namus.
2 Karalius pamatė karalienę Esterą,
stovinčią kieme, ir ji atrado malonę
jo akyse. Jis ištiesė į Esterą auksinį
skeptrą, kurį laikė rankoje. Estera
priėjusi palietė skeptrą.
3 Karalius klausė: „Karaliene Estera,
ko norėtum? Duosiu tau, ko prašysi,
kad ir pusę savo karalystės.“
4 Estera atsakė: „Jei karaliui patiktų,
kviečiu karalių ir Hamaną šiandien
į vaišes, kurias jums paruošiau.“
5 Karalius įsakė skubiai pašaukti
Hamaną, kad išpildytų Esteros pra-
šymą. Karalius ir Hamanas atėjo į
vaišes pas Esterą.
6 Geriant vyną, karalius klausė Es-
teros: „Pasakyk man savo prašymą.
Išpildysiu jį, nors prašytum ir pusės
mano karalystės.“
7 Estera atsakė: „Mano prašymas toks:
8 jei radau malonę karaliaus akyse ir
karalius norėtų patenkinti mano pra-
šymą, kviečiu karalių ir Hamaną rytoj
į vaišes, kurias jiems paruošiu, ir rytoj
aš įvykdysiu karaliaus žodžius.“
9 Tą dieną Hamanas išėjo linksmas
ir gerai nusiteikęs. Bet, pamatęs prie
karaliaus vartų sėdintį Mordechają,
kuris neatsistojo ir visai nekreipė į jį
dėmesio, labai supyko.
10 Tačiau Hamanas susivaldė. Par-
ėjęs namo, jis pasišaukė draugus ir
žmoną Zerešą.
11 Ir Hamanas pasakojo jiems apie
savo turtų daugybę, apie savo sūnus,
apie tai, kaip karalius jį pagerbė ir

išaukštino tarp visų karaliaus tarnų
ir kunigaikščių.
12 Hamanas tęsė: „Be to, karalienė
Estera nė vieno nepakvietė į vaišes
kartu su karaliumi, tik mane. Rytoj
ji vėl pakvietė mane su karaliumi.
13 Tačiau tai manęs nepatenkina, kol
matau šitą žydą Mordechają, sėdintį
prie karaliaus vartų.“
14 Jo žmona ir draugai jam patarė:
„Įsakyk pastatyti penkiasdešimties
uolekčių aukščio kartuves ir rytoj
kalbėk su karaliumi, kad Mordecha-
jas būtų pakartas. Po to eik linksmas
į vaišes kartu su karaliumi.“ Pata-
rimas patiko Hamanui, ir kartuvės
buvo pastatytos.

6 Tą naktį karalius negalėjo už-
migti. Jis įsakė atnešti metraščių
knygą ir iš jos skaityti.
2 Rado parašyta, kaip Mordechajas
pranešė apie eunuchų Bigtano ir Te-
rešo, ėjusių sargybą prie vartų, są-
mokslą nužudyti karalių Ahasverą.
3 Karalius paklausė: „Kaip Mordecha-
jas buvo pagerbtas ir kaip jam buvo už
tai atlyginta?“ Karaliaus tarnai, kurie
jam patarnavo, atsakė: „Jis negavo
jokio atlyginimo.“
4 Karalius paklausė: „Kas yra kie-
me?“ Tuo laiku Hamanas buvo
įėjęs į karaliaus namų išorinį kiemą,
norėdamas pasikalbėti su karaliumi
dėl Mordechajo pakorimo kartuvėse,
kurios jau buvo pastatytos.
5 Karaliaus tarnai jam atsakė: „Ha-
manas stovi kieme.“ Karalius liepė
pakviesti Hamaną.
6 Jam įėjus, karalius klausė: „Ką
reikėtų padaryti vyrui, kurį karalius
nori pagerbti?“ Hamanas galvojo:

14 Est 6,4; Est 7,9-10

6 SKYRIUS
1 Est 2,23; Est 10,2
2 Est 2,21
4 Est 5,1.14
6 Pat 6,18; Pat 18,12
8 1 Kar 1,33
9 Pr 41,43
12 2 Sam 15, 30; 2 Km 26,20; Jer 14,3.4
13 Pr 12,3; Zch 2,8
14 Est 5,8

7 SKYRIUS
2 Est 5,6

„Ką gi kitą karalius norėtų pagerbti,
jei ne mane?“
7 Hamanas atsakė: „Vyrą, kurį ka-
ralius norėtų pagerbti,
8 reikia aprengti karaliaus rūbais, už-
sodinti ant žirgo, kuriuo jojo karalius,
ir uždėti ant galvos karaliaus karūną.
9 Rūbus ir žirgą tegul jam paduoda
vienas iš karaliaus kilmingiausiųjų
kunigaikščių; jis teatveda karaliaus
pagerbtąjį, užsodina jį ant žirgo ir,
vesdamas žirgą miesto aikšte, tegul
skelbia: „Taip daroma žmogui, kurį
karalius nori pagerbti!“
10 Tada karalius įsakė Hamanui:
„Skubėk, imk rūbus, žirgą ir pada-
ryk visa, ką sakei, žydui Mordecha-
jui, kuris sėdi prie karaliaus vartų.
Žiūrėk, kad viskas būtų įvykdyta!“
11 Hamanas paėmė rūbus ir žirgą,
aprengė Mordechają, užsodinęs jį ant
žirgo vedė miesto aikšte ir skelbė:
„Taip daroma žmogui, kurį karalius
nori pagerbti!“
12 Mordechajas grįžo prie karaliaus
vartų, o Hamanas nuskubėjo į savo
namus nuliūdęs ir prisidengęs galvą.
13 Hamanas papasakojo savo žmo-
nai Zerešai ir draugams visa, kas
įvyko. Jo patarėjai ir žmona kalbėjo:
„Jei Mordechajas, prieš kurį turėjai
nusižeminti, yra žydų tautybės, tu
nelaimėsi, bet tikrai krisi.“
14 Jiems dar tebekalbant, atėjo kara-
liaus eunuchai ir paskubomis nuvedė
Hamaną į Esteros paruoštas vaišes.

7 Karalius ir Hamanas atėjo pas
karalienę Esterą į vaišes.
2 Tą dieną, gerdamas vyną, karalius
vėl klausė karalienės Esteros: „Pa-
sakyk man savo prašymą, karaliene

Estera. Suteiksiu tau, ko norėsi, net jei
prašytum ir pusės mano karalystės."
3 Karalienė atsakė: „Karaliau, jei
radau malonę tavo akyse ir sutinki
mano prašymą patenkinti, palik
mane ir mano tautą gyvus.
4 Aš ir mano tauta esame atiduoti
mirčiai ir sunaikinimui. Jei mes
būtume parduodami vergais, aš
tylėčiau ir karaliaus nevarginčiau."
5 Karalius Ahasveras kláusė karalie-
nės Esteros: „Kas jis toks ir kur jis
yra, kuris įsidrąsino savo širdy taip
daryti?"
6 Estera atsakė: „Mūsų priešas ir
persekiotojas yra šitas piktadarys
Hamanas." Hamanas labai išsigando.
7 Karalius užsirūstinęs pakilo nuo
stalo ir išėjo į rūmų sodą, o Hamanas
suklupo prieš karalienę Esterą, pra-
šydamas palikti jį gyvą, nes jis supra-
to, kad jo laukia karaliaus bausmė.
8 Sugrįžęs iš rūmų sodo, karalius
rado Hamaną, sukniubusį ant lo-
vos prie Esteros, ir sakė: „Negi jis
nori karalienę išprievartauti mano
namuose ir mano akivaizdoje?!"
Karaliui ištarus šiuos žodžius, jie
uždengė Hamano veidą.
9 Karaliaus eunuchas Harbona tarė:
„Hamano namų kieme yra pastatytos
penkiasdešimties uolekčių aukščio
kartuvės Mordechajui, kuris išgelbėjo
karaliaus gyvybę, pakarti." Karalius
įsakė: „Pakarkite jose Hamaną."
10 Taip jis buvo pakartas Mordechajui
skirtose kartuvėse. Po to karaliaus
pyktis atslūgo.

8 Tą dieną karalius Ahasveras ati-
davė žydų priešo Hamano namus
karalienei Esterai. Mordechajas buvo
pakviestas pas karalių, nes Estera
pasakė, kad jis yra jos giminaitis.
2 Savo žiedą, kurį pasiėmė iš Hama-
no, karalius atidavė Mordechajui.
Estera pavedė Hamano namų prie-
žiūrą Mordechajui.
3 Estera krito karaliui po kojomis ir su
ašaromis maldavo panaikinti agago
Hamano išleistą įsaką prieš žydus.
4 Karalius ištiesė aukso skeptrą į Este-
rą. Estera pakilo, atsistojo prieš karalių
5 ir kalbėjo: „Jei karaliui patiktų ir
jei radau malonę jo akyse, maldau-
ju raštu atšaukti agago Hamano,
Hamedatos sūnaus, laiškus, kuriais
jis siekė išnaikinti visus žydus ka-
raliaus kraštuose.
6 Kaip aš galėčiau ištverti, maty-
dama savo tautos pažeminimą ir
sunaikinimą?"
7 Karalius Ahasveras tarė karalienei
Esterai ir žydui Mordechajui: „Aš
atidaviau Esterai Hamano namus; jis
buvo pakartas, kadangi drįso pakelti
ranką prieš žydus.
8 Parašykite žydams karaliaus var-
du, kaip jums patinka, ir užants-
pauduokite raštus karaliaus žiedu;
nes įsakymai, parašyti karaliaus
vardu ir užantspauduoti jo žiedu,
yra neatšaukiami."
9 Trečio mėnesio, vadinamo sivanu,
dvidešimt trečią dieną buvo sušaukti
karaliaus raštininkai ir parašyta
tai, ką Mordechajas įsakė visiems
žydams, karaliaus vietininkams,
valdytojams bei kunigaikščiams
nuo Indijos iki Etiopijos, šimtui
dvidešimt septyniems kraštams jų
raštu ir tautoms jų kalba, taip pat ir
žydams jų raštu ir jų kalba.
10 Raštai buvo užantspauduoti kara-

4 Įst 28,68; Est 3,9; Est 4,7
6 Est 3,10
8 Est 1,6; Job 9,24
9 Est 1,10; Est 5,14; Est 6,2; Job 7,16; Pat 11,5.6
10 Ps 7,16; Ps 37,35.36; Ps 94,23; Pat 11,5.6; Dan 6,24

8 SKYRIUS
1 Est 2,7.15; Est 7,6
2 Est 3,10
4 Est 4,11; Est 5,2
5 Est 3,13
6 Neh 2,3; Est 7,4; Est 9,1
7 Est 8,1; Pat 13,22
8 Est 1,19; Dan 6,8.12.15
9 Est 1,1.22; Est 3,12
10 1 Kar 21, 8; Est 3,12.13

liaus Ahasvero žiedu ir išsiųsti per
raitus karaliaus pasiuntinius.
11 Karalius leido žydams kiekviename
mieste susirinkti ir ginti savo gyvy-
bę – sunaikinti, užmušti ir pražudyti
bet kokią žmonių ar krašto galybę,
kuri juos puola, kartu su jų vaikais bei
moterimis, o jų turtą pasiimti.
12 Dvylikto mėnesio, vadinamo ada-
ru, tryliktą dieną buvo įsakyta gintis
visuose karaliaus Ahasvero kraštuose.
13 Rašto su įsaku nuorašai buvo pa-
siųsti į visus kraštus ir paskelbti vi-
soms tautoms, kad žydai pasiruoštų
ir tą dieną atkeršytų savo priešams.
14 Karaliaus pasiuntiniai ant kupra-
nugarių ir mulų skubėjo išnešioti
tą įsakymą. Jis buvo paskelbtas ir
sostinėje, Sūzuose.
15 Tą dieną Mordechajas išėjo iš ka-
raliaus rūmų, pasipuošęs karališkais
mėlynais ir baltais rūbais, plonos
drobės purpuro apsiaustu ir aukso
karūna ant galvos. Sūzų miesto gy-
ventojai džiūgavo.
16 Žydai buvo laimingi, patenkinti ir
gerbiami.
17 Kiekviename krašte ir mieste, kur
tik karaliaus įsakas buvo paskelbtas,
žydai džiaugėsi, linksminosi, puo-
tavo ir šventė. Daugelis kitų tautų
žmonių prisidėjo prie žydų, nes juos
buvo apėmusi baimė dėl žydų.

9 Dvylikto mėnesio, vadinamo
adaru, tryliktą dieną, kai atėjo
laikas įvykdyti karaliaus įsaką, tą
dieną, kai žydų priešai tikėjosi juos
nugalėti, įvyko priešingai – žydai
nugalėjo savo priešus.
2 Visuose karaliaus Ahasvero kraštuo-
se susirinkę į miestus žydai pasipriešino tiems, kurie norėjo jiems pakenkti.
Niekas negalėjo žydams priešintis, nes
visus žmones apėmė baimė.
3 Karaliaus kraštų vietininkai, val-
dytojai, kunigaikščiai ir valdininkai
padėjo žydams, nes jie bijojo Mor-
dechajo,
4 kuris buvo galingas karaliaus na-
muose. Garsas apie jį pasiekė visus
kraštus, o jo galia augo ir augo.
5 Žydai užpuolė savo priešus, sunai-
kino juos ir darė, ką norėjo tiems,
kurie jų nekentė.
6 Sostinėje, Sūzuose, žydai nužudė
ir sunaikino penkis šimtus žmonių
7 ir Paršandatą, Dalfoną, Aspatą,
8 Poratą, Adaliją, Aridatą,
9 Parmaštą, Arisają, Aridają ir Vai-
zatą –
10 dešimt žydų priešo Hamano, sū-
naus Hamedatos, sūnų, bet jų turto
nelietė.
11 Tą pačią dieną Sūzuose nužudytų-
jų skaičius buvo praneštas karaliui.
12 Karalius sakė karalienei Esterai:
„Sostinėje, Sūzuose, žydai nužudė
penkis šimtus žmonių ir dešimt Ha-
mano sūnų. O kiek jie išžudė visuose
kraštuose? Ko dar prašai? Pasakyk,
ir tai bus įvykdyta."
13 Estera atsakė: „Jei karaliui patik-
tų, tebūna žydams leista Sūzuose ir
rytoj elgtis pagal šios dienos įsaką,
o dešimt Hamano sūnų tebūna pa-
kabinti kartuvėse."
14 Karalius įsakė, kad tai būtų pa-
skelbta ir padaryta Sūzuose; ir jie
pakorė Hamano sūnus.
15 Sūzuose gyvenę žydai susirinko
adaro mėnesio keturioliktą dieną ir
nužudė tris šimtus žmonių, bet jų
turto jie nelietė.

11 Est 9,2. 10.15.16
12 Est 3,13; Est 9,1
13 Est 3, 14.15
15 Est 3,15; Pat 29,2
16 Ps 97,11; Ps 112,4
17 Pr 35,5; Iš 15,16; Įst 2,25; Įst 11,25; 1 Sam 25,8; 1 Krn 14,17; Est 9,2.19; Ps 18,43

9 SKYRIUS
1 2 Sam 22,41; Est 3,13; Est 8,12
2 Est 8,11.17; Est 9,15-18; Ps 71,13.14
4 2 Sam 3,1; 1 Krn 11,9; Pat 4,18
6 Est 1,2; Est 3,15; Est 4,16
10 Est 5,11; Est 8,11; Est 9,7-10; Job 18,19; Job 27,13-15; Ps 21,10
12 Est 5,6; Est 7,2
13 2 Sam 21, 6.9; Est 8,11; Est 9,15
15 Est 8,11; Est 9,2.10

16 Kituose karaliaus kraštuose žydai susirinkę irgi gynė savo gyvybę nuo priešų. Jie nužudė septyniasdešimt penkis tūkstančius savo persekiotojų, bet jų turto nelietė.

17 Tai įvyko adaro mėnesio tryliktą dieną. Keturioliktą dieną jie ilsėjosi, puotavo ir šventė džiaugsmo šventę.

18 Sūzuose gyvenę žydai buvo susirinkę tryliktą ir keturioliktą dieną, o penkioliktą dieną jie ilsėjosi, puotavo ir šventė džiaugsmo šventę;

19 žydai, gyvenantys neapmūrytuose miestuose bei kaimuose, džiaugsmo ir puotos šventei pasirinko keturioliktą adaro mėnesio dieną; tą dieną jie siuntinėjo vieni kitiems dovanas ir valgius.

20 Mordechajas visa tai surašė ir išsiuntinėjo laiškus žydams visoje karaliaus Ahasvero karalystėje – arti ir toli.

21 Jis ragino žydus kiekvienais metais švęsti adaro mėnesio keturioliktą ir penkioliktą dienas

22 kaip žydų išlaisvinimo iš jų priešų dienas, nes jų liūdesys virto džiaugsmu, dejonės – džiūgavimu. Tomis dienomis jie turėtų džiaugtis, puotauti, dalintis maistu ir siųsti dovanas beturčiams.

23 Žydai pradėjo taip daryti, kaip Mordechajas buvo jiems nurodęs.

24 Nes agagas Hamanas, Hamedatos sūnus, žydų priešas, buvo sumanęs sunaikinti žydus ir metė *Pur*, tai yra burtą, kad juos sunaikintų ir išžudytų.

25 Kai Estera atėjo pas karalių, jis raštu įsakė, kad Hamano piktas sumanymas kristų ant jo paties galvos – jis ir jo sūnūs buvo pakarti.

26 Tas dienas jie vadina Purimu – nuo žodžio *Pur*. Todėl pagal visus šio laiško žodžius, pagal tai, ką jie patys matė ir patyrė,

27 žydai nusprendė, kad kiekvienais metais tuo pačiu laiku visi žydai, jų palikuonys ir visi, prisijungę prie jų, turi prisiminti tas dvi dienas.

28 Tos dienos turi būti švenčiamos visose šeimose, visuose miestuose ir visose kartose. Purimo dienos neturi išnykti iš žydų papročių nei prisiminimas apie jas tarp jų palikuonių.

29 Karalienė Estera, Abihailo duktė, ir žydas Mordechajas parašė antrą laišką dėl Purimo.

30 Jie išsiuntinėjo laiškus žydams į šimtą dvidešimt septynis karaliaus Ahasvero valdomus kraštus su taikos ir tiesos žodžiais,

31 kad paragintų švęsti Purimo dienas nustatytu laiku, kurį nurodė žydas Mordechajas ir karalienė Estera. Ir jie patys paskyrė sau ir savo palikuonims pasninkus ir raudų dienas.

32 Karalienės Esteros įsakas patvirtino Purimo šventę ir yra įrašytas į knygą.

10 Karalius Ahasveras uždėjo duoklę visiems kraštams ir jūrų saloms.

2 Visi jo valdžios ir galybės darbai, taip pat Mordechajo garbė, kurią karalius jam suteikė, yra aprašyti persų ir medų metraščių knygoje.

3 Žydas Mordechajas buvo antras po karaliaus Ahasvero. Jis buvo galingas tarp žydų ir mėgstamas tarp brolių, jis siekė savo tautai taikos ir gerovės.

16 Est 8,11; Est 9,2
18 Est 9,11.15
19 Įst 16,11.14; Neh 8,10.12; Est 8,16.17; Est 9,22
22 Įst 15,7-11; Neh 8,10; Est 9,19; Job 29,16
24 Est 3,6.7; Est 9,26
25 Est 7,4-10; Est 8,3; Est 9,13.14
26 Est 9,20
27 Est 8,17; Iz 56,3.6; Zch 2,11
29 Est 2,15; Est 8,10; Est 9,20.21
30 Est 1,1
31 Est 4,3.16

10 SKYRIUS
1 Pr 10,5; Ps 72,10; Iz 11,11; Iz 24,15
2 Est 6,1; Est 8,15; Est 9,4
3 Pr 41,40.43.44; 2 Km 28,7; Neh 2,10; Ps 112,8.9

JOBO KNYGA

1 Uco krašte gyveno vyras vardu Jo-
bas. Jis buvo tobulas ir teisus vyras,
bijojo Dievo ir vengė pikto.
2 Jis turėjo septynis sūnus ir tris
dukteris,
3 septynis tūkstančius avių, tris
tūkstančius kupranugarių, penkis
šimtus jungų jaučių, penkis šimtus
asilių ir labai didelę šeimyną. Tas
vyras buvo žymiausias Rytuose.
4 Jo sūnūs keldavo vaišes kiekvienas
savo namuose savo dieną, pasikvietę
tris seseris kartu su jais valgyti ir gerti.
5 Vaišių dienoms pasibaigus, Jobas
juos šventindavo. Atsikėlęs anksti
rytą, jis aukodavo deginamąsias
aukas pagal jų skaičių, galvodamas:
„Gal mano sūnūs nusidėjo ir keikė
Dievą savo širdyje.“ Taip Jobas vi-
suomet darydavo.
6 Vieną dieną Dievo sūnūs susirinko
pas Viešpatį; atėjo ir šėtonas.
7 Viešpats klausė šėtono: „Iš kur
ateini?“ Šėtonas atsakė Viešpačiui:
„Aš vaikštinėjau po visą žemę.“
8 Viešpats vėl klausė šėtono: „Ar
atkreipei dėmesį į mano tarną Jobą?
Juk žemėje nėra nė vieno jam lygaus.
Jis yra tobulas ir teisus, bijo Dievo ir
vengia pikto.“
9 Šėtonas atsakė Viešpačiui: „Ne
veltui Jobas bijo Dievo.
10 Juk Tu saugai jį, jo namus ir viską,
ką jis turi! Jo darbus Tu laimini ir
jo turtas didėja.
11 Bet ištiesk savo ranką ir paliesk tai,
ką jis turi, ir jis keiks Tave į akis.“
12 Viešpats tarė šėtonui: „Visa, ką
jis turi, atiduodu tavo valdžion, bet
prieš jį patį rankos nekelk.“ Šėtonas
pasišalino iš Viešpaties akivaizdos.
13 Tą dieną Jobo sūnūs ir dukterys
valgė ir gėrė vyną vyriausiojo brolio
namuose.
14 Pasiuntinys, atėjęs pas Jobą, pra-
nešė: „Jaučiai arė ir asilai ganėsi
šalia jų.
15 Šebiečiai užpuolė ir juos pagrobė,
o tarnus užmušė kardu; tik aš vienas
ištrūkau, kad tau praneščiau.“
16 Jam tebekalbant, atėjo kitas ir pra-
nešė: „Dievo ugnis krito iš dangaus
ir sudegino avis ir tarnus, ir juos pra-
rijo; tik aš vienas ištrūkau, kad tau
praneščiau.“
17 Jam tebekalbant, atėjo kitas ir pra-
nešė: „Chaldėjai, pasiskirstę trimis
grupėmis, puolė kupranugarius ir juos
pagrobė, o tarnus nužudė kardu; tik aš
vienas ištrūkau, kad tau praneščiau.“
18 Jam tebekalbant, atėjo kitas ir pra-
nešė: „Tavo sūnūs ir dukterys valgė ir
gėrė vyną vyriausiojo brolio namuose.
19 Pakilęs smarkus vėjas iš dykumos
sugriovė namą ir užmušė visus jau-
nuolius; tik aš vienas ištrūkau, kad
tau praneščiau.“
20 Jobas atsikėlė, perplėšė savo ap-
siaustą, nusiskuto plaukus ir, puolęs
ant žemės, pagarbino,
21 tardamas: „Nuogas gimiau, nuo-
gas ir mirsiu. Viešpats davė, Vieš-

1 SKYRIUS

1 Pr 6,9; Pr 17,1; Įst 18,13; 1 Km 1,17; Pat 16,6; Ez 14,14.20; Jok 5,11

5 Pr 8,20; 1 Kar 21,10.13; Job 1,11; Job 2,5.9; Job 42,8

6 Job 2,1

7 1 Pt 5,8

10 Job 29,2-6; Ps 34,7; Ps 128,1.2; Pat 10,22; Iz 5,2

11 Job 1,5; Job 2,5; Job 19,21; Iz 8,21; Mal 3,13.14

13 Mok 9,12

15 Job 6,19

18 Job 1,4.13

20 Pr 37,29.34; Joz 7,6; Ezr 9,3; 1 Pt 5,6

21 Pr 31,16; 1 Sam 2,6; Ps 49,17; Mok 5,15.19; Ef 5,20; 1 Tes 5,18; 1 Tim 6,7; Jok 1,17

pats ir atėmė; tebūna palaimintas
Viešpaties vardas.“
22 Visu tuo Jobas nenusidėjo ir ne-
kalbėjo kvailai prieš Dievą.

2 Vieną dieną Dievo sūnūs vėl susi-
rinko Viešpaties akivaizdoje; šė-
tonas atėjo su jais ir stojo prieš Dievą.
2 Viešpats paklausė jo: „Iš kur atei-
ni?“ Šėtonas atsakė Viešpačiui: „Aš
vaikštinėjau po visą žemę.“
3 Viešpats klausė šėtono: „Ar at-
kreipei dėmesį į mano tarną Jobą?
Juk žemėje nėra jam lygaus. Jis yra
tobulas ir teisus, bijo Dievo ir vengia
pikto. Jis ir toliau lieka man ištiki-
mas, nors tu mane sukurstei prieš
jį, kad be priežasties jam kenkčiau.“
4 Šėtonas atsakė Viešpačiui: „Oda
už odą, bet žmogus viską atiduos,
kad liktų gyvas.
5 Bet ištiesk savo ranką, paliesk jo
kaulus ir kūną, ir jis keiks Tave į akis.“
6 Viešpats tarė šėtonui: „Jis tavo
rankose. Tik neliesk jo gyvybės.“
7 Šėtonas pasišalino iš Viešpaties
akivaizdos ir ištiko Jobą skaudžio-
mis votimis nuo kojų padų iki vir-
šugalvio.
8 Jis sėdėjo pelenuose ir, paėmęs
šukę, gramdė pūlius.
9 Jo žmona jam tarė: „Ar tu vis dar
laikaisi savo ištikimybės? Prakeik
Dievą ir mirk.“
10 Jobas jai atsakė: „Tu kalbi kaip vie-
na iš kvailų moterų. Argi priimtume
gera iš Dievo rankos, o pikta nepri-
imtume?“ Taip kalbėdamas Jobas
nenusidėjo savo lūpomis.
11 Trys Jobo draugai: temanas Elifa-
zas, šuachas Bildadas ir naamatietis

22 Job 2,10

2 SKYRIUS

1 Job 1,6-8
2 Job 1,7
3 Job 1,1.8; Job 9,17; Job 27,5.6
5 Job 1,5.11; Job 19,20
6 Job 1,12
7 Iz 1,6
8 Job 42,6; Jer 6,26; Ez 27,30; Jon 3,6; Mt 11,21
9 Job 1,5
10 Job 1,21.22; Ps 39,1; Hbr 12,6; Jok 1,12; Jok 5,10.11
11 Pr 25,2; Pr 36,11; 1 Km 1,32.36; Job 6,19; Job 42,11; Jer 49,7; Abd 1,9; Rom 12,15
12 Joz 7,6; Neh 9,1; Rd 2,10; Ez 27,30
13 Pr 50,10; Ez 3,15

3 SKYRIUS

3 Job 10,18.19; Jer 20,14-18
5 Job 10,21.22; Jer 13,16; Am 5,8
8 Jer 9,17
11 Job 10,18.19
12 Pr 30,3
14 Job 15,28; Iz 58,12

Cofaras, išgirdę apie Jobo nelaimę,
susitarė ir atėjo gedėti su juo ir jį
paguosti.
12 Pamatę jį iš tolo, nepažino jo. Jie
perplėšė savo apsiaustus, balsiai verkė
ir mėtė dulkes virš savo galvų į dangų.
13 Septynias dienas ir septynias naktis
jie sėdėjo su juo ant žemės; nė vienas
nepratarė žodžio, nes jie matė, kad
jo kančia labai didelė.

3 Pagaliau Jobas atvėrė burną ir
prakeikė savo dieną.
2 Jobas prabilo:
3 „Tegul pražūna diena, kurią gi-
miau, ir naktis, kurią buvau pradėtas.
4 Tegul ta diena tampa tamsybe. Dieve,
neprisimink jos ir neduok jai šviesos.
5 Te tamsa ir mirties šešėlis apgaubia
ją, te debesis aptemdo ją ir juoduma
tepadaro ją baisią.
6 Ta naktis tegul būna tamsi; tegul
ji bus išbraukta iš metų ir mėnesių
dienų skaičiaus.
7 Ta naktis tegul būna apleista ir
tenesigirdi joje džiaugsmingo balso.
8 Tegul prakeikia tą dieną tie, kurie
gali pažadinti leviataną.
9 Tegul aptemsta aušros žvaigždės
ir nepasirodo laukiama šviesa, akys
teneišvysta aušros spindulių.
10 Nes ji neužvėrė mano motinos
įsčių ir nepaslėpė vargo nuo manęs.
11 Kodėl nemiriau gimdamas ir ko-
dėl neatidaviau dvasios, išeidamas
iš įsčių?
12 Kodėl mane laikė ant kelių ir mai-
tino krūtimi?
13 Tada gulėčiau ramus ir tylus ir
miegočiau, ilsėčiausi
14 kartu su žemės karaliais ir patarė-

jais, kurie statė sau vietas, dabar
virtusias griuvėsiais,
15 arba su kunigaikščiais, kurie turėjo
aukso ir pripildė savo namus sidabro,
16 arba kaip paslėptas nelaiku gimęs
kūdikis, neregėjęs šviesos.
17 Ten piktadariai nebesiaučia ir pavar-
gusieji ilsisi.
18 Ten belaisviai džiaugiasi poilsiu ir
nebegirdi prižiūrėtojo balso.
19 Didelis ir mažas yra ten, vergas ten
yra laisvas nuo savo valdovo.
20 Kodėl šviesa duodama tam, kuris
kenčia, ir gyvybė apkartusiai sielai?
21 Laukiantieji mirties jos nesulau-
kia; jie jos ieško labiau negu paslėptų
turtų.
22 Jie džiaugiasi ir yra labai paten-
kinti, kai suranda sau kapą.
23 Kodėl duota šviesa žmogui, kurio
kelias paslėptas ir kurį Dievas spau-
džia iš visų pusių?
24 Mano dūsavimai kyla prieš valgant,
o aimanos liejasi kaip tekantis vanduo.
25 Tai, ko labai bijojau, užgriuvo mane,
ir tai, dėl ko nuogąstavau, ištiko mane.
26 Aš nebuvau saugus ir neturėjau
poilsio, aš nenurimdavau, tačiau bėda
užgriuvo.“

4 Temanas Elifazas atsakydamas
tarė:
2 „Jei kalbėsime tau, gal tau ir ne-
patiks, tačiau kas gali susilaikyti
nekalbėjęs?
3 Tu daugelį pamokei ir sustiprinai
jų pailsusias rankas.
4 Klumpantį tavo žodžiai palaikė,
linkstančius jo kelius tu sutvirtinai.
5 Dabar tai užgriuvo tave, ir tu nusil-
pai; tai palietė tave, ir tu sunerimęs.
6 Argi tavo baimė neturėtų būti tavo
pasitikėjimas ir tavo nepeiktinas elge-
sys tavo viltis?
7 Pagalvok, kas, būdamas nekaltas,
pražuvo? Ar teisusis buvo sunaikintas?
8 Kiek esu matęs: kas aria blogį ir
sėja piktadarystes, tai ir pjauna.
9 Nuo Dievo pūstelėjimo jie žuvo; Jo
rūstybės kvapas juos sunaikino.
10 Liūto riaumojimas ir piktos liūtės
balsas nutildomi, jaunų liūtų dantys
išdaužomi.
11 Senas liūtas žūva, neradęs grobio,
ir liūtės jaunikliai išsisklaido.
12 Paslaptis mane aplankė ir mano
ausis ją nugirdo.
13 Mąstant apie nakties regėjimus, kai
gilus miegas buvo apėmęs žmones,
14 mane apėmė išgąstis ir drebėjimas,
ir visi mano kaulai tirtėjo.
15 Dvasia praėjo pro mano veidą, ir
mano plaukai pasišiaušė.
16 Ji stovėjo, tačiau jos neatpažinau.
Pavidalas buvo prieš mano akis;
buvo tylu, ir aš išgirdau balsą:
17 „Ar mirtingas žmogus gali būti
teisesnis už Dievą? Ar jis gali būti
tyresnis už savo Kūrėją?
18 Savo tarnais Jis nepasitiki ir mato
angelų klaidas.
19 Juo labiau tie, kurie gyvena molio
namuose, kurių pamatai – dulkės.
Jie sunyks kandžių suėsti.
20 Jie naikinami nuo ryto iki vakaro
ir pražūsta niekieno nepastebimi.
21 Argi jų didybė nepranyksta? Jie
miršta tiesos nesuvokdami.“

5 „Šauk, jei kas nors tau atsakys. Į
kurį iš šventųjų kreipsies?
2 Kvailį sunaikina pyktis, ir prastuo-
lis žūva dėl pavydo.
3 Aš mačiau kvailį, kuris suleido

16 Ps 58,8
17 Job 17,16
18 Job 39,7
20 2 Kar 4,27; Jer 20,18
21 Pat 2,4; Apr 9,6
22 Job 7,15.16
23 Job 19,8; Ps 88,8; Rd 3,7
25 Job 9,28; Job 30,15

4 SKYRIUS
3 Iz 35,3
4 Iz 35,3
6 Job 1,1; Pat 3,26
7 Job 8,20; Job 36,6.7; Ps 37,25
8 Job 15,31.35; Pat 22,8; Oz 10,13; Gal 6,7
10 Job 5,15; Ps 58,6
11 Job 29,17; Ps 34,10
13 Job 33,15
14 Hab 3,16
18 Job 15,15
20 Ps 90,5.6

5 SKYRIUS
3 Ps 37,35.36; Jer 12,1-3

šaknis, tačiau tuoj pat prakeikiau jo
buveinę.
4 Jo vaikai nėra saugūs; jie yra žemi-
nami vartuose, ir niekas jų neišgelbsti.
5 Alkanas suvalgo jų derlių, net erš-
kėčiai nekliudo jam pasiimti. Plėšikas
praryja jo nuosavybę.
6 Vargas neiškyla iš dulkių, ir bėda
neišauga iš žemės.
7 Tačiau žmogus – gimęs vargti, kaip
paukštis – skrajoti.
8 Aš ieškočiau Dievo ir patikėčiau
savo bylą Jam,
9 kuris daro didelių, neištiriamų ir
nuostabių dalykų be skaičiaus.
10 Jis duoda žemei lietaus ir siunčia
vandens laukams.
11 Jis pakelia pažemintus ir liūdin-
čius nuramina.
12 Klastingųjų sumanymus Jis paverčia
niekais, todėl jų darbai nesėkmingi.
13 Jis sugauna gudriuosius jų pačių
klastose, ir sukčių sumanymai nu-
eina niekais.
14 Dienos metu jie susiduria su tamsa
ir vidudienį vaikšto apgraibomis
kaip naktį.
15 Jis išgelbsti vargšą nuo kardo, nuo
jų kalbų ir stipriųjų rankos.
16 Vargšas turi viltį, o neteisybei už-
čiaupiama burna.
17 Laimingas žmogus, kurį Dievas
pamoko, todėl nepaniekink Visaga-
lio drausmės.
18 Jis sužeidžia, bet ir aptvarsto, Jis
sumuša, tačiau ir pagydo.
19 Jis išgelbės tave iš šešių nelaimių,
o septintą kartą pikta nepalies tavęs.
20 Bado metu Jis išpirks tave iš mir-
ties, o kare – nuo kardo jėgos.
21 Tavęs nepalies liežuvių plakimai ir
nebaugins gresiantis sunaikinimas.
22 Sunaikinimo ir bado metu tu juok-
siesi, laukinių žvėrių nebijosi.
23 Lauko akmenys bus tavo sąjun-
gininkai, o laukiniai žvėrys taikiai
gyvens su tavimi.
24 Tu patirsi, kad tavo palapinė bus
saugi, tu prižiūrėsi savo buveinę ir
nenusidėsi.
25 Tu patirsi, kad tavo sėkla bus gausi,
o tavo palikuonys – kaip žolė lankoje.
26 Tu nueisi į kapą senatvėje, būsi kaip
javų pėdai, suvežami savo laiku.
27 Mes tai ištyrėme, ir taip yra. Klau-
syk ir žinok tai savo labui."

6 Jobas atsakydamas tarė:
2 „O kad pasvertų mano vargą ir
ant svarstyklių uždėtų mano ken-
tėjimus!
3 Visa tai svertų daugiau už jūros
smėlį. Todėl aš nuryju savo žodžius.
4 Visagalio strėlės įsmeigtos į mane,
jų nuodus turi gerti mano dvasia.
Dievo baisenybės išsirikiavusios prieš
mane.
5 Ar bliauna laukinis asilas, turė-
damas žolės? Ar baubia jautis prie
savo pašaro?
6 Ar galima valgyti beskonį maistą
be druskos? Ar kiaušinio baltymas
turi skonį?
7 Tai, kuo bjaurėdavosi mano siela,
yra man valgis suspaudimo metu.
8 O kad įvyktų, ko prašau, ir Dievas
suteiktų man, ko ilgiuosi.
9 Kad patiktų Dievui sunaikinti mane,
rankos pakėlimu pribaigti mane.
10 Tai būtų man paguoda ir aš džiaug-
čiausi kentėdamas, – tenesigaili Jis, –
nes aš neišsigyniau Šventojo žodžių.
11 Iš kur man jėgos, kad turėčiau viltį?

4 Ps 109,12; Ps 119,155
7 Job 14,1
10 Job 36,27-29; Job 37,6-11; Job 38,26
11 Ps 113,7
12 Neh 4,15
13 Job 37,24; 1 Kor 3,19
15 Job 4,10.11; Ps 35,10
16 1 Sam 2,8; Ps 107,41.42
17 Ps 94,12; Pat 3,11.12; Hbr 12,5.6; Apr 3,19
18 Įst 32,39; 1 Sam 2,6.7; Iz 30,26; Oz 6,1
19 Ps 34,19; Ps 91,3.10; Pat 24,16; 1 Kor 10,13
20 Ps 33,19.20; Ps 37,19
21 Job 5,15; Ps 31,20
22 Ps 91,13; Iz 11,9; Iz 35,9; Iz 65,25; Ez 34,25; Oz 2,18
23 Ps 91,12
25 Ps 72,16; Ps 112,2
26 Pat 9,11; Pat 10,27
27 Ps 111,2

6 SKYRIUS
4 Job 16,13; Job 30,15; Ps 38,2; Ps 88,15.16
5 Job 39,5-8
9 Sk 11,15; 1 Kar 19,4; Job 7,16; Job 9,21; Job 10,1
10 Kun 19,2; Iz 57,15; Apd 20,20

Kokia mano pabaiga, kad aš toliau
gyvenčiau?
12 Ar mano jėga yra akmens jėga? Ar
mano kūnas iš vario?
13 Aš negaliu sau padėti, ir išmintis
pasitraukė nuo manęs.
14 Kenčiantis turėtų susilaukti gai-
lestingumo iš savo draugo, tačiau jis
atsisako Visagalio baimės.
15 Mano broliai yra klastingi kaip
upelis, kaip vandens srovės, tekan-
čios pro šalį.
16 Jie yra lyg tamsus ledas, padengtas
sniegu.
17 Saulei kaitinant, jie pradingsta,
karščiui užėjus – išnyksta.
18 Jų kelias pasuka į šalį, jie teka į
tuštumą ir pranyksta.
19 Karavanai iš Temos ir Šebos juos
tyrinėjo ir jais pasitikėjo.
20 Tačiau jų viltis apvylė juos, jie
atėjo ir buvo sugėdinti.
21 Jūs esate niekas, nes, pamatę mano
pažeminimą, išsigandote.
22 Argi aš prašiau: „Duokite man
dovanų iš savo turto.“?
23 Arba: „Išgelbėkite mane iš priešo
rankų. Išpirkite mane iš prispaudėjų.“?
24 Pamokykite mane, ir aš nutilsiu;
duokite man suprasti mano klaidas.
25 Kokie stiprūs yra tiesos žodžiai,
o jūsų kalbos nieko neįrodo.
26 Jūs savo žodžiais man tik prikai-
šiojate; netekusiam vilties jie yra
lyg vėjas.
27 Jūs puolate našlaitį ir savo draugui
kasate duobę.
28 Dabar pažvelkite į mane ir maty-
site, ar aš meluoju.
29 Atsakykite, kad nebūtų netiesos.
Atsakykite, ar aš nesu teisus?
30 Spręskite, ar aš kalbu netiesą? Ar
aš neatskiriu tiesos nuo melo?“

14 Pat 17,17
15 Ps 38,11; Jer 15,18
19 Pr 25,15; 1 Kar 10,1; Ps 72,10; Iz 21,14; Jer 25,23; Ez 27,22.23
20 Jer 14,3
21 Job 13,4; Ps 38,11
27 Ps 57,6
29 Job 17,10; Job 27,5.6; Job 34,5

7 SKYRIUS

1 Job 14,5.13.14; Ps 39,4
3 Job 15,31
4 Įst 28,67; Job 7,13.14
5 Iz 14,11
6 Job 9,25; Job 16,22; Job 17,11; Iz 38,12; Jok 4,14
7 Job 7,16; Ps 78,39; Ps 89,47
8 Job 8,18; Job 20,9
9 2 Sam 12,23
10 Ps 103,16
11 1 Sam 1,10; Ps 39,1.9
13 Job 9,27
16 Job 10,1; Job 14,6; Ps 62,9
17 Job 22,2; Ps 8,4; Ps 144,3; Hbr 2,6

7 „Ar nėra žmogui skirto laiko
žemėje? Ar jo dienos nėra kaip
samdinio dienos?
2 Kaip vergas trokšta pavėsio ir sam-
dinys laukia algos,
3 taip aš gavau tuštybės mėnesius ir
vargo naktys skirtos man.
4 Kai atsigulu, galvoju: „Kada pasi-
baigs naktis ir aš atsikelsiu?“ Taip aš
vargstu ir kenčiu iki aušros.
5 Mano kūnas aplipęs kirmėlėmis ir
purvais, mano oda sutrūkinėjusi ir
susitraukusi.
6 Mano dienos greitesnės už audėjo
šaudyklę ir baigiasi neviltimi.
7 Atsimink, kad mano gyvenimas tėra
vėjas; mano akys neberegės gero.
8 Akys to, kuris mane matė, nebe-
matys manęs; Tu žiūrėsi, bet manęs
nebebus.
9 Kaip debesis nuplaukia ir dingsta,
taip nužengęs į kapą nebesugrįžta.
10 Jis nebegrįš į savo namus, jo vieta
jo nebepažins.
11 Aš neužversiu savo burnos, kal-
bėsiu dvasios skausme, skųsiuosi iš
apkartusios sielos.
12 Ar aš esu jūra, ar jūrų pabaisa, kad
statai prie manęs sargybą?
13 Kai sakau: „Mano lova paguos
mane, mano guolis palengvins mano
skundą“,
14 Tu baugini mane sapnais ir gąsdi-
ni regėjimais.
15 Todėl mano siela pasirinktų būti
pasmaugta, ir mirtis man geriau už
gyvenimą.
16 Aš bjauriuosi juo ir nebenoriu
gyventi. Palik mane, mano dienos –
tuštybė.
17 Kas yra žmogus, kad turėtum jį
išaukštinti ir kreipti į jį savo dėmesį?

[18] Aplankai jį kas rytą, kas akimirką
jį mėgini.
[19] Kada paliksi mane ir leisi ramiai
nuryti seilę?
[20] Jei nusidėjau, ką turėčiau Tau pa-
daryti, žmonių sarge? Kodėl mane
pasirinkai taikiniu, kad tapčiau pats
sau našta?
[21] Kodėl neatleidi mano kaltės ir
nepanaikini mano nusikaltimo? Aš
gulėsiu dulkėse; Tu ieškosi manęs
rytą, tačiau manęs nebebus."

8 Šuachas Bildadas atsakydamas
tarė:
[2] „Ar dar ilgai tu šitaip kalbėsi? Tavo
žodžiai yra kaip stiprus vėjas.
[3] Argi Dievas neteisingai teisia, ar
Visagalis iškreipia teisingumą?
[4] Jei tavo sūnūs Jam nusidėjo, Jis
atmetė juos už jų nusikaltimus.
[5] Jei tu ieškosi Dievo ir maldausi Vi-
sagalio,
[6] būsi tyras ir doras, tai Jis pakils dėl
tavęs ir duos klestėjimą tavo teisumo
buveinei.
[7] Nors tavo pradžia buvo maža, ta-
čiau galiausiai tai labai išaugs.
[8] Patyrinėk ankstesnius laikus ir
sužinok, ką patyrė jų tėvai.
[9] Mes gyvename tik nuo vakar die-
nos ir nieko nežinome, nes mūsų
dienos žemėje lyg šešėlis.
[10] Jie tikrai pamokys tave, duos nuo-
širdžių patarimų.
[11] Ar auga papirusas, kur nėra drėg-
mės, ir nendrės be vandens?
[12] Dar žydėdamas ir nenuskintas, jis
sudžiūsta pirma visų žolių.
[13] Tokie keliai yra visų, kurie pamiršta
Dievą; ir veidmainių viltis pražus.
[14] Jų viltis sunyks, ir jų pasitikėji-
mas – tik voratinklis.

20 Ps 21,12; Ps 36,6
8 SKYRIUS
3 Pr 18,25; Įst 32,4; 2 Km 19,7; Job 34,10.12; Job 36,23; Job 37,23; Rom 3,5
4 Job 1,5.18.19
5 Job 5,17-27; Job 11,13
7 Job 42,12
8 Įst 4,32; Įst 32,7; Job 15,18; Job 20,4
9 Pr 47,9; 1 Km 29,15; Job 7,6; Ps 39,5; Ps 102,11; Ps 144,4
12 Ps 129,6
13 Job 11,20; Job 18,14; Job 27,8; Ps 9,17; Ps 112,10; Pat 10,28
15 Job 8,22; Job 27,18; Ps 49,11
18 Job 7,10
19 Ps 113,7
20 Job 4,7
22 Ps 35,26; Ps 109,29
9 SKYRIUS
2 Job 4,17; Job 15,14-16; Ps 143,2; Hab 2,4; Rom 1,17; Rom 3,20; Gal 3,11; Hbr 10,38
4 Job 36,5
6 Job 26,11; Iz 2,19.21; Ag 2,6; Hbr 12,26
8 Pr 1,6; Job 37,18; Ps 104,2.3; Iz 40,22
9 Pr 1,16; Job 38,31; Am 5,8
10 Job 5,9

[15] Atsirems į savo namus, bet jie su-
grius, įsitvers jų, bet jie neatlaikys.
[16] Jis žaliuoja saulėje, jo atžalos
plečiasi sode.
[17] Akmenų krūvą apraizgo jo šaknys,
jos laikosi akmenuotoje žemėje.
[18] Jei Jis išraus jį iš tos vietos, ši išsigins
jo: „Aš tavęs niekada nemačiau."
[19] Toks yra jo kelių džiaugsmas, o iš
žemės auga kiti.
[20] Dievas neatmes tobulojo ir nepa-
dės piktadariams.
[21] Jis pripildys tavo burną juoko ir
tavo lūpas džiaugsmo.
[22] Tie, kurie tavęs nekenčia, bus ap-
rengti gėda, ir nedorėlio palapinės
sunyks."

9 Jobas atsakydamas tarė:
[2] „Tikrai žinau, kad taip yra. Bet kaip
žmogus gali būti teisus prieš Dievą?
[3] Jei jis ginčytųsi su Juo, negalėtų
Jam atsakyti nė į vieną klausimą iš
tūkstančio.
[4] Jis išmintingas širdyje ir galingas
jėga. Kas, užkietinęs širdį prieš Jį,
turėjo sėkmę?
[5] Jis perkelia kalnus nepastebimai,
rūstaudamas juos sunaikina.
[6] Jis sudrebina žemę ir supurto jos
stulpus.
[7] Jis įsako saulei, ir ji nepateka, ir
žvaigždes užantspauduoja.
[8] Jis vienas ištiesė dangus ir žings-
niuoja jūros bangomis.
[9] Jis padarė Grįžulo ratus, Orioną
ir Sietyną bei Pietų skliauto žvaigž-
dynus.
[10] Jis padaro didelių, mums nesuvo-
kiamų dalykų ir nesuskaičiuojamų
stebuklų.

11 Štai Jis praeina pro mane, bet aš
Jo nepastebiu; Jis eina tolyn, o aš
Jo nematau.
12 Jei Jis atims, kas sutrukdys Jam
ir paklaus: „Ką Tu darai?“
13 Jei Dievas nesulaikys savo rūs-
tybės, išdidūs padėjėjai nusilenks
prieš Jį.
14 Kaip tad aš galėčiau Jam pasitei-
sinti ir parinkti tinkamus žodžius?
15 Jei aš ir būčiau teisus, negalėčiau
atsakyti Jam, bet turėčiau maldauti
savo Teisėją.
16 Jei aš šaukčiausi ir Jis atsakytų
man, nepatikėčiau, kad Jis manęs
klauso.
17 Jis viesulu palaužia mane ir dau-
gina mano žaizdas be priežasties;
18 Jis neleidžia man atsikvėpti, bet
pripildo mane kartybių.
19 Jei kalbėčiau apie jėgą, Jis stiprus!
O jei apie teismą, kas paskirs man
laiką bylinėtis?
20 Jei teisinčiau save, mano paties
žodžiai pasmerktų mane; jei būčiau
nekaltas, jie mane kaltintų.
21 Esu be priekaištų, bet nebepažįstu
savęs ir nekenčiu savo gyvybės.
22 Nėra jokio skirtumo. Todėl sakau:
„Jis sunaikina kaltą ir nekaltą.“
23 Jei netikėta nelaimė pražudo, Jis
juokiasi iš nekaltųjų išmėginimų.
24 Žemė atiduota nedorėliams, Jis
uždengia teisėjų veidus. Kas gi visa
tai daro, ar ne Jis?
25 Mano dienos greitesnės už pa-
siuntinį; jos nubėgo, nemačiusios
nieko gero.
26 Jos pralėkė kaip greiti laivai, kaip
erelis, puoląs grobį.
27 Jei sakyčiau: „Aš pamiršiu savo

11 Job 23,8.9; Job 35,14
12 Iz 45,9; Dan 4,35; Rom 9,20
13 Job 26,12
15 Job 10,15; Job 23,1-7
17 Job 2,3
22 Mok 9,2.3; Ez 21,3
25 Job 7,6.7
26 Job 39,29; Hab 1,8
27 Job 7,13
28 Iš 20,7; Ps 119,120
30 Jer 2,22
32 Mok 6,10; Iz 45,9; Jer 49,19; Rom 9,20
33 1 Sam 2, 25; Job 9,19; Iz 1,18
34 Job 13,20. 21; Ps 39,10

10 SKYRIUS
1 1 Kar 19,4; Job 7,11.16; Jon 4,3
4 1 Sam 16,7; Job 28,24; Job 34,21
8 Job 9,22; Job 10,3; Ps 119,73

skundą, paliksiu savo sunkumą ir
paguosiu save“,
28 tai bijau savo kančių, žinodamas,
kad Tu manęs nelaikysi nekaltu.
29 Jei aš esu nedorėlis, tai kam veltui
stengtis?
30 Jei nusiprausčiau sniegu ir kaip
niekada švariai nusiplaučiau rankas,
31 Tu vis tiek įstumtum mane į purvą,
ir mano paties drabužiai bjaurėtųsi
manimi.
32 Jis nėra žmogus kaip aš, kad Jam
galėčiau atsakyti ir abu galėtume
stoti į teismą.
33 Tarp mūsų nėra tarpininko, kuris
galėtų uždėti ant mūsų rankas.
34 O kad Jis patrauktų nuo manęs
savo lazdą ir manęs nebegąsdintų.
35 Tada kalbėčiau nebijodamas Jo,
bet dabar taip nėra.“

10 „Mano siela pavargo nuo gy-
venimo, tad skųsiuos atvirai,
kalbėsiu iš sielos kartėlio.
2 Sakysiu Dievui: „Nepasmauk ma-
nęs, parodyk man, kodėl su manimi
kovoji.
3 Ar Tau gera prispausti ir paniekinti
savo rankų darbą, ir šviesti nedorė-
lių pasitarime?
4 Ar Tavo akys kūniškos, ar matai taip,
kaip žmogus?
5 Ar Tavo dienos kaip žmogaus dienos
ir Tavo metai kaip žmonių laikas,
6 kad ieškai mano kaltės ir teiraujiesi
mano nuodėmių,
7 nors žinai, kad nesu nedorėlis?
Nėra nė vieno, kuris mane išgelbėtų
iš Tavo rankų.
8 Tavo rankos padarė mane, o dabar
nori mane sunaikinti.

9 Atsimink, kad mane iš molio pa-
darei ir vėl į dulkes paversi.
10 Kaip pieną mane išliejai ir kaip
sūrį suspaudei.
11 Tu apvilkai mane kūnu ir oda,
kaulais ir gyslomis sutvirtinai mane.
12 Gyvybę ir palankumą man sutei-
kei, Tavo aplankymas saugojo mano
dvasią.
13 Visa tai paslėpei savo širdyje; ži-
nau, kad tai yra su Tavimi.
14 Jeigu nusidedu, Tu tai pastebi ir
mano kalčių neatleidi.
15 Jei aš nedorėlis, vargas man! O jei
aš ir teisus, negaliu pakelti galvos,
nes esu pilnas gėdos. Pažiūrėk į
mano vargą,
16 nes jis didėja. Kaip liūtas mane
medžioji ir pasirodai baisingas prieš
mane.
17 Tu pastatai naujus liudytojus prieš
mane ir daugini savo pasipiktinimą;
permainos ir karai kyla prieš mane.
18 Kodėl leidai man gimti? O kad
būčiau miręs ir niekas nebūtų manęs
matęs.
19 Aš būčiau tarsi nebuvęs ir iš įsčių
būčiau nuneštas į kapą.
20 Mano gyvenimo dienų mažai; palik
mane, kad nors kiek atsikvėpčiau,
21 prieš išeidamas ten, iš kur negrįž-
tama, į tamsos šalį ir mirties šešėlį.
22 Į gūdžios tamsos šalį, kur mirties
šešėlis, kur nėra skirtumo tarp švie-
sos ir tamsos."

11 Naamatietis Cofaras atsaky-
damas tarė:
2 „Ar žodžių gausybė neturi būti
atsakyta? Ar daug kalbėdamas būsi
išteisintas?
3 Ar tavo melai galėtų nutildyti vyrus?

9 Pr 2,7; Job 33,6
10 Ps 139,14-16
14 Job 7,20; Ps 139,1
15 Job 9,12-15; Job 10,7; Ps 25,18; Iz 3,11
16 Iz 38,13; Rd 3,10; Oz 13,7
18 Job 3,11-13
20 Job 7,16. 19; Ps 39,5
21 Ps 23,4; Ps 88,12

11 SKYRIUS

4 Job 6,30
6 Ezr 9,13
7 Job 33,12. 13; Job 36,26; Mok 3,11; Rom 11,33
10 Job 9,12; Apr 3,7
11 Ps 10,14
12 Ps 39,5; Rom 1,22
13 1 Sam 7,3; Ps 88,9
14 Ps 101,3
15 Job 22,26; Ps 119,6; 1 Jn 3,21
16 Iz 65,16
17 Ps 37,6; Pat 4,18; Iz 58,8.10
18 Kun 26, 5.6; Ps 3,5; Pat 3,24
20 Kun 26, 16; Įst 28,65; Job 17,5; Job 18,14; Pat 11,7

Kai tu tyčiojiesi, ar niekas tavęs
nesugėdins?
4 Tu sakei: „Mano mokymas yra
tikras, aš esu teisus Tavo akyse."
5 O kad Dievas, pravėręs lūpas, pra-
biltų prieš tave.
6 Jis apreikštų tau išminties paslap-
tis, ir tu pamatytum, kad du kartus
daugiau turėtum kentėti. Žinok, kad
Dievas iš tavęs reikalauja mažiau,
negu verta tavo neteisybė.
7 Ar gali tyrinėdamas suprasti Dievą?
Ar gali tobulai suprasti Visagalį?
8 Jis aukščiau už dangų. Ką tu gali
padaryti? Jis giliau už pragarą. Ką
tu gali žinoti?
9 Jis ilgesnis už žemę ir platesnis už
jūrą.
10 Jei Jis praeidamas suima ir prista-
to teismui, kas Jam užgins?
11 Jis pažįsta žmonių tuštybę, mato
jų nedorybes. Ar Jis nekreips į tai
dėmesio?
12 Tuščias žmogus dedasi išmintin-
gas, nors gimsta kaip laukinio asilo
jauniklis.
13 Jei tu paruoši savo širdį ir ištiesi
savo rankas į Jį,
14 jei pašalinsi savo kaltes ir neleisi
nedorybei gyventi tavyje,
15 tada pakelsi savo veidą be dėmės,
būsi tvirtas ir nieko nebijosi.
16 Tada pamirši buvusį vargą, pri-
siminsi jį kaip nutekėjusį vandenį.
17 Tavo gyvenimas bus šviesus kaip
vidudienis, tu nušvisi kaip rytas.
18 Tu būsi saugus, nes yra viltis, tu
apsiklosi ir ilsėsies ramybėje.
19 Tu atsigulsi ir niekas tavęs neišgąs-
dins, daugelis ieškos tavo pagalbos.
20 Tačiau nedorėlių akys užges, jie
nepaspruks, jų viltis – kaip pasku-
tinis atodūsis."

12 Jobas atsakydamas tarė:
2 „Iš tikrųjų jūs esate žmonės, su
kuriais išmintis mirs!
3 Aš turiu supratimą kaip ir jūs ir
nesu už jus menkesnis. O kas viso
to nežino?
4 Mano artimas išjuokia mane. Aš
šaukiausi Dievo, ir Jis mane išklau-
sė, o jūs juokiatės iš teisaus ir doro
žmogaus.
5 Tas, kuris saugus, paniekina žiburį,
paruoštą tam, kurio koja paslysta.
6 Plėšikų palapinės pilnos ir Dievą
rūstinantys saugūs, ir Dievas atida-
vė viską į jų rankas.
7 Paklausk žvėrių, jie tave pamo-
kys, ir padangių paukščių – jie tau
pasakys.
8 Kalbėk žemei, ji tau patars, jūros
žuvys paaiškins tau.
9 Kas iš viso to nepažins, kad Vieš-
paties ranka tai padarė?
10 Jo rankoje yra kiekvieno gyvio
siela ir kiekvieno žmogaus kvapas.
11 Ausis skiria žodžius, burna jaučia
maisto skonį.
12 Su senoliais – išmintis, ir ilgaam-
žiai turi supratimą.
13 Su Juo išmintis ir galia, Jis išmano
ir pamoko.
14 Jei Jis sugriauna, niekas nebegali
atstatyti; jei Jis uždaro žmogų, nie-
kas nebeatidaro.
15 Kai Jis sulaiko vandenis, jie išdžiūs-
ta; kai siunčia juos, sunaikina žemę.
16 Jis yra galingas ir išmintingas,
Jo žinioje apgavikas ir apgautasis.
17 Krašto patarėjams jis atima išmin-
tį, o teisėjus padaro kvailus.
18 Jis atpalaiduoja karalių pančius ir
sujuosia jų strėnas diržu.
19 Jis atima kunigaikščiams garbę ir
nuverčia galinguosius.
20 Jis nutildo patikimus kalbėtojus,
o iš vyresniųjų atima supratimą.
21 Jis lieja paniekinimą ant kuni-
gaikščių ir susilpnina galiūnų jėgas.
22 Jis atidengia, kas paslėpta tamso-
je, ir iškelia švieson mirties šešėlį.
23 Jis iškelia tautas ir jas sunaikina;
išsklaido ir vėl surenka.
24 Jis aptemdo protą tautų vadams,
ir jie klaidžioja dykumoje be jokio
kelio,
25 jie grabalioja tamsoje ir blaškosi
kaip girti.“

12 SKYRIUS
3 Job 13,2
4 Job 21,3; Ps 91,15
5 Pat 14,2
6 Job 9,24; Job 21,6-16; Ps 73,12; Jer 12,1; Mal 3,5
10 Job 27,3; Job 33,4; Apd 17,28
13 Job 9,4; Job 36,5
14 Job 11,10; Iz 25,2
15 Pr 7,11-24; Įst 11,17; 1 Kar 8,35.36
20 Job 32,9
21 Job 34,19; Ps 107,40; Dan 2,21
22 Dan 2,22; 1 Kor 4,5
23 Iz 9,3; Iz 26,15
24 Ps 107,4
25 Job 5,14; Job 15,30; Job 18,18; Ps 107,27

13 „Mano akys viską matė, ausys
girdėjo ir suprato.
2 Kiek jūs žinote, tiek ir aš žinau, aš
nesu menkesnis už jus.
3 Norėčiau kalbėti su Visagaliu ir
ginčytis su Dievu.
4 Jūs esate melo kalviai, niekam tikę
gydytojai.
5 Jei jūs tylėtumėte, tuo parodytu-
mėte savo išmintį.
6 Pasiklausykite mano svarstymų,
įsidėmėkite mano žodžius.
7 Ar kalbėsite nedorai už Dievą ir
sakysite melą už Jį?
8 Ar, būdami šališki, norite ginti
Dievą?
9 Ar bus gerai, kai Jis jus ištirs? Ar
pasijuoksite iš Dievo kaip iš žmogaus?
10 Jis jus tikrai sudraus, jei būsite
užslėpę šališkumą.
11 Ar Jo didybė jūsų negąsdins? Ar
Jo baimė jūsų neapims?
12 Jūsų kalbos tarsi pelenai, o jūsų
kūnai kaip molis.
13 Nutilkite ir leiskite man kalbėti,
kad ir kas nutiktų.

13 SKYRIUS
2 Job 12,3
3 Job 23,3; Job 31,35
4 Job 6,21; Jer 23,32
5 Job 13,13; Job 21,5; Pat 17,28
7 Job 27,4; Job 36,4

14 Kam aš draskau dantimis savo
kūną ir rankose nešioju savo sielą?
15 Jei Jis mane ir nužudys, aš Juo
pasitikėsiu ir išlaikysiu savo kelius Jo
akivaizdoje.
16 Jis bus mano išgelbėjimas, nes
veidmainis nepasirodys Dievo aki-
vaizdoje.
17 Atidžiai klausykite mano kalbos
ir savo ausimis išgirskite mano pa-
siteisinimą.
18 Štai aš iškėliau savo bylą, nes
žinau, kad būsiu išteisintas.
19 Kas galėtų mane kaltinti? Jei aš
nutilčiau, atiduočiau savo dvasią.
20 Nedaryk man dviejų dalykų, tada
nesislėpsiu nuo Tavęs:
21 atitrauk nuo manęs savo ranką ir
negąsdink manęs.
22 Tada Tu šauksi, ir aš atsiliepsiu; arba
leisk man kalbėti ir atsakyk man.
23 Kiek nusikaltimų ir nuodėmių
padariau? Parodyk man mano kaltes
ir nuodėmes.
24 Kodėl slepi savo veidą ir mane
laikai priešu?
25 Kodėl rodai savo jėgą prieš vėjo
blaškomą lapą ir persekioji sausą
šiaudą?
26 Tu rašai prieš mane karčius daly-
kus ir baudi už jaunystės nuodėmes;
27 Tu įtveri mano kojas į šiekštą, seki
visus mano žingsnius ir takus.
28 Esu sunaikintas kaip puvėsis, kaip
drabužis, suėstas kandžių.“

14 „Žmogus, gimęs iš moters, gy-
vena trumpai, bet daug vargsta.
2 Jis kaip gėlė auga ir nuvysta. Jis
dingsta kaip šešėlis ir nepasilieka.
3 Ar Tu atversi savo akis į tokį ir
nusivesi mane į teismą su savimi?

14 Job 18,4
15 Job 27,5; Ps 23,4; Pat 14,32
16 Job 8,13
18 Rom 8,34
19 Job 7,21; Job 10,8; Iz 50,8
20 Job 9,34
21 Job 9,34; Ps 39,10
22 Job 9,16; Job 14,15
24 Įst 32,20; Ps 13,1; Rd 2,5
25 Iz 42,3
26 Job 20,11
27 Job 33,11

14 SKYRIUS
1 Job 5,7; Mok 2,23
2 Job 8,9; Ps 90,5.6.9; Ps 102,11; Ps 103,15; Ps 144,4; Iz 40,6; Jok 1,10.11; 1 Pt 1,24
3 Ps 8,4; Ps 143,2; Ps 144,3
4 Job 15,14; Job 25,4; Ps 51,2.5.10; Jn 3,6; Rom 5,12; Ef 2,3
5 Job 7,1; Job 21,21; Hbr 9,27
6 Job 7,1.16.19; Ps 39,13
10 Job 10,21.22
12 Ps 102,25.26; Iz 51,6; Iz 65,17; Iz 66,22; Apd 3,21; 2 Pt 3,7.10.11; Apr 20,11; Apr 21,1
14 Job 13,15
15 Job 13,22
16 Job 10,6.14; Job 13,27; Job 31,4; Job 34,21; Ps 56,8; Ps 139,1-3;

4 Kas gali iš netyro padaryti tyrą?
Niekas!
5 Jo dienos yra tiksliai nustatytos ir
mėnesiai suskaičiuoti. Tu nustatai
jam ribą, ir jis jos neperžengs.
6 Atsitrauk nuo jo, kad jis pailsėtų,
kol kaip samdinys sulauks savo
dienos.
7 Medžiui yra viltis, kad ir nukirstas
atžels ir iš kelmo išaugs atžalos.
8 Nors žemėje jo šaknys pasensta ir
jo kelmas apmiršta dulkėse,
9 bet, gavęs vandens, jis atželia,
krauna pumpurus ir kaip jaunas
augalas išleidžia šakeles.
10 O žmogus miršta ir jo nebėra;
atiduoda žmogus savo dvasią ir kur
jis yra?
11 Kaip vanduo išgaruoja iš jūrų,
upės nusenka ir išdžiūsta,
12 taip žmogus atsigula ir nebeat-
sikelia. Kol dangūs pasibaigs, jis
neatsibus; niekas jo nepažadins iš
miego.
13 O kad paslėptum mane kape ir
laikytum paslėpęs, kol praeis Tavo
rūstybė; nustatytam laikui praėjus,
vėl mane atsimintum.
14 Ar miręs žmogus prisikels? Per
visas man skirtas dienas aš lauksiu
permainos.
15 Tu šauksi, ir aš atsiliepsiu; Tu ilgė-
siesi savo rankų kūrinio.
16 Tu skaičiuosi mano žingsnius, bet
neįskaitysi mano nuodėmės.
17 Mano nusikaltimas bus paslėptas
maišelyje, ir mano kaltė bus užrišta.
18 Tačiau kaip kalnas krisdamas
subyra ir uola pajuda iš savo vietos,
19 kaip vanduo nuneša akmenis ir
liūtys nuplauna dirvožemį, taip Tu
sunaikini žmogaus viltį.

20 Tu nugali jį nuolat, ir jo nebelieka,
Tu pakeiti jo veidą ir pavarai jį.
21 Jei jo sūnūs gerbiami, jis to nežino;
jei jie niekinami, jis to nepastebi.
22 Jis jaučia savo kūno skausmus, ir
jo siela kenčia.“

15 Temanas Elifazas atsakyda-
mas tarė:
2 „Ar išmintingas žmogus turėtų
kalbėti tuščius žodžius ir pripildyti
savo vidurius rytų vėjo?
3 Ar jis kalba netinkamus žodžius ir
sako tai, kas neatneša nieko gero?
4 Tu atmetei baimę ir nesivaržai,
kalbėdamas prieš Dievą.
5 Tavo lūpos kalba apie tavo kaltę ir
tu pasirinkai klastingą liežuvį.
6 Tavo paties burna pasmerkia tave,
o ne aš, tavo paties lūpos liudija prieš
tave.
7 Bene tu esi pirmas gimęs žmogus,
sutvertas pirma kalnų?
8 Ar tu girdėjai Dievo paslaptis ir turi
visą išmintį?
9 Ką žinai, ko mes nežinome? Ką
supranti, ko mes nesuprantame?
10 Tarp mūsų yra ilgaamžių ir žila-
galvių, senesnių už tavo tėvą.
11 Ar tau neužtenka Dievo paguo-
dos? Ar turi kokią paslaptį?
12 Kodėl tavo širdis tave nunešė į šalį
ir prieš ką merki savo akį?
13 Kodėl nukreipi savo dvasią prieš
Dievą ir leidi tokiems žodžiams
išeiti iš tavo lūpų?
14 Kas yra žmogus, kad būtų tyras;
tas, kuris gimęs iš moters, kad būtų
teisus?
15 Jis nepasitiki savo šventaisiais ir
dangūs nėra tyri Jo akivaizdoje,
16 tuo labiau bjaurus ir purvinas
žmogus, kuris geria nedorybę kaip
vandenį.
17 Klausyk manęs, aš tave pamoky-
siu, ką patyriau, pasakysiu,
18 ką išminčiai skelbė, sužinoję iš
savo tėvų, ir nenuslėpė.
19 Jiems vieniems buvo atiduota
žemė ir joks svetimšalis nevaikš-
čiojo tarp jų.
20 Nedorėlis kenčia per visas savo
dienas, metų skaičius paslėptas nuo
prispaudėjo.
21 Baisūs garsai jo ausyse, taikos
metu jį užklumpa naikintojas.
22 Jis nesitiki ištrūkti iš tamsos, jis –
paskirtas kardui.
23 Jis klaidžioja, ieškodamas duonos.
Bet kur ji? Jis žino, kad jo laukia
tamsi diena.
24 Jį gąsdina vargas ir pavojus, jie
nugalės jį kaip karalius, pasiruošęs
kovai.
25 Nes jis grasina Dievui, kėsinasi
į Visagalį,
26 su skydu rankoje puola Jį.
27 Jo veidas padengtas riebalais, jis
pats aptekęs taukais.
28 Jis gyvena sugriautuose mies-
tuose, namuose, kuriuose niekas
negyvena, kurie skirti nugriauti.
29 Jis nepraturtės, jo nuosavybė ne-
išliks; jo turtai nepasklis po žemę.
30 Jis neištrūks iš tamsos, jo šakas
sudegins liepsna, nuo Jo burnos
kvėptelėjimo jis pranyks.
31 Tenepasitiki apsigaudamas tušty-
be, nes tuštybe bus jam atlyginta.
32 Jis pražus ne laiku ir jo šakos
nežaliuos.
33 Jo neprinokusios vynuogės nukris,
nubyrės kaip alyvmedžio žiedai.
34 Veidmainių susirinkimas bus

Pat 5,21; Jer 32,19
17 Įst 32,32-34
21 Mok 9,5; Iz 63,16

15 SKYRIUS

1 Job 4,1
6 Job 9,20; Lk 19,22
7 Job 38,4.21; Ps 90,2; Pat 8,25
8 Job 29,4; Rom 11,34; 1 Kor 2,11
9 Job 12,3; Job 13,2
10 Job 8,8-10; Job 12,12; Job 32,6.7
14 Job 14,4; Pat 20,9; Mok 7,20; 1 Jn 1,8.10
15 Job 4,18; Job 25,5
16 Job 4,19; Job 34,7; Ps 14,3; Ps 53,3; Pat 19,28
18 Job 8,8; Job 20,4
19 Jl 3,17
20 Ps 90,12
21 Job 20,21; 1 Tes 5,3
22 Job 14,10-12
23 Job 18,12; Ps 59,15; Ps 109,10
27 Ps 17,10; Ps 73,7; Ps 119,70
29 Job 20,28; Job 27,16.17
30 Job 4,9
31 Job 35,13; Iz 59,4
32 Job 22,16; Ps 55,23; Mok 7,17

nevaisingas, ir ugnis sudegins kyšių
ėmėjų palapines.
35 Jie pastoja piktu sumanymu ir pa-
gimdo blogį; jų pilvas atneša klastą.“

16 Jobas atsakydamas tarė:
2 „Tokių kalbų aš jau daug girdėjau.
Netikę guodėjai jūs visi.
3 Kada pasibaigs tuščios kalbos?
Kas verčia tave man atsakyti?
4 Ir aš galėčiau taip kalbėti, jei jūs
būtumėte mano vietoje. Aš galėčiau
užversti jus žodžiais ir kraipyti gal-
vą prieš jus.
5 Tačiau aš stiprinčiau jus savo bur-
na ir savo lūpų paguoda lengvinčiau
jūsų kančią.
6 Jei kalbu, mano skausmas nesu-
mažėja; jei tyliu, man nelengviau.
7 Bet dabar Jis vargina mane; Tu
sunaikinai visą mano šeimą.
8 Tu pripildei mane raukšlių, kurios
liudija prieš mane, mano liesumas
pakyla manyje liudyti man į veidą.
9 Jis savo rūstybe parbloškė mane ir
griežia dantimis prieš mane. Mano
priešo akys įsmeigtos į mane.
10 Jie atvėrė prieš mane savo burnas,
plūsdami smogia man į veidą, jie
susirinko prieš mane.
11 Dievas atidavė mane bedieviams,
perdavė į nedorėlių rankas.
12 Aš gyvenau ramiai, bet Jis supurtė
mane; nutvėręs už sprando, sutraiš-
kė mane ir pastatė sau taikiniu.
13 Jo šauliai apsupo mane ir be pasigai-
lėjimo perveria mano inkstus, išlieja
mano tulžį.
14 Jis daro man žaizdą po žaizdos,
puola mane kaip milžinas.
15 Aš savo kūną apdengiau ašutine;
savo ragą paslėpiau dulkėse.
16 Mano veidas ištino nuo ašarų,
mano akys – mirties šešėlis,
17 nors mano rankose nėra neteisybės;
mano malda yra tyra.
18 Žeme, neuždenk mano kraujo, ir
mano šauksmas tegul nenutyla.
19 Štai dabar mano liudytojas yra
danguje, Tas, kuris pažįsta mane,
yra aukštybėse.
20 Mano draugai tyčiojasi iš manęs,
tačiau Dievas mato mano ašaras.
21 O kad kas galėtų apginti žmogų
prieš Dievą, kaip žmogus apgina
savo artimą.
22 Po kelerių metų aš nueisiu tuo
keliu, kuriuo nebegrįžtama.“

17 „Mano kvėpavimas nusilpo,
dienos trumpėja, kapai man
paruošti.
2 Mane apspito išjuokėjai, mano
akys pavargo į juos bežiūrėdamos.
3 Tu pats laiduok už mane, nes kas
kitas paduos man ranką?
4 Tu paslėpei supratimą nuo jų šir-
džių, todėl jų neišaukštinsi.
5 Kas pataikauja savo draugams, to
vaikai nesidžiaugs laimikiu.
6 Jis padarė mane priežodžiu žmo-
nėms, visi spjaudo man į veidą.
7 Mano akys aptemo nuo sielvarto,
mano kūnas kaip šešėlis.
8 Teisieji pasibaisės tuo, o nekaltieji
pakils prieš veidmainius.
9 Teisusis laikysis savo kelio, o tas,
kurio rankos švarios, stiprės ir stiprės.
10 Ateikite jūs visi dar kartą, nes tarp
jūsų nerandu nė vieno išmintingo.
11 Mano dienos praėjo; sumanymai
ir mano širdies siekiai sudužo.
12 Jie naktį padarė diena, tačiau
trūksta šviesos tamsoje.

35 Ps 7,14; Iz 59,4; Oz 10,13
16 SKYRIUS
2 Job 13,4; Job 21,34
4 Ps 22,7; Ps 109,25; Rd 2,15; Sof 2,15; Mt 27,39
7 Job 7,3; Job 16,20; Job 19,13-15
8 Job 10,17
9 Job 10,16.17; Job 13,24; Job 19,11; Job 33,10; Oz 6,1
10 Ps 22,13; Ps 35,21; Iz 50,6; Rd 3,30; Mch 5,1; Mt 26,67; Mk 14,65; Lk 22,63; Apd 23,2
11 Job 1,15.17
12 Job 7,20; Job 9,17; Rd 3,12
15 Job 30,19; Ps 7,5
18 Job 27,9; Ps 66,18
19 Pr 31,50; Rom 1,9; Fil 1,8; 1 Tes 2,5
21 Job 31,35; Mok 6,10; Iz 45,9; Rom 9,20
22 Job 10,21; Mok 12,5
17 SKYRIUS
1 Ps 88,3.4
2 1 Sam 1,6; Job 12,4; Job 17,6; Job 30,1.9; Job 34,7
3 Pat 6,1; Pat 17,18; Pat 22,26
4 Job 12,20; Job 32,9
5 Job 11,20
6 Job 30,9
7 Ps 6,7; Ps 31,9
9 Ps 24,4; Pat 4,18

13 Ko gi aš dar laukiu? Mano namai
yra kapas; aš savo guolį pasiklojau
tamsoje.
14 Sugedimą aš vadinu tėvu, o kir-
mėles – motina ir seserimi.
15 Kur yra mano viltis? Kas pama-
tys, kuo viliuosi?
16 Ji nueis su manimi į gelmes ir
ilsėsis su manimi dulkėse.“

18 Šuachas Bildadas atsakyda-
mas tarė:
2 „Ar ilgai dar taip kalbėsi? Nutilk ir
leisk mums kalbėti.
3 Kodėl mes laikomi gyvuliais ir
neišmanėliais?
4 Tu plėšai save pykčiu. Ar dėl tavęs
žemė taps tuščia ir uolos pajudės iš
savo vietos?
5 Nedorėlio šviesa užges ir jo lieps-
nos kibirkštis nebešvies.
6 Jo palapinėje bus tamsu ir jo žibu-
rys užges su juo.
7 Jo buvę tvirti žingsniai sutrumpės,
jo paties sumanymas jį parblokš.
8 Jo kojos įkliuvusios į tinklą, jis
eina uždengta duobe.
9 Jo kulnis pateks į spąstus, ir jis
paklius plėšikui.
10 Kilpa padėta jam ant žemės, spąs-
tai – ant tako.
11 Pavojai gąsdins jį iš visų pusių ir
nuvarys jį nuo kojų.
12 Jo jėgos išseks nuo bado, žlugimas
jau jam prie šono.
13 Jo odą suės ligos, mirties pirma-
gimis praris jo jėgą.
14 Jo pasitikėjimas bus išrautas iš
jo palapinės ir nuves jį pas siaubų
karalių.
15 Kiti gyvens jo palapinėje, nes ji

10 Job 6,29
11 Job 7,6
15 Job 7,6; Job 13,15; Job 14,19; Job 19,10
16 Job 3, 17-19; Job 21,33; Jon 2,6
18 SKYRIUS
1 Job 8,1
3 Ps 73,22
4 Job 13,14
5 Job 21,17; Pat 13,9; Pat 20,20; Pat 24,20
6 Job 21,17; Ps 18,28
7 Job 5,12.13; Job 15,6
8 Job 22,10; Ps 9,15; Ps 35,8; Iz 24,17.18
9 Job 5,5
11 Job 20,25; Jer 6,25
12 Job 15,23
14 Job 11,20
16 Job 29,19
17 Job 24,20; Ps 34,16; Pat 10,7
19 Job 27,14. 15; Iz 14,22
20 Ps 37,13; Jer 50,27; Abd 1,12
21 Jer 9,3; 1 Tes 4,5
19 SKYRIUS
5 Ps 35,26; Ps 38,16; Ps 55,12.13
6 Job 16,11
8 Job 3,23; Ps 88,8; Rd 3,7.9
9 Job 12,17.19; Ps 89,44
10 Job 17,14. 16
11 Job 13,24; Job 33,10
13 Job 16,20; Ps 31,11;

nebepriklauso jam, jo buveinė bus
apibarstyta siera.
16 Jo šaknys nudžius žemėje, o šakos
bus nukirstos viršuje.
17 Jo atsiminimas dings krašte ir jo
vardas nebus minimas gatvėje.
18 Jis bus išvytas iš šviesos į tamsą
ir išvarytas iš pasaulio.
19 Palikuonių jis nepaliks tautoje ir
niekas nepasiliks jo buveinėje.
20 Po jo atėję stebėsis jo diena ir prieš
jį buvę bus išgąsdinti.
21 Tikrai tokia yra nedorėlio buveinė
ir vieta to, kuris nepažįsta Dievo.“

19 Jobas atsakydamas tarė:
2 „Kaip ilgai varginsite mano sielą ir
kankinsite mane tuščiais žodžiais?
3 Jau dešimt kartų mane plūdote ir
nesigėdijate mane kankinti.
4 O jei iš tikrųjų nusikaltau, tai mano
klaida lieka su manimi.
5 Ar iš tikrųjų norite didžiuotis prieš
mane ir įrodyti mano nusikaltimą?
6 Žinokite, kad Dievas mane par-
griovė ir savo tinklu mane pagavo.
7 Aš šaukiu apie priespaudą, bet
niekas neatsiliepia, šaukiu garsiai,
bet nėra teisybės.
8 Jis užtvėrė man kelią, kad nega-
liu praeiti; mano takus Jis apsupo
tamsa.
9 Jis nuplėšė mano garbę ir nuėmė
karūną man nuo galvos.
10 Iš visų pusių Jo naikinamas krintu,
mano viltis – lyg nukirstas medis.
11 Jo rūstybė užsidegė prieš mane,
Jis laiko mane savo priešu.
12 Jo būriai traukia kartu prieš mane
ir apgula mano palapinę.
13 Jis patraukė mano brolius nuo

manęs ir pažįstami manęs šalinasi.
14 Mano artimieji paliko mane,
mano draugai mane užmiršo.
15 Tie, kurie gyvena mano namuose,
net mano tarnaitės, laiko mane svetimu,
nepažįstamas tapau jų akyse.
16 Aš šaukiu savo tarną, bet jis neatsiliepia,
aš turiu jį maldauti savo
burna.
17 Mano kvapas bjaurus mano žmonai,
ir mano kūno vaikai atmetė mane.
18 Maži vaikai niekina mane. Kai
noriu atsikelti, jie iš manęs šaiposi.
19 Manimi bjaurisi mano artimiausi
draugai; tie, kuriuos mylėjau, tapo
mano priešais.
20 Iš manęs liko tik oda ir kaulai, prie
dantų liko tik lūpos.
21 Draugai, pasigailėkite, pasigailėkite
manęs, nes Dievo ranka palietė
mane.
22 Kodėl mane persekiojate kaip Dievas
ir nepasisotinate mano kūnu?
23 O, kad mano žodžiai būtų įrašyti
į knygą,
24 įrėžti geležiniu rašikliu bei švinu
amžiams į uolą.
25 Nes aš žinau, kad mano Atpirkėjas
gyvas ir kad Jis atsistos galiausiai
ant žemės.
26 Ir kai mano oda sunyks, aš savo
kūne regėsiu Dievą.
27 Aš pats Jį matysiu, savo akimis
žiūrėsiu į Jį, o ne svetimomis. Mano
širdis krūtinėje ilgisi Jo.
28 Jūs turėtumėte sakyti: „Kodėl mes
jį persekiojame?“, tarsi priežastis
būtų manyje.
29 Bijokite kardo, nes pyktis baudžiamas
kardu, kad žinotumėte, jog
yra teismas.“

Ps 38,11; Ps 69,8; Ps 88,8.18

18 2 Kar 2,23; Job 17,6

19 Ps 38,11; Ps 55,12.13

20 Job 16,8; Job 33,21; Ps 102,5; Rd 4,8

22 Job 13,24.25; Job 16,11; Job 19,6; Ps 69,26

26 Ps 17,15; Mt 5,8; 1 Kor 13,12; 1 Jn 3,2

20 SKYRIUS

1 Job 11,1

4 Job 8,8; Job 15,10

5 Job 8,13; Job 13,16; Job 15,34; Job 27,8; Ps 37,35.36

6 Iz 14,13.14

8 Job 18,18; Job 27,21-23; Ps 73,20; Ps 90,5

11 Job 13,26; Job 21,26

17 Ps 36,8; Jer 17,8

20

Naamatietis Cofaras atsakydamas
tarė:
2 „Mano mintys verčia mane atsiliepti,
todėl aš skubu kalbėti.
3 Aš girdėjau priekaištus man ir
mano išmanymo dvasia verčia mane
atsakyti.
4 Ar nežinai, kad nuo seno, kai žmogus
buvo įkurdintas žemėje,
5 nedorėlių džiaugsmas trumpas
ir veidmainių džiaugsmas – tik
akimirka?
6 Nors jo puikybė pasiektų dangus
ir jo galva liestų debesis,
7 jis pražus kaip jo paties išmatos.
Kas jį matė, klaus: „Kur jis?“
8 Kaip sapnas jis dings, pranyks kaip
nakties regėjimas.
9 Akis, kuri jį matė, daugiau jo nebematys
ir jo vieta jo neberegės.
10 Jo vaikai ieškos beturčių palankumo,
jo rankos sugrąžins jų turtus.
11 Jo kaulai – pilni jaunystės nuodėmių,
kurios gulės dulkėse kartu
su juo.
12 Nors nedorybė saldi jo burnoje,
nors jis slepia ją po savo liežuviu,
13 saugo ją ir nepaleidžia, paslėpęs
savo burnoje,
14 tačiau maistas jo viduriuose virs
gyvačių tulžimi.
15 Prarytus turtus jis išvems; Dievas
iš jo pilvo ištrauks juos.
16 Gyvačių nuodus jis čiulps, jį nužudys
angies liežuvis.
17 Jis nematys upių ir upelių, tekančių
medumi ir pienu.
18 Ką jis uždirbo, turės atiduoti ir
nepraris to. Jis atlygins savo turtais
ir nepasidžiaugs jais.
19 Nes jis nuskriaudė ir apleido vargšą,
pasisavino namus, kurių nestatė.

20 Jo godumui nebuvo ribų, bet jis
nieko neišgelbės.
21 Neliks jo valgio ir niekas nežiūrės
į jo gėrybes.
22 Kai jis bus apsirūpinęs, jam bus
ankšta, nelaimės rankos apims jį.
23 Kai jis norės prikimšti savo pilvą,
Dievas pasiųs savo rūstybę ant jo,
išlies ją, jam bevalgant.
24 Jis bėgs nuo geležinio ginklo, bet
jį pervers varinis lankas.
25 Strėlė bus ištraukta iš jo kūno,
žibantis antgalis bus išliejęs jo tulžį;
siaubai apniks jį.
26 Tamsa paslėpta jo viduje; praris jį
ugnis, kurios niekas neužkūrė. Bus
varginami tie, kas liks jo palapinėje.
27 Dangus atskleis jo kaltę ir žemė
sukils prieš jį.
28 Visas jo turtas bus sunaikintas ir
neneštas Jo rūstybės dieną.
29 Tokia dalis yra Dievo skirta ne-
dorėliui ir toks palikimas yra jam
Dievo skirtas."

21

Jobas atsakydamas tarė:
2 „Klausykite atidžiai mano žodžių,
ir tebūna tai jums paguoda.
3 Kantriai išklausykite mano kalbą;
kai baigsiu, galite toliau tyčiotis.
4 Argi mano skundas žmogui? Jei
taip būtų, mano dvasia nesijaudintų.
5 Pažvelkite į mane ir nusigąskite,
uždenkite ranka savo burnas.
6 Tai prisiminęs, pats nusigąstu,
drebėjimas apima mano kūną.
7 Kodėl nedorėliai gyvena iki senat-
vės ir yra kupini jėgų?
8 Jų palikuonys įsitvirtina jų aki-
vaizdoje, jų vaikaičiai gyvena su
jais.
9 Jų namai saugūs, jie nieko nebijo,
ir Dievo lazda jų neplaka.
10 Jų galvijai veisiasi, karvės veršiu-
kų nepraranda ir atsiveda.
11 Jų vaikai šokinėja kaip ėriukai ir
žaidžia.
12 Jie paima būgnelius ir arfas ir
džiaugiasi, skambant fleitai.
13 Jie gyvena pasiturinčiai ir per
akimirksnį nueina į kapus,
14 nors jie sako Dievui: „Atsitrauk
nuo mūsų. Mes nenorime pažinti
Tavo kelių.
15 Kas yra Visagalis, kad Jam turė-
tume tarnauti? Kokią naudą turėsi-
me, jei melsimės Jam?"
16 Bet jų gerovė nėra jų pačių ran-
kose; todėl nedorėlių patarimas yra
toli nuo manęs.
17 Juk dažnai užgęsta nedorėlių žibin-
tas ir juos prislegia nelaimės! Dievas
užsirūstinęs siunčia jiems vargų.
18 Jie yra kaip šiaudai prieš vėją,
kaip audros nunešami pelai.
19 Jūs sakote, kad Dievas kaupia ne-
dorybes jo vaikams. Tegul Jis atly-
gina jam pačiam, kad jis tai žinotų!
20 Jo akys tepamato savo pražūtį ir
tegeria jis Visagalio rūstybę.
21 Kam jam rūpintis savo namais po
savęs, kai jo mėnesių skaičius bus
nutrauktas?
22 Argi galima pamokyti išminties
Dievą, kuris teisia valdovus?
23 Vienas miršta kupinas jėgų, lais-
vas nuo rūpesčių ir ramus,
24 jo viduriai pilni taukų ir jo kaulai
prisigėrę smegenų.
25 Kitas miršta apkartusia siela,
nieko gero neragavęs.
26 Abu paguldomi į dulkes, ir kir-
mėlės juos apdengia.

20 Mok 5,13-15
24 Iz 24,18; Am 5,19
25 Job 16,13; Job 18,11.14
26 Ps 21,9
28 Job 20,15; Job 21,30
29 Job 27,13; Job 31,2.3

21 SKYRIUS
3 Job 16,10
5 Ts 18,19; Job 13,5; Job 29,9; Job 40,4
7 Job 12,6; Ps 17,10.14; Ps 73,3.12; Jer 12,1; Hab 1,13.16
9 Ps 73,5
10 Iš 23,26
13 Job 21,23; Job 36,11
14 Job 22,17
15 Iš 5,2; Job 22,17; Job 34,9; Job 35,3; Mal 3,14
16 Job 22,18; Ps 1,1; Pat 1,10
17 Job 31,2.3; Lk 12,46
18 Ps 1,4; Ps 35,5; Iz 17,13; Oz 13,3
19 Iš 20,5; Jer 31,29; Ez 18,2
20 Ps 75,8; Iz 51,17; Jer 25,15; Apr 14,10; Apr 19,15
22 Job 35,11; Job 36,22; Iz 40,13; Iz 45,9; Rom 11,34; 1 Kor 2,16
26 Job 3,13; Job 20,11; Mok 9,2

27 Aš žinau jūsų mintis ir jūsų nedo-
ras užmačias prieš mane.
28 Jūs sakote: „Kur kunigaikščių na-
mai ir kur nedorėlių buveinės?“
29 Pasiklausykite keliautojų ir pasi-
mokykite iš jų pasakojimų,
30 kad nedorėlis palaikomas žlugi-
mo dienai ir bus atvestas į rūstybės
dieną.
31 Kas pasakys jam į akis apie jo
kelius? Kas atlygins jam už tai, ką
jis padarė?
32 Jis bus nuvežtas į kapines ir pa-
siliks kape.
33 Slėnio grumstai bus jam mieli; kiek-
vienas žmogus nueis paskui, kaip ir
prieš jį buvo nesuskaitoma daugybė.
34 Tad jūs mane tuščiai guodžiate,
nes jūsų atsakymai yra tik apgaulė.“

22 Temanas Elifazas atsakyda-
mas tarė:
2 „Ar gali žmogus būti naudingas
Dievui? Išminčiaus nauda yra jam
pačiam.
3 Ar Visagaliui malonu, jei esi teisus?
Ar Jis turi naudos, jei tavo kelias ne-
peiktinas?
4 Ar dėl to, kad Jo bijai, Jis bara tave
ir patraukia tave į teismą?
5 Ar ne dėl tavo didelės nedorybės
ir nesuskaičiuojamų kalčių?
6 Ėmei užstatą iš savo brolių už nie-
ką, nuplėšei nuogiesiems drabužius,
7 nepagirdei ištroškusio, alkano
nepamaitinai.
8 Savo jėga įsigijai nuosavybę, bū-
damas galingas, pasilaikei ją.
9 Našles išvarei be nieko ir našlaičius
palikai tuščiomis rankomis.
10 Todėl tu patekai į spąstus ir neti-
kėta baimė vargina tave,

30 Job 20,29; Pat 16,4; 2 Pt 2,9
33 Hbr 9,27

22 SKYRIUS
1 Job 4,1; Job 15,1; Job 42,9
2 Job 35,7; Ps 16,2; Lk 17,10
6 Iš 22,26.27; Įst 24,6.10.17; Job 24,3.9; Ez 18,16
7 Įst 15,7; Job 31,17; Iz 58,7; Ez 18,7; Mt 25,42
11 Job 38,34; Ps 69,1.2; Ps 124,5; Rd 3,54
13 Ps 73,11
14 Ps 139,11.12
16 Job 14,19; Job 15,32; Ps 90,5; Iz 28,2; Mt 7,26.27
17 Job 21,14.15
19 Ps 52,6; Ps 58,10; Ps 107,42
21 Ps 34,10; Iz 27,5
22 Job 6,10; Job 23,12; Ps 119,11; Pat 2,6
24 2 Km 1,15
26 Job 27,10; Ps 37,4; Iz 58,14
27 Job 11,13; Job 33,26; Iz 58,9-11
29 Job 5,11; Mt 23,12; Jok 4,6; 1 Pt 5,5

11 tamsoje tu negali matyti; vandens
gausybė užliejo tave.
12 Argi Dievo nėra dangaus aukštybė-
je? Žiūrėk, kaip aukštai yra žvaigždės.
13 Tu sakai: „Ką Dievas žino? Ar Jis
gali teisti pro tamsius debesis?
14 Tamsūs debesys dengia Jį, Jis nie-
ko nemato, vaikščiodamas dangaus
skliautu.“
15 Ar vis dar laikaisi seno kelio, ku-
riuo vaikščiojo piktadariai?
16 Todėl jie ne laiku žuvo, jų pamatą
nunešė tvanas.
17 Jie sakė Dievui: „Atsitrauk nuo
mūsų.“ Ką Visagalis padarys jiems?
18 Jis pripildė jų namus gėrybių,
tačiau nedorėlių patarimas yra toli
nuo manęs.
19 Teisusis mato tai ir džiaugiasi,
nekaltieji juokiasi iš jų:
20 „Mūsų turtai nepražuvo, o tai, ką
jie turėjo, suėdė ugnis.“
21 Susitaikyk su Juo ir nusiramink;
tuomet ateis tau gerovė.
22 Priimk Jo pamokymus ir įsidėk Jo
žodžius į širdį.
23 Jei grįši prie Visagalio, būsi sutvir-
tintas ir pašalinsi nedorybę iš savo
palapinių.
24 Tada krausi auksą kaip dulkes,
Ofyro auksą kaip upelių akmenis.
25 Visagalis bus tau apsauga, ir tu
turėsi gausybę sidabro.
26 Tada gėrėsies Visagaliu ir pakelsi
savo akis į Dievą.
27 Kai tu melsi Jį, Jis tave išklausys,
ir tu ištesėsi savo įžadus.
28 Jei ką nors nuspręsi, tai ir įvyks;
šviesa švies tau kelyje.
29 Kai žmogus pažemintas, tu sakysi:
„Yra išaukštinimas“, ir Jis išgelbės
nuolankų žmogų.

30 Jis išgelbės ir kaltą; jis bus išgel-
bėtas dėl tavo rankų švarumo."

23

Jobas atsakydamas tarė:
2 „Mano skundas dar ir šiandien
kartus; mano kentėjimai didesni už
mano vaitojimą.
3 O kad žinočiau, kur Jį rasti, ir ga-
lėčiau ateiti prie Jo sosto!
4 Jam pateikčiau savo bylą ir savo
burną pripildyčiau įrodymų.
5 Tada išgirsčiau, ką Jis man atsa-
kytų, ir suprasčiau, ką man kalbėtų.
6 Ar Jis priešintųsi man savo galinga
jėga? Ne! Jis pažvelgtų į mane.
7 Teisusis galėtų aiškintis su Juo,
taip aš būčiau išlaisvintas amžiams
nuo savo teisėjo.
8 Jei einu pirmyn, ten Jo nėra, o jei
atgal, Jo nerandu.
9 Jei Jis yra kairėje, aš Jo nematau,
o jei pasislėpęs dešinėje, Jo ne-
pastebiu.
10 Bet Jis žino mano kelią; jei Jis
mane ištirtų, būčiau kaip auksas.
11 Ėjau Jo pėdomis, iš Jo kelio ne-
iškrypau.
12 Nuo Jo įsakymų nepasitraukiau,
Jo burnos žodžius vertinau labiau
negu būtiną maistą.
13 Jis – vienintelis, kas gali Jį pakeis-
ti? Ko Jo siela geidžia, tą Jis padaro.
14 Jis įvykdys, kas man skirta; daug
panašių dalykų Jis yra numatęs.
15 Todėl man baugu Jo akivaizdoje;
apie tai galvodamas, bijau Jo.
16 Dievas susilpnina mano širdį;
Visagalis gąsdina mane.
17 Aš nepražuvau prieš tamsą, nors
Jis nepaslėpė tamsybės nuo mano
veido."

23 SKYRIUS
2 Job 7,11
3 Job 13,3.18; Job 16,21; Job 31,35
6 Iz 57,16
8 Job 9,11; Job 35,14
10 Ps 1,6; Ps 17,3; Ps 66,10; Ps 139,1-3; Jok 1,12
11 Job 31,7; Ps 17,5
12 Job 6,10; Job 22,22; Ps 44,18
13 Ps 115,3
14 1 Tes 3,2-4
16 Ps 22,14
17 Job 10,18.19

24 SKYRIUS
1 Iz 2,12; Jer 46,10; Abd 1,15; Sof 1,7; Apd 1,7
2 Įst 19,14; Įst 27,17; Pat 22,28; Pat 23,10; Oz 5,10
3 Įst 24,6.10.12.17; Job 22,6.9
4 Job 29,16; Pat 28,28
7 Iš 22,26.27; Įst 24,12.13; Job 22,6; Jok 2,15.16
8 Rd 4,5
10 Job 31,19
14 Ps 10,8
15 Ps 10,11; Pat 7,7-10
16 Jn 3,20

24

„Visagalis žino laikus, tai
kodėl tie, kurie Jį pažįsta,
nesulaukia Jo dienos?
2 Vieni perkelia ribas, smurtu pa-
grobia bandas ir jas gano.
3 Našlaičių asilą jie nusivaro, našlės
jautį paima kaip užstatą.
4 Vargšus jie nustumia nuo kelio,
krašto beturčiai slepiasi nuo jų.
5 Jie eina į savo darbą kaip lauki-
niai asilai dykumoje, anksti keliasi
ieškoti grobio, nes tyruose jie randa
maisto sau ir savo vaikams.
6 Jie renka varpas ne savo lauke ir
nedorėlio vynuogyne pasiskina vy-
nuogių.
7 Jie miega neapsikloję ir neturi kuo
apsidengti šaltyje.
8 Jie šlapi nuo kalnų lietaus ir glau-
džiasi prie uolos, ieškodami slėp-
tuvės.
9 Anie atplėšia našlaitį nuo krūtinės
ir ima užstatą iš vargšo,
10 kuris vaikščioja nuogas, neturė-
damas drabužių; atima varpas iš
alkstančių,
11 kurie gamina aliejų šeimininkui,
mina vyno spaustuvus, tačiau ken-
čia troškulį.
12 Žmonės dejuoja mieste ir sužeis-
tųjų sielos šaukiasi pagalbos, tačiau
Dievas to nepaiso.
13 Jie sukyla prieš šviesą, nepažįsta
jos kelių, neina jos takais.
14 Anksti rytą keliasi žudikas ir žudo
beturtį ir vargšą; naktį jis slankioja
kaip vagis.
15 Svetimautojas laukia sutemų, ti-
kėdamas, kad niekas jo nematys, jis
užsidengia savo veidą.
16 Tamsoje jie plėšia namus, kuriuos
numatė dieną; šviesos jie nepažįsta.

17 Nes rytas jiems kaip mirties še-
šėlis, jei kas pažins juos, – tai juos
gąsdina kaip mirtis.
18 Jis greitas kaip vanduo; jo dalis
prakeikta žemėje. Jis neina keliu į
vynuogyną.
19 Kaip sausra ir kaitra praryja snie-
go vandenis, taip pragaras praryja
nusidėjėlį.
20 Įsčios pamirš jį, kirmėlės skaniai
maitinsis juo, jo niekas nebeprisi-
mins. Piktadarys – kaip nukirstas
medis,
21 nes išnaudojo nevaisingąją ir
našlei nepadėjo.
22 Dievas pašalina galiūnus savo
jėga; Jis pakyla, ir joks žmogus nėra
tikras dėl savo gyvybės.
23 Jis teikia jiems saugumą ir poilsį,
bet Jo akys stebi jų kelius.
24 Jie išaukštinami trumpam laikui,
bet pranyksta ir tampa nieku. Jie
pašalinami iš kelio ir sudžiūsta kaip
javų varpos.
25 Argi taip nėra? Kas įrodys, kad aš
netiesą kalbu ir esu melagis?“

25 Šuachas Bildadas atsaky-
damas tarė:
2 „Valdžia ir pagarba priklauso Jam,
nes Jis palaiko tvarką aukštybėse.
3 Ar Jo pulkai suskaičiuojami? Kam
Jo šviesa neužteka?
4 Kaip tad žmogus gali būti išstei-
sintas prieš Dievą? Kaip gali būti
švarus, gimęs iš moters?
5 Jo akyse net mėnulis ir žvaigždės
nėra skaistūs,
6 tuo labiau žmogus, kuris yra tik
kirmėlė, žmogaus sūnus, kuris yra
tik kirminas.“

26 Jobas atsakydamas tarė:
2 „Kaip tu padėjai bejėgiui? Kaip
parėmei nusilpusiojo ranką?
3 Kaip patarei tam, kuris nėra išmin-
tingas, ir davei teisingų patarimų?
4 Kam tu kalbėjai šiuos žodžius?
Kokia dvasia atėjo iš tavęs?
5 Prieš Jį dreba mirusieji, vandenys
ir jų gyventojai.
6 Mirusiųjų pasaulis yra atviras Jam
ir pražūtis neuždengta.
7 Jis ištiesia šiaurę virš tuštumos ir
žemę pakabina ant nieko.
8 Jis surenka vandenis į tamsius de-
besis, tačiau debesys neplyšta.
9 Jis uždengia savo sostą ir ištiesia
savo debesį ant jo.
10 Vandens paviršiuje Jis nubrėžė
ribą ir atskyrė šviesą nuo tamsos.
11 Dangaus kolonos svyruoja ir dre-
ba, kai Jis grūmoja.
12 Savo galia Jis sujudina jūrą, savo
išmintimi nutildo jos išdidumą.
13 Savo dvasia Jis papuošė dangus;
Jo ranka padarė gyvatę.
14 Čia tik dalis Jo kelių; mes girdi-
me tik Jo šnabždesį. O Jo galybės
griausmą kas supras?“

27 Jobas tęsė savo palyginimą:
2 „Gyvas Dievas, kuris nedaro man
teisybės, ir Visagalis, kuris apkar-
tino mano sielą.
3 Kol aš kvėpuoju ir Dievo kvapas
yra mano šnervėse,
4 mano lūpos nekalbės netiesos ir
mano liežuvis neapgaudinės.
5 Taip nebus, kad aš pateisinčiau
jus. Savo nekaltumo neatsisakysiu
iki mirties.

20 Job 18,17; Ps 34,16; Pat 10,7
23 Ps 11,4; Pat 15,3

25 SKYRIUS
1 Job 8,1; Job 18,1
3 Jok 1,17
4 Job 4,17; Job 14,4; Job 15,14; Ps 130,3; Ps 143,2
5 Job 15,15
6 Ps 22,6

26 SKYRIUS
6 Ps 139,8; Pat 15,11; Hbr 4,13
7 Job 9,8; Ps 24,2; Ps 104,2
8 Job 37,11; Pat 20,4
10 Job 38,1-11; Ps 33,7; Ps 104,9; Pat 8,29; Jer 5,22
12 Iš 14,21; Job 9,13; Iz 51,15; Jer 31,35
13 Job 9,8; Ps 33,6; Iz 27,1

27 SKYRIUS
2 Job 34,5
5 Job 2,9; Job 13,15

6 Teisumo tvirtai laikausi ir nepalei-
siu; mano širdis man nepriekaištaus,
kol gyvensiu.
7 Te mano priešas bus kaip nedorėlis,
tas, kuris puola mane, – kaip netei-
susis.
8 Ar yra veidmainiui kokia viltis, nors
jis ir daug turi, kai Dievas atima jo
sielą?
9 Ar Dievas išklausys jo šauksmą,
kai nelaimės užgrius jį?
10 Ar jis linksminsis Visagalyje ir
nuolat šauksis Dievo?
11 Aš jus pamokysiu apie Dievo
ranką, Visagalio kelių aš neslėpsiu.
12 Jūs patys tai regėjote; kodėl jūs tad
taip tuščiai kalbate?
13 Štai nedorėliui Dievo skirta dalis ir
prispaudėjų paveldėjimas iš Visagalio:
14 jei jo vaikų padaugėja, jie skirti
kardui; jo palikuonys nepasisotina
duona.
15 Kurie išliks po jo, tuos mirtis nuves
į kapą ir našlės jų neapraudos.
16 Nors jis turi sidabro kaip smėlio ir
drabužių kaip molio,
17 bet jo rūbus teisusis vilkės, o
sidabrą padalins nekaltasis.
18 Jis stato namus kaip kandis, kaip
sargas būdelę pasidaro.
19 Jis atsigula turtingas, o pabudęs ir
atvėręs akis nieko nebeturi.
20 Išgąstis užklumpa jį kaip vanduo
ir audra naktį nuneša jį.
21 Rytų vėjas jį pakelia ir viesulas
išplėšia jį iš jo vietos,
22 svaido be pasigailėjimo, nors jis
labai stengiasi nuo jo pabėgti.
23 Žmonės plos savo rankomis dėl
jo ir švilpdami jį išlydės."

28 „Yra sidabro gyslų ir vietų,
kur gryninamas auksas.
2 Geležis kasama iš žemės. Iš akmens
išlydomas varis.
3 Žmogus nustato ribą tamsai ir ieš-
ko visose įdubose rūdos – tamsos ir
mirties šešėlio akmens.
4 Jis įrengia kasyklas vietose, kur
nėra žengusi koja, leidžiasi į gelmes
toli nuo žmonių.
5 Žemės paviršiuje užauga duona, o
gelmėje žemė tarsi ugnies išrausta.
6 Safyrą randa jos uolienose, aukso
dulkių yra joje.
7 Kelio tenai nežino plėšrus paukštis,
nematė jo nė vanago akis.
8 Liūto jaunikliai jų nemindo, ir liūtas
tais takais nevaikštinėja.
9 Jis ištiesia ranką į kietas uolas ir
kalnų pamatus kasinėja.
10 Jis iškerta upių vagas uolose,
jo akis pamato kiekvieną brangų
daiktą.
11 Jis užtvenkia upes ir tai, kas jose
paslėpta, iškelia į šviesą.
12 Bet kur randama išmintis, kur yra
supratimo šaltinis?
13 Joks žmogus nežino jos kainos,
jos nėra gyvųjų krašte.
14 Gelmė sako: „Aš jos neturiu", jūra
sako: „Jos nėra manyje."
15 Jos negali pirkti už auksą nė įsi-
gyti už sidabrą.
16 Negalima jos palyginti su Ofyro
auksu nė su oniksu ar safyru.
17 Neprilygsta jai auksas ir krištolas
ir negalima jos gauti už brangius
aukso dirbinius.
18 Koralai ir perlai neverti minėti, nes
išmintis brangesnė už rubinus.
19 Jai neprilygsta Etiopijos topazas,
už gryną auksą jos nenupirksi.
20 Iš kur tad ateina išmintis ir kur
supratimo šaltinis?

6 Job 2,3; Job 33,9; Apd 24,16
8 Mt 16,26; Lk 12,20
9 Job 35,12.13; Ps 18,41; Pat 1,28; Pat 28,9; Iz 1,15; Jer 14,12; Ez 8,18; Mch 3,4; Jn 9,31; Jok 4,3
10 Job 22,26.27; Ps 37,4; Iz 58,14
13 Job 20,29
14 Įst 28,41; Est 9,10; Oz 9,13
15 Ps 78,64
17 Pat 28,8; Mok 2,26
18 Iz 1,8; Rd 2,6
19 Job 7,8.21; Job 20,7
20 Job 18,11
22 Jer 13,14; Ez 5,11; Ez 24,14

28 SKYRIUS
12 Mok 7,24
13 Pat 3,13-15
14 Job 28,22
15 Pat 3,13-15; Pat 8,10.11.19
17 Pat 8,10; Pat 16,16
18 Pat 3,15; Pat 8,11
19 Pat 8,19
20 Job 28,12; Ps 111,10; Pat 1,7; Pat 9,10

21 Ji yra paslėpta nuo gyvųjų akių, net
padangių paukščiai jos nesuranda.
22 Mirtis ir prapultis sako: „Mes gir-
dėjome tik gandą apie ją.“
23 Dievas žino jos kelią ir vietą, kur
ji yra.
24 Jis stebi visus žemės kraštus ir mato
po visu dangumi.
25 Jis pasveria vėją ir išmatuoja van-
denis.
26 Jis nustatė lietui laiką ir nurodė
žaibui kelią.
27 Tada Jis matė ją ir paskelbė ją,
paruošė ją ir ją išmėgino.
28 Žmogui Jis pasakė: „Viešpaties
baimė yra išmintis ir šalintis nuo
pikta yra supratimas.“

29 Jobas tęsė savo palyginimą:
2 „O kad aš būčiau kaip anksčiau,
kaip tomis dienomis, kai Dievas
mane saugojo.
3 Kai Jo žiburys švietė virš mano
galvos ir prie Jo šviesos vaikščiojau
tamsumoje,
4 kai mano jaunystės dienomis Dievo
paslaptis buvo virš mano palapinės.
5 Kai Visagalis dar buvo su manimi
ir mano vaikai buvo šalia manęs,
6 kai ploviau kojas piene ir uolos liejo
man aliejaus upes.
7 Kai išeidavau prie miesto vartų,
kai aikštėje paruošdavau sau vietą,
8 jaunuoliai, mane pamatę, slėpdavo-
si, o seniai atsikėlę stovėdavo,
9 kunigaikščiai liaudavosi kalbėję
ir užsidengdavo ranka savo burnas.
10 Net kilmingieji nutildavo, ir jų
liežuvis prilipdavo prie gomurio.
11 Kas mane matė ir girdėjo, kalbėjo
gera apie mane ir man pritarė,

22 Job 28,14
24 Ps 11,4; Ps 33,13.14; Ps 66,7; Pat 15,3
25 Ps 135,7
26 Job 37,3; Job 38,25
28 Įst 4,6; Ps 111,10; Pat 1,7; Pat 9,10; Mok 12,13

29 SKYRIUS
2 Job 1,1-5.10
3 Job 18,6
4 Job 15,8; Ps 25,14; Pat 3,32
6 Pr 49,11; Įst 32,13.14; Job 20,17; Ps 81,16
9 Job 21,5
10 Ps 137,6
12 Job 31,16-23; Ps 72,12; Pat 21,13; Pat 24,11
14 Įst 24,13; Job 27,5.6; Ps 132,9; Iz 59,17; Iz 61,10; Ef 6,14
15 Sk 10,31
16 Pat 29,7
17 Ps 58,6; Pat 30,14
18 Ps 30,6
19 Job 18,16; Ps 1,3; Jer 17,7.8
20 Pr 49,24; Ps 18,34
23 Zch 10,1

12 nes aš išgelbėjau vargšą, prašantį
pagalbos, ir našlaitį, kuris neturėjo
kas jam padėtų.
13 To, kuris būtų pražuvęs, palaimi-
nimas pasiekė mane, ir aš suteikda-
vau džiaugsmo našlės širdžiai.
14 Teisumas man buvo rūbas, o teisin-
gumas – apsiaustas ir vainikas galvai.
15 Aš buvau akys aklam ir kojos rai-
šam.
16 Aš buvau tėvas beturčiams ir iš-
tirdavau bylą, kurios nežinodavau.
17 Aš sulaužydavau nedorėlio žan-
dikaulius ir iš jo dantų išplėšdavau
grobį.
18 Tuomet sakiau: „Mirsiu savo liz-
de, o mano dienų bus kaip smėlio.
19 Mano šaknys įleistos prie van-
dens, ir rasa vilgo mano šakas.
20 Mano garbė nesensta ir lankas
mano rankoje tvirtėja.“
21 Žmonės klausė manęs ir laukdavo
tylėdami mano patarimo.
22 Po mano žodžių jie nebekalbėdavo;
mano kalba krisdavo ant jų kaip rasa.
23 Jie laukdavo manęs kaip lietaus,
plačiai išsižiodavo kaip per vėlyvąjį
lietų.
24 Jei šypsodavausi jiems, jie netikė-
davo; mano veido šviesos jie neuž-
temdydavo.
25 Aš nurodydavau jiems kelią ir sė-
dėjau garbingiausioje vietoje – kaip
karalius tarp kariuomenės, kaip
verkiančiųjų guodėjas.“

30 „Dabar juokiasi iš manęs jau-
nesni už mane, kurių tėvų
nebūčiau sutikęs paskirti prie savo
avių kaimenės šunų.
2 Kokia nauda iš jų rankų stiprumo,
nes jų jėgos išseko?

3 Dėl neturto ir bado visai nusilpę, jie
bėgdavo į dykumą, tuščią ir apleistą.
4 Jie raudavo dilgėles iš pakrūmių
ir kadagių šaknys buvo jų maistas.
5 Jie būdavo varomi iš bendruome-
nės su triukšmu kaip vagys.
6 Jie gyveno kalnų pašlaitėse, žemės
olose ir ant uolų,
7 rinkdavosi tarp erškėčių ir šūkau-
davo krūmuose.
8 Kvailių ir netikėlių vaikai, kuriuos
iš krašto išveja.
9 O dabar tapau lyg priežodis jų dai-
nose,
10 jie bjaurisi manimi, traukiasi nuo
manęs ir nesidrovi spjauti man į
veidą.
11 Kadangi Jis atleido savo templę ir
ištiko mane, jie taip pat nebesivaržo
mano akivaizdoje.
12 Man iš dešinės pakyla gauja, stu-
mia mane nuo kelio ir siekia mane
sunaikinti.
13 Jie išardo mano taką, apsunkina
mano nelaimę, net be pagalbininko.
14 Lyg pro plačią spragą įsiveržę, jie
neša man pražūtį.
15 Mane apėmė baimė; jie persekiojo
mano sielą kaip vėjas, ir mano laimė
praeina kaip debesis.
16 Dabar mano siela suvargusi ir
mano dienos gausios kančių.
17 Naktį man kaulus gelia ir skaus-
mai nesiliauja.
18 Daug jėgų man reikia, kad pa-
sikeisčiau drabužį, jis varžo mane
kaip rūbo apykaklė.
19 Jis įmetė mane į purvą, tapau kaip
dulkės ir pelenai.
20 Aš šaukiuosi Tavęs, bet Tu man
neatsakai; stoviu, bet Tu nekreipi į
mane dėmesio.
21 Tu tapai man žiaurus, savo stipria
ranka mane prislėgei.
22 Tu pakeli mane vėju ir blaškai, Tu
išplėši mano nuosavybę.
23 Aš žinau, kad nuvesi mane į mirtį,
į namus, skirtus visiems gyviesiems.
24 Tačiau Jis neištiesia rankos į kapą,
nors jie šaukia pražūdami.
25 Ar aš neverkiau dėl kenčiančio,
nesisielojau dėl vargšo?
26 Aš ieškojau gero – gavau pikta;
laukiau šviesos – atėjo tamsa.
27 Mano viduriai virė ir neturėjo
poilsio, pasitiko mane vargo dienos.
28 Aš vaikštinėju gedėdamas, nema-
tydamas saulės; stoviu susirinkime
ir šaukiu.
29 Aš tapau broliu šakalams ir drau-
gu stručiams.
30 Mano oda pajuodusi, mano kaulai
dega nuo karščio.
31 Mano arfa virto rauda, o mano
fleita – verkiančiojo balsu.“

31 „Pasižadėjau niekada geisda-
mas nežiūrėti į mergaitę.
2 Kokia yra man Dievo skirta dalia?
Ką paveldėsiu iš aukštybių nuo
Visagalio?
3 Ar žlugimas nėra skirtas nedorė-
liui ir pasmerkimas – piktadariui?
4 Argi Jis nemato visų mano kelių
ir neskaičiuoja visų mano žingsnių?
5 Ar aš kada vaikščiojau tuštybėje
ir ar mano koja skubėjo į apgaulę?
6 Tegul pasveria mane teisingomis
svarstyklėmis, ir Dievas žinos mano
nekaltumą.
7 Jei mano žingsnis nukrypo nuo ke-
lio, jei mano širdis sekė paskui mano
akis, jei mano rankos nešvarios,

30 SKYRIUS
9 Job 17,6; Ps 69,12; Rd 3,14.63
10 Sk 12,14; Įst 25,9; Job 17,6; Iz 50,6; Mt 26,67; Mt 27,30
11 Job 12,18
12 Job 19,12
16 Ps 22,14; Ps 42,4; Iz 53,12
20 Job 19,7
21 Job 10,3; Job 16,9.14; Job 19,6.22
23 Hbr 9,27
25 Ps 35,13.14; Rom 12,15
26 Job 3,25.26; Jer 8,15
28 Job 30,31; Ps 38,6; Ps 42,9; Ps 43,2
29 Ps 44,19; Ps 102,6; Mch 1,8
30 Ps 102,3; Ps 119,83; Rd 4,8; Rd 5,10

31 SKYRIUS
1 Mt 5,28
2 Job 20,29
4 2 Km 16,9; Job 24,23; Job 28,24; Job 34,21; Job 36,7; Pat 5,21; Pat 15,3; Jer 32,19
6 Job 23,10; Job 27,5
7 Sk 15,39; Mok 11,9; Ez 6,9; Mt 5,29

8 tada, ką pasėsiu, tegul naudoja kiti,
ir mano palikuonys tebūna išrauti
su šaknimis.
9 Jei mano širdis geidė moters ir jei
tykojau prie savo artimo durų,
10 tai mano žmona tegul mala kitam
ir kitas tegul pasilenkia virš jos.
11 Tai begėdiškas nusikaltimas,
kuris turi būti baudžiamas teisme;
12 tai ugnis, naikinanti viską, kuri
sunaikintų visas mano gėrybes.
13 Jei aš nepaisiau savo tarno ar tarnai-
tės teisių, kai jie ginčijosi su manimi,
14 tai ką darysiu, kai Dievas pakils?
Ką Jam atsakysiu, kai Jis mane
aplankys?
15 Ar ne Tas, kuris padarė mane įs-
čiose, padarė ir juos? Ar ne tas pats
sutvėrė mus įsčiose?
16 Ar aš neišpildžiau beturčio noro
ir našlės prašymo?
17 Ar aš vienas valgiau ir nedaviau
našlaičiui?
18 Nuo savo jaunystės aš auginau jį ir
nuo savo gimimo padėdavau našlėms.
19 Ar aš elgetai nedaviau drabužio
ir beturčiui kuo apsikloti?
20 Ar jis nelinkėjo man laimės, susi-
šildęs mano avių vilnomis?
21 Jei pakėliau ranką prieš našlaitį,
matydamas vartuose man pritarian-
čius,
22 tai tegul mano petys išnyra ir ranka
tebūna sulaužyta.
23 Dievo bausmės aš bijojau ir Jo
didybės negalėčiau pakelti.
24 Ar pasitikėjau auksu ir sakiau gry-
nam auksui: „Tu – mano viltis."?
25 Ar džiaugiausi dideliais turtais,
mano rankų sukauptais?
26 Ar man žvelgiant į šviečiančią
saulę ir į keliaujantį mėnulį,
27 mano širdis buvo slapta suvedžio-
ta, ar aš bučiavau savo ranką?
28 Tai būtų nusikaltimas, už kurį rei-
kėtų bausti teisme, nes būčiau išsi-
gynęs Dievo, kuris yra aukštybėse.
29 Ar aš džiaugiausi manęs neken-
čiančiojo nelaime ir nesėkme?
30 Aš neleidau savo lūpoms nusidėti,
nelinkėjau prakeikimo jo sielai.
31 Mano palapinės vyrai sakė: „Ar
yra tokių, kurie būtų nepasisotinę
jo maistu?"
32 Gatvėje nenakvojo joks ateivis;
keleiviui aš atidarydavau duris.
33 Aš nedangsčiau savo nuodėmių kaip
Adomas ir neslėpiau savo kalčių;
34 nebijojau minios, artimųjų pa-
nieka nebaugino manęs, nesėdėjau
savo namuose ir netylėjau.
35 O kad nors kas mane išklausytų!
Štai aš trokštu, kad Visagalis man
atsakytų, o mano priešas teparašo
knygą.
36 Tikrai ją ant pečių užsidėčiau arba
kaip karūną ant savo galvos.
37 Aš skelbčiau Jam apie kiekvieną
savo žingsnį, kaip kunigaikštis prie
Jo ateičiau.
38 Jei mano žemė šaukia prieš mane
ir jos vagos skundžiasi,
39 jei valgiau jos derlių neapmokė-
jęs ir jos darbininkams apsunkinau
gyvenimą,
40 tai kviečių vietoje tegul auga erš-
kėčiai, o miežių vietoje – piktžolės."
Taip Jobas baigė savo kalbą.

32 Tie trys vyrai liovėsi atsakinėti
Jobui, nes jis laikė save teisiu.
2 Barachelio sūnus Elihuvas, būzas
iš Ramo giminės, supyko ant Jobo,
nes jis teisino save, o ne Dievą.

8 Kun 26,16; Įst 28,30.38; Job 20,18; Mch 6,15
10 Įst 28,30; 2 Sam 12,11; Jer 8,10
11 Pr 38,24; Kun 20,10; Įst 22,22; Job 31,28
13 Įst 24,14.15
14 Ps 44,21
15 Job 34,19; Pat 14,31; Pat 22,2; Mal 2,10
16 Job 29,12
20 Įst 24,13
21 Job 22,9
23 Iz 13,6
24 Mt 6,19.20; Mk 10,23-25
25 Job 1,3.10; Ps 62,10
26 Įst 4,19; Įst 17,3; Ez 8,16
29 Pat 17,5; Pat 24,17; Abd 1,12
30 Mt 5,44
32 Pr 19,2.3
33 Pr 3,10; Pat 28,13
34 Iš 23,2
35 Job 13,22.24; Job 19,7; Job 30,20.24.28; Job 33,10
39 1 Kar 21,19; Job 24,6.10-12; Jok 5,4
40 Pr 3,18
32 SKYRIUS
1 Job 6,29; Job 31,6; Job 33,9
2 Pr 22,21; Job 27,5.6

3 Jis supyko ir ant jo trijų draugų,
nes jie nesurado atsakymo, tačiau
kaltino Jobą.
4 Jobui kalbant, Elihuvas laukė, nes
jie buvo vyresni už jį.
5 Kai Elihuvas pamatė, kad tie trys
vyrai nesurado atsakymo, užsidegė
jo pyktis.
6 Barachelio sūnus Elihuvas, būzas,
atsakydamas tarė: „Aš dar jaunas, jūs
vyresni amžiumi, todėl bijojau ir ne-
drįsau jums pareikšti savo nuomonės.
7 Aš galvojau: „Amžius tegul kalba,
metų skaičius tepamoko išminties.“
8 Tačiau dvasia yra žmoguje ir Visa-
galio įkvėpimas duoda jam supratimą.
9 Sẽniai ne visados išmintingi ir ne
amžius leidžia suvokti, kas teisinga.
10 Todėl pasiklausykite manęs. Aš
irgi pareikšiu savo nuomonę.
11 Aš laukiau jūsų žodžių, klausiau
jūsų svarstymų, kai ieškojote, ką
atsakyti.
12 Aš atidžiai jus stebėjau, tačiau nė
vienas iš jūsų neįtikino Jobo ir neat-
sakė į jo žodžius.
13 Nesakykite, kad atsakėte išmintin-
gai: „Dievas jį įveiks, ne žmogus.“
14 Jis nesikreipė savo žodžiais į mane,
ir aš jam neatsakysiu jūsų žodžiais.
15 Jie nustebę stovi, netekę žado, nebe-
žino, ką sakyti.
16 Kai aš laukiau, o jie stovėjo tylė-
dami ir nieko nesakė,
17 aš nusprendžiau atsakyti ir pa-
reikšti savo nuomonę.
18 Aš turiu žodžių pakankamai, o
dvasia mane ragina.
19 Mano viduje – tarsi vynas, nerandąs
išėjimo, plėšantis naujus vynmaišius.
20 Aš turiu kalbėti, kad man būtų
lengviau; praversiu savo lūpas ir
atsakysiu.

6 Kun 19,32
8 1 Kar 3,12; 1 Kar 4,29; Job 35,11; Job 38,36; Pat 2,6; Mok 2,26; Dan 1,17; Dan 2,21; Mt 11,25; Jok 1,5
9 1 Kor 1,26
13 Jer 9,23; 1 Kor 1,29
22 Job 27,8

33 SKYRIUS
4 Pr 2,7; Job 32,8
6 Job 4,19
7 Job 9,34
9 Job 10,7
10 Job 13,24; Job 16,9
11 Job 13,27; Job 19,8
13 Job 40,2; Iz 45,9
14 Job 33,29; Job 40,5; Ps 62,11
15 Sk 12,6
16 Job 36,10.15

21 Nebūsiu šališkas ir niekam nepa-
taikausiu.
22 Jei pataikaučiau, mano Kūrėjas
greitai pašalintų mane.“

33 „Jobai, klausyk mano žodžių
ir juos įsidėmėk.
2 Atvėriau burną, ir mano liežuvis
prabilo.
3 Mano žodžiai eis iš neklastingos
širdies; mano lūpos kalbės tyrą pa-
žinimą.
4 Dievo Dvasia mane sukūrė, Visa-
galis įkvėpė man gyvybę.
5 Atsakyk man, jei gali, parink tinka-
mus žodžius ir ginkis.
6 Štai pagal tavo norą aš esu vietoj
Dievo; padarytas iš molio, kaip ir tu.
7 Aš tavęs negaliu išgąsdinti ir mano
ranka neprislėgs tavęs.
8 Ką tu sakei, aš girdėjau, klausiausi
tavo žodžių:
9 „Aš esu tyras, be nuodėmės, esu ne-
nusikaltęs ir nėra manyje neteisybės.
10 Jis kaltina mane, laiko mane savo
priešu.
11 Jis įtvėrė mano kojas į šiekštą,
seka visus mano žingsnius.“
12 Štai čia tu klysti, nes Dievas yra
didesnis už žmogų.
13 Kodėl tu ginčijiesi su Juo? Jis neatsi-
skaito už jokius savo darbus.
14 Dievas kalba vienu ar kitu būdu,
bet žmogus to nesupranta.
15 Sapne, nakties regėjime, kai žmonės
giliai įmigę ar snaudžia ant lovos,
16 Jis atveria žmonių ausis savo
įspėjimams,
17 norėdamas atitraukti žmogų nuo
jo poelgių ir puikybės.
18 Jis saugo jo sielą nuo pražūties ir
gyvybę nuo mirties.

19 Žmogus baudžiamas skausmais
savo lovoje, visi jo kaulai apimti
stipraus skausmo.
20 Mėgstamiausio maisto jis nebe-
gali valgyti,
21 jo kūnas sunyksta, kad negali jo
atpažinti, lieka tik vieni kaulai.
22 Jo siela artėja prie kapo, gyvybė –
prie mirties.
23 Jei pas jį ateitų pasiuntinys kaip
tarpininkas, vienas iš tūkstančio, ir
parodytų žmogui jo teisingumą,
24 Jis būtų maloningas jam ir sakytų:
„Išlaisvink jį, kad nenueitų į duobę;
Aš suradau išpirką.“
25 Jo kūnas atsinaujins ir jis grįš į
jaunystės dienas.
26 Jis melsis Dievui, ir Tas bus malo-
ningas jam. Su džiaugsmu jis regės
Jo veidą, nes Jis sugrąžins žmogui
savo teisumą.
27 Jis žiūrės į žmones ir sakys: „Bu-
vau nusidėjęs ir nukrypęs nuo tiesos,
bet man už tai neatlygino.“
28 Jis išgelbės jo sielą iš duobės, ir jis
gyvendamas matys šviesą.
29 Dievas visa tai kartoja žmogui du
ar tris kartus,
30 norėdamas išgelbėti jo sielą, kad
jis matytų šviesą ir gyventų.
31 Jobai, tylėk, klausyk ir įsidėmėk,
ką aš sakysiu.
32 Jei turi, ką pasakyti, kalbėk, nes
aš trokštu tave pateisinti.
33 Jei ne, paklausyk manęs, ir aš pa-
mokysiu tave išminties.“

34 Elihuvas tęsė:
2 „Išminčiai, paklausykite mano
žodžių ir supraskite juos, turintieji
išmanymą.
3 Ausis skiria žodžius, kaip burna
jaučia maisto skonį.
4 Kartu patyrinėkime, kas yra teisy-
bė, ir nustatykime, kas gera.
5 Juk Jobas sakė: „Aš esu teisus, bet
Dievas nedaro man teisybės.
6 Nors esu teisus, mane laiko mela-
giu; mano žaizda nepagydoma, nors
esu nekaltas.“
7 Ar yra kitas toks žmogus kaip Jo-
bas, kuris geria paniekinimus kaip
vandenį,
8 kuris bendrauja su piktadariais ir
vaikšto su nedorėliais?
9 Jis sakė: „Žmogui jokios naudos,
jei jis stengiasi patikti Dievui.“
10 Vyrai, kurie išmanote, paklausy-
kite manęs. Negali būti, kad Dievas
darytų neteisybę ir Visagalis nusi-
kalstų.
11 Jis atlygina žmogui pagal jo dar-
bus ir užmoka pagal jo kelius.
12 Tikrai Dievas nedaro neteisybės,
ir Visagalis neiškraipo teisingumo.
13 Kas Jam patikėjo žemę ir kas
pavedė Jam visatą?
14 Jei Jis savo dvasią ir kvapą atimtų
iš žmogaus,
15 tai žmogaus kūnas pražūtų ir virstų
dulkėmis.
16 Jei ką nors supranti, tai paklausyk,
ką sakau.
17 Ar gali būti valdovu tas, kuris ne-
pakenčia teisingumo? Ar galėtum pa-
smerkti Tą, kuris yra visų teisiausias?
18 Kas sako karaliui, kad jis nedo-
rėlis, arba kunigaikščiui, kad jis
bedievis?
19 O Jis neatsižvelgia į kunigaikštį ir
neteikia turtuoliams pirmenybės prieš
vargšus, nes jie visi yra Jo kūriniai.
20 Staiga jie mirs, tautos bus išgąs-

19 Job 30,17
20 Job 3,24; Job 6,7; Ps 107,18
27 2 Sam 12, 13; Pat 28,13; Lk 15,21; Rom 6,21; 1 Jn 1,9
28 Iz 38,17
30 Ps 56,13
33 Ps 34,11
34 SKYRIUS
3 Job 6,30; Job 12,11
5 Job 13,18; Job 33,9
6 Job 6,4; Job 9,17
7 Job 15,16
9 Mal 3,14
10 Pr 18,25; Įst 32,4; 2 Krn 19,7; Job 8,3; Job 36,23; Ps 92,15; Rom 9,14
11 Job 34,25; Ps 62,12; Pat 24,12; Jer 32,19; Ez 33,20; Mt 16,27; Rom 2,6; 2 Kor 5,10; Apr 22,12
12 Job 8,3
14 Job 12,10; Ps 104,29; Mok 12,7
15 Pr 3,19; Job 10,9; Mok 12,7
17 2 Sam 23, 3; Job 34,10; Job 40,8
18 Iš 22,28
19 Įst 10,17; Job 31,15; Apd 10,34; Rom 2,11.12
20 Iš 12,29; Job 34,25; Job 36,20

dintos naktį ir pranyks. Galiūnus Jis
pašalins, žmogui nepridėjus rankos.
21 Jis stebi žmogaus kelius ir mato
visus jo žingsnius.
22 Jam nėra sutemų nei tamsos, ku-
rioje piktadariai galėtų pasislėpti.
23 Todėl Jis nereikalauja iš žmogaus,
kad tas eitų į teismą su Dievu.
24 Jis sutrupins galinguosius ir paskirs
kitus į jų vietą.
25 Jis žino jų darbus, todėl parbloš-
kia juos naktį ir sunaikina.
26 Jis baudžia juos kaip piktadarius
visų akivaizdoje,
27 nes jie pasitraukė nuo Jo ir nepaisė
Jo kelių.
28 Vargšų šauksmas pasiekė Jį, ir Jis
išklausė nuskriaustuosius.
29 Kai Jis duoda ramybę, kas gali
ją sudrumsti? Kas Jį suras, jei Jis
pasislėps nuo tautos ar nuo atskiro
žmogaus?
30 Jis apsaugo žmones, kad jiems
nekaraliautų veidmainis.
31 Derėtų sakyti Dievui: „Aš nu-
sipelniau Tavo bausmės, ateityje
nebenusikalsiu.
32 Pamokyk mane, ko nežinau; jei
nusikaltau, daugiau to nedarysiu."
33 Ar Jis turėtų atlyginti pagal tavo
supratimą dėl to, kad tu prieštarauji?
Tu pasirenki, o ne aš. Todėl kalbėk,
ką žinai.
34 Supratingi žmonės tesako man,
išminčiai teklauso manęs:
35 „Jobas kalba nesuprasdamas ir jo
žodžiai neapgalvoti."
36 Jobo žodžius reikia iki galo ištirti,
nes jis kalba kaip piktadarys.
37 Prie savo nuodėmės jis prideda
maištą, ploja rankomis tarp mūsų
ir vis daugiau kalba prieš Dievą."

21 2 Km 16,9; Job 31,4; Ps 34,15; Pat 5,21; Pat 15,3; Jer 16,17; Jer 32,19
22 Ps 139,11. 12; Am 9,2.3
24 Job 12,19; Dan 2,21
27 1 Sam 15, 11; Ps 28,5; Iz 5,12
28 Iš 22,23; Job 22,27; Job 35,9; Jok 5,4
35 Job 35,16; Job 38,2
37 Job 7,11; Job 10,1

35 SKYRIUS

3 Job 21,15; Job 34,9
4 Job 34,8
5 Pr 15,5; Job 22,12; Ps 8,3
6 Job 7,20; Pat 8,36; Jer 7,19
7 Job 22,2; Ps 16,2; Pat 9,12; Lk 17,10; Rom 11,35
9 Job 34,28
10 Job 8,21; Ps 42,8; Ps 77,6; Ps 149,5; Iz 51,13; Apd 16,25
11 Job 36,22; Ps 94,12; Iz 48,17; Jer 32,33; 1 Kor 2,13
12 Pat 1,28
13 Job 27,9; Pat 15,29; Iz 1,15; Jer 11,11; Mch 3,4
14 Job 9,11; Ps 37,5.6
15 Ps 89,32
16 Job 34,35; Job 38,2

35 Elihuvas tęsė:
2 „Ar manai, kad tu teisingai kalbi,
sakydamas: „Aš esu teisesnis už
Dievą."?
3 Nes tu sakai: „Kokia nauda man
iš to, jei aš nenusidedu?"
4 Aš atsakysiu tau ir tavo draugams.
5 Pažvelk į dangaus debesis, kurie yra
aukštai.
6 Jei nusikaltai, ar Jam pakenkei?
Jei savo nuodėmes daugini, ar Jam
ką padarai?
7 Jei teisus esi, kokia nauda Jam? Ką
Jis gaus iš tavęs?
8 Tavo nedorybės kenkia tokiems
kaip tu, ir tavo teisumas naudingas
žmogaus sūnui.
9 Didelių vargų prispausti žmonės
šaukiasi pagalbos prieš smurtininkus.
10 Bet niekas neklausia: „Kur yra
Dievas, mano Kūrėjas, kuris duoda
giesmes naktį,
11 kuris sutvėrė mus išmintingesnius
už gyvulius ir padangių paukščius?"
12 Ten jie šaukia, bet niekas neatsako
dėl piktadarių išdidumo.
13 Dievas nepaiso tuščių kalbų ir
Visagalis nekreipia į jas dėmesio.
14 Nors tu sakai, kad Jo nematai, bet
teisingumas yra Jo akivaizdoje, todėl
pasitikėk Juo.
15 Kadangi Jis neaplankė savo rūs-
tybe ir nekreipė dėmesio į kvailybę,
16 todėl Jobas tuščiai atveria savo
burną, išdidžiais žodžiais neišmin-
tingai kalba."

36 Elihuvas kalbėjo toliau:
2 „Turėk kantrybės dar valandėlę ir
aš parodysiu tau, kad dar turiu ką
pasakyti už Dievą.

3 Aš remsiuosi praeitimi ir įrodysiu,
kad mano Kūrėjas yra teisus.
4 Mano žodžiai teisingi, ir turintis
tobulą pažinimą yra priešais tave.
5 Dievas yra galingas ir stiprus,
tačiau neniekina nieko.
6 Jis nepalieka nedorėlio gyvo, bet
apgina nuskriaustojo teises.
7 Jis neatitraukia nuo teisiųjų savo
akių, bet su karaliais pasodina soste,
įtvirtina ir išaukština juos.
8 Jei jie sukaustomi grandinėmis ir
priespaudos metu surišami virvėmis,
9 tai Jis parodo jiems jų darbus ir
nusikaltimus.
10 Dievas atveria jų ausis pamoky-
mui ir įsako atsisakyti nusikaltimų.
11 Jei jie paklauso ir tarnauja Jam,
praleis savo dienas klestėdami ir
metus besidžiaugdami.
12 Bet jei jie nepaklūsta, pražus nuo
kardo, mirs, neįgavę išminties.
13 Veidmainiai kaupia širdyje rūs-
tybę, jie nesišaukia Jo, net būdami
surišti.
14 Tokie miršta jaunystėje, jų gyve-
nimas tarp netyrųjų.
15 Jis išgelbsti vargšą iš jo vargo ir
atveria jam ausis priespaudos metu.
16 Jis ir tave išlaisvintų ir nuklotų tau
stalą gėrybėmis.
17 Tu susilaukei nedorėlio bausmės,
teismas ir teisingumas pasiekė tave.
18 Būk atsargus, kad Jis nepašalintų
tavęs rūstaudamas, nes tada ir dide-
lė išpirka neišgelbės tavęs.
19 Ar Jis atsižvelgs į tavo turtus? Ne!
Nei į auksą, nei į tavo galybę.
20 Nelauk nakties, kai tautos bus
pašalintos ir sunaikintos.
21 Saugokis, nepalink į neteisybę,
kurią tu pasirinktum vietoj kentė-
jimų.
22 Dievas išaukštintas savo galybe,
kas gali pamokyti kaip Jis?
23 Kas Jam nurodė Jo kelius ir kas
Jam pasakytų: „Tu klysti.“?
24 Atsimink, kad galėtum išaukštinti
Jo darbus, kuriuos žmonės matė.
25 Visi žmonės gali juos matyti ir
pastebėti iš tolo.
26 Dievas yra didis, ne mums Jį
suprasti; Jo metų tu negali suskai-
čiuoti.
27 Jis padaro iš vandens lašus, iš
rūko – lietų,
28 kurį debesys lieja gausiai ant
žmonių.
29 Kas supras debesų išsidėstymą ir
Jo palapinės garsus?
30 Jis paskleidžia savo šviesą ir ap-
dengia jūros gelmes.
31 Jis teisia žmones ir teikia jiems
maisto apsčiai.
32 Jis pažaboja žaibus ir įsako jiems
trenkti į taikinį.
33 Griaustinis praneša apie tai, ir
gyvuliai jaučia, kas vyksta.“

37 „Dėl to mano širdis dreba ir
nerimsta manyje.
2 Klausykite Jo balso, griaudėjimo,
kuris sklinda iš Jo burnos.
3 Jis siunčia jį po visą padangę, Jo
žaibai – iki žemės pakraščių.
4 Po to aidi balsas. Jis sugriaudžia
savo didybės balsu ir nesustabdo
žaibų, kai Jo balsas pasigirsta.
5 Dievas didingai griaudėja savo
balsu, Jis daro mums nesuvokiamų
dalykų.
6 Sniegui Jis įsako snigti, silpnas ir
stiprus lietus priklauso nuo Jo.

36 SKYRIUS
5 Job 12,13.16; Job 37,23
6 Job 5,15
7 Ps 33,18; Ps 34,15; Ps 113,8
8 Ps 107,10
10 Job 33,16; Job 36,15
11 Iz 1,19.20
12 Job 4,21
13 Rom 2,5
14 Ps 55,23
16 Ps 18,19; Ps 23,5; Ps 31,8; Ps 36,8; Ps 118,5
17 Job 22,5.10.11
18 Ps 49,7
19 Pat 11,4
21 Ps 31,6; Ps 66,18; Hbr 11,25
23 Job 8,3; Job 34,13; Iz 40,13.14
24 Apr 15,3
26 1 Kor 13,12; Hbr 1,12
27 Ps 147,8
28 Pat 3,20
30 Job 37,3
31 Ps 104,14.15; Apd 14,17
32 Ps 147,8
33 1 Kar 18,41

37 SKYRIUS
4 Ps 29,3
5 Job 5,9; Job 9,10; Job 36,26
6 Ps 147,16.17

7 Kad žmonės pažintų Jo darbą, Jis
užantspauduoja žmonių rankas.
8 Tuomet ir žvėrys slepiasi savo lin-
dynėse.
9 Iš pietų ateina audra, iš šiaurės –
šaltis.
10 Dievo kvapu padaromas ledas, ir
platūs vandenys sustingsta.
11 Jis pripildo debesis drėgmės, iš jų
sklinda žaibai.
12 Jie plaukia, kur Jis nukreipia, ir
vykdo, ką Jis įsako, visuose žemės
kraštuose.
13 Jis tai daro, norėdamas sudrausti,
palaiminti arba pasigailėti.
14 Jobai, stebėk ir apsvarstyk nuos-
tabius Dievo darbus.
15 Ar žinai, kaip Dievas juos suvaldo
ir perskrodžia debesis šviesa?
16 Ar žinai, kaip laikosi debesys,
šie nuostabūs darbai To, kuris turi
tobulą pažinimą?
17 Ar žinai, kodėl drabužiai įkaista,
kai Jis nuramina žemę pietų vėju?
18 Ar tu su Juo ištiesei dangaus skliau-
tą, kuris yra tvirtas, kaip nulietas
veidrodis?
19 Pamokyk mus, ką turime Jam
sakyti, nes mes nesusigaudome
tamsoje.
20 Ar bus Jam pranešta, ką kalbu? Jei
žmogus kalbėtų, jis būtų prarytas.
21 Kai debesys uždengia saulę, švie-
sos nematyti, bet, vėjui papūtus,
dangus nuskaidrėja.
22 Iš šiaurės ateina giedra, o Dievas
yra bauginančiai didingas.
23 Visagalis mums nepasiekiamas;
Jis galingas jėga, tiesa ir teisingu-
mu, Jis nesugniuždo.
24 Todėl žmonės Jo bijo. Jis nepaiso
tų, kurie dedasi išmintingi.“

7 Ps 19,3.4; Ps 109,27
8 Job 38,40; Ps 104,21.22
10 Job 38,29.30; Ps 147,17.18
12 Job 36,32; Ps 148,8
13 Iš 9,18.23; 1 Sam 12,18.19; 1 Kar 18,41-46; Job 38,26.27
14 Ps 111,2
16 Job 36,4.29
18 Pr 1,6; Job 9,8; Ps 104,2; Iz 44,24; Iz 45,12; Jer 10,12; Zch 12,1
23 Job 9,4; Job 11,7.8; Job 36,5; Rom 11,33.34; 1 Tim 6,16
24 Job 5,13; Mt 10,28; Mt 11,25; 1 Kor 1,26

38 SKYRIUS
1 Iš 19,16; Job 40,6
2 Job 34,35; Job 42,3; 1 Tim 1,7
3 Job 40,7
4 Job 15,7; Ps 104,5
7 Job 1,6
8 Pr 1,9; Ps 33,7; Ps 104,9; Pat 8,29; Jer 5,22
10 Job 26,10
11 Ps 89,9; Ps 93,4
12 Ps 74,16; Ps 148,5
13 Job 34,25; Ps 104,35
15 Sk 15,30; Job 18,5; Ps 10,15; Ps 37,17; Pat 13,9
16 Ps 77,19; Pat 8,24
17 Ps 9,13

38 Viešpats atsiliepė Jobui iš
audros ir tarė:
2 „Kas aptemdo patarimą neprotin-
gais žodžiais?
3 Susijuosk dabar kaip vyras; Aš
klausiu tavęs, o tu man atsakyk.
4 Kur buvai, kai Aš dėjau žemės pa-
matus? Atsakyk, jei supranti.
5 Ar žinai, kas nustatė jos dydį, kas
ją išmatavo?
6 Ant ko pritvirtintas jos pamatas
arba kas padėjo jos kertinį akmenį,
7 kai kartu giedojo ryto žvaigždės ir
šaukė iš džiaugsmo visi Dievo sūnūs?
8 Kas uždarė jūros duris, kai ji ver-
žėsi, tarsi išeidama iš įsčių?
9 Aš aprengiau ją debesimis lyg dra-
bužiu ir apsupau tamsa lyg vystyklais,
10 kai jai paskyriau ribas, įdėjau
skląstį bei duris
11 ir pasakiau: „Iki čia ateisi, ne
toliau; čia sustos tavo puikiosios
bangos.“
12 Ar kada nors savo gyvenime įsa-
kei rytui ir nurodei aušrai jos vietą,
13 kad ji, pasiekusi žemės pakraš-
čius, nukratytų nedorėlius nuo jos?
14 Žemė keičiasi kaip molis po ant-
spaudu, susiklosto kaip drabužis.
15 Nedorėliams saulė nebešviečia, jų
pakelta ranka sulaužoma.
16 Ar kada pasiekei jūros šaltinius
ir vaikštinėjai tyrinėdamas gelmes?
17 Ar mirties vartai tau buvo atverti,
ar matei mirties šešėlio duris?
18 Ar išmatavai žemės platybes?
Atsakyk, jei visa tai žinai.
19 Kur yra kelias į šviesą, kur gyvena
tamsa?
20 Ar gali pasiekti jų ribas ir surasti
taką į jų namus?
21 Ar tu tai žinai dėl to, kad tada jau

buvai gimęs? Ar dėl to, kad tavo
dienų skaičius yra didelis?
22 Ar buvai nuėjęs į sniego sandėlius
ir sandėlius krušos,
23 kurią laikau sielvarto metui, karo
ir kovos dienai?
24 Kur yra kelias, kuriuo ateina
šviesa ir iš kur pakyla žemėje rytys?
25 Kas nustatė lietui ir žaibui kryptį,
26 kad lytų negyvenamose vietose,
dykumose, kur nėra žmonių,
27 drėkintų tuščią ir apleistą žemę,
kad želtų žolė?
28 Ar lietus turi tėvą? Kas pagimdė
rasos lašus?
29 Iš kieno įsčių išėjo ledas? Kas
pagimdė šerkšną po dangumi?
30 Kodėl vanduo sukietėja į akmenį
ir gelmių paviršius užšąla?
31 Ar gali surišti Sietyno raiščius ir
atrišti Oriono?
32 Ar gali liepti užtekėti Zodiakui ir
Grįžulo ratams jų laiku?
33 Ar pažįsti dangaus nuostatus ir
gali juos pritaikyti žemei?
34 Ar gali įsakyti debesiui, kad jo
srovės ant tavęs išsilietų?
35 Ar gali pasiųsti žaibus, kad jie
išeitų, sakydami: „Štai mes čia!“?
36 Kas įdėjo išmintį į širdį ir davė supratimą protui?
37 Kas gali suskaičiuoti debesis? Kas
gali uždaryti dangaus indus,
38 kai dulkės tampa purvu ir grumstai sulimpa?
39 Ar gali sumedžioti liūtei grobį ir
pasotinti jos jauniklius,
40 gulinčius olose ir lindynėse?
41 Kas paruošia varnui peno, kai jo
jaunikliai šaukiasi Dievo, klaidžiodami be maisto?“

22 Ps 135,7
23 Iš 9,18; Joz 10,11; Iz 30,30; Ez 13,11.13; Apr 16,21
25 Job 28,26
27 Ps 104,13.14; Ps 107,35
28 Job 36,27.28; Ps 147,8; Jer 14,22
29 Job 37,10; Ps 147,16.17
30 Job 37,10
31 Job 9,9; Am 5,8
33 Ps 148,6; Jer 31,35.36
36 Job 9,4; Job 32,8; Ps 51,6; Mok 2,26; Jok 1,5
39 Ps 104,21
41 Ps 147,9; Mt 6,26; Lk 12,24

39 SKYRIUS
1 Įst 14,5; 1 Sam 24,2; Ps 29,9; Ps 104,18
6 Job 24,5; Jer 2,24; Oz 8,9
8 Pr 1,29
9 Sk 23,22; Įst 33,17; Ps 22,21; Ps 29,6; Ps 92,10; Iz 34,7
16 Rd 4,3
17 Job 35,11

39 „Ar žinai kalnų ožkų atsivedimo laiką? Ar stebėjai stirnų
gimimą?
2 Ar gali suskaičiuoti jų nėštumo
mėnesius ir ar žinai laiką, kada jos
atsives?
3 Jos susiriečia, dejuoja ir atsiveda
vaikų.
4 Jų jaunikliai, sustiprėję ir užaugę
atvirame lauke, atsiskiria ir nebesugrįžta.
5 Kas leido laukiniam asilui laisvai
bėgioti ir kas atrišo jo pančius?
6 Aš paskyriau jam namais tyrus,
nederlingoje žemėje jį apgyvendinau.
7 Jis juokiasi iš miesto spūsties, vežiko šauksmų negirdi.
8 Aukštai kalnuose jis randa sau
ganyklą, ieško žaliuojančių plotų.
9 Ar stumbras tau tarnaus, ar jis
stovės naktį prie tavo ėdžių?
10 Ar gali jį pakinkyti ir ar jis ars slėnį
paskui tave?
11 Ar pasitikėsi juo, nes jo didelė
jėga? Ar pavesi jam savo darbą?
12 Ar tiki, kad jis suveš tavo pasėlius
į klojimą?
13 Ar tu davei povui gražius sparnus
arba plunksnas bei sparnus stručiui?
14 Jis pakasa žemėje savo kiaušinius
ir smėlyje leidžia jiems šilti.
15 Jis nesupranta, kad koja gali juos
sutraiškyti ir laukinis žvėris gali
sumindyti.
16 Jis šiurkščiai elgiasi su savo vaikais, tarsi jie būtų svetimi; jis nebijo,
kad darbuojasi veltui,
17 nes Dievas neapdovanojo jo išmintimi ir nedavė jam supratimo.
18 Jei jis pasikelia bėgti, pasijuokia
iš žirgo ir raitelio.

19 Ar tu suteikei žirgui stiprybės? Ar
papuošei jo sprandą karčiais?
20 Ar gali jį išgąsdinti kaip žiogą? Jo
šnervių prunkštimas baisus.
21 Jis kasa žemę ir džiaugiasi savo jėga,
bėga prieš ginkluotų žmonių būrį.
22 Jis nepažįsta baimės ir nenusigąs-
ta, jis nesitraukia nuo kardo.
23 Jei žvanga strėlinės, žiba ietys ir
skydai,
24 jis trypia ir kasa žemę, nerimsta
gaudžiant trimitui.
25 Trimitams pasigirdus, jis žvengia:
„Y-ha-ha!“. Jis iš tolo nujaučia kovą,
girdi vado įsakymus ir kovos šauks-
mą.
26 Ar tavo išmintimi pakyla sakalas,
išskleidžia savo sparnus ir skrenda
į pietus?
27 Ar tavo įsakymu sklando erelis
ir krauna savo lizdą aukštumose?
28 Jis gyvena ant aukščiausios uolos,
neprieinamoje vietoje.
29 Iš ten jis dairosi grobio, jo akys
pamato jį iš tolo.
30 Jo jaunikliai geria kraują; kur yra
žuvusių, ten ir jis.“

40 Viešpats, atsakydamas Jo-
bui, tarė:
2 „Ar tas, kuris ginčijasi su Visaga-
liu, pamokys Jį? Teatsako tas, kuris
priekaištauja Dievui.“
3 Jobas atsakė Viešpačiui:
4 „Aš per menkas Tau atsakyti. Aš
uždengsiu ranka savo burną.
5 Kartą kalbėjau, bet daugiau nebe-
kalbėsiu ir nebeatsakysiu.“
6 Tuomet Viešpats kalbėjo Jobui iš
audros:
7 „Susijuosk dabar kaip vyras. Aš
klausiu tavęs, o tu man atsakyk.

21 Jer 8,6
27 Pat 30,18.19; Jer 49,16; Abd 1,4
30 Mt 24,28; Lk 17,37

40 SKYRIUS
1 Job 38,1
2 Job 9,3; Job 10,2; Job 13,3; Job 23,4; Job 33,13
4 Ezr 9,6; Job 29,9; Job 42,6; Ps 39,9
6 Job 38,1
7 Job 38,3; Job 42,4
8 Job 16,11; Job 19,6; Ps 51,4; Rom 3,4
9 Job 37,4; Ps 29,3.4
10 Ps 93,1; Ps 104,1
12 1 Sam 2,7; Iz 2,12; Iz 13,11; Dan 4,37
19 Job 26,14
20 Ps 104,14

41 SKYRIUS
1 Ps 74,14; Ps 104,26; Iz 27,1
2 Iz 37,29

8 Ar tu panaikinsi mano sprendimą?
Ar mane smerksi, o save teisinsi?
9 Ar tavo ranka tokia kaip Dievo?
Ar tavo balsas toks stiprus kaip Jo
balsas?
10 Dabar pasipuošk garbe ir kilnu-
mu, apsisiausk šlove ir spindesiu.
11 Išliek savo rūstybę, pažvelk į kiek-
vieną išdidų ir pažemink jį.
12 Pažemink visus išdidžiuosius ir
sutrypk nedorėlius ten, kur jie yra.
13 Paslėpk juos visus dulkėse ir nu-
vesk į mirties tamsą.
14 Tada Aš pripažinsiu, kad tavo
dešinė gali tave išgelbėti.
15 Štai begemotas, kurį padariau
kartu su tavimi; jis ėda žolę kaip jautis.
16 Jo jėga strėnose ir pilvo raume-
nyse.
17 Jis iškelia savo uodegą kaip kedrą;
jo šlaunų raumenys tvirtai susipynę.
18 Jo kaulai kaip variniai vamzdžiai,
o skeletas kaip geležiniai strypai.
19 Jis yra Dievo kelių pradžia. Tik
Tas, kuris jį sukūrė, gali jį įveikti.
20 Kalnuose, kur gyvena laukiniai
žvėrys, auga jam maistas.
21 Jis guli po ūksmingais medžiais,
pasislėpęs tarp nendrių pelkėse.
22 Jį dengia ūksmingų medžių šešė-
liai, paupio gluosniai jį supa.
23 Jis geria iš upės neskubėdamas,
jam atrodo, kad Jordanas sutilps į
jo nasrus.
24 Kas galėtų jį pagauti kabliais arba
žabangais?“

41 „Ar gali pagauti leviataną
kabliu ir užnerti virvę jam ant
liežuvio?
2 Ar gali perverti kabliu jo šnerves
ir akstinu perdurti jo žiaunas?

3 Ar jis maldaus tave, ar kalbės
švelniais žodžiais?
4 Ar jis sudarys sutartį su tavimi ir
tarnaus tau amžinai?
5 Ar gali žaisti su juo kaip su paukš-
čiu ir jį pririšti savo mergaitėms?
6 Ar dėl jo tarsis žvejai ir pasidalins
jį pirkliai?
7 Ar gali prismaigstyti strėlių į jo
odą ir žeberklu persmeigti jo galvą?
8 Jei paliesi jį ranka, atsiminsi ir
daugiau to nebedarysi.
9 Tuščia viltis jį nugalėti, nes, vien į
jį pažvelgus, baimė ima.
10 Niekas nedrįstų jo erzinti. Kas tad
galėtų atsilaikyti prieš mane?
11 Kas davė man pirmas, kad jam
atlyginčiau? Viskas po dangumi
priklauso man.
12 Neslėpsiu jo didybės, galios ir to-
bulos sandaros.
13 Kas galėtų jį nurengti? Kas ban-
dys jį pažaboti?
14 Kas jį pražiodys? Jo dantys baisūs.
15 Jis didžiuojasi savo žvynais, kurie
sutvirtinti lyg antspaudu.
16 Jie taip arti vienas kito, kad nė oras
nepatenka tarp jų.
17 Jie vienas su kitu neatskiriamai
sujungti.
18 Nuo jo čiaudėjimo blykčioja žai-
bai, jo akys spindi lyg aušra.
19 Iš jo nasrų eina ugnis, skraido ugnies
kibirkštys.
20 Iš jo šnervių kyla garai kaip iš
verdančio katilo.
21 Jo kvėptelėjimas uždega anglis,
liepsna veržiasi iš jo nasrų.
22 Jo jėga – sprande; jo išvaizda
baugina.
23 Jo kūno dalys tvirtai sujungtos, jos
nepajudinamos.

11 Iš 19,5; Įst 10,14; Job 9,5-10; Job 26,6-14; Ps 24,1; Ps 50,12; Rom 11,35; 1 Kor 10,26.
28

42 SKYRIUS

2 Pr 18,14; Mt 19,26; Mk 10,27; Mk 14,36; Lk 18,27

3 Job 38,2; Ps 40,5; Ps 131,1; Ps 139,6

4 Job 38,3; Job 40,7

5 Job 26,14

6 Ezr 9,6

24 Širdis jo – kieta kaip akmuo, tvirta
kaip apatinė girnų pusė.
25 Prieš jį dreba galiūnai, išgąsdinti
pasitraukia.
26 Nei kardu, nei strėle ar ietimi jo
nesužeisi.
27 Geležis jam – kaip šiaudai, varis –
kaip supuvęs medis.
28 Strėlės jo negąsdina, mėtyklės
akmenys jam – tik pelai.
29 Lazdos jam – kaip ražienos, jis
juokiasi iš švilpiančių iečių.
30 Po juo – aštrūs akmenys, ant ašt-
rių šukių jis guli kaip ant dumblo.
31 Jis užvirina gelmę kaip puodą,
jūrą padaro kaip tepalų puodą.
32 Jam nuplaukus, lieka šviesus ta-
kas, gelmė atrodo pražilusi.
33 Žemėje nėra jam lygaus; jis nepa-
žįsta baimės.
34 Jis žiūri į viską iš aukšto; jis – ka-
ralius visų išdidumo vaikų."

42 Jobas atsakė Viešpačiui, tar-
damas:
2 „Žinau, kad Tu esi Visagalis; nie-
kas nesutrukdys Tau padaryti, ką
sumanei.
3 Kas paniekina patarimą, neturė-
damas supratimo? Aš kalbėjau tai,
ko nesuprantu, kas man per daug
nuostabu ir nežinoma.
4 Paklausyk, ir aš kalbėsiu, aš klau-
siu, o Tu man atsakyk.
5 Anksčiau savo ausimis girdėjau
apie Tave, o dabar mano akys mato
Tave.
6 Todėl aš baisiuosi savimi ir atgai-
lauju dulkėse ir pelenuose."
7 Po pasikalbėjimo su Jobu Viešpats
tarė temanui Elifazui: „Mano rūs-
tybė užsidegė prieš tave ir abu tavo

draugus, nes jūs nekalbėjote teisingai
apie mane, kaip mano tarnas Jobas.
8 Dabar imkite septynis jaučius bei
septynis avinus, eikite pas mano
tarną Jobą ir juos aukokite kaip deginamąją
auką už save, o mano tarnas
Jobas melsis už jus. Aš išklausysiu jo
maldas ir nebausiu jūsų, kaip esate nusipelnę,
nes jūs nekalbėjote apie mane
teisingai, kaip mano tarnas Jobas."
9 Tuomet temanas Elifazas, šuachas
Bildadas ir naamatietis Cofaras padarė,
ką Viešpats buvo jiems įsakęs,
o Viešpats išklausė Jobą.
10 Kai jis meldėsi už savo draugus,
Viešpats išvadavo Jobą ir davė jam
visko dvigubai daugiau, negu jis
anksčiau turėjo.
11 Pas jį atėjo jo broliai, seserys ir visi
jo buvę pažįstami; jie valgė duoną su
juo jo namuose, užjautė jį ir guodė
dėl nelaimės, kurią Viešpats jam
buvo siuntęs; kiekvienas dovanojo
jam pinigų ir auksinį auskarą.
12 Viešpats laimino Jobo senatvę labiau
negu jaunystę. Jis turėjo keturiolika
tūkstančių avių, šešis tūkstančius
kupranugarių, tūkstantį jungų jaučių
ir tūkstantį asilių.
13 Be to, jis turėjo septynis sūnus ir
tris dukteris.
14 Pirmosios vardas buvo Jemima,
antrosios – Kecija ir trečiosios – Keren
Hapucha.
15 Visoje šalyje nebuvo gražesnių
moterų už Jobo dukteris. Jų tėvas
davė joms paveldėjimą tarp jų brolių.
16 Jobas po to dar gyveno šimtą keturiasdešimt
metų; jis matė savo vaikus
ir vaikaičius iki ketvirtos kartos.
17 Jobas mirė senatvėje, pasisotinęs
gyvenimo dienomis.

8 Pr 20,17; Sk 23,1; Mt 5,24
10 Įst 30,3; Iz 40,2
11 Job 19,13
12 Job 1,3; Jok 5,11
13 Job 1,2
16 Job 5,26; Pat 3,16
17 Pr 15,15; Pr 25,8

PSALMIŲ
KNYGA

1 Palaimintas žmogus, kuris nesielgia,
kaip pataria bedieviai, nestoja
į nusidėjėlių kelią, nesėdi su apjuokėjais,
2 bet mėgsta Viešpaties įstatymą ir
mąsto apie Jo įstatymą dieną ir naktį.
3 Jis bus kaip medis, prie upelio pasodintas,
kuris, metui atėjus, duoda
derlių ir jo lapai nevysta; kad ir ką jis
darytų, jam sekasi.
4 Ne tokie yra bedieviai. Jie – kaip
pelai, sklaidomi vėjo.
5 Todėl teisme neišstovės bedieviai
nei nusidėjėliai teisiųjų susirinkime.
6 Nes Viešpats žino teisiojo kelią, o
bedievių kelias pražus.

2 Kodėl pagonys siaučia ir tautos
tuščias užmačias rezga?
2 Sukyla žemės karaliai, valdovai
sąmokslus rengia prieš Viešpatį ir
Jo pateptąjį.
3 Jie sako: „Sutraukykime jų pančius,
nusimeskime jų virves."
4 Tas, kuris sėdi danguje, juoksis,
Viešpats tyčiosis iš jų.

1 SKYRIUS
1 Pat 4,14; Jer 15,17
2 Joz 1,8; Ps 119,14.16.35
3 Pr 39,2.3.23; Jer 17,8
4 Job 21,18
6 Ps 37,18

2 SKYRIUS
1 Apd 4,25.26
2 Mk 3,6; Mk 11,18; Jn 1,41
3 Lk 19,14
4 Ps 37,13

[5] Tada Jis rūsčiai prabils ir išgąsdins
juos savo įniršiu:
[6] „Aš patepiau savo karalių Sione,
savo šventajame kalne."
[7] Aš paskelbsiu nutarimą, kurį Vieš-
pats man pasakė: „Tu – mano Sūnus,
šiandien Tave pagimdžiau.
[8] Prašyk, ir duosiu Tau paveldėti
pagonis, pavesiu Tau visus žemės
pakraščius.
[9] Geležine lazda juos tramdysi, kaip
molio indus juos daužysi."
[10] Taigi dabar, karaliai, būkite išmin-
tingi, pasimokykite, žemės teisėjai.
[11] Tarnaukite Viešpačiui su baime,
džiaukitės drebėdami.
[12] Pagerbkite Sūnų, kad Jis nerūstau-
tų ir nežūtumėte kelyje, Jo rūstybei
staiga užsidegus. Palaiminti visi,
kurie Juo pasitiki.

Dovydo psalmė, kai jis bėgo nuo savo sūnaus Abšalomo.

3 Viešpatie, kiek daug yra mane
varginančių, daug tų, kurie sukyla
prieš mane.
[2] Apie mane daugelis kalba: „Neras
jis pagalbos pas Dievą."
[3] Bet Tu, Viešpatie, esi mano skydas
ir mano šlovė. Tu pakeli mano galvą.
[4] Aš Viešpaties garsiai šaukiausi, ir
Jis išgirdo nuo savo šventojo kalno.
[5] Aš atsiguliau ir užmigau, ir vėl pa-
budau, nes Viešpats mane palaikė.
[6] Nebijosiu dešimčių tūkstančių
žmonių, kurie sustoja aplink mane.
[7] Viešpatie, kelkis, gelbėk mane,
mano Dieve! Tu smogei mano prie-
šams į žiaunas, sutrupinai bedie-
viams dantis.
[8] Viešpatyje yra išgelbėjimas! Palai-
mink savąją tautą!

7 Hbr 1,5; Hbr 5,5
9 Ps 89,23; Ps 110,5.6
12 Ps 5,11; Ps 34,22; Apr 6,16.17

3 SKYRIUS
3 Ps 5,12; Ps 9,13; Ps 27,6; Ps 28,7
4 Ps 2,6; Ps 4,3; Ps 15,1; Ps 34,4; Ps 43,3
5 Kun 26,6
6 Ps 23,4; Ps 27,3
7 Job 16,10
8 Iz 43,11

4 SKYRIUS
3 2 Tim 2,19
4 Ps 77,6; Ps 119,11; Ef 4,26
5 Įst 33,19; Ps 37,3.5; Ps 51,19; Ps 62,8
6 Sk 6,26; Ps 80,3.7.19
7 Ps 97,11.12; Iz 9,3; Apd 14,17
8 Kun 25,18; Įst 12,10; Job 11,19; Ps 3,5

5 SKYRIUS
1 Ps 4,1
3 Ps 55,17; Ps 88,13
5 Ps 1,5; Hab 1,13

Styginių instrumentų muzikos vadovui. Dovydo psalmė.

4 Kai šaukiuosi Tavęs, išklausyk,
mano teisumo Dieve! Tu išlaisvinai
mane, kai buvau suspaustas. Būk
man gailestingas, išgirsk mano
maldą!
[2] O žmonės, kaip ilgai niekinsite
mano garbę? Ar ilgai mylėsite tuš-
tybę ir ieškosite melo?
[3] Žinokite, kad Viešpats sau atskyrė
šventąjį. Viešpats išgirsta, kai Jo
šaukiuosi.
[4] Rūstaudami nenusidėkite; svarsty-
kite savo širdyje gulėdami lovose ir
nusiraminkite.
[5] Aukokite teisumo aukas ir Vieš-
pačiu pasitikėkite.
[6] Daugelis sako: „Kas parodys mums
gera?" Pakelk virš mūsų, Viešpatie,
savo šviesų veidą!
[7] Tu davei mano širdžiai daugiau
linksmybės negu jiems, kai jie turi
gausiai javų ir vyno.
[8] Atsigulu ramus ir užmiegu, nes
Tu vienintelis, Viešpatie, leidi man
saugiai gyventi.

Muzikos vadovui. Fleitoms. Dovydo psalmė.

5 Viešpatie, išgirsk mano žodžius,
suprask mano apmąstymus.
[2] Išklausyk mano šauksmą, mano Ka-
raliau ir Dieve, nes Tau aš melsiuosi.
[3] Rytą Tu girdi mano balsą, Viešpa-
tie, rytą kreipiuosi į Tave ir laukiu.
[4] Tu ne toks esi, Dieve, kuriam ne-
dorybė patiktų, ir pikta negyvens
su Tavimi.
[5] Pagyrūnai negali stovėti Tavo aki-
vaizdoje. Tu nekenti visų, darančių
neteisybę.

6 Tu sunaikinsi tuos, kurie kalba
melą; Viešpats bjaurisi kraugeriu ir
apgaviku.
7 Dėl didžio Tavo gailestingumo einu
į Tavo buveinę; Tavęs bijodamas,
žemai lenkiuosi šventyklos link.
8 Viešpatie, vesk mane savo teisumu
dėl mano priešų. Nutiesk prieš mane
savo kelią.
9 Jų lūpose nėra teisybės, jų širdy-
se – nedorybė, jų gerklė – atviras
kapas, jie pataikauja savo liežuviais.
10 Sunaikink juos, Dieve, tepražūna
patys savo kėsluose. Dėl nesuskai-
tomų piktadarybių atmesk juos, nes
jie sukilo prieš Tave.
11 Tesidžiaugia visi, kurie Tavyje prie-
globsčio ieško, tegul nuolat šaukia iš
džiaugsmo, nes Tu apgini juos, tedžiū-
gauja Tavyje mylintys Tavo vardą.
12 Tu, Viešpatie, laimini teisųjį, ap-
supi jį savo malone lyg skydu.

Styginių instrumentų muzikos vadovui.
Oktava. Dovydo psalmė.

6 Užsirūstinęs, Viešpatie, nebark
manęs, nebausk įširdęs.
2 Viešpatie, pasigailėk manęs, nes
esu silpnas; Viešpatie, išgydyk mane,
nes sukrėsti mano kaulai.
3 Ir mano siela sukrėsta. Ar ilgai,
Viešpatie?
4 Viešpatie, gręžkis, išlaisvink mano
sielą, gelbėk mane dėl savo gailes-
tingumo.
5 Kas gi prisimins Tave miręs? Kas
dėkos Tau kape?
6 Nuo aimanų suvargau, kasnakt už-
tvindau savo lovą ašaromis, laistau
jomis savo guolį.
7 Aptemo nuo vargo mano akys,
paseno dėl visų mano priešų.

6 Ps 55,23
8 Ps 25,4.5; Ps 27,11; Ps 31,3
9 Rom 3,13

6 SKYRIUS
1 Ps 38,1; Ps 118,18; Jer 10,24
2 Ps 41,4; Ps 147,3; Oz 6,1
3 Ps 88,3; Jn 12,27
5 Ps 30,9; Ps 88,10-12; Ps 115,17; Mok 9,10; Iz 38,18
7 Job 17,7; Ps 31,9
8 Ps 3,4; Ps 28,6; Mt 25,41

7 SKYRIUS
1 Ps 31,15
2 Ps 50,22; Ps 57,4; Iz 38,13
3 1 Sam 24,11; 2 Sam 16,7
4 1 Sam 24,7; 1 Sam 26,9
6 Ps 35,23; Ps 44,23; Ps 94,2
8 Ps 18,20; Ps 26,1; Ps 35,24; Ps 43,1
9 1 Sam 16,7
10 Ps 97,10.11; Ps 125,4

8 Piktadariai, atsitraukite nuo ma-
nęs, nes Viešpats išgirdo mano verks-
mo balsą!
9 Viešpats išgirdo mano maldavimą,
Viešpats priims manąją maldą.
10 Tegul visi mano priešai susigėsta ir
išsigąsta, tegu jie atsitraukia ir susi-
gėsta staiga.

Dovydo rauda, kurią jis giedojo
Viešpačiui dėl benjamino
Kušo žodžių.

7 Viešpatie, mano Dieve, Tavimi aš
pasitikiu. Gelbėk mane ir išlaisvink
nuo visų mano persekiotojų,
2 kad manęs jie nepagriebtų kaip liū-
tas, kuris drasko į gabalus, kai nėra
kam gelbėti.
3 Viešpatie, mano Dieve, jei aš tai
padariau, jei neteisybė yra mano
rankose,
4 jei piktu atlyginau tam, kuris buvo
taikoje su manimi (juk aš išlais-
vinau tą, kuris be priežasties tapo
mano priešu),
5 tegu priešas persekioja mano sielą,
mano gyvybę į žemę sutrypia, mano
garbę dulkėmis paverčia.
6 Viešpatie, pakilk savo rūstybėje,
stokis prieš mano priešų siautimą,
pabusk dėl manęs ir teisk, kaip
žadėjai.
7 Tegul aplinkui Tave susiburia tautos,
Tu jų akivaizdoje sėskis į sostą.
8 Viešpats teis tautas. Teisk mane,
Viešpatie, pagal mano teisumą, atsi-
žvelgdamas į mano nekaltumą.
9 Padaryk nedorėlių užmačioms galą,
o teisųjį sutvirtink. Tu ištiri širdis ir
inkstus, teisusis Dieve!
10 Man apsaugą teikia Dievas, kuris
išgelbsti tiesiaširdžius.

11 Dievas – teisingas teisėjas, Dievas
kasdien rūstauja ant nedorėlių.
12 Neatgailaujančiam Jis kardą galan-
da, įtempia lanką, taiko;
13 Jis paruošė jam mirties įrankius,
nukreipė į jį ugnines strėles.
14 Jis pradėjo neteisybę, pastojo
piktais sumanymais, pagimdė melą.
15 Jis padarė ir iškasė duobę, bet pats
įgarmėjo į skylę, kurią paruošė.
16 Ant jo galvos sugrįš jo pikti su-
manymai, jo smurtas kris jam ant
viršugalvio.
17 Aš girsiu Viešpatį už Jo teisumą,
giedosiu gyrių aukščiausiojo Vieš-
paties vardui.

Muzikos vadovui. Giesmės
„Spaustuvai“ melodija.
Dovydo psalmė.

8 Viešpatie, mūsų Valdove, koks
įstabus Tavo vardas visoje žemėje!
Tu iškėlei savo šlovę virš dangų.
2 Kūdikių ir žindomųjų lūpomis
Tu paskelbei apie savo jėgą savo
priešams, kad nutildytum priešą ir
keršytoją.
3 Kai pasižiūriu į Tavo dangus, Tavo
rankų darbą, į mėnulį ir žvaigždes,
kurias Tu išdėstei,
4 kas yra žmogus, kad jį atsimeni, ir
kas žmogaus sūnus, kad jį aplankai?
5 Jį padarei ne ką menkesnį už an-
gelus, garbe ir šlove jį apvainikavai.
6 Tu davei jam valdžią Tavo rankų
darbams, jam po kojų visa padėjai:
7 visas avis ir jaučius, net lauko
žvėris,
8 padangių paukščius ir jūrų žuvis,
ir visa, kas jūros takais plaukioja.
9 Viešpatie, mūsų Valdove, koks įsta-
bus Tavo vardas visoje žemėje!

12 Įst 32,41
14 Job 15,35; Iz 59,4; Jok 1,15
15 Job 4,8; Ps 57,6
16 Est 9,25; Ps 140,9

8 SKYRIUS
1 Ps 113,4; Ps 148,13
2 Ps 44,16; Mt 21,16; 1 Kor 1,27
3 Ps 111,2
4 Job 7,17.18; Job 10,12; Hbr 2,6-8
6 Pr 1,26.28; 1 Kor 15,27; Ef 1,22; Hbr 2,8
9 Ps 8,1

9 SKYRIUS
2 Ps 5,11; Ps 83,18; Ps 92,1; Ps 104,34
5 Pat 10,7
6 Ps 34,16
7 Ps 102, 12.26; Hbr 1,11
8 Ps 96,13; Ps 98,9; Apd 17,31
9 Ps 32,7; Ps 46,1; Ps 91,2
10 Ps 91,14
11 Ps 66,16; Ps 107,22
12 Pr 9,5; Ps 72,14
14 Ps 13,5; Ps 20,5; Ps 35,9
15 Ps 7,15.16

Muzikos vadovui. Giesmės
„Sūnaus mirtis“ melodija.
Dovydo psalmė.

9 Aš girsiu Tave, Viešpatie, visa savo
širdimi, skelbsiu visus Tavo nuosta-
bius darbus.
2 Linksminsiuosi ir džiūgausiu Ta-
vyje, Tavo vardui, Aukščiausiasis,
giedosiu gyrių.
3 Traukiasi atgal mano priešai, klum-
pa ir žūva Tavo akivaizdoje,
4 nes Tu gini mano teises ir mano bylą,
Tu sėdi soste, teisingai teisdamas.
5 Pagonis Tu subarei, sužlugdei ne-
doruosius, jų vardą visiems amžiams
ištrynei.
6 Priešų neliko, jie tapo amžinais
griuvėsiais; Tu sugriovei jų miestus,
ir jų nebemini niekas.
7 Bet Viešpats pasiliks per amžius,
Jis paruošė savo sostą teismui.
8 Jis teis pasaulį teisingai, vykdys
teisingumą tautoms nešališkai.
9 Viešpats – priebėga prispaustie-
siems, priebėga nelaimės metu.
10 Kas pažįsta Tavo vardą, pasitiki
Tavimi. Tu niekad nepalikai tų, kurie
Tavęs ieško.
11 Giedokite Viešpačiui, kuris gyvena
Sione, skelbkite tautoms Jo darbus.
12 Jis – nekalto kraujo gynėjas – at-
simena juos, neužmiršta vargingųjų
šauksmo.
13 Viešpatie, pasigailėk, pažvelk, kaip
vargstu dėl manęs nekenčiančiųjų.
Tu iškeli mane iš mirties vartų,
14 kad galėčiau Tave šlovinti prie Si-
ono dukters vartų, besidžiaugdamas
Tavo pagalba.
15 Į savo išraustą duobę pagonys
įkrinta, jų koja įkliūna į spąstus,
pačių pastatytus.

16 Viešpats apsireiškia, teismą su-
rengia. Nedorėlis įsipainioja į savo
rankų darbus.
17 Nedorėliai ir visos tautos, kurios už-
miršo Dievą, į mirusiųjų buveinę eina.
18 Varguolis nebus pamirštas visam
laikui, vargšo viltis nepradings
amžiams.
19 Viešpatie, pakilk, tegul neįsigali
žmogus, tebūna suruoštas teismas
pagonims Tavo akivaizdoje.
20 Įvaryk jiems, Viešpatie, baimės; pa-
gonys težino, kad jie – tiktai žmonės!

10 Viešpatie, kodėl stovi toli,
kodėl nelaimės metu slepiesi?
2 Bedievis didžiuojasi ir persekioja
vargšą; tepakliūna jie į pinkles, savo
sumanytas.
3 Nedorėlis giriasi savo širdies pa-
geidimais, gobšuolis didžiuojasi ir
niekina Viešpatį.
4 Nedorėlis išdidžiu veidu neieško
Dievo, nėra Dievo jo mintyse.
5 Jam viskas sekasi, per toli nuo
jo Tavo sprendimai, jis visus savo
priešus už nieką laiko.
6 Jis tarė savo širdyje: „Niekas manęs
nepajudins, niekada manęs neištiks
nelaimė.“
7 Jo burna pilna keiksmų, smurto,
apgaulės; jo liežuvis atneša nelai-
mes ir tuštybę.
8 Tyko prie kelio kur įlindęs, iš pa-
salų nekaltąjį žudo. Jis seka akimis
varguolį,
9 tūno pasislėpęs kaip liūtas tan-
kynėje, vargšą kėsinasi sugauti; jis
sugauna vargšą ir įtraukia į savo
tinklą.
10 Pasilenkia, atsigula, vargšai krin-
ta jo nugalėti.

11 Jis tarė savo širdyje: „Dievas pa-
miršo, Jis nusigręžė, nieko nematys.“
12 Viešpatie, pakilk, Dieve, pakelk
savo ranką, neužmiršk vargdienių!
13 Ko gi nedorėlis prieš Dievą bur-
noja? Jis tarė savo širdyje: „Tu ne-
pareikalausi.“
14 Tu matai tai, nes žiūri į vargą ir
skausmą, kad atlygintum savo ran-
ka. Vargšas atsiduoda Tau, Tu esi
našlaičių globėjas.
15 Sulaužyk ranką bedieviui ir nedo-
rėliui atlygink už jo nedorumą, kol
neliks iš jo nieko.
16 Viešpats yra Karalius per amžių
amžius, iš Jo žemės pagonys išnyks.
17 Nuolankiųjų troškimą Tu girdi,
sustiprini jų širdis, atkreipi savo ausį,
18 kad gintum našlaičio ir prispaus-
tojo teises, kad žmogus žemėje
daugiau nebesiautėtų.

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.

11 Viešpačiu aš pasitikiu. Kaipgi
jūs sakote mano sielai: „Skrisk kaip
paukštis į kalnus“?
2 Įtempia nedorėliai lanką, ant templės
strėlę jau deda, kad tamsoje šaudytų
į tiesiaširdžius.
3 Kai pamatai griaunami, ką gi be-
gali teisusis?
4 Viešpats yra savo šventykloje; dan-
guje stovi Viešpaties sostas. Jo akys
stebi, žmonių vaikus jos tyrinėja.
5 Viešpats teisųjį tiria, o nedorėliu ir
smurtininku Jis bjaurisi.
6 Jis duos lyti ant bedievių žarijo-
mis, ugnimi ir siera, jų lemtis bus
svilinanti vėtra.
7 Viešpats teisus, ir Jam miela teisy-
bė. Dorieji regės Jo veidą.

16 Iš 7,5
17 Job 8,13; Ps 50,22
18 Ps 9,12; Ps 12,5; Ps 62,5; Ps 71,5; Pat 23,18

10 SKYRIUS
2 Ps 7,16; Ps 9,16
3 Ps 49,6; Ps 94,3; Pat 28,4
5 Ps 14,1; Ps 36,1
6 Ps 49,11; Mok 8,11; Apr 18,7
7 Ps 55,10.11; Rom 3,14
12 Ps 9,12; Ps 17,7; Ps 94,2; Mch 5,9
14 Ps 11,4; Ps 68,5; Oz 14,3; 2 Tim 1,12
16 Ps 29,10

11 SKYRIUS
1 Ps 56,11
2 Ps 64,3.4
3 Ps 82,5; Ps 87,1; Ps 119,152
4 Ps 2,4; Ps 33,18; Ps 34,15.16; Iz 66,1; Mt 5,34; Mt 23,22; Apd 7,49; Apr 4,2
5 Pr 22,1; Jok 1,12
6 1 Sam 1,4; Ps 75,8; Ez 38,22
7 Ps 33,5; Ps 45,7

Muzikos vadovui. Oktava.

12 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, gelbėk! Nyksta
dievotieji, nebelieka ištikimųjų tarp
žmonių vaikų.
2 Jie vienas kitam kalba tuštybes,
lūpomis pataikauja ir kalba klas-
tinga širdimi.
3 Viešpats sunaikins pataikaujančias
lūpas, puikybės pilną liežuvį.
4 Jie sako: „Savo liežuviu mes nu-
galėsime, mūsų lūpos kalba už mus,
kas mums viešpataus?“
5 „Dėl varguolio priespaudos, dėl
vargšo dejonių dabar Aš pakilsiu, –
sako Viešpats, – išgelbėsiu tą, kuris
ilgisi mano pagalbos.“
6 Viešpaties žodžiai – tyri žodžiai,
kaip liejykloje nuskaistintas sidab-
ras, septynis kartus išvalytas.
7 Tu, Viešpatie, prižiūrėsi juos ir
saugosi nuo šios kartos per amžius.
8 Visuose pakraščiuose gausu ne-
dorėlių, kai išaukštinami niekam
tikę žmonės.

Muzikos vadovui.

13 *Dovydo psalmė.*
Ar amžinai? Ar ilgai slėpsi
nuo manęs savo veidą?
2 Ar dar ilgai mane spaus liūdnos
mintys, širdį skaudės kas dieną? Ar
dar ilgai mano priešas didžiuosis
prieš mane?
3 Pažvelk, išklausyk mane, Viešpatie,
mano Dieve! Apšviesk mano akis,
kad mirties miegu neužmigčiau.
4 Kad mano priešas nesakytų: „Aš
nugalėjau jį.“ Kad nesidžiaugtų
mano prispaudėjai, man susvyra-
vus.
5 Aš pasitikėjau Tavo gailestingu-
mu. Mano širdis džiaugiasi Tavo
išgelbėjimu.
6 Giedosiu Viešpačiui, kuris man
daro gera.

Muzikos vadovui.

14 *Dovydo psalmė.*
Kvailys pasakė savo širdyje:
„Nėra Dievo.“ Jie sugedo, elgiasi
bjauriai, nėra, kas gera darytų.
2 Viešpats pažiūrėjo į žmones iš
dangaus, kad pamatytų, ar yra kas
išmano ir ieško Dievo.
3 Jie visi nuklydo, visi kartu sugedo.
Nėra darančio gera, nėra nė vieno.
4 Ar nesupranta piktadariai, kurie
mano tautą ryja kaip duoną ir nesi-
šaukia Viešpaties?
5 Jie buvo labai išgąsdinti, nes su tei-
siaisiais yra Dievas.
6 Jūs laikote vargšą nieku, bet jo
priebėga yra Viešpats.
7 O kad iš Siono ateitų išgelbėjimas
Izraeliui! Kai Viešpats išlaisvins
savo tautą, džiaugsis Jokūbas, links-
minsis Izraelis!

15 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, kas gali pasilikti
Tavo palapinėje ir gyventi Tavo
šventajame kalne?
2 Tas, kuris gyvena dorai, elgiasi
teisiai ir savo širdyje kalba tiesą;
3 kuris savo liežuviu nešmeižia, ne-
daro pikto savo artimui ir neplūsta
kaimyno;
4 kuris Dievo paniekintąjį smerkia, o
Viešpaties bijančius gerbia; kuris pri-
siekęs, nors ir savo nenaudai, ištesi;
5 kuris neskolina pinigų palūkanoms
gauti, nepriima kyšių prieš nekaltą
žmogų. Kas šitaip elgiasi, niekada
nesusvyruos.

12 SKYRIUS
1 Iz 57,1; Mch 7,2
2 Ps 10,7; Ps 41,6
6 2 Sam 22,31; Ps 18,30; Ps 119,140; Pat 30,5

13 SKYRIUS
1 Job 13,24; Ps 89,46
3 1 Sam 14,29; Ezr 9,8; Job 33,30; Ps 18,28; Jer 51,39

14 SKYRIUS
1 Ps 10,4; Ps 53,1
2 Ps 33,13.14; Ps 102,19; Rom 3,11
3 Rom 3,12
4 Ps 79,6; Iz 64,7; Jer 10,25; Am 8,4; Mch 3,3
6 Ps 9,9; Ps 40,17; Ps 46,1; Ps 142,5
7 Įst 30,3; Job 42,10; Ps 53,6; Rom 11,25-27

15 SKYRIUS
1 Ps 24,3-5
2 Zch 8,16; Ef 4,25
3 Iš 23,1; Kun 19,16-18
4 Kun 5,4; Est 3,2
5 2 Pt 1,10

16 *Dovydo odė.*
Apsaugok mane, Dieve, nes
Tavimi aš pasitikiu.
2 Tariau Viešpačiui: „Tu – mano Valdovas, be Tavęs man nebus gera.“
3 Šventieji, krašto garbingieji man
labai patinka.
4 Tiems, kurie svetimus dievus sekioja, skausmų padaugės. Aš kraujo
aukų jiems neaukosiu, mano lūpos
neištars jų vardo.
5 Viešpats yra mano paveldėjimo
dalis ir mano taurė, Jo rankoje mano
likimas.
6 Metus burtą, man teko patinkančios
vietos, aš turiu gerą paveldėjimą.
7 Aš laiminsiu Viešpatį, kuris patarimą man teikia; mano širdis įspėja
mane naktį.
8 Aš nuolatos statau Viešpatį prieš
save, Jis mano dešinėje – aš nesvyruosiu.
9 Linksminasi mano širdis, džiaugiasi
mano siela ir mano kūnas ilsėsis su
viltimi.
10 Nes tu nepaliksi mano sielos mirusiųjų buveinėje ir neleisi savo šventajam supūti.
11 Tu parodysi man gyvenimo kelią,
Tavo akivaizdoje yra džiaugsmo
pilnatvė, Tavo dešinėje – malonumai
per amžius.

17 *Dovydo malda.*
Viešpatie, paklausyk teisiojo
skundo, išgirsk mano šauksmą. Teišgirsta Tavo ausys maldą iš mano
neklastingų lūpų.
2 Iš Tavęs teišeina man sprendimas,
tegul Tavo akys mato teisybę.
3 Tu ištyrei mano širdį, aplankei
mane naktį, išbandei mane ir nieko
neradai. Aš nusprendžiau nenusidėti
savo lūpomis.
4 Pagal Tavo lūpų žodžius, dirbdamas žmonių darbus, saugojausi
naikintojo takų.
5 Palaikyk mane, einantį Tavo takais, kad mano kojos nepaslystų.
6 Šaukiausi Tavęs, nes Tu išklausysi
mane, Dieve! Atkreipk į mane savo
dėmesį, išgirsk mano žodžius.
7 Parodyk savo nuostabų gailestingumą, Tu, kuris savo dešine gelbsti
nuo priešų Tavimi pasitikinčius.
8 Saugok mane kaip savo akies vyzdį, savo sparnų šešėlyje slėpk mane
9 nuo prispaudėjų, nuo mano mirtinų priešų, kurie supa mane.
10 Užvėrę savo aptukusias širdis, jie
kalba išdidžiai savo lūpomis.
11 Kur tik einame, jie supa mus, įbedę
akis stebi ir rengiasi žemėn parblokšti
12 kaip liūtas, tykantis grobio, kaip
liūto jauniklis, kuris tupi pasislėpęs.
13 Kelkis, Viešpatie, pasitik juos ir
partrenk; savo kardu išlaisvink mano
sielą iš nedorėlių,
14 iš žmonių – savo ranka, Viešpatie;
iš pasaulio žmonių, kurių atlygis
tik šiame gyvenime, kurie pripildo
savo pilvus Tavo gėrybių, jų vaikai
sočiai privalgo, perteklių palikdami
saviesiems vaikams.
15 Būdamas teisus, aš Tavo veidą
regėsiu, pabudęs pasisotinsiu Tavo
regėjimu.

Muzikos vadovui. Viešpaties tarno Dovydo, kuris kalbėjo Viešpačiui šios giesmės žodžius tą dieną, kai Viešpats išgelbėjo jį iš visų priešų ir iš Sauliaus rankų, psalmė. Jis sakė:

18 „Mylėsiu Tave, Viešpatie,
mano stiprybe!

16 SKYRIUS
2 Job 35,7
3 Ps 119,63
4 Iš 23,13; Joz 23,7; Ps 106,37.38
8 Apd 2,25-28
10 Ps 49,15; Ps 86,13; Apd 2,31.32; Hbr 13,20
11 Ps 139,24; Mt 7,14

17 SKYRIUS
3 Job 23,10; Ps 39,1; Ps 66,10; Zch 13,9; 1 Pt 1,7
5 Job 23,11; Ps 44,18; Ps 119,133
6 Ps 86,7; Ps 116,2
10 1 Sam 2,3; Ez 16,49
15 Ps 4,6.7; Ps 16,11; Iz 26,19; 1 Jn 3,2

18 SKYRIUS
1 Ps 144,1

2 Viešpats yra mano uola, tvirtovė ir
išlaisvintojas. Dievas yra mano jėga,
Juo pasitikėsiu; Jis – mano skydas,
išgelbėjimo ragas, mano aukštas
bokštas.
3 Šauksiuosi Viešpaties, kuris vertas
gyriaus, ir taip būsiu išgelbėtas iš
priešų.
4 Mirties kančios supo mane, bedie-
vių antplūdis gąsdino mane.
5 Pragaro kančios apraizgė mane,
manęs laukė mirties pinklės.
6 Sielvarte šaukiausi Viešpaties, savo
Dievo. Jis išgirdo savo šventykloje
mano balsą, mano šauksmas pasiekė
Jo ausis.
7 Susvyravo, sudrebėjo žemė, kalnų
pamatai sujudėjo ir drebėjo, nes Vieš-
pats užsirūstino.
8 Iš Jo šnervių kilo dūmai, iš burnos
veržėsi naikinančios liepsnos, įkai-
tusios žarijos skraidė.
9 Jis palenkė dangų ir nužengė, tamsa
buvo po Jo kojomis.
10 Jis sėdėjo ant cherubo ir skrido,
vėjo sparnai Jį nešė.
11 Jis pasislėpė tamsoje, juodi van-
denys ir debesys supo Jį.
12 Nuo spindesio priešais Jį pro debe-
sis veržėsi kruša ir degančios žarijos.
13 Viešpats sugriaudė danguose,
Aukščiausiasis parodė savo balsą.
14 Jis laidė strėles ir išsklaidė juos,
siuntė žaibus ir juos sunaikino.
15 Iškilo jūros dugnas, atsivėrė žemės
pamatai nuo Tavo balso, Viešpatie,
nuo Tavo rūstybės.
16 Iš aukštybių Jis ištiesė ranką ir paė-
mė mane, ištraukė iš gausių vandenų.
17 Jis išgelbėjo mane iš galingo prie-
šo, iš tų, kurie manęs nekentė, nes
jie buvo stipresni už mane.

2 Hbr 2,13
3 Ps 76,4; Apr 5,12
4 Ps 116,3
7 Apd 4,31
9 Ps 144,5
10 Ps 80,1; Ps 99,1; Ps 104,3
11 Ps 97,2
12 Ps 97,3; Ps 140,10; Hab 3,11
13 Ps 29,3-9; Ps 104,7
14 Joz 10,10; Ps 144,6; Iz 30,30; Hab 3,11
16 Ps 144,7
19 Ps 4,1; Ps 31,8; Ps 118,5
20 1 Sam 24, 19; Job 33,26; Ps 7,8
24 1 Sam 26, 23; Ps 18,20
25 1 Kar 8,32; Ps 62,12; Mt 5,7
26 Kun 26, 23-28; Pat 3,34
27 Ps 101,5; Pat 6,17
28 1 Kar 15,4; Job 18,6; Ps 119,105
30 Įst 32,4; Ps 12,6; Ps 17,7; Ps 119,140; Pat 30,5; Apr 15,3
31 Įst 32, 31.39; 1 Sam 2,2; Ps 86,8-10; Iz 45,5
32 Ps 91,2
33 Įst 32,13; Įst 33,29; 2 Sam 2,18; Hab 3,19
34 Ps 144,1

18 Jie puolė mane aną pražūtingąją
dieną, bet mano atrama buvo Vieš-
pats.
19 Jis išvedė mane į platybes ir išlais-
vino mane, nes Jis pamėgo mane.
20 Viešpats atlygino man pagal mano
teisumą, Jis atmokėjo man pagal
mano rankų švarumą.
21 Aš laikiausi Viešpaties kelio, ne-
atsitraukiau nuo savo Dievo nusi-
kalsdamas.
22 Jo įsakymai buvo prieš mane ir
nuo Jo nuostatų aš neatsitraukiau.
23 Prieš Jį buvau atviras ir saugojaus,
kad nenusikalsčiau.
24 Todėl man atlygino Viešpats pagal
mano teisumą, pagal mano rankų
švarumą Jo akyse.
25 Gailestingam Tu pasirodai gailes-
tingas, tobulam – tobulas,
26 tyram Tu pasirodai tyras, su suk-
čiumi elgiesi suktai.
27 Tu gelbsti prispaustuosius, bet
pažemini išdidžius žvilgsnius.
28 Tu, Viešpatie, uždegi man žiburį;
Viešpats, mano Dievas, šviečia man
tamsumoje.
29 Su Tavimi galiu pulti priešą, su
Dievu – peršokti sieną.
30 Dievo kelias tobulas, Viešpaties
žodis ugnimi valytas. Jis yra skydas
visiems, kurie Juo pasitiki.
31 Kas yra Dievas, jei ne Viešpats?
Kas yra uola, jei ne mūsų Dievas?
32 Jis apjuosia mane jėga, padaro
mano kelią tobulą.
33 Mano kojas Jis padaro kaip stir-
nos, į aukštumas mane iškelia.
34 Mano rankas Jis moko kovoti,
kad mano rankos sulaužytų plieninį
lanką.

35 Tu man davei išgelbėjimo skydą,
Tavo dešinė palaikė mane, Tavo ge-
rumas mane išaukštino.
36 Tu praplatinai kelią mano žings-
niams, kad mano kojos nepaslystų.
37 Persekiojau priešus ir pasivijau,
nepasukau atgal, kol jų nesunaikinau.
38 Sužeidžiau juos, kad nebegalėjo
pasikelti, krito jie man po kojomis.
39 Tu apjuosei mane jėga kovai ir atida-
vei man tuos, kurie sukilo prieš mane.
40 Tu palenkei prieš mane mano
priešus, kad galėčiau sunaikinti
tuos, kurie manęs nekenčia.
41 Jie šaukė, bet niekas nepadėjo, į
Viešpatį kreipėsi – Jis neatsiliepė.
42 Sutrypiau juos į žemės dulkes,
kaip gatvių purvą sumyniau.
43 Išgelbėjai mane nuo vaidus ke-
liančių žmonių, man skyrei valdyti
pagonis – tautos, kurių nepažinau,
tarnaus man.
44 Kai tik išgirs apie mane, jie paklus
man, svetimšaliai pasiduos man.
45 Svetimšaliai išblykš, drebėdami
išeis iš savo pilių.
46 Viešpats yra gyvas! Palaiminta
tebūna mano uola! Aukštinamas
tebūna mano išgelbėjimo Dievas.
47 Dievas atkeršija už mane ir pajun-
gia man tautas.
48 Jis gelbsti mane iš mano priešų.
Tu iškėlei mane aukščiau nei tuos,
kurie sukyla prieš mane, ir išlaisvi-
nai nuo žiauraus žmogaus.
49 Todėl dėkosiu Tau, Viešpatie,
tarp pagonių, giedosiu gyrių Tavo
vardui.
50 Didelį išgelbėjimą Jis suteikia
savo karaliui ir parodo gailestingu-
mą savo pateptajam Dovydui ir jo
palikuonims per amžius.“

36 Ps 66,9; Pat 4,12
41 Job 27,9; Pat 1,28; Iz 1,15; Ez 8,18; Zch 7,13
42 Zch 10,5
43 2 Sam 8,1-18; Ps 89,27; Iz 52,15
45 Mch 7,17
47 Ps 47,3
48 Ps 27,6; Ps 59,1
49 2 Sam 22, 50; Rom 15,9
50 2 Sam 7, 12; Ps 21,1; Ps 144,10

19 SKYRIUS
1 Pr 1,6.7; Iz 40,22; Rom 1,19.20
4 Rom 10,18
5 Mok 1,5
7 Ps 111,7; Ps 119,130; Rom 7,12
10 Ps 119,72. 127; Pat 8,10.11.19
12 Ps 51,1.2
13 Sk 15,30; Ps 119,133; Rom 6,12-14
14 Ps 31,5; Ps 51,15; Iz 47,4

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.
19 Dangūs skelbia Dievo šlo-
vę, tvirtuma byloja apie Jo rankų
darbus.
2 Diena pasakoja dienai, o naktis
praneša nakčiai.
3 Nėra kalbos ar tarmės, kur jų bal-
sas nebūtų girdimas.
4 Per visą žemę sklinda jų garsas,
jų žodžiai – iki pasaulio krašto. Jis
saulei pastatė padangtę danguose.
5 Ji džiaugiasi kaip išeinąs iš savo
kambario jaunikis, kaip karžygys,
bėgdamas taku.
6 Iš vieno krašto padangės pakyla
ir kitą jos kraštą pasiekia, niekas
negali nuo jos kaitros pasislėpti.
7 Tobulas Viešpaties įstatymas, jis
gaivina sielą. Viešpaties liudijimas
tikras, išminties moko paprastuosius.
8 Viešpaties nuostatai teisingi, jie
džiugina širdis. Viešpaties įsakymas
tyras, akims duoda šviesybę.
9 Viešpaties baimė tyra, ji išlieka per
amžius. Viešpaties sprendimai – tie-
sa, jie visi iki vieno teisingi.
10 Brangesni jie už auksą, už gryniau-
sią auksą; jie saldesni už medų, už
korių syvą.
11 Tavo tarnas jais įspėjamas; kas jų
laikosi, gauna didelį atpildą.
12 Kas pastebi savo klaidas? Nuvalyk
nuo manęs man nežinomas kaltes.
13 Savo tarną apsaugok nuo aki-
plėšiškumo, kad nuodėmės manęs
nepavergtų. Tada būsiu doras ir
išvengsiu didelių nuodėmių.
14 Tepatinka Tau mano lūpų žodžiai
ir mintys mano širdies, Viešpatie,
mano stiprybe, mano Atpirkėjau!

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.
20 Teišklauso Viešpats tave su-
spaudimo dieną, tesaugo tave Jokūbo
Dievo vardas.
2 Tegul iš savo šventyklos tau siunčia
pagalbą, tepadeda tau iš Siono.
3 Visas tavo aukas teatsimena, tepri-
ima tavo deginamąją auką.
4 Ko trokšta tavo širdis, tau tesuteikia,
teišpildo kiekvieną tavo sumanymą.
5 Mes džiaugsimės tavo išgelbėjimu,
vėliavas kelsime savo Dievo vardu. Vi-
sus tavo prašymus teįvykdo Viešpats!
6 Žinau, kad Viešpats gelbsti savo
pateptąjį, iš savo šventojo dangaus
jį išklausys ir parems savo dešinės
galybe.
7 Vieni pasitiki savo žirgais, kiti –
kovos vežimais, o mes prisiminsime
Viešpaties, savo Dievo, vardą.
8 Anie suklupo ir krito, o mes paki-
lome ir stovime tiesūs.
9 Išgelbėk, Viešpatie, išgirsk, Kara-
liau, kai šaukiamės.

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.
21 Viešpatie, džiaugiasi karalius
Tavo galybe, džiūgaute džiūgauja
dėl Tavo pagalbos.
2 Suteikei jam, ko širdis geidė, ne-
užgynei, ko prašė jo lūpos.
3 Pasitikai jį gausiais palaiminimais,
ant galvos jam uždėjai aukso karūną.
4 Jis prašė Tavęs gyvenimo, ir Tu
pailginai jo dienas amžių amžiams.
5 Didelė jo šlovė dėl Tavo pagalbos:
garbę ir didybę suteikei jam.
6 Tu padarei jį labiausiai palaimintą
per amžius, savo veidu labai jį pra-
džiuginai.
7 Karalius pasitiki Viešpačiu, Aukš-

20 SKYRIUS
4 Ps 21,2
7 Įst 20,1; Ps 33,16.17; Pat 21,31; Iz 31,1

21 SKYRIUS
2 2 Sam 7, 26-29
4 Ps 61,5.6; Ps 133,3
6 Ps 16,11; Ps 45,7
11 Ps 2,1-4

22 SKYRIUS
1 Mt 27,46; Mk 15,34
3 Įst 10,21; Ps 148,14
5 Iz 49,23
6 Job 25,6; Ps 109,25; Iz 41,14; Iz 53,3; Mt 27,39-44
7 Mt 27,39; Mk 15,29
8 Ps 91,14; Mt 27,43; Lk 23,35
9 Ps 71,5.6
10 Iz 46,3; Iz 49,1; Lk 1,35

čiausiojo gailestingumas neleis jam
svyruoti.
8 Suras Tavoji ranka visus Tavo prie-
šus, pasieks Tavo dešinė visus, kurie
Tavęs nekenčia.
9 Užsirūstinęs padarysi juos kaip
degančią krosnį; Viešpats sunaikins
juos savo rūstybe, praris juos ugnis.
10 Jų vaisių nušluosi nuo žemės, jų
palikuonis išnaikinsi tarp žmonių.
11 Jie planavo pikta prieš Tave, sugal-
vojo klastą, kurios nesugebės įvykdyti.
12 Priversi juos bėgti, jiems tiesiai į
veidą nukreipsi savo lanką.
13 Pakilk, Viešpatie, savo galybe!
Mes šlovinsime ir girsime Tavo jėgą.

Muzikos vadovui. Pagal „Elnė aušitant“ melodiją. Dovydo psalmė.
22 Mano Dieve, mano Dieve,
kodėl mane apleidai? Kodėl
Tu toli nuo mano šauksmo ir man
nepadedi?
2 Mano Dieve, šaukiuosi Tavęs dieną,
bet Tu neišklausai, ir naktį aš nenutylu.
3 Tu esi šventas, gyvenantis Izraelio
gyriuje.
4 Mūsų tėvai pasitikėjo Tavimi, ir Tu
išgelbėjai juos.
5 Šaukėsi Tavęs ir buvo išgelbėti,
pasitikėjo tavimi ir nebuvo sugėdinti.
6 Aš – ne žmogus, bet kirmėlė, žmo-
nių išjuoktas, tautos paniekintas.
7 Kas mane mato, tyčiojasi iš manęs,
papūtę lūpas kraipo galvą:
8 „Jis pasitikėjo Viešpačiu, teišvaduoja
jį dabar, teišgelbsti jį, nes jį pamėgo.“
9 Tu gi mane išėmei iš įsčių, mane
saugojai prie motinos krūtų.
10 Tavo globai buvau pavestas nuo
gimimo, nuo pirmosios dienos buvai
mano Dievas.

11 Nebūk toli nuo manęs, nes bėda
yra arti ir nėra, kas padėtų.
12 Daug veršių mane apsupo, Bašano
jaučiai mane apstojo.
13 Jie išsižiojo prieš mane tarsi plėš-
rus ir riaumojantis liūtas.
14 Aš išlietas lyg vanduo. Išnarstyti
visi mano kaulai. Mano širdis – kaip
vaškas, ištirpęs krūtinėje.
15 Mano jėgos išdžiūvo lyg molio
šukė, prie gomurio limpa liežuvis; į
mirties dulkes Tu atvedei mane.
16 Apspito mane šunys, nedorėlių
gauja aplink mane. Jie pervėrė mano
rankas ir kojas.
17 Galiu suskaičiuoti visus savo kau-
lus. O jie žiūri ir stebi mane,
18 drabužius mano dalijasi, meta dėl
mano apdaro burtą.
19 Bet, Viešpatie, nebūk toli nuo
manęs. Mano stiprybe, skubėk man
padėti!
20 Nuo kardo gelbėk mano sielą, iš
šuns letenų – mano gyvybę!
21 Iš liūto nasrų gelbėk ir nuo stumb-
ro ragų išgirdęs išvaduok mane!
22 Tavąjį vardą paskelbsiu broliams,
susirinkimo viduryje girsiu Tave.
23 Kurie bijote Viešpaties, girkite Jį!
Šlovinkite Jį, visi Jokūbo palikuo-
nys, bijokite Jo, visi Izraelio vaikai!
24 Jis nepaniekino ir nepasibjaurėjo
sielvartaujančiojo kančiomis, nuo jo
nepaslėpė veido, jo šauksmą išklausė.
25 Jį girsiu dideliame susirinkime,
vykdysiu įžadus tarp tų, kurie Jo bijo.
26 Romieji valgys ir pasisotins, Vieš-
patį girs visi, kas Jo ieško, – jūsų
širdys tegyvuoja per amžius!
27 Prisimins ir gręšis į Viešpatį visi
žemės pakraščiai, Jo akivaizdoje
lenksis pagonių tautos.

12 Įst 32,14; Ps 22,21; Ps 68,30
13 Job 16,10
14 Dan 5,6
15 Pat 17,22; Jn 19,28
16 Mt 27,35
17 Lk 23,27. 35
18 Mt 27,35
20 Ps 35,17
21 Iz 34,7; 2 Tim 4,17
22 Rom 8,29; Hbr 2,12
23 Ps 135, 19.20
24 Hbr 5,7
25 Ps 35,18; Ps 40,9.10; Mok 5,4
28 Mt 6,13
29 Ps 17,10; Ps 45,12; Iz 26,19

23 SKYRIUS

1 Iz 40,11; Fil 4,19
2 Ez 34,14; Apr 7,17
3 Ps 5,8; Ps 31,3
4 Job 3,5; Job 10,21.22; Job 24,17; Ps 3,6; Ps 27,1; Iz 43,2
5 Ps 92,10; Ps 104,15

24 SKYRIUS

1 Ps 89,11; 1 Kor 10,26.28
2 Ps 89,11
3 Ps 15,1-5
4 Job 17,9; Ps 15,4; Ps 26,6; Ps 51,10; Ps 73,1; Mt 5,8

28 Viešpačiui priklauso karalystė, Jis
viešpatauja pagonims.
29 Visi žemės riebieji valgys ir pagar-
bins Jį, prieš Jį nusilenks tie, kurie
į dulkes nužengia ir negali išlaikyti
savo sielos gyvos.
30 Palikuonys tarnaus Jam, jie pa-
sakos apie Viešpatį būsimai kartai.
31 Jie ateis ir paskelbs Jo teisumą gim-
siančiai tautai: „Viešpats tai padarė.“

23

Dovydo psalmė.
Viešpats yra mano ganyto-
jas – aš nestokosiu.
2 Jis paguldo mane žaliuojančiose
ganyklose, veda mane prie tylių
vandenų.
3 Jis atgaivina mano sielą, veda mane
teisumo takais dėl savo vardo.
4 Nors eičiau per mirties šešėlio slėnį,
nebijosiu pikto, nes Tu su manimi.
Tavo lazda bei Tavo ramstis nura-
mina mane.
5 Tu paruoši man stalą mano priešų
akivaizdoje, aliejumi man patepi
galvą, mano taurė sklidina.
6 Tikrai, gerumas ir gailestingumas
lydės mane per visas mano gyveni-
mo dienas. Aš gyvensiu Viešpaties
namuose per amžius.

24

Dovydo psalmė.
Viešpaties yra žemė ir visa,
kas joje yra, pasaulis ir visa, kas jame
gyvena.
2 Jis ant jūrų ją pastatė, ant srovių
ją įtvirtino.
3 Kas kops į Viešpaties kalną? Kas
atsistos Jo šventoje vietoje?
4 Tas, kas turi švarias rankas ir tyrą
širdį, kuris nenukreipė savo sielos į
tuštybes ir neteisingai neprisiekė.

5 Jis gaus palaiminimą iš Viešpaties
ir teisumą iš savo gelbėtojo Dievo.
6 Tai karta, kuri ieško Jo, ieško Jo-
kūbo Dievo veido.
7 Pakelkite galvas, vartai, pakilkite,
senovinės durys, ir šlovės Karalius
įeis!
8 Kas tas šlovės Karalius? Tai Vieš-
pats, stiprus ir galingas. Tai Viešpats,
galiūnas kovoje.
9 Pakelkite galvas, vartai, pakilkite, se-
novinės durys, ir šlovės Karalius įeis!
10 Kas tas šlovės Karalius? Kareivijų
Viešpats – Jis yra šlovės Karalius!

25 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, į Tave keliu savo
sielą.
2 Mano Dieve, pasitikiu Tavimi. Te-
nebūsiu sugėdintas, tenedžiūgaus dėl
manęs mano priešas.
3 Te nė vienas, kuris laukia Tavęs,
nebūna sugėdintas, tebūna sugėdinti
tie, kurie nusikalsta be priežasties.
4 Viešpatie, parodyk man savąjį
kelią, pamokyk mane savo takų.
5 Vesk mane savo tiesa ir mokyk,
nes Tu esi mano išgelbėjimo Dievas,
laukiu Tavęs visą dieną.
6 Viešpatie, atsimink gailestingumą
ir malones, kurios yra nuo amžių.
7 Užmiršk mano jaunystės kaltes ir
nedorybes. O Viešpatie, atmink
mane dėl savo gerumo, dėl savo
gailestingumo.
8 Geras ir teisus yra Viešpats, todėl
nusidėjėliams kelią parodo.
9 Romiųjų mintis kreipia į tiesą,
savo kelių moko nuolankiuosius.
10 Visi Viešpaties takai yra gailestin-
gumas ir tiesa tiems, kurie laikosi
Jo sandoros ir įsakymų.

6 Ps 27,4.8
7 Ps 29,2.9; Ps 97,6; Ps 118,20; Iz 26,2; Ag 2,7; Apd 7,2; 1 Kor 2,8
8 Apr 19,13-16

25 SKYRIUS
1 Ps 86,4; Ps 143,8
2 Ps 13,4; Ps 34,8; Ps 41,11
4 Iš 33,13; Ps 5,8; Ps 27,11; Ps 86,11; Ps 119,27; Ps 143,8
6 Ps 103,17; Ps 106,1
7 Job 13,26; Ps 51,1; Jer 3,25
11 Ps 31,3; Ps 79,9; Ps 109,21; Ps 143,11
12 Ps 25,8; Ps 37,23
13 Ps 37,11; Ps 69,36; Pat 19,23; Mt 5,5
14 Pat 3,32; Jn 7,17
15 Ps 123,2; Ps 141,8
16 Ps 69,16
18 2 Sam 16, 12; Ps 31,7
22 Ps 130,8

26 SKYRIUS
1 2 Kar 20,3; Ps 7,8; Ps 13,5; Ps 28,7; Pat 20,7
2 Ps 17,3; Ps 139,23
3 2 Kar 20,3; Ps 86,11
4 Ps 1,1; Jer 15,17
5 Ps 31,6; Ps 139,21

11 Atleisk mano kaltę, Viešpatie, dėl
savo vardo, nes ji yra didelė.
12 Žmogų, kuris bijo Viešpaties, Jis
mokys pasirinkti kelią.
13 Jis pats gyvens laimingai, o jo
vaikai paveldės kraštą.
14 Viešpaties paslaptis su tais, kurie Jo
bijo, jiems Jis apreikš savo sandorą.
15 Visada mano akys į Viešpatį kryps-
ta – Jis mano kojas išpainios iš pinklių.
16 Pažvelk į mane ir pasigailėk ma-
nęs, nes esu vienišas ir suvargęs.
17 Mano širdies vargų pagausėjo,
išvesk mane iš bėdų.
18 Pažvelk į mano vargą bei skausmą
ir atleisk visas mano nuodėmes.
19 Matai, kaip daug mano priešų, kaip
baisiai manęs jie nekenčia.
20 Saugok mano sielą ir gelbėk mane,
kad nebūčiau sugėdintas, nes pasi-
tikiu Tavimi.
21 Nekaltumas ir teisumas tesaugo
mane, nes aš laukiu Tavęs!
22 Dieve, išgelbėk Izraelį iš visų ne-
laimių!

26 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, pateisink mane,
nes esu nekaltas; Viešpačiu pasiti-
kėjau, todėl nesvyruosiu.
2 Viešpatie, išmėgink ir išbandyk
mane, ištirk mano širdį ir inkstus.
3 Tavo malonė yra mano akyse, ir aš
vaikščiojau Tavo tiesoje.
4 Nesėdžiu su klastingaisiais, nesi-
lankau pas apsimetėlius.
5 Nekenčiu piktadarių draugystės ir
nesėdžiu su nedorėliais.
6 Nekaltume plaunu savo rankas ir
lankau Tavo aukurą, Viešpatie,
7 kad garsiai giedočiau padėkos

giesmę ir skelbčiau Tavo nuostabius
darbus.
8 Viešpatie, mėgstu Tavo namų bu-
veinę, vietą, kur Tavo garbė gyvena.
9 Neatimk mano sielos kartu su nusi-
dėjėliais ir mano gyvenimo su kraujo
trokštančiais.
10 Jų rankose – nusikaltimas, jų de-
šinė – pilna kyšių.
11 Tačiau aš elgiuosi nekaltai. Atpirk
mane ir būk man gailestingas.
12 Mano koja stovi lygioje vietoje; aš
susirinkimuose Viešpatį girsiu.

27 *Dovydo psalmė.*
Viešpats yra mano šviesa ir
mano išgelbėjimas – ko man bijoti?
Viešpats yra mano stiprybė – prieš
ką man drebėti?
2 Kai nedorėliai – mano priešai ir
piktieji – puola mane, norėdami
suėsti, jie susvyruoja ir krinta.
3 Nors stovėtų prieš mane kariuo-
menė, nenusigąs mano širdis; nors ir
karas kiltų prieš mane, aš pasitikėsiu.
4 Vieno dalyko prašau, Viešpatie, ir
to vieno trokštu – gyventi Viešpa-
ties namuose per visas savo gyveni-
mo dienas, stebėti Viešpaties grožį
ir lankyti Jo šventyklą.
5 Jis paslėps mane savo palapinėje
nelaimės dieną, savo buveinės slap-
toje vietoje; ant uolos pastatys mane.
6 Mano galva bus pakelta virš mano
priešų, kurie mane supa. Džiaugs-
mo aukas aukosiu Jo palapinėje, šlo-
vinsiu ir giedosiu gyrių Viešpačiui!
7 Viešpatie, išgirsk mano balsą,
kai šaukiuos. Pasigailėk manęs ir
išklausyk mane!
8 Kai Tu pasakei: „Ieškokite mano
veido!“, mano širdis Tau atsakė:
„Tavo veido, Viešpatie, aš ieškosiu.“
9 Neslėpk savo veido nuo manęs! Ne-
atstumk rūstaudamas savo tarno! Tu
esi mano pagalba. Neatmesk ir nepa-
lik manęs, mano išgelbėjimo Dieve!
10 Nors mano tėvas ir motina paliktų
mane, tačiau Viešpats mane priims.
11 Viešpatie, pamokyk mane savo
kelio ir vesk mane tikru taku dėl
mano priešų.
12 Neatiduok manęs prispaudėjų
savivalei, nes pakilo prieš mane ne-
teisingi liudytojai ir alsuoja smurtu.
13 Aš tikiu, kad matysiu Viešpaties
gerumą gyvųjų žemėje.
14 Lauk Viešpaties! Būk drąsus, ir Jis
sutvirtins tavo širdį. Lauk, aš sakau,
Viešpaties!

28 *Dovydo psalmė.*
Tavęs šaukiuosi, Viešpatie,
mano uola! Išgirsk mane. Jei tylėsi,
tapsiu kaip tie, kurie nužengia į duobę.
2 Išgirsk mano maldavimo balsą, kai
šaukiuosi Tavęs, kai keliu savo ran-
kas į Tavo švenčiausiąją buveinę!
3 Neatstumk manęs kartu su nedorė-
liais, su piktadariais, kurie maloniai
kalba su artimu, bet pikta mano
savo širdyse.
4 Duok jiems, ko verti jų darbai ir
pikti poelgiai. Atlygink jiems, kiek
vertas jų rankų darbas; užmokėk
jiems, ką jie užsitarnavo.
5 Jie nepaiso Viešpaties veiksmų ir
Jo rankų darbų. Jis sunaikins juos ir
nebeleis atsigauti.
6 Palaimintas Viešpats, nes Jis iš-
klausė mano maldavimą!
7 Viešpats yra mano jėga ir skydas;
Juo pasitikėjo mano širdis, ir Jis
man padėjo. Todėl džiūgauja mano

8 Ps 27,4; Ps 84,1-4.10
9 Ps 28,3
10 1 Sam 8,3
12 Ps 40,2
27 SKYRIUS
1 Iš 15,2; Ps 18,28; Ps 62,7; Ps 84,11; Ps 118,14; Iz 12,2; Iz 33,2; Iz 60,19.20; Mch 7,8
2 Ps 14,4
3 Ps 3,6
4 Ps 26,8; Ps 65,4; Lk 2,37
5 Ps 31,20; Ps 40,2; Ps 91,1
6 Ps 3,3
9 Ps 69,17; Ps 143,7
10 Iz 49,15
11 Ps 25,4; Ps 86,11; Ps 119,33
12 Įst 19,18; Ps 35,11; Mt 26,60; Mk 14,56; Jn 19,33
13 Job 28,13; Ps 52,5; Ps 116,9; Ps 142,5; Iz 38,11; Jer 11,19; Ez 26,20
14 Ps 25,3; Ps 37,34; Ps 40,1; Ps 62,5; Ps 130,5; Pat 20,22; Iz 25,9; Hab 2,3
28 SKYRIUS
1 Ps 35,22; Ps 39,12; Ps 83,1; Ps 88,4; Ps 143,7; Pat 1,12
2 Ps 5,7; Ps 138,2
3 Ps 12,2; Ps 62,4; Jer 9,8
4 Ps 62,12; 2 Tim 4,14; Apr 18,6; Apr 22,12
5 Iz 5,12
7 Ps 13,5; Ps 18,2;

širdis, ir savo giesme girsiu Jį.
[8] Viešpats yra jų jėga, išgelbstinti
priebėga pateptajam.
[9] Išgelbėk savo tautą ir laimink savo
paveldėjimą. Ganyk ir išaukštink
juos per amžius.

Dovydo giesmė.
29 Atiduokite Viešpačiui, Dievo
sūnūs, atiduokite Viešpačiui šlovę
ir galybę!
[2] Atiduokite Viešpačiui šlovę, derančią
Jo vardui; pagarbinkite Viešpatį,
spindintį šventumu.
[3] Viešpaties balsas – virš vandenų.
Šlovės Dievas sugriaudė. Viešpats
viršum plačiųjų vandenų.
[4] Viešpaties balsas galingas. Viešpaties
balsas didingas.
[5] Viešpaties balsas laužo kedrus.
Viešpats laužo Libano kedrus.
[6] Jis šokdina juos kaip veršius, Libaną
ir Sirjoną – kaip jauniklį stumbrą.
[7] Viešpaties balsas įskelia ugnies
liepsnas.
[8] Viešpaties balsas sudrebina dykumą.
Viešpats sudrebina Kadešo dykumą.
[9] Viešpaties balsas priverčia gimdyti
elnes ir laužo miškus. Jo šventykloje
visi kalba apie Jo šlovę.
[10] Viešpats sėdi soste viršum tvano,
Viešpats sėdi kaip Karalius per amžius!
[11] Viešpats suteiks stiprybės savo tautai.
Viešpats palaimins savo tautą taika.

Dovydo psalmė. Dovydo namų pašventinimo giesmė.
30 Aukštinu Tave, Viešpatie, nes
Tu išlaisvinai mane ir neleidai mano
priešams džiaugtis dėl manęs.
[2] Viešpatie, mano Dieve, šaukiausi
Tavęs, ir Tu mane išgydei.
[3] Viešpatie, Tu išvedei iš mirusiųjų
buveinės mano sielą, išlaikei mane
gyvą, kad nenužengčiau į duobę.
[4] Giedokite Viešpačiui, Jo šventieji,
dėkokite prisiminę Jo šventumą.
[5] Tik akimirksnį trunka Jo rūstybė, o
visą gyvenimą lydi Jo palankumas.
Vakare ateina verksmas, o rytą –
džiūgavimas.
[6] Būdamas saugus, sakiau: „Niekados
nesvyruosiu!“
[7] Viešpatie, savo palankumu suteikei
man tvirtybę. Kai paslėpei savo
veidą – nusigandau.
[8] Tavęs, Viešpatie, šaukiausi, savo
Viešpatį maldavau:
[9] „Kokia Tau nauda iš mano kraujo,
iš to, kad nužengsiu į duobę? Ar girs
Tave dulkės, ar jos skelbs Tavo tiesą?
[10] Išgirsk, Viešpatie, ir pasigailėk manęs;
Viešpatie, būk man padėjėjas!“
[11] Tu pavertei mano raudą džiaugsmu;
atrišai mano ašutinę ir apjuosei
linksmybe,
[12] kad Tau giedotų mano siela ir netylėtų.
Viešpatie, mano Dieve, visados
Tau dėkosiu.

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.
31 Tavimi, Viešpatie, pasitikiu;
niekados tenebūsiu sugėdintas. Savo
teisumu išgelbėk mane.
[2] Palenk prie manęs savo ausį, skubiai
išgelbėk mane. Būk man stipri
uola, išgelbėjimo tvirtovė.
[3] Tu – mano uola ir tvirtovė. Dėl
savo vardo vesk ir saugok mane,
[4] išnarpliok mane iš tinklo, kuris slaptai
man padėtas, nes Tu esi mano jėga.
[5] Į Tavo rankas pavedu savo dvasią.
Tu išgelbėjai mane, Viešpatie, tiesos
Dieve!

Ps 59,17; Ps 112,7
8 Ps 20,6
9 Įst 1,31; Įst 9,29; Įst 32,9; 1 Kar 8,51; Ps 33,12; Ps 106,40; Iz 63,9
29 SKYRIUS
1 1 Krn 16, 28.29
2 2 Krn 20,21; Ps 110,3
3 Job 37,4.5; Ps 18,13; Apd 7,2
5 Ts 9,15; 1 Kar 5,6; Ps 104,16; Iz 2,13; Iz 14,8
6 Įst 3,9; Ps 114,4
8 Sk 13,26
9 Job 39,1
10 Pr 6,17; Job 38,8.25; Ps 10,16
11 Ps 28,8; Ps 68,35; Iz 40,29
30 SKYRIUS
1 Ps 25,2; Ps 28,9
2 Ps 6,2; Ps 103,3; Iz 53,5
3 Ps 86,13
4 Ps 97,12
5 Ps 63,3; Ps 103,9; Iz 26,20; Iz 54,7.8
7 Įst 31,17; Ps 104,29; Ps 143,7
9 Ps 6,5
11 Mok 3,4; Iz 61,3; Jer 31,4
31 SKYRIUS
1 Ps 22,5
2 Ps 17,6; Ps 71,2; Ps 86,1; Ps 102,2
3 Ps 18,2; Ps 23,3; Ps 25,11
5 Įst 32,4; Ps 71,22; Lk 23,46

6 Aš neapkenčiu niekingų stabų
garbintojų, bet pasitikiu Viešpačiu.
7 Aš džiūgausiu ir linksminsiuos
patirdamas Tavo gailestingumą. Tu
pažvelgei į mano vargą, į skausmą
mano sielos,
8 neatidavei manęs į priešo rankas,
leidai mano kojoms laisvai bėgti.
9 Pasigailėk manęs, Viešpatie, nes
suspaustas esu; nusilpo nuo liūdesio
mano akys, mano siela ir pilvas.
10 Sielvartas graužia mano gyveni-
mą, vaitojimas – mano metus; išseko
mano jėgos dėl mano kaltės ir mano
kaulai sunyko.
11 Visiems savo priešams tapau
pajuoka, netgi savo kaimynams;
pažįstami bijo manęs, kurie gatvėje
mato mane, bėga nuo manęs.
12 Esu pamirštas kaip numirėlis,
dingęs iš atminties; tapau kaip su-
dužęs indas.
13 Aš girdžiu, ką daugelis šnibžda –
baimė aplinkui. Jie tariasi prieš
mane, galvoja atimti mano gyvybę.
14 Tavimi, Viešpatie, pasitikėjau ir
sakiau: „Tu esi mano Dievas.“
15 Tavo rankose yra mano laikai.
Gelbėk mane iš rankos mano priešų
ir persekiotojų.
16 Parodyk savo tarnui savo šviesų
veidą; išgelbėk mane dėl savo gai-
lestingumo.
17 Viešpatie, tenebūsiu sugėdintas,
nes Tavęs šaukiuosi! Telieka sugė-
dinti nedorėliai, tenutyla jie kape.
18 Tegul tampa nebylios melagių
lūpos, kurios prieš teisųjį įžūliai su
puikybe ir panieka kalba!
19 Viešpatie, koks didis yra Tavo
gerumas Tavęs bijantiems, kurie
pasitiki Tavimi žmonių akivaizdoje.
20 Tu paslėpsi juos savo artume nuo
žmonių išdidumo, saugosi juos savo
palapinėje nuo liežuvių plakimo.
21 Palaimintas tebūna Viešpats! Jis
suteikė man nuostabią malonę su-
stiprintame mieste.
22 Aš skubotai tariau: „Esu atskirtas
nuo Tavo akių.“ Tačiau Tu išgirdai
mano maldavimą, kai šaukiausi Tavęs.
23 Mylėkite Viešpatį, visi Jo šventie-
ji. Ištikimuosius apsaugo Viešpats ir
su kaupu atlygina išdidiems.
24 Būkite drąsūs visi, kurie pasitikite
Viešpačiu, ir Jis sustiprins jūsų širdis.

32 *Dovydo pamokantis kūrinys.*
Palaimintas, kuriam netei-
sybės atleistos, kurio nuodėmės
padengtos.
2 Palaimintas žmogus, kuriam Vieš-
pats neįskaito kaltės ir kurio dvasioje
nėra klastos.
3 Kol tylėjau, nyko mano kaulai nuo
kasdienio mano vaitojimo.
4 Dieną ir naktį sunkiai slėgė mane
Tavo ranka. Mano jėgos seko, lyg
vasaros kaitros džiovinamos.
5 Savo nuodėmę Tau išpažinau ir savo
kaltės neslėpiau. Tariau: „Išpažinsiu
savo nusikaltimus Viešpačiui.“ Tada
atleidai man kaltę.
6 Dėl to kiekvienas teisusis melsis
Tau, kai Tave galima surasti, kol
didelis tvanas nepriartėjo prie jų.
7 Tu esi mano slėptuvė, nuo pavojų
apsaugosi mane, išgelbėjimo giesmė-
mis apsupsi mane.
8 Pamokysiu tave ir parodysiu kelią,
kuriuo turi eiti; tave mano akys lydės.
9 Nebūk kaip arklys ar mulas, kurie
neturi supratimo. Kamanomis ir
žąslais juos reikia pažaboti, kad jie
priartėtų prie tavęs.

6 Jn 2,8
7 Jn 10,27
8 Įst 32,30; Ps 4,1; Ps 18,19; Ps 37,33
9 Ps 6,7
11 Job 19,13; Ps 38,11; Ps 64,8; Ps 88,8.18; Iz 53,4
12 Ps 88,4.5
13 Ps 50,20; Ps 62,4; Jer 20,10; Rd 2,22; Mt 27,1
15 Job 14,5; Job 24,1
16 Ps 4,6; Ps 80,3
17 1 Sam 2,9; Ps 25,2.20; Ps 94,17; Ps 115,17
18 Ts 15,1-20; 1 Sam 2,3; Ps 94,4; Ps 109,2; Ps 120,2
19 Ps 145,7; Rom 2,4; Rom 11,22
20 Job 5,21; Ps 27,5; Ps 32,7
21 Ps 17,7
24 Ps 27,14

32 SKYRIUS
1 Ps 85,2; Ps 103,3; Rom 4,7.8
2 Jn 1,47; 2 Kor 5,19
4 1 Sam 5,6; Ps 38,2; Ps 39,10
5 2 Sam 12,13; Ps 38,18; Pat 28,13; 1 Jn 1,9
6 Ps 69,13; Iz 55,6; 1 Tim 1,16
7 Iš 15,1; Ts 5,1; Ps 9,9; Ps 40,3
9 Pat 26,3

10 Daug kentėti turi nedorėlis, bet
tas, kuris pasitiki Viešpačiu, bus
apsuptas gailestingumo.
11 Džiaukitės Viešpatyje, džiūgau-
kite, teisieji, šaukite iš džiaugsmo,
tiesiaširdžiai.

33 Džiūgaukite, teisieji, Viešpa-
tyje; doriesiems tinka gyriaus
giesmė.
2 Girkite Viešpatį arfomis, giedokite
Jam, pritardami dešimčiastygiu
psalteriu!
3 Giedokite Jam naują giesmę, grokite
meistriškai su džiaugsmo šūksniais.
4 Teisingas yra Viešpaties žodis ir
visi Jo darbai atlikti tiesoje.
5 Jis mėgsta teisumą ir teisingumą.
Viešpaties gerumo yra pilna žemė.
6 Viešpaties žodžiu sukurti dangūs,
Jo burnos kvėptelėjimu – visa jų
kareivija.
7 Tartum į indą Jis jūrų vandenis
surinko, į sandėlius uždarė gelmes.
8 Tegul bijo Viešpaties visa žemė, te-
gul garbina Jį visi pasaulio gyventojai!
9 Jis tarė – ir įvyko; Jis įsakė – ir
atsirado.
10 Viešpats paverčia niekais pagonių
sumanymą, suardo tautų planus.
11 Viešpaties sumanymas lieka per
amžius, Jo širdies mintys – per
kartų kartas.
12 Palaiminta tauta, kurios Dievas
yra Viešpats, tauta, kurią Jis išsi-
rinko savo nuosavybe!
13 Iš dangaus žvelgia Viešpats ir
stebi visą žmoniją.
14 Iš savo gyvenamos vietos Jis žiūri
į visus žemės gyventojus.
15 Jis kiekvieno širdį sutvėrė ir stebi
visus jų darbus.

10 Ps 5,11.12; Ps 16,4; Pat 13,21; Pat 16,20; Rom 2,9
11 Ps 64,10; Ps 68,3; Ps 97,12
33 SKYRIUS
1 Ps 32,11; Ps 97,12; Fil 3,1; Fil 4,4
6 Pr 1,6.7; Pr 2,1; Job 26,13; Ps 148,5; Hbr 11,3; 2 Pt 3,5
7 Pr 1,9; Job 26,10; Job 38,8
9 Pr 1,3; Ps 148,5
10 Ps 2,1-3; Iz 8,10; Iz 19,3
11 Job 23,13; Pat 19,21
12 Iš 19,5; Įst 7,6; Ps 28,9
13 Job 28,24; Ps 14,2
15 2 Km 16,9; Job 34,21; Jer 32,19
16 Ps 44,6; Ps 60,11; Jer 9,23.24
17 Ps 20,7; Ps 147,10; Pat 21,31
18 Job 36,7; Ps 32,8; Ps 34,15; 1 Pt 3,12
19 Job 5,20; Ps 37,19
34 SKYRIUS
1 Ef 5,20; 1 Tes 5,18
4 2 Km 15,2; Ps 9,10; Mt 7,7; Lk 11,9
7 2 Kar 6,17; Ps 91,11; Dan 6,22
8 Ps 2,12; Ps 119,103; Hbr 6,5; 1 Pt 2,3
10 Ps 84,11

16 Ne kariuomenės gausumas karalių
išgelbsti, karžygys neišsilaisvina
didele jėga.
17 Žirgas nepadės ir neišgelbės savo
stiprumu.
18 Štai Viešpaties akis stebi tuos, kurie
Jo bijo, kurie laukia Jo gailestingumo,
19 kad išgelbėtų nuo mirties jų sielą
ir bado metu išlaikytų gyvus.
20 Mūsų siela laukia Viešpaties – Jis
mūsų pagalba ir skydas.
21 Juo džiaugsis mūsų širdis, nes Jo
šventuoju vardu mes pasitikėjome.
22 Viešpatie, būk mums gailestingas,
nes mes viliamės Tavimi.

*Dovydo psalmė, kai jis apsimetė
pamišėliu Abimelecho akivaizdoje, buvo
paleistas ir pasišalino.*
34 Šlovinsiu Viešpatį visada;
nuolat girsiu Jį savo lūpomis.
2 Viešpačiu didžiuosis mano siela;
nuolankieji išgirs tai ir džiaugsis.
3 Garbinkime Viešpatį ir išaukštin-
kime kartu Jo vardą.
4 Ieškojau Viešpaties, Jis išklausė
mane ir išgelbėjo mane iš visų mano
baimių.
5 Jie žvelgė į Jį ir pralinksmėjo, jų
veidai nebuvo sugėdinti.
6 Šis vargšas šaukėsi, ir Viešpats iš-
girdo, ir išgelbėjo jį iš visų jo bėdų.
7 Viešpaties angelas stovyklauja aplink
tuos, kurie Jo bijo, ir išgelbsti juos.
8 Ragaukite ir matykite, koks geras
yra Viešpats! Palaimintas žmogus,
kuris Juo pasitiki.
9 Bijokite Viešpaties, Jo šventieji,
nes nieko nestokoja tie, kurie Jo bijo.
10 Jauni liūtai stokoja ir badauja, bet
tie, kurie ieško Viešpaties, nestokoja
jokio gero.

11 Ateikite, vaikai, ir klausykite ma-
nęs: pamokysiu jus Viešpaties baimės.
12 Koks yra žmogus, kuris mėgsta
gyventi ir geidžia gerų dienų patirti?
13 Sulaikyk savo liežuvį nuo pikto
ir savo lūpas nuo klastingų kalbų.
14 Šalinkis pikto ir daryk gera. Ieškok
ir siek taikos.
15 Viešpaties akys žvelgia į teisiuo-
sius ir Jo ausys girdi jų šauksmą.
16 Viešpaties veidas – prieš daran-
čius pikta, kad išdildytų jų atmini-
mą žemėje.
17 Teisieji šaukiasi Viešpaties, Jis
išgirsta ir išgelbsti iš visų jų vargų.
18 Viešpats arti tų, kurių širdys su-
dužusios, išgelbsti tuos, kurių dvasia
nusižeminusi.
19 Daug bėdų patiria teisusis, bet iš
visų jį išgelbsti Viešpats.
20 Jis sergsti visus jo kaulus, kad nė
vienas iš jų nesulūžtų.
21 Nedorėlį nužudys piktybė; kurie
nekenčia teisiojo, pražus.
22 Viešpats išperka savo tarnų sielą;
nepražus nė vienas, kuris Juo pasitiki.

35 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, apgink mano bylą
nuo tų, kurie mane kaltina, kovok su
tais, kurie kovoja prieš mane!
2 Paimk mažąjį ir didįjį skydą ir man
padėk!
3 Ištrauk ietį ir atsistok prieš mano
persekiotojus. Tark mano sielai:
„Aš – tavo išgelbėjimas."
4 Tebūna sugėdinti ir pažeminti,
kurie kėsinasi į mano gyvybę. Te-
sitraukia atgal suglumę, kurie nori
man pakenkti.
5 Tebūna jie kaip pelai prieš vėją,
Viešpaties angelui papūtus.
6 Tebūna jų kelias tamsus ir slidus
ir Viešpaties angelas juos teperse-
kioja.
7 Be priežasties jie slaptai man spendė
pinkles, iškasė duobę mano sielai.
8 Tegul jie netikėtai žūsta, tegul jie
patys įkliūva į paspęstas pinkles,
teįkrinta į pražūtį.
9 Mano siela džiaugsis Viešpačiu,
džiūgaus dėl Jo pagalbos.
10 Visi mano kaulai šauks: „Viešpa-
tie, kas yra Tau lygus? Kas išlaisvi-
na silpnąjį iš stipresnio už jį, vargšą
iš plėšiko?"
11 Pakilo klastingi liudytojai, kaltino
mane tuo, kuo aš nenusikaltau.
12 Jie atlygino man piktu už gera,
apiplėšdami mano sielą.
13 Jiems sergant, ašutine vilkėjau; že-
minau savo sielą pasninku, palenkęs
galvą meldžiausi.
14 Elgiausi, lyg jie būtų man draugai
ar broliai. Vaikščiojau nusiminęs,
tartum gedėdamas motinos.
15 Bet kai aš susvyravau, jie džiaugėsi
ir susibūrė prieš mane; nedorėliai
susibūrė prieš mane man nežinant
ir drasko mane be paliovos.
16 Veidmainiškai tyčiojasi iš manęs,
griežia dantimis prieš mane.
17 Viešpatie, ar ilgai dar žiūrėsi? Išgel-
bėk mano sielą nuo pražūties, mano
vienintelę nuo riaumojančių liūtų.
18 Tau dėkosiu dideliame susirinki-
me, girsiu Tave minioje.
19 Tegul nesidžiaugia be pagrindo
mano priešai, tenemirksi akimis tie,
kurie nekenčia manęs be priežasties.
20 Jie nekalba apie taiką. Jie kuria klas-
tingus planus prieš krašto taikiuosius.
21 Jie išsižioję rėkia: „Taip, taip, mes
matėme tai savo akimis!"

11 Ps 32,8
12 1 Pt 3,10-12
13 Ef 4,25
14 Ps 37,27; Iz 1,16.17; Rom 14,19; Hbr 12,14
15 Job 36,7; Ps 33,18
16 Kun 17,10; Job 18,17; Ps 9,6; Ps 109,15; Pat 10,7; Jer 44,11; Am 9,4
17 Ps 34,6; Ps 145,19
18 Ps 51,17; Ps 145,18; Iz 57,15
19 Ps 34,4. 6.17; Pat 24,16
20 Jn 19,33.36
21 Ps 94,23; Ps 140,11; Pat 24,16
22 1 Kar 1,29

35 SKYRIUS
4 Ps 40,14.15; Ps 70,2.3; Ps 129,5
5 Job 21,18; Ps 83,13; Iz 29,5
6 Ps 73,18; Jer 23,12
7 Ps 9,15
8 Ps 55,23; Iz 47,11; 1 Tes 5,3
10 Iš 15,11; Ps 51,8; Ps 71,19; Ps 86,8; Mch 7,18
12 Ps 38,20; Ps 109,5; Jer 18,20; Jn 10,32
13 Job 30,25
17 Ps 13,1; Hab 1,13
19 Ps 69,4; Ps 109,3; Rd 3,52; Jn 15,25

22 Viešpatie, Tu tai matei – netylėk!
Viešpatie, nebūk toli nuo manęs!
23 Sujudėk, pakilk ginti mano bylą,
mano Viešpatie ir mano Dieve.
24 Viešpatie, mano Dieve, teisk mane,
vadovaudamasis savo teisumu, ne-
leisk jiems džiaugtis dėl manęs.
25 Tenemano jie savo širdyje: „O! To
mes ir siekėme!“ Tenesako: „Mes jį
prarijome!“
26 Tesusigėsta ir teparausta visi, ku-
rie džiaugiasi mano nelaime. Gėda
ir panieka tebūna aprengti tie, kurie
didžiuojasi prieš mane.
27 Tegul šaukia iš džiaugsmo ir links-
minasi tie, kurie mane užtaria ir tegul
sako: „Tebūna išaukštintas Viešpats,
kuriam patinka Jo tarno gerovė!“
28 Mano liežuvis skelbs Tavo teisu-
mą, per visą dieną girs Tave!

Muzikos vadovui. Viešpaties tarno Dovydo psalmė.

36 Nedorėlio nuodėmė kalba
mano širdyje, kad nėra Dievo baimės
prieš jo akis.
2 Jis pataikauja sau, kai suranda
savyje kaltę, kurios reikėtų nekęsti.
3 Jo burnos žodžiai – nedorybė ir
klasta. Jis liovėsi elgtis išmintingai
ir daryti gera.
4 Gulėdamas jis mąsto nedorybes,
eina negeru keliu, neatsisako pikto.
5 Viešpatie, dangų siekia Tavo gailes-
tingumas, Tavo ištikimybė – debesis.
6 Tavo teisumas – kaip dideli kalnai,
Tavo sprendimai – kaip jūros gel-
mės. Viešpatie, Tu apsaugai žmogų
ir gyvulį!
7 Dieve, kokia brangi yra Tavo
malonė! Žmonės glaudžiasi Tavo
sparnų šešėlyje.

26 Ps 109,29
27 Rom 12,15

36 SKYRIUS

1 Rom 3,18
3 Ps 94,8; Jer 4,22
4 Ps 52,3; Pat 4,16; Iz 65,2; Mch 2,1; Rom 12,9
6 Job 11,8; Ps 77,19; Rom 11,33
7 Rūt 2,12; Ps 17,8; Ps 57,1; Ps 91,4
8 Ps 46,4; Ps 63,5; Ps 65,4; Iz 25,6; Jer 31,12-14; Apr 22,1
9 Jer 2,13; Jn 4,10.14; 1 Pt 2,9

37 SKYRIUS

1 Ps 73,3; Pat 23,17; Pat 24,19
2 Job 14,2; Ps 90,5.6; Ps 92,7; Jok 1,11
4 Job 22,26; Ps 21,2; Ps 94,19; Ps 145,19; Iz 58,14; Mt 7,7.8
5 Ps 55,22; Pat 16,3; 1 Pt 5,7
6 Job 11,17; Iz 58,8.10
7 Ps 40,1; Ps 62,5; Ps 73,3-12; Rd 3,26
8 Ps 73,3; Ef 4,26
9 Ps 25,13; Pat 2,21; Iz 57,13; Iz 60,21; Mt 5,5
10 Job 7,10; Ps 37,35.36; Hbr 10,36
11 Mt 5,5
12 Ps 35,16

8 Jie pasotinami Tavo namų rieba-
lais, Tu duodi jiems gerti iš Tavo
malonumų upės.
9 Tu turi gyvenimo šaltinį, Tavo
šviesoje matome šviesą.
10 Tenesibaigia Tavo malonė tiems,
kurie pažįsta Tave, ir Tavo teisu-
mas – nuoširdiesiems.
11 Teneužkliudo manęs išdidumo
koja ir ranka nusidėjėlio tenepastu-
mia manęs!
12 Piktadariai krito, buvo parblokšti
ir nebeatsikels!

Dovydo psalmė.

37 Nesijaudink dėl piktadarių,
nepavydėk nedorėliams.
2 Jie greitai bus nupjauti tartum žolė,
nuvys kaip žaliuojanti žolė.
3 Pasitikėk Viešpačiu ir daryk gera,
tada gyvensi žemėje ir būsi pamai-
tintas!
4 Gėrėkis Viešpačiu, ir Jis suteiks
tau, ko geidžia tavo širdis.
5 Pavesk Viešpačiui savo kelią, pa-
sitikėk Juo, ir Jis veiks.
6 Jis padarys tavo teisumą kaip
šviesą ir tavo teisybę kaip vidudienį!
7 Ilsėkis Viešpatyje ir kantriai lauk
Jo! Nesijaudink dėl to, kad sekasi
žmogui, kuris daro pikta.
8 Liaukis nirtęs ir palik rūstybę. Ne-
sijaudink, kad nedarytumei pikta.
9 Piktadariai bus sunaikinti, bet tie,
kurie laukia Viešpaties, paveldės
žemę.
10 Nes dar trumpa valandėlė, ir ne-
beliks nedorėlio; kai žvalgysies, kur
jis buvo, jo nebebus.
11 Bet romieji paveldės žemę ir gė-
rėsis didele ramybe.
12 Nedorėlis rengia teisiajam pikta
ir griežia prieš jį dantimis.

13 Viešpats juokiasi iš jo, nes mato
jo galą.
14 Nedorėliai išsitraukia kardą, įtem-
pia lanką, kad partrenktų beturtį ir
vargšą, nužudytų tuos, kurie elgiasi
dorai.
15 Jų kardas įsmigs į jų pačių širdis ir
jų lankai sulūš.
16 Teisiojo truputis yra geriau už
daugelio nedorėlių turtus,
17 nes nedorėlių rankos bus sulaužy-
tos, o teisiuosius palaiko Viešpats.
18 Viešpats žino teisiųjų dienas, jų
paveldėjimas liks amžiams.
19 Jie nebus sugėdinti nelaimių metu,
bado dienomis jie bus pasotinti.
20 O nedorėliai pražus ir Viešpaties
priešai sutirps kaip avinėlių taukai;
jie dings kaip dūmai.
21 Nedorėliai skolinasi ir negrąžina,
o teisusis yra gailestingas ir duoda.
22 Jo palaimintieji valdys žemę, o Jo
prakeiktieji bus sunaikinti.
23 Viešpats nukreipia žmogaus žings-
nius ir Jam patinka jo keliai.
24 Jei jis klumpa – neparkrinta, nes
Viešpats laiko jo ranką.
25 Buvau jaunas ir pasenau, tačiau ne-
mačiau, kad teisusis būtų užmirštas
ir jo vaikai elgetautų.
26 Visada jis pasigaili ir skolina, jo
vaikai yra palaiminti.
27 Traukis nuo pikto ir daryk gera,
tai išliksi per amžius.
28 Viešpats mėgsta teisybę ir nepalie-
ka savo šventųjų, bet saugo juos per
amžius. O nedorėlių vaikai pražus.
29 Teisieji paveldės žemę ir gyvens
joje amžinai.
30 Teisiojo burna kalba išmintingai
ir jo liežuvis – kas teisinga.

13 1 Sam 26, 10; Job 18,20; Ps 2,4; Ps 59,8

16 Pat 15,16; Pat 16,8; 1 Tim 6,6

21 Ps 112,5.9

22 Pat 3,33

23 1 Sam 2,9; Ps 40,2; Ps 66,9; Ps 119,5

24 Pat 24,16

26 Įst 15,8; Ps 37,21

29 Ps 37,9; Pat 2,21

30 Mt 12,35

32 Ps 10,8; Ps 17,11

33 Ps 31,8; 2 Pt 2,9

34 Ps 27,14; Ps 37,9

38 Ps 1,4-6; Ps 37,20.28

39 Ps 9,9; Ps 37,19

40 1 Km 5,20; Ps 22,4; Ps 34,22; Iz 31,5; Dan 3,17; Dan 6,23

38 SKYRIUS

1 Ps 6,1

31 Dievo įstatymas yra jo širdyje; jo
žingsniai nesvyruoja.
32 Nedorėlis tykoja teisiojo ir siekia
jį nužudyti.
33 Viešpats jo nepaliks ano rankoje
ir nepasmerks jo teisme.
34 Lauk Viešpaties ir laikykis Jo kelio.
Jis išaukštins tave, kad paveldėtum
žemę. Tu matysi, kaip nedorėliai žlugs.
35 Mačiau nedorėlį džiūgaujantį ir
išsiplėtusį kaip šakotą kedrą.
36 Pro šalį ėjau, ir jo nebuvo, ieško-
jau jo, bet neradau.
37 Žiūrėk į tobuląjį ir stebėk teisųjį,
nes tokių galas – ramybė.
38 Nusikaltėliai bus sunaikinti, ne-
dorėlių galas – pražūtis.
39 Teisiųjų išgelbėjimas ateina nuo
Viešpaties; Jis yra jų stiprybė nelai-
mių metu.
40 Viešpats padės jiems ir išlaisvins
juos. Jis išlaisvins juos iš bedievių
ir išgelbės, nes jie Juo pasitikėjo.

38 *Dovydo psalmė. Atminimui.*
Viešpatie, nebausk manęs
rūstaudamas ir neplak įniršęs.
2 Tavo strėlės įsmigo į mane ir Tavo
ranka slegia mane.
3 Nebėra nieko sveiko mano kūne
dėl Tavo rūstybės ir poilsio mano
kauluose dėl mano nuodėmės.
4 Mano kaltės iškilo virš mano gal-
vos; lyg sunki našta jos pasidarė
man per sunkios.
5 Dvokia ir pūliuoja mano žaizdos
dėl mano kvailybės.
6 Esu suvargęs, visai sulinkęs,
vaikštau nusiminęs visą dieną.
7 Mano strėnos dega, nieko sveiko
nebėra mano kūne.

8 Nusilpęs, labai sudaužytas vaitoju
dėl savo širdies nerimo.
9 Viešpatie, Tu žinai visus mano
troškimus ir mano dūsavimas nėra
paslėptas nuo Tavęs.
10 Mano širdis smarkiai plaka, nete-
kau jėgų, mano akių šviesa nyksta.
11 Mano draugai ir bičiuliai laikosi
atokiai nuo mano skausmų; mano
artimieji stovi iš tolo.
12 Kurie kėsinasi į mano gyvybę, pa-
spendė žabangus; kurie siekia man
pakenkti, grasina mane sunaikinti,
visą dieną rengia klastas.
13 Esu lyg kurčias – negirdžiu, lyg
nebylys – neatveriu burnos.
14 Tapau lyg žmogus, kuris nieko ne-
girdi, kurio burnoje nėra atsakymo.
15 Viešpatie, Tavimi viliuosi. Tu iš-
girsi, Viešpatie, mano Dieve!
16 Sakau: „Tenesidžiaugia ir tenesi-
didžiuoja jie prieš mane, kai mano
koja paslysta!“
17 Esu pasiruošęs kristi, mano ken-
tėjimai nesiliauja.
18 Išpažinsiu savo kaltę, gailėsiuosi
dėl savo nuodėmės.
19 Mano priešai gyvena ir yra galin-
gi, ir daug tų, kurie nekenčia manęs
neteisingai.
20 Kurie atlygina piktu už gera, yra
mano priešai, nes seku gera.
21 Viešpatie, nepalik manęs! Mano
Dieve, nebūk toli nuo manęs!
22 Skubėk man padėti, Viešpatie,
mano gelbėtojau!

Muzikos vadovui, Jedutūnui.
Dovydo psalmė.
39 Aš sakiau: „Saugosiu savo
kelius, kad nenusidėčiau liežuviu;
pažabosiu savo burną, kol nedorėlis
tebėra priešais mane.“
2 Pasidariau visiškas nebylys, vis-
ko džiuginančio atsisakiau; mano
skausmas pakilo,
3 įkaito širdis mano krūtinėje, bemąs-
tant įsiliepsnojo; aš prabilau.
4 Viešpatie, leisk sužinoti mano pa-
baigą ir skaičių mano dienų, kad
žinočiau, koks menkas aš esu.
5 Mano dienų – tik sprindis, mano
amžius – kaip niekas Tavo akivaizdo-
je. Kaip kvėptelėjimas yra žmogaus
gyvenimas.
6 Kaip šešėlis vaikščioja žmogus,
tuščiai stengiasi; krauna turtus ir
nežino, kam jie atiteks.
7 Viešpatie, ko aš lauksiu? Mano
viltis Tavyje.
8 Iš visų mano nusikaltimų išlaisvink
mane. Nepadaryk manęs kvailojo
pajuoka.
9 Pasidariau nebylys, neatveriu bur-
nos, nes Tu tai padarei.
10 Atitrauk nuo manęs savo rūstybę.
Nuo Tavo rankos smūgių aš nykstu.
11 Kai už kaltes baudi žmogų, suėdi
kaip kandis, kas jam brangiausia.
Žmogus – tik migla.
12 Viešpatie, išgirsk mano maldą,
šauksmą mano išklausyk! Netylėk dėl
mano ašarų! Aš esu tik svečias pas
Tave, praeivis kaip visi mano tėvai.
13 Nugręžk nuo manęs savo žvilgsnį,
kad atsigaučiau pirma, negu iške-
liausiu ir pranyksiu.

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.
40 Kantriai laukiau Viešpaties,
Jis pasilenkė prie manęs ir išgirdo
mano šauksmą.
2 Jis ištraukė mane iš baisios duobės,

11 Ps 31,11; Ps 88,18
15 Ps 39,7
17 Ps 51,3
18 2 Km 7,9.10; Ps 32,5
20 Ps 35,12
21 Ps 22,19; Ps 35,22

39 SKYRIUS
1 Job 2,10; Ps 34,13; Jok 3,5-12
2 Ps 38,13
4 Ps 90,12; Ps 119,84
5 Ps 62,9; Mok 6,12
7 Ps 38,15
8 Ps 44,13; Ps 79,4; Ps 119,22
9 2 Sam 16,10; Job 2,10; Ps 39,2
10 Job 9,34; Job 13,21
11 Job 13,28; Ps 90,7; Iz 50,9
12 Pr 47,9; Kun 25,23; 1 Km 29,15; Ps 119,19; Hbr 11,13; 1 Pt 2,11
13 Job 7,19; Job 10,20.21; Job 14,6.10; Ps 102,24

40 SKYRIUS
1 Ps 25,5; Ps 27,14; Ps 37,7
2 Ps 27,5; Ps 69,2.14; Jer 38,6

iš klampaus purvo ir pastatė ant
uolos mano kojas, sutvirtino mano
žingsnius.
3 Jis įdėjo į mano lūpas naują gies-
mę – gyrių mūsų Dievui. Daugelis
tai matys, bijosis ir pasitikės Vieš-
pačiu.
4 Palaimintas žmogus, kuris pasitiki
Viešpačiu, nesikreipia į išdidžiuo-
sius ir neina melo keliais.
5 Daug padarei, Viešpatie, mano
Dieve, nuostabių darbų ir nutarimų
mūsų labui – nėra Tau lygaus nė
vieno, – jei norėčiau juos paskelbti
ir išpasakoti, jų būtų daugiau, nei
galima suskaičiuoti.
6 Aukų ir atnašų Tu nenorėjai. Ausis
Tu man atvėrei. Deginamųjų aukų ir
aukų už nuodėmę Tu nereikalavai.
7 Tada tariau: „Štai ateinu; knygos
rietime apie mane parašyta.
8 Man patinka vykdyti Tavo valią,
mano Dieve; Tavo įstatymas yra
mano širdyje.“
9 Skelbiau teisumą didelėje minioje,
lūpų neužčiaupiau, Viešpatie, Tu žinai.
10 Tavo teisumo nenuslėpiau savo
širdyje, Tavo ištikimybę ir išgelbėji-
mą skelbiau. Nenutylėjau apie Tavo
malonę ir tiesą dideliame susirinkime.
11 Viešpatie, nesulaikyk man savo
gailestingumo; Tavo malonė ir tiesa
visada tegul mane lydi.
12 Užgriuvo mane nesuskaitomos blo-
gybės, apniko kaltės, nieko daugiau
nematau. Jų yra daugiau nei mano
galvos plaukų, todėl netekau drąsos.
13 Viešpatie, teikis išgelbėti mane!
Viešpatie, skubėk man padėti!
14 Tesusigėsta ir teparausta visi, kurie
kėsinasi į mano gyvybę; teatsitraukia
sugėdinti, kurie linki man pikta!

3 Ps 32,7; Ps 33,3
4 Ps 34,8; Ps 84,12
5 Job 9,10; Ps 139,17; Iz 55,8
6 1 Sam 15,22; Ps 51,16; Iz 1,11; Jer 6,20; Jer 7,22.23; Am 5,22; Mch 6,6-8; Hbr 10,5-9
8 Ps 37,31; Jer 31,33; Mt 26,39; Jn 4,34; Jn 6,38; 2 Kor 3,3; Hbr 10,7
9 Ps 22,22.25; Ps 119,13
10 Apd 20,20.27
11 Ps 61,7; Pat 20,28
12 Ps 38,4; Ps 65,3
13 Ps 70,1
14 Ps 35,4.26; Ps 70,2; Ps 71,13
15 Ps 73,19
16 Ps 35,27; Ps 70,4
17 Ps 40,5; Ps 70,5; Ps 86,1; Ps 109,22; 1 Pt 5,7

41 SKYRIUS

2 Ps 27,12
4 Ps 6,2; Ps 103,3; Ps 147,3
9 2 Sam 15,12; Job 19,13.19; Ps 55,12-14.20; Jer 20,10; Abd 1,7; Mch 7,5; Mt 26,14-16.21-25.47-50; Jn 13,18.21-30; Apd 1,16.17
12 Job 36,7; Ps 21,6; Ps 34,15

15 Tebūna išgąsdinti dėl savo gėdos,
kurie man sako: „Gerai, gerai.“
16 Tedžiūgauja ir tesilinksmina, kurie
ieško Tavęs; kurie ilgisi Tavo išgelbė-
jimo, tegul sako: „Didis yra Viešpats!“
17 Nors esu suvargęs ir beturtis,
Viešpats rūpinasi manimi. Mano
pagalba ir išlaisvintojas Tu esi.
Mano Dieve, nedelsk!

41

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.

Palaimintas, kuris kreipia
dėmesį į vargšą; nelaimėje išgelbės
jį Viešpats.
2 Viešpats saugos ir išlaikys jį gyvą;
jis bus palaimintas žemėje. Tu nea-
tiduosi jo priešų valiai.
3 Viešpats sustiprins jį ligos patale;
Tu pagydysi jį nuo visų ligų.
4 Sakiau: „Viešpatie, būk man gai-
lestingas! Išgydyk mano sielą, nes
Tau nusidėjau!“
5 Mano priešai kalba prieš mane pikta:
„Kada jis mirs ir jo vardas išnyks?“
6 Jei kas ateina manęs aplankyti,
tuščius žodžius kalba, išėjęs laukan
apkalba.
7 Visi, kurie nekenčia manęs, šnibžda-
si prieš mane, planuoja man pakenkti:
8 „Pikčiausia liga jam prikibo, jis
atsigulė ir nebeatsikels.“
9 Net ir artimas draugas, kuriuo pa-
sitikėjau, kuris valgė mano duoną,
taikosi man įspirti.
10 Viešpatie, būk man gailestingas,
pakelk mane, kad jiems atlyginčiau!
11 Iš to žinosiu, jog esi man palankus,
jei mano priešas nedžiūgaus prieš
mane.
12 O Tu mane palaikai dėl mano
nekaltumo ir amžiams pastatai savo
akivaizdoje.

13 Palaimintas tebūna Viešpats,
Izraelio Dievas, per amžių amžius!
Amen! Amen!

Muzikos vadovui. Koracho sūnų
42 *pamokantis kūrinys.*
Kaip elnė geidžia upelio van-
dens, taip mano siela geidžia Tavęs,
o Dieve!
2 Mano siela trokšta Dievo, gyvojo
Dievo. Kada ateisiu ir pasirodysiu
Dievo akivaizdoje?
3 Ašaros buvo man duona dieną ir
naktį, kai jie kasdien man sakė: „Kur
yra tavo Dievas?“
4 Kai prisimenu tai, išlieju savo sie-
lą, nes traukdavau su minia į Dievo
namus, džiūgaudamas ir dėkodamas
iškilmingoje eisenoje.
5 Ko taip nusiminei, mano siela, ir ko
nerimsti manyje? Lauk Dievo, nes
aš dar girsiu Jį už Jo veido pagalbą!
6 Mano Dieve, mano siela liūdi ma-
nyje. Prisimenu Tave iš Jordano ša-
lies ir Hermono, nuo Micaro kalno.
7 Gelmė šaukia gelmę, vandeniui
triukšmingai krintant; Tavo bangos
ir vilnys per mane liejas.
8 Dieną apreikš Viešpats savo malo-
nę. Naktį giedosiu Jam, savo Dievui,
kuris teikia man gyvybę.
9 Tarsiu Viešpačiui, savo uolai:
„Kodėl pamiršai mane? Kodėl turiu
vaikščioti nuliūdęs, spaudžiamas
priešo?“
10 Kenčiu, lyg kaulus laužytų,
priešai tyčiojasi iš manęs, kasdien
klausdami: „Kur yra tavo Dievas?“
11 Ko taip nusiminei, mano siela, ir
ko nerimsti manyje? Lauk Dievo, nes
aš dar girsiu Jį, savo veido pagalbą
ir savo Dievą.

13 Ps 72,18. 19; Ps 89,52; Ps 106,48; Ps 150,6

42 SKYRIUS

2 Ps 63,1; Ps 84,2; Ps 143,6; Jer 10,10; Rom 9,26; 1 Tes 1,9
3 Ps 79,10; Ps 80,5; Ps 102,9; Ps 115,2; Jl 2,17; Mch 7,10
4 1 Sam 1,15; Job 30,16; Iz 30,29
5 Ps 42,11; Ps 43,5; Rd 3,24
7 Ps 69,1.2; Ps 88,7
8 Įst 28,8; Job 35,10
9 Ps 38,6
10 Jl 2,17
11 Ps 43,5

43 SKYRIUS

1 Ps 26,1; Ps 35,1.24
2 Ps 42,9
3 Ps 3,4; Ps 40,11
5 Ps 42,5.11

44 SKYRIUS

1 Iš 12,26.27
2 Iš 15,17
3 Įst 4,37; Įst 7,7.8; Įst 8,17.18
4 Ps 74,12
5 Dan 8,4
6 Ps 33,16
8 Ps 34,2
9 Ps 60,1

43 Dieve, teisk ir gink mano bylą
prieš bedievių tautą! Gelbėk
mane nuo klastingo ir neteisingo
žmogaus.
2 Tu esi mano stiprybės Dievas. Ko-
dėl atstumi mane? Kodėl turiu vaikš-
čioti nuliūdęs, priešo spaudžiamas?
3 Siųsk savo šviesą ir tiesą! Jos te-
veda mane į Tavo šventąjį kalną, į
Tavo palapinę.
4 Eisiu prie Dievo aukuro, pas Die-
vą – savo didžiausią linksmybę. Gir-
siu Tave arfa, o Dieve, mano Dieve!
5 Ko taip nusiminei, mano siela, ir
ko nerimsti manyje? Lauk Dievo,
nes aš dar girsiu Jį, savo veido pa-
galbą ir savo Dievą!

Muzikos vadovui. Koracho sūnų
44 *pamokantis kūrinys.*
Dieve, savo ausimis girdėjo-
me, kai mūsų tėvai pasakojo mums,
kokius darbus darei jų dienomis,
senais laikais.
2 Pagonis išvarei, o juos įsodinai;
išnaikinai tautas, o juos išaukštinai.
3 Ne savo kardu jie laimėjo kraštą,
ne jų ranka išgelbėjo juos, bet Tavo
dešinė, Tavo ranka ir Tavo veido
šviesa, nes Tu juos mylėjai!
4 Tu – mano Karalius ir Dievas, Tu
teiki pergalę Jokūbui.
5 Su Tavo pagalba prispausime savo
priešus, Tavo vardu mindysime
tuos, kurie sukyla prieš mus.
6 Ne savo lanku pasitikėsiu, ne mano
kardas išgelbės mane.
7 Tu išgelbėjai mus nuo mūsų priešų,
mus nekenčiančius sugėdinai.
8 Dievu giriamės per dieną ir Tavo
vardą šlovinsime per amžius.
9 Bet Tu mus atstūmei, pažeminti

leidai ir su mūsų kariuomene ne-
bežygiuoji.
10 Tu priverti mus trauktis nuo priešų,
kurie nekenčia mūsų ir mus išnau-
doja.
11 Kaip pjautinas avis atidavei mus,
tarp pagonių išblaškei.
12 Savo tautą pardavei už nieką; tuo,
ką už ją gavai, nepraturtėjai.
13 Padarei mus paniekinimu kaimy-
nams, pajuoka ir patyčiomis tiems,
kurie aplinkui mus.
14 Padarei mus priežodžiu pago-
nims, tautos kraipo galvas dėl mūsų.
15 Nuolatos man prieš akis mano
panieka ir rausta iš gėdos veidas
16 dėl priekaištų ir užgaulių žodžių,
dėl priešo ir keršytojo.
17 Visa tai užgriuvo mus, nors Tavęs
nepamiršome, sandoros su Tavimi
nepažeidėme.
18 Mūsų širdis neatsitraukė nuo
Tavęs, mūsų žingsniai nebuvo nuo
Tavo kelių nukrypę,
19 kai leidai mus naikinti tyruose ir
apdengei mirties šešėliu.
20 Jei būtume užmiršę savo Dievo
vardą ir ištiesę rankas į svetimą dievą,
21 argi Dievas to nežinotų? Jis juk
žino širdies paslaptis!
22 Dėl Tavęs esame visą dieną žu-
domi, laikomi tarsi pjauti paskirtos
avys.
23 Kelkis! Kodėl miegi, Viešpatie?
Pakilk, neatstumk amžinai!
24 Kodėl slepi savo veidą, pamiršti
mūsų vargą ir priespaudą?
25 Mūsų siela parkritusi į dulkes;
mūsų kūnas parblokštas žemėn.
26 Pakilk, padėk mums! Išgelbėk
mus dėl savo gailestingumo.

10 Kun 26,17
11 Kun 26,33; Įst 4,27; Įst 28,64; Ps 44,22; Ps 106,27; Ez 20,23; Rom 8,36
12 Iz 52,3.4; Jer 15,13
13 Įst 28,37; Ps 79,4; Ps 80,6
14 Job 16,4; Jer 24,9
16 Ps 8,2
17 Dan 9,13
18 Job 23,11
19 Ps 23,4; Iz 34,13
20 Įst 6,14
21 Job 31,14; Ps 139,1.2; Jer 17,10
22 Rom 8,36
23 Ps 7,6
24 Job 13,24
25 Ps 119,25

45 SKYRIUS
2 Lk 4,22
3 Iz 9,6; Iz 49,2; Hbr 4,12; Jud 1,25; Apr 1,16
4 Apr 6,2
6 Sk 24,17; Ps 93,2; Hbr 1,8.9
7 Ps 2,2; Ps 21,6; Hbr 1,8.9
8 Gg 1,12.13
9 1 Kar 2,19; Gg 6,8
10 Įst 21,13; Rūt 1,16.17
11 Ps 95,6; Iz 54,5
12 Iz 49,23
14 Gg 1,4

Muzikos vadovui. „Lelijos“
melodija. Koracho sūnų pamokantis
45 *kūrinys. Meilės giesmė.*
Mano širdis prisipildė gražių
žodžių. Giedosiu giesmę Karaliui.
Mano liežuvis – plunksna miklioje
raštininko rankoje.
2 Tu esi gražiausias iš žmonių vaikų;
malonė Tavo lūpose! Todėl palaimi-
no Tave Dievas amžiams.
3 Karžygy, prisijuosk prie šlaunies
kalaviją, savo šlovę ir didybę.
4 Savo didybėje kelkis ginti tiesos,
romumo ir teisumo. Tavo dešinė te-
pamoko Tave didingų darbų!
5 Karaliaus priešų širdis perveria Jo
strėlės, nuo jų krinta tautos.
6 Tavo sostas, o Dieve, stovės per
amžius! Teisumo skeptras yra Tavo
karalystės skeptras.
7 Tu pamėgai teisumą ir neapkentei
nedorybės, todėl patepė Tave Dievas,
Tavasis Dievas, džiaugsmo aliejumi
daugiau negu Tavo bendrus.
8 Mira, alaviju ir kasija kvepia Tavo
drabužiai. Iš dramblio kaulo rūmų
linksmina Tave.
9 Karalių dukterys pasitinka Tave;
karalienė Tavo dešinėje Ofyro auk-
su papuošta.
10 Klausyk, dukra, pažvelk ir išgirsk!
Pamiršk savo tautą ir tėvo namus.
11 Karalius geidžia tavo grožio. Jis
yra tavo Viešpats – garbink Jį!
12 Tyro dukros neša Tau dovanas,
tautos kilmingieji Tavo palankumo
ieško.
13 Karaliaus dukra šlovinga viduje,
auksu išmegzti jos apdarai.
14 Išsiuvinėtais drabužiais papuoštą
ją veda pas Karalių, ją seka mergai-

tės, jos draugės, kurios bus atvestos
pas Tave.
15 Jos eina džiūgaudamos ir besi-
linksmindamos, jos įeis į Karaliaus
rūmus.
16 Vietoj Tavo tėvų bus Tavo sūnūs;
visoje šalyje Tu paskirsi juos kuni-
gaikščiais.
17 Aš garsinsiu Tavo vardą per kartų
kartas, todėl tautos girs Tave per
amžius.

Muzikos vadovui. Koracho sūnų psalmė.
46 *Mergelių giesmės melodija.*
Dievas mums yra prieglau-
da ir stiprybė, užtikrinta pagalba
bėdoje.
2 Todėl nebijosime, nors žemė dre-
bėtų, kalnai griūtų į jūros gelmę.
3 Teūžia, teputoja jų vandenys, te-
dreba kalnai, joms šėlstant.
4 Upės srovės linksmina Dievo
miestą, šventą Aukščiausiojo bu-
veinę.
5 Dievas yra jo viduje, jam nėra ko
bijoti; rytui auštant ateis Dievas
jam padėti.
6 Siautė pagonys, maištavo karalys-
tės; Jis prabilo, ir sustingo žemė.
7 Kareivijų Viešpats yra su mumis,
tvirtovė mums yra Jokūbo Dievas.
8 Ateikite, pažvelkite į Viešpaties
darbus, kokių baisių dalykų Jis pa-
darė žemėje!
9 Jis sustabdo karus ligi pat žemės
krašto, sulaužo lankus ir sutrupina
ietis, sudegina ugnimi karo vežimus.
10 „Liaukitės ir žinokite, jog Aš esu
Dievas! Aš būsiu išaukštintas tarp
pagonių, išaukštintas žemėje!“
11 Kareivijų Viešpats yra su mumis,
tvirtovė mums yra Jokūbo Dievas.

16 1 Pt 2,9; Apr 1,6; Apr 20,6
17 Mal 1,11
46 SKYRIUS
1 Įst 4,7; Ps 62,7.8; Ps 145,18
3 Ps 93,3.4
4 Ps 48,1.8; Iz 60,14; Ez 47,1-12
5 Įst 23,14; Iz 12,6; Ez 43,7; Oz 11,9; Jl 2,27; Sof 3,15; Zch 2,5.10.11; Zch 8,3
6 Ps 2,1.2
7 Sk 14,9; 2 Krn 13,12
9 Ps 76,3; Iz 2,4; Ez 39,9
10 Iz 2,11.17
47 SKYRIUS
2 Įst 7,21; Neh 1,5; Ps 76,12
3 Ps 18,47
4 1 Pt 1,4
5 Ps 68,24.25
7 Zch 14,9; 1 Kor 14,15
8 1 Krn 16,31; Ps 48,1; Ps 97,2
9 Ps 89,18; Rom 4,11.12
48 SKYRIUS
1 Ps 46,4; Ps 87,3; Mt 5,35
2 Ps 50,2
4 2 Sam 10, 6.14
6 Iš 15,15
7 1 Kar 10,22; Ez 27,25
8 Ps 87,5; Iz 2,2; Mch 4,1

Muzikos vadovui.
47 *Koracho sūnų psalmė.*
Plokite rankomis visos tau-
tos! Šaukite Dievui džiugesio balsu!
2 Aukščiausiasis Viešpats yra bai-
sus, didis Karalius visos žemės.
3 Jis pajungė mums pagonis, padėjo
po mūsų kojomis tautas.
4 Jis parinko mums paveldėti žemę –
garbę Jo mylimojo Jokūbo.
5 Dievas užžengė su šauksmu, Vieš-
pats – gaudžiant trimitams.
6 Giedokite gyrių mūsų Dievui,
giedokite! Giedokite gyrių mūsų
Karaliui, giedokite!
7 Dievas yra visos žemės Karalius!
Giedokite Jam gyrių suprasdami.
8 Dievas karaliauja pagonims, Die-
vas sėdi savo šventajame soste.
9 Tautos kunigaikščiai susirinko
su Abraomo Dievo tauta. Dievui
priklauso visi žemės skydai, Jis yra
labai išaukštintas.

48 *Giesmė. Koracho sūnų psalmė.*
Didis yra Viešpats ir labai
girtinas mūsų Dievo mieste, savo
šventajame kalne.
2 Gražiai iškilęs, visos žemės džiaugs-
mas yra Siono kalnas šiaurės pusėje,
didžiojo Karaliaus miestas.
3 Dievas yra jo rūmų apsauga.
4 Antai karaliai susirinkę praėjo kartu.
5 Pamatę apstulbo, sumišo ir skubiai
pabėgo.
6 Baimė apėmė juos ten ir skausmai
kaip gimdyvę.
7 Rytų vėju Tu sudaužei Taršišo
laivus.
8 Ką buvome girdėję, tai ir matėme
kareivijų Viešpaties, mūsų Dievo,
mieste. Dievas išlaiko jį per amžius.

9 Dieve, būdami Tavo šventykloje,
prisiminėme Tavo malonę.
10 Dieve, kaip Tavo vardas, taip ir
Tavo šlovė pasiekia žemės pakraš-
čius. Tavoji dešinė pilna teisumo.
11 Tesidžiaugia Siono kalnas! Te-
džiūgauja Judo dukterys dėl Tavo
sprendimų.
12 Apeikite aplinkui Sioną, apžiū-
rėkite jį, suskaičiuokite jo bokštus.
13 Įsidėmėkite jį supantį pylimą,
išvaikščiokite jo rūmus, kad ga-
lėtumėte papasakoti būsimosioms
kartoms.
14 Nes šis Dievas yra mūsų Dievas
per amžius, Jis ves mus iki mirties.

49

Muzikos vadovui.
Koracho sūnų psalmė.
Išgirskite visos tautos! Klau-
sykitės visi pasaulio gyventojai:
2 prastuoliai ir kilmingieji, turtuoliai
ir vargšai!
3 Savo burna skelbsiu išmintį; mano
širdies apmąstymai – išmanymas.
4 Aš klausysiuos patarlių, skambant
arfai įminsiu mįslę.
5 Ko gi man nelaimės dienomis
bijoti, kai priešai klastingi apninka,
6 kurie savo turtais pasitiki ir giriasi
gausiais savo lobiais?
7 Nė vienas žmogus negalės išpirkti
savo brolio nei Dievui duoti išpirką
už jį.
8 Didelė kaina už sielos išpirkimą –
tiek niekad neturėsi,
9 kad galėtum amžinai gyventi ir
nematytum sugedimo.
10 Matysi, kaip išminčiai miršta,
kvailiai ir paikieji žūsta, palikdami
turtus kitiems.
11 Jie nori, kad jų namai pasiliktų per

9 Ps 26,3
10 Įst 28,58; Joz 7,9; Mal 1,11
13 Ps 78,5-7
14 Iz 58,11

49 SKYRIUS
6 Job 31,24; Ps 52,7; Pat 11,28; Mk 10,24
7 Job 36,18.19
8 Mt 16,26
9 Ps 89,48
11 Pr 4,17; Įst 3,14
13 Lk 12,20
14 Job 4,21; Ps 47,3; Dan 7,18; 1 Kor 6,2; Apr 2,26
15 Ps 73,24; Oz 13,4; Mk 16,6.7; Apd 2,31.32
18 Įst 29,19; Lk 12,19
19 Job 33,30
20 Mok 3,19

50 SKYRIUS
1 Iz 9,6
2 Įst 33,2; Ps 80,1
3 Kun 10,2; Sk 16,35; Ps 97,3
4 Įst 4,26; Įst 31,28; Įst 32,1; Iz 1,2
5 Iš 24,7; Įst 33,3
6 Ps 75,7; Ps 97,6

amžius, jų buveinės – kartų kartoms,
savo vardais jie pavadina žemes.
12 Net ir garbingas žmogus neiš-
lieka: jis panašus į galviją, kuris
pražūsta.
13 Toks yra kvailai pasitikinčiųjų
likimas ir galas jų pasekėjų, kurie
jiems pritaria.
14 Mirtis juos ganys kaip avis. Josios
buveinei jie skirti ir į ją nužengs. Jų
kūnas sunyks, pavidalas sudūlės;
mirusiųjų buveinė bus jų namai.
15 Tačiau Dievas iš kapo išpirks
mano sielą, Jis priims mane.
16 Nesijaudink, jei kas praturtėja ir
jo namų garbė padidėja.
17 Juk mirdamas jis to nepasiims,
garbė nepalydės jo.
18 Nors gyvendamas jis tarsis esąs
laimingas, kiti jį dėl sėkmės girs,
19 tačiau jis nužengs pas savo tėvų
kartą ir šviesos neregės per amžius.
20 Žmogus, kuris yra gerbiamas,
bet neturi supratimo, yra panašus į
galviją, kuris pražus.

50

Asafo psalmė.
Galingas Dievas, Viešpats,
kalbėjo ir šaukė žemei nuo saulėte-
kio iki saulėlydžio.
2 Iš Siono, grožio tobulumo, suspin-
dėjo Dievas.
3 Mūsų Dievas ateis ir netylės: naiki-
nanti ugnis eis pirma Jo, o aplinkui
Jį siaus audros.
4 Jis šaukia dangų iš aukštybių ir
žemę, kad galėtų teisti savo tautą:
5 „Surinkite mano šventuosius, pa-
dariusius sandorą su manimi per
auką.“
6 Dangus skelbs Jo teisumą, nes pats
Dievas yra teisėjas.

7 „Klausyk, mano tauta, Aš kalbė-
siu! Izraeli, Aš liudysiu prieš tave!
Dievas, tavo Dievas, Aš esu!
8 Ne dėl aukų barsiu tave – degina-
mąsias aukas visada man aukojai.
9 Man nereikia veršio iš tavo tvarto
nei ožio iš tavo bandos.
10 Mano yra visi miškų žvėrys, gyvu-
liai ant tūkstančio kalvų.
11 Pažįstu visus kalnų paukščius, ir
laukiniai žvėrys yra mano žinioje.
12 Jei alkanas būčiau, nesakyčiau
tau, nes mano yra pasaulis ir visa,
kas jame.
13 Argi Aš valgysiu jaučių mėsą, argi
gersiu ožių kraują?
14 Aukok Dievui padėką ir ištesėk
Aukščiausiajam įžadus.
15 Šaukis manęs nelaimės dieną – tai
išgelbėsiu tave, o tu šlovinsi mane.“
16 O nedorėliui Dievas sako: „Kodėl
tu mano nuostatus skelbi ir savo
burna mano sandorą mini?
17 Nes tu nekenti pamokymo ir atmeti
mano žodžius.
18 Pamatęs vagį, susitari su juo ir su
svetimautojais draugauji.
19 Tavo burna kalba pikta ir tavo
liežuvis sako klastą.
20 Tu kalbi prieš savo brolį ir šmeiži
savo motinos sūnų.
21 Tu tai darei, ir Aš tylėjau. Tu ma-
nai, kad Aš esu toks, kaip tu. Aš tave
barsiu ir tavo darbus statysiu tau prieš
akis.
22 Susipraskite, kurie pamiršote
Dievą, kad nesudraskyčiau jūsų, nes
tada nebus, kas jus išgelbėtų.
23 Kas aukoja gyrių, pašlovina
mane; o kuris teisingai elgiasi, tam
parodysiu Dievo išgelbėjimą.“

7 Iš 20,2
8 Iz 1,11; Jer 7,22; Oz 6,6
9 Ps 69,31
12 Iš 19,5; Įst 10,14; Job 41,11; 1 Kor 10,26
13 Ps 51, 15-17
14 Sk 30,2; Įst 23,21; Oz 14,2; Hbr 13,15
15 Job 22,27; Zch 13,9
17 Neh 9,26; Rom 2,21
18 Rom 1,32; 1 Tim 5,22
19 Ps 52,2
21 Ps 90,8; Rom 2,4
22 Job 8,13
23 Gal 6,16

51 SKYRIUS
1 Iz 43,25; Iz 44,22; Apd 3,19; Kol 2,14
2 Jer 33,8; Ez 36,33; Hbr 9,14; 1 Jn 1,7.9
4 2 Sam 12,13; Lk 5,21; Rom 3,4
5 Job 14,4; Ps 58,3; Jn 3,6; Rom 5,12
7 Iš 12,22; Kun 14,4; Sk 19,18; Iz 1,18; Hbr 9,19
8 Mt 5,4
10 Ez 18,31; Ef 2,10
11 Lk 11,13
12 2 Kor 3,17
16 1 Sam 15, 22; Ps 50,8-14; Mch 6,6-8

Muzikos vadovui. Dovydo psalmė,
kai pas jį atėjo pranašas Natanas,
51 *jam įėjus pas Batšebą.*
Dieve, pasigailėk manęs dėl
savo malonės, dėl savo beribio ge-
rumo panaikink mano kaltes.
2 Visai nuplauk mano kaltę ir apva-
lyk mano nuodėmes.
3 Išpažįstu savo nusikaltimą, mano
nuodėmė visada yra prieš mano akis.
4 Tau vienam nusidėjau ir padariau
pikta Tavo akyse. Tu teisingai teisi
ir teisingą sprendimą darai.
5 Štai aš gimiau nuodėmingas, ir nuo-
dėmėje mane pradėjo mano motina.
6 Tu mėgsti tiesą širdyje ir slaptoje
mokai mane išminties.
7 Apšlakstyk mane yzopu, kad būčiau
švarus. Nuplauk mane, kad būčiau
baltesnis už sniegą.
8 Leisk man patirti džiaugsmą ir
linksmybę. Tedžiūgauja mano su-
žeisti kaulai.
9 Nugręžk savo veidą nuo mano nuo-
dėmių ir visas mano kaltes išdildyk.
10 Dieve, tyrą širdį sutverk manyje ir
teisingą dvasią atnaujink.
11 Neatstumk manęs nuo savo veido
ir savo šventos dvasios neatimk nuo
manęs.
12 Grąžink man išgelbėjimo džiaugs-
mą ir laisvės dvasia sustiprink mane.
13 Tada mokysiu nusidėjėlius Tavo
kelių, kad nusikaltėliai grįžtų pas
Tave.
14 Dieve, išlaisvink mane nuo kraujo
kaltės, nes Tu – mano išgelbėjimo
Dievas, ir mano liežuvis šlovins Tavo
teisumą.
15 Viešpatie, atverk mano lūpas, ir
mano burna skelbs Tavąją šlovę.
16 Tu nenori aukos; jei aukočiau

deginamąją auką, Tau nepatiktų.
[17] Auka Dievui yra sudužusi dvasia;
sudužusios ir nusižeminusios šir-
dies Tu, Dieve, nepaniekinsi.
[18] Būk palankus ir daryk gera Sio-
nui, statyk Jeruzalės sienas.
[19] Tada Tu gėrėsies teisumo aukomis,
aukosime veršius ant Tavo aukuro.

Muzikos vadovui. Dovydo pamokantis kūrinys, kai edomitas Doegas nuėjo ir pranešė Sauliui: „Dovydas nuėjo į Ahimelecho namus.“

52 Ko giries nedorybe, galiūne?
Dievo gerumas pasilieka nuolat!
[2] Tavo liežuvis planuoja pražūtį kaip
aštrus peilis, tu klastūne!
[3] Tu mėgsti pikta labiau nei gera,
tau mieliau meluoti, negu teisybę
kalbėti.
[4] Tu mėgsti pražūtingas kalbas, klas-
tingas liežuvi!
[5] Todėl sunaikins tave Dievas am-
žiams; parblokš ir išmes iš palapinės,
su šaknimis išraus iš gyvųjų žemės.
[6] Teisieji tai matys ir bijosis, jie juok-
sis iš jo:
[7] „Štai žmogus, kuris nelaikė Dievo
savo stiprybe, bet, pasitikėdamas
turtais, įsidrąsino daryti nedorybes.“
[8] Aš esu kaip žaliuojąs alyvmedis
Dievo namuose, pasitikiu Dievo
gailestingumu per amžių amžius.
[9] Tave girsiu per amžius, nes Tu tai
padarei; skelbsiu Tavo brangų vardą
šventiesiems.

Muzikos vadovui. Liūdna melodija. Dovydo pamokantis kūrinys.

53 Kvailys pasakė savo širdyje:
„Nėra Dievo.“ Jie sugedo, elgiasi
bjauriai, nėra, kas gera darytų.
[2] Dievas pažiūrėjo iš dangaus į

17 Ps 34,18; Iz 57,15; Iz 66,2
19 Ps 4,5
52 SKYRIUS
8 Jer 11,16
53 SKYRIUS
1 Ps 10,4; Rom 3,10-12
2 2 Km 15,2
4 Jer 4,22
5 Kun 26,17. 36; Pat 28,1
6 Ps 14,7
54 SKYRIUS
7 Ps 59,10
55 SKYRIUS
2 Iz 38,14; Iz 59,11; Ez 7,16

žmones, kad pamatytų, ar yra, kas
išmano ir ieško Dievo.
[3] Jie visi atsitraukė, visi kartu sugedo.
Nėra darančio gera, nėra nė vieno.
[4] Argi nesupranta piktadariai, kurie
ryja mano tautą lyg duoną? Ir Dievo
jie nesišaukia.
[5] Jie drebėjo iš baimės, kai nebuvo
ko bijoti. Dievas išsklaidė kaulus tų,
kurie tave apgulė. Jie buvo sugėdin-
ti, nes Dievas juos paniekino.
[6] O kad ateitų iš Siono išgelbėjimas
Izraeliui! Kai Dievas parves savo
tautos belaisvius, džiaugsis Jokūbas,
linksminsis Izraelis!

Styginių instrumentų muzikos vadovui. Dovydo pamokantis kūrinys, kai zifiečiai nuėjo ir pasakė Sauliui: „Ar ne Dovydas slepiasi pas mus?“

54 Dieve, savo vardu išgelbėk
mane ir savo galybe teisk mane.
[2] Dieve, išgirsk mano maldą, išklau-
syk mano burnos žodžius!
[3] Svetimieji sukilo prieš mane, pri-
spaudėjai ieško mano sielos; jie ne-
paiso Dievo.
[4] Bet Dievas yra mano padėjėjas,
Viešpats palaiko mano sielą.
[5] Atlygink piktu mano priešams,
savo tiesa sunaikink juos!
[6] Tada laisvai aukas Tau aukosiu,
girsiu Tavo vardą, nes Tu geras.
[7] Tu iš visų bėdų išgelbėjai mane, ir
mano akys matė sugėdintus priešus.

Styginių instrumentų muzikos vadovui. Dovydo pamokantis kūrinys.

55 Dieve, klausykis mano maldos
ir nesislėpk nuo mano maldavimo!
[2] Pažvelk į mane ir išklausyk. Aš
blaškaus ir nerimstu

3 dėl priešo balso, dėl nedorėlių siautimo. Jie daro man pikta, užsirūstinę neapkenčia manęs.
4 Širdis dreba mano krūtinėje, mirties siaubai apėmė mane.
5 Mane užklupo baimė ir drebulys, siaubas užpuolė mane.
6 Aš sakiau: „O, kad turėčiau balandžio sparnus; išskrisčiau ir būčiau ramus.
7 Toli nuskrisčiau, dykumoje apsinakvočiau.
8 Skubėčiau pasislėpti nuo viesulų ir audrų.“
9 Viešpatie, suardyk ir sumaišyk jų kalbas! Mieste mačiau tik smurtą ir vaidus.
10 Dieną ir naktį jie slankioja aplink jo sienas, o viduje – neteisybė ir priespauda.
11 Nedorybė juose, apgaulė ir klasta gatvėse.
12 Jei priešas mane užgauliotų, galėčiau pakęsti. Jei tas, kuris nekenčia manęs, prieš mane pakiltų, pasislėpčiau nuo jo.
13 Bet tu – žmogus man lygus, mano bendras, artimas bičiulis!
14 Mums buvo malonu kartu, minioje eidavome į Dievo namus.
15 Juos mirtis teužklumpa! Gyvi į mirusiųjų buveinę tenužengia! Nedorybės jų buveinėse ir tarp jų.
16 Aš šauksiuosi Dievo, ir Viešpats išgelbės mane.
17 Vakare, rytą ir vidudienį melsiuosi ir garsiai šauksiu; Jis išgirs mano balsą,
18 išvaduos mano sielą, grąžins ramybę, apgins nuo puolančių priešų daugybės.
19 Dievas, gyvenantis nuo amžių, išgirs ir pažemins juos. Jie nesikeičia ir Dievo nebijo.
20 Jie pakelia ranką prieš tuos, kurie taikiai su jais gyvena, laužo duotąjį žodį.
21 Slidesnė už sviestą jų burna, o širdyse – karas; žodžiai – švelnesni už aliejų, tačiau jie yra lyg nuogi kardai.
22 Pavesk Viešpačiui savo naštą, ir Jis palaikys tave, Jis niekados neleis teisiajam svyruoti.
23 Tu, Dieve, juos nuvesi į gilią prarają. Žmogžudžiai ir apgavikai žus nė pusės amžiaus nesulaukę. Tačiau aš pasitikėsiu Tavimi.

3 2 Sam 16,7.8
4 Ps 116,3
9 Jer 6,7
10 Ps 10,7
11 Ps 10,7
12 Ps 35,26; Ps 38,16; Ps 41,9
13 2 Sam 15, 12
14 Ps 42,4
15 Sk 16,30. 33
17 Dan 6,10; Lk 18,1; Apd 3,1; Apd 10,3.30
18 2 Krn 32, 7.8
19 Įst 33,27
20 Ps 7,4; Apd 12,1
21 Ps 28,3; Ps 57,4; Pat 5,3.4; Pat 12,18
22 Ps 37,5; Ps 37,24; Mt 6,25-34; Lk 12,22-31; 1 Pt 5,7
23 Ps 5,6; Pat 10,27

56 SKYRIUS
1 Ps 57,1
2 Ps 57,3
4 Ps 118,6; Iz 31,3; Hbr 13,6
8 Mal 3,16
9 Ps 118,6; Rom 8,31

Muzikos vadovui. Pagal „Tylusis karvelis tolimuose kraštuose“ melodiją. Dovydo odė, kai filistinai buvo jį suėmę Gate.

56 Dieve, būk man gailestingas, nes žmogus nori praryti mane, priešai nuolatos puola.
2 Visą laiką mano priešai puola mane, daug tų, kurie kovoja prieš mane, o Aukščiausiasis!
3 Kai baimė apima, Tavimi pasitikiu.
4 Pasitikiu Dievu, kurio žodį giriu. Nebijosiu, ką gali padaryti man žmogus?
5 Kiekvieną dieną jie iškraipo mano žodžius, visos jų mintys – daryti man pikta.
6 Jie susirenka, tyko, seka mano pėdomis, kėsinasi į mano gyvybę.
7 Atlygink jiems už nedorybę! Dieve, užsirūstinęs parblokšk juos!
8 Tu mano vargo dienas skaičiuoji, renki mano ašaras į odinę. Argi jų nėra Tavo knygoje?
9 Mano priešai pasitrauks, kai šauk-

siuosi Tavęs. Žinau, kad Dievas už
mane.
10 Dievu, kurio žodį giriu, Viešpačiu,
kurio žodį giriu,
11 aš pasitikiu. Nebijosiu, ką gali pa-
daryti man žmogus?
12 Dieve, Tau duotus įžadus ištesė-
siu, aukosiu gyriaus aukas.
13 Tu išgelbėjai mane iš mirties,
mano kojas – nuo suklupimo, kad
vaikščiočiau prieš Dievą ir turėčiau
gyvenimo šviesą.

Muzikos vadovui. Giesmės „Nesunaikink" melodija. Dovydo odė, kai jis slėpėsi oloje nuo Sauliaus.

57 Pasigailėk manęs, Dieve, pa-
sigailėk. Mano siela pasitiki Tavimi.
Tavo sparnų pavėsyje slepiuosi, kol
praeis nelaimė.
2 Šauksiuosi aukščiausiojo Dievo,
kuris man gera daro.
3 Jis pasiųs iš dangaus ir išgelbės
mane, Jis paniekins mano prispau-
dėjus, Dievas pasiųs savo gailestin-
gumą ir tiesą!
4 Turiu gyventi tarp liūtų, tarp žmonių,
kvėpuojančių ugnimi. Jų dantys yra
ietys ir strėlės, jų liežuviai – aštrūs
kardai.
5 Dieve, būk išaukštintas virš dangų!
Tavo šlovė teišplinta visoje žemėje!
6 Jie spendė pinkles mano kojoms,
mano siela sugniužo. Jie kasė man
duobę, tačiau patys į ją įpuolė.
7 Dieve, mano širdis tvirta. Taip, mano
širdis tvirta. Aš giedosiu ir girsiu.
8 Pabusk, mano šlove! Pabuskite, arfa
ir psalteri! Aš atsikelsiu anksti.
9 Viešpatie, girsiu Tave tautose, gie-
dosiu Tau pagonių būry.

13 Job 33,30; Ps 116,8.9

57 SKYRIUS

1 Rūt 2,12; Ps 17,8; Ps 63,7; Iz 26,20
2 Ps 138,8
3 Ps 43,3; Ps 144,5.7
4 Pat 30,14
5 Ps 108,5
6 Ps 9,15
7 Ps 108,1-5
8 Ps 16,9
9 Ps 108,3
10 Ps 103,11
11 Ps 57,5

58 SKYRIUS

3 Ps 53,3; Iz 48,8
4 Mok 10,11
5 Jer 8,17
6 Job 4,10
7 Joz 7,5; Iz 13,7; Ez 21,7
8 Job 3,16
9 Job 27,21; Ps 118,12; Pat 10,25; Mok 7,6
10 Įst 32,43; Ps 68,23; Jer 11,20
11 Ps 50,6; Ps 75,7; Ps 92,15; Pat 11,18; 2 Kor 5,10

10 Tavo gailestingumas siekia dan-
gų, ir Tavo tiesa – debesis.
11 Dieve, būk išaukštintas virš dangų!
Teišplinta Tavo šlovė visoje žemėje!

Muzikos vadovui. Giesmės „Nesunaikink" melodija. Dovydo odė.

58 Jūs, teisėjai, ar sprendžiate
teisingai? Ar teisingai teisiate žmones?
2 Ne, jūs darote nedorybes širdyje,
jūsų rankos smurtą sėja.
3 Nedorėliai klysta nuo pat kūdikys-
tės, nuo pat gimimo jie klaidžioja ir
meluoja.
4 Jų nuodai panašūs į gyvatės nuodus,
kaip angies, kuri užsikemša ausis,
5 kad negirdėtų labiausiai įgudusio
kerėtojo balso.
6 Dieve, sutrupink jiems dantis burno-
je, Viešpatie, išdaužyk iltis jauniems
liūtams!
7 Tepradingsta jie kaip tekantis van-
duo, tesulūžta jų strėlės, jiems betai-
kant.
8 Teištyžta jie kaip sraigė, kaip nelai-
ku gimęs kūdikis tenemato saulės!
9 Tenuneša juos audra greičiau, negu
puodas pajus degančių erškėčių karštį.
10 Teisusis džiaugsis, matydamas atpil-
dą, nedorėlio krauju plausis sau kojas.
11 Tada žmonės sakys: „Iš tiesų teisu-
sis gauna atlygį! Tikrai yra Dievas –
teisėjas žemėje!"

Muzikos vadovui. Giesmės „Nesunaikink" melodija. Dovydo odė, kai Saulius išsiuntė pasiuntinius ir tie tykojo prie namų, norėdami Dovydą nužudyti.

59 Dieve, išgelbėk mane iš priešų,
apgink nuo sukylančių prieš mane!
2 Išlaisvink mane iš piktadarių ir
išgelbėk nuo kraugerių!

3 Štai jie tyko mano gyvybės; galiūnai
susirinkę prieš mane ne dėl mano
nusikaltimo ar nuodėmės, o Viešpatie!
4 Nors nekaltas esu, jie atbėga ir
ginkluojasi prieš mane. Pabusk man
padėti ir pamatyk!
5 Viešpatie, kareivijų Dieve, Izraelio
Dieve, pabusk ir aplankyk visas
pagonių tautas, nesigailėk nedorų
piktadarių.
6 Jie sugrįžta vakare, loja kaip šunys
ir laksto po miestą.
7 Jie pliauškia savo burna, kardai jų
lūpose; jie sako: „Juk niekas negirdi!“
8 Viešpatie, Tu juokies iš jų, tyčiojies
iš pagonių.
9 Mano stiprybe, lauksiu Tavęs, nes
Dievas yra mano tvirtovė.
10 Gailestingas mano Dievas pasitiks
mane. Dievas leis man pasijuokti iš
priešų.
11 Nenužudyk jų, kad tauta nepa-
mirštų! Išsklaidyk juos savo galia ir
parblokšk, Viešpatie, mano skyde!
12 Dėl jų burnos nusikaltimų ir lūpų
žodžių tebūna jie sugauti savo pui-
kybėje; už keiksmus ir melą, kuriuos
jie kalba.
13 Tesunaikina juos Tavo rūstybė,
tesunaikina, kad jų neliktų ir kad
visi žinotų, jog Jokūbo Dievas vieš-
patauja iki žemės pakraščių.
14 Tesugrįžta jie vakare, tegu loja kaip
šunys ir laksto po miestą.
15 Teklaidžioja, ieškodami maisto, ir
testaugia, jo neradę.
16 Aš giedosiu apie Tavo stiprybę,
garsiai giedosiu rytmetį apie Tavo
gailestingumą. Tu buvai man tvir-
tovė ir priebėga vargų metu.
17 Mano stiprybe, Tau giedosiu, nes
Dievas yra mano tvirtovė, mano
gailestingasis Dievas.

59 SKYRIUS
3 Ps 56,6
4 Ps 35,23
6 Ps 59,14
7 Job 22,13; Ps 10,11; Ps 57,4; Pat 12,18
8 Pat 1,26
9 Ps 62,2
10 Ps 21,3; Ps 54,7
12 Pat 12,13
13 Ps 83,18; Ps 104,35
14 Ps 59,6
15 Job 15,23
17 Ps 18,1

60 SKYRIUS
1 Ps 44,9
2 2 Krn 7,14; Iz 30,26
3 Ps 71,20; Iz 51,17.22; Jer 25,15
4 Ps 20,5; Iz 11,12; Iz 13,2
5 Ps 108,6-13
6 Pr 12,6; Joz 1,6; Joz 13,27; Ps 89,35
7 Pr 49,10; Įst 33,17
8 2 Sam 8,1. 2.14; Ps 108,9
10 Joz 7,12; Ps 108,11
11 Ps 118,8; Ps 146,3

Muzikos vadovui. „Lelijos“ melodija.
Dovydo odė. Pamokymui.
Kai jis kariavo su Mesopotamijos ir
Cobos aramėjais ir kai sugrįžęs Joabas
sumušė dvylika tūkstančių edomitų
Druskos slėnyje.

60 Dieve, Tu užsirūstinęs atstū-
mei mus ir išsklaidei mus; atsigręžk
į mus vėl!
2 Sudrebinai ir suskaldei žemę; už-
taisyk jos plyšius, nes ji svyruoja.
3 Leidai patirti savo tautai sunkių
vargų, mus girdei svaiginančiu vynu.
4 Tavęs bijantiesiems davei vėliavą,
kad iškeltų ją dėl tiesos.
5 Kad Tavo mylimieji būtų išgelbėti,
padėk savo dešine ir išklausyk mus!
6 Dievas kalbėjo iš savo šventyklos:
„Aš džiūgausiu ir išdalinsiu Siche-
mą, paskirstysiu Sukotų slėnį.
7 Mano yra Gileadas ir Manasas,
Efraimas – mano galvos šalmas,
Judas – mano skeptras.
8 Moabas yra mano praustuvė. Ant
Edomo numesiu savo kurpę. Filis-
tija, džiūgauk dėl manęs.“
9 Kas įves mane į sustiprintą miestą?
Kas nuves mane į Edomą?
10 Argi ne Tu, Dieve, mus atstūmei?
Argi ne Tu, Dieve, neišėjai su mūsų
kariuomene?
11 Suteik mums pagalbą varge, nes
žmonių pagalba yra be vertės.
12 Su Dievu mes būsime drąsūs, Jis
sumindys mūsų priešus.

Styginių instrumentų muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.

61 Dieve, išgirsk mano šauks-
mą, išklausyk mano maldą!
2 Mano širdžiai alpstant, nuo žemės
krašto šaukiuos Tavęs. Užkelk mane
ant aukštos uolos.

3 Tu esi man prieglauda, stiprus
bokštas gintis nuo priešo.
4 Norėčiau gyventi Tavo palapinėje
amžinai, pasitikėti Tavo sparnų
priedanga.
5 Dieve, Tu girdėjai mano įžadus,
davei paveldėjimą su tais, kurie bijo
Tavo vardo.
6 Prailgink karaliaus gyvenimą, jo
metai tegul tęsiasi per kartų kartas.
7 Tepasilieka jis per amžius Dievo
akivaizdoje, Jo gailestingumas ir
tiesa tesaugo jį!
8 Giedosiu gyrių Tavo vardui visados, kasdien vykdysiu savo įžadus.

Muzikos vadovui, Jedutūnui.
Dovydo psalmė.

62 Dievo laukia mano siela, iš
Jo ateina man išgelbėjimas.
2 Tik Jis yra mano uola ir išgelbėjimas, mano tvirtovė – aš nesvyruosiu.
3 Ar ilgai pulsite žmogų? Pražūsite
visi kaip palinkusi siena, kaip griūvantis bokštas!
4 Jie planuoja nustumti jį nuo aukštumos. Jie gėrisi melu: liežuviais jie
laimina, o viduje keikia.
5 Tik Dievo lauk, mano siela. Mano
viltis yra Jame.
6 Tik Jis yra mano uola ir išgelbėjimas, mano tvirtovė – aš nesvyruosiu.
7 Dieve mano išgelbėjimas ir garbė;
mano stiprybės uola ir priebėga yra
Dievas.
8 Pasitikėkite Juo, žmonės, visais
laikais! Išliekite Jo akivaizdoje savo
širdį. Dievas yra mums apsauga.
9 Tik garas yra prastuoliai, melas –
kilmingieji. Jeigu juos pasvertume,

61 SKYRIUS
3 Pat 18,10
4 Ps 91,4
7 Ps 40,11

62 SKYRIUS
1 Ps 33,20
2 Ps 55,22
3 Iz 30,13
4 Ps 28,3
7 Jer 3,23
8 1 Sam 1,15; Ps 42,4; Rd 2,19
9 Ps 39,5; Iz 40,17
10 Job 31,25; Mk 10,24; Lk 12,15; 1 Tim 6,10
12 Mt 16,27; Rom 2,6; 1 Kor 3,8

63 SKYRIUS
1 Ps 42,2; Mt 5,6
2 Ps 27,4
3 Ps 138,2
4 Ps 28,2; Ps 143,6
6 Ps 42,8
11 Įst 6,13; Iz 45,23; Iz 65,16

jie visi drauge lengvesni už nieką.
10 Nepasitikėkite priespauda, tuščiai
nesivilkite grobiu. Jei didėja turtai,
nepririškite prie jų savo širdies.
11 Kartą Dievas kalbėjo, du kartus
girdėjau tai: galybė priklauso Dievui,
12 ir Tavo, Viešpatie, yra gailestingumas. Tu atlygini kiekvienam pagal
jo darbus.

Dovydo psalmė, kai jis buvo
Judo dykumoje.

63 Dieve, Tu esi mano Dievas!
Nuo ankstaus ryto Tavęs ieškau,
Tavęs trokšta mano siela, kūnas ilgisi
Tavęs kaip sausa ir nualinta žemė be
vandens.
2 Šventykloje ieškojau Tavęs, pamačiau Tavo galybę ir šlovę.
3 Tavo malonė yra geresnė už gyvenimą, todėl mano lūpos girs Tave.
4 Šlovinsiu Tave, kol gyvensiu, Tavo
vardą minėdamas, kelsiu į Tave
rankas.
5 Mano siela bus pasotinta kaip geriausiu maistu, lūpos džiaugsmingai
girs Tave,
6 kai prisiminsiu Tave savo lovoje,
mąstysiu apie Tave budėdamas
naktį.
7 Tu buvai man pagalba, todėl aš
džiūgausiu Tavo sparnų pavėsyje.
8 Mano siela įsikibo į Tave; Tavo
dešinė palaiko mane.
9 Kurie siekia atimti man gyvybę,
nueis į žemės gelmes.
10 Jie kris nuo kardo ir taps grobiu
šakalams.
11 O karalius džiaugsis Dievu. Girsis
kiekvienas, kuris prisiekia Juo, bet
melagių burna bus užkimšta.

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė.
64 Dieve, išgirsk mano balsą,
kai meldžiuosi! Nuo priešų baimės
saugok mano gyvybę.
2 Paslėpk mane nuo piktadarių są-
mokslo, nuo nedorėlių sukilimo.
3 Jie galanda savo liežuvį kaip kar-
dą, taiko užnuodytą žodį kaip strėlę,
4 kad iš pasalų galėtų šauti į nekal-
tąjį. Jie šauna netikėtai ir nebijo.
5 Jie drąsina save, darydami pikta,
slaptai spendžia pinkles, mąstyda-
mi: „Kas tai matys?“
6 Jie sumano nedorybes, viską gerai
apmąstydami, jų vidus ir širdis –
paslaptinga gilybė.
7 Bet Dievas šaus į juos strėle, staiga
juos sužeis.
8 Juos pražudys jų pačių liežuvis. Visi,
kurie matys juos, šalinsis jų.
9 Tada visi išsigąs ir skelbs, ką Dievas
padarė, nes supras, kad tai Jo darbas.
10 Teisusis Viešpačiu džiaugsis ir pasi-
tikės Juo, džiūgaus visi tiesiaširdžiai.

Muzikos vadovui.
Dovydo psalmė. Giesmė.
65 O Dieve, Tau priklauso gyrius
Sione ir Tau bus įvykdyti įžadai.
2 Tu, kuris išklausai maldas, pas Tave
ateis kiekvienas kūnas.
3 Nusikaltimai yra stipresni už mane,
Tu apvalai mus nuo mūsų kalčių.
4 Palaimintas žmogus, kurį Tu išren-
ki ir priimi, kad jis gyventų Tavo kie-
muose. Mes sotinsimės gėrybėmis
Tavo namų, Tavo šventos šventyklos.
5 Tu nuostabiais ženklais atsakai
mums, mūsų išgelbėjimo Dieve, Ta-
vimi pasitiki visi žemės pakraščiai
ir tolimiausios jūros!

64 SKYRIUS
3 Ps 58,7
5 Ps 10,11; Ps 59,7
8 Ps 31,11
9 Jer 50,28; Jer 51,10
10 Job 22,19; Ps 32,11

65 SKYRIUS
2 Iz 66,23
3 Ps 51,2; Ps 79,9; Iz 6,7; Hbr 9,14; 1 Jn 1,7.9
4 Ps 4,3; Ps 33,12; Ps 36,8
6 Ps 93,1
7 Iz 17,12.13; Mt 8,26
9 Įst 11,12; Ps 46,4; Ps 104,13; Ps 147,8; Jer 5,24
13 Iz 44,23; Iz 55,12

66 SKYRIUS
1 Ps 100,1
3 Ps 65,5
4 Ps 117,1; Zch 14,16
6 Iš 14,21; Joz 3,14-16

6 Tu padėjai kalnus savo jėga, apsi-
siautęs galybe,
7 Tu nutildai jūrų ūžimą, jų bangų
šniokštimą ir tautų triukšmą.
8 Žemės pakraščių gyventojai bijosi
Tavo ženklų, rytus ir vakarus pripil-
dai džiaugsmo.
9 Tu aplankai žemę ir palaistai ją,
padarai ją labai derlingą. Dievo upė
yra pilna vandens. Tu leidi užderėti
javams; taip Tu viską paruoši.
10 Tu palaistai jos vagas, sulygini
grumstus, lietumi suminkštini ją,
palaimini želmenis.
11 Tu apvainikuoji metus derliumi,
Tavo takai pilni riebalų.
12 Žaliuoja tyrų ganyklos, džiūgauja
pasipuošusios kalvos.
13 Pievos pilnos avių, slėniuose veš-
liai auga javai. Jie linksmai šūkauja
ir gieda.

Muzikos vadovui.
Giesmė. Psalmė.
66 Džiaugsmingai šauk Dievui,
visa žeme!
2 Giedokite apie Jo vardo garbę, šlo-
vinkite ir girkite Jį.
3 Sakykite Dievui: „Kokie didingi
Tavo darbai! Dėl didelės Tavo galios
lenkiasi Tau priešai.
4 Visa žemė tegarbina Tave, tegieda
Tau ir tegarsina Tavo vardą!“
5 Ateikite ir matykite Dievo darbus!
Jis baisių dalykų padarė tarp žmonių!
6 Jis pavertė jūrą sausuma, per upę
pėsčius pervedė. Tad džiaukimės Juo!
7 Jis viešpatauja savo galybe per
amžius. Jo akys stebi tautas – maiš-
tininkai tegul nesididžiuoja!
8 Laiminkite, tautos, mūsų Dievą,
tebūna girdimas Jo gyriaus garsas!

[9] Jis mūsų gyvybę palaiko, neleidžia
suklupti mūsų kojai.
[10] Tu ištyrei mus, Dieve, apvalei mus
ugnimi kaip sidabrą.
[11] Tu įvedei mus į spąstus, uždėjai
sunkią naštą mums ant strėnų.
[12] Tu leidai žmonėms joti mums per
galvas. Mes turėjome eiti per ugnį ir
vandenį. Bet Tu išvedei mus į laisvę.
[13] Su aukomis į Tavo namus aš įeisiu
ir ištesėsiu savo įžadus,
[14] kuriuos ištarė mano lūpos ir varge
burna pažadėjo.
[15] Aukosiu Tau riebias deginamą-
sias aukas, avinų taukus deginsiu,
paruošiu jaučius ir ožius.
[16] Ateikite, klausykite visi, kurie
bijote Dievo, papasakosiu, ką Jis
padarė mano sielai.
[17] Jo šaukiausi savo burna, aukšti-
nau Jį savo liežuviu.
[18] Jei nedorai elgtis būčiau ketinęs šir-
dyje, tai Viešpats nebūtų išklausęs.
[19] Bet Dievas tikrai išklausė, Jis pri-
ėmė manąją maldą.
[20] Palaimintas Dievas, kuris neatme-
tė mano maldos ir neatitolino nuo
manęs savo gailestingumo.

Styginių instrumentų muzikos vadovui. Psalmė. Giesmė

67 Dieve, būk mums gailestin-
gas ir laimink mus, parodyk šviesų
savo veidą,
[2] kad pažintų žemėje Tavąjį kelią,
visose tautose Tavo išgelbėjimą!
[3] Dieve, tegiria Tave tautos, tegiria
Tave visos tautos!
[4] Tesilinksmina ir tegieda iš džiaugs-
mo tautos, kad teisi jas teisingai ir
valdai tautas pasaulyje!
[5] Dieve, tegiria Tave tautos, tegiria
Tave visos tautos!

10 Job 23,10; Ps 17,3; Iz 48,10; Zch 13,9; Mal 3,3; 1 Pt 1,7
11 Rd 1,13; Ez 12,13
12 Iz 43,2; Iz 51,23
13 Ps 100,4; Ps 116,14.17-19; Mok 5,4
18 Job 27,9; Pat 15,29; Pat 28,9; Iz 1,15; Jn 9,31; Jok 4,3
19 Ps 116,1.2

67 SKYRIUS

1 Sk 6,25
2 Iz 52,10; Apd 18,25; Tit 2,11
4 Ps 96,10.13; Ps 98,9
6 Kun 26,4; Ps 85,12; Ez 34,27; Zch 8,12

68 SKYRIUS

1 Sk 10,35
2 Ps 97,5; Iz 9,18; Oz 13,3; Mch 1,4
3 Ps 32,11
4 Iš 6,3; Įst 33,26
5 Ps 10,14.18; Ps 146,9
6 Ps 107,4-7.34; Apd 12,6
7 Iš 13,21; Hab 3,13
9 Kun 26,4; Įst 11,11; Job 5,10; Ez 34,26
10 Įst 26,5; Ps 74,19
12 Sk 31,8; Joz 10,16; Ts 5,19
13 Ps 81,6; Ps 105,37

[6] Žemė davė derlių, nes mus laimino
Dievas, mūsų Dievas.
[7] Telaimina mus Dievas ir tebijo Jo
visi žemės pakraščiai.

Muzikos vadovui. Dovydo psalmė. Giesmė.

68 Tepakyla Dievas, tebūna
išsklaidyti Jo priešai, tebėga nuo Jo,
kurie Jo nekenčia.
[2] Kaip dūmai išsklaidomi, kaip vaš-
kas nuo ugnies sutirpsta, taip tepra-
dingsta nedorėliai Dievo akivaizdoje.
[3] Teisieji tegu linksminasi ir džiū-
gauja prieš Dievą, tedžiūgauja ne-
apsakomai.
[4] Giedokite Dievui! Girkite Jo vardą!
Taisykite kelią Tam, kuris važinėja
virš debesų! Jo vardas yra Viešpats.
Džiūgaukite Jo akivaizdoje!
[5] Našlaičių tėvas ir našlių globėjas
savo šventoje buveinėje yra Dievas.
[6] Dievas parūpina benamiams namus,
išveda belaisvius į laisvę. Tik maiš-
tininkai lieka gyventi išdžiūvusioje
žemėje.
[7] Dieve, kai Tu ėjai savo tautos prieky-
je, kai žygiavai per dykumą,
[8] žemė drebėjo, Dievo akivaizdoje
dangūs lašėjo. Sinajus drebėjo prieš
Dievą, Izraelio Dievą.
[9] Dieve, siuntei gausų lietų ant savų-
jų, juo gaivinai suvargusius.
[10] Tavoji tauta tenai įsikūrė, Dieve,
Tu buvai jiems geras ir viskuo ap-
rūpinai.
[11] Kai Viešpats tarė žodį, didelis
būrys skelbėjų jį skelbė,
[12] karaliai ir kariuomenė skubėdami
pabėgo, o likusioji namuose pada-
lino grobį.
[13] Nors gulėjote garduose, bet būsite

kaip balandžio sparnai, padengti si-
dabru, o jo plunksnos – geltonu auksu.
14 Kai Visagalis išsklaidė karalius,
žemė atrodė balta lyg sniegas Cal-
mone.
15 Dievo kalnas – kalnas Bašane,
aukštas kalnas – kalnas Bašane.
16 Ko šnairuojate, aukštosios kalnų
viršūnės, į kalną, kur Dievas pano-
ro gyventi? Taip, Viešpats gyvens
jame per amžius!
17 Dievo vežimų tūkstančių tūkstan-
čiai, Viešpats tarp jų ant Sinajaus,
savo šventykloje.
18 Tu užžengei aukštyn, nusivedei
paimtus belaisvius, ėmei dovanų iš
žmonių, net iš maištaujančių, kad
Viešpats Dievas gyventų tarp jų.
19 Tebūna šlovinamas Viešpats
kasdien! Jis naštas mūsų neša, Jis –
mūsų išgelbėjimo Dievas.
20 Mūsų Dievas – mus gelbėjantis Die-
vas. Viešpats Dievas gali išgelbėti iš
mirties.
21 Bet savo priešams Dievas sudau-
žys galvas, gauruotas galvas tiems,
kurie nepaliauja elgtis nedorai.
22 Viešpats tarė: „Iš Bašano kalnų juos
sugrąžinsiu, jūros gelmėje surasiu,
23 kad mirkytum koją jų kraujuje ir
tavo šunų liežuviams būtų ką laižyti.“
24 Jie matė Tavo eitynes, Dieve, mano
Dievo ir mano Karaliaus didingąjį
žygį į šventyklą.
25 Priešakyje giesmininkai, gale mu-
zikantai ėjo, viduryje mergaitės mušė
būgnelius.
26 Laiminkite Dievą susirinkimuo-
se, Viešpatį, kurie esate iš Izraelio
giminės.
27 Priekyje eina Benjaminas, visų
jauniausias! Judo kunigaikščiai su
savo būriais, Zabulono ir Naftalio
kunigaikščiai.
28 Dieve, parodyk savo galybę, įtvir-
tink, Dieve, tai, ką padarei mūsų labui!
29 Jeruzalėje yra Tavo šventykla,
karaliai ten dovanas Tau neš.
30 Sudrausk nendryno žvėrį, kaime-
nę jaučių su tautų veršiais; sutrypk
norinčius duoklės! Išsklaidyk tau-
tas, mėgstančias karus.
31 Ateis Egipto kunigaikščiai, Etio-
pija išties rankas į Dievą!
32 Pasaulio karalystės, giedokite Die-
vui, giedokite gyrių Viešpačiui, –
33 Tam, kuris važinėja danguose,
esančiuose nuo seno! Štai Jis pakelia
savo galingą balsą.
34 Pripažinkite Dievo galybę. Izrae-
lyje – Jo didybė, debesyse – Jo galia!
35 Didingas Dievas yra savo šven-
tykloje, Izraelio Dievas; Jis teikia
savo tautai galybę ir jėgą. Tebūna
šlovinamas Dievas!

Muzikos vadovui. „Lelijos“
69 *melodija. Dovydo psalmė.*
Gelbėk mane, Dieve, nes van-
denys siekia mano sielą.
2 Nugrimzdau į gilius dumblus, nėra
kojai atramos. Esu vandens gelmė-
se, bangos ritasi per mane.
3 Pailsau šaukdamas, išdžiūvo gerklė,
aptemo akys, belaukiant Dievo.
4 Daugiau kaip galvos plaukų yra tų,
kurie be priežasties manęs nekenčia.
Galingesni už mane tie, kurie me-
lagingai puola mane. Turiu grąžinti,
ko nepaėmiau.
5 Dieve, Tu žinai mano kvailystę ir
mano nusikaltimai nepaslėpti nuo
Tavęs.
6 Tenebūna gėdinami dėl manęs tie,

14 Joz 10,10
16 Įst 12,5; 1 Kar 9,3
17 Įst 33,2; Dan 7,10
18 Ts 5,12; Ps 78,60; Mk 16,19; Apd 1,9; Apd 2,4.33; Apd 10,44-46; 1 Kor 12,4-11; Ef 4,7-12.8; Fil 2,9; Kol 3,1; 1 Tim 1,13; Hbr 1,3
20 Įst 32,39
21 Ps 55,23; Hab 3,13
22 Iš 14,22; Sk 21,33; Įst 30,1-9; Am 9,1-3
23 1 Kar 21, 19; Ps 58,10; Jer 15,3
25 1 Km 13,8
26 Įst 33,28; Iz 48,1
27 Ts 5,14; 1 Sam 9,21
28 Ps 42,8; Iz 26,12
29 1 Kar 10, 10.25; 2 Km 32,23; Ps 45,12; Ps 72,10; Iz 18,7
30 2 Sam 8,2; Ps 22,12
31 Ps 44,20; Iz 19,19-23; Iz 45,14; Sof 3,10
32 Ps 67,3.4
33 Įst 33,26; Ps 18,10; Ps 46,6; Iz 30,30
34 Ps 29,1
35 Ps 76,12
69 SKYRIUS
1 Job 22,11; Jn 2,5
2 Ps 40,2
3 Įst 28,32; Ps 6,6; Ps 119,82.123; Iz 38,14
4 Ps 35,19; Jn 15,25

kurie laukia Tavęs, Valdove, kareivijų
Viešpatie! Tenebūna įžeidinėjami dėl
manęs tie, kurie ieško Tavęs, Izraelio
Dieve!
7 Dėl Tavęs kenčiu pajuoką, nuo gė-
dos rausta mano veidas.
8 Svetimas tapau savo broliams, paša-
linis – mano motinos vaikams.
9 Uolumas dėl Tavo namų sugraužė
mane, Tave plūstančiųjų keiksmai
krito ant manęs.
10 Kai aš verkiau ir varginau sielą
pasninku – jie užgauliojo mane.
11 Vietoj drabužių vilkiu ašutinę –
dėl to tapau jiems priežodžiu.
12 Tie, kurie sėdi vartuose, kalba prieš
mane, ir geriantys vyną dainuoja
apie mane.
13 O aš meldžiuosi Tau, Viešpatie,
visą laiką. Dieve, dėl savo beribio
gailestingumo išklausyk mane, dėl
savo išgelbėjimo tiesos.
14 Išgelbėk mane iš dumblo, kad nenu-
grimzčiau, ištrauk iš gilių vandenų,
išvaduok iš piktų priešų.
15 Teneužlieja manęs vandens srovė,
tenepraryja gelmė ir teneapžioja
manęs duobė.
16 Viešpatie, išklausyk mane dėl savo
malonės gausos! Pažvelk į mane
gailestingai.
17 Nepaslėpk savo veido nuo savo
tarno, nes esu varge; skubiai išklau-
syk mane!
18 Priartėk prie mano sielos ir išpirk.
Išlaisvink mane iš priešų!
19 Tu žinai, kaip mane plūsta, gėdi-
na ir niekina; Tu matai visus mano
prispaudėjus.
20 Pajuoka plėšo mano širdį, aš pa-
vargau. Aš laukiau pasigailėjimo,
bet jo nėra, ieškojau guodėjų, tačiau
neradau.

8 Iz 53,3; Mk 3,21; Lk 8,19; Jn 7,3-5
9 Jn 2,17; Rom 15,3
12 Job 30,9
19 Ps 22,6.7; Hbr 12,2
20 Job 16,2; Iz 63,5
21 Mt 27, 34.48; Mk 15,23.36; Lk 23,36; Jn 19,28-30
22 Rom 11,9. 10
23 Iz 6,9.10
24 Jer 10,25; 1 Tes 2,16
25 Mt 23,38; Lk 13,35; Apd 1,20
26 Iz 53,4; 1 Pt 2,24
27 Neh 4,5; Iz 26,10; Rom 1,28
28 Iš 32,32; Ez 13,9; Lk 10,20; Fil 4,3; Hbr 12,23; Apr 3,5; Apr 13,8
30 Ps 28,7
31 Ps 50,13. 14.23; Ps 51,16
32 Ps 22,26; Ps 34,2
33 Ps 68,6; Ef 3,1
34 Ps 96,11; Iz 44,23; Iz 49,13; Iz 55,12
35 Ps 51,18; Iz 44,26
36 Ps 102,28

70 SKYRIUS
1 Ps 40,13-17

21 Vietoj maisto duoda man tulžies,
ištroškusį girdo actu.
22 Jų stalas jiems patiems spąstais
tevirsta ir jų gerovė – žabangais!
23 Teaptemsta jų akys, kad neregė-
tų; padaryk, kad jų strėnos visada
svyruotų.
24 Išliek ant jų savo užsidegimą, ir
Tavo rūstybės įkarštis juos tepasiekia.
25 Jų buveinė tegul ištuštėja, palapi-
nėse gyventojų tenelieka.
26 Nes jie persekioja tą, kurį Tu iš-
tikai; tam, kurį sužeidei, jie didina
skausmą.
27 Tegul vis gausėja jų kaltės, ir tene-
įeina jie į Tavo teisumą.
28 Tebūna jie išbraukti iš gyvųjų
knygos ir teisiųjų sąrašuose tenebūna
jų vardų!
29 Aš esu vargšas ir kenčiu; Tavo
išgelbėjimas, Dieve, teiškelia mane!
30 Aš girsiu Dievo vardą giesme ir
dėkodamas aukštinsiu Jį.
31 Tai Viešpačiui bus meiliau už jautį,
už jauniklį jautuką su ragais ir nagais.
32 Tai matydami, linksminsis nuo-
lankieji, ir atgis širdys tų, kurie ieško
Dievo.
33 Viešpats girdi vargšą ir neniekina
savo belaisvių.
34 Jį tegiria dangūs ir žemė, jūros ir
visa, kas juda jose.
35 Dievas išgelbės Sioną ir Judo mies-
tus atstatys. Jie įsikurs ten ir gyvens,
36 Jo tarnų vaikai paveldės tą žemę, o
Jo vardą mylintys gyvens joje.

Muzikos vadovui. Dovydo psalmė.
Atminimui.

70 Dieve, skubėk išlaisvinti
mane! Viešpatie, skubėk man pa-
dėti!

2 Sugėdink ir sutrikdyk tuos, kurie
kėsinasi į mano gyvybę! Teatsitrau-
kia sugėdinti, kurie trokšta man
pakenkti!
3 Tebėga apimti gėdos, kurie sako:
„Gerai tau, gerai tau!“
4 Tesidžiaugia ir tesilinksmina Tavy-
je visi, kurie ieško Tavęs, ir tesako
tie, kurie myli Tavo išgelbėjimą:
„Didis yra Dievas!“
5 Aš esu vargšas ir suvargęs; Dieve,
skubėk pas mane! Mano pagalba
ir išlaisvintojas Tu esi. Viešpatie,
nedelsk!

71 Viešpatie, Tavimi pasitikiu:
niekados tenebūsiu sugėdintas.
2 Savo teisumu išlaisvink ir išva-
duok mane! Kreipk į mane savo ausį
ir išgelbėk mane!
3 Būk man tvirta pilis, kur visada
galėčiau pabėgti! Juk Tu esi mano
uola ir tvirtovė!
4 Dieve, išlaisvink mane iš nedorėlio
rankos, iš rankos neteisaus ir žiau-
raus žmogaus.
5 Viešpatie Dieve, Tu esi mano viltis,
mano pasitikėjimas nuo pat jaunystės.
6 Tu mane globojai nuo pat gimimo,
Tu saugojai mane nuo motinos įsčių.
Aš nuolat girsiu Tave.
7 Daugelis stebėjosi manimi, bet Tu
buvai man saugi priebėga.
8 Mano burna tebūna pilna gyriaus
ir Tavo garbės visą dieną.
9 Neapleisk manęs senatvėje; nepa-
lik, kai jėgos išseks!
10 Mano priešai kalba ir seka mane;
jie tyko mano gyvybės ir tariasi:
11 „Dievas jį paliko, vykite ir sugau-
kite jį, nes niekas jo neišgelbės!“
12 Dieve, nebūk toli nuo manęs!
Mano Dieve, skubėk man padėti!
13 Gėdingai težūva ir teišnyksta
mano sielos priešininkai! Tesusi-
laukia paniekos ir negarbės, kurie
siekia man pakenkti.
14 Aš vilties nenustosiu, girsiu Tave
vis labiau.
15 Mano burna kalbės apie Tavo
teisumą, skelbs visą dieną Tavo
išgelbėjimą, nes aš nežinau jų ribų.
16 Aš eisiu su Viešpaties Dievo jėga,
minėsiu Tavo vieno teisumą.
17 Dieve, Tu mokei mane nuo jau-
nystės ir iki šiol dar skelbiu Tavo
nuostabius darbus.
18 Dieve, nepalik manęs, kai būsiu
senas ir pražilęs, kol ateinančioms
kartoms apie Tavo jėgą ir galią aš
paskelbsiu.
19 Dieve, Tavo teisumas siekia aukš-
tąjį dangų, Tu padarei didingų dar-
bų, – kas yra Tau lygus, Dieve?
20 Nors daug ir skaudžių vargų lei-
dai man patirti, bet ir vėl atgaivinsi
mane, ištrauksi iš žemės gelmių!
21 Tu suteiksi man garbę ir vėl paguosi.
22 Dieve, aš girsiu Tavo ištikimybę
psalteriu, skambinsiu Tau arfa, Iz-
raelio Šventasis!
23 Mano lūpos ir siela, kurią išpirkai,
džiūgaus, kai Tau giedosiu.
24 Ir mano liežuvis visą dieną kal-
bės apie Tavo teisumą. Visi, kurie
siekė man pakenkti, yra sugėdinti
ir paniekinti.

72 *Saliamono psalmė.*
Dieve, suteik karaliui savo
išminties teisti ir savo teisingumo
karaliaus sūnui,
2 kad jis Tavo tautą teisingai teistų
ir varguolių teises apgintų.

2 Ps 35,4.26
3 Ps 40,15
5 Ps 72,12.13; Ps 141,1

71 SKYRIUS
1 Ps 25,2.3
2 Ps 17,6; Ps 31,1
3 Ps 31,2.3; Ps 44,4
4 Ps 140,1.3
5 Jer 14,8; Jer 17,7.13.17; Jer 50,7
6 Ps 22,9.10; Iz 46,3
7 Iz 8,18; Zch 3,8; 1 Kor 4,9
8 Ps 35,28
10 2 Sam 17,1
12 Ps 35,22; Ps 70,1
17 Įst 4,5; Įst 6,7
18 Iz 46,4
19 Įst 3,24; Ps 35,10; Ps 57,10
20 Ps 60,3; Oz 6,1.2
22 2 Kar 19, 22; Ps 92,1-3; Iz 1,4
23 Ps 103,4

72 SKYRIUS
2 Iz 9,7; Iz 11,2-5; Iz 32,1

3 Tegu kalnai taiką tautai neša ir
kalvos teisybę!
4 Tegul gins jis tautos varguolių teises,
gelbės beturčių vaikus ir sunaikins
prispaudėją.
5 Per kartų kartas jie bijos Tavęs,
kol saulė švies ir mėnulis spindės.
6 Jis ateis kaip lietus ant nupjautos
lankos, kaip lietus, drėkinantis žemę.
7 Jo dienomis žydės teisusis ir taika
bus, kol danguje spindės mėnulis.
8 Jis viešpataus nuo jūros iki jūros ir
nuo upės iki žemės pakraščių.
9 Jam nusilenks visi dykumų gy-
ventojai ir jo priešai laižys dulkes.
10 Taršišo ir salų karaliai atneš jam
dovanų. Šebos ir Sebos karaliai mo-
kės duoklę.
11 Visi karaliai pagarbins jį, visi
pagonys tarnaus jam.
12 Jis išvaduos pagalbos maldaujantį
beturtį ir vargšą, kuriam nepadeda
niekas.
13 Jis pasigailės vargšų bei beturčių
ir jų gyvybes išgelbės.
14 Iš priespaudos ir smurto jis išlais-
vins juos, jų kraujas bus brangus
jo akyse.
15 Jis gyvens ir jam duos Šebos auk-
so, melsis už jį nuolatos, visą laiką
jis bus giriamas.
16 Javų krašte bus apsčiai, net kalnų
viršūnėse jie augs; kaip Libano miš-
kas bus jo vaisiai. Miestai bus pilni
žmonių kaip pievos žolių.
17 Jo vardas išliks per amžius. Jo
vardas pasiliks, kol saulė švies dan-
guje. Visos žemės giminės bus pa-
laimintos jame, visos tautos vadins
jį palaimintu.
18 Palaimintas Viešpats, Izraelio Die-
vas, kuris vienas daro stebuklus!

3 Ps 85,10
4 Iz 11,4
5 Ps 72,7.17; Ps 89,36
6 Įst 32,2; 2 Sam 23,4; Oz 6,3
7 Iz 2,4
8 Iš 23,31; Iz 9,6; Zch 9,10
9 Ps 74,14; Iz 23,13; Iz 49,23; Mch 7,17
10 1 Kar 10,2; 2 Krn 9,21
11 Iz 49,23
12 Job 29,12
14 1 Sam 26, 21; Ps 116,15
15 Iz 60,6
16 1 Kar 4,20
17 Pr 12,3; Ps 89,36; Lk 1,48
18 Iš 15,11; 1 Krn 29,10; Job 5,9
19 Sk 14,21; Neh 9,5; Hab 2,14

73 SKYRIUS
2 Job 12,5
3 Job 21,5-16; Ps 37,1.7; Pat 23,17; Jer 12,1
5 Job 21,9
6 Ps 109,18
7 Job 15,27; Jer 5,28
8 Ps 53,1; 2 Pt 2,18; Jud 1,16
9 Apr 13,6
10 Ps 75,8
11 Job 22,13
13 Job 21,15; Job 35,3; Mal 3,14
17 Ps 37,38; Ps 55,23

19 Palaimintas šlovingas Jo vardas
per amžius. Jo šlovė tepripildo visą
žemę! Amen! Amen!
20 *Dovydo, Jesės sūnaus, maldų
pabaiga.*

73

Asafo psalmė.
Tikrai geras yra Dievas Izrae-
liui, tiems, kurių širdis tyra.
2 Bet mano kojos vos nepasviro, vos
nepaslydo mano žingsniai.
3 Aš pavydėjau kvailiams, matyda-
mas nedorėlių pasisekimą.
4 Jie nepatiria kentėjimų mirdami,
yra kupini jėgų.
5 Jie nevargsta kaip kiti žmonės, jų
nepaliečia bėdos.
6 Išdidumu ir smurtu jie rengiasi lyg
drabužiu.
7 Iš riebaus kūno žiūri jų akys, jie turi
daugiau, negu geidžia širdis.
8 Jie sugedę ir kalba piktai, iš aukšto
grasina smurtu.
9 Jų burnos dangui grūmoja, o lie-
žuviai vaikštinėja po žemę.
10 Todėl Jo tauta pritaria jiems ir jų
mokslą lyg vandenį geria.
11 Jie sako: „Kaip Dievas gali žinoti?
Argi Aukščiausiasis viską žino?“
12 Štai tokie yra bedieviai, kurie klesti
pasaulyje ir turtėja.
13 Ar veltui saugojau tyrą širdį ir
nekaltume ploviau rankas?
14 Aš gi buvau spaudžiamas visą
dieną ir plakamas kas rytą.
15 Jei būčiau galvojęs kalbėti kaip jie,
būčiau nusikaltęs Tavo vaikų kartai.
16 Aš galvojau, norėdamas tai su-
prasti, bet nepajėgiau,
17 kol įėjau į Dievo šventyklą ir pa-
mačiau jų galą.

18 Tikrai Tu pastatei juos labai slidžioje
vietoje. Tu nustūmei juos į pražūtį.
19 Jie per akimirksnį sukniubo, pra-
nyko ir žuvo nuo išgąsčio.
20 Kaip sapną prabudus, taip, Vieš-
patie, Tu pakilęs paniekinsi jų įsi-
vaizdavimus.
21 Kai mano širdis buvo apkartusi ir
inkstus varstė diegliai,
22 aš buvau kvailas ir neišmanantis –
lyg gyvulys Tavo akivaizdoje.
23 Tačiau aš nuolat esu su Tavimi, Tu
laikai mano dešinę ranką.
24 Tu vesi mane savo patarimu ir
galiausiai paimsi į šlovę.
25 Ką dar aš turiu danguje? Ir žemėje
aš trokštu tik Tavęs.
26 Kai kūnas ir širdis sunyksta, Die-
vas yra mano širdies stiprybė ir mano
dalis per amžius.
27 Tikrai, kas toli nuo Tavęs, pražus,
Tu sunaikini visus, kurie Tave palieka.
28 Man gera artėti prie Dievo. Viešpa-
čiu Dievu aš pasitikiu, kad pasako-
čiau apie visus Tavo darbus.

74 *Asafo pamokantis kūrinys.*
Dieve, kodėl atstūmei mus
amžiams, kodėl Tavo rūstybė dega
prieš Tavo ganyklos avis?
2 Atsimink savo susirinkimą, kurį
senais laikais įsigijai, tautą, kurią iš-
pirkai, kad ji būtų Tavo, Siono kalną,
kuriame Tu apsigyvenai!
3 Įženk į nesibaigiančius griuvėsius.
Priešas šventykloje nusiaubė viską.
4 Tavo priešai rėkavo Tavo susirinki-
mo viduryje, iškėlė čia savo ženklus.
5 Jie švaistėsi kirviais lyg miško tan-
kynėje:
6 sudaužė kirviais ir kūjais visus
medžio raižinius.

18 Ps 35,6
22 Ps 92,6
24 Ps 32,8; Ps 48,14; Iz 58,11
25 Fil 3,8
26 Ps 16,5; Ps 84,2
27 Ps 119,155
28 Ps 116,10; 2 Kor 4,13; Hbr 10,22; Jok 4,8

74 SKYRIUS
4 Sk 2,2; Rd 2,7
8 Ps 83,4
9 1 Sam 3,1; Rd 2,9; Ez 7,26; Am 8,11
11 Rd 2,3
12 Ps 44,4
13 Iš 14,21
15 Iš 14,21.22; Iš 17,5.6; Sk 20,11; Joz 2,10; Joz 3,13; Ps 105,41; Iz 48,21
16 Pr 1,14-18; Job 38,12
17 Pr 8,22; Įst 32,8; Apd 17,26
20 Pr 17,7.8; Kun 26,44.45

7 Jie padegė Tavo šventyklą, išnie-
kino Tavo vardo buveinę.
8 Jie manė savo širdyse: „Sunaikinsi-
me viską!“ Jie sudegino visas Dievo
sueigos vietas krašte.
9 Mes nebeturime savo ženklų, nebė-
ra daugiau jokio pranašo; nė vienas
nežinome, ar ilgai taip bus.
10 Dieve, ar ilgai prispaudėjas tyčio-
sis? Ar priešas niekins Tavo vardą
per amžius?
11 Kodėl atitrauki savo ranką ir de-
šinę paslepi užantyje?
12 Tačiau Dievas yra mano Karalius
nuo seno; Jis gelbsti žemės gelmėse.
13 Tu jūrą savo galybe perskyrei, su-
trupinai vandenyje slibinams galvas.
14 Tu sudaužei galvas leviatano, davei
jį visą suėsti dykumos gyventojams.
15 Tau paliepus ištrykšta šaltiniai ir
sraunūs upeliai, o vandeningos upės
išdžiūsta.
16 Tavo yra diena ir naktis. Tu sukū-
rei šviesą ir saulę.
17 Tu nustatei žemės ribas, Tu sukū-
rei vasarą ir žiemą.
18 Atsimink, Viešpatie, kad priešas ty-
čiojasi ir kvailiai niekina Tavąjį vardą.
19 Neatiduok savo balandėlio gyvy-
bės žvėrims ir nepamiršk amžinai
vargšų susirinkimo.
20 Pažvelk į savo sandorą; juk visi
žemės tamsūs kampai yra gausūs
smurto!
21 Nepalik prispaustųjų gėdingai
trauktis! Vargšai ir skurdžiai tegiria
Tavąjį vardą!
22 Pakilk, Dieve, ir gink savo bylą!
Prisimink, kaip kvailiai tyčiojasi iš
Tavęs kasdien!
23 Nepamiršk savo priešų riksmo, prieš
Tave nuolat sukylančiųjų triukšmo!

Muzikos vadovui.
Giesmės „Nesunaikink“ melodija.

75 *Asafo psalmė. Giesmė.*
Dėkojame Tau, Dieve, dė-
kojame! Kurie šaukiasi Tavo vardo,
pasakoja nuostabius Tavo darbus.
2 „Kai ateis mano skirtas laikas, teisiu
teisingai.
3 Nors žemė drebėtų ir visi gyvento-
jai joje, Aš laikau jos stulpus.
4 Aš sakau kvailiams: „Nekvailioki-
te!“ ir nedorėliams: „Nesididžiuokite!
5 Nekelkite savo rago į aukštybes,
nekalbėkite įžūliai prieš Dievą.“
6 Išaukštinimas neateina nei iš rytų,
nei iš vakarų, nei iš pietų.
7 Dievas yra teisėjas: vieną Jis paže-
mina, o kitą išaukština.
8 Viešpats laiko rankoje taurę, pilną
putojančio vyno su karčiomis prie-
maišomis. Iš jos turės gerti visi žemės
piktadariai ir net mieles išsiurbti!
9 Bet aš skelbsiu per amžius, giedo-
siu gyrių Jokūbo Dievui!
10 Jis sunaikins nedorėlių puikybę ir
aukštai iškels teisiųjų ragus.

Styginių instrumentų muzikos vadovui.

76 *Asafo psalmė. Giesmė.*
Garsus yra Dievas Judo že-
mėje, Jo vardas didis Izraelyje.
2 Saleme yra Jo palapinė, Jo buvei-
nė – Sione.
3 Jis sulaužė ten lanko strėles, sky-
dus, kardus ir karo ginklus.
4 Šlovingesnis ir puikesnis Tu esi už
grobio kalnus!
5 Stipruoliai buvo apiplėšti, užmigo
mirties miegu, galiūnai rankas nu-
leido.
6 Jokūbo Dieve, kai Tu pagrūmojai,
raiteliai ir žirgai sustingo.
7 Tavęs reikia bijoti, nes kas Tau gali
pasipriešinti, kai imi rūstauti?
8 Iš dangaus Tu sprendimą paskel-
bei; nusigandusi žemė nutilo,
9 kai Dievas kėlėsi teisti ir išgelbėti
žemės romiųjų.
10 Net žmonių rūstybė girs Tave, nuo
Tavo rūstybės išlikusieji iškilmes
ruoš Tavo garbei.
11 Darykite įžadus ir vykdykite juos
Viešpačiui, savo Dievui! Visi šalia Jo
esantieji neškite dovanų Tam, kurio
reikia bijoti,
12 kuris nutildo kunigaikščių dvasią,
kuris baisus žemės karaliams.

Muzikos vadovui, Jedutūnui.

77 *Asafo psalmė.*
Mano balsas kilo į Viešpatį,
kai aš Jo šaukiausi. Mano balsas kilo,
ir Jis išklausė mane!
2 Savo nelaimės dieną ieškojau Vieš-
paties; per naktį ištiesta mano ranka
nepavargo; mano siela nepriėmė
paguodos.
3 Kai prisimenu Dievą – vaitoju, aš
skundžiuosi ir alpsta mano dvasia.
4 Tu laikai atmerktas mano akis. Aš
nerimauju ir negaliu kalbėti.
5 Apie praėjusias dienas mąstau, pri-
simenu senus laikus.
6 Naktį prisimenu giesmę ir mąstau
savo širdyje, mano dvasia vis tyri-
nėja:
7 „Nejaugi amžiams atstums Vieš-
pats ir nebebus palankus?
8 Ar Jo gailestingumas aplenkė mane?
Ar Jo pažadai, duoti kartų kartoms,
neišsipildys?
9 Argi Dievas pamiršo būti malo-
ningas ir užsirūstinęs atsisakė būti
gailestingas?“

75 SKYRIUS
4 1 Sam 2,3; Ps 94,4
7 1 Sam 2,7; Ps 50,6; Ps 147,6; Dan 2,21
8 Job 21,20; Ps 60,3; Jer 25,15; Apr 14,10; Apr 16,19
10 1 Sam 2,1; Ps 89,17; Ps 101,8; Ps 148,14; Jer 48,25

76 SKYRIUS
1 Ps 48,1.3
4 Ez 38,12
5 Ps 13,3; Iz 10,12; Iz 46,12
6 Iš 15,1-21; Ez 39,20; Nah 2,13; Zch 12,4
7 Ezr 9,15; Nah 1,6; Mal 3,2; Apr 6,17
8 Iš 19,9; 1 Krn 16,30; 2 Krn 20,29
9 Ps 9,7-9
10 Iš 9,16; Rom 9,17
11 2 Krn 32,22.23; Mok 5,4-6
12 Ps 68,35

77 SKYRIUS
8 2 Pt 2,8.9

10 Aš sakiau: „Man skaudu, kad
Aukščiausiojo dešinė pasikeitusi."
11 Prisimenu Viešpaties darbus, Tavo
senovėje darytus stebuklus;
12 apgalvoju visą Tavo darbą, kalbu
apie Tavo veiksmus.
13 Dieve, šventas yra Tavo kelias! Ku-
ris dievas yra toks didis, kaip mūsų
Dievas?
14 Tu esi stebuklus darantis Dievas,
apreiškiantis tautose savo galią.
15 Tu savo ranka išpirkai savo tautą,
Jokūbo ir Juozapo vaikus.
16 Pamatę Tave vandenys, o Dieve,
pamatę Tave vandenys sudrebėjo,
gelmės sunerimo.
17 Iš debesų vanduo pasipylė, pa-
sigirdo padangėse garsas, švilpė
Tavosios strėlės.
18 Griaustinis danguje sudundėjo,
žaibai apšvietė pasaulį, drebėjo ir
virpėjo žemė.
19 Tavo kelias ėjo per jūrą, takas – per
plačius vandenis, kur praėjai – neliko
žymės.
20 Tu vedei savo tautą kaip avis Mo-
zės ir Aarono rankomis.

78 *Asafo pamokantis kūrinys.*
Klausykis, mano tauta, mano
įstatymo. Išgirsk savo ausimis mano
burnos žodžius!
2 Atversiu burną palyginimais, at-
skleisiu senovės laikų paslaptis.
3 Ką girdėjome ir žinojome, ką mūsų
tėvai pasakojo mums,
4 neslėpsime nuo jų vaikų, pasako-
sime būsimai kartai apie Viešpaties
šlovę, Jo galybę ir stebuklus, kuriuos
Jis padarė.
5 Jis davė liudijimą Jokūbo vaikams
ir išleido įstatymą Izraelyje. Ką Jis
įsakė mūsų tėvams, jie turi skelbti
savo vaikams,
6 kad ir būsimoji karta – ateityje gim-
siantieji vaikai – žinotų ir skelbtų savo
vaikams,
7 kad jie pasitikėtų Dievu, nepamirštų
Dievo darbų ir laikytųsi Jo įsakymų,
8 kad netaptų jie, kokie buvo jų
tėvai, – kietasprandė ir maištinga
karta; karta, kurios širdis nebuvo
tvirta nei dvasia ištikima Dievui.
9 Efraimai, ginkluoti lankais, pabė-
go iš mūšio kautynių dieną.
10 Dievo sandoros jie nesilaikė ir
įstatymo nepaisė.
11 Užmiršo Jo darbus bei padarytus
stebuklus.
12 Jų tėvams matant, Jis darė nuostabių
dalykų Egipto šalyje, Coano laukuose.
13 Jis perskyrė jūrą ir pervedė juos,
vandenys stovėjo kaip siena.
14 Jis vedė juos dieną debesimi, o nak-
tį – ugnies šviesa.
15 Jis perskėlė dykumos uolą ir pagir-
dė juos apsčiai kaip iš gelmių.
16 Iš uolos veržėsi srovės ir vanduo
lyg upės tekėjo.
17 Tačiau jie dar daugiau prieš Jį nu-
sidėjo, maištavo prieš Aukščiausiąjį
dykumoje.
18 Jie gundė Dievą savo širdyse, rei-
kalaudami maisto, kurio užsigeidė.
19 Jie kalbėjo prieš Dievą ir sakė:
„Argi gali Dievas paruošti mums
stalą dykumoje?
20 Štai Jis smogė į uolą, iš jos ištekėjo
vandenys ir pasipylė upeliai. Bet
argi Jis gali duoti duonos ir mėsos
savo tautai?"
21 Išgirdęs tai, Viešpats supyko,
ugnis užsidegė prieš Jokūbą, rūs-
tybė kilo prieš Izraelį,

13 Ps 73,17
16 Iš 14,21; Hab 3,8.10

78 SKYRIUS
2 Mt 13,34.35
4 Iš 12,26.27; Iš 13,8.14; Įst 4,9; Įst 6,7; Job 15,18; Iz 38,19; Jl 1,3
5 Įst 4,9; Įst 11,19; Ps 147,19
6 Ps 102,18
8 Iš 32,9; Įst 9,7.24; Įst 31,27; Ts 2,19; 2 Kar 17,14; 2 Krn 30,7; Job 11,13; Ps 78,37; Iz 30,9; Ez 20,18
10 2 Kar 17,15
11 Ps 106,13
12 Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29; Iš 11,1-10; Iš 12,1-51; Sk 13,23; Iz 19,11; Iz 30,4; Ez 30,14
13 Iš 14,21; Iš 15,8
14 Iš 13,21
15 Iš 17,6; Sk 20,11; Iz 48,21; 1 Kor 10,4
16 Sk 20,8.10.11
17 Įst 9,22; Iz 63,10; Hbr 3,16
18 Iš 16,2
19 Iš 16,3; Sk 11,4; Sk 20,3; Sk 21,5
20 Sk 20,11
21 Sk 11,1

22 nes jie netikėjo Dievu ir nepasiti-
kėjo Jo išgelbėjimu.
23 Tačiau Jis debesims įsakė iš aukš-
tybių, dangaus vartus atidarė.
24 Iš dangaus Jis pabėrė maną – maistą
jiems valgyti.
25 Žmonės valgė angelų duoną; tu-
rėjo pakankamai maisto.
26 Jis padangėje sukėlė rytų ir pietų
vėją savo galia
27 ir leido lyti ant jų mėsa kaip dul-
kėmis ir sparnuotais paukščiais kaip
jūros smiltimis.
28 Jie krito į jų stovyklą ties palapi-
nėmis.
29 Jie valgė, ir visi pasisotino: paten-
kino Dievas jų norus.
30 Bet jie dar nebuvo palikę savo
geismų, dar valgis tebebuvo burnoje,
31 kai Dievo rūstybė užgriuvo juos.
Jis išžudė jų riebiausius ir Izraelio
rinktinius sunaikino.
32 Nepaisant viso to, jie ir toliau
darė nuodėmes, netikėdami Dievo
stebuklais.
33 Jie baigė savo dienas tuštybėje,
savo metus – baimėje.
34 Naikinami ieškojo jie Dievo, su-
grįžę Viešpaties klausė.
35 Atsiminė, kad Dievas yra jų uola,
Aukščiausiasis Dievas – jų atpirkėjas.
36 Bet jie apgaudinėjo Jį ir savo lie-
žuviais melavo Jam,
37 jų širdys nebuvo teisios prieš Jį,
jie nepasiliko ištikimi Jo sandorai.
38 Tačiau Jis, būdamas kupinas gai-
lestingumo, atleido kaltes ir nesu-
naikino jų. Daugelį kartų Jis sulaikė
savo rūstybę ir neišliejo pykčio.
39 Jis atsimindavo, kad jie tėra kūnas ir
dvelksmas, kuris nueina ir nebegrįžta.
40 Kaip dažnai jie pykdė Jį dykumo-
je, liūdino tyruose!

22 Hbr 3,18
23 Mal 3,10
24 Iš 16,4; Jn 6,31
26 Sk 11,31
29 Sk 11,19.20
30 Sk 11,33
32 Sk 14,11. 16.17
33 Sk 14,29.35
34 Oz 5,15
35 Įst 32,4.15; Iz 41,14; Iz 44,6; Iz 63,9
36 Ez 33,31
38 Iš 34,6; Sk 14,18-20; 1 Kar 21,29; Iz 48,9
39 Job 7,7.16; Job 10,9; Jn 3,6
40 Hbr 3,16
41 Sk 14,22
44 Iš 7,20
45 Iš 8,6.24
46 Iš 10,14
47 Iš 9,23-25
48 Iš 9,19
51 Iš 12,29.30
52 Ps 77,20
53 Iš 14,19.20. 27.28
54 Iš 15,17; Ps 44,3
55 Joz 13,7; Joz 19,51; Joz 23,4; Ps 44,2
56 Ts 2,11-13
57 Ez 20, 27.28; Oz 7,16
58 Įst 12,2; Ts 2,12

41 Jie vis iš naujo gundė Dievą ir apri-
bojo Izraelio Šventąjį.
42 Jie neprisimindavo Jo rankos ir
tos dienos, kai Jis išvadavo juos iš
priešo,
43 kai darė Egipte ženklus ir stebuklus
Coano laukuose.
44 Jis pavertė krauju upelius ir upes,
kad jie negalėtų iš jų gerti.
45 Jis siuntė muses, kurios kandžiojo
juos, taip pat varles, kurios naikino
juos.
46 Jis užleido ant jų laukų derliaus
žiogus ir skėrius.
47 Jis išdaužė ledais vynuogynus ir
šilkmedžius sunaikino šalčiu.
48 Jų gyvuliai nuo ledų žuvo ir gal-
vijus naikino žaibai.
49 Jis siuntė jiems savo rūstybę, įtū-
žį, pyktį ir visus nelaimių nešėjus.
50 Jis padarė kelią savo rūstybei,
nesaugojo jų nuo mirties, ant jų
užleido marą.
51 Jis išžudė visus pirmagimius
Egipte, pajėgumo pradžią Chamo
palapinėse.
52 Jis išvedė savo tautą kaip avis, kaip
kaimenę dykuma vedė.
53 Jis vedė juos saugiai, jie nieko ne-
bijojo, jų priešus apdengė jūra.
54 Jis atvedė juos į šventąją žemę, prie
kalno, kurį Jo dešinė buvo įsigijusi.
55 Jis išvarė tautas, išdalijo jų žemę
paveldėti ir Izraelio gimines apgy-
vendino jų palapinėse.
56 Tačiau jie gundė Jį ir maištavo
prieš Dievą, Aukščiausiojo įsakymų
nesilaikė.
57 Jie nusisuko ir buvo neištikimi kaip
jų tėvai, nukrypo į šalį kaip sugadintas
lankas.
58 Aukštumomis jie kėlė Jo pyktį,

drožtais atvaizdais sukėlė Jam pa-
vydą.
59 Dievas, tai išgirdęs, supyko ir pasi-
bjaurėjo Izraeliu.
60 Jis paliko palapinę Šilojuje, kurią
tarp žmonių buvo pasistatęs.
61 Savo jėgą Jis atidavė į nelaisvę, savo
šlovę – į priešo rankas.
62 Savo tautą pavedė kardui ir pyko
ant savo paveldėjimo.
63 Jaunuolius ugnis prarijo, mergai-
tės liko netekėjusios.
64 Kunigai krito nuo kardo, o našlės
negalėjo jų apraudoti.
65 Tada Viešpats pabudo tarsi žmo-
gus iš miego, tarsi karžygys, šūkau-
damas nuo vyno,
66 Jis privertė priešus bėgti, amžiną
gėdą jiems padarė.
67 Jis atsisakė Juozapo palapinės ir
Efraimo giminės neišsirinko.
68 Išsirinko Jis Judo giminę, Siono
kalną pamėgo.
69 Čia Jis pastatė savo šventyklą,
aukštą kaip dangų, tvirtą lyg žemę,
amžiams sutvertą.
70 Savo tarną Dovydą Jis išsirinko,
paėmęs jį nuo avių gardų.
71 Pašaukė jį nuo žindančių avių
ganyti Jokūbą ir Izraelį, Jo pavel-
dėjimą.
72 Jis ganė juos nuoširdžiai, rūpes-
tinga ranka juos vedė.

79 *Asafo psalmė.*
Dieve, pagonys įsiveržė į
Tavo paveldėjimą, suteršė šventyklą,
pavertė Jeruzalę griuvėsiais!
2 Jie atidavė Tavo tarnų lavonus lesti
padangių paukščiams, žvėrims ėsti
kūnus šventųjų.
3 Jie išliejo jų kraują kaip vandenį

60 1 Sam 4,11
61 Ts 18,30
62 1 Sam 4, 10
63 Jer 7,34; Jer 16,9; Jer 25,10
64 1 Sam 4, 17; 1 Sam 22,18; Job 27,15; Ez 24,23
65 Iz 42,13
66 1 Sam 5,6
68 Ps 87,2
69 1 Kar 6,1-38
70 1 Sam 16, 11.12
71 2 Sam 5,2; Iz 40,11
72 1 Kar 9,4

79 SKYRIUS
1 Ps 74,2; Mch 3,12
2 Jer 7,33; Jer 19,7; Jer 34,20
4 Ps 44,13
5 Ps 74,1.9; Sof 3,8
6 Ps 53,4; Iz 45,4.5; Jer 10,25
8 Iz 64,9
9 Jer 14,7.21
10 Ps 42,10
11 Ps 102,20
12 Pr 4,15; Ps 74,10. 18.22
13 Ps 74,1; Ps 95,7; Iz 43,21

80 SKYRIUS
1 Iš 25,20-22; Įst 33,2; 1 Sam 4,4; 2 Sam 6,2; Ps 77,20
2 Ps 78,9.67

Jeruzalės apylinkėse, ir nebuvo, kas
juos palaidotų.
4 Mes tapome panieka savo kaimy-
nams, pasityčiojimu ir pajuoka tiems,
kurie gyvena aplinkui mus.
5 Ar ilgai, Viešpatie? Ar amžinai
rūstausi? Ar degs kaip ugnis Tavo
pavydas?
6 Išliek savo rūstybę ant pagonių, kurie
nenori Tavęs pažinti, ir ant karalysčių,
kurios nesišaukia Tavojo vardo!
7 Juk jie suėdė Jokūbą ir jo gyven-
vietes nusiaubė.
8 Neprisimink mūsų ankstesniųjų
kalčių! Skubiai suteik mums savo
gailestingumą, nes esame labai
pažeminti.
9 Padėk mums, Dieve, mūsų gelbėto-
jau, dėl savo vardo šlovės! Išgelbėk
mus ir atleisk mūsų nusikaltimus dėl
savo vardo.
10 Kodėl turėtų sakyti pagonys: „Kur
yra jų Dievas?“ Tesužino apie Tave
pagonys, kai mūsų akyse atkeršysi
už pralietą Tavo tarnų kraują!
11 Tepasiekia Tave belaisvių dejavi-
mas! Savo galinga ranka išlaisvink
pasmerktuosius mirti.
12 Atmokėk, Viešpatie, mūsų kaimy-
nams septyneriopai už piktžodžia-
vimą, kuriuo jie Tave plūdo!
13 O mes, Tavo tauta ir Tavo ganyklos
avys, dėkosime Tau amžinai, kartų
kartoms skelbsime Tavo šlovę!

Muzikos vadovui. „Lelijos“ melodija.
80 *Asafo psalmė.*
Klausykis, Izraelio Ga-
nytojau, kuris vedi Juozapą kaip
avis! Kuris gyveni tarp cherubų,
suspindėk.
2 Pažadink savo jėgą ties Efraimu,

Benjaminu ir Manasu, ateik ir iš-
gelbėk mus!
3 Dieve, prikelk mus, tesušvinta mums
Tavo veidas, – tai būsime išgelbėti.
4 Kareivijų Viešpatie, ar ilgai pyksi,
kai Tavo tauta meldžiasi?!
5 Tu valgydini ją verksmo duona ir
ašaromis gausiai girdai.
6 Tu leidi mūsų kaimynams vaidytis
dėl mūsų. Mūsų priešai tyčiojasi iš
mūsų.
7 Kareivijų Dieve, prikelk mus, tesu-
švinta mums Tavo veidas, tai būsime
išgelbėti.
8 Tu atgabenai vynmedį iš Egipto,
išvarei pagonis ir jį čia įsodinai.
9 Tu paruošei jam dirvą, jis įleido
šaknis ir išsiplėtė krašte.
10 Jo šešėlis dengė kalnuotąją šalį, jo
šakos – kaip Dievo kedrai.
11 Jis išleido šakas ligi jūros ir atža-
las iki upės.
12 Kodėl jo aptvarus nugriovei, kad
praeiviai skintų jo uogas?
13 Girių šernas niokoja jį, laukiniai
žvėrys ganosi jame.
14 Kareivijų Dieve, sugrįžk! Pažvelk
iš dangaus, pamokyk ir aplankyk
šitą vynmedį,
15 kurį pasodino Tavo dešinė, atžalą,
kurią Tu dėl savęs sustiprinai.
16 Tie, kurie sudegino jį ugnimi ir nu-
kirto, Tau rūsčiai pažvelgus, težūna!
17 Tegu Tavo ranka būna ant Tavo
dešinėje sėdinčio vyro, žmogaus
sūnaus, kurį pats užauginai.
18 Mes nebeatsitrauksime nuo Tavęs.
Atgaivink mus, ir mes šauksimės
Tavo vardo.
19 Kareivijų Viešpatie, atgaivink
mus, tesušvinta mums Tavo veidas, –
tai būsime išgelbėti.

3 Sk 6,25; Ps 4,6; Rd 5,21
4 Ps 79,5
5 Ps 42,3; Iz 30,20
8 Ps 44,2; Iz 5,1.7; Jer 2,21; Ez 15,6; Ez 17,6; Ez 19,10; Apd 7,45
10 Kun 23,40
12 Iz 5,5; Nah 2,2
14 Iz 63,15
15 Iz 49,5
16 Ps 39,11
17 Ps 89,21

81 SKYRIUS
4 Kun 23,24; Sk 10,10
5 Įst 28,49; Ps 114,1; Jer 5,15
7 Iš 2,23; Iš 14,10; Iš 17,6.7; Iš 19,19; Iš 20,18; Sk 20,13; Ps 50,15
8 Ps 50,7
9 Iš 20,3; Įst 5,7; Įst 32,12; Ps 44,20; Iz 43,12
10 Iš 20,2; Įst 5,6; Ps 103,5
11 Įst 32,15
12 Apd 7,42
13 Iz 48,18
15 Rom 1,30
16 Įst 32,14; Job 29,6

Muzikos vadovui. Giesmės
„Spaustuvai" melodija.
Asafo psalmė.
81 Garsiai šlovinkite Dievą, mūsų
stiprybę, džiaugsmingą triukšmą
kelkite Jokūbo Dievui!
2 Giedokite psalmę, muškite būgną,
skambinkite psalteriu ir arfa!
3 Pūskite trimitą jauno mėnulio die-
ną, skirtu laiku mūsų šventėje!
4 Tai yra įsakymas Izraeliui, Jokūbo
Dievo įstatymas.
5 Tokį nurodymą gavo Juozapas, kai
Jis ėjo per Egipto žemę. Išgirdau
nežinomą kalbą:
6 „Aš pašalinau tavo naštą nuo pe-
čių, tavo rankoms nebereikia nešioti
pintinės.
7 Varge šaukeisi, ir Aš išgelbėjau tave,
atsiliepiau iš griaudėjančio debesies,
prie Meribos vandenų mėginau tave.
8 Klausyk, mano tauta, Aš noriu tave
įspėti! O kad tu, Izraeli, paklausytum
manęs!
9 Neturėk ir negarbink jokio kito
dievo!
10 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris
išvedžiau tave iš Egipto žemės. Plačiai
išsižiok, kad pripildyčiau tavo burną.
11 Bet mano tauta neklausė mano
balso, Izraelis man nepakluso.
12 Todėl atidaviau juos jų širdžių
geismams, jie vaikščiojo pagal savo
sumanymus.
13 O kad mano tauta klausytų manęs,
kad Izraelis eitų mano keliais!
14 Tuojau pažeminčiau jų priešus ir
prieš jų prispaudėjus pakelčiau ranką!
15 Kurie nekenčia Viešpaties, turėtų
Jam lenktis, ir toks jų likimas būtų
per amžius.
16 O juos geriausiais kviečiais valgy-
dinčiau, uolų medumi maitinčiau."

82

Asafo psalmė.
Dievas pakyla dievų susirin-
kime, dievams teismą daro:
2 „Ar dar ilgai teisite neteisingai ir
pataikausite nedorėliams?
3 Ginkite vargšus ir našlaičius, betur-
čių ir paniekintųjų saugokite teises.
4 Vargšus ir beturčius iš nedorėlių
rankų vaduokite!“
5 Jie neišmano ir nesupranta, jie
vaikščioja tamsoje, todėl visi žemės
pamatai svyruoja.
6 Aš tariau: „Jūs esate dievai ir Aukš-
čiausiojo sūnūs.
7 Tačiau jūs mirsite kaip žmonės,
krisite kaip bet kuris kunigaikštis.“
8 Pakilk, Dieve, teisk žemę, nes visos
tautos Tau priklauso!

83

Asafo psalmė.
Dieve, netylėk! Dieve, nenu-
rimk ir nebūk tylus!
2 Juk štai Tavo priešai triukšmauja,
kelia galvas tie, kurie Tavęs neken-
čia.
3 Prieš Tavo tautą jie rengia sąmoks-
lą, tariasi prieš Tavo globotinius.
4 Jie sako: „Eikime, išnaikinkime
juos, kad šios tautos nebebūtų ir
Izraelio vardo niekas nebeminėtų.“
5 Jie tariasi vieningai, susijungia prieš
Tave:
6 Edomo ir Moabo stovyklos, izmae-
litai ir hagarai,
7 Gebalas, Amonas ir Amalekas, Filis-
tija kartu su Tyro gyventojais.
8 Su jais kartu asirai eina, Loto pa-
likuonims teikia paramą.
9 Padaryk jiems kaip Midjanui, kaip
Siserai ir Jabinui prie Kišono upelio;
10 jie prie En Doro sunaikinti buvo,
tapo mėšlu žemei patręšti.

82 SKYRIUS
1 2 Krn 19,6; Ps 82,6
2 Įst 1,17
3 Įst 24,17
5 Ps 11,3
6 Jn 10,34
8 Apr 11,15

83 SKYRIUS
1 Ps 28,1
2 Ps 81,15
3 Ps 27,5
4 Jer 11,19; Jer 31,36
6 2 Krn 20,1.10.11
9 Ts 4,15-24; Ts 5,20.21; Ts 7,22
10 Sof 1,17
11 Ts 7,25; Ts 8,12-21
13 Ps 35,5; Iz 17,13
14 Įst 32,22
18 Iš 6,3; Ps 59,13; Ps 92,8

84 SKYRIUS
1 Ps 27,4; Ps 46,4
2 Ps 42,1.2
4 Ps 65,4
7 Pat 4,18; Iz 40,31; Jn 1,16; 2 Kor 3,18

11 Padaryk jų kunigaikščius kaip
Orebą ir Zeebą, kaip Zebachą bei
Calmuną – visus jų vadus,
12 kurie sakė: „Pasiglemžkime Die-
vo žemes!“
13 Dieve, padaryk juos lyg sūkurio
blaškomus lapus, lyg šiaudus prieš
vėją.
14 Kaip ugnis sudegina mišką, kaip
liepsna nudegina kalnus,
15 taip gainiok juos audromis, gąs-
dink vėtromis.
16 Viešpatie, užliek gėda jų veidus,
kad Tavo vardo ieškotų!
17 Tegul visada juos gėda ir išgąstis
lydi ir gėdoje jie tepražūna.
18 Težino jie, kad Tas, kurio vardas
Viešpats, visoje žemėje yra Aukš-
čiausias!

84

Muzikos vadovui. Giesmės „Spaustuvai“ melodija. Koracho sūnų psalmė.
Kokios mielos Tavo buvei-
nės, kareivijų Viešpatie!
2 Alpsta mano siela ir ilgisi Vieš-
paties kiemų. Mano širdis ir kūnas
šaukiasi gyvojo Dievo.
3 Net ir žvirblis randa namus, kregž-
dė – lizdą perėti vaikams prie Tavo
aukurų, kareivijų Viešpatie, mano
Karaliau ir Dieve!
4 Palaiminti, kurie gyvena Tavo na-
muose: jie nuolat giria Tave!
5 Palaimintas žmogus, kuris randa
stiprybę Tavyje, kuris yra keleivis
savo širdy.
6 Keliaudami išdegusiu slėniu, jie
šaltiniu jį paverčia, ankstyvasis lietus
jį padengia palaiminimais.
7 Jie eina iš jėgos į jėgą, kol Dievą
Sione išvysta.

8 Kareivijų Viešpatie, išgirsk mano
maldą! Išgirsk, Jokūbo Dieve!
9 Pažvelk, Dieve, mūsų skyde! Pa-
žiūrėk į veidą savo pateptojo!
10 Juk viena diena Tavo kiemuose
yra vertesnė už tūkstantį kitur. Ge-
riau būti durininku Dievo namuose,
negu gyventi nusidėjėlių palapinėse.
11 Saulė ir skydas yra Viešpats; malonę
ir garbę teikia Viešpats, gerų dalykų
neatsako tiems, kurie nekaltai elgiasi.
12 Kareivijų Viešpatie, palaimintas
žmogus, kuris pasitiki Tavimi!

Choro vadovui. Koracho sūnų psalmė.

85 Viešpatie, Tu buvai palankus
savo kraštui, išlaisvinai Jokūbą.
2 Tu atleidai savo tautos kaltę, už-
dengei jos nusidėjimą.
3 Tu sulaikei savo pyktį, nukreipei
savo rūstybės įkarštį.
4 Atgaivink mus, Dieve, mūsų gel-
bėtojau, tepaliauja Tavo rūstybė!
5 Nejaugi amžinai pyksi ant mūsų,
rūstausi per kartų kartas!
6 Argi vėl mūsų neatgaivinsi, kad
džiaugtumės Tavimi?
7 Viešpatie, parodyk mums savo
gailestingumą, suteik išgelbėjimą!
8 Klausysiuos, ką kalba Viešpats Die-
vas! Jis juk skelbia taiką savo tautai
ir šventiesiems; tenesigręžia jie į
kvailystę.
9 Iš tiesų Jo išgelbėjimas arti tiems, ku-
rie Jo bijo, Jo šlovė gyvena tarp mūsų.
10 Gailestingumas ir tiesa susitiko,
teisumas ir taika pasibučiavo.
11 Tiesa žels iš žemės, ir teisumas
žvelgs iš dangaus.
12 Gausiai gėrybių duos Viešpats, ir
žemė bus derlinga.

9 Pr 15,1
11 Pr 15,1; Ps 34,9.10; Iz 60,19.20; Mal 4,2; Apr 21,23
12 Ps 2,12; Ps 40,4

85 SKYRIUS
1 Ezr 1,11; Ezr 2,1; Ps 14,7; Jer 30,18; Jer 31,23; Ez 39,25; Oz 6,11; Jl 3,1
4 Ps 80,3.7
5 Ps 79,5
6 Hab 3,2
9 Iz 46,13; Ag 2,7; Zch 2,5; Jn 1,14
10 Ps 72,3; Iz 32,17
12 Ps 84,11; Jok 1,17

86 SKYRIUS
4 Ps 25,1; Ps 143,8
5 Ps 130,7; Ps 145,9; Jl 2,13
8 Iš 15,11; 2 Sam 7,22; 1 Kar 8,23; Ps 89,6; Jer 10,6
10 Iš 15,11; Įst 6,4; Iz 37,16; Mk 12,29; 1 Kor 8,4
11 Ps 27,11; Ps 143,8
15 Iš 34,6; Ps 86,5

13 Teisumas eis pirma Jo ir nukreips
mus į Jo kelią.

Dovydo malda.

86 Viešpatie, išgirsk, išklausyk
mane, nes aš esu vargšas ir beturtis!
2 Saugok mano sielą, nes aš esu šven-
tas! Gelbėk savo tarną, kuris pasitiki
Tavimi! Tu esi mano Dievas.
3 Viešpatie, būk man gailestingas,
nes Tavęs šaukiuosi be paliovos!
4 Palinksmink savo tarno sielą, nes
į Tave, Viešpatie, kreipiu savo sielą.
5 Juk Tu, Viešpatie, esi geras ir pa-
siruošęs atleisti, kupinas gailestin-
gumo visiems, kurie šaukiasi Tavęs.
6 Viešpatie, išgirsk mano maldą ir
klausyk mano maldavimo balso!
7 Nelaimėje šaukiuosi Tavęs – Tu
išklausai mane!
8 Viešpatie, nėra Tau lygaus tarp die-
vų ir nėra darbų kaip Tavo.
9 Visos Tavo sutvertos tautos ateis,
pagarbins Tave, Viešpatie, ir šlovins
Tavo vardą.
10 Tu esi didis ir darai stebuklus, Tu
vienas esi Dievas!
11 Viešpatie, pamokyk mane savo ke-
lio, kad vaikščiočiau tiesoje! Kreipk
mano širdį Tavo vardo bijoti.
12 Viešpatie, mano Dieve, girsiu Tave
nuoširdžiai, šlovinsiu Tavo vardą per
amžius!
13 Nes didis man buvo Tavo gailestin-
gumas, Tu išgelbėjai mano sielą iš
giliausio pragaro.
14 Dieve, išdidieji sukilo prieš mane,
smurtininkų gauja tyko mano gyvy-
bės; jie nestato Tavęs prieš savo akis.
15 Tačiau Tu, Viešpatie, esi užjaučian-
tis ir maloningas Dievas, kantrus ir
kupinas gailestingumo bei tiesos.

16 Pažvelk į mane ir pasigailėk ma-
nęs! Duok stiprybės savo tarnui ir
išgelbėk savo tarnaitės sūnų!
17 Parodyk ženklą, kad mane globoji,
kad matytų tie, kurie manęs neken-
čia, ir susigėstų, nes Tu, Viešpatie,
esi mano gelbėtojas ir guodėjas!

87 *Koracho sūnų psalmė. Giesmė.*
Jo pamatas – ant šventųjų
kalnų.
2 Viešpats myli Siono vartus labiau
už visas Jokūbo buveines.
3 Šlovingi dalykai pasakojami apie
tave, Dievo mieste!
4 Minėsiu Rahabą ir Babiloną tarp
tų, kurie žino mane. Filistijos, Tyro
ir Etiopijos gyventojai yra ten gimę.
5 Bet apie Sioną bus sakoma: „Ir
šitas, ir tas vyras jame yra gimę.“
Aukščiausiasis įsteigė jį.
6 Viešpats užrašys tautų knygoje:
„Šitas yra ten gimęs.“
7 Jie giedos: „Visos mano versmės yra
tavyje!“

Koracho sūnų psalmė. Giesmė.
Muzikos vadovui. Liūdna melodija.
Nuolankiai nuteikti. Ezeracho Hemano
88 ***pamokantis kūrinys.***
Viešpatie, mano išgelbėjimo
Dieve, dieną ir naktį šaukiau Tavo
akivaizdoje.
2 Tepasiekia mano malda Tave! Iš-
girsk mano šauksmą!
3 Mano siela pilna skausmų ir mano
gyvybė arti mirties.
4 Mane laiko tokiu, kuris nužengė į
duobę, esu bejėgis žmogus.
5 Tarp mirusiųjų yra mano guolis,
guliu kape kaip užmuštieji, kurių
Tu nebeatsimeni, nes jie nuo Tavęs
atskirti.

87 SKYRIUS
2 Ps 78,67.68
3 Iz 60,1
6 Iz 4,3

88 SKYRIUS
1 Ps 27,9; Lk 18,7
3 Ps 107,18
4 Ps 28,1; Ps 31,12
7 Ps 42,7
8 Job 19,13.19; Ps 31,11; Ps 142,4; Rd 3,7
9 Ps 86,3
18 Job 19,13; Ps 31,11; Ps 38,11

89 SKYRIUS
2 Ps 119,89.90
3 2 Sam 7,11; 1 Kar 8,16; 1 Krn 17,10-12

6 Tu įstūmei mane į giliausią duobę,
į tamsą, į gelmes.
7 Mane slegia Tavo rūstybė, Tavo
bangos ritasi per mane.
8 Tu atitolinai nuo manęs mano pa-
žįstamus, jiems padarei mane bjau-
rų. Esu uždarytas ir negaliu išeiti.
9 Mano akys aptemo nuo vargo.
Kasdien šaukiausi Tavęs, Viešpatie,
tiesdamas į Tave rankas.
10 Ar parodysi stebuklus mirusiems?
Ar mirusieji kelsis ir girs Tave?
11 Ar pasakojama apie Tavo malonę
ir ištikimybę mirusiųjų karalys-
tėje?
12 Ar žinomi Tavo stebuklai tamsoje
ir Tavo teisumas užmiršimo šalyje?
13 Viešpatie, Tavęs aš šaukiuosi, mano
malda kas rytą kyla į Tave.
14 Viešpatie, kodėl atstumi mane,
slepi nuo manęs savo veidą?
15 Nuskurdęs ir pasiruošęs mirti esu
nuo pat jaunystės, kenčiu Tavo siau-
bus, nežinau, ką daryti.
16 Tavo rūstybės įkarštis krinta ant
manęs, naikina mane Tavo siaubai.
17 Jie visą laiką supa mane kaip van-
denys ir skandina.
18 Tu atitolinai nuo manęs mielą
bičiulį, mano pažįstami pamiršo
mane.

Ezeracho Etano
89 ***pamokantis kūrinys.***
Viešpatie, apie Tavo gailes-
tingumą giedosiu amžinai; kartų
kartoms skelbsiu Tavo ištikimybę.
2 Aš tariau: „Gailestingumas išliks
per amžius. Tu įtvirtinsi savo išti-
kimybę danguose.“
3 „Aš sudariau sandorą su išrinktuo-
ju ir prisiekiau savo tarnui Dovydui:

4 „Per amžius įtvirtinsiu tavo pali-
kuonį, tavo sostą visoms kartoms
įtvirtinsiu.“
5 Viešpatie, dangūs giria Tavo ste-
buklus, Tavo ištikimybę – šventųjų
susirinkimas.
6 Kas gi iš danguje esančių Viešpa-
čiui prilygsta? Kas tarp Dievo sūnų
panašus į Viešpatį?
7 Bauginantis yra Dievas šventųjų
susirinkime, gerbtinas visų aplink
Jį esančių.
8 Viešpatie, kareivijų Dieve, kas yra
Tau lygus savo jėga? Viešpatie, kas
yra toks ištikimas, kaip Tu?
9 Tu suvaldai jūros šėlimą, sukilu-
sias bangas Tu sutramdai.
10 Tu sutriuškini Rahabą kaip nukau-
tąjį, savo galinga ranka išgainioji
savo priešus.
11 Tau priklauso dangūs ir žemė, pa-
saulis ir visa, kas jame; Tu sukūrei
juos.
12 Tu sutvėrei šiaurę ir pietus; Tabo-
ras ir Hermonas džiaugiasi Tavimi.
13 Tu galingas: stipri Tavo ranka, aukš-
tai pakelta Tavo dešinė!
14 Tavo sosto pamatas – teisumas ir
teisingumas, gailestingumas ir tiesa
eina Tavo priekyje.
15 Palaiminta tauta, kuri pažįsta
džiaugsmingą garsą! Viešpatie, Tavo
veido šviesoje jie vaikščios.
16 Tavo vardas juos linksmins, jie
bus išaukštinti Tavo teisumu.
17 Tu esi jų garbė ir galybė, Tavo pa-
lankumu išaukštintas mūsų ragas.
18 Viešpats yra mūsų apsauga, Izra-
elio Šventasis – mūsų karalius.
19 Regėjime Tu kalbėjai savo šven-
tajam: „Aš suteikiau pagalbą karžy-
giui, išaukštinau tautos išrinktąjį.

4 2 Sam 7,13; Iz 9,7; Lk 1,33
5 Ps 19,1
6 Ps 86,8; Ps 113,5
7 Ps 76,7.11
9 Ps 65,7; Ps 93,3.4; Ps 107,29
10 Iš 14,26-28; Ps 87,4; Iz 30,7; Iz 51,9
11 Pr 1,1; 1 Krn 29,11
12 Įst 3,8; Joz 11,17; Joz 12,1; Joz 19,22; Ts 4,6; Gg 4,8; Jer 46,18
15 Kun 23,24; Sk 10,10; Ps 98,6
17 Ps 75,10; Ps 92,10; Ps 132,17
19 1 Kar 11,34
20 1 Sam 13,14; 1 Sam 16,1-12; Apd 13,22
21 Ps 80,17
25 Ps 72,8
26 2 Sam 22,47; 1 Krn 22,10
27 Kol 1,15.18; Apr 19,16
28 Iz 55,3
29 Įst 11,21; Jer 33,17
30 2 Sam 7,14; Ps 119,53
33 2 Sam 7,14.15
34 Jer 33,20-22
35 Am 4,2
36 Ps 72,17; Lk 1,33
38 Įst 32,19; 1 Krn 28,9
39 Rd 5,16

20 Suradau Dovydą, savo tarną, ir
šventu aliejumi jį patepiau.
21 Mano ranka visuomet jį palaikys,
mano dešinė jį stiprins.
22 Priešas nenugalės jo ir piktadarys
nepažemins.
23 Jo akivaizdoje parblokšiu priešus
ir palaušiu tuos, kurie jo nekenčia.
24 Mano ištikimybė ir gailestingumas
lydės jį, ir mano vardu aukštai iškils
jo ragas.
25 Aš jo ranką padėsiu ant jūros ir ant
upių jo dešinę.
26 Jis sakys man: „Tu esi mano tėvas,
mano Dievas ir išgelbėjimo uola!“
27 Aš padarysiu jį savo pirmagimiu,
jis bus aukščiau negu žemės karaliai.
28 Aš būsiu jam gailestingas per am-
žius, tvirta pasiliks sandora tarp mūsų.
29 Jo palikuonims leisiu gyventi per
amžius; kol bus dangus, stovės jo
sostas.
30 Jei jo vaikai paniekins mano įsta-
tymą, jei nesielgs, kaip jiems įsakyta,
31 jei mano nuostatus laužys ir įsa-
kymų mano nepaisys,
32 bausiu už jų nuodėmes lazda, plak-
siu rykštėmis už jų kaltę.
33 Bet savo malonės iš jo neatimsiu
ir ištikimybės jam neatsakysiu,
34 nesulaužysiu sandoros ir savo lūpų
žodžio nekeisiu.
35 Kartą esu prisiekęs savo šventumu,
Dovydui nemeluosiu.
36 Jo palikuonys gyvens per amžius,
ir jo sostas stovės kaip saulė priešais
mane,
37 bus įtvirtintas kaip mėnulis – iš-
tikimas liudytojas danguje.“
38 Bet Tu atstūmei, atmetei ir pasi-
bjaurėjai savo pateptuoju.
39 Išsižadėjai sandoros su savo tar-

nu, nusviedei žemėn jo karūną ir
suteršei ją.
40 Tu sugriovei jo mūrus, pavertei
griuvėsiais tvirtoves.
41 Jį plėšia visi praeiviai, jis tapo pa-
juoka kaimynams.
42 Tu leidai jo priešų galybei iškilti,
jiems visiems suteikei džiaugsmo.
43 Nukreipei ašmenis jo kardo, ne-
leidai laimėti mūšyje.
44 Tu atėmei jo šlovę ir nuvertei jo
sostą.
45 Sutrumpinai jo jaunystės dienas,
padengei jį gėda.
46 Ar ilgai, Viešpatie? Ar slėpsies
amžinai? Ar degs kaip ugnis Tavo
rūstybė?
47 Viešpatie, atsimink, koks trumpas
yra mano gyvenimas! Kokius men-
kus Tu sukūrei visus žmones!
48 Koks žmogus gyvena ir nepatiria
mirties? Kieno siela mirusiųjų bu-
veinės išvengia?
49 Viešpatie, kur yra Tavo ankstesnė
malonė, kurią, būdamas tiesiakalbis,
Dovydui pažadėjai?
50 Viešpatie, atsimink savo tarno
gėdą; nešioju širdyje daugelio tautų
panieką,
51 kuria, Viešpatie, Tavo priešai nie-
kino Tavo pateptojo kelius.
52 Tebūna palaimintas Viešpats per
amžius! Amen! Amen!

90 *Dievo vyro Mozės malda.*
Viešpatie, Tu buvai mums
prieglauda per kartų kartas!
2 Anksčiau, negu buvo sutverti kalnai,
žemė ir pasaulis, Tu, Dieve, esi nuo
amžių ir per amžius!
3 Tu grąžini žmones į dulkes ir sa-
kai: „Sugrįžkite, žmonių vaikai!“
4 Juk tūkstantis metų Tavo akyse yra
kaip vakarykštė diena, kuri praėjo,
kaip sargybos laikas naktį.
5 Tu pašalini žmones kaip rytmečio
sapną, kaip žaliuojančią žolę.
6 Rytą ji žydi, vakare nukertama ir
sudžiūsta.
7 Tavo rūstybė sunaikina mus, Tavo
pyktis mus gąsdina.
8 Tu laikai mūsų kaltes savo akivaiz-
doje, mūsų slaptas nuodėmes – savo
veido šviesoje.
9 Mūsų dienos praeina Tau rūstau-
jant, mūsų metai – kaip atodūsis.
10 Mūsų metų skaičius yra septynias-
dešimt, o stipresniųjų – aštuoniasde-
šimt. Dauguma jų praeina varge ir
kančiose. Jie greitai praeina, ir mes
išnykstame.
11 Kas Tavo rūstybės jėgą supranta ir
bijo Tavojo pykčio?
12 Pamokyk mus skaičiuoti mūsų
dienas, kad įgytume išmintingą širdį!
13 Sugrįžk, Viešpatie! Ar ilgai? Būk
gailestingas savo tarnams!
14 Gaivink mus nuo ryto savo gai-
lestingumu, kad džiaugsmas ir
linksmumas mus lydėtų visą amžių!
15 Suteik mums džiaugsmo už tas die-
nas, per kurias pažeminti buvome,
už tuos metus, per kuriuos patyrėme
pikta.
16 Tepamato Tavo tarnai Tavo darbus
ir Tavo šlovę jų vaikai!
17 Viešpatie, Dieve, būk mums geras,
įtvirtink mūsų darbus, daryk mūsų
darbus sėkmingus!

91 Tas, kuris gyvena Aukščiausio-
jo globoje, Visagalio šešėlyje
pasilieka,
2 sako Viešpačiui: „Tu mano priebė-

41 Ps 80,12
47 Ps 62,9; Ps 90,9
48 Mok 3,19
49 2 Sam 7,15; Ps 54,5
50 Ps 69,9.19
51 Ps 74,10.18.22
52 Ps 41,13

90 SKYRIUS
1 Ez 11,16
2 Pat 8,25.26
3 Pr 3,19
4 2 Pt 3,8
5 Ps 73,20; Iz 40,6
8 Ps 19,12; Ps 50,21; Mok 12,14; Jer 16,17
12 Įst 32,29; Ps 39,4
13 Iš 32,12; Įst 32,36
14 Ps 85,6
16 Įst 32,4; Hab 3,2
17 Ps 27,4; Iz 26,12

91 SKYRIUS
1 Ps 17,8; Ps 27,5; Ps 31,20; Ps 32,7; Iz 25,4; Iz 32,2
2 Ps 142,5

ga ir mano tvirtovė, mano Dievas,
kuriuo pasitikiu!“
3 Jis ištrauks tave iš medžiotojo kilpos,
iš pražūtingo maro.
4 Jis pridengs tave savo plunksno-
mis, po Jo sparnais rasi sau prie-
glaudą. Didysis skydas ir šarvas
yra Jo tiesa!
5 Tau nereikės bijoti nakties baisumų
nė strėlių, švilpiančių dieną,
6 nebaugins tavęs patamsyje slan-
kiojąs maras nė vidudienį siaučiantis
sunaikinimas.
7 Tavo pašonėje kris tūkstantis ir
dešimt tūkstančių – tavo dešinėje,
bet tai nepriartės prie tavęs.
8 Tu savo akimis tai stebėsi ir maty-
si, kaip nedorėliams bus atlyginta,
9 nes tu pasidarei Viešpatį savo prie-
bėga, Aukščiausiąjį savo buveine.
10 Tau neatsitiks nieko pikto, ir jokia
nelaimė nepriartės prie tavo palapinės.
11 Jis įsakys savo angelams saugoti
tave visuose keliuose.
12 Ant rankų jie nešios tave, kad ne-
užsigautum kojos į akmenį.
13 Tu mindžiosi liūtą ir gyvatę, su-
trypsi jauniklį liūtą ir slibiną.
14 „Kadangi jis pamilo mane, Aš iš-
laisvinsiu jį ir apginsiu, nes jis mano
vardą pažįsta.
15 Jis šauksis manęs, ir Aš jam atsa-
kysiu. Būsiu su juo varge, išlaisvin-
siu jį ir pagerbsiu.
16 Ilgu gyvenimu pasotinsiu jį ir
parodysiu jam savo išgelbėjimą.“

Psalmė. Giesmė
šabo dienai.

92 Gera dėkoti Tau, Viešpatie,
ir giedoti gyrių Tavo vardui, Aukš-
čiausiasis,

3 Ps 124,7; Pat 6,5
4 Ps 17,8
5 Job 5,19; Ps 112,7; Iz 43,2
8 Ps 37,34; Mal 1,5
9 Ps 90,1; Ps 91,2
10 Pat 12,21
11 Ps 34,7; Mt 4,6; Lk 4,10; Hbr 1,14
12 Mt 4,6; Lk 4,11
14 Ps 9,10
15 Job 12,4; Ps 50,15; Iz 43,2

92 SKYRIUS

1 Ps 147,1
2 Ps 89,1
3 1 Krn 23,5
5 Ps 40,5; Ps 139,17.18; Iz 28,29; Rom 11,33.34; Apr 15,3
6 Ps 73,22
7 Job 12,6; Ps 37,1.2; Jer 12,1.2; Mal 3,15
8 Ps 83,18
9 Ps 68,1
10 Ps 23,5; Ps 89,17
11 Ps 54,7
12 Sk 24,6; Ps 52,8; Jer 17,8; Oz 14,5.6
15 Įst 32,4; Rom 9,14

93 SKYRIUS

1 Ps 65,6; Ps 96,10
2 Ps 45,6; Rd 5,19
4 Ps 65,7

2 skelbti rytmety Tavo malonę ir
ištikimybę naktimis
3 dešimčiastygiu instrumentu, psal-
teriu ir arfa.
4 Viešpatie, Tu pralinksminai mane
savo kūriniais, Tavo rankų darbais
aš džiaugiuosi.
5 Viešpatie, kokie didingi yra Tavo
darbai! Kokios gilios Tavo mintys!
6 Tik neišmanantis žmogus to nesu-
pranta ir kvailys nesuvokia.
7 Nors ir žydi nedorėliai kaip gėlės,
nors klesti piktadariai, jie bus am-
žinai sunaikinti.
8 Viešpatie, Tu esi Aukščiausiasis
per amžius!
9 Viešpatie, štai žus Tavo priešai, bus
išblaškyti visi piktadariai!
10 Bet man Tu davei jėgų kaip stumb-
rui, patepei mane šviežiu aliejumi.
11 Mano akys matys mano priešus,
ausys išgirs apie tuos, kurie prieš
mane pakilo.
12 Teisusis klestės kaip palmė, augs
kaip Libano kedras.
13 Viešpaties namuose pasodinti, jie
žydės Dievo kiemuose,
14 neš vaisių senatvėje, bus sultingi
ir žali,
15 kad skelbtų Viešpaties teisumą. Jis
yra mano uola ir Jame nėra neteisybės.

93 Viešpats karaliauja. Jis apsi-
vilkęs didybe, Viešpats susi-
juosęs stiprybe, taip tvirtai pastatė
pasaulį, kad jo niekas nepajudins.
2 Tvirtai stovi Tavo sostas nuo seno-
vės; nuo amžių Tu esi!
3 Viešpatie, vandenys patvino,
pakilo jų ūžimas, pakilo vandenų
bangos!
4 Galingesnis už gausių vandenų

šniokštimą, už galingas jūrų bangas
yra Viešpats aukštybėse!
5 Tavo liudijimai labai patikimi.
Tavo namus puošia šventumas,
Viešpatie, per amžius.

94 Viešpatie Dieve, kuris atker-
šiji, Dieve, kuris atkeršiji,
pasirodyk!
2 Kelkis, pasaulio Teisėjau, atlygink
išdidiesiems, ko jie nusipelnė!
3 Viešpatie, ar ilgai dar nedorėliai
džiūgaus?
4 Ar ilgai kalbės įžūliai ir didžiuosis
visi piktadariai?
5 Viešpatie, jie trypia Tavo tautą,
spaudžia Tavo paveldą.
6 Jie užmuša našlę ir ateivį, žudo
našlaičius.
7 Jie sako: „Viešpats nemato, Jokūbo
Dievas nepastebi.“
8 Susipraskite, tautos neišmanėliai!
Jūs, kvailiai, kada išminties įgysite?
9 Nejaugi Tas, kuris padarė ausį,
negirdėtų, ir Tas, kuris sukūrė akį,
nematytų?
10 Argi Tas, kuris auklėja tautas ir
moko žmones išminties, nesudraustų?
11 Viešpats žino žmonių mintis, kad
jos yra tuščios.
12 Palaimintas žmogus, Viešpatie, kurį
Tu auklėji ir savo įstatymo mokai;
13 ramybę jam teiki nelaimių dieno-
mis, kol nedorėliui kasama duobė.
14 Juk Viešpats neatmes savo tautos
ir neapleis savo paveldėjimo.
15 Teisingumas sugrįš teisiajam ir
juo paseks visi tiesiaširdžiai.
16 Kas gins mane nuo piktadarių?
Kas užstos mane prieš skriaudėjus?
17 Jei Viešpats man nebūtų padėjęs,
būčiau atsidūręs tylos karalystėje.

94 SKYRIUS
1 Įst 32,35; Iz 35,4; Nah 1,2; Rom 12,19
2 Pr 18,25
3 Job 20,5
4 Ps 31,18; Jud 1,15
7 Job 22,13; Ps 10,11
9 Iš 4,11; Pat 20,12
11 Job 11,11; 1 Kor 3,20
12 Įst 8,5; Job 5,17; Ps 119,71; Pat 3,11.12; Hbr 12,5.6
20 Am 6,3
21 Iš 23,7; Ps 106,38; Pat 17,15; Mt 27,4

95 SKYRIUS
2 Ef 5,19; Jok 5,13
3 Ps 96,4; 1 Kor 8,5.6
5 Pr 1,9.10
6 2 Km 6,13; Dan 6,10; Fil 2,10
7 Ps 79,13; Hbr 3,7-11. 15; Hbr 4,7
8 Iš 17,2-7; Sk 20,13
9 Sk 14,22; Ps 78,18; 1 Kor 10,9

18 Kai pasakiau: „Slysta mano koja“,
Tavo gailestingumas, Viešpatie,
palaikė mane.
19 Kai mano širdis prisikaupė rūpes-
čių, Tavo paguoda sielai džiaugsmą
grąžino.
20 Argi Tu nedorėlių sostui pritarsi,
kai iškraipydami įstatymą jie spau-
džia žmones?
21 Teisiojo sielą jie puola, nekaltą
kraują pasmerkia.
22 Bet Viešpats yra mano apsauga,
ir mano Dievas – priebėgos uola.
23 Jis atlygins jiems už jų kaltes ir
sunaikins juos dėl jų pačių nedorybių.
Viešpats, mūsų Dievas, sunaikins
juos.

95 Ateikite, giedokime Viešpa-
čiui! Džiaugsmingą triukšmą
kelkime savo išgelbėjimo uolai!
2 Ateikime į Jo akivaizdą su padė-
ka, džiaugsmingai giedokime Jam
psalmes!
3 Viešpats yra didis Dievas ir didis
Karalius, didesnis už visus dievus.
4 Jo rankoje yra žemės gelmės ir Jam
priklauso kalnų viršūnės.
5 Jo yra jūra, nes Jis ją sutvėrė, ir sau-
suma – Jo rankų darbas.
6 Ateikime, pulkime žemėn prieš
Dievą ir pagarbinkime, atsiklaupki-
me prieš Viešpatį, kuris mus sutvėrė!
7 Jis yra mūsų Dievas, o mes – Jo
ganoma tauta ir Jo rankų globoja-
mos avys! Šiandien, jeigu išgirsite
Jo balsą, –
8 „neužkietinkite savo širdžių kaip
Meriboje, kaip gundymo dieną dy-
kumoje,
9 kur jūsų tėvai mane gundė ir mė-
gino, nors mano darbus buvo matę!

10 Keturiasdešimt metų mane liūdino
ta karta, ir Aš pasakiau: „Ši tauta
klysta savo širdyje ir nepažįsta mano
kelių.“
11 Užsirūstinęs jiems prisiekiau: „Jie
neįeis į mano poilsį!“

96 Giedokite Viešpačiui naują
giesmę, giedokite Viešpačiui
visos šalys!
2 Giedokite Viešpačiui, šlovinkite Jo
vardą. Kiekvieną dieną skelbkite Jo
išgelbėjimą.
3 Apsakykite Jo garbę tarp pagonių
ir Jo stebuklus visoms tautoms.
4 Didis yra Viešpats ir didžiai gir-
tinas, bijotinas labiausiai iš visų
dievų.
5 Visi tautų dievai yra stabai, bet Vieš-
pats sukūrė dangus.
6 Didybė ir garbė yra priešais Jį,
galybė ir grožis Jo šventykloje.
7 Pripažinkite Viešpačiui, tautų gi-
minės, pripažinkite Viešpačiui šlovę
ir galybę!
8 Atiduokite Viešpačiui šlovę, pri-
derančią Jo vardui, atneškite auką,
įeikite į Jo kiemus.
9 Garbinkite Viešpatį, spindintį šven-
tumu, bijokite Jo visos šalys.
10 Skelbkite pagonims: „Viešpats ka-
raliauja!“ Jis sukūrė tvirtą pasaulį,
Jis teis tautas teisingai.
11 Tesilinksmina žemė ir tedžiūgauja
dangūs! Tešniokščia jūra ir kas joje
yra!
12 Linksmai tedžiūgauja laukai ir
visa, kas juose auga! Visi miško
medžiai tada džiaugsis
13 Viešpaties akivaizdoje, kai Jis ateis
teisti žemės. Jis teis pasaulį teisingai
ir tautas savo tiesa.

10 Apd 7,36; Apd 13,18; Hbr 3,10.17
11 Sk 14,23. 28-30; Įst 1,35; Hbr 4,3.5
96 SKYRIUS
1 1 Km 16, 23-33
4 Ps 18,3; Ps 95,3; Ps 145,3
5 1 Km 16,26; Ps 115,15; Iz 42,5; Jer 10,11
6 Ps 29,2
7 1 Km 16,28. 29; Ps 29,1.2
9 1 Km 16,29; 2 Km 20,21; Ps 29,2
10 Ps 67,4; Ps 93,1; Ps 97,1; Apr 11,15; Apr 19,6
11 Ps 69,34; Ps 98,7; Iz 49,13
13 Apr 19,11
97 SKYRIUS
1 Ps 96,10
2 Iš 19,9; Įst 4,11; 1 Kar 8,12; Ps 18,11; Ps 89,14
3 Ps 18,8; Dan 7,10; Hab 3,5
4 Iš 19,18
5 Am 9,5; Mch 1,4; Nah 1,5
6 Ps 19,1
7 Iš 20,4; Hbr 1,6
9 Iš 18,11; Ps 83,18; Ps 95,3; Ps 96,4
10 Ps 31,23; Ps 34,14; Ps 37,40; Ps 145,20; Pat 2,8; Pat 8,13; Jer 15,21; Dan 3,28; Am 5,15; Rom 12,9
11 Job 22,28; Ps 112,4; Pat 4,18
12 Ps 30,4; Ps 33,1
98 SKYRIUS
1 Iš 15,11; Ps 33,3;

97 Viešpats karaliauja! Tedžiū-
gauja žemė! Tesilinksmina
salos!
2 Debesys ir tamsa Jį supa; teisumas
ir teisingumas yra Jo sosto pagrindas.
3 Jo priekyje liepsnoja ugnis ir su-
degina aplinkui Jo priešus.
4 Žaibai nušviečia pasaulį. Tai ma-
tydama, žemė drebėjo.
5 Kalnai sutirpo kaip vaškas prieš
Viešpatį – visos žemės Valdovą.
6 Dangūs skelbia Jo teisumą ir visos
tautos mato Jo šlovę.
7 Bus sugėdinti tie, kurie tarnauja
drožiniams, kurie stabais savo giriasi.
Garbinkite Jį, visi dievai!
8 Tai girdi Sionas ir džiaugiasi. Vieš-
patie, dėl Tavo sprendimų džiūgauja
Judo dukterys.
9 Viešpatie, Tu esi aukštai virš visos
žemės, išaukštintas virš visų dievų!
10 Jūs, kurie mylite Viešpatį, nekęs-
kite pikto; Jis saugo savo šventųjų
gyvybes, iš nedorėlių priespaudos
išlaisvina juos.
11 Šviesa sušvinta teisiajam, tiesia-
širdžiui – džiaugsmas.
12 Linksminkitės, teisieji, Viešpaty-
je, dėkokite, prisiminę Jo šventumą.

98 *Psalmė.*
Naują giesmę giedokite Vieš-
pačiui, nes nuostabius darbus Jis
daro! Jo dešinė ir Jo šventoji ranka
Jam pergalę teikia.
2 Viešpats apreiškė savo išgelbėji-
mą, tautų akivaizdoje parodė savo
teisumą.
3 Jis atsiminė savo gailestingumą ir
tiesą, žadėtą Izraelio namams. Visi
žemės pakraščiai pamatė Dievo
išgelbėjimą.

4 Džiaugsmingą triukšmą kelkite
Viešpačiui visos šalys! Linksmin-
kitės ir giedokite gyrių.
5 Giedokite Viešpačiui, pritardami
arfomis, giedokite psalmes, pritar-
dami arfomis.
6 Trimitų ir rago garsais kelkite
džiaugsmingą triukšmą prieš Kara-
lių, Viešpatį!
7 Tesidžiaugia jūra ir visa, kas joje
yra, žemė ir jos gyventojai!
8 Upės teploja rankomis, kalnai tesi-
džiaugia kartu
9 Viešpaties akivaizdoje, nes Jis ateis
teisti žemės! Jis teis pasaulį teisingai
ir tautas nešališkai.

99

Viešpats karaliauja, tegu dreba
tautos. Jis sėdi tarp cherubų,
tedreba žemė.
2 Viešpats yra didis Sione. Jis yra
aukščiau nei visos tautos.
3 Tegiria jie Tavo vardą, didį ir bau-
ginantį, Jis yra šventas.
4 Karaliaus galybė myli tiesą. Tu
įtvirtini teisingumą, įvykdai teisu-
mą ir teisybę Jokūbo vaikams.
5 Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą,
garbinkite priešais Jo sostą; Jis yra
šventas.
6 Mozė ir Aaronas yra tarp Jo kunigų
ir Samuelis tarp tų, kurie šaukiasi Jo
vardo. Jie šaukėsi Viešpaties, ir Jis
jiems atsakė.
7 Iš debesies stulpo kalbėjo Jis; jie
laikėsi Jo nuostatų ir potvarkių, ku-
riuos Jis jiems davė.
8 O Viešpatie, mūsų Dieve, Tu atsakei
jiems! Atlaidus Dievas buvai jiems,
nors ir atlygindavai už jų nusikal-
timus.
9 Aukštinkite Viešpatį, mūsų Dievą,
garbinkite prie Jo švento kalno, nes
Viešpats, mūsų Dievas, yra šventas!

Ps 77,14; Iz 42,10
2 Iz 52,10; Iz 62,2; Lk 1,77; Lk 2,30.31; Rom 3,25
3 Iz 49,6; Lk 3,6; Apd 13,47; Apd 28,28
9 Ps 96,10.13

99 SKYRIUS
1 Iš 25,22; 1 Sam 4,4; Ps 80,1
6 1 Sam 7,9; 1 Sam 12,18

100 SKYRIUS
1 Ps 95,1
3 Job 10,3.8; Ps 95,7; Ps 119,73; Ps 139,13.14; Iz 40,11; Ez 34,30.31; Ef 2,10
4 Ps 66,13; Ps 116,17-19
5 Ps 136,1

101 SKYRIUS
2 1 Kar 11,4
3 Ps 97,10
4 Ps 119,115
5 Pat 6,17
8 Ps 48,2.8; Ps 75,10; Jer 21,12

100

Gyriaus psalmė.
Kelkite džiaugsmingą
triukšmą Viešpačiui, visos šalys!
2 Tarnaukite Viešpačiui su džiaugs-
mu, Jo akivaizdon ateikite giedo-
dami.
3 Žinokite, kad Viešpats yra Dievas.
Jis mus sukūrė, o ne mes patys; mes
esame Jo tauta ir Jo ganyklos avys.
4 Įeikite pro vartus su dėkojimu, į Jo
kiemus su gyriumi. Būkite dėkingi
Jam, laiminkite Jo vardą!
5 Geras yra Viešpats; Jo gailestingu-
mas amžinas ir Jo tiesa pasilieka
kartų kartoms.

101

Dovydo psalmė.
Apie gailestingumą ir tei-
singumą giedosiu, skambinsiu Tau,
Viešpatie.
2 Laikysiuos teisingo kelio. Kada Tu
pas mane ateisi? Vaikščiosiu tobula
širdimi savo namuose.
3 Į tai, kas nedora, aš nežiūrėsiu. Aš
nekenčiu neištikimųjų darbų; nieko
bendro su jais neturėsiu.
4 Vengsiu iš tolo širdies nelabumo,
pikto nenoriu pažinti.
5 Kas slaptai savo artimą šmeižia, tą
nutildysiu. Kas žiūri iš aukšto ir turi
išdidžią širdį, to neapkęsiu.
6 Mano akys žvelgs į krašto ištiki-
muosius, kad jie gyventų su mani-
mi. Kas vaikščioja tobulu keliu, tas
tarnaus man.
7 Klastingieji negyvens mano na-
muose. Melagiai nepasiliks mano
akivaizdoje.
8 Anksti išnaikinsiu krašto nedorė-

lius, kad pašalinčiau piktadarius iš
Viešpaties miesto.

Prislėgtojo malda, kai jis sielvartaudamas išlieja Viešpačiui savo skundą.

102 Viešpatie, išgirsk mano
maldą, ir mano šauksmas tepasiekia
Tave.
2 Neslėpk savo veido nuo manęs tą
dieną, kai esu varge. Palenk į mane
savo ausį, kai šaukiuosi, skubėk man
atsakyti.
3 Mano dienos pranyksta kaip dū-
mai, mano kaulai kaip židinys dega.
4 Kaip pakirsta žolė mano širdis
džiūsta; aš pamirštu valgyti.
5 Nuo skaudžių aimanų oda prilipo
prie mano kaulų.
6 Esu panašus į dykumų pelikaną, į
pelėdą griuvėsiuose.
7 Nemiegu ir esu vienišas kaip
paukštis ant stogo.
8 Priešai mane užgaulioja, ir mano
vardas jiems tapo keiksmažodžiu.
9 Pelenus valgau kaip duoną ir su
ašaromis maišau savo gėrimą
10 dėl Tavo rūstybės ir pykčio, nes
Tu mane pakėlei ir nubloškei žemėn.
11 Mano dienos yra tartum ištįsęs
šešėlis, ir aš lyg žolė džiūstu.
12 Bet Tu, Viešpatie, pasiliksi per
amžius; Tave minės visos kartos.
13 Tu pakilsi ir pasigailėsi Siono, nes
atėjo metas jam suteikti malonę.
14 Tavo tarnams jo akmenys meilūs,
jiems gaila jo dulkių.
15 Tavo vardo, Viešpatie, bijos
pagonys ir Tavo šlovės – pasaulio
karaliai.
16 Kai Viešpats atstatys Sioną, Jis
pasirodys savo šlovėje;

102 SKYRIUS
2 Ps 27,9; Ps 69,17
3 Jok 4,14
15 1 Kar 8,43
16 Iz 60,1.2
17 Neh 1,6
18 Ps 22,31; Rom 15,4
19 Įst 26,15
20 Ps 79,11
21 Ps 22,22
22 Iz 2,2.3; Iz 49,22.23; Iz 60,3
23 Job 21,21
24 Ps 90,2; Iz 38,10
25 Hbr 1,10-12
26 Iz 34,4; Iz 51,6
27 Mal 3,6
28 Ps 69,36

103 SKYRIUS
1 Ps 104,1.35
3 Iš 15,26; Ps 130,8
4 Ps 5,12
5 Iz 40,31

17 apleistųjų maldas Jis išklausys, jų
prašymų nepaniekins.
18 Tai tebūna užrašyta ateisiančiai
kartai, kad tauta, kuri bus sukurta,
girtų Viešpatį.
19 Iš savo šventos aukštybės Vieš-
pats pažvelgė žemyn, iš dangaus
pažiūrėjo į žemę,
20 kad išgirstų belaisvių dejones,
išlaisvintų mirčiai skirtuosius,
21 kad Sione būtų skelbiamas Vieš-
paties vardas ir girtų Jį Jeruzalėje,
22 kai susiburs karalystės ir tautos
tarnauti Viešpačiui.
23 Jis susilpnino mane kelionėje,
sutrumpino mano gyvenimo dienas.
24 Aš sakiau: „Mano Dieve, nepa-
imk manęs įpusėjus mano amžiui,
Tavo metai tęsiasi per visas kartas.
25 Kadaise Tu sukūrei žemę ir dan-
gūs yra Tavo rankų darbas.
26 Jie pražus, bet Tu pasiliksi. Jie
visi susidėvės kaip drabužis, kaip
rūbą juos pakeisi, ir jie bus pakeisti.
27 Bet Tu esi tas pats, ir Tavo metai
nesibaigs.
28 Tavo tarnų vaikai gyvens ir jų
palikuonys įsitvirtins Tavo aki-
vaizdoje.“

Dovydo psalmė.

103 Laimink, mano siela,
Viešpatį, ir visa, kas yra manyje, Jo
šventą vardą!
2 Laimink, mano siela, Viešpatį ir
neužmiršk visų Jo geradarysčių!
3 Jis atleidžia visas tavo kaltes ir
gydo visas tavo ligas.
4 Jis išperka tavo gyvybę iš pražū-
ties ir savo malone bei gailestingu-
mu tave vainikuoja.
5 Jis pasotina geru tavo burną, ir

atsinaujina tavo jaunystė kaip erelio.
6 Viešpats vykdo teisybę ir teismą
prispaustiesiems.
7 Jis savo kelius apreiškė Mozei, ir
Izraelio vaikai matė Jo darbus.
8 Gailestingas ir maloningas yra
Viešpats, lėtas pykti ir turtingas gai-
lestingumo.
9 Ne visados Jis barasi ir ne amžinai
rūstauja.
10 Jis nepasielgė su mumis pagal
mūsų kaltes ir neatlygino mums
pagal mūsų nuodėmes.
11 Kaip dangus yra aukštai virš že-
mės, taip didis yra Jo gailestingumas
tiems, kurie Jo bijo.
12 Kaip toli nuo rytų yra vakarai,
taip Jis atitolino nuo mūsų nuodė-
mes.
13 Kaip tėvas pasigaili vaikų, taip
Viešpats gailisi tų, kurie Jo bijo.
14 Jis mūsų prigimtį žino, atsimena,
kad esame dulkės.
15 Žmogaus dienos yra kaip žolė,
kaip lauko gėlė jis pražysta.
16 Vos tik papūtė vėjas, jo nebėra, jo
vieta jo nebepažįsta.
17 Bet Viešpaties gailestingumas
per amžius tiems, kurie Jo bijo, ir
Jo teisumas lieka vaikų vaikams tų,
18 kurie Jo sandoros laikosi, atsime-
na Jo įsakymus ir juos vykdo.
19 Viešpats danguje pastatė savo sos-
tą, Jo karališka valdžia valdo viską.
20 Laiminkite Viešpatį jūs, angelai,
galingi jėga, kurie vykdote Jo žodį,
Jo balsą išgirdę.
21 Laimink Viešpatį, Jo kareivija, Jo
tarnai, kurie vykdote Jo valią.
22 Laiminkite Viešpatį, visi kūriniai
visoje Jo viešpatystėje. Laimink,
mano siela, Viešpatį!

7 Ps 147,19
8 Iš 34,6.7
9 Ps 30,5
10 Ezr 9,13
12 Iz 38,17; Iz 43,25
13 Mal 3,17
15 1 Pt 1,24
16 Job 7,10; Iz 40,7
18 Įst 7,9
19 Dan 4,17.25
20 Ps 148,2; Mt 6,10
21 Hbr 1,14

104 SKYRIUS
1 Ps 103,1
3 Am 9,6
6 Pr 1,6
9 Pr 9,11-15; Job 26,10; Ps 33,7; Jer 5,22
13 Ps 147,8; Jer 10,13
14 Pr 1,29; Job 28,5
15 Ts 9,13; Ps 23,5; Pat 31,6; Mok 10,19

104 Laimink, mano siela, Vieš-
patį! Viešpatie, mano Dieve,
Tu esi labai didingas! Didybe ir gar-
be esi apsirengęs.
2 Tave supa šviesa kaip apsiaustas;
ištiesei dangus kaip skraistę.
3 Virš vandenų surentei sau kamba-
rius, debesis padarei savo vežimu,
važiuoji ant vėjo sparnų.
4 Tu darai savo pasiuntinius kaip
vėjus, savo tarnus kaip liepsnojančią
ugnį.
5 Tu padėjai žemės pamatus, ir nie-
kas jos nepajudins per amžius.
6 Vandenynais kaip drabužiu ap-
dengei ją, kalnų viršūnes vandenys
dengė.
7 Tau grūmojant, jie pabėgo, nuo
Tavo griaustinio balso jie pasišalino.
8 Jie kyla į kalnus, leidžiasi į slėnius,
į vietas, kurias jiems paskyrei.
9 Nustatei jiems ribą, kad jos neper-
žengtų ir nebeužlietų žemės.
10 Tu pasiuntei šaltinius į slėnius,
tarp kalnų jie teka.
11 Iš jų miško žvėrys geria ir laukiniai
asilai troškulį savo malšina.
12 Jų pakrantėse padangių paukščiai
gyvena, medžių šakose jie čiulba.
13 Iš savo kambarių kalnus Tu laistai,
Tavo rankų darbas gaivina žemę.
14 Tu išaugini žolę galvijams ir au-
galus, kad tarnautų žmogui, kad iš
žemės jis maistą sau gautų
15 ir vyną, kuris linksmina žmogaus
širdį. Veidai spindi nuo aliejaus, o
duona stiprina žmonių širdis.
16 Viešpaties medžiai pasisotina,
Libano kedrai – Jo pasodinti.
17 Paukščiai ten krauna lizdus, gand-
ras kipariso viršūnėje sau namus
pasidarė.

18 Aukšti kalnai – laukinėms ož-
koms, uolos triušiams prieglaudą
teikia.
19 Jis sukūrė mėnulį laikui žymėti,
saulė žino, kada nusileisti.
20 Tu siunti tamsą, ir ateina naktis,
miško žvėrys sujunda.
21 Ima riaumoti jauni liūtai, gro-
bio ieškodami, ir prašo Dievo sau
maisto.
22 Kai pateka saulė, jie pasitraukia
miegoti į savo guolius.
23 Žmogus išeina į darbą ir darbuo-
jasi ligi vakaro.
24 Viešpatie, kokia daugybė Tavo
darbų! Juos išmintingai padarei,
žemę pripildei savo turtų.
25 Štai didelė ir plati jūra. Ten knibž-
da be skaičiaus įvairaus dydžio
gyvūnų.
26 Ten plaukioja laivai, Tavo sukur-
tas leviatanas vandeny žaidžia.
27 Jie visi iš Tavęs laukia, kad duo-
tum jiems maisto reikiamu metu.
28 Tu duodi jiems, jie rankioja. Tu iš-
tiesi savo ranką, jie pasisotina gausiai.
29 Tau paslėpus nuo jų veidą, jie išsi-
gąsta. Tu atimi jų kvėpavimą, ir jie
miršta, dulkėmis virsta.
30 Atsiunti Tu savo dvasią, sukuri
juos ir atnaujini žemės veidą.
31 Viešpaties šlovė pasiliks per
amžius, džiaugsis Viešpats savo
darbais.
32 Jis pažvelgia į žemę, ji sudreba;
paliečia kalnus, ir jie rūksta.
33 Viešpačiui giedosiu, kol gyvensiu,
giedosiu gyrių Dievui, kol gyvas
būsiu.
34 Mano apmąstymai Jam patiks; aš
džiaugsiuosi Viešpatyje.
35 Te nusidėjėliai dingsta iš žemės,
tenebūna daugiau nedorėlių. Lai-
mink, mano siela, Viešpatį! Girkite
Viešpatį!

105 Dėkokite Viešpačiui, šau-
kitės Jo vardo, skelbkite
tautose Jo darbus.
2 Giedokite Jam, giedokite Jam psal-
mes. Garsinkite visus Jo stebuklus.
3 Didžiuokitės Jo šventu vardu. Tegu
džiaugiasi širdys tų, kurie ieško
Viešpaties.
4 Ieškokite Viešpaties ir Jo jėgos.
Nuolatos ieškokite Jo veido.
5 Atsiminkite Jo nuostabius darbus,
kuriuos Jis yra padaręs, Jo stebuklus
ir Jo lūpų ištartus sprendimus.
6 Jūs – Jo tarno Abraomo palikuo-
nys, Jokūbo vaikai, Jo išrinktieji.
7 Jis yra Viešpats, mūsų Dievas;
visoje žemėje galioja Jo sprendimai.
8 Jis per amžius atsimena savo san-
dorą, žodį, kurį Jis įsakė tūkstančiui
kartų,
9 sandorą, kurią Jis sudarė su Abra-
omu, ir priesaiką, duotą Izaokui.
10 Jis patvirtino ją Jokūbui įstatymu,
Izraeliui – amžina sandora,
11 sakydamas: „Tau duosiu Kanaano
šalį, tavo paveldėjimo dalį“,
12 kai jie buvo negausūs skaičiumi,
tik ateiviai joje.
13 Jie keliavo iš tautos į tautą, iš vie-
nos karalystės į kitą.
14 Jis niekam neleido jų skriausti,
sudrausdavo dėl jų karalius:
15 „Nelieskite mano pateptųjų ir
mano pranašams nedarykite pikto!“
16 Jis žemei badą pašaukė, duonos
ramstį sunaikino.
17 Jis pasiuntė pirma jų vyrą, Juoza-
pą, vergijon parduotą.

19 Pr 1,14; Job 38,12; Ps 19,6
20 Ps 74,16; Iz 45,7
21 Job 38,39
23 Pr 3,19
24 Ps 40,5; Ps 65,9; Pat 3,19; Jer 10,12; Jer 51,15
26 Job 41,1; Iz 27,1
27 Job 36,31; Ps 136,25
29 Job 34,15; Mok 12,7
30 Iz 32,15
31 Pr 1,31; Pat 8,31
32 Iš 19,18; Ps 144,5; Hab 3,10
33 Ps 63,4
34 Ps 19,14
35 Ps 37,38
105 SKYRIUS
1 1 Km 16,8-22.34; Ps 106,1; Ps 145,12; Iz 12,4
2 Ps 119,27
4 Ps 27,8
5 Ps 77,11
7 Iz 26,9
8 Lk 1,72
9 Pr 17,2; Lk 1,73; Gal 3,17;Hbr 6,17
11 Pr 13,15; Pr 15,18
12 Pr 23,4; Pr 34,30; Įst 7,7; Hbr 11,9
14 Pr 12,17; Pr 35,5
16 Pr 41,54; Kun 26,26; Iz 3,1; Ez 4,16
17 Pr 37,28.36; Pr 45,5; Apd 7,9

18 Jie supančiojo jo kojas, sukaustė
jį geležimi,
19 kol įvyko Jo žodis; Viešpaties žodis
išmėgino jį.
20 Karalius paleisti jį liepė, tautos
valdovas išlaisvino jį.
21 Savo namų viešpačiu jį paskyrė ir
viso savo turto valdovu,
22 kad vadovautų šalies kunigaikš-
čiams, išminties mokytų vyres-
niuosius.
23 Tuomet Izraelis Egiptan atvyko
ir Jokūbas viešėjo Chamo krašte.
24 Čia Jis labai pagausino savo tautą
ir padarė ją stipresnę už jų priešus.
25 Jis pažadino jų širdyse neapykantą
savo tautai, ir jie ėmė su Jo tarnais
elgtis klastingai.
26 Jis pasiuntė Mozę, savo tarną, ir
Aaroną, kurį išsirinko.
27 Jie Chamo krašte padarė nuosta-
bių ženklų ir stebuklų.
28 Jis siuntė tamsą ir aptemdė kraštą,
ir jie nepasipriešino Jo žodžiui.
29 Jis pavertė jų vandenis krauju, jų
žuvis išmarino.
30 Varlės jų žemę apniko, net karalių
kambariuose jų buvo.
31 Jis tarė, ir visą jų kraštą užplūdo
įvairios musės bei mašalai.
32 Vietoj lietaus Jis siuntė krušą ir
liepsnojančią ugnį visame krašte.
33 Jis išmušė figmedžius ir vynme-
džius, visame krašte medžius sunai-
kino.
34 Jam tarus, užplūdo begalės skėrių
ir žiogų,
35 kurie visus augalus jų krašte ir
laukų derlių surijo.
36 Jis pirmagimius visus krašte išti-
ko, jų pajėgumo pradžią.

18 Pr 40,15
19 Pr 39,11-21; Pr 41,25.42.43
20 Pr 41,14
21 Pr 41,40-44
23 Pr 46,6; Ps 78,51; Apd 7,15
24 Iš 1,7.9
25 Iš 1,8-10; Iš 4,21
26 Iš 3,10; Iš 4,12-15
27 Iš 7,1-25; Iš 8,1-32; Iš 9,1-35; Iš 10,1-29; Iš 11,1-10; Iš 12,1-51; Ps 78,43
29 Iš 7,20.21; Ps 78,44
30 Iš 8,6
31 Iš 8,16.17
32 Iš 9,23-25
33 Ps 78,47
34 Iš 10,4
36 Pr 49,3; Iš 12,29; Iš 13,15
37 Iš 12,35.36
38 Iš 12,33
39 Iš 13,21
40 Iš 16,12; Ps 78,24
41 Iš 17,6
42 Pr 15,13.14
44 Joz 11,16-23; Joz 13,7
45 Įst 4,1.40

106 SKYRIUS
1 1 Krn 16,34.41
3 Ps 15,2; Gal 6,9
4 Ps 119,132
6 Dan 9,5
7 Iš 14,11.12
8 Iš 9,16
9 Iš 14,21; Iz 63,11-13

37 Jis išvedė juos su sidabru ir auksu,
jų giminėse nebuvo ligonių.
38 Džiaugėsi egiptiečiai, jiems iš-
keliavus, nes labai išgąsdinti buvo.
39 Jis dengė juos debesimi ir naktį
apšvietė juos ugnimi.
40 Jiems paprašius, Jis putpelių jiems
atsiuntė, maitino juos dangaus duo-
na.
41 Jis perskėlė uolą, ir ištryško vande-
nys, jie tekėjo kaip upė per sausą žemę.
42 Jis atsiminė savo šventą pažadą
Abraomui, savo tarnui,
43 ir išvedė savo tautą su džiaugsmu,
savo išrinktuosius su linksmybėmis.
44 Pagonių žemes jiems išdalino,
tautų turtai jiems atiteko,
45 kad Jo įsakymų laikytųsi, vykdytų
Jo įstatymą. Girkite Viešpatį!

106 Girkite Viešpatį! Dėkokite
Viešpačiui, nes Jis geras,
nes Jo gailestingumas amžinas.
2 Kas išvardins galingus Viešpaties
darbus, kas apsakys Jo šlovę?
3 Palaiminti, kurie Jo įsakymus vyk-
do, kurie visą laiką elgiasi teisiai.
4 Viešpatie, būdamas palankus savo
tautai, atsimink ir mane, suteik man
savo išgelbėjimą,
5 kad matyčiau išrinktųjų gerovę,
džiūgaučiau su Tavo tauta, didžiuo-
čiausi Tavo paveldu.
6 Nusidėjome su savo tėvais, nusi-
kaltome, elgėmės nedorai.
7 Mūsų tėvai Egipte nesuprato Tavo
stebuklų. Jie užmiršo Tavo didį
gailestingumą, prieš Tave prie Rau-
donosios jūros maištavo.
8 Bet Jis dėl savo vardo išgelbėjo
juos, kad parodytų savo galybę.
9 Jis sudraudė Raudonąją jūrą, ir ta

išdžiūvo. Jis vedė juos per gelmes
kaip per dykumą.
10 Iš vergijos Jis išgelbėjo juos, iš-
pirko juos iš priešo rankos.
11 Vandenys užliejo priešus, nė vie-
no jų neliko.
12 Tada jie tikėjo Jo žodžiais, giedojo
jam gyrių.
13 Bet greitai pamiršo Jo darbus ir
nelaukė Jo patarimų,
14 dykumoje geiduliams atsidavė ir
Dievą tyruose gundė.
15 Jis suteikė jiems, ko prašė, bet
kartu siuntė ligas į jų būrį.
16 Pavydėjo jie Mozei stovykloje ir
Viešpaties šventajam Aaronui.
17 Atsivėrusi žemė prarijo Dataną,
palaidojo gaują Abiramo.
18 Užsidegė ugnis tarp jų, nedorėlius
sudegino liepsna.
19 Jie pasidarė veršį prie Horebo ir
garbino nulietą atvaizdą.
20 Jie iškeitė savo šlovę į pavidalą
jaučio, ėdančio žolę.
21 Jie pamiršo savo gelbėtoją Dievą,
kuris didelių dalykų Egipte padarė,
22 nuostabių darbų Chamo krašte,
baisių dalykų prie Raudonosios jūros.
23 Dievas būtų juos sunaikinęs, jeigu
ne Jo išrinktasis Mozė, stojęs užtarti
juos prieš Dievą, kad Jo rūstybė jų
nenubaustų.
24 Jie paniekino gerąją žemę, netikėjo
Jo žodžiais,
25 palapinėse savo murmėjo, Vieš-
paties balso neklausė.
26 Jis tada pakėlė ranką, kad juos
dykumoje sunaikintų,
27 jų vaikus išblaškytų tarp pagonių,
po visas šalis išsklaidytų.
28 Jie Baal Peorui tarnavo, valgė mi-
rusiems atnašaujamas aukas.

10 Iš 14,30
11 Iš 14,27.28; Iš 15,5
12 Iš 15,1-21
13 Iš 15,24; Iš 16,2; Iš 17,2
14 1 Kor 10,6
15 Sk 11,31; Iz 10,16
16 Sk 16,1-3
17 Įst 11,6
18 Sk 16,35.46
19 Iš 32,1-4
20 Rom 1,23
23 Iš 32,10; Ez 22,30
24 Įst 8,7; Hbr 3,18.19
25 Sk 14,2.27
26 Sk 14, 28-30; Ez 20,15.16
27 Kun 26,33
28 Oz 9,10
30 Sk 25,7.8
31 Sk 25,11-13
32 Sk 20,3-13; Įst 1,37; Įst 3,26
33 Sk 20,3.10
34 Įst 7,2.16; Ts 1,21
35 Ts 3,5.6
36 Įst 7,16; Ts 3,12
37 Kun 17,7; 2 Kar 16,3; 2 Kar 17,17
38 Sk 35,33
39 Kun 17,7; Ez 20,18
40 Įst 9,29; Įst 32,9; Ts 2,14
41 Ts 2,14
43 Ts 2,16
44 Ts 3,9; Ts 6,7; Ts 10,10
45 Kun 26, 41.42; Ts 2,18; Ps 69,16
46 Ezr 9,9
47 1 Krn 16, 35.36

29 Šitaip jie savo darbais Viešpatį už-
rūstino, todėl maras paplito tarp jų.
30 Tik kai Finehasas pakilęs teismą
įvykdė, liovėsi maras.
31 Tai buvo jam įskaityta teisumu per
visas kartas.
32 Supykdė jie Viešpatį prie Meribos
vandenų, ir Mozė dėl jų nukentėjo.
33 Jie taip apkartino jam dvasią, kad
jis neapgalvotus žodžius kalbėjo
savo lūpomis.
34 Jie nesunaikino tautų, kaip Vieš-
pats jiems buvo įsakęs.
35 Jie su pagonimis susimaišė ir išmo-
ko jų darbus daryti.
36 Jie stabams jų tarnavo, ir tie spąstais
jiems virto.
37 Jie savo sūnus ir dukteris velniams
aukojo,
38 liejo nekaltą kraują – savo sūnų ir
dukterų kraują – aukodami Kanaano
stabams; krauju buvo sutepta žemė.
39 Jie susiteršė savo darbais ir paleis-
tuvavo savo poelgiais.
40 Tada užsidegė Viešpaties rūstybė
prieš savo tautą, bjaurus Jam tapo
Jo paveldas.
41 Atidavė juos pagonims, tie, kurie
jų nekentė, valdė juos.
42 Juos spaudė priešai ir slėgė jų ranka.
43 Daug kartų Jis išlaisvino juos, bet
jie neklausė Jo patarimų; dėl savo
nedorybių jie buvo pažeminti.
44 Tačiau Viešpats atsižvelgė į jų
priespaudą, išgirdęs jų šauksmą,
45 atsiminė jų labui savo sandorą. Jis
gailėjosi jų, būdamas didžiai gailes-
tingas.
46 Jis davė jiems rasti pasigailėjimą
akyse tų, kurie išsivedė juos į nelaisvę.
47 Išgelbėk mus, Viešpatie, mūsų
Dieve, ir surankiok tautose išblaš-

kytus, kad dėkotume Tavo šventam
vardui, girtumės Tavo šlove.
48 Palaimintas Viešpats, Izraelio
Dievas, nuo amžių ir per amžius!
Visa tauta tesako: „Amen!“ Girkite
Viešpatį!

107 Dėkokite Viešpačiui, nes Jis
geras, nes Jo gailestingu-
mas amžinas.
2 Taip tekartoja Viešpaties išpirktieji,
kuriuos Jis išpirko iš priešo rankos,
3 ir surinko juos iš kraštų: iš rytų ir
vakarų, iš šiaurės ir pietų.
4 Po dykumą jie klajojo tuščiais ke-
liais, nerasdami miesto, kur galėtų
gyventi.
5 Jie alko ir troško, jų sielos nusilpo.
6 Varge jie Viešpaties šaukėsi, Jis iš
sielvartų juos išvadavo.
7 Jis vedė juos teisingu keliu, kad jie
nueitų į gyvenamą miestą.
8 Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą,
už Jo stebuklus žmonių vaikams.
9 Jis pagirdė trokštančią sielą, išal-
kusią sielą pripildė gėrybių.
10 Kurie sėdėjo tamsoje ir mirties šešė-
lyje, geležimi ir skurdo sukaustyti, –
11 nes buvo sukilę prieš Dievo žodžius
ir paniekinę Aukščiausiojo patarimą,
12 todėl Jis pažemino vargu jų širdis, –
krito, ir niekas jiems nepadėjo.
13 Varge jie šaukėsi Viešpaties, Jis
iš sielvartų juos išgelbėjo.
14 Jis išvedė juos iš tamsos ir mirties
šešėlio ir sutraukė jų pančius.
15 Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą,
už Jo stebuklus žmonių vaikams.
16 Jis sudaužė varinius vartus ir ge-
ležinius skląsčius sulaužė.
17 Kvailiai kenčia dėl savo nedorybių
ir dėl savo kalčių.

48 Ps 41,13
107 SKYRIUS
1 Ps 106,1
3 Iz 43,5.6
4 Įst 2,7; Įst 32,10
6 Ps 50,15
7 Ezr 8,21
8 Ps 107,15.21
9 Ps 34,10; Lk 1,53
10 Job 36,8; Iz 42,7; Mch 7,8; Lk 1,79
11 Ps 73,24; Rd 3,42
12 Ps 22,11
14 Ps 68,6
16 Iz 45,1.2
17 Iz 65,6.7; Jer 30,14.15; Rd 3,39; Ez 24,23
18 Job 33,20.22
20 2 Kar 20,5; Job 33,28.30; Ps 30,2; Mt 8,8
22 Kun 7,12; Ps 9,11; Ps 50,14; Hbr 13,15
25 Jn 1,4
26 Ps 22,14
29 Ps 89,9; Mt 8,26; Lk 8,24
31 Ps 107,8.15.21
32 Ps 22,22.25
33 1 Kar 17,1.7; Iz 50,2
34 Pr 13,10; Įst 29,23
35 Ps 114,8; Iz 41,17.18
38 Pr 12,2; Pr 17,16.20; Iš 1,7; Įst 7,14

18 Jiems nebemielas joks valgis, jie
priartėjo prie mirties vartų.
19 Varge jie šaukiasi Viešpaties, Jis
iš sielvartų juos išgelbsti.
20 Jis siuntė savo žodį ir išgydė juos,
iš pražūties juos išlaisvino.
21 Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą,
už Jo stebuklus žmonių vaikams.
22 Teaukoja Jam padėkos aukas ir
džiūgaudami teskelbia Jo darbus.
23 Kas laivais plaukia į jūrą, vandenų
platybėje prekiauja,
24 tie mato Viešpaties darbus ir Jo
stebuklus gelmėse.
25 Jam įsakius, audros pakyla, šiau-
šiasi bangos.
26 Iki debesų jie pakyla, į gelmes vėl
sminga, širdis jų tirpsta nelaimėje.
27 Jie svirduliuoja ir šlitinėja kaip
girti, jų jėgos baigia išsekti.
28 Varge jie Viešpaties šaukiasi, Jis
iš sielvartų juos išvaduoja.
29 Jis nutildo audrą, nuramina bangas.
30 Tada jie džiaugiasi nurimusia jūra.
Jis nuveda juos į geidžiamą uostą.
31 Tegiria jie Viešpatį už Jo gerumą,
už Jo stebuklus žmonių vaikams.
32 Jie teaukština Jį tautos susirinki-
me, tegiria Jį vyresniųjų taryboje.
33 Upes Jis dykuma paverčia, vandens
šaltinius – sausa žeme,
34 derlingą žemę paverčia drusky-
nais dėl nedorybių žmonių, kurie
joje gyvena.
35 Jis dykumą ežeru paverčia ir sausą
žemę – vandens šaltiniais.
36 Jis alkanuosius apgyvendina ten,
kad jie įkurtų gyvenamą miestą.
37 Jie apsėja laukus, pasodina vy-
nuogynus, kurie atneša derlių.
38 Jis palaimina juos, ir jų labai padau-
gėja, jų galvijams neleidžia mažėti.

39 Kai jų sumažėja ir jie pažeminami
priespauda, nelaimėmis ir širdgėla,
40 Jis paniekina kunigaikščius ir klai-
dina juos dykumoje be kelio,
41 bet Jis pakelia vargšą iš nelaimės,
padaro gausią kaip bandą jo giminę.
42 Teisieji tai matys ir džiaugsis, o
nedorybė užčiaups savo burną.
43 Išmintingasis tai pamatys ir su-
pras Viešpaties malonę.

108 *Giesmė. Dovydo psalmė.*
O Dieve, mano širdis pa-
siruošusi. Aš giedosiu ir šlovindamas
girsiu Tave.
2 Pabuskite, psalteri ir arfa! Aš taip
pat anksti atsikelsiu.
3 Girsiu Tave, Viešpatie, tarp tautų,
giedosiu gyrių Tau tarp pagonių.
4 Tavo gailestingumas siekia aukščiau
už dangų, Tavo tiesa – iki debesų.
5 Būk išaukštintas danguose ir Tavo
šlovė tebūna visoje žemėje,
6 kad Tavo mylimieji būtų išlaisvin-
ti; išgelbėk savo dešine ir išklausyk
mane.
7 Dievas kalbėjo iš savo šventyklos:
„Aš džiūgausiu ir išdalinsiu Siche-
mą, paskirstysiu Sukotų slėnį.
8 Mano yra Gileadas ir Manasas,
Efraimas – mano galvos šalmas,
Judas – mano skeptras.
9 Moabas yra mano praustuvė. Ant
Edomo numesiu savo kurpę. Filisti-
joje Aš džiaugsiuosi pergale."
10 Kas įves mane į sustiprintą mies-
tą? Kas nuves mane į Edomą?
11 Dieve, argi ne Tu mus atstūmei?
Argi ne Tu, Dieve, neišėjai su mūsų
kariuomene?
12 Suteik mums pagalbą varge, nes
žmonių pagalba yra be vertės.

40 Job 12,21.24
41 1 Sam 2,8; Ps 113,7.8
42 Job 5,15.16; Ps 63,11; Rom 3,19
43 Ps 64,9; Jer 9,12; Oz 14,9

108 SKYRIUS
1 Ps 57,7-11
2 Ps 57,8-11
5 Ps 57,5.11
6 Ps 60,5-12
8 Pr 49,10
10 Ps 60,9
13 Ps 60,12

109 SKYRIUS
1 Ps 83,1
2 Ps 27,12
3 Ps 35,7; Ps 69,4; Jn 15,25
5 Ps 35,7.12; Ps 38,20; Pat 17,13
6 Zch 3,1
7 Pat 28,9
8 Ps 55,23; Ps 69,25; Jn 17,12; Apd 1,20
9 Iš 22,24
11 Neh 5,7; Job 5,5; Job 18,9
13 Job 18,19; Ps 37,28; Pat 10,7
14 Iš 20,5; Sk 14,18; Neh 4,5; Iz 65,6; Jer 18,23; Jer 32,18
15 Job 18,17; Ps 34,16
16 Ps 34,18
17 Pat 14,14; Mt 7,2

13 Su Dievu būsime drąsūs, Jis su-
tryps mūsų priešus.

Muzikos vadovui.
109 *Dovydo psalmė.*
Netylėk, mano gyriaus
Dieve!
2 Nedorėlio burna ir klastingojo burna
prieš mane atsivėrė. Jie kalba prieš
mane melagingais liežuviais.
3 Neapykantos žodžiais jie apsupo
mane ir puola mane nekaltą.
4 Už mano meilę jie kaltina mane,
bet aš meldžiuosi.
5 Piktu už gera jie man atlygina ir
neapykanta už meilę.
6 Atiduok tokį nedorėlių valiai, te
šėtonas stovi jo dešinėje.
7 Teisme tebūna jis pasmerktas, jo
malda tebūna nuodėmė.
8 Tebūna jo gyvenimas trumpas. Jo
tarnystę tegauna kitas.
9 Jo vaikai tepalieka našlaičiais ir
žmona – našle.
10 Elgetomis ir benamiais tegu tam-
pa jo vaikai, tebūna jie išmesti iš
savų sunaikintų namų.
11 Skolintojas tepasiglemžia jo turtą
ir svetimieji jo uždarbį teišgrobsto.
12 Nė vienas jo tenesigaili ir tenebūna
kas užjaustų jo našlaičius.
13 Jo palikuonys tesunyksta. Kitoje
kartoje teišdyla jų vardas.
14 Viešpats teatsimena jo tėvų kaltes,
ir jo motinos nuodėmė tenebūna
išdildyta.
15 Tegu nuolat Viešpats juos stebi, kad
nuo žemės nušluotų jų atminimą.
16 Nes neparodė jis gailestingumo,
bet persekiojo beturtį ir vargšą,
kėsinosi nužudyti sudužusį širdyje.
17 Jis mėgo prakeikimą, tegu jis už-

klumpa jį; jis nemėgo palaiminimo,
tebūna jis toli nuo jo.
18 Jis apsivilko prakeikimu kaip
drabužiu, todėl kaip vanduo jis tebį-
sisunkia į kūną, kaip aliejus į kaulus.
19 Jis tebūna jam kaip drabužis, kuris
dengia jo kūną, kaip juosta, kuria jis
susijuosia.
20 Taip tegul užmoka Viešpats mano
priešininkams ir tiems, kurie kalba
pikta prieš mane.
21 Bet Tu, Viešpatie Dieve, sustiprink
mane dėl savojo vardo, gelbėk dėl savo
gailestingumo.
22 Aš esu vargšas ir beturtis, mano
širdis sužeista.
23 Nykstu kaip šešėlis, esu lyg vėjo
nešiojamas skėrys.
24 Mano keliai nuo pasninko linksta,
sulyso mano kūnas.
25 Aš jiems tapau pajuoka. Matyda-
mi mane, jie kraipė galvas.
26 Padėk man, Viešpatie, mano Dieve,
išgelbėk mane, būdamas gailestingas.
27 Viešpatie, težino jie, jog tai Tavo
ranka padarė.
28 Jie tegul keikia, bet Tu laimink! Kai
jie pakyla, tebūna sugėdinti, o Tavo
tarnas tesidžiaugia.
29 Teapsivelka mano priešininkai
nešlove, juos gėda kaip drabužis
teapgaubia.
30 Savo burna garsiai girsiu Viešpatį,
girsiu Jį minioje.
31 Jis stovi beturčio dešinėje, gina jį
nuo smerkiančiųjų.

110 *Dovydo psalmė.*
Viešpats tarė mano Vieš-
pačiui: „Sėskis mano dešinėje, kol
patiesiu Tavo priešus tarsi pakojį po
Tavo kojomis.“

18 Sk 5,22
23 Ps 102,11
24 Hbr 12,12
25 Ps 22,7; Jer 18,16; Rd 2,15; Mt 27,39; Mk 15,29
27 Job 37,7
28 2 Sam 6, 11.12; Iz 65,14
29 Job 8,22; Ps 35,26
30 Ps 35,18; Ps 111,1
31 Ps 16,8

110 SKYRIUS

1 Mt 22,44; Mk 12,36; Mk 16,19; Lk 20,42.43; Apd 2,34.35; 1 Kor 15,25; Ef 1,22; Kol 3,1; Hbr 1,13
2 Ps 2,9; Dan 7,13.14; Rom 11,26.27
3 Ts 5,2; 1 Km 16,29; Neh 11,2; Ps 96,9
4 Sk 23,19; Zch 6,13; Hbr 5,6.10; Hbr 6,20
5 Ps 2,5.12; Ps 16,8; Rom 2,5; Apr 6,17
6 Ps 68,21

111 SKYRIUS

1 Ps 35,18
2 Ps 92,5; Ps 143,5
3 Ps 145,4.5
4 Ps 86,5
7 Apr 15,3
8 Iz 40,8; Mt 5,18; Apr 15,3
9 Lk 1,49.68
10 Job 28,28; Pat 1,7; Pat 9,10; Mok 12,13

2 Viešpats duos Tau iš Siono Tavo stip-
rybės skeptrą. Valdyk savo priešus!
3 Tavo tauta savo valia susirinks
Tavo pergalės dieną spindinti šven-
tumu. Jaunimas lyg aušros rasa Tave
pasitiks.
4 Viešpats prisiekė ir nesigailės: „Tu
esi kunigas per amžius Melchizede-
ko tvarka.“
5 Viešpats Tavo dešinėje sunaikins
karalius savo rūstybės dieną.
6 Jis darys teismą tarp pagonių. Pri-
pildys žemę lavonų, daugelyje šalių
įvykdys sprendimą valdovams.
7 Jis kelyje gers iš upelio, todėl iškels
savo galvą.

111 Girkite Viešpatį! Aš girsiu
Viešpatį visa širdimi teisiųjų
susirinkime.
2 Dideli yra Viešpaties darbai, tyri-
nėjami visų, kurie juos mėgsta.
3 Didingi ir šlovingi Jo darbai, Jo
teisumas pasilieka per amžius.
4 Atsimintini yra Jo darbai. Malo-
ningas ir užjaučiantis yra Viešpats.
5 Jis maitina tuos, kurie Jo bijo, per
amžius prisimena savo sandorą.
6 Jis savo darbų galią tautai parodė,
atidavė jiems pagonių nuosavybę.
7 Jo rankų darbai – teisingumas ir
teismas, visi Jo įsakymai nepakei-
čiami.
8 Jie per amžius yra tvirti, paremti
tiesa ir lygybe visiems.
9 Išpirkimą Jis savo tautai siuntė,
amžiams paskelbė savo sandorą.
Šventas ir gerbtinas yra Jo vardas.
10 Išminties pradžia yra Viešpaties
baimė; supratingi, kurie taip elgiasi.
Jo šlovė lieka per amžius!

112 Girkite Viešpatį! Palaimintas žmogus, kuris Viešpaties bijosi ir Jo įsakymus labai mėgsta.
2 Jo palikuonys bus galingi žemėje;
palaiminta bus dorųjų karta.
3 Jo namuose bus gerovė ir turtai, jo
teisumas pasiliks per amžius.
4 Dorajam šviesa nušvinta tamsoje,
jis yra maloningas, kupinas gailestingumo ir teisus.
5 Geras žmogus pasigaili ir skolina,
jis teisingai savo reikalus tvarko.
6 Jis nesvyruos per amžius. Amžinai
bus minimas teisiojo vardas.
7 Bloga žinia jo neišgąsdins; tvirta
yra jo širdis, nes jis pasitiki Viešpačiu.
8 Įsitvirtinusi jo širdis, jis nebijos,
kol pamatys sugėdintus savo priešus.
9 Jis beturčiams dovanas dosniai
dalina. Jo teisumas pasilieka per
amžius. Jo ragas iškils garbingai.
10 Nedorėlis tai matys ir graušis,
dantimis grieš ir nyks. Nedorėlių
troškimas pražus.

113 Girkite Viešpatį! Viešpaties tarnai, girkite Viešpaties vardą!
2 Palaimintas Viešpaties vardas
dabar ir per amžius.
3 Nuo saulės užtekėjimo iki nusileidimo tebūna giriamas Viešpaties vardas!
4 Viešpats yra virš visų tautų, Jo šlovė
aukščiau nei dangus.
5 Kas yra kaip Viešpats, mūsų Dievas, kuris gyvena aukštybėse?
6 Jis pasilenkia žiūrėti į dangų ir
žemę.

112 SKYRIUS
1 Ps 128,1
2 Ps 102,28
3 Pat 3,16; Pat 8,18; Mt 6,33
4 Job 11,17; Ps 97,11
5 Ps 37,26; Lk 6,35; Ef 5,15; Kol 4,5
6 Pat 10,7
7 Pat 1,33
8 Ps 27,1; Ps 56,11; Ps 59,10; Pat 1,33; Pat 3,24; Iz 12,2; Hbr 13,9
113 SKYRIUS
1 Ps 135,1
2 Dan 2,20
3 Iz 59,19; Mal 1,11
4 Ps 8,1; Ps 97,9; Ps 99,2
5 Ps 89,6; Iz 57,15
6 Ps 11,4; Iz 57,15
7 1 Sam 2,8; Ps 72,12; Ps 107,41
8 Job 36,7
9 1 Sam 2,5; Iz 54,1
114 SKYRIUS
1 Iš 12,51; Iš 13,3; Ps 81,5
2 Iš 6,7; Iš 19,6; Iš 25,8; Iš 29,45.46; Įst 27,9
3 Iš 14,21; Joz 3,13-16; Ps 77,16
4 Iš 19,18; Ts 5,5; Ps 29,6; Hab 3,6
5 Hab 3,8
8 Iš 17,6; Sk 20,11; Ps 107,35
115 SKYRIUS
1 Iz 48,11; Ez 36,32
2 Ps 42,3.10
3 1 Krn 16,26
4 Įst 4,28; 2 Kar 19,18; Iz 37,19; Iz 44,10.20; Jer 10,3

7 Jis kelia iš dulkių beturtį, iš purvo
vargšą ištraukia,
8 sodina jį greta kunigaikščių, šalia
savo tautos kunigaikščių.
9 Jis suteikia nevaisingajai namus,
padarydamas ją laiminga vaikų
motina. Girkite Viešpatį!

114 Kai Izraelis iš Egipto išėjo, Jokūbo namai pagonių
tautą paliko,
2 Judas buvo Jo šventykla, Izraelis –
Jo karalystė.
3 Jūra pamatė ir pabėgo, atgal pasitraukė Jordanas.
4 Kalnai šokinėjo kaip avys, kalvos – kaip ėriukai.
5 Kas gi tau, jūra? Ko pabėgai? Kodėl pasitraukei, Jordane?
6 Kalnai, ko šokinėjate kaip avys, o
kalvos – kaip ėriukai?
7 Drebėk, žeme, Viešpaties akivaizdoje, Jokūbo Dievo akivaizdoje.
8 Jis pavertė uolą vandeniu, iš akmens
šaltiniai ištryško!

115 Ne mums, Viešpatie, ne mums, tik Tavo vardui tebūna šlovė dėl Tavo gailestingumo
ir tiesos.
2 Kodėl turėtų sakyti pagonys: „Kur
yra jų Dievas?“
3 Mūsų Dievas danguje, Jis padarė
visa, kas Jam patiko.
4 Jų stabai iš sidabro ir aukso, jie –
žmogaus rankų darbas.
5 Jie turi burnas, bet nekalba; turi
akis, bet nemato;
6 turi ausis, tačiau negirdi; turi nosį,
bet neužuodžia;
7 turi rankas, bet nepaliečia; turi kojas, bet nevaikšto. Jie nekalba savo
lūpomis.

[8] Į juos panašūs yra tie, kas juos
padaro ir jais pasitiki.
[9] Izraeli, pasitikėk Viešpačiu! Jis –
jūsų pagalba ir skydas.
[10] Aarono namai, pasitikėkite Vieš-
pačiu! Jis – jūsų pagalba ir skydas.
[11] Kurie bijote Viešpaties, pasitikė-
kite Viešpačiu! Jis – jūsų pagalba
ir skydas.
[12] Viešpats mus atsimena; Jis palai-
mins mus. Jis palaimins Izraelį ir
Aarono namus.
[13] Jis palaimins visus, kurie Viešpa-
ties bijo, mažus ir didelius.
[14] Viešpats pagausins jus ir jūsų
vaikus.
[15] Jūs esate palaiminti Viešpaties,
kuris sutvėrė dangų ir žemę.
[16] Dangūs yra Viešpaties buveinė, o
žemę Jis atidavė žmonėms.
[17] Ne mirusieji giria Viešpatį, ne
mirties karalijon nužengę.
[18] Bet mes šloviname Viešpatį dabar
ir per amžius. Girkite Viešpatį!

116 Myliu Viešpatį, nes Jis išklau-
sė mano maldavimą.
[2] Jis palenkė į mane savo ausį, todėl
šauksiuosi Jo, kol gyvas būsiu.
[3] Mirties skausmai apsupo mane,
pragaro kančios apėmė mane; ken-
čiau vargą ir skausmus.
[4] Viešpaties vardo šaukiausi: „Vieš-
patie, išlaisvink mano sielą!“
[5] Maloningas yra Viešpats ir teisus,
gailestingas mūsų Dievas.
[6] Viešpats apsaugo paprastąjį; su-
vargęs buvau, o Jis man padėjo.
[7] Nurimk, mano siela, nes Viešpats
buvo tau geras!
[8] Tu išlaisvinai nuo mirties mano
sielą, nuo ašarų – mano akis, nuo
suklupimo – mano kojas.

8 Ps 135,18; Iz 44,9-11
9 Ps 33,20; Ps 118,2.3
13 Ps 128,1.4
15 Pr 1,1; Pr 14,19; Apd 14,15; Apr 14,7
17 Ps 6,5; Ps 88,10-12; Iz 38,18
18 Ps 113,2; Dan 2,20

116 SKYRIUS
1 Ps 18,1
3 Ps 18,4-6
5 Ezr 9,15; Neh 9,8; Ps 103,8; Ps 119,137; Ps 145,17; Jer 12,1; Dan 9,14
7 Ps 13,6; Jer 6,16; Mt 11,29
8 Ps 56,13
9 Ps 27,13
10 2 Kor 4,13
11 Ps 31,22; Rom 3,4
14 Ps 116,18
15 Ps 72,14; Apr 14,13
16 Ps 86,16; Ps 119,125; Ps 143,12
17 Kun 7,12; Ps 50,14; Ps 107,22
19 Ps 96,8

117 SKYRIUS
1 Rom 15,11
2 Ps 100,5

118 SKYRIUS
1 1 Krn 16,8.34; 2 Krn 5,13; 2 Krn 7,3; Ezr 3,11; Ps 136,1-26; Jer 33,11
2 Ps 115,9
5 Ps 18,19; Ps 120,1
6 Ps 27,1; Ps 56,9; Rom 8,31; Hbr 13,6

[9] Aš vaikščiosiu Viešpaties akivaiz-
doje gyvųjų šalyje.
[10] Aš pasitikėjau, net tardamas: „Esu
labai prislėgtas!“
[11] Neapgalvojęs sakiau: „Visi žmo-
nės melagiai.“
[12] Kuo gi Viešpačiui atsilyginsiu už
visas Jo geradarystes?
[13] Aš paimsiu išgelbėjimo taurę,
Viešpaties vardo šauksiuosi.
[14] Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu
visos tautos akivaizdoje.
[15] Viešpaties akyse brangi yra šven-
tųjų mirtis.
[16] Viešpatie, aš esu Tavo tarnas, Tavo
tarnas ir sūnus Tavo tarnaitės. Tu
mano pančius sutraukei.
[17] Tau padėkos auką aukosiu, šauk-
siuosi Viešpaties vardo.
[18] Savo įžadus Viešpačiui ištesėsiu
visos tautos akivaizdoje,
[19] Viešpaties namų kiemuose, Jeru-
zalės mieste. Girkite Viešpatį!

117 Girkite Viešpatį, visos tautos!
Girkite Jį, visi žmonės!
[2] Jo gailestingumas mums begalinis,
Viešpaties tiesa pasilieka per am-
žius. Girkite Viešpatį!

118 Dėkokite Viešpačiui, nes Jis
geras, nes Jo gailestingumas
amžinas.
[2] Tegul Izraelis sako: „Jo gailestin-
gumas amžinas.“
[3] Tegul Aarono namai sako: „Jo gai-
lestingumas amžinas.“
[4] Visi, kas Viešpaties bijo, tesako:
„Jo gailestingumas amžinas.“
[5] Sielvarte Viešpaties šaukiausi.
Viešpats išklausė ir išlaisvino mane.
[6] Viešpats yra už mane – ko man bi-

joti? Ką gali padaryti man žmogus?
7 Viešpats yra tarp tų, kurie man
padeda, todėl aš matysiu sugėdintus
savo priešus.
8 Geriau pasitikėti Viešpačiu, negu
sudėti viltis į žmones.
9 Geriau pasitikėti Viešpačiu, negu
sudėti viltis į kunigaikščius.
10 Visos tautos apgulė mane, bet
Viešpaties vardu juos nugalėsiu!
11 Jie iš visų pusių apgulė mane, ta-
čiau Viešpaties vardu juos nugalėsiu!
12 Apspito jie mane kaip bitės, jie
sudegs kaip erškėtis ugnyje, nes
Viešpaties vardu juos nugalėsiu.
13 Tu stūmei mane, kad parpulčiau,
bet man padėjo Viešpats.
14 Mano stiprybė ir giesmė yra Vieš-
pats, Jis – mano išgelbėjimas.
15 Džiaugsmo ir išgelbėjimo šauks-
mas teisiųjų palapinėse. Viešpaties
dešinė pergalę teikia.
16 Viešpaties dešinė aukštai pakelta,
Viešpaties dešinė pergalę teikia.
17 Aš nemirsiu, bet gyvensiu ir skelb-
siu Viešpaties darbus.
18 Nors Viešpats mane griežtai bau-
dė, bet mirčiai neatidavė.
19 Atverkite man teisumo vartus! Įžen-
gęs pro juos girsiu Viešpatį.
20 Tai Viešpaties vartai, pro kuriuos
įeis teisieji.
21 Šlovinsiu Tave, nes išklausei mane
ir tapai mano išgelbėjimu.
22 Akmuo, kurį statytojai atmetė,
tapo kertiniu akmeniu.
23 Tai Viešpats padarė, ir mūsų akims
tai nuostabą kelia.
24 Šitą dieną Viešpats padarė; džiū-
gaukime ir linksminkimės šiandien.
25 Viešpatie, gelbėk mane! Viešpa-
tie, leisk man klestėti!

7 Ps 54,4; Ps 59,10
8 2 Km 32,7.8; Ps 40,4; Iz 31,1.3; Iz 57,13; Jer 17,5
9 Ps 146,3
11 Ps 88,17
12 Įst 1,44; Mok 7,6; Nah 1,10
14 Iš 15,2; Iz 12,2
16 Iš 15,6
17 Ps 6,5; Ps 73,28; Hab 1,12
18 Ps 73,14; Jer 31,18; 1 Kor 11,32; 2 Kor 6,9
19 Iz 26,2
20 Ps 24,7; Iz 35,8; Apr 21,27; Apr 22,14.15
21 Ps 116,1
22 Mt 21,42; Mk 12,10.11; Lk 20,17; Apd 4,11; Ef 2,20; 1 Pt 2,7.8
26 Mt 21,9; Mt 23,39; Mk 11,9; Lk 13,35; Lk 19,38
27 1 Pt 2,9
28 Iš 15,2; Iz 25,1

119 SKYRIUS
1 Ps 128,1; Ez 11,20; Ez 18,17; Mch 4,2
2 Įst 6,5; Įst 10,12; Įst 11,13; Įst 13,3
3 1 Jn 3,9; 1 Jn 5,18
6 Job 22,26
10 2 Km 15,15
11 Ps 37,31; Lk 2,19
13 Ps 34,11

26 Palaimintas, kuris ateina Viešpaties
vardu! Mes laiminame jus iš Viešpa-
ties namų.
27 Dievas yra Viešpats, ir Jis mus ap-
švietė. Pririškite auką virvėmis prie
aukuro ragų.
28 Tu esi mano Dievas, aš šlovinsiu
Tave; Tu esi mano Dievas, aš aukš-
tinsiu Tave.
29 Dėkokite Viešpačiui, nes Jis ge-
ras, nes Jo gailestingumas amžinas!

119 Palaiminti, kurių kelias ne-
peiktinas, kurie pagal Vieš-
paties įstatymą vaikšto.
2 Palaiminti, kurie klauso Jo liudiji-
mų ir visa širdimi Jo ieško,
3 nedaro jie neteisybės, vaikšto Jo
keliais.
4 Tu įsakei stropiai vykdyti Tavo
potvarkius.
5 O, kad mano keliai būtų nukreipti
vykdyti Tavo nuostatus!
6 Niekada nepatirčiau gėdos, jei į
Tavo įsakymus žiūrėčiau.
7 Tyra širdimi Tave šlovinsiu, teisius
Tavo nuosprendžius pažinęs.
8 Nuostatus Tavo vykdysiu, nepalik
manęs visiškai!
9 Kaip gali jaunuolis savo kelią
išlaikyti tyrą? Laikydamasis Tavo
žodžių.
10 Visa širdimi ieškojau Tavęs, neleisk
man nuo įsakymų Tavo nuklysti.
11 Giliai širdyje paslėpiau Tavo žodį,
kad Tau nenusidėčiau.
12 Palaimintas esi, Viešpatie! Mane
savo nuostatų mokyk.
13 Savo lūpomis skelbiau visus Tavo
sprendimus.
14 Tavo liudijimų keliais džiaugiuosi
labiau negu visais turtais.

15 Apie Tavo potvarkius nuolat mąs-
tysiu ir žiūrėsiu į Tavo kelius.
16 Nuostatais Tavo gėrėsiuos, nepa-
miršiu Tavo žodžių.
17 Suteik savo tarnui malonę, kad aš
gyvendamas Tavo žodžio laikyčiausi.
18 Atverk man akis, kad stebuklus
Tavo įstatyme regėčiau.
19 Esu žemėje svečias, neslėpk nuo
manęs savo įsakymų.
20 Mano siela pailso, besiilgėdama
Tavo sprendimų.
21 Tu sudraudi išdidžiuosius; pra-
keikti nuklydę nuo Tavo įsakymų.
22 Pašalink nuo manęs panieką ir
gėdą, nes laikausi Tavo liudijimų.
23 Kunigaikščiai susirinkę tariasi
prieš mane, bet Tavo tarnas mąsto
apie Tavo nuostatus.
24 Tavo liudijimai yra mano pasimė-
gimas ir mano patarėjai.
25 Mano siela nublokšta į dulkes,
atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.
26 Savo kelius paskelbiau, ir Tu iš-
klausei mane; pamokyk mane savo
nuostatų.
27 Leisk man suvokti Tavo potvarkių
kelią, tai kalbėsiu apie Tavo stebuklus.
28 Mano siela nyksta iš sielvarto,
sustiprink mane, kaip esi pažadėjęs.
29 Melo kelią pašalink nuo manęs,
savo įstatymu mane apdovanok.
30 Pasirinkau tiesos kelią, Tavo spren-
dimus laikau priešais save.
31 Įsitvėriau Tavo liudijimų; Viešpa-
tie, neleisk man patirti gėdos.
32 Tavo įsakymų keliu bėgsiu, kai
išplėsi mano širdį.
33 Viešpatie, pamokyk mane savo
nuostatų kelio, tai iki galo jo laiky-
siuos.
34 Duok suprasti Tavo įstatymą, kad
vykdyčiau ir nuoširdžiai jo laikyčiausi.
35 Savo įsakymų takais mane vesk,
nes jais aš gėriuosi.
36 Palenk mano širdį prie liudijimų
savo, o ne prie godumo,
37 nugręžk mano akis nuo tuštybių;
atgaivink mane savo kelyje.
38 Ištesėk pažadą, duotą savo tarnui,
kuris Tavęs bijo.
39 Nukreipk nuo manęs gėdą, kuri
baugina mane, nes Tavo sprendimai
yra geri.
40 Štai aš ilgiuosi Tavo potvarkių,
atgaivink mane savo teisumu.
41 Viešpatie, būk man gailestingas,
teateina Tavo išgelbėjimas, kaip Tu
pažadėjai.
42 Tada duosiu atsakymą tam, kuris
iš manęs tyčiojasi, nes pasitikiu Tavo
žodžiu.
43 Neatimk iš manęs tiesos žodžio,
nes laukiu Tavo sprendimų.
44 Per amžių amžius laikysiuos Tavo
įstatymo.
45 Vaikščiosiu laisvas, nes tyrinėju
Tavo potvarkius.
46 Kalbėsiu apie Tavo liudijimus
karalių akivaizdoje ir nebūsiu su-
gėdintas.
47 Gėrėsiuosi Tavo įsakymais, ku-
riuos pamilau.
48 Kelsiu rankas į Tavo įsakymus,
kuriuos pamilau, mąstysiu apie
Tavo nuostatus.
49 Prisimink žodį savo tarnui, kuriuo
suteikei man viltį.
50 Tai yra paguoda mano varge, nes
Tavo žodis mane atgaivino.
51 Nors pasipūtėliai mane skaudžiai
išjuokia, nuo Tavo įstatymo aš ne-
nukrypau.
52 Viešpatie, aš prisimenu Tavo senus

16 Ps 1,2
17 Ps 116,7
19 Pr 47,9; Kun 25,23; 1 Km 29,15; Ps 39,12; Hbr 11,13
20 Ps 42,1.2; Ps 63,1; Ps 84,2
22 Ps 39,8
25 Ps 44,25; Ps 143,11
26 Ps 25,4; Ps 27,11; Ps 86,11
27 Ps 145,5.6
28 Ps 107,26
32 1 Kar 4,29; Iz 60,5; 2 Kor 6,11.13
33 Mt 10,22; Apr 2,26
34 Pat 2,6; Jok 1,5
36 Ez 33,31; Mk 7,20-23; Lk 12,15; Hbr 13,5
37 Pat 23,5; Iz 33,15
38 2 Sam 7,25
45 Pat 4,12
46 Ps 138,1; Mt 10,18; Apd 26,1-32
50 Job 6,10; Rom 15,4

nuosprendžius ir jais pasiguodžiu.
53 Mane siaubas apima, kai matau
nedorėlį, nepaisantį Tavo įstatymo.
54 Tavo nuostatai tapo man giesmė-
mis mano viešnagės namuose.
55 Ir naktį atsimenu, Viešpatie, Ta-
vąjį vardą ir laikausi Tavo įstatymo.
56 Tai teko man, nes aš laikiausi
Tavo potvarkių.
57 Viešpats yra mano dalis; aš pasi-
žadėjau Tavo žodžių laikytis.
58 Nuoširdžiai ieškau Tavo palan-
kumo, būk gailestingas, kaip esi
pažadėjęs.
59 Galvojau apie savo kelią ir pasu-
kau prie Tavo liudijimų.
60 Skubiai ir nedelsdamas vykdau
Tavo įsakymus.
61 Nors nedorėliai apiplėšė mane, bet
aš neužmiršau Tavo įstatymo.
62 Vidurnaktį atsikėlęs, dėkoju už
teisingus Tavo sprendimus.
63 Aš – draugas visiems, kurie Tavęs
bijo ir Tavo potvarkius vykdo.
64 Viešpatie, žemė pilna Tavo gailes-
tingumo, mokyk mane savo nuostatų.
65 Viešpatie, Tu darei savo tarnui
gera, kaip buvai pažadėjęs.
66 Mokyk mane teisingai nuspręsti
ir pasirinkti, nes aš patikėjau Tavo
įsakymais.
67 Nuklydęs ir pažemintas buvau,
bet dabar klausau Tavo žodžio.
68 Tu esi geras ir darai gera, mokyk
mane savo nuostatų.
69 Šmeižtais drabsto mane pasipūtėliai,
bet aš nuoširdžiai Tavo potvarkių
laikausi.
70 Jų širdis – vieni riebalai, o aš gėriuo-
si Tavo įstatymu.
71 Naudinga man buvo nukentėti, kad
Tavo nuostatų pasimokyčiau.

53 Iš 32,19; Ezr 9,3; Neh 13,25
55 Ps 63,6
57 Sk 18,20; Ps 16,5; Jer 10,16; Rd 3,24
59 Mk 14,72; Lk 15,17
62 Apd 16,25
64 Ps 33,5
66 Fil 1,9
67 Pat 3,11; Jer 31,18.19; Hbr 12,5-11
68 Ps 106,1; Ps 107,1; Mt 19,17
69 Job 13,4; Ps 109,2
70 Įst 32,15; Job 15,27; Ps 17,10; Iz 6,10; Jer 5,28; Apd 28,27
72 Ps 19,10; Pat 8,10.11.19
73 Job 10,8; Job 31,15; Ps 139,15.16
74 Ps 34,2
75 Hbr 12,10
78 Ps 25,3
81 Ps 73,26; Ps 84,2
83 Job 30,30
84 Ps 39,4; Apr 6,10
85 Ps 35,7; Pat 16,27; Jer 18,22
86 Ps 35,19
89 Ps 89,2; Iz 40,8; Mt 24,35; 1 Pt 1,25

72 Man Tavo įstatymas brangesnis už
daugybę aukso ir sidabro.
73 Tavo rankos padarė ir suformavo
mane; suteik man išminties suprasti
Tavo įsakymus.
74 Kurie Tavęs bijo, džiaugiasi mane
matydami, nes Tavo žodžiu pasitikiu.
75 Viešpatie, žinau, jog teisingi Tavo
sprendimai ir teisingai mane nubau-
dei.
76 Paguosk dabar mane savo malone,
kaip esi savo tarnui žadėjęs.
77 Būk gailestingas, kad aš išlikčiau
gyvas, nes gėriuosi Tavo įstatymu.
78 Sugėdinti tebūna išdidieji, nes jie
be priežasties puolė mane. Aš mąs-
tysiu apie Tavo potvarkius.
79 Tesigręžia į mane, kurie Tavęs bijo,
kurie pažino Tavo liudijimus.
80 Tegu mano širdis nepažeidžia nuos-
tatų Tavo, kad nebūčiau sugėdintas.
81 Mano siela ilgisi Tavo išgelbėjimo,
aš pasitikiu Tavo žodžiu.
82 Mano akys pavargo belaukdamos,
kas Tavo žadėta. Kada Tu mane
paguosi?
83 Nors tapau panašus į vynmaišį
dūmuose, bet Tavo nuostatų neuž-
miršau.
84 Kiek dar dienų liko Tavo tarnui?
Kada mano persekiotojus pasmerk-
si?
85 Išdidieji kasa man duobę, nepaisy-
dami Tavo įstatymo.
86 Visi Tavo įsakymai teisūs; padėk
man prieš melagingus persekiotojus.
87 Jie vos nesunaikino manęs žemėje.
Bet aš Tavo potvarkių neapleidau.
88 Atgaivink mane dėl savo malonės!
Aš laikysiuosi Tavo burnos liudijimų.
89 Viešpatie, Tavo žodis amžinai
įtvirtintas danguje.

90 Tavo ištikimybė yra kartų kartoms;
Tu sutvėrei žemę, ir ji pasilieka.
91 Ligi šiol viskas laikosi, kaip Tavo
nutarta, Tau viskas tarnauja.
92 Jei Tavo įstatymu nesigėrėčiau,
seniai būčiau žuvęs.
93 Niekada neužmiršiu Tavo potvar-
kių, nes jais Tu atgaivinai mane.
94 Aš esu Tavo, išgelbėk mane, trokš-
tu suvokti Tavo potvarkius.
95 Nedorėliai mane pražudyti kėsinasi,
tačiau aš Tavo liudijimų laikysiuosi.
96 Mačiau, kad tobuliausi dalykai yra
riboti, tik įsakymas Tavo beribis.
97 Kaip aš myliu Tavo įstatymą, mąs-
tau apie jį ištisą dieną!
98 Įsakymai Tavo padarė mane pro-
tingesnį už mano priešus, nes jie
visuomet su manimi.
99 Daugiau suprantu už visus savo
mokytojus, nes mąstau apie Tavo
liudijimus.
100 Daugiau išmanau už senius, nes
laikausi Tavo potvarkių.
101 Nuo bet kokio pikto kelio susilai-
kau, nes klausau Tavo žodžio.
102 Nuo Tavo sprendimų nenukrypau,
nes Tu mokai mane.
103 Kokie saldūs man yra Tavo žo-
džiai, saldesni mano burnai už medų.
104 Dėl Tavo potvarkių tapau išmin-
tingas, todėl nekenčiu jokio melo.
105 Tavo žodis yra žibintas mano kojai
ir šviesa mano takui.
106 Prisiekiau vykdyti Tavo teisingus
sprendimus ir jų laikysiuosi.
107 Viešpatie, esu labai prislėgtas,
atgaivink mane, kaip esi pažadėjęs.
108 Viešpatie, priimk mano lūpų lais-
vos valios auką, pamokyk mane savo
sprendimų.
109 Mano siela nuolat yra pavojuje,

91 Jer 33,25
96 Mt 5,18
97 Ps 1,2
98 Įst 4,6
99 2 Tim 3, 15
100 Job 32, 7-9
103 Ps 19,10; Pat 8,11
105 Pat 6,23
106 Neh 10, 29
108 Oz 14,2; Hbr 13,15
109 Ts 12,3; Job 13,14
110 Ps 140,5
111 Įst 33,4
114 Ps 32,7
115 Ps 6,8; Mt 7,23
116 Ps 25,2; Rom 5,5; Rom 9,33; Rom 10,11; Fil 1,20
119 Iz 1,22. 25; Ez 22,18.19
120 Job 4,14; Hab 3,16
122 Job 17,3; Hbr 7,22
125 Ps 116, 16
127 Ps 19,10

tačiau Tavo įstatymo nepamirštu.
110 Nedorėliai man spendžia žabangus,
bet nuo Tavo potvarkių nenukrypau.
111 Pamokymai Tavo yra mano pa-
veldėtas turtas, jie – mano širdies
džiaugsmas.
112 Palenkiau savo širdį vykdyti Tavo
nuostatus, tai darysiu dabar ir visados.
113 Veidmainių nekenčiu, bet Tavo
įstatymą myliu.
114 Tu esi mano slėptuvė ir skydas,
Tavo žodžiais pasitikiu.
115 Pasitraukite nuo manęs, piktadariai!
Aš Viešpaties įsakymus vykdysiu.
116 Palaikyk mane, kaip žadėjai, kad
gyvenčiau, tenebūsiu sugėdintas dėl
savo vilties.
117 Suteik pagalbą, ir aš būsiu saugus,
nuostatų Tavo niekados nepamiršiu.
118 Tu atmeti tuos, kurie nuo Tavo
nuostatų nukrypo, jie apsigauna savo
melu.
119 Tu visus žemės nedorėlius pašalini
tartum atmatas, bet aš myliu Tavo
liudijimus.
120 Mano kūnas dreba, bijodamas Ta-
vęs, aš bijau Tavo sprendimų.
121 Dariau, kas yra teisu ir teisinga;
neatiduok manęs prispaudėjams.
122 Užtikrink savo tarnui gerovę, ne-
leisk, kad išdidieji mane nugalėtų.
123 Mano akys pavargo belaukdamos
Tavo išgelbėjimo ir Tavo teisumo
žodžio.
124 Būk gailestingas savo tarnui,
mokyk mane savo nuostatų.
125 Esu Tavo tarnas; duok man su-
pratimą pažinti Tavo liudijimus.
126 Viešpatie, metas Tau veikti, nes
žmonės laužo Tavo įstatymą.
127 Tavo įsakymai brangesni man už
auksą, už gryną auksą.

128 Todėl visus Tavo potvarkius lai-
kau teisingais, nekenčiu melagingų
takų.
129 Tavo liudijimai yra stebuklingi,
todėl mano siela jų klauso.
130 Tavo žodžių aiškinimas apšviečia,
neišmanančius daro supratingus.
131 Atveriu savo burną ir įkvepiu,
alkstu Tavo įsakymų.
132 Pažvelk į mane ir būk gailes-
tingas, kaip darai mylintiems Tavo
vardą.
133 Kreipk mano žingsnius pagal savo
žodžius, kad neteisybė man neviešpa-
patautų.
134 Nuo žmonių priespaudos mane
išlaisvink, ir aš vykdysiu Tavo po-
tvarkius.
135 Parodyk savo tarnui savo veidą
šviesų ir mokyk mane savo nuostatų.
136 Iš akių man srūva upeliai, nes jie
nesilaiko Tavo įstatymo.
137 Viešpatie, Tu esi teisus, teisingi
Tavo sprendimai.
138 Tavo liudijimai teisingi ir nea-
bejotini.
139 Mano uolumas graužia mane, nes
priešai pamiršo Tavo žodžius.
140 Tavo žodis yra visiškai tyras, jį
Tavo tarnas brangina.
141 Nors esu paniekintas ir menkas,
bet Tavo potvarkių neužmiršiu.
142 Tavo teisumas amžinas, Tavo
įstatymas – tiesa.
143 Nors vargas ir sielvartas spaudžia,
bet Tavo įsakymais gėriuosi.
144 Tavo liudijimai yra teisingi per
amžius. Leisk man juos suprasti, ir
aš gyvensiu.
145 Šaukiuosi iš širdies, Viešpatie,
išklausyk mane! Aš laikysiuosi
Tavo nuostatų.

130 Ps 19,7; Pat 1,4; Pat 6,23
131 Ps 42,1
132 Ps 51,1; Ps 106,4; 2 Tes 1,6
133 Ps 17,5; Ps 19,13; Rom 6,12
134 Lk 1,74
135 Sk 6,25; Ps 4,6
136 Jer 9,1. 18; Jer 14,17; Rd 3,48; Ez 9,4
137 Ezr 9,15; Neh 9,33; Jer 12,1; Rd 1,18; Dan 9,7.14
138 Ps 19,7-9
139 Ps 69,9; Jn 2,17
140 Ps 12,6
142 Ps 19,9; Jn 17,17
147 Ps 5,3
148 Ps 63,1.6
151 Ps 145, 18; Iz 50,8
152 Lk 21,33
153 Rd 5,1
154 1 Sam 24,15; Mch 7,9
157 Ps 44,18
158 Ez 9,4
161 1 Sam 24,11; 1 Sam 26,18

146 Šaukiuosi Tavęs! Išgelbėk mane,
ir klausysiu Tavo liudijimų.
147 Prieš aušrą keliuosi ir šaukiu, nes
pasitikiu Tavo žodžiu.
148 Atmerkiu akis dar prieš aušrą,
mąstau apie Tavo žodį.
149 Viešpatie, išgirsk mane, būdamas
maloningas; atgaivink mane, kaip
esi nusprendęs.
150 Artėja priešai klastingi, nutolę nuo
Tavo įstatymo.
151 Arti esi, Viešpatie, ir visi Tavo
įsakymai teisingi.
152 Seniai pažinau Tavo liudijimus,
kad jie yra amžini.
153 Pažvelk į mano skurdą ir išlais-
vink mane; juk aš nepamirštu Tavo
įstatymo.
154 Gink mano bylą ir išvaduok mane,
atgaivink, kaip esi pažadėjęs.
155 Išgelbėjimas toli nuo nedorėlių,
nes jie neklauso Tavo nuostatų.
156 Koks didis, Viešpatie, Tavo gai-
lestingumas, atgaivink mane, kaip
esi nusprendęs.
157 Daug mano persekiotojų ir prie-
šų, bet aš nenukrypstu nuo Tavo
liudijimų.
158 Neištikimuosius matau ir bjau-
riuosi, nes jie nepaiso Tavo žodžio.
159 Žiūrėk, Viešpatie, kaip Tavo
potvarkius myliu; atgaivink mane,
būdamas maloningas.
160 Tavo žodžiai teisingi nuo pra-
džių, ir visi Tavo teisūs sprendimai
amžini.
161 Kunigaikščiai be priežasties per-
sekioja mane, bet mano širdis vien
Tavo žodžių tebijo.
162 Tavo žodžiu džiaugiuosi, kaip
didelį lobį suradęs.
163 Melo nekenčiu ir bjauriuosi, o

Tavo įstatymas man mielas.
164 Septynis kartus per dieną giriu
Tave už Tavo teisingus sprendimus.
165 Kas myli Tavo įstatymą, turi di-
delę ramybę ir niekada nesuklumpa.
166 Laukiu, Dieve, Tavo išgelbėjimo,
Tavo įsakymus vykdau.
167 Mano siela klauso Tavo liudijimų,
nes labai juos myliu.
168 Laikausi Tavo potvarkių ir liudi-
jimų, visi mano keliai Tau žinomi.
169 Tepasiekia Tave mano šauksmas,
Viešpatie! Duok man supratimą,
kaip esi pažadėjęs.
170 Tepasiekia mano malda Tave;
išlaisvink, kaip esi pažadėjęs.
171 Mano lūpos girs Tave, nes mokai
mane savo nuostatų.
172 Mano liežuvis kalbės apie Tavo
žodį, nes Tavo įsakymai teisingi.
173 Tavo ranka tepadeda man, nes aš
pasirinkau Tavo potvarkius.
174 Ilgiuosi, Viešpatie, Tavo išgelbė-
jimo, įstatymu Tavo gėriuosi.
175 Mano siela tegyvena ir tegiria Tave,
Tavo sprendimai tepadeda man.
176 Klaidžioju kaip paklydusi avis.
Ieškok savo tarno, nes Tavo įsaky-
mų aš neužmiršau.

120 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Varge šaukiausi Viešpa-
ties, ir Jis mane išklausė.
2 Nuo meluojančių lūpų, nuo klas-
tingo liežuvio išlaisvink, Viešpatie,
mano sielą!
3 Ką tau duos ir ką padarys, tu, ap-
gaulingas liežuvi?
4 Aštrias kario strėles, kaitrias me-
džio žarijas.
5 Vargas man klajoti Mešecho kraš-
te, palapinėse Kedaro gyventi.

165 Pat 3,2; Iz 26,3; Iz 32,17
166 Pr 49,18
168 Job 24,23; Pat 5,21
169 Ps 119, 27.144
171 Ps 119,7
173 Joz 24, 22; Lk 10,42
174 Ps 119, 16.24; Ps 119,166
176 Iz 53,6; Jer 50,6; Mt 18,12; Lk 15,4; 1 Pt 2,25
120 SKYRIUS
1 Jn 2,2
5 Pr 10,2; Pr 25,13; 1 Krn 1,5; Iz 21,16; Iz 60,7; Jer 2,10; Jer 49,28; Ez 27,13.21; Ez 38,2.3; Ez 39,1
121 SKYRIUS
1 Jer 3,23
2 Ps 124,8
3 1 Sam 2,9; Ps 127,1; Pat 3,23.26; Pat 24,12; Iz 27,3
5 Ps 16,8; Iz 25,4
6 Ps 91,5; Iz 49,10; Jn 4,8; Apr 7,16
7 Ps 41,2
8 Įst 28,6; Pat 2,8; Pat 3,6
122 SKYRIUS
1 Iz 2,3; Mch 4,2; Zch 8,21
3 2 Sam 5,9
4 Iš 16,34; Iš 23,17; Įst 16,16
5 Įst 17,8; 2 Krn 19,8
6 Ps 51,18
9 Neh 2,10; Est 10,3

6 Per ilgai gyvenau su tais, kurie
nekenčia taikos.
7 Aš esu už taiką, bet jie geidžia karo,
kai aš kalbu.

121 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Pakeliu savo akis į kalnus,
iš kur man ateina pagalba.
2 Mano pagalba ateina iš Viešpaties,
kuris sukūrė dangų ir žemę!
3 Jis neleis suklupti tavajai kojai, Jis –
budrus tavo sargas.
4 Izraelio sargas nei miega, nei snau-
džia.
5 Viešpats yra tavo sargas, Vieš-
pats – tau šešėlis tavo dešinėje:
6 dieną nepažeis tavęs saulė nė mė-
nulis naktį.
7 Viešpats saugos tave nuo viso
pikto, Jis saugos tavo sielą.
8 Viešpats saugos tavo įėjimą ir išė-
jimą dabar ir per amžius.

Maldininkų kelionės
122 *giesmė. Dovydo.*
Džiaugiausi, kai jie man
pasakė: „Eikime į Viešpaties namus!“
2 Mūsų kojos stovės tavo, Jeruzale,
vartuose!
3 Jeruzale, tvirtai pastatytas mieste!
4 Į jį traukia Viešpaties giminės pagal
Izraelio įstatymą dėkoti Viešpačiui,
5 nes teisėjų sostai ir Dovydo namų
sostas čia stovi.
6 Melskite taikos Jeruzalei; kurie tave
myli, turės sėkmę.
7 Tebūna taika visam miestui, gero-
vė jo rūmuose.
8 Savo brolių ir draugų labui sakau:
„Tebūna tavyje taika!“
9 Meldžiu tau gerovės dėl Viešpa-
ties, mūsų Dievo, namų!

123 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Mano akys pakeltos į Tave,
kuris gyveni danguose.
2 Kaip žiūri tarnai į ranką savo valdovo, tarnaitė – į ranką valdovės, taip
mūsų akys žvelgia į Viešpatį, mūsų
Dievą, laukdamos Jo pasigailėjimo.
3 Pasigailėk mūsų, Viešpatie, pasigailėk mūsų, nes per daug paniekinti
esame!
4 Per ilgai mūsų siela varginama pašaipa turtuolių ir panieka išdidžiųjų.

Maldininkų kelionės
124 *giesmė. Dovydo.*
Jei Viešpats nebūtų stojęs
už mus, – tesako Izraelis, –
2 jei Viešpats nebūtų stojęs už mus,
kai žmonės mus užpuolė,
3 jie mus gyvus būtų prariję, kai užsidegė jų rūstybė prieš mus.
4 Tada vandenys mus būtų užlieję,
srovė būtų apsėmusi mūsų sielas,
5 gausūs vandenys būtų apsėmę mūsų
sielas.
6 Palaimintas Viešpats, kuris neatidavė mūsų į jų dantis!
7 Mūsų sielos ištrūko kaip paukštis iš
medžiotojo tinklo. Tinklas sutrūko,
ir mes paspruk ome.
8 Mūsų pagalba yra Viešpaties, dangaus ir žemės Kūrėjo, vardas.

125 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Tie, kurie pasitiki Viešpačiu, yra kaip Siono kalnas, kuris stovi
tvirtai per amžius.
2 Kaip kalnai apsupę Jeruzalę, taip
Viešpats apsupęs savo tautą dabar
ir per amžius.
3 Nepasiliks nedorėlių skeptras ant
teisiųjų dalies, kad teisieji savo rankų
netiestų į neteisybę.
4 Padėk, Viešpatie, geriesiems, pagelbėk tiesiaširdžiams.
5 O kreivais keliais kas nuklysta,
tuos Viešpats nuves su piktadariais.
Taika tebūna Izraeliui!

126 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Kai Siono belaisvius Viešpats vedė namo, buvome tarsi sapne.
2 Mūsų burnos buvo pilnos juoko,
liežuviai – giedojimo. Pagonys kalbėjo: „Jiems Viešpats didelių dalykų
padarė.“
3 Viešpats didelių dalykų mums padarė, todėl mes džiaugiamės!
4 Parvesk, Viešpatie, mūsų ištremtuosius kaip upelius pietuose.
5 Kurie ašarodami sėja, tie su džiaugsmu pjaus.
6 Verkia žmogus, į dirvą berdamas
sėklą, bet su džiaugsmu grįžta, nešdamas pėdus.

Maldininkų kelionės giesmė.
127 *Saliamono.*
Jei Viešpats nestato namų,
veltui vargsta statytojai. Jei Viešpats
nesaugo miesto, veltui budi sargai.
2 Veltui keliatės prieš aušrą ir vargstate ligi vėlyvos nakties. Jūs valgote
vargo duoną, o savo mylimajam
Viešpats duoda miegą.
3 Štai Viešpaties dovana yra vaikai,
įsčių vaisius – Jo atlyginimas.
4 Kaip strėlės karžygio rankoje, taip
jaunystės sūnūs.
5 Palaimintas žmogus, turįs jų pilną
strėlinę! Jie nebus sugėdinti, bet kalbės vartuose su priešu.

123 SKYRIUS
1 Ps 2,4; Ps 11,4; Ps 115,3; Ps 121,1; Ps 141,8
2 Ps 25,15

124 SKYRIUS
1 Ps 118,6; Ps 129,1; Rom 8,31
3 Sk 16,30; Ps 56,1.2; Ps 57,3; Pat 1,12
7 Ps 91,3; Pat 6,5; Oz 9,8
8 Pr 1,1; Ps 121,2; Ps 134,3

125 SKYRIUS
3 Pat 22,8; Iz 14,5
5 Ps 128,6; Pat 2,15; Iz 59,8; Gal 6,16

126 SKYRIUS
1 Ps 85,1; Jer 29,14; Oz 6,11; Jl 3,1; Apd 12,9
2 Job 8,21
5 Iz 35,10; Iz 51,11; Iz 61,7; Jer 31,9; Gal 6,9
6 Iz 61,3

127 SKYRIUS
1 Ps 121,3-5
2 Pr 3,17.19
3 Pr 33,5; Įst 7,13; Joz 24,3.4; Ps 28,4; Ps 113,9; Iz 13,18
5 Job 5,4; Ps 128,2.3; Pat 27,11

128 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Palaimintas kiekvienas,
kuris bijosi Viešpaties ir vaikščioja
Jo keliais!
2 Tu valgysi iš savo rankų darbo, būsi
laimingas, tau gerai seksis.
3 Tavo žmona bus kaip vaisingas
vynmedis tavo namuose, tavo vaikai
sėdės aplink stalą kaip alyvų atžalos.
4 Štai kaip palaimintas bus žmogus,
kuris bijo Viešpaties!
5 Viešpats palaimins tave nuo Siono,
per visą gyvenimą Jeruzalės gerovę
regėsi.
6 Tu matysi savo vaikus ir vaikai-
čius! Taika tebūna Izraeliui!

129 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Jie vargino mane nuo pat
jaunystės, – tesako Izraelis, –
2 jie vargino mane nuo pat jaunystės,
tačiau nenugalėjo.
3 Artojai ant mano nugaros arė, išva-
rydami ilgas vagas.
4 Bet teisusis Viešpats nedorėlių
pančius sutraukė.
5 Tesusigėsta ir pasitraukia visi, kurie
nekenčia Siono.
6 Tebūna jie kaip stogo žolė, kuri, dar
neužaugusi, nuvysta;
7 pjovėjas nesurenka iš jos nė saujos,
rišėjas – nė mažiausio pėdo.
8 Praeiviai, eidami pro šalį, nesako
jiems: „Tepalaimina tave Viešpats.
Mes laiminame tave Viešpaties var-
du.“

130 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Iš gelmės šaukiuosi Ta-
vęs, Viešpatie!
2 Viešpatie, išgirsk mano balsą! Tegul
Tavo ausys išgirsta mano maldavimus.
3 Viešpatie, jei Tu neatleisi kalčių,
kas, Viešpatie, išsilaikys?
4 Bet Tu atleidi nuodėmes, kad Tavęs
bijotų.
5 Tu esi mano viltis, Viešpatie, mano
siela Tavo žodžiu viliasi.
6 Mano siela laukia Viešpaties la-
biau, nei sargybiniai laukia ryto.
7 Tegu Izraelis viliasi Viešpačiu, nes
Viešpats yra gailestingas ir Jo išva-
davimas didis.
8 Jis išvaduos Izraelį iš visų jo ne-
dorybių.

131 *Maldininkų kelionės giesmė. Dovydo.*
Viešpatie, mano širdis ne-
išpuikusi ir akys nesidairo išdidžiai.
Aš nesivaikau didelių dalykų, kurie
man nepasiekiami.
2 Aš raminau ir tildžiau savo sielą
kaip nujunkytą kūdikį. Mano siela
yra kaip nujunkytas kūdikis.
3 Pasitikėk Viešpačiu, Izraeli, dabar
ir per amžius!

132 *Maldininkų kelionės giesmė.*
Viešpatie, atsimink Do-
vydą ir visą jo vargą.
2 Jis priesaiką Viešpačiui davė ir įžadą
Jokūbo Galingajam:
3 „Aš neįžengsiu savo pastogėn,
lovon negulsiu ilsėtis,
4 akims miegoti neleisiu, vokams
užsimerkti,
5 kol nesurasiu Viešpačiui vietos,
buveinės Jokūbo Galingajam!“
6 Štai mes išgirdome ją esant Efrato-
je, suradome Jaaro laukuose.
7 Įeikime į Jo palapines, parpulkime
prie Jo kojų pakojo!
8 Viešpatie, pakilk į savo poilsio

128 SKYRIUS
1 Ps 119,1
2 Įst 4,40; Iz 3,10
3 Ps 52,8; Ps 127,3-5; Ps 144,12; Ez 19,10
5 Ps 134,3
6 Pr 48,11; Pr 50,23; Job 42,16; Ps 103,17; Ps 125,5; Pat 17,6

129 SKYRIUS
1 Ps 124,1; Jer 1,19; Jer 15,20; Ez 23,3; Oz 2,15; Mt 16,18; 2 Kor 4,8.9
6 Ps 37,2
8 Rūt 2,4

130 SKYRIUS
1 Rd 3,55
3 Ps 143,2; Nah 1,2
4 Iš 34,7; 1 Kar 8,39.40
5 Ps 27,14; Ps 119,81
6 Ps 119,147
7 Ps 131,3; Iz 55,7
8 Ps 103,3.4

131 SKYRIUS
1 Rom 12,16
2 Mt 18,3
3 Ps 130,7

132 SKYRIUS
2 Pr 49,24; Ps 65,1
4 Pat 6,4
5 Apd 7,46
6 1 Sam 7,1; 1 Sam 17,12; 1 Krn 13,5
7 Ps 5,7; Ps 99,5
8 Sk 10,35; Ps 78,61

vietą, Tu ir Tavo stiprybės skrynia!
9 Kunigai tegul apsivelka teisumu,
o šventieji tešaukia iš džiaugsmo!
10 Dėl savo tarno Dovydo, nenugręžk
savo veido nuo savo pateptojo.
11 Dovydui Viešpats tiesoje yra
prisiekęs, neatšaukiamą priesaiką
davęs: „Tavo palikuonį pasodinsiu į
tavąjį sostą!
12 Jei sūnūs tavieji mano sandoros
ir mano pamokymų laikysis, jų pa-
likuonys taip pat per amžius sėdės
tavo soste."
13 Viešpats pasirinko Siono kalną,
čia Jis panoro gyventi.
14 „Šita yra mano poilsio vieta per
amžius. Čia gyvensiu, nes Aš taip
panorėjau!
15 Aš jo maistą palaiminsiu, paso-
tinsiu vargšus duona.
16 Jo kunigus išgelbėjimo rūbu ap-
vilksiu, šventieji šauks iš džiaugsmo.
17 Čia iškelsiu Dovydo galybę, žibintą
savo pateptajam paruošiu.
18 Jo visus priešus sugėdinsiu, o ant
jo galvos karūna spindės."

133 *Maldininkų kelionės giesmė. Dovydo.*

Kaip gera ir malonu, kai
broliai vienybėje gyvena!
2 Tai yra lyg brangus aliejus ant
galvos, varvantis per Aarono barzdą
ant jo drabužių apykaklės.
3 Tai lyg Hermono rasa, krintanti ant
Siono kalnų! Tenai palaiminimą ir
gyvenimą amžiną Viešpats teikia!

134 *Maldininkų kelionės giesmė.*

Laiminkite Viešpatį, visi
Viešpaties tarnai, kurie Jo namuose
naktimis budite.

9 Job 29,14
11 2 Sam 7,12; Ps 89,3.4.33; Ps 110,4
13 Ps 48,1.2
14 Ps 68,16
15 Ps 147,14
16 1 Sam 4,5; 2 Km 6,41
17 1 Kar 11, 36; 1 Kar 15,4; Ez 29,21
18 Ps 35,26

133 SKYRIUS
1 Pr 13,8
3 Kun 25,21; Įst 4,48; Įst 28,8; Ps 42,8

134 SKYRIUS
2 1 Tim 2,8

135 SKYRIUS
1 Ps 113,1
2 Ps 116,19; Lk 2,37
3 Ps 119,68; Ps 147,1
4 Iš 19,5; Mal 3,17; Tit 2,14; 1 Pt 2,9
5 Ps 95,3; Ps 97,9
6 Ps 115,3
7 Job 28,25.26; Job 38,24-28; Jer 10,13; Jer 51,16
8 Iš 12,12; Ps 78,51
9 Iš 7,10; Įst 6,22; Ps 78,43; Ps 136,15
10 Sk 21,24; Ps 136,17
11 Joz 12,7-24
12 Ps 78,55; Ps 136,21.22
13 Iš 3,15; Ps 102,12
14 Įst 32,36
15 Ps 115,4-8

2 Tieskite savo rankas į Jo šventyklą
ir laiminkite Viešpatį!
3 Tegul iš Siono tave laimina Dievas,
kuris sutvėrė dangų ir žemę.

135

Girkite Viešpatį! Girkite
Viešpaties vardą! Girkite
jūs, Viešpaties tarnai,
2 kurie stovite Jo namuose, mūsų
Dievo namų kiemuose.
3 Girkite Jį, nes Viešpats geras; gie-
dokite gyrių Jo vardui, nes Jis mielas.
4 Jokūbą išsirinko Viešpats, Izraelį,
kad būtų Jo nuosavybė.
5 Aš žinau, kad didis yra Viešpats!
Mūsų Viešpats yra aukščiau visų
dievų.
6 Visa, ko panorėjo Viešpats, Jis pa-
darė danguje, žemėje ir jūrų gelmėse.
7 Jis nuo žemės krašto atgena debe-
sis, su žaibais siunčia lietų, palei-
džia vėjus iš savo sandėlių.
8 Jis ištiko Egipte žmonių ir gyvulių
pirmagimius,
9 siuntė ženklų ir stebuklų faraonui
ir jo tarnams.
10 Sunaikino daugybę pagonių tautų
ir jų galingus karalius:
11 Sihoną, amoritų karalių, ir Ogą,
Bašano karalių, ir visas karalystes
Kanaane.
12 Atidavė jų žemę Izraeliui, savo
tautai, paveldėti.
13 Viešpatie, Tavo vardas lieka per
amžius. Atsiminimas apie Tave,
Viešpatie, – per kartų kartas.
14 Viešpats teis savo tautą ir pasigai-
lės savo tarnų.
15 Pagonių stabai iš sidabro ir aukso,
žmogaus rankomis padaryti.
16 Jie turi burnas, bet nekalba; turi
akis, bet nemato;

17 turi ausis, tačiau negirdi; jų burna
nealsuoja.
18 Į juos panašūs yra tie, kas juos
padaro, ir visi, kurie jais pasitiki.
19 Izraelio namai, laiminkite Viešpatį!
Aarono namai, laiminkite Viešpatį!
20 Levio namai, laiminkite Viešpatį!
Visi, kurie Viešpaties bijote, laimin-
kite Viešpatį!
21 Palaimintas Viešpats iš Siono, kuris
gyvena Jeruzalėje. Girkite Viešpatį!

136 Dėkokite Viešpačiui, nes Jis
geras, nes Jo gailestingu-
mas amžinas.
2 Dėkokite dievų Dievui, nes Jo gai-
lestingumas amžinas.
3 Dėkokite viešpačių Viešpačiui, nes
Jo gailestingumas amžinas.
4 Kuris vienas daro didelius stebuklus,
nes Jo gailestingumas amžinas.
5 Kuris išmintingai dangų sukūrė,
nes Jo gailestingumas amžinas.
6 Kuris viršum vandenų ištiesė žemę,
nes Jo gailestingumas amžinas.
7 Kuris dideles šviesas sukūrė, nes Jo
gailestingumas amžinas.
8 Saulę sukūrė, kad viešpatautų die-
nai, nes Jo gailestingumas amžinas.
9 Mėnulį ir žvaigždes, kad viešpa-
tautų nakčiai, nes Jo gailestingumas
amžinas.
10 Kuris pirmagimius Egipte ištiko,
nes Jo gailestingumas amžinas.
11 Ir išvedė iš ten Izraelį, nes Jo gai-
lestingumas amžinas.
12 Ištiesta galinga ranka ir tvirta dešine
savo, nes Jo gailestingumas amžinas.
13 Kuris perskyrė Raudonąją jūrą,
nes Jo gailestingumas amžinas.
14 Ir pervedė per ją Izraelį, nes Jo gai-
lestingumas amžinas.

19 Ps 115,9
21 Ps 134,3

136 SKYRIUS

1 1 Krn 16,34; Ps 106,1; Jer 33,11
2 Įst 10,17
4 Įst 6,22; Job 9,10; Ps 72,18
5 Pr 1,1.6-8; Pat 3,19; Jer 51,15
6 Pr 1,9; Ps 24,2; Iz 42,5; Jer 10,12
7 Pr 1,14-18
8 Pr 1,16
10 Iš 12,29; Ps 135,8
11 Iš 12,51; Iš 13,3.16
12 Iš 6,6; Įst 4,34; Įst 5,15; Įst 7,19; Įst 9,29; Įst 11,2; 2 Kar 17,36; 2 Krn 6,32; Jer 32,17
13 Iš 14,21
15 Iš 14,27
16 Iš 13,18; Iš 15,22; Įst 8,15
17 Ps 135,10-12
18 Įst 29,7
19 Sk 21,21
20 Sk 21,33
21 Joz 12,1
23 Pr 8,1; Įst 32,36; Ps 113,7
24 Ps 44,7
25 Ps 104,27; Ps 145,15

137 SKYRIUS

3 Ps 79,1
6 Job 29,10; Ps 22,15; Ez 3,26

15 Faraoną ir jo kariuomenę Raudo-
nojoje jūroje pražudė, nes Jo gailes-
tingumas amžinas.
16 Kuris savo tautą per dykumą vedė,
nes Jo gailestingumas amžinas.
17 Kuris stiprius karalius nugalėjo,
nes Jo gailestingumas amžinas.
18 Kuris garsius karalius nužudė, nes
Jo gailestingumas amžinas.
19 Sihoną, amoritų karalių, nes Jo
gailestingumas amžinas.
20 Ir Ogą, Bašano karalių, nes Jo
gailestingumas amžinas.
21 Ir jų žemę Izraeliui paveldėti davė,
nes Jo gailestingumas amžinas.
22 Savajam tarnui Izraeliui valdyti
leido, nes Jo gailestingumas amžinas.
23 Kuris atsiminė mus, kai buvome
pažeminti, nes Jo gailestingumas
amžinas.
24 Iš priešų mus išvadavo, nes Jo gai-
lestingumas amžinas.
25 Kuris maitina visa, kas gyva, nes
Jo gailestingumas amžinas.
26 Dėkokite dangaus Dievui, nes Jo
gailestingumas amžinas.

137 Prie Babilono upių sėdė-
jome ir verkėme, atsimin-
dami Sioną.
2 Ten ant gluosnių šakų pakabinome
savo arfas.
3 Nes mūsų trėmėjai mums liepė
giedoti, kurie mus apiplėšė, ragino
džiūgauti: „Pagiedokite mums Siono
giesmių!“
4 Kaip giedosime Viešpaties giesmę
svetimoje šalyje?
5 Jeigu, Jeruzale, tave užmirščiau,
mano dešinė tepamiršta mane!
6 Tepridžiūna prie gomurio mano
liežuvis, jei tavęs neatsiminčiau, jeigu

tu man brangesnė nebūtum už visus
džiaugsmus, Jeruzale!
7 Viešpatie, atsimink Edomo vaikus
Jeruzalės dieną, kai jie sakė: „Griau-
kite, griaukite ją iki pamatų!“
8 O Babilone, tu naikintojau, laimin-
gas bus, kas tau už mums padarytą
skriaudą atmokės!
9 Laimingas, kas, pagriebęs kūdikius
tavo, į kietą uolą sudaužys!

138 *Dovydo psalmė.*
Visa širdimi Tau dėkoju,
Dieve! Dievų akivaizdoje Tau gie-
dosiu gyrių.
2 Parpuolęs prie Tavo šventyklos,
šventą Tavo vardą girsiu už Tavo ma-
lonę ir ištikimybę, nes Tu išaukštinai
savo žodį labiau negu savo vardą.
3 Dieną, kurią šaukiausi, išklausei,
stiprybės suteikei mano sielai.
4 Tave girs, Viešpatie, visi žemės val-
dovai, išgirdę Tavo burnos žodžius.
5 Jie giedos apie Viešpaties kelius,
nes didelė Viešpaties šlovė.
6 Nors Viešpats yra aukštybėse, Jis
žvelgia į nusižeminusį, o išpuikėlį
pažįsta iš tolo.
7 Nors aš būčiau vargų suspaustas,
Tu atgaivinsi mane, Tu ištiesi savo
ranką prieš mano priešų pyktį ir Tavo
dešinė mane išgelbės.
8 Apgins mane Viešpats. Viešpatie,
Tavo gailestingumas amžinas! Neap-
leisk, kas Tavo rankų sukurta.

Muzikos vadovui.
139 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, Tu ištyrei mane
ir pažįsti.
2 Tu žinai, kada keliuosi ir kada atsisė-
du, Tu supranti mano mintis.

7 Jer 49,7-22; Rd 4,21; Ez 25,12-14; Ez 35,2; Am 1,11; Abd 1,10-14
8 Iz 13,1-6; Iz 47,1; Jer 50,15; Apr 18,6
9 2 Kar 8,12; Iz 13,16; Oz 13,16; Nah 3,10

138 SKYRIUS
1 Ps 119,46
2 1 Kar 8,29; Ps 28,2; Iz 42,21
4 Ps 102,15
6 Ps 113,4-7; Pat 3,34; Iz 57,15; Lk 1,48; Jok 4,6; 1 Pt 5,5
7 Ps 23,3.4
8 Job 10,3.8; Ps 57,2; Fil 1,6

139 SKYRIUS
1 Ps 17,3; Jer 12,3
2 2 Kar 19,27; Iz 66,18; Mt 9,4
3 Job 14,16; Job 31,4
4 Hbr 4,13
6 Job 42,3; Ps 40,5
7 Jer 23,24; Am 9,2-4
8 Job 26,6; Pat 15,11; Am 9,2-4
12 Job 26,6; Job 34,22; Dan 2,22; Hbr 4,13
15 Job 10,8.9; Mok 11,5
17 Ps 40,5; Rom 11,33

3 Matai, kada vaikštau ir kada il-
siuosi; žinai visus mano kelius.
4 Dar mano liežuvis nepratarė žo-
džio, Tu, Viešpatie, jau viską žinai.
5 Apglėbęs laikai mane iš priekio ir
iš nugaros, uždėjai ant manęs savo
ranką.
6 Toks pažinimas man yra per daug
nuostabus, jis taip aukštai, kad ne-
galiu pasiekti.
7 Kur nuo Tavo Dvasios aš pasislėp-
siu, kur nuo Tavo veido pabėgsiu?
8 Jei užkopčiau į dangų – Tu ten. Jei
nusileisčiau į pragarą – Tu ten.
9 Jei aušros sparnus pasiėmęs nusi-
leisčiau, kur baigiasi jūros,
10 ir ten Tavo ranka vestų mane ir
laikytų Tavo dešinė.
11 Jei sakyčiau: „Tamsa teapdengia
mane“, naktis aplinkui mane šviesa
pavirstų.
12 Tamsa nepaslepia nuo Tavęs, Tau
net naktį šviesu kaip dieną.
13 Tu mano širdį sukūrei, sutvėrei
mane motinos įsčiose.
14 Girsiu Tave, kad taip nuostabiai ir
baimę keliančiai esu sukurtas. Kokie
nuostabūs yra Tavo darbai, ir mano
siela tai gerai žino.
15 Nė vienas kaulas nebuvo paslėptas
nuo Tavęs, kai slaptoje buvau pada-
rytas, kai buvau tveriamas žemės
gelmėse.
16 Tavo akys matė mane dar negi-
musį ir Tavo knygoje buvo viskas
surašyta: dienos, kurias man skyrei,
kai dar nė vienos jų nebuvo.
17 Brangios man yra Tavo mintys,
Dieve, nesuskaitoma jų gausybė!
18 Jei mėginčiau skaičiuoti, jų būtų
daugiau kaip smėlio. Atsibudęs aš
tebesu su Tavimi.

19 Dieve, Tu tikrai sunaikinsi ne-
dorėlį, kraugeriai, atsitraukite nuo
manęs!
20 Jie nedorai apie Tave kalba, Tavo
vardą piktam jie naudoja.
21 Aš nekenčiu tų, Viešpatie, kurie Ta-
vęs nekenčia, man bjaurūs tie, kurie
prieš Tave sukyla.
22 Aš jų nekenčiu be galo, laikau juos
savo priešais.
23 Ištirk mane, Dieve, pažink mano
širdį; išbandyk mane ir pažink mano
mintis.
24 Žiūrėk, ar aš einu nedorėlių keliu,
ir vesk mane keliu amžinuoju!

140 *Muzikos vadovui.*
Dovydo psalmė.
Viešpatie, nuo piktų žmo-
nių mane gelbėk, nuo smurtininkų
apsaugok!
2 Nuo tų, kurie planuoja pikta širdy-
je, kurie dieną vaidus kelia.
3 Jų liežuvis yra aštrus kaip gyvatės,
angių nuodai yra jų lūpose.
4 Viešpatie, saugok mane nuo ne-
dorėlių rankų, nuo smurtininkų
apsaugok – nuo tų, kurie nori pakišti
man koją.
5 Išdidieji pinkles man spendžia,
tiesia tinklus, kilpas stato pakelėse.
6 Tariau Viešpačiui: „Tu esi mano
Dievas, todėl išklausyk mano mal-
davimą."
7 Viešpatie Dieve, mano išgelbėjimo
stiprybe, Tu pridengi kovoje mano
galvą.
8 Dieve, neleisk nedorėliui laimėti,
jo piktų kėslų netenkink!
9 Jie kelia galvas, aplinkui sustoję.
Tegu jų piktybė juos pačius už-
griūna!
10 Tegul jiems ant galvų žarijomis
lyja! Įmesk juos į ugnį, į duobę, kad
nebepasikeltų.
11 Teneįsitvirtins žemėje šmeižikas,
nelaimės tegainioja smurtininką ir
teparbloškia jį.
12 Žinau, kad Viešpats gins prispaus-
tojo bylą ir teises beturčio.
13 Tikrai teisieji dėkos Tavo vardui
ir dorieji gyvens Tavo akivaizdoje.

141 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, Tavęs šaukiuo-
si, skubėk pas mane! Išklausyk
mano balsą, kai Tavęs šaukiuosi.
2 Malda manoji kaip smilkalai į Tave
tekyla, o pakeltos rankos tebūna kaip
vakaro auka.
3 Viešpatie, prie mano burnos pa-
statyk sargybą, saugok mano lūpų
duris.
4 Neleisk mano širdžiai nukrypti į
pikta ir nedorėlių darbus pamilti.
Tenevalgysiu aš jų skanėstų.
5 Tesudraudžia mane teisusis – tai
bus malonė. Tegul bara jis, nes tai kaip
brangus aliejus mano galvai. Bet aš
meldžiuosi prieš jų nedorus darbus.
6 Kai jų teisėjai bus nublokšti nuo
olos, jie girdės mano žodžius, nes
jie švelnūs.
7 Kaip išariama ir išvagojama žemė,
taip prie pragaro nasrų barstomi
mūsų kaulai.
8 Viešpatie Dieve, į Tave žvelgia
mano akys, Tavimi aš pasitikiu, ne-
leisk mano sielai pražūti.
9 Saugok mane nuo man pastatytų
žabangų, nuo nedorėlių kilpos.
10 Į savo kilpas nedorėliai patys tepa-
kliūva, o aš laimingai praeisiu.

19 Ps 119,115; Iz 11,4
20 Jud 1,15
21 2 Km 19,2
23 Job 31,6; Ps 26,2
24 Ps 5,8; Ps 143,10

140 SKYRIUS
2 Ps 56,6
3 Ps 58,4; Rom 3,13; Jok 3,8
4 Ps 71,4
5 Ps 35,7; Jer 18,22
8 Įst 32,27
10 Ps 11,6
12 1 Kar 8,45; Ps 9,4

141 SKYRIUS
2 Iš 29,39.41; Iš 30,8; 1 Kar 18,29.36; Ps 134,2; Dan 9,21; Lk 1,10; 1 Tim 2,8; Apr 5,8; Apr 8,3.4
3 Pat 13,3; Pat 21,23
4 Pat 23,6
5 Pat 9,8; Mok 7,5; Gal 6,1
8 2 Km 20,12; Ps 25,15
9 Ps 119,110
10 Ps 35,8

Dovydo pamokantis kūrinys. Malda,
142 *kai jis buvo oloje.*
Garsiai šaukiausi Viešpa-
ties, garsiu balsu maldavau Viešpatį.
2 Išliejau priešais Jį savo skundą,
sielvartą savo Jam atvėriau.
3 Kai manyje nusilpo mano dvasia,
Tu žinojai mano kelią. Mano kelyje
slaptai jie padėjo spąstus.
4 Apsidairęs aplinkui, mačiau, jog
nėra nė vieno, kas mane pažintų.
Neturėjau kur prisiglausti, niekam
nerūpėjo mano gyvybė.
5 Tavęs, Viešpatie, šaukiausi, saky-
damas: „Tu esi mano priebėga, Tu –
mano dalis gyvųjų šalyje.“
6 Išgirsk mano šauksmą, nes esu
labai suvargęs! Išgelbėk mane nuo
persekiotojų, nes jie stipresni už
mane.
7 Iš kalėjimo mane išvaduok, kad
girčiau Tavo vardą. Tada susiburs
aplink mane teisieji, kai padarysi
man gera.

143 *Dovydo psalmė.*
Viešpatie, išgirsk mano
maldą, išklausyk mano maldavimą.
Būdamas teisus ir ištikimas, atsakyk
man.
2 Nepatrauk į teismą savo tarno, nes
Tavo akivaizdoje nė vienas žmogus
negalės pasiteisinti.
3 Persekioja mane priešas, sutrypė į
žemę mano gyvybę, kaip negyvėlį
tamsoje gyventi verčia.
4 Mano dvasia nusilpo, sustingo šir-
dis mano krūtinėje.
5 Aš prisimenu praėjusias dienas,
mąstau apie Tavo darbus, svarstau
apie Tavo rankų darbus.
6 Tiesiu rankas į Tave, mano siela
trokšta Tavęs tartum išdžiūvusi žemė
vandens.
7 Skubiai išklausyk mane, Viešpatie,
nes silpsta mano dvasia. Neslėpk
nuo manęs savo veido, kad nebūčiau
kaip tie, kurie žengia į duobę.
8 Tavo malonę leisk man patirti nuo pat
ryto, nes Tavimi aš pasitikiu. Parodyk
man kelią, kuriuo eiti, nes į Tave keliu
savo sielą.
9 Išvaduok mane, Viešpatie, iš mano
priešų, nes pas Tave bėgu slėptis.
10 Mokyk mane vykdyti Tavo valią,
nes Tu esi mano Dievas. Tavo geroji
Dvasia tegul veda mane tiesiu keliu.
11 Dėl savo vardo, Viešpatie, atgai-
vink mane. Dėl savo teisumo iš visų
bėdų išvesk mano sielą.
12 Dėl savo gailestingumo nutildyk
mano priešus, sunaikink mano sielos
prispaudėjus, nes aš esu Tavo tarnas.

144 *Dovydo psalmė.*
Palaimintas Viešpats, mano
stiprybė, kuris moko mano rankas
kariauti ir mano pirštus kovoti!
2 Jis yra mano gerumas, mano tvir-
tovė, mano aukštas bokštas, mano
išlaisvintojas, mano skydas; Juo aš pa-
sitikiu, Jis paveda man mano žmones.
3 Viešpatie, kas yra žmogus, kad apie
jį žinai, ir žmogaus sūnus, kad kreipi
į jį savo dėmesį?
4 Žmogus panašus į vėjo dvelksmą;
jo dienos kaip praslenkantis šešėlis.
5 Viešpatie, palenk dangų ir nuženk.
Paliesk kalnus, ir jie ims rūkti.
6 Pasiųsk žaibus ir juos išsklaidyk,
laidyk strėles ir sunaikink juos.
7 Ištiesk ranką iš aukštybės, ištrauk
ir gelbėk mane iš didelio tvano, iš
svetimšalių rankos.

142 SKYRIUS
3 Ps 77,3; Ps 141,9
7 Ps 34,1.2

143 SKYRIUS
2 Iš 34,7; Job 4,17; Job 9,2; Job 25,4; Ps 130,3; Mok 7,20; Rom 3,20-23; Gal 2,16
4 Ps 77,3
5 Ps 77,5.10.11
6 Ps 63,1
7 Ps 28,1
8 Ps 5,8; Ps 25,1; Ps 46,5
10 Neh 9,20; Ps 25,4.5
11 Ps 119,25
12 Ps 54,5

144 SKYRIUS
1 2 Sam 22,35; Ps 18,34
3 Job 7,17; Ps 8,4; Hbr 2,6
4 Job 8,9; Job 14,2; Ps 39,11; Ps 102,11
5 Ps 18,9; Ps 104,32; Iz 64,1
6 Ps 18,13.14

8 Jų burna kalba tuštybę, jie mela-
gingai priesaikai dešinę kelia.
9 Dieve, aš naują giesmę Tau giedo-
siu, psalteriu ir dešimčiastygiu jai
pritarsiu.
10 Tu gelbsti karalius, Tu išlaisvinai
Dovydą, savo tarną, nuo žiauraus
kardo.
11 Ištrauk ir gelbėk mane iš svetimšalių
rankos. Jų burna kalba tuštybę, jie
dešinę melagingai priesaikai kelia.
12 Tegu mūsų sūnūs savo jaunystėje
auga kaip vešlūs žolynai, o mūsų
dukterys tebūna dailios tartum
kolonos, išdrožinėtos puošniuose
rūmuose.
13 Mūsų klėtys tebūna prikrautos vi-
sokių gėrybių. Kaimenės mūsų avių
tegul tūkstančius veda, dešimtis
tūkstančių, mūsų ganyklose.
14 Tegu mūsų jaučiai būna stiprūs
darbuotis, tenebūna jie pagrobti ar
nuklydę, tegu mūsų gatvėse nesigir-
di šauksmų.
15 Laiminga tauta, kuri taip gyvena;
laiminga tauta, kurios Dievas yra
Viešpats!

145 *Dovydo gyriaus psalmė.*
Aš aukštinsiu Tave, Dieve,
mano Karaliau, aš laiminsiu Tavo
vardą per amžius.
2 Kasdien laiminsiu Tave ir girsiu
Tavo vardą per amžius.
3 Didis yra Viešpats ir didžiai girti-
nas, Jo didybė neištiriama.
4 Tavo nuostabius darbus ir galybę
karta teskelbia kartai.
5 Aš kalbėsiu apie Tavo didingumo
šlovingą spindesį ir Tavo stebuklin-
gus darbus.
6 Apie Tavo veiksmų nuostabią galią

8 Ps 12,2
9 Ps 33,2.3; Ps 40,3
10 Ps 18,50
12 Ps 128,3
15 Įst 33,29; Ps 33,12; Jer 17,7

145 SKYRIUS
3 Ps 147,5; Rom 11,33
4 Iz 38,19
8 Sk 14,18
9 Nah 1,7
10 Ps 19,1
13 1 Tim 1, 17
14 Ps 146,8
15 Ps 104,27; Ps 136,25
16 Ps 104,21. 28
18 Įst 4,7; Jn 4,24
20 Ps 31,23

146 SKYRIUS
1 Ps 103,1
2 Ps 104,33
3 Iz 2,22

žmonės kalbės, ir aš skelbsiu Tavo
didybę.
7 Jie atsimins didelę Tavo malonę,
giedos apie Tavo teisumą.
8 Viešpats yra maloningas, užjaučian-
tis, lėtas pykti ir didžiai gailestingas.
9 Viešpats yra geras ir gailestingas
visiems savo kūriniams.
10 Viešpatie, visi Tavo kūriniai girs
Tave ir Tavo šventieji laimins Tave!
11 Jie kalbės apie Tavo karalystės
šlovę, garsins Tavo galybę,
12 kad žmonės suprastų Tavo galin-
gus darbus ir Tavo karalystės šlovin-
gą didybę.
13 Tavo karalystė amžina ir Tavo
valdžia lieka per amžius.
14 Klumpantį Viešpats palaiko, o
parpuolusį pakelia.
15 Į Tave krypsta visų akys, savo metu
visiems duodi maisto,
16 atveri savo ranką, sočiai maitini
visa, kas gyva.
17 Visi Viešpaties keliai yra teisūs, visi
Jo darbai – šventi.
18 Arti yra Viešpats visiems, kurie Jo
šaukiasi, visiems, kurie Jo šaukiasi
tiesoje.
19 Jis išpildys norus Jo bijančių, jų
šauksmą išgirs ir išgelbės juos.
20 Viešpats visus Jį mylinčius saugo,
bet nedorėlius sunaikins.
21 Tešlovina mano burna Viešpatį!
Visa, kas gyva, telaimina šventą Jo
vardą dabar ir per amžius!

146 Girkite Viešpatį! Girk Vieš-
patį, mano siela!
2 Girsiu Viešpatį, kol gyvas būsiu;
giedosiu gyrių savo Dievui, kol
gyvensiu.
3 Nesudėkite vilčių į kunigaikščius, į

žmonių sūnus, kurie nieko išgelbėti
negali!
4 Kai dvasia jų iškeliauja, jie sugrįžta
į žemę; tą pačią dieną jų sumanymai
žūva.
5 Laimingas, kurio pagalba yra Jokūbo
Dievas, kuris viltis sudėjo į Viešpatį,
savo Dievą.
6 Jis sukūrė dangų, žemę, jūrą ir visa,
kas juose yra. Jis ištikimas per amžius.
7 Jis gina teises prispaustųjų, alka-
niems parūpina duonos. Kalinius
išleidžia Viešpats.
8 Viešpats atveria akis akliesiems,
pakelia parpuolusius; Viešpats myli
teisiuosius.
9 Svetimšalį Viešpats saugo, našlaitį
ir našlę globoja, o nedoriesiems už-
kerta kelią.
10 Viešpats karaliaus per amžius, tavo
Dievas, Sione, per visas kartas! Gir-
kite Viešpatį!

147 Girkite Viešpatį! Gera giedo-
ti gyrių mūsų Dievui, labai
malonu Jį girti!
2 Viešpats atstato Jeruzalės miestą,
Izraelio tremtinius surenka.
3 Jis gydo sudužusias širdis, žaizdas
jų sutvarsto.
4 Jis žvaigždes suskaičiuoja, jas visas
vardais vadina.
5 Didis ir galingas yra Viešpats, Jo
išmintis begalinė.
6 Romiuosius pakelia Viešpats, o
nedorėlius partrenkia ant žemės.
7 Padėkos giesmes Viešpačiui giedoki-
te, skambinkite mūsų Viešpačiui arfa!
8 Jis debesimis uždengia dangų, žemei
paruošia lietų, augina žolę kalnuose.
9 Jis teikia žvėrims maistą, jaunus
varniukus pamaitina.

4 Mok 12,7;
1 Kor 2,6
5 Jer 17,7
6 Apr 14,7
7 Ps 103,6;
Ps 107,9.10
8 Mt 9,30;
Lk 13,13
9 Įst 10,18;
Ps 147,6
10 Iš 15,18

147 SKYRIUS
1 Ps 33,1;
Ps 92,1;
Ps 135,3
2 Įst 30,3;
Ps 102,16;
Iz 11,12;
Iz 56,8;
Ez 39,28
3 Ps 51,17;
Iz 61,1;
Lk 4,18
4 Iz 40,26
5 Ps 48,1;
Iz 40,28;
Nah 1,3
6 Ps 146,8.9
8 Job 38,26;
Ps 104,13
9 Job 38,41;
Mt 6,26
10 Ps 33,16.17
14 Ps 132,15;
Iz 54,13;
Iz 60,17.18
15 Ps 107,20
16 Job 37,6
18 Job 37,10
19 Įst 33,4;
Ps 103,7;
Mal 4,4
20 Įst 4,32-34;
Rom 3,1.2

148 SKYRIUS
4 Pr 1,7;
Įst 10,14;
1 Kar 8,27;
Neh 9,6
5 Pr 1,1.6
6 Ps 89,37;
Jer 31,35.36;
Jer 33,20.25
7 Iz 43,20

10 Ne žirgo stiprumu Jis gėrisi
ir ne žmogaus kojos Jam patinka.
11 Viešpats gėrisi tais, kurie Jo bijo,
kurie viliasi Jo gailestingumu.
12 Girk, Jeruzale, Viešpatį! Savo Dievą
girk, Sione!
13 Jis sustiprino tavo vartų sklendes,
tavo vaikus palaimino.
14 Tavo krašte Jis duoda taiką, ge-
riausiais kviečiais tave pasotina.
15 Jis siunčia įsakymą žemei, labai
sparčiai Jo žodis atskrieja.
16 Jis sniegą lyg vilną kloja, šerkšną
kaip pelenus barsto.
17 Ledus kaip duonos trupinius be-
ria, sustingsta vanduo nuo Jo šalčio.
18 Jam žodį pasiuntus, ledas sutirpsta;
kai vėjus paleidžia, vandenys teka.
19 Jokūbui savo žodį Jis paskelbė,
Izraeliui – savo nuostatus ir spren-
dimus.
20 Kitoms tautoms Jis to nepadarė,
nė viena nepažino Jo sprendimų.
Girkite Viešpatį!

148 Girkite Viešpatį! Girkite
Viešpatį iš dangaus! Girkite
Jį aukštybėse!
2 Girkite Jį, visi Jo angelai; girkite Jį,
visa Jo kareivija!
3 Girkite Jį, saule ir mėnuli; girkite
Jį, spindinčios žvaigždės!
4 Girkite Jį, dangų dangūs ir viršum
jų esantys vandenys!
5 Visi tegiria Viešpaties vardą, nes Jis
įsakė, ir visa buvo sukurta.
6 Jis amžių amžiams viską įtvirtino,
nustatė nekintamą tvarką.
7 Girkite Viešpatį, kas esate žemėje:
jūrų pabaisos ir visos gelmės,
8 ugnie ir kruša, sniege ir migla, vėjai
audringi, vykdantys Jo žodį,

9 kalnai ir kalvos, vaismedžiai ir
kedrai,
10 žvėrys ir visi gyvuliai, žemės ropliai
ir sparnuoti paukščiai.
11 Žemės karaliai ir visos tautos, ku-
nigaikščiai ir žemės teisėjai,
12 jaunuoliai ir mergaitės, seniai ir
vaikai,
13 garbinkite Viešpaties vardą, nes
Jis vienas didingas. Jo šlovė virš
dangaus ir žemės.
14 Savo tautos Jis iškelia ragą, gyrių
visų savo šventųjų, Izraelio vaikų –
tautos, kuri Jam artima. Girkite
Viešpatį!

149 Girkite Viešpatį! Viešpačiui
giedokite naują giesmę ir
gyrių šventųjų bendruomenėje.
2 Tesidžiaugia Izraelis savo Kūrėju.
Siono vaikai tesilinksmina dėl savo
Karaliaus.
3 Tegiria Jo vardą šokdami, tegieda
gyrių Jam su būgnais ir arfomis.
4 Viešpats gėrisi savąja tauta; Jis ro-
miuosius papuoš savo išgelbėjimu.
5 Džiaukitės Jo šlove, šventieji, gie-
dokite Jam savo lovose.
6 Dievo aukštinimas jų burnoje,
dviašmenis kalavijas jų rankose,
7 kad atkeršytų pagonims, nubaustų
tautas,
8 jų karalius pančiais surištų ir jų
didžiūnus sukaustytų geležimi,
9 kad įvykdytų jiems paruoštą spren-
dimą! Tokia garbė visiems Jo šven-
tiesiems. Girkite Viešpatį!

150 Girkite Viešpatį! Girkite
Dievą Jo šventykloje! Gir-
kite Jį dangaus tvirtumoje!
2 Girkite Jį dėl Jo galingų darbų!
Girkite Jį dėl Jo begalinės didybės!
3 Girkite Jį, pūsdami trimitą! Girkite
Jį arfa ir psalteriu!
4 Girkite Jį būgnais ir šokiais! Gir-
kite Jį styginiais instrumentais ir
vamzdžiais!
5 Girkite Jį skambiais cimbolais! Gir-
kite Jį trenksmingais cimbolais!
6 Visa, kas kvėpuoja, tegiria Viešpa-
tį! Girkite Viešpatį!

9 Iz 44,23; Iz 49,13
13 Ps 8,1
14 Kun 10,3; 1 Sam 2,1; Ps 75,10; Ps 149,9; Ef 2,17

149 SKYRIUS
1 Ps 33,3
2 Ts 8,23; Zch 9,9; Mt 21,5
3 Ps 81,2
4 Ps 35,27; Ps 132,16
5 Job 35,10
6 Hbr 4,12
9 Įst 7,1.2; 1 Kor 6,2

150 SKYRIUS
1 Įst 3,24; Ps 145,5.6

PATARLIŲ
KNYGA

1 Saliamono, Dovydo sūnaus, Iz-
raelio karaliaus, patarlės.
2 Jos surašytos, kad pamokytų iš-
minties, auklėtų ir padėtų suprasti
išmintingus posakius,
3 kad pamokytų išmintingai elgtis,
pažinti teisumą, teisingumą ir ne-
šališkumą;
4 kad paprastiems suteiktų suma-
numo, jaunuoliams – supratimo ir
nuovokumo.
5 Išmintingas klausydamas taps
išmintingesnis, o protingas gaus
išmintingų patarimų,
6 kad suprastų patarles ir palygini-
mus, išminčių žodžius ir mįsles.

1 SKYRIUS
1 1 Kar 4,32; Pat 10,1; Pat 25,1; Mok 12,9
4 Pat 9,4
5 Pat 9,9
6 Ps 78,2

7 Viešpaties baimė yra išminties pra-
džia, bet kvailiai niekina išmintį ir
pamokymus.
8 Mano sūnau, klausyk tėvo pamoky-
mų ir neatmesk motinos nurodymų.
9 Tai bus puošnus vainikas tavo gal-
vai ir papuošalas tavo kaklui.
10 Mano sūnau, jei tave vilios nusi-
dėjėliai, nepritark jiems.
11 Jei jie sako: „Eime su mumis ty-
koti kraujo ir ruošti pasalą nekaltam
žmogui.
12 Prarykime juos gyvus, kaip pra-
ryja pragaras, – visiškai, kaip tuos,
kurie eina į kapą.
13 Mes rasime daug turto ir pripildy-
sime savo namus grobio.
14 Su mumis mesi dalybų burtą, mūsų
pinigai bus bendri“, –
15 mano sūnau, neik su jais, sulaikyk
savo koją nuo jų tako.
16 Jų kojos bėga į pikta, jie skuba
kraują pralieti.
17 Veltui tiesiamas tinklas paukš-
čiams matant.
18 Jie tykoja savo pačių kraujo, pasalą
ruošia savo gyvybei.
19 Toks yra kelias kiekvieno, kuris
godus turto, jis atima jo savininko
gyvybę.
20 Išmintis šaukia gatvėje, pakelia
balsą aikštėje.
21 Ji šaukia svarbiausiose susibūrimo
vietose ir miesto vartuose skelbia
savo žodžius:
22 „Neišmanėliai, ar ilgai dar mylėsite
neišmanymą? Niekintojai, ar ilgai
džiaugsitės savo patyčiomis? Kvai-
liai, ar ilgai nekęsite pažinimo?
23 Klausykitės mano įspėjimų! Aš
išliesiu jums savo dvasios, paskelbsiu
savo žodžius.
24 Kadangi aš šaukiau, o jūs nepa-
klausėte, ištiesiau jums ranką, bet
niekas nekreipė dėmesio,
25 jūs paniekinote mano patarimus
ir nepaisėte mano įspėjimų,
26 tai ir aš juoksiuos, kai jūs žlugsite,
tyčiosiuos, kai jus apims baimė,
27 kai siaubas užklups kaip audra
ir pražūtis kaip viesulas, kai ateis
sielvartas ir vargas.
28 Tada jie šauksis manęs, bet aš neat-
siliepsiu; jie ieškos manęs, bet neras.
29 Nes jie nekentė pažinimo ir nepa-
sirinko Viešpaties baimės.
30 Jie nepriėmė mano patarimų ir
paniekino mano barimą.
31 Todėl jie valgys savo kelių vaisių,
pasisotins savo sumanymais.
32 Neišmanėlių užsispyrimas užmuš
juos, kvailius pražudys jų neapdai-
rumas.
33 Kas manęs klauso, gyvens saugiai,
bus ramus ir nebijos pikto.“

2 Mano sūnau, jei priimsi mano
žodžius ir paslėpsi širdyje mano
įsakymus,
2 jei tavo ausis atidžiai klausysis
išminties ir širdis sieks supratimo,
3 jei šauksiesi pažinimo ir pakelsi
balsą, prašydamas supratimo,
4 jei sieksi jo lyg sidabro ir ieškosi lyg
paslėptų lobių,
5 tada tu suprasi Viešpaties baimę ir
rasi Dievo pažinimą.
6 Nes Viešpats teikia išmintį, iš Jo bur-
nos ateina pažinimas ir supratimas.
7 Jis laiko sveiką išmintį teisiesiems,
Jis yra skydas doru keliu einantiems.
8 Jis saugo teisingumo takus ir sergi
šventųjų kelius.
9 Tada tu suprasi teisumą, teisingumą

7 Job 28,28
8 Pat 4,1
9 Pat 3,22
10 Pr 39,7-10
11 Jer 5,26
12 Ps 28,1
15 Ps 1,1; Ps 119,101
16 Iz 59,7
19 1 Tim 6,10
20 Jn 7,37
23 Jl 2,28
24 Jer 7,13
25 Lk 7,30
26 Ps 2,4
27 Pat 10,24.25
28 Iz 1,15
29 Job 21,14; Ps 119,173
30 Ps 81,11
31 Job 4,8
33 Ps 112,7; Pat 3,24-26

2 SKYRIUS
1 Pat 4,21
4 Pat 3,14
5 Jok 1,5.6
6 1 Kar 3,9.12
7 Ps 84,11
8 1 Sam 2,9

ir nešališkumą bei kiekvieną gerą
taką,
10 kai išmintis įeis į tavo širdį ir paži-
nimas bus malonus tavo sielai.
11 Dėmesingumas sergės tave ir su-
pratimas saugos tave,
12 kad išgelbėtų nuo pikto kelio, nuo
melą kalbančių žmonių,
13 kurie palieka doros kelią, kad
vaikščiotų tamsos keliais,
14 kurie džiaugiasi, darydami pikta,
ir gėrisi nedorėlių iškrypimu,
15 kurių keliai kreivi ir kurie klaidžio-
ja savo takais;
16 kad išgelbėtų tave nuo svetimos
moters, meilikaujančios savo žo-
džiais,
17 kuri palieka savo jaunystės vado-
vą ir užmiršta savo Dievo sandorą.
18 Jos namai veda į mirtį, jos takai –
pas mirusiuosius.
19 Visi, kurie įeina pas ją, nebegrįžta
ir neberanda gyvenimo tako.
20 Kad tu vaikščiotum geru keliu ir
laikytumeisi teisiųjų tako.
21 Nes teisieji gyvens krašte ir nekal-
tieji pasiliks jame.
22 Bet nedorėliai bus pašalinti iš kraš-
to, nusikaltėliai išrauti iš jo.

3 Mano sūnau, neužmiršk mano
įstatymo, tavo širdis tesaugo mano
įsakymus.
2 Jie prailgins tavo dienas, pridės tau
gyvenimo metų ir ramybės.
3 Gailestingumas ir tiesa tenepalieka
tavęs; užsirišk tai ant savo kaklo,
įrašyk į savo širdies plokštę.
4 Taip atrasi palankumą bei gerą
įvertinimą Dievo ir žmonių akyse.
5 Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi ir
nesiremk savo supratimu.

11 Pat 4,6; Pat 6,22
13 Jn 3,19.20
14 Rom 1,32
15 Ps 125,5
16 Pat 5,3. 20; Pat 6,24; Pat 7,5
18 Pat 7,27
21 Ps 37,3

3 SKYRIUS
1 Įst 8,1
2 Ps 119,165
3 Pat 6,21; 2 Kor 3,3
4 Rom 14,18
5 Ps 37,3.5; Jer 9,23.24
6 1 Krn 28,9
7 Rom 12,16
8 Job 21,24
9 Iš 22,29
10 Įst 28,8
11 Job 5,17
12 Įst 8,5
13 Pat 8,32. 34.35
14 Job 28,13
15 Mt 13,44
16 1 Tim 4,8
17 Mt 11,29
18 Pr 2,9
19 Ps 104,24
20 Pr 7,11
23 Pat 10,9
25 Ps 91,5; 1 Pt 3,14

6 Visuose savo keliuose pripažink Jį,
tai Jis nukreips tavo takus.
7 Nebūk išmintingas savo akyse,
bijok Viešpaties ir venk pikto;
8 tai bus sveikata tavo kūnui ir atgai-
va kaulams.
9 Pagerbk Viešpatį savo turtu ir pir-
maisiais viso derliaus vaisiais,
10 tai tavo aruodai bus kupini, spaus-
tuvai perpildyti naujo vyno.
11 Mano sūnau, nepaniekink Vieš-
paties bausmės ir nenusimink Jo
baramas,
12 nes ką Viešpats myli, tą pabara, kaip
tėvas auklėdamas sūnų, kuriuo gėrisi.
13 Palaimintas žmogus, kuris randa
išmintį ir įgauna supratimo,
14 nes ją įsigyti yra naudingiau, negu
įsigyti sidabro, ir pelno iš jos yra
daugiau negu iš geriausio aukso.
15 Ji brangesnė už deimantus, su ja ne-
sulyginama visa, ko galėtum trokšti.
16 Dešinėje jos rankoje – ilgas am-
žius, o kairėje – turtai ir garbė.
17 Jos keliai – malonės keliai, visi jos
takai – ramybė.
18 Ji yra gyvybės medis visiems, kurie
ją pagauna; laimingi, kas ją išlaiko.
19 Viešpats išmintimi sukūrė žemę,
savo protu įtvirtino dangus.
20 Jo žinojimu buvo atvertos gelmės
ir debesys laša rasa.
21 Mano sūnau, neišleisk jų iš akių,
saugok sveiką nuovoką ir įžvalgumą.
22 Tai bus gyvybė tavo sielai ir pa-
puošalas kaklui;
23 tada eisi saugus savo keliu, ir tavo
koja nesuklups.
24 Atsigulęs nebijosi, ir tavo miegas
bus saldus.
25 Tavęs neišgąsdins staigus sąmyšis
ir nedorėlių siautėjimas, kai jis ateis.

26 Viešpats bus tavo pasitikėjimas, Jis
apsaugos tavo koją, kad neįkliūtum.
27 Neatsakyk geradarystės tam, ku-
riam dera ją padaryti, kai tavo ranka
tai pajėgia.
28 Nesakyk savo artimui: „Eik ir su-
grįžk, rytoj aš tau duosiu“, kai turi
su savimi.
29 Neplanuok pikta prieš savo artimą,
kuris gyvena pasitikėdamas arti tavęs.
30 Nesibark be reikalo su žmogumi,
kuris tau nieko blogo nepadarė.
31 Nepavydėk smurtininkui ir nesi-
rink nė vieno iš jo kelių.
32 Viešpats bjaurisi ydingu žmogumi,
bet Jis artimas teisiajam.
33 Viešpaties prakeikimas nedorėlio
namams, o teisiojo buveinę Jis lai-
mina.
34 Jis išjuokia pašaipūnus, o nuolan-
kiesiems teikia malonę.
35 Išmintingieji paveldės šlovę, kvai-
lio pasididžiavimas pasibaigs gėda.

4 Vaikai, klausykite tėvo pamoky-
mo. Būkite atidūs, kad įgytumėte
supratimo.
2 Aš duodu jums gerą mokymą, ne-
apleiskite mano įstatymo.
3 Aš buvau tėvo sūnus, mylimas ir
vienintelis savo motinos akyse.
4 Jis mokė mane ir sakė: „Išlaikyk
širdyje mano žodžius, laikykis mano
įsakymų ir būsi gyvas.
5 Įgyk išminties, įgyk supratimo.
Neužmiršk mano burnos žodžių ir
nenukrypk nuo jų.
6 Neapleisk išminties, ir ji globos
tave; mylėk ją, ir ji saugos tave.
7 Svarbiausia yra išmintis; įgyk iš-
minties ir už visą savo turtą įsigyk
supratimo.
8 Vertink ją, ir ji išaukštins tave. Ap-
glėbk ją, ir ji suteiks tau garbę.
9 Ji vainikuos tavo galvą malone,
duos tau šlovės karūną.
10 Klausyk, mano sūnau, ir priimk
mano žodžius, kad ilgai gyventum.
11 Aš nurodau tau išminties kelią,
vedu tiesiais takais.
12 Kai jais eisi, tavo žingsniai nebus
varžomi ir bėgdamas nesuklupsi.
13 Tvirtai laikykis pamokymo ir
neapleisk jo; saugok jį, nes tai yra
tavo gyvybė.
14 Neik nedorėlių taku ir nevaikščiok
piktųjų keliu.
15 Venk jo ir nevaikščiok juo, pasi-
trauk nuo jo ir praeik pro šalį.
16 Jie neužmiega, nepadarę pikto, ir
miegas iš jų atimamas, kol kam nors
nepakenkia.
17 Jie valgo nedorybės duoną ir geria
smurto vyną.
18 Teisiųjų takas yra kaip skaisti
šviesa, kuri šviečia vis ryškiau iki
tobulos dienos.
19 Nedorėlių kelias yra kaip tamsa,
jie nežino, kur jie suklups.
20 Mano sūnau, atkreipk dėmesį į
mano žodžius, palenk ausį mano
pamokymams.
21 Teneatsitraukia jie nuo tavo akių,
saugok juos širdies gilumoje.
22 Jie yra gyvybė tiems, kurie juos
randa, ir sveikata visam jų kūnui.
23 Saugok su visu stropumu savo šir-
dį, nes iš jos teka gyvenimo versmė.
24 Atstumk nuo savęs nedorą burną
ir iškrypusios lūpos tebūna toli nuo
tavęs.
25 Tegul tavo akys žiūri tiesiai ir
akių vokai tebūna nukreipti tiesiai
prieš tave.

27 Rom 13,7; Gal 6,10
28 Kun 19,13; Įst 24,15
30 Pat 26,17; Rom 12,18
31 Ps 37,1; Pat 24,1
32 Ps 25,14
33 Kun 26,14.16; Įst 11,28; Job 8,6; Ps 1,3; Zch 5,3.4; Mal 2,2
34 Jok 4,6; 1 Pt 5,5

4 SKYRIUS
1 Ps 34,11; Pat 1,8
3 1 Km 29,1
4 1 Km 28,9; Pat 7,2; Ef 6,4
5 Pat 2,2.3
6 2 Tes 2,10
7 Pat 3,13.14; Mt 13,44
8 1 Sam 2,30
9 Pat 3,22
10 Pat 3,2
11 1 Sam 12,23
12 Job 18,7; Ps 18,36; Ps 91,11; Pat 3,23
14 Ps 1,1; Pat 1,15
16 Ps 36,4; Mch 2,1
18 2 Sam 23,4; Iz 26,7; Mt 5,14.45; Fil 2,15
19 1 Sam 2,9; Job 18,5.6; Pat 2,13; Iz 59,9.10; Jer 23,12; Jn 12,35
23 Mt 12,34; Mt 15,18.19; Mk 7,21; Lk 6,45

26 Apgalvok taką savo kojai, ir tegu
tavo keliai būna įtvirtinti.
27 Nepasuk nei dešinėn, nei kairėn.
Patrauk savo koją nuo pikto.

5 Mano sūnau, būk dėmesingas
mano išminčiai ir palenk ausį
mano supratimui,
2 kad būtum nuovokus ir tavo lūpos
išlaikytų pažinimą.
3 Kaip varvantis medus svetimos
moters lūpos ir jos burna švelnesnė
už aliejų.
4 Bet galiausiai ji tampa karti kaip me-
tėlė ir aštri kaip dviašmenis kalavijas.
5 Jos kojos žengia į mirtį, jos žings-
niai veda į pragarą.
6 Kad tu nemąstytum apie jos gyve-
nimo taką, žinok – jos keliai nepa-
stovūs, ir tu negali jų suprasti.
7 Dabar, mano vaikai, klausykite
manęs ir neatsitraukite nuo mano
burnos žodžių.
8 Atitolink nuo jos savo kelią ir nesi-
artink prie jos namų durų,
9 kad neatiduotum savo garbės ki-
tiems ir savo metų negailestingajam;
10 kad svetimi nesisotintų tavo gėry-
bėmis ir tavo darbas nebūtų svetimo-
jo namuose;
11 kad galiausiai neturėtum vaitoti,
išsekinęs kūną bei jėgas,
12 ir sakyti: „Kodėl nekenčiau pa-
mokymų ir mano širdis paniekino
pabarimą,
13 neklausiau savo mokytojų balso
ir nepalenkiau savo ausies prie tų,
kurie mane mokė?
14 Aš kone patekau į visokias nelaimes
bendruomenės ir susirinkimo vidury."
15 Gerk vandenį iš savo šulinio, te-
kantį vandenį iš savo versmės.

26 Pat 5,21; Hbr 12,13

5 SKYRIUS

2 Mal 2,7

3 Ps 55,21; Pat 2,16

5 Pat 7,27

18 Įst 24,5; Mok 9,9; Mal 2,14

19 Gg 2,9

20 Pat 2,16

21 2 Km 16,9; Job 31,4; Job 34,21; Pat 15,3; Jer 16,17; Jer 32,19; Oz 7,2; Hbr 4,13

22 Sk 32,23; Ps 9,5; Pat 1,31; Iz 3,11

23 Job 4,21

6 SKYRIUS

1 Pat 11,15

4 Ps 132,4

6 Job 12,7

9 Pat 24,33.34

11 Pat 10,4

16 Ar tavo vandens šaltiniai išsilies
po gatves, o vandens srovės aikštėse?
17 Tebūna jie tik tau, nedalink jų sve-
timiems.
18 Tebūna tavo šaltinis palaimintas ir
džiaukis su savo jaunystės žmona.
19 Ji – kaip miela stirna, kaip grakšti
elnė. Tegul jos krūtys tenkina tave
visą laiką, nuolat mėgaukis jos meile.
20 Mano sūnau, kam tau mėgautis
svetima moterimi ir apsikabinti su
svetimąja?
21 Viešpats stebi visus žmogaus ke-
lius ir apsvarsto visus jo takus.
22 Nedorėlį sugauna jo paties nedory-
bės ir supančioja jo nuodėmių pančiai.
23 Jis miršta nepasimokęs, per savo
didelį kvailumą nuklysta.

6 Mano sūnau, jei laidavai už savo
artimą ar padavei ranką už sve-
timąjį,
2 tu įsipainiojai savo burnos žodžiais
ir esi sugautas savo kalbomis.
3 Daryk štai ką, mano sūnau, ir gelbėk
save, nes esi patekęs į savo artimo
rankas: eik, nusižemink ir maldauk
savo artimą.
4 Neduok miegoti savo akims ir ne-
leisk užsimerkti akių vokams.
5 Gelbėkis kaip elnė iš medžiotojo,
kaip paukštis iš paukštgaudžio rankų.
6 Tinginy, eik pas skruzdę, apsvars-
tyk jos kelius ir būk išmintingas.
7 Ji neturi vadovo, prižiūrėtojo ar
valdovo,
8 bet pasiruošia maisto vasarą ir pjū-
ties metu renka atsargas.
9 Ar ilgai miegosi, tinginy? Kada
atsikelsi iš savo miego?
10 Truputį pamiegosi, truputį pasnau-
si, truputį pagulėsi sudėjęs rankas,

11 ir ateis skurdas kaip pakeleivis ir
nepriteklius kaip ginkluotas plėšikas.
12 Nenaudėlis žmogus, piktadarys,
vaikštinėja nedorai kalbėdamas,
13 mirksi akimis, trypia kojomis, rodo
pirštu.
14 Klasta jo širdyje, jis nuolat planuoja
pikta ir sėja vaidus.
15 Todėl staiga ateis jo žlugimas,
ūmai bus jis sudaužytas, nesulaukęs
pagalbos.
16 Viešpats nekenčia šešių dalykų,
septyni yra pasibjaurėjimas Jo akyse:
17 išdidus žvilgsnis, meluojantis lie-
žuvis, rankos, praliejančios nekaltą
kraują,
18 širdis, planuojanti nedorybę, kojos,
greitos bėgti į pikta,
19 neteisingas, melą kalbantis liudy-
tojas ir žmogus, sėjantis nesantaiką
tarp brolių.
20 Mano sūnau, laikykis savo tėvo
įsakymų ir nepaniekink motinos
įstatymo.
21 Visam laikui užsirišk juos ant savo
širdies, apsivyniok aplink kaklą.
22 Tau einant, jie lydės tave, tau atsi-
gulus, jie saugos tave, tau pabudus,
jie kalbės su tavimi.
23 Įsakymas yra žiburys, įstatymas –
šviesa, o pamokantis pabarimas –
gyvenimo kelias.
24 Jie saugos tave nuo nedoros mo-
ters, nuo svetimos moters meilikau-
jančios kalbos.
25 Negeisk jos grožio savo širdyje,
tenesuvilioja tavęs jos blakstienos.
26 Dėl paleistuvės vyras lieka tik su
duonos kąsniu, neištikimoji medžio-
ja jo brangią gyvybę.
27 Ar gali žmogus paimti ugnį į savo
antį ir nesudeginti drabužių?

13 Job 15,12; Ps 35,19; Pat 10,10
14 Pat 3,29; Pat 6,19; Mch 2,1
15 2 Km 36, 16; Pat 24,22; Iz 30,13; Jer 19,11; 1 Tes 5,3
17 Įst 19,10; Ps 101,5; Ps 120,2; Pat 12,22; Pat 21,4; Pat 28,17; Iz 1,15
18 Pr 6,5; 2 Kar 5,20-27; Ps 36,4; Pat 24,2; Iz 59,7; Jer 18,18; Mk 14,1.43-46; Rom 3,15
19 Ps 27,12; Pat 6,14; Pat 19,5.9; Mt 26,59-66; 1 Kor 1,11-13; Jud 1,3.4.16-19
20 Ef 6,1
21 Pat 3,3
22 Pat 2,11; Pat 3,23
23 Ps 19,8; 2 Pt 1,19
24 Pat 2,16
25 Mt 5,28
26 Pr 39,14; Pat 29,3; Ez 13,18
31 Iš 22,1-4
32 Pat 7,7
34 Pat 27,4; Gg 8,6

7 SKYRIUS
1 Pat 2,1
2 Kun 18,5; Įst 32,10; Ps 17,8; Pat 4,4; Iz 55,3; Zch 2,8
3 Įst 6,8; Pat 6,21
5 Pat 2,16; Pat 5,3
7 Pat 6,32; Pat 9,4.16
9 Job 24,15
11 Pat 9,13; 1 Tim 5,13; Tit 2,5

28 Ar gali kas, vaikščiodamas ant
žarijų, nenusideginti kojų?
29 Taip ir tas, kas įeina pas artimo
žmoną; kas paliečia ją, neliks nekaltas.
30 Vagis ne taip niekinamas, jei jis
vagia būdamas alkanas ir norėda-
mas pasisotinti.
31 Tačiau pagautas jis atlygins septyne-
riopai ir atiduos visą savo namų turtą.
32 Svetimoteriaujančiam trūksta pro-
to, jis pats save pražudo.
33 Žaizdų ir nešlovės jis susilauks, jo
gėda nebus išdildyta;
34 nes pavydas sužadins vyro įniršį,
jis nepasigailės keršto dieną.
35 Jis nepriims jokios išpirkos ir nenu-
siramins, nors duotum jam daugybę
dovanų.

7 Mano sūnau, saugok mano žo-
džius ir neužmiršk mano įsakymų.
2 Saugok mano įsakymus ir būsi
gyvas, sergėk mano įstatymą kaip
savo akies vyzdį.
3 Užsirišk juos ant savo pirštų ir įsi-
rašyk savo širdies plokštėje.
4 Išmintį vadink savo seserimi, o
supratimą – artimiausiu draugu,
5 kad jie apsaugotų tave nuo svetimos
moters, meilikaujančios savo žodžiais.
6 Kartą, žiūrėdamas pro savo namų
lango groteles,
7 mačiau tarp jaunų, nepatyrusių
žmonių neprotingą jaunuolį.
8 Jis ėjo gatve pro jos kampą ir pasu-
ko į jos namus.
9 Vakaro prieblandoje, juodą ir tam-
sią naktį,
10 jį pasitiko moteris paleistuvės ap-
daru ir klastinga širdimi.
11 Begėdė ir nerimstanti, negalinti
išsėdėti savo namuose;

12 tai gatvėje, tai aikštėje, tai ant kampo
ji tykojo aukos.
13 Pasigavusi bučiavo ir akiplėšiškai
kalbėjo:
14 „Aš turiu padėkos auką ir šiandien
įvykdžiau savo įžadus.
15 Todėl išėjau tavęs pasitikti, ieško-
jau tavo veido ir štai suradau tave.
16 Aš apklojau savo lovą margais
egiptietiškais lininiais užtiesalais,
17 iškvėpinau mira, alaviju ir cina-
monu.
18 Eikš, sotinsimės meile iki ryto,
mėgausimės glamonėmis,
19 nes vyro nėra namuose – jis išvyko
į tolimą kelionę.
20 Jis pasiėmė maišelį pinigų ir grįš
pilnaties dieną.“
21 Daugybe švelnių žodžių ji prisivilio-
jo jį, meilikaujančia kalba suvedžiojo.
22 Jis seka ją kaip jautis, vedamas
pjauti, kaip kvailys, einantis į supan-
čiojimo vietą,
23 kol strėlė pervers jo kepenis; kaip
paukštis, kuris lekia į spąstus ir nesu-
pranta, kad praras savo gyvybę.
24 Mano vaikai, klausykite manęs,
būkite dėmesingi mano žodžiams.
25 Tegul tavo širdis nepalinksta į jos
kelius, nenuklysk jos takais.
26 Nes ji parbloškė daug sužeistųjų,
daug stipriųjų jinai nužudė.
27 Jos namai yra kelias į pragarą, ve-
dantis į mirties buveinę.

8 Argi išmintis nešaukia ir supra-
timas nekelia savo balso?
2 Aukštumose, prie kelių ir prie takų
ji stovi.
3 Prie miesto vartų, prie įėjimo į mies-
tą, prie durų šaukia:

16 Iz 19,9
21 Ps 12,2; Pat 5,3
23 Mok 9,12
26 Neh 13,26
27 Pat 2,18; Pat 5,5; Pat 9,18

8 SKYRIUS
1 Pat 1,20.21; Pat 9,3
6 Pat 22,20
11 Job 28,15
13 Pat 3,7; Pat 4,24; Pat 16,6.17.18
14 Mok 7,19; Mok 9,16
15 Rom 13,1
17 Jn 14,21; Jok 1,5
18 Pat 3,16
22 Pat 3,19

4 „Žmonės, į jus aš kreipiuosi, jums
šaukiu, žmonių sūnūs!
5 Jūs, neišmanėliai, mokykitės išmin-
ties; jūs, kvailiai, įgykite supratingą
širdį.
6 Klausykite, nes aš kalbėsiu apie di-
dingus dalykus, mano lūpos skelbs
teisumą.
7 Mano burna kalbės tiesą, ir nedorybė
yra pasibjaurėjimas mano lūpoms.
8 Visi mano žodžiai yra teisingi, juo-
se nėra klastos ir iškraipymo.
9 Jie yra aiškūs išmanantiems ir
teisingi suprantantiems.
10 Priimkite mano pamokymą, o ne
sidabrą; pažinimą, o ne gryną auksą.
11 Išmintis yra brangesnė už deiman-
tus, su ja nesulyginama visa, ko
galima trokšti.
12 Aš, išmintis, gyvenu su protingumu,
atrandu pažinimą bei nuovokumą.
13 Viešpaties baimė – nekęsti pikto.
Išdidumo, puikybės, piktų kelių ir
klastingos burnos aš neapkenčiu.
14 Manyje – patarimas ir sveikas
protas, aš turiu supratimą ir jėgą.
15 Manimi karaliai karaliauja ir ku-
nigaikščiai leidžia įstatymus.
16 Manimi kunigaikščiai, kilmingieji
ir teisėjai valdo kraštą.
17 Aš myliu tuos, kurie mane myli.
Kas anksti manęs ieško, suras mane.
18 Aš turiu turtų ir garbę, išliekančių
turtų ir teisumą.
19 Mano vaisius yra brangesnis už
gryną auksą, ir pelno iš manęs –
daugiau negu iš rinktinio sidabro.
20 Aš vedu teisumo keliu, viduriu
teisingumo tako,
21 kad mane mylintiems duočiau pavel-
dėti turtus ir pripildyčiau jų sandėlius.
22 Viešpats turėjo mane savo kelio

pradžioje, prieš visus savo darbus.
23 Nuo amžių aš įtvirtinta – nuo pradžios, prieš pasaulio sutvėrimą.
24 Aš buvau pagimdyta, kai dar netryško vandens šaltiniai, nebuvo gelmių.
25 Pirma kalnų ir kalvų iškilimo aš buvau pagimdyta,
26 kai Jis dar nebuvo padaręs žemės, jos laukų ir pirmųjų žemės dulkių.
27 Kai Jis paruošė dangus, aš ten buvau. Kai Jis nubrėžė ribą virš gelmių,
28 įtvirtino debesis viršuje ir sustiprino gelmių šaltinius,
29 davė jūrai nurodymą, kad vandenys neperžengtų Jo įsakymo, ir dėjo žemės pamatus,
30 aš buvau šalia Jo kaip įgudęs menininkas, gėrėjausi kas dieną ir džiūgavau Jo akivaizdoje.
31 Džiaugiausi Jo apgyvendintame pasaulyje ir grožėjausi žmonių vaikais.
32 Dabar, vaikai, klausykite manęs. Palaiminti, kurie eina mano keliais.
33 Klausykite pamokymų ir būkite išmintingi, neatmeskite jų.
34 Palaimintas žmogus, kuris klauso manęs, kasdien budi prie mano vartų ir laukia prie mano durų.
35 Kas randa mane, randa gyvenimą ir įgis Viešpaties palankumą.
36 Kas nusideda prieš mane, tas kenkia pats sau. Kas manęs nekenčia, myli mirtį."

9 Išmintis pasistatė namus, išsikirto septynias kolonas.
2 Ji papjovė gyvulius, sumaišė vyną ir, padengusi stalą,
3 pasiuntė tarnaites šaukti miesto aukščiausiose vietose:
4 „Neišmanėliai, ateikite!" Kam trūksta supratimo, ji sako:

25 Job 15,7
29 Pr 1,9.10; Job 28,4.6
30 Mt 3,17; Jn 1,1-3.18
31 Ps 16,3
32 Lk 11,28
34 Pat 3,13.18
35 Jn 17,3
36 Pat 20,2

9 SKYRIUS
1 Mt 16,18
2 Pat 23,30; Mt 22,4
4 Ps 19,7
5 Iz 55,1
8 Ps 141,5; Mt 7,6
9 Mt 13,12
10 Job 28,28
11 Pat 3,2.16
12 Job 35,6.7
13 Pat 7,11
14 Pat 9,3
16 Pat 7,7.8
17 Pat 20,17
18 Pat 2,18; Pat 7,27

10 SKYRIUS
1 Pat 1,1; Pat 15,20; Pat 17,21.25; Pat 19,13; Pat 25,1; Pat 29,3.15
2 Dan 4,27; Lk 12,19.20
3 Ps 34,9.10; Ps 37,25

5 „Ateikite, valgykite mano duonos ir gerkite vyno, kurį sumaišiau.
6 Atsisakykite kvailystės ir gyvenkite, eikite supratimo keliu."
7 Kas bara niekintoją, susilaukia gėdos; sudraudęs nedorėlį, užsitraukia dėmę.
8 Nebark niekintojo, kad jis neimtų tavęs neapkęsti; sudrausk išmintingą, ir jis mylės tave.
9 Patark išmintingam, ir jis taps dar išmintingesnis; pamokyk teisųjį, ir jo pažinimas išaugs.
10 Viešpaties baimė – išminties pradžia, o Šventojo pažinimas – supratimas.
11 Per mane padaugės tavo dienų, bus pridėta gyvenimo metų.
12 Jei esi išmintingas, esi išmintingas pats sau; jei niekintojas, pats ir nukentėsi.
13 Kvaila moteris yra triukšmadarė, neišmananti ir nieko nežinanti.
14 Ji sėdi kėdėje prie savo namų, aukštose miesto vietose,
15 ir kviečia visus, kurie eina savo keliais:
16 „Neišmanėliai, ateikite!" Kam trūksta supratimo, ji sako:
17 „Vogtas vanduo yra saldesnis, o duona, valgoma slaptoje, – skanesnė."
18 Jie nežino, kad ten mirusieji, o jos svečiai jau pragaro gelmėse.

10 *Saliamono patarlės.*
Išmintingas sūnus – džiaugsmas tėvui, kvailas sūnus – skausmas motinai.
2 Nedorybės turtai nepadeda, bet teisumas išgelbsti nuo mirties.
3 Viešpats neleidžia badauti teisiajam, bet nedorėlių užgaidų Jis nepatenkina.

4 Tingi ranka padaro beturčiu, o stro-
piojo ranka praturtina.
5 Išmintingas sūnus renka vasaros
metu, bet sūnus, kuris miega pjūties
metu, užtraukia gėdą.
6 Palaiminimas – ant teisiojo galvos,
o nedorėlio burną dengia smurtas.
7 Teisiųjų atminimas yra palaimin-
tas, o nedorėlių vardas supus.
8 Išmintingas širdimi priims įstaty-
mus, o tauškiantis kvailystes suklups.
9 Dorasis eina saugiais keliais, o kas
iškraipo savo kelius, taps žinomas.
10 Kas merkia akį, atneša nelaimę, o
tauškiantis kvailystes suklups.
11 Teisiojo burna yra gyvenimo šu-
linys, bet nedorėlio burną dengia
smurtas.
12 Neapykanta sukelia vaidus, o mei-
lė uždengia visas nuodėmes.
13 Išmintis randama supratingojo
lūpose, o neišmanėlio nugarai skirta
rykštė.
14 Išmintingi kaupia žinojimą, o
kvailio burna arti pražūties.
15 Turtuolio turtas yra jo tvirtovė,
beturčių skurdas – jų pražūtis.
16 Teisiojo triūsas veda į gyvenimą,
nedorėlio pasisekimas – į nuodėmę.
17 Kas priima pamokymus, eina
gyvenimo keliu, o kas atmeta per-
spėjimus, klaidžioja.
18 Klastingos lūpos slepia neapykan-
tą, kas platina šmeižtą, tas kvailys.
19 Žodžių gausumas nebūna be nuo-
dėmės, kas tyli, tas išmintingas.
20 Teisiojo liežuvis – rinktinis sidabras,
o nedorėlio širdis nieko neverta.
21 Teisiojo lūpos pamaitina daugelį,
kvailiai miršta dėl išminties stokos.
22 Viešpaties palaiminimas daro tur-
tingą ir sielvarto neatneša.
23 Kvailiui daryti pikta – malonumas,

4 Pat 12,24; Pat 13,4; Pat 19,15; Pat 21,5
5 Pat 6,8
7 Mok 8,10
8 Pat 10,10
9 Ps 23,4
12 1 Kor 13,4-7
13 Pat 26,3
14 Pat 18,7
15 Job 31,24
18 Ps 15,3; Ps 101,5; Pat 26,24
19 Mok 5,3; Jok 1,19; Jok 3,2
22 Pr 24,35; Pr 26,12
23 Pat 2,14; Pat 15,21
24 Job 15,21; Ps 145,19
25 Ps 37,9.10
27 Job 15,32; Pat 9,11
28 Job 8,13
29 Ps 1,6
30 Ps 37,22
31 Ps 37,30

11 SKYRIUS
1 Kun 19,35.36
2 Pat 16,18; Pat 18,12; Pat 29,23
3 Pat 13,6
4 Pr 7,1; Ez 7,19
5 Pat 5,22
7 Pat 10,28
8 Pat 21,18

o protingas žmogus turi išmintį.
24 Nedorėlis gaus, ko jis bijosi, teisu-
sis gaus, ko trokšta.
25 Praeina audra, ir nebelieka nedo-
rėlio, bet teisiojo pamatas amžinas.
26 Kaip actas dantims ir dūmai akims,
taip tinginys tiems, kurie jį siunčia.
27 Viešpaties baimė pailgina gy-
venimą, nedorėlio amžius bus su-
trumpintas.
28 Teisiojo viltis teikia džiaugsmą, o
nedorėlio lūkestis pražus.
29 Viešpaties kelias – stiprybė do-
riesiems ir pražūtis piktadariams.
30 Teisieji nesvyruos per amžius, bet
nedorėliai žemėje negyvens.
31 Teisiojo burna kalba išmintį, o
ydingas liežuvis bus nurėžtas.
32 Teisieji kalba, kas naudinga, ne-
dorėlio burna – kas ydinga.

11 Viešpats nekenčia neteisingų
svarstyklių, bet teisingos svars-
tyklės Jam patinka.
2 Kur ateina išdidumas, ten ateina
ir gėda, o kur nuolankumas – ten
išmintis.
3 Dorųjų nekaltumas veda juos, o
nusikaltėlių klastingumas juos su-
naikins.
4 Turtai nepadeda rūstybės dieną,
teisumas išgelbsti nuo mirties.
5 Nekaltojo teisumas nukreips jo kelią,
nedorėlis žus dėl savo nedorybių.
6 Dorųjų teisumas išlaisvins juos,
o nusikaltėlius sugaus jų pačių už-
gaidos.
7 Kai nedoras žmogus miršta, jo lū-
kesčiai pranyksta, ir bedievio viltis
pražus.
8 Teisusis išlaisvinamas iš vargų, o
nedorėlis atsiduria jo vietoje.

9 Veidmainis savo burna pražudo
artimą, bet sumanumu teisusis iš-
laisvinamas.
10 Teisiųjų pasisekimu miestas džiau-
giasi, o nedorėliams žuvus linksmai
šūkaujama.
11 Teisiųjų laiminamas miestas kyla,
nedorėlių burna jį sunaikina.
12 Kam trūksta išminties, tas niekina
savo artimą, bet supratingas žmogus
tyli.
13 Liežuvautojas atidengia paslaptis,
o ištikimasis slepia, kas jam patikėta.
14 Be patarimo tauta pražūna, daug
patarėjų suteikia saugumą.
15 Kas laiduoja už svetimąjį, nuken-
tės; kas vengia laiduoti, saugus.
16 Maloni moteris pelno pagarbą,
stiprieji kraunasi turtus.
17 Gailestingas žmogus daro gera
savo sielai, žiaurus žmogus kenkia
savo kūnui.
18 Nedorėlio darbas apgaulingas, kas
sėja teisumą, tikrai gaus atlyginimą.
19 Teisumas veda į gyvenimą, o kas
siekia pikto, siekia to savo pražūčiai.
20 Viešpats nekenčia veidmainių, bet
dorieji Jam patinka.
21 Nors ir susijungtų, nedorėliai neiš-
vengs bausmės, bet teisiojo palikuo-
nys bus išgelbėti.
22 Kaip aukso žiedas kiaulės snukyje
yra graži moteris, neturinti supratimo.
23 Teisiųjų troškimai geri, o nedorė-
liai gali tikėtis tik rūstybės.
24 Vieni dosniai dalija ir turtėja, kiti
pasilaiko daugiau, negu reikia, bet
dar labiau nuskursta.
25 Dosni siela bus pasotinta, kas gir-
do, pats bus pagirdytas.
26 Kas neparduoda javų, tą keikia
tauta; kas parduoda juos, laiminamas.

10 Pat 28,12
11 Pat 14,34
13 Kun 19,16; Pat 19,11; Pat 20,19; 1 Tim 5,13
14 1 Kar 12,1
15 Pat 6,1.2
17 Mt 5,7
18 Oz 10,12; Gal 6,8.9; Jok 3,18
19 Pat 10,16; Pat 12,28; Pat 21,16; Rom 6,23; Jok 1,15
21 Ps 112,2; Pat 14,26; Pat 16,5
23 Pat 10,28; Rom 2,8.9
24 Ps 112,9; Pat 13,7; Pat 19,17
25 Pat 3,9.10; Mt 5,7; 2 Kor 9,6.7
26 Job 29,13; Am 8,5.6
27 Est 7,10; Ps 7,15.16; Ps 57,6
28 Job 31,24; Ps 1,3; Jer 17,8
29 Pat 14,19
30 Pat 14,25; Dan 12,3; 1 Kor 9,19-22; Jok 5,20
31 Jer 25,29

12 SKYRIUS
3 Pat 10,25
4 Pat 14,30; Pat 31,23; Hab 3,16; 1 Kor 11,7
6 Pat 1,11.18; Pat 14,3
7 Ps 37,35-37; Pat 11,21; Mt 7,24-27
8 1 Sam 25,17; Pat 18,3
9 Pat 13,7
10 Įst 25,4
11 Pr 3,19; Pat 6,32; Pat 28,19

27 Kas stropiai ieško gera, sulauks
palankumo; kas siekia pikto, pats to
susilauks.
28 Kas pasitiki savo turtais, kris, o
teisusis žaliuos kaip lapija.
29 Kas kelia nesantaiką savo namuo-
se, paveldės vėjus; kvailys tarnaus
išmintingam.
30 Teisiojo vaisius yra gyvybės medis,
ir kas laimi sielas, tas išmintingas.
31 Jei teisusis gaus atlygį žemėje, tai
tuo labiau nedorėlis ir nusidėjėlis.

12 Kas mėgsta pamokymą, mėgs-
ta išmintį; kas nepriima pata-
rimo, tas neprotingas.
2 Geras žmogus susilaukia Viešpa-
ties palankumo, bet kuriantį nedorus
planus Jis pasmerks.
3 Žmogus neįsitvirtins nedorybe, o
teisiųjų šaknis nebus pajudinta.
4 Gera moteris yra vainikas jos vy-
rui, o ta, kuri užtraukia gėdą, – lyg
puvinys kauluose.
5 Teisiojo mintys teisingos, nedorė-
lio patarimas – apgaulė.
6 Nedorėlių žodžiai – pasala kraują
pralieti, bet teisiuosius išgelbsti jų
lūpos.
7 Nedorėliai parbloškiami ir jų ne-
bėra, o teisiųjų namai stovės.
8 Žmogus vertinamas pagal išmintį,
o ydingas širdyje bus paniekintas.
9 Kas niekinamas ir turi tarną, geres-
nis už tą, kuris didžiuojasi ir neturi
duonos.
10 Teisusis rūpinasi savo gyvuliais,
bet nedorėlio pasigailėjimas žiaurus.
11 Kas dirba savo žemę, turi pakan-
kamai duonos, o kas seka tuštybe,
tam trūksta proto.

12 Nedorėlis trokšta sugauti pikta-
darystės tinklu, bet teisiųjų šaknis
tvirta.
13 Nedorėlis įkliūna per savo lūpų
nusikaltimus, bet teisusis išeis iš
priespaudos.
14 Žmogus pasitenkins savo burnos
vaisiumi, ir jam bus atlyginta pagal
jo rankų darbą.
15 Kvailiui jo kelias atrodo teisingas,
bet išmintingas žmogus klauso pa-
tarimo.
16 Kvailas tuojau parodo savo pyktį,
bet nuovokus pridengia gėdą.
17 Kas kalba tiesą, tas padeda tei-
singumui, o neteisingas liudytojas
apgaudinėja.
18 Yra tokių, kurių žodžiai lyg kardo
dūriai, bet išmintingojo liežuvis
gydo.
19 Tiesą kalbančios lūpos pasilieka
per amžius, meluojantis liežuvis –
tik akimirką.
20 Apgaulė – planuojančių pikta širdy-
je, bet taikos patarėjai turi džiaugsmą.
21 Nieko pikto neatsitiks teisiajam,
bet nedorėlį lydės nelaimės.
22 Melagių nekenčia Viešpats, bet Jis
mėgsta tuos, kurie elgiasi sąžiningai.
23 Nuovokus žmogus slepia paži-
nimą, o kvailio širdis skelbia kvai-
lystes.
24 Darbštus valdys, o tinginys bus
verčiamas dirbti.
25 Liūdesys žmogaus širdyje slegia
jį, o geras žodis pralinksmina.
26 Teisusis atsargiai renkasi draugus,
o nedorėlių kelias juos paklaidina.
27 Tinginys nekepa medžioklės lai-
mikio, bet darbštumas yra brangus
žmogaus turtas.

13 Pat 18,7; 2 Pt 2,9
14 Job 34,11; Pat 1,31; Pat 13,2; Pat 15,23; Pat 18,20; Pat 24,12; Iz 3,10.11; Oz 4,9
15 Pat 3,7; Lk 18,11
16 Pat 11,13; Pat 29,11
17 Pat 14,5
18 Ps 57,4; Pat 4,22; Pat 15,4
19 Ps 52,4.5; Pat 19,9
21 Ps 91,10; Pat 1,33; 1 Pt 3,13
22 Pat 6,17; Pat 11,20; Apr 22,15
23 Pat 13,16
24 Pat 10,4
25 Pat 15,13; Iz 50,4

13 SKYRIUS
1 Iz 28,14.15
2 Pat 12,14
3 Ps 39,1; Pat 21,23; Jok 3,2
4 Pat 10,4
6 Pat 11,3.5.6
7 Pat 11,24; Pat 12,9; Lk 12,20.21
9 Job 18,5.6; Job 21,17; Pat 24,20
10 Pat 10,12
11 Pat 10,2; Pat 20,21
12 Pat 13,19
13 Sk 15,31; 2 Kr 36,16; Iz 5,24
14 2 Sam 22,6; Pat 6,22; Pat 10,11; Pat 14,27
15 Ps 111,10; Pat 3,4
16 Pat 12,23

28 Teisumo kelyje – gyvenimas, jo
takuose nėra mirties.

13 Išmintingas sūnus klauso tėvo
pamokymų, o pašaipūnas ne-
klauso barimo.
2 Iš savo burnos vaisių žmogus valgys
gėrybių, neištikimųjų siela – smurtą.
3 Kas saugo burną, saugo gyvybę;
kas plačiai atveria lūpas, susilauks
pražūties.
4 Tinginio siela geidžia, bet nieko
neturi; darbščiojo siela pasisotins.
5 Teisusis nekenčia melo, bet nedorėlis
yra atstumiantis ir susilaukia gėdos.
6 Teisumas saugo nekaltojo kelią, o
nuodėmė pražudo nedorėlį.
7 Kai kas dedasi turtingas, bet nieko
neturi, kitas dedasi vargšas, bet turi
daug turtų.
8 Turtuolis gali išsipirkti savo turtu,
bet vargšui niekas negrasina.
9 Teisiųjų šviesa šviečia, o nedorėlių
žibintas užges.
10 Išdidumas sukelia ginčus, išmin-
tingieji klauso patarimo.
11 Lengvai įgytas turtas greitai sunyks-
ta, kas kaupia dirbdamas – praturtėja.
12 Ilgai neišsipildanti viltis kankina
širdį; patenkintas troškimas – gy-
vybės medis.
13 Kas niekina žodį, pats save naikina,
o kas bijo įsakymų, tam bus atlyginta.
14 Išmintingojo pamokymas yra gy-
vybės šaltinis, gelbstintis iš mirties
pinklių.
15 Sveikas protas laimi palankumą, o
neištikimųjų kelias sunkus.
16 Kiekvienas sumanus žmogus vis-
ką daro apgalvojęs, o kvailys viešai
parodo savo kvailumą.

17 Nedoras pasiuntinys pakliūva į
bėdą, o ištikimas neša išgelbėjimą.
18 Skurdas ir gėda tam, kuris nepri-
ima pamokymo; kas priima įspėjimą,
susilaukia pagarbos.
19 Patenkintas troškimas malonus
sielai; kvailiui sunku šalintis pikto.
20 Kas vaikšto su išmintingais, taps
išmintingas, o kvailių bendrininkas
pražus.
21 Nusidėjėlius persekioja nelaimės,
o teisiesiems atlyginama gėrybėmis.
22 Geras žmogus palieka paveldė-
jimą vaikų vaikams, o nusidėjėlio
turtas kaupiamas teisiajam.
23 Daug maisto būtų apleistoje varg-
šų žemėje, bet dėl teisingumo stokos
tai pražūsta.
24 Kas gailisi rykštės, nekenčia savo
sūnaus, bet kas jį myli, laiku jį bau-
džia.
25 Teisusis valgo ir pasitenkina, bet
nedorėlio pilvas nepasisotina.

14 Išmintinga moteris stato na-
mus, o kvaila griauna juos savo
rankomis.
2 Kas vaikšto tiesiu keliu, bijo Vieš-
paties, o kas mėgsta klaidžioti,
niekina Jį.
3 Kvailio burnoje – išdidumo lazda,
išmintingųjų lūpos juos apsaugo.
4 Kur nėra jaučių, ėdžios tuščios, bet
gausus derlius gaunamas jaučių jėga.
5 Teisingas liudytojas nemeluoja,
klastingas kalba melą.
6 Pašaipūnas ieško išminties ir ne-
randa, bet supratingas lengvai įgyja
pažinimą.
7 Pasitrauk nuo kvailio, kai pamatai,
kad jo lūpose nėra pažinimo.
8 Išmintingas žmogus žino, ko sie-

17 Pat 25,13
18 Pat 15,5. 31.32
21 Iz 47,11
22 Job 27, 16.17; Pat 28,8; Mok 2,26
23 Pat 12,11
24 Pat 19,18
25 Ps 34,10; Pat 10,3

14 SKYRIUS
2 Rom 2,4
3 Pat 12,6
5 Iš 23,1; Įst 19,16; Pat 6,19; Pat 12,17; Apr 1,5; Apr 3,14
6 Pat 8,9; Pat 17,24
7 Pat 23,9
9 Pat 10,23
11 Job 8,15
12 Pat 12,15; Pat 16,25; Rom 6,21
13 Mok 2,1.2
14 Pat 1,31; Pat 12,15; Pat 13,2; Pat 18,20
16 Job 28,28; Ps 34,14; Pat 22,3
20 Pat 19,4; Pat 19,7
21 Ps 112,9; Pat 19,17
25 Ez 3,18-21
27 Pat 13,14

kia, o kvailys suklaidinamas savo
kvailysčių.
9 Kvailys tyčiojasi iš aukos už kaltę,
o teisusis atranda palankumą.
10 Širdis žino savo skausmą, ir sve-
timasis nesidalija jos džiaugsmu.
11 Nedorėlio namai bus nugriauti, o
teisiojo palapinė klestės.
12 Kartais kelias, kuris žmogui atrodo
teisingas, nuveda į mirtį.
13 Ir besijuokiant širdis gali liūdėti, o
džiaugsmas baigtis sielvartu.
14 Nuklydęs širdimi pasisotins savo
keliais, o geras žmogus – savo.
15 Neišmanėlis tiki kiekvienu žodžiu,
bet išmintingas apsvarsto kiekvieną
žingsnį.
16 Išmintingas žmogus bijo ir vengia
pikto, o kvailys karščiuojasi ir pasi-
tiki savimi.
17 Ūmus žmogus pasielgia kvailai, pla-
nuojantis pikta žmogus nekenčiamas.
18 Neišmanėlis paveldės kvailystę, o
supratingąjį vainikuos išmintis.
19 Piktieji nusilenks geriesiems ir
nedorėliai – prie teisiųjų durų.
20 Beturčio nemėgsta net jo kaimy-
nas, o turtingas turi daug draugų.
21 Kas niekina savo artimą, nusikalsta;
kas pasigaili vargšo, tas palaimintas.
22 Klysta, kas daro pikta; kas siekia
gero, sulauks pasigailėjimo ir tiesos.
23 Kiekvienas darbas yra pelningas,
o tušti plepalai veda į skurdą.
24 Išmintingą vainikuoja turtas, o
kvailio kvailystė ir lieka kvailyste.
25 Teisingas liudytojas išgelbsti sie-
las, apgaulingas kalba melą.
26 Viešpaties baimė teikia tvirtą
pasitikėjimą, ir Jo vaikai turės kur
prisiglausti.
27 Viešpaties baimė – gyvenimo šalti-
nis, apsaugantis nuo mirties pinklių.

28 Gausi tauta – garbė karaliui, o be
žmonių žlunga kunigaikštis.
29 Kas lėtas pykti, yra išmintingas,
o nesusivaldantis parodo kvailumą.
30 Sveika širdis – kūno gyvybė, o
pavydas pūdo kaulus.
31 Kas skriaudžia vargšą, paniekina
jo Kūrėją; kas gerbia Jį, pasigaili
beturčio.
32 Nedorėlis bus atmestas dėl savo
piktų darbų, o teisusis ir mirdamas
turi viltį.
33 Supratingojo širdyje ilsisi išmintis,
o tai, kas yra kvailio širdyje, tampa
žinoma.
34 Teisumas iškelia tautą, o nuodėmė
yra negarbė tautoms.
35 Išmintingas tarnas įgyja karaliaus
palankumą; kas užtraukia gėdą,
susilauks jo rūstybės.

15 Švelnus atsakymas nuramina
pyktį, aštrūs žodžiai sukelia
rūstybę.
2 Išmintingojo liežuvis tinkamai nau-
doja pažinimą, o iš kvailio burnos
liejasi kvailystės.
3 Viešpaties akys mato visur, jos stebi
blogus ir gerus.
4 Maloni kalba – gyvybės medis,
šiurkšti šneka prislegia dvasią.
5 Kvailys paniekina savo tėvo pa-
mokymus, o kas klauso perspėjimų,
yra supratingas.
6 Turtų netrūksta teisiojo namuose,
o nedorėlio pelnas – tik rūpesčiai.
7 Išmintingųjų lūpos skelbia pažini-
mą, o kvailio širdis to nedaro.
8 Nedorėlio auka – pasibjaurėjimas
Viešpačiui, bet teisiųjų maldos Jam
patinka.
9 Nedorėlio kelias – pasibjaurėjimas

29 Pat 16,32; Pat 19,11; Mok 7,9; Jok 1,19
30 Ps 112,10; Pat 12,4; Hab 3,16
31 Job 31,15; Pat 17,5; Pat 22,2; Mt 25,40; 1 Jn 3,17
32 Job 13,15; Ps 16,11; Ps 73,24; 2 Kor 1,9; 2 Kor 5,8; 2 Tim 4,18
33 Pat 12,16
34 Pat 11,11
35 Mt 24,45-47
15 SKYRIUS
1 1 Sam 25,10; Pat 25,15
2 Pat 12,23
3 2 Krn 16,9; Job 34,21; Pat 5,21; Jer 16,17; Jer 32,19; Zch 4,10; Hbr 4,13
5 Pat 10,1; Pat 13,18
8 Pat 21,27; Mok 5,1; Iz 1,11; Jer 6,20; Mch 6,7
9 Pat 21,21
10 1 Kar 22,8; Pat 5,12
11 1 Sam 16,7; 2 Krn 6,30; Job 26,6; Ps 44,21; Ps 139,8; Apd 1,24
12 Pat 13,1; Am 5,10; 2 Tim 4,3
13 Pat 12,25; Pat 17,22
15 Pat 17,22
16 Ps 37,16; Pat 16,8; Mok 4,6; 1 Tim 6,6
17 Pat 17,1
18 Pat 26,21
19 Pat 22,5
20 Pat 10,1
21 Pat 10,23; Ef 5,15

Viešpačiui, bet Jis myli tuos, kurie
siekia teisumo.
10 Didelė bausmė laukia to, kuris pa-
meta kelią; kas nekenčia įspėjimo,
miršta.
11 Pragaras ir prapultis – Viešpaties
akivaizdoje, tuo labiau žmonių širdys.
12 Niekintojas nemėgsta to, kuris jį
įspėja, ir neina pas išminčius.
13 Linksma širdis atsispindi veide,
širdies skausmas slegia dvasią.
14 Protingas ieško pažinimo, neišma-
nėlis maitinasi kvailystėmis.
15 Prislėgtasis nemato šviesių dienų,
kas turi linksmą širdį, tam visuomet
šventė.
16 Geriau mažai su Viešpaties baime,
negu dideli turtai su rūpesčiu.
17 Geriau daržovių pietūs, kur yra
meilė, negu nupenėtas veršis ten, kur
neapykanta.
18 Piktas žmogus sukelia vaidus, o
lėtas pykti juos nuramina.
19 Tinginio kelias pilnas erškėčių, o
teisiojo kelias – tiesus.
20 Išmintingas sūnus yra džiaugsmas
tėvui, kvailys paniekina savo motiną.
21 Neprotingas džiaugiasi kvailybe;
protingasis eina tiesiu keliu.
22 Be patarimų sumanymai nueina
niekais, bet ten, kur daug patarėjų,
jie įtvirtinami.
23 Žmogus džiaugiasi savo burnos
atsakymu, ir laiku pasakytas žodis –
koks jis mielas!
24 Išmintingo žmogaus gyvenimo ke-
lias kyla į viršų, ir jis išvengia pragaro.
25 Viešpats sugriaus išdidžiųjų na-
mus, bet įtvirtins našlės nuosavybę.
26 Nedorėlio mintys – pasibjaurėjimas
Viešpačiui, bet nekaltųjų žodžius Jis
mėgsta.
27 Kas godus pelno, vargina savo na-

mus; kas nepriima kyšių, bus gyvas.
28 Teisiojo širdis apsvarsto, kaip atsa-
kyti, o nedorėlio burna beria piktus
žodžius.
29 Viešpats toli nuo nedorėlių, bet
teisiųjų maldas Jis išklauso.
30 Akių šviesa pradžiugina širdį;
gera žinia – sveikata kaulams.
31 Kas klausosi gyvenimo pabarimų,
liks tarp išmintingųjų.
32 Kas nekreipia dėmesio į patarimus,
kenkia pats sau; kas paklauso įspėji-
mų, įsigyja daugiau supratimo.
33 Viešpaties baimė moko išminties,
prieš pagerbimą eina nuolankumas.

16 Žmogus paruošia savo širdį,
bet nuo Viešpaties priklauso
jo burnos atsakymas.
2 Visi žmogaus keliai atrodo geri jo
paties akyse, bet Viešpats pasveria
dvasią.
3 Pavesk savo darbus Viešpačiui, ir
tavo sumanymai pasiseks.
4 Viešpats viską sukūrė turėdamas
tikslą, net ir nedorėlį nelaimės dienai.
5 Viešpats bjaurisi visais, kurie išdi-
dūs širdyje; nors ir susivienytų, jie
neišvengs bausmės.
6 Gailestingumu ir tiesa apvaloma
nuo kaltės, Viešpaties baimė padeda
išvengti pikto.
7 Kai žmogaus keliai patinka Vieš-
pačiui, Jis padaro, kad ir jo priešai
gyventų taikoje su juo.
8 Geriau mažai su teisumu negu
didelis pelnas nesąžiningai.
9 Žmogaus širdis planuoja savo kelią,
bet Viešpats nukreipia jo žingsnius.
10 Dieviškas sprendimas karaliaus
lūpose, ir jo burna nenusikalsta
teisme.

22 Pat 11,14
23 Pat 25,11;
Iz 50,4
24 Pat 14,16;
Fil 3,20;
Kol 3,1.2
25 Ps 68,5.6;
Pat 12,7;
Iz 2,11
26 Ps 37,30;
Pat 6,16.18
27 Iz 5,8;
Jer 17,11
28 1 Pt 3,15
29 Ps 10,1;
Ps 34,16;
Ps 145,18;
Jok 5,16
33 Pat 1,7;
Pat 18,12

16 SKYRIUS
1 Jer 10,23;
Mt 10,19
2 Pat 21,2
3 Ps 37,5;
Pat 3,6;
1 Pt 5,7
4 Job 21,30;
Iz 43,7;
Rom 9,22;
Rom 11,36
5 Pat 6,17;
Pat 8,13
6 Pat 8,13;
Pat 14,16;
Dan 4,27;
Lk 11,41
8 Ps 37,16;
Pat 15,16
9 Ps 37,23;
Pat 19,21;
Pat 20,24;
Jer 10,23
11 Kun 19,36
12 Pat 25,5
13 Pat 14,35
14 Pat 25,15
15 Zch 10,1
16 Pat 8,10.
11.19
20 Ps 34,8;
Jer 17,7
25 Pat 14,12
26 Mok 6,7;
Jn 6,35
27 Jok 3,6

11 Teisingi svarsčiai ir svarstyklės yra
Viešpaties, visi svarsčiai maišelyje
yra Jo darbas.
12 Karalius bjaurisi nedorybėmis, nes
jo sostas įtvirtintas teisingumu.
13 Karaliams patinka teisios lūpos, ir
jie mėgsta tuos, kurie kalba tiesą.
14 Karaliaus pyktis yra mirties pa-
siuntinys, bet išmintingas žmogus
gali jį nuraminti.
15 Karaliaus veido šviesoje – gyveni-
mas, jo palankumas – kaip vėlyvasis
lietus.
16 Išmintis daug vertingesnė už auk-
są, supratimas – už sidabrą.
17 Teisiojo kelias – šalintis pikto; kas
laikosi kelio, išsaugo gyvybę.
18 Išdidumas eina sunaikinimo prie-
kyje, puikybė – prieš žlugimą.
19 Geriau būti nuolankios dvasios
su romiaisiais, negu dalintis grobį
su išdidžiaisiais.
20 Kas išmintingai tvarko reikalus,
susilauks sėkmės; palaimintas, ku-
ris pasitiki Viešpačiu.
21 Išmintingas širdyje bus vadinamas
sumaniu, ir švelniais žodžiais leng-
viau įtikinti.
22 Supratimas yra gyvybės šaltinis
tam, kas jį turi; kvailių pamokymas –
kvailystė.
23 Išmintingojo širdis moko jo burną
ir prideda išmanymo jo lūpoms.
24 Malonūs žodžiai yra kaip medus –
saldūs sielai ir sveiki kūnui.
25 Kartais kelias, kuris žmogui atro-
do teisingas, nuveda į mirtį.
26 Kas dirba, dirba dėl savęs, nes jo
burna verčia jį.
27 Bedievis žmogus iškasa blogį, ir jo
lūpose tarsi deganti ugnis.

28 Ydingas žmogus sukelia vaidus, ir
plepys išskiria draugus.
29 Smurtininkas vilioja savo artimą
ir veda jį blogu keliu.
30 Jis užsimerkia, planuodamas niek-
šybę, prikandęs lūpas vykdo savo
piktus sumanymus.
31 Žili plaukai – šlovės vainikas, jei
įgytas teisumo kelyje.
32 Lėtas pykti yra geresnis už galiū-
ną, susivaldantis – už tą, kuris užima
miestą.
33 Burtas metamas į skverną, bet jo iš-
sidėstymas priklauso nuo Viešpaties.

17 Geriau sausas kąsnis su ramybe
negu aukų mėsos pilni namai
su vaidais.
2 Išmintingas tarnas valdys gėdą da-
rantį sūnų ir gaus paveldėti dalį kaip
vienas iš sūnų.
3 Kaip sidabras ir auksas ištiriamas
ugnyje, taip Viešpats tiria žmogaus
širdį.
4 Nedorėlis klauso klastingų lūpų, o
melagis – pikto liežuvio.
5 Kas pajuokia vargšą, paniekina jo
Kūrėją, o kas džiaugiasi nelaimės
metu, neišvengs bausmės.
6 Vaikų vaikai yra senelių vainikas,
o vaikų garbė – jų tėvai.
7 Kvailiui netinka kalbėti apie didžius
dalykus, tuo labiau kunigaikščiui
netinka meluoti.
8 Dovana – lyg brangakmenis davėjo
akyse; kur jis eina su ja, visur laimi.
9 Kas pridengia nusikaltimą, ieško
meilės; kas kaltę nuolat primena,
suardo draugystę.
10 Įspėjimas daugiau padeda išmin-
tingam, negu šimtas kirčių kvailam.
11 Blogas žmogus ieško priekabių,
todėl žiaurus pasiuntinys bus pa-
siųstas prieš jį.
12 Geriau sutikti mešką, iš kurios at-
imti vaikai, negu kvailį jo kvailystėje.
13 Kas už gera atlygina piktu, pikta
neatsitrauks nuo jo namų.
14 Kivirčo pradžia – kaip užtvankos
plyšys, todėl liaukis ginčytis, kol
nevėlu.
15 Kas išteisina nedorėlį ir kas pa-
smerkia teisųjį, – abu yra pasibjau-
rėjimas Viešpačiui.
16 Kam kvailiui mokėti pinigus už
išmintį, kai jis jos visai netrokšta?
17 Draugas visuomet myli ir brolis
pasirodo nelaimėje.
18 Kam trūksta proto, tas sukerta ran-
kas ir laiduoja už savo draugą.
19 Kas mėgsta ginčus, myli nuodė-
mę, kas stato aukštus vartus, ieško
pražūties.
20 Kas turi klastingą širdį, nieko gero
nepasieks; kieno liežuvis iškreiptas,
turės bėdų.
21 Kvailas sūnus – ne džiaugsmas, bet
rūpestis tėvui.
22 Linksma širdis gydo kaip vaistai;
prislėgta dvasia džiovina kaulus.
23 Nedorėlis ima kyšius, kad iškreip-
tų teisingumą.
24 Supratingas žmogus siekia iš-
minties, kvailio akys – žemės pa-
kraščiuose.
25 Kvailas sūnus – apmaudas tėvui
ir skausmas motinai.
26 Bausti teisųjį yra negerai, kaip ir
mušti kunigaikščius už teisingumą.
27 Kas turi supratimą, neskuba kalbėti,
protingas žmogus turi romią dvasią.
28 Net kvailys, jei jis tyli, laikomas
išmintingu, ir kas sučiaupia lūpas,
laikomas protingu.

28 Pat 17,9
31 Pat 20,29
32 Pat 14,29; Pat 19,11

17 SKYRIUS
1 Pat 15,17
2 Pat 10,5
3 1 Krn 29, 17; Ps 26,2; Pat 15,11; Jer 17,10; Mal 3,3
5 Job 31,29; Pat 14,31; Pat 24,17; Abd 1,12; 1 Kor 13,6
6 Ps 127,3; Ps 128,3
9 Pat 10,12; Pat 16,28; 1 Kor 13,5-7; Jok 5,20
10 Pat 10,17; Mch 7,9
12 2 Sam 17, 8; Oz 13,8
13 Ps 109,4.5; Jer 18,20; Rom 12,17; 1 Tes 5,15; 1 Pt 3,9
14 Pat 20,3; 1 Tes 4,11
15 Iš 23,7; Pat 24,24; Iz 5,23
17 Rūt 1,16; Pat 18,24
18 Pat 6,1
19 Pat 16,18
20 Jok 3,8
22 Pat 12,25; Pat 15,13.15
24 Mok 2,14
25 Pat 10,1; Pat 15,20; Pat 19,13
27 Pat 10,19; Jok 1,19
28 Job 13,5

18 Dėl savo užgaidų žmogus atsi-
skiria nuo kitų ir prieštarauja
tam, kas teisinga.
2 Kvailiui nerūpi išmintis, o tik paro-
dyti, kas yra jo širdyje.
3 Kai ateina nedorėlis, ateina ir panie-
ka, o su nešlove ateina gėda.
4 Žmogaus žodžiai yra gilus vanduo,
išminties šaltinis – tekanti srovė.
5 Negerai būti šališkam nedorėlio at-
žvilgiu ir teisme nuskriausti teisųjį.
6 Kvailio lūpos sukelia vaidus, ir jis
savo burna prašosi mušamas.
7 Kvailio burna jį pražudo; jo lūpos –
pinklės jo sielai.
8 Apkalbos yra lyg skanėstas, kuris
pasiekia žmogaus vidurius.
9 Kas tingi dirbti, yra naikintojo brolis.
10 Viešpaties vardas – tvirtas bokštas,
teisieji bėga į jį ir yra saugūs.
11 Turtuolio lobis yra jo įtvirtintas
miestas, ir jo nuosavybė yra kaip
aukšta siena jam.
12 Prieš sunaikinimą žmogaus širdis
pasididžiuoja, prieš pagerbimą eina
nuolankumas.
13 Kas atsako, iki galo neišklausęs,
tas kvailas ir begėdis.
14 Žmogaus dvasia palaiko jį negaliai
ištikus, bet kas pakels sužeistą dvasią?
15 Supratingojo širdis įgyja paži-
nimo, ir išmintingojo ausis ieško
pažinimo.
16 Dovanos plačiai atidaro žmogui
duris pas didžiūnus.
17 Pirmasis, kalbąs teisme, atrodo
teisus, kol ateina jo kaimynas ir jį
išklausinėja.
18 Metant burtus pašalinami nesu-
tarimai ir išsprendžiami ginčai tarp
galingųjų.
19 Įžeistas brolis yra kaip įtvirtintas

18 SKYRIUS
2 Mok 10,3
4 Pat 10,11; Jok 3,17
5 Kun 19,15; Įst 1,17; Įst 16,19; Ps 82,2; Pat 17,15
7 Ps 64,8; Ps 140,9; Pat 10,14; Mok 10,12
10 2 Sam 22,2.3.33; Ps 18,2; Ps 61,3; Ps 91,2; Ps 144,2
12 Pat 15,33; Pat 16,18
16 Pr 32,20.21; 1 Sam 25,27; Pat 17,8; Pat 21,14
18 Pat 16,33
20 Pat 12,14; Pat 14,14
21 Pat 12,13; Pat 13,3; Mt 12,37
22 Pr 2,18; Pat 12,4; Pat 19,14
23 Jok 2,3.6
24 Pat 17,17; Jn 15,14.15

19 SKYRIUS
1 Pat 28,6
4 Pat 14,20
5 Iš 23,1; Įst 19,16-19; Pat 6,19; Pat 21,28
7 Ps 38,11; Pat 14,20
8 Pat 16,20
10 Pat 30,21.22
11 Pat 16,32; Mt 5,44; Ef 4,32; Kol 3,13; Jok 1,19
12 Pr 27,28; Įst 33,28; Ps 133,3; Pat 16,14; Oz 14,5; Mch 5,7

miestas; ginčai atskiria lyg pilių
užkaiščiai.
20 Žmogus pripildys pilvą savo bur-
nos vaisiais, pasisotins savo lūpų
derliumi.
21 Mirtis ir gyvenimas yra liežuvio
galioje; kas jį mėgsta, valgys jo vaisių.
22 Kas randa gerą žmoną, randa lai-
mės ir Viešpaties palankumą.
23 Beturtis kalba maldaudamas, o
turtingas atsako šiurkščiai.
24 Kas nori turėti draugų, pats turi
būti draugiškas; būna draugų, arti-
mesnių už brolį.

19 Geriau beturtis, gyvenantis do-
rai, negu tas, kuris turi klastingą
liežuvį ir yra kvailas.
2 Negerai sielai be pažinimo, ir kas
skuba, tas nusideda.
3 Žmogaus kvailumas iškreipia jo
kelius, bet jo širdis kaltina Viešpatį.
4 Turtas pritraukia daug draugų, o
nuo beturčio nusisuka ir jo artimas.
5 Neteisingas liudytojas neliks ne-
nubaustas; kas meluoja, neišsisuks.
6 Daugelis pataikauja kunigaikš-
čiams, ir visi draugauja su tuo, kas
duoda dovanų.
7 Beturčio broliai nekenčia jo, tuo
labiau jį palieka jo draugai. Kad ir
kaip jis prašytų, jie šalinasi jo.
8 Kas įgyja išminties, myli savo sielą;
kas laikosi supratimo, tam seksis.
9 Neteisingas liudytojas neliks nenu-
baustas; kas meluoja, pražus.
10 Kvailiui netinka prabanga nei ver-
gui valdyti kunigaikščius.
11 Įžvalgus žmogus nesikarščiuoja,
ir jam yra garbė nekreipti dėmesio
į neteisybę.
12 Karaliaus rūstybė yra kaip liūto

riaumojimas, o jo palankumas –
kaip rasa augalams.
13 Kvailas sūnus – nelaimė tėvui, o
vaidinga žmona – nesiliaująs lašė-
jimas.
14 Namai ir turtai paveldimi iš tėvų,
o išmintinga žmona – iš Viešpaties.
15 Tinginys įpranta ilgai miegoti, ir
dykinėjanti siela kęs alkį.
16 Kas laikosi įsakymų, palaiko savo
sielą; kas paniekina Jo kelius, mirs.
17 Kas pasigaili vargšo, skolina Vieš-
pačiui; Jis atlygins jam už jo darbus.
18 Drausmink sūnų, kol yra vilties, ir
nenorėk jo mirties.
19 Kas greitas pykti, susilauks baus-
mės; jei tu jį išgelbėsi, teks daryti
tai vėl.
20 Klausykis patarimo ir priimk
pamokymą, kad ateityje būtum iš-
mintingesnis.
21 Daug sumanymų yra žmogaus šir-
dyje, bet tik Viešpaties valia įvyksta.
22 Iš žmogaus norima gerumo. Be-
turtis yra vertesnis už melagį.
23 Viešpaties baimė teikia gyvenimą;
kas ją turi, tas yra patenkintas, nelai-
mė jo nepalies.
24 Tinginys kiša ranką į dubenį, bet
nenori pakelti jos prie burnos.
25 Jei nubausi niekintoją, neišma-
nėlis taps atsargesnis; jei pabarsi
išmintingą, jis supras pamokymą.
26 Kas blogai elgiasi su tėvu ir išvaro
motiną, tas užsitrauks gėdą ir panieką.
27 Mano sūnau, neklausyk pamoky-
mų, kurie atitraukia nuo pažinimo
žodžių.
28 Bedievis liudytojas tyčiojasi iš teis-
mo; nedorėlių burna ryja neteisybę.
29 Teismai laukia niekintojų, ir rykš-
tės paruoštos kvailių nugaroms.

13 Pat 10,1; Pat 21,9.19
14 Pat 18,22; 2 Kor 12,14
15 Pat 6,9; Pat 10,4
16 Pat 13,13; Pat 16,17; Lk 10,28; Lk 11,28
17 Įst 15,7.8; Pat 28,27; Mok 11,1; Mt 10,42; Mt 25,40; 2 Kor 9,6-8; Hbr 6,10
18 Pat 13,24
20 Ps 37,37
21 Ps 33,10.11; Pat 16,9; Iz 46,10; Hbr 6,17
23 Pat 14,27; 1 Tim 4,8
24 Pat 15,19
25 Įst 13,11; Pat 9,8
26 Pat 17,2
28 Job 15,16
29 Pat 26,3

20 SKYRIUS
1 Pr 9,21; Pat 23,29-35; Iz 28,7; Oz 4,11
3 Pat 17,14
4 Pat 10,4; Pat 19,15
7 Ps 37,26; 2 Kor 1,12
9 1 Kar 8,46; 2 Krn 6,36; Job 9,30.31; Job 14,4; Ps 51,5; Mok 7,20; Rom 3,9; 1 Jn 1,8
10 Įst 25,13
11 Mt 7,16
12 Iš 4,11; Ps 94,9
13 Rom 12,11
15 Job 28,12-19; Pat 3,13-15
16 Pat 22,26
17 Pat 9,17
18 Pat 24,6; Lk 14,31
19 Pat 11,13; Rom 16,18

20 Vynas – pasityčiotojas, o stip-
rus gėrimas – triukšmadarys;
kas jais apsigauna, nėra išmintingas.
2 Karaliaus rūstybė yra kaip liūto
riaumojimas; kas jį erzina, nusideda
prieš savo sielą.
3 Garbė žmogui vengti ginčų, bet
kiekvienas kvailys įsivelia į juos.
4 Tinginys nearia dėl šalčio, todėl der-
liaus metu elgetaus ir nieko neturės.
5 Patarimas žmogaus širdyje yra kaip
gilus vanduo, sumanus žmogus jį
semia.
6 Daugelis žmonių skelbia savo ge-
rumą, bet kas suras ištikimą žmogų?
7 Teisus žmogus gyvena dorai, ir jo
vaikai bus palaiminti.
8 Karalius, sėdėdamas teismo soste,
savo akimis išsklaido visą blogį.
9 Kas gali sakyti: „Apvaliau savo
širdį, esu be nuodėmės“?
10 Skirtingi svarsčiai ir skirtingi saikai
yra pasibjaurėjimas Viešpaties akyse.
11 Jau vaiką galima pažinti iš jo po-
elgių, ar jo darbai bus tyri ir teisingi.
12 Viešpats sutvėrė girdinčią ausį ir
matančią akį.
13 Kas mėgsta miegoti, tampa betur-
tis; atsimerk ir turėsi pakankamai
maisto.
14 Pirkėjas sako: „Niekam tikę, nie-
kam tikę!“, o nuėjęs savo keliu giriasi.
15 Yra aukso ir daugybė brangakme-
nių, bet pažinimą kalbančios lūpos
yra didelė brangenybė.
16 Paimk apdarą iš to, kuris laidavo
už svetimą, ir turėk užstatą iš suve-
džiotojo.
17 Skani žmogui duona, apgaule įgyta,
bet paskui jo burna bus pilna žvyro.
18 Sumanymai įtvirtinami patarimais,
ir kariauti nepradėk neapsvarstęs.
19 Kas vaikšto plepėdamas, atidengia

paslaptis, todėl nesusidėk su patai-
kūnais.
20 Kas keikia tėvą ir motiną, to žibu-
rys užges visiškoje tamsoje.
21 Paveldėjimas, gautas paskubomis,
galiausiai nebus palaimintas.
22 Nesakyk: „Atlyginsiu už pikta."
Lauk Viešpaties, ir Jis padės tau.
23 Skirtingi svarsčiai yra pasibjau-
rėjimas Viešpačiui, ir neteisingos
svarstyklės nėra gerai.
24 Viešpats veda žmogų, kaip tad
gali žmogus suprasti savo kelią?
25 Spąstai žmogui – padaryti įžadą,
o po to galvoti.
26 Išmintingas karalius išblaško nedo-
rėlius ir juos smarkiai baudžia.
27 Žmogaus dvasia yra Viešpaties
žiburys, tiriantis širdies gelmes.
28 Gailestingumas ir tiesa apsaugo
karalių, ir jo sostas palaikomas gai-
lestingumu.
29 Jaunuolių garbė – jėga, o senuosius
puošia žili plaukai.
30 Skaudūs kirčiai pašalina pikta ir
randai išvalo žmogaus širdį.

21 Karaliaus širdis – kaip vandens
srovės Viešpaties rankoje; Jis
ją nukreipia, kur nori.
2 Visi žmogaus keliai atrodo teisingi
jo paties akyse, bet Viešpats pasveria
širdį.
3 Tiesa ir teisingumas Viešpačiui
mieliau negu auka.
4 Išdidus žvilgsnis ir pasipūtusi širdis,
kurie išskiria nedorėlį, yra nuodėmė.
5 Stropiai apgalvoti sumanymai veda
į apstybę, o skuboti – į nuostolį.
6 Melu įsigyti turtą yra tuščios sva-
jonės tų, kurie ieško mirties.
7 Nedorėlių smurtas sunaikins juos
pačius, nes jie nedaro to, kas teisinga.
8 Nusikaltėlio kelias yra vingiuotas,
nekaltojo darbai – teisūs.
9 Geriau yra gyventi palėpės kampe,
negu su vaidinga moterimi dideliuo-
se namuose.
10 Nedorėlio siela trokšta pikto, jis
nesigaili artimo.
11 Kai nubaudžiamas niekintojas,
neišmanėlis tampa išmintingas. Kai
išmintingas pamokomas, jis įgyja
supratimo.
12 Teisusis stebi nedorėlių namus ir
mato, kaip nedorėlis parbloškiamas
už savo nedorybes.
13 Kas neklauso vargšo šauksmo,
pats šauks, bet nebus išgirstas.
14 Slapta dovana nuramina pyktį, o
dovana į antį – stiprią rūstybę.
15 Teisingumas džiugina teisiuosius,
o piktadarius išgąsdina.
16 Nuklydę nuo tiesos kelio atsidurs
mirusiųjų susirinkime.
17 Kas mėgsta linksmybes, bus varg-
šas, kas myli vyną ir aliejų, nepra-
turtės.
18 Nedorėlis bus išpirka už teisųjį,
nusikaltėlis – už nekaltąjį.
19 Geriau yra vienam gyventi dy-
kumoje, negu su pikta moterimi,
mėgstančia barnius.
20 Išmintingo žmogaus namuose yra
brangių daiktų ir aliejaus, kvailys
iššvaisto juos.
21 Kas seka teisumą ir gailestingumą,
suranda gyvenimą, teisumą ir garbę.
22 Išmintingasis užima stipriųjų
miestą ir sugriauna tvirtovę, kuria
jie pasitikėjo.
23 Kas saugo burną ir liežuvį, saugo
savo sielą nuo nemalonumų.
24 Išdidus ir pasipūtęs vadinamas

20 Iš 21,17; Kun 20,9; Job 18,5.6; Pat 24,20; Pat 30,11; Mt 15,4
21 Pat 28,20; Hab 2,6
22 Įst 32,35; 2 Sam 16,12; Pat 17,13; Pat 24,29; Rom 12,17-19; 1 Tes 5,15; 1 Pt 3,9
26 Ps 101,8
27 1 Kor 2,11
28 Ps 101,1; Pat 21,21
29 Pat 16,31

21 SKYRIUS

2 Pat 16,2; Pat 24,12; Lk 16,15
3 1 Sam 15,22; Pat 15,8; Iz 1,11.16.17; Oz 6,6; Mch 6,7.8
4 Pat 6,17
5 Pat 10,4
6 2 Pt 2,3
9 Pat 19,13
10 Jok 4,5
11 Pat 19,25
13 Mt 7,2; Mt 18,30-34; Jok 2,13; 1 Jn 3,17
16 Ps 49,14
20 Ps 112,3; Pat 8,21
21 Pat 15,9; Mt 5,6; Rom 2,7; 1 Kor 15,58
22 2 Sam 5,6-9; Pat 24,5; Mok 7,19; Mok 9,15.16
23 Pat 12,13; Pat 13,3; Pat 18,21; Jok 3,2

niekintoju, jis elgiasi akiplėšiškai ir
įžūliai.
25 Tinginio troškimas nužudo jį, nes
jis nenori dirbti.
26 Jis godžiai geidžia visą dieną, o
teisusis duoda negailėdamas.
27 Nedorėlio auka Viešpats bjaurisi,
tuo labiau, jei ji aukojama klastinga
širdimi.
28 Neteisingas liudytojas žus, o kas
girdi, kalbės be perstojo.
29 Nedorėlis suraukia savo veidą, o
dorojo kelias – tiesus.
30 Prieš Viešpatį neatsilaikys nei iš-
mintis, nei supratimas, nei patarimas.
31 Žirgas ruošiamas kovos dienai,
bet pergalę teikia Viešpats.

22 Geras vardas yra vertingesnis
už didelius turtus, o palanku-
mas – už sidabrą ir auksą.
2 Turtuolis ir vargšas turi bendra:
juos abu sutvėrė Viešpats.
3 Supratingas numato pavojų ir pasi-
slepia, o neišmanėlis eina ir nukenčia.
4 Nusižeminimas ir Viešpaties baimė
atneša turtus, garbę ir gyvenimą.
5 Veidmainio kelias pilnas erškėčių
ir žabangų; kas saugo savo gyvybę,
išvengs jų.
6 Parodyk vaikui kelią, kuriuo jis
turi eiti, tai ir pasenęs jis nenukryps
nuo jo.
7 Turtingas viešpatauja vargšui;
skolininkas tampa skolintojo vergu.
8 Kas sėja neteisybę, pjauna nelai-
mes; jo pykčio rykštė plaka jį.
9 Dosnus žmogus bus palaimintas,
nes jis dalijasi savo duona su beturčiu.
10 Išmesk niekintoją, ir liausis vai-
dai, barniai bei priekaištai.
11 Kas saugo širdį tyrą ir kalba malo-
ningai, tas draugaus su karaliumi.
12 Viešpats saugo pažinimą, bet neiš-
tikimojo žodžius Jis paverčia niekais.
13 Tinginys sako: „Liūtas yra lauke,
jis sudraskys mane gatvėje!“
14 Svetimos moters lūpos – gili duobė;
tas, kuriuo Viešpats bjaurisi, įkris į ją.
15 Kvailystė prisirišusi prie vaiko šir-
dies, bet pamokymo rykštė ją išvaro.
16 Kas skriaudžia beturtį, norėdamas
praturtėti, ir kas duoda turtingam,
pats nuskurs.
17 Atidžiai klausykis išminčių žo-
džių, palenk savo širdį prie mano
pažinimo, –
18 tau bus malonu laikyti juos savo
širdyje, ir jie tiks tavo lūpose.
19 Šiandien tave mokau, kad tu ga-
lėtum pasitikėti Viešpačiu.
20 Ar aš neužrašiau tau prakilnių
dalykų apie patarimus ir pažinimą,
21 kad pamokyčiau tave tiesos žodžių
tikrumo ir tu galėtum duoti atsaky-
mą tiems, kurie tavęs klaus?
22 Neapiplėšk beturčių dėl to, kad jie
yra beturčiai, ir neskriausk nuken-
tėjusiojo teisme,
23 nes Viešpats gins jų bylą ir išplėš
sielą tų, kurie juos plėšė.
24 Nedraugauk su pikčiurna ir neik
su ūmiu žmogumi,
25 kad neišmoktum jo kelių ir nepa-
statytum spąstų savo sielai.
26 Nebūk iš tų, kurie paduoda ranką,
laiduodami už svetimą skolą;
27 jei negalėsi sumokėti, kodėl iš
tavęs turėtų atimti tavo guolį?
28 Nepakeisk senų žemės ribų, ku-
rias tavo tėvai nustatė.
29 Ar matei stropaus žmogaus darbą?
Jis stovės prieš karalių, jam nereikės
stovėti prieš paprastus žmones.

25 Pat 13,4
26 Pat 22,9; Ef 4,28
27 Pat 15,8; Iz 66,3; Jer 6,20; Am 5,22
30 Iz 8,9.10; Jer 9,23.24; Apd 5,39; 1 Kor 3,19.20
31 Ps 3,8; Jer 3,23; 1 Kor 15,57

22 SKYRIUS

1 Pat 10,7; Mok 7,1
2 Job 31,15; Pat 14,31; Pat 29,13
3 Pat 27,12; Iz 26,20
6 Ef 6,4; 2 Tim 3,15
7 Pat 18,23; Jok 2,6
8 Job 4,8
9 Pat 19,17; 2 Kor 9,6
10 Ps 101,5
11 Ps 101,6
13 Pat 26,13
14 Pat 2,16; Pat 5,3; Mok 7,26
15 Pat 13,24; Pat 23,13.14
21 Pat 25,13; Lk 1,3.4; 1 Pt 3,15
22 Iš 23,6; Job 31,16-21; Zch 7,10
23 1 Sam 24,13; Ps 12,5; Ps 140,12
24 Pat 29,22
26 Pat 11,15
28 Įst 19,14; Įst 27,17; Job 24,2; Pat 23,10

23 Kai atsisėdi valgyti su valdovu,
rūpestingai stebėk, kas prieš
tave padėta.
2 Prisidėk peilį prie gerklės, jei mėgs-
ti skaniai pavalgyti.
3 Negeisk jo skanėstų, nes tai apgau-
lingas maistas.
4 Nepersidirbk siekdamas pralobti,
būk išmintingas ir liaukis.
5 Nežiūrėk į tai, ko nėra, nes turtai
pasidaro sparnus ir išskrenda kaip
erelis į padangę.
6 Nevalgyk pas šykštuolį nei duonos,
nei jo skanumynų,
7 nes kaip jis galvoja savo širdyje,
toks jis ir yra. Nors jis tave ragina
valgyti ir gerti, bet širdyje pavydi.
8 Tu išvemsi, ką suvalgei, ir veltui
kalbėsi gražius žodžius.
9 Nekalbėk kvailam girdint, nes jis
paniekins tavo išmintingus žodžius.
10 Nepakeisk senų žemės ribų ir ne-
pasisavink našlaičio lauko,
11 nes jų Atpirkėjas yra galingas – Jis
gins jų bylą prieš tave.
12 Palenk savo širdį į pamokymus
ir savo ausis – į pažinimo žodžius.
13 Nepalik vaiko nenubausto, nes jei
suduosi jam rykšte, jis nemirs.
14 Tu nubausi jį rykšte ir išgelbėsi jo
sielą nuo pragaro.
15 Mano sūnau, jei būsi išmintingas,
suteiksi man daug džiaugsmo.
16 Tau tiesą kalbant, mano širdis
džiūgaus.
17 Nepavydėk nusidėjėliams, bet visą
dieną bijok Viešpaties.
18 Galas tikrai yra, ir tavo viltis nebus
tuščia.
19 Mano sūnau, klausyk ir būk iš-
mintingas, tiesiu keliu vesk savo
širdį.
20 Nebūk su girtuokliais ir nevalgyk
su besočiais.
21 Girtuokliai ir rajūnai nuskurs, o
mieguistumas aprengs skarmalais.
22 Klausyk savo tėvo ir nepaniekink
savo motinos, kai ji pasensta.
23 Pirk tiesą ir neparduok jos, o taip
pat pirk išmintį, pamokymą ir su-
pratimą.
24 Teisiojo tėvas džiūgauja ir, pagim-
dęs išmintingą sūnų, džiaugsis juo.
25 Te tavo tėvas ir motina bus patenkin-
ti ir džiaugsis ta, kuri tave pagimdė.
26 Mano sūnau, patikėk man savo
širdį ir stebėk mano kelius.
27 Paleistuvė yra gili duobė, ir sveti-
ma moteris – siauras šulinys.
28 Ji tykoja grobio ir daugina neišti-
kimų vyrų skaičių.
29 Kas vargsta? Kas rūpinasi? Kas
skundžiasi? Kas gauna kirčių be
priežasties? Kieno paraudusios akys?
30 Tie, kurie ilgai sėdi prie vyno ir
geria maišytą vyną.
31 Nežiūrėk į vyną, kad jis raudonas,
spindi stikle ir švelniai nuryjamas!
32 Galiausiai jis įgelia kaip gyvatė ir
suleidžia nuodus kaip angis.
33 Tada tavo akys nukryps į svetimas
moteris, ir tavo širdis kalbės iškry-
pusius dalykus.
34 Tu būsi lyg miegantis viduryje jūros,
lyg snaudžiantis laivo stiebo viršūnėje.
35 Tu sakysi: „Jie sudavė man, bet
nesužeidė, jie mušė mane, bet aš ne-
jaučiau. Kai aš pabusiu, vėl gersiu.“

24 Nepavydėk piktiems žmo-
nėms ir nenorėk su jais būti,
2 nes jie mąsto apie smurtą ir kalba
apie apgaulę.
3 Namai statomi išmintimi ir įtvir-
tinami supratimu,

23 SKYRIUS
4 Pat 28,20; Mt 6,19; Rom 12,16; 1 Tim 6,9.10; Hbr 13,5
6 Pat 28,22
7 Pat 12,2
9 Pat 9,8; Mt 7,6
11 Pat 22,23
13 Pat 13,24
17 Ps 37,1; Pat 24,1.19; Pat 28,14
18 Ps 37,37
20 Pat 20,1; Pat 23,29.30; Iz 5,22; Mt 24,49; Lk 21,34; Rom 13,13; Ef 5,18
22 Pat 1,8; Ef 6,1
23 Pat 4,7; Pat 18,15; Mt 13,44
24 Pat 10,1
27 Pat 22,14
28 Pat 7,12; Mok 7,26
29 Pr 49,12; Iz 5,11.22
30 1 Sam 25,36; Ps 75,8; Pat 20,1; Pat 21,17; Iz 5,11; Iz 28,7; Ef 5,18
35 Pat 27,22; Jer 5,3; Ef 4,19

24 SKYRIUS
1 Ps 1,1; Ps 37,1; Pat 23,17

4 pažinimu jie pripildomi visokių
brangių ir vertingų turtų.
5 Išmintingas žmogus yra stiprus, ir
pažinimas suteikia jėgų.
6 Kariaudamas klausyk išmintingų
patarimų; daug patarėjų suteikia
saugumo.
7 Kvailiui išmintis nepasiekiama,
pasitarimuose jis neatveria burnos.
8 Kas planuoja daryti pikta, bus va-
dinamas nedoru žmogumi.
9 Planuoti kvailystes yra nuodėmė;
žmonės bjaurisi niekintoju.
10 Kas palūžta nelaimės metu, tas
silpnas.
11 Išlaisvink tuos, kurie vedami mirti,
išgelbėk pasmerktus nužudyti.
12 Ar sakysi, kad to nežinojai? Ar
širdžių Tyrėjas nežino? Jis stebi tavo
sielą ir visa žino, ir atlygins žmogui
pagal jo darbus.
13 Mano sūnau, valgyk medų, nes
jis geras, ir korį, nes jis saldus tavo
liežuviui.
14 Taip ir išminties pažinimas tavo
sielai: suradęs ją, turi ateitį, tavo
viltis nebus tuščia.
15 Netykok, nedorėli, prie teisiojo
namų ir nedrumsk jam ramybės.
16 Teisusis septynis kartus krinta ir vėl
atsikelia, bet nedorėlis įpuls į pražūtį.
17 Nesidžiauk, kai tavo priešas krin-
ta; nedžiūgauk savo širdyje, kai jis
suklumpa,
18 kad Viešpats pamatęs nenukreiptų
nuo jo savo rūstybės, nes tai Jam
nepatinka.
19 Nesijaudink dėl piktadarių ir ne-
pavydėk nedorėliams.
20 Piktadarys neturi ateities, o nedo-
rėlio žiburys užges.
21 Mano sūnau, bijok Viešpaties ir

5 Pat 21,22; Mok 9,16
6 Lk 14,31
7 Pat 14,6
8 Pat 6,14; Pat 14,22; Rom 1,30
10 Įst 20,8; Job 4,5; Jer 51,46; Hbr 12,3
11 Ps 82,4; Iz 58,6.7; 1 Jn 3,16
12 1 Sam 16,7; Job 34,11; Ps 62,12; Pat 21,2; Apr 2,23; Apr 22,12
13 Ps 19,10; Ps 119,103; Pat 25,16; Gg 5,1
14 Ps 19,10; Ps 58,11; Pat 23,18
16 Est 7,10; Job 5,19; Ps 34,19; Ps 37,24; Am 5,2; Mch 7,8
17 Job 31,29; Ps 35,15.19; Pat 17,5; Abd 1,12
19 Ps 37,1
21 Rom 13,7; 1 Pt 2,17
23 Kun 19,15; Įst 1,17; Įst 16,19; Jn 7,24
24 Pat 17,15; Iz 5,23
25 Pat 28,23
27 1 Kar 5,17; Pat 27,23-27
28 Kun 6,2.3; Kun 19,11; Ef 4,25
29 Pat 20,22; Mt 5,39-44; Rom 12,17-19
31 Pr 3,18
33 Pat 6,9.10
34 Pat 6,9-11
25 SKYRIUS
1 1 Kar 4,32
2 Įst 29,29; Rom 11,33
4 2 Tim 2,21
5 Pat 16,12; Pat 20,8

karaliaus, nesusidėk su maištinin-
kais,
22 nes jų pražūtis ateis netikėtai, ir kas
žino, ko jie susilauks nuo tų dviejų.
23 Ir tai yra išminčių žodžiai. Būti
šališkam teisme yra negerai.
24 Kas sako nedorėliui, kad jis teisus,
tą keiks jo tauta ir juo bjaurėsis.
25 Tie, kurie jį sudraus, bus mėgs-
tami, ir palaiminimai užgrius juos.
26 Tinkamas atsakymas yra kaip
pabučiavimas.
27 Atlik darbus laukuose, paruošk tin-
kamai dirvą ir tada statyk savo namus.
28 Neliudyk neteisingai prieš savo
artimą ir neapgaudinėk.
29 Nesakyk: „Kaip jis man padarė, taip
aš jam padarysiu; aš atlyginsiu jam.“
30 Aš ėjau pro tinginio lauką ir neiš-
manėlio vynuogyną.
31 Visur augo erškėčiai ir buvo pilna
dilgėlių, o akmeninė tvora buvo ap-
griuvus.
32 Aš žiūrėjau, apsvarsčiau ir pasi-
mokiau:
33 „Truputį pamiegosi, truputį pasnau-
si, truputį pagulėsi, sudėjęs rankas,
34 ir ateis skurdas kaip pakeleivis ir
nepriteklius kaip ginkluotas plėši-
kas.“

25 Tai taip pat Saliamono pa-
tarlės, kurias surinko Judo
karaliaus Ezekijo vyrai.
2 Dievo šlovė – paslėpti dalyką, ka-
raliaus garbė – ištirti dalyką.
3 Kaip dangaus aukštybės ir žemės
gilybės, taip neištiriama karaliaus
širdis.
4 Pašalink priemaišas iš sidabro, ir
sidabrakalys padarys iš jo indą.
5 Pašalink nedorėlį iš karaliaus aki-

vaizdos, ir jo sostas bus įtvirtintas
teisingumu.
6 Nesiaukštink karaliaus akivaizdoje,
nestok didžiūnų vieton.
7 Geriau būti pakviestam į garbin-
gesnę vietą, negu būti pažemintam
akivaizdoje kunigaikščio, kurį matei
savo akimis.
8 Neik skubotai į teismą, nes ne-
žinosi, ką daryti, kai tavo artimas
sugėdins tave.
9 Išspręskite savo ginčą su artimu
tarpusavyje ir neatskleiskite paslap-
čių svetimiesiems,
10 kad kas išgirdęs nesugėdintų ta-
vęs ir tavo garbė nenukentėtų.
11 Laiku pasakytas tinkamas žodis
yra kaip aukso obuolys sidabro įdėkle.
12 Išmintingas įspėjimas paklusniai
ausiai yra kaip aukso žiedas ar auk-
sinis papuošalas.
13 Ištikimas pasiuntinys yra kaip
sniego šaltumas pjūties metu, jis
atgaivina šeimininko širdį.
14 Kas giriasi tuo, ko nepadarė, yra
kaip debesys ir vėjai be lietaus.
15 Kantrumu galima įtikinti kunigaikš-
tį; švelnus liežuvis sulaužo kaulus.
16 Radęs medaus, valgyk, kiek nori, tik
nepersivalgyk, kad nereikėtų išvemti.
17 Nesilankyk per dažnai pas savo
artimą, kad nenusibostum ir jis ne-
pradėtų tavęs nekęsti.
18 Žmogus, kuris neteisingai liudija
prieš savo artimą, yra kaip ietis, kar-
das ar aštri strėlė.
19 Kaip sugedęs dantis ar išnirusi
koja, taip yra pasitikėjimas neištiki-
mu žmogumi nelaimės dieną.
20 Kas dainuoja liūdinčiam, prilygs-
ta tam, kuris atima apsiaustą šaltą
dieną ar užpila acto ant žaizdos.
21 Jei tavo priešas alksta, pavalgy-
dink jį, jei trokšta – pagirdyk.
22 Taip darydamas, krausi žarijas jam
ant galvos, ir Viešpats tau atlygins.
23 Šiaurys vėjas atneša lietų, apkal-
bos sukelia pyktį.
24 Geriau gyventi palėpės kampe,
negu su vaidinga moterimi dideliuo-
se namuose.
25 Kaip šaltas vanduo ištroškusiam,
taip gera žinia iš tolimo krašto.
26 Kaip sudrumstas šaltinis arba už-
terštas šulinys yra teisusis, krentąs
prieš nedorėlį.
27 Negerai persivalgyti medaus, taip
pat siekti sau šlovės nėra šlovė.
28 Žmogus, kuris nesusivaldo, yra
kaip atviras miestas, kurio sienos
sugriautos.

26 Kaip sniegas vasarą ir lietus
pjūties metu, taip garbė ne-
tinka kvailiui.
2 Kaip žvirblis nuskrenda ir kregždė
nulekia, taip neišsipildys nepelnytas
prakeikimas.
3 Botagas – arkliui, žąslai – asilui,
rykštė – kvailio nugarai.
4 Neatsakyk kvailiui pagal jo kvai-
lumą, kad netaptum panašus į jį.
5 Atsakyk kvailiui pagal jo kvailumą
taip, kad jis neatrodytų sau išmin-
tingas.
6 Kas siunčia kvailą pasiuntinį, nusi-
kerta kojas ir patiria nuostolį.
7 Kaip luošas negali vaikščioti savo
kojomis, taip patarlė netinka kvailiui.
8 Gerbti kvailą – lyg dėti brangak-
menį į mėtyklę.
9 Kaip erškėtis girtuoklio rankoje,
taip patarlė kvailio burnoje.
10 Didis Dievas, kuris visa padarė,

7 Lk 14,7-11
8 Pat 17,14; Mt 5,25
9 Mt 18,15
11 Pat 15,23; Iz 50,4
13 Pat 13,17
14 Pat 20,6; Jud 1,12
15 Pat 15,1
18 Ps 57,4; Pat 12,18
20 Dan 6,18
21 Iš 23,4.5; 2 Kar 6,22; 2 Krn 28,15; Mt 5,44; Rom 12,20
22 2 Sam 16, 12; Mt 6,4.6
23 Ps 101,5
24 Pat 19,13
25 Pat 15,30
27 Pat 27,2; Lk 14,11
28 Pat 16,32

26 SKYRIUS
1 1 Sam 12, 17
2 Sk 23,8; Įst 23,5; 2 Sam 16,12
3 Ps 32,9; Pat 19,29
5 Mt 16,1-4; Rom 12,16

atlygina kvailiui ir neištikimam.
11 Kaip šuo grįžta prie savo vėmalo,
taip kvailys kartoja savo kvailystes.
12 Kvailys teikia daugiau vilties negu
žmogus, kuris laiko save išmintingu.
13 Tinginys sako: „Liūtas kelyje!
Žiaurus liūtas gatvėje!“
14 Kaip durys sukasi ant vyrių, taip
tinginys vartosi lovoje.
15 Tinginys įkiša savo ranką į du-
benį, bet jam sunku pakelti ją prie
burnos.
16 Tinginys laiko save išmintingesniu
už septynis vyrus, galinčius išmin-
tingai atsakyti.
17 Kas praeidamas įsikiša į vaidus,
kurie jo neliečia, elgiasi kaip tas,
kuris šunį griebia už ausų.
18 Kaip beprotis, kuris mėto žarijas,
laido strėles ir žudo,
19 yra tas, kas apgauna artimą ir sako:
„Aš pajuokavau.“
20 Kai nėra malkų, gęsta ugnis; pa-
šalinus apkalbėtoją, baigiasi ginčai.
21 Kaip iš anglių atsiranda žarijos ir iš
malkų ugnis, taip vaidingas žmogus
sukelia kivirčus.
22 Apkalbos yra lyg skanėstas, kuris
pasiekia žmogaus vidurius.
23 Karšti žodžiai ir nedora širdis yra
kaip sidabro priemaišomis aptrauk-
ta molinė šukė.
24 Kas neapkenčia, slepia tai kalbė-
damas, o savyje laiko klastą.
25 Kai jis kalba maloniai, netikėk juo:
jo širdyje yra septynios bjaurystės.
26 Nors kalbėdamas jis slepia neapy-
kantą, jo nedorybė paaiškės tautos
susirinkime.
27 Kas kasa duobę, pats į ją įkrinta.
Kas parita akmenį, ant to jis sugrįžta.
28 Meluojantis liežuvis nekenčia tų,

11 Iš 8,15; 2 Pt 2,22
12 Pat 29,20; Lk 18,11.12; Apr 3,17
15 Pat 19,24
19 Ef 5,4
21 Pat 15,18
25 Ps 28,3; Pat 26,23; Jer 9,8
27 Est 7,10; Ps 7,15; Pat 28,10; Mok 10,8
28 Pat 29,5

27 SKYRIUS
1 Lk 12,19-21; Jok 4,13-16
2 Pat 25,27; 2 Kor 10,12.18; 2 Kor 12,11
4 Pat 6,34; 1 Jn 3,12
5 Pat 28,23; Gal 2,14
6 Mt 26,49
10 Pat 17,17; Pat 18,24
11 Pat 10,1; Pat 23,15-26
12 Pat 22,3
15 Pat 19,13

kurie nuo jo nukenčia. Pataikaujanti
burna sukelia pražūtį.

27 Nesigirk rytdiena, nes neži-
nai, ką ji tau atneš.
2 Tegul kitas giria tave, o ne tavo
burna, svetimas, bet ne tavo lūpos.
3 Akmuo ir smėlis yra sunkūs, bet
kvailio pyktis yra sunkesnis už abu.
4 Rūstybė yra žiauri, pyktis nesuval-
domas, bet kas gali atsispirti pavydui?
5 Geriau yra viešas įspėjimas negu
slapta meilė.
6 Žaizdos nuo draugo yra geriau negu
klastingas priešo pabučiavimas.
7 Sotus ir medaus nevalgo, o alka-
nam ir kartus daiktas yra saldus.
8 Žmogus, palikęs savo vietą, yra
kaip paukštis, išskridęs iš lizdo.
9 Draugo žodžiai ir nuoširdūs pa-
tarimai gaivina širdį kaip aliejai ir
brangūs kvepalai.
10 Neprarask savo draugo ir tėvo
draugo. Nelaimės dieną neik į brolio
namus. Kaimynas arti geriau negu
brolis toli.
11 Mano sūnau, būk išmintingas ir
pradžiugink mano širdį, kad galėčiau
atsakyti tam, kuris man priekaiš-
tauja.
12 Supratingas numato pavojų ir
pasislepia, o neišmanėlis eina ir
nukenčia.
13 Paimk apdarą iš to, kas laidavo už
svetimąjį, ir turėk užstatą iš laiduo-
jančio už nepatikimus.
14 Kas atsikėlęs anksti rytą garsiai
laimina savo draugą, tai bus jam
įskaityta prakeikimu.
15 Varvantis stogas lietingą dieną ir
vaidinga moteris yra panašūs.
16 Kas nori ją sulaikyti, yra kaip

tas, kas galvoja sustabdyti vėją arba išlaikyti saujoje aliejų.

17 Kaip geležis galanda geležį, taip žmogus aštrina savo draugą.

18 Kas prižiūri figmedį, valgo jo vaisių; kas laukia šeimininko, sulaukia pagarbos.

19 Kaip vanduo atspindi veidą, taip žmogaus širdis atspindi žmogų.

20 Kaip pragaras ir prapultis niekados neprisipildo, taip žmogaus akys niekados nepasisotina.

21 Kaip sidabras ir auksas ištiriamas ugnyje, taip žmogus ištiriamas pagyrimais.

22 Nors sugrūstum kvailį piestoje su grūdais, jo kvailystė neatsiskirtų nuo jo.

23 Prižiūrėk rūpestingai savo avis ir bandą,

24 nes turtas nėra amžinas ir karūna neišlieka visoms kartoms.

25 Kai šienas suvežamas, pasirodo atolas ir renkamos kalnų žolės.

26 Avinėliai – tavo drabužiams, ožiai – laukams nusipirkti.

27 Ožkų pieno užteks maistui tau, tavo šeimai ir tarnaitėms aprūpinti.

28 Nedorėlis bėga, nors niekas jo nesiveja, o teisusis yra drąsus kaip liūtas.

2 Dėl šalies nuodėmių daugėja kunigaikščių, bet, jei valdovas išmintingas ir sumanus, šalis išsilaikys ilgai.

3 Vargšas, kuris spaudžia vargšą, yra panašus į smarkų lietų, kuris sunaikina derlių.

4 Kurie nesilaiko įstatymo, giria nedorėlius; kurie laikosi įstatymo, jiems priešinasi.

5 Pikti žmonės nesupranta teisingumo, o kurie ieško Viešpaties, supranta viską.

6 Beturtis, kuris dorai elgiasi, geresnis už turtuolį, kuris iškraipo savo kelius.

7 Išmintingas sūnus laikosi įstatymo, o lėbautojų draugas daro gėdą tėvui.

8 Kas krauna turtus nuošimčiais ir palūkanomis, kaupia juos tam, kuris pasigaili vargšo.

9 Kas neklauso įstatymo, to malda – pasibjaurėjimas.

10 Kas suklaidina teisųjį, kad jis eitų piktais keliais, pats įkris į savo duobę, o nekaltieji paveldės gėrybes.

11 Turtuolis tariasi esąs išmintingas, bet protingas beturtis mato tikrą jo padėtį.

12 Kai teisieji viešpatauja, – didelė šlovė; kai nedorėliai iškyla, žmonės slepiasi.

13 Kas slepia savo nusikaltimus, tam nesiseks, o kas išpažįsta ir atsisako jų, susilauks gailestingumo.

14 Palaimintas žmogus, kuris nuolat prisibijo, o kas užkietina savo širdį, pateks į nelaimę.

15 Nedoras valdovas neturtingai tautai yra kaip riaumojantis liūtas ir alkanas lokys.

16 Neprotingas valdovas griebiasi žiaurios priespaudos, o kas nekenčia godumo, prailgins savo dienas.

17 Žmogus, pralieję̨s nekaltą kraują, bėga į pražūtį; niekas tegul nepadeda jam.

18 Kas nekaltai vaikščioja, bus išgelbėtas, kas eina kreivais keliais, vienąkart pražus.

19 Kas dirba savo žemę, turės pakankamai maisto, o kas seka dykinėtojais, skurs.

20 Ištikimas žmogus bus gausiai palai-

18 2 Kar 18,31; Gg 8,12; Iz 36,16; 1 Kor 3,8; 1 Kor 9,7-13; 2 Tim 2,6
20 Pat 30,15.16; Mok 1,8; Mok 4,8; Hab 2,5
21 Pat 17,3
22 Pat 23,35; Pat 26,11; Jer 5,3
23 Pat 24,27
25 Ps 104,14

28 SKYRIUS

1 Kun 26,17.36; Ps 53,5
3 Mt 18,28
4 1 Kar 18,18; Neh 13,11.15; Ps 49,18; Mt 3,7; Mt 14,4; Rom 1,32; Ef 5,11
5 Ps 92,6; Ps 119,100; Pat 2,9; Iz 6,9; Iz 44,18; 1 Kor 2,15; 1 Jn 2,20.27
9 Ps 66,18; Ps 109,7; Pat 15,8
10 Ps 7,15; Pat 26,27; Mt 6,33; Hbr 6,12; 1 Pt 3,9
12 Pat 11,10; Pat 29,2
13 Ps 32,3-5; 1 Jn 1,8-10
15 Iš 1,14; Pat 19,12; Pat 29,2; Mt 2,16; 1 Pt 5,8
16 Mok 10,16; Iz 3,12
17 Pr 9,6
19 Pat 12,11; Pat 20,13
20 Pat 13,11;

mintas, o kas siekia greitai praturtėti,
neliks nekaltas.
21 Būti šališkam yra negerai; toks ir
dėl duonos kąsnio nusikals.
22 Pavydus žmogus siekia greitai pra-
turtėti ir nenujaučia, kad jo laukia
skurdas.
23 Kas pabara klystantį, susilauks
daugiau palankumo negu tas, kuris
jam pataikauja liežuviu.
24 Kas apiplėšia tėvą ar motiną ir
mano, kad tai nėra nusikaltimas, tas
yra naikintojo bendras.
25 Išdidžios širdies žmogus sukelia vai-
dus, o kas pasitiki Viešpačiu, klestės.
26 Kas pasitiki savo širdimi, yra
kvailas, o kas išmintingai elgiasi, bus
išgelbėtas.
27 Kas duoda vargšui, nestokos, o kas
užsimerkia, kad jo nematytų, bus
labai keikiamas.
28 Iškylant nedorėliams, žmonės sle-
piasi, bet kai jie pražūsta, padaugėja
teisiųjų.

29 Kas dažnai baramas, bet užkie-
tina savo sprandą, bus staiga
sunaikintas ir nebeatsigaus.
2 Kai teisieji valdo, tauta džiaugiasi,
o kai valdo nedorėliai, tauta dejuoja.
3 Kas myli išmintį, džiugina tėvą,
o kas susideda su paleistuvėmis,
praranda turtą.
4 Teisingai valdydamas, karalius
sustiprina kraštą, o kas ima kyšius,
griauna jį.
5 Kas pataikauja artimui, spendžia
jam pinkles.
6 Piktas žmogus susipainioja nusikal-
timuose, o teisusis gieda ir džiūgauja.
7 Teisusis atsižvelgia į beturčių teises,
o nedorėlis nenori jų nė žinoti.

Pat 20,21;
Pat 23,4;
1 Tim 6,9
21 Pat 18,5;
Ez 13,19
22 Pat 21,5
23 Pat 27,5.6
24 Pat 18,9
25 Pat 13,10;
Pat 29,25;
1 Tim 6,6
26 Pat 3,5
27 Įst 15,7;
Pat 19,17;
Pat 22,9
28 Job 24,4

29 SKYRIUS
1 2 Km 36,16;
Pat 6,15
2 Est 4,3;
Est 8,15;
Pat 28,12
5 Pat 26,28
7 Job 29,16;
Ps 41,1;
Pat 31,8.9
8 Pat 11,11
9 Mt 11,17
10 Pr 4,5-8;
1 Jn 3,12
11 Pat 14,33
13 Mt 5,45
14 Ps 72,4;
Iz 11,4
15 Pat 22,15
16 Ps 37,34;
Pat 21,12
18 1 Sam 3,1;
Ps 74,9;
Pat 8,32;
Am 8,11.12;
Jn 13,17
20 Pat 26,12
22 Pat 26,21
23 Job 22,29;
Pat 15,33;
Pat 18,12;
Iz 66,2;
Dan 4,30;
Mt 23,12;
Lk 14,11;
Lk 18,14;
Apd 12,23;
Jok 4,6-10;
1 Pt 5,5.6
24 Kun 5,1
25 Pr 12,12;
Pr 20,2;
Lk 12,4;
Jn 12,42.43
26 Ps 20,9

8 Niekintojai kelia mieste neramumus,
o išmintingieji numalšina rūstybę.
9 Jei išmintingas susiginčija su kvai-
liu, – ar tas niršta, ar juokiasi, – nėra
ramybės.
10 Kraujo trokštantis nekenčia nekal-
tojo, o teisieji rūpinasi jo siela.
11 Kvailys kalba viską, ką galvoja, o
išmintingas susilaiko.
12 Jei valdovas klauso melo, visi jo
tarnai bus nedorėliai.
13 Beturtis ir sukčius turi bendra:
Viešpats davė šviesą abiejų akims.
14 Karaliaus, kuris teisingai teisia
beturtį, sostas išsilaikys per amžius.
15 Rykštė ir pabarimas teikia išmin-
ties; vaikas, paliktas savo valiai,
daro gėdą motinai.
16 Daugėjant nedorėlių, daugėja nu-
sikaltimų; teisieji matys jų žlugimą.
17 Auklėk savo sūnų, tai jis bus tau
paguoda ir tavo siela džiaugsis.
18 Be apreiškimo žūsta tauta. Palai-
mintas, kas laikosi įstatymo.
19 Vergo neišauklėsi žodžiais; nors jis
supranta, bet nepaklauso.
20 Kvailys teikia daugiau vilties, negu
žmogus, kuris skubotai kalba.
21 Vergas, lepinamas nuo mažens,
galiausiai taps kaip sūnus.
22 Piktas žmogus sukelia vaidus, o
ūmus žmogus dažnai nusikalsta.
23 Išdidumas pažemina žmogų, o
nuolankus dvasia susilauks pagarbos.
24 Kas susideda su vagimi, nekenčia
savo sielos; jis prisiekia sakyti tiesą,
bet nieko nepasako.
25 Kas bijo žmonių, pakliūva į spąstus,
kas pasitiki Viešpačiu, bus saugus.
26 Daugelis ieško valdovo palankumo,
bet teisingumas ateina iš Viešpaties.

27 Teisusis bjaurisi neteisiuoju, o
nedorėlis tuo, kuris eina tiesiu keliu.

30 Žodžiai Agūro, Jakės sūnaus.
Taip jis kalbėjo Itieliui, pa-
čiam Itieliui ir Ukalui:
2 „Aš suprantu mažiau negu kiti ir
neturiu žmogiško supratimo.
3 Aš nesimokiau išminties ir neturiu
Šventojo pažinimo.
4 Kas užžengė į dangų ir nusileido?
Kas sulaikė vėją savo rankomis? Kas
įvyniojo vandenis į drabužį? Kas
nustatė žemės ribas? Kuo vardu Jis
ir Jo sūnus, ar žinai?
5 Kiekvienas Dievo žodis yra tyras; Jis
yra skydas tiems, kurie Juo pasitiki.
6 Nieko nepridėk prie Jo žodžių, kad
Jis neapkaltintų tavęs ir neliktum
melagis.
7 Dviejų dalykų prašau, neužgink
man jų pirma, negu mirsiu:
8 pašalink nuo manęs tuštybę ir
melą; neduok man turtų nė skurdo,
maitink mane tuo, ko man reikia,
9 kad pasisotinęs neišsigrinčiau Ta-
vęs ir nesakyčiau: „Kas yra Vieš-
pats?“, arba nuskurdęs nevogčiau ir
be reikalo neminėčiau Dievo vardo.
10 Neskųsk tarno jo šeimininkui, kad
jis nekeiktų tavęs ir tu neliktum kaltas.
11 Yra karta, kuri keikia tėvą ir nelai-
mina motinos.
12 Karta, kuri laiko save švaria, bet
nenusiplauna savo purvo.
13 Karta, kurios išdidus žvilgsnis ir
pakeltos blakstienos.
14 Karta, kurios dantys yra kardai
ir peiliai, kuriais ji suryja vargšus
krašte ir beturčius tarp žmonių.
15 Siurbėlė turi dvi dukteris, kurios
šaukia: „Duok, duok!“ Trys dalykai
yra nepasotinami, o ketvirtas nieka-
da nesako: „Užtenka.“
16 Tai – mirusiųjų buveinė, nevaisin-
gos įsčios, žemė, kuri sugeria vande-
nį, ir ugnis – ji nesako: „Užtenka!“
17 Akis, kurios tyčiojasi iš tėvo ir nieki-
na paklusnumą motinai, iškapos var-
nai slėnyje ir suės erelio jaunikliai.
18 Trys dalykai man nesuvokiami ir
ketvirtojo nesuprantu:
19 erelio kelias padangėje, gyvatės –
ant uolos, laivo – jūroje ir vyro kelias
pas mergaitę.
20 Štai kelias neištikimos moters: ji
pavalgo ir, nusišluosčiusi lūpas, sako:
„Nieko blogo nepadariau.“
21 Dėl trijų dalykų nerimsta žemė,
ketvirtojo ji negali pakęsti:
22 tarno, kai jis karaliauja, kvailio,
kai jis pasisotina,
23 bjaurios moteriškės, kai ji išteka,
ir tarnaitės, kuri užima šeimininkės
vietą.
24 Keturi žemės gyvūnai yra maži,
bet labai išmintingi:
25 skruzdės nėra stipri tauta, tačiau
vasarą prisiruošia sau maisto;
26 triušiai yra silpni, tačiau pasidaro
namus uolose;
27 skėriai neturi karaliaus, tačiau
tvarkingai skrenda būriais;
28 voras audžia savo kojomis, tačiau
randa kelią ir į karaliaus rūmus.
29 Trys vaikšto išdidžiai, ketvirtas
eina didingai:
30 liūtas – stipriausias tarp žvėrių –
nebijo nieko;
31 kurtas, ožys ir karalius – priešaky
savo žmonių.
32 Jei buvai kvailas ir aukštinai save
ar planavai pikta, užsidenk ranka
savo burną.

30 SKYRIUS
2 Ps 73,22; Pat 12,1
3 Pat 9,10
4 Job 38,4; Ps 68,18; Ps 104,3; Iz 40,12; Jn 3,13
5 Ps 12,6; Ps 18,30; Ps 19,8; Ps 84,11; Ps 115,9-11; Ps 119,140
6 Įst 4,2; Įst 12,32; Apr 22,18
8 Job 23,12; Mt 6,11; Fil 4,19
9 Įst 8,12-14; Neh 9,25.26; Oz 13,6
11 Iš 21,17; Pat 20,20
12 Pat 16,2; Iz 65,5; Lk 18,11; Tit 1,15.16
13 Ps 131,1; Pat 6,17; Iz 2,11; Iz 5,15
14 Job 29,17; Ps 14,4; Ps 52,2; Am 8,4
16 Pat 27,20; Hab 2,5
17 Pr 9,22; Kun 20,9; Pat 20,20
22 Pat 19,10; Mok 10,7
25 Pat 6,6
26 Kun 11,5; Ps 104,18
32 Job 21,5; Job 40,4; Mch 7,16

33 Plakant pieną, gaunamas sviestas;
stipriai šnypščiant nosį, pasirodo krau-
jas; pykčio kurstymas sukelia ginčą."

31 Karaliaus Lemuelio žodžiai,
kuriais jį auklėjo motina:
2 „Ką, mano sūnau? Ką, mano įsčių
sūnau? Ką, mano įžadų sūnau?
3 Neatiduok savo jėgų moterims ir
savo kelių toms, kurios pražudo
karalius.
4 Lemueli, ne karaliams gerti vyną,
ne kunigaikščiams stiprius gėrimus,
5 kad prisigėrę jie nepamirštų Įsta-
tymo ir neiškraipytų teisingumo
prispaustųjų atžvilgiu.
6 Duok stiprių gėrimų nelaimin-
giems ir vyno liūdinčioms sieloms.
7 Tegeria ir teužmiršta jie savo vargus
ir skurdą.
8 Atverk burną už neturintį balso by-
loje tų, kurie pasmerkti pražūčiai.
9 Teisk teisingai ir apgink beturčių
ir vargšų teises.
10 Kas gali surasti gerą žmoną? Ji
yra daug vertingesnė už perlus.
11 Vyro širdis visiškai ja pasitiki ir
jo namuose netrūks pelno.
12 Visą gyvenimą ji daro vyrui tik
gera, o ne pikta.
13 Ji ieško vilnos ir lino, noriai dirba
savo rankomis.
14 Ji lyg prekybininkų laivas parū-
pina maisto iš toli.
15 Ji keliasi anksti rytą, paruošia maisto
šeimai ir paskiria darbus tarnaitėms.
16 Ji apžiūri lauką, jį nuperka ir savo
rankų uždarbiu įveisia vynuogyną.
17 Ji susijuosia jėga, sustiprina savo
rankas.
18 Ji supranta, kad jos darbas vertin-
gas; jos žiburys negęsta ir naktį.
19 Jos pirštai paima verpstę, ir jos
rankos dirba.
20 Ji ištiesia ranką išalkusiam ir
beturčiui.
21 Ji nebijo šalčių, nes visi jos namiš-
kiai yra aprengti vilnoniais rūbais.
22 Ji pasidaro antklodžių, plona drobė
ir purpuras – jos drabužiai.
23 Jos vyras yra žinomas miesto
vartuose, kur sėdi su krašto vyres-
niaisiais.
24 Ji audžia plonų drobių ir parduoda,
pristato juostų pirkliams.
25 Ji, apsirengusi stiprybe ir grožiu,
linksmai žiūri į ateitį.
26 Ji kalba išmintingai ir ant jos lie-
žuvio švelnus pamokymas.
27 Ji prižiūri savo namus ir nevalgo
tinginio duonos.
28 Jos vaikai pakyla ir vadina ją pa-
laiminta, o jos vyras giria ją:
29 „Yra daug gerų moterų, bet tu
pranoksti jas visas!"
30 Žavesys apgauna ir grožis praei-
na, bet moteris, bijanti Dievo, bus
giriama.
31 Duokit jai, ką jos rankos uždirbo,
ir jos pačios darbai tegul giria ją
vartuose."

31 SKYRIUS
2 Iz 49,15
3 Įst 17,17; 1 Kar 11,1; Neh 13,26; Pat 5,9; Pat 7,26; Oz 4,11
4 Mok 10,17
5 Oz 4,11
6 Ps 104,15
8 Job 29,15.16; Ps 82,1
9 Kun 19,15; Įst 1,16; Job 29,12; Iz 1,17; Jer 22,16
10 Rūt 3,11; Pat 12,4; Pat 19,14
15 Pat 20,13; Lk 12,42; Rom 12,11
20 Įst 15,11; Job 31,16-20; Pat 22,9; Rom 12,13; Ef 4,28; Hbr 13,16
23 Pat 12,4

MOKYTOJO
KNYGA

1 Dovydo sūnaus, pamokslininko,
kuris buvo Jeruzalės karalius,
žodžiai.
2 Tuštybių tuštybė, – sako pamoks-
lininkas. – Tuštybių tuštybė, viskas
tuštybė.
3 Kokia nauda žmogui iš viso jo
triūso, kurį jis daro po saule?
4 Viena karta praeina, kita – ateina,
o žemė lieka per amžius.
5 Saulė teka, leidžiasi ir skuba į vietą,
iš kurios ji pateka.
6 Vėjas pučia į pietus ir pasisuka į
šiaurę; pučia šen ir ten, sukasi aplinkui
ir vėl grįžta į vietą, iš kurios pakilo.
7 Visos upės teka į jūrą, bet jūra vis
nepilna. Upės grįžta atgal, iš kur
ištekėjo.
8 Viskas reikalauja varginančio
triūso, – žmogus negali to apsakyti.
Akys nepasisotins stebėdamos ir
ausys neprisipildys girdėdamos.
9 Kas buvo, tas vėl bus; kas padaryta,
tas vėl bus daroma. Nieko naujo nėra
po saule.
10 Ar yra kas, apie ką būtų galima
sakyti: „Žiūrėk, tai nauja!“? Tai jau
buvo senaisiais laikais prieš mus.
11 Praeities įvykiai užmirštami, o ir
vėliau būsiančiųjų nebeatsimins tie,
kurie gyvens po jų.
12 Aš, pamokslininkas, buvau Izrae-
lio karalius Jeruzalėje.
13 Aš atsidėjau visa širdimi išmintingai
stebėti ir tyrinėti visa, kas darosi šia-
me pasaulyje. Šią varginančią užduotį
Dievas davė vykdyti žmonių sūnums.
14 Aš mačiau viską, kas darosi po
saule, ir supratau, kad tai tuštybė ir
vėjo gaudymas.
15 Kas kreiva, negalima ištiesinti, ir
ko nėra, negalima suskaičiuoti.
16 Aš galvojau savo širdyje, kad esu
gavęs daugiau išminties už visus, prieš
mane buvusius Jeruzalėje. Mano šir-
dis įgavo daug išminties ir pažinimo.
17 Aš siekiau visa širdimi suprasti,
kas yra išmintis ir kas beprotybė bei
kvailystė, bet patyriau, kad tai taip pat
vėjo gaudymas.
18 Kur yra daug išminties, ten yra ir
daug sielvarto; kuo daugiau išmin-
ties, tuo daugiau kančių.

2 Tariau savo širdyje: „Dabar iš-
bandysiu tave linksmumu, todėl
džiaukis malonumais.“ Bet ir tai yra
tuštybė.
2 Apie juoką pasakiau: „Kvailystė“, o
apie linksmybes: „Kokia iš jų nauda?“
3 Savo širdyje aš nusprendžiau mėgau-
tis vynu, tačiau vadovautis išmintimi,
ir suprasti, kas yra kvailystė, kol pa-
matysiu, ką gero žmonių vaikai galėtų
daryti, gyvendami po dangumi per
visas savo dienas.
4 Aš ėmiausi didelių darbų: pasista-
čiau namų, užsiveisiau vynuogynų,
5 sodų, parkų ir prisodinau juose
įvairiausių vaismedžių.
6 Pasidariau tvenkinių ir jų vandeniu
laisčiau miško medžius.

1 SKYRIUS
1 Pat 1,1
2 Ps 39,5.6; Ps 62,9; Ps 144,4; Rom 8,20.21
3 Mok 2,22; Mok 3,9
4 Ps 104,5; Ps 119,90
5 Ps 19,4-6
6 Jn 3,8
7 Jer 5,22
8 Pat 27,20
9 Mok 3,15
11 Mok 2,16
13 Mok 3,10; Mok 7,25; Mok 8,16.17
15 Mok 7,13
16 1 Kar 3,12.13
17 Mok 2,3.12; Mok 7,23.25
18 Mok 12,12

2 SKYRIUS
1 Mok 1,2; Mok 7,4; Mok 8,15; Lk 12,19
3 Mok 1,17; Mok 3,12.13; Mok 5,18; Mok 6,12
4 1 Kar 7,1-12

7 Pirkau vergų ir vergių, turėjau ir
savo namuose gimusių vergų; lai-
kiau dideles bandas galvijų ir avių,
didesnes negu prieš mane gyvenu-
sieji Jeruzalėje.
8 Aš įsigijau sidabro, aukso bei kitų
turtų iš karalių ir kraštų; pasirūpinau
giesmininkais ir giesmininkėmis,
ir tuo, ką mėgsta žmonių sūnūs, ir
įvairiausiais muzikos instrumentais.
9 Aš tapau didis ir išgarsėjau labiau
už visus, prieš mane gyvenusius
Jeruzalėje. Mano išmintis taip pat
manęs nepaliko.
10 Ko mano akys geidė, nieko joms
neatsakiau, nedraudžiau savo šir-
džiai jokios linksmybės. Mano širdis
džiaugėsi mano darbais, ir tai buvo
atlygis už mano triūsą.
11 Aš pažiūrėjau į visus savo darbus
ir triūsą, ir štai – viskas buvo tuštybė
ir vėjo gaudymas; iš to nebuvo jokios
naudos po saule.
12 Aš gręžiausi ieškoti skirtumo tarp
išminties, kvailystės ir beprotybės.
Ką darys žmogus, kuris gyvens po
karaliaus? Tai, kas jau yra padaryta.
13 Pamačiau, kad išmintis yra vertin-
gesnė už kvailystę tiek, kiek šviesa
už tamsą.
14 Išmintingas turi akis, o kvailys
vaikščioja tamsoje. Taip pat supratau,
kad abiejų laukia toks pat likimas.
15 Tada tariau širdyje: „Jei kvailio
likimas yra toks pat kaip mano, tai
kodėl aš siekiu išminties?“ Supratau,
kad ir tai yra tuštybė.
16 Išmintingo, kaip ir kvailio, neatsi-
mins ateityje; būsiančios kartos už-
mirš tai, kas yra dabar. Išmintingas
miršta lygiai taip pat, kaip kvailys.
17 Aš ėmiau nekęsti gyvenimo; man
nepatiko, kas darosi po saule, nes
viskas tuštybė ir vėjo gaudymas.
18 Ėmiau nekęsti viso savo triūso po
saule, nes turėsiu viską palikti žmo-
gui, kuris bus po manęs.
19 Kas žino, ar jis bus išmintingas,
ar kvailys? Jis valdys visa, ką sukro-
viau savo darbu, naudodamasis savo
išmintimi po saule. Ir tai yra tuštybė.
20 Gailėjausi įdėjęs tiek triūso po saule.
21 Žmogus, kuris dirbo išmintingai,
protingai ir sėkmingai, turės viską pa-
likti kitam, kuris niekuo neprisidėjo.
Tai yra tuštybė ir didelė blogybė.
22 Kokia nauda žmogui dirbti ir varg-
ti pasaulyje?
23 Visas jo gyvenimas pilnas vargo,
sielvarto ir kančių; net naktį jis neturi
poilsio. Tai taip pat tuštybė.
24 Žmogui nieko nėra geresnio, kaip
valgyti, gerti ir džiaugtis savo dar-
bu. Aš mačiau, kad visa tai ateina iš
Dievo rankų.
25 Ar kas be Jo gali valgyti ir mėgautis?
26 Žmogui, kuris Jam patinka, Jis
suteikia išmintį, pažinimą ir džiaugs-
mą, bet nusidėjėliui duoda sunkią
užduotį rinkti ir kaupti, kad galėtų
atiduoti tam, kuris patinka Dievui.
Tai taip pat tuštybė ir vėjo gaudymas.

3 Viskam yra laikas, metas kiekvie-
nam įvykiui po dangumi.
2 Yra laikas gimti ir laikas mirti; laikas
sodinti ir laikas rauti, kas pasodinta.
3 Yra laikas žudyti ir laikas gydyti;
laikas griauti ir laikas statyti.
4 Yra laikas verkti ir laikas juoktis;
laikas gedėti ir laikas šokti.
5 Yra laikas mėtyti akmenis ir laikas
juos vėl surinkti; laikas apkabinti ir
laikas susilaikyti nuo apkabinimo.

8 1 Kar 9,28; 1 Kar 10,10.14.21
9 2 Krn 9,22; Mok 1,16
10 Mok 3,22; Mok 5,18; Mok 9,9
11 Mok 1,3.14
12 Mok 1,9.17; Mok 7,25
13 Mok 7,11.19; Mok 9,18; Mok 10,10
14 Ps 49,10; Pat 17,24; Mok 8,1; Mok 9,2.3.11
16 Mok 1,11; Mok 4,16
18 Ps 49,10
22 Mok 1,3; Mok 3,9
23 Job 5,7; Job 14,1
24 Mok 3,12.13.22; Iz 56,12; Lk 12,19; 1 Kor 15,32; 1 Tim 6,17
26 Job 27,16.17; Job 32,8; Pat 2,6; Pat 28,8; Jok 1,5

3 SKYRIUS
1 Mok 3,17; Mok 8,6
2 Job 14,5; Hbr 9,27
4 Rom 12,15

6 Yra laikas įgyti ir laikas prarasti;
laikas laikyti ir laikas išmesti.
7 Yra laikas perplėšti ir laikas su-
siūti; laikas tylėti ir laikas kalbėti.
8 Yra laikas mylėti ir laikas nekęsti;
laikas karui ir laikas taikai.
9 Kokią naudą iš savo triūso turi tas,
kuris dirba?
10 Aš regėjau užduotį, kurią Dievas
davė žmonių vaikams.
11 Jis skirtu laiku viską puikiai padarė.
Jis įdėjo amžinybę žmogui į širdį,
bet nė vienas žmogus negali suvokti
Dievo darbų nuo pradžios iki galo.
12 Aš supratau, kad žmonėms nėra
nieko geresnio, kaip linksmintis ir
daryti gera savo gyvenime.
13 Tai yra Dievo dovana, kad žmogus
valgo, geria ir džiaugiasi savo darbo
gėrybėmis.
14 Aš žinau, kad visa, ką Dievas daro,
yra amžina, – nieko negalima nei
pridėti, nei atimti. Dievas daro tai,
kad žmonės Jo bijotų.
15 Tai, kas buvo, yra dabar, o tai, kas
bus, jau yra buvę. Dievas sugrąžina
praeitį.
16 Be to, aš mačiau po saule: teismo
vietoje – nedorybė, teisingumo vie-
toje – neteisybė.
17 Tariau savo širdyje: „Dievas teis
teisųjį ir nedorėlį, nes Jis paskyrė laiką
kiekvienam įvykiui ir darbui."
18 Aš galvojau savo širdyje apie žmo-
nes: „Dievas bando juos ir leidžia
jiems suprasti, kad jie patys tėra kaip
gyvuliai."
19 Nes žmonėms nutinka tai, kas nu-
tinka ir gyvuliams: kaip vieni miršta,
taip ir kiti, ir visi vienodai kvėpuoja.
Žmogus nėra pranašesnis už gyvu-
lius; viskas yra tuštybė.
20 Visi eina į vieną vietą; visi yra iš
dulkių ir vėl pavirs dulkėmis.
21 Kas žino, ar žmogaus dvasia kyla
aukštyn, o gyvulių – eina žemyn, į
žemę?
22 Aš supratau, kad žmogui nėra
nieko geresnio, kaip džiaugtis savo
darbais, nes tai yra jo dalia. Nes kas
gi jam parodys, kas bus po jo?

4 Aš mačiau visą priespaudą, kuri
yra šiame pasaulyje. Štai ašaros
prispaustųjų, ir niekas jų nepaguo-
džia. Skriaudėjai galingi, bet nėra
kam paguosti.
2 Aš nusprendžiau, kad mirusieji lai-
mingesni už gyvuosius.
3 Tačiau laimingesnis už juos visus
tas, kuris dar negimęs, nes jis dar
nematė piktadarysčių, kurios vyksta
pasaulyje.
4 Toliau stebėjau žmonių darbą ir jų
pastangas, dėl kurių žmogui pavydi
jo kaimynas. Tai irgi tuštybė ir vėjo
gaudymas.
5 Kvailys sėdi sudėjęs rankas ir valgo
savo kūną.
6 Geriau turėti saują su ramybe,
negu pilnas rieškučias vargstant ir
gaudant vėjus.
7 Pastebėjau dar vieną tuštybę po
saule.
8 Vienišas žmogus, neturįs nei sūnaus,
nei brolio, triūsia be galo, ir jo akys
nepasisotina turtais. Jis nepagalvoja:
„Kodėl aš triūsiu ir užginu gėrybes
savo sielai?" Tai taip pat tuštybė ir
nereikalingas vargas!
9 Du yra geriau negu vienas, nes jie
turi gerą atlygį už savo triūsą.
10 Jei vienas kristų, kitas jį pakeltų.
Bet vargas vienam, jei jis krinta, nes
nėra kam padėti.

7 Pat 25,11; Am 5,13
8 Pat 13,5; Lk 14,26
9 Mok 1,3
10 Mok 1,13
11 Job 5,9; Mok 7,23; Mok 8,17; Rom 11,33
12 Mok 2,3.24
13 Mok 2,24
14 Jok 1,17
15 Mok 1,9
16 Mok 5,7
17 Pr 18,25; Ps 96,13; Mok 11,9; Mt 16,27; Rom 2,6-10; 2 Kor 5,10; 2 Tes 1,6-9
19 Ps 49,12. 20; Ps 73,22; Mok 2,16
20 Pr 3,19; Ps 103,14
21 Mok 12,7
22 Mok 2,10. 24; Mok 5,17.18; Mok 6,12; Mok 8,7

4 SKYRIUS

1 Job 35,9; Ps 12,5; Mok 3,16; Iz 5,7
2 Job 3,17.18
3 Job 3,11-22; Mok 6,3; Lk 23,29
5 Pat 6,10; Pat 24,33
6 Pat 15,16.17; Pat 16,8
8 Ps 39,6; Pat 27,20; Mok 2,18-21; Mok 5,10; 1 Jn 2,16

11 Jei dviese miega, vienas kitą šildo.
Bet kaip sušilti vienam?
12 Jei vienas užpuolamas, dviese
pasipriešina. Ir trigubą virvę sunku
pertraukti.
13 Geriau neturtingas, bet išmintin-
gas jaunuolis, negu senas kvailas
karalius, kuris nepriima patarimų.
14 Nes vienas, ir iš kalėjimo išėjęs,
karaliumi tampa, o kitas, ir karaliu-
mi gimęs, nuskursta.
15 Aš stebėjau visus žmones po sau-
le, sekančius tą kitą jaunuolį, kuris
užims ano vietą.
16 Daugybė žmonių buvo prieš jį, ir
vėliau atėjusieji nesidžiaugs juo. Ir
tai yra tuštybė ir vėjo gaudymas.
17 Būk atsargus, kai eini į Dievo na-
mus, ir būk pasiruošęs klausyti. Tai
bus geriau negu auka kvailių, kurie
net nežino, kad daro pikta.

5 Tegul tavo burna ir tavo širdis ne-
skuba kalbėti Dievo akivaizdoje,
nes Dievas yra danguje, o tu žemėje.
Todėl tenebūna daug tavo žodžių.
2 Kaip nuo daugybės rūpesčių kyla
sapnai, taip kvailio balsą pažinsi iš
žodžių gausos.
3 Kai padarai įžadą Dievui, įvykdyk
jį nedelsdamas, nes Jam nepatinka
kvailiai.
4 Geriau nežadėti, negu pažadėjus
neįvykdyti.
5 Nevesk savo burna kūno į nuodė-
mę; nesakyk angelo akivaizdoje,
kad suklydai. Kodėl Dievas, supy-
kęs dėl tavo žodžių, turėtų sunai-
kinti tavo darbą?
6 Sapnų gausybė, kaip ir žodžių gausy-
bė, yra tuštybė. Tu bijok Dievo.
7 Jei matai spaudžiamą vargšą ir kraš-

5 SKYRIUS
1 Iš 3,5; 1 Sam 15,22; Ps 50,8; Pat 15,8; Pat 21,27; Iz 1,12; Oz 6,6
2 Pat 10,19; Pat 20,25; Mt 6,7
3 Pat 10,19
4 Sk 30,2; Įst 23,21-23; Ps 50,14; Ps 66,13.14; Ps 76,11
5 Pat 20,25; Apd 5,4
6 Pat 6,2
7 Mok 12,13
8 Ps 12,5; Ps 58,11; Ps 82,1; Mok 3,16
13 Mok 6,1.2
15 Job 1,21; Ps 49,17; 1 Tim 6,7
16 Pat 11,29; Mok 1,3
17 Ps 127,2
18 Mok 2,10.24; Mok 3,12.13.22; 1 Tim 6,17
19 Mok 2,24; Mok 3,13; Mok 6,2

te iškraipomą teisingumą bei tiesą,
nesistebėk, nes aukštą stebi aukštes-
nis už jį, o virš jų yra dar aukštesnis.
8 Nauda iš žemės yra visiems, ir ka-
ralius aprūpinamas iš laukų.
9 Kas myli sidabrą, niekad nepasi-
tenkins sidabru; kas myli turtus,
nepasitenkins tuo, ką turi; tai taip pat
tuštybė.
10 Kur daug gėrybių, ten daug ir
valgančių. Tad kokia nauda yra sa-
vininkui iš turtų? Nebent ta, kad jis
mato juos savo akimis.
11 Darbininkas, daugiau ar mažiau
pavalgęs, saldžiai miega, o turtuoliui
jo turtai neleidžia užmigti.
12 Didelę blogybę pastebėjau pasau-
lyje: turtų savininkas kaupia juos,
kad sau pakenktų.
13 Pražūna turtai atsitikus nelaimei,
ir kai jam gimsta sūnus, jis nieko
neturi.
14 Kaip jis gimė nuogas, taip nuogas
ir išeis – nieko nepasiims savo ran-
koje, ką užsidirbo.
15 Tai yra didelė blogybė: kaip jis
atėjo, taip ir išeis. Kokia jam nauda
iš to, kad jis dirbo vėjams?
16 Visą savo gyvenimą jis valgo tam-
soje, kremtasi, serga ir niršta.
17 Štai ką mačiau: gera ir malonu
žmogui yra valgyti, gerti ir džiaugtis
savo darbu, kurį jam Dievas paskyrė
dirbti per visas jo dienas. Tai yra jo
dalia.
18 Kiekvienam žmogui, kuriam Die-
vas suteikė turto bei lobių ir leido
jam valgyti, imti savo dalį ir džiaug-
tis savo darbu, tai yra Dievo dovana.
19 Jis retai prisimins apie savo gy-
venimo dienas, nes Dievas džiugina
jo širdį.

6 Pastebėjau kitą blogybę pasauly-
je, kuri yra dažna tarp žmonių.
2 Kai kam Dievas duoda turtų, lobio
ir garbės. Jis turi visko, ko siela
geidžia, bet jis negali tuo pasinaudo-
ti – svetimas naudojasi tuo. Tai yra
tuštybė ir didelė nelaimė.
3 Jei žmogui gimtų šimtas vaikų ir
jis gyventų daug metų, bet jo siela
negalėtų mėgautis gėrybėmis ir jis
neturėtų net kapo, tai negyvas gimęs
kūdikis yra laimingesnis už jį.
4 Jis atėjo į tuštybę ir nueina į tamsą;
jo vardą uždengia tamsa.
5 Jis nematė saulės ir nieko nežino;
jam ramiau negu tam,
6 kuris gyventų žemėje du tūkstan-
čius metų, bet nematytų gero; visi
eina į tą pačią vietą.
7 Žmogus dirba dėl savo burnos, bet
jo siela nepasitenkina.
8 Kuo išmintingasis pranašesnis už
kvailį? Kokia nauda beturčiui, kuris
žino, kaip elgtis žmonių akivaizdoje?
9 Geriau matyti akimis, negu klajoti
mintimis; tai taip pat tuštybė ir vėjo
gaudymas.
10 Visa, kas yra, jau pavadinta, ir
žinoma, koks yra žmogus: jis negali
varžytis su stipresniu už save.
11 Yra daug dalykų, nuo kurių gau-
sėja tuštybės. Kokia žmogui iš to
nauda?
12 Kas žino, kas žmogui gyvenime
naudinga per visas jo gyvenimo die-
nas, kurios prabėga kaip šešėlis? Kas
gali pasakyti, kas bus pasaulyje po jo?

7 Geras vardas yra geriau negu
brangus tepalas ir mirties diena
negu gimimo diena.
2 Geriau eiti į gedulo negu į puotos
namus, nes tai visų žmonių galas ir
gyvieji susimąsto.
3 Geriau yra liūdėti, negu juoktis, nes
liūdnas veidas daro širdį geresnę.
4 Išmintingųjų širdis yra gedulo
namuose, o kvailių – linksmybių
namuose.
5 Geriau yra išgirsti išmintingojo
barimą, negu klausytis kvailųjų gie-
dojimo.
6 Kvailio juokas yra kaip po puodu
deginamų erškėčių spragsėjimas. Ir
tai yra tuštybė.
7 Priespauda net išmintingą padaro
beprotį, o kyšiai sugadina širdį.
8 Pabaiga geriau negu pradžia; kant-
rumas geriau negu išdidumas.
9 Nebūk greitas pykti, nes pyktis yra
kvailio antyje.
10 Neklausk: „Kodėl seniau buvo ge-
riau negu dabar?“ Tai neišmintingas
klausimas.
11 Gerai yra išmintis su paveldėjimu,
ji naudinga tiems, kurie mato saulę.
12 Išmintis yra tokia pat apsauga kaip
pinigai, bet pažinimo pranašumas
tas, kad išmintis suteikia gyvenimą
tam, kuris ją turi.
13 Pažvelk į Dievo darbus! Kas galė-
tų ištiesinti tai, ką Jis padarė kreivą?
14 Gerą dieną džiaukis, o nelaimės
dieną susimąstyk: Dievas padarė
vieną ir kitą, kad žmogus nežinotų,
kas jo laukia.
15 Per savo beprasmes dienas mačiau,
kaip teisusis žūva savo teisume, o ne-
dorėlis ilgai gyvena, darydamas pikta.
16 Nebūk per daug teisus nei per daug
išmintingas; nepakenk pats sau.
17 Nebūk per daug nedoras nei kvai-
las, kad nemirtum prieš laiką.
18 Gera laikytis vieno ir neatitraukti

6 SKYRIUS
1 Mok 5,12
2 Job 21,10; Ps 17,14; Ps 73,7; Lk 12,20
3 2 Kar 9,35; Job 3,16; Ps 58,8; Mok 4,3; Iz 14,19.20; Jer 22,19
6 Mok 2,14.15
7 Pat 16,26
9 Mok 11,9
10 Job 9,32; Mok 1,9; Mok 3,15; Iz 45,9; Jer 49,19
12 Ps 39,6; Ps 102,11; Mok 3,22; Jok 4,14

7 SKYRIUS
1 Pat 22,1; Mok 4,2
2 Ps 90,12
3 2 Kor 7,10
5 Ps 141,5; Pat 13,18; Pat 15,31.32
6 Mok 2,2
7 Iš 23,8; Įst 16,19; Pat 17,8.23
8 Pat 14,29; Gal 5,22; Ef 4,2
9 Pat 14,17; Jok 1,19
11 Mok 11,7
12 Pat 3,18; Mok 9,18
13 Job 12,14
14 Įst 28,47
15 Mok 8,12-14
16 Pat 25,16; Rom 12,3; Fil 3,6
17 Job 15,32; Ps 55,23
18 Mok 3,14; Mok 5,6; Mok 8,12.13

rankos nuo kito, nes bijantis Dievo
išvengs viso to.
19 Išmintingas yra stipresnis už de-
šimt galiūnų.
20 Nėra žemėje teisaus žmogaus,
kuris visada gera darytų ir niekada
nenusidėtų.
21 Nekreipk dėmesio į žmonių kal-
bas, kad neišgirstum savo tarno tave
keikiant.
22 Nes tavo širdis žino, kad ir tu dažnai
keiki kitus.
23 Aš viską išmintingai tyrinėjau ir
galvojau, kad būsiu išmintingesnis,
bet tai buvo toli nuo manęs.
24 Visa tai yra toli ir labai giliai. Kas
visa tai ištirs?
25 Aš nusprendžiau savo širdyje pa-
žinti, ištirti ir surasti išmintį bei prie-
žastis, suprasti kvailumo, beprotys-
tės ir neišmanymo pragaištingumą.
26 Aš supratau, kad kartesnė už mirtį
yra moteris, kurios širdyje yra spąs-
tai ir tinklai, o rankose – virvės. Kas
patinka Dievui, tas pabėgs nuo jos,
bet nusidėjėlį ji sugauna.
27 Tai aš supratau, – sako pamoksli-
ninkas, – lygindamas vieną dalyką
su kitu, kol radau atsakymą.
28 Ko mano siela ieškojo, bet aš nera-
dau? Suradau vieną išmintingą vyrą
iš tūkstančio, bet moters tarp visų
neradau nė vienos.
29 Štai ką aš supratau: Dievas sukūrė
visus žmones teisius, bet jie patys
daug dalykų prasimano.

8 Kas yra toks išmintingas, kad
galėtų viską išaiškinti? Išmintis
nušviečia žmogaus veidą ir sušvel-
nina griežtus jo bruožus.
2 Klausyk karaliaus įsakymų dėl

19 Pat 21,22; Mok 9,13-18
20 1 Kar 8, 46; 2 Km 6,36; Pat 20,9; Rom 3,23; 1 Jn 1,8
23 Rom 1,22
24 Job 28,12; Rom 11,33; 1 Tim 6,16
25 Mok 1,17
26 Pat 5,3.4
27 Mok 1,1.2
28 Job 33,23
29 Pr 1,27; Pr 3,6.7

8 SKYRIUS

1 Pat 4,8.9; Apd 6,15
2 Iš 22,11; 2 Sam 21,7; 1 Km 29,24; Ez 17,18; Rom 13,5
3 Mok 10,4
4 1 Sam 13, 11.13; Job 34,18
6 Mok 3,1.17
7 Pat 24,22; Mok 6,12
8 Įst 20,5-8; Job 14,5; Ps 49,6.7
10 Mok 2,16; Mok 9,5
11 Ps 10,6; Ps 50,21; Iz 26,10
12 Įst 4,40; Ps 37,11.18. 19; Pat 1,32.33; Iz 3,10; Iz 65,20; Mt 25,34.41; Rom 2,5-7
14 Ps 73,14; Mok 2,14; Mok 7,15; Mok 9,1-3
15 Mok 2,24

Dievui duotos priesaikos.
3 Neskubėk pasitraukti iš jo akivaiz-
dos: nedalyvauk nedorame darbe,
nes jis gali daryti, ką nori.
4 Karaliaus žodis yra galingas; kas
gali jam sakyti: „Ką tu darai?“
5 Klausydamas jo įsakymų, nepatirsi
pikta. Išmintingas žmogus žino,
kada ir kaip elgtis.
6 Kiekvienam dalykui yra laikas ir
sprendimas, tačiau žmogui tai di-
delis vargas,
7 nes nė vienas nežino, kas bus ir
kada tai įvyks?
8 Nė vienas žmogus neturi galios
sulaikyti dvasią nei pakeisti mirties
laiko; negali būti atleistas nuo šitos
kovos, ir nedorybė neišgelbės to,
kuris jai atsidavęs.
9 Aš viską stebėjau, kreipiau dėmesį į
kiekvieną dalyką pasaulyje. Kartais
žmogus viešpataudamas kitam pats
sau kenkia.
10 Aš mačiau laidojant nedorėlius,
kurie eidavo į šventyklą, tačiau buvo
pamiršti mieste, kuriame taip elgėsi.
Tai irgi yra tuštybė.
11 Kadangi nuosprendis už piktus
darbus ne tuojau įvykdomas, todėl
žmonių širdys yra visiškai atsidavu-
sios daryti pikta.
12 Nors nusidėjėlis ir šimtą kartų
nusikaltęs ilgai gyventų, tačiau aš
žinau, kad tie, kurie bijo Dievo, tikrai
patirs gera.
13 Bet nedorėliui nebus gerai ir ilgai
netruks jo dienos, kurios tėra šešėlis,
nes jis nebijo Dievo.
14 Žemėje kartais teisusis gauna, ko
nedorėlis yra nusipelnęs, o nedorėlis
gauna, ko yra nusipelnęs teisusis. Aš
sakiau, kad tai taip pat tuštybė.
15 Tada aš gyriau linksmybę, nes

žmogui nėra nieko geresnio po saule,
kaip valgyti, gerti ir būti patenkin-
tam. Tai pasiliks su juo jam darbuo-
jantis per visas dienas, kurias Dievas
jam davė po saule.
16 Kai aš stengiausi suprasti išmintį ir
tai, kas vyksta žemėje, kodėl žmonės
nei dieną, nei naktį nesudeda akių,
17 aš pamačiau visus Dievo darbus ir
supratau, kad žmogus negali suvok-
ti, kas vyksta po saule. Kad ir kaip
žmogus stengtųsi tyrinėdamas, jis
nesuvoks to; net išmintingasis, kuris
tariasi žinąs, to nesupras.

9 Visa apsvarstęs, supratau, kad
teisusis, išmintingasis ir jų dar-
bai yra Dievo rankose. Žmogus neži-
no, ar jo laukia meilė, ar neapykanta.
2 Visų likimas vienodas: teisiojo ir
nedorėlio, gerojo ir blogojo, švaraus
ir nešvaraus, aukojančiojo aukas ir
neaukojančiojo, dorojo ir nusidėjė-
lio, prisiekiančiojo ir nedrįstančiojo
prisiekti.
3 Tai yra pasaulio blogybė – tas pats
likimas visiems. Visų širdys yra pil-
nos piktybių, ir beprotybė pasilieka
žmonių širdyse, kol jie gyvena, o po
to keliauja pas mirusiuosius.
4 Kol žmogus gyvas, jis turi vilties.
Gyvas šuo vertingesnis už negyvą
liūtą.
5 Gyvieji žino, kad jie mirs, bet miru-
sieji nieko nebežino. Jie nebesulauks
jokio atlygio ir bus užmiršti.
6 Jų meilė, neapykanta ir pavydas din-
go; jie nebeturi jokios dalies pasaulyje.
7 Valgyk linksmas savo duoną, gerai
nusiteikęs, gerk vyną, nes Dievas jau
priėmė tavo darbus.
8 Tebūna tavo drabužiai visados balti
ir tavo galvai tenetrūksta aliejaus.

17 Job 5,9; Ps 73,16; Mok 3,11; Rom 11,33

9 SKYRIUS

1 Įst 33,3; Job 12,10; Mok 8,14

2 Job 21,7; Ps 73,3.12. 13; Mal 3,15

5 Job 7,8-10; Job 14,21; Mok 1,11; Mok 2,16; Mok 8,10; Iz 26,14; Iz 63,16

7 Mok 8,15

9 Mok 2,10

10 Rom 12, 11; Kol 3,17.23

11 1 Sam 6,9; Jer 9,23; Am 2,14.15

12 Pat 29,6; Mok 8,7; Lk 12,20.39; Lk 17,26; 1 Tes 5,3

14 2 Sam 20, 16-22

16 Mok 7, 12.19; Mk 6,2.3

18 Joz 7,1-26; 2 Kar 21,2-17

9 Džiaukis gyvenimu, kurį tau Die-
vas davė, kartu su žmona, kurią myli,
per visas savo beprasmio gyvenimo
dienas po saule. Tokia yra tavo gy-
venimo dalis šiame pasaulyje.
10 Ką gali, daryk dabar, nes kape, į
kurį eisi, nebus nei darbo, nei min-
čių, nei supratimo, nei išminties.
11 Aš pastebėjau pasaulyje, kad
lenktynes laimi ne greitieji, karus ne
drąsieji, duonos turi ne išmintingieji,
turtus ne protingieji ir palankumą ne
sumanieji. Visa priklauso nuo laiko
ir atsitiktinumo.
12 Žmonės nežino savo laiko kaip ir
žuvys, kurios sugaunamos tinklu,
arba kaip paukščiai, kurie pagauna-
mi spąstais. Žmonės patenka į nelai-
mės spąstus, kai jie to visai nesitiki.
13 Aš mačiau tokią išmintį po saule,
ir man ji pasirodė didi:
14 mažą miestą, kuriame gyveno
nedaug žmonių, apsupo galingas
karalius ir pristatė didelių įtvirtinimų.
15 Mieste gyveno neturtingas, bet
išmintingas žmogus. Savo išmintimi
jis išlaisvino miestą, tačiau niekas to
beturčio žmogaus neatsiminė.
16 Tada aš tariau, kad išmintis ver-
tingesnė už jėgą, tačiau neturtingo
žmogaus išmintis niekinama, ir
niekas jo žodžių neklauso.
17 Išmintingojo ramiai pasakyti žo-
džiai girdimi geriau negu šauksmas
to, kuris vadovauja kvailiams.
18 Išmintis vertingesnė už ginklus,
bet vienas nusidėjėlis gali daug blogo
padaryti.

10 Negyva musė sugadina vaisti-
ninko tepalą, menka kvailystė
pakenkia išmintingam ir gerbiamam
žmogui.

2 Išmintingojo širdis linksta į dešinę,
o kvailio – į kairę.
3 Kvailys, keliu eidamas, elgiasi
neprotingai ir kiekvienam pasirodo,
kad yra kvailas.
4 Jei tavo valdovas supyko ant tavęs,
nepalik savo vietos, nes romumas
padengia dideles klaidas.
5 Pasaulyje mačiau tokią blogybę,
kuri yra tarsi valdovo klaida:
6 kvailiai sėdi garbingose vietose, o
turtingieji – pažeminti;
7 mačiau tarnus, jojančius ant žirgų, o
kunigaikščius, einančius pėsčiomis.
8 Kas kasa duobę, pats į ją įkris, o kas
ardo mūrą, tam įgels gyvatė.
9 Kas tašo akmenis, gali susižeisti
jais, o kas skaldo malkas, gali nuo
jų nukentėti.
10 Jei kirvis atbukęs ir nepagaląstas,
reikės įdėti daugiau jėgų. Geriausia
viską išmintingai apgalvoti.
11 Gyvatė gali įgelti, kol ji dar neuž-
kalbėta, ir plepys už ją ne geresnis.
12 Išmintingojo žodžiai maloningi, o
kvailio kalbos pražudo jį patį;
13 jo kalbos pradžia yra kvailystė, o
pabaiga – beprotybė.
14 Kvailys daug kalba. Nė vienas
žmogus nežino, kas bus; kas gali jam
pasakyti, kas bus po jo?
15 Kvailio darbas jį nuvargina, nes
jis net kelio į miestą nežino.
16 Vargas kraštui, kurio karalius yra
vaikas ir kurio kunigaikščiai puotau-
ja iš pat ryto.
17 Palaimintas kraštas, kurio karalius
yra kilmingas ir kurio kunigaikščiai
valgo laiku; ne pasigerdami, o pasi-
stiprindami.
18 Dėl tinginystės namas griūna ir
dėl rankų neveiklumo vanduo varva
į namus.
19 Puotos ir vynas palinksmina, o
pinigais už viską sumoki.
20 Net mintyse nekeik karaliaus ir
turtuolio savo miegamajame, nes
padangių paukščiai nuneš žodį ir
paskelbs, kas buvo pasakyta.

11 Mesk savo duoną ant vandens,
nes po daugelio dienų ją atrasi.
2 Padalyk ją į septynias ar aštuonias
dalis, nes nežinai, kokia nelaimė
gali įvykti žemėje.
3 Kai debesys pilni, jie duoda že-
mei lietaus. Kokia kryptimi medis
griūva – į pietus ar į šiaurę, – taip
jis ir guli.
4 Kas žiūri vėjo – nesėja, kas stebi
debesis – nepjauna.
5 Kaip nežinai dvasios kelių ir kū-
dikio kaulų augimo įsčiose, taip
nežinai ir darbų Dievo, kuris viską
sukūrė.
6 Sėk sėklą rytą ir vakare, nes neži-
nai, kuri geriau uždерės; o gal abi
bus vienodai geros.
7 Šviesa yra maloni, akys mėgsta
saulę.
8 Kad ir kiek ilgai žmogus gyventų,
tegul džiaugiasi visą laiką ir nepa-
miršta, kad tamsių dienų bus daugy-
bė. Visa, kas bus, yra tuštybė.
9 Jaunuoli, džiaukis savo jaunyste!
Tegul tavo širdis džiugina tave ir eik,
kur tavo širdis traukia ir kur akys
mato, bet žinok, kad už viską turėsi
atsiskaityti prieš Dievą.
10 Pašalink apmaudą iš savo širdies,
atitolink pikta nuo savo kūno, nes
vaikystė ir jaunystė yra tuštybė.

10 SKYRIUS
3 Pat 13,16; Pat 18,2
4 1 Sam 25, 24-33; Pat 25,15; Mok 8,3
6 Est 3,1
7 Pat 19,10; Pat 30,22
8 Ps 7,15; Pat 26,27
11 Ps 58,4.5; Jer 8,17
12 Pat 10,14. 32; Mok 4,5; Lk 4,22
14 Pat 15,2; Mok 3,22; Mok 5,3; Mok 8,7
16 Iz 3,4.5; Iz 5,11
17 Pat 31,4; Iz 5,11
18 Pat 24,30-34
19 Ts 9,13; Ps 104,15; Mok 2,3
20 Iš 22,28; Apd 23,5

11 SKYRIUS
1 Įst 15,10; Pat 19,17; Iz 32,20; Mt 10,42; 2 Kor 9,8; Hbr 6,10
2 Ps 112,9; Mt 5,42; Lk 6,30; Ef 5,16; 1 Tim 6,18.19
5 Ps 139,14; Jn 3,8
7 Mok 7,11
8 Mok 9,7; Mok 12,1
9 Sk 15,39; Job 31,7; Mok 2,10; Mok 3,17; Mok 12,14; Rom 14,10
10 Ps 39,5; 2 Kor 7,1; 2 Tim 2,22

12 Prisimink savo Kūrėją jaunys-
tėje, nelauk, kol ateis piktos
dienos ir metai, apie kuriuos sakysi:
„Man jie nepatinka.“
2 Nelauk, kol aptems saulės šviesa,
mėnulis bei žvaigždės ir nauji debesys
užeis po lietaus.
3 Tuomet namų sargai drebės, stip-
rieji susilenks, malėjos nebemals,
nes jų bus maža išlikusių, o tie,
kurie žiūrės pro langus, nieko
nebematys;
4 durys į gatvę bus uždarytos, girnų
garsas nusilps; paukščiai prikels
savo giesmėmis, o dukterų giesmių
nesigirdės.
5 Tuomet jie bijos aukštumų ir pavojų
kelyje. Migdolų medžiai pražys, o
žiogas taps našta. Žmogus nieko ne-
benori, jis žengia į savo amžinuosius
namus, ir raudotojai jau vaikščioja
gatvėse.
6 Sidabrinis siūlas nutrūks, auksinis
dubuo suduš, ąsotis prie šulinio su-
byrės ir šulinio ratas sulūš.
7 Dulkės sugrįš į žemę, iš kurios kilo,
o dvasia – pas Dievą, kuris ją davė.
8 Tuštybių tuštybė, – sako pamoksli-
ninkas, – viskas yra tuštybė.
9 Kadangi pamokslininkas buvo
išmintingas, jis visą laiką mokė
žmones pažinimo. Jis viską ištyrė,
apsvarstė ir sudėjo daug patarlių.
10 Pamokslininkas stengėsi surasti
tinkamus pasakymus ir tiksliai už-
rašyti tiesos žodžius.
11 Išmintingųjų žodžiai yra lyg aks-
tinai, jų pamokymai – lyg tvirtai
įkaltos vinys, ir visa tai davė vienas
ganytojas.
12 Mano sūnau, įsidėmėk, kad knygų
rašymui nebus galo, o daug besigi-
lindamas į jas nuvarginsi kūną.
13 Paklausykime, kokią galima pa-
daryti išvadą: bijok Dievo ir vykdyk
Jo įsakymus, nes tai kiekvieno žmo-
gaus pareiga.
14 Nes Dievas teis visus darbus ir visus
paslėptus dalykus – gerus ir blogus.

12 SKYRIUS
1 2 Sam 19,35; 2 Krn 34,3; Pat 22,6; Rd 3,27
4 2 Sam 19,35
5 Pr 50,10; Job 17,13; Jer 9,17
7 Pr 3,19; Sk 16,22; Sk 27,16; Job 34,14.15; Ps 90,3; Mok 3,21; Iz 57,16; Zch 12,1
8 Ps 62,9
9 1 Kar 4,32
12 Mok 1,18
13 Įst 6,2; Įst 10,12; Mch 6,8
14 Mok 11,9; Mt 12,36; Apd 17,30.31; Rom 2,16; 1 Kor 4,5; 2 Kor 5,10

GIESMIŲ GIESMĖ

1 Giesmių giesmė, sukurta Salia-
mono.
2 Tebučiuoja jis mane savo lūpų
bučiniais, nes tavo meilė yra geriau
už vyną.
3 Kvapas tavo tepalų yra malonus.
Kaip išlietas brangus aliejus yra tavo
vardas, todėl mergaitės myli tave.
4 Nusivesk mane! Mes bėgsime pas-
kui tave. Karalius parsivedė mane į
savo kambarius! Mes džiaugsimės
ir linksminsimės dėl tavęs, mes pri-
siminsime tavo meilę labiau negu
vyną. Jos tikrai tave myli.
5 Jeruzalės dukros, aš esu tamsi, bet
graži kaip Kedaro palapinės, kaip
Saliamono palapinių uždangos.
6 Nežiūrėkite į mane, kad aš tamsi,
nes saulė mane įdegino. Mano broliai
pyko ant manęs ir liepė man saugoti

1 SKYRIUS
1 1 Kar 4,32; Gg 6,13
2 Gg 4,10
4 Ps 45,14.15; Oz 11,4; Jn 6,44; Jn 12,32; Jn 14,2; Ef 2,6; Fil 3,12-14
6 Gg 8,11.12

vynuogynus, bet savo vynuogyno
aš nesaugojau.
7 Pasakyk man tu, kurį mano siela
myli, kur tu ganai, kur tavo banda
pietų metu ilsisi. Kodėl aš turėčiau
klaidžioti prie tavo draugų bandų?
8 Jei tu nežinai, o gražiausioji, sek
bandos pėdomis ir ganyk savo ožiu-
kus šalia piemenų palapinių.
9 Mano mylimoji, aš tave palyginsiu
su faraono kovos vežimų žirgais.
10 Tavo skruostai gražūs tarp pa-
puošalų, tavo kaklas papuoštas
karoliais.
11 Mes padarysime tau auksinę gran-
dinėlę su sidabro gėlytėmis.
12 Karaliui sėdint prie stalo, mano
nardas skleidė savo kvapą.
13 Mano mylimasis yra man kaip mi-
ros ryšulėlis, kabąs man ant krūtinės.
14 Mano mylimasis yra man kaip kam-
paro žiedai En Gedžio vynuogyne.
15 Tu graži, mano mylimoji, tu graži.
Tavo akys kaip balandėlės.
16 Tu graži, mano mylimoji, tikrai
maloni! Mūsų guolis žalumynuose,
17 mūsų namų sijos – kedrai, o lu-
bos – kiparisai.

2 Aš esu rožė iš Šarono, slėnių
lelija.
2 Kaip lelija tarp erškėčių, taip mano
mylimoji tarp dukterų.
3 Kaip obelis tarp miško medžių,
taip mano mylimasis tarp sūnų. Su
džiaugsmu sėdžiu jo ūksmėje, jo
vaisius man saldus.
4 Jis atvedė mane į puotos namus, jo
vėliava virš manęs – meilė.
5 Atgaivinkite mane vynuogėmis,
sustiprinkite obuoliais, nes aš alpstu
iš meilės.

8 Gg 5,9
9 2 Krn 1,16; Gg 2,2.10.13; Gg 4,1.7; Jn 15,14
15 Gg 4,1; Gg 5,12
16 Gg 5,10-16

2 SKYRIUS
3 Gg 4,16; Apr 22,1.2
6 Gg 8,3
7 Gg 3,5; Gg 8,4
9 Pat 6,5; Gg 2,17
14 Gg 5,2; Gg 8,13
15 Ps 80,13; Ez 13,4; Lk 13,32
16 Gg 6,3
17 Gg 4,6; Gg 8,14

3 SKYRIUS
1 Iz 26,9

6 Jo kairė ranka po mano galva, o
dešinė apkabina mane.
7 Saikdinu jus, Jeruzalės dukros, lau-
kų stirnomis ir elnėmis, nežadinkite
ir nekelkite mano mylimosios, kol ji
pati nenorės.
8 Mano mylimojo balsas! Jis ateina
šokinėdamas per kalnus ir kalnelius.
9 Mano mylimasis yra lyg stirna ar
jaunas briedis. Štai jis jau stovi už
sienos ir žiūri pro lango groteles.
10 Mano mylimasis man kalba: „Kel-
kis, mano mylimoji, mano gražuole,
ateik!
11 Žiema jau praėjo, lietus pasibaigė
ir liovėsi.
12 Gėlės jau pasirodė žemėje; atėjo
giedojimo metas, ir krašte girdimi
balandžių balsai.
13 Figmedžio pumpurai sprogsta, vy-
nuogynai žydi ir kvepia. Kelkis, mano
mylimoji, mano gražuole, ateik!
14 Mano balandėle, gyvenanti uolų
plyšiuose, parodyk savo veidą! Leisk
išgirsti tavo balsą, nes tavo balsas
gražus ir veidas žavus.“
15 Sugaukite lapes, mažas laputes,
kurios gadina vynuogynus, nes
mūsų vynuogynas žydi.
16 Mano mylimasis yra mano, o aš –
jo. Jis gano tarp lelijų.
17 Kol diena aušta ir šešėliai pabėga,
skubėk pas mane, mano mylimasai,
kaip stirna, kaip jaunas briedis per
Beterio kalnus.

3 Naktį savo guolyje ieškojau to, kurį
myliu; aš ieškojau jo, bet neradau.
2 Aš kelsiuos, eisiu į miestą, vaikšti-
nėsiu miesto gatvėmis ir aikštėmis,
ieškosiu savo mylimojo. Aš ieškojau
jo, bet neradau.

3 Mane sutiko miesto sargybiniai,
vaikščiojantys miesto gatvėmis.
Aš paklausiau, ar jie nematė mano
mylimojo.
4 Praėjusi pro juos, radau tą, kurį
myliu. Pagavau jį ir nepaleidau, kol
neįsivedžiau į savo motinos namus,
į kambarį savo gimdytojos.
5 Saikdinu jus, Jeruzalės dukros, lau-
kų stirnomis ir elnėmis, nežadinkite
ir nekelkite mano mylimosios, kol ji
pati nenorės.
6 Kas ten lyg dūmų stulpas ateina iš
dykumos, iškvėpintas mira, kvepa-
lais ir visokiais pirklių milteliais?
7 Tai Saliamono neštuvai! Šešiasde-
šimt karių, Izraelio karžygių, jį lydi.
8 Jie visi ginkluoti kardais, įgudę ko-
votojai; kiekvieno kardas prie juos-
mens, paruoštas nakties pavojui.
9 Karalius Saliamonas pasidarė neša-
mą sostą iš Libano medžių.
10 Neštuvų atramos sidabrinės, at-
lošas auksinis, sėdynė purpuru ap-
traukta, o vidus su meile papuoštas
Jeruzalės dukterų.
11 Siono dukros, išeikite ir pamaty-
kite karalių Saliamoną su karūna,
kuria jo motina karūnavo jį vestuvių
dieną, jo linksmybių dieną.

4 Tu graži, mano mylimoji, tu graži.
Tavo akys kaip balandėlės spindi
iš po garbanų. Tavo plaukai kaip
ožkų kaimenė, besileidžianti nuo
Gileado kalnų.
2 Tavo dantys kaip banda nukirptų
avių, išeinančių iš maudyklės; jos
visos turi dvynukus, nė vienos nėra
bergždžios.
3 Tavo lūpos kaip raudonos juoste-
lės, o kalba meili. Tavo skruostai

3 Gg 5,7; Iz 21,6-8. 11.12
4 Gg 8,2
5 Gg 2,7; Gg 8,4
6 Gg 8,5

4 SKYRIUS
1 Gg 1,15; Gg 5,12; Gg 6,5
2 Gg 6,6
3 Gg 6,7
4 Neh 3,19; Gg 7,4
5 Pat 5,19; Gg 7,3
6 Gg 2,17
7 Gg 1,15; Ef 5,27
8 Įst 3,9; 1 Krn 5,23; Ez 27,5
10 Gg 1,2.4
11 Pr 27,27; Pat 24,13.14; Gg 5,1; Oz 14,6.7
15 Zch 14,8; Jn 4,10; Jn 7,38
16 Gg 5,1; Gg 7,13

kaip granato vaisiaus šonai po tavo
garbanomis.
4 Tavo kaklas – kaip Dovydo bokštas,
pastatytas ginklams, ant jo kabo
tūkstantis karžygių skydų.
5 Tavo dvi krūtys kaip stirnos dvynu-
kai, besiganantys tarp lelijų.
6 Kol diena aušta ir šešėliai pabėga,
aš eisiu prie miros kalno ir smilkalų
kalvos.
7 Tu graži, mano mylimoji, ir nėra
tavyje dėmės.
8 Ateik nuo Libano, mano sužadė-
tine, ateik pas mane! Nusileisk nuo
Amanos, Senyro ir Hermono kalnų
viršūnių; išeik iš liūtų guolių, iš
leopardų kalnų.
9 Tu pagrobei mano širdį, mano sese,
mano sužadėtine! Tu pagrobei mano
širdį vienu savo akių žvilgsniu, vie-
nu savo karolių perlu.
10 Kaip maloni yra tavo meilė, mano
sese, mano sužadėtine! Tavo meilė yra
malonesnė už vyną, o tavo tepalų kva-
pas – už visus brangiausius kvepalus.
11 Mano sužadėtine, tavo lūpos varva
kaip korys. Po tavo liežuviu – medus
ir pienas. Tavo rūbų kvapas kaip
kvapas smilkalų iš Libano.
12 Mano sese, mano sužadėtine, tu
esi užrakintas sodas, užantspauduo-
tas šaltinis.
13 Tavo sode auga granatmedžiai su
maloniais vaisiais, kvapioji hena ir
nardas;
14 nardas ir šafranas, kvapiosios
nendrės ir cinamonas bei įvairūs
smilkalų medžiai; mira ir alavijas su
geriausiomis kvapiosiomis žolėmis.
15 Sodo šaltinis – gyvybės vanduo ir
tekantys upeliai iš Libano.
16 Pakilk šiaury, pūsk, pietų vėjau,

į mano sodą, kad jo kvapas sklistų
toli! Tegul mano mylimasis ateina į
savo sodą ir valgo jo skanių vaisių.

5 Aš atėjau į savo sodą, mano sese
ir sužadėtine; rinkau mirą ir kve-
palus, valgiau medaus iš korių, gėriau
pieno ir vyno. Valgykite, draugai, ir
gerkite; gerkite, mano mylimieji!
2 Aš miegu, bet mano širdis budi. Tai
balsas mano mylimojo, kuris beldžia
į duris: „Atidaryk, mano sese, mano
mylimoji, mano balandėle, mano ty-
roji! Mano galva pilna rasos, o mano
garbanos – nakties lašų.“
3 Aš nusivilkau savo drabužius, kaip
aš juos vėl apsivilksiu? Nusiploviau
kojas, kaip vėl jas sutepsiu?
4 Mano mylimasis įkišo ranką pro
plyšį, ir mano širdis suvirpėjo dėl jo.
5 Aš atsikėliau atidaryti savo myli-
majam. Nuo mano rankų ir pirštų ant
durų skląsčio varvėjo mira.
6 Aš atidariau duris savo mylimajam,
bet jis buvo nuėjęs. Mano siela alpo,
kai jis kalbėjo. Aš ieškojau jo, bet
neradau; šaukiau, bet jis neatsiliepė.
7 Mane pastebėjo miesto sargai. Jie
mušė ir sužeidė mane; sienų sargai
nuplėšė mano apsiaustą.
8 Saikdinu jus, Jeruzalės dukros, jei
rasite mano mylimąjį, pasakykite
jam, kad alpstu iš meilės.
9 Gražiausioji tarp moterų, kuo tavo
mylimasis skiriasi iš kitų, kad mus
taip saikdini?
10 Mano mylimasis skaistus ir įraudęs,
geriausias iš dešimties tūkstančių.
11 Jo galva yra lyg brangiausias auk-
sas, jo plaukai banguoti ir juodi kaip
varnas.
12 Jo akys – kaip balandėliai prie

5 SKYRIUS
1 Gg 4,9.11.16; Lk 15,7.10; Jn 3,29
2 Apr 3,20
6 Gg 3,1
7 Gg 3,3
9 Gg 1,8; Gg 6,1
12 Gg 1,15; Gg 4,1

6 SKYRIUS
1 Gg 1,8; Gg 5,9
2 Gg 4,16; Gg 5,1
3 Gg 2,16; Gg 7,10
5 Gg 4,1
6 Gg 4,2
7 Gg 4,3
8 Gg 1,3
9 Gg 2,14; Gg 5,2

vandens upelių, nuplauti piene, labai
jam tinka.
13 Jo skruostai – kaip lysvės, kuriose
auga kvepiančios žolės. Jo lūpos – kaip
lelijos, varvančios geriausia mira.
14 Jo rankos – lyg aukso žiedai su
berilo akmenimis. Jo liemuo – lyg iš
dramblio kaulo, pagražintas safyrais.
15 Jo kojos – lyg marmuro kolonos,
stovinčios ant auksinių papėdžių.
Jis atrodo kaip Libanas, puikus kaip
kedras.
16 Jo burna labai saldi, jis visas ža-
vingas. Jeruzalės dukros, toks yra
mano mylimasis, mano draugas.

6 Pasakyk, gražiausioji tarp mo-
terų, kur nuėjo tavo mylimasis?
Kuriuo keliu pasuko jis, kad galėtu-
me kartu su tavimi jo ieškoti?
2 Mano mylimasis nuėjo į savo sodą,
prie kvepiančių augalų lysvių; ten
jis gano avis ir skina lelijas.
3 Aš esu mylimojo, o jis yra mano;
jis gano tarp lelijų.
4 Graži tu, mano mylimoji, kaip Tir-
ca, puošni kaip Jeruzalė, bauginanti
kaip kariuomenė su vėliavomis.
5 Nežiūrėk į mane, nes tavo akys mane
nugalėjo. Tavo plaukai – kaip ožkų
kaimenė, besileidžianti nuo Gileado.
6 Tavo dantys – kaip avių banda,
išeinanti iš maudyklės; jos visos turi
dvynukus, nė vienos nėra bergždžios.
7 Tavo skruostai – kaip granato
vaisiaus pusės po tavo garbanomis.
8 Yra šešiasdešimt karalienių, aštuo-
niasdešimt sugulovių ir mergaičių
be skaičiaus.
9 Bet tik viena yra mano balandėlė,
mano tyroji, vienintelė pas savo mo-
tiną, išskirtinė tai, kuri ją pagimdė.

Mergaitės matė ir laimino ją. Kara-
lienės ir sugulovės taip pat ją gyrė.
10 Kas yra toji, kuri pasirodo lyg ryto
aušra, graži kaip mėnulis, šviesi kaip
saulė, bauginanti kaip kariuomenė
su vėliavomis?
11 Aš nuėjau pažiūrėti į riešutų sodą,
ar pražydo vynuogynas, ar išsprogo
granato medžiai.
12 Net nepajutau, kaip mano siela
nusinešė mane tarsi Aminadabo
kovos vežimai.
13 Sugrįžk, sugrįžk, šulamiete! Su-
grįžk, kad galėtume tave pamatyti!
Ką gi matysite? Tik dvi pasiruošu-
sias kariuomenes.

7 Kokios gražios tavo kojos su kur-
pėmis, kunigaikščio dukra! Tavo
strėnų išlenkimai – kaip papuošalai,
kaip menininko rankų darbas.
2 Tavo liemuo – lyg ištekinta taurė,
kurioje niekada nestinga gėrimo,
tavo pilvas – lyg kviečių pėdas, ap-
kaišytas lelijomis.
3 Tavo dvi krūtys – lyg stirnos dvy-
nukai.
4 Tavo kaklas – lyg dramblio kaulo
bokštas. Tavo akys – lyg Hešbono
tvenkiniai prie Bat Rabimo vartų.
Tavo nosis – lyg Libano bokštas, nu-
kreiptas Damasko link.
5 Tavo galva – lyg Karmelis. Tavo
galvos plaukai – lyg purpuras; ka-
ralius sužavėtas tavo garbanomis.
6 Kokia graži ir miela pažiūrėti tu
esi, mano mylimoji!
7 Tavo liemuo panašus į palmę, tavo
krūtys – į vynuogių kekes.
8 Aš tariau: „Įkopsiu į palmę, įsikib-
siu į jos šakas.“ Tavo krūtys – kaip
vynuogių kekės, tavo burna kvepia
obuoliais.

10 Gg 6,4
11 Gg 7,12

7 SKYRIUS
1 Ps 45,13
3 Gg 4,5
4 Gg 4,4
10 Ps 45,11; Gg 2,16; Gg 6,3
12 Gg 6,11
13 Pr 30,14; Gg 2,3; Gg 4,13.16; Mt 13,52

8 SKYRIUS
2 Pat 9,2; Gg 3,4
3 Gg 2,6
4 Gg 2,7; Gg 3,5
5 Gg 3,6
6 Pat 6,34.35; Iz 49,16; Jer 22,24; Ag 2,23
7 Pat 6,35

9 Tavo lūpos yra lyg geriausias vynas,
kuris švelniai slenka gomuriu ir pra-
kalbina apsnūdusį.
10 Aš priklausau savo mylimajam, o
jis geidžia manęs.
11 Ateik, mylimasis, eikime į laukus,
nakvokime kaime.
12 Anksti rytą apžiūrėkime vynuogy-
nus, ar jau sprogsta vynmedžiai, ar
skleidžiasi žiedai, ar pražydo granato
medžiai. Ten aš tau atiduosiu savo
meilę.
13 Mandragoros kvepia, prie mūsų
durų yra įvairiausių vaisių, šviežių
ir senų, kuriuos laikiau tau, mano
mylimasis.

8 O kad tu būtum mano brolis, kurį
maitino mano motina! Tada, su-
tikusi tave lauke, galėčiau bučiuoti,
niekas manęs neniekintų.
2 Aš vesčiausi tave į savo motinos
namus, į kambarius, kur gimiau. Aš
duočiau tau gerti kvepiančio vyno ir
granato sulčių.
3 Jo kairė ranka po mano galva, o
dešinė apkabina mane.
4 Saikdinu jus, Jeruzalės dukros,
nežadinkite ir nekelkite mano myli-
mosios, kol ji pati nenorės.
5 Kas yra ta, kuri ateina iš dykumos,
pasiremdama į savo mylimąjį? Po
obelimi aš pažadinau tave, kur mo-
tina tave pagimdė.
6 Uždėk mane kaip antspaudą ant savo
širdies, kaip apyrankę ant rankos.
Meilė yra stipri kaip mirtis, žiauri
kaip mirusiųjų buveinė – aistra. Jos
kaitra yra ugnies karštis, stipriausia
liepsna.
7 Daugybė vandenų neužgesins mei-

lės ir srovės jos nepaskandins. Jei
žmogus atiduotų už meilę visus savo
turtus, būtų visiškai paniekintas.
8 Mes turime mažą seserį, ji neturi
krūtų. Ką darysime su ja, kai ateis
jai laikas tekėti?
9 Jei ji būtų mūras, pastatytume ant
jos sidabrinių bokštų, jei ji būtų
durys, apkaltume ją kedro lentomis.
10 Aš esu mūras, ir mano krūtys kaip
bokštai. Aš atradau palankumą jo
akyse.
11 Saliamonas turėjo vynuogyną Baal
Hamone, kurį patikėjo prižiūréto-
jams. Kiekvienas už vaisius privalėjo
jam mokėti tūkstantį šekelių sidabro.
12 Mano vynuogynas priklauso tik
man. Tau, Saliamonai, duodu tūks-
tantį, o jo prižiūrėtojams už vaisius –
du šimtus.
13 Tu, kuri gyveni soduose, draugai
klauso tavo balso. Leisk ir man jį
išgirsti.
14 Skubėk, mano mylimasis, būk kaip
stirna ar jaunas briedis, bėgantis
kvepiančiais kalnais.

8 Ez 23,33
11 Mt 21,33
13 Gg 2,14
14 Gg 2,7.9.17; Apr 22,17.20

IZAIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Izaijo, Amoco sūnaus, regėjimas,
kurį jis matė apie Judą ir Jeruzalę
Judo karalių Uzijo, Jotamo, Ahazo ir
Ezekijo dienomis.
2 Dangūs, klausykite, žeme, išgirsk!
Viešpats kalba: „Aš užauginau ir išug-
džiau vaikus, bet jie sukilo prieš mane.
3 Jautis pažįsta savo savininką ir
asilas – savo šeimininko ėdžias, bet
Izraelis nepažįsta, mano tauta nesu-
pranta.“
4 Vargas nuodėmingai giminei, nuo
nedorybių apsunkusiai tautai, pikta-
darių palikuonims, nepaklusniems
vaikams! Jie paliko Viešpatį, supykdė
Izraelio Šventąjį, nusigręžė nuo Jo.
5 Ar verta jus, kurie ir toliau maiš-
taujate, dar daugiau bausti? Jau visa
galva nesveika, širdis alpsta.
6 Nuo kojų padų iki viršugalvio nebė-
ra nieko sveiko: sumušimai, randai,
pūliuojančios žaizdos – nevalytos,
neaprištos, aliejumi nepateptos.
7 Jūsų šalis ištuštėjusi, miestai sude-
ginti, laukų vaisius svetimieji ryja
jūsų akivaizdoje. Visa yra svetimųjų
sunaikinta.
8 Siono dukra palikta kaip palapinė
vynuogyne, kaip sargo būda agur-
kyne, kaip apgultas miestas.
9 Jei kareivijų Viešpats nebūtų pali-
kęs mums mažo likučio, mes būtume
kaip Sodoma, panašūs į Gomorą.
10 Klausykite Viešpaties žodžio, jūs
Sodomos valdovai! Išgirsk mūsų
Dievo įstatymą, Gomoros tauta!
11 „Kam man daugybė jūsų aukų? –
sako Viešpats. – Man jau užtenka jūsų
avinų deginamųjų aukų ir penimų
gyvulių taukų. Man nemielas jaučių,
avių ir ožių kraujas.
12 Kas reikalauja iš jūsų viso to, kai

1 SKYRIUS
1 Sk 12,6; 2 Km 26,1-23; 2 Km 27,1-9; 2 Km 28,1-27; 2 Km 29,1-36; 2 Km 30,1-27; 2 Km 31,1-21; 2 Km 32,1-33
2 Jer 2,12
3 Jer 8,7; Jer 9,3.6
4 Iz 57,3.4; Mt 3,7
5 Jer 5,3
7 Įst 28,51.52; 2 Km 36,19
8 Job 27,18; Jer 4,17
9 Pr 19,24; 2 Kar 25,11.22; Rd 3,22; Rom 9,29
10 Įst 32,32
11 1 Sam 15,22
12 Iš 23,17

ateinate man pasirodyti ir mindote
mano kiemus?
13 Neaukokite man tuščių aukų,
smilkalai man yra pasibjaurėjimas.
Aš negaliu pakęsti jauno mėnulio,
šabo ir kitų švenčių. Netgi jūsų iš-
kilmingi susirinkimai yra nedorybė.
14 Jūsų jauno mėnulio ir kitų iškil-
mių mano siela nekenčia. Jos mane
slegia, ir Aš pavargau nuo jų.
15 Kai jūs iškeliate rankas, Aš nusisu-
ku nuo jūsų, kai kalbate daug maldų,
neklausau, nes jūsų rankos kruvinos.
16 Nusiplaukite, apsivalykite; paša-
linkite savo piktus darbus iš mano
akių, liaukitės darę pikta!
17 Mokykitės daryti gera, ieškokite
teisingumo, padėkite prispaustie-
siems, apginkite našlaičius, užsto-
kite našles.
18 Tada ateikite ir kartu pasvarsty-
sime, – sako Viešpats. – Nors jūsų
nuodėmės būtų skaisčiai raudonos,
taps baltos kaip sniegas; nors būtų rau-
donos kaip purpuras, taps kaip vilna.
19 Jei jūs noriai klausysite manęs,
valgysite krašto gėrybes,
20 bet jei jūs priešinsitės ir maištausi-
te, jus praris kardas“, – taip kalbėjo
Viešpats.
21 Kaip ištikimas miestas tapo pa-
leistuve? Jis buvo pilnas teisingumo,
teisumas gyveno jame, o dabar –
žmogžudžiai.
22 Tavo sidabras pavirto nuodego-
mis, vynas praskiestas vandeniu.
23 Tavo kunigaikščiai tapo maištinin-
kais ir vagių draugais; visi mėgsta
kyšius ir laukia dovanų. Jie nebegina
našlaičių, našlės byla nepasiekia jų.
24 Taip sako Viešpats, kareivijų
Dievas, Izraelio Galingasis: „Aš at-
lyginsiu ir atkeršysiu savo priešams!
25 Aš pakelsiu savo ranką prieš tave,
visiškai nuvalysiu nuo tavęs nuode-
gas, pašalinsiu iš tavęs priemaišas.
26 Aš grąžinsiu tau teisėjus, kokie
jie buvo, ir patarėjus kaip pradžioje.
Tuomet tu būsi teisumo ir ištikimybės
miestas.
27 Sionas bus išgelbėtas teisingumu
ir jo atgailaujantys – teisumu.
28 Nusikaltėliai ir nusidėjėliai bus
sunaikinti; kurie apleidžia Viešpatį,
pražus.
29 Jūs gėdysitės ąžuolų, kuriais džiau-
gėtės, ir raudonuosite dėl sodų, ku-
riuos buvote pasirinkę.
30 Jūs būsite kaip ąžuolas nuvytusiais
lapais, kaip sodas be vandens.
31 Stiprusis taps lyg pakulos, jo dar-
bas – lyg kibirkštis; jie sudegs kartu,
ir niekas jų neužgesins.“

2 Regėjimas, kurį matė Amoco sū-
nus Izaijas, apie Judą ir Jeruzalę.
2 Paskutinėmis dienomis Viešpaties
namų kalnas iškils aukščiau už visus
kalnus ir kalnelius. Į jį plūs visos
tautos.
3 Daug tautų ateis ir sakys: „Eikime
prie Viešpaties kalno, į Jokūbo Dievo
namus, kad Jis mokytų mus savo kelių
ir mes vaikščiotume Jo takais.“ Nes
iš Siono išeis įstatymas, o Viešpaties
žodis – iš Jeruzalės.
4 Jis teis tautas ir sudraus daugelį
žmonių. Jie perkals savo kardus į
noragus ir ietis – į pjautuvus. Tautos
nebekariaus tarpusavyje ir nebesi-
mokys kariauti.
5 Jokūbo namai, ateikite, ir visi
vaikščiokime Viešpaties šviesoje!

13 Jl 1,14; Mt 15,9
14 Sk 28,11; Rd 2,6
15 Ps 66,18; Pat 1,28; Iz 59,1-3; Mch 3,4
16 Jer 4,14; Rom 12,9
18 Ps 51,7; Iz 43,25.26; Mch 6,2; Apr 7,14
20 Iz 40,5; Iz 58,14; Mch 4,4; Tit 1,2
21 Iz 57,3-9; Jer 2,20; Mch 3,1-3
22 Jer 6,28
23 Pat 29,24; Iz 10,2; Jer 5,28; Jer 22,17; Ez 22,7; Oz 9,15; Zch 7,10
24 Įst 28,63
25 Iz 48,10; Ez 22,19-22; Mal 3,3
26 Iz 33,5; Jer 33,7-11; Zch 8,3
28 Job 31,3; Ps 9,5; Iz 66,24; 2 Tes 1,8.9
31 Iz 66,24; Ez 32,21; Mt 3,12; Mk 9,43

2 SKYRIUS

2 Pr 49,1; Ps 68,15; Mch 4,1
3 Jer 50,5; Zch 8,21-23; Zch 14,16-21; Lk 24,27
5 Ef 5,8

6 Todėl Tu atmetei savo tautą, Jokūbo
namus, nes jie tapo kaip rytiečiai,
turi burtininkų kaip filistinai. Jie su-
sideda su svetimaisiais.
7 Jų kraštas yra pilnas sidabro ir aukso,
ir nėra galo jų turtams. Jų šalis pilna
žirgų ir kovos vežimų be skaičiaus.
8 Jų kraštas taip pat pilnas stabų; jie
garbina savo rankų darbus, kuriuos
pagamino jų pačių pirštai.
9 Ten lenkiasi žmogus, žeminasi vy-
ras. Neatleisk jiems!
10 Eik į uolą ir slėpkis dulkėse nuo
Viešpaties baimės ir Jo didingumo
šlovės.
11 Išdidūs žmonių žvilgsniai bus
pažeminti ir jų puikybė palaužta.
Tik vienas Viešpats bus išaukštintas
tą dieną.
12 Nes kareivijų Viešpaties diena
užgrius kiekvieną, kuris išdidus ir
pasipūtęs – tą, kuris didžiuojasi. Jie
bus pažeminti:
13 visi Libano kedrai, aukšti ir išdi-
dūs, ir visi Bašano ąžuolai;
14 visi aukšti kalnai ir visos aukštai
iškilusios kalvos;
15 kiekvienas aukštas bokštas ir
kiekviena sustiprinta siena;
16 visi Taršišo laivai ir visa, kas gražiai
atrodo.
17 Žmogaus išdidumas bus pažemin-
tas, žmonių puikybė bus palaužta.
Tik vienas Viešpats bus išaukštintas
tą dieną.
18 Stabus Jis visai sunaikins.
19 Jie slėpsis uolų plyšiuose ir žemės
urvuose nuo Viešpaties baimės ir
Jo didingumo šlovės, kai Jis pakils
sudrebinti žemės.
20 Tą dieną žmogus išmes savo sidab-

6 Sk 23,7; Įst 18,14; Ps 106,35
7 Įst 17,16; Iz 30,16; Iz 31,1; Mch 5,10
8 Iz 40,19.20; Jer 2,28
10 Iz 2,19.21; Apr 6,15.16
11 Pat 16,5; Iz 5,15; Oz 2,16
13 Iz 14,8; Zch 11,1.2
14 Iz 30,25
16 1 Kar 10, 22; Iz 23,1.14; Iz 60,9
19 Ps 18,7; Iz 2,21; Iz 13,13; Iz 24,1.19.20; Oz 10,8; Ag 2,6.7; 2 Tes 1,9; Hbr 12,26; Apr 9,6
22 Job 27,3; Ps 146,3; Jer 17,5

3 SKYRIUS

1 Kun 26,26; 2 Kar 25,3; Iz 5,13; Jer 37,21
2 2 Kar 24,14; Iz 9,14.15; Ez 17,12.13
4 Mok 10,16
8 2 Krn 36, 16.17; Mch 3,12
9 Pr 13,13; Iz 1,10-15
10 Įst 28,1-14; Ps 128,2; Mok 8,12; Iz 54,17

rinius ir auksinius stabus, kuriuos
pasidaręs garbino, kurmiams ir šikš-
nosparniams,
21 kad pasislėptų uolų urvuose
ir akmenų plyšiuose nuo Viešpaties
baimės ir Jo didingumo šlovės, kai
Jis pakils sudrebinti žemės.
22 Nesikliaukite žmogumi, kurio kvė-
pavimas šnervėse; kokia yra jo vertė?

3 Štai Viešpats, kareivijų Dievas,
atims iš Jeruzalės ir Judo ramstį
ir lazdą, duonos ir vandens atsargas,
2 karžygį ir karį, teisėją ir pranašą,
žynį ir vyresnįjį,
3 penkiasdešimtininką ir kilmingą-
jį, patarėją, įgudusį amatininką ir
iškalbingą kalbėtoją.
4 Vaikai bus jų kunigaikščiai, juos
valdys kūdikiai.
5 Žmonės skriaus vienas kitą, net savo
artimą. Vaikai bus pasipūtę prieš
vyresniuosius, netikėliai – prieš
kilminguosius.
6 Tada žmogus, nutvėręs savo brolį
iš tėvo namų, sakys: „Tu dar turi
apsiaustą, būk mūsų vadas. Šie griu-
vėsiai tebūna tavo valdžioje.“
7 Jis atsakys: „Aš nesu gydytojas,
mano namuose nėra nei duonos, nei
drabužių. Nedarykite manęs tautos
vadu.“
8 Jeruzalė ir Judas kris, nes jų žodžiai
ir darbai priešingi Viešpačiui; jie
niekina Jo šlovingą buvimą.
9 Jų veido išraiška liudija prieš juos.
Jie nesislėpdami nuodėmiauja kaip
Sodomos gyventojai. Vargas jiems!
Jie patys sau užtraukia nelaimę.
10 Sakykite teisiesiems, kad jiems
bus gerai, – jie valgys savo darbų
vaisius.

11 Vargas nedorėliui! Jam bus atly-
ginta pagal jo darbus.
12 Mano žmonės! Vaikai juos spau-
džia, moterys jiems viešpatauja. O
mano tauta! Tavo vedliai tave suve-
džioja ir veda klaidingu taku.
13 Viešpats keliasi daryti teismo ir
teisti tautas.
14 Viešpats teis vyresniuosius ir savo
tautos kunigaikščius. „Jūs jau prari-
jote vynuogyną. Beturčių nuosavybė
yra jūsų namuose.
15 Ką galvojate, skriausdami mano
tautą ir daužydami beturčiams per
veidus?“ – klausia Viešpats, karei-
vijų Dievas.
16 Viešpats sako: „Kadangi Siono
dukterys yra išpuikusios, vaikšto
ištiesusios kaklus, mėto geidulingus
žvilgsnius, eidamos mažais žings-
neliais, skambina kojų žiedais,
17 Viešpats padengs Siono dukterų
galvas šašais ir jas apnuogins.“
18 Tą dieną Viešpats nuplėš jų pa-
puošalus: kojų grandinėles, kaktos
juosteles ir mėnuliukus;
19 grandinėles, apyrankes ir šydus;
20 vainikėlius, kojų papuošalus, puoš-
nias juostas, kvepalų dėžutes ir
auskarus;
21 pirštų ir nosies žiedus,
22 išeiginius rūbus ir apsiaustus;
skareles ir pinigines,
23 veidrodėlius, plono lino drabužius,
galvos kaspinus ir skraistes.
24 Vietoje kvepalų bus smarvė, vietoje
juostos – virvė; vietoje gražios šukuo-
senos – plikė, vietoje apsiausto – ašu-
tinė; vietoje grožio – įdeginta žymė.
25 Tavo vyrai kris nuo kardo, o tavo
karžygiai – kovoje.
26 Jos vartai aimanuos ir gedės,
apleista ji sėdės ant žemės.

11 Ps 11,6; Mok 8,12.13
12 Iz 9,16
13 Iz 66,16; Oz 4,1; Mch 6,2
14 Mt 21,33
15 Mch 3,2.3
17 Įst 28,27; Jer 13,22
18 Ts 8,21.26
24 Iz 22,12; Ez 27,31; Am 8,10
26 Jer 14,2; Rd 1,4; Rd 2,10

4 SKYRIUS
1 Iz 2,11.17; Lk 1,25; 2 Tes 3,12
2 Iz 12,1-6; Jer 23,5; Zch 3,8
3 Iz 60,21; Fil 4,3
4 Mal 3,2.3
5 Iš 13,21.22; Sk 9,15-23; Zch 2,5
6 Ps 27,5; Iz 25,4

5 SKYRIUS
1 Ps 80,8; Jer 2,21; Mt 21,33; Mk 12,1; Lk 20,9
2 Įst 32,6
3 Rom 3,4
4 2 Km 36,15.16; Jer 2,5; Jer 7,25.26; Mch 6,3; Mt 23,37

4 Tą dieną septynios moterys,
nutvėrusios vieną vyrą, sakys:
„Mes valgysime savo duoną ir vil-
kėsime savais drabužiais, tik leisk
mums vadintis tavo vardu, nuimk
nuo mūsų panieką.“
2 Tą dieną Viešpaties atžala bus gra-
ži ir šlovinga, o žemės vaisius – iš-
likusiųjų Izraelyje pasididžiavimas
ir puošmena.
3 Išlikęs Sione ir gyvenąs Jeruzalėje
bus vadinamas šventu – kiekvienas,
kuris bus įrašytas gyventi Jeruza-
lėje.
4 Kai Viešpats nuplaus Siono dukters
nešvarą ir išvalys Jeruzalės kraują
teismo ir ugnies dvasia,
5 tada Viešpats padarys virš viso
Siono kalno ir virš susirinkusiųjų
debesį ir dūmus dieną, o naktį skais-
čiai liepsnojančią ugnį. Viešpaties
šlovė bus apsauga visiems.
6 Tai bus ūksmė dienos metu nuo
karščio ir priedanga bei užuovėja
nuo audros ir lietaus.

5 Aš giedosiu savo mylimajam
giesmę apie mylimojo vynuogyną.
Mano mylimasis turėjo vynuogyną
derlingame kalnelyje.
2 Jis aptvėrė jį ir išrinko iš jo akmenis,
prisodino jame rinktinių vynmedžių.
Jo viduryje pastatė bokštą ir padirbo
spaustuvą. Jis laukė užaugant vy-
nuogių, bet užaugo rūgščios uogos.
3 „Dabar, Jeruzalės ir Judo gyvento-
jai, spręskite mano ir mano vynuo-
gyno bylą.
4 Ką dar galima padaryti mano vy-
nuogynui, ko Aš nepadariau? Kodėl,
kai Aš laukiau vynuogių, jis išaugino
rūgščias uogas?

5 Dabar Aš jums pasakysiu, ką dary-
siu su savo vynuogynu: Aš pašalin-
siu tvorą, ir jį nuganys, nugriausiu
sieną, ir jį išmindžios.
6 Aš apleisiu jį: nebepurensiu ir nebe-
genėsiu jo. Jis apaugs usnimis ir erš-
kėčiais. Aš įsakysiu ant jo nebelyti."
7 Kareivijų Viešpaties vynuogynas
yra Izraelio namai, o Judo žmonės –
Jo mėgiamiausi daigai. Jis laukė tei-
singumo – bet štai liejamas kraujas,
teisumo – bet štai šauksmas!
8 Vargas tiems, kurie jungia namą
prie namo ir lauką prie lauko, kol
nebelieka vietos kitiems, lyg jie vieni
čia gyventų.
9 Kareivijų Viešpats kalbėjo man:
„Daugybė didelių ir gražių namų bus
tušti ir be gyventojų.
10 Dešimt akrų vynuogyno teduos
vieną batą vyno, o iš homero sėklų
išaugs efa derliaus."
11 Vargas tiems, kurie keliasi anksti
rytą girtuokliauti ir sėdi iki vėlaus
vakaro, kol įkaista nuo vyno.
12 Jų pokyliuose skamba arfa ir lyra,
būgnelis ir fleita. Jie geria vyną,
bet nekreipia dėmesio į Viešpaties
veiksmus nei į Jo darbus.
13 Todėl mano tauta bus ištremta, nes
neturi pažinimo; jos kilmingieji mirs
badu, minia neturės net vandens.
14 Todėl mirusiųjų buveinė plačiai
atvers savo nasrus. Tautos šlovė ir
visa minia, visi triukšmautojai ir
lėbautojai žengs į ją.
15 Žmogus bus parblokštas, karžygys
pažemintas, išdidūs nuleis savo akis.
16 Kareivijų Viešpats bus išaukštin-
tas teisme, šventas Dievas parodys
savo šventumą teisumu.

5 2 Km 36,19; Ps 80,12; Ps 89,40.41
6 2 Km 36, 19-21; Iz 7,19-25; Jer 25,11
8 Jer 22,13-17; Mch 2,2; Hab 2,9-12
9 Iz 22,14
10 Ez 45,11
11 Pat 23, 29.30; Mok 10,16.17; Iz 5,22
12 Job 34,27; Ps 28,5; Am 6,5
13 2 Kar 24, 14-16; Iz 1,3; Iz 27,11; Oz 4,6
15 Iz 2,9.11
16 Iz 2,11
17 Iz 10,16
19 Jer 17,15; Am 5,18
21 Pat 3,7; Rom 1,22; Rom 12,16; 1 Kor 3,18-20
23 Iš 23,8; Pat 17,15; Iz 1,23; Mch 3,11; Mch 7,3
24 Iš 15,7; Job 18,16
25 2 Kar 22, 13.17; Ps 18,7; Iz 9,12.17; Iz 64,3; Iz 66,15; Jer 4,8.24; Dan 9,16; Nah 1,5
26 Iz 7,18; Iz 11,10.12; Jl 2,7; Zch 10,8; Mal 1,11
28 Jer 5,16

17 Tada ėriukai ganysis ten kaip savo
ganykloje ir svetimieji maitinsis tuo,
kas liks po turtuolių.
18 Vargas tiems, kurie traukia netei-
sybę tuštybės virvėmis ir nuodėmę
lyg vežimėlio vadžiomis;
19 kurie sako: „Tepaskuba Jis, tepa-
greitina savo darbą, kad mes maty-
tume, teįvykdo Izraelio Šventasis
savo sprendimą, kad mes žinotume."
20 Vargas tiems, kurie vadina pikta
geru ir gera piktu, kurie paverčia
tamsą šviesa ir šviesą tamsa, kurie
padaro kartų saldžiu ir saldų karčiu.
21 Vargas tiems, kurie išmintingi savo
pačių akyse ir sumanūs savo pačių
manymu.
22 Vargas tiems, kurie yra karžygiai
gerti vyną ir drąsūs vyrai maišyti
stiprius gėrimus,
23 kurie išteisina nedorėlį už kyšius,
o nekaltąjį pasmerkia.
24 Kaip liepsna sudegina ražienas ir
sausa žolė pranyksta ugnyje, taip
jų šaknys supus ir žiedai dulkėmis
pavirs, nes jie atmetė kareivijų Vieš-
paties įstatymą ir paniekino Izraelio
Šventojo žodį.
25 Todėl Viešpaties rūstybė užsidegė
prieš Jo tautą. Jis pakėlė savo ranką
ir ištiko juos. Kalnai sudrebėjo, jų
lavonai kaip sąšlavos gulėjo gatvėse.
Dėl viso to Jo rūstybė dar neatsileido,
Jo ranka dar pakelta.
26 Jis duos ženklą toli esančiai tau-
tai, sušvilps ir pašauks ją iš žemės
pakraščių. Ir ji ateis skubėdama.
27 Tarp jų nebus nusilpusių nei nu-
vargusių, snaudžiančių nei miegan-
čių. Nė vienam iš jų neatsiriš strėnų
juosta ir neatsileis apavo dirželis.
28 Jų strėlės aštrios, visų lankai įtempti.

Jų žirgų kanopos – kaip titnagas, jų
vežimų ratai – kaip viesulas.
29 Jie riaumoja kaip liūtas, kaip jaunas
liūtas. Jie, pagriebę grobį, nusineša
jį, ir niekas jo iš jų neatims.
30 Tą dieną riaumojimas prieš juos
aidės lyg šėlstanti jūra. Pažvelgus
į kraštą, tvyros gąsdinanti tamsa,
šviesą uždengs debesys.

6 Karaliaus Uzijo mirties metais
mačiau Viešpatį didingame ir
išaukštintame soste. Jo rūbas pri-
pildė šventyklą.
2 Serafai stovėjo ties Juo. Kiekvie-
nas iš jų turėjo po šešis sparnus:
dviem jie dengė savo veidą, dviem
kojas ir dviem skrido.
3 Jie šaukė vienas kitam: „Šventas,
šventas, šventas, kareivijų Viešpats!
Visa žemė pilna Jo šlovės!“
4 Durų atramos sudrebėjo nuo šauks-
mo, o namai prisipildė dūmų.
5 Aš tariau: „Vargas man, esu žuvęs!
Aš – žmogus nešvariomis lūpomis
ir gyvenu tarp žmonių nešvariomis
lūpomis. Aš savo akimis mačiau
Karalių, kareivijų Viešpatį!“
6 Vienas serafas atskrido prie ma-
nęs. Jis laikė rankoje žėruojančią
anglį, kurią buvo pasiėmęs replėmis
nuo aukuro.
7 Jis palietė ja mano lūpas ir tarė:
„Štai ji palietė tavo lūpas, tavo kaltė
panaikinta, nuodėmė apvalyta!“
8 Aš girdėjau Viešpaties balsą. Jis
klausė: „Ką man siųsti? Kas bus
mūsų pasiuntinys?“ Aš atsiliepiau:
„Aš čia, siųsk mane!“
9 Jis atsakė: „Eik ir sakyk šiai tautai:
„Ir toliau girdėkite, bet nesupraskite,
ir toliau žiūrėkite, bet nematykite.“

30 Iz 8,22; Jer 4,23-28; Jl 2,10; Lk 21,25.26

6 SKYRIUS

1 2 Kar 15,7; 2 Krn 26,23; Iz 1,1; Jn 12,41; Apr 4,2.3; Apr 20,11

2 Ez 1,11

3 Sk 14,21; Ps 72,19; Apr 4,8

5 Iš 6,12.30

6 Apr 8,3

7 Jer 1,9; Dan 10,16

8 Pr 1,26

9 Iz 43,8; Mt 13,14; Mk 4,12; Lk 8,10; Jn 12,40; Apd 28,26; Rom 11,8

10 Ps 119,70; Jer 5,21; Mk 6,1-6; Apd 7,51; Rom 10,1-4

11 Mch 3,12

12 2 Kar 25, 21; Iz 5,9

13 Įst 7,6; Ezr 9,2

7 SKYRIUS

1 2 Kar 16,5. 9; 2 Krn 28,1-27

4 Iš 14,13; Iz 30,15; Rd 3,26

10 Užkietink širdį šitos tautos, ap-
kurtink jos ausis ir aptemdyk akis,
kad nematytų akimis, negirdėtų
ausimis, nesuprastų širdimi, neat-
siverstų ir nebūtų pagydyta.“
11 Aš klausiau: „Ar ilgai, Viešpatie?“
Jis atsakė: „Kol miestai ištuštės ir
bus be gyventojų, namai – be žmo-
nių, o kraštas pavirs dykyne.
12 Viešpats ištrems žmones toli;
kraštas visiškai ištuštės.
13 Jei iš jų liks dešimtoji dalis ir jie
sugrįš, vėl bus naikinami. Tačiau
kaip nukirtus uosį ar ąžuolą lieka
kelmas, taip šventoji sėkla bus jų
kelmas.“

7 Judo karaliaus Ahazo, sūnaus
Jotamo, sūnaus Uzijo, dienomis
Sirijos karalius Recinas ir Izraelio
karalius Pekachas, Remalijo sūnus,
atžygiavo kovoti prieš Jeruzalę, bet
neįstengė jos paimti.
2 Kai Dovydo namams pranešė: „Si-
rija susidėjo su Efraimu“, karaliaus
ir jo tautos širdis taip drebėjo, kaip
nuo vėjo dreba miško medžiai.
3 Viešpats tarė Izaijui: „Tu ir tavo sū-
nus Šear Jašubas eikite vandentiekio
keliu, kuris veda į velėtojo lauką, pasi-
tikti Ahazo prie aukštutinio tvenkinio.
4 Tu jam sakyk: „Stebėk ir būk ramus;
nebijok ir tavo širdis teneišsigąsta
šitų dviejų smilkstančių nuodė-
gulių: nirštančio Sirijos karaliaus
Recino ir Remalijo sūnaus.
5 Kadangi Sirija, Efraimas ir Re-
malijo sūnus surengė prieš tave
sąmokslą, galvodami:
6 „Žygiuokime prieš Judą, išgąsdin-
kime jį, nugalėkime ir paskirkime
karaliumi Tabeelio sūnų“,

7 Viešpats Dievas taip sako: „Taip
nebus ir tai neįvyks!
8 Sirijos galva yra Damaskas, o
Damasko galva yra Recinas. Dar še-
šiasdešimt penkeri metai, ir Efraimas
bus sunaikintas – tautos nebebus.
9 Efraimo galva yra Samarija, o Sa-
marijos galva – Remalijo sūnus. Jei
jūs netikite, neišliksite!“
10 Viešpats toliau kalbėjo Ahazui:
11 „Prašyk Viešpatį, savo Dievą, ženk-
lo iš požemio gilybių ar dangaus
aukštybių.“
12 Ahazas atsakė: „Aš neprašysiu ir
negundysiu Viešpaties.“
13 Tuomet Izaijas sakė: „Klausykitės,
Dovydo namai, ar jums neužtenka
varginti žmones, ar varginsite ir
Dievą?
14 Pats Viešpats duos jums ženklą.
Štai mergelė taps nėščia, pagimdys
sūnų ir pavadins jį Emanueliu.
15 Jis maitinsis pienu ir medumi, kol
išmoks atmesti, kas pikta, ir pasirink-
ti, kas gera.
16 Prieš berniukui išmokstant at-
mesti pikta ir pasirinkti gera, šalys,
kurių karalių bijai, bus sunaikintos.
17 Viešpats duos tau, tavo tautai ir tavo
tėvų namams patirti tokių dienų per
Asirijos karalių, kokių nebuvo nuo
Efraimo ir Judo atsiskyrimo laikų.
18 Tuomet Viešpats sušvilps musėms
Egipto upės gale ir bitėms Asirijos
krašte,
19 ir jos atskris ir nusileis slėnių tar-
pekliuose, uolų plyšiuose, ant visų
krūmokšnių ir ganyklose.
20 Tą dieną Viešpats iš anapus upės
pasisamdytu skustuvu – Asirijos
karaliumi – nuskus galvos ir kojų
plaukus, taipogi ir barzdą pašalins.

7 2 Kar 16,5; Iz 8,10; Apd 4,25.26
8 2 Sam 8,6; 2 Kar 17,6
9 2 Km 20,20; Iz 5,24
11 Mt 12,38
14 Iz 8,8.10; Iz 9,6; Mt 1,23; Lk 1,31; Jn 1,45; Apr 12,5
16 2 Kar 15, 30; Iz 8,4
17 1 Kar 12, 16; 2 Km 28, 19.20; Iz 8,7.8; Iz 10,5.6
18 Iz 5,26
19 Iz 2,19; Jer 16,16
20 2 Kar 16,7; 2 Km 28,20; Iz 10,5.15
23 Iz 5,6

8 SKYRIUS
1 Iz 30,8; Hab 2,2
2 2 Kar 16,10
4 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6; Iz 7,16
6 Iz 7,1.2; Jn 9,7
8 Iz 7,14; Iz 30,28; Mt 1,23
9 Jl 3,9

21 Tuo pačiu metu atsitiks, jog žmogus
laikys vieną karvę ir dvi avis,
22 ir jos duos tiek pieno, kad jis valgys
sviestą; ir kiekvienas, kuris bus iš-
likęs šalyje, valgys sviestą ir medų.
23 Tuo metu vieta, kur augo tūkstantis
vynmedžių, verta tūkstančio šekelių
sidabro, pavirs erškėtynu ir usnynu.
24 Žmogus ten eis su strėlėmis ir lan-
ku, nes visas kraštas bus pilnas usnių
ir erškėčių.
25 Visi kalnai, kurie dabar kapliu
kasami, taps neįžengiami dėl usnių
ir erškėčių, juose ganysis galvijai ir
vaikštinės avys.“

8 Viešpats įsakė man: „Imk didelę
lentelę ir aiškiomis raidėmis rašyk:
„Imk grobį, skubėk plėšti.“
2 Aš pasiėmiau ištikimus liudytojus,
kunigą Ūriją ir Jeberechijo sūnų Za-
chariją.
3 Aš įėjau pas pranašę, ji pastojo ir
pagimdė sūnų. O Viešpats man tarė:
„Duok jam vardą: „Imk grobį, skubėk
plėšti.“
4 Prieš vaikui išmokstant pašaukti tėvą
ir motiną, Damasko turtai ir Samarijos
grobis bus Asirijos karaliaus išvežti.“
5 Viešpats man toliau kalbėjo:
6 „Kadangi ši tauta paniekino ramiai
tekantį Siloamo vandenį ir pamėgo
Reciną ir Remalijo sūnų,
7 Viešpats atves prieš jus sraunios ir
galingos upės vandenis – Asirijos
karalių ir visą jo didybę. Ji išsilies iš
savo vagos ir užtvindys visus laukus.
8 Ji tekės per Judą, patvins ir sieks iki
kaklo; išties savo sparnus ir apdengs
visą tavo šalį, Emanueli!“
9 Susiburkite, tautos, bet jūs būsite
nugalėtos! Išgirskite, visos tolimos
šalys, susijuoskite, bet būsite nugalėtos!

Susijuoskite, bet būsite nugalėtos!
10 Susitarkite tarpusavyje, bet iš to nie-
ko neišeis. Tarkite žodį, bet jis nebus
įvykdytas, nes Dievas yra su mumis!
11 Viešpats kalbėjo man, stipria ranka
laikė ir įspėjo mane neiti šitos tautos
keliu, sakydamas:
12 „Nevadinkite sąmokslu to, ką šita
tauta vadina sąmokslu. Nebijokite to,
ko ji bijo, ir neišsigąskite.
13 Kareivijų Viešpatį laikykite šven-
tu, Jo bijokite ir prieš Jį drebėkite.
14 Jis bus pašventinimas, suklupimo
akmuo ir papiktinimo uola abiem
Izraelio namams, spąstai bei kilpa
Jeruzalės gyventojams.
15 Daugelis suklups, kris ir suduš;
įsipainios ir bus pagauti.
16 Saugok liudijimą, užantspauduok
įstatymą tarp mano mokinių.“
17 Aš lauksiu Viešpaties, kuris paslė-
pė savo veidą nuo Jokūbo namų, aš
pasitikėsiu Juo.
18 Aš ir mano vaikai, kuriuos man davė
Viešpats, esame kareivijų Viešpaties,
kuris gyvena Siono kalne, ženklas ir
įspėjimas Izraeliui.
19 Jie jums sako: „Kreipkitės į mi-
rusiųjų dvasių iššaukėjus ir būrėjus,
kurie jums murma ir šnibžda.“ Argi
tauta neturėtų klausti savo Dievo?
Argi reikia klausti mirusiųjų dėl gy-
vųjų reikalų?
20 Žiūrėkite į įstatymą ir liudijimą.
Jeigu jie taip nesako, nėra juose
šviesos.
21 Jie klaidžios suvargę ir išalkę. Bū-
dami alkani, jie pyks ir keiks savo
karalių ir Dievą, žiūrėdami aukštyn.
22 Kai jie pažiūrės į žemę, visur bus
sielvartas ir tamsa, tamsybė ir prie-
spauda. Jie pateks į nakties tamsą.

10 Iz 7,7.14; Apd 5,38; Rom 8,31
14 Iz 4,6; Iz 25,4; Ez 11,16; Lk 2,34; Lk 20,17; Rom 9,33; 1 Pt 2,8
15 Mt 21,44
17 Įst 31,17; Iz 54,8; Hab 2,3
18 Ps 71,7; Hbr 2,13
19 1 Sam 28, 8; Ps 106,28; Iz 29,4
20 Iz 1,10; Iz 8,16.22; Mch 3,6; Lk 16,29
21 Apr 16,11

9 SKYRIUS
1 2 Kar 15,29; 2 Km 16,4; Iz 8,22; Mt 4,13-16
2 Mt 4,16; Lk 1,79; 2 Kor 4,6; Ef 5,8
3 Ts 5,30
4 Ts 7,22
5 Iz 66,15
6 Ts 13,18; Iz 7,14; Mt 28,18; Lk 2,7.11; Jn 1,45; Jn 3,16; 1 Kor 15,25; Ef 2,14; Tit 2,13; 1 Jn 4,9; Apr 12,5
7 Iz 37,32; Dan 2,44; Mt 1,1.6; Lk 1,32.33; Jn 7,42
8 Pr 32,28

9 Kas patyrė vargą, neliks tamsoje.
Seniau Zabulono žemė ir Naftalio
žemė buvo paniekintos, bet ateity
paežerio kraštas ir kraštas anapus
Jordano, pagonių Galilėja, bus iš-
aukštinti.
2 Tauta, gyvenusi tamsybėje, išvydo
didžią šviesą. Gyvenusiems mirties
šešėlio krašte sušvito šviesa.
3 Tu padauginai tautą ir suteikei
žmonėms džiaugsmo. Jie džiūgauja
Tavo akivaizdoje, kaip džiaugiamasi
pjūties metu arba dalijantis grobį.
4 Tu sulaužei tautą slėgusį jungą,
žmones plakusią rykštę, jos prispau-
dėjo lazdą, kaip Midjano dieną.
5 Visų karių apavas ir krauju sutepti
rūbai bus ugnimi sunaikinti.
6 Kūdikis mums gimė, sūnus mums
duotas. Ant jo peties – viešpatavi-
mas, jis vadinsis Nuostabusis, Pata-
rėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis
Tėvas, Ramybės Kunigaikštis.
7 Jo viešpatavimas plėsis ir taikai ne-
bus galo. Dovydo sostą ir jo karalystę
jis sustiprins ir įtvirtins teisingumu ir
teisybe per amžius. Kareivijų Viešpa-
ties uolumas tai padarys.
8 Viešpats pasiuntė žodį Jokūbui, jis
krito į Izraelį.
9 Tai žinos visa tauta, Efraimas ir
Samarijos gyventojai, kurie puikuo-
damiesi, išdidžia širdimi kalbėjo:
10 „Plytų mūrai sugriuvo, bet mes juos
atstatysime iš tašytų akmenų; nukirto
laukinius figmedžius, bet mes juos
pakeisime kedrais.“
11 Todėl Viešpats sukels prieš juos
Recino priešus ir sukurstys prieši-
ninkus.
12 Sirija rytuose, o filistinai vakaruose
ryja Izraelį, plačiai atvėrę nasrus. Dėl

viso to Jo rūstybė dar neatlėgo, Jo
ranka dar pakelta.
13 Bet žmonės nesigręžia į Tą, kuris
juos baudžia, jie neieško kareivijų
Viešpaties.
14 Todėl Viešpats nukirs Izraelio galvą
ir uodegą, palmę ir nendrę, tą pačią
dieną.
15 Vyresnieji ir kilmingieji – tai galva,
o melą kalbantys pranašai – uodega.
16 Šios tautos vadai klaidina; tie,
kuriuos jie veda, pražus.
17 Todėl Viešpats nesidžiaugs jų jau-
nimu ir nepagailės nei jų našlaičių,
nei našlių. Jie visi yra veidmainiai ir
nedorėliai, jie kalba kvailystes. Dėl
viso to Jo rūstybė dar neatlėgo, Jo
ranka dar pakelta.
18 Nedorybė kaip ugnis praryja usnis
ir erškėčius, padega miško tanku-
mynus ir kyla dūmų stulpai.
19 Kareivijų Viešpaties rūstybė pade-
gė šalį. Tauta bus lyg kuras ugniai.
Žmogus nesigailės savo brolio.
20 Jis griebs iš dešinės, bet alks, ris iš
kairės, bet nepasisotins. Kiekvienas
valgys savo kūną:
21 Manasas – Efraimą, Efraimas –
Manasą, abu drauge – Judą. Dėl viso
to Jo rūstybė dar neatlėgo, Jo ranka
dar pakelta.

10 Vargas tiems, kurie leidžia ne-
teisingus įstatymus ir užrašo
neteisėtus sprendimus,
2 kad pašalintų beturtį iš teismo ir
paniekintų mano tautos vargšų teises,
kad našlės taptų jų grobiu ir jie galėtų
apiplėšti našlaičius.
3 Ką jūs darysite aplankymo dieną,
kai nelaimės jus užklups? Pas ką
bėgsite ieškoti pagalbos, kur palik-
site savo turtus?
4 Be manęs jie pateks į nelaisvę, žus
nuo kardo. Dėl viso to Jo rūstybė ne-
atlėgo, Jo ranka dar pakelta.
5 „Vargas Asirijai, mano rūstybės
rykštei ir lazdai.
6 Aš ją pasiųsiu prieš veidmainių tautą,
prieš mano rūstybės užsitarnavusius
žmones ją nukreipsiu, įsakysiu plėšti,
grobti ir mindyti ją kaip gatvių purvą.“
7 Bet ji ne taip galvoja: ji svajoja su-
naikinti daug tautų.
8 Ji sako: „Ar mano valdovai nėra
karaliai?
9 Ar Kalnojas ne kaip Karkemišas?
Ar Hamatas ne kaip Arpadas? Ar
Samarija ne kaip Damaskas?
10 Ar mano ranka nepasiekė stabmel-
džių karalysčių, kurių stabų buvo
daugiau negu Jeruzalėje ir Samari-
joje?
11 Argi negaliu padaryti Jeruzalei ir
jos stabams, kaip padariau Samarijai
ir jos stabams?“
12 Todėl, kai Viešpats užbaigs savo
darbą Siono kalne ir Jeruzalėje, Jis
nubaus pasipūtusį Asirijos karalių,
jo išdidžiai pakeltas akis.
13 Nes jis sako: „Aš tai padariau savo
galia, savo išmintimi tai pasiekiau.
Aš panaikinau sienas tarp tautų,
išplėšiau jų turtus, kaip karžygys
pažeminau jų gyventojus.
14 Mano ranka surado tautų turtus
kaip lizdus, kaip surenka paliktus
kiaušinius, taip surinkau visą žemę.
Nė vienas nepajudino sparno, nepra-
vėrė snapo ir nesučirškė.“
15 Ar kirvis giriasi prieš tą, kuris juo
kerta? Ar pjūklas didžiuojasi prieš tą,
kuris jį traukia? Ar lazda pakyla prieš

14 Apr 18,8
16 Iz 3,12; Mch 3,1.5.9; Mt 15,14
17 Ps 147,10; Iz 5,25
18 Ps 83,14; Iz 1,7; Iz 10,17; Nah 1,10; Mal 4,1
19 Iz 8,22; Mch 7,2.6
20 Kun 26, 26; Jer 19,9
21 2 Krn 28, 6.8; Iz 9,12.17; Iz 11,13

10 SKYRIUS
1 Ps 58,2
3 Job 31,14; Iz 5,26; Iz 13,6; Jer 9,9; Oz 9,7; Lk 19,44
4 Iz 5,25; Iz 24,22
5 Jer 51,20
6 2 Kar 17,6; Iz 9,17; Jer 34,22
7 Pr 50,20; Mch 4,11.12; Apd 2,23.24
8 2 Kar 19,10
9 Pr 10,10; 2 Kar 16,9; 2 Krn 35,20; Am 6,2
12 2 Kar 19, 25.31; 2 Krn 32,21; Iz 28,21; Jer 50,18
13 2 Kar 19, 22-24; Iz 37,24-27; Ez 28,4; Dan 4,30
14 Job 31,25
15 Jer 51,20

tą, kas nėra medis? Ar rykštė plaka tą,
kuris ją laiko?
16 Viešpats, kareivijų Dievas, užleis
sunkias ligas ant jo riebiųjų ir jo
garbę sunaikins lyg ugnimi.
17 Izraelio Šviesa taps ugnimi, jo Šven-
tasis – liepsna. Per vieną dieną ji su-
degins ir sunaikins usnis ir erškėčius.
18 Ji sunaikins jo miško garbę ir
sodo sielą bei kūną. Jie sunyks kaip
sunkiai sergantis ligonis.
19 Jo miško medžių taip maža beliks,
kad vaikas galės juos suskaičiuoti.
20 Tuomet Izraelio ir Jokūbo namų
likutis nebesikliaus juos nugalėju-
siais, bet tiesoje vilsis Viešpačiu,
Izraelio Šventuoju.
21 Jokūbo likutis sugrįš prie galin-
gojo Dievo.
22 Izraeli, jei tavo tauta ir būtų gausi
kaip pajūrio smiltys, sugrįš tik jos
likutis. Sunaikinimas numatytas ir
teisingai bus įvykdytas.
23 Viešpats, kareivijų Dievas, įvyk-
dys numatytą sunaikinimą visoje
žemėje.
24 Todėl Viešpats, kareivijų Dievas,
taip sako: „Mano tauta, gyvenanti
Sione, neišsigąsk asirų, kai jie plaks
tave rykštėmis ir muš lazdomis kaip
egiptiečiai.
25 Nes dar trumpa valandėlė, ir mano
rūstybė bei pyktis pasibaigs juos
sunaikinant."
26 Tada kareivijų Viešpats pakels
prieš juos rimbą ir smogs jiems, kaip
smogė Midjanui prie Orebo uolos.
Jis išties savo lazdą virš jūros, kaip
tai padarė Egipte.
27 Tą dieną jų našta bus pašalinta nuo
tavo pečių ir jungas nuo tavo spran-
do, ir patepimas sudaužys jungą.
28 Jie pakilo iš Rimono, atžygiavo į
Ajatą pro Migroną ir paliko atsargas
Michmaše.
29 Jie perėjo tarpeklį, Geboje nakvojo.
Rama dreba, Sauliaus Gibėja išbė-
giojo.
30 Šauk garsiai, Galimų dukra! Teiš-
girsta tave Laišoje, vargšas Anatote.
31 Madmena ištuštėjo, Gebimų gy-
ventojai ieško išsigelbėjimo.
32 Dar šiandien jie pasieks Nobą,
pakels grasinantį kumštį prieš Siono
dukterį, prieš Jeruzalės aukštumą.
33 Štai Viešpats, kareivijų Dievas,
nulauš su triukšmu šakas, aukštai iški-
lusius nukirs, aukštieji bus pažeminti,
34 miško tankumynus iškapos kir-
viu, Libanas kris nuo Galingojo.

11 Iš Jesės kelmo išsprogs atžala
ir iš jo šaknies išaugs šaka.
2 Viešpaties dvasia bus ant jo: dvasia
išminties ir supratimo, dvasia pata-
rimo ir galybės, dvasia pažinimo ir
Viešpaties baimės.
3 Bijoti Viešpaties jam bus džiaugs-
mas. Jis teis ne kaip akys mato ir
pasmerks ne kaip ausys girdi.
4 Jis teisingai teis beturčius ir neša-
liškai krašto romiuosius. Jis ištiks
žemę savo burnos lazda, nužudys
nedorėlį savo pūstelėjimu.
5 Teisumas bus jo strėnų raištis, išti-
kimybe jis susijuos juosmenį.
6 Vilkas gyvens su avinėliu, leopar-
das gulės su ožiuku, veršis, jautis ir
jaunas liūtas bus drauge, juos ganys
mažas vaikas.
7 Karvė ir lokys ganysis, jų jaunikliai
guls drauge ir liūtas ės šiaudus kaip
jautis.
8 Motinos maitinamas kūdikis žais

17 Iz 9,18
18 2 Kar 19,
23
20 2 Kar 16,7
21 Iz 9,6
22 Iz 6,13;
Rom 9,27.28
23 Iz 28,22;
Dan 9,27;
Rom 9,28
24 Iš 14,1-31;
Iz 7,4;
Iz 12,2
25 Iz 10,5;
Iz 26,20;
Dan 11,36
26 Iš 14,26.27;
Ts 7,25;
2 Kar 19,35;
Iz 9,4
27 Ps 105,15;
1 Jn 2,20
29 1 Sam 11,
4;
1 Sam 13,23
30 Ts 18,7;
1 Sam 25,44
31 Joz 15,31
32 1 Sam 21,
1;
Neh 11,32;
Iz 13,2;
Iz 37,22
33 Iz 37,24.
36-38;
Ez 31,3;
Am 2,9
11 SKYRIUS
1 Iz 4,2;
Iz 9,7;
Iz 11,10;
Zch 6,12;
Mt 1,5;
Apd 13,23;
Apr 5,5
2 Iz 42,1;
Iz 48,16;
Iz 61,1;
Mt 3,16;
Mk 1,10;
Lk 3,22;
Jn 1,32
4 Job 4,9;
Iz 30,28.33;
Mal 4,6;
2 Tes 2,8;
Apr 19,11
6 Oz 2,18

prie angies urvo, ir mažas vaikas kiš
ranką į gyvatės olą.
9 Niekas nekenks ir nežudys mano
šventame kalne. Kaip vanduo pripil-
do jūrą, taip žemė bus pilna Viešpa-
ties pažinimo.
10 Tą dieną Jesės šaknis bus vėliava
tautoms; pagonys ieškos jo, nes jo
poilsis bus šlovingas.
11 Tuomet Viešpats vėl pakels ran-
ką gelbėti savo tautos likutį, kuris
bus likęs Asirijoje, Egipte, Patrose,
Kuše, Elame, Šinare, Hamate ir
jūros salose.
12 Jis iškels vėliavą tautoms, surinks
Izraelio pabėgėlius ir Judo išsklai-
dytuosius iš keturių žemės kraštų.
13 Tuomet Efraimo pavydas išnyks,
ir Judo priešai bus sunaikinti, Efrai-
mas nepavydės Judui, Judas nebe-
kovos prieš Efraimą.
14 Jie skubės prieš filistinus vaka-
ruose ir kartu apiplėš rytiečius. Jie
pasieks ir valdys edomitus ir moa-
bitus, amonitai jiems paklus.
15 Viešpats išdžiovins Egipto jūros
liežuvį. Jis taip pat, pakėlęs savo
ranką, padalins upę į septynis upe-
lius; tuomet bus galima pereiti per
ją sausuma.
16 Ir bus platus kelias mano tautos
likučiui, kuris išliko Asirijoje, kaip
buvo Izraeliui išeinant iš Egipto.

12 Tuomet tu sakysi: „Aš šlovinu
Tave, Viešpatie. Nors buvai
užsirūstinęs ant manęs, bet Tavo
pyktis atlėgo, ir Tu paguodei mane.
2 Dievas yra mano išgelbėjimas. Aš
Juo pasitikiu ir nebijau, nes mano
stiprybė ir giesmė yra Viešpats. Jis
yra mano gelbėtojas.“

9 Job 5,23; Ps 98,2.3; Iz 45,6; Iz 65,25; Ez 34,25; Oz 2,18; Hab 2,14
10 Iz 2,11; Iz 11,1; Iz 27,12.13; Rom 15,10.12
11 Iz 19,23-25; Oz 11,11; Zch 10,10
12 Jn 7,35
13 Iz 9,21; Jer 3,18; Ez 37,16.17.22; Oz 1,11
14 Iz 63,1; Dan 11,41; Jl 3,19; Am 9,12
15 Iz 50,2; Iz 51,10.11; Zch 10,10.11
16 Iš 14,29; Iz 19,23

12 SKYRIUS
1 Iz 2,11
2 Iš 15,2; Ps 83,18; Ps 118,14
3 Jn 4,10.14; Jn 7,37.38
4 1 Km 16,8; Ps 34,3; Ps 105,1; Ps 145,4-6
5 Iš 15,1; Ps 98,1; Iz 24,14; Iz 42,10.11; Iz 44,23
6 Ps 89,18; Iz 52,9; Iz 54,1; Sof 3,14.15

13 SKYRIUS
1 Jer 50,1-46; Jer 51,1-64; Mt 1,11; Apr 14,8
2 Iz 10,32; Iz 18,3; Jer 51,25
3 Ps 149,2; Jl 3,11
4 Iz 17,12; Jl 3,14
5 Iz 24,1; Iz 34,2; Iz 42,13
6 Job 31,23; Iz 2,12; Iz 10,25; Ez 30,3; Jl 1,15; Am 5,18; Sof 1,7; Apr 6,17
8 Ps 48,6
9 Ps 104,35; Pat 2,22; Mal 4,1
10 Iz 24,21-23;

3 Jūs su džiaugsmu semsite vandenį
iš išgelbėjimo šaltinių,
4 sakydami: „Girkite Viešpatį, šau-
kitės Jo vardo, garsinkite tautose
Jo darbus, skelbkite, kad Jo vardas
didingas.
5 Giedokite Viešpačiui, nes Jis pada-
rė didingų darbų; tebūna tai žinoma
visoje žemėje.
6 Džiūgaukite ir šūkaukite, Siono
gyventojai, nes Izraelio Šventasis yra
didis tarp jūsų.“

13 Regėjimas apie Babiloną, kurį
matė Izaijas, Amoco sūnus.
2 Iškelkite vėliavą kalno viršūnėje,
šaukite garsiai, mokite ranka, kad jie
įeitų pro kilmingųjų vartus.
3 Aš įsakiau savo pašvęstiesiems
ir pašaukiau savo karžygius, kad
įvykdytų mano rūstybę, – tuos, kurie
džiaugiasi mano išaukštinimu.
4 Kalnuose minios triukšmas tarsi
gausios tautos. Tai karalysčių ir susi-
rinkusių tautų sujudimas. Kareivijų
Viešpats ruošia kariuomenę kovai.
5 Jie ateina iš tolimos šalies, nuo
padangių pakraščių; tai Viešpaties
rūstybės įrankiai žemei sunaikinti.
6 Verkite, nes Viešpaties diena arti; ji
ateina kaip sunaikinimas iš Visagalio.
7 Dėl to visos rankos nusvirs, kiekvie-
no žmogaus širdis sutirps.
8 Jie išsigąs, juos apims skausmai
ir kentėjimai. Juos suims skausmai
kaip gimdyves. Jie apstulbę žiūrės
vienas į kitą: jų veidai degs ugnimi.
9 Artėja Viešpaties diena, žiauri
ir pilna rūstybės bei keršto, kad
paverstų žemę tyrlaukiais ir sunai-
kintų jos nusidėjėlius.
10 Dangaus žvaigždės ir žvaigždynai

nebešvies, saulė, tik patekėjus, aptems ir mėnulis nebešvies.

11 Aš bausiu pasaulį dėl jo piktybės, nedorėlius – dėl jų kalčių. Aš sustabdysiu puikuolių pasipūtimą ir pažeminsiu baisiųjų išdidumą.

12 Aš padarysiu, kad žmogus bus brangesnis už auksą, o vyras – už gryną Ofyro auksą.

13 Aš supurtysiu dangus, o žemė pajudės iš savo vietos dėl kareivijų Viešpaties rūstybės Jo degančio pykčio dieną.

14 Kaip išgąsdintos stirnos arba avys, kurių niekas nebegano, kiekvienas grįš prie savo tautos, į savo kraštą.

15 Ką suras, perdurs, ką sugaus, nužudys.

16 Jų kūdikius sutraiškys jų pačių akivaizdoje, išplėš namus ir moteris išprievartaus.

17 Aš sukurstysiu prieš Babiloną medus, kurie nevertina sidabro ir negeidžia aukso.

18 Jie strėlėmis žudys jaunuolius, nepagailės nėščių moterų nei jų kūdikių.

19 Babilonas, karalysčių šlovė, chaldėjų pasididžiavimas, taps kaip Sodoma ir Gomora, kai Viešpats jas sunaikino.

20 Jis niekad nebebus apgyvendintas ir niekas jame negyvens per kartų kartas. Arabas ten nebestatys savo palapinės ir piemenys nebeganys savo bandos.

21 Laukiniai žvėrys ten šeimininkaus, jų namai bus pilni pelėdų. Stručiai ten bėgios ir šokinės satyrai.

22 Hienos kauks bokštuose ir šakalai puikiuose rūmuose. Babilono galas arti, jo dienos suskaitytos.

Ez 32,7; Jl 2,31; Mt 24,29; Mk 13,24; Lk 21,25
11 Iz 2,17; Iz 26,21
13 Ps 110,5; Iz 34,4; Iz 51,6; Rd 1,12; Ag 2,6
14 Jer 50,16; Jer 51,9
16 Ps 137,8.9; Iz 13,18; Iz 14,21; Oz 10,14; Nah 3,10; Zch 14,2
17 Iz 21,2; Jer 51,11.28; Dan 5,28.31
19 Pr 19,24; Įst 29,23; Iz 14,4; Jer 50,40; Dan 4,30; Am 4,11; Apr 18,11-16.19.21
20 Jer 50,3
21 Iz 34,11-15; Sof 2,14; Apr 18,2
22 Jer 51,33

14 SKYRIUS
1 Ps 102,13; Iz 41,8.9; Iz 49,13.15; Iz 54,7.8; Iz 60,4.5.10; Zch 1,17; Zch 2,12
2 Iz 49,22; Iz 60,9.14; Iz 66,20
4 Iz 13,19; Hab 2,6; Apr 18,16
5 Ps 125,3
8 Iz 55,12; Ez 31,16
9 Ez 32,21
10 Ez 32,21
12 Iz 34,4; Lk 10,18; Apr 12,7-9
13 Ps 48,2; Ez 28,2.14; Dan 8,10; Mt 11,23; 2 Tes 2,4

14 Nes Viešpats pasigailės Jokūbo ir vėl išsirinks Izraelį, apgyvendins juos jų pačių krašte. Prie jų jungsis ateiviai ir glausis prie Jokūbo.

2 Pagonys paims juos ir parves į jų vietą. Izraelitai Viešpaties žemėje juos apgyvendins kaip tarnus ir tarnaites. Jie padarys belaisviais tuos, kurių belaisviai patys buvo, ir pavergs savo prispaudėjus.

3 Kai Viešpats po visų vargų, baimės ir kietos vergijos, kurioje vargote, jums suteiks ramybę,

4 tada tyčiositės iš Babilono karaliaus, sakydami: „Kaip nurimo prispaudėjas! Įžūlaus miesto nebeliko!

5 Viešpats sulaužė nedorėlio lazdą, jo valdovo skeptrą,

6 kuris be paliovos įtūžęs plakė tautas, jas pavergė ir žiauriai persekiojo.

7 Visa žemė nurimo ir ilsisi, linksmai dainuoja.

8 Džiaugiasi kiparisai ir Libano kedrai, sakydami: „Kai tu kritai, kirtėjai nebeateina mūsų kirsti."

9 Pragaras sujudo pasitikti tavęs ateinančio; dėl tavęs pažadino mirusiuosius, visus žemės valdovus, pakėlė nuo sostų visus tautų karalius.

10 Visi jie kalbės tau: „Tu nusilpai kaip ir mes, tapai mums lygus!"

11 Tavo didybė nugarmėjo į pragarą su tavo styginių skambesiu. Kandys yra tavo paklodė ir kirminai užklojo tave.

12 Kaip tu iškritai iš dangaus, Liuciferi, ryto aušros sūnau? Kaip tu kritai žemėn, kuris buvai pamynęs tautas?

13 Tu sakei savo širdyje: „Aš pakilsiu į dangų, iškelsiu savo sostą aukščiau

Dievo žvaigždžių, sėdėsiu dievų
kalne tolimiausioje šiaurėje.
14 Aš pakilsiu aukščiau debesų, bū-
siu lygus Aukščiausiajam!“
15 Bet tu esi nublokštas į pragarą, į
giliausią bedugnę.
16 Kurie tave mato, įsižiūri ir galvo-
ja: „Ar tai vyras, prieš kurį drebėjo
žemė ir karalystės?
17 Kuris pavertė pasaulį dykuma,
sugriovė miestus ir nepaleido savo
belaisvių?“
18 Visų tautų karaliai garbingai guli
savo kapuose.
19 Tu gi išmestas iš kapo kaip bjauri
šaka, kaip kardu nužudytųjų rūbai,
guli duobėje tarp akmenų, kojomis
mindomas.
20 Tu nebūsi palaidotas su kitais, nes
sunaikinai savo kraštą, išžudei tau-
tą. Piktadario palikuonys niekada
nebus minimi.
21 Išžudykite jo vaikus už tėvo nusikal-
timus, kad jie nebepakiltų, neapgy-
vendintų krašto ir žemės neužstatytų
miestais.“
22 „Aš eisiu prieš juos, – sako karei-
vijų Viešpats, – sunaikinsiu Babilono
vardą ir likutį – sūnų ir vaikaitį“, –
sako Viešpats.
23 „Paversiu jį ežių buveine ir van-
dens liūnu; visa iššluosiu sunaikini-
mo šluota“, – sako kareivijų Viešpats.
24 Kareivijų Viešpats prisiekė: „Kaip
Aš sumaniau, taip įvyks, kaip nu-
sprendžiau, taip ir bus.
25 Aš sutraiškysiu asirus savo žemėje
ir sumindžiosiu juos kalnuose. Jų
jungas bus pašalintas ir jų našta
nuimta nuo Izraelio pečių.
26 Aš tai sumaniau padaryti visoje
žemėje ir pakėliau ranką prieš visas
tautas.“
27 Kareivijų Viešpats taip nusprendė,
kas tai pakeis? Jis ranką pakėlė, kas
ją sulaikys?
28 Karaliaus Ahazo mirties metais
buvo paskelbta:
29 „Nedžiūgauk, filistinų žeme, kad
rykštė, kuri tave plakė, yra sulaužy-
ta. Iš gyvatės šaknų augs angis, o iš
angies kiaušinių – drakonas.
30 Beturčių pirmagimiai bus mai-
tinami, neturtingieji gulės saugiai.
Tavo šaknį pražudysiu badu, kuris
išžudys tavo likutį.
31 Vartai, dejuokite! Mieste, šauk!
Išsigąskite, visi filistinai! Iš šiaurės
atslenka dūmai; jų gretose nėra nė
vieno atsiliekančio.“
32 Ką atsakyti tautos pasiuntiniams?
Viešpats įkūrė Sioną, Jo tautos varg-
šai ras čia prieglaudą.

15 Regėjimas apie Moabą. Tą nak-
tį, kai Ar Moabas ir Kir Moa-
bas buvo sunaikinti, Moabas žuvo.
2 Jis ėjo į šventyklą ir į Diboną, kilo
į aukštumas raudoti; moabitai ráu-
da dėl Nebojo ir Medebos. Jų visų
galvos plaukai nukirpti ir barzdos
nuskustos.
3 Gatvėse jie vilki ašutinėmis, ant
namų stogų ir aikštėse visi rauda
ir dejuoja.
4 Hešbone ir Elealėje jie taip rauda,
kad jų balsas girdėti Jahace; net
Moabo kariai šaukia ir dreba.
5 Mano širdis liūdi dėl Moabo. Žmo-
nės bėga iš jo į Coarą. Kiti verkdami
eina taku į Luhitą. Kelyje į Horonai-
mą jie rauda, nes visa sunaikinta.
6 Nimrimo vandenys išdžiūvo, žolė

14 Iz 47,8; 2 Tes 2,4
15 Ez 28,8; Mt 11,23; Lk 10,15
20 Job 18,19; Ps 21,10; Ps 109,13; Iz 1,4; Iz 31,2
21 Iš 20,5; Kun 26,39; Iz 13,16; Mt 23,35
22 1 Kar 14, 10; Job 18,19; Pat 10,7; Iz 26,14; Iz 47,9; Jer 51,62
23 Iz 34,11; Sof 2,14
24 Iz 43,13
25 Iz 10,27; Mch 5,5.6; Nah 1,13; Sof 2,13
26 Iz 23,9; Sof 3,6.8
27 2 Km 20,6; Job 9,12; Job 23,13; Ps 33,11; Pat 19,21; Pat 21,30; Iz 43,13; Dan 4,31.35
28 2 Kar 16, 20; 2 Km 28,27
29 2 Kar 18,8; 2 Km 26,6
32 Ps 87,1.5; Zch 11,11

15 SKYRIUS
1 Sk 21,28; Įst 2,9; 2 Kar 3,4; Iz 15,1-9; Iz 16,1-14; Jer 25,21; Jer 48,1-47; Am 2,1-3; Sof 2,8-11
2 Kun 21,5; Jer 48,37
3 Jer 48,38
4 Sk 21,28; Sk 32,3; Jer 48,34
5 Iz 16,11; Jer 48,5.31.34
6 Sk 32,36

nuvyto, nauja nebeželia, ir nėra jo-
kios žalumos.
7 Visa, kas dar liko, jie nešasi per
Karklų upelį.
8 Šauksmas girdėti visame Moabo
krašte; jis girdimas Eglaimuose ir
Beer Elime.
9 Dimono vandenys pilni kraujo.
Bet Aš siųsiu Dimonui dar daugiau
nelaimių: liūtų Moabo pabėgėliams
ir krašte likusiems.

16 Siųskite krašto kunigaikščiui
avinėlį iš Selos į dykumą, į
Siono dukros kalną.
2 Kaip iš lizdo išmesti paukščiukai yra
Moabo dukterys prie Arnono brastų.
3 Sušaukite pasitarimą, įvykdykite
teisingumą. Tegu tavo šešėlis būna
kaip naktis vidudienį. Išsklaidytus
paslėpk, pabėgėlių neišduok.
4 Priimk, Moabai, mano išsklaidy-
tuosius ir pabėgėlius, tegul jie gyvena
pas tave. Būk jiems apsauga nuo
sunaikintojo. Prispaudėjo nebėra,
plėšimas baigėsi, niokotojai paša-
linti iš krašto.
5 Gailestingumu sostas bus įtvirtin-
tas, kad sėdintysis jame, Dovydo
palapinėje, teisingai teistų, ieško-
damas teisingumo ir skubėdamas
įgyvendinti teisybę.
6 Mes girdėjome apie Moabą, koks
išdidus jis yra! Jo išdidumas, aki-
plėšiškumas ir įžūlumas tėra tuščias
pasigyrimas.
7 Visi moabitai verks ir raudos. Jie
verks ir liūdės dėl Kir Hareseto pa-
matų, kurie bus sujudinti.
8 Hešbono laukai išdžiūvo ir Sibmos
vynmedžiai, kurių vyną gerdavo
tautų viešpačiai, yra sunaikinti,
vynuogynai, kurie tęsėsi iki Jazero,
siekė dykumą ir anapus jūros.
9 Drauge su Jazeru aš verkiu dėl Sib-
mos vynmedžių, laistau ašaromis
Hešboną ir Elealę. Liovėsi šauksmai
dėl vasaros vaisių ir derliaus.
10 Linksmybė ir džiaugsmas dingo
iš derlingųjų laukų. Vynuogynuose
neskamba nei dainos, nei šūksniai.
Spaudyklose niekas nebespaudžia
vyno. Aš nutildžiau dirbančiųjų
šauksmus.
11 Mano siela dėl Moabo skamba lyg
arfa, o širdis liūdi Kir Hareseto.
12 Jei Moabas pasirodys aukštumoje
aukoti ir eis į savo šventyklą melstis,
jis nieko nelaimės.
13 Tai yra Viešpaties žodis, kurį Jis
kalbėjo anksčiau apie Moabą.
14 Bet dabar Viešpats sako: „Per
trejus metus Moabo didybė sunyks,
iš gausios tautos liks tik mažas ir
silpnas likutis.“

17 Pranašystė apie Damaską.
„Damaskas nebebus miestas,
jis taps griuvėsių krūva.
2 Aroero miestai ištuštės, jie taps
ganyklomis. Čia ilsėsis kaimenės ir
niekas jų nebaidys.
3 Dings Efraimo tvirtovės ir Da-
masko karalystė. Sirijos likutis bus
kaip Izraelio vaikų šlovė“, – sako
kareivijų Viešpats.
4 „Tą dieną Jokūbo šlovė sumenks
ir jo kūnas suliesės.
5 Bus taip, kaip pjovėjui pjūties metu
nuimant derlių arba kaip renkan-
čiam varpas Refajų slėnyje.
6 Iš jo liks tiek, kaip nurinkus alyv-
medį: dvi ar trys alyvos medžio
viršūnėje ir keturios ar penkios ant

9 2 Kar 17,25; Jer 50,17
16 SKYRIUS
1 2 Kar 3,4; 2 Kar 14,7; Ezr 7,17; Iz 42,11
2 Sk 21,13; Pat 27,8
5 Ps 72,2; Iz 9,6.7; Iz 32,1; Iz 55,4; Dan 7,14; Mch 4,7; Lk 1,33; Apr 11,15
6 Iz 28,15; Jer 48,29; Am 2,1; Abd 1,3.4; Sof 2,8.10
7 2 Kar 3,25; Jer 48,20.31
8 Iz 16,9; Iz 24,7; Jer 48,32
9 Iz 15,4
10 Iz 24,8; Jer 48,33
11 Iz 15,5; Iz 63,15; Jer 48,36; Oz 11,8; Fil 2,1
12 Iz 15,2
14 Job 7,1; Job 14,6; Iz 21,16
17 SKYRIUS
1 Pr 14,15; Pr 15,2; 2 Kar 16,9; Jer 49,23; Am 1,3-5; Zch 9,1; Apd 9,2
2 Sk 32,34; Jer 7,33
3 Iz 7,16; Iz 8,4
4 Iz 10,16
5 Iz 17,11; Jer 51,33; Jl 3,13; Mt 13,30
6 Įst 4,27; Iz 24,13; Abd 1,5

šakų galų", – sako Viešpats, Izraelio
Dievas.
7 Tą dieną žmogus žiūrės į savo Kū-
rėją, jo akys žvelgs į Izraelio Šventąjį.
8 Jis nebežiūrės į aukurus, kuriuos
padarė jo ranka, ir nebrangins to, kas
jo padirbta, – giraičių ir atvaizdų.
9 Tada kaip apleista šaka ar viršūnė
bus jo sutvirtinti miestai, kuriuos jie
paliks dėl izraelitų. Čia bus tyrlaukiai.
10 Kadangi tu užmiršai savo išgelbėji-
mo Dievą ir neatsiminei savo stipry-
bės uolos, tu sodinsi savo mėgiamus
sodus ir svetimų vynmedžių daigus.
11 Tą dieną, kai sodinsi, jie sužaliuos ir
kitą rytą žydės, tačiau derliaus jie ne-
neš – tik vargą, nelaimes ir skausmus.
12 Vargas daugeliui tautų, kurios
šėlsta lyg jūrų bangos ir ūžia kaip
putojantys vandenys.
13 Tautos šėls kaip putojantys vande-
nys. Viešpats sudraus jas, ir jos bėgs
lyg kalnuose vėjo nešami šapai, kaip
audros sūkurio blaškomos dulkės.
14 Vakare – siaubas! Rytą jų jau ne-
bėra! Tokia dalia mūsų naikintojų,
likimas tų, kurie mus plėšia!

18 Vargas kraštui, esančiam ana-
pus Etiopijos upių, kuriame
girdimas sparnų ūžesys.
2 Jis siunčia pasiuntinius jūra, van-
dens keliais nendriniuose laiveliuo-
se. Greitieji pasiuntiniai, skubėkite pas
galingą aukštaūgių tautą, pas tautą,
kurios bijo arti ir toli gyvenantys,
kurios kraštas upėmis išraižytas.
3 Viso pasaulio gyventojai! Stebėkite,
kai vėliava bus pakelta kalnuose!
Klausykite, kai išgirsite trimito balsą!
4 Štai ką Viešpats man kalbėjo: „Aš
ramiai viską seksiu iš savo vietos kaip

7 Iz 10,20; Oz 3,5; Mch 7,7
8 Iz 2,8; Iz 31,7
10 Ps 68,19; Iz 51,13
12 Iz 5,30; Jer 6,23; Ez 43,2; Lk 21,25
13 Ps 9,5; Ps 83,13; Iz 41,11; Oz 13,3

18 SKYRIUS
1 2 Kar 19,9; Iz 20,4.5; Ez 30,4.5.9; Sof 2,12; Sof 3,10
3 Iz 5,26
7 Ps 68,31; Ps 72,10; Iz 16,1; Sof 3,10; Mal 1,11; Apd 8,27-38

19 SKYRIUS
1 Iš 12,12; Ps 18,10; Ps 104,3; Jer 9,25.26; Jer 43,12; Ez 29,1-21; Ez 30,1-19; Jl 3,19; Mt 26,64; Apr 1,7
2 Ts 7,22; 1 Sam 14, 16.20; 2 Km 20,23; Mt 10,21.36
3 1 Km 10, 13; Iz 8,19; Iz 47,12; Dan 2,2
4 Iz 20,4; Jer 46,26; Ez 29,19
5 Iz 50,2; Jer 51,36; Ez 30,12
6 2 Kar 19,24
9 1 Kar 10,28; Pat 7,16; Ez 27,7

karštis giedrą dieną, kaip rasos de-
besis pjūties įkarštyje."
5 Prieš pjūtį, žydėjimui praėjus, vy-
nuogėms pradėjus nokti, Jis išpjaustys
visas atžalas ir iškapos metūglius.
6 Jie bus palikti kalnų paukščiams ir
žemės žvėrims. Paukščiai tame krašte
praleis vasarą ir žvėrys gyvens žiemą.
7 Tuo metu nenugalima ir išdidi aukš-
taūgių tauta, kurios bijo arti ir toli
gyvenantys, kurios kraštas upėmis
išraižytas, atneš dovanų kareivijų
Viešpačiui į Siono kalną.

19 Pranašystė apie Egiptą. Štai
Viešpats ateina į Egiptą ant
lengvo debesies. Egipto stabai drebės
Jo akivaizdoje, ir egiptiečių širdys
sutirps.
2 „Aš sukurstysiu egiptiečius prieš
egiptiečius: brolis kovos prieš brolį,
draugas prieš draugą, miestas prieš
miestą ir karalystė prieš karalystę.
3 Egipto dvasia nusilps, ir Aš pa-
versiu niekais jų planus. Jie klaus
savo stabų ir burtininkų, mirusiųjų
dvasių iššaukėjų ir žynių.
4 Aš atiduosiu egiptiečius į žiauraus
valdovo rankas; nuožmus karalius
juos valdys", – sako Viešpats, ka-
reivijų Dievas.
5 Jūros vanduo nuseks, ir upė išdžius.
6 Upės ir kanalai dvoks, nendrės ir
meldai suvys.
7 Papirusai upės pakrantėse ir pasė-
liai prie upės išdžius, sunyks ir nieko
nebeliks.
8 Žvejai liūdės ir dejuos visi, kurie
meta meškeres į upę ir kurie vande-
nyje tiesia tinklus.
9 Linų apdirbėjai ir verpėjos bei au-
dėjos neteks vilties.

10 Visų, kurie laiko tvenkinius žu-
vims, planai sužlugs.
11 Coano kunigaikščiai yra kvaili.
Faraono išmintingieji patarėjai duos
kvailus patarimus. Kaip galite sakyti
faraonui: „Aš esu išminčiaus sūnus,
karalių palikuonis?“
12 Kur tavo išminčiai? Jie tepraneša
ir tepaskelbia, ką kareivijų Viešpats
nusprendė dėl Egipto.
13 Coano kunigaikščiai taps kvaili,
Nofo kunigaikščiai klys. Giminių
vadai suklaidins Egiptą.
14 Viešpats pasiuntė jiems svaigu-
lio dvasią, kuri klaidina egiptiečius
visuose jų darbuose; jie – kaip girtas
žmogus, svyrinėjantis savo vėma-
luose.
15 Jokio darbo Egipte negalės daryti
nei galva, nei uodega, nei palmė, nei
nendrė.
16 Tą dieną egiptiečiai bus lyg moteris:
jie drebės ir išsigąs kareivijų Vieš-
paties rankos, kurią Jis pakels prieš
Egiptą.
17 Judo žemė bus siaubas Egiptui.
Kiekvienas, vos jį paminėjęs, išsigąs
dėl to, ką Viešpats nusprendė dėl
Egipto.
18 Tada Egipto šalyje bus penki mies-
tai, kurie kalbės Kanaano kalba ir
prisieks kareivijų Viešpačiui. Vienas
bus vadinamas Saulės miestu.
19 Egipto žemės viduryje stovės auku-
ras Viešpačiui, o krašto pasienyje –
paminklas Jam.
20 Tai bus ženklas ir liudijimas apie
Viešpatį Egipto krašte, nes jie šauksis
Viešpaties, pavojui iškilus. Jis siųs
jiems gelbėtoją, kuris kovos ir išlais-
vins juos.
21 Viešpats apsireikš egiptiečiams, ir
tą dieną egiptiečiai pažins Viešpatį.
Jie aukos Jam deginamąsias ir duo-
nos aukas, duos įžadus Viešpačiui
ir laikysis jų.
22 Viešpats užgaus Egiptą ir išgydys.
Jie gręšis į Viešpatį. Jis leisis permal-
daujamas ir pagydys juos.
23 Tuomet eis vieškelis iš Egipto į
Asiriją. Asirai keliaus į Egiptą ir egip-
tiečiai į Asiriją. Asirai ir egiptiečiai
drauge tarnaus Viešpačiui.
24 Izraelis bus trečias su Egiptu ir Asi-
rija – palaiminimas krašto viduryje.
25 Juos kareivijų Viešpats laimins,
sakydamas: „Tebūna palaimintas
Egiptas, mano tauta, ir Asirija, mano
rankų darbas, ir Izraelis, mano pa-
veldas.“

20 Asirijos karalius Sargonas
siuntė Tartaną, ir tas atėjo į
Ašdodą, kariavo prieš jį ir jį paėmė.
2 Tuo metu Viešpats kalbėjo Amoco
sūnui Izaijui: „Eik, nusivilk ašutinę
ir nusiauk kurpes.“ Jis taip ir pada-
rė – vaikščiojo nuogas ir basas.
3 Tada Viešpats tarė: „Kaip mano
tarnas Izaijas vaikščiojo nuogas ir
basas trejus metus (tai buvo ženklas
Egiptui ir Etiopijai),
4 taip Asirijos karalius ves Egipto
belaisvius ir Etiopijos tremtinius,
jaunus ir senus, nuogus ir basus, ne-
apdengtomis šlaunimis Egipto gėdai.
5 Jie išsigąs ir drebės dėl Etiopijos,
kuri buvo jų viltis, ir dėl Egipto, ku-
riuo didžiavosi.
6 Tą dieną šito jūros pakraščio gyven-
tojai sakys: „Štai kas atsitiko tiems,
pas kuriuos bėgome ieškoti pagalbos,
kad mus išlaisvintų nuo Asirijos ka-
raliaus! Kaip dabar išsigelbėsime?“

11 Pr 41,38. 39; Sk 13,22; 1 Kar 4,29.30; Ps 78,12.43; Iz 30,4; Apd 7,22
12 Ps 33,11; 1 Kor 1,20
13 Jer 2,16; Ez 30,13
14 1 Kar 22, 22; Iz 29,10
15 Iz 9,14-16
16 Iz 11,15; Jer 51,30; Nah 3,13
17 Iz 14,24; Dan 4,35
18 Iz 45,23; Sof 3,9
19 Pr 28,18; Iš 24,4; Joz 22,10.26. 27; Ps 68,31; Iz 56,7; Iz 60,7
20 Joz 4,20; Joz 22,27; Iz 43,11
21 Iz 2,3.4; Iz 11,9; Iz 56,7; Iz 60,7; Zch 14,16-18; Mal 1,11
22 Įst 32,39; Iz 30,26; Iz 57,18; Hbr 12,11
23 Iz 11,16; Iz 27,13; Iz 35,8; Iz 49,11; Iz 62,10
25 Įst 14,2; Ps 100,3; Iz 29,23; Oz 2,23; Ef 2,10

20 SKYRIUS

1 2 Kar 18,17
2 1 Sam 19,24; Mch 1,8; Zch 13,4; Mt 3,4
3 Iz 8,18
4 2 Sam 10,4; Iz 3,17; Iz 19,4; Jer 13,22; Mch 1,11
5 2 Kar 18,21; Iz 30,3-5; Iz 31,1; Ez 29,6.7
6 Iz 30,5.7

21 Pranašystė apie pajūrio dykumą. Viesulas kyla iš pietų, ateina iš dykumos, iš baimę keliančio krašto.

2 Bauginantis regėjimas buvo man duotas: plėšikas plėšia, naikintojas naikina. Pakilk, Elamai! Medija, apgulk! Aš padarysiu galą visiems vaitojimams.

3 Man skauda strėnas, skausmai suėmė mane lyg gimdyvę, nebegaliu nei girdėti, nei matyti.

4 Mano širdis dreba, baimė ima mane; mano malonumų naktis Jis pavertė siaubu.

5 Stalas padengtas, kilimai ištiesti, jie valgo ir geria. Kunigaikščiai, pakilkite, patepkite skydus!

6 Viešpats man įsakė: „Eik, pastatyk sargą, ką jis matys, tepraneša!“

7 Jis pamatė vežimą, traukiamą poros žirgų, raitelį ant asilo ir raitelį ant kupranugario, ir jis labai atidžiai stebėjo.

8 Jis šaukė kaip liūtas: „Viešpatie, aš stoviu sargyboje dieną ir budžiu naktimis.

9 Štai artėja vežimas ir pora raitelių.“ Jis atsakė: „Krito, krito Babilonas, visi jo dievų atvaizdai sutrupinti guli ant žemės!“

10 O, mano klojimo iškultieji grūdai! Ką girdėjau iš kareivijų Viešpaties, Izraelio Dievo, tą pranešiau jums.

11 Pranašystė apie Dūmą. Jis šaukia man iš Seyro: „Sarge, kiek ilgai dar? Sarge, kiek dar tęsis naktis?“

12 Sargas atsakė: „Rytas artėja, o po jo naktis. Jei norite klausti, klauskite vėl; sugrįžkite ir klauskite!“

13 Pranašystė apie Arabiją. Jūs nakvosite Arabijos miškuose, Dedano karavanai.

14 Trokštančiam duokite vandens, pabėgėlius pasitikite su duona, Temos krašto gyventojai.

15 Jie bėga nuo kardo, nuo iškelto kardo, nuo įtempto lanko, nuo baisaus karo.

16 Viešpats man sako: „Dar vieni metai, ir visa Kedaro didybė pranyks.

17 Kedaro sūnų, drąsiųjų šaulių, išliks tik mažas likutis, nes Viešpats, Izraelio Dievas, taip kalbėjo.“

22 Pranašystė apie Regėjimo slėnį. Kas gi atsitiko, kad visi sulipote ant stogų?

2 Tu, triukšmingas ir neramus, linksmasis mieste! Tavo kritusieji nekrito nuo kardo ir nemirė kovoje.

3 Visi tavo valdovai bėgo, bet buvo surišti šaulių. Visi, kurie surasti tavyje, buvo surišti, nors ir bėgo toli.

4 Aš sakiau: „Atsitraukite nuo manęs, aš graudžiai verksiu. Neguoskite manęs, nes mano tauta sunaikinta.“

5 Tai buvo paniekos ir sąmyšio diena Regėjimo slėnyje, kurią mums siuntė kareivijų Viešpats.

6 Elamas atėjo su strėlinėmis, kovos vežimais ir raiteliais, o Kyras – su skydais.

7 Tavo geriausieji slėniai buvo pilni kovos vežimų, raiteliai išsirikiavo prie vartų.

8 Judo apsauga buvo patraukta. Tą dieną jūs apžiūrėjote ginklus Miško namuose.

9 Jūs matėte Dovydo miesto sienų plyšius, kurių buvo daug. Jūs sėmėte vandenį iš žemutinio tvenkinio.

10 Jūs apžiūrėjote Jeruzalės namus, juos griovėte ir jais tvirtinote miesto sieną.

21 SKYRIUS
1 Zch 9,14
2 Iz 13,17; Iz 22,6; Iz 33,1; Jer 49,34
3 Iz 13,8; Iz 15,5; Iz 16,11
4 Įst 28,67
5 Jer 51,39; Dan 5,5
8 Hab 2,1
9 Iz 13,19; Iz 46,1; Iz 47,5.9; Iz 48,14; Jer 50,2; Jer 51,8,44; Dan 5,28.31; Apr 14,8; Apr 18,2
10 Jer 51,33; Mch 4,13
11 Pr 25,14; Pr 32,3; Joz 15,52; 1 Km 1,30; Jer 49,7; Ez 35,2; Abd 1,1-21
13 Pr 10,7; 1 Km 1,9.32; Jer 25,23.24; Jer 49,28; Ez 27,15
16 Ps 120,5; Gg 1,5; Iz 16,14; Iz 42,11; Iz 60,7; Ez 27,21

22 SKYRIUS
2 Iz 32,13
4 Jer 4,19
5 Iz 37,3; Rd 1,5; Rd 2,2
6 Iz 15,1; Jer 49,35
8 1 Kar 7,2; 1 Kar 10,17; 2 Kar 18,15.16
9 2 Kar 20,20; 2 Km 32,4; Neh 3,16

11 Jūs padarėte saugyklą tarp abiejų
sienų senojo tvenkinio vandeniui.
Bet jūs pamiršote Tą, kuris visa tai
darė, ir nekreipėte dėmesio į Jį.
12 Kareivijų Viešpats ragino tą dieną
verkti ir raudoti, skustis galvos plau-
kus ir apsirengti ašutine.
13 Bet štai džiaugsmas ir linksmybė!
Pjaunate avis ir veršius, valgote mėsą
ir geriate vyną, sakydami: „Valgyki-
me ir gerkime, nes rytoj mirsime.“
14 Kareivijų Viešpats apsireiškė man,
sakydamas: „Šitas nusikaltimas
jums nebus atleistas iki mirties“, –
sako kareivijų Viešpats.
15 Kareivijų Viešpats liepė: „Eik pas
rūmų prievaizdą Šebną ir jam sakyk:
16 „Ką tu čia veiki? Kodėl išsikirtai
sau kapą? Rūpestingai aukštoje vie-
toje išsikaldinai sau buveinę uoloje.
17 Štai kareivijų Viešpats tvirtai nu-
tvers tave ir pašalins iš čia.
18 Jis sukte pasuks tave ir mes kaip
kamuolį į didelę šalį; ten tu mirsi ir
ten tavo garbės vežimas taps gėda
tavo valdovo namams!
19 Aš pašalinsiu tave iš tavo vietos
ir tarnybos.
20 Tą dieną aš pašauksiu savo tarną
Eljakimą, Hilkijo sūnų,
21 apvilksiu jį tavo rūbu, apjuosiu
tavo juosta ir perduosiu jam tavo
valdžią. Jis bus kaip tėvas Jeruzalės
gyventojams ir Judo namams.
22 Aš uždėsiu jam ant peties Dovydo
namų raktą. Jis atidarys, ir niekas
nebeuždarys, jis užrakins, ir niekas
nebeatrakins.
23 Aš įkalsiu jį kaip vinį tvirtoje vie-
toje, ir jis taps šlovingu sostu savo
tėvo namuose.
24 Ant jo kabos visa jo tėvo namų šlo-
vė: visi palikuonys ir atžalos, maži ir
dideli indai – nuo puodukų iki puodų.
25 Ateis diena, kai tvirtoje vietoje
įkalta vinis nulūš, visa, kas ant jos
kabojo, nukris ir suduš, nes taip
pasakė Viešpats.“

23 Pranašystė apie Tyrą. Raudo-
kite Taršišo laivai, nes sunai-
kintas jūsų miestas, į kurį galėtumėte
grįžti. Tą žinią gavome iš Kitimų.
2 Nutilkite, gyventojai jūros pakraš-
čių, kuriuos buvo pripildę po jūrą
plaukiojantys Sidono pirkliai.
3 Per plačius vandenis jie atgabenda-
vo Šihoro grūdus, derlių nuo upės,
ir jūs buvote tautų prekyvietė.
4 Susigėsk, Sidone, nes jūra kalba,
jūros stiprybė sako: „Aš nebuvau
nėščia ir negimdžiau, neauginau nei
jaunikaičių, nei mergaičių.“
5 Kai žinia apie Tyrą pasieks Egiptą,
jie išsigandę drebės.
6 Jūros pakraščių gyventojai, plau-
kite į Taršišą ir raudokite!
7 Ar tai ne linksmasis senų senovėje
įkurtas miestas? Jo kojos nuneš jį į
tolimą šalį klajoti.
8 Kas taip padarė Tyrui? Jis juk buvo
karališkas miestas, jo pirkliai buvo
visoje žemėje gerbiami kunigaikščiai.
9 Kareivijų Viešpats taip nusprendė,
kad suvaldytų jo puikybę ir visą jo
garbę, kad sugėdintų visus žemės
garbinguosius.
10 Taršišo dukterie, vaikščiok po
savo žemę lyg upė, užliejanti kraštą;
niekas tavęs nebevaržo.
11 Viešpats ištiesė savo ranką virš
jūros, Jis sudrebino karalystes.
Viešpats davė įsakymą sunaikinti
Kanaano tvirtoves.
12 Jis sakė: „Nebesidžiauk, prispausta

11 2 Kar 20, 20; 2 Krn 32,3.4; Neh 3,16
12 Ezr 9,3; Iz 15,2; Iz 32,11; Jl 1,13; Jl 2,17; Mch 1,16
13 Iz 5,11.22; Iz 28,7.8; Iz 56,12; Lk 17,26-29; 1 Kor 15,32
14 1 Sam 3, 14; Iz 5,9; Ez 24,13
15 2 Kar 18, 37; Iz 36,3
16 2 Sam 18, 18; 2 Krn 16,14; Mt 27,60
18 Iz 2,7
20 2 Kar 18, 18; Iz 36,3.22; Iz 37,2
22 Job 12,14; Iz 9,6; Apr 3,7
23 Ezr 9,8; Zch 10,4
23 SKYRIUS
1 Jer 25,22; Jer 47,4; Ez 26,1-21; Ez 27,1-36; Ez 28,1-26; Am 1,9; Zch 9,2.4
3 Ez 27,3-23
5 Iz 19,16
7 Iz 22,2; Iz 32,13
8 Ez 28,2.12
9 Job 40,11.12; Iz 13,11; Iz 14,26; Iz 24,4; Dan 4,37
11 Zch 9,2-4
12 Ez 26,13. 14; Apr 18,22

mergaite, Sidono dukterie! Pakilk
ir plauk į Kitimus! Bet ir ten nerasi
ramybės.“
13 Štai chaldėjų šalis. Šitos tautos
anksčiau nebuvo, asirai įkūrė ją dy-
kumos gyventojams. Jie stato savo
bokštus, griauna jo rūmus, paverčia
jį griuvėsiais.
14 Vaitokite, Taršišo laivai, nes jūsų
tvirtovė sunaikinta.
15 Tyras bus užmirštas septynias-
dešimt metų – kiek gyvena vienas
karalius. Po septyniasdešimties metų
atsitiks Tyrui kaip dainoje apie pa-
leistuvę:
16 „Pasiimk arfą, vaikščiok po mies-
tą, užmiršta paleistuve, dainuok mei-
liai ir gražiai, kad tave atsimintų.“
17 Po septyniasdešimties metų Vieš-
pats aplankys Tyrą. Miestas vėl grįš
prie savo pelno, ištvirkaus su visomis
pasaulio karalystėmis visoje žemėje.
18 Jo prekyba ir pelnas bus pašvęs-
ti Viešpačiui. Jie nekraus atsargų
sandėliuose, bet jas atiduos tarnau-
jantiems Viešpačiui, kad jie sočiai
valgytų ir gerai apsirengtų.

24 Štai Viešpats daro žemę tuš-
čią lyg dykumą, pakeičia jos
paviršių, išsklaido jos gyventojus.
2 Taip bus ir tautai, ir kunigui; ir ver-
gui, ir šeimininkui; ir tarnaitei, ir jos
šeimininkei; ir perkančiam, ir parduo-
dančiam; ir skolininkui, ir skolintojui.
3 Kraštas bus nušluotas ir nualintas,
nes taip Viešpats patvarkė.
4 Žemė liūdi ir nyksta, pasaulis visiš-
kai sumenko ir nyksta; žemės išdidieji
nusilpsta.
5 Žemė suteršta jos gyventojų, nes jie
nesilaikė įstatymų, iškreipė teisin-

13 Ps 72,9; Iz 47,1
14 Ez 27,25-30
17 Apr 17,2
18 Iš 28,36; Zch 14,20.21

24 SKYRIUS

2 Ez 7,12.13; Oz 4,9
4 Iz 25,11
5 Pr 3,17; Sk 35,33; 1 Km 16,14-19; Ps 105,7-12; Iz 9,17; Iz 10,6; Iz 59,12
6 Iz 9,19; Mal 4,6
7 Iz 16,8-10; Jl 1,10.12
8 Iz 5,12.14; Jer 7,34; Jer 16,9; Jer 25,10; Ez 26,13; Oz 2,11; Apr 18,22
13 Iz 17,5.6; Iz 27,12
15 Iz 25,3; Mal 1,11
16 Iz 21,2; Iz 33,1; Jer 3,20; Jer 5,11
17 Jer 48,43; Am 5,19
18 Pr 7,11; Ps 18,7; Ps 46,2; Iz 2,19.21; Iz 13,13
19 Jer 4,23
20 Iz 19,14; Iz 24,1; Iz 28,7

gumą ir sulaužė amžinąją sandorą.
6 Todėl prakeikimas ryja žemę ir
naikina jos gyventojus, todėl žemės
gyventojai sudeginti ir žmonių mažai
belikę.
7 Jaunas vynas gedi, vynmedžiai
nyksta, visi, kieno širdys buvo links-
mos, dūsauja.
8 Linksmybės, pritariant būgne-
liams, liovėsi, lėbautojų triukšmas
pasibaigė, švelnūs arfos garsai nutilo.
9 Nebeskamba vyną geriančiųjų
dainos, stiprus gėrimas apkarto jo
gėrėjams.
10 Tuštybės miestas bus sugriautas,
namai užrakinti, niekas durų nebe-
varstys.
11 Verkia dėl vyno gatvėse; išnyko
įvairios linksmybės, džiaugsmas že-
mėje dingo.
12 Miestas ištuštėjo, vartai guli griu-
vėsiuose.
13 Visas kraštas bus kaip alyvmedis
po vaisių nurinkimo, kaip vynuogy-
nas po vynuogių skynimo.
14 Jie pakels balsus, giedos apie Vieš-
paties didybę, garsiai šauks nuo jūros,
15 auštant šlovins Viešpatį, Izraelio
Dievo vardą, jūros pakraščiuose.
16 Nuo žemės pakraščių girdime
giedant: „Šlovė Teisiajam!“ Bet aš sa-
kau: „Vargas man, aš nebepakelsiu!
Išdavikai be sąžinės – apgaudinėja,
suvedžioja.“
17 Siaubas, duobė ir žabangai tau,
žemės gyventojau!
18 Kas bėgs nuo siaubo garso, įkris
į duobę; išlipęs iš duobės, pateks į
žabangus; aukštybių langai atverti,
žemės pamatai dreba.
19 Žemė draskyte draskoma, trinte
trinama, kratyte kratoma.
20 Žemė svyruote svyruos kaip gir-

tuoklis, siūbuos kaip palapinė. Ją
slėgs jos nusikaltimas, ji grius ir
nebeatsikels.
21 Tą dieną Viešpats baus dangaus
kareiviją aukštybėse ir žemės kara-
lius žemėje.
22 Jie bus surinkti kaip belaisviai į
duobę ir užrakinti kalėjime; po dau-
gelio dienų jie bus nubausti.
23 Mėnulis paraus ir saulė susigės,
nes kareivijų Viešpats šlovingai
viešpataus Siono kalne, Jeruzalėje ir
savo vyresniųjų akivaizdoje.

25 Viešpatie, Tu esi mano Die-
vas, aš aukštinsiu Tave ir girsiu
Tavo vardą, nes Tu padarei nuostabių
dalykų, ištikimai įvykdei, ką seniai
buvai pažadėjęs.
2 Tu pavertei miestą akmenų krūva,
tvirtoves – griuvėsiais; svetimųjų
rūmų nebėra ir jie niekad nebebus
atstatyti.
3 Stipri tauta šlovins Tave; galingų
tautų miestai bijos Tavęs.
4 Tu buvai stiprybė beturčiui, apsau-
ga vargšui nelaimėje, priebėga nuo
audros, ūksmė karštyje; žiauriųjų
rūstybė atsimušė kaip audra į sieną.
5 Kaip karštis sausros metu, taip Tu
sudrausi svetimųjų siautimą; kaip
kaitra nuslopinama debesų šešėliu,
taip žiauriųjų dainos bus nutildytos.
6 Kareivijų Viešpats šitame kalne
suruoš pokylį visoms tautoms; po-
kylį su geriausiu maistu ir senu bei
nusistovėjusiu vynu.
7 Ant šio kalno Jis pašalins šydą,
kuris gaubia visas tautas ir gimines.
8 Jis sunaikins mirtį amžiams. Vieš-
pats Dievas visiems nušluostys ašaras
ir pašalins panieką nuo savo tautos vi-

21 Ps 76,12
23 Iz 13,10; Iz 60,19; Ez 32,7; Jl 2,31; Jl 3,15; Hbr 12,22; Apr 19,4.6

25 SKYRIUS

1 Iš 15,2; Sk 23,19; Ps 98,1
2 Iz 21,9; Iz 23,13; Jer 51,37
3 Iz 24,15; Apr 11,13
4 Iz 4,6
6 Pat 9,2; Iz 2,2-4; Iz 56,7; Dan 7,14; Mt 8,11; Mt 22,4
7 2 Kor 3,15; Ef 4,18
8 Iz 30,19; Oz 13,14; 1 Kor 15,54; Apr 7,17; Apr 20,14; Apr 21,4
9 Pr 49,18; Ps 20,5; Iz 8,17; Iz 26,8; Tit 2,13
10 Iz 16,14; Jer 48,1-47; Ez 25,8-11; Am 2,1-3; Sof 2,9
11 Iz 24,4; Iz 26,5
12 Iz 26,5

26 SKYRIUS

1 Iz 2,11; Iz 12,1; Iz 60,18
2 Ps 118,19.20
3 Iz 57,19; Fil 4,6.7
4 Iz 12,2; Iz 45,17
5 Iz 25,11.12
7 Ps 37,23
8 Iz 25,9; Iz 33,2; Iz 64,5
9 Ps 63,6; Gg 3,1; Iz 50,10; Lk 6,12
10 Ps 143,10; Mok 8,12; Rom 2,4

soje žemėje, nes taip pasakė Viešpats.
9 Tuomet jie sakys: „Štai Jis, mūsų
Dievas; mes laukėme Jo, ir Jis išgelbės
mus. Jis yra Viešpats, kurio laukėme;
džiaukimės ir džiūgaukime dėl Jo
išgelbėjimo!“
10 Viešpaties ranka ilsėsis ant šio
kalno, o Moabas bus sumintas, kaip
suminami šiaudai duobėje.
11 Jis išties savo rankas, kaip plau-
kikas ištiesia plaukdamas, ir paže-
mins jų išdidumą kartu su jų rankų
grobiu.
12 Aukštas tvirtovių sienas Jis paže-
mins, sugriaus ir pavers dulkėmis.

26 Tuomet Judo šalyje giedos šią
giesmę: „Mūsų miestas yra
tvirtas; Jis suteiks išgelbėjimą už jo
sienų ir pylimų.
2 Atkelkite vartus ir teįeina teisioji
tauta, kuri saugo tiesą.
3 Tu suteiksi tobulą ramybę tiems,
kurie pasitiki Tavimi.
4 Pasitikėkite Viešpačiu visados, nes
Viešpats Jahvė yra amžina stiprybė.
5 Jis pažemina išdidžius miesto gy-
ventojus, Jis išpuikusį miestą suly-
gina su žeme, paverčia jį dulkėmis.
6 Mindžioja jį beturčių kojos ir varg-
šų žingsniai.“
7 Teisiojo kelias yra tiesus, Tu jo taką
išlygini.
8 Tavo teismų kelyje, Viešpatie, mes
laukėme Tavęs; mūsų sielos atsimena
Tavo vardą ir ilgisi Tavęs.
9 Mano siela naktį ilgisi Tavęs, mano
dvasia ieško Tavęs auštant. Kai Tavo
teismai pasireiškia žemėje, pasaulio
gyventojai pasimoko teisumo.
10 Jei nedorėlio bus pasigailėta, jis
nepasimokys teisumo; teisiųjų šaly-

je jis darys pikta ir nekreips dėmesio
į Viešpaties didybę.
11 Viešpatie, Tavo ranka yra pakelta,
bet jie jos nemato. Tavo uolumą dėl
tautos jie tepamato ir tesusigėsta.
Ugnis tesunaikina Tavo priešus.
12 Viešpatie, Tu suteiksi mums ramy-
bės, nes juk Tu padarei visus mūsų
darbus.
13 Viešpatie, mūsų Dieve, kiti val-
dovai viešpatavo mums, bet mes
tik Tavo vardą pripažįstame ir Jį
garbiname.
14 Jie mirė ir nebeatgis, jie yra šešė-
liai ir nebeatsikels; Tu aplankei juos
ir sunaikinai, jų atminimą išdildei.
15 Tu padidinai tautą, Viešpatie, Tu
padidinai tautą; šlovė Tau už tai; Tu
išplėtei krašto sienas.
16 Viešpatie, jie ieškojo Tavęs ne-
laimės metu; jie meldėsi, kai juos
baudei.
17 Kai gimdyvės laikas priartėja, ji
šaukia iš skausmo. Viešpatie, tokie
mes esame Tavo akivaizdoje.
18 Mes lyg gimdančios kentėjome,
bet pagimdėme tik vėją. Mes neatne-
šėme kraštui išlaisvinimo ir pasaulio
gyventojai nekrito.
19 Tavo mirusieji bus gyvi, jie kelsis
kartu su mano mirusiu kūnu. Dul-
kėse esantieji, pabuskite ir giedokite.
Tavo rasa gaivina augalus; žemė
išmes mirusiuosius.
20 Mano tauta, eik, įeik į savo kamba-
rius; pasislėpk valandėlei, kol praeis
Jo rūstybė.
21 Viešpats ateina iš savo buveinės
bausti žemės gyventojų už jų nusi-
kaltimus. Žemė atidengs ant jos pra-
lietą kraują ir nebeslėps nužudytųjų.

11 Iz 5,12
13 2 Km 12,8
14 Mok 9,5
15 Iz 9,3
16 Oz 5,15
17 Jn 16,21
18 Ps 17,14
19 Ez 37,1-14; Dan 12,2
20 Iš 12,22.23; Ps 30,5
21 Mch 1,3

27 SKYRIUS
1 Ps 74,13.14; Iz 51,9
2 Iz 5,1.7
3 Iz 31,5
4 2 Sam 23,6
5 Job 22,21; Iz 25,4
6 Iz 37,31
7 Iz 10,12.17; Iz 30,30-33
8 Job 23,6; Ps 78,38
10 Iz 5,6.17; Iz 32,14
11 Įst 32,18.28; Iz 1,3; Iz 9,17; Iz 43,1.7; Iz 44,2.21.24
12 Iz 11,11; Iz 56,8
13 Kun 25,9; 1 Km 15,24; Iz 2,3.11; Iz 19,21.22; Zch 14,16; Mt 24,31; Hbr 12,22; Apr 11,15

27 Tą dieną Viešpats kietu, dideliu
ir stipriu kardu nubaus levia-
taną, šliaužiančią ir besiraitančią
gyvatę, ir nukaus jūros slibiną.
2 Tą dieną giedokite apie vynuogyną:
3 „Aš, Viešpats, esu jo sargas. Aš
nuolatos jį laistau; saugau jį dieną ir
naktį, kad jam kas nepakenktų.
4 Nėra manyje rūstybės. Jei kas jame
pasėtų erškėčių ir usnių, Aš įeičiau,
kovočiau ir sudeginčiau juos.
5 Tegu jie laikosi mano stiprybės, kad
galėtų susitaikyti su manimi; ir tada
jie su manimi susitaikys."
6 Ateityje Jokūbas vėl įsišaknys, o
Izraelis žaliuos ir žydės; jie pripildys
visą pasaulį savo vaisių.
7 Ar Jis baudė juos, kaip jų priešai
buvo baudžiami? Ar jų krito tiek,
kiek jų priešų?
8 Tu baudei juos nuosaikiai, kai at-
metei. Jis pašalino juos savo stipriu
pūstelėjimu rytų vėjo dieną.
9 Jokūbo kaltė bus atleista ir nuodė-
mė pašalinta, kai Jis aukurų akme-
nis sutrupins kaip kalkakmenius,
giraičių bei atvaizdų nebeliks.
10 Sustiprintas miestas bus tuščias, be
gyventojų, kaip dykuma. Galvijai ga-
nysis jame, gulės ir apgrauš jo šakas.
11 Kai jo šakos nudžius, atėjusios
moterys jas nulauš ir sudegins, nes
tai tauta, neturinti supratimo. Todėl
jos Kūrėjas nepasigailės ir nesuteiks
jai malonės.
12 Tomis dienomis Viešpats kuls nuo
Eufrato upės iki Egipto upelio, o jūs,
izraelitai, būsite surinkti kaip grūdai.
13 Tą dieną pasigirs didysis trimitas,
paliktieji Asirijos krašte bei išsklaidy-
tieji Egipto šalyje sugrįš ir pagarbins
Viešpatį šventajame Jeruzalės kalne.

28 Vargas puikybės vainikui,
Efraimo girtuokliams, vys-
tančiai šlovingo grožio gėlei derlin-
game vyno įveiktųjų slėnyje.
2 Štai Viešpaties stiprusis ir galin-
gasis kaip smarki kruša, kaip lau-
žantis viesulas, kaip baisus lietus,
kaip plūstantis vanduo savo ranka
sulygins viską su žeme.
3 Jis sunaikins Efraimo lėbautojų
puikybę,
4 šlovingo grožio vystančiai gėlei
viduryje derlingo slėnio bus kaip
ankstyvam figos vaisiui: kas jį pa-
mato, nuskina ir suvalgo.
5 Tą dieną kareivijų Viešpats bus
šlovės karūna ir gražus vainikas
savo tautos likučiui;
6 teisingumo dvasia teisėjui ir stiprybė
kariams nugalėti priešą prie vartų.
7 Tačiau šie apsvaigo nuo vyno, svy-
ruoja nuo stipraus gėrimo. Kunigas
ir pranašas klaidžioja apgirtę nuo
stipraus gėrimo, įveikti vyno, stipraus
gėrimo suklaidinti. Jie klysta regėda-
mi ir klumpa darydami sprendimus.
8 Visi jų stalai apvemti, nėra švarios
vietos.
9 Ką Jis pamokys ir kam paaiškins ži-
nią? Ką tik nujunkytiems kūdikiams.
10 Priesakas po priesako, priesakas
po priesako, eilutė po eilutės, eilutė
po eilutės, čia truputį ir ten truputį.
11 Viešpats kalbės mikčiojančiomis
lūpomis ir svetima kalba šitai tautai,
12 kuriai sakė: „Tai poilsis, kur gali
pailsėti pavargę, tai atgaiva." Bet
jie neklausė.
13 Jiems buvo Viešpaties žodis:
„Priesakas po priesako, priesakas po
priesako, eilutė po eilutės, eilutė po
eilutės, čia truputį ir ten truputį", –
kad jie eitų, svyrinėtų, sukluptų,
įsipainiotų ir patektų į nelaisvę.
14 Išgirskite Viešpaties žodį, jūs, pa-
šaipūnai, kurie viešpataujate mano
tautai Jeruzalėje.
15 Jūs sakote: „Mes sudarėme sandorą
su mirtimi ir susitarimą su mirusiųjų
buveine. Atūžiantis tvanas nelies
mūsų, nes melas yra mūsų priebėga
ir apgaulė – mūsų slėptuvė."
16 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Štai Aš dedu Sione pamatui išban-
dytą akmenį, brangų pamato kertinį
akmenį. Kas tiki, nesielgs skubotai.
17 Teisingumas bus mano virvė,
teisumas – mano svambalas. Kruša
sunaikins melo priebėgą, ir vanduo
užlies slėptuvę.
18 Tada jūsų sandora su mirtimi bus
panaikinta ir susitarimas su mirusių-
jų buveine nustos galioti. Atūžiantis
tvanas parblokš jus.
19 Kai jis ateis, nusineš jus. Jis užeis
kas rytą ir kas dieną, ir kas naktį. Tai
bus siaubinga žinia."
20 Guolis per trumpas išsitiesti, ir
antklodė per siaura įsivynioti.
21 Viešpats pakils kaip ant Peracimų
kalno, kaip Gibeono slėnyje. Jis pa-
darys darbą, savo bauginantį darbą,
kaip yra nusprendęs.
22 Nebesityčiokite, kad jūsų pančiai
nebūtų stipriau suveržti! Iš Viešpa-
ties, kareivijų Dievo, aš girdėjau apie
numatytą sunaikinimą visoje žemėje.
23 Išgirskite mano balsą, klausykite
ir supraskite mano kalbą.
24 Argi artojas kas dieną aria ir akė-
ja, ruošdamas dirvą sėjai?
25 Argi, sulyginęs žemės paviršių, jis
nesėja krapų, kmynų, miežių ir rugių?
26 Dievas pamokė jį, kad išmanytų.

28 SKYRIUS
2 Iz 30,30; Ez 13,11
7 Pat 20,1; Iz 5,11.22; Iz 56,10.12; Oz 4,11
9 Jer 6,10
10 Neh 9,30; Jer 25,3.4; Jer 35,15; Jer 44,4
11 Iz 33,19; 1 Kor 14,21
12 Iz 30,15; Jer 6,16; Mt 11,28.29
15 Iz 9,15; Ez 13,22; Am 2,4
16 Pr 49,24; Ps 118,22; Iz 8,14.15; Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17; Apd 4,11; Rom 9,33; Rom 10,11; Ef 2,20; 1 Pt 2,6-8
21 Joz 10,10.12; 2 Sam 5,20.25; 1 Km 14,11.16; Rd 3,33; Lk 19,41-44
22 Iz 10,22; Dan 9,27

27 Juk krapų ir kmynų niekas neku-
lia velenais. Krapus iškulia lazda ir
kmynus lazdele.
28 Javus duonai reikia sumalti, todėl
ant jų nevažinėja velenais visą laiką
ir nemindo gyvulių kanopomis.
29 Taip patvarkė kareivijų Viešpats;
Jo patarimas yra nuostabus ir išmin-
tis didinga.

29 Vargas Arieliui – miestui, ku-
riame gyveno Dovydas. Kas-
met švęskite šventes, pjaukite aukas.
2 Aš užleisiu priespaudą Arieliui. Ten
bus verksmas ir vaitojimas; jis bus
man kaip Arielis.
3 Apgulsiu tave, apkasiu grioviais,
apstatysiu apsiausties bokštais.
4 Tu būsi labai pažemintas ir iš dul-
kių prislopintu balsu kalbėsi. Tavo
balsas bus girdimas kaip mirusiųjų
dvasių iššaukėjo balsas, kaip šnabž-
desys iš po žemių.
5 Tavo priešų bus daugybė kaip dul-
kių ir tavo prispaudėjų gausu – kaip
vėjo nešamų pelų. Tai įvyks visai
nelauktai ir ūmai.
6 Kareivijų Viešpats aplankys tave
griausmu, žemės drebėjimu, audros
viesulu ir ryjančia ugnies liepsna.
7 Kaip sapnas, kaip nakties regėji-
mas bus gausybė tautų, kariaujančių
prieš Arielį, jį apgulusių grioviais
ir bokštais.
8 Alkanas sapnuoja, kad jis valgo,
bet pabudęs tebėra alkanas; arba
ištroškęs sapnuoja, kad geria, o
pabudęs tebėra ištroškęs. Taip bus
tautoms, kurios kariaus prieš Siono
kalną.
9 Stebėkitės, pasibaisėkite ir šauki-
te! Jie girti, bet ne nuo vyno; svy-
ruoja, bet ne nuo stipraus gėrimo.
10 Viešpats siuntė jums kieto miego
dvasią, užmerkė jūsų akis – prana-
šus, uždengė jūsų galvas – regėtojus.
11 Visi regėjimai bus jums kaip už-
antspauduota knyga. Jei kas paduotų
ją mokančiam skaityti ir sakytų: „Pa-
skaityk!“, tas atsakytų: „Negaliu, nes
ji užantspauduota.“
12 Jei knygą paduotų nemokančiam
skaityti ir jam sakytų: „Skaityk!“,
jis atsakytų: „Aš nemoku skaityti.“
13 Viešpats tarė: „Kadangi ši tauta
artinasi prie manęs savo burna ir
pagerbia mane savo lūpomis, bet jų
širdis yra toli nuo manęs ir jie mokosi
bijoti manęs, klausydami žmonių
priesakų,
14 tai Aš nustebinsiu šią tautą savo
nuostabiu darbu. Jų išminčių išmin-
tis pranyks, gudriųjų sumanumas
pražus.“
15 Vargas tiems, kurie savo planus
slepia nuo Viešpaties ir darbus daro
tamsoje, galvodami: „Kas mus mato
ir kas mus pažįsta?“
16 Jūs iškreipiate dalykus! Argi
puodžius gali būti laikomas lygiu
moliui? Ar kūrinys sako apie savo
kūrėją: „Jis manęs nesukūrė.“? Ar
daiktas kalba apie tą, kuris jį padarė:
„Jis nieko nesupranta.“?
17 Netrukus ir Libanas taps ariama
dirva, o dirva – mišku.
18 Tą dieną kurtieji išgirs knygos
žodžius ir aklųjų akys praregės.
19 Romieji dar labiau džiaugsis Vieš-
pačiu ir beturčiai – Izraelio Šven-
tuoju.
20 Prispaudėjai dings ir pašaipūnai
žus; bus sunaikinti, kurie elgiasi
neteisingai,

29 Ps 92,5; Iz 9,6; Jer 32,19
29 SKYRIUS
1 2 Sam 5,9; Ez 24,6.9
4 Iz 8,19
5 Job 21,18; Iz 17,13; Iz 25,5; Iz 30,13; Iz 47,11; 1 Tes 5,3
6 1 Sam 2,10; Iz 28,2; Iz 30,30; Zch 14,4; Mt 24,7; Mk 13,8; Lk 21,11; Apr 16,18.19
7 Job 20,8; Iz 37,36; Mch 4,11.12; Zch 12,9
8 Ps 73,20
9 Iz 28,7.8; Iz 51,21
10 1 Sam 9,9; Ps 69,23; Iz 6,9.10; Iz 44,18; Mch 3,6; Rom 11,8; 2 Tes 2,9-12
11 Iz 8,16; Dan 12,4.9; Mt 13,11-16; Apr 5,1-5.9
13 Ps 78,36; Ez 33,31; Mt 15,8.9; Mk 7,6.7; Kol 2,22
14 Iz 6,9.10; Iz 28,21; Iz 44,25; Jer 49,7; Abd 1,8; Hab 1,5; 1 Kor 1,19
15 Ps 10,11; Ps 94,7; Iz 30,1; Iz 47,10; Ez 8,12; Mal 2,17
16 Iz 45,9; Jer 18,1-6; Rom 9,19-21
17 Iz 32,15
18 Iz 35,5; Mt 11,5; Mk 7,37
19 Ps 25,9; Ps 37,11; Iz 11,4; Iz 14,30; Iz 61,1; Mt 5,3.5; Mt 11,5.29; Jok 2,5
20 Iz 28,14; Iz 59,4; Mch 2,1

21 kurie apšmeižia žmogų, kurie
vartuose kaltintojui spendžia spąs-
tus ir teisųjį laiko nieku.
22 Todėl Viešpats, kuris išgelbėjo
Abraomą, taip sako Jokūbo namams:
„Jokūbas nebebus pažemintas, jo
veidas nebeišblykš.
23 Jis tarp savųjų matys savo vaikus,
mano rankų darbą; jie šventu laikys
mano vardą ir Jokūbo Šventąjį ir
bijos Izraelio Dievo.
24 Kurie klydo dvasioje, susipras,
kurie buvo nepatenkinti, priims pa-
mokymą.“

30 Viešpats sako: „Vargas maiš-
taujantiems vaikams, kurie
priimate patarimą, bet ne mano duo-
tą, sudarote sąjungą, bet be mano
dvasios. Taip kaupiate nuodėmes.
2 Einate į Egiptą, manęs nepasi-
klausę, ieškote faraono pagalbos ir
pasitikite Egipto šešėliu.
3 Faraono pagalba taps jums gėda
ir pasitikėjimas Egipto šešėliu –
negarbe.
4 Nors tavo kunigaikščiai yra Coane
ir jų pasiuntiniai pasiekė Hanesą,
5 sulauksite gėdos ir pajuokos dėl
tautos, kuri jūsų negali nei išgelbėti,
nei suteikti pagalbos ar naudos.“
6 Regėjimas apie žvėris pietų krašto,
kuriame yra vargas ir priespauda;
kur gyvena liūtai, gyvatės ir skren-
danti angis. Žmonės gabena savo
turtus ant asilų ir savo lobius ant
kupranugarių tautai, kuri negali
padėti.
7 Egipto pagalba yra bevertė ir
betikslė. Todėl šaukiau: „Jų jėga –
ramiai sėdėti!“
8 Tad eik, užrašyk lentoje ir įrašyk
knygoje, kad vėlesniam laikui išlik-
tų įspėjimas.
9 Ši tauta yra maištinga, melagiai
vaikai, kurie neklauso Viešpaties
įstatymo.
10 Jie sako regėtojams: „Neregėkite!“,
ir pranašams: „Nepranašaukite, kas
tiesa; kalbėkite, kas mums patinka,
pranašaukite mums apgaules.
11 Pasitraukite iš kelio, šalinkitės nuo
mūsų tako, tepasitraukia mums iš
akių Izraelio Šventasis.“
12 Štai ką sako Izraelio Šventasis:
„Kadangi jūs niekinate žodį, viliatės
priespauda ir remiatės skriauda,
13 jums šis nusikaltimas bus pavo-
jingas, kaip aukštoje sienoje didė-
jantis plyšys: siena ūmai ir nelauktai
sugrius;
14 ji subyrės kaip puodžiaus indas,
kuris taip sutrupinamas, kad nebe-
lieka šukės ugniai paimti iš židinio
ar pasisemti trupučio vandens iš
duobės.“
15 Taip sako Viešpats, Izraelio Šven-
tasis: „Jei atsigręšite ir nusiramin-
site, būsite išgelbėti. Ramybė ir
pasitikėjimas yra jūsų stiprybė.“ Bet
jūs nenorite.
16 Jūs sakote: „Ne, mes pabėgsime
ant žirgų.“ Todėl jūs bėgsite. „Mes
josime ant eiklių jų.“ Ir jūsų perse-
kiotojai bus eiklūs.
17 Tūkstantis bėgsite, išsigandę vie-
no, o gąsdinant penkiems, bėgsite,
kol liksite kaip pušies stuobrys
kalno viršūnėje, kaip vėliava ant
kalvos.
18 Viešpats nori jūsų pasigailėti ir
suteikti jums malonę. Viešpats yra
teisingumo Dievas; palaiminti, ku-
rie Jo laukia.

21 Pat 28,21; Am 5,10.12
22 Joz 24,3; Iz 45,17
23 Iz 45,11; Iz 49,20-26; Ef 2,10
24 Iz 28,7
30 SKYRIUS
1 Įst 29,19; Iz 29,15
2 Sk 27,21; Joz 9,14; 1 Kar 22,7; Iz 31,1; Jer 21,2; Jer 42,2.20; Jer 43,7
3 Iz 20,5; Jer 37,5.7
4 Iz 19,11
5 Jer 2,36
6 Įst 8,15; Iz 14,29; Iz 57,9; Oz 8,9; Oz 12,1
7 Jer 37,7
8 Hab 2,2
9 Įst 32,20; Iz 1,2.4; Iz 65,2
10 1 Kar 22, 8.13; Iz 5,20; Jer 6,14; Jer 11,21; Jer 23,17.26; Ez 13,7; Am 2,12; Mch 2,6.11; Rom 16,18; 2 Tim 4,3.4
12 Kun 26,43; Sk 15,31; Pat 1,30; Pat 13,13; Iz 5,24; Ez 20,13.16.24; Am 2,4
13 1 Kar 20, 30; Ps 62,3.4; Iz 29,5; Iz 58,12
14 Ps 2,9; Jer 19,11
15 Ps 116,7; Iz 7,4; Iz 28,12; Mt 23,37
17 Kun 26,36; Įst 28,25; Įst 32,30; Joz 23,10; Pat 28,1
18 Ps 2,12; Ps 34,8; Pat 16,20; Iz 26,8; Iz 33,2; Jer 17,7

19 Siono tauta, gyvenanti Jeruzalėje,
tu daugiau nebeverksi! Jis tikrai
pasigailės tavęs. Tavo šauksmą Jis
išgirs ir į jį atsakys.
20 Viešpats maitino jus vargo duona
ir girdė priespaudos vandeniu. Da-
bar tavo mokytojai nebesislėps, tavo
akys visada juos matys.
21 Tavo ausys girdės žodžius, sako-
mus tau už nugaros: „Štai kelias, ei-
kite juo“, jei būsite nukrypę į dešinę
ar į kairę.
22 Tu pašalinsi sidabrinius atvaizdus
ir auksinius stabus, kaip šiukšles juos
išmesi, sakydamas: „Lauk iš čia!“
23 Jis duos lietaus tavo sėklai, kuria
apsėsi dirvą. Javai gausiai užderės
derlingoje žemėje. Tada tavo banda
ganysis plačioje ganykloje.
24 Tavo jaučiai ir asilai, kuriais įdirba-
ma žemė, ės sūdytą pašarą, šakėmis
sukratytą.
25 Nuo kiekvieno aukštesnio kalno ir
iškilusios kalvos tekės vandens upe-
liai žudynių dieną, kai bokštai grius.
26 Mėnulis švies kaip saulė; saulė
bus septynis kartus šviesesnė, kaip
septynių dienų šviesa, kai Viešpats
perriš savo tautos žaizdą ir pagydys
kirčių padarytas žaizdas.
27 Viešpaties vardas ateina iš tolo.
Jo rūstybė deganti ir sunki, Jo lūpos
pilnos įtūžio, liežuvis – ryjanti ugnis.
28 Jo alsavimas kaip patvinusios
upės srovė, kuri siekia iki kaklo ir
naikina tautas. Jis pažaboja tautas
ir jas paklaidina.
29 Tada jūs giedosite kaip šventų
iškilmių naktį ir nuoširdžiai džiaug-
sitės, lyg eidami į Viešpaties kalną,
pas Izraelio Galingąjį, palydint fleitai.
30 Viešpats leis išgirsti savo šlovin-
gą balsą ir pajusti nusileidžiančios

19 Ps 50,15; Iz 25,8; Iz 65,9.24; Ez 37,25.28; Mt 7,7-11
20 1 Kar 22, 27; Ps 74,9; Ps 127,2; Am 8,11
21 Joz 1,7
22 2 Km 31,1; Iz 2,20; Iz 31,7; Oz 14,8
23 Mt 6,33; 1 Tim 6,8
25 Iz 2,10-21; Iz 34,2
26 Iz 60,19.20; Apr 21,23; Apr 22,5
28 2 Kar 19, 28; Iz 8,8; Iz 11,4; Iz 37,29; 2 Tes 2,8
29 Iz 2,3
30 Iz 28,2; Iz 29,6
31 Iz 10,5.24; Iz 14,25; Iz 37,36
33 2 Kar 23, 10; Jer 7,31

31 SKYRIUS

1 Įst 17,16; Ps 20,7; Iz 2,7; Iz 9,13; Iz 30,1.2.16; Dan 9,13; Am 5,4-8
2 Sk 23,19; Jer 44,29
3 Iz 20,6
4 Sk 24,9; Oz 11,10; Am 3,8
5 Įst 32,11; Ps 91,4
6 Oz 9,9
7 1 Kar 12,30; Iz 2,20; Iz 30,22

rankos smūgį, užsidegusios rūsty-
bės liepsnojančią ir ryjančią ugnį,
smarkų lietų ir krušą.
31 Viešpaties balsas išgąsdins asirus,
Jis smogs jiems lazda.
32 Kiekvienas lazdos smūgis, kuriuo
Viešpats smogs jiems, bus palydi-
mas būgneliais ir arfomis. Jis kovos
su jais grasindamas.
33 Jau seniai yra paruoštas Tofetas;
taip, karaliui jis paruoštas, gilus ir
platus, jame bus gausu ugnies ir
malkų; Viešpaties alsavimas kaip
sieros srovė uždegs jį.

31 Vargas einantiems į Egiptą pa-
galbos, pasitikintiems žirgais ir
kovos vežimais. Kadangi jų tiek daug
ir raiteliai tokie gausūs ir stiprūs, jie
nesikreipia į Izraelio Šventąjį ir ne-
ieško Viešpaties.
2 Jis yra išmintingas, Jis atneš ne-
laimę ir neatsiims savo žodžių. Jis
pakils prieš nedorėlių namus ir nu-
sikaltėlių padėjėjus.
3 Egiptiečiai yra žmonės, ne Dievas.
Jų žirgai yra kūnas, ne dvasia. Kai
Viešpats išties ranką, padėjėjas
suklups, ir tas, kuriam teikiama pa-
galba, kris; taip jie abu drauge žus.
4 Taip Viešpats pasakė man: „Kaip
liūtas ar jaunas liūtukas urzgia prie
savo grobio ir neišsigąsta, kai prie jo
artėja piemenų būrys šūkaudamas,
ir jų nebijo, taip kareivijų Viešpats
nusileis kovoti dėl Siono kalno ir jo
aukštumos.
5 Kaip paukščiai skraido, taip ka-
reivijų Viešpats gins Jeruzalę; gins,
išlaisvins ir išgelbės.“
6 Izraelio vaikai, grįžkite prie To, nuo
kurio buvote visai nutolę.
7 Tą dieną kiekvienas išmes sidabro

ir aukso stabus, kuriuos savo ranko-
mis pasidarė ir taip nusidėjo.
8 „Asirija kris ir žus ne nuo žmogaus
kardo. Jie bėgs nuo kardo, ir jų jau-
nuoliai paklius į vergiją.
9 Jie pabėgs į savo tvirtovę iš baimės
ir jų kunigaikščiai išsigąs vėlia-
vos“, – sako Viešpats, kurio ugnis
Sione ir krosnis Jeruzalėje.

32 Štai karalius karaliaus teisiai ir
kunigaikščiai valdys teisingai.
2 Kiekvienas iš jų bus kaip prieglau-
da nuo vėjo ar apsauga audroje, kaip
vandens upeliai dykumoje ir kaip
didelės uolos šešėlis tyruose.
3 Reginčiųjų akys matys ir girdin-
čiųjų ausys atidžiai klausysis.
4 Skubotai besielgiančiųjų širdis
išmoks suprasti ir mikčiojančiųjų
kalba bus aiški.
5 Kvailio nebevadins kilniu, apga-
viko – garbingu.
6 Kvailys kalba kvailystes, jo širdis
siekia neteisybės. Jis veidmainiauja
ir kalba neteisingai apie Viešpatį. Jis
nepavalgydina alkano ir nepagirdo
ištroškusio.
7 Apgaviko sumanymai yra pikti,
jis galvoja pakenkti vargšui teisme
savo melais, net kai tas beturtis kalba
teisybę.
8 Kilnus galvoja kilniai ir gina teisin-
gumą.
9 Jūs, nerūpestingos moterys, klausy-
kite mano balso; jūs, savimi pasitikin-
čios dukros, išgirskite mano kalbą!
10 Metams praėjus, jūs, savimi pa-
sitikinčios, išsigąsite, nes niekas
vynuogių neberinks ir sodų vaisių
nebeskins.
11 Išsigąskite ir drebėkite. Nusirenki-
te ir apsisiauskite ašutinėmis.

8 2 Kar 19, 35.36; Iz 37,36
9 Iz 37,37

32 SKYRIUS
1 Ps 45,1
2 Iz 4,6
3 Iz 29,18; Iz 35,5
4 Iz 29,24
6 Pat 24,7-9
7 Jer 5,26-28; Mch 7,3
9 Iz 47,8; Am 6,1; Sof 2,15
13 Iz 7,23-25; Iz 22,2; Oz 9,6
14 Iz 27,10
15 Ps 107,35; Iz 11,2; Iz 29,17; Ez 39,29; Jl 2,28
17 Ps 119,165; Iz 2,4; Rom 14,17; Jok 3,18
18 Iz 11,10; Iz 14,3; Iz 30,15; Oz 2,18-23; Zch 2,5; Zch 3,10
19 Iz 30,30; Zch 11,2
20 Mok 11,1; Iz 30,23.24

33 SKYRIUS
1 Iz 10,12; Iz 14,25; Iz 21,2; Iz 31,8; Hab 2,8; Apr 13,10
2 Iz 25,9; Iz 26,8
3 Iz 17,13
5 Ps 97,9

12 Muškitės į krūtinę ir dejuokite,
apgailėdamos gražius laukus ir der-
lingus vynuogynus.
13 Mano tautos derlingoje dirvoje ir
gyvybės pilno miesto namų vietoje
žels erškėčiai ir augs usnys.
14 Rūmai ištuštės, miesto triukšmas
nutils, kalva ir stebėjimo bokštas virs
lauku, kuriuo džiaugsis laukiniai
asilai ir ganysis bandos.
15 Taip pasiliks, iki dvasia iš aukšty-
bių bus išlieta. Tada dykumos taps
derlingais laukais ir miškais;
16 teisingumas gyvens dykumoje ir tei-
sumas pasiliks derlinguose laukuose.
17 Teisumo darbas bus taika, jo pasek-
mė – ramybė ir pasitikėjimas.
18 Mano tauta gyvens ramioje vie-
toje ir saugiuose namuose,
19 kai kruša kris ant miško ir miestas
bus pažemintas žemumoje.
20 Palaiminti jūs, sėjantys prie vande-
nų, laisvai ten ganysis jaučiai ir asilai.

33 Vargas tau, naikintojau, kurio
niekas nenaikina. Tu apgaulin-
gai elgiesi, o tavęs niekas neapgaudi-
nėja. Kai baigsi naikinti, pats būsi su-
naikintas, ir kai baigsi apgaudinėti,
tave apgaus.
2 Viešpatie, būk mums maloningas,
mes laukiame Tavęs. Kas rytą būk
mus gelbstinti ranka, išgelbėk nelai-
mės metu.
3 Tautos bėga nuo triukšmo; kai Tu
pakyli – išsisklaido giminės.
4 Jų grobis sunyks lyg skėrių sunai-
kintas derlius.
5 Viešpats yra išaukštintas, nes Jis
gyvena aukštybėje. Jis pripildė Sio-
ną teisingumo ir teisumo.

6 Ir ateis saugūs laikai; išgelbėjimo
jėga, išmintis, pažinimas ir Viešpa-
ties baimė yra jo turtas.
7 Štai karžygiai rauda lauke, taikos
pasiuntiniai graudžiai verkia.
8 Keliai ištuštėjo, keliautojai išnyko.
Jis sulaužė sandorą, miestus sunai-
kino, žmonėmis nesirūpina.
9 Kraštas liūdi ir nyksta: Libanas ap-
leistas ir sunykęs, Šaronas pavirto
dykuma, Bašanas ir Karmelis tušti.
10 Viešpats sako: „Dabar Aš kelsiuo-
si ir būsiu išaukštintas.
11 Jūs pastojote šienu ir pagimdysite
šiaudus. Jūsų alsavimas sunaikins
jus kaip ugnis.
12 Tautos bus kaip išdegtos kalkės,
kaip nupjauti erškėčiai bus sudegin-
tos ugnimi.
13 Išgirskite, toli esantys, ką Aš pada-
riau, arti esantys, pripažinkite mano
galią!“
14 Siono nusidėjėliai išsigandę, veid-
mainiai dreba: „Kas gali gyventi prie
viską ryjančios ugnies? Kas gali
gyventi prie amžino karščio?“
15 Kas elgiasi teisiai ir kalba tiesą,
kas paniekina priespaudos pelną, kas
neima kyšių, kas užsikemša ausis ir
nesiklauso kraują praliejančių, kas
užmerkia akis ir nesigėri piktybėmis,
16 tas gyvens aukštumose; jo apsau-
gos pilis bus aukštose uolose, jis
turės duonos ir jo vanduo neišseks.
17 Tavo akys matys karaliaus didybę,
jos matys tolimą šalį.
18 Tu prisiminsi siaubo laikus: „Kur
dingo mokesčių skaičiuotojas ir svė-
rėjas? Kur yra tas, kuris skaičiavo
bokštus?“
19 Tu nebematysi žiaurios tautos,
tautos, kurios kalbos nesupranti,
mikčiojančio liežuvio, kuris tau sve-
timas.
20 Žvelk į Sioną, mūsų iškilmių mies-
tą. Tavo akys tesidžiaugia Jeruzale:
tvirtais pastatais, nesugriaunama
palapine, kurios stulpai nepašalina-
mi ir virvės nesutraukomos.
21 Mūsų Viešpats bus šlovingas; tai
bus plačių upių ir srovių vieta. Čia
nepasirodys irkluotojų valtis ir ne-
plauks išdidus laivas.
22 Viešpats yra mūsų teisėjas, Vieš-
pats – mūsų valdovas, Viešpats –
mūsų karalius; Jis mus išgelbės.
23 Tavo virvės atsileidusios; jos tvir-
tai nebelaiko stiebo savo vietoje nei
išpūstų burių. Tada bus dalinamas
didelis grobis, net raišieji gaus dalį.
24 Nė vienas iš gyventojų nesakys:
„Aš sergu.“ Žmonėms, kurie čia
gyvens, bus atleistos kaltės.

34 Priartėkite, tautos, klausyki-
tės, pagonys, teišgirsta žemė
ir visa, kas joje, pasaulis ir visa, kas
iš jo kyla.
2 Viešpats rūstauja ant tautų, grasina
jų kariuomenėms. Jis pasmerkė jas,
paskyrė jas sunaikinti.
3 Užmuštieji bus išmesti, jų lavonai
dvoks, kalnai mirks jų kraujyje.
4 Dangaus kareivijos sutirps, dangus
bus suvyniotas kaip knyga. Lyg
vynmedžio ir figmedžio suvytę lapai
krinta jo pulkai.
5 Mano kardas bus nuplautas dan-
guje, jis nusileis Idumėjos teismui,
ant mano prakeiktos tautos.
6 Viešpaties kardas suteptas krauju,
aptekęs taukais. Jis suteptas avinėlių
ir ožių krauju, aptekęs avinų inkstų

7 2 Kar 18,18.37
8 Ts 5,6; 2 Kar 18,13-17
9 Iz 24,4
10 Ps 12,5; Iz 2,19.21
11 Ps 7,14; Iz 26,18; Iz 59,4; Jok 1,15
12 Iz 9,18
13 Ps 48,10; Iz 49,1
14 Iz 30,27.30; Hbr 12,29
15 Ps 15,2; Ps 24,3.4; Ps 119,37; Iz 58,6-11
17 Ps 27,4
18 1 Kor 1,20
19 Įst 28,49.50; 2 Kar 19,32; Iz 28,11; Jer 5,15
20 Ps 46,5; Ps 48,12; Ps 125,1; Iz 32,18; Iz 37,33; Iz 54,2
22 Ps 89,18; Iz 1,10; Iz 25,9; Iz 35,4; Iz 51,4.7; Zch 9,9; Apd 10,42; Jok 4,12
24 Iz 40,2; Jer 50,20; Mch 7,18.19; 1 Jn 1,7-9
34 SKYRIUS
1 Įst 32,1; Ps 49,1; Iz 1,2; Iz 41,1; Iz 43,9
2 Iz 13,5
3 Jl 2,20; Am 4,10
4 Ps 102,26; Iz 13,13; Iz 14,12; Ez 32,7.8; Jl 2,31; Mt 24,29; 2 Pt 3,10; Apr 6,12-14
5 Įst 32,41.42; Iz 63,1; Jer 46,10; Jer 49,7.8.20; Ez 21,3-5; Ez 25,12-14; Ez 35,1-15; Am 1,11.12; Abd 1,1-14; Mal 1,4
6 Iz 66,16; Sof 1,7

taukais, nes Viešpačiui atnešta auka
Bocroje, didelės skerdynės Idumėjoje.
7 Čia krinta stumbrai drauge su jau-
čiais ir buliais. Žemė yra permirkusi
krauju, dirva pilna taukų.
8 Tai Viešpaties keršto diena, atpildo
metai už Siono skriaudą.
9 Upeliai pavirs derva, žemė – siera,
kraštas degs kaip derva.
10 Dieną ir naktį ji degs, dūmai rūks
amžinai. Kartų kartoms kraštas liks
tyrlaukiu, niekas juo nekeliaus.
11 Ten gyvens vanagas ir ežys, įsikurs
pelėda ir varnas. Viešpats išties su-
maišties virvę ir ištuštėjimo svambalą.
12 Nebeliks kilmingųjų, kurie galėtų
karaliauti, visi kunigaikščiai taps
niekuo.
13 Rūmuose augs erškėčiai, tvirto-
vėse – dilgėlės ir usnys. Čia gyvens
šakalai ir stručiai.
14 Ten susitiks vilkai su hienomis,
satyrai šūkaus vienas kitam. Nakties
šmėklos ten ras sau poilsio vietą.
15 Didžioji pelėda suks ten lizdus, dės
kiaušinius, perės ir saugos savo vai-
kus; ten rinksis ir būriuosis maitva-
nagiai, kiekvienas – su savo patele.
16 Skaitykite ir tyrinėkite Viešpaties
raštus – visi susirinks, kaip pasakyta.
Viešpats taip pasakė, ir Jo dvasia
juos surinks.
17 Jis metė burtą, matavimo virve
padalino jiems kraštą. Jie paveldės jį
amžiams ir per kartų kartas gyvens
tame krašte.

35 Dykynės ir tyrlaukiai džiūgaus,
dykuma džiaugsis ir pražys
kaip lelija;
2 ji žydės, bus linksma, džiaugsis ir
giedos. Jai teks Libano šlovė, Karme-
lio ir Šarono didybė. Taip, jie matys
Viešpaties šlovę ir Dievo didybę.
3 Sustiprinkite suglebusias rankas ir
klumpančius kelius.
4 Išsigandusioms širdims sakykite:
„Būkite drąsūs ir nebijokite. Štai
jūsų Dievas atkeršys ir atlygins. Jis
ateis ir išgelbės jus.“
5 Tada aklųjų akys atsimerks ir kur-
čiųjų ausys atsivers.
6 Tada raišas šokinės kaip briedis ir
nebylys giedos. Vanduo trykš dyku-
moje ir upeliai tekės stepėse.
7 Sausa žemė pataps ežerais, išdžiū-
vusi – vandens šaltiniais. Kur šaka-
lai gyveno, augs nendrės ir meldai.
8 Ten eis kelias, vadinamas Šventuo-
ju keliu, kuriuo nevaikščios niekas
nešvarus.
9 Čia neslankios liūtas, ir joks plėšrus
žvėris nevaikštinės juo; išpirktieji
keliaus juo.
10 Viešpaties išlaisvintieji sugrįš ir
ateis į Sioną giedodami; amžina
linksmybė vainikuos jų galvas. Jie
džiaugsis ir linksminsis, vaitojimo ir
dūsavimo nebeliks.

36 Keturioliktais karaliaus Eze-
kijo metais Asirijos karalius
Sanheribas puolė visus sustiprintus
Judo miestus ir juos paėmė.
2 Asirijos karalius siuntė Rabšakę iš
Lachišo į Jeruzalę pas karalių Ezekiją.
Jis sustojo prie aukštutinio vanden-
tiekio tvenkinio, velėtojo lauke.
3 Pas jį išėjo Hilkijo sūnus Eljakimas,
rūmų viršininkas, raštininkas Šebna ir
metraštininkas Joachas, Asafo sūnus.
4 Rabšakė jiems tarė: „Taip sakykite
Ezekijui: „Taip sako didysis kara-
lius, Asirijos karalius: „Kuo remiasi
tavo pasitikėjimas?

8 Iz 63,4
9 Įst 29,23; Ps 11,6; Iz 30,33
10 Iz 13,20-22; Iz 24,1; Mal 1,3.4; Apr 14,11; Apr 18,18; Apr 19,3
11 2 Kar 21,13; Iz 14,23; Rd 2,8; Sof 2,14; Apr 18,2
13 Iz 13,21; Iz 32,13; Oz 9,6
16 Mal 3,16

35 SKYRIUS

1 Iz 32,15; Iz 41,19; Iz 51,3; Iz 55,12
2 Iz 32,15; Iz 40,5
3 Job 4,3.4; Hbr 12,12
4 Ps 145,19; Iz 33,22; Iz 34,8
5 Iz 29,18; Mt 9,27; Mt 11,5; Jn 9,6.7
6 Iz 32,4; Iz 41,18; Mt 9,32; Mt 11,5; Mt 12,22; Mt 15,30; Jn 5,8.9; Jn 7,38; Apd 8,7
7 Iz 34,13
8 Iz 19,23; Iz 52,1; Jl 3,17; Mt 7,13.14; 1 Pt 1,15.16; Apr 21,27
9 Kun 26,6; Iz 11,7.9; Ez 34,25
10 Iz 25,8; Iz 30,19; Iz 51,11; Iz 65,19; Apr 7,17; Apr 21,4

36 SKYRIUS

1 2 Kar 18,13.17; 2 Km 32,1
3 Iz 22,15.20
4 2 Kar 18,19

5 Tu kalbi tuščius žodžius, o karui
reikalingas patarimas ir jėga. Kuo
pasitiki, kad maištauji prieš mane?
6 Ar ketini atsiremti į Egiptą, šitą
sulūžusią nendrę? Kas į ją atsiremia,
tam ji įsminga į ranką ir perduria ją.
Toks yra faraonas, Egipto karalius,
visiems, kurie juo pasitiki.
7 Jei tu sakysi: „Mes pasitikime
Viešpačiu, savo Dievu“, tai ar ne Jo
aukštumas ir aukurus Ezekijas paša-
lino ir įsakė Judui ir Jeruzalei: „Jūs
garbinkite prie šito aukuro.“?
8 Taigi dabar sudaryk sandorį su
mano valdovu, Asirijos karaliumi;
aš tau duosiu du tūkstančius žirgų,
jei tu surinksi tiek raitelių ant jų joti.
9 Ar gali pasipriešinti silpniausiam
mano valdovo tarnų būriui, nors ir
pasitiki Egipto kovos vežimais ir
raiteliais?
10 Argi aš be Viešpaties atėjau į šį
kraštą jo sunaikinti? Viešpats man
įsakė: „Eik ir sunaikink tą kraštą.“
11 Tada Eljakimas, Šebna ir Joachas
sakė Rabšakei: „Kalbėk su savo
tarnais aramėjiškai, mes supranta-
me; nekalbėk su mumis judėjiškai,
girdint žmonėms ant sienų.“
12 Rabšakė atsakė: „Ar mano valdo-
vas siuntė mane tik pas tavo valdovą
ir tave kalbėti šiuos žodžius? Ar ne
pas tuos vyrus, kurie sėdi ant sie-
nos, kad valgytų su jumis savo pačių
išmatas bei gertų savo šlapimą?“
13 Tada Rabšakė atsistojo ir garsiai
šaukė judėjiškai: „Klausykite didžiojo
karaliaus, Asirijos karaliaus žodžių!
14 Taip sako karalius: „Nesiduokite
Ezekijo suvedžiojami, nes jis jūsų
neišgelbės.

6 Ps 146,3; Iz 30,3.5.7; Ez 29,6

16 1 Kar 4, 25; Mch 4,4; Zch 3,10

18 2 Kar 19, 12; Iz 37,12

19 2 Kar 17,6

37 SKYRIUS

1 2 Kar 19,1-37; Iz 37,1-38

3 Iz 22,5; Iz 26,16; Iz 33,2

15 Tenęįtikina Ezekijas jūsų pasitikė-
ti Viešpačiu, sakydamas: „Viešpats
tikrai išgelbės mus ir šito miesto ne-
atiduos į Asirijos karaliaus rankas.“
16 Neklausykite Ezekijo, nes taip sako
Asirijos karalius: „Padarykite su
manimi sutartį ir išeikite pas mane,
tuomet kiekvienas valgysite nuo savo
vynmedžio ir nuo savo figmedžio bei
gersite vandenį iš savo šulinio,
17 kol aš ateisiu ir išvesiu jus į kraštą,
panašų į jūsų, pilną javų ir vyno, duo-
nos ir vynuogių.
18 Nesiduokite Ezekijo suklaidinami,
kai jis kalba: „Viešpats mus išgel-
bės.“ Argi kuris nors iš tautų dievų
išgelbėjo savo kraštą iš Asirijos
karaliaus rankos?
19 Kur yra Hamato ir Arpado dievai?
Kur Sefarvaimų dievai? Argi jie išgel-
bėjo Samariją iš mano rankos?
20 Kuris iš visų šių kraštų dievų iš-
gelbėjo savo kraštą iš mano rankos,
kad Viešpats išgelbėtų Jeruzalę?“
21 Jie visi tylėjo ir nepratarė nė žodžio,
nes karalius buvo įsakęs: „Neatsa-
kykite jam.“
22 Eljakimas, Hilkijo sūnus, rūmų vir-
šininkas, raštininkas Šebna ir Joachas,
Asafo sūnus, metraštininkas, atėjo
pas Ezekiją su perplėštais rūbais ir
perdavė jam Rabšakės žodžius.

37 Tai išgirdęs, karalius Ezekijas
persiplėšė rūbus, apsirengė
ašutine ir nuėjo į Viešpaties namus.
2 Jis nusiuntė rūmų viršininką Elja-
kimą, raštininką Šebną ir vyresniuo-
sius kunigus, apsirengusius ašutinė-
mis, pas pranašą Izaiją, Amoco sūnų.
3 Jie jam kalbėjo: „Taip sako Ezekijas:
„Šita diena yra bausmės, pažemi-

nimo ir gėdos diena. Atėjo laikas
gimdyti, bet nėra jėgų.
4 Gal Viešpats, tavo Dievas, išgirs
žodžius Rabšakės, kurį Asirijos ka-
ralius siuntė niekinti gyvąjį Dievą,
ir sudraus už žodžius, kuriuos Vieš-
pats, tavo Dievas, girdėjo. Melskis už
tuos, kurie yra likę."
5 Karaliaus Ezekijo tarnai atėjo pas
Izaiją.
6 Ir Izaijas kalbėjo jiems: „Sakykite
savo valdovui: „Taip sako Viešpats:
„Neišsigąsk girdėtų žodžių, kuriais
Asirijos karaliaus tarnai man pikt-
žodžiavo.
7 Štai Aš pasiųsiu jam dvasią, ir jis,
išgirdęs žinią, grįš į savo šalį ir ten
bus nužudytas."
8 Rabšakė sugrįžęs rado Asirijos
karalių, kariaujantį prieš Libną,
nes jis girdėjo, kad šis pasitraukė
nuo Lachišo.
9 Jis išgirdo sakant apie Etiopijos
karalių Tirhaką: „Jis ateina kovoti
prieš tave." Tai išgirdęs, jis siuntė
pasiuntinius pas Ezekiją ir įsakė:
10 „Taip sakykite Ezekijui, Judo
karaliui: „Teneapgauna tavęs tavo
Dievas, kuriuo pasitiki, sakydamas:
„Jeruzalė nebus atiduota į Asirijos
karaliaus rankas."
11 Tu girdėjai, ką Asirijos karaliai
padarė visose šalyse, jas visai sunai-
kindami. Nejaugi tu būsi išgelbėtas?
12 Argi tų tautų, kurias mano tėvai
sunaikino, dievai išgelbėjo Gozaną,
Haraną, Recefą ir Edeno vaikus,
gyvenusius Telasare?
13 Kur yra Hamato, Arpado, Sefarvai-
mų, Henos ir Ivos miestų karaliai?"
14 Ezekijas paėmė laišką iš pasiun-

4 Iz 36,15. 18.20
12 Iz 36, 18.19
13 Iz 49,23
16 Iz 43, 10.11
17 2 Krn 6, 40; Ps 17,6; Ps 74,22; Dan 9,18
18 2 Kar 15, 29; 2 Kar 16,9; 2 Kar 17, 6.24; 1 Krn 5,26
19 Iz 40, 19.20
20 Ps 83,18; Iz 33,22

tinių ir perskaitė jį. Po to, nuėjęs į
Viešpaties namus, išskleidė jį Vieš-
paties akivaizdoje.
15 Ezekijas meldė:
16 „Kareivijų Viešpatie, Izraelio
Dieve, kuris gyveni tarp cherubų.
Tu vienas esi visų žemės karalysčių
Dievas. Tu sukūrei dangų ir žemę.
17 Palenk, Viešpatie, savo ausį ir iš-
girsk. Atverk, Viešpatie, savo akis ir
pamatyk. Išgirsk visus Sanheribo žo-
džius, kuriais jis niekino gyvąjį Dievą.
18 Tai tiesa, Viešpatie, kad Asirijos
karaliai išnaikino tautas ir jų šalis.
19 Jie sudegino jų dievus, nes jie
nebuvo dievai, tik žmonių rankų dar-
bas – medis ir akmuo, todėl jie juos
sunaikino.
20 Dabar, Viešpatie, mūsų Dieve, išgel-
bėk mus iš jo rankų, kad visos žemės
karalystės žinotų, jog Tu vienas esi
Viešpats."
21 Tada Izaijas, Amoco sūnus, pa-
siuntė pas Ezekiją, sakydamas: „Taip
sako Viešpats, Izraelio Dievas, apie
Sanheribą, Asirijos karalių.
22 Štai Viešpaties žodis, kurį Jis kal-
bėjo apie jį: „Mergelė, Siono dukra,
paniekino tave ir pasityčiojo iš tavęs.
Jeruzalės dukra kraipo galvą dėl tavęs.
23 Ką tu niekinai ir prieš ką piktžodžia-
vai? Prieš ką išdidžiai pakėlei balsą
ir savo akis? Prieš Izraelio Šventąjį!
24 Per savo tarnus tu niekinai Viešpatį
ir sakei: „Su daugybe kovos vežimų
aš pasikėliau į kalnų aukštumas, Li-
bano aukščiausias vietas. Aš iškirsiu
jo aukštuosius kedrus ir gražiausius
kiparisus. Aš pasieksiu pačią aukš-
tumą, Karmelio mišką.
25 Aš kasiau šulinius ir gėriau van-

denį; savo kojų padais išdžiovinau
upes apsiausties vietose."
26 Argi negirdėjai? Jau seniai Aš tai
padariau, labai seniai tai paruošiau,
tik dabar įvykdžiau, kad tu galėtum
sustiprintus miestus paversti griu-
vėsių krūvomis.
27 Todėl jų gyventojai bejėgiai, jie
nusigando ir susigėdo, jie tapo kaip
lauko žolė, kaip gležna žolė ant sto-
gų, kuri nudžiūsta nė neužaugusi.
28 Aš žinau, kaip tu gyveni, kaip tu įei-
ni ir išeini, kaip tu siautėji prieš mane.
29 Kadangi tavo siautėjimas prieš
mane ir pasipūtimas pasiekė mano au-
sis, Aš įversiu savo kablį į tavo šnerves
ir tave pažabosiu, ir vesiu tave atgal
keliu, kuriuo atėjai."
30 Tai bus tau ženklas: šiais metais val-
gyk, ką randi, kitais metais maitinkis
tuo, kas užaugs savaime; o trečiais
metais sėkite ir pjaukite, sodinkite
vynuogynus ir valgykite jų vaisius.
31 Judo namų likutis vėl leis šaknis
apačioje ir neš vaisių viršuje.
32 Iš Jeruzalės išeis išlikusieji, nuo Si-
ono kalno – išgelbėtieji. Tai įvykdys
kareivijų Viešpaties uolumas.
33 Todėl taip sako Viešpats apie Asi-
rijos karalių: „Jis neįeis į šį miestą ir
nepaleis į jį nė vienos strėlės, neateis
prieš jį su skydais ir nesupils pylimo
aplink jį.
34 Jis sugrįš tuo pačiu keliu, kuriuo
atėjo, ir į miestą neįsiverš, – sako
Viešpats. –
35 Aš apginsiu šitą miestą ir išgel-
bėsiu jį dėl savęs ir dėl mano tarno
Dovydo."
36 Viešpaties angelas išėjo ir išžudė
asirų stovykloje šimtą aštuoniasde-
šimt penkis tūkstančius. Kai jie atsikė-

26 Iz 25,1; Iz 40,21; Iz 45,21

29 2 Kar 19, 35-37; 2 Krn 32,21; Iz 30,28; Ez 38,4; Ez 39,2

32 2 Kar 19, 31; Iz 9,7; Iz 59,17; Jl 2,18; Zch 1,14

35 1 Kar 11, 13; 2 Kar 20,6; Iz 31,5; Iz 38,6

36 2 Kar 19, 35; Iz 10,12.33. 34

38 Ezr 4,2

38 SKYRIUS

1 2 Kar 20,1-6.9-11; 2 Krn 32,24; Iz 38,1-8

3 2 Kar 18,5. 6; Neh 13,14; Ps 26,3

6 2 Kar 19, 35-37; 2 Krn 32,21; Iz 31,5; Iz 37,35

7 Ts 6,17. 21.36-40; 2 Kar 20,8; Iz 7,11

lė anksti rytą, visur buvo pilna lavonų.
37 Asirijos karalius Sanheribas pa-
sitraukė ir grįžo į Ninevę.
38 Kai jis garbino savo dievo Nisrocho
namuose, jo sūnūs Adramelechas ir
Sareceras nužudė jį kardu ir pabėgo į
Armėnijos kraštą. Jo sūnus Asarha-
donas karaliavo vietoj jo.

38 Tomis dienomis Ezekijas mir-
tinai susirgo. Pas jį atėjo pra-
našas Izaijas, Amoco sūnus, ir jam
tarė: „Taip sako Viešpats: „Sutvarkyk
savo namus, nes tu nebepasveiksi, bet
mirsi."
2 Ezekijas nusigręžė į sieną ir mel-
dėsi:
3 „Viešpatie, meldžiu Tave, atsimink,
kad aš teisingai ir tobula širdimi
gyvenau Tavo akivaizdoje ir dariau
gera Tavo akyse." Ir Ezekijas grau-
džiai verkė.
4 Izaijui buvo suteiktas Viešpaties
žodis:
5 „Eik ir sakyk Ezekijui: „Taip sako
Viešpats, tavo tėvo Dovydo Dievas:
„Aš girdėjau tavo maldą ir mačiau
tavo ašaras. Aš pridėsiu tau dar pen-
kiolika metų
6 ir išgelbėsiu tave bei šitą miestą iš
Asirijos karaliaus rankų.
7 Viešpaties ženklas, kad Viešpats
įvykdys, ką pažadėjo, bus toks:
8 Aš pastumsiu Ahazo saulės laikro-
džio šešėlį atgal dešimčia laipsnių."
Saulė sugrįžo dešimčia laipsnių
atgal, kuriuos buvo nuėjusi.
9 Ezekijas, Judo karalius, pagijęs iš
savo ligos, parašė:
10 „Aš maniau, jog, įpusėjus mano am-
žiui, turėsiu eiti į mirusiųjų buveinę.
Iš manęs atimti mano likusieji metai.

11 Aš tariau: „Nebematysiu Viešpa-
ties gyvųjų žemėje, nebematysiu
daugiau pasaulio gyventojų."
12 Mano metai praėjo ir pašalinti nuo
manęs kaip piemenų palapinė; mano
gyvenimas kaip audėjo rietimas su-
riestas ir iš staklių išimtas. Dieną ir
naktį Tu vedi mane į pabaigą.
13 Aš raminau save iki ryto. Jis kaip
liūtas sutrupins visus mano kaulus
pirmiau, negu diena pasibaigs ir
ateis naktis.
14 Aš čirškiu kaip kregždė, burkuoju
kaip balandis. Mano akys nusilpo,
bežiūrėdamos aukštyn. Viešpatie, aš
prislėgtas, padėk man.
15 Ką aš galiu pasakyti? Jis man kal-
bėjo ir tai įvykdė. Aš tyliai gyvensiu
visus likusius savo metus, mano
sielai esant apkartusiai.
16 Viešpatie, tuo žmogus yra gyvas
ir tai yra mano dvasios gyvybė – Tu
išgydysi mane ir suteiksi man gy-
venimą.
17 Štai apkartimas man pavirto ra-
mybe. Tu išgelbėjai mano gyvybę
iš sunaikinimo duobės, visas mano
nuodėmes numetei sau už nugaros.
18 Juk mirusiųjų pasaulis Tau nedėkoja
ir mirtis nešlovina Tavęs. Žengiantys
į duobę nebesitiki Tavo ištikimybės.
19 Gyvieji giria Tave, kaip ir aš šian-
dien. Tėvas pasakoja vaikams apie
Tavo ištikimybę.
20 Viešpatie, gelbėk mane, tuomet
aš visą savo gyvenimą Viešpaties
šventykloje giedosiu ir skambinsiu."
21 Izaijas liepė uždėti gabalėlį figos
ant voties, kad karalius pasveiktų.
22 Ezekijas klausė: „Koks yra ženk-
las, kad įeisiu į Viešpaties namus?"

39 Tuo metu – Babilono karalius
Merodach Baladanas, Bala-
dano sūnus, atsiuntė pasiuntinius su
laišku ir dovanomis Ezekijui, nes jis
girdėjo, kad tas sirgo ir pasveiko.
2 Ezekijas apsidžiaugė ir parodė jiems
visus savo namų turtus: sidabrą,
auksą, kvepalus, brangius aliejus,
ginklus ir visa, kas buvo sandėliuose.
Neliko nieko jo namuose, ko Ezeki-
jas nebūtų jiems parodęs.
3 Pranašas Izaijas atėjo pas karalių
Ezekiją ir klausė: „Ką sakė tie vyrai?
Iš kur jie atėjo?" Ezekijas atsakė: „Jie
atėjo iš tolimo krašto, iš Babilono."
4 Jis klausė: „Ką jie matė tavo na-
muose?" Ezekijas atsakė: „Jie matė
viską, kas yra mano namuose; neliko
nieko, ko nebūčiau jiems parodęs."
5 Tada pranašas Izaijas tarė: „Klau-
sykis kareivijų Viešpaties žodžio:
6 „Ateis dienos, kai visa, kas yra
tavo namuose, ką tavo tėvai sukrovė
iki šios dienos, bus išgabenta į Ba-
biloną. Nieko nebus palikta, – sako
Viešpats. –
7 Net kai kuriuos iš tavo sūnų paims,
išsives ir jie bus eunuchai Babilono
karaliaus rūmuose."
8 Ezekijas atsakė Izaijui: „Viešpaties
žodis, kurį tu kalbėjai, yra geras."
Ir pridūrė: „Kad tik mano dienomis
būtų taika ir saugumas."

40 „Guoskite, guoskite mano
tautą, – sako jūsų Dievas. –
2 Kalbėkite paguodą Jeruzalei, pra-
neškite jai, kad jos kovos pasibaigė,
nusikaltimas atleistas. Ji gavo iš
Viešpaties dvigubai už savo nuo-
dėmes."

11 Ps 27,13; Ps 116,9
12 Job 7,6
14 Iz 59,11; Ez 7,16; Nah 2,7
15 Job 7,11; Job 10,1; Iz 38,17
18 Ps 6,5; Ps 30,9; Ps 88,11; Ps 115,17; Mok 9,10
19 Įst 4,9; Įst 6,7; Ps 78,3.4
21 2 Kar 20,7
22 2 Kar 20,8

39 SKYRIUS
1 2 Kar 20, 12-19; 2 Krn 32,31; Iz 39,1-8
2 2 Krn 32, 25.31; Job 31,25
3 Įst 28,49; Jer 5,15
6 2 Kar 24, 13; 2 Kar 25,13-15; Jer 20,5
7 Dan 1,1-7
8 1 Sam 3,18

40 SKYRIUS
2 Iz 61,7

3 Dykumoje šaukiančiojo balsas:
„Paruoškite kelią Viešpačiui, ištie-
sinkite Jam vieškelį dykumoje.
4 Slėnius užpilkite, kalnus ir kalvas
pažeminkite, kas kreiva, ištiesinki-
te, kas nelygu, išlyginkite.
5 Viešpaties šlovė bus apreikšta, visi
kūnai tai matys, nes Viešpats taip
kalbėjo.“
6 Balsas tarė: „Šauk!“ Aš klausiau:
„Ką šaukti?“ – „Kiekvienas kūnas
yra žolė, visas jo grožis yra lyg lauko
gėlės žiedas.
7 Kai Viešpats pūsteli, žolė nuvysta
ir žiedas nukrinta. Taip ir tauta yra
žolė.
8 Žolė nuvysta, žiedas nukrinta, bet
mūsų Dievo žodis išlieka per amžius.“
9 Pakilk į aukštą kalną, geros žinios
nešėjau Sione! Pakelk galingai balsą,
geros žinios nešėja Jeruzale! Pakelk
balsą, nebijok! Sakyk Judo mies-
tams: „Štai jūsų Dievas!“
10 Viešpats Dievas ateina su galia, Jo
ranka valdo visa. Jo atpildas yra su
Juo, Jo užmokestis – Jo akivaizdoje.
11 Jis ganys savo bandą kaip pie-
muo, surankios avinėlius, juos neš
prie krūtinės, o avis su jaunikliais
vedžios švelniai.
12 Kas išsėmė vandenis sauja ir išma-
tavo dangų sprindžiais? Kas žemės
dulkes saiku seikėjo, pasvėrė kalnus
ir kalvas svarstyklėmis?
13 Kas nukreipė Viešpaties Dvasią
ir buvo Jo patarėjas?
14 Kas davė Jam patarimą, kas mokė
Jį teisingumo ir pažinimo, kas pa-
rodė Jam supratimo kelią?
15 Tautos yra kaip lašas kibire, kaip
grūdelis svarstyklėse. Jam salos –
lyg dulkės.
16 Libano kedrų neužtektų ugniai
kūrenti, gyvulių nepakaktų Jo de-
ginamajai aukai.
17 Visos tautos Jo akivaizdoje bever-
tės, jos vertinamos mažiau už nieką
ir tuštybę.
18 Su kuo tad palyginsite Dievą? Į ką
panašų darysite Jo atvaizdą?
19 Amatininkas nulieja atvaizdą,
auksakalys aptraukia jį auksu ir pa-
puošia sidabrinėmis grandinėlėmis.
20 Kas neturtingas, pasirenka nepū-
vantį medį, susiranda išmanų amati-
ninką, tas padaro drožinį ir pastato
jį, kad nejudėtų.
21 Argi jūs nežinote? Argi negir-
dėjote? Argi nebuvo pranešta nuo
pradžios? Argi nesuprantate nuo
pasaulio sutvėrimo?
22 Jis sėdi virš žemės skliauto, jos
gyventojai atrodo lyg skėriai. Jis
ištiesia dangus lyg užuolaidas, iš-
skleidžia juos lyg palapinę gyventi.
23 Jis kunigaikščius paverčia nieku ir
žemės teisėjus padaro kaip tuštybę.
24 Jie bus ką tik pasėti, ką tik jų
kamienai bus išleidę šaknis, kai Jis
pūstelės, ir jie nuvys, viesulas nuneš
juos kaip šiaudus.
25 „Su kuo mane palyginsite ir į ką
Aš panašus?“ – klausia Šventasis.
26 Pakelkite akis ir pažiūrėkite aukš-
tyn, kas visa tai sutvėrė? Jis suskaitęs
veda jų pulkus ir kiekvieną vadina
vardu. Jo galia ir jėga yra tokia di-
delė, kad nė vieno netrūksta.
27 Kodėl sakai, Jokūbai, kodėl taip
kalbi, Izraeli: „Viešpačiui mano ke-
liai nežinomi ir mano teisių Dievas
nemato.“?
28 Ar nežinai? Ar negirdėjai? Vieš-
pats, amžinasis Dievas, kuris sutvė-

3 Ps 68,4; Mal 3,1; Mal 4,5.6; Mt 3,3; Mk 1,3; Lk 3,4-6; Jn 1,23
4 Iz 45,2
5 Iz 35,2
6 Job 14,2; Jok 1,10; 1 Pt 1,24.25
8 Jn 12,34
10 Iz 59,16.18; Iz 62,11; Apr 22,12
11 Jer 31,10; Ez 34,23.31; Mch 5,4; Jn 10,11.14-16; Hbr 13,20; 1 Pt 2,25
12 Pat 30,4
13 Job 21,22; Rom 11,34; 1 Kor 2,16
14 Job 36,22.23
17 Ps 62,9; Dan 4,35
18 Iš 8,10; Iš 15,11; 1 Sam 2,2; Iz 46,5; Mch 7,18; Apd 17,29
19 Ps 115,4-8; Iz 41,7; Iz 44,10; Hab 2,18.19
20 1 Sam 5,3.4; Iz 41,7; Iz 46,7; Jer 10,3
21 Ps 19,1; Iz 37,26; Apd 14,17; Rom 1,19
22 Job 9,8; Job 36,29; Ps 19,4; Ps 104,2; Iz 42,5; Iz 44,24; Jer 10,12
23 Job 12,21; Ps 107,40; Iz 34,12; 1 Kor 1,26-29
25 Įst 4,15; Iz 40,18; Jn 14,9; Kol 1,15
26 Ps 147,4
27 Iz 54,7.8
28 Ps 147,5; Mok 11,5; Rom 11.33

rė žemę, niekada nepailsta ir nepa-
vargsta, Jo išmintis neišsemiama.
29 Jis duoda pavargusiam jėgų ir
bejėgį atgaivina.
30 Net jaunuoliai pavargsta ir pailsta,
jauni vyrai krinta išsekę.
31 Bet tie, kurie laukia Viešpaties,
įgaus naujų jėgų. Jie pakils ant sparnų
kaip ereliai, bėgs ir nepavargs, eis ir
nepails.

41 „Salos, nutilkite prieš mane.
Tautos teįgauna naujų jėgų,
tepriartėja ir tekalba; eikime kartu
į teismą.
2 Kas pašaukė teisųjį iš rytų, liepė
jam sekti paskui save? Jis atidavė
jam tautas, pavergė karalius, atidavė
juos kardui kaip dulkes, lankui –
kaip vėjo nešiojamus šiaudus.
3 Jis vejasi juos, saugiai pereina
keliu, kuriuo prieš tai nebuvo ėjęs.
4 Kas tai nuveikė ir padarė? Kas
pašaukė kartas nuo pradžių? Aš,
Viešpats, pirmasis ir paskutinysis.
5 Salos tai matė ir išsigando, drebėda-
mi iš baimės atėjo žemės pakraščiai.
6 Jie vienas kitam padėjo ir vienas
kitą drąsino.
7 Amatininkas padrąsina auksakalį,
kuris dirba su plaktuku, giria ant
priekalo kalantį: „Taip, gerai!“ Jie
prikala vinimis stabą, kad nejudėtų.
8 Bet tu, Izraeli, esi mano tarnas Jo-
kūbas, kurį išsirinkau, mano draugo
Abraomo palikuonis.
9 Aš surinkau tave iš žemės pakraš-
čių, pašaukiau iš tolimiausių kampų
ir tau sakiau: „Tu esi mano tarnas,
Aš tave išsirinkau ir neatmesiu tavęs.
10 Nebijok, nes Aš esu su tavimi; nepa-
siduok baimei, nes Aš esu tavo Dievas.

31 Job 17,9; Ps 103,5; Iz 30,15; Iz 49,23; 2 Kor 4,8-10.16

41 SKYRIUS
1 Iz 1,18; Hab 2,20; Zch 2,13
2 Pr 14,14; Iz 45,1.13; Iz 46,11
4 Iz 41,26; Iz 43,10; Iz 44,6; Apr 1,8.17; Apr 22,13
6 Iz 40,19
7 Iz 40,19.20; Iz 44,13
8 Įst 7,6; Įst 10,15; 2 Krn 20,7; Ps 135,4; Iz 43,1; Jok 2,23
10 Įst 31,6; Iz 41,13.14; Iz 43,5
11 Iš 23,22; Iz 45,24; Iz 60,12; Zch 12,3
14 Job 25,6; Ps 22,6
15 Mch 4,13; Hab 3,12; 2 Kor 10,4
16 Iz 45,25; Jer 51,2
17 Ps 94,14; Rom 11,2
18 Ps 107,35; Iz 35,6.7; Iz 43,19; Iz 44,3
19 Iz 35,1
20 Job 12,9; Iz 66,14
21 Iz 43,15
22 Iz 43,9; Iz 45,21

Aš sustiprinsiu tave ir tau padėsiu, Aš
palaikysiu tave savo teisumo dešine.“
11 Visi, kurie tau priešinasi, bus su-
gėdinti ir raudonuos; kurie kovoja
prieš tave, sunyks ir žus.
12 Tu ieškosi ir nerasi tų, kurie sukyla
prieš tave; tie, kurie kovoja prieš tave,
bus kaip niekas, kaip tuščia vieta.
13 Nes Aš, Viešpats, tavo Dievas, lai-
kysiu tavo dešinę ranką ir sakysiu:
„Nebijok, Aš tau padėsiu!“
14 Nebijok, tu kirmėle Jokūbai, jūs
Izraelio žmonės! Aš tau padėsiu“, –
sako Viešpats, tavo atpirkėjas, Izra-
elio Šventasis.
15 „Aš padarysiu tave lyg naują ku-
liamąjį veleną su aštriais krumpliais.
Tu kulsi ir sutriuškinsi kalnus, kalvas
sutrinsi kaip pelus.
16 Tu vėtysi juos, vėjas nuneš ir vie-
sulas išblaškys juos, o tu džiaugsies
Viešpačiu ir didžiuosies Izraelio
Šventuoju.
17 Kai vargšai ir beturčiai ieškos van-
dens, bet jo neras, ir jų liežuvis džius
iš troškulio, Aš, Viešpats, Izraelio
Dievas, juos išklausysiu, nepaliksiu jų.
18 Aš atversiu upelius kalvose ir šalti-
nius slėniuose; dykumą paversiu eže-
rais ir išdžiūvusią žemę – vandens
versmėmis.
19 Dykumoje pasodinsiu kedrų ir aka-
cijų, mirtų ir alyvmedžių; kartu augs
pušys, kiparisai ir jovarai,
20 kad jie matytų ir suprastų, apsvars-
tytų ir žinotų, jog Viešpaties ranka tai
padarė, Izraelio Šventasis tai sukūrė.
21 Ateikite, ginkite savo bylą, pateiki-
te įrodymus, – sako Viešpats, Jokūbo
karalius. –
22 Priartėkite ir praneškite, kas įvyks.
Pasakykite, kas seniau buvo, kad

apsvarstytume ir suprastume, kas
įvyks toliau.
23 Praneškite, kas ateityje įvyks, kad
žinotume, jog jūs esate dievai. Da-
rykite gera ar bloga, nustebinkite ar
išgąsdinkite.
24 Jūs esate niekas ir jūsų darbas
yra niekas. Pasibjaurėjimas, kas jus
pasirenka.
25 Aš pažadinau jį iš šiaurės, ir jis
ateis. Iš rytų šalies jis šauksis ma-
nęs. Jis valdovus sumins kaip kalkių
skiedinį, kaip puodžius mina molį.
26 Kas paskelbė nuo pat pradžios,
kad žinotume, ir iš senovės, kad
sakytume: „Jis teisus."? Nė vienas
nepranešė ir nepaskelbė, nė vienas
neišgirdo jūsų žodžių.
27 Aš pirmasis pranešiau Sionui:
„Štai jie!", ir Jeruzalei pasiunčiau
tą, kuris skelbia gerą žinią.
28 Aš apsidairiau, bet nebuvo nė vieno,
kuris patartų ar paklaustas atsakytų.
29 Jie yra tuštybė, jų darbai – niekas,
jų lieti atvaizdai – vėjas ir niekai."

42 „Štai mano tarnas, kurį palai-
kau, mano išrinktasis, kuriuo
gėrisi mano siela. Aš suteikiau jam
savo dvasią, jis įgyvendins teisin-
gumą pagonims.
2 Jis nešūkaus ir nepakels balso; jo
balso nesigirdės gatvėse.
3 Jis nenulauš įlūžusios nendrės ir
neužgesins gruzdančio dagčio; jis
įvykdys teisingumą iki galo.
4 Jis nepails ir nenusivils, kol įgy-
vendins teisingumą žemėje, ir visi
kraštai lauks jo įstatymo."
5 Taip sako Viešpats Dievas, kuris
sutvėrė dangus ir juos ištiesė, su-
tvirtino žemę ir visa, kas ant jos
auga, kuris duoda gyvybę ir dvasią
tautoms, gyvenančioms žemėje:
6 „Aš, Viešpats, pašaukiau tave tei-
sumu. Aš laikysiu tave už rankos ir
padarysiu tave sandora tautai, šviesa
pagonims,
7 kad atvertum akis akliems, išves-
tum iš kalėjimo belaisvius, sėdin-
čius tamsiuose kalėjimuose.
8 Aš esu Viešpats – tai mano vardas.
Aš neduosiu savo garbės kitam ir
savo šlovės stabams.
9 Ankstesnieji dalykai įvyko, skelbiu
jums dabar naujus, pranešu anks-
čiau, negu tai įvyks."
10 Giedokite Viešpačiui naują giesmę,
gyrius Jam teskamba iki žemės pa-
kraščių! Girkite Jį, plaukiantys jūra
ir visa, kas joje, salos ir jų gyventojai!
11 Tedžiūgauja dykuma ir jos mies-
tai, kaimai, kedariečių apgyventi;
uolų gyventojai, linksmai šūkaukite
nuo kalnų viršūnių.
12 Atiduokite Viešpačiui šlovę ir
skelbkite Jo garbę salose!
13 Viešpats išeis kaip karžygys, kaip
karo vyras pažadins savo įniršį. Jis
šauks, šauks garsiai, Jis nugalės savo
priešus.
14 „Aš ilgai tylėjau, buvau tylus ir kant-
rus. Dabar šauksiu kaip gimdyvė, iš
karto viską sugriausiu ir sunaikinsiu.
15 Aš ištuštinsiu kalnus ir kalvas,
upes padarysiu salomis, išdžiovinsiu
tvenkinius ir žolę.
16 Aš vesiu akluosius jiems nežino-
mais keliais, nepažįstamais takais;
pakeisiu jiems tamsą šviesa, kreivus
takus – tiesiais. Aš tai įvykdysiu ir jų
nepaliksiu.
17 Trauksis atgal ir bus visai sugė-
dinti tie, kurie pasitiki drožtais at-

23 Iz 42,9; Iz 44,7.8; Iz 45,3; Jer 10,5; Jn 13,19 **24** Ps 115,8; Iz 44,9; Rom 3,10-20; 1 Kor 8,4 **25** Ezr 1,2; Iz 41,2; Jer 50,3 **26** Iz 43,9 **27** Iz 40,9; Iz 41,4; Nah 1,15 **28** Iz 63,5 **29** Iz 41,24

42 SKYRIUS
1 Iz 11,2; Iz 43,10; Iz 49,3.6; Mt 3,16.17; Mt 12,18; Mt 17,5; Mk 1,11; Lk 3,22; Lk 4,18.19.21; Jn 3,34; Ef 1,6; Fil 2,7 **4** Pr 49,10 **5** Job 12,10; Job 33,4; Iz 44,24; Iz 57,16; Dan 5,23; Zch 12,1; Apd 17,25 **6** Iz 43,1; Iz 49,6.8; Lk 2,32; Apd 10,45; Apd 13,47; Gal 3,14 **7** Iz 9,2; Iz 35,5; Iz 61,1; Lk 4,18; 2 Tim 2,26; Hbr 2,14 **8** Iš 20,3-5; Iz 48,11 **10** Ps 33,3; Ps 40,3; Ps 98,1; Ps 107,23 **13** Iz 31,4 **17** Ps 97,7; Iz 1,29; Iz 44,11; Iz 45,16

vaizdais ir sako nulietiems stabams:
„Jūs esate mūsų dievai.“
18 Kurtieji, klausykite; aklieji, žiū-
rėkite ir matykite.
19 Kas toks aklas kaip mano tarnas
ir kurčias kaip mano pasiuntinys,
kurį siunčiu? Kas toks aklas kaip
ištikimasis, kaip Viešpaties tarnas?
20 Jis žiūri, bet nepastebi. Jo ausys
atviros, bet jis negirdi.“
21 Viešpats panorėjo dėl savo teisu-
mo išaukštinti įstatymą ir padaryti
jį didingą.
22 Tauta yra apiplėšta ir apvogta, visi
klasta suimti ir sugrūsti kalėjimuose.
Jie tapo grobiu, ir nėra kas išgelbėtų;
niekas nereikalauja paleisti aukos.
23 Kas iš jūsų atkreipia dėmesį į tai
ir rūpinasi tuo, kas bus ateityje?
24 Kas leido Jokūbą apiplėšti ir Izraelį
apvogti? Ar ne Viešpats, kuriam mes
nusikaltome? Jie nenorėjo vaikščioti
Jo keliais ir paklusti Jo įstatymui.
25 Jis išliejo ant Izraelio savo degančią
rūstybę ir užleido karo baisumus.
Visur siautė ugnis, bet jis nesuprato,
ji degino jį, bet jis neėmė to į širdį.

43 Taip sako Viešpats, kuris su-
tvėrė tave, Jokūbai, ir padarė
tave, Izraeli: „Nebijok! Aš atpirkau
tave ir pašaukiau tave vardu; tu esi
mano.
2 Kai eisi per vandenį, Aš būsiu su
tavimi ir upės nepaskandins tavęs.
Kai eisi per ugnį, nesudegsi ir liepsna
nesunaikins tavęs.
3 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, Izra-
elio Šventasis, tavo gelbėtojas. Už
tave atidaviau Egiptą, Etiopiją ir
Sebą kaip išpirką.
4 Kadangi tu esi brangus mano akyse,

19 Iz 43,8; Ez 12,2; Jn 9,39.41
20 Rom 2,21
24 Iz 65,2
25 2 Kar 25, 9; Iz 1,3; Iz 5,13; Iz 29,13; Oz 7,9

43 SKYRIUS

1 Iz 42,6; Iz 43,5; Iz 44,6; Iz 45,4
2 Įst 31,6; Ps 66,12; Ps 91,3; Jer 30,11; Dan 3,25
3 Pat 11,8; Pat 21,18
4 Iz 63,9
5 Iz 41,10; Iz 44,2; Iz 54,7; Jer 30,10; Jer 46,27.28
6 Iz 49,12
7 Ps 100,3; Iz 29,23; Iz 63,19; Jn 3,2.3; 2 Kor 5,17; Ef 2,10; Jok 2,7
8 Iz 6,9; Iz 29,18; Iz 42,19; Ez 12,2
9 Iz 41,21. 22.26
10 Iz 41,4; Iz 44,6.8; Iz 55,4
11 Iz 45,21; Oz 13,4
12 Įst 32,16; Ps 81,9; Iz 44,8
13 Job 9,12; Ps 90,2; Iz 14,27; Iz 48,16
15 Iz 41,20.21
16 Iš 14,16. 21.22; Joz 3,13; Ps 77,19; Iz 51,10

Aš vertinu ir myliu tave. Aš atiduo-
siu žmones už tave ir tautas už tavo
gyvybę.
5 Nebijok, nes Aš esu su tavimi, Aš
parvesiu tavo palikuonis iš rytų ir
surinksiu tavuosius iš vakarų.
6 Aš įsakysiu šiaurei: „Atiduok!“
ir pietums: „Nesulaikyk!“ Atvesk
mano sūnus iš tolimų šalių ir mano
dukteris nuo žemės pakraščių.
7 Kiekvieną, kuris vadinasi mano
vardu, Aš sukūriau savo šlovei, Aš
sutvėriau ir padariau jį.
8 Išvesk aklą tautą, turinčią akis, ir
kurčią tautą, turinčią ausis.
9 Tesusirenka visos tautos ir giminės.
Kas iš jų gali pranešti ir paskelbti
praeities įvykius? Tepastato liudyto-
jus ir tepasiteisina, kad visi matytų
ir girdėtų, jog tai tiesa.“
10 Viešpats sako: „Jūs esate mano
liudytojai ir mano tarnas, kurį pasi-
rinkau, kad žinotumėte, tikėtumėte
ir suprastumėte, kad Aš Tas, kuris
esu. Pirma manęs nebuvo jokio dievo
ir po manęs nebus.
11 Aš esu Viešpats, ir be manęs nėra
kito gelbėtojo.
12 Aš paskelbiau, išgelbėjau ir prane-
šiau, kai tarp jūsų nebuvo kito dievo.
Jūs esate mano liudytojai, – sako
Viešpats, – kad Aš esu Dievas.
13 Aš esu nuo laikų pradžios; nėra
nė vieno, kuris jus iš mano rankos
išplėštų. Aš darau, kas tai pakeis?“
14 Taip sako Viešpats, jūsų atpirkė-
jas, Izraelio Šventasis: „Dėl jūsų su-
laužiau Babilono skląsčius, chaldėjų
džiaugsmą paverčiau vaitojimu.
15 Aš esu Viešpats, jūsų Šventasis,
Izraelio Kūrėjas, jūsų Karalius.“
16 Taip sako Viešpats, kuris padarė
kelią jūroje ir taką giliuose vandenyse,

17 kuris išvedė kovos vežimą ir žirgą,
kariuomenę ir karžygį, ir jie nebe-
atsikėlė, užgeso kaip dagtis:
18 „Nebegalvokite apie buvusius da-
lykus, nekreipkite dėmesio į praeitį.
19 Štai Aš darau nauja – jau pasirodo,
ar nepastebite? Aš padarysiu kelią
tyruose, upės tekės dykumose.
20 Laukiniai žvėrys, šakalai ir stru-
čiai gerbs mane. Aš duosiu vandens
tyruose ir dykumose gerti mano
išrinktajai tautai.
21 Tauta, kurią sutvėriau sau, skelbs
mano šlovę.
22 Jokūbai, tu nesišaukei manęs, Aš
nusibodau tau, Izraeli.
23 Tu neaukojai man avių, degina-
mosios aukos, ir nepagerbei manęs
aukomis. Aš nereikalavau iš tavęs
duonos aukų nei smilkalų.
24 Tu nepirkai man už sidabrą kve-
piančių sakų ir nedžiuginai manęs
aukų taukais. Bet tu varginai mane
savo nuodėmėmis ir nusikaltimais.
25 Aš panaikinu tavo neteisybes dėl
savęs ir neatsiminsiu tavo nusikaltimų.
26 Primink man, bylinėkimės drau-
ge. Kalbėk, kad galėtum pasiteisinti.
27 Tavo protėvis nusidėjo, tavo mo-
kytojai nusikalto prieš mane,
28 todėl išniekinau tavo šventyklos
kunigaikščius ir atidaviau Jokūbą
prakeikimui, Izraelį – paniekai.“

44 „Klausyk, Jokūbai, mano tar-
ne, ir Izraeli, kurį išsirinkau.
2 Taip sako Viešpats, kuris tave pada-
rė ir sukūrė tave dar įsčiose: „Nebi-
jok, mano tarne Jokūbai ir Ješurūnai,
kurį išsirinkau.
3 Aš išliesiu vandens sroves tam, kuris
trokšta, ir potvynius – ant išdžiūvu-
sios žemės; išliesiu savo dvasios ant

17 Iš 14,4-9.25
18 Jer 16,14
19 Iš 17,6; Sk 20,11;Įst 8,15; Ps 78,16; Iz 35,1.6;Iz 42,9; Iz 48,6; 2 Kor 5,17; Apr 21,5
20 Iz 48,21
21 Ps 102,18; Iz 42,12; Jer 13,11; Lk 1,74.75; Ef 1,5.6; 1 Pt 2,9
22 Mch 6,3; Mal 1,13; Mal 3,14
23 Am 5,25
24 Ps 95,10; Iz 1,14; Iz 7,13; Ez 6,9; Mal 2,17
25 Iz 1,18; Iz 44,22; Jer 31,34; Jer 50,20; Ez 36,22; Apd 3,19
28 Ps 79,4; Jer 24,9; Dan 9,11; Zch 8,13

44 SKYRIUS

6 Iz 41,4; Apr 1,8.17; Apr 22,13
7 Iz 41,4.22.26
8 Įst 4,35; Įst 32,39; 1 Sam 2,2; 2 Sam 22,32; Iz 41,22; Iz 43,10.12; Iz 45,5; Jl 2,27
9 Ps 115,4; Iz 41,24
10 Iz 41,29; Jer 10,5; Hab 2,18; Apd 19,26
11 Ps 97,7; Iz 1,29; Iz 42,17
12 Iz 40,19; Jer 10,3-5

tavo palikuonių ir savo palaiminimą
ant tavo vaikų,
4 jie augs kaip žolė prie vandens,
kaip gluosniai prie tekančio upelio.
5 Vienas sakys: „Aš esu Viešpaties“,
kitas vadinsis Jokūbo vardu, trečia-
sis rašys savo ranka: „Viešpaties“ ir
pasivadins Izraeliu.“
6 Bet Viešpats, Izraelio karalius, jo
atpirkėjas, kareivijų Viešpats, sako:
„Aš esu pirmasis ir paskutinysis, be
manęs nėra kito dievo.
7 Kas yra toks, kaip Aš? Tegul jis pa-
sirodo, praneša, paskelbia ir išdėsto,
kas buvo praeityje ir kas įvyks.
8 Nebijokite ir nenusigąskite! Aš jums
jau seniai sakiau ir pranešiau: jūs
esate mano liudytojai. Be manęs nėra
kito dievo, Aš nežinau jokio.“
9 Visi stabų dirbėjai yra niekas, jų
branginami dalykai jiems nenaudin-
gi. Jie patys sau yra liudytojai, jie
nieko nesupranta ir nemato, todėl
jie bus sugėdinti.
10 Padarytas dievas ir nulietas atvaiz-
das nieko nevertas.
11 Visiems jų dirbėjams bus gėda. Visi
stabų dirbėjai yra žmonės. Jie visi
susirinkę išsigąs ir gėdysis savo darbo.
12 Kalvis savo stipriomis rankomis
dirba stabą: jį daro, kūjais lygina,
anglių karštyje įkaitinęs geležį. Dirb-
damas jis alksta, trokšta ir pavargsta.
13 Dailidė dirbdamas naudoja vir-
vę, pieštuką, kampainį, oblių; jais
matuoja, nustato formas ir padaro
gražaus žmogaus pavidalo stabą,
tinkantį būti namuose.
14 Jam pagaminti jis nusikerta kedrą,
uosį, ąžuolą ar pušį, užaugusius
miške tarp medžių.
15 Jie tinka žmonėms kurui: jais šildosi
ir ant jų gamina maistą. Iš likusio

medžio padirbęs dievą, parpuolęs
prieš savo drožinį, garbina jį.
16 Dalį jis sudegino: išsikepė mėsos,
išsivirė viralo. Pasisotinęs ir sušilęs
džiaugiasi: „Man šilta!“
17 Iš likusios dalies pasidirbo stabą
ir, atsiklaupęs prieš jį, garbino jį ir
maldavo: „Išlaisvink mane, nes tu
esi mano dievas.“
18 Jie nežino ir nesupranta, nes jie
apakę ir širdimi nesuvokia.
19 Nė vienas nesusimąsto širdy, ne-
turi nei nuovokos, nei supratimo,
kad pasakytų: „Pusę sudeginau, ant
anglių išsikepiau duonos, išsiviriau
mėsos ir pavalgiau. Negi iš likusio
medžio pasidarysiu bjaurastį ir par-
pulsiu prieš medžio gabalą?“
20 Jis maitinasi pelenais, jo protas
aptemęs, jo širdis klaidina, jis nepa-
jėgia išsilaisvinti ir pasakyti: „Ar aš
neapgaudinėju pats savęs?“
21 „Atsimink tai, Jokūbai ir Izraeli, tu
esi mano tarnas! Aš tave padariau;
tu esi mano tarnas. O Izraeli, Aš
neužmiršiu tavęs!
22 Aš pašalinau tavo nusikaltimus
kaip debesį ir tavo nuodėmes – kaip
miglą. Grįžk pas mane, nes Aš at-
pirkau tave.“
23 Džiaukitės, dangūs, nes Viešpats
tai įvykdė! Šūkaukite, žemės gel-
mės, linksmai giedokite, miškai ir
visi medžiai! Viešpats atpirko Jo-
kūbą ir Izraelyje apsireikš Jo šlovė.
24 Taip sako Viešpats, tavo atpirkė-
jas, kuris sukūrė tave dar įsčiose:
„Aš esu Viešpats, kuris visa darau;
Aš vienas ištiesiau dangus ir sutvir-
tinau žemę savo jėga.“
25 Jis išniekina žynių ženklus ir
burtininkus padaro kvailiais; Jis pa-
šalina išminčius, o jų išmintį padaro
kvailyste.
26 Jis patvirtina savo tarno žodį ir
įvykdo savo pasiuntinio pranešimą.
Jis sako Jeruzalei: „Tu būsi apgyven-
dinta“, ir Judo miestams: „Jūs būsite
atstatyti; Aš prikelsiu jų griuvėsius.“
27 Jis sako gelmei: „Išsek! Aš išdžio-
vinsiu tavo upes!“
28 Viešpats kalba apie Kyrą: „Jis
yra mano tarnas ir įvykdys tai, kas
mane džiugina!“ Jis sako Jeruza-
lei: „Tu būsi atstatyta“, o šventyklai:
„Tavo pamatai bus padėti.“

45 Taip sako Viešpats savo patep-
tajam Kyrui, kurį Jis pasirinko,
kad atiduotų jam tautas ir nuginkluo-
tų karalius, atidarytų duris ir vartų
niekas jam neuždarytų:
2 „Aš eisiu pirma tavęs, sulyginsiu
kalnus, sutrupinsiu varines duris ir
sulaužysiu geležinius užkaiščius.
3 Aš duosiu tau tamsos lobius ir pa-
slėptus turtus, kad žinotum, jog Aš
esu Viešpats, Izraelio Dievas, kuris
šaukiu tave vardu.
4 Dėl mano tarno Jokūbo ir mano
išrinktojo Izraelio pašaukiau tave
vardu ir suteikiau tau garbę, tau
manęs dar nepažįstant.
5 Aš esu Viešpats ir kito nėra; nėra kito
dievo šalia manęs. Aš sujuosiau tave,
nors nepažinai manęs,
6 kad žmonės visame pasaulyje žino-
tų, jog kito nėra šalia manęs. Aš esu
Viešpats ir niekas kitas.
7 Aš įžiebiu šviesą ir sukuriu tamsą,
duodu ramybę ir sukuriu pikta. Aš,
Viešpats, visa tai darau.
8 Terasoja dangūs iš aukštybių, telie-
ja debesys teisumą! Žemė teželdina

18 Ps 81,12; Iz 6,9.10; Iz 29,10; Iz 45,20; Jer 10,14; 2 Tes 2,11
19 Iz 46,8
20 Job 15,31; Iz 57,11; Iz 59,3.4.13; Oz 4,12; Rom 1,21.22.25; 2 Tes 2,11; 2 Tim 3,13
21 Iz 49,15
22 Iz 43,1.25; 1 Kor 6,20; 1 Pt 1,18.19
23 Ps 69,34; Iz 42,10; Iz 49,3.13; Iz 60,21; Jer 51,48; Apr 18,20
24 Job 9,8; Iz 43,1.14
25 2 Sam 15, 31; Job 5,12-14; Ps 33,10; Iz 29,14; Iz 47,13; Jer 50,36; Jer 51,57; 1 Kor 1,20.27
26 Zch 1,6; Mt 5,18
27 Jer 50,38; Jer 51,36
28 2 Km 36,22; Ezr 1,1; Ezr 6,7; Iz 45,13
45 SKYRIUS
1 Job 12,21;Ps 73,23;Iz 41,13; Iz 44,28; Iz 45,5; Dan 5,30
2 Ps 107,16; Iz 40,4
3 Iš 33,12; Iz 41,23
4 Iz 44,1
5 Įst 4,35; Įst 32,39; Ps 18,32; Iz 44,8; Iz 45,14.18
6 Ps 102,15; Iz 11,9; Iz 37,20; Iz 52,10; Mal 1,11
7 Iz 31,2; Iz 47,11; Am 3,6
8 Ps 85,11

išgelbėjimą ir teišsprogsta teisumas!
Aš, Viešpats, tai sukūriau.
9 Vargas tam, kuris vaidijasi su savo
Kūrėju, molio šukė su puodžiumi.
Ar sako molis puodžiui: „Ką darai?“
arba dirbinys savo dirbėjui: „Tu esi
neišmanėlis!“?
10 Vargas tam, kuris sako savo tėvui:
„Kodėl mane pagimdei?“ arba moteriai: „Kodėl gimdai?“
11 Taip sako Viešpats, Izraelio Šventasis, jo Kūrėjas: „Ar norite klausti
apie ateitį, apie mano vaikus ir mano
darbus?
12 Aš sukūriau žemę ir ant jos sutvėriau žmogų; mano rankos ištiesė
dangus ir Aš tvarkau visą jų kareiviją.
13 Aš pašaukiau jį teisybei ir nukreipsiu jo kelius. Jis atstatys mano miestą
ir paleis belaisvius ne už pinigus ir ne
už atlygį, – sako kareivijų Viešpats. –
14 Egipto turtai ir Etiopijos pelnas
tau atiteks, ir sebiečiai, aukštaūgiai
vyrai, tau pasiduos. Jie seks tave
sukaustyti grandinėmis, parpuolę
maldaus, sakydami: „Tik su tavimi
yra Dievas, niekur kitur Dievo nėra.“
15 Tikrai Tu esi Dievas, kuris slepiesi, Izraelio Dieve, gelbėtojau!
16 Jie visi bus sugėdinti, visi stabų
dirbėjai patirs pažeminimą.
17 Izraelį Viešpats išgelbės amžinu
išgelbėjimu, jūs nerausite per amžius ir nesigėdysite.
18 Nes taip pasakė Viešpats, dangaus
Kūrėjas, Dievas, kuris sutvėrė žemę
ir nepaliko jos tuščios, bet padarė ją
tinkamą gyventi: „Aš esu Viešpats,
nėra kito šalia manęs.
19 Aš nekalbėjau nei slaptai, nei tamsoje. Nesakiau Jokūbo palikuonims, kad
veltui manęs ieškotų. Aš, Viešpats,
kalbu tiesą ir skelbiu, kas teisinga.
20 Susirinkite, ateikite ir priartėkite,
tautų išlikusieji! Neišmanėliai nešiojasi medinius stabus ir meldžiasi
dievams, kurie negali išgelbėti.
21 Skubėkite, ateikite ir tarkitės! Kas
apie tai pranešė pirmiau ir paskelbė
iš anksto? Ar ne Aš, Viešpats? Šalia
manęs nėra kito. Aš – teisus Dievas
ir gelbėtojas!
22 Pažiūrėkite į mane ir būkite išgelbėti, visi žemės kraštai, – Aš esu
Dievas ir nėra kito.
23 Aš savimi prisiekiau, mano žodis
yra tiesa, ir tas žodis pasiliks. Prieš
mane suklups kiekvienas kelis ir
kiekvienas liežuvis man prisieks.
24 Bus sakoma: „Viešpatyje aš turiu
teisumą ir jėgą.“ Visi, kurie Jam
priešinasi, ateis pas Jį susigėdę.
25 Visi Izraelio palikuonys Viešpatyje ras teisumą ir šlovę.“

46 „Belis krito, Nebojas guli sutrupintas. Išgabenami stabai,
pakrauti ant gyvulių. Jie – sunki
našta juos nešantiems.
2 Jie pažeminti ir sutrupinti, negali
išsigelbėti, jie patys nešami į nelaisvę.
3 Klausykite manęs, Jokūbo namai
ir Izraelio likuti. Aš jus nešioju ir
globoju nuo užgimimo.
4 Aš esu Tas, kuris nešiosiu jus ir
jūsų senatvėje. Tai dariau ir toliau
darysiu: nešiosiu ir globosiu jus.
5 Su kuo mane palyginsite, į ką mane
darysite panašų?
6 Jie auksą iškrato iš maišelių, sidabrą pasveria svarstyklėmis, pasamdo
auksakalį, kad padarytų dievą, parpuolę prieš jį, meldžiasi,
7 užsideda stabą ant pečių, nuneša į

9 Iz 64,8; Jer 18,6; Rom 9,20.21
11 Iz 8,19; Iz 29,23; Iz 60,21; Iz 64,8; Jer 31,9
12 Pr 1,26; Pr 2,1; Neh 9,6; Iz 42,5; Jer 27,5
13 2 Km 36,22; Iz 41,2; Iz 44,28; Rom 3,24
14 Ps 68,31; Ps 72,10.11; Ps 149,8; Iz 14,1; Iz 45,5; Iz 49,23; Iz 60,9.10.14.16; Jer 16,19; Zch 8,20-23; 1 Kor 14,25
15 Ps 44,24; Iz 57,17
16 Iz 44,11
17 Iz 26,4; Iz 29,22; Iz 51,6; Rom 11,26
18 Pr 1,26; Ps 115,16; Iz 42,5; Iz 45,5; Apd 17,26
19 Įst 30,11; Ps 19,8; Iz 45,23; Iz 63,1
20 Iz 44,9; Iz 46,7; Jer 10,5
21 Iz 41,22; Iz 43,9; Iz 44,8
22 Ps 22,27; Ps 65,5
23 Pr 22,16; Įst 6,13; Ps 63,11; Iz 19,18; Iz62,8;Iz 65,16; Rom 14,11; Fil 2,10; Hbr 6,13
24 Iz 41,11; Iz 54,17; Jer 23,5; 1 Kor 1,30
25 Iz 45,17; 1 Kor 1,31

46 SKYRIUS
1 Iz 21,9; Jer 10,5; Jer 50,2
2 Ts 18,17.18.24; 2 Sam 5,21; Jer 48,7; Oz 10,5.6
3 Įst 32,11; Ps 71,6; Iz 63,9
4 Ps 48,14; Mal 3,6
5 Iz 40,18.25
6 Iz 40,19; Iz 41,6; Iz 44,12; Jer 10,4
7 Iz 45,20;

jam paruoštą vietą ir pastato. Jis sto-
vi ir nejuda. Kai jie šaukiasi jo, jis
negirdi ir neišgelbsti jų iš nelaimės.
8 Apmąstykite ir supraskite! Imkite
tai į širdį, jūs atskalūnai!
9 Atsiminkite praeitį, kad Aš esu Die-
vas ir kito dievo, panašaus į mane,
nėra.
10 Aš skelbiu dalykus nuo pat pra-
džios ir pasakau, kas dar nėra įvykę.
Mano nutarimas pasiliks, ir Aš pa-
darysiu, ką esu numatęs.
11 Aš šaukiu iš rytų plėšrų paukštį,
tolimo krašto vyrą, mano paskirtą.
Aš tai paskelbiau ir padarysiu, nu-
sprendžiau ir įvykdysiu.
12 Klausykite manęs, sukietėjusios
širdies žmonės, esantys toli nuo
teisumo.
13 Aš priartinu savo teisumą, ir jis
nebus toli. Mano išgelbėjimas neuž-
dels. Aš suteiksiu išgelbėjimą Sione,
savo šlovę – Izraeliui."

47 „Nuženk ir sėskis dulkėse,
mergele, Babilono dukra! Čia
nėra sosto, todėl sėskis ant žemės,
chaldėjų dukra! Tavęs nebevadins
švelnia ar gražuole.
2 Stok prie girnų ir malk! Nusiimk
šydą, nusisiausk apsiaustą, atiden-
gusi blauzdas brisk per upę!
3 Tu būsi apnuoginta ir tavo gėda
bus matoma. Aš išliesiu savo kerštą
ir niekas jo nesustabdys."
4 Mūsų atpirkėjas – kareivijų Vieš-
pats, Izraelio Šventasis yra Jo vardas.
5 „Chaldėjų dukra, sėdėk tylėdama
ir pasitrauk į tamsybę, nes tu nebe-
būsi vadinama karalysčių valdove.
6 Aš buvau įpykęs ant savo tautos,
suteršiau savo paveldą, atidaviau
juos į tavo rankas. Tu neparodei
jiems gailestingumo, net žilagal-
viams uždėjai labai sunkų jungą.
7 Tu sakei: „Aš išliksiu per amžius,
būsiu valdovė visados." Tu neėmei
to į širdį ir nepagalvojai apie savo
galą.
8 Dabar išgirsk, mėgstanti praban-
giai ir nerūpestingai gyventi. Tu
galvoji: „Aš esu ir šalia manęs nėra
kitos. Aš nesėdėsiu kaip našlė ir
mano vaikai nebus iš manęs atimti."
9 Ūmai, vieną dieną, tau šie du da-
lykai atsitiks: neteksi vaikų ir tapsi
našle. Taip įvyks, nepaisant tavo
burtų ir daugybės kerų.
10 Tu pasitikėjai savo nedorybe ir
sakei: „Manęs niekas nemato." Tavo
išmintis ir supratimas tave suvedžio-
jo. Tu galvojai: „Aš esu ir kitos nėra
šalia manęs."
11 Tave užklups nelaimė ir neži-
nosi, iš kur ji; užguls priespauda,
iš kurios neišsipirksi; staiga ateis
sunaikinimas, kurio nenujauti.
12 Pakilk su savo burtais bei daugybe
kerų, kuriais vadovavaisi nuo pat
jaunystės. Gal jie bus tau naudingi
ir tu nugalėsi?
13 Tu esi bejėgė dėl daugybės savo
patarėjų. Tegu astrologai, žvaigždžių
stebėtojai, dangaus ženklų tyrinėto-
jai atsistoja ir išgelbsti tave nuo to,
kas tave užgrius.
14 Jie yra kaip ražienos, ugnis juos
sudegins. Jie negali išgelbėti savo
gyvybės iš liepsnos. Tai ne žarijos
pasišildyti, ne židinys, prie kurio
galima sėdėti.
15 Tokie yra tavo burtininkai, su ku-
riais prekiavai nuo pat jaunystės. Jie

Iz 46,1; Jer 10,5
8 Iz 44,19
9 Įst 32,7; Iz 42,9; Iz 45,5.21; Iz 65,17
10 Ps 33,11; Pat 19,21; Pat 21,30; Iz 14,24; Iz 25,1; Iz 45,21; Iz 48,3; Apd 5,39; Hbr 6,17
11 Sk 23,19; Iz 41,2.25; Iz 44,28
12 Ps 76,5; Iz 48,4; Zch 7,11.12; Mal 3,13; Rom 10,3
13 Iz 62,11; Jl 3,17; Hab 2,3; Rom 1,17; 1 Pt 2,6

47 SKYRIUS
1 Iz 3,26; Iz 14,18-23; Jer 25,12; Jer 48,18; Jer 50,1-46; Jer 51,1-64
2 Iš 11,5; Jer 25,10
3 Iz 3,17; 20,4; Rom 12,19
4 Jer 50,34
5 1 Sam 2,9; Iz 13,19; Dan 2,37; Apr 17,18
6 Įst 28,49.50; 2 Sam 24,14; Iz 43,28
7 Įst 32,29; Iz 42,25; Iz 46,8; Jer 5,31; Ez 7,2.3; Apr 18,7
9 Ps 73,19; 1 Tes 5,3; Apr 18,8
10 Iz 29,15; Ez 8,12; Ez 9,9
11 Iz 13,6; Iz 29,5; Jer 51,8.43; Lk 17,27; 1 Tes 5,3
13 Iz 8,19; Iz 44,25; Iz 47,9; Iz 57,10; Dan 2,2.10
14 Iz 5,24; Iz 10,17; Jer 51,58; Nah 1,10; Mal 4,1
15 Apr 18,11

nuklys kiekvienas į savo pusę, nė
vienas tavęs negelbės.“

48

„Klausykite, Jokūbo namai,
vadinami Izraelio vardu ir
kilę iš Judo šaltinio, kurie prisie-
kiate Viešpaties vardu ir kalbate
apie Izraelio Dievą, tačiau be tiesos
ir teisumo.
2 Jie vadinasi šventojo miesto vardu
ir remiasi Izraelio Dievu. Jo var-
das – kareivijų Viešpats.
3 Aš seniai paskelbiau praeities įvy-
kius. Jie išėjo iš mano lūpų ir juos
Aš atvėriau. Staiga Aš tai padariau,
ir tai įvyko.
4 Kadangi Aš žinojau, kad tu kie-
tasprandis, tavo sprandas geležinis
ir tavo kakta varinė,
5 Aš pranešiau tai tau iš anksto,
pirma, negu įvyko, kad nesakytum:
„Mano stabas tai įvykdė, mano drož-
ti ir lieti atvaizdai taip įsakė.“
6 Tu girdėjai ir matei visa tai, ar ne-
nori to pripažinti? Dabar skelbiu tai,
ko dar nežinai, – tai nauji ir paslėpti
dalykai.
7 Tai padaryta dabar, ne pradžioje.
Anksčiau apie tai negirdėjai ir ne-
gali sakyti: „Aš žinojau.“
8 Tu to negirdėjai ir nežinojai, tai
nepasiekė tavo ausų. Bet Aš žinojau,
kad būsi neištikimas ir nusikalsi, ir
vadinau tave neklaužada nuo pat
gimimo dienos.
9 Dėl savo vardo Aš sulaikysiu savo
rūstybę ir dėl savo šlovės susivaldy-
siu, kad tavęs nesunaikinčiau.
10 Aš apvaliau tave ugnimi, bet ne
kaip sidabrą, Aš išbandžiau tave
vargų krosnyje.
11 Dėl savęs, dėl savęs Aš tai dary-
siu, kad mano vardas nebūtų išnie-
kintas. Savo šlovės Aš neatiduosiu
niekam kitam.
12 Klausyk manęs, Jokūbai ir Izraeli,
kurį pašaukiau. Aš, Aš esu pirmasis
ir paskutinysis.
13 Aš sukūriau žemę ir ištiesiau dan-
gus. Aš juos pašaukiau, ir jie stovi čia.
14 Susirinkite visi ir pasiklausykite.
Kas iš jų tai paskelbė? Tas, kurį Vieš-
pats myli, įvykdys Jo sprendimą
Babilonui ir chaldėjams.
15 Aš, Aš tai kalbėjau, pašaukiau jį,
atvedžiau ir jam seksis.
16 Priartėkite prie manęs ir išgirski-
te; nuo pat pradžios Aš nekalbėjau
slaptai, Aš buvau anksčiau, negu tai
įvyko. Dabar Viešpats Dievas ir Jo
Dvasia siuntė mane.“
17 Taip sako Viešpats, tavo atpirkėjas,
Izraelio Šventasis: „Aš, Viešpats, tavo
Dievas, mokau tave, kas naudinga, ir
vedu keliu, kuriuo turėtum eiti.
18 Jei būtum klausęs mano įsakymų,
tai tavo ramybė būtų kaip upė ir tavo
teisumas kaip jūros bangos.
19 Tavo palikuonys būtų buvę kaip
smiltys ir tavo ainiai kaip smėlio
grūdeliai. Jų vardas nebūtų išnykęs
ir nebūtų žuvęs mano akyse.“
20 Išeikite iš Babilono, bėkite nuo
chaldėjų! Džiūgaudami skelbkite tą
žinią! Teskamba tai iki žemės pa-
kraščių! Sakykite: „Viešpats atpirko
savo tarną Jokūbą.“
21 Jie netroško dykumoje, kai Jis juos
vedė; Jis perskėlė uolą, ir vanduo
išsiveržė.
22 Viešpats sako: „Nedorėlis neturi
ramybės.“

48 SKYRIUS
1 Iz 58,2; Jer 4,2; Jer 5,2
2 Iz 10,20; Iz 52,1; Iz 64,10; Jer 7,4; Jer 21,2; Mch 3,11; Rom 2,17
3 Joz 21,45; Iz 42,9; Iz 44,7.8; Iz 46,10
4 Iš 32,9; Įst 31,27; Ez 2,4; Ez 3,7
8 Įst 9,7.24; Ps 58,3; Iz 46,3.8
9 Neh 9,30.31; Ps 78,38; Ps 79,9; Ps 106,8; Iz 30,18; Iz 43,25; Iz 65,8; Ez 20,9.14.22.44
10 Įst 4,20; 1 Kar 8,51; Ps 66,10; Jer 9,7; Jer 11,4
11 Kun 22,2.32; Įst 32,26.27; Iz 42,8; Ez 20,9
12 Įst 32,39; Iz 44,6; Apr 22,13
13 Iš 20,11; Ps 102,25; Iz 40,26; Iz 42,5; Iz 45,12.18; Hbr 1,10-12
14 Iz 44,28; Iz 45,1; Iz 47,1-15
15 Iz 45,1.2
16 Iz 45,19; Zch 2,8.9.11
17 Ps 32,8; Iz 43,14
18 Ps 81,13; Ps 119,165
19 Pr 22,17
20 Iš 19,4-6; Zch 2,6.7
21 Iš 17,6; Iz 41,17.18
22 Iz 57,21

49 Klausykitės, salos, stebėkite,
toli esančios tautos! Viešpats
pašaukė mane dar man negimus, Jis
minėjo mano vardą, kai tebebuvau
motinos įsčiose.
2 Jis padarė mano žodžius lyg aštrų
kardą ir pridengė mane savo rankos
šešėliu; Jis padarė mane tinkama
strėle ir paslėpė savo strėlinėje.
3 Jis sakė: „Tu, Izraeli, esi mano
tarnas, per tave būsiu pašlovintas.“
4 Aš sakiau: „Veltui dirbau, be reika-
lo ir tuščiai eikvojau savo jėgas; bet
Viešpats bus man teisingas, mano
atlygis – pas Dievą.“
5 Dabar kalba Viešpats, kuris nuo
gimimo padarė mane savo tarnu, kad
sugrąžinčiau Jam Jokūbą ir surinkčiau
Izraelį. Aš būsiu pagerbtas Viešpa-
ties akyse, Dievas yra mano stiprybė.
6 Jis sako: „Negana to, kad tu būsi
mano tarnas Jokūbo giminėms su-
grąžinti ir Izraelio likučiui surinkti.
Aš padarysiu tave šviesa pagonims,
kad tu būtum mano išgelbėjimas iki
žemės pakraščių.“
7 Taip sako Viešpats, Izraelio atpir-
kėjas, jo Šventasis, valdovų vergui,
kurį žmonės paniekino, kuriuo tautos
bjaurisi: „Karaliai pamatys ir atsistos,
kunigaikščiai pagarbins dėl Vieš-
paties, kuris ištikimas, ir Izraelio
Šventojo, kuris tave išsirinko.“
8 Taip sako Viešpats: „Tinkamu
metu išklausiau tave ir išgelbėjimo
dieną padėjau tau; padarysiu tave
sandora tautai, kad atkurtum šalį ir
apgyvendintum apleistą nuosavybę.
9 Kad sakytum belaisviams: „Iš-
eikite“, ir tamsoje esantiems: „Pa-
sirodykite.“ Jie ganysis pakelėse,
aukštumos bus jų ganykla.

49 SKYRIUS
1 Iz 41,1; Jer 1,5
2 Ps 45,5; Iz 51,16; Apr 1,16; Apr 2,12
3 Iz 44,23; Zch 3,8
4 Ez 3,19
5 Mt 23,37
6 Lk 2,32
7 Iz 52,15; Iz 53,3
8 Iz 42,6; 2 Kor 6,2
9 Iz 61,1
10 Ps 23,2; Ps 121,6; Iz 33,16; Iz 40,11; Iz 48,17.21; Apr 7,16
11 Iz 40,4
12 Iz 43,5.6
13 Iz 44,23
14 Iz 40,27
15 Ps 103,13; Mal 3,17; Rom 11,29
16 Iš 13,9; Gg 8,6; Ag 2,23
18 Pat 17,6; Iz 60,4; Jn 4,35
19 Iz 54,1.2; Zch 10,10
20 Iz 60,4; Mt 3,9
22 Iz 60,4
23 Ps 34,22; Ps 72,9.11; Iz 52,15; Mch 7,17; Rom 5,5

10 Jie nealks ir netrokš, jų neištiks saulė
nė karštis; Tas, kuris jų pasigailėjo, ves
juos prie tyro vandens šaltinių.
11 Aš nutiesiu kelius kalnuose ir vieš-
kelius aukštumose.
12 Štai šitie ateis iš toli, tie – iš šiaurės
ir vakarų, o anie – iš Sinimo krašto.“
13 Giedokite, dangūs! Džiūgauk,
žeme! Kalnai, linksmai giedokite!
Nes Viešpats paguodė savo tautą,
pasigailėjo savo prispaustųjų!
14 Bet Sionas sakė: „Viešpats paliko
mane, Viešpats mane užmiršo.“
15 „Ar gali moteris užmiršti savo kūdi-
kį, nepasigailėti savo sūnaus? Jei ji ir
užmirštų, tačiau Aš neužmiršiu tavęs.
16 Aš įrašiau tave į savo rankos delną,
tavo sienos visada prieš mano akis.
17 Tavo sūnūs atskuba, o tavo ardy-
tojai ir naikintojai pasitraukia.
18 Pakelk akis ir apsidairyk aplinkui:
jie visi renkasi prie tavęs. Kaip Aš
gyvas, – sako Viešpats, – tu juos
priimsi kaip papuošalus ir jais pasi-
dabinsi lyg sužadėtinė.
19 Tavo griuvėsiuose, ištuštėjusiose
vietose ir sunaikintoje šalyje bus
ankšta gyventojams, o tie, kurie tave
naikino, bus toli.
20 Tavo vaikai, gimę priespaudoje,
sakys: „Mums ankšta, padaryk dau-
giau vietos gyventi.“
21 Tu galvosi: „Kada man gimė šitie?
Juk aš buvau nevaisinga ir bevaikė,
tremtinė ir belaisvė. Kas juos užau-
gino? Aš buvau palikta viena. Iš kur
šitie?“
22 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš
ištiesiu savo ranką į tautas ir duosiu
ženklą pagonims; jie atneš tavo sūnus
glėbyje ir tavo dukteris ant pečių.
23 Karaliai bus tavo sargai ir karalie-

nės – auklės. Jie puls prieš tave veidu
į žemę ir laižys dulkes nuo tavo kojų.
Tuomet suprasi, kad Aš esu Viešpats;
nebus sugėdinti, kurie laukia manęs.
24 Argi iš galingojo galima atimti
grobį? Ar belaisvius galima išgelbėti
iš galiūno?
25 Bet taip sako Viešpats: „Belaisviai bus atimti iš galiūno ir grobis
išplėštas iš galingojo. Aš kovosiu su
tais, kurie kovojo prieš tave, ir tavo
vaikus išgelbėsiu.
26 Aš maitinsiu tavo prispaudėjus jų
pačių kūnu, ir jie gers savo kraują
kaip vyną. Tada kiekvienas kūnas
žinos, kad Aš esu Viešpats, tavo
gelbėtojas ir atpirkėjas, Jokūbo Galingasis.“

50 Taip sako Viešpats: „Kur yra
jūsų motinos skyrybų raštas,
kuriuo Aš ją atleidau? Kur yra skolintojas, kuriam už skolą jus atidaviau?
Dėl savo nusikaltimų jūs pardavėte
save, dėl jūsų neištikimybės jūsų
motina atleista.
2 Kodėl atėjęs Aš neradau nė vieno?
Aš šaukiau ir niekas neatsiliepė. Argi
mano ranka per trumpa, kad išpirkčiau? Argi neturiu jėgos išlaisvinti?
Sudrausdamas išdžiovinu jūrą, upes
paverčiu dykuma. Žuvys trokšta ir
gaišta, nes nebėra vandens.
3 Aš apgaubiu dangų tamsa, apsupu
jį ašutine.“
4 Viešpats Dievas davė man miklų
liežuvį paguosti nuvargusį. Kiekvieną rytą Jis žadina mane, kad
klausyčiau Jo mokymo;
5 Viešpats Dievas atvėrė man ausis,
aš nesipriešinau ir nesitraukiau.
6 Aš leidausi mušamas ir atsukau

24 Mt 12,29; Lk 11,21.22
26 Ps 9,16; Iz 9,20; Iz 60,16; Apr 14,20
50 SKYRIUS
1 Įst 24,1; 2 Kar 4,1; Neh 5,5; Iz 52,3; Jer 3,8
2 Ps 106,9; Nah 1,4
3 Iš 10,21; Iz 13,10; Apr 6,12
4 Iš 4,11; Mt 11,28
5 Ps 40,6; Iz 35,5; Mt 26,39; Mk 14,36; Lk 22,42; Jn 8,29; Jn 14,31; Jn 15,10; Apd 26,19; Fil 2,8; Hbr 5,8; Hbr 10,7
6 Rd 3,30; Mt 26,67; Mt 27,26.30; Mk 14,65; Mk 15,19; Jn 18,22
7 Ez 3,8.9; Lk 9,51
8 Apd 2,24; Rom 8,32-34
9 Job 13,28; Ps 102,26; Iz 51,6.8; Hbr 1,11
10 2 Km 20,20; Ps 23,4
11 Ps 16,4; Jn 9,39
51 SKYRIUS
1 Rom 9,30-32
2 Pr 12,1; Pr 24,35; Įst 1,10; Ez 33,24; Rom 4,1-3; Hbr 11,11
3 Pr 13,10; Ps 102,13; Iz 40,1; Iz 52,9; Jl 2,3
4 Iz 2,3; Iz 42,6
5 Ps 67,4; Iz 46,13; Iz 60,9; Rom 1,16

skruostus raunantiems man barzdą,
neslėpiau veido nuo mane plūstančių ir į mane spjaudančių.
7 Viešpats Dievas padės man, todėl
aš nebūsiu sugėdintas. Aš padariau
savo veidą kietą kaip titnagas ir žinau, kad nebūsiu pažemintas.
8 Arti yra Tas, kuris mane išteisina,
kas dabar su manimi ginčysis? Stokite čia. Kas nori su manimi bylinėtis,
teateina.
9 Viešpats Dievas padės man. Kas
drįs mane pasmerkti? Jie visi pasens
kaip drabužis, juos suės kandys.
10 Kas iš jūsų bijo Viešpaties, teklauso
Jo tarno balso. Kas vaikščioja tamsoje, tepasitiki Viešpačiu, savo Dievu.
11 Jūs visi, kurie įžiebiate ugnį ir
apsirūpinate degančiais deglais,
vaikščiokite savo ugnies šviesoje ir
tarp savo deglų. Tai padarys mano
ranka – jūs atsigulsite skausmuose.

51 „Klausykite manęs, kurie siekiate teisumo ir ieškote Viešpaties. Pažvelkite į uolą, iš kurios jūs
iškirsti, ir į duobę, iš kurios jūs iškasti.
2 Pažvelkite į savo tėvą Abraomą ir į
Sarą, kuri jus pagimdė. Aš pašaukiau
jį vieną, palaiminau ir padauginau.“
3 Viešpats paguos Sioną ir atgaivins visus jo griuvėsius, Jis padarys jo tyrus
kaip Edeną, dykumas – kaip Viešpaties sodą. Linksmybė ir džiaugsmas
bus ten, padėkos giesmės skambės.
4 „Mano tauta, klausyk manęs, mano
giminės, išgirskite mane! Įstatymas
išeis iš manęs; mano teisingumas
bus šviesa tautoms.
5 Mano teisumas arti ir išgelbėjimas
greitai ateis. Aš teisiu tautas. Salos
lauks manęs, jos pasitikės manimi.

6 Pakelkite savo akis į dangų, paž-
velkite į žemę! Dangūs praeis kaip
dūmai, žemė susidėvės kaip drabu-
žis, jos gyventojai taip pat išmirs.
Bet mano išgelbėjimas liks amžinai,
mano teisumas nesibaigs.
7 Klausykite manęs, kurie pažįstate
teisumą, tauta, kurios širdyje yra
mano įstatymas. Nebijokite žmonių
pajuokos, neišsigąskite jų plūdimo.
8 Kaip vilnonį drabužį juos sugrauš
kandys; bet mano teisumas liks
amžinai, mano išgelbėjimas – kartų
kartoms."
9 Gelbėk, Viešpatie, prašau, padėk
kaip anomis dienomis senosioms
kartoms! Ar ne Tu sukapojai Rahabą
ir perdūrei gyvatę?
10 Ar ne Tu išdžiovinai jūrą ir jos
gelmėse padarei kelią pereiti išpirk-
tiesiems?
11 Viešpaties išpirktieji sugrįš, at-
eis į Sioną džiūgaudami, amžinas
džiaugsmas juos lydės. Džiaugsmas
ir linksmybė sugrįš, o skausmai ir
vaitojimai išnyks.
12 „Aš, Aš guodžiu tave. Kas gi tu
esi, kad bijai mirtingo žmogaus,
žmogaus sūnaus, kuris yra lyg žolė?
13 Tu užmiršai Viešpatį, savo Kūrėją,
kuris ištiesė dangus ir sukūrė žemę.
Tu nuolatos drebėjai dėl prispaudėjo,
kuris siekė tave sunaikinti, žiaurumo!
Kur dingo prispaudėjo žiaurumas?
14 Prispaustasis bus greitai išlais-
vintas; jis nemirs, nežengs į duobę
ir duonos nestokos.
15 Aš esu Viešpats, tavo Dievas, kuris
perskyrė šėlstančios jūros bangas.
Kareivijų Viešpats yra mano vardas.
16 Aš sukūriau dangų ir žemę, pri-
dengiau tave savo ranka, įdėjau savo
žodžius į tavo lūpas ir sakiau Sionui:
„Tu – mano tauta."
17 Pabusk, pabusk, kelkis, Jeruzale!
Tu gėrei iš Viešpaties rankos Jo rūs-
tybės taurę; svaiginančią rūstybę
išgėrei iki pat dugno.
18 Nė vienas iš Jeruzalės sūnų nepa-
kėlė jos ir jai nepadėjo.
19 Tave ištiko sunaikinimas ir su-
griovimas, badas ir kardas, bet kas
liūdi tavęs, kas tave paguos?
20 Tavo vaikai neteko jėgų ir gulėjo
pakelėse kaip antilopė, sugauta tinklu.
Jie pilni Viešpaties rūstybės, tavo
Dievo pabarimo.
21 Tad išgirskite, jūs, suvargusieji,
apgirtę, bet ne nuo vyno.
22 Taip sako Viešpats, tavo valdovas,
tavo Dievas, kuris gina savo tautą:
„Aš paėmiau iš tavo rankos apsvai-
gimo taurę; tu nebegersi daugiau
mano rūstybės.
23 Aš ją paduosiu į rankas tavo kan-
kintojų, kurie sakė tau: „Parpulk,
kad liptume per tave!" Taip, tavo
nugara buvo lyg žemė, lyg kelias,
kuriuo jie ėjo."

52 Pabusk, pabusk, apsirenk
stiprybe, Sione! Jeruzale,
šventasis mieste, apsirenk savo gra-
žius drabužius! Į tave nebeįeis nei
neapipjaustytas, nei nešvarus.
2 Jeruzale, kelkis, nusikratyk dulkes,
atsirišk nuo kaklo pančius, belaisve
Siono dukra!
3 Taip sako Viešpats: „Jūs pardavėte
save už nieką ir būsite išpirkti be
pinigų."
4 Štai ką sako Viešpats Dievas: „Pra-
džioje mano tauta nuėjo į Egiptą

6 Ps 102,25. 26; Iz 13,13; Iz 24,19.20; Iz 34,4; Iz 40,26; Iz 45,17; Iz 50,9; Mt 24,35; Hbr 1,10-12; 2 Pt 3,10
7 Ps 37,31; Iz 25,8; Iz 54,4; Jer 31,33; Mt 5,11.12; Mt 10,28; Apd 5,41; Hbr 10,16
8 Iz 50,9
9 Job 26,12; Ps 44,1.23; Ps 74,13; Ps 87,4; Ps 89,10; Ps 93,1; Iz 27,1; Iz 30,7
10 Iš 14,21; Iz 63,11-13
11 Iz 35,10; Jer 31,11.12
12 Ps 118,6; Iz 2,22; Iz 40,6.7; 2 Kor 1,3; Jok 1,10; 1 Pt 1,24
13 Įst 6,12; Įst 8,11; Job 20,7; Ps 104,2; Iz 17,10; Jer 2,32
14 Zch 9,11
15 Job 26,12
16 Iš 33,22; Įst 18,18; Iz 49,2; Iz 59,21; Iz 65,17; Jn 3,34
17 Job 21,20; Iz 29,2; Iz 52,1; Jer 25,15; Apr 14,10; Apr 16,19
19 Iz 47,9; Am 7,2
20 Rd 2,11
21 Rd 3,15
22 Iz 3,12.13; Iz 49,25; Jer 50,34
23 Iz 14,2; Jer 25,17.26-28; Zch 12,2

52 SKYRIUS
1 Neh 11,1; Iz 48,2; Iz 64,10; Zch 14,20.21; Mt 4,5; Apr 21,2-27
2 Iz 3,26; Iz 9,4; Iz 10,27; Iz 14,25; Zch 2,7
3 Ps 44,12; Iz 45,13; Jer 15,13
4 Pr 46,6

paviešėti, ir Asirija ją pavergė be
priežasties.“
5 Viešpats sako: „Ką Aš dabar turiu,
kai mano tauta yra išvesta už nieką?
Jos pavergėjai ją kankina, – sako
Viešpats, – ir nuolatos piktžodžiauja
mano vardui.
6 Todėl mano tauta pažins mano
vardą. Todėl tą dieną pažins, kad
Aš esu Tas, kuris sako: „Aš esu.“
7 Kokios gražios kalnuose kojos to,
kuris atneša gerą žinią ir skelbia
ramybę, kuris atneša linksmą nau-
jieną, skelbia išgelbėjimą ir sako
Sionui: „Tavo Dievas viešpatauja!“
8 Sargyba šauks, ir visi drauge džiū-
gaus, nes aiškiai savo akimis matys,
kaip Viešpats sugrąžina Sioną.
9 Džiaukitės, Jeruzalės griuvėsiai!
Viešpats paguodė savo tautą ir iš-
laisvino Jeruzalę.
10 Viešpats apreiškė savo šventą
ranką visų tautų akivaizdoje. Visi
žemės pakraščiai matys mūsų Dievo
išgelbėjimą.
11 Traukitės, traukitės! Išeikite iš ten!
Nelieskite nieko sutepto. Išeikite iš
jų būrio, apsivalykite, Viešpaties
indų nešėjai!
12 Jūs išeisite neskubėdami ir nebėg-
site. Viešpats eis pirma jūsų, Izraelio
Dievas bus jūsų apsauga.
13 „Štai mano tarnas elgsis išmintin-
gai, jis bus išaukštintas, išliaupsin-
tas ir labai išgirtas.
14 Kaip daugelis baisėjosi tavimi, – jo
veidas buvo nežmoniškai sudarky-
tas, jis buvo nebepanašus į žmogų, –
15 taip jis daugelį tautų nustebins, ka-
raliai jo akivaizdoje užsičiaups: apie
ką jiems niekada nebuvo pasakota,
jie matys ir, ko niekada negirdėjo,
jie supras.“

5 Ez 36,20.23

7 Ps 93,1; Rom 10,15

10 Ps 98,1-3; Lk 3,6

11 Kun 22,2; Iz 48,20

12 Iš 12,11.33; Iš 14,19.20; Mch 2,13

13 Iz 42,1; Fil 2,9

14 Ps 22,6.7

15 Rom 15,21

53 SKYRIUS

1 Jn 12,38

3 Ps 22,6; Jn 1,10.11; Hbr 4,15

4 Mt 8,17

5 Rom 4,25; 1 Pt 2,24.25

7 Mt 26,63; Mt 27,12-14; Apd 8,32.33

8 Dan 9,26; Lk 23,1-25

9 Mt 27,57-60; Lk 23,33; 1 Pt 2,22; 1 Jn 3,5

10 Jn 1,29; Apd 2,24; 2 Kor 5,21

53 Kas patikėjo mūsų skelbimu?
Ir kam buvo apreikšta Viešpa-
ties ranka?
2 Jis išaugs Jo akivaizdoje kaip gležnas
augalas, kaip šaknis iš sausos žemės.
Neturi jis nei didingos išvaizdos, nei
patrauklumo, kai žiūrime į jį, nėra
jokio grožio, kuris mus prie jo trauktų.
3 Jis paniekintas ir žmonių atmestas,
skausmų vyras, negalią pažinęs;
mes slėpėme nuo jo savo veidus, jis
buvo paniekintas, ir mes jį nieku
laikėme.
4 Tikrai jis nešė mūsų negalias ir
sau pasiėmė mūsų skausmus. O mes
laikėme jį nubaustu, Dievo ištiktu ir
pažemintu.
5 Jis buvo sužeistas už mūsų kaltes ir
sumuštas už mūsų nuodėmes. Baus-
mė dėl mūsų ramybės krito ant jo; jo
žaizdomis esame išgydyti.
6 Mes visi buvome paklydę kaip avys,
kiekvienas ėjome savo keliu. Bet
Viešpats uždėjo ant jo visus mūsų
nusikaltimus.
7 Jis buvo kankinamas ir žeminamas,
bet neatvėrė savo burnos. Kaip avi-
nėlis, vedamas pjauti, ir kaip avis,
kuri tyli prieš kirpėjus, jis neatvėrė
savo burnos.
8 Jis buvo paimtas iš kalėjimo ir teis-
mo. Kas paskelbs jo giminę? Nes jis
buvo atskirtas nuo gyvųjų šalies ir
varginamas dėl mano tautos nusi-
kaltimų.
9 Jam paruošė kapą su nedorėliais,
su turtingais po jo mirties, nors jis
nepadarė nieko blogo ir jo lūpose
nebuvo melo.
10 Bet Viešpats panorėjo jį sumuš-
ti, Jis atidavė jį skausmui. Kai Tu
padarysi jo sielą auka už nuodėmę,

jis matys savo palikuonis, jo dienos
bus prailgintos ir jo rankomis Vieš-
paties valia bus įvykdyta.
11 Jis matys savo sielos vargą ir bus
patenkintas. „Per jo pažinimą mano
teisusis tarnas nuteisins daugelį, nes
jis neš jų nusikaltimus.
12 Todėl Aš duosiu jam dalį su di-
džiaisiais, ir jis dalinsis grobį su
stipriaisiais, kadangi jis atidavė savo
sielą mirčiai ir buvo priskirtas prie
nusikaltėlių. Jis nešė daugelio nuo-
dėmes ir užtarė nusidėjėlius.“

54 „Giedok, nevaisingoji, kuri
negimdei! Džiūgauk links-
mai, kuri nepažinai gimdymo skaus-
mų! Nes apleistoji turi daugiau
vaikų, negu turinti vyrą“, – sako
Viešpats.
2 „Išplėsk savo palapinės vietą,
ištempk savo buveinės uždangalus,
netaupyk! Pailgink virves ir sustiprink
kuolelius!
3 Tu išsiplėsi į dešinę ir į kairę, tavo
palikuonys valdys tautas ir apgy-
vendins tuščius miestus.
4 Nebijok, nes nebūsi sugėdinta!
Nerausk, nes nebūsi niekinama! Jau-
nystės gėdą tu užmirši ir našlystės
pajuokos neatsiminsi.
5 Tavo Kūrėjas yra tavo vyras, ka-
reivijų Viešpats – Jo vardas. Tavo
atpirkėjas yra Izraelio Šventasis, Jis
bus vadinamas viso pasaulio Dievu.
6 Viešpats pašaukė tave kaip apleistą
ir sužeistos dvasios moterį, kaip
atstumtą jaunystės žmoną“, – sako
Dievas.
7 „Trumpai valandėlei palikau tave,
bet, didžiai gailėdamasis, surinksiu
tavuosius.

11 Iz 42,1; Apd 13,38.39; Rom 5,15-18; 1 Jn 2,1
12 Ps 2,8; Iz 50,6; Mt 27,38; Mk 15,28; Lk 22,37; Lk 23,34; Rom 3,25; 2 Kor 5,21; Kol 2,15

54 SKYRIUS
1 Gal 4,27
2 Iz 49,19.20
3 Iz 14,2; Iz 49,22.23; Iz 60,9
4 Iz 41,10
5 Jer 3,14; Oz 2,19; Zch 14,9; Rom 3,29
6 Iz 62,4
7 Ps 30,5; Iz 26,20; Iz 43,5; Iz 56,8; Iz 60,10; 2 Kor 4,17
8 Iz 55,3; Jer 31,3
9 Pr 8,21; Pr 9,11; Iz 12,1; Ez 39,29; 2 Pt 3,6.7
10 2 Sam 23,5; Ps 46,2; Ps 89,33.34; Iz 51,6; Iz 55,3; Iz 59,21; Iz 61,8; Mt 5,18
11 1 Km 29,2; Job 28,16; Apr 21,18.19
13 Ps 119,165; Jer 31,34; Jn 6,45; 1 Kor 2,10; 1 Tes 4,9; 1 Jn 2,20
15 Iz 41,11-16
17 Iz 17,12-14; Iz 29,8; Iz 45,24.25; Iz 54,14

55 SKYRIUS
1 Mt 5,6; Mt 13,44; Jn 4,14; Jn 7,37; Apr 3,18; Apr 21,6; Apr 22,17

8 Rūstybės valandą paslėpiau savo
veidą akimirkai, bet amžina malone
pasigailėsiu tavęs“, – sako Viešpats,
tavo atpirkėjas.
9 „Tai man – kaip Nojaus vandenys: Aš
prisiekiau, kad Nojaus vandenys nebe-
užlies žemės, taip ir dabar prisiekiu,
kad nebekeršysiu ir nebebausiu tavęs.
10 Kalnai gali griūti ir kalvos drebė-
ti, bet mano malonė nuo tavęs nebe-
pasitrauks ir mano ramybės sandora
tavęs nepaliks“, – sako Viešpats.
11 „Tu varginta, audrų mėtyta, ne-
paguosta; Aš tavo akmenis klosiu
eilėmis ir dėsiu safyrų pamatą.
12 Aš tavo langus padarysiu iš agato,
vartus statysiu iš rubinų ir sienas – iš
brangakmenių.
13 Visi tavo vaikai bus Viešpaties
mokomi ir gyvens patirdami didelę
ramybę.
14 Tu būsi įtvirtinta teisumu, priespau-
dos nebepatirsi. Nebijok, nes siaubas
prie tavęs nepriartės.
15 Štai jie rinksis kartu prieš tave, bet
be manęs. Kas susirinks prieš tave,
kris dėl tavęs.
16 Štai Aš sutvėriau kalvį, kuris įpu-
čia anglis ir padaro reikiamą įrankį.
Aš taip pat sutvėriau naikintoją, kad
griautų.
17 Joks prieš tave nukaltas ginklas
neturės galios. Kiekvienas liežuvis,
kuris priešinsis tau teisme, bus pa-
smerktas. Tai yra Viešpaties tarnų
paveldėjimas ir jų teisumas yra iš
manęs“, – sako Viešpats.

55 „Visi, kurie trokštate, ateikite
prie vandens, visi, kurie netu-
rite pinigų! Pirkite ir valgykite; pir-
kite vyno ir pieno be pinigų, veltui.

2 Kodėl jūs leidžiate pinigus už tai,
kas nėra maistas, ir dirbate už tai,
kas jūsų nepatenkina? Klausykite
manęs atidžiai ir valgykite tai, kas
jūsų sielą atgaivins ir sustiprins.
3 Palenkite savo ausį ir ateikite pas
mane, klausykite, ir jūsų siela bus
gyva! Aš padarysiu amžiną sando-
rą su jumis, kaip suteikiau amžiną
malonę Dovydui.
4 Aš jį paskyriau liudytoju tautoms,
kunigaikščiu ir vadu giminėms.
5 Tu pašauksi tautas, kurių nepažįsti;
tautos, kurios tavęs nepažįsta, bėgs
pas tave dėl Viešpaties, tavo Dievo, Iz-
raelio Šventojo, nes Jis pašlovino tave.
6 Ieškokite Viešpaties, kol galima Jį
rasti, šaukitės Jo, kol Jis arti.
7 Nedorėlis tepalieka savo kelią, o
neteisusis – savo mintis; tegrįžta
jis pas Viešpatį, mūsų Dievą, ir Jis
pasigailės jo, nes yra gailestingas.
8 Nes mano mintys yra ne jūsų min-
tys ir mano keliai – ne jūsų keliai, –
sako Viešpats. –
9 Nes kiek dangūs yra aukščiau už
žemę, tiek mano keliai aukščiau už
jūsų kelius ir mano mintys – už jūsų
mintis.
10 Kaip lietus ir sniegas krinta iš
dangaus ir nesugrįžta, bet sudrėkina
žemę, padaro ją derlingą ir duoda
sėklos sėjėjui bei duonos valgytojui,
11 taip ir mano žodis, kuris išeina
iš mano burnos, negrįš tuščias, bet
įvykdys mano valią ir atliks tai, kam
yra siųstas.
12 Jūs išeisite linksmi, ir ramybė
lydės jus. Kalnai ir kalvos džiūgaus
jūsų akivaizdoje ir laukų medžiai
plos rankomis.

3 2 Sam 7,8; Ps 89,28; Iz 54,8; Iz 61,8; Jer 32,40; Mt 11,28; Apd 13,34
4 Jer 30,9; Ez 34,23; Dan 9,25; Jn 18,37; Apr 1,5
5 Iz 52,15; Iz 60,5.9; Ef 2,11.12
6 Ps 32,6; Iz 49,8; Mt 5,25; Mt 25,11; Jn 7,34; Jn 8,21; 2 Kor 6,2; Hbr 3,13
7 Ps 130,7; Iz 1,16; Iz 59,7; Jer 3,12; Zch 8,17
8 2 Sam 7,19
9 Ps 103,11
10 Įst 32,2
11 Iz 45,23; Iz 46,9-11; Mt 24,35
12 1 Km 16, 33; Ps 98,8; Iz 35,10
13 Iz 41,19; Mch 7,4

56 SKYRIUS
1 Iz 46,13; Mt 3,2; Mt 4,17; Rom 13,11.12
2 Iš 20,8-11; Iš 31,13-17; Iz 58,13; Jer 17,21.22; Ez 20,12.20
3 Įst 23,1; Iz 14,1; Jer 38,7; Apd 8,27; Ef 2,12-19
5 1 Tim 3,15; 1 Jn 3,1.2
7 Iz 2,2.3; Iz 60,7.11; Mch 4,1.2; Mal 1,11; Mt 21,13; Mk 11,17; Lk 19,46; Rom 12,1; Hbr 13,15; 1 Pt 2,5
8 Ps 147,2; Iz 11,12; Iz 27,12; Iz 54,7; Iz 60,3-11; Iz 66,18-21; Jn 10,16
9 Jer 12,9

13 Erškėčių vietoje augs kiparisai ir
usnių vietoje – mirtos. Tai bus at-
minimas, amžinas, nesunaikinamas
ženklas Viešpaties garbei."

56 Taip sako Viešpats: „Laiky-
kitės teisingumo ir vykdykite
teisybę, nes mano išgelbėjimas arti,
mano teisumas tuoj bus apreikštas.
2 Palaimintas žmogus, kuris tai vyk-
do, ir žmogaus sūnus, kuris to laikosi:
saugo šabą nesuterštą ir savo rankas
sulaiko nuo pikto."
3 Svetimtautis, kuris prisiglaudė prie
Viešpaties, tenesako: „Viešpats atsky-
rė mane nuo savo tautos", ir eunuchas
tenesako: „Aš kaip padžiūvęs medis."
4 Nes Viešpats taip sako: „Eunuchams,
kurie švenčia mano šabą, pasirenka,
kas man patinka, ir laikosi mano
sandoros,
5 duosiu savo namuose vietos ir
padarysiu jų vardą garsesnį už sūnų
bei dukterų; duosiu jiems amžiną,
nežūstantį vardą.
6 Svetimtaučius, kurie prisijungs prie
Viešpaties, Jam tarnaus, Jo vardą
mylės, bus Jo tarnai, švęs šabą ir jo
nesuteps bei laikysis mano sandoros,
7 atvesiu į savo šventąjį kalną ir
pradžiuginsiu savo maldos namuo-
se; jų aukos ir deginamosios aukos
bus mėgiamos ant mano aukuro, nes
mano namai bus vadinami maldos
namais visoms tautoms."
8 Taip sako Viešpats Dievas, kuris
surinko Izraelio išsklaidytuosius:
„Prie tų, kurie jau surinkti, Aš su-
rinksiu ir kitus."
9 Visi laukiniai ir miško žvėrys, atei-
kite ėsti!

10 Jo sargai yra akli, neturi supratimo;
jie yra lyg nebylūs šunys, kurie neloja.
Jie mėgsta gulėti, snausti ir sapnuoti.
11 Jie yra godūs šunys, kurie niekada
nepasisotina. Jie yra ganytojai, ne-
turintys supratimo. Jie žiūri į savo
kelią ir ieško sau naudos.
12 Jie sako: „Ateikite, duosime jums
vyno, pasigerkime! Rytoj bus kaip
šiandien ir net dar geriau.“

57 Teisusis žūsta, ir nė vienas į tai
nekreipia dėmesio; gailestin-
gasis paimamas, ir niekas nesusi-
mąsto, kad teisusis paimamas prieš
ateinant blogiui
2 ir eina ramybėn. Kas elgiasi dorai,
ilsėsis savo guoliuose.
3 „Jūs, kerėtojos sūnūs, svetimauto-
jo ir paleistuvės palikuonys, ateikite
ir klausykite!
4 Iš ko jūs tyčiojatės? Prieš ką plačiai
išsižiojate, kam rodote liežuvį? Argi
jūs – ne nusikaltėlių vaikai, melagių
palikuonys?
5 Jūs degate aistra stabams po la-
puotais medžiais; žudote kūdikius
paupiuose, uolų plyšiuose.
6 Jūsų dalis – tarp glotnių upelio
akmenėlių; tokia jūsų dalia; jiems
jūs aukojate gėrimus ir duonos auką.
Argi Aš turėčiau tuo pasitenkinti?
7 Kalnuose patiesęs savo guolį, tu ten
eini aukoti aukų.
8 Ant durų staktų tu pasidarei sau
ženklą. Nudengusi ir praplatinusi
lovą, tu palikai mane; susitarusi su
jais, pamėgai jų lovą.
9 Tu pasitepusi išėjai pas karalių;
savo pasiuntinius pasiuntei toli,
kritai iki pragaro.
10 Tu pavargai besiblaškydama, bet
nesakei: „Nėra vilties.“ Tu pamėgai
tokį gyvenimą ir dėl to neliūdėjai.
11 Ko tu bijojai, kad melavai, nepri-
siminei manęs ir neėmei į širdį? Ar
ne dėl to, kad taip ilgai tylėjau, tu
lioveisi manęs bijoti?
12 Aš paskelbsiu tavo teisumą ir tavo
darbus; jie tau nebus naudingi.
13 Kai tu šauksi, teišgelbsti tave tavo
surinkti stabai. Vėjo dvelkimas juos
visus nuneš. O kas pasitiki manimi,
tas gaus žemę ir paveldės mano
šventąjį kalną.“
14 Ir sakys: „Nutieskite kelią, nuties-
kite kelią mano tautai ir pašalinkite
kliūtis.“
15 Taip sako Aukščiausiasis ir Prakil-
nusis, kuris gyvena amžinybėje, kurio
vardas šventas: „Aš gyvenu aukštybė-
je ir šventoje vietoje su tais, kurie turi
atgailaujančią ir nuolankią dvasią,
kad atgaivinčiau nuolankiųjų dvasią
ir atgailaujančiųjų širdį.
16 Aš ne amžinai bylinėsiuos ir ne
visada rūstausiu, nes tada gyvybės
dvasia, kurią Aš įkvėpiau, sunyktų.
17 Aš užsirūstinau dėl nuodėmingo
tautos godumo, smogiau jai ir savo
veidą paslėpiau, bet ji ėjo toliau
klaidingu savo širdies keliu.
18 Aš mačiau jos kelius, ir Aš gydysiu
bei vedžiosiu ją, suteiksiu jai ramy-
bės ir paguodos.
19 Aš sukuriu vaisių lūpų, sakančių:
„Ramybė ir taika arti ir toli esan-
tiems, – sako Viešpats. – Aš ją pa-
gydysiu.
20 Nedorėliai yra lyg sujudinta jūra,
kuri negali nurimti, jos vanduo iš-
meta purvą ir dumblą.
21 Nėra ramybės nedorėliui“, – sako
mano Dievas.

10 Mt 15,14; Fil 3,2
11 Iz 28,7; Ez 13,19; Ez 34,2-10; Mch 3,5.11
12 Ps 10,6; Pat 23,35; Iz 22,13; Iz 28,7; Lk 12,19; 1 Kor 15,32; 2 Pt 3,4
57 SKYRIUS
1 1 Kar 14,13; Ps 12,1
2 2 Krn 16,14
3 Iz 1,4; Mt 16,4
5 2 Kar 16,4; 2 Kar 23,10; Ps 106,37.38; Jer 7,31; Ez 16,20
6 Jer 3,9; Jer 5,9.29; Jer 9,9; Hab 2,19
7 Jer 3,6; Ez 16,16; Ez 23,41
8 Ez 16,26
9 Ez 23,16.40; Oz 7,11
10 Jer 2,25; Jer 18,12
11 Ps 50,21; Pat 29,25; Mok 8,11; Iz 42,14; Iz 51,12.13
14 Iz 40,3; Iz 62,10; Jer 18,15
15 Job 6,10; Ps 34,18; Ps 51,17; Ps 68,35; Ps 147,3; Iz 61,1-3; Iz 66,2; Zch 2,13; Lk 1,49
16 Sk 16,22; Job 34,14; Ps 85,5; Ps 103,9; Mch 7,18; Hbr 12,9
17 Iz 2,7; Iz 8,17; Iz 9,13; Iz 45,15; Iz 56,11; Iz 59,2; Jer 6,13
18 Iz 61,2; Jer 3,22
19 Iz 6,7; Iz 51,16; Iz 59,21; Apd 2,39; Ef 2,17
20 Job 15,20; Pat 4,16; Jud 1,13
21 Iz 48,22

58 „Šauk garsiai, nesivaržyk!
Pakelk savo balsą kaip trimi-
tą; pranešk mano tautai jos kaltę ir
Jokūbo namams jų nuodėmes.
2 Jie ieško manęs kas dieną ir nori
žinoti mano kelius kaip tauta, kuri
elgiasi teisiai ir nėra palikusi savo
Dievo. Jie prašo manęs teisingo spren-
dimo, jiems patinka artėti prie Dievo.
3 „Kodėl mums pasninkaujant, Tu
nematai? Kodėl mums varginant
savo sielas Tu nepaisai?“ Pasninko
dieną jūs ieškote malonumų ir išnau-
dojate savo darbininkus.
4 Žiūrėkite, jūs pasninkaujate vaidy-
damiesi ir kivirčydamiesi, smogiate
nedorybės kumščiu. Jūs nepasnin-
kaujate šiandien taip, kad jūsų bal-
sas būtų išgirstas aukštybėse.
5 Ar tai pasninkas, kokį Aš pasi-
rinkau, kad žmogus varginų per
dieną savo sielą, nulenktų galvą
kaip nendrę, klotų po savimi ašu-
tinę ir pasibarstytų pelenais? Ir tai
jūs vadinate pasninku, Viešpačiui
priimtina diena?
6 Ar ne tokį pasninką Aš pasirinkau:
pašalinkite nedorybės pančius, iš-
laisvinkite pavergtuosius, suteikite
laisvę prislėgtiesiems, sulaužykite
kiekvieną jungą?
7 Pasidalink maistą su alkanu, bena-
mius ir vargšus parsivesk į namus,
pamatęs nuogą, aprenk jį – nesislėpk
nuo savo paties kūno.
8 Tada tavo šviesa sušvis kaip aušra,
tavo sveikata vis stiprės, tavo tei-
sumas eis pirma tavęs ir Viešpaties
šlovė lydės tave.
9 Tu šauksies, ir Viešpats atsakys, pra-
šysi pagalbos, ir Jis tars: „Aš čia!“ Jei
pašalinsi priespaudą iš savo aplin-
kos, negrasinsi ir nekalbėsi tuštybių,
10 jei alkstantį pasotinsi kaip pats
save ir prispaustajam padėsi, tada
tavo šviesa spindės tamsoje ir tavo
tamsybė taps šviesa.
11 Tada Viešpats vedžios tave, pasotins
tavo sielą sausros metu ir sustiprins
tavo kūną; tu būsi kaip palaistytas
sodas, kaip neišsenkantis vandens
šaltinis.
12 Bus atstatyta tavyje tai, kas seniai
paversta griuvėsiais. Tu dėsi pamatus
kartų kartoms. Tave vadins spragų
užtaisytoju ir gatvių teisėju.
13 Jei tu savo kojas sulaikysi šabo die-
ną, nepramogausi mano šventą dieną,
vadinsi šabą pasimėgimu, šventa ir
garbinga Viešpaties diena, gerbsi Jį,
nevaikščiosi savo keliais, neieškosi
pramogų ir nekalbėsi tuščiai,
14 tada tu gėrėsies Viešpačiu, ir Aš
tave vesiu ant aukštų kalnų ir leisiu
naudotis tavo tėvo Jokūbo pavel-
du“, – taip kalbėjo Viešpats.

59 Viešpaties ranka nesutrum-
pėjo gelbėti ir Jo ausis neap-
kurto girdėti,
2 bet jūsų nusikaltimai atskyrė jus
nuo jūsų Dievo ir jūsų nuodėmės už-
dengė Jo veidą, todėl Jis nebegirdi.
3 Jūsų rankos suteptos krauju ir pirš-
tai – nusikaltimu; jūsų lūpos kalba
melą ir liežuvis kartoja neteisybę.
4 Nė vienas neieško teisingumo ir ne-
gina tiesos. Jie pasitiki tuštybe ir kalba
melus, pradeda vargą ir pagimdo
nusikaltimą.
5 Jie peri gyvačių kiaušinius ir audžia
voratinklius. Kas valgo jų kiaušinių,
tas miršta. Jei kas tokį kiaušinį su-
daužo, iš jo iššoka angis.

58 SKYRIUS
1 Mch 3,8
3 Kun 16,29; Kun 23,27; Mal 3,13-18; Lk 18,12
4 1 Kar 21,9
5 Kun 16,29; Est 4,3; Job 2,8; Dan 9,3; Zch 7,5
6 Neh 5,10-12; Jer 34,9; Lk 4,18.19
7 Pr 29,14; Neh 5,5; Job 31,19-22; Ez 18,7; Mt 25,35; Jok 2,14-17
8 Iš 14,19; Job 11,17; Iz 52,12
9 Ps 12,2; Iz 59,13
12 Iz 61,4
13 Iš 31,16.17; Iš 35,2.3; Iz 56,2.4.6; Jer 17,21-27
14 Įst 32,13; Įst 33,29; Job 22,26; Iz 1,20; Iz 33,16; Iz 40,5; Iz 61,10; Mch 4,4; Hab 3,19

59 SKYRIUS
1 Sk 11,23; Iz 50,2; Jer 32,17
2 Iz 1,15
3 Iz 1,15.21; Jer 2,30.34; Ez 7,23; Oz 4,2
4 Job 15,35; Ps 7,14; Iz 30,12; Iz 33,11; Jer 7,4

6 Jų audiniai netinka drabužiams,
jais neįmanoma prisidengti. Jų dar-
bai yra pikti, ir jų rankos smurtauja.
7 Jų kojos bėga į pikta, jie skuba
nekaltą kraują pralieti; jų mintys
yra pilnos nedorybės, jų keliuose
sunaikinimas ir griuvėsiai.
8 Jie nepažįsta ramybės kelio, nėra
teisingumo jų poelgiuose, jų takai
klaidingi; kas jais eina, nepažins
ramybės.
9 Todėl teisingumas yra toli nuo mūsų,
teisybė nepasiekia mūsų; mes laukia-
me šviesos, o čia tamsa, laukiame
aušros, o vaikštome sutemose.
10 Mes ieškome kaip akli sienos, vaikš-
tome apgraibomis, lyg neturėtume
akių, suklumpame vidudienį kaip
naktį, esame tamsoje lyg mirusieji.
11 Mes visi riaumojame kaip lokiai,
vaitojame liūdnai kaip burkuojantys
balandžiai; mes laukiame tiesos, bet
jos nėra, laukiame išgelbėjimo, bet
jis toli nuo mūsų.
12 Mūsų neteisybės padaugėjo Tavo
akivaizdoje ir mūsų nuodėmės liudija
prieš mus, mūsų neteisybės yra su mu-
mis; mes žinome savo nusikaltimus.
13 Mes nusidedame ir išsiginame
Viešpaties, nusigręžiame ir nese-
kame paskui savo Dievą; kalbame
apie priespaudą ir maištaujame,
priimame melus ir jais nuoširdžiai
džiaugiamės.
14 Teisingumas yra atmestas ir tei-
sybė pašalinta; tiesos nebėra miesto
aikštėse, nešališkumas negali įeiti.
15 Tiesos nėra; kas šalinasi pikto,
pats yra apiplėšiamas. Viešpats tai
matė, ir Jam nepatiko, kad nesilai-
kome teisingumo.
16 Viešpats matė ir stebėjosi, kad ne-
buvo žmogaus, kuris užtartų; Jo ranka
Jį išgelbėjo, Jo teisumas Jį palaikė.
17 Jis užsidėjo teisumą kaip šarvą ir
išgelbėjimo šalmą ant savo galvos.
Jis apsirengė keršto drabužiais, ap-
sisiautė uolumu kaip apsiaustu.
18 Jis atlygins pagal jų darbus: rūs-
tybe prispaudėjams ir kerštu savo
priešams. Jis atlygins saloms.
19 Tada vakaruose esantys bijos Vieš-
paties vardo, o rytuose – Jo šlovės. Kai
priešas ateis kaip srovė, Viešpaties
Dvasia iškels savo vėliavą.
20 „Atpirkėjas ateis į Sioną ir pas tuos
Jokūbo vaikus, kurie nusigręš nuo
nusikaltimų“, – sako Viešpats.
21 „Tai mano sandora su jais, – sako
Viešpats. – Mano Dvasia, kuri yra
ant tavęs, ir mano žodžiai, kuriuos
tau daviau, nepaliks tavęs nei tavo
vaikų, nei vaikaičių nuo dabar ir per
amžius“, – sako Viešpats.

60 „Kelkis ir šviesk, Jeruzale, nes
tavo šviesa ateina ir Viešpaties
šlovė tau šviečia.
2 Štai tamsa padengs žemę ir tautas,
bet Viešpats pakils virš tavęs ir Jo
šlovė bus matoma tavyje.
3 Tautos ateis prie tavo šviesos ir ka-
raliai prie kylančio tavo skaistumo.
4 Pakelk savo akis ir apsižvalgyk ap-
linkui! Jie visi renkasi pas tave: tavo
sūnūs ateina iš toli, tavo dukterys
atnešamos ant rankų.
5 Tu tai matysi ir spindėsi iš džiaugs-
mo; tavo širdis sudrebės ir išsiplės, kai
jūros turtai atiteks tau ir tautų lobiai
suplūs pas tave.
6 Daugybė kupranugarių ateis pas
tave, vienkuprių iš Midjano ir Efos;
visi jie atvyks iš Šebos, atnešdami
aukso bei smilkalų, ir skelbs didin-
gus Viešpaties darbus.

6 Job 8,14
7 Pat 1,16; Pat 6,17; Iz 55,7; Rom 3,15-17
8 Ps 125,5; Pat 2,15; Iz 57,20.21
9 Jer 8,15
10 Įst 28,29; Job 5,14; Am 8,9
11 Iz 38,14; Ez 7,16
12 Iz 24,5; Iz 58,1
13 Mt 12,34
15 Iz 5,23; Iz 10,2; Iz 29,21; Iz 32,7
16 Ps 98,1; Iz 63,5; Iz 64,7; Ez 22,30; Mk 6,6
17 Ef 6,14.17; 1 Tes 5,8
18 Iz 63,6; Rom 2,6
19 Ps 113,3; Mal 1,11; Apr 12,15
20 Rom 11,26
21 Hbr 8,10; Hbr 10,16

60 SKYRIUS
1 Mal 4,2; Ef 5,14
3 Iz 49,6.23; Apr 21,24
4 Iz 49,18.20-22
5 Rom 11,25-27
6 Pr 25,3.4; Ps 72,10; Iz 61,6; Mt 2,11

7 Visos Kedaro bandos bus surinktos
pas tave, taip pat ir Nebajoto avinai tau
tarnaus: jie bus aukojami ant aukuro.
Aš pašlovinsiu savo šlovės namus.
8 Kas tie, kurie kaip debesys plaukia,
kaip balandžiai skrenda į savo lizdus?
9 Salos laukia manęs, Taršišo laivai
priekyje, kad tavo vaikus atgabentų
iš toli; taip pat ir jų sidabrą bei auksą
Viešpaties, tavo Dievo, vardui ir Izraelio Šventajam, nes Jis tave pašlovino.
10 Svetimtaučių sūnūs statys tavo sienas, ir jų karaliai tarnaus tau. Savo
rūstybėje smogiau tau, bet dėl savo
malonės tavęs pasigailėjau.
11 Tavo vartai bus nuolatos atviri,
dieną ir naktį nebus užrakinti, kad
tautų lobius tau atgabentų ir jų karalius atvestų.
12 Tauta ir karalystė, kuri tau netarnaus, žus; tokios tautos bus visai
sunaikintos.
13 Libano šlovė atiteks tau, kiparisai,
platanai ir pušys puoš tavo šventąją
vietą, Aš pašlovinsiu savo pakojo
vietą.
14 Tavo prispaudėjų ir niekintojų
sūnūs ateis nuolankiai nusižeminę
pas tave ir puls prie tavo kojų; jie vadins tave Viešpaties miestu, Izraelio
Šventojo Sionu.
15 Tu buvai paliktas ir nekenčiamas
taip, kad nė vienas nenorėjo pas tave
ateiti. Aš padarysiu tave amžina
didybe ir džiaugsmu kartų kartoms.
16 Tu maitinsiesi pagonių pienu ir žįsi
karalių krūtis. Tuomet tu suprasi, kad
Aš, Viešpats, esu tavo gelbėtojas,
atpirkėjas ir Jokūbo Galingasis.
17 Vietoj vario Aš atgabensiu aukso,
vietoj geležies – sidabro, vietoj medžių – vario ir vietoj akmenų – geležies. Tavo valdytojas bus taika ir
tavo prižiūrėtojas – teisumas.
18 Tavo šalyje nebebus smurto ir tavo
krašte – sunaikinimo bei griovimo.
Tu vadinsi savo miesto sienas išgelbėjimu ir vartus – šlove.
19 Tau nebereikės saulės dieną ir
mėnulio šviesos naktį; Viešpats bus
tavo amžina šviesa, ir Dievas bus
tavo šlovė.
20 Tavo saulė nebenusileis ir mėnulis
nebepasikeis, nes Viešpats bus tavo
amžina šviesa – tavo gedulo dienos
pasibaigs.
21 Visi tavo žmonės bus teisūs, jie
amžiams paveldės šalį. Jie bus mano
pasėlio atžala, mano rankų darbas,
kad Aš būčiau pašlovintas.
22 Mažiausias taps tūkstančiu ir menkas – galinga tauta. Aš, Viešpats, tai
įvykdysiu metui atėjus.“

61 Viešpaties Dievo Dvasia ant
manęs, nes Viešpats patepė
mane skelbti gerą žinią vargšams,
Jis siuntė mane gydyti tų, kurių širdys sudužusios, skelbti belaisviams
išlaisvinimą ir kaliniams atidaryti
kalėjimą;
2 skelbti Viešpaties malonės metus ir
mūsų Dievo keršto dieną, paguosti
visus liūdinčius,
3 įteikti liūdintiems Sione grožybę
vietoj pelenų, džiaugsmo aliejaus
vietoj gedulo, gyriaus drabužį vietoj
apsunkusios dvasios. Juos vadins
teisumo medžiais, Viešpaties sodiniais Jo šlovei.
4 Jie atstatys griuvėsius, kurie seniai
buvo paversti dykyne, atnaujins sunaikintus miestus, kurie kartų kartas
buvo ištuštėję.

7 Pr 25,13; Iz 56,7; Iz 60,13; Ag 2,7.9
9 Ps 72,10; Iz 55,5; Jer 3,17; Gal 4,26
10 Iz 14,1.2; Iz 49,23; Iz 54,7.8; Iz 57,17; Iz 61,5; Zch 6,15; Apr 21,24
11 Iz 26,2; Iz 60,18; Iz 62,10; Apr 21,25.26
12 Iz 14,2; Zch 14,17; Mt 21,44
13 1 Km 28,2; Ps 132,7; Iz 35,2
14 Iz 45,14; Iz 49,23; Apr 3,9
16 Iz 43,3; Iz 49,23
18 Iz 26,1
19 Iz 41,16; Iz 45,25; Zch 2,5; Apr 21,23; Apr 22,5
20 Am 8,9
21 Ps 37,11; Iz 29,23; Iz 52,1; Iz 61,3; Mt 5,5; Mt 15,13; Jn 15,2; Ef 2,10; Apr 21,27
22 Mt 13,31.32
61 SKYRIUS
1 Ps 45,7; Ps 147,3; Iz 11,2; Iz 42,7; Mt 3,17; Mt 11,5; Lk 4,18.19; Lk 7,22; Jn 1,32; Jn 3,34; Apd 10,43
2 Kun 25,9; Iz 34,8; Iz 57,18; Jer 31,13; Mal 4,1.3; Mt 5,4; 2 Tes 1,7
3 Ps 30,11; Iz 60,21; Jer 17,7.8; Jn 15,8
4 Iz 49,8; Iz 58,12; Ez 36,33; Am 9,14

5 Ateiviai ganys jų bandas, svetim-
taučių sūnūs ars laukus ir prižiūrės
vynuogynus.
6 „Jūs būsite vadinami Viešpaties
kunigais, jus vadins mūsų Dievo tar-
nais. Jūs naudositės pagonių turtais
ir didžiuositės jų šlove.
7 Už savo gėdą jūs gausite dvigubai.
Vietoj paniekos jie džiaugsis ir pa-
veldės savo šalyje dvigubą dalį; jie
turės amžiną džiaugsmą.
8 Nes Aš, Viešpats, mėgstu teisingu-
mą, nekenčiu plėšikavimo. Aš jiems
atlyginsiu teisingai ir sudarysiu
amžiną sandorą su jais.
9 Jų palikuonys bus žinomi tarp
pagonių ir jų atžalos – tarp tautų.
Visi, kurie matys juos, pripažins,
kad jie yra Viešpaties palaiminti
palikuonys.“
10 Aš labai džiaugsiuos Viešpačiu,
mano siela džiūgaus Dievu! Nes Jis
apvilko mane išgelbėjimo rūbais,
apsiautė teisumo apsiaustu kaip
sužadėtinį, kuris dedasi vainiką ant
galvos, kaip sužadėtinę, pasipuošu-
sią papuošalais.
11 Kaip žemė išaugina želmenis ir
kaip darže dygsta tai, kas pasėta,
taip Viešpats Dievas išaugins teisu-
mą ir gyrių visų tautų akivaizdoje.

62 Aš netylėsiu dėl Siono ir ne-
nurimsiu dėl Jeruzalės, kol
pasirodys jų teisumas lyg ryto aušra
ir išgelbėjimas lyg degantis žibintas.
2 Tautos matys tavo teisumą ir kara-
liai – tavo šlovę. Tave vadins nauju
vardu, kurį Viešpats tau suteiks.
3 Tu būsi šlovės karūna ir karališkas
vainikas Viešpaties, tavo Dievo,
rankoje.

5 Ef 2,12
6 Iš 19,6; Iz 60,5.11
7 Iz 40,2; Zch 9,12
8 Pr 17,7; Ps 11,7; Ps 105,10; Iz 1,11.13; Iz 55,3; Jer 32,40
9 Iz 65,23
10 Ps 132,9.16; Iz 49,18; Hab 3,18; Apr 21,2
11 Ps 72,3; Ps 85,11; Iz 60,18; Iz 62,7

62 SKYRIUS

2 Ps 102,15.16; Ps 138,4.5; Ps 148,11.13; Iz 60,3; Iz 62,4.12; Iz 65,15
3 Iz 28,5; Zch 9,16; 1 Tes 2,19
4 Iz 49,14; Iz 54,1.6.7; Oz 1,10; 1 Pt 2,10
5 Iz 65,19
6 Iz 52,8; Jer 6,17; Ez 3,17; Ez 33,7
7 Iz 60,18; Iz 61,11; Jer 33,9; Sof 3,19.20
8 Kun 26,16; Įst 28,31.33; Ts 6,3-6; Iz 1,7; Jer 5,17
9 Įst 12,12; Įst 14,23.26
10 Iz 11,12; Iz 40,3; Iz 57,14
11 Iz 40,10; Zch 9,9; Mt 21,5; Jn 12,15; Apr 22,12

63 SKYRIUS

2 Apr 19,13.15

4 Tavęs nebevadins apleistąja ir tavo
žemės – dykyne. Tave vadins: „Mano
pasimėgimas“, o tavo šalį – ištekėju-
siąja, nes Viešpats pamėgo tave, ir
šalis bus sutuokta.
5 Kaip jaunuolis veda mergaitę, taip
tavo sūnūs ves tave. Kaip jaunikis
džiaugiasi jaunąja, taip tavo Dievas
džiaugsis tavimi.
6 Jeruzale, ant tavo sienų Aš pastatysiu
sargus; jie niekada – nei dieną, nei
naktį – nenurims. Jūs, kurie minite
Viešpaties vardą, netylėkite,
7 neduokite Jam poilsio, kol Jis at-
statys Jeruzalę ir jos šlovę žemėje.
8 Viešpats prisiekė savo dešine, savo
tvirta ranka: „Aš nebeduosiu tavo
grūdų tavo priešams maistui ir svetimi
nebegers tavo vyno, kurį pagaminai.
9 Kas surenka, valgys ir girs Vieš-
patį; kas užaugina, gers vyną mano
šventuose kiemuose.“
10 Įeikite, įeikite pro vartus, pa-
ruoškite kelią tautai; nutieskite, nu-
tieskite kelią, pašalinkite akmenis,
pakelkite vėliavą žmonėms.
11 Viešpats paskelbė iki žemės pa-
kraščių: „Sakykite Siono dukrai:
„Štai tavo išgelbėjimas, užmokestis
ir atlyginimas artėja.“
12 Juos vadins: „Šventa tauta, Viešpa-
ties atpirktaisiais“; tu būsi pavadinta:
„Ieškotasis, neapleistasis miestas.“

63 Kas ateina iš Edomo, raudonais
drabužiais iš Bocros? Tas, ku-
ris apsirengęs šlovingais rūbais žengia
su didinga jėga? „Aš, kuris skelbiu
teisumą ir turiu galią išgelbėti.“
2 Kodėl tavo apsiaustas raudonas
ir tavo drabužiai – tarsi minančių
vyno spaustuvą?

3 „Aš vienas myniau spaustuvą, nė
vieno iš žmonių nebuvo su manimi.
Aš mindžiojau juos įtūžęs ir trypiau
savo rūstybėje. Jų kraujas aptaškė
mano drabužius ir sutepė juos.
4 Keršto diena buvo mano širdyje,
ir išgelbėjimo metas atėjo.
5 Aš apsidairiau – ir nebuvo, kas
padėtų, Aš stebėjausi, kad niekas
nepalaikė. Todėl mano paties ranka
atnešė man išgelbėjimą ir mano
įtūžis palaikė mane.
6 Aš įnirtęs mindžiojau tautas, da-
viau joms paragauti savo rūstybės ir
nubloškiau žemėn jų galybę."
7 Atsimenu Viešpaties mums paro-
dytą malonę ir Jo šlovę, ir visa, ką
Jis mums suteikė; Viešpats labai
gailestingas Izraelio namams. Jis
visa tai darė iš savo malonės, pasi-
gailėdamas mūsų.
8 Viešpats tarė: „Jie yra mano tauta,
mano vaikai, kurie nemeluos." Jis
tapo jiems gelbėtoju.
9 Jis patyrė visą jų vargą, ir angelas,
esantis Jo akivaizdoje, jiems padėjo.
Iš meilės ir pasigailėjimo jiems Jis
atpirko juos, pakėlė juos ir nešė per
visas praeities dienas.
10 Tačiau jie maištavo ir vargino Jo
šventą Dvasią, todėl Jis apsigręžė ir
tapo jų priešu, Jis kovojo prieš juos.
11 Tuomet jie atsiminė senas praeities
dienas, Jo tarno Mozės laikus, kai Jis
vedė savo tautą. Kur yra Tas, kuris
išvedė iš jūros savo bandą kartu su jų
ganytoju? Kur yra Tas, kuris suteikė
jam savo šventą Dvasią?
12 Kuris savo galinga dešine vedė
Mozę, perskyrė vandenį pirma jų,
kad įgytų amžiną vardą?
13 Kuris vedė juos per gelmes lyg

3 Rd 1,15; Apr 14,19.20; Apr 19,15
4 Iz 34,8; Iz 35,4; Iz 61,2; Jer 51,6
5 Ps 98,1; Iz 41,28; Iz 59,16; Jn 16,32
9 Iš 14,19; Iš 19,4; Įst 7,7; Ts 10,16
10 Iš 15,24; Iš 23,21; Sk 14,11; Ps 78,40; Ps 106,40; Apd 7,51; 1 Kor 10,1-11
11 Iš 14,30; Sk 11,17. 25.29; Ps 106,44.45; Ag 2,5
12 Iš 14,21.22; Iš 15,6; Joz 3,16; Iz 11,15; Iz 51,10
13 Ps 106,9
14 2 Sam 7,23
15 Įst 26,15; Ps 33,14; Ps 80,14; Jer 31,20; Oz 11,8
16 Įst 32,6; Job 14,21
17 Iz 6,9.10; Jn 12,40
18 Įst 7,6; Ps 74,3-7; Iz 64,11

64 SKYRIUS

1 Iš 19,18; Ps 18,9; Ps 144,5; Mch 1,3.4; Hab 3,13
3 Iš 34,10
4 Ps 31,19
5 Mal 3,6

žirgą dykumoje, kad jie nesukluptų?
14 Kaip kaimenė leidžiasi į slėnį,
taip Viešpaties Dvasia davė jiems
poilsį. Taip Tu vedei savo tautą ir
įgijai šlovingą vardą.
15 Pažvelk iš dangaus, iš savo šven-
tos ir šlovingos buveinės. Kur Tavo
uolumas ir galia? Kur Tavo širdies
ilgesys ir gailestingumas? Ar jie
paliovė?
16 Tik Tu esi mūsų tėvas. Net jei Abra-
omas mūsų nepažintų, Izraelis nie-
ko nežinotų apie mus, Tu, Viešpatie,
esi mūsų tėvas, mūsų atpirkėjas. Tavo
vardas yra amžinas.
17 Viešpatie, kodėl leidai mums nu-
klysti nuo Tavo kelių, sukietinai
mūsų širdis, kad Tavęs nebijotume?
Sugrįžk dėl savo tarnų, savo paveldėtų
giminių.
18 Tavo šventa tauta tik trumpai čia
gyveno; mūsų priešai mindžiojo
Tavo šventyklą.
19 Mes esame tokie, lyg niekad ne-
būtume Tau priklausę ir Tavo vardu
nesivadintume.

64 O kad Tu praplėštum dangų
ir nužengtum, kad Tavo aki-
vaizdoje kalnai drebėtų!
2 Kaip ugnis sudegina malkas ir užvi-
rina vandenį, taip Tavo vardas tegul
tampa žinomas priešams ir tautos
tegul dreba Tavo akivaizdoje.
3 Tu padarei baisių dalykų, kurių
mes nelaukėme. Tu nužengei, ir
kalnai drebėjo Tavo akivaizdoje.
4 Nuo amžių ausis negirdėjo ir akis
neregėjo kito dievo, be Tavęs, kuris
tiek padarytų Jo laukiantiems.
5 Tu sutinki tą, kuris su džiaugsmu
elgiasi teisiai, atsimena Tave ir Tavo

kelius. Tu buvai užsirūstinęs, nes
mes nuolat nusidėdavome. Ar dar
išgelbėsi mus?
6 Mes visi esame lyg nešvarūs, mūsų
teisumas – lyg purvini skarmalai.
Mes visi vystame kaip lapai, mūsų
piktadarystės blaško mus kaip vėjas.
7 Nė vienas nesišaukia Tavo vardo,
nepakyla, kad įsikibtų į Tave. Tu pa-
slėpei savo veidą nuo mūsų, palikai
mus dėl mūsų nusikaltimų.
8 Viešpatie, Tu esi mūsų tėvas; mes –
molis, o Tu – puodžius; mes visi –
Tavo rankų darbas.
9 Viešpatie, nerūstauk, neprisimink
amžinai mūsų kalčių. Pažvelk į mus,
maldaujame Tavęs, nes mes esame
Tavo tauta.
10 Tavo šventieji miestai sunaikinti.
Sionas paverstas dykuma, Jeruzalė
sugriauta.
11 Mūsų šventi ir didingi namai,
kuriuose mūsų tėvai girdavo Tave,
sudeginti. Visa, ką mes mėgome,
tapo griuvėsiais.
12 Ar dėl viso to dar susilaikysi, Vieš-
patie? Ar dar tylėsi ir varginsi mus
be saiko?

65 „Manęs ieško tie, kurie apie
mane neklausinėjo, ir suranda
tie, kurie manęs neieškojo. Aš sakau
tautai, kuri nesivadino mano vardu:
„Aš čia, Aš čia!“
2 Visą dieną laikiau ištiestas rankas
į maištaujančią tautą, kuri eina ne-
teisingu keliu, sekdama savo mintis.
3 Tai tauta, kuri mane nuolat rūstina.
Ji aukoja aukas soduose ir degina
smilkalus ant aukurų iš plytų.
4 Jie pasilieka kapinėse ir miega
olose; jie valgo kiaulieną, ir bjaurus
viralas yra jų puoduose.
5 Jie sako: „Nesiartink prie manęs,
aš esu šventesnis už tave.“ Jie yra
dūmai mano nosyje, ugnis, deganti
visą dieną.
6 Tai užrašyta mano akivaizdoje; Aš
netylėsiu, bet atlyginsiu. Atlyginsiu
jiems į añtį, –
7 už jūsų kaltes ir kaltes jūsų tėvų, –
sako Viešpats, – kurie aukojote kal-
nuose ir mane niekinote aukštumose;
iki galo jiems atseikėsiu už jų darbus.“
8 Taip sako Viešpats: „Apie vynuo-
gių kekę sakoma: „Nesunaikink jos,
nes joje yra palaiminimas“, taip Aš
darysiu su savo tarnais ir jų visų
nesunaikinsiu.
9 Jokūbo ir Judo palikuonys pavel-
dės mano kalnus, mano išrinktieji
ir mano tarnai apgyvendins juos.
10 Šarono lyguma bus ganykla avims
ir Achoro slėnis – vieta sugulti
bandai mano tautos, kuri ieškojo
manęs.
11 Bet jūs, kurie paliekate Viešpatį,
užmirštate mano šventąjį kalną,
dengiate stalą laimės deivei ir liejate
geriamąją auką lemties dievui,
12 Aš skirsiu jus kardui, ir jūs su-
kniubsite išžudymui. Nes kai Aš
šaukiau, jūs neatsiliepėte, kai kal-
bėjau, neklausėte; jūs darėte pikta
mano akivaizdoje ir pasirinkote, kas
man nepatiko.“
13 Todėl Viešpats Dievas taip sako:
„Štai mano tarnai valgys, o jūs alk-
site, mano tarnai gers, o jūs trokšite,
mano tarnai džiūgaus, o jūs būsite
sugėdinti,
14 mano tarnai giedos iš širdies

6 Ps 90,5.6; Iz 1,30; Fil 3,9
8 Iz 29,16; Iz 45,9; Jer 18,6; Rom 9,20.21
11 Ez 24,21
12 Ps 83,1; Iz 42,14
65 SKYRIUS
1 Iz 63,19; Rom 9,24; Rom 10,20
2 Iz 1,2.23; Iz 42,24; Rom 10,21
3 Įst 32,21; Iz 1,29
4 Kun 7,18; Kun 11,7; Kun 19,7; Įst 18,11; Iz 66,17
5 Mt 9,11; Lk 7,39; Lk 18,9-12
6 Įst 32,34; Ps 50,3; Ps 79,12
7 Iš 20,5; Iz 57,7; Ez 18,6; Ez 20,27.28
8 Iz 1,9; Jl 2,14; Am 9,8.9
9 Mt 24,22
10 Joz 7,24; Iz 33,9; Iz 55,6; Oz 2,15
11 Iz 56,7; Ez 23,41; 1 Kor 10,21
12 2 Km 36, 15.16; Pat 1,24; Iz 41,28; Iz 50,2; Iz 66,4; Jer 7,13
14 Mt 8,12; Lk 13,28

džiaugsmo, o jūs verksite iš širdies
skausmo ir dejuosite iš suspaustos
dvasios.
15 Mano išrinktieji tars jūsų vardą kaip
keiksmažodį, nes Viešpats Dievas
nužudys tave, o savo tarnus pavadins
kitu vardu.
16 Kas laimins krašte, laimins tiesos
Dievo vardu, ir kas prisieks šalyje,
prisieks tiesos Dievo vardu, nes senoji
priespauda bus užmiršta ir nebemi-
nima mano akivaizdoje.
17 Štai Aš kuriu naują dangų ir naują
žemę. Senųjų nebeatsimins ir apie
juos nebegalvos.
18 Jūs džiaugsitės ir džiūgausite am-
žinai tuo, ką Aš sukursiu, nes Jeru-
zalę sukursiu džiūgauti ir jos žmones
džiaugsmui.
19 Aš gėrėsiuosi Jeruzale ir džiaug-
siuosi savo tauta; nebesigirdės joje
verksmo nei dejonių.
20 Nebus joje kūdikio, kuris išgyventų
vos kelias dienas, nė seno žmogaus,
kuris nesulauktų dienų pilnatvės;
nes vaikas mirs, nugyvenęs šimtą
metų, bet šimtametis nusidėjėlis bus
prakeiktas.
21 Jie statys namus ir gyvens juose,
įsiveis vynuogynų ir valgys jų vaisių.
22 Jie nieko nestatys, kas atitektų
kitiems. Jie nesodins, kad kiti suval-
gytų. Mano žmonių amžius prilygs
medžio amžiui, gyvendami jie ilgai
džiaugsis savo rankų darbais.
23 Jie nedirbs veltui ir negimdys var-
gui; jie ir jų vaikai bus Viešpaties
palaimintųjų palikuonys.
24 Prieš jiems šaukiant, Aš atsakysiu;
jiems dar tebekalbant, Aš išgirsiu.
25 Vilkas ir avinėlis ganysis drauge,
liūtas ės šiaudus kaip jautis ir gyvatė
maitinsis dulkėmis. Jie nekenks ir
nenaikins mano šventajame kal-
ne", – sako Viešpats.

66 Taip sako Viešpats: „Dangus
yra mano sostas ir žemė –
mano pakojis. Kur yra namai, ku-
riuos jūs man norite statyti, ir kur
mano poilsio vieta?
2 Mano ranka visa tai sukūrė, ir taip
visa atsirado, – sako Viešpats. – Aš
pažvelgsiu į žmogų, kuris yra varg-
šas bei turi atgailaujančią dvasią ir
dreba prieš mano žodį.
3 Pjaunantis jautį yra kaip žudantis
žmogų, aukojantis avį – kaip nu-
sukantis sprandą šuniui, aukojantis
duonos auką – kaip aukojantis
kiaulės kraują, deginantis smilka-
lus – kaip garbinantis stabą. Taigi jie
pasirinko savo kelius, jų siela mėgsta
jų bjaurystes.
4 Tad ir Aš parinksiu bei užleisiu ant
jų vargą, kurio jie bijo. Nes Aš šau-
kiau, bet nė vienas neatsiliepė, Aš
kalbėjau, bet jie nesiklausė. Jie darė
mano akivaizdoje pikta ir pasirinko,
kas man nepatinka."
5 Išgirskite, ką sako Viešpats, jūs, ku-
rie drebate prieš Jo žodį: „Jūsų broliai,
kurie neapkenčia jūsų ir jus atmeta dėl
mano vardo, sako: „Teapreiškia Vieš-
pats savo šlovę, kad matytume jūsų
džiaugsmą!" Tačiau jie bus sugėdinti."
6 Tai balsas mieste! Tai balsas iš šven-
tyklos! Tai balsas Viešpaties, kuris
atlygina savo priešams.
7 Dar skausmų nepajutus, ji pagim-
dė, dar skausmams neprasidėjus,
pagimdė sūnų.
8 Kas tai girdėjo, ar ką panašaus
matė? Ar gali kraštas užgimti per

15 Iz 65,9.22; Jer 29,22; Zch 8,13; Apd 11,26
16 Įst 6,13; Ps 72,17; Jer 4,2; Sof 1,5
17 Iz 51,16; Iz 66,22; 2 Pt 3,13; Apr 21,1
19 Iz 35,10; Iz 51,11; Iz 62,4.5; Apr 7,17; Apr 21,4
20 Mok 8,12.13; Iz 3,11; Iz 22,14
21 Ez 28,26; Ez 45,4; Oz 11,11; Am 9,14
22 Ps 92,12; Iz 62,8.9; Iz 65,9.15
23 Iz 61,9; Jer 32,38.39; Oz 9,12; Apd 2,39
24 Ps 91,15; Iz 30,19; Iz 58,9; Dan 9,20-23
25 Pr 3,14; Iz 11,6-9; Mch 7,17

66 SKYRIUS

1 1 Kar 8,27; 2 Km 6,18; Ps 11,4; Mt 5,34; Apd 17,24
2 Ps 34,18; Ps 51,17; Iz 57,15; Iz 61,1; Mt 5,3.4; Lk 18,13.14
3 Įst 23,18; Iz 1,10-17; Iz 58,1-7; Mch 6,7.8
4 Pat 1,24; Iz 65,12; Jer 7,13
5 Ps 38,20; Iz 5,19; Iz 60,15; Lk 6,22.23; 2 Tes 1,10; Tit 2,13

vieną dieną? Ar gali tauta atsirasti per
vieną akimirką? Skausmams tik pra-
sidėjus, Sionas pagimdė savo vaikus.
9 „Argi Aš, atvedęs iki gimdymo,
neleisiu pagimdyti?" – sako Viešpats.
„Argi Aš, leidęs pradėti gimdymą,
uždarysiu įsčias?" – sako tavo Dievas.
10 Džiaukitės kartu su Jeruzale, kurie
ją mylite. Džiaukitės, kurie liūdėjote
dėl jos,
11 kad galėtumėte maitintis ir pa-
sisotinti jos krūtų paguoda, kad
gaivintumėtės ir mėgautumėtės jos
šlovės gausa.
12 Taip sako Viešpats: „Aš užliesiu ją
ramybe kaip upe, tautų lobiai plauks
į ją kaip neišsenkanti srovė. Jūs būsite
kaip kūdikiai maitinami, ant rankų
nešiojami ir supami ant jos kelių.
13 Kaip motina paguodžia kūdikį,
taip Aš jus paguosiu; Jeruzalėje jūs
būsite paguosti."
14 Jūs tai matysite ir jūsų širdys džiaug-
sis, jūsų kaulai žaliuos kaip jauna
žolė. Viešpaties ranka bus apreikšta
Jo tarnams, o Jo rūstybė – priešams.
15 Viešpats ateis su ugnimi, Jo veži-
mai kaip viesulas, kad išlietų savo
rūstybę ir įtūžį, nubaustų ugnies
liepsnomis.
16 Ugnimi ir kardu Viešpats teis kiek-
vieną kūną. Viešpaties užmuštųjų
bus daug.
17 „Visi, kas pasišvenčia ir apsivalo,
eidami į alkus kaip stabo sekėjai,

12 Iz 48,18; Iz 49,22; Iz 60,4.5.16

13 Iz 51,3; 2 Kor 1,3.4

14 Ez 37,1

15 Iz 9,5; 2 Tes 1,8

16 Iz 27,1; Iz 34,6

17 Iz 65,3-8

18 Iz 45,22-25; Iz 59,7; Jer 3,17

19 Mal 1,11; Lk 2,34

20 Iz 18,7; Iz 49,22; Rom 15,16

21 Iš 19,6; Iz 61,6; 1 Pt 2,9; Apr 1,6

22 Iz 65,17; Hbr 12,26.27; 2 Pt 3,13; Apr 21,1

23 Zch 14, 16-21

24 Iz 14,11; Mk 9,44.46.48

kas valgo kiaulieną, peles ir kitus
pasibjaurėtinus dalykus, bus sunai-
kinti", – sako Viešpats.
18 „Aš žinau jūsų darbus ir mintis;
surinksiu įvairių kalbų tautas, ir jos
matys mano šlovę.
19 Aš duosiu ženklą jiems ir pasiųsiu
dalį išlikusiųjų į visas tautas: į Tar-
šišą, Putą ir Ludą, pas šaudančius
strėlėmis, į Tubalą ir Javaną, į tolimas
salas, kuriose negirdėjo mano darbų
ir nematė mano šlovės. Jie paskelbs
mano šlovę tautoms.
20 Jie atgabens jūsų brolius iš visų
tautų, kaip yra atgabenamos au-
kos – ant žirgų, vežimuose, neštu-
vuose, ant mulų ir kupranugarių – į
šventąjį Jeruzalės kalną, kaip Iz-
raelio sūnūs atneša duonos auką į
Viešpaties namus švariame inde", –
sako Viešpats.
21 „Kai kuriuos iš jų padarysiu ku-
nigais ir levitais", – sako Viešpats.
22 „Kaip nauji dangūs ir nauja žemė,
kuriuos sukursiu, pasiliks mano
akivaizdoje, taip jūsų palikuonys ir
vardas išliks", – sako Viešpats.
23 „Nuo vieno jauno mėnulio iki kito
ir nuo vieno šabo iki kito visi ateis
ir parpuls mano akivaizdoje, – sako
Viešpats. –
24 Jie išeis ir matys lavonus žmonių,
kurie maištavo prieš mane. Jų kir-
minas nemirs ir ugnis neužges. Jie
bus pasibaisėjimas visai žmonijai."

JEREMIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Žodžiai Jeremijo, kunigo Hilkijo
sūnaus iš Anatoto, iš Benjamino
žemių.
2 Viešpats kalbėjo Jeremijui trylik-
taisiais Judo karaliaus Jošijo, Amo-
no sūnaus, viešpatavimo metais;
3 taip pat viešpataujant Jošijo sūnui
Jehojakimui ir iki Zedekijo, Jošijo sū-
naus, Judo karaliaus, vienuoliktųjų
metų penkto mėnesio, – tai yra, iki
Jeruzalės išvedimo į nelaisvę.
4 Viešpats kalbėjo man, sakydamas:
5 „Pažinau tave prieš sutverdamas
motinos įsčiose, prieš tau išeinant iš
jų aš pašventinau tave ir paskyriau
pranašu tautoms.“
6 Aš atsakiau: „Ak, Viešpatie Dieve,
aš nemoku kalbėti, nes esu tik vaikas.“
7 Bet Viešpats man sakė: „Nesakyk:
„Aš esu vaikas“, bet eik, pas ką tave
siųsiu, ir kalbėk, ką tau liepsiu.
8 Nebijok jų, nes Aš esu su tavimi
ir tave išgelbėsiu“, – sako Viešpats.
9 Tada Viešpats ištiesė savo ranką ir,
palietęs mano lūpas, tarė man: „Štai
Aš įdėjau savo žodžius į tavo lūpas.
10 Šiandien paskyriau tave virš tautų
ir karalysčių rauti, griauti, nuversti,
naikinti, statyti ir sodinti.“
11 Viešpats klausė manęs: „Ką matai,
Jeremijau?“ Aš atsakiau: „Matau
migdolo šaką.“
12 Viešpats atsakė: „Gerai matai, nes
Aš budėsiu, kad mano žodis būtų
įvykdytas.“
13 Viešpats klausė manęs antrą

1 SKYRIUS
1 Joz 21,18
2 2 Kar 21,24; Jer 25,3
3 2 Kar 23,34; 2 Kar 25,8; Jer 39,2; Jer 52,12
5 Iš 33,12; Iz 49,1.5; Lk 1,15
6 Iš 4,10; Iš 6,12.30
7 Sk 22,20.38
8 Iš 3,12; Ez 2,6; Ez 3,9
9 Iz 6,7; Iz 51,16
10 1 Kar 19, 17; 2 Kor 10,4.5
13 Ez 11,3; Ez 24,3
14 Jer 6,1
15 Jer 6,22; Jer 25,9; Jer 39,3
16 Įst 28,20; Iz 37,19; Jer 7,9
17 Job 38,3; Ez 2,6
18 Iz 50,7

2 SKYRIUS
2 Įst 2,7; Jer 2,6; Ez 16,8; Oz 2,15
3 Pr 12,3; Iš 19,5.6; Įst 7,6; Įst 14,2; Iz 41,11; Jer 12,14; Jer 30,15.16; Jer 50,7; Jok 1,18; Apr 14,4

kartą: „Ką matai?“ Aš atsakiau:
„Matau verdantį katilą, krypstantį
iš šiaurės.“
14 Viešpats atsakė: „Iš šiaurės ateis
nelaimė visiems šalies gyventojams.
15 Aš pašauksiu visas šiaurės karalys-
tes, ir jos ateis, ir kiekviena pastatys
savo sostą prie Jeruzalės vartų, prieš
visas jos sienas iš visų pusių ir prieš
visus Judo miestus.
16 Tada paskelbsiu teismo sprendimą
dėl visų jų nusikaltimų: jie paliko
mane, aukojo svetimiems dievams
ir garbino savo rankų darbus.
17 O tu susijuosk, kelkis ir kalbėk
jiems, ką tau liepsiu! Nenusigąsk jų,
kad neišgąsdinčiau tavęs jų akivaiz-
doje.
18 Štai Aš šiandien padariau tave
sutvirtintu miestu, geležies stulpu ir
vario siena prieš visą šalį: prieš Judo
karalius, kunigaikščius, kunigus ir
visą tautą.
19 Jie kovos prieš tave, bet nenugalės,
nes Aš esu su tavimi ir tave išgelbė-
siu“, – sako Viešpats.

2 Viešpats kalbėjo:
2 „Eik ir šauk Jeruzalei, sakydamas:
„Taip sako Viešpats: „Aš atsimenu
tavo jaunystės ištikimybę, tavo mei-
lę, kai buvai sužadėtinė, kaip tu mane
sekei dykumoje, neapsėtoje žemėje;
3 Izraelis buvo šventas Viešpačiui,
Jo derliaus pirmasis vaisius. Kas jį

skriaudė, nusikalto, nelaimė juos
ištiko.“
4 Klausykite Viešpaties žodžio, Jokū-
bo namai ir visos Izraelio giminės:
5 „Kokią neteisybę rado manyje jūsų
tėvai, kad jie nutolo nuo manęs, sekė
tuštybę ir patys tapo tušti.
6 Jie neklausė: „Kur yra Viešpats,
kuris mus išvedė iš Egipto šalies,
vedė dykumoje, stepių ir daubų
krašte, išdžiūvusioje ir tamsioje
žemėje; krašte, per kurį niekas
nekeliauja ir kuriame joks žmogus
negyvena?“
7 Juk Aš jus atvedžiau į derlingą šalį
ir leidau naudotis jos vaisiais ir gėry-
bėmis. Bet jūs atėję sutepėte mano
kraštą, mano nuosavybę padarėte
bjaurią.
8 Kunigai neklausė: „Kur yra Vieš-
pats?“, įstatymo sargai nepažino
manęs, ganytojai sukilo prieš mane,
pranašai pranašavo Baalo vardu ir
sekė tai, kas neturi vertės.
9 Todėl bylinėsiuosi su jumis, – sako
Viešpats, – ir su jūsų vaikų vaikais.
10 Eikite į Kitimų salas ir pažiūrėkite
arba pasiųskite į Kedarą ir atidžiai
ieškokite, ar ten yra kas nors pa-
našaus?
11 Ar yra kuri tauta, pakeitusi savo
dievus, kurie nėra dievai? Bet mano
tauta iškeitė savo šlovę į tai, kas yra
be vertės.
12 Stebėkitės dėl to, dangūs, išsigąskite
ir būkite sukrėsti, – sako Viešpats. –
13 Nes dvi piktybes padarė mano tau-
ta: ji paliko mane, gyvojo vandens
šaltinį, ir išsikasė kiaurų šulinių,
kurie nesulaiko vandens.
14 Argi Izraelis vergas? Argi jis gi-

5 2 Kar 17,15; Iz 5,4; Jer 8,19; Jon 2,8; Mch 6,3; Rom 1,21
6 Iš 20,2; Įst 8,15; Įst 32,10; Iz 63,11
7 Sk 13,27; Sk 35,33; Iz 24,5; Oz 4,3
8 Jer 23,13; Rom 2,20
9 Jer 2,35; Ez 20,35.36; Mch 6,2
10 Jer 18,13
11 Ps 106,20; Ps 115,4; Iz 37,19; Mch 4,5; Rom 1,23
13 Ps 36,9; Jer 17,13; Jn 4,14
14 Iš 4,22
15 Iz 1,7; Jer 50,17
16 2 Kar 23,29-37; Jer 43,7-9
17 Įst 32,10; Jer 4,18
18 Joz 13,3; Iz 30,1-3; Oz 5,13
19 Iz 3,9; Jer 4,18; Oz 5,5
20 Iš 19,8; Iš 34,15; Kun 26,13; Įst 12,2; Joz 24,18; Ts 10,16; 1 Sam 12,10; Iz 57,5.7; Jer 3,6
21 Iš 15,17; Įst 32,32; Ps 44,2; Ps 80,8; Iz 5,2.4
22 Job 14,16.17; Jer 17,1.2; Oz 13,12
23 Pat 30,12
25 Iz 57,10; Jer 3,13; Jer 18,12

męs vergu? Kodėl jis tapo grobiu?
15 Jauni liūtai riaumojo prieš jį ir
staugė. Jie pavertė šalį dykyne, mies-
tai sudeginti ir be gyventojų.
16 Nofo ir Tachpanheso sūnūs sudau-
žė tavo karūną.
17 Argi ne pats tai užsitraukei, pa-
likdamas Viešpatį, savo Dievą, kai
Jis tave vedė keliu?
18 O dabar kodėl bėgi į Egiptą Šihoro
vandens gerti ar į Asiriją gerti upės
vandens?
19 Tavo paties nedorybė nubaus tave
ir tavo nuklydimas pamokys tave.
Todėl pažink ir pamatyk, kaip negẽra
ir kartu yra tai, kad tu palikai Vieš-
patį ir nėra tavyje mano baimės“, –
sako Viešpats, kareivijų Dievas.
20 „Aš jau seniai sulaužiau tavo jun-
gą, sutraukiau pančius, ir tu sakei:
„Nenusikalsiu.“ Tačiau ant kiekvie-
nos aukštos kalvos ir po kiekvienu
žaliu medžiu tu klaidžiojai paleistu-
vaudamas.
21 Aš tave pasodinau kaip taurų vyn-
medį, tikrą želmenį. Kaip tu išsigimei
į laukinį vynmedį?
22 Nors nusipraustum šarmu ir muilu,
tačiau tavo kaltė liks mano akivaiz-
doje“, – sako Viešpats Dievas.
23 „Kaip tu gali sakyti: „Aš nesusi-
tepiau, nesekiojau paskui Baalą.“?
Pažvelk į savo kelius slėnyje, pagal-
vok, ką darei. Tu – laukinė kupranu-
garė, pasileidusi savo keliais,
24 laukinė asilė, pripratusi prie dy-
kumos, kuri geisdama uodžia orą.
Kas gali ją sulaikyti? Jos ieškantieji
nenuvargs, bet suras ją jos mėnesį.
25 Saugok savo koją, kad nebūtų
basa, ir savo gerklę nuo troškulio.
Bet tu sakai: „Nėra vilties. Aš myliu

svetimuosius ir seksiu paskui juos.“
26 Kaip gėdisi vagis, kai jį pagau-
na, taip bus sugėdintas Izraelis:
karaliai, kunigaikščiai, kunigai ir
pranašai,
27 kurie sako medžiui: „Tu mano
tėvas“, ir akmeniui: „Tu mane pa-
gimdei.“ Jie nusisuko ir atgręžė man
nugarą. Bet savo nelaimės metu jie
sako: „Kelkis ir gelbėk mus.“
28 Kurgi tavo dievai, kuriuos pasida-
rei? Jie teatsikelia ir, jei gali, tepadeda
tau nelaimės metu. Judai, juk kiek
tavo miestų, tiek dievų.
29 Ar jūs bylinėsitės su manimi?
Jūs visi man nusikaltote“, – sako
Viešpats.
30 „Veltui Aš baudžiau jūsų vaikus,
jie nepriėmė pamokymo. Jūsų pačių
kardas prarijo pranašus kaip naiki-
nantis liūtas.
31 O karta, stebėkite Viešpaties žodį!
Argi Aš buvau dykuma Izraeliui
arba tamsi šalis? Kodėl mano tauta
sako: „Mes esame viešpačiai, nebe-
grįšime pas Tave“?
32 Ar mergaitė pamiršta savo papuo-
šalus, nuotaka – savo apdarą? Bet
mano tauta jau seniai pamiršo mane.
33 Kaip puikiai tu moki ieškoti
meilės! Tu išmokei nedoras moteris
savo kelių.
34 Tavo drabužių kraštai sutepti ne-
kaltai nužudytųjų krauju. Jo netgi
nereikia ieškoti, jis aiškiai matomas
ant tavęs.
35 Tačiau tu sakai: „Aš nekalta, Jo
rūstybė nusigręš nuo manęs.“ Aš
apkaltinsiu tave, nes sakei: „Nenu-
sidėjau.“
36 Ko tu blaškaisi, keisdama savo

26 Iz 28,7; Jer 5,31
27 Ts 10,10; Iz 26,16; Jer 3,9; Oz 5,15
28 Įst 32,37; Ts 10,14; 2 Kar 17,30.31; Iz 45,20; Jer 11,13
30 Neh 9,26; Iz 1,5; Iz 9,13; Jer 5,3; Jer 7,28; Jer 26,20-24; Apd 7,52; 1 Tes 2,15
31 Įst 32,15; Jer 2,20.25
32 Ps 106,21; Iz 17,10; Jer 3,21; Jer 13,25; Oz 8,14
34 2 Kar 21,16; 2 Kar 24,4; Ps 106,38; Jer 7,6;Jer 19,4
35 Pat 28,13; Jer 2,9.23.29; Mal 2,17; Mal 3,8; 1 Jn 1,8.10
36 2 Km 28,16; Iz 30,3; Jer 31,22; Oz 5,13; Oz 12,1
37 2 Sam 13,19; Jer 14,3.4; Jer 37,7-10

3 SKYRIUS
1 Įst 24,1-4; Jer 2,7.20; Jer 2,20; Jer 4,1; Ez 16,26; Zch 1,3
2 Įst 12,2; Pat 23,28; Jer 2,7.20; Jer 3,21; Jer 7,29
3 Kun 26,19; Jer 14,3-6; Sof 3,5
4 Ps 71,17; Pat 2,17; Jer 2,2; Oz 2,15
5 Ps 103,9; Iz 57,16; Jer 3,12
6 Jer 2,20; Jer 7,24
7 2 Kar 17,13; Jer 3,11; Ez 16,47.48
8 2 Kar 17,6; Iz 50,1; Ez 23,9.11
9 Iz 57,6; Jer 2,7.27

kelius? Ir Egiptas nuvils tave, kaip
Asirija apvylė.
37 Iš ten tu irgi išeisi, užsidėjusi ran-
kas ant galvos, nes Viešpats atmetė
tuos, kuriais pasitikėjai, ir nieko iš
jų nelaimėsi.“

3 „Jie sako: „Jei vyras paleidžia
žmoną ir ji, atsiskyrusi nuo jo,
išteka už kito vyro, ar jis gali sugrįžti
pas ją? Argi tai nesuteptų krašto?“ O
tu paleistuvavai su daugeliu meilu-
žių, tačiau sugrįžti pas mane, – sako
Viešpats. –
2 Pakelk savo akis į aukštumas ir pаž-
velk, kur tik tu nesi paleistuvavusi?
Laukdama tu sėdėjai pakelėse kaip
arabas dykumoje. Tu sutepei šalį savo
paleistuvystėmis ir nedorybėmis.
3 Todėl buvo sulaikyti lietūs, nebuvo
ir vėlyvojo lietaus. Bet tu turėjai
paleistuvės kaktą ir nesigėdijai.
4 Argi nuo to laiko nenori man
šaukti: „Mano tėve! Argi nesi mano
jaunystės vadovas?!
5 Ar Jis pyks amžinai ir visados
rūstaus?“ Štai tu darei ir kalbėjai
pikta, kaip tik galėjai.“
6 Viešpats man tarė karaliaus Jošijo
dienomis: „Ar matei, ką darė nukly-
dusi Izraelio tauta? Ji paleistuvavo
ant kiekvieno aukšto kalno ir po
kiekvienu žaliuojančiu medžiu.
7 Aš kviečiau po viso to: „Sugrįžk
pas mane“, bet ji nesugrįžo. Neišti-
kimoji jos sesuo, Judo tauta, matė,
8 kad Aš ją atstūmiau ir daviau jai sky-
rybų raštą, nes Izraelio tauta nukly-
dusi svetimavo. Tačiau neištikimoji
jos sesuo, Judo tauta, nepabūgo, bet
taip pat nuėjusi paleistuvavo.
9 Savo paleistuvystėmis ji sutepė

kraštą ir svetimavo su akmenimis
ir medžiais.
10 Tačiau, nors visa tai įvyko, neiš-
tikimoji jos sesuo, Judo tauta, taip
pat nesugrįžo pas mane visa širdi-
mi, bet tik veidmainiavo", – sako
Viešpats.
11 Viešpats kalbėjo man: „Nuklydusi
Izraelio tauta buvo teisesnė už neiš-
tikimąją Judo tautą.
12 Eik šiaurės link, skelbdamas: „Su-
grįžk, nuklydusi Izraelio tauta. Aš
neberūstausiu, nes esu gailestingas,
nepyksiu ant jūsų amžinai.
13 Prisipažink, kad Viešpačiui, savo
Dievui, buvai neištikima ir nusikal-
tai, svetimaudama po žaliuojančiais
medžiais ir mano balso neklausyda-
ma, – sako Viešpats. –
14 Sugrįžkite, nuklydę vaikai, – sako
Viešpats, – nes Aš esu jus vedęs. Aš
paimsiu jus po vieną iš miesto ir po
du iš giminės ir atvesiu į Sioną.
15 Aš jums duosiu ganytojų pagal
savo širdį: jie jus ganys išmintingai
ir sumaniai.
16 Ir tomis dienomis, kai jūs tapsite
gausia tauta žemėje, – sako Vieš-
pats, – niekas nebeklaus, kur yra
Viešpaties Sandoros skrynia. Ji nie-
kam neberūpės, jos nei prisimins,
nei pasiges ir naujos nebedarys.
17 Tuomet Jeruzalę vadins Viešpa-
ties sostu ir į ją susirinks visos tau-
tos dėl Viešpaties vardo Jeruzalėje.
Jie nebegyvens pagal savo piktos
širdies sumanymus.
18 Tomis dienomis Judo namai su
Izraelio namais ateis iš šiaurės kraš-
to į šalį, kurią daviau jūsų tėvams
paveldėti.
19 Galvojau padaryti tave sūnumi ir
duoti tau gražią šalį, gerą paveldą
tarp tautų. Tikėjausi, kad tu mane
vadinsi savo tėvu ir nuo manęs ne-
nusigręši.
20 Tačiau kaip moteris sulaužo išti-
kimybę savo vyrui, taip jūs, Izraelio
namai, sulaužėte ištikimybę man, –
sako Viešpats. –
21 Aukštumose girdimas Izraelio
vaikų maldavimas ir verksmas; jie
elgėsi neištikimai, pamiršo Viešpa-
tį, savo Dievą.
22 Sugrįžkite, nuklydusieji vaikai.
Aš atleisiu jums." Štai mes ateiname
pas Tave, nes Tu esi Viešpats, mūsų
Dievas.
23 Iš tiesų veltui mes vylėmės aukštu-
momis ir kalnais. Viešpatyje, mūsų
Dieve, yra Izraelio išgelbėjimas.
24 Gėda prarijo mūsų tėvų jaunystės
triūsą: avis, galvijus, sūnus ir dukteris.
25 Mūsų gultas – gėda, o sumaištis –
apklotas, nes mes nusidėjome Vieš-
pačiui, savo Dievui; mes ir mūsų
tėvai nuo jaunystės iki šios dienos
neklausėme Viešpaties, savo Dievo.

4 „Izraeli, jei nori sugrįžti, – sako
Viešpats, – grįžk pas mane. Jei
pašalinsi savo bjaurystes, tau nerei-
kės bėgti nuo manęs.
2 Tada prisieksi be jokios klastos,
teisingai ir teisiai: „Kaip gyvas
Viešpats!" Ir Jis bus palaiminimas
tautoms, ir tautos girsis Juo."
3 Taip sako Viešpats Judo žmonėms
ir Jeruzalei: „Arkite dirvonus ir
nesėkite erškėtynuose.
4 Apsipjaustykite Viešpačiui ir paša-
linkite nuo savo širdžių plėvelę, Judo
žmonės ir Jeruzalės gyventojai, kad
neišsiveržtų kaip ugnis mano rūs-

10 Jer 12,2; Oz 7,14
11 Ez 16,51.52
12 2 Kar 17,6; Ps 86,15; Jer 12,15; Jer 31,20; Jer 33,26
13 Kun 26,40; Įst 12,2; Įst 30,1.2; Pat 28,13; Jer 2,25; Ez 16,15; 1 Jn 1,9
14 Jer 31,6; Jer 31,32; Oz 2,19.20; Rom 11,5
15 Jer 23,4; Jer 31,10; Ez 34,23; Apd 20,28; Ef 4,11
16 Iz 49,19; Iz 65,17; Jer 23,3
17 Įst 29,19; Iz 60,9; Jer 7,24
18 Iz 11,13; Jer 31,8; Jer 50,4; Ez 37,16-22; Oz 1,11; Am 9,15
19 Ps 106,24; Iz 63,16; Jer 3,4
20 Iz 48,8
21 Iz 15,2
22 Jer 30,17; Jer 33,6; Oz 6,1; Oz 14,4
23 Ps 3,8; Ps 121,1.2; Pat 21,31; Jer 17,14; Jer 31,7; Jon 2,9
24 Jer 11,13; Jer 14,20; Oz 9,10
25 Ezr 9,6.7; Jer 22,21
4 SKYRIUS
1 Jer 3,1.22; Jer 15,19; Jl 2,12
2 Pr 22,18; Įst 10,20; Ps 72,18; Iz 45,23.25; Iz 48,1; Iz 65,16; Jer 3,17; Jer 9,24; Jer 12,16; Zch 8,8; 1 Kor 1,31; 2 Kor 10,17; Gal 3,8
3 Oz 10,12; Mt 13,7
4 Įst 10,16; Įst 30,6; Jer 9,25.26; Rom 2,28.29; Kol 2,11

tybė ir neužsidegtų neužgesinamai
dėl jūsų piktų darbų.
5 Skelbkite Jude ir praneškite Jeru-
zalėje, pūskite ragą krašte, garsiai
šaukite ir sakykite: „Susirinkite ir
eikime į sutvirtintus miestus!“
6 Iškelkite vėliavą Siono link! Bėki-
te! Nestovėkite! Nelaimę ir sunaiki-
nimą Aš užleisiu iš šiaurės.
7 Liūtas pakilo iš tankumyno, tautų
naikintojas yra kelyje. Jis pakilo iš
savo vietos, kad paverstų tavo šalį
dykuma; tavo miestai pavirs griu-
vėsiais ir ištuštės.
8 Todėl apsivilkite ašutinėmis, raudo-
kite ir dejuokite: „Nenusigręžė nuo
mūsų Viešpaties rūstybė.“
9 Viešpats sako: „Ateis diena, kada
pradings karaliaus drąsa ir kuni-
gaikščių narsumas, kunigai išsigąs
ir pranašai pastirs iš baimės.
10 Jie sakys: „Ak, Viešpatie Dieve, iš
tikrųjų Tu smarkiai apgavai šią tautą
ir Jeruzalę, sakydamas: „Jūs turėsite
taiką“, o dabar kardas siekia mūsų
sielas!“
11 Tuomet bus pasakyta šiai tautai ir
Jeruzalei: „Karštas vėjas pučia nuo
plikų aukštumų iš dykumos mano
tautos link, bet ne tam, kad ją vėtytų
ir valytų.
12 Smarkus vėjas iš ten ateina pas
mane. Dabar Aš pats paskelbsiu
jiems nuosprendį.“
13 Kaip debesis Jis pakyla, kaip audra
Jo kovos vežimai, greitesni už erelius
Jo žirgai! Vargas mums, mes žuvę!
14 Jeruzale, apvalyk nuo nedorybių
savo širdį, kad būtum išgelbėta! Ar
ilgai dar puoselėsi piktas mintis?
15 Klausykis, iš Dano ir iš Efraimo
kalnyno balsas skelbia blogą žinią:
16 „Įspėkite tautas, praneškite Jeru-
zalei: priešai ateina iš tolimos šalies
ir pakels balsą prieš Judo miestus!
17 Kaip lauko sargai jie apstojo ją, nes
ji buvo sukilusi prieš mane, – sako
Viešpats. –
18 Tavo keliai ir darbai tau tai užtrau-
kė! Tavo nedorybė yra karti ir pasiekė
tavo širdį.“
19 Ak, mano siela, mano siela! Skaus-
mas pasiekė mano širdį. Mano širdis
nerimsta, negaliu tylėti, nes tu, mano
siela, girdi trimito garsą, karo pavojų.
20 Sunaikinimas po sunaikinimo!
Visa šalis nuniokota! Staiga sunai-
kinamos mano pastogės, ūmai –
mano palapinės!
21 Ar ilgai matysiu vėliavas, girdėsiu
trimito garsą?
22 „Nes mano žmonės yra kvaili, jie
manęs nepažįsta. Jie – neprotingi
vaikai, neturintys supratimo. Jie
išmintingi daryti pikta, bet daryti
gera jie nesugeba.“
23 Aš pažvelgiau į žemę – ji buvo be
pavidalo ir tuščia, pažvelgiau į dan-
gus – ten nebuvo šviesos.
24 Pažvelgiau į kalnus – jie drebėjo,
visos aukštumos siūbavo.
25 Aš žvalgiaus, ir nebuvo nė vieno
žmogaus, visi padangių paukščiai
buvo nuskridę.
26 Pažvelgiau į derlingą žemę – ji buvo
dykuma, visi miestai buvo sunaikinti
Viešpaties akivaizdoje, Jo rūstybės
įkarštyje.
27 Viešpats tarė: „Visa šalis liks tuš-
čia, tačiau jos nesunaikinsiu visiškai.
28 Dėl to gedės žemė ir aptems
aukštai dangūs. Aš tai pasakiau ir

5 Joz 10,20; Jer 6,1; Jer 8,14; Oz 8,1
6 Jer 1,13-15; Jer 6,1.22; Jer 50,17
7 2 Kar 24,1; Iz 1,7; Iz 6,11; Jer 2,15; Jer 25,9; Ez 26,7-10; Dan 7,4
8 Iz 22,12; Jer 6,26
10 2 Kar 25,10-12; Jer 5,12; Jer 14,13; Ez 14,9; 2 Tes 2,11
11 Jer 51,1; Ez 17,10; Oz 13,15
12 Jer 1,16
13 Įst 28,49; Iz 5,28; Rd 4,19; Oz 8,1; Hab 1,8
14 Pat 1,22; Iz 1,16; Jer 13,27; Jok 4,8
15 Jer 8,16; Jer 50,17
16 Iz 39,3; Jer 5,15
17 2 Kar 25,1.4
18 Ps 107,17; Iz 50,1; Jer 2,17.19
19 2 Kar 25,11; 2 Km 36,20; Iz 15,5; Iz 16,11; Iz 21,3; Iz 22,4; Jer 9,1.10; Jer 20,9
20 Ps 42,7; Jer 10,20; Ez 7,26
22 Jer 9,3; Jer 13,23; Rom 16,19; 1 Kor 14,20
23 Pr 1,2; Iz 24,19
24 Iz 5,25; Jer 10,10; Ez 38,20
25 Jer 9,10; Jer 12,4; Sof 1,3
26 Jer 9,10
27 Jer 5,10.18; Jer 30,11; Jer 46,28
28 Sk 23,19; Iz 5,30; Iz

nesigailėsiu, nutariau ir įvykdysiu!“
29 Nuo raitelių ir šaulių šauksmo
pabėgs visas miestas: jie sulįs į olas,
pasislėps tankynėse ir lips ant uolų.
Miestai ištuštės ir liks be gyventojų.
30 Ką dabar darysi tu, apiplėštoji?
Nors apsivilktum purpuru, pasidabintum auksiniais papuošalais,
išsidažytum veidą – veltui tu puoštumeisi. Tavo meilužiai paniekins
tave, jie ieškos tavo gyvybės.
31 Girdžiu tarsi gimdančios riksmą,
tarsi pirmagimį gimdančios šauksmą – balsą Siono dukters, gaudančios kvapą, tiesiančios rankas ir sakančios: „Vargas man, mano sielą nuvargino žudikai.“

5 „Pereikite Jeruzalės gatves, žiūrėkite ir stebėkite, ieškokite aikštėse; jei rasite nors vieną, kuris elgiasi teisingai ir siekia tiesos, tada Aš jai atleisiu.
2 Nors jie sako: „Kaip gyvas Viešpats“, iš tikrųjų jie melagingai prisiekia.“
3 Viešpatie, argi tavo akys nenukreiptos į tiesą? Tu baudei juos, bet jie neatgailavo; prispaudei juos, bet jie nepriėmė pataisymo. Jie pasidarė kietesni už uolą, atsisakė atsiversti.
4 Todėl aš sakiau: „Tai vargšai; jie kvaili, nes nežino Viešpaties kelių, nepažįsta Dievo įstatymo.
5 Eisiu pas kilminguosius ir su jais kalbėsiu, nes jie žino Viešpaties kelius ir Jo įstatymą.“ Tačiau jie taip pat sulaužė jungą, sutraukė pančius.
6 Todėl sudraskys juos liūtas, suplėšys stepių vilkas. Leopardas tykos prie jų miestų; kas tik išeis, bus sudraskytas, nes gausu jų nusikaltimų, jų paklydimas didelis.
7 „Kaip Aš galėčiau tau atleisti? Tavo vaikai paliko mane ir prisiekė tuo, kas nėra dievai. Aš juos pasotinau, o jie svetimavo ir lankė paleistuvių namus.
8 Jie kaip nupenėti eržilai geidė savo artimo žmonos.
9 Ar neturėčiau tokių nubausti? – sako Viešpats. – Ar šitokiai tautai neturėčiau atkeršyti?
10 Eikite į vynuogynus ir naikinkite, bet ne iki galo. Pašalinkite atžalas, nes jos nepriklauso Viešpačiui!
11 Labai neištikimi buvo Izraelis ir Judas“, – sako Viešpats.
12 Jie išsigynė Viešpaties ir sakė: „Tai ne Jis. Nesulauksime nelaimės, nematysime nei kardo, nei bado.“
13 Pranašai taps vėjais, jie neturės žodžių – taip jiems atsitiks.
14 Todėl Viešpats, kareivijų Dievas, sako: „Kaip jie kalbėjo, taip jiems įvyks. Aš padarysiu savo žodžius tavo burnoje ugnimi, o šitą tautą – malkomis, kurias ugnis sudegins.
15 Izraeli, Aš atvesiu prieš jus tautą iš toli, – sako Viešpats, – galingą tautą, labai seną tautą, kurios kalbos tu nemoki ir nesupranti, ką ji kalba.
16 Jų strėlinė – kaip atviras kapas; jie visi yra karžygiai!
17 Jie suvalgys tavo derlių ir duoną, skirtą tavo sūnums ir dukterims, ir tavo avis bei galvijus; nurinks tavo vynmedžius ir figmedžius; jie sunaikins sustiprintus miestus, kuriais pasitikėjai.
18 Tačiau net tomis dienomis, – sako Viešpats, – nesunaikinsiu jūsų visų.
19 Kai jie klaus: „Už ką Viešpats, mūsų Dievas, mums taip padarė?“, tu jiems atsakysi: „Kaip jūs pali-

46,10.11; Iz 50,3; Jer 7,16; Jer 12,4.11; Jer 14,2; Jer 23,30; Jer 30,24; Dan 4,35; Oz 4,3; Jl 2,30.31
30 2 Kar 9,30; Jer 22,20.22; Rd 1,2.19; Ez 23,9.10.22.40
31 Iz 1,15; Rd 1,17
5 SKYRIUS
1 Pr 18,23-32; Ez 22,30
2 Iz 48,1; Jer 4,2; Jer 7,9; Tit 1,16
3 2 Kar 25,1; 2 Km 16,9; Iz 1,5; Iz 9,13; Jer 2,30; Jer 7,28; Jer 16,17; Sof 3,2
4 Iz 27,11; Jer 8,7; Oz 4,6
5 Iš 32,25; Ps 2,3; Jer 2,20; Mch 3,1
6 Ps 104,20; Jer 4,7; Ez 22,27; Oz 13,7; Hab 1,8; Sof 3,3
7 Įst 32,15.21; Joz 23,7; Jer 2,11; Jer 12,16; Sof 1,5; Gal 4,8
8 Jer 13,27; Jer 29,23; Ez 22,11
9 Jer 9,9
10 Jer 4,27
11 Jer 3,6.7.20
12 2 Km 36,16; Iz 28,15; Iz 47,8; Jer 4,10; Jer 14,13; Jer 23,17
14 Iz 24,6; Jer 1,9; Jer 23,29; Oz 6,5; Sof 1,6; Zch 1,6
15 Įst 28,49; Iz 5,26; Iz 39,3; Jer 1,15; Jer 4,16; Jer 6,22
17 Kun 26,16; Įst 28,31.33; Jer 8,16; Jer 50,7.17
18 Jer 30,11; Am 9,8
19 Įst 28,48;

kote mane ir tarnavote svetimiems
dievams savo krašte, taip tarnausite
svetimiesiems ne savo šalyje."
20 Skelbkite Jokūbo namams ir pra-
neškite Judui:
21 „Klausykitės, kvaili ir neprotingi
žmonės, kurie turite akis, bet nema-
tote, kurie turite ausis, bet negirdite!
22 Argi nebijote manęs? – sako Vieš-
pats. – Argi nedrebėsite prieš mane?
Aš sulaikiau jūrą smėlio riba kaip
amžina užtvara, kurios ji neperžengs,
nors ir siaus. Nors bangos ir daužytų
ją, nepralauš jos.
23 Bet šita tauta yra užsispyrusi ir
kietos širdies, ji pasitraukė ir nuėjo.
24 Ji nepagalvojo: „Reikia bijoti Vieš-
paties, savo Dievo, kuris tinkamu
laiku duoda ankstyvą ir vėlyvą lietų
ir išsaugo mums mūsų derlių!"
25 Jūsų kaltės tai sustabdė, ir nuodė-
mės atėmė iš jūsų gėrybes.
26 Mano tautoje yra nedorėlių, kurie
susilenkę tyko kaip paukštgaudžiai,
spendžia žabangus žmonėms pa-
gauti.
27 Kaip krepšys pilnas paukščių, taip
jų namai pilni apgaulės; tokiu būdu
jie tapo žymūs ir pralobo.
28 Jie taip nutuko, kad net blizga,
jų nedorybei nėra ribų. Jie negina
našlaičių teisme, tačiau klesti. Jie
nežiūri vargšo teisių.
29 Ar neturėčiau tokių bausti? – sako
Viešpats. – Ar šitokiai tautai netu-
rėčiau atkeršyti?
30 Siaubingų ir bjaurių dalykų vyks-
ta šalyje:
31 pranašai pranašauja melus, ku-
nigai moko, kaip jiems naudinga,
o mano tauta tai mėgsta! Bet ką
darysite, kai ateis galas?"

Įst 29,24-29; 1 Kar 9,8.9; Jer 1,16; Jer 2,13; Jer 13,22; Jer 16,10-13
21 Iz 6,9; Jer 6,10; Ez 12,2; Mt 13,14; Jn 12,40; Apd 28,26; Rom 11,8
22 Įst 28,58; Job 26,10; Ps 119,120; Jer 2,19; Jer 10,7; Apr 15,4
24 Pr 8,22; Įst 11,14; Ps 147,8; Jer 14,22; Jl 2,23; Mt 5,45; Apd 14,17; Jok 5,7
25 Jer 3,3
26 Ps 10,9; Pat 1,11; Jer 18,22; Hab 1,15
28 Įst 32,15; Job 12,6; Ps 73,12; Iz 1,23; Jer 7,6; Jer 22,3; Zch 7,10
29 Jer 5,9; Mal 3,5
30 Jer 23,14; Oz 6,10; 2 Tim 4,3
31 Jer 14,14; Ez 13,6; Mch 2,11
6 SKYRIUS
1 Neh 3,14; Jer 4,6
3 2 Kar 25,1-4; Jer 4,17; Jer 12,10
4 Jer 15,8; Jer 51,27; Jl 3,9; Sof 2,4
7 Ps 55,9; Iz 57,20
8 Ez 23,18; Oz 9,12
10 Iš 6,12; Jer 5,21; Jer 7,26; Jer 8,9; Jer 20,8; Apd 7,51
11 Jer 9,21; Jer 20,9

6 Bėkite, Benjamino vaikai, iš Je-
ruzalės; Tekojoje pūskite trimitą
ir Bet Kereme uždekite ugnį kaip
ženklą, nes nelaimė ir sunaikinimas
ateina iš šiaurės.
2 Siono duktė panaši į gražią ir lepią
moteriškę.
3 Piemenys su bandomis ateis prieš
ją. Jie pasistatys aplink ją palapines,
kiekvienas nuganys savo dalį.
4 Ruoškitės karui prieš ją! Kelki-
tės ir pradėkime kovą vidudienį!
Vargas mums, nes baigiasi diena ir
ilgėja vakaro šešėliai!
5 Kelkitės ir pulkime nakčia, sunai-
kinkime jos rūmus!
6 Taip sako kareivijų Viešpats: „Kirs-
kite medžius ir supilkite prieš Je-
ruzalę pylimą! Šis miestas turi būti
nubaustas, nes vien tik priespauda
jame.
7 Kaip iš šaltinio trykšta vanduo,
taip iš jo trykšta nedorybės. Smur-
tas ir sunaikinimas jame, skriauda
ir žaizdos nuolat mano akivaizdoje.
8 Leiskis pamokoma, Jeruzale, kad
kartais Aš neatsitraukčiau nuo tavęs
ir nepaverčiau tavęs dykyne, negy-
venama šalimi!"
9 Taip sako kareivijų Viešpats: „Jie
nurinks Izraelio likutį kaip vyn-
medį, dar kartą ranka perbrauks
šakeles kaip vynuogių skynėjas!"
10 Kam turiu kalbėti ir ką įspėti, kad
jie klausytų? Jų ausys neapipjaus-
tytos, jos negali išgirsti. Viešpaties
žodis jiems tapo pajuoka, jie jo
nemėgsta.
11 Aš esu pilnas Viešpaties rūstybės,
nebeįstengiu susilaikyti. Išliesiu ją
ant vaikų gatvėje ir ant susirinku-
sių jaunuolių! Vyras ir žmona bus

sugauti, pagyvenęs ir senas.
12 „Jų namai, laukai ir žmonos ati-
teks kitiems, nes Aš ištiesiu savo
ranką prieš šalies gyventojus“, –
sako Viešpats.
13 „Jie visi, nuo mažiausio iki di-
džiausio, pasidavė godumui, nuo
pranašo iki kunigo – visi elgiasi
klastingai.
14 Jie gydo mano tautos žaizdas tik
paviršutiniškai, sakydami: „Taika!
Taika!“ Tačiau taikos nėra.
15 Jie turėtų gėdytis, nes elgėsi
bjauriai, tačiau nei jie gėdijasi, nei
parausta. Todėl jie kris tarp krintan-
čių, sukniubs, kai juos aplankysiu“, –
sako Viešpats.
16 Taip sako Viešpats: „Eikite į ke-
lius ir ieškokite senųjų takų; suradę
gerą kelią, juo eikite. Taip rasite
atilsį savo sieloms. Bet jie atsakė:
„Neisime!“
17 Aš pastačiau jiems sargų, saky-
damas: „Klausykite trimito garso.“
Bet jie atsakė: „Nesiklausysime!“
18 Todėl klausykite, tautos, ir supras-
kite, kas tarp jų vyksta.
19 Klausyk, žeme! Aš užleisiu nelai-
mę šitai tautai kaip jų minčių vaisių,
nes jie neklausė mano žodžių ir
mano įstatymo, bet jį atmetė.
20 Kam man smilkalai, nešami iš
Šebos, ir kvepianti nendrė iš tolimos
šalies? Jūsų deginamosios aukos
man nepatinka, jūsų aukos man
nemielos.“
21 Todėl taip sako Viešpats: „Štai
Aš dedu šitai tautai ant kelio atsi-
trenkimo akmenų. Tėvai ir vaikai
suklups ant jų, kaimynas ir draugas
kartu pražus.“
22 Taip sako Viešpats: „Ateina tauta
iš šiaurės, didelė tauta kyla nuo
žemės pakraščių.
23 Jie lankais ir ietimis ginkluoti,
žiaurūs ir negailestingi. Jų triukš-
mas kaip ūžianti jūra. Jie joja ant
žirgų, kiekvienas pasirengęs kovai
prieš tave, Siono dukra!“
24 Kai tik tai išgirdome, nusviro mūsų
rankos, baimė ir skausmai apėmė
mus lyg gimdančią moterį.
25 Neikite į laukus ir nevaikščiokite
keliu, nes priešo kardas kelia baimę
aplinkui!
26 Mano tautos dukterie, apsivilk
ašutine ir voliokis pelenuose. Gedėk
kaip vienintelio sūnaus, graudžiai
raudok; staiga mus užpuls naikin-
tojas!
27 „Aš pastačiau tave kaip bokštą ir
tvirtovę tarp savo žmonių, kad pažin-
tum ir ištirtum jų kelius.“
28 Jie visi kietasprandžiai ir šmeiži-
kai, jie visi kaip varis ir geležis, visi
sugedę.
29 Dumplės sugedo, ugnis išlydė
šviną, bet veltui dirbo liejėjas – ne-
dorėliai neatsiskyrė nuo jų.
30 Jie bus vadinami atmestu sidabru,
nes Viešpats juos atmetė.

7 Viešpats kalbėjo Jeremijui:
2 „Atsistok Viešpaties šventyklos
vartuose ir skelbk šitą žodį: „Klau-
sykitės Viešpaties žodžio, visi Judo
gyventojai, kurie įeinate pro vartus
Viešpatį garbinti.
3 Taip sako kareivijų Viešpats: „Tai-
sykite savo kelius ir darbus, tada
liksite gyventi šitoje vietoje.
4 Nepasitikėkite melagingais žo-
džiais: „Tai Viešpaties šventykla.

12 Įst 28,30; Jer 8,10; Jer 38,22
13 Iz 56,11; Jer 5,31; Jer 8,10; Jer 22,17; Jer 23,11; Mch 3,5.11
14 Jer 4,10; Jer 8,11-15; Jer 23,17; Ez 13,10
15 Jer 3,3; Jer 8,12
16 Iz 8,20; Jer 18,15; Mal 4,4; Mt 11,29; Lk 16,29
17 Įst 4,1; Iz 21,11; Iz 58,1; Jer 25,4; Ez 3,17; Hab 2,1
19 Pat 1,31; Iz 1,2; Jer 19,3.15
20 Ps 40,6; Ps 50,7-9; Iz 1,11; Iz 43,24; Iz 60,6; Iz 66,3; Jer 7,21-23; Am 5,21; Mch 6,6.7
22 Jer 1,15; Jer 10,22; Jer 50,41-43
23 Iz 5,30
24 Jer 4,31; Jer 13,21; Jer 49,24
26 Jer 4,8; Jer 25,34; Am 8,10; Mch 1,10; Zch 12,10
27 Jer 1,18
28 Jer 5,23; Jer 9,4; Ez 22,18
30 Iz 1,22; Jer 7,29
7 SKYRIUS
2 Jer 17,19; Jer 26,2
3 Jer 4,1; Jer 18,11; Jer 26,13
4 Jer 7,8; Mch 3,11

Viešpaties šventykla. Viešpaties
šventykla.“
5 Jei iš tikrųjų pataisysite savo kelius
ir darbus, jei teisingai spręsite bylas
tarpusavyje,
6 svetimtaučio, našlaičio ir našlės
neskriausite, nekalto kraujo nepra-
liesite šitoje vietoje ir svetimų dievų
nesekiosite savo pačių nelaimei,
7 tada Aš amžiams paliksiu jus gy-
venti krašte, kurį daviau jūsų tėvams.
8 Tačiau jūs pasitikite melagingais
žodžiais, kurie nieko nepadeda.
9 Argi manote, kad galite vogti, žu-
dyti, svetimauti, melagingai prisiek-
ti, aukoti Baalui ir sekioti svetimus
dievus,
10 o po to ateiti ir atsistoti mano
akivaizdoje šituose namuose, kurie
pavadinti mano vardu, ir sakyti:
„Mes saugūs ir galime daryti šias
bjaurystes.“?
11 Argi namai, pavadinti mano var-
du, jūsų akyse tapo plėšikų lindyne?
Aš tai mačiau, – sako Viešpats. –
12 Eikite į mano buvusią vietą Šilo-
juje, kur prieš tai buvo mano vardas,
ir pažiūrėkite, ką Aš ten padariau
dėl mano tautos Izraelio nedorybių.
13 Kadangi dabar jūs darote tuos
pačius darbus, – sako Viešpats, – ir
Aš kalbėjau jums nuo ankstaus ryto,
bet jūs nesiklausėte, jus šaukiau, bet
jūs neatsiliepėte,
14 tai namams, kurie vadinami mano
vardu ir kuriais jūs pasitikite, ir vietai,
kurią daviau jums ir jūsų tėvams, Aš
padarysiu taip, kaip padariau Šilojui.
15 Aš pašalinsiu jus iš savo akivaiz-
dos, kaip pašalinau jūsų brolius,
Efraimo palikuonis.“
16 „Nesimelsk už šitą tautą ir ne-

5 1 Kar 6,12; Jer 21,12; Jer 22,3
6 Įst 6,14.15; Jer 13,10
7 Įst 4,40; Jer 3,18
8 Jer 5,31; Jer 14,13.14
9 Iš 20,3; 1 Kar 18,21; Jer 7,6; Jer 19,4; Oz 4,12; Sof 1,5
10 Jer 7,11.14; Jer 32,34; Jer 34,15; Ez 23,39
11 Iz 56,7; Mt 21,13; Mk 11,17; Lk 19,46
12 Įst 12,11; Joz 18,1; Ts 18,31; 1 Sam 4,10; Ps 78,60; Jer 26,6
13 2 Km 36,15; Pat 1,24; Iz 65,12; Iz 66,4; Jer 11,7
14 1 Sam 4,10.11; Ps 78,60; Jer 26,6.9
15 2 Kar 17,23; Ps 78,67; Oz 7,13; Oz 9,13; Oz 12,1
16 Iš 32,10; Jer 11,14; Jer 15,1
18 Jer 19,13; Jer 44,17
19 Įst 32,16.21
21 Jer 6,20
22 Oz 6,6
23 Iš 19,5.6; Įst 6,3
24 Įst 29,19; Ps 81,11; Jer 32,33
25 2 Km 36,15
26 Neh 9,17; Jer 11,8; Jer 16,12

maldauk manęs, nes Aš tavęs ne-
išklausysiu.
17 Ar nematai, ką jie daro Judo mies-
tuose ir Jeruzalės gatvėse?
18 Vaikai prirenka malkų, tėvai suku-
ria ugnį, moterys minko tešlą, kepa
pyragaičius ir aukoja juos dangaus
karalienei. Jie aukoja geriamąsias au-
kas svetimiems dievams, kad sukeltų
mano rūstybę.
19 Ar jie sukelia mano rūstybę? –
klausia Viešpats. – Ar ne sau gėdą
jie užsitraukia?“
20 Todėl taip sako Viešpats: „Aš iš-
liesiu savo rūstybę ir įtūžį ant šitos
vietos: ant žmonių, gyvulių, lauko
medžių ir žemės vaisių; tai bus lyg
negęstanti ugnis.“
21 Taip sako kareivijų Viešpats, Izra-
elio Dievas: „Pridėkite savo degina-
mąsias aukas prie padėkos aukų ir
valgykite jų mėsą.
22 Aš nekalbėjau jūsų tėvams ir jiems
nedaviau jokių įsakymų apie degi-
namąsias ir padėkos aukas, kai juos
išvedžiau iš Egipto šalies.
23 Bet jiems įsakiau štai ką: „Paklus-
kite mano balsui, ir Aš būsiu jūsų
Dievas, o jūs būsite mano tauta.
Vaikščiokite keliais, kuriuos jums
nurodžiau, kad jums gerai sektųsi.“
24 Tačiau jie neklausė manęs ir ne-
kreipė dėmesio, bet sekė savo piktos
širdies norais; jie ėjo ne pirmyn, bet
atgal.
25 Nuo tos dienos, kai jūsų tėvai išėjo
iš Egipto krašto, iki šios dienos Aš
nuolat siunčiau pas jus savo tarnus,
pranašus, keldamas juos anksti rytą.
26 Tačiau jie neklausė manęs ir ne-
kreipė dėmesio, bet buvo užsispyrę.
Jie elgėsi blogiau už savo tėvus.

27 Nors tu kalbėsi šituos žodžius, jie
tavęs nesiklausys, nors juos šauksi,
jie tau neatsilieps.
28 Turėsi jiems sakyti: „Tai tauta, kuri
nepaklusο Viešpaties, savo Dievo,
balsui ir nepriėmė pamokymo; tiesa
pražuvo, ir niekas apie ją nekalbėjo."
29 Nusikirpk galvos plaukus ir nu-
mesk, raudok aukštumose, nes Vieš-
pats atmetė ir paliko Jį užrūstinusią
kartą.
30 Judo vaikai darė pikta mano aky-
se, – sako Viešpats. – Jie pastatė savo
bjaurystes namuose, kurie pavadinti
mano vardu, ir juos sutepė.
31 Jie pastatė Tofeto aukurą Ben
Hinomo slėnyje savo sūnums ir
dukterims deginti, ko Aš neįsakiau
ir ko niekada nebuvo mano širdyje.
32 Ateis dienos, kai Tofetas ir Ben
Hinomo slėnis bus vadinamas žudy-
nių slėniu: láidos Tofete, kol nebeliks
jame vietos.
33 Šitos tautos lavonai bus maistas
padangių paukščiams ir žemės žvė-
rims, ir niekas jų nenubaidys.
34 Iš Judo miestų ir iš Jeruzalės gat-
vių dings džiaugsmo ir linksmybės
garsai, balsai jaunojo ir jaunosios,
nes šalis pavirs dykyne."

8 „Tuo metu, – sako Viešpats, –
paims iš kapų Judo karalių,
kunigaikščių, kunigų, pranašų ir
Jeruzalės gyventojų kaulus.
2 Juos išbarstys priešais saulę, mėnulį
ir visą dangaus kareiviją, kuriuos
jie mylėjo ir sekė, kuriems tarnavo,
kurių ieškojo ir kuriuos garbino. Jie
nebus surinkti ir palaidoti, jie bus
mėšlas dirvai tręšti.
3 Visi likę gyvieji iš šitos piktos kar-

27 Ez 2,7
28 Jer 5,3; Jer 9,3
29 Mch 1,16
30 Dan 9,27; Dan 11,31
31 Įst 17,3; 2 Kar 23,10; Ps 106,38
32 2 Kar 23, 10; Jer 19,6
33 Jer 9,22; Jer 19,11
34 Kun 26,33; Iz 24,7.8

8 SKYRIUS
2 2 Kar 23,5; Jer 22,19
3 Apr 9,6
5 Jer 5,3; Jer 7,24; Jer 9,6
6 Ps 14,2; Mch 7,2
7 Gg 2,12; Jer 5,4; Jer 9,3
8 Rom 2,17
9 Jer 4,22; Jer 6,15
10 Įst 28,30; Iz 56,11; Iz 57,17
11 Jer 6,14; Ez 13,10
12 Jer 3,3; Jer 6,15
13 Įst 28,39. 40; Jl 1,17; Mt 21,19

tos, kurie yra mano išsklaidyti, labiau
norės mirti, nei gyventi.
4 Sakyk jiems: „Taip sako Viešpats:
„Jei kas krinta, ar jis nebeatsikels?
Jei kas nusigręžia, ar jis nebeatsigręš?
5 Kodėl šie Jeruzalės žmonės už-
sispyrusiai laikosi savo paklydimo?
Jie įsikibę į apgaulę ir nesutinka
atsiversti.
6 Aš klausiausi ir supratau, kad jie
kalba netiesą. Nė vienas neatgailauja
dėl savo nedorybės, sakydamas: „Ką
aš padariau?" Jie visi eina savais ke-
liais kaip žirgas, puoląs į kovą.
7 Net gandras, balandis, kregždė ir
strazdas žino laiką, kada sugrįžti,
bet mano tauta nežino Viešpaties
nuostatų.
8 Kaip jūs galite sakyti: „Mes išmin-
tingi ir turime Viešpaties įstatymą"?
Juk iš tikrųjų raštininkų plunksna
mano įstatymą padarė bevertį.
9 Išmintingieji bus sugėdinti, išgąs-
dinti ir pagauti. Jie atmetė Viešpaties
žodį, tai kur jų išmintis?
10 Todėl Aš atiduosiu jų žmonas ki-
tiems, jų laukus svetimiems, nes jie
visi, nuo mažiausio iki didžiausio,
pasidavę godumui, jie visi, nuo pra-
našo iki kunigo, elgiasi klastingai.
11 Jie gydo mano tautos žaizdas tik
paviršutiniškai, sakydami: „Taika!
Taika!" Tačiau taikos nėra.
12 Jie turėtų gėdytis, nes elgėsi bjauriai,
tačiau jie nei gėdijasi, nei parausta. To-
dėl jie kris tarp krintančių sukniubę,
kai juos aplankysiu", – sako Viešpats.
13 „Aš tikrai juos sunaikinsiu, – sako
Viešpats. – Neliks vynuogių ant
vynmedžių ir figų ant figmedžių, o
lapai nuvys. Tai, ką jiems esu davęs,
pasitrauks nuo jų."

14 Kodėl mes čia sėdime? Susirinki-
me, skubėkime į sustiprintus miestus
ir ten sėdėkime tyliai, nes Viešpats,
mūsų Dievas, mus nutildė ir girdo
karčiu vandeniu, kadangi Jam nu-
sidėjome.
15 Mes laukėme taikos, bet nieko gero
nesulaukėme. Laukėme sveikatos, o
štai – sunaikinimas!
16 Nuo Dano girdisi žirgų prunkšti-
mas, nuo jų žvengimo dreba visas
kraštas. Priešas užima šalį ir ryja visa:
jos turtus, miestus ir gyventojus.
17 „Aš siunčiu jums nuodingų gyva-
čių, kurių negalima užkerėti, ir jos
jus gels“, – sako Viešpats.
18 Kada aš būsiu paguostas dėl savo
skausmo? Mano širdis alpsta manyje.
19 Štai mano tautos dukters pagalbos
šauksmas girdisi visame krašte.
Argi nebėra Viešpaties Sione? Argi
Jis nebekaraliauja? Kodėl jie pykdė
mane savo drožiniais ir svetimais
stabais?
20 Praėjo pjūtis, pasibaigė vasara, o
mes nesame išgelbėti.
21 Dėl savo tautos dukters nelaimės aš
kenčiu ir gedžiu, siaubas apėmė mane.
22 Argi nėra balzamo Gileade, argi
nėra ten gydytojo? Kodėl neužgyja
mano tautos dukters žaizda?

9 O, kad mano galva būtų vandens
šaltinis, ir akys – ašarų versmė,
kad dieną ir naktį galėčiau apraudoti
savo tautos užmuštuosius!
2 Jei dykumoje turėčiau pastogę ke-
liaujantiems, palikčiau savo tautą ir
eičiau ten! Nes jie visi svetimauja –
neištikimųjų gauja.
3 „Jie sulenkia savo liežuvį melui
kaip lanką. Jie nekovoja už tiesą
žemėje. Jie eina iš pikto į pikta, o
manęs nepažįsta, – sako Viešpats. –
4 Saugokitės artimo, nepasitikėkite
broliu, nes brolis elgiasi klastingai,
o artimas skleidžia šmeižtus.
5 Jie apgaudinėja vienas kitą, nekal-
ba tiesos. Jie išmokė savo liežuvius
kalbėti melą, elgiasi suktai, kol
pavargsta.
6 Tu gyveni apsuptas klastų. Dėl
savo klastų jie atsisako mane pažin-
ti“, – sako Viešpats.
7 Todėl taip sako kareivijų Viešpats:
„Aš juos išlydysiu ir mėginsiu, nes
kaip kitaip galėčiau pasielgti su
tokia tauta?
8 Jų liežuvis yra mirtina strėlė, jų
žodžiai – klasta. Jie taikiai kalba su
savo artimu, bet savo širdyje spen-
džia jam žabangus.
9 Ar dėl to neturėčiau jų bausti? –
sako Viešpats. – Ar šitokiai tautai
neturėčiau atkeršyti?“
10 Dėl kalnų verksiu ir dejuosiu, dėl ga-
nyklų raudosiu, nes jos sunaikintos;
niekas nebekeliauja per juos, nebe-
sigirdi ir galvijų balso. Net padangių
paukščiai ir žvėrys pasitraukė.
11 „Aš padarysiu Jeruzalę akmenų
krūva, šakalų lindyne ir Judo mies-
tus paversiu negyvenama dykuma.“
12 Kas yra toks išmintingas, kad tai
suprastų? Kam Viešpats kalbėjo, kad
jis tai paskelbtų, kodėl šalis sunai-
kinta lyg dykuma, per kurią niekas
nebekeliauja?
13 Viešpats tarė: „Kadangi jie atmetė
mano įstatymą, kurį jiems daviau,
nepakluso mano balsui ir nesielgė
pagal jį,
14 bet sekė savo širdies užgaidas ir

14 Jer 4,5; Jer 9,15
15 Jer 14,19
16 Jer 4,15; Jer 47,3
17 Ps 58,4.5
21 Jer 9,1; Jl 2,6
22 Jer 46,11

9 SKYRIUS
1 Iz 22,4
2 Jer 5,7.8; Jer 23,10
3 1 Sam 2,12; Ps 64,3; Jer 4,22; Jer 13,23
4 Jer 6,28; Mch 7,5.6
5 Iz 59,4
7 Iz 1,25; Oz 11,8
8 Ps 12,2; Ps 55,21
9 Jer 5,9.29
10 Jer 4,25; Oz 4,3
11 Iz 13,22; Iz 25,2; Iz 34,13
12 Oz 14,9
13 Jer 3,25; Jer 7,24
14 Jer 7,24; Jer 11,8; Gal 1,14

Baalą, kaip jų tėvai juos mokė,
15 todėl Aš juos valgydinsiu metėlė-
mis, girdysiu karčiu vandeniu
16 ir išsklaidysiu tarp tautų, kurių
nepažino nei jie, nei jų tėvai. Iš pas-
kos pasiųsiu kardą, kol juos visai
sunaikinsiu.“
17 Taip sako kareivijų Viešpats: „Pa-
šaukite raudotojų, kad jos ateitų,
18 kad jos atskubėtų ir giedotų rau-
dą apie mus, o mes susigraudinę
verktume.“
19 Rauda girdėti iš Siono: „Mes su-
naikinti, visai sugėdinti! Mes turime
palikti gimtinę, mūsų gyvenvietės
sunaikintos.“
20 Klausykitės jūs, moterys, Viešpa-
ties žodžio ir priimkite Jo pamoky-
mą. Mokykite savo dukteris raudoti
ir kaimynes apverkti.
21 Mirtis įėjo pro langus, įsilaužė į
mūsų namus. Ji žudo vaikus gatvė-
se, jaunuolius aikštėse.
22 Taip sako Viešpats: „Žmonių lavo-
nai bus išmėtyti kaip mėšlas laukuo-
se, kaip pėdai pjovėjui už nugaros.
Ir niekas jų nesurinks.“
23 Taip sako Viešpats: „Išmintingasis
tenesigiria savo išmintimi, stipru-
sis – savo stiprybe, o turtingasis –
savo turtais.
24 Kas nori girtis, tegul giriasi, kad
supranta ir pažįsta mane, kad Aš –
Viešpats, kuris vykdau malonę,
teismą ir teisingumą žemėje, nes tai
man patinka“, – sako Viešpats.
25 „Ateis dienos, kai Aš bausiu visus
apipjaustytuosius ir neapipjausty-
tuosius:
26 Egiptą, Judą, Edomą, Amoną, Mo-
abą ir visus, gyvenančius dykumoje.
Nes visos šios tautos yra neapipjaus-

15 Ps 80,5; Rd 3,15
16 Kun 26,33; Ez 5,2
17 2 Krn 35, 25
18 Jer 9,1; Jer 14,17
19 Kun 18,28
21 Jer 6,11; Jer 18,21
22 Jer 8,1.2
23 Ps 33,16-18; Mok 9,11
24 Mch 7,18; 1 Kor 1,31
25 Rom 2,28. 29
26 Jer 25,23; Rom 2,28

10 SKYRIUS
2 Kun 18,3; Kun 20,23
3 Iz 40,19; Iz 45,20
4 Iz 41,7
5 Ps 115,5.7; Iz 41,23.24
6 Iš 15,11
7 Ps 89,6; Apr 15,4
8 Hab 2,18
9 Ps 115,4; Dan 10,5
10 Ps 10,16; 1 Tim 6,17
11 Ps 96,5; Sof 2,11
12 Job 9,8; Ps 93,1; Jer 51,15

tytos ir Izraelis yra neapipjaustytos
širdies“, – sako Viešpats.

10 Izraeli, klausykis Viešpaties
žodžio!
2 Taip sako Viešpats: „Nesimokykite
pagonių kelių ir nebijokite dangaus
ženklų, nors pagonys jų bijo.
3 Pagonių papročiai yra tuštybė. Jie
nusikerta medį miške, amatininkas
kirviu aptašo jį,
4 sidabru ir auksu pagražina, pritvirti-
na plaktuku ir vinimis, kad nejudėtų.
5 Jie yra tiesūs kaip palmė, negali
kalbėti nė vaikščioti, juos reikia
nešti. Nebijokite jų, nes jie negali nei
pakenkti, nei gera daryti.“
6 Viešpatie, Tau nėra lygaus, Tu esi
didis ir Tavo vardas galingas!
7 Kas Tavęs nebijotų, tautų Kara-
liau? Tau priklauso tai, nes tarp visų
tautų išminčių ir visų jų valdovų
nėra nė vieno Tau lygaus.
8 Jie visi yra kvaili ir neišmintingi.
Mediniai stabai – tuštybės moky-
mas,
9 padengtas sidabrine skarda, at-
gabenta iš Taršišo ir Ufazo. Jis yra
amatininko ir auksakalio dirbinys,
apvilktas violetiniu ir purpuriniu
drabužiu. Jie visi yra menininkų
dirbiniai.
10 Tačiau Viešpats yra tikrasis Die-
vas, gyvasis Dievas ir amžinasis
Karalius. Nuo Jo rūstybės dreba žemė
ir Jo grūmojimo nepakelia tautos.
11 Taip turite jiems sakyti: „Dievai,
kurie nesukūrė nei dangaus, nei
žemės, turi pradingti nuo žemės ir
iš šios padangės.“
12 Dievas sukūrė žemę savo jėga,

savo išmintimi įtvirtino pasaulį ir
savo supratimu ištiesė dangus.
13 Jo balso klauso vandenys dan-
guose, Jis pakelia garus nuo žemės
pakraščių. Jis siunčia žaibus su lie-
tumi, paleidžia vėją iš savo sandėlių.
14 Žmogus neturi pažinimo ir yra
neišmintingas. Amatininkai bus su-
gėdinti dėl savo drožinių, jų lieti at-
vaizdai yra apgaulė, jie nekvėpuoja.
15 Jie yra tuštybė, paklydimo darbas.
Aplankymo metu jie pražus.
16 Visai kitokia yra Jokūbo dalis, nes
Jis yra visa ko Kūrėjas, Izraelis yra
Jo nuosavybė. Kareivijų Viešpats yra
Jo vardas!
17 Susirinkite savo daiktus nuo že-
mės, tvirtovės gyventojai!
18 Nes taip sako Viešpats: „Šį kartą
Aš išmesiu krašto gyventojus, pri-
spausiu juos taip, kad jie pajus.“
19 Vargas man, esu sužeistas! Mano
žaizda nepagydoma! Aš tariau: „Tai
yra sielvartas, kurį turiu pakelti.“
20 Mano palapinė apiplėšta, visos vir-
vės sutraukytos. Mano vaikai paliko
mane, jų nebėra. Nėra kas ištiestų ir
pakeltų mano palapinę.
21 Ganytojai tapo kvailiais ir neieš-
kojo Viešpaties. Todėl jiems nesise-
kė, visa jų kaimenė bus išsklaidyta.
22 Štai žinia – artėja didelis sąmyšis
iš šiaurės, kad paverstų Judo miestus
griuvėsiais, šakalų buveinėmis.
23 Viešpatie, aš žinau, kad ne žmogaus
rankose yra jo keliai. Nė vienas negali
pakreipti savo žingsnių, kaip jis nori.
24 Bausk mane, Viešpatie, bet teisin-
gai, nerūstaudamas, kad nesunaikin-
tum manęs visiškai!
25 Išliek savo rūstybę ant pagonių,
kurie Tavęs nepažįsta, ir ant gimi-
nių, kurios nesišaukia Tavęs, nes
jos ėdė ir prarijo Jokūbą, dykuma
pavertė jo gyvenvietes.

11 Viešpats kalbėjo Jeremijui:
2 „Klausyk sandoros žodžių ir kal-
bėk Judo žmonėms bei Jeruzalės
gyventojams.
3 Sakyk jiems: „Taip sako Viešpats:
„Prakeiktas žmogus, kuris nepaklūs-
ta šitos sandoros žodžiams,
4 kuriuos Aš įsakiau jūsų tėvams,
kai juos išvedžiau iš Egipto šalies,
iš geležies krosnies. Pakluskite
mano balsui ir elkitės taip, kaip jums
įsakiau, tai būsite mano tauta, o Aš
būsiu jūsų Dievas,
5 kad ištesėčiau priesaiką, kurią da-
viau jūsų tėvams, jog paveldės šalį,
tekančią pienu ir medumi.“ Tada aš
atsiliepiau: „Tebūna taip, Viešpatie!“
6 Paskui Viešpats man tarė: „Skelbk
visus šiuos žodžius Judo miestuose ir
Jeruzalės gatvėse, sakydamas: „Klau-
sykite šitos sandoros žodžių ir juos
vykdykite!
7 Aš įsakmiai raginau jūsų tėvus,
kai juos vedžiau iš Egipto, ir iki šios
dienos, sakydamas: „Pakluskite
mano balsui.“
8 Tačiau jie neklausė, bet vykdė savo
piktų širdžių užgaidas. Todėl Aš įvyk-
dysiu jiems visus sandoros žodžius,
kuriuos buvau jiems įsakęs, bet jie
nesilaikė.“
9 Viešpats vėl man kalbėjo: „Judo
žmonės ir Jeruzalės gyventojai rengia
sąmokslą;
10 jie nusikalsta kaip jų protėviai, ku-
rie atsisakė klausyti mano žodžių:
jie seka svetimus dievus ir tarnauja

13 Job 38,34; Ps 135,7
14 Pat 30,2; Iz 42,17; Iz 44,11; Jer 51,17; Hab 2,18
16 Įst 32,9; Iz 47,4; Rd 3,24
17 Jer 6,1
18 1 Sam 25, 29; Ez 6,10
19 Ps 77,10; Jer 8,21; Mch 7,9
20 Jer 4,20; Jer 31,15
21 Jer 23,2
22 Jer 5,15; Jer 9,11
23 Pat 16,1; Pat 20,24
24 Jer 30,11
25 Job 18,21; Ps 79,6.7; Jer 8,16

11 SKYRIUS
3 Įst 27,26
4 Kun 26,3; Įst 4,20
5 Iš 3,8; Ps 105,9
6 Rom 2,13
7 Jer 35,15
8 Jer 7,26; Jer 13,10
9 Ez 22,25
10 Ez 20,18

jiems. Izraelis ir Judas sulaužė mano
sandorą, kurią sudariau su jų tėvais.
11 Todėl taip sako Viešpats: „Aš
užleisiu jiems nelaimę, iš kurios jie
negalės ištrūkti, ir nors jie šauksis
manęs, Aš jų neišklausysiu.
12 Tada Judo miestai ir Jeruzalės
gyventojai šauksis dievų, kuriems jie
smilkė, bet tie niekuo jiems nepadės
nelaimės metu.
13 Judai, kiek tavo miestų, tiek tavo
dievų; kiek Jeruzalėje gatvių, tiek
pasistatėte gėdingų aukurų smilkyti
Baalui!
14 Taigi tu nesimelsk už šitą tautą ir
nekelk balso užtardamas juos. Aš jų
neišklausysiu, kai jie šauksis manęs
suspaudimo metu.
15 Ką darai, mano mylimoji, mano
namuose po savo begėdysčių su dau-
geliu? Ar šventa mėsa nukreips nuo
tavęs nelaimę, kai tu darai pikta ir
džiaugiesi?“
16 Žaliuojančiu, gražiu, vaisingu alyv-
medžiu Viešpats vadino tave; dabar
Jis ūžiančia ugnimi degina jo lapus
ir šakas!
17 Kareivijų Viešpats, kuris pasodi-
no tave, nusprendė siųsti tau nelai-
mę už Izraelio ir Judo nusikaltimus,
kuriais jie užsitraukė Viešpaties
rūstybę, smilkydami Baalui.
18 Viešpats man apreiškė, ir aš supra-
tau; tada Tu parodei man jų piktus
darbus.
19 Aš buvau kaip paklusnus avi-
nėlis, vedamas pjauti, nežinojau,
kad jie ruošė planus prieš mane:
„Sunaikinkime medį ir jo vaisius!
Išraukime jį iš gyvųjų žemės, kad
užmirštų jo vardą!“
20 Kareivijų Viešpatie, kuris teisi tei-
singai ir ištiri žmogaus širdį ir inkstus,
leisk man matyti Tavo kerštą jiems,
nes aš Tau pavedžiau savo bylą.
21 Taip sako Viešpats apie Anatoto
vyrus, kurie ieško mano gyvybės,
sakydami: „Nepranašauk Viešpa-
ties vardu, kad mes tavęs nenužu-
dytume!“
22 Taigi kareivijų Viešpats sako: „Aš
juos nubausiu; jų jaunuoliai žus nuo
kardo, o jų sūnūs ir dukterys mirs
badu.
23 Niekas iš jų neišliks, kai užleisiu
nelaimę ant Anatoto žmonių jų ap-
lankymo metu.“

12 Viešpatie, Tu liksi teisus, jei
bylinėsiuosi su Tavimi! Tačiau
leisk man kalbėti su Tavimi apie
Tavo sprendimus. Kodėl nedorėliams
sekasi ir kodėl be rūpesčių gyvena
visi, kurie elgiasi klastingai?
2 Tu juos įsodinai, jie įleido šaknis,
užaugo, nešė vaisių. Tu esi arti jų
lūpų, bet toli nuo jų širdžių.
3 Viešpatie, Tu pažįsti mane, ištyrei
mano širdį ir žinai, kokia ji yra prieš
Tave. Atskirk juos kaip avis pjauti,
paruošk juos žudymo dienai!
4 Ar ilgai liūdės šalis ir džius lauko
augalai? Dėl jos gyventojų nedory-
bių išnyko žvėrys ir paukščiai. Jie
sakė: „Jis nematys mūsų galo.“
5 Jei tu bėgai su pėstininkais ir jie
nuvargino tave, tai kaip lenktyniau-
si su žirgais? Ir jei ramioje šalyje
nesi saugus, tai ką darysi Jordanui
išsiliejus?
6 Net tavo broliai, tavo tėvo namai
nėra tau ištikimi. Jie sušaukė minią
tau už nugaros. Netikėk jais, nors jie
kalba gražius žodžius.

11 Pat 1,28
12 Įst 32,37
13 Jer 2,28
14 Iš 32,10
15 Ps 50,16; Pat 21,4; Ez 16,25; Tit 1,15
16 Ps 52,8
17 Iz 5,2
19 Ps 27,13; Ps 83,4; Jer 18,18
20 1 Sam 16, 7; 1 Krn 28,9; Ps 7,9; Jer 15,15
21 Iz 30,10; Jer 1,1; Jer 12,5.6; Am 2,12; Mch 2,6
22 Jer 9,21
23 Jer 23,12; Oz 9,7; Mch 7,4
12 SKYRIUS
1 Ezr 9,15; Job 12,6; Ps 51,14; Jer 5,27.28; Jer 11,20; Hab 1,4; Mal 3,15
2 Iz 29,13; Ez 33,31; Mt 15,8; Mk 7,6
3 Ps 7,9; Ps 11,5; Ps 17,3; Jer 11,20; Jer 17,18; Jer 50,27; Jok 5,5
4 Ps 107,34; Jer 9,10; Jer 23,10; Oz 4,3; Hab 3,17
5 Joz 3,15; 1 Krn 12,15
6 Pr 37,4-11; Job 6,15; Ps 12,2; Ps 69,8; Pat 26,25; Jer 9,4.5

7 Aš palikau savo namus, atsisakiau
savo paveldo; kas mano sielai miela,
atidaviau į priešo rankas.
8 Mano paveldas pasidarė man kaip
liūtas miške ir pakėlė savo balsą
prieš mane, todėl ėmiau jo nekęsti.
9 Argi mano paveldas – margas
paukštis, kad apspitę paukščiai puola
jį? Ateikite, susirinkite, visi lauki-
niai žvėrys, ateikite ėsti!
10 Daug ganytojų naikino mano vy-
nuogyną, mindžiojo mano paveldą,
pavertė mano puikųjį lauką tuščia
dykuma.
11 Jie padarė jį dykuma, kuri verkia
mano akivaizdoje. Visa šalis virto
dykuma ir niekas dėl to nesisieloja.
12 Ant visų dykumos kalvų atėjo
naikintojai. Viešpaties kardas ryja
nuo vieno šalies krašto iki kito, joks
žmogus neturi ramybės.
13 Jie sėjo kviečius, bet pjaus erš-
kėčius, jie vargo, bet be naudos. Jie
gėdysis savo derliaus dėl Viešpaties
rūstybės.
14 Taip sako Viešpats: „Visus piktus
kaimynus, besikėsinančius į mano
tautos, Izraelio, paveldą, Aš išrausiu
iš jų žemės, o Judo namus išrausiu
iš jų tarpo.
15 Tačiau, kai būsiu juos išrovęs,
vėl jų pasigailėsiu ir kiekvieną su-
grąžinsiu į jo paveldą ir į jo kraštą.
16 Tai įvyks, jei jie rūpestingai mo-
kysis mano tautos kelių ir prisieks
mano vardu: „Kaip Viešpats gy-
vas!“, kaip jie buvo išmokę mano
tautą prisiekti Baalu, taip jiems
leisiu įsikurti mano tautoje.
17 Bet jei jie neklausys, tai tokią tautą
visiškai išrausiu ir sunaikinsiu,“ –
sako Viešpats.

8 Oz 9,15; Am 6,8
9 Kun 26,22
10 Ps 80,8-16; Iz 5,1-7; Iz 63,18; Jer 6,3; Jer 23,1
11 Iz 42,25; Jer 10,22; Jer 22,6
13 Kun 26,16; Įst 28,38; Mch 6,15; Ag 1,6
14 Įst 30,3; Ps 106,47; Iz 11,11-16; Jer 2,3; Jer 32,37; Jer 50,11.12; Zch 2,8
15 Jer 31,20; Rd 3,32; Ez 28,25; Am 9,14
16 Jer 4,2; Sof 1,5; Ef 2,20.21; 1 Pt 2,5
17 Ps 2,8-12; Iz 60,12

13 SKYRIUS
9 Kun 26,19; Iz 2,10-17; Iz 23,9; Sof 3,11
10 Jer 7,24; Jer 16,12
11 Iš 19,5.6; Įst 32,10.11; Ps 81,11; Iz 43,21; Jer 7,13.24.26; Jer 33,9
13 Ps 60,3; Ps 75,8; Iz 51,17; Iz 63,6; Jer 25,27; Jer 51,7.57

13 Viešpats tarė man: „Eik, nu-
sipirk drobinį diržą ir juo su-
sijuosk strėnas, bet nesušlapink jo.“
2 Aš nusipirkau diržą, kaip Viešpats
liepė, ir susijuosiau.
3 Viešpats man antrą kartą sakė:
4 „Imk diržą, kurį nusipirkai ir
kuriuo susijuosei strėnas, nueik
prie Eufrato ir ten jį paslėpk uolos
plyšyje.“
5 Aš nuėjau ir paslėpiau jį prie Eu-
frato, kaip Viešpats man liepė.
6 Praėjus daugeliui dienų, Viešpats
man tarė: „Nueik prie Eufrato ir iš
ten pasiimk diržą, kurį tau liepiau
paslėpti.“
7 Aš nuėjau prie Eufrato ir iškasiau
diržą iš tos vietos, kur jį buvau pa-
slėpęs; radau jį supuvusį, niekam
nebetinkamą.
8 Tada Viešpats man kalbėjo:
9 „Taip Aš supūdysiu Judo ir Jeru-
zalės puikybę.
10 Šita pikta tauta, kuri atsisako klau-
syti mano žodžių, elgiasi pagal savo
širdies užgaidas ir seka svetimus
dievus, jiems tarnauja ir juos garbina,
taps kaip šitas diržas, kuris niekam
nebetinka.
11 Kaip diržas prisiglaudžia prie vyro
strėnų, taip Aš norėjau, kad Izraelis ir
Judas prisiglaustų prie manęs, – sako
Viešpats. – Kad jie būtų mano tauta,
mano garbė ir pasididžiavimas ir va-
dintųsi mano vardu, bet jie neklausė.
12 Sakyk jiems šiuos žodžius: „Taip
sako Viešpats, Izraelio Dievas:
„Kiekvienas ąsotis pripilamas vyno.“
Jie tau sakys: „Argi mes nežinome,
kad ąsotis skirtas vynui supilti?“
13 Tada jiems atsakyk: „Taip sako
Viešpats: „Aš nugirdysiu visus šitos

šalies gyventojus: karalius, kurie
sėdi Dovydo soste, kunigus, pra-
našus ir visus Jeruzalės gyventojus.
14 Aš sudaužysiu juos vienas į kitą,
tėvus kartu su vaikais, – sako Vieš-
pats. – Aš jų nepasigailėsiu, neužjau-
siu, bet sunaikinsiu."
15 Klausykitės ir supraskite, nebūki-
te išdidūs, nes Viešpats kalba!
16 Teikite Viešpačiui, savo Dievui,
šlovę, kol nesutemo, kol neatsitren-
kė jūsų kojos į kalnus tamsoje! Jūs
laukiate šviesos, bet Jis pavers ją
mirties šešėliu, visiška tamsybe.
17 Jei jūs neklausysite, mano siela
graudžiai verks dėl jūsų išdidumo
ir mano akys ašarõs, nes Viešpaties
kaimenė vedama į nelaisvę.
18 Sakykite karaliui ir karalienei, kad
jie nusižemintų ir sėstųsi žemai, nes
nuo jų galvos nukris šlovės karūna.
19 Pietų krašto miestai bus užrakinti,
ir nebus kas juos atidarytų; visas
Judas bus išvestas į nelaisvę.
20 Pakelk savo akis ir žiūrėk, kaip jie
ateina iš šiaurės! Kur yra tau pati-
kėta kaimenė, tavo gražiosios avys?
21 Ką darysi, kai Jis tave aplankys?
Tu pati pripratinai juos vadovauti
tau; argi nesuims tavęs skausmai
kaip gimdyvės?
22 Jei klausi savo širdyje: „Kodėl
man taip atsitiko?", – dėl tavo nuodė-
mių daugybės tavo sijonas pakeltas,
tavo kulnai apnuoginti.
23 Jei etiopas galėtų pakeisti savo
odos spalvą ir leopardas savo kailio
dėmes, tai ir jūs, kurie esate įpratę
daryti pikta, galėtumėte daryti gera.
24 „Aš išsklaidysiu jus kaip pelus,
kuriuos dykumos vėjas išnešioja.
25 Tai yra tau kritęs burtas ir mano tau
skirta dalis, – sako Viešpats. – Kadan-
gi pamiršai mane ir pasitikėjai melu,
26 tai Aš užversiu tavo sijoną tau ant
galvos, kad pasirodytų tavo gėda.
27 Aš mačiau tavo svetimavimus,
gašlumą, paleistuvystes ir tavo bjau-
rystes ant kalvų laukuose. Vargas tau,
Jeruzale. Ar ilgai dar neapsivalysi?"

14 Viešpats kalbėjo Jeremijui
apie sausrą:
2 „Judas liūdi, jo vartai svyruoja.
Žmonės pajuodę guli ant žemės, ir
Jeruzalės šauksmas kyla aukštyn.
3 Didikai siunčia tarnus vandens;
tie nueina prie šulinių, bet, neradę
vandens, sugrįžta tuščiais indais. Jie
sugėdinti ir nusiminę, apdengtomis
galvomis.
4 Nėra lietaus, žemė išdžiūvo. Artojai
stovi susigėdę, galvas apsidengę.
5 Net elnė palieka savo jauniklį, nes
nėra žolės.
6 Laukiniai asilai, stovėdami ant nu-
plikusių aukštumų, uodžia vėją kaip
šakalai; jų akys aptemusios, nes nėra
žolės."
7 Viešpatie, nors mūsų nusikaltimai
liudija prieš mus, gelbėk mus dėl
savo vardo. Daugybe savo paklydi-
mų Tau nusidėjome.
8 Izraelio viltie, gelbėtojau nelaimės
metu! Kodėl Tu esi kaip svetimša-
lis, kaip keleivis, kuris užsuka tik
nakvoti?
9 Kodėl Tu esi kaip bejėgis žmogus,
kaip karžygys, kuris negali išgelbėti?
Juk Tu, Viešpatie, esi tarp mūsų, mes
vadinami Tavo vardu! Nepalik mūsų!
10 Taip sako Viešpats šiai tautai:
„Jie mėgsta klajoti, nesulaiko savo
kojų. Todėl Viešpats nepriims jų,

14 2 Km 36,17; Ps 2,9; Iz 9,20.21; Jer 19,9-11
16 Joz 7,19; Ps 44,19; Ps 96,8; Iz 5,30; Iz 8,22; Iz 59,9; Jer 2,6; Am 8,9; Mal 2,2
17 Ps 119,136; Jer 9,1; Jer 14,17; Lk 19,41.42
18 2 Kar 24,12; Jer 22,26
20 Jer 10,22; Jer 46,20
21 Jer 6,24
22 Iz 47,2; Jer 16,10; Ez 16,37; Nah 3,5
24 Kun 26,33; Ps 1,4; Jer 9,16; Ez 5,2.12; Oz 13,3
25 Job 20,29; Ps 11,6; Jer 10,14; Mt 24,51
26 Rd 1,8; Ez 16,37; Oz 2,10
27 Iz 65,7; Jer 2,20; Jer 5,7.8; Ez 6,13

14 SKYRIUS
2 1 Sam 5,12; 2 Kar 25,3; Iz 3,26; Jer 8,21; Jer 11,11; Jer 46,12; Zch 7,13
3 2 Sam 15,30; Job 6,20; Ps 40,14
4 Jer 3,3; Ez 22,24
6 Job 39,5.6; Jer 2,24
7 Ps 25,11; Jer 14,21
8 Jer 17,13
9 Iš 29,45; Kun 26,11; Ps 46,5; Iz 59,1; Jer 8,19
10 Jer 2,23-25; Jer 44,21-23; Oz 8,13

Jis atsimins jų kaltę ir baus juos už
jų nuodėmes.“
11 Viešpats man tarė: „Nesimelsk
už šitą tautą, kad jai gerai sektųsi.
12 Nors jie pasninkaus, Aš neišklau-
sysiu jų šauksmo; nors jie aukos
deginamąsias ir duonos aukas, Aš
nepriimsiu jų; Aš sunaikinsiu juos
kardu, badu ir maru.“
13 Aš atsakiau: „Ak, Viešpatie Dieve!
Štai pranašai jiems skelbia: „Nematy-
site kardo ir nepajusite bado, bet jums
duosiu tikrą ramybę šioje vietoje.“
14 Viešpats man tarė: „Pranašai mela-
gingai pranašauja mano vardu. Aš jų
nesiunčiau, neįsakiau ir nekalbėjau
jiems. Jie jums pranašauja išgalvotus
regėjimus, žyniavimus ir niekam
tikusią, pačių prasimanytą apgaulę.
15 Todėl apie pranašus, kurie mano
vardu pranašauja, sakydami: „Nebus
nei kardo, nei bado šitoje šalyje“, nors
Aš jų nesiunčiau, Viešpats taip sako:
„Nuo kardo ir bado žus tie pranašai.
16 Ir žmonės, kuriems jie pranašauja,
žus nuo kardo ir bado ir gulės Jeruza-
lės gatvėse – jie ir jų žmonos, sūnūs ir
dukterys, – nes nebus kam palaidoti.
Aš išliesiu jų nedorybes ant jų.“
17 Todėl tu sakysi jiems šiuos žodžius:
„Tegul mano akys plūsta ašaromis
dieną ir naktį, tenenurimsta, nes
mergelė, mano tautos dukra, žiauriai
sumušta, nepagydomai sužeista.
18 Jei einu į laukus – štai guli žuvusie-
ji nuo kardo! Jei einu į miestą – štai
guli nusilpusieji nuo bado! Pranašai
ir kunigai be nuovokos vaikščioja
po kraštą.“
19 Ar Tu visai išsižadėjai Judo, ar
Sionas tapo bjaurus Tavo sielai?
Kodėl mus nepagydomai sumušei?
Mes tikėjomės ramybės, tačiau nėra
nieko gero, laukėme išgydymo, o
štai – sunaikinimas!
20 Viešpatie, mes pripažįstame savo
nedorybę ir mūsų tėvų kaltes, nes
mes tau nusidėjome.
21 Neatstumk mūsų dėl savo vardo; ne-
paniekink savo šlovės sosto; atsimink
sandorą su mumis ir nesulaužyk jos!
22 Ar pagonių tuštybės gali duoti
lietaus, ar dangūs patys siunčia lietų?
Ar ne Tu, Viešpatie, mūsų Dieve?
Mes laukiame Tavęs, nes Tu visa tai
padarei!

15 Tada Viešpats man tarė: „Net
jei Mozė ir Samuelis stotų mano
akivaizdoje, mano širdies nepalenktų,
nepagailėčiau šitos tautos. Pašalink
juos iš mano akių, kad pasitrauktų.
2 Jei jie klaus tavęs: „Kur mums eiti?“,
atsakyk jiems: „Taip sako Viešpats:
„Kas paskirtas mirčiai, teeina į mirtį,
kas kardui – į žūtį, kas badui – į badą
ir kas nelaisvei – į nelaisvę.“
3 Aš juos naikinsiu keturiais būdais:
kardas žudys, šunys draskys, padan-
gių paukščiai ir laukiniai žvėrys ris
ir naikins.
4 Už tai, ką Judo karalius Manasas,
Ezekijo sūnus, padarė Jeruzalėje, Aš
atiduosiu juos vargui į visas žemės
karalystes.
5 „Kas gailėsis tavęs, Jeruzale, kas
tave užjaus? Ir kas pas tave užsuks
teirautis apie tavo gerovę?
6 Tu mane palikai, – sako Viešpats, –
ir atsukai man nugarą. Todėl Aš
ištiesiu prieš tave savo ranką ir tave
sunaikinsiu, Aš pavargau gailėtis.“
7 Aš juos vėtysiu visoje šalyje. Aš
atimsiu jų vaikus ir naikinsiu juos,

11 Iš 32,10; Jer 7,16; Jer 11,14
12 Pat 1,28; Iz 1,15; Iz 58,3-6; Jer 6,20; Jer 9,16; Ez 8,18; Mch 3,4; Zch 7,13
13 Jer 4,10; Jer 8,11; Jer 23,17
14 Jer 23,16; Jer 27,10; Jer 29,8.9; Ez 12,24
15 Jer 5,12; Ez 14,10
16 Ps 79,2.3; Jer 7,32; Jer 15,2.3
17 Iz 37,22; Jer 8,21; Jer 9,1; Jer 13,17; Rd 1,15.16; Rd 2,13
18 Jer 6,25; Jer 23,11; Rd 1,20; Ez 7,15
19 Job 30,26; Jer 6,30; Jer 7,29; Jer 8,15; Jer 12,7; Jer 15,18; Rd 5,22; 1 Tes 5,3
20 Neh 9,2; Ps 32,5; Ps 106,6; Jer 3,25; Jer 8,14; Jer 14,7; Dan 9,8
21 Ps 106,45
22 Įst 32,21; 1 Kar 17,1; Ps 135,7; Jer 5,24; Zch 10,1

15 SKYRIUS
1 Iš 32,11-14; Sk 14,13-20; 1 Sam 7,9; Ps 99,6; Ez 14,14
2 Jer 9,16; Jer 16,13; Jer 43,11; Ez 5,2.12; Zch 11,9; Apr 13,10
3 Kun 26,16.21.25; Jer 7,33; Jer 12,3; Ez 14,21
4 Įst 28,25; 2 Kar 24,3.4
6 Iz 1,4; Jer 2,13; Jer 7,24; Jer 20,16; Zch 8,14
7 Iz 9,13; Jer 5,3; Jer 18,21; Oz 9,12-16; Am 4,10.11

kadangi jie neatsisako savo kelių.
8 Jų našlių yra daugiau negu jūros
smilčių. Vidurdienį Aš atvedžiau
jiems – motinoms ir jaunuoliams –
naikintoją, kuris staiga užpuolė, ir
miestą apėmė siaubas.
9 Septynių sūnų motina nusilpo, ji
atidavė dvasią; jai nusileido saulė
dienos metu, ji buvo apvilta ir pa-
žeminta. O likusius atiduosiu priešų
kardui," – sako Viešpats.
10 Vargas man, mano motina, kad
pagimdei mane – nesantaikos ir
ginčų žmogų visam kraštui! Nei aš
skolinau, nei skolinausi, tačiau jie
visi keikia mane.
11 Viešpats sako: „Tikrai su tavimi bus
viskas gerai. Aš padarysiu, kad priešai
užstos tave nelaimės ir pavojaus metu.
12 Ar gali geležis sulaužyti geležį iš
šiaurės ir varį?
13 Tavo turtą ir lobius leisiu grobti
dėl tavo nuodėmių visame krašte.
14 Aš pasiųsiu tave su priešais į sve-
timą kraštą. Mano rūstybės ugnis
užsidegė, ji degins jus."
15 Viešpatie, atsimink mane ir aplan-
kyk mane. Atkeršyk už mane mano
persekiotojams. Nesunaikink ma-
nęs, būdamas maloningas. Tu žinai,
kad aš dėl Tavęs kenčiu priekaištus!
16 Tavo žodžiais maitinuosi. Tavo
žodis džiugina mane, jis yra mano
širdies linksmybė; aš vadinuosi Tavo
vardu, Viešpatie, kareivijų Dieve!
17 Aš niekada nesėdėjau pašaipūnų
būryje ir nesidžiaugiau. Aš sėdėjau
vienišas, Tavo rankos paliestas, nes
Tu pripildei mane apmaudo.
18 Kodėl mano skausmas nepraeina,
žaizda nepagydoma? Nejaugi Tu
būsi man kaip apgaulingas upelis,
kaip nepatikimas vanduo?

8 Iz 29,5
9 1 Sam 2,5; Iz 47,9; Jer 6,4; Am 8,9
10 Job 3,1; Jer 20,14
11 Jer 40,4.5
13 Ps 44,12; Iz 52,3
14 Įst 28,36.64; Įst 32,22; Ps 21,9; Jer 16,13; Jer 17,4
15 Ps 69,7-9; Jer 12,3; Jer 20,8.12
16 Job 23,12; Ez 3,1.3
17 Ps 26,4.5
18 Job 6,15; Jer 10,19; Jer 30,15
19 Jer 15,1; Ez 22,26; Ez 44,23; Zch 3,7
20 Jer 1,8.19; Jer 20,11; Jer 37,21; Jer 38,13; Jer 39,11.12; Ez 3,9

16 SKYRIUS
4 Ps 79,2; Ps 83,10; Jer 14,16; Jer 15,2; Jer 19,11; Jer 22,18; Jer 25,33
5 Ez 24,17.22.23
6 Įst 14,1; Iz 22,12; Jer 22,18
7 Pat 31,6
9 Apr 18,23
10 Įst 29,24

19 Taip sako Viešpats: „Jei grįši, Aš vėl
priimsiu tave, tu būsi mano tarnas. Tu
atskirsi, kas brangu ir kas menka, būsi
tarsi mano lūpos. Jie kreipsis į tave, o
ne tu į juos.
20 Aš padarysiu tave tvirta varine sie-
na: nors jie kovos prieš tave, tačiau ne-
nugalės, nes Aš su tavimi, tau padėsiu
ir išgelbėsiu tave, – sako Viešpats. –
21 Aš išgelbėsiu tave iš priešo rankos
ir išvaduosiu iš rankos prispaudėjo."

16 Viešpats kalbėjo man:
2 „Tau nevalia vesti žmonos ir turėti
sūnų ar dukterų šioje vietoje,
3 nes Viešpats taip sako apie sūnus ir
dukteris, gimstančius šitoje vietoje,
ir apie jų motinas ir tėvus:
4 „Baisia mirtimi jie mirs! Jų niekas
neapraudos ir nepalaidos, jie bus kaip
mėšlas laukuose! Nuo kardo ir bado
jie žus, jų lavonais mis padangių
paukščiai ir laukiniai žvėrys."
5 Taip sako Viešpats: „Neik į namus,
kuriuose gedulas, neraudok ir neuž-
jausk jų, nes Aš atėmiau iš šitos tautos
savo ramybę, malonę ir pasigailėjimą.
6 Dideli ir maži mirs šitoje šalyje; jų
nepalaidos ir neapraudos, nesiraižys
dėl jų ir plikai nenusiskus.
7 Nelauš duonos gedinčiam, nepa-
guos dėl mirusio ir neduos gerti pa-
guodos taurės dėl tėvo ar motinos.
8 Tau nevalia eiti į puotos namus ir
ten sėdėti, valgyti ir gerti su jais.
9 Nes taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Aš nutildysiu šitoje
vietoje, jums matant, džiaugsmo ir
linksmybės balsą, jaunikio ir jauno-
sios balsą."
10 Kai tu praneši šitai tautai visus tuos

žodžius ir jie klaus: „Kodėl Viešpats
paskelbė mums šitą didelę nelaimę?
Kokia yra mūsų nuodėmė, kuo nusi-
kaltome Viešpačiui, mūsų Dievui?“,
11 tada jiems atsakyk: „Nes jūsų tėvai
paliko mane, – sako Viešpats, – sekė
svetimus dievus, jiems tarnavo ir
juos garbino, o mane paliko ir mano
įstatymo nesilaikė.
12 Jūs elgiatės dar blogiau negu jūsų
tėvai, nes štai jūs vykdote savo piktos
širdies užgaidas, o manęs neklausote.
13 Aš išmesiu jus iš šitos šalies į šalį,
kurios nežinote nei jūs, nei jūsų tė-
vai, ir ten dieną bei naktį tarnausite
svetimiems dievams, nes Aš nebe-
rodysiu jums savo malonės.
14 Tačiau štai ateina dienos, – sako
Viešpats, – kai nebus sakoma: „Kaip
gyvas Viešpats, kuris išvedė Izrae-
lio tautą iš Egipto žemės“, bet
15 sakys: „Kaip gyvas Viešpats, ku-
ris išvedė izraelitus iš šiaurės ir iš
visų šalių, kuriose jie buvo išsklai-
dyti.“ Aš juos sugrąžinsiu į jų žemę,
kurią daviau jų tėvams.
16 Aš pasiųsiu daug žvejų, kurie žve-
jos juos; po to pasiųsiu daug medžio-
tojų, kurie juos medžios kalnuose ir
kalvose bei uolų plyšiuose.
17 Mano akys stebi visus jų kelius, jie
negali nuo manęs pasislėpti, mano
akys mato jų kaltę.
18 Visų pirma Aš dvigubai atlyginsiu
jiems už jų nusikaltimus, nes jie
suteršė mano žemę ir mano pavel-
dėjimą pripildė savo šlykščiais ir
bjauriais stabais.“
19 Viešpatie, Tu esi mano stiprybė
ir mano tvirtovė, mano priebėga
nelaimės metu! Pas Tave ateis tautos
iš žemės pakraščių ir sakys: „Mūsų
tėvai paveldėjo tik apgaulę, tuštybę ir
stabus, kurie jiems nieko nepadėjo.“
20 Ar gali žmogus pasidaryti dievų?
Juk jie ne dievai!
21 „Todėl štai Aš leisiu jiems patirti
savo ranką ir galią ir jie žinos, kad
mano vardas yra Viešpats.“

17 Judo nuodėmė užrašyta gele-
žiniu rašikliu, aštriu deimantu
įrėžta jų širdžių plokštėse ir ant
aukurų ragų,
2 kol jų vaikai atsimena aukurus ir
alkus po žaliuojančiais medžiais ant
aukštų kalvų.
3 „O mano kalne laukuose! Tavo tur-
tą ir visus lobius leisiu išplėšti visame
krašte už tavo nuodėmes.
4 Ir tu turėsi palikti savo paveldą,
kurį tau daviau; tave padarysiu vergu
priešų šalyje, kurios nepažįsti, nes
mano rūstybės ugnis degs amžinai.“
5 Taip sako Viešpats: „Prakeiktas
žmogus, kuris pasitiki žmogumi ir
laiko kūną savo stiprybe, kurio širdis
nutolsta nuo Viešpaties.
6 Jis bus kaip krūmokšnis dykumoje
ir nieko gero nematys. Jis gyvens
sausoje, druskingoje ir negyvena-
moje šalyje.
7 Palaimintas žmogus, kuris pasitiki
Viešpačiu, kurio viltis yra Viešpats!
8 Jis bus kaip medis, pasodintas prie
vandens, leidžiantis šaknis prie upe-
lio. Jis nebijos ateinančios kaitros, jo
lapai visada žaliuos. Jis nesirūpins
sausros metu, bet nuolat neš vaisių.
9 Širdis yra labai klastinga ir be galo
nedora. Kas ją supras?
10 Aš, Viešpats, ištiriu širdį, išban-
dau inkstus ir atlyginu kiekvienam
pagal jo kelius ir jo darbų vaisius.“
11 Kaip kurapka, kuri tupi perėda-

11 Jer 22,9
12 Jer 3,17; Jer 7,26; Jer 18,12
13 Įst 4,26; Įst 28,36.63; Jer 15,14
14 Jer 23,7.8
15 Jer 3,18; Jer 24,6; Jer 30,3; Jer 32,37
16 Am 4,2
17 Hbr 4,13
18 Jer 17,18; Ez 43,7
19 Ps 18,1.2; Iz 44,10; Jer 17,17
20 Gal 4,8
21 Am 5,8

17 SKYRIUS
1 Job 19,24; Jer 2,22; 2 Kor 3,3
2 Ts 3,7
4 Jer 15,14; Jer 16,13
5 Iz 30,1.2; Iz 31,1.3
6 Įst 29,23; Job 20,17; Jer 48,6
7 Iz 30,18
8 Ps 1,3
9 Mok 9,3
10 Rom 2,6; Apr 2,23
11 Ps 55,23; Lk 12,20

ma, bet neišperi nieko, yra tas, kuris
neteisingai įgyja turtus. Gyvenimui
įpusėjus turtai jį paliks, ir gyvenimo
pabaigoje jis bus kvailys.
12 Mūsų šventykla yra šlovingas
sostas, išaukštintas nuo pradžios.
13 Viešpatie, Izraelio viltie! Visi, kurie
palieka Tave, bus sugėdinti. Kurie
nutolsta nuo Tavęs, bus įrašyti že-
mės dulkėse, nes jie paliko Viešpatį,
gyvojo vandens versmę.
14 Viešpatie, išgydyk mane, tai būsiu
sveikas; gelbėk mane, tai būsiu išgel-
bėtas, nes Tu esi mano gyrius!
15 Štai jie man sako: „Kur Viešpaties
žodis? Teateina dabar!“
16 Aš niekados Tau tarnaudamas
nevengiau būti ganytoju ir nelaukiau
nelaimės. Tu žinai, kad visa, kas išė-
jo iš mano lūpų, buvo teisinga Tavo
akivaizdoje.
17 Negąsdink manęs, Tu esi mano
viltis piktą dieną.
18 Sugėdink mano persekiotojus ir
išgąsdink juos, bet ne mane! Siųsk
jiems piktą dieną ir sunaikink juos
dvigubu sunaikinimu!
19 Viešpats įsakė man: „Eik ir atsistok
tautos sūnų vartuose, pro kuriuos
įeina ir išeina Judo karaliai, ir ki-
tuose Jeruzalės vartuose,
20 ir sakyk jiems: „Klausykitės Vieš-
paties žodžio, Judo karaliai ir visi
Judo bei Jeruzalės gyventojai, kurie
įeinate pro šiuos vartus!
21 Taip sako Viešpats: „Saugokitės ir
neneškite jokių nešulių šabo dieną
ir neįneškite jų pro Jeruzalės vartus.
22 Neišneškite jokios naštos iš savo
namų šabo dieną ir nedirbkite jokio
darbo, bet švęskite šabą, kaip įsakiau
jūsų tėvams.
23 Tačiau jie neklausė ir nekreipė dė-

13 Iz 1,28; Jer 2,13; Jer 14,8; Lk 10,20
14 Įst 10,21
15 Iz 5,19
16 Jer 1,4-12
17 Jer 16,19
18 Ps 25,2; Ps 35,4; Ps 70,2; Jer 11,20
20 Jer 19,3.4
21 Neh 13,19
22 Iš 20,8; Iš 31,13
23 Jer 7,24.26
24 Iš 16,23-30; Iš 20,8-10; Jer 11,4; Jer 26,3
25 Jer 22,4
26 Ts 1,9; Ps 107,22; Ps 116,17; Jer 33,13; Zch 7,7
27 2 Kar 25,9; Jer 7,20; Rd 4,11

18 SKYRIUS
6 Iz 64,8; Rom 9,20.21
7 Jer 1,10
8 Jer 26,3; Ez 18,21; Ez 33,11

mesio, bet užsispyrė, kad negirdėtų
ir nepriimtų pamokymo.
24 Jei jūs manęs paklausysite, – sako
Viešpats, – ir nenešite jokios naštos į
šitą miestą pro vartus šabo dieną, bet
švęsite šabą ir nedirbsite jokio darbo,
25 tai pro šito miesto vartus įeis karaliai
ir kunigaikščiai, sėdintieji Dovydo
soste; važiuos vežimais ir jos ant
žirgų jie ir jų kunigaikščiai, Judo ir
Jeruzalės gyventojai; ir šitas miestas
išliks per amžius.
26 Jie ateis iš Judo miestų, iš Jeruzalės
apylinkių, iš Benjamino krašto, iš
lygumos, iš kalnyno ir pietų šalies,
atnešdami deginamąsias, padėkos ir
duonos aukas bei smilkalus, atneš-
dami garbinimo aukas į Viešpaties
namus.
27 Bet jei manęs neklausysite, nešvę-
site šabo, nešite naštas pro Jeruzalės
vartus šabo dieną, tai Aš uždegsiu
ugnį Jeruzalės vartuose, ji sunaikins
Jeruzalės rūmus ir nebus užgesinta.“

18 Viešpats kalbėjo Jeremijui:
2 „Eik į puodžiaus namus, ten tu
išgirsi mano žodžius!“
3 Aš, nuėjęs į puodžiaus namus, ra-
dau jį bedirbantį prie žiestuvo.
4 Indas, kurį jis darė iš molio, nepa-
vyko, ir jis iš naujo nužiedė kitą indą,
koks jam atrodė tinkamas.
5 Tada Viešpats tarė man:
6 „O, Izraelio namai, ar Aš negaliu
su jumis taip daryti, kaip šitas puo-
džius? – sako Viešpats. – Kaip molis
puodžiaus rankoje, taip jūs, Izraelio
namai, mano rankoje.
7 Kartais Aš grasinu tautai ar karalys-
tei ją išrauti, sužlugdyti ir sunaikinti,
8 bet jei tauta, kuriai grasinu, nusi-

suka nuo savo piktų darbų, tai Aš
susilaikau nuo to pikto, kurį buvau
jai numatęs.
9 Kartais Aš pažadu tautai ar kara-
lystei ją statyti ir įtvirtinti,
10 bet jei ji daro pikta mano akyse ir
neklauso mano balso, tai Aš susilai-
kau nuo to gero, kurį buvau pažadė-
jęs padaryti.
11 Taigi dabar sakyk Judo ir Jeruza-
lės gyventojams, kad Aš ketinu juos
bausti, jeigu jie neatsisakys savo
piktų kelių ir nedarys to, kas gera."
12 Bet jie atsakė: „Jokių vilčių! Mes
vykdysime savo pačių sumanymus ir
elgsimės, kaip mums patinka."
13 Todėl taip sako Viešpats: „Klauski-
te tautų, ar kas praeityje girdėjo apie
tokius dalykus, – siaubingą dalyką
padarė Izraelio mergelė!
14 Ar pradingsta baltas sniegas nuo
Libano uolų? Ar išsenka šaltas, te-
kantis šaltinio vanduo?
15 Tačiau mano tauta pamiršo mane,
tuštybėms jie smilko smilkalus! Jie
nukrypo nuo savo senojo kelio ir eina
takais, o ne vieškeliu,
16 kad padarytų savo šalį dykuma,
amžina pajuoka. Kiekvienas praei-
vis ja baisėsis ir kraipys galvą.
17 Kaip rytų vėjas Aš juos išsklai-
dysiu priešo akivaizdoje, nugarą
atsuksiu jiems jų nelaimės dieną!"
18 Jie tarėsi: „Susirinkime ir suren-
kime prieš Jeremiją sąmokslą! Nes
įstatymas tebėra pas kunigą, patari-
mas – pas išminčių, žodis – pas pra-
našą. Eikime ir pulkime jį liežuviu,
nekreipkime dėmesio į jo kalbas."
19 Viešpatie, saugok mane ir išgirsk,
ką mano priešininkai kalba.
20 Argi atmokama už gera piktu? Jie
kasa duobę mano gyvybei. Atsimink,
kad aš stovėjau Tavo akivaizdoje ir
kalbėjau už juos, jog nukreipčiau
nuo jų Tavo rūstybę!
21 Jų vaikai tebadauja, atiduok juos
kardo valiai. Jų žmonos tenetenka
vaikų ir tetampa našlėmis, jų vy-
rai – tepražūna, o jaunuoliai tekrinta
kovoje.
22 Tegul pasigirsta šauksmas iš jų
namų, kai juos staiga užpuls prie-
šai! Jie kasė duobę, norėdami mane
pagauti, ir slapta dėjo man spąstus.
23 Viešpatie, tu žinai visą jų sąmoks-
lą nužudyti mane. Neatleisk jų kal-
čių ir nuodėmių nepašalink! Tebūna
jie parblokšti Tavo akivaizdoje!
Nubausk juos savo rūstybės metu!

19 Viešpats sako: „Eik, nusipirk
iš puodžiaus molinį ąsotį ir
veskis kelis vyresniuosius kunigus
ir kelis tautos vyresniuosius.
2 Nuėjęs į Ben Hinomo slėnį, kuris
yra prie Šukių vartų, skelbk žodžius,
kuriuos tau kalbėsiu.
3 Sakyk: „Klausykitės Viešpaties
žodžio, Judo karaliai ir Jeruzalės
gyventojai! Taip sako kareivijų
Viešpats, Izraelio Dievas: „Aš pa-
siųsiu šiai vietai tokią nelaimę, kad
kiekvienam, kuris apie ją išgirs,
suspengs ausyse.
4 Jie paliko mane ir sutepė šitą vietą,
smilkė joje kitiems dievams, kurių
nepažinojo nei jie, nei jų tėvai, nei
Judo karaliai. Jie pripildė šitą vietą
nekaltųjų kraujo.
5 Jie statė Baalui aukurus, ant ku-
rių degino savo vaikus kaip aukas
Baalui; to Aš neįsakiau ir tai man
niekada neatėjo į galvą.

11 2 Kar 17,13; Jer 7,3-7
12 Jer 2,25; Jer 3,17; Jer 23,17
13 Jer 2,10.11; Jer 5,30
15 Jer 2,13.32; Jer 6,16
16 1 Kar 9,8; Jer 19,8
17 Ps 48,7; Jer 2,27; Jer 13,24
18 Kun 10,11; Jer 11,19; Mal 2,7; Jn 7,48
20 Ps 35,7; Ps 57,6; Ps 109,4; Jer 14,7-22; Jer 15,1; Jer 52,6
21 Ps 109,9-20; Jer 11,22; Jer 14,16; Jer 15,7.8; Ez 22,25
23 Neh 4,5; Ps 35,14; Ps 109,14; Iz 2,9; Jer 7,20; Jer 11,20

19 SKYRIUS

2 Joz 15,8; 2 Kar 23,10; Jer 7,31; Jer 32,35
3 1 Sam 3,11; 2 Kar 21,12; Jer 17,20
4 Įst 28,20; 2 Kar 21,12; Iz 65,11; Jer 2,13.17.19.34; Jer 7,6; Jer 15,6; Jer 17,13
5 Kun 18,21; Sk 22,41; 2 Kar 17,17; Ps 106,37.38; Jer 7,31; Jer 32,35

6 Todėl ateis dienos, kai šita vieta
nebus vadinama Tofetu ar Ben
Hinomo slėniu, bet žudynių slėniu.
7 Aš nieku paversiu Judo ir Jeruzalės
išmintį, jie kris nuo kardo priešų aki-
vaizdoje ir nuo rankos tų, kurie siekia
jų gyvybės. Aš atiduosiu jų lavonus
padangių paukščiams ir laukiniams
žvėrims.
8 Aš padarysiu šitą miestą dykuma
ir pajuoka: kiekvienas, praeinantis
pro jį, baisėsis jo nelaimėmis.
9 Padarysiu, kad jie valgytų kūnus
savo sūnų bei dukterų ir vienas kito,
kai priešai juos apguls ir prispaus tie,
kurie siekia jų gyvybės.“
10 Sudaužyk ąsotį su tavimi atėjusių
vyrų akivaizdoje
11 ir jiems sakyk: „Taip sako ka-
reivijų Viešpats: „Aš sudaužysiu
šitą tautą ir miestą lygiai taip, kaip
sudaužomas puodžiaus indas, ir
jo nebegalima sulipdyti. Jie laidos
Tofete, kol nebeliks jame vietos.
12 Taip pasielgsiu su šia vieta, – sako
Viešpats, – ir su jos gyventojais –
šitas miestas bus panašus į Tofetą.
13 Jeruzalės ir Judo karalių namai
bus suteršti kaip Tofeto vieta, nes
ant stogų jie smilkė dangaus karei-
vijai ir aukojo geriamąsias aukas
svetimiems dievams.“
14 Jeremijas, sugrįžęs iš Tofeto, kur
Viešpats jį buvo siuntęs pranašauti,
atsistojo Viešpaties namų kieme ir
kalbėjo visai tautai:
15 „Taip sako kareivijų Viešpats, Izrae-
lio Dievas: „Aš užleisiu ant šito miesto
ir ant visų jų miestų nelaimę, kurią pa-
skelbiau, nes jie yra kietasprandžiai
ir neklauso mano žodžio.“

6Joz 15,8;
Jer 7,32
7Kun 26,17;
Įst 28,25;
Ps 79,2;
Jer 7,33;
Jer 15,2.9;
Jer 16,4;
Jer 34,20
8Jer 18,16;
Jer 49,13;
Jer 50,13
9Kun 26,29;
Įst 28,53.55;
Iz 9,20;
Rd 4,10;
Ez 5,10
10Jer 51,63.64
11Ps 2,9;
Iz 30,14;
Jer 7,32;
Jer 13,14;
Rd 4,2;
Apr 2,27
132 Kar 23,
10.12;
Ps 74,7;
Ps 79,1;
Jer 7,18;
Jer 32,29;
Jer 52,13;
Ez 7,21.22;
Ez 20,28;
Sof 1,5
142 Km 20,5;
Jer 26,2-8
15Neh 9,17.
29;
Jer 7,26;
Jer 17,23

20 SKYRIUS

11 Km 24,14;
Ezr 2,37.38
2Jer 37,13
4Jer 21,4-10
52 Kar 20,17;
Iz 39,6
6Jer 14,13-15
7Jer 1,6.7;
Rd 3,14
8 Jer 6,7
9 Job 32,18;
Ps 39,3

20 Kunigas Pašhūras, Imero sū-
nus, vyriausiasis Viešpaties
namų prižiūrėtojas, girdėjo Jeremiją
pranašaujant.
2 Tada, nuplakdinęs pranašą Jeremiją,
įtvėrė jį į šiekštą aukštutiniuose Benja-
mino vartuose, prie Viešpaties namų.
3 Kai rytą Pašhūras išlaisvino Jere-
miją iš šiekšto, Jeremijas jam tarė:
„Viešpats tave pavadino ne Pašhūru
(*hebr.* „ramybė visur“), bet Magor
Misabibu (*hebr.* „siaubas visur“).
4 Nes taip sako Viešpats: „Aš pada-
rysiu tave siaubu tau ir visiems tavo
draugams; jie kris nuo priešų kardo
tau matant, o visą Judą atiduosiu į
Babilono karaliaus rankas, kuris juos
ištrems ir žudys.
5 Aš atiduosiu visus šito miesto tur-
tus, visas jo atsargas, brangenybes ir
visus Judo karalių lobius į jų priešų
rankas, kurie juos pasiims ir išga-
bens į Babiloną.
6 O tu, Pašhūrai, ir visi tavo namai
būsite išvesti į nelaisvę. Tave nuvarys
į Babiloną, kur tu ir tavo draugai,
kuriems pranašavai melus, mirsite
ir būsite palaidoti.“
7 Viešpatie, Tu suklaidinai mane, ir
aš esu suklaidintas. Tu stipresnis už
mane ir nugalėjai. Aš esu pajuokia-
mas kasdien, kiekvienas tyčiojasi
iš manęs.
8 Kiekvieną kartą, kai kalbu, turiu
šaukti: „Plėšimas, smurtas!“ Vieš-
paties žodis tapo man plūdimu ir
kasdienėmis patyčiomis.
9 Aš galvojau: „Nebeminėsiu Jo ir ne-
bekalbėsiu Jo vardu.“ Tačiau Jo žodis
buvo tarsi ugnis mano širdyje, užda-
ryta mano kauluose, aš stengiausi
susilaikyti, bet negalėjau.

10 Aš girdėjau daugelį šnabždant ir
gąsdinant: „Praneškite, ir mes įskų-
sime jį!“ Visi mano artimi draugai
laukia mano suklupimo: „Gal jis leisis
suviliojamas, tada jį nugalėsime ir jam
atkeršysime!“
11 Bet Viešpats yra su manimi kaip
galingas karžygys! Todėl mano perse-
kiotojai suklups ir nieko nelaimės. Jie
bus labai sugėdinti ir jiems nepavyks,
jų gėda nebus pamiršta per amžius.
12 Kareivijų Viešpatie, kuris mėgini
teisųjį, matai jo inkstus ir širdį, leisk
man matyti Tavo kerštą jiems, nes
aš Tau patikėjau savo bylą!
13 Giedokite Viešpačiui, girkite Vieš-
patį, nes Jis išgelbėjo vargšo gyvybę
iš piktadarių rankų!
14 Tebūna prakeikta diena, kurią
gimiau. Diena, kurią mane pagimdė
motina, tenebūna palaiminta!
15 Tebūna prakeiktas žmogus, kuris
pranešė mano tėvui žinią: „Tau
gimė sūnus!“, ir jį labai pradžiugino.
16 Tebūna tas žmogus kaip miestai,
kuriuos Viešpats nesigailėdamas
sunaikino. Tegirdi jis šauksmą rytą
ir vaitojimą vidudienį
17 dėl to, kad nenužudė manęs dar
įsčiose, kad mano motina būtų man
kapu ir būtų likusi nėščia amžinai!
18 Kodėl turėjau gimti, patirti vargą
bei sielvartą ir praleisti savo dienas
gėdoje?

21 Viešpats kalbėjo Jeremijui,
kai karalius Zedekijas siuntė
pas jį Malkijos sūnų Pašhūrą ir ku-
nigą Sofoniją, Maasėjos sūnų:
2 „Babilono karalius Nebukadne-
caras kariauja prieš mus; paklausk
už mus Viešpatį, gal Jis padarys
stebuklą kaip seniau ir priešas turės
atsitraukti nuo mūsų?“
3 Jeremijas jiems atsakė: „Taip sa-
kykite Zedekijui:
4 „Viešpats, Izraelio Dievas, sako:
„Aš atgręšiu prieš jus jūsų pačių
ginklus, kuriais kariaujate prieš
Babilono karalių ir chaldėjus, jus
apgulusius už miesto sienų, ir juos
surinksiu viduryje šio miesto.
5 Aš pats, įpykęs, užsirūstinęs ir įnir-
tęs, kariausiu prieš jus ištiesta galinga
ranka
6 ir ištiksiu šito miesto žmones bei
gyvulius. Jie mirs nuo didelio maro.“
7 Viešpats sako: „Po to Aš atiduosiu
Zedekiją, Judo karalių, jo tarnus ir
miesto gyventojus, išlikusius nuo
maro, kardo ir bado, į Babilono ka-
raliaus Nebukadnecaro rankas ir
rankas tų, kurie siekia jų gyvybės.
Jis žudys juos kardu, nieko nesigai-
lėdamas ir neužjausdamas.“
8 Šitai tautai sakyk: „Taip sako Vieš-
pats: „Štai Aš leidžiu jums pasirink-
ti gyvenimo kelią ar mirties kelią.
9 Kas pasiliks šiame mieste, mirs nuo
kardo, bado ir maro, o kas išeis ir pa-
siduos jus apgulusiems chaldėjams,
išliks gyvas ir išgelbės savo gyvybę.
10 Aš atsigręžiau į šitą miestą daryti
pikta, o ne gera, – sako Viešpats, –
jis bus atiduotas į Babilono kara-
liaus rankas, o tas jį sudegins.“
11 Judo karaliaus namams sakyk:
„Klausykite Viešpaties žodžio,
12 Dovydo namai: „Taip sako Vieš-
pats: „Elkitės kasdien teisingai, gin-
kite skriaudžiamuosius, kad mano
rūstybė neužsidegtų neužgesinama
ugnimi dėl jūsų piktadarysčių.“
13 „Štai Aš esu prieš tave, slėnio gy-
ventoja, lygumos uola, – sako Vieš-

10 Ps 31,13; Ps 41,9; Ps 55,13.14
11 Jer 1,18.19; Jer 15,20; Jer 17,18; Jer 23,40
12 Ps 54,7; Ps 59,10; Jer 11,20; Jer 17,10
13 Ps 35,9.10; Ps 109,30.31
14 Job 3,3
16 Pr 19,25; Jer 18,22
17 Job 3,10.11
18 Job 3,20; Rd 3,1

21 SKYRIUS
1 2 Kar 24,17.18; 2 Kar 25,18; Jer 38,1
2 Jer 37,3.7
4 Iz 13,4
5 Iš 6,6; Iz 63,10
7 2 Km 36,17; Jer 37,17; Jer 39,5; Jer 52,9
8 Įst 30,15.19
9 Jer 38,2; Jer 39,18
10 Jer 34,2.22; Jer 37,10; Jer 38,3; Am 9,4
12 Ps 101,8; Zch 7,9
13 Jer 49,4; Ez 13,8

pats. – Jūs sakote: „Kas galėtų mus
užpulti ir įsibrauti į mūsų buveines?“
14 Aš nubausiu jus pagal jūsų darbus, –
sako Viešpats, – įžiebsiu ugnį jūsų
miške, kad sudegintų visą apylinkę.“

22 Taip sako Viešpats: „Eik į
Judo karaliaus rūmus ir ten
kalbėk šiuos žodžius:
2 „Judo karaliau, kuris sėdi Dovydo
soste, tavo tarnai ir žmonės, kurie
įeinate pro šiuos vartus, klausykite
Viešpaties žodžio:
3 „Elkitės teisiai ir teisingai, išlais-
vinkite skriaudžiamuosius iš skriau-
dėjo rankų, o svetimšalio, našlaičio
ir našlės neskriauskite ir nenaudokite
prieš juos prievartos, nepraliekite
nekalto kraujo šitoje vietoje.
4 Jei jūs tikrai taip darysite, pro šitų
namų vartus įeis karaliai, sėdintieji
Dovydo soste; jie, jų tarnai ir tauta
važiuos vežimais ir jos ant žirgų.
5 Bet jei neklausysite šitų žodžių, tai
prisiekiu savimi, – sako Viešpats, –
šitie namai pavirs griuvėsiais.“
6 Judo karaliaus namams Viešpats
sako: „Tu esi man kaip Gileado
kraštas, kaip aukščiausia Libano
viršūnė, bet Aš padarysiu tave
dykuma ir negyvenamais miestais.
7 Aš siųsiu naikintojų prieš tave,
kurie savo įrankiais nukirs tavo
rinktinius kedrus ir sudegins juos.
8 Daugelis tautų eis pro šitą miestą,
ir žmonės klausinės vienas kito:
„Kodėl Viešpats taip padarė šiam
didžiam miestui?“
9 Jiems atsakys: „Nes jie paliko Vieš-
paties, savo Dievo, sandorą, garbino
svetimus dievus ir jiems tarnavo.“
10 Neverkite mirusio ir neraudokite

14 2 Km 36, 19; Iz 3,10.11

22 SKYRIUS
2 Jer 17,20
3 Jer 7,6; Jer 21,12
4 Jer 17,25
5 Hbr 6,13.17
6 Gg 4,1
7 Iz 37,24; Jer 21,14
8 Įst 29,24-26
9 2 Km 34,25
10 2 Kar 22, 20; Jer 14,17; Jer 22,11
11 2 Kar 23, 34; 1 Km 3,15
13 2 Kar 23, 35; Jok 5,4
15 Ps 128,2
17 Ez 19,6
18 1 Kar 13, 30; Jer 16,4.6
19 Jer 36,30
21 Jer 3,24. 25; Jer 32,30

dėl jo. Verkite to, kuris išėjo, nes jis
nebesugrįš ir nebematys savo gimtojo
krašto.
11 Nes taip sako Viešpats apie Jošijo
sūnų Šalumą, Judo karalių, karalia-
vusį vietoj savo tėvo Jošijo: „Jis išėjo
iš šitos vietos ir nebesugrįš;
12 ten jis ir mirs savo nelaisvės vieto-
je, neišvydęs savo šalies.
13 Vargas statančiam namus neteisy-
be ir kambarius – suktybėmis, kuris
verčia artimą dirbti jam be užmokes-
čio ir neatlygina už darbą,
14 kuris sako: „Aš pasistatysiu dide-
lius namus erdviais kambariais“,
išsikerta langus, apkala sienas kedro
lentomis ir nudažo raudonai.
15 Ar tu karaliausi dėl to, kad pasi-
statei kedro namus? Ar tavo tėvas
nevalgė ir negėrė, nebuvo teisus ir
teisingas ir ar ne dėl to jam sekėsi?
16 Jis gynė vargšo ir beturčio teises ir
jam sekėsi. Argi tai nereiškia tikrai
pažinti mane? – sako Viešpats. –
17 Tavo akys ir širdis linkusios į
godumą ir trokšta pralieti nekaltą
kraują, vykdyti priespaudą bei prie-
vartą.“
18 Todėl apie Jošijo sūnų Jehojakimą,
Judo karalių, Viešpats sako: „Jo
neapraudos, sakydami: „O mano
broli! O sesuo!“, jie neraudos dėl
jo: „O valdove! O jūsų didenybe!“
19 Jis bus palaidotas kaip asilas, nuvilk-
tas ir numestas už Jeruzalės vartų.“
20 „Eik į Libaną ir šauk, garsiai de-
juok Bašane, verk Abarimo kalnyne,
nes sunaikinti visi tavo meilužiai.
21 Aš kalbėjau tau, kai tu dar klestė-
jai, bet tu neklausei. Taip tu elgeisi
nuo pat savo jaunystės, neklausyda-
ma mano balso.

22 Visus tavo ganytojus nuneš vėjas,
visi tavo meilužiai bus ištremti. Tada
tu gėdysies ir rausi dėl savo nedorybių.
23 Gyvenanti Libane, susikrovusi liz-
dą kedruose, kaip tu vaitosi, kai tave
suims gimdymo skausmai!
24 Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, –
nors Jehojakimo sūnus Konijas, Judo
karalius, būtų antspaudo žiedas ant
mano dešinės, Aš jį nutraukčiau.
25 Aš atiduosiu tave į rankas tų, ku-
rie siekia tavo gyvybės, į rankas tų,
kurių tu bijai, į Babilono karaliaus
Nebukadnecaro ir į chaldėjų rankas.
26 Aš nublokšiu tave ir tavo motiną,
kuri tave pagimdė, į šalį, kuri nėra
jūsų gimtinė, ir ten jūs mirsite.
27 Bet į šalį, kur jūs norėsite sugrįžti,
nebesugrįšite."
28 Argi tas žmogus, Konijas, yra pa-
niekintas ir sudaužytas stabas? Argi
jis indas, kuris niekam nepatinka?
Kodėl jis ir jo vaikai ištremti į šalį,
apie kurią jie nieko nežinojo?
29 O žeme, žeme! Klausykis Viešpa-
ties žodžio!
30 Taip sako Viešpats: „Įrašykite šitą
vyrą kaip bevaikį, kuriam nesiseka
gyvenime, nes nė vienas iš jo pali-
kuonių neklestės, nesėdės Dovydo
soste ir nevaldys Judo."

23 „Vargas ganytojams, kurie
mano ganyklos avis naikina
ir išsklaido!" – sako Viešpats.
2 Todėl taip sako Viešpats, Izraelio
Dievas, apie savo tautos ganytojus,
kurie maitina mano žmones: „Jūs
išsklaidėte mano kaimenę ir jų ne-
aplankėte. Todėl Aš jus aplankysiu
dėl jūsų piktų darbų.
3 Aš pats surinksiu savo bandos likutį
iš visų šalių, į kurias Aš jas išvariau,
ir sugrąžinsiu į ganyklą; ten jos bus
vaisingos ir dauginsis.
4 Aš paskirsiu joms ganytojų, kurie
tikrai jas ganys. Jos nebebijos ir ne-
sibaimins, nė vienos iš jų netrūks," –
sako Viešpats.
5 „Štai ateina dienos, – sako Vieš-
pats, – kai Aš išauginsiu teisią atžalą
iš Dovydo giminės. Jis viešpataus kaip
karalius, elgsis išmintingai, vykdys
teisingumą bei teismą krašte.
6 Jo dienomis Judas bus išgelbėtas
ir Izraelis gyvens saugiai. Jo vardas
bus: „Viešpats – mūsų teisumas."
7 Štai ateis dienos, – sako Viešpats, –
kai jie nebesakys: „Kaip gyvas Vieš-
pats, kuris išvedė izraelitus iš Egipto
krašto",
8 bet sakys: „Kaip gyvas Viešpats,
kuris išvedė ir parvedė Izraelio pa-
likuonis iš šiaurės ir iš visų kraštų,
į kuriuos Jis juos buvo išvaręs." Ir
jie gyvens savo žemėje."
9 Mano širdis plyšta krūtinėje dėl
pranašų, visi mano kaulai dreba.
Aš esu kaip girtas vyras, kaip vyno
įveiktas vyras dėl Viešpaties ir Jo
šventų žodžių.
10 „Šalis pilna svetimautojų; dėl jų
prakeikimo gedi kraštas, išdžiūvu-
sios stepių ganyklos. Jų siekiai yra
pikti, jų jėga – neteisybė.
11 Jų pranašai ir kunigai yra bedie-
viai, net savo namuose aptinku jų
nedorybę", – sako Viešpats.
12 „Jų kelias bus slidus kelias tamsoje,
kuriuo eidami jie paslys ir grius. Aš
siųsiu sunaikinimą ir bausiu juos", –
sako Viešpats.
13 Tarp Samarijos pranašų mačiau
kvailystę: jie pranašavo Baalo vardu
ir klaidino mano tautą, Izraelį.

22 Jer 23,1
23 Jer 6,24
24 2 Kar 24, 6.8; Ag 2,23
25 Jer 34,20
26 2 Kar 24, 15
28 Oz 8,8
29 Įst 32,1
30 Jer 36,30; Mt 1,12

23 SKYRIUS
1 Jer 10,21
2 Iš 32,34
3 Jer 32,37
4 Jer 3,15
5 Ps 72,2; Jer 33,14
6 Jer 32,37; Zch 14,11; 1 Kor 1,30
7 Jer 16,14
8 Pr 12,7; Iz 43,5.6
9 Hab 3,16
10 Jer 9,2.10; Oz 4,2
11 Jer 7,30; Jer 32,34; Sof 3,4
12 Pat 4,19; Jer 11,23
13 Iz 9,16; Jer 2,8

14 Tarp Jeruzalės pranašų mačiau
baisių dalykų: svetimavimą ir me-
lagystę. Jie drąsina piktadarius, kad
šie nenusigręžtų nuo savo nedory-
bių. Jie visi man yra kaip Sodomos
ir Gomoros gyventojai.
15 Todėl kareivijų Viešpats taip sako
apie pranašus: „Aš juos valgydinsiu
metėlėmis ir girdysiu karčiu van-
deniu, nes nuo Jeruzalės pranašų
bedievystė pasklido visoje šalyje.“
16 Taip sako kareivijų Viešpats:
„Neklausykite pranašų, jums pra-
našaujančių. Jie tik mulkina jus,
kalbėdami prasimanytus regėjimus,
o ne tai, kas ateina iš Viešpaties.
17 Jie sako tiems, kurie niekina mane:
„Taip kalba Viešpats: „Jūs turėsite
ramybę“, ir kiekvienam, kuris vykdo
savo širdies užgaidas, sako: „Jums
neatsitiks nieko pikto.“
18 Kas dalyvavo Viešpaties pasitarime,
kas Jį matė ir girdėjo Jo žodį? Kas
klausėsi Jo žodžio ir Jį išgirdo?
19 Štai ateina Viešpaties pykčio aud-
ra, stiprus viesulas. Jis užgrius ant
nedorėlių galvų.
20 Viešpaties rūstybė nenusigręš, kol
Jis įvykdys visa, ką savo širdyje su-
manė. Paskutinėmis dienomis jūs tai
aiškiai suprasite.
21 „Aš nesiunčiau šitų pranašų, jie
patys bėgo! Nekalbėjau jiems, tačiau
jie pranašavo!
22 Jei jie būtų dalyvavę mano pasita-
rime ir skelbtų mano žodžius tautai,
jie būtų nukreipę juos nuo jų pikto
kelio ir nuo jų piktų darbų.
23 Argi Aš esu Dievas tik arti esąs, –
sako Dievas, – o toli būdamas nebesu
Dievas?
24 Argi gali kas taip pasislėpti, kad
Aš jo nematyčiau? – sako Viešpats. –
Argi Aš ne Tas, kuris pripildo dangų
ir žemę?
25 Aš girdėjau, ką kalbėjo pranašai,
pranašaudami mano vardu melą ir
sakydami: „Sapnavau, sapnavau!“
26 Ar ilgai tai bus širdyse pranašų,
kurie pranašauja melą, kurie prana-
šauja savo širdies apgaulę?
27 Jie siekia, kad mano tauta pamirš-
tų mane dėl jų sapnų, kuriuos jie
pasakoja vieni kitiems, kaip jų tėvai
pamiršo mane dėl Baalo.
28 Pranašas, kuris matė sapną, tepa-
sakoja sapną, o kas turi mano žodį,
teskelbia jį ištikimai. Ką šiaudai turi
bendro su kviečių grūdais?“ – sako
Viešpats.
29 „Argi mano žodis nėra kaip ugnis? –
sako Viešpats. – Argi jis nėra kaip
kūjis, sutrupinantis uolą?
30 Aš esu prieš pranašus, – sako Vieš-
pats, – kurie vagia mano žodžius
vienas iš kito!
31 Aš esu prieš pranašus, kurie savo
liežuviu sako: „Jis pasakė.“
32 Aš esu prieš tuos, kurie pranašau-
ja melagingus sapnus, – sako Vieš-
pats, – kurie pasakoja ir klaidina
mano tautą savo lengvabūdiškais
melais. Aš nesiunčiau jų ir jiems
neįsakiau; jie visi yra nenaudingi
šitai tautai“, – sako Viešpats.
33 „Jei tavęs klaus šita tauta, pranašas
ar kunigas: „Kokia yra Viešpaties naš-
ta?“, atsakyk jiems: „Kokia yra naš-
ta? Viešpats sako: „Aš jus atmesiu.“
34 Bet jei pranašas, kunigas ar kitas
žmogus sakytų: „Viešpaties naš-
ta“, – tai Aš nubausiu jį ir jo namus.
35 Taip jūs privalote sakyti savo arti-
mui ir savo broliui: „Ką atsakė Vieš-
pats?“, arba: „Ką Viešpats kalbėjo?“

14 Iz 1,9.10; Jer 29,23; Ez 13,22.23
15 Jer 9,15
16 Jer 14,14
17 Įst 29,19; Jer 3,17; Ez 13,10; Mch 3,11
18 1 Kor 2,16
19 Am 1,14
20 Pr 49,1; Jer 30,24
21 Jer 14,14; Jer 23,32; Jer 27,15
22 Jer 25,5
24 1 Kar 8,27; Ps 139,7
27 Ts 3,7
29 Jer 5,14
30 Įst 18,20; Ps 34,16; Jer 14,14.15; Ez 13,8.9
31 Ez 13,9
32 Jer 7,8; Jer 20,6; Jer 27,10; Rd 2,14; Rd 3,37; Sof 3,4

36 Neminėkite daugiau Viešpaties
naštos, nes kiekvienas žmogaus žodis
bus jam našta; jūs iškraipote gyvojo
Dievo, kareivijų Viešpaties, mūsų
Dievo, žodžius.
37 Jūs turite klausti pranašo: „Ką
tau atsakė Viešpats?“, arba: „Ką
Viešpats kalbėjo?“
38 Bet kadangi jūs sakote: „Viešpa-
ties našta“, nors Aš įsakiau nesaky-
ti: „Viešpaties našta“,
39 Aš visiškai pamiršiu jus ir apleisiu
jus ir miestą, kurį daviau jums ir
jūsų tėvams, ir pašalinsiu jus iš savo
akivaizdos.
40 Aš užtrauksiu jums amžiną pajuo-
ką ir nepamirštamą gėdą.“

24 Viešpats man parodė dvi figų
pintines, padėtas prie Viešpa-
ties šventyklos. Tai buvo po to, kai
Babilono karalius Nebukadnecaras
ištrėmė iš Jeruzalės į Babiloną Jeho-
jakimo sūnų Jechoniją, Judo karalių,
bei Judo kunigaikščius, kalvius ir
amatininkus.
2 Vienoje pintinėje buvo labai gerų,
ankstyvųjų figų, o kitoje pintinėje –
labai blogų figų, kurių nebegalima
valgyti.
3 Viešpats klausė manęs: „Ką matai,
Jeremijau?“ Aš atsakiau: „Figas. Ge-
rosios figos labai geros, o blogosios
tokios blogos, kad jų nebegalima
valgyti.“
4 Tada Viešpats man kalbėjo:
5 „Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas:
„Kokios šitos gerosios figos, tokie
man bus Judo tremtiniai, kuriuos
pasiunčiau iš šitos vietos į chaldėjų
šalį dėl jų pačių gerovės.
6 Aš palankiai žiūrėsiu į juos ir par-
vesiu juos atgal į šitą šalį, juos atsta-
tysiu ir nebegriausiu, juos įsodinsiu
ir neišrausiu.
7 Aš duosiu jiems širdį, kuri pažins
mane, jog Aš esu Viešpats. Jie bus
mano tauta, o Aš būsiu jų Dievas, nes
jie visa širdimi grįš pas mane.
8 Aš padarysiu su Judo karaliumi Ze-
dekiju ir Jeruzalės gyventojais, pasili-
kusiais šitoje šalyje ir apsigyvenusiais
Egipto krašte, kaip su blogosiomis
figomis, kurių nebegalima valgyti.
9 Aš padarysiu juos pasibaisėjimu
visoms žemės karalystėms, gėda ir
patarle, pašaipa ir keiksmažodžiu
visose vietose, kur juos išvarysiu.
10 Aš siųsiu jiems kardą, badą ir marą,
kol jie bus išnaikinti krašte, kurį da-
viau jiems ir jų tėvams.“

25 Žodis Jeremijui apie visą Judo
tautą ketvirtaisiais Judo kara-
liaus Jošijo sūnaus Jehojakimo vieš-
patavimo metais. Tai buvo pirmieji
Babilono karaliaus Nebukadnecaro
metai.
2 Pranašas Jeremijas kalbėjo visai
Judo tautai ir visiems Jeruzalės gy-
ventojams:
3 „Nuo tryliktųjų Amono sūnaus Jo-
šijo, Judo karaliaus, metų iki šios die-
nos, dvidešimt trejus metus, Viešpats
kalbėjo man, ir aš skelbiau tai jums
nuo ankstaus ryto, bet jūs neklausėte.
4 Viešpats siuntė pas jus savo tar-
nus, pranašus, bet jūs neklausėte ir
nekreipėte dėmesio.
5 Jie sakė: „Palikite kiekvienas savo
piktą kelią ir piktus darbus, tai lik-
site gyventi žemėje, kurią Viešpats
davė jums ir jūsų tėvams amžiams.
6 Nesekiokite svetimų dievų, netar-

36 Įst 4,2
39 Oz 4,6
40 Jer 20,11; Ez 5,14.15; Mch 3,5-7

24 SKYRIUS
1 2 Kar 24,12-16; 2 Krn 36,10; Jer 22,24-28; Jer 29,2; Am 7,1.4; Am 8,1
2 Iz 5,4.7; Jer 29,17
6 Jer 12,15; Jer 29,10; Jer 32,41; Jer 33,7; Jer 42,10; Ez 11,17
7 Įst 30,6; 1 Sam 7,3; Ps 119,2; Iz 51,16; Jer 29,13; Jer 30,22; Jer 31,33; Jer 32,38.39; Ez 11,19; Ez 14,11; Ez 36,26.27; Zch 8,8; Hbr 8,10
8 Jer 29,17; Jer 39,9; Jer 44,1.26-30
9 Įst 28,25.37; 1 Kar 9,7; 2 Krn 7,20; Ps 44,13.14; Jer 15,4; Jer 29,18; Jer 34,17

25 SKYRIUS
1 2 Kar 24,1.2; 2 Krn 36,4-6; Jer 36,1; Dan 1,1.2
3 Jer 1,2; Jer 7,13; Jer 11,7.8.10
4 Jer 7,13.25
5 Jer 18,11

naukite jiems ir negarbinkite jų, ne-
rūstinkite manęs savo rankų darbais,
ir Aš jūsų nebausiu."
7 „Bet jūs neklausėte manęs, – sako
Viešpats, – ir savo rankų darbais už-
rūstinote mane savo nenaudai."
8 Todėl taip sako kareivijų Viešpats:
„Kadangi jūs neklausėte mano žo-
džių,
9 tai Aš surinksiu visas šiaurės tautas
pas Babilono karalių Nebukadnecarą,
mano tarną, ir jas atvesiu į šitą šalį,
prieš jos ir visų šitų aplinkinių tautų
gyventojus; Aš sunaikinsiu juos ir
padarysiu pasibaisėjimu, pašaipa ir
amžina dykyne.
10 Aš atimsiu iš jūsų džiaugsmo ir
linksmybės garsus, jaunikio ir jau-
nosios balsus, girnų ūžesį ir žibintų
šviesą.
11 Visas kraštas pavirs dykuma ir pa-
sibaisėjimu, ir šios tautos tarnaus Ba-
bilono karaliui septyniasdešimt metų.
12 Po septyniasdešimties metų Aš
nubausiu Babilono karalių, jo tautą
ir chaldėjų šalį už jų nedorybes ir ją
paversiu amžina dykyne.
13 Aš įvykdysiu viską, ką kalbėjau,
kas parašyta šitoje knygoje, ką Jere-
mijas pranašavo apie tautas.
14 Jie tarnaus galingoms tautoms ir jų
karaliams. Aš jiems atlyginsiu pagal jų
nusikaltimus, pagal jų rankų darbus."
15 Viešpats, Izraelio Dievas, man įsa-
kė: „Imk šitą rūstybės vyno taurę iš
mano rankos ir girdyk juo visas tautas,
pas kurias Aš tave siunčiu.
16 Jos gers, svyrinės ir bus pamišu-
sios dėl kardo, kurį joms siųsiu!"
17 Aš ėmiau taurę iš Viešpaties rankos
ir girdžiau visas tautas, pas kurias
Viešpats mane siuntė:
18 Jeruzalę, Judo miestus, jo kara-
lius ir kunigaikščius, kad jie taptų
apleisti, pašaipa ir keiksmu, kaip tai
yra šiandien.
19 Faraoną, Egipto karalių, jo tarnus,
kunigaikščius, visą tautą
20 ir visus ten gyvenančius svetimtau-
čius; visus Uco šalies ir filistinų šalies
karalius, Aškeloną, Gazą, Ekroną ir
Ašdodo likutį;
21 Edomą, Moabą ir amonitus;
22 visus Tyro ir Sidono karalius, taip
pat salų ir pajūrio karalius;
23 Dedaną, Temą, Būzą ir visus, esan-
čius tolimiausiuose pakraščiuose;
24 visus Arabijos karalius, kurie gy-
vena dykumoje;
25 visus Zimrio, Elamo ir medų ka-
ralius;
26 visus šiaurės karalius, artimus ir
tolimus, vieną po kito, ir visas kara-
lystes, kurios yra visoje žemėje. O
Šešacho karalius gers paskutinis.
27 „Tu jiems sakyk: „Taip sako kareivi-
jų Viešpats, Izraelio Dievas: „Gerkite,
pasigerkite ir vemkite! Kriskite nuo
kardo, kurį siunčiu jums, ir nebeat-
sikelkite!"
28 Jei jie nesutiks imti taurės iš tavo
rankos ir gerti, tai jiems sakyk: „Taip
sako kareivijų Viešpats: „Jūs tikrai
gersite!"
29 Mieste, kuris vadinamas mano var-
du, Aš pradedu vykdyti bausmę, o jūs
tikitės likti nenubausti? Jūs neliksite
nenubausti, nes Aš pašauksiu kardą
visiems žemės gyventojams."
30 „Pranašauk prieš juos visus šiuos
žodžius: „Viešpats grūmoja iš aukš-
tybės, iš Jo šventos buveinės skamba
Jo balsas. Jis grūmoja savo kaimenei,
šūkauja kaip vynuogių mynėjai.

7 Įst 32,21
9 Iz 45,1; Jer 1,15; Jer 18,16
10 Mok 12,4; Apr 18,23
11 Jer 29,10
12 2 Kar 24,1; Ezr 1,1; Iz 13,20
14 Jer 27,7; Jer 50,9.29; Jer 51,6.24.27.28
15 Apr 14,10
16 Nah 3,11
18 Jer 24,9; Jer 25,9.11
20 Job 1,1; Iz 20,1; Jer 47,1-7
21 Jer 49,7
22 Jer 47,4; Jer 49,23
23 Jer 49,7.8
24 Ez 30,5
25 Jer 49,34; Jer 51,11.28
26 Jer 50,9; Jer 51,41
27 Iz 63,6; Hab 2,16
29 Ez 9,6; Ez 38,21; Dan 9,18
30 1 Kar 9,3; Ps 11,4; Iz 16,9; Am 1,2

31 Visus žemės pakraščius pasieks
garsas, nes Viešpats teis visas tautas,
visą žmoniją ir nedorėlius Jis atiduos
kardui", – sako Viešpats.
32 Taip sako kareivijų Viešpats: „Ne-
laimė eina iš tautos į tautą, didelė
audra kyla nuo žemės pakraščių.
33 Viešpaties užmuštųjų tą dieną bus
pilna žemė. Jų neapraudos, nesu-
rinks ir nepalaidos – jie bus mėšlas
dirvai tręšti.
34 Kaimenės vedliai ir ganytojai,
šaukite ir voliokitės pelenuose! Atėjo
metas skersti ir išsklaidyti jus, jūs
krisite kaip gražūs indai.
35 Kaimenės ganytojai ir vedliai netu-
rės galimybės pabėgti nė išsigelbėti.
36 Štai girdisi ganytojų šauksmas
ir kaimenės vedlių verksmas, nes
Viešpats naikina jų ganyklą.
37 Sunaikintos yra ramios buveinės
dėl užsidegusios Viešpaties rūstybės.
38 Jis paliko savo namus kaip liūtas,
jų šalis virto dykyne dėl prispau-
dėjų žiaurumo, dėl užsidegusios Jo
rūstybės."

26 Jošijo sūnaus Jehojakimo,
Judo karaliaus, karaliavimo
pradžioje Viešpats kalbėjo:
2 „Taip sako Viešpats: „Atsistok
Viešpaties namų kieme ir kalbėk
visiems Judo miestams, atėjusiems
į Viešpaties namus pagarbinti. Visa,
ką tau įsakiau, pasakyk jiems, ne-
praleisk nė žodžio!
3 Gal jie klausysis ir atsisakys savo
piktų kelių, kad galėčiau atsisakyti
bausmės, kurią esu jiems numatęs
dėl jų piktų darbų?
4 Jiems sakyk: „Taip sako Viešpats:
„Jei manęs neklausysite ir nesilaiky-
site mano įstatymo, kurį jums daviau,
5 neklausysite mano tarnų pranašų,
kuriuos, anksti keldamas, jums siun-
čiu, bet neklausote jų,
6 tai Aš padarysiu šituos namus kaip
Šiloją ir šitą miestą keiksmažodžiu
visoms tautoms."
7 Kunigai, pranašai ir visa tauta gir-
dėjo Jeremiją kalbant šiuos žodžius
Viešpaties namuose.
8 Kai Jeremijas baigė kalbėti, ką Vieš-
pats jam buvo įsakęs pranešti visai
tautai, jį nutvėrė kunigai, pranašai ir
visa tauta, šaukdami: „Tu turi mirti!
9 Kodėl pranašavai Viešpaties vardu,
kad šitie namai bus kaip Šilojas ir
miestas bus nebegyvenamas?!" Visa
tauta susibūrė prieš Jeremiją prie
Viešpaties namų.
10 Kai Judo kunigaikščiai apie tai
išgirdo, jie nuėjo iš karaliaus namų
į Viešpaties namus ir atsisėdo Vieš-
paties namų Naujuosiuose vartuose.
11 Kunigai ir pranašai kalbėjo kuni-
gaikščiams ir visai tautai: „Šitas vyras
nusipelnė mirties, nes jis pranašavo
prieš šitą miestą, kaip jūs girdėjote
savo ausimis."
12 Jeremijas atsakė kunigaikščiams
ir visai tautai: „Viešpats siuntė mane
pranašauti prieš šituos namus ir šitą
miestą tais žodžiais, kuriuos jūs
girdėjote.
13 Taigi dabar pakeiskite savo kelius
bei darbus ir klausykite Viešpaties,
savo Dievo, tai Jis pasigailės jūsų ir
nesiųs sunaikinimo.
14 O aš esu jūsų rankose, darykite su
manimi, kaip jums atrodo tinkama.
15 Bet žinokite, jei jūs mane nužudy-
site, nekaltą kraują užsitrauksite sau,
šiam miestui ir jo gyventojams, nes
Viešpats tikrai mane siuntė kalbėti
jums visus šituos žodžius."

31 Iz 66,16; Oz 4,1; Jl 3,2; Mch 6,2
32 Jer 23,19; Jer 30,23
33 Ps 79,3; Iz 34,2.3; Iz 66,16; Jer 8,2; Jer 16,4.6; Ez 39,4.17; Apr 11,9
34 Jer 4,8; Jer 6,26; Ez 27,30

26 SKYRIUS
2 Įst 4,2; 2 Krn 24,20.21; Jer 19,14; Jer 43,1; Ez 3,10; Mt 28,20; Apd 20,27; Apr 22,19
3 Iz 1,16-19; Jer 18,8; Jer 36,3-7; Jon 3,9
4 Kun 26,14.15; Įst 28,15; 1 Kar 9,6; Iz 1,20; Jer 17,27; Jer 22,5
5 Jer 25,4; Jer 29,19
6 1 Sam 4,10.11; 2 Kar 22,19; Ps 78,60; Iz 65,15; Jer 7,12.14; Jer 24,9
9 Jer 9,11
11 Jer 38,4
13 Jer 7,3; Jl 2,13; Jon 3,8
14 Jer 38,5

16 Kunigaikščiai ir visa tauta atsakė
kunigams ir pranašams: „Šitas vyras
nenusipelnė mirties, nes jis mums kal-
bėjo Viešpaties, mūsų Dievo, vardu.“
17 Tuomet pakilo kai kurie krašto vy-
resnieji ir kalbėjo tautos susirinkimui:
18 „Judo karaliaus Ezekijo dienomis
Michėjas iš Morešeto pranašavo
visai Judo tautai Viešpaties vardu,
kad Sionas bus ariamas kaip laukas,
Jeruzalė pavirs griuvėsiais, o šven-
tyklos kalnas apaugs mišku.
19 Argi karalius Ezekijas ir visi Judo
žmonės jį nužudė? Jie pabūgo Viešpa-
ties ir maldavo Jį taip, kad Viešpats
atšaukė bausmę, kurią Jis jiems buvo
paskelbęs. O mes siekiame užsitrauk-
ti didelę nelaimę!“
20 Tuo laiku buvo dar vienas vyras,
Šemajo sūnus Ūrijas iš Kirjat Jeari-
mo, kuris pranašavo Viešpaties vardu
prieš šitą miestą ir kraštą taip, kaip
Jeremijas.
21 Ir kai karalius Jehojakimas, visi
jo kariai ir kunigaikščiai išgirdo jo
žodžius, karalius ieškojo jo, kad nu-
žudytų. Tai išgirdęs, Ūrijas išsigando
ir pabėgo į Egiptą.
22 Karalius Jehojakimas siuntė Achbo-
ro sūnų Elnataną su palyda į Egiptą.
23 Tie atvedė Ūriją iš Egipto pas karalių
Jehojakimą, o tas, jį nužudęs kardu,
išmetė jo lavoną į prastuomenės
kapines.
24 Tačiau Šafano sūnaus Ahikamo
ranka Jeremijas buvo apgintas ir nea-
tiduotas miniai nužudyti.

27 Jošijo sūnaus Jehojakimo,
Judo karaliaus, karaliavimo
pradžioje Viešpats įsakė Jeremijui:
2 „Taip man sako Viešpats: „Pasida-
ryk pančių bei jungų, užsidėk juos
ant kaklo
3 ir pasiųsk juos Edomo, Moabo,
Amono, Tyro ir Sidono karaliams per
jų pasiuntinius, atvykusius į Jeruzalę
pas Judo karalių Zedekiją.
4 Jiems įsakyk pranešti savo valdo-
vams kareivijų Viešpaties, Izraelio
Dievo, žodžius: „Taip sakykite savo
valdovams:
5 „Aš sukūriau žemę su žmonėmis ir
gyvuliais, esančiais ant žemės, savo
didžia galia ir ištiesta ranka. Ir Aš
duodu ją tam, kuriam Aš noriu.
6 Dabar Aš atidaviau visas šias žemes
mano tarnui Babilono karaliui Ne-
bukadnecarui; net laukinius žvėris
atidaviau, kad jam tarnautų.
7 Jam tarnaus visos tautos, jo sūnui
ir jo sūnaus sūnui, kol ateis jo šalies
metas; daug tautų ir galingų karalių
tarnaus jam.
8 Tautą ir karalystę, kuri Babilono
karaliui Nebukadnecarui netarnaus
ir nepalenks sprando po jo jungu,
Aš bausiu kardu, badu ir maru, –
sako Viešpats, – kol išnaikinsiu jo
rankomis.
9 Todėl neklausykite savo pranašų, ży-
nių, sapnuotojų, burtininkų ir kerėto-
jų, kurie jums sako: „Jūs netarnausite
Babilono karaliui.“
10 Jie pranašauja jums melą, kad
būtumėte išvesti iš savo krašto, Aš
jus ištremčiau ir jūs žūtumėte.
11 O tautas, kurios palenks sprandus
po Babilono karaliaus jungu ir tar-
naus jam, Aš paliksiu jų žemėje, kad
jos ją dirbtų ir joje gyventų“, – sako
Viešpats.
12 Judo karaliui Zedekijui aš kalbė-
jau tais pačiais žodžiais: „Palenkite
sprandus po Babilono karaliaus

17 Apd 5,34
18 Neh 4,2; Ps 79,1; Jer 9,11; Mch 1,1; Mch 3,12
19 Iš 32,14; 2 Sam 24,16; 2 Kar 20,1-19; 2 Krn 32,26; Iz 37,1.4.15-20; Jer 18,8; Apd 5,39
24 2 Kar 22, 12-14; Jer 39,14; Jer 40,5-7

27 SKYRIUS
1 Jer 27,3. 12.20; Jer 28,1
2 Jer 28, 10.12; Ez 4,1; Ez 12,3; Ez 24,3
5 Įst 9,29; Ps 115,15.16; Ps 146,6; Iz 45,12; Jer 32,17; Dan 4,17.25.32
6 Jer 25,9; Jer 28,14; Jer 43,10; Ez 29,18.20; Dan 2,38
7 2 Krn 36,20; Jer 25,12.14; Jer 50,27; Dan 5,26; Zch 2,8.9
10 Jer 23,16. 32; Jer 28,15
12 Jer 28,1; Jer 38,17

jungu ir tarnaukite jam bei jo tautai,
tada išliksite gyvi!
13 Kodėl tau, karaliau, ir tavo tautai
reiktų mirti nuo kardo, bado ir maro,
kaip Viešpats grasino tautai, kuri
netarnaus Babilono karaliui?
14 Neklausykite pranašų, kurie jums
sako: „Jūs netarnausite Babilono
karaliui.“ Jie jums pranašauja melą.
15 „Aš jų nesiunčiau, – sako Vieš-
pats, – tačiau jie pranašauja melus
mano vardu, kad Aš jus išvaryčiau
ir jūs žūtumėte, – jūs ir pranašai,
kurie jums pranašauja.“
16 Kunigams ir visai tautai aš kalbė-
jau: „Taip sako Viešpats: „Neklausy-
kite savo pranašų, kurie jums prana-
šauja, kad Viešpaties namų indai bus
netrukus pargabenti iš Babilono. Jie
pranašauja jums melą.
17 Neklausykite jų! Tarnaukite Babilo-
no karaliui, tai išliksite gyvi. Kodėl ši-
tas miestas turėtų pavirsti griuvėsiais?
18 Jei jie pranašai ir žino Viešpaties
žodį, tai tegul užtaria prieš kareivijų
Viešpatį, kad indai, likę Viešpaties
namuose, Judo karaliaus namuose ir
Jeruzalėje, nepatektų į Babiloną.“
19 Kareivijų Viešpats taip sako apie
kolonas, baseiną, stovus ir indus,
likusius šitame mieste,
20 kurių Babilono karalius Nebu-
kadnecaras, išvesdamas į nelaisvę
Jehojakimo sūnų Jechoniją, Judo
karalių, ir visus Judo bei Jeruzalės
kilminguosius, nepaėmė iš Jeruzalės
į Babiloną.
21 Taip sako kareivijų Viešpats, Iz-
raelio Dievas, apie indus, likusius
Viešpaties namuose, Judo karaliaus
namuose ir Jeruzalėje:
22 „Jie bus nugabenti į Babiloną ir

13 Pat 8,36; Jer 27,8; Jer 38,23; Ez 18,31
14 Jer 14,14; Jer 23,16.21; Jer 29,8.9; Ez 13,22
15 Jer 23,21; Jer 29,9
16 2 Kar 24, 13; 2 Km 36,7.10; Jer 28,3; Dan 1,2
19 1 Kar 7, 15; 2 Kar 25,13-17; Jer 52,17. 20.21
20 2 Kar 24, 14.15; 2 Km 36,10. 18; Jer 24,1
21 Jer 20,5
22 2 Kar 25, 13; 2 Km 36, 18.21; Ezr 1,7; Ezr 7,19; Jer 29,10; Jer 32,5

28 SKYRIUS
1 Jer 27,1; Jer 51,59; Ez 11,1
2 Jer 27,12
3 2 Kar 24,13; Jer 27,16; Dan 1,2
4 2 Kar 24,12
6 1 Kar 1,36; Ps 41,13; Jer 11,5
9 Įst 18,22; Jer 23,17; Ez 13,10.16

ten liks, kol juos aplankysiu, – sako
Viešpats. – Tada Aš juos atgabensiu
ir sugrąžinsiu į šitą vietą.“

28 Ketvirtaisiais Judo karaliaus
Zedekijo karaliavimo metais,
penktąjį mėnesį, Azūro sūnus Ha-
nanija, pranašas, kilęs iš Gibeono,
kalbėjo man Viešpaties namuose
kunigų ir visos tautos akivaizdoje:
2 „Taip sako kareivijų Viešpats, Izra-
elio Dievas: „Aš sulaužau Babilono
karaliaus jungą.
3 Po dvejų metų Aš sugrąžinsiu į šitą
vietą visus Viešpaties namų indus,
kuriuos Babilono karalius Nebu-
kadnecaras paėmė iš šitos vietos ir
nugabeno į Babiloną.
4 Taip pat ir Jehojakimo sūnų Jecho-
niją, Judo karalių, ir visus Judo tremti-
nius iš Babilono Aš sugrąžinsiu į šitą
vietą, nes Aš sulaužysiu Babilono
karaliaus jungą.“
5 Pranašas Jeremijas atsakė prana-
šui Hananijai, kunigams ir visiems
žmonėms, stovėjusiems Viešpaties
namuose:
6 „Tebūna taip! Tegul padaro taip
Viešpats! Teįvykdo Viešpats tavo žo-
džius, kuriuos pranašavai, tesugrą-
žina Viešpaties namų indus ir visus
tremtinius iš Babilono į šitą vietą!
7 Dabar klausykis mano žodžio, kurį
kalbėsiu tau, girdint visai tautai:
8 „Pranašai, kurie buvo pirma manęs
ir pirma tavęs, pranašavo galingoms
šalims ir didelėms karalystėms apie
karą, nelaimes ir marą.
9 Pranašas, kuris pranašaudavo apie
taiką, tik jo žodžiams įvykus būdavo
pripažįstamas kaip tikrai Viešpaties
siųstas.“

10 Tada pranašas Hananija nuėmė
jungą nuo pranašo Jeremijo kaklo,
sulaužė
11 ir visos tautos akivaizdoje tarė: „Taip
sako Viešpats: „Po dvejų metų Aš taip
sulaužysiu Babilono karaliaus Nebu-
kadnecaro jungą ir jį nuimsiu nuo
visų tautų kaklo." Pranašas Jeremijas
nuėjo savo keliu.
12 Kai pranašas Hananija sulaužė
jungą, nuėmęs jį nuo pranašo Jeremi-
jo kaklo, Viešpats kalbėjo Jeremijui:
13 „Eik ir sakyk Hananijai: „Taip sako
Viešpats: „Medinį jungą tu sulaužei,
bet vietoj jo tu uždėsi jiems geležinį
jungą.
14 Nes taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Aš uždėjau geležinį
jungą visoms šioms tautoms, kad jos
tarnautų Babilono karaliui Nebukad-
necarui, ir jos tarnaus jam. Ir Aš taip
pat atidaviau jam laukinius žvėris."
15 Pranašas Jeremijas tarė pranašui
Hananijai: „Klausyk, Hananija!
Viešpats tavęs nesiuntė, bet tu suve-
džiojai šitą tautą.
16 Todėl Viešpats sako: „Štai Aš tave
pašalinsiu nuo žemės paviršiaus.
Dar šiais metais tu mirsi, nes mokei
sukilti prieš Viešpatį."
17 Pranašas Hananija mirė tų pačių
metų septintą mėnesį.

29 Tai yra žodžiai laiško, kurį
Jeremijas pasiuntė iš Jeruzalės
tremtinių vyresniesiems, kunigams
ir visai tautai, kuriuos Nebukadne-
caras išvedė iš Jeruzalės į Babiloną
2 (po to, kai karalius Jechonijas, ka-
ralienė, eunuchai, Judo ir Jeruzalės
kunigaikščiai, kalviai ir amatinin-
kai paliko Jeruzalę),
3 per Šafano sūnų Eleasą ir Hilkijos
sūnų Gemariją, kuriuos Judo kara-
lius Zedekijas siuntė pas Babilono
karalių Nebukadnecarą.
4 „Kareivijų Viešpats, Izraelio Die-
vas, visiems tremtiniams, ištrem-
tiems iš Jeruzalės į Babiloną, sako:
5 „Statykite namus ir gyvenkite juose,
sodinkite sodus ir valgykite jų vaisius.
6 Veskite žmonas ir gimdykite sūnus
bei dukteris; imkite savo sūnums
žmonas ir savo dukteris išleiskite už
vyrų; jos tegimdo sūnus ir dukteris,
kad ten jūsų padaugėtų, o ne suma-
žėtų.
7 Siekite gerovės miestui, į kurį jus iš-
trėmiau, melskitės už jį, nes jo gerovė
bus ir jūsų gerovė.
8 Taip sako kareivijų Viešpats, Izraelio
Dievas: „Nesiduokite suvedžiojami
savo pranašų, kurie yra tarp jūsų, nė
žynių, nekreipkite dėmesio į sapnus,
kuriuos jūs sapnuojate.
9 Jie meluoja, pranašaudami mano
vardu! Aš jų nesiunčiau, – sako
Viešpats. –
10 Tik išbuvus jums Babilone septy-
niasdešimt metų, Aš aplankysiu jus
ir ištesėsiu savo pažadą, parvesiu
jus atgal į šitą vietą.
11 Aš žinau, kokius sumanymus turiu
dėl jūsų, – sako Viešpats. – Sumany-
mus jūsų gerovei, o ne nelaimėms, ir
ateitį su viltimi.
12 Tada jūs šauksitės manęs ir mel-
sitės, ir Aš jus išklausysiu.
13 Kai manęs ieškosite visa širdimi,
rasite.
14 Jūs surasite mane, – sako Viešpats, –
ir Aš sugrąžinsiu jus iš nelaisvės, su-
rinksiu jus iš visų tautų ir visų vietų,
kur jūs buvote ištremti, ir jus parvesiu

10 Jer 27,2
11 Jer 27,7
14 Įst 28,48; Jer 27,6.7.8
15 Jer 20,6; Jer 27,10; Jer 29,9.31; Rd 2,14; Ez 13,22; Zch 13,3
16 Įst 13,5; Jer 20,6; Jer 29,32

29 SKYRIUS
1 Jer 27,20
2 2 Kar 24,12-16; 2 Km 36,9.10; Jer 13,18; Jer 22,24-28
3 2 Km 34,8
7 Ezr 6,10; Neh 1,4-11; Dan 9,16; 1 Tim 2,2
8 Jer 14,14; Jer 23,21; Jer 27,14.15; Ef 5,6
9 Jer 28,15; Jer 37,19
10 2 Km 36, 21-23; Ezr 1,1-4; Jer 24,6.7; Jer 25,12; Jer 27,22; Dan 9,2; Sof 2,7; Zch 7,5
12 Ps 50,15; Ps 145,19; Jer 33,3; Dan 9,3
13 Kun 26,39-42; Įst 30,1-3; 1 Km 22,19; 2 Km 22,9; Jer 24,7
14 Įst 4,7; Ps 32,6; Ps 46,1; Iz 43,5.6; Iz 55,6.7; Jer 23,8;

į vietą, iš kurios jus ištrėmiau,“ – sako
Viešpats.
15 Jei jūs sakote: „Viešpats mums
davė pranašą Babilone“,
16 tai paklausykite, ką Viešpats sako
apie karalių, sėdintį Dovydo soste,
apie tautą, gyvenančią šitame mieste,
ir apie jūsų brolius, kurie nebuvo iš-
tremti su jumis:
17 „Taip sako Viešpats, kareivijų Die-
vas: „Štai Aš siunčiu jiems kardą,
badą ir marą ir darau juos panašius į
blogas figas, kurių negalima valgyti.
18 Aš juos persekiosiu kardu, badu,
maru ir padarysiu juos siaubu visoms
žemės karalystėms, prakeiksmu,
pasibaisėjimu, pašaipa ir pajuoka
visose tautose, į kurias juos išvariau,
19 nes jie neklausė mano žodžių, ku-
riuos jiems siunčiau per savo tarnus
pranašus, keldamas juos anksti rytą.
Bet jie nenorėjo klausyti, – sako
Viešpats. –
20 Visi tremtiniai, kuriuos Aš pasiun-
čiau iš Jeruzalės į Babiloną, klausykite
mano žodžio.
21 Apie Ahabą, Kolajos sūnų, ir apie
Maasėjos sūnų Zedekiją, pranašau-
jančius jums melą Viešpaties vardu,
kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas,
sako: „Štai atiduosiu juos į Babilono
karaliaus Nebukadnecaro rankas,
jis juos nužudys jums matant.
22 Jie bus keiksmažodžiu Judo trem-
tiniams Babilone, kurie sakys:
„Viešpats tepadaro tau kaip Zede-
kijui ir Ahabui, kuriuos Babilono
karalius iškepė ugnyje.“
23 Jie begėdiškai elgėsi Izraelyje:
svetimavo su savo artimųjų žmono-
mis ir kalbėjo melus mano vardu, ko
jiems neliepiau. Aš tai žinau ir esu
liudytojas,“ – sako Viešpats.
24 Nehelamiečiui Šemajui sakyk:
25 „Taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Kadangi tu savo
vardu visai tautai Jeruzalėje, ku-
nigui Sofonijai, Maasėjos sūnui,
ir visiems kunigams siuntei tokio
turinio laiškus:
26 „Viešpats tave paskyrė kunigu vietoj
Jehojados, kad prižiūrėtum Viešpaties
namus ir kiekvieną pamišėlį, kuris ap-
simeta pranašu, pasodintum į kalėjimą
ir įtvertum į šiekštą.
27 Kodėl tad dabar nesudraudei anato-
tiečio Jeremijo, kuris jums pranašauja?
28 Jis net pasiuntė mums į Babiloną
tokią žinią: „Tremtis bus ilga! Sta-
tykite namus ir gyvenkite juose, so-
dinkite sodus ir valgykite jų vaisius.“
29 Ir kunigas Sofonija perskaitė šitą
laišką pranašui Jeremijui.
30 Tuomet Viešpats tarė Jeremijui:
31 „Pasiųsk tokią žinią visiems tremti-
niams, kad Viešpats apie nehelamietį
Šemają sako: „Kadangi Šemajas jums
pranašavo, nors Aš jo nesiunčiau, ir
įtikino jus savo melais,
32 tai Aš nubausiu nehelamietį Šemają
ir jo palikuonis. Jis neturės nė vieno,
kuris gyventų šioje tautoje ir matytų
jos gerovę, kurią duosiu savo tautai,
nes jis mokė sukilti prieš Viešpatį.“

30 Viešpats, Izraelio Dievas,
kalbėjo Jeremijui:
2 „Užrašyk į knygą visus žodžius,
kuriuos tau kalbėjau:
3 „Ateina dienos, – sako Viešpats, –
kai Aš sugrąžinsiu savo tautą, Izraelį
ir Judą, iš nelaisvės. Aš juos parve-
siu į šalį, kurią daviau jų tėvams, ir
jie ją paveldės.“

Jer 24,7; Jer 32,37
16 Jer 38,2.3. 17-23
17 Jer 24,3.8-10
18 Įst 28,25; 2 Km 29,8; Jer 15,4; Jer 24,9; Jer 26,6; Jer 34,17; Jer 42,18; Ez 12,15
19 Jer 25,4; Jer 26,5; Jer 35,15
21 Jer 14,14. 15; Rd 2,14; 2 Pt 2,1
22 Pr 48,20; Iz 65,15; Dan 3,6.21
23 Pat 5,21; Jer 16,17; Jer 23,14; Mal 3,5; Hbr 4,13
25 2 Kar 25,18; Jer 21,1
26 2 Kar 9,11; Jer 20,1.2; Oz 9,7; Mk 3,21; Jn 10,20; Apd 16,24; Apd 26,24; 2 Kor 5,13
31 Jer 28,15; Ez 13,8-16. 22.23
32 Jer 28,16
30 SKYRIUS
3 Ps 53,6; Jer 16,15; Jer 29,14; Jer 30,18; Jer 32,44; Ez 20,42; Ez 36,24; Ez 39,25; Am 9,14; Sof 3,20

4 Šitie yra Viešpaties žodžiai apie
Izraelį ir Judą.
5 Viešpats sako: „Mes girdėjome iš-
gąsčio ir baimės šūksnius, o ne taikos.
6 Klausykite ir apsvarstykite, ar
vyras gali gimdyti? Kodėl matau
vyrus, kurių rankos ant strėnų kaip
gimdančios moters? Kodėl kiekvie-
no veidas išblyškęs?
7 Ateina didinga ir baisi diena Jo-
kūbui, jai nėra lygios, tačiau jis bus
išgelbėtas.
8 Tuomet Aš nuimsiu ir sulaužysiu
jungą nuo jo kaklo bei sutraukysiu
pančius; jis nebevergaus svetimiems.
9 Jie tarnaus Viešpačiui, savo Dievui,
ir karaliui Dovydui, kurį Aš jiems
išugdysiu.
10 Nebijok, mano tarne Jokūbai, ne-
išsigąsk, Izraeli! Aš išgelbėsiu tave
iš tolimo krašto ir tavo palikuonis
iš vergijos šalies. Jokūbas sugrįš ir
ramiai gyvens, bus saugus, ir niekas
jo negąsdins.
11 Nes Aš esu su tavimi, – sako
Viešpats, – kad išgelbėčiau tave. Aš
padarysiu galą visoms tautoms, į
kurias tave ištrėmiau, bet tavęs visai
nesunaikinsiu. Tave nuplaksiu ir ne-
paliksiu tavęs nenubausto.“
12 Nes taip sako Viešpats: „Tu esi
baisiai sužeistas, tavo žaizda nepa-
gydoma.
13 Nėra kas rūpintųsi tavimi ir aprištų
tavo žaizdas, tu neturi jokių vaistų.
14 Tavo meilužės pamiršo tave, nesi-
teirauja apie tave. Aš baudžiau tave
kaip priešą dėl tavo nusikaltimų
daugybės, dėl tavo nuodėmių gausos.
15 Ko šauki iš skausmo dėl nepa-
gydomų žaizdų? Už tavo daugybę
nusikaltimų Aš tave nubaudžiau.

6 Jer 4,31; Jer 6,24
7 Iz 2,12; Rd 1,12; Dan 9,12; Dan 12,1; Oz 1,11; Jl 2,11; Am 5,18; Sof 1,14
9 Iz 55,3; Ez 34,23; Ez 37,24; Oz 3,5; Lk 1,69; Apd 2,30; Apd 13,23
10 Iz 41,13; Iz 43,5; Iz 44,2; Jer 3,18; Jer 46,27.28
11 Ps 6,1; Iz 27,8; Iz 43,2-5; Jer 4,27; Jer 10,24; Jer 46,27.28; Am 9,8
12 2 Km 36,16; Jer 15,18
13 Jer 8,22
14 Job 13,24; Job 16,9; Job 19,11; Job 30,21; Jer 5,6; Jer 22,20.22; Rd 1,2
15 Jer 15,18
16 Iš 23,22; Iz 14,2; Iz 33,1; Iz 41,11; Jer 2,3; Jer 10,25; Ez 39,10; Jl 3,8
17 Iš 15,26; Ps 107,20; Iz 30,26; Jer 33,6
18 Ps 102,13
19 Ps 126,1.2; Iz 49,19-21; Iz 51,11; Jer 23,3; Jer 31,4; Jer 33,22; Sof 3,14; Zch 10,8
20 Iz 1,26
21 Pr 49,10; Sk 16,5; Ps 65,4
22 Iš 6,7; Jer 32,38; Ez 36,28; Oz 2,23; Zch 13,9
23 Jer 23,19.20; Jer 25,32
24 Pr 49,1
31 SKYRIUS
1 Jer 30,22.24
2 Iš 33,14; Įst 1,33;

16 Visi, kurie ėdė tave, bus ėdami,
visi tavo prispaudėjai eis į nelaisvę.
Kas tave apiplėšė, bus apiplėštas,
kurie grobė iš tavęs, tuos atiduosiu
kaip grobį.
17 Aš atstatysiu tavo sveikatą, išgydy-
siu tavo žaizdas, – sako Viešpats. – At-
stumtuoju vadino tave, sakydami: „Tai
Sionas, kuriuo niekas nesirūpina.“
18 Taip sako Viešpats: „Aš atstatysiu
Jokūbo palapines ir pasigailėsiu jo
gyvenviečių. Miestas bus atstatytas
ant savo kalvos, ir rūmai stovės įpras-
toje vietoje.
19 Iš jų skambės padėkos giesmės ir
linksmas klegesys. Aš juos padau-
ginsiu, jų nebebus keletas. Aš pašlo-
vinsiu juos, jie nebebus niekinami.
20 Jų vaikai bus kaip ankstesniais
laikais, jų bendruomenė įsitvirtins
mano akivaizdoje, ir Aš nubausiu
visus jų prispaudėjus.
21 Jų kilmingieji bus iš jų pačių, ir
kunigaikštis kils iš jų tarpo. Aš pa-
trauksiu jį prie savęs, ir jis ateis pas
mane. Kas gi pats išdrįstų ateiti pas
mane? – sako Viešpats. –
22 Tada jūs būsite mano tauta, o Aš
būsiu jūsų Dievas.“
23 Štai Viešpaties audra kyla, rūs-
tybės sūkurys atūžia ant nedorėlių
galvos!
24 Viešpaties rūstybė nenusigręš,
kol Jis įvykdys, ką savo širdyje su-
manė. Paskutinėmis dienomis jūs
tai suprasite.

31 „Tuomet, – sako Viešpats, – Aš
būsiu Dievas visoms Izraelio
giminėms, ir jos bus mano tauta.
2 Taip sako Viešpats: „Tauta, išlikusi
nuo kardo, rado malonę dykumoje;

kai Aš ėjau suteikti Izraeliui poilsį."
3 Iš tolo man pasirodė Viešpats,
sakydamas: „Aš amžina meile tave
pamilau, todėl esu tau ištikimas.
4 Aš vėl atstatysiu tave ir tu būsi
atstatyta, Izraelio mergaite. Tu vėl
pasipuoši būgneliais ir linksmai
šoksi su besidžiaugiančiais.
5 Tu vėl sodinsi vynuogynus Samarijos kalnuose. Kas juos sodins, tas
ir naudosis jais.
6 Ateina diena, kai sargai šauks Efraimo kalnyne: „Kelkitės ir eikime į
Sioną pas Viešpatį, mūsų Dievą!"
7 Nes taip sako Viešpats: „Linksmai
giedokite dėl Jokūbo, šaukite prieš
tautų valdovą. Skelbkite, girkite ir
sakykite: „Viešpatie, išgelbėk savo
tautos Izraelio likutį!"
8 Štai Aš juos parvesiu iš šiaurės šalies ir surinksiu iš tolimiausių kraštų
kartu su aklais ir raišais, nėščiomis
ir gimdyvėmis, didžiulė minia jų
sugrįš!
9 Verkdami jie pareis. Aš paguosiu
juos ir vesiu prie vandens upelių
tiesiu keliu, kad jie nesukluptų. Aš
esu Izraelio tėvas, o Efraimas yra
mano pirmagimis."
10 Tautos, klausykite Viešpaties
žodžio ir skelbkite jį tolimiausiuose
pajūriuose: „Kas išsklaidė Izraelį,
Tas jį surinks ir saugos kaip ganytojas bandą.
11 Viešpats atpirko Izraelį, išgelbėjo
jį iš rankos to, kuris už jį stipresnis.
12 Jie ateis džiūgaudami į Siono kalną, susirinks prie Viešpaties gėrybių:
javų, vyno, aliejaus, avių ir galvijų
jauniklių. Jie bus kaip drėkinamas
sodas ir nebepatirs skausmo.

Joz 1,13; Ps 95,11; Iz 63,14
3 Įst 4,37; Įst 7,8; Iz 43,4; Oz 11,4; Mal 1,2; Rom 11,28
4 Iš 15,20; Ts 11,34; Ps 149,3; Jer 33,7
5 Ps 107,37; Iz 65,21; Ez 28,26; Am 9,14
6 Iz 2,3; Jer 31,12; Jer 50,4.5; Mch 4,2
7 Iz 12,5.6
8 Įst 30,4; Iz 43,6; Jer 3,12.18; Jer 23,8; Ez 20,34.41; Ez 34,13
9 Iš 4,22; Ps 126,5; Iz 35,8; Iz 43,19; Iz 49,10.11; Jer 50,4
10 Iz 40,11; Ez 34,12-14
11 Iz 44,23; Iz 48,20; Iz 49,24; Jer 15,21; Jer 50,19
12 Iz 35,10; Iz 58,11; Iz 65,19; Ez 17,23; Oz 3,5; Jn 16,22; Apr 21,4
15 Pr 37,35; Joz 18,25; Jer 10,20; Mt 2,17.18
16 Iz 25,8; Iz 30,19
17 Jer 29,11
18 Ps 94,12; Rd 5,21
19 Įst 30,2; Ez 36,31
20 Iz 63,15; Oz 14,4
21 Jer 50,5
22 Jer 2,18.23.36; Jer 3,6.8.11.12.14.22

13 Mergaitės iš džiaugsmo šoks, o
jaunimas bei seneliai bus laimingi.
Aš pakeisiu jų liūdesį džiaugsmu,
paguosiu juos ir palinksminsiu po
jų kančių.
14 Aš sočiai pasotinsiu kunigų sielas,
ir mano tauta bus pasotinta mano
gėrybėmis," – sako Viešpats.
15 Taip sako Viešpats: „Ramoje girdėti dejavimai ir graudūs verksmai.
Tai Rachelė verkia savo vaikų ir
nesileidžia paguodžiama, nes jų
nebėra.
16 Nešauk balsu ir neliek ašarų, nes
už tavo vargą bus atlyginta, – sako
Viešpats. – Jie sugrįš iš priešo šalies.
17 Tavo ateičiai yra vilties, – sako
Viešpats. – Tavo vaikai sugrįš į savo
kraštą.
18 Aš girdžiu, kaip Efraimas dejuoja:
„Tu nubaudei mane, ir aš buvau nubaustas kaip nesuvaldomas veršis.
Sugrąžink mane, ir aš sugrįšiu, nes
Tu esi Viešpats, mano Dievas!
19 Kai aš buvau nuklydęs – atgailavau, kai buvau pamokytas – mušiausi į krūtinę. Aš gėdijuosi ir raustu dėl
savo jaunystės darbų."
20 Argi Efraimas – ne mano mielas
sūnus, argi jis – ne mano mylimas
vaikas? Nors kalbėjau prieš jį, Aš su
meile jį prisimenu. Mano širdis ilgisi
jo, ir Aš tikrai jo pasigailėsiu," – sako
Viešpats.
21 Pasistatyk kelrodžių, paženklink
kelius! Įsidėmėk kelią, kuriuo ėjai!
Sugrįžk, Izraelio mergaite, sugrįžk
į savo miestus!
22 Ar ilgai delsi, nuklydusi dukra? Nes
Viešpats sukūrė naują dalyką žemėje – moteris apglėbs vyrą.

23 Taip sako kareivijų Viešpats, Izra-
elio Dievas: „Kai Aš parvesiu juos iš
nelaisvės, Judo šalyje ir jo miestuose
bus sakoma: „Viešpats telaimina tave,
teisybės buveine, šventasis kalne!“
24 Jude ir jo žemėse drauge gyvens
žemdirbiai ir gyvulių augintojai.
25 Aš atgaivinsiu pailsusią sielą, o
suvargusią – pastiprinsiu.“
26 Aš pabudau iš miego, kuris man
buvo saldus.
27 „Ateis laikas, – sako Viešpats, –
kai Izraelio ir Judo namus užsėsiu
žmonių ir gyvulių sėkla.
28 Kaip Aš budėjau prie jų, kad iš-
raučiau ir sugriaučiau, sunaikinčiau
bei bausčiau, taip dabar budėsiu,
kad statyčiau ir sodinčiau.
29 Tada nebesakys: „Tėvai valgė
rūgščių vynuogių, o vaikams atšipo
dantys.“
30 Kiekvienas mirs už savo paties
kaltes. Kas valgys rūgščių vynuogių,
to dantys atšips.
31 Ateina dienos, kai Aš padarysiu
su Izraeliu ir Judu naują sandorą, –
sako Viešpats, –
32 ne tokią sandorą, kokią padariau
su jų tėvais, kai paėmęs juos už
rankos išvedžiau iš Egipto žemės.
Jie sulaužė mano sandorą, nors Aš
buvau jų valdovas.
33 Štai kokią sandorą Aš sudarysiu
su Izraelio namais: toms dienoms
praėjus, Aš įdėsiu savo įstatymą į jų
vidų ir įrašysiu į jų širdis. Aš būsiu
jų Dievas, o jie bus mano tauta.
34 Tada nė vienas nebemokys savo
artimo ir nebesakys savo broliui:
„Pažink Viešpatį!“ Jie visi, nuo
mažiausiojo iki didžiausiojo, mane
pažins. Aš atleisiu jų kaltę ir jų nuo-
dėmės nebeprisiminsiu.“

23 Iz 1,26; Zch 8,3
24 Jer 33,12
26 Pat 3,24
27 Ez 36,9-11
28 Jer 1,10; Jer 18,7; Jer 24,6; Jer 44,27
29 Ez 18,2.3
30 Gal 6,5.7
31 Hbr 8,8-12; Hbr 10,16.17
32 Įst 1,31
33 Ps 40,8; Jer 24,7; Jer 30,22; Jer 32,38.40
34 Jn 6,45; Rom 11,27
35 Pr 1,14-18; Iz 51,15; Jer 10,16
36 Ps 148,6
37 Jer 33,22; Rom 11,2-5.26.27
38 Zch 14,10
39 Zch 2,1.2
40 Neh 3,28; Jl 3,17

32 SKYRIUS
1 Jer 39,1.2
2 Jer 33,1; Jer 37,21; Jer 39,14
3 Jer 21,3-7; Jer 26,8.9; Jer 34,2
4 Jer 34,3; Jer 38,18.23; Jer 39,5; Jer 52,9

35 Taip sako Viešpats, kuris sukūrė
saulę šviesti dieną ir paskyrė mėnulį
bei žvaigždes spindėti naktį, kuris
sukelia jūroje šėlstančias bangas –
kareivijų Viešpats yra Jo vardas:
36 „Jeigu šitie įstatai liausis veikę
mano akivaizdoje, – sako Viešpats, –
tai ir Izraelio palikuonys paliaus būti
mano tauta.“
37 Taip sako Viešpats: „Jeigu galima
išmatuoti dangaus aukštybę ir ištirti
žemės gelmes, tai Aš atmesiu Izraelio
palikuonis už tai, ką jie padarė, – sako
Viešpats. –
38 Ateina dienos, kai Viešpaties mies-
tas bus atstatytas nuo Hananelio
bokšto iki Kampinių vartų
39 ir toliau eis tiesiai į Garebo kalną,
paskui pasuks į Goją.
40 Visas lavonų ir aukų pelenų slėnis
bei visi laukai iki Kidrono upelio
ir Žirgų vartų kampo rytuose bus
šventa vieta Viešpačiui. Ji nebebus
griaunama ir ardoma per amžius“, –
sako Viešpats.

32 Dešimtaisiais Judo karaliaus
Zedekijo metais Viešpats kal-
bėjo Jeremijui. Tai buvo aštuoniolik-
tieji Nebukadnecaro metai.
2 Tuomet Babilono karaliaus ka-
riuomenė buvo apgulusi Jeruzalę, o
pranašas Jeremijas buvo uždarytas
sargybos kieme prie Judo karaliaus
namų.
3 Judo karalius Zedekijas jį uždarė,
sakydamas: „Kodėl tu pranašauji
ir sakai: „Taip sako Viešpats: „Aš
atiduosiu šitą miestą į Babilono ka-
raliaus rankas, ir šis jį paims.
4 Ir Judo karalius Zedekijas neiš-
trūks iš chaldėjų rankų, bet tikrai

pateks į Babilono karaliaus rankas
ir kalbės su juo veidas į veidą, o jo
akys matys ano akis.
5 Nebukadnecaras nuves Zedekiją į
Babiloną, ir ten šis pasiliks, kol jį
aplankysiu, – sako Viešpats. – Nors
kovosite prieš chaldėjus, neturėsite
pasisekimo“?“
6 Ir Jeremijas tarė: „Toks buvo man
Viešpaties žodis:
7 „Hanamelis, tavo dėdės Šalumo
sūnus, ateis pas tave ir sakys: „Pirk
mano žemę Anatote, nes tu turi teisę
pirmas ją įsigyti.“
8 Hanamelis, mano dėdės sūnus,
atėjo pas mane, kaip Viešpats buvo
sakęs, į sargybos kiemą ir man tarė:
„Pirk mano žemę Anatote, Benjami-
no krašte, nes tu turi teisę ją paveldėti
ir pirkti. Nusipirk ją.“ Tuomet aš su-
pratau, kad tai buvo Viešpaties žodis.
9 Taip aš nupirkau iš savo dėdės sū-
naus Hanamelio žemę Anatote ir jam
atsvėriau septyniolika šekelių sidabro.
10 Aš parašiau raštą, jį užantspauda-
vau, pakviečiau liudytojus ir pasvė-
riau sidabrą svarstyklėmis.
11 Aš paėmiau užantspauduotąjį pir-
kimo raštą, kaip reikalauja įstatymas
ir papročiai, ir atvirąjį pirkimo raštą
12 ir padaviau Machsėjos sūnaus Ne-
rijos sūnui Baruchui, matant mano
pusbroliui Hanameliui ir liudyto-
jams, pasirašiusiems pirkimo raštą,
ir matant visiems žmonėms, buvu-
siems sargybos kieme.
13 Jų akivaizdoje pasakiau Baruchui:
14 „Taip sako kareivijų Viešpats, Izrae-
lio Dievas: „Imk šituos pirkimo raštus,
užantspauduotąjį ir atvirąjį, ir juos
įdėk į molinį indą, kad jie ilgai išliktų.“
15 Nes taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Namai, žemė ir

5 Jer 21,4; Jer 27,22; Jer 33,5; Ez 12,12.13
7 Rūt 4,4
9 Zch 11,12
12 Iz 8,2; Jer 36,4
13 Jer 36,4
15 Jer 31,5. 12.14
17 2 Kar 19, 15; Lk 18,27
18 Įst 5,9.10; Iz 9,6; Jer 10,16
19 Pat 5,21; Iz 28,29; Jer 17,10
20 Iz 63,12
21 Iš 6,6
22 Iš 3,8.17
23 Neh 9,26
24 Jer 14,12
27 Sk 16,22

vynuogynai vėl bus perkami šiame
krašte.“
16 Padavęs pirkimo raštą Nerijos sū-
nui Baruchui, aš meldžiau Viešpatį:
17 „Viešpatie Dieve, Tu sukūrei dan-
gų ir žemę savo didele galia ir išties-
ta ranka. Nieko Tau nėra negalimo.
18 Tu rodai malonę tūkstančiams ir
baudi vaikus už jų tėvų nusikaltimus.
Tu didis ir galingas Dievas, kurio
vardas – kareivijų Viešpats.
19 Didis patarimu ir galingas darbais.
Tavo akys mato visus žmonių vaikų
kelius, kad atlygintų kiekvienam
pagal jo kelius ir jo darbų vaisius.
20 Tu darei ženklų ir stebuklų Egipto
šalyje ir darai iki šios dienos Izraelyje
ir tarp žmonių, ir įgijai vardą, kokį
šiandien turi.
21 Tu išvedei Izraelio tautą iš Egipto
šalies su ženklais ir stebuklais, savo
galinga ir ištiesta ranka, ir su dideliu
siaubu.
22 Jiems davei šią šalį, plūstančią pienu
ir medumi, kurią buvai prisiekęs duoti
jų tėvams.
23 Įėję ir apsigyvenę šalyje, jie neklausė
Tavęs, nesilaikė įstatymo ir nedarė,
ką jiems buvai įsakęs. Todėl baudei
juos, užleisdamas šitą nelaimę.
24 Štai pylimai jau prie miesto sienų,
ir per kardą, badą ir marą miestas yra
atiduodamas į jį puolančių chaldėjų
rankas. Tavo žodis išsipildė, ir Tu
pats tai matai.
25 O Tu, Viešpatie Dieve, man liepei
pirkti žemę už pinigus ir pasiimti
liudytojus, nors miestas atiduotas į
chaldėjų rankas.“
26 Viešpats tarė Jeremijui:
27 „Štai Aš Viešpats, kiekvieno kūno
Dievas. Ar yra man kas nors per
sunku?

28 Todėl taip sako Viešpats: „Aš
atiduosiu šitą miestą į chaldėjų ir
Babilono karaliaus Nebukadnecaro
rankas, ir jis užims jį.
29 Chaldėjai, kurie puola šitą miestą,
įsiverš į jį, užims, padegs ir sudegins
jį su visais namais, ant kurių stogų jie
smilkė aukas Baalui ir aukojo geria-
mąsias aukas svetimiems dievams,
mane užrūstindami.
30 Izraelitai ir Judo gyventojai nuo
pat jaunystės darė pikta mano aki-
vaizdoje ir pykdė mane savo rankų
darbais, – sako Viešpats. –
31 Šitas miestas pykdė ir rūstino
mane nuo pat jo įkūrimo dienos.
Aš nusprendžiau jį pašalinti iš savo
akivaizdos
32 dėl Izraelio ir Judo vaikų piktybių,
kurias jie darė, mane supykdydami,
kartu su savo karaliais, kunigaikš-
čiais, kunigais, pranašais ir Jeruzalės
gyventojais.
33 Jie atgręžė man nugarą, ne veidą,
nors Aš juos mokiau nuo ankstaus
ryto; tačiau jie nesiklausė ir nepriėmė
mano pamokymo.
34 Jie pastatė savo bjaurystes namuo-
se, kurie vadinami mano vardu, kad
juos suteptų.
35 Jie įrengė Baalui aukštumą Ben
Hinomo slėnyje, kad leistų savo sūnus
ir dukteris per ugnį Molechui. To Aš
jiems neįsakiau ir tai man net į galvą
neatėjo, kad jie darytų tokį nusikal-
timą ir įtrauktų Judą į nuodėmę.
36 Todėl dabar Viešpats, Izraelio
Dievas, taip sako apie šį miestą, apie
kurį jūs sakote, kad jis bus atiduotas
į Babilono karaliaus rankas kardu,
badu ir maru:
37 „Aš juos surinksiu iš visų šalių,
po kurias užsirūstinęs ir supykęs
išsklaidžiau. Juos sugrąžinsiu į šitą
vietą ir leisiu jiems saugiai gyventi.
38 Jie bus mano tauta, o Aš būsiu
jų Dievas.
39 Aš jiems duosiu vieną širdį ir vieną
kelią, kad jie bijotų manęs savo pačių
ir savo vaikų labui.
40 Aš sudarysiu su jais amžiną sando-
rą, nenusigręšiu nuo jų ir nesiliausiu
jiems gera daręs. Aš įdėsiu į jų širdis
savo baimę, kad jie nepaliktų manęs.
41 Aš džiaugsiuosi jais, darydamas
jiems gera visa savo širdimi ir siela,
ir tikrai juos įtvirtinsiu šitoje žemėje."
42 Juk taip sako Viešpats: „Kaip Aš
juos baudžiau, taip Aš duosiu jiems
visas gėrybes, kurias esu pažadėjęs.
43 Jie vėl pirks žemę šioje šalyje, apie
kurią sakoma: „Ji – dykuma, be žmo-
nių ir gyvulių, ji atiduota į chaldėjų
rankas."
44 Žmonės pirks žemę už pinigus,
rašys pirkimo raštus, juos užantspau-
duos ir kvies liudytojus Benjamino
krašte, Jeruzalės apylinkėse, Judo
miestuose, kalnyno, lygumos ir pietų
krašto miestuose, nes Aš parvesiu jų
belaisvius", – sako Viešpats.

33 Viešpats vėl kalbėjo Jeremi-
jui, kai jis tebebuvo uždary-
tas sargybos kieme:
2 „Taip sako Viešpats, kuris sukūrė
žemę, sutvėrė ją ir padėjo pamatus,
Viešpats yra Jo vardas:
3 „Šaukis manęs, tai išklausysiu tave ir
parodysiu tau didelių bei nesuvokiamų
dalykų, apie kuriuos nieko nežinai."
4 Nes taip sako Viešpats, Izraelio
Dievas, apie šį miestą ir Judo karalių
namus, kurie buvo sugriauti, kad pa-
statytų pylimus ir įtvirtinimus:
5 „Chaldėjai įsiverš ir pripildys gatves

29 2 Km 36, 19; Jer 19,13
30 Jer 2,7; Jer 3,25; Jer 7,22-26
31 2 Kar 23, 27; 2 Kar 24,3
32 Jer 23,14; Dan 9,8
33 Jer 2,27; Jer 7,13.24
34 Jer 7,10-12.30; Jer 23,11
35 Kun 18,21; Jer 7,31; Jer 19,5
37 Įst 30,3; Jer 33,16
38 Jer 24,7; Jer 30,22; Jer 31,33
39 Ez 11,19
40 Iz 55,3; Jer 31,33
41 Įst 30,9; Am 9,15
42 Jer 31,28
43 Jer 33,10
44 Jer 17,26; Jer 33,7.11

33 SKYRIUS
1 Jer 32,2.3
2 Iš 15,3; Iz 37,26
3 Jer 29,12
4 Iz 22,10
5 2 Kar 23,14

lavonų. Aš savo rūstybėje juos išžudy-
siu ir nusigręšiu nuo šito miesto dėl jo
piktybių.
6 Bet Aš juos vėl išgelbėsiu ir išgy-
dysiu, atversiu jiems taikos ir tiesos
pilnatvę.
7 Aš parvesiu Judo ir Izraelio be-
laisvius ir atstatysiu juos, kaip buvo
pradžioje;
8 nuplausiu jų nuodėmes, kuriomis
jie man nusidėjo, ir atleisiu nusi-
kaltimus, kuriais jie man nusikalto.
9 Šis miestas bus man džiaugsmas,
pasigyrimas ir garbė visose žemės
tautose. Kai jos išgirs apie gerovę
ir perteklių, kurį jiems duosiu, jos
išsigandusios drebės."
10 Taip sako Viešpats: „Šioje vietoje,
apie kurią jūs sakote, kad ji yra tuščia,
be žmonių ir gyvulių, Judo miestuo-
se ir Jeruzalės gatvėse, kurios yra
tuščios, be gyventojų, be žmonių ir
gyvulių, vėl girdėsis
11 džiaugsmo ir linksmybės garsai,
jaunikio ir jaunosios balsas ir balsai
tų, kurie, nešdami gyriaus aukas į
Viešpaties namus, sakys: „Girkite
kareivijų Viešpatį, nes Viešpats yra
geras ir Jo gailestingumas amžinas."
Aš atstatysiu kraštą, koks jis buvo", –
sako Viešpats.
12 Taip sako kareivijų Viešpats: „Šioje
tuščioje vietoje, kuri yra be žmonių ir
gyvulių, ir kituose miestuose vėl bus
gyvuliams ganyklų, o ganytojams ir
jų bandoms poilsio vietų.
13 Kalnų, lygumų ir pietų krašto mies-
tuose, Benjamino krašte, Jeruzalės
apylinkėse ir Judo miestuose bandos
praeis pro rankas to, kuris jas skai-
čiuos", – sako Viešpats.
14 „Ateina dienos, – sako Viešpats, –
kai Aš įvykdysiu pažadą, duotą
Izraeliui ir Judui.
15 Tomis dienomis Aš išauginsiu tei-
sumo atžalą iš Dovydo palikuonių. Jis
įvykdys krašte teisumą ir teisingumą.
16 Tuo laiku Judas bus išgelbėtas ir
Jeruzalė gyvens saugiai. Ji bus vadi-
nama: „Viešpats – mūsų teisumas."
17 Nes taip sako Viešpats: „Dovydas
nepritrūks vyro, kuris sėdėtų Izraelio
soste,
18 ir Levio giminės kunigai nepri-
trūks vyrų, aukojančių deginamąsias
aukas, deginančių duonos aukas ir
pjaunančių aukas mano akivaizdo-
je", – sako kareivijų Viešpats.
19 Viešpats kalbėjo Jeremijui:
20 „Taip sako Viešpats: „Jei jūs ga-
lėtumėte sulaužyti mano sandorą su
diena ir mano sandorą su naktimi,
kad naktis ir diena neateitų savo metu,
21 tai galėtų būti sulaužyta ir mano
sandora su mano tarnu Dovydu, kad
vienas iš jo sūnų viešpataus jo soste,
ir sandora su levitų kilmės kunigais,
mano tarnais.
22 Kaip dangaus žvaigždės ir jūros
smiltys nesuskaitomos, taip Aš pa-
dauginsiu savo tarno Dovydo pali-
kuonis ir man tarnaujančius levitus."
23 Viešpats vėl kalbėjo Jeremijui:
24 „Ar nepastebėjai, kaip žmonės kal-
ba: „Viešpats atmetė abi gimines, ku-
rias buvo išsirinkęs"? Taip jie niekina
mano tautą. Ji jų akyse nebėra tauta."
25 „Taip sako Viešpats: „Jei neturėčiau
sandoros su diena ir naktimi ir jei
nebūčiau davęs įstatų dangui ir žemei,
26 tai atmesčiau Jokūbo ir mano tarno
Dovydo palikuonis; Aš nepaskirčiau
Abraomo, Izaoko ir Jokūbo palikuo-
nims valdovo iš Dovydo giminės.

6 Jer 30,17
7 Iz 1,26; Jer 30,3; Jer 32,44
8 Zch 13,1
9 Iz 60,5; Iz 62,7
10 Jer 32,43
11 Kun 7,12; Iz 12,4; Apr 18,23
12 Iz 65,10
13 Kun 27, 33; Jer 17,26; Jer 32,44
14 Jer 23,5; Jer 29,10; Jer 31,27.31; Jer 32,42
15 Jer 23,5
16 Jer 23,5.6
17 2 Sam 7, 16
18 Ez 44,15; 1 Pt 2,5.9
21 2 Sam 23, 5; Ps 89,34
22 Pr 15,5; Pr 22,17; Iz 66,21; Jer 30,19
24 Est 3,6-8
25 Pr 8,22; Ps 74,16; Ps 104,19
26 Jer 31,37; Rom 11,1.2

Bet Aš parvesiu juos iš nelaisvės ir
pasigailėsiu jų.“

34 Viešpats kalbėjo Jeremijui,
kai Nebukadnecaras, Babi-
lono karalius, su visa kariuomene,
visomis jo valdžioje esančiomis
karalystėmis ir tautomis kariavo
prieš Jeruzalę ir visus jos miestus:
2 „Taip sako Viešpats, Izraelio Die-
vas: „Eik ir pranešk Zedekijui, Judo
karaliui, kad taip sako Viešpats:
„Aš atiduosiu šį miestą į Babilono
karaliaus rankas, ir šis jį sudegins.
3 Ir tu neištrūksi iš jo rankų, būsi
sugautas ir jam atiduotas. Tu matysi
Babilono karalių akis į akį ir kalbėsi
su juo veidas į veidą, ir tave nuga-
bens į Babiloną.
4 Tačiau klausykis Viešpaties žodžio,
Zedekijau, Judo karaliau. Taip sako
tavo Viešpats: „Tu nežūsi nuo kardo,
5 bet mirsi ramybėje. Kaip tavo tė-
vams, kurie pirma tavęs karaliavo,
sukurdavo laidotuvių ugnį, taip tau
padarys ir tave apraudos: „O mūsų
valdove.“ Aš taip pasakiau“, – sako
Viešpats.
6 Pranašas Jeremijas kalbėjo šituos
žodžius karaliui Zedekijui Jeruzalėje.
7 Babilono karaliaus kariuomenė ka-
riavo prieš Jeruzalę ir Judo miestus –
Lachišą ir Azeką, nes tie sutvirtinti
Judo miestai dar buvo nepaimti.
8 Viešpats kalbėjo Jeremijui, kai
karalius Zedekijas sudarė sandorą
su Jeruzalės gyventojais ir paskelbė,
9 kad kiekvienas suteiktų laisvę tiek
vergui, tiek vergei hebrajams, kad
nelaikytų vergais savo brolių žydų.
10 Kunigaikščiai ir visa tauta, kurie
sudarė sandorą, išgirdę, kad kiek-
vienas turi suteikti laisvę vergams
ir vergėms, kad jie nebevergautų,
pakluso ir paleido juos.
11 Bet po to jie persigalvojo ir susigrą-
žino vergus bei verges, kuriuos buvo
paleidę, ir privertė juos toliau vergauti.
12 Todėl Viešpats kalbėjo Jeremijui:
13 „Taip sako Viešpats, Izraelio Dievas:
„Aš sudariau sandorą su jūsų tėvais,
kai juos išvedžiau iš Egipto žemės, iš
vergijos namų, ir įsakiau:
14 „Baigiantis septyneriems metams,
kiekvienas privalo paleisti savo brolį
hebrają, kuris jam vergavo. Šešerius
metus jis jums tarnavo, bet po to su-
teikite jam laisvę.“ Tačiau jūsų tėvai
neklausė manęs ir nepalenkė savo
ausies girdėti.
15 Dabar jūs atsigręžėte ir padarėte
tai, kas teisinga mano akyse, pa-
skelbdami laisvę savo broliams. Jūs
sudarėte sandorą mano akivaizdoje,
namuose, vadinamuose mano vardu.
16 Bet jūs persigalvojote ir sutepėte
mano vardą, susigrąžindami vergus ir
verges. Jie buvo laisvi, galėjo gyventi,
kaip norėjo, o jūs juos vėl pavergėte.
17 Taip sako Viešpats: „Kadangi jūs
neklausėte manęs ir nesuteikėte lais-
vės savo broliui ir artimui, štai Aš
skelbiu jums laisvę, – sako Viešpats, –
kardui, marui ir badui. Aš išsklaidysiu
jus visose žemės karalystėse.
18 Žmones, nesilaikiusius sandoros,
sudarytos mano akivaizdoje, san-
doros, kurią sudarėte, perpjaudami
veršį ir praeidami tarp jo dalių,
19 Judo ir Jeruzalės kunigaikščius,
valdininkus, kunigus ir visus žmones,
kurie praėjo tarp veršio dalių,
20 Aš atiduosiu į jų priešų, kurie siekia
jų gyvybės, rankas. Jų lavonai bus
maistu padangių paukščiams ir lau-
kiniams žvėrims.

34 SKYRIUS
1 2 Kar 25,1; Jer 1,15; Jer 25,9
2 2 Krn 36, 11.12; Jer 21,10; Jer 32,3.8
3 2 Kar 25, 4.5; Jer 32,4; Jer 39,5.6
5 2 Krn 16, 14; 2 Krn 21,19; Jer 22,18
7 2 Kar 18,13; 2 Kar 19,8
8 Iš 21,2
9 Kun 25,39-46; Neh 5,11
13 Iš 24,3.7.8
14 Įst 15,12
15 Neh 10,29; Jer 7,10
16 Iš 20,7
17 Įst 28,25. 64; Jer 32,24.36; Mt 7,2
18 Pr 15,10.17
20 Jer 7,33; Jer 16,4; Jer 19,7; Jer 22,25

21 Taip pat Zedekiją, Judo karalių, ir
jo kunigaikščius Aš atiduosiu į priešų,
siekiančių jų gyvybės, rankas, į ran-
kas Babilono karaliaus kariuomenės,
kuri šiuo metu yra pasitraukusi.
22 Aš įsakysiu, – sako Viešpats, – ir
sugrąžinsiu ją į šitą miestą. Jie kariaus,
paims ir sudegins jį. Judo miestus Aš
padarysiu dykyne, be gyventojų."

35 Jehojakimo, Jošijo sūnaus, Judo
karaliaus, dienomis Viešpats
kalbėjo Jeremijui:
2 „Eik į rechabų namus ir kalbėk su
jais, nuvesk juos į vieną Viešpaties
namų kambarį ir duok jiems gerti
vyno."
3 Taigi aš atvedžiau Habacinijos
sūnaus Jeremijo sūnų Jaazaniją, jo
brolius, visus jo sūnus bei visą rechabų
šeimą
4 ir įvedžiau į Viešpaties namus, į
Dievo vyro Igdalijo sūnaus Hanano
sūnų kambarį, kuris buvo prie ku-
nigaikščių kambario, virš durininko
Šalumo sūnaus Maasėjo kambario.
5 Aš pastačiau priešais rechabus pilnus
ąsočius vyno bei taures ir pasiūliau:
„Išgerkite vyno!"
6 Jie atsakė: „Mes negersime vyno,
nes mūsų tėvas Jehonadabas, Recha-
bo sūnus, mums įsakė: „Niekados
negerkite vyno nei jūs, nei jūsų vaikai.
7 Nesistatykite namų, nesėkite, ne-
sodinkite vynuogynų ir neturėkite
jų, gyvenkite palapinėse per visas
savo dienas, kad ilgai gyventumėte
krašte, kuriame esate ateiviai."
8 Mes laikomės Rechabo sūnaus,
mūsų tėvo Jehonadabo, įsakymo. Visą
gyvenimą nei mes, nei mūsų žmonos,
nei sūnūs, nei dukterys negeriame
vyno.

21 Jer 37,5-11; Jer 39,4-7
22 Jer 9,11; Jer 37,8.10; Jer 38,3; Jer 39,1.2.8; Jer 44,2.6; Jer 52,7.13
35 SKYRIUS
2 1 Kar 6,5.8; 1 Krn 2,55
4 1 Krn 9,18.19
6 2 Kar 10,15.23; Lk 1,15
7 Iš 20,12
8 Kol 3,20
11 Jer 4,5-7; Jer 8,14
13 Jer 6,10; Jer 17,23; Jer 32,33
14 2 Krn 36,15; Jer 7,13; Jer 25,3
15 Jer 7,7; Jer 18,11; Jer 25,5.6; Jer 26,4.5; Jer 29,19
16 Hbr 12,9
17 Pat 1,24

9 Mes nesistatome namų, neturime
vynuogynų, nesėjame laukų;
10 gyvename palapinėse ir laikomės
viso, ką mūsų tėvas Jehonadabas įsakė.
11 Bet kai Babilono karalius Nebu-
kadnecaras puolė šitą kraštą, mes
nutarėme pasitraukti nuo chaldėjų
ir sirų kariuomenės į Jeruzalę. Taip
ir gyvename Jeruzalėje."
12 Tada Viešpats tarė Jeremijui:
13 „Taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Eik ir sakyk Judo
vyrams ir Jeruzalės gyventojams:
„Ar neklausysite ir nepasimokysite
iš mano žodžių? – sako Viešpats. –
14 Jehonadabas, Rechabo sūnus, įsakė
savo sūnums negerti vyno. Jie laikosi
to iki šios dienos – negeria vyno ir
vykdo savo tėvo įsakymą. Nors Aš
kalbėjau jums, anksti keldamas, bet
jūs neklausėte manęs.
15 Aš siunčiau savo tarnus pranašus,
anksti keldamas ir sakydamas: „At-
sisakykite piktų savo kelių ir keis-
kite savo elgesį, nesekite svetimų
dievų ir netarnaukite jiems, tai jūs
ilgai gyvensite krašte, kurį daviau
jums ir jūsų tėvams." Bet jūs nekrei-
pėte dėmesio ir neklausėte manęs.
16 Rechabo sūnaus Jehonadabo sūnūs
laikosi savo tėvo įsakymo, bet mano
tauta neklauso manęs.
17 Todėl taip sako Viešpats, kareivijų
Dievas, Izraelio Dievas: „Štai Aš už-
leisiu ant Judo ir Jeruzalės gyventojų
paskelbtą nelaimę, nes Aš kalbėjau
jiems, bet jie neklausė, Aš šaukiau,
bet jie neatsakė."
18 Jeremijas sakė rechabams: „Taip
sako kareivijų Viešpats: „Kadangi
jūs paklusote savo tėvo Jehonadabo
įsakymui, laikėtės jo nurodymų ir
darėte, kaip jis jums įsakė,

19 tai Jehonadabui, Rechabo sūnui,
niekada nepristigs vyro, stovinčio
mano akivaizdoje“, – sako kareivijų
Viešpats, Izraelio Dievas.

36 Jehojakimo, Jošijo sūnaus,
Judo karaliaus, ketvirtaisiais
metais Viešpats tarė Jeremijui:
2 „Imk ritinį ir užrašyk visus mano tau
kalbėtus žodžius prieš Izraelį, Judą ir
visas tautas, apie kurias tau kalbėjau
nuo Jošijo dienų iki šiandien.
3 Gal Judo namai, girdėdami, kaip ke-
tinu juos bausti, atsisakys pikto kelio,
ir Aš atleisiu jiems jų nusikaltimus ir
jų nuodėmes.“
4 Jeremijas pasišaukė Baruchą, Ne-
rijos sūnų, kuris iš Jeremijo lūpų į
ritinį surašė visus Viešpaties kalbė-
tus žodžius.
5 Jeremijas tarė Baruchui: „Aš uždary-
tas ir negaliu eiti į Viešpaties namus.
6 Todėl tu eik į Viešpaties namus
pasninko dieną ir visų žmonių aki-
vaizdoje paskaityk Viešpaties žodžius,
kuriuos užrašei iš mano lūpų į ritinį.
Skaityk, tegul girdi visi Judo miestų
gyventojai, atėję į Jeruzalę.
7 Gal jie nusižeminę maldaus Vieš-
patį ir atsisakys savo piktų kelių, nes
didelė Viešpaties rūstybė ir bausmė
paskelbta šitam miestui.“
8 Baruchas, Nerijos sūnus, padarė,
kaip pranašas Jeremijas jam įsakė, ir
perskaitė Viešpaties žodžius Viešpa-
ties namuose.
9 Penktaisiais Judo karaliaus Jehoja-
kimo, Jošijo sūnaus, metais, devintą
mėnesį, Jeruzalėje buvo paskelbtas
pasninkas visai tautai ir visiems žmo-
nėms, kurie buvo atėję iš Judo miestų
į Jeruzalę.
10 Baruchas perskaitė iš ritinio Jeremi-

19 Jer 15,19

36 SKYRIUS

1 Jer 25,1.3; Jer 45,1

2 Jer 25,3.15; Jer 30,2; Zch 5,1

3 Jer 26,3; Jon 3,8

4 Jer 32,12; Jer 45,1

6 Apd 27,9

10 Jer 26,10

12 Jer 26,22; Jer 41,1

jo žodžius, girdint visai tautai Viešpa-
ties namuose, raštininko Gemarijo,
Šafano sūnaus, kambaryje, kuris buvo
aukštutiniame kieme, prie Viešpaties
namų Naujųjų vartų įėjimo.
11 Šafano sūnaus Gemarijo sūnus
Mikajas, išklausęs visus Viešpaties
žodžius, skaitytus iš ritinio,
12 nuėjo į karaliaus namus, į rašti-
ninko kambarį. Ten buvo susirinkę
kunigaikščiai: raštininkas Elišama,
Šemajo sūnus Delajas, Achboro sūnus
Elnatanas, Šafano sūnus Gemarijas,
Hananijo sūnus Zedekijas ir kiti
valdovai.
13 Mikajas pranešė jiems girdėtus žo-
džius, kuriuos Baruchas skaitė tautai
iš ritinio.
14 Kunigaikščiai pasiuntė Jehudį, sūnų
Netanijo, sūnaus Šelemijo, sūnaus
Kušio, pas Baruchą ir jam įsakė:
„Pasiimk ritinį, iš kurio skaitei tautai,
ir ateik.“ Baruchas, Nerijos sūnus,
pasiėmė ritinį ir atėjo pas juos.
15 Jie tarė jam: „Sėskis ir skaityk
mums.“ Baruchas skaitė, jiems girdint.
16 Išgirdę visus žodžius, jie išsigandę
žiūrėjo vienas į kitą ir kalbėjo: „Mes
privalome visus šiuos žodžius pranešti
karaliui.“
17 Jie paklausė Barucho: „Sakyk, kaip
tu surašei visus šituos žodžius iš jo
lūpų?“
18 Baruchas atsakė: „Jis skelbė šituos
žodžius man savo lūpomis, ir aš už-
rašiau į ritinį rašalu.“
19 Kunigaikščiai liepė jam: „Tu ir Jere-
mijas eikite pasislėpti, kad niekas
nežinotų, kur jūs esate.“
20 Jie nuėjo pas karalių į rūmų kiemą
ir visa pranešė karaliui. Ritinį jie pa-
liko raštininko Elišamos kambaryje.
21 Karalius pasiuntė Jehudį atnešti

ritinį. Jis atnešė jį iš raštininko Eli-
šamos kambario ir skaitė jį karaliaus
ir visų kunigaikščių, stovinčių šalia
karaliaus, akivaizdoje.
22 Tai buvo devintas mėnuo, ir ka-
ralius sėdėjo žiemos rūmuose, o
priešais jį židinyje degė ugnis.
23 Jehudžiui perskaičius tris ar keturis
skyrius, karalius nupjaudavo juos
raštininko peiliu, įmesdavo į ugnį ži-
dinyje ir sudegindavo, kol visas ritinys
buvo sunaikintas židinio ugnyje.
24 Nei karalius, nei jo tarnai, girdė-
dami tuos žodžius, neišsigando ir
nepersiplėšė savo rūbų.
25 Nors Elnatanas, Delajas ir Gema-
rijas maldavo karalių nedeginti riti-
nio, bet jis nekreipė į juos dėmesio.
26 Be to, karalius įsakė Jerachmeeliui,
karaliaus sūnui, Serajui, Azrielio
sūnui, ir Šelemijui, Abdeelio sūnui,
suimti raštininką Baruchą ir pranašą
Jeremiją, bet Viešpats juos paslėpė.
27 Kai karalius sudegino ritinį su
žodžiais, kuriuos Baruchas iš Jere-
mijo lūpų buvo užrašęs, Viešpats tarė
Jeremijui:
28 „Imk kitą ritinį ir užrašyk į jį visus
žodžius, buvusius ritinyje, kurį Judo
karalius Jehojakimas sudegino.
29 O Jehojakimui, Judo karaliui, sakyk:
Taip sako Viešpats: „Tu sudeginai
ritinį, sakydamas: „Kodėl tu užrašei,
kad Babilono karalius tikrai ateis ir
sunaikins šitame krašte žmones ir
gyvulius?“
30 Todėl Viešpats apie Jehojakimą,
Judo karalių, sako: „Jo palikuonys
nesėdės Dovydo soste, o jo lavonas
bus išmestas ir gulės dieną karštyje ir
naktį šaltyje.
31 Aš nubausiu jį, jo palikuonis bei
tarnus ir užleisiu visas nelaimes ant

22 Ts 3,20; Am 3,15
24 Pr 37, 29.34; 2 Sam 1,11; 1 Kar 21,27; 2 Kar 19,1.2; 2 Kar 22,11; Ps 36,1; Iz 36,22; Iz 37,1; Jer 36,16; Jon 3,6
29 Jer 25,9-11; Jer 26,9; Jer 32,3
30 Jer 22, 19.30

37 SKYRIUS

1 2 Kar 24,17; 1 Km 3,15; 2 Km 36,10; Jer 22,24
2 2 Kar 24, 19.20; 2 Km 36,12-16; Pat 29,12
3 1 Kar 13,6; Jer 21,1.2; Jer 29,25; Jer 42,2; Jer 52,24; Apd 8,24
5 2 Kar 24,7; Jer 37,7; Ez 17,15
7 Iz 36,6; Jer 21,2; Ez 17,17
8 2 Km 36,19; Jer 34,22
10 Kun 26, 36-38; Iz 30,17; Jer 21,4.5

Jeruzalės gyventojų ir Judo žmonių,
kurias paskelbiau prieš juos, bet jie
neklausė.“
32 Jeremijas ėmė kitą ritinį, padavė jį
raštininkui Baruchui, Nerijos sūnui,
o tas iš Jeremijo lūpų užrašė į ritinį
visus žodžius, kuriuos Jehojakimas,
Judo karalius, sudegino, ir pridėjo
dar daugiau panašių žodžių.

37 Vietoje Konijo, Jehojakimo sū-
naus, Babilono karalius Nebu-
kadnecaras paskyrė Judo karaliumi
Jošijo sūnų Zedekiją.
2 Bet nei jis, nei jo tarnai, nei krašto
gyventojai neklausė Viešpaties žo-
džių, kalbėtų per pranašą Jeremiją.
3 Karalius Zedekijas pasiuntė Jehu-
chalą, Šelemijo sūnų, ir kunigą So-
foniją, Maasėjos sūnų, pas pranašą
Jeremiją ir prašė jo: „Melsk už mus
Viešpatį, mūsų Dievą.“
4 Tuo metu Jeremijas dar nebuvo
įmestas į kalėjimą ir vaikščiojo savo
tautoje.
5 Chaldėjai, kurie buvo apgulę Jeruza-
lę, išgirdę, kad ateina Egipto faraono
kariuomenė, pasitraukė nuo Jeruzalės.
6 Tada Viešpats kalbėjo pranašui
Jeremijui:
7 „Taip sako Viešpats, Izraelio Die-
vas: „Judo karaliui, kuris siuntė manęs
pasiteirauti, sakyk: „Faraono kariuo-
menė, kuri ateina jums padėti, grįš į
savo kraštą Egiptą,
8 ir chaldėjai vėl ateis, kariaus prieš
šitą miestą, paims jį ir sudegins.“
9 Taip sako Viešpats: „Neapgaudi-
nėkite patys savęs, manydami, kad
chaldėjai pasitrauks ir nebesugrįš.
Jie nepasitrauks.
10 Jei jūs chaldėjų kariuomenę, prieš
jus kariaujančią, taip sumuštumėte,

jog liktų tik sužeistieji, tai jie pakiltų
iš savo palapinių ir sudegintų šitą
miestą!“
11 Taip įvyko, kad, kai chaldėjų kariuo-
menė, išsigandusi faraono kariuome-
nės, pasitraukė nuo Jeruzalės,
12 Jeremijas tuo metu išėjo iš Jeruzalės
į Benjamino kraštą sutvarkyti savo
nuosavybės reikalus su giminaičiais.
13 Jam atėjus prie Benjamino vartų,
sargybinis Irija, sūnus Šelemijos, sū-
naus Hananijos, sulaikė pranašą Jere-
miją ir tarė: „Tu bėgi pas chaldėjus!“
14 Jeremijas atsakė: „Tai netiesa, aš
nebėgu pas chaldėjus.“ Irija nepati-
kėjo. Jis sulaikė Jeremiją ir nuvedė
pas kunigaikščius.
15 Kunigaikščiai supyko ir sumušė
Jeremiją bei įmetė į kalėjimą rašti-
ninko Jehonatano namuose, nes jie
buvo paversti kalėjimu.
16 Jeremijas pateko į požemį, į vie-
nutę, išbuvo ten daug dienų.
17 Vieną dieną karalius Zedekijas pa-
siuntė atvesti Jeremiją. Karalius slap-
tai savo rūmuose klausė jo: „Gal turi
žodį iš Viešpaties?“ Jeremijas atsakė:
„Taip, tu būsi atiduotas į Babilono
karaliaus rankas.“
18 Be to, Jeremijas karaliaus Zede-
kijo paklausė: „Kuo aš nusikaltau
tau, tavo tarnams ir tautai, kad mane
laikote kalėjime?
19 Kur dabar yra jūsų pranašai, pra-
našavę jums, kad Babilono karalius
neateis prieš jus ir prieš šitą kraštą?
20 Mano valdove karaliau, išklausyk
mano prašymą, nebesiųsk manęs
atgal į raštininko Jehonatano namus,
kad ten netektų mirti!“
21 Karalius Zedekijas įsakė, kad Jere-
mijas būtų nuvestas į sargybos kiemą
ir kad jam kasdien duotų gabalą duo-

15 Pr 39,20; 2 Km 16,10; 2 Km 18,26; Jer 20,2; Jer 38,26; Mt 21,35; Apd 5,18

16 Jer 38,6

17 2 Kar 25, 4-7; Jer 21,7; Ez 12,12.13; Ez 17,19-21

21 2 Kar 25,3; Jer 32,2; Jer 38,9; Jer 38,13.28; Jer 52,6

38 SKYRIUS

1 Jer 21,1.8; Jer 37,3

2 Jer 21,9

3 Jer 21,10; Jer 32,3; Jer 34,2

4 Jer 26,11

6 Jer 37,21; Rd 3,55

7 Jer 39,16

9 Jer 37,21

nos iš Kepėjų gatvės, kol visa duona
mieste pasibaigs. Taip Jeremijas liko
sargybos kieme.

38 Šefatija, Matano sūnus, Ge-
dalijas, Pašhūro sūnus, Jehu-
chalas, Šelemijo sūnus, ir Pašhūras,
Malkijos sūnus, girdėjo Jeremijo
žodžius, kuriuos jis kalbėjo tautai:
2 „Taip sako Viešpats: „Kas liks šita-
me mieste, mirs nuo kardo, bado ir
maro, bet kas išeis pas chaldėjus – iš-
liks. Jis gaus savo gyvybę kaip grobį.
3 Šitas miestas tikrai pateks į Ba-
bilono karaliaus kariuomenės ran-
kas“, – sako Viešpats.
4 Kunigaikščiai kreipėsi į karalių:
„Prašome tavęs nubausti šį vyrą mir-
ties bausme, nes jis silpnina mieste
likusius karius ir savo kalbomis ati-
ma drąsą visai tautai. Jis nesirūpina
tautos gerove, bet daro jai žalą.“
5 Karalius Zedekijas atsakė: „Štai jis
yra jūsų rankose, nes aš, karalius,
negaliu jums pasipriešinti.“
6 Jie suėmė Jeremiją ir įmetė į ka-
raliaus sūnaus Malkijo šulinį prie
sargybos kiemo. Jie nuleido jį virvė-
mis. Šulinyje nebuvo vandens, tik
dumblas. Jeremijas įklimpo dumble.
7 Etiopas Ebed Melechas, karaliaus
namų eunuchas, išgirdęs, kad Jere-
miją įmetė į šulinį,
8 išėjo iš rūmų, nuėjo pas karalių,
kuris tuo metu buvo prie Benjamino
vartų, ir kreipėsi į jį:
9 „Mano valdove karaliau, tie vyrai
piktai pasielgė su pranašu Jeremiju.
Jie įmetė jį į šulinį, ir jis ten mirs
badu, nes mieste nebėra duonos.“
10 Karalius įsakė etiopui Ebed
Melechui: „Imk iš čia trisdešimt

vyrų ir ištrauk pranašą Jeremiją iš
šulinio, kol nenumirė.“
11 Ebed Melechas su vyrais nuėjo į
karaliaus namų drabužių sandėlį,
paėmė iš ten skarmalų ir suplyšusių
drabužių ir nuleido juos virvėmis į
šulinį Jeremijui.
12 Etiopas Ebed Melechas pasakė
Jeremijui: „Skudurus ir drabužius
pasikišk į pažastis po virvėmis.“ Jere-
mijas taip ir padarė.
13 Jie ištraukė Jeremiją virvėmis iš
šulinio. Jis liko sargybos kieme.
14 Karalius Zedekijas pasiuntė tarnus,
kurie pranašą Jeremiją atvedė pas jį.
Šis jį pasitiko Viešpaties namų tre-
čiame įėjime. Karalius sakė Jeremi-
jui: „Aš noriu tavęs kai ko paklausti;
nieko neslėpk nuo manęs.“
15 Jeremijas atsakė Zedekijui: „Jei aš
tau pasakysiu, ar nežudysi manęs? Jei
aš tau patarsiu, ar paklausysi manęs?“
16 Karalius Zedekijas slaptai prisiekė
Jeremijui: „Kaip gyvas Viešpats, ku-
ris davė mums gyvybę, aš nežudysiu
tavęs ir neatiduosiu į rankas vyrų,
siekiančių tavo gyvybės.“
17 Tada Jeremijas atsakė Zedekijui:
„Taip sako Viešpats, kareivijų Die-
vas, Izraelio Dievas: „Jei tu pasiduosi
Babilono karaliaus kunigaikščiams,
išliksi gyvas ir šis miestas nebus su-
degintas. Liksi gyvas tu ir tavo namai.
18 O jei tu nepasiduosi Babilono kara-
liaus kunigaikščiams, miestas atiteks
chaldėjams; šie sudegins jį, ir tu neiš-
trūksi iš jų rankų.“
19 Karalius Zedekijas atsakė Jeremi-
jui: „Aš bijau pas chaldėjus perbėgu-
sių žydų, kad nebūčiau atiduotas jų
valiai ir jie nepasityčiotų iš manęs.“
20 Bet Jeremijas sakė: „Tavęs neišduos
jiems. Prašau, paklusk Viešpaties
balsui, tai tau bus gerai ir liksi gyvas.
21 Tačiau jei nepasiduosi, štai Vieš-
paties žodis:
22 „Visos Judo karaliaus namų moterys
bus išvestos pas Babilono karaliaus
kunigaikščius ir jos sakys: „Tavo
draugai suvedžiojo ir įklampino tave;
kai tavo kojos įsmuko į dumblą, jie
paliko tave.“
23 Tavo žmonas ir vaikus išves pas
chaldėjus, o tu pats neištrūksi iš jų
rankų. Tave suims Babilono karalius
ir šitą miestą sudegins.“
24 Zedekijas atsakė Jeremijui: „Šį po-
kalbį laikyk paslaptyje ir tu nemirsi!
25 Jei kunigaikščiai išgirs, kad aš
kalbėjau su tavimi, ateis ir sakys:
„Pasakyk, ką kalbėjai su karaliumi ir
ką karalius tau sakė; nieko nenuslėpk
nuo mūsų, ir mes tavęs nežudysime“,
26 tada jiems atsakyk: „Aš maldavau
karalių, kad jis manęs nesiųstų į Jeho-
natano namus ir aš ten nemirčiau.“
27 Tada kunigaikščiai atėjo pas Jere-
miją ir klausė. Jis atsakė jiems, kaip
karalius liepė. Jie paliko jį ramybėje,
nes niekas nenugirdo jo pokalbio su
karaliumi.
28 Jeremijas liko sargybos kieme iki
tos dienos, kai Jeruzalė buvo paimta.

39 Judo karaliaus Zedekijo de-
vintųjų metų dešimtą mėnesį
Babilono karalius Nebukadnecaras
atžygiavo su visa kariuomene ir
apgulė Jeruzalę.
2 Vienuoliktaisiais Zedekijo metais,
ketvirto mėnesio devintą dieną
miesto siena buvo pralaužta.
3 Visi Babilono karaliaus kunigaikš-
čiai suėjo ir susėdo prie vidurinių̧jų
vartų: Nergal Sareceras, Samgar Ne-
bas, Sarsechimas, Rabsaris, Nergal

13 Neh 3,25; Jer 37,21; Apd 23,35; Apd 24,27; Apd 28,16.30
14 Jer 21,1.2; Jer 37,17
16 Sk 16,22; Iz 57,16; Zch 12,1; Apd 17,25.28
17 2 Kar 24, 12; Jer 39,3
18 Jer 32,4; Jer 34,3
19 1 Sam 31, 4; Jer 39,9
20 Jer 40,9
22 Jer 8,10
23 Jer 39,5.6; Jer 41,10
26 Jer 37, 15.20
28 Ps 23,4; Jer 37,21; Jer 39,14

39 SKYRIUS
1 2 Kar 25,1-12; Jer 52,4; Ez 24,1.2
2 Jer 1,3
3 Jer 1,15; Jer 38,17

Sareceras, Rabmagas ir visi kiti
Babilono karaliaus kunigaikščiai.
4 Judo karalius Zedekijas ir visi ka-
riai, pamatę juos, bėgo pro karaliaus
sodą tarp dviejų sienų, palikdami
miestą nakties metu. Jie traukėsi
lygumos keliu.
5 Chaldėjų kariuomenė sekė juos ir
pasivijo Zedekiją Jericho lygumose.
Jie suėmė jį ir atgabeno pas Babi-
lono karalių Nebukadnecarą į Riblą
Hamato krašte. Karalius čia jį teisė.
6 Ribloje Babilono karalius nužudė
Zedekijo sūnus tėvo akivaizdoje, taip
pat visus Judo kilminguosius.
7 Be to, jis išlupo Zedekijui akis,
surakino grandinėmis ir išgabeno
jį į Babiloną.
8 Chaldėjai sudegino karaliaus namus,
žmonių namus ir nugriovė Jeruzalės
sienas.
9 Nebuzaradanas, sargybos viršinin-
kas, ištrėmė į Babiloną mieste liku-
sius gyventojus, tuos, kurie perbėgo
pas jį, ir amatininkus.
10 Bet Nebuzaradanas, sargybos vir-
šininkas, paliko krašte kai kuriuos
beturčius ir davė jiems vynuogynų
ir žemės.
11 Nebukadnecaras, Babilono kara-
lius, davė įsakymą sargybos virši-
ninkui Nebuzaradanui dėl Jeremijo:
12 „Paimk jį, gerai prižiūrėk ir ne-
daryk jam nieko blogo; elkis su juo,
kaip jis tau pasakys."
13 Nebuzaradanas, sargybos virši-
ninkas, Nebušazbanas, Rabsaris,
Nergal Sareceras, Rabmagas ir visi
kiti Babilono karaliaus kunigaikščiai
14 pasiuntė ir atgabeno Jeremiją iš
sargybos kiemo. Jie patikėjo jį globo-
ti Gedalijui, sūnui Ahikamo, sūnaus
Šafano. Taip Jeremijas liko gyventi
savo tautoje.
15 Jeremijui dar esant sargybos kie-
me, Viešpats jam kalbėjo:
16 „Eik ir pasakyk etiopui Ebed
Melechui: „Taip kalba kareivijų Vieš-
pats, Izraelio Dievas: „Aš išpildysiu
savo žodžius šito miesto nelaimei,
o ne gerovei, ir tu pats savo akimis
matysi juos išsipildant.
17 Bet tą dieną Aš tave išgelbėsiu, –
sako Viešpats, – ir tu nebūsi atiduo-
tas į rankas tų žmonių, kurių bijai.
18 Aš tikrai tave išgelbėsiu, ir tu
nekrisi nuo kardo; tavo gyvybė ati-
teks tau kaip grobis, nes pasitikėjai
manimi", – sako Viešpats.

40 Viešpats kalbėjo Jeremijui,
kai Nebuzaradanas, sargybos
viršininkas, paleido jį Ramoje. Jis jį
išlaisvino iš grandinių, nes Jeremijas
buvo vedamas į Babiloną drauge su
kitais belaisviais iš Jeruzalės ir Judo.
2 Sargybos viršininkas pasišaukė
Jeremiją ir tarė jam: „Viešpats, tavo
Dievas, paskelbė apie ateinančią
nelaimę šitai vietai.
3 Dabar Viešpats padarė taip, kaip
buvo kalbėjęs, nes jūs nusikaltote
Viešpačiui, nepaklusdami Jo balsui,
todėl tai jums ir nutiko.
4 O dabar štai aš nuimu grandines nuo
tavo rankų. Jei tau atrodo tinkama eiti
drauge su manimi į Babiloną, eik,
ir aš tavimi pasirūpinsiu. O jei tau
atrodo netinkama, neik! Štai visas
kraštas yra tau prieš akis. Eik ten, kur
tau atrodo gera ir tinkama eiti.
5 Eik pas Gedaliją, Šafano sūnaus Ahi-
kamo sūnų, kurį Babilono karalius
paskyrė Judo valdytoju, gyvenk su juo
tarp savo tautiečių, arba eik kitur, kur

4 2 Kar 25,4; Iz 30,16; Jer 52,7; Am 2,14
5 2 Kar 23,33; Jer 21,7; Jer 32,4; Jer 38,18.23; Jer 52,9.26.27
6 Įst 28,34; Jer 34,19-21
7 2 Kar 25,7; Jer 52,11; Ez 12,13
8 2 Kar 25,9. 10; Neh 1,3; Jer 21,10; Jer 38,18; Jer 52,13.14
9 2 Kar 25,8. 11.12.20; Jer 38,19
10 Jer 40,7
12 Jer 1,18. 19; Jer 15,20.21
14 2 Kar 22, 12.14; 2 Km 34,20; Jer 26,24; Jer 38,28; Jer 40,5
16 Jer 21,10; Jer 38,7.12; Dan 9,12; Zch 1,6
18 1 Km 5,20; Ps 37,40; Jer 17,7.8; Jer 21,9; Jer 45,5

40 SKYRIUS
1 Jer 39,9.11
2 Jer 50,7
3 Įst 29,24.25; Jer 50,7; Dan 9,11; Rom 2,5
4 Pr 20,15; Jer 39,12
5 2 Kar 25,22; Jer 39,14; Jer 41,10

tau atrodo tinkama." Sargybos virši-
ninkas davė jam maisto bei dovanų ir
paleido jį.
6 Jeremijas nuėjo pas Gedaliją, Ahi-
kamo sūnų, į Micpą ir gyveno tarp
žmonių, kurie buvo likę krašte.
7 Kai išlikę Judo karo vadai ir jų
žmonės išgirdo, jog Babilono karalius
paskyrė krašto valdytoju Gedaliją,
Ahikamo sūnų, ir pavedė jam likusius
krašte beturčius, vyrus, moteris ir
vaikus, neištremtus į Babiloną,
8 pas Gedaliją į Micpą atėjo Izmaelis,
Netanijo sūnus, Johananas ir Jeho-
natanas, Kareacho sūnūs, Seraja,
Tanhumeto sūnus, sūnūs Efajo iš
Netofos ir Jezanijas, maakų sūnus,
su savo žmonėmis.
9 Gedalijas, sūnus Ahikamo, sūnaus
Šafano, jiems ir jų žmonėms prisiekė:
„Nebijokite tarnauti chaldėjams,
likite krašte, tarnaukite Babilono
karaliui ir jums bus gerai.
10 Štai aš pats lieku Micpoje ir tarnau-
siu chaldėjams, kurie čia atvyks. O jūs
rinkite vynuogynų, sodų ir alyvme-
džių vaisius, kaupkite jų atsargas ir
gyvenkite tuose miestuose, kuriuos
pasirinkote."
11 Visi žydai, kurie buvo Moabe, tarp
amonitų, Edome ir kituose kraštuose,
išgirdę, kad Babilono karalius paliko
krašte likutį ir Gedaliją, Šafano sū-
naus Ahikamo sūnų, paskyrė krašto
valdytoju,
12 sugrįžo iš visų vietovių, kuriose jie
buvo išblaškyti, į Judo kraštą pas Ge-
daliją į Micpą. Jie surinko labai daug
vynuogių ir sodų vaisių.
13 Johananas, Kareacho sūnus, ir kiti
karo vadai, kurie buvo krašte, atėjo
pas Gedaliją į Micpą.
14 Jie jo klausė: „Ar žinai, kad Baalis,
amonitų karalius, atsiuntė Izmaelį,
Netanijo sūnų, tavęs nužudyti?"
Bet Gedalijas, Ahikamo sūnus, jais
netikėjo.
15 Johananas, Kareacho sūnus, slaptai
pasisiūlė Gedalijui Micpoje: „Leisk
man eiti ir nužudyti Izmaelį, Netanijo
sūnų. Niekas apie tai nesužinos. Kodėl
jis turėtų nužudyti tave? Tuomet Judo
žmonės, kurie yra čia susirinkę, būtų
išblaškyti ir Judo likutis pražūtų."
16 Gedalijas, Ahikamo sūnus, atsakė
Johananui, Kareacho sūnui: „Nedaryk
taip, nes netiesą sakai apie Izmaelį."

41 Atsitiko taip, kad septintą mė-
nesį Izmaelis, sūnus Netanijo,
sūnaus Elišamos, iš karališkos gimi-
nės, karaliaus kunigaikštis, atėjo su
dešimčia vyrų pas Gedaliją, Ahikamo
sūnų, į Micpą. Jiems kartu Micpoje
valgant,
2 Izmaelis, Netanijo sūnus, ir dešimt
su juo buvusių vyrų pakilo ir kardu
nužudė Gedaliją, Šafano sūnaus
Ahikamo sūnų, kurį Babilono kara-
lius buvo paskyręs krašto valdytoju.
3 Izmaelis taip pat nužudė visus su
Gedaliju Micpoje buvusius žydus, ten
buvusius chaldėjus ir karius.
4 Kitą dieną, Gedalijui žuvus, dar
niekam apie tai nežinant,
5 atėjo aštuoniasdešimt vyrų iš Siche-
mo, Šilojo ir Samarijos. Jų barzdos
buvo nuskustos, drabužiai perplėšti
ir oda suraižyta. Jie atsinešė aukų
bei smilkalų aukoti Viešpaties na-
muose.
6 Izmaelis, Netanijo sūnus, išėjo iš
Micpos jų pasitikti. Eidamas jis rau-
dojo ir, juos sutikęs, sakė: „Ateikite
pas Gedaliją, Ahikamo sūnų."
7 Jiems įėjus į miestą, Izmaelis, Neta-

6 Ts 20,1; 1 Sam 7,5; 2 Km 16,6; Jer 39,14
7 2 Kar 25, 23.24; Jer 39,10
8 Įst 3,14; Joz 12,5; 2 Sam 10,6; 2 Kar 25,23; Jer 41,1-10.11; Jer 42,1; Jer 43,2
9 Jer 27,11; Jer 38,17-20
12 Jer 43,5
14 Jer 41,10
15 Jer 42,2

41 SKYRIUS
1 2 Kar 25,25; Jer 40,6.10
2 2 Sam 3,27; 2 Sam 20, 9.10; 2 Kar 25,25; Ps 41,9; Ps 109,5; Jer 26,24; Jer 40,5; Jn 13,18
5 Kun 19,27. 28; Įst 14,1; 1 Sam 1,7; 2 Kar 25,9; Neh 10,34.35; Iz 15,2
7 Ps 55,23; Iz 59,7; Ez 22,27; Ez 33,24.26

nijo sūnus, ir jo vyrai nužudė juos ir
sumetė į duobę.
8 Dešimt atėjusių vyrų sakė Izma-
eliui: „Nežudyk mūsų, mes turime
laukuose paslėpę kviečių, miežių,
aliejaus ir medaus atsargų." Izmae-
lis nenužudė jų kartu su kitais.
9 Duobė, į kurią Izmaelis sumetė nu-
žudytųjų kūnus, buvo karaliaus Asos
padaryta, kai jis išsigando Izraelio
karaliaus Bašos. Izmaelis, Netanijo
sūnus, pripildė ją užmuštųjų.
10 Tautos likutį, kuris buvo Micpoje,
pavertė belaisviais. Net karaliaus duk-
teris ir visus Micpos žmones, kuriuos
Nebuzaradanas, sargybos viršininkas,
buvo pavedęs Gedalijui, Ahikamo
sūnui, Izmaelis, Netanijo sūnus, su-
ėmė ir vedėsi į amonitų kraštą.
11 Bet kai Johananas, Kareacho sūnus,
ir visi karo vadai išgirdo apie tai, ką
Izmaelis, Netanijo sūnus, padarė,
12 jie surinko visus savo vyrus ir
išėjo kovoti prieš Izmaelį, Netanijo
sūnų. Jie užtiko jį prie didžiųjų van-
denų Gibeone.
13 Kai su Izmaeliu esantys žmonės
pamatė Johananą, Kareacho sūnų, ir
visus karo vadus su juo, nudžiugo.
14 Visi žmonės, kuriuos Izmaelis išve-
dė kaip belaisvius iš Micpos, atsisuko
ir nuėjo pas Johananą, Kareacho sūnų.
15 Bet Izmaelis, Netanijo sūnus, pa-
spruko su aštuoniais vyrais ir pabėgo
pas amonitus.
16 Tada Johananas, Kareacho sūnus,
ir visi karo vadai, esantys su juo, ėmė
tautos likutį, kurį Izmaelis, Netanijo
sūnus, nužudęs Gedaliją, Ahikamo
sūnų, išvedė iš Micpos, ir sugrąžino
iš Gibeono karius, moteris, vaikus ir
eunuchus.
17 Jie išvyko ir apsistojo Kimhame,
prie Betliejaus. Jie norėjo pabėgti į
Egiptą,
18 nes bijojo chaldėjų, kadangi Izmae-
lis, Netanijo sūnus, nužudė Gedaliją,
Ahikamo sūnų, kurį Babilono kara-
lius buvo paskyręs krašto valdytoju.

42 Visi karo vadai, Johananas,
Kareacho sūnus, Jezanijas,
Hošajos sūnus, ir visi žmonės, nuo
didžiausio iki mažiausio, atėjo ir sakė
pranašui Jeremijui:
2 „Išklausyk mūsų maldavimą! Melsk
už mus Viešpatį, savo Dievą, dėl šio
likučio, nes iš daugelio likome mažas
būrelis, kaip pats matai savo akimis,
3 kad Viešpats, tavo Dievas, nurodytų,
ką turime daryti."
4 Pranašas Jeremijas jiems atsakė: „Aš
išklausiau jus ir melsiu, kaip prašėte,
Viešpatį, jūsų Dievą. Ką Viešpats,
jūsų Dievas, atsakys, pranešiu jums.
Nieko nuo jūsų nenuslėpsiu."
5 Tada jie vėl sakė Jeremijui: „Viešpats
tebūna teisingas ir ištikimas liudy-
tojas, jei nevykdysime to žodžio, su
kuriuo Viešpats, tavo Dievas, tave
atsiųs pas mus.
6 Ar tai bus gera, ar bloga, paklusime
Viešpaties, mūsų Dievo, pas kurį
tave siunčiame, balsui, kad mums
gerai sektųsi, kai mes paklusime
Viešpaties, mūsų Dievo, balsui."
7 Po dešimties dienų Viešpats kal-
bėjo Jeremijui.
8 Jis pasišaukė Johananą, Kareacho
sūnų, visus karo vadus, esančius su
juo, ir visus žmones, nuo mažiausio
iki didžiausio,
9 ir pranešė jiems: „Taip sako Vieš-
pats, Izraelio Dievas, pas kurį siun-
tėte mane maldauti už jus:
10 „Jei jūs liksite šiame krašte, Aš

9 1 Kar 15,22; 2 Krn 16,6
10 Jer 40,7. 11.12.14; Jer 43,6
11 Jer 40,7.8. 13-16
12 2 Sam 2, 13
16 Jer 40,11. 12; Jer 43,4-7
17 2 Sam 19, 37.38; Jer 43,7
18 Jer 40,5

42 SKYRIUS
1 Jer 40,8.13; Jer 41,11
2 Iš 8,28; Kun 26,22; Įst 28,62; 1 Sam 7,8; 1 Sam 12,19; 1 Kar 13,6; Iz 1,9; Iz 37,4; Jer 15,11; Jer 37,3; Rd 1,1; Apd 8,24; Jok 5,16
3 Ezr 8,21
4 1 Sam 3,17. 18; 1 Kar 22,14
5 Pr 31,50
6 Iš 24,7; Jer 7,23
10 Jer 18,8; Jer 24,6; Jer 31,28; Jer 33,7

statysiu jus, o ne griausiu, sodinsiu,
o ne rausiu, nes Aš gailiuosi dėl to
pikto, kurį jums padariau.
11 Nebijokite Babilono karaliaus, ku-
rio baiminatės. Nebijokite jo, – sako
Viešpats, – nes Aš esu su jumis, kad
išgelbėčiau ir išvaduočiau jus iš jo
rankų.
12 Aš būsiu jums gailestingas, kad jis
jūsų pasigailėtų ir leistų jums grįžti
į savąjį kraštą."
13 Bet jei jūs sakysite: „Mes nelik-
sime šiame krašte", ir neklausysite
Viešpaties, savo Dievo, balso,
14 sakydami: „Ne! Mes eisime į Egipto
kraštą, kur nematysime karo, negir-
dėsime trimito balso ir nebadausi-
me. Ten mes apsigyvensime!",
15 tada klausyk, Judo likuti, Viešpaties
žodžio. Taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Jei jūs nusigręšite
į Egiptą ir eisite ten gyventi,
16 tai kardas, kurio bijote, pavys jus
ten, Egipto žemėje, ir badas, kuris
jus baugina, seks paskui jus į Egiptą.
Ten jūs ir mirsite.
17 Taip nutiks visiems žmonėms, ku-
rie pasiryžę eiti į Egiptą gyventi, – jie
žus nuo kardo ir mirs nuo bado bei
maro, nė vienas neištrūks nuo pikto,
kurį ant jų užleisiu."
18 Taip sako kareivijų Viešpats, Izrae-
lio Dievas: „Kaip Aš savo rūstybę ir
pyktį išliejau ant Jeruzalės gyventojų,
taip išliesiu savo rūstybę ant jūsų, kai
ateisite į Egiptą. Jūs ten būsite keiks-
mu, pasibaisėjimu, pasityčiojimu
bei pajuoka ir savo krašto daugiau
nematysite."
19 Tai yra Viešpaties žodis tau, Judo
likuti. Neikite į Egiptą! Žinokite,
kad šiandien aš jus įspėjau!
20 Jūs veidmainiavote savo širdyje,
kai siuntėte mane pas Viešpatį, jūsų
Dievą, sakydami: „Melsk už mus
Viešpatį, mūsų Dievą! Ką Viešpats,
mūsų Dievas, pasakys, paskelbk
mums, ir mes darysime!"
21 Aš šiandien jums paskelbiau, bet jūs
nepaklusote Viešpaties, savo Dievo,
balsui, nei tam, dėl ko Jis mane siuntė
pas jus.
22 Dabar tikrai žinokite, kad žūsite nuo
kardo ir mirsite nuo bado bei maro
vietoje, į kurią norite eiti ir gyventi."

43 Kai Jeremijas baigė kalbė-
ti žmonėms Viešpaties, jų
Dievo, žodžius, kuriuos Viešpats,
jų Dievas, jiems siuntė,
2 Azarija, Hošajos sūnus, Johananas,
Kareacho sūnus, ir visi išdidūs žmo-
nės atsakė Jeremijui: „Netiesą kalbi!
Viešpats, mūsų Dievas, nesiuntė tavęs
mums pasakyti: „Neikite į Egiptą
gyventi."
3 Baruchas, Nerijos sūnus, sukurstė
tave prieš mus, kad mes patektume į
chaldėjų rankas ir jie mus nužudytų
arba ištremtų į Babiloną!"
4 Johananas, Kareacho sūnus, visi
karo vadai ir visa tauta nepaklausė
Viešpaties įsakymo likti Judo krašte.
5 Johananas, Kareacho sūnus, ir visi
karo vadai paėmė visus Judo likučio
žmones, sugrįžusius gyventi į Judo
žemę iš visų aplinkinių tautų, kur
jie buvo išsklaidyti:
6 vyrus, moteris, vaikus, karaliaus
dukteris ir visus, kuriuos Nebuza-
radanas, sargybos viršininkas, buvo
palikęs pas Gedaliją, Šafano sūnaus
Ahikamo sūnų, taip pat pranašą
Jeremiją ir Baruchą, Nerijos sūnų.
7 Jie nepakluso Viešpaties balsui ir
atėjo į Tachpanhesą.

11 Rom 8,31
12 Ps 106,46
13 Jer 44,16
14 Jer 41,17; Jer 43,7
15 Įst 17,16
16 Ez 11,8
17 Jer 44,14. 28
18 Iz 65,15; Jer 7,20
19 Įst 17,16
21 Iz 30,1-7
22 Ez 6,11

43 SKYRIUS
1 Jer 42,9-18
2 Jer 42,1
3 Jer 36,4; Jer 45,1
4 2 Kar 25,26
5 Jer 40,11.12
6 Jer 39,10; Jer 40,7; Jer 41,10
7 Jer 2,16; Jer 42,19; Jer 44,1

8 Viešpats kalbėjo Jeremijui Tach-
panhese:
9 „Imk didelių akmenų ir įkask juos
žemėje prie faraono namų vartų Tach-
panhese, izraelitams matant,
10 ir sakyk jiems: „Taip sako kareivijų
Viešpats, Izraelio Dievas: „Štai Aš
pasiųsiu Nebukadnecarą, Babilono
karalių, mano tarną, ir pastatysiu jo
sostą ant šitų paslėptų akmenų. Ir jis
išties savo palapinę virš šitų akmenų.
11 Jis ateis ir užims Egipto žemę. Tada
kas skirtas mirčiai – mirs, kas skirtas
nelaisvei – eis į nelaisvę, kas skirtas
kardui – atiteks kardui.
12 Aš uždegsiu ugnį Egipto dievų na-
muose, ir jis sudegins tuos namus, o
juos išgabens į nelaisvę. Jis apsisiaus
Egipto kraštu, kaip piemuo apsisiau-
čia apsiaustu, ir ramiai išeis iš ten.
13 Jis sudaužys atvaizdus Bet Še-
meše, Egipto žemėje, ir sudegins
Egipto dievų namus."

44 Viešpats kalbėjo per Jeremiją
visiems izraelitams, gyve-
nantiems Egipto žemėje: Migdole,
Tachpanhese, Nofe ir Patroso krašte:
2 „Taip sako kareivijų Viešpats, Izra-
elio Dievas: „Jūs patys matote, kaip
nubaudžiau Jeruzalę ir Judo miestus.
Šiandien jie yra apleisti griuvėsiai ir
niekas juose negyvena.
3 Tai įvyko dėl jų nusikaltimų, kuriais
jie sukėlė mano rūstybę, smilkydami
ir tarnaudami svetimiems dievams,
kurių nepažinojo nei jie, nei jūs, nei
jūsų tėvai.
4 Vis dėlto Aš nuolat siunčiau savo
tarnus, pranašus, ir sakiau: „Neda-
rykite to pasibjaurėtino dalyko, kurio
Aš nekenčiu."
5 Bet jie nekreipė dėmesio, neklausė,
nenusigręžė nuo savo nedorybės ir
nesiliovė aukoti svetimiems dievams.
6 Dėl to mano rūstybė ir įtūžis išsiliejo
ir užsiliepsnojo Judo miestuose ir
Jeruzalės gatvėse – jie pavirto griu-
vėsiais, kaip yra šiandien."
7 Todėl dabar taip sako Viešpats, karei-
vijų Dievas ir Izraelio Dievas: „Kodėl
patys sau darote bloga, sunaikindami
vyrus, moteris, kūdikius ir vaikus, kol
nebeliks Jude nė likučio?
8 Kodėl rūstinate mane savo darbais,
smilkydami svetimiems dievams
Egipto krašte, į kurį atvykote gyven-
ti? Patys sau rengiate sunaikinimą,
kol tapsite visoms tautoms prakeiki-
mu ir pajuoka.
9 Ar užmiršote visas savo tėvų, Judo
karalių, jų žmonų, savo pačių ir savo
žmonų nedorybes, kurias darėte Judo
krašte ir Jeruzalės gatvėse?
10 Jūs iki šios dienos nenusižemino-
te, nebijojote manęs ir nesilaikėte
mano įstatymo bei įsakymų, kuriuos
daviau jums ir jūsų tėvams."
11 Todėl taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Aš nusisuksiu nuo
jūsų ir visai sunaikinsiu Judą.
12 Aš sunaikinsiu jūsų likutį, suma-
niusį vykti į Egiptą gyventi. Jūs žū-
site nuo kardo ir bado Egipto žemėje,
būsite sunaikinti nuo mažiausio iki
didžiausio, tapsite pasibaisėjimu,
keiksmu ir pajuoka.
13 Aš bausiu gyvenančius Egipte,
kaip baudžiau Jeruzalę – kardu, badu
ir maru.
14 Niekas iš Judo likučio žmonių,
atvykusių gyventi į Egipto kraštą, ne-
išsigelbės, neištrūks ir nesugrįš į Judo
kraštą, kurio jūs ilgitės ir į kurį norė-
tumėte sugrįžti, nebent kas pabėgtų."
15 Tuomet visi vyrai, kurie žinojo,

8 Jer 44,1-30
10 Jer 25,9; Jer 27,6
11 Jer 15,2; Jer 25,15-19; Jer 44,13; Jer 46,1.2.13-26
12 Jer 46,25

44 SKYRIUS
1 Iz 19,13; Jer 43,7; Jer 46,14; Ez 29,14; Ez 30,14
2 Jer 4,7; Jer 9,11; Jer 34,22
3 Įst 13,6; Įst 32,17; Jer 19,4
4 Jer 7,25; Jer 25,4; Jer 26,5; Jer 29,19
7 Sk 16,38
8 Jer 25,6.7; Jer 42,18; Jer 44,3
10 Pat 28,14; Jer 6,15; Jer 8,12
11 Am 9,4
12 Iz 65,15; Jer 42,15-17.22
13 Jer 43,11
14 Jer 22,26.27; Jer 44,28

kad jų žmonos smilko svetimiems
dievams, ir didelis būrys moterų,
bei visi, gyvenantys Patrose, Egipto
žemėje, atsakė Jeremijui:
16 „Žodžių, kuriuos mums kalbėjai
Viešpaties vardu, mes neklausysime.
17 Mes darysime tai, ką pasižadėjome:
smilkysime dangaus karalienei ir lie-
sime jai geriamąsias aukas, kaip mes,
mūsų tėvai, karaliai ir kunigaikščiai
darė Judo miestuose ir Jeruzalės
gatvėse. Tada turėjome pakankamai
maisto ir nepatyrėme pikto.
18 Kai liovėmės smilkyti dangaus
karalienei ir nebeaukojame geria-
mųjų aukų, kenčiame nepriteklių bei
žūstame nuo kardo ir bado.
19 Argi mes smilkėme ir liejome aukas
dangaus karalienei be mūsų vyrų ži-
nios? Argi be jų sutikimo kepėme jai
pyragaičius, kad ją pagarbintume, ir
liejome geriamąsias aukas?“
20 Jeremijas atsakė vyrams, mote-
rims ir visiems žmonėms:
21 „Smilkalus, kuriuos Judo miestuo-
se ir Jeruzalės gatvėse deginote jūs,
jūsų tėvai, karaliai, kunigaikščiai ir
visi žmonės, Viešpats prisiminė.
22 Jis nebegalėjo daugiau pakęsti jūsų
piktų darbų ir jūsų daromų bjaurysčių,
todėl jūsų kraštas tapo dykyne, pasi-
baisėjimu bei keiksmažodžiu ir liko
be gyventojų, kaip matome šiandien.
23 Kadangi jūs tomis aukomis nusi-
kaltote Viešpačiui, nepaklusote Jo
balsui, nesilaikėte įstatymo, įsaky-
mų ir nuostatų, todėl jus ištiko šios
nelaimės, kaip yra šiandien.“
24 Be to, Jeremijas kalbėjo visiems
vyrams ir visoms moterims: „Klau-
sykite Viešpaties žodžio, visi žydai,
gyvenantys Egipte:
25 „Taip sako kareivijų Viešpats,
Izraelio Dievas: „Jūs ir jūsų žmonos,
kaip pažadėjote, taip įvykdėte, saky-
dami: „Ištesėsime savo įžadus, smil-
kysime ir liesime geriamąsias aukas
dangaus karalienei.“ Ištesėkite savo
įžadus ir įvykdykite, ką nusprendėte.
26 Bet išgirskite ir Viešpaties žodį, visi
žydai, gyvenantys Egipto žemėje:
„Aš prisiekiau savo didžiu vardu,
kad nė vienas iš Judo žmonių nebe-
sakys visoje Egipto žemėje: „Kaip
gyvas Viešpats Dievas!“
27 Aš darysiu jiems pikta, o ne gera; visi
Judo žmonės Egipto žemėje žus nuo
kardo ir bado, kol bus visai sunaikinti.
28 Tik labai mažas skaičius paspruks
nuo kardo ir sugrįš iš Egipto į Judą.
Tada Judo likutis, kuris išėjo į Egipto
kraštą gyventi, pamatys, kieno žodis
išsipildys – mano ar jų.
29 Štai jums ženklas, – sako Vieš-
pats, – kad nubausiu jus šioje vietoje,
kad žinotumėte, jog mano žodžiai
prieš jus išsipildys.“
30 Taip sako Viešpats: „Štai atiduo-
siu faraoną Hofrą, Egipto karalių, į
rankas jo priešų, kurie siekia jo gy-
vybės, kaip atidaviau Zedekiją, Judo
karalių, į jo priešo Nebukadnecaro,
Babilono karaliaus, kuris siekė jo
gyvybės, rankas.“

45 Pranašo Jeremijo žodžiai Ba-
ruchui, Nerijos sūnui, kai jis
šiuos žodžius iš Jeremijo lūpų užrašė
į knygą ketvirtais Jehojakimo, Jošijo
sūnaus, Judo karaliaus, metais:
2 „Taip sako Viešpats, Izraelio Die-
vas, tau, Baruchai:
3 „Tu sakei: „Vargas man! Viešpats
prideda man skausmų prie mano siel-
varto. Pavargau vaitodamas, neturiu
ramybės.“

16 Jer 6,16
17 Sk 30,12; Jer 7,18
19 Jer 7,18
22 Jer 25,11.18.38
23 1 Kar 9,9; Neh 13,18; Jer 44,2; Dan 9,11.12
26 Pr 22,16; Įst 32,40.41; Neh 9,5; Ps 50,16; Jer 10,6; Jer 22,5; Ez 20,39; Am 6,8; Hbr 6,13
27 Jer 1,10; Jer 31,28; Ez 7,6
28 Iz 10,19; Iz 27,12.13
29 Ps 33,11
30 2 Kar 25,4-7; Jer 39,5; Jer 46,25.26; Ez 29,3; Ez 30,21

45 SKYRIUS
1 Jer 25,1; Jer 32,12.16; Jer 36,1.4.32; Jer 43,3; Jer 46,2
3 Ps 6,6; Ps 69,3; 2 Kor 4,1.16; Gal 6,9

4 Todėl taip kalbėjo Viešpats: „Štai žiū-
rėk: ką Aš stačiau – nugriausiu ir ką
sodinau – išrausiu. Visą šį kraštą!
5 O tu prašai sau didelių dalykų.
Neprašyk, nes štai Aš bausiu visą
kraštą, bet tavo gyvybę duosiu tau
kaip grobį, kad ir kur tu eitum.“

46 Viešpats kalbėjo pranašui
Jeremijui apie pagonių tau-
tas.
2 Apie Egiptą, apie faraono Nekojo,
Egipto karaliaus, kariuomenę, buvusią
prie Eufrato upės Karkemiše, kurią
Nebukadnecaras, Babilono karalius,
nugalėjo ketvirtaisiais Jehojakimo,
Jošijo sūnaus, Judo karaliaus, metais.
3 „Paruoškite mažąjį ir didįjį skydą
ir traukite į kovą.
4 Balnokite žirgus ir sėskite ant jų.
Rikiuokitės užsidėję šalmus, šveis-
kite ietis, apsivilkite šarvais.
5 Kodėl Aš mačiau juos išsigandusius
ir besitraukiančius atgal? Jų karžy-
giai išblaškyti bėga be atodairos,
visur išgąstis, – sako Viešpats. –
6 Eiklieji nepabėgs ir stiprieji neiš-
sigelbės. Šiaurėje, prie Eufrato, jie
susvyruos ir parkris.
7 Kas kyla lyg potvynis, lyg upės
vanduo nerimsta?
8 Egiptas kyla kaip potvynis, kaip
upės vanduo nerimsta. Jis sako: „Aš
pakilsiu, apdengsiu žemę, sunaikin-
siu miestus ir jų gyventojus!“
9 Pirmyn, žirgai, skubėkite, kovos
vežimai! Karžygiai, pirmyn! Etiopai
ir libiai su skydais, Ludo gyventojai
su įtemptais lankais!
10 Tai yra Viešpaties, kareivijų Dievo,
keršto diena. Jis atkeršys savo prie-
šams. Kardas ris ir bus pasotintas
bei girtas nuo jų kraujo. Tai bus auka
Viešpačiui, kareivijų Dievui, šiaurės
krašte, prie Eufrato.
11 Eik į Gileadą, atsinešk balzamo,
mergele, Egipto dukra! Veltui vartoji
vaistų daugybę, tu nepagysi!
12 Tautos išgirdo apie tavo gėdą, pil-
na žemė tavo šauksmo. Galiūnas su-
sidūrė su galiūnu, ir abu kartu krito!“
13 Viešpats kalbėjo pranašui Jeremi-
jui, kad Nebukadnecaras, Babilono
karalius, ateis ir užpuls Egipto žemę.
14 „Praneškite Egipte, paskelbkite
Migdole, paskelbkite Nofe ir Tachpan-
hese! Sakykite: „Atsistokite ir pasi-
ruoškite, nes kardas jau ryja aplinkui!“
15 Kodėl tavo karžygiai išvaikyti?
Jie neatsilaikė, nes Viešpats juos
parklupdė.
16 Jis privertė juos kristi, ir jie krito
vienas po kito. Jie sakė: „Pakilkime
ir grįžkime pas savo tautą, į savo
gimtinę, bėkime nuo žudančio kardo!“
17 Jie šaukė: „Faraonas, Egipto kara-
lius, tik kelia triukšmą. Jis praleido
progą.“
18 Kaip Aš gyvas, – sako Karalius,
kurio vardas – kareivijų Viešpats, –
kaip tikrai Taboras yra tarp kalnų ir
Karmelis – prie jūros, taip tikrai jis
ateis.
19 O dukterie, gyvenanti Egipte, pasi-
ruošk tremčiai! Nofas pavirs dykyne,
be gyventojų.
20 Egiptas yra puiki telyčia, bet iš
šiaurės ateina sunaikinimas.
21 Jo samdyti kariai yra kaip nupenėti
veršiai. Jie visi taip pat apsigręžė
ir pabėgo. Jie neatsilaikė, nes atėjo
pražūties diena, priartėjo aplankymo
metas.
22 Jų balsas yra kaip gyvatės šnypšti-
mas. Jie ateina su armija, eina priešais
su kirviais tarytum miško kirtėjai.

4 Iz 5,5; Jer 1,10; Jer 11,17; Jer 18,7-10; Jer 31,28
5 Jer 21,9; Jer 25,26; Jer 38,2; Jer 39,18
46 SKYRIUS
1 Jer 25,15
2 2 Kar 23,29. 33-35; 2 Kar 24,7; 2 Km 35,20; Jer 25,17-19; Jer 45,1; Ez 29,2-21; Ez 30,1-26; Ez 32,1-32
4 Iz 21,5; Jer 51,11.12; Jl 3,9; Nah 2,1; Nah 3,14
5 Jer 49,29
6 Jer 46,12.16; Dan 11,19
7 Iz 8,7.8; Jer 47,2; Dan 11,22
9 Iz 66,19
10 Įst 32,42; Iz 13,6; Iz 31,8; Iz 34,6; Jer 12,12; Ez 39,17; Jl 1,15; Sof 1,7
11 Iz 47,1; Jer 8,22; Jer 31,4.21; Ez 30,21
12 Jer 2,36; Nah 3,8-10
13 Iz 19,1; Jer 43,10.11; Ez 29,1-21
14 Jer 44,1; Ez 30,18
16 Kun 26,36. 37; Jer 46,6; Jer 51,9
18 Iz 47,4; Jer 48,15; Mal 1,14
19 Iz 20,4; Jer 48,18
20 Jer 1,14; Oz 10,11
21 Ps 37,13; Jer 50,27
22 Iz 29,4

23 Jie iškirs jos mišką, – sako Vieš-
pats, – nors jis ir buvo neįžengiamas,
nes jų yra nesuskaitoma daugybė kaip
skėrių.
24 Egipto duktė bus sugėdinta, ji bus
atiduota į šiaurės tautos rankas."
25 Kareivijų Viešpats, Izraelio Dievas,
sako: „Aš nubausiu Noją ir faraoną,
Egiptą su jų dievais ir karaliais; net
faraoną ir visus, kurie juo pasitiki.
26 Aš atiduosiu juos į rankas tų, kurie
siekia jų gyvybės, į Nebukadnecaro,
Babilono karaliaus, ir jo tarnų rankas.
Po daugelio metų kraštas vėl bus
apgyvendintas kaip senais laikais, –
sako Viešpats. –
27 Tu, mano tarne Jokūbai, nebi-
jok, Izraeli, neišsigąsk! Aš tave
išgelbėsiu iš tolimojo krašto ir tavo
palikuonis parvesiu iš nelaisvės. Jo-
kūbas sugrįš, turės ramybę, gyvens
saugiai, ir niekas jo negąsdins.
28 Tu, mano tarne Jokūbai, nebijok, –
sako Viešpats. – Aš esu su tavimi. Aš
visiškai sunaikinsiu tautas, į kurias
tave ištrėmiau, bet tavęs iki galo
nesunaikinsiu. Aš bausiu tave sai-
kingai, bet be bausmės nepaleisiu."

47 Viešpats kalbėjo pranašui
Jeremijui apie filistinus, prieš
faraonui užimant Gazą:
2 „Taip sako Viešpats: „Vandenys
kyla iš šiaurės ir taps patvinusia upe,
apsems kraštą ir visa, kas jame –
miestus ir jų gyventojus. Žmonės
šauks, visi krašto gyventojai dejuos
3 dėl žirgų trypimo, kovos vežimų
dundėjimo, jų ratų dardėjimo. Tėvai
nebesirūpins vaikais, jų rankos nu-
svirs."
4 Apiplėšimo diena ateina visam
filistinų kraštui, kad sunaikintų pa-
skutinius Tyro ir Sidono padėjėjus.
Viešpats sunaikins filistinus, Kaf-
toro krašto likutį.
5 Gaza nupliko, Aškelonas sunai-
kintas. O, jų slėnių likuti, ar ilgai tu
raižysi save?
6 Viešpaties karde, ar ilgai tu nenurim-
si? Sugrįžk atgal į makštį, liaukis ir
nurimk!
7 Kaip jis gali nurimti, kai Viešpats
jį pasiuntė prieš Aškeloną ir pajūrį?

48 Kareivijų Viešpats, Izraelio
Dievas, apie Moabą sako: „Var-
gas Nebojui, jis apiplėštas; Kirjatai-
mas suglumęs ir paimtas, tvirtovė
sugėdinta ir sunaikinta.
2 Moabo garbė praėjo. Priešai Hešbo-
ne galvojo tave sunaikinti: „Pulkime,
sunaikinkime Moabą ir pašalinkime
jį iš tautų!" Tu, Madmeno mieste,
irgi nutilsi, kardas sunaikins tave!
3 Šauksmas girdimas iš Horonaimo –
plėšimai ir baisus sunaikinimas.
4 Moabas sunaikintas, verkia jo kū-
dikiai.
5 Jie kyla Luhito šlaitu verkdami,
nusileidžia į Horonaimą, jų priešai
girdi verksmą dėl sunaikinimo.
6 Bėkite, gelbėkite savo gyvybes,
būkite kaip kadagys dykumoje.
7 Kadangi pasitikėjai savo darbais
ir turtais, tu būsi užimtas. Kemošas
išeis į nelaisvę kartu su kunigais ir
kunigaikščiais.
8 Niokotojas užpuls kiekvieną miestą,
nė vienas neišsigelbės. Slėniai taip
pat pražus ir lygumos bus sunaikin-
tos, kaip Viešpats sakė.
9 Duokite Moabui sparnus, kad jis
galėtų pabėgti! Jo miestai bus nu-
siaubti, niekas juose negyvens.
10 Prakeiktas, kas Viešpaties įsaky-

23 Ts 6,5; Ts 7,12; Iz 10,34; Jl 2,25
24 Jer 1,15
25 Iš 12,12; Iz 30,1-5; Iz 31,1-3; Jer 43,12.13; Ez 30,13-16; Nah 3,8; Sof 2,11
26 Jer 44,30; Ez 29,8-14; Ez 32,11
27 Iz 11,11; Iz 41,13.14; Iz 43,5; Iz 44,2; Jer 23,3.4; Jer 30,10.11; Mch 7,12
28 Jer 30,11; Am 9,8.9

47 SKYRIUS
1 Am 1,6; Sof 2,4.5
2 Iz 8,7.8; Jer 1,14
3 Jer 8,16
4 Pr 10,14; Iz 14,29-31; Jer 25,22; Ez 25,16
5 Jer 25,20; Mch 1,16
6 Ez 21,3-5
7 Ez 14,17; Mch 6,9

48 SKYRIUS
1 Sk 32,37; Iz 15,1-9; Iz 16,1-14; Iz 25,10
2 Iz 10,31; Iz 16,14; Jer 49,3
3 Iz 15,5
5 Iz 15,5
6 Jer 17,6
7 Jer 9,23; Jer 48,7; Jer 49,3
8 Jer 6,26
9 Ps 55,6
10 1 Sam 15,3

mą nenoriai vykdo; prakeiktas, kas
saugo savo kardą nuo kraujo.
11 Moabas gyveno be rūpesčių nuo
pat savo jaunystės, jo mielės nusėdo;
jis nebuvo perpilamas iš indo į indą
ir nebuvo ištremtas. Todėl jo skonis
liko tas pats ir kvapas nepasikeitė.
12 Todėl štai ateina dienos, kai Aš siųsiu
jam pilstytojų, kurie jį perpils, jo
indus ištuštins ir ąsočius sudaužys.
13 Moabas gėdysis Kemošo, kaip
Izraelis gėdijosi Betelio, kuriuo pasitikėjo.
14 Kaip galite sakyti: „Mes esame
galingi vyrai, karžygiai!“
15 Moabas apiplėštas, jo miestai
sunaikinti, rinktiniai jaunuoliai išžudyti,
– sako Karalius, kurio vardas –
kareivijų Viešpats. –
16 Moabo nelaimė artėja, jo sielvartas
atskuba.
17 Apraudokite jį, kaimynai ir visi,
kurie žinote jo vardą, sakykite:
„Sulaužytas jo galingasis skeptras,
puikioji lazda!“
18 Nusileisk iš savo šlovės sosto į
purvą, Dibono dukra! Moabo naikintojas
ateis ir sugriaus tavo tvirtoves.
19 Sustok pakelėje, Aroero gyventoja,
ir klausk pabėgusio ir ištrūkusios:
„Kas atsitiko?“
20 Moabas yra sumuštas ir nugalėtas!
Šaukite ir dejuokite! Praneškite
Arnone, kad Moabas apiplėštas.
21 Teismas atėjo lygumos kraštui:
Holonui, Jahacui, Mefaatui,
22 Dibonui, Nebojui, Bet Diblataimui,
23 Kirjataimui, Bet Gamului, Bet
Meonui,
24 Kerijotui, Bocrai ir visiems Moabo
miestams.
25 Nukirstas Moabo ragas ir jo petys
sutriuškintas, – sako Viešpats. –

11 Sof 1,12
13 1 Kar 11, 7;
1 Kar 12,29;
1 Kar 13,32-34; Oz 10,6
14 Iz 16,6
15 Iz 40,30.31;
Jer 46,18;
Jer 50,27;
Jer 51,57;
Mal 1,14
17 Iz 9,4;
Iz 14,4.5
18 Sk 21,30;
Joz 13,9.17;
Iz 15,2;
Iz 47,1;
Jer 48,22
19 Įst 2,36;
Joz 12,2;
1 Sam 4,13.14.16;
Iz 17,2
20 Sk 21,13;
Iz 16,7
24 Jer 48,41;
Am 2,2
25 Ps 75,10;
Ez 30,21;
Zch 1,19-21
26 Jer 25,15
27 Jer 2,26;
Rd 2,15;
Mch 7,8-10;
Sof 2,8
28 Ps 55,6.7;
Gg 2,14
29 Iz 16,6;
Jer 49,16;
Sof 2,8.10
30 Iz 16,6;
Jer 50,36
31 Iz 15,5;
Iz 16,7.11
32 Sk 21,32;
Iz 16,8-10
33 Iz 16,10;
Jer 25,10;
Jl 1,12
34 Sk 32,3.37;
Iz 15,4-6
35 Iz 15,2;
Iz 16,12
36 Iz 15,5.7;
Iz 16,11
37 Pr 37,34;
Iz 15,2.3;
Iz 20,2;
Jer 16,6;
Jer 41,5;
Jer 47,5

26 Nugirdykite jį, nes jis didžiavosi
prieš Viešpatį. Moabas voliosis savo
vėmaluose ir taps pajuoka.
27 Ar Izraelis nebuvo tau pajuoka?
Nejau jis buvo pagautas tarp vagių?
Kalbėdamas apie jį, purtei galvą
niekindamas.
28 Moabo gyventojai, pasitraukite
iš miestų ir gyvenkite uolose kaip
balandžiai, susikrovę lizdą aukštai
skardžiuose.“
29 Mes girdėjome apie Moabo išdidumą,
puikybę, akiplėšiškumą ir
pasididžiavimą.
30 „Aš žinau jo rūstybę, – sako Viešpats,
– bet jo tušti žodžiai nieko
nepaveiks.
31 Todėl Aš dejuosiu dėl Moabo,
verksiu dėl viso Moabo; gedėsiu Kir
Hereso žmonių.
32 Aš verkiu dėl tavęs, Sibmos vynuogyne,
daugiau negu dėl Jazero. Tavo
atžalos nusidriekė per jūrą ir pasiekė
Jazerą. Naikintojas užpuolė tavo
vasaros vaisius ir vynuogyno derlių.
33 Džiaugsmas ir linksmybė dingo iš
derlingų Moabo laukų. Aš pašalinau
vyną iš spaustuvo, vyno mynėjas
nebemina jo, džiaugsmo šūksnių
negirdėti.
34 Šauksmas iš Hešbono pasiekia Eleal
ę, jų aimanos girdimos iki Jahaco,
o iš Coaro – iki Horonaimo ir Eglat
Šelišijos. Ir Nimrimo vandenys išseks.
35 Aš pašalinsiu Moabe tą,– sako
Viešpats, – kuris aukoja aukštumose,
ir tą, kuris smilko savo dievams.
36 Mano širdis dejuoja kaip fleita dėl
Moabo ir Kir Hereso žmonių. Jie neteko
visų savo turtų, kuriuos turėjo.
37 Visų galvos nuskustos ir barzdos
nukirptos; rankos suraižytos ir ant
strėnų ašutinės.

38 Ant visų Moabo stogų ir aikštėse
girdisi tik dejavimas. Aš sudaužiau
Moabą kaip netinkamą indą, – sako
Viešpats. –
39 Jie dejuos, sakydami: „Kaip su-
daužytas, kaip sugėdintas Moabas!“
Jis taps pajuoka ir pasibaisėjimu
visoms aplinkinėms tautoms.
40 Nes taip sako Viešpats: „Štai jis
atskrenda kaip erelis ir ištiesia spar-
nus virš Moabo.
41 Miestai bus paimti, tvirtovės nu-
galėtos. Tą dieną Moabo karžygių
širdys bus kaip gimdančių moterų.
42 Moabo tauta bus sunaikinta, nes
ji didžiavosi prieš Viešpatį.
43 Išgąstis, duobė ir spąstai laukia
jūsų, Moabo gyventojai, – sako
Viešpats. –
44 Kas pabėgs nuo išgąsčio, įkris į
duobę, kas išlips iš duobės, pateks į
spąstus. Aš ištiksiu Moabą jų baus-
mės metu, – sako Viešpats. –
45 Bėgantys ir netekę jėgų sustos
Hešbono pavėsyje. Bet ugnis veršis
iš Hešbono ir liepsna iš Sihono ir
praris Moabo kaktą ir triukšmadarių
galvos vainiką.
46 Vargas tau, Moabai! Pražuvai, Ke-
mošo tauta! Tavo sūnūs yra ištremti,
tavo dukterys pateko į nelaisvę.
47 Bet Aš parvesiu Moabo ištremtuo-
sius paskutinėmis dienomis“, – sako
Viešpats. Toks yra Moabo teismas.

49 Viešpats sako apie Amoną:
„Argi Izraelis neturi sūnų,
neturi paveldėtojų? Kodėl Milko-
mas paveldėjo Gadą ir jo žmonės
apsigyveno jo miestuose?
2 Todėl štai ateina dienos, – sako
Viešpats, – kai Aš leisiu, kad Amono
Raboje girdėtųsi karo šūksniai. Ji pa-
virs griuvėsiais, o aplinkiniai miestai
bus sudeginti; tada Izraelis paveldės
tuos, kurie buvo pasisavinę jo pavel-
dą, – sako Viešpats. –
3 Vaitok, Hešbone, nes Ajas sunai-
kintas. Šaukite, Rabos dukterys,
apsivilkite ašutinėmis, raudokite, bė-
giodamos patvoriais, nes Milkomas
ir jo kunigai bei kunigaikščiai eis į
nelaisvę.
4 Ko tu giriesi savo slėniais, nukly-
dusioji dukra? Pasitiki savo turtais,
sakydama: „Kas drįs eiti prieš mane?“
5 Aš atvesiu prieš tave siaubą, – sako
Viešpats, kareivijų Dievas. – Apsupę
priešai taip jus išsklaidys, kad visi
išbėgios ir niekas jų nebesurinks.
6 Bet po to Aš išlaisvinsiu amoni-
tus“, – sako Viešpats.
7 Kareivijų Viešpats sako apie Edomą:
„Ar nebėra išminties Temane? Ar
išminčiai nebeduoda patarimų, ar
jų išmintis išseko?
8 Bėkite ir pasislėpkite slėptuvėse,
Dedano gyventojai! Nes kai jį aplan-
kysiu, Aš atsiųsiu jam Ezavo nelaimę.
9 Ar vynuogių skynėjai nepaliktų šiek
tiek vynuogių? Jei vagys įsilaužtų
nakčia, ar jie nepavogtų tik tiek, kiek
jiems reikia?
10 Bet Aš apnuoginau Ezavą, Aš ati-
dengiau jo paslaptis, ir jis nebeturės,
kur pasislėpti. Jo vaikai, broliai ir
kaimynai bus išnaikinti; jo nebėra.
11 Palik savo našlaičius, Aš išsaugosiu
juos, tavo našlės tepasitiki manimi.
12 Nes taip sako Viešpats: „Jei nekal-
tieji turės gerti taurę, tai ar tu liksi
nenubaustas? Tu neliksi nenubaus-
tas, tu tikrai gersi tą taurę!
13 Aš prisiekiau pats savimi, kad
Bocra taps siaubu, virs dykuma bei
keiksmažodžiu; visi jos miestai bus

38 Iz 15,3; Jer 22,28
40 Įst 28,49; Iz 8,8; Jer 49,22; Oz 8,1; Hab 1,8
41 Iz 13,8; Iz 21,3; Jer 30,6; Mch 4,9.10
42 Ps 83,4; Jer 48,2
43 Iz 24,17.18; Rd 3,47
44 1 Kar 19,17; Iz 24,18; Jer 11,23; Am 5,19
45 Sk 21,21. 26.28.29; Sk 24,17; Ps 135,11
46 Sk 21,29
47 Jer 49,6.39
49 SKYRIUS
1 Kun 18,21; Įst 23,3.4; 1 Kar 11,5; 2 Krn 20,1; Jer 25,21; Ez 21,28-32; Ez 25,1-7; Am 1,13-15; Sof 2,8-11
2 Ez 25,5; Am 1,13-15
3 Iz 32,11; Jer 48,2.7.37
4 Jer 3,14; Jer 9,23; Jer 21,13; Jer 48,7
6 Jer 48,47
7 Pr 25,30; Pr 32,3; Pr 36,11; Job 2,11; Iz 19,11; Iz 34,5.6; Jer 8,9; Jer 25,21; Ez 25,12-14; Ez 35,1-15; Jl 3,19; Am 1,11.12; Abd 1,1-9.15. 16
8 Iz 21,13; Jer 25,23
9 Abd 1,5.6
10 Iz 17,14; Abd 1,5.6; Mal 1,3
12 Jer 25,29; Abd 1,16
13 Pr 22,16; Pr 36,33; 1 Krn 1,44; Iz 34,6; Iz 45,23; Iz 63,1; Jer 44,26; Am 1,12; Am 6,8

amžini griuvėsiai“, – sako Viešpats.
14 Aš sužinojau iš Viešpaties, kad
pasiuntinys yra pasiųstas tautoms:
„Susirinkite ir pakilkite prieš ją. Kil-
kite į kovą!“
15 „Padarysiu tave mažą tarp tautų ir
paniekintą tarp žmonių.
16 Tavo smarkumas ir širdies išdi-
dumas apgavo tave. Tu gyveni uolų
plyšiuose, laikaisi kalvų viršūnėse.
Jei tu susikrautum savo lizdą taip
aukštai kaip erelis, Aš nustumčiau
tave žemyn, – sako Viešpats. –
17 Edomas taps pasibaisėjimu; kiek-
vienas praeivis švilps ir baisėsis jo
likimu.
18 Kaip sunaikinta Sodoma ir Go-
mora bei jų apylinkės, – sako Vieš-
pats, – taip ir čia nepasiliks ir negy-
vens joks žmogus.
19 Štai jis ateis kaip liūtas iš Jordano
tankynės prieš stipriųjų buveinę, bet
Aš jį nuvysiu nuo jos. Ir kas yra tas
išrinktasis, kurį galėčiau paskirti virš
jos? Kas yra man lygus, kas paduos
mane į teismą? Ir kas yra tas ganyto-
jas, kuris atsilaikys prieš mane?
20 Todėl išgirskite Viešpaties nuta-
rimą Edomui ir sprendimą Temano
gyventojams. Iš tiesų net menkiausi
iš bandos juos ištrems ir jų buveinės
liks apleistos.
21 Nuo jų griuvimo trenksmo sudre-
bės žemė, ir jų garsus šauksmas bus
girdimas prie Raudonosios jūros.
22 Jis pakils kaip erelis, atskris ir
išskės sparnus virš Bocros. Tą dieną
Edomo karžygių širdys bus kaip
gimdančių moterų širdys.
23 Apie Damaską sakyk: „Sąmyšis
Hamate ir Arpade, nes bloga žinia
pasiekė juos. Jie išsigandę nerimauja
kaip neramios jūros bangos.

14 Abd 1,1-4
16 Job 39,27; Iz 14,13-15; Jer 48,29; Am 9,2; Abd 1,3.4
17 Jer 18,16; Jer 49,13; Jer 50,13; Ez 35,7
18 Pr 19,24.25; Įst 29,23; Jer 50,40; Am 4,11; Sof 2,9
19 Iš 15,11; Joz 3,15; Job 41,10; Iz 46,9; Jer 12,5; Jer 50,44
20 Iz 14,24.27; Jer 50,45
21 Jer 50,46; Ez 26,15.18
22 Jer 48,40.41
23 Iz 17,1-3; Iz 57,20; Jer 39,5; Am 1,3.5; Zch 9,1.2
24 Iz 13,8; Jer 4,31; Jer 6,24; Jer 48,21
25 Jer 33,9
26 Jer 50,30; Am 4,10
27 Am 1,4
28 Pr 25,13; Ts 6,3; Job 1,3; Ps 120,5; Iz 21,16.17; Jer 2,10; Ez 27,21
29 Ps 120,5; Jer 46,5
31 Sk 23,9; Įst 33,28; Ez 38,11; Mch 7,16
32 Jer 9,26; Jer 25,23; Ez 5,10
33 Mal 1,3
34 2 Kar 24,17.18; Jer 25,25
35 Iz 22,6

24 Damaskas nusiminęs bėga baimės
apimtas; baimė ir skausmai užgriu-
vo jį kaip gimdyvę.
25 Garsusis miestas, mano džiaugs-
mo miestas, ištuštėjo.
26 Jo jaunuoliai kris gatvėse ir visi jo
kariai žus tą dieną, – sako kareivijų
Viešpats. –
27 Aš įžiebsiu ugnį Damasko sieno-
se, ji praris Ben Hadado rūmus.“
28 Apie Kedarą ir Hacoro karalystes,
kurias nugalėjo Nebukadnecaras,
Babilono karalius, Viešpats sako:
„Pasiruoškite ir žygiuokite prieš
Kedarą, apiplėškite rytų tautas.
29 Jie paims jų palapines ir bandas,
apdangalus, indus ir kupranugarius.
Ir jiems šauks: „Siaubas iš visų pusių!“
30 Skubiai bėkite ir pasislėpkite, Ha-
coro gyventojai. Nebukadnecaras,
Babilono karalius, tarėsi prieš jus
ir nusprendė dėl jūsų.
31 Pakilk prieš šitą turtingą, ramiai
gyvenančią tautą, – sako Viešpats. –
Jie neturi nei vartų, nei užkaiščių,
gyvena atsiskyrę.
32 Jų kupranugariai ir didžiulės bandos
taps grobiu. Aš išsklaidysiu į visas
šalis vyrus, kurie kerpasi plaukus,
ir bausiu juos iš visų pusių, – sako
Viešpats. –
33 Hacore gyvens šakalai, jis liks am-
žina dykuma. Jame negyvens joks
žmogus.“
34 Pradedant karaliauti Zedekijui,
Judo karaliui, Viešpats kalbėjo pra-
našui Jeremijui apie Elamą:
35 „Taip sako kareivijų Viešpats: „Aš
sulaužysiu Elamo lanką, jo didžiau-
sią stiprybę.
36 Aš pasiųsiu ant Elamo keturis
vėjus iš keturių pasaulio šalių ir juos
išsklaidysiu į visus pasaulio kraštus

taip, kad nebus tautos, kurioje Ela-
mo išsklaidytųjų nebūtų.
37 Aš sukelsiu Elame priešų, kurie
siekia jo gyvybės, baimę ir atvesiu
prieš juos nelaimę, savo rūstybę, –
sako Viešpats, – siųsiu paskui juos
kardą ir sunaikinsiu juos.
38 Aš pastatysiu Elame savo sostą ir
pašalinsiu jų karalius bei kunigaikš-
čius, – sako Viešpats. –
39 Bet paskutinėmis dienomis Aš
išvaduosiu Elamą“, – sako Viešpats.

50 Viešpats kalbėjo pranašui
Jeremijui apie Babiloną ir
chaldėjų kraštą:
2 „Paskelbkite tautoms, iškelkite
vėliavas, neslėpkite, kad Babilonas
paimtas, Belis paniekintas, Mero-
dachas sunaikintas! Jų stabai išnie-
kinti, atvaizdai sudaužyti.
3 Iš šiaurės prieš jį ateina tauta. Ji
pavers kraštą dykyne; žmonės ir gy-
vuliai jame nebegyvens, pabėgs iš jo.
4 Tuomet sugrįš Izraelio ir Judo vai-
kai, – sako Viešpats. – Jie eis verkda-
mi ir ieškos Viešpaties, savo Dievo.
5 Jie klaus kelio į Sioną ir gręš savo
veidus į ten, sakydami: „Eikime,
glauskimės prie Viešpaties amžina
sandora, kuri nebus užmiršta!“
6 Mano tauta tapo paklydusia banda.
Ganytojai ją suvedžiojo ir paklaidi-
no kalnuose. Jie ėjo per kalnus bei
kalvas ir užmiršo savo poilsio vietą.
7 Kas juos sutiko, rijo juos. Jų priešai
sakė: „Mes tuo nenusikaltome. Izrae-
litai nusikalto Viešpačiui, teisingumo
buveinei, ir Viešpačiui, savo tėvų
viltiai.“
8 Skubėkite iš Babilono, traukitės iš
chaldėjų krašto! Būkite kaip ožiai
bandos priekyje.

37 Jer 9,16
38 Jer 43,10
39 Jer 48,47

50 SKYRIUS
1 Iz 13,1; Iz 47,1
2 Iz 21,9; Iz 46,1; Jer 43,12.13
3 Iz 13,17.18.20; Jer 51,48
4 Ezr 3,12.13; Oz 1,11; Oz 3,5
5 Jer 31,31
6 Iz 53,6; Jer 2,20; Jer 3,6.23; Jer 23,1
7 Ps 22,4; Ps 79,7; Ps 90,1; Ps 91,1; Jer 2,3; Zch 11,5
8 Iz 48,20
9 2 Sam 1,22; Jer 15,14; Jer 51,27
10 Apr 17,16
11 Iz 47,6; Oz 10,11
12 Jer 51,43
13 Jer 25,12; Jer 49,17
14 Jer 51,2
15 2 Km 30,8; Jer 51,6.11.58; Ez 17,18
16 Iz 13,14; Jer 51,9
17 2 Kar 15,29; 2 Kar 17,6; 2 Kar 18,9-13; 2 Kar 24,10.14; 2 Kar 25,1-7; Jer 2,15
18 Iz 10,12; Ez 31,3.11.12; Nah 3,7.18.19
19 Iz 65,10; Jer 33,12; Ez 34,13

9 Aš sukelsiu prieš Babiloną daug
galingų tautų ir atvesiu jas iš šiaurės.
Jos išsirikiuos ir nugalės jį. Visos jų
strėlės – įgudusio kario rankose, jos
pasiekia tikslą.
10 Chaldėja taps grobiu, jos priešai
prisiplėš turto užtektinai, – sako
Viešpats, –
11 nes jūs džiaugėtės ir didžiavotės,
mano paveldo grobėjai, šokinėjote
kaip veršiai ant žolės ir baubėte
kaip jaučiai.
12 Jūsų motina bus išniekinta ir su-
gėdinta. Ji bus paskutinė tarp tautų,
virs dykyne, sausa žeme, dykuma.
13 Dėl Viešpaties rūstybės ji bus
negyvenama ir visiškai tuščia. Kiek-
vienas, praeinantis pro Babiloną,
stebėsis ir švilps dėl jo nelaimės.
14 Išsirikiuokite aplink Babiloną,
įtempkite lankus prieš jį, šaukite,
negailėkite strėlių, nes jis nusikalto
Viešpačiui.
15 Skelbkite visur, kad jis paimtas.
Jo apsaugos pylimas krito, sienos
nugriautos. Tai Viešpaties kerštas
jam už jo darbus.
16 Išnaikinkite Babilone sėjėją ir
pjovėją. Karui siaučiant, kiekvienas
bėgs į savo kraštą, pas savo tautą.
17 Izraelis yra kaip išsklaidytos avys,
kurias išvaikė liūtai. Pirmasis jį rijo
Asirijos karalius, o po to Babilono
karalius Nebukadnecaras sutraiškė
jo kaulus.“
18 Todėl taip sako kareivijų Vieš-
pats, Izraelio Dievas: „Aš nubausiu
Babilono karalių ir jo kraštą, kaip
nubaudžiau Asirijos karalių.
19 Izraelį Aš parvesiu atgal į savo
kraštą. Jis ganysis Karmelyje ir Ba-
šane, pasisotins Efraimo kalnyne
bei Gileade.

20 Tuo metu ieškos Izraelio kaltės ir
Judo nuodėmės, bet jų neras, nes Aš
atleisiu jiems ir jų nesunaikinsiu, –
sako Viešpats. –
21 Žygiuok prieš Merataimų ir Pe-
kodo kraštų gyventojus! Žudyk ir
naikink, – sako Viešpats, – daryk
taip, kaip tau įsakiau!
22 Krašte girdėti šauksmai kovos ir
didelio sunaikinimo.
23 Visos žemės kūjis pats sudaužytas
ir sutrupėjęs. Babilonas tapo dyky-
ne tarp tautų.
24 Babilone, Aš stačiau tau spąstus
ir sugavau tave. Tu to nepastebėjai,
bet buvai surastas ir sugautas, nes
kovojai prieš Viešpatį.
25 Viešpats atidarė savo ginklų sandėlį
ir ištraukė savo rūstybės ginklus, nes
tai yra Viešpaties, kareivijų Dievo,
darbas chaldėjų krašte.
26 Pakilkite prieš jį, visi kraštai, atida-
rykite jo grūdų sandėlius, supilkite
viską į krūvas ir sunaikinkite – te-
nelieka nieko.
27 Išžudykite jo veršius, teeina jie į
skerdyklą. Vargas jiems! Atėjo jų
aplankymo diena.
28 Štai pabėgėliai iš Babilono krašto!
Jie praneša Sione apie Viešpaties
kerštą, apie mūsų Dievo kerštą dėl
Jo šventyklos.
29 Surinkite šaulius prieš Babiloną.
Apsupkite jį taip, kad nė vienas ne-
ištrūktų! Atmokėkite jam pagal jo
darbus; ką jis darė, jam darykite, nes
jis didžiavosi prieš mane, Izraelio
Šventąjį.
30 Jo jaunuoliai kris gatvėse ir visi
jo kariai bus sunaikinti tą dieną, –
sako Viešpats. –
31 Aš esu prieš tave, tu išdidusis! –
sako Viešpats. – Atėjo tavo aplan-
kymo metas.
32 Išdidusis suklups ir kris, nė vienas
jo nepakels. Aš įžiebsiu jo miestuo-
se ugnį, kuri suris viską aplinkui."
33 Kareivijų Viešpats sako: „Pri-
spausti yra Izraelio ir Judo vaikai.
Tie, kurie juos išvedė į nelaisvę, laiko
juos ir nė nemano jų paleisti.
34 Jų Atpirkėjas yra stiprus, kareivijų
Viešpats yra Jo vardas. Jis rūpinsis
jų byla ir suteiks kraštui ramybę,
bet privers drebėti Babilono gy-
ventojus.
35 Kardas chaldėjams, – sako Vieš-
pats, – ir Babilono gyventojams, jo
kunigaikščiams ir išminčiams!
36 Kardas jo žyniams, kurie taps
kvaili, ir kariams, kad išsigąstų.
37 Kardas žirgams, kovos vežimams
ir samdytiems kariams, kurie taps
kaip moterys. Kardas jo turtams,
kurie taps grobiu!
38 Sausra išdžiovins jo vandenis, ir
jie išdžius. Tai drožtų atvaizdų kraš-
tas, per savo stabus jie sukvailėjo.
39 Todėl ten gyvens laukiniai dy-
kumų žvėrys, šakalai ir stručiai;
Babilonas niekados nebus apgyven-
dintas nė atstatytas.
40 Kaip Dievas sunaikino Sodomą,
Gomorą ir jų aplinkinius miestus, –
sako Viešpats, – taip ir Babilonas
bus sunaikintas, niekas jame ne-
gyvens.
41 Galinga tauta ateina iš šiaurės ir
daug karalių – iš žemės pakraščių.
42 Jie ginkluoti lankais ir ietimis,
žiaurūs ir negailestingi. Jie atūžia
kaip jūra, joja ant žirgų, pasirengę
kovai prieš tave, Babilono dukra!
43 Babilono karalius, išgirdęs apie

20 Sk 23,21; Iz 1,9; Iz 43,25; Jer 31,34; Mch 7,19
21 2 Sam 16, 11; 2 Kar 18,25; 2 Krn 36,23; Iz 10,6; Iz 44,28; Iz 48,14; Ez 23,23
22 Jer 51,54
23 Iz 14,6; Jer 51,20-24
24 Iz 45,9; Jer 51,8.31; Dan 5,30
25 Iz 13,5
27 Ps 22,12; Ps 37,13; Iz 34,7; Jer 46,21; Jer 48,44; Ez 7,7
28 Ps 149,6-9; Jer 51,10
29 Ps 137,8; Iz 47,10; Jer 51,56; 2 Tes 1,6; Apr 18,6
30 Iz 13,18; Jer 49,26; Jer 51,4
32 Iz 26,5; Jer 21,14; Mal 4,1
34 Pat 23,11; Iz 43,14; Iz 47,4; Jer 15,21; Jer 31,11; Jer 32,18; Jer 51,19-22; Apr 18,8
35 Iz 47,13; Jer 51,57; Dan 5,30
36 Iz 44,25; Jer 48,30
37 Jer 25,20; Jer 51,30; Ez 30,5; Nah 3,13
38 Iz 44,27; Jer 51,36; Apr 16,12
39 Iz 13,20.21.22; Iz 34,14; Jer 25,12; Jer 51,37; Apr 18,2
40 Pr 19,24.25; Iz 13,19.20; Jer 49,18; Lk 17,28-30; 2 Pt 2,6; Jud 1,7
41 Iz 13,2-5; Jer 6,22; Jer 25,14; Jer 51,27
42 Iz 5,30; Iz 13,18; Jer 6,23
43 Jer 6,24; Jer 51,31

juos, nuleido rankas; jį apėmė baimė
ir skausmai tarsi gimdyvę.
44 Štai jis ateis kaip liūtas iš Jordano
tankynės prieš stipriųjų buveinę, bet
Aš jį nuvysiu nuo jos. Ir kas yra tas
išrinktasis, kurį galėčiau paskirti virš
jos? Kas yra man lygus, kas paduos
mane į teismą? Ir kas yra tas ganyto-
jas, kuris atsilaikys prieš mane?
45 Štai Viešpaties nutarimas Babilo-
nui ir sprendimas chaldėjų kraštui.
Iš tiesų net menkiausi iš bandos juos
ištrems ir jų buveinės liks apleistos.
46 Babilono paėmimo triukšmas su-
drebins žemę, ir jų šauksmą išgirs
visos tautos.“

51 Taip sako Viešpats: „Aš paža-
dinsiu prieš Babilono ir Chal-
dėjos gyventojus naikinantį vėją.
2 Aš siųsiu į Babiloną vėtytojus. Jie
vėtys jį ir ištuštins šalį. Nelaimės die-
ną ji bus apsupta iš visų pusių.
3 Šauliai, įtempkite lankus, šarvuo-
tieji, pakilkite. Nesigailėkite jos
jaunuolių ir sunaikinkite visą jos
kariuomenę.
4 Žuvusieji ir sunkiai sužeisti chal-
dėjų krašte gulės gatvėse.
5 Izraelio ir Judo neatstūmė jų Dievas,
kareivijų Viešpats, nors jų kraštas
yra pilnas nusikaltimų prieš Izraelio
Šventąjį.
6 Bėkite iš Babilono, gelbėkitės, ne-
žūkite dėl jo nusikaltimų. Tai Vieš-
paties keršto diena, ir Jis atlygins jam
už jo darbus.
7 Babilonas buvo auksinė taurė
Viešpaties rankoje, nugirdžiusi visą
žemę. Jos vyno gėrė tautos, todėl jos
išprotėjo.
8 Babilonas krito, jis sutriuškintas.
Apraudokite jį, atneškite balzamo
jo žaizdoms, gal jis pagis?“
9 Mes gydėme Babiloną, bet jis
nepagijo. Palikime jį ir grįžkime
kiekvienas į savo kraštą. Jo teismas
pasiekė dangų, pakilo iki debesų.
10 Viešpats iškėlė mūsų teisumą. Eiki-
me ir pasakokime Sione, ką Viešpats,
mūsų Dievas, padarė.
11 Aštrinkite strėles, imkite skydus!
Viešpats sukėlė medų karalius, nes
Jo sumanymas yra sunaikinti Ba-
biloną. Tai Viešpaties kerštas dėl
šventyklos.
12 Iškelkite vėliavą prieš Babilono sie-
nas, sustiprinkite sargybą, paruoškite
pasalas. Ką Viešpats nusprendė, tai
ir padarys Babilono gyventojams.
13 Tu, kuris gyveni prie gausių van-
denų ir turi gausybę turtų, atėjo tavo
galas, prisipildė tavo godumo saikas.
14 Kareivijų Viešpats savimi prisie-
kė: „Tave užplūs žmonės kaip skė-
riai ir pakels prieš tave savo balsus.“
15 Jis savo jėga sukūrė žemę, savo
išmintimi padėjo pasaulio pamatą ir
savo supratimu ištiesė dangų.
16 Jo balso klauso vandenys danguo-
se, Jis pakelia garus nuo žemės pa-
kraščių. Jis siunčia žaibus su lietumi,
paleidžia vėją iš savo sandėlių.
17 Kiekvienas žmogus, neturintis
pažinimo, yra kvailas. Kiekvienas
amatininkas bus sugėdintas dėl savo
drožinių, jų lieti atvaizdai – apgaulė,
juose nėra alsavimo.
18 Jie yra beprasmiai, paklydimo
darbai. Jie pražus aplankymo dieną.
19 Visai kitokia yra Jokūbo dalis,
nes Jis yra visa ko Kūrėjas, Izraelis
yra Jo paveldas. Kareivijų Viešpats
yra Jo vardas.

44 Job 41,10; Jer 49,19-21
45 Ps 33,11; Iz 14,24; Jer 49,19.20; Jer 51,10.11.29
46 Apr 18,9
51 SKYRIUS
1 2 Kar 19,7; Iz 47,1; Jer 4,11; Jer 50,1; Oz 13,15
2 Iz 41,16; Jer 15,7; Jer 50,14; Mt 3,12
3 Jer 50,14.21.29
4 Jer 49,26; Jer 50,30.37
5 Iz 54,7.8; Jer 33,24-26; Jer 46,28
6 Jer 25,14; Jer 50,8.15; Apr 18,4
7 Jer 25,15.16; Hab 2,16; Apr 14,8; Apr 17,4
8 Iz 21,9; Iz 48,20; Jer 46,11; Jer 50,2; Apr 14,8; Apr 18,2.9.11.19
9 Ezr 9,6; Iz 13,14; Jer 46,16; Jer 50,16; Apr 18,5
10 Ps 37,6; Iz 40,21; Jer 50,28; Mch 7,9
11 Iz 13,17; Jer 46,4.9; Jer 50,28.45; Jl 3,9.10
12 Nah 2,1; Nah 3,14
13 Apr 17,1.15
14 Jer 49,13; Jer 50,15; Jer 51,27; Am 6,8; Nah 3,15
15 Pr 1,1.6; Job 9,8; Ps 104,2; Iz 40,22; Jer 10,12-16
16 Ps 135,7; Jer 10,13
17 Iz 44,18-20; Jer 10,14; Jer 50,2

20 „Tu esi mano kūjis ir kovos ginklas.
Tavimi sudaužysiu tautas ir sunai-
kinsiu karalystes.
21 Tavimi sudaužysiu žirgą ir raitelį,
kovos vežimą ir jame esantį.
22 Tavimi sudaužysiu vyrą ir moterį,
tavimi sudaužysiu seną ir jauną, ta-
vimi sudaužysiu jaunuolį ir mergaitę,
23 tavimi sudaužysiu piemenį ir
bandą, tavimi sudaužysiu artoją ir
jungą su gyvuliais, tavimi sudaužy-
siu kunigaikščius ir valdovus.
24 Bet Aš atlyginsiu Babilonui ir
visiems Chaldėjos gyventojams
jūsų akivaizdoje už jų piktybes,
padarytas Sione, – sako Viešpats. –
25 Štai Aš esu prieš tave, o naikinan-
tis kalne! – sako Viešpats. – Tu su-
naikinai visą žemę. Aš ištiesiu savo
ranką prieš tave, nuritinsiu tave nuo
uolų ir paversiu tave išdegusiu kalnu.
26 Tavo akmenų nenaudos nei kam-
pams, nei pamatams. Tu būsi amži-
na dykyne, – sako Viešpats. –
27 Iškelkite vėliavą, trimituokite
trimitais tarp tautų, parenkite tautas
prieš jį. Sušaukite prieš jį Ararato,
Minio ir Aškenazo karalystes. Pa-
skirkite kariuomenei vadą ir surin-
kite tiek karių kaip skėrių laukuose.
28 Pasiruoškite kovai kartu su medų
karaliais, valdovais, kunigaikščiais ir
visais jų valdžioje esančiais kraštais.
29 Žemė drebės ir sielvartaus, nes
Babilonui bus įvykdytas Viešpaties
sprendimas. Babilono kraštas taps
tuščias ir negyvenamas.“
30 Babilono kariai nebeina į kovą. Jie
sėdi tvirtovėse, jų jėgos išseko, jie
tapo kaip moterys. Jų gyvenvietės
dega, vartai išlaužti.
31 Šauklys sutinka bėgūną, pasiunti-
nys sutinka pasiuntinį. Jie neša žinią
Babilono karaliui, kad jo miestas
paimtas:
32 brastos užimtos, įtvirtinimai dega,
kariai apimti panikos.
33 Kareivijų Viešpats, Izraelio Die-
vas, sako: „Babilono dukra yra kaip
klojimas kūlimo metu. Dar valandė-
lė, ir derliaus metas ateis.“
34 „Nebukadnecaras, Babilono kara-
lius, ėdė mane ir naikino, paliko mane
kaip tuščią indą. Jis prarijo mane
kaip slibinas. Pripildęs savo pilvą
mano gardumynais, mane išstūmė.
35 Man ir mano žmonėms padaryta
skriauda tekrinta ant Babilono“, –
sakys Siono gyventojai. „Mano krau-
jas tekrinta ant Chaldėjos“, – sakys
Jeruzalė.
36 Viešpats sako: „Aš ginsiu tavo bylą
ir atkeršysiu už tave. Aš išdžiovinsiu
Babilono vandenis, jo šaltiniai išseks.
37 Babilonas pavirs griuvėsių krūva
šakalams gyventi, vieta pasibaisėji-
mo ir pajuokos, be gyventojų.
38 Jie riaumos kaip liūtai, staugs kaip
liūtų jaunikliai.
39 Jiems įsiaudrinus paruošiu puotą:
Aš nugirdysiu juos, kad jie pralinks-
mėtų, užmigtų amžinu miegu ir
neatsikeltų, – sako Viešpats. –
40 Aš juos nuvesiu į skerdyklą kaip
avinėlius, avinus ir ožius.
41 Krito Šešachas, pasaulio puošme-
na! Babilonas tapo siaubu tautoms!
42 Jūra įsiveržė į Babiloną, daugybė
bangų užliejo jį.
43 Jo miestai virto dykyne, išdžiūvu-
sia žeme, kurioje niekas negyvena ir
joks žmogus per ją nekeliauja.
44 Aš nubausiu Belį Babilone ir išplėšiu
iš jo gerklės, ką jis prarijo. Tautos ne-
beplauks pas jį. Babilono sienos krito.
45 Išeik iš jo, mano tauta! Kiekvienas

20 Iz 10,5.15; Jer 50,23
22 2 Krn 36,17; Iz 13,15.16
24 Jer 50,15.29
25 Iz 13,2; Zch 4,7; Apr 8,8
26 Jer 50,26.40
27 Iz 13,2; Jer 25,14; Jer 50,2.41.42; Jer 51,12
29 Iz 13,19.20; Iz 47,11; Jer 50,13.45; Jer 51,26.43
30 Iz 19,16; Iz 45,1.2; Jer 48,41; Rd 2,9; Am 1,5; Nah 3,13
31 Jer 50,24
32 Jer 50,38
33 Iz 21,10; Iz 41,15; Dan 2,35; Oz 6,11; Jl 3,13; Am 1,3; Mch 4,13; Hab 3,12; Apr 14,15
34 Iz 24,1-3; Jer 50,17
36 Ps 140,12; Jer 50,34.38
37 Iz 13,22; Jer 25,9.11; Jer 50,39; Apr 18,2
39 Jer 51,57
41 Iz 13,19; Jer 25,26; Jer 49,25; Dan 4,30
42 Iz 8,7.8; Jer 51,55; Dan 9,26
43 Iz 13,20; Jer 50,39.40
44 Iz 46,1; Jer 50,2.15
45 Iz 48,20; Jer 50,8.28; Jer 51,6; Apr 18,4

gelbėkite savo gyvybę nuo degan-
čios Viešpaties rūstybės.
46 Nenusiminkite, neišsigąskite gandų,
kurie kas metai sklis krašte apie nera-
mumus ir valdovų tarpusavio kovas.
47 Ateina laikas, kai Aš teisiu Babi-
lono stabus, visas kraštas bus sugė-
dintas, o jo gyventojai bus išžudyti.
48 Tada dangus, žemė ir visa, kas
juose yra, džiaugsmingai giedos
apie žūtį Babilono, kurį užims iš
šiaurės atėjęs naikintojas.
49 Kaip Babilono ranka žudė Izrae-
lyje, taip visoje Babilono šalyje kris
nužudytieji.
50 Jūs, kurie ištrūkote nuo kardo, eiki-
te, nestovėkite vietoje, ir, toli būdami,
atsiminkite Viešpatį ir Jeruzalę.“
51 Mes susigėdome, girdėdami pa-
juokas; gėda apdengė mūsų veidus,
kai svetimi atėjo į šventąją vietą
Viešpaties namuose.
52 „Ateis diena, kai Aš nuteisiu jų
drožinius, – sako Viešpats, – tuomet
visame krašte vaitos sužeistieji.
53 Jei Babilonas pakiltų iki dangaus
ir savo pilis pastatytų iki debesų,
mano siųstas naikintojas užklups
jį“, – sako Viešpats.
54 Klyksmo garsai kyla iš Babilono,
baisus sunaikinimas Chaldėjos krašte,
55 nes Viešpats plėšia Babiloną ir
tildo jo galingą balsą, nors jo bangos
šniokščia kaip galingi vandenys,
girdimi jų triukšmingi balsai.
56 Priešas veržiasi į Babiloną; jo kariai
patenka į nelaisvę, jų lankai sulau-
žyti. Viešpats, atlygio Dievas, tikrai
atlygins.
57 „Aš nugirdysiu Babilono kuni-
gaikščius, išminčius, valdovus, karo
vadus ir karius. Jie užmigs amžinu
miegu ir nepabus“, – sako Karalius,

46 2 Kar 19,7; Iz 13,3-5
48 Iz 44,23; Iz 48,20; Iz 49,13; Jer 50,3.41; Apr 18,20
50 Įst 4,29-31; Jer 44,28; Ez 6,9
51 Ps 44,15; Ps 74,3-8; Ps 79,4; Jer 52,13; Rd 1,10
53 Pr 11,4; Job 20,6; Ps 139,8-10; Iz 14,12-14; Jer 49,16; Am 9,2; Abd 1,4
54 Jer 50,22
56 Ps 94,1; Jer 50,29
57 Jer 46,18; Jer 48,15; Jer 50,35
58 Jer 50,15; Hab 2,13
59 Jer 32,12
60 Iz 30,8; Jer 36,2
62 Iz 13,20; Iz 14,22.23; Jer 50,3.39
63 Jer 19,10.11; Apr 18,21

52 SKYRIUS
1 Joz 10,29; 2 Kar 8,22; 2 Kar 24,18; 2 Km 36,11; Iz 37,8
3 2 Km 36,13
4 2 Kar 25,1; Jer 39,1; Ez 24,1.2; Zch 8,19

kurio vardas – kareivijų Viešpats.
58 „Plačioji Babilono siena bus sulygin-
ta su žeme ir aukštieji vartai sudeginti.
Tautos vargo veltui, giminės dirbo ir
statė ugniai“, – sako kareivijų Viešpats.
59 Pranašo Jeremijo žodis Serajai,
Machsėjos sūnaus Nerijos sūnui, kai
jis lydėjo Zedekiją, Judo karalių, jo
ketvirtais karaliavimo metais į Babi-
loną. Seraja buvo žymus kunigaikštis.
60 Jeremijas užrašė į knygą visas ne-
laimes, kurios ištiks Babiloną, visus
žodžius, kurie parašyti prieš Babiloną.
61 Jeremijas sakė Serajai: „Nuvykęs
į Babiloną, perskaityk visus šiuos
žodžius
62 ir sakyk: „Viešpatie, Tu grasinai šitą
vietą taip sunaikinti, kad čia nebebū-
tų nieko: nei žmonių, nei gyvulių, ir
ji liktų amžina dykyne.“
63 Perskaitęs šią knygą, pririšk prie
jos akmenį ir įmesk ją į Eufrato upę,
64 sakydamas: „Taip įvyks su Ba-
bilonu. Jis paskęs ir nebepakils dėl
visų nelaimių, kurias Viešpats jam
siųs.“ Tiek Jeremijo žodžių.

52 Zedekijas buvo dvidešimt vienų
metų, kai tapo karaliumi. Jeru-
zalėje jis karaliavo vienuolika metų.
Jo motina buvo Hamutalė, Jeremijo
duktė iš Libnos.
2 Jis darė pikta Viešpaties akyse kaip
ir Jehojakimas.
3 Dėl Viešpaties rūstybės taip atsitiko
Jeruzalei ir Judui, kad galiausiai Jis
pašalino juos iš savo akių. Ir Zede-
kijas sukilo prieš Babilono karalių.
4 Devintaisiais Zedekijo karaliavimo
metais, dešimto mėnesio dešimtą die-
ną, Babilono karalius Nebukadnecaras
atėjo su visa kariuomene prieš Jeruza-
lę, ją apgulė ir supylė aplinkui pylimą.

5 Miestas buvo apgultas iki vienuo-
liktų karaliaus Zedekijo metų.
6 Ketvirto mėnesio devintą dieną
mieste taip sustiprėjo badas, kad
žmonės nebeturėjo duonos.
7 Pralaužę miesto sieną, karalius
ir visi jo kariai pabėgo naktį taku,
esančiu tarp dviejų miesto sienų, pro
karaliaus sodą. Chaldėjai buvo apsu-
pę miestą. Jie traukėsi lygumos keliu.
8 Chaldėjų kariuomenė vijosi karalių
ir sugavo Zedekiją lygumoje prie
Jericho. Visa jo kariuomenė buvo
išsklaidyta.
9 Jie suėmė karalių ir atgabeno pas
Babilono karalių į Riblą Hamato
krašte, ir tas jį teisė.
10 Babilono karalius nužudė Zede-
kijo sūnus jo akyse, taip pat ir visus
Judo kunigaikščius Ribloje.
11 Tada Zedekijui išlupo akis, su-
kaustė grandinėmis, išsivedė į Ba-
biloną ir įmetė į kalėjimą, kuriame
jis išbuvo iki mirties.
12 Devynioliktais Nebukadnecaro,
Babilono karaliaus, metais, penkto
mėnesio dešimtą dieną, sargybos vir-
šininkas Nebuzaradanas, kuris tarna-
vo Babilono karaliui, atėjo į Jeruzalę.
13 Jis sudegino Viešpaties namus, ka-
raliaus namus, visus Jeruzalės pasta-
tus ir visus didžiūnų namus sudegino.
14 Chaldėjų kariai, buvę su sargybos
viršininku, išgriovė aplinkui Jeru-
zalę esančias sienas.
15 Nebuzaradanas, sargybos viršinin-
kas, išvedė į nelaisvę dalį tautos betur-
čių, mieste likusius gyventojus, tuos,
kurie perbėgo pas babiloniečius, ir
visus amatininkus.
16 Bet Nebuzaradanas paliko kai
kuriuos krašto beturčius, kad pri-
žiūrėtų vynuogynus ir dirbtų žemę.

9 2 Kar 25,6; Jer 32,4; Jer 39,5
10 Ez 12,13
11 Ez 12,13
12 2 Kar 25, 8-21; Jer 39,9; Jer 52,29
15 Jer 39,9
17 1 Kar 7, 15.23.27.50; Jer 27,19
18 Iš 27,3; 1 Kar 7,40.45; 2 Kar 25,14
20 1 Kar 7,47; 2 Kar 25,16
21 1 Kar 7, 15; 2 Kar 25,17; 2 Km 3,15
23 1 Kar 7,20
24 2 Kar 25, 18; 1 Km 6,14; Ezr 7,1; Jer 21,1; Jer 29,25

17 Chaldėjai sulaužė varines kolo-
nas, stovus ir varinį baseiną, buvu-
sius Viešpaties namuose, ir visą jų
varį išgabeno į Babiloną.
18 Jie paėmė ir puodus, šakutes, gnyb-
tuvus, dubenis, semtuvus bei visus
varinius indus, kurie buvo naudojami
tarnavimo metu.
19 Sargybos viršininkas pasiėmė in-
dus smilkalams, taures, praustuves,
žvakides, lėkštes – visa, kas buvo iš
aukso ir sidabro.
20 Dviejų kolonų, baseino, dvylikos
varinių jaučių, buvusių po baseinu,
ir stovų, kuriuos karalius Saliamonas
buvo padaręs Viešpaties namams,
vario buvo neįmanoma pasverti.
21 Viena kolona buvo aštuoniolikos
uolekčių aukščio, dvylikos uolekčių
apimties; kolonos sienos buvo ke-
turių pirštų storio, o vidus tuščias.
22 Ant kolonos buvo varinis kapitelis,
penkių uolekčių aukščio; jį supo gro-
telės ir granato vaisiai – viskas buvo iš
vario. Tokia pat buvo ir antroji kolona.
23 Devyniasdešimt šeši granato
vaisiai buvo iš vienos pusės; iš viso
aplinkui groteles jų buvo šimtas.
24 Sargybos viršininkas paėmė vy-
riausiąjį kunigą Serają, antrąjį ku-
nigą Sofoniją, tris durininkus,
25 miesto valdininką, kuris buvo karo
vyrų viršininkas, septynis vyrus, ka-
raliaus patarėjus, kuriuos rado mieste,
kariuomenės vyriausiąjį raštininką,
kuris šaukdavo į kariuomenę, ir šešias-
dešimt krašto vyrų, kurie buvo mieste.
26 Nebuzaradanas, sargybos virši-
ninkas, paėmęs juos, nuvedė pas
Babilono karalių į Riblą.
27 Karalius nužudė juos Ribloje,
Hamato krašte. Taip Judas buvo
ištremtas iš savo krašto.

28 Nebukadnecaras septintaisiais
savo karaliavimo metais iš Jeruzalės
ištrėmė tris tūkstančius dvidešimt tris
žydus;
29 aštuonioliktaisiais metais – aštuo-
nis šimtus trisdešimt du asmenis;
30 dvidešimt trečiaisiais metais sar-
gybos viršininkas Nebuzaradanas
ištrėmė septynis šimtus keturiasde-
šimt penkis žydus. Iš viso keturis
tūkstančius šešis šimtus žmonių.
31 Taip atsitiko, kad trisdešimt sep-
tintaisiais Judo karaliaus Jehojachino
tremties metais, dvylikto mėnesio
dvidešimt penktą dieną, Babilono
karalius Evil Merodachas pirmaisiais
savo karaliavimo metais dovanojo
bausmę Judo karaliui Jehojachinui
ir išleido jį iš kalėjimo.
32 Jis kalbėjo su juo draugiškai ir su-
teikė jam sostą, aukštesnį negu kitų
karalių, kurie buvo su juo Babilone.
33 Jehojachinas nusivilko kalėjimo
drabužius ir valgė karaliaus aki-
vaizdoje per visas savo gyvenimo
dienas.
34 Babilono karalius jam paskyrė
nuolatinį išlaikymą, kurį jis gaudavo
kiekvieną dieną per visas savo gy-
venimo dienas.

28 2 Kar 24,2.12.14
29 2 Kar 25,11; Jer 39,9
31 Pr 40,13.20; 2 Kar 25,27-30; Ps 3,3; Ps 27,6
33 2 Sam 9,7.13; 1 Kar 2,7

RAUDŲ
KNYGA

1 Koks vienišas miestas, kuris pirma
buvo pilnas žmonių! Jis buvo gar-
sus tarp tautų, o dabar lyg našlė. Buvo
lyg kunigaikštienė, o dabar lyg vergė.
2 Ji verkia graudžiai nakties metu,
skruostai pasruvę ašaromis. Nė vie-
nas jos meilužis neguodžia jos. Visi
draugai tapo išdavikais ir priešais.
3 Judas ištremtas vargsta ir vergauja,
gyvena tarp pagonių tautų, neturi
ramybės. Jo persekiotojai pasivijo
jį siaurose vietose.
4 Siono keliai gedi, nes niekas jais
nekeliauja į šventes. Miesto vartai
sunaikinti, kunigai dūsauja. Jo
mergaitės liūdi, jis apimtas kartėlio.
5 Prispaudėjai viešpatauja, priešai
džiaugiasi. Viešpats siuntė tą bausmę
Jeruzalei dėl daugybės jos kalčių.
Jos vaikai priešų išvesti nelaisvėn.
6 Siono dukters grožis – praeitis. Jos
kunigaikščiai lyg elniai, nerandan-
tys ganyklos, bejėgiai jie eina savo
priešų priekyje.
7 Pavergta ir apleista Jeruzalė pri-
simena, kiek gero ji senais laikais
patyrusi. Ji pateko į priešo rankas,
niekas jai nepadėjo. Prispaudėjai
tyčiojasi dėl jos žlugimo.
8 Jeruzalės nusikaltimas didelis, todėl
ji atmesta. Kas ją gerbė, dabar nie-
kina, nes matė jos nuogumą. Ji pati
vaitoja ir sukasi į šalį.
9 Jos rūbas suteptas. Ji nepagalvojo,
kas jos laukia, todėl ji visko neteko,
nėra kas ją paguostų. Viešpatie, paž-
velk į mano vargą, nes mano priešai
didžiuodamiesi pakilo!

1 SKYRIUS
1 1 Kar 4,21; Ezr 4,20; Iz 47,7-8; Jer 31,7
2 Job 7,3; Jer 13,17
3 Įst 28,65; Jer 52,27; Rd 2,9
4 Iz 27,10
5 Įst 28,43; Jer 30,14.15; Jer 52,28; Dan 9,7.16
7 Ps 137,1
8 1 Kar 8,46; Jer 13,22; Ez 16,37; Oz 2,10
9 Įst 32,29; Iz 47,7; Jer 5,31

10 Jos brangenybės priešų rankose.
Net pagonių tautos, kurioms Tu
buvai uždraudęs įeiti į ją, įsilaužė
į šventyklą.
11 Visa tauta dūsauja, ieško duonos.
Jie keičia brangenybes į maistą gy-
vybei palaikyti. Viešpatie, pažvelk
į mano paniekinimą!
12 Ar tai nieko nereiškia jums, einan-
tiems pro šalį? Pažvelkite ir pagal-
vokite, ar kas kenčia tokį vargą kaip
aš? Viešpats baudžia mane savo
rūstybės įkarštyje.
13 Jis siuntė iš aukštybės ugnį ir de-
gino mane. Jis ištiesė tinklą mano
kojoms, atsuko man nugarą ir par-
klupdė mane. Jis apleido mane ir
paliko besikamuojančią.
14 Jis uždėjo man jungą už mano nu-
sikaltimus. Jo ranka uždėtas jungas
slegia mano pečius. Viešpats palaužė
mano jėgas, atidavė mane į rankas, iš
kurių negaliu ištrūkti.
15 Viešpats sunaikino visus mano
stipriuosius; Jis sušaukė daugybę,
kad sunaikintų mano jaunuolius.
Viešpats mynė mergelę, Judo duk-
terį, kaip vynuogių spaustuve.
16 Aš verkiu, mano skruostais rieda
ašaros. Neturiu, kas mane nuramin-
tų, kas atgaivintų mano sielą. Mano
vaikus išsklaidė galingas priešas.
17 Sionas tiesia savo rankas, bet nėra,
kas jį paguostų. Viešpats sukėlė
prieš Jokūbą jo kaimynus, jie tapo
jo priešais. Jeruzalė tapo jiems kaip
moteris mėnesinių metu.
18 Viešpats yra teisus, nes aš neklau-
siau Jo įsakymų. Tautos, išgirskite!
Pamatykite mano vargą! Mano jau-
nuoliai ir mergaitės išvesti į nelaisvę.
19 Aš ieškojau pagalbos tarp meilužių,

10 Įst 23,3;
Neh 13,1;
Ps 74,4-8;
Iz 64,10.11;
Jer 51,51
11 Jer 38,9;
Jer 52,6
12 Dan 9,12
13 Ez 12,13;
Ez 17,20
14 Įst 28,48
15 Iz 63,3;
Apr 14,19
16 Ps 69,20;
Mok 4,1;
Jer 13,17;
Rd 2,18
17 2 Kar 24,
2-4; Iz 1,15;
Jer 12,9
18 1 Sam 12,
14.15;
Neh 9,33;
Ps 119,75;
Jer 4,17;
Dan 9,7.14
20 Įst 32,25;
Job 30,27;
Iz 16,11;
Jer 4,19;
Rd 2,11;
Ez 7,15;
Oz 11,8
21 Ps 35,15;
Iz 13,0;
Jer 46,0;
Jer 48,27;
Jer 50,11;
Rd 2,15;
Abd 1,12
22 Neh 4,4.5;
Ps 109,15;
Ps 137,7.8;
Jer 30,16

2 SKYRIUS
1 Ps 99,5;
Rd 3,44;
Mt 11,23
2 Ps 89,39.40;
Rd 3,43
3 Ps 74,11;
Ps 89,46
4 Iz 63,10;
Ez 24,25
5 Jer 30,14;
Jer 52,13

bet jie nuvylė mane. Mano kunigai
ir vyresnieji mirė, nerasdami maisto
gyvybei palaikyti.
20 Viešpatie, pažvelk, kokia aš nelai-
minga ir nerami. Mano širdis nerimsta
krūtinėje, nes aš neklausiau Tavęs.
Lauke siaučia kardas, o viduje – mir-
tis.
21 Jie išgirdo mano vaitojimą, bet nėra
kas mane paguostų. Mano priešai, iš-
girdę, kad Tu mane baudi, džiaugiasi.
Tavo keršto diena teateina ir jiems,
kaip ji atėjo man.
22 Teiškyla ir jų nusikaltimai Tavo
akivaizdoje. Atlygink jiems taip, kaip
man atlyginai už mano kaltes. Mano
dūsavimams nėra galo, mano širdis
alpsta.

2 Viešpats savo rūstybės debesimi
apgaubė Siono dukterį. Jis nu-
sviedė Izraelio didybę iš dangaus į
dulkes. Rūstybės dieną Jis užmiršo
savo pakojį.
2 Viešpats negailestingai sunaikino
visas Jokūbo gyvenvietes, nugriovė
Judo dukters tvirtoves, nusviedė į
dulkes; karalystė ir kunigaikščiai
neteko savo garbės.
3 Jis savo rūstybėje nulaužė Izraelio
ragą, atitraukė nuo jo savo dešinę
priešų akivaizdoje ir užsidegė prieš
Jokūbą kaip viską ryjanti ugnis.
4 Jis savo dešine įtempė lanką kaip
priešas, pakėlė dešinę lyg skriaudėjas
ir sunaikino viską, kas buvo gražu
Siono dukters šventykloje. Jo įtūžis
išsiliejo kaip ugnis.
5 Viešpats tapo priešu: prarijo Izraelį,
prarijo jo rūmus, pavertė griuvėsiais
tvirtoves ir padaugino Judo dukrai
vargų ir kančių.

6 Savo palapinę Jis sugriovė kaip
sodo pastogę, susirinkimų vietą
sunaikino. Viešpats pašalino Sione
švenčių ir šabo iškilmes, įtūžęs pa-
niekino karalius bei kunigus.
7 Viešpats atmetė savo aukurą, atsi-
sakė šventyklos, o rūmus atidavė į
priešų rankas. Jie šūkavo Viešpaties
namuose kaip anksčiau iškilmių metu.
8 Viešpats nusprendė Siono dukters
sienas sunaikinti. Jis, ištempęs mata-
vimo virvę, ištiesė ranką galutiniam
sunaikinimui. Įtvirtinimai ir sienos
sunaikinti.
9 Vartai sulindo į žemę, užkaiščiai
sulinko ir sulūžo, karaliai ir kuni-
gaikščiai išsklaidyti pagonių tautose;
įstatymo nebeliko, pranašai nebe-
gauna regėjimų iš Viešpaties.
10 Siono dukters vyresnieji sėdi tylėda-
mi ant žemės, galvas apsibarstę pele-
nais ir apsisiautę ašutinėmis. Jeruzalės
mergaitės stovi, nuleidusios galvas.
11 Mano akys paraudo nuo ašarų, sie-
la nerimsta, širdis plyšta iš skausmo
dėl tautos sunaikinimo; kūdikiai ir
vaikai alpsta miesto gatvėse.
12 Jie sako motinoms: „Kur grūdai
ir vynas?“, jie alpsta kaip sužeistieji
miesto gatvėse ir miršta ant motinų
rankų.
13 Kaip man paguosti tave? Ir su kuo
tave palyginti, Jeruzalės dukterie? Su
kuo sugretinti, kad būtum paguosta,
Siono dukterie? Tavo žaizda yra didelė
kaip jūra. Kas gali pagydyti tave?
14 Tavo pranašai pranašavo tuštybes
ir kvailystes. Jie neatidengė tavo kal-
čių, kad apsaugotų nuo tremties. Jų
regėjimai apie tave buvo melagingi
ir tave suklaidino.
15 Dabar praeiviai ploja rankomis,
švilpia ir kraipo galvas, žiūrėdami
į Jeruzalės dukrą: „Ar taip atrodo
miestas, kurį vadino grožio tobu-
lybe ir visos žemės džiaugsmu?“
16 Tavo priešai atvėrė burnas prieš
tave, švilpia, griežia dantimis. Jie
sako: „Mes prarijome ją! Tai diena,
kurios laukėme. Mes sulaukėme ir
matome tai!“
17 Ką Viešpats nusprendė, tą įvykdė.
Jo seniai paskelbti žodžiai išsipildė. Jis
griovė ir nesigailėjo, o tavo priešams
leido džiaugtis ir išaukštino jų ragus.
18 Jų širdys šaukėsi Viešpaties: „Siono
dukters siena!“ Tavo ašaros tegul
teka srovėmis dieną ir naktį! Nesu-
dėk akių ir nesiilsėk!
19 Pakilk, maldauk vakare ir nakčia!
Išliek savo širdį kaip vandenį Vieš-
paties akivaizdoje. Pakelk rankas į Jį
dėl savo vaikų gyvybės, kurie alpsta
iš bado gatvėse.
20 Viešpatie, pažvelk! Su kuo Tu taip
pasielgei? Nejaugi motinos turi valgyti
savo vaisių, kūdikius, kuriuos glamo-
nėjo? Argi kunigai ir pranašai turi būti
žudomi Viešpaties šventykloje?
21 Gatvių dulkėse guli jauni ir seni.
Jaunuoliai ir mergaitės krito nuo kar-
do. Savo pykčio dieną juos nužudei,
išžudei nesigailėdamas.
22 Tu pašaukei iš visų kampų lyg į
šventas iškilmes mano priešus taip,
kad Viešpaties įtūžio dieną nė vienas
neištrūko ir nepabėgo. Kuriuos augi-
nau ir auklėjau, sunaikino priešas.

3 Aš – žmogus, patyręs vargą nuo
Jo rūstybės lazdos.
2 Iš tiesų Jis prieš mane atsisukęs; Jis
atvedė mane į tamsybę, o ne į šviesą.
3 Iš tiesų Jis prieš mane atsisukęs;
Jis laiko ištiesęs savo ranką prieš
mane visą dieną.

6 Ps 80,12; Ps 89,40; Iz 1,8; Iz 43,28
7 Ps 74,3-8; Ez 24,21
8 Iz 34,11; Jer 52,14
9 Įst 28,36; 2 Km 15,3; Ps 74,9; Jer 51,30
10 Job 2,12; Iz 3,26; Iz 15,3
11 Job 16,13; Rd 3,48; Rd 4,4
13 Rd 1,12
14 Iz 58,1; Jer 2,8; Jer 23,25-29. 33-36; Jer 29,8.9; Jer 37,19
15 Ps 44,14; Ps 48,2; Ps 50,2; Ez 25,6
16 Job 16,9. 10; Ps 35,21; Ps 56,2; Ps 124,3; Rd 1,21
17 Kun 26, 16; Ps 38,16
18 Jer 14,17
19 Ps 42,4; Ps 62,8; Ps 119,147; Iz 51,20
20 Kun 26,29
21 2 Km 36, 17; Jer 18,21
22 Ps 31,13; Jer 16,2-4; Jer 44,7; Oz 9,12

4 Jis pasendino mano kūną ir odą,
sulaužė kaulus.
5 Jis siuntė apgultį prieš mane, ap-
supo mane kartybe ir vargu,
6 perkėlė į tamsą kaip mirusį.
7 Jis mane apsupo siena, kad negalė-
čiau išeiti, ir apkalė mane sunkiomis
grandinėmis.
8 Aš šaukiu ir meldžiuosi, bet Jis ne-
atsako į mano maldą.
9 Jis užtvėrė mano kelius tašytais
akmenimis ir mano takus iškraipė.
10 Jis tykojo manęs kaip lokys, kaip
pasislėpęs liūtas.
11 Jis mane paklaidino, sudraskė ir
paliko vienišą.
12 Įtempęs lanką, Jis pastatė mane
taikiniu
13 ir pervėrė mano širdį strėlėmis.
14 Aš tapau pajuoka visai savo tautai,
apie mane jie dainuoja per dieną.
15 Jis pasotino mane kartybėmis ir
girdė metėlėmis.
16 Jis išlaužė mano dantis žvyro
akmenimis, užpylė mane pelenais.
17 Tu atėmei iš mano sielos ramybę
ir nežinau, kas yra gerovė.
18 Aš tariau: „Mano stiprybė ir viltis
Viešpatyje pražuvo.“
19 Atsimink mano vargą, kartybę,
metėlę ir tulžį.
20 Mano siela nuolat tai atsimena ir
yra pažeminta manyje.
21 Nors aš viso to neužmirštu, visgi
dar turiu vilties.
22 Viešpaties malonė nepranyko, Jo
gailestingumas dar nepasibaigė.
23 Tai atsinaujina kas rytą, ir didelė
yra Jo ištikimybė.
24 „Viešpats yra mano dalis, – sako
mano siela, – todėl vilsiuosi Juo.“
25 Viešpats yra geras Jo laukiantiems
ir ieškantiems.

3 SKYRIUS
4 Job 16,8; Ps 51,8
6 Ps 88,5-6; Ps 143,3
7 Oz 2,6
8 Job 30,20
10 Iz 38,13
11 Oz 6,1
12 Job 7,20; Job 16,12
13 Job 6,4
14 Job 30,9; Jer 20,7
15 Jer 9,15
16 Pat 20,17
18 Ps 31,22
19 Jer 9,15
21 Ps 130,7
22 Ps 78,38; Mal 3,6
23 Iz 33,2
24 Ps 16,5; Ps 73,26; Ps 119,57; Mch 7,7
25 Iz 30,18
26 Ps 37,7; Rom 4,16-18
27 Ps 94,12
28 Jer 15,17
29 Job 42,6
30 Iz 50,6
31 Ps 77,7; Ps 94,14
33 Ez 33,11
36 Hab 1,13
37 Ps 33,9-11
38 Job 2,10
39 Pat 19,3; Mch 7,9
41 Ps 84,4
42 Dan 9,5
45 1 Kor 4,13
46 Rd 2,16
47 Iz 24,17.18; Iz 51,19
48 Jer 4,19; Jer 14,17

26 Gera yra turėti viltį ir kantriai laukti
Viešpaties išgelbėjimo,
27 gera žmogui nešti jungą nuo pat
jaunystės.
28 Jis sėdi atsiskyręs ir tyli, nes tai
Viešpaties uždėta našta.
29 Jis paliečia dulkes savo burna:
„Galbūt dar yra vilties.“
30 Jis atsuka skruostą jį mušančiam,
sotinasi panieka,
31 nes Viešpats neatstumia amžiams.
32 Jis siunčia sielvartą, bet vėl pasi-
gaili dėl savo malonės gausos.
33 Jis nenori varginti žmonių ir su-
kelti jiems sielvarto.
34 Kai mindžioja kojomis belaisvius,
35 kai Aukščiausiojo akivaizdoje
pamina žmogaus teises,
36 kai iškraipo žmogaus bylą, Vieš-
pats tam nepritaria.
37 Kas gali sakyti, kad įvyksta ir tai,
ko Viešpats neįsako?
38 Ar ne iš Aukščiausiojo burnos atei-
na, kas gera ir kas pikta?
39 Kodėl žmogus skundžiasi, bau-
džiamas dėl savo nuodėmių?
40 Patikrinkime savo kelius ir grįž-
kime prie Viešpaties.
41 Kelkime savo širdis ir rankas į Dievą
danguose.
42 Mes nusikaltome ir maištavome,
ir Tu mums neatleidai.
43 Tu apsisiautei rūstybe ir persekiojai
mus, Tu žudei mus nesigailėdamas.
44 Tu apsigaubei debesiu taip, kad
maldos Tavęs nepasiektų.
45 Tu padarei mus sąšlavomis ir atma-
tomis tarp tautų.
46 Mūsų priešai atvėrė savo burnas
prieš mus.
47 Baimė ir žabangai užgriuvo mus,
griovimas ir sunaikinimas.
48 Mano akys pasruvo vandens upėmis

dėl mano tautos dukters sunaikinimo.
49 Mano ašaros plūs nesulaikomai,
be perstojo,
50 kol Viešpats pažvelgs žemyn,
pasižiūrės iš dangaus į mus.
51 Tai, ką mano akys mato, suke-
lia širdgėlą dėl visų mano miesto
dukterų.
52 Priešai pagavo mane kaip paukštį
be priežasties,
53 įmetė mane gyvą į duobę, mėtė
akmenimis.
54 Vanduo pakilo virš mano galvos;
maniau, esu žuvęs.
55 Viešpatie, iš duobės gilybės šau-
kiausi Tavęs.
56 Tu išgirdai mano balsą. Nenukreipk
savo ausies nuo mano šauksmo.
57 Tu priartėjai, kai šaukiausi Tavo
pagalbos, ir tarei: „Nebijok.“
58 Viešpatie, Tu atėjai man į pagalbą
ir išgelbėjai mano gyvybę.
59 Viešpatie, Tu matei man daromą
skriaudą, išspręsk mano bylą.
60 Tu matei jų įniršį ir visus jų suma-
nymus prieš mane;
61 Tu girdėjai jų patyčias ir visus jų
sumanymus prieš mane.
62 Mano priešininkų lūpos visą laiką
planuoja pikta prieš mane.
63 Ar jie sėdi, ar keliasi, aš esu jų daina.
64 Viešpatie, atlygink jiems pagal jų
rankų darbus.
65 Suteik jų širdims skausmo. Prakei-
kimas tekrinta ant jų.
66 Viešpatie, persekiok juos rūstauda-
mas ir nušluok nuo žemės paviršiaus.

4 Kaip auksas patamsėjo, kaip
gryniausias auksas pasikeitė!
Šventyklos akmenys guli išmėtyti
visur gatvėse.

49 Jer 14,17
50 Iz 63,15
52 Ps 35,7.19
53 Jer 37,16; Dan 6,17
54 Ps 69,2; Iz 38,10
55 Ps 130,1; Jer 38,6-13
56 Ps 3,4
57 Iz 41,10.14; Jok 4,8
58 Ps 71,23; Jer 51,36
59 Ps 9,4
60 Jer 11,19
63 Ps 139,2
64 Ps 28,4; Jer 11,20; 2 Tim 4,14
66 Įst 25,19; Jer 10,11

4 SKYRIUS
2 Iz 30,14; Jer 19,11; 2 Kor 4,7
3 Job 39,14-17
4 Ps 22,15
5 Job 24,8
6 Pr 19,25; Jer 20,16; Ez 16,48
8 Job 19,20; Ps 102,5
9 Kun 26,39; Jer 16,4; Ez 24,23
10 Kun 26,29; Įst 28,57; 2 Kar 6,29; Iz 49,15; Jer 19,9; Rd 2,20; Ez 5,10
11 Įst 32,22; Jer 7,20; Jer 21,14; Rd 2,17; Ez 22,31
12 Jer 21,13
13 Jer 2,30; Jer 5,31; Jer 26,8.9; Ez 22,26.28; Sof 3,4; Mt 23,31
14 Sk 19,16; Jer 2,34

2 Brangūs Siono sūnūs, prilygstan-
tys grynam auksui, dabar laikomi
moliniais indais, puodžiaus rankų
darbu!
3 Net jūrų pabaisos maitina ir žindo
savo vaikus, o mano tautos duktė
tapo žiauri lyg stručiai dykumoje.
4 Nuo troškulio kūdikių liežuvis pri-
lipo prie gomurio. Vaikai prašo duo-
nos, bet niekas jiems jos neatlaužia.
5 Valgę skanumynus, dabar miršta
gatvėse badu; išauginti purpuro
drabužiuose, dabar guli dulkėse.
6 Bausmė už mano tautos kaltę yra
didesnė už Sodomos nuodėmės
bausmę, kuri buvo sunaikinta per
akimirką, be žmogaus rankos.
7 Jos nazarėnai buvo švaresni už
sniegą, baltesni už pieną, jų kūnas
rausvesnis už koralus, išvaizda gra-
žesnė už safyrą.
8 Dabar jų veidai juodesni už anglį,
jie nebeatpažįstami gatvėje, jų oda
prilipusi prie kaulų, sudžiūvusi kaip
medis.
9 Laimingesni kritę kovoje negu mirę
badu, nes jų kūnas seko pamažu ir jie
buvo ištikti, pritrūkę žemės vaisių.
10 Gailestingųjų moterų rankos virė
savo pačių vaikus; tai buvo jų maistas
mano tautos sunaikinimo metu.
11 Viešpaties rūstybė pasireiškė, Jis
išliejo savo įtūžį. Jis įžiebė Sione
ugnį, kuri sunaikino jo pamatus.
12 Žemės karaliai ir pasaulio gyven-
tojai netikėjo, kad priešas galėtų
įžengti pro Jeruzalės vartus.
13 Tai įvyko dėl pranašų nuodėmių
ir kunigų kalčių, kurie praliejo tei-
siųjų kraują miesto viduryje.
14 Jie vaikščiojo gatvėmis lyg akli,
taip susitepę nekaltųjų krauju, kad

buvo baisu paliesti jų drabužius.
15 Buvo šaukiama: „Pasitraukite, jūs
nešvarūs, nesilieskite!“ Jie pabėgo
ir klajojo aplinkui, bet net pagonys
sakė: „Jų neturi būti tarp mūsų!“
16 Pats Viešpats juos išsklaidė ir
nekreipė dėmesio į juos; nebuvo
pagarbos nei kunigams, nei vyres-
niesiems.
17 Akis pražiūrėjome, belaukdami
pagalbos, bet jos nesulaukėme.
Laukėme pagalbos iš tautos, kuri
negalėjo mums padėti.
18 Mūsų žingsniai buvo sekami, nega-
lėjome net gatvėje pasirodyti. Mūsų
galas arti, dienos baigėsi, ateina
pabaiga.
19 Persekiotojai buvo greitesni už
padangių erelius. Jie gaudė mus kal-
nuose, tykojo dykumose.
20 Mūsų gyvybės alsavimas, Viešpa-
ties pateptasis, buvo sugautas, o mes
tikėjome, kad jo ūksmėje gyvensime
tarp tautų.
21 Edomo dukra, gyvenanti Uco kraš-
te, džiaukis ir būk linksma! Ir tave
pasieks keršto taurė, tu taip pat būsi
nugirdyta ir apsinuoginsi.
22 Siono dukra, tavo bausmė atlikta!
Jis tavęs nebeištrems. Jis baus už
tavo kaltę, Edomo dukra, ir iškels
tavo nuodėmes.

5 Viešpatie, atsimink, kas įvyko.
Pažvelk, atkreipk dėmesį į mūsų
vargus.
2 Mūsų paveldas ir namai – sveti-
mųjų rankose.
3 Mes esame našlaičiai, mūsų moti-
nos – našlės;
4 privalome pirkti savo vandenį ir
mokėti pinigus už savo malkas.
5 Mus vargina sunkiais darbais ir
pavargus neleidžia atsikvėpti.
6 Prašėme pagalbos egiptiečių ir
asirų, kad bent duonos gautume.
7 Mūsų tėvai nusikalto, o mes turime
nešti jų kaltę.
8 Vergai viešpatauja mums, ir niekas
negali mūsų išvaduoti iš jų rankos.
9 Rizikuodami gyvybe mes parsi-
gabenome duonos, bijodami kardo
dykumoje.
10 Mūsų oda pajuodusi kaip krosnis
nuo siaučiančio bado.
11 Moterys ir mergaitės prievartauja-
mos Sione ir Judo miestuose.
12 Kunigaikščius jie pakorė, o vyres-
niųjų negerbia.
13 Jauni vyrai verčiami girnomis
malti, vaikai klumpa po sunkiomis
naštomis.
14 Vyresnieji nebesirodo prie miesto
vartų, ir jaunuoliai nebesirenka
dainuoti.
15 Mūsų širdies džiaugsmas dingo,
šokiai virto raudomis.
16 Karūna nuo galvos nukrito. Var-
gas mums, nes mes nusikaltome!
17 Todėl mūsų širdis alpsta, akys
aptemo.
18 Siono kalnas apleistas, lapės gy-
vena jame.
19 Bet Tu, Viešpatie, pasilieki per am-
žius. Tavo sostas lieka kartų kartoms.
20 Kodėl Tu mus užmiršai ir taip
ilgai palikai?
21 Viešpatie, sugrąžink mus pas save,
ir mes sugrįšime. Atnaujink mus
kaip anomis dienomis!
22 Argi Tu mus visiškai atstūmei ir
rūstausi amžinai?

15 Kun 13,45.46
16 Rd 5,12
17 2 Kar 24,7
18 2 Kar 25,4; Ez 7,2.3.6; Am 8,2
19 Įst 28,49
20 Jer 52,9; Ez 12,13
21 Ps 83,3-6; Jer 25,15; Abd 1,10
22 Ps 137,7; Iz 40,2; Jer 33,7-8

5 SKYRIUS
1 Ps 79,4; Ps 89,50; Rd 2,15
2 Ps 79,1
3 Iš 22,24; Jer 15,8; Jer 18,21
5 Įst 28,48; Jer 28,14
6 Jer 2,18; Oz 5,13; Oz 9,3; Oz 12,1
7 Jer 31,29
11 Iz 13,16; Zch 14,2
13 Ts 16,21
14 Iz 24,8; Jer 7,34
15 Jer 25,10; Am 8,10
16 Job 19,9; Ps 89,39; Jer 13,18
17 Ps 6,7
18 Iz 27,10
19 Ps 9,7; Ps 45,6; Hab 1,12
20 Ps 13,1; Ps 44,24
21 Ps 80,1.3.7.19; Jer 31,18

EZECHIELIO
PRANAŠYSTĖ

1 Tai buvo trisdešimtaisiais metais,
ketvirto mėnesio penktą dieną,
man esant tarp tremtinių prie Kebaro
upės. Atsivėrė dangūs, ir aš mačiau
regėjimus iš Dievo.
2 Penktaisiais karaliaus Jehojachino
tremties metais, penktą mėnesio
dieną,
3 Viešpats kalbėjo kunigui Ezechie-
liui, Būzio sūnui, chaldėjų krašte
prie Kebaro upės. Viešpaties ranka
ten buvo ant jo.
4 Aš mačiau iš šiaurės kylantį viesulą
ir debesis, aplinkui liepsnojo ugnis.
Ugnies vidurys spindėjo lyg žėrintis
gintaras.
5 Liepsnų viduryje mačiau keturias
būtybes. Jų išvaizda buvo panaši į
žmogaus.
6 Kiekviena jų turėjo keturis veidus
ir keturis sparnus.
7 Jų kojos buvo tiesios, o kojų pėdos
panašios į veršio kanopas. Būtybės
žibėjo kaip nušveistas varis.
8 Po jų sparnais keturiuose šonuose
buvo žmogaus rankos. Veidus ir
sparnus jos turėjo iš keturių pusių.
9 Jų sparnai lietė vienas kitą. Eidamos
jos nesisuko, kiekviena ėjo tiesiai.
10 Visų keturių veidai atrodė taip:
priekyje buvo žmogaus veidas, de-
šinėje – liūto veidas, kairėje – jaučio
veidas ir nugaroje – erelio veidas.
11 Tokie buvo jų veidai. Jų sparnai buvo
ištiesti ir pakelti į viršų. Du sparnai lie-
tė vienas kitą, kiti du dengė jų kūnus.

1 SKYRIUS
1 Ez 3,15.23; Ez 8,3; Ez 10,15; Apr 4,1; Apr 19,11
3 Ez 3,14.22
4 Jer 1,14; Jer 23,19; Jer 25,32
5 Ez 10,8.14; Apr 4,6-8
7 Dan 10,6
8 Ez 10,8.21
9 Ez 1,12; Ez 10,20-22
10 Sk 2,3.10.18.25; Apr 4,7
11 Iz 6,2
12 Ez 10,11.22
13 Apr 4,5
14 Mt 24,27
15 Ez 10,9
16 Ez 10,9.10; Dan 10,6
18 Ez 10,12
19 Ez 10,16.17
20 Ez 10,17
22 Ez 10,1; Apr 4,6

12 Jos ėjo kiekviena tiesiai pirmyn.
Kur dvasia norėjo eiti, ten jos ir ėjo,
ir eidamos nepasisukdavo.
13 Būtybės atrodė kaip degančios ang-
lys, kaip žibintai. Ugnis judėjo tarp
būtybių aukštyn, žemyn. Ji buvo
labai šviesi, o iš jos žybčiojo žaibai.
14 Būtybės judėjo pirmyn ir atgal
tarsi žaibai.
15 Žiūrėdamas į būtybes, mačiau ant
žemės prie kiekvienos iš keturvei-
džių būtybių po ratą.
16 Ratai atrodė lyg berilas. Visi keturi
buvo vienodi ir taip pat padaryti. Kiek-
vienas iš jų atrodė lyg būtų ratas rate.
17 Jie judėdavo į keturias puses ne-
pasisukdami.
18 Jų ratlankiai buvo aukšti ir kelian-
tys baimę. Visi keturi ratlankiai buvo
pilni akių.
19 Einant būtybėms, drauge ėjo ir
ratai; pakilus būtybėms aukštyn,
pakildavo ir ratai.
20 Kur dvasia ėjo, ir jie ėjo; pakilus
dvasiai, ir ratai pakildavo, nes būty-
bių dvasia ir buvo ratuose.
21 Jei jos ėjo, ir jie ėjo drauge, jei jos
sustodavo, sustodavo ir jie; jei jos pa-
kildavo nuo žemės, pakildavo ir ratai,
nes būtybių dvasia buvo ratuose.
22 Virš būtybių galvų buvo lyg dan-
gaus skliautas, kuris žėrėjo kaip
krištolas ir buvo išskleistas virš jų
galvų.
23 Po skliautu kiekviena būtybė dviem
sparnais dengė savo kūną, o kiti du
sparnai buvo ištiesti.

24 Joms judant, girdėjau jų sparnų
ūžimą lyg galingo vandenyno, lyg
Visagalio balsą, lyg didelės kariuo-
menės stovyklos triukšmą. Sustoju-
sios jos nuleisdavo ir sparnus.
25 Nuo skliauto, esančio virš jų galvų,
aidėjo balsas. Kai jos stovėjo, nuleis-
davo ir sparnus.
26 Virš skliauto, kuris buvo virš jų
galvų, mačiau lyg sostą iš safyro ir ant
jo sėdinčią į žmogų panašią būtybę.
27 Būtybė nuo juosmens aukštyn ir
žemyn spindėjo lyg gintaras, lyg
ugnies liepsnos,
28 lyg lankas, kuris pasirodo debe-
syse lyjant, Jį supo spindėjimas. Tai
buvo Viešpaties šlovės pasirodymas.
Pamatęs tai, kritau veidu žemėn ir
išgirdau balsą.

2 Jis kalbėjo: „Žmogaus sūnau,
stokis, Aš kalbėsiu su tavimi."
2 Jam pradėjus kalbėti, dvasia pa-
statė mane ant kojų, ir aš klausiausi
kalbančiojo.
3 Jis tarė: „Žmogaus sūnau, Aš siunčiu
tave pas Izraelio žmones, pas maištin-
gą tautą, kuri maištauja prieš mane.
Jie ir jų tėvai priešinosi man iki šios
dienos.
4 Žmonės, pas kuriuos siunčiu tave,
yra įžūlūs ir nepalenkiamos širdies.
Tu jiems sakyk: „Taip sako Dievas."
5 Nesvarbu, ar jie klausys, ar neklau-
sys, nes jie yra maištinga tauta, tačiau
žinos, kad pranašas buvo tarp jų.
6 Tu, žmogaus sūnau, nebijok jų ir
neišsigąsk jų kalbų. Nors tave supa
dilgėlės ir erškėčiai, nors gyveni
tarp skorpionų, nebijok jų žodžių ir
neišsigąsk jų žvilgsnių, nes jie yra
maištinga tauta.

24 Job 37, 4.5; Ez 3,13; Ez 10,5; Apr 1,15
26 Iš 24, 10.16; Ez 8,2; Ez 10,1
27 Ez 8,2
28 Ez 3,23; Ez 8,4; Dan 8,17; Apr 4,3; Apr 10,1

2 SKYRIUS
1 Dan 10,11
2 Ez 3,24
3 Jer 3,25; Ez 5,6; Ez 20,8.13.18
4 Ez 3,7
5 Ez 3,11.27; Ez 33,33
6 Jer 1,8.17; Ez 3,9.26.27; Mch 7,4; 1 Pt 3,14
7 Jer 1,7.17
8 Apr 10,9
9 Ez 3,1; Ez 8,3

3 SKYRIUS
1 Ez 2,8.9
3 Ps 19,10; Ps 119,103; Apr 10,9
6 Mt 11,21
7 Ez 2,4; Jn 15,20.21
9 Jer 1,8.17; Mch 3,8

7 Kalbėk jiems mano žodžius, nepai-
sydamas, ar jie klausys, ar neklausys
jų, nes tai maištinga tauta.
8 Tu, žmogaus sūnau, klausyk, ką tau
sakau, nebūk maištininkas kaip jie.
Tu valgyk, ką tau duosiu."
9 Aš pažvelgiau ir pamačiau į mane
ištiestą ranką. Ranka laikė knygos
ritinį.
10 Jis išskleidė ritinį prieš mane. Jame
buvo prirašyta abiejose pusėse: „Rau-
dos, dejonės ir vargai."

3 Jis tarė man: „Žmogaus sūnau,
suvalgyk, ką matai prieš save! Su-
valgęs šitą ritinį, eik ir kalbėk Izraelio
namams."
2 Tada aš išsižiojau, ir Jis davė man
suvalgyti ritinį.
3 Ir Jis tarė man: „Žmogaus sūnau,
valgyk šį ritinį ir pasisotink juo." Aš
jį suvalgiau, ir jis mano burnoje buvo
saldus kaip medus.
4 Jis tada vėl kalbėjo: „Žmogaus
sūnau, dabar eik į Izraelio namus ir
kalbėk jiems mano žodžius.
5 Tu siunčiamas ne į svetimą tautą,
kurios kalbos nesupranti, bet į Iz-
raelį.
6 Ne į tautas, kurių kalbos tu nemoki.
Jei jiems tave siųsčiau, jie klausytų
tavęs.
7 Bet Izraelis neklausys tavęs, nes jis
ir manęs neklauso. Izraelio tauta yra
kietasprandė ir kietaširdė.
8 Štai padariau tavo veidą tvirtą prieš
jų veidus ir tavo kaktą kietą prieš jų
kaktas.
9 Tavo kakta bus kieta kaip deiman-
tas, kietesnė už titnagą. Nebijok jų
ir neišsigąsk jų žvilgsnių, nes tai
maištinga tauta.

[10] Žmogaus sūnau, visus mano žo-
džius, kuriuos tau kalbu, klausyk
ausimis ir priimk širdimi.
[11] Eik pas tremtinius, savo tautiečius,
ir jiems kalbėk; ar jie klausys, ar ne-
klausys, sakyk: „Taip sako Viešpats.“
[12] Dvasia pakėlė mane, ir už savęs
išgirdau griausmingą balsą: „Palai-
minta Viešpaties šlovė šioje vietoje“,
[13] taip pat būtybių sparnų šlamėjimą
ir ratų dundėjimą – tai buvo garsus
dundesys.
[14] Dvasia pakėlė ir nunešė mane. Aš
keliavau apkartęs, deganča dvasia,
bet Viešpaties ranka buvo stipri ant
manęs.
[15] Aš atėjau į Tel Abibą pas tremti-
nius, kurie gyveno prie Kebaro upės.
Ten sėdėjau septynias dienas tarp jų
labai susirūpinęs.
[16] Septynioms dienoms praėjus,
Viešpats kalbėjo man:
[17] „Žmogaus sūnau, Aš paskyriau
tave Izraelio namų sargu. Ką išgirsi
iš manęs, pranešk jiems mano vardu.
[18] Jei Aš sakysiu nedorėliui: „Tu tikrai
mirsi“, bet tu neįspėsi jo ir nepamo-
kysi, kad jis paliktų savo nedorą
kelią ir išliktų gyvas, nedorėlis mirs
dėl savo nusikaltimų, bet jo kraujo
pareikalausiu iš tavo rankų.
[19] Jei tu įspėsi nedorėlį, bet jis neatsi-
vers nuo savo nedorybių ir nepakeis
savo kelių, jis mirs dėl savo nusi-
kaltimų, bet tu išgelbėsi savo sielą.
[20] Jei teisusis, nusigręžęs nuo teisumo,
darys pikta, Aš padėsiu jam kelyje su-
klupimo akmenį, ir jis mirs. Jei nebūsi
įspėjęs jo, jis mirs dėl savo nuodėmės
ir jo teisių darbų nebus atsiminta, bet
jo kraujo pareikalausiu iš tavo rankų.
[21] Jei tu įspėsi teisųjį, kad jis nenu-
sikalstų, ir jis nenusikals, jis išliks
gyvas, nes paklaūsė įspėjimo, ir tu
išgelbėsi savo sielą.“
[22] Viešpaties ranka buvo ant manęs,
ir Jis man tarė: „Pakilk, eik į lygumą,
ten Aš kalbėsiu su tavimi.“
[23] Aš pakilau ir išėjau į lygumą.
Čia buvo Viešpaties šlovė, kokią ją
mačiau prie Kebaro upės. Aš kritau
veidu žemėn.
[24] Dvasia įėjo į mane, pastatė mane
ant kojų ir įsakė: „Eik ir užsirakink
savo namuose.
[25] Žmogaus sūnau, tu būsi surištas
ir negalėsi vaikščioti tarp žmonių.
[26] Padarysiu, kad tavo liežuvis taip
priliptų prie gomurio, kad taptum
nebyliu ir negalėtum įspėti tų maiš-
tingų žmonių.
[27] Kai Aš kalbėsiu su tavimi, atversiu
tavo burną, ir tu jiems sakysi: „Taip
sako Viešpats.“ Tada, kas klausys,
teklauso, o kas neklausys, teneklau-
so, nes jie yra maištingi žmonės.“

4 „Tu, žmogaus sūnau, pasiimk
plytą, pasidėk ją prieš save ir nu-
braižyk ant jos Jeruzalės miestą.
[2] Apgulk miestą, padaryk sutvirtini-
mus, pylimą, karių stovyklas ir sienų
griovimo įtaisus.
[3] Dar paimk geležinę skardą ir pasta-
tyk ją kaip geležinę sieną tarp savęs
bei miesto. Atgręžk savo veidą į jį, ir
jis bus apgultas – tu būsi jį apgulęs.
Tai bus ženklas Izraelio namams.
[4] Tu atsigulk ant kairiojo šono ir už-
dėk ant jo Izraelio namų kaltę. Kiek
dienų gulėsi, tiek neši jų kaltę.
[5] Ant tavęs uždėjau jų kaltės metus,
atitinkamą dienų skaičių. Tris šim-
tus devyniasdešimt dienų tu neši
Izraelio kaltę.
[6] Kai tai atliksi, tada gulkis ant deši-

11 Ez 2,5.7
12 Ez 1,28; Ez 8,4; Apd 8,39
13 Ez 1,24; Ez 10,5
14 2 Kar 3,15
15 Job 2,13; Ps 137,1
16 Jer 42,7
17 Kun 19,17; Pat 14,25; Iz 52,8; Iz 56,10; Iz 58,1; Jer 6,17; Ez 33,7-9
18 Ez 33,6; Jn 8,21.24
19 Iz 49,4.5; Ez 14,14.20; Apd 18,6; Apd 20,26; 1 Tim 4,16
20 Ps 125,5; Ez 18,24; Ez 33,18; Sof 1,6
22 Ez 1,3; Ez 8,4
23 Ez 1,1.28; Apd 7,55
24 Ez 2,2
25 Ez 4,8
26 Ez 2,5-7; Ez 24,27; Am 8,11; Lk 1,20.22
27 Iš 4,11.12; Ez 3,11; Ez 24,27; Ez 33,22

4 SKYRIUS
2 2 Kar 25,1; Jer 6,6; Ez 21,22
3 Jer 39,1.2; Ez 5,2; Ez 12,6.11; Ez 24,24.27
5 Sk 14,34

niojo šono ir nešk Judo kaltę ketu-
riasdešimt dienų. Aš įskaitysiu tau
dieną už metus.
7 Tu atsigręžk veidu į apgultą Jeru-
zalę ir, pakėlęs nuogą ranką, prana-
šauk prieš ją.
8 Aš surišiu tave virvėmis, kad nega-
lėtum apsiversti nuo vieno šono ant
kito, kol pasibaigs Jeruzalės apgultis.
9 Imk kviečių, miežių, pupų, lęšių, sojų
bei rugių, sudėk visa į vieną indą ir
išsikepk duonos visoms dienoms, per
kurias gulėsi ant šono, valgyk ją tris
šimtus devyniasdešimt dienų.
10 Maistą valgyk pagal svorį – dienai
dvidešimt šekelių. Tiek valgyk kas
dieną.
11 Vandenį gerk atseikėtą: kas dieną
po šeštą dalį hino kartkartėmis jo
atsigerk.
12 Valgyk tai kaip miežinius papločius
ir iškepk juos ant žmogaus mėšlo jų
akivaizdoje."
13 Viešpats sako: „Taip izraelitai val-
gys suteptą maistą, gyvendami tarp
pagonių, kur Aš juos išsklaidysiu."
14 Tada atsakiau: „Ak, Viešpatie Die-
ve, štai mano siela nebuvo sutepta:
nuo savo jaunystės iki šios dienos
nevalgiau pastipusio nei sudraskyto
gyvulio, nešvarios mėsos neturėjau
savo burnoje."
15 O Jis man atsakė: „Tau leidžiu
kepti duoną ne ant žmonių mėšlo,
o ant galvijų mėšlo."
16 Jis kalbėjo man: „Žmogaus sūnau,
štai Aš Jeruzalėje sunaikinsiu duonos
ramstį. Jie susirūpinę valgys maistą,
atsvėrę pagal svorį, ir išsigandę gers
atseikėtą vandenį.
17 Jiems neužteks nei maisto, nei van-
dens. Jie žiūrės vienas į kitą išsigandę
ir žus dėl savo nusikaltimų."

5 „Žmogaus sūnau, imk aštrų peilį
ir naudok jį kaip skustuvą. Juo nu-
skusk savo galvos plaukus ir barzdą.
Po to imk svarstykles ir sverdamas
padalink plaukus.
2 Vieną trečdalį sudegink miesto
viduryje, apgulčiai baigiantis, antrą
trečdalį sukapok peiliu ir paskutinį
trečdalį paleisk pavėjui, o Aš išsi-
trauksiu kardą jiems iš paskos.
3 Paimk kelis plaukus ir pririšk juos
prie savo apsiausto kampo.
4 Kelis iš jų įmesk į ugnį ir sudegink.
Iš ten ugnis pasklis po visą Izraelį."
5 Taip sako Viešpats Dievas: „Tai Jeru-
zalė. Aš ją įkūriau tarp pagonių tautų.
6 Bet ji paniekino mano sprendimus
labiau negu pagonių tautos ir mano
nuostatus labiau negu aplinkui esantys
kraštai, atmesdama mano sprendimus
ir nesilaikydama mano įstatymo."
7 Taip sako Viešpats Dievas: „Ka-
dangi jūsų nedorybių daugiau negu
nedorybių aplink jus gyvenančių
tautų ir jūs nesielgėte pagal mano
įsakymus, nesilaikėte mano nuos-
tatų ir nepaisėte netgi nuostatų ap-
linkui jus gyvenančių tautų,
8 todėl Aš pats esu prieš jus ir įvyk-
dysiu teismą tavo viduryje tautų
akivaizdoje.
9 Už tavo bjaurystes tau darysiu tai,
ko niekada nedariau ir nebedarysiu.
10 Todėl jūsų tėvai valgys savo vaikus
ir vaikai tėvus. Aš įvykdysiu teismą
tavyje ir jūsų likutį išblaškysiu į visas
puses.
11 Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats
Dievas, – tikrai jus naikinsiu ir ne-
pasigailėsiu, nes jūs savo bjaurystė-
mis ir neteisybėmis sutepėte mano
šventyklą.
12 Vienas jūsų trečdalis mirs nuo maro

8 Ez 3,25
13 Dan 1,8; Oz 9,3
14 Iš 22,31; Kun 7,18; Kun 17,15; Kun 22,8; Įst 14,3; Iz 65,4; Iz 66,17; Ez 44,31; Apd 10,14
16 Kun 26,26; Ps 105,16; Iz 3,1; Ez 4,10.11; Ez 5,16; Ez 12,19; Ez 14,13
17 Kun 26,39

5 SKYRIUS
1 Iz 7,20
2 Kun 26,25; Ez 4,1.8.9; Ez 5,12
3 Jer 40,6; Jer 52,16
7 Jer 2,10.11
9 Am 3,2
10 Jer 19,9; Zch 2,6; Zch 7,14
11 Jer 7,9-11; Ez 7,4.9; Ez 8,18; Ez 9,10; Ez 11,21
12 Jer 9,16; Jer 43,10.11; Jer 44,27; Ez 6,12

ir bado, antrasis trečdalis – nuo kardo,
o trečiąją dalį išblaškysiu į visus vėjus
ir ištrauksiu kardą paskui juos.
13 Savo rūstybę įvykdysiu, patenkinsiu
savo įtūžį ir nurimsiu. Tada jie žinos,
kad Aš, Viešpats, kalbėjau degda-
mas uolumu, kai savo kerštą visiškai
būsiu įvykdęs.
14 Aš padarysiu tave dykyne bei
pajuoka visoms aplinkui esančioms
tautoms ir praeinantiems pro šalį.
15 Jūs būsite piktžodžiavimu ir pajuo-
ka, įspėjimu ir pasibaisėjimu aplinki-
nėms tautoms, kai teisiu tave pykčiu
ir įniršiu, bausiu įpykęs. Aš, Viešpats,
tai pasakiau.
16 Aš šaudysiu į jus bado strėlėmis
jūsų sunaikinimui, kurias siųsiu
sunaikinti jus; Aš padidinsiu jūsų
badą ir sunaikinsiu duonos ramstį.
17 Aš užleisiu badą ir laukinius žvėris,
kurie sunaikins tavo vaikus. Maras
siaus ir kraujas liesis; Aš pakelsiu
kardą prieš tave. Aš, Viešpats, tai
kalbėjau."

6 Viešpats man kalbėjo:
2 „Žmogaus sūnau, pažvelk į Izra-
elio kalnus ir pranašauk prieš juos.
3 Sakyk: „Izraelio kalnai, klausykitės
Viešpaties Dievo žodžio! Taip sako
Viešpats Dievas kalvoms ir kalnams,
upėms ir slėniams: „Aš užleisiu kar-
dą ir sunaikinsiu jūsų aukštumas.
4 Jūsų aukurai bus nugriauti, at-
vaizdai sutrupinti; jūsų nužudytieji
gulės ant žemės prie jūsų stabų.
5 Suguldysiu Izraelio žmonių la-
vonus priešais jų stabus, išmėtysiu
jūsų kaulus aplink jūsų aukurus.
6 Jūsų gyvenvietės ir miestai ištuštės,
aukštumos bus sunaikintos ir aukurai

13 Iz 1,24; Rd 4,11; Ez 21,17; Ez 36,6; Ez 38,19
14 Kun 26,31
15 Iz 26,9; Jer 24,9; Ez 5,8; Ez 25,17
16 Kun 26, 26; Įst 32,23
17 Kun 26, 22; Ez 38,22

6 SKYRIUS
2 Ez 20,46; Ez 21,2; Ez 25,2; Ez 36,1
3 Kun 26,30
4 Kun 26,30
7 Ez 7,4.9
8 Jer 44,28; Ez 5,12
9 Įst 4,29; Ps 78,40; Ez 20,7.24. 43; Ez 36,31
11 Ez 5,12; Ez 21,14
12 Ez 5,13
13 Iz 57,5; Jer 2,20; Jer 3,6; Oz 4,13
14 Sk 33,46; Iz 5,25

7 SKYRIUS
2 Am 8,2.10
3 Rom 2,6

apleisti, stabai bus sulaužyti ir atvaiz-
dai sutrupinti, jūsų darbai sunaikinti.
7 Nužudytieji kris tarp jūsų ant žemės.
Tada jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.
8 Tačiau Aš paliksiu likutį, kuris
išvengs kardo tarp tautų. Jie gyvens
išsklaidyti tautose.
9 Išlikusieji, išsklaidyti tarp tautų ir
išvesti į nelaisvę, atsimins mane.
Aš jų pasileidusią ir nuo manęs
nusisukusią širdį palaušiu ir jų akis,
paleistuvingai žiūrėjusias į stabus,
atversiu, kad jie bjaurėsis patys sa-
vęs ir savo piktų darbų.
10 Jie žinos, kad Aš esu Viešpats ir kad
mano įspėjimai nebuvo tušti."
11 Taip sako Viešpats Dievas: „Plok
delnais, trypk kojomis ir sakyk: „Var-
gas Izraelio namams dėl jų piktybių.
Jie žus nuo kardo, bado ir maro.
12 Kas toli gyvena, mirs nuo maro,
kas arti – kris nuo kardo, kas išliks
gyvas – mirs badu. Taip Aš įvykdysiu
savo rūstybę jiems.
13 Tada jūs žinosite, kad Aš esu Vieš-
pats, kai jų nukautieji gulės tarp stabų,
aplink aukurus, kalvose ir ant kalnų,
po žaliuojančiais medžiais ir šakotais
ąžuolais, kur jie smilkė stabams
kvepiančius smilkalus.
14 Aš ištiesiu savo ranką ir padarysiu
kraštą tuščią, sunaikinsiu jų gyvenvie-
tes, pradėdamas nuo pietų dykumos
iki Diblos miesto. Tada jie žinos, kad
Aš esu Viešpats."

7 Viešpats kalbėjo:
2 „Žmogaus sūnau, taip sako Vieš-
pats Dievas Izraelio žemei: „Atėjo
galas visiems keturiems žemės pa-
kraščiams.
3 Dabar atėjo galas ir tau! Aš siųsiu

prieš tave savo rūstybę, teisiu tave
pagal tavo kelius, atlyginsiu už bjau-
rius darbus.
4 Aš nepažvelgsiu į tave su gailesčiu ir
man nebus gaila tavęs. Aš bausiu tave
už tavo kelius ir užleisiu ant tavęs tavo
bjaurystes. Tada jūs žinosite, kad Aš
esu Viešpats."
5 Viešpats Dievas sako: „Nelaimė ir
tik nelaimė ateina!
6 Atėjo galas! Galas atėjo – jis ieško
tavęs! Štai jis atėjo!
7 Atėjo tavo eilė būti sunaikintam,
krašto gyventojau! Atėjo sunai-
kinimo diena, o ne džiaugsmingų
šūksnių kalnuose.
8 Tuojau išliesiu savo rūstybę ant
tavęs, įgyvendinsiu savo pyktį. Aš
teisiu tave pagal tavo kelius ir atmo-
kėsiu tau už visas tavo bjaurystes.
9 Aš nepažvelgsiu į tave su gailes-
čiu ir man nebus gaila tavęs. Aš
atmokėsiu tau už tavo kelius ir tavo
bjaurystes. Tada žinosite, kad Aš –
Viešpats, kuris baudžia.
10 Štai diena atėjo, pražūtis prisiartino!
Neteisybė žydi, išdidumas žaliuoja!
11 Smurtas išaugo į nedorybės lazdą,
nieko neliks nei iš jų turto, nei iš
garbės, nei iš didybės.
12 Metas priartėjo, diena atėjo! Tene-
sidžiaugia pirkėjas ir teneliūdi parda-
vėjas, nes rūstybė ištiks juos visus.
13 Pardavėjas nebeatgaus parduotos
nuosavybės, nors ir gyvas tebebūtų,
nes sunaikinimas laukia visų, ir jis
nebus atšauktas; nė vienas nesustiprės
nedorai gyvendamas.
14 Pūskite trimitą, pasirenkite kovai!
Bet nė vienas neina į kovą, nes mano
rūstybė prieš visą jų daugybę.
15 Lauke kardas! Viduje maras ir
badas! Kas lauke, žus nuo kardo, kas
mieste, mirs nuo bado ir maro.
16 Jei kas išsigelbės, bus kaip slėnių
balandis kalnuose; jie visi dejuos dėl
savo nuodėmių.
17 Visų rankos nusilps ir keliai links.
18 Jie apsisiaus ašutinėmis, ir juos
apims baimė. Veidai paraus iš gėdos,
o galvos nupliks.
19 Jie išmes savo auksą ir sidabrą,
nes auksas ir sidabras neišgelbės jų
Viešpaties rūstybės dieną. Jie nepa-
tenkins savo sielų ir nepasisotins,
nes tai tapo jų suklupimo akmeniu.
20 Iš savo papuošalų, kuriais didžia-
vosi, jie pasidarė bjaurių atvaizdų.
Todėl jų brangenybes padariau be-
verčiais daiktais.
21 Aš atiduosiu juos svetimšaliams
kaip grobį, žemės nedorėliai išplėš
juos ir suterš.
22 Aš nusigręšiu nuo jų, leisiu išnie-
kinti savo šventyklą. Plėšikai įsilauš,
išnaikins ir apiplėš ją.
23 Nukalk grandinę, nes kraštas pil-
nas kruvinų nusikaltimų, o mieste
gausu smurto.
24 Aš atvesiu nuožmiausias tautas, ir
jie paveldės jų namus. Padarysiu galą
stipriojo pasipūtimui, ir jų šventos
vietos bus išniekintos.
25 Ateina sunaikinimas; jie ieškos
taikos, bet jos nebus.
26 Nelaimė seks nelaimę, gąsdinantys
pranešimai sklis vienas po kito. Jie
veltui ieškos pranašiškų regėjimų.
Kunigas nebepajėgs mokyti ir vy-
resnieji patarti.
27 Karalius gedės, kunigaikščiai bus
apimti siaubo, tauta palūš. Aš pada-
rysiu jiems taip, kaip jie darė, teisiu
juos taip, kaip jie teisė. Tada jie žinos,
kad Aš esu Viešpats."

4 Ez 5,11; Ez 12,20
5 2 Kar 21, 12.13
7 Ez 7,10; Sof 1,14.15
8 Ez 20,8.21
10 Ez 7,7
11 Jer 6,7; Jer 16,5.6
12 Pat 20,14; Iz 24,2
15 Jer 14,18
16 Ez 6,8; Ez 14,22
17 Iz 13,7
18 Am 8,10
19 Pat 11,4; Jer 15,13; Sof 1,18
20 Jer 7,30
21 2 Kar 24, 13; Jer 20,5
23 2 Kar 21, 16
24 2 Km 7, 20; Ez 21,31; Ez 24,21; Ez 28,7
26 Įst 32,23; Ps 74,9; Iz 47,11; Jer 4,20; Rd 2,9; Ez 20,1.3; Mch 3,6

8 Šeštaisiais metais, šešto mėnesio
penktą dieną, kai aš sėdėjau savo
namuose su Judo vyresniaisiais,
Viešpaties Dievo ranka palietė mane.
2 Aš pamačiau prieš save lyg de-
gantį pavidalą, kuris nuo juosmens
žemyn atrodė lyg liepsnojanti ugnis,
o nuo juosmens aukštyn – tarsi žė-
rintis gintaras.
3 Jis ištiesė ranką ir nutvėrė mane už
galvos plaukų. Dvasia pakėlė mane
tarp dangaus ir žemės ir nunešė mane
Dievo regėjime į Jeruzalę prie vidaus
kiemo vartų šiaurės pusėje, kur stovė-
jo pavydo stabas, kuris kėlė pavydą.
4 Ir ten aš pamačiau Izraelio Dievo
šlovę, kaip ją buvau matęs regėjime
lygumoje.
5 Jis man sakė: „Žmogaus sūnau,
pažvelk į šiaurės pusę." Aš pažvelgiau
į šiaurę, ir štai šiaurės pusėje prie
aukuro vartų, prie įėjimo, stovėjo
pavydo stabas.
6 Jis man kalbėjo toliau: „Žmogaus
sūnau, ar matai, ką jie daro? Izraelio
namai daro dideles bjaurystes, kad
Aš pasitraukčiau iš savo šventyklos.
Bet apsisuk, ir pamatysi dar dides-
nių bjaurysčių!"
7 Jis atvedė mane prie šventyklos
vartų ir parodė man sienoje skylę.
8 Jis liepė man: „Žmogaus sūnau, kask
po siena!" Prakasęs sieną, radau duris.
9 Jis liepė man: „Įeik ir pažiūrėk,
kokias baisias bjaurystes jie daro."
10 Įėjęs mačiau ant sienų roplių, nešva-
rių gyvūnų ir Izraelio stabų piešinius.
11 Prieš juos stovėjo septyniasdešimt
Izraelio vyresniųjų drauge su Jaa-
zaniju, Šafano sūnumi. Kiekvienas
laikė rankoje po smilkytuvą, iš kurių
kilo aukštyn tirštas smilkalų debesis.
12 Jis klausė: „Žmogaus sūnau, ar
matai, ką Izraelio vyresnieji tamsoje
daro, kiekvienas kambary priešais
savo stabus? Jie sako: „Viešpats pa-
liko kraštą, Jis nemato mūsų."
13 Jis vėl man tarė: „Apsisuk, ir pama-
tysi dar didesnių bjaurysčių."
14 Jis įvedė mane į Viešpaties namus
pro šiaurinius vartus. Čia sėdėjo
moterys, apraudančios Tamūzą.
15 Jis tarė man: „Žmogaus sūnau, ar
matai, kas čia vyksta? Apsisuk ir pa-
matysi bjaurysčių, didesnių už šitas."
16 Jis įvedė mane į vidinį Viešpaties
namų kiemą. Tarp Viešpaties šventyk-
los durų ir aukuro stovėjo maždaug
dvidešimt penki vyrai, nusigręžę
nuo Viešpaties šventyklos į rytus, ir
garbino saulę.
17 Jis tarė: „Žmogaus sūnau, ar matai,
kas čia vyksta? Ar tos bjaurystės,
kurias jie daro čia, yra tik smulkme-
na Judo namams? Jie pripildė kraštą
smurto ir atsisuko kurstyti mano rūs-
tybės. Jie laiko šaką prie savo nosies.
18 Aš išliesiu savo įtūžį, Aš nepa-
žvelgsiu į juos su gailesčiu ir man ne-
bus jų gaila. Nors jie garsiai šauksis
mano pagalbos, neišklausysiu jų."

9 Jis šaukė garsiu balsu man girdint:
„Ateikite, sprendimo miestui
vykdytojai! Kiekvienas atsineškite
naikinimo įrankį!"
2 Atėjo šeši vyrai nuo šiaurės aukš-
tutinių vartų. Kiekvienas atsinešė
naikinimo įrankį. Tarp jų buvo vyras,
apsivilkęs drobiniais drabužiais, su
rašymo reikmenimis prie juosmens.
Atėję jie sustojo prie varinio aukuro.
3 Izraelio Dievo šlovė pasitraukė nuo
cherubo, ant kurio ji būdavo, prie
šventyklos slenksčio. Jis šaukė dro-

8 SKYRIUS
1 Ez 1,3; Ez 3,22; Ez 14,1; Ez 20,1; Ez 33,31
2 Ez 1,4.26.27
3 Iš 20,4; Įst 32,16.21; Jer 7,30; Jer 32,34; Ez 3,14; Ez 5,11; Ez 11,1.24; Ez 40,2; Dan 5,5; Apd 8,39
4 Ez 1,28; Ez 3,12.22.23; Ez 9,3
6 2 Kar 23,4.5; Ez 5,11; Ez 8,9.17
10 Iš 20,4; Įst 4,16-18; Rom 1,23
11 Sk 11,16.25; Lk 10,1
12 Ps 14,1; Iz 29,15; Ez 9,9
16 Įst 4,19; Jer 2,27; Jer 32,33; Ez 11,1; Jl 2,17
17 Ez 9,9
18 Ez 5,11.13; Ez 7,4.9; Ez 9,5.10; Ez 16,42; Ez 24,13; Mch 3,4

9 SKYRIUS
2 Kun 16,4
3 Ez 3,23; Ez 8,4; Ez 10,4.18; Ez 11,22.23

biniais apsivilkusiam, kuris turėjo
rašymo priemonių:
4 „Pereik Jeruzalės miesto viduriu
ir paženklink kaktoje tuos žmones,
kurie dejuoja ir šaukia dėl mieste
daromų bjaurysčių.“
5 Kitiems, man girdint, Jis įsakė:
„Eikite paskui jį ir žudykite! Nesi-
gailėkite nieko.
6 Žudykite senius, jaunuolius, mer-
gaites, vaikus ir moteris, bet nelies-
kite turinčiųjų ženklą. Pradėkite nuo
mano šventyklos!“ Jie pradėjo nuo
vyresniųjų, buvusių prie šventyklos.
7 Jis jiems dar įsakė: „Sutepkite šven-
tyklą, pripildykite kiemus užmuštų.
Pradėkite!“ Jie ėjo ir žudė mieste
esančius.
8 Kai jie juos žudė, aš, likęs vienas,
kritau veidu į žemę ir šaukiau: „Vieš-
patie Dieve, argi sunaikinsi Izraelio
likutį, išliedamas savo rūstybę ant
Jeruzalės?“
9 Jis atsakė: „Izraelio ir Judo nusikal-
timas yra nepaprastai didelis; kraštas
pilnas kraujo ir miestas pasileidimo.
Jie sako: „Viešpats paliko žemę!
Viešpats nemato mūsų.“
10 Aš nepažvelgsiu į juos su gailesčiu
ir man nebus gaila jų. Aš užmesiu
jų darbus jiems ant galvos.“
11 Vyras, apsirengęs drobiniais, lai-
kantis rašymo priemones, pranešė:
„Padariau, kaip įsakei.“

10 Aš pažvelgiau aukštyn, ir štai
skliaute, virš cherubų galvų,
spindėjo lyg safyras, lyg į sostą pana-
šus pavidalas.
2 Dėvinčiajam drobiniais Jis kalbėjo:
„Eik tarp ratų po cherubais, rankomis
paimk žėruojančių anglių, esančių
tarp cherubų, ir išbarstyk jas mieste.“
Aš mačiau, kaip jis ėjo.
3 Cherubai stovėjo šventyklos pietų
pusėje. Kai vyras įėjo, debesis pripildė
vidinį kiemą.
4 Viešpaties šlovė pasitraukė nuo che-
rubo prie šventyklos įėjimo; debesiui
pripildžius namus, Viešpaties šlovės
spindesio buvo pilnas visas kiemas.
5 Cherubų sparnų šlamėjimas buvo
girdėti net išoriniame kieme lyg
visagalio Dievo balsas.
6 Kai Jis įsakė drobiniais apsirengu-
siajam: „Paimk ugnies tarp ratų po
cherubais“, šis ėjo ir atsistojo prie ratų.
7 Cherubas ištiesė ranką į ugnį, kuri
buvo tarp jų, paėmė jos ir padavė
ją vyrui, dėvinčiam drobiniais. Jis,
gavęs ugnies, išėjo.
8 Po cherubų sparnais buvo lyg žmo-
gaus rankos.
9 Aš stebėjau ir mačiau prie kiekvie-
no cherubo po ratą. Ratai žėrėjo lyg
krištolas.
10 Visi keturi ratai buvo vienodi ir
atrodė, lyg ratas būtų rate.
11 Jie galėjo judėti nepasisukę ketu-
riomis kryptimis. Į kurią pusę buvo
nukreipta galva, ten jie ir judėjo. Jie
nesigręžiojo atgal.
12 Visų keturių kūnai, nugaros, ran-
kos, sparnai ir ratai buvo pilni akių.
13 Man girdint, ratai buvo pavadinti
viesulu.
14 Kiekvienas cherubas turėjo keturis
veidus: pirmasis veidas buvo cheru-
bo, antrasis – žmogaus, trečiasis –
liūto, ketvirtasis – erelio.
15 Cherubai pakilo. Tai buvo tos
pačios būtybės, kurias mačiau prie
Kebaro upės.
16 Kai cherubai judėjo, su jais judė-
jo ir ratai. Kai cherubai pakeldavo

4 Jer 13,17; Apr 7,2.3; Apr 9,4; Apr 14,1
5 Ez 5,11; Ez 7,9
6 2 Km 36,17; Jer 25,29; Ez 8,11.12.16; Apr 9,4
8 Joz 7,6; Ez 11,13
9 2 Kar 21,16; Iz 29,15; Ez 8,12
10 Ez 5,11; Ez 7,4; Ez 8,18; Ez 11,21

10 SKYRIUS
1 Ez 1,22.26
2 Ez 1,13; Dan 10,5; Apr 8,5
3 1 Kar 8,10.11
4 Ez 1,28; Ez 11,22.23; Ez 43,5
5 Ps 29,3; Ez 1,24
8 Ez 1,8; Ez 10,21
9 Ez 1,15.16
11 Ez 1,17
12 Apr 4,6.8
14 Ez 1,6.10.11
15 Ez 1,3.5
16 Ez 1,19

sparnus pakilti nuo žemės, ratai ne-
atsitraukdavo nuo jų.
17 Kai anie sustodavo, stovėdavo ir
šie, nes būtybių dvasia buvo ratuose.
18 Viešpaties šlovė, pakilusi nuo šven-
tyklos durų, sustojo virš cherubų.
19 Man matant, cherubai pakėlė spar-
nus ir pakilo nuo žemės, o ratai pakilo
kartu su jais. Jie sustojo prie Viešpaties
šventyklos rytinių vartų, ir Izraelio
Dievo šlovė buvo virš jų.
20 Tai buvo tos pačios būtybės, kurias
mačiau prie Kebaro upės po Izraelio
Dievu. Aš supratau, kad tai buvo
cherubai.
21 Kiekvienas turėjo po keturis vei-
dus bei keturis sparnus. Po sparnais
buvo lyg žmogaus rankos.
22 Jų veidai atrodė taip pat, kaip
veidai, matyti prie Kebaro upės. Jie
judėjo tiesiai pirmyn.

11 Dvasia pakėlė mane ir nunešė
prie Viešpaties šventyklos ry-
tinių vartų. Ten, prie vartų, mačiau
dvidešimt penkis vyrus, tarp jų ir
kunigaikščius: Jaazaniją, Azūro sūnų,
ir Pelatiją, Benajo sūnų.
2 Jis tarė man: „Žmogaus sūnau, šitie
vyrai kuria pavojingus planus ir duo-
da piktus patarimus šiam miestui.
3 Jie sako: „Dar toli; statykime namus.
Šis miestas yra katilas, o mes – mėsa!“
4 Todėl, žmogaus sūnau, pranašauk
prieš juos.“
5 Viešpaties Dvasia nužengė ant ma-
nęs ir kalbėjo man: „Sakyk: „Taip
sako Viešpats: „Izraelio namai, Aš
žinau, ką jūs sakote ir ką galvojate.
6 Jūs daugelį nužudėte šiame mieste,
gatves pripildėte lavonų.“
7 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Jūsų užmuštieji – tai mėsa, o mies-

17 Ez 1,12.20.21
18 Ez 10,4
19 Ez 11,1.22
20 Ez 1,1.22
21 Ez 1,6.8; Ez 10,14; Ez 41,18.19
22 Ez 1,9.10.12

11 SKYRIUS
1 Ez 3,12.14; Ez 8,16; Ez 10,19
3 Jer 1,13; 2 Pt 3,4
5 Jer 16,17; Jer 17,10; Ez 2,2; Ez 3,24
6 Ez 7,23; Ez 22,2-6.9.12.27
7 Ez 11,9; Mch 3,2.3
8 Jer 42,16
9 Ez 5,8
10 Ps 9,16; Jer 39,6; Jer 52,10
11 Ez 11,3.7
12 Įst 12,30.31
13 Ez 9,8; Apd 5,5
16 Iz 8,14
17 Jer 3,12.18; Jer 24,5
18 Ez 37,23
19 Jer 32,39; Ez 18,31; Zch 7,12

tas – katilas. Bet Aš pašalinsiu jus iš
miesto.
8 Jūs bijote kardo, ir Aš atiduosiu jus
kardui, – sako Viešpats Dievas. –
9 Aš pašalinsiu jus iš miesto, atiduo-
siu svetimšaliams ir įvykdysiu jums
teismą.
10 Jūs krisite nuo kardo. Aš teisiu jus
prie Izraelio sienos, ir jūs žinosite, kad
Aš esu Viešpats.
11 Šis miestas nebus jums katilas ir
jūs nebūsite mėsa jame. Aš teisiu jus
prie Izraelio sienos.
12 Jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.
Jūs nesilaikėte mano įsakymų ir ne-
vykdėte mano sprendimų, bet elgėtės
kaip aplink jus gyvenantys pagonys.“
13 Man pranašaujant, mirė Pelatijas,
sūnus Benajo. Aš kritau veidu že-
mėn, balsiai šaukdamas: „Ak, Vieš-
patie Dieve, ar Tu visai sunaikinsi
Izraelio likutį?“
14 Viešpats atsakė:
15 „Žmogaus sūnau, tavo broliams,
taip, tavo broliams, gyvenantiems su
tavimi tremtyje, Jeruzalės gyventojai
sako: „Gyvenkite toli nuo Viešpaties,
o mums duotas šis kraštas!“
16 Todėl sakyk: „Taip sako Viešpats
Dievas: „Net jei Aš juos toli išvijau ir
išsklaidžiau tarp pagonių tautų, tačiau
būsiu jiems maža šventykla tuose
kraštuose.“
17 Todėl sakyk: „Taip sako Viešpats
Dievas: „Aš juos surinksiu ir sugrą-
žinsiu iš tų tautų, kuriose juos išsklai-
džiau, ir duosiu jiems Izraelio kraštą.
18 Sugrįžę jie pašalins visas šlykšty-
bes ir bjaurystes.
19 Aš duosiu jiems vieną širdį ir įdėsiu
jiems naują dvasią. Aš išimsiu iš jų
kūno akmeninę širdį ir duosiu jiems
minkštą širdį.

20 Jie laikysis mano įsakymų ir vykdys
mano nuostatus. Jie bus mano tauta,
ir Aš būsiu jų Dievas.
21 O kurių širdys seka šlykštybes ir
bjaurystes, tų darbus užmesiu jiems
ant jų galvų", – sako Viešpats Dievas.
22 Cherubai pakėlė sparnus, ratai pa-
judėjo su jais, o Izraelio Dievo šlovė
buvo virš jų.
23 Viešpaties šlovė pakilo iš miesto
vidurio ir nusileido ant kalno į rytus
nuo miesto.
24 Paskui Dvasia pakėlė mane ir Die-
vo Dvasios regėjimu nunešė mane
Chaldėjon pas tremtinius. Regėji-
mas, kurį mačiau, išnyko.
25 Aš papasakojau tremtiniams visa,
ką Viešpats man regėjime parodė ir
pasakė.

12 Viešpats man kalbėjo:
2 „Žmogaus sūnau, tu gyveni maiš-
tingoje tautoje, tarp žmonių, kurie
turi akis, bet nemato, turi ausis, bet
negirdi.
3 Todėl, žmogaus sūnau, susiruošk
sau mantą į tremtį ir, jiems matant,
dienos metu išeik. Jiems matant, iš
savo vietos persikelk į kitą vietą. Gal
jie susipras, nors ir yra maištingi.
4 Dienos metu išnešk savo mantą
kaip persikėlimo mantą, o pats išeik
vakare kaip einantis į tremtį.
5 Jiems matant, pralaužk sieną, užsi-
dėk daiktus ant pečių ir sutemus išeik
pro ją.
6 Užsidenk veidą, kad nematytum
krašto, nes Aš paskyriau tave ženklu
Izraelio namams."
7 Aš padariau, kaip man buvo įsakyta:
savo mantą kaip tremties mantą išne-
šiau dienos metu, vakare pralaužiau

20 Ps 105,45; Jer 24,7
21 Ez 9,10
22 Ez 1,19
23 Ez 8,4; Ez 9,3; Ez 43,2; Zch 14,4
24 Ez 8,3

12 SKYRIUS
2 Jer 5,21; Ez 2,3.5-8
6 Ez 4,3; Ez 24,24
9 Ez 2,5; Ez 17,12; Ez 24,19
10 Mal 1,1
11 2 Kar 25, 4.5.7; Ez 12,6
12 Jer 39,4; Jer 52,7
13 Jer 52,9. 11
14 Ez 5,2.10. 12
15 Ez 6,7.14; Ez 12,16.20
16 Ez 6,8-10
18 Ez 4,16
19 Ps 107,34; Zch 7,14

sieną. Kai sutemo, užsidėjęs daiktus
ant pečių, išėjau, jiems matant.
8 Rytą man Viešpats pasakė:
9 „Žmogaus sūnau, ar izraelitai ne-
klausė tavęs: „Ką darai?"
10 Sakyk jiems: „Taip sako Viešpats:
„Tai našta Jeruzalės kunigaikščiui ir
visiems izraelitams, kurie ten yra."
11 Sakyk: „Aš esu ženklas jums. Kaip
aš dariau, taip atsitiks jiems. Jie per-
sikels ir eis į nelaisvę."
12 Kunigaikštis, kuris yra tarp jų, už-
sidės mantą ant pečių, pralauš mūro
sieną ir sutemus pro ją išeis. Veidą jis
užsidengs, kad nematytų krašto.
13 Užmesiu ant jo savo tinklą, ir jis
pateks į mano spąstus. Aš nugabensiu
jį į Babiloną, chaldėjų kraštą. Tačiau
jis nematys to krašto, nes ten mirs.
14 Visus jo padėjėjus ir karių būrius
Aš išsklaidysiu po visus kraštus ir
ištrauksiu kardą jiems iš paskos.
15 Kai juos išsklaidysiu tarp tautų
įvairiuose kraštuose, tada jie žinos,
kad Aš esu Viešpats.
16 Bet Aš išsaugosiu mažą likutį nuo
kardo, bado ir maro, kad papasakotų
apie savo bjaurystes tautoms, kuriose
bus ištremti, tuomet jie žinos, kad Aš
esu Viešpats."
17 Viešpats man tarė:
18 „Žmogaus sūnau, valgyk duoną
krūpčiodamas ir gerk vandenį dre-
bėdamas bei sunerimęs.
19 Sakyk krašto žmonėms, kad Vieš-
pats Dievas apie Jeruzalės ir Izraelio
krašto gyventojus sako: „Jie su nerimu
valgys savo duoną ir su baime gers
vandenį, nes jų kraštas gali virsti
dykyne dėl smurto visų jame gyve-
nančių.
20 Miestai ištuštės, ir kraštas sunyks.

Tada jūs žinosite, kad Aš esu Vieš-
pats."
21 Viešpats vėl man kalbėjo:
22 „Žmogaus sūnau, kokia tai patarlė,
kurią vartojate Izraelio krašte, saky-
dami: „Dienos bėga, o pranašystės
neišsipildo"?
23 Tu sakyk jiems: „Taip sako Viešpats
Dievas: „Aš padarysiu galą šitai pa-
tarlei, ir ji Izraelyje nebebus girdima.
Jau atėjo laikas, ir visos pranašystės
išsipildys.
24 Daugiau nebebus melagingų re-
gėjimų ir apgaulingų pranašysčių
Izraelyje.
25 Aš, Viešpats, kalbėsiu, ir žodis,
kurį kalbėsiu, išsipildys ir nebus
atidėtas. Taip, dar jūsų, maištininkai,
dienomis, Aš paskelbsiu žodį ir jį
įvykdysiu", – sako Viešpats Dievas.
26 Viešpats man tarė:
27 „Žmogaus sūnau, izraelitai sako:
„Regėjimai, kuriuos pranašas regi, ir
jo pranašystės yra apie tolimą ateitį."
28 Todėl sakyk jiems: „Taip sako Vieš-
pats Dievas: „Mano žodžiai nebebus
atidedami, bet žodis, kurį kalbėjau,
išsipildys", – sako Viešpats Dievas.

13 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, pranašauk prieš
Izraelio pranašus, kurie pranašauja
tai, kas yra jų pačių širdyse: „Pasi-
klausykite Viešpaties žodžių!
3 Taip sako Viešpats: „Vargas kvai-
liems pranašams, sekantiems savo
pačių dvasia ir nieko nemačiusiems.
4 Izraeli, tavo pranašai yra lyg lapės
griuvėsiuose.
5 Jūs nestojote į Izraelio namų spragas
ir nestatėte sienų aplinkui juos, kad
atsilaikytų kovoje Viešpaties dieną.

22 Ez 11,3; Ez 12,27
23 Sof 1,14
24 Rd 2,14; Ez 13,6
25 Iz 14,24; Lk 21,33
27 Ez 12,22; Dan 10,14
28 Ez 12, 23.25

13 SKYRIUS
2 Jer 14,14; Jer 23,16.26; Ez 13,17; Ez 22,25-28
4 Gg 2,15
5 Ps 106,23
6 Jer 27,8-15; Ez 22,28
9 Ezr 2,59.62; Jer 20,3-6; Jer 23,30; Ez 11,10.12
10 Jer 6,14; Jer 8,11; Ez 22,28
11 Ez 38,22
14 Ez 13,9. 21.23; Ez 14,8
16 Jer 6,14; Jer 8,11; Jer 28,9
17 Ez 13,2; Ez 20,46; Ez 21,2
18 2 Pt 2,14

6 Jie kalbėjo apgaulę ir pranašavo
melą. Jie sakė: „Taip sako Viešpats",
kai Viešpats nebuvo jų siuntęs, ir su-
teikė viltį, kad jų žodžiai išsipildys.
7 Ar jūs ne apgaulę kalbėjote ir ne
melą pranašavote, sakydami: „Taip
sako Viešpats", kai Aš nekalbėjau.
8 Taip sako Viešpats Dievas: „Kadan-
gi jūs kalbėjote apgaulę ir pranaša-
vote melą, Aš esu prieš jus, – sako
Viešpats Dievas. –
9 Mano ranka bus prieš pranašus, re-
ginčius apgaulę ir pranašaujančius
melą. Jie nepriklausys mano tautai,
nebus įrašyti į Izraelio namų sąrašą
ir nesugrįš į Izraelio kraštą. Tada jūs
žinosite, kad Aš esu Viešpats Dievas.
10 Jie suvedžiojo mano tautą, sakyda-
mi: „Taika", kai nebuvo taikos. Vieni
stato sieną, kiti ją nubalina.
11 Sakyk tiems, kurie balina sieną, kad
ji sugrius, užėjus smarkiai liūčiai su
kruša ir siaučiant vėjui.
12 Kai ji sugrius, ar neklaus jūsų: „Kur
tinkas, kuriuo aptepėte sieną?"
13 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš už-
sirūstinęs užleisiu griaunančią audrą ir
smarkų lietų. Lietus nuplaus tinką, ir
mano rūstybės kruša sunaikins sieną.
14 Aš nugriausiu jūsų kalkėmis ap-
teptą sieną iki pamatų. Ji grius, ir jūs
žūsite kartu su ja. Tada žinosite, kad
Aš esu Viešpats.
15 Aš išliesiu savo rūstybę ant sienos ir
tų, kurie ją balino, ir sakysiu: „Nebėra
sienos ir ją balinusiųjų,
16 Izraelio pranašų, Jeruzalei prana-
šavusių taiką, kai taikos nebuvo", –
sako Viešpats Dievas.
17 Tu, žmogaus sūnau, atsisuk į tautos
dukteris, kurios pranašauja, kas jų
širdyse, ir pranašauk prieš jas.
18 Sakyk joms: „Taip sako Viešpats

Dievas: „Vargas moterims, siuvan-
čioms burtų raiščius rankoms ir šydus
visų žmonių galvoms, kad juos su-
gautų. Ar, gaudydamos mano tautos
žmones, pačios tikitės išlikti gyvos?
19 Jūs teršiate mane tautoje dėl saujos
miežių ir dėl duonos kąsnio, pražudy-
damos sielas, kurios neturėtų pražūti,
ir palikdamos gyvas sielas, kurios
neturėtų gyventi, meluodamos mano
tautai, kuri klauso jūsų melų.“
20 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Aš esu prieš raiščius, kuriais gau-
dote sielas lyg paukščius, Aš juos
nuplėšiu nuo jūsų rankų ir sugau-
tuosius paleisiu į laisvę.
21 Taip pat nuplėšiu šydus ir savo
tautą išlaisvinsiu iš jūsų rankų. Tada
žinosite, kad Aš esu Viešpats.
22 Kadangi savo melais jūs nuliūdino-
te teisiojo širdį, kurios Aš nenorėjau
liūdinti, o nedorėlio rankas, žadė-
damos gyvenimą, sustiprinote, kad
nepaliktų savo piktų kelių,
23 todėl jūs neberegėsite tuščių regė-
jimų ir liausitės žyniavusios, nes Aš
išgelbėsiu savo tautą iš jūsų rankų,
ir jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats.“

14 Keli Izraelio vyresnieji atėjo
pas mane ir atsisėdo priešais.
2 Viešpats kalbėjo man:
3 „Žmogaus sūnau, šitie vyrai pasistatė
stabus savo širdyse ir tai, kas veda į
nusikaltimą, yra prieš jų akis. Argi
klausiamas turėčiau jiems atsakyti?
4 Todėl sakyk jiems: „Taip sako Vieš-
pats Dievas: „Kiekvienam izraelitui,
kuris pasistato stabus savo širdyje
bei žiūri į tai, kas veda į nusikaltimą,
ir ateina pas pranašą, Aš, Viešpats,
atsakysiu pagal jo stabų daugybę.
5 Aš susigrąžinsiu Izraelio namų

19 Mch 3,5
21 Ez 13,9
22 Jer 23,14; Jer 28,15
23 Mch 3,5.6

14 SKYRIUS
1 Ez 8,1; Ez 20,1; Ez 33,31
3 2 Kar 3,13; Iz 1,15; Jer 11,11; Ez 7,19; Ez 20,3.31; Sof 1,3
6 1 Sam 7,3; Neh 1,9; Iz 2,20; Iz 30,22; Iz 55,6.7; Ez 18,30
8 Kun 17,10; Kun 20,3.5.6; Sk 26,10; Įst 28,37; Jer 44,11; Ez 5,15; Ez 6,7; Ez 13,14; Ez 15,7
9 1 Kar 22,23; Job 12,16; Iz 66,4; Jer 4,10; 2 Tes 2,11
11 Ps 119,67.71; Jer 31,18.19; Ez 11,20; Ez 37,27; Hbr 12,11
13 Kun 26,26; 2 Kar 25,3; Iz 3,1; Jer 52,6; Ez 4,16; Ez 5,16
14 Pat 11,4; Jer 15,1
15 Kun 26,22; Sk 21,6; Ez 5,17; Ez 14,21
16 Ez 14,14.18.20; Ez 15,8; Ez 33,28.29

širdis, kadangi per savo stabus jie
atsitraukė nuo manęs.“
6 Todėl sakyk izraelitams: „Taip sako
Viešpats Dievas: „Atsiverskite nuo
stabų ir nusigręžkite nuo visų savo
bjaurysčių.“
7 Jei izraelitas ar ateivis, gyvenantis
Izraelyje, kuris pasistatė stabus savo
širdyje ir žiūri į tai, kas veda į nusi-
kaltimą, ateis pas pranašą pasiklaus-
ti, tam Aš pats, Viešpats, atsakysiu.
8 Aš atsigręšiu prieš jį ir padarysiu jį
ženklu bei patarle, išnaikindamas jį
iš savo tautos. Tada jūs žinosite, kad
Aš esu Viešpats.
9 Jei pranašas leisis suklaidinamas ir
duos atsakymą, tai Aš, Viešpats, bū-
siu suklaidinęs tą pranašą. Aš ištiesiu
savo ranką prieš jį ir išnaikinsiu iš
savo tautos Izraelio.
10 Jie abu atsakys už nusikaltimą;
pranašo kaltė bus ta pati, kaip ir
klausiančiojo,
11 kad izraelitai ateityje nebeatsi-
trauktų nuo manęs ir nebenusikalstų,
bet būtų mano tauta ir Aš būčiau jų
Dievas.“
12 Viešpats kalbėjo man:
13 „Žmogaus sūnau, jei kuris kraštas
nusikalstų ir sulaužytų ištikimybę
man, Aš bausiu jį: atimsiu duonos
ramstį, siųsiu badą kraštui ir išnaikin-
siu žmones bei gyvulius.
14 Jei Nojus, Danielius ir Jobas būtų
tarp jų, tai jie savo teisumu išgelbėtų
tik savo gyvybes, – sako Viešpats
Dievas. –
15 Jei atiduočiau kraštą laukiniams
žvėrims ir jie kraštą paverstų dykyne,
per kurią neina joks žmogus dėl žvėrių
baimės,
16 ir jame būtų tie trys vyrai, kaip Aš
gyvas, – sako Viešpats Dievas, – jie

neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų,
tik patys išsigelbėtų, o kraštas virstų
dykyne.
17 Jei Aš atiduočiau kraštą kardui,
sakydamas: „Karde, eik per kraštą
ir išnaikink žmones ir gyvulius“,
18 ir jame būtų tie trys vyrai, kaip Aš
gyvas, – sako Viešpats Dievas, – jie
neišgelbėtų nei sūnų, nei dukterų, tik
jie vieni būtų išgelbėti.
19 Arba jei siųsčiau kraštui marą ir
išliečiau savo rūstybę, praliedamas
kraują ir išnaikindamas žmones bei
gyvulius,
20 ir jame būtų Nojus, Danielius ir
Jobas, kaip Aš gyvas, – sako Viešpats
Dievas, – jie savo teisumu neišgel-
bėtų nei sūnų, nei dukterų, tik savo
gyvybes.“
21 Taip sako Viešpats Dievas: „Tuo
labiau, kai Aš, norėdamas Jeruzalėje
išnaikinti žmones ir gyvulius, siųsiu
savo keturias bausmes: kardą, badą,
laukinius žvėris ir marą.
22 Tačiau mieste liks likutis, kuris bus
išvestas su savo sūnumis ir dukteri-
mis. Jiems atėjus pas jus, jūs matysite
jų kelius bei darbus ir būsite paguosti
dėl nelaimės, kurią siunčiau Jeruza-
lei, dėl visko, ką aš jai siunčiau.
23 Jie paguos jus, kai pamatysite jų
kelius ir darbus, ir žinosite, kad visa,
ką padariau Jeruzalei, nebuvo be
priežasties“, – sako Viešpats Dievas.

15 Viešpats kalbėjo man:

2 „Žmogaus sūnau, kuo geresnis vyn-
medis, lyginant jį su kitais medžiais,
ar jo šaka – tarp miško medžių?
3 Ar iš jo daro ką nors, ar naudoja
padaryti kabliui kam nors pakabinti?
4 Jis tinka tik sudeginti. Jo abu galai
sudega, o vidurys pajuoduoja. Ar jis
dar kam nors tinka?
5 Jei sveikas netiko jokiam daiktui
pagaminti, tai ką kalbėti, kai jis sude-
ga – iš jo jokios naudos!“
6 Todėl Viešpats Dievas sako: „Aš
padarysiu Jeruzalės gyventojams kaip
vynmedžiui, kuris sudega ugnyje.
7 Aš atgręšiu prieš juos savo veidą, ir,
išėję iš vienos ugnies, jie sudegs kitoje.
Jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats, kai
Aš atgręšiu prieš juos savo veidą.
8 Kraštą paversiu dykuma, nes jie
sulaužė ištikimybę man“, – sako
Viešpats Dievas.

16 Viešpats kalbėjo man:

2 „Žmogaus sūnau, atskleisk Jeruza-
lei jos bjaurystes
3 ir sakyk: „Taip kalba Viešpats Die-
vas Jeruzalei: „Tu esi kilusi ir gimusi
iš Kanaano krašto. Tavo tėvas buvo
amoritas, o motina – hetitė.
4 Kai tu gimei, tavo virkštelė nebuvo
nupjauta, nebuvai nuplauta vandeniu
nei ištrinta druska, nei vystyklais
suvystyta.
5 Nė vienas nepažvelgė į tave su
gailesčiu ir nepadėjo tau. Kai gimei,
buvai išmesta laukan; tavo siela buvo
bevertė tą dieną, kai gimei.
6 Aš ėjau pro šalį ir, matydamas tave
gulinčią kraujyje, tariau: „Gyvenk!“
Sakiau tau, gulinčiai savo kraujyje:
„Gyvenk!“
7 Aš užauginau tave kaip lauko auga-
lą. Tu užaugai, subrendai, tapai labai
graži, iškilo krūtinė, užaugo plaukai,
tačiau tu buvai plika ir nuoga.
8 Kai Aš eidamas pažiūrėjau į tave,
buvo atėjęs tavo meilės laikas. Aš ap-

17 Kun 26,25; Ez 5,12; Ez 21,3.4; Ez 25,13; Ez 29,8; Ez 38,21; Sof 1,3
18 Ez 14,14
19 2 Sam 24,15; Ez 7,8; Ez 38,22
20 Ez 14,14
21 Ez 5,17; Ez 33,27; Am 4,6-10; Apr 6,8
22 2 Kar 25,11.12; Ezr 2,1; Ez 6,8; Ez 12,16; Ez 20,43; Ez 36,20
23 Jer 22,8.9

15 SKYRIUS
4 Jn 15,6
7 Iz 24,18; Ez 7,4; Ez 14,8

16 SKYRIUS
2 Ez 20,4; Ez 22,2
3 Ez 16,45; Ez 21,30
4 Oz 2,3
7 Iš 1,7
8 Pr 22,16-18; Iš 19,5; Iš 24,6-8; Rūt 3,9

dengiau tavo nuogumą savo apsiaus-
tu, prisiekiau tau, padariau su tavimi
sandorą, – sako Viešpats Dievas, – ir
tu tapai mano.
9 Aš apiploviau tave vandeniu, nuplo-
viau tavo kraują, patepiau aliejumi,
10 aprengiau margais drabužiais,
apaviau brangiais odiniais sandalais,
apgaubiau plona drobe, uždėjau
šilkinį šydą
11 ir papuošiau papuošalais: ant ran-
kų užmoviau apyrankes, ant kaklo
grandinėlę,
12 į nosį įvėriau žiedą, į ausis – aus-
karus ir ant galvos uždėjau puikų
vainiką.
13 Tu pasipuošei auksu ir sidabru, plo-
na drobe, šilkais ir margais audiniais;
valgei kvietinius miltus, medų ir
aliejų; buvai graži ir pasiekei kara-
lišką didybę.
14 Garsas apie tave sklido tautose dėl
tavo grožio, nes, pasipuošusi papuo-
šalais, kuriuos tau daviau, pasiekei
tobulą grožį, – sako Viešpats Dievas. –
15 Bet, pasitikėdama savo grožiu, tu
pradėjai paleistuvauti ir atsiduodavai
kiekvienam praeiviui.
16 Savo margais drabužiais papuošei
aukštumas ir paleistuvavai jose. Taip
nebus, taip niekada nebus!
17 Iš mano tau duotų aukso ir sidabro
papuošalų pasidarei vyrų atvaizdus
ir paleistuvavai su jais.
18 Tu savo margais audiniais apden-
gei juos ir mano aliejų bei smilkalus
aukojai jiems.
19 Tau duotą maistą: kvietinius mil-
tus, aliejų ir medų – tu aukojai jiems
kaip maloniai kvepiančius smil-
kalus. Taip iš tiesų ir buvo, – sako
Viešpats Dievas. –
20 Net savo sūnus ir dukteris, kuriuos
man pagimdei, aukojai jiems praryti.
Ar dar neužteko tau paleistuvystės,
21 kad mano vaikus žudei ir aukojai
jiems, leisdama per ugnį?
22 Taip elgdamasi ir paleistuvaudama,
neatsiminei savo jaunystės dienų, kai
plika ir nuoga gulėjai savo kraujyje.
23 Po visų tavo nedorybių – vargas,
vargas tau! – sako Viešpats Dievas. –
24 Tu pasistatei paleistuvystės namus
ir įrengei aukštumas kiekvienoje
gatvėje.
25 Kiekvienos gatvės pradžioje įsiren-
gei aukštumas ir savo grožį apdrabstei
purvais, atsiduodama kiekvienam
praeiviui ir daugindama savo paleis-
tuvystes.
26 Tu svetimavai su kaimynais, au-
galotais egiptiečiais, daugindama
savo paleistuvystes ir tuo sukeldama
mano pyktį.
27 Štai dabar Aš ištiesiau savo ranką
virš tavęs ir atėmiau tavo dalį, ir
atidaviau tave toms, kurios tavęs ne-
kenčia, – filistinų dukterims, kurios
gėdijosi tavo gašlumo.
28 Tu ištvirkavai su asirais, nes buvai
nepasotinama, bet ir su jais negalė-
jai pasitenkinti.
29 Tavo paleistuvystės padaugėjo nuo
Kanaano krašto iki Chaldėjos, bet
ir to tau dar neužteko.
30 Kokia nusilpusi tavo širdis, – sako
Viešpats Dievas, – jei tu darei visa
tai kaip begėdė paleistuvė.
31 Kiekvienoje gatvėje ir kiekvienoje
aikštėje įrengei paleistuvystės namus
ir aukštumas. Tu nebuvai paprasta
paleistuvė, nes paniekinai užmokestį,
32 bet svetimautoja žmona, kuri savo
vyro vieton priima svetimus.
33 Jie duoda dovanas paleistuvėms,
bet tu pati davei dovanas savo mei-

11 Pr 24,22. 47; Pat 1,9
13 Įst 32,13. 14; Ps 48,2
14 Rd 2,15
15 Iz 1,21; Iz 57,8
16 Ez 7,20
19 Oz 2,8
20 Jer 7,31
21 Jer 19,5
22 Jer 2,2; Ez 16,4-6
24 Jer 2,20; Jer 3,2; Jer 11,13
25 Pat 9,14
26 Įst 31,20; Ez 20,7.8
27 Ez 16,57
28 Jer 2,18. 36
29 Ez 23,14-17
31 Iz 52,3; Ez 16,24.39
33 Oz 8,9.10

lužiams ir papirkdavai juos, kad jie
ateitų pas tave.
34 Tavo ištvirkavimas buvo ne toks,
koks kitų moterų. Ne paskui tave
sekiojo, bet tu duodavai užmokestį,
o pati nieko negaudavai. Tuo tu
skyreisi iš kitų."
35 Paleistuve, išgirsk Viešpaties žodį!
36 „Kadangi tu atidengei savo gėdą,
ištvirkaudama su meilužiais, su savo
bjauriais stabais, ir aukojai jiems
savo vaikų kraują,
37 todėl Aš surinksiu visus tavo mei-
lužius, kuriuos mylėjai, ir tuos, kurių
nekentei. Aš juos surinksiu iš visur ir
atidengsiu jiems visą tavo nuogumą.
38 Aš teisiu tave, kaip teisiamos sve-
timautojos ir praliejančios kraują.
Rūstaudamas ir pavydėdamas pra-
liesiu tavo kraują.
39 Atiduosiu tave į jų rankas, ir jie
sugriaus tavo paleistuvystės namus
ir sunaikins aukštumas. Jie nuplėš
tau drabužius, atims papuošalus ir
paliks tave pliką ir nuogą.
40 Susirinkę prieš tave, jie užmėtys
tave akmenimis, sukapos kardu,
41 sudegins tavo namus ir įvykdys
teismo sprendimą daugelio moterų
akivaizdoje. Taip padarysiu galą
tavo paleistuvystei, ir tu nebedalysi
daugiau dovanų savo meilužiams.
42 Taip mano rūstybė prieš tave nurims
ir pavydas liausis. Aš būsiu ramus ir
nebepyksiu.
43 Tu neatsiminei savo jaunystės die-
nų, bet savo elgesiu supykdei mane,
todėl visus tavo darbus suverčiau
tau ant galvos.
44 Kiekvienas, kas vartoja patarles,
sakys apie tave: „Kokia motina,
tokia ir duktė."
45 Tu esi duktė savo motinos, kuri pa-
liko savo vyrą ir vaikus; tu esi sesuo
savo seserų, kurios paliko savo vyrus
ir vaikus. Jūsų motina buvo hetitė, o
tėvas amoritas.
46 Tavo vyresnioji sesuo yra Sama-
rija su savo dukterimis, gyvenanti
tau iš kairės. Tavo jaunesnioji sesuo,
gyvenanti tau iš dešinės, yra Sodo-
ma su savo dukterimis.
47 Tačiau tu nevaikščiojai jų keliais
ir nesielgei pagal jų bjaurystes, nes
to buvo per maža tau, tu iškrypai
labiau už jas visu savo elgesiu.
48 Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats
Dievas, – tavo sesuo Sodoma su savo
dukterimis nesielgė taip, kaip tu ir
tavo dukterys.
49 Tavo sesers Sodomos nedorybė
buvo puikybė, duonos perteklius
bei jos ir jos dukterų dykinėjimas;
beturčiui ir vargšui jos nepadėjo.
50 Jos kėlėsi puikybėn ir darė bjau-
rystes mano akivaizdoje. Todėl Aš
sunaikinau jas.
51 Samarija nepadarė nė pusės tavo
nuodėmių. Tu ją pralenkei savo bjau-
rystėmis. Tavo seserys yra teisesnės
už tave.
52 Tu, kuri smerkei savo seseris, kentėk
gėdą dėl nuodėmių, kurias padarei,
kurios bjauresnės už jų nuodėmes.
Jos yra teisesnės už tave. Rausk ir
kęsk savo gėdą, nes tu pateisinai
savo seseris.
53 Kai Aš parvesiu Sodomos ir jos duk-
terų ištremtuosius, taip pat Samarijos
ir jos dukterų ištremtuosius, parvesiu
ir tavo ištremtuosius kartu su jais,
54 kad kęstum savo gėdą ir raustum
dėl visko, ką darei, būdama joms
paguoda.
55 Tavo seserys, Sodoma ir jos dukte-
rys bei Samarija ir jos dukterys, sugrįš

36 Jer 2,34
37 Rd 1,8
38 Pr 9,6; Kun 20,10
39 Ez 16,24.31; Oz 2,3
40 Ez 23,45-47; Jn 8,5.7
41 Įst 13,16; Ez 5,8; Ez 23,10.27.48
42 Ez 5,13; Ez 21,17
43 Ps 78,42; Ez 9,10; Ez 11,21; Ez 22,31
45 Ez 16,3; Ez 23,2-4
46 Iz 1,10
47 Ez 5,6.7
48 Mt 10,15; Mt 11,24
49 Pr 13,10
50 Pr 13,13; Pr 18,20; Pr 19,5.24
51 Jer 3,8-11; Ez 23,11
53 Iz 1,9; Jer 20,16
54 Ez 14,22

į savo ankstesniąją būklę, tada tu ir
tavo dukterys sugrįšite į ankstesnią-
ją savo būklę.
56 Savo sesers Sodomos vardo nė ne-
minėdavai savo puikybės dienomis,
57 kol nebuvo atidengtos tavo nedory-
bės. Dabar tu esi pajuoka ir panieka
Sirijos dukterims ir visiems aplinkui
gyvenantiems bei filistinų dukterims.
58 Tu kentėjai už savo ištvirkavimą
ir bjaurystes“, – sako Viešpats.
59 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš
pasielgsiu su tavimi taip, kaip tu
pasielgei su manimi. Tu paniekinai
priesaiką ir sulaužei sandorą.
60 Tačiau Aš atsiminsiu savo sandorą
su tavimi, padarytą tavo jaunystės
dienomis, ir sudarysiu su tavimi
amžiną sandorą.
61 Tada atsiminusi savo kelius, tu gė-
dysies, kai priimsi savo seseris, vyres-
niąją ir jaunesniąją, kurias duosiu tau
kaip dukteris, bet ne dėl tavo sandoros.
62 Aš įtvirtinsiu savo sandorą su tavi-
mi, ir tu žinosi, kad Aš esu Viešpats.
63 Tu atsiminsi, būsi suglumusi ir iš
gėdos neatversi burnos, kai tau at-
leisiu visa, ką darei“, – sako Viešpats
Dievas.

17 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, užmink mįslę ir
papasakok šį palyginimą Izraeliui.
3 Sakyk: „Taip sako Viešpats Dievas:
„Didelis erelis, ilgais išskėstais spar-
nais su įvairiaspalvėmis plunksno-
mis, atskrido į Libaną. Jis nulaužė
kedro viršūnę,
4 nuskynė jauną ūglį ir, nunešęs jį į
pirklių kraštą, pasodino prekybos
mieste.
5 Tada jis paėmė šios žemės sėklą ir

57 2 Kar 16,5; Ez 16,27
58 Ez 23,49
59 Įst 29,12; Ez 17,13
60 Ps 106,45; Iz 55,3
61 Jer 31,31; Ez 20,43; Ez 36,31; Gal 4,26
62 Oz 2,19.20
63 Ez 36,31.32; Rom 3,19

17 SKYRIUS
2 Ez 20,49; Ez 24,3
3 2 Kar 24,12; Ez 17,12
5 Įst 8,7-9; Iz 44,4
6 Ez 17,14
7 Ez 17,15
9 2 Kar 25,7
10 Oz 13,15
12 2 Kar 24,11-16; Ez 2,3-5; Ez 12,9
13 2 Kar 24,17; 2 Krn 36,13
14 Ez 29,14
15 Įst 17,16; 2 Kar 24,20; Ez 17,9
16 Ez 12,13

pasodino ją derlingoje dirvoje. Paso-
dino prie gausių vandenų lyg gluosnį.
6 Ji augo ir tapo žemu, vešliu vyn-
medžiu, kurio šakelės krypo jo link,
o šaknys – vijosi po juo. Taip ji tapo
vynmedžiu, leido šakeles ir ūglius.
7 Atskrido kitas didelis erelis, ilgais
sparnais ir su daugybe plunksnų.
Vynmedis kreipė į jį savo šaknis ir
tiesė į jį šakeles iš savo lysvės, kad
šis jį palaistytų.
8 Jis buvo pasodintas drėgnoje, der-
lingoje žemėje, kur galėjo vešliai
augti, leisti šakeles, nešti vaisius ir
būti puikiu vynmedžiu.“
9 Sakyk: „Taip sako Viešpats Dievas:
„Ar jis vešės? Ar erelis neišraus jo
šaknų ir nesudraskys vaisių, ar jo
žaliuojančios šakelės nenuvys? Ne-
reikės ir daugelio vyrų didelės jėgos,
kad jį išrautų.
10 Ar jis persodintas augs? Ar kai
rytų vėjas jį palies, jis nenuvys? Jis
nudžius lysvėje, kurioje auga.“
11 Viešpats vėl man kalbėjo:
12 „Kalbėk maištingai tautai: „Ar ne-
suprantate, ką tai reiškia? Štai atėjo
Babilono karalius į Jeruzalę, paėmė
karalių su kunigaikščiais ir nusivedė
juos į Babiloną.
13 Su karaliaus palikuoniu jis sudarė
sandorą ir jį prisaikdino. Krašto
galinguosius jis išgabeno,
14 kad karalystė būtų pažeminta ir
neklestėtų, kad ji išliktų, laikyda-
masi jo sandoros.
15 Bet tas sukilo prieš jį ir siuntė pa-
siuntinius į Egiptą, prašydamas žirgų
ir žmonių. Ar jam seksis? Ar išliks
tas, kuris taip daro? Ar, sulaužęs
sandorą, jis bus išgelbėtas?
16 Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats
Dievas, – jis mirs Babilone, krašte to

karaliaus, kuris padarė jį karaliumi,
kurio priesaiką jis paniekino ir su-
laužė sandorą.
17 Faraonas su didele kariuomene bei
daugybe karių jam nepadės, kai ba-
biloniečiai bus supylę pylimus ir pa-
darę įtvirtinimus žmonių pražūčiai.
18 Jis paniekino priesaiką ir sulaužė
sandorą, kai buvo padavęs ranką ir
prisiekęs. Tai padaręs, jis neištrūks."
19 Todėl Viešpats Dievas sako: „Ka-
dangi jis mano priesaiką paniekino
ir mano sandorą sulaužė, kaip Aš
gyvas – atlyginsiu jam už tai.
20 Aš jį pagausiu, nugabensiu į Ba-
biloną ir ten su juo bylinėsiuosi dėl
ištikimybės sulaužymo.
21 Jo karių rinktiniai būriai kris nuo
kardo; kurie išliks, tuos išsklaidysiu
į visus vėjus. Tada jūs žinosite, kad
Aš, Viešpats, tai kalbėjau."
22 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš
pats aukšto kedro viršūnę nulaušiu,
ūglį nuskinsiu ir pasodinsiu aukštai
iškilusiame kalne.
23 Jis, pasodintas aukštame Izraelio
kalne, išleis šakas, neš vaisių ir iš-
augs didingu kedru. Įvairūs sparnuo-
čiai gyvens po juo, paukščiai kraus
lizdus jo šakų ūksmėje.
24 Visi krašto medžiai žinos, kad Aš,
Viešpats, pažeminau aukštą medį ir
paaukštinau žemą, žaliuojantį medį
nudžiovinau ir sausą medį padariau
žaliuojantį. Aš, Viešpats, pasakiau
ir įvykdžiau."

18 Viešpats kalbėjo man:
2 „Ką reiškia ta patarlė, kurią vartoja-
te Izraelio krašte, sakydami: „Tėvai
valgė rūgščių vynuogių, o vaikams
dantys atšipo?"
3 Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats
Dievas, – šios patarlės nebevartosite
Izraelyje.
4 Visi žmonės yra mano: ir tėvas, ir
sūnus. Siela, kuri nusikalsta, mirs.
5 Jei žmogus yra teisus ir daro, kas
yra teisinga ir teisėta:
6 nevalgo aukštumose, negarbina
Izraelio stabų, neišniekina artimo
žmonos, nesiartina prie moters jos
mėnesinių metu,
7 nė vieno neskriaudžia, skolininkų
užstatą grąžina, neapiplėšia, išalku-
sį pamaitina, nuogą aprengia,
8 neskolina už nuošimčius ir nerei-
kalauja grąžinti su palūkanomis,
nedaro neteisybės, teisingai teisia,
9 laikosi mano nuostatų ir vykdo mano
sprendimus – toks yra teisus; jis tikrai
bus gyvas, – sako Viešpats Dievas. –
10 Jeigu jam gimsta plėšikas sūnus,
praliejantis kraują, kuris daro šiuos
dalykus:
11 valgo aukštumose, išniekina arti-
mo žmoną,
12 skriaudžia vargšą ir beturtį, plė-
šikauja, negrąžina užstato, garbina
stabus, daro bjaurius dalykus,
13 skolina už nuošimčius, reikalauja
daugiau, negu davė, – argi toks turėtų
likti gyvas? Ne, jis neliks gyvas! Kas
taip elgiasi – mirs. Jo kraujas kris
ant jo.
14 Bet jei jam gims sūnus, kuris matys
tėvo nusikaltimus, susipras ir neda-
rys nieko panašaus:
15 nevalgys aukštumose, negarbins
Izraelio stabų, neišniekins artimo
žmonos,
16 nė vieno neskriaus, nesulaikys už-
stato, neplėšikaus, pamaitins alkaną,
nuogą aprengs,

17 Jer 37,7; Jer 52,4
20 Ez 12,13; Ez 20,36
21 Ez 12,14.15; Ez 22,15
22 Ps 2,6; Iz 53,2; Zch 3,8
23 Iz 2,2.3; Dan 4,12
24 Ez 22,14; Am 9,11

18 SKYRIUS
2 Rd 5,7
4 Sk 16,22; Sk 27,16; Rom 6,23
6 Kun 18,19.20; Kun 20,10.18; Ez 22,9
7 Iš 22,21; Įst 15,7.11; Įst 24,12; Iz 58,7
8 Iš 22,25; Zch 8,16
9 Am 5,4
10 Sk 35,31
12 Ez 8,6.17
13 Kun 20,9.11-13.16.27
15 Ez 18,6

17 neskriaus nė vieno, neims nuošim-
čių ir nereikalaus grąžinti su palū-
kanomis, laikysis mano nuostatų
ir vykdys mano sprendimus, – toks
nemirs dėl savo tėvo kaltės, bet bus
gyvas.
18 Jo tėvas, skriaudęs bei prievarta-
vęs brolį ir daręs pikta visiems, mirs
dėl savo nusikaltimų.
19 Jūs klausiate: „Kodėl sūnus neatsa-
ko už tėvo nusikaltimus?“ Jei sūnus
darė, kas yra teisinga ir teisu, bei laikė-
si mano nuostatų, jis tikrai liks gyvas.
20 Siela, kuri nusikalsta, mirs. Sūnus
neatsakys už tėvo nusikaltimą, o
tėvas neatsakys už sūnaus kaltes.
Teisusis gaus teisiojo atpildą, o ne-
dorėlio nedorybės bus ant jo paties.
21 Jei nedorėlis atsivers nuo savo
nusikaltimų, laikysis mano nuostatų
ir darys, kas yra teisinga ir teisu, jis
tikrai liks gyvas ir nemirs.
22 Ankstesni nusikaltimai bus užmiršti
ir jam neįskaityti; jis bus gyvas dėl
savo teisumo.
23 Argi Aš noriu nedorėlio mirties, –
sako Viešpats Dievas, – o ne kad jis
gręžtųsi nuo savo kelių ir būtų gyvas?
24 Jei teisusis nusigręš nuo savo teisu-
mo, elgsis neteisingai ir darys visas
bjaurystes, kurias daro nedorėliai,
argi jis gyvens? Ne, jo teisumo darbai
nebus jam įskaityti. Jis mirs savo nu-
sikaltimuose ir nuodėmėse.
25 Jūs sakote: „Viešpaties kelias ne-
teisingas!“ Paklausyk, Izraeli! Ar
mano kelias neteisingas? Ar ne jūsų
kelias yra neteisingas?
26 Jei teisusis nusigręš nuo savo teisu-
mo ir padarys nusikaltimą, jis mirs
dėl jo; dėl savo nusikaltimo jis mirs.
27 Jei nedorėlis nusigręš nuo savo
nedorybės ir darys, kas yra teisinga
ir teisu, jis išgelbės savo gyvybę.
28 Kadangi jis susiprato ir atsisakė
savo piktų darbų, jis tikrai liks gyvas,
jis nemirs.
29 Izraelis sako: „Viešpaties kelias
neteisingas.“ Izraeli, argi mano kelias
neteisingas? Argi ne jūsų kelias yra
neteisingas?
30 Aš teisiu jus, o Izraelio namai,
kiekvieną pagal jo kelius, – sako
Viešpats Dievas. – Atgailaukite ir
nusigręžkite nuo savo nusikaltimų,
kad jūsų neteisybės jūsų nesunaikintų.
31 Atsisakykite nusikaltimų, kuriuos
darėte, įgykite naują širdį ir naują
dvasią! Izraeli, kodėl tu turėtum mirti?
32 Aš nenoriu mirštančiojo mirties, –
sako Viešpats Dievas. – Atsiverskite
ir būkite gyvi!“

19 Apraudok Izraelio kunigaikš-
čius,
2 sakydamas: „Tavo motina buvo liūtė,
gulinti tarp liūtų! Ji tarp liūtų užaugi-
no savo jaunniklius.
3 Vieną savo jauniklį ji užaugino
jaunu liūtu, kuris, išmokęs sugauti
grobį, ėmė ryti žmones.
4 Tautos, išgirdusios apie jo darbus,
pagavo jį ir sukaustytą grandinėmis
išvedė į Egiptą.
5 Liūtė, pamačiusi, kad jos viltys
žlugo, antrą savo jauniklį užaugino
jaunu liūtu.
6 Jis, vaikščiodamas tarp liūtų, išmoko
sugauti grobį ir ėmė ryti žmones.
7 Jis griovė tvirtoves ir naikino mies-
tus. Visas kraštas drebėjo nuo jo
riaumojimo.
8 Aplinkinių kraštų tautos sukilo prieš
jį, ištiesė savo tinklą ir sugavo jį.
9 Jie sukaustė jį grandinėmis, uždarė

18 Ez 3,18
19 Iš 20,5
20 Įst 24,16; Iz 3,10.11; Ez 18,4; Rom 2,6-9
21 Ez 18,27; Ez 33,12.19
22 Ps 18,20-24; Ez 18,24; Ez 33,16
23 Ez 18,32; Ez 33,11
24 Ez 3,20; Ez 18,26; Ez 33,18; 2 Pt 2,20
25 Ez 18,29; Ez 33,17.20
26 Ez 18,24
27 Ez 18,21
28 Ez 18,14
29 Ez 18,25
30 Ez 7,3; Ez 33,20; Mt 3,2
31 Jer 32,39
32 Pat 4,2.5.6; Rd 3,33

19 SKYRIUS
1 Ez 26,17; Ez 27,2
3 2 Kar 23,31.32
4 2 Kar 23,33.34
5 2 Kar 23,34
6 Jer 22,13-17; Ez 19,3
8 2 Kar 24,2.11; Ez 19,4
9 2 Km 36,6; Ez 6,2

narvan ir, nugabenę pas Babilono ka-
ralių, įmetė į kalėjimą, kad jo balsas
nebebūtų girdimas Izraelio kalnuose.
10 Tavo motina buvo kaip vynmedis,
pasodintas prie vandens, gausus ša-
kelių ir vaisių.
11 Jo stiprūs ūgliai tapo valdovų
skeptrais, jo kamienas aukštai iškilo
tarp tankių šakų; su daugybe savo
šakų jis buvo toli matomas.
12 Bet rūstybėje jis buvo išrautas ir
numestas žemėn. Rytų vėjas sudžio-
vino jo vaisius, šakos sudžiūvo ir
ugnis jas prarijo.
13 Dabar jis pasodintas dykumoje,
sausoje ir išdžiūvusioje žemėje.
14 Ugnis, išėjusi iš jo kamieno, sudegi-
no šakas ir vaisius. Nebėra kamieno,
kuris galėtų būti valdovo skeptras."
Tai yra rauda ir ji liks rauda.

20 Septintaisiais metais, penkto
mėnesio dešimtą dieną, keli
Izraelio vyresnieji atėjo pasiklausti
Viešpaties ir atsisėdo priešais mane.
2 Viešpats kalbėjo man:
3 „Žmogaus sūnau, kalbėk Izraelio
vyresniesiems ir sakyk jiems: „Taip
sako Viešpats Dievas: „Ar jūs atėjote
pasiklausti manęs? Kaip Aš gyvas,
jiems neatsakysiu, – sako Viešpats
Dievas. –
4 Žmogaus sūnau, ar tu neteisi jų?
Primink jiems jų tėvų bjaurystes.
5 Sakyk jiems: „Taip sako Viešpats
Dievas: „Tą dieną, kai Aš išsirinkau
Izraelį, pakėlęs ranką prisiekiau Jokū-
bo namų palikuonims, apsireiškiau
jiems Egipto krašte, sakydamas: „Aš
esu Viešpats, jūsų Dievas."
6 Tą dieną Aš, pakėlęs ranką, prisie-
kiau, kad išvesiu juos iš Egipto krašto
ir nuvesiu į mano numatytą jiems

10 Įst 8,7-9; Ez 17,6
11 Dan 4,11
12 Jer 31,27. 28; Oz 13,5
14 Ts 9,15; Rd 2,5

20 SKYRIUS
1 Ez 8,1.11.12; Ez 14,1
3 Ez 7,26; Ez 14,3
4 Ez 16,2; Ez 22,2
5 Iš 6,6-8; Iš 20,2; Įst 4,34
6 Iš 3,8; Jer 11,5; Jer 32,22
7 Kun 18,3; 2 Km 15,8; Ez 18,31
8 Ez 7,8
9 Sk 14,13; Joz 2,10; Joz 9,9.10
10 Iš 13,18
11 Kun 18,5; Neh 9,13
12 Įst 5,12
13 Iš 16,27; Kun 18,5; Sk 14,22.29; Pat 1,25
14 Ez 20,9
15 Iš 3,8; Sk 14,28; Ez 20,6
16 Ez 20, 13.24; Am 5,25

žemę, tekančią pienu ir medumi, – į
kraštą, geriausią iš visų.
7 Aš jiems sakiau: „Kiekvienas pa-
šalinkite bjaurystes nuo savo akių ir
nesusitepkite Egipto stabais. Aš esu
Viešpats, jūsų Dievas."
8 Bet jie maištavo prieš mane ir ne-
klausė manęs, nė vienas nepašalino
nuo savo akių bjaurysčių ir nepaliko
Egipto stabų. Tuomet Aš sakiau: „Iš-
liesiu savo rūstybę ant jų dar Egipto
krašte."
9 Tačiau dėl savo vardo susilaikiau,
kad jo nepažeminčiau tarp pagonių
tautų, kur jie gyveno, kurių akivaiz-
doje Aš apsireiškiau, žadėdamas
išvesti juos iš Egipto krašto.
10 Aš išvedžiau juos iš Egipto krašto
ir, atvedęs į dykumą,
11 daviau jiems savo įsakymus, ir
pamokiau nuostatų, kurių laikyda-
masis žmogus gyvens.
12 Daviau šabą kaip ženklą tarp jų
ir manęs, kad jie žinotų, jog Aš esu
Viešpats, kuris juos pašventinu.
13 Izraelitai maištavo prieš mane dy-
kumoje. Jie nesilaikė mano įsakymų
ir atmetė mano nuostatus, kuriuos
vykdydamas žmogus gyvens; jie
sutepė ir mano šabus. Aš norėjau
išlieti savo rūstybę dykumoje ir juos
visai sunaikinti,
14 tačiau to nepadariau dėl savo vardo,
kad nebūčiau niekinamas pagonių
tautų, kurių akivaizdoje juos išve-
džiau iš Egipto.
15 Tačiau, pakėlęs ranką, prisiekiau
dykumoje, kad jų neįvesiu į pažadė-
tąją žemę, tekančią pienu ir medu-
mi, – į kraštą, geriausią iš visų.
16 Jie atmetė mano įsakymus, nesi-
laikė nuostatų ir sutepė šabus, nes
jų širdys buvo linkusios prie stabų.

17 Aš pasigailėjau jų ir visų nesu-
naikinau, ir nepadariau jiems galo
dykumoje.
18 Jų vaikams dykumoje įsakiau:
„Nesilaikykite savo tėvų nuostatų,
nesielkite kaip jie ir nesusiterškite
stabais.
19 Aš esu Viešpats, jūsų Dievas. Lai-
kykitės mano įsakymų ir vykdykite
mano nuostatus,
20 švęskite šabą kaip ženklą tarp
manęs ir jūsų ir žinokite, kad Aš esu
Viešpats, jūsų Dievas.
21 Bet ir jų vaikai maištavo prieš
mane. Jie nesilaikė mano įsakymų
ir nevykdė mano nuostatų, kuriuos
vykdydamas žmogus gyvens. Jie su-
tepė mano šabus. Aš tariau: „Išliesiu
savo įtūžį ant jų, kad įvykdyčiau savo
rūstybę jiems dykumoje,
22 tačiau susilaikiau dėl savo var-
do, kad nebūčiau niekinamas tarp
pagonių, kurių akivaizdoje juos
išvedžiau iš Egipto.
23 Pakėlęs ranką, dykumoje prisie-
kiau, kad juos išsklaidysiu ir išblaš-
kysiu tarp pagonių,
24 nes jie nesilaikė mano įsakymų,
atmetė nuostatus, išniekino šabą ir
sekė tėvų stabus.
25 Tad ir Aš daviau jiems klaidingų
įsakymų ir tokių nuostatų, kurių
laikydamiesi jie negalėjo gyventi.
26 Dėl jų dovanų paskelbiau juos
nešvariais; jie leido savo pirmagi-
mius per ugnį, kad paverčiau juos
dykyne ir galiausiai jie pažintų, jog
Aš esu Viešpats.“
27 Todėl, žmogaus sūnau, kalbėk
izraelitams ir sakyk jiems: „Taip
sako Viešpats Dievas: „Jūsų tėvai
piktžodžiavo ir paniekino mane.
28 Kai juos įvedžiau į kraštą, kurį,
pakėlęs ranką, buvau prisiekęs jiems
duoti, jie, pamatę aukštesnę kalvą
arba šakotą medį, aukojo ten aukas
ir nešė dovanas, erzino mane šiomis
aukomis. Jie aukojo smilkalus ir
geriamąsias aukas.“
29 Aš jų klausiau: „Kokia tai aukštu-
ma, į kurią einate?“ Iki šios dienos
jos vardas Bama.
30 Todėl sakyk Izraelio namams:
„Taip sako Viešpats Dievas: „Ar jūs
nesusitepę, kaip ir jūsų tėvai? Ar
nepasidavėte jų bjaurystėms?
31 Aukodami savo dovanas ir ves-
dami savo vaikus per ugnį, jūs iki
šios dienos susitepate visais savo
stabais. Ar tad Aš turėčiau jums atsa-
kyti? Kaip Aš gyvas, Aš neatsakysiu
jums, – sako Viešpats Dievas. –
32 Niekada neįvyks, kaip jūs manote
ir sakote: „Kaip pagonys ir kitų
kraštų tautos, taip ir mes tarnausime
medžiui ir akmenims.“
33 Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats
Dievas, – Aš valdysiu jus galinga iš-
tiesta ranka, išliedamas savo rūstybę.
34 Aš išvesiu jus iš tautų, surinksiu
iš kraštų, kur esate išsklaidyti, savo
galinga ir ištiesta ranka ir išliedamas
savo rūstybę.
35 Aš nuvesiu jus į tautų dykumą ir
ten su jumis bylinėsiuosi akis į akį.
36 Kaip bylinėjausi su jūsų tėvais Egip-
to šalies dykumoje, taip bylinėsiuosi
su jumis, – sako Viešpats Dievas. –
37 Tada jus pravesiu po lazda ir įve-
siu į sandoros ryšius.
38 Aš atskirsiu nuo jūsų maištininkus
ir man nusikaltusius, išvesiu juos iš
krašto, kuriame jie dabar svetimi, bet

17 Ps 78,38
19 Įst 5,32
20 Jer 17,22
21 Kun 18,5; Sk 25,1
23 Kun 26,33
24 Ez 6,9; Ez 20,13.16
25 Rom 1,24
26 Jer 32,35; Ez 6,7; Ez 20,12.20
27 Rom 2,24
28 Ez 6,13; Ez 16,19
30 Ts 2,19; Jer 7,26; Jer 16,12
31 Ez 16,20; Ez 20,3.,26
32 Ez 11,5
33 Jer 21,5
35 Jer 2,9.35; Ez 17,20
36 Sk 14,21-23.28
37 Ps 89,30-34
38 Jer 44,14; Ez 34,17

į Izraelio kraštą jie nesugrįš. Tada
žinosite, kad Aš esu Viešpats."
39 Apie jus, izraelitai, Viešpats Dievas
taip sako: „Kurie nenorite manęs
klausyti, eikite ir tarnaukite savo sta-
bams, bet mano šventojo vardo ne-
besutepkite savo aukomis ir stabais.
40 Šventame mano kalne, Izraelio
aukštame kalne, man tarnaus visas
Izraelis. Ten Aš priimsiu jus ir parei-
kalausiu iš jūsų aukų, pirmavaisių ir
pašvęstų daiktų.
41 Aš priimsiu jus ir malonų jūsų
aukų kvapą, kai išvesiu jus iš tautų ir
surinksiu iš kraštų, kur esate išsklai-
dyti, ir apreikšiu savo šventumą per
jus pagonių akivaizdoje.
42 Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats,
kai jus įvesiu į Izraelio kraštą, kurį
prisiekiau duoti jūsų tėvams.
43 Ten atsiminsite savo kelius ir darbus,
kuriais susitepėte, ir bjaurėsitės sa-
vęs dėl savo padarytų piktadarysčių.
44 Tada žinosite, kad Aš esu Viešpats,
kai dėl savo vardo pasielgsiu su ju-
mis, neatsižvelgdamas į jūsų nedorus
kelius ir piktus darbus."
45 Viešpats kalbėjo man:
46 „Žmogaus sūnau, žiūrėk pietų
pusėn, kalbėk ir pranašauk miškui
pietų šalyje.
47 Sakyk miškui pietuose: „Išgirsk
Viešpaties žodį. Taip sako Viešpats
Dievas: „Aš įžiebsiu ugnį ir sude-
ginsiu visus tavo žalius ir sausus
medžius. Liepsnos neužges, kol visa
bus sudeginta nuo pietų iki šiaurės.
48 Tada visi matys, kad Aš, Viešpats,
padegiau mišką, ir jis neužges."
49 Tada aš atsiliepiau: „Ak, Viešpatie
Dieve, jie sako apie mane: „Ar jis ne
palyginimais kalba?"

39 Iz 1,13-15; Am 4,4
40 Iz 2,2.3; Ez 37,22; Zch 8,20-22
41 Fil 4,18
42 Ez 11,17; Ez 34,13; Ez 36,23.24; Ez 38,23
43 Kun 26,39; Ez 16,61
44 Ez 24,24; Ez 36,22
46 Ez 21,2
47 Jer 21,14; Ez 21,4; Lk 23,31
49 Ez 12,9; Ez 17,2

21 SKYRIUS
2 Ez 20,46; Am 7,16
3 Job 9,22; Ez 5,8
4 Ez 20,47
5 Iz 45,23; Iz 55,11
6 Iz 22,4
7 Ez 7,17
9 Įst 32,41
11 Ez 21,19
12 Jer 31,19
13 Job 9,23; Ez 21,27
14 Sk 24,10; 1 Kar 20,30

21 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, žvelk į Jeruzalę,
kalbėk prieš šventyklą ir pranašauk
prieš Izraelį.
3 Sakyk Izraelio kraštui: „Taip sako
Viešpats Dievas: „Štai Aš esu prieš
tave; ištraukęs kardą iš makšties,
sunaikinsiu tavo teisiuosius ir ne-
dorėlius.
4 Kadangi naikinsiu ir teisiuosius,
ir nedorėlius, tai mano kardas siaus
nuo pietų iki šiaurės.
5 Tada kiekvienas žinos, jog Aš,
Viešpats, ištraukęs kardą iš makš-
ties, jo nepadėsiu."
6 Tu, žmogaus sūnau, dejuok ir dūsauk
jų akivaizdoje, lyg būtum baisioje
kančioje.
7 Kai jie tavęs klaus: „Kodėl dūsau-
ji?", atsakyk jiems: „Dėl žinios, kuri
ateina." Širdys sutirps, rankos nusvirs,
drąsa išnyks, keliai drebės. Tai ateina
ir įvyks", – sako Viešpats Dievas.
8 Vėl Viešpats kalbėjo man:
9 „Žmogaus sūnau, pranašauk: „Taip
sako Viešpats: „Kardas pagaląstas ir
nušveistas.
10 Pagaląstas žudyti, nušveistas, kad
blizgėtų kaip žaibas. Ar mes gali-
me džiaugtis? Jis paniekina mano
sūnaus skeptrą kaip paprastą lazdą.
11 Kardas nušveistas, pagaląstas ir
įduotas į žudiko rankas."
12 Žmogaus sūnau, šauk ir dejuok! Jis
paruoštas mano tautai, visiems Izrae-
lio kunigaikščiams. Siaubas dėl kardo
apims tautą. Plok sau per šlaunis.
13 Tai išbandymas; kardas paniekins
netgi skeptrą ir jo nebebus, – sako
Viešpats Dievas. –
14 Žmogaus sūnau, pranašauk, suplok

rankomis. Tegu trečią kartą kardas
žudo dvigubai daugiau; tai kardas
žudynėms, didelėms žudynėms, kuris
pasiekia net ir slaptus kambarius.
15 Aš nukreipiau kardą į vartus, kad
širdys išsigąstų ir kritusiųjų pa-
daugėtų. Kardas nušveistas blizga,
pagaląstas žudynėms.
16 Eik vienu ar kitu keliu, kirsk į de-
šinę ir į kairę, kur ašmenys pasiekia.
17 Aš rankomis suplosiu ir patenkin-
siu savo rūstybę. Aš, Viešpats, tai
pasakiau."
18 Viešpats kalbėjo man:
19 „Žmogaus sūnau, pažymėk du ke-
lius, kuriais Babilono karaliaus kar-
das galėtų ateiti. Abu keliai prasidės
viename krašte. Kelių išsišakojime
pastatyk kelrodį.
20 Jis terodo kardui kelią į amonitų
Rabą ir į Judo sutvirtintą miestą
Jeruzalę.
21 Babilono karalius sustojo kryžke-
lėje, kur išsišakoja keliai, ir buria:
krato strėles, klausia stabų, apžiūri
kepenis.
22 Į jo dešinę pateko burtas Jeruza-
lei, kad paskirtų karo vadus, duotų
įsakymą žudynėms, sukeltų kovos
šauksmą, statytų sienų griovimo
įtaisus prie vartų, supiltų pylimą,
statytų įtvirtinimus.
23 Jiems atrodys, jog tai apgaulingas
burtas. Bet kadangi jie prisiekė, jis
primins jiems nusikaltimus."
24 Todėl Viešpats Dievas taip sako:
„Jūs prisimenate savo kaltes ir jūsų
darbai bei nuodėmės stovi jūsų aky-
se; jūs atsakysite už juos.
25 Susitepęs ir nedoras Izraelio kuni-
gaikšti, tavo bausmės diena atėjo, nes
tavo nedorybėms padarytas galas.
26 Nusiimk vainiką ir karaliaus karū-
ną! Nebebus, kaip buvo. Pažemintąjį
paaukštink, o aukštąjį – pažemink.
27 Griuvėsiais, griuvėsiais, griuvėsiais
Aš jį paversiu! Jo nebebus, kol ateis tu-
rintis teisę valdyti. Jam pavesiu visa."
28 Tu, žmogaus sūnau, pranašauk apie
amonitus ir jų pasityčiojimą: „Kardas
pagaląstas ir nušveistas žudynėms.
29 Jūsų regėjimai – apgaulė, prana-
šystės – melas. Bausmė jums ateis
už jūsų kaltes.
30 Ar Aš paslėpsiu savo kardą? Aš
tave teisiu krašte, kur gimei, iš kurio
esi kilęs.
31 Aš išliesiu ant tavęs savo rūsty-
bę, tu pajusi mano keršto liepsnas.
Atiduosiu tave į žiaurių ir įgudusių
žudyti žmonių rankas.
32 Tu būsi kuras liepsnoms, tavo
kraujas liks ant žemės, visi užmirš
tave. Aš, Viešpats, tai kalbėjau."

22 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, ar tu neteisi ir
neskelbsi sprendimo kruvinam mies-
tui? Paskelbk jam visas jo bjaurystes.
3 Sakyk: „Taip sako Viešpats Die-
vas: „Tai miestas, praliejęs kraują,
susitepęs stabų garbinimu. Todėl
tavo valanda priartėjo.
4 Nusikaltai krauju, kurį praliejai,
susitepei stabais, kuriuos pasidarei.
Tuo priartinai sau galą. Todėl būsi
pajuoka tautoms ir pasityčiojimu
kraštams.
5 Arti ir toli gyvenantys tyčiosis iš
tavęs kaip iš negarbingo ir pagarsė-
jusio sąmyšiu.
6 Štai Izraelio kunigaikščiai – kiek-

15 Ez 21,10. 28
16 Ez 14,17
17 Ez 5,13; Ez 16,42; Ez 22,13; Ez 24,13
20 Jer 49,2
22 Jer 51,14; Ez 4,2
23 Ez 17,16. 18
25 Jer 52,2; Ez 21,29
26 Lk 1,52
27 Jer 23,5.6; Lk 1,32.33
28 Ez 25,1-7
29 Job 18,20; Ez 12,24; Ez 13,6-9; Ez 22,28
30 Pr 15,14; Jer 47,6.7; Ez 16,3
31 Ez 7,8; Ez 22,20.21; Hab 1,6-10
32 Ez 25,10

22 SKYRIUS
2 Ez 20,4; Nah 3,1
3 Ez 24,6.7
4 Įst 28,37; 2 Kar 21,16
6 Iz 1,23

vienas naudojasi savo galia, kad
pralietų kraują.
7 Tu niekini tėvą ir motiną, ateivis
prislegiamas, skriaudžiamas našlaitis
ir našlė.
8 Tu niekini mano šventyklą ir nesi-
laikai šabo.
9 Tu turi žmonių, kurie šmeižia, siek-
dami kraujo, valgo kalnuose, yra tų,
kurie paleistuvauja.
10 Tavo vyrai atidengė tėvo nuogumą
ir pažemino tą, kuri buvo nešvari
mėnesinių metu.
11 Vienas darė bjaurystę su artimo
žmona, kitas išniekino savo marčią,
dar kitas pažemino savo seserį, savo
tėvo dukterį.
12 Tavo žmonės ima kyšius, kad būtų
nuslėptas pralietas kraujas. Tu imi
nuošimčius bei reikalauji grąžinti
daugiau, tu išnaudoji artimą, godžiai
sieki pelno. Mane gi užmiršai, – sako
Viešpats Dievas. –
13 Aš trenkiau ranka dėl jūsų ne-
sąžiningo pelno ir kraujo, pralieto
tarp jūsų.
14 Ar tu būsi drąsus ir tvirtai laikysies
tada, kai Aš bausiu tave? Aš, Vieš-
pats, tai pasakiau ir įvykdysiu.
15 Aš išsklaidysiu tave tautose bei iš-
blaškysiu kraštuose ir taip pašalinsiu
tavo nešvarą.
16 Tu būsi tautų paniekintas. Tada tu
žinosi, kad Aš esu Viešpats."
17 Viešpats kalbėjo man:
18 „Žmogaus sūnau, Izraelis virto
nuodegomis. Jie visi: varis, cinkas,
geležis, švinas – tapo sidabro prie-
maišomis.
19 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Kadangi jūs visi virtote nuodego-
mis, Aš surinksiu jus į Jeruzalę,
20 kaip surenkamas sidabras, varis,
geležis, švinas bei cinkas ir sumeta-
mas į krosnį tirpdyti. Taip Aš savo
rūstybėje jus surinksiu ir tirpdysiu.
21 Taip, Aš surinksiu jus Jeruzalėje
ir pūsiu į jus savo įtūžį, nuo kurio
jūs sutirpsite.
22 Kaip sidabras krosnyje ištirp-
domas, taip ir jūs būsite tirpdomi.
Tada jūs žinosite, kad Aš, Viešpats,
išliejau savo rūstybę ant jūsų."
23 Viešpats man kalbėjo:
24 „Žmogaus sūnau, sakyk jai: „Tu esi
neapvalyta žemė, tavyje nelijo mano
pykčio dieną."
25 Jos pranašai rengia sąmokslą kaip
riaumojantys liūtai, kurie drasko
grobį. Jie rijo žmones, plėšė jų turtus,
didino našlių skaičių.
26 Kunigai iškraipė mano įstatymą
ir išniekino mano šventus daiktus,
jie nedarė skirtumo tarp švento ir
nešvento, nemokė atskirti nešvaraus
nuo švaraus, užmerkė akis dėl šabo,
ir Aš niekinamas tarp jų.
27 Kunigaikščiai – kaip draskantys
vilkai, kurie plėšia grobį; jie pralieja
kraują, žudo žmones, godžiai siek-
dami pelno.
28 Pranašai aptepė juos kalkėmis,
kalbėdami jiems apgaulingus re-
gėjimus ir skelbdami melagingus
pranešimus, sakydami: „Taip sako
Viešpats Dievas", nors Viešpats
nekalbėjo.
29 Krašto žmonės smurtauja ir plė-
šikauja, skriaudžia vargšus ir betur-
čius bei neteisėtai spaudžia ateivius.
30 Aš ieškojau tarp jų žmogaus, kuris
pastatytų sieną ir stotųsi spragoje
tarp manęs ir mano tautos, kad jos
nesunaikinčiau, bet nė vieno neradau.

7 Iš 22,22; Kun 20,9
8 Kun 19,30
9 Kun 19,16; Ez 18,6.11
10 Kun 18,7.8.19; Kun 20,18
11 Kun 18,9.15; Ez 18,11
12 Iš 22,25; Iš 23,8; Ez 23,35
13 Ez 21,17
14 Ez 17,24; Ez 21,7
15 Įst 4,27; Ez 23,27.48
18 Pat 17,3; Iz 1,22
20 Iz 1,25
22 Ez 20,8.33
24 Ez 24,13
25 Jer 11,9; Mch 3,11; Mt 23,14
26 Kun 10,10; 1 Sam 2,29; Jer 32,32; Mal 2,8
27 Iz 1,23; Ez 22,6; Mch 3,1-3.9-11; Sof 3,3
28 Jer 23,25-32; Ez 13,6.7.10; Ez 21,29
29 Iš 23,9; Kun 19,33
30 Ps 106,23; Iz 59,16; Iz 63,5; Jer 5,1; Jer 15,1; Ez 13,5

31 Todėl Aš išliejau ant jų savo pyktį
ir rūstybės ugnimi sunaikinau juos.
Jų darbus suverčiau ant jų pačių gal-
vų", – sako Viešpats Dievas.

23 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, buvo dvi mote-
rys, vienos motinos dukterys.
3 Jos paleistuvavo Egipte, paleistu-
vavo jau savo jaunystėje: jų krūtys
buvo glamonėjamos, nekalta krūti-
nė glostoma.
4 Vyresnioji buvo vardu Ohola, o jos
sesuo – Oholiba. Jos buvo mano ir
pagimdė sūnų bei dukterų. Ohola –
tai Samarija, o Oholiba – tai Jeruzalė.
5 Ohola buvo man neištikima. Ji geidė
savo meilužių, kaimynystėje gyve-
nančių asirų.
6 Jie buvo apsirengę mėlynai, vadai
ir kunigaikščiai, jauni, gražūs vy-
rai, raiteliai, jojantys ant savo žirgų.
7 Ji paleistuvavo su jais, su rinktiniais
asirais ir visais, kurių ji geidė. Jų
stabais ji suteršė save.
8 Ji nesiliovė paleistuvavusi ir su
egiptiečiais, kurie gulėjo su ja jos
jaunystėje, glamonėjo jos nekaltą
krūtinę ir išliejo savo gašlumą.
9 Todėl Aš ją atidaviau į jos meilužių
rankas, į rankas asirų, kurių ji geidė.
10 Jie atidengė jos nuogumą, paėmė
jos sūnus bei dukteris, o ją pačią nu-
žudė kardu. Ji tapo priežodžiu tarp
moterų, kai jie įvykdė jai teismą.
11 Jos sesuo Oholiba visa tai matė,
tačiau gašlumu ir paleistuvystėmis
pralenkė net savo seserį.
12 Ji geidė savo kaimynų asirų, vadų
ir kunigaikščių, išsipusčiusių raite-
lių, gražių, jaunų vyrų.

31 Ez 9,10; Ez 22,22; Rom 2,8.9

23 SKYRIUS

2 Jer 3,7.8; Ez 16,44-46

3 Kun 17,7; Joz 24,14; Jer 3,9; Ez 16,22

4 Jer 3,6.7; Ez 16,8.20

5 2 Kar 15,19; 2 Kar 16,7; 2 Kar 17,3; Ez 16,28; Oz 5,13; Oz 8,9

8 Iš 32,4; 1 Kar 12,28; 2 Kar 10,29; 2 Kar 17,16; Ez 23,3.19

9 2 Kar 17,3

11 Jer 3,8-11; Ez 16,51.52

12 Ez 16,28; Ez 23,6.23

14 Jer 50,2; Ez 8,10; Ez 16,29

16 2 Kar 24,1; Iz 57,9

17 Ez 23,22.28

18 Ps 78,59; Ps 106,40; Jer 6,8

19 Kun 18,3

21 Ez 16,26

22 Ez 16,37-41; Ez 23,28

23 Jer 50,21; Ez 23,12

13 Aš mačiau, kad ji suteršė save; jos
abi ėjo vienu keliu.
14 Ji daugino savo paleistuvystes, nes
kai pamatė sienoje nupieštus vyrų
paveikslus, raudona spalva nupieštus
atvaizdus chaldėjų,
15 susijuosusių strėnas diržais, ant
galvų užsidėjusių margus turbanus,
atrodančių kaip Babilono kunigaikš-
čiai, kilę iš Chaldėjos,
16 ji ėmė geisti jų ir siuntė pasiunti-
nius į Chaldėją.
17 Babiloniečiai atėjo į jos meilės guolį
ir suteršė ją savo paleistuvystėmis.
Suteršta ji pasitraukė nuo jų.
18 Ji neslėpė savo paleistuvysčių ir
atidengė savo nuogumą. Tada Aš
pasitraukiau nuo jos, kaip buvau
pasitraukęs nuo jos sesers.
19 Bet ji daugino savo paleistuvystes,
prisimindama jaunystės dienas, kai
ji buvo paleistuvė Egipto žemėje.
20 Ji geidė savo meilužių, kurių kūnai
kaip asilų kūnai ir sėklos plūdimas
kaip arklių.
21 Tu prisiminei savo jaunystės iš-
tvirkimą, kai egiptiečiai glamonėjo
tavo jaunas krūtis.
22 Todėl, Oholiba, taip sako Viešpats
Dievas: „Aš pakelsiu prieš tave tavo
meilužius, nuo kurių tu nusisukai, ir
atvesiu juos prieš tave iš visų pusių:
23 babiloniečius, chaldėjus, Pekodą,
Šoją, Koją ir asirus – gražius, jau-
nus vyrus, vadus ir kunigaikščius,
valdytojus ir žymius žmones, visus
raitus ant žirgų.
24 Daugybė ginkluotų pulkų ateis
su kovos vežimais ir žirgais, apsta-
tys tave iš visų pusių didžiaisiais ir
mažaisiais skydais bei šalmais. Aš

atiduosiu tave jų teismui. Jie teis tave
pagal savo nuostatus.
25 Aš nukreipsiu prieš tave savo pavy-
dą, ir jie žiauriai pasielgs su tavimi:
nupjaus tau nosį bei ausis, likusius
išžudys kardu, išplėš tavo sūnus bei
dukteris ir sudegins, kas liks.
26 Jie nuplėš tau drabužius ir atims
brangenybes.
27 Taip aš padarysiu galą tavo ištvir-
kavimui su egiptiečiais. Tu nebeno-
rėsi daugiau egiptiečių nei matyti,
nei jų prisiminti.
28 Aš atiduosiu tave į rankas tų, kurių
tu nekenti, nuo kurių tu pasitraukei.
29 Jie pasielgs su tavimi labai žiauriai,
išplėš visą turtą ir paliks tave pliką
bei nuogą. Taip bus apnuogintas tavo
pasileidimas ir ištvirkavimas.
30 Tai padarysiu tau dėl tavo paleis-
tuvavimo su tautomis, kurių stabais
susitepei.
31 Tu ėjai savo sesers keliu, todėl jos
taurę įduosiu į tavo rankas."
32 Taip sako Viešpats Dievas: „Tu
gersi savo sesers taurę, gilią ir didelę,
iš tavęs tyčiosis ir niekins tave, nes
joje daug telpa.
33 Tu pasigersi ir būsi pilna skausmų.
Taurė skausmo ir naikinimo, – tavo
sesers Samarijos taurė.
34 Išgersi ją iki dugno, šukes nulaižy-
si ir draskysi savo krūtis, nes Aš tai
pasakiau, – sako Viešpats Dievas. –
35 Kadangi mane užmiršai ir atgrę-
žei man nugarą, tai kentėk už savo
ištvirkavimą ir paleistuvystę."
36 Viešpats sakė man: „Žmogaus sū-
nau, ar tu neteisi Oholos ir Oholibos?
Primink joms jų bjaurystes!
37 Jos svetimavo ir savo rankas sutepė
krauju. Jos svetimavo su stabais ir
aukojo jiems vaikus, kuriuos man
pagimdė!
38 Tą pačią dieną jos sutepė mano
šventyklą ir nesilaikė šabo.
39 Tą pačią dieną, kai jos aukojo vaikus
stabams, jos ėjo į mano šventyklą ir
tuo sutepė ją. Tai jos padarė mano
namuose.
40 Be to, tu siuntei pasiuntinius ir kvie-
tei vyrus iš toli. Dėl jų prauseisi, da-
žeisi akis ir puošeisi brangenybėmis.
41 Atsisėdai ant brangaus gulto; pa-
dengei stalus, ant jų padėjai mano
smilkalų ir aliejaus.
42 Nerūpestingos minios balsai buvo
girdimi joje, ir kartu su žmonėmis
iš minios buvo atvesti sebiečiai iš
dykumos, kurie dėjo apyrankes ant
jų rankų ir puošnias karūnas ant jų
galvų.
43 Tada tariau apie tą išvargintą sve-
timavimo: „Ar jie ir dabar paleistu-
vaus su ja?"
44 Bet jie eidavo pas ją, kaip įeinama
pas paleistuvę. Taip jie įeidavo pas
Oholą ir Oholibą, gašlias moteris.
45 Bet teisūs vyrai teis jas kaip sve-
timautojas ir žudikes, nes jos sveti-
mavo ir kraujas yra ant jų rankų."
46 Nes taip sako Viešpats Dievas: „Aš
atvesiu prieš jas minią ir atiduosiu jas
sunaikinti ir apiplėšti.
47 Minia užmuš jas akmenimis ir
sukapos kardu, jų sūnus ir dukteris
nužudys ir jų namus sudegins.
48 Taip Aš padarysiu galą paleistu-
vystei krašte, kad visos moterys pa-
simokytų ir neištvirkautų kaip jūs.
49 Jūsų paleistuvystė kris ant jūsų
galvų, jūs kentėsite už nuodėmes
su savo stabais. Tada žinosite, kad
Aš esu Viešpats Dievas."

25 Iš 34,14; Ez 5,13; Ez 8,17.18; Sof 1,18
26 Iz 3,18-23; Ez 16,39
27 Ez 16,41; Ez 22,15; Ez 23,3.19
28 Jer 21,7-10; Ez 16,37-41; Ez 23,17
29 Įst 28,48; Ez 16,39; Ez 23,25.26. 45-47
30 Ez 6,9
31 2 Kar 21, 13; Jer 7,14.15; Jer 25,15; Ez 23,33
32 Ez 22,4.5
34 Ps 75,8; Iz 51,17
35 1 Kar 14,9; Neh 9,26; Iz 17,10; Jer 2,27; Jer 3,21; Jer 32,33; Ez 22,12; Oz 8,14; Oz 13,6
36 Iz 58,1; Ez 16,2; Ez 20,4; Ez 22,2; Mch 3,8
37 Ez 16,20. 21.36.45; Ez 16,38; Ez 20,26.31
38 2 Kar 21, 4.7; Ez 22,8
39 2 Kar 21, 2-8
40 Rūt 3,3; Iz 57,9; Jer 4,30
41 Pat 7,17; Iz 57,7
45 Ez 16,38; Ez 23,37
46 Ez 16,40
47 Ez 16,40; Ez 24,21
48 Įst 13,11; Ez 22,15
49 Ez 20,38. 42.44; Ez 23,35; Ez 25,5

24 Viešpats kalbėjo man devintaisiais metais, dešimto mėnesio dešimtą dieną:
2 „Žmogaus sūnau, pasižymėk šią dieną, būtent šią dieną – Babilono karalius šiandien pradėjo Jeruzalės puolimą.
3 Sakyk maištingiems namams šį palyginimą: „Taip sako Viešpats: „Kaisk katilą su vandeniu!
4 Įdėk į jį geriausios mėsos gabalus: šlaunį, petį ir geriausius kaulus.
5 Mėsai paimk geriausią gyvulį iš bandos, po katilu prikrauk malkų, kad ir kaulai gerai išvirtų.“
6 Todėl taip sako Viešpats: „Vargas kruvinajam miestui – prisvilusiam katilui, kurio svilėsiai neišvalomi. Išimk iš jo gabalą po gabalo, nemesdamas burto.
7 Kraujas tebėra jame. Jis buvo pralietas ant plikos uolos, ne ant žemės, kur dulkės jį pridengtų.
8 Norėdamas sukelti rūstybę ir įvykdyti kerštą, leidau Jeruzalei kraują pralieti ant plikos uolos, kad jis nebūtų pridengtas.“
9 Todėl taip sako Viešpats: „Vargas krauju suteptam miestui. Aš sukrausiu jam didelį laužą.
10 Sukrauk malkas, užkurk ugnį, išvirk mėsą, įdėk prieskonių, kaulai tesudega.
11 Pastatyk tuščią katilą ant degančių žarijų. Teįkaista varis iki raudonumo, tada nešvarumas ir svilėsiai sudegs.
12 Jis nuvargino save melais, jo svilėsiai neatšoka nuo jo. Tesudega svilėsiai ugnyje.
13 Tavo susitepimas bjaurus. Aš norėjau nuvalyti tave, bet tu nesileidai nuvalomas, todėl liksi suteptas, kol mano įtūžis prieš tave nurims.
14 Aš, Viešpats, taip pasakiau, ir tai įvyks. Aš tai įvykdysiu ir nesigailėsiu. Teisiu tave pagal tavo kelius ir darbus“, – sako Viešpats Dievas.
15 Viešpats kalbėjo man:
16 „Žmogaus sūnau, staiga Aš atimsiu tavo akių pasigėrėjimą. Bet tu neraudok, neverk ir neliek ašarų.
17 Dūsauk tyliai, bet neapraudok mirusios. Apsirišk galvą raiščiu, apsiauk kurpėmis, neuždenk savo burnos ir nevalgyk gedinčiųjų maisto.“
18 Rytą aš kalbėjau tautai, o vakare mirė mano žmona. Kitą rytą padariau, kaip man buvo liepta.
19 Žmonės klausė manęs: „Ar nepasakysi, ką reiškia mums tai, ką tu darai?“
20 Aš atsakiau jiems: „Viešpaties žodis atėjo man:
21 „Sakyk Izraelio namams: „Taip sako Viešpats Dievas: „Aš suteršiu savo šventyklą, jūsų pasididžiavimą, akių pasigėrėjimą bei sielos ilgesį. Jūsų likę sūnūs bei dukterys bus išžudyti kardu.
22 Tada jūs darysite, kaip aš dariau: jūs neuždengsite savo burnos ir nevalgysite gedinčiųjų maisto.
23 Ant jūsų galvų bus raiščiai ir ant kojų kurpės, neraudosite ir neverksite, bet nyksite dėl savo nusikaltimų ir liūdėsite.
24 Ezechielis bus ženklas jums. Jūs darysite taip, kaip jis darė. Kai visa tai įvyks, jūs žinosite, kad Aš esu Viešpats Dievas.“
25 Žmogaus sūnau, kai Aš iš jų atimsiu jų pasididžiavimą, akių pasigėrėjimą ir sielos ilgesį, taip pat jų sūnus bei dukteris,
26 tą dieną ateis pabėgėlis pas tave ir praneš tai tau.
27 Tada tavo burna atsivers, tu kalbėsi

24 SKYRIUS
2 2 Kar 25,1
3 Jer 1,13; Ez 17,12
6 Ez 22,2.3.27; Nah 3,10
7 Kun 17,13
8 Mt 7,2
9 Hab 2,12
11 Ez 22,15
13 Jer 6,28-30; Ez 5,13; Ez 8,18; Ez 16,42; Ez 23,36-48
14 1 Sam 15,29; Iz 55,11; Ez 5,11
16 Jer 16,5
17 Kun 10,6; Kun 21,10; 2 Sam 15,30; Jer 16,5; Mch 3,7
19 Ez 12,9; Ez 37,18
21 Jer 7,14; Ez 23,25.47
22 Jer 16,6.7
23 Kun 26,39; Job 27,15
24 Iz 20,3; Jer 17,15; Ez 6,7; Ez 25,5
25 Ez 24,21
26 Ez 33,21
27 Ez 3,26; Ez 33,22

ir nebūsi nebylys. Tu būsi jiems ženk-
las, ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats.“

25

25 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, nukreipk veidą
prieš amonitus ir pranašauk prieš
juos.
3 Sakyk amonitams: „Išgirskite Vieš-
paties Dievo žodį! Taip sako Viešpats
Dievas: „Kadangi jūs džiūgavote dėl
to, kad mano šventykla išniekinta,
Izraelio šalis sunaikinta ir Judo na-
mai išvesti nelaisvėn,
4 atiduosiu jus rytų šalies gyvento-
jams. Jie išties savo palapines tarp
jūsų ir įrengs stovyklas, jie valgys jūsų
vaisius ir gers jūsų pieną.
5 Aš padarysiu Rabą aptvaru kupra-
nugariams ir amonitų kraštą – gar-
dais avims. Tada jūs žinosite, kad
Aš esu Viešpats.“
6 Nes taip sako Viešpats: „Kadangi jūs
plojote rankomis, trypėte kojomis ir
nuoširdžiai džiaugėtės niekindami
Izraelio žemę,
7 todėl Aš ištiesiu savo ranką prieš
jus ir atiduosiu jus tautoms kaip
grobį. Aš išnaikinsiu jus tarp tautų
ir pražudysiu jus visose šalyse. Aš
sunaikinsiu jus, ir tada žinosite, kad
Aš esu Viešpats.“
8 Viešpats Dievas sako: „Kadangi Mo-
abas ir Seyras sako, kad Judo namai
yra kaip visos kitos tautos,
9 Aš atidengsiu Moabo šoną, pradė-
damas nuo gražiausių miestų, kraš-
to pasididžiavimo: Bet Ješimoto,
Baal Meono ir Kirjataimo,
10 Aš juos atiduosiu kartu su amoni-
tais rytų šalies gyventojams, ir amo-
nitai nebebus minimi tarp tautų.
11 Taip Aš įvykdysiu teismą Moabui,
ir jis žinos, kad Aš esu Viešpats.“
12 Taip sako Viešpats Dievas: „Ka-
dangi edomitai žiauriai keršijo Judo
namams ir labai įžeidė juos taip
darydami,
13 Aš išnaikinsiu edomitus ir jų gy-
vulius, padarysiu kraštą dykuma;
nuo Temano iki Dedano visi kris nuo
kardo.
14 Aš atkeršysiu edomitams savo tau-
tos, Izraelio, rankomis. Jie pasielgs
su edomitais pagal mano pyktį ir
įtūžį. Ir jie pažins mano kerštą“, –
sako Viešpats Dievas.
15 Viešpats Dievas sako: „Kadangi
filistinai keršijo be jokio pasigailė-
jimo ir naikino izraelitus dėl senos
neapykantos,
16 taip sako Viešpats Dievas: „Aš
ištiesiu savo ranką prieš filistinus,
sunaikinsiu keretus ir pajūrio gy-
ventojų likutį.
17 Aš žiauriai atkeršysiu jiems ir nu-
bausiu juos. Tada jie žinos, kad Aš
esu Viešpats, kai aš išliesiu jiems
savo kerštą.“

26

26 Vienuoliktųjų metų pirmą
mėnesio dieną Viešpats kal-
bėjo man:
2 „Žmogaus sūnau! Kadangi Tyras
sakė apie Jeruzalę: „Tautų vartai
sulaužyti, jie yra atdari; aš turėsiu
apsčiai, o ji liks tuščia!“,
3 todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Štai Aš esu prieš tave, Tyre, ir su-
kelsiu daugybę tautų prieš tave, kaip
jūra sukelia savo bangas.
4 Jos sunaikins Tyro sienas ir nu-
griaus bokštus. Aš nušluosiu dulkes
jame ir paliksiu jį kaip pliką uolą.

25 SKYRIUS
2 Jer 49,1; Ez 35,2
3 Ez 26,2
5 Iz 17,2; Ez 21,20; Ez 24,24
6 Job 27,23; Ez 36,5
7 Ez 35,3
8 Ez 35,2.5; Am 2,1.2
9 Jer 48,23
10 Ez 21,32; Ez 25,4
12 Abd 1,10-14
14 Iz 11,14
15 2 Km 28,18; Jer 25,20
16 1 Sam 30,14; Jer 47,4; Sof 2,4
17 Ps 9,16; Ez 5,15

26 SKYRIUS
2 Jer 25,22; Ez 25,3
4 Ez 26,14

5 Jis bus vieta jūros tinklams džiovinti,
nes Aš tai pasakiau, – sako Viešpats
Dievas. – Ir jis taps grobiu tautoms.
6 Jo dukterys laukuose kris nuo kardo,
ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats."
7 Nes taip sako Viešpats Dievas: „Aš
atvesiu iš šiaurės prieš Tyrą Babilo-
no karalių Nebukadnecarą, karalių
karalių, su žirgais, kovos vežimais,
raiteliais ir daugybe karių.
8 Tavo dukteris laukuose jis sunai-
kins kardu, supils prieš tave pylimą,
pastatys įtvirtinimus ir pakels prieš
tave skydą.
9 Puolimo įtaisus jis atkreips prieš
tavo sienas ir tavo bokštus nugriaus
kirviais.
10 Daugybės jo žirgų sukeltos dul-
kės apdengs tave. Raitelių, ratų bei
kovos vežimų bildesys drebins tavo
sienas, kai jis įsiverš pro vartus, lyg
būtų įsiveržęs pro pralaužtą miesto
sieną.
11 Jo žirgų kanopos mindžios visas
tavo gatves. Jo kariai kardu žudys
tavo žmones ir tavo stiprios kolonos
grius žemėn.
12 Jie pagrobs tavo prekes ir išplėš
tavo turtus, nugriaus sienas ir bran-
gius namus; tavo akmenis, rąstus ir
žemes sumes į vandenį.
13 Aš nutildysiu tavo dainas ir tavo
arfų skambesio nebesigirdės.
14 Taip Aš padarysiu tave plika uola,
tinklų džiovinimo vieta. Tu nebebū-
si atstatytas, nes Aš tai pasakiau", –
sako Viešpats Dievas.
15 Taip sako Viešpats Dievas Tyrui:
„Ar nuo tavo griuvimo triukšmo
nedrebės salos, kai šauks sužeistieji
ir skerdynės vyks tavyje?
16 Visi jūrų kunigaikščiai nulips nuo
sostų, nusimes apsiaustus ir nusivilks
įvairiaspalvius drabužius. Jie apsisiaus
drebėjimu ir sėdės ant žemės, krūp-
čiodami ir pasibaisėję tavo žuvimu.
17 Jie apraudos tave: „Kaip tu sunai-
kintas, garsusis jūros mieste! Tu buvai
galingas jūroje, tu ir tavo gyventojai,
kurie kėlė siaubą visiems joje gyve-
nantiems."
18 Salos drebės tavo kritimo dieną.
Jūros salos bus apstulbintos tavo
žlugimo."
19 Nes taip sako Viešpats Dievas: „Kai
Aš tave padarysiu apleistu, nebe-
gyvenamu, gelmėje paskandintu ir
vandens užlietu miestu,
20 tada pasiųsiu tave į duobę, pas senų
laikų žmones, apgyvendinsiu žemės
gilumoje, mirusiųjų karalystėje. Tavo
miestai nebebus apgyvendinti, ir tu
neturėsi vietos žemės paviršiuje; Aš
pašlovinsiu gyvųjų kraštą.
21 Padarysiu tave pasibaisėjimu, ir
tavęs nebebus. Kas ieškos tavęs,
neberas", – sako Viešpats Dievas.

27 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, apraudok Tyrą.
3 Sakyk Tyrui: „Tau, kuris buvai jūros
vartai ir prekybos miestas daugelio
salų tautoms, taip sako Viešpats Die-
vas: „Tyre, tu sakei: „Aš esu tobulo
grožio."
4 Tu esi apsuptas jūrų. Tavo statytojai
pastatė tave tobulai gražų.
5 Jie naudojo tavo statybai kipariso
lentas iš Senyro ir Libano kedrus
stiebams.
6 Tavo irklai padaryti iš Bašano
ąžuolų, denis – iš Kitimų pušų su
dramblio kaulo pagražinimais.

5 Ez 27,32
6 Ez 25,5
7 Jer 27,3-6; Dan 2,37.47
8 Ez 21,22
11 Hab 1,8
12 Ez 27, 27.32
13 Iz 14,11; Iz 24,8; Apr 18,22
14 Ez 26,4.5
15 Jer 49,21
16 Job 2,13; Iz 23,8; Ez 27,35; Ez 32,10; Jon 3,6
17 Iz 23,4; Ez 27,2-36
18 Ez 26,15
20 Ez 32,18. 23
21 Ps 37,10. 36; Ez 27,36; Ez 28,19

27 SKYRIUS
2 Ez 26,17
3 Iz 23,3; Ez 26,17; Ez 28,2.12
5 Įst 3,9
6 Pr 10,4; Iz 2,12.13; Iz 23,1.12; Jer 2,10; Zch 11,2

7 Tavo burės pagamintos iš Egipto
margos drobės; mėlynas ir raudonas
purpuras iš Elišos salų dengė tave.
8 Sidono ir Arvado gyventojai buvo
tavo jūrininkai, o tavo išminčiai,
Tyre, buvo tavo vairininkai.
9 Gebalo vyresnieji ir išminčiai užtai-
sė tavo plyšius. Visų laivų jūrininkai
prekiavo su tavimi.
10 Vyrai iš Persijos, Ludo ir Puto buvo
tavo kariai. Jų pakabinti skydai ir
šalmai puošė tave.
11 Arvado vyrai su savo kariuomene
apsupo tavo sienas, o Gamados vy-
rai budėjo tavo bokštuose. Jų skydai
kabojo ant sienų, suteikdami miestui
tobulą grožį.
12 Taršišas prekiavo su tavimi. Jis
keitė savo sidabrą, geležį, šviną ir
cinką į daugybę tavo prekių.
13 Javanas, Tubalas ir Mešechas pre-
kiavo su tavimi. Jie savo vergus bei
varinius indus keitė į tavo prekes.
14 Iš Bet Togarmos už tavo prekes
atgabendavo arklių, žirgų ir mulų.
15 Dedano žmonės ir daugelis kitų salų
prekiavo su tavimi. Jie mokėjo už tavo
prekes dramblio kaulu ir juodmedžiu.
16 Sirai savo brangakmenius, raudo-
ną purpurą, margus audinius, drobę,
koralus ir rubinus keitė į daugybę
tavo gaminių.
17 Judas ir Izraelis, prekiaudami su
tavimi, už tavo prekes mokėjo Minito
kviečiais, figomis, medumi, aliejumi
ir balzamu.
18 Damaskas savo Helbono vyną ir
baltą vilną keitė į daugybę tavo gami-
nių – gausybė buvo tavo turtų.
19 Danas ir Javanas už tavo prekes
mokėjo lydyta geležimi, kasija ir
kvepiančiomis nendrėmis.

9 Joz 13,5;
1 Kar 5,18;
Ps 83,7
11 Ez 27,3
12 Pr 10,4;
2 Km 20,36;
Ez 38,13
13 Pr 10,2;
Iz 66,19;
Ez 27,19;
Jl 3,3-6;
Apr 18,13
14 Pr 10,3;
Ez 38,6
15 Pr 10,7;
Iz 21,13
17 Ts 11,33;
1 Kar 5,9.11;
Ezr 3,7;
Jer 8,22
20 Pr 25,3
21 Pr 25,13;
Iz 60,7;
Jer 49,28
22 Pr 10,7;
1 Kar 10,1.2;
Ps 72,10;
Iz 60,6;
Ez 38,13
23 Pr 11,31;
Pr 25,3;
2 Kar 19,12;
Iz 37,12
25 Ps 48,7;
Iz 2,16;
Ez 27,4
26 Ps 48,7;
Jer 18,17;
Apd 27,14
27 Pat 11,4
28 Ez 26,15
29 Apr 18,17
30 1 Sam 4,
12;
2 Sam 1,2;
Est 4,1.3;
Job 2,12;
Jer 6,26;
Rd 2,10;
Jon 3,6;
Apr 18,19
31 Iz 15,2;
Jer 16,6;
Ez 29,18
32 Ez 26,4.5.
17;
Apr 18,18
33 Apr 18,19
34 Ez 26,19;
Ez 27,27

20 Dedanas prekiavo su tavimi gū-
niomis žirgams.
21 Arabija ir Kedaro kunigaikščiai
prekiavo ėriukais, avinais ir ožiais.
22 Šebos ir Ramos pirkliai prekiavo
geriausiais kvepalais, įvairiausiais
brangakmeniais ir auksu.
23 Su tavimi prekiavo Haranas, Kanė,
Edenas, Šebos pirkliai, Asirija ir
Kilmadas.
24 Jie prekiavo įvairiais dalykais:
purpuro drabužiais, siuvinėtais audi-
niais, kuriuos atgabendavo iš kedro
padarytose brangiose skryniose.
25 Taršišo laivai gabeno tavo prekes.
Tu tapai turtingas ir labai garsus
jūros viduryje.
26 Tavo irklininkai išplukdė tave į
atvirą jūrą, o rytų vėjas sudaužė tave
jūroje.
27 Tavo prekyba, turtai ir prekės, jū-
rininkai ir vairininkai, amatininkai
ir prekybininkai, kariai ir visi tavo
žmonės paskęs jūroje tavo žuvimo
dieną.
28 Apylinkės drebės nuo tavo vairi-
ninkų šauksmo.
29 Visi jūreiviai, irklininkai ir vairinin-
kai, palikę laivus, stovės sausumoje,
30 pakels savo balsus dėl tavęs, grau-
džiai verks, barstysis galvas dulkė-
mis ir voliosis pelenuose.
31 Jie dėl tavęs nusiskus galvos
plaukus, apsisiaus ašutinėmis, labai
sielosis ir dejuos.
32 Labai nusiminę, jie raudos, sakyda-
mi: „Ar buvo kada kas nors taip su-
naikintas, kaip Tyras jūros viduryje?“
33 Savo jūrų prekyba praturtinai
daugelį tautų ir karalių.
34 Kai būsi jūroje sudaužytas, van-
dens gelmėje nuskendęs, tavo prekės

ir tavo žmonės nuskęs su tavimi.
35 Visi salų gyventojai pasibaisės
tavimi, jų karaliai išsigąs ir jų veidai
persikreips.
36 Tautų pirkliai švilps dėl tavęs, tu
būsi pasibaisėjimas ir tavęs nebebus."

28 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, sakyk Tyro ku-
nigaikščiui: „Taip sako Viešpats
Dievas: „Tavo širdis išpuiko ir tu
tarei: „Aš esu Dievas, sėdintis Dievo
soste jūros vidury." Tačiau tu esi
žmogus, ne Dievas, nors save laikai
lygiu Dievui.
3 Štai tu esi išmintingesnis už Da-
nielių ir žinai visas paslaptis,
4 savo išmintimi ir sumanumu tu
įgijai turtų, surinkai aukso ir sidabro
į savo iždą,
5 išmintingai prekiaudamas, padau-
ginai turtus, bet tavo širdis išpuiko
nuo jų."
6 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Kadangi laikai save lygiu Dievui,
7 Aš atvesiu prieš tave svetimšalius,
žiaurią tautą. Jie išsitrauks kardus
prieš tavo išminties puikumą ir su-
terš tavo spindesį.
8 Jie nustums tave į duobę, ir tu mirsi
jūroje nužudytųjų mirtimi.
9 Ar ir savo žudiko akivaizdoje saky-
si: „Aš – Dievas"? Tu esi ne Dievas,
o žmogus, patekęs į žudikų rankas.
10 Tu mirsi neapipjaustytųjų mirtimi
nuo svetimųjų rankos, nes Aš taip
pasakiau", – sako Viešpats Dievas.
11 Viešpats vėl kalbėjo man:
12 „Žmogaus sūnau, apraudok Tyro
karalių ir sakyk jam: „Taip sako
Viešpats Dievas: „Tu buvai tobulu-

35 Iz 23,6; Ez 26,15.16
36 Ps 37,10.36; Jer 18,16; Ez 26,2; Ez 28,19; Sof 2,15
28 SKYRIUS
2 Iz 14,14; Iz 31,3; Iz 47,8; Jer 49,16; Ez 27,3.4; Ez 28,9; Ez 31,10; 2 Tes 2,4
3 Ez 14,14; Dan 1,20; Dan 2,20-23. 28; Dan 5,11.12
4 Ez 27,33; Zch 9,1-3
5 Ps 62,10; Zch 9,3
7 Ez 7,24; Ez 21,31; Ez 26,7; Ez 30,11; Hab 1,6-8
8 Iz 14,15
9 Ez 28,2
10 1 Sam 17, 26.36; Ez 31,18; Ez 32,19. 21.25.27
12 Ez 27,2.3; Ez 28,3
13 Pr 2,8; Iz 51,3; Ez 26,13; Ez 31,8.9; Ez 36,35
14 Iš 25,20; Iz 14,13; Ez 20,40; Ez 28,16
15 Iz 14,12
16 Ez 28,14
17 Ez 28,2.5
19 Ez 26,21; Ez 27,36
21 Iz 23,2. 4.12; Ez 6,2; Ez 25,2; Ez 29,2
22 Iš 14,4.17; Ps 9,16; Ez 28,25
23 Ez 38,22

mo antspaudas, pilnas išminties ir
tobulo grožio.
13 Gyvenai Edene, Dievo sode, tave
puošė įvairiausi brangakmeniai:
sardis, topazas ir deimantas, berilas,
oniksas ir jaspis, safyras, smaragdas,
turkis ir auksas. Tą dieną, kai buvai
sukurtas, tau buvo paruošti meistriš-
kai padaryti būgneliai ir vamzdeliai.
14 Tu buvai pateptas, dengiantis che-
rubas, Aš tave tokiu paskyriau. Tu
buvai šventame Dievo kalne, vaikš-
čiojai tarp ugninių akmenų.
15 Tu elgeisi tobulai nuo pat savo
sukūrimo dienos, kol buvo atrasta
tavyje nedorybė.
16 Tau plačiai prekiaujant, jie pripildė
tave smurto, ir tu nusidėjai. Todėl Aš
išmesiu tave iš Dievo kalno kaip ne-
švarų ir pašalinsiu tave, o dengiantis
cherube, iš ugninių akmenų.
17 Tavo širdis išpuiko dėl tavo grožio,
tu praradai išmintį per savo spindesį.
Aš parblokšiu tave ant žemės priešais
karalius, kad jie galėtų tave matyti.
18 Daugybe savo neteisybių ir apgaule
prekyboje tu sutepei savo šventyklas.
Todėl iš tavo vidaus Aš pažadinsiu
ugnį, kuri sunaikins tave, visų aki-
vaizdoje pavers tave pelenais žemėje.
19 Visi, kurie pažino tave, baisėsis
tavimi. Tu būsi pasibaisėjimas, ir
tavęs nebebus."
20 Viešpats vėl kalbėjo man:
21 „Žmogaus sūnau, atsisuk veidu į
Sidoną, pranašauk prieš jį
22 ir sakyk: „Taip sako Viešpats Die-
vas: „Aš esu prieš tave, Sidone. Kai
padarysiu tavyje teismą ir apreikšiu
savo šventumą, tu šlovinsi mane ir
žinosi, jog Aš esu Viešpats.
23 Aš užleisiu tau marą, ir kraujas

liesis tavo gatvėse. Visur gulės lavo-
nai, kritę nuo kardo. Tada tu žinosi,
kad Aš esu Viešpats.
24 Ir nebebus daugiau badančių usnių
ir duriančių erškėčių Izraelio namams
tarp jų kaimynų, kurie juos niekino. Ir
jie žinos, kad Aš esu Viešpats Dievas."
25 Taip sako Viešpats Dievas: „Kai
Aš surinksiu izraelitus iš tautų, ku-
riose juos buvau išblaškęs, ir būsiu
pašventintas juose tautų akivaizdoje,
tada izraelitai gyvens krašte, kurį Aš
daviau savo tarnui Jokūbui.
26 Jie gyvens saugiai, statysis namus,
sodins vynuogynus. Jie bus saugūs,
kai Aš nuteisiu jų kaimynus, kurie
niekino juos. Tada jie žinos, kad Aš
esu Viešpats, jų Dievas."

29 Dešimtų metų dešimto mė-
nesio dvyliktą dieną Viešpats
kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, nukreipk savo
veidą prieš faraoną, Egipto karalių,
ir pranašauk prieš jį ir visą Egiptą.
3 Kalbėk ir sakyk: „Taip sako Vieš-
pats Dievas: „Faraone, Egipto kara-
liau, Aš esu prieš tave. Didysis slibi-
ne, kuris guli tarp savo upių ir sakai:
„Upė yra mano, aš ją padariau."
4 Aš įdėsiu kablį į tavo nasrus, prika-
binsiu tavo upių žuvis prie tavo žvy-
nų, ištrauksiu tave iš upės su visomis
prikibusiomis žuvimis.
5 Ir Aš paliksiu tave ir upių žuvis
dykumoje. Tu gulėsi atvirame lauke,
nebūsi nei paimtas, nei palaidotas.
Aš tave atiduosiu laukiniams žvė-
rims ir padangių paukščiams.
6 Visi Egipto gyventojai žinos, kad Aš
esu Viešpats, nes tu buvai nendrinė
lazda Izraelio namams.

24 Joz 23,13; Ez 16,57; Ez 25,6.7
25 Iz 11,12. 13; Ez 28,22
26 Jer 23,6; Jer 31,5; Am 9,13.14

29 SKYRIUS
2 Iz 19,1; Ez 28,21
3 Ps 74,13. 14; Jer 44,30; Ez 28,2
4 Ez 38,4
5 Jer 7,33; Jer 8,2; Jer 16,4; Jer 25,33; Jer 34,20; Ez 32,4-6
6 Iz 36,6
7 Ez 17,17
8 Ez 14,17; Ez 32,11-13
9 Ez 30,7.8
10 Ez 30,6. 12
11 Ez 32,13
12 Ez 30,7. 23.26
13 Iz 19,23; Jer 46,26
14 Ez 17,6.14
16 Iz 30,2.3; Iz 36,4.6; Rd 4,17; Ez 17,15; Ez 29,6

7 Kai jie įsikibo į tavo ranką, tu sulūžai
ir sužeidei jiems pečius. O kai jie at-
sirėmė į tave, jų strėnos susvyravo."
8 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Štai Aš siųsiu tau kardą ir sunaikin-
siu tavo žmones ir gyvulius.
9 Egipto žemė bus tuščia ir apleista.
Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats.
Kadangi tu sakei: „Upė yra mano, aš
ją padariau",
10 todėl Aš esu prieš tave ir tavo upes.
Aš padarysiu Egipto žemę visiškai
tuščią ir apleistą nuo Migdolo iki
Sienės ir Etiopijos sienos.
11 Per ją nevaikščios nei žmogus, nei
gyvulys. Ji bus negyvenama ketu-
riasdešimt metų.
12 Aš paversiu Egipto žemę dykyne,
kaip padariau su kitais kraštais. Jo
miestai bus tušti, kaip ir kitų kraštų
miestai, ir jie bus apleisti keturias-
dešimt metų. Aš išsklaidysiu egip-
tiečius tarp tautų ir išblaškysiu juos
svetimuose kraštuose."
13 Tačiau taip sako Viešpats Dievas:
„Po keturiasdešimties metų Aš su-
rinksiu egiptiečius iš tautų, kuriose
jie buvo išsklaidyti,
14 parvesiu Egipto ištremtuosius ir
sugrąžinsiu juos į Patroso kraštą, į
jų gimtąją šalį. Jie ten bus menka
karalystė,
15 menkiausia iš visų karalysčių. Jie
nebesiaukštins virš kitų tautų, nes
Aš sumažinsiu juos, kad jie niekad
nebeviešpatautų kitoms tautoms.
16 Jie nebebus Izraelio namų pasiti-
kėjimas, bet primins jiems, kaip jie
nusikalto, kreipdamiesi pagalbos į
juos. Ir jie žinos, kad Aš – Viešpats
Dievas."
17 Dvidešimt septintaisiais metais,

pirmo mėnesio pirmą dieną, Viešpats
kalbėjo man:
18 „Žmogaus sūnau! Nebukadne-
caras, Babilono karalius, surinko
savo armiją atlikti sunkų darbą prieš
Tyrą. Jų galvos nupliko ir pečiai
buvo nutrinti, bet nei karalius, nei jo
kariuomenė negavo jokio atlygio už
darbą, kurį atliko prieš Tyrą.“
19 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Štai Aš duosiu Nebukadnecarui,
Babilono karaliui, Egipto kraštą. Jis
paims jo turtus, ir išplėš jį, ir tai bus
atlygis jo kariuomenei.
20 Už darbą, kurį jis atliko, daviau
jam Egipto kraštą, nes jie man dir-
bo, – sako Viešpats Dievas. –
21 Tada Izraelio namų ragą vėl iškel-
siu, ir Aš atversiu tau burną tarp jų.
Ir jie žinos, kad Aš esu Viešpats.“

30 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, pranašauk ir
sakyk: „Taip sako Viešpats Dievas:
„Dejuokite: „Vargas tai dienai!“
3 Diena arti, Viešpaties diena arti, tai
diena tamsos, tautų laikas.
4 Kardas užpuls Egiptą ir didelis
siaubas apims Etiopiją, kai Egipte
kris užmuštieji, jų turtas bus išplėš-
tas ir Egipto pamatai bus sugriauti.
5 Etiopija, Libija, Lidija ir kitos tau-
tos, Kubas ir sąjungininkų krašto
vyrai kris kartu su jais nuo kardo.“
6 Taip sako Viešpats: „Tie, kurie
rėmė Egiptą, žus ir bus pažemintas
jų jėgos išdidumas. Nuo Migdolo
iki Siėnės kris užmuštieji, – sako
Viešpats. –
7 Aš paversiu Egipto žemę dykyne,
kaip padariau su kitais kraštais. Jo
miestai bus tušti, kaip ir kitų kraštų
miestai.
8 Kai Aš užkursiu ugnį Egipte ir visi
jo padėjėjai bus sunaikinti, tada jie
žinos, kad Aš esu Viešpats.
9 Tą dieną mano pasiuntiniai skubės
laivais išgąsdinti saugiai gyvenančią
Etiopiją, ir didelis siaubas apims juos
kaip Egipto dieną. Nes štai ji ateina.“
10 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš
padarysiu galą Egipto daugybei Babi-
lono karaliaus Nebukadnecaro ranka.
11 Jis ir jo žmonės, baisiausia tauta,
bus atvesti sunaikinti kraštą. Jie išsi-
trauks kardus prieš Egiptą, ir kraštas
bus pilnas užmuštųjų.
12 Aš išdžiovinsiu upes, kraštą ati-
duosiu į nedorėlių rankas ir viską
sunaikinsiu svetimšalių rankomis.
Aš, Viešpats, taip pasakiau.“
13 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš
sunaikinsiu stabus ir padarysiu galą
atvaizdams Nofe. Egipto žemėje ne-
bebus kunigaikščio, ir Aš užleisiu
baimę Egiptui.
14 Aš paversiu Patrosą dykyne, už-
degsiu ugnį Coane ir teisiu Noją.
15 Savo įtūžį išliesiu ant Sino, Egipto
stiprybės, sunaikinsiu Nojo minias.
16 Ir uždegsiu ugnį Egipte, Sinas
kentės ir vaitos, Nojas bus draskomas
ir Nofas bus varginamas kas dieną.
17 Ono ir Pi Beseto jaunuoliai kris
nuo kardo, o moterys bus išvestos
nelaisvėn.
18 Tachpanheso diena bus tamsi, kai
Aš sulaužysiu Egipto jungą ir pa-
darysiu galą jo išdidumui. Debesys
apdengs miestą, kai jo dukros bus
varomos nelaisvėn.
19 Aš įvykdysiu teismus Egipte, ir jie
žinos, kad Aš esu Viešpats.“

18 Jer 25,9; Jer 27,6; Jer 48,37; Ez 26,7-12; Ez 27,31
19 Jer 43,10-13; Ez 30,10
20 Iz 10,6.7; Iz 45,1-3; Jer 25,9
21 1 Sam 2,10; Ps 92,10; Ps 132,17; Ez 24,27; Am 3,7.8; Lk 21,15

30 SKYRIUS
2 Iz 13,6; Iz 15,2; Ez 21,12; Jl 1,5.11.13
3 Ez 7,7.12; Jl 2,1; Abd 1,15; Sof 1,7
4 Jer 50,15; Ez 29,19
5 Jer 25,20.24
6 Ez 29,10
7 Jer 25,18-26; Ez 29,12
9 Iz 18,1.2
10 Ez 29,19
11 Ez 28,7; Ez 31,12
12 Iz 19,4.5.6
13 Iz 19,1.16; Jer 43,12; Jer 46,25; Zch 10,11; Zch 13,2
14 Ps 78,12.43; Iz 11,11; Iz 19,11.13; Jer 44,1.15; Jer 46,25; Ez 29,14; Ez 30,15.16; Nah 3,8-10
15 Jer 46,25
16 Ez 30,8
18 Jer 2,16; Jer 43,7
19 Ps 9,16; Ez 5,8; Ez 25,11

20 Vienuoliktaisiais metais, pirmo
mėnesio septintą dieną, Viešpats
kalbėjo man:
21 „Žmogaus sūnau, Aš sulaužiau
faraono, Egipto karaliaus, ranką.
Niekas jos neaptvarstė, neaprišo ir
negydė, kad sugytų, taptų stipri ir
vėl galėtų laikyti kardą."
22 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Štai Aš prieš faraoną, Egipto kara-
lių. Aš sulaužysiu jo rankas – svei-
kąją bei tą, kuri buvo sulaužyta, ir
kardas iškris iš jo rankų.
23 Aš išsklaidysiu egiptiečius tautose
ir išblaškysiu juos kraštuose.
24 Babilono karaliaus rankas sustip-
rinsiu ir įdėsiu jam į ranką savo kardą.
Bet faraono rankas sulaužysiu, ir jis
vaitos kaip mirtinai sužeistas.
25 Aš sustiprinsiu Babilono karaliaus
rankas, o rankos faraono nusvirs. Jie
žinos, kad Aš esu Viešpats, kai įdėsiu
savo kardą į Babilono karaliaus ranką
ir jis pakels jį prieš Egipto žemę.
26 Aš išsklaidysiu egiptiečius tautose
ir išblaškysiu juos kraštuose. Tada jie
žinos, kad Aš esu Viešpats."

31 Vienuoliktaisiais metais, trečio
mėnesio pirmą dieną, Viešpats
kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, sakyk faraonui,
Egipto karaliui, ir jo tautai: „Į ką tu
panašus savo didybe?
3 Štai Asirija buvo panaši į Libano
kedrą: aukštai išaugusį, gražiomis,
pavėsį teikiančiomis šakomis. Jo
viršūnė buvo tarp storų šakų.
4 Vanduo augino jį ir gelmė jį iškėlė,
kai jos upės gaivino jo šaknis ir upe-
liai drėkino visus krašto medžius.
5 Todėl jis išaugo aukštesnis už kitus
krašto medžius. Jo šakos buvo ilgos
ir jų padaugėjo dėl vandenų gausybės
jam beaugant.
6 Ant šakų krovėsi lizdus padangių
paukščiai, po jo šakomis laukiniai
žvėrys augino jauniklius. Jo ūksmėje
gyveno didelės tautos.
7 Jis buvo puikus dėl savo dydžio ir
ilgų šakų, nes jo šaknys buvo prie
gausių vandenų.
8 Kedrai Dievo sode negalėjo lygintis
su juo, eglės neprilygo jo šakoms ir
kaštonai – jo šakelėms. Nė vienas
medis Dievo sode neprilygo jo grožiui.
9 Aš papuošiau jį šakų daugybe taip,
kad visi Edeno medžiai, kurie buvo
Dievo sode, jam pavydėjo."
10 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Kadangi jis pasikėlė į aukštybes ir
jo viršūnė apsupta storų šakų, ir jo
širdis išpuiko dėl aukštumo,
11 todėl Aš atidaviau jį į stipriausiojo
tarp tautų rankas. Jis tinkamai pa-
sielgs su juo, nes Aš išvariau jį dėl
jo nedorybių.
12 Žiaurūs svetimšaliai nukirto jį ir
paliko. Kalnuose ir slėniuose krito jo
šakos, nulaužtos šakelės mėtosi prie
visų krašto upių. Visos žemės tautos
pasitraukė iš jo pavėsio ir paliko jį.
13 Ant jo kritusio kamieno nusileis
padangių paukščiai, o per jo šakas
lips krašto žvėrys.
14 Kad ateityje nė vienas medis ne-
besididžiuotų dėl savo aukštumo,
nebekeltų savo šakomis apsuptos
viršūnės, ir nė vienas medis, augan-
tis prie vandens, nesipuikuotų prieš
kitus, nes visi turi mirti ir eiti į žemės
gelmes kartu su žmonių vaikais,
einančiais į duobę."
15 Taip sako Viešpats Dievas: „Tą die-

21 Jer 46,11; Jer 48,25
22 Ps 37,17; Jer 46,25; Ez 29,3
23 Ez 29,12; Ez 30,17.18.26
25 Ps 9,16
26 Ez 29,12

31 SKYRIUS
1 Jer 52,5.6; Ez 30,20; Ez 32,1
2 Ez 31,18
3 Iz 10,33.34; Ez 17,3.4.22; Ez 31,16; Dan 4,10.20-23
4 Jer 51,36; Ez 29,3-9
5 Dan 4,11
6 Ez 17,23; Ez 31,13; Dan 4,12.21; Mt 13,32
8 Pr 2,8.9; Pr 13,10; Iz 51,3; Ez 28,13; Ez 31,16.18
10 2 Km 32,25; Iz 10,12; Iz 14,13.14; Ez 28,17; Dan 5,20
11 Ez 30,10; Dan 5,18.19
12 Ez 28,7; Ez 30,11.24.25; Ez 32,5.12; Ez 35,8
13 Iz 18,6; Ez 32,4
14 Ps 82,7; Ez 32,18
15 Ez 32,22.23

ną, kai jis nuėjo į mirusiųjų buveinę,
sukėliau gedulą dėl jo, sulaikiau
upes ir sustabdžiau vandenis. Liba-
nas liūdėjo dėl jo ir krašto medžiai
alpo.
16 Man jį nustūmus į mirusiųjų buvei-
nę, nuo jo kritimo trenksmo sudrebėjo
tautos. Žemės gelmėse bus paguosti
visi Edeno medžiai, Libano geriausi
ir rinktiniai, kurie geria vandenį.
17 Jie kartu su juo nuėjo į mirusiųjų
buveinę, pas kardu nužudytuosius,
taip pat ir jo sąjungininkai, kurie
gyveno jo ūksmėje tarp tautų.
18 Kas tau prilygsta šlove ir didybe
tarp Edeno medžių? Tačiau su jais
tu būsi nustumtas į žemės gelmes,
gulėsi tarp neapipjaustytųjų kartu
su kardu nužudytaisiais. Taip bus
faraonui ir visai jo daugybei“, –
sako Viešpats Dievas.

32 Dvyliktaisiais metais, dvy-
likto mėnesio pirmą dieną,
Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, apraudok farao-
ną, Egipto karalių, ir sakyk jam: „Tu
esi kaip jaunas liūtas tarp tautų, kaip
jūrų pabaisa. Tu siauti upėse, drums-
ti vandenį kojomis, keli bangas.“
3 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš kartu
su daugybe tautų užmesiu savo tinklą
ant tavęs ir jie ištrauks tave mano
tinklu.
4 Aš numesiu tave ant žemės atvi-
rame lauke, ant tavęs tūps padangių
paukščiai ir tavimi pasotinsiu visos
žemės žvėris.
5 Aš tavo kūną numesiu kalnuose
ir slėnius pripildysiu tavo lavonų.
6 Girdysiu žemę tavo tekančiu krauju
iki kalnų, ir upės bus pilnos tavęs.
7 Kai tavo gyvybė užges, Aš už-
dengsiu dangų, žvaigždės nebešvies,
saulę pridengsiu debesimis ir mėnulis
nebespindės.
8 Mano valia dangaus šviesos tau
nebešvies ir tavo krašte bus tamsu, –
sako Viešpats Dievas. –
9 Daugelis tautų išsigąs, kai paskelb-
siu apie tavo sunaikinimą kraštuose,
kurių tu nežinai.
10 Taip, daugelis tautų baisėsis tavimi
ir jų karaliai bus apimti panikos dėl
tavęs, kai Aš mojuosiu savo kardu
prieš juos. Jie drebės be perstojo,
kiekvienas dėl savo gyvybės, tavo
žlugimo dieną.“
11 Nes taip sako Viešpats Dievas: „Ba-
bilono karaliaus kardas užpuls tave.
12 Nuo galingųjų kardo kris tavųjų
daugybė. Jie yra baisiausi tarp tautų.
Jie sunaikins Egipto išdidumą ir jo
minias išžudys.
13 Aš sunaikinsiu jo galvijus nuo pat
gausių vandenų, ir jokio žmogaus
koja nė gyvulio kanopa nebedrums
jų.
14 Aš padarysiu jo vandenis tyrus,
upės tekės lyg skaidrus aliejus, – sako
Viešpats Dievas. –
15 Kai Aš Egipto kraštą paversiu
dykyne, sunaikinsiu jo išteklius ir
išžudysiu gyventojus, tada jie žinos,
kad Aš esu Viešpats.
16 Tai rauda, kuria jį apraudos, tautų
dukros apraudos jį. Jos apraudos
Egiptą ir jo minias“, – sako Viešpats
Dievas.
17 Dvyliktaisiais metais, pirmo mė-
nesio penkioliktą dieną, Viešpats
kalbėjo man:
18 „Žmogaus sūnau, apraudok Egipto
minias ir nustumk jį bei žymių tautų

16 Iz 14,8.15; Ez 26,15; Ez 32,18.31; Hab 2,17; Ag 2,7
17 Rd 4,20
18 Jer 9,25.26; Ez 28,10; Ez 32,19.21

32 SKYRIUS

1 Ez 31,1; Ez 33,21
2 Iz 27,1; Jer 4,7; Jer 46,7.8; Ez 19,2-6; Ez 27,2; Ez 29,3; Ez 34,18; Nah 2,11-13
3 Ez 12,13; Ez 17,20
4 Iz 18,6; Ez 29,5; Ez 31,13
5 Ez 31,12
7 Iz 13,10; Jl 2,31; Jl 3,15; Am 8,9; Mt 24,29; Mk 13,24; Lk 21,25; Apr 6,12.13; Apr 8,12
10 Ez 26,16
11 Jer 46,26; Ez 30,4
12 Ez 28,7; Ez 29,19; Ez 30,11; Ez 31,12
13 Ez 29,11
15 Iš 7,5; Iš 14,4.18; Ps 9,16; Ez 6,7
16 2 Sam 1,17; 2 Km 35,25; Jer 9,17; Ez 26,17
17 Ez 32,1; Ez 33,21
18 Ez 26,20; Ez 31,14

dukteris į žemės gelmes, kad su jo-
mis nugarmėtų į duobę.
19 „Už ką tu pranašesnis? Eik ir gulėk
su neapipjaustytaisiais."
20 Jie kris tarp užmuštųjų kardu, ir
jis bus atiduotas kardui. Nutempk jį
ir jo minias.
21 Mirusiųjų buveinėje galingieji kar-
žygiai su savo sąjungininkais kalbės
apie tave: „Jie nužengė žemyn ir
guli kartu su neapipjaustytaisiais,
nužudytais kardu."
22 Ten yra Asirija ir jos minios – jų
kapai aplinkui ją – jie visi nužudyti,
kritę nuo kardo.
23 Jie palaidoti giliausioje duobėje ir
jos žmonės aplinkui jos kapą. Visi
jie žuvo, krito nuo kardo visi, kurie
kėlė siaubą gyvųjų šalyje.
24 Ten guli Elamas ir jo minios aplin-
kui jo kapą. Visi jie žuvę, kritę nuo
kardo, neapipjaustytieji nužengė į že-
mės gelmes. Jie kėlė siaubą gyvųjų
šalyje, bet dabar kenčia gėdą kartu
su nužengusiais į duobę.
25 Jį paguldė tarp žuvusiųjų ir jo
minias aplink jo kapą. Jie visi yra
neapipjaustyti, kritę nuo kardo. Jie
kėlė siaubą gyvųjų šalyje, bet dabar
kenčia gėdą kartu su nužengusiais į
duobę, jie paguldyti tarp užmuštųjų.
26 Mešechas ir Tubalas yra čia su savo
miniomis, visur aplink jį – jų kapai. Jie
visi yra neapipjaustyti, kritę nuo kar-
do, nors jie kėlė siaubą gyvųjų šalyje.
27 Jie negulės drauge su senovėje kritu-
siais neapipjaustytais karžygiais, kurie
su savo ginklais nužengė į mirusiųjų
buveinę; jiems kardą padėjo po galva
ir skydu pridengė kaulus, nors jų ga-
liūnai kėlė siaubą gyvųjų šalyje.
28 Ir tu būsi sutrintas kartu su neapi-
pjaustytaisiais ir gulėsi drauge su
kritusiais nuo kardo.
29 Ten guli edomitai su jų karaliais
ir kunigaikščiais, kurie, nepaisant jų
galybės, krito nuo kardo ir guli su
neapipjaustytaisiais, nužengusiais
į duobę.
30 Ten ir visi šiaurės kunigaikščiai, ir
visi sidoniečiai, nužengę su užmuš-
taisiais. Nepaisant jų galybės, jie yra
pažeminti, guli su neapipjaustytais,
užmuštais kardu, ir kenčia gėdą
drauge su nužengusiais į duobę.
31 Faraonas, matydamas juos, bus pa-
guostas dėl daugybės savo žmonių –
faraono ir jo visos kariuomenės, –
nužudytų kardu, – sako Viešpats
Dievas. –
32 Aš sukėliau siaubą gyvųjų šalyje,
ir jis gulės drauge su neapipjaus-
tytaisiais, su nužudytaisiais kardu,
su faraonu ir jo miniomis", – sako
Viešpats Dievas.

33 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, kalbėk savo tau-
tai: „Kai Aš atvesiu į kraštą kardą
ir jo gyventojai bus išsirinkę iš savo
tarpo sargybinį,
3 jeigu jis, artėjant kardui, pūs tri-
mitą ir taip įspės tautą,
4 ir jei kas nors nepaisys įspėjimo,
girdėdamas trimito garsą, ir kardas
sunaikins jį, tai jo kraujas bus ant jo
paties galvos,
5 nes jis girdėjo trimitą, bet nepaisė
įspėjimo. Jo kraujas kris ant jo paties.
O kas paklausys įspėjimo, išgelbės
savo gyvybę.
6 Tačiau jei sargybinis matys artėjantį
kardą, bet nepūs trimito ir neįspės tau-

19 Jer 9,25.26; Ez 28,10; Ez 31,2.18
20 Ps 28,3
21 Iz 1,31; Iz 14,9.10; Ez 32,19.25. 27
22 Ez 31,3. 16
23 Iz 14,15; Ez 32,24-27. 32
24 Pr 10,22; Pr 14,1; Iz 11,11; Jer 25,25; Jer 49,34-39; Ez 32,21.23
25 Ps 139,8
26 Pr 10,2; Ez 27,13; Ez 32,19; Ez 38,2.3; Ez 39,1
27 Iz 14,18. 19
29 Iz 34,5.6; Jer 49,7-22; Ez 25,12-14
30 Jer 1,15; Jer 25,22.,26; Ez 28,21-23; Ez 38,6.15; Ez 39,2
31 Ez 14,22; Ez 31,16

33 SKYRIUS
2 2 Sam 18, 24.25; Ez 3,11; Ez 14,17
4 Zch 1,4; Apd 18,6
6 Ez 33,8

tos, o kardas užmuš ką nors, tai jis bus
užmuštas už savo kaltę, bet jo kraujo
Aš pareikalausiu iš sargybinio rankų."
7 Žmogaus sūnau, Aš paskyriau tave
sargybiniu Izraelio namams. Todėl
tu girdėsi mano žodį ir įspėsi juos
mano vardu.
8 Jei Aš sakysiu nedorėliui: „Nedorėli,
tu tikrai mirsi!", o tu jam nieko nesa-
kysi ir neįspėsi dėl jo nedoro kelio, tai
jis mirs dėl savo nusikaltimų, bet jo
kraujo pareikalausiu iš tavo rankų.
9 Jei tu įspėsi nedorėlį dėl jo nusi-
kaltimų, bet jis nenusigręš nuo savo
kelio, jis mirs dėl savo nusikaltimų,
o tu išgelbėsi savo sielą.
10 Žmogaus sūnau, sakyk Izraelio
namams: „Jūs sakote: „Jei mūsų
kaltės ir nuodėmės yra ant mūsų ir
mes nykstame dėl jų, tai kaip mes
galime išlikti gyvi?"
11 Sakyk jiems: „Kaip Aš gyvas, –
sako Viešpats Dievas, – Aš nenoriu
nedorėlio mirties, bet noriu, kad
nedorėlis atsiverstų, paliktų savo
piktus kelius ir gyventų. Nusigręž-
kite nuo savo piktų kelių! Kodėl jūs
turėtumėte mirti, Izraelio namai?"
12 Tu, žmogaus sūnau, sakyk savo
žmonėms: „Teisiojo neišgelbės jo
teisumas, jei jis nusikals. Kaip ne-
dorėlio nedorybė nesunaikins jo,
jei jis nusigręš nuo savo nedorybės,
taip teisusis negalės gyventi remda-
masis savo teisumu, jei jis nusikals."
13 Jei Aš sakau teisiajam: „Tu tikrai
būsi gyvas", o jis, pasitikėdamas savo
teisumu, nusikalsta, tai jo teisumas
nebus prisimintas, ir jis mirs už savo
nusikaltimą.
14 Ir jei Aš sakau nedorėliui: „Tu tik-
rai mirsi", ir jis nusigręžia nuo savo

7 Iz 62,6
10 Iz 49,14; Ez 24,23
11 2 Sam 14, 14; Ez 18,30.31; Apd 3,19
12 2 Km 7,14; Ez 3,20; Ez 18,24.26
13 Ez 3,20; Ez 18,24
14 Ez 3,18. 19; Ez 18,27
15 Kun 6,2. 4.5; Ez 18,7; Ez 20,11.13. 21
16 Iz 1,18; Iz 43,25
17 Ez 18,25. 29
18 Ez 18,26
20 Ez 18,25. 29
21 2 Kar 25,4; Ez 1,2; Ez 24,26
22 Ez 1,3; Ez 8,1; Ez 24,27; Ez 37,1
24 Iz 51,2; Ez 11,15; Ez 34,2; Ez 36,4; Mt 3,9
25 Kun 3,17; Kun 7,26; Kun 17,10-14; Kun 19,26; Įst 29,28; Ez 18,6; Ez 22,6.9
26 Ez 18,6; Ez 22,11
27 1 Sam 13, 6; Ez 33,24; Ez 39,4

nuodėmės bei daro, kas yra teisinga
ir teisu:
15 grąžina užstatą, atiduoda, ką iš-
plėšė, laikosi gyvenimo nuostatų ir
nedaro neteisybės, – jis bus gyvas
ir nemirs.
16 Jokios jo nuodėmės nebus jam
primenamos, nes jis darė, kas yra
teisinga ir teisu; jis tikrai bus gyvas."
17 Tavo tauta sako: „Viešpaties kelias
neteisingas!", tuo tarpu jų pačių ke-
lias neteisingas.
18 Jei teisusis nusigręš nuo savo tei-
sumo ir nusikals, jis mirs.
19 Jei nedorėlis nusigręš nuo savo
nedorybės ir darys, kas yra teisinga
ir teisu, jis gyvens.
20 Jūs sakote: „Viešpaties kelias netei-
singas!" Izraeli, Aš teisiu tave pagal
tavo kelius."
21 Dvyliktaisiais tremties metais,
dešimto mėnesio penktą dieną, atėjo
pas mane pabėgėlis iš Jeruzalės ir
pasakė: „Miestas krito."
22 Vakare, prieš ateinant pabėgėliui,
Viešpaties ranka palietė mane. Jis
atvėrė mano burną dar prieš jam at-
einant ryte, ir aš nebebuvau nebylys.
23 Viešpats kalbėjo man:
24 „Žmogaus sūnau, Izraelio gy-
ventojai, likę tarp griuvėsių, sako:
„Abraomas, būdamas vienas vyras,
paveldėjo kraštą. Mūsų yra daug,
tad kraštas mums tikrai priklauso."
25 Todėl sakyk jiems: „Taip sako
Viešpats Dievas: „Jūs valgote mėsą
su krauju, garbinate stabus ir liejate
kraują, negi jūs paveldėsite kraštą?
26 Jūs pasitikite kardu, darote bjau-
rystes, išniekinate savo artimo žmo-
ną, negi jūs paveldėsite kraštą?"
27 Taip jiems sakyk: „Taip sako Vieš-

pats Dievas: „Kaip Aš gyvas, gy-
venantys namų griuvėsiuose kris
nuo kardo, esančius atvirame lauke
draskys laukiniai žvėrys, o gyve-
nantys tvirtovėse ir olose bus maro
sunaikinti.
28 Aš paversiu kraštą dykyne, jo
išdidumui padarysiu galą. Izraelio
kalnai bus taip ištuštėję, kad jais
niekas nebekeliaus.
29 Kai kraštą paversiu visiška dyky-
ne dėl jų nusikaltimų, tada jie žinos,
kad aš esu Viešpats.“
30 Žmogaus sūnau, tavo tautos vai-
kai kalba apie tave tarpduriuose ir
pasieniuose, sakydami vieni kitiems:
„Meldžiu, eime pasiklausyti Viešpa-
ties žodžio.“
31 Jie ateina pas tave kaip tauta, sėdi
tavo akivaizdoje, klausosi tavo žodžių,
tačiau jų nevykdo. Jie kalba draugiš-
kai, bet jų širdis yra klastinga.
32 Tu esi jiems dainininkas, turintis
gražų balsą ir gerai skambinantis
arfa. Jie klausosi tavo žodžių, tačiau
jų nevykdo.
33 Bet kai tai išsipildys – o tai tikrai
išsipildys, – tada jie žinos, kad tarp
jų buvo pranašas.“

34

Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, pranašauk prieš
Izraelio ganytojus, pranašauk ir
sakyk jiems: „Taip sako Viešpats
Dievas: „Vargas Izraelio ganytojams,
kurie patys save gano. Juk ganytojai
turėtų ganyti bandą!
3 Jūs valgote taukus, vilnomis apsi-
rengiate, nupenėtas avis pjaunate,
bet bandos neganote.
4 Silpnųjų nepastiprinote, sergan-

28 Jer 44,2.6.22; Ez 6,2.3.6; Ez 7,24; Ez 24,21
30 Iz 29,13
31 Ps 78,36.37; Iz 58,2; Ez 8,1; Ez 14,1; Mt 13,22
32 Mt 7,21-28
33 1 Sam 3,20; Ez 2,5

34 SKYRIUS
2 Zch 11,17
3 Ez 33,25.26; Zch 11,16
4 Zch 11,16; Lk 15,4; 1 Pt 5,3
5 Iz 56,9; Ez 33,21; Mt 9,36
6 1 Pt 2,25
8 Ez 34,2.5.6.10
10 Jer 21,13; Jer 52,24-27; Ez 13,23; Ez 34,2.8; Hbr 13,17
12 Jer 31,10; Ez 30,3
13 Jer 23,3
14 Jer 33,12; Jn 10,9

čiųjų negydėte, sužeistųjų nesu-
tvarstėte, paklydusių neparvedėte
ir dingusių neieškojote, bet valdėte
smurtu ir žiaurumu.
5 Jos buvo išblaškytos, nes nebuvo
ganytojų, jos tapo ėdesiu laukiniams
žvėrims.
6 Mano avys klajojo po kalnus ir
aukštumas, buvo išblaškytos po visą
žemę; nė vienas nesirūpino jomis ir
jų neieškojo.“
7 Todėl dabar, ganytojai, klausykite
Viešpaties žodžio:
8 „Kaip Aš gyvas, – sako Viešpats, –
už tai, kad mano avys tapo grobiu ir
ėdesiu laukiniams žvėrims, nes ne-
buvo ganytojų, kurie mano kaimene
rūpintųsi, bet ganytojai ganė patys
save, neganydami mano avių“, –
9 todėl, ganytojai, klausykite Vieš-
paties žodžio!
10 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš esu
prieš ganytojus, Aš pareikalausiu savo
avių iš jų rankų ir nebeleisiu jiems ga-
nyti mano kaimenės. Jie nebeganys
daugiau nei mano avių, nei patys sa-
vęs. Aš išplėšiu savo avis iš jų nasrų,
ir jos nebebus jų maistas.“
11 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš pats
ieškosiu savo avių ir jomis rūpinsiuosi.
12 Kaip ganytojas ieško savo avių tą
dieną, kai jos išsklaidomos, taip Aš
ieškosiu savo avių, išgelbėsiu jas ir
surinksiu iš visų vietų, kuriose jos
buvo išsklaidytos debesuotą ir tamsią
dieną.
13 Aš jas surinksiu iš tautų ir atvesiu
iš kraštų, grąžinsiu jas į jų kraštą, ga-
nysiu Izraelio kalnuose prie upelių ir
visose apgyvendintose krašto vietose.
14 Aš ganysiu jas gražiuose slėniuo-
se, aukštuose Izraelio kalnuose bus

jų aptvaras. Jos gulės puikiame
aptvare ir ganysis vešliose lankose
Izraelio kalnuose.
15 Aš pats ganysiu savo avis ir surasiu
joms poilsio vietą, – sako Viešpats
Dievas. –
16 Paklydusių ieškosiu, išsklaidytas
surinksiu, sužeistas aptvarstysiu,
ligotas pastiprinsiu. Bet riebiąsias ir
stipriąsias sunaikinsiu; ganysiu jas
teisingai."
17 O jums, mano kaimene, taip sako
Viešpats Dievas: „Aš darysiu teismą
tarp avies ir avies, tarp avinų ir ožių.
18 Kai ganotės ganykloje, kodėl su-
mindote, ko nesuėdate? Kai geriate
tyrą vandenį, kodėl likusį sudrums-
čiate kojomis?
19 Mano avys turi maitintis tuo, kas
jūsų sumindžiota, ir gerti, ką jūsų
kojos sudrumstė."
20 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Aš pats darysiu teismą tarp riebiųjų
ir liesųjų avių.
21 Kadangi jūs silpnąsias šonais ir
pečiais stumiate ir ragais badote,
kol jas išblaškote,
22 tai Aš gelbėsiu savo avis. Jos nebe-
bus jums grobiu, Aš darysiu teismą
tarp avių.
23 Aš joms paskirsiu vieną ganytoją,
kuris jas ganys. Tai bus mano tar-
nas Dovydas. Jis jas ganys ir bus jų
ganytojas.
24 Aš, Viešpats, būsiu jų Dievas ir
mano tarnas Dovydas bus jų kuni-
gaikštis. Aš, Viešpats, taip pasakiau.
25 Aš sudarysiu su jomis taikos san-
dorą ir krašte išnaikinsiu laukinius
žvėris. Tada jos galės ramiai gyventi
dykumoje ir saugiai miegoti miš-
kuose.

16 Iz 10,16; Jer 10,24; Mch 4,6
17 Mt 25,32
20 Ez 34,17
23 Iz 40,11; Jer 30,9
24 Iš 29,45; Ez 37,24.25
25 Iz 11,6-9; Jer 23,6; Ez 37,26
26 Kun 26,4; Ps 68,9; Iz 56,7; Zch 8,13
27 Iz 4,2; Jer 2,20; Jer 25,14
28 Jer 30,10
29 Ez 36,3.6. 15.29
30 Ez 14,11; Ez 34,24; Ez 36,28
31 Ps 100,3

35 SKYRIUS
2 Ez 25,12-14; Am 1,11
3 Ez 6,14
5 Ps 137,7; Ez 25,12
6 Ps 109,17; Iz 63,1-6

26 Aš palaiminsiu jas ir savo kalno
apylinkes, Aš duosiu lietaus tinkamu
metu; tai bus mano palaiminimų
lietus.
27 Medžiai duos vaisių ir žemė duos
derlių. Jie saugiai gyvens krašte ir
žinos, kad Aš esu Viešpats, kai su-
laužysiu jų jungą ir išgelbėsiu juos
iš rankos tų, kuriems jie vergavo.
28 Jie nebebus grobiu tautoms, ir lau-
kiniai žvėrys jų nebeės. Jie gyvens
saugiai ir nieko nebijos.
29 Aš duosiu jiems gausų derlių, jie
daugiau nebadaus ir nekentės dau-
giau tautų paniekos.
30 Jie žinos, kad Aš, Viešpats, jų Die-
vas, esu su jais ir kad Izraelis – mano
tauta, – sako Viešpats Dievas. –
31 Jūs esate mano avys, mano ganyklos
avys, jūs – žmonės, o Aš – jūsų Die-
vas", – sako Viešpats Dievas.

35 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, nukreipk savo
veidą prieš Seyro kalną ir pranašauk
prieš jį.
3 Sakyk jam: „Taip sako Viešpats Die-
vas: „Seyro kalne, Aš esu prieš tave!
Aš ištiesiu savo ranką prieš tave ir
paversiu tave visiška dykyne.
4 Tavo miestus paversiu griuvėsiais,
tu tapsi dykyne. Tada žinosi, kad Aš
esu Viešpats."
5 Kadangi tu nuo amžių nekentei
izraelitų ir kardu praliejai jų kraują
nelaimės metu, atėjus jų galutinės
bausmės laikui,
6 todėl, kaip Aš gyvas, – sako Vieš-
pats Dievas, – Aš atiduodu tave
kraujui, ir kraujas persekios tave,
nes tu nesibodėjai kraujo praliejimu.

7 Aš visiškai sunaikinsiu Seyro kalny-
ną, paversiu jį dykyne ir nebus jame
nei išeinančių, nei sugrįžtančių.
8 Aš pripildysiu kalnus užmuštųjų;
kalvose, slėniuose ir tarpekliuose
gulės užmuštieji kardu.
9 Aš paversiu tave dykyne ir tavo
miestai bus negyvenami. Tada jūs
žinosite, kad Aš esu Viešpats.
10 Tu sakei: „Šios dvi tautos ir šios dvi
šalys bus mano, aš jas pasisavinsiu“,
nors Aš, Viešpats, buvau su jais.
11 Todėl, kaip Aš gyvas, – sako Vieš-
pats Dievas, – atlyginsiu pagal tavo
pyktį ir tavo pavydą, nukreiptą prieš
juos. Jie pažins mane, kai Aš teisiu
tave.
12 Tada tu žinosi, kad Aš esu Viešpats.
Aš girdėjau, kaip tu piktžodžiavai ir
kalbėjai prieš Izraelio kalnus: „Jie yra
tušti, mes lengvai juos prarysime!“
13 Tu didžiavaisi prieš mane ir kal-
bėjai daugybę žodžių prieš mane;
Aš išgirdau tai.“
14 Taip sako Viešpats Dievas: „Kai
visa žemė džiaugsis, Aš padarysiu
tave dykyne.
15 Kaip tu džiaugeisi Izraelio namų
paveldo sunaikinimu, taip Aš pada-
rysiu tau. Seyro kalne ir visa Idumė-
ja, jūs tapsite dykyne! Tada jie žinos,
kad Aš esu Viešpats.“

36 „Žmogaus sūnau, pranašauk
Izraeliui ir sakyk: „Izraelio
kalnai, išgirskite Viešpaties žodį!“
2 Taip sako Viešpats Dievas: „Ka-
dangi priešas sako: „Jų amžinos
aukštumos tapo mūsų nuosavybe“,
3 todėl pranašauk: „Taip sako Vieš-
pats Dievas: „Kadangi jie naikino
jus ir spaudė iš visų pusių, tautos už-

7 Ts 5,6
9 Jer 49,13; Ez 36,11
10 Ps 48,1-3; Ps 83,4-12; Ps 132,13.14
11 Jok 2,13
12 Ps 9,16; Iz 52,5; Sof 2,8
13 1 Sam 2,3; Ez 36,3
14 Iz 65,13.14
15 Rd 4,21; Abd 1,12.15

36 SKYRIUS
1 Ez 6,2.3
2 Įst 32,13; Ez 25,3; Ez 26,2; Ez 35,10
3 Įst 28,37; Ez 35,13
4 Ps 79,4; Ez 34,8.28
5 Įst 4,24; Ez 35,10.12
6 Ps 74,10; Ps 123,3.4
7 Jer 25,9.15.29; Ez 20,5
10 Am 9,14
11 Iz 51,3; Jer 31,27; Jer 33,12; Ez 35,9; Ez 37,6.13
12 Jer 15,7; Abd 1,17
13 Sk 13,32

ėmė jus, kalbėjo apie jus ir niekino,
4 todėl, Izraelio kalnai, išgirskite
Viešpaties Dievo žodį! Štai ką Vieš-
pats Dievas sako apie kalnus, kalvas,
upes, slėnius, sugriautus ir apleistus
miestus, kurie tapo grobiu ir pajuoka
aplinkinėms tautoms:
5 „Taip sako Viešpats Dievas: „Aš
kalbėjau užsidegęs pavydu prieš
Idumėją ir aplinkines tautas, kurios
pasisavino mano kraštą džiūgauda-
mos ir niekindamos, kad išplėštų jį.
6 Todėl pranašauk Izraelio kraštui,
sakyk jo kalnams, kalvoms, upėms ir
slėniams: „Taip sako Viešpats Dievas:
„Aš kalbėjau apimtas pavydo ir įtūžio,
kadangi jūs kenčiate tautų panieką.“
7 Taip sako Viešpats Dievas: „Aš pa-
kėliau savo ranką ir prisiekiau, kad
aplink jus gyvenančios tautos taip
pat kentės panieką.
8 Jūs, Izraelio kalnai, žaliuosite ir
nešite vaisių mano žmonėms, Izra-
eliui, nes jie greitai sugrįš.
9 Aš esu už jus ir atsigręšiu į jus; jūsų
žemė bus dirbama, laukai sėjami.
10 Aš padauginsiu žmones šiame
krašte, Izraelio namai bus pilni.
Miestai bus apgyvendinti, griuvė-
siai – atstatyti.
11 Aš padauginsiu žmones ir gyvu-
lius, jų daugės ir jie neš vaisių. Aš
apgyvendinsiu jus kaip anksčiau
ir elgsiuosi su jumis geriau negu
pradžioje. Tada žinosite, kad Aš
esu Viešpats.
12 Mano tautos žmonės vaikštinės
po jus, jie apgyvens jus ir jūs būsite
jų paveldas; jų vaikai nebebus paša-
linti nuo jūsų.“
13 Taip sako Viešpats Dievas: „Ka-
dangi apie tave sako, kad tu ryji
žmones ir atimi iš tautos vaikus,

14 tu daugiau neberysi žmonių ir nebeatimsi vaikų iš tautos.

15 Padarysiu, kad daugiau negirdėtum tautų paniekos ir pagonių patyčių, dėl tavęs tauta daugiau nebeklups“, – sako Viešpats Dievas.

16 Viešpats kalbėjo man:

17 „Žmogaus sūnau, izraelitai, gyvendami šiame krašte, suteršė jį savo keliais ir darbais. Jų kelias mano akivaizdoje buvo kaip mėnesinėmis sergančios moters nešvarumai.

18 Aš išliejau savo rūstybę ant jų dėl krašte pralieto kraujo ir stabų garbinimo, kuriuo jie sutepė jį.

19 Aš išsklaidžiau juos tautose ir išblaškiau kraštuose. Aš teisiau juos pagal jų kelius ir darbus.

20 Gyvendami tarp tautų, jie sutepė mano šventą vardą. Žmonės apie juos sakė: „Tai yra Viešpaties tauta, tačiau ji buvo ištremta iš savo krašto.“

21 Bet Aš gailėjausi dėl savo švento vardo, kuriam izraelitai užtraukė nešlovę svetimose tautose.

22 Sakyk izraelitams: „Taip sako Viešpats Dievas: „Izraelitai, ne dėl jūsų Aš tai darau, bet dėl savo švento vardo, kurį jūs sutepėte tarp pagonių, pas kuriuos gyvenote.

23 Aš pašventinsiu savo didingą vardą, kurį jūs sutepėte, ir tautos žinos, kad Aš esu Viešpats, kai per jus apreikšiu savo šventumą jų akivaizdoje.

24 Aš išvesiu jus iš tautų, surinksiu iš visų kraštų ir parvesiu jus į jūsų kraštą.

25 Aš apšlakstysiu jus švariu vandeniu, ir jūs tapsite švarūs. Apvalysiu jus nuo netyrumo ir stabų.

26 Aš duosiu jums naują širdį ir įdėsiu jums naują dvasią. Aš išimsiu iš jūsų akmeninę širdį ir duosiu kūno širdį.

27 Aš įdėsiu į jus savo dvasią ir padarysiu, kad gyventumėte pagal mano nuostatus ir vykdytumėte mano sprendimus.

28 Jūs gyvensite krašte, kurį daviau jūsų tėvams, ir būsite mano tauta, o Aš būsiu jūsų Dievas.

29 Aš išgelbėsiu jus nuo visų jūsų netyrumų, laiminsiu jūsų laukų derlių ir nebesiųsiu jums bado.

30 Aš padauginsiu medžių vaisius ir laukų derlių, ir jūs nebekęsite paniekos tarp tautų dėl bado.

31 Tada jūs atsiminsite savo piktus kelius, blogus darbus ir bjaurėsitės jais bei savo nusikaltimais.

32 Bet ne dėl jūsų Aš tai darysiu, – sako Viešpats Dievas. – Izraelitai, žinokite, gėdykitės ir raudonuokite dėl savo kelių.“

33 Taip sako Viešpats Dievas: „Kai Aš jus apvalysiu nuo visų nusikaltimų, apgyvendinsiu miestus ir atstatysiu, kas sugriauta,

34 kai apleisti laukai vėl bus dirbami, tada priešai, matę juos apleistus,

35 sakys: „Dykynės kraštas tapo Edeno sodu; ištuštėję ir sugriauti miestai vėl yra sustiprinti ir gyvenami.“

36 Tada tautos, gyvenančios aplink jus, žinos, kad Aš, Viešpats, atstačiau, kas sugriauta, ir apsodinau, kas buvo apleista. Aš, Viešpats, taip pasakiau ir taip padarysiu.“

37 Taip sako Viešpats Dievas: „Izraelitai vėl galės ateiti pasiklausti manęs, ir Aš padauginsiu jų žmones kaip avis kaimenėje.

15 Ez 34,29
17 Kun 15,19; Jer 2,7
18 Ez 16,36.38; Ez 23,37
19 Įst 28,64; Rom 2,6
20 Rom 2,24
21 Ez 20,9.14
22 Ps 106,8
23 Ez 20,41; Ez 28,22
24 Ez 34,13; Ez 37,21
25 Jer 33,8; Hbr 9,13.19; Hbr 10,22
26 Ez 11,19
27 Ez 11,19; Ez 37,14
28 Jer 30,22; Ez 28,25; Ez 37,25
29 Ps 105,16; Ez 34,27.29; Rom 11,26
30 Ez 34,27
31 Ez 6,9; Ez 16,61.63; Ez 20,43
32 Įst 9,5
33 Ez 36,10
35 Jl 2,3
36 Ez 17,24; Ez 22,14; Ez 37,14
37 Ez 14,3; Ez 20,3.31; Ez 36,10

38 Jų bus kaip avių, skirtų aukoti Jeru-
zalėje šventės metu. Sugriauti miestai
bus pilni žmonių, ir jie žinos, kad Aš
esu Viešpats.“

37 Viešpaties ranka palietė mane
ir Viešpats nuvedė mane dva-
sioje į lauką, pilną kaulų.
2 Jis vedžiojo mane tarp jų. Sausų
kaulų tame lauke buvo labai daug.
3 Tada Jis paklausė manęs: „Žmo-
gaus sūnau, ar gali šitie kaulai atgy-
ti?“ Aš atsakiau: „Viešpatie Dieve,
Tu tai žinai.“
4 Jis sakė man: „Pranašauk šitiems
kaulams ir sakyk: „Sudžiūvę kaulai,
išgirskite Viešpaties žodį!“
5 Viešpats Dievas taip sako šitiems
kaulams: „Aš įkvėpsiu į jus dvasią,
ir jūs atgysite!
6 Aš duosiu jums gyslas, užaugin-
siu mėsą, apvilksiu oda, suteiksiu
alsavimą ir jūs atgysite. Tada jūs
žinosite, kad Aš esu Viešpats.“
7 Aš pranašavau, kaip Jis man įsakė.
Pranašaujant pasigirdo garsas, ir
pamačiau kaulus judant – jie artėjo
vienas prie kito.
8 Aš žiūrėjau: ant jų atsirado gyslos,
jie apaugo mėsa, ir oda apdengė juos.
Bet dvasios nebuvo juose.
9 Viešpats sakė man: „Žmogaus
sūnau, pranašauk dvasiai ir sakyk:
„Taip sako Viešpats Dievas: „Ateik,
dvasia, iš keturių šalių ir padvelk ant
užmuštųjų, kad jie atgytų.“
10 Aš pranašavau, kaip Jis man įsakė.
Dvasia įėjo į juos, jie atgijo ir atsistojo
ant kojų nepaprastai didelis būrys.
11 Tada Viešpats sakė man: „Žmo-
gaus sūnau, šitie kaulai yra Izraelis.
Jis sako: „Mūsų kaulai išdžiūvo,
nebetekome vilties ir esame atkirsti
nuo šaknų.“
12 Pranašauk ir sakyk jiems: „Taip
sako Viešpats Dievas: „Aš atversiu
jūsų kapus ir jus, mano tautą, išvesiu
iš jų ir parvesiu į Izraelio kraštą.
13 Ir jūs, mano tauta, žinosite, kad Aš
esu Viešpats, kai atversiu jūsų kapus
ir išvesiu jus iš jų.
14 Aš įpūsiu į jus savo dvasią, ir jūs bū-
site gyvi. Aš parvesiu jus į jūsų kraštą.
Tada jūs žinosite, kad Aš, Viešpats,
tai kalbėjau ir įvykdžiau“, – sako
Viešpats.
15 Viešpats kalbėjo man:
16 „Žmogaus sūnau, imk lazdą ir užra-
šyk ant jos: „Judui ir Izraelio vaikams,
jo sąjungininkams.“ Po to imk kitą
lazdą ir užrašyk ant jos: „Juozapui.“
Tai Efraimo ir visų Izraelio vaikų,
jo sąjungininkų, lazda.
17 Tada sujunk jas, ir jos taps viena
tavo rankoje.
18 Kai tavo tautos žmonės prašys: „Pa-
aiškink mums, ką tai reiškia“,
19 atsakyk jiems, kad Aš, Viešpats
Dievas, taip sakau: „Juozapo lazdą,
kuri yra Efraimo rankoje, ir Izraelio
gimines, jo sąjungininkes, Aš sujung-
siu su Judo lazda ir padarysiu viena
savo rankoje.“
20 Kai tas lazdas, ant kurių užrašei,
laikysi savo rankoje jų akivaizdoje,
21 sakyk jiems, kad Aš, Viešpats Die-
vas, sakau: „Aš surinksiu izraelitus iš
visų tautų, sugrąžinsiu iš visų kraštų
ir parvesiu juos į jų kraštą.
22 Aš padarysiu iš jų vieną tautą
Izraelio kalnuose. Vienas karalius
viešpataus jiems visiems: jie nebebus
dvi tautos ir nebebus padalyti į dvi
karalystes.

37 SKYRIUS
1 Ez 1,3; Ez 3,14; Ez 8,3; Ez 11,24
3 1 Sam 2,6
5 Ps 104,29. 30
6 Jl 2,27; Jl 3,17
9 Ps 104,30
10 Apr 11,11
11 Ps 141,7; Ez 36,10
12 Iz 26,19; Iz 66,14; Ez 36,24
14 Ez 36,27
16 Sk 17,2.3; 2 Km 11,12. 13.16; 2 Km 15,9; 2 Km 30,11. 18
17 Oz 1,11
18 Ez 12,9; Ez 24,19
19 Ez 37,16. 17; Zch 10,6
20 Ez 12,3
21 Ez 36,24
22 Jer 3,18; Ez 34,23

23 Daugiau jie nebesusiteps garbin-
dami stabus, darydami bjaurystes
ar kitus nusikaltimus. Aš apvalysiu
ir išgelbėsiu juos iš jų nuodėmių bei
nusikaltimų. Jie bus mano tauta, ir
Aš būsiu jų Dievas.
24 Mano tarnas Dovydas bus jų kara-
lius, ir jie visi turės vieną ganytoją. Jie
laikysis mano sprendimų ir vykdys
mano nuostatus.
25 Jie gyvens krašte, kuriame gyveno
jų tėvai, kurį Aš daviau savo tarnui
Jokūbui. Jie, jų vaikai ir vaikų vaikai
liks gyventi ten. Mano tarnas Dovy-
das bus jų kunigaikštis amžinai.
26 Aš sudarysiu su jais taikos sando-
rą, kuri bus amžina. Aš juos įkur-
dinsiu ir padauginsiu, savo šventyklą
amžiams pastatysiu tarp jų.
27 Aš gyvensiu tarp jų ir būsiu jų Die-
vas, o jie bus mano tauta.
28 Kai Aš atstatysiu amžiams savo
šventyklą tarp jų, tautos žinos, kad
Aš, Viešpats, pašventinau Izraelį.“

38 Viešpats kalbėjo man:
2 „Žmogaus sūnau, nukreipk savo
veidą prieš Gogą, prieš Magogo kraš-
tą, prieš Mešecho ir Tubalo vyriau-
siąjį kunigaikštį ir pranašauk prieš jį.
3 Sakyk: „Taip sako Viešpats Dievas:
„Gogai, Mešecho ir Tubalo vyriau-
siasis kunigaikšti, Aš esu prieš tave.
4 Aš tave apgręšiu, įversiu kablį
į nasrus ir ištrauksiu tave su visa
kariuomene: žirgais bei raiteliais,
apsiginklavusiais ietimis, skydais ir
kardais.
5 Su jais yra persai, etiopai ir libiai
su skydais ir šalmais;
6 Gomeras ir visi jo pulkai, Bet Togar-
ma iš tolimos šiaurės su savo pulkais
ir daugybė tautų su tavimi.
7 Būk pasiruošęs, pasiruošk ir pa-
ruošk visus, kurie yra su tavimi, būk
jiems prievaizdas.
8 Po daugelio dienų tu būsi aplankytas,
paskutiniais laikais tu ateisi į kraštą,
išgelbėtą nuo kardo, kuris ilgą laiką
buvo virtęs dykyne. Dabar ši tauta
surinkta iš daugelio kraštų Izraelio
kalnuose, jie visi čia saugiai gyvens.
9 Tu ateisi kaip audra, kaip debesis
uždengsi šį kraštą, su tavimi bus tavo
ir kitų tautų pulkai.“
10 Taip sako Viešpats Dievas: „Tavo
širdyje kils pikta mintis tą dieną
11 ir tu sakysi: „Aš užpulsiu atvirą,
neturintį tvirtovių kraštą, ramiai ir
saugiai gyvenančią tautą, neturinčią
nei sienų, nei vartų, nei užkaiščių.“
12 Tu ateisi plėšti, paimti grobį ir iš-
tiesti ranką prieš kraštą, kuris buvo
paverstas dykyne, bet dabar vėl gy-
venamas; tauta surinkta iš daugelio
tautų, dabar turinti gėrybių ir galvijų
bei gyvenanti žemės viduryje.
13 Šeba ir Dedanas bei Taršišo pirkliai
klaus tavęs: „Ar atėjai plėšti? Ar surin-
kai pulkus, kad išgabentum sidabrą,
auksą, galvijus ir visus krašto turtus?“
14 Žmogaus sūnau, pranašauk Gogui,
kad Aš, Viešpats Dievas, taip sakau:
„Tuo metu, kai mano tauta Izraelis
gyvens saugiai, tu tai žinosi
15 ir ateisi iš tolimos šiaurės; su tavimi
daugybė tautų, visi su savo raitelių
pulkais ir galinga kariuomene.
16 Tu ateisi prieš mano tautą Izraelį
ir kaip debesis apdengsi kraštą. Tai
įvyks paskutinėmis dienomis. Aš
atvesiu tave prieš savo kraštą, kad
visos tautos pažintų mane, kai per

23 Ez 36,25. 28.29
24 Iz 40,11; Ez 36,27; Jn 10,16
25 Iz 60,21; Ez 36,28; Jn 12,34
26 Iz 55,3; Ez 36,10; 2 Kor 6,16
27 Ez 11,20; Jn 1,14
28 Ez 20,12; Ez 36,23

38 SKYRIUS
2 Pr 10,2; Ez 32,26; Ez 35,2.3; Ez 39,1; Apr 20,8
4 2 Kar 19,28; Iz 43,17; Ez 23,12
6 Pr 10,2; Ez 27,14
7 Iz 8,9.10
8 Iz 24,22; Iz 29,6; Ez 34,13.25; Ez 36,1.4; Ez 39,26
9 Iz 28,2; Jer 4,13
11 Jer 49,31; Ez 38,8; Zch 2,4
12 Ez 38,8
13 Ez 19,3.5; Ez 27,12.15. 20.22
14 Iz 4,1; Ez 28,8.11
15 Ez 39,2
16 Ez 28,22; Ez 35,11

tave parodysiu savo šventumą jų
akyse."
17 Taip sako Viešpats Dievas: „Argi
ne tu esi tas, apie kurį senovėje
mano tarnai, Izraelio pranašai, kal-
bėjo, kad Aš tave prieš juos atvesiu?
18 Ir tuo metu, kai Gogas ateis prieš
Izraelio kraštą, – sako Viešpats Die-
vas, – mano rūstybė užsidegs.
19 Apimtas pavydo, savo rūstybės
įkarštyje Aš sakiau: „Tą dieną Iz-
raelio krašte bus didelis drebėjimas:
20 žuvys jūroje, padangių paukščiai,
laukiniai žvėrys, visa, kas kruta že-
mėje, ir žmonės drebės mano akivaiz-
doje. Kalnai ir uolos subyrės, sienos
grius ant žemės."
21 „Aš pašauksiu kardą prieš jį vi-
suose savo kalnuose, – sako Vieš-
pats Dievas, – ir jo vyrai kariaus
vienas prieš kitą.
22 Aš bausiu jį maru ir kraujo pralie-
jimu. Smarkus lietus, kruša ir siera
su ugnimi kris ant jo kariuomenės ir
ant tautų, esančių su juo.
23 Taip Aš parodysiu savo didybę
ir šventumą ir apsireikšiu daugelio
tautų akivaizdoje. Tada jie žinos,
kad Aš esu Viešpats."

39 „Tu, žmogaus sūnau, prana-
šauk prieš Gogą ir sakyk, kad
Aš, Viešpats Dievas, taip sakau: „Go-
gai, vyriausiasis Mešecho ir Tubalo
kunigaikšti, Aš esu prieš tave.
2 Aš apgręšiu tave ir atvesiu iš toli-
mos šiaurės į Izraelio kalnus,
3 ir sulaužysiu lanką tavo kairėje bei
išmesiu strėles iš tavo dešinės.
4 Tu ir visi tavo pulkai bei kitos tautos,
esančios su tavimi, krisite Izraelio

19 Ps 89,46; Ez 36,5.6; Apr 16,8
20 Jer 4,24; Oz 4,3
21 1 Sam 14, 20; Ps 105,16; Ez 14,17
22 Ps 11,6; Iz 66,16; Ez 5,17; Apr 16,21
23 Ez 36,23; Ez 37,28; Ez 38,16

39 SKYRIUS
1 Ez 38,2.3
2 Ez 38,8.15
4 Ez 33,27; Ez 38,4.21
6 Ps 72,10; Am 1,4.7.10
7 Kun 18,21; Ez 38,16; Ez 39,25
8 Ez 38,17; Apr 16,17; Apr 21,6
10 Iz 14,2; Iz 33,1
12 Įst 21,23
13 Ez 28,22; Sof 3,19.20
14 Ez 39,12

kalnuose. Aš atiduosiu tave ėdesiu
paukščiams ir laukiniams žvėrims.
5 Tu krisi atvirame lauke, nes Aš tai
pasakiau, – sako Viešpats Dievas. –
6 Aš pasiųsiu ugnį į Magogą ir ant
salose nerūpestingai gyvenančiųjų.
Tada jie žinos, kad Aš esu Viešpats.
7 Mano šventas vardas bus žinomas
Izraelio tautoje, ir Aš nebeleisiu jo
sutepti. Tada tautos žinos, kad Aš esu
Viešpats, Izraelio Šventasis.
8 Tai ateis ir įvyks, – sako Viešpats
Dievas, – diena, apie kurią Aš kal-
bėjau.
9 Izraelio miestų gyventojai išėję
uždegs ginklus: mažuosius ir di-
džiuosius skydus, lankus, strėles,
ietis ir durtuvus – ir jais kūrens ugnį
septynerius metus.
10 Jie nerinks malkų laukuose ir ne-
kirs miškų. Ginklai bus jų kuras. Jie
naikins tuos, kurie juos naikino, ir
apiplėš tuos, kurie juos apiplėšė, –
sako Viešpats Dievas. –
11 Tą dieną taip įvyks: Aš duosiu Go-
gui kapams vietą Izraelyje, praeivių
slėnyje, į rytus nuo jūros. Jie užtvers
kelią praeiviams, nes ten bus palaido-
tas Gogas bei jo daugybė; ir ta vieta
bus vadinama Gogo karių slėniu.
12 Izraelitai, valydami kraštą, laidos
juos septynis mėnesius,
13 visi krašto gyventojai laidos juos.
Jie minės tą dieną, kurią Aš būsiu pa-
šlovintas, – sako Viešpats Dievas. –
14 Po septynių mėnesių bus paskirti
vyrai, kurie ieškos krašte nepalai-
dotų ir juos laidos, valydami kraštą.
15 Praeiviai, suradę žmogaus kaulus,
pažymės tą vietą, o duobkasiai juos
palaidos Gogo karių slėnyje.

16 Miesto vardas bus Hamona. Taip
kraštas bus apvalytas.“
17 „Tu gi, žmogaus sūnau, – taip
sako Viešpats Dievas, – sukviesk iš
visur paukščius bei laukinius žvėris,
sakydamas: „Susirinkite ir ateikite!
Susiburkite aplink mano auką, ku-
rią Aš aukosiu jums, aplink labai
didelę auką, kurią aukosiu Izraelio
kalnuose, ėskite mėsą ir gerkite
kraują.
18 Jūs ėsite galiūnų kūnus ir gersite ku-
nigaikščių kraują; avinų, ėriukų, ožių
ir jaučių – nupenėtų Bašano gyvulių.
19 Jūs ėsite taukų iki soties ir prisi-
gersite jums paaukotos aukos kraujo.
20 Jūs pasisotinsite prie mano stalo
žirgų, raitelių, karžygių ir karių kū-
nais, – sako Viešpats Dievas. –
21 Taip Aš parodysiu savo šlovę tau-
toms: jos matys mano teismą, kurį
įvykdysiu, ir pajus ranką, kurią už-
dėsiu ant jų.
22 Nuo tos dienos Izraelis žinos, kad
Aš esu Viešpats, jų Dievas.
23 Tautos žinos, kad Izraelis buvo
patekęs į nelaisvę dėl savo nusi-
kaltimų. Jie nusikalto man, todėl
Aš nusigręžiau nuo jų ir atidaviau
juos jų priešams – jie visi krito nuo
kardo.
24 Už jų netyrumą ir nusikaltimus Aš
tai padariau jiems ir paslėpiau nuo
jų savo veidą.“
25 Todėl taip sako Viešpats Dievas:
„Dabar Aš parvesiu Jokūbo ištrem-
tuosius, pasigailėsiu visų Izraelio
namų ir būsiu pavydus dėl savo
švento vardo.
26 Patyrę gėdą dėl visų savo nusikal-
timų, kuriais nusidėjo prieš mane,
jie vėl saugiai gyvens savo krašte,
ir niekas jų negąsdins.
27 Parvedęs juos iš tautų bei surinkęs
iš jų priešų kraštų, Aš parodysiu
per juos savo šventumą tautų aki-
vaizdoje.
28 Tada jie žinos, kad Aš esu Vieš-
pats, jų Dievas, kuris buvau juos
išsklaidęs tarp tautų, bet vėl surin-
kau juos jų žemėje – nė vieno jų ten
nepalikau.
29 Daugiau neslėpsiu savo veido nuo jų,
nes Aš išliejau savo dvasią ant Izra-
elio namų“, – sako Viešpats Dievas.

40 Dvidešimt penktaisiais trem-
ties metais, keturioliktaisiais
metais po miesto paėmimo, metų
pradžioje, dešimtą dieną, Viešpa-
ties ranka palietė mane ir atvedė
mane ten.
2 Jis nuvedė mane dieviškais regėji-
mais į Izraelio kraštą ir nuleido ant
labai aukšto kalno. Pietų pusėje buvo
lyg miesto statiniai.
3 Jis nuvedė mane ten, ir aš pama-
čiau vyrą, kuris spindėjo lyg varis.
Jis stovėjo vartuose, rankose laikė
lininę virvę ir matavimo nendrę.
4 Tas vyras tarė man: „Žmogaus sū-
nau, stebėk akimis, klausyk ausimis
ir suprask širdimi, ką tau rodysiu,
nes tam tu esi čia. Visa, ką matysi,
paskelbk Izraelio namams.“
5 Štai aplink visą pastatą išorėje
buvo mūro siena. Vyras laikė šešių
uolekčių ilgio matavimo nendrę.
Uolektis buvo ilgesnė už paprastą
uolektį rankos plaštaka. Jis matavo
tą mūro sieną. Mūras buvo vienos
nendrės storio ir tokio paties aukščio.
6 Jis, nuėjęs prie rytinių vartų, užli-

16 Ez 39,12
17 Iz 18,6; Ez 39,4; Sof 1,7; Apr 19,17.18
18 Įst 32,14; Apr 19,18
20 Ps 76,5.6; Apr 19,18
21 Iš 7,4; Ez 36,23; Ez 38,23
22 Iš 39,7.28
23 Kun 26,25; Iz 1,15; Iz 59,2; Ez 36,18-20.23
24 Ez 36,19
25 Iz 27,12.13; Jer 30,3.18; Jer 31,1; Ez 20,40; Ez 34,13; Ez 36,24; Oz 1,11
26 Kun 26,5.6; Dan 9,16
27 Ez 28,25.26; Ez 36,23.24; Ez 38,16
28 Ez 34,30
29 Iz 32,15; Iz 54,8.9; Ez 36,27; Ez 37,14; Jl 2,28; Zch 12,10; Apd 2,17
40 SKYRIUS
1 2 Kar 25,1-4; Jer 39,2.3; Jer 52,4-7; Ez 1,3; Ez 3,14.22; Ez 33,21; Ez 37,1
2 Iz 2,2.3; Ez 1,1; Ez 3,14; Ez 8,3; Ez 17,23; Ez 20,40; Ez 37,1; Ez 37,22; Dan 7,1.7; Mch 4,1; Apr 21,10
3 Ez 1,7; Ez 47,3; Dan 10,6; Zch 2,1.2; Apr 1,15; Apr 11,1; Apr 21,15
4 Ez 43,10; Ez 44,5
5 Iz 26,1; Ez 42,20
6 Ez 43,1

po laiptais ir matavo vartų slenksčius.
Kiekvienų vartų slenksčio plotis buvo
viena nendrė.
7 Šoniniai kambariai sienoje buvo
vienos nendrės ilgio ir vienos nendrės
pločio. Tarp kambarių buvo penkios
uolektys, o vartų prieangio slenksčio
plotis – viena nendrė.
8 Jis išmatavo vartų prieangį iš vi-
daus viena nendre.
9 Tada išmatavo vartų prieangį: jis
buvo aštuonių uolekčių, o jo stulpai –
dviejų uolekčių. Vartų prieangis
buvo vidinėje pusėje.
10 Rytinėje pusėje, prie vartų, iš
abiejų pusių buvo po tris šoninius
kambarius to paties dydžio, ir stul-
pai abiejose pusėse buvo vienodo
dydžio.
11 Jis dar išmatavo vartų įėjimo plotį,
kuris buvo dešimt uolekčių, o vartų
ilgis – trylika uolekčių.
12 Prieš šoninius kambarius buvo
iškyšulys vienos uolekties pločio,
taip pat ir kitoje pusėje – iškyšulys
vienos uolekties pločio. Kambariai
abiejose pusėse buvo šešių uolekčių.
13 Po to jis išmatavo vartus nuo vieno
šoninio kambario stogo iki kito. Plotis
buvo dvidešimt penkios uolektys,
durys buvo priešais duris.
14 Jis padarė ir šešiasdešimties uolek-
čių stulpus iki stulpo kieme, esančia-
me prie vartų.
15 Nuo išorinių vartų priekio iki vi-
daus vartų prieangio priekio buvo
penkiasdešimt uolekčių.
16 Šoniniuose kambariuose buvo lan-
gai su grotelėmis, taip pat ir vartų
šonuose. Prieangyje buvo langų, o
ant stulpų – palmės.
17 Jis nuvedė mane į išorinį kiemą.

16 1 Kar 6,4. 29.32.35; 2 Krn 3,5; Ez 40,22. 26.31.34.37; Ez 41,16.18-20.25.26

17 1 Kar 6,5; 2 Krn 31,11; Ez 10,5; Ez 40,38; Ez 42,1; Ez 45,5; Ez 46,21; Apr 11,2

Kiemas buvo išgrįstas akmenimis.
Aplink kiemą buvo trisdešimt kam-
barių.
18 Akmeninis grindinys tęsėsi iki
vartų, prie vartų jis buvo žemesnis.
19 Kiemas nuo išorinių žemutinių
vartų iki vidaus vartų buvo šimto
uolekčių į rytus ir į šiaurę.
20 Jis išmatavo išorinio kiemo šiau-
rinių vartų ilgį ir plotį.
21 Abiejose pusėse buvo po tris šo-
ninius kambarius. Prieangio stulpai
buvo tokio paties dydžio, kaip ir
pirmųjų vartų. Vartai buvo penkias-
dešimties uolekčių ilgio ir dvidešimt
penkių uolekčių pločio.
22 Jų langai, prieangis bei palmės
buvo tokie pat, kaip rytų pusės vartų.
Į viršų vedė septyni laiptai, o priešais
juos buvo prieangis.
23 Šiaurės pusės kiemo vartai buvo
prieš vidaus vartus, kaip ir rytų pu-
sės vartai. Nuo vartų iki vartų buvo
šimtas uolekčių.
24 Po to jis nuvedė mane į pietų pusę.
Čia buvo pietų pusės vartai. Jų stul-
pai ir prieangis buvo to paties dydžio.
25 Jų langai ir prieangis aplinkui
buvo tokie pat, kaip kiti. Vartų ilgis
buvo penkiasdešimt, o plotis – dvi-
dešimt penkios uolektys.
26 Į viršų vedė septyni laiptai, o prie-
šais buvo prieangis. Ant stulpų iš
abiejų pusių buvo palmės.
27 Pietinėje vidinio kiemo pusėje
buvo vartai. Nuo vienų vartų iki kitų
buvo šimtas uolekčių.
28 Jis įvedė mane į vidinį kiemą pro
pietų pusės vartus. Jis išmatavo vartus.
Jų dydis buvo toks pats, kaip ir kitų.
29 Jų šoniniai kambariai, stulpai ir
prieangis buvo to paties dydžio. Jų

ir prieangio langai buvo aplinkui.
Visas jų ilgis buvo penkiasdešimt
uolekčių ir plotis – dvidešimt penkios
uolektys.
30 Prieangis aplinkui buvo dvidešimt
penkių uolekčių ilgio ir penkių uo-
lekčių pločio.
31 Prieangis buvo nukreiptas į išo-
rinę kiemo pusę. Ant stulpų abiejose
pusėse buvo palmės. Į jį vedė aštuoni
laiptai.
32 Po to jis nuvedė mane prie rytinių
vartų ir išmatavo juos. Jie buvo to-
kio paties dydžio, kaip kiti.
33 Jų šoniniai kambariai, stulpai ir prie-
angis taip pat buvo to paties dydžio,
langai buvo aplinkui ir prieangyje. Jų
ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių, o
plotis – dvidešimt penkios uolektys.
34 Jų prieangis buvo nukreiptas į išo-
rinį kiemą, ant stulpų abiejose pusėse
buvo palmės. Į jį vedė aštuoni laiptai.
35 Po to jis nuvedė mane prie šiauri-
nių vartų ir išmatavo juos. Jų dydis
buvo toks pat, kaip ir kitų.
36 Jų šoniniai kambariai, stulpai, prie-
angis ir langai buvo aplinkui. Jų
ilgis buvo penkiasdešimt uolekčių ir
plotis – dvidešimt penkios uolektys.
37 Prieangis buvo nukreiptas į išorinį
kiemą, o ant stulpų abiejose pusėse
buvo palmės. Į jį vedė aštuoni laiptai.
38 Prie vartų stulpų buvo kambarys
su įėjimu. Jame plaudavo deginamą-
sias aukas.
39 Vartų prieangyje abiejose pusėse
buvo po du stalus, ant kurių pjaudavo
deginamąsias aukas, aukas už nuo-
dėmes ir aukas už kaltes.
40 Prie išorinės sienos, šiaurinių vartų
link, buvo du stalai ir kitoje pusėje,
prie vartų prieangio, stovėjo du stalai.

30 Ez 40,21.25.33.36

38 2 Krn 4,6

39 Kun 4,2.3; Kun 5,6; Kun 6,6; Kun 7,1

44 1 Krn 6,31.32; 1 Krn 16,41-43; 1 Krn 25,1-7

45 Kun 8,35; Sk 3,27.28.32.38; Sk 18,5; 1 Krn 9,23; 2 Krn 13,11; Ps 134,1

46 Kun 6,1 2.13; Sk 18,5; 1 Kar 2,35; Ez 43,19; Ez 44,15.16

48 1 Kar 6,3; 2 Krn 3,4

49 1 Kar 6,3; 1 Kar 7,15-22; 2 Krn 3,17; Jer 52,17-23; Apr 3,12

41 SKYRIUS

1 Iš 26,33; Ez 40,2.3.17

41 Keturi stalai buvo išorinėje ir keturi
vidinėje vartų pusėje – iš viso aštuoni
stalai, ant kurių pjaudavo aukas.
42 Keturi stalai deginamosioms
aukoms buvo iš tašytų akmenų:
pusantros uolekties ilgio, pusantros
pločio bei vienos uolekties aukščio –
pasidėti įrankiams, kuriais pjaudavo
deginamąsias ir kitas aukas.
43 Aplink buvo pritvirtinti plaštakos
pločio kabliai, o stalai buvo skirti
aukų mėsai padėti.
44 Už vidinių vartų buvo kambariai
giesmininkams. Vidiniame kieme
vienas buvo šiaurinėje pusėje, atgręž-
tas į pietus, antras – rytų pusėje,
atgręžtas į šiaurę.
45 Jis man pasakė, kad kambarys,
atgręžtas į pietus, skirtas kunigams,
kurie prižiūri šventyklą.
46 O kambarys, atgręžtas į šiaurę,
skirtas kunigams, kurie prižiūri au-
kurą. Tai yra Cadoko sūnūs iš Levio
sūnų, kurie artinasi prie Viešpaties,
kad Jam tarnautų.
47 Jis išmatavo kiemą. Jo ilgis ir plotis
buvo vienodas – po šimtą uolekčių.
Jis buvo keturkampis. Aukuras sto-
vėjo šventyklos priekyje.
48 Jis įvedė mane į šventyklos prieangį
ir išmatavo prieangio stulpus. Jie buvo
penkių uolekčių abiejose pusėse.
Vartų plotis buvo trijų uolekčių iš
vienos pusės ir trijų uolekčių iš kitos.
49 Prieangis buvo dvidešimties uolek-
čių ilgio ir vienuolikos uolekčių pločio.
Šalia laiptų, vedančių į jį, iš abiejų
pusių prie stulpų stovėjo kolonos.

41 Jis įvedė mane į šventyklą ir
išmatavo stulpus. Jie buvo šešių
uolekčių pločio iš vienos pusės ir še-

šių uolekčių pločio iš kitos – pagal
palapinės plotį.
2 Įėjimo plotis buvo dešimt uolekčių,
sienos abiejose įėjimo pusėse buvo
penkių uolekčių. Jis išmatavo šven-
tyklą, kuri buvo keturiasdešimties
uolekčių ilgio ir dvidešimties uolek-
čių pločio.
3 Įėjęs į vidinę patalpą, išmatavo įė-
jimo staktas – jos buvo dviejų uolek-
čių, įėjimą – jis buvo šešių uolekčių,
įėjimo sienų plotis abiejose pusėse
buvo septynios uolektys.
4 Jis išmatavo joje plotį ir ilgį – po
dvidešimt uolekčių. Jis man sakė:
„Tai Šventų švenčiausioji.“
5 Jis išmatavo šventyklos sieną. Ji
buvo šešių uolekčių, o šoninių kam-
barių aplink šventyklą plotis – ketu-
rios uolektys.
6 Šoniniai kambariai buvo per tris
aukštus, kiekviename aukšte po
trisdešimt kambarių. Prilaikomosios
sijos buvo aplink visą pastatą, jos
nebuvo įleistos į šventyklos sieną.
7 Antro ir trečio aukšto šoniniai kam-
bariai buvo didesni. Iš pirmo aukšto
į antrą ir trečią vedė laiptai.
8 Pastebėjau aplink šventyklos pas-
tatą iškilimą. Šoninių kambarių
pamatas buvo nendrės ilgio – šešių
didžiųjų uolekčių.
9 Išorinės sienos prie šoninių kam-
barių storis buvo penkių uolekčių.
Pastatą supo šoniniai kambariai.
10 Atstumas tarp šoninių kambarių
buvo dvidešimt uolekčių.
11 Šoninių kambarių įėjimai buvo iš
šiaurės ir pietų pusės, jų plotis buvo
penkios uolektys.
12 Pastatas priešais kiemą vakarų
pusėje buvo septyniasdešimties
uolekčių pločio, devyniasdešimties
uolekčių ilgio ir jo sienos buvo pen-
kių uolekčių storio.
13 Jis išmatavo šventyklos ilgį –
šimtas uolekčių. Kiemo ir pastato su
sienomis ilgis buvo šimtas uolekčių.
14 Šventyklos priekinės pusės ir
kiemo, nukreipto į rytus, plotis buvo
šimtas uolekčių.
15 Po to jis išmatavo galinę pastato
sieną vakarinėje pusėje; pastato sienų
ilgis kartu su priestatais abiejose pu-
sėse buvo šimtas uolekčių su Šven-
tykla ir prieangio vidaus sienomis.
16 Durų staktos ir siauri langai, šo-
niniai kambariai visuose trijuose
aukštuose priešais duris buvo iškalti
medžio lentomis nuo aslos iki lan-
gų; langai buvo uždengti.
17 Virš durų ir ant sienų iš vidaus ir
išorės buvo raižiniai.
18 Tai buvo cherubai ir palmės, kiek-
viena palmė buvo tarp dviejų cherubų.
Cherubai buvo su dviem veidais.
19 Vienoje pusėje buvo žmogaus vei-
das, žiūrintis į palmę, o kitoje pusė-
je – liūto veidas, žiūrintis į kitą palmę.
Tokios buvo visos šventyklos sienos.
20 Nuo aslos iki durų viršaus ir ant
šventyklos sienų buvo cherubų ir
palmių atvaizdai.
21 Šventyklos durų staktos buvo ke-
turkampės kaip ir Švenčiausiosios.
Jos buvo panašios.
22 Medinis aukuras buvo trijų uolek-
čių aukščio ir dviejų ilgio. Jo kampai,
viršus ir sienos buvo padarytos iš
medžio. Vyras sakė man: „Tai stalas,
stovintis Viešpaties akivaizdoje.“
23 Į šventyklą ir Švenčiausiąją buvo
dvejos durys.

4 1 Kar 6,20; 2 Krn 3,8
6 1 Kar 6,5-10
7 1 Kar 6,8
8 Ez 40,5
13 Ez 40,47
15 Ez 42,3.5
16 1 Kar 6,4.15; Ez 40,16.25
18 1 Kar 6,29; 2 Krn 3,5.7; Ez 40,16
19 Ez 1,10; Ez 10,14
21 1 Kar 6,33; Ez 40,9.14.16; Ez 41,1
22 Iš 25,23.30; Iš 30,1-3.8; Kun 24,6; 1 Kar 6,20; Ez 23,41; Ez 44,16; Mal 1,7.12; Apr 8,3
23 1 Kar 6,31-35

24 Durys viename ir kitame šone buvo
iš dviejų dalių.
25 Šventyklos duryse buvo išpjaustyti
cherubų ir palmių vaizdai, panašūs
kaip ant sienų. Storos lentos dengė
prieangį.
26 Prieangio sienų abiejose pusėse
buvo langai su grotelėmis ir palmės.

42 Po to jis nuvedė mane į išorinį
kiemą šiaurinėje pusėje ir įve-
dė į kambarį, buvusį priešais pastatą.
2 Pastatas šiaurės pusėje buvo šimto
uolekčių ilgio ir penkiasdešimties
uolekčių pločio.
3 Vidiniame kieme, prieš išorinio
kiemo grindinį, buvo trijų aukštų
stoginė.
4 Jos durys buvo šiaurės pusėje, o jos
priekyje buvo takas, dešimties uo-
lekčių pločio ir šimto uolekčių ilgio.
5 Viršutiniai kambariai buvo siau-
resni už viduriniojo ir apatiniojo
aukštų kambarius, nes reikėjo vietos
stoginėms.
6 Jie buvo trijų aukštų ir neturėjo
tokių kolonų, kokios buvo kieme.
7 Siena priešais išorinį kiemą buvo
penkiasdešimties uolekčių ilgio.
8 Kambarių išoriniame kieme ilgis
buvo penkiasdešimt uolekčių, o
esančių priešais šventyklą – šimtas
uolekčių.
9 Pirmame aukšte rytų pusėje buvo
įėjimas iš išorinio kiemo į kamba-
rius.
10 Kiemo sienoje buvo kambariai į
rytus, priešais kiemą ir pastatą.
11 Jie viskuo buvo panašūs į kamba-
rius šiaurės pusėje – jų ilgis, plotis,
išėjimai, durys ir įrengimas.
12 Pirmame aukšte pietų pusėje buvo

24 1 Kar 6,34
26 Ez 40,16

42 SKYRIUS
1 Ez 40,20; Ez 41,1.12.15
3 Ez 40,17; Ez 41,15.16; Ez 42,5
8 Ez 41,13.14
11 Ez 42,4
13 Kun 2,3. 10; Kun 6,14.16. 17.25.26; Kun 24,9; Ez 43,19
14 Ez 44,19
15 Ez 40,6; Ez 43,1
16 Ez 40,5
20 Iz 60,18; Ez 40,5; Ez 45,2; Zch 2,5; Apr 21,16

43 SKYRIUS
1 Ez 10,19; Ez 46,1
2 Ez 1,24; Ez 10,4; Ez 11,23; Apr 1,15; Apr 14,2; Apr 18,1
3 Jer 1,10; Ez 1,4-28; Ez 3,23; Ez 9,1.5;

įėjimas iš rytų pusės išorinio kiemo.
13 Jis sakė man: „Kambariai šiaurės
ir pietų pusėje prie kiemo yra šventi.
Kunigai, kurie artinasi prie Viešpaties,
valgys juose šventą maistą; juose bus
laikomi švenčiausi dalykai: duonos
aukos, aukos už nuodėmes ir aukos
už kaltes.
14 Kunigai, įėję į šventyklą, neturės
teisės iš jos išeiti į išorinį kiemą. Jie,
prieš išeidami, privalės palikti kam-
bariuose drabužius, su kuriais tarna-
vo, nes jie yra šventi, apsivilkti kitus
ir tik tada galės eiti pas žmones.“
15 Baigęs matuoti šventyklos pasta-
tus, jis išvedė mane per rytų pusės
vartus ir matavo ją aplinkui iš visų
pusių.
16 Jis išmatavo nendre rytų pusę, kuri
buvo penkių šimtų nendrių.
17 Jis išmatavo šiaurės pusę, kuri buvo
penkių šimtų nendrių.
18 Jis išmatavo pietų pusę, kuri buvo
penkių šimtų nendrių.
19 Tada išmatavo vakarų pusę, kuri
buvo penkių šimtų nendrių.
20 Jis išmatavo iš visų keturių pusių.
Penkių šimtų nendrių ilgio ir pločio
siena skyrė šventą vietą nuo nešven-
tos.

43 Po to jis nuvedė mane prie rytų
pusės vartų.
2 Staiga iš rytų pasirodė Izraelio Dievo
šlovė. Jo balsas buvo kaip daugybės
vandenų ūžimas, o žemė spindėjo
nuo Jo šlovės.
3 Tai buvo panašu į mano jau matytą
regėjimą, į regėjimą, kurį mačiau, kai
Jis atėjo sunaikinti miesto; regėjimai
buvo panašūs į tą, kurį mačiau prie
Kebaro upės. Aš kritau veidu žemėn.

4 Viešpaties šlovė įėjo į šventyklą pro
rytų vartus.
5 Dvasia pakėlė mane ir nunešė į vi-
dinį kiemą. Viešpaties šlovė pripildė
šventyklą.
6 Tas vyras stovėjo šalia manęs, aš
girdėjau balsą iš šventyklos, kalbantį
man.
7 Jis tarė man: „Žmogaus sūnau, tai
yra mano sosto ir mano kojų pako-
jo vieta. Aš visados gyvensiu tarp
izraelitų. Izraelio tauta ir jų karaliai
nebesuteps mano švento vardo nei
savo paleistuvystėmis, nei savo kara-
lių lavonais aukštumose.
8 Jie statė savo slenkstį prie mano
slenksčio ir savo durų staktas prie
mano staktų, kad būtų siena tarp jų ir
manęs. Jie sutepė mano šventą vardą
savo bjauriais darbais, todėl rūstau-
damas Aš juos sunaikinau.
9 Dabar tepašalina jie nuo manęs
savo paleistuvystes ir karalių lavo-
nus, ir Aš visada būsiu tarp jų.
10 Tu gi, žmogaus sūnau, pranešk
izraelitams apie šventyklą, kad jie
gėdytųsi savo nusikaltimų ir vado-
vautųsi duotu pavyzdžiu.
11 Jei jie susigės dėl viso, ką yra padarę,
tada apsakyk jiems šventyklos išvaiz-
dą, įrengimus, įėjimą ir išėjimą – visą
jos planą, taip pat jos nuostatus ir
įstatymus. Užrašyk viską, jiems ma-
tant, kad jie suprastų visus nuostatus
ir jų laikytųsi.
12 Šventyklos įstatymas yra toks:
kalno viršūnė ir plotas aplinkui yra
labai šventas. Štai – tai šventyklos
įstatymas.
13 Štai aukuro išmatavimai uolektimis.
Uolektį sudaro uolektis ir plaštaka.
Aukuro pagrindas yra vienos uolek-

Ez 32,18
4 Ez 10,19;
Ez 11,23
5 1 Kar 8,10.
11; Ez 3,12.
14;
Ez 8,3;
Ez 40,34;
2 Kor 12,2-4
6 Ez 1,26;
Ez 40,3
7 Iš 29,45;
Kun 26,30;
1 Km 28,2;
Ps 68,16;
Ps 99,1.5;
Ps 132,14;
Iz 60,13;
Jer 16,18;
Ez 6,5.13;
Ez 37,26-28;
Ez 39,7; Jl
3,17; Jn 1,14;
2 Kor 6,16
8 2 Kar 16,
14;
2 Kar 21,4.5.7;
Ez 8,3;
Ez 23,39;
Ez 44,7
10 Ez 40,4
11 Ez 11,20;
Ez 44,5
12 Ez 40,2
13 Iš 27,1-8;
2 Km 4,1;
Ez 41,8
15 Iš 27,2;
Kun 9,9;
1 Kar 1,50
16 Iš 27,1
17 Iš 20,26
18 Iš 40,29;
Kun 1,5.11;
Hbr 9,21.22
19 Iš 29,10;
Kun 8,14;
1 Kar 2,35;
Ez 40,46;
Ez 44,15.16;
Ez 45,18.19
21 Iš 29,14;
Kun 4,12;
Hbr 13,11
24 Kun 2,13;
Sk 18,19;
Mk 9,49.50;
Kol 4,6

ties pločio ir tokio pat ilgio, apvadas
yra vieno sprindžio.
14 Aukuro aukštis nuo pagrindo iki
apatinio išsikišimo yra dvi uolektys, jo
plotis – viena uolektis. Nuo mažesnio
išsikišimo iki didesnio išsikišimo –
keturių uolekčių aukštis ir vienos
uolekties plotis.
15 Pats aukuras yra keturių uolekčių, o
nuo aukuro aukštyn yra keturi ragai.
16 Aukuras yra dvylikos uolekčių
ilgio ir dvylikos uolekčių pločio, ke-
turkampis.
17 Viršutinis išsikišimas yra keturio-
likos uolekčių ilgio ir keturiolikos
uolekčių pločio, keturkampis; aplinkui
yra apvadas pusės uolekties aukščio,
jo pagrindas aplinkui – vienos uolek-
ties. Aukuro laiptai rytų pusėje."
18 Jis sakė man: „Žmogaus sūnau, tai
yra Viešpaties Dievo nuostatai dėl
aukuro, kai jis bus pastatytas degi-
namosioms aukoms aukoti ir aukų
kraujui ant jo šlakstyti.
19 Kunigui levitui iš Cadoko gimi-
nės, kuris artinsis prie manęs, kad
man tarnautų, – sako Dievas, – turi
duoti auką už nuodėmę, jauną veršį
iš bandos.
20 Tu turi apšlakstyti jo krauju keturis
ragus ir keturis išsikišimo kampus
bei apvadą. Taip aukuras bus apva-
lytas ir pašventintas.
21 Veršį, paaukotą už nuodėmę, reikia
sudeginti tam skirtoje namų vietoje,
už šventyklos ribų.
22 Antrą dieną tu paaukosi sveiką ožį
aukai už nuodėmę, ir jie apvalys
aukurą, kaip apvalė su veršiu.
23 Kai apvalysi aukurą, aukok sveiką
veršį ir sveiką aviną iš bandos.
24 Juos abu atvesi Viešpaties akivaiz-

don; kunigas pabarstys druskos ant
jų ir paaukos juos Viešpačiui kaip
deginamąją auką.
25 Septynias dienas kas dieną turi
aukoti ožį aukai už nuodėmę ir sveiką
veršį bei aviną.
26 Septynias dienas šventins ir apvalys
aukurą; jie pašventins ir save.
27 Po septynių dienų, aštuntą dieną
ir vėliau, kunigas ant aukuro aukos
deginamąsias ir padėkos aukas, ir Aš
jus priimsiu", – sako Viešpats Dievas.

44 Jis nuvedė mane prie šventyk-
los išorinių vartų rytų pusėje.
Jie buvo uždaryti.
2 Tada Viešpats sakė man: „Šie var-
tai liks uždaryti. Jie nebus atverti, ir
niekas nevaikščios pro juos. Viešpats,
Izraelio Dievas, įėjo pro juos, todėl jie
liks uždaryti.
3 Tik kunigaikštis sėdės juose Vieš-
paties akivaizdoje ir valgys duoną.
Jis įeis pro vartų prieangį ir išeis tuo
pačiu keliu."
4 Po to jis įvedė mane pro šiaurės
vartus ir nuvedė prie šventyklos prie-
kio. Aš pažiūrėjau, ir štai Viešpaties
šlovė pripildė namus; aš parkritau
veidu žemėn.
5 Viešpats tarė man: „Žmogaus sū-
nau, viską įsidėmėk, žiūrėk akimis ir
klausyk ausimis, ką tau sakysiu apie
Viešpaties namų įstatymus ir nuos-
tatus. Įsidėmėk, kas gali įeiti į namus
ir kas išeina iš šventyklos.
6 Sakyk maištingiems izraelitams:
„Taip sako Viešpats Dievas: „Izra-
elitai, gana jau jūsų bjaurysčių!
7 Jūs įvedėte svetimšalius, neapipjaus-
tytus širdimi ir neapipjaustytus kūnu,
į mano šventyklą ir taip sutepėte mano

25 Iš 29,35; Kun 8,33
27 Kun 9,1-4; Ez 20,40.41; Rom 12,1; 1 Pt 2,5

44 SKYRIUS

1 Ez 43,1
2 Ez 43,2-4
3 Pr 31,54; Iš 24,9-11; Ez 46,2.8; 1 Kor 10,18
4 Iz 6,3; Ez 1,28; Ez 3,23; Ez 43,3.5
5 Įst 12,32; Įst 32,46; Ez 40,4; Ez 43,10.11
6 Ez 2,5; Ez 45,9; 1 Pt 4,3
7 Kun 3,16; Kun 21,17; Kun 22,25; Kun 26,41; Įst 10,16; Jer 4,4; Jer 9,26; Ez 43,8; Apd 7,51; Apd 21,28
8 Kun 22,2; Sk 18,7
9 Ez 44,7
10 2 Kar 23,8
11 Sk 16,9; 1 Km 26,1-19; 2 Km 29,34; 2 Km 30,17
12 Ps 106,26; Iz 9,16
13 2 Kar 23,9; Ez 32,30
14 Sk 18,4
15 Įst 10,8; 1 Sam 2,35; Ez 40,46; Ez 44,7.10
16 Sk 18,5.7.8; Ez 41,22
17 Iš 28,39-43; Iš 39,27-29

namus. Jūs aukojote jų akivaizdoje
man duonos, taukų ir kraujo ir taip
sulaužėte mano sandorą savo bjau-
riais darbais.
8 Užuot atlikę man šventą tarnystę, jūs
paskyrėte juos tarnauti šventykloje."
9 Taip sako Viešpats Dievas: „Nė
vienas svetimšalis, gyvenantis tarp
izraelitų, neapipjaustytas širdimi ir
neapipjaustytas kūnu, neturi teisės
įeiti į mano šventyklą.
10 Levitai, pasitraukę nuo manęs, kai
izraelitai nuklydo ir sekė paskui sta-
bus, atsakys už savo kaltę.
11 Bet jie tarnaus mano šventykloje:
bus vartų sargai ir patarnaus namuo-
se. Jie pjaus tautos deginamąsias
aukas ir aukos už žmones, jie stovės
priešais juos ir jiems tarnaus.
12 Kadangi jie tarnavo jiems prie stabų
ir suvedžiojo izraelitus, todėl Aš pa-
kėliau savo ranką prieš juos, – sako
Viešpats Dievas, – ir jie atsakys už
savo kaltę.
13 Jie nesiartins prie manęs tarnauti
man kaip kunigai ir neprisiartins prie
mano šventų daiktų Šventų šven-
čiausiojoje. Jie kentės gėdą už savo
bjaurius darbus, kuriuos darė.
14 Aš padarysiu juos namų prižiūrė-
tojais ir patarnautojais.
15 Bet kunigai iš levitų, Cadoko sūnūs,
kurie prižiūrėjo šventyklą, kai izrae-
litai klaidžiojo ir atitolo nuo manęs,
artinsis prie manęs ir man tarnaus, sto-
vės mano akivaizdoje ir aukos taukų
bei kraujo, – sako Viešpats Dievas. –
16 Jie eis į mano šventyklą, artės prie
mano stalo, tarnaus man ir rūpinsis
mano tarnyste.
17 Įėję pro vartus į vidinį kiemą, jie vil-
kės drobiniais drabužiais. Jie nevilkės

nieko vilnonio, tarnaudami vidinio
kiemo vartuose ir už jų.
18 Jie dėvės drobinius raiščius ant
galvų bei vilkės drobines kelnes,
nesusijuos, kad neprakaituotų.
19 Prieš eidami į išorinį kiemą pas
tautą, jie nusirengs drabužius, ku-
riais vilkėdami tarnavo, paliks juos
šventyklos kambariuose ir apsivilks
kitais drabužiais, kad nepašventintų
žmonių savo drabužiais.
20 Jie neskus galvų ir neaugins ilgų
plaukų, bet apsikirps galvos plaukus.
21 Nė vienas kunigas negers vyno,
prieš eidamas į vidinį kiemą.
22 Jie neves našlės nė atleistõs, tik
mergaites iš Izraelio palikuonių.
Tačiau kunigo našlę jie galės vesti.
23 Jie mokys mano tautą atskirti, kas
šventa ir nešventa, aiškins, kas švaru
ir nešvaru.
24 Kilus ginčui, jie bus teisėjais ir teis
pagal mano nuostatus. Jie laikysis
mano nuostatų ir įsakymų, kaip
švęsti visas šventes, ir švęs šabą.
25 Jie nesusiteps mirusiaisiais, ar-
tindamiesi prie jų, išskyrus tėvą ir
motiną, sūnų ir dukrą, brolį ir nete-
kėjusią seserį.
26 Po apsivalymo jie atskaičiuos jam
septynias dienas.
27 Tą dieną, kai kunigas eis į vidinį
kiemą tarnauti šventykloje, jis aukos
auką už nuodėmę, – sako Viešpats
Dievas. –
28 O dėl paveldėjimo, tai Aš esu jų
paveldas, ir jūs neduosite jiems nuo-
savybės Izraelio krašte, nes Aš esu jų
nuosavybė.
29 Duonos aukos, aukos už nuodėmes
ir kaltes, ir visa, kas pašvęsta Dievui,
bus kunigų maistas.
30 Visų vaisių pirmienos, visų atnašų
ir dovanų dalis priklausys kuni-
gams. Taip pat savo tešlos pirmienas
duokite kunigams, kad palaimini-
mas pasiliktų jūsų namuose.
31 Kritusių ar žvėrių sudraskytų
paukščių bei gyvulių kunigai neval-
gys."

45 „Kai, mesdami burtus, da-
linsitės kraštą, pirmiausia pa-
skirkite dalį to krašto kaip šventą
auką Viešpačiui. Tas šventas žemės
plotas turi būti dvidešimt penkių
tūkstančių nendrių ilgio ir dešimties
tūkstančių nendrių pločio. Tebūna
šventas visas tas plotas.
2 Iš šito ploto šventyklai skirkite pen-
kių šimtų nendrių ilgio ir tokio pat
pločio keturkampį sklypą ir aplink
jį palikite laisvą penkiasdešimties
uolekčių pločio plotą.
3 Atmatuokite dvidešimt penkių
tūkstančių nendrių ilgio ir dešimties
tūkstančių nendrių pločio sklypą;
jame stovės šventykla su Šventų
švenčiausiąja.
4 Šventa krašto dalis priklausys ku-
nigams, kurie tarnaus šventykloje ir
artinsis prie Viešpaties; tai žemė jų
namams ir šventa vieta šventyklai.
5 Kitas sklypas dvidešimt penkių
tūkstančių nendrių ilgio ir dešimties
tūkstančių nendrių pločio bus levitų,
šventyklos tarnų, nuosavybė; kaip
savo nuosavybę jie turės dvidešimt
kambarių.
6 Prie šventojo sklypo skirkite penkių
tūkstančių nendrių pločio ir dvidešimt
penkių tūkstančių nendrių ilgio sklypą
miestui; jis priklausys visam Izraeliui.
7 Kunigaikščiui skirkite žemės plotą
abiejose pusėse, prie šventojo ploto ir

18 Iš 28,40; Iš 39,28
19 Kun 6,27; Ez 42,14
20 Kun 21,5; Sk 6,5
21 Kun 10,9
22 Kun 21,7.13.14
23 Kun 20,25; Mal 2,6-8
24 Įst 17,8.9; Ez 22,26
26 Sk 6,10; Sk 19,11.13-19
27 Kun 5,3.6; Ez 44,17
28 Sk 18,20; Ez 45,4
29 Kun 7,6; Kun 27,21.28
30 Sk 3,13; Sk 18,12; Neh 10,37; Mal 3,10
31 Kun 22,8

45 SKYRIUS
1 Ez 47,22; Ez 48,8.9
2 Ez 42,20
3 Ez 48,10
4 Ez 48,10.11
5 Ez 40,17; Ez 48,13
6 Ez 48,15
7 Ez 48,21

prie miesto nuosavybės, vakarų ir rytų
pusėje. To žemės ploto ilgis atitiks
vienos Izraelio giminės žemės ploto
ilgį nuo vakarų iki rytų.
8 Tai bus jo nuosavybė Izraelyje.
Izraelio kunigaikščiai nebeišnaudos
daugiau mano tautos, o kraštas pri-
klausys Izraelio giminėms.“
9 Taip sako Viešpats Dievas: „Izra-
elio kunigaikščiai, gana jau smurto
ir priespaudos! Vykdykite teismą ir
teisingumą, neatimkite iš mano tau-
tos jos nuosavybės, – sako Viešpats
Dievas. –
10 Jūs turite naudoti teisingas svars-
tykles, teisingą efą ir teisingą batą.
11 Efa ir batas turi būti to paties
dydžio. Bate arba efoje turi tilpti
dešimta dalis homero; homeras bus
jūsų saikų matas.
12 Šekelio svoris turi būti dvidešimt
gerų. Dvidešimt šekelių, dvidešimt
penki šekeliai ir penkiolika šekelių
sudarys vieną miną.
13 Jūs turite aukoti tokias aukas: šeštą
dalį efos nuo kiekvieno kviečių ho-
mero ir šeštą dalį efos nuo kiekvieno
miežių homero.
14 Nurodymas dėl aliejaus: duokite
dešimtą dalį bato nuo kiekvieno ho-
mero; homerą sudaro dešimt batų.
15 Izraelis duos iš dviejų šimtų avių
bandos vieną avį. Tai skirta duonos,
deginamosioms ir padėkos aukoms
jiems sutaikinti, – sako Viešpats
Dievas. –
16 Visa tauta privalo tai duoti Izraelio
kunigaikščiui.
17 Kunigaikščio pareiga yra parūpinti
deginamąją, duonos ir geriamąją
auką šventėms, jauno mėnulio die-
noms, šabams ir visoms Izraelio
namų šventėms; taip pat aukas už
nuodėmę, padėkos ir sutaikinimo
aukas už Izraelio namus.“
18 Taip sako Viešpats Dievas: „Pirmo
mėnesio pirmą dieną imk iš bandos
sveiką jauną veršį ir apvalyk šven-
tyklą.
19 Aukos už nuodėmę krauju kuni-
gas pateps šventyklos durų staktas,
keturis aukuro išsikišimo kampus ir
vidinio kiemo vartų staktas.
20 Taip padaryk ir mėnesio septintą
dieną dėl tų, kurie nusikalto nežino-
dami arba klysdami. Taip apvaloma
šventykla.
21 Pirmo mėnesio keturioliktą dieną
švęskite Paschą. Švęskite septynias
dienas ir valgykite neraugintą duoną.
22 Tą dieną kunigaikštis parūpins už
save ir už visą tautą jauną veršį aukai
už nuodėmę.
23 Kiekvieną šventės dieną kuni-
gaikštis duos deginamajai aukai
Viešpačiui septynis sveikus jaunus
veršius ir septynis avinus ir kas die-
ną po ožį aukai už nuodėmę.
24 Jis taip pat parūpins duonos aukai
po vieną efą miltų prie kiekvieno ver-
šio ir avino bei po vieną hiną aliejaus
prie kiekvienos efos.
25 Nuo septinto mėnesio penkioliktos
dienos, šventės metu, jis turi septy-
nias dienas parūpinti tą patį: auką
už nuodėmę, deginamąją auką,
duonos auką bei aliejaus.“

46 Taip sako Viešpats Dievas:
„Vidinio kiemo vartai rytų
pusėje bus uždaryti šešias darbo
dienas, bet šabo ir jauno mėnulio
dieną jie bus atverti.
2 Kunigaikštis įeis pro išorinių vartų

8 Iz 11,3-5; Jer 22,17; Ez 22,27
9 Jer 22,3; Ez 44,6; Zch 8,16
10 Kun 19,36; Įst 25,15; Pat 16,11; Am 8,4-6; Mch 6,10.11
12 Iš 30,13; Kun 27,25; Sk 3,47
15 Kun 1,4; Kun 6,30
17 Ez 46,4-12
18 Kun 16,16.33; Ez 43,22.26
19 Kun 16,18-20; Ez 43,20
20 Kun 4,27; Ps 19,12
21 Iš 12,18; Kun 23,5.6; Sk 9,2.3; Sk 28,16.17; Įst 16,1
22 Kun 4,14
23 Kun 23,8; Sk 28,15.22.30; Sk 29,5.11.16.19
24 Sk 28,12-15; Ez 46,5.7
25 Kun 23,34; Sk 29,12; Įst 16,13; 2 Km 5,3; 2 Km 7,8.10

46 SKYRIUS
1 Iš 20,9
2 Ez 44,3

prieangį ir sustos prie vartų. Kunigas
aukos jo deginamąją ir padėkos auką.
Jis, pagarbinęs prie vartų, išeis, bet
vartai liks atverti iki vakaro.
3 Tauta taip pat pagarbins Viešpaties
akivaizdoje prie įėjimo vartų šabo
ir jauno mėnulio dienomis.
4 Kunigaikščio deginamoji auka šabo
dieną turi būti šeši sveiki ėriukai ir
vienas sveikas avinas.
5 Duonos auka bus viena efa miltų
prie avino, o prie ėriukų – kiek jis
galės duoti, ir hinas aliejaus prie
kiekvienos efos.
6 Jauno mėnulio dieną jis aukos svei-
ką jauną veršį, šešis ėriukus ir vieną
aviną – jie visi turi būti be trūkumų.
7 Jo duonos auka bus po vieną efą
miltų prie veršio ir avino, o prie ėriu-
kų – kiek jis norės duoti savo ranka,
ir hinas aliejaus prie kiekvienos efos.
8 Kunigaikštis įeis pro vartų priean-
gį ir tuo pačiu keliu išeis.
9 Kai tauta švenčių metu ateis pagar-
binti Viešpatį, tada atėję pro šiauri-
nius vartus turi išeiti pro pietų pusės
vartus, įėję pro pietų pusės vartus
turi išeiti pro šiaurinius vartus. Nie-
kas teneišeina pro tuos pačius vartus,
pro kuriuos įėjo, bet pro vartus prie-
šingoje pusėje.
10 Kunigaikštis turi būti su jais – įei-
ti, kai jie įeina, ir išeiti, kai jie išeina.
11 Švenčių ir iškilmių dieną duonos
auka turi būti efa miltų prie kiekvie-
no veršio ir avino, o prie ėriukų –
kiek jis gali duoti, ir vienas hinas
aliejaus prie kiekvienos efos.
12 Jei kunigaikštis laisva valia aukos
Viešpačiui deginamąją ar padėkos
auką, jam bus atidaryti vartai rytų
pusėje. Jis įeis ir aukos deginamąją

4 Sk 28,9.10; Ez 45,17
5 Sk 28,12; Ez 45,24; Ez 46,7.11
8 Ez 44,3; Ez 46,2
9 Iš 23,14-17; Iš 34,23; Įst 16,16.17; Ps 84,7; Ez 48,31.33; Mch 6,6
11 Ez 46,5.7
12 Ez 44,3; Ez 46,1.2.8
13 Iš 29,38; Sk 28,3-5
15 Iš 29,42; Sk 28,6
17 Kun 25,10
18 Ez 45,8
19 Ez 42,13
20 Kun 2,4. 5.7; 2 Km 35,13; Ez 44,19

ir padėkos auką kaip per šabą. Jam
išėjus, vartus uždarys.
13 Kiekvieną dieną turi parūpinti de-
ginamajai aukai, skirtai Viešpačiui,
sveiką metinį avinėlį ir jį aukoti
kiekvieną rytą.
14 Tu taip pat turi parūpinti kiekvieną
rytą duonos aukai šeštą dalį efos
miltų ir trečdalį hino aliejaus ir juos
sumaišyti. Tai bus duonos auka Vieš-
pačiui. Toks yra amžinas įstatymas
apie aukas.
15 Avinėlis, duonos auka ir aliejus
bus nuolatinė deginamoji auka kiek-
vieną rytą.“
16 Taip sako Viešpats Dievas: „Jei
kunigaikštis vienam savo sūnų duos
dalį iš savo paveldo, tai ji bus jo sū-
naus paveldėta nuosavybė.
17 Jei jis dovanos savo tarnui dalį iš
savo paveldo, tai priklausys tarnui
iki laisvės metų, o po to sugrįš kuni-
gaikščiui. Tik kunigaikščio sūnums
priklausys paveldas.
18 Kunigaikštis neturi teisės atimti
iš žmonių jų paveldo arba prievarta
juos pašalinti iš jų nuosavybės. Jo
sūnūs paveldės tik tėvo nuosavybę,
kad niekas iš mano tautos nebūtų
nuvarytas nuo savo nuosavybės.“
19 Jis įvedė mane pro įėjimą šalia var-
tų į šventyklos kambarius, skirtus
kunigams šiaurės pusėje. Vakarų pu-
sėje, pačiame gale, pamačiau vietą.
20 Tada jis tarė man: „Šioje vietoje
kunigai virs aukas už nuodėmes bei
kaltes ir keps duonos auką, kad
neišneštų jų į išorinį kiemą ir nepa-
šventintų žmonių.“
21 Po to jis išvedė mane į išorinį kiemą
ir vedė į visus keturis kiemo kampus.
Kiekviename kiemo kampe buvo po
kiemą,

22 keturiasdešimties uolekčių ilgio ir
trisdešimties uolekčių pločio. Visi
keturi buvo vienodo dydžio
23 ir apvesti mūrine siena, o po siena
buvo židiniai.
24 Tada jis tarė man: „Tai virtuvės,
kuriose šventyklos tarnai virs tautos
aukas.“

47 Jis atvedė mane atgal prie
namų durų, ir štai vanduo
tekėjo iš po namų slenksčio rytų
pusėje, nes jų priekis buvo rytų
pusėje. Vanduo tekėjo iš po namo
sienos dešinėje pusėje, į pietus nuo
aukuro.
2 Po to jis išvedė mane pro šiaurės
vartus ir nuvedė prie išorinių vartų
rytų pusėje. Dešinėje pusėje tekėjo
vanduo.
3 Vyras laikė rankoje matuojamąją
virvę ir, eidamas rytų link, atma-
tavo tūkstantį uolekčių. Jis įvedė
mane į vandenį, kuris siekė man
iki kulkšnių.
4 Jis vėl atmatavo tūkstantį uolekčių
ir vedė mane per vandenį. Dabar
vanduo man siekė iki kelių. Dar
kartą atmatavęs tūkstantį uolekčių,
vėl vedė mane per vandenį. Vanduo
man buvo iki juosmens.
5 Jis ketvirtą kartą atmatavo tūks-
tantį uolekčių. Čia jau buvo gili upė,
kurios nebegalėjau perbristi. Buvo
taip gilu, kad reikėjo plaukti.
6 Jis klausė manęs: „Žmogaus sū-
nau, ar tu matei?“ Tada jis išvedė
mane į upės krantą.
7 Grįžęs mačiau labai daug medžių
abiejuose upės krantuose.
8 Jis man sakė: „Šitas vanduo teka
į rytus, pasieks slėnį ir įtekės į jūrą.
Įtekėjęs į jūrą, jis išgydys jos van-
denis.
9 Kur šios upės vanduo įtekės, visa,
kas gyva ir kruta, gaus iš jo gyvybę:
bus gausu žuvies ir kitų vandens
gyvių. Vandenys bus išgydyti ir visa
atgis, kai įtekės upės vanduo.
10 Nuo En Gedžio iki En Eglaimo
stovės žvejai ir užmes tinklus. Čia
bus taip gausu įvairių rūšių žuvies,
kaip Didžiojoje jūroje.
11 Balose ir pelkėse vanduo nebus
išgydytas, jis liks sūrus.
12 Abiejuose upės krantuose augs
vaismedžiai. Jų lapai nenuvys, me-
džiai neš vaisius visą laiką, kas
mėnesį jie neš šviežius vaisius, nes
vanduo iš šventyklos juos drėkins.
Jų vaisiai bus maistui, o lapai –
vaistams.“
13 Taip sako Viešpats Dievas: „Kraštą
paveldės dvylika Izraelio giminių.
Jis bus padalintas, o Juozapas gaus
dvi dalis.
14 Jūs paveldėsite kraštą lygiomis
dalimis. Aš prisiekiau jį duoti jūsų
tėvams, ir jis bus jūsų nuosavybė.
15 Krašto ribos šiaurėje bus nuo
Didžiosios jūros Hetlono link iki
Cedado,
16 Hamato, Berotajo ir Sibraimų, kurie
yra tarp Damasko ir Hamato, ir iki
Hacer Tikono prie Haurano.
17 Riba nuo jūros bus Hacar Enonas,
Damasko riba ir į šiaurę iki Hamato
ribos. Tai bus šiaurinė riba.
18 Rytuose riba eis tarp Haurano ir
Damasko, tarp Gileado ir Izraelio,
Jordano upe iki Rytų jūros. Tai bus
rytinė riba.

24 Ez 46,20

47 SKYRIUS

1 Ps 46,4; Iz 30,25; Iz 55,1; Jer 2,13; Jl 3,18; Zch 13,1; Zch 14,8; Apr 22,1.17

2 Ez 44,1.2

3 Ez 40,3

7 Iz 60,13.21; Iz 61,3; Ez 47,12; Apr 22,21

10 Sk 34,3; Joz 23,4; Ez 48,28

12 Job 18,16; Ps 1,3; Jer 17,8; Ez 47,7; Apr 22,2

13 Pr 48,5; Sk 34,1-29; 1 Km 5,1; Ez 48,4.5

14 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,7; Pr 17,8; Pr 26,3; Pr 28,13; Įst 1,8; Ez 20,5.6.28.42; Ez 48,29

15 Sk 34,7.8; Ez 48,1

16 Sk 34,8; 2 Sam 8,8

17 Sk 34,9; Ez 48,1

19 Pietuose riba eis nuo Tamaros iki
Kadešo kivirčų vandens, toliau upeliu
iki Didžiosios jūros. Tai bus pietinė
riba.
20 Vakarinė riba bus Didžioji jūra
iki Hamato. Tai bus vakarinė riba.
21 Jūs padalinsite šį kraštą Izraelio
giminėms.
22 Paveldą paskirstysite, mesdami
burtus sau ir tarp jūsų gyvenantiems
ateiviams, kuriems gimė vaikų,
gyvenant tarp jūsų. Jie bus kaip ir
gimę Izraelyje, ir jiems paskirsite
nuosavybę tarp Izraelio giminių.
23 Kurioje giminėje gyvens ateivis,
ten duosite jam nuosavybę“, – sako
Viešpats Dievas.

48 „Šie yra giminių vardai. Nuo
šiaurės einant Hetlono keliu
Hamato link, Hacar Enonas, šiaurinė
Damasko riba iki pat Hamato, bus
Dano dalis nuo rytų iki vakarų.
2 Šalia Dano, nuo rytų iki vakarų,
bus Ašero dalis.
3 Šalia Ašero, nuo rytų iki vakarų,
bus Naftalio dalis.
4 Šalia Naftalio, nuo rytų iki vakarų,
bus Manaso dalis.
5 Šalia Manaso, nuo rytų iki vakarų,
bus Efraimo dalis.
6 Šalia Efraimo, nuo rytų iki vakarų,
bus Rubeno dalis.
7 Šalia Rubeno, nuo rytų iki vakarų,
bus Judo dalis.
8 Šalia Judo, nuo rytų iki vakarų,
atskirkite dvidešimt penkių tūks-
tančių nendrių pločio ir tokio pat
ilgio, kaip vienos giminės dalis,
plotą šventyklai.
9 Viešpačiui atskirsite dalį dvide-
šimt penkių tūkstančių nendrių ilgio
ir dešimt tūkstančių nendrių pločio.
10 Kunigams priklausys dvidešimt
penki tūkstančiai nendrių į šiaurę,
dešimt tūkstančių į vakarus, dešimt
tūkstančių į rytus ir dvidešimt penki
tūkstančiai į pietus; Viešpaties šven-
tykla bus viduryje.
11 Ši dalis priklausys pasišventinu-
siems kunigams, Cadoko sūnums,
kurie man ištikimai tarnavo, kai
izraelitai ir levitai buvo nuklydę.
12 Jiems priklausanti krašto dalis,
esanti šalia levitų dalies, bus labai
šventa.
13 Levitai šalia kunigų dalies gaus
dvidešimt penkių tūkstančių nendrių
ilgio ir dešimties tūkstančių nendrių
pločio žemę. Visas plotas bus dvi-
dešimt penkių tūkstančių ilgio ir
dešimties tūkstančių pločio.
14 Jie neturės teisės to ploto nei par-
duoti, nei iškeisti. Taip pat krašto
pirmavaisių negalės perleisti į kitų
rankas, nes tai yra pašvęsta Vieš-
pačiui.
15 Likęs penkių tūkstančių nendrių
pločio ir dvidešimt penkių tūkstan-
čių nendrių ilgio plotas priklausys
miestui – namams statyti ir ganyk-
loms. Miestas bus jo viduryje.
16 Žemės plotas bus keturkampis,
keturių tūkstančių penkių šimtų
nendrių ilgio ir keturių tūkstančių
penkių šimtų nendrių pločio.
17 Miesto priemiesčiai bus dviejų
šimtų penkiasdešimties nendrių
šiaurėje, dviejų šimtų penkiasde-
šimties nendrių pietuose, dviejų
šimtų penkiasdešimties nendrių
rytuose ir dviejų šimtų penkiasde-
šimties nendrių vakaruose.
18 Likusio žemės ploto, esančio prie

19 Sk 20,13; Įst 32,51; Ps 81,7; Ez 48,28
21 Ez 45,1
22 Sk 26,55.56; Apd 11,18; Apd 15,9; Gal 3,28; Ef 2,12-14; Ef 3,6; Kol 3,11; Apr 7,9.10

48 SKYRIUS
1 Joz 19,40-48; Ez 47,15
2 Joz 19,24-31
3 Joz 19,32-39
4 Joz 13,29-31; Joz 17,1-11.17.18
5 Joz 16,5-10; Joz 17,8-10.14-18
6 Joz 13,15-23
7 Joz 15,1-63; Joz 19,9
8 Iz 12,6; Iz 33,20-22; Ez 45,1-6
11 Ez 40,46; Ez 44,10.12.15
12 Ez 45,4
13 Ez 45,5
14 Iš 22,29; Kun 27,10.28.33; Ez 44,30
15 Ez 42,20; Ez 45,6

šventojo sklypo, dešimties tūkstan-
čių nendrių ilgio rytuose ir dešim-
ties tūkstančių nendrių vakaruose,
derlius bus maistas tiems, kurie dirba
mieste.
19 Miesto darbininkai bus iš visų Iz-
raelio giminių.
20 Visas išskirtas plotas bus ketur-
kampis, dvidešimt penkių tūkstan-
čių nendrių ilgio ir dvidešimt penkių
tūkstančių nendrių pločio – tai bus
šventoji dalis ir miesto nuosavybė.
21 Likusi dalis abiejose šventojo ploto
ir miesto nuosavybės pusėse, būtent
dvidešimt penki tūkstančiai nendrių
rytų ir dvidešimt penki tūkstančiai
nendrių vakarų pusėje, priklausys
kunigaikščiui. Šventykla ir šventa-
sis plotas bus per vidurį.
22 Dalis tarp levitų ir miesto nuosa-
vybės bei Judo dalies ir Benjamino
dalies priklausys kunigaikščiui.
23 Likusių giminių žemės: nuo rytų
iki vakarų bus Benjamino dalis.
24 Šalia Benjamino, nuo rytų iki
vakarų, bus Simeono dalis.
25 Šalia Simeono, nuo rytų iki vaka-
rų, bus Isacharo dalis.
26 Šalia Isacharo, nuo rytų iki vaka-
rų, bus Zabulono dalis.

19 Ez 45,6
21 Ez 34,24; Ez 45,7; Ez 48,8.10.22
22 Joz 18,21-28
24 Joz 19,1-9
25 Joz 19,17-23
26 Joz 19,10-16
27 Joz 13,24-28
28 Pr 14,7; 2 Km 20,2; Ez 47,10.15.19.20
29 Ez 47,14.21.22
31 Apr 21,10-14
35 Iz 12,6; Iz 14,32; Iz 24,23; Jer 3,17; Jer 8,19; Jer 14,9; Jer 23,6; Jer 33,16; Ez 35,10; Jl 3,21; Zch 2,10; Apr 21,3; Apr 22,3

27 Šalia Zabulono, nuo rytų iki va-
karų, bus Gado dalis.
28 Gado dalies pietų siena eis nuo Ta-
maros iki Kadešo kivirčų vandenų,
toliau upeliu iki Didžiosios jūros.
29 Tai kraštas, kurį Izraelio giminėms
padalysite, mesdami burtus, – sako
Viešpats Dievas. –
30 Tai yra išėjimai iš miesto. Šiau-
rės pusės ilgis – keturi tūkstančiai
penki šimtai nendrių.
31 Miesto vartai bus vadinami Izraelio
giminių vardais. Trejų vartų šiaurės
pusėje vardai: Rubeno vartai, Judo
vartai ir Levio vartai.
32 Rytų pusės ilgis – keturi tūks-
tančiai penki šimtai nendrių. Trejų
vartų vardai: Juozapo vartai, Ben-
jamino vartai ir Dano vartai.
33 Pietų pusės ilgis – keturi tūkstan-
čiai penki šimtai nendrių. Trejų var-
tų vardai: Simeono vartai, Isacharo
vartai ir Zabulono vartai.
34 Vakarų pusė yra keturių tūks-
tančių penkių šimtų nendrių ir turi
trejus vartus: Gado vartus, Ašero
vartus ir Naftalio vartus.
35 Aplinkui miestą bus aštuoniolika
tūkstančių nedrių. Nuo tos dienos
miesto vardas bus „Viešpats yra čia“.

DANIELIAUS
PRANAŠYSTĖ

1 Trečiaisiais Judo karaliaus Jeho-
jakimo viešpatavimo metais
Babilono karalius Nebukadnecaras
atėjo prieš Jeruzalę ir apgulė ją.
2 Viešpats atidavė į jo rankas Judo ka-
ralių Jehojakimą ir Dievo namų indų
dalį. Jis nugabeno juos į Šinaro šalį ir
indus nunešė į savo dievo namus ir
padėjo juos savo dievo namų iždinėje.
3 Karalius įsakė Ašpenazui, savo
rūmų eunuchų viršininkui, parinkti
keletą izraelitų iš karaliaus giminės
ir kilmingųjų:
4 jaunuolius be jokios ydos, gražius,
galinčius mokytis visokios išminties,
suprantančius, protingus ir sugeban-
čius tarnauti karaliaus rūmuose, – ir
juos išmokyti chaldėjų raštų ir kalbos.
5 Karalius paskyrė jiems kasdienį
maisto davinį iš karaliaus valgių ir
vyno, kurį jis pats gėrė. Juos mokė
trejus metus, kad tam laikui pasibai-
gus jie galėtų tarnauti karaliui.
6 Tarp jų buvo Danielius, Hananija,
Mišaelis ir Azarija iš Judo vaikų.
7 Eunuchų viršininkas davė jiems
naujus vardus: Danieliui – Beltšaca-
ro, Hananijai – Šadracho, Mišaeliui –
Mešacho ir Azarijai – Abed Nego.
8 Bet Danielius savo širdyje nuspren-
dė nesusitepti karaliaus valgiais nė jo
geriamu vynu. Jis prašė eunuchų vir-
šininko, kad leistų jam nesusitepti.
9 Dievas suteikė Danieliui malonę ir
palankumą eunuchų viršininko akyse.
10 Eunuchų viršininkas tarė Danieliui:

1 SKYRIUS
1 2 Kar 24,1.2
2 2 Krn 36,7; Jer 27,19.20; Zch 5,11
3 Iz 39,7
4 Apd 7,22
5 Dan 1,19
7 2 Kar 24,17; Dan 2,26; Dan 4,8; Dan 5,12
8 Oz 9,3
9 Pr 39,21
17 2 Krn 26, 5; Apd 7,22; Jok 1,5-7
19 Pr 41,46

„Aš bijau savo valdovo karaliaus,
kuris jums paskyrė šį maistą ir gėri-
mą. Jei jis pamatys jus, atrodančius
blogiau negu kiti jūsų amžiaus jau-
nuoliai, mano galva dėl jūsų atsidurs
pavojuje.“
11 Tada Danielius sakė prievaizdui,
kurį eunuchų viršininkas buvo pa-
skyręs Danieliui, Hananijai, Miša-
eliui ir Azarijai prižiūrėti:
12 „Meldžiu – bandyk savo tarnus
dešimt dienų, duodamas mums dar-
žovių valgyti ir vandens gerti.
13 Po to palygink mūsų veidus su
jaunuolių, valgiusių karaliaus val-
gius. Ir kaip tau atrodys, taip daryk
su savo tarnais.“
14 Jis sutiko patenkinti šitą prašymą
ir bandė juos dešimt dienų.
15 Dešimčiai dienų praėjus, jų veidai
atrodė gražesni ir jų kūnai buvo svei-
kesni negu visų jaunuolių, valgiusių
karaliaus valgius.
16 Prievaizdas paimdavo jiems skirtą
valgį ir vyną ir duodavo jiems dar-
žovių.
17 Dievas suteikė šiems keturiems
jaunuoliams išminties bei pažinimo;
be to, Danielius suprasdavo visus
regėjimus ir sapnus.
18 Praėjus karaliaus skirtam laikui,
eunuchų viršininkas atvedė juos pas
Nebukadnecarą.
19 Karalius kalbėjosi su visais, ir tarp jų
nebuvo nė vieno tokio kaip Danielius,
Hananija, Mišaelis ir Azarija. Todėl
jie tarnavo karaliaus akivaizdoje.

20 Visur, kur reikėdavo išminties ir
supratimo, karalius, paklausęs jų,
matydavo, kad jie dešimt kartų pra-
našesni už visus žynius ir astrologus
jo karalystėje.
21 Danielius tarnavo iki pirmųjų ka-
raliaus Kyro valdymo metų.

2 Antraisiais Nebukadnecaro vieš-
patavimo metais Nebukadnecaras
sapnavo sapną, kuris taip sujaudino
jo dvasią, kad jis nebegalėjo miegoti.
2 Tuomet karalius įsakė sušaukti
žynius, astrologus, burtininkus ir
chaldėjus, kad jie išaiškintų karaliui
jo sapną. Jie atėjo ir stojo karaliaus
akivaizdoje.
3 Karalius jiems tarė: „Sapnavau
sapną, kuris sujaudino mano dvasią;
ir aš noriu jį suprasti.“
4 Chaldėjai atsakė karaliui aramėjiš-
kai: „Tegyvuoja karalius per amžius!
Papasakok sapną savo tarnams, ir
mes jį išaiškinsime.“
5 Karalius kalbėjo chaldėjams: „Aš
jau nusprendžiau: jei nepasakysite
mano sapno ir jo neišaiškinsite,
liepsiu sukapoti jus į gabalus ir pa-
versti griuvėsiais jūsų namus.
6 Jei pasakysite sapną ir jį išaiškinsi-
te, gausite iš manęs atpildą, dovanų
ir didelę garbę! Pasakykite sapną ir
jo išaiškinimą!“
7 Jie antrą kartą atsakė: „Karalius
tepasako sapną savo tarnams, ir mes
jį išaiškinsime!“
8 Karalius atsakė: „Aš suprantu, kad
norite laimėti laiko, nes žinote, kad
aš jau nusprendžiau.
9 Jei nepasakysite sapno, bus taip, kaip
nusprendžiau. Suprantu, kad norite
man duoti melagingą ir klaidingą aiš-
kinimą, laukdami, kol laikai pasikeis.
Pasakykite sapną, tada žinosiu, kad
galite jį ir išaiškinti!“
10 Chaldėjai atsakė karaliui: „Nėra
žemėje žmogaus, kuris galėtų įvyk-
dyti karaliaus reikalavimą. Joks
karalius, viešpats ar valdovas nėra
nieko panašaus reikalavęs iš bet
kokio astrologo, žynio ar chaldėjo.
11 Karalius reikalauja sunkaus dalyko,
ir nėra nė vieno, kuris galėtų jį pasaky-
ti karaliui. Tik dievai tą gali padaryti,
bet jie negyvena tarp žmonių.“
12 Karalius dėl to labai užsirūstino
ir įsakė sunaikinti visus Babilono
išminčius.
13 Kai karalius įsakė išžudyti išmin-
čius, ieškojo nužudyti ir Danielių
bei jo draugus.
14 Tada Danielius išmintingai ir at-
sargiai kreipėsi į Arjochą, karaliaus
sargybos viršininką, kuriam buvo
pavesta išžudyti išminčius Babilone.
15 Jis kreipėsi į Arjochą: „Kodėl toks
griežtas karaliaus potvarkis?“ Ar-
jochas paaiškino Danieliui.
16 Tuomet Danielius nuėjo pas kara-
lių ir paprašė laiko, kad galėtų jam
jo sapną išaiškinti.
17 Sugrįžęs į savo namus, Danielius
papasakojo visa tai savo draugams
Hananijai, Mišaeliui ir Azarijai,
18 kad jie prašytų dangaus Dievo pa-
sigailėjimo dėl šitos paslapties, kad
Danielius ir jo draugai nepražūtų su
kitais Babilono išminčiais.
19 Danieliui nakties regėjime buvo
apreikšta paslaptis. Tada jis šlovino
dangaus Dievą.
20 Danielius sakė: „Palaimintas Dievo
vardas per amžių amžius, nes Jam
priklauso išmintis ir galia!

20 1 Kar 10,1
21 Dan 6,28; Dan 10,1
2 SKYRIUS
1 Pr 40,5-8; Pr 41,1.8; Est 6,1; Job 33,15-17; Dan 2,3; Dan 4,5; Dan 6,18
2 Pr 41,8; Iš 7,11; Iz 47,12.13; Dan 1,20; Dan 2,10.27; Dan 4,6; Dan 5,7
4 1 Kar 1,31; Dan 3,9; Dan 5,10; Dan 6,6.21
5 2 Kar 10, 27; Ezr 6,11; Dan 3,29
6 Dan 5,16
11 Pr 41,39; Dan 5,11
13 Dan 1,19. 20
18 Dan 9,9; Mt 18,19
19 Sk 12,6; Job 33,15; Pat 3,32; Am 3,7
20 1 Krn 29, 11.12; Job 12,13; Ps 113,2; Ps 147,5; Jer 32,19; Mt 6,13; Rom 11,33

21 Jis pakeičia laikus ir metus, pa-
šalina ir karūnuoja karalius, teikia
išminčiams išmintį ir išmanantiems
supratimą.
22 Jis apreiškia gilybes ir paslaptis,
žino, kas yra tamsoje, ir šviesa yra
su Juo.
23 Mano tėvų Dieve, giriu Tave ir
dėkoju Tau, nes suteikei man stipry-
bės ir išminties ir dabar apreiškei,
ko prašėme, – atskleidei karaliaus
paslaptį."
24 Po to Danielius nuėjo pas Arjo-
chą, kuriam karalius buvo pavedęs
išžudyti Babilono išminčius, ir jam
tarė: „Nežudyk Babilono išminčių!
Vesk mane pas karalių, aš jam pa-
teiksiu išaiškinimą."
25 Arjochas skubiai nuvedė Danielių
pas karalių ir jam pranešė: „Radau
vyrą iš Judo tremtinių, kuris gali pa-
sakyti karaliui išaiškinimą."
26 Karalius tarė Danieliui, kurio vardas
buvo Beltšacaras: „Ar tu gali pasa-
kyti, ką sapnavau, ir tą sapną man
išaiškinti?"
27 Danielius atsakė karaliui: „Išmin-
čiai, žyniai, ženklų aiškintojai ir
astrologai negali atskleisti karaliui pa-
slapties, kurią karalius siekia sužinoti.
28 Tačiau danguje yra Dievas, kuris
apreiškia paslaptis ir šiuo sapnu pra-
neša karaliui Nebukadnecarui, kas
įvyks ateinančiomis dienomis. Tavo
sapnas ir regėjimai buvo tokie:
29 tu, karaliau, gulėdamas lovoje gal-
vojai, kas įvyks po tavęs, o Tas, kuris
atskleidžia paslaptis, parodė tau, kas
įvyks.
30 Man šita paslaptis apreikšta ne todėl,
kad esu už kitus išminčius pranašes-
nis, bet kad sapno išaiškinimas būtų
žinomas tau, karaliau, ir tu pažin-
tum savo širdies mintis.
31 Tu, karaliau, regėjai didelę statulą;
jos spindesys buvo nepaprastas, ji sto-
vėjo prieš tave, jos išvaizda buvo baisi.
32 Statulos galva buvo iš gryno aukso,
krūtinė ir rankos – iš sidabro, juos-
muo ir strėnos – iš vario,
33 blauzdos – iš geležies, kojos – iš
geležies ir iš molio.
34 Tau bežiūrint į ją, be žmogaus
rankų pagalbos atlūžęs akmuo smo-
gė į statulos kojas ir sutrupino jas.
35 Subyrėjo geležis, molis, varis, sidab-
ras ir auksas – viskas tapo lyg pelai
klojime rudenį. Juos išnešiojo vėjas,
nepalikęs jokio pėdsako. O akmuo,
kuris smogė į statulą, tapo dideliu
kalnu ir pripildė visą žemę.
36 Toks buvo sapnas. Dabar išaiškin-
siu jį karaliui.
37 Tu, karaliau, esi karalių karalius,
nes dangaus Dievas suteikė tau ka-
ralystę, galybę, jėgą bei garbę.
38 Visur gyvenančius žmones, lau-
kinius žvėris ir padangės paukščius
atidavė į tavo rankas ir padarė tave
visa ko valdovu. Tu esi ta auksinė
galva.
39 Po tavęs iškils kita karalystė, silp-
nesnė už tavo; trečioji karalystė,
varinė, viešpataus visai žemei.
40 Ketvirtoji karalystė bus stipri kaip
geležis. Kaip geležis sudaužo ir sutru-
pina viską, taip ši karalystė sutrupins
visas kitas.
41 Kaip sapne regėjai, kad statulos
kojos ir jų pirštai buvo iš molio ir iš
geležies, taip ketvirtoji karalystė bus
pasidalinusi, tačiau ji turės geležies
tvirtumo, nes tu matei geležį, sumai-
šytą su moliu.

21 1 Kar 3,9.10; 1 Kar 4,29; Est 1,13; Job 12,18; Ps 31,15; Ps 75,6.7; Jer 27,5; Dan 2,9; Dan 4,35; Dan 7,25; Jok 1,5
22 Job 12,22; Job 26,6; Ps 25,14; Ps 36,9; Ps 139,12; Pat 3,22; Iz 45,7; Jer 23,24; Dan 5,11.14; 1 Tim 6,16; Hbr 4,13; Jok 1,17; 1 Jn 1,5
23 Ps 21,2.4; Dan 2,18.29.30
28 Pr 40,8; Pr 49,1
29 Dan 2,22.28
30 Dan 2,47; Apd 3,12
32 Dan 2,38.45
34 Zch 4,6
35 Ps 37,10.36; Ps 80,9; Iz 2,2.3; Oz 13,3; Apr 16,14
37 Ezr 1,2; Jer 27,6.7
38 Dan 2,32; Dan 4,21.22
39 Dan 2,32; Dan 5,28.31
40 Dan 7,7.23

42 Kadangi kojų pirštai buvo iš ge-
ležies ir molio, tai karalystė bus iš
dalies stipri ir iš dalies trapi.
43 O kadangi regėjai geležį, maišytą
su moliu, tai reiškia, kad jie susi-
maišys per žmogaus sėklą, tačiau
nesusijungs, kaip geležis nesusijun-
gia su moliu.
44 Tų karalių dienomis dangaus Dievas
įsteigs karalystę, kuri niekada nebus
sunaikinta, kuri neatiteks jokiai kitai
tautai. Ji sunaikins ir sudaužys visas
karalystes ir pati pasiliks per amžius,
45 kaip tu matei nuo kalno be žmo-
gaus rankos pagalbos atlūžusį akme-
nį, kuris sutrupino geležį, varį, molį,
sidabrą ir auksą. Didysis Dievas
parodė tau, karaliau, kas bus ateityje.
Sapnas yra tikras ir jo aiškinimas
teisingas."
46 Tada karalius Nebukadnecaras
parpuolė veidu į žemę, pagarbino
Danielių ir įsakė aukas bei smilka-
lus jam aukoti.
47 Karalius Danieliui tarė: „Iš tikrųjų
jūsų Dievas yra dievų Dievas, karalių
Viešpats, apreiškiantis paslaptis, nes
tu sugebėjai atskleisti šią paslaptį!"
48 Tada karalius išaukštino Danielių,
davė jam daug brangių dovanų ir
paskyrė jį Babilono srities valdovu ir
visų Babilono išminčių vyriausiuoju
valdytoju.
49 Danieliaus prašomas, karalius pa-
skyrė Šadrachą, Mešachą ir Abed
Negą reikalų tvarkytojais Babilono
sričiai, o Danielius pasiliko karaliaus
rūmuose.

3 Karalius Nebukadnecaras pa-
dirbdino auksinę statulą šešias-
dešimties uolekčių aukščio ir šešių
uolekčių pločio ir pastatė ją Dūros
lygumoje, Babilono krašte.
2 Po to karalius Nebukadnecaras su-
kvietė kunigaikščius, valdovus, valdy-
tojus, patarėjus, iždininkus, teisėjus,
pareigūnus ir visus sričių valdininkus
į statulos pašventinimo iškilmes.
3 Kunigaikščiai, valdovai, valdytojai,
patarėjai, iždininkai, teisėjai, pareigū-
nai ir visi sričių valdininkai susirinko
į statulos, kurią karalius Nebukadne-
caras buvo pastatęs, pašventinimo
iškilmes. Jie sustojo ties statula,
4 ir šauklys garsiai skelbė: „Jums,
o tautos ir giminės visų kalbų, įsa-
koma:
5 kai tik išgirsite rago, vamzdžio,
citros, arfos, psalterio, trimitų ir vi-
sokių muzikos instrumentų garsą,
turite parpulti ir pagarbinti auksinę
statulą, kurią pastatė karalius Nebu-
kadnecaras.
6 Kas neparpuls ir nepagarbins jos,
tuojau bus įmestas į liepsnojančią
krosnį!"
7 Visų kalbų tautos ir giminės, išgir-
dusios rago, vamzdžio, citros, arfos,
psalterio ir visokių instrumentų gar-
są, parpuolė ir pagarbino karaliaus
Nebukadnecaro pastatytą auksinę
statulą.
8 Tuo metu priėję kai kurie chaldėjai
apkaltino žydus.
9 Jie sakė karaliui Nebukadnecarui:
„O karaliau, gyvuok amžinai!
10 Tu, karaliau, išleidai įsakymą, kad
kiekvienas, išgirdęs rago, vamzdžio,
citros, arfos, psalterio, trimitų ir
visokių muzikos instrumentų garsą,
turi pulti žemėn ir pagarbinti auksinę
statulą,
11 o kas neparpuls ir nepagarbins jos,

42 Dan 7,24
44 Iz 60,12; Dan 2,28.37; Lk 1,32.33
45 Dan 2,35
46 Ezr 6,10; Apd 10,25; Apd 14,13
47 Įst 10,17; Dan 3,28.29; Dan 4,34-37
48 Pat 14,35; Pat 21,1; Dan 2,6; Dan 4,9; Dan 5,11
49 Est 2,19.21; Est 3,2; Dan 1,7; Dan 3,12

3 SKYRIUS
4 Dan 4,1; Dan 6,25
6 Jer 29,22
8 Dan 6,12.13
9 Dan 2,4; Dan 5,10; Dan 6,6.21

bus įmestas į liepsnojančią krosnį.
12 Štai, karaliau, žydai, kuriuos pasky-
rei Babilono srities reikalų tvarkyto-
jais – Šadrachas, Mešachas ir Abed
Negas, – nepaklūsta tau. Jie netar-
nauja tavo dievams ir nepagarbino
auksinės statulos, kurią pastatei.“
13 Nebukadnecaras, supykęs ir už-
sirūstinęs, įsakė atvesti Šadrachą,
Mešachą ir Abed Negą. Kai tuos
vyrus atvedė pas karalių,
14 Nebukadnecaras klausė: „Ar tai
tiesa, Šadrachai, Mešachai ir Abed
Negai, kad mano dievams netarnau-
jate ir pastatytos auksinės statulos
nepagarbinote?
15 Dabar pasiruoškite, kai tik išgir-
site rago, vamzdžio, citros, arfos,
psalterio bei trimitų ir visokių mu-
zikos instrumentų garsą, parpulti ir
pagarbinti statulą, kurią pastačiau.
O jei nepagarbinsite, tuojau būsite
įmesti į liepsnojančią krosnį. Ir koks
Dievas išgelbės jus iš mano rankų?“
16 Šadrachas, Mešachas ir Abed Ne-
gas atsakė karaliui: „O Nebukadne-
carai, nėra reikalo ką nors atsakyti.
17 Jeigu taip padarysi, tai mūsų Die-
vas, kuriam tarnaujame, gali išgelbėti
mus iš liepsnojančios krosnies, ir Jis
išgelbės mus iš tavo rankų, o karaliau!
18 O jei ne, tai tebūna tau žinoma,
karaliau, kad mes tavo dievams
netarnausime ir auksinės statulos,
kurią pastatei, negarbinsime!“
19 Nebukadnecaras be galo supyko
ant Šadracho, Mešacho ir Abed
Nego, net jo veidas pasikeitė. Jis įsa-
kė pakūrenti krosnį septynis kartus
karščiau nei įprastai.
20 Patiems stipriausiems savo kariuo-
menės vyrams liepė surišti Šadrachą,

12 Dan 1,8; Dan 2,49; Dan 6,12.13
13 Dan 2,12; Dan 3,19
15 Iš 5,2; Lk 13,9
16 Mt 10,19
17 1 Sam 17,37; Iz 26,3.4
18 Job 13,15
25 Ps 34,7; Iz 43,2
26 Dan 4,2.3.17.34.35
27 Hbr 11,34
28 Ps 34,7.8

Mešachą ir Abed Negą ir juos įmesti
į liepsnojančią krosnį.
21 Tuojau tie vyrai buvo surišti su visa
apranga: su apsiaustais, kelnėmis,
kepurėmis bei kitais drabužiais, ir
įmesti į liepsnojančią krosnį.
22 Kadangi karaliaus griežtu įsaky-
mu krosnis buvo taip karštai prikū-
renta, vyrus, kurie įmetė Šadrachą,
Mešachą ir Abed Negą, užmušė
ugnies liepsna,
23 o Šadrachas, Mešachas ir Abed
Negas įkrito surišti į liepsnas.
24 Karalius Nebukadnecaras nuste-
bęs skubiai pakilo ir klausė savo
patarėjų: „Ar ne tris vyrus įmetėme
surištus į ugnį?“ Jie atsakė karaliui:
„Tikrai taip, karaliau!“
25 Jis tarė: „Aš matau keturis lais-
vus vyrus, vaikščiojančius ugnyje!
Jiems ugnis nekenkia, o ketvirtasis
atrodo kaip Dievo sūnus!“
26 Nebukadnecaras, priėjęs prie
degančios krosnies angos, tarė: „Ša-
drachai, Mešachai ir Abed Negai,
aukščiausiojo Dievo tarnai, išeikite!
Ateikite čia.“ Šadrachas, Mešachas
ir Abed Negas išėjo iš krosnies.
27 Susirinkę kunigaikščiai, valdo-
vai, valdytojai ir karaliaus patarėjai
matė, kad ugnis neturėjo galios jų
kūnams. Jų galvos plaukai nebuvo
apsvilę nė apsiaustai apdegę, net
dūmų kvapo nesijautė.
28 Nebukadnecaras tarė: „Palaimin-
tas Šadracho, Mešacho ir Abed Nego
Dievas, kuris atsiuntė angelą ir
išgelbėjo savo tarnus, pasitikėjusius
Juo. Jie sulaužė karaliaus įsakymą
ir verčiau atidavė savo kūnus, kad
netarnautų ir negarbintų kito dievo,
išskyrus savąjį Dievą.

29 Tad išleidžiu įsakymą, kad kiekvienas, nesvarbu, iš kokios tautos ir giminės jis būtų, bus sukapotas į gabalus ir jo namai paversti griuvėsiais, jei nepagarbiai kalbės apie Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievą. Nes nėra jokio kito dievo, kuris galėtų taip išgelbėti!"
30 Po to karalius išaukštino Šadrachą, Mešachą ir Abed Negą Babilono krašte.

4

Karalius Nebukadnecaras sakė visų kalbų tautoms ir giminėms, kurios gyvena visoje žemėje: „Ramybė tepadaugėja jums.
2 Manau, gerai yra paskelbti ženklus ir stebuklus, kuriuos aukščiausiasis Dievas man padarė.
3 Jo ženklai – didingi! Jo stebuklai – galingi! Jo karalystė – amžina, ir Jis viešpatauja per kartų kartas!
4 Aš, Nebukadnecaras, gyvenau ramiai ir laimingai savo rūmuose.
5 Aš sapnavau sapną, kuris išgąsdino mane, o mintys bei regėjimai, gulint lovoje, baugino mane.
6 Tad įsakiau atvesti pas mane visus Babilono išminčius, kad jie man tą sapną išaiškintų.
7 Atėjo ženklų aiškintojai, žyniai, chaldėjai ir astrologai. Aš pasakiau jiems sapną, tačiau jie negalėjo man jo išaiškinti.
8 Galiausiai atėjo Danielius, kuris pagal mano dievo vardą vadinamas Beltšacaru, turįs šventųjų dievų dvasią. Aš papasakojau jam sapną:
9 „Beltšacarai, vyriausias išminčiau! Aš žinau, kad tavyje yra šventųjų dievų dvasia ir jokia paslaptis tau nėra per sunki. Pasiklausyk mano sapno, kurį sapnavau, ir išaiškink jį!
10 Savo lovoje gulėdamas, sapnavau labai aukštą medį žemės viduryje.
11 Tas medis išaugo stiprus ir toks didelis, kad jo viršūnė siekė dangų ir jis buvo matomas iki pat žemės pakraščių.
12 Jo lapai buvo gražūs ir vaisių taip gausu, kad maisto ant jo užteko visiems. Jo pavėsyje ilsėjosi laukiniai žvėrys, šakose gyveno padangių paukščiai, jo vaisiais maitinosi visi gyviai.
13 Regėjime, kurį mačiau gulėdamas lovoje, štai šventas sargas nusileido iš dangaus.
14 Jis garsiai šaukė: „Nukirskite medį, nukapokite jo šakas! Nukratykite lapus ir išbarstykite vaisius! Žvėrys tebėga iš jo pavėsio ir paukščiai iš jo šakų!
15 Tačiau kelmą palikite žemėje, surakintą geležimi ir variu gležnoje lauko žolėje. Tebūna jis vilgomas dangaus rasa, jo dalia tebūna su žvėrimis lauko žolėje.
16 Tebūna pakeista jo žmogiška širdis, ir tebus jam duota žvėries širdis. Taip praeis septyni laikai!
17 Sargų nutarimu taip nuspręsta, šventųjų įsakymu patvarkyta, kad gyvieji žinotų, jog Aukščiausiasis viešpatauja žmonių karalystėje ir duoda ją tam, kam Jis nori, patį žemiausią tarp žmonių paskirdamas valdovu."
18 Tai sapnas, kurį aš, karalius Nebukadnecaras, sapnavau. O tu, Beltšacarai, paskelbk išaiškinimą, nes visi mano karalystės išminčiai nepajėgia jo išaiškinti. Bet tu gali,

29 Dan 2,5. 46.47; Dan 4,34-37; Dan 6,26.27

4 SKYRIUS

1 Dan 3,4; Dan 6,25
2 Dan 3,26
3 2 Sam 7,16; Dan 2,44; Dan 4,34; Dan 6,26
5 Dan 2,1. 28.29
7 Dan 2,2
8 Dan 1,7; Dan 2,11; Dan 4,18; Dan 5,11.14
9 Dan 2,48; Dan 5,11
10 Ez 31,3
12 Rd 4,20
13 Įst 33,2; Dan 4,17.23
14 Ez 31,10-14
16 Dan 11, 13; Dan 12,7
17 1 Sam 2,8; Ps 9,16; Ps 83,18; Jer 27,5-7; Dan 2,21; Dan 4,25.32; Dan 5,21
18 Pr 41,8.15; Dan 4,8.9; Dan 5,11.14

nes šventųjų dievų dvasia yra ta-
vyje!“
19 Danielius, vadinamas Beltšacaru,
kurį laiką stovėjo apstulbęs, ir jo
mintys jį neramino. Karalius tarė
jam: „Beltšacarai, sapnas ir jo aiš-
kinimas tenesukelia tau nerimo.“
Beltšacaras atsakė: „Mano valdove!
Sapnas tebūna tiems, kurie tavęs ne-
kenčia, ir jo aiškinimas – priešams!
20 Medis, kurį regėjai, kuris išaugo
toks didelis ir stiprus, kad jo viršūnė
siekė dangų ir jis buvo matomas
visoje žemėje,
21 kurio lapai buvo gražūs ir vaisių
taip gausu, kad jų užteko visiems,
kurio pavėsyje gyveno laukų žvė-
rys, o šakose – padangių paukščiai,
22 esi tu, karaliau. Tu išaugai ir su-
stiprėjai, tavo didybė pasiekė dangų
ir valdžia – žemės pakraščius.
23 Kadangi, karaliau, matei šventą
sargą, nusileidžiantį iš dangaus ir
sakantį: „Nukirskite medį ir sunai-
kinkite jį, bet kelmą, surakintą ge-
ležimi ir variu, palikite žemėje tarp
gležnos žolės. Jis tebūna dangaus
rasa vilgomas ir su lauko žvėrimis
tebūna jo dalia, kol praeis septyni
laikai“,
24 tai toks aiškinimas, karaliau, ir
toks Aukščiausiojo nutarimas, kuris
ištiks mano valdovą karalių.
25 Tave atskirs nuo žmonių, su lauko
žvėrimis tu gyvensi, tave maitins
žole kaip jautį ir dangaus rasa vilgys
tave. Taip septyni laikai praeis, kol
pažinsi, kad Aukščiausiasis viešpa-
tauja žmonių karalystėje ir duoda ją,
kam Jis nori.
26 Ir kadangi buvo liepta palikti me-
džio kelmą su šaknimis, tavo karalystė

19 2 Sam 18,32; Dan 4,8; Dan 7,15.28; Dan 8,27
20 Dan 4,10-12
22 Jer 27,6-8; Dan 2,37.38
23 Dan 4,13-15; Dan 5,21
25 Ps 106,20; Jer 27,5; Dan 4,2.32; Dan 5,21
26 Mt 21,25
27 1 Kar 21,29; Ps 41,1-3; 1 Pt 4,8
30 Pat 16,18
31 Dan 4,24; Lk 12,20
32 Dan 4,25
34 Dan 4,26; Lk 1,33; Apr 4,10
35 Job 34,29; Ps 135,6; Iz 40,15.17; Rom 9,20

bus tau grąžinta, kai pažinsi, kad
viešpatauja dangus.
27 Tad, karaliau, priimk mano patari-
mą: pakeisk savo nuodėmes teisumu
ir savo nusikaltimus pasigailėjimu
beturčiams. Tuomet tavo gerovė
prasitęs.“
28 Visa tai atsitiko karaliui Nebukad-
necarui.
29 Praėjus dvylikai mėnesių, vaikš-
čiodamas karaliaus rūmuose Ba-
bilone,
30 karalius kalbėjo: „Ar tai nėra di-
dysis Babilonas, kurį aš pastačiau
savo didžia galia ir padariau jį kara-
liaus būstine savo didybės garbei?“
31 Karaliui dar tebekalbant, pasigir-
do balsas iš dangaus: „Tau, karaliau
Nebukadnecarai, sakoma: karalystė
ir valdžia iš tavęs atimta.
32 Būsi atskirtas nuo žmonių, su lauko
žvėrimis gyvensi, ėsi žolę kaip jautis,
kol septyni laikai praeis, kol pažin-
si, kad Aukščiausiasis viešpatauja
žmonių karalystėje ir duoda ją tam,
kam Jis nori!“
33 Tą pačią valandą žodis išsipildė: Ne-
bukadnecaras buvo atskirtas nuo žmo-
nių, ėdė žolę kaip jautis, jo kūną vilgė
rasa, jo plaukai užaugo kaip erelių
plunksnos ir nagai – kaip paukščių.
34 „Paskirtam laikui praėjus, aš,
Nebukadnecaras, pakėliau akis į
dangų, ir mano protas sugrįžo. Aš
šlovinau Aukščiausiąjį, gyriau ir
garbinau Tą, kuris amžinai gyve-
na, nes Jo valdžia yra amžina ir Jo
karalystė tęsiasi per kartų kartas.
35 Visi žemės gyventojai yra niekas.
Kaip Jis nori, taip Jis elgiasi su dan-
gaus pulkais ir žemės gyventojais.
Nėra nė vieno, kuris galėtų sulaikyti

Jo ranką ir Jam sakyti: „Ką Tu darai?“
36 Tuo pačiu metu man sugrįžo pro-
tas. Man sugrįžo garbė ir spindesys
karalystės šlovei. Mano patarėjai bei
kunigaikščiai ieškojo manęs, ir aš vėl
įsitvirtinau savo karalystėje, ir man
buvo suteikta dar didesnė garbė.
37 Dabar aš, Nebukadnecaras, giriu,
aukštinu ir šlovinu dangaus Karalių,
nes visi Jo darbai yra tiesa ir Jo keliai
teisingi. Tuos, kurie elgiasi išdidžiai,
Jis gali pažeminti.“

5 Karalius Belšacaras iškėlė didelę
puotą tūkstančiui savo didžiūnų
ir jų akivaizdoje gėrė vyną.
2 Belšacaras, paragavęs vyno, įsakė
atnešti auksinius ir sidabrinius in-
dus, kuriuos jo tėvas Nebukadneca-
ras buvo atgabenęs iš Jeruzalės šven-
tyklos, kad iš jų gertų karalius, jo
kunigaikščiai, žmonos ir sugulovės.
3 Tada atnešė auksinius ir sidabri-
nius indus, kurie buvo atgabenti iš
Jeruzalės šventyklos, Dievo namų.
Iš jų gėrė karalius, jo kunigaikščiai,
žmonos ir sugulovės.
4 Jie gėrė vyną ir šlovino savo auk-
sinius, sidabrinius, varinius, geleži-
nius, medinius ir akmeninius dievus.
5 Tą pačią valandą pasirodė žmogaus
rankos pirštai ir rašė ties žvakide ant
karaliaus rūmų sienos. Karalius
matė rašančią ranką.
6 Jo veidas pasikeitė, jį apėmė nera-
mios mintys, sąnariai suglebo ir keliai
drebėjo.
7 Karalius, garsiai šaukdamas, liepė
atvesti žynius, chaldėjus ir astrologus.
Jiems susirinkus, karalius kalbėjo
Babilono išminčiams: „Kas perskai-
tys šitą raštą ir man jį išaiškins,

36 2 Krn 20,20; Pat 22,4; Dan 4,26
37 Iš 18,11; Ps 33,4; Dan 2,46.47; Dan 3,28.29

5 SKYRIUS
1 Est 1,3
2 Dan 1,2
3 2 Krn 36,10
4 Apr 9,20
5 Dan 4,31
6 Dan 4,6
7 Iz 47,13; Dan 4,6.7; Dan 5,11.15; Dan 6,2.3
8 Dan 2,27; Dan 4,7; Dan 5,15
9 Dan 2,1; Dan 5,6
11 Dan 2,48; Dan 4,8.9.18
12 Dan 1,7; Dan 4,8
14 Dan 4,8.9.18; Dan 5,11.12
15 Dan 5,7.8
16 Dan 5,7.29

tas bus apvilktas purpuru, jam bus
užkabinta auksinė grandinė ir jis
bus paskelbtas trečiu valdovu ka-
ralystėje!“
8 Tačiau visi išminčiai negalėjo nei raš-
to perskaityti, nei jo išaiškinti karaliui.
9 Tuomet karalius Belšacaras labai
sunerimo, jo veidas pabalo, o didžiū-
nai buvo apstulbę.
10 Išgirdusi karaliaus ir didžiūnų
žodžius, karalienė įėjo į puotos salę ir
tarė: „Karaliau, gyvuok per amžius!
Teneapima tavęs neramios mintys ir
tavo veidas tenepasikeičia!
11 Tavo karalystėje yra vyras, kuris
turi šventųjų dievų dvasią. Tavo tėvo
dienomis šviesa, supratimas ir išmin-
tis, panaši į dievų išmintį, buvo jame.
Karalius Nebukadnecaras, tavo tėvas,
paskyrė jį ženklų aiškintojų, žynių,
chaldėjų ir astrologų viršininku,
12 kadangi jis turėjo nepaprastą dva-
sią, supratimą ir protą, galintį išaiš-
kinti sapnus, atspėti mįsles ir atidengti
paslaptis. Tai Danielius, kuriam
karalius davė Beltšacaro vardą. Taigi
pašauk Danielių, ir jis tau išaiškins.“
13 Kai Danielių atvedė pas karalių,
karalius tarė: „Ar tu tas Danielius
iš Judo tremtinių, kuriuos karalius,
mano tėvas, atvedė iš Judėjos?
14 Aš girdėjau apie tave, kad šventų-
jų dievų dvasia yra tavyje, taip pat
ir šviesa, supratimas bei nepaprasta
išmintis.
15 Buvo pakviesti išminčiai ir žyniai,
kad perskaitytų šitą raštą ir jį išaiš-
kintų, bet jie nesugebėjo išaiškinti tų
žodžių prasmės.
16 Aš girdėjau apie tave, kad tu gali
atskleisti paslaptis ir išaiškinti mįsles.
Jei perskaitysi raštą ir pasakysi, ką

jis reiškia, būsi apvilktas purpuru,
gausi auksinę grandinę ir būsi trečias
valdovas karalystėje!“
17 Danielius atsakė karaliui: „Do-
vanos telieka tau arba duok jas kam
kitam! Tačiau aš perskaitysiu raštą
karaliui ir jį išaiškinsiu.
18 O karaliau! Aukščiausiasis Dievas
davė tavo tėvui Nebukadnecarui ka-
ralystę, didybę, garbę ir šlovę.
19 Dėl didybės, kuri jam buvo duota,
visų kalbų tautos ir giminės drebėjo
ir bijojo jo. Ką norėjo, jis nužudė, ką
norėjo, paliko gyvą; ką norėjo, jis iš-
aukštino, ką norėjo, pažemino.
20 Bet kai jo širdis pasiaukštino ir
dvasia sukietėjo nuo išdidumo, jis
buvo nustumtas nuo karališko sosto
ir neteko savo šlovės.
21 Jis buvo atskirtas nuo žmonių,
jo širdis pasidarė kaip žvėries, su
laukiniais asilais jis gyveno, valgė
žolę kaip jautis, jo kūną vilgė dangaus
rasa, kol jis pažino, kad aukščiausiasis
Dievas viešpatauja žmonių karalystėje
ir paskiria valdovu tą, kurį Jis nori.
22 O tu, jo sūnau Belšacarai, nenusi-
žeminai širdimi, nors visa tai žinojai.
23 Tu pasipūtei prieš dangaus Vieš-
patį, įsakei atnešti Jo namų indus ir
tu bei tavo didžiūnai, tavo žmonos ir
sugulovės gėrė iš jų vyną, ir tu šlovi-
nai sidabrinius, auksinius, varinius,
geležinius, medinius ir akmeninius
dievus, kurie negali nei matyti, nei
girdėti, nei suprasti. O Dievo, kurio
rankoje yra tavo gyvybė ir kurio ži-
nioje yra visi tavo keliai, tu nešlovinai.
24 Todėl Jis siuntė ranką, ir šitas raštas
buvo užrašytas.
25 Štai kas parašyta: „Mene, mene,
tekel, uparsin.“

26 Štai ką tai reiškia: „Mene“ – Dievas
suskaičiavo tavo karalystės dienas ir
jas užbaigė;
27 „Tekel“ – esi pasvertas svarstyklė-
mis ir rastas per lengvas;
28 „Peres“ – tavo karalystė padalyta
ir atiduota medams ir persams!“
29 Belšacaras įsakė apvilkti Danielių
purpuru, užkabinti ant kaklo auksi-
nę grandinę ir paskelbė, kad jis bus
trečias valdovas karalystėje.
30 Tą pačią naktį karalius Belšacaras,
chaldėjų karalius, buvo nužudytas,
31 ir Darijus, medas, pradėjo valdyti,
būdamas šešiasdešimt dvejų metų.

6 Darijus nusprendė paskirti ka-
ralystėje šimtą dvidešimt vieti-
ninkų, kurie būtų paskirstyti po visą
karalystę,
2 ir tris jų valdovus, tarp kurių buvo
Danielius. Vietininkai turėjo jiems
atsiskaityti, kad karalystei nebūtų
padaryta žalos.
3 Danielius buvo pranašesnis už visus
valdovus ir vietininkus, nes nepapras-
ta dvasia buvo jame. Karalius galvojo
paskirti jį visos karalystės valdovu.
4 Valdovai ir vietininkai ieškojo
priežasties Danielių apkaltinti dėl
karalystės reikalų, bet nerado jokios
priežasties nė kaltės, nes jis buvo
ištikimas. Nebuvo rasta jokio jo apsi-
leidimo nė kaltės.
5 Tie vyrai kalbėjo: „Mes nerasime
jokios priežasties apkaltinti Danie-
lių, nebent kuo nors, kas susiję su jo
Dievo įstatymu.“
6 Valdovai ir vietininkai, susirinkę
pas karalių, tarė: „Karaliau Darijau,
gyvuok per amžius!
7 Visi karalystės vietininkai, valdovai,
kunigaikščiai, patarėjai ir valdytojai

18 Dan 2,37.38; Dan 4,17.22.25
19 Jer 27,7; Dan 2,12.13; Dan 3,6
20 Dan 4,30.37
21 Ez 17,24; Dan 4,32.33
22 2 Krn 33,23; 2 Krn 36,12
23 Iš 40,9; Ps 115,5.6; Jer 10,23; Dan 5,3.4
27 Ps 62,9
28 Dan 5,31; Dan 6,28; Dan 9,1
29 Dan 5,7.16
30 Jer 51,31.39.57
31 Dan 2,39; Dan 9,1

6 SKYRIUS
3 Dan 5,12
4 Mok 4,4
6 Neh 2,3
7 Ps 59,3; Ps 62,4; Ps 64,2-6

sutarė prašyti karaliaus išleisti nuta-
rimą ir jį patvirtinti, kad kiekvienas,
kuris per trisdešimt dienų prašys ko
nors iš bet kokio dievo ar žmogaus,
o ne iš tavęs, karaliau, būtų įmestas į
liūtų duobę!
8 Karaliau, išleisk ir pasirašyk nutari-
mą, kuris pagal medų ir persų įstaty-
mą nebūtų keičiamas ar atšaukiamas."
9 Karalius Darijus išleido nutarimą
ir pasirašė.
10 Kai Danielius sužinojo, kad toks
nutarimas pasirašytas, parėjo į savo
namus ir aukštutiniame kambaryje,
kurio langai buvo atverti į Jeruzalės
pusę, tris kartus per dieną atsiklau-
pęs meldėsi ir dėkojo savo Dievui,
kaip darydavo ir anksčiau.
11 Tada šitie vyrai susirinko ir rado
Danielių, besimeldžiantį ir beprašantį
savo Dievą.
12 Atėję pas karalių, jie klausė: „Ar
nepasirašei nutarimo, kad kiekvie-
nas, kuris per trisdešimt dienų ko
nors prašys iš bet kokio dievo ar
žmogaus, o ne iš tavęs, karaliau,
būtų įmestas į liūtų duobę?" Karalius
atsakė: „Tas nutarimas yra tvirtas
ir pagal medų ir persų įstatymą yra
neatšaukiamas!"
13 Jie atsiliepė ir tarė: „Danielius,
vienas iš Judo tremtinių, nepaiso ta-
vęs, karaliau, nė tavo nutarimo, kurį
pasirašei. Jis tris kartus per dieną
meldžiasi!"
14 Karaliui jų žodžiai labai nepatiko.
Jis nusprendė išgelbėti Danielių ir
ligi saulės laidos stengėsi jį išvaduoti.
15 Tuomet tie vyrai, vėl nuėję pas ka-
ralių, tarė jam: „Karaliau, žinok, jog
pagal medų ir persų įstatymą joks
sprendimas ir nutarimas, patvirtin-

8 Est 1,19; Est 8,8
10 Ps 55,17
12 Dan 3,8-12; Dan 6,8.15
13 Dan 1,6; Dan 3,12; Dan 5,13
14 Mk 6,26
15 Dan 6,8.12
17 Rd 3,53; Mt 27,66
18 Dan 2,1
19 Dan 3,24
20 Dan 3,17
21 Dan 2,4; Dan 6,6
22 Dan 3,28; Hbr 11,33
23 Hbr 11,33
24 Įst 19,18.19; Įst 24,16
25 Dan 4,1

tas karaliaus, negali būti pakeistas!"
16 Tada karalius įsakė atvesti Danie-
lių ir įmesti jį į liūtų duobę. Ir ka-
ralius tarė Danieliui: „Tavo Dievas,
kuriam nepaliaudamas tarnauji,
išgelbės tave!"
17 Buvo atgabentas akmuo ir užristas
ant duobės angos. Karalius jį užant-
spaudavo savo ir didžiūnų žiedais,
kad nuosprendis Danieliui nebūtų
pakeistas.
18 Po to karalius grįžo į savo rūmus
ir praleido naktį pasninkaudamas. Jis
nepasikvietė muzikantų ir nemiegojo
visą naktį.
19 Auštant karalius atsikėlė ir nusku-
bėjo prie liūtų duobės.
20 Artėdamas prie duobės, jis šaukė
verksmingu balsu: „Danieliau! Gy-
vojo Dievo tarne! Ar tavo Dievas, ku-
riam nepaliaudamas tarnauji, galėjo
tave apsaugoti nuo liūtų?"
21 Danielius atsiliepė: „Karaliau, gy-
vuok per amžius!
22 Mano Dievas atsiuntė angelą,
kuris užčiaupė liūtams nasrus, ir jie
nesužeidė manęs, nes Jo akivaizdoje
buvau nekaltas. Taip pat ir tau, kara-
liau, aš nenusikaltau."
23 Karalius labai apsidžiaugė ir įsakė
ištraukti Danielių iš duobės. Danie-
lių ištraukus iš duobės, nebuvo rasta
ant jo jokio sužeidimo, nes jis tikėjo
savo Dievu.
24 Karalius įsakė atvesti anuos vyrus,
kurie įskundė Danielių, ir įmesti į
liūtų duobę juos, jų vaikus ir žmonas.
Dar nepasiekę duobės dugno, jie
buvo liūtų pačiupti ir jų kaulai buvo
sutriuškinti.
25 Po to karalius Darijus parašė visų
kalbų tautoms ir giminėms, kurios

gyveno visoje žemėje: „Ramybė te-
padaugėja jums!
26 Aš išleidžiu nutarimą, kad visose
mano karalystės valdose žmonės
gerbtų ir bijotų Danieliaus Dievo, nes
Jis yra gyvasis Dievas, pasiliekąs per
amžius. Jo karalystė nesunaikinama
ir valdžia niekada nesibaigs!
27 Jis gelbsti ir išlaisvina, daro ženklus
bei stebuklus danguje ir žemėje. Jis
išgelbėjo Danielių iš liūtų nasrų!“
28 Danieliui sekėsi Darijaus ir perso
Kyro karaliavimo metu.

7 Pirmaisiais Babilono karaliaus
Belšacaro metais Danielius, gulė-
damas lovoje, sapnavo sapną ir matė
regėjimą. Jis užrašė tą sapną:
2 „Aš, Danielius, naktį mačiau regė-
jimą. Keturi dangaus vėjai sujudino
Didžiąją jūrą.
3 Iš jūros išėjo keturi dideli žvėrys,
kurie skyrėsi vienas nuo kito.
4 Pirmasis buvo lyg liūtas su erelio
sparnais. Mačiau, kaip jo sparnus
išplėšė, jį pakėlė nuo žemės ir pastatė
ant kojų lyg žmogų ir jam buvo duota
žmogaus širdis.
5 Antrasis žvėris buvo panašus į lokį.
Vienu šonu pasikėlęs, jis nasruose,
tarp dantų, laikė tris šonkaulius. Jam
sakė: „Pakilk! Ėsk daug mėsos!“
6 Po to regėjau kitą žvėrį lyg leo-
pardą, kuris turėjo keturis paukščio
sparnus ant nugaros ir keturias
galvas. Ir jam buvo duota valdžia.
7 Po to nakties regėjime mačiau ketvir-
tą žvėrį: baisų, siaubingą ir nepaprastai
stiprų, kuris turėjo didelius geležinius
dantis. Jis ėdė, triuškino, mindė kojo-
mis. Jis skyrėsi nuo pirmiau matytų
žvėrių ir turėjo dešimt ragų.
8 Aš stebėjau ragus, ir štai kitas, mažas
ragas išaugo tarp jų. Trys iš pirmųjų
ragų buvo išrauti. Ragas turėjo akis,
panašias į žmogaus, ir išdidžiai kal-
bančią burną.
9 Man bežiūrint, buvo pastatyti sostai
ir atsisėdo Amžinasis, kurio drabu-
žiai buvo balti kaip sniegas ir galvos
plaukai kaip gryna vilna. Jo sostas –
kaip ugnies liepsna, jo ratai – kaip
liepsnojanti ugnis.
10 Ugnies srovė tryško nuo Jo. Tūks-
tančių tūkstančiai Jam tarnavo, mi-
riadų miriadai stovėjo Jo akivaizdoje.
Teismas prasidėjo, ir knyga buvo
atversta.
11 Aš mačiau, kad už išdidžius žo-
džius, kuriuos kalbėjo ragas, žvėris
buvo užmuštas, o jo kūnas sunaikin-
tas ir įmestas į ugnį.
12 Iš likusių žvėrių buvo atimta val-
džia, bet jiems buvo leista gyventi iki
skirto laiko.
13 Nakties regėjime aš mačiau tarsi
žmogaus sūnų, ateinantį dangaus
debesimis. Jis buvo privestas prie
Amžinojo.
14 Jam buvo duota valdžia, šlovė ir
karalystė, kad visų kalbų tautos ir
giminės jam tarnautų. Jo valdžia –
amžina valdžia, kuri nesibaigs, ir jo
karalystė – nesunaikinama!
15 Mano, Danieliaus, dvasia suneri-
mo mano kūne, ir mano regėjimas
gąsdino mane.
16 Priėjau prie vieno iš ten stovinčiųjų
ir paklausiau jo, ką visa tai reiškia.
Jis atsakė ir išaiškino regėjimą.
17 „Šie keturi dideli žvėrys yra keturi
karaliai, kurie iškils žemėje.
18 Tačiau Aukščiausiojo šventieji
gaus karalystę ir valdys tą karalystę
amžinai, per amžių amžius!“

26 Ps 99,1; Dan 2,44; Dan 3,29; Dan 4,3.34; Dan 6,20; Dan 7,14.27
27 Dan 4,2.3
28 Ezr 1,1.2; Dan 1,21

7 SKYRIUS
1 Dan 2,28; Am 3,7
3 Apr 13,1; Apr 17,8
4 Įst 28,49; Dan 4,16.34
5 Dan 2,39
6 Dan 8,8.22
7 Dan 2,40; Apr 12,3; Apr 13,1
8 Dan 8,9; Apr 9,7; Apr 13,5.6
9 Ps 90,2; Ez 1,15; Apr 1,14; Apr 20,4
10 Iz 30,33; Iz 66,15; Apr 5,11; Apr 20,11-15
11 Apr 19,20; Apr 20,10
13 Mt 24,30; Mt 26,64
14 Dan 3,4; Mch 4,7; Jn 3,35.36
18 Iz 60,12-14

19 Tada aš norėjau sužinoti tiesą apie
ketvirtąjį žvėrį, kuris skyrėsi nuo
jų visų: buvo nepaprastai baisus,
geležiniais dantimis ir variniais na-
gais, kuris ėdė, triuškino ir, kas liko,
sumindė kojomis.
20 Ir apie dešimt ragų ant galvos ir
dar vieną, kuriam išaugus, trys ragai
iškrito. Ragas turėjo akis bei išdidžiai
kalbančią burną ir atrodė didesnis
už kitus.
21 Aš mačiau tą ragą, kariaujantį su
šventaisiais ir juos nugalintį,
22 kol atėjo Amžinasis ir savo spren-
dimu atidavė karalystę Aukščiau-
siojo šventiesiems, nes atėjo metas
šventiesiems įgyti karalystę.
23 Jis taip kalbėjo: „Ketvirtasis žvė-
ris – tai ketvirta karalystė žemėje, kuri
skirsis nuo visų karalysčių. Ji ris visą
žemę, ją sumindžios ir sutriuškins.
24 Dešimt ragų reiškia dešimt kara-
lių, kurie iš tos karalystės iškils. Vė-
liau iškils dar vienas, kuris išsiskirs
iš kitų ir pažemins tris karalius.
25 Jis išdidžiai kalbės prieš Aukš-
čiausiąjį ir vargins Aukščiausiojo
šventuosius, sumanys pakeisti laikus
ir įstatymą. Ir jie bus atiduoti į jo
rankas vienam laikui, dviem laikams
ir pusei laiko.
26 Po to teismas atims iš jo valdžią
ir jo viešpatavimą sunaikins.
27 O karalystė, valdžia ir visų ka-
ralysčių po dangumi didybė bus
atiduota Aukščiausiojo šventųjų
tautai. Jo karalystė bus amžina, visos
valdžios Jam tarnaus ir Jam paklus."
28 Tai buvo kalbos pabaiga. Mane,
Danielių, labai jaudino mano min-
tys, mano veidas pasikeitė, bet tą
kalbą aš laikiau savo širdyje."

21 Apr 11,7; Apr 13,7
22 Apr 1,6
23 Dan 2,40
24 Apr 13,1; Apr 17,12
25 Dan 2,21; Apr 12,14; Apr 13,1-7; Apr 17,6; Apr 18,24
26 Dan 2,35; Dan 7,10.22; Apr 19,20
27 Iz 60,12; Dan 7,14. 18.22; Lk 1,33
28 Dan 8,27; Lk 2,19.51

8 SKYRIUS
1 Dan 7,1; Dan 8,1
2 Est 1,2; Est 2,8
3 Dan 7,5
4 Dan 5,19
5 Dan 8,8.21; Dan 11,3
8 Dan 7,6; Dan 8,22; Dan 11,4
9 Ps 48,2; Dan 11,21.25
10 Iz 14,13; Dan 11,28; Apr 12,4
11 Iš 29,38; Joz 5,14; Dan 8,25; Dan 11,31. 36.37; Dan 12,11

8 Trečiaisiais karaliaus Belšacaro
karaliavimo metais aš, Danielius,
mačiau antrą regėjimą.
2 Kai mačiau regėjimą, aš buvau
Sūzų rūmuose, Elamo krašte, ir ma-
čiau regėjime, kaip aš stovėjau prie
Ulajo upės.
3 Pakėlęs akis, pamačiau aviną, sto-
vintį ant upės kranto. Jis turėjo du
ragus. Abu ragai buvo ilgi, bet vienas
iš jų ilgesnis už kitą, ir ilgesnysis
išaugo vėliau.
4 Aš mačiau tą aviną, badantį ragais
į vakarus, šiaurę ir pietus. Joks žvė-
ris negalėjo atsilaikyti prieš jį ir nė
vienas negalėjo nuo jo išsigelbėti. Jis
darė, kas jam patiko, ir tapo galingas.
5 Man besvarstant, ožys atėjo iš
vakarų, per visą žemę, neliesdamas
žemės paviršiaus. Tas ožys turėjo
didelį ragą tarpuakyje.
6 Priėjęs prie dviragio avino, kurį
mačiau stovintį prie upės, puolė jį,
apimtas didelio įtūžio.
7 Aš mačiau, kaip jis, labai įtūžęs,
užpuolė aviną, smogė jam ir nulau-
žė abu jo ragus. Avinas neturėjo
jėgų atsilaikyti prieš jį. Parbloškęs
aviną ant žemės, sutrypė jį, ir niekas
negalėjo avino nuo jo išgelbėti.
8 Ožys tapo labai galingas. Jam su-
stiprėjus, nulūžo didysis ragas ir jo
vietoje išaugo keturi ragai keturio-
mis dangaus vėjų kryptimis.
9 Iš vieno jų išdygo mažas ragas
ir išaugo labai didelis, nukreiptas
pietų, rytų ir gražiosios žemės link.
10 Jis taip užaugo, kad pasiekė dangaus
kareiviją, numetė žemėn kai kuriuos
iš kareivijos, net dalį žvaigždžių, ir
juos sumindžiojo.
11 Jis aukštino save iki kareivijų Ku-

nigaikščio, pašalino kasdienę auką
ir išniekino Jo šventyklą.
12 Dėl nusižengimų jam buvo duota
kareivija ir kasdienė auka. Jis numetė
žemėn tiesą ir jam sekėsi, ką jis darė.
13 Aš girdėjau vieną šventąjį kalbant, ir
kitas šventasis klausė kalbančiojo: „Ar
ilgai tęsis šitas regėjimas apie kasdienę
auką, pasibaisėtinus nusikaltimus,
šventyklos ir kareivijų mindžiojimą?“
14 Jis man atsakė: „Du tūkstančius tris
šimtus vakarų ir rytų. Po to šventykla
vėl bus apvalyta.“
15 Kai aš, Danielius, mačiau tą regėji-
mą ir stengiausi jį suprasti, štai čia,
priešais mane, stovėjo tarsi žmogaus
pavidalas.
16 Aš išgirdau nuo Ulajo upės žmo-
gaus balsą: „Gabrieliau, išaiškink jam
regėjimą.“
17 Jam atėjus prie manęs, aš išsigan-
dau ir parpuoliau veidu žemėn. O jis
tarė: „Žmogaus sūnau, suprask, kad
tas regėjimas apie laikų pabaigą.“
18 Jam bekalbant, aš gulėjau be amo
ant žemės. Jis palietė mane, pastatė
ant kojų
19 ir tarė: „Aš tau atskleisiu, kas at-
sitiks rūstybės dienų pabaigoje, nes
galas ateis skirtu metu.
20 Dviragis avinas, kurį matei, yra
medų ir persų karaliai.
21 Gauruotasis ožys yra Graikijos
karalius. Didysis ragas jo tarpuaky-
je – tai pirmasis karalius.
22 Jam nulūžus, išaugo keturi ragai,
tai reiškia keturias karalystes, kilu-
sias iš jo tautos, bet nepasiekusias
jo galybės.
23 Jų karaliavimui baigiantis, kai pikta-
dariai bus pripildę savo saiką, iškils
akiplėša ir klastingas karalius.

12 Iz 59,14; Dan 8,4; Dan 11,31.36
13 Dan 4,13. 23
15 Ez 1,26; 1 Pt 1,10
16 Dan 12,6. 7; Lk 1,19.26
17 Apr 1,17
18 Ez 2,2; Lk 9,32
19 Hab 2,3
21 Dan 7,17. 23; Dan 11,3
22 Dan 11,4
23 Įst 28,50
24 Dan 7,25; Dan 11,36; Apr 17,13
25 Job 34,20; Dan 8,11-13; Dan 11,21. 36; Dan 12,7; Apr 19,19.20
26 Ez 12,27
27 Dan 7,28; Dan 8,17

9 SKYRIUS
1 Dan 1,21
2 2 Krn 36,21
3 Neh 1,4
4 Iš 20,6
5 1 Kar 8,47. 48
6 2 Krn 36,15

24 Jis bus galingas, bet ne savo jėga,
ir įvykdys baisių nusikaltimų. Ką
darys, jam seksis, jis sunaikins ga-
linguosius ir šventųjų tautą.
25 Jo planai bus klastingi ir jam
seksis. Jis didžiuosis savo širdyje ir
taikos metu daugelį sunaikins. Jis
pakils prieš kunigaikščių Kunigaikš-
tį, bet bus sunaikintas be žmogaus
rankos.
26 Regėjimas, kuriame kalbama apie
vakarus ir rytus, yra tikras. Užants-
pauduok tą regėjimą, nes jis išsipil-
dys tolimoje ateityje.“
27 Aš, Danielius, labai nusilpau ir ke-
lias dienas sirgau. Po to sustiprėjęs
tvarkiau karaliaus reikalus. Buvau
sunerimęs dėl regėjimo, bet niekas
jo nesuprato.

9 Darijaus, Ahasvero sūnaus, ki-
lusio iš medų palikuonių, kuris
tapo chaldėjų karaliumi,
2 pirmaisiais karaliavimo metais aš,
Danielius, pagal knygas supratau
metų skaičių, apie kurį Viešpaties
žodis buvo duotas pranašui Jere-
mijui, – kad Jeruzalė bus apleista
septyniasdešimt metų.
3 Aš nukreipiau savo veidą į Viešpatį
Dievą malda ir maldavimais su pas-
ninku, ašutine ir pelenuose.
4 Meldžiau Viešpatį, savo Dievą:
„Viešpatie, didis ir baimę keliantis
Dieve! Tu laikaisi sandoros ir esi
gailestingas tiems, kurie Tave myli
ir laikosi Tavo įsakymų.
5 Mes nusidėjome ir nusikaltome,
nedorai elgėmės, maištavome, atme-
tėme Tavo potvarkius ir nuostatus.
6 Mes neklausėme Tavo tarnų prana-
šų, kurie Tavo vardu kalbėjo mūsų

karaliams, kunigaikščiams, tėvams
ir visai tautai.
7 Tu, Viešpatie, esi teisus, o mums –
Judo ir Jeruzalės gyventojams ir
visiems izraelitams, arti ir toli esan-
tiems, visose šalyse, po kurias juos
išsklaidei dėl jų nusikaltimų, – gėda,
kaip šiandien matome.
8 Viešpatie, mums, mūsų karaliams,
kunigaikščiams ir mūsų tėvams
gėda, nes mes nusidėjome Tau.
9 Viešpatie, mūsų Dieve, Tu esi gailes-
tingas ir atlaidus, nors mes sukilome
prieš Tave.
10 Mes nepaklusome Viešpaties, savo
Dievo, balsui, kad elgtumėmės pagal
Jo įsakymus, kuriuos Jis mums davė
per savo tarnus pranašus.
11 Visas Izraelis sulaužė Tavo įstaty-
mą ir nusisuko, kad neklausytų Tavo
balso. Tada išsiliejo ant mūsų Tavo
prakeikimas ir priesaika, kaip para-
šyta Dievo tarno Mozės įstatyme,
nes mes Jam nusikaltome.
12 Jis įvykdė savo žodžius, pasakytus
prieš mus ir mūsų teisėjus, kurie mus
teisė, kad Jis užleis didelę nelaimę.
Nes niekur po dangumi nėra to buvę,
kas įvyko Jeruzalėje.
13 Kaip parašyta Mozės įstatyme,
visos tos nelaimės užgriuvo mus. Bet
mes nemaldavome Viešpaties, savo
Dievo, kad galėtume nusigręžti nuo
savo nedorybių ir suprasti Tavo tiesą.
14 Todėl Viešpats numatė nelaimę,
kad ją mums atsiųstų. Viešpats, mūsų
Dievas, yra teisus, kad ir ką Jis dary-
tų, nes mes nepaklusome Jo balsui.
15 Ir dabar, Viešpatie, mūsų Dieve,
kuris galinga ranka išvedei savo
tautą iš Egipto krašto ir padarei
savo vardą žinomą iki šios dienos,
mes nusidėjome ir elgėmės nedorai.
16 Viešpatie, dėl Tavo teisumo, mel-
džiu, tenusigręžia Tavo rūstybė ir
įtūžis nuo Jeruzalės, Tavo šventojo
kalno. Nes dėl mūsų nuodėmių ir
mūsų tėvų nedorybių Jeruzalė ir Tavo
tauta tapo panieka visiems, aplink
mus gyvenantiems.
17 Dabar, mūsų Dieve, išklausyk savo
tarno maldą bei maldavimą, leisk
savo veidui nušvisti virš sugriautos
savo šventyklos, Viešpaties vardan.
18 O mano Dieve, palenk savo ausį ir
išgirsk, atverk akis ir pažvelk į mūsų
dykvietes ir į miestą, kuris pavadin-
tas Tavo vardu. Mes maldaujame
ne dėl savo teisumo, bet dėl didelio
Tavo gailestingumo.
19 Viešpatie, išgirsk! Viešpatie, atleisk!
Viešpatie, išklausyk ir veik! Nedelsk
dėl savęs paties, mano Dieve. Juk
Tavo vardu pavadintas Tavo miestas
ir Tavo tauta."
20 Kai aš meldžiausi ir išpažinau
savo bei Izraelio tautos nuodėmę,
atnešdamas savo maldavimus Vieš-
pačiui, mano Dievui, dėl mano Dievo
šventojo kalno,
21 man dar besimeldžiant, vakarinės
aukos metu, greitai atskridęs prie
manęs prisilietė Gabrielius, kurį
anksčiau buvau matęs regėjime.
22 Jis pamokė mane, kalbėjo man ir
tarė: „Danieliau, aš atėjau duoti tau
nuovokos bei supratimo.
23 Tau pradėjus melstis buvo duotas
paliepimas ir aš atėjau tau pranešti,
nes tu labai mylimas. Įsidėmėk žodį
ir suprask regėjimą.
24 Septyniasdešimt savaičių skirta
tavo tautai ir tavo šventam miestui,
kad užbaigtų nusikaltimą, padarytų

7 Neh 9,33
9 Ps 130,4.7
11 Kun 26,14; Iz 1,3-6
12 Rd 1,12; Rd 2,13; Zch 1,6
13 Įst 28,15-68; Iz 9,13
14 Neh 9,33; Jer 31,28; Jer 44,27
15 Neh 1,10; Neh 9,10
16 Iš 20,5; 1 Sam 12,7; Ps 79,4; Rd 2,16; Zch 8,3
17 Sk 6,24-26; Rd 5,18; Jn 16,24
18 Iš 3,7; Iz 37,17; Jer 25,29
21 Dan 8,16
23 Dan 10, 11.19; Mt 24,15
24 Ps 45,7; Iz 53,10

galą nuodėmėms, atliktų sutaikinimą
už nedorybes, įvestų amžiną teisumą,
užantspauduotų regėjimus bei prana-
šystes ir pateptų patį švenčiausiąjį.
25 Žinok ir suprask: nuo tada, kai bus
duotas įsakymas atstatyti Jeruzalę, iki
pateptojo kunigaikščio pasirodymo
praeis septynios savaitės ir šešiasde-
šimt dvi savaitės. Ji bus atstatyta su
aikštėmis ir sienomis, nors ir sunkiu
metu.
26 Praėjus šešiasdešimt dviem sa-
vaitėms, pateptasis bus nužudytas,
bet ne dėl savęs. Vieno kunigaikščio,
kuris ateis, pulkai sunaikins miestą
ir šventyklą. Tada ateis galas lyg pot-
vynis ir iki karo pabaigos bus baisių
sunaikinimų.
27 Jis sudarys sandorą su daugeliu
vienai savaitei. Savaitės viduryje su-
stabdys aukų aukojimą ir ištuštins
šventyklą, kad galėtų pripildyti ją
bjaurysčių, kol naikintojui ateis nu-
matytas galas.“

10 Trečiaisiais Persijos karaliaus
Kyro metais Danieliui, vadi-
namam Beltšacaru, buvo suteiktas
apreiškimas. Tai buvo teisingas ap-
reiškimas, bet jam skirtas laikas buvo
toli. Jis suprato apreiškimą ir suvokė
regėjimą.
2 Tuo metu aš, Danielius, gedėjau tris
savaites.
3 Skanios duonos nevalgiau, mėsos ir
vyno neėmiau į burną ir nesitepiau
aliejumi, kol praėjo trys savaitės.
4 Pirmo mėnesio dvidešimt ketvirtą
dieną stovėjau ant didelės Tigro upės
kranto.
5 Pakėlęs akis, pamačiau ten stovintį
vyrą, apsivilkusį drobiniais ir susi-
juosusį gryno Ufazo aukso juosta.
6 Jo kūnas buvo kaip berilas, vei-
das atrodė kaip žaibas, akys – kaip
liepsnojantys deglai, rankos ir ko-
jos – kaip žėrintis varis, o žodžiai
skambėjo kaip didelės minios ūžesys.
7 Aš, Danielius, vienas temačiau tą re-
gėjimą. Vyrai, kurie buvo su manimi,
nematė jo, bet didelė baimė apėmė
juos ir jie pasislėpė.
8 Aš likau vienas. Kai pamačiau šitą
didingą regėjimą, manyje neliko
jėgų. Mano veidas persikreipė, aš
netekau jėgų.
9 Išgirdau žodžių garsą ir išgirdęs
kritau be amo veidu į žemę.
10 Ir štai mane palietė ranka, kuri pa-
statė mane drebantį ant kelių ir delnų.
11 Jis man tarė: „Danieliau, didžiai
mylimas vyre! Suprask žodžius, ku-
riuos tau kalbėsiu, ir atsistok, nes
esu siųstas pas tave!“ Jam kalbant,
aš drebėdamas atsistojau.
12 Jis toliau kalbėjo: „Danieliau, ne-
bijok! Nuo pirmos dienos, kai širdyje
nusprendei suprasti ir nusižeminti
savo Dievo akivaizdoje, tavo žodžiai
buvo išgirsti, ir aš atėjau dėl tavo
žodžių.
13 Persų karalystės kunigaikštis prie-
šinosi man dvidešimt vieną dieną. Bet
štai Mykolas, vienas iš vyresniųjų
kunigaikščių, atėjo man į pagalbą,
nes aš vienas buvau likęs ten su
Persijos karaliais.
14 Dabar aš atėjau tau paaiškinti,
kas atsitiks tavo tautai paskutinėmis
dienomis, nes šitas regėjimas skirtas
tolimai ateičiai.“
15 Jam taip kalbant su manimi, aš
nuleidau akis ir netekau žado.
16 Štai kažkas, panašus į žmogaus

25 Iz 55,4; Jn 1,41; Jn 4,25
26 Iz 53,8; Mt 22,7; Lk 19,43.44; 1 Pt 2,21
27 Iz 42,6; Dan 11,36; Mt 26,28

10 SKYRIUS
1 Dan 1,7
5 Ez 9,2; Ez 10,2; Apr 1,13; Apr 15,6
6 Apr 1,15
10 Dan 9,21
11 Dan 9,23
12 Apd 10,4; Apr 1,17
13 Dan 10,20.21; Dan 12,1
14 Dan 2,28; Dan 8,26; Dan 10,1
15 Dan 8,18; Dan 10,9
16 Jer 1,9; Dan 8,15; Dan 10,8.9

sūnų, palietė mano lūpas. Tada aš kal-
bėjau stovinčiam prieš mane: „Mano
viešpatie! Regėjimo metu mane apė-
mė skausmai ir aš netekau jėgų.
17 Kaipgi aš, viešpaties tarnas, galėčiau
kalbėti su savo viešpačiu? Manyje
nebėra jėgų ir aš neatgaunu kvapo.“
18 Tada mane vėl palietė ir sustiprino
tas pats žmogaus pavidalas.
19 Jis tarė: „Nebijok, didžiai mylimas
vyre! Ramybė tau! Būk stiprus. Taip,
būk stiprus!“ Jam kalbant su mani-
mi, aš buvau sustiprintas ir tariau:
„Tekalba mano viešpats, nes tu mane
sustiprinai!“
20 Jis atsakė: „Ar žinai, kodėl atėjau
pas tave? Dabar vėl grįšiu kovoti su
persų kunigaikščiu ir, kai išeisiu,
ateis Graikijos kunigaikštis.
21 Aš tau paskelbsiu, kas parašyta
tiesos knygoje. Nėra nė vieno, kuris
man padėtų prieš juos, tik Mykolas,
jūsų kunigaikštis.“

11 „Nuo pirmųjų medo Darijaus
viešpatavimo metų stiprinau jį
ir jam padėjau.
2 Dabar paskelbsiu tau tiesą. Dar trys
karaliai iškils Persijoje ir ketvirtasis,
kuris bus turtingiausias iš jų. Jis,
sustiprėjęs ir praturtėjęs, sukurstys
visus prieš Graikiją.
3 Tuomet iškils galingas karalius,
kuris valdys su didžia jėga ir darys,
ką panorėjęs.
4 Pačioje galybėje jo karalystė suby-
rės ir bus padalinta keturių dangaus
vėjų kryptimis, bet ne jo palikuo-
nims. Tos karalystės nebus tokios
galingos, nes jo karalystė bus sunai-
kinta ir ją valdys svetimi.
5 Tada pietų karalius sustiprės; vie-

19 Ts 6,23; Dan 10,11
20 Dan 10,13
21 Apr 12,7

11 SKYRIUS
1 Dan 5,31; Dan 9,1
3 Dan 7,6; Dan 8,4.5; Dan 10,16
4 Dan 8,22; Zch 2,6
10 Iz 8,8; Jer 46,7.8; Jer 51,42; Dan 9,26; Dan 11,7.26. 40
11 Ps 33,10. 16; Pat 16,14
14 Job 9,13
15 Jer 6,6; Ez 4,2; Ez 17,17
16 Joz 1,5; Dan 8,4.7

nas iš jo kunigaikščių taps galinges-
nis net už jį ir jo valdžia bus didelė.
6 Keleriems metams praėjus, jie susi-
jungs. Pietų karaliaus duktė išeis pas
šiaurės karalių sudaryti sutarties, bet
valdžios neišlaikys nei ji, nei jos
palikuonis. Ji, jos palyda, vaikas ir
vyras bus išduoti.
7 Tuo metu iš jos šaknų išaugs atžala,
kuri ateis su kariuomene, kariaus
prieš šiaurės karalių, įsiverš į jo tvir-
tovę ir ją užims.
8 Jų dievus, lietus stabus, brangius
indus iš sidabro ir aukso jis išgabens
kaip grobį į Egiptą. Jo karalystė išliks
ilgiau negu šiaurės karaliaus.
9 Vėliau šiaurės karalius užpuls pie-
tų karalių ir įsiverš į jo kraštą, bet
turės sugrįžti į savo kraštą.
10 Jo sūnūs ateis, surinkę didžiulę
kariuomenę, vienas užtvindys kraš-
tą ir prasiverš iki pietų karaliaus
tvirtovės.
11 Tada pietų karalius supykęs ka-
riaus prieš šiaurės karalių ir sunai-
kins jo didžiulę kariuomenę.
12 Nugalėjęs daugybę, jis didžiuosis.
Jis išžudys dešimtis tūkstančių, bet
dėl to netaps stipresnis.
13 Keleriems metams praėjus, šiaurės
karalius sugrįš, surinkęs dar didesnę
kariuomenę ir su daugybe turtų.
14 Tuo metu ir kitos tautos pakils prieš
pietų karalių, ir tavo tautos maiš-
tingieji kelsis, norėdami įtvirtinti tą
regėjimą, bet jie nelaimės.
15 Šiaurės karalius atėjęs supils pyli-
mą ir paims sutvirtintą miestą. Pietų
karalius neatsilaikys, jo rinktinė ka-
riuomenė bus sunaikinta.
16 Atėjęs prieš jį, elgsis, kaip norės,
ir niekas nepajėgs jo sulaikyti. Jis

užims visą šlovingąjį kraštą, ir anas
nukentės nuo jo rankos.
17 Jis sumanys užimti pietų karalys-
tę, sudarys su ja sutartį, išleisdamas
už jo vieną savo dukterų, kad tą kara-
lystę sunaikintų, bet jam nepavyks to
sumanymo įgyvendinti.
18 Tada jis nukreips veidą į salas ir
daugumą jų užims, bet vienas jo ku-
nigaikštis padarys galą jo patyčioms,
ir tos patyčios atsigręš prieš jį patį.
19 Tada jis gręšis į savo šalies tvirtoves,
bet suklups, kris ir nebus surastas.
20 Jo įpėdinis siųs mokesčių rinkėją
į šlovingąją karalystę, bet po kurio
laiko jis bus užmuštas, ne iš pykčio
ir ne kovoje.
21 Po jo karaliaus vietą užims niek-
šas, kuriam karališka garbė nebus
suteikta. Bet jis įeis taikiai ir apgau-
le pasiglemš karalystę.
22 Jo priešininkai bus šluote nušluoti
ir sutriuškinti jo akivaizdoje, taip pat
ir sandoros kunigaikštis.
23 Sandora, padaryta su juo, bus klas-
tinga ir bevertė. Su grupele žmonių
jis taps galingas.
24 Taikiai jis įeis į turtingąsias krašto
sritis ir darys, ko nedarė nei jo tėvai,
nei jo tėvų tėvai. Karo grobį ir gėry-
bes jis dalins saviesiems ir sumanys
užimti tvirtoves, tačiau tik iki nu-
matyto laiko.
25 Įsidrąsinęs sutelks didelę kariuo-
menę eiti prieš pietų karalių. Pietų
karalius išeis į karą su labai didele
ir galinga kariuomene, bet neįstengs
pasipriešinti šiaurės karaliui, nes
prieš jį bus surengta klasta:
26 kurie valgo prie jo stalo, pražudys
jį, jo kariuomenė bus išsklaidyta ir
labai daug kris užmuštų.

17 2 Kar 12,17; Ez 4,3.7; Dan 9,26
19 Job 20,8; Ps 27,2; Ps 37,36; Jer 46,6; Ez 26,21
21 Dan 7,8
22 Dan 8,10.11; Dan 9,26
23 Dan 8,25
27 Dan 8,19; Hab 2,3
30 Pr 10,4; Sk 24,24; Iz 23,1.12; Jer 2,10
31 Dan 8,11-13; Dan 12,11
35 Įst 8,16; Pat 17,3; Dan 12,10; Zch 13,9; Mal 3,2-3
36 Dan 7,8.25
37 Iz 14,13; 2 Tes 2,4

27 Abiejų karalių širdys bus klas-
tingos, ir jie meluos vienas kitam
sėdėdami prie vieno stalo, bet nesėk-
mingai, nes dar nėra atėjęs skirtas
laikas.
28 Jis sugrįš į savo kraštą su gausiu
grobiu, bet jo širdis yra prieš šventąją
sandorą. Jis pridarys žalos ir sugrįš į
savo kraštą.
29 Skirtu metu jis vėl eis į pietus, bet
antrą kartą nebebus taip, kaip anks-
čiau.
30 Prieš jį atplauks laivai iš Kitimų.
Jis pasitrauks išsigandęs ir bus įtū-
žęs prieš šventąją sandorą. Jis įvyk-
dys savo ketinimus ir susitars su
tais, kurie sulaužė šventąją sandorą.
31 Pajėgos bus jo pusėje ir jie išniekins
šventyklą, pašalins kasdienę auką
ir toje vietoje pastatys sunaikinimo
pabaisą.
32 Neištikimus sandorai jis suklaidins
klastingomis kalbomis, bet žmonės,
kurie pažįsta savo Dievą, bus stiprūs
ir veiks.
33 Tautos išminčiai mokys žmones,
nors kurį laiką jie bus naikinami kar-
du, liepsna, bus įkalinti ir plėšiami.
34 Naikinami jie susilauks mažai
pagalbos, nes daugelis prisidės prie
jų tik veidmainiaudami.
35 Kai kurie išminčiai žus, kad kiti
būtų ištirti, išbandyti ir apvalyti iki
skirto laiko, nes dar ne laikų pabaiga.
36 Karalius elgsis, kaip norės, didžiuo-
sis prieš dievus ir išdidžiai kalbės
prieš dievų Dievą. Jam seksis, kol
rūstybė bus įvykdyta, nes kas nu-
spręsta, tai bus padaryta.
37 Nei savo tėvų dievų, nei moterų
mylimojo, nei jokio kito dievo jis
negerbs, bet didžiuosis prieš visus.

38 Tik tvirtovių dievą jis pagerbs,
dievą, kurio nepažino jo tėvai. Jis
pagerbs jį auksu, sidabru, brangiais
akmenimis ir brangenybėmis.
39 Jis parūpins tvirtovėms svetimų
dievų. Kas juos pripažins, tam jis su-
teiks daug garbės, padarys valdovu
ir kaip atpildą padalins žemę.
40 Paskutiniaisiais laikais su juo
kariaus pietų karalius. Kaip audra
įsiverš į kraštą šiaurės karalius su
kovos vežimais, raiteliais bei lai-
vais, kaip tvanas užlies kraštus ir
užims juos.
41 Jis įeis į šlovingąjį kraštą, dešim-
tys tūkstančių žus. Bet edomitai,
moabitai ir didžioji dalis amonitų
išsigelbės iš jo rankos.
42 Jis išties ranką prieš kitus kraštus,
ir Egipto šalis neišsigelbės.
43 Jis užvaldys Egipto aukso ir sidab-
ro lobius bei brangenybes, libiai ir
etiopai seks paskui jį.
44 Žinios iš šiaurės ir rytų išgąsdins
jį. Labai įtūžęs, jis išeis, kad naikin-
tų ir pražudytų daugelį.
45 Jis pastatys savo karališkas palapi-
nes tarp jūros ir šlovingo šventojo
kalno. Ten jis prieis galą, ir nė vienas
nepadės jam."

12 „Tuo laiku pakils Mykolas,
didysis kunigaikštis, kuris
gina tavo tautiečius. Tada ateis tokie
sunkūs laikai, kokių nebuvo nuo
tautos atsiradimo. Tada tavo tauta
bus išgelbėta – kiekvienas, kuris bus
rastas knygoje.
2 Daugelis miegančių žemės dulkėse
pabus: vieni – amžinam gyvenimui,
kiti – amžinai paniekai ir gėdai.
3 Išmintingieji spindės kaip dangaus
šviesuliai ir tie, kurie nukreipė dau-
gelį į teisumą – kaip žvaigždės per
amžių amžius.
4 O tu, Danieliau, paslėpk tuos žodžius
ir užantspauduok knygą iki skirto
laiko. Daugelis ją perskaitys ir įgaus
pažinimo."
5 Aš, Danielius, žiūrėjau ir mačiau
stovinčius kitus du: vienas – šitame
upės krante, o kitas – anapus upės.
6 Tada vienas klausė drobiniais ap-
sivilkusį, stovintį ant upės vandenų:
„Ar toli tų nuostabių įvykių galas?"
7 Išgirdau kalbant drobiniais apsivil-
kusįjį, stovintį ant upės vandenų. Jis
pakėlė savo dešinę ir kairę į dangų
ir prisiekė amžinai Gyvuoju, tarda-
mas: „Užtruks vieną laiką, du laikus
ir pusę laiko; kai pasibaigs šventosios
tautos galios naikinimas, tada visa
bus įvykdyta."
8 Aš tai girdėjau, bet nesupratau ir
klausiau: „Mano Viešpatie, koks bus
šių dalykų galas?"
9 Jis atsakė: „Danieliau, eik savo
keliu, nes tie žodžiai yra paslėpti ir
užantspauduoti iki laikų pabaigos.
10 Daugelis bus apvalyti, išbalinti
ir išmėginti, bet nedorėliai elgsis
nedorai ir to nesupras, o išmintingieji
supras.
11 Nuo to laiko, kai kasdienę auką
pašalins ir pastatys sunaikinimo
pabaisą, praeis tūkstantis du šimtai
devyniasdešimt dienų.
12 Palaimintas, kuris laukia ir ištveria
tūkstantį tris šimtus trisdešimt pen-
kias dienas.
13 Bet tu eik savo keliu iki galo, nes
tu užmigsi ir atsikelsi atsiimti savo
dalies dienų pabaigoje."

40 Iz 21,1; Ez 38,4; Dan 11,27.35; Dan 12,4.9; Apr 9,16
41 Iz 11,14
42 Jl 3,19
43 Iš 11,8
45 Ps 48,2; Apr 19,20

12 SKYRIUS

1 Iš 32,32; Ps 56,8; Iz 26,20; Jer 30,7; Ez 5,9; Dan 9,12; Mt 24,21; Mk 13,19; Rom 11,26
2 Iz 66,24; Mt 25,46; Jn 5,28.29; Apd 24,15; Rom 9,21
3 Pat 3,35; Pat 11,30; Dan 11,33.35; Mt 13,43; 1 Kor 15,41; Jok 5,19.20
4 Iz 8,16; Dan 12,9; Am 8,12; Apr 22,10
5 Dan 10,4
6 Ez 9,2; Dan 8,13; Dan 10,5; Dan 12,8; Mt 24,3; Mk 13,4
7 Įst 32,40; Dan 4,34; Dan 7,25; Dan 8,24; Lk 21,24; Apr 12,14
10 Iz 32,6.7; Dan 12,3; Oz 14,9; Zch 13,9; Jn 7,17; Jn 8,47; Apr 22,11
13 Ps 1,5; Apr 14,13

OZĖJO PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis buvo suteiktas
Beerio sūnui Ozėjui Judo karalių
Uzijo, Jotamo, Ahazo ir Ezekijo die-
nomis ir Jehoašo sūnaus Jeroboamo,
Izraelio karaliaus, dienomis.
2 Viešpaties žodžių Ozėjui pradžia.
Viešpats tarė: „Eik, imk sau žmoną
paleistuvę ir susilauk iš jos paleis-
tuvystės vaikų, nes kraštas pasida-
vė paleistuvystei, atitoldamas nuo
Viešpaties."
3 Jis vedė Gomerą, Diblaimo dukte-
rį. Ji pastojo ir pagimdė sūnų.
4 Viešpats tarė pranašui: „Tebūna jo
vardas Jezreelis, nes netrukus nu-
bausiu Jehuvo namus dėl Jezreelyje
pralieto kraujo ir padarysiu galą
Izraelio karalystei.
5 Tą dieną sulaužysiu Izraelio lanką
Jezreelio slėnyje."
6 Gomera vėl pastojo ir pagimdė duk-
terį. Viešpats tarė jam: „Jos vardas
tebūna Lo Ruhama, nes Aš daugiau
nebepasigailėsiu Izraelio namų ir
jiems nebeatleisiu.
7 Bet Aš pasigailėsiu Judo namų ir
išgelbėsiu juos per Viešpatį, jų Die-
vą, ne lankais, kardais, karu, žirgais
ar raiteliais."
8 Gomera, nustojusi maitinti Lo Ruha-
mą, pastojo ir pagimdė sūnų.
9 Viešpats tarė: „Vadink jį Lo Amiu,
nes jūs – ne mano tauta ir Aš nebū-
siu jūsų Dievas.
10 Bet Izraelio palikuonių bus kaip jū-
ros smilčių, kurių negalima išmatuoti
ar suskaičiuoti. Ir ten, kur jiems buvo
pasakyta: „Jūs – ne mano tauta", juos
vadins gyvojo Dievo vaikais.
11 Judo ir Izraelio vaikai susirinks,
paskirs sau vieną vadą ir išeis iš
krašto. Didi bus Jezreelio diena."

2 „Vadinkite savo brolius „Mano
tauta" ir savo seseris „Ta, kurios
pasigailėjo".
2 Darykite teismą savo motinai, teiski-
te ją, nes ji – ne mano žmona ir Aš – ne
jos vyras! Teatsisako ji paleistuvys-
tės ir svetimavimo,
3 kad nenurengčiau jos nuogai ir ne-
pastatyčiau tokios, kokia ji buvo tą
dieną, kai gimė, kad nepadaryčiau
jos panašios į dykumą, į išdžiūvusią
žemę, ir nenumarinčiau jos troškuliu.
4 Nepasigailėsiu ir jos vaikų, nes
jie – paleistuvystės vaikai.
5 Jų motina paleistuvavo, ta, kuri juos
pagimdė, elgėsi begėdiškai. Ji sakė:
„Aš seksiu savo meilužius, duodan-
čius man duonos, vandens, vilnų,
linų, aliejaus ir gėrimų."
6 Aš užtversiu jos kelią erškėčiais,
pastatysiu sieną, kad ji neberastų
savo takų.
7 Ji bėgs paskui savo meilužius, bet
jų nepavys, ji ieškos jų, bet nesuras.
Tada ji sakys: „Grįšiu pas savo pir-
mąjį vyrą, nes anuomet man buvo
geriau negu dabar."
8 Ji nesuprato, kad Aš jai daviau javų,
vyno, aliejaus ir parūpinau daug si-

1 SKYRIUS
1 Am 1,1; 2 Krn 29,1-32,33; 2 Kar 13,13; 2 Kar 14,23-29
2 Oz 3,1; Jer 2,13
4 2 Kar 10,11; 2 Kar 15,8-10; 2 Kar 17,6.23; 2 Kar 18,11
5 2 Kar 15,29
6 2 Kar 17,6
7 2 Kar 19,29-35
10 Pr 22,17; Pr 32,12; 1 Pt 2,10; Rom 9,26; 1 Jn 1,12
11 Iz 11,11-13

2 SKYRIUS
1 Oz 1,6.9.10
2 Iz 50,1; Ez 16,25
3 Jer 13,22 Ez 16,4-7,22; Am 8,11-13
4 Jn 8,41
5 Oz 2,8.12
6 Rd 3,7.9
7 Lk 15,17-18; Ez 16,8; Ez 23,4
8 Iz 1.3

dabro bei aukso, kurį ji panaudojo
Baalui!
9 Todėl Aš sugrįšiu ir atimsiu iš jos
javus jų metu, vyną jo metu ir vilnas
bei linus, kuriais ji dengė savo kūną.
10 Dabar Aš atidengsiu jos gėdą mei-
lužių akyse, ir niekas jos neišgelbės
iš mano rankos.
11 Padarysiu galą jos džiaugsmui,
puotoms, šabams, jauno mėnulio ir
kasmetinėms šventėms.
12 Aš sunaikinsiu jos vynmedžius ir
figmedžius, apie kuriuos ji kalbėjo:
„Tai mano meilužių duotas užmokes-
tis." Aš tuos sodus paversiu mišku,
juose ganysis laukiniai žvėrys.
13 Bausiu ją dėl švenčių Baalams,
nes ji smilkydavo jiems, dabindavosi
auskarais ir papuošalais, sekdavo
paskui meilužius, o mane pamirš-
davo", – sako Viešpats.
14 „Aš ją viliosiu, išvesiu į dykumą
ir paguosiu ją.
15 Aš ten jai duosiu vynuogynus ir
Achoro slėnį – vilties vartus. Ji gie-
dos ten kaip jaunystėje, kaip išėjusi
iš Egipto krašto.
16 Tą dieną, – sako Viešpats, – tu va-
dinsi mane savo vyru, ir nebevadinsi
savo šeimininku.
17 Aš pašalinsiu Baalų vardus nuo
jos lūpų, ir ji nebeminės jų.
18 Tą dieną sudarysiu sandorą su
laukiniais žvėrimis, padangių paukš-
čiais ir žemės ropliais; karą, lanką
ir kardą pašalinsiu iš krašto ir leisiu
jiems saugiai gyventi.
19 Aš susižadėsiu su tavimi amžiams,
susižadėsiu su tavimi teisumu ir tei-
singumu, malone ir gailestingumu.
20 Susižadėsiu su tavimi ištikimybe,
ir tu pažinsi Viešpatį.
21 Tą dieną Aš išgirsiu, – sako Vieš-
pats. – Aš išgirsiu dangus ir jie išgirs
žemę.
22 Žemė išgirs javus, vyną ir aliejų, ir
šie išgirs Jezreelį.
23 Aš pasėsiu ją sau tame krašte, pa-
sigailėsiu tos, kurios nebuvo pasigai-
lėta, ir sakysiu tiems, kurie nebuvo
mano tauta: „Tu – mano tauta", o jie
atsakys: „Tu – mano Dievas."

3 Viešpats sakė man: „Eik ir mylėk
meilužį turinčią moterį, svetimau-
toją, kaip Viešpats myli izraelitus,
nors jie ieško kitų dievų ir mėgsta
džiovintas vynuoges."
2 Aš ją nusipirkau už penkiolika si-
dabrinių ir pusantro homero miežių
3 ir sakiau jai: „Pasiliksi pas mane
daug dienų, nepaleistuvausi ir netu-
rėsi vyro, ir aš pasiliksiu su tavimi."
4 Izraelitai ilgai bus be karaliaus ir
be kunigaikščio, be aukos ir be au-
kuro, be efodo ir be stabų namuose.
5 Galiausiai jie sugrįš ir ieškos Vieš-
paties, savo Dievo, ir savo karaliaus
Dovydo. Jie pagarbiai artinsis prie
Viešpaties ir Jo gerumo paskutinė-
mis dienomis.

4 Izraelitai, klausykite Viešpaties
žodžio. Viešpats kaltina krašto
gyventojus, nes nėra šalyje tiesos,
gailestingumo nė Dievo pažinimo.
2 „Šmeižtas, melagystė, žmogžudys-
tė, vagystė ir svetimavimas įsigalėjo
krašte, vienas kraujo praliejimas po
kito.
3 Todėl žemė liūdės, visa, kas gyvena
joje, nusilps, net laukiniai žvėrys,
padangių paukščiai ir jūros žuvys
pražus.

10 Ez 16,37
11 Am 5,21; Am 8,10
15 Iš 15,1; Joz 7,26; Ez 16,8-14
17 Iš 23,13
18 Kun 26,5; Job 5,23; Iz 2,4
20 Jer 31,33. 34
21 Zch 8,12
23 Jer 31,27; Oz 1,6; Oz 1,10

3 SKYRIUS
1 Jer 3,20
3 Įst 21,13
4 Iš 28,4-12; Ts 17,5; Ts 18,14.17; Oz 10,3
5 Jer 30,9; Jer 50,4

4 SKYRIUS
1 Iz 1,18; Jer 4,22
3 Am 5,16; Sof 1,3

4 Niekas tegul nesiginčija ir tene-
kaltina kitų, nes tavo tauta yra kaip
besiginčijantys su kunigu.
5 Todėl tu krisi dienos metu, ir prana-
šai kris su tavimi naktį, ir Aš sunai-
kinsiu jūsų motiną.
6 Mano tauta žūsta dėl pažinimo
stokos! Kadangi tu atmetei paži-
nimą, tai ir Aš atmesiu tave, kad
nebebūtum mano kunigas. Kadangi
tu pamiršai savo Dievo įstatymą, tai
ir Aš pamiršiu tavo vaikus.
7 Kuo labiau jų daugėjo, tuo daugiau
jie nuodėmiavo. Aš jų šlovę pakeisiu
į gėdą.
8 Jie minta mano tautos nuodėme ir
trokšta jos nusikaltimo.
9 Tautai ir kunigams bus tas pats – Aš
bausiu juos už jų kelius, užmokėsiu
jiems už jų darbus.
10 Jie valgys, bet nepasisotins, pa-
leistuvaus, bet jų nepadaugės, nes jie
liovėsi paklusti Viešpačiui.
11 Paleistuvystės, senas vynas ir jau-
nas vynas užvaldė jų širdis.
12 Mano tauta klausia medžio gaba-
lo patarimo ir laukia atsakymo iš
lazdos. Paleistuvystės dvasia juos
suklaidino, ir paleistuvaudami jie
atsitraukė nuo savo Dievo.
13 Kalnų viršūnėse jie aukoja aukas ir
degina smilkalus ant kalvų, malonia-
me ąžuolų, tuopų ir terpentinmedžių
pavėsyje. Todėl jūsų dukterys paleis-
tuvauja ir nuotakos svetimauja.
14 Aš nebausiu jūsų dukterų už
paleistuvavimą nė nuotakų už neiš-
tikimybę, nes jūs patys paleistuvau-
jate ir aukojate su kekšėmis. Tauta,
neturinti supratimo, pražus.
15 Tu, Izraeli, jau paleistuvauji, tenenu-

4 Įst 17,12
5 Jer 15,8
6 Iz 5,13; Ez 22,26
7 1 Sam 2,30
9 Iz 24,2
10 Kun 26,26
11 Iz 5,12; Iz 28,7
12 Iz 44,19. 20; Jer 2,27
13 Iz 1,29; Iz 57,5.7; Am 7,17
14 Įst 23,18
15 1 Kar 12, 29; Oz 9,15; Oz 12,11; Am 8,14
16 Jer 3,6; Jer 7,24; Jer 8,5
17 Mt 15,14
18 Mch 3,11
19 Iz 1,29; Jer 51,1

5 SKYRIUS
1 Oz 6,9
2 Iz 29,15
3 Oz 4,17; Am 3,2; Am 5,12
4 Oz 4,12
5 Oz 7,10
6 Pat 1,28
7 Jer 3,20
8 Joz 7,2; Iz 10,30; Jl 2,1

sikalsta bent Judas! Neikite į Gilgalą,
nekopkite į Bet Aveną ir neprisiekite,
sakydami: „Kaip Viešpats gyvas!“
16 Jei Izraelis užsispyręs kaip užsispy-
rusi telyčia, argi Viešpats ganys juos
kaip avinėlius plačioje ganykloje?
17 Efraimas prisirišo prie stabų –
palik jį!
18 Jie girtuokliauja ir paleistuvauja,
jų valdytojai gėdą pamėgo labiau
negu garbę.
19 Vėjas apgaubs juos savo sparnais,
ir jie gėdysis savo aukų.“

5 „Kunigai, išgirskite, Izraelio na-
mai, įsidėmėkite! Ir jūs, karaliaus
namai, klausykite, nes jūs būsite
teisiami, kadangi tapote spąstais
Micpoje ir ištiestu tinklu Tabore.
2 Maištininkai įgudę žudyti, tačiau
Aš juos visus nubausiu.
3 Aš pažįstu Efraimą, ir Izraelis nepa-
slėptas nuo manęs. Tu, Efraimai, pa-
leistuvauji ir tu, Izraeli, esi susitepęs.
4 Jų darbai neleidžia jiems sugrįžti
pas savo Dievą. Paleistuvystės dvasia
yra tarp jų ir Viešpaties jie nepažino.
5 Izraelio išdidumas liudija prieš jį
patį. Todėl Efraimas ir Izraelis kris
dėl savo kaltės, Judas kris su jais.
6 Su avių ir galvijų bandomis jie eis
ieškoti Viešpaties, bet neras – Jis
nuo jų pasitraukė.
7 Jie buvo neištikimi Viešpačiui,
gimdė svetimus vaikus. Jaunas mė-
nuo praris juos su jų paveldu.
8 Pūskite ragą Gibėjoje, trimituokite
Ramoje. Garsiai šaukite Bet Avene:
„Benjaminai, pažvelk atgal!“
9 Efraimas virs dykuma bausmės
dieną. Visoms Izraelio giminėms
paskelbiau, kas tikrai įvyks.

10 Judo kunigaikščiai tapo kaip per-
keliantieji ribą, todėl Aš išliesiu ant
jų savo rūstybę kaip vandenį.
11 Efraimas prispaustas ir palaužtas
teismo, nes sekė tuštybę.
12 Aš būsiu lyg kandis Efraimui, lyg
puvinys Judo namams.
13 Efraimas matė savo ligą, ir Judas –
savo žaizdą. Tada kreipėsi Efraimas
į Asiriją, siuntė pas didį karalių. Bet
jis negali jūsų išgydyti nė žaizdos
pagydyti.
14 Aš esu lyg liūtas Efraimui, lyg
jaunas liūtas Judo namams. Aš su-
draskysiu ir nueisiu, nusinešiu, ir
niekas neišgelbės.
15 Aš pasitrauksiu, kol jie pripažins
savo kaltę ir ieškos mano veido.
Patyrę vargą jie ieškos manęs.“

6 Eikime, sugrįžkime pas Viešpa-
tį: Jis mus sudraskė – Jis ir pagy-
dys; Jis sumušė – Jis ir aptvarstys.
2 Jis atgaivins mus po dviejų dienų,
trečią dieną pakels, kad gyventume
Jo akivaizdoje.
3 Siekime pažinti Viešpatį. Jis tikrai
pasirodys, kaip pasirodo aušra, ir
ateis pas mus kaip lietus – kaip
vėlyvas ir ankstyvas lietus į žemę.
4 „Ką daryti su tavimi, Efraimai? Ką
daryti su tavimi, Judai? Jūsų geru-
mas kaip rytmečio migla, kaip rasa,
kuri greitai išnyksta.
5 Aš tašiau juos per pranašus, žu-
džiau savo burnos žodžiais. Tavo
teismai yra kaip nušvintanti šviesa.
6 Aš noriu gailestingumo, o ne au-
kos, ir Dievo pažinimo labiau negu
deginamųjų aukų.
7 Jie kaip Adomas sulaužė sandorą,
buvo man neištikimi.

10 Įst 19,14; Įst 27,17
11 Įst 28,33; Mch 6,16
12 Pat 12,4
13 2 Kar 15,19; Jer 30,12-15
14 Ps 50,22; Rd 3,10

6 SKYRIUS
1 Įst 32,39; Iz 1,18; Jer 30,17
2 1 Kor 15,4
3 2 Sam 23,4; Job 29,23; Ps 72,6; Iz 54,13
5 Jer 23,29
6 Mch 6,6-8; Mt 9,13; Mt 12,7; Jn 17,3
8 Oz 12,11
9 Jer 7,9.10; Ez 22,9; Ez 23,27; Oz 5,1

7 SKYRIUS
1 Oz 5,1
2 Jer 14,10; Jer 17,1
3 Oz 1,1; Rom 1,32
4 Jer 9,2; Jer 23,10
5 Iz 28,1.7
7 Iz 64,7
8 Ps 106,35
9 Oz 8,7
10 Iz 9,13; Oz 5,5

8 Gileadas yra piktadarių miestas,
suteptas krauju.
9 Kaip tykanti plėšikų gauja – tokie
yra kunigai, kurie žudo einančius į
Sichemą ir elgiasi nedorai.
10 Izraelio namuose mačiau baisių
dalykų: ten paleistuvauja Efraimas,
susitepęs Izraelis.
11 Tau, Judai, taip pat paruošta pjūtis,
kai parvesiu savo tautos ištremtuo-
sius.“

7 „Kai norėjau išgydyti Izraelį,
paaiškėjo Efraimo kaltė ir Sa-
marijos nedorybės. Jie apgaudinėja,
vagys įsilaužia į namus, plėšikų
gaujos plėšia gatvėse.
2 Jie nepagalvoja, kad Aš prisimenu
visas jų nedorybes! Dabar jų darbai
apsupo juos, jie visi yra mano aki-
vaizdoje.
3 Jų nedorybėmis džiaugiasi kara-
lius, jų apgaulėmis – kunigaikščiai.
4 Jie visi yra svetimautojai kaip pa-
kūrenta krosnis, kurios nebereikia
kurstyti nuo tešlos įmaišymo iki
iškilimo.
5 Karaliaus dieną kunigaikščiai su-
sirgo nuo vyno, jis ištiesė ranką
akiplėšoms.
6 Jų širdys paruoštos kaip krosnis –
kepėjas miega visą naktį, o rytą ugnis
įsiliepsnoja.
7 Jie visi, įkaitę kaip krosnis, prarijo
savo teisėjus. Visi jų karaliai krito,
bet nė vienas tarp jų nesišaukia manęs.
8 Efraimas maišosi su tautomis! Jis
yra lyg neapverstas paplotis.
9 Svetimšaliai suėdė jo jėgą, bet jis
to nepastebėjo; jo plaukai jau pra-
žilo, bet jis to nežinojo.
10 Izraelio išdidumas liudija prieš jį

patį. Bet jie vis dėlto nesugrįžta pas
Viešpatį, savo Dievą, ir neieško Jo.
11 Efraimas elgiasi kaip kvailas ba-
landis: tai šaukiasi Egipto, tai bėga
į Asiriją.
12 Jiems einant, Aš ištiesiu tinklą –
kaip padangių paukščius juos pagau-
siu; bausiu juos, kaip esu jiems sakęs.
13 Vargas jiems, nes jie pasitraukė
nuo manęs! Pražūtis jiems, nes jie
sukilo prieš mane! Aš išpirkau juos,
bet jie kalbėjo melą.
14 Jie nesišaukė manęs nuoširdžiai,
kai dejavo savo guoliuose. Dėl javų
ir vyno jie susirinko, bet prieš mane
maištavo.
15 Nors Aš juos mokiau ir stiprinau
jų rankas, tačiau jie planavo pikta
prieš mane.
16 Jie kreipėsi, bet ne į Aukščiausiąjį,
jie kaip netikras ginklas. Jų kunigaikš-
čiai žus nuo kardo dėl jų akiplėšiš-
kumo, Egipto žemė tyčiosis iš jų.“

8 „Pūskite trimitą! Erelis leidžiasi
ant Viešpaties namų, nes jie sulau-
žė mano sandorą ir pažeidė įstatymą.
2 Izraelis šauksis manęs: „Mano
Dieve! Mes pažįstame Tave.“
3 Izraelis atmetė tai, kas gera, prie-
šas persekios jį!
4 Jie išsirinko karalius, bet be manęs,
ir paskyrė kunigaikščius be mano
žinios. Iš sidabro ir aukso jie pasi-
dirbdino stabų savo pačių pražūčiai.
5 Samarija, tavo veršis atmestas.
Mano rūstybė dega prieš juos, kaip
ilgai jie dar neapsivalys?
6 Juk tai kyla ir iš Izraelio: amatinin-
kas padirbo jį, todėl jis – ne Dievas.
Samarijos veršis bus paverstas
dulkėmis.

11 Iz 30,3; Oz 5,13; Oz 8,9; Oz 11,11
12 Ez 12,13
13 Mch 6,4
14 1 Kar 18, 28; Job 35,9.10; Am 2,8
16 Ps 73,9; Ps 78,57; Oz 8,13; Oz 9,3

8 SKYRIUS

1 Įst 28,49
2 Ps 78,34; Tit 1,16
4 2 Kar 15, 23.25
5 Jer 13,27
6 Iz 40,19
7 Pat 22,8; Oz 7,9
8 2 Kar 17,6; Jer 22,28; Jer 25,34
9 Jer 2,24; Ez 16,33.34
10 Iz 10,8; Ez 16,37; Ez 22,20
12 Įst 4,6-8
13 Jer 14,10; Am 8,7; Zch 7,6
14 Sk 32,17; Įst 32,18; Iz 29,23; Jer 17,27

9 SKYRIUS

1 Iz 22,12.13; Jer 44,17
3 Kun 25,23; Ez 4,13; Oz 7,16; Oz 8,13
4 Jer 6,20; Oz 8,13

7 Kas sėja vėją, pjaus audrą. Tuščios
varpos neneš grūdų, o jei ir neštų,
svetimieji juos surytų.
8 Izraelis prarytas. Dabar jis bus tarp
pagonių kaip nenaudingas indas.
9 Jis išėjo į Asiriją kaip vienišas
laukinis asilas. Efraimas pasisamdė
meilužių.
10 Nors jie samdo svetimšalius, dabar
Aš juos greitai surinksiu, ir jie nuliūs
po kunigaikščių ir karaliaus našta.
11 Nors Efraimas pastatė daugybę
aukurų – jei nusidėtų, bet aukurai
tapo proga jam nusidėti.
12 Aš surašiau jam didžius dalykus
savo įstatyme, bet jis palaikė juos
svetimais.
13 Jie aukoja aukas ir valgo aukų
mėsą, bet Viešpats jų nepriima. Jis
atsimins jų kaltes ir baus juos už
nuodėmes – jie grįš į Egiptą.
14 Izraelis užmiršo savo Kūrėją ir
statosi šventyklas, o Judas – sutvir-
tintus miestus. Bet Aš siųsiu ugnį į
jų miestus, sudeginsiu jų rūmus.“

9 Izraeli, nesidžiauk, nedžiūgauk
kaip kitos tautos! Tu paleistuvau-
damas palikai savo Dievą, pamėgai
užmokestį kiekviename klojime.
2 Klojimas ir vynuogių spaustuvas
jų nemaitins, ir šviežias vynas jiems
nepadės.
3 Jie neliks Viešpaties krašte: Efrai-
mas grįš į Egiptą ir Asirijoje valgys
nešvarų maistą.
4 Jie neaukos Viešpačiui geriamųjų
aukų, ir kitos jų aukos Jam nepatiks.
Jų aukos bus kaip gedinčiųjų duona;
visi, kurie ją valgys, susiteps, nes
jų duona tinka tik pasisotinti, bet į
Viešpaties namus ji nepateks.

5 Ką jūs darysite iškilmių dienomis
ir Viešpaties šventės dieną?
6 Kas išliks po sunaikinimo, išeis
į Egiptą, Nofe jie bus palaidoti. Jų
sidabras apaugs piktžolėmis, ir jų
palapinėse augs erškėčiai.
7 Priartėjo aplankymo dienos ir at-
siskaitymo metas. Izraelis tai žinos!
Pranašas – kvailys, dvasinis žmo-
gus – beprotis! Tai dėl tavo kalčių
daugybės, dėl didelės neapykantos.
8 Efraimo sargas yra su mano Dievu.
Bet pranašas – žabangai visuose jo
keliuose, neapykanta Dievo namuose.
9 Žmonės sugedo kaip Gibėjos die-
nomis. Jis atsimins jų kaltę, baus juos
už jų nuodėmes.
10 „Man Izraelis buvo kaip vynuogės
dykumoje, jūsų tėvai – kaip pirmieji
figmedžio vaisiai. O jie nuėjo pas
Baal Peorą, pasišventė gėdai ir tapo
pasibjaurėtini – kaip ir tie, kuriuos
jie pamilo.
11 Efraimo šlovė nuskrido kaip paukš-
tis – nebus nei nėštumo, nei gimdy-
mo, nei pradėjimo.
12 Nors jie užsiaugintų vaikų, Aš juos
iš jų atimsiu, kad neliktų žmogaus.
Vargas jiems, kai nuo jų pasitrauk-
siu!
13 Efraimas mano akyse buvo kaip
Tyras, pasodintas geroje vietoje. Ta-
čiau jis atiduos savo vaikus žudikui."
14 Viešpatie, duok jiems, ką esi nu-
matęs duoti! Duok jiems nevaisingas
įsčias ir tuščias krūtis.
15 „Visa jų nedorybė pasirodė Gilgale,
ten Aš pradėjau jų nebekęsti. Dėl jų
piktų darbų pašalinsiu juos iš savo
namų, daugiau jų nebemylėsiu, visi
jų kunigaikščiai – maištininkai.
16 Efraimas nubaustas – jų šaknis
padžiūvusi, jie nebeneš vaisiaus. Jei
ir pagimdytų, nužudysiu jų mylimą
įsčių vaisių."
17 Mano Dievas atmes juos, nes jie ne-
klausė Jo. Jie taps klajūnais tarp tautų.

10 Izraelis yra vešlus vynmedis,
nešantis vaisių tik sau. Kuo
daugiau jis nešė vaisiaus, tuo dau-
giau statė aukurų. Kuo labiau turtėjo
kraštas, tuo gražesnius jie darė
atvaizdus.
2 Jų širdis pasidalinusi! Dabar jie
atkentės už savo kaltes. Viešpats
sudaužys jų aukurus ir sunaikins
atvaizdus.
3 Dabar jie sako: „Mes neturime
karaliaus, nes nebijome Viešpaties.
O ką gali padaryti mums karalius?"
4 Jie tuščiai kalba ir klastingai pri-
siekia, darydami sutartis. Todėl ateis
jiems teismas lyg nuodingos piktžo-
lės, kurios užauga lauko vagose.
5 Dėl Bet Aveno veršio drebės Sama-
rijos gyventojai. Dėl jo tauta liūdės ir
kunigai, kurie anksčiau juo džiaugė-
si, dejuos, nes šlovės nebeliko.
6 Jis bus nugabentas Asirijon kaip
duoklė didžiajam karaliui. Gėda
apims Efraimą ir Izraelis gėdinsis
savo sumanymo.
7 Samarijos karalius pradings kaip
puta nuo vandens paviršiaus.
8 Aveno aukštumos – Izraelio nuo-
dėmė – bus sunaikintos. Erškėčiai ir
usnys augs ant jų aukurų. Jie sakys
kalnams: „Apdenkite mus!" ir kal-
voms: „Griūkite ant mūsų!"
9 „Izraeli, tu nuodėmiauji nuo Gi-
bėjos dienų; ten jie liko nepasikeitę.
Mūšis Gibėjoje prieš nedorybės
vaikus jų neužklupo.

6 Iz 5,6; Iz 7,23
7 Iz 10,3; Rd 2,14; Mch 2,11
8 Jer 6,17; Jer 31,6; Ez 3,17; Ez 33,7
9 Ts 19,22; Oz 10,9
10 Sk 25,3; Ps 81,12; Ps 106,28; Iz 28,4; Jer 2,2; Mch 7,1
12 Įst 31,17; Oz 7,13
13 Ez 26,1-21; Ez 27,1-36; Ez 28,1-26
14 Lk 23,29
15 Iz 1,23; Oz 4,15; Oz 5,2; Oz 12,11
16 Oz 5,11
17 Kun 26,33; 2 Kar 17,20; Zch 10,6

10 SKYRIUS
1 Jer 2,28; Oz 8,11; Oz 12,11; Nah 2,2
2 1 Kar 18,21; Sof 1,5; Mt 6,24
4 Įst 31,16.17; 2 Kar 17,3.4; Am 5,7
5 1 Kar 12, 28.29; Oz 8,5.6; Oz 9,11
6 Oz 5,13
8 Įst 9,21; 1 Kar 13,34; Iz 2,19; Oz 4,15; Lk 23,30; Apr 6,16
9 Oz 9,9

10 Pagal savo valią Aš juos nubausiu.
Tautos bus sukviestos prieš juos,
jie bus nubausti už dvigubą savo
nusikaltimą.
11 Efraimas – telyčia, išmokyta kulti
javus. Aš uždėjau jungą ant jos gra-
žaus kaklo. Aš įkinkysiu Efraimą,
Judas ars, o Jokūbas akės.
12 Sėkite sau teisumą, pjaukite gailes-
tingumą. Plėškite dirvoną, nes laikas
ieškoti Viešpaties, kad Jis ateitų ir
išlietų ant jūsų teisumą.
13 Jūs arėte nedorybę, pjovėte ne-
teisybę ir valgėte melo vaisius, nes
pasitikėjote savo keliais, karžygių
daugybe.
14 Kils karas prieš tavo tautą ir visos
tvirtovės bus sunaikintos, kaip Šal-
manas sunaikino Bet Arbelį kovos
metu: motinos buvo sutraiškytos
drauge su vaikais.
15 Taip atsitiks tau, Beteli, dėl baisių
tavo nedorybių. Rytą pražus Izraelio
karalius.“

11 „Kai Izraelis buvo jaunas, my-
lėjau jį ir iš Egipto pašaukiau
savo sūnų.
2 Kuo labiau juos šaukiau, tuo
toliau jie traukėsi nuo manęs. Jie
aukodavo Baalams ir smilkydavo
drožiniams.
3 Aš mokiau Efraimą vaikščioti, pa-
ėmęs už rankos, bet jie nesuprato, kad
Aš juos gydžiau.
4 Švelniais saitais ir meilės raiščiais
traukiau juos. Aš buvau kaip tas,
kuris nuima jungą nuo kaklo ir
maitina juos.
5 Jis negrįš į Egiptą, bet Asirijos kara-
lius valdys jį, nes jis nenorėjo sugrįžti
pas mane.

10 Jer 16,16
11 Jer 50,11; Oz 4,16; Mch 4,13
12 Jer 4,3; Oz 6,3
13 Job 4,8; Pat 22,8; Gal 6,7.8

11 SKYRIUS
1 Iš 4,22.23; Mt 2,15
2 2 Kar 17, 13-15
3 Iš 15,26; Įst 1,31; Įst 32,10.11
4 Iš 16,32; Kun 26,13; Ps 78,25
7 Jer 3,6.7; Jer 8,5
8 Pr 14,8; Pr 19,24.25; Įst 29,23; Jer 9,7
9 Sk 23,19
10 Iz 31,4; Jl 3,16; Am 1,2
11 Iz 11,11; Iz 60,8; Ez 28,25.26; Ez 34,27.28; Oz 7,11

12 SKYRIUS
1 2 Kar 17,4; Job 15,2.3; Iz 30,6; Oz 8,7.9
2 Oz 4,1; Mch 6,2
3 Pr 25,26; Pr 32,24-28
4 Pr 28,12-19; Pr 35,9-15

6 Kardas siaus jo miestuose, sunai-
kins vartų sijas ir praris juos dėl jų
sprendimų.
7 Mano tauta linkusi nuklysti nuo
manęs. Nors juos kvietė pas Aukš-
čiausiąjį, nė vienas Jo neaukština.
8 Kaipgi paliksiu tave, Efraimai, kaip
atstumsiu tave, Izraeli? Ar galiu tau
padaryti kaip Admai, ar galiu su
tavimi pasielgti kaip su Ceboimais?
Mano širdis suminkštėjo, jaučiu tau
gailestį.
9 Aš nesielgsiu pagal savo rūstybės
užsidegimą ir nesunaikinsiu Efrai-
mo. Aš esu Dievas, ne žmogus.
Šventasis tarp jūsų, Aš neateisiu
naikinti.
10 Jie seks Viešpatį, o Jis riaumos
kaip liūtas. Kai Jis riaumos, sūnūs
grįš drebėdami iš vakarų.
11 Jie atskubės drebėdami kaip paukš-
čiai iš Egipto, kaip balandžiai iš
Asirijos. Aš sugrąžinsiu juos į jų
namus, – sako Viešpats, –
12 Efraimas apsupo mane melu, o
Izraelio namai – apgaule. Bet Judas
dar tebėra su Dievu ir lieka ištiki-
mas Šventajam.“

12 Efraimas gano vėją ir vaikosi
vėją iš rytų, kasdien daugina
melus ir sunaikinimą. Jie tariasi su
Asirija ir gabena aliejų į Egiptą.
2 Viešpats nepatenkintas Judu. Jis
nubaus Jokūbą už jo kelius, pagal jo
darbus jam atmokės.
3 Dar negimęs, jis laikė už kulnies
savo brolį, o subrendęs grūmėsi su
Dievu.
4 Jis kovojo su angelu ir nugalėjo.
Jis verkė ir maldavo jį. Betelyje Jis
jį surado ir ten Jis kalbėjo su mumis.

5 Tai Viešpats, kareivijų Dievas.
Viešpats – Jo vardas.
6 Gręžkis į savo Dievą, laikykis gai-
lestingumo bei teisybės ir nuolat
lauk Dievo!
7 Kanaanietis laiko rankoje neteisin-
gas svarstykles, jis mėgsta skriausti.
8 Efraimas sakė: „Aš pralobau, pra-
turtėjau, daug ką įsigijau ir niekuo
nenusikaltau.“
9 „Aš esu Viešpats, tavo Dievas, nuo
dienų Egipto krašte; Aš dar kartą
apgyvendinsiu tave palapinėse kaip
iškilmingos šventės metu.
10 Aš kalbėjau per pranašus, pagau-
sinau regėjimus ir kalbėjau pranašų
palyginimais.“
11 Jie Gileade nusikalto ir tapo nieko
verti; Gilgale aukojo jaučius, jų auku-
rai – kaip akmenų krūvos laukuose.
12 Jokūbas pabėgo į Siriją, Izraelis
tarnavo už žmoną ir ganė bandą,
kad ją gautų.
13 Per pranašą Viešpats išvedė Izrae-
lį iš Egipto ir per pranašą saugojo jį.
14 Efraimas labai supykdė Viešpatį,
todėl kaltė už pralietą kraują liks
ant jo ir jo panieką Viešpats jam
sugrąžins.

13 Kai Efraimas kalbėjo drebė-
damas, jis iškilo Izraelyje,
o kai nusikalto tarnaudamas Baa-
lui – mirė.
2 Dabar jie nusideda dar labiau: lieja
sidabrinius atvaizdus, stabus pagal
savo įsivaizdavimus. Tai yra amati-
ninkų darbas. Jie ragina: „Žmonės,
kurie aukoja, tebučiuoja veršius!“
3 Todėl jie bus kaip rytmečio migla,
kaip rasa, kuri anksti pranyksta,
kaip pelai, stipraus vėjo nupučiami
nuo klojimo, arba dūmai iš kamino.
4 „Aš esu Viešpats, tavo Dievas, nuo
dienų Egipto krašte. Tu nepažinsi
kito dievo, tik mane, nes be manęs
nėra gelbėtojo.
5 Aš pažinau tave dykumoje, išdžiū-
vusioje žemėje.
6 Kai jie prasigyveno ir pasisotino,
jų širdis išpuiko, jie pamiršo mane.
7 Aš būsiu jiems kaip liūtas, kaip
šalia kelio tykantis leopardas.
8 Aš juos užpulsiu kaip lokė, nete-
kusi jauniklių, ir draskysiu jų krū-
tines. Ten surysiu juos kaip liūtas,
sudraskysiu kaip laukiniai žvėrys.
9 Izraeli, tu sunaikinai save, nes tik
manyje tavo pagalba.
10 Kur yra tavo karalius, kuris tave
išgelbėtų? Kur tavo teisėjai, kuriems
sakei: „Duok man karalių ir kuni-
gaikščių“?
11 Aš tau daviau karalių supykęs ir
atėmiau jį užsirūstinęs.
12 Efraimo kaltė surišta, jo nuodėmė
paslėpta.
13 Gimdančiosios skausmai ištiks ją;
jis yra lyg neišmintingas sūnus – at-
ėjus laikui gimti, jis neturėtų delsti.
14 Aš išpirksiu juos iš mirusiųjų
buveinės galios, išgelbėsiu nuo mir-
ties. Mirtie, Aš būsiu tavo galas,
mirusiųjų buveine, Aš būsiu tavo
sunaikinimas. Nėra pasigailėjimo
mano akyse.
15 Nors jis klestės tarp savo brolių,
pakils vėjas iš rytų, Viešpaties vė-
jas pakils iš dykumos, išdžiovins
versmes ir šaltinius, išplėš turtus ir
visus brangius indus.
16 Samarija ištuštės už tai, kad

5 Iš 3,15
6 Oz 14,1; Mch 6,8
7 Pat 11,1; Am 8,5; Mch 6,11
8 Ps 62,10; Oz 13,6; Apr 3,17
9 Kun 23,42
10 2 Kar 17,13
11 Oz 6,8; Oz 9,15
12 Pr 28,5; Pr 29,20.28
13 Iš 12,50.51; Iš 13,3
14 Ez 18,10-13; Dan 11,18

13 SKYRIUS
3 Dan 2,35
4 Iz 43,11; Iz 45,21.22
5 Įst 2,7; Įst 8,15; Įst 32,10
6 Įst 8,12.14; Įst 32,13-15
7 Jer 5,6; Rd 3,10
8 2 Sam 17,8
10 Įst 32,38; 1 Sam 8,5.6
11 1 Sam 8,7; 1 Sam 10,17-24
12 Įst 32,34.35
13 Iz 13,8
14 Jer 15,6; 1 Kor 15,54.55
15 Jer 4,11.12
16 2 Kar 8,12; 2 Kar 15,16

maištavo prieš savo Dievą. Jie žus
nuo kardo, jos kūdikius sutraiškys,
nėščias moteris perskros."

14 „Izraeli, sugrįžk pas Viešpatį,
savo Dievą, nes tu suklupai dėl
savo kaltės.
2 Pripažinkite kaltę ir gręžkitės į
Viešpatį, sakydami: „Pašalink mūsų
kaltes, priimk mus maloningai, tai
aukosime Tau savo lūpų aukas.
3 Asirija neišgelbės mūsų, nebejosime
ant žirgų ir savo rankų dirbiniams
nebesakysime: „Tu – mūsų dievas."
Tik Tu, Viešpatie, pasigaili našlaičių."
4 Aš išgydysiu jų paklydimą, gera
valia juos mylėsiu, nes mano rūs-
tybė nusigręžė nuo jų.

14 SKYRIUS
1 Jl 2,13
2 Hbr 13,15
3 Ps 10,14; Ps 33,17; Ps 68,5; Oz 7,11; Oz 10,13; Oz 12,1
4 Jer 14,7; Ef 1,6
5 Pat 19,12
6 Pr 27,27; Ps 52,8; Ps 128,3
7 Dan 4,12
8 Jn 15,4
9 Pat 10,29

5 Aš būsiu kaip rasa Izraeliui, jis
žydės kaip lelija ir išleis šaknis kaip
Libano kedras.
6 Jis išsikeros, išleis atžalas, bus gra-
žus kaip alyvmedis ir kvepės kaip
Libanas.
7 Tie, kurie gyvena jo pavėsyje, sugrįš,
atsigaus kaip javai, žydės lyg vynme-
dis; jų kvapas bus kaip Libano vyno.
8 Efraimai, ką Aš turiu bendra su
stabais? Aš išklausiau ir pastebėjau
tave! Aš esu kaip žaliuojantis kipari-
sas, iš manęs sulauksi savo vaisiaus.
9 Kas yra išmintingas, kad tai išma-
nytų, ir protingas, kad tai suprastų?
Viešpaties keliai teisingi, ir teisieji
vaikščioja jais, o nusidėjėliai su-
klumpa."

JOELIO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis, suteiktas Joe-
liui, Petuelio sūnui.
2 Klausykite, vyresnieji, išgirskite
savo ausimis, visi krašto gyventojai!
Ar taip buvo jūsų ar jūsų tėvų dieno-
mis?
3 Pasakokite tai savo vaikams, jie
tepapasakoja savo vaikams, o tie –
kitai kartai.
4 Ką paliko vikšrai, nuėdė skėriai; kas
liko nuo skėrių, suėdė kirmėlės; kas
liko nuo kirmėlių, sunaikino amarai.
5 Girtuokliai, pabuskite. Verkite ir
dejuokite visi, kurie geriate vyną,
dejuokite dėl jauno vyno – jis atim-
tas jums nuo burnos.

1 SKYRIUS
1 Apd 2,16
2 Jl 2,2
3 Ps 78,4
4 Įst 28,38; Iz 33,4
5 Iz 5,11; Iz 32,10
6 Iz 28,1; Jl 2,2.11.25; Apr 9,8
7 Iz 5,6
8 Iz 22,12; Jer 3,4
9 Jl 1,13; Jl 2,14.17
10 Iz 24,7; Jer 12,11
11 Jer 14,3.4

6 Tauta užpuolė mano kraštą, galin-
ga ir gausi tauta. Jos dantys yra kaip
liūto, iltys kaip galingo liūto.
7 Ji nusiaubė mano vynuogyną, sunai-
kino figmedžius, nuėdė jų lapus bei
nugraužė žievę; jų šakos liko baltos.
8 Raudok kaip ašutine apsisiautusi
mergaitė dėl savo jaunystės vyro.
9 Duonos aukos ir geriamosios aukos
dingo iš Viešpaties namų, kunigai,
Viešpaties tarnai, gedi.
10 Laukai nusiaubti, dirvos liūdi. Javai
sunaikinti, vyno nebėra, aliejus išseko.
11 Vynininkai, susigėskite, žemdirbiai,
dejuokite netekę kviečių ir miežių,
nes laukų derlius pražuvo.

[12] Vynmedis nudžiūvo, figmedis nu-
vyto. Granatmedis, palmė, obelis ir
visi laukų medžiai nudžiūvo. Todėl
ir džiaugsmas dingo tarp žmonių.
[13] Kunigai, apsisiauskite ašutine ir
liūdėkite! Aukuro tarnai, verkite ir
raudokite! Mano Dievo tarnai, apsi-
siautę ašutine, gulėkite per naktį ir
raudokite, nes nebėra duonos aukų
ir geriamųjų aukų jūsų Dievo na-
muose.
[14] Paskelbkite pasninką, sušaukite
iškilmingą susirinkimą, sukvieskite
vyresniuosius ir visus krašto gyven-
tojus į Viešpaties, jūsų Dievo, namus
ir šaukitės Viešpaties.
[15] Ach, ta diena! Viešpaties diena
arti! Kaip sunaikinimas ji ateis nuo
Visagalio.
[16] Argi ne mums matant atimtas
maistas, džiaugsmas bei džiūgavimas
išnyko iš Dievo namų?
[17] Pasėti grūdai žemėje sudžiūvo,
sandėliai tušti, klojimai nenaudoja-
mi, nes nėra javų.
[18] Kaip dejuoja gyvuliai! Nerimsta
galvijų bandos, nes nebėra joms ga-
nyklų, kenčia ir avys.
[19] Tavęs, Viešpatie, šauksiuosi, nes
ugnis sunaikino pievas ir ganyklas,
liepsna nusvilino visus laukų me-
džius.
[20] Net laukiniai žvėrys šaukiasi Tavęs,
nes išdžiūvo visi upeliai ir ugnis
nuėdė pievas bei ganyklas.

2 Trimituokite Sione, skelbkite
pavojų mano šventajame kalne.
Tedreba krašto gyventojai, nes
ateina Viešpaties diena, nes ji arti.
[2] Tamsi, niūri ir debesuota diena. Kaip
ryto migla apgaubia kalnų viršūnes,
taip ateina galinga ir didelė tauta.
Tokios nebuvo iki šiol ir nebebus per
kartų kartas.
[3] Jų priekyje – visa ryjanti ugnis, už
jų – siaučianti liepsna. Kraštas prieš
juos – kaip Edeno sodas, jiems pra-
ėjus – tuščia dykuma; niekas nuo
jų nepabėgs.
[4] Jie atrodo kaip žirgai ir puls kaip
kariuomenės raiteliai.
[5] Jų garsas lyg kovos vežimų, riedan-
čių kalnų viršūnėmis, kaip ūžimas
liepsnos, ryjančios ražienas, kaip
kariuomenės, kuri išsirikiavusi kovai.
[6] Prieš juos drebės tautos, visų vei-
dai papilkės.
[7] Jie bėgs kaip karžygiai, lips sieno-
mis kaip kariai; kiekvienas eis savo
keliu, nesuardydamas gretų.
[8] Jie nesistumdys, bet eis kiekvienas
savo taku. Jie kris ant kardo, bet ne-
susižeis.
[9] Jie lakstys po miestą, bėgs sienomis,
lips į namus, lįs pro langus kaip vagys.
[10] Prieš juos drebės žemė ir svyruos
dangus, saulė ir mėnulis aptems,
žvaigždės nebespindės.
[11] Viešpats pakels balsą savo kariuo-
menės priešakyje. Jo pulkai yra la-
bai gausūs, ir stiprus tas, kuris vykdo
Jo žodį. Viešpaties diena yra didi ir
labai baisi, kas galės ją ištverti?
[12] „Todėl dabar, – sako Viešpats, –
gręžkitės į mane visa širdimi,
pasninkaudami, verkdami ir de-
juodami."
[13] Persiplėškite savo širdis, ne rūbus!
Gręžkitės į Viešpatį, savo Dievą, nes
Jis yra maloningas ir gailestingas,
lėtas pykti ir didžiai geras, liūdintis
dėl blogio.
[14] Kas žino, gal Jis sugrįš, pasigailės

12 Jer 48,33; Jl 1,10
13 Jer 4,8
14 Kun 23,36; 2 Krn 20,13; Jl 2,15
15 Iz 13,6; Jer 30,7
16 Įst 12,7; Iz 3,1
18 Oz 4,3
19 Ps 50,15; Jer 9,11
20 1 Kar 17,7; 1 Kar 18,5; Ps 104,21; Ps 147,9

2 SKYRIUS
1 Sk 10,5; Jer 4,5
2 Dan 9,12; Dan 12,1; Jl 1,6; Jl 2,11.25; Am 5,18
3 Iz 51,3; Zch 7,14
4 Apr 9,7
5 Apr 9,9
6 Nah 2,10
7 Pat 30,27
9 Jer 9,21; Jn 10,1
10 Ps 18,7; Iz 13,10; Iz 34,4
11 Jer 25,30; Am 5,18; Mal 3,2; Apr 18,8
12 Jer 4,1
13 Pr 37,34; Iš 34,6; Ps 34,18
14 Jer 26,3; Jl 1,9.13; Ag 2,19

ir paliks palaiminimą – duonos auką
ir geriamąją auką Viešpačiui, jūsų
Dievui?
15 Trimituokite Sione, paskelbkite
pasninką, sušaukite iškilmingą su-
sirinkimą,
16 sukvieskite tautą ir vyresniuosius,
atgabenkite vaikus ir žindomus kūdi-
kius. Jaunasis teišeina iš savo kam-
bario ir jaunoji iš savo pavėsinės.
17 Tarp prieangio ir aukuro tegul
rauda kunigai, Viešpaties tarnai, sa-
kydami: „Viešpatie, pasigailėk savo
tautos, neatiduok savo paveldo tautų
pajuokai, kad pagonys juos valdytų!
Kodėl tautos turėtų sakyti: „Kur yra
jų Dievas?“
18 Tada Viešpatį apims pavydas dėl
savo krašto ir Jis pasigailės savo
tautos.
19 Viešpats atsakys ir tars savo tautai:
„Štai Aš duosiu jums javų, vyno ir
aliejaus, ir jūs būsite sotūs; Aš nebe-
leisiu tautoms jūsų niekinti.
20 Atėjusį iš šiaurės pašalinsiu toli
nuo jūsų ir nusviesiu jį į tuščią dy-
kumą, jo veidas bus į Rytų jūrą ir
nugara – į Vakarų jūrą. Nuo jo pakils
smarvė ir bjaurus dvokas, nes jis
baisių dalykų padarė.“
21 Nebijok, žeme, džiaukis ir džiū-
gauk, nes Viešpats padarys didelių
dalykų!
22 Laukiniai žvėrys, nebijokite! Ga-
nyklos vėl žaliuoja, medžiai neša
vaisių, figmedis ir vynmedis duoda
derlių.
23 Džiūgaukite, Siono vaikai, džiau-
kitės Viešpačiu, savo Dievu! Jis
ištikimai duodavo jums ankstyvą
lietų ir Jis siųs jums lietų, ankstyvąjį
ir vėlyvąjį lietų, kaip ir anksčiau.
24 Klojimai bus pilni javų ir statinės
sklidinos vyno ir aliejaus.
25 „Aš atlyginsiu jums už metus,
kuriuos sunaikino vikšrai, skėriai,
kirmėlės ir amarai – mano didžioji
kariuomenė, kurią siunčiau prieš
jus.
26 Jūs gausiai valgysite ir būsite so-
tūs, ir girsite Viešpaties, savo Dievo,
vardą, kuris padarė jums nuostabių
dalykų. Mano tauta nebus sugėdinta
per amžius.
27 Jūs žinosite, kad Aš esu Izraelyje,
Aš, Viešpats, jūsų Dievas, ir nėra
kito. Mano tauta nebus sugėdinta per
amžius.
28 Po to Aš išliesiu savo dvasios ant
kiekvieno kūno. Jūsų sūnūs ir duk-
terys pranašaus, seniai sapnuos sap-
nus ir jaunuoliai matys regėjimus.
29 Taip pat ant vergų ir vergių tomis
dienomis išliesiu savo dvasios.
30 Aš danguje ir žemėje parodysiu
įstabių ženklų – kraujo, ugnies bei
rūkstančių dūmų.
31 Saulė pavirs tamsa ir mėnulis –
krauju, prieš ateinant didingai ir
baisiai Viešpaties dienai.
32 Tada kiekvienas, kuris šauksis
Viešpaties vardo, bus išgelbėtas.
Siono kalne ir Jeruzalėje bus iš-
gelbėjimas, kaip Viešpats sakė, ir
likučiui, kurį Jis pašauks.“

3 „Štai tomis dienomis, tuo metu,
kai parvesiu Judo ir Jeruzalės
ištremtuosius,
2 Aš surinksiu visas tautas ir atvesiu
jas į Juozapato slėnį. Ten juos teisiu
dėl mano tautos ir mano paveldo
Izraelio – jį jos buvo išsklaidžiusios
ir pasidalinusios mano žemę.

15 Sk 10,3; Jl 1,14
16 Iš 19,10; Ps 19,5
17 Iš 32,11.12; Ps 42,10; Mt 23,35
18 Iz 60,10; Iz 63,9.15
19 Mal 3,10
20 Iš 10,19; Įst 11,24; Jer 1,14.15
22 Jl 1,19
23 Kun 26,4; Iz 41,16
25 Jl 1,4-7; Jl 2,2-11
26 Kun 26,5; Iz 45,17
27 Kun 26,11.12; Iz 45,5-6
28 Iz 54,13; Ez 39,29; Zch 12,10; Apd 21,9
29 Gal 3,28
30 Mt 24,29
31 Iz 13,9.10; Iz 34,4; Mal 4,1.5-6
32 Iz 46,13; Mch 4,7; Rom 10,13

3 SKYRIUS
1 Jer 30,3
2 Iz 66,16; Zch 14,2

3 Jie metė burtus dėl mano tautos, už
paleistuvę atidavė berniuką, už vyną
pardavė mergaitę ir girtuokliavo.
4 Ką jūs turite bendro su manimi, Tyre,
Sidone ir visi filistinų kraštai? Ar jūs
norite man atkeršyti? Jei jūs man ker-
šysite, Aš greitai ir lengvai grąžinsiu
jūsų kerštą ant jūsų pačių galvų.
5 Jūs paėmėte mano sidabrą bei auk-
są ir mano brangenybes nugabenote
į savo šventyklas.
6 Jūs pardavėte Judo ir Jeruzalės gy-
ventojus graikams, išvarėte juos toli
iš jų krašto.
7 Aš pakelsiu juos toje vietoje, kurion
jūs juos pardavėte, ir sugrąžinsiu
jūsų kerštą ant jūsų pačių galvų.
8 Aš atiduosiu jūsų sūnus ir dukteris
Judo vaikams, o šie parduos juos
šebiečiams, toli gyvenančiai tautai,
nes taip pasakė Viešpats.“
9 Paskelbkite tai tautoms, pasiruoš-
kite karui, žadinkite karžygius!
Kariai tegul prisiartina.
10 Perkalkite savo žagres į kardus ir
pjautuvus į ietis. Silpnasis tesako:
„Aš stiprus!“
11 Skubiai ateikite, susirinkite, aplin-
kinės tautos! Viešpatie, ten atvesk
savo karžygius!
12 „Tepakyla ir tesusirenka tautos
į Juozapato slėnį: ten Aš sėdėsiu,
kad teisčiau visas aplinkines tautas.
13 Imkite pjautuvą, nes atėjo pjūties
metas. Spaustuvas pilnas, ateikite ir
minkite. Indai bus sklidini, nes jų
nedorybė didelė.“
14 Minių minios sprendimų slėnyje!
Viešpaties diena priartėjo sprendi-
mų slėnyje.
15 Saulė ir mėnulis aptems, žvaigž-
dės neteks spindesio.
16 Viešpats suriaumos iš Siono, Jo
balsas pasigirs iš Jeruzalės, dangus
ir žemė sudrebės. Viešpats yra savo
tautos viltis ir Izraelio vaikų stiprybė.
17 „Tada jūs žinosite, kad Aš esu Vieš-
pats, jūsų Dievas, kuris gyvena Sione,
savo šventame kalne. Jeruzalė bus
šventa, svetimieji nebemindžios jos.
18 Tą dieną iš kalnų lašės saldus
vynas, iš kalvų tekės pienas. Judo
upės bus pilnos vandens, iš Viešpa-
ties namų ištekės versmė ir drėkins
Šitimų slėnį.
19 Egiptas taps dykyne, Edomas
virs tuščia dykuma dėl smurto prieš
Judo vaikus, nes jie savo krašte liejo
nekaltą kraują.
20 Judas gyvuos per amžius ir Jeru-
zalė – per kartų kartas.
21 Aš apvalysiu jų kraują, kurio dar
neapvaliau, nes Viešpats gyvena
Sione!“

3 Nah 3,10
4 Am 1,6-8
7 Jer 23,8
8 Iz 60,6; Jer 6,20; Ez 23,42; Ez 27,22
9 Ez 38,7
10 Iz 2,4; Zch 12,8
11 Iz 13,3
12 Iz 2,4
13 Iz 63,3; Jer 51,33; Apr 14,15
14 Jl 2,1
16 Iz 51,5-6
17 Zch 8,3
18 Ez 47,1
21 Iz 4,4

AMOSO
PRANAŠYSTĖ

1 Amoso, avių ganytojo iš Tekojos,
žodžiai. Jis matė regėjimą apie
Izraelį Judo karaliaus Uzijo ir Izra-
elio karaliaus Jeroboamo, Jehoašo
sūnaus, dienomis, dveji metai prieš
žemės drebėjimą.
2 Jis tarė: „Viešpats suriaumos iš Sio-
no, Jo balsas pasigirs iš Jeruzalės.
Piemenų buveinės gedės ir Karmelio
viršūnė nudžius.“
3 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar ketu-
rių Damasko nusikaltimų neatšauk-
siu bausmės, nes jie kūlė Gileadą
geležiniais velenais.
4 Aš pasiųsiu ugnį Hazaelio namams,
ir ji sudegins Ben Hadado rūmus.
5 Sulaužysiu Damasko vartų sijas, iš-
naikinsiu gyventojus Aveno lygumo-
je bei laikantįjį skeptrą iš Bet Edeno
namų. Sirai pateks Kyro nelaisvėn.“
6 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar
keturių Gazos nusikaltimų neat-
šauksiu bausmės, nes jie išvedė visus
į nelaisvę ir juos atidavė Edomui.
7 Aš pasiųsiu ugnį Gazos sienoms,
ir ji praris jos rūmus.
8 Išnaikinsiu gyventojus Ašdode,
laikantįjį skeptrą Aškalone, pakel-
siu ranką prieš Ekroną ir pražudysiu
filistinų likutį“, – sako Viešpats
Dievas.
9 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar
keturių Tyro nusikaltimų neatšauk-
siu bausmės, nes jie atidavė visus
belaisvius Edomui ir neprisiminė
broliškos sandoros.

1 SKYRIUS
1 2 Sam 14,2; 2 Kar 3,4; 2 Km 26,1-23; Am 7,10.14; Zch 14,5
2 1 Sam 25,2; Jl 3,16
3 2 Kar 10,32.33; Iz 8,4; Iz 17,1-3
4 2 Kar 6,24; Jer 49,27; Jer 51,30
5 Jer 51,30
6 Jer 47,1.5
7 Jer 47,1
8 Ps 81,14; Ez 25,16; Sof 2,4
9 Iz 23,1-18
11 Abd 1,10-12
12 Abd 1,9-10
13 Ez 25,2
14 Įst 3,11; Am 2,2
15 Jer 49,3

2 SKYRIUS
1 2 Kar 3,26.27; Sof 2,8-11
2 Jer 48,24.41
3 Sk 24,17
4 Kun 26,14; Jer 16,19; Ez 20,13.16.18; Oz 12,2

10 Aš pasiųsiu ugnį Tyro sienoms, ir ji
praris jo rūmus.“
11 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar ke-
turių Edomo nusikaltimų neatšauk-
siu bausmės, nes jis kardu persekiojo
savo brolį, nepasigailėjo jo, žiauriai
siautėjo ir nuolat puldinėjo.
12 Aš pasiųsiu ugnį Temanui, ir ji
sudegins Bocros rūmus.“
13 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar
keturių amonitų nusikaltimų neat-
šauksiu bausmės, nes jie perskrodė
nėščias moteris Gileade, kad galėtų
išplėsti savo krašto ribas.
14 Aš uždegsiu ugnį Rabos sieno-
se, ir ji sudegins jos rūmus aidint
klyksmams mūšio dieną ir siaučiant
viesului audros metu.
15 Jos karalius ir jo kunigaikščiai
pateks į nelaisvę“, – sako Viešpats.

2 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar
keturių Moabo nusikaltimų ne-
atšauksiu bausmės, nes jis pelenais
pavertė Edomo karaliaus kaulus.
2 Aš pasiųsiu ugnį į Moabą, ir ji su-
degins Kerijoto rūmus, ir Moabas
mirs sąmyšyje, tarp šauksmų ir
skardenant trimitui.
3 Aš sunaikinsiu jo teisėją ir nužu-
dysiu visus jo kunigaikščius“, – sako
Viešpats.
4 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar
keturių Judo nusikaltimų neatšauk-
siu bausmės, nes jie paniekino
Viešpaties įstatymą ir nesilaikė Jo

įsakymų. Juos suklaidino jų pačių
melai, kuriais sekė jų tėvai.
5 Aš pasiųsiu ugnį į Judą, ir ji suris
Jeruzalės rūmus.“
6 Taip sako Viešpats: „Dėl trijų ar ke-
turių Izraelio nusikaltimų neatšauksiu
bausmės, nes jie parduoda teisųjį už
sidabrą, beturtį – už sandalų porą.
7 Jie sutrypia silpnuosius ir iškreipia
romiųjų kelią. Tėvas ir sūnus eina
pas tą pačią moterį ir suteršia mano
šventą vardą.
8 Prie kiekvieno aukuro jie išsitiesia
ant rūbų, paimtų už užstatą, geria pa-
smerktųjų vyną savo dievo namuose.
9 Juk Aš išnaikinau dėl jūsų amoritus,
nors jie buvo aukšti kaip kedrai ir
stiprūs kaip ąžuolai. Aš sunaikinau jų
vaisius aukštai ir šaknis žemai.
10 Aš jus išvedžiau iš Egipto krašto,
vedžiojau dykumoje keturiasdešimt
metų ir leidau užimti amoritų kraštą.
11 Iš jūsų sūnų Aš pašaukiau pranašų
ir iš jūsų jaunikaičių – nazarėnų.
Ar ne taip, Izraelio vaikai? – sako
Viešpats. –
12 Bet jūs girdėte nazarėnus vynu ir
pranašams įsakėte: „Nepranašaukite!“
13 Aš prislėgsiu jus, kaip slegiamas
vežimas, kai būna pilnas javų.
14 Tada greitasis nepaspruks, stip-
riajam nepadės jo jėga, karžygys
neišsigelbės,
15 lankininkas neišstovės, greitakojis
neišbėgs ir raitelis neišsigelbės.
16 Net drąsiausias karžygys tą dieną
turės bėgti nuogas“, – sako Viešpats.

3 Izraelitai, klausykite šito žodžio,
kurį Viešpats kalbėjo prieš jus:
„Klausyk, visa gimine, kurią išve-
džiau iš Egipto krašto.

5 Oz 8,14
6 2 Kar 17,7-18;
2 Kar 18,12;
Iz 29,21;
Am 4,1;
Am 5,11;
Am 8,6
7 Kun 20,3;
Ez 22,11;
Am 5,12
8 Iš 22,26;
1 Kor 8,10
9 Sk 21,25;
Ez 31,3;
Mal 4,1
10 Iš 12,51;
Įst 2,7
11 Sk 6,2.3;
Sk 12,6
12 Iz 30,10
13 Iz 1,14
14 Ps 33,16;
Jer 46,6

3 SKYRIUS
2 Įst 7,6;
Rom 2,9
6 Iz 45,7
7 Jn 15,15
8 Apd 4,20
10 Jer 4,22
14 Am 4,4

2 Tik jus Aš išsirinkau iš visų žemės
giminių, todėl bausiu jus už visus
jūsų nusikaltimus.“
3 Argi gali dviese eiti kartu, jei nėra
susitarę?
4 Argi liūtas riaumoja tankumyne,
neturėdamas grobio? Argi jauniklis
liūtas urzgia savo guolyje, nieko ne-
sugavęs?
5 Argi paukštis įkliūna į spąstus,
jei juose nėra masalo? Argi spąstai
pašoka nuo žemės, nieko nepagavę?
6 Argi, išgirdę trimitą mieste, žmo-
nės nenusigąsta? Argi įvyksta nelai-
mė mieste, Viešpačiui jos neleidus?
7 Tikrai Viešpats Dievas nieko neda-
ro, neapreiškęs savo paslapties savo
tarnams pranašams.
8 Liūtui riaumojant, kas nebijotų?
Viešpačiui Dievui kalbant, kas ne-
pranašautų?
9 Skelbkite Ašdodo rūmuose ir
Egipto krašto rūmuose, sakydami:
„Susirinkite ant Samarijos kalnų,
stebėkite, koks didelis sąmyšis ir
priespauda joje.
10 Jie nežino, kaip teisingai elgtis, –
sako Viešpats, – jie kaupia smurtą
ir skriaudą savo rūmuose.“
11 Todėl Viešpats Dievas sako: „Prie-
šas apsupo tavo šalį, jis sutryps tavo
galybę ir apiplėš rūmus.“
12 Taip sako Viešpats: „Kaip piemuo
išplėšia iš liūto nasrų porą kojų ar
ausies gabalą, taip bus išgelbėti izra-
elitai, kurie sėdi Samarijoje, guolio
kampe, ir guli Damasko pataluose.
13 Klausykite ir paliudykite tai Jokū-
bo namuose, – sako Viešpats Dievas,
kareivijų Dievas. –
14 Tą dieną, kai aplankysiu Izraelį dėl
jo nusikaltimų, sunaikinsiu ir Betelio

aukurus; aukuro ragai bus nudaužy-
ti ir nukris ant žemės.
15 Taip pat sunaikinsiu žiemos namus
ir vasaros namus, pranyks dramblio
kaulo rūmai ir didžiųjų pastatų ne-
liks“, – sako Viešpats.

4 Išgirskite šitą žodį, Bašano kar-
vės, esančios Samarijos kalnyne,
kurios spaudžiate vargšus, skriau-
džiate neturtėlius ir sakote savo val-
dovams: „Atneškite, ir mes gersime!“
2 Viešpats Dievas prisiekė savo
šventumu: „Štai ateis jums dienos,
kai jus išvilks kabliais, o jūsų pali-
kuonis – kaip žuvis ant kabliuko.
3 Jūs išeisite pro spragas, kiekviena
tiesiausiu keliu, ir būsite išmestos
Harmone“, – sako Viešpats.
4 „Eikite į Betelį ir nusikalskite, ir
į Gilgalą ir ten padauginkite nedo-
rybes! Aukokite rytais aukas, kas
trečią dieną neškite dešimtines.
5 Aukokite raugintos duonos pa-
dėkos auką, skelbkite apie laisvos
valios aukas! Juk tai jums patinka,
izraelitai“, – sako Viešpats Dievas.
6 „Aš padariau, kad visuose jūsų
miestuose jūs nieko neturėtumėte
dantyse ir trūktų duonos visose vie-
tovėse. Tačiau jūs nesugrįžote pas
mane“, – sako Viešpats.
7 „Aš nedaviau jums lietaus, likus
trims mėnesiams iki pjūties. Aš lei-
dau lyti viename mieste, o kitame
sulaikiau lietų. Vietomis palijo, o ten
kur nelijo, viskas išdžiūvo.
8 Du ar trys miestai ėjo į vieną mies-
tą atsigerti vandens, bet troškulio
nenumalšino. Tačiau jūs nesugrįžo-
te pas mane“, – sako Viešpats.
9 „Amaru ir miltlige Aš naikinau
jūsų laukų derlių, sodus ir vynuo-
gynus, figmedžius ir alyvmedžius
nuėdė skėriai. Tačiau jūs nesugrį-
žote pas mane“, – sako Viešpats.
10 „Aš siunčiau jums marą kaip
Egipte, išžudžiau kardu jūsų jau-
nuolius, žirgus atidaviau kaip grobį.
Jūsų stovyklų smarvė pasiekė jūsų
nosis, tačiau jūs nesugrįžote pas
mane“, – sako Viešpats.
11 „Aš sunaikinau kai kuriuos iš jūsų,
kaip Dievas sugriovė Sodomą ir Go-
morą, ir jūs buvote kaip nuodėgulis,
ištrauktas iš ugnies, tačiau jūs nesu-
grįžote pas mane, – sako Viešpats. –
12 Izraeli, Aš taip su tavimi pasielgsiu,
todėl pasiruošk sutikti savo Dievą!“
13 Nes štai Tas, kuris sukūrė kalnus bei
sutvėrė vėją, kuris apreiškia žmogui
savo mintis. Jis aušrą paverčia tamsa
ir kalnų viršūnės yra po Jo kojomis.
Viešpats, kareivijų Dievas, yra Jo
vardas.

5 Izraelio namai, išgirskite žodį,
raudą, kuria į jus kreipiuosi:
2 „Parblokšta nebeatsikelia Izraelio
mergelė, guli apleista ant žemės,
niekas jos nepakelia.“
3 Taip sako Viešpats Dievas Izraelio
namams: „Mieste, kuris išeidavo
su tūkstančiu, išliks šimtas, ir kuris
išeidavo su šimtu, išliks dešimt.“
4 Taip sako Viešpats Izraelio namams:
„Ieškokite manęs, tai gyvensite.
5 Neieškokite Betelio, neikite į Gilga-
lą, nekeliaukite į Beer Šebą! Gilgalas
tikrai pateks į nelaisvę ir Betelis
pavirs nieku.“
6 Ieškokite Viešpaties, tai gyvensite,
kad Juozapo namuose Jis neįsi-
pliekstų kaip ugnis, ji neprarytų jų
ir nebūtų Betelyje kam ją užgesinti.

15 Ts 3,20; 1 Kar 22,39; Jer 36,22

4 SKYRIUS

1 Pat 23,20; Ez 39,18; Am 2,6
2 Ps 89,35; Jer 16,16; Ez 29,4; Hab 1,15
3 Ez 12,5
4 Sk 28,3; Įst 14,28; Ez 20,39; Oz 4,15; Am 5,21.22
5 Kun 7,13; Kun 22,18; Įst 12,6
6 2 Km 28, 22; Iz 26,11; Jer 5,3; Ag 2,17
9 Įst 28,22; Jl 1,4.7; Am 7,1.2; Ag 2,17
10 Iš 9,3.6; Kun 26,25; Įst 28,27.60; Ps 78,50
11 Pr 19,24.25; Įst 29,23; Iz 13,19; Jer 49,18; Rd 4,6
13 Ps 139,1; Iz 47,4; Jer 10,16; Dan 2,28; Mch 1,3

5 SKYRIUS

1 Jer 7,29; Jer 9,10.17; Ez 19,1
4 Įst 4,29; 2 Km 15,2; Iz 55,3; Jer 29,13
5 Pr 21,31.33; 1 Kar 12,28. 29; Oz 4,15; Am 4,4; Am 8,14
6 Iz 55,6-7; Am 5,14

7 Jūs, kurie teisingumą pakeičiate
kartybe ir teisumą sutrypiate ko-
jomis,
8 ieškokite To, kuris sukūrė Sietyno
bei Oriono žvaigždynus, kuris gilią
tamsą paverčia aušra ir dieną – tam-
sia naktimi, kuris pašaukia jūros
vandenį ir jį išlieja ant žemės lietu-
mi. Viešpats yra Jo vardas.
9 Jis leidžia sunaikinti stiprųjį ir su-
griauti jo tvirtovę.
10 Jie nekenčia to, kuris sudraudžia
vartuose, bjaurisi tuo, kuris kalba
tiesą.
11 Jūs mindote silpnąjį ir imate iš jo
mokesčius kviečiais. Jūs pasistatėte
namus iš tašytų akmenų, tačiau
negyvensite juose; užsiveisėte pui-
kių vynuogynų, tačiau negersite jų
vyno.
12 Aš žinau, kiek daug yra jūsų
nusikaltimų bei nuodėmių. Jūs per-
sekiojate nekaltąjį, imate kyšius,
iškraipote vargšo bylą vartuose.
13 Išmintingasis tuo metu tylės, nes
tai blogas metas.
14 Siekite gero, o ne pikto, kad išlik-
tumėte gyvi. Tada Viešpats, kareivijų
Dievas, bus su jumis, kaip jūs sakote.
15 Nekęskite pikta ir mylėkite gera.
Įtvirtinkite teisingumą vartuose. Gal
tada Viešpats, kareivijų Dievas, bus
maloningas Juozapo likučiui?
16 Taip sako Viešpats, kareivijų
Dievas: „Visose aikštėse ir gatvėse
dejuos ir sakys: „Vargas, vargas!“
Žemdirbius šauks gedėti, o patyru-
sias raudotojas – dejuoti.
17 Kai praeisiu tarp jūsų, visuose
vynuogynuose bus girdima rau-
da“, – sako Viešpats.
18 Vargas tiems, kurie laukia Viešpa-

7 Am 6,12
8 Job 9,9; Job 38,31.34; Ps 104,20; Am 4,13
10 1 Kar 22,8; Iz 29,21; Iz 59,15; Iz 66,5; Jer 17,16-18; Am 5,15
11 Įst 28,30. 38.39; Am 2,6; Mch 6,15; Sof 1,13; Ag 1,6
12 Iz 1,23; Iz 5,23; Iz 29,21; Oz 5,3; Am 2,6
13 Am 6,10
14 Mch 3,11
15 Ps 97,10; Jl 2,14; Rom 12,9
16 2 Km 35, 25; Jer 9,17
17 Iš 12,12
18 Iz 5,19; Iz 5,30; Jer 17,15; Jl 1,15; Jl 2,1.2.11.31
19 Job 20,24; Iz 24,17.18; Jer 48,44
21 Kun 26,31; Iz 1,11-16; Jer 14,12; Oz 5,6; Am 4,4.5;Am 8,10
22 Iz 66,3; Mch 6,6.7
24 Jer 22,3; Ez 45,9; Mch 6,8
25 Įst 32,17; Joz 24,14; Neh 9,18-21; Apd 7,42-43
26 1 Kar 11,33
27 2 Kar 17,6; Am 4,13; Am 7,11.17; Mch 4,10

6 SKYRIUS
1 Iš 19,5; Ps 123,4; Iz 31,1; Iz 32,9-11; Jer 49,4; Am 3,2; Sof 1,12; Lk 6,24
2 2 Kar 18,34; Iz 10,9; Jer 2,10; Nah 3,8

ties dienos! Kam ji jums? Viešpaties
diena bus tamsybė, o ne šviesa.
19 Kaip žmogus, kuris, bėgdamas
nuo liūto, sutiktų lokį arba, įėjęs į
namus ir ranka atsirėmęs į sieną,
būtų įgeltas gyvatės, –
20 tamsi bus Viešpaties diena – ne
šviesi. Labai tamsi, be jokios šviesos.
21 „Aš nekenčiu ir paniekinu jūsų
šventes, nemėgstu jūsų iškilmių
kvapo.
22 Nors jūs aukojate deginamąsias ir
duonos aukas, Aš jų nepriimsiu. Aš
nepažvelgsiu į jūsų riebias padėkos
aukas.
23 Šalin nuo manęs su savo giesmių
triukšmu, nenoriu klausyti jūsų arfų
skambėjimo.
24 Teisingumas tegu teka kaip van-
denys, o teisumas – kaip galinga
srovė!
25 Izraelio namai, ar jūs aukojote man
atnašas ir aukas dykumoje per ketu-
riasdešimt metų?
26 Jūs nešiojote savo karaliaus Si-
kuto ir žvaigždžių dievo Kijūno
atvaizdus.
27 Todėl ištremsiu jus anapus Damas-
ko“, – sako Viešpats, kurio vardas –
kareivijų Dievas.

6 Vargas tiems, kurie nerūpestingai
gyvena Sione ir pasitiki Samarijos
kalnu, kurie vadinami tautų praži-
ba, pas kuriuos susirinko Izraelio
namai.
2 Eikite į Kalnę ir pasižiūrėkite, o iš
ten – į didįjį miestą Hamatą, o po to
nusileiskite į filistinų Gatą. Ar jūs
geresni už šitas karalystes? Ar jūsų
kraštas didesnis už jų kraštus?

3 Jūs nenorite galvoti apie nelaimės
dieną, tačiau priartinate smurto
viešpatavimą!
4 Jūs gulite dramblio kaulo lovose ir
išdribę pataluose valgote ėriukus iš
bandos ir veršius iš gardo.
5 Jūs dainuojate, pritariant arfoms,
ir kuriate muzikos kūrinius, lygin-
damiesi su Dovydu.
6 Jūs geriate vyną iš taurių ir tepatės
geriausiu aliejumi, bet nesisielojate
dėl Juozapo nelaimių.
7 Todėl jūs pirmieji eisite į nelaisvę
ir pasibaigs tų, kurie gulėjo drybso-
dami, lėbavimas.
8 „Viešpats Dievas prisiekė savi-
mi, – sako kareivijų Viešpats, – Aš
bjauriuosi Jokūbo puikybe ir neken-
čiu jo rūmų; Aš atiduosiu miestą
priešams su viskuo, kas jame yra.“
9 Ir jei liks dešimt žmonių vienuose
namuose, jie mirs!
10 Paims juos giminaitis ar tas, kuris
degina kūnus, ir išneš lavonus iš
namų, ir klaus likusiojo namuose:
„Ar dar yra gyvų su tavimi?“ Tas
atsakys: „Nėra!“ Ir jis sakys: „Tylėk!
Negalima minėti Viešpaties vardo.“
11 Štai Viešpats įsako paversti di-
džiuosius namus griuvėsiais, o ma-
žuosius sudaužyti į šipulius.
12 Argi žirgai bėga uolomis? Argi
jas aria jaučiais? Tačiau jūs paver-
tėte teisingumą nuodais ir teisumo
vaisių – kartybe;
13 jūs, kurie džiaugiatės niekais ir
sakote: „Ar ne savo jėgomis tapome
galingi?“
14 „Izraelio namai, Aš sukelsiu prieš
jus tautą, kuri pavergs jus nuo Ha-
mato iki dykumos upelio“, – sako
Viešpats, kareivijų Dievas.

7 Viešpats Dievas parodė man tokį
reginį: karaliaus pievas nušiena-
vus, pradėjus želti vėlyvai žolei, Jis
pasiuntė skėrių pulkus.
2 Kai jie visiškai nuėdė žolę krašte,
aš tariau: „Viešpatie Dieve, meldžiu,
atleisk! Kaip beištvers Jokūbas? Juk
jis toks mažas.“
3 Viešpats gailėjosi dėl to. „Taip ne-
įvyks“, – tarė Viešpats.
4 Viešpats Dievas parodė man tokį
reginį: Jis bausmei pašaukė ugnies
liepsną, ta prarijo didžiąją gelmę ir
buvo bepraryjanti kraštą.
5 Tada tariau: „Viešpatie Dieve,
meldžiu, liaukis! Kaip beištvers Jo-
kūbas? Juk jis toks mažas.“
6 Viešpats gailėjosi dėl to. „Taip irgi
neįvyks“, – tarė Viešpats Dievas.
7 Viešpats Dievas parodė man tokį
reginį: Viešpats stovėjo ant mūrinės
sienos ir laikė rankoje svambalą.
8 Viešpats klausė manęs: „Amosai,
ką matai?“ Aš atsakiau: „Svam-
balą.“ Tada Viešpats tarė: „Aš dedu
svambalą prie tavo tautos, Izraelio
namų; daugiau nebepasigailėsiu jų.
9 Izaoko aukštumos bus tuščios ir
Izraelio šventyklos bus sunaikintos.
Aš pakelsiu kardą prieš Jeroboamo
namus.“
10 Tada Betelio kunigas Amacija pa-
siuntė Izraelio karaliui Jeroboamui
tokią žinią: „Amosas rengia prieš
tave sąmokslą Izraelio namuose,
kraštas nebegali pakelti jo kalbų,
11 nes Amosas sako: „Jeroboamas
mirs nuo kardo, o Izraelis bus veda-
mas į nelaisvę, toli nuo savo krašto.“
12 Po to Amacija tarė Amosui: „Re-
gėtojau, bėk į Judo šalį, ten valgyk
duoną ir pranašauk.

3 Ps 94,20; Iz 56,12; Am 5,12.18
5 1 Km 23,5; Iz 5,12; Am 3,10; Am 5,23
6 Pr 37,25; Am 2,8; Am 4,1
7 Am 5,27
8 Jer 51,14; Am 8,7
10 Am 5,13; Am 8,3
11 Iz 55,11; Am 3,15
12 Oz 10,4
14 1 Kar 8, 65; Jer 5,15

7 SKYRIUS
2 Iz 51,19
3 Jon 3,10
5 Am 7,2.3
8 2 Kar 21, 13; Mch 7,18
9 Pr 46,1; 2 Kar 15,8-10
10 1 Kar 12, 31.32; 1 Kar 13,33; 2 Kar 14,23; Am 4,4
11 Am 5,27; Am 6,7

13 Bet Betelyje daugiau nebeprana-
šauk, nes čia yra karaliaus šventykla
ir karališki namai.“
14 Amosas atsakė Amacijai: „Aš ne
pranašas ir ne pranašo sūnus. Aš
esu piemuo ir auginu šilkmedžius.
15 Tačiau Viešpats, paėmęs mane
nuo bandos, tarė: „Eik, pranašauk
mano tautai, Izraeliui!“
16 Dabar klausyk Viešpaties žodžio.
Tu sakai: „Nepranašauk prieš Izrae-
lį ir nekalbėk prieš Izaoko namus!“
17 Todėl taip sako Viešpats: „Tavo
žmona paleistuvaus mieste, sūnūs ir
dukterys žus nuo kardo, tavo žemę iš-
dalins, o tu pats mirsi pagonių krašte.
Izraelis tikrai bus išvestas į nelaisvę
iš savo krašto.“

8 Viešpats Dievas parodė man tokį
regėjimą: štai pintinė prinokusių
vaisių.
2 Jis klausė: „Amosai, ką matai?“
Aš atsakiau: „Pintinę prinokusių
vaisių.“ Tada Viešpats tarė man:
„Atėjo galas mano tautai, Izraeliui;
daugiau jos nebepasigailėsiu.
3 Giesmės šventykloje virs raudo-
mis, – sako Viešpats Dievas, – visur
bus daugybė lavonų, juos išmes
tylėdami.“
4 Klausykite jūs, kurie praryjate
beturtį ir pražudote krašto vargšus,
5 sakydami: „Kada baigsis jaunas mė-
nuo ir galėsime parduoti javus? Kada
baigsis šabas ir galėsime pasiūlyti
kviečių? Kada galėsime sumažinti
saiką, padidinti svorį ir apgaudinėti
neteisingomis svarstyklėmis?
6 Mes pirksime vargšą už sidabrą,
beturtį – už sandalų porą, pelus
parduosime vietoj kviečių.“

13 1 Kar 12, 29; Am 2,12
14 1 Kar 20, 35; Zch 13,5
15 Am 3,8
16 Ez 21,2
17 Jer 28,12; Jer 29,21.32; Oz 9,3; Zch 14,2

8 SKYRIUS
2 Ez 7,2; Am 7,8
3 Am 5,23; Am 6,9.10
4 Am 2,7
5 Kun 19, 35.36; Neh 13,15; Mch 6,10.11
6 Am 2,6
7 Oz 7,2; Oz 8,13; Am 6,8
8 Oz 4,3; Am 9,5
9 Job 5,14
10 Ez 7,18; Ez 27,31; Zch 12,10
11 Ez 7,26
12 Oz 5,6
14 Įst 9,21; Oz 4,15; Am 5,5

9 SKYRIUS
1 Ps 68,2; Am 2,14; Hab 3,13
2 Job 20,6; Ps 139,8; Jer 23,24; Jer 51,53; Abd 1,4; Mt 11,23
3 Jer 23,24

7 Viešpats prisiekė Jokūbo pasidi-
džiavimu: „Niekados nepamiršiu
jų darbų!“
8 Ar dėl to neturėtų sudrebėti žemė
ir liūdėti visi jos gyventojai? Ji
pakils, patvins ir vėl atslūgs kaip
Egipto upė.
9 Viešpats Dievas sako: „Ir atsitiks
tą dieną, kad saulė nusileis vidudie-
nį ir šviesi diena taps naktimi.
10 Aš paversiu jūsų iškilmes gedu-
lu, giesmes – raudomis. Užvilksiu
visiems ašutines, plikai nuskusiu
galvas, padarysiu, kad gedėtumėte
lyg vienintelio sūnaus. Jūsų galas
bus karti diena.
11 Ateina dienos, – sako Viešpats
Dievas, – kai Aš siųsiu badą šaliai:
alksite ne duonos ir trokšite ne van-
dens, bet Viešpaties žodžio.
12 Tada jie klajos nuo jūros prie jūros
ir lakstys nuo šiaurės iki rytų, ieško-
dami Viešpaties žodžio, bet neras.
13 Tą dieną alps iš troškulio gražios
mergaitės ir jaunuoliai.
14 Tie, kurie prisiekia Samarijos
nuodėme ir sako: „Kaip gyvas tavo
dievas, Dane, ir kaip gyvas kelias į
Beer Šebą!“, jie kris ir nebeatsikels.“

9 Mačiau Viešpatį, stovintį prie
aukuro, ir Jis tarė: „Trenk į durų
staktas, kad net pamatai drebėtų.
Tekrinta tai ant žmonių galvų. Aš
likusius nužudysiu kardu – niekas
nepabėgs ir neišsigelbės.
2 Jeigu jie nužengtų į mirusiųjų
buveinę, iš ten mano ranka juos
paimtų; jeigu jie užkoptų į dangų,
iš ten juos išmesčiau.
3 Jeigu jie pasislėptų Karmelio
viršūnėje, suradęs juos iš ten paim-

čiau. Jeigu jie pasislėptų nuo mano
akių jūros dugne, įsakyčiau gyvatei
jiems įgelti.
4 Jeigu jie eitų į nelaisvę savo priešų
priekyje, įsakyčiau kardui juos išžu-
dyti. Aš nukreipsiu į juos savo akis
nelaimei, o ne gerovei."
5 Kai Viešpats, kareivijų Dievas,
palies žemę, ji siūbuos, ir visi jos
gyventojai gedės. Viskas pakils ir
atslūgs kaip Egipto upė.
6 Jis pastatė danguje savo sostą,
žemė yra jo papėdė. Jis pašaukia
jūros vandenis ir juos išlieja ant
žemės veido. Viešpats yra Jo vardas.
7 „Ar jūs, Izraelio vaikai, nesate
man kaip Etiopijos gyventojai? –
sako Viešpats. – Ar neatvedžiau Iz-
raelio iš Egipto, filistinų – iš Kaftoro
ir sirų – iš Kyro?
8 Viešpaties Dievo akys nukreiptos į
nuodėmingą karalystę. Aš nušluosiu
ją nuo žemės paviršiaus, bet Jokūbo
namų visiškai nesunaikinsiu", –
sako Viešpats.
9 „Aš įsakysiu išsklaidyti izraelitus
tarp visų tautų, kad jie būtų išsijoti
kaip rėčiu, tačiau ir mažiausias
grūdas nenukris žemėn.
10 Nuo kardo žus visi tautos nusidė-
jėliai, kurie sako: „Nelaimė mūsų
neužklups ir nepasieks!"
11 Tą dieną Aš atstatysiu sugriu-
vusią Dovydo palapinę, užtaisysiu
jos plyšius, prikelsiu jos griuvėsius,
atstatysiu, kokia ji buvo seniau.
12 Jie paveldės Edomo likutį ir visas
tautas, kurios mano vardu vadina-
mos", – sako Viešpats, kuris tai
įvykdys.
13 „Ateis dienos, – sako Viešpats, –
kai artojas pasivys pjovėją ir vy-
nuogių mynėjas – sėjėją. Kalnai
lašės saldžiu vynu, visose kalvose
jis tekės.
14 Aš parvesiu Izraelio, savo tautos,
ištremtuosius; jie atstatys sugriau-
tus miestus ir gyvens juose, augins
vynuogynus ir gers jų vyną, sodins
sodus ir valgys jų vaisius.
15 Aš įsodinsiu juos jų žemėje, ir
niekas nebeišraus jų iš krašto, kurį
jiems daviau", – sako Viešpats, tavo
Dievas.

4 Kun 17,10; Kun 26,33; Jer 21,10; Jer 39,16; Jer 44,11
5 Ps 104,32; Ps 144,5; Iz 64,1; Am 8,8; Mch 1,4
6 Ps 104,1.8; Am 4,13; Am 5,8; Am 5,27
7 Įst 2,23; Jer 47,4; Am 1,5
8 Jer 5,10; Jer 30,11; Jer 44,27; Jl 2,32; Am 9,4; Abd 1,16-17
9 Iz 65,8-16
10 Iz 28,15; Jer 5,12; Am 6,3
11 Apd 15, 16-18
12 Sk 24,18; Iz 11,14; Abd 1,19
13 Kun 26,5; Jl 3,18
14 Ps 53,6; Iz 60,4; Iz 61,4; Jer 30,3.18
15 Iz 60,21; Ez 34,28; Ez 37,25

ABDIJO
PRANAŠYSTĖ

1 SKYRIUS

1 Abdijo regėjimas. Taip sako Vieš-
pats Dievas apie Edomą (Girdėjome
žinią iš Viešpaties, pasiuntinys pa-
siųstas į tautas, ragina: „Pakilkime,
eikime prieš jį į karą!"):
2 „Aš padariau tave mažą tarp tautų,
tu būsi visiškai paniekintas.
3 Tavo širdies išdidumas apgavo tave,
kuris gyveni uolose, kurio buveinė
yra aukštai kalnuose. Tu galvoji:
„Kas gali nustumti mane žemėn?"
4 Nors pakiltum aukštai kaip erelis
ir susikrautum lizdą tarp žvaigž-
džių, ir iš ten nustumsiu tave! – sako
Viešpats. –
5 Jei vagys ir plėšikai įsilaužtų pas
tave nakčia, argi jie nepaimtų, kiek
jiems užtenka? Taip, tu nukentėsi!
Jei vynuogių rinkėjai ateitų pas
tave, argi jie nepaliktų kelių uogų?
6 Kaip buvo apiplėštas Ezavas ir
iškasti jo paslėpti lobiai!
7 Tavo sąjungininkai nustūmė tave
iki sienos. Tie, kurie buvo taikoje
su tavimi, apgavo ir nugalėjo tave.
Kurie valgė tavo duoną, spendė tau
pinkles. Jis nieko nesupranta.
8 Argi tą dieną, – sako Viešpats, –
Aš neišnaikinsiu Edomo išminčių
ir protingųjų Ezavo kalne?
9 Temane, tavo karžygiai išsigąs,
kad visi Ezavo kalne gali būti iš-
žudyti.
10 Už smurtą prieš tavo brolį Jo-
kūbą kęsi gėdą ir būsi sunaikintas
amžiams.
11 Tą dieną, kai svetimieji plėšė Jokūbo
turtus, veržėsi pro miesto vartus, metė
burtą dėl Jeruzalės, tu stovėjai su jais
ir buvai kaip vienas iš jų.
12 Tau nederėjo džiūgauti dėl tavo
brolio nelaimės, džiaugtis Judo vaikų
sunaikinimu ir išdidžiai kalbėti jų
sielvarto dieną.
13 Tau nederėjo įeiti pro mano tautos
vartus jų nelaimės dieną ir džiūgauti
dėl jų kančių bei tiesti rankas į jų
turtą jų žuvimo dieną.
14 Tau nederėjo stovėti kryžkelėse ir
žudyti pabėgėlius bei išduoti tuos,
kurie išliko nelaimės dieną!
15 Juk Viešpaties diena arti visoms
tautoms. Kaip tu darei, taip tau da-
rys – ko nusipelnei, sugrįš ant tavo
galvos.
16 Kaip jūs gėrėte mano šventame
kalne, taip visos tautos nuolatos gers
ir pražus lyg nebuvusios.
17 Bet Siono kalne bus išgelbėjimas
ir šventumas. Tada Jokūbo namai
vėl valdys savo nuosavybę.
18 Jokūbo namai bus ugnis, Juozapo
namai – liepsna, o Ezavo namai –
ražienos. Jie padegs ir sudegins
juos, ir niekas iš Ezavo namų ne-
pabėgs, – sako Viešpats. –
19 Tada gyvenantys pietuose už-
valdys Ezavo kalnyną, o lygumų
gyventojai – filistinus. Jie užims
Efraimo ir Samarijos laukus, o
Benjaminas – Gileadą.
20 Izraelitai, sugrįžę iš tremties, už-

1 Iz 21,11; Jer 49,14-16; Ez 25,12; Jl 3,19; Abd 1,4; Mal 1,3
3 Iz 14,13-15; Iz 16,6; Jer 49,16; Apr 18,7
4 Job 20,6; Hab 2,9; Mal 1,4
5 Įst 24,21; Jer 49,9
7 Iz 19,11; Jer 38,22; Jer 49,7
8 Job 5,12-14; Iz 29,14
9 Pr 36,11; 1 Km 1,45; Job 2,11; Ps 76,5; Jer 49,7
10 Pr 27,41; Ez 25,12; Ez 35,9; Jl 3,19; Am 1,11
11 Ps 83,5-8; Jl 3,3; Am 1,6.9; Nah 3,10
12 Pat 17,5; Ez 35,15; Ez 36,5; Mch 4,11; Mch 7,10
15 Ez 30,3; Hab 2,8
16 Jl 3,17
17 Am 9,8
18 Zch 12,6
19 Iz 11,14; Sof 2,7
20 1 Kar 17,9; Jer 32,44

valdys kanaaniečių kraštą iki Sarep-
tos. Jeruzalės tremtiniai, kurie yra
Sefarade, užims miestus pietuose.

21 Išgelbėtojai ateis į Siono kalną
teisti Ezavo kalno. Ir Viešpačiui
priklausys karalystė."

21 Jok 5,20; Apr 11,15

JONOS
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpats tarė Amitajo sūnui
Jonai:
2 „Eik į Ninevę, didį miestą, ir šauk
prieš jį, nes jų nedorybės pasiekė
mane."
3 Jona pakilo, kad bėgtų nuo Vieš-
paties į Taršišą. Jis pasiekė Jafą,
kur rado laivą, plaukiantį į Taršišą,
sumokėjo už kelionę ir, įsėdęs į jį,
su kitais plaukė į Taršišą, tolyn nuo
Viešpaties akivaizdos.
4 Viešpats pasiuntė smarkų vėją.
Jūroje kilo didelė audra, ir laivui
grėsė pavojus sudužti.
5 Jūrininkai išsigando, ir kiekvienas
šaukėsi savo dievo. Jie išmetė laive
esantį krovinį į jūrą, kad laivas pa-
lengvėtų. Tuo metu Jona buvo nusi-
leidęs į laivo apačią ir kietai miegojo.
6 Kapitonas atėjo pas jį ir klausė:
„Kaip tu gali miegoti? Kelkis, šau-
kis savo Dievo! Gal Jis pasirūpins
mumis ir mes nežūsime?"
7 Po to jie kalbėjosi: „Ateikite, mes-
kime burtus, kuris iš mūsų kaltas
dėl šitos nelaimės." Jie metė burtus,
ir burtas krito Jonai.
8 Tada jie klausė jo: „Pasakyk, dėl ko
mums šita nelaimė? Kuo tu užsiimi?
Iš kur keliauji? Iš kokio krašto ir iš
kurios tautos esi?"
9 Jis jiems atsakė: „Aš esu hebrajas,
garbinu Viešpatį, dangaus Dievą,
kuris sukūrė jūrą ir sausumą."
10 Tie vyrai labai išsigando ir klausė
jo: „Kodėl taip padarei?" Jie žinojo,
kad jis bėgo nuo Viešpaties, nes jis
jiems tai buvo pasakojęs.
11 Tada jie sakė jam: „Ką turime
daryti su tavimi, kad jūra nurimtų?"
Nes jūra siautė vis smarkiau.
12 Jis jiems atsakė: „Imkite mane ir
meskite į jūrą! Tada jūra nurims. Aš
žinau, kad dėl manęs kilo ši baisi
audra."
13 Vyrai yrėsi iš visų jėgų, kad grįžtų
prie kranto, bet neįstengė, nes jūra
nesiliovė siautusi.
14 Jie šaukėsi Viešpaties: „Maldau-
jame Tave, Viešpatie, neleisk mums
žūti dėl šito žmogaus, neįskaityk
mums nekalto kraujo, nes Tu, Vieš-
patie, darai, ką nori."
15 Tada jie paėmė Joną ir išmetė jį į
jūrą. Jūra nurimo.
16 Tie vyrai labai išsigando Viešpa-
ties, aukojo Viešpačiui aukas ir davė
įžadus.
17 Viešpats paruošė didelę žuvį, kuri
prarijo Joną. Jis išbuvo žuvies pilve
tris dienas ir tris naktis.

1 SKYRIUS
1 2 Kar 14,25
2 Pr 10,11.12; Pr 18,20; Iz 37,37
3 Pr 4,16; Joz 19,46; Iz 23,1
4 Ps 107,25
6 Ps 107,28; Jl 2,14
7 Joz 7,14
8 Joz 7,19
9 Neh 9,6
12 Jn 11,50
13 Pat 21,30
14 Įst 21,8; Ps 115,3
15 Ps 89,9; Ps 107,29
16 Apd 5,11
17 Mt 12,40

2 Tada Jona iš žuvies pilvo meldė-
si Viešpačiui, savo Dievui:
2 „Aš šaukiausi Viešpaties savo
varguose, ir Jis išklausė mane. Kai
iš mirusiųjų buveinės pilvo šaukiau,
Tu išgirdai mano balsą.
3 Tu įmetei mane į gelmę, vidury jūrų.
Vandenys apsupo mane, visos Tavo
bangos ir vilnys ritosi per mane.
4 Tada galvojau: „Esu išvytas iš Tavo
akivaizdos, tačiau aš vėl matysiu
Tavo šventyklą!“
5 Vandenys apsėmė mane ir grasino
mano gyvybei, gelmės apgaubė
mane, jūros žolės vijosi aplink mano
galvą.
6 Aš nugrimzdau iki kalnų pamatų,
žemė uždarė mane savo skląsčiais.
Bet Tu, Viešpatie, mano Dieve, išve-
dei mane gyvą iš gilybės.
7 Mano sielai alpstant, prisiminiau
Viešpatį ir mano malda pasiekė Tave
Tavo šventykloje.
8 Apgaulingų tuštybių garbintojai
apleidžia jiems suteiktą gailestin-
gumą.
9 Bet aš, garsiai dėkodamas, atnešiu
Tau auką; ką pažadėjau – ištesėsiu.
Išgelbėjimas ateina iš Viešpaties!“
10 Viešpats įsakė, ir žuvis išspjovė
Joną ant kranto.

3 Viešpats tarė Jonai antrą kartą:
2 „Eik į Ninevę, didį miestą, ir skelbk
jiems, ką tau liepiau.“
3 Jona pakluso Viešpaties žodžiui ir
ėjo į Ninevę, kuri buvo labai didelis
miestas – reikėjo trijų dienų jį pereiti.
4 Jona ėjo per miestą vieną dieną. Jis
skelbė: „Dar keturiasdešimt dienų,
ir Ninevė bus sunaikinta!“
5 Ninevės žmonės patikėjo Dievu,
paskelbė pasninką ir nuo mažiausio
iki didžiausio apsisiautė ašutinėmis.
6 Kai ta žinia pasiekė Ninevės kara-
lių, jis pakilo iš savo sosto, nusivilko
savo drabužius, apsisiautė ašutine ir
atsisėdo pelenuose.
7 Ir jis išleido Ninevėje tokį įsakymą:
„Karalius ir jo didžiūnai skelbia:
žmonės ir gyvuliai, galvijai ir avys
te nieko neragauja: te nieko neėda ir
negeria vandens.
8 Žmonės ir gyvuliai tebūna apgaubti
ašutinėmis ir garsiai tesišaukia Die-
vo, teatsisako piktų kelių ir smurto.
9 Kas žino, gal Dievas pasigailės
mūsų, Jo deganti rūstybė atlėgs ir
mes nepražūsime?“
10 Dievas, pamatęs, kad jie atsisakė
savo piktų kelių, susilaikė ir ne-
siuntė nelaimės, apie kurią buvo
kalbėjęs.

4 Jonai tai labai nepatiko, ir jis
supyko.
2 Jona meldėsi: „Ak, Viešpatie, argi
ne taip sakiau, kai dar buvau savo
krašte? Dėl to aš ir bėgau į Taršišą,
žinodamas, kad esi maloningas Die-
vas, gailestingas, lėtas pykti, didžiai
geras ir susilaikantis nuo bausmės.
3 Todėl dabar, Viešpatie, meldžiu,
pasiimk mano gyvybę, nes man yra
geriau mirti, negu gyventi.“
4 Viešpats klausė: „Ar manai, kad
teisingai pyksti?“
5 Jona išėjo iš miesto ir atsisėdo rytų
pusėje. Jis, pasistatęs ten stoginę, sė-
dėjo jos pavėsyje ir laukė, kas atsitiks
miestui.
6 Viešpats Dievas išaugino augalą,
kad jo šešėlis dengtų Jonos galvą

2 SKYRIUS
2 Ps 65,2; Ps 120,1
3 Ps 42,7; Ps 88,6
4 1 Kar 8,38; Ps 31,22
5 Rd 3,54
6 Ps 16,10
7 Ps 18,6
8 Jer 10,8
9 Ps 3,8; Mok 5,4.5; Jer 3,23; Oz 14,2

3 SKYRIUS
4 Įst 18,22
5 Mt 12,41
6 Job 2,8
7 2 Krn 20,3
8 Iz 58,6; Iz 59,6
9 Jl 2,14
10 Jer 18,8

4 SKYRIUS
2 Jl 2,13; Jon 1,3
3 1 Kar 19,4; Jon 4,8

ir išvaduotų iš sielvarto. Jona labai
džiaugėsi tuo augalu.
7 Bet kitą dieną, aušrai brėkštant,
Dievas paruošė kirmėlę, kuri pakan-
do augalą, ir tas nudžiūvo.
8 Saulei patekėjus, Dievas paruošė
svilinantį rytų vėją. Saulė spigino
Jonai į galvą, jis alpo ir geidė sau
mirties, sakydamas: „Geriau man
mirti, negu gyventi!“
9 Ir Dievas tarė Jonai: „Ar tu teisin-
gai pyksti dėl augalo?“ Jis atsakė:
„Taip, pykstu teisingai, netgi iki
mirties.“
10 Tada Viešpats tarė: „Tau gaila au-
galo, dėl kurio tu nei vargai, nei jo
auginai. Jis per vieną naktį užaugo
ir per vieną naktį pražuvo.
11 Argi Aš neturėčiau pasigailėti Ni-
nevės, šio didelio miesto, kuriame
gyvena daugiau negu šimtas dvide-
šimt tūkstančių žmonių, nemokan-
čių atskirti dešinės nuo kairės, ir, be
to, daug gyvulių?“

8 Jon 4,3
11 Įst 1,39; Jon 1,2; Jon 3,2.3

MICHĖJO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis, atėjęs Michėjui
iš Morešeto Judo karalių Jotamo,
Ahazo ir Ezekijo dienomis apie
Samariją ir Jeruzalę.
2 Klausykite, visos tautos, įsidėmėk,
žeme ir visa, kas tavyje yra. Viešpats
Dievas tebūna liudytojas prieš jus,
Viešpats iš savo šventyklos.
3 Štai Viešpats leidžiasi iš savo bu-
veinės ir žengs žemės aukštumomis.
4 Kalnai po Juo tirps ir slėniai lydysis
lyg vaškas nuo ugnies, lyg vandenys,
tekantys nuo skardžio.
5 Visa tai – dėl Jokūbo nusikaltimo
ir Izraelio nuodėmių. Kas yra Jokū-
bo nusikaltimas? Ar ne Samarija?
Kur yra Judo namų aukštumos? Ar
ne Jeruzalėje?
6 „Aš paversiu Samariją griuvėsių
krūva, padarysiu ją vynuogynų lau-
ku, nuritinsiu jos akmenis į slėnį ir
atidengsiu jos pamatus.
7 Visi jos drožiniai bus sudaužyti
ir sudeginti, visi stabai sunaikinti.
Jie buvo įgyti iš paleistuvių už-
mokesčio ir vėl taps paleistuvių
užmokesčiu.“
8 Aš raudosiu ir dejuosiu, vaikščio-
siu basas ir nuogas, kauksiu kaip
šakalai, ūkausiu kaip pelėdos,
9 nes jos žaizda nepagydoma, nes
ji apėmė Judą, pasiekė net mano
tautos vartus – Jeruzalę.
10 Neskelbkite to Gate, neraudokite!
Bet Leafroje voliokitės dulkėse!
11 Išeikite visi, Šafyro gyventojai,
gėdingai apnuoginti! Caanano gy-
ventojai, pasilikite mieste, neišeiki-
te! Bet Ecelyje raudos visi, netekę
savo gyvenamosios vietos.
12 Ko gero gali laukti Maroto gyven-
tojai? Juk nelaimė atėjo nuo Vieš-
paties ir pasiekė Jeruzalės vartus.
13 Lachišo miesto gyventojai, kin-

1 SKYRIUS
1 Iz 1,1; Jer 26,18
2 Ps 11,4
4 Am 9,5
5 Įst 32,13
6 2 Kar 19,25; Ez 13,14; Mch 3,12
7 Įst 23,18; Iz 23,17; Oz 2,5
8 Ps 102,6
9 2 Kar 18,13
10 2 Sam 1,20
12 Iz 59,9-11; Jer 14,19; Am 3,6
13 Joz 10,1; 2 Kar 14,19; 2 Kar 18,14; Iz 36,2; Ez 23,11

kykite žirgus ir bėkite! Jūs buvote
nuodėmės pradžia Siono dukteriai,
nes nuo jūsų prasidėjo Izraelio nu-
sikaltimai.
14 Todėl jūs duosite dovanas Morešet
Gatui. Achzibo namai taps apgaule
Izraelio karaliams.
15 Marešos gyventojai, jums atvesiu
paveldėtoją, jis nueis iki Adulamo –
Izraelio šlovės.
16 Nusikirpk ir nusiskusk plaukus,
liūdėdamas savo mylimų vaikų, tapk
plikas kaip erelis, nes jie išvesti į
nelaisvę.

2 Vargas tiems, kurie planuoja
neteisybes ir piktybę gulėdami
lovose, kad įvykdytų jas rytui išau-
šus, nes jie turi tam galios.
2 Jie užsigeidžia laukų – ir pagrobia
juos, namų – ir atima juos. Jie api-
plėšia žmogų ir jo namus, savininką
ir jo nuosavybę.
3 Todėl Viešpats taip sako: „Ruošiu
šitai giminei nelaimę ir jos nenusi-
mesite nuo savo sprandų, ir nevaikš-
čiosite, iškėlę galvas, nes laikas bus
piktas."
4 Tą dieną sakys apie jus patarlę ir
užtrauks graudulingą raudą: „Mes
esame visiškai sunaikinti, mūsų tau-
tos nuosavybė atiteko svetimiems.
Jis atima žemę, išdalina mūsų lau-
kus kitiems."
5 Todėl tu neturėsi nė vieno, kuris,
mesdamas burtą, matuotų tau dalį
Viešpaties bendruomenėje.
6 Jie šaukia pranašams: „Nepra-
našaukite mums taip! To niekad
nebus!"
7 Jūs, vadinami Jokūbo namais! Argi
Viešpaties Dvasia apribota? Argi
tokie Jo darbai? Argi mano žodžiai
nėra geri tiems, kurie elgiasi tei-
singai?
8 Tie, kurie buvo mano tauta, pakilo
kaip priešai! Jūs nutraukiate ap-
siaustą nuo ramiai einančiųjų keliu,
visai negalvojančių apie karą.
9 Mano tautos moteris išvarėte iš jų
gražių namų, iš jų vaikų amžiams
atėmėte mano šlovę.
10 Pakilkite ir išeikite, nes ši šalis
nėra jūsų poilsio vieta. Ji buvo su-
tepta, todėl ji bus žiauriai sunaikinta.
11 Jei kas meluotų ir pataikautų,
kalbėdamas apie vyną ir stiprius gė-
rimus, tas būtų priimtinas pranašas
šitiems žmonėms!
12 Aš surinksiu tave, Jokūbai, visą
Izraelio likutį surinksiu kaip avis
garde, kaip bandą ganykloje, ir gir-
dėsis žmonių minios klegėjimas.
13 Pralaužėjas eis priekyje jų, jie
prasilauš ir išeis pro vartus; jų ka-
ralius eis pirma jų, o Viešpats visų
priekyje.

3 Aš tariau: „Klausykite jūs, Jo-
kūbo vadai, Izraelio namų kuni-
gaikščiai! Ar ne jūsų reikalas žinoti,
kas teisinga?
2 Tačiau jūs nekenčiate gero, o my-
lite pikta; nulupate odą nuo mano
žmonių ir mėsą nuo jų kaulų.
3 Jūs ėdate mano tautos kūną, nulu-
pate jiems odą, sulaužote jų kaulus
ir sukapojate į gabalus kaip puodui,
kaip mėsą katilui."
4 Tada jie šauksis Viešpaties, bet Jis
neatsakys jiems. Jis paslėps savo
veidą nuo jų, nes jie elgėsi piktai.
5 Taip sako Viešpats apie pranašus,
kurie suvedžioja mano tautą: „Jei jie

14 Joz 15,44; 2 Sam 8,2
15 Joz 15,44; 2 Krn 11,7
16 2 Kar 17,6; Job 1,20; Rd 4,5; Am 7,11.17; Mch 4,10

2 SKYRIUS
1 Oz 7,6.7
2 Iz 5,8
3 Iš 20,5; Jer 8,3; Am 3,1.2; Am 5,13
4 2 Sam 1,17
10 Kun 18,25; Įst 12,9
11 Jer 5,30.31; 2 Tim 4,3.4
12 Jer 31,10; Ez 36,37; Mch 4,6
13 Iz 52,12; Oz 3,5

3 SKYRIUS
1 Ps 82,1-5; Jer 5,4.5; Ez 22,27
3 Ps 14,4; Ps 27,2; Ez 11,3.6-7; Sof 3,3
4 Ps 18,41; Pat 1,28; Iz 1,15; Jer 11,11
5 Iz 56,10.11; Jer 6,13; Ez 13,10.18.19; Mt 7,15

turi ką kramtyti dantimis, jie šaukia:
„Taika!“, o tiems, kurie jiems nieko
neduoda, jie skelbia karą.
6 Todėl jums užeis naktis, kad ne-
turėtumėte regėjimų, ir tamsa, kad
negalėtumėte burti. Saulė nusileis
pranašams, jų dienos aptems.
7 Tada regėtojai bus sugėdinti ir
būrėjai sutriks. Jie visi užsičiaups,
nes nebus atsakymo iš Dievo.“
8 Tačiau aš esu pilnas jėgos iš Vieš-
paties dvasios, teisybės bei drąsos
skelbti Jokūbui jo nusikaltimą ir
Izraeliui jo nuodėmę.
9 Klausykite, meldžiu jus, Jokūbo
namų vadai, Izraelio namų kuni-
gaikščiai, kurie paminate teisingu-
mą ir iškraipote tiesą,
10 kurie statote Sioną krauju ir Jeru-
zalę neteisybe!
11 Jos vadai teisia už kyšius, kunigai
moko už atlygį, pranašai pranašauja
už pinigus, tačiau jie pasikliauja
Viešpačiu ir sako: „Argi Viešpaties
nėra tarp mūsų? Nelaimė mūsų
neužklups!“
12 Dėl jūsų kaltės Sionas bus ariamas
laukas, Jeruzalė pavirs griuvėsiais,
o šventyklos kalnas apaugs mišku.

4 Paskutinėmis dienomis Viešpa-
ties namų kalnas bus įtvirtintas
kaip aukščiausias kalnas. Jis iškils
aukščiau nei kalvos, tautos plūs į jį.
2 Daug tautų ateis ir sakys: „Ateiki-
te, eikime visi į Viešpaties kalną ir
į Jokūbo Dievo namus, kad Jis mus
mokytų savo kelių ir mes vaikš-
čiotume Jo takais!“ Iš Siono išeis
įstatymas, o Viešpaties žodis – iš
Jeruzalės.
3 Jis teis daugelį tautų, sudraus toli
esančias galingas tautas. Tada jos
perkals savo kardus į noragus ir
ietis į pjautuvus. Tauta nebekels
kardo prieš tautą ir jie nebesimokys
kariauti.
4 Kiekvienas saugiai sėdės po savo
vynmedžiu ir po savo figmedžiu,
niekieno negąsdinamas, nes karei-
vijų Viešpats taip kalbėjo.
5 Nes kiekviena tauta gyvena savo
dievo vardu, tačiau mes gyvensime
Viešpaties, savo Dievo, vardu visa-
dos ir per amžius.
6 „Tą dieną, – sako Viešpats, – Aš
surinksiu iš tremties raišuosius,
išblaškytuosius ir tuos, kuriuos
varginau.
7 Aš padarysiu raišuosius likučiu,
toli išsklaidytuosius – galinga tauta.
Viešpats bus jų karalius Siono kalne
per amžius.
8 Tu, kaimenės bokšte, Siono dukters
tvirtove, tau bus sugrąžinta ankstes-
nė valdžia, Jeruzalės dukrai sugrįš
karalystė!“
9 Kodėl dabar taip garsiai šauki? Ar
neturi karaliaus? Ar tavo patarėjas
pražuvo? Skausmai suėmė tave lyg
gimdyvę.
10 Raitykis ir dejuok iš skausmo kaip
gimdyvė, Siono dukra! Tu turėsi
palikti miestą ir gyventi atvirame
lauke, tu nueisi iki Babilono. Ten tu
būsi išgelbėta, nes Viešpats išpirks
tave iš priešo rankos.
11 Susirinkusios prieš tave tautos
sako: „Ji tebūna išniekinta, tegul
žiūri mūsų akys į Sioną!“
12 Bet jos nežino Viešpaties minčių
ir nesupranta Jo sprendimų. Jis jas
surinks kaip pėdus į klojimą.
13 Siono dukra, pakilk ir kulk. Aš pa-

6 Iz 8,20-22; Iz 29,10-12; Jer 23,33-40; Ez 13,23
7 Am 8,11
8 Iz 58,1
10 Jer 22,13. 17; Ez 22,27; Hab 2,12
11 Iz 1,23; Iz 48,2; Jer 6,13; Jer 7,4; Mch 7,3
12 Ps 79,1; Jer 9,11; Jer 26,18; Mch 4,1.2

4 SKYRIUS
1 Iz 2,2-4; Ez 17,22; Dan 2,28; Dan 10,14; Oz 3,5
3 Ps 72,7; Iz 2,4; Jl 3,10
4 1 Kar 4,25; Zch 3,10
5 Zch 10,12
6 Ps 147,2; Ez 34,16
7 Iz 9,6; Iz 24,23; Mch 2,12; Lk 1,33; Apr 11,15
9 Iz 13,8; Jer 8,19; Jer 30,6
10 2 Km 36, 20; Ezr 1,1-3; Ezr 2,1; Ps 18,17; Iz 45,13; Am 5,27; Mch 7,8-12
11 Rd 2,16; Abd 1,12
12 Iz 21,10; Iz 55,8.9
13 Iz 18,7; Iz 41,15; Jer 51,33; Dan 2,44; Zch 4,14; Zch 12,1-8; Zch 14,14

darysiu tavo ragą geležinį, o kanopas
varines. Tu sutriuškinsi daug tautų,
pašvęsi Viešpačiui, viso pasaulio
valdovui, jų grobį ir jų turtus.

5 Dabar surink kariuomenę, kad
kariautų su priešu, kuris apgulė
mus. Priešas trenks į veidą Izraelio
teisėjui!
2 O tu, Efrata – Betliejau, nors esi
mažas tarp Judo tūkstančių, bet iš
tavęs kils Tas, kuris bus valdovas
Izraelyje. Jo kilmė siekia pradžios
laikus, amžinybės dienas.
3 Jis atiduos juos į vergiją, kol gim-
dančioji pagimdys. Tada Jo brolių
likutis sugrįš į Izraelį.
4 Jis stovės ir ganys juos Viešpaties
galia ir didingu Viešpaties, savo
Dievo, vardu. Jie saugiai gyvens,
nes Jis bus didis iki žemės pakraš-
čių.
5 Jis bus taika. Kai asirai įžengs į
mūsų kraštą ir įeis į mūsų rūmus,
mes pastatysime prieš juos septynis
ganytojus ir aštuonis kunigaikščius.
6 Jie nuniokos Asirijos kraštą kardu,
įžengs pro Nimrodo šalies vartus.
Taip Jis išlaisvins mus, asirams
įsiveržus į mūsų kraštą.
7 Jokūbo likutis tarp daugelio tautų
bus kaip rasa, kuri ateina iš Viešpa-
ties, kaip lietus augalams, kuris nieko
nelauks iš žmonių ir nedės vilčių į
žmonių sūnus.
8 Jokūbo likutis tarp tautų, tarp dau-
gybės giminių, bus kaip liūtas tarp
laukinių žvėrių, kaip jaunas liūtas
avių bandoje, kuris įsibrovęs mindo,
drasko, ir niekas negali išgelbėti.
9 Tu pakelsi savo ranką prieš pri-
spaudėjus, ir visi tavo priešai žus!
10 „Tą dieną, – sako Viešpats, – Aš
išnaikinsiu tavo žirgus, sudaužysiu
kovos vežimus;
11 sunaikinsiu miestus krašte ir su-
griausiu tvirtoves;
12 išnaikinsiu burtininkus tavo kraš-
te, ir nebebus tavyje žynių.
13 Aš išnaikinsiu jūsų drožinius ir
statulas, kad nebegarbintumėte savo
rankų darbų;
14 išrausiu giraites tavo krašte ir nu-
siaubsiu miestus.
15 Užsirūstinęs ir įtūžęs atkeršysiu
tautoms, kurios manęs neklausė.“

6 Klausykite, ką sako Viešpats: „Su-
sirinkite, bylinėkitės kalnų aki-
vaizdoje, kalvos tegirdi jūsų balsą!“
2 Girdėkite, kalnai, Viešpaties bylą,
jūs, tvirtieji žemės pamatai, nes
Viešpats bylinėsis su savo tauta,
teisis su Izraeliu:
3 „Mano tauta, ką tau padariau ir
kuo nuvarginau? Paliudyk prieš
mane.
4 Aš juk išvedžiau tave iš Egipto
šalies, iš jos vergijos išpirkau tave;
pasiunčiau tavo priekyje Mozę, Aa-
roną ir Mirjamą.
5 Mano tauta, atsimink, ką buvo
sumanęs Balakas, Moabo karalius,
ir ką jam atsakė Bileamas, Beoro sū-
nus. Pagalvok, kas vyko nuo Šitimų
iki Gilgalo, kad pažintum Viešpaties
teisumą.“
6 Kuo nešinam man ateiti pas Vieš-
patį, nusilenkti aukštybių Dievui?
Ar ateiti Jo akivaizdon su degina-
mosiomis aukomis, su metiniais
veršiais?
7 Ar Viešpats priims tūkstančius
avinų ir daugybę aliejaus upių? O

5 SKYRIUS
1 1 Kar 22,24; Job 16,10; Rd 3,30; Mt 27,30; Mk 15,19
2 Pr 35,19; Pr 48,7; Pr 49,10; Iš 18,25; Rūt 4,11; Ps 90,2; Iz 9,6; Iz 11,1; Mt 2,6; Lk 2,4.11; Jn 1,1; Jn 7,42
3 Oz 11,8; Mch 4,7.10; Mch 7,18
4 Ps 72,8; Iz 40,11; Iz 49,9; Iz 52,13; Ez 34,13-15.23.24; Mch 7,14; Zch 9,10; Lk 1,32
5 Iz 9,6; Lk 2,14; Ef 2,14; Kol 1,20
6 Pr 10,8-11; Iz 14,25
7 Įst 32,2; Mch 5,3
8 Sk 24,9
10 Įst 17,16; Iz 2,7; Iz 22,18; Zch 9,10
12 Iz 2,6
13 Iz 2,8; Zch 13,2
15 2 Tes 1,8

6 SKYRIUS
2 Ps 50,1.4; Iz 1,18
3 Iz 43,22.23; Jer 2,5.31
4 Įst 4,20
5 Sk 22,5.6; Sk 25,1; Joz 2,1; Joz 3,1; Ts 5,11
7 2 Kar 16,3; Job 29,6; Iz 1,11

gal man atiduoti savo pirmagimį už
nusikaltimus, savo kūno vaisių už
savo nuodėmę?
8 Tau, žmogau, Jis pasakė, kas gera ir
ko Viešpats reikalauja iš tavęs: teisin-
gai elgtis, būti gailestingam ir nuo-
lankiai gyventi Dievo akivaizdoje.
9 Viešpaties balsas šaukia miestui
(išmintinga yra bijotis Tavo vardo):
„Klausykite skeptro ir To, kuris jį
paskyrė!
10 Ar dar tebėra nedorėlio namuose
nedorybės turtai ir pasibjaurėtinai
sumažintas saikas?
11 Ar laikyti nekaltais tuos, kurie
naudoja neteisingas svarstykles ir
apgaulingus svarsčius?
12 Turtuoliai pilni smurto, gyvento-
jai kalba melą, jų liežuviai apgau-
dinėja.
13 Taigi ir Aš tave, Izraeli, sumuš-
damas bausiu ir suniokosiu dėl tavo
nuodėmių!
14 Tu valgysi, bet nepasisotinsi – lik-
si alkanas. Ką sutaupysi, to neturėsi,
o jei ką išsaugosi – atiduosiu kardui.
15 Tu sėsi, bet nepjausi; spausi aly-
vas, bet nesitepsi aliejumi; spausi
vynuoges, bet negersi vyno.
16 Jūs vykdote Omrio nuostatus ir
elgiatės kaip Ahabo namai, gy-
venate pagal jų patarimus. Todėl
sunaikinsiu tave, o tavo gyventojai
taps pajuoka. Jūs kentėsite mano
tautos paniekinimą.“

7 Vargas man! Aš esu kaip žmo-
gus, kuris, nuskynus vasaros
vaisius, nurinkus vynuogių liku-
čius, neberanda jokios kekės pa-
valgyti nė nunokusių figų, kurias
taip mėgstu.

8 Pr 18,19; Įst 10,12
11 Oz 12,7
12 Jer 9,2-6.8; Mch 2,1.2
13 Kun 26,16
14 Kun 26,16
15 Am 5,11
16 1 Kar 16, 25.26; Iz 25,8; Oz 5,11

7 SKYRIUS
1 Iz 17,6; Iz 28,4
2 Iz 57,1; Hab 1,15
3 Mch 3,11
4 Ez 2,6
5 Įst 28,56; Jer 9,4
6 Mt 10,36
7 Iz 25,9
8 Pat 24,16.17
9 Jer 50,34; Rd 3,39.40
10 Ps 35,26; Ps 42,3
11 Am 9,11
12 Iz 11,16; Iz 19,23-25
13 Jer 21,14
14 Iz 37,24

2 Dingo geri žmonės žemėje, nebėra
dorų žmonių. Jie visi tykoja kraujo,
spendžia broliui pinkles.
3 Jų rankos yra stropios pikta daryti.
Kunigaikštis ir teisėjas reikalauja do-
vanų, o turtuolis reiškia savo nedorus
norus. Taip jie iškraipo teisingumą.
4 Geriausias iš jų yra kaip usnis, o
doriausias – kaip erškėčių tvora. Tavo
sargų pranašauta aplankymo diena
ateina; juos užklups sumaištis.
5 Netikėkite artimu, nepasitikėkite
draugu! Saugok savo burnos duris
nuo tos, kuri guli prie tavo šono.
6 Sūnus niekina tėvą, duktė sukyla
prieš motiną, marti prieš anytą; žmo-
gaus priešai yra jo paties namiškiai.
7 O aš ieškosiu Viešpaties, lauksiu
savo išgelbėjimo Dievo! Mano Die-
vas išklausys mane.
8 Nesidžiauk, mano prieše! Nors
suklupau – atsikelsiu, nors sėdžiu
tamsoje – Viešpats yra mano šviesa.
9 Viešpaties rūstybę kęsiu, nes Jam
nusidėjau. Jis išspręs mano bylą ir
bus man teisingas – Jis išves mane į
šviesą ir aš matysiu Jo teisumą.
10 Mano priešai tai matys ir bus
sugėdinti tie, kurie sakė: „Kur yra
Viešpats, tavo Dievas?“ Aš matysiu
juos sutryptus gatvių purve.
11 Ateina dienos tavo sienoms atsta-
tyti, dienos tavo riboms praplėsti.
12 Tą dieną ateis pas tave iš visur:
nuo Asirijos iki Egipto, nuo Tyro iki
Eufrato, nuo jūros iki jūros ir nuo
kalno iki kalno.
13 Tačiau kraštas bus nusiaubtas dėl
jo gyventojų, dėl jų darbų vaisiaus.
14 Ganyk savo tautą savo lazda,
savo paveldo avis, kurios vienišos
gyvena Karmelio miške. Tegul jos

ganosi Bašano ir Gileado vešliuose
laukuose kaip senomis dienomis.
15 Parodysiu jums nuostabių dalykų,
kaip jums išeinant iš Egipto krašto.
16 Tautos, tai matydamos, susigės dėl
savo jėgos: užsidengs ranka burnas
ir jų ausys apkurs.
17 Jos ris dulkes kaip gyvatės, kaip
žemės kirmėlės išlįs iš savo skylių.
Jos bijos Viešpaties, mūsų Dievo, ir
drebės dėl Tavęs.
18 Kur yra toks Dievas kaip Tu, ku-
ris atleidžia kaltę savo išrinktosios
tautos likučiui? Jis nerūstauja per
amžius, nes Jam patinka gailestin-
gumas.
19 Jis vėl atsigręš ir pasigailės mūsų,
sunaikins nusikaltimus ir paskan-
dins jūros gelmėse visas mūsų
nuodėmes.
20 Tu parodysi ištikimybę Jokūbui
ir gailestingumą Abraomui, kaip
su priesaika pažadėjai mūsų tėvams
senomis dienomis.

15 Iš 34,10; Ps 68,22; Ps 78,12
16 Job 21,5; Iz 26,11
17 Ps 18,45; Iz 49,23; Jer 33,9
18 Iš 15,11; Iš 34,6.7.9; Ps 103,8. 9.13; Ez 33,11; Mch 4,7
20 Ps 105,9; Lk 1,72.73

NAHUMO
PRANAŠYSTĖ

1 Sprendimas Ninevei. Nahumo
Elkošiečio regėjimo knyga.
2 Dievas yra pavydus ir Viešpats
keršija. Viešpats keršija ir yra įtū-
žęs. Viešpats atkeršys savo prieši-
ninkams ir nepasigailės savo priešų.
3 Viešpats yra lėtas pykti ir didis
savo galia, Viešpats baudžia nusi-
kaltėlį. Jis ateina viesulu ir audra,
debesys yra Jo kojų dulkės.
4 Jis sudraudžia jūrą, padaro ją
sausuma ir visas upes išdžiovina.
Sunyksta Bašanas bei Karmelis ir
Libano žiedas nuvysta.
5 Kalnai dreba prieš Jį, kalvos tirps-
ta. Žemė ir visa, kas joje gyvena,
ištirpsta Jo akivaizdoje.
6 Kas gali atsilaikyti prieš Jo pyktį
ir kas gali ištverti Jo rūstybės įkarš-
tį? Jo rūstybė išsilieja kaip ugnis,
Jis išvarto uolas.
7 Viešpats yra geras, Jis – tvirtovė
nelaimės metu. Jis pažįsta tuos,
kurie Juo pasitiki.
8 Bet kaip galingas tvanas Jis su-
naikins šią vietą, tamsa persekios
Jo priešus.
9 Kodėl susimokėte prieš Viešpatį?
Jis visiškai sunaikins jus, ir nelaimė
nebepasikartos.
10 Jie susipynę kaip erškėčiai, girti
kaip girtuokliai, jie sudegs kaip
sausos ražienos!
11 Iš tavęs kilo tas, kuris planuoja
pikta prieš Viešpatį, – nedoras
patarėjas.
12 Taip sako Viešpats: „Nors jie
tvirti ir gausūs, jie bus sunaikinti
ir pradings. Nors varginau tave, bet
daugiau tavęs nebevarginsiu.
13 Dabar sulaužysiu jungą, nuimsiu
ir sutraukysiu tavo pančius.“
14 Viešpats apie tave sako: „Tavo
vardas nebebus minimas! Aš tavo

1 SKYRIUS
2 Iš 20,5
3 Iš 34,6.7; Job 9,4; Ps 18,17
4 Iz 33,9; Mt 8,26
6 Mal 3,2
7 Jer 33,11; 2 Tim 2,19
9 1 Sam 3,12; Ps 2,1; Nah 1,11
10 2 Sam 23, 6; Iz 5,24; Iz 10,17; Iz 56,12; Mch 7,4; Nah 3,11; Mal 4,1
12 Iz 10,16-19.33.34
14 Ez 32,22. 23; Nah 3,6

šventyklų dievus – drožtus ir lietus –
sunaikinsiu, o tau paruošiu kapą, nes
netekai garbės.“
15 Štai kalnuose kojos nešančiojo
gerą žinią, skelbiančiojo taiką. Ju-
dai, švęsk šventes ir ištesėk įžadus,
nes per tave nebevaikščios nedorė-
lis; jis visiškai sunaikintas!

2 Tas, kuris daužo į gabalus, atei-
na prieš tave. Budėk, stebėk ke-
lią, pasiruošk, sukaupk visas jėgas!
2 Viešpats atgaivins Jokūbo ir Izrae-
lio didybę, nors priešai juos nusiau-
bė ir jų vynmedžių šakeles sulaužė.
3 Jo galiūnų skydai raudoni, karių
apranga skaisčiai raudonos spalvos.
Kovos vežimai žibės kaip ugnis,
siūbuos iečių miškas.
4 Kovos vežimai siautės gatvėse,
jie dardės vienas prieš kitą plačiais
keliais: jie atrodys kaip deglai ir lėks
kaip žaibai.
5 Jis šauks savo drąsiuosius, jie
skubės klupdami, veršis prie sienos,
gynyba jau paruošta.
6 Upių vartai bus atverti, rūmai
užimti.
7 Karalienė bus vedama į nelaisvę, o
jos tarnaitės dejuos kaip balandžiai
ir mušis į krūtinę.
8 Ninevė yra kaip senas tvenkinys,
iš kurio ištekės vanduo. Jie šauks:
„Sustokite, sustokite!“, bet niekas
neatsigręš.
9 Plėškite sidabrą, plėškite auksą!
Čia turtų daugybė, nėra jiems galo!
10 Ji tuščia, išplėšta ir sunaikinta.
Širdis alpsta, keliai dreba, visų vei-
dai iš baimės papilkėję.
11 Kur liūto buveinė, kur jaunų liūtų

15 Iz 29,7.8; Iz 40,9; Iz 52,7; Rom 10,15

2 SKYRIUS

9 Ez 7,19

10 Jl 2,6

11 Job 4,10. 11; Ez 19,2-7

12 Iz 10,6; Jer 51,34

13 2 Kar 18, 17-25; 2 Kar 19,9-13. 23; Iz 21,13; Ez 5,8; Nah 3,5

3 SKYRIUS

1 Ez 22,2.3; Ez 24,6-9; Hab 2,12

4 Iz 47,9-12

5 Iz 47,2.3; Nah 2,13

6 Nah 1,14; Hbr 10,33

7 Jer 15,5; Apr 18,10

8 Jer 46,25; Am 6,2

9 Ez 27,10

ola, kur liūtukai, kurie nepažino
baimės?
12 Liūtas plėšė ir smaugė, kad užteko
jo jaunikliams ir liūtėms, jis pripildė
olas ir landas grobio.
13 „Aš esu prieš tave, – sako karei-
vijų Viešpats. – Aš sudeginsiu tavo
kovos vežimus, tavo jaunus liūtus
sunaikins kardas. Tu neteksi grobio,
niekas nebegirdės tavo pasiuntinių
balso.“

3 Vargas kruvinam miestui; jis pil-
nas klastos ir smurto, o plėšimai
jame nesiliauja!
2 Botagų pliaukšėjimas ir ratų bil-
desys! Šuoliais lekia žirgai, darda
kovos vežimai!
3 Raitelis pakelia švytintį kardą ir
blykčiojančią ietį. Daugybė užmuš-
tų, krūvos negyvų, begalės lavonų!
Jie klupinėja, eidami per lavonus.
4 Tai dėl daugybės paleistuvysčių
puikiosios paleistuvės ir žavingos
kerėtojos, kuri apraizgė tautas ir
gimines savo kerais.
5 „Štai Aš esu prieš tave, – sako ka-
reivijų Viešpats. – Aš apnuoginsiu
tave ir sugėdinsiu prieš tautas ir
karalystes;
6 apdrabstysiu tave purvais, iš-
niekinsiu ir padarysiu tave gėdos
stulpu.
7 Kiekvienas, kuris tave matys, trauk-
sis nuo tavęs, sakydamas: „Ninevė
sunaikinta! Kas ją apraudos? Kur
rasiu jai guodėjų?“
8 Ar tu geresnė už No Amono mies-
tą, kuris buvo tarp upių, apsuptas
vandenų, kurio sienos ir pylimai
buvo jūros.
9 Jo stiprybė buvo Etiopija ir Egip-

tas, Putas ir Libija atėjo tau padėti.
10 O vis dėlto jis buvo ištremtas,
pateko nelaisvėn. Jo vaikai buvo
sutraiškyti gatvių kampuose, dėl jo
garbingųjų metė burtą, visi didžiū-
nai buvo sukaustyti grandinėmis.
11 Tu irgi būsi nugirdyta ir paniekin-
ta ieškosi prieglaudos nuo priešų.
12 Visos tavo tvirtovės yra lyg figme-
džiai su ankstyvosiomis figomis;
medžius papurčius, jos krinta į val-
gančiojo burną.
13 Tavo tauta kaip moterys; krašto
vartai bus plačiai priešams atverti,
ugnis suės tavo vartų sijas.
14 Kaupk vandens atsargas apgul-
čiai, sutvirtink savo tvirtoves. Mink
molį, gamink vartų sijas!
15 Ugnis ten praris tave, kardas nai-
kins tave kaip skėriai, nors jūsų pa-
čių būtų daug kaip skėrių ir vikšrų.
16 Nors tavo pirklių yra tiek, kiek
danguje žvaigždžių, jie kaip skėrių
vikšrai išsiners ir nuskris!
17 Tavo valdininkai yra kaip skėriai,
o tavo vadai – kaip didieji žiogai,
kurie sutupia krūmuose šaltą dieną,
o saulei patekėjus, nulekia, ir niekas
nežino, kur jie yra.
18 Asirijos karaliau, tavo ganytojai
snaudžia ir kilmingieji miega, tauta
išsklaidyta kalnuose, nėra kam ją
surinkti.
19 Nėra išgydymo tavo sumuši-
mams, tavo žaizda mirtina. Visi,
išgirdę šią žinią apie tave, ploja
rankomis, nes kas nėra patyręs tavo
nedorybės?

10 Rd 2,19; Oz 13,16; Jl 3,3
11 Nah 1,10
12 Apr 6,12.13
13 Iz 19,16; Jer 51,30
14 Nah 2,1
15 Jl 1,4
16 Apr 18,3.11-19
17 Apr 9,7
18 1 Kar 22,17; Ps 76,5.6; Jer 50,18
19 Rd 2,15; Mch 1,9

HABAKUKO
PRANAŠYSTĖ

1 Regėjimas, kurį matė pranašas
Habakukas.
2 Viešpatie, kaip ilgai aš šauksiu, o Tu
neišklausysi, šauksiu apie smurtą, o
Tu negelbėsi?!
3 Kodėl man leidi patirti nedorybę ir
vargą? Priespauda ir smurtas prieš
mane, visur kyla vaidai ir barniai.
4 Įstatymas nusilpo, į teisingumą ne-
kreipiama dėmesio, nedorėlis apsuka
teisųjį, teisme priimami neteisingi
sprendimai!
5 „Dairykitės tarp tautų ir įsidė-
mėkite, didžiai stebėkitės, nes jūsų
dienomis taip padarysiu, kad jūs
netikėsite, jei jums kas apie tai pa-
sakotų.
6 Aš sukelsiu chaldėjus, piktą ir
karštą tautą, kuri žygiuos per kraštą,
siekdama užimti jai nepriklausan-
čias žemes.
7 Tai žiauri ir baisi tauta, jie patys
nusprendžia, kas teisu ir garbinga.
8 Jų žirgai greitesni už leopardus. Jie
plėšresni negu vilkai vakaro prie-
blandoje. Raiteliai pasklis, jie atjos iš
toli, jie skris kaip erelis prie grobio.
9 Jie visi siekia smurto, jų veidai
kaip svilinantis rytų vėjas, jie semia
belaisvius kaip smėlio smiltis.

1 SKYRIUS
2 Job 21,5-16; Rd 3,8; Mch 2,1.2; Mch 3,1-3
4 Jer 12,1
5 Iz 29,14; Ez 12,22-28
6 Įst 28,49.50; 2 Kar 24,2; 2 Km 36,17; Jer 4,11-13; Ez 7,24; Ez 21,31; Mch 4,10
8 Job 9,26; Job 39,29.30; Jer 4,13; Rd 4,19; Ez 17,3;

10 Jie tyčiojasi iš karalių, niekina ku-
nigaikščius. Jie šaiposi iš tvirtovių,
supylę pylimus, jie jas paima.
11 Jie traukia tolyn kaip vėjas, viską
nualina. Jiems dievas – jų jėga."
12 Argi Tu nesi amžinasis Viešpats,
mano Dieve, mano Šventasis? Mes
nemirsime! Viešpatie, Tu juos pa-
skyrei teismui, galingasis Dieve, Tu
juos paruošei bausmei.
13 Tavo akys tyros, jos negali matyti
pikto, negali žiūrėti į neteisybę. Ko-
dėl ramiai stebi piktadarius ir tyli,
kai nedorėlis praryja teisesnį už save?
14 Tu padarei žmones kaip jūros
žuvis, kaip kirmėles, kurios neturi
valdovo.
15 Jie iškelia juos meškere, ištraukia
savo tinklu, surenka bradiniu; todėl
jie patenkinti džiaugiasi.
16 Jie aukoja tinklui ir smilko bra-
diniui, nes dėl jų grobis gausus ir
maistas geras.
17 Argi jie nuolat tuštins tinklus ir
žudys tautas be pasigailėjimo?

2 Aš stovėsiu sargyboje, pakilsiu
į bokštą ir stebėsiu, ką Viešpats
man kalbės ir ką man atsakyti, kai
esu baramas.
2 Viešpats atsakydamas man tarė:
„Užrašyk regėjimą aiškiai ant plokš-
čių, kad jį galėtų perskaityti prabė-
gantis.
3 Regėjimas yra skirtam laikui, bet
galiausiai jis kalbės ir nemeluos.
Jei jis uždelstų – lauk, nes jis tikrai
išsipildys ir nevėluos.
4 Pasipūtėlio siela nėra dora, bet tei-
susis gyvens savo tikėjimu.
5 Kaip vynas yra apgaulingas, taip
išdidus žmogus – besotis. Jo gerklė

Oz 8,1; Mt 24,28; Lk 17,37
11 Dan 5,4
12 Įst 33,27; Ps 90,2; Ps 93,2; Iz 10,5-7; Jer 25,9; Mal 3,5.6
16 Įst 8,17
2 SKYRIUS
1 Iz 21,8.11
2 Iz 8,1
3 Ps 27,13.14; Ez 12,24.25; Dan 8,17.19; Dan 10,14; Hbr 10,37.38; Jok 5,7.8; 2 Pt 3,9
4 Jn 3,36; Rom 1,17; Hbr 10,38
5 Pat 27,20; Pat 30,16; Iz 5,11-15
6 Mch 2,4
8 Iz 33,1; Jer 27,7; Ez 39,10; Zch 2,8
9 Jer 49,16; Abd 1,4
15 Oz 7,5

kaip mirusiųjų buveinė, nepasotina-
ma kaip mirtis, jis pavergia tautas ir
gimines.
6 Argi jie nekurs pašaipių priežodžių
bei užuominų ir nesugalvos patarlių
apie jį: „Vargas tam, kuris daugina
tai, kas ne jo. Kaip ilgai tai tęsis? Tu
apkrauni save daugybe pasižadėjimų."
7 Ar nepabus ir nepakils tie, kurie
apiplėš tave, ar neprivers tavęs dre-
bėti? Tada tu tapsi jiems grobiu.
8 Kadangi tu apiplėšei daug tautų,
dabar tave apiplėš visos likusios
tautos – dėl pralieto kraujo ir pada-
ryto smurto miestams ir visiems jų
gyventojams.
9 Vargas tam, kuris godžiai siekia
neteisingo pelno savo namams, kad
susuktų lizdą aukštybėje, kad apsi-
saugotų nuo nelaimės!
10 Tu užtraukei gėdą savo namams,
naikindamas tautas, ir nusidėjai
prieš savo sielą!
11 Akmuo iš sienos šauks, o medinės
sijos jam atsakys:
12 „Vargas tam, kuris stato miestą
krauju ir įtvirtina neteisybe."
13 Ar tai ne kareivijų Viešpaties valia,
kad tautos dirbtų ugniai ir giminės
vargtų veltui?
14 Žemė bus pilna Viešpaties šlovės
pažinimo kaip jūra pilna vandens.
15 Vargas tam, kuris pila savo arti-
mui, ragindamas jį gerti, ir taip jį nu-
girdo, kad galėtų matyti jo nuogumą.
16 Tu prisipildei gėdos vietoj garbės.
Dabar gerk ir tu, ir tavo gėda tebūna
atidengta. Viešpats siunčia tau gėdos
ir pažeminimo taurę.
17 Tave užgrius Libanui padarytas
smurtas ir gyvulių grobimas gąsdins

tave dėl žmonių kraujo ir kraštui,
miestams bei visiems jų gyvento-
jams padaryto smurto.
18 Kokia nauda iš drožinio, kurį dro-
žėjas padarė? Ar iš lieto atvaizdo,
melų mokytojo, kuriuo pasitiki jo ga-
mintojas, darantis nebylius stabus?
19 Vargas tam, kuris sako medžiui:
„Pabusk!“, nebyliam akmeniui: „Pa-
kilk ir pamokyk!“ Tiesa, jis aptrauk-
tas auksu ir sidabru, tačiau jame nėra
alsavimo.
20 Bet Viešpats yra savo šventykloje,
tenutyla visas pasaulis prieš Jį!“

3

3 Pranašo Habakuko malda:
2 „Viešpatie, girdėjau tavo kalbą ir
nusigandau. Viešpatie, atnaujink
savo darbą šiais laikais, padaryk jį
žinomą dabar, rūstaudamas prisi-
mink gailestingumą.
3 Dievas atėjo iš Temano, Šventa-
sis – nuo Parano kalno. Jo šlovė
uždengė dangų ir žemė buvo pilna
Jo gyriaus.
4 Spinduliuojančioje šviesoje Jis
pasirodė. Iš Jo rankų tvieskė šviesos
spinduliai – Jo paslėpta galybė.
5 Pirma Jo ėjo maras, degančios ang-
lys po Jo kojomis.
6 Jis sustojo ir išmatavo žemę. Jis pa-
žvelgė – išsigando tautos, susvyravo
amžinieji kalnai, nusilenkė kalvos.
Jo keliai amžini.
7 Aš mačiau nelaimės ištiktas Kuša-
no palapines, drebančias palapinių
uždangas Midjano krašte.
8 Viešpatie, ar upės sukėlė Tavo kerš-
tą, ar srovės uždegė Tavo rūstybę, ar

20 Sof 1,7; Zch 2,13

3 SKYRIUS

6 Nah 1,5

10 Iš 14,22

11 Joz 10,12-14

15 Ps 77,19; Hab 3,8

16 Ps 119,120

18 Iz 41,16; Iz 61,10

19 Įst 32,13; Įst 33,29; 2 Sam 22,34; Ps 18,33

jūra sužadino įtūžį, kad Tu važiavai
žirgais ir išgelbėjimo vežimais?
9 Tavo lankas buvo apnuogintas, kaip
buvai prisiekęs gentims. Tu išraižei
žemę upėmis.
10 Tave pamatę sudrebėjo kalnai,
liejosi vanduo, gelmės balsas pasi-
girdo, ir ji kėlė rankas į aukštybes.
11 Saulė ir mėnulis sustojo, kai pa-
sipylė Tavo šviečiančios strėlės ir
suspindo ietys.
12 Įtūžęs Tu ėjai per žemę, užsirūsti-
nęs trypei tautas.
13 Tu išėjai gelbėti savo tautos, gelbėti
savo pateptojo; Tu sutrupinai nedorė-
lių namų galvą, apnuoginai juos nuo
pamatų iki kaklo.
14 Tu pervėrei jo paties strėlėmis jo
karius, kai jie kaip audra ėjo išblaš-
kyti manęs, džiūgaudami, kad galės
slaptoje praryti vargšą.
15 Tu su savo žirgais perėjai jūrą
galingų vandenų paviršiumi.
16 Man tai girdint, drebėjo mano
kūnas, virpėjo lūpos, išgirdus balsą.
Skausmas palietė kaulus, buvau labai
sukrėstas. Aš ramus laukiu bausmės
tiems, kurie užpuolė mano tautą.
17 Nors figmedis nežydėtų ir nebūtų
vaisių ant vynmedžių ir alyvmedžių,
nors laukai neduotų derliaus, garduo-
se dingtų avys bei ožkos ir nebūtų
gyvulių tvartuose,
18 tačiau aš džiaugsiuosi Viešpačiu,
džiūgausiu savo išgelbėjimo Dievu!
19 Viešpats Dievas yra mano stipry-
bė. Jis padarys mano kojas kaip elnių
ir leis man pasiekti aukštumas.“
*Muzikos vadovui. Styginiais instru-
mentais.*

SOFONIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpaties žodis buvo suteiktas
Sofonijui, sūnui Kušio, sūnaus
Gedalijos, sūnaus Amarijos, sūnaus
Ezekijo, viešpataujant Judo karaliui
Jošijui, Amono sūnui.
2 „Aš pašalinsiu visa nuo žemės
paviršiaus, – sako Viešpats, –
3 pašalinsiu žmones ir gyvulius, pa-
šalinsiu padangių paukščius ir jūros
žuvis, suklupimo akmenis ir nedo-
rėlius; Aš sunaikinsiu žmones nuo
žemės paviršiaus, – sako Viešpats. –
4 Aš pakelsiu savo ranką prieš Judą
ir prieš visus Jeruzalės gyventojus,
išnaikinsiu Baalo likučius ir kartu
su juo stabų kunigus;
5 ir tuos, kurie ant stogų garbina
dangaus kareiviją, ir tuos, kurie,
garbindami Viešpatį, prisiekia
Melechu,
6 ir tuos, kurie, nusisukę nuo Vieš-
paties, Jo neieško ir net nesiteirauja
apie Jį.“
7 Nutilkite Viešpaties Dievo aki-
vaizdoje. Viešpaties diena arti.
Viešpats paruošė auką, pakvietė
svečius.
8 „Viešpaties aukojimo dieną Aš
nubausiu kunigaikščius, karaliaus
vaikus ir visus, kurie dėvi svetim-
šalių drabužius.
9 Tą dieną nubausiu visus, kurie šoka
per slenkstį, savo valdovo namus
pripildo smurto ir apgaulės.
10 Tą dieną, – sako Viešpats, – pa-
galbos šauksmas sklis nuo Žuvų
vartų, raudojimas iš antrojo kvartalo
ir baisus klyksmas nuo kalvų!
11 Raudokite, Machtešo gyventojai,
nes sunaikinti visi prekybininkai,
pražuvo sidabro keitėjai.
12 Aš su žibintais ieškosiu po visą Je-
ruzalę ir nubausiu tuos, kurie sėdi ant
savo mielių, o širdyje mano: „Viešpats
nedarys nei gera, nei pikta.“
13 Jų turtas bus išplėštas ir namai
liks tušti. Jie pasistatys namus, bet
negyvens juose, užveis vynuogynų,
bet negers jų vyno.
14 Viešpaties didžioji diena arti ir
skubiai artėja. Jau girdimas Vieš-
paties dienos garsas. Tada graudžiai
verks net karžygiai!
15 Ta diena – rūstybės diena, diena
vargo ir suspaudimo, diena nelaimės
ir sunaikinimo, diena tamsos ir sute-
mų, diena debesų ir miglos,
16 diena trimito ir kovos šūksnių
prieš sutvirtintus miestus ir aukštus
bokštus.
17 Aš varginsiu žmones, jie vaikščios
kaip akli, nes nusidėjo Viešpačiui,
jų kraujas bus pralietas kaip dulkės,
jų kūnai bus išmesti kaip mėšlas.“
18 Nei sidabras, nei auksas neišgel-
bės jų Viešpaties rūstybės dieną, Jo
pavydas lyg ugnis sunaikins visą
kraštą ir visus jo gyventojus.

2 Susirinkite, taip, susirinkite, ne-
mėgstama tauta,
2 kol dar nepriimtas sprendimas,

1 SKYRIUS
1 2 Kar 22,1.2; 2 Km 34,1-33; Jer 1,2; Jer 22,11
2 Jer 8,13
3 Oz 4,3
4 2 Kar 23,4.5; Oz 10,5
5 Kun 18,21; Joz 23,7; 1 Kar 11,5; 2 Kar 23,12; Jer 19,13; Jer 49,1
6 Iz 1,4; Jer 2,13; Oz 7,7
7 Įst 28,26; Iz 13,6; Iz 34,6; Jer 46,10; Ez 39,17-19; Hab 2,20; Zch 2,13
8 Jer 39,6
9 1 Sam 5,5
10 2 Km 33,14; Neh 3,3; Neh 12,39
11 Jok 5,1
12 Ps 94,7; Jer 48,11; Am 6,1
13 Įst 28,39
14 Jer 30,7; Jl 2,1.11
15 Iz 22,5
16 Iz 27,13; Jer 4,19
17 Įst 28,29
18 Ez 7,19

2 SKYRIUS
1 2 Km 20,4; Jl 1,14; Jl 2,16

kol diena nepraėjo kaip pelai, kol
neužgriuvo baisioji Viešpaties rūs-
tybė, kol neatėjo Viešpaties rūstybės
diena!
3 Visi krašto romieji, kurie vykdote
Jo įsakymus, ieškokite Viešpaties,
ieškokite teisumo, ieškokite nuo-
lankumo! Galbūt taip pasislėpsite
Viešpaties rūstybės dieną.
4 Gaza taps negyvenama vieta, o Aš-
kelonas – dykuma. Ašdodo gyven-
tojai bus vidudienį išvaryti, Ekronas
išrautas su šaknimis.
5 Vargas jums, pajūrio gyventojai,
keretų tauta! Viešpaties žodis prieš
jus: „Kanaane, filistinų šalie, Aš su-
naikinsiu tave, liksi be gyventojų.“
6 Pajūrio kraštas taps namais pieme-
nims, avių ganyklomis ir gardais.
7 Pajūris atiteks Judo namų likučiui:
prie jūros jie ganys bandas, o va-
kare ilsėsis Aškelone. Viešpats, jų
Dievas, aplankys juos ir parves jų
ištremtuosius.
8 „Aš girdėjau moabitų plūdimą ir
amonitų piktžodžiavimą, kai jie
plūdo mano tautą ir didžiavosi prieš
jos kraštą.
9 Todėl, kaip Aš gyvas, – sako
kareivijų Viešpats, Izraelio Die-
vas, – Moabas taps kaip Sodoma ir
Amonas – kaip Gomora, piktžolių
laukais bei druskos duobėmis ir ty-
rais per amžius. Mano tautos likutis
juos apiplėš ir pasisavins jų kraštą.“
10 Jie bus nubausti už išdidumą, nes
jie plūdo ir pūtėsi prieš kareivijų
Viešpaties tautą.
11 Baisus bus jiems Viešpats. Jis su-
naikins visus jų krašto dievus, tada
garbins Jį kiekvienas iš savo vietos,
net visos pagonių salos.

3 Ps 76,9; Ps 105,4; Jl 2,14; Am 5,6.14.15
4 Jer 6,4; Jer 47,1.5; Am 1,7.8; Zch 9,5
5 Joz 13,3; Ez 25,15-17
6 Iz 17,2
7 Jer 29,14; Mch 5,7.8; Lk 1,68
8 Jer 48,27; Jer 49,1; Ez 25,3; Am 1,13; Am 2,1-3
9 Įst 29,23; Iz 15,1-9; Jer 48,1-47; Am 1,13
10 Iz 16,6
11 Mal 1,11
12 Ps 17,13; Iz 18,1-7; Ez 30,4.5
13 Iz 10,5-27; Iz 14,24-27; Mch 5,5.6
14 Iz 13,21; Iz 14,23; Iz 34,11; Jer 22,14
15 Iz 47,8; Rd 2,15; Nah 3,19; Apr 18,7

3 SKYRIUS
3 Jer 5,6; Ez 22,27; Hab 1,8
4 Ez 22,26; Oz 9,7; Mal 2,7.8
5 Jer 3,3
7 Pr 6,12; Jer 8,6
8 Pat 20,22; Iz 66,18; Ez 38,14-23; Jl 3,2; Mch 4,12; Mch 7,7; Hab 2,3; Sof 1,18; Mt 25,32

12 Jūs, etiopai, taip pat būsite žudomi
mano kardu.
13 Jis išties savo ranką į šiaurę ir sunai-
kins Asiriją, Ninevę pavers dykyne,
tokia išdžiūvusia kaip dykuma.
14 Ji bus ganykla bandoms ir poilsio
vieta visiems žvėrims. Vanagai ir
apuokai nakvos ant kolonų, jų balsai
girdėsis languose. Slenksčiai bus nu-
niokoti, kedro lentos bus nuplėštos.
15 Džiūgavęs miestas, kuris taip sau-
giai gyveno, galvodamas: „Aš ir
niekas kitas!“ Kuo jis pavirto? Dy-
kyne, gyvulių ganykla. Kiekvienas
praeidamas švilps ir mos ranka.

3 Vargas maištingam, suteptam ir
smurto pilnam miestui!
2 Jis nepakluso balsui, nepriėmė
pamokymų, nepasitikėjo Viešpačiu,
nesiartino prie savo Dievo.
3 Jo kunigaikščiai yra lyg riaumo-
jantys liūtai, teisėjai – lyg vilkai
vakaro sutemose, kurie nė kaulo
nepalieka iki ryto.
4 Jo pranašai lengvabūdžiai ir neiš-
tikimi, jo kunigai suteršė šventyklą
ir laužo įstatymą.
5 Teisus Viešpats yra jame, Jis ne-
daro neteisybės, kas rytą ištikimai
apreiškia savo teisingumą. Tačiau
neteisieji nepažįsta gėdos.
6 „Aš išnaikinau tautas. Jų bokštai su-
griauti, jų gatvės tuščios, niekas jomis
nebevaikšto. Jų miestai nusiaubti, nėra
žmonių juose, nėra gyventojų.
7 Aš tariau: „Tu tikrai bijosi manęs
ir priimsi mano pamokymą“, kad
nesunaikinčiau jų buveinių, kai juos
bausiu. Tačiau jie kėlėsi anksti ir vis
labiau nusikalto.
8 Laukite manęs, – sako Viešpats, –

laukite tos dienos, kai pakilsiu plėšti.
Aš nusprendžiau surinkti tautas,
sutelkti karalystes, išlieti ant jų savo
rūstybę. Mano pavydo ugnis sunai-
kins visą žemę.
9 Tada Aš duosiu tautoms tyrą kalbą,
kad jos visos galėtų šauktis Viešpa-
ties ir vieningai Jam tarnauti.
10 Iš anapus Etiopijos upių ateis mano
išsklaidytieji ir atneš man aukų.
11 Tuomet nebereikės tau gėdytis savo
darbų, kuriais maištavai prieš mane.
Aš pašalinsiu tavo pasipūtėlius, tu ne-
besididžiuosi mano šventajame kalne.
12 Aš paliksiu tavo nuolankiuosius
ir nusižeminusius, kurie pasitikės
Viešpaties vardu.
13 Izraelio likutis elgsis teisingai, vengs
melo ir klastos. Jie gyvens ramiai ir
be baimės."
14 Giedok garsiai, Siono dukra! Šauk,
Izraeli! Linksminkis ir džiūgauk iš
visos širdies, Jeruzalės dukra!
15 Viešpats panaikino tavo nuospren-
dį, pašalino tavo priešus. Viešpats,
Izraelio Karalius, yra su tavimi – tu
nebebijosi pikta.
16 Tą dieną sakys Jeruzalei: „Nebi-
jok!", ir Sionui: „Nenuleisk rankų!"
17 Viešpats, tavo Dievas, esantis
tavyje, yra galingas. Jis išgelbės,
Jis džiaugsis tavimi, nuramins tave
savo meile ir džiūgaus dėl tavęs
giedodamas.
18 „Aš subursiu liūdinčius iškilmin-
gam susirinkimui, tavuosius, kuriems
jo priekaištas buvo našta.
19 Štai tuo metu padarysiu galą vi-
siems, kurie tave engė, saugosiu tave
nuo prispaudėjų, padėsiu raišam,
surinksiu išsklaidytuosius, suteiksiu
jiems gyrių ir šlovę visuose kraštuo-
se, kur jie buvo sugėdinti.
20 Tada, surinkęs jus, parvesiu
namo. Aš suteiksiu jums vardą ir
šlovę tarp visų žemės tautų, kai
parvesiu jūsų ištremtuosius, jums
patiems matant", – sako Viešpats.

9 Iz 19,18; Iz 57,19
10 Ps 68,31; Iz 18,1; Apd 8,27
11 Iz 2,12; Iz 5,15; Mt 3,9
12 Iz 14,32; Zch 13,8.9
13 Iz 10,20-22; Iz 60,21; Ez 34,13-15.28; Mch 4,7; Zch 8,3.16; Apr 14,5
14 Iz 12,6
15 Ez 48,35; Jn 1,49; Apr 7,15
16 Job 4,3; Iz 35,3.4; Hbr 12,12
17 Įst 30,9; Iz 62,5; Iz 65,19; Jer 32,41; Sof 3,5.15
18 Rd 2,6
19 Ez 34,16; Mch 4,6.7
20 Iz 11,12; Ez 28,25; Am 9,14

AGĖJO
PRANAŠYSTĖ

1 Antraisiais karaliaus Darijaus me-
tais, šešto mėnesio pirmą dieną,
Viešpats kalbėjo per pranašą Agėją
Šaltielio sūnui Zerubabeliui, Judo
valdytojui, ir Jehocadako sūnui Jozu-
ei, vyriausiajam kunigui, sakydamas:
2 „Taip sako kareivijų Viešpats: „Žmo-
nės kalba, kad dar neatėjo laikas
atstatyti Viešpaties namus."
3 Tada Viešpats kalbėjo per pranašą
Agėją:
4 „Ar laikas jums gyventi lentomis
apmuštuose namuose, kai šventykla
tebeguli griuvėsiuose?
5 Todėl dabar taip sako kareivijų Vieš-
pats: „Apsvarstykite savo kelius!
6 Jūs daug pasėjate, bet mažai pjau-
nate; valgote, bet nepasisotinate;
geriate, bet troškulio nenumalšina-
te. Jūs apsirengiate, bet nesušylate;
o kas dirba už algą, deda ją į kiaurą
maišą."
7 Taip sako kareivijų Viešpats: „Ap-
svarstykite savo kelius!
8 Eikite į kalnus, parsigabenkite
medžių ir statykite namus. Aš juos
pamėgsiu ir būsiu pašlovintas, – sako
Viešpats. –
9 Jūs tikėjotės daug, o gavote ma-
žai; parsigabenote į namus, o Aš
sunaikinau. Kodėl? – sako kareivijų
Viešpats. – Dėl to, kad mano namai
guli griuvėsiuose, o jūs skubate prie
savo namų.
10 Todėl dangus sulaikė rasą, o žemė
neduoda derliaus.

1 SKYRIUS

1 1 Krn 3,19; 1 Krn 6,15; Ezr 2,2; Ezr 4,24; Ezr 5,1-3; Ezr 6,14; Neh 7,7; Ag 2,10; Zch 1,1.7; Zch 4,6; Zch 6,11; Mt 1,12.13
3 Ezr 5,1
4 2 Sam 7,2
5 Rd 3,40
6 Įst 28,38-40; Oz 8,7; Ag 1,9.10; Ag 2,16.17; Zch 8,10
8 Ezr 3,7
9 Ag 2,16.17
10 Kun 26,19; 1 Kar 8,35; Jl 1,18-20
11 1 Kar 17,1.2; 2 Kar 8,1; Ag 2,17
12 Ezr 5,2
13 Mt 28,20; Rom 8,31
14 2 Krn 36,22; Ezr 1,1; Ezr 5,2.8; Neh 4,6; Ag 2,21

2 SKYRIUS

3 Ezr 3,12.13; Zch 4,10

11 Aš pašaukiau sausrą lygumoms
ir kalnams, javams, vynui, aliejui
ir viskam, kas auga laukuose, gy-
vuliams bei žmonėms ir jų visiems
darbams."
12 Tada Šaltielio sūnus Zerubabelis
ir Jehocadako sūnus Jozuė, vyriau-
siasis kunigas, ir visas tautos likutis
pakluso Viešpaties, savo Dievo, balsui
ir pranašo Agėjo žodžiams, kai Vieš-
pats, jų Dievas, jį siuntė. Ir tauta
bijojo Viešpaties.
13 Agėjas, Viešpaties pasiuntinys,
skelbė tautai Viešpaties žodžius: „Aš
esu su jumis", – sako Viešpats.
14 Viešpats pažadino Šaltielio sūnaus
Zerubabelio, Judo valdytojo, Jeho-
cadako sūnaus Jozuės, vyriausiojo
kunigo, ir tautos likučio dvasią. Jie
atėjo ir ėmėsi darbo prie kareivijų
Viešpaties, savo Dievo, namų
15 šešto mėnesio dvidešimt ketvirtą
dieną, antraisiais karaliaus Darijaus
metais.

2 Septinto mėnesio dvidešimt pirmą
dieną Viešpats vėl kalbėjo per
pranašą Agėją:
2 „Sakyk Šaltielio sūnui Zerubabe-
liui, Judo valdytojui, ir Jehocadako
sūnui Jozuei, vyriausiajam kunigui,
bei tautos likučiui:
3 „Kas iš jūsų yra matę šių namų
pirmykštę šlovę? Kaip jie jums
dabar atrodo? Ar jie neatrodo jums
mažos vertės?

4 Bet būk drąsus, Zerubabeli, – sako
Viešpats. – Būk drąsus, Jozue, Jeho-
cadako sūnau, vyriausiasis kunige!
Būkite drąsūs, visi krašto žmonės!
Dirbkite! Aš esu su jumis, – sako
kareivijų Viešpats. –
5 Kaip jums pažadėjau išeinant iš
Egipto, taip ir dabar mano Dvasia
yra tarp jūsų. Nebijokite!“
6 Nes taip sako kareivijų Viešpats:
„Netrukus Aš dar kartą sudrebinsiu
dangus ir žemę, jūrą ir sausumą.
7 Aš supurtysiu visas tautas ir visų
tautų laukiamasis ateis. Ir Aš pripil-
dysiu šiuos namus šlovės“, – sako
kareivijų Viešpats.
8 „Mano yra sidabras ir mano –
auksas“, – sako kareivijų Viešpats.
9 „Šitų paskutinių namų šlovė bus
didesnė už pirmųjų. Šioje vietoje Aš
suteiksiu ramybę“, – sako kareivijų
Viešpats.
10 Antraisiais Darijaus metais, de-
vinto mėnesio dvidešimt ketvirtą
dieną, Viešpats kalbėjo pranašui
Agėjui:
11 „Taip sako kareivijų Viešpats:
„Pasiklausk kunigų apie įstatymą,
sakydamas:
12 „Jei kas neša pašvęstą mėsą savo
drabužio skverne ir skvernu paliečia
duoną, viralą, vyną, aliejų ar bet
kokį valgį, ar tas maistas tampa
šventas?“ Kunigai atsakė: „Ne.“
13 Agėjas vėl klausė: „Jei kas nors
susitepė, palietęs lavoną, ir paliečia
ką nors iš tų dalykų, ar tai tampa
sutepta?“ Kunigai atsakė: „Taip.“
14 Tada Agėjas tarė: „Tokia yra ši
tauta ir šie žmonės mano akivaizdo-
je, – sako Viešpats. – Ir tokie yra visi
jų rankų darbai, ir tai, ką jie aukoja,
yra sutepta.
15 Ir dabar, meldžiu, stebėkite, kas
vyko iki šios dienos, kai dar nebuvo
padėtas akmuo Viešpaties šventyk-
loje.
16 Jūs ateidavote prie dvidešimties
saikų javų krūvos, o atrasdavote
tik dešimt. Priėję prie spaustuvo
pasisemti penkiasdešimt saikų,
terasdavote dvidešimt.
17 Aš naikinau jūsų darbą sausra,
pelėsiais ir kruša, bet jūs negrįžote
pas mane, – sako Viešpats. –
18 Dabar stebėkite nuo šios dienos,
nuo devinto mėnesio dvidešimt
ketvirtos dienos, kai buvo padėtas
Viešpaties šventyklos pamatas, ir
apsvarstykite.
19 Ar dar yra sėklos aruode? Vyn-
medis, figmedis, granatmedis ir
alyvmedis dar neneša vaisiaus. Bet
nuo šios dienos Aš jus laiminsiu!“
20 Viešpats vėl kalbėjo Agėjui dvide-
šimt ketvirtą mėnesio dieną:
21 „Sakyk Zerubabeliui, Judo val-
dytojui: „Aš sudrebinsiu dangų ir
žemę,
22 nuversiu karalysčių sostus ir
sunaikinsiu pagonių karalysčių
galybę. Aš apversiu kovos vežimus
ir tuos, kurie juose sėdi, žirgai ir
raiteliai kris žemėn, kiekvienas nuo
savo brolio kardo.
23 Tą dieną, – sako kareivijų Vieš-
pats, – paimsiu tave, Zerubabeli,
Šaltielio sūnau, mano tarne, – sako
Viešpats, – ir padarysiu tave ants-
paudo žiedu, nes Aš tave išsirin-
kau“, – sako kareivijų Viešpats.

4 Įst 31,23; 1 Krn 22,13; 1 Krn 28,20; Zch 8,9; Ef 6,10
5 Iš 29,45.46; Neh 9,20; Iz 63,11.14
6 Jl 3,16; Hbr 12,26
7 Pr 49,10; 1 Kar 8,11; Iz 60,7; Zch 2,5; Mal 3,1
9 Ps 85,8.9; Lk 2,14; Jn 1,14; Ef 2,14
11 Kun 10, 10.11; Įst 33,10; Mal 2,7
13 Kun 22,4-6; Sk 19,11.22
14 Tit 1,15
15 Ag 1,5.7; Ag 2,18
16 Ag 1,6.9; Zch 8,10
17 Įst 28,22; 1 Kar 8,37; Jer 5,3; Am 4,6-11; Ag 1,11
18 Ezr 5,1.2. 16; Zch 8,9
19 Ps 128,1-6; Jer 31,12.14; Zch 8,12; Mal 3,10
21 Ezr 5,2; Ag 1,1.14; Ag 2,6.7; Zch 4,6-10; Hbr 12,26.27
22 Ps 46,9; Ez 39,20; Dan 2,44; Mch 5,10; Zch 9,10; Apr 19,11-21
23 Gg 8,6; Iz 42,1; Iz 43,10; Jer 22,24

ZACHARIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Antraisiais Darijaus metais, aš-
tuntą mėnesį, Viešpats kalbėjo
Zacharijui, Idojo sūnaus Berechijos
sūnui, sakydamas:
2 „Viešpats buvo labai užsirūstinęs
ant jūsų tėvų.
3 Todėl sakyk jiems: „Taip sako
kareivijų Viešpats: „Gręžkitės į
mane, tai Aš gręšiuosi į jus, – sako
kareivijų Viešpats. –
4 Nebūkite kaip jūsų tėvai, kuriems
prieš tai buvę pranašai skelbė: „Taip
sako kareivijų Viešpats: „Nusisukite
nuo savo piktų kelių ir nuo savo
piktų darbų!“ Bet jie neklausė ir ne-
kreipė dėmesio, – sako Viešpats. –
5 Jūsų tėvai – kur jie? Ar pranašai
gyvena per amžius?
6 Bet mano žodžiai ir nuostatai,
kuriuos buvau paskelbęs savo tar-
nams pranašams, argi jie nepasivijo
jūsų tėvų? Jie sugrįžo ir sakė: „Kaip
kareivijų Viešpats sumanė mums pa-
daryti pagal mūsų kelius ir darbus,
taip Jis ir pasielgė.“
7 Antraisiais Darijaus metais, vie-
nuolikto mėnesio – šebato – dvide-
šimt ketvirtą dieną, Viešpats kalbėjo
pranašui Zacharijui, Idojo sūnaus
Berechijos sūnui:
8 „Naktį aš regėjau vyrą. Jis sėdėjo
ant sarto žirgo, kuris stovėjo tarp
mirtų dauboje; už jo buvo sartų,
margų ir baltų žirgų.
9 Aš paklausiau: „Kas jie, mano vieš-
patie?“ Angelas, kuris kalbėjo su ma-
nimi, atsakė: „Aš tau paaiškinsiu.“
10 Vyras, kuris stovėjo tarp mirtų,
tarė: „Viešpats siuntė juos apvaikš-
čioti žemę.“
11 Jie atsakė Viešpaties angelui, sto-
vinčiam tarp mirtų: „Mes išvaikš-
čiojome žemę – ir štai visa žemė
ramiai ilsisi.“
12 Viešpaties angelas klausė: „Karei-
vijų Viešpatie, kiek dar laiko nepasi-
gailėsi Jeruzalės ir Judo miestų, prieš
kuriuos rūstavai septyniasdešimt
metų?“
13 Viešpats gerais ir paguodžiančiais
žodžiais atsakė su manimi kalban-
čiam angelui.
14 Angelas, kuris kalbėjo su manimi,
tarė: „Skelbk: „Taip sako kareivijų
Viešpats: „Mano pavydas dėl Jeru-
zalės ir Siono yra didelis.
15 Ir Aš labai supykęs ant tautų, ku-
rios jaučiasi saugios. Kai pykau tik
truputį, jos padidino jūsų vargus.“
16 Todėl taip sako Viešpats: „Aš pa-
sigailėsiu Jeruzalės, mano šventykla
bus statoma joje, – sako kareivijų
Viešpats, – Jeruzalėje bus nutiesta
matininkų virvė.“
17 Skelbk tai, sakydamas: „Taip sako
kareivijų Viešpats: „Mano miestai
bus perpildyti gėrybių. Viešpats pa-
guos Sioną, vėl išsirinks Jeruzalę.“
18 Tada pakėlęs akis pamačiau: štai
buvo keturi ragai!
19 Aš klausiau angelo, kuris su mani-
mi kalbėjo: „Ką reiškia šitie ragai?“

1 SKYRIUS
1 Neh 12,4.16; Zch 7,1; Mt 23,35
3 Mal 3,7-10
4 2 Km 36,15.16; Iz 31,6
6 Iz 55,11; Rd 2,17
8 Zch 6,2-7; Apr 6,4
9 Zch 4,4.5.13; Zch 6,4
10 Hbr 1,14
11 Ps 103,20.21
12 Ps 74,10; Jer 25,11.12; Jer 29,10
13 Jer 29,10
14 Zch 8,2
15 Iz 47,6
16 Ezr 6,14.15; Iz 44,28; Zch 2,1-3.10; Zch 8,3
17 Iz 40,1.2; Iz 51,3; Zch 2,12
18 Rd 2,17

Jis atsakė: „Šie ragai išsklaidė Izraelį,
Judą ir Jeruzalę.“
20 Po to Viešpats parodė man keturis
kalvius.
21 Aš klausiau: „Ką šitie darys?“
Jis atsakė: „Ragai išsklaidė Judą
taip, kad niekas nebegalėjo pakelti
galvos. O šitie atėjo numušti ragus
toms tautoms, kurios pakėlė ragus
prieš Judo žemę, kad ją išsklaidytų.“

2 Pakėlęs akis, pamačiau vyrą,
kuris laikė rankoje matavimo
virvę.
2 Aš paklausiau: „Kur tu eini?“ Jis
man atsakė: „Matuoti Jeruzalės, kad
sužinočiau jos plotį ir ilgį.“
3 Angelas, kalbėjęs su manimi,
išėjo priekin, o kitas angelas atėjo
priešais jį.
4 Jis tarė anam: „Bėk, pranešk šiam
jaunuoliui, kad bus gyvenama Jeru-
zalėje ir už miesto sienų dėl daugy-
bės žmonių ir gyvulių.“
5 „Aš, – sako Viešpats, – būsiu jai
ugnies siena ir būsiu šlovė joje.
6 Bėkite iš šiaurės krašto, – sako Vieš-
pats, – nes Aš jus išsklaidžiau į visas
keturias puses, – sako Viešpats. –
7 Gelbėkis, Sione, gyvenantis su
Babilono dukterimi!“
8 Taip sako kareivijų Viešpats, kurio
šlovė siuntė mane pas tautas, kurios
plėšė jus: „Kas paliečia jus, paliečia
mano akies vyzdį!
9 Aš pakelsiu ranką prieš juos, ir
jie taps savo tarnų grobiu. Tada
jūs žinosite, kad kareivijų Viešpats
siuntė mane.
10 Džiūgauk ir būk linksma, Siono
dukra, nes Aš ateinu ir gyvensiu
tarp jūsų, – sako Viešpats. –

21 Ps 75,4.
5.10

2 SKYRIUS
1 Jer 31,39
2 Apr 11,1
4 Jer 31,27
5 Iz 26,1;
Iz 60,19
6 Įst 28,64;
Iz 48,20
7 Iz 48,20
8 Įst 32,10
9 Iz 19,16;
Zch 4,9
10 Kun 26,
12;
Iz 12,6
11 Iš 12,49;
Iz 2,2.3;
Ez 33,33;
Zch 3,10
12 Įst 32,9
13 Ps 68,5;
Hab 2,20

3 SKYRIUS
1 Ps 109,6;
Ag 1,1
2 Am 4,11;
Rom 8,33;
Jud 1,9
3 Iz 64,6
4 Iz 61,10
5 Iš 29,6
7 Kun 8,35;
Įst 17,9.12;
Zch 4,4
8 Iz 11,1;
Iz 42,1;
Iz 53,2

11 Tuomet daug tautų prisijungs prie
Viešpaties ir taps mano tauta. Aš
gyvensiu tarp jūsų ir jūs žinosite,
kad kareivijų Viešpats siuntė mane
pas jus.
12 Viešpats vėl valdys Judą, kaip
savo paveldą šventame krašte, ir
Jeruzalė vėl taps išrinktuoju miestu.
13 Tenutyla kiekvienas kūnas Vieš-
paties akivaizdoje, nes Jis pakilo iš
savo šventos buveinės.“

3 Jis man parodė vyriausiąjį kunigą
Jozuę, stovintį priešais Viešpaties
angelą. Šėtonas stovėjo jo dešinėje,
kad jam pasipriešintų.
2 Viešpats tarė šėtonui: „Viešpats
tesudraudžia tave, šėtone; Viešpats,
kuris išsirinko Jeruzalę, tesudrau-
džia tave! Argi šitas ne nuodėgulis,
ištrauktas iš ugnies?“
3 Jozuė stovėjo prie angelo, apsivil-
kęs nešvariais drabužiais.
4 Angelas sakė stovintiems prie jo:
„Nuvilkite nuo jo nešvarius drabu-
žius!“ O jam jis tarė: „Štai aš paša-
linau tavo kaltę, dabar aprengiu tave
puošniais rūbais!“
5 Jis liepė: „Uždėkite jam ant galvos
švarią mitrą!“ Jie uždėjo jam mitrą
ir apvilko rūbais. Viešpaties angelas
stovėjo šalia.
6 Viešpaties angelas kalbėjo Jozuei:
7 „Taip sako kareivijų Viešpats: „Jei
vaikščiosi mano keliais ir laikysies
mano įpareigojimų, tada teisi mano
namus ir prižiūrėsi mano kiemus.
Aš suteiksiu tau vietą tarp tų, kurie
čia stovi.
8 Klausykis, Jozue, vyriausiasis kuni-
ge, tu ir tavo draugai, žymūs žmonės,
kurie sėdi su tavimi, – jūs esate atei-

nančių dalykų ženklas. Aš atvesiu
savo tarną – Atžalą.
9 Štai akmenį padėjau Jozuės akivaiz-
doje. Tame akmenyje yra septynios
akys. Aš įrėšiu jame įrašą, – sako ka-
reivijų Viešpats, – ir per vieną dieną
pašalinsiu šito krašto kaltę.
10 Tą dieną, – sako kareivijų Vieš-
pats, – jūs kviesite vienas kitą po
vynmedžiu ir figmedžiu."

4 Angelas, kuris kalbėjo su manimi,
vėl sugrįžo ir žadino mane, kaip
žmogus yra žadinamas iš miego.
2 Jis klausė: „Ką matai?" Aš at-
sakiau: „Matau auksinę žvakidę,
aliejaus indą jos viršuje ir septynias
lempas su septyniais vamzdeliais.
3 Prie jos yra du alyvmedžiai: vie-
nas aliejaus indo dešinėje, o kitas
kairėje."
4 Aš klausiau angelo, kuris kalbėjo
su manimi: „Kas tai yra, mano vieš-
patie?"
5 Angelas atsakė: „Ar nežinai, kas
tai yra?" Aš atsakiau: „Ne, mano
viešpatie."
6 Jis tarė: „Tai yra Viešpaties žodis
Zerubabeliui: „Ne galybe ir ne jėga,
bet mano Dvasia", – sako kareivijų
Viešpats.
7 Kas esi, didis kalne? Zerubabelio
akivaizdoje tu pavirsi lyguma! Jis
padės paskutinį akmenį, skambant
džiaugsmo šūksniams: „Malonė,
malonė jam!"
8 Viešpats kalbėjo man:
9 „Zerubabelio rankos padėjo pa-
matus šiems namams, ir jo rankos
užbaigs juos. Tada žinosi, kad ka-
reivijų Viešpats siuntė mane pas jus.
10 Kurie paniekino mažą pradžią,
džiaugsis, matydami svambalą
Zerubabelio rankoje. Tai septynios
Viešpaties akys, kurios viską stebi
žemėje."
11 Aš klausiau angelo: „Kas yra šitie
du alyvmedžiai žvakidės dešinėje
ir kairėje?"
12 Ir antrą kartą klausiau jo: „Kas
yra tos dvi alyvmedžių šakelės prie
auksinių vamzdelių, kuriais teka
aliejus?"
13 Jis klausė manęs: „Ar nežinai, kas
tai yra?" Aš atsakiau: „Ne, mano
viešpatie."
14 Jis tarė: „Šie du yra pateptieji, kurie
stovi šalia visos žemės Viešpaties."

5 Aš pakėliau akis ir regėjau skren-
dantį raštų ritinį.
2 Angelas klausė: „Ką matai?" Aš
atsakiau: „Matau skrendantį ritinį
dvidešimties uolekčių ilgio ir de-
šimties pločio."
3 Angelas aiškino: „Tai prakeikimas,
einantis per visą žemę. Kiekvienas
vagis ir melagingai prisiekiantis
bus teisiamas pagal tai, kaip ten
parašyta."
4 „Aš jį pasiunčiau, – sako karei-
vijų Viešpats, – į vagies namus ir
į melagingai prisiekiančiojo mano
vardu namus, kad juos sunaikintų
iš pamatų."
5 Po to angelas, kuris kalbėjo su mani-
mi, išėjo priekin ir man tarė: „Pakelk
savo akis ir pažiūrėk, ką matai."
6 Aš klausiau: „Kas tai yra?" An-
gelas atsakė: „Tai indas, kuris išne-
šamas." Ir pridūrė: „Tai viso krašto
nuodėmė."
7 Švininis dangtis pakilo, ir štai inde
sėdėjo moteris.

9 Ps 118,22; Jer 31,34; Jer 50,20; Zch 4,10
10 Iz 36,10; Zch 2,11

4 SKYRIUS
1 Dan 8,18; Zch 1,9; Zch 2,3
2 Apr 1,12; Apr 4,5
3 Apr 11,3.4
6 Oz 1,7; Ag 1,1
7 Ezr 3,10. 11.13; Ps 118,22; Jer 51,25
9 Ezr 3,8-10; Ezr 5,16; Ezr 6,14.15; Iz 43,16; Zch 2,9.11; Zch 6,15
10 2 Km 16,9; Ag 2,3
11 Zch 4,3
14 Zch 3,1-7; Apr 11,4

5 SKYRIUS
1 Ez 2,9
3 Mal 4,6
4 Iš 20,15; Kun 14,34.35; Kun 19,12

8 Angelas tarė: „Tai nedorybė.“ Jis
ją įstūmė atgal į indą ir uždengė.
9 Kai pakėliau akis ir pažvelgiau –
štai išėjo dvi moterys. Vėjas buvo
jų sparnuose, kurie buvo panašūs
į gandro sparnus. Jos iškėlė indą
aukštyn.
10 Aš klausiau angelo: „Kur jos neša
indą?“
11 Jis atsakė: „Šinaro krašte jam bus
pastatyti namai. Ten jis bus padėtas
ant savo pamato.“

6 Pakėlęs akis, pamačiau tarp dvie-
jų kalnų išvažiuojančius keturis
vežimus. Tie kalnai buvo variniai.
2 Pirmojo kovos vežimo žirgai buvo
sarti, antrojo vežimo – juodi,
3 trečiojo – balti, o ketvirtojo – kerši
ir bėri.
4 Aš klausiau angelo: „Kas tai yra,
mano viešpatie?“
5 Angelas man atsakė: „Tai keturios
dangaus dvasios. Jos išeina iš visos
žemės Viešpaties akivaizdos.
6 Juodi žirgai eis į šiaurės šalį, ir
balti eis paskui juos. Kerši žirgai
eis į pietų šalį.“
7 Bėri žirgai nerimavo, norėjo išvaži-
nėti visą žemę. Angelas jiems sakė:
„Eikite ir važinėkite po žemę!“ Jie
taip ir padarė.
8 Dabar jis tarė man: „Kurie išvažia-
vo į šiaurės kraštą, nuramino mano
dvasią toje šalyje.“
9 Ir Viešpats tarė man:
10 „Paimk iš tremtinių, sugrįžusių
iš Babilono – Heldajo, Tobijos bei
Jedajos, – aukso bei sidabro ir eik
tą pačią dieną į Sofonijos sūnaus
Jošijo namus.
11 Padirbdink iš to sidabro ir aukso
karūną ir, uždėjęs ją ant Jehocadako
sūnaus Jozuės, vyriausiojo kunigo,
galvos,
12 sakyk: „Taip sako kareivijų Vieš-
pats: „Štai vyras, kurio vardas Atža-
la. Jis išaugs iš savo vietos ir pastatys
Viešpaties šventyklą.
13 Jis pastatys Viešpaties šventyklą.
Jis garbingai sėdės soste ir valdys
kraštą. Jis bus ir kunigas savo soste,
ir tarp jų bus taikus sutarimas.“
14 Karūna bus padėta Viešpaties
šventykloje Helemo, Tobijos, Jedajos
ir Heno, Sofonijo sūnaus, atminimui.
15 Iš tolimų kraštų atėję žmonės
padės statyti Viešpaties šventyklą.
Tada žinosite, kad kareivijų Vieš-
pats siuntė mane pas jus. Tai įvyks,
jei uoliai klausysite Viešpaties, savo
Dievo, balso.“

7 Ketvirtaisiais karaliaus Darijaus
metais, devinto mėnesio – kisle-
vo – ketvirtą dieną, Viešpats kalbėjo
Zacharijui,
2 kai Betelio gyventojai siuntė Sare-
cerą bei Regem Melechą su jų žmo-
nėmis melstis Viešpačiui
3 ir kareivijų Viešpaties kunigų bei
pranašų paklausti: „Ar man pasnin-
kauti ir verkti penktąjį mėnesį, kaip
tai dariau daugelį metų?“
4 Kareivijų Viešpats atsakė man:
5 „Sakyk viso krašto žmonėms ir
kunigams: „Kai pasninkavote ir ge-
dėjote penktąjį ir septintąjį mėnesį
per šituos septyniasdešimt metų, ar
jūs man pasninkavote?
6 O kai valgote ir geriate, ar ne sau
valgote ir geriate?“
7 Argi ne tokius pat žodžius Vieš-
pats skelbė per ankstesniuosius

9 Kun 11,13.19
10 Zch 5,5
11 Pr 10,10; Jer 29,5.28

6 SKYRIUS
2 Zch 1,8; Apr 6,5
4 Zch 5,10
5 Dan 7,10; Hbr 1,7.14
6 Jer 1,14
7 Pr 1,10
11 Iš 29,6; Ag 1,1
12 Zch 3,8; Jn 1,45; Ef 2,20
13 Ps 110,4; Iz 22,24
14 Iš 12,14
15 Iz 57,19

7 SKYRIUS
3 Zch 8,19; Mal 2,7
5 Iz 58,1-9; Jer 41,1; Zch 1,12; Rom 14,6
6 1 Krn 29,22
7 Jer 17,26; Zch 1,4

pranašus, kai Jeruzalė buvo dar ne-
sunaikinta ir jos aplinkiniai miestai,
pietų kraštas ir žemuma tebebuvo
apgyventa?“
8 Viešpats kalbėjo Zacharijui:
9 „Taip kalbėjo kareivijų Viešpats:
„Teiskite teisingai ir būkite pasigai-
lintys bei užjaučiantys vienas kitą!
10 Neskriauskite našlių ir našlaičių,
ateivių ir beturčių. Nemąstykite
pikta savo širdyse prieš savo brolį.“
11 Bet jie nepaisė to, atkakliai prie-
šinosi ir užsikimšo ausis, kad ne-
girdėtų.
12 Jie užkietino savo širdis kaip
kiečiausią akmenį, kad negirdėtų
įstatymo ir žodžių, kuriuos karei-
vijų Viešpats siuntė savo dvasia per
ankstesniuosius pranašus. Todėl iš-
siliejo kareivijų Viešpaties rūstybė.
13 Jis šaukė, bet jie neatsiliepė.
„Todėl ir Aš neatsiliepiau jiems šau-
kiant, – sako kareivijų Viešpats. –
14 Aš išblaškiau juos po visas tautas,
kurių jie nepažino. Kraštas, kurį
jie paliko, virto dykuma – niekas
nebekeliaudavo per jį. Jie pavertė
tą puikų kraštą dykuma.“

8 Kareivijų Viešpats vėl kalbėjo:
2 „Taip sako kareivijų Viešpats:
„Didelis mano pavydas dėl Siono,
labai užsirūstinęs pavydžiu dėl jo.“
3 Taip sako Viešpats: „Aš sugrįžau
į Sioną ir gyvensiu Jeruzalėje. Jeru-
zalė bus vadinama tiesos miestu, o
kareivijų Viešpaties kalnas – šventu
kalnu.“
4 Taip sako kareivijų Viešpats:
„Seneliai ir senelės sėdės Jeruzalės
gatvėse su lazda rankoje dėl senatvės.
5 Miesto gatvės bus pilnos žaidžian-
čių berniukų ir mergaičių.“
6 Taip sako kareivijų Viešpats: „Jei
šiomis dienomis tautos likučiui tai
atrodo neįmanomas dalykas, ar ir
man tai neįmanoma?“ – klausia
kareivijų Viešpats.
7 Taip sako kareivijų Viešpats: „Aš
išgelbėsiu savo tautą iš rytų šalies
ir vakarų šalies.
8 Aš sugrąžinsiu juos, jie gyvens
Jeruzalėje ir bus mano tauta, o Aš
būsiu jų Dievas tiesa ir teisumu.“
9 Taip sako kareivijų Viešpats: „Te-
sustiprėja jūsų rankos, kurie girdite
šiomis dienomis žodžius pranašų,
buvusių tą dieną, kai dėjo pamatus
kareivijų Viešpaties šventyklai.
10 Iki tol žmogus negaudavo atly-
ginimo nei už savo darbą, nei už
gyvulį. Priešai puldinėjo įeinančius
ir išeinančius miesto gyventojus, nes
Aš sukėliau žmones vieną prieš kitą.
11 Bet dabar Aš nebesielgsiu su tautos
likučiu kaip iki šiol, – sako kareivijų
Viešpats. –
12 Pasėliai klestės, vynmedis neš
vaisių, laukai duos derlių ir dangus –
rasą. Visa tai Aš duosiu šitos tautos
likučiui.
13 Judo ir Izraelio namai, kaip jūs
buvote prakeikimu tarp tautų, taip
dabar jus išgelbėsiu ir jūs būsite palai-
minimu. Nebijokite! Stiprios tebūna
jūsų rankos!“
14 Taip sako kareivijų Viešpats: „Kaip
Aš nusprendžiau bausti jus, kai jūsų
tėvai užrūstino mane, ir negailėjau
jūsų,
15 taip dabar Aš nusprendžiau daryti
gera Jeruzalei ir Judo namams. Tad
nebijokite!

9 Jer 7,28
10 Iš 22,22; Mch 2,1
11 Neh 9,29; Jer 17,23
12 Neh 9,29.30; Ez 11,19; Dan 9,11.12
13 Pat 1,24-28
14 Įst 4,27; Įst 28,64

8 SKYRIUS
2 Jl 2,18; Nah 1,2; Zch 1,14
3 Iz 1,2; Iz 2,2.3; Jer 31,23; Zch 1,16; Zch 2,10.11
4 1 Sam 2,31; Iz 65,20
5 Jer 30,19.20
6 Pr 18,14; Lk 1,37
7 Ps 107,3; Iz 11,11; Ez 37,21
8 Jer 4,2; Jer 30,22; Jer 31,1.33; Sof 3,20; Zch 10,10; Zch 13,9
9 1 Km 22,13; Ezr 5,1.2; Ezr 6,14; Iz 35,4; Ag 2,4.18; Zch 4,9
10 Ag 1,6.9
11 Ps 103,9; Iz 12,1; Ag 2,15-19
12 Ps 67,6; Jl 2,22; Ag 1,10
13 Pr 12,2; Rūt 4,11.12; Iz 19,24.25; Jer 42,18; Ez 34,26; Sof 3,20
14 2 Km 36,16; Jer 31,28

16 Štai ką turite daryti: kalbėkite tie-
są vienas kitam ir teisingai teiskite
miesto vartuose.
17 Neplanuokite pikto vienas prieš
kitą savo širdyse! Venkite klastin-
gos priesaikos, nes viso to neken-
čiu!" – sako Viešpats.
18 Viešpats kalbėjo man, sakydamas:
19 „Taip sako kareivijų Viešpats:
„Ketvirto, penkto, septinto ir dešimto
mėnesio pasninkų dienos bus Judo
gyventojų džiaugsmas, linksmybė
ir iškilmingos šventės, tik mylėkite
tiesą ir taiką!"
20 Taip sako kareivijų Viešpats:
„Ateis tautos ir daugelio miestų
gyventojai.
21 Vieno miesto gyventojai kalbės
kito miesto gyventojams: „Skubiai
eikime drauge melstis Viešpačiui ir
ieškoti kareivijų Viešpaties." Eisiu
ir aš.
22 Daug giminių ir galingų tautų
ateis Jeruzalėn ieškoti kareivijų
Viešpaties ir melstis Viešpačiui."
23 Taip sako kareivijų Viešpats: „To-
mis dienomis dešimt vyrų iš įvairių
tautų, kalbančių visomis kalbomis,
atėję įsikibs žydui už skverno ir sa-
kys: „Mes eisime su jumis, nes gir-
dėjome, kad su jumis yra Dievas."

9 Viešpaties žodis Hadracho kraštui
ir Damasko miestui. Viešpačiui
priklauso Sirijos miestai ir visos
Izraelio giminės.
2 Taip pat Hamatas, kuris ribojasi su
Hadrachu, Tyras ir Sidonas, nors jie
ir labai išmintingi.
3 Tyras pasistatė tvirtovę ir surinko
sidabro kaip dulkių ir aukso kaip
gatvių purvo.

16 Ps 15,2; Pat 12,17-19; Zch 7,9.10; Zch 8,3; Ef 4,25
17 Pat 3,29; Jer 4,14; Zch 7,10
19 2 Kar 25, 25; Est 8,17; Jer 41,1; Jer 52,4; Jer 52,6.12; Zch 8,16; Lk 1,74.75
21 Iz 2,2.3; Mch 4,1.2
22 Iz 60,3; Iz 66,23; Zch 14,16-21
23 Iz 3,6; Iz 45,14; 1 Kor 14,25
9 SKYRIUS
1 Iz 17,1; Jer 23,33; Am 1,3-5
2 1 Kar 17,9; Jer 25,22; Jer 47,4; Jer 49,23; Ez 28,3; Am 1,9.10
4 Iz 23,1; Ez 26,17
5 Sof 2,4.5
6 Ez 25,15-17; Am 1,8; Sof 2,4
8 Ps 34,7
9 Ps 100,1; Iz 9,6.7; Jer 23,5.6; Sof 3,14.15; Zch 2,10; Mt 21,5; Mk 11,7.9; Lk 19,38; Jn 12,15
10 Ps 46,9; Ps 72,8; Iz 2,4; Oz 1,7; Oz 2,18; Mch 4,3; Mch 5,10
11 Iz 42,7
12 Iz 49,9; Iz 61,7; Hbr 6,18-20

4 Štai Viešpats padarys jį beturtį, jo
galia žus jūroje, o jis pats – ugnies
liepsnose.
5 Aškelonas, tai matydamas, nusi-
gąs; taip pat Gaza ir Ekronas didžiai
sielvartaus, nes niekais nuėjo jų vil-
tys. Gazos karalius žus, Aškelonas
bus nebegyvenamas.
6 Mišrios tautos gyvens Ašdode. „Aš
sunaikinsiu filistinų puikybę.
7 Aš atimsiu kraują iš jo burnos ir
bjaurystę iš tarpdančių. Išlikę pri-
klausys mūsų Dievui ir bus kaip Judo
vyresnieji, Ekronas – kaip jebusiečiai.
8 Aš pasistatysiu stovyklą aplink
savo namus dėl kariuomenės, dėl
praeinančiojo ir dėl grįžtančiojo.
Joks prispaudėjas nebeateis, nes į
juos nukreiptos mano akys.
9 Linksmai džiūgauk, Siono dukra!
Šauk, Jeruzalės dukra! Tavo karalius
ateina pas tave. Jis teisus ir atneša
išgelbėjimą, nuolankus ir joja ant
asilo, ant asiliuko, asilės jauniklio.
10 Aš sunaikinsiu Efraimo kovos ve-
žimus ir Jeruzalės žirgus, jos kovos
lanką sulaužysiu. Jis skelbs taiką
pagonims ir viešpataus nuo jūros
iki jūros ir nuo upės iki žemės pa-
kraščių.
11 Dėl sudarytos su tavimi krau-
jo sandoros Aš išvaduosiu tavo
kalinius iš duobės, kurioje nėra
vandens.
12 Kaliniai, pasitikėkite ir sugrįžkite
į tvirtovę! Dabar skelbiu, kad Aš
jums atlyginsiu dvigubai.
13 Aš panaudosiu Judą kaip lanką,
Efraimą – kaip strėlę. Sione, Aš
pakelsiu tavo sūnus prieš Graikijos
sūnus ir padarysiu tave karžygio
kardu."

14 Viešpats bus matomas virš jų ir
šaudys strėlėmis kaip žaibais. Vieš-
pats Dievas trimituodamas ateis su
viesulais iš pietų.
15 Kareivijų Viešpats juos gins, jie
ris ir naikins mėtyklių akmenimis.
Jie gers ir bus triukšmingi kaip nuo
vyno, jie bus pilni kaip indai, kaip
aukuro ragai.
16 Tą dieną Viešpats, jų Dievas, juos
išgelbės ir ganys kaip savo kaimenę.
Jie bus kaip brangakmeniai karūno-
je ir spindės Jo krašte.
17 Koks didis Jo gerumas ir koks di-
dis Jo grožis! Javai pradžiugins jau-
nuolius ir jaunas vynas mergaites.

10 Melskite Viešpatį lietaus,
atėjus vėlyvojo lietaus metui!
Viešpats surinks audros debesis
ir siųs gausų lietų, palaistys visus
laukų augalus.
2 Stabai kalba tuštybes, būrėjai skel-
bia melą ir aiškina tuščius sapnus.
Jų paguoda yra bevertė. Todėl jie
klaidžiojo kaip avys ir skurdo, nes
neturėjo ganytojo.
3 „Prieš ganytojus užsidegė mano
rūstybė, Aš nubaudžiau ožius.
Kareivijų Viešpats aplankė savo
kaimenę, Judo namus, ir padarė juos
tarsi gerą kovos žirgą.
4 Iš jų kils kertinis akmuo, palapinės
stulpas, kovos lankas, galingi vadai.
5 Jie bus karžygių tauta: sutryps
kovoje priešą kaip gatvių purvą, jie
kovos, nes Viešpats bus su jais, ir
raiteliai bus sugėdinti.
6 Aš sustiprinsiu Judo namus ir iš-
gelbėsiu Juozapo namus. Pasigailė-
siu jų ir parvesiu juos iš tremties. Jie
bus tokie, lyg niekada nebūčiau jų
atmetęs. Aš esu Viešpats, jų Dievas,
ir išklausysiu juos.
7 Efraimai bus lyg karžygiai, jie
džiūgaus kaip nuo vyno. Jų vaikai,
tai matydami, džiaugsis ir dėkos
Viešpačiui.
8 Aš sušvilpsiu jiems ir surinksiu
juos, nes Aš juos išpirkau. Jie bus
gausūs, kaip buvo anksčiau.
9 Aš juos išsklaidysiu tarp tautų. To-
limose šalyse jie neužmirš manęs,
gyvens su savo vaikais ir sugrįš.
10 Aš parvesiu juos iš Egipto krašto,
surinksiu iš Asirijos. Į Gileado ir
Libano kraštą juos atvesiu, bet net
ir ten jiems bus ankšta.
11 Jie pereis per vargų jūrą, jūros
bangos bus sulaikytos, upės gelmės
išdžius. Asirijos išdidumas bus paže-
mintas ir Egipto skeptras pašalintas.
12 Aš sustiprinsiu juos Viešpatyje ir
jie eis Jo vardu“, – sako Viešpats.

11 Libane, atidaryk savo vartus,
ir ugnis tesuėda tavo kedrus!
2 Verk, kiparise, nes kedras krito,
didingi medžiai sunaikinti! Verkite
Bašano ąžuolai, nes iškirsta neįžen-
giamoji giria!
3 Štai girdisi piemenų rauda. Sunai-
kinta jų šlovė. Klausyk! Tai jaunų
liūtų riaumojimas, nes sunaikinta
Jordano didybė.
4 Viešpats, mano Dievas, man kal-
bėjo: „Ganyk pjovimui skirtas avis.
5 Pirkliai nesigailėdami pjauna
jas. Pirkliai parduoda jas ir sako:
„Tebūna palaimintas Viešpats, nes
aš pralobau.“ Jų ganytojai taip pat
nesigaili jų.
6 Aš irgi nebesigailėsiu krašto gy-

14 Ps 18,14; Iz 21,1; Hab 3,11
15 Iz 37,35; Zch 12,8
16 Iz 11,12; Iz 62,3; Jer 31,10.11; Mal 3,17
17 Ps 31,19; Ps 45,1-16; Jl 3,18
10 SKYRIUS
1 Įst 11,13.14; Jer 14,22; Jl 2,23
2 Job 13,4; Jer 10,8; Jer 27,9; Jer 50,6.17; Ez 34,5-8; Mt 9,36; Mk 6,34
3 Gg 1,9; Jer 25,34-36; Ez 34,2.17; Zch 11,17; Lk 1,68
4 Iz 22,23; Iz 28,16
5 Ps 18,42
6 Jer 3,18; Ez 37,21; Oz 1,7; Zch 1,16; Zch 13,9
7 Ps 104,15
8 Iz 5,26; Iz 49,19; Ez 36,37; Zch 2,4
9 Įst 30,1; Oz 2,23
10 Iz 11,11; Iz 49,19.20; Oz 11,11
11 Iz 11,15; Iz 14,25; Ez 30,13; Sof 2,13
12 Mch 4,5
11 SKYRIUS
1 Ez 31,3; Zch 10,10
3 Jer 25,34-36
5 Jer 2,3; Jer 50,7; Ez 34,2.3; Oz 12,8; 1 Tim 6,9

ventojų, – sako Viešpats. – Aš pats
atiduosiu kiekvieną į jo artimo ir jo
valdovo rankas; jie naikins šalį, o
Aš jų negelbėsiu."
7 Aš ganysiu pjovimui skirtas avis,
vargšę kaimenę. Aš paėmiau dvi
lazdeles: vieną pavadinau Malone, o
kitą – Sąjunga; ir aš ganiau kaimenę.
8 Per vieną mėnesį aš atleidau tris
piemenis. Mano siela bjaurėjosi jais
ir jie bjaurėjosi manimi.
9 Tada tariau: „Nebeganysiu jūsų.
Kuri miršta, temiršta, kuri žūva,
tepražūva, o kurios lieka, tegul ėda
viena kitą!"
10 Aš ėmiau lazdą – Malonę – ir ją
sulaužiau, kad panaikinčiau savo
sandorą su visomis tautomis.
11 Tą pačią dieną ji buvo panaikinta.
Suvargusios kaimenės, kurios laukė
manęs, suprato, kad tai buvo Viešpa-
ties žodis.
12 Aš jiems tariau: „Jei jums atrodo
teisinga, užmokėkite man, o jei
ne – nemokėkite!" Jie pasvėrė mano
užmokestį – trisdešimt sidabrinių.
13 Viešpats tarė man: „Mesk juos
į šventyklos iždą, tą aukštą kainą,
kuria jie mane įvertino!" Aš įmečiau
tuos trisdešimt sidabrinių į šventyk-
los iždą.
14 Po to sulaužiau antrąją lazdą – Są-
jungą – ir taip nutraukiau brolystę
tarp Judo ir Izraelio.
15 Viešpats tarė man: „Imk dar kartą
kvailo ganytojo reikmenis.
16 Aš paskiriu krašte ganytoją, kuris
paklydusia nesirūpins, žūstančios
neieškos, sužeistos negydys ir svei-
kos neganys, tik ės riebiųjų mėsą ir
jų nagus nuplėš.
17 Vargas netikusiam ganytojui,
kuris palieka avis! Kardas jo rankai
ir dešinei akiai. Jo ranka nudžius ir
dešinioji akis apaks!"

8 Oz 5,7
9 Jer 15,2
12 Iš 21,32
13 Mt 27,3-10
15 Iz 56,11
16 Ez 34,1-10
17 Jer 23,1

12 Viešpaties žodis Izraeliui. Taip
sako Viešpats, kuris išskleidė
dangų, padėjo žemės pamatus ir
sutvėrė žmoguje jo dvasią:
2 „Aš padarysiu Jeruzalę svaigi-
nančia taure visoms aplinkinėms
tautoms, kai jos bus apgulusios Judą
ir Jeruzalę.
3 Tą dieną Jeruzalę padarysiu sunkiu
akmeniu visiems žmonėms. Visos
tautos, norinčios jį pakelti, susižeis.
Visos žemės tautos susirinks prieš
ją."
4 „Tą dieną – sako Viešpats, – Aš
išgąsdinsiu visus žirgus, jų raiteliai
bus apimti siaubo. Bet Judo namus
Aš stebėsiu atviromis akimis, kai
tuo metu visų tautų žirgai bus ap-
akinti.
5 Tada Judo kunigaikščiai širdyje sa-
kys: „Jeruzalės gyventojai semiasi
stiprybės iš kareivijų Viešpaties – jų
Dievo!"
6 Tą dieną Judo kunigaikščius pa-
darysiu kaip ugnį malkose ir kaip
degantį deglą tarp javų pėdų; jie
praris visas aplinkines tautas de-
šinėje ir kairėje. Jeruzalė vėl bus
apgyvendinta savo vietoje."
7 Viešpats pirma išgelbės Judo pala-
pines, kad Dovydo namai ir Jeruzalės
gyventojai per daug nesiaukštintų
prieš Judą.
8 Tą dieną Viešpats apgins Jeruzalės
gyventojus: silpniausias iš jų taps
kaip Dovydas, o Dovydo namai –
kaip Dievas, lyg Viešpaties angelas
priešais juos.

12 SKYRIUS
1 Iz 42,5; Iz 44,24; Iz 57,16
2 Iz 51,17
3 Zch 12,4. 6.8; Zch 13,1; Mt 21,44
4 Ez 38,4
6 Abd 1,18

9 „Tą dieną Aš sunaikinsiu tautas,
sukilusias prieš Jeruzalę,
10 o Dovydo namams ir Jeruzalės
gyventojams išliesiu malonės ir maldos dvasią. Jie žvelgs į mane, kurį jie
perdūrė, apraudos, kaip aprauda
vienintelį sūnų, ir sielvartaus, kaip
sielvartauja netekę pirmagimio.“
11 Tą dieną Jeruzalėje bus toks didelis gedulas, koks jis buvo prie Hadad
Rimono, Megido lygumoje.
12 Visas kraštas liūdės, kiekviena
šeima atskirai: Dovydo namų šeima
ir jų moterys atskirai, Natano namų
šeima ir jų moterys,
13 Levio namų šeima ir jų moterys,
Šimio namų šeima ir jų moterys
14 ir visų likusių namų šeimos ir jų
moterys.

13 Tą dieną atsivers šaltinis Dovydo namų ir Jeruzalės gyventojų nuodėmėms ir nešvarai nuplauti.
2 „Tą dieną, – sako kareivijų Viešpats, – Aš išnaikinsiu krašte stabų
vardus, ir jų daugiau neminės. Pranašus ir netyras dvasias pašalinsiu
iš šalies.
3 Jei kas dar pranašaus, jo tėvas ir
motina, jį pagimdžiusieji, jam tars:
„Tu mirsi, nes kalbėjai melą Viešpaties vardu.“ Jo paties gimdytojai
jį perdurs, jam pranašaujant.
4 Tą dieną pranašai gėdysis savo
regėjimų ir nebevilkės šiurkštaus
apsiausto pranašaudami ir apgaudinėdami.
5 Kiekvienas sakys: „Aš ne pranašas, aš žemdirbys, išmokytas auginti
gyvulius nuo jaunystės!“
6 Ir jei kas klaus: „Ką reiškia šitie
randai tavo rankose?“, jis atsakys:
„Mane sumušė mano artimieji.“
7 Karde, pakilk prieš mano ganytoją,
mano artimiausią! – sako kareivijų
Viešpats. – Aš ištiksiu ganytoją, ir
avys išsisklaidys. Aš atgręšiu ranką
prieš mažuosius.
8 Visame krašte, – sako Viešpats, –
du trečdaliai bus sunaikinti ir žus,
tik trečdalis išliks.
9 Ir tą trečdalį vesiu per ugnį; valysiu juos kaip sidabrą ir išgryninsiu
kaip auksą. Jie šauksis mano vardo,
ir Aš juos išklausysiu. Aš sakysiu:
„Tai mano tauta“, o jie atsakys:
„Viešpats yra mūsų Dievas.“

14 Štai Viešpaties diena ateina, ir tavo grobis bus išdalintas
tarp jūsų.
2 Aš sušauksiu visas tautas kovai
prieš Jeruzalę. Miestas kris, namai
bus apiplėšti, moterys išprievartautos. Pusė miesto gyventojų bus
išvesti nelaisvėn, o kita pusė liks
mieste.
3 Tada Viešpats išeis ir kovos prieš
anas tautas, kaip kovodavo mūšio
dieną.
4 Tą dieną Jis stovės Alyvų kalne, kuris yra į rytus nuo Jeruzalės. Alyvų
kalnas perskils į dvi dalis – iš rytų
į vakarus, ir pasidarys labai didelis
slėnis. Viena kalno pusė nuslinks į
šiaurę, o kita – į pietus.
5 Jūs bėgsite į kalnų slėnį, kuris
sieks iki Acalo. Jūs bėgsite, kaip
bėgote nuo žemės drebėjimo Judo
karaliaus Uzijo dienomis. Ir ateis
Viešpats, mano Dievas, ir visi šventieji su Juo.
6 Tą dieną nebus šviesos, visi šviesuliai užges.

9 Ag 2,22
10 Jer 6,26; Jl 2,28.29; Jn 19,34.37; Jn 20,27
11 Apr 1,7
12 Mt 24,30; Lk 3,31

13 SKYRIUS
1 Ez 36,25; Hbr 9,14; Apr 21,6.7
2 Iš 23,13; Jer 23,14.15
3 Įst 13,6-11; Įst 18,20
4 2 Kar 1,8; Mch 3,6.7
5 Am 7,14
7 Iz 40,11; Mt 26,31. 56.67; Lk 12,32
8 Ez 5,2.4.12; Rom 11,5
9 Ps 50,15; Iz 48,10; Oz 2,23; 1 Pt 1,6

14 SKYRIUS
1 Iz 13,6.9
2 Zch 12,2
4 Ez 11,23; Jl 3,12
5 Jl 3,11; Am 1,1; Mt 24,30.31; Mt 25,31

[7] Bus viena diena, kurią žino Viešpats – ne diena ir ne naktis, tik vakare bus šviesu.
[8] Tą dieną gyvieji vandenys tekės iš Jeruzalės dviem kryptim: viena į Rytų, kita į Vakarų jūrą; taip bus ir vasarą, ir žiemą.
[9] Viešpats karaliaus visai žemei. Bus vienas Viešpats, ir Jo vardas bus vienas.
[10] Visa šalis nuo Gebos iki Rimono, esančio į pietus nuo Jeruzalės, taps lyguma. Ji bus išaukštinta ir apgyvendinta – nuo Benjamino vartų iki Kertinių vartų ir nuo Hananelio bokšto iki karaliaus vyno spaustuvų.
[11] Ji bus apgyvendinta ir miestas daugiau nebus sunaikintas. Jeruzalėje visi saugiai gyvens.
[12] Maras, kurį Viešpats siųs visoms tautoms, kariaujančioms prieš Jeruzalę, bus baisus. Jų kūnai pradės pūti dar jiems stovint ant kojų, akys – akiduobėse, o jų liežuviai – burnose.
[13] Tą dieną tarp žmonių kils toks didelis sąmyšis nuo Viešpaties, kad artimas prieš artimą pakels ranką.
[14] Net Judas kariaus prieš Jeruzalę. Visų aplinkinių tautų turtai bus surinkti: gausybė aukso, sidabro ir drabužių.
[15] Toks pat maras kankins žirgus, mulus, kupranugarius, asilus ir visus kitus gyvulius, kurie bus kariaujančiųjų stovyklose.
[16] Tie, kurie liks iš kariavusiųjų prieš Jeruzalę, kas metai eis pagarbinti Karalių, kareivijų Viešpatį, ir švęsti Palapinių šventę.
[17] Jei kuri žemės giminė neateis į Jeruzalę pagarbinti Karaliaus, kareivijų Viešpaties, tai jie nesulauks lietaus.
[18] Jei neateis Egipto giminė, juos ištiks tas pats maras, kurį Viešpats siųs pagonims, neateinantiems švęsti Palapinių šventės.
[19] Tai bus bausmė Egiptui ir visoms tautoms, kurios neateis Palapinių šventės švęsti.
[20] Tą dieną ant žirgų varpelių bus užrašyta: „Pašvęstas Viešpačiui.“ Puodai Viešpaties namuose bus kaip aukojimo taurės prie aukuro.
[21] Kiekvienas puodas Jeruzalėje ir Jude bus pašvęstas kareivijų Viešpačiui. Visi aukotojai galės ateiti, paimti bet kurį iš jų ir jame virti. Ir tą dieną nebebus kanaaniečio kareivijų Viešpaties namuose.

7 Iz 30,26; Mt 24,36
8 Ez 47,1-12
9 Įst 6,4; Apr 11,15
10 Jer 31,38; Zch 12,6
11 Jer 23,6; Jer 31,40
13 Ts 7,22; 1 Sam 14,15. 20
14 Ez 39,10. 17
15 Zch 14,12
16 Kun 23, 34-44; Iz 2,2.3; Iz 27,13; Iz 60,6-9; Iz 66,18-21
17 Iz 60,12
18 Įst 11,10; Iz 19,21
20 Iz 23,18; Ez 46,20
21 Iz 35,8; Ef 2,19-22

MALACHIJO
PRANAŠYSTĖ

1 Viešpats kalbėjo Izraeliui per
Malachiją.
2 „Aš pamilau jus, – sako Vieš-
pats. – O jūs sakote: „Kaip gi Tu
mus pamilai?“ Argi Ezavas nebuvo
Jokūbo brolis? – sako Viešpats. –
Bet Aš pamilau Jokūbą,
3 o Ezavo nekenčiau. Aš paverčiau jo
kalnus dykyne, o jo paveldėtą žemę
atidaviau dykumų šakalams.
4 Kadangi Edomas sako: „Mus su-
naikino, bet mes atstatysime mies-
tus“, tai kareivijų Viešpats sako: „Jie
testato, o Aš juos vėl griausiu. Juos
vadins nedorybės kraštu, tauta, ant
kurios Viešpats amžinai pyksta.
5 Jūsų akys tai matys, ir jūs saky-
site: „Galingas yra Viešpats net už
Izraelio sienų!“
6 „Sūnus gerbia tėvą, o tarnas – savo
šeimininką. Jei Aš tėvas, kur derama
man pagarba? O jei Aš šeimininkas,
kur mano baimė? – sako kareivijų
Viešpats jums, kunigai, kurie nie-
kinate mano vardą. – Jūs klausiate:
„Kaip mes niekiname Tavo vardą?“
7 Aukodami ant mano aukuro sutep-
tą maistą! Jūs klausiate: „Kaip mes
sutepame jį?“ Sakydami: „Viešpa-
ties stalas nevertas pagarbos.“
8 Jei aukojate aklą, raišą ar ligotą
gyvulį, ar tai nėra blogai? Įteik tokį
savo valdovui! Ar jam patiks, ar jis
maloniai tave priims?“ – sako karei-
vijų Viešpats.
9 „Bet dabar melsk Dievo palanku-
mo, kad Jis mums būtų maloningas!
Jei tokią dovaną duodate, ar Jis pri-
ims jus?“ – sako kareivijų Viešpats.
10 „Verčiau uždarykite duris ir ne-
kurkite mano aukuro veltui. Aš
nemėgstu jūsų, – sako kareivijų
Viešpats, – ir nepriimsiu aukos iš
jūsų rankos.
11 Nuo saulės užtekėjimo iki nusilei-
dimo didis yra mano vardas tautose,
ir visur smilkoma bei aukojama tyra
auka mano vardui“, – sako kareivijų
Viešpats.
12 „Bet jūs paniekinate jį, sakydami:
„Viešpaties stalas yra suterštas, ir
niekam tikę yra ant jo padėti vaisiai
bei mėsa.“
13 Ir kai sakote: „Koks vargas!“, jūs
sukate nosį nuo manęs, – sako ka-
reivijų Viešpats. – Jei nešate luošą
ir ligotą auką, ar Aš turiu tai priimti
iš jūsų?“ – sako Viešpats.
14 „Prakeiktas apgavikas, kuris turi
bandoje sveiką patiną ir jį pažada,
tačiau aukoja Viešpačiui sužalotą!
Aš esu didis Karalius, – sako ka-
reivijų Viešpats, – ir mano vardo
bijosi tautos.“

1 SKYRIUS
2 Įst 4,37; Įst 7,8; Įst 23,5; Rom 9,13
3 Jer 49,18
4 Jer 49,16-18
5 Ps 35,27; Mch 5,4
6 Iš 20,12; Pat 30,11; Iz 63,16; Iz 64,8; Jer 31,9; Mal 2,14; Mt 15,4-8; Lk 6,46; Ef 6,2.3
7 Įst 15,21; Ez 41,22
8 Kun 22,22; Įst 15,19-23; Job 42,8
9 Oz 13,9
10 Iz 1,11; 1 Kor 9,13
11 Iz 59,19; Iz 60,3.5; Iz 66,18.19; 1 Tim 2,8; Apr 8,3
12 Mal 1,7
13 Kun 22,20
14 Kun 22, 18-20; Ps 47,2; Mal 1,8

2 O dabar, kunigai, jums skirtas
šitas įspėjimas.
2 „Jei neklausysite, nesidėsite į širdį
ir nešlovinsite mano vardo, – sako
kareivijų Viešpats, – Aš siųsiu jums
prakeikimą. Aš jau prakeikiau jus,
nes jūs nesidedate to į širdį.

2 SKYRIUS
1 Mal 1,6
2 Kun 26,14. 15; Įst 28,15; Mal 3,9

3 Aš sudrausiu jūsų palikuonis,
drėbsiu jūsų aukų mėšlą jums į
veidą, jūsų švenčių atliekas, ir jus
pačius pašalinsiu su jomis.
4 Tada žinosite, jog Aš daviau jums
šį įspėjimą, laikydamasis sandoros
su Levio palikuonimis, – sako ka-
reivijų Viešpats. –
5 Mano sandora su juo buvo gy-
venimo ir ramybės sandora. Aš ją
sudariau su juo, kad manęs bijotų ir
gerbtų mano vardą.
6 Tiesos įstatymas buvo jo burnoje,
netiesos nebuvo jo lūpose. Jis gy-
veno su manimi taikoje bei tiesoje
ir daugelį nukreipė nuo nuodėmės.
7 Kunigo lūpos turėtų saugoti paži-
nimą, ir žmonės turėtų ieškoti įsta-
tymo jo lūpose, nes jis yra kareivijų
Viešpaties pasiuntinys.
8 Bet jūs palikote tą kelią, suklaidi-
note daugelį savo mokymu, sulau-
žėte Levio sandorą, – sako kareivijų
Viešpats. –
9 Todėl ir Aš jus paniekinsiu ir pa-
žeminsiu visos tautos akivaizdoje,
nes nesilaikėte mano kelių ir buvote
šališki taikydami įstatymą."
10 Argi visi nesame vieno tėvo vai-
kai? Argi ne tas pats Dievas mus
sutvėrė? Kodėl klastingai elgiamės
su broliu, niekindami savo tėvų
sandorą?
11 Judas elgėsi klastingai, o Izraelyje
ir Jeruzalėje vykdoma bjaurystė. Ju-
das išniekino Viešpaties šventyklą,
kurią Jis mylėjo, vesdamas svetimo
dievo dukterį.
12 Viešpats sunaikins tuos žmones iš
Jokūbo palapinių, kurie taip daro ir
aukoja kareivijų Viešpačiui!
13 Jūs ir toliau tai darote: Viešpaties
aukurą užliejate ašaromis, verks-
mais ir dejavimais, nes Jis nebežiūri
į jūsų aukas ir nebepriima jų iš jūsų
rankų.
14 Jūs klausiate: „Kodėl?" Todėl, kad
Viešpats yra liudytojas tarp tavęs
ir tavo jaunystės žmonos, kuriai tu
buvai neištikimas, nors ji yra tavo
draugė ir sandoros žmona.
15 Argi jūs nebuvote padaryti vie-
nas kūnas ir viena dvasia? Kodėl
vienas? Jis nori matyti gerą sėklą.
Todėl saugokite savo dvasią ir te nė
vienas nesielgia klastingai su savo
jaunystės žmona.
16 „Aš nekenčiu skyrybų, nekenčiu
smurtu sutepto drabužio", – sako
kareivijų Viešpats, Izraelio Die-
vas. – Todėl saugokite savo dvasią
ir nesielkite klastingai.
17 Jūs nuvarginote Viešpatį savo
žodžiais. Jūs klausiate: „Kaip mes
Jį nuvarginome?" Sakydami: „Pik-
tadarys yra geras Viešpaties akyse,
tokie Jam patinka", arba: „Kur yra
teisingasis Dievas?"

3 „Štai Aš siunčiu savo pasiuntinį
paruošti kelią pirma manęs.
Viešpats, kurio jūs laukiate, ateis
netikėtai į savo šventyklą. Štai Jis
ateina, sandoros pasiuntinys, kuris
jums patinka", – sako kareivijų
Viešpats.
2 Kas išsilaikys Jo atėjimo dieną ir
kas ištvers, Jam pasirodžius? Jis yra
kaip lydytojo ugnis ir kaip skalbėjų
šarmas.
3 Jis ateis kaip sidabro lydytojas ir
apvalys Levio palikuonis, išgrynins
juos kaip auksą ir sidabrą, kad jie
aukotų Viešpačiui teisumo auką.

3 Iš 29,14; 1 Kar 14,10
5 Sk 25,12; Įst 33,9; Ez 34,25
6 Įst 33,10; Jer 23,22; Jok 5,20
7 Sk 27,21; Įst 17,8-11; Jer 18,18; Gal 4,14
8 Sk 25,12.13; Neh 13,29; Jer 18,15; Ez 44,10
9 Įst 1,17; 1 Sam 2,30; Mch 3,11; 1 Tim 5,21
10 Job 31,15; Jer 31,9; 1 Kor 8,6; Ef 4,6
11 Ezr 9,1; Neh 13,23
12 Neh 13,29
14 Pat 2,17; Pat 5,18; Jer 9,2; Mal 3,5
15 Pr 2,24; Ezr 9,2; Mt 19,4.5; 1 Kor 7,14
16 Įst 24,1; Mt 5,31; Mt 19,6-8
17 Iz 5,20; Iz 43,22.24; Sof 1,12
3 SKYRIUS
1 Iz 40,3; Iz 63,9; Mt 11,10; Mk 1,2; Lk 1,76; Lk 7,27; Jn 1,23; Jn 2,14.15
2 Iz 4,4; Iz 33,14; Jer 10,10; Ez 22,14; Jl 2,11; Nah 1,6; Zch 13,9; Mal 4,1; Mt 3,10-12; 1 Kor 3,13-15; Apr 6,17
3 Iz 1,25; Dan 12,10; Zch 13,9; 1 Pt 2,5

4 Tada Viešpačiui patiks Judo ir
Jeruzalės aukos kaip ankstesnėmis
dienomis ir metais praeityje.
5 „Aš ateisiu jūsų teisti ir nedelsdamas
pasmerksiu žynius, svetimautojus,
melagingai prisiekiančius, nusukan-
čius samdinių algą, skriaudžiančius
našles bei našlaičius, laužančius
ateivių teises ir manęs nebijančius, –
sako kareivijų Viešpats. –
6 Aš esu Viešpats, Aš nesikeičiu,
todėl jūs, Jokūbo vaikai, nebuvote
sunaikinti.
7 Jūs jau nuo savo tėvų dienų palikote
te mano nuostatus ir jų nesilaikėte.
Sugrįžkite pas mane, tai Aš sugrįšiu
pas jus, – sako kareivijų Viešpats. –
Jūs sakote: „Kaip mums sugrįžti?“
8 Ar gali žmogus apiplėšti Dievą?
Tačiau jūs apiplėšėte mane. Jūs
klausiate: „Kaip mes apiplėšėme
Tave?“ Dešimtinėmis ir aukomis!
9 Prakeikimas krinta ant jūsų, kadan-
gi jūs, visa tauta, apiplėšėte mane.
10 Atneškite visas dešimtines į sandė-
lius, kad būtų maisto mano namuose,
ir tuo išmėginkite mane, – sako ka-
reivijų Viešpats. – Ar Aš neatversiu
jums dangaus langų ir neišliesiu
jums apsčiai palaiminimų?
11 Aš sudrausiu kenkėją, kad jis
nesunaikintų jūsų laukų derliaus ir
vynmedis neliktų be vaisių, – sako
kareivijų Viešpats. –
12 Tada visos tautos vadins jus
palaimintais, nes būsite žavinga
šalis, – sako kareivijų Viešpats. –
13 Įžūlios yra jūsų kalbos prieš mane, –
sako Viešpats. – Tačiau jūs klausiate:
„Ką gi sakėme prieš Tave?“
14 Jūs sakėte: „Jokios naudos iš tarna-
vimo Dievui. Kas iš to, kad laikėmės
Jo nuostatų ir vaikščiojome nuleidę

4 Mal 1,11
5 Iš 22,22; Kun 19,12.13; Zch 5,4; Jok 5,4.12
6 Sk 23,19; Rd 3,22; Rom 11,29; Jok 1,17
7 Zch 1,3; Mal 1,6; Apd 7,51
8 Neh 13,10-12
10 Pr 7,11; 1 Krn 26,20; 2 Krn 31,10; Pat 3,9.10
11 Am 4,9
12 Dan 8,9
13 Mal 2,17
14 Job 21,14
15 Ps 73,12; Ps 95,9
16 Ps 56,8; Ps 66,16; Hbr 3,13
17 Iš 19,5; Įst 7,6; Ps 103,13; Iz 43,21; Iz 62,3; 1 Pt 2,9
18 Ps 58,11
4 SKYRIUS
1 Ps 21,9; Iz 5,24; Am 2,9; Abd 1,18; Nah 1,5.6; Mal 3,2.3.18; 2 Pt 3,7
2 Mal 3,16; Mt 4,16; Lk 1,78; 2 Kor 4,6; Ef 5,14
3 Mch 7,10
4 Iš 20,3; Įst 4,10
5 Jl 2,31; Mt 11,4; Mt 17,10-13; Mk 9,11-13; Lk 1,17; Jn 1,21
6 Zch 5,3; Zch 14,11-12

galvas Viešpaties akivaizdoje?
15 Dabar mes vadiname laimingais
išdidžiuosius. Jiems sekasi, nors jie
elgiasi nedorai. Jie gundo Dievą, bet
yra nebaudžiami.“
16 Dievo bijantys kalbėjosi vienas
su kitu. Viešpats stebėjo ir klausė.
Buvo parašyta Jo akivaizdoje at-
minimo knyga apie tuos, kurie bijo
Viešpaties ir gerbia Jo vardą.
17 „Jie bus mano, – sako kareivijų
Viešpats. – Tą dieną Aš padarysiu
juos savo brangenybėmis. Aš jų
gailėsiuos, kaip gailisi žmogus savo
sūnaus, kuris jam tarnauja.
18 Tada jūs vėl matysite skirtumą tarp
teisiojo ir nedorėlio, tarp to, kuris
tarnauja Dievui, ir to, kuris Jam ne-
tarnauja.“

4 „Štai ateina diena, deganti kaip
krosnis, kurioje visi išdidieji ir
visi nedorėliai sudegs kaip ražie-
nos, – sako kareivijų Viešpats. –
Jiems neliks nei šaknies, nei šakos.
2 Bet jums, bijantiems mano vardo,
užtekės teisumo saulė su išgydymu
po jos sparnais. Jūs išeisite ir šoki-
nėsite kaip išleisti iš tvarto veršiukai.
3 Jūs mindžiosite nedorėlius, ir jie
bus pelenai po jūsų kojomis tą dieną,
kai Aš tai padarysiu, – sako kareivijų
Viešpats. –
4 Atsiminkite mano tarno Mozės
įstatymą, kurį daviau Horebe visam
Izraeliui, jo nuostatus ir potvarkius.
5 Aš siųsiu jums pranašą Eliją, prieš
ateinant didingai ir baisiai Viešpa-
ties dienai.
6 Jis atgręš tėvų širdis į vaikus ir
vaikų širdis į tėvus, kad neateičiau
ir neištikčiau žemės prakeikimu.“

NAUJASIS TESTAMENTAS

EVANGELIJA PAGAL
MATĄ

1 Jėzaus Kristaus, Dovydo sūnaus,
Abraomo sūnaus, kilmės knyga.
2 Abraomui gimė Izaokas, Izaokui
gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Judas
ir jo broliai.
3 Judui gimė Faras ir Zara iš Tama-
ros, Farui gimė Esromas, Esromui
gimė Aramas.
4 Aramui gimė Aminadabas, Ami-
nadabui gimė Naasonas, Naasonui
gimė Salmonas.
5 Salmonui gimė Boozas iš Raha-
bos, Boozui gimė Jobedas iš Rūtos,
Jobedui gimė Jesė.
6 Jesei gimė karalius Dovydas. Do-
vydui gimė Saliamonas iš Ūrijos
žmonos.
7 Saliamonui gimė Roboamas, Ro-
boamui gimė Abija, Abijai gimė
Asa.
8 Asai gimė Juozapatas, Juozapatui
gimė Joramas, Joramui gimė Ozijas.
9 Ozijui gimė Joatamas, Joatamui
gimė Achazas, Achazui gimė Eze-
kijas.
10 Ezekijui gimė Manasas, Mana-
sui gimė Amonas, Amonui gimė
Jozijas.
11 Jozijui gimė Jechonijas ir jo bro-
liai ištrėmimo į Babiloną laikais.
12 Po ištrėmimo į Babiloną Jechoni-
jui gimė Salatielis, Salatieliui gimė
Zorobabelis.
13 Zorobabeliui gimė Abijudas, Abi-
judui gimė Eliakimas, Eliakimui
gimė Azoras.

1 SKYRIUS
1 Pr 12,3; Pr 22,18; Lk 3,23; Jn 7,42
2 Pr 21,2.12; Pr 25,26; Pr 28,14; Pr 29,35
3 Pr 38,27; Pr 49,10; Rūt 4,18-22
5 Rūt 2,1; Rūt 4,1-13
6 1 Sam 16,1; 2 Sam 7,12; 2 Sam 12,24
7 1 Km 3,10; 2 Km 11,20
8 2 Kar 15,13; 1 Km 3,10
9 2 Kar 15,38
10 1 Kar 13,2; 2 Kar 20,21
11 2 Kar 24, 14-16; 1 Km 3,15. 16
12 1 Km 3, 17; Ezr 3,2
16 Mt 13,55
18 Lk 1,27. 35
19 Įst 24,1
20 Lk 1,35

14 Azorui gimė Sadokas, Sadokui
gimė Achimas, Achimui gimė Eli-
judas.
15 Elijudui gimė Eleazaras, Eleaza-
rui gimė Matanas, Matanui gimė
Jokūbas.
16 Jokūbui gimė Juozapas – vyras
Marijos, iš kurios gimė Jėzus, vadi-
namas Kristumi.
17 Taigi nuo Abraomo iki Dovydo iš
viso keturiolika kartų, nuo Dovydo
iki ištrėmimo į Babiloną – keturioli-
ka kartų ir nuo ištrėmimo į Babiloną
iki Kristaus – keturiolika kartų.
18 Jėzaus Kristaus gimimas buvo
toksai. Jo motina Marija buvo susi-
žadėjusi su Juozapu; dar nepradėjus
jiems kartu gyventi, ji tapo nėščia
iš Šventosios Dvasios.
19 Jos vyras Juozapas, būdamas teisus
ir nenorėdamas daryti jai nešlovės,
sumanė slapta ją atleisti.
20 Kai jis nusprendė taip padaryti,
sapne jam pasirodė Viešpaties an-
gelas ir tarė: „Juozapai, Dovydo sū-
nau, nebijok parsivesti į namus savo
žmonos Marijos, nes jos vaisius yra
iš Šventosios Dvasios.
21 Ji pagimdys Sūnų, kuriam tu duosi
vardą Jėzus, nes Jis išgelbės savo
tautą iš jos nuodėmių.“
22 Visa tai įvyko, kad išsipildytų,
kas buvo Viešpaties pasakyta per
pranašą:
23 „Štai mergelė taps nėščia ir pagim-
dys Sūnų, ir Jį pavadins Emanueliu“,

tai reiškia: „Dievas su mumis.“
24 Atsikėlęs Juozapas padarė taip,
kaip Viešpaties angelas jam įsakė,
ir parsivedė žmoną pas save.
25 Jam negyvenus su ja kaip vyrui,
ji pagimdė Sūnų, kurį jis pavadino
Jėzumi.

2 Jėzui gimus Judėjos Betliejuje
karaliaus Erodo dienomis, štai
atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš
Rytų ir klausinėjo:
2 „Kur yra gimęs žydų karalius?
Mes matėme Jo žvaigždę Rytuose
ir atvykome Jo pagarbinti.“
3 Tai išgirdęs, karalius Erodas sune-
rimo, o su juo ir visa Jeruzalė.
4 Jis sukvietė visus tautos aukštuo-
sius kunigus bei Rašto žinovus ir
teiravosi, kur turėjęs gimti Kristus.
5 Tie jam atsakė: „Judėjos Betliejuje,
nes taip pranašo parašyta:
6 „Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaip-
tol nesi mažiausias tarp Judo valdo-
vų, nes iš tavęs išeis Valdovas, kuris
ganys mano tautą – Izraelį.“
7 Tada Erodas, slapta pasikvietęs iš-
minčius, sužinojo iš jų apie žvaigž-
dės pasirodymo metą
8 ir, siųsdamas į Betliejų, tarė: „Ke-
liaukite ir viską kruopščiai sužino-
kite apie kūdikį. Radę praneškite
man, kad ir aš nuvykęs Jį pagar-
binčiau.“
9 Išklausę karaliaus, išminčiai leido-
si kelionėn. Ir štai žvaigždė, kurią
jie matė Rytuose, traukė pirma,
kol sustojo ties ta vieta, kur buvo
kūdikis.
10 Išvydę žvaigždę, jie džiaugėsi
labai dideliu džiaugsmu.
11 Įžengę į namus, rado kūdikį su mo-
tina Marija ir, parpuolę ant žemės,
Jį pagarbino. Jie atidarė savo bran-
genybių dėžes ir davė Jam dovanų:
aukso, smilkalų ir miros.
12 Sapne įspėti nebegrįžti pas Erodą,
kitu keliu pasuko į savo kraštą.
13 Jiems iškeliavus, štai pasirodė
Juozapui sapne Viešpaties angelas ir
tarė: „Kelkis, imk kūdikį, Jo motiną
ir bėk į Egiptą. Pasilik ten, kol tau
pasakysiu, nes Erodas ieškos kūdi-
kio, norėdamas Jį nužudyti.“
14 Atsikėlęs naktį Juozapas paėmė
kūdikį ir su Jo motina pasitraukė
į Egiptą.
15 Ten jis prabuvo iki Erodo mirties,
kad išsipildytų, kas Viešpaties buvo
pasakyta per pranašą: „Iš Egipto
pašaukiau savo Sūnų.“
16 Erodas, pamatęs, kad išminčiai
jį apgavo, baisiai įniršo ir pasiuntė
išžudyti Betliejuje ir jo apylinkė-
se visus berniukus, dvejų metų ir
jaunesnius, pagal laiką, kurį buvo
sužinojęs iš išminčių.
17 Tada išsipildė, kas buvo pasakyta
per pranašą Jeremiją:
18 „Ramoje pasigirdo šauksmas, rau-
dos, aimanos ir garsios dejonės: tai
Rachelė rauda savo vaikų; ir niekas
jos nepaguos, nes jų nebėra.“
19 Erodui mirus, štai Viešpaties an-
gelas pasirodė per sapną Juozapui
Egipte
20 ir tarė: „Kelkis, imk kūdikį su Jo
motina ir keliauk į Izraelio žemę, nes
jau mirė tie, kurie ieškojo kūdikio
gyvybės.“
21 Tuomet Juozapas atsikėlė, paėmė
kūdikį ir Jo motiną ir sugrįžo į Iz-
raelio žemę.
22 Bet, išgirdęs, jog Archelajas valdo

2 SKYRIUS
1 Pr 25,6; 1 Kar 4,30; Mch 5,2; Lk 2,4-7
2 Sk 24,17; Iz 60,3; Lk 2,11
4 2 Km 34, 13; 2 Km 36,14; Mal 2,7
6 Pr 49,10; Mch 5,2; Jn 7,42; Apr 2,27
7 Sk 24,17
11 Ps 72,10; Iz 60,6
12 Job 33,15. 16; Mt 1,20
15 Sk 24,8; Oz 11,1
18 Jer 31,15
20 Mt 2,16; Lk 2,39
22 Mt 2,12. 13.19; Mt 3,13; Lk 2,39

Judėją po savo tėvo Erodo, pabūgo
ten vykti. Įspėtas sapne, nukeliavo į
Galilėjos sritį
23 ir apsigyveno Nazareto mieste,
kad išsipildytų, kas buvo pranašų
pasakyta: „Jį vadins Nazariečiu.“

3 Anomis dienomis Jonas Krikš-
tytojas pasirodė Judėjos dyku-
moje, skelbdamas ir
2 sakydamas: „Atgailaukite, nes
prisiartino Dangaus karalystė!“
3 O jis buvo tas, apie kurį pranašas
Izaijas yra pasakęs: „Dykumoje
šaukiančiojo balsas: „Paruoškite
Viešpačiui kelią! Ištiesinkite Jam
takus!“
4 Pats Jonas vilkėjo kupranugario
vilnų apdaru, o strėnas buvo susi-
juosęs odiniu diržu. Jis maitinosi
skėriais ir lauko medumi.
5 Tuomet Jeruzalė, visa Judėja ir visa
Pajordanė ėjo pas jį.
6 Žmonės buvo jo krikštijami Jor-
dano upėje, išpažindami savo nuo-
dėmes.
7 Pamatęs daug fariziejų ir sadu-
kiejų, einančių pas jį krikštytis,
jis jiems sakė: „Angių išperos, kas
perspėjo jus bėgti nuo ateinančios
rūstybės?
8 Duokite vaisių, vertų atgailos!
9 Ir nebandykite ramintis: „Mūsų
tėvas – Abraomas.“ Aš jums sakau,
kad Dievas gali pažadinti Abraomui
vaikų iš šitų akmenų.
10 Štai kirvis jau prie medžių šaknų,
ir kiekvienas medis, kuris neduoda
gerų vaisių, yra nukertamas ir įme-
tamas į ugnį.
11 Aš jus krikštiju vandeniu atgailai,
bet Tas, kuris ateina po manęs, – ga-

23 Ts 13,5; Lk 1,26; Lk 2,39; Jn 1,45.46

3 SKYRIUS

1 Joz 14,10; Mt 3,1-12; Mk 1,3-8; Lk 3,2-17; Jn 1,6-8.19-28
2 Dan 2,44; Mal 4,6; Mt 4,17; Mk 1,15; Lk 1,17; Lk 10,9; Lk 11,20; Lk 21,31
3 Iz 40,3; Lk 1,76; Lk 3,4; Jn 1,23
4 Kun 11,22; 1 Sam 14,25.26; 2 Kar 1,8; Zch 13,4; Mt 11,8; Mk 1,6
5 Mk 1,5
6 Apd 19,4.18
7 Mt 12,34; 1 Tes 1,10
9 Jn 8,33
10 Mt 7,19
11 Lk 3,16; Apd 2,3.4
12 Mal 3,3; Mt 13,30
13 Mt 2,22; Mk 1,9-11
16 Mk 1,10; Jn 1,32
17 Ps 2,7; Jn 12,28

4 SKYRIUS

1 Ez 3,14; Mk 1,12
4 Įst 8,3
5 Neh 11,1.18
6 Ps 91,11.12

lingesnis už mane, aš nevertas net
Jo sandalų nuauti. Jis krikštys jus
Šventąja Dvasia ir ugnimi.
12 Jo rankoje vėtyklė, ir Jis kruopščiai
išvalys savo kluoną. Kviečius surinks
į klėtį, o pelus sudegins neužgesina-
ma ugnimi.“
13 Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie
Jordano pas Joną krikštytis.
14 Jonas Jį atkalbinėjo: „Tai aš tu-
rėčiau būti Tavo pakrikštytas, o Tu
ateini pas mane!“
15 Bet Jėzus jam atsakė: „Šį kartą pa-
klausyk! Taip mudviem dera įvykdy-
ti visą teisumą.“ Tada Jonas sutiko.
16 Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš
vandens. Ir štai Jam atsivėrė dan-
gus, ir Jis pamatė Dievo Dvasią,
sklendžiančią žemyn it balandį ir
nusileidžiančią ant Jo.
17 Ir štai balsas iš dangaus prabilo:
„Šitas yra mano mylimasis Sūnus,
kuriuo Aš gėriuosi.“

4 Tuomet Jėzus buvo Dvasios nu-
vestas į dykumą, kad būtų velnio
gundomas.
2 Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų
ir keturiasdešimt naktų, Jis buvo
alkanas.
3 Prie Jo prisiartino gundytojas ir
tarė: „Jei Tu Dievo Sūnus, liepk, kad
šie akmenys pavirstų duona.“
4 Bet Jėzus atsakė: „Parašyta:
„Žmogus gyvas ne vien duona, bet
kiekvienu žodžiu, išeinančiu iš
Dievo lūpų.“
5 Tada velnias paėmė Jį į šventąjį
miestą, pastatė ant šventyklos šel-
mens
6 ir tarė Jam: „Jei Tu Dievo Sūnus,
pulk žemyn, nes parašyta: „Jis lieps

savo angelams globoti Tave, ir jie
nešios Tave ant rankų, kad neužsi-
gautum kojos į akmenį.“
7 Jėzus jam atsakė: „Taip pat para-
šyta: „Negundyk Viešpaties, savo
Dievo.“
8 Velnias vėl paėmė Jį į labai aukštą
kalną ir, rodydamas viso pasaulio
karalystes bei jų šlovę,
9 tarė Jam: „Visa tai aš Tau atiduo-
siu, jei parpuolęs pagarbinsi mane.“
10 Tada Jėzus jam atsakė: „Eik šalin
nuo manęs, šėtone! Nes parašyta:
„Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir
Jam vienam tetarnauk!“
11 Tuomet velnias nuo Jo atsitraukė,
ir štai angelai prisiartino ir Jam
tarnavo.
12 Išgirdęs, kad Jonas suimtas, Jėzus
pasitraukė į Galilėją.
13 Jis paliko Nazaretą ir apsigyveno
Kafarnaume, prie ežero, kur susiei-
na Zabulono ir Neftalio sritys,
14 kad išsipildytų, kas buvo pasakyta
per pranašą Izaiją:
15 „Zabulono žeme ir Neftalio žeme!
Paežerės juosta, žeme už Jordano –
pagonių Galilėja!
16 Tamsybėje esanti tauta išvy-
do skaisčią šviesą, gyvenantiems
mirties šalyje ir šešėlyje užtekėjo
šviesa.“
17 Nuo to laiko Jėzus pradėjo skelbti,
sakydamas: „Atgailaukite, nes pri-
siartino Dangaus karalystė!“
18 Vaikščiodamas palei Galilėjos
ežerą, Jėzus pamatė du brolius –
Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį
Andriejų, – metančius tinklą į ežerą;
mat jie buvo žvejai.
19 Jis tarė jiems: „Sekite paskui mane,
ir Aš padarysiu jus žmonių žvejais.“

7 Įst 6,16
8 1 Jn 2,15-17
10 Įst 6,13; Įst 10,20
11 Hbr 1,14; Jok 4,7
12 Jn 4,43
15 Iz 9,1.2
16 Lk 2,32
17 Mt 3,2; Mt 10,7; Mk 1,14.15
18 Mk 1,16-20; Jn 1,40-42
19 Lk 5,10
20 Mk 10,28
21 Mk 1,19
23 Mt 9,35; Mt 24,14; Mk 1,34
24 Lk 4,40
25 Mk 3,7.8

5 SKYRIUS
1 Mk 3,13
2 Mt 7,29
3 Lk 6,20-23
4 Apr 21,4
5 Ps 37,11; Rom 4,13
6 Iz 55,1; Iz 65,13; Lk 1,53
7 Ps 41,1
8 Ps 15,2; Ps 24,4; 1 Kor 13,12

20 Tuodu tuojau paliko tinklus ir
nusekė paskui Jį.
21 Paėjęs toliau, Jis pamatė kitus du
brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą
ir jo brolį Joną. Jiedu su savo tėvu
Zebediejumi valtyje taisė tinklus.
Jėzus juos pašaukė,
22 ir tie, tučtuojau palikę valtį ir tėvą,
nusekė paskui Jį.
23 Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją,
mokydamas sinagogose, skelbdamas
Karalystės Evangeliją ir gydydamas
visas žmonių ligas bei negalias.
24 Garsas apie Jį pasklido visoje
Sirijoje. Žmonės nešė pas Jį visus
sergančius, įvairiausių ligų bei ken-
tėjimų suimtus, demonų apsėstus,
nakvišas bei paralyžiuotus, ir Jis
išgydydavo juos.
25 Paskui Jį sekė didelės minios
žmonių iš Galilėjos, Dekapolio,
Jeruzalės, Judėjos ir Užjordanės.

5 Matydamas minias, Jėzus už-
kopė į kalną ir atsisėdo. Prie Jo
priėjo mokiniai.
2 Atvėręs lūpas, Jis ėmė mokyti:
3 „Palaiminti vargšai dvasia, nes jų
yra Dangaus karalystė.
4 Palaiminti, kurie liūdi, nes jie bus
paguosti.
5 Palaiminti romieji, nes jie paveldės
žemę.
6 Palaiminti, kurie alksta ir trokšta
teisumo, nes jie bus pasotinti.
7 Palaiminti gailestingieji, nes jie
susilauks gailestingumo.
8 Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės
Dievą.
9 Palaiminti taikdariai, nes jie bus
vadinami Dievo vaikais.

10 Palaiminti, kurie persekiojami dėl teisumo, nes jų yra Dangaus karalystė.

11 Palaiminti jūs, kai dėl manęs jus šmeižia ir persekioja bei meluodami visaip prieš jus piktžodžiauja.

12 Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes didelis jūsų atlygis danguje. Juk lygiai taip persekiojo ir iki jūsų buvusius pranašus."

13 „Jūs esate žemės druska. Jei druska netektų sūrumo, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti.

14 Jūs esate pasaulio šviesa. Neįmanoma nuslėpti miesto, pastatyto ant kalno.

15 Ir niekas, uždegęs žiburį, nevožia jo indu, bet stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose.

16 Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje."

17 „Nemanykite, jog Aš atėjau panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti.

18 Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks iš Įstatymo, kol viskas išsipildys.

19 Todėl, kas sulaužytų bent vieną iš mažiausių įsakymų ir taip mokytų žmones, tas bus vadinamas mažiausiu Dangaus karalystėje. O kas juos vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu Dangaus karalystėje.

20 Taigi sakau jums: jeigu jūsų teisumas nepranoks Rašto žinovų ir fariziejų teisumo, – neįeisite į Dangaus karalystę."

10 1 Pt 3,14
11 Lk 6,22; 1 Pt 4,14
12 Apd 7,52; 1 Pt 4,13.14
13 Lk 14,34
14 Jn 8,12
15 Lk 8,16
16 Jn 15,8; 1 Pt 2,12
17 Rom 10,4
18 Lk 16,17
19 Jok 2,10
20 Rom 10,3
21 Iš 20,13; Įst 5,17
22 Jok 3,6; 1 Jn 3,15
23 Mt 8,4
24 Job 42,8
25 Iz 55,6; Lk 12,58.59
27 Iš 20,14; Įst 5,18
28 Pat 6,25
29 Mk 9,43; Kol 3,5
31 Įst 24,1

21 „Jūs girdėjote, kad protėviams buvo pasakyta: „Nežudyk"; o kas nužudo, turės atsakyti teisme.

22 O Aš jums sakau: kas pyksta ant savo brolio, turės atsakyti teisme. Kas sako savo broliui: „Pusgalvi!", turės stoti prieš sinedrioną. O kas sako: „Beproti!", tas smerktinas į pragaro ugnį.

23 Todėl jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave,

24 palik savo dovaną ten, prie aukuro, eik pirmiau susitaikinti su broliu, ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną.

25 Greitai susitark su savo kaltintoju, dar kelyje į teismą, kad kaltintojas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas – teismo vykdytojui ir tu nepakliūtum į kalėjimą.

26 Iš tiesų sakau tau: neišeisi iš ten, kol neatsiteisi iki paskutinio skatiko."

27 „Jūs girdėjote, jog protėviams buvo pasakyta: „Nesvetimauk!"

28 O Aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žiūri į moterį, jau svetimauja savo širdyje.

29 Jeigu tavo dešinioji akis skatina tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Geriau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas būtų įmestas į pragarą.

30 Ir jeigu tavo dešinioji ranka skatina tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Geriau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas patektų į pragarą."

31 „Taip pat buvo pasakyta: „Kas atleidžia savo žmoną, teišduoda jai skyrybų raštą."

32 O Aš jums sakau: kiekvienas,
kuris atleidžia savo žmoną, – jei
ne ištvirkavimo atveju, – skatina
ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją
veda – svetimauja.“
33 „Taip pat girdėjote, jog protėviams
buvo pasakyta: „Neprisiek melagingai, bet ištesėk Viešpačiui savo
priesaikas.“
34 O Aš jums sakau: iš viso neprisiekinėkite nei dangumi, nes jis – Dievo
sostas,
35 nei žeme, nes ji – Jo pakojis, nei
Jeruzale, nes ji – didžiojo Karaliaus
miestas.
36 Neprisiek nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto
ar juodo.
37 Verčiau jūs sakykite: „Taip“, jei
taip, „Ne“, jei ne, o kas viršaus, tai
iš pikto.“
38 „Jūs girdėjote, jog buvo pasakyta:
„Akis už akį“ ir „dantis už dantį.“
39 O Aš jums sakau: nesipriešinkite
piktam, bet, jei kas tau suduotų per
dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą.
40 Jei kas nori su tavimi bylinėtis ir
paimti tavo tuniką, atiduok jam ir
apsiaustą.
41 Jei kas verstų tave nueiti mylią,
nueik su juo dvi.
42 Prašančiam duok ir nuo norinčio
iš tavęs pasiskolinti nenusigręžk.
43 Jūs girdėjote, jog buvo pasakyta:
„Mylėk savo artimą“ ir nekęsk savo
priešo.
44 O Aš jums sakau: mylėkite savo
priešus, laiminkite jus keikiančius,
darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už savo skriaudėjus ir persekiotojus,
45 kad būtumėte vaikai savo Tėvo,

32 Lk 16,18

33 Kun 19, 12; Įst 23,23; Mt 23,16

34 Iz 66,1; Jok 5,12

35 Ps 48,2

37 Kol 4,6

38 Iš 21,24; Kun 24,20; Įst 19,21

39 Iz 50,6; Lk 6,29

41 Mt 27,32

42 Lk 6,30-34

43 Kun 19, 18; Įst 23,3-6

44 Lk 6,27; Apd 7,60; Rom 12,20

45 Job 25,3

46 Lk 6,32

48 Ef 5,1; Kol 1,28; Kol 4,12

6 SKYRIUS

2 Rom 12,2

4 Lk 14,12-14

6 2 Kar 4,33

7 1 Kar 18, 26; Mok 5,2

kuris danguje; Jis juk leidžia savo
saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietų ant teisiųjų ir
neteisiųjų.
46 Jei mylite tuos, kurie jus myli, kokį
gi atlygį turite? Argi taip nesielgia ir
muitininkai?
47 Ir jeigu sveikinate tik savo brolius,
kuo gi viršijate kitus? Argi to nedaro
ir muitininkai?
48 Taigi būkite tobuli, kaip ir jūsų
Tėvas, kuris danguje, yra tobulas.“

6 „Žiūrėkite, jog nedarytumėte
savo teisumo darbų žmonių akyse, kad būtumėte jų matomi, kitaip
negausite atlygio iš savo Tėvo, kuris
yra danguje.
2 Todėl, duodamas gailestingumo
auką, netrimituok sinagogose ir
gatvėse, kaip daro veidmainiai, kad
būtų žmonių giriami. Iš tiesų sakau
jums: jie jau atsiėmė savo atlygį.
3 Kai aukoji, tenežino tavo kairė, ką
daro dešinė,
4 kad tavo gailestingumo auka būtų
slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins viešai.“
5 „Kai meldžiatės, nebūkite kaip
veidmainiai, kurie mėgsta melstis,
stovėdami sinagogose ir gatvių
kampuose, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau
atsiėmė savo atlygį.
6 Kai meldiesi, eik į savo kambarėlį
ir, užsirakinęs duris, melskis savo
Tėvui, kuris yra slaptoje, o tavo
Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins
viešai.
7 Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite
kaip pagonys: jie mano būsią išklausyti dėl žodžių gausumo.

8 Nebūkite panašūs į juos, nes jūsų
Tėvas žino, ko jums reikia, dar prieš
jums Jo prašant.
9 Todėl melskitės taip: „Tėve mūsų,
kuris esi danguje, teesie šventas Tavo
vardas,
10 teateinie Tavo karalystė, tebūnie
Tavo valia kaip danguje, taip ir že-
mėje.
11 Kasdienės mūsų duonos duok
mums šiandien
12 ir atleisk mums mūsų skolas, kaip ir
mes atleidžiame savo skolininkams.
13 Ir nevesk mūsų į pagundymą, bet
gelbėk mus nuo pikto; nes Tavo yra
karalystė, jėga ir šlovė per amžius.
Amen."
14 Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nu-
sižengimus, tai ir jūsų dangiškasis
Tėvas atleis jums,
15 o jeigu jūs neatleisite žmonėms
jų nusižengimų, tai ir jūsų Tėvas
neatleis jūsų nusižengimų."
16 „Kai pasninkaujate, nebūkite pa-
niurę kaip veidmainiai: jie perkrei-
pia veidus, kad žmonės matytų juos
pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums:
jie jau atsiėmė savo atlygį.
17 O tu, kai pasninkauji, pasitepk
galvą ir nusiprausk veidą,
18 kad ne žmonėms rodytumeis
pasninkaująs, bet savo Tėvui, kuris
yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis
slaptoje, tau atlygins viešai."
19 „Nekraukite sau turtų žemėje,
kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys
įsilaužia ir vagia.
20 Bet kraukite sau turtus danguje,
kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur
vagys neįsilaužia ir nevagia,
21 nes kur tavo turtas, ten ir tavo
širdis."

8 Rom 8,26. 27
9 Mal 1,11; Mt 5,16; Lk 11,2-4
10 Ps 103,20; Mt 26,42
11 Pat 30,8
12 Mt 18,21. 22
13 Jn 17,15; 2 Pt 2,9
14 Mk 11,25
15 Mt 18,35
16 Iz 58,3-7
17 Rūt 3,3
19 Pat 23,4
20 Mt 19,21
22 Lk 11,34. 35
24 Lk 16,9. 11.13; Gal 1,10
25 Lk 12,22
26 Lk 12,24
33 1 Tim 4,8

22 „Kūno žiburys yra akis. Todėl, jei
tavo akis sveika, visas tavo kūnas
bus šviesus.
23 O jei tavo akis pikta, visas tavo
kūnas bus tamsus. Taigi, jei tavyje
esanti šviesa yra tamsa, tai kokia
baisi toji tamsa!"
24 „Niekas negali tarnauti dviem
šeimininkams: arba jis vieno nekęs,
o kitą mylės, arba vienam bus atsi-
davęs, o kitą nieku vers. Negalite
tarnauti Dievui ir mamonai."
25 „Todėl sakau jums: nesirūpinkite
savo gyvybe, ką valgysite ar ką
gersite, nei savo kūnu, kuo vilkėsite.
Argi gyvybė ne daugiau už maistą
ir kūnas – už drabužį?
26 Pažvelkite į padangių paukščius:
nei jie sėja, nei pjauna, nei į kluonus
krauna, o jūsų dangiškasis Tėvas
juos maitina. Argi jūs ne daug ver-
tesni už juos?
27 O kas iš jūsų gali savo rūpesčiu
bent valanda prailginti savo amžių?
28 Ir kam gi rūpinatės drabužiu?
Žiūrėkite, kaip auga lauko lelijos.
Jos nesidarbuoja ir neverpia,
29 bet sakau jums: nė Saliamonas
visoje savo šlovėje nebuvo taip pasi-
puošęs, kaip kiekviena iš jų.
30 Jeigu Dievas taip aprengia laukų
žolę, kuri šiandien žaliuoja, o rytoj
metama į krosnį, tai argi Jis dar
labiau nepasirūpins jumis, maža-
tikiai?
31 Todėl nesirūpinkite ir neklausi-
nėkite: „Ką valgysime?", arba: „Ką
gersime?", arba: „Kuo vilkėsime?"
32 Visų tų dalykų ieško pagonys.
Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino,
kad viso to jums reikia.
33 Pirmiausia ieškokite Dievo kara-

lystės ir Jo teisumo, o visa tai bus
jums pridėta.
34 Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes
rytojus pats pasirūpins savimi. Kiek-
vienai dienai užtenka savo vargo."

7 SKYRIUS

7 „Neteiskite, kad nebūtumėte
teisiami.
2 Kokiu teismu teisiate, tokiu ir
patys būsite teisiami, ir kokiu saiku
seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.
3 Kodėl matai krislą savo brolio
akyje, o nepastebi rąsto savojoje?
4 Arba kaip gali sakyti broliui:
„Leisk, išimsiu krislą iš tavo akies",
kai tavo akyje rąstas?!
5 Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš
savo akies, o paskui pažiūrėsi, kaip
išimti krislelį iš savo brolio akies."
6 „Neduokite to, kas šventa, šunims
ir nebarstykite savo perlų kiaulėms,
kad kartais kojomis jų nesutryptų
ir atsigręžusios jūsų pačių nesu-
draskytų."
7 „Prašykite, ir jums bus duota, ieš-
kokite, ir rasite, belskite, ir bus jums
atidaryta.
8 Kiekvienas, kas prašo, gauna,
kas ieško, randa, ir beldžiančiam
atidaroma.
9 Argi atsiras iš jūsų žmogus, kuris
savo vaikui, prašančiam duonos,
duotų akmenį?!
10 Arba jeigu jis prašytų žuvies, ne-
jaugi duotų jam gyvatę?
11 Tad jei jūs, būdami blogi, mokate
savo vaikams duoti gerų dalykų, tai
juo labiau jūsų Tėvas, kuris yra dan-
guje, duos gera tiems, kurie Jį prašo.
12 Tad visa, ko norite, kad jums da-
rytų žmonės, ir jūs patys jiems da-
rykite; nes tai Įstatymas ir Pranašai."

1 Rom 14,3
2 Lk 6,38
3 Lk 6,41
6 Pat 9,7.8
7 Mk 11,24
8 Pat 8,17
9 Lk 11,11
11 Pr 6,5; Pr 8,21
12 Lk 6,31; Gal 5,14
13 Lk 13,24
15 Jer 23,16; Mch 3,5
16 Mt 7,20; Mt 12,33; Lk 6,43
17 Mt 12,33
19 Jn 15,2.6
21 Lk 6,46; Rom 2,13
23 Ps 5,5; Ps 6,8; 2 Tim 2,19
24 Lk 6,47-49

13 „Įeikite pro ankštus vartus, nes
erdvūs vartai ir platus kelias veda į
pražūtį, ir daug yra pro juos įeinančių.
14 O ankšti vartai ir siauras kelias
veda į gyvenimą, ir tik nedaugelis
jį randa."
15 „Saugokitės netikrų pranašų, kurie
ateina pas jus avių kailyje, o viduje
yra plėšrūs vilkai.
16 Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi
kas gali skinti vynuoges nuo erškėčių
ar figas nuo usnių?!
17 Juk kiekvienas geras medis duoda
gerus vaisius, o netikęs medis – blo-
gus.
18 Geras medis negali duoti blogų
vaisių, o netikęs – gerų.
19 Kiekvienas medis, kuris neduoda
gerų vaisių, iškertamas ir metamas
į ugnį.
20 Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių."
21 „Ne kiekvienas, kuris man sako:
„Viešpatie, Viešpatie!", įeis į Dangaus
karalystę, bet tik tas, kuris vykdo
valią mano Tėvo, kuris yra danguje.
22 Daugelis man sakys aną dieną:
„Viešpatie, Viešpatie, argi mes
nepranašavome Tavo vardu, argi
neišvarinėjome demonų Tavo vardu,
argi nedarėme daugybės stebuklų
Tavo vardu?!"
23 Tada Aš jiems pareikšiu: „Aš
niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin
nuo manęs, jūs piktadariai!"
24 Taigi kiekvienas, kuris klauso šitų
mano žodžių ir juos vykdo, panašus
į išmintingą žmogų, pasistačiusį
namą ant uolos.
25 Prapliupo liūtys, ištvino upės, pa-
kilo vėjai ir daužėsi į tą namą. Tačiau
jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas
ant uolos.

26 Ir kiekvienas, kuris klauso šitų
mano žodžių, bet jų nevykdo, pa-
našus į kvailą žmogų, pasistačiusį
namą ant smėlio.
27 Prapliupo liūtys, ištvino upės,
pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą, ir
jis sugriuvo, o jo griuvimas buvo
smarkus."
28 Kai Jėzus baigė kalbėti šiuos žo-
džius, minios stebėjosi Jo mokymu,
29 nes Jis mokė juos kaip turintis val-
džią, o ne kaip Rašto žinovai.

8 Kai Jėzus leidosi nuo kalno, Jį
sekė didelės minios.
2 Ir štai priėjo raupsuotasis ir, pagar-
binęs Jį, sakė: „Viešpatie, jei nori, Tu
gali mane padaryti švarų."
3 Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir
tarė: „Noriu, būk švarus!" Ir tuojau
raupsai išnyko.
4 Jėzus pasakė jam: „Žiūrėk, nie-
kam nepasakok, bet eik pasirodyti
kunigui ir paaukok Mozės įsakytą
atnašą jiems paliudyti."
5 Jėzui sugrįžus į Kafarnaumą, prie
Jo priėjo šimtininkas, maldaudamas:
6 „Viešpatie, mano tarnas guli namie
paralyžiuotas ir baisiai kankinasi."
7 Jėzus jam tarė: „Einu ir išgydysiu
jį."
8 Šimtininkas atsakė: „Viešpatie,
nesu vertas, kad užeitum po mano
stogu, bet tik tark žodį, ir mano
tarnas pasveiks.
9 Juk ir aš, būdamas valdinys, turiu
sau pavaldžių kareivių. Sakau vie-
nam: „Eik!", ir jis eina; sakau kitam:
„Ateik!", ir jis ateina; sakau tarnui:
„Daryk tai!", ir jis daro."
10 Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi ir
einantiems iš paskos kalbėjo: „Iš tie-

28 Mt 13,54
29 Jn 7,46

8 SKYRIUS
2 Mk 1,40-45; Jn 9,38
3 Lk 4,27
4 Įst 24,8; Mk 5,43; Lk 5,14
5 Mt 27,54; Lk 7,1-3
8 Ps 107,20; Lk 15,19.21
11 Mal 1,11
12 Mt 21,43; Lk 13,28
14 Mk 1,29-31; 1 Kor 9,5
16 Lk 4,40.41
17 Iz 53,4
19 Lk 9,57.58
21 1 Kar 19,20; Lk 9,59.60
24 Mk 4,37; Lk 8,23-25

są sakau jums: net Izraelyje neradau
tokio tikėjimo!
11 Todėl sakau jums: daugelis ateis
iš rytų ir vakarų ir susės Dangaus
karalystėje su Abraomu, Izaoku ir
Jokūbu.
12 O karalystės vaikai bus išmesti
laukan į tamsybes. Ten bus verksmas
ir dantų griežimas."
13 Šimtininkui Jėzus tarė: „Eik, ir
tebūnie tau, kaip patikėjai!" Ir tą
pačią valandą jo tarnas pagijo.
14 Atėjęs į Petro namus, Jėzus pamatė
jo uošvę, gulinčią ir karščiuojančią.
15 Jis palietė jos ranką, ir karštis pra-
ėjo. Toji atsikėlė ir patarnavo jiems.
16 Vakarui atėjus, žmonės sugabeno
pas Jėzų daug demonų apsėstųjų.
Jis išvarė dvasias žodžiu ir išgydė
visus ligonius,
17 kad išsipildytų, kas buvo pasaky-
ta per pranašą Izaiją: „Jis pasiėmė
mūsų negalias ir nešė mūsų ligas."
18 Matydamas aplinkui didžiulę
minią, Jėzus įsakė irtis į kitą krantą.
19 Tuomet priėjo vienas Rašto ži-
novas ir tarė Jam: „Mokytojau, aš
seksiu paskui Tave, kur tik Tu eisi!"
20 Jėzus jam atsakė: „Lapės turi
urvus, padangių paukščiai – lizdus,
o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos
priglausti."
21 Kitas Jo mokinys prašė: „Viešpa-
tie, leisk man pirmiau pareiti tėvo
palaidoti."
22 Bet Jėzus atsakė: „Sek paskui
mane ir palik mirusiems laidoti savo
numirėlius."
23 Jėzus įlipo į valtį, ir mokiniai
paskui Jį.
24 Ir štai ežere pakilo smarki audra,
ir bangos liejo valtį. O Jis miegojo.

25 Mokiniai pripuolę ėmė Jį žadinti,
šaukdami: „Viešpatie, gelbėk mus,
žūvame!“
26 Jis jiems tarė: „Kodėl jūs tokie
bailūs, mažatikiai?“ Paskui Jis at-
sikėlė, sudraudė vėjus bei ežerą, ir
pasidarė visiškai ramu.
27 Žmonės stebėjosi ir kalbėjo: „Kas
Jis per vienas, kad net vėjai ir ežeras
Jo klauso?“
28 Kai Jėzus priplaukė kitą krantą
gadariečių krašte, Jam priešais at-
bėgo du demonų apsėstieji, išlindę
iš kapinių rūsių. Juodu buvo tokie
pavojingi, kad niekas negalėjo pra-
eiti anuo keliu.
29 Ir štai jiedu ėmė šaukti: „Ko Tau iš
mūsų reikia, Jėzau, Dievo Sūnau?!
Atėjai pirma laiko mūsų kankinti?“
30 Toli nuo jų ganėsi didelė banda
kiaulių.
31 Demonai prašė: „Jeigu mus išva-
rysi, tai leisk sueiti kiaulių bandon.“
32 Ir Jis jiems tarė: „Eikite!“ Tuomet
demonai išėjo ir apniko kiaules. Ir
štai visa banda metėsi nuo skardžio
į ežerą ir prigėrė vandenyje.
33 Piemenys pabėgo ir, pasiekę mies-
tą, viską išpasakojo, taip pat ir apie
apsėstuosius.
34 Tada visas miestas išėjo priešais
Jėzų ir, Jį pamatę, maldavo pasiša-
linti iš jų krašto.

9 Įlipęs į valtį, Jėzus persikėlė per
ežerą ir sugrįžo į savo miestą.
2 Ir štai Jam atnešė paralyžiuotą
žmogų, paguldytą ant gulto. Pa-
matęs jų tikėjimą, Jėzus tarė para-
lyžiuotajam: „Būk drąsus, sūnau,
tavo nuodėmės atleistos!“

26 Ps 65,7; Ps 89,9; Ps 107,29
28 Mk 5,1-4; Lk 8,26-33
34 Įst 5,25; 1 Kar 17,18; Am 7,12; Lk 5,8; Apd 16,39

9 SKYRIUS
1 Mt 4,13; Mt 11,23; Mk 5,21
2 Mt 8,10; Mk 2,3-12; Lk 5,18-26
4 Ps 139,2; Mt 12,25; Mk 12,15; Lk 5,22; Lk 6,8; Lk 9,47; Lk 11,17
8 Mt 8,27; Jn 7,15
9 Mk 2,14; Lk 5,27
10 Mk 2,15; Lk 5,29
11 Mt 11,19; Mk 2,16; Lk 5,30; Lk 15,2; Gal 2,15
13 Oz 6,6; Mch 6,6-8; Mt 12,7; Mk 2,17; Lk 5,32; 1 Tim 1,15
14 Mk 2,18; Lk 5,33-35; Lk 18,12
15 Jn 3,29; Apd 13,2.3; Apd 14,23

3 Kai kurie Rašto žinovai ėmė mur-
mėti: „Jis piktžodžiauja!“
4 Žinodamas jų mintis, Jėzus tarė:
„Kam piktai mąstote savo širdyje?
5 Kas gi lengviau – ar pasakyti:
„Tavo nuodėmės atleistos!“, ar liep-
ti: „Kelkis ir vaikščiok!“?
6 Ir todėl, kad žinotumėte Žmogaus
Sūnų turint galią žemėje atleisti
nuodėmes, – čia Jis kreipėsi į pa-
ralyžiuotąjį: – kelkis, pasiimk savo
gultą ir eik namo!“
7 Šis atsikėlė ir nuėjo į savo namus.
8 Visa tai pamačiusios minios stebė-
josi ir šlovino Dievą, suteikusį tokią
galią žmonėms.
9 Iškeliaudamas iš ten, Jėzus pamatė
muitinėje sėdintį žmogų vardu Ma-
tas ir tarė jam: „Sek paskui mane!“
Šis atsikėlė ir nusekė paskui Jį.
10 Kai Jėzus sėdėjo namuose prie
stalo, ten susirinko daug muitininkų
bei nusidėjėlių, kurie susėdo šalia Jo
ir Jo mokinių.
11 Fariziejai, tai išvydę, klausė Jo
mokinių: „Kodėl jūsų Mokytojas
valgo su muitininkais ir nusidėjė-
liais?“
12 Tai išgirdęs, Jėzus atsiliepė: „Ne
sveikiesiems reikia gydytojo, o li-
goniams.
13 Eikite ir pasimokykite, ką reiškia
žodžiai: „Aš noriu gailestingumo, o
ne aukos.“ Aš atėjau šaukti ne teisių-
jų, bet nusidėjėlių atgailai.“
14 Tada priėjo Jono mokiniai ir
paklausė: „Kodėl mes ir fariziejai
daug pasninkaujame, o Tavo moki-
niai nepasninkauja?“
15 Jėzus jiems atsakė: „Argi gali
vestuvininkai gedėti, kol su jais
yra jaunikis? Bet ateis dienos, kai

jaunikis iš jų bus atimtas, ir tada jie
pasninkaus.
16 Niekas sudėvėto drabužio nelopo
naujo audinio lopu, nes toks lopinys
atplėšia drabužio gabalą, ir skylė
pasidaro dar didesnė.
17 Taip pat niekas nepila jauno vyno
į senus vynmaišius, nes antraip
vynmaišiai plyštų, vynas išsilietų
ir vynmaišiai niekais nueitų. Bet
jaunas vynas pilamas į naujus vyn-
maišius, ir abeji išsilaiko."
18 Jam taip bekalbant, prisiartino
vienas vyresnysis, pagarbino Jį ir
tarė: „Ką tik mirė mano dukrelė.
Bet ateik, uždėk ant jos ranką, ir
ji atgis."
19 Jėzus atsikėlė ir nuėjo paskui jį
kartu su savo mokiniais.
20 Ir štai moteris, dvylika metų ser-
ganti kraujoplūdžiu, prisiartino iš
paskos ir palietė Jo apsiausto apvadą.
21 Mat ji pati sau kalbėjo: „Jei tik
palytėsiu Jo drabužį – išgysiu."
22 Jėzus, atsigręžęs ir ją pamatęs,
tarė: „Būk drąsi, dukra, tavo tikėji-
mas išgydė tave." Ir tą pačią akimir-
ką moteris pagijo.
23 Atėjęs į vyresniojo namus ir pama-
tęs fleitininkus bei šurmuliuojančią
minią,
24 Jėzus paliepė: „Pasitraukite, nes
mergaitė ne mirusi, o miega." Jie tik
šaipėsi iš Jo.
25 Kai minia buvo išvaryta, Jis įėjo
vidun, paėmė mergaitę už rankos,
ir ji atsikėlė.
26 Garsas apie tai pasklido po visą
aną kraštą.
27 Jėzui išeinant, du neregiai sekė
paskui Jį ir šaukė: „Pasigailėk mūsų,
Dovydo Sūnau!"

18 Mk 5,22-43; Lk 8,41-56
19 Mt 10,2-4
20 Mt 14,36; Mt 23,5; Lk 8,43
22 Lk 7,50; Lk 8,48; Lk 17,19; Lk 18,42
23 2 Krn 35,25; Mk 5,38
24 Apd 20,10
25 Mk 1,31
26 Mt 4,24
27 Mt 20,29-34; Lk 18,38.39
30 Mt 8,4
31 Mk 7,36
32 Mt 12,22.24
34 Lk 11,15
35 Mt 4,23
36 Sk 27,17; Mk 6,34
37 Lk 10,2
38 2 Tes 3,1

10 SKYRIUS
1 Lk 6,13
2 Jn 1,42

28 Kai Jis pasiekė namus, neregiai
užėjo pas Jį. Jėzus paklausė: „Ar
tikite, kad Aš galiu tai padaryti?"
Šie atsakė: „Taip, Viešpatie!"
29 Tada Jis palietė jų akis ir tarė:
„Tebūna jums pagal jūsų tikėjimą."
30 Ir jų akys atsivėrė. Jėzus griežtai
jiems įsakė: „Žiūrėkite, kad niekas
nesužinotų!"
31 Tačiau tie išėję išgarsino Jį po visą
tą kraštą.
32 Jiems išėjus, štai atvedė pas Jį
demono apsėstą nebylį.
33 Išvarius demoną, nebylys prakalbo.
Minios stebėjosi ir sakė: „Dar niekad
Izraelyje nebuvo tokių dalykų."
34 O fariziejai kalbėjo: „Jis išvaro
demonus jų valdovo padedamas."
35 Jėzus ėjo per visus miestus ir
kaimus, mokydamas jų sinagogose,
skelbdamas Karalystės Evangeliją ir
gydydamas visas žmonių ligas bei
negalias.
36 Matydamas minias, Jis gailėjosi
žmonių, nes jie buvo suvargę ir iš-
sklaidyti lyg avys be piemens.
37 Tuomet Jis tarė savo mokiniams:
„Pjūtis didelė, o darbininkų maža.
38 Todėl melskite pjūties Viešpatį,
kad siųstų darbininkų į savo pjūtį."

10 Pasišaukęs dvylika savo mo-
kinių, Jis suteikė jiems valdžią
netyrosioms dvasioms, kad išvari-
nėtų jas ir gydytų visokias ligas bei
negalias.
2 Dvylikos apaštalų vardai: pirma-
sis – Simonas, vadinamas Petru,
ir jo brolis Andriejus; Zebediejaus
sūnus Jokūbas ir jo brolis Jonas;
3 Pilypas ir Baltramiejus; Tomas ir
muitininkas Matas; Alfiejaus sūnus

Jokūbas ir Lebėjus, vadinamas Tadu;
4 Simonas Kananietis ir Judas Iska-
rijotas, kuris išdavė Jėzų.
5 Šiuos dvylika Jėzus išsiuntė, įsa-
kydamas jiems: „Nepasukite keliu
pas pagonis ir neužeikite į samarie-
čių miestą,
6 bet verčiau eikite pas pražuvusias
Izraelio namų avis.
7 Keliaudami skelbkite: „Prisiartino
Dangaus karalystė!“
8 Gydykite ligonius, apvalykite raup-
suotuosius, prikelkite mirusius, išva-
rinėkite demonus. Dovanai gavote,
dovanai ir duokite!
9 Neimkite nei aukso, nei sidabro,
nei variokų į savo juostas;
10 nei kelionmaišio, nei dviejų tu-
nikų, nei sandalų, nei lazdos, nes
darbininkas vertas savo valgio.
11 Atėję į kokį nors miestą ar kaimą,
susiieškokite vertą žmogų ir apsi-
stokite pas jį, kol išvyksite.
12 Įeidami į namus, pasveikinkite
juos.
13 Ir jeigu namai bus verti, teateinie
jiems jūsų ramybė. O jeigu nebus
verti – jūsų ramybė tesugrįžta jums.
14 Jei kas jūsų nepriimtų ir neklau-
sytų jūsų žodžių, tai, išėję iš tokių
namų ar tokio miesto, nusikratykite
ir dulkes nuo kojų.
15 Iš tiesų sakau jums: Sodomos ir
Gomoros žemei bus lengviau teismo
dieną negu tokiam miestui.“
16 „Štai Aš siunčiu jus kaip avis tarp
vilkų. Todėl būkite gudrūs kaip žal-
čiai ir neklastingi kaip balandžiai.
17 Saugokitės žmonių, nes jie įskųs
jus teismams ir plaks savo sinago-
gose.
18 Jūs būsite dėl manęs vedžiojami
pas valdytojus ir karalius liudyti
jiems ir pagonims.
19 Kai jie jus įskųs, nesirūpinkite,
kaip arba ką kalbėsite, nes tą va-
landą jums bus duota, ką jūs turite
sakyti.
20 Nes ne jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo
Dvasia kalbės per jus.
21 Brolis išduos mirti brolį ir tėvas –
sūnų, o vaikai sukils prieš gimdy-
tojus ir žudys juos.
22 Jūs būsite visų nekenčiami dėl
mano vardo. Bet kas ištvers iki galo,
bus išgelbėtas.
23 Kai jus persekios viename mieste,
bėkite į kitą. Iš tiesų sakau jums:
dar nebūsite išvaikščioję Izraelio
miestų, kai ateis Žmogaus Sūnus.
24 Mokinys nėra aukštesnis už savo
mokytoją nei tarnas už šeimininką.
25 Pakanka, jei mokinys prilygsta
mokytojui ir tarnas šeimininkui. Jei
namų šeimininką jie praminė Belze-
bulu, tai ką kalbėti apie namiškius!“
26 „Taigi nebijokite jų. Nes nieko
nėra uždengta, kas nebus atidengta,
ir nieko paslėpta, kas nepasidarys
žinoma.
27 Ką jums kalbu tamsoje, sakykite
šviesoje, ir ką šnibždu į ausį, skelb-
kite nuo stogų.
28 Nebijokite tų, kurie žudo kūną,
bet negali užmušti sielos. Verčiau
bijokite to, kuris gali pražudyti ir
sielą, ir kūną pragare.
29 Argi ne du žvirbliai parduodami
už skatiką? Bet nė vienas iš jų ne-
krinta žemėn be jūsų Tėvo žinios.
30 O jūsų net visi galvos plaukai
suskaičiuoti.
31 Tad nebijokite! Jūs vertesni už
daugybę žvirblių.

4 Jn 13,2.26; Apd 1,13
5 Mt 4,15; Jn 4,9
6 Jer 50,6; Mt 15,24
7 Mt 3,2; Lk 9,2
8 Apd 8,18
9 Mk 6,8
10 1 Tim 5,18
11 Lk 10,8
13 Lk 10,5
14 Mk 6,11; Apd 13,51
15 Mt 11,22.24
16 Lk 10,3; Ef 5,15; Fil 2,14-16
17 Mk 13,9; Apd 5,40; Apd 22,19; Apd 26,11
18 2 Tim 4,17
19 Iš 4,12; Lk 12,11.12; Lk 21,14.15
20 2 Sam 23,2
21 Mch 7,6
22 Mk 13,13; Lk 21,17
23 Mt 16,28; Mk 13,10; Apd 8,1
24 Jn 15,20
25 2 Kar 1,2.3; Jn 8,48.52
26 Mk 4,22
27 Apd 5,20
28 Lk 12,4.5
29 Lk 12,6.7
30 Lk 21,18

32 Kas išpažins mane žmonių aki-
vaizdoje, ir Aš jį išpažinsiu savo
dangiškojo Tėvo akivaizdoje.
33 O kas išsižadės manęs žmonių
akivaizdoje, ir Aš jo išsižadėsiu
savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje.“
34 „Nemanykite, jog Aš atėjau atneš-
ti žemėn ramybės. Atėjau atnešti ne
ramybės, o kalavijo.
35 Atėjau sukiršinti „sūnaus prieš
tėvą, dukters prieš motiną ir marčios
prieš anytą.
36 Žmogaus namiškiai taps jam prie-
šais.“
37 Kas myli tėvą ar motiną labiau
negu mane – nevertas manęs. Kas
myli sūnų ar dukterį labiau negu
mane – nevertas manęs.
38 Kas neima savo kryžiaus ir seka
paskui mane, tas nevertas manęs.
39 Kas išsaugo savo gyvybę, praras
ją, o kas praranda savo gyvybę dėl
manęs – atras ją.
40 Kas jus priima, tas mane priima.
O kas priima mane, priima Tą, kuris
mane siuntė.
41 Kas priima pranašą dėl to, kad jis
pranašas, gaus pranašo atlygį. Kas
priima teisųjį dėl to, kad jis teisusis,
gaus teisiojo atlygį.
42 Ir kas paduos bent taurę šalto van-
dens vienam iš šitų mažųjų dėl to,
kad jis yra mokinys, – iš tiesų sakau
jums, – tas nepraras savo atlygio.“

11 Baigęs nurodymus dvylikai savo
mokinių, Jėzus iškeliavo toliau
mokyti ir skelbti kituose miestuose.
2 Jonas, kalėjime išgirdęs apie Kristaus
darbus, nusiuntė du savo mokinius
3 Jo paklausti: „Ar Tu esi Tas, kuris
turi ateiti, ar mums laukti kito?“

32 Lk 12,8; Apr 3,5
33 2 Tim 2, 12
34 Lk 12,49
35 Mch 7,6
36 Jn 13,18
37 Lk 14,26
38 Mk 8,34
39 Jn 12,25
40 Lk 9,48
41 1 Kar 17, 10
42 Mk 9,41

11 SKYRIUS
1 Lk 23,5
2 Mt 4,12; Mt 14,3; Lk 7,18-35
3 Jn 6,14
5 Iz 29,18; Iz 35,4-6; Iz 61,1
6 Rom 9,32
7 Lk 7,24; Ef 4,14
9 Lk 1,76; Lk 20,6
10 Mal 3,1
12 Lk 16,16
13 Mal 4,4-6
14 Lk 1,17
15 Lk 8,8
16 Lk 7,31

4 Jėzus jiems atsakė: „Eikite ir pa-
sakykite Jonui, ką girdite ir matote:
5 aklieji praregi, luošieji vaikščioja,
raupsuotieji apvalomi, kurtieji girdi,
mirusieji prikeliami, vargšams skel-
biama Evangelija.
6 Ir palaimintas, kas nepasipiktina
manimi.“
7 Jiems nueinant, Jėzus ėmė kalbėti
minioms apie Joną: „Ko išėjote į dy-
kumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos
nendrės?
8 Ko gi išėjote pamatyti? Ar švelniais
drabužiais vilkinčio žmogaus? Švel-
niais drabužiais vilkintys gyvena
karaliaus rūmuose.
9 Tai ko gi išėjote pamatyti? Ar
pranašo? Taip, sakau jums, ir kur
kas daugiau negu pranašo!
10 Jis yra tas, apie kurį parašyta:
„Štai Aš siunčiu pirma Tavęs savo
pasiuntinį, kuris nuties Tau kelią.“
11 Iš tiesų sakau jums: tarp gimusių
iš moterų nepakilo didesnis už Joną
Krikštytoją, bet ir mažiausias Dan-
gaus karalystėje didesnis už jį.
12 Nuo Jono Krikštytojo dienų iki
dabar Dangaus karalystė jėga ima-
ma, ir stiprieji ją grobia.
13 Visi pranašai ir Įstatymas prana-
šavo iki Jono
14 ir, jeigu norite priimti, tai jis ir yra
Elijas, kuris turi ateiti.
15 Kas turi ausis klausyti – teklauso!“
16 „Su kuo galėčiau palyginti šią kar-
tą? Ji panaši į vaikus, kurie sėdi pre-
kyvietėje ir šaukia savo draugams:
17 „Mes jums grojome, o jūs nešo-
kote. Mes giedojome raudas, o jūs
neraudojote.“
18 Atėjo Jonas, nevalgus ir negeriantis,
tai jie sako: „Jis demono apsėstas.“

19 Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir
geriantis, tai jie sako: „Štai rijūnas ir
vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidė-
jėlių bičiulis.“ Bet išmintį pateisina
jos vaikai.“
20 Tada Jis pradėjo priekaištauti mies-
tams, kuriuose buvo padaryta daugu-
ma Jo stebuklų, kad jie neatgailavo:
21 „Vargas tau, Chorazine! Vargas
tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone
būtų įvykę tokių stebuklų, kokie
padaryti pas jus, jie seniai būtų
atgailavę su ašutine bei pelenuose.
22 Todėl sakau jums: Tyrui ir Sido-
nui bus lengviau teismo dieną negu
jums!
23 Ir tu, Kafarnaume, išaukštintas
iki dangaus, nugarmėsi iki pragaro!
Jeigu Sodomoje būtų įvykę tokių
stebuklų, kokių įvyko tavyje, ji būtų
išlikusi iki šios dienos.
24 Todėl sakau jums: Sodomos žemei
bus lengviau teismo dieną negu tau.“
25 Anuo metu Jėzus kalbėjo: „Aš
šlovinu Tave, Tėve, dangaus ir že-
mės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo
išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei
mažutėliams.
26 Taip, Tėve, nes Tau taip patiko.
27 Viskas man yra mano Tėvo atiduo-
ta; ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik
Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik
Sūnus ir kam Sūnus nori apreikšti.
28 Ateikite pas mane visi, kurie
vargstate ir esate prislėgti, ir Aš jus
atgaivinsiu.
29 Imkite ant savęs mano jungą ir
mokykitės iš manęs, nes Aš romus ir
nuolankios širdies, ir jūs rasite savo
sieloms atgaivą.
30 Nes mano jungas švelnus ir mano
našta lengva.“

12 Anuo metu šabo dieną Jėzus
ėjo per javų lauką. Jo moki-
niai buvo išalkę, tad skynė varpas
ir valgė.
2 Tai pamatę, fariziejai Jam sakė:
„Žiūrėk, Tavo mokiniai daro, kas per
šabą draudžiama.“
3 Jis jiems atsakė: „Ar neskaitėte,
ką darė Dovydas ir jo palydovai,
būdami išalkę?
4 Kaip jie įėjo į Dievo namus ir valgė
padėtinės duonos, nors nevalia buvo
jos valgyti nei jam, nei jo palydo-
vams, o vien tik kunigams.
5 Arba, ar neskaitėte Įstatyme, jog
per šabą kunigai šventykloje pažei-
džia šabą ir nenusikalsta?
6 Bet sakau jums: čia daugiau negu
šventykla!
7 Jei būtumėte supratę, ką reiškia
„Aš noriu gailestingumo, o ne au-
kos“, nebūtumėte pasmerkę nekaltų.
8 Žmogaus Sūnus yra ir šabo Vieš-
pats.“
9 Iš ten išėjęs, Jis atėjo į jų sinagogą.
10 Ir štai ten buvo žmogus padžiūvu-
sia ranka. Jie paklausė Jėzaus (kad
galėtų apkaltinti): „Ar leistina šabo
dieną gydyti?“
11 Jis jiems atsakė: „Kas iš jūsų,
turėdamas vieną avį, jeigu ji per
šabą įkris į duobę, nestvertų jos ir
neištrauktų?
12 O kiek daug brangesnis už avį
žmogus! Todėl leistina daryti gera
šabo dieną.“
13 Tada Jis tarė žmogui: „Ištiesk
ranką!“ Tas ištiesė, ir ji tapo sveika
kaip ir antroji.
14 Tuomet išėję fariziejai tarėsi, kaip
Jėzų pražudyti.
15 Tai sužinojęs, Jėzus pasitraukė iš

19 Mt 9,10; Lk 7,34.35
20 Lk 10,13-15.18
22 Mt 10,15; Mt 11,24
23 Iz 14,13
24 Mt 10,15
25 Ps 8,2; Mt 16,17; Lk 10,21.22
27 Mt 28,18; Jn 1,18; Jn 6,46; Jn 10,15
28 Jn 6,35-37
29 Jer 6,16; Zch 9,9; Fil 2,5
30 1 Jn 5,3

12 SKYRIUS
1 Įst 23,25; Lk 6,1-5
3 1 Sam 21,6
4 Iš 29,32; Kun 24,5
5 Sk 28,9
6 Iz 66,1.2
7 Oz 6,6
9 Mk 3,1-6
10 Jn 9,16
14 Mk 3,6
15 Mt 19,2; Mk 3,7

ten. Didelės minios sekė paskui Jį,
ir Jis visus išgydė,
16 bet įspėjo, kad Jo negarsintų, –
17 kad išsipildytų, kas buvo pasakyta
per pranašą Izaiją:
18 „Štai mano išrinktasis tarnas,
mano mylimasis, kuriuo gėrisi mano
siela. Aš duosiu Jam savo Dvasią, ir
Jis skelbs pagonims teisingumą.
19 Jis nesiginčys, nešauks, ir niekas
gatvėje negirdės Jo balso.
20 Jis nenulauš palūžusios nendrės ir
neužgesins rusenančio dagčio, kol
nenuves teisingumo į pergalę;
21 o Jo vardas teiks viltį pagonims!“
22 Tuomet atvedė pas Jį demono ap-
sėstąjį, kuris buvo aklas ir nebylys.
Jėzus išgydė jį, ir šis prakalbo bei
praregėjo.
23 Ištisos minios netvėrė iš nuosta-
bos ir klausinėjo: „Ar nebus šitas
Dovydo Sūnus?!“
24 Tai išgirdę, fariziejai sakė: „Jis
išvaro demonus ne kitaip, kaip
tik demonų valdovui Belzebului
padedant.“
25 Žinodamas jų mintis, Jėzus tarė:
„Kiekviena suskilusi karalystė bus
nusiaubta, ir joks suskilęs miestas
ar namas neišsilaikys.
26 Jeigu tad šėtonas išvarinėtų šėtoną,
irgi būtų savyje susiskaldęs. Kaipgi
tada galėtų išsilaikyti jo karalystė?
27 Ir jeigu Aš išvarau demonus Belze-
bului padedant, tai kam padedant
juos išvaro jūsų sūnūs? Todėl jie bus
jūsų teisėjai.
28 Bet jeigu Aš išvarau demonus
Dievo Dvasia, tai tikrai pas jus atėjo
Dievo karalystė.
29 Argi gali kas nors įeiti į galiūno
namus ir pasigrobti jo turtą, pirmiau

16 Mt 8,4; Mt 9,30; Mt 17,9
18 Iz 42,1-4; Iz 49,3; Mt 3,17; Mt 17,5
22 Lk 11,14. 15
23 Mt 9,27; Mt 21,9
24 Mt 9,34
25 Mt 9,4
28 Dan 2,44; Dan 7,14
29 Iz 49,24
31 Mk 3,28-30; Apd 7,51
32 Jn 7,12.52; 1 Tim 1,13
33 Mt 7,16-18
34 Mt 3,7; Mt 23,33; Lk 6,45
38 Mk 8,11
39 Mt 16,4
41 Jer 3,11; Jon 3,5; Lk 11,32

nesurišęs galiūno? Tik tada jis api-
plėš jo namus.
30 Kas ne su manimi, tas prieš mane,
ir kas su manimi nerenka, tas bars-
to.“
31 „Sakau jums: kiekviena nuodėmė
ir piktžodžiavimas bus žmonėms at-
leisti, bet piktžodžiavimas Dvasiai
nebus jiems atleistas.
32 Jei kas tartų žodį prieš Žmogaus
Sūnų, tam bus atleista, o kas kalbėtų
prieš Šventąją Dvasią, tam nebus
atleista nei šiame, nei būsimajame
amžiuje.
33 Arba sakykite medį esant gerą ir jo
vaisių gerą, arba sakykite medį esant
blogą ir jo vaisių blogą, nes medis
pažįstamas iš vaisių.
34 Angių išperos, kaip jūs galite kal-
bėti gera, būdami blogi?! Juk lūpos
kalba tai, ko pertekusi širdis.
35 Geras žmogus iš gero širdies lo-
byno iškelia gera, o blogas iš blogo
lobyno iškelia bloga.
36 Todėl sakau jums: teismo dieną
žmonės turės duoti apyskaitą už
kiekvieną pasakytą tuščią žodį.
37 Pagal savo žodžius būsi išteisintas
ir pagal savo žodžius būsi pasmerk-
tas.“
38 Tada kai kurie Rašto žinovai ir
fariziejai sakė: „Mokytojau, norime,
kad parodytum ženklą.“
39 Jis jiems atsakė: „Pikta ir sve-
timaujanti karta ieško ženklo, bet
nebus jai duota kito ženklo, kaip tik
pranašo Jonos ženklas.
40 Kaip Jona išbuvo tris dienas ir tris
naktis banginio pilve, taip ir Žmo-
gaus Sūnus išbus tris dienas ir tris
naktis žemės širdyje.
41 Ninevės žmonės teismo dieną

prisikels drauge su šia karta ir ją
pasmerks, nes jie atgailavo, išgirdę
Jonos pamokslą, o štai čia daugiau
negu Jona.
42 Pietų šalies karalienė teismo dieną
prisikels drauge su šia karta ir ją pa-
smerks, nes ji atkeliavo nuo žemės
pakraščių pasiklausyti Saliamono
išminties, o štai čia daugiau negu
Saliamonas.“
43 „Netyroji dvasia, išėjusi iš žmo-
gaus, klaidžioja bevandenėse vie-
tose, ieškodama poilsio, ir neranda.
44 Tada ji sako: „Grįšiu į savo namus,
iš kur išėjau.“ Sugrįžusi randa juos
tuščius, iššluotus ir išpuoštus.
45 Tada eina, pasiima kitas septynias
dvasias, dar piktesnes už save, ir
įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui
tam žmogui darosi blogiau negu pir-
ma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai.“
46 Jam tebekalbant minioms, štai
Jo motina ir broliai stovėjo lauke ir
norėjo su Juo pasikalbėti.
47 Tada kažkas pranešė Jam: „Štai
Tavo motina ir broliai stovi lauke ir
nori su Tavimi pasikalbėti.“
48 Jis atsakė pranešusiajam: „Kas
yra mano motina ir kas yra mano
broliai?“
49 Ir, ištiesęs ranką į savo mokinius,
tarė: „Štai mano motina ir mano
broliai!
50 Kiekvienas, kas vykdo mano dan-
giškojo Tėvo valią, yra mano brolis
ir sesuo, ir motina.“

13 Tą dieną, išėjęs iš namų, Jėzus
sėdėjo palei jūrą.
2 Prie Jo susirinko didžiulė minia;
todėl Jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visa
minia stovėjo pakrantėje.
3 Jis daug jiems kalbėjo palygini-
mais: „Štai sėjėjas išėjo sėti.
4 Jam besėjant, vieni grūdai nukrito
palei kelią, ir atskridę paukščiai juos
sulesė.
5 Kiti nukrito uolėtoje vietoje, kur
buvo nedaug žemės. Jie greit sudygo,
nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio.
6 Saulei patekėjus, daigai išdegė ir,
neturėdami šaknų, sudžiūvo.
7 Kiti nukrito tarp erškėčių. Erškė-
čiai išaugo ir juos nusmelkė.
8 Dar kiti nukrito į gerą žemę ir
davė derlių: vieni šimteriopą, kiti
šešiasdešimteriopą, dar kiti trisde-
šimteriopą.
9 Kas turi ausis klausyti – teklauso!“
10 Priėję mokiniai paklausė Jo: „Ko-
dėl jiems kalbi palyginimais?“
11 Jėzus atsakė: „Jums duota pažinti
Dangaus karalystės paslaptis, o
jiems neduota.
12 Mat kas turi, tam bus duota, ir jis
turės su pertekliumi, o iš neturinčio
bus atimta ir tai, ką jis turi.
13 Aš jiems kalbu palyginimais
todėl, kad jie žiūrėdami nemato,
klausydami negirdi ir nesupranta.
14 Jiems pildosi Izaijo pranašystės žo-
džiai: „Girdėti girdėsite, bet nesupra-
site, žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.
15 Šitų žmonių širdys aptuko. Jie
prastai girdėjo ausimis ir užmerkė
akis, kad nepamatytų akimis, neiš-
girstų ausimis, nesuprastų širdimi ir
neatsiverstų, ir Aš jų nepagydyčiau.“
16 Bet palaimintos jūsų akys, nes
mato, ir jūsų ausys, nes girdi.
17 Iš tiesų sakau jums: daugelis pra-
našų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs
matote, bet neišvydo, ir girdėti, ką
jūs girdite, bet neišgirdo.“

42 1 Kar 10, 1-13
43 Lk 11,24-26; 1 Pt 5,8
45 2 Pt 2,20-22
46 Lk 8,19-21; Jn 2,12; Jn 7,3.5
47 Mt 13,55.56
49 Jn 20,17
50 Jn 15,14

13 SKYRIUS
1 Mk 4,1-12
2 Lk 5,3; Lk 8,4
3 Lk 8,5
8 Pr 26,12
9 Mt 11,15
11 Mk 4,10.11
12 Mt 25,29
14 Iz 6,9.10
15 Lk 19,42; Apd 28,26.27; Hbr 5,11
16 Lk 10,23.24
17 Hbr 11,13

18 „Tad pasiklausykite palyginimo
apie sėjėją.
19 Pas kiekvieną, kuris girdi karalys-
tės žodį ir nesupranta, ateina piktasis
ir išplėšia, kas buvo pasėta jo širdyje.
Tai yra pasėlis prie kelio.
20 Pasėlis uolėtoje vietoje – tai tas,
kuris, girdėdamas žodį, tuojau su
džiaugsmu jį priima.
21 Tačiau jis be šaknų, nepastovus
žmogus. Kilus kokiam sunkumui ar
persekiojimui dėl žodžio, jis tuoj pat
pasipiktina.
22 Pasėlis tarp erškėčių – tai tas, kuris
klauso žodžio, bet šio pasaulio rūpes-
čiai ir turtų apgaulė nustelbia žodį, ir
jis lieka nevaisingas.
23 O pasėlis geroje žemėje – tas,
kuris girdi ir supranta žodį; tas ir
neša vaisių: kas duoda šimteriopą,
kas šešiasdešimteriopą, o kas tris-
dešimteriopą."
24 Jis pateikė jiems kitą palyginimą:
„Dangaus karalystė yra panaši į
žmogų, kuris pasėjo dirvoje gerą
sėklą.
25 Žmonėms bemiegant, atėjo jo
priešas, pasėjo kviečiuose raugių ir
nuėjo.
26 Kai želmuo paūgėjo ir subrandino
vaisių, pasirodė ir raugės.
27 Šeimininko tarnai atėję klausė:
„Šeimininke, argi ne gerą sėklą
pasėjai savo lauke? Iš kurgi atsirado
raugių?"
28 Jis atsakė: „Tai padarė priešas."
Tarnai pasiūlė: „Jei nori, eisime ir
jas išravėsime."
29 Jis atsakė: „Ne, kad kartais, ravė-
dami rauges, neišrautumėte kartu su
jomis ir kviečių.
30 Palikite abejus augti iki pjūties.
Pjūties metu pasakysiu pjovėjams:
„Pirmiau išrinkite rauges ir suriš-
kite į pėdelius sudeginti, o kviečius
sukraukite į mano kluoną."
31 Jis pateikė jiems dar vieną palygi-
nimą: „Dangaus karalystė yra kaip
garstyčios grūdelis, kurį žmogus
ėmė ir pasėjo savo dirvoje.
32 Nors jis mažiausias iš visų sėklų,
bet užaugęs būna didesnis už visus
augalus ir tampa medeliu; net pa-
dangių paukščiai atskridę susisuka
lizdus jo šakose."
33 Jis pasakė ir dar kitą palyginimą:
„Dangaus karalystė yra kaip raugas,
kurį moteris įmaišė trijuose saikuose
miltų, ir nuo jo viskas įrūgo."
34 Visa tai Jėzus kalbėjo minioms
palyginimais, ir be palyginimų Jis
jiems nekalbėjo,
35 kad išsipildytų, kas buvo per pra-
našą pasakyta: „Aš atversiu savo
burną palyginimais, skelbsiu nuo pa-
saulio sukūrimo paslėptus dalykus."
36 Paleidęs minias, Jėzus parėjo namo.
Prie Jo priėjo mokiniai ir prašė: „Išaiš-
kink mums palyginimą apie rauges
dirvoje."
37 Jis jiems atsakė: „Sėjantysis gerą
sėklą yra Žmogaus Sūnus.
38 Dirva – tai pasaulis. Gera sėkla –
karalystės vaikai, o raugės – piktojo
vaikai.
39 Jas pasėjęs priešas – velnias.
Pjūtis – pasaulio pabaiga, o pjovė-
jai – angelai.
40 Taigi, kaip surenkamos ir sude-
ginamos ugnyje raugės, taip bus ir
pasaulio pabaigoje.
41 Žmogaus Sūnus išsiųs savo an-
gelus, tie išrankios iš Jo karalystės
visus papiktinimus bei piktadarius

18 Mk 4,13-20
19 Mt 4,23
21 Mt 11,6; Apd 14,22
22 Jer 4,3; 1 Tim 6,9
23 Kol 1,6
30 Mt 3,12
31 Lk 13,18. 19
32 Ez 17,22-24; Ez 31,3-9
33 Lk 13,20. 21; 1 Kor 5,6
34 Mk 4,33. 34
35 Ps 78,2; Ef 3,9
38 Jn 8,44; Rom 10,18
39 Apr 14,15
41 Mt 18,7

42 ir įmes juos į ugnies krosnį. Ten
bus verksmas ir dantų griežimas.
43 Tada teisieji spindės kaip saulė
savo Tėvo karalystėje. Kas turi ausis
klausyti – teklauso!“
44 „Dangaus karalystė yra kaip
dirvoje paslėptas lobis. Atradęs jį,
žmogus tai nuslepia; iš to džiaugsmo
eina, parduoda visa, ką turi, ir perka
tą dirvą.
45 Dangaus karalystė panaši į pirklį,
ieškantį gerų perlų.
46 Atradęs vieną brangų perlą, jis
eina, parduoda visa, ką turi, ir nu-
siperka jį.“
47 „Ir vėl Dangaus karalystė panaši
į jūron metamą tinklą, išgriebiantį
įvairiausių žuvų.
48 Kai jis pilnas, jį išvelka į krantą,
susėda ir surenka gerąsias į indus, o
blogąsias išmeta.
49 Taip bus ir pasaulio pabaigoje:
išeis angelai, išrankios bloguosius
iš gerųjų
50 ir įmes juos į ugnies krosnį. Ten
bus verksmas ir dantų griežimas.“
51 Jėzus paklausė jų: „Ar supratote
visa tai?“ Jie atsakė: „Taip, Vieš-
patie.“
52 Tada Jis jiems tarė: „Todėl kiekvie-
nas Rašto žinovas, tapęs Dangaus
karalystės mokiniu, panašus į šei-
mininką, kuris iškelia iš savo lobyno
naujų ir senų daiktų.“
53 Baigęs sakyti tuos palyginimus,
Jėzus iškeliavo iš ten.
54 Jis parėjo į savo tėviškę ir mokė
žmones jų sinagogoje taip, kad jie
stebėjosi ir klausinėjo: „Iš kur šitam
tokia išmintis ir stebuklai?
55 Argi Jis ne dailidės sūnus?! Argi
Jo motina nesivadina Marija, o Jo-
kūbas, Jozė, Simonas ir Judas argi
ne Jo broliai?
56 Ir Jo seserys – argi jos ne visos yra
pas mus? Iš kur Jam visa tai?“
57 Ir jie ėmė piktintis Juo. O Jėzus
jiems atsakė: „Pranašas niekur
nebūna be pagarbos, nebent savo
tėviškėje ir savo namuose.“
58 Ir Jis ten nepadarė daug stebuklų
dėl jų netikėjimo.

14 Anuo metu tetrarchas Erodas
išgirdo žinią apie Jėzų
2 ir savo tarnams pasakė: „Tai Jonas
Krikštytojas! Jis prisikėlė iš numiru-
sių, ir todėl jame veikia stebuklingos
galios.“
3 Mat Erodas buvo suėmęs Joną,
sukaustęs jį ir įmetęs į kalėjimą dėl
savo brolio Pilypo žmonos Erodi-
ados.
4 Nes Jonas jam sakė: „Tau nevalia
jos turėti.“
5 Erodas norėjo nužudyti Joną, bet bi-
jojo žmonių, nes jie laikė jį pranašu.
6 Erodo gimimo dieną Erodiados
duktė šoko svečiams ir patiko Ero-
dui.
7 Todėl jis prisiekdamas pažadėjo jai
duoti, ko tik ji paprašys.
8 O ši, savo motinos primokyta,
tarė: „Duok man čia dubenyje Jono
Krikštytojo galvą.“
9 Karalius nuliūdo, bet dėl priesaikos
ir svečių įsakė duoti.
10 Jis pasiuntė nukirsti kalėjime
Jonui galvą.
11 Jo galva buvo atnešta dubenyje
ir įteikta mergaitei, kuri ją nunešė
motinai.
12 Jono mokiniai atėję pasiėmė kūną,
palaidojo ir nuėję pranešė Jėzui.

42 Mt 8,12; Mt 13,50; Apr 19,20; Apr 20,10
43 Dan 12,3; Mt 13,9
44 Iz 55,1; Fil 3,7.8
46 Pat 2,4; Pat 3,14.15; Pat 8,10.19
47 Mt 22,9.10
49 Mt 25,32
52 Gg 7,13
54 Lk 4,16
55 Mt 12,46; Mk 15,40; Jn 6,42
57 Mt 11,6; Lk 4,24
58 Mk 6,5.6

14 SKYRIUS
1 Mk 6,14-29
3 Lk 3,19.20
4 Kun 18,16; Kun 20,21
5 Lk 20,6

13 Tai išgirdęs, Jėzus valtimi nuplau-
kė į dykvietę, į vienumą. Minios su-
žinojo ir iš miestų pėsčiomis nusekė
paskui.
14 Išlipęs Jėzus pamatė daugybę
žmonių. Jėzui pagailo jų, ir Jis išgydė
jų ligonius.
15 Atėjus vakarui, priėjo mokiniai
ir tarė: „Čia dykvietė, ir jau vėlus
metas. Paleisk žmones, kad, nuėję į
kaimus, nusipirktų maisto.“
16 Bet Jėzus jiems atsakė: „Nėra
reikalo jiems iš čia eiti. Jūs duokite
jiems valgyti.“
17 Jie atsiliepė: „Mes čia turime tik
penkis kepalus duonos ir dvi žuvis.“
18 Jis tarė: „Atneškite juos man.“
19 Ir, liepęs miniai susėsti ant žolės,
Jis paėmė penkis duonos kepalus ir
dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimi-
no, laužė ir davė kepalus mokiniams,
o tie dalijo žmonėms.
20 Visi valgė ir pasisotino. Ir surin-
ko dvylika pilnų pintinių likusių
trupinių.
21 O valgytojų buvo apie penkis tūks-
tančius vyrų, neskaičiuojant moterų
ir vaikų.
22 Tuojau pat Jėzus privertė savo mo-
kinius sėsti į valtį ir pirma Jo plaukti
į kitą ežero pusę, kol Jis paleisiąs
minią.
23 Paleidęs minią, Jis užkopė nuoša-
liai į kalną melstis. Atėjus vakarui,
Jis buvo ten vienas.
24 Tuo tarpu valtis jau buvo ežero
viduryje, blaškoma bangų, nes pūtė
priešingas vėjas.
25 Ketvirtos nakties sargybos metu
Jėzus atėjo pas juos, žengdamas
ežero paviršiumi.
26 Pamatę Jį, einantį ežero paviršiu-

13 Jn 6,1.2
14 Mk 6,34
15 Lk 9,12
19 Mt 15,36; Mt 26,26
23 Mk 6,46; Jn 6,16
26 Job 9,8
27 Apd 23, 11; Apd 27,22. 25.36
31 Mt 6,30; Mt 8,26
33 Ps 2,7
34 Mk 6,53
36 Mk 5,24-34; Lk 6,19

15 SKYRIUS
1 Mk 7,1
2 Mk 7,5
4 Iš 21,17; Įst 5,16
5 Mk 7,11.12

mi, mokiniai nusigando ir iš baimės
ėmė šaukti: „Tai šmėkla!“
27 Jėzus tuojau juos prakalbino: „Drą-
sos! Tai Aš. Nebijokite!“
28 Petras atsiliepė: „Viešpatie, jei čia
Tu, liepk man ateiti pas Tave vande-
niu.“
29 Jis atsakė: „Ateik!“ Petras, išlipęs
iš valties, ėjo vandeniu, norėdamas
ateiti pas Jėzų.
30 Bet, pamatęs vėjo smarkumą, jis
išsigando ir, pradėjęs skęsti, sušuko:
„Viešpatie, gelbėk mane!“
31 Tuojau ištiesęs ranką, Jėzus
sugriebė jį ir tarė: „Mažatiki, ko su-
abejojai?“
32 Jiems įlipus į valtį, vėjas nurimo.
33 Tie, kurie buvo valtyje, pagarbino
Jį, sakydami: „Tikrai Tu esi Dievo
Sūnus!“
34 Perplaukę jie išlipo į krantą Ge-
nezarete.
35 Pažinę Jį, tos vietos gyventojai
pasiuntė į visas to krašto apylinkes
ir sugabeno pas Jį visus sergančius.
36 Jie maldavo Jį leisti palytėti nors
Jo apsiausto apvadą. Ir kurie tik
palietė – pasveiko.

15 Tuomet prie Jėzaus priėjo Rašto
žinovų ir fariziejų iš Jeruzalės
ir klausė:
2 „Kodėl Tavo mokiniai laužo pro-
senių tradiciją? Jie, prieš valgydami
duoną, nesiplauna rankų.“
3 Jis, atsakydamas jiems, tarė: „O
kodėl ir jūs laužote Dievo įsakymą
savo tradicija?!
4 Juk Dievas įsakė: „Gerbk savo tėvą
ir motiną!“ ir: „Kas keiktų tėvą ar
motiną, mirtimi temiršta!“
5 O jūs sakote: „Kiekvienas, kas

pasakys tėvui ar motinai: „Tebūnie
dovana Dievui viskas, kuo tau galė-
čiau padėti“, –
6 tas gali negerbti tėvo ir motinos.“
Taip jūs savo tradicija Dievo įsaky-
mą padarote negaliojantį.
7 Veidmainiai! Gerai apie jus prana-
šavo Izaijas:
8 „Ši tauta artinasi prie manęs savo
burna ir gerbia mane savo lūpomis,
bet jos širdis toli nuo manęs.
9 Veltui jie mane garbina, žmogiškus
priesakus paversdami mokymu.“
10 Sušaukęs minią, Jis kalbėjo: „Klau-
sykite ir supraskite!
11 Ne kas patenka į burną, suteršia
žmogų, bet kas išeina iš burnos, tai
suteršia žmogų.“
12 Tada priėję Jo mokiniai pranešė:
„Ar žinai, kad fariziejai pasipiktino,
išgirdę tuos žodžius?“
13 Jis atsakė: „Kiekvienas augalas,
kurio nesodino mano dangiškasis
Tėvas, bus išrautas.
14 Palikite juos! Jie – akli aklųjų va-
dovai. O jeigu aklas aklą ves, abu į
duobę įkris.“
15 Tuomet Petras paprašė Jo: „Išaiš-
kink mums tą palyginimą.“
16 Jėzus atsakė: „Ar ir jūs dar nesu-
prantate?!
17 Argi nesuprantate, kad visa, kas
patenka į burną, eina į pilvą ir iš-
metama laukan?
18 O kas išeina iš burnos, eina iš šir-
dies, ir tai suteršia žmogų.
19 Iš širdies išeina pikti sumanymai,
žmogžudystės, svetimavimai, pa-
leistuvystės, vagystės, melagingi
liudijimai, piktžodžiavimai.
20 Šitie dalykai suteršia žmogų, o
valgymas neplautomis rankomis
žmogaus nesuteršia.“

21 Iš ten išėjęs, Jėzus pasitraukė į Tyro
ir Sidono sritį.
22 Ir štai iš ano krašto atėjo moteris
kanaanietė ir šaukė Jam: „Pasigailėk
manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau!
Mano dukterį baisiai kankina de-
monas!“
23 Bet Jėzus neatsakė nė žodžio. Tada
priėjo mokiniai ir prašė Jo: „Paleisk
ją, nes ji šaukia mums iš paskos!“
24 Bet Jis atsakė: „Aš esu siųstas tik
pas pražuvusias Izraelio namų avis.“
25 Tada ji priėjusi Jį pagarbino ir
tarė: „Viešpatie, padėk man!“
26 Jis atsakė: „Nedera imti vaikų
duoną ir mesti šunyčiams.“
27 O ji atsiliepė: „Taip, Viešpatie, bet
ir šunyčiai ėda trupinius, nukritusius
nuo jų šeimininko stalo.“
28 Tada Jėzus jai tarė: „O moterie, didis
tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip tu
nori.“ Ir tą pačią valandą jos duktė
pasveiko.
29 Iš ten išėjęs, Jėzus atvyko prie
Galilėjos ežero. Jis užkopė ant kalno
ir atsisėdo.
30 Prie Jo susirinko didžiulės mi-
nios, kurios atsigabeno su savimi
luošų, aklų, nebylių, raišų ir daugelį
kitokių. Žmonės suguldė juos prie
Jėzaus kojų, o Jis pagydė juos.
31 Minia stebėjosi, matydama neby-
lius kalbančius, luošius išgijusius,
raišius vaikščiojančius ir akluosius
reginčius. Ir jie šlovino Izraelio
Dievą.
32 Pasišaukęs savo mokinius, Jėzus
tarė: „Gaila man minios, nes jau
tris dienas jie pasilieka su manimi
ir neturi ko valgyti. Aš nepaleisiu jų
alkanų, kad nenusilptų kelyje.“
33 Mokiniai Jam atsakė: „Iš kur

7 Mk 7,6
8 Iz 29,13
9 Kol 2,18-22
10 Mk 7,14
11 Apd 10,15
13 Jn 15,2
14 Lk 6,39
15 Mk 7,17
16 Mt 16,9
17 1 Kor 6,13
18 Jok 3,6
19 Pat 6,14
21 Mk 7,24-30
22 Mt 1,1; Mt 22,41.42
24 Mt 10,5.6
26 Mt 7,6
28 Lk 7,9
29 Mt 4,18; Mk 7,31-37
30 Iz 35,5.6; Lk 7,38; Lk 8,41; Lk 10,39
31 Lk 5,25.26; Lk 19,37.38
32 Mk 8,1-10
33 2 Kar 4,43

mums imti dykumoje tiek duonos,
kad galėtume pasotinti tokią didelę
minią?“
34 Jėzus paklausė jų: „Kiek turite
duonos?“ Jie atsakė: „Septynis ke-
palus ir kelias žuveles.“
35 Jėzus liepė žmonėms susėsti ant
žemės.
36 Tada paėmė septynis duonos kepa-
lus ir žuvis, padėkojo, sulaužė ir davė
savo mokiniams, o mokiniai miniai.
37 Visi valgė ir pasisotino. Ir surinko
septynias pilnas pintines likusių
trupinių.
38 O valgytojų buvo keturi tūkstan-
čiai vyrų, neskaičiuojant moterų ir
vaikų.
39 Paleidęs minią, Jis sėdo į valtį ir
nuplaukė į Magadano sritį.

16 Atėjo fariziejų bei sadukiejų ir
mėgindami prašė Jį parodyti
jiems ženklą iš dangaus.
2 Jis jiems atsakė: „Atėjus vakarui,
jūs sakote: „Bus giedra, nes dangus
raudonas“,
3 ir rytmetį: „Šiandien bus lietaus, nes
rausta rūškanas dangus.“ Veidmai-
niai! Jūs mokate atpažinti dangaus
veidą, o laiko ženklų – ne.
4 Pikta ir svetimaujanti karta ieško
ženklo, tačiau jai nebus duota kito
ženklo, kaip tik pranašo Jonos ženk-
las.“ Ir, palikęs juos, nuėjo šalin.
5 Keldamiesi į kitą ežero pusę, moki-
niai buvo užmiršę pasiimti duonos.
6 Jėzus jiems tarė: „Būkite atidūs ir
saugokitės fariziejų bei sadukiejų
raugo.“
7 O jie tarpusavy svarstė: „Tai todėl,
kad nepasiėmėme duonos.“
8 Tai supratęs, Jėzus tarė: „Kodėl

36 Mt 14,19; Mt 26,27; Lk 22,19
39 Mk 8,10

16 SKYRIUS
1 Mk 8,11
4 Mt 12,39
5 Mk 8,14
6 Lk 12,1
9 Mt 14,15-21
10 Mt 15,32-38
13 Lk 9,18
14 Mt 14,2; Mt 21,11
15 Jn 6,67
16 Apd 8,37; Apd 9,20
17 Gal 1,16; Ef 2,8
18 Iz 38,10; Jn 1,42; Ef 2,20
19 Mt 18,18
20 Lk 9,21
21 Lk 9,22; Lk 18,31; Lk 24,46

svarstote tarpusavy, mažatikiai, kad
nepasiėmėte duonos?
9 Argi dar nesuprantate? Ar nepri-
simenate penkių kepalų penkiems
tūkstančiams ir kiek pintinių surin-
kote trupinių?
10 Arba septynių kepalų keturiems
tūkstančiams ir kiek pintinių surin-
kote trupinių?
11 Tad kaip nesuprantate, jog kalbė-
jau jums ne apie duoną? Fariziejų ir
sadukiejų raugo saugokitės!“
12 Tada jie suprato, kad Jis liepė sau-
gotis ne duonos raugo, bet fariziejų
ir sadukiejų mokslo.
13 Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylin-
kes, Jėzus paklausė savo mokinių:
„Kuo žmonės mane, Žmogaus Sūnų,
laiko?“
14 Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju,
kiti Eliju, dar kiti Jeremiju ar dar
kuriuo iš pranašų.“
15 Jis vėl paklausė: „O kuo jūs mane
laikote?“
16 Tada Simonas Petras atsakė: „Tu
esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus.“
17 Jėzus jam atsakė: „Palaimintas tu,
Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas
ir kraujas tau tai apreiškė, bet mano
Tėvas, kuris yra danguje.
18 Ir Aš tau sakau: tu esi Petras, ir ant
šios uolos Aš pastatysiu savo Bažny-
čią, ir pragaro vartai jos nenugalės.
19 Tau duosiu Dangaus karalystės
raktus; ką tu suriši žemėje, bus su-
rišta ir danguje, ir ką tu atriši žemėje,
bus atrišta ir danguje.“
20 Tada Jis griežtai įsakė savo moki-
niams niekam neskelbti, kad Jis yra
Jėzus – Kristus.
21 Nuo tada Jėzus pradėjo aiškinti
savo mokiniams, kad Jis turįs eiti

į Jeruzalę ir daug iškentėti nuo vy-
resniųjų, aukštųjų kunigų ir Rašto
žinovų, būti nužudytas ir trečią dieną
prisikelti.
22 Tada Petras, pasivadinęs Jį į šalį,
ėmė drausti: „Jokiu būdu, Viešpatie,
Tau neturi taip atsitikti!“
23 Bet Jis atsisukęs pasakė Petrui:
„Eik šalin, šėtone! Tu man papik-
tinimas, nes mąstai ne Dievo, bet
žmonių mintimis.“
24 Tuomet Jėzus savo mokiniams pa-
sakė: „Jei kas nori eiti paskui mane,
teišsižada pats savęs, teima savo
kryžių ir teseka manimi.
25 Nes, kas nori išgelbėti savo gyvy-
bę, tas ją praras; o kas praras savo
gyvybę dėl manęs, tas ją atras.
26 Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis
laimėtų visą pasaulį, o pakenktų
savo sielai? Arba kuo žmogus galėtų
išsipirkti savo sielą?
27 Nes Žmogaus Sūnus ateis savo
Tėvo šlovėje su savo angelais, ir
tuomet Jis atlygins kiekvienam pagal
jo darbus.
28 Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš
čia stovinčių neragaus mirties, kol
pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį
su savo karalyste.“

17 Po šešių dienų Jėzus pasiėmė
Petrą, Jokūbą bei jo brolį Joną
ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto
kalno.
2 Ten Jis atsimainė jų akivaizdoje.
Jo veidas švytėjo kaip saulė, o Jo
drabužiai tapo balti kaip šviesa.
3 Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Eli-
jas, kurie kalbėjosi su Juo.
4 Tada Petras kreipėsi į Jėzų: „Vieš-
patie, gera mums čia būti! Jei nori,

23 Mt 4,10; Rom 8,7
24 2 Tim 3,12; 1 Pt 2,21
25 Jn 12,25
26 Ps 49,7.8; Lk 12,20.21
27 Dan 7,10; Mk 8,38; Rom 2,6
28 Lk 9,27

17 SKYRIUS
1 Mk 9,2-8
5 Įst 18,15.19; Mt 3,17; Mt 12,18; Mk 1,11; 2 Pt 1,17
6 2 Pt 1,18
7 Dan 8,18
10 Mal 4,5
11 Mal 4,6
12 Mt 14,3.10; Mt 16,21; Mk 9,12.13
13 Mt 11,14
14 Mk 9,14-28
17 Fil 2,15
18 Lk 4,41

mes pastatysime čia tris palapines:
vieną Tau, kitą Mozei, trečią Elijui.“
5 Dar jam tebekalbant, štai šviesus
debesis apgaubė juos, ir štai balsas
iš debesies prabilo: „Šitas yra mano
mylimasis Sūnus, kuriuo Aš gėriuo-
si. Jo klausykite!“
6 Tai išgirdę, mokiniai labai išsigandę
puolė veidais į žemę.
7 Tuomet Jėzus priėjo, palietė juos ir
tarė: „Kelkitės, nebijokite!“
8 Pakėlę akis, jie nieko daugiau ne-
bematė, tik vieną Jėzų.
9 Besileidžiant nuo kalno, Jėzus
jiems įsakė: „Niekam nepasakokite
apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus
prisikels iš numirusių.“
10 Tada Jo mokiniai paklausė: „Kodėl
Rašto žinovai sako, jog pirmiau turįs
ateiti Elijas?“
11 Jėzus atsakė: „Iš tiesų Elijas turi
ateiti pirma ir viską atstatyti.
12 Bet Aš jums sakau, kad Elijas jau
atėjo, ir jie jo nepažino, bet padarė
su juo, ką norėjo. Taip nuo jų turės
kentėti ir Žmogaus Sūnus.“
13 Tuomet mokiniai suprato, kad Jis
kalbėjo jiems apie Joną Krikštytoją.
14 Jiems atėjus prie minios, priėjo
vienas vyras ir puolė prieš Jį ant
kelių, sakydamas:
15 „Viešpatie, pasigailėk mano sū-
naus! Jis per miegus vaikščioja ir
labai kankinasi: dažnai įpuola į ugnį
ir dažnai į vandenį.
16 Aš atvedžiau jį pas Tavo mokinius,
bet jie nepajėgė išgydyti.“
17 Tada Jėzus atsakė: „O netikinti
ir iškrypusi karta! Kaip ilgai man
reikės su jumis būti? Kaip ilgai jus
kęsti? Atveskite jį pas mane.“
18 Jėzus sudraudė demoną, šis išėjo

iš berniuko, ir tą pačią akimirką jis
pasveiko.
19 Tuomet mokiniai vieni priėjo prie
Jėzaus ir paklausė: „Dėl ko mes ne-
galėjome jo išvaryti?“
20 Jėzus jiems atsakė: „Dėl jūsų
netikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jei
turėtumėte tikėjimą kaip garsty-
čios grūdelį, jūs tartumėte šitam
kalnui: „Persikelk iš čia į tenai“, ir
jis persikeltų. Ir nieko jums nebūtų
neįmanomo.
21 O šita veislė kitaip neišvaroma,
kaip tik malda ir pasninku.“
22 Būdamas su mokiniais Galilėjoje,
Jėzus jiems sakė: „Žmogaus Sūnus
bus atiduotas į žmonių rankas,
23 ir jie nužudys Jį, o trečią dieną Jis
prisikels.“ Tada jie labai nuliūdo.
24 Atėjus jiems į Kafarnaumą, prie
Petro priėjo didrachmų rinkėjai ir
paklausė: „Ar jūsų Mokytojas ne-
moka didrachmos?“
25 Jis atsakė: „Taip!“ Kai parėjo į
namus, Jėzus pirmas jį prakalbino:
„Kaip manai, Simonai? Iš ko žemės
karaliai ima muitą ar mokestį: iš
savo vaikų ar iš svetimųjų?“
26 Petras Jam atsakė: „Iš svetimųjų.“
Jėzus jam tarė: „Taigi vaikai laisvi.
27 Tačiau, kad jų nepapiktintume,
nueik prie ežero, užmesk meškerę,
paimk pirmą užkibusią žuvį; ją
pražiodęs, rasi staterą. Paimk jį ir
atiduok jiems už mane ir už save.“

18 Tuo metu prie Jėzaus priėjo
mokiniai ir paklausė: „Kas yra
didžiausias Dangaus karalystėje?“
2 Pasišaukęs vaikutį, Jėzus pastatė
tarp jų
3 ir tarė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu
neatsiversite ir nepasidarysite kaip
maži vaikai, neįeisite į Dangaus ka-
ralystę.
4 Taigi kas nusižemins kaip šis vai-
kelis, bus didžiausias Dangaus kara-
lystėje.“
5 „Kas priima tokį vaikelį mano vardu,
tas mane priima.
6 O kas papiktintų vieną iš šitų ma-
žutėlių, kurie tiki manimi, tam būtų
geriau, kad sunkus girnų akmuo
būtų užkabintas jam ant kaklo ir jis
būtų paskandintas jūros gelmėje.
7 Vargas pasauliui dėl papiktinimų!
Papiktinimai neišvengiami, bet
vargas tam žmogui, per kurį papik-
tinimas ateina.
8 Jei tavo ranka ar koja traukia tave
nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin.
Geriau tau sužalotam ar luošam įeiti
į gyvenimą, negu su abiem rankom
ir kojom būti įmestam į amžiną ugnį.
9 Ir jeigu tavo akis traukia tave nu-
sidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Tau
geriau vienakiui įeiti į gyvenimą,
negu su abiem akim būti įmestam į
pragaro ugnį.
10 Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte
nė vieno iš šitų mažutėlių, nes, sakau
jums, jų angelai danguje visuomet
mato mano dangiškojo Tėvo veidą.“
11 „Žmogaus Sūnus atėjo gelbėti, kas
buvo pražuvę.
12 Kaip jums atrodo: jeigu kas turėtų
šimtą avių ir viena nuklystų, argi jis
nepaliktų devyniasdešimt devynių
ir neitų į kalnus ieškoti nuklydusios?
13 Ir jei surastų – iš tiesų sakau
jums, – jis džiaugtųsi dėl jos labiau
negu dėl devyniasdešimt devynių,
kurios nebuvo nuklydusios.
14 Taip ir jūsų Tėvas, kuris danguje,

20 Lk 17,6
22 Mk 8,31
23 Jn 16,6; Jn 19,30
24 Mk 9,33
25 Iz 60,10-17

18 SKYRIUS
1 Lk 9,46-48; Lk 22,24-27
2 Mt 19,14
3 Lk 18,16
4 Mt 20,27; Mt 23,11
5 Mt 10,42
6 Mk 9,42
7 Mt 26,24; Mt 27,4.5
8 Mt 5,29.30
10 Lk 1,19; Hbr 1,14
11 Lk 9,56
12 Lk 15,4-7
14 1 Tim 2,4

nenori, kad pražūtų bent vienas iš
šitų mažutėlių.“
15 „Jei tavo brolis tau nusidėtų, eik ir
pasakyk jam apie jo kaltę prie ketu-
rių akių. Jeigu jis paklausys tavęs, tu
laimėjai savo brolį.
16 O jei nepaklausytų, pasiimk su
savimi dar vieną ar du, kad „dviejų
ar trijų liudytojų parodymais būtų
patvirtintas kiekvienas žodis“.
17 Jeigu jis jų nepaklausytų, pranešk
bažnyčiai. O jei neklausys nė baž-
nyčios, tebūna jis tau kaip pagonis
ir muitininkas.
18 Iš tiesų sakau jums: ką tik jūs su-
rišite žemėje, bus surišta ir danguje,
ir ką tik atrišite žemėje, bus atrišta
ir danguje.“
19 „Ir dar sakau jums: jeigu du iš jūsų
susitars žemėje prašyti bet kokio da-
lyko, jiems mano dangiškasis Tėvas
jį suteiks.
20 Kur du ar trys susirinkę mano var-
du, ten ir Aš esu tarp jų.“
21 Tuomet Petras priėjo ir paklausė:
„Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti
savo broliui, kai jis man nusideda?
Ar iki septynių kartų?“
22 Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau
tau – iki septynių kartų, bet iki sep-
tyniasdešimt septynių.“
23 „Todėl Dangaus karalystė yra
panaši į karalių, kuris sumanė at-
siskaityti su savo tarnais.
24 Jam pradėjus apyskaitą, atvedė pas
jį vieną, kuris buvo jam skolingas
dešimt tūkstančių talentų.
25 Kadangi šis neturėjo iš ko grąžinti
skolą, valdovas įsakė parduoti jį, jo
žmoną ir vaikus bei visą jo nuosa-
vybę, kad būtų sumokėta skola.
26 Tada parpuolęs tarnas jį pagarbino
ir tarė: „Turėk man kantrybės! Aš
viską tau sugrąžinsiu.“
27 Pasigailėjęs to tarno, valdovas
paleido jį ir dovanojo skolą.
28 Vos išėjęs, tas tarnas sutiko vieną
savo tarnybos draugą, kuris buvo
jam skolingas šimtą denarų, ir nutvė-
ręs smaugė jį, sakydamas: „Atiduok
skolą!“
29 Puolęs ant kelių, draugas malda-
vo: „Turėk man kantrybės! Aš viską
sugrąžinsiu.“
30 Bet tas nesutiko, ėmė ir įmetė jį į
kalėjimą, iki atiduos skolą.
31 Matydami, kas nutiko, kiti tarnai
labai nuliūdo. Jie nuėjo ir papasakojo
valdovui, kas įvyko.
32 Tada, pasišaukęs jį, valdovas tarė:
„Nedorasis tarne, visą tavo skolą
aš tau dovanojau, nes labai manęs
prašei.
33 Argi neturėjai ir tu pasigailėti
savo draugo, kaip aš pasigailėjau
tavęs?!“
34 Užsirūstinęs valdovas atidavė jį
kankintojams, iki jis sugrąžins visą
skolą.
35 Taip ir mano dangiškasis Tėvas
pasielgs su jumis, jeigu kiekvienas
iš širdies neatleisite savo broliui jo
nusižengimų.“

19 Baigęs tai kalbėti, Jėzus pa-
sitraukė iš Galilėjos ir atėjo į
Judėjos sritį, anapus Jordano.
2 Paskui Jį sekė didelės minios žmo-
nių, ir Jis ten juos išgydė.
3 Fariziejai taip pat atėjo pas Jį ir,
mėgindami Jį, klausė: „Ar galima
vyrui dėl kokios nors priežasties
atleisti savo žmoną?“
4 Jis atsakė: „Argi neskaitėte, jog

15 Kun 19,17; Jok 5,20
16 Įst 17,6; Įst 19,15
17 2 Tes 3,6.14
18 Jn 20,22.23
19 1 Kor 1,10; 1 Jn 3,22; 1 Jn 5,14
20 Apd 20,7
21 Lk 17,4
22 Kol 3,13
25 2 Kar 4,1
32 Lk 7,41-43
35 Jok 2,13

19 SKYRIUS
1 Mk 10,1-12
2 Mt 12,15
4 Pr 1,27; Pr 5,2

Kūrėjas iš pradžių „sukūrė juos, vyrą
ir moterį“,
5 ir pasakė: „Todėl žmogus paliks
tėvą bei motiną ir susijungs su savo
žmona; ir juodu taps vienu kūnu.“
6 Taigi jie jau nebėra du, o vienas
kūnas. Todėl ką Dievas sujungė,
žmogus teneperskiria.“
7 Tada jie paklausė Jo: „O kodėl
Mozė įsakė duoti skyrybų raštą,
atleidžiant žmoną?“
8 Jis atsakė: „Mozė leido jums at-
leisti savo žmonas dėl jūsų širdies
kietumo; bet pradžioje taip nebuvo.
9 Ir Aš jums sakau: kas atleidžia
savo žmoną, – jei ne dėl ištvirkavi-
mo, – ir veda kitą, svetimauja. Ir kas
atleistąją veda, svetimauja.“
10 Jo mokiniai sakė Jam: „Jei tokie
vyro ir žmonos reikalai, tai geriau
nevesti.“
11 Jis jiems atsakė: „Ne visi gali išma-
nyti tuos žodžius, o tik tie, kuriems
duota.
12 Nes yra eunuchų, kurie gimė tokie
iš motinos įsčių. Yra eunuchų, ku-
riuos tokius padarė žmonės. Ir yra
eunuchų, kurie patys save tokius
padarė dėl Dangaus karalystės. Kas
pajėgia išmanyti, teišmano.“
13 Tuomet atvedė pas Jį vaikučių,
kad Jis uždėtų rankas ant jų ir pa-
simelstų, o mokiniai draudė jiems.
14 Bet Jėzus tarė: „Leiskite mažutėlius
ir nedrauskite jiems ateiti pas mane,
nes tokių yra Dangaus karalystė.“
15 Ir, uždėjęs ant jų rankas, Jis iš ten
išėjo.
16 Ir štai vienas, prie Jo priėjęs, pa-
klausė: „Gerasis Mokytojau, ką gero
turiu daryti, kad turėčiau amžinąjį
gyvenimą?“

5 Pr 2,24; 1 Kor 6,16; 1 Kor 7,2
7 Įst 24,1-4
8 Mal 2,16; Hbr 3,15
9 Mt 5,32
10 Pat 21,19
12 1 Kor 7, 32
13 Lk 18,15
14 Mt 18,3.4
16 Mk 10,17-30; Lk 10,25
17 Kun 18,5; Nah 1,7
18 Iš 20,13-16
19 Iš 20,12-16; Kun 19,18; Įst 5,16-20
20 Fil 3,6.7
21 Apd 2,45; Apd 4,34.35
23 1 Tim 6,9
26 Jer 32,17
27 Įst 33,9
28 Lk 22,28-30
29 Mk 10,29.30

17 Jis jam atsakė: „Kodėl vadini mane
geru? Nė vieno nėra gero, tik vienas
Dievas. O jei nori įeiti į gyvenimą,
laikykis įsakymų.“
18 Tas paklausė Jo: „Kokių?“ Jėzus
atsakė: „Nežudyk, nesvetimauk, ne-
vok, melagingai neliudyk;
19 gerbk savo tėvą ir motiną; mylėk
savo artimą kaip save patį.“
20 Jaunuolis Jam tarė: „Viso to lai-
kausi nuo jaunystės. Ko dar man
trūksta?“
21 Jėzus atsakė: „Jei nori būti tobulas,
eik parduok, ką turi, išdalink varg-
šams ir turėsi turtą danguje. Tada
ateik ir sek paskui mane.“
22 Išgirdęs tuos žodžius, jaunuolis
nuliūdęs pasitraukė, nes turėjo daug
turto.
23 Tada Jėzus tarė savo mokiniams:
„Iš tiesų sakau jums: turtingas sun-
kiai įeis į Dangaus karalystę.
24 Ir dar kartą jums sakau: lengviau
kupranugariui išlįsti pro adatos
ausį, negu turtingam įeiti į Dievo
karalystę.“
25 Tai išgirdę, Jo mokiniai labai nu-
stebo ir klausė: „Kas tada gali būti
išgelbėtas?“
26 Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „Žmo-
nėms tai neįmanoma, bet Dievui
viskas įmanoma.“
27 Tada Petras Jo paklausė: „Štai mes
viską palikome ir sekame paskui
Tave. Kas mums bus už tai?“
28 Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų sakau
jums: atgimime, kai Žmogaus Sūnus
sėdės savo šlovės soste, jūs, mano
sekėjai, irgi sėdėsite dvylikoje sostų,
teisdami dvylika Izraelio giminių.
29 Ir kiekvienas, kas paliko namus ar
brolius, ar seseris, ar tėvą, ar motiną,

ar žmoną, ar vaikus, ar laukus dėl
mano vardo, gaus šimteriopai ir
paveldės amžinąjį gyvenimą.
30 Tačiau daug pirmųjų bus paskuti-
niai, ir paskutiniai – pirmi.“

20 „Dangaus karalystė yra pana-
ši į šeimininką, kuris anksti
rytą išėjo samdytis darbininkų savo
vynuogynui.
2 Susiderėjęs su darbininkais po
denarą dienai, jis nusiuntė juos į
savo vynuogyną.
3 Išėjęs apie trečią valandą, jis pa-
matė kitus, stovinčius aikštėje be
darbo.
4 Jis tarė jiems: „Eikite ir jūs į mano
vynuogyną, ir, kas bus teisinga, aš
jums užmokėsiu!“ Jie nuėjo.
5 Ir vėl išėjęs apie šeštą ir devintą
valandą, jis taip pat padarė.
6 Išėjęs apie vienuoliktą, jis rado dar
kitus stovinčius be darbo ir sako
jiems: „Ko čia stovite visą dieną be
darbo?“
7 Jie atsakė: „Kad niekas mūsų ne-
pasamdė.“ Jis tarė jiems: „Eikite ir
jūs į vynuogyną, ir, kas bus teisinga,
jūs gausite.“
8 Atėjus vakarui, vynuogyno šei-
mininkas liepė ūkvedžiui: „Pašauk
darbininkus ir išmokėk jiems atlygi-
nimą, pradėdamas nuo paskutiniųjų
ir baigdamas pirmaisiais!“
9 Atėję pasamdytieji apie vienuo-
liktą valandą kiekvienas gavo po
denarą.
10 Prisiartinę pirmieji manė daugiau
gausią, bet irgi gavo po denarą.
11 Paėmę jie murmėjo prieš šeimi-
ninką,
12 sakydami: „Šitie paskutinieji te-

30 Lk 13,30

20 SKYRIUS
15 Įst 15,9; Rom 9,20.21
16 Mt 19,30; Mt 22,14
17 Mk 10,32-34
18 Mt 16,21
19 Mt 26,67.68; Mt 27,2.26.29.41; Mt 28,5.6; Apd 3,13-15
20 Mt 4,21; Mt 10,2; Mk 10,35-45
21 Mt 19,28
22 Lk 12,50; Lk 22,42
23 Apd 12,2

dirbo vieną valandą, o tu sulyginai
juos su mumis, nešusiais dienos ir
kaitros naštą.“
13 Bet jis vienam iš jų atsakė: „Bičiuli,
aš tavęs neskriaudžiu! Argi ne už
denarą susiderėjai su manimi?
14 Imk, kas tavo, ir eik sau. Aš noriu
ir šitam paskutiniam duoti tiek, kiek
tau.
15 Argi aš neturiu teisės daryti ką
noriu su tuo, kas mano? Ar todėl tavo
akis pikta, kad aš geras?“
16 Taip paskutinieji bus pirmi, o
pirmieji – paskutiniai; nes daug yra
pašauktų, bet maža išrinktų.“
17 Išvykdamas į Jeruzalę, Jėzus pa-
siėmė skyrium dvylika mokinių ir
kelyje kalbėjo jiems:
18 „Štai einame į Jeruzalę, ir Žmo-
gaus Sūnus bus išduotas aukštie-
siems kunigams bei Rašto žinovams.
Jie nuteis Jį mirti,
19 atiduos pagonims tyčiotis, nuplak-
ti ir nukryžiuoti, ir trečią dieną Jis
prisikels.“
20 Tada prie Jėzaus priėjo Zebedie-
jaus sūnų motina kartu su savo sū-
numis ir, pagarbinusi Jį, ėmė kažko
prašyti.
21 Jis paklausė jos: „Ko nori?“ Toji
atsakė: „Leisk, kad šitie abu mano
sūnūs Tavo karalystėje sėdėtų vie-
nas Tavo dešinėje, o kitas kairėje.“
22 Jėzus atsakė: „Nežinote, ko pra-
šote. Ar galite gerti taurę, kurią Aš
gersiu, ir būti krikštijami krikštu,
kuriuo Aš krikštijamas?“ Jie atsakė:
„Galime.“
23 Tuomet Jis tarė: „Mano taurę,
tiesa, gersite, ir krikštu, kuriuo Aš
krikštijamas, būsite pakrikštyti, bet
vietą mano dešinėje ar kairėje ne Aš

duodu; tai bus tiems, kuriems mano
Tėvo paruošta.“
24 Tai išgirdę, kiti dešimt mokinių
supyko ant dviejų brolių.
25 O Jėzus, pasikvietęs juos pas
save, tarė: „Jūs žinote, kad pagonių
valdovai jiems viešpatauja ir didieji
juos valdo.
26 Bet tarp jūsų taip neturi būti. Kas
iš jūsų nori būti didžiausias, tebūnie
jūsų tarnas,
27 ir kas nori būti pirmas tarp jūsų,
tebūnie jūsų vergas.
28 Ir Žmogaus Sūnus atėjo, ne kad
Jam tarnautų, bet pats tarnauti ir
savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos
už daugelį.“
29 Jiems išeinant iš Jericho, paskui Jį
sekė didelė minia.
30 Ir štai pakelėje sėdėjo du neregiai.
Išgirdę praeinantį Jėzų, jie ėmė
šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau,
pasigailėk mūsų!“
31 Minia draudė juos, kad tylėtų, bet
anie dar garsiau šaukė: „Viešpatie,
Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!“
32 Jėzus sustojo, pašaukė juos ir
paklausė: „Ko norite, kad jums padaryčiau?“
33 Neregiai Jam atsakė: „Viešpatie,
kad atsivertų mūsų akys.“
34 Pasigailėjęs Jėzus palietė jų akis;
jie tučtuojau praregėjo ir nusekė
paskui Jį.

21 Kai jie prisiartino prie Jeruzalės
ir atėjo į Betfagę prie Alyvų
kalno, Jėzus pasiuntė du mokinius,
2 liepdamas: „Eikite į priešais esantį
kaimą ir tuojau rasite pririštą asilę
su asilaičiu. Atriškite ir atveskite
juos man.

24 Mk 10,41
26 Mt 23,11; 1 Pt 5,3
27 Mt 18,4
28 Iz 53,10. 11; Lk 22,27; Jn 13,4; Rom 5,15.19; Fil 2,6.7
29 Mk 10,46-52
30 Ez 37,21-25; Mt 9,27
31 Mt 19,13
34 Mt 9,36; Mt 14,14; Mt 15,32; Mt 18,27

21 SKYRIUS
1 Zch 14,4; Lk 19,29-38
5 Zch 9,9
6 Mk 11,4
7 2 Kar 9,13
8 Kun 23,40
9 Ps 118,25. 26; Mt 23,39
10 Jn 2,13.15
11 Jn 6,14; Jn 7,40; Jn 9,17
12 Įst 14,25; Mk 11,15-18
13 Iz 56,7; Jer 7,11
15 Jn 7,42
16 Ps 8,2

3 O jeigu kas imtų dėl to teirautis,
atsakykite: „Jų reikia Viešpačiui“,
ir iš karto juos paleis.“
4 Tai įvyko, kad išsipildytų, kas per
pranašą buvo pasakyta:
5 „Sakykite Siono dukrai: štai atkeliauja tavo karalius, romus, ir joja
ant asilės, lydimas asilaičio, darbinio gyvulio jauniklio.“
6 Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip
Jėzus jiems įsakė.
7 Jie atvedė asilę su asilaičiu, apdengė
juos savo apsiaustais, ir Jis užsėdo
ant viršaus.
8 Didžiulė minia tiesė drabužius ant
kelio. Kiti kirto ir klojo ant kelio medžių šakas.
9 Iš priekio ir iš paskos einančios minios šaukė: „Osana Dovydo Sūnui!
Palaimintas, kuris ateina Viešpaties
vardu! Osana aukštybėse!“
10 Jam įžengus į Jeruzalę, sujudo
visas miestas ir klausinėjo: „Kas
yra šitas?“
11 O minios kalbėjo: „Tai pranašas
Jėzus iš Galilėjos Nazareto.“
12 Įėjęs į Dievo šventyklą, Jėzus
išvarė visus parduodančius ir perkančius šventykloje, išvartė pinigų
keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų
suolus
13 ir tarė jiems: „Parašyta: „Mano
namai vadinsis maldos namai“, o jūs
pavertėte juos „plėšikų lindyne“!“
14 Šventykloje prie Jo susirinko aklų
ir luošų, ir Jis išgydė juos.
15 O aukštieji kunigai ir Rašto žinovai,
pamatę stebuklus, kuriuos Jis padarė,
ir vaikus, šaukiančius šventykloje:
„Osana Dovydo Sūnui!“, – įpyko
16 ir sakė Jam: „Ar girdi, ką jie sako?“
Jėzus atsiliepė: „Girdžiu. Argi nie-

kada neskaitėte: „Iš vaikų ir žindomų
kūdikių lūpų Tu paruošei gyrių"?"
17 Ir, palikęs juos, Jis išėjo iš miesto
į Betaniją ir ten apsinakvojo.
18 Rytą, grįždamas į miestą, Jis
išalko.
19 Pamatęs pakelėje figmedį, priėjo
prie jo, bet nieko nerado, vien tik
lapus. Ir tarė jam: „Tegul per amžius
ant tavęs neaugs vaisiai!" Ir figme-
dis kaipmat nudžiūvo.
20 Tai pamatę, mokiniai nustebo ir
sakė: „Kaip tas figmedis taip greitai
nudžiūvo?!"
21 Jėzus atsakė: „Iš tiesų sakau
jums: jeigu turėsite tikėjimą ir ne-
abejosite, jūs ne tik padarysite taip
su figmedžiu, bet ir jei pasakysite
šitam kalnui: „Pasikelk ir meskis į
jūrą!" – taip įvyks.
22 Ir visa, ko tik prašysite maldoje
tikėdami, – gausite."
23 Kai Jėzus atėjo į šventyklą ir pra-
dėjo mokyti, priėjo prie Jo aukštųjų
kunigų ir tautos vyresniųjų, kurie
klausė: „Kokią teisę turi taip daryti?
Ir kas Tau davė šitą valdžią?"
24 Jėzus atsakė: „Aš irgi paklausiu
jūsų vieno dalyko. Jei man atsaky-
site, ir Aš pasakysiu, kokia valdžia
tai darau.
25 Iš kur buvo Jono krikštas? Iš dan-
gaus ar iš žmonių?" Jie samprotavo
tarpusavy: „Jei pasakysime – iš
dangaus, Jis mums sakys: „Tai kodėl
juo netikėjote?"
26 O pasakyti – iš žmonių, baisu prieš
minią, nes visi laiko Joną pranašu."
27 Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes neži-
nome." Tada Jis tarė: „Tai ir Aš jums
nesakysiu, kokia valdžia tai darau."
28 „Kaip jūs manote? Vienas žmogus

17 Jn 11,1. 18; Jn 12,1
18 Mk 11,12-14.20-24
19 Mk 11,13
20 Mk 11,20
21 Mt 17,20; 1 Kor 13,2; Jok 1,6
22 Mt 7,7-11
23 Iš 2,14; Lk 20,1-8
25 Jn 1,15-34
26 Mt 14,5; Mt 21,46; Mk 6,20
28 Mt 20,1; Mt 21,33
31 Lk 7,29. 37-50
32 Lk 3,1-13; Lk 7,29
33 Mt 25,14; Lk 20,9-19
35 1 Tes 2,15
37 Jn 3,16
38 Jn 11,53; Hbr 1,2
39 Apd 2,23

turėjo du sūnus. Kartą, priėjęs prie
pirmojo, tarė: „Sūnau, eik ir padir-
bėk šiandien mano vynuogyne."
29 Šis atsakė: „Nenoriu", bet vėliau
persigalvojo ir nuėjo.
30 Paskui tėvas kreipėsi į antrąjį sūnų
tais pačiais žodžiais. Šis jam atsakė:
„Einu, viešpatie", bet nenuėjo.
31 Kuris iš jų įvykdė tėvo valią?" Jie
atsakė: „Pirmasis." Tada Jėzus jiems
tarė: „Iš tiesų sakau jums: muitinin-
kai ir paleistuvės pirma jūsų eina į
Dievo karalystę.
32 Nes Jonas atėjo pas jus teisumo
keliu, bet jūs netikėjote juo. O mui-
tininkai ir paleistuvės juo tikėjo. Bet
jūs, tai matydami, nė vėliau neatgai-
lavote ir netikėjote juo."
33 „Pasiklausykite kito palyginimo.
Buvo vienas šeimininkas, kuris pa-
sodino vynuogyną, aptvėrė jį tvora,
įrengė spaustuvą, pastatė bokštą,
išnuomojo vynininkams ir iškeliavo
į tolimą šalį.
34 Atėjus vaisių metui, jis nusiuntė
savo tarnus pas vynininkus atsiimti
savo vaisių.
35 Bet vynininkai, nutvėrę jo tarnus,
vieną primušė, kitą nužudė, o trečią
užmėtė akmenimis.
36 Jis vėl nusiuntė tarnų, daugiau
negu pirma. Bet vynininkai ir su
šitais pasielgė kaip su anais.
37 Galiausiai jis išsiuntė pas juos savo
sūnų, sakydamas: „Jie gerbs mano
sūnų."
38 Tačiau vynininkai, išvydę sūnų,
ėmė kalbėtis: „Tai paveldėtojas! Eime,
užmuškime jį ir pasisavinkime pa-
likimą."
39 Nutvėrę jie išmetė jį iš vynuogyno
ir užmušė.

40 Tad ką gi atvykęs vynuogyno šeimi-
ninkas padarys su tais vynininkais?"
41 Jie atsakė Jam: „Jis žiauriai nužu-
dys piktadarius ir išnuomos vynuo-
gyną kitiems vynininkams, kurie,
atėjus metui, atiduos vaisių."
42 Jėzus jiems tarė: „Ar niekada
neskaitėte Raštuose: „Akmuo, kurį
statytojai atmetė, tapo kertiniu
akmeniu. Tai Viešpaties padaryta
ir nuostabu mūsų akims."
43 Todėl sakau jums: Dievo karalystė
bus iš jūsų atimta ir duota tautai,
kuri neš jos vaisių.
44 Kas nukris ant to akmens, tas
suduš, o ant ko tas akmuo užgrius,
tą sutriuškins."
45 Išgirdę Jo palyginimus, aukštieji
kunigai ir fariziejai suprato, kad Jis
kalbėjo apie juos.
46 Jie stengėsi Jį suimti, tačiau bijojo
minios, nes ji laikė Jį pranašu.

22 Jėzus vėl kalbėjo palygini-
mais:
2 „Dangaus karalystė yra panaši į ka-
ralių, kuris kėlė savo sūnui vestuves.
3 Jis išsiuntė tarnus šaukti pakvies-
tųjų į vestuvių pokylį, bet tie neno-
rėjo ateiti.
4 Tada jis vėl siuntė kitus tarnus, liep-
damas: „Sakykite pakviestiesiems:
Štai surengiau pokylį, mano jaučiai
ir nupenėti veršiai papjauti, ir viskas
paruošta. Ateikite į vestuves!"
5 Tačiau kviečiamieji jo nepaisė ir
nuėjo kas sau: vienas į ūkį, kitas
prekiauti,
6 o kiti tarnus nutvėrę išniekino ir
užmušė.
7 Tai išgirdęs, karalius užsirūstino
ir, išsiuntęs kariuomenes, sunaiki-

41 Lk 20,16; Lk 21,24; Apd 13,46
42 Ps 118,22. 23
43 Mt 8,12
44 Iz 8,14.15; Dan 2,44
46 Mt 21,11. 26

22 SKYRIUS
1 Lk 14,16; Apr 19,7-9
4 Pat 9,2
8 Mt 10,11
10 Mt 13,38. 47.48
11 2 Kor 5,3; Ef 4,24; Kol 3,10.12; Apr 3,4; Apr 16,15; Apr 19,8
13 Mt 8,12; Mt 25,30; Lk 13,28
14 Mt 20,16
15 Mk 12,13-17; Lk 20,20-26
16 Mk 3,6; Mk 8,15; Mk 12,13
21 Mt 17,25; Rom 13,1-7; 1 Kor 3,23; 1 Kor 6,19. 20; 1 Kor 12,27; 1 Pt 2,13-15

no tuos žmogžudžius ir padegė jų
miestą.
8 Tuomet jis tarė savo tarnams: „Vestu-
vės surengtos, bet pakviestieji nebuvo
verti.
9 Todėl eikite į kryžkeles ir, ką tik
rasite, kvieskite į vestuves."
10 Tarnai išėjo į kelius ir surinko visus,
ką tik sutiko, blogus ir gerus. Ir ves-
tuvių menė buvo pilna svečių.
11 Karalius atėjo pasižiūrėti svečių
ir pamatė žmogų, neapsirengusį
vestuviniu drabužiu.
12 Jis tarė jam: „Bičiuli, kaip čia įėjai,
neturėdamas vestuvių drabužio?"
Tasai tylėjo.
13 Tada karalius paliepė tarnams:
„Suriškite jam rankas ir kojas ir iš-
meskite jį laukan į tamsybes. Ten bus
verksmas ir dantų griežimas."
14 Nes daug pašauktų, bet maža iš-
rinktų."
15 Tuomet fariziejai pasitraukė ir
tarėsi, kaip Jį sugauti kalboje.
16 Jie nusiuntė pas Jį savo mokinių
kartu su erodininkais, kurie klausė:
„Mokytojau, mes žinome, kad esi
tiesakalbis, mokai Dievo kelio, kaip
reikalauja tiesa, ir niekam nepatai-
kauji, nes neatsižvelgi į asmenis.
17 Tad pasakyk mums, kaip manai:
reikia mokėti ciesoriui mokesčius
ar ne?"
18 Suprasdamas jų klastą, Jėzus
tarė: „Kam spendžiate man pinkles,
veidmainiai?
19 Parodykite man mokesčių pinigą!"
Jie padavė Jam denarą.
20 Jis paklausė: „Kieno čia atvaizdas
ir įrašas?"
21 Jie atsakė: „Ciesoriaus." Tuomet
Jėzus jiems tarė: „Atiduokite tad,

kas ciesoriaus, ciesoriui, o kas Die-
vo – Dievui."
22 Tai girdėdami, jie stebėjosi ir, palikę
Jį, nuėjo.
23 Tą pačią dieną atėjo pas Jį sadu-
kiejų, kurie nepripažįsta mirusiųjų
prisikėlimo, ir klausė:
24 „Mokytojau, Mozė yra pasakęs:
„Jei kas mirtų bevaikis, tegul jo
brolis veda jo žmoną ir pažadina
savo broliui palikuonių."
25 Štai pas mus buvo septyni broliai.
Pirmasis vedęs mirė ir, neturėdamas
vaikų, paliko žmoną savo broliui.
26 Taip atsitiko antrajam ir trečiajam
iki septintojo.
27 Po jų visų numirė ir ta moteris.
28 Tad kurio iš septynių ji bus žmona
prisikėlus? Juk visi yra ją turėję."
29 Jėzus jiems atsakė: „Jūs klystate,
nepažindami nei Raštų, nei Dievo
jėgos.
30 Prisikėlę nei ves, nei tekės, bet bus
kaip Dievo angelai danguje.
31 O apie mirusiųjų prisikėlimą ar
neskaitėte, kas jums Dievo pasakyta:
32 „Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko
Dievas ir Jokūbo Dievas." Dievas
nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų!"
33 Tai girdėdama, minia stebėjosi Jo
mokymu.
34 Fariziejai, išgirdę, kad Jėzus nutil-
dė sadukiejus, susirinko kartu,
35 ir vienas iš jų, Įstatymo mokytojas,
mėgindamas Jį, paklausė:
36 „Mokytojau, koks įsakymas yra
didžiausias Įstatyme?"
37 Jėzus jam atsakė: „Mylėk Viešpatį,
savo Dievą, visa savo širdimi, visa
savo siela ir visu savo protu."
38 Tai pirmasis ir didžiausias įsaky-
mas.

23 Mk 12,18-27; Lk 20,27-40; Apd 23,8
24 Įst 25,5
29 Jn 20,9
30 1 Jn 3,2
32 Pr 17,7; Pr 26,24; Pr 28,21; Iš 3,6.15; Mk 12,26; Lk 20,37; Apd 7,32; Hbr 11,16
33 Mt 7,28
34 Mk 12,28-31; Lk 10,25-37
35 Lk 7,30; Lk 10,25; Lk 11,45.46.52; Lk 14,3; Tit 3,13
37 Įst 6,5; Įst 10,12; Įst 30,6
39 Kun 19,18; Mt 19,19; Mk 12,31; Lk 10,27; Rom 13,9; Gal 5,14; Jok 2,8
40 Mt 7,12; Rom 13,10; 1 Tim 1,5
41 Lk 20,41-44
42 Mt 1,1; Mt 21,9
44 Ps 110,1
46 Mk 12,34; Lk 14,6

23 SKYRIUS
2 Neh 8,4.8
3 Rom 2,19
4 Lk 11,46
5 Mt 6,1-6.16-18
6 Lk 11,43; Lk 20,46

39 Antrasis – panašus į jį: „Mylėk
savo artimą kaip save patį."
40 Šitais dviem įsakymais remiasi
visas Įstatymas ir Pranašai."
41 Kol fariziejai tebebuvo susirinkę,
Jėzus jų paklausė:
42 „Ką jūs manote apie Kristų? Kieno
Jis Sūnus?" Jie atsakė: „Dovydo."
43 Jis tarė jiems: „O kodėl gi Dovydas,
Dvasios įkvėptas, vadina Jį Viešpačiu,
sakydamas:
44 „Viešpats tarė mano Viešpačiui:
sėskis mano dešinėje, kol patiesiu
Tavo priešus tarsi pakoją po Tavo
kojų"?
45 Jei tad Dovydas vadina Jį Vieš-
pačiu, kaipgi tada Jis gali būti jo
sūnus?"
46 Ir nė vienas negalėjo Jam atsakyti
nė žodžio, ir niekas nedrįso nuo tos
dienos Jo klausinėti.

23 Tuomet Jėzus ėmė kalbėti
minioms ir savo mokiniams:
2 „Į Mozės krasę atsisėdo Rašto ži-
novai ir fariziejai.
3 Todėl visko, ko jie liepia jums lai-
kytis, laikykitės ir vykdykite, tačiau
nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie
kalba, bet nedaro.
4 Jie riša sunkias, nepanešamas naš-
tas ir krauna žmonėms ant pečių, o
patys nenori jų nė pirštu pajudinti.
5 Jie viską daro, kad būtų žmonių
matomi. Jie pasiplatina maldos dir-
žus ir pasididina apsiaustų kutus.
6 Jie mėgsta garbės vietas poky-
liuose bei pirmuosius krėslus sina-
gogose,
7 sveikinimus aikštėse ir būti žmo-
nių vadinami „Rabi, Rabi".

8 Bet jūs nesivadinkite „Rabi“, nes
vienas yra jūsų Mokytojas – Kris-
tus, o jūs visi esate broliai.
9 Ir nė vieno žemėje nevadinkite
tėvu, nes vienas jūsų Tėvas, kuris
yra danguje.
10 Taip pat nesivadinkite mokytojais,
nes vienas jūsų Mokytojas – Kristus.
11 Kas iš jūsų didžiausias, tebūna
jums tarnas.
12 Ir kas save aukština, bus pažemintas,
o kas save žemina, bus išaukštintas.
13 Bet vargas jums, veidmainiai Rašto
žinovai ir fariziejai! Nes jūs užraki-
nate žmonėms Dangaus karalystę ir
nei patys neinate, nei į ją einantiems
neleidžiate įeiti.
14 Vargas jums, veidmainiai Rašto
žinovai ir fariziejai! Nes jūs suryjate
našlių namus ir dedatės kalbą ilgas
maldas, todėl sulauksite dar didesnio
pasmerkimo.
15 Vargas jums, veidmainiai Rašto ži-
novai ir fariziejai! Nes jūs keliaujate
per jūrą ir sausumą, kad laimėtumėte
vieną naujatikį, ir kai tai įvyksta, jūs
padarote iš jo pragaro vaiką, dvigu-
bai blogesnį už jus pačius.
16 Vargas jums, aklieji vadai, kurie
mokote: „Jei kas prisiektų šventykla,
tai nieko, o jei kas prisiektų šventyklos
auksu, tai jis įsipareigoja.“
17 Kvaili jūs ir akli! Kas gi didesnis –
auksas ar šventykla, kuri pašventina
auksą?
18 Arba vėl sakote: „Jei kas prisiektų
aukuru, tai nieko, o jei kas prisiektų
atnaša ant aukuro, tai jis įsiparei-
goja.“
19 Kvaili ir akli! Kas gi didesnis –
atnaša ar aukuras, kuris pašventina
atnašą?

8 Jok 3,1
9 Mal 1,6
11 Mt 20,26.27
12 Lk 14,11; Lk 18,14
13 Lk 11,52
14 Mk 12,40
16 Mt 5,33.34; Mt 15,14; Mt 23,24
17 Iš 30,29
19 Iš 29,37
21 1 Kar 8,13
22 Mt 5,34
23 Oz 6,6; Lk 11,42; Lk 18,12
25 Lk 11,39
27 Apd 23,3
29 Lk 11,47.48
31 Apd 7,51.52
32 1 Tes 2,16
33 Mt 3,7; Mt 12,34

20 Todėl, kas prisiekia aukuru, prisie-
kia juo ir viskuo, kas ant jo padėta,
21 o kas prisiekia šventykla, prisiekia
ja ir Tuo, kuris joje gyvena.
22 Ir kas prisiekia dangumi, prisiekia
Dievo sostu ir Tuo, kuris jame sėdi.
23 Vargas jums, veidmainiai Rašto
žinovai ir fariziejai! Nes jūs duodate
dešimtinę nuo mėtų, krapų ir kmynų,
o paliekate, kas Įstatyme svarbiau –
teisingumą, gailestingumą ir tikėji-
mą. Tai turite daryti ir ano neapleisti!
24 Aklieji vadai, jūs iškošiate uodą,
o praryjate kupranugarį.
25 Vargas jums, veidmainiai Rašto
žinovai ir fariziejai! Nes jūs valote
taurės bei dubens išorę, o viduje esate
pilni gobšumo ir nesivaldymo.
26 Aklasis fariziejau! Pirmiau išvalyk
taurės ir dubens vidų, kad būtų švari
ir išorė!
27 Vargas jums, veidmainiai Rašto
žinovai ir fariziejai! Nes jūs panašūs
į pabalintus antkapius, kurie iš pa-
viršiaus atrodo gražiai, o viduje pilni
numirėlių kaulų ir visokių nešvarumų.
28 Taip ir jūs iš paviršiaus atrodote
žmonėms teisūs, o viduje esate pilni
veidmainystės ir nedorumo.
29 Vargas jums, veidmainiai Rašto
žinovai ir fariziejai! Nes jūs statote
pranašams antkapius, puošiate tei-
siųjų kapus
30 ir sakote: „Jei būtume gyvenę savo
protėvių dienomis, nebūtume kartu
su jais susitepę pranašų krauju.“
31 Taigi jūs patys prieš save liudijate,
jog esate pranašų žudytojų vaikai.
32 Pripildykite tad savo tėvų saiką!
33 Gyvatės! Angių išperos! Kaip
jūs ištrūksite nuo pasmerkimo į
pragarą?!

34 Todėl štai siunčiu pas jus pranašų,
išminčių ir Rašto žinovų. Vienus iš
jų užmušite ir nukryžiuosite, kitus
plaksite savo sinagogose ir persekio-
site nuo miesto iki miesto,
35 kad ant jūsų kristų visas teisus
kraujas, pralietas žemėje, pradedant
teisiojo Abelio krauju ir baigiant krau-
ju Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį
nužudėte tarp šventyklos ir aukuro.
36 Iš tiesų sakau jums: visa tai ištiks
šitą kartą."
37 „Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pra-
našus ir užmėtai akmenimis tuos,
kurie pas tave siųsti. Kiek kartų no-
rėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta
surenka savo viščiukus po sparnais,
o tu nenorėjai!
38 Štai jūsų namai jums paliekami
tušti.
39 Ir sakau jums: nuo dabar jūs manęs
nebematysite, kol tarsite: „Palai-
mintas Tas, kuris ateina Viešpaties
vardu!"

24 Išėjęs iš šventyklos, Jėzus
ėjo tolyn. Priėjo Jo mokiniai,
rodydami Jam šventyklos pastatus.
2 O Jis jiems tarė: „Ar matote visa
tai? Iš tiesų sakau jums: čia neliks
akmens ant akmens, viskas bus
išgriauta!"
3 Kai Jis sėdėjo Alyvų kalne, priėjo
vieni mokiniai ir klausė: „Pasakyk
mums, kada tai įvyks? Ir koks Tavo
atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?"
4 Jėzus jiems atsakė: „Žiūrėkite, kad
niekas jūsų nesuklaidintų.
5 Daug kas ateis mano vardu ir sakys:
„Aš esu Kristus!", ir daugelį suklai-
dins.
6 Girdėsite apie karus ir karų gandus.
Žiūrėkite, kad neišsigąstumėte, nes
visa tai turi įvykti. Bet tai dar ne galas.
7 Tauta sukils prieš tautą ir karalystė
prieš karalystę. Įvairiose vietose bus
badmečių, marų ir žemės drebėjimų.
8 Tačiau visa tai – gimdymo skausmų
pradžia.
9 Tada jus atiduos kankinti ir žudyti.
Jūs būsite visų tautų nekenčiami dėl
mano vardo.
10 Daugelis pasipiktins, vieni kitus
išdavinės ir vieni kitų nekęs.
11 Atsiras daug netikrų pranašų, ku-
rie daugelį suvedžios.
12 Kadangi įsigalės neteisumas, dau-
gelio meilė atšals.
13 Bet kas ištvers iki galo, tas bus
išgelbėtas.
14 Ir bus paskelbta ši Karalystės Evan-
gelija visame pasaulyje paliudyti
visoms tautoms. Ir tada ateis galas."
15 „Todėl, kada pamatysite per pranašą
Danielių paskelbtą naikinimo bjau-
rastį, stovinčią šventoje vietoje (kas
skaito, teišmano!),
16 tada, kas bus Judėjoje, tebėga į
kalnus,
17 kas ant stogo, tenelipa žemėn pasi-
imti ko nors iš savo namų,
18 o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti
apsiausto.
19 Vargas nėščioms ir žindančioms
tomis dienomis!
20 Bet melskitės, kad jums netektų
bėgti žiemą ar šabo dieną.
21 Tuomet bus didelis suspaudimas,
kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios
iki dabar ir kokio daugiau nebebus.
22 Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrum-
pintos, neišsigelbėtų nė vienas kū-
nas. Bet dėl išrinktųjų tos dienos bus
sutrumpintos.

34 Lk 11,49; Apd 7,54-60; Apd 22,19; 2 Kor 11,24.25
35 Pr 4,8; 2 Km 24,20.21; Apr 18,24
37 Įst 32,11.12; 2 Km 24,20.21; 2 Km 36,15.16; Ps 17,8; Ps 91,4; Lk 13,34.35
39 Ps 118,26

24 SKYRIUS
1 Mk 13,1
2 Lk 19,44
3 Mk 13,3; 1 Tes 5,1-3
4 Kol 2,8.18
5 Mt 24,11; Jn 5,43
7 Ag 2,22; Apr 6,5.6
9 Mt 10,17
11 1 Tim 4,1; 2 Pt 2,1
12 2 Tes 2,3
13 Mt 10,22
14 Mt 4,23; Rom 10,18
15 Dan 9,23.27; Dan 11,31; Dan 12,11; Mk 13,14
19 Lk 23,29
21 Dan 9,26
22 Iz 65,8.9

23 Jei tada kas nors jums sakys: „Štai
čia Kristus", arba: „Jis tenai!", – ne-
tikėkite,
24 nes atsiras netikrų kristų ir ne-
tikrų pranašų, ir jie darys didelių
ženklų bei stebuklų, kad suklaidin-
tų, jei įmanoma, net išrinktuosius.
25 Štai Aš jums iš anksto tai pasakiau!"
26 „Todėl, jeigu jums sakytų: „Štai Jis
dykvietėje!", neikite, „Štai Jis kamba-
riuose!", – netikėkite.
27 Kaip žaibas tvyksteli iš rytų ir nu-
švinta iki vakarų, toks bus ir Žmogaus
Sūnaus atėjimas.
28 Kur tik bus lavonų, ten sulėks ir
maitvanagiai.
29 Tuoj pat po tų suspaudimo dienų
saulė užtems, mėnulis nebeduos
šviesos, žvaigždės kris iš dangaus, ir
dangaus jėgos bus sudrebintos.
30 Tada danguje pasirodys Žmogaus
Sūnaus ženklas, ir visos žemės gi-
minės raudos ir pamatys Žmogaus
Sūnų, ateinantį dangaus debesyse
su galybe ir didžia šlove.
31 Jis pasiųs savo angelus su skar-
džiais trimitais, ir surinks Jo išrink-
tuosius iš keturių žemės pusių, nuo
vieno dangaus pakraščio iki kito.
32 Pasimokykite iš palyginimo su
figmedžiu: kai jo šaka suminkštėja
ir sprogsta lapai, jūs žinote, jog
artėja vasara.
33 Taip pat, visa šita išvydę, žinokite,
jog tai arti, prie durų.
34 Iš tiesų sakau jums: ši karta ne-
praeis, iki visa tai įvyks.
35 Dangus ir žemė praeis, bet mano
žodžiai nepraeis.
36 Tačiau tos dienos ir valandos
niekas nežino, nė dangaus angelai,
o vien tik mano Tėvas."

23 Lk 17,23
24 2 Tes 2,9; 2 Tim 2,19
27 Lk 17,24
28 Lk 17,37
29 Ez 32,7
30 Dan 7,13. 14; Zch 12,12
31 1 Kor 15, 52
32 Lk 21,29
33 Jok 5,9
34 Mt 10,23; Mt 16,28; Mt 23,36
35 Lk 21,33
36 Zch 14,7; Apd 1,7
38 Pr 6,3-5
40 Lk 17,34
42 Mt 25,13
43 Lk 12,39
44 1 Tes 5,6
45 Lk 12,42-46
46 Apr 16,15
47 Mt 25,21. 23
48 2 Pt 3,4-9
50 Mk 13,32
51 Mt 8,12; Mt 25,30

37 „Kaip buvo Nojaus dienomis, taip
bus ir Žmogaus Sūnui ateinant.
38 Kaip dienomis prieš tvaną žmonės
valgė, gėrė, tuokėsi ir tuokė iki tos
dienos, kurią Nojus įžengė į laivą,
39 ir nieko nenumanė, kol užėjo tvanas
ir visus nusinešė; taip bus ir tada,
kai ateis Žmogaus Sūnus.
40 Tada du bus kartu lauke, ir vienas
bus paimtas, o kitas paliktas.
41 Dvi mals girnomis, ir viena bus
paimta, o kita palikta.
42 Todėl budėkite, nes nežinote, kurią
valandą ateis jūsų Viešpats.
43 Supraskite ir tai: jeigu šeiminin-
kas žinotų, kurią nakties valandą
ateis vagis, jis budėtų ir neleistų jam
įsilaužti į namus.
44 Todėl ir jūs būkite pasiruošę, nes
Žmogaus Sūnus ateis tą valandą,
kurią nesitikite."
45 „Kas yra tas ištikimas bei protin-
gas tarnas, kurį šeimininkas paskyrė
patarnauti savo šeimynai, kad ją
maitintų deramu laiku?
46 Palaimintas tarnas, kurį sugrįžęs
šeimininkas ras taip darantį.
47 Iš tiesų sakau jums: jį paskirs val-
dyti visų savo turtų.
48 Bet jei blogas tarnas tartų savo
širdyje: „Mano šeimininkas neskuba
grįžti",
49 ir pradėtų mušti savo tarnybos
draugus, valgyti ir gerti su girtuok-
liais, –
50 to tarno šeimininkas sugrįš tą
dieną, kai jis nelaukia, ir tą valandą,
kurią jis nenumano.
51 Jis perkirs jį pusiau ir paskirs jam
dalį su veidmainiais. Ten bus verks-
mas ir dantų griežimas."

25 „Tada Dangaus karalystė bus
panaši į dešimtį mergaičių,
kurios, pasiėmusios savo žibintus,
išėjo pasitikti jaunikio.
2 Penkios iš jų buvo protingos ir
penkios kvailos.
3 Kvailosios pasiėmė žibintus, bet
nepasiėmė aliejaus,
4 o protingosios pasiėmė induose ir
aliejaus kartu su žibintais.
5 Jaunikiui vėluojant, visos pradėjo
snausti ir užmigo.
6 Vidurnaktį pasigirdo šauksmas:
„Štai jaunikis ateina! Išeikite jo pa-
sitikti!“
7 Tada visos mergaitės atsikėlė ir
taisėsi žibintus.
8 Kvailosios prašė protingųjų: „Duo-
kite mums savo aliejaus, nes mūsų
žibintai gęsta!“
9 Protingosios atsakė: „Kad kar-
tais nepristigtų ir mums, ir jums,
verčiau eikite pas pardavėjus ir
nusipirkite.“
10 Joms beeinant pirkti, atėjo jauni-
kis. Kurios buvo pasiruošusios, įėjo
kartu su juo į vestuves, ir durys buvo
uždarytos.
11 Vėliau atėjo ir anos mergaitės ir
ėmė prašyti: „Viešpatie, viešpatie,
atidaryk mums!“
12 O jis atsakė: „Iš tiesų sakau jums:
aš jūsų nepažįstu!“
13 Taigi budėkite, nes nežinote nei
dienos, nei valandos, kurią Žmogaus
Sūnus ateis.“
14 „Bus taip, kaip atsitiko žmogui,
kuris, iškeliaudamas į tolimą šalį,
pasišaukė savo tarnus ir patikėjo
jiems savo turtą.
15 Vienam jis davė penkis talentus,
kitam du, trečiam vieną – kiekvie-

25 SKYRIUS
5 1 Tes 5,6
6 1 Tes 4,16
7 Lk 12,35
10 Lk 13,25
11 Mt 7,21-23
13 Mt 24,36.42; Mk 13,35
14 Mt 21,33; Lk 19,12-27
15 Rom 12,6
21 Lk 12,44; Lk 22,29.30; 1 Kor 4,2
23 Ps 16,11; Mt 24,45.47; Mt 25,21
26 Mt 18,32

nam pagal jo gabumus – ir tuojau
iškeliavo.
16 Tas, kuris gavo penkis talentus,
nuėjęs ėmė su jais verstis ir pelnė
kitus penkis.
17 Taip pat tas, kuris gavo du talentus,
pelnė kitus du.
18 O kuris gavo vieną, nuėjo, iškasė
duobę ir paslėpė šeimininko pinigus.
19 Praėjus nemaža laiko, tų tarnų
šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti
su jais apyskaitą.
20 Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis
talentus; jis atnešė kitus penkis ir
tarė: „Šeimininke, davei man penkis
talentus, štai aš pelniau kitus penkis.“
21 Jo šeimininkas atsakė: „Gerai, šau-
nusis ir ištikimasis tarne! Kadangi
buvai ištikimas mažuose dalykuose,
pavesiu tau didelius. Eikš į savo šei-
mininko džiaugsmą!“
22 Taip pat tas, kuris buvo gavęs du
talentus, atėjęs pasakė: „Šeimininke,
davei man du talentus, štai aš pelniau
kitus du.“
23 Jo šeimininkas tarė: „Gerai, šau-
nusis ir ištikimasis tarne! Kadangi
buvai ištikimas mažuose dalykuose,
pavesiu tau didelius. Eikš į savo šei-
mininko džiaugsmą!“
24 Priėjęs tas, kuris buvo gavęs vieną
talentą, sakė: „Šeimininke, aš žino-
jau, kad tu – žmogus kietas: pjauni,
kur nesėjai, ir renki, kur nebarstei.
25 Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo
talentą žemėje. Štai, turėk, kas tavo.“
26 Jo šeimininkas jam atsakė: „Blo-
gasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad
aš pjaunu, kur nesėjau, ir renku, kur
nebarsčiau.
27 Taigi privalėjai duoti mano pinigus
pinigų keitėjams, o sugrįžęs būčiau

atsiėmęs, kas mano, su palūkanomis.
28 Todėl atimkite iš jo talentą ir ati-
duokite tam, kuris turi dešimt talentų.
29 Nes kiekvienam, kas turi, bus
duota, ir jis turės su pertekliumi,
o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką
jis turi.
30 Šitą netikusį tarną išmeskite lau-
kan į tamsybes. Ten bus verksmas ir
dantų griežimas."
31 „Kai ateis Žmogaus Sūnus savo
šlovėje ir kartu su Juo visi šventi
angelai, tada Jis atsisės savo šlovės
soste.
32 Jo akivaizdoje bus surinkti visų
tautų žmonės, ir Jis atskirs juos vie-
nus nuo kitų, kaip piemuo atskiria
avis nuo ožių.
33 Avis Jis pastatys dešinėje, o ožius –
kairėje.
34 Tuomet Karalius tars stovintiems
dešinėje: „Ateikite, mano Tėvo pa-
laimintieji, paveldėkite nuo pasaulio
sukūrimo jums paruoštą karalystę!
35 Nes Aš buvau išalkęs, ir jūs mane
pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir
mane pagirdėte, buvau keleivis, ir
mane priėmėte,
36 buvau nuogas, ir mane aprengėte,
buvau ligonis, ir mane aplankėte,
buvau kalinys, ir atėjote pas mane."
37 Tada teisieji klaus: „Viešpatie, kada
gi matėme Tave alkaną ir pavalgydi-
nome, ištroškusį ir pagirdėme?
38 Kada gi matėme Tave keliaujantį
ir priėmėme ar nuogą ir aprengėme?
39 Kada gi matėme Tave sergantį ar
kalinį ir aplankėme?"
40 Ir atsakys jiems Karalius: „Iš tiesų
sakau jums, kiek kartų tai padarėte
vienam iš šitų mažiausiųjų mano
brolių, man padarėte."

29 Mt 13,12
30 Ps 112,10; Mt 7,23; Mt 8,12; Mt 22,13; Mt 24,51
31 1 Tes 4,16
32 Ez 20,38; 2 Kor 5,10
33 Jn 10,11. 27.28
34 Mk 10,40; Rom 8,17
35 Iz 58,7; Hbr 13,2
36 2 Tim 1, 16; Jok 2,15.16
40 Mk 9,41
41 Mt 7,23; Mt 13,40.42; 2 Pt 2,4
45 Pat 14,31
46 Dan 12,2

26 SKYRIUS
2 Lk 22,1.2
3 Jn 11,47
4 Apd 4,25-28
5 Mt 21,26
6 Mk 14,3-9
8 Jn 12,4

41 Tada Jis prabils ir į stovinčius
kairėje: „Eikite šalin nuo manęs,
prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri
paruošta velniui ir jo angelams!
42 Nes Aš buvau išalkęs, ir jūs manęs
nepavalgydinote, buvau ištroškęs, ir
manęs nepagirdėte,
43 buvau keleivis, ir manęs nepriė-
mėte, nuogas, ir manęs neaprengėte,
ligonis ir kalinys, ir manęs neaplan-
kėte."
44 Tada jie atsakys: „Viešpatie, kada
gi matėme Tave alkaną ar ištroškusį,
ar keleivį, ar nuogą, ar ligonį, ar ka-
linį ir Tau nepatarnavome?"
45 Tada Jis atsakys jiems: „Iš tiesų
sakau jums: kiek kartų taip nepada-
rėte vienam šitų mažiausiųjų, man
nepadarėte."
46 Ir šitie eis į amžinąjį kentėjimą, o
teisieji į amžinąjį gyvenimą."

26 Baigęs visa tai kalbėti, Jėzus
tarė savo mokiniams:
2 „Jūs žinote, kad po dviejų dienų
bus Pascha, ir Žmogaus Sūnus bus
atiduotas nukryžiuoti."
3 Tuomet aukštieji kunigai, Rašto ži-
novai bei tautos vyresnieji susirinko
į vyriausiojo kunigo Kajafo rūmus
4 ir nusprendė suimti Jėzų klasta ir
Jį nužudyti.
5 Bet jie sakė: „Tik ne per šventes,
kad tarp žmonių nekiltų sąmyšio."
6 Kai Jėzus buvo Betanijoje, Simono
Raupsuotojo namuose,
7 atėjo moteris alebastriniu labai
brangaus kvapiojo aliejaus indu
nešina ir Jam, sėdinčiam prie stalo,
išpylė ant galvos.
8 Tai pamatę, mokiniai pasipiktino
ir kalbėjo: „Kam toks eikvojimas?

9 Juk buvo galima aliejų brangiai par-
duoti ir išdalyti pinigus vargšams.“
10 Tai sužinojęs, Jėzus tarė: „Kam
skaudinate moterį? Ji man padarė
gerą darbą!
11 Vargšų jūs visuomet turite tarp
savęs, o mane ne visuomet turėsite.
12 Išpildama aliejų ant mano kūno, ji
tai padarė mano laidotuvėms.
13 Iš tiesų sakau jums: visame pa-
saulyje, kur tik bus skelbiama ši
Evangelija, jos atminimui bus pa-
sakojama ir tai, ką ji padarė.“
14 Tada vienas iš dvylikos vardu Ju-
das Iskarijotas nuėjo pas aukštuosius
kunigus
15 ir tarė: „Ką man duosite, jeigu Jį
jums išduosiu?“ Tie paskyrė jam
trisdešimt sidabrinių.
16 Ir nuo to laiko jis ieškojo progos
išduoti Jį.
17 Pirmąją Neraugintos duonos dieną
mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklau-
sė: „Kur nori, kad Tau paruoštume
valgyti Paschą?“
18 Jis atsakė: „Eikite į miestą pas tokį
žmogų ir sakykite jam: „Mokytojas
sako: „Mano metas arti. Pas tave
švęsiu Paschą su savo mokiniais.“
19 Mokiniai padarė, kaip Jėzus nuro-
dė, ir paruošė Paschą.
20 Atėjus vakarui, Jėzus su dvylika
sėdosi prie stalo.
21 Jiems bevalgant, Jėzus tarė: „Iš
tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane
išduos.“
22 Jie labai nuliūdo ir kiekvienas
klausė Jo: „Nejaugi aš, Viešpatie?“
23 Jis atsakė: „Mane išduos dažantis
kartu su manimi duoną dubenyje.
24 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip
apie Jį parašyta, bet vargas tam

11 Įst 15,11; Jn 13,33; Jn 14,19; Jn 16,5.28; Jn 17,11
12 Jn 19,38-42
14 Mt 10,4; Mk 14,10.11; Lk 22,3-6
15 Zch 11,12
17 Iš 12,6.18-20
18 Lk 9,51
20 Mk 14,17-21
21 Jn 6,70.71; Jn 13,21
23 Ps 41,9
24 Lk 17,1; Jn 17,12; 1 Kor 15,3
26 Mk 14,22-25; 1 Kor 11,23-25; 1 Pt 2,24
27 Mk 14,23
28 Iš 24,8; Jer 31,31; Mt 20,28
29 Mk 14,25; Apd 10,41
30 Mk 14,26-31
31 Zch 13,7; Mt 11,6; Jn 16,32
32 Mt 28,7.10.16
34 Jn 13,38
36 Mk 14,32-35

žmogui, per kurį Žmogaus Sūnus
išduodamas. Geriau būtų buvę tam
žmogui negimti.“
25 Atsiliepdamas jo išdavikas Judas
paklausė: „Nejaugi aš, Rabi?!“ Jis
atsakė: „Tu pasakei.“
26 Kai jie valgė, Jėzus paėmė duoną,
palaimino, laužė ją ir davė moki-
niams, sakydamas: „Imkite ir val-
gykite – tai yra mano kūnas.“
27 Po to paėmė taurę, padėkojo ir
davė jiems, tardamas: „Gerkite iš
jos visi,
28 nes tai yra mano kraujas, Naujosios
Sandoros kraujas, kuris už daugelį
išliejamas nuodėmėms atleisti.
29 Ir sakau jums: nuo šiol nebeger-
siu šito vynmedžio vaisiaus iki tos
dienos, kada su jumis gersiu jį naują
savo Tėvo karalystėje.“
30 Pagiedoję himną, jie išėjo į Alyvų
kalną.
31 Tada Jėzus jiems kalbėjo: „Šią
naktį jūs visi manimi pasipiktinsite,
nes parašyta: „Ištiksiu piemenį, ir
kaimenės avys išsisklaidys.“
32 Bet kai prisikelsiu, Aš pirma jūsų
nueisiu į Galilėją.“
33 Petras atsiliepė: „Jei net visi Tavimi
pasipiktins, aš niekuomet nepasipik-
tinsiu!“
34 Jėzus jam tarė: „Iš tiesų sakau tau:
šią naktį, dar gaidžiui nepragydus, tu
tris kartus manęs išsiginsi.“
35 Bet Petras tvirtino: „Jei man reikėtų
net mirti kartu su Tavimi, aš vis tiek
Tavęs neišsiginsiu!“ Taip kalbėjo ir
visi mokiniai.
36 Tuomet Jėzus su jais atėjo į vietą,
vadinamą Getsemane, ir tarė moki-
niams: „Pasėdėkite čia, kol Aš ten
nuėjęs melsiuosi.“

37 Pasiėmęs Petrą ir abu Zebediejaus
sūnus, pradėjo liūdėti ir sielvartauti.
38 Tada tarė jiems: „Mano siela mir-
tinai nuliūdusi. Likite čia ir budėkite
su manimi."
39 Paėjęs kiek toliau, Jėzus parpuolė
veidu į žemę ir meldėsi: „Mano Tėve,
jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši
taurė. Tačiau ne kaip Aš noriu, bet
kaip Tu!"
40 Jis sugrįžo pas mokinius ir, radęs
juos miegančius, tarė Petrui: „Nepa-
jėgėte nė vienos valandos pabudėti
su manimi?
41 Budėkite ir melskitės, kad nepatek-
tumėte į pagundymą. Dvasia ryžtin-
ga, bet kūnas silpnas."
42 Ir vėl nuėjęs antrą kartą, meldėsi:
„Mano Tėve, jei ši taurė negali praeiti
mano negerta, tebūnie Tavo valia!"
43 Sugrįžęs vėl rado juos miegan-
čius, nes jų akys buvo apsunkusios.
44 Tada, palikęs juos, vėl nuėjo ir
trečią kartą meldėsi tais pačiais
žodžiais.
45 Paskui grįžo pas mokinius ir tarė:
„Jūs vis dar miegate ir ilsitės... Štai
priartėjo valanda, ir Žmogaus Sūnus
atiduodamas į nusidėjėlių rankas.
46 Kelkitės, eime! Štai mano išdavė-
jas čia pat."
47 Dar Jam tebekalbant, štai pasirodė
Judas, vienas iš dvylikos, o su juo
didelė minia, ginkluota kalavijais ir
vėzdais, pasiųsta aukštųjų kunigų ir
tautos vyresniųjų.
48 Jo išdavėjas nurodė jiems ženklą,
sakydamas: „Kurį pabučiuosiu, tai
Tas! Suimkite Jį!"
49 Ir tuojau priėjęs prie Jėzaus tarė:
„Sveikas, Rabi!", ir pabučiavo Jį.
50 O Jėzus jam tarė: „Bičiuli, ko
atėjai?" Tada jie priėję stvėrė Jėzų
ir suėmė.
51 Ir štai vienas iš buvusiųjų su Jėzu-
mi ištiesė ranką, išsitraukė kalaviją,
puolė vyriausiojo kunigo tarną ir
nukirto jam ausį.
52 Tuomet Jėzus jam tarė: „Kišk ka-
laviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie
griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus.
53 O gal manai, jog negaliu paprašyti
savo Tėvo ir Jis bematant neatsiųstų
man daugiau kaip dvylika legionų
angelų?
54 Bet kaip tada išsipildytų Raštai,
kad šitaip turi įvykti?!"
55 Tą valandą Jėzus tarė miniai:
„Kaip prieš plėšiką išėjote su ka-
lavijais ir vėzdais suimti mane. Aš
kasdien su jumis sėdėjau šventykloje
mokydamas, ir manęs nesuėmėte.
56 Bet viskas šitaip įvyko, kad išsi-
pildytų pranašų Raštai." Tada visi
mokiniai paliko Jį ir pabėgo.
57 Tie, kurie suėmė Jėzų, nuvedė
Jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą,
kur buvo susirinkę Rašto žinovai ir
vyresnieji.
58 O Petras sekė Jį iš tolo iki vyriau-
siojo kunigo rūmų kiemo ir įėjęs
atsisėdo su tarnais pasižiūrėti, kaip
viskas baigsis.
59 Tuo tarpu aukštieji kunigai, vy-
resnieji ir visas sinedrionas ieškojo
melagingo parodymo prieš Jėzų, kad
galėtų Jį nuteisti mirti,
60 tačiau nerado, nors buvo atėję
daug melagingų liudytojų. Pagaliau
atėjo du
61 ir tarė: „Šitas sakė: „Aš galiu
sugriauti Dievo šventyklą ir per tris
dienas ją atstatyti."
62 Tada atsistojo vyriausiasis kunigas

37 Mt 4,21; Mt 17,1
38 Jn 12,27
39 Mt 20,22; Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 12,27; Hbr 5,7-9
41 Lk 22,40. 46; Gal 5,17
45 Mt 17,22. 23; Mt 20,18.19
47 Apd 1,16
49 2 Sam 20, 9
50 Ps 41,9; Ps 55,13
51 Jn 18,10
52 Apr 13,10
53 Dan 7,10
54 Iz 50,6; Iz 53,2-11
56 Rd 4,20; Jn 18,15
57 Jn 18,12. 19-24
58 Jn 18,15. 16
59 Ps 35,11
60 Įst 19,15; Mk 14,55
61 Jn 2,19
62 Mk 14,60

ir paklausė Jėzaus: „Tu nieko neatsa-
kai į šituos kaltinimus?!“
63 Bet Jėzus tylėjo. Tuomet vyriau-
siasis kunigas Jam tarė: „Prisaikdinu
Tave gyvuoju Dievu, kad mums
pasakytum, ar Tu esi Kristus, Dievo
Sūnus?!“
64 Jėzus atsakė: „Tu pasakei. Bet Aš
jums sakau: nuo šiol jūs matysite
Žmogaus Sūnų, sėdintį Galybės de-
šinėje ir ateinantį dangaus debesyse!“
65 Tada vyriausiasis kunigas persiplė-
šė drabužius ir sušuko: „Jis piktžo-
džiauja! Kam dar mums liudytojai?!
Štai girdėjote Jo piktžodžiavimą.
66 Kaip jums atrodo?“ Jie atsakė:
„Vertas mirties!“
67 Tada jie ėmė spjaudyti Jam į veidą
ir daužyti Jį kumščiais. Kiti mušė Jį
per veidą,
68 sakydami: „Pranašauk mums,
Kristau! Kas Tau smogė?“
69 Tuo metu Petras sėdėjo kieme.
Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė:
„Ir tu buvai su Jėzumi Galilėjiečiu.“
70 Bet jis išsigynė visų akivaizdoje:
„Aš nežinau, ką tu sakai.“
71 Einantį vartų link, jį pastebėjo
kita tarnaitė ir kalbėjo aplinkiniams:
„Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu.“
72 Jis ir vėl išsigynė, prisiekdamas:
„Aš nepažįstu to žmogaus!“
73 Po kiek laiko priėjo ten stovėjusieji
ir sakė Petrui: „Tikrai tu vienas iš jų,
nes tavo tarmė tave išduoda.“
74 Tuomet jis ėmė keiktis ir prisieki-
nėti: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ Ir
tuojau pragydo gaidys.
75 Petras prisiminė Jėzaus žodžius:
„Dar gaidžiui nepragydus, tu tris
kartus manęs išsiginsi.“ Jis išėjo
laukan ir karčiai verkė.

63 Kun 5,1; Iz 53,7
64 Dan 7,13; Apd 7,55
65 2 Kar 18, 37; Jn 10,30-36
66 Kun 24,16
67 Iz 50,6; Iz 53,3; Lk 22,63-65
68 Mk 14,65
69 Jn 18,16-18.25-27
73 Lk 22,59
74 Mk 14,71
75 Mt 26,34

27 SKYRIUS
1 Jn 18,28
2 Apd 3,13
3 Mt 26,14.15
5 Apd 1,18
8 Apd 1,19
9 Zch 11,12
10 Jer 32,6-9; Zch 11,12.13
11 Mk 15,2-5; Jn 18,37
12 Jn 19,9
13 Mt 26,62
15 Lk 23,17-25

27 Rytui išaušus, visi aukštieji
kunigai ir tautos vyresnieji
nusprendė, kad Jėzus turi būti nu-
žudytas.
2 Surišę nuvedė ir atidavė Jį valdyto-
jui Poncijui Pilotui.
3 Pamatęs, jog Jėzus pasmerktas,
išdavikas Judas gailėjosi ir nunešė
atgal aukštiesiems kunigams ir vy-
resniesiems trisdešimt sidabrinių,
4 sakydamas: „Nusidėjau, išduo-
damas nekaltą kraują.“ Tie atsakė:
„Kas mums darbo? Tu žinokis!“
5 Nusviedęs šventykloje pinigus, jis
išbėgo ir pasikorė.
6 Aukštieji kunigai paėmė sidabri-
nius ir kalbėjo: „Jų negalima dėti į
šventyklos iždą, nes tai užmokestis
už kraują.“
7 Jie pasitarė ir už juos nupirko puo-
džiaus dirvą ateiviams laidoti.
8 Todėl ta dirva iki šios dienos vadi-
nasi Kraujo dirva.
9 Tuomet išsipildė, kas buvo parašy-
ta per pranašą Jeremiją: „Ir paėmė
trisdešimt sidabrinių – įkainotojo
kainą, už kurią buvo Jį suderėję iš
Izraelio vaikų, –
10 ir atidavė juos už puodžiaus dirvą;
taip man Viešpats buvo paskyręs.“
11 O Jėzus stovėjo valdytojo akivaiz-
doje. Valdytojas Jo klausė: „Ar Tu
esi žydų karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu
sakai.“
12 Aukštųjų kunigų ir vyresniųjų
kaltinamas, Jis nieko neatsakė.
13 Tada Pilotas paklausė: „Ar negirdi,
kiek daug jie prieš Tave liudija?“
14 Bet Jis neatsakė jam nė žodžio ir
tuo labai nustebino valdytoją.
15 Per šventę valdytojas buvo pratęs
paleisti miniai vieną kalinį, kurio
ji norėdavo.

16 Tuo metu jie turėjo žinomą kalinį
vardu Barabas.
17 Todėl, žmonėms susirinkus, Pilo-
tas klausė: „Kurį norite, kad jums
paleisčiau: Barabą ar Jėzų, vadinamą
Kristumi?“
18 Nes jis žinojo, kad Jėzų jie buvo
išdavę iš pavydo.
19 Sėdinčiam teismo krėsle Pilotui
žmona atsiuntė įspėjimą: „Nieko
nedaryk šitam teisiajam, nes šiąnakt
sapne labai dėl Jo kentėjau.“
20 Bet aukštieji kunigai ir vyresnieji
įtikino minią, kad prašytų paleisti
Barabą, o Jėzų pražudytų.
21 Tada valdytojas jiems tarė: „Kurį
iš šių dviejų norite, kad jums paleis-
čiau?“ Jie šaukė: „Barabą!“
22 Pilotas paklausė: „Ką gi man dary-
ti su Jėzumi, kuris vadinamas Kris-
tumi?“ Jie visi rėkė: „Nukryžiuok!“
23 Jis klausė: „Ką bloga Jis padarė?“
Bet jie dar garsiau šaukė: „Nukry-
žiuok!“
24 Pilotas, pamatęs, kad nieko ne-
laimi, o sąmyšis tik didėja, paėmė
vandens, nusiplovė rankas minios
akivaizdoje ir tarė: „Aš nekaltas dėl
šio teisiojo kraujo. Jūs žinokitės!“
25 Visi žmonės šaukė: „Jo kraujas
tekrinta ant mūsų ir ant mūsų vaikų!“
26 Tada jis paleido jiems Barabą, o
Jėzų nuplakdinęs atidavė nukry-
žiuoti.
27 Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų
į pretorijų ir surinko aplink jį visą
kuopą.
28 Jie išrengė Jį ir apsiautė raudonu
apsiaustu.
29 Nupynę erškėčių vainiką, uždėjo
Jam ant galvos, o į Jo dešinę įspraudė
nendrę. Po to tyčiodamiesi klūpčiojo
prieš Jį ir sakė: „Sveikas, žydų ka-
raliau!“
30 Spjaudydami Jį, stvėrė iš Jo nendrę
ir čaižė per galvą.
31 Pasityčioję iš Jo, jie nusiautė ap-
siaustą, apvilko Jo paties drabužiais
ir išsivedė nukryžiuoti.
32 Išeidami jie sutiko žmogų iš Kirė-
nės vardu Simonas. Tą privertė nešti
Jėzaus kryžių.
33 Atėję į vietą, vadinamą Golgota
(tai yra: „Kaukolės vieta“),
34 davė Jam gerti rūgštaus vyno,
sumaišyto su tulžimi, bet Jėzus pa-
ragavęs negėrė.
35 Nukryžiavę Jį, pasidalijo Jo drabu-
žius, mesdami burtą, kad išsipildytų,
kas buvo per pranašą pasakyta: „Jie
pasidalijo mano drabužius ir dėl
mano apdaro metė burtą.“
36 Ir ten pat susėdę, saugojo Jį.
37 Viršum Jo galvos jie prisegė užra-
šytą Jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus,
žydų karalius.“
38 Kartu su Juo buvo nukryžiuoti du
plėšikai – vienas iš dešinės, kitas iš
kairės.
39 Einantys pro šalį užgauliojo Jėzų,
kraipydami galvas
40 ir sakydami: „Še Tau, kuris su-
griauni šventyklą ir per tris dienas
atstatai; išgelbėk save! Jei esi Dievo
Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!“
41 Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai
su Rašto žinovais ir vyresniaisiais,
kalbėdami:
42 „Kitus išgelbėdavo, o pats negali
išsigelbėti. Jeigu Jis Izraelio karalius,
tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir
mes Juo tikėsime.
43 Jis pasitikėjo Dievu, tad teišva-
duoja Tas dabar Jį, jeigu Jam Jo rei-

18 Mt 21,38
20 Apd 3,14
21 Apd 3,14
23 Apd 3,13
24 Įst 21,6-8
25 Joz 2,19
26 Iz 50,6; Iz 53,5
27 Mk 15,16-20
28 Lk 23,11; Jn 19,2
29 Iz 53,3
30 Mt 26,67
31 Iz 53,7
32 Mk 15,21; Hbr 13,12
33 Jn 19,17
34 Ps 69,21
35 Ps 22,18; Lk 23,34
36 Mt 27,54
37 Jn 19,19
38 Iz 53,9.12
39 Mk 15,29
40 Mt 26,63; Jn 2,19
42 Jn 3,14.15
43 Ps 22,8

kia, nes Jis sakė: „Aš – Dievo Sūnus."
44 Taip pat Jį užgauliojo ir kartu nu-
kryžiuoti plėšikai.
45 Nuo šeštos iki devintos valandos
visą kraštą gaubė tamsa.
46 O apie devintą valandą Jėzus
labai garsiai sušuko: „Elì, Elì, lemà
sabachtãni?" – tai reiškia: „Mano
Dieve, mano Dieve, kodėl mane
palikai?!"
47 Kai kurie iš ten stovėjusiųjų, tai
išgirdę, sakė: „Jis šaukiasi Elijo."
48 Ir tuoj vienas iš jų pribėgęs paėmė
kempinę, primirkė ją rūgštaus vyno,
užmovė ant nendrės ir padavė Jam
gerti.
49 Kiti kalbėjo: „Liaukis! Pažiūrėsim,
ar ateis Elijas Jo išgelbėti."
50 Tada Jėzus, dar kartą labai garsiai
sušukęs, atidavė dvasią.
51 Ir štai šventyklos uždanga perply-
šo pusiau nuo viršaus iki apačios,
ir žemė sudrebėjo, ir uolos ėmė
skeldėti.
52 Atsivėrė kapai, ir daug užmigusių
šventųjų kūnų prisikėlė.
53 Išėję iš kapų po Jo prisikėlimo, jie
atėjo į šventąjį miestą ir daug kam
pasirodė.
54 Šimtininkas ir kiti su juo saugan-
tys Jėzų, pamatę žemės drebėjimą
ir visa, kas dėjosi, labai išsigando
ir sakė: „Tikrai šitas buvo Dievo
Sūnus!"
55 Tenai buvo daug moterų, kurios
žiūrėjo iš tolo. Jos sekė paskui Jėzų
nuo Galilėjos, Jam patarnaudamos.
56 Tarp jų buvo Marija Magdalietė,
Jokūbo ir Jozės motina Marija ir
Zebediejaus sūnų motina.
57 Vakarui atėjus, atvyko vienas
turtingas žmogus iš Arimatėjos

44 Lk 23,39-43
45 Mk 15,33-41
46 Ps 22,1; Hbr 5,7
48 Ps 69,21
50 Lk 23,46; Jn 10,18
51 Iš 26,31
54 Mt 14,33; Mk 15,39
55 Lk 8,2.3
56 Mk 15,40.47; Mk 16,9
57 Jn 19,38-42
60 Iz 53,9
63 Mk 8,31; Mk 10,34
66 Dan 6,17

28 SKYRIUS
1 Mt 27,56-61; Lk 24,1-10
2 Mk 16,5
3 Dan 7,9; Dan 10,6
4 Apr 1,17

vardu Juozapas, kuris irgi buvo tapęs
Jėzaus mokiniu.
58 Jis nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus
kūno. Pilotas įsakė kūną atiduoti.
59 Juozapas paėmė kūną, įvyniojo į
švarią drobulę
60 ir paguldė savo naujame kape, kurį
buvo išsikaldinęs uoloje. Užritęs
didelį akmenį ant kapo angos, nuėjo.
61 Ten buvo Marija Magdalietė ir kita
Marija, kurios sėdėjo priešais kapą.
62 Kitą dieną, po Pasiruošimo die-
nos, susirinko pas Pilotą aukštieji
kunigai bei fariziejai
63 ir kalbėjo: „Valdove, mes pri-
simename, jog tas suvedžiotojas,
dar gyvas būdamas, sakė: „Po trijų
dienų prisikelsiu."
64 Įsakyk tad saugoti kapą iki trečios
dienos, kad kartais nakčia atėję Jo
mokiniai nepavogtų Jo ir nepa-
skelbtų žmonėms: „Jis prisikėlė iš
numirusių." Pastaroji apgavystė būtų
blogesnė už pirmąją."
65 Pilotas jiems atsakė: „Štai jums
sargyba – eikite ir saugokite, kaip
išmanote."
66 Jie nuėjo, paženklino antspaudu
akmenį ir pastatė prie kapo sargybą.

28 Šabui pasibaigus, auštant pir-
majai savaitės dienai, Marija
Magdalietė ir kita Marija atėjo pa-
žiūrėti kapo.
2 Ir štai kilo smarkus žemės drebėji-
mas, nes Viešpaties angelas, nužengęs
iš dangaus, priėjo, nurito akmenį nuo
angos ir atsisėdo ant jo.
3 Jo išvaizda buvo tarsi žaibo, o dra-
bužiai balti kaip sniegas.
4 Išsigandę jo, sargybiniai ėmė dre-
bėti ir sustingo lyg negyvi.

5 O angelas tarė moterims: „Nebijo-
kite! Aš žinau, kad ieškote Jėzaus,
kuris buvo nukryžiuotas.
6 Jo čia nėra! Jis prisikėlė, kaip buvo
sakęs. Įeikite, apžiūrėkite vietą, kur
Viešpats gulėjo.
7 Ir skubiai duokite žinią Jo moki-
niams: „Jis prisikėlė iš numirusių
ir eina pirma jūsų į Galilėją; tenai
Jį pamatysite.“ Štai aš jums tai
pasakiau.“
8 Jos skubiai paliko kapą, apimtos
išgąsčio bei didelio džiaugsmo, ir
bėgo pranešti mokiniams.
9 Joms beeinant pranešti Jo moki-
niams, štai Jėzus sutiko jas ir tarė:
„Sveikos!“ Jos priėjo, apkabino Jo
kojas ir pagarbino Jį.
10 Jėzus joms tarė: „Nebijokite! Ei-
kite ir pasakykite mano broliams,
kad keliautų į Galilėją; ten jie mane
pamatys.“
11 Joms beeinant, keli sargybiniai
atbėgo į miestą ir pranešė aukštie-
siems kunigams, kas įvyko.
12 Tie susitiko su vyresniaisiais, pa-

6 Mt 12,40; Mt 16,21; Mt 17,23; Mt 20,19
7 Mk 16,7
9 Jn 20,14
10 Jn 20,17
16 Mt 26,32; Mt 28,7.10
17 Jn 20,24-29
18 Dan 7,13.14
19 Mk 16,15
20 Apd 2,42; Apd 18,10; Apd 23,11

sitarę davė kareiviams daug pinigų
13 ir primokė: „Sakykite, kad, jums
bemiegant, Jo mokiniai atėję naktį
Jį pavogė.
14 O jeigu apie tai išgirstų valdytojas,
mes jį įtikinsime ir apsaugosime jus
nuo nemalonumų.“
15 Šie, paėmę pinigus, taip ir padarė,
kaip buvo pamokyti. Šis žodis yra
pasklidęs tarp žydų iki šios dienos.
16 Vienuolika mokinių nuvyko į
Galilėją, ant kalno, kurį jiems buvo
nurodęs Jėzus.
17 Jį pamatę, jie pagarbino Jį, tačiau
kai kurie abejojo.
18 Tuomet priėjęs Jėzus jiems pasakė:
„Man duota visa valdžia danguje ir
žemėje.
19 Todėl eikite ir padarykite mano
mokiniais visų tautų žmones, krikš-
tydami juos Tėvo ir Sūnaus, ir Šven-
tosios Dvasios vardu,
20 mokydami juos laikytis visko, ką
tik esu jums įsakęs. Ir štai Aš esu su
jumis per visas dienas iki pasaulio
pabaigos. Amen.“

EVANGELIJA PAGAL
MORKŲ

1 Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus,
Gerosios naujienos pradžia,
2 kaip pranašų parašyta: „Štai Aš
siunčiu pirma Tavęs savo pasiuntinį,
kuris nuties Tau kelią.
3 Dykumoje šaukiančiojo balsas:
„Paruoškite Viešpačiui kelią! Ištie-
sinkite Jam takus!“

1 SKYRIUS
1 Mt 14,33; Lk 3,22
2 Mal 3,1
3 Iz 40,3
4 Mt 3,1
5 Mt 3,5
6 Mt 3,4

4 Jonas pasirodė dykumoje, krikštijo
ir skelbė atgailos krikštą nuodė-
mėms atleisti.
5 Pas jį traukė visas Judėjos kraštas
ir Jeruzalės gyventojai. Jie išpažin-
davo savo nuodėmes, ir visi buvo
krikštijami Jordano upėje.
6 Jonas vilkėjo kupranugario vilnų

apdaru, o strėnas buvo susijuosęs
odiniu diržu. Jis maitinosi skėriais
ir lauko medumi.
7 Jis skelbė: „Po manęs ateina ga-
lingesnis už mane – aš nevertas nu-
silenkęs atrišti Jo sandalų dirželio.
8 Aš jus krikštijau vandeniu, o Jis
krikštys jus Šventąja Dvasia.“
9 Tomis dienomis atėjo Jėzus iš Ga-
lilėjos Nazareto, ir Jonas pakrikštijo
Jį Jordane.
10 Vos tik išbridęs iš vandens, Jis pa-
matė prasiveriantį dangų ir Dvasią,
tarsi balandį nusileidžiančią ant Jo.
11 Ir iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu
esi mano mylimasis Sūnus, kuriuo
Aš gėriuosi.“
12 Ir tuojau Dvasia Jį nuvedė į dy-
kumą.
13 Jis praleido dykumoje keturias-
dešimt dienų šėtono gundomas,
buvo kartu su žvėrimis, ir angelai
Jam tarnavo.
14 Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus
atėjo į Galilėją ir skelbė Dievo ka-
ralystės Evangeliją:
15 „Atėjo metas, prisiartino Dievo
karalystė. Atgailaukite ir tikėkite
Evangelija!“
16 Eidamas palei Galilėjos ežerą,
Jėzus pamatė Simoną ir jo brolį
Andriejų, metančius tinklą į eže-
rą; mat jie buvo žvejai.
17 Jėzus jiems tarė: „Sekite paskui
mane, ir Aš jus padarysiu žmonių
žvejais.“
18 Ir tuojau, palikę tinklus, jie nusekė
paskui Jį.
19 Paėjęs truputį toliau, Jis pamatė
Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį
Joną, valtyje betaisančius tinklus.
20 Tuoj pat Jis pašaukė ir juos. Palikę
savo tėvą Zebediejų valtyje su sam-
diniais, jie nusekė paskui Jį.
21 Jie atėjo į Kafarnaumą, ir iškart,
šabo dieną, Jis nuėjo į sinagogą ir
ėmė mokyti.
22 Žmonės stebėjosi Jo mokymu, nes
Jis mokė kaip turintis valdžią, o ne
kaip Rašto žinovai.
23 Jų sinagogoje buvo žmogus, turin-
tis netyrąją dvasią. Jis ėmė šaukti:
24 „Palik mus! Ko Tau iš mūsų reikia,
Jėzau Nazarieti? Gal atėjai mūsų
pražudyti? Žinau, kas Tu esi: Dievo
Šventasis!“
25 Jėzus sudraudė jį, sakydamas:
„Nutilk ir išeik iš jo!“
26 Tada netyroji dvasia pradėjo jį tą-
syti ir, baisiai šaukdama, išėjo iš jo.
27 Visi apstulbo ir klausinėjo vienas
kito: „Kas tai? Koks čia naujas mo-
kymas? Jis su valdžia įsakinėja net
netyrosioms dvasioms, ir tos Jam
paklūsta!“
28 Garsas apie Jį kaipmat pasklido
po visą Galilėjos kraštą.
29 Išėję iš sinagogos, jie su Jokūbu
ir Jonu atėjo į Simono ir Andriejaus
namus.
30 Simono uošvė gulėjo karščiuoda-
ma, ir jie tuojau apie tai Jam pasakė.
31 Jis priėjęs paėmė ją už rankos ir
pakėlė; karštis tučtuojau paliovė, ir
ji galėjo jiems patarnauti.
32 Vakare, saulei nusileidus, pas Jėzų
sugabeno visus ligonius ir demonų
apsėstuosius.
33 Visas miestas buvo susirinkęs
prie durų.
34 Jis pagydė daug sergančių įvairio-
mis ligomis, išvarė daug demonų ir
neleido demonams kalbėti, nes jie
žinojo, kas Jis.

7 Jn 1,27
8 Iz 44,3; Apd 1,5; Apd 11,16
9 Mt 3,13-17
10 Mt 3,16; Apd 10,38
11 Mt 3,17; Mt 12,18
12 Mt 4,1-11
13 Mt 4,10. 11
14 Mt 4,12. 23
15 Mt 3,2; Mt 4,17; Gal 4,4
16 Lk 5,2-11
17 Mt 13,47. 48
18 Lk 14,26
21 Mt 4,23; Lk 4,31-37
22 Mt 7,28. 29; Mt 13,54
23 Mt 12,43
24 Mt 8,28. 29; Jok 2,19
25 Lk 4,39
26 Mk 9,20
28 Mt 4,24; Mt 9,31
29 Lk 4,38. 39
32 Mt 8,16. 17
34 Lk 13,32; Apd 16,17.18

35 Anksti rytą, gerokai prieš aušrą,
Jėzus atsikėlęs nuėjo į nuošalią vietą
ir ten meldėsi.
36 Simonas ir buvę su juo nusekė iš
paskos
37 ir, suradę Jį, pasakė: „Visi Tavęs
ieško.“
38 Jis atsakė: „Eikime kitur, į greti-
mus miestelius, kad ir ten pamoks-
laučiau, nes tam esu atėjęs.“
39 Ir Jis pamokslavo jų sinagogose po
visą Galilėją ir išvarinėjo demonus.
40 Pas Jį atėjo raupsuotasis ir atsi-
klaupęs maldavo: „Jeigu nori, gali
mane padaryti švarų.“
41 Jėzus, apimtas gailesčio, ištiesė
ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk
švarus!“
42 Jam tai ištarus, raupsai iškart pra-
nyko, ir jis tapo švarus.
43 Jėzus liepė jam tuojau pasišalinti
ir griežtai įspėjo:
44 „Žiūrėk, kad niekam nieko nepa-
sakotum! Eik, pasirodyk kunigui ir
aukok už apvalymą Mozės įsakytą
atnašą jiems paliudyti.“
45 Bet šis išėjęs pradėjo taip plačiai
skelbti ir skleisti žinią apie tą įvykį,
jog Jėzus nebegalėjo viešai pasiro-
dyti mieste. Jis laikėsi už miesto,
negyvenamose vietose, bet žmonės
iš visur rinkosi pas Jį.

2 Po kelių dienų Jėzus vėl atėjo į
Kafarnaumą. Žmonės, išgirdę Jį
esant namuose,
2 kaipmat susirinko, ir taip gausiai,
jog nė prie durų nebeliko vietos. O
Jis skelbė jiems žodį.
3 Tada keturi vyrai atnešė pas Jį
paralyžiuotą žmogų.
4 Negalėdami dėl minios prinešti
jo prie Jėzaus, jie praplėšė stogą
namo, kur Jis buvo, ir, padarę skylę,
nuleido žemyn neštuvus, ant kurių
gulėjo paralyžiuotasis.
5 Išvydęs jų tikėjimą, Jėzus tarė
paralyžiuotajam: „Sūnau, tavo nuo-
dėmės tau atleidžiamos!“
6 Tenai sėdėjo keletas Rašto žinovų,
svarstančių savo širdyse:
7 „Kodėl Jis taip piktžodžiauja? Kas
gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas
Dievas?!“
8 Jėzus, iš karto savo dvasia perpratęs
jų mintis, tarė: „Kam taip svarstote
savo širdyse?
9 Kas lengviau – ar pasakyti pa-
ralyžiuotam: „Tau atleidžiamos
nuodėmės“, ar liepti: „Kelkis, imk
neštuvus ir vaikščiok“?
10 Bet, kad žinotumėte Žmogaus
Sūnų turint valdžią atleisti žemėje
nuodėmes, – čia Jis tarė paralyžiuo-
tajam, –
11 sakau tau: kelkis, imk savo neš-
tuvus ir eik namo!“
12 Šis tuojau atsikėlė ir, visiems ma-
tant, pasiėmęs neštuvus, išėjo. Visi
stebėjosi ir garbino Dievą, sakydami:
„Tokių dalykų mes niekada nesame
matę.“
13 Jėzus vėl nuėjo į paežerę. Didelė
minia rinkosi prie Jo, ir Jis juos mokė.
14 Praeidamas Jis pamatė Levį, Al-
fiejaus sūnų, sėdintį muitinėje, ir tarė
jam: „Sek paskui mane!“ Šis atsikėlė
ir nusekė paskui Jį.
15 Kai Jėzus valgė Levio namuose,
daug muitininkų bei nusidėjėlių
sėdėjo prie stalo drauge su Jėzumi
ir mokiniais, nes daug buvo tokių,
kurie sekė paskui Jį.
16 Rašto žinovai ir fariziejai, išvydę

35 Lk 4,42.43; Lk 5,16; Lk 6,12; Lk 9,28.29
37 Jn 12,19; Hbr 11,6
38 Iz 61,1.2; Lk 4,43
39 Mt 4,23; Mt 9,35; Mk 5,8.13; Mk 7,29.30
40 Lk 5,12-14
41 Lk 7,13
42 Mt 15,28
44 Kun 14,1-32
45 Mk 2,2.13; Mk 3,7; Lk 5,15

2 SKYRIUS
1 Mt 9,1
3 Mt 4,24; Mt 8,6
7 Iz 43,25
9 Mt 9,5
12 Fil 2,11
13 Mt 9,9
14 Lk 5,27-32; Lk 18,28; Jn 1,43; Jn 12,26; Jn 21,22
15 Mt 9,10

Jį valgantį su muitininkais ir nusi-
dėjėliais, klausė Jo mokinių: „Kodėl
Jis valgo su muitininkais ir nusidė-
jėliais?“
[17] Tai išgirdęs, Jėzus atsiliepė: „Ne
sveikiesiems reikia gydytojo, bet
ligoniams! Aš atėjau ne teisiųjų, bet
nusidėjėlių šaukti į atgailą.“
[18] Jono mokiniai ir fariziejai pasnin-
kavo. Jie atėję klausė Jėzaus: „Kodėl
Jono ir fariziejų mokiniai pasninkau-
ja, o Tavieji ne?“
[19] Jėzus atsakė: „Argi gali vestuvi-
ninkai pasninkauti, kol su jais yra
jaunikis? Kol jaunikis su jais, jie
negali pasninkauti.
[20] Bet ateis dienos, kai jaunikis bus
iš jų atimtas, ir tada, tomis dieno-
mis, jie pasninkaus.
[21] Niekas nesiuva lopo iš naujo au-
dinio ant sudėvėto drabužio; antraip
naujasis atplėštų nuo senojo gabalą,
ir pasidarytų dar didesnė skylė.
[22] Taip pat niekas nepila jauno vyno
į senus vynmaišius. Antraip vynas
suplėšytų vynmaišius, ir nueitų nie-
kais ir vynas, ir vynmaišiai. Jaunam
vynui būtini nauji vynmaišiai!“
[23] Šabo dieną Jėzus ėjo per javų lauką,
ir Jo mokiniai eidami skabė varpas.
[24] Fariziejai Jam sakė: „Žiūrėk, kodėl
jie daro per šabą tai, kas draudžia-
ma?“
[25] Jėzus atsakė: „Nejaugi niekad ne-
skaitėte, ką prireikus padarė Dovy-
das, kai jis ir jo palydovai neturėjo
maisto ir buvo išalkę?
[26] Prie vyriausiojo kunigo Abjataro
jis įėjo į Dievo namus ir valgė pa-
dėtinės duonos ir davė savo paly-
dovams, nors niekam neleistina jos
valgyti, tik kunigams.“

17 Mt 9,12. 13; Mt 18,11
18 Lk 5,33-38
20 Apd 1,9; Apd 13,2.3; Apd 14,23
23 Įst 23,25; Lk 6,1-5
24 Iš 20,10; Iš 31,15
25 1 Sam 21, 1-6
26 Kun 24,5-9
27 Įst 5,14
28 Mt 12,8

3 SKYRIUS
1 Lk 6,6-11
2 Lk 13,14; Lk 14,1; Lk 20,20
5 Zch 7,12
6 Mt 22,16; Mk 12,13
7 Lk 6,17
8 Mk 5,19
10 Mt 9,21; Mt 14,36; Lk 7,21
11 Mt 8,29; Mt 14,33; Lk 4,41
12 Mk 1,25. 34
13 Lk 9,1

[27] Ir pridūrė: „Šabas padarytas žmo-
gui, o ne žmogus šabui;
[28] taigi Žmogaus Sūnus yra ir šabo
Viešpats.“

3 Jis vėl atėjo į sinagogą, o ten buvo
žmogus su padžiūvusia ranka.
[2] Jie stebėjo, ar Jis gydys šį šabo
dieną, kad galėtų Jėzų apkaltinti.
[3] Jėzus tarė žmogui su padžiūvusia
ranka: „Stok į vidurį!“
[4] O jų paklausė: „Ar šabo dieną
leistina daryti gera, ar bloga? Gelbėti
gyvybę ar žudyti?“ Bet anie tylėjo.
[5] Tada, rūsčiai juos apžvelgęs ir nu-
liūdęs dėl jų širdies kietumo, tarė tam
žmogui: „Ištiesk ranką!“ Šis ištiesė,
ir ranka tapo sveika kaip ir kita.
[6] Išėję fariziejai tuojau pradėjo tartis
su erodininkais, kaip Jėzų pražudyti.
[7] O Jėzus su savo mokiniais pasitrau-
kė prie ežero. Jį sekė didelė minia iš
Galilėjos. Ir iš Judėjos,
[8] Jeruzalės ir Idumėjos, iš anapus
Jordano bei iš Tyro ir Sidono šalies
atvyko daugybė žmonių, kurie buvo
girdėję apie daugybę Jo darbų.
[9] Jėzus liepė mokiniams laikyti Jam
paruoštą nedidelę valtį, kad minia
Jo nesuspaustų.
[10] Mat Jis buvo daugelį išgydęs, ir
visi, kuriuos kankino ligos, veržėsi
prie Jo, norėdami Jį paliesti.
[11] Taip pat netyrosios dvasios, vos tik
Jį pamačiusios, puldavo priešais Jį
ir šaukdavo: „Tu esi Dievo Sūnus!“
[12] Bet Jėzus griežtai jas drausdavo,
kad Jo negarsintų.
[13] Jėzus užkopė ant kalno ir pasišau-
kė, kuriuos pats norėjo, ir jie atėjo
pas Jį.
[14] Jis paskyrė dvylika, kad jie būtų

kartu su Juo ir kad galėtų siųsti juos
pamokslauti
15 ir jie turėtų valdžią gydyti ligas
bei išvarinėti demonus.
16 Paskyrė Simoną, pavadinęs jį
Petru;
17 Zebediejaus sūnų Jokūbą ir Jokū-
bo brolį Joną (juos pavadinęs Boa-
nerges, tai yra „griaustinio vaikai“);
18 Andriejų, Pilypą, Baltramiejų,
Matą, Tomą, Alfiejaus sūnų Jokūbą,
Tadą, Simoną Kananietį
19 ir Judą Iskarijotą, kuris Jį ir išda-
vė. Ir jie grįžo namo.
20 Vėl susirinko tiek žmonių, kad jie
nebegalėjo nė pavalgyti.
21 Saviškiai, apie tai išgirdę, ėjo su-
laikyti Jo, sakydami, kad Jis išėjęs
iš proto.
22 Atvykę iš Jeruzalės Rašto žinovai
sakė: „Jis turi Belzebulą“, ir: „De-
monų kunigaikščio padedamas Jis
išvaro demonus.“
23 O Jėzus, pasivadinęs juos, kalbėjo
palyginimais: „Kaip gali šėtonas
išvaryti šėtoną?
24 Jei karalystė suskilusi, tokia ka-
ralystė negali išsilaikyti.
25 Ir jei namai suskilę, tokie namai
negali išstovėti.
26 Ir jei šėtonas sukyla pats prieš
save ir tampa susiskaldęs, jis negali
išsilaikyti ir žlunga.
27 Niekas negali įėjęs į galiūno
namus pasigrobti jo turto, pirmiau
nesurišęs galiūno. Tik tada jis api-
plėš jo namus.
28 Iš tiesų sakau jums: bus atleistos
žmonių vaikams visos nuodėmės
ir piktžodžiavimai, kad ir kaip jie
piktžodžiautų;
29 bet jei kas piktžodžiautų Šventajai

16 Jn 1,42
20 Mk 6,31
21 Mk 6,3; Jn 7,5; Jn 10,20
22 Mt 9,34; Mt 10,25; Jn 12,31; Jn 14,30; Jn 16,11
23 Mt 12,25-29
27 Iz 49,24. 25
28 Lk 12,10
30 Mt 9,34
31 Mt 12,46-50
35 Ef 6,6

4 SKYRIUS
1 Lk 8,4-10
2 Mk 12,38

Dvasiai, tam niekada nebus atleista,
ir jis amžiams bus pasmerktas.“
30 Mat jie sakė: „Jis turi netyrąją
dvasią.“
31 Atėjo Jėzaus motina bei broliai ir,
lauke sustoję, prašė Jį pakviesti.
32 Aplink Jį sėdėjo minia, kai Jam
pranešė: „Štai Tavo motina ir broliai
bei seserys lauke stovi ir ieško Tavęs.“
33 O Jis atsakė: „Kas yra mano mo-
tina ir mano broliai?“
34 Ir, apžvelgęs aplink sėdinčius, tarė:
„Štai mano motina ir mano broliai!
35 Kas vykdo Dievo valią, tas yra
mano brolis ir sesuo, ir motina.“

4 Jis vėl ėmė mokyti paežerėje.
Prie Jo susirinko didžiausia mi-
nia, kad Jis net įlipo į valtį ir sėdėjo
ant vandens, o visa minia liko ant
kranto palei ežerą.
2 Jis mokė juos daugelio dalykų pa-
lyginimais. Mokydamas sakė:
3 „Paklausykite! Štai sėjėjas išėjo
sėti.
4 Jam besėjant, dalis grūdų nukrito
palei kelią, ir atskridę padangių
paukščiai juos sulesė.
5 Kiti nukrito į uolėtą dirvą, kur buvo
nedaug žemės, ir greit sudygo, nes
neturėjo gilesnio žemės sluoksnio.
6 Saulei pakilus, daigai išdegė ir,
neturėdami šaknų, sudžiūvo.
7 Kiti nukrito tarp erškėčių. Erškė-
čiai išaugo ir nusmelkė juos, ir jie
nedavė derliaus.
8 Dar kiti nukrito į gerą žemę, su-
dygo, užaugo ir davė derlių: vieni
trisdešimteriopą, kiti šešiasdešim-
teriopą, treti šimteriopą.“
9 Jis pasakė jiems: „Kas turi ausis
klausyti – teklauso!“

10 Kai Jėzus pasiliko vienas, aplink
Jį esantys kartu su dvylika paklausė
apie palyginimą.
11 Jis atsakė: „Jums duota suprasti
Dievo karalystės paslaptis, o pašali-
niams viskas sakoma palyginimais,
12 kad jie „regėti regėtų, bet nema-
tytų, girdėti girdėtų, bet nesuprastų,
kad neatsiverstų ir nuodėmės nebū-
tų jiems atleistos.“
13 Ir Jis paklausė: „Nejaugi nesu-
prantate šito palyginimo? Tai kaip
suprasite visus kitus palyginimus?
14 Sėjėjas sėja žodį.
15 Palei kelią sėjamas žodis – tai
tie, kuriems vos išgirdus, tuoj pat
ateina šėtonas ir išplėšia jų širdyse
pasėtąjį žodį.
16 Panašiai ir su tais, kurie pasėti
uolėtoje dirvoje. Išgirdę žodį, jie
tuojau su džiaugsmu jį priima,
17 bet jie neturi savyje šaknų ir išsi-
laiko neilgai. Ištikus kokiam sunku-
mui ar persekiojimui dėl žodžio, jie
tuoj pat pasipiktina.
18 Kiti sėjami tarp erškėčių. Jie iš-
girsta žodį,
19 bet pasaulio rūpesčiai, turtų ap-
gaulė ir sukilę geismai kitiems da-
lykams nusmelkia žodį, ir jis tampa
nevaisingas.
20 Geroje žemėje pasėta sėkla – tai
tie, kurie išgirsta žodį, priima jį ir
duoda vaisių: kas trisdešimteriopą,
kas šešiasdešimteriopą, o kas šim-
teriopą.“
21 Jis kalbėjo jiems: „Argi žiburys
atnešamas pakišti po indu ar po lova?
Argi ne įstatyti į žibintuvą?
22 Juk nėra nieko paslėpta, kas ne-
taptų matoma, ir nieko paslaptyje
laikomo, kas neiškiltų aikštėn.

10 Lk 8,9
11 1 Kor 2,10-16; Kol 4,5
12 Iz 6,9.10; Iz 43,8
14 Mt 13,18-23
19 Lk 21,34; 1 Tim 6,9.10.17
20 Rom 7,4
21 Mt 5,15
22 Mt 10,26.27
23 Mt 11,15; Mt 13,9.43
24 Mt 7,2
25 Lk 8,18; Lk 19,26
26 Mt 13,24-30.36-43
27 2 Pt 3,18
28 Jn 12,24
29 Apr 14,15
30 Mt 13,31.32
33 Mt 13,34.35
34 Lk 24,27.45
35 Lk 8,22.25

23 Jei kas turi ausis klausyti – te-
klauso!“
24 Jis sakė jiems: „Įsidėmėkite, ką
girdite: kokiu saiku seikėjate, tokiu
ir jums bus atseikėta, ir jums, kurie
girdite, bus dar pridėta.
25 Kas turi, tam bus duota, o iš netu-
rinčio bus atimta net ir tai, ką turi.“
26 Jis kalbėjo: „Dievo karalystė yra
kaip žmogus, beriantis dirvon sėklą.
27 Ar jis miega ar keliasi, ar naktį ar
dieną, sėkla dygsta ir auga, jam ne-
žinant kaip.
28 Juk žemė savaime duoda vaisių:
pradžioje želmenį, paskui varpą,
pagaliau pribrendusį grūdą varpoje.
29 Derliui prinokus, žmogus tuojau
ima pjautuvą, nes pjūtis atėjo.“
30 Jėzus dar sakė: „Su kuo galima
palyginti Dievo karalystę? Arba ko-
kiu palyginimu ją pavaizduosime?
31 Ji – kaip garstyčios grūdelis, kuris
sėjamas dirvon. Jis yra mažiausias
iš visų sėklų žemėje,
32 bet pasėtas užauga, tampa di-
desnis už visus augalus ir išleidžia
plačias šakas, kad jo pavėsyje gali
susisukti lizdą padangių sparnuo-
čiai.“
33 Daugeliu tokių palyginimų Jėzus
skelbė jiems žodį, kiek jie sugebėjo
suprasti.
34 Be palyginimų Jis jiems nekal-
bėdavo, bet kai pasilikdavo vienas
su savo mokiniais, viską jiems iš-
aiškindavo.
35 Tą pačią dieną, atėjus vakarui,
Jis tarė mokiniams: „Irkimės į aną
pusę!“
36 Atleidę žmones, jie Jį pasiėmė, nes
Jis tebebuvo valtyje. Kartu plaukė
ir kitos mažos valtys.

37 Pakilo didžiulė vėtra ir bangos
daužėsi į valtį taip, kad ją jau sėmė.
38 Jėzus buvo valties gale ir miegojo
ant pagalvės. Mokiniai pažadino Jį,
šaukdami: „Mokytojau, Tau nerūpi,
kad mes žūvame?!“
39 Pabudęs Jis sudraudė vėją ir įsakė
ežerui: „Nutilk, nurimk!“ Tuojau
pat vėjas nutilo, ir pasidarė visiškai
ramu.
40 Jis tarė jiems: „Kodėl jūs tokie
bailūs? Ar vis dar neturite tikėji-
mo?“
41 Juos apėmė didelė baimė, ir jie
kalbėjo vienas kitam: „Kas gi Jis
toks? Net vėjas ir ežeras Jo klauso!“

5 Jie priplaukė ežero krantą gada-
riečių krašte.
2 Jam išlipus iš valties, tuojau priešais
Jį iš kapinių atbėgo vyras, turintis
netyrąją dvasią.
3 Jis gyveno kapų rūsiuose, ir nie-
kas negalėjo nė grandinėmis jo
surakinti.
4 Nors jis jau daug kartų buvo pan-
čiojamas ir grandinėmis rakinamas,
bet sutrupindavo grandines, nutrau-
kydavo pančius, ir niekas negalėda-
vo jo suvaldyti.
5 Ištisas naktis ir dienas jis bastyda-
vosi po kalnus ir kapines, klykdamas
ir daužydamas save akmenimis.
6 Iš tolo pamatęs Jėzų, atbėgo, par-
puolė prieš Jį
7 ir ėmė garsiai šaukti: „Ko tau rei-
kia iš manęs, Jėzau, aukščiausiojo
Dievo Sūnau? Saikdinu tave Dievu,
nekankink manęs!“
8 Mat Jėzus buvo paliepęs: „Išeik,
netyroji dvasia, iš žmogaus!“
9 Jėzus dar paklausė: „O kuo tu

38 Ps 44,23; Mt 23,8-10
39 Ps 65,7; Ps 89,9; Ps 93,4; Ps 104,6.7; Lk 4,39
40 Mt 14,31.32; Lk 8,25

5 SKYRIUS
1 Mt 8,28-34; Lk 8,26-37
2 Mk 1,23; Mk 7,25; Apr 16,13.14
7 Mt 26,63; Mk 1,24; Apd 19,13
8 Mk 1,25; Mk 9,25; Apd 16,18
11 Kun 11,7.8; Įst 14,8; Lk 15,15.16
15 Iz 61,10; Mt 4,24; Mt 8,16; Mk 1,32; Lk 10,39
17 Mt 8,34; Apd 16,39
18 Lk 8,38.39
20 Iš 15,2; Ps 66,16; Mt 9,8.33; Jn 5,20; Jn 7,21; Apd 3,12; Apd 4,13
21 Mt 9,1; Lk 8,40
22 Mt 9,18-26; Lk 8,41-56; Apd 13,15

vardu?“ Ji atsakė: „Mano vardas –
Legionas, nes mūsų daug.“
10 Ir pradėjo labai prašytis nevaryti
jų iš to krašto.
11 Ten pat, atkalnėje, ganėsi didžiulė
kiaulių banda.
12 Visi demonai maldavo Jį, sakyda-
mi: „Pasiųsk mus į tas kiaules, kad
į jas sueitume!“
13 Jėzus iškart jiems leido. Išėjusios
netyrosios dvasios apniko kiaules,
ir visa banda, apie du tūkstančius
kiaulių, metėsi nuo skardžio į ežerą
ir prigėrė.
14 Tie, kurie jas ganė, išbėgiojo ir
pranešė apie įvykį mieste ir kai-
muose. Žmonės išėjo pažiūrėti, kas
atsitiko.
15 Atėję prie Jėzaus, pamatė sėdintį
demonų apsėstąjį – tą, kuriame
buvo Legionas, – apsirengusį ir
sveiko proto, ir juos apėmė baimė.
16 Mačiusieji papasakojo jiems, kas
nutiko su apsėstuoju, ir apie kiaules.
17 Tada žmonės ėmė Jėzaus maldau-
ti, kad Jis pasitrauktų iš jų krašto.
18 Jėzui lipant į valtį, buvęs demonų
apsėstasis prašė leisti pasilikti su
Juo,
19 bet Jėzus nesutiko ir pasakė: „Eik
namo pas saviškius ir papasakok,
kiek daug Viešpats tau padarė ir
kaip tavęs pasigailėjo.“
20 Tada jis nuėjo savo keliu ir Deka-
polyje ėmė skelbti, kiek daug Jėzus
jam padarė, ir visi stebėjosi.
21 Jėzui vėl persikėlus valtimi į kitą
pusę, prie Jo susirinko didžiulė mi-
nia, ir Jis buvo paežerėje.
22 Štai ateina vienas iš sinagogos
vyresniųjų vardu Jayras ir, pamatęs
Jį, puola Jam po kojų,

23 karštai maldaudamas: „Mano
dukrelė miršta! Ateik ir uždėk ant
jos rankas, kad pagytų ir gyventų.“
24 Jėzus nuėjo su juo. Paskui Jį sekė
didžiulė minia ir Jį spauste spaudė.
25 Ten buvo viena moteris, dvylika
metų serganti kraujoplūdžiu.
26 Nemaža iškentėjusi nuo daugelio
gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo,
ji nė kiek nepasitaisė, bet ėjo vis
blogyn.
27 Išgirdusi apie Jėzų, ji prasispraudė
iš minios galo ir prisilietė prie Jo
apsiausto.
28 Mat ji kalbėjo: „Jeigu paliesiu bent
Jo drabužį – išgysiu!“
29 Tuoj pat kraujas nustojo jai plūdęs,
ir ji pajuto kūnu, kad yra pasveikusi
nuo savo ligos.
30 Ir Jėzus iš karto pajuto, kad iš
Jo išėjo jėga, ir, atsigręžęs į minią,
paklausė: „Kas prisilietė prie mano
apsiausto?“
31 Jo mokiniai Jam atsakė: „Matai,
kaip minia Tave spaudžia, o Tu klausi:
„Kas mane palietė?“
32 Bet Jis dairėsi tos, kuri taip buvo
padariusi.
33 Moteris išėjo į priekį išsigandusi ir
virpėdama, nes žinojo, kas jai atsitiko,
ir, puolusi prieš Jį, papasakojo
visą tiesą.
34 O Jis tarė jai: „Dukra, tavo tikėjimas
išgydė tave, eik rami ir būk
sveika nuo savo ligos.“
35 Jam dar tebekalbant, atėjo sinagogos
vyresniojo žmonės ir pranešė:
„Tavo duktė numirė, kam dar vargini
Mokytoją?“
36 Išgirdęs tuos žodžius, Jėzus tarė
sinagogos vyresniajam: „Nebijok,
vien tik tikėk!“

23 Mt 8,15; Mk 6,5; Mk 7,32; Mk 8,23.25; Mk 16,18; Lk 4,40; Apd 9,17; Apd 28,8
25 Kun 15, 19.25; Mt 9,20
27 Mt 14,35. 36; Mk 3,10; Mk 6,56
30 Lk 6,19; Lk 8,46
33 Ps 89,7
34 1 Sam 1, 17; 1 Sam 20,42; 2 Kar 5,19; Mt 9,22; Mk 10,52; Lk 7,50; Lk 8,48; Apd 14,9; Apd 16,36; Jok 2,16
35 Lk 8,49
36 Jn 11,40
38 Apd 9,39
39 Jn 11,4.11
40 Apd 9,40
42 Mk 1,27; Mk 7,37
43 Mt 8,4; Mt 12,16-19; Mt 17,9

6 SKYRIUS
1 Mt 13,54
2 Mt 7,28; Jn 6,42
3 Mt 11,6; Mt 12,46
4 Jn 4,44
5 Pr 19,22
6 Iz 59,16; Mt 9,35

37 Ir Jis niekam neleido eiti kartu,
išskyrus Petrą, Jokūbą ir Jokūbo
brolį Joną.
38 Atėjęs į sinagogos vyresniojo
namus, Jėzus pamatė sujudimą ir
garsiai verkiančius bei raudančius.
39 Įžengęs vidun, Jis tarė: „Kam tas
triukšmas ir verksmas?! Vaikas nėra
miręs, o miega.“
40 Žmonės šaipėsi iš Jo. Tada, išvaręs
juos visus, Jis pasiėmė vaiko tėvą ir
motiną, taip pat savo palydovus ir
įėjo ten, kur vaikas gulėjo.
41 Paėmęs mergaitę už rankos, pasakė
jai: „Talità kum“; išvertus reiškia:
„Mergaite, sakau tau, kelkis!“
42 Mergaitė tuojau atsikėlė ir ėmė
vaikščioti. Jai buvo dvylika metų.
Jie nustėro iš nuostabos.
43 Jis griežtai įsakė, kad niekas to
nesužinotų, ir liepė duoti mergaitei
valgyti.

6 Išvykęs iš ten, Jis, mokinių lydimas,
parkeliavo į savo tėviškę.
2 Atėjus šabui, Jis pradėjo mokyti
sinagogoje. Daugelis girdėdami
stebėjosi: „Iš kur Jam tai? Kas per
išmintis Jam suteikta, kad net tokie
stebuklai daromi Jo rankomis?
3 Argi Jis ne dailidė, ne Marijos sūnus,
Jokūbo, Jozės, Judo ir Simono
brolis?! Argi Jo seserys negyvena
čia, pas mus?!“ Ir jie piktinosi Juo.
4 O Jėzus jiems tarė: „Pranašas nebūna
be pagarbos, nebent savo tėviškėje
tarp savo giminių ir savo namuose.“
5 Ir Jis ten negalėjo padaryti jokio
stebuklo, tik keliems ligoniams uždėjo
rankas ir juos išgydė.
6 Ir Jis stebėjosi jų netikėjimu. Jis
ėjo per apylinkės kaimus ir mokė.

7 Jėzus pasišaukė pas save dvylika,
ėmė juos siųsti po du ir davė jiems
valdžią netyrosioms dvasioms.
8 Liepė, be lazdos, nieko neimti į
kelionę – nei krepšio, nei duonos, nei
pinigų diržė, –
9 tik apsiauti sandalais, bet neapsi-
vilkti dviejų tunikų.
10 Ir sakė jiems: „Į kuriuos namus už-
eisite, ten ir pasilikite, kol išvyksite.
11 Jei kurioje vietoje jūsų nepriimtų
ir nesiklausytų, išeidami iš ten nu-
sikratykite dulkes nuo kojų, kaip
liudijimą prieš juos.“
12 Jie išėjo ir skelbė atgailą,
13 išvarė daug demonų, daugelį ligo-
nių tepė aliejumi ir išgydė.
14 Karalius Erodas išgirdęs, – nes
Jėzaus vardas tapo plačiai žino-
mas, – kalbėjo: „Jonas Krikštytojas
prisikėlė iš numirusių, todėl jame
veikia stebuklingos jėgos.“
15 Kiti tvirtino: „Jis – Elijas!“ Dar
kiti sakė: „Jis – pranašas, kaip ir
kiti pranašai.“
16 Tai išgirdęs, Erodas sakė: „Tai
Jonas, kuriam aš nukirsdinau gal-
vą, – jis prisikėlė!“
17 Pats Erodas buvo įsakęs suimti
Joną ir laikė jį sukaustytą kalėjime
dėl savo brolio Pilypo žmonos Ero-
diados, kurią buvo vedęs.
18 Mat Jonas sakė Erodui: „Nevalia
tau gyventi su brolio žmona.“
19 Erodiada neapkentė Jono ir troško
jį nužudyti, tačiau negalėjo,
20 nes Erodas bijojo Jono, žinodamas
jį esant teisų ir šventą vyrą, ir todėl
jį saugojo. Girdėdamas Joną kal-
bant, jis daug ką darydavo ir mielai
jo klausydavosi.
21 Proga pasitaikė, kai Erodas,

7 Mok 4,9. 10; Mk 3,13.14
9 Ef 6,15
10 Mt 10,11
11 Mt 10,14; Apd 13,51; Apd 18,6
13 Jok 5,14
14 Lk 9,7-9; Lk 19,37
15 Mt 21,11; Mk 8,28
16 Lk 3,19
18 Kun 18, 16; Kun 20,21
20 Mt 14,5; Mt 21,26
21 Pr 40,20; Mt 14,6
23 Est 5,3.6; Est 7,2
26 Mt 14,9
29 1 Kar 13, 29.30
30 Lk 9,10
31 Mt 14,13; Mk 3,20
32 Mt 14,13-21

švęsdamas savo gimimo dieną,
iškėlė pokylį savo didžiūnams,
kariuomenės vadams ir Galilėjos
kilmingiesiems.
22 Erodiados duktė ten įėjusi šoko
ir patiko Erodui bei jo svečiams.
Karalius tarė mergaitei: „Prašyk iš
manęs, ko tik nori, ir aš tau duosiu.“
23 Ir jis prisiekė: „Ko tik prašysi, aš
tau duosiu, kad ir pusę savo kara-
lystės!“
24 Tada ji nuėjusi paklausė savo mo-
tinos: „Ko man prašyti?“ O ši tarė:
„Jono Krikštytojo galvos!“
25 Toji, skubiai atbėgusi pas karalių,
paprašė: „Noriu, kad man tuojau
duotum dubenyje Jono Krikštytojo
galvą.“
26 Karalius labai nuliūdo, tačiau dėl
priesaikos ir svečių nesiryžo jai
atsakyti.
27 Jis tuoj pat pasiuntė budelį ir įsakė
jam atnešti Jono galvą. Šis nuėjęs
nukirto jam kalėjime galvą
28 ir, atnešęs ją dubenyje, padavė
mergaitei, o mergaitė atidavė ją savo
motinai.
29 Tai išgirdę, Jono mokiniai atėjo,
paėmė jo kūną ir palaidojo kape.
30 Apaštalai susirinko pas Jėzų ir
papasakojo Jam viską, ką buvo nu-
veikę ir ko mokę.
31 O Jis tarė jiems: „Eikite vieni į
nuošalią vietą ir truputį pailsėkite.“
Mat daugybė žmonių ateidavo ir
išeidavo, ir jiems nebūdavo laiko nė
pavalgyti.
32 Ir jie išplaukė valtimi į negyve-
namą vietą.
33 Bet minia pastebėjo juos išplau-
kiant, ir daugelis pažino Jį. Iš visų
miestų subėgo ten pėsti, pralenk-

dami mokinius, ir susirinko pas Jį.
34 Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė di-
džiulę minią, ir Jam pagailo žmonių,
nes jie buvo tarsi avys be piemens; ir
pradėjo juos mokyti daugelio dalykų.
35 Dienai baigiantis, priėjo prie Jo
mokiniai ir kalbėjo: „Čia dykvietė,
ir jau metas vėlyvas.
36 Paleisk juos, kad, pasklidę po
aplinkinius kiemus bei kaimus,
nusipirktų duonos, nes jie neturi ko
valgyti.“
37 Bet Jėzus tarė: „Jūs duokite jiems
valgyti.“ Mokiniai tada klausia:
„Ar mums eiti ir nupirkti duonos
už du šimtus denarų ir duoti jiems
valgyti?“
38 Jis sako: „Kiek turite kepalų?
Eikite ir pažiūrėkite.“ Patikrinę jie
atsakė: „Penkis ir dvi žuvis.“
39 Jis įsakė susodinti žmones būriais
ant žalios žolės.
40 Ir tie susėdo būrys prie būrio, po
šimtą ir po penkiasdešimt žmonių.
41 Jėzus paėmė penkis kepalus ir dvi
žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino,
laužė duoną ir davė savo moki-
niams, kad padalintų žmonėms.
Taip pat Jis padalino visiems tas
dvi žuvis.
42 Ir visi valgė ir pasisotino.
43 Jie pririnko dvylika pilnų pintinių
duonos trupinių ir žuvies likučių.
44 O valgytojų buvo apie penkis
tūkstančius vyrų.
45 Tuojau Jis privertė savo mokinius
sėsti į valtį ir pirma Jo irtis į kitą
krantą prie Betsaidos, kol Jis palei-
siąs žmones.
46 Juos paleidęs, Jis nuėjo į kalną
melstis.
47 Atėjus vakarui, valtis buvo ežero

34 Sk 27,17; Mt 9,36; Mt 14,14; Lk 9,11
35 Mt 14,15
37 2 Kar 4,43
38 Jn 6,9
39 Mt 15,35
41 Mt 15,36; Mt 26,26; Jn 11,41.42
45 Jn 6,15-21
46 Lk 5,16
48 Lk 24,28
49 Mt 14,26
50 Iz 41,10; Mt 9,2
51 Ps 107,29; Mk 1,27; Mk 2,12; Mk 5,42; Mk 7,37
52 Mk 3,5; Mk 8,17.18; Mk 16,14
53 Mt 14,34-36
56 Sk 15,38.39; Mt 9,20

7 SKYRIUS
1 Mt 15,1-20
2 Mt 15,20
3 Gal 1,14

viduryje, o Jis vienas sausumoje.
48 Matydamas, kad mokiniai vargsta
besiirdami, – nes vėjas buvo jiems
priešingas, – apie ketvirtą nakties
sargybą Jis ateina pas juos, ženg-
damas ežero paviršiumi, ir buvo
bepraeinąs pro šalį.
49 Šie, pamatę Jį einantį ežeru, pama-
nė, jog tai šmėkla, ir pradėjo šaukti.
50 Mat visi Jį matė ir išsigando. Bet
Jis tuojau juos prakalbino: „Drąsos!
Tai Aš. Nebijokite!“
51 Tada Jis įlipo pas juos į valtį, ir
vėjas liovėsi. Mokiniai buvo didžiai
apstulbinti ir be galo stebėjosi,
52 nes nebuvo supratę duonos ste-
buklo, kadangi jų širdys tebebuvo
užkietėjusios.
53 Persiyrę per ežerą, jie pasiekė Ge-
nezareto kraštą ir čia lipo į krantą.
54 Jiems išlipus iš valties, žmonės
tuojau pažino Jį,
55 apibėgo visą apylinkę ir pradėjo
gabenti neštuvais ligonius ten, kur
girdėjo Jį esant.
56 Ir kur Jėzus užeidavo į kaimus,
miestus ar kiemus, jie aikštėse gul-
dydavo ligonius ir maldaudavo Jį,
kad leistų jiems palytėti bent savo
drabužio apvadą. Ir visi, kas tik Jį
paliesdavo, išgydavo.

7 Pas Jį susirinko fariziejų ir keli
Rašto žinovai, atvykę iš Jeru-
zalės.
2 Jie, pamatę kai kuriuos Jo mo-
kinius valgant duoną suterštomis
(tai yra neplautomis) rankomis,
priekaištavo.
3 Mat fariziejai ir visi žydai, laiky-
damiesi prosenių tradicijos, valgo
tik rūpestingai nusiplovę rankas.

4 Taip pat sugrįžę iš turgaus, jie ne-
valgo neapsiplovę. Be to, yra daug
kitų nuostatų, kurių jie laikosi, sek-
dami tradicija, pavyzdžiui, taurių,
puodelių bei varinių indų plovimo.
5 Taigi fariziejai ir Rašto žinovai
Jo klausė: „Kodėl Tavo mokiniai
nesilaiko prosenių tradicijos ir valgo
duoną neplautomis rankomis?“
6 Jis jiems atsakė: „Gerai apie jus,
veidmainius, pranašavo Izaijas, kaip
parašyta: „Ši tauta gerbia mane lū-
pomis, bet jų širdis toli nuo manęs.
7 Veltui jie mane garbina, mokydami
žmonių įsakytų priesakų.“
8 Palikdami Dievo įsakymą, jūs
įsikibę laikotės žmonių tradicijų –
puodelių ir taurių plovimo, ir daug
kitų panašių dalykų darote.“
9 Ir Jis pridūrė: „Puikiai jūs atmetate
Dievo įsakymą, kad tik išsaugotu-
mėte savo tradicijas!
10 Antai Mozė įsakė: „Gerbk savo
tėvą ir motiną“, ir: „Kas keiktų tėvą
ar motiną, mirtimi temiršta.“
11 O jūs sakote: „Jei žmogus pasako
savo tėvui ar motinai: „Viskas, kas
tau būtų naudinga iš manęs, tebūnie
Korban (tai yra: dovana Dievui)“, –
12 tada jūs nebeleidžiate jam padėti
tėvui ar motinai,
13 savo perduodama tradicija at-
mesdami Dievo žodį. Ir daug panašių
dalykų darote.“
14 Sušaukęs visus žmones, Jėzus
kalbėjo: „Paklausykite manęs visi ir
supraskite:
15 nėra nieko, kas, iš išorės patekęs į
žmogų, galėtų jį suteršti. Žmogų su-
teršia vien tai, kas iš žmogaus išeina.
16 Kas turi ausis klausyti – teklau-
so.“

5 Mt 15,2
6 Iz 29,13; Mt 23,13-29
9 Pat 1,25
10 Iš 20,12; Iš 21,17; Įst 5,16
11 Mt 15,5; Mt 23,18
14 Mt 15,10; Mt 16,9.11.12
15 Iz 59,3
16 Mt 11,15
17 Mt 15,15
18 Hbr 5,11-14
20 Ps 39,1
21 Pr 6,5; Pr 8,21; Gal 5,19-21; 1 Tes 4,3; 2 Pt 2,14
22 Lk 12,15; Rom 1,28.29; 1 Pt 4,3; 1 Jn 2,16; Apr 2,9
24 Mt 15,29; Mk 2,1.2
25 Jn 11,32

17 Kai sugrįžo nuo minios į namus,
Jo mokiniai paklausė apie palygi-
nimą.
18 Jis jiems sako: „Nejaugi ir jūs ne-
suprantate? Argi neaišku jums, kad
visa, kas patenka į žmogų iš išorės,
negali jo suteršti,
19 nes nepatenka į jo širdį, bet į vidu-
rius ir išeina laukan, ir taip išvalomas
visas maistas?“
20 Ir Jis pasakė: „Žmogų suteršia tai,
kas iš jo išeina.
21 Iš vidaus, iš žmonių širdies, išeina
pikti sumanymai, svetimavimai,
paleistuvystės, vagystės, žmogžu-
dystės,
22 godumas, piktumas, klasta, nesu-
silaikymas, pavydas, piktžodžiavi-
mas, išdidumas, kvailystė.
23 Visos tos blogybės išeina iš vidaus
ir suteršia žmogų.“
24 Išvykęs iš ten, Jis nukeliavo į
Tyro ir Sidono sritis. Užėjęs į vienus
namus, Jis norėjo, kad niekas apie
tai nežinotų, bet Jam nepavyko to
nuslėpti.
25 Išgirdusi apie Jį, moteris, kurios
duktė turėjo netyrąją dvasią, atėjo
ir puolė Jam po kojų.
26 Moteris buvo graikė, kilimo sirofi-
nikietė. Ji maldavo, kad Jis išvarytų
iš jos dukrelės demoną.
27 Jėzus jai tarė: „Leisk pirmiau
pasisotinti vaikams. Juk nedera imti
vaikų duoną ir mesti šunyčiams.“
28 Moteris tarė: „Taip, Viešpatie!
Bet ir šunyčiai po stalu ėda vaikų
trupinius.“
29 Tada Jis tarė: „Dėl šitų žodžių eik
namo, – demonas jau išėjęs iš tavo
dukters.“
30 Parėjusi namo, ji rado dukrelę

gulinčią patale ir demoną išėjusį.
31 Palikęs Tyro ir Sidono sritis, Jis
vėl atėjo prie Galilėjos ežero, į De-
kapolio krašto vidurį.
32 Ten atvedė Jam sunkiai kalbantį
kurčiąjį ir prašė uždėti ant jo ranką.
33 Jis pasivedė jį nuošaliau nuo mi-
nios, įkišo savo pirštus į jo ausis,
palietė seilėmis jo liežuvį,
34 pažvelgė į dangų, atsiduso ir tarė
jam: „Efatà!“, tai yra: „Atsiverk!“
35 Ir tuojau atsivėrė jo klausa, atsipa-
laidavo liežuvio ryšys, ir jis kalbėjo
kaip reikia.
36 Jėzus jiems įsakė niekam šito ne-
pasakoti. Bet kuo labiau Jis draudė,
tuo jie daugiau apie Jį kalbėjo.
37 Žmonės labai stebėjosi ir kalbėjo:
„Jis visa gerai padarė! Jis daro, kad
kurtieji girdi ir nebyliai kalba!“

8 Anomis dienomis, susirinkus
gausiai miniai ir žmonėms ne-
turint ko valgyti, Jėzus, pasišaukęs
savo mokinius, tarė:
2 „Gaila man minios! Jau trys dienos
žmonės yra su manimi ir neturi ko
valgyti.
3 Jei paleisiu juos namo alkanus,
jie kelyje nusilps, nes kai kurie yra
atėję iš toli.“
4 Mokiniai Jam atsakė: „Iš kur
dykumoje gauti duonos jiems pa-
valgydinti?“
5 Jėzus paklausė: „Kiek kepalų turi-
te?“ Jie atsakė: „Septynis.“
6 Tada Jis liepė žmonėms susėsti ant
žemės. Paėmęs septynis kepalus,
padėkojo, laužė ir davė mokiniams
dalyti, ir tie padalijo miniai.
7 Jie dar turėjo kelias žuveles. Jis
palaimino jas ir taip pat liepė dalyti.

31 Mt 15,29
32 Lk 11,14
33 Mk 8,23
34 Mk 6,41; Jn 11,33.38
35 Iz 35,5.6
36 Mk 5,43
37 Mt 12,22; Mk 6,51; Mk 10,26

8 SKYRIUS
1 Mt 15,32-39
2 Mk 1,41; Mk 6,34
5 Mk 6,38
7 Mt 14,19
10 Mt 15,39
11 Mt 12,38; Mt 16,1
12 Mt 12,39; Mk 7,34
14 Mt 16,5
15 Lk 12,1
17 Mk 6,52; Mk 16,14
19 Mt 14,20
20 Mt 15,37
21 Mk 6,52
22 Lk 18,15; Jn 9,1

8 Žmonės pavalgė iki soties, ir jie su-
rinko dar septynias pintines likučių.
9 O valgytojų buvo apie keturis tūks-
tančius. Jėzus paleido juos
10 ir tuojau, įsėdęs su mokiniais į
valtį, nuplaukė į Dalmanutos sritį.
11 Čia priėjo fariziejų ir pradėjo su
Juo ginčytis. Mėgindami Jį, jie rei-
kalavo ženklo iš dangaus.
12 Atsiduses iš dvasios gilumos, Jis
tarė: „Ir kam šita karta reikalauja
ženklo? Iš tiesų sakau jums: ženklo
šiai kartai nebus duota!“
13 Ir, palikęs juos, Jis vėl sėdo į valtį
ir nuplaukė į kitą krantą.
14 Mokiniai buvo pamiršę pasiimti
duonos. Jie teturėjo su savimi val-
tyje vieną kepalą.
15 Jėzus juos įspėjo: „Žiūrėkite,
saugokitės fariziejų raugo ir Erodo
raugo.“
16 Jie svarstė tarpusavy, sakydami:
„Tai todėl, kad nepasiėmėme duo-
nos.“
17 Tai supratęs, Jėzus tarė: „Kam jūs
tariatės neturį duonos? Argi vis dar
neišmanote ir nesuprantate ir jūsų
širdys vis dar užkietėjusios?
18 Turite akis, ir nematote; turite au-
sis, ir negirdite? Argi neatsimenate,
19 jog penkis kepalus Aš sulaužiau
penkiems tūkstančiams? O kiek pil-
nų pintinių trupinių pririnkote?“ Jie
atsakė: „Dvylika.“
20 „O kai septynis kepalus sulaužiau
keturiems tūkstančiams, kiek pilnų
pintinių trupinių pririnkote?“ Jie
atsakė: „Septynias.“
21 Tada Jis tarė: „Tai kaipgi vis dar
nesuprantate?!“
22 Jie ateina į Betsaidą. Ten atveda
pas Jėzų neregį ir prašo jį palytėti.

23 Jis paėmė neregį už rankos ir
nusivedė už kaimo. Ten spjovė jam
į akis, uždėjo ant jo rankas ir pa-
klausė: „Ar ką nors matai?“
24 Šis apsižvalgęs tarė: „Regiu žmo-
nes. Lyg kokius medžius matau juos
vaikštančius.“
25 Jis vėl rankomis palietė jo akis ir
liepė apsižvalgyti. Ir šis tapo svei-
kas ir viską aiškiai matė.
26 Jėzus išsiuntė jį namo, sakyda-
mas: „Į kaimą neužeik ir niekam
ten nepasakok!“
27 Jėzus su savo mokiniais išėjo į
Pilypo Cezarėjos kaimus. Kelyje
klausė mokinių: „Kuo mane žmonės
laiko?“
28 Jie atsakė: „Vieni – Jonu Krikš-
tytoju, kiti – Eliju, treti – vienu iš
pranašų.“
29 Tada Jis paklausė: „O jūs kuo mane
laikote?“ Petras Jam atsakė: „Tu esi
Kristus.“
30 Tada Jėzus griežtai įsakė niekam
apie Jį nekalbėti.
31 Jis pradėjo juos mokyti, jog Žmo-
gaus Sūnus turės daug iškentėti,
būti vyresniųjų, aukštųjų kunigų
bei Rašto žinovų atmestas, nužudy-
tas ir po trijų dienų prisikelti.
32 Jis tai kalbėjo visiškai atvirai.
Tada Petras, pasivadinęs Jį į šalį,
ėmė Jį drausti.
33 Jėzus atsigręžęs pažiūrėjo į mo-
kinius ir sudraudė Petrą: „Eik šalin,
šėtone, nes tu mąstai ne apie tai, kas
Dievo, o kas žmonių!“
34 Pasišaukęs minią ir savo moki-
nius, Jėzus prabilo: „Jei kas nori eiti
paskui mane, teišsižada pats savęs,
teima savo kryžių ir teseka manimi.
35 Kas nori išgelbėti savo gyvybę,

23 Mk 7,33
26 Mk 5,43; Mk 7,36
27 Lk 9,18-20
28 Mt 14,2; Lk 9,7.8
29 Lk 4,42; Jn 1,41; Jn 4,42; Jn 6,69; Jn 11,27
30 Mt 8,4; Mt 16,20
31 Mt 16,21; Mt 20,19; Mk 9,31; Mk 10,33.34
33 Apr 3,19
34 Lk 14,27
35 Jn 12,25
38 Mt 10,33; 2 Tim 1,8.9; 2 Tim 2,12

9 SKYRIUS
1 Mt 24,30; Lk 9,27
2 Mt 17,1-8
3 Dan 7,9
7 Iš 40,34; Mk 1,11; Apd 3,22

tas ją praras; o kas praras savo gy-
vybę dėl manęs ir dėl Evangelijos,
tas ją išgelbės.
36 Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis
laimėtų visą pasaulį, o pakenktų
savo sielai?
37 Arba kuo žmogus galėtų išpirkti
savo sielą?!
38 Jei kas gėdisi manęs ir mano
žodžių šios svetimaujančios ir nuo-
dėmingos kartos akivaizdoje, to
gėdysis ir Žmogaus Sūnus, kai Jis
ateis savo Tėvo šlovėje su šventai-
siais angelais.“

9 Jis jiems kalbėjo: „Iš tiesų sa-
kau jums: tarp čia stovinčių yra
tokių, kurie neragaus mirties, kol
išvys Dievo karalystę, ateinančią su
galybe.“
2 Po šešių dienų Jėzus pasiėmė Petrą,
Jokūbą ir Joną ir užsivedė juos vie-
nus nuošaliai ant aukšto kalno. Ten
Jis atsimainė jų akivaizdoje.
3 Jo drabužiai pradėjo spindėti tarsi
sniegas, kaip jų išbalinti negalėtų
joks skalbėjas žemėje.
4 Jiems pasirodė Elijas bei Mozė ir
kalbėjosi su Jėzumi.
5 Petras tarė Jėzui: „Rabi, gera mums
čia būti. Pastatykime tris palapines:
vieną Tau, vieną Mozei, vieną Eli-
jui.“
6 Jis nežinojo, ką sakąs, nes jie buvo
labai išsigandę.
7 Užėjo debesis ir uždengė juos,
o iš debesies nuskambėjo balsas:
„Šitas yra mano mylimasis Sūnus.
Jo klausykite!“
8 Ir tuojau apsižvalgę, jie nieko dau-
giau prie savęs nebematė, tik vieną
Jėzų.

9 Besileidžiant nuo kalno, Jėzus
liepė niekam nepasakoti, ką jie
matė, kol Žmogaus Sūnus prisikels
iš numirusių.
10 Jie įsidėmėjo šį pasakymą ir
svarstė, ką reiškia „prisikelti iš nu-
mirusių“.
11 Jie klausė Jo: „Kodėl Rašto ži-
novai sako, jog pirmiau turįs ateiti
Elijas?“
12 Jėzus jiems atsakė: „Tikrai, Eli-
jas atėjęs pirmas viską atstato. Bet
kaipgi parašyta apie Žmogaus Sūnų,
jog Jis daug iškentėsiąs ir būsiąs
paniekintas?
13 Todėl sakau jums: Elijas buvo
atėjęs, ir jie pasielgė su juo, kaip
norėjo – taip, kaip apie jį parašyta.“
14 Sugrįžęs pas mokinius, Jis pamatė
aplink juos susirinkusią didelę mi-
nią ir besiginčijančius su jais Rašto
žinovus.
15 Vos pastebėjusi Jėzų, minia labai
nustebo, ir visi bėgo Jį pasveikinti.
16 Jis paklausė Rašto žinovų: „Dėl
ko ginčijatės su jais?“
17 Vienas iš minios Jam atsakė: „Mo-
kytojau, aš atvedžiau pas Tave savo
sūnų, kuris turi nebylią dvasią.
18 Kur tik sugriebusi, dvasia jį tąso,
iš burnos jam eina putos, jis grie-
žia dantimis ir pastyra. Aš prašiau
Tavo mokinių išvaryti dvasią, bet
jie nepajėgė.“
19 Tada Jėzus tarė: „O netikinti karta!
Kiek dar man reikės su jumis būti?
Kaip ilgai jus kęsti? Atveskite jį pas
mane!“
20 Jie atvedė. Vos Jį pamačiusi, dvasia
pradėjo tąsyti berniuką; šis parpuo-
lė ant žemės ir apsiputojęs raičiojosi.
21 Jėzus paklausė tėvo: „Ar seniai
jam taip darosi?“ Šis atsakė: „Nuo
pat vaikystės.
22 Dvasia dažnai įstumdavo jį į van-
denį ir į ugnį, norėdama nužudyti.
Bet, jei ką gali, pasigailėk mūsų ir
padėk mums!“
23 Jėzus jam atsakė: „Jei gali tikėti,
viskas įmanoma tikinčiam!“
24 Tučtuojau vaiko tėvas su ašaromis
sušuko: „Tikiu, Viešpatie! Padėk
mano netikėjimui!“
25 Matydamas susibėgančią minią,
Jėzus sudraudė netyrąją dvasią,
sakydamas jai: „Nebyli ir kurčia dva-
sia, įsakau tau, išeik iš jo ir daugiau
nebegrįžk!“
26 Dvasia, klykdama ir smarkiai jį
purtydama, išėjo. O jis liko tarsi ne-
gyvas, ir daugelis sakė: „Jis mirė.“
27 Bet Jėzus paėmė jį už rankos,
pakėlė, ir šis atsistojo.
28 Kai Jis sugrįžo namo, mokiniai,
pasilikę su Juo vieni, klausė: „Kodėl
mes negalėjome jos išvaryti?“
29 Jis atsakė: „Ta veislė neišvaroma
nieku kitu, tik malda ir pasninku.“
30 Iš ten išėję, jie keliavo per Gali-
lėją. Jėzus nenorėjo, kad kas apie
tai žinotų.
31 Mokydamas savo mokinius, Jis
sakė jiems: „Žmogaus Sūnus bus
atiduotas į žmonių rankas, ir jie nu-
žudys Jį. Nužudytas Jis po trijų dienų
prisikels.“
32 Mokiniai nesuprato tų žodžių, bet
bijojo Jo klausti.
33 Jie atėjo į Kafarnaumą. Namie
Jėzus jų paklausė: „Apie ką kalbė-
jotės kelyje?“
34 Jie tylėjo. Mat kelyje jie ginčijosi,
kuris iš jų didžiausias.
35 Atsisėdęs Jis pasišaukė dvylika

9 Mt 17,9-13
10 Jn 2,19-22
11 Mal 4,5
12 Iz 53,3; Fil 2,7
13 Lk 1,17
14 Mt 17,14-19
17 Lk 9,38
19 Jn 4,48
20 Mk 1,26
23 Jn 11,40
24 Lk 17,5
25 Mk 1,25
28 Mt 17,19
29 Jok 5,16
31 Mt 16,21; Mt 27,50; Lk 9,44; 1 Kor 15,4
32 Lk 2,50; Lk 18,34
33 Mt 18,1-5
34 Pat 13,10; Lk 22,24; Lk 23,46; Lk 24,46
35 Lk 22,26. 27

ir tarė: „Jei kas trokšta būti pirmas,
tebūnie paskutinis ir visų tarnas!“
36 Paėmęs mažą vaiką, pastatė tarp
jų ir, apsikabinęs jį, pasakė jiems:
37 „Kas priima tokį vaiką mano var-
du, tas priima mane, o kas priima
mane, tas ne mane priima, bet Tą,
kuris mane siuntė.“
38 Jonas Jam tarė: „Mokytojau, mes
matėme vieną, kuris nevaikščioja
su mumis, bet Tavo vardu išvarinėja
demonus. Mes jam draudėme, nes
jis mūsų neseka.“
39 Jėzus atsakė: „Nedrauskite jam!
Nėra tokio, kuris mano vardu dary-
tų stebuklus ir galėtų čia pat blogai
apie mane kalbėti.
40 Kas ne prieš mus, tas už mus.
41 Kas duos jums atsigerti taurę
vandens mano vardu dėl to, kad
priklausote Kristui, – iš tiesų sakau
jums, – tas nepraras savo atlygio.“
42 „Kas įstumtų į nuodėmę vieną iš
šitų mažutėlių, kurie tiki manimi,
tam būtų geriau, jeigu jam užka-
bintų ant kaklo girnų akmenį ir
įmestų į jūrą.
43 Jei tavo ranka traukia tave nusidė-
ti, – nukirsk ją! Tau geriau sužalotam
įeiti į gyvenimą, negu su abiem ran-
kom patekti į pragarą, į negęstančią
ugnį,
44 kur „jų kirminas nemiršta ir ugnis
negęsta.“
45 Ir jei tavo koja veda tave į nuo-
dėmę, – nukirsk ją, nes tau geriau
luošam įžengti į gyvenimą, negu su
abiem kojom būti įmestam į pragarą,
į negęstančią ugnį,
46 kur „jų kirminas nemiršta ir ugnis
negęsta.“
47 Ir jei tavo akis traukia tave nu-
sidėti, – išlupk ją, nes geriau tau
vienakiui įeiti į Dievo karalystę,
negu su abiem akim būti įmestam į
ugnies pragarą,
48 kur „jų kirminas nemiršta ir ugnis
negęsta.“
49 Kiekvienas bus pasūdytas ugnimi,
ir kiekviena auka bus druska pasū-
dyta.
50 Druska – geras daiktas, bet jeigu
ji netektų sūrumo, kuo ją pasūdyti?
Turėkite savyje druskos ir taikiai
gyvenkite tarpusavyje.“

10 Jėzus, iškeliavęs iš ten, at-
vyksta į Judėją ir Užjordanę.
Žmonių būriai vėl susirinko pas Jį,
ir Jis vėl mokė, kaip buvo pratęs.
2 Tada atėjo fariziejų, kurie, mė-
gindami Jį, klausė, ar galima vyrui
atleisti žmoną.
3 Jis jiems atsakė: „O ką jums įsakė
Mozė?“
4 Jie tarė: „Mozė leido parašyti sky-
rybų raštą ir atleisti.“
5 Tuomet Jėzus pasakė: „Dėl jūsų
širdies kietumo parašė jums Mozė
tokį nuostatą.
6 O nuo sutvėrimo pradžios Dievas
„sukūrė juos, vyrą ir moterį“.
7 „Todėl vyras paliks savo tėvą ir
motiną ir bus sujungtas su savo
žmona,
8 ir du taps vienu kūnu.“ Taigi jie jau
nebėra du, o vienas kūnas.
9 Todėl ką Dievas sujungė, žmogus
teneperskiria.“
10 Namie mokiniai vėl klausė Jo
apie tai.
11 Jis atsakė: „Kas atleidžia savo žmo-
ną ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai
svetimavimu.

36 Mk 10,13-16
37 Mt 10,40
38 Sk 11,27-29
39 1 Kor 12,3
40 Mt 12,30
41 Mt 10,42
42 Lk 17,1.2
43 Mt 5,29.30; Mt 18,8.9
44 Iz 66,24
46 Iz 66,24
48 Iz 66,24; Jer 7,20
49 Kun 2,13; Mt 3,11
50 Mt 5,13; Rom 12,18; Rom 14,19; Kol 4,6

10 SKYRIUS
1 Mt 19,1-9
2 Mt 19,3
4 Įst 24,1-4
6 Pr 1,27; Pr 5,2
7 Pr 2,24
11 Mt 5,32; Mt 19,9

12 Ir jei moteris palieka savo vyrą ir
išteka už kito, ji svetimauja."
13 Jam nešė vaikučius, kad juos
palytėtų, bet mokiniai jiems draudė.
14 Tai pamatęs, Jėzus supyko ir tarė
jiems: „Leiskite mažutėliams ateiti
pas mane ir netrukdykite, nes tokių
yra Dievo karalystė.
15 Iš tiesų sakau jums: kas nepriims
Dievo karalystės kaip mažas vai-
kas, – niekaip neįeis į ją."
16 Ir Jis laimino juos, apkabindamas
ir dėdamas ant jų rankas.
17 Jėzui išeinant į kelią, vienas žmo-
gus pribėgęs puolė prieš Jį ant kelių
ir klausė: „Gerasis Mokytojau, ką
turiu daryti, kad paveldėčiau am-
žinąjį gyvenimą?"
18 Jėzus jam tarė: „Kam vadini mane
geru? Nė vieno nėra gero, tik vienas
Dievas.
19 Žinai įsakymus: „Nesvetimauk,
nežudyk, nevok, melagingai neliu-
dyk, neapgaudinėk, gerbk savo tėvą
ir motiną."
20 Tas atsakė: „Mokytojau, aš viso to
laikausi nuo pat jaunystės."
21 Jėzus, pažvelgęs į jį, jį pamilo
ir tarė: „Vieno dalyko tau trūksta:
eik, parduok visa, ką turi, išdalyk
vargšams ir turėsi lobį danguje.
Tada ateik, imk kryžių ir sek paskui
mane."
22 Po šitų žodžių jis nuliūdo ir nu-
siminęs pasitraukė, nes turėjo daug
turto.
23 Jėzus apsidairė ir prabilo į moki-
nius: „Kaip sunkiai turtingi įeis į
Dievo karalystę!"
24 Mokiniai buvo priblokšti Jo žo-
džių. Tada Jėzus vėl jiems tarė:
„Vaikeliai, kaip sunku tiems, kurie
pasitiki turtais, įeiti į Dievo kara-
lystę!
25 Lengviau kupranugariui išlįsti pro
adatos ausį, negu turtingam įeiti į
Dievo karalystę."
26 Mokiniai dar labiau nustebo ir
kalbėjosi: „Kas tada gali būti išgel-
bėtas?"
27 Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „Žmo-
nėms tai neįmanoma, bet ne Dievui,
nes Dievui viskas įmanoma."
28 Tada Petras sakė Jam: „Štai mes
viską palikome ir sekame paskui
Tave!"
29 Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums:
nėra nė vieno, kuris paliktų namus ar
brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą,
ar vaikus, ar laukus dėl manęs ir dėl
Evangelijos
30 ir kuris jau dabar, šiuo metu, negau-
tų šimteriopai namų, brolių, seserų,
motinų, vaikų ir laukų kartu su per-
sekiojimais ir būsimajame amžiuje –
amžinojo gyvenimo.
31 Tačiau daug pirmųjų bus paskuti-
niai, ir paskutiniai – pirmi."
32 Jiems bekeliaujant į Jeruzalę, Jė-
zus ėjo priekyje, o mokiniai stebėjo-
si. Sekdami iš paskos, jie nuogąstavo.
Vėl pasišaukęs dvylika, pradėjo
jiems sakyti, kas Jo laukia:
33 „Štai einame į Jeruzalę, ir Žmo-
gaus Sūnus bus išduotas aukštie-
siems kunigams ir Rašto žinovams.
Jie nuteis Jį mirti ir atiduos pago-
nims,
34 tie tyčiosis iš Jo, apspjaudys, nu-
plaks ir nužudys, bet trečią dieną
Jis prisikels."
35 Prie Jėzaus priėjo Zebediejaus
sūnūs Jokūbas bei Jonas ir kreipėsi:
„Mokytojau, mes norime, kad pa-

13 Lk 18,15-17
14 1 Pt 2,2
15 Mt 18,3.4; Mt 19,14; Lk 13,28
17 Mt 19,16-30; Jn 6,28
18 1 Sam 2,2
19 Iš 20,12-16; Įst 5,16-20
20 Fil 3,6
21 Mt 6,19.20; Mt 19,21; Mk 8,34; Lk 12,33; Lk 16,9
23 Mt 19,23
24 1 Tim 6,17
25 Mt 13,22; Mt 19,24
27 Jer 32,17
28 Lk 18,28
30 Lk 18,29.30; 1 Pt 4,12.13
31 Lk 13,30
32 Mt 20,17-19; Mk 8,31; Mk 9,31
35 Jok 4,3

darytum mums, ko tik prašysime.“
36 Jis atsakė: „Ko norite, kad jums
padaryčiau?“
37 Jie tarė: „Leisk mums sėdėti Tavo
šlovėje – vienam Tavo dešinėje,
kitam – kairėje!“
38 Jėzus atsakė: „Nežinote, ko pra-
šote. Ar galite gerti taurę, kurią Aš
geriu, ir būti pakrikštyti krikštu,
kuriuo Aš krikštijamas?“
39 Jie sakė: „Galime.“ Jėzus jiems
tarė: „Tiesa, taurę, kurią Aš geriu,
jūs gersite, ir krikštu, kuriuo Aš
krikštijamas, jūs irgi būsite pa-
krikštyti.
40 Bet vietą savo dešinėje ar kairėje
ne Aš duodu, – tai bus tiems, ku-
riems paskirta.“
41 Tai išgirdę, kiti dešimt labai supy-
ko ant Jokūbo ir Jono.
42 O Jėzus, pasikvietęs juos, tarė:
„Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi
pagonių valdovais, viešpatauja jiems,
ir jų didieji juos valdo.
43 Bet tarp jūsų taip nebus. Kas iš
jūsų nori būti didžiausias, bus jūsų
tarnas,
44 ir kas nori tarp jūsų būti pirmas,
bus visų vergas.
45 Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne
tam, kad Jam tarnautų, bet pats tar-
nauti ir savo gyvybės atiduoti kaip
išpirkos už daugelį.“
46 Jie atėjo į Jerichą. O iškeliaujant
Jam su mokiniais ir gausia minia
iš Jericho, neregys Bartimiejus,
Timiejaus sūnus, sėdėjo šalikelėje
elgetaudamas.
47 Išgirdęs, jog čia Jėzus Nazarietis,
jis pradėjo garsiai šaukti: „Jėzau,
Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!“
48 Daugelis jį draudė, kad nutiltų,

38 Lk 12,50; Jn 18,11
39 Apd 12,2
40 Hbr 11,16
41 Mt 20,24
42 Lk 22,25
43 Mk 9,35
45 Fil 2,7.8; Tit 2,14
46 Lk 18,35-43
47 Mt 15,22; Apr 22,16
52 Mt 9,22; Mk 5,34

11 SKYRIUS
1 Mt 21,1-9; Lk 19,29; Jn 2,13
8 Mt 21,8
9 Ps 118,25.26; Mt 21,9

bet jis dar garsiau šaukė: „Dovydo
Sūnau, pasigailėk manęs!“
49 Jėzus sustojo ir tarė: „Pašaukite
jį.“ Žmonės pašaukė neregį, saky-
dami: „Pasitikėk! Kelkis, Jis tave
šaukia.“
50 Tas, nusimetęs apsiaustą, pašoko
ir atėjo prie Jėzaus.
51 Jėzus jo paklausė: „Ko nori, kad
tau padaryčiau?“ Neregys atsakė:
„Rabuni, kad praregėčiau!“
52 Tada Jėzus jam tarė: „Eik, tavo
tikėjimas išgydė tave.“ Jis tuoj pat
praregėjo ir nusekė paskui Jėzų
keliu.

11 Prisiartinęs prie Jeruzalės pro
Betfagę ir Betaniją, ties Aly-
vų kalnu, Jėzus pasiuntė du savo
mokinius,
2 liepdamas: „Eikite į priešais esan-
tį kaimą ir, vos įžengę į jį, rasite
pririštą asilaitį, kuriuo dar niekas
iš žmonių nėra jojęs. Atriškite jį ir
atveskite.“
3 Jeigu kas nors paklaustų: „Ką
čia darote?“, atsakykite: „Jo reikia
Viešpačiui“, ir iš karto jį paleis.
4 Nuėję jiedu rado pakelėje asilaitį,
pririštą prie vartų, ir atrišo jį.
5 Kai kurie iš ten stovinčiųjų pa-
klausė: „Ką darote, kam atrišate
asilaitį?“
6 O jie atsakė taip, kaip Jėzus buvo
jiems liepęs, ir tie leido jį vestis.
7 Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, ap-
dengė jį savo apsiaustais, ir Jėzus
užsėdo ant jo.
8 Daugelis tiesė ant kelio savo dra-
bužius, kiti kirto ir klojo ant kelio
medžių šakas.
9 Priekyje ir iš paskos einantys šaukė:

„Osana! Palaimintas, kuris ateina
Viešpaties vardu!
10 Palaiminta mūsų tėvo Dovydo ka-
ralystė, ateinanti Viešpaties vardu!
Osana aukštybėse!“
11 Taip Jėzus įžengė į Jeruzalę ir į
šventyklą. Viską apžiūrėjęs, – ka-
dangi buvo jau vakaro valanda, – Jis
su dvylika išėjo į Betaniją.
12 Rytojaus dieną, jiems keliaujant
iš Betanijos, Jėzus išalko.
13 Pamatęs iš tolo sulapojusį figme-
dį, Jis priėjo pažiūrėti, gal ką ant jo
ras. Tačiau, atėjęs prie medžio, Jis
nerado nieko, tiktai lapus, nes dar
nebuvo figų metas.
14 Atsakydamas Jėzus tarė medžiui:
„Tegul per amžius niekas nebeval-
gys tavo vaisiaus!“ Jo mokiniai tai
girdėjo.
15 Jie atėjo į Jeruzalę. Įėjęs į šventyklą,
Jėzus ėmė varyti laukan parduo-
dančius ir perkančius šventykloje.
Jis išvartė pinigų keitėjų stalus bei
karvelių pardavėjų suolus
16 ir neleido nešti jokio daikto per
šventyklą.
17 Jis mokė, sakydamas jiems: „Argi
neparašyta: „Mano namai vadinsis
maldos namai visoms tautoms“?
O jūs pavertėte juos „plėšikų lin-
dyne“.“
18 Tai išgirdę, aukštieji kunigai ir Rašto
žinovai tarėsi, kaip Jį pražudyti. Jie
mat bijojo Jėzaus, nes visa minia buvo
didžiai nustebinta Jo mokymo.
19 Atėjus vakarui, Jėzus su moki-
niais išėjo iš miesto.
20 Rytą eidami pro šalį, jie pama-
tė, kad figmedis nudžiūvęs iš pat
šaknų.
21 Prisiminęs Petras tarė Jėzui: „Rabi,

10 Ps 148,1
11 Mt 21,12
12 Mt 21,18-22
13 Mt 21,19
15 Kun 14,22; Mal 3,1; Mt 21,12-16; Lk 19,45-47; Jn 2,13-16
17 Iz 56,7; Jer 7,11
18 Ps 2,2; Mt 7,28; Mt 21,45.46; Mk 1,22; Mk 6,2; Lk 4,32; Lk 19,47
20 Mt 21,19-22
23 Mt 17,20; Mt 21,21; Lk 17,6
24 Mt 7,7; Lk 11,9; Jn 14,13; Jn 15,7; Jn 16,24; Jok 1,5.6
25 Mt 6,14; Mt 18,23-35; Ef 4,32; Kol 3,13
26 Mt 6,15; Mt 18,35
27 Mt 21,23-27; Lk 20,1-8
28 Jn 5,27
30 Lk 7,29-30
32 Mt 3,5; Mt 14,5

žiūrėk! Figmedis, kurį prakeikei,
nudžiūvo!“
22 Jėzus, atsakydamas jiems, tarė:
„Turėkite tikėjimą Dievu!
23 Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų
šitam kalnui: „Pasikelk ir meskis į
jūrą“, ir savo širdyje neabejotų, bet
tikėtų, kad įvyks tai, ką sako, – bus
jam, kad ir ką sakytų.
24 Todėl sakau jums: ko tik melsda-
miesi prašote, tikėkite, kad gaunate,
ir bus jums.
25 Kai stovite melsdamiesi, atleiski-
te, jei turite ką nors prieš kitus, kad
ir jūsų Tėvas, kuris danguje, atleistų
jums jūsų nusižengimus.
26 Bet jeigu jūs neatleisite, nė jūsų
Tėvas, kuris danguje, neatleis jūsų
nusižengimų.“
27 Jie vėl sugrįžo į Jeruzalę. Jam vaikš-
čiojant po šventyklą, prie Jo priėjo
aukštųjų kunigų, Rašto žinovų bei
vyresniųjų.
28 Jie klausė Jo: „Kokią teisę turi
taip daryti? Kas Tau davė valdžią
tai daryti?“
29 Jėzus jiems atsakė: „Aš irgi paklau-
siu jūsų vieno dalyko, o jūs atsakykite
man, tada ir Aš jums pasakysiu,
kokia valdžia tai darau.
30 Jono krikštas buvo iš dangaus ar
iš žmonių? Atsakykite man!“
31 Jie svarstė tarpusavyje: „Jei pa-
sakysime – iš dangaus, Jis mums
sakys: „Tai kodėl juo netikėjote?“
32 O jei pasakysime – iš žmonių?“ Jie
bijojo minios, nes visi buvo įsitikinę,
kad Jonas tikrai buvo pranašas.
33 Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes neži-
nome.“ Tada Jėzus tarė: „Tai ir Aš
jums nesakysiu, kokia valdžia tai
darau.“

12 Jėzus pradėjo kalbėti jiems
palyginimais: „Vienas žmo-
gus pasodino vynuogyną, aptvėrė
jį tvora, įrengė spaustuvą, pastatė
bokštą, išnuomojo žemdirbiams ir
iškeliavo į tolimą šalį.
2 Atėjus metui, jis nusiuntė pas žem-
dirbius tarną atsiimti iš jų savo vaisių.
3 Tie pačiupo jį, sumušė ir paleido
tuščiomis.
4 Tada jis vėl nusiuntė pas juos kitą
tarną, o tie, apmėtę akmenimis, su-
žeidė jį į galvą ir išniekinę paleido.
5 Jis pasiuntė dar vieną, bet tą jie nu-
žudė; ir dar daugelį kitų tarnų, kurių
vienus jie primušė, kitus nužudė.
6 Dar vieną turėjo – mylimąjį sūnų.
Jį nusiuntė pas juos paskutinį, sa-
kydamas: „Jie gerbs mano sūnų.“
7 Bet žemdirbiai tarėsi: „Tai pavel-
dėtojas. Eikime, užmuškime jį, ir jo
palikimas bus mūsų.“
8 Nutvėrę nužudė jį ir išmetė laukan
iš vynuogyno.
9 Ką tada darys vynuogyno šeimi-
ninkas? Jis ateis, nužudys žemdir-
bius ir atiduos vynuogyną kitiems.
10 Ar neskaitėte, kas parašyta Raš-
tuose: „Akmuo, kurį statytojai atme-
tė, tapo kertiniu akmeniu.
11 Tai Viešpaties padaryta ir nuos-
tabu mūsų akyse“?“
12 Anie norėjo Jį suimti, tačiau bijojo
minios. Mat suprato, kad palygi-
nimas buvo jiems taikomas. Tad,
palikę Jį, pasitraukė.
13 Tada jie siunčia pas Jėzų fari-
ziejų ir erodininkų, kad sugautų Jį
kalboje.
14 Šitie atėję sako Jam: „Mokytojau,
žinome, jog Tu esi tiesakalbis ir nie-
kam nepataikauji. Tu neatsižvelgi į

12 SKYRIUS
1 Mt 20,9-19
5 2 Krn 36,16
8 Apd 2,23
10 Ps 118,22.23
12 Jn 7,25.30.44
13 Lk 20,20-26
14 Apd 18,26
15 Lk 12,1
18 Lk 20,27-38; Apd 23,8
19 Įst 25,5
25 1 Kor 15,42.49.52
26 Iš 3,6.15; Apr 20,12.13

asmenis ir mokai Dievo kelio, kaip
reikalauja tiesa. Ar reikia mokėti
ciesoriui mokesčius, ar ne?
15 Mokėti ar nemokėti?“ Suprasda-
mas jų veidmainystę, Jis tarė: „Kam
spendžiate man pinkles? Atneškite
man pažiūrėti denarą.“
16 Jie padavė. Jis jų klausia: „Kieno
čia atvaizdas ir įrašas?“ Jie atsakė:
„Ciesoriaus.“
17 Tuomet Jėzus jiems tarė: „Kas
ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o
kas Dievo – Dievui.“ Ir jie labai Juo
stebėjosi.
18 Pas Jėzų ateina sadukiejų, kurie nei-
gia mirusiųjų prisikėlimą, ir klausia:
19 „Mokytojau, Mozė mums parašė:
„Jei kieno brolis mirtų ir paliktų
žmoną, o nepaliktų vaikų, tuomet jo
brolis tegul veda našlę ir pažadina
savo broliui palikuonių.“
20 Ir štai buvo septyni broliai. Pirma-
sis vedė žmoną ir mirdamas nepaliko
vaikų.
21 Vedė ją antrasis, bet ir šis mirė be-
vaikis. Taip atsitiko ir su trečiuoju,
22 ir visi septyni nepaliko vaikų.
Paskiausiai numirė ir ta moteris.
23 Taigi per prisikėlimą, kai jie prisi-
kels, kurio iš jų žmona ji bus? Juk ji
buvo visų septynių žmona.“
24 Jėzus jiems atsakė: „Argi ne todėl
klystate, kad nepažįstate nei Raštų,
nei Dievo jėgos?
25 Kai prisikels iš numirusiųjų, jie nei
ves, nei tekės, bet bus kaip angelai
danguje.
26 O kad mirusieji keliasi, – ar ne-
skaitėte Mozės knygoje, kaip Mozei
Dievas pasakė iš krūmo: „Aš esu
Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir
Jokūbo Dievas!“?

27 Jis nėra mirusiųjų Dievas, bet gy-
vųjų Dievas. Taigi jūs labai klystate."
28 Vienas iš Rašto žinovų, girdėjęs
juos besiginčijant ir pamatęs, kaip
puikiai Jėzus jiems atsakinėjo, pri-
ėjo ir paklausė Jo: „Koks yra visų
pirmasis įsakymas?"
29 Jėzus jam atsakė: „Pirmasis yra šis:
„Klausyk, Izraeli, – Viešpats, mūsų
Dievas, yra vienintelis Viešpats;
30 tad mylėk Viešpatį, savo Dievą,
visa savo širdimi, visa savo siela,
visu savo protu ir visomis savo jėgo-
mis", – tai pirmasis įsakymas.
31 Antrasis panašus į jį: „Mylėk savo
artimą kaip save patį." Nėra įsaky-
mo, didesnio už šiuodu."
32 Tada Rašto žinovas Jam atsakė:
„Gerai, Mokytojau, Tu tiesą pasa-
kei: yra vienas Dievas ir nėra kito,
tik Jis;
33 o mylėti Jį visa širdimi, visu protu
ir visomis jėgomis bei mylėti savo
artimą kaip save patį yra daugiau
negu visos deginamosios atnašos
ir aukos."
34 Matydamas, kaip išmintingai jis
atsakė, Jėzus jam tarė: „Tu netoli
nuo Dievo karalystės!" Ir niekas
daugiau nebedrįso Jo klausti.
35 Mokydamas šventykloje, Jėzus
kalbėjo: „Kaip Rašto žinovai gali sa-
kyti, jog Kristus yra Dovydo Sūnus?
36 Juk pats Dovydas Šventąja Dvasia
pasakė: „Viešpats tarė mano Vieš-
pačiui: sėskis mano dešinėje, kol
patiesiu Tavo priešus tarsi pakojį po
Tavo kojomis."
37 Pats Dovydas vadina jį Viešpa-
čiu, tai kaip Jis gali būti jo Sūnus?"
Didelė minia džiugiai Jo klausėsi.
38 Mokydamas Jis kalbėjo: „Saugo-
kitės Rašto žinovų, kurie mėgsta
vaikščioti su ilgais drabužiais ir būti
sveikinami aikštėse,
39 užimti pirmuosius krėslus sinago-
gose ir garbingas vietas pokyliuose.
40 Jie suryja našlių namus ir dedasi
kalbą ilgas maldas. Jie gaus didesnį
pasmerkimą."
41 Atsisėdęs ties aukų skrynia, Jėzus
stebėjo, kaip žmonės metė į ją pi-
nigus. Daugelis turtingųjų aukojo
gausiai.
42 Atėjo viena beturtė našlė ir įmetė
du pinigėlius, tai yra skatiką.
43 Pasišaukęs savo mokinius, Jėzus
tarė jiems: „Iš tiesų sakau jums: ši
beturtė našlė įmetė daugiausia iš
visų, kurie dėjo į aukų skrynią.
44 Visi aukojo iš savo pertekliaus, o
ji iš savo nepritekliaus įmetė visa,
ką turėjo, visą savo pragyvenimą."

13 Jam išeinant iš šventyklos,
vienas mokinys Jam sako:
„Mokytojau, pažvelk, kokie akme-
nys ir kokie pastatai!"
2 Jėzus jam atsakė: „Matai šituos di-
džiulius pastatus? Čia neliks akmens
ant akmens, viskas bus išgriauta."
3 Kai Jis sėdėjo Alyvų kalne, prie-
šais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas
ir Andriejus atskirai nuo kitų klausė
Jo:
4 „Pasakyk mums, kada tai įvyks ir
koks bus ženklas, kai visa tai pradės
pildytis?"
5 Jėzus, jiems atsakydamas, pradėjo
kalbėti: „Žiūrėkite, kad niekas jūsų
nesuklaidintų.
6 Daug kas ateis mano vardu ir sa-
kys: „Tai Aš", ir daugelį suklaidins.
7 Išgirdę apie karus ir karų gandus,

28 Mt 22,34-40
29 Įst 6,4.5
30 Įst 10,12; Įst 30,6
31 Kun 19, 18; Rom 13,9
32 Įst 4,39
33 Oz 6,6
34 Mt 22,46
35 Lk 20,41-44
36 2 Sam 23, 2; Ps 110,1
37 Apd 2,29-31
38 Mt 23,1-7; Mk 4,2
39 Lk 14,7
40 Mt 23,14
41 2 Kar 12, 9; Lk 21,1-4
43 2 Kor 8, 12

13 SKYRIUS
1 Lk 21,5-36
2 Lk 19,44
3 Mt 16,18; Mk 1,19; Jn 1,40
4 Mt 24,3
5 Ef 5,6

neišsigąskite. Tai turi įvykti, bet dar
ne galas.
8 Tauta sukils prieš tautą ir karalystė
prieš karalystę. Įvairiose vietose bus
žemės drebėjimų, bus badmečių ir
neramumų. Tai gimdymo skausmų
pradžia.
9 Jūs saugokitės, nes būsite atiduoda-
mi teismams, plakami sinagogose, ir
jūs turėsite dėl manęs stoti prieš val-
dytojus bei karalius ir jiems liudyti.
10 Ir visoms tautoms pirmiau turės
būti paskelbta Evangelija.
11 Kai suėmę jus ves, nesirūpinkite ir
negalvokite iš anksto, ką kalbėsite.
Kalbėkite tai, kas tą valandą bus
jums duota, nes kalbėsite ne jūs, o
Šventoji Dvasia.
12 Brolis išduos nužudyti brolį, o tė-
vas – savo vaiką. Vaikai pakels ranką
prieš savo gimdytojus ir juos žudys.
13 Jūs būsite visų nekenčiami dėl
mano vardo. Bet kas ištvers iki galo,
tas bus išgelbėtas.“
14 „Kai pamatysite per pranašą Da-
nielių paskelbtą naikinimo bjauras-
tį, stovinčią ten, kur jos neturi būti
(kas skaito – teišmano), tada, kas
bus Judėjoje, tebėga į kalnus;
15 kas bus ant stogo, tenelipa žemyn
į namus ir tegul neina ko nors pasi-
imti iš savo namų;
16 o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti
apsiausto.
17 Vargas nėščioms ir žindančioms
tomis dienomis!
18 Melskitės, kad jums netektų bėgti
žiemą!
19 Tomis dienomis bus toks suspau-
dimas, kokio nėra buvę nuo pra-
džios pasaulio, kurį Dievas sutvėrė,
iki šiol, ir daugiau nebebus.

8 Ag 2,22; Mt 24,8
9 Mt 10,17. 18; Mt 24,9
10 Mt 24,14
11 Lk 12,11; Lk 21,12-17; Apd 2,4; Apd 4,8
12 Mch 7,6
13 Mt 10,22; Mt 24,13; Lk 21,17
14 Dan 9,27; Dan 11,31; Dan 12,11; Mt 24,15; Lk 21,21
17 Lk 21,23
19 Dan 9,26; Dan 12,1
21 Lk 17,23; Lk 21,8
22 Apr 13, 13.14
23 2 Pt 3,17
24 Sof 1,15
25 Iz 13,10; Iz 34,4
26 Dan 7,13. 14
28 Lk 21,29
31 Iz 40,8
32 Mt 25,13; Apd 1,7
33 1 Tes 5,6
34 Mt 16,19; Mt 24,45; Mt 25,14

20 Ir, jeigu Viešpats nebūtų sutrum-
pinęs tų dienų, neišsigelbėtų nė
vienas kūnas. Tačiau dėl išrinktųjų,
kuriuos išsirinko, Jis sutrumpino
tas dienas.
21 Jei tada kas nors jums sakys: „Štai
čia Kristus“, arba: „Jis tenai!“, – ne-
tikėkite,
22 nes atsiras netikrų kristų ir netikrų
pranašų. Jie darys ženklų ir stebuklų,
kad suklaidintų, jei įmanoma, net
išrinktuosius.
23 Todėl būkite atidūs; štai Aš jums
iš anksto visa tai pasakiau.“
24 „Tomis dienomis, po ano suspaudi-
mo, saulė užtems, mėnulis nebeduos
šviesos,
25 dangaus žvaigždės kris ir dangaus
jėgos bus sudrebintos.
26 Tada jie pamatys Žmogaus Sūnų,
ateinantį debesyse su didžia jėga ir
šlove.
27 Jis pasiųs savo angelus, ir tie surinks
Jo išrinktuosius iš keturių žemės pu-
sių, nuo žemės pakraščių iki dangaus
tolybių.
28 Pasimokykite iš palyginimo su
figmedžiu: kai jo šaka suminkštėja
ir sprogsta lapai, žinote, jog artėja
vasara.
29 Taip ir jūs, išvydę visa tai dedantis,
žinokite, jog Jis jau arti, prie durų.
30 Iš tiesų sakau jums: ši karta ne-
praeis, iki visa tai įvyks.
31 Dangus ir žemė praeis, o mano
žodžiai nepraeis.
32 Tačiau tos dienos ir valandos nie-
kas nežino – nei angelai danguje, nei
Sūnus, tik Tėvas.“
33 „Žiūrėkite, budėkite ir melskitės,
nes nežinote, kada ateis laikas!
34 Bus kaip su žmogumi, kuris iške-

liavo toli, paliko namus, suteikė tar-
nams valdžią, kiekvienam paskyrė
darbą, o durininkui įsakė budėti.
35 Taigi budėkite, nes nežinote, kada
grįš namų šeimininkas: ar vakare,
ar vidurnaktyje, ar gaidžiui giedant,
ar rytmety,
36 kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų
jūsų miegančių.
37 Ką sakau jums, sakau ir visiems:
budėkite!“

14 Iki Paschos ir Neraugintos
duonos šventės buvo likusios
dvi dienos. Aukštieji kunigai ir
Rašto žinovai ieškojo būdo klasta
suimti Jėzų ir nužudyti.
2 Bet jie sakė: „Tik ne per šventes,
kad tarp žmonių nekiltų sąmyšio.“
3 Jėzui esant Betanijoje, Simono
Raupsuotojo namuose, ir sėdint prie
stalo, atėjo moteris su alebastriniu
labai brangaus gryno nardo tepalo
indu. Sudaužiusi indą, ji išpylė te-
palą Jam ant galvos.
4 Kai kurie ten esantys pasipiktino
ir kalbėjo vienas kitam: „Kam toks
tepalo eikvojimas?
5 Juk jį buvo galima parduoti dau-
giau negu už tris šimtus denarų ir
pinigus išdalyti vargšams!“ Ir jie
murmėjo prieš tą moterį.
6 Bet Jėzus atsiliepė: „Palikite ją
ramybėje! Kam ją skaudinate? Ji
man padarė gerą darbą.
7 Vargšų jūs visuomet turite šalia
savęs ir, kada tik panorėję, galėsite
jiems gera daryti, o mane ne visuo-
met turėsite.
8 Ji padarė, ką galėjo. Ji iš anksto
patepė mano kūną laidotuvėms.
9 Iš tiesų sakau jums: visame pasau-
lyje, kur tik bus skelbiama ši Evange-
lija, jos atminimui bus pasakojama ir
tai, ką ji padarė.“
10 Judas Iskarijotas, vienas iš dvyli-
kos, nuėjo pas aukštuosius kunigus
išduoti Jėzų.
11 Tai išgirdę, šie apsidžiaugė ir pa-
žadėjo jam pinigų. Jis ėmė ieškoti
progos Jėzų išduoti.
12 Pirmąją Neraugintos duonos
dieną, kada pjaunamas Paschos avi-
nėlis, mokiniai klausė Jėzaus: „Kur
nori, kad Tau paruoštume valgyti
Paschą?“
13 Jis pasiunčia du mokinius, tarda-
mas: „Eikite į miestą. Ten jus sutiks
žmogus, nešinas vandens ąsočiu.
Sekite paskui jį
14 ir, kur jis užeis, sakykite namų
šeimininkui: „Mokytojas liepė pa-
klausti: „Kur yra svečių kambarys,
kuriame su savo mokiniais galėčiau
valgyti Paschą?“
15 Jis parodys jums didelį apstatytą
aukštutinį kambarį. Ten ir paruoš-
kite mums.“
16 Mokiniai išėjo ir nuvyko į miestą.
Jie rado visa, kaip Jis sakė, ir paruo-
šė Paschą.
17 Vakare Jis atėjo su dvylika.
18 Jiems sėdint už stalo ir valgant, Jė-
zus tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas
iš jūsų, valgančių su manimi, išduos
mane.“
19 Jie labai nuliūdo ir vienas paskui
kitą ėmė Jo klausinėti: „Nejaugi aš?“,
„Nejaugi aš?“
20 O Jis jiems tarė: „Vienas iš dvyli-
kos, kuris dažo su manimi dubenyje.
21 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip
apie Jį parašyta, bet vargas tam
žmogui, per kurį Žmogaus Sūnus

35 Mt 24,42.44

14 SKYRIUS

1 Iš 12,1-27; Lk 22,1.2

3 Lk 7,37

5 Mt 18,28; Jn 6,61

7 Įst 15,11; Jn 7,33; Jn 8,21; Jn 14,2.12; Jn 16,10.17.28

9 Lk 24,47

10 Mt 10,2-4

12 Mt 26,17-19

17 Mt 26,20-24; Lk 22,14.21-23

18 Ps 41,9; Mt 26,46; Mk 14,42; Jn 6,70.71; Jn 13,18

21 Mt 26,24; Lk 22,22; Apd 1,16-20

išduodamas. Geriau būtų buvę tam
žmogui negimti."
22 Jiems bevalgant, Jėzus paėmė
duoną, palaimino, laužė ir davė
mokiniams, sakydamas: „Imkite ir
valgykite – tai yra mano kūnas!"
23 Po to paėmė taurę, padėkojo, davė
jiems, ir visi gėrė iš jos.
24 Jis jiems tarė: „Tai yra mano krau-
jas, Naujosios Sandoros kraujas,
kuris išliejamas už daugelį.
25 Iš tiesų sakau jums: Aš daugiau
nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki
tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo
karalystėje."
26 Pagiedoję himną, jie išėjo į Alyvų
kalną.
27 Jėzus jiems tarė: „Šią naktį jūs
visi manimi pasipiktinsite, nes pa-
rašyta: „Ištiksiu piemenį, ir avys
išsisklaidys."
28 Bet prisikėlęs Aš pirma jūsų nu-
eisiu į Galilėją."
29 Petras atsiliepė: „Jei ir visi pasi-
piktintų, tai tik ne aš!"
30 Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau
tau: dar šiandien, jau šią naktį, gai-
džiui nė dukart nepragydus, tu tris
kartus manęs išsiginsi."
31 Bet Petras dar atkakliau tvirtino:
„Jei man reikėtų net mirti su Tavi-
mi, aš vis tiek Tavęs neišsiginsiu."
Tą patį kalbėjo ir visi kiti.
32 Jie atėjo į vietą, vadinamą Getse-
mane. Jėzus sako savo mokiniams:
„Pasėdėkite čia, kol Aš melsiuosi."
33 Pasiėmęs su savimi Petrą, Jokūbą
ir Joną, Jis pradėjo nuogąstauti ir
sielvartauti.
34 Jis jiems sakė: „Mano siela mirtinai
nuliūdusi. Pasilikite čia ir budėkite!"
35 Paėjęs truputį toliau, sukniubo ant
žemės ir meldėsi, kad, jei įmanoma,
Jį aplenktų toji valanda.
36 Jis sakė: „Aba, Tėve, Tau viskas
įmanoma. Patrauk nuo manęs šitą
taurę! Tačiau – ne kaip Aš noriu,
bet kaip Tu."
37 Po to grįžta, randa juos miegan-
čius ir taria Petrui: „Simonai, tu
miegi? Nepajėgei nė vienos valan-
dos pabudėti?
38 Budėkite ir melskitės, kad nepa-
tektumėte į pagundymą, nes dvasia
ryžtinga, bet kūnas silpnas."
39 Jis vėl nuėjo ir meldėsi tais pačiais
žodžiais.
40 Sugrįžęs Jis vėl rado juos miegan-
čius – jų akys buvo apsunkusios, ir
jie nežinojo, ką atsakyti.
41 Jis atėjo trečią kartą ir tarė jiems:
„Vis dar tebemiegate ir ilsitės?
Gana! Atėjo valanda: štai Žmogaus
Sūnus išduodamas į nusidėjėlių
rankas.
42 Kelkitės, eime! Štai mano išda-
vėjas čia pat."
43 Ir tuojau, dar Jam tebekalbant,
pasirodė vienas iš dvylikos – Judas,
o kartu su juo didelė minia, ginkluo-
ta kalavijais ir vėzdais, pasiųsta
aukštųjų kunigų, Rašto žinovų ir
vyresniųjų.
44 Išdavėjas buvo jiems nurodęs
ženklą: „Kurį pabučiuosiu, tai Tas.
Suimkite Jį ir veskite saugodami!"
45 Atėjęs jis tuojau prisiartino prie
Jėzaus ir tarė: „Rabi!", ir pabučiavo
Jį.
46 O kiti rankomis čiupo Jėzų ir suėmė.
47 Vienas iš ten stovinčiųjų, išsi-
traukęs kalaviją, smogė vyriausiojo
kunigo tarnui ir nukirto jam ausį.
48 O Jėzus jiems tarė: „Kaip prieš

22 Mt 26,26-29; Lk 22,17-20; 1 Kor 11,23-25; 1 Pt 2,24
26 Mt 26,30
27 Iz 53,5.10; Zch 13,7; Mt 26,31-35; Mk 14,50; Jn 16,32
28 Mt 28,16; Mk 16,7; Jn 21,1
29 Mt 26,33.34; Lk 22,33.34; Jn 13,37.38
32 Mt 26,36-46; Lk 22,40-46; Jn 18,1
33 Mk 9,2; Mk 13,3
34 Iz 53,3.4; Mt 26,38; Jn 12,27
36 Iz 50,5; Jn 5,30; Jn 6,38; Rom 8,15; Gal 4,6; Hbr 5,7
38 Lk 21,36; Rom 1,18.21-24; Gal 5,17
41 Jn 13,1; Jn 17,1
42 Mt 26,46; Mk 14,18; Lk 9,44; Jn 13,21; Jn 18,1.2
43 Ps 3,1; Mt 26,47-56; Lk 22,47-53; Jn 18,3-11
44 Pat 27,6
48 Mt 26,55; Lk 22,52

plėšiką išėjote su kalavijais ir vėz-
dais suimti manęs.
49 Aš kasdien buvau su jumis šven-
tykloje ir mokiau, ir jūs manęs nesu-
ėmėte. Tačiau turi išsipildyti Raštai."
50 Tada visi paliko Jį ir pabėgo.
51 Vienas jaunuolis sekė Jį iš paskos,
susisupęs vien į drobulę. Jie čiupo jį,
52 bet šis išsinėrė iš drobulės ir nuo-
gas pabėgo.
53 Jėzų nuvedė pas vyriausiąjį kuni-
gą, kur buvo susirinkę visi aukštieji
kunigai, vyresnieji ir Rašto žinovai.
54 Petras iš tolo sekė Jį iki vyriau-
siojo kunigo rūmų kiemo. Ten jis
atsisėdo su tarnais ir šildėsi prie
ugnies.
55 Aukštieji kunigai ir visas sinedrio-
nas ieškojo prieš Jėzų liudijimo, kad
galėtų nuteisti Jį mirti, bet nerado.
56 Nors daugelis melagingai liudijo
prieš Jį, tačiau jų liudijimai nesu-
tapo.
57 Kai kurie atsistoję melagingai
kaltino Jį, teigdami:
58 „Mes girdėjome Jį sakant: „Aš
sugriausiu šitą rankomis pastatytą
šventyklą ir per tris dienas pastaty-
siu kitą, ne rankų darbo."
59 Bet ir šie kaltinimai nesutapo.
60 Tada vyriausiasis kunigas, atsi-
stojęs viduryje, paklausė Jėzaus:
„Tu nieko neatsakai į šituos kalti-
nimus?"
61 Tačiau Jis tylėjo ir nieko neatsakė.
Tada vyriausiasis kunigas vėl Jo
paklausė: „Ar Tu esi Kristus, Palai-
mintojo Sūnus?!"
62 Ir Jėzus atsakė: „Aš Esu. Ir jūs
išvysite Žmogaus Sūnų, sėdintį Ga-
lybės dešinėje ir ateinantį dangaus
debesyse."
63 Tada vyriausiasis kunigas persi-
plėšė drabužius ir sušuko: „Kam dar
mums liudytojai?
64 Jūs girdėjote piktžodžiavimą!
Kaip jums atrodo?" Ir jie visi nu-
sprendė Jį esant vertą mirties.
65 Kai kurie pradėjo į Jį spjaudyti,
dangstė Jam veidą, mušė kumščiais
ir sakė: „Pranašauk!" O tarnai dau-
žė Jį per veidą.
66 Petrui esant žemai, kieme, atėjo
viena vyriausiojo kunigo tarnaitė
67 ir, pamačiusi besišildantį Petrą,
įsižiūrėjo į jį ir tarė: „Ir tu buvai su
šituo Nazariečiu Jėzumi."
68 Bet Petras išsigynė, sakydamas:
„Nei žinau, nei suprantu, ką sakai." Jis
išėjo į prieškiemį, ir pragydo gaidys.
69 Pamačiusi jį, tarnaitė vėl pradėjo
sakyti aplink stovėjusiems: „Šitas
yra iš jų!"
70 Jis vėl išsigynė. Kiek vėliau šalia
stovintieji sakė Petrui: „Tu tikrai
vienas iš jų, juk tu irgi galilėjietis,
ir tarmė tavo tokia."
71 Tada jis pradėjo keiktis ir prisie-
kinėti: „Aš nepažįstu to žmogaus,
apie kurį jūs kalbate!"
72 Ir gaidys pragydo antrą kartą.
Petras atsiminė, ką jam sakė Jėzus:
„Gaidžiui nė dukart nepragydus,
tu tris kartus manęs išsiginsi." Tai
prisiminęs, jis pravirko.

15 Ir tuojau iš ryto aukštieji kuni-
gai pasitarė su vyresniaisiais
ir Rašto žinovais bei visu sinedrionu
ir, surišę Jėzų, nuvedė, ir perdavė
Pilotui.
2 Pilotas paklausė Jo: „Ar Tu esi žydų
karalius?" Jis atsakė: „Tu pasakei."
3 Aukštieji kunigai Jį daug kuo kaltino.

49 Iz 53,7; Mt 21,23
50 Ps 88,8
53 Mt 26,57-68; Mk 15,1; Jn 7,32; Jn 18,3; Jn 19,6
54 Jn 18,15
55 Mt 26,59
56 Iš 20,16
58 Jn 2,19
60 Mt 26,62
61 Iz 53,7; Lk 22,67-71
62 Lk 22,69
64 Jn 10,33.36; Jn 19,7
65 Iz 50,6; Iz 52,14
66 Jn 18,16-18.25-27
67 Jn 1,45
69 Mt 26,71
70 Lk 22,59; Apd 2,7
72 Mt 26,75

15 SKYRIUS
1 Ps 2,2; Apd 3,13
2 Mt 27,11-14
3 Jn 19,9

4 Pilotas vėl klausė Jo: „Tu nieko
neatsakai? Žiūrėk, kiek daug kalti-
nimų jie Tau pateikia."
5 Tačiau Jėzus nieko nebeatsakinėjo,
ir Pilotas labai stebėjosi.
6 Per šventes jis paleisdavo vieną
kalinį, kurio žmonės prašydavo.
7 Tada buvo vienas kalinys vardu
Barabas, suimtas kartu su maišti-
ninkais, kurie maišto metu nužudė
žmogų.
8 Susirinkusi minia, garsiai šauk-
dama, pradėjo prašyti to, ką Pilotas
visuomet darydavo.
9 Pilotas paklausė: „Ar norite, kad
jums paleisčiau žydų karalių?"
10 Nes jis žinojo, kad aukštieji kuni-
gai Jį įskundė iš pavydo.
11 Tačiau aukštieji kunigai sukurstė
minią reikalauti, kad verčiau paleis-
tų Barabą.
12 Tada Pilotas vėl kreipėsi į juos: „O
kaip jūs norite, kad aš pasielgčiau su
Tuo, kurį vadinate žydų karaliumi?"
13 Tie šaukė: „Nukryžiuok Jį!"
14 Pilotas jų klausė: „Ką bloga Jis pa-
darė?" Tada jie pradėjo dar garsiau
rėkti: „Nukryžiuok Jį!"
15 Norėdamas įtikti miniai, Pilotas
paleido Barabą, o Jėzų nuplakdino
ir atidavė nukryžiuoti.
16 Kareiviai nusivedė Jį į rūmų kie-
mą, tai yra pretorijų, ir ten sušaukė
visą kuopą.
17 Jie apvilko Jį purpuriniu apsiaus-
tu, nupynę uždėjo Jam erškėčių
vainiką
18 ir pradėjo Jį sveikinti: „Sveikas,
žydų karaliau!"
19 Jie daužė Jam per galvą nendri-
ne lazda, spjaudė ir priklaupdami
garbino Jį.

4 Mt 27,13
5 Iz 53,7
6 Mt 27,15-26
11 Apd 3,14
12 Mch 5,2
14 1 Pt 2,21-23
15 Iz 53,8; Mt 27,26
16 Mt 27,27-31
19 Iz 50,6; Iz 52,14; Iz 53,5
20 Lk 22,63; Lk 23,11
21 Mt 27,32
22 Jn 19,17-24
23 Mt 27,34
24 Ps 22,18
25 Jn 19,14
26 Mt 27,37
27 Lk 22,37
28 Iz 53,12
29 Ps 22,6.7; Ps 69,7; Ps 109,25; Jn 2,19-21
31 Lk 18,32
32 Mt 27,44
33 Lk 23,44-49
34 Ps 22,1

20 Pasityčioję nuvilko Jam purpurinį
apsiaustą, apvilko Jo paties drabu-
žiais ir išvedė nukryžiuoti.
21 Jie privertė vieną grįžtantį iš
laukų praeivį – Simoną Kirėnietį,
Aleksandro ir Rufo tėvą, – nešti Jo
kryžių.
22 Ir jie nuvedė Jį į Golgotos vietą; iš-
vertus tai reiškia: „Kaukolės vieta."
23 Ten davė Jam mira atmiešto vyno,
bet Jis negėrė.
24 Nukryžiavę Jį, jie pasidalijo Jo
drabužius, mesdami burtą, kas ku-
riam turi tekti.
25 Buvo trečia valanda, kai Jį nu-
kryžiavo.
26 Taip pat buvo užrašytas Jo kalti-
nimas: „Žydų karalius."
27 Kartu su Juo nukryžiavo du plė-
šikus: vieną dešinėje, kitą kairėje.
28 Taip išsipildė Rašto žodžiai: „Jis
buvo priskaitytas prie piktadarių."
29 Einantys pro šalį plūdo Jėzų,
kraipydami galvas ir sakydami: „Še
Tau, kuris sugriauni šventyklą ir per
tris dienas ją atstatai.
30 Išgelbėk save, nuženk nuo kry-
žiaus!"
31 Panašiai tyčiojosi ir aukštieji ku-
nigai su Rašto žinovais, kalbėdami
tarp savęs: „Kitus gelbėdavo, o
savęs negali išgelbėti.
32 Tegul Kristus, Izraelio karalius,
dabar nužengia nuo kryžiaus, kad
pamatytume ir įtikėtume." Kartu
nukryžiuotieji irgi užgauliojo Jį.
33 Šeštai valandai atėjus, visą kraštą
apgaubė tamsa iki devintos valan-
dos.
34 Devintą valandą Jėzus garsiu
balsu sušuko: „Elojì, Elojì, lemà
sabachtãni?" Tai reiškia: „Mano

Dieve, mano Dieve, kodėl mane
palikai?!“
35 Kai kurie ten stovintys išgirdę
sakė: „Žiūrėk, Jis šaukiasi Elijo.“
36 Tada vienas nubėgęs primirkė
kempinę rūgštaus vyno, užmovė ją
ant nendrės ir davė Jam gerti, saky-
damas: „Palaukite, pažiūrėsime, ar
ateis Elijas Jo nuimti.“
37 Bet Jėzus, garsiai sušukęs, atidavė
dvasią.
38 Ir šventyklos uždanga perplyšo
pusiau nuo viršaus iki apačios.
39 Šimtininkas, stovėjęs priešais ir
matęs, kaip Jis šaukdamas mirė,
tarė: „Tikrai šitas žmogus buvo
Dievo Sūnus!“
40 Ten taip pat buvo moterų, kurios
žiūrėjo iš toli; tarp jų ir Marija Mag-
dalietė, Marija – Jokūbo Jaunesnio-
jo bei Jozės motina – ir Salomė.
41 Kai Jėzus dar buvo Galilėjoje, jos
Jį lydėjo ir Jam tarnavo. Ten buvo
ir daug kitų moterų, kartu su Juo
atvykusių į Jeruzalę.
42 Vakarui atėjus, kadangi buvo
Pasiruošimas – šabo išvakarės, –
43 atvyko Juozapas iš Arimatėjos,
garbingas teismo tarybos narys,
kuris irgi laukė Dievo karalystės. Jis
drąsiai nuėjo pas Pilotą ir paprašė
Jėzaus kūno.
44 Pilotas nustebo, argi jau būtų
miręs? Jis pasišaukė šimtininką ir
paklausė, ar Jėzus jau miręs.
45 Sužinojęs tai iš šimtininko, jis
atidavė Juozapui kūną.
46 Šis nupirko drobulę, nuėmė Jėzų
nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę,
paguldė Jį kape, kuris buvo iškaltas
uoloje, ir užritino angą akmeniu.
47 Marija Magdalietė ir Marija,

36 Ps 69,21; Jn 19,29
37 Mt 27,50
38 Iš 26,31-33
39 Lk 23,47
40 Ps 38,11; Mt 27,55
41 Lk 8,2.3
42 Jn 19,38-42
43 Lk 2,25.38; Lk 23,51
46 Mt 27,59.60

16 SKYRIUS
1 Lk 23,56; Jn 20,1-8
2 Lk 24,1
5 Jn 20,11.12
6 Mt 28,6
7 Mt 26,32; Mt 28,16.17
8 Mt 28,8
9 Lk 8,2
10 Lk 24,10
11 Lk 24,11.41
12 Lk 24,13-35
14 1 Kor 15,5

Jozės motina, matė, kur Jis buvo
palaidotas.

16 Šabui praėjus, Marija Magda-
lietė, Marija, Jokūbo motina,
ir Salomė nupirko kvepalų, kad
nuėjusios galėtų Jėzų patepti.
2 Labai anksti, pirmąją savaitės die-
ną, saulei tekant, jos ėjo prie kapo.
3 Ir kalbėjosi tarp savęs: „Kas mums
nuritins akmenį nuo kapo angos?“
4 Bet pažvelgusios pamatė, kad
akmuo nuristas. O jis buvo labai
didelis.
5 Įėjusios į kapo rūsį, išvydo deši-
nėje sėdintį jaunuolį ilgais baltais
drabužiais ir nustėro.
6 Jis joms tarė: „Neišsigąskite! Jūs
ieškote nukryžiuotojo Jėzaus Naza-
riečio. Jis prisikėlė, Jo čia nebėra.
Štai vieta, kur Jį buvo paguldę.
7 Eikite, pasakykite Jo mokiniams ir
Petrui: Jis eina pirma jūsų į Galilėją.
Ten Jį pamatysite, kaip Jis yra jums
sakęs.“
8 Jos skubiai išėjo ir nubėgo nuo
kapo, nes jas apėmė drebulys ir
nuostaba. Persigandusios jos niekam
nieko nesakė.
9 Prisikėlęs anksti rytą, pirmąją
savaitės dieną, Jėzus pirmiausia pa-
sirodė Marijai Magdalietei, iš kurios
buvo išvaręs septynis demonus.
10 Ji nuėjusi pranešė Jo bičiuliams,
kurie sielvartavo ir raudojo.
11 Tie, išgirdę, kad Jis gyvas ir kad
ji pati Jį mačiusi, netikėjo.
12 Po to Jis pasirodė dviem iš jų ke-
lyje į kaimą, tačiau kitokiu pavidalu.
13 Ir šitie sugrįžę pranešė visiems
kitiems, bet ir jais anie netikėjo.
14 Galiausiai Jėzus pasirodė visiems

vienuolikai, kai jie sėdėjo už stalo.
Jis barė juos už jų netikėjimą ir
širdies kietumą, kad netikėjo tais,
kurie buvo matę Jį prisikėlusį.
15 Jis tarė jiems: „Eikite į visą pa-
saulį ir skelbkite Evangeliją visai
kūrinijai.
16 Kas įtikės ir krikštysis, bus išgelbė-
tas, o kas netikės, bus pasmerktas.
17 Ir kurie tikės, tuos lydės šie ženk-
lai: mano vardu jie išvarinės demo-

15 Mt 28,19; Kol 1,23
16 Jn 3,18.36; Jn 12,48
17 Lk 10,17; Apd 2,4; Apd 5,12
18 Apd 28,3-6; Jok 5,14
19 Ps 110,1; Lk 9,51; Lk 24,51; Apd 1,2.3
20 Hbr 2,4

nus, kalbės naujomis kalbomis,
18 ims plikomis rankomis gyvates ir,
jei išgertų mirtinų nuodų, jiems ne-
pakenks. Jie dės rankas ant ligonių,
ir tie pasveiks.“
19 Baigęs jiems kalbėti, Viešpats buvo
paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo
dešinėje.
20 O jie ėjo ir visur skelbė, Viešpa-
čiui drauge veikiant ir patvirtinant
žodį lydinčiais stebuklais. Amen.

EVANGELIJA PAGAL
LUKĄ

1 Kadangi daugelis rašė pasakojimą
apie pas mus buvusius įvykius,
2 kaip mums perdavė nuo pradžios
savo akimis mačiusieji ir buvusieji
žodžio tarnai,
3 tai ir aš, rūpestingai viską nuo pra-
džios ištyręs, nusprendžiau surašyti
tau, garbingasis Teofili, sutvarkytą
pasakojimą,
4 kad įsitikintum tikrumu mokymo,
kurio buvai išmokytas.
5 Judėjos karaliaus Erodo dienomis
gyveno kunigas vardu Zacharijas
iš Abijos skyriaus. Jis turėjo žmoną
vardu Elzbieta iš Aarono palikuo-
nių.
6 Jie abu buvo teisūs Dievo akyse ir
nepriekaištingai vykdė visus Vieš-
paties įsakymus bei nuostatus.
7 Juodu neturėjo vaikų, nes Elzbieta
buvo nevaisinga ir abu sulaukę se-
nyvo amžiaus.
8 Kartą Zacharijas, atėjus eilei, tar-

1 SKYRIUS
1 Jn 20,31
2 Apd 1,2.21.22; Hbr 2,3
3 Apd 1,1
4 Jn 20,31
5 Kun 21,13.14; 1 Krn 24,1.10; Neh 12,4; Mt 2,1
9 Iš 30,7.8
10 Kun 16,17
11 Iš 30,1
12 Lk 2,9
13 Lk 1,57.60.63
14 Lk 1,58
15 Sk 6,3; Jer 1,5; Lk 7,24-28

navo Dievui kaip kunigas
9 ir, pagal kunigų paprotį, burtų
būdu teko jam, įėjus į Viešpaties
šventyklą, smilkyti smilkalus.
10 Smilkymo valandą lauke meldėsi
gausi žmonių minia.
11 Tada jam pasirodė Viešpaties an-
gelas, stovintis smilkymo aukuro
dešinėje.
12 Pamatęs jį, Zacharijas sumišo, ir
jį apėmė baimė.
13 Bet angelas jam tarė: „Nebijok,
Zacharijau, nes tavo malda išklau-
syta. Tavo žmona Elzbieta pagim-
dys tau sūnų, o tu jį pavadinsi Jonu.
14 Tau bus džiaugsmas ir linksmybė,
ir daugelis džiaugsis jo gimimu.
15 Jis bus didis Viešpaties akyse.
Negers vyno nei stiprių gėrimų. Iš
pat motinos įsčių jis bus kupinas
Šventosios Dvasios
16 ir daugybę Izraelio vaikų atvers į
Viešpatį, jų Dievą.

17 Elijo dvasia ir jėga jis eis pirma
Viešpaties, kreipdamas tėvų širdis
į vaikus ir neklusniuosius į teisiųjų
nusistatymą, kad parengtų Viešpa-
čiui paruoštą tautą."
18 Tada Zacharijas atsakė angelui:
„Kaip aš tai patirsiu? Aš gi jau senas,
ir mano žmona nebejauna."
19 Angelas jam atsakė: „Aš esu
Gabrielius, stovintis Dievo akivaiz-
doje. Esu atsiųstas kalbėti su tavimi
ir pranešti tau šią gerąją naujieną.
20 Štai tu tapsi nebylys ir negalėsi
kalbėti iki tos dienos, kurią tai įvyks,
nes nepatikėjai mano žodžiais, kurie
išsipildys savo metu."
21 Tuo tarpu žmonės laukė Zacharijo
ir stebėjosi, kad jis taip ilgai užtrun-
ka šventykloje.
22 Išėjęs jis negalėjo prakalbėti, ir
jie suprato, kad jis šventykloje tu-
rėjęs regėjimą. Jis aiškinosi jiems
ženklais ir pasiliko nebylys.
23 Tarnystės dienoms pasibaigus, jis
grįžo namo.
24 Praslinkus kiek laiko, jo žmona
Elzbieta pastojo ir penkis mėnesius
slėpėsi, sakydama:
25 „Tai Viešpats man davė; Jis dabar
teikėsi atimti mano pažeminimą
žmonių akyse."
26 Šeštą mėnesį angelas Gabrielius
buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos
miestą Nazaretą
27 pas mergelę, sužadėtą su vyru
vardu Juozapas iš Dovydo namų; o
mergelės vardas buvo Marija.
28 Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Svei-
ka, malonėmis apdovanotoji! Vieš-
pats su tavimi! Palaiminta tu tarp
moterų!"
29 Jį pamačiusi, ji sumišo nuo jo

17 Mal 4,5.6; Mt 3,2; Mt 11,14
18 Pr 17,17
19 Dan 8,16; Lk 2,10
20 Ez 3,26; Ez 24,27
23 2 Kar 11,5
25 Pr 30,23
27 Mt 1,18
28 Ts 6,12; Dan 9,23
29 Lk 1,12
30 Lk 2,52
31 Iz 7,14; Lk 2,21
32 2 Sam 7, 12.13.16; 2 Sam 7,14-17; Mt 1,1; Mk 5,7
33 Dan 2,44
35 Mt 1,20; Hbr 1,2.8
37 Pr 18,14; Jer 32,17; Mt 19,26; Mk 10,27; Rom 4,21
39 Joz 21,9
41 Apd 6,3
42 Ts 5,24

žodžių ir svarstė, ką toks pasveiki-
nimas reiškia.
30 O angelas jai tarė: „Nebijok, Mari-
ja, tu radai malonę pas Dievą!
31 Štai tu pradėsi įsčiose ir pagim-
dysi Sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi.
32 Jis bus didis ir vadinsis Aukščiau-
siojo Sūnus. Viešpats Dievas duos
Jam Jo tėvo Dovydo sostą;
33 Jis valdys Jokūbo namus per am-
žius, ir Jo karalystei nebus pabaigos."
34 Marija paklausė angelo: „Kaip
tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?"
35 Angelas jai atsakė, tardamas:
„Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs,
ir Aukščiausiojo jėga apgaubs tave;
todėl ir gimęs iš tavęs bus šventas
ir vadinamas Dievo Sūnumi.
36 Tavo giminaitė Elzbieta, kuri buvo
laikoma nevaisinga, pradėjo sūnų
senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas jai,
37 nes Dievui nėra negalimų daly-
kų."
38 Tada Marija atsakė: „Štai aš Vieš-
paties tarnaitė, tebūnie man pagal
tavo žodį." Ir angelas nuo jos pasi-
traukė.
39 Tomis dienomis Marija susiruošusi
skubiai iškeliavo į Judėjos kalnyno
miestą.
40 Ji nuėjo į Zacharijo namus ir pa-
sveikino Elzbietą.
41 Vos tik Elzbieta išgirdo Marijos
sveikinimą, suspurdėjo kūdikis jos
įsčiose, o pati Elzbieta tapo kupina
Šventosios Dvasios.
42 Ji balsiai sušuko: „Palaiminta tu
tarp moterų, ir palaimintas tavo
įsčių vaisius!
43 Iš kur man tai, kad mano Viešpa-
ties motina aplanko mane?!
44 Štai vos tik tavo pasveikinimas

pasiekė mano ausis, suspurdėjo iš
džiaugsmo kūdikis mano įsčiose.
45 Laiminga patikėjusi, nes išsipil-
dys, kas Viešpaties jai pasakyta."
46 O Marija prabilo: „Mano siela
šlovina Viešpatį,
47 ir mano dvasia džiaugiasi Dievu,
savo Gelbėtoju,
48 nes Jis pažvelgė į nuolankią savo
tarnaitę. Štai nuo dabar palaiminta
mane vadins visos kartos,
49 nes didžių dalykų padarė man
Galingasis, ir šventas yra Jo vardas!
50 Jis gailestingas iš kartos į kartą
tiems, kurie Jo bijosi.
51 Jis parodė savo rankos galybę ir
išsklaidė išdidžios širdies žmones.
52 Jis numetė galiūnus nuo sostų ir
išaukštino nuolankiuosius.
53 Alkstančius gėrybėmis apdova-
nojo, turtuolius tuščiomis paleido.
54 Jis padėjo savo tarnui Izraeliui,
prisimindamas gailestingumą,
55 kaip buvo žadėjęs mūsų protė-
viams – Abraomui ir jo palikuonims
per amžius."
56 Marija išbuvo su Elzbieta apie tris
mėnesius ir sugrįžo į savo namus.
57 Elzbietai atėjo metas gimdyti, ir
ji susilaukė sūnaus.
58 Jos kaimynai ir giminės, išgirdę,
kokį didį gailestingumą parodė jai
Viešpats, džiaugėsi kartu su ja.
59 Aštuntą dieną jie susirinko ber-
niuko apipjaustyti ir norėjo jį pava-
dinti tėvo vardu – Zachariju.
60 Atsakydama jo motina tarė: „O,
ne! Jis vadinsis Jonas."
61 Jie jai sakė: „Bet niekas tavo gi-
minėje neturi šito vardo."
62 Jie ženklais paklausė tėvo, kaip
jis norėtų pavadinti kūdikį.

45 Jn 20,29
46 1 Sam 2,1-10; Ps 34,2.3; Hab 3,18
47 Ps 35,9; Hab 3,18; 1 Tim 1,1; 1 Tim 2,3; Tit 1,3; Tit 2,10; Tit 3,4; Jud 1,25
48 1 Sam 1,11; Ps 138,6; Lk 11,27
49 Ps 71,19; Ps 111,9; Ps 126,2.3; Apr 4,8
50 Pr 17,7; Iš 20,6; Iš 34,6.7; Ps 103,17
51 Ps 33,10; Ps 98,1; Ps 118,15; Iz 40,10; 1 Pt 5,5
52 1 Sam 2,7.8
53 Mt 5,6
54 Ps 98,3; Iz 41,8; Jer 31,3
55 Pr 17,7.19; Ps 132,11; Rom 11,28; Gal 3,16
58 Rom 12,15
59 Pr 17,12; Kun 12,3; Lk 2,21; Fil 3,5
60 Lk 1,13.63
66 Pr 39,2; Lk 2,19; Apd 11,21
67 Jl 2,28
68 Iš 3,16; 1 Kar 1,48; Ps 106,48
69 2 Sam 22,3; Ps 32,17; Ez 29,21
70 Jer 23,5; Apd 3,21; Rom 1,2
72 Kun 26,42
73 Pr 12,3; Pr 22,16-18; Hbr 6,13
74 Rom 6,18; Hbr 9,14
75 Ef 4,24
76 Iz 40,3; Mt 3,3; Mt 11,9
77 Mk 1,4

63 Šis, pareikalavęs rašomosios len-
telės, užrašė: „Jo vardas – Jonas."
Ir visi stebėjosi.
64 Tuoj pat atsivėrė jo lūpos, atsirišo
liežuvis, ir jis ėmė kalbėti, šlovin-
damas Dievą.
65 Visus kaimynus apėmė baimė,
ir po visą Judėjos kalnyną sklido
kalbos apie šiuos įvykius.
66 Visi girdėjusieji dėjosi tai į širdį ir
klausinėjo: „Kas gi bus iš to vaiko?"
Ir Viešpaties ranka buvo su juo.
67 Kūdikio tėvas Zacharijas tapo
kupinas Šventosios Dvasios ir pra-
našavo:
68 „Tebūna palaimintas Viešpats,
Izraelio Dievas, kad aplankė savo
tautą ir atnešė jai išvadavimą.
69 Jis iškėlė mums išgelbėjimo ragą
savo tarno Dovydo namuose,
70 kaip nuo senų senovės buvo skel-
bęs savo šventųjų pranašų lūpomis,
71 jog mus išgelbės nuo priešų ir iš
rankos tų, kurie mūsų nekenčia,
72 tuo parodydamas mūsų protė-
viams gailestingumą ir atsiminda-
mas savo šventąją sandorą –
73 priesaiką, duotą mūsų tėvui Abra-
omui, jog leis mums,
74 išvaduotiems iš priešų, be baimės
Jam tarnauti
75 per visas mūsų gyvenimo dienas
šventumu ir teisumu Jo akyse.
76 O tu, vaikeli, būsi vadinamas
Aukščiausiojo pranašu, nes eisi
pirma Viešpaties veido Jam kelio
paruošti;
77 tu mokysi Jo žmones pažinti išgel-
bėjimą per jų nuodėmių atleidimą
78 ir širdingiausią mūsų Dievo gai-
lestingumą, su kuriuo mus aplankė
aušra iš aukštybių,

79 kad apšviestų esančius tamsoje ir
mirties šešėlyje, kad pakreiptų mūsų
žingsnius į ramybės kelią.“
80 O kūdikis augo ir tvirtėjo dvasia.
Jis gyveno dykumoje iki pat savo
viešo pasirodymo Izraeliui dienos.

2 SKYRIUS

2 Tomis dienomis išėjo ciesoriaus
Augusto įsakymas surašyti vi-
sus valstybės gyventojus.
2 Toks pirmasis surašymas buvo
padarytas Kvirinui valdant Siriją.
3 Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvie-
nas į savo miestą.
4 Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos
miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo
miestą, vadinamą Betliejumi, nes
buvo kilęs iš Dovydo namų ir gi-
minės.
5 Jis ėjo užsirašyti kartu su savo su-
žadėtine Marija, kuri buvo nėščia.
6 Jiems ten esant, atėjo jai metas
gimdyti,
7 ir ji pagimdė savo pirmagimį Sūnų,
suvystė Jį vystyklais ir paguldė ėdžio-
se, nes jiems nebuvo vietos svečių
kambaryje.
8 Tos apylinkės laukuose buvo
piemenys, kurie, budėdami naktį,
saugojo savo bandą.
9 Staiga jiems pasirodė Viešpaties
angelas, ir juos apšvietė Viešpaties
šlovė. Jie labai išsigando,
10 bet angelas jiems tarė: „Nebijoki-
te! Štai skelbiu jums didelį džiaugs-
mą, kuris bus visai tautai.
11 Šiandien Dovydo mieste jums
gimė Gelbėtojas. Jis yra Viešpats –
Kristus.
12 Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį,
suvystytą ir paguldytą ėdžiose.“
13 Staiga prie angelo pasirodė gausi
dangaus kareivija, šlovinanti Dievą:
14 „Šlovė Dievui aukštybėse, o žemė-
je ramybė ir palankumas žmonėms!“
15 Kai angelai nuo jų pakilo į dan-
gų, piemenys kalbėjosi: „Eikime į
Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko, ką
Viešpats mums paskelbė.“
16 Jie nuskubėjo ir rado Mariją, Juo-
zapą ir kūdikį, paguldytą ėdžiose.
17 Pamatę jie apsakė, kas jiems buvo
pranešta apie šitą kūdikį.
18 Visi, kurie girdėjo, stebėjosi pie-
menų pasakojimu.
19 Marija įsiminė visus šiuos žodžius,
dėdamasi juos širdin.
20 Piemenys grįžo atgal, garbindami
ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo
girdėję ir matę, kaip jiems buvo
paskelbta.
21 Praslinkus aštuonioms dienoms,
kai reikėjo apipjaustyti vaikelį, Jam
buvo duotas Jėzaus vardas, kurį an-
gelas nurodė dar prieš Jo pradėjimą
įsčiose.
22 Pasibaigus Mozės Įstatymo nu-
statytoms apsivalymo dienoms, jie
nunešė Jį į Jeruzalę pašvęsti Vieš-
pačiui, –
23 kaip parašyta Viešpaties Įstatyme:
„Kiekvienas pirmagimis berniukas
bus atskirtas Viešpačiui“, –
24 ir duoti auką, kaip pasakyta Vieš-
paties Įstatyme: „Porą purplelių arba
du balandžiukus.“
25 Jeruzalėje gyveno žmogus vardu
Simeonas, teisus ir dievobaimingas
vyras, kuris laukė Izraelio paguo-
dos, ir Šventoji Dvasia buvo su juo.
26 Jam buvo Šventosios Dvasios
apreikšta, kad jis nemirsiąs, kol
pamatysiąs Viešpaties Kristų.
27 Dvasios paragintas, jis atėjo į

79 Iz 9,2; Jn 10,4; Jn 14,27; Jn 16,33
80 Mt 3,1; Lk 2,40
2 Apd 5,37
4 1 Sam 16,1; Mt 1,16
5 Mt 1,18
7 Mt 1,25
9 Lk 1,12
10 Pr 12,3; Lk 1,13.30
11 Iz 9,6; Mt 1,21; Apd 2,36
13 Dan 7,10
14 Iz 57,19; Lk 19,38; Ef 2,4.7
19 Pr 37,11
20 Lk 19,37
21 Kun 12,3; Mt 1,21; Lk 1,31
22 Kun 12,2-8
23 Iš 13,2.12.15; Įst 18,4
24 Kun 12,2.8
25 Mk 15,43
26 Hbr 11,5
27 Mt 4,1

šventyklą. Įnešant tėvams kūdikį
Jėzų, kad pasielgtų su Juo, kaip Įsta-
tymas reikalauja,
28 Simeonas paėmė Jį ant rankų,
laimino Dievą ir tarė:
29 „Dabar, Valdove, leidi, kaip ža-
dėjai, savo tarnui ramiai iškeliauti,
30 nes mano akys išvydo Tavo išgel-
bėjimą,
31 kurį paruošei visų tautų akivaiz-
doje:
32 šviesą pagonims apšviesti ir Ta-
vosios Izraelio tautos šlovę.“
33 Juozapas ir Jėzaus motina stebė-
josi tuo, kas buvo apie Jį kalbama.
34 Simeonas palaimino juos ir tarė
Marijai, Jo motinai: „Štai šis skirtas
daugelio Izraelyje nupuolimui ir
atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo
ženklas, –
35 ir tavo pačios sielą pervers kalavi-
jas, – kad būtų atskleistos daugelio
širdžių mintys.“
36 Ten buvo ir pranašė Ona, Fa-
nuelio duktė iš Asero giminės. Ji
buvo sulaukusi gilios senatvės. Po
mergystės ji išgyveno septynerius
metus su vyru,
37 o paskui našlaudama sulaukė
aštuoniasdešimt ketverių metų.
Ji nesitraukdavo nuo šventyklos,
tarnaudama Dievui pasninkais bei
maldomis per dienas ir naktis.
38 Ir ji, tuo pat metu priėjusi, dėkojo
Dievui ir kalbėjo apie kūdikį visiems,
kurie laukė Jeruzalės atpirkimo.
39 Atlikę visa, ko reikalavo Viešpa-
ties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją,
į savo miestą Nazaretą.
40 Vaikelis augo, stiprėjo dvasia,
buvo pilnas išminties, ir Dievo ma-
lonė buvo su Juo.

41 Jo tėvai kasmet eidavo į Jeruzalę
švęsti Paschos.
42 Kai Jėzui sukako dvylika metų,
šventės papročiu jie nuvyko į Jeru-
zalę.
43 Pasibaigus šventės dienoms ir jiems
grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko
Jeruzalėje, bet Juozapas ir Jo motina
to nepastebėjo.
44 Manydami Jį esant keleivių bū-
ryje, jie, nuėję dienos kelią, pradėjo
ieškoti Jo tarp giminių ir pažįstamų.
45 Nesuradę grįžo Jo beieškodami
į Jeruzalę.
46 Pagaliau po trijų dienų rado Jį
šventykloje, sėdintį tarp mokytojų,
besiklausantį jų ir juos beklausi-
nėjantį.
47 Visi, kurie Jį girdėjo, stebėjosi Jo
išmanymu ir atsakymais.
48 Pamatę Jį, jie labai nustebo, ir Jo
motina Jam tarė: „Vaikeli, kodėl
mums taip padarei? Štai Tavo tė-
vas ir aš sielvartaudami ieškojome
Tavęs.“
49 Jis atsakė: „Kam gi manęs ieško-
jote? Argi nežinote, kad man reikia
būti savo Tėvo reikaluose?“
50 Bet jie nesuprato Jo pasakytų
žodžių.
51 Jis iškeliavo su jais ir grįžo į
Nazaretą; ir buvo jiems klusnus.
Jo motina laikė visus tuos žodžius
savo širdyje.
52 O Jėzus augo išmintimi, metais
ir malone Dievo ir žmonių akyse.

3 Penkioliktais ciesoriaus Tiberi-
jaus viešpatavimo metais, Pon-
cijui Pilotui valdant Judėją, Erodui
esant Galilėjos tetrarchu, jo broliui
Pilypui – Iturėjos bei Trachonitidės

29 Pr 46,30
30 Iz 52,10
32 Apd 10,45; Apd 13,47; Apd 28,28
34 Apd 4,2; Apd 17,32; Apd 28,22; 1 Pt 2,7.8
35 Ps 42,10
36 Joz 19,24
37 1 Tim 5,5
38 Mk 15,43
40 Lk 1,80; Lk 2,52
41 Įst 16,1.16; Jn 4,20
42 Iš 23,14.15
43 Iš 12,15
47 Mt 7,28; Mt 13,54; Mt 22,33
49 Lk 4,22.32; Jn 9,4
50 Jn 7,15.46
51 Dan 7,28
52 1 Sam 2,26; Kol 2,2.3

3 SKYRIUS
1 Mt 27,2

krašto tetrarchu, Lisanijui – Abile-
nės tetrarchu,
2 prie vyriausiųjų kunigų Ano ir Ka-
jafo, atėjo Viešpaties žodis Zacharijo
sūnui Jonui dykumoje.
3 Jis apėjo visą Pajordanę, skelbda-
mas atgailos krikštą nuodėmėms
atleisti,
4 kaip parašyta pranašo Izaijo ištar-
mių knygoje: „Dykumoje šaukian-
čiojo balsas: „Paruoškite Viešpačiui
kelią, ištiesinkite Jam takus!
5 Kiekvienas slėnis tebūna užpiltas,
kiekvienas kalnas bei kalnelis – nu-
lygintas. Kreivi keliai tetampa tiesūs,
o duobėti – išlyginti.
6 Ir kiekvienas kūnas išvys Dievo
išgelbėjimą.“
7 Ateinančioms pas jį krikštytis mi-
nioms Jonas sakė: „Angių išperos,
kas perspėjo jus bėgti nuo besiarti-
nančios rūstybės?
8 Duokite vaisių, vertų atgailos! Ir
nebandykite ramintis: „Mūsų tė-
vas – Abraomas.“ Aš jums sakau,
kad Dievas gali pažadinti Abraomui
vaikų iš šitų akmenų.
9 Štai kirvis jau prie medžių šaknų.
Kiekvienas medis, kuris neduoda
gerų vaisių, yra nukertamas ir įme-
tamas į ugnį.“
10 Minios jo klausė: „Ką gi mums
daryti?!“
11 Jis joms atsakė: „Kas turi dvi tu-
nikas, tepasidalina su neturinčiu, ir
kas turi maisto, tegul taip pat daro.“
12 Ėjo ir muitininkai krikštytis ir
klausė: „Mokytojau, ką mums da-
ryti?“
13 Jis sakė jiems: „Nereikalaukite
daugiau, negu jums nustatyta.“
14 Taip pat ir kariai klausė: „Ką

2 Lk 1,13; Apd 4,6
3 Mk 1,4; Lk 1,77
4 Iz 40,3-5
6 Iz 52,10
7 Mt 3,7; Mt 12,34; Mt 23,33
8 2 Kor 7,9-11
9 Mt 7,19
10 Apd 2,37.38; Apd 16,30.31
11 Iz 58,7; 2 Kor 8,14
12 Lk 7,29
13 Lk 19,8
14 Iš 20,16; Iš 23,1
16 Mt 3,11.12; Jn 7,39; Jn 20,22
17 Mt 13,24-30
19 Mk 6,17
21 Mt 3,13-17
22 2 Pt 1,17
23 Sk 4,3.35.39.43.47; Jn 6,42

mums daryti?“ Jis jiems atsakė:
„Nieko neskriauskite, melagingai
neskųskite, tenkinkitės savo alga.“
15 Žmonių lūkesčiams augant ir
visiems mąstant širdyse apie Joną,
ar kartais jis ne Kristus,
16 Jonas visiems kalbėjo: „Aš, tiesa,
krikštiju jus vandeniu, bet ateina
už mane galingesnis, kuriam aš
nevertas atrišti sandalų dirželio.
Jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir
ugnimi.
17 Jo rankoje – vėtyklė: Jis kruopš-
čiai išvalys savo kluoną ir surinks
kviečius į klėtį, o pelus sudegins
neužgesinama ugnimi.“
18 Ir dar daug kitų paraginimų jis
davė tautai, skelbdamas Gerąją
naujieną.
19 Tetrarchas Erodas, Jono baramas
dėl Erodiados, savo brolio žmonos,
ir dėl visų piktadarybių, kurias buvo
padaręs,
20 pridėjo prie jų dar ir tai, kad už-
darė Joną į kalėjimą.
21 Kai, visai tautai krikštijantis, ir
Jėzus pakrikštytas meldėsi, atsivėrė
dangus,
22 ir Šventoji Dvasia kūnišku pavi-
dalu nusileido ant Jo tarsi balandis,
o balsas iš dangaus prabilo: „Tu –
mano mylimasis Sūnus, Tavimi Aš
gėriuosi.“
23 Jėzui buvo apie trisdešimt metų,
kai Jis pradėjo veikti. Jis buvo lai-
komas sūnumi Juozapo, Elio,
24 Matato, Levio, Melchio, Janajo,
Juozapo,
25 Matatijo, Amoso, Naumo, Heslio,
Nagajo,
26 Maato, Matatijo, Semeino, Jo-
secho, Jodos,

27 Joanano, Resos, Zorobabelio,
Salatielio, Nerio,
28 Melchio, Adijo, Kosamo, Elma-
damo, Ero,
29 Jėzaus, Eliezero, Jorimo, Matato,
Levio,
30 Simeono, Judo, Juozapo, Jonamo,
Eliakimo,
31 Melėjo, Menos, Matatos, Natamo,
Dovydo,
32 Jesės, Jobedo, Boozo, Salos, Na-
asono,
33 Aminadabo, Aramo, Esromo,
Faro, Judo,
34 Jokūbo, Izaoko, Abraomo, Taros,
Nachoro,
35 Serucho, Ragaujo, Faleko, Ebero,
Salos,
36 Kainamo, Arfaksado, Semo, No-
jaus, Lamecho,
37 Matūzalio, Henocho, Jareto, Ma-
leleelio, Kainamo,
38 Eno, Seto, Adomo, Dievo.

4 Kupinas Šventosios Dvasios Jė-
zus grįžo nuo Jordano, ir Dvasia
Jį nuvedė į dykumą
2 keturiasdešimčiai dienų, ir Jis
buvo velnio gundomas. Jis nieko
nevalgė per tas dienas ir, joms pa-
sibaigus, buvo alkanas.
3 Tada velnias Jam tarė: „Jei Tu
Dievo Sūnus, liepk, kad šitas akmuo
pavirstų duona.“
4 Jėzus jam atsakė: „Parašyta:
„Žmogus gyvens ne viena duona,
bet kiekvienu Dievo žodžiu.“
5 Tada velnias, užvedęs Jį į aukštą
kalną, viena akimirka parodė Jam
visas pasaulio karalystes.
6 Velnias Jam tarė: „Duosiu Tau visą
jų valdžią ir šlovę; jos man atiduo-
tos, ir kam noriu, tam jas duodu.
7 Todėl, jei parpuolęs pagarbinsi
mane, visa bus Tavo.“
8 O Jėzus jam atsakė: „Eik šalin nuo
manęs, šėtone! Parašyta: „Viešpatį,
savo Dievą, tegarbink ir Jam vienam
tetarnauk!“
9 Velnias nusivedė Jį į Jeruzalę, pa-
statė ant šventyklos šelmens ir tarė:
„Jei Tu Dievo Sūnus, pulk žemyn,
10 nes parašyta: „Jis lieps savo an-
gelams saugoti Tave,
11 ir jie nešios Tave ant rankų, kad
neužsigautum kojos į akmenį.“
12 Jėzus jam atsakė: „Pasakyta: „Ne-
gundyk Viešpaties, savo Dievo!“
13 Baigęs visus gundymus, velnias
pasitraukė nuo Jo iki laiko.
14 Dvasios jėga Jėzus grįžo į Gali-
lėją, ir visame krašte pasklido apie
Jį garsas.
15 Jis mokė jų sinagogose, visų ger-
biamas.
16 Jis atėjo į Nazaretą, kur buvo
užaugęs. Šabo dieną, kaip pratęs,
nuėjo į sinagogą ir atsistojo skaityti.
17 Jam padavė pranašo Izaijo knygos
ritinį. Atvyniojęs ritinį, Jis rado
vietą, kur parašyta:
18 „Viešpaties Dvasia ant manęs,
nes Jis patepė mane skelbti Gerąją
naujieną vargšams, pasiuntė mane
gydyti tų, kurių širdys sudužusios,
skelbti belaisviams išvadavimo,
akliesiems – regėjimo, siuntė va-
duoti prislėgtųjų
19 ir skelbti maloningųjų Viešpaties
metų.“
20 Suvyniojęs knygos ritinį, Jėzus
grąžino jį patarnautojui ir atsisėdo;
visų sinagogoje esančių akys buvo
įsmeigtos į Jį.

27 Ezr 2,2; Ezr 3,8
31 2 Sam 5,14; 2 Sam 7,12; Zch 12,12
32 Rūt 4,18-22
34 Pr 11,24.26-30; Pr 12,3
36 Pr 5,6-32; Pr 9,27; Pr 10,22.24; Pr 11,10-13
38 Pr 5,1.2

4 SKYRIUS
1 Mt 4,1-11; Lk 2,27
2 Iš 34,28
3 Jn 20,31
4 Įst 8,3
6 Apr 13,2.7
8 Įst 6,13; Įst 10,20
9 Mt 4,5-7
10 Ps 91,11
11 Ps 91,12
12 Įst 6,16
13 Hbr 4,15
14 Mt 4,12.24; Jn 4,43; Apd 10,37
15 Iz 52,13; Mt 4,23
16 Mk 6,1; Apd 13,14-16; Apd 17,2
18 Iz 49,8.9; Iz 61,1.2; Dan 9,24

21 Ir Jis pradėjo jiems kalbėti: „Šian-
dien išsipildė ką tik jūsų girdėti
Rašto žodžiai.“
22 Visi Jam pritarė ir stebėjosi malo-
nės žodžiais, sklindančiais iš Jo lūpų.
Ir jie klausė: „Argi Jis ne Juozapo
sūnus?!“
23 O Jėzus jiems atsakė: „Jūs, be
abejo, man priminsite patarlę: „Gy-
dytojau, pats pasigydyk“ – padaryk
ir čia, savo tėviškėje, darbų, kokių
girdėjome buvus Kafarnaume.“
24 Ir Jis tarė: „Iš tiesų sakau jums:
joks pranašas nepriimamas savo
tėviškėje.
25 Bet sakau jums tiesą: daug našlių
buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai
dangus buvo uždarytas trejus metus
ir šešis mėnesius ir baisus badas
ištiko visą kraštą.
26 Bet nė pas vieną iš jų nebuvo
siųstas Elijas, o tik pas našlę Sidono
mieste, Sareptoje.
27 Taip pat pranašo Eliziejaus laikais
daug buvo raupsuotųjų Izraelyje,
bet nė vienas iš jų nebuvo išgydytas,
tik siras Naamanas.“
28 Visi, kurie buvo sinagogoje, tai
išgirdę, labai užsirūstino;
29 pakilę išvarė Jį iš miesto, iki
šlaito to kalno, ant kurio pastatytas
jų miestas, ir norėjo nustumti Jį
žemyn.
30 Bet Jėzus, praėjęs tarp jų, pasi-
šalino.
31 Jis nuėjo į Galilėjos miestą Ka-
farnaumą ir kiekvieną šabą mokė
žmones.
32 Jie labai stebėjosi Jo mokymu, nes
Jo žodžiai buvo su valdžia.
33 Sinagogoje buvo žmogus, kuris

21 Apd 13,29
22 Ps 45,2; Jn 6,42
23 Mt 4,13; Mt 11,23; Mt 13,54
24 Jn 4,44
25 1 Kar 17,9
27 2 Kar 5,1-14
28 Lk 6,11
29 Jn 8,37; Jn 10,31
30 Jn 8,59; Jn 10,39
31 Mt 4,13
32 Mt 7,28.29; Jn 6,63; Jn 7,46; Jn 8,26.28.38.47; Jn 12,49.50
33 Mk 1,23
34 Ps 16,10; Lk 4,41
38 Mk 1,29-31; Mk 5,23
39 Lk 8,24
40 Mt 8,16.17
41 Mk 1,25.34; Mk 3,11; Mk 8,29
42 Mk 1,35-38
43 Jn 9,4
44 Mt 4,23; Mt 9,35

turėjo netyrą demonišką dvasią. Jis
pradėjo garsiai šaukti:
34 „Šalin! Ko Tau iš mūsų reikia,
Jėzau iš Nazareto?! Gal atėjai mūsų
pražudyti? Aš žinau, kas Tu esi: Dievo
Šventasis!“
35 Jėzus sudraudė jį, sakydamas:
„Nutilk ir išeik iš jo!“ Nubloškęs
žmogų į vidurį, demonas išėjo, nė
kiek jo nesužeidęs.
36 Visi nustėro ir kalbėjosi: „Kas
tai per žodis: Jis su valdžia ir jėga
įsakinėja netyrosioms dvasioms, ir
tos pasitraukia?!“
37 Garsas apie Jį plito visose aplin-
kinėse vietovėse.
38 Iš sinagogos Jėzus atėjo į Simono
namus. Simono uošvė labai karščia-
vo, ir jie prašė jai pagalbos.
39 Atsistojęs prie jos galvūgalio, Jis
sudraudė karštligę, ir toji dingo. Ji
iškart atsikėlė ir jiems patarnavo.
40 Saulei leidžiantis, visi, kurie
turėjo ligonių, įvairiomis ligomis
sergančių, vedė juos prie Jėzaus, o
Jis gydė, ant kiekvieno uždėdamas
rankas.
41 Iš daugelio išeidavo demonai,
šaukdami: „Tu – Dievo Sūnus!“
Bet Jis drausdavo juos, neleisdamas
jiems kalbėti, nes jie žinojo Jį esant
Kristų.
42 Dienai išaušus, Jis išėjęs pasi-
traukė į negyvenamą vietą. Minios
Jo ieškojo ir, atėjusios pas Jį, bandė
sulaikyti Jį, kad jų nepaliktų.
43 Jis jiems tarė: „Ir kitiems mies-
tams turiu skelbti Gerąją naujieną
apie Dievo karalystę, nes tam esu
siųstas.“
44 Ir Jis pamokslavo Galilėjos sina-
gogose.

5 Kartą, kai minios veržėsi prie
Jo klausytis Dievo žodžio, Jis
stovėjo prie Genezareto ežero
2 ir pamatė dvi valtis, stovinčias prie
ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų
ir plovė tinklus.
3 Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Si-
mono, Jis paprašė truputį atsistumti
nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias
iš valties.
4 Baigęs kalbėti, Jis tarė Simonui:
„Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus
valksmui.“
5 Simonas Jam atsakė: „Mokytojau,
visą naktį vargę, mes nieko nesuga-
vome, bet dėl Tavo žodžio užmesiu
tinklą.“
6 Tai padarę, jie užgriebė didelę dau-
gybę žuvų, kad net jų tinklas pradėjo
trūkinėti.
7 Jie pamojo savo bendrininkams,
buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į
pagalbą. Tie atplaukė ir pripildė žuvų
abi valtis, kad jos beveik skendo.
8 Tai matydamas, Simonas Petras
puolė Jėzui po kojų, sakydamas:
„Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie,
nes aš – nusidėjėlis!“
9 Mat jį ir visus draugus apėmė nuos-
taba dėl to valksmo žuvų, kurias jie
sugavo;
10 taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą
ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O
Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo
šiol žmones žvejosi.“
11 Išvilkę į krantą valtis, jie viską
paliko ir nusekė paskui Jį.
12 Jam esant viename mieste, atėjo
vyras, visas raupsuotas. Pamatęs
Jėzų, jis parpuolė ant žemės ir mal-
davo: „Viešpatie, jei nori, gali mane
apvalyti!“

5 SKYRIUS
1 Mk 1,16-20; Apd 13,44
3 Jn 8,2
4 Jn 21,6
5 Ps 33,9; Jn 21,3
8 1 Kar 17,18
9 Mk 5,42; Mk 10,24.26
10 Mt 4,19
11 Mt 4,20; Mt 19,27
12 Kun 13,14; Mk 1,40-44
13 Jn 5,9
14 Kun 13,1-3; Kun 14,2-32; Mt 8,4
15 Mk 1,45; Jn 6,2
16 Mt 14,23; Lk 9,10
18 Mk 2,3-12
19 Mt 15,30
21 Iz 43,25; Mk 2,6.7
22 Jn 2,25
24 Lk 7,14

13 Jėzus, ištiesęs ranką, palietė raup-
suotąjį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“
Ir iškart raupsai pranyko.
14 Jėzus jam liepė niekam šito ne-
pasakoti: „Tik nueik, pasirodyk
kunigui ir atiduok auką už pagijimą,
kaip Mozės įsakyta, jiems paliudyti.“
15 Tačiau garsas apie Jį sklido vis
plačiau, ir didelės minios rinkda-
vosi Jo pasiklausyti bei pagyti nuo
savo ligų.
16 O Jis pasitraukdavo į dykvietes
melstis.
17 Vieną dieną, kai Jis mokė žmones,
ten sėdėjo fariziejų bei Įstatymo
mokytojų, susirinkusių iš visų Gali-
lėjos ir Judėjos kaimų bei Jeruzalės.
Ir ten buvo Viešpaties jėga, kad
gydytų žmones.
18 Štai vyrai neštuvais atnešė para-
lyžiuotą žmogų. Jie bandė jį įnešti į
vidų ir paguldyti priešais Jėzų.
19 Nerasdami, pro kur įnešti dėl
žmonių gausybės, jie užlipo ant sto-
go ir, praardę jį, nuleido ligonį kartu
su neštuvais žemyn ties Jėzumi.
20 Matydamas jų tikėjimą, Jis tarė:
„Žmogau, tavo nuodėmės tau at-
leistos!“
21 Tada Rašto žinovai ir fariziejai
pradėjo svarstyti: „Kas per vienas
šitas piktžodžiautojas? Kas gali
atleisti nuodėmes, jei ne vienas
Dievas?“
22 Jėzus, supratęs jų mintis, prabilo:
„Kodėl taip svarstote savo širdyse?
23 Kas lengviau – ar pasakyti: „Tavo
nuodėmės tau atleistos“, ar pasaky-
ti: „Kelkis ir vaikščiok“?
24 O kad žinotumėte Žmogaus
Sūnų turint žemėje valdžią atleisti
nuodėmes, – čia Jis tarė paralyžiuo-

tajam, – sakau tau: kelkis, imk savo
gultą ir eik namo!“
25 Tas tuojau atsikėlė jų akivaizdoje,
pasiėmė neštuvus ir, šlovindamas
Dievą, nuėjo namo.
26 Visi didžiai stebėjosi ir šlovino
Dievą. Apimti baimės, jie kalbė-
jo: „Šiandien matėme stebinančių
dalykų!“
27 Po to išėjęs Jis pastebėjo muitinin-
ką vardu Levis, sėdintį muitinėje, ir
jam tarė: „Sek paskui mane!“
28 Tas atsikėlė ir, viską palikęs, nu-
sekė paskui Jį.
29 Levis savo namuose iškėlė Jam di-
delį pokylį. Prie stalo susirinko gau-
sus būrys muitininkų ir kitų svečių.
30 Rašto žinovai ir fariziejai murmė-
jo ir prikaišiojo Jėzaus mokiniams:
„Kodėl jūs valgote ir geriate su
muitininkais ir nusidėjėliais?“
31 Jėzus jiems atsakė: „Ne sveikie-
siems reikia gydytojo, bet ligo-
niams.
32 Aš atėjau šaukti į atgailą ne tei-
siųjų, bet nusidėjėlių.“
33 Tada jie sakė Jam: „Kodėl Jono
mokiniai dažnai pasninkauja ir mel-
džiasi, taip pat ir fariziejų mokiniai,
o Tavieji valgo ir geria?“
34 Jėzus jiems atsakė: „Argi galite
versti pasninkauti vestuvininkus,
kol su jais yra jaunikis?
35 Ateis dienos, kai jaunikis bus iš
jų atimtas, ir tada, tomis dienomis,
jie pasninkaus.“
36 Jėzus dar pasakė jiems palygini-
mą: „Niekas neplėšia lopo iš naujo
drabužio ir nesiuva jo ant seno. Nes
ir naująjį jis suplėšytų, ir senajam
netiktų lopas iš naujojo.
37 Taip pat niekas nepila jauno vyno
į senus vynmaišius. Jaunas vynas
suplėšytų vynmaišius, pats ištekėtų,
ir vynmaišiai niekais nueitų.
38 Jauną vyną reikia pilti į naujus
vynmaišius, tada abeji išsilaiko.
39 Ir niekas, gėręs seno vyno, nenori
jauno; jis sako: „Senasis geresnis!“

6 Vieną šabą, Jam einant per javų
lauką, mokiniai skabė varpas ir,
ištrynę tarp delnų, valgė.
2 Kai kurie iš fariziejų jiems tarė:
„Kodėl darote, kas per šabą drau-
džiama?!“
3 Jėzus jiems atsakė: „Nejaugi ne-
skaitėte, ką darė Dovydas, kai buvo
alkanas pats ir jo palydovai?
4 Kaip jis įėjo į Dievo namus, ėmė
padėtinės duonos, valgė ir davė savo
palydai, nors jos niekam neleistina
valgyti, tik kunigams!“
5 Ir Jis pridūrė: „Žmogaus Sūnus yra
ir šabo Viešpats.“
6 Kitą šabą Jis nuėjo į sinagogą ir
mokė. Ten buvo žmogus, kurio de-
šinė ranka buvo padžiūvusi.
7 Rašto žinovai ir fariziejai stebėjo,
ar Jis gydys per šabą, kad rastų kuo
Jį apkaltinti.
8 Bet Jis, žinodamas jų mintis, tarė
vyrui su padžiūvusia ranka: „Kelkis
ir stok į vidurį.“ Tas atsistojo.
9 Tada Jėzus jiems pasakė: „Aš klau-
siu jūsų: ar per šabą leistina gera
daryti, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar
pražudyti?“
10 Ir, apžvelgęs visus aplinkui, tarė
tam žmogui: „Ištiesk savo ranką!“
Tas taip padarė, ir jo ranka tapo
sveika kaip ir kita.
11 O jie baisiai įniršo ir tarėsi, ką
galėtų Jėzui padaryti.

25 Apd 3,8
26 Lk 1,65; Lk 7,16
27 Mt 9,9-17; Jn 12,26; Jn 21,19.22
28 Mk 10,28
29 Mt 9,9.10; Lk 15,1
30 Lk 15,2
32 1 Tim 1, 15
33 Mt 9,14
34 Jn 3,29
36 Mk 2,21. 22

6 SKYRIUS
1 Mt 12,1-8
2 Iš 20,10
3 1 Sam 21,6
4 Kun 24,9
6 Mk 3,1-6
7 Lk 13,14; Lk 14,1-6; Lk 20,20
8 Mt 9,4
9 Jn 7,23

12 Tomis dienomis Jis užkopė į kalną
melstis ir ten praleido visą naktį,
melsdamasis Dievui.
13 Išaušus rytui, Jis pasišaukė savo
mokinius ir iš jų išsirinko dvylika,
kuriuos ir pavadino apaštalais:
14 Simoną, kurį praminė Petru, jo
brolį Andriejų, Jokūbą, Joną, Pilypą
ir Baltramiejų,
15 Matą ir Tomą, Alfiejaus sūnų Jo-
kūbą ir Simoną, vadinamą Uoliuoju,
16 Jokūbo sūnų Judą ir Judą Iskari-
jotą, kuris tapo išdaviku.
17 Nusileidęs su jais žemyn, sustojo
lygumoje. Ten buvo daugybė Jo
mokinių ir didelės minios žmonių
iš visos Judėjos ir Jeruzalės, iš Tyro
ir Sidono pajūrio. Jie susirinko Jo
pasiklausyti ir pagyti nuo savo ligų.
18 Buvo pagydomi kankinamieji
netyrųjų dvasių.
19 Visa minia stengėsi Jį paliesti, nes
iš Jo ėjo jėga ir visus gydė.
20 Tada, pakėlęs akis į savo moki-
nius, Jis prabilo: „Palaiminti jūs,
vargšai, nes jūsų yra Dievo kara-
lystė.
21 Palaiminti, kurie dabar alkstate,
nes būsite pasotinti. Palaiminti, kurie
dabar verkiate, nes juoksitės.
22 Palaiminti jūs, kai žmonės jūsų
nekęs, kai jus atskirs, šmeiš ir atmes
jūsų vardą kaip blogą dėl Žmogaus
Sūnaus.
23 Džiaukitės tą dieną ir linksmin-
kitės, nes štai jūsų atlygis didelis
danguje. Taip jų protėviai darė
pranašams.
24 Bet vargas jums, turtingieji, nes
jūs jau atsiėmėte savo paguodą!
25 Vargas jums, kurie dabar sotūs,
nes būsite alkani! Vargas jums, ku-
rie dabar juokiatės, nes jūs liūdėsite
ir verksite!
26 Vargas jums, kai visi žmonės jus
giria, nes ir jų protėviai taip gyrė
netikrus pranašus!“
27 „Bet jums, kurie klausotės, sakau:
mylėkite savo priešus, darykite gera
tiems, kurie jūsų nekenčia.
28 Laiminkite tuos, kurie jus keikia,
ir melskitės už savo skriaudėjus.
29 Kas trenkia tau per vieną skruos-
tą, atsuk ir antrąjį; kas atima iš tavęs
apsiaustą, atiduok jam ir tuniką.
30 Duok kiekvienam, kuris prašo, ir
nereikalauk atgal iš to, kuris tavo
atėmė.
31 Kaip norite, kad jums žmonės
darytų, taip ir jūs darykite jiems.
32 Jei mylite tuos, kurie jus myli,
tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir
nusidėjėliai myli juos mylinčius.
33 Jei darote gera tiems, kurie jums
gera daro, tai koks jūsų nuopelnas?
Juk ir nusidėjėliai taip daro.
34 Jei skolinate tik tiems, iš kurių
tikitės atgausią, koks jūsų nuo-
pelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina
nusidėjėliams, kad atgautų paskolą.
35 Bet mylėkite savo priešus, dary-
kite gera ir skolinkite, nieko nesi-
tikėdami. Tuomet jūsų atlygis bus
didelis, ir jūs būsite Aukščiausiojo
vaikai, nes Jis maloningas ir nedė-
kingiesiems, ir piktiesiems.
36 Būkite gailestingi, kaip ir jūsų
Tėvas yra gailestingas.
37 Neteiskite ir nebūsite teisiami;
nesmerkite ir nebūsite pasmerkti;
atleiskite, ir jums bus atleista.
38 Duokite, ir jums bus duota; saiką
gerą, prikimštą, sukratytą ir su kau-
pu duos jums į užantį. Kokiu saiku

12 Mk 1,35
13 Mt 10,1; Jn 6,70
14 Jn 1,42
16 Lk 22,3-6; Jud 1,1
17 Mk 3,7.8
19 Mt 9,21; Mt 14,36; Mk 5,27.28; Lk 8,46
20 Mt 5,3-12; Mt 11,5
21 Ps 126,5; Iz 55,1; Iz 61,3; Iz 65,13; Apr 7,16
22 Jn 16,2; 1 Pt 2,19; 1 Pt 3,14; 1 Pt 4,14
23 Apd 7,51; Jok 1,2
24 Lk 12,21; Lk 16,25; Jok 5,1-6
25 Pat 14,13; Iz 65,13; Jok 4,9
26 Jn 15,19
27 Rom 12,20
28 Apd 7,60; Rom 12,14
29 Mt 5,39-42; 1 Kor 6,7
30 Įst 15,7.8
31 Mt 7,12
32 Mt 5,45
34 Mt 5,42
35 Ps 37,26; Mt 5,46; Rom 13,10; Hbr 13,16
36 Mt 5,48
37 Mt 7,1-5; Mt 18,21-35
38 Ps 79,12; Pat 19,17; Pat 28,27; Jok 2,13

seikite, tokiu jums bus atseikėta."
39 Jis pasakė jiems palyginimą: „Ar
gali aklas vesti aklą? Argi ne abu
įkris į duobę?!
40 Mokinys nėra viršesnis už savo
mokytoją: kiekvienas mokinys, jei
gerai išlavintas, bus kaip jo moky-
tojas.
41 Kodėl matai krislą brolio akyje, o
nepastebi rąsto savojoje?
42 Ir kaip gali sakyti broliui: „Broli,
leisk, išimsiu krislą iš tavo akies", –
pats nematydamas savo akyje rąsto?!
Veidmainy, pirmiau išritink rąstą
iš savo akies, o tada matysi, kaip iš
brolio akies išimti krislelį.
43 Nėra gero medžio, kuris duotų
blogus vaisius, ir nėra blogo, kuris
duotų gerus vaisius.
44 Kiekvienas medis pažįstamas iš
jo vaisių. Nuo erškėčių niekas ne-
renka figų, o nuo gervuogių krūmo
neskina vynuogių.
45 Geras žmogus iš gero savo šir-
dies lobyno iškelia gera, o blogas
iš blogo savo širdies lobyno iškelia
bloga. Jo lūpos kalba tai, ko perte-
kusi širdis."
46 „Kodėl vadinate mane: „Viešpatie,
Viešpatie", o nedarote, ką sakau?
47 Kiekvienas, kuris ateina pas
mane, klausosi mano žodžių ir juos
vykdo, – Aš jums parodysiu, į ką jis
panašus.
48 Jis panašus į namą statantį žmo-
gų, kuris giliai iškasė žemę ir
padėjo pamatus ant uolos. Užėjus
potvyniui, srovė atsimušė į tą namą,
bet neįstengė jo pajudinti, nes buvo
pastatytas ant uolos.
49 O kas klausosi, bet nevykdo, pa-
našus į žmogų, pasistačiusį namą

39 Mt 15,14; Mt 23,16
40 Jn 13,16; Jn 15,20
41 Mt 7,3
43 Mt 7,16-18.20
44 Mt 12,33
45 Mt 12,34.35
46 Mal 1,6
47 Jok 1,22-25

7 SKYRIUS
1 Mt 8,5-13
7 Ps 33,9; Ps 107,20
8 Mk 13,34

be pamato, tiesiog ant žemės. Vos
tik srovė į jį atsimušė, jis kaipmat
sugriuvo, ir to namo griuvimas buvo
smarkus."

7 Baigęs visus savo pamokymus
klausytojams, Jėzus sugrįžo į
Kafarnaumą.
2 Vieno šimtininko branginamas
tarnas sirgo ir buvo arti mirties.
3 Išgirdęs apie Jėzų, šimtininkas
pasiuntė pas Jį kelis žydų vyresniuo-
sius, prašydamas Jį ateiti ir išgydyti
tarną.
4 Atėję pas Jėzų, jie karštai prašė,
sakydami: „Jis vertas, kad jam tai
padarytum,
5 nes jis myli mūsų tautą ir mums
yra pastatęs sinagogą."
6 Jėzus nuėjo su jais. Kai Jis buvo
netoli namų, šimtininkas atsiuntė
savo draugus, kad Jam pasakytų:
„Viešpatie, nesivargink! Aš nesu
vertas, kad užeitum po mano stogu.
7 Taip pat savęs nelaikau vertu ateiti
pas Tave. Bet tark žodį, ir mano
tarnas pasveiks.
8 Juk ir aš, būdamas valdinys, turiu
sau pavaldžių kareivių. Taigi sakau
kuriam iš jų: „Eik", ir jis eina; sa-
kau kitam: „Ateik čia", ir jis ateina;
sakau tarnui: „Padaryk tai", ir jis
daro."
9 Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi
juo ir, atsigręžęs į Jį lydinčią minią,
tarė: „Sakau jums – net Izraelyje
neradau tokio didelio tikėjimo!"
10 Sugrįžę į namus, pasiųstieji rado
tarną pasveikusį.
11 Po to Jėzus ėjo į miestą vardu Nai-
nas. Kartu su Juo keliavo daugelis
Jo mokinių ir gausi minia.

12 Kai Jis prisiartino prie miesto
vartų, štai nešė numirėlį – vienintelį
motinos sūnų, o ji buvo našlė. Kartu
su ja ėjo didelė miesto minia.
13 Pamatęs motiną Viešpats jos pa-
sigailėjo ir tarė: „Neverk!“
14 Priėjęs Jis palietė neštuvus. Nešė-
jai sustojo, ir Jis pasakė: „Jaunuoli,
sakau tau: kelkis!“
15 Numirėlis atsisėdo ir pradėjo kal-
bėti. Jėzus atidavė jį motinai.
16 Visus apėmė baimė, ir jie šlovino
Dievą, sakydami: „Didis pranašas iš-
kilo tarp mūsų“, ir: „Dievas aplankė
savo tautą.“
17 Ta žinia apie Jį pasklido po visą
Judėją ir visą sritį.
18 Visa tai pranešė Jonui jo mokiniai.
19 Tada Jonas, pasišaukęs du savo
mokinius, siuntė juos pas Jėzų pa-
klausti: „Ar Tu esi Tas, kuris turi
ateiti, ar mums laukti kito?“
20 Atėję pas Jį, tie vyrai tarė: „Jonas
Krikštytojas mus siuntė pas Tave,
klausdamas: „Ar Tu esi Tas, kuris
turi ateiti, ar mums laukti kito?“
21 Kaip tik tuo metu Jis pagydė
daugelį nuo ligų bei negalių ir nuo
piktųjų dvasių, daugeliui aklųjų
dovanojo regėjimą.
22 Tad atsakydamas, Jis tarė jiems:
„Nuėję praneškite Jonui, ką matėte ir
girdėjote: aklieji regi, luošieji vaikš-
čioja, raupsuotieji apvalomi, kurtieji
girdi, mirusieji prikeliami, vargšams
skelbiama Geroji naujiena.
23 Ir palaimintas, kas nepasipiktins
manimi.“
24 Jono pasiuntiniams nuėjus, Jis
pradėjo kalbėti minioms apie Joną:
„Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar
vėjo linguojamos nendrės?

13 Rd 3,32; Lk 8,52; Jn 11,35; Hbr 4,15
14 Mk 5,41; Lk 8,54; Jn 11,43; Apd 9,40; Rom 4,17
15 1 Kar 17, 23; 2 Kar 4,36; Mt 11,5; Lk 8,55; Jn 11,44
16 Lk 1,65. 68; Lk 5,26; Lk 24,19; Jn 4,19; Jn 6,14; Jn 9,17
18 Mt 11,2-19
19 Mch 5,2; Zch 9,9; Mal 3,1-3
22 Iz 35,5; Iz 61,1-3; Mt 11,4; Mt 15,31; Mk 7,37; Lk 4,18; Lk 17,12-14; Jn 9,7
24 Mt 11,7
27 Iz 40,3; Mal 3,1; Mt 11,10; Mk 1,2
28 Lk 1,15
29 Mt 3,5; Lk 3,12
30 Apd 20,27
31 Mt 11,16
33 Mt 3,1.4; Lk 1,15
34 Lk 15,2
35 Mt 11,19
36 Mt 26,6; Mk 14,3; Jn 11,2

25 Ko išėjote pamatyti? Ar švelniais
drabužiais vilkinčio žmogaus? Antai
tie, kurie ištaigingai vilki ir praban-
giai gyvena, yra karaliaus rūmuose.
26 Tai ko gi išėjote pamatyti? Ar
pranašo? Taip, sakau jums, ir daug
daugiau negu pranašo.
27 Jis yra tas, apie kurį parašyta:
„Štai Aš siunčiu pirma Tavęs savo
pasiuntinį, kuris nuties Tau kelią.“
28 Sakau jums: tarp gimusių iš mo-
ters nebuvo didesnio pranašo už
Joną Krikštytoją, bet ir mažiausias
Dievo karalystėje didesnis už jį.
29 Jį išgirdusi, visa tauta, taip pat ir
muitininkai, pripažino Dievą esant
teisų, nes leidosi krikštijami Jono
krikštu.
30 Tik fariziejai ir Įstatymo mokytojai
atstūmė, ką Dievas jiems buvo suma-
nęs, nesiduodami Jono krikštijami.“
31 „Su kuo galėčiau palyginti šios
kartos žmones? Į ką jie panašūs?
32 Jie panašūs į vaikus, kurie, susėdę
turgavietėje, vieni kitiems šaukia:
„Mes jums grojome, o jūs nešo-
kote; mes giedojome raudas, o jūs
neverkėte.“
33 Buvo atėjęs Jonas Krikštytojas.
Jis nevalgė duonos ir negėrė vyno,
tai jūs sakėte: „Jis demono apsės-
tas.“
34 Atėjo Žmogaus Sūnus; Jis valgo
ir geria, tai jūs vėl sakote: „Štai
rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų
ir nusidėjėlių bičiulis.“
35 Bet išmintį pateisina visi jos vai-
kai.“
36 Vienas fariziejus pakvietė Jėzų
kartu valgyti. Atėjęs į fariziejaus
namus, Jis sėdo prie stalo.
37 Ir štai moteris, kuri buvo žinoma

mieste nusidėjėlė, sužinojusi, kad
Jis fariziejaus namuose, atsinešė
alebastrinį indą kvapaus tepalo
38 ir, verkdama priėjusi iš už nugaros
prie Jo kojų, ėmė laistyti jas ašaro-
mis, šluostyti savo galvos plaukais,
bučiavo Jo kojas ir tepė jas tepalu.
39 Tai matydamas, fariziejus, kuris
Jėzų pasikvietė, samprotavo: „Jeigu
šitas būtų pranašas, Jis žinotų, kas
tokia ši moteris, kuri Jį liečia, nes
ji – nusidėjėlė!“
40 O Jėzus tarė: „Simonai, turiu tau
ką pasakyti.“ Tas atsiliepė: „Sakyk,
Mokytojau!“
41 „Skolintojas turėjo du skolininkus.
Vienas buvo skolingas penkis šimtus
denarų, o kitas – penkiasdešimt.
42 Jiems neturint iš ko atiduoti, jis do-
vanojo abiem. Kuris labiau jį mylės?“
43 Simonas atsakė: „Manau, jog tas,
kuriam daugiau dovanota.“ Jėzus
tarė: „Teisingai nusprendei.“
44 Ir, atsisukęs į moterį, Jis tarė Simo-
nui: „Matai šitą moterį? Aš atėjau į
tavo namus, tu nedavei man vandens
kojoms nusimazgoti, o ji laistė jas
ašaromis ir šluostė savo plaukais.
45 Tu manęs nepabučiavai, o ji, vos
man atėjus, nesiliauja bučiavusi mano
kojų.
46 Tu aliejumi man galvos nepatepei,
o ji tepalu patepė man kojas.
47 Todėl sakau tau: jos gausios nuo-
dėmės jai atleidžiamos, nes ji labai
pamilo. Kam mažai atleista, tas men-
kai myli.“
48 Jis tarė jai: „Tavo nuodėmės atleis-
tos.“
49 Esantieji kartu su Juo už stalo ėmė
svarstyti: „Kas gi Jis toks, kad net
ir nuodėmes atleidžia?!“

39 Lk 15,2
41 Mt 18,28; Mk 6,37
44 Pr 18,4; Pr 19,2; Pr 43,24; Ts 19,21; 1 Tim 5,10
45 Rom 16,16
46 2 Sam 12, 20; Ps 23,5; Mok 9,8; Dan 10,3
47 1 Tim 1, 14
48 Mt 9,2; Mk 2,5
49 Mt 9,3; Mk 2,7; Lk 5,21
50 Mt 9,22; Mk 5,34; Mk 10,52; Lk 8,48; Lk 18,42

8 SKYRIUS

2 Mt 27,55. 56; Mk 15,40.41; Mk 16,9; Lk 23,49.55
4 Mt 13,2-9; Mk 4,1-9
8 Mt 11,15; Mk 7,16; Lk 14,35; Apr 2,7.11.17.29; Apr 3,6.13. 22; Apr 13,9
9 Mt 13,10-23; Mk 4,10-20
10 Iz 6,9; Mt 13,14; Apd 28,26
11 Mt 13,18; Mk 4,14; Lk 5,1; Lk 11,28; 1 Pt 1,23

50 O Jis tarė moteriai: „Tavo tikėji-
mas išgelbėjo tave. Eik rami.“

8 Po to Jėzus keliavo per miestus
ir kaimus, pamokslaudamas ir
skelbdamas Dievo karalystės Ge-
rąją naujieną. Su Juo buvo dvylika
2 ir kelios moterys, išgydytos nuo
piktųjų dvasių bei ligų: Marija, va-
dinama Magdaliete, iš kurios buvo
išėję septyni demonai,
3 Erodo prievaizdo Chūzo žmona
Joana, Zuzana ir daug kitų, kurios
jiems tarnavo savo turtu.
4 Susirinkus gausiai miniai ir žmo-
nėms iš visų miestų skubant pas Jį,
Jis kalbėjo palyginimu:
5 „Sėjėjas išėjo sėti sėklos. Jam be-
sėjant, vieni grūdai nukrito palei
kelią, buvo sumindžioti, ir padangių
paukščiai juos sulesė.
6 Kiti nukrito ant uolos, ir išdygę
nudžiūvo, nes trūko drėgmės.
7 Kiti nukrito tarp erškėčių, ir tie,
kartu išaugę, juos nusmelkė.
8 O dar kiti nukrito į gerą žemę ir
išaugę davė šimteriopą derlių.“ Tai
papasakojęs, Jis sušuko: „Kas turi
ausis klausyti – teklauso!“
9 Jo mokiniai paklausė: „Ką reiškia
šis palyginimas?“
10 Jis atsakė: „Jums duota pažinti
Dievo karalystės paslaptis, o ki-
tiems jos skelbiamos palyginimais,
kad „žiūrėdami nematytų ir girdė-
dami nesuprastų“.“
11 „Palyginimas štai ką reiškia: sėkla
yra Dievo žodis.
12 Palei kelią – tai tie, kurie klauso-
si, paskui ateina velnias ir išrauna
žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir
nebūtų išgelbėti.

13 Ant uolos – tai tie, kurie, išgirdę
žodį, su džiaugsmu jį priima, bet
neturi šaknų: jie kurį laiką tiki, o
gundymo metu atkrinta.
14 Sėkla, kritusi tarp erškėčių, – tai
tie, kurie išgirdo, bet, toliau eidami,
buvo nusmelkti rūpesčių, turtų bei
gyvenimo malonumų ir neduoda
subrendusio vaisiaus.
15 Nukritusi į gerą žemę sėkla – tai
tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį
tyroje ir geroje širdyje ir duoda vaisių
kantrumu.“
16 „Nė vienas, uždegęs žiburį, ne-
apvožia jo indu ir nekiša po lova,
bet stato į žibintuvą, kad įeinantys
matytų šviesą.
17 Nėra nieko paslėpta, kas nebūtų
atskleista, nieko slapta, kas nepasi-
darytų žinoma ir neišeitų aikštėn.
18 Tad žiūrėkite, kaip klausotės. Kas
turi, tam bus duota, o iš neturinčio
bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs.“
19 Pas Jėzų atėjo motina ir Jo broliai,
bet negalėjo prieiti prie Jo per minią.
20 Jam pranešė: „Tavo motina ir
broliai stovi lauke ir nori su Tavimi
pasimatyti.“
21 O Jis atsakė: „Mano motina ir
mano broliai – tai tie, kurie klausosi
Dievo žodžio ir jį vykdo.“
22 Vieną dieną Jėzus su mokiniais
įlipo į valtį ir pasakė: „Irkimės ana-
pus ežero!“ Ir jie išplaukė.
23 Jiems beplaukiant, Jėzus užmigo.
Ežere kilo audra. Bangos pradėjo
semti valtį, ir jie atsidūrė pavojuje.
24 Tuomet pripuolę jie ėmė žadinti
Jį, šaukdami: „Mokytojau, Moky-
tojau, mes žūvame!“ Atsikėlęs Jis
sudraudė vėją ir bangas. Jos nurimo,
ir stojo tyla.

14 Mt 19,23; 1 Tim 6,9.10

15 Rom 2,7; Hbr 10,36-39; Jok 5,7.8

16 Mt 5,14. 15; Mk 4,21; Lk 11,33

17 Mok 12, 14; Mt 10,26; Lk 12,2; 1 Kor 4,5; 2 Kor 5,10

18 Mt 13,12; Mt 25,29

19 Ps 69,8; Mt 12,46-50; Mk 3,31-35

22 Mt 8,23-27; Mk 4,36-41

25 Lk 4,36; Lk 5,26; Lk 9,41

26 Mt 8,28-34; Mk 5,1-17

28 Mk 1,23. 24.,26; Mk 9,26; Lk 4,41

31 Rom 10,7; Apr 20,1.3

32 Kun 11,7; Įst 14,8

35 Mt 11,28; Mt 28,9; Mk 7,25; Lk 10,39; Lk 17,16; Jn 11,32; 2 Tim 1,7

25 O Jėzus paklausė jų: „Kur jūsų
tikėjimas?“ Jie išsigandę ir nustebę
kalbėjosi tarpusavy: „Kas Jis toks,
kad įsakinėja net vėjams ir vande-
niui, ir tie Jo klauso?!“
26 Jie atplaukė į gadariečių kraštą,
kuris yra priešingame Galilėjai
krante.
27 Kai tik Jėzus išlipo į krantą, Jį pa-
sitiko iš miesto atbėgęs vyras, kuris
jau ilgą laiką buvo demonų apsėstas.
Jis nedėvėjo drabužių ir negyveno
namuose, bet laikėsi kapinėse.
28 Pamatęs Jėzų, jis suriko, parpuolė
prieš Jį ir ėmė garsiai šaukti: „Ko
nori iš manęs, Jėzau, Aukščiausiojo
Dievo Sūnau?! Maldauju, nekankink
manęs!“
29 Mat Jėzus buvo įsakęs netyrajai
dvasiai išeiti iš to žmogaus. Dva-
sia dažnai jį sugriebdavo ir, nors jį
saugodavo surakintą grandinėmis,
supančiotomis kojomis, jis sutrauky-
davo pančius, ir demonas jį varydavo
į dykumą.
30 Jėzus jo paklausė: „Kuo tu var-
du?“ Šis atsakė: „Legionas.“ Mat jį
buvo apsėdę daug demonų.
31 Jie maldavo Jėzų, kad Jis neįsa-
kytų jiems eiti į bedugnę.
32 Tenai kalne ganėsi didelė banda
kiaulių. Demonai prašė leisti sueiti
į jas. Jėzus leido.
33 Tada demonai, išėję iš žmogaus,
apniko kiaules. Banda tuojau metėsi
nuo skardžio į ežerą ir prigėrė.
34 Pamatę, kas nutiko, piemenys pa-
bėgo ir pranešė apie tai mieste bei
kaimuose.
35 Žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsiti-
ko, ir, atėję prie Jėzaus, rado žmogų,
iš kurio buvo išėję demonai, sėdintį

prie Jėzaus kojų apsirengusį ir svei-
ko proto. Ir jie išsigando.
36 Tie, kurie matė, papasakojo, kaip
buvo išgydytas demonų apsėstasis.
37 Tada visa gadariečių krašto minia
ėmė prašyti, kad Jėzus pasitrauktų
nuo jų, nes juos buvo apėmusi didelė
baimė. Jis įsėdo į valtį ir grįžo atgal.
38 Vyras, iš kurio buvo išėję de-
monai, prašėsi likti su Juo. Tačiau
Jėzus išsiuntė jį, sakydamas:
39 „Grįžk namo ir papasakok, kokių
didžių dalykų tau padarė Dievas.“
Tuomet jis nuėjo ir skelbė po visą
miestą, ką Jėzus jam buvo padaręs.
40 Grįžtantį Jėzų pasitiko minia, nes
visi Jo laukė.
41 Ir štai atėjo vyras vardu Jayras,
sinagogos vyresnysis. Jis puolė
Jėzui po kojų, maldaudamas ateiti
į jo namus.
42 Mat jo vienintelė dvylikametė
dukrelė buvo bemirštanti. Jėzus ėjo
iš visų pusių spaudžiamas minios.
43 Viena moteris, dvylika metų ser-
ganti kraujoplūdžiu ir išleidusi gy-
dytojams visus savo išteklius, – bet
jos nė vienas negalėjo pagydyti, –
44 prisiartino iš už nugaros ir pri-
silietė prie Jo drabužio apvado. Ir
bematant kraujas liovėsi plūdęs.
45 Jėzus paklausė: „Kas mane palie-
tė?“ Visiems besiginant, Petras ir
šalia jo esantys tarė: „Mokytojau,
minia Tave spaudžia ir stumia, o Tu
klausi: „Kas mane palietė?“
46 Bet Jėzus atsakė: „Mane kažkas
palietė, nes Aš pajutau, kad iš manęs
išėjo jėga.“
47 Moteris, matydama, kad neliko
nepastebėta, drebėdama prisiartino,
parpuolė Jam po kojų ir visų žmonių
akivaizdoje papasakojo, kodėl prisi-
lietė ir kaip tuojau pasveiko.
48 Tuomet Jėzus jai tarė: „Dukra, tavo
tikėjimas išgydė tave. Eik rami!“
49 Jam tebekalbant, atėjo kažkas iš
sinagogos vyresniojo namų ir tam
pranešė: „Tavo duktė numirė. Ne-
bevargink Mokytojo.“
50 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Nebijok,
tik tikėk, ir ji bus išgelbėta.“
51 Atėjęs į namus, Jis neleido niekam
kartu įeiti, tik Petrui, Jonui, Jokūbui
ir mergaitės tėvui bei motinai.
52 Visi verkė ir apraudojo ją. Bet Jis
tarė: „Neverkite! Mergaitė nemirė,
o tik miega.“
53 Jie šaipėsi iš Jo, žinodami, kad
ji mirusi.
54 Bet Jėzus juos visus išvarė, ir,
paėmęs ją už rankos, sušuko: „Mer-
gaite, kelkis!“
55 Jos dvasia sugrįžo, ir ji tuojau at-
sikėlė. Jėzus liepė duoti jai valgyti.
56 Jos tėvai be galo stebėjosi, o Jis
įsakė niekam nesakyti, kas buvo
įvykę.

9 Sukvietęs dvylika savo mokinių,
Jėzus davė jiems galią ir valdžią
visiems demonams ir ligoms gydyti.
2 Po to išsiuntė juos Dievo karalystės
skelbti ir gydyti ligonių.
3 Jis pasakė jiems: „Nieko neimkite
kelionei: nei lazdos, nei krepšio, nei
duonos, nei pinigų. Neturėkite nė
dviejų tunikų.
4 Į kuriuos tik namus įeisite, tenai
pasilikite ir iš ten toliau keliaukite.
5 O kur žmonės jūsų nepriims, iš-
eidami iš to miesto, nusikratykite
nuo kojų dulkes kaip liudijimą prieš
juos.“

37 Job 21,14; Mt 8,34; Mk 1,24; Lk 4,34; Lk 5,26; Apd 16,39
38 Mk 5,18-20
41 Mt 9,18-26; Mk 5,22-43
42 Lk 7,2
43 Mt 9,20; Lk 15,19-22
44 Mk 6,56; Lk 5,13
46 Mk 5,30; Lk 6,19
48 Mk 5,34; Lk 7,50; Jn 8,11
49 Mk 5,35
50 Mk 11,22-24
52 Lk 7,13; Jn 11,11.13
54 Lk 7,14; Jn 11,43
56 Mt 8,4; Mt 9,30; Mk 5,43

9 SKYRIUS
1 Mt 10,1.2; Mk 3,13; Mk 6,7; Mk 16,17.18; Jn 14,12
2 Mt 10,7.8; Mk 6,12; Lk 10,1.9
3 Mt 10,9-15; Mk 6,8-11; Lk 10,4-12; Lk 22,35
4 Mt 10,11; Mk 6,10
5 Mt 10,14; Lk 10,11; Apd 13,51

6 Išėję jie traukė per aplinkinius
kaimus, visur skelbdami Evangeliją
bei gydydami.
7 Tetrarchas Erodas išgirdo apie
visus tuos įvykius ir suglumo, nes
vieni sakė, kad Jonas prisikėlęs iš
numirusių,
8 kiti – kad pasirodęs Elijas, dar
kiti – kad prisikėlęs vienas iš senųjų
pranašų.
9 Erodas sakė: „Jonui aš nukirsdinau
galvą; o kas yra šitas, apie kurį gir-
džiu pasakojant tokius dalykus?!" Ir
jis labai norėjo Jėzų pamatyti.
10 Sugrįžę apaštalai papasakojo Jė-
zui, ką buvo nuveikę. Pasiėmęs juos,
Jis pasitraukė nuošaliai į dykvietę,
netoli miesto, vadinamo Betsaida.
11 Minios, tai sužinojusios, nusekė
paskui Jį. Jis priėmė žmones, kalbė-
jo jiems apie Dievo karalystę ir iš-
gydė tuos, kuriems reikėjo gydymo.
12 Diena slinko vakarop. Priėję dvy-
lika tarė Jam: „Paleisk žmones, kad
jie, nuėję į aplinkinius kaimus bei
kiemus, susirastų nakvynę ir maisto.
Mes juk esame dykvietėje."
13 Bet Jėzus tarė: „Jūs duokite jiems
valgyti." Jie atsakė: „Mes nieko dau-
giau neturime, tik penkis kepalus
duonos ir dvi žuvis. Nebent nuei-
tume ir nupirktume maisto visiems
šitiems žmonėms."
14 O ten buvo apie penkis tūkstan-
čius vyrų. Jėzus įsakė mokiniams:
„Susodinkite juos būriais po pen-
kiasdešimt."
15 Jie taip padarė ir visus susodino.
16 Tada, paėmęs penkis kepalus ir
dvi žuvis, Jis pažvelgė į dangų, pa-
laimino, laužė ir davė mokiniams,
kad padalintų miniai.
17 Visi valgė ir pasisotino. Ir dar buvo
surinkta dvylika pintinių trupinių.
18 Kartą, kai Jis nuošaliai meldėsi, su
Juo buvo ir mokiniai. Jis paklausė
jų: „Kuo mane žmonės laiko?"
19 Jie atsakė: „Vieni – Jonu Krikš-
tytoju, kiti – Eliju, dar kiti sako:
prisikėlęs vienas iš senųjų pranašų."
20 Tada Jis paklausė: „O jūs kuo
sakote mane esant?" Petras atsakė:
„Dievo Kristumi."
21 Jis griežtai įspėjo juos, įsakė nie-
kam to nepasakoti
22 ir pasakė: „Žmogaus Sūnus turės
daug iškentėti. Jis bus vyresniųjų,
aukštųjų kunigų bei Rašto žinovų
atmestas, nužudytas ir trečią dieną
prisikels."
23 O visiems Jis kalbėjo: „Jei kas
nori eiti paskui mane, teišsižada pats
savęs, teneša kasdien savo kryžių ir
teseka manimi.
24 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas
ją praras, o kas praras savo gyvybę
dėl manęs, tas ją išgelbės.
25 Kokia būtų nauda, jei žmogus lai-
mėtų visą pasaulį, o save pražudytų
ar sau pakenktų?
26 Jei kas gėdysis manęs ir mano
žodžių, to gėdysis ir Žmogaus Sū-
nus, kai ateis su savąja bei Tėvo ir
šventųjų angelų šlove.
27 Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš
čia stovinčiųjų neragaus mirties, kol
išvys Dievo karalystę."
28 Praslinkus maždaug aštuonioms
dienoms po šitų žodžių, Jis pasiėmė
Petrą, Joną bei Jokūbą ir užkopė į
kalną melstis.
29 Jam besimeldžiant, Jo veido išvaiz-
da pasikeitė, o drabužiai pasidarė
balti ir spindintys.

6 Mk 6,12; Lk 8,1
7 Mt 14,1.2; Mk 6,14
9 Lk 23,8
10 Mt 14,13; Mk 6,30
12 Mt 14,15; Mk 6,35; Jn 6,1.5
16 Lk 22,19; Lk 24,30
18 Mt 16,13-16; Mk 8,27-29
19 Mt 14,2
20 Mt 16,16; Jn 6,68.69
21 Mt 8,4; Mt 16,20; Mk 8,30
22 Mt 16,21; Mt 17,22; Lk 18,31-33; Lk 23,46; Lk 24,46
23 Mt 10,38; Mt 16,24
24 Jn 12,25
25 Mk 8,36
26 Mt 10,33; Rom 1,16
27 Mt 16,28
28 Mk 9,2-8

30 Ir štai du vyrai kalbėjosi su Juo.
Tai buvo Mozė ir Elijas,
31 kurie, pasirodę šlovėje, kalbėjo
apie Jo gyvenimo pabaigą, būsian-
čią Jeruzalėje.
32 O Petrą ir jo draugus buvo apėmęs
miegas. Pabudę jie pamatė Jo šlovę
ir stovinčius šalia Jo du vyrus.
33 Tiems tolstant, Petras kreipėsi į
Jėzų: „Mokytojau, gera mums čia
būti! Pastatykime tris palapines:
vieną Tau, kitą Mozei ir trečią Eli-
jui.“ Jis nežinojo, ką kalbąs.
34 Jam tai besakant, užėjo debesis
ir uždengė juos. Jie nusigando, kai
paniro į debesį.
35 O iš debesies pasigirdo balsas:
„Šitas yra mano mylimasis Sūnus,
Jo klausykite!“
36 Balsui nuskambėjus, Jėzus liko
vienas. O jie tylėjo ir tomis dieno-
mis niekam nieko nesakė apie tai,
ką buvo matę.
37 Kitą dieną, jiems nusileidus nuo
kalno, Jėzų pasitiko didelė minia.
38 Ir štai vienas vyras iš minios
ėmė šaukti: „Mokytojau, meldžiu,
pažvelk į mano sūnų, jis mano
vienturtis.
39 Kai dvasia jį pačiumpa, jis staiga
pradeda rėkti, o dvasia jį tąso, jog
tas net putoja. Ji tik vargais negalais
atstoja, smarkiai jį apdaužiusi.
40 Aš prašiau Tavo mokinių išvaryti
ją, bet jie nepajėgė.“
41 Jėzus atsakydamas tarė: „O neti-
kinti ir iškrypusi karta! Kaip ilgai
man reikės su jumis pasilikti ir jus
kęsti? Atvesk čia savo sūnų.“
42 Dar jam besiartinant, demonas
parbloškė jį ant žemės ir ėmė tąsy-
ti. Jėzus sudraudė netyrąją dvasią,

30 2 Kar 2,1-11; Hbr 11,23-29
32 Dan 8,18; Dan 10,9
34 Iš 13,21
35 Mt 3,17; Mt 12,18; Apd 3,22
36 Mt 17,9
37 Mk 9,14-27
44 Mt 17,22
45 Mk 9,32
46 Mt 18,1-5
47 Mt 9,4; Lk 18,17
48 Mt 18,5; Jn 12,44; Jn 13,20; Ef 3,8
49 Mk 9,38-40
50 Lk 11,23
51 Mk 16,19
53 Jn 4,4.9
54 2 Kar 1,10.12; Mk 3,17
55 2 Tim 1,7

išgydė berniuką ir atidavė jį tėvui.
43 Ir visi buvo priblokšti Dievo didy-
bės. Visiems stebintis tuo, ką Jėzus
darė, Jis prabilo mokiniams:
44 „Gerai įsidėmėkite šiuos žodžius:
Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmo-
nių rankas.“
45 Bet jie nesuprato šitų žodžių; tai
liko jiems paslėpta ir jie jų nesuvo-
kė. O jie bijojo klausti Jėzaus apie
tuos žodžius.
46 Tarp mokinių kilo ginčas, kuris
iš jų didžiausias.
47 Suprasdamas jų širdies mintis,
Jėzus pasišaukė vaiką, pasistatė
šalia savęs
48 ir tarė jiems: „Kas priima šį vaiką
mano vardu, mane priima, o kas
mane priima, priima Tą, kuris mane
siuntė. Kas tarp jūsų mažiausias, tas
bus didžiausias.“
49 Tada atsiliepė Jonas: „Mokytojau,
mes matėme vieną, Tavo vardu išva-
rantį demonus. Mes jam draudėme
tai daryti, nes jis nevaikščioja kartu
su mumis.“
50 Jėzus atsakė: „Nedrauskite! Kas
ne prieš mus, tas už mus!“
51 Artėjant metui, kai Jėzus turėjo
būti paimtas aukštyn, Jis ryžtingai
nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę.
52 Jis išsiuntė pirma savęs pasiunti-
nius. Tie užėjo į vieną samariečių kai-
mą, kad paruoštų vietą Jam apsistoti.
53 Bet anie nesutiko Jo priimti, nes
Jis keliavo Jeruzalės link.
54 Tai girdėdami, mokiniai Jokūbas
ir Jonas sušuko: „Viešpatie, ar nori,
mes liepsime ugniai kristi iš dan-
gaus ir juos sunaikinti, kaip ir Elijas
padarė?!“
55 Bet Jis atsigręžęs sudraudė juos:

„Nežinote, kokios dvasios esate.
56 Juk Žmogaus Sūnus atėjo ne
pražudyti žmonių gyvybių, bet
išgelbėti." Ir jie pasuko į kitą kaimą.
57 Jiems einant keliu, vienas žmogus
Jam pasakė: „Aš seksiu paskui Tave,
kur tik Tu eisi, Viešpatie!"
58 Jėzus jam atsakė: „Lapės turi
urvus, padangių paukščiai – lizdus,
o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos
priglausti."
59 Kitam Jis tarė: „Sek paskui mane!"
Tas prašė: „Viešpatie, leisk man pir-
miau pareiti tėvo palaidoti."
60 Jėzus jam atsakė: „Palik miru-
siems laidoti savo numirėlius, o tu
eik ir skelbk Dievo karalystę!"
61 Dar vienas tarė: „Aš seksiu pas-
kui Tave, Viešpatie, bet leisk man
pirmiau atsisveikinti su savo namiš-
kiais."
62 Jėzus tam atsakė: „Nė vienas, ku-
ris uždeda ranką ant arklo ir žvalgo-
si atgal, netinka Dievo karalystei."

10 Po to Viešpats paskyrė dar ki-
tus septyniasdešimt mokinių
ir išsiuntė juos po du, kad eitų pirma
Jo į visus miestus bei vietoves, kur
Jis pats ketino vykti.
2 Jis sakė jiems: „Pjūtis tikrai didelė,
o darbininkų maža. Todėl melskite
pjūties Viešpatį, kad atsiųstų darbi-
ninkų į savo pjūtį.
3 Eikite! Štai Aš siunčiu jus lyg avi-
nėlius tarp vilkų.
4 Nesineškite nei piniginės, nei krep-
šio, nei sandalų ir nieko kelyje ne-
sveikinkite.
5 Į kuriuos tik namus užeisite, pir-
miausia tarkite: „Ramybė šiems
namams!"
6 Ir jei ten bus ramybės sūnus, jūsų
ramybė nužengs ant jo, o jei ne, – su-
grįš pas jus.
7 Pasilikite tuose namuose, valgykite
ir gerkite, kas duodama, nes dar-
bininkas vertas savo užmokesčio.
Nesikilnokite iš namų į namus.
8 Kai nueisite į kurį nors miestą ir
jus priims, valgykite, kas bus jums
padėta.
9 Gydykite jame esančius ligonius
ir sakykite jiems: „Jums prisiartino
Dievo karalystė!"
10 O kai užeisite į tokį miestą, kur
jūsų nepriims, išėję į gatves, saky-
kite:
11 „Mes nusikratome prieš jus net
jūsų miesto dulkes, prilipusias prie
mūsų kojų. Tačiau vis tiek žinokite:
Dievo karalystė jau prisiartino prie
jūsų!"
12 Sakau jums: aną dieną Sodomai
bus lengviau negu tam miestui.
13 Vargas tau, Chorazine! Vargas
tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone
būtų padaryta stebuklų, kokie pada-
ryti pas jus, jie seniai būtų atgailavę,
sėdėdami su ašutine ir pelenuose.
14 Todėl Tyrui ir Sidonui teisme bus
lengviau negu jums.
15 Ir tu, Kafarnaume, išaukštintas
iki dangaus, nugarmėsi iki pragaro!
16 Kas jūsų klauso, manęs klauso.
Kas jus niekina, mane niekina. O
kas niekina mane, niekina Tą, kuris
mane siuntė."
17 Septyniasdešimt sugrįžo, su
džiaugsmu kalbėdami: „Viešpatie,
mums paklūsta net demonai dėl
Tavo vardo."
18 O Jis jiems sakė: „Mačiau šėtoną,
kaip žaibą krintantį iš dangaus.

56 Jn 3,17; Jn 12,47
57 Mt 8,19-22
58 Lk 2,7; Lk 8,23
59 Mt 8,21.22
61 1 Kar 19,20
62 2 Tim 4,10

10 SKYRIUS
1 Mk 6,7
2 Jn 4,35; 2 Tes 3,1
3 Mt 10,16
4 2 Kar 4,29; Lk 9,3-5
5 Mt 10,12
7 Mt 10,11; 1 Kor 10,27; 1 Tim 5,18
9 Mt 3,2; Mt 10,7; Mk 3,15
11 Apd 13,51
12 Mt 10,15; Mt 11,24
13 Ez 3,6; Mt 11,21-23
15 Iz 14,13-15; Ez 26,20; Mt 11,23
16 Jn 5,23; Jn 13,20; 1 Tes 4,8
17 Lk 10,1
18 Jn 12,31

19 Štai Aš duodu jums valdžią min-
džioti gyvates bei skorpionus, aukš-
tesnę už visą priešo jėgą, ir niekas
jokiais būdais jums nepakenks.
20 Bet jūs džiaukitės ne tuo, kad
dvasios jums pavaldžios; džiauki-
tės, kad jūsų vardai įrašyti danguje."
21 Tą valandą Jėzus pradžiugo Dvasia
ir tarė: „Aš šlovinu Tave, Tėve, dan-
gaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei
tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o
apreiškei mažutėliams. Taip, Tėve,
nes Tau taip patiko.
22 Viskas man yra mano Tėvo atiduo-
ta. Ir niekas nežino, kas yra Sūnus,
tik Tėvas, nei kas yra Tėvas, tik Sū-
nus ir tas, kam Sūnus nori apreikšti."
23 Atsigręžęs vien tik į mokinius, Jis
tarė: „Palaimintos akys, kurios regi,
ką jūs regite.
24 Sakau jums: daugel pranašų ir
karalių troško pamatyti, ką jūs ma-
tote, bet nepamatė, ir išgirsti, ką jūs
girdite, bet neišgirdo."
25 Štai atsistojo vienas Įstatymo mo-
kytojas ir, mėgindamas Jį, paklausė:
„Mokytojau, ką turiu daryti, kad
paveldėčiau amžinąjį gyvenimą?"
26 Jis tarė: „O kas parašyta Įstatyme?
Kaip skaitai?"
27 Tas atsakė: „Mylėk Viešpatį, savo
Dievą, visa savo širdimi, visa savo
siela, visomis savo jėgomis ir visu
savo protu, ir savo artimą kaip save
patį."
28 Jėzus jam tarė: „Gerai atsakei. Tai
daryk, ir gyvensi."
29 Norėdamas pateisinti save, anas
paklausė Jėzaus: „O kas gi mano
artimas?"
30 Jėzus atsakydamas tarė: „Vienas
žmogus keliavo iš Jeruzalės į Je-
richą ir pakliuvo į plėšikų rankas.
Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo sau,
palikdami pusgyvį.
31 Atsitiktinai tuo pačiu keliu ėjo
vienas kunigas ir, pamatęs jį, praėjo
kita kelio puse.
32 Taip pat ir levitas, pro tą vietą eida-
mas, jį matė ir praėjo kita kelio puse.
33 O vienas samarietis keliaudamas
užtiko jį ir pasigailėjo.
34 Priėjęs jis aprišo jo žaizdas, užpil-
damas aliejaus ir vyno, užkėlė ant
savo gyvulio, nugabeno į užeigą ir
slaugė jį.
35 Kitą dieną iškeliaudamas jis iš-
siėmė du denarus, padavė užeigos
šeimininkui ir tarė: „Slaugyk jį,
o jeigu ką išleisi viršaus, sugrįžęs
atsilyginsiu."
36 Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs
artimas patekusiam į plėšikų ran-
kas?"
37 Jis atsakė: „Tas, kuris jo pasigai-
lėjo." Jėzus jam tarė: „Eik ir tu taip
daryk!"
38 Jiems keliaujant toliau, Jėzus užsu-
ko į vieną kaimą. Ten viena moteris
vardu Morta pakvietė Jį į savo namus.
39 Ji turėjo seserį vardu Marija.
Ši, atsisėdusi prie Viešpaties kojų,
klausėsi Jo žodžių.
40 O Morta rūpinosi visokiu patar-
navimu ir stabtelėjusi pasiskundė:
„Viešpatie, Tau nerūpi, kad sesuo
palieka mane vieną patarnauti? Pa-
sakyk jai, kad man padėtų."
41 Tačiau Viešpats atsakė: „Morta,
Morta, tu rūpiniesi ir nerimauji dėl
daugelio dalykų,
42 o tereikia vieno. Marija išsirinko
geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos
atimta."

19 Mk 16,18
20 Iz 4,3
21 Mt 11,25-27
22 Jn 1,18; Jn 3,35; Jn 5,27; Jn 6,44.46; Jn 17,2
23 Mt 13,16.17
24 1 Pt 1,10.11
25 Mt 19,16-19; Mt 22,35
27 Kun 19,18; Įst 6,5
28 Kun 18,5; Neh 9,29; Ez 20,11.13.21; Mt 19,17; Rom 10,5
29 Lk 16,15
31 Ps 38,11
32 Lk 15,20; Jn 4,9
33 Lk 15,20; Jn 4,9
35 Mt 20,2
37 Pat 14,21; Mt 9,13; Mt 12,7
38 Jn 11,1; Jn 12,2.3
39 Lk 8,35; Apd 22,3; 1 Kor 7,32-40
42 Ps 27,4; Jn 6,27

11 Kartą Jėzus vienoje vietoje
meldėsi. Jam baigus melstis,
vienas iš Jo mokinių paprašė: „Vieš-
patie, išmokyk mus melstis, kaip ir
Jonas išmokė savo mokinius."
2 Jėzus tarė jiems: „Kai meldžiatės,
sakykite: „Tėve mūsų, kuris esi dan-
guje, teesie šventas Tavo vardas. Te-
ateinie Tavo karalystė. Tebūnie Tavo
valia kaip danguje, taip ir žemėje.
3 Kasdienės mūsų duonos duok
mums kasdien
4 ir atleisk mums mūsų nuodėmes,
nes ir mes atleidžiame kiekvienam,
kuris mums kaltas. Ir nevesk mūsų į
pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto."
5 Jis kalbėjo jiems: „Kas nors iš jūsų
turės draugą ir, nuėjęs pas jį vidur-
naktį, sakys: „Bičiuli, paskolink man
tris kepalus duonos,
6 nes draugas iš kelionės pas mane
atvyko ir neturiu ko jam padėti ant
stalo."
7 O anas iš vidaus atsilieps: „Nekvar-
šink manęs! Durys jau uždarytos, o
aš su vaikais lovoje, negaliu keltis ir
tau duoti."
8 Aš jums sakau: jeigu nesikels ir
neduos jam duonos dėl draugystės,
tai dėl jo atkaklumo atsikels ir duos,
kiek tik jam reikia.
9 Tad ir Aš jums sakau: prašykite, ir
jums bus duota; ieškokite, ir rasite;
belskite, ir bus jums atidaryta.
10 Nes kiekvienas, kas prašo, gauna,
kas ieško, randa, ir beldžiančiam
atidaroma.
11 Kuris iš jūsų, būdamas tėvas, duonos
prašančiam vaikui duotų akmenį?! Ar
prašančiam žuvies duotų gyvatę?
12 Arba prašančiam kiaušinio duotų
skorpioną?

11 SKYRIUS
2 Mt 6,9-13
4 Ef 4,32
8 Lk 18,1-5
9 Ps 50,14.15; Iz 55,6; Jer 33,3; Mt 7,7; Mt 21,22; Mk 11,24; Jn 15,7; Jok 1,5.6; 1 Jn 3,22; 1 Jn 5,14.15
11 Mt 7,9
13 Jok 1,17
14 Mt 9,32-34; Mt 12,22.24
15 Mt 9,34; Mt 12,24
16 Mt 12,38; Mt 16,1; Mk 8,11
17 Mt 9,4; Mt 12,25-29; Mk 3,23-27; Jn 2,25
20 Iš 8,19
21 Mt 12,29; Mk 3,27
22 Iz 53,12; Kol 2,15
23 Mt 12,30; Mk 9,40
24 Mt 12,43-45; Mk 1,27; Mk 3,11; 5,13; Apd 5,16; Apd 8,7

13 Jei tad jūs, būdami blogi, mokate
savo vaikams duoti gerų dalykų,
juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus
duos Šventąją Dvasią tiems, kurie
Jo prašo."
14 Kartą Jėzus išvarė nebylumo demo-
ną. Demonui išėjus, nebylys prakal-
bėjo, ir minios stebėjosi.
15 Bet kai kurie iš jų sakė: „Jis išvaro
demonus demonų valdovo Belzebu-
lo jėga."
16 Kiti, mėgindami Jį, reikalavo
ženklo iš dangaus.
17 Bet Jėzus, žinodamas jų mintis,
jiems tarė: „Kiekviena suskilusi
karalystė bus sunaikinta, ir namai
grius ant namų.
18 Jeigu ir šėtonas pasidalijęs, tai
kaip išsilaikys jo karalystė? O jūs
sakote, kad Aš išvarau demonus
Belzebulo jėga.
19 Jeigu Aš išvarau juos Belzebulo
jėga, tai kieno jėga išvaro jūsų sū-
nūs? Todėl jie bus jūsų teisėjai.
20 Bet jei Aš išvarau demonus Dievo
pirštu, tai tikrai pas jus atėjo Dievo
karalystė.
21 Kai apsiginklavęs galiūnas saugo
savo namus, tada ir jo turtas apsau-
gotas.
22 Bet jei užpuls stipresnis ir jį nu-
galės, tai atims visus jo ginklus, ku-
riais tas pasitikėjo, ir išdalys grobį.
23 Kas ne su manimi, tas prieš mane,
ir kas nerenka su manimi, tas barsto."
24 „Netyroji dvasia, išėjusi iš žmo-
gaus, klaidžioja bevandenėse vieto-
se, ieškodama poilsio. Neradusi ji
sako: „Grįšiu į savo namus, iš kur
išėjau."
25 Sugrįžusi randa juos iššluotus ir
išpuoštus.

26 Tuomet eina, pasiima kitas sep-
tynias dvasias, dar piktesnes už
save, ir įėjusios jos ten apsigyvena.
Ir tada tam žmogui darosi blogiau
negu pirma."
27 Jėzui bekalbant, viena moteris iš
minios Jam garsiai sušuko: „Palai-
mintos įsčios, kurios Tave nešiojo,
ir krūtys, kurias žindei!"
28 Jis atsiliepė: „Labiau palaiminti
tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir
jo laikosi."
29 Minioms gausėjant, Jis pradėjo
kalbėti: „Ši karta yra pikta karta. Ji
reikalauja ženklo, bet jai nebus duo-
ta jokio kito ženklo, kaip tik Jonos
ženklas.
30 Kaip Jona buvo ženklas ninevie-
čiams, taip Žmogaus Sūnus bus šiai
kartai.
31 Pietų šalies karalienė teismo die-
ną prisikels drauge su šios kartos
žmonėmis ir juos pasmerks, nes
ji atkeliavo nuo žemės pakraščių
pasiklausyti Saliamono išminties,
o štai čia daugiau negu Saliamonas.
32 Ninevės gyventojai stos teisme
drauge su šita karta ir ją pasmerks,
nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pa-
mokslą, o čia daugiau negu Jona."
33 „Niekas uždegto žiburio nededa
į slėptuvę ar po indu, bet stato jį
į žibintuvą, kad įeinantys matytų
šviesą.
34 Kūno žiburys yra tavoji akis. To-
dėl, jei tavo akis sveika, visam tavo
kūnui bus šviesu. O jeigu tavo akis
pikta, visam tavo kūnui bus tamsu.
35 Todėl žiūrėk, kad tavoji šviesa
nebūtų tamsa!
36 Taigi, jei visas tavo kūnas pilnas
šviesos ir neturi jokios tamsios da-
lies, jis bus visas šviesus, lyg žiburio
spindulių apšviestas."
37 Jėzui tebekalbant, vienas farizie-
jus pasikvietė Jį pietų. Įėjęs į vidų,
Jis atsisėdo prie stalo.
38 Tai matydamas, fariziejus stebė-
josi, kad Jis nenusiplovė rankų prieš
valgydamas.
39 O Viešpats jam tarė: „Kaip tik jūs,
fariziejai, valote taurės ir dubens
išorę, o viduje esate pilni gobšumo
ir nedorybės.
40 Neišmanėliai! Argi išorės Kūrėjas
nesukūrė ir vidaus?
41 Verčiau duokite gailestingumo
auką iš to, ką turite, tai viskas bus
jums nesutepta.
42 Vargas jums, fariziejai! Jūs duo-
date dešimtinę iš mėtų, rūtų ir kito-
kių žolelių, o apleidžiate teisingumą
ir Dievo meilę. Tai turite daryti ir
ano nepalikti!
43 Vargas jums, fariziejai! Jūs mėgs-
tate pirmuosius krėslus sinagogose
ir sveikinimus aikštėse.
44 Vargas jums, veidmainiai Rašto
žinovai ir fariziejai! Esate lyg ap-
leisti kapai, kuriuos žmonės nepa-
stebėdami mindžioja."
45 Tada vienas Įstatymo mokytojas
atsiliepė: „Mokytojau, taip kalbė-
damas, Tu ir mus įžeidi."
46 Jis atsakė: „Vargas ir jums, Įsta-
tymo mokytojai! Jūs kraunate žmo-
nėms nepakeliamas naštas, o patys
tų naštų nė vienu pirštu nepajudi-
nate.
47 Vargas jums! Jūs statote prana-
šams antkapius, o jūsų tėvai juos
žudė!
48 Taigi jūs liudijate, kad pritariate

26 Jn 5,14; Hbr 6,4-6; Hbr 10,26; 2 Pt 2,20
27 Lk 1,28.48
28 Ps 1,1.2; Ps 112,1; Ps 119,1.2; Iz 48,17.18; Mt 7,21; Lk 8,21; Jok 1,25
29 Mt 12,38-42; 1 Kor 1,22
30 Lk 24,46; Jn 1,17; Jn 2,10; Jn 3,3-10; Apd 10,40; 1 Kor 15,4
31 1 Kar 10, 1-9; 2 Krn 9,1-8; Iz 9,6; Rom 9,5
32 Jn 3,5
33 Mt 5,15; Mk 4,21; Lk 8,16
34 Mt 6,22. 23
38 Mt 15,2; Mk 7,2.3
39 Pr 6,5; Mt 23,25; Tit 1,15
40 Pr 1,26.27
41 Iz 58,7; Dan 4,27; Lk 12,33; Lk 16,9
42 Mch 6,7.8; Mt 23,23; Jn 5,42
43 Mt 23,6; Mk 12,38.39; Lk 14,7; Lk 20,46
44 Ps 5,9; Mt 23,27
46 Mt 23,4
47 Mt 23,29; Apd 7,52

savo tėvų darbams. Jie žudė, o jūs
statote jiems antkapius.
49 Todėl ir Dievo išmintis pasakė: „Aš
siųsiu jiems pranašų ir apaštalų, o
jie vienus nužudys, kitus persekios,
50 kad iš šitos kartos būtų pareika-
lauta visų pranašų kraujo, pralieto
nuo pasaulio sutvėrimo,
51 pradedant Abelio krauju iki kraujo
Zacharijo, kuris buvo nužudytas
tarp aukuro ir šventyklos!" Taip!
Aš sakau, jog bus pareikalauta jo iš
šios kartos.
52 Vargas jums, Įstatymo mokytojai!
Jūs paėmėte pažinimo raktą, bet
patys nėjote ir einantiems trukdėte."
53 Kai Jis jiems tai kalbėjo, Rašto ži-
novai bei fariziejai pradėjo smarkiai
Jį pulti ir visaip kamantinėti,
54 tikėdamiesi ką nors pagauti iš Jo
lūpų, kad galėtų Jį apkaltinti.

12 Tuo tarpu, kai susirinko ne-
suskaičiuojama minia, kad
net vieni kitus trypė, Jėzus pradėjo
kalbėti pirmiausia savo mokiniams:
„Saugokitės fariziejų raugo, tai yra
veidmainystės!
2 Nėra nieko uždengta, kas nebus
atidengta, ir nieko paslėpta, kas ne-
pasidarys žinoma.
3 Todėl ką kalbėjote tamsoje, skam-
bės šviesoje, ir ką šnibždėjote į ausį
kambariuose, bus skelbiama nuo
stogų.
4 Sakau jums, savo draugams: nebi-
jokite tų, kurie žudo kūną ir paskui
negali daugiau nieko padaryti.
5 Aš parodysiu jums, ko turite bijoti:
bijokite to, kuris nužudęs turi galią
įmesti į pragarą. Taip, sakau jums,
šito bijokite!
6 Argi ne penki žvirbliai parduoda-
mi už du skatikus? Tačiau nė vienas
iš jų nėra Dievo pamirštas.
7 O jūsų net visi galvos plaukai suskai-
čiuoti. Tad nebijokite! Jūs vertesni už
daugybę žvirblių.
8 Aš jums sakau: kas išpažins mane
žmonių akivaizdoje, tą Žmogaus
Sūnus išpažins Dievo angelų aki-
vaizdoje.
9 O kas manęs išsigins žmonių
akivaizdoje, to bus išsiginta Dievo
angelų akivaizdoje.
10 Kas tars žodį prieš Žmogaus Sūnų,
tam bus atleista, o kas piktžodžiaus
Šventajai Dvasiai, tam nebus atleista.
11 Kai jie ves jus į sinagogas, pas
valdininkus ar vyresnybes, nesirū-
pinkite, kaip ar ką atsakysite ir ką
kalbėsite,
12 nes Šventoji Dvasia tą pačią va-
landą pamokys jus, ką kalbėti."
13 Vienas iš minios Jam tarė: „Mo-
kytojau, liepk mano broliui pasida-
lyti su manimi palikimą."
14 Jis atsakė: „Žmogau, kas gi mane
skyrė jūsų teisėju ar dalytoju?"
15 Jis tarė jiems: „Žiūrėkite, saugo-
kitės godumo, nes žmogaus gyvybė
nepriklauso nuo jo turto gausos."
16 Jis pasakė jiems palyginimą: „Vie-
no turtingo žmogaus laukai davė
gausų derlių.
17 Jis ėmė sau vienas svarstyti: „Ką
man dabar daryti? Neturiu kur su-
krauti derliaus."
18 Galiausiai jis tarė: „Štai ką pa-
darysiu: nugriausiu savo klojimus,
statysiuos didesnius ir į juos suga-
bensiu visus javus ir visas gėrybes.
19 Tuomet sakysiu savo sielai: „Sie-
la, tu turi daug gėrybių, sukrautų

49 Pat 1,20; Mt 23,34
51 Pr 4,8; 2 Km 24,20. 21
52 Mt 23,13
54 Mk 12,13

12 SKYRIUS
1 Mt 16,12; Mk 8,15
2 Mt 10,26; 1 Kor 4,5
4 Iz 51,7.8. 12.13; Jn 15,13-15
5 Ps 119,120
6 Mt 6,26
8 Ps 119,46; Mt 10,32
9 Mt 10,33
10 Mt 12,31. 32
11 Mk 13,11
12 Jn 14,26
14 Jn 18,36
15 1 Tim 6,6-10
19 Mok 2,24; Mok 3,13; Mok 5,18; Mok 8,15; Mok 11,9

ilgiems metams. Ilsėkis, valgyk,
gerk ir linksminkis!“
20 O Dievas jam tarė: „Kvaily, dar
šiąnakt bus pareikalauta tavo sielos.
Kam gi atiteks, ką susikrovei?“
21 Taip yra tam, kuris krauna turtus
sau, bet nesirūpina tapti turtingas
pas Dievą.“
22 Tada Jėzus kalbėjo savo moki-
niams: „Todėl sakau jums: nesirū-
pinkite savo gyvybe, ką valgysite, nė
kūnu, ką vilkėsite.
23 Gyvybė svarbesnė už maistą, o
kūnas už drabužį.
24 Įsižiūrėkite į varnus. Jie nei sėja,
nei pjauna, neturi nei sandėlių, nei
kluonų, ir Dievas juos maitina. Jūs
nepalyginamai vertesni už paukš-
čius!
25 O kas iš jūsų gali savo rūpesčiu
bent valanda prailginti savo amžių?
26 Jei tad jūs nesugebate padaryti net
mažmožio, tai kam rūpinatės kitais
dalykais?
27 Įsižiūrėkite, kaip auga lelijos. Jos
nesidarbuoja ir neaudžia, bet sakau
jums: nė Saliamonas visoje savo
šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip
kiekviena iš jų.
28 Jeigu Dievas taip aprengia laukų
žolę, šiandien žaliuojančią, o rytoj
metamą į krosnį, tai dar labiau pa-
sirūpins jumis, mažatikiai!
29 Ir neklausinėkite, ką valgysite ar
gersite, ir nenuogąstaukite!
30 Visų tų dalykų ieško šio pasaulio
pagonys. O jūsų Tėvas žino, kad viso
to jums reikia.
31 Verčiau ieškokite Jo karalystės, o
visa tai bus jums pridėta.
32 Nebijok, mažoji kaimene: jūsų Tė-
vas panorėjo duoti jums karalystę!“
33 „Parduokite savo turtą ir aukokite
gailestingumo aukas. Įsitaisykite
sau piniginių, kurios nesusidėvi,
kraukite nenykstantį turtą danguje,
kur joks vagis neprieina ir kandys
nesuėda.
34 Nes kur jūsų turtas, ten ir jūsų
širdis.“
35 „Tebūna jūsų strėnos sujuostos ir
žiburiai uždegti,
36 ir būkite panašūs į žmones, kurie
laukia savo šeimininko, grįžtančio
iš vestuvių, kad, kai tik jis parvyks
ir pasibels, tuojau atidarytų.
37 Palaiminti tie tarnai, kuriuos su-
grįžęs šeimininkas ras budinčius. Iš
tiesų sakau jums: jis susijuos, susodins
juos prie stalo ir priėjęs patarnaus
jiems.
38 Jeigu jis grįžtų antrosios ar trečio-
sios nakties sargybos metu ir rastų
juos budinčius, palaiminti tie tarnai!
39 Įsidėmėkite: jei šeimininkas žinotų,
kurią valandą ateis vagis, budėtų ir
neleistų jam įsilaužti į savo namus.
40 Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes
Žmogaus Sūnus ateis tą valandą,
kurią nesitikėsite.“
41 Tada Petras paklausė: „Viešpatie,
ar šį palyginimą sakai tik mums, ar
visiems?“
42 Viešpats atsakė: „Kas yra tas iš-
tikimas ir sumanus ūkvedys, kurį
šeimininkas paskirs vadovauti šei-
mynai ir deramu laiku duoti jiems
skirtą maisto dalį?
43 Palaimintas tarnas, kurį sugrįžęs
šeimininkas ras taip darantį.
44 Sakau jums tiesą: jis paskirs jį
valdyti visų savo turtų.
45 Bet jeigu anas tarnas savo širdyje
tartų: „Mano šeimininkas neskuba

20 Ps 39,6; Ps 52,7
21 Jok 2,5; Jok 5,1-5
22 Mt 6,25-33
24 Job 38,41
27 1 Kar 10, 4-7
28 Mt 6,30; Mt 8,26; Mt 14,31; Mt 16,8
30 Mt 6,31.32
31 Mt 6,33
32 Mt 11,25.26
33 Mt 6,20; Mt 19,21; Lk 11,41
35 Mt 25,1-13; 1 Pt 1,13
37 Mt 24,46
39 Apr 3,3; Apr 16,15
40 Mk 13,33
42 Mt 24,45.46; Mt 25,21
44 Mt 24,47; Mt 25,21
45 2 Pt 3,3.4

grįžti“, ir imtų mušti tarnus bei tar-
naites, valgyti, gerti ir girtuokliauti,
46 tai to tarno šeimininkas sugrįš tą
dieną, kai jis nelaukia, ir tą valan-
dą, kurią jis nesitiki. Jis žiauriai jį
nubaus ir paskirs jam dalį su neiš-
tikimaisiais.
47 Tarnas, kuris žino savo šeiminin-
ko valią, bet nevykdo jo valios, bus
smarkiai nuplaktas.
48 O kuris nežino ir baustinai elgiasi,
bus mažai plakamas. Iš kiekvieno,
kuriam daug duota, bus daug parei-
kalauta, ir kam daug patikėta, iš to
bus daug ir išieškota.“
49 „Aš atėjau uždegti žemėje ugnies
ir taip noriu, kad ji jau liepsnotų!
50 Bet Aš turiu būti pakrikštytas
krikštu ir kaip esu slegiamas, kol tai
išsipildys!“
51 „Gal manote, kad atėjau atnešti
žemėn ramybės? Ne, sakau jums,
ne ramybės, o nesantaikos.
52 Nuo dabar penki vienuose namuo-
se bus pasidalijų: trys prieš du ir du
prieš tris.
53 Tėvas stos prieš sūnų, o sūnus prieš
tėvą, motina prieš dukterį, o duktė
prieš motiną; anyta prieš marčią, ir
marti prieš anytą.“
54 Jėzus pasakė ir minioms: „Maty-
dami debesį, kylantį vakaruose, tuoj
pat sakote: „Ateina lietus“, ir taip
atsitinka.
55 Pučiant pietų vėjui, tvirtinate: „Bus
karšta“, ir taip būna.
56 Veidmainiai! Jūs mokate atpažinti
žemės ir dangaus veidą, tai kodėl gi
neatpažįstate šio laiko?
57 Kodėl patys nenusprendžiate, kas
teisu?
58 Kai eini su kaltintoju pas valdi-

46 1 Tes 5,3
47 Įst 25,2; Jok 4,17
48 Kun 5,17
49 Lk 12,51
50 Mk 10,38; Jn 12,27; Jn 19,30
51 Mt 10, 34-36; Jn 7,43; Jn 9,16; Jn 10,19
52 Mk 13,12
53 Mt 10,21. 36
54 Mt 16,2.3
55 Job 37,17
56 Lk 19,41-44
58 Pat 25,8; Iz 55,6

13 SKYRIUS
6 Mt 21,19
9 Jn 15,2

ninką, pasistenk dar kelyje su juo
susitarti, kad jis tavęs nenusitemptų
pas teisėją, teisėjas neatiduotų teis-
mo vykdytojui, o teismo vykdytojas
neįmestų tavęs į kalėjimą.
59 Sakau tau: iš ten neišeisi, kol
neatsiteisi ligi paskutinio skatiko.“

13 Tuo pačiu metu atėjo keli
žmonės ir papasakojo Jam
apie galilėjiečius, kurių kraują Pi-
lotas sumaišė su jų aukomis.
2 Jėzus, atsakydamas jiems, tarė:
„Ar manote, kad tie galilėjiečiai
buvo didesni nusidėjėliai už visus
kitus galilėjiečius ir todėl taip nu-
kentėjo?
3 Ne, sakau jums! Bet jei neatgailau-
site, visi taip pat pražūsite.
4 Arba anie aštuoniolika, kuriuos
užgriuvo bokštas prie Siloamo ir
užmušė; jūs manote, kad jie buvo
kaltesni už visus kitus Jeruzalės
gyventojus?
5 Ne, sakau jums, bet jei neatgailau-
site, visi taip pat pražūsite.“
6 Jis pasakė palyginimą: „Žmogus
turėjo savo vynuogyne pasisodinęs
figmedį. Kartą jis atėjo pažiūrėti jo
vaisių, bet nerado.
7 Ir tarė sodininkui: „Jau treji metai,
kai ateinu ieškoti šio figmedžio vai-
sių ir vis nerandu. Nukirsk jį, kam
dar žemę alina!“
8 Anas jam atsakė: „Šeimininke, pa-
lik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu
ir patręšiu.
9 Jei jis duos vaisių, gerai. O jei ne,
tai iškirsk jį!“
10 Šabo dieną Jėzus mokė vienoje
sinagogoje.
11 Čia buvo moteris, aštuoniolika

metų varginama ligos dvasios. Ji
buvo sukumpusi ir visiškai negalėjo
išsitiesti.
12 Jėzus, pamatęs ją, pasišaukė ir
tarė: „Moterie, esi išvaduota iš savo
ligos!“
13 Jis uždėjo ant jos rankas, toji bema-
tant atsitiesė ir ėmė garbinti Dievą.
14 Tada sinagogos vyresnysis, supy-
kęs, kad Jėzus išgydė ją šabo dieną,
pasakė miniai: „Dirbamos yra šešios
dienos. Ateikite jomis ir gydykitės,
o ne per šabą!“
15 Viešpats jam atsakė: „Veidmainy!
Argi kas iš jūsų neatriša per šabą
nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir
nenuveda pagirdyti?
16 Argi šios Abraomo dukters, kurią
šėtonas laikė surišęs jau aštuonio-
lika metų, nereikėjo išvaduoti iš
pančių šabo dieną?“
17 Jam tai kalbant, visi Jo priešinin-
kai liko sugėdinti, o minia džiaugėsi
visais šlovingais Jo atliktais darbais.
18 Jis tarė: „Į ką panaši Dievo kara-
lystė, ir su kuo ją palyginsiu?
19 Ji panaši į garstyčios grūdą, kurį
ėmė žmogus ir pasėjo savo darže.
Ji išaugo į aukštą medelį, ir padan-
gių paukščiai susisuko lizdus jo
šakose.“
20 Jis vėl tarė: „Su kuo palyginsiu
Dievo karalystę?
21 Ji panaši į raugą, kurį ėmusi mote-
ris įmaišė į tris saikus miltų, ir nuo
jo viskas įrūgo.“
22 Jėzus ėjo mokydamas per mieste-
lius bei kaimus ir keliavo į Jeruzalę.
23 Kažkas paklausė Jo: „Viešpatie,
ar maža bus išgelbėtųjų?“ Jis atsakė
jiems:
24 „Stenkitės įeiti pro siaurus vartus.
Sakau jums, daugelis bandys įeiti,
bet neįstengs.
25 Kai namų šeimininkas atsikels
ir užrakins duris, jūs, stovėdami
lauke, pradėsite belsti į duris ir pra-
šyti: „Viešpatie, Viešpatie, atidaryk
mums!“ O jis atsakys: „Aš nežinau,
iš kur jūs.“
26 Tada imsite sakyti: „Mes valgėme
ir gėrėme tavo akivaizdoje, tu mokei
mūsų gatvėse.“
27 O jis tars: „Sakau jums, aš nežinau,
iš kur jūs. Eikite šalin nuo manęs,
visi piktadariai!“
28 Ten bus verksmo ir dantų grieži-
mo, kai pamatysite Abraomą, Izao-
ką, Jokūbą ir visus pranašus Dievo
karalystėje, o patys būsite išmesti
laukan.
29 Ir ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės
ir pietų, ir sėsis prie stalo Dievo ka-
ralystėje.
30 Ir štai yra paskutinių, kurie bus
pirmi, ir pirmų, kurie bus paskuti-
niai.“
31 Tą pačią dieną atėjo keli fariziejai ir
pasakė Jėzui: „Eik iš čia, pasišalink,
nes Erodas nori Tave nužudyti.“
32 Jis jiems atsakė: „Eikite ir pasa-
kykite tam lapei: „Štai Aš išvarinėju
demonus ir gydau šiandien, tai da-
rysiu ir rytoj, o trečią dieną būsiu
viską atlikęs.
33 Bet šiandien ir rytoj, ir poryt turiu
keliauti, nes negali taip būti, kad
pranašas žūtų ne Jeruzalėje.“
34 „Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai
pranašus ir užmėtai akmenimis
tuos, kurie tau siųsti. Kiek kartų
norėjau surinkti tavo vaikus kaip
višta savo viščiukus po sparnais, o
tu nenorėjai!

12 Lk 7,21; Lk 8,2
13 Apd 9,17
14 Iš 20,9; Iš 23,12; Mk 3,2; Lk 6,6-11; Lk 14,1-6
15 Lk 14,5
16 Lk 19,9
17 Mk 5,19.20
18 Mk 4,30-32
21 Mt 13,33
22 Mk 6,6
23 Mt 7,14; Mt 20,16
24 Mt 7,13; Jn 7,34; Jn 8,21; Jn 13,33
25 Iz 55,6; Mt 7,23; Mt 25,10.12; Lk 6,46
27 Ps 6,8; Mt 7,23; Mt 25,41
28 Mt 8,11.2; Mt 13,42; Mt 24,51
30 Mt 19,30; Mt 20,16
32 Hbr 2,10; Hbr 5,9; Hbr 7,28
34 Mt 23,37-39

35 Štai jūsų namai paliekami jums
tušti. Iš tiesų sakau jums: jūs manęs
nebematysite, kol ateis laikas, kada
tarsite: „Palaimintas Tas, kuris atei-
na Viešpaties vardu!“

14 Kartą šabo dieną Jėzus atėjo į
vieno fariziejų vyresniojo na-
mus valgyti, o jie atidžiai stebėjo Jį.
2 Ir štai Jį pasitiko vandenlige ser-
gantis žmogus.
3 Jėzus kreipėsi į Įstatymo mokyto-
jus ir fariziejus: „Leistina per šabą
gydyti ar ne?“
4 Tie tylėjo. Tada Jis ėmė, išgydė jį
ir paleido.
5 O jiems pasakė: „Jei kurio iš jūsų
asilas ar jautis įkristų į šulinį, argi
tučtuojau neištrauktų jo per šabą?“
6 Ir jie nesugebėjo Jam į tai atsakyti.
7 Matydamas, kaip svečiai rinkosi
pirmąsias vietas prie stalo, Jis pa-
sakė jiems palyginimą:
8 „Kai kas nors tave pakvies į ves-
tuves, nesėsk pirmoje vietoje, kad
kartais nebūtų pakviesta garbinges-
nio už tave,
9 ir atėjęs tas, kuris tave ir jį pa-
kvietė, netartų tau: „Užleisk jam
vietą!“ Tada sugėdintas turėsi sėstis
į paskutinę vietą.
10 Kai būsi pakviestas, eik ir sės-
kis paskutinėje vietoje, kad tas,
kuris tave pakvietė, atėjęs galėtų
pasakyti: „Bičiuli, persėsk arčiau!“
Tada tau bus garbė visų prie stalo
sėdinčiųjų akivaizdoje.
11 Kiekvienas, kuris save aukština,
bus pažemintas, o kuris save žemi-
na, bus išaukštintas.“
12 Pakvietusiajam Jį vaišių Jėzus
irgi pasakė: „Keldamas pietus ar

35 Kun 26, 31.32; Ps 118,26; Mt 21,9

14 SKYRIUS

3 Mt 12,10

5 Iš 23,5; Įst 22,4; Lk 13,15

10 Pat 25,6.7

11 Job 22,29; Ps 18,27; Pat 29,23; Mt 23,12; Lk 18,14; Jok 4,6; 1 Pt 5,5

13 Neh 8,10.12

14 Mt 25,34-40

15 Apr 19,9

16 Mt 22,2-14

17 Pat 9,2.5

24 Mt 21,43; Mt 22,8; Apd 13,46

vakarienę, nekviesk nei savo drau-
gų, nei brolių, nei giminaičių, nei
turtingų kaimynų, kad kartais jie
savo ruožtu nepakviestų tavęs ir tau
nebūtų atlyginta.
13 Rengdamas vaišes, geriau pasi-
kviesk vargšų, paliegėlių, luošų ir
aklų,
14 tai būsi palaimintas, nes jie neturi
kuo atsilyginti. Tuomet tau bus at-
lyginta teisiųjų prisikėlimo metu.“
15 Tai išgirdęs, vienas iš sėdinčiųjų
prie stalo tarė Jam: „Palaimintas,
kas valgys duoną Dievo karalystėje!“
16 Tada Jėzus jam pasakė: „Vienas
žmogus iškėlė didelę puotą ir pa-
kvietė daug svečių.
17 Atėjus puotos metui, jis pasiuntė
tarną pranešti pakviestiesiems: „At-
eikite, jau viskas surengta.“
18 Tada jie visi kaip vienas pradėjo
atsiprašinėti. Vienas jam tarė: „Nu-
sipirkau dirvą ir būtinai turiu eiti jos
apžiūrėti. Prašau mane pateisinti.“
19 Kitas sakė: „Pirkau penkis jungus
jaučių ir einu jų išmėginti. Prašau
mane pateisinti.“
20 Trečias tarė: „Vedžiau žmoną,
todėl negaliu ateiti.“
21 Tarnas sugrįžęs viską papasakojo
šeimininkui. Šis supyko ir įsakė
tarnui: „Skubiai eik į miesto gatves
ir skersgatvius ir vesk čia vargšus,
paliegėlius, luošus ir aklus.“
22 Tarnas vėl pranešė: „Šeimininke,
kaip liepei, padaryta, bet dar yra
vietos.“
23 Tada šeimininkas tarė tarnui: „Eik
į kelius bei patvorius ir priversk
ateiti, kad mano namai būtų pilni.
24 Sakau jums, – nė vienas iš anų

pakviestųjų žmonių neragaus mano
vaišių“.“
25 Kartu su Juo ėjo didelės minios.
Atsigręžęs Jis tarė žmonėms:
26 „Jei kas ateina pas mane ir nelaiko
neapykantoje savo tėvo, motinos,
žmonos, vaikų, brolių, seserų ir net
savo gyvybės, – negali būti mano
mokinys.
27 Kas neneša savo kryžiaus ir seka
manimi, negali būti mano mokinys.
28 Kas iš jūsų, norėdamas pastatyti
bokštą, pirmiau atsisėdęs neskai-
čiuoja išlaidų, kad žinotų, ar turės
iš ko užbaigti?
29 Kad kartais, padėjus pamatą ir
nebaigus, žmonės matydami nesi-
šaipytų iš jo
30 ir nesakytų: „Šitas žmogus pradė-
jo statyti ir neįstengia baigti.“
31 Arba koks karalius, traukdamas
į karą prieš kitą karalių, pirmiau
atsisėdęs nesvarsto, ar, turėdamas
dešimt tūkstančių kareivių, pajėgs
stoti į kovą su tuo, kuris ateina prieš
jį su dvidešimčia tūkstančių?!
32 Jei ne, tai, anam dar toli esant,
siunčia pasiuntinius tartis dėl tai-
kos.
33 Taip pat kiekvienas iš jūsų, kuris
neatsižada viso, ką turi, negali būti
mano mokinys.“
34 „Druska – geras daiktas. Bet jeigu
druska netektų sūrumo, kuo ją rei-
kėtų pasūdyti?
35 Ji nebetinka nei dirvai, nei mėšlui;
ją išmeta laukan. Kas turi ausis
klausyti – teklauso!“

15 Prie Jėzaus artindavosi viso-
kie muitininkai ir nusidėjėliai
Jo pasiklausyti.

26 Įst 13,6; Įst 33,9; Mt 10,37; Rom 9,13; Apr 12,11
27 Mt 16,24; Mk 8,34; Lk 9,23; 2 Tim 3,12
28 Pat 24,27
33 Mt 19,27
34 Mt 5,13; Mk 9,50

15 SKYRIUS

1 Mt 9,10-15
2 Apd 11,3; Gal 2,12
4 Mt 18,12-14; 1 Pt 2,25
6 Lk 19,10; Rom 12,15; 1 Pt 2,10.25
7 Mk 2,17; Lk 5,32
12 Mk 12,44

2 Fariziejai ir Rašto žinovai murmė-
jo, sakydami: „Šitas priima nusidė-
jėlius ir su jais valgo.“
3 Tada Jis pasakė jiems palyginimą:
4 „Kas iš jūsų, turėdamas šimtą
avių ir vienai nuklydus, nepalieka
dykumoje devyniasdešimt devynių
ir neieško pražuvusios, kol suranda?
5 Radęs su džiaugsmu dedasi ją ant
pečių
6 ir, sugrįžęs namo, susikviečia
draugus bei kaimynus, sakydamas:
„Džiaukitės drauge su manimi! Ra-
dau savo avį, kuri buvo pražuvusi!“
7 Sakau jums, taip ir danguje bus
daugiau džiaugsmo dėl vieno at-
gailaujančio nusidėjėlio negu dėl
devyniasdešimt devynių teisiųjų,
kuriems nereikia atgailos.
8 Arba kuri moteris, turėdama de-
šimtį drachmų ir vieną pametusi,
neužsidega žiburio, nešluoja namų
ir rūpestingai neieško, kol suranda?
9 Radusi susivadina drauges bei
kaimynes ir sako: „Džiaukitės su
manimi, nes radau drachmą, kurią
buvau pametusi.“
10 Sakau jums, šitaip džiaugiasi Die-
vo angelai dėl vieno atgailaujančio
nusidėjėlio.“
11 Jis kalbėjo toliau: „Vienas žmogus
turėjo du sūnus.
12 Kartą jaunesnysis tarė tėvui: „Tėve,
atiduok man priklausančią palikimo
dalį.“ Tėvas padalijo sūnums turtą.
13 Praėjus kelioms dienoms, jau-
nesnysis sūnus, pasiėmęs savo dalį,
iškeliavo į tolimą šalį. Ten, palaidai
gyvendamas, iššvaistė savo turtą.
14 Kai viską išleido, toje šalyje kilo
didelis badas, ir jis pradėjo stokoti.
15 Tada apsistojo pas vieną tos šalies

gyventoją. Tas jį pasiuntė į laukus
kiaulių ganyti.
16 Jis geidė prikimšti pilvą bent
ankštimis, kurias ėdė kiaulės, bet ir
tų niekas jam neduodavo.
17 Tada susiprotėjęs jis tarė: „Kiek
mano tėvo samdinių apsčiai turi
duonos, o aš čia mirštu iš bado!
18 Kelsiuos, eisiu pas tėvą ir sakysiu:
„Tėve, nusidėjau dangui ir tau.
19 Nesu vertas vadintis tavo sūnumi.
Priimk mane bent samdiniu!"
20 Jis pakilo ir iškeliavo pas tėvą.
Jam dar toli esant, tėvas jį pamatė ir,
apimtas gailesčio, pribėgo, puolė ant
kaklo ir pabučiavo.
21 O sūnus jam tarė: „Tėve, nusidėjau
dangui ir tau. Nebesu vertas vadin-
tis tavo sūnumi."
22 Bet tėvas įsakė savo tarnams:
„Kuo greičiau atneškite geriausią
drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite
jam ant piršto žiedą, apaukite kojas!
23 Atveskite nupenėtą veršį ir pa-
pjaukite! Valgysime ir linksmin-
simės!
24 Nes šis mano sūnus buvo miręs ir
vėl atgijo, buvo pražuvęs ir atsira-
do." Ir jie pradėjo linksmintis.
25 Tuo metu vyresnysis jo sūnus buvo
laukuose. Kai grįždamas prisiartino
prie namų, išgirdo muziką ir šokius.
26 Pasišaukęs vieną iš tarnų, jis pa-
klausė, kas čia dedasi.
27 Tas jam atsakė: „Sugrįžo tavo bro-
lis, tai tėvas papjovė nupenėtą veršį,
nes sulaukė jo sveiko."
28 Tada šis supyko ir nenorėjo eiti
vidun. Tėvas išėjęs ėmė jį kviesti.
29 O jis atsakė tėvui: „Štai jau tiek
metų tau tarnauju ir niekada tavo
įsakymo neperžengiau, o tu man nė

18 Iš 9,27; Iš 10,16; Sk 22,34; Joz 7,20; 1 Sam 15,24. 30; 1 Sam 26,21; 2 Sam 12,13; 2 Sam 24,10. 17; Ps 51,4; Mt 27,4

20 Jer 3,12; Mt 9,36; Apd 2,39; Ef 2,13.17

21 Ps 51,4

24 Mt 8,22; Lk 9,60; Lk 15,32; Rom 11,15; Ef 2,1.5; Ef 5,14; Kol 2,13; 1 Tim 5,6

32 Lk 15,24

16 SKYRIUS

2 Rom 14,12; 2 Kor 5,10; 1 Pt 4,5.6

8 Ef 5,8

karto nedavei nė ožiuko pasilinks-
minti su draugais.
30 Bet vos tik sugrįžo šitas tavo sū-
nus, prarijęs tavo turtą su kekšėmis,
tu tuojau papjovei jam nupenėtą
veršį."
31 Tėvas atsakė: „Sūnau, tu visuomet
su manimi, ir visa, kas mano, yra
ir tavo.
32 Reikėjo gi džiaugtis ir linksmin-
tis, nes tavo brolis buvo miręs ir vėl
atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado!"

16 Jėzus kalbėjo ir savo moki-
niams: „Buvo vienas turtingas
žmogus. Jis turėjo ūkvedį. Tas buvo
jam apskųstas, esą eikvojąs jo turtą.
2 Tuomet, pasišaukęs jį, šeimininkas
pasakė: „Ką aš girdžiu apie tave
šnekant? Duok savo ūkvedžiavimo
apyskaitą, nes daugiau nebegalėsi
būti ūkvedžiu."
3 O ūkvedys tarė sau: „Ką veiksiu,
kai šeimininkas atima iš manęs
ūkvedžiavimą? Kasti neįstengiu, o
elgetauti – gėda.
4 Žinau, ką daryti, kad žmonės mane
priimtų į savo namus, kai būsiu at-
leistas iš tarnybos."
5 Jis pasikvietė po vieną savo šeimi-
ninko skolininkus ir klausė pirmojo:
„Kiek esi skolingas mano šeiminin-
kui?"
6 Šis atsakė: „Šimtą statinių aliejaus."
Tada jis tarė: „Imk savo skolos raštą,
sėsk ir tuoj pat rašyk: penkiasde-
šimt."
7 Paskui klausė kito: „O kiek tu sko-
lingas?" Anas atsakė: „Šimtą saikų
kviečių." Jis tarė: „Imk skolos raštą
ir rašyk: aštuoniasdešimt."
8 Šeimininkas pagyrė neteisųjį ūkve-

dį, kad jis gudriai pasielgė. Šio pa-
saulio vaikai sumanesni tarp savųjų
negu šviesos vaikai."
9 „Ir Aš jums sakau: darykitės bičiulių,
naudodamiesi neteisiąja mamona,
kad, galui atėjus, priimtų jus į amži-
nąsias buveines.
10 Kas ištikimas mažame, tas ištiki-
mas ir dideliame, o kas neteisingas
mažame, tas neteisingas ir didelia-
me.
11 Jei nebuvote ištikimi, tvarkydami
neteisiąją mamoną, tai kas jums
patikės tikruosius turtus?
12 Ir jeigu nebuvote ištikimi su sve-
timu daiktu, tai kas jums duos tai,
kas jūsų?
13 Joks tarnas negali tarnauti dviem
šeimininkams, nes arba jis vieno
nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno
prisiriš, o kitą nieku vers. Negalite
tarnauti Dievui ir mamonai."
14 Visa tai girdėjo pinigus mėgs-
tantys fariziejai ir šaipėsi iš Jėzaus.
15 O Jis jiems pasakė: „Jūs žmonių
akyse dedatės teisūs, bet Dievas
mato jūsų širdis. Nes tai, kas žmonė-
se aukštinama, Dievo akyse bjauru."
16 „Įstatymas ir pranašai – iki Jono;
nuo tada skelbiama Dievo karalystė,
ir kiekvienas į ją veržiasi.
17 Greičiau dangus ir žemė praeis,
negu iš Įstatymo iškris bent vienas
brūkšnelis.
18 Kiekvienas, kuris atleidžia žmoną
ir veda kitą – svetimauja. Ir kas veda
vyro atleistąją, taip pat svetimauja."
19 „Gyveno vienas turtuolis. Jis vil-
kėjo purpuru bei ploniausia drobe ir
kasdien prabangiai puotavo.
20 O prie jo vartų gulėjo votimis
aptekęs elgeta vardu Lozorius.
21 Jis troško numarinti alkį bent
trupiniais nuo turtuolio stalo, bet
tik šunys atbėgę laižydavo jo votis.
22 Ir štai elgeta mirė ir buvo angelų
nuneštas į Abraomo prieglobstį.
Mirė ir turtuolis ir buvo palaidotas.
23 Kentėdamas pragare, jis pakėlė
akis ir iš tolo pamatė Abraomą ir
Lozorių jo prieglobstyje.
24 Jis ėmė šaukti: „Tėve Abraomai,
pasigailėk manęs! Atsiųsk Lozorių,
kad, suvilgęs vandenyje piršto galą,
atvėsintų man liežuvį, nes baisiai
kenčiu šioje liepsnoje."
25 Bet Abraomas atsakė: „Atsimink,
sūnau, kad tu gyvendamas atsiėmei
savo gėrybes, o Lozorius – tik nelai-
mes. Todėl jis susilaukė paguodos,
o tu kenti.
26 Be to, mus nuo jūsų skiria milži-
niška praraja, ir niekas iš čia pano-
rėjęs negali nueiti pas jus nei iš ten
persikelti pas mus."
27 Tas vėl tarė: „Tai meldžiu tave, tėve,
nusiųsk jį bent į mano tėvo namus,
28 nes aš turiu penkis brolius. Te-
įspėja juos, kad ir jie nepatektų į šią
kančių vietą."
29 Abraomas atsiliepė: „Jie turi Mozę
ir pranašus, tegul jų klauso!"
30 O anas atsakė: „Ne, tėve Abrao-
mai! Bet jei kas iš mirusiųjų nueitų
pas juos, jie atgailautų!"
31 Tačiau Abraomas tarė: „Jeigu jie
neklauso Mozės ir pranašų, tai nepati-
kės, jei kas ir iš numirusių prisikeltų."

17 Jėzus kalbėjo savo mokiniams:
„Papiktinimai neišvengiami,
bet vargas tam, per kurį jie ateina.
2 Jam būtų geriau, jei ant kaklo
užkabintų girnų akmenį ir įmestų

9 Dan 4,27
10 Mt 25,21
12 1 Pt 1,3.4
13 Mt 6,24
14 Mt 23,14
15 1 Sam 16, 7; Ps 7,9; Mt 6,2.5.16; Lk 10,29
16 Mt 3,1-12; Mt 4,17; Mt 11,12.13
17 Iz 40,8; Iz 51,6
18 1 Kor 7, 10.11
22 Mt 8,11
24 Zch 14, 12; Mk 9,42-48
25 Lk 6,24
29 Apd 15,21; Apd 17,11
31 Jn 5,46; Jn 12,10.11

17 SKYRIUS
1 1 Kor 11,19; 2 Tes 1,6

jūron, negu jis papiktintų nors vieną
iš šitų mažutėlių.
3 Saugokitės! Jei tavo brolis nuside-
da prieš tave, sudrausk jį ir, jeigu jis
atgailauja, atleisk jam.
4 Jei jis septynis kartus per dieną tau
nusidėtų ir septynis kartus kreiptųsi
į tave, sakydamas: „Atgailauju", –
atleisk jam."
5 Apaštalai tarė Viešpačiui: „Sustip-
rink mūsų tikėjimą."
6 O Viešpats atsakė: „Jei turėtumėte
tikėjimą kaip garstyčios grūdelį, ga-
lėtumėte sakyti šitam šilkmedžiui:
„Išsirauk ir pasisodink jūroje", – ir
jis paklausytų jūsų."
7 „Kas iš jūsų, turėdamas ariantį ar
ganantį vergą, jam grįžus iš lauko,
sakytų: „Tuojau sėsk prie stalo"?
8 Argi nesakytų jam: „Paruošk man
vakarienę. Susijuosk ir patarnauk,
kol aš valgysiu ir gersiu, o paskui
tu pavalgysi ir atsigersi"?
9 Argi vergui dėkojama, kad jis atliko
tai, kas jam liepta? Nemanau.
10 Taigi jūs, atlikę visa, kas jums pa-
vesta, sakykite: „Esame nenaudingi
vergai. Padarėme, ką privalėjome
padaryti."
11 Keliaujant į Jeruzalę, teko Jėzui
eiti tarp Samarijos ir Galilėjos.
12 Jam įeinant į vieną kaimą, Jį
pasitiko dešimt raupsuotų vyrų. Jie
sustojo atokiau
13 ir garsiai šaukė: „Jėzau, Mokyto-
jau, pasigailėk mūsų!"
14 Pamatęs juos, Jis tarė: „Eikite, pa-
sirodykite kunigams!" Ir beeidami
jie pasveiko.
15 Vienas iš jų, patyręs, kad išgijo,
sugrįžo atgal, garsiai garbindamas
Dievą.

3 Pat 17,10; Mt 18,15.21
6 Mk 9,23; Mk 11,23
8 Lk 12,37
10 Rom 3,12; Rom 11,35
11 Lk 9,51. 52
12 Kun 13,46
14 Mt 8,4
15 Lk 5,25; Lk 18,43
16 2 Kar 17, 24
19 Mt 9,22
21 Lk 17,23; Rom 14,17
22 Mt 9,15
23 Mt 24,23
24 Mt 24,27
25 Mk 8,31; Mk 9,31; Mk 10,33; Lk 9,22
26 Pr 6,5-13; Mt 24,37-39; 1 Pt 3,20
27 Pr 7,1-16. 9-23
28 Pr 19,1-38
29 Pr 19,16. 24.29
30 2 Tes 1,7
31 Mk 13,15

16 Jis dėkodamas parpuolė Jėzui po
kojų. Tai buvo samarietis.
17 Jėzus paklausė: „Argi ne dešimt
pasveiko? Kur dar devyni?
18 Ar neatsirado nė vieno, kuris grįž-
tų atiduoti Dievui garbę, išskyrus
šitą svetimtautį?"
19 Ir tarė jam: „Kelkis, eik! Tavo tikė-
jimas išgydė tave."
20 Fariziejų paklaustas, kada ateis
Dievo karalystė, Jėzus atsakė: „Die-
vo karalystė neateina regimai.
21 Niekas nepasakys: „Žiūrėk, ji čia!",
arba: „Žiūrėk, ji ten!" Nes štai Dievo
karalystė yra tarp jūsų."
22 Ir Jis tarė mokiniams: „Ateis die-
nos, kai norėsite išvysti bent vieną
Žmogaus Sūnaus dieną, ir nepama-
tysite.
23 Jums sakys: „Žiūrėkite čia! Žiū-
rėkite ten!" – nesekite jais ir neikite
paskui juos.
24 Kaip tvykstelėjęs žaibas nušviečia
viską nuo vieno dangaus pakraščio
iki kito, taip savo dieną pasirodys ir
Žmogaus Sūnus.
25 Bet pirmiau Jis turės daug išken-
tėti ir būti šitos kartos atmestas.
26 Kaip buvo Nojaus dienomis, taip
bus ir Žmogaus Sūnaus dienomis.
27 Jie valgė, gėrė, tuokėsi ir tuokė, kol
atėjo diena, kai Nojus įlipo į laivą.
Tada užėjo tvanas ir visus sunaikino.
28 Taip buvo ir Loto dienomis. Jie valgė
ir gėrė, pirko ir pardavinėjo, sodino
ir statė.
29 O tą dieną, kada Lotas paliko So-
domą, iš dangaus krito ugnis bei siera
ir visus sunaikino.
30 Šitaip bus ir tą dieną, kai pasirodys
Žmogaus Sūnus.
31 Kas tą dieną bus ant stogo, o jo

daiktai viduje, tenelipa žemyn jų pasi-
imti, o kas laukuose, tenegrįžta namo.
32 Prisiminkite Loto žmoną!
33 Kas stengsis išgelbėti savo gyvy-
bę, tas ją praras, o kas ją praras, tas
atgaivins ją.
34 Sakau jums: tą naktį dviese miegos
vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas,
o kitas paliktas.
35 Dvi mals drauge, ir viena bus pa-
imta, o kita palikta.
36 Du bus lauke, ir vienas bus paim-
tas, kitas paliktas."
37 Tada jie atsiliepė: „O kurgi, Viešpa-
tie?" Jis atsakė: „Kur tik bus lavonų,
ten sulėks ir maitvanagiai."

18 Jėzus pasakė jiems palyginimą,
kaip reikia visuomet melstis ir
neprarasti ryžto,
2 tardamas: „Viename mieste buvo
teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir ne-
sidrovėjo žmonių.
3 Tame pačiame mieste gyveno našlė,
kuri vis eidavo pas jį ir prašydavo:
„Apgink mane nuo mano prieši-
ninko!"
4 Jis kurį laiką nenorėjo, bet po to
tarė sau: „Nors aš Dievo nebijau nei
žmonių nesidroviu,
5 vis dėlto, kadangi šita našlė neduoda
man ramybės, apginsiu jos teises,
kad ji, vienąkart atėjusi, man akių
neišdraskytų."
6 Ir Viešpats tarė: „Įsidėmėkite, ką
pasakė tas neteisusis teisėjas.
7 Tad nejaugi Dievas neapgins savo
išrinktųjų, kurie Jo šaukiasi dieną
ir naktį, ir dels jiems padėti?
8 Sakau jums: Jis apgins jų teises
labai greitai. Bet ar atėjęs Žmogaus
Sūnus beras žemėje tikėjimą?"

32 Pr 19,26
33 Mt 10,39; Mt 16,25
34 1 Tes 4,17
35 Mt 24,40. 41
37 Mt 24,28

18 SKYRIUS
1 Lk 11,5-10
5 Lk 11,8
7 Apr 6,10
8 Hbr 10,37; 2 Pt 3,8.9
9 Pat 30,12; Lk 10,29; Lk 16,15
11 Ps 135,2; Iz 1,15; Iz 58,2; Apr 3,17
14 Job 22,29; Mt 23,12; Lk 14,11; Jok 4,6; 1 Pt 5,5
15 Mt 19,13-15; Mk 10,13-16
16 Mt 18,3; 1 Kor 14,20; 1 Pt 2,2
17 Mt 18,3; Mt 19,14; Mk 10,15
18 Mt 19,16-29; Mk 10,17-30
19 Ps 86,5; Ps 119,68
20 Iš 20,12-16; Įst 5,16-20; Mk 10,19; Rom 13,9; Ef 6,2; Kol 3,20

9 Tiems, kurie pasitikėjo savo teisu-
mu, o kitus niekino, Jėzus pasakė
palyginimą:
10 „Du žmonės atėjo į šventyklą
melstis: vienas – fariziejus, o kitas –
muitininkas.
11 Fariziejus stovėdamas taip sau
vienas meldėsi: „Dėkoju Tau, Dieve,
kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plė-
šikai, sukčiai, svetimautojai – arba
kaip štai šis muitininkas.
12 Aš pasninkauju du kartus per
savaitę, duodu dešimtinę nuo visko,
ką įsigyju."
13 O muitininkas, atokiai stovėda-
mas, nedrįso nė akių pakelti į dangų,
tik, mušdamasis į krūtinę, maldavo:
„Dieve, būk gailestingas man, nusi-
dėjėliui!"
14 Sakau jums: šitas nuėjo į namus iš-
teisintas, o ne anas. Kiekvienas, kuris
save aukština, bus pažemintas, o kuris
nusižemina, bus išaukštintas."
15 Jėzui atnešdavo kūdikių, kad Jis
juos paliestų. Mokiniai, tai matyda-
mi, draudė.
16 Bet Jėzus, pasišaukęs vaikučius,
tarė: „Leiskite mažutėliams ateiti
pas mane ir netrukdykite jiems, nes
tokių yra Dievo karalystė.
17 Iš tiesų sakau jums: kas nepriims
Dievo karalystės kaip kūdikis, nie-
kaip neįeis į ją!"
18 Vienas valdininkas Jo paklausė:
„Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti,
kad paveldėčiau amžinąjį gyveni-
mą?"
19 Jėzus jam atsakė: „Kodėl vadini
mane geru? Nė vieno nėra gero, tik
vienas Dievas.
20 Įsakymus žinai: „Nesvetimauk,
nežudyk, nevok, melagingai neliu-

dyk, gerbk savo tėvą ir motiną.“
21 Tas atsakė: „Viso šito laikausi nuo
savo jaunystės.“
22 Tai išgirdęs, Jėzus jam tarė: „Tau
trūksta vieno dalyko: parduok visa,
ką turi, išdalink vargšams, ir turėsi
turtą danguje. Tada ateik ir sek pas-
kui mane!“
23 Tai išgirdęs jis nusiminė, nes buvo
labai turtingas.
24 Matydamas jį nuliūdusį, Jėzus
prabilo: „Kaip sunkiai turintieji turtų
įeis į Dievo karalystę!
25 Lengviau kupranugariui išlįsti pro
adatos ausį, negu turtingam įeiti į
Dievo karalystę!“
26 Girdėjusieji tai paklausė: „Kas
tada gali būti išgelbėtas?“
27 Jis atsakė: „Kas neįmanoma žmo-
nėms, įmanoma Dievui.“
28 Tada Petras tarė: „Štai mes viską
palikome ir nusekėme paskui Tave.“
29 Jėzus atsakė jiems: „Iš tiesų sakau
jums: nėra nė vieno, kuris paliko
namus ar tėvus, ar brolius, ar žmoną,
ar vaikus dėl Dievo karalystės
30 ir kuris jau šiuo metu negautų ne-
palyginamai daugiau, o būsimajame
pasaulyje – amžinojo gyvenimo.“
31 Jėzus pasišaukė dvylika ir tarė:
„Štai mes einame į Jeruzalę, ir ten
išsipildys visa, kas per pranašus pa-
rašyta apie Žmogaus Sūnų.
32 Jis bus atiduotas pagonims, išjuok-
tas, paniekintas ir apspjaudytas.
33 Tie nuplaks Jį ir nužudys, bet trečią
dieną Jis prisikels.“
34 Tačiau jie nieko nesuprato; tų
žodžių prasmė jiems liko paslėpta,
ir jie nesuvokė, kas buvo sakoma.
35 Jam artinantis prie Jericho, šalia
kelio sėdėjo neregys elgeta.
36 Išgirdęs praeinančią minią, jis
paklausė, kas tai būtų.
37 Jam atsakė, kad praeinąs Jėzus iš
Nazareto.
38 Tada jis ėmė šaukti: „Jėzau, Dovy-
do Sūnau, pasigailėk manęs!“
39 Ėję priekyje draudė jį, kad tylėtų,
bet tas dar garsiau šaukė: „Dovydo
Sūnau, pasigailėk manęs!“
40 Jėzus sustojo ir liepė jį atvesti. Jam
prisiartinus, paklausė jo:
41 „Ko nori, kad tau padaryčiau?“
42 Šis atsakė: „Viešpatie, kad prare-
gėčiau!“ Jėzus tarė: „Regėk! Tavo
tikėjimas išgydė tave.“
43 Tas iškart praregėjo ir nusekė pas-
kui Jį, garbindamas Dievą. Tai ma-
tydami, visi žmonės šlovino Dievą.

19 Atvykęs Jėzus ėjo per Jeri-
chą.
2 Ir štai žmogus vardu Zachiejus,
muitininkų viršininkas ir turtuolis,
3 troško pamatyti Jėzų, kas Jis esąs,
bet negalėjo per minią, nes buvo
žemo ūgio.
4 Zachiejus užbėgo priekin ir įlipo
į šilkmedį, kad galėtų Jį pamatyti,
nes Jis turėjo ten praeiti.
5 Kai Jėzus atėjo į tą vietą, pažvelgė
aukštyn ir, pamatęs jį, tarė: „Zachie-
jau, greit lipk žemyn! Nes šiandien
turiu apsistoti tavo namuose.“
6 Šis skubiai nulipo ir su džiaugsmu
priėmė Jį.
7 Tai matydami, visi murmėjo: „Pas
nusidėjėlį užėjo į svečius!“
8 O Zachiejus atsistojęs prabilo į
Viešpatį: „Štai, Viešpatie, pusę savo
turto atiduodu vargšams ir, jei ką
nors nuskriaudžiau, grąžinsiu ke-
turgubai.“

21 Fil 3,6
22 Mt 6,19.20; Mt 19,21; 1 Tim 6,19
24 Pat 11,28; Mt 19,23; Mk 10,23
27 Job 42,2; Jer 32,17; Zch 8,6; Mt 19,26; Lk 1,37
28 Mt 19,27
29 Įst 33,9
30 Job 42,10
31 Ps 22,1-31; Iz 53,1-12; Mt 16,21; Mt 17,22; Mt 20,17; Mk 10,32; Lk 9,51
32 Mt 26,67; Mt 27,2.29.41; Mk 14,65; Mk 15,1.19.20.31; Lk 23,1; Jn 18,28; Apd 3,13
34 Mk 9,32; Lk 2,50; Lk 9,45; Jn 10,6; Jn 12,16
35 Mt 20,29-34; Mk 10,46-52
38 Mt 9,27
42 Lk 17,19
43 Lk 5,26; Apd 4,21; Apd 11,18

19 SKYRIUS
1 Joz 6,26; 1 Kar 16,34
3 Jn 12,21
7 Mt 9,11; Lk 5,30; Lk 15,2
8 Ps 41,1; Lk 3,14; Iš 22,1; Kun 6,5; 1 Sam 12,3; 2 Sam 12,6

9 Jėzus tarė: „Šiandien į šiuos namus
atėjo išgelbėjimas, nes ir jis yra Abra-
omo sūnus.
10 Juk Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti
ir gelbėti, kas buvo pražuvę.“
11 Jiems klausantis, Jis tęsė ir pasakė
palyginimą. Mat Jis buvo netoli Je-
ruzalės, ir žmonės manė, jog tuojau
pat turi pasirodyti Dievo karalystė.
12 Tad Jis kalbėjo: „Vienas aukštos
kilmės žmogus iškeliavo į tolimą
šalį, kad gautų karalystę ir sugrįžtų.
13 Pasišaukęs dešimt savo tarnų,
padalijo jiems dešimt minų ir tarė:
„Verskitės, kol sugrįšiu.“
14 Piliečiai nekentė jo ir nusiuntė iš
paskos pasiuntinius pareikšti: „Mes
nenorime, kad šitas mums viešpa-
tautų.“
15 Gavęs karalystę, jis sugrįžo ir
liepė pašaukti tarnus, kuriems buvo
davęs pinigų, norėdamas sužinoti,
kiek kuris uždirbo.
16 Atėjo pirmasis ir tarė: „Valdove,
tavo mina pelnė dešimt minų.“
17 Jis atsakė: „Gerai, stropusis tarne!
Kadangi buvai ištikimas mažuose
dalykuose, tu gauni valdyti dešimtį
miestų.“
18 Atėjo antrasis ir pareiškė: „Valdo-
ve, tavo mina pelnė penkias minas.“
19 Ir šitam jis pasakė: „Tu valdyk
penkis miestus.“
20 Atėjo dar vienas ir tarė: „Valdove,
štai tavo mina, kurią laikiau suvy-
niotą į skepetą.
21 Aš bijojau tavęs, nes esi griežtas
žmogus: imi tai, ko nepadėjai, ir
pjauni tai, ko nepasėjai.“
22 Jis atsiliepė: „Tavo paties žodžiais
teisiu tave, netikęs tarne. Tu žinojai,
kad aš griežtas žmogus: imu, ko

9 Lk 3,8; Lk 13,16; Rom 4,16; Gal 3,7
10 Mt 18,11; Lk 5,32; Rom 5,8
11 Apd 1,6
12 Mt 25,14-20; Mk 13,34
14 Jn 1,11
17 Mt 25,21.23; Lk 16,10
21 Mt 25,24
22 2 Sam 1,16; Job 15,6; Mt 25,26
26 Mt 13,12; Mt 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18
28 Mk 10,32
29 Mt 21,1; Mt 26,6; Mk 11,1; Jn 8,1; Jn 12,1; Apd 1,12
32 Lk 22,13
35 2 Kar 9,13; Mt 21,7; Mk 11,7
37 Lk 13,17; Lk 18,43

nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau.
23 Tai kodėl neleidai mano pinigų
apyvarton, kad sugrįžęs išreikalau-
čiau su palūkanomis?“
24 Šalia stovėjusiems jis tarė: „At-
imkite iš jo miną ir atiduokite tam,
kuris turi dešimt minų.“
25 Tie atsakė: „Valdove, bet anas jau
turi dešimt minų!“
26 Jis tarė: „Aš sakau jums: kiekvie-
nam, kas turi, bus duota, o iš netu-
rinčio bus atimta net ir tai, ką turi.
27 O tuos mano priešus, nenorėju-
sius, kad jiems viešpataučiau, atves-
kite čia ir nužudykite mano akyse!“
28 Tai pasakęs, Jėzus visų priešakyje
nukreipė žingsnius į Jeruzalę.
29 Prisiartinęs prie Betfagės ir Beta-
nijos, prie vadinamojo Alyvų kalno,
Jis pasiuntė du mokinius,
30 sakydamas jiems: „Eikite į prie-
šais esantį kaimą. Įėję rasite pririštą
asilaitį, kuriuo dar joks žmogus nėra
jojęs. Atriškite jį ir atveskite.
31 O jeigu kas klaustų: „Kodėl jį at-
rišate?“, atsakykite: „Jo reikia Vieš-
pačiui.“
32 Pasiųstieji nuėjo ir rado, kaip jiems
buvo pasakyta.
33 Atrišant asilaitį, savininkai klau-
sė: „Kodėl atrišate asilaitį?“
34 Tie atsakė: „Jo reikia Viešpačiui.“
35 Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, apden-
gė savo apsiaustais ir užsodino Jėzų
ant viršaus.
36 Jam jojant, žmonės tiesė ant kelio
savo drabužius.
37 Besiartinant prie Alyvų kalno
šlaito, visas mokinių būrys pradėjo
džiaugsmingai ir garsiai šlovinti
Dievą už visus stebuklus, kuriuos
jie buvo regėję.

38 Jie šaukė: „Palaimintas karalius,
kuris ateina Viešpaties vardu! Ra-
mybė danguje, šlovė aukštybėse!“
39 Kai kurie fariziejai iš minios Jam
sakė: „Mokytojau, sudrausk savo
mokinius!“
40 Jis jiems atsakė: „Sakau jums, jei
šitie tylės – akmenys šauks!“
41 Prisiartinęs prie Jeruzalės ir išvy-
dęs miestą, Jėzus verkė dėl jo ir sakė:
42 „O kad tu nors šiandien supras-
tum, kas tau atneša ramybę! Deja,
tai paslėpta nuo tavo akių.
43 Tu sulauksi dienų, kai tavo priešai
apjuos tave pylimu, apguls iš visų
pusių ir suspaus tave;
44 jie parblokš ant žemės tave ir tavo
vaikus ir nepaliks tavyje akmens
ant akmens, nes tu nepažinai savo
aplankymo meto.“
45 Įėjęs į šventyklą, Jis pradėjo varyti
laukan parduodančius ir perkančius.
46 Jis sakė jiems: „Parašyta: „Mano
namai yra maldos namai“, o jūs pa-
vertėte juos „plėšikų lindyne“.“
47 Ir Jis kasdien mokė šventykloje.
O aukštieji kunigai ir Rašto žino-
vai bei tautos vyresnieji siekė Jį
pažudyti,
48 tačiau neišmanė, ką galėtų pa-
daryti, nes visi žmonės apgulę Jo
klausėsi.

20 Vieną iš tų dienų Jėzui mo-
kant žmones šventykloje ir
skelbiant Evangeliją, atėjo aukštųjų
kunigų ir Rašto žinovų su vyres-
niaisiais
2 ir klausė Jo: „Pasakyk mums, ko-
kią teisę turi taip daryti? Kas Tau
davė šitą valdžią?“
3 Jis jiems tarė: „Aš irgi paklausiu
jūsų vieno dalyko, ir atsakykite man:
4 ar Jono krikštas buvo iš dangaus,
ar iš žmonių?“
5 Jie svarstė tarpusavyje: „Jei pasa-
kysime – iš dangaus, Jis mūsų klaus:
„Tai kodėl juo netikėjote?“
6 O jei sakysime – iš žmonių, visa
minia užmėtys mus akmenimis, nes
žmonės įsitikinę, kad Jonas buvo
pranašas.“
7 Ir jie atsakė, kad nežino iš kur.
8 Tada Jėzus jiems tarė: „Tai ir Aš jums
nesakysiu, kokia valdžia tai darau.“
9 Jis pradėjo pasakoti žmonėms
tokį palyginimą: „Vienas žmogus
pasodino vynuogyną, išnuomojo
jį žemdirbiams ir ilgesniam laikui
iškeliavo svetur.
10 Atėjus metui, jis nusiuntė pas
žemdirbius tarną, kad tie jam duotų
vynuogyno derliaus dalį. Tačiau žem-
dirbiai sumušė jį ir paleido tuščiomis.
11 Jis vėl nusiuntė kitą tarną, bet ir
tą jie sumušė, išjuokė ir paleido jį
tuščiomis.
12 Tuomet jis pasiuntė dar trečią, bet
jie ir šitą sužeidę išvarė.
13 Tada vynuogyno šeimininkas
tarė: „Ką man daryti? Pasiųsiu savo
mylimąjį sūnų, gal jį pamatę jie
parodys jam pagarbą?“
14 Bet, išvydę sūnų, žemdirbiai ėmė
tartis tarpusavyje: „Tai paveldėtojas.
Užmuškime jį, kad mums atitektų
palikimas.“
15 Jie išvarė jį iš vynuogyno ir nužu-
dė. Ką gi su jais darys vynuogyno
savininkas?
16 Jis ateis ir išžudys tuos žemdir-
bius, o vynuogyną atiduos kitiems.“
Tai girdėjusieji tarė: „Tenebūna
šitaip!“

38 Ps 118,26; Ef 2,14
40 Hab 2,11
41 Jn 11,35
42 Hbr 3,13; Apd 10,36; Rom 5,1
43 Jer 6,3
44 1 Kar 9, 7-8; Mt 24,2; 1 Pt 2,12
45 Mk 11,11. 15-17;
46 Iz 56,7; Jer 7,11
47 Lk 21,37; Lk 22,53; Jn 7,19; Jn 8,37
48 Lk 21,38

20 SKYRIUS
1 Mt 21,23-27
2 Apd 4,7; Apd 7,27
4 Jn 1,26.31
6 Lk 7,24-30
9 Mk 12,1-12
10 1 Tes 2,15
14 Hbr 1,1-3; Mt 27,21-23; Jn 11,47-48
15 Lk 23,33
16 Rom 11,1. 11

17 Bet Jėzus, pažvelgęs į juos, pa-
klausė: „O ką reiškia Rašto posakis:
„Akmuo, kurį statytojai atmetė,
tapo kertiniu akmeniu?“
18 Kas tiktai kris ant šito akmens,
suduš, o ant ko tas akmuo užgrius, tą
sutriuškins.“
19 Aukštieji kunigai ir Rašto žino-
vai norėjo dar tą pačią valandą Jį
suimti, bet bijojo žmonių. Mat jie
suprato, kad šis palyginimas buvo
jiems taikomas.
20 Jie patys atidžiai Jėzų stebėjo ir
siuntinėjo šnipus, apsimetančius tei-
suoliais, kad, nutvėrę kokį Jo žodį,
galėtų Jį atiduoti valdytojui nuteisti
ir nubausti.
21 Taigi jie klausė Jo: „Mokytojau,
mes žinome, kad Tu kalbi ir mokai
teisingai. Tu neatsižvelgi į asmenis,
bet mokai Dievo kelio, kaip reika-
lauja tiesa.
22 Ar reikia mums mokėti ciesoriui
mokesčius, ar ne?“
23 Suprasdamas jų klastą, Jis tarė
jiems: „Kodėl spendžiate man pink-
les?
24 Parodykite man denarą. Kieno
atvaizdas ir įrašas jame?“ Jie atsakė:
„Ciesoriaus.“
25 Tada Jis jiems tarė: „Kas ciesoriaus,
atiduokite ciesoriui, o kas Dievo –
Dievui.“
26 Taip jie nesugebėjo žmonių aki-
vaizdoje sugauti Jo kalboje. Stebė-
damiesi Jo atsakymu, jie nutilo.
27 Pas Jį atėjo sadukiejų, kurie neigia
mirusiųjų prisikėlimą, ir paklausė:
28 „Mokytojau, Mozė mums parašė:
jei kieno brolis, turėdamas žmoną,
mirtų bevaikis, tada jo brolis tegul
veda jo žmoną ir pažadina savo
broliui palikuonių.

29 Taigi buvo septyni broliai. Pir-
masis vedė žmoną ir mirė bevaikis.
30 Ją vedė antrasis ir taip pat mirė
bevaikis.
31 Paskui ją vedė trečiasis ir paeiliui
visi septyni, ir jie mirė, nepalikdami
vaikų.
32 Po jų visų numirė ir ta moteris.
33 Kurio gi žmona ji bus prisikėlime?
Juk ji buvo visų septynių žmona!“
34 Jėzus jiems atsakė: „Šio pasaulio
vaikai veda ir teka,
35 o kurie pasirodys verti pasiekti
aną pasaulį ir mirusiųjų prisikėlimą,
tie neves ir netekės.
36 Jie taip pat nebegalės ir mirti, nes,
būdami prisikėlimo vaikai, bus lygūs
angelams ir bus Dievo vaikai.
37 O kad mirusieji prisikels, nurodė
ir Mozė pasakojime apie krūmą, kur
jis Viešpatį vadina „Abraomo Die-
vu, Izaoko Dievu ir Jokūbo Dievu“.
38 Taigi Dievas nėra mirusiųjų Die-
vas, bet gyvųjų, nes visi Jam gy-
vena.“
39 Tada kai kurie Rašto žinovai atsi-
liepė: „Mokytojau, Tu gerai pasakei!“
40 Ir daugiau jie nedrįso nieko Jo
klausti.
41 Jis paklausė jų: „Kodėl sakoma,
jog Kristus esąs Dovydo Sūnus?
42 Juk pats Dovydas Psalmių kny-
goje sako: „Viešpats tarė mano
Viešpačiui: sėskis mano dešinėje,
43 kol patiesiu Tavo priešus tarsi
pakojį po Tavo kojų.“
44 Taigi Dovydas vadina Jį Vieš-
pačiu, – kaip tada Jis gali būti jo
Sūnus?“
45 Visiems žmonėms girdint, Jėzus
tarė savo mokiniams:
46 „Saugokitės Rašto žinovų, kurie

17 Ps 118,22
18 Iz 8,14-15; Dan 2,34-35. 44-45
20 Mt 22,15
21 Mk 12,14
25 Mt 17,24-27; Rom 13,7;
27 Mt 22,23-33; Mk 12,18-27; Apd 23,6.8
35 Fil 3,11
36 1 Kor 15, 42.49.52; 1 Jn 3,2; Rom 8,23
37 Iš 3,1-6.15; Apd 7,30-32
38 Rom 6,10. 11; Rom 14,8.9; Hbr 11,16
41 Mt 22,41-46; Mk 12,35-37
42 Ps 110,1; Apd 2,34-35
44 Apd 13, 22-23; Rom 1,3; Rom 9,4-5
45 Mt 23,1-7; Mk 12,38-40
46 Mt 23,5; Lk 11,43; Lk 14,7

mėgsta vaikščioti ilgais drabužiais,
būti sveikinami aikštėse, užimti
pirmuosius krėslus sinagogose bei
garbės vietas pokyliuose.
47 Jie suryja našlių namus ir dedasi
kalbą ilgas maldas. Jie susilauks di-
desnio pasmerkimo.“

21 Pažvelgęs Jis pamatė turtin-
guosius, dedančius savo do-
vanas į iždinę.
2 Jis pamatė ir vieną beturtę našlę,
kuri įmetė du smulkius pinigėlius.
3 Ir Jis tarė: „Iš tiesų sakau jums, ši
beturtė našlė įmetė daugiau už visus.
4 Nes anie visi iš savo pertekliaus
aukojo dovanų Dievui, o ji iš savo
nepritekliaus įmetė viską, ką turėjo
pragyvenimui.“
5 Kai kuriems kalbant apie šventyklą,
kad ji išpuošta gražiais akmenimis
bei dovanomis, Jėzus prabilo:
6 „Ateis dienos, kai iš to, ką matote,
neliks akmens ant akmens, viskas
bus išgriauta.“
7 Jie paklausė: „Mokytojau, kada tai
įvyks? Ir koks bus ženklas, kai visa
tai pradės pildytis?“
8 Jis pasakė: „Žiūrėkite, kad nebūtu-
mėte suklaidinti, nes daugelis ateis
mano vardu ir sakys: „Tai Aš!“ ir:
„Atėjo metas!“ Neikite paskui juos!
9 O kai išgirsite apie karus ir maiš-
tus, nenusigąskite, nes visa tai turi
pirmiau įvykti, bet dar negreit galas.“
10 Ir dar jiems sakė: „Tauta sukils
prieš tautą ir karalystė prieš kara-
lystę.
11 Įvairiose vietose bus didelių že-
mės drebėjimų, badmečių, marų,
bus baisių įvykių ir didelių ženklų
iš dangaus.

47 Mt 6,5-6; Mt 23,14

21 SKYRIUS

1 Mk 12,41-44;
2 2 Kor 6,10; Mk 12,42
3 2 Kor 8,12
4 2 Kor 8,12
5 Mt 24,1; Mk 13,1
6 Iz 64,10-11; Rd 2,6-9; Mch 3,12; Lk 19,41-44
8 Mt 24,4; Mk 13,5; Ef 5,6; 2 Tes 2,3; 1 Jn 4,1
9 Apr 6,4
10 Mt 24,7
11 Apr 6,12
12 Apr 2,10; Apd 4,3; Apd 5,18; Apd 12,4; Apd 16,24; Apd 25,23; 1 Pt 2,13
13 Fil 1,12-14.28
14 Lk 12,11
15 Apd 6,10
16 Mch 7,6; Apd 7,59; Apd 12,2
17 Mt 10,22
18 Mt 10,30
20 Mk 13,14
22 Dan 9,24-27
23 Mt 24,19
24 Dan 9,27; Dan 12,7
25 2 Pt 3,10-12
26 Mt 24,29

12 Bet prieš tai jie pakels prieš jus
rankas ir dėl mano vardo jus perse-
kios, tempdami į sinagogas ir kalė-
jimus, ves pas karalius ir valdytojus.
13 Tai bus jums proga liudyti.
14 Taigi įsidėkite sau į širdis iš anks-
to negalvoti, kaip ginsitės,
15 nes Aš jums duosiu tokios iškal-
bos ir išminties, kad nė vienas jūsų
priešininkas negalės nei atsispirti,
nei prieštarauti.
16 Jus išdavinės tėvai, broliai, gimi-
nės ir draugai; kai kuriuos iš jūsų
jie žudys.
17 Būsite visų nekenčiami dėl mano
vardo.
18 Tačiau nė plaukas nuo jūsų galvos
nenukris.
19 Savo ištverme išlaikykite savo
sielas.“
20 „Kai pamatysite Jeruzalę, supamą
kariuomenės, žinokite, jog prisiar-
tino jos sunaikinimas.
21 Tada, kas bus Judėjoje, tebėga į
kalnus, kas mieste – teišeina iš jo,
kas apylinkėse – tenegrįžta.
22 Nes tai bus bausmės dienos, kad
išsipildytų visa, kas parašyta.
23 Vargas nėščioms ir žindančioms
tomis dienomis! Nes baisi nelaimė
ir rūstybė ištiks šitą tautą.
24 Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų
ir bus išvaryti nelaisvėn į visas tau-
tas, o Jeruzalę mindžios pagonys,
kol baigsis pagonių laikai.“
25 „Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir
žvaigždėse, o žemėje – tautų blaš-
kymasis ir sumaištis, jūrai baisiai
šniokščiant ir šėlstant.
26 Žmonės sustings iš baimės, lauk-
dami to, kas turės ištikti pasaulį, nes
dangaus galybės bus sudrebintos.

27 Tada jie išvys Žmogaus Sūnų, atei-
nantį debesyje su jėga ir didžia šlove.
28 Kai tai prasidės, atsitieskite ir
pakelkite galvas, nes artėja jūsų
atpirkimas."
29 Ir Jis jiems pasakė palyginimą:
„Stebėkite figmedį bei visus kitus
medžius.
30 Kai jie ima sprogti, jūs patys mato-
te ir žinote, kad vasara jau arti.
31 Taip pat pamatę visa tai vykstant,
žinokite, kad arti yra Dievo kara-
lystė.
32 Iš tiesų sakau jums: ši karta nepra-
eis, iki visa tai įvyks.
33 Dangus ir žemė praeis, o mano
žodžiai nepraeis.
34 Saugokitės, kad jūsų širdys nebū-
tų apsunkintos nesaikingumo, gir-
tavimo ir gyvenimo rūpesčių, kad
toji diena neužkluptų jūsų netikėtai.
35 It žabangai ji užgrius visus žemės
gyventojus.
36 Todėl visą laiką budėkite ir mels-
kitės, kad pajėgtumėte išvengti vis-
ko, kas įvyks, ir stoti prieš Žmogaus
Sūnų."
37 Taip Jėzus dienomis mokydavo
šventykloje, o naktis praleisdavo va-
dinamajame Alyvų kalne.
38 Ir nuo ankstyvo ryto visi žmonės
rinkdavosi Jo pasiklausyti šventyk-
loje.

22 Artėjo Neraugintos duonos
šventė, vadinama Pascha.
2 Aukštieji kunigai ir Rašto žinovai
ieškojo būdo nužudyti Jėzų, nes
bijojo žmonių.
3 O šėtonas įėjo į Judą, vadinamą
Iskarijotu, vieną iš dvylikos.
4 Tas nuėjęs tarėsi su aukštaisiais

27 Apr 1,7; Apr 14,14
28 Rom 8,19. 23
29 Mk 13,28
33 Mt 24,35; Iz 40,8
34 1 Tes 5,6; Lk 8,14
35 Apr 3,3; Apr 16,15
36 Mt 24,42; Mt 25,13; Lk 18,1; Lk 20,35; Ef 6,13
37 Lk 22,39; Jn 8,1

22 SKYRIUS
1 Mt 26,2-5
2 Jn 11,47
3 Mt 10,2-4; Mk 14,10-11
5 Zch 11,12
6 Ps 41,9
7 Mt 26,17-19
13 Lk 19,32
14 Mk 14,17
16 Apr 19,9
18 Mk 14,25
19 Mt 26,26; 1 Pt 2,24; 1 Kor 11,23

kunigais ir sargybos viršininkais,
kaip Jį išduoti.
5 Šie apsidžiaugė ir sutarė duoti jam
pinigų.
6 Judas pažadėjo ir ieškojo progos
išduoti jiems Jėzų, miniai nematant.
7 Atėjo Neraugintos duonos diena,
kada reikėjo pjauti Paschos avinėlį.
8 Jėzus pasiuntė Petrą ir Joną, liep-
damas: „Eikite ir paruoškite mums
valgyti Paschą."
9 Jie paklausė: „Kur nori, kad pa-
ruoštume?"
10 Jis atsakė: „Štai jums įeinant į
miestą, jus pasitiks žmogus, nešinas
vandens ąsočiu. Sekite paskui jį iki
tų namų, į kuriuos jis įeis,
11 ir sakykite namų šeimininkui:
„Mokytojas liepė paklausti: Kur
svečių kambarys, kuriame galėčiau
su mokiniais valgyti Paschą?"
12 Jis parodys jums didelį apstatytą
aukštutinį kambarį. Ten ir paruoš-
kite."
13 Nuėję jie rado viską, kaip Jis sakė,
ir paruošė Paschą.
14 Atėjus metui, Jis sėdo prie stalo,
ir dvylika apaštalų drauge su Juo.
15 Ir Jis tarė jiems: „Trokšte troškau
valgyti su jumis šią Paschą prieš
kentėdamas.
16 Sakau jums, nuo šiol daugiau jos
nebevalgysiu, kol ji išsipildys Dievo
karalystėje."
17 Paėmęs taurę, Jis padėkojo ir tarė:
„Imkite ir dalykitės.
18 Sakau jums: Aš nebegersiu vyn-
medžio vaisiaus, kol ateis Dievo
karalystė."
19 Ir, paėmęs duoną, Jis padėkojo,
laužė ją ir davė jiems, sakydamas:
„Tai yra mano kūnas, kuris už jus

atiduodamas. Tai darykite mano
atminimui."
20 Lygiai taip po vakarienės Jis paėmė
taurę, sakydamas: „Ši taurė yra Nau-
joji Sandora mano kraujyje, kuris
už jus išliejamas.
21 Bet štai mano išdavėjo ranka yra
kartu su manąja ant stalo.
22 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip
Jam paskirta, bet vargas tam žmo-
gui, kuris Jį išduoda!"
23 Tada jie pradėjo klausinėti vienas
kito, kas gi iš jų yra tas, kuris tai
padarys.
24 Tarp jų taip pat kilo ginčas, kuris
iš jų turėtų būti laikomas didžiausiu.
25 Bet Jėzus jiems pasakė: „Pagonių
karaliai viešpatauja jiems ir turintys
valdžią, vadinami geradariais.
26 Jūs taip nedarykite. Kas didžiau-
sias tarp jūsų, tebūnie tarsi mažiau-
sias, o vadovaujantis tebūnie lyg
tarnas.
27 Katras yra didesnis – kuris sėdi
už stalo ar kuris jam patarnauja?
Argi ne tas, kuris sėdi? O Aš tarp
jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja.
28 Jūs ištvėrėte su manimi mano
išbandymuose,
29 todėl Aš jums skiriu valdyti kara-
lystę, kaip ir man yra skyręs Tėvas,
30 kad mano karalystėje jūs valgytu-
mėte ir gertumėte už mano stalo ir
sėdėtumėte sostuose, teisdami dvylika
Izraelio giminių."
31 Ir Viešpats tarė: „Simonai, Simo-
nai! Štai šėtonas pareikalavo persijoti
jus tarsi kviečius.
32 Bet Aš meldžiau už tave, kad tavo
tikėjimas nepalūžtų, ir tu atsivertęs
stiprink savo brolius!"
33 Petras atsiliepė: „Viešpatie, aš

20 1 Kor 10,16
21 Jn 13,21.26.27
22 Mt 26,24; Apd 2,23
23 Jn 13,22.25
24 Mk 9,34
25 Mk 10,42-45
26 Lk 9,48; 1 Pt 5,3
27 Lk 12,37; Fil 2,7
28 Hbr 2,18; Hbr 4,15
29 Mt 24,47
30 Mt 8,11; Apr 3,21;
31 Am 9,9; 1 Pt 5,8
32 Jn 17,9.11.15; Jn 21,15-17
34 Jn 13,37-38
35 Mt 10,9
37 Iz 53,12
39 Lk 21,37; Jn 18,1
40 Mk 14,32-42
41 Mt 26,39
42 Jn 4,34; Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 8,29
43 Mt 4,11
44 Hbr 5,7
46 Lk 9,32; Lk 22,40

pasiruošęs kartu su Tavimi eiti ir į
kalėjimą, ir į mirtį!"
34 Bet Jėzus atsakė: „Sakau tau,
Petrai: dar šiandien, gaidžiui nepra-
gydus, tu tris kartus išsiginsi, kad
mane pažįsti."
35 Jis paklausė jų: „Ar jums ko nors
trūko, kai buvau jus išsiuntęs be
piniginės, be krepšio ir be sandalų?"
Jie atsakė: „Nieko."
36 Tada Jis jiems tarė: „Dabar, kas
turi piniginę, tepasiima ją, taip pat
ir krepšį, o kas neturi kalavijo, te-
parduoda apsiaustą ir tenusiperka.
37 Sakau jums, manyje privalo išsipil-
dyti, kas parašyta: „Jis buvo priskai-
tytas prie piktadarių"; tai, kas man
nustatyta, jau eina į pabaigą."
38 Jie tarė: „Viešpatie, štai čia du ka-
lavijai!" Jis atsakė: „Gana!"
39 Išėjęs iš ten, Jis, kaip buvo pratęs,
pasuko į Alyvų kalną. Paskui Jį nu-
ėjo ir mokiniai.
40 Atėjus į vietą, Jis tarė jiems: „Mels-
kitės, kad nepakliūtumėte į pagun-
dą!"
41 Ir Jis atsitolino nuo jų maždaug
per akmens metimą ir atsiklaupęs
ėmė melstis:
42 „Tėve, jei nori, paimk šitą taurę iš
manęs, tačiau tebūna ne mano, bet
Tavo valia!"
43 Jam pasirodė iš dangaus angelas
ir Jį sustiprino.
44 Vidinės kovos draskomas, Jis dar
karščiau meldėsi. Jo prakaitas pasidarė
tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys
žemėn.
45 Atsikėlęs po maldos, Jis atėjo pas
mokinius ir rado juos iš sielvarto
užmigusius.
46 Jis tarė jiems: „Kodėl miegate?

Kelkitės ir melskitės, kad nepakliū-
tumėte į pagundą!“
47 Jam dar tebekalbant, štai pasirodė
minia, o priekyje – vienas iš dvyli-
kos, vadinamas Judu. Jis priėjo prie
Jėzaus Jo pabučiuoti.
48 Jėzus jam tarė: „Judai, pabučiavi-
mu išduodi Žmogaus Sūnų?“
49 Esantieji su Juo, matydami, kas
bus, paklausė: „Viešpatie, gal mums
kirsti kalaviju?“
50 Vienas iš jų smogė vyriausiojo
kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę
ausį.
51 Bet Jėzus sudraudė: „Liaukitės!
Gana!“ Ir palietęs tarno ausį, iš-
gydė jį.
52 Atėjusiems aukštiesiems kuni-
gams, šventyklos apsaugos viršinin-
kams ir vyresniesiems Jis pasakė:
„Kaip prieš plėšiką išėjote prieš
mane su kalavijais ir vėzdais.
53 Kai buvau kasdien su jumis šven-
tykloje, jūs nepakėlėte prieš mane
rankos. Bet tai jūsų valanda – tam-
sos valdžia.“
54 Suėmę Jėzų, jie nusivedė Jį ir
atvedė į vyriausiojo kunigo namus.
Petras sekė iš tolo.
55 Susikūrę ugnį kiemo viduryje, jie
susėdo. Petras atsisėdo kartu.
56 Viena tarnaitė, pamačiusi jį sėdin-
tį prieš šviesą, įsižiūrėjo ir tarė: „Ir
šitas buvo kartu su Juo.“
57 Bet jis išsigynė, sakydamas: „Mo-
terie, nepažįstu Jo!“
58 Truputį vėliau kažkas kitas, jį
pamatęs, tarė: „Ir tu esi iš jų.“ Petras
atsakė: „Ne, žmogau, nesu!“
59 Maždaug po valandos dar vienas
ėmė tvirtinti, sakydamas: „Tikrai ši-
tas buvo su Juo! Juk jis galilėjietis!“
60 Petras atsakė: „Žmogau, aš nesu-
prantu, ką tu sakai.“ Ir tuoj pat, dar
jam kalbant, pragydo gaidys.
61 Tada Viešpats atsigręžęs pažvelgė
į Petrą. Ir Petras atsiminė Viešpaties
žodį, kaip Jis buvo jam pasakęs: „Dar
gaidžiui nepragydus, tu tris kartus
manęs išsiginsi.“
62 Petras išėjo laukan ir karčiai pra-
virko.
63 Jėzų saugantys vyrai tyčiojosi iš
Jo ir mušė.
64 Uždengę akis, jie daužė Jam per
veidą ir klausinėjo: „Pranašauk, kas
Tave užgavo!“
65 Ir visaip kitaip Jam piktžodžiavo.
66 Rytui išaušus, susirinko tautos
vyresnieji, aukštieji kunigai ir Rašto
žinovai. Jie atvedė Jėzų į savo sined-
rioną ir sakė:
67 „Jei Tu Kristus, tai prisipažink
mums!“ Jėzus atsiliepė: „Jeigu jums
ir pasakysiu, vis tiek netikėsite,
68 o jei paklausiu, man neatsakysite
ir nepaleisite.
69 Tačiau nuo šio meto Žmogaus Sū-
nus sėdės Dievo Galybės dešinėje.“
70 Tuomet jie visi klausė: „Tai Tu
esi Dievo Sūnus?“ Jis atsakė: „Jūs
sakote, kad Aš Esu!“
71 Tada jie tarė: „Kokio dar liudijimo
mums reikia?! Juk mes girdėjome iš
Jo paties lūpų!“

23 Visas jų būrys pakilo ir nusi-
vedė Jėzų pas Pilotą.
2 Ten jie ėmė Jį kaltinti, sakydami:
„Mes nustatėme, kad šitas kiršina
tautą ir draudžia mokėti ciesoriui
mokesčius, tvirtindamas esąs Kris-
tus ir karalius.“
3 Pilotas Jo paklausė: „Ar Tu esi

47 Jn 18,3-11; Apd 1,16-17
48 Pat 27,6
50 Mt 26,51
52 Mt 26,55; Lk 23,32
53 Lk 19,47-48; Jn 12,27
54 Mt 26,57; Jn 18,15
55 Mk 14,66-72
58 Jn 18,25
59 Mk 14,70; Apd 1,11; Apd 2,7
61 Mt 26,75; Jn 13,38
63 Ps 69,1.4. 7-9; Iz 50,6
64 Zch 13,7
66 Mt 27,1; Apd 4,26
67 Mt 26,63-66; Lk 20,5-7
69 Hbr 1,3; Hbr 8,1
70 Mt 26,64; Mt 27,11
71 Mk 14,63

23 SKYRIUS
1 Lk 3,1; Lk 13,1; Jn 18,28
2 Mt 17,27; Jn19,12; Apd 17,7; Apd 24,2
3 1 Tim 6,13

žydų karalius?“ Jėzus atsakė: „Tu pasakei.“

4 Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir miniai: „Aš nerandu šitame žmoguje jokios kaltės.“

5 Bet jie visi atkakliai tvirtino: „Jis kursto tautą, mokydamas visoje Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos iki čia.“

6 Pilotas, išgirdęs minint Galilėją, paklausė, ar tas žmogus galilėjietis.

7 Sužinojęs, kad Jėzus iš Erodo valdų, nusiuntė Jį pas Erodą, kuris irgi buvo tomis dienomis Jeruzalėje.

8 Erodas, išvydęs Jėzų, labai apsidžiaugė. Mat jis jau anksčiau norėjo Jį pamatyti, nes buvo daug apie Jį girdėjęs, ir tikėjosi išvysiąs Jį darant kokį nors stebuklą.

9 Jis pateikė Jėzui daug klausimų, bet Jis jam neatsakinėjo.

10 Tuo tarpu aukštieji kunigai ir Rašto žinovai apstoję be paliovos Jį kaltino.

11 Tada Erodas su savo kariais Jėzų paniekino ir išjuokė. Po to aprengė Jį šviesiu drabužiu ir pasiuntė atgal Pilotui.

12 Tą dieną Erodas ir Pilotas tapo draugais, o seniau jie pykosi.

13 Pilotas, sušaukęs aukštuosius kunigus, vyresniuosius ir minią,

14 pasakė jiems: „Jūs atvedėte man šitą žmogų, kaltindami Jį tautos kurstymu. Bet aš, Jį apklausęs jūsų akivaizdoje, neradau nė vienos Jam primetamos kaltės;

15 taip pat ir Erodas, nes aš buvau nusiuntęs jus pas jį. Taigi Jis nėra padaręs nieko, kas būtų verta mirties bausmės.

16 Aš tad Jį nuplakdinsiu ir paleisiu.“

4 1 Pt 2,22
5 Jn 7,41
7 Lk 3,1; Lk 9,7; Lk 13,31
8 Mt 14,1; Lk 9,9
9 Jn 19,9
11 Iz 53,3
12 Apd 4,26-27
13 Mk 15,14
14 Lk 23,1.4
16 Jn 19,1
17 Jn 18,39
18 Apd 3,13-15
24 Mk 15,15
25 Iz 53,8
26 Mt 27,32
29 Mt 24,19
30 Oz 10,8; Apr 6,16-17; Apr 9,6

17 Mat per šventę Pilotas turėjo paleisti jiems vieną kalinį.

18 Tada jie visi kartu ėmė šaukti: „Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!“

19 Barabas buvo įmestas į kalėjimą už kažkokį maištą mieste ir žmogžudystę.

20 Norėdamas paleisti Jėzų, Pilotas vėl kreipėsi į juos,

21 bet jie nesiliovė šaukę: „Nukryžiuok Jį! Nukryžiuok!“

22 Jis trečią kartą prabilo į juos: „Ką bloga Jis padarė? Aš Jame nerandu nieko, už ką vertėtų bausti mirtimi. Taigi nuplakdinsiu Jį ir paleisiu.“

23 Tačiau jie, garsiai šaukdami, nesiliovė reikalauti, kad Jis būtų nukryžiuotas, ir jų bei aukštųjų kunigų šauksmas paėmė viršų.

24 Tuomet Pilotas nusprendė patenkinti jų reikalavimą.

25 Jis paleido jiems įkalintąjį už maištą ir žmogžudystę, kaip jie prašė, o Jėzų atidavė jų valiai.

26 Vesdami Jį, jie sulaikė Kirėnės gyventoją Simoną, grįžtantį iš laukų, ir uždėjo jam ant pečių kryžių, kad neštų jį paskui Jėzų.

27 Jį lydėjo didelė minia ir daug moterų, kurios raudojo ir aimanavo dėl Jo.

28 Atsigręžęs į jas, Jėzus tarė: „Jeruzalės dukros! Verkite ne dėl manęs, bet dėl savęs ir savo vaikų!

29 Nes štai ateina dienos, kai sakys: „Palaimintos nevaisingosios! Palaimintos įsčios, kurios negimdė, ir krūtys, kurios nežindė!“

30 Tada sakys kalnams: „Griūkite ant mūsų!“ ir kalvoms: „Pridenkite mus!“

31 Jeigu šitaip daro žaliam medžiui, tai kas gi laukia sauso?“

32 Kartu su Juo buvo vedami žudyti du nusikaltėliai.

33 Atėję į vietą, kuri vadinasi „Kaukolė“, jie nukryžiavo Jį ir du piktadarius – vieną iš dešinės, antrą iš kairės.

34 Jėzus tarė: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro.“ O jie, mesdami burtą, pasidalijo Jo drabužius.

35 Žmonės stovėjo ir žiūrėjo. Vyresnieji kartu su kitais tyčiodamiesi kalbėjo: „Kitus išgelbėdavo, tegul pats išsigelbsti, jei Jis – Kristus, Dievo išrinktasis!“

36 Iš Jo tyčiojosi ir kareiviai, prieidami, paduodami Jam rūgštaus vyno

37 ir sakydami: „Jei Tu žydų karalius – išgelbėk save!“

38 Viršum Jo buvo užrašas graikų, lotynų ir hebrajų kalbomis: „Šitas yra žydų karalius.“

39 Vienas iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių piktžodžiavo Jam: „Jei Tu esi Kristus, išgelbėk save ir mus!“

40 Antrasis sudraudė jį: „Ir Dievo tu nebijai, pats būdamas taip pat nuteistas!

41 Mudu teisingai gavome, ko verti mūsų darbai, o šitas nieko blogo nepadarė.“

42 Ir jis tarė Jėzui: „Viešpatie, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę.“

43 Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje.“

44 Buvo apie šeštą valandą, kai visą šalį apgaubė tamsa, ir taip buvo iki devintos valandos.

45 Saulė užtemo, ir šventyklos uždanga perplyšo pusiau.

31 Jer 25,29
32 Iz 53,9.12
33 Jn 19,17-24
34 Mt 27,35; Apd 3,17; 1 Kor 4,12;
35 Ps 22,17; Mt 27,39
36 Ps 69,21
38 Jn 19,19
39 Mk 15,32
41 Hbr 7,26
43 Apr 2,7
44 Mt 27,45-56
45 Mt 27,51
46 Ps 31,5; Jn 19,30
47 Mk 15,39
49 Ps 38,11
50 Mt 27,57-61
51 Lk 2,25.38
53 Mk 15,46
54 Mt 27,62
55 Mk 15,47; Lk 8,2
56 Iš 20,10; Mk 16,1

24 SKYRIUS
1 Lk 23,56; Jn 20,1-8
2 Mk 16,4
3 Mk 16,5

46 Jėzus garsiu balsu sušuko: „Tėve, „į Tavo rankas pavedu savo dvasią“.“ Ir tai pasakęs, atidavė dvasią.

47 Šimtininkas, matydamas, kas įvyko, ėmė garbinti Dievą ir tarė: „Iš tiesų šitas žmogus buvo teisusis!“

48 Ir visa minia, susirinkusi pažiūrėti reginio ir pamačiusi, kas įvyko, skirstėsi, mušdamasi į krūtinę.

49 Visi Jėzaus pažįstami ir moterys, Jį atlydėjusios iš Galilėjos, stovėjo atokiau ir viską matė.

50 Ir štai atėjo vienas vyras vardu Juozapas, teismo tarybos narys, geras ir teisus žmogus,

51 kilęs iš žydų miesto Arimatėjos. Jis nesutiko su tarybos sprendimu ir poelgiu. Jis irgi laukė Dievo karalystės.

52 Taigi Juozapas nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.

53 Nuėmęs Jį nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę ir paguldė uoloje iškaltame kape, kuriame dar niekas nebuvo laidotas.

54 Tai buvo Pasiruošimo diena, jau beprasidedant šabui.

55 Moterys, kurios buvo atėjusios su Jėzumi iš Galilėjos, atsekė iš paskos, stebėjo kapą ir matė, kaip buvo paguldytas Jo kūnas.

56 Sugrįžusios jos paruošė kvepalų ir tepalų, o šabo dieną ilsėjosi, kaip reikalavo Įstatymas.

24 Pirmąją savaitės dieną, vos brėkštant, jos atėjo prie kapo, nešdamos paruoštus tepalus.

2 Jos rado akmenį nuritintą nuo kapo,

3 o įėjusios vidun, neberado Viešpaties Jėzaus kūno.

4 Apstulbusios jos nežinojo, ką da-
ryti, ir štai prie jų atsirado du vyrai
spindinčiais drabužiais.
5 Jos išsigando ir nuleido akis, o tie
vyrai tarė: „Kam ieškote gyvojo
tarp mirusiųjų?
6 Nėra Jo čia, Jis prisikėlė! Atsimin-
kite, ką Jis jums sakė, būdamas dar
Galilėjoje:
7 „Žmogaus Sūnus turi būti atiduo-
tas į nusidėjėlių rankas ir nukry-
žiuotas, o trečią dieną prisikelti!“
8 Tuomet jos prisiminė Jėzaus žo-
džius
9 ir, sugrįžusios nuo kapo, viską pra-
nešė vienuolikai ir visiems kitiems.
10 Tai buvo Marija Magdalietė, Joana,
Jokūbo motina Marija ir kitos su
jomis, kurios papasakojo tai apaš-
talams.
11 Jų žodžiai jiems pasirodė esą
tuščios šnekos, ir jie moterimis
nepatikėjo.
12 Vis dėlto Petras pakilęs nubėgo
prie kapo ir pasilenkęs pamatė tiktai
drobules. Jis grįžo atgal, labai ste-
bėdamasis tuo, kas atsitiko.
13 Ir štai du iš jų tą pačią dieną keliavo
į kaimą, vadinamą Emausu, už še-
šiasdešimties stadijų nuo Jeruzalės.
14 Jie kalbėjosi apie visus tuos įvy-
kius.
15 Jiems taip besikalbant ir besvars-
tant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo
kartu.
16 Jų akys buvo uždengtos, ir jie Jo
neatpažino.
17 O Jis paklausė jų: „Apie ką kal-
batės, eidami nuliūdę?“
18 Vienas iš jų vardu Kleopas atsakė
Jam: „Nejaugi Tu esi vienintelis
ateivis Jeruzalėje, nežinantis, kas

4 Jn 20,12
6 Lk 9,22
7 Lk 9,44; Lk 11,29-30; Lk 18,31-33
8 Jn 2,19-22
9 Mk 16,10
10 Lk 8,3
11 Lk 24,25
12 Jn 20,3-6
13 Mk 16,12
15 Mt 18,20
16 Jn 20,14; Jn 21,4
18 Jn 19,25
19 Mt 21,11; Apd 7,22
20 Apd 13, 27-28
21 Lk 1,68; Lk 2,38
22 Mk 16,10
24 Lk 24,12
26 Apd 17,2-3; 1 Pt 1,10-12
27 Įst 18,15; Iz 7,14; Iz 9,6
28 Mk 6,48
29 Pr 19,2-3; Jn 14,23
30 Mt 14,19

joje šiomis dienomis atsitiko?“
19 Jėzus paklausė: „O kas gi?“ Jie
tarė Jam: „Su Jėzumi iš Nazare-
to, kuris buvo pranašas, galingas
darbais ir žodžiais Dievo ir visos
tautos akyse.
20 Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai
Jį pasmerkė mirti ir nukryžiavo.
21 O mes vylėmės, kad Jis yra Tas,
kuris atpirks Izraelį. Dabar po viso
to jau trečia diena, kaip tai atsitiko.
22 Be to, kai kurios mūsiškės mote-
rys mus labai nustebino. Anksti rytą
jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo
23 ir nerado Jo kūno. Jos sugrįžo
ir papasakojo regėjusios angelus,
kurie sakę Jį esant gyvą.
24 Kai kurie iš mūsiškių buvo nuėję
prie kapo ir rado viską, kaip mote-
rys sakė, bet Jo paties nematė.“
25 Tada Jis jiems tarė: „O jūs, neišma-
nėliai! Kokios nerangios jūsų širdys
tikėti tuo, ką yra skelbę pranašai!
26 Argi ne taip turėjo Kristus kentėti
ir įeiti į savo šlovę?“
27 Ir, pradėjęs nuo Mozės, primin-
damas visus pranašus, Jis aiškino
jiems, kas visuose Raštuose apie Jį
pasakyta.
28 Jie prisiartino prie kaimo, į kurį
keliavo, o Jis dėjosi einąs toliau.
29 Bet jie sulaikė Jį, sakydami: „Pa-
silik su mumis! Vakaras arti, diena
jau baigiasi.“ Jis užsuko ir pasiliko
su jais.
30 Atsisėdęs su jais prie stalo, paėmė
duoną, laimino, laužė ir davė jiems.
31 Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino
Jėzų, bet Jis pranyko jiems iš akių.
32 O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys
nedegė, kai Jis kelyje mums kalbėjo
ir atvėrė Raštų prasmę?“

33 Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į
Jeruzalę. Ten jie rado susirinkusius
vienuolika ir kitus su jais,
34 kurie tvirtino: „Viešpats tikrai
prisikėlė ir pasirodė Simonui!“
35 O jie papasakojo, kas jiems atsi-
tiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų,
kai Jis laužė duoną.
36 Jiems apie tai besikalbant, Jis pats
atsirado tarp jų ir tarė: „Ramybė
jums!“
37 Sutrikę ir išsigandę, jie tarėsi matą
dvasią.
38 O Jis paklausė: „Ko taip sutrikote?
Kodėl jūsų širdyse kyla abejonės?
39 Pasižiūrėkite į mano rankas ir ko-
jas. Juk tai Aš pats! Palieskite mane
ir įsitikinsite: dvasia juk neturi kūno
nei kaulų, kaip matote mane turint.“
40 Tai taręs, Jis parodė jiems rankas
ir kojas.
41 Jiems iš džiaugsmo vis dar neti-
kint ir stebintis, Jėzus paklausė: „Ar
turite čia ko nors valgyti?“
42 Jie padavė Jam gabalą keptos
žuvies ir korį medaus.
43 Jis paėmė ir valgė jų akyse.

34 1 Kor 15,5
36 Mk 16,14
37 Mk 6,49
39 Jn 20,20.27; 1 Kor 15,50
41 Pr 45,26; Jn 21,5
43 Apd 10,39-41
44 Mt 16,21; Mt 17,22; Mt 20,18
45 Apd 16,14
46 Apd 17,3
47 Apd 5,31; Apd 10,43; Apd 13,38; Apd 26,18; Jer 31,34
48 Apd 1,8

44 Paskui Jėzus jiems tarė: „Ar ne
tokie buvo mano žodžiai, kuriuos
jums kalbėjau dar būdamas su
jumis: turi išsipildyti visa, kas pa-
rašyta apie mane Mozės Įstatyme,
Pranašuose ir Psalmėse.“
45 Tada Jis atvėrė jiems protą, kad
jie suprastų Raštus,
46 ir pasakė: „Parašyta, kad Kristus
kentės ir trečią dieną prisikels iš
numirusių
47 ir, pradedant nuo Jeruzalės, Jo
vardu visoms tautoms bus skelbia-
ma atgaila ir nuodėmių atleidimas.
48 Jūs esate šių dalykų liudytojai.
49 Ir štai Aš atsiųsiu jums savo Tėvo
pažadą. Jūs pasilikite Jeruzalės mies-
te, kol būsite apgaubti jėgos iš aukš-
tybių.“
50 Jėzus nusivedė juos iki Betanijos
ir, iškėlęs rankas, palaimino juos.
51 Laimindamas Jis atsiskyrė nuo jų
ir buvo paimtas į dangų.
52 Jie pagarbino Jį ir, didelio džiaugs-
mo kupini, sugrįžo į Jeruzalę.
53 Jie nuolat buvo šventykloje ir
šlovino bei laimino Dievą. Amen.

EVANGELIJA PAGAL
JONĄ

1 Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis
buvo pas Dievą, ir Žodis buvo
Dievas.
2 Jis pradžioje buvo pas Dievą.
3 Visa per Jį atsirado, ir be Jo neat-
sirado nieko, kas yra atsiradę.
4 Jame buvo gyvybė, ir gyvybė buvo
žmonių šviesa.
5 Šviesa šviečia tamsoje, ir tamsa
jos neužgožė.
6 Buvo Dievo siųstas žmogus vardu
Jonas.
7 Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliu-
dytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų.
8 Jis nebuvo šviesa, bet atėjo liudyti
apie šviesą.
9 Buvo tikroji šviesa, kuri apšvie-
čia kiekvieną žmogų, ateinantį į
pasaulį.
10 Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per
Jį atsirado, bet pasaulis Jo nepažino.
11 Jis atėjo pas savuosius, ir savieji
Jo nepriėmė.
12 Visiems, kurie Jį priėmė, Jis davė
galią tapti Dievo vaikais – tiems,
kurie tiki Jo vardą,
13 kurie ne iš kraujo, ne iš kūno norų
ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo gimę.
14 Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno
tarp mūsų; mes regėjome Jo šlo-
vę – šlovę Tėvo Viengimio, pilno
malonės ir tiesos.
15 Jonas apie Jį liudija ir šaukia:
„Čia Tas, apie kurį kalbėjau: Tas,
kuris eina paskui mane, pirmesnis

1 SKYRIUS
1 Jn 17,5; 1 Jn 1,1; 1 Jn 5,20; Apr 19,13
2 Pr 1,1
3 Kol 1,16.17
4 Jn 8,12; Jn 9,5; Jn 12,46; 1 Jn 5,11
5 Jn 3,19
6 Mt 3,1-17
7 Jn 3,16.25-36; Jn 5,33-35
8 Iz 9,2; Iz 49,6
10 Hbr 1,2
11 Lk 19,14
12 Gal 3,26
13 1 Pt 1,23
14 Iz 40,5; Jn 8,32; Jn 14,6; Jn 18,37; Gal 4,4; Hbr 2,11; Apr 19,13
15 Mt 3,11; Jn 3,32; Kol 1,17
16 Kol 1,19; Kol 2,9
17 Iš 20,1; Jn 8,32; Jn 14,6; Jn 18,37; Rom 5,21; Rom 6,14
18 Iš 33,20; 1 Jn 4,9
19 Jn 5,33
20 Lk 3,15
21 Įst 18,15.18
23 Iz 40,3; Mt 3,3
26 Mal 3,1; Mt 3,11
27 Apd 19,4

už mane yra, nes Jis buvo anksčiau
už mane.“
16 Ir iš Jo pilnatvės mes visi gavome
malonę po malonės.
17 Nes Įstatymas buvo duotas per
Mozę, o malonė ir tiesa atėjo per
Jėzų Kristų.
18 Dievo niekas niekada nėra matęs,
tiktai viengimis Sūnus, Tėvo prie-
globstyje esantis, mums Jį apreiškė.
19 Toks buvo Jono liudijimas, kai žy-
dai iš Jeruzalės atsiuntė pas jį kunigų
ir levitų paklausti: „Kas tu esi?“
20 Jis pripažino ir neišsigynė. Jis
išpažino: „Aš nesu Kristus!“
21 Jie klausė: „Tai kas gi? Gal Elijas?“
Jis atsakė: „Ne!“ – „Tai gal tu prana-
šas?“ Jis atsakė: „Ne!“
22 Tada jie tęsė: „Tai kas gi tu, kad
mes galėtume duoti atsakymą tiems,
kurie mus siuntė? Ką sakai apie
save?“
23 Jis tarė: „Aš – „dykumoje šaukian-
čiojo balsas: „Ištiesinkite Viešpačiui
kelią!“, kaip yra pasakęs pranašas
Izaijas.“
24 Atsiųstieji buvo iš fariziejų.
25 Jie dar jo paklausė: „Tai kodėl
krikštiji, jei nesi nei Kristus, nei
Elijas, nei pranašas?“
26 Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju
vandeniu, bet tarp jūsų stovi Tas,
kurio jūs nepažįstate.
27 Jis yra Tas, kuris po manęs ateina,
kuris pirmesnis už mane yra. Jam

aš nevertas atrišti sandalų dirželio.“
28 Tai atsitiko Betanijoje, anapus
Jordano, kur Jonas krikštijo.
29 Kitą dieną Jonas, matydamas pas
jį ateinantį Jėzų, prabilo: „Štai Die-
vo Avinėlis, kuris naikina pasaulio
nuodėmę!
30 Čia Tas, apie kurį pasakiau: po
manęs ateina vyras, kuris pirmesnis
už mane yra, nes anksčiau už mane
buvo.
31 Aš Jo nepažinojau, bet tam, kad
Jis būtų apreikštas Izraeliui, atėjau
krikštyti vandeniu.“
32 Jonas paliudijo, sakydamas: „Aš
mačiau Dvasią, lyg balandį nusilei-
džiančią iš dangaus, ir Ji pasiliko
ant Jo.
33 Aš Jo nepažinojau, bet Tas, kuris
mane siuntė krikštyti vandeniu, man
pasakė: „Ant ko pamatysi nusilei-
džiančią ir pasiliekančią Dvasią,
bus Tas, kuris krikštys Šventąja
Dvasia.“
34 Ir aš mačiau, ir liudiju, kad šitas
yra Dievo Sūnus.“
35 Kitą dieną vėl stovėjo Jonas ir du
jo mokiniai.
36 Išvydęs einantį Jėzų, jis tarė: „Štai
Dievo Avinėlis!“
37 Išgirdę tuos žodžius, abu mokiniai
nusekė paskui Jėzų.
38 Jėzus, atsigręžęs ir pamatęs juos
sekančius, paklausė: „Ko ieškote?“
Jie atsakė: „Rabi (tai reiškia: „Mo-
kytojau“), kur gyveni?“
39 Jis jiems tarė: „Ateikite ir pama-
tysite.“ Jie nuėjo, pamatė, kur Jis
gyvena, ir tą dieną praleido pas Jį.
Tai buvo apie dešimtą valandą.
40 Vienas iš tų dviejų, kurie girdėjo
Jono žodžius ir nusekė paskui Jėzų,
buvo Simono Petro brolis Andriejus.
41 Jis pirmiausia susiieškojo savo
brolį Simoną ir jam pranešė: „Ra-
dome Mesiją!“ (išvertus tai reiškia:
„Kristų“).
42 Ir nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus pažvel-
gė į jį ir tarė: „Tu esi Simonas, Jonos
sūnus, o vadinsies Kefas“ (išvertus tai
reiškia: „Akmuo“).
43 Kitą dieną Jėzus panoro vykti į
Galilėją. Jis sutiko Pilypą ir tarė jam:
„Sek paskui mane!“
44 Pilypas buvo iš Betsaidos – Andrie-
jaus ir Petro miesto.
45 Pilypas sutiko Natanaelį ir sako
jam: „Radome Tą, apie kurį rašė
Mozė Įstatyme ir pranašai – Jėzų iš
Nazareto, Juozapo sūnų.“
46 Natanaelis jam tarė: „Ar iš Nazare-
to gali būti kas gero?“ Pilypas atsakė:
„Ateik ir pažiūrėk!“
47 Pamatęs ateinantį Natanaelį, Jėzus
pasakė apie jį: „Štai tikras izraelitas,
kuriame nėra klastos!“
48 O Natanaelis Jam sako: „Iš kur
mane pažįsti?“ Jėzus atsakė: „Prieš
pakviečiant tave Pilypui, kai buvai
po figmedžiu, Aš mačiau tave.“
49 Natanaelis sušuko: „Rabi, Tu Die-
vo Sūnus, Tu Izraelio karalius!“
50 Jėzus atsakė: „Tu tiki, kadangi
pasakiau tave matęs po figmedžiu?
Pamatysi dar didesnių dalykų.“
51 Ir pridūrė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau
jums: nuo šiol jūs matysite atvirą
dangų ir Dievo angelus, kylančius
ir nusileidžiančius ant Žmogaus
Sūnaus.“

2 Trečią dieną Galilėjos Kanoje
buvo vestuvės. Jose dalyvavo
Jėzaus motina.

28 Ts 7,24
29 1 Pt 2,24; Apr 5,6-14
31 Mt 3,6
32 Mk 1,10
33 Mt 3,11
34 Jn 11,27
36 Jn 1,29
37 Mt 4,20. 22
40 Mt 4,18
42 Mt 16,18
43 Jn 6,5; Jn 12,21.22; Jn 14,8.9
44 Jn 12,21
45 Zch 6,12; Mt 2,23; Lk 3,23; Lk 24,27; Jn 21,2
46 Jn 7,41. 42.52
47 Ps 32,2; Ps 73,1
49 Mt 14,33; Mt 21,5
51 Pr 28,12

2 SKYRIUS

1 Joz 19,28; Jn 19,25; Hbr 13,4

2 Į vestuves buvo pakviestas ir Jė-
zus, ir Jo mokiniai.
3 Pritrūkus vyno, Jėzaus motina Jam
sako: „Jie nebeturi vyno."
4 Jėzus jai atsakė: „O kas man ir tau,
moterie? Dar neatėjo mano valanda."
5 Jo motina tarė tarnams: „Darykite,
ką tik Jis jums lieps."
6 Ten buvo šeši akmeniniai indai žydų
apsiplovimams, kiekvienas dviejų
trijų saikų talpos.
7 Jėzus jiems liepė: „Pripilkite indus
vandens." Jie pripylė sklidinus.
8 Tada Jis sakė: „Dabar semkite ir neš-
kite stalo prižiūrėtojui." Tie nunešė.
9 Paragavęs paversto vynu vandens
ir nežinodamas, iš kur tai (bet tar-
nai, kurie sėmė vandenį, žinojo),
prižiūrėtojas pasišaukė jaunikį
10 ir tarė jam: „Kiekvienas žmogus
pirmiau stato geresnio vyno, o kai
svečiai įgeria, tuomet prastesnio. O
tu laikei gerąjį vyną iki šiol."
11 Tokią stebuklų pradžią Jėzus pa-
darė Galilėjos Kanoje. Taip Jis paro-
dė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo Jį.
12 Paskui Jis su savo motina, broliais
ir mokiniais nukeliavo į Kafarnau-
mą. Ten jie pasiliko kelias dienas.
13 Artėjant žydų Paschai, Jėzus nu-
keliavo į Jeruzalę.
14 Šventykloje Jis rado prekiaujančių
jaučiais, avimis, karveliais ir prisė-
dusių pinigų keitėjų.
15 Susukęs iš virvučių rimbą, Jis iš-
vijo juos visus iš šventyklos, išvarė
avis ir jaučius, išbarstė keitėjų pini-
gus ir išvartė stalus.
16 Karvelių pardavėjams Jis sakė:
„Pasiimkite visa tai iš čia ir iš mano
Tėvo namų nedarykite prekybos
namų!"

4 2 Sam 16,10; Jn 7,6.8.30; Jn 8,20; Jn 19,26
6 Mk 7,3
9 Jn 4,46
11 Jn 1,14; Jn 4,54
12 Mt 4,13; Mt 12,46; Mt 13,55
13 Įst 16,1-6
14 Mk 11,15.17
16 Lk 2,49
17 Ps 69,9
18 Mt 12,38
19 Mt 26,61; Mt 27,40
21 1 Kor 3,16; 1 Kor 6,19
22 Lk 24,8
23 Apd 2,22
24 Apr 2,23
25 Mt 9,4

3 SKYRIUS
2 Jn 7,50; Jn 9,16.33; Jn 19,39; Apd 10,38
3 1 Pt 1,23

17 Ir Jo mokiniai prisiminė, kad yra
parašyta: „Uolumas dėl Tavo namų
sugrauš mane."
18 Tada žydai kreipėsi į Jį, sakydami:
„Kokį ženklą mums parodysi, jog
turi teisę taip daryti?"
19 Jėzus atsakė: „Sugriaukite šitą
šventyklą, ir per tris dienas Aš ją
atstatysiu!"
20 Tada žydai sakė: „Šventyklą statė
keturiasdešimt šešerius metus, o Tu
atstatysi ją per tris dienas?!"
21 Bet Jis kalbėjo apie savo kūno
šventyklą.
22 Todėl, Jam prisikėlus iš numiru-
sių, Jo mokiniai prisiminė Jį apie tai
kalbėjus, ir jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus
pasakytu žodžiu.
23 Per Paschos šventę, Jam būnant
Jeruzalėje, daugelis įtikėjo Jo vardą,
matydami Jo daromus ženklus.
24 Bet Jėzus, gerai visus pažindamas,
jais nepasitikėjo.
25 Jam nereikėdavo, kad kas paliu-
dytų apie žmogų, nes Jis pats žinojo,
kas yra žmogaus viduje.

3 Buvo vienas fariziejus vardu
Nikodemas, žydų vyresnysis.
2 Jis atėjo naktį pas Jėzų ir kreipėsi
į Jį: „Rabi, mes žinome, kad esi
mokytojas, atėjęs iš Dievo, nes nie-
kas negalėtų daryti tokių ženklų,
kokius Tu darai, jeigu Dievas nebūtų
su juo."
3 Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų
sakau tau: jei kas negims iš naujo,
negalės regėti Dievo karalystės."
4 Nikodemas paklausė: „Bet kaip
gali gimti žmogus, būdamas senas?
Argi jis gali antrą kartą įeiti į savo
motinos įsčias ir gimti?"

5 Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sa-
kau tau: jei kas negims iš vandens
ir Dvasios, negalės įeiti į Dievo
karalystę.
6 Kas gimė iš kūno, yra kūnas, o kas
gimė iš Dvasios, yra dvasia.
7 Nesistebėk, jog pasakiau tau: jums
būtina gimti iš naujo.
8 Vėjas pučia, kur nori; jo ošimą girdi,
bet nežinai, iš kur ateina ir kur link
nueina. Taip yra su kiekvienu, kuris
gimė iš Dvasios."
9 Nikodemas atsiliepė: „Kaip tai
gali būti?"
10 Jėzus jam atsakė: „Tu esi Izraelio
mokytojas ir šito nesupranti?
11 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: mes
kalbame, ką žinome, ir liudijame,
ką matėme, o jūs nepriimate mūsų
liudijimo.
12 Jei netikite, man kalbant apie žemiš-
kuosius dalykus, tai kaipgi tikėsite, jei
kalbėsiu jums apie dangiškuosius?
13 Niekas nėra pakilęs į dangų, kaip
tik Tas, kuris nužengė iš dangaus, –
Žmogaus Sūnus, esantis danguje.
14 Kaip Mozė dykumoje iškėlė gy-
vatę, taip turi būti iškeltas Žmogaus
Sūnus,
15 kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepra-
žūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą."
16 Nes Dievas taip pamilo pasaulį,
jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad
kiekvienas, kuris Jį tiki, nepražūtų,
bet turėtų amžinąjį gyvenimą.
17 Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į
pasaulį, kad Jis pasaulį pasmerktų,
bet kad pasaulis per Jį būtų išgel-
bėtas.
18 Kas Jį tiki, tas neteisiamas, o kas
netiki, jau yra nuteistas už tai, kad
netiki viengimio Dievo Sūnaus
vardo.
19 O teismo nuosprendis yra toks:
šviesa atėjo į pasaulį, bet žmonės
labiau pamilo tamsą nei šviesą, nes
jų darbai buvo pikti.
20 Kiekvienas, kuris daro bloga, ne-
apkenčia šviesos ir neina į šviesą,
kad jo darbai nebūtų atskleisti.
21 O kas vykdo tiesą, tas eina į švie-
są, kad taptų matoma, jog jo darbai
atlikti Dieve.
22 Paskui Jėzus su savo mokiniais
atėjo į Judėjos kraštą ir, ten su jais
būdamas, krikštijo.
23 Taip pat ir Jonas krikštijo Enone,
netoli Salimo, nes ten buvo daug
vandens ir žmonės ten ateidavo ir
buvo krikštijami.
24 Tada Jonas dar nebuvo įmestas į
kalėjimą.
25 Tarp Jono mokinių ir vieno žydo
kilo ginčas dėl apsivalymo.
26 Tad jie atėjo pas Joną ir pranešė:
„Rabi, Tas kuris buvo su tavimi
anapus Jordano, apie kurį tu paliu-
dijai, – štai Jis krikštija, ir visi eina
pas Jį."
27 Jonas atsakė: „Žmogus nieko
negali pasiimti, jeigu jam neduota
iš dangaus.
28 Jūs patys galite man paliudyti,
jog sakiau: aš ne Kristus! Aš siųstas
būti tik Jo pirmtaku.
29 Kas turi sužadėtinę, tas sužadėti-
nis, o sužadėtinio bičiulis, kuris šalia
stovi ir jį girdi, džiaugte džiaugiasi
jaunikio balsu. Todėl šiam mano
džiaugsmui jau nieko netrūksta.
30 Jis turi augti, o aš – mažėti."
31 Kas iš aukštybių ateina, Tas už visus
viršesnis, o kas – iš žemės, žemiškas

5 Apd 2,38
6 1 Kor 15,50
8 Mok 11,5
9 Jn 6,52.60
11 Mt 11,27; Jn 3,32; Jn 8,14
13 Ef 4,9
14 Sk 21,9; Jn 8,28; Jn 12,34; Jn 19,18
15 Jn 3,36; Jn 6,47
16 Iz 9,6; Rom 5,8
17 Lk 9,56
18 Jn 5,24; Jn 6,40.47; Jn 20,31
19 Jn 1,4.9-11
20 Ef 5,11.13
21 1 Kor 15,10
22 Jn 4,1.2
23 1 Sam 9,4; Mt 3,5.6
24 Mt 4,12; Mt 14,3
26 Mk 2,2; Mk 3,10; Mk 5,24; Jn 1,7.15.27.34
27 1 Kor 3,5.6; 1 Kor 4,7
28 Mal 3,1; Jn 1,19-27
29 Gg 5,1; 2 Kor 11,2
30 Iz 9,7
31 Mt 28,18; Jn 3,13; Jn 6,33; Jn 8,23; 1 Kor 15,47

yra ir žemiškai kalba. Kas iš dangaus
ateina, Tas už visus viršesnis.
32 Jis liudija, ką matė ir girdėjo, tik
niekas Jo liudijimo nepriima.
33 O kas Jo liudijimą priima, tas pri-
pažįsta, jog Dievas teisus,
34 juk ką Dievas yra siuntęs, tas kal-
ba Dievo žodžius, nes Dievas teikia
Dvasią be saiko.
35 Tėvas myli Sūnų ir visa yra atida-
vęs į Jo rankas.
36 Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyve-
nimą, o kas netiki į Sūnų – gyveni-
mo nematys: ant jo pasilieka Dievo
rūstybė.

4 Viešpats, sužinojęs, kad fari-
ziejai išgirdo, jog Jo mokinių
skaičius auga labiau negu Jono ir
Jis gausiau krikštija
2 (nors pats Jėzus nekrikštydavo, tik
Jo mokiniai),
3 paliko Judėją ir vėl išėjo į Galilėją.
4 Jam reikėjo eiti per Samariją.
5 Taigi Jis užsuko į Samarijos mies-
tą, vadinamą Sicharu, netoli nuo
lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo
sūnui Juozapui.
6 Tenai buvo Jokūbo šulinys. Nuvar-
gęs iš kelionės, Jėzus atsisėdo prie
šulinio. Buvo apie šeštą valandą.
7 Viena samarietė moteris atėjo
semtis vandens. Jėzus jos paprašė:
„Duok man gerti.“
8 (Tuo tarpu Jo mokiniai buvo nuėję
į miestą nusipirkti maisto.)
9 Samarietė atsakė: „Kaip Tu, būda-
mas žydas, prašai manęs, samarie-
tės, gerti?“ (Mat žydai nebendrauja
su samariečiais.)
10 Jėzus jai tarė: „Jei tu pažintum
Dievo dovaną ir kas yra Tas, kuris
tavęs prašo: „Duok man gerti“, pati
būtum Jo prašiusi, ir Jis tau būtų
davęs gyvojo vandens!“
11 Moteris atsiliepė: „Viešpatie, bet
Tu neturi kuo pasemti, o šulinys gi-
lus. Iš kur Tu imsi gyvojo vandens?
12 Argi Tu didesnis už mūsų tėvą
Jokūbą, kuris tą šulinį mums pali-
ko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir
gyvuliai?“
13 Jėzus atsakė: „Kiekvienas, kas
geria šitą vandenį, ir vėl trokš.
14 O kas gers vandenį, kurį Aš jam
duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir
vanduo, kurį jam duosiu, taps jame
versme vandens, trykštančio į am-
žinąjį gyvenimą.“
15 Tada moteris Jam tarė: „Viešpatie,
duok man to vandens, kad aš nebe-
trokščiau ir nebevaikščiočiau semtis
čionai.“
16 Jėzus atsiliepė: „Eik, pakviesk
savo vyrą ir sugrįžk čia.“
17 Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro.“
Jėzus jai tarė: „Gerai pasakei: „Ne-
turiu vyro“,
18 nes esi turėjusi penkis vyrus, ir
tas, kurį dabar turi, nėra tavo vyras.
Čia tu tiesą pasakei.“
19 Moteris atsiliepė: „Aš matau,
Viešpatie, jog Tu esi pranašas.
20 Mūsų tėvai garbino ant šito kalno,
o jūs sakote, kad Jeruzalė esanti
vieta, kur reikia garbinti.“
21 Jėzus atsakė: „Moterie, tikėk ma-
nimi, jog ateina valanda, kada gar-
binsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne
Jeruzalėje.
22 Jūs garbinate, ko nepažįstate, o
mes garbiname, ką pažįstame, nes
išgelbėjimas – iš žydų.
23 Bet ateina valanda, – jau dabar ji

32 Jn 3,11; Jn 15,15
33 1 Jn 5,10
34 Jn 1,16; Jn 7,16
35 Hbr 2,8
36 Jn 3,16.17; Jn 6,47; Rom 1,18
4 SKYRIUS
1 Jn 3,22.26
5 Pr 33,19; Pr 48,22; Joz 24,32
9 2 Kar 17,24; Mt 10,5.6; Lk 9,52; Lk 10,33; Lk 17,16; Jn 8,48; Apd 10,28
10 Iz 12,3; Iz 44,3; Jer 2,13; Zch 13,1; Zch 14,8; Jn 7,38; Rom 5,15
14 Jn 6,35.58; Jn 7,37.38
15 Jn 6,34.35; Jn 17,2.3; Rom 6,23; 1 Jn 5,20
19 Mt 21,11; Lk 7,16.39; Lk 24,19; Jn 6,14; Jn 7,40; Jn 9,17
20 Pr 12,6-8; Pr 33,18.20; Įst 12,5.11; Ts 9,7; 1 Kar 9,3; 2 Krn 7,12; Ps 122,1-9
21 Mal 1,11; 1 Tim 2,8
22 2 Kar 17, 28-41; Iz 2,3; Lk 24,47; Rom 3,1; Rom 9,4.5
23 Mt 18,20; Jn 1,17; Fil 3,3; Hbr 13,10-14

yra, – kai tikrieji garbintojai garbins
Tėvą dvasia ir tiesa, nes Tėvas tokių
Jo garbintojų ieško.
24 Dievas yra Dvasia, ir Jį garbi-
nantys turi garbinti dvasia ir tiesa."
25 Moteris Jam sako: „Žinau, jog at-
eina Mesijas (tai yra Kristus). Atėjęs
Jis mums viską paskelbs."
26 Jėzus jai tarė: „Tai Aš, kuris su
tavimi kalbu!"
27 Tuo metu sugrįžo Jo mokiniai ir
nustebo, kad Jis kalbėjo su moteri-
mi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė:
„Ko iš jos nori?" arba: „Apie ką su
ja kalbi?"
28 O moteris, palikusi ąsotį, nubėgo
į miestą ir apskelbė žmonėms:
29 „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris
pasakė man viską, ką esu padariusi.
Ar tik Jis nebus Kristus?"
30 Ir žmonės iš miesto ėjo pas Jį.
31 Tuo tarpu mokiniai ragino Jį, sa-
kydami: „Rabi, valgyk!"
32 O Jis jiems tarė: „Aš turiu valgyti
maisto, kurio jūs nežinote."
33 Tada mokiniai pradėjo vienas kito
klausinėti: „Nejaugi kas atnešė Jam
valgyti?"
34 Bet Jėzus tarė: „Mano maistas –
vykdyti valią To, kuris mane siuntė,
ir baigti Jo darbą.
35 Argi jūs nesakote: „Dar keturi
mėnesiai, ir ateis pjūtis"? Štai sakau
jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite
į laukus – jie jau boluoja ir prinokę
pjūčiai.
36 Jau pjovėjas uždarbį gauna ir
renka vaisių amžinajam gyvenimui,
kad kartu džiaugtųsi ir sėjėjas, ir
pjovėjas.
37 Teisingai priežodis sako: „Vienas
pasėja, kitas nupjauna."

24 2 Kor 2,17
25 Įst 18,15; Jn 4,29.39
26 Dan 9,25; Mt 26,63.64; Mk 14,61.62
29 Jn 4,25
34 Job 23,12; Ps 40,7.8; Jn 6,38; Jn 17,4; Jn 19,30; Hbr 10,9
35 Pr 8,22; Mt 9,37; Lk 10,2
36 Dan 12,3; Rom 6,22; 1 Tes 2,19
37 1 Kor 3,5-9
38 Jer 44,4; 1 Pt 1,12
39 Jn 4,29
41 Lk 4,32; Jn 6,63
42 Jn 17,8; 1 Jn 4,14
44 Mt 13,57
45 Įst 16,16; Jn 2,13.23; Jn 3,2
46 Jn 2,1.11
48 1 Kor 1,22

38 Aš pasiunčiau jus nuimti derlių,
į kurį jūs neįdėjote darbo. Kiti pa-
sidarbavo, o jūs įstojote į jų darbą."
39 Daug samariečių iš ano miesto
įtikėjo Jėzų dėl moters žodžių: „Jis
man pasakė viską, ką esu padariusi."
40 Atėję samariečiai prašė Jį pasi-
likti pas juos, ir Jis ten pasiliko dvi
dienas.
41 Ir dar daug žmonių įtikėjo dėl Jo
žodžių.
42 O moteriai jie pasakė: „Dabar ti-
kime ne dėl tavo šnekos. Mes patys
išgirdome ir žinome, kad Jis iš tiesų
yra Kristus, pasaulio Gelbėtojas."
43 Po dviejų dienų Jis išvyko iš ten
į Galilėją.
44 Pats Jėzus buvo paliudijęs: „Pra-
našas negerbiamas savo tėviškėje."
45 Kai Jis pasiekė Galilėją, galilėjie-
čiai priėmė Jį, nes buvo matę visa,
ką Jis padarė per šventę Jeruzalėje;
mat ir jie buvo nukeliavę į tą šventę.
46 Taigi Jėzus vėl atėjo į Galilėjos
Kaną, kur buvo pavertęs vandenį
vynu. Kafarnaume buvo vienas kara-
liaus valdininkas, kurio sūnus sirgo.
47 Išgirdęs, jog Jėzus iš Judėjos
sugrįžo į Galilėją, jis atėjo pas Jį ir
maldavo ateiti ir išgydyti jo sūnų,
kuris buvo prie mirties.
48 Tuomet Jėzus jam atsakė: „Kol
nepamatysite ženklų ir stebuklų,
niekaip netikėsite."
49 Karaliaus valdininkas prašė: „Vieš-
patie, ateik, kol mano vaikas dar
nenumirė."
50 Jėzus jam tarė: „Eik, tavo sūnus
gyvas!" Žmogus patikėjo Jėzaus
jam pasakytu žodžiu ir išėjo.
51 Pareinantį jį pasitiko tarnai ir pra-
nešė: „Tavo vaikas gyvas."

52 Jis paklausė, kurią valandą pasi-
darė geriau. Jie atsakė: „Vakar sep-
tintą valandą jam karštis atslūgo.“
53 Taip tėvas patyrė, kad tai buvo
ta valanda, kada Jėzus jam pasakė:
„Tavo sūnus gyvas.“ Ir įtikėjo jis pats
bei visi jo namai.
54 Tai buvo antras stebuklas, kurį
Jėzus padarė, sugrįžęs iš Judėjos į
Galilėją.

5 Kiek vėliau buvo žydų šventė, ir
Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.
2 Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra mau-
dyklė, žydiškai vadinama Betzata,
turinti penkias stogines.
3 Jose gulėdavo daugybė ligonių –
aklų, luošų, paralyžiuotų, kurie
laukė, kol sujudės vanduo.
4 Mat kartkartėmis maudyklėn nu-
sileisdavo angelas ir sujudindavo
vandenį. Kas, vandeniui sujudėjus,
pirmas įlipdavo į tvenkinį, pagyda-
vo, kad ir kokia liga sirgdavo.
5 Ten buvo vienas žmogus, sergantis
trisdešimt aštuonerius metus.
6 Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį
labai seniai sergant, Jėzus paklausė:
„Ar nori pasveikti?“
7 Ligonis Jam atsakė: „Viešpatie, aš
neturiu žmogaus, kuris, vandeniui
sujudėjus, mane įkeltų į tvenkinį. O
kol pats nueinu, kitas įlipa greičiau
už mane.“
8 Jėzus jam tarė: „Kelkis, imk savo
gultą ir vaikščiok!“
9 Žmogus bematant išgijo, pasiėmė
gultą ir pradėjo vaikščioti. O toji
diena buvo šabas.
10 Todėl žydai sakė išgydytajam:
„Šiandien šabas, tau negalima nešti
gulto.“
11 Jis jiems atsakė: „Tas, kuris mane
išgydė, man liepė: „Imk savo gultą
ir vaikščiok!“
12 Jie klausinėjo: „O kas Tas žmo-
gus, kuris tau liepė: „Imk savo gultą
ir vaikščiok“?“
13 Išgydytasis nežinojo, kas Jis,
kadangi Jėzus pasitraukė, miniai
susirinkus toje vietoje.
14 Vėliau Jėzus jį sutiko šventykloje
ir tarė: „Štai tu esi pasveikęs. Dau-
giau nebenusidėk, kad neatsitiktų
tau kas blogesnio!“
15 Žmogus nuėjo ir pranešė žydams,
kad jį išgydė Jėzus.
16 Žydai dėl to persekiojo Jėzų ir
norėjo Jį nužudyti, kad Jis taip darė
per šabą.
17 O Jėzus jiems atsakė: „Mano Tėvas
darbuojasi lig šiolei, ir Aš darbuo-
juosi.“
18 Dėl to žydai dar labiau ieškojo pro-
gos Jį nužudyti, nes Jis ne tik laužė
šabo įstatymą, bet ir vadino Dievą
savo Tėvu, lygindamas save su Dievu.
19 Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų, iš
tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali
daryti iš savęs, o vien tai, ką mato
darant Tėvą; nes ką Jisai daro, lygiai
daro ir Sūnus.
20 Nes Tėvas myli Sūnų ir rodo Jam
visa, ką pats daro. Ir Jam parodys
dalykų, dar didesnių už šituos, kad
jūs stebėsitės.
21 Kaip Tėvas prikelia numirusius ir
juos atgaivina, taip ir Sūnus grąžina
gyvybę, kam nori.
22 Ir Tėvas nieko neteisia, bet visą
teismą pavedė Sūnui,
23 kad visi gerbtų Sūnų, kaip gerbia
Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, tas ne-
gerbia Jį siuntusio Tėvo.

5 SKYRIUS
1 Įst 16,16; Jn 2,13
2 Neh 3,1.32; Neh 12,39
8 Lk 5,24
9 Jn 9,14
10 Jer 17,21.22
13 Lk 13,14; Lk 22,51
14 Jn 8,11
16 Jn 8,37; Jn 10,39
17 Jn 9,4; Jn 17,4
18 Jn 7,1.19; Jn 10,30
19 Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 8,28; Jn 12,49; Jn 14,10
20 Mt 3,17; Mt 11,27
21 Jn 11,25
22 Apd 17,31
23 1 Jn 2,23

24 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas
mano žodžių klauso ir mane atsiun-
tusį tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą
ir nepateks į teismą, nes iš mirties
yra perėjęs į gyvenimą.
25 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateina
valanda, – ir dabar jau yra, – kada
mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą,
ir kurie išgirs, tie atgis.
26 Kaip Tėvas turi gyvybę pats savy-
je, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę
pačiam savyje,
27 ir taip pat suteikė Jam valdžią
teisti, nes Jis – Žmogaus Sūnus.
28 Nesistebėkite tuo, kad ateina valan-
da, kai visi, esantys kapuose, išgirs
Jo balsą.
29 Ir tie, kurie darė gera, prisikels
gyventi, o kurie darė bloga, prisi-
kels stoti prieš teismą.
30 Iš savęs Aš nieko negaliu dary-
ti. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano
teismas teisingas, nes Aš ieškau ne
savo valios, bet valios Tėvo, kuris
mane siuntė."
31 „Jei Aš pats apie save liudiju, mano
liudijimas nėra tikras.
32 Bet yra kitas, liudijantis apie mane,
ir žinau, kad tas liudijimas, kuriuo
liudija apie mane, yra tikras.
33 Jūs buvote nusiuntę pas Joną, ir
jis paliudijo tiesą.
34 Aš nesiremiu žmogaus liudijimu,
bet šitai kalbu tam, kad būtumėte
išgelbėti.
35 Jonas buvo degantis ir šviečiantis
žiburys, tačiau jūs panorėjote tik
valandėlę jo šviesa pasidžiaugti.
36 O Aš turiu aukštesnį liudijimą
negu Jono: tie darbai, kuriuos man
skyrė nuveikti Tėvas, – patys dar-
bai, kuriuos Aš darau, – liudija apie

24 Jn 3,16.18; Jn 6,47; 1 Jn 3,14
25 Kol 2,13
26 Ps 36,9; 1 Kor 15,45
27 Dan 7,13; Apd 10,42; Apd 17,31
28 1 Tes 4, 15-17
29 Iz 26,19; Dan 12,2
30 Mt 26,39; Jn 5,19
31 Jn 8,14
32 Mt 3,17
33 Jn 1,15. 19.27.32
35 Mk 6,20; 2 Pt 1,19
36 Jn 3,2; Jn 9,16; Jn 10,25.38; Jn 17,4; 1 Jn 5,9
37 Mt 3,17; 1 Jn 4,12
39 Iz 8,20; Iz 34,16; Lk 24,27
40 Jn 1,11; Jn 3,19
41 1 Tes 2,6
44 Jn 12,43; Rom 2,29
45 Rom 2,12
46 Įst 18,15. 18
47 Lk 16,29. 31

6 SKYRIUS

1 Mk 6,32; Jn 6,23; Jn 21,1
2 Mt 4,23; Mt 8,16; Mt 9,35; Mt 14,36; Mt 15,30; Mt 19,2
4 Įst 16,1
5 Mt 14,14; Jn 1,43

mane, kad mane siuntė Tėvas.
37 Ir mane pasiuntęs Tėvas pats
paliudijo apie mane. Bet jūs niekad
nesate girdėję Jo balso nei regėję
Jo pavidalo,
38 ir neturite Jo žodžio, jumyse pa-
siliekančio, nes netikite Tuo, kurį
Jis siuntė.
39 Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote
juose turį amžinąjį gyvenimą. O
Raštai liudija apie mane,
40 bet jūs nenorite ateiti pas mane,
kad turėtumėte gyvenimą."
41 „Šlovės iš žmonių Aš nepriimu.
42 Aš žinau, kad neturite savyje Dievo
meilės.
43 Aš atėjau savo Tėvo vardu, o jūs
manęs nepriimate. Jei kitas ateitų
savo vardu, tą jūs priimtumėte.
44 Kaipgi jūs galite tikėti, jeigu vienas
iš kito priimate šlovę, o tos šlovės,
kuri iš vieno Dievo ateina, neieškote?
45 Nemanykite, kad Aš jus kaltinsiu
Tėvui! Jūsų kaltintojas yra Mozė, į
kurį esate savo viltis sudėję.
46 Jeigu jūs tikėtumėte Moze, tai
tikėtumėte ir manimi, nes jis rašė
apie mane.
47 Bet jeigu jūs netikite jo raštais,
kaipgi patikėsite mano žodžiais?!"

6 Paskui Jėzus nuvyko į kitą Ga-
lilėjos, arba Tiberiados, ežero
pusę.
2 Jį lydėjo gausi minia, nes žmonės
matė stebuklus, kuriuos Jis darė
ligoniams.
3 Jėzus užkopė į kalną ir ten atsisėdo
su savo mokiniais.
4 Artėjo žydų šventė Pascha.
5 Pakėlęs akis ir pamatęs, kokia dide-
lė minia pas Jį atėjusi, Jėzus paklausė

Pilypo: „Kur pirksime duonos jiems
pavalgydinti?“
6 Jis klausė, mėgindamas jį, nes pats
žinojo, ką darysiąs.
7 Pilypas Jam atsakė: „Už du šimtus
denarų duonos neužteks, kad kiek-
vienas gautų bent gabalėlį.“
8 Vienas iš mokinių, Simono Petro
brolis Andriejus, Jam pasakė:
9 „Čia yra vienas berniukas, kuris
turi penkis miežinės duonos kepa-
lus ir dvi žuveles. Bet ką tai reiškia
tokiai daugybei?!“
10 Jėzus tarė: „Susodinkite žmones!“
Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi
jie susėdo, iš viso kokie penki tūks-
tančiai vyrų.
11 Tada Jėzus paėmė duoną ir pa-
dėkojęs išdalino mokiniams, o
mokiniai – ten sėdintiems; taip pat
ir žuvis, kiek kas norėjo.
12 Kai žmonės pasisotino, Jis pasakė
savo mokiniams: „Surinkite trupi-
nius, kad niekas nepražūtų.“
13 Taigi jie surinko ir iš penkių mie-
žinės duonos kepalų pripylė dvylika
pintinių trupinių, kurie buvo atlikę
nuo valgiusiųjų.
14 Pamatę Jėzaus padarytą stebuklą,
žmonės sakė: „Jis tikrai yra Tas pra-
našas, kuris turi ateiti į pasaulį.“
15 O Jėzus, supratęs, kad jie ruošiasi
pasigriebti Jį ir paskelbti karaliumi,
vėl pasitraukė pats vienas į kalną.
16 Atėjus vakarui, Jo mokiniai nusi-
leido prie ežero,
17 sulipo į valtį ir išplaukė į kitą pusę
ežero, į Kafarnaumą. Jau sutemo, o
Jėzus vis dar nebuvo grįžęs pas juos.
18 Ežeras bangavo, nes pūtė smarkus
vėjas.
19 Nusiyrę apie dvidešimt penkias ar

7 Sk 11,21.22
8 Jn 1,40
9 2 Kar 4,43
14 Pr 49,10
15 Jn 18,36
16 Mt 14,23
19 Mt 17,6
20 Iz 43,1.2
24 Lk 4,42
27 Mt 6,19; Jn 4,14; Apd 2,22
29 1 Jn 3,23
30 Mt 12,38; Mt 16,1
31 Iš 16,4.15; Neh 9,15; Ps 78,24

trisdešimt stadijų, jie pamatė Jėzų,
einantį ežeru ir besiartinantį prie
valties. Jie išsigando.
20 O Jis jiems tarė: „Tai Aš, nebijo-
kite!“
21 Jie norėjo Jį paimti į valtį, bet
valtis netrukus priartėjo prie kranto,
į kurį jie yrėsi.
22 Kitą dieną minia, buvusi anoje
pusėje, pamatė, kad ten nebuvo kitos
valties, tik ta, į kurią įlipo Jo mokiniai.
O Jėzus su jais neįlipo, ir šie išplaukė
vieni.
23 Iš Tiberiados atplaukė kitų valčių
netoli tos vietos, kur žmonės buvo
valgę duonos, Viešpačiui padėkojus.
24 Pamatę, kad čia nėra nei Jėzaus,
nei Jo mokinių, žmonės lipo į valtis
ir plaukė į Kafarnaumą, ieškodami
Jėzaus.
25 Suradę Jį kitoje ežero pusėje, jie
klausinėjo: „Rabi, kada čia atvykai?“
26 Jėzus, atsakydamas jiems, tarė:
„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs
ieškote manęs ne todėl, kad matėte
ženklų, bet kad prisivalgėte duonos
lig soties.
27 Darbuokitės ne dėl žūvančio mais-
to, bet dėl išliekančio amžinajam
gyvenimui! Jo duos jums Žmogaus
Sūnus, kurį Tėvas – Dievas savo
antspaudu yra pažymėjęs.“
28 Jie paklausė: „Ką mums daryti,
kad vykdytume Dievo darbus?“
29 Jėzus atsakė: „Tai yra Dievo dar-
bas: tikėkite Tą, kurį Jis siuntė.“
30 Tada jie klausė: „Kokį padarysi
ženklą, kad pamatytume ir Tave
įtikėtume? Ką nuveiksi?
31 Mūsų tėvai dykumoje valgė maną,
kaip parašyta: „Jis davė jiems val-
gyti duonos iš dangaus.“

32 Tuomet Jėzus jiems atsakė: „Iš
tiesų, iš tiesų sakau jums: ne Mozė
davė jums duonos iš dangaus, bet
mano Tėvas duoda jums iš dangaus
tikrosios duonos.
33 Nes Dievo duona nužengia iš dan-
gaus ir duoda pasauliui gyvybę.“
34 Tada jie tarė Jam: „Viešpatie, duok
visuomet mums tos duonos!“
35 Jėzus atsakė: „Aš esu gyvenimo
duona! Kas ateina pas mane, nie-
kuomet nebealks, ir kas tiki mane,
niekuomet nebetrokš.
36 Bet Aš jums sakiau: jūs mane
matėte, ir netikite.
37 Visi, kuriuos man duoda Tėvas,
ateis pas mane, ir ateinančio pas
mane Aš neišvarysiu lauk,
38 nes Aš nužengiau iš dangaus vyk-
dyti ne savo valios, bet valios To,
kuris mane siuntė.
39 O mane siuntusio Tėvo valia –
kad nepražudyčiau nė vieno iš tų,
kuriuos Jis man davė, bet kad prikel-
čiau juos paskutiniąją dieną.
40 Tokia mano Siuntėjo valia, kad
kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki
Jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; ir Aš
jį prikelsiu paskutiniąją dieną.“
41 Tada žydai ėmė murmėti prieš Jį
dėl to, kad Jis pasakė: „Aš duona,
nužengusi iš dangaus.“
42 Jie sakė: „Argi Jis ne Jėzus, Juo-
zapo sūnus?! Argi nepažįstame Jo
tėvo ir motinos? Tad kodėl Jis sako:
„Aš nužengiau iš dangaus“?“
43 Jėzus jiems atsakė: „Nemurmėki-
te tarpusavyje!
44 Niekas negali ateiti pas mane, jei
mane siuntęs Tėvas jo nepatraukia;
ir tą Aš prikelsiu paskutiniąją dieną.
45 Pranašų parašyta: „Ir visi bus mo-

32 Jn 3,13.16
34 Jn 4,15
35 Iz 55,1.2; Jn 4,14; Jn 6,48.58; Jn 7,37
36 Jn 6,26.64; Jn 10,26; Jn 15,24
37 Jn 6,45; 2 Tim 2,19
38 Mt 26,39; Jn 4,34
39 Jn 10,28; Jn 17,12; Jn 18,9
40 Jn 3,15.16; Jn 4,14; Jn 6,27.47.54
42 Mt 13,55
44 Gg 1,4; Fil 2,12.13
45 Iz 54,13; Jn 6,37
46 Mt 11,27; Jn 1,18
47 Jn 3,16.18
48 Jn 6,33.35
49 Jn 6,31.58
50 Jn 6,51.58
51 Jn 3,13; Hbr 10,5
52 Jn 7,43; Jn 9,16; Jn 10,19
53 Mt 26,26
54 Jn 4,14; Jn 6,27.40
56 1 Jn 3,24; 1 Jn 4,15.16
58 Iš 16,14-35; Jn 6,49-51

komi Dievo.“ Todėl, kas išgirdo iš
Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane.
46 Bet tai nereiškia, jog kas nors
būtų Tėvą regėjęs; tiktai Tas, kuris
iš Dievo yra, Jis matė Tėvą.
47 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas
tiki mane, tas turi amžinąjį gyve-
nimą.
48 Aš esu gyvenimo duona.
49 Jūsų tėvai dykumoje valgė maną
ir mirė.
50 O ši duona yra nužengusi iš dan-
gaus, kad, kas ją valgys, nemirtų.
51 Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš
dangaus. Kas valgo šitos duonos –
gyvens per amžius. Duona, kurią
Aš duosiu, yra mano kūnas, kurį
Aš atiduosiu už pasaulio gyvybę.“
52 Tada žydai ėmė tarp savęs ginčy-
tis ir klausinėti: „Kaip Jis gali duoti
mums valgyti savo kūną?!“
53 O Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų,
iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite
Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite
Jo kraujo, neturėsite savyje gyvy-
bės!
54 Kas valgo mano kūną ir geria
mano kraują, tas turi amžinąjį gyve-
nimą, ir Aš jį prikelsiu paskutiniąją
dieną.
55 Nes mano kūnas tikrai yra valgis,
ir mano kraujas tikrai yra gėrimas.
56 Kas valgo mano kūną ir geria
mano kraują, tas pasilieka manyje,
ir Aš jame.
57 Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas
ir Aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas,
kuris mane valgo, gyvens per mane.
58 Štai duona, nužengusi iš dan-
gaus, – ne tokia kaip mana, kurią
valgė jūsų tėvai ir mirė. Kas valgo šią
duoną – gyvens per amžius.“

59 Visa tai Jis paskelbė, mokydamas
sinagogoje, Kafarnaume.
60 Tai išgirdę, daugelis Jo mokinių
sakė: „Kieti šie žodžiai, kas gali jų
klausytis!“
61 Jėzus, žinodamas, kad mokiniai
dėl to murma, paklausė: „Jus tai
piktina?
62 O kas būtų, jei pamatytumėte
Žmogaus Sūnų, pakylantį ten, kur
Jis buvo pirmiau?!
63 Dvasia teikia gyvybę, o kūnas
nieko neduoda. Žodžiai, kuriuos
jums kalbu, yra dvasia ir gyveni-
mas.
64 Bet kai kurie iš jūsų netiki.“ Jėzus
iš pat pradžių žinojo, kas netiki ir
kas Jį išduos.
65 Ir Jis sakė: „Štai kodėl Aš jums sa-
kiau: niekas negali ateiti pas mane,
jeigu jam nėra duota mano Tėvo.“
66 Nuo to laiko daug Jo mokinių
pasitraukė ir daugiau su Juo nebe-
vaikščiojo.
67 Tada Jėzus paklausė dvylikos:
„Gal ir jūs norite pasitraukti?“
68 Simonas Petras atsakė: „Viešpatie,
pas ką mes eisime?! Tu turi amžino-
jo gyvenimo žodžius.
69 Mes įtikėjome ir pažinome, kad
Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sū-
nus.“
70 Jėzus jiems atsakė: „Argi Aš neiš-
sirinkau jūsų, dvylikos? Tačiau tarp
jūsų vienas yra velnias.“
71 Jis kalbėjo apie Judą, Simono
Iskarijoto sūnų. Šis, vienas iš dvy-
likos, turėjo Jį išduoti.

7 Tada Jėzus vaikščiojo po Galilė-
ją. Jis nenorėjo eiti Judėjon, nes
žydai ieškojo progos Jį nužudyti.
2 Artėjo žydų Palapinių šventė.
3 Jo broliai Jam kalbėjo: „Keliauk
iš čia į Judėją, kad ir Tavo mokiniai
pamatytų, kokius darbus darai.
4 Juk, norėdamas iškilti viešumon,
niekas neveikia slapčiomis. Jei darai
tokius darbus, pasirodyk pasauliui.“
5 (Mat netgi Jo broliai Juo netikėjo.)
6 Jėzus jiems atsakė: „Mano laikas
dar neatėjo, o jums laikas visada
tinkamas.
7 Pasaulis negali jūsų nekęsti, o ma-
nęs jis nekenčia, nes Aš liudiju, kad
jo darbai pikti.
8 Jūs eikite į iškilmes. Aš į šitą šventę
neisiu, nes mano laikas dar neatėjo.“
9 Tai pasakęs, Jis pasiliko Galilėjoje.
10 Bet kai Jo broliai iškeliavo į šven-
tę, tada ir Jis išėjo, bet ne viešai, o
tarsi slapčiomis.
11 Tuo tarpu iškilmėse žydai Jo ieš-
kojo, klausinėdami: „O kur Tas?“
12 Apie Jį taip pat sklido kalbos
miniose. Vieni sakė: „Jis geras!“
Kiti neigė: „Visai ne. Jis tik klaidina
žmones.“
13 Tačiau viešai nė vienas apie Jį
nekalbėjo, nes bijojo žydų.
14 Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo į
šventyklą ir ėmė mokyti.
15 Žydai stebėjosi ir sakė: „Iš kur Jis
žino Raštą, visai nesimokęs?“
16 Jėzus jiems atsakė: „Mano moks-
las ne mano, bet To, kuris mane
siuntė.
17 Kas nori vykdyti Jo valią, supras,
ar tas mokymas iš Dievo, ar Aš
kalbu iš savęs.
18 Kas iš savęs kalba, ieško sau šlo-
vės. O kuris ieško jo siuntėjo šlovės,
tas teisus, ir nėra jame neteisybės.“
19 „Argi Mozė nedavė jums Įstaty-

60 Jn 6,66
62 Apd 1,9; Apd 2,32.33
63 Jn 3,6; Jn 6,68; Jn 14,24; 2 Kor 3,6
64 Jn 2,24.25; Jn 6,36; Jn 13,11
65 Jn 6,37. 44.45
66 Lk 9,62
68 Apd 5,20
69 Lk 9,20
70 Lk 6,13; Jn 13,27
71 Mt 26,14-16; Jn 12,4; Jn 13,2.26

7 SKYRIUS
1 Jn 5,18; Jn 7,19.25; Jn 8,37.40
2 Kun 23,34
3 Mt 12,46
5 Ps 69,8; Mk 3,21
6 Jn 2,4; Jn 8,20
7 Jn 3,19; Jn 15,19
8 Jn 8,20
11 Jn 11,56
12 Lk 7,16; Jn 9,16; Jn 10,19
13 Jn 9,22; Jn 12,42; Jn 19,38
14 Mk 6,34
15 Mt 13,54
16 Jn 3,11
17 Jn 3,21; Jn 8,43
18 Jn 5,41; Jn 8,50; 2 Kor 5,21
19 Įst 33,4; Mt 12,14

mo? Tačiau niekas iš jūsų Įstatymo
nesilaiko. Kodėl gi norite mane
nužudyti?“
20 Žmonės atsiliepė: „Tu turi demo-
ną! Kas gi nori tave nužudyti?“
21 Jėzus jiems atsakė: „Aš padariau
tik vieną darbą, ir jūs visi nustebote.
22 Mozė jums davė apipjaustymą, –
nors jis kilęs ne iš Mozės, bet iš
protėvių, – ir jūs apipjaustote žmogų
per šabą.
23 Jei žmogus apipjaustomas šabo
dieną, kad nebūtų sulaužytas Mozės
Įstatymas, tai kodėl pykstate ant
manęs, kad Aš visą žmogų išgy-
džiau per šabą?
24 Tad neteiskite pagal išorę, bet
teiskite teisingai.“
25 Kai kurie Jeruzalės gyventojai
klausinėjo: „Ar tik ne šitą nori
nužudyti?
26 Štai Jis viešai kalba, ir niekas
Jam nieko nesako. Gal vyresnybė
įsitikino, jog Jis iš tiesų Kristus?
27 Tačiau mes žinome, iš kur šis yra.
O kai ateis Kristus, niekas nežinos,
iš kur Jis.“
28 Tuomet Jėzus, mokydamas šven-
tykloje, šaukė: „Jūs pažįstate mane
ir žinote, iš kur Aš. Ne pats nuo
savęs Aš atėjau, bet teisingas yra
Tas, kuris mane siuntė, o jūs Jo
nepažįstate.
29 Aš Jį pažįstu, nes Aš esu iš Jo, ir
Jis mane siuntė.“
30 Tada jie norėjo Jėzų suimti, bet
nė vienas nepakėlė prieš Jį rankos,
nes dar nebuvo atėjusi Jo valanda.
31 Bet daugelis iš minios įtikėjo
Jį ir kalbėjo: „Argi atėjęs Kristus
padarytų daugiau ženklų, kaip kad
šis yra padaręs?“

20 Jn 8,48.52
22 Pr 17,9-14; Kun 12,3
23 Jn 5,8.9.16
24 Pat 24,23
25 Mt 21,38; Mt 26,4
26 Jn 7,48
27 Lk 4,22
28 Jn 1,18; Jn 5,43; Jn 8,14.5; Rom 3,4
29 Mt 11,27
30 Mk 11,18; Jn 7,32.44; Jn 8,20; Jn 10,39
31 Mt 12,23
33 Jn 13,33; 1 Pt 3,22
34 Oz 5,6; Mt 5,20
35 Jok 1,1
37 Kun 23,36; Iz 55,1
38 Įst 18,15; Iz 12,3; Iz 43,20; Iz 44,3; Iz 55,1
39 Iz 44,3; Jn 12,16; Jn 13,31; Jn 17,5
40 Įst 18,15.18
41 Jn 4,42; Jn 6,69
42 1 Sam 16,1.4; Mch 5,2
43 Jn 7,12
44 Jn 7,30

32 Fariziejai išgirdo žmones šitaip
kalbant apie Jį, ir aukštieji kunigai
bei fariziejai pasiuntė sargybinius
Jį suimti.
33 Tuomet Jėzus jiems pasakė: „Dar
trumpą laiką būsiu su jumis. Pas-
kui iškeliausiu pas Tą, kuris mane
siuntė.
34 Jūs manęs ieškosite ir nerasite;
ir ten, kur Aš būsiu, jūs negalėsite
nueiti.“
35 Tuomet žydai ėmė kalbėtis tarp
savęs: „Kurgi Jis žada keliauti, kad
mes negalėsime Jo rasti? Gal Jis
rengiasi išvykti pas išsisklaidžiusius
tarp graikų ir mokyti graikus?
36 Ką reiškia tie Jo žodžiai: „Jūs ma-
nęs ieškosite ir nerasite; ir ten, kur
Aš būsiu, jūs negalėsite nueiti“?“
37 Paskutinę, didžiąją šventės dieną
Jėzus stovėjo ir šaukė: „Jei kas
trokšta, teateina pas mane ir tegeria!
38 Kas mane tiki, kaip Raštas sako,
iš jo vidaus plūs gyvojo vandens
upės.“
39 Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią tu-
rės gauti Jį įtikėjusieji. Mat Šventoji
Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes
Jėzus dar nebuvo pašlovintas.
40 Išgirdę tuos žodžius, daugelis iš
minios sakė: „Jis iš tiesų pranašas!“
41 Kiti tvirtino: „Jis Kristus!“ Dar
kiti prieštaravo: „Nejaugi Kristus
ateitų iš Galilėjos?
42 Argi Raštas nesako, jog Kris-
tus ateis iš Dovydo palikuonių, iš
Betliejaus miestelio, iš kur buvo
Dovydas?“
43 Taigi minioje dėl Jo kilo nesuta-
rimas.
44 Kai kurie norėjo Jį suimti, bet nė
vienas nepakėlė prieš Jį rankos.

45 Sargybiniai sugrįžo pas aukš-
tuosius kunigus bei fariziejus, o tie
klausė: „Kodėl Jo neatvedėte?“
46 Sargybiniai atsakė: „Niekada žmo-
gus nėra taip kalbėjęs, kaip šis žmo-
gus!“
47 Fariziejai atsakė: „Gal jau ir jūs
suvedžioti?
48 Ar tiki Jį bent vienas iš vyresny-
bės ar fariziejų?
49 O ta minia, nežinanti Įstatymo, –
prakeikta.“
50 Tada prabilo vienas iš jų, Nikode-
mas, kuris buvo aplankęs Jėzų nakčia:
51 „Argi mūsų Įstatymas teisia žmo-
gų, jeigu šis pirmiau neišklausytas
ir nežinoma, ką jis padaręs?“
52 Jie jam tarė: „Gal ir tu iš Galilėjos?
Patyrinėk ir pamatysi, kad joks pra-
našas nėra kilęs iš Galilėjos.“
53 Ir taip išsiskirstė kiekvienas po
namus.

8

8 Jėzus nuėjo į Alyvų kalną.
2 Anksti rytą Jis vėl atėjo į šventyklą.
Visi žmonės rinkosi prie Jo, ir Jis
atsisėdęs juos mokė.
3 Rašto žinovai ir fariziejai atvedė
pas Jį moterį, sugautą svetimaujant.
Pastatė ją viduryje
4 ir kreipėsi į Jį: „Mokytojau, ši
moteris buvo pagauta svetimaujant.
5 Mozė Įstatyme mums įsakė tokias
užmėtyti akmenimis. O ką Tu pa-
sakysi?“
6 Jie tai sakė, mėgindami Jį, kad
turėtų kuo apkaltinti. Bet Jėzus, jų
nepaisydamas, pasilenkęs rašė pirštu
ant žemės.
7 Jiems nesiliaujant klausinėti, Jis
atsitiesė ir tarė: „Kas iš jūsų be nuo-

46 Lk 4,22
50 Jn 3,1.2; Jn 19,39
51 Įst 1,16.17; Įst 19,15
52 Iz 9,1.2

8 SKYRIUS
2 Jn 8,20; Jn 18,20
4 Iš 20,14
5 Kun 20,10
6 Mt 22,15
11 Jn 3,17; Jn 5,14
12 Jn 1,4; Jn 9,5; Jn 12,35; 1 Tes 5,5
13 Jn 5,31
14 Jn 7,28; Jn 9,29
15 Jn 3,17; Jn 7,24; Jn 12,47; Jn 18,36
16 Jn 16,32
17 Įst 17,6; Įst 19,15
18 Jn 5,37
19 Jn 14,7; Jn 16,3
20 Mk 12,41.43; Jn 2,4; Jn 7,8.30

dėmės, tegul pirmas sviedžia į ją
akmenį.“
8 Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės.
9 Tai išgirdę, sąžinės apkaltinti, jie
vienas po kito ėmė trauktis šalin,
pradedant nuo vyresniųjų iki pas-
kutiniojo.
10 Atsitiesęs ir nebematydamas nė
vieno, tik moterį, Jėzus paklausė:
„Moterie, kur tie tavo kaltintojai?
Niekas tavęs nepasmerkė?“
11 Ji atsiliepė: „Niekas, Viešpatie.“
Jėzus jai tarė: „Nė Aš tavęs nesmer-
kiu. Eik ir daugiau nebenusidėk.“
12 Jėzus vėl prabilo: „Aš – pasaulio
šviesa. Kas seka manimi, nebevaikš-
čios tamsoje, bet turės gyvenimo
šviesą.“
13 Tada fariziejai Jam pasakė: „Tu
pats apie save liudiji, – tavo liudiji-
mas netikras.“
14 Jėzus jiems atsakė: „Nors Aš ir
liudiju pats apie save, mano liudiji-
mas yra tikras, nes Aš žinau, iš kur
atėjau ir kur einu. O jūs nežinote,
nei iš kur Aš atėjau, nei kur einu.
15 Jūs teisiate pagal kūną, Aš netei-
siu nė vieno.
16 O jeigu Aš ir teisiu – mano teis-
mas teisingas, nes Aš ne vienas, bet
esu Aš ir mane siuntęs Tėvas.
17 Ir jūsų Įstatyme parašyta, kad
dviejų asmenų liudijimas tikras.
18 Aš liudiju pats apie save, ir apie
mane liudija mane siuntęs Tėvas.“
19 Jie paklausė: „Kur yra Tavo Tė-
vas?“ Jėzus atsakė: „Jūs nepažįs-
tate nei manęs, nei mano Tėvo. Jei
pažintumėte mane, pažintumėte ir
mano Tėvą.“
20 Šiuos žodžius Jėzus pasakė, moky-
damas šventyklos iždinėje. Ir niekas

Jo nesuėmė, nes dar nebuvo atėjusi
Jo valanda.
21 Jėzus vėl jiems kalbėjo: „Aš išei-
nu, o jūs ieškosite manęs ir mirsite
savo nuodėmėse. Kur Aš einu, jūs
negalite nueiti."
22 Tada žydai ėmė kalbėti: „Nejaugi
Jis nusižudys, kad sako: „Kur Aš
einu, jūs negalite nueiti"?"
23 Jis atsakė: „Jūs esate iš pažemių,
o Aš esu iš aukštybės. Jūs – iš šio
pasaulio, o Aš – ne iš šio pasaulio.
24 Dėl to Aš jums sakiau, kad mirsite
savo nuodėmėse. Jeigu netikėsite, kad
Aš Esu, – mirsite savo nuodėmėse."
25 Tada jie klausė: „Kas Tu esi?"
Jėzus atsakė: „Tas, ką nuo pradžios
jums sakiau.
26 Daug turiu ką apie jus pasakyti ir
teisti, bet teisingas yra mano Siun-
tėjas, ir Aš skelbiu pasauliui, ką iš
Jo girdėjau."
27 Jie nesuprato, kad Jis kalbėjo
jiems apie Tėvą.
28 O Jėzus tęsė: „Kai Žmogaus
Sūnų būsite aukštyn iškėlę, tuomet
suprasite, kad Aš Esu ir kad nieko
nedarau iš savęs, bet skelbiu tai, ko
mane Tėvas išmokė.
29 Mano Siuntėjas yra su manimi;
Tėvas nepaliko manęs vieno, nes
visuomet darau, kas Jam patinka."
30 Jam tai kalbant, daugelis Jį įtikėjo.
31 Jėzus kalbėjo įtikėjusiems Jį žy-
dams: „Jei jūs pasiliekate mano žo-
dyje, iš tiesų esate mano mokiniai;
32 ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa pa-
darys jus laisvus."
33 Jie Jam atsakė: „Mes esame Abra-
omo palikuonys ir niekada niekam
nevergavome. Kaipgi Tu sakai:
„Tapsite laisvi"?"

21 Jn 7,34; Jn 8,24; Jn 13,33
23 Jn 3,31; 1 Jn 4,5
24 Mk 16,16; Jn 8,21
25 Jn 4,26
26 Jn 3,32; Jn 7,28; Jn 15,15
28 Jn 3,11. 14; Jn 5,19.30; Jn 12,32; Jn 19,18; Rom 1,4
29 Jn 4,34; Jn 5,30; Jn 6,38; Jn 8,16; Jn 14,10; Jn 16,32
30 Jn 7,31; Jn 10,42; Jn 11,45
32 Jn 1,14.17; Jn 14,6; Rom 6,14.18. 22
33 Mt 3,9
34 2 Pt 2,19
35 Gal 4,30
36 Gal 5,1
37 Jn 7,19
38 Jn 3,32; Jn 5,19.30; Jn 14,10.24
39 Mt 3,9; Rom 2,28
40 Jn 8,26.37
41 Iz 63,16
42 Jn 16,27; Jn 17,8.25; Gal 4,4; 1 Jn 5,1
43 Jn 7,17
44 Mt 13,38; Jn 2,16.17; 1 Jn 3,8-10. 15; Jud 1,6

34 Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų
sakau jums: kiekvienas, kas daro
nuodėmę, yra nuodėmės vergas.
35 Bet vergas nepasilieka namuose
amžinai, o Sūnus pasilieka amžinai.
36 Jei tad Sūnus jus išlaisvins, iš
tiesų būsite laisvi.
37 Aš žinau, kad jūs Abraomo pali-
kuonys. Bet jūs norite mane nužu-
dyti, nes mano žodžiui nėra jumyse
vietos.
38 Aš kalbu, ką esu matęs pas savo
Tėvą. O jūs darote, ką matėte pas
savo tėvą."
39 Jie atsiliepė: „Mūsų tėvas Abra-
omas!" Jėzus jiems tarė: „Jei jūs
būtumėte Abraomo vaikai, darytu-
mėte Abraomo darbus.
40 Bet dabar jūs norite nužudyti
mane – žmogų, kuris kalbėjo jums
tiesą, girdėtą iš Dievo. Šitaip Abra-
omas nedarė!
41 Jūs darote savo tėvo darbus." Jie
atsakė: „Mes nesame pavainikiai ir
turime vieną Tėvą – Dievą."
42 Jėzus kalbėjo jiems toliau: „Jei
Dievas būtų jūsų Tėvas, jūs mylėtu-
mėte mane, nes Aš iš Dievo išėjau ir
čia atėjau. Aš ne savo vardu atėjau,
bet Jis mane siuntė.
43 Kodėl gi nesuprantate, ką jums
sakau? Todėl, kad negalite mano
žodžių klausyti.
44 Jūsų tėvas – velnias, ir jūs norite
vykdyti savo tėvo troškimus. Jis nuo
pat pradžios buvo žmogžudys ir ne-
silaikė tiesos, nes jame nėra tiesos.
Kalbėdamas melą, jis kalba, kas jam
sava, nes jis melagis ir melo tėvas.
45 O kadangi Aš kalbu tiesą, jūs ne-
tikite manimi.
46 Kas iš jūsų apkaltins mane dėl

nuodėmės? Jeigu tad tiesą sakau,
kodėl netikite manimi?
47 Kas iš Dievo yra, tas Dievo žodžių
klauso. Jūs neklausote todėl, kad
nesate iš Dievo."
48 Tuomet žydai atsiliepė: „Argi mes
ne teisingai sakome, kad Tu samarie-
tis ir turi demoną?"
49 Jėzus jiems atsakė: „Aš neturiu
demono, bet gerbiu savo Tėvą, o jūs
niekinate mane.
50 Aš neieškau sau šlovės: yra, kas
ieško ir teisia.
51 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas
laikysis mano žodžio, nematys mir-
ties per amžius."
52 Žydai Jam pasakė: „Dabar mes
žinome, kad Tu demono apsėstas!
Juk mirė Abraomas ir pranašai, o Tu
sakai: „Kas laikysis mano žodžio,
tas neragaus mirties per amžius."
53 Argi Tu didesnis už mūsų tėvą
Abraomą, kuris mirė? Pranašai irgi
mirė. Kuo Tu dediesi?"
54 Jėzus atsakė: „Jei Aš save šlovin-
čiau, mano šlovė būtų niekai. Mane
šlovina mano Tėvas, apie kurį jūs
sakote: „Jis yra mūsų Dievas."
55 Ir jūs Jo nepažįstate, o Aš Jį pažįs-
tu. Jei sakyčiau, kad Jo nepažįstu,
būčiau toks kaip jūs – melagis. Bet
Aš Jį pažįstu ir laikausi Jo žodžio.
56 Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo,
kad matysiąs manąją dieną; jis ją
išvydo ir džiaugėsi."
57 Tada žydai Jam sakė: „Dar neturi
nė penkiasdešimt metų ir esi matęs
Abraomą?!"
58 Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų
sakau jums: pirmiau, negu buvo
Abraomas, Aš Esu!"
59 Tada jie griebėsi akmenų, norėdami
mesti į Jį, bet Jėzus pasislėpė ir,
praeidamas pro juos, išėjo iš šventyk-
los ir nuėjo tolyn.

9 Eidamas pro šalį, Jėzus pamatė
žmogų, aklą gimusį.
2 Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas
nusidėjo – jis pats ar jo tėvai, – kad
gimė aklas?"
3 Jėzus atsakė: „Nei jis nusidėjo, nei jo
tėvai, bet dėl to, kad jame apsireikštų
Dievo darbai.
4 Man reikia dirbti darbus To, kuris
mane siuntė, kol yra diena. Ateina
naktis, kada niekas negalės dirbti.
5 Kol esu pasaulyje, esu pasaulio
šviesa!"
6 Tai taręs, Jis spjovė žemėn, padarė
purvo iš seilių, patepė juo neregio akis
7 ir tarė jam: „Eik ir nusiprausk Silo-
amo tvenkinyje." (Išvertus Siloamas
reiškia „Pasiųstasis".) Tas nuėjo,
nusiplovė ir sugrįžo regintis.
8 Kaimynai ir tie, kurie anksčiau
matydavo jį aklą, klausė: „Ar čia ne
tas, kuris sėdėdavo elgetaudamas?"
9 Vieni sakė: „Tai jis." Kiti: „Ne, tik
panašus į jį." O jis atsakė: „Tai aš."
10 Tada jie klausė jo: „Kaip atsivėrė
tau akys?"
11 Jis atsakė: „Žmogus, vadinamas
Jėzumi, padarė purvo, patepė juo
mano akis ir pasakė: „Eik į Siloamo
tvenkinį ir nusiprausk." Aš nuėjau,
nusiprausiau ir praregėjau."
12 Tada jie paklausė: „Kur Jis?" Šis
atsakė: „Nežinau."
13 Jie nusivedė buvusį neregį pas
fariziejus.
14 O toji diena, kai Jėzus padarė
purvo ir atvėrė akis, buvo šabas.
15 Fariziejai jo vėl paklausė, kaip

47 Lk 8,15; Jn 10,26; 1 Jn 4,6
48 Jn 7,20; Jn 10,20
49 Jn 5,41
50 Jn 5,41; Jn 7,18; Fil 2,6-8
51 Jn 5,24; Jn 11,26
52 Zch 1,5; Jn 7,20; Jn 10,20; Hbr 11,13
53 Jn 10,33; Jn 19,7
54 Jn 5,31.32.41; Apd 3,13
55 Jn 7,28.29; Jn 15,10
56 Mt 13,17; Lk 10,24; Hbr 11,13
58 Iš 3,14; Iz 43,13; Mch 5,2; Jn 17,5.24; Kol 1,17; Hbr 7,3; Apr 1,8; Apr 22,13
59 Lk 4,30; Jn 10,31.39; Jn 11,8

9 SKYRIUS

2 Lk 13,2; Jn 9,34; Apd 28,4
3 Jn 11,4
4 Jn 4,34; Jn 5,19.36; Jn 11,9.10; Jn 12,35; Jn 17,4; Gal 6,10
5 Jn 1,5.9; Jn 3,19; Jn 8,12; Jn 12,35.46
6 Mk 7,33; Mk 8,23
7 2 Kar 5,14; Neh 3,15; Iz 8,6; Lk 13,4; Jn 9,11
11 Jn 9,6.7

jis praregėjęs. Tas jiems paaiškino:
„Jis uždėjo man ant akių purvo, aš
nusiprausiau, ir dabar regiu.“
16 Kai kurie fariziejai kalbėjo: „Tas
žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko
šabo.“ O kiti sakė: „Kaip galėtų
nuodėmingas žmogus daryti tokius
ženklus?!“ Ir jie tarp savęs nesutarė.
17 Tuomet jie vėl paklausė buvusio
neregio: „O ką tu pasakysi apie
žmogų, atvėrusį tau akis?“ Šis at-
sakė: „Jis pranašas.“
18 Bet žydai netikėjo, kad jis buvo
aklas ir praregėjo, kol pašaukė pra-
regėjusiojo tėvus
19 ir paklausė jų: „Ar šitas jūsų
sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai
kaip jis dabar regi?“
20 Jo tėvai jiems atsakė: „Mes žino-
me, kad jis mūsų sūnus ir kad jis
gimė aklas.
21 O kaip jis praregėjo, mes nežino-
me, nei kas jam atvėrė akis, nežino-
me. Klauskite jį patį, jis suaugęs ir
pats tegul kalba už save.“
22 Jo tėvai taip kalbėjo, bijodami
žydų. Nes žydai jau buvo nutarę: jei
kas tik išpažintų Jėzų esant Kristų,
turėtų būti pašalintas iš sinagogos.
23 Todėl jo tėvai pasakė: „Jis suau-
gęs, klauskite jį patį.“
24 Tada jie antrą kartą pasišaukė
buvusį neregį ir pasakė jam: „Šlo-
vink Dievą! Mes žinome, kad Tas
žmogus nusidėjėlis.“
25 Jis atsiliepė: „Ar Jis nusidėjėlis, aš
nežinau. Viena žinau: buvau aklas,
o dabar regiu.“
26 Jie vėl klausė: „Ką Jis tau darė?
Kaip Jis tau atvėrė akis?“
27 Šis atsakė: „Aš jau sakiau jums,
tik jūs neklausėte. Ar dar kartą

16 Jn 3,2; Jn 7,12.43; Jn 9,33; Jn 10,19
17 Jn 4,19; Jn 6,14
22 Jn 7,13; Jn 12,42; Jn 16,2; Jn 19,38; Apd 5,13
24 Joz 7,19; Jn 9,16
29 Sk 12,6-8; Jn 5,45-47; Jn 7,27.28; Jn 8,14
30 Jn 3,10
31 Zch 7,13
33 Jn 3,2; Jn 9,16
34 Jn 9,2
35 Mt 14,33; Mt 16,16; Jn 1,7; Jn 5,14; Jn 16,31
37 Jn 4,26
38 Mt 8,2
39 Mt 13,13; Mt 15,14; Jn 3,17; Jn 5,22.27; Jn 12,47
40 Rom 2,19
41 Jn 15,22.24

norite išgirsti? Gal ir jūs norite tapti
Jo mokiniais?“
28 Tada jie išplūdo jį ir pasakė: „Tu
esi Jo mokinys, o mes – Mozės
mokiniai.
29 Mes žinome, kad Mozei Dievas
kalbėjo, o iš kur šitas, nežinome.“
30 Žmogus jiems atsakė: „Tai tikrai
nuostabu, kad nežinote, iš kur Jis.
O juk Jis man atvėrė akis!
31 Žinome, kad Dievas neišklauso
nusidėjėlių. Bet jei kas yra Dievo
garbintojas ir vykdo Jo valią – tą Jis
išklauso.
32 Nuo amžių negirdėta, kad kas
būtų atvėręs aklo gimusio akis!
33 Jei šitas nebūtų iš Dievo, Jis nieko
negalėtų padaryti.“
34 Jie atsakė jam: „Tu visas gimęs
nuodėmėse ir dar mus mokai?!“ Ir
išvarė jį lauk.
35 Jėzus, išgirdęs, kad jie išvarė jį
lauk, surado jį ir paklausė: „Ar tiki
Dievo Sūnų?“
36 Šis atsakė: „O kas Jis, Viešpatie,
kad Jį tikėčiau?“
37 Jėzus jam tarė: „Tu jau esi Jį ma-
tęs, ir dabar Jis su tavimi kalba.“
38 Tada jis sušuko: „Tikiu, Viešpa-
tie!“, ir pagarbino Jį.
39 O Jėzus pasakė: „Aš atėjau į šį
pasaulį daryti teismo, – kad neregiai
praregėtų, o regintieji apaktų.“
40 Prie Jo esantys fariziejai, tai išgir-
dę, paklausė: „Tai gal ir mes akli?“
41 Jėzus jiems atsakė: „Jei būtumėte
akli, neturėtumėte nuodėmės, bet
dabar sakote: „Mes regime!“, todėl
jūsų nuodėmė pasilieka.“

10 „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums:
kas neina pro vartus į avių gar-

dą, bet įlipa pro kur kitur, tas vagis
ir plėšikas.
2 O kas pro vartus įeina, tas avių
ganytojas.
3 Jam sargas atidaro, ir avys klauso
jo balso. Jis šaukia savąsias avis
vardais ir jas išveda.
4 Išsivaręs savąsias avis, jis eina
priešakyje, o avys paskui jį seka,
nes pažįsta jo balsą.
5 O paskui svetimą jos neseks, bet
nuo jo bėgs, nes nepažįsta svetimųjų
balso."
6 Jėzus pasakė jiems tą palyginimą,
bet jie nesuprato, ką tai reiškia.
7 Jėzus kalbėjo jiems toliau: „Iš
tiesų, iš tiesų sakau jums: Aš – avių
vartai.
8 Visi, kurie pirma manęs atėjo,
buvo vagys ir plėšikai, todėl avys jų
neklausė.
9 Aš esu vartai. Jei kas įeis per mane,
bus išgelbėtas. Jis įeis ir išeis, ir ga-
nyklą sau ras.
10 Vagis ateina tik vogti, žudyti ir
naikinti. Aš atėjau, kad jie turėtų
gyvenimą, kad apsčiai jo turėtų.
11 Aš esu gerasis ganytojas. Geras
ganytojas už avis guldo savo gyvybę.
12 O samdinys, ne ganytojas, kuriam
avys ne savos, pamatęs sėlinantį vil-
ką, palieka avis ir pabėga, o vilkas
griebia jas ir išsklaido.
13 Samdinys pabėga, nes jis samdi-
nys, jam avys nerūpi.
14 Aš esu gerasis ganytojas: Aš pa-
žįstu savąsias, ir manosios pažįsta
mane,
15 kaip mane pažįsta Tėvas, taip ir
Aš pažįstu Tėvą; ir už avis guldau
savo gyvybę.
16 Ir kitų avių turiu, kurios ne iš šios

10 SKYRIUS
3 Jn 20,16
5 2 Kor 11, 13-15
9 Ef 2,18
11 Iz 40,11
12 Zch 11, 16.17
14 2 Tim 1, 12; 2 Tim 2,19
15 Mt 11,27; Jn 15,13; Jn 19,30
16 Iz 42,6; Iz 56,8; Ef 2,13-18
17 Jn 5,20; Hbr 2,9
18 Jn 2,19; Jn 5,26; Jn 6,38; Jn 14,31; Jn 17,4; Apd 2,24.32
19 Jn 7,43; Jn 9,16
20 Jn 7,20
21 Iš 4,11; Jn 9,6.7.32.33
23 Apd 3,11; Apd 5,12
25 Mt 11,4; Jn 5,36; Jn 10,38
26 Jn 8,47
27 Jn 10,4.11
29 Jn 14,28; Jn 17,2.6.12.24
30 Jn 17,11. 21-24

avidės; ir jas man reikia atvesti; jos
klausys mano balso, ir bus viena
kaimenė, vienas ganytojas.
17 Todėl Tėvas myli mane, kad Aš
guldau savo gyvybę, jog ir vėl ją
pasiimčiau.
18 Niekas neatima jos iš manęs, bet
Aš pats ją atiduodu. Aš turiu galią ją
atiduoti ir turiu galią vėl ją pasiimti;
tokį įsakymą gavau iš savo Tėvo."
19 Tarp žydų vėl kilo nesutarimas
dėl šitų žodžių.
20 Daugelis iš jų sakė: „Jis demono
apsėstas ir šėlsta. Kodėl Jo klau-
sote?"
21 Kiti tvirtino: „Tai ne demono ap-
sėstojo kalbos. Argi gali demonas
atverti neregiams akis?!"
22 Jeruzalėje buvo Šventyklos pa-
šventinimo šventė. Buvo žiema.
23 Jėzus vaikščiojo šventykloje, po
Saliamono stoginę.
24 Ten Jį apstojo žydai ir ėmė klau-
sinėti: „Kaip ilgai laikysi mus abe-
jonėse? Jeigu esi Kristus, pasakyk
mums atvirai!"
25 Jėzus jiems atsakė: „Aš jums
sakiau, bet jūs netikite. Darbai, ku-
riuos darau savo Tėvo vardu, liudija
apie mane.
26 Bet jūs netikite, nes jūs – ne iš
manųjų avių, kaip jums ir sakiau.
27 Manosios avys klauso mano balso;
Aš jas pažįstu, ir jos seka paskui
mane.
28 Aš duodu joms amžinąjį gyve-
nimą; jos nepražus per amžius, ir
niekas jų neišplėš iš mano rankos.
29 Mano Tėvas, kuris man jas davė,
yra aukščiau už viską, ir niekas ne-
gali jų išplėšti iš mano Tėvo rankos.
30 Aš ir Tėvas esame viena."

31 Tada žydai vėl stvėrėsi akmenų,
norėdami Jį užmėtyti.
32 O Jėzus paklausė jų: „Daug gerų
darbų esu jums padaręs savo Tėvo
valia. Už kurį gi darbą užmėtysite
mane akmenimis?“
33 Žydai Jam atsakė: „Ne už gerą
darbą užmėtysime Tave akmenimis,
bet už piktžodžiavimą, kad Tu,
būdamas žmogus, dediesi Dievu.“
34 Jėzus jiems atsakė: „Argi jūsų
Įstatyme nėra parašyta: „Aš tariau:
jūs esate dievai“?
35 Jeigu jis vadina dievais tuos, ku-
riems skirtas Dievo žodis (o Raštas
negali būti panaikintas),
36 kaip tad jūs galite sakyti Tam,
kurį Tėvas pašventino ir pasiuntė į
pasaulį: „Tu piktžodžiauji“, kai Jis
pasakė: „Aš esu Dievo Sūnus!“?
37 Jei Aš nedarau savo Tėvo darbų, –
netikėkite manimi!
38 O jeigu darau ir manimi netiki-
te, tikėkite darbais, kad pažintumėte
ir patikėtumėte, jog Tėvas manyje
ir Aš Jame.“
39 Tuomet jie vėl norėjo Jį suimti, bet
Jis ištrūko jiems iš rankų.
40 Jėzus vėl pasitraukė anapus Jor-
dano, kur pirma Jonas krikštijo, ir
apsistojo ten.
41 Daugelis atėjo pas Jį ir kalbėjo:
„Jonas nepadarė nė vieno ženklo,
bet ką jis sakė apie šį žmogų, yra
teisybė.“
42 Ir daugelis tenai Jį įtikėjo.

11 Buvo vienas ligonis – Lozo-
rius iš Betanijos kaimo, kur
gyveno Marija ir jos sesuo Morta.
2 Marija buvo ta pati moteris, kuri
patepė Viešpatį kvepalais ir nušluos-
tė savo plaukais Jo kojas. Jos brolis
Lozorius sirgo.
3 Todėl seserys nusiuntė Jam ži-
nią: „Viešpatie! Tas, kurį Tu myli,
serga!“
4 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Šita liga
ne mirčiai, bet Dievo šlovei, kad per
ją būtų pašlovintas Dievo Sūnus.“
5 Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį ir
Lozorių.
6 Visgi išgirdęs, kad tasai serga, Jis
dar dvi dienas užtruko ten, kur buvo.
7 Po to pasakė mokiniams: „Eikime
vėl į Judėją!“
8 Mokiniai Jam atsakė: „Rabi, ką tik
žydai kėsinosi užmėtyti Tave akme-
nimis, o Tu vėl ten eini?“
9 Jėzus tarė: „Argi ne dvylika valandų
turi diena? Kas vaikščioja dieną, tas
nesuklumpa, nes mato šio pasaulio
šviesą.
10 O kas vaikščioja naktį, suklumpa,
nes jame nėra šviesos.“
11 Tai pasakęs, pridūrė: „Mūsų bi-
čiulis Lozorius užmigo, bet Aš einu
jo pažadinti.“
12 Jo mokiniai atsiliepė: „Viešpatie,
jeigu jis miega, pasveiks.“
13 Tačiau Jėzus kalbėjo apie jo mirtį,
o jie manė, kad Jis kalba apie poilsio
miegą.
14 Pagaliau Jėzus atvirai jiems pasa-
kė: „Lozorius mirė,
15 ir Aš džiaugiuosi, kad ten nebu-
vau, – dėl jūsų, kad tikėtumėte. Tad
eikime pas jį.“
16 Tuomet Tomas, vadinamas Dvy-
niu, tarė kitiems mokiniams: „Eiki-
me ir mes numirti su Juo!“
17 Atėjęs Jėzus rado Lozorių jau
keturias dienas išgulėjusį kape.
18 O Betanija buvo arti Jeruza-

31 Jn 8,59
33 Mt 9,3; Jn 5,18
34 Ps 82,6
35 Mt 5,17.18; 1 Pt 1,25
36 Lk 1,35; Jn 3,17; Jn 5,17.18; Jn 6,27
37 Jn 10,25; Jn 15,24
38 Jn 5,36; Jn 14,10.11
39 Jn 7,30.44
40 Jn 1,28
41 Jn 1,29.36; Jn 3,28-36; Jn 5,33

11 SKYRIUS
1 Lk 10,38.39
2 Mt 26,7
6 Jn 10,40
8 Jn 8,59; Jn 10,31
9 Iz 9,2; Jn 9,4; Jn 12,35
10 Jn 12,35
11 Mt 9,24
16 Jn 14,5; Jn 20,26-28

lės – maždaug penkiolikos stadijų
atstumu.
19 Daug žydų buvo atėję pas Mortą ir
Mariją paguosti jų dėl brolio.
20 Morta, išgirdusi ateinant Jėzų, išė-
jo Jo pasitikti. Marija sėdėjo namie.
21 Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei
būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų
miręs.
22 Bet ir dabar žinau: ko tik prašysi
Dievo, Dievas Tau duos."
23 Jėzus jai pasakė: „Tavo brolis pri-
sikels!"
24 Morta atsiliepė: „Aš žinau, jog
jis prisikels paskutinę dieną, miru-
siems keliantis."
25 Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėli-
mas ir gyvenimas. Kas tiki mane,
nors ir mirtų, bus gyvas.
26 Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki
mane, nemirs per amžius. Ar tai
tiki?"
27 Ji atsakė: „Taip, Viešpatie! Aš ti-
kiu, jog Tu esi Kristus, Dievo Sūnus,
kuris turi ateiti į šį pasaulį."
28 Tai pasakiusi, ji nuėjo ir slapčio-
mis pašaukė savo seserį Mariją, jai
pranešdama: „Mokytojas atėjo ir
šaukia tave."
29 Išgirdusi ši greitai pakilo ir nuėjo
pas Jį.
30 Jėzus dar nebuvo įėjęs į kaimą,
bet tebebuvo toje vietoje, kur Jį
pasitiko Morta.
31 Kai žydai, buvę su ja namuose
ir ją guodę, pamatė ją skubiai ke-
liantis ir išeinant, nusekė paskui,
sakydami: „Ji eina prie kapo, kad
ten išsiverktų."
32 Marija, atėjusi ten, kur buvo Jėzus,
ir Jį pamačiusi, puolė Jam po kojų,
sakydama: „Viešpatie, jei būtum čia

22 Jn 9,31; Jn 11,41
24 Jn 5,29
25 Jn 5,21; Jn 6,39.40.44; 1 Kor 15,22; 1 Jn 5,10
27 Mt 16,16
31 Jn 11,19.33
32 Jn 11,21; Apr 1,17
35 Lk 19,41
37 Jn 9,6.7
38 Mt 27,60.66
40 Jn 11,4.23
42 Jn 12,30; Jn 17,21
44 Jn 19,40; Jn 20,7
45 Jn 2,23; Jn 10,42; Jn 12,11.18
46 Jn 5,15
47 Ps 2,2; Apd 4,16

buvęs, mano brolis nebūtų miręs."
33 Jėzus, pamatęs ją ir kartu atėjusius
žydus verkiančius, sudejavo dvasio-
je ir susijaudinęs
34 paklausė: „Kur jį paguldėte?" Jie
atsakė: „Viešpatie, eik ir pažiūrėk."
35 Jėzus pravirko.
36 Tada žydai ėmė kalbėti: „Štai kaip
Jis jį mylėjo!"
37 O kiti sakė: „Argi Tas, kuris atvė-
rė neregiui akis, negalėjo padaryti,
kad šitas nemirtų?"
38 Ir vėl dejuodamas Jėzus atėjo prie
kapo. Tai buvo ola, užrista akmeniu.
39 Jėzus tarė: „Nuriskite akmenį!"
Mirusiojo sesuo Morta įspėjo: „Vieš-
patie, jau dvokia, nes jau keturios
dienos, kai jis miręs."
40 Jėzus jai tarė: „Argi nesakiau
tau, kad jei tikėsi, pamatysi Dievo
šlovę?!"
41 Jie nurito akmenį nuo ten, kur
gulėjo numirėlis. Jėzus pakėlė akis
aukštyn ir prabilo: „Tėve, dėkoju
Tau, kad mane išklausei.
42 Aš žinojau, kad visada mane
girdi. Tačiau tai sakau dėl čia esan-
čiųjų, kad jie tikėtų, jog Tu esi mane
siuntęs."
43 Tai pasakęs, Jis galingu balsu
sušuko: „Lozoriau, išeik!"
44 Ir numirėlis išėjo iš kapo. Jo rankos
ir kojos buvo apvyniotos laidojimo
aprišalais, veidas aprištas drobule.
Jėzus jiems liepė: „Atvyniokite jį ir
leiskite jam eiti."
45 Daugelis žydų, kurie buvo atėję
pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė,
įtikėjo Jį.
46 Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus
ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs.
47 Tada aukštieji kunigai ir fariziejai

sušaukė sinedrioną ir svarstė: „Ką
darysime? Šitas žmogus daro daug
ženklų.
48 Jei taip Jį paliksime, visi įtikės Jį;
ateis romėnai ir užims mūsų vietą
bei tautą.“
49 Vienas iš jų – Kajafas, tais metais
vyriausiasis kunigas, – jiems tarė:
„Jūs nieko neišmanote
50 ir nepagalvojate, jog jums geriau,
kad vienas žmogus mirtų už tautą,
o ne visa tauta žūtų.“
51 Jis tai pasakė ne iš savęs, bet, bū-
damas tų metų vyriausiasis kunigas,
pranašavo, jog Jėzui reikės mirti už
tautą,
52 ir ne tik už tautą, bet tam, kad
surinktų išsklaidytuosius Dievo
vaikus.
53 Nuo tos dienos jie buvo nusprendę
Jį nužudyti.
54 Todėl Jėzus nebevaikščiojo viešai
tarp žydų, bet pasitraukė iš ten į
vietovę netoli dykumos, į miestelį,
vadinamą Efraimu, ir ten apsistojo
kartu su savo mokiniais.
55 Artinosi žydų Pascha. Daugelis
iš viso krašto prieš Paschą atėjo į
Jeruzalę apsivalyti.
56 Jie ieškojo Jėzaus ir, stoviniuo-
dami šventykloje, kalbėjosi: „Kaip
jūs manote? Nejaugi Jis nebeateis į
šventę?“
57 Mat aukštieji kunigai ir farizie-
jai išleido įsakymą, kad žinantys
praneštų, kur Jis esąs, kad galėtų
Jį suimti.

12 Šešioms dienoms belikus iki
Paschos, Jėzus atėjo į Betaniją,
kur gyveno Jo prikeltasis iš numiru-
sių Lozorius.

49 Lk 3,2
50 Jn 18,14
52 Iz 49,6; Ef 2,14-17
53 Mt 26,4
54 2 Krn 13,19; Jn 4,1.3; Jn 7,1
55 Sk 9,10.13; Sk 31,19.20; Jn 2,13; Jn 5,1; Jn 6,4
56 Jn 7,11
57 Mt 26,14-16

12 SKYRIUS
1 Jn 11,1.43
2 Mk 14,3; Lk 10,38-41
3 Gg 1,12; Jn 11,2
4 Jn 13,26
6 Jn 13,29
8 Mk 14,7
9 Jn 11,43.44
10 Lk 16,31
11 Jn 11,45; Jn 12,18
12 Mt 21,4-9
13 Ps 118,26
14 Mt 21,7
15 Zch 9,9
16 Lk 18,34; Jn 7,39; Jn 12,23; Jn 14,26

2 Ten iškėlė Jam vaišes. Morta pa-
tarnavo, o Lozorius kartu su kitais
sėdėjo prie stalo su Jėzumi.
3 Paėmusi svarą labai brangaus
tepalo iš gryno nardo, Marija pate-
pė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo
plaukais. Namuose pasklido tepalo
kvapas.
4 Vienas iš Jo mokinių, Simono sū-
nus Judas Iskarijotas, kuris turėjo Jį
išduoti, paklausė:
5 „Kodėl to tepalo nepardavė už tris
šimtus denarų ir neišdalino varg-
šams?“
6 Jis taip sakė ne todėl, kad jam būtų
rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis
ir, turėdamas kasą, grobstė įplaukas.
7 O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje.
Ji tai laikė mano laidotuvių dienai.
8 Vargšų jūs visada turėsite šalia
savęs, o mane ne visuomet turėsite.“
9 Daug žydų sužinojo Jėzų ten esant
ir atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet taip pat
pamatyti Lozorių, kurį Jis prikėlė iš
numirusių.
10 O aukštieji kunigai nusprendė
nužudyti ir Lozorių,
11 nes daugybė žydų per jį pasitraukė
nuo jų ir įtikėjo Jėzų.
12 Kitą dieną gausi minia, susirin-
kusi į šventę, sužinojo, kad Jėzus
ateinąs į Jeruzalę.
13 Žmonės pasiėmė palmių šakų ir
išėjo Jo pasitikti, šaukdami: „Osana!
Palaimintas Tas, kuris ateina Vieš-
paties vardu, – Izraelio karalius!“
14 Jėzus, radęs asiliuką, užsėdo ant
jo, kaip parašyta:
15 „Nebijok, Siono dukra: štai at-
vyksta tavo karalius, sėdėdamas
ant asilaičio!“
16 Iš pradžių mokiniai šito nesupra-

to, bet, kai Jėzus buvo pašlovintas,
atsiminė, kad tai buvo apie Jį para-
šyta ir jie buvo Jam tai padarę.
17 Taigi dabar liudijo minia, buvusi
su Juo, kai Jis pašaukė Lozorių iš
kapo ir prikėlė iš numirusių.
18 Žmonės todėl ir išėjo Jo pasitik-
ti, kad buvo girdėję Jį padarius tą
ženklą.
19 O fariziejai vieni kitiems kalbė-
jo: „Žiūrėkite, jūs nieko negalite
padaryti. Štai visas pasaulis nuėjo
paskui Jį!“
20 Tarp atėjusių per šventes pagar-
binti buvo ir graikų.
21 Jie priėjo prie Pilypo, kilusio iš
Galilėjos miesto Betsaidos, ir pa-
prašė: „Gerbiamasis, mes norėtume
pamatyti Jėzų.“
22 Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui.
Paskui Andriejus ir Pilypas pranešė
Jėzui.
23 O Jėzus jiems tarė: „Atėjo valan-
da, kad būtų pašlovintas Žmogaus
Sūnus.
24 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei
kviečio grūdas nekris į žemę ir ne-
numirs, jis liks vienas, o jei numirs,
jis duos gausių vaisių.
25 Kas myli savo gyvybę, ją praras,
o kas nekenčia savo gyvybės šiame
pasaulyje, išsaugos ją amžinajam
gyvenimui.
26 Kas man tarnauja, tegul seka
paskui mane; ir kur Aš esu, ten bus
ir mano tarnas. Kas man tarnauja,
tą pagerbs mano Tėvas.
27 Dabar mano siela sukrėsta. Ir ką
Aš pasakysiu: „Tėve, gelbėk mane
nuo šios valandos!“? Bet juk tam Aš
ir atėjau į šią valandą.
28 Tėve, pašlovink savo vardą!“ Tada

18 Jn 12,11
19 Jn 11,47.48
20 1 Kar 8,41.42; Apd 17,4
21 Jn 1,43.44; Jn 14,8-11
23 Jn 13,32
24 1 Kor 15,36
25 Mk 8,35
26 Mt 16,24; Jn 14,3; Jn 17,24
27 Mt 26,38.39; Lk 22,53
28 Mt 3,17; Mt 17,5
30 Jn 11,42
31 2 Kor 4,4
32 Jn 3,14; Jn 8,28; Rom 5,18
33 Jn 18,32; Jn 21,19
34 Mch 4,7
35 Jn 1,9; Jn 7,33; Jn 8,12; Ef 5,8; 1 Jn 2,9-11
36 Lk 16,8; Jn 8,59
37 Jn 11,47
38 Iz 53,1
40 Iz 6,9.10; Mt 13,14

iš dangaus pasigirdo balsas: „Aš jį
pašlovinau ir dar pašlovinsiu!“
29 Aplink stovinti minia, tai išgir-
dusi, sakė griaustinį sugriaudus.
Kai kurie tvirtino: „Angelas Jam
kalbėjo.“
30 O Jėzus atsakė: „Ne dėl manęs, o
dėl jūsų pasigirdo šitas balsas.
31 Dabar teisiamas šitas pasaulis.
Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus
išmestas laukan.
32 O Aš, kai būsiu pakeltas nuo že-
mės, visus patrauksiu prie savęs.“
33 Jis tai pasakė, nurodydamas, ko-
kia mirtimi Jam reikės mirti.
34 O žmonės Jam sakė: „Mes gir-
dėjome iš Įstatymo, kad Kristus
pasilieka per amžius. Kodėl Tu sa-
kai, kad Žmogaus Sūnus turės būti
iškeltas aukštyn? Kas gi tas Žmogaus
Sūnus?“
35 Jėzus jiems tarė: „Dar trumpą lai-
ką šviesa bus su jumis. Vaikščiokite,
kol turite šviesą, kad neužkluptų
jūsų tamsa. Kas vaikščioja tamsoje,
tas nežino, kur eina.
36 Kol turite šviesą, tikėkite ją, kad
taptumėte šviesos vaikais.“ Tai pa-
sakęs, Jėzus pasišalino ir pasislėpė
nuo jų.
37 Nors Jis jų akivaizdoje padarė tiek
daug ženklų, jie Juo netikėjo, –
38 kad išsipildytų pranašo Izaijo žo-
džiai: „Viešpatie, kas patikėjo mūsų
skelbimu ir kam buvo apreikšta
Viešpaties rankos galybė?“
39 Jie neįstengė tikėti, nes vėl, anot
Izaijo:
40 „Jis apakino jiems akis ir sukieti-
no jų širdis, kad nematytų akimis ir
nesuvoktų širdimi, – kad neatsivers-
tų ir Aš jų nepagydyčiau.“

41 Izaijas tai pasakė, regėdamas Jo
šlovę ir kalbėdamas apie Jį.
42 Vis dėlto daugelis net iš vyresny-
bės įtikėjo Jėzų, tačiau dėl fariziejų
Jo neišpažino, kad nebūtų pašalinti
iš sinagogos,
43 nes žmonių šlovę jie brangino
labiau už Dievo šlovę.
44 O Jėzus šaukė: „Kas mane tiki, tiki
ne mane, bet Tą, kuris mane siuntė.
45 Ir kas mane mato, mato Tą, kuris
mane siuntė.
46 Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa,
kad visi, kurie mane tiki, neliktų
tamsoje.
47 Jei kas klausosi mano žodžių ir
netiki, Aš jo neteisiu, nes atėjau ne
teisti pasaulio, bet gelbėti pasaulį.
48 Kas mane atstumia ir mano žo-
džių nepriima, tas turi savo teisėją:
žodis, kurį kalbėjau, teis jį pasku-
tiniąją dieną.
49 Nes Aš kalbėjau ne iš savęs, – Tė-
vas, kuris mane siuntė, įsakė man,
ką turiu sakyti ir ką skelbti.
50 Aš žinau, kad Jo įsakymas yra
amžinasis gyvenimas. Tad ką Aš
kalbu, kalbu taip, kaip Tėvas yra
man sakęs.“

13 Prieš Paschos šventę Jėzus, ži-
nodamas, kad atėjo Jo valanda
iš šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir
mylėdamas savuosius pasaulyje,
parodė jiems savo meilę iki galo.
2 Vakarienės metu, kai velnias jau
buvo įkvėpęs Simono sūnaus Judo
Iskarijoto širdin sumanymą išduoti
Jį,
3 žinodamas, kad Tėvas visa atidavęs
į Jo rankas ir kad Jis išėjo iš Dievo ir
eina pas Dievą,

41 Iz 6,1
42 Jn 7,13; Jn 9,22
43 Jn 5,41.44
44 Mk 9,37; Jn 3,16.18.36; Jn 5,24; Jn 11,25.26
45 Jn 14,9
46 Jn 1,4.5; Jn 8,12; Jn 12,35.36
47 Jn 3,17; Jn 5,45
48 Įst 18,18.19; Lk 10,16
49 Įst 18,18; Jn 8,38
50 Jn 5,19; Jn 8,28

13 SKYRIUS

1 Mt 26,2; Jn 12,23; Jn 15,9; Jn 17,1
2 Lk 22,3
3 Jn 8,42; Jn 16,28; Jn 17,11; Jn 20,17; Apd 2,36
4 Lk 22,27
6 Mt 3,14
7 Jn 12,16; Jn 13,19; Jn 16,12
8 1 Kor 6,11
10 Jn 15,3
11 Jn 6,64; Jn 18,4
13 Mt 23,8.10
14 Lk 22,27; Rom 12,10
15 1 Pt 2,21-24
16 Mt 10,24

4 Jėzus pakyla nuo stalo, nusivelka
viršutinius drabužius ir, persijuosęs
rankšluosčiu,
5 įsipila vandens į praustuvą ir ima
plauti mokiniams kojas bei šluostyti
rankšluosčiu, kuriuo buvo persi-
juosęs.
6 Taip Jis prieina prie Simono Petro.
Šis Jam sako: „Viešpatie, nejaugi Tu
plausi man kojas?“
7 Jėzus jam atsakė: „Tu dabar ne-
supranti, ką Aš darau, bet vėliau
suprasi.“
8 Petras atsiliepė: „Tu neplausi man
kojų per amžius!“ Jėzus jam atsakė:
„Jei nenuplausiu tavęs, neturėsi
dalies su manimi.“
9 Simonas Petras jam sako: „Viešpa-
tie, ne tik mano kojas, bet ir rankas,
ir galvą!“
10 Jėzus jam atsako: „Kas nupraus-
tas, tam reikia tik kojas nusiplauti,
nes jis visas švarus. Ir jūs esate šva-
rūs, bet ne visi.“
11 Nes Jis žinojo, kas Jį išduos, ir
todėl sakė: „Ne visi esate švarūs.“
12 Nuplovęs jų kojas, Jis užsivilko
drabužius ir, sugrįžęs prie stalo,
paklausė: „Ar suprantate, ką jums
padariau?
13 Jūs vadinate mane Mokytoju ir
Viešpačiu, ir gerai sakote, nes Aš
Tas esu.
14 Jei tad Aš – Viešpats ir Mokytojas –
nuploviau jums kojas, tai ir jūs turite
vieni kitiems kojas plauti.
15 Aš jums daviau pavyzdį, kad Jūs
darytumėte, kaip Aš jums dariau.
16 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tar-
nas ne didesnis už savo šeimininką
ir pasiuntinys ne didesnis už savo
siuntėją.

17 Jeigu tai suprantate, palaiminti
esate, taip elgdamiesi.
18 Ne apie jus visus tai sakau. Aš ži-
nau, ką išsirinkau, bet turi išsipildyti
Raštas: „Valgantis mano duoną pa-
kėlė virš manęs savo kulną."
19 Sakau jums dabar, prieš įvykstant,
kad įvykus tikėtumėte, jog Aš Esu.
20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas
priima mano pasiuntinį, tas priima
mane, o kas mane priima, priima Tą,
kuris mane siuntė."
21 Tai pasakęs, Jėzus, sukrėstas dva-
sioje, paliudydamas tarė: „Iš tiesų,
iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų
išduos mane!"
22 Mokiniai ėmė žvalgytis vienas į
kitą, nesusivokdami, apie kurį Jis
taip pasakė.
23 Vienas iš Jo mokinių, kurį Jėzus
mylėjo, buvo prisiglaudęs prie Jėzaus
krūtinės.
24 Simonas Petras pamoja jam, kad
šis paklaustų, apie kurį Jis kalba.
25 Tasai, pasilenkęs prie Jėzaus krū-
tinės, klausia: „Kas jis, Viešpatie?"
26 Jėzus atsako: „Tai tas, kuriam pa-
dažęs paduosiu kąsnį." Ir, pamirkęs
duoną, Jis paduoda Judui Iskarijo-
tui, Simono sūnui.
27 Ir po šio kąsnio įėjo į jį šėtonas.
Tada Jėzus jam sako: „Ką darai,
daryk greičiau!"
28 Bet nė vienas iš esančių prie stalo
nesuprato, kodėl Jis jam taip pasakė.
29 Kadangi Judo žinioje buvo kasa,
kai kurie manė, jog Jėzus jam liepė:
„Nupirk, ko mums reikia šventei"
arba kad jis duotų ką nors vargšams.
30 Taigi, paėmęs duonos kąsnį, anas
tuojau išėjo. Buvo naktis.
31 Jam išėjus, Jėzus prabilo: „Dabar
Žmogaus Sūnus pašlovintas, ir Die-
vas pašlovintas Jame.
32 O jeigu Dievas pašlovintas Jame,
tai Dievas pašlovins Jį savyje, – be-
matant Jį pašlovins."
33 „Vaikeliai, Aš jau nebeilgai būsiu
su jumis. Jūs ieškosite manęs, bet
sakau jums tą patį, ką žydams pasa-
kiau: kur Aš einu, jūs negalite nueiti.
34 Aš jums duodu naują įsakymą,
kad jūs vienas kitą mylėtumėte: kaip
Aš jus mylėjau, kad ir jūs mylėtu-
mėte vienas kitą.
35 Iš to visi pažins, kad esate mano
mokiniai, jei mylėsite vieni kitus."
36 Simonas Petras Jo paklausė: „Vieš-
patie, kur Tu eini?" Jėzus atsakė:
„Kur Aš einu, tu dabar negali pas-
kui mane sekti, bet vėliau nuseksi
paskui mane."
37 Petras vėl klausė: „Viešpatie,
kodėl gi negaliu dabar paskui Tave
sekti? Aš savo gyvybę už Tave
guldysiu!"
38 Jėzus atsakė: „Tu guldysi už mane
gyvybę? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau:
dar gaidžiui nepragydus, tu tris kar-
tus manęs išsiginsi!"

14 „Nebūgštauja jūsų širdys!
Tikite Dievą – tikėkite ir mane!
2 Mano Tėvo namuose daug buvei-
nių. Jeigu taip nebūtų, būčiau jums
pasakęs. Einu jums vietos paruošti.
3 Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu
ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs
būtumėte ten, kur ir Aš.
4 Kur Aš einu, jūs žinote, ir kelią jūs
žinote."
5 Tomas Jam sako: „Viešpatie, mes
nežinome, kur Tu eini, tai kaip ži-
nosime kelią?"

17 Jok 1,25
18 Ps 41,9; Jn 15,25; Jn 17,12
19 Jn 14,29; Jn 16,4
20 Mt 10,40
21 Lk 22,21; Jn 12,27; 1 Jn 2,19
23 Jn 19,26; Jn 20,2; Jn 21,7.20
26 Jn 6,70.71; Jn 12,4
27 Lk 22,3
29 Jn 12,6
31 Jn 12,23; 1 Pt 4,11
32 Jn 12,23
33 Jn 7,34; Jn 8,21; Jn 12,35; Jn 14,19; Jn 16,16-19
34 1 Tes 4,9
35 1 Jn 2,5
36 Jn 13,33; Jn 14,2; Jn 16,5; 2 Pt 1,14
37 Mk 14,29-31
38 Jn 18,25-27

14 SKYRIUS
1 Jn 14,27; Jn 16,22.24
2 Jn 13,33.36
3 Jn 12,26; Apd 1,11
5 Mt 10,3

6 Jėzus jam atsakė: „Aš esu kelias,
tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina
pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane.
7 Jeigu pažinote mane, tai pažinsite
ir mano Tėvą. Jau dabar Jį pažįstate
ir esate Jį matę.“
8 Pilypas Jam sako: „Viešpatie, paro-
dyk mums Tėvą, ir bus mums gana.“
9 Jėzus jam taria: „Jau tiek laiko
esu su jumis, ir tu, Pilypai, vis dar
manęs nepažįsti? Kas matė mane,
matė Tėvą! Tad kaip gali sakyti:
„Parodyk mums Tėvą“?
10 Nejaugi tu netiki, kad Aš esu Tėve
ir Tėvas manyje? Žodžius, kuriuos
jums kalbu, ne iš savęs kalbu, bet
Tėvas, esantis manyje, – Jis daro
darbus.
11 Tikėkite manimi, kad Aš esu Tėve
ir Tėvas manyje, arba tikėkite mane
dėl pačių darbų!
12 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas
mane tiki, darys darbus, kuriuos Aš
darau, ir dar už juos didesnių darys,
nes Aš einu pas savo Tėvą.
13 Ir ko tik prašysite mano vardu,
Aš padarysiu, kad Tėvas būtų pa-
šlovintas Sūnuje.
14 Ko tik prašysite mano vardu, Aš
padarysiu.
15 Jei mylite mane, laikykitės mano
įsakymų.
16 Ir Aš paprašysiu Tėvą, ir Jis duos
jums kitą Guodėją, kuris liktų su
jumis per amžius, –
17 Tiesos Dvasią, kurios pasaulis
neįstengia priimti, nes Jos nemato
ir nepažįsta. O jūs Ją pažįstate, nes
Ji yra su jumis ir bus jumyse.
18 Nepaliksiu jūsų našlaičiais – at-
eisiu pas jus.
19 Dar valandėlė, ir pasaulis manęs
nebematys. O jūs mane matysite,
nes Aš gyvenu ir jūs gyvensite.
20 Tą dieną jūs suprasite, kad Aš
esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir Aš
jumyse.
21 Kas žino mano įsakymus ir jų
laikosi, tas myli mane. O kas mane
myli, tą mylės mano Tėvas, ir Aš jį
mylėsiu ir pats jam apsireikšiu.“
22 Judas – ne Iskarijotas – paklausė:
„Viešpatie, kas atsitiko, jog ketini
apsireikšti mums, o ne pasauliui?“
23 Jėzus jam atsakė: „Jei kas mane
myli, laikysis mano žodžio, ir mano
Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime
ir apsigyvensime.
24 Kas manęs nemyli, mano žodžių
nesilaiko. O žodis, kurį girdite, ne
mano, bet Tėvo, kuris mane siuntė.
25 Aš jums tai pasakiau, būdamas
su jumis,
26 o Guodėjas – Šventoji Dvasia,
kurią mano vardu Tėvas atsiųs, –
mokys jus visko ir viską primins,
ką jums sakiau.
27 Aš palieku jums ramybę, duodu
jums savo ramybę. Ne kaip pasaulis
duoda, Aš jums duodu. Tenebūgš-
tauja jūsų širdys ir teneišsigąsta.
28 Jūs girdėjote, kaip Aš pasakiau:
„Aš išeinu ir vėl sugrįšiu pas jus!“
Jei mylėtumėte mane, džiaugtumė-
tės, kad pasakiau: „Einu pas Tėvą“,
nes mano Tėvas už mane didesnis.
29 Ir dabar, prieš įvykstant, jums tai
pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai
įvyks.
30 Jau nebedaug su jumis kalbėsiu,
nes ateina šio pasaulio kunigaikštis,
ir manyje jis neturi nieko,
31 bet pasaulis turi pažinti, jog Aš

6 Jn 1,14.17; Jn 8,32; Jn 10,7-9; Jn 11,25; Jn 18,37; 1 Tim 2,5; Hbr 9,8; Hbr 10,19.20
7 Jn 8,19
9 Kol 1,15
10 Jn 5,19; Jn 10,38; Jn 14,11.20. 24
11 Jn 5,36; Jn 10,38
12 Lk 10,17
13 Mt 7,7; Jn 13,31
15 1 Jn 5,3
16 Rom 8,15
17 1 Kor 2, 14; 1 Jn 2,27; 1 Jn 4,6; 1 Jn 5,7
18 Mt 28,20; Jn 14,3.28
19 Jn 16,16. 22; 1 Kor 15,20
20 Jn 10,38; Jn 14,11
21 1 Jn 2,5
22 Lk 6,16
23 Apr 3,20; Apr 21,3
24 Jn 5,19
26 Lk 24,49; Jn 2,22; Jn 12,16; Jn 15,26; 1 Kor 2,13
27 Fil 4,7
28 Jn 14,3.18; Jn 16,16; Fil 2,6
29 Jn 13,19
30 Jn 12,31; Hbr 4,15
31 Jn 10,18

myliu Tėvą ir darau taip, kaip Jis
man įsakė. Kelkitės, eikime iš čia!“

15 „Aš esu tikrasis vynmedis,
o mano Tėvas – vynininkas.
2 Kiekvieną šakelę manyje, ne-
duodančią vaisiaus, Jis išpjauna, o
kiekvieną šakelę, nešančią vaisių,
apvalo, kad ji duotų daugiau vaisių.
3 Jūs jau esate švarūs dėl žodžio,
kurį jums kalbėjau.
4 Pasilikite manyje, ir Aš jumyse
pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti
vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama
vynmedyje, – taip ir jūs, jei nepasi-
liksite manyje.
5 Aš esu vynmedis, o jūs šakelės.
Kas pasilieka manyje ir Aš jame, tas
duoda daug vaisių; nes be manęs jūs
negalite nieko nuveikti.
6 Kas nepasiliks manyje, bus išmes-
tas laukan ir sudžius kaip šakelė.
Paskui surinks šakeles, įmes į ugnį,
ir jos sudegs.
7 Jei pasiliksite manyje ir mano žo-
džiai pasiliks jumyse, – jūs prašysi-
te, ko tik norėsite, ir bus jums duota.
8 Tuo bus pašlovintas mano Tėvas,
kad duosite gausių vaisių ir būsite
mano mokiniai.
9 Kaip mane Tėvas pamilo, taip ir
Aš jus pamilau. Pasilikite mano
meilėje!
10 Jei laikysitės mano įsakymų,
pasiliksite mano meilėje, kaip Aš
kad vykdau savo Tėvo įsakymus ir
pasilieku Jo meilėje.
11 Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse
liktų manasis džiaugsmas ir kad
jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.
12 Tai yra mano įsakymas, kad my-

15 SKYRIUS
2 Mt 13,12; Mt 15,13
3 Jn 13,10; Jn 17,17
4 Kol 1,23
5 Oz 14,8; 2 Kor 3,5
6 Mt 3,10
7 Jn 14,13; Jn 16,23; 1 Jn 2,14
8 Mt 5,16; Jn 8,31
9 Jn 5,20; Jn 17,26
10 Jn 14,15
11 1 Jn 1,4
12 Rom 12,9; 1 Jn 3,11
13 1 Jn 3,16
14 Mt 12,50; Mt 28,20
15 Pr 18,17
16 Jn 6,70; Jn 13,18; Jn 14,13; Jn 15,19; Jn 16,23.24; Kol 1,6
18 1 Jn 3,13
19 Jn 17,14; 1 Jn 4,5
20 Ez 3,7; Jn 13,16
21 Mt 10,22; Mt 24,9
22 Jn 9,41; Jn 15,24; Jok 4,17
23 1 Jn 2,23
24 Jn 3,2; Jn 14,9

lėtumėte vienas kitą, kaip Aš jus
pamilau.
13 Niekas neturi didesnės meilės kaip
tas, kuris savo gyvybę už draugus
atiduoda.
14 Jūs esate mano draugai, jei darote,
ką jums įsakau.
15 Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes
tarnas nežino, ką veikia jo šeimi-
ninkas. Jus Aš draugais vadinu, nes
jums viską paskelbiau, ką iš savo
Tėvo girdėjau.
16 Ne jūs mane išsirinkote, bet Aš jus
išsirinkau ir paskyriau, kad eitumė-
te, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai
išliktų, – kad ko tik prašytumėte
Tėvą mano vardu, Jis jums duotų.
17 Aš jums tai įsakau: mylėkite vie-
nas kitą!“
18 „Jei pasaulis jūsų nekenčia, žino-
kite, kad manęs jis nekentė pirmiau
negu jūsų.
19 Jei jūs būtumėte pasaulio, jis
mylėtų jus kaip savuosius. Kadan-
gi jūs – ne pasaulio, bet Aš jus iš
pasaulio išskyriau, todėl jis jūsų
nekenčia.
20 Atsiminkite žodžius, kuriuos jums
sakiau: „Tarnas ne didesnis už savo
šeimininką!“ Jei persekiojo mane,
tai ir jus persekios; jeigu laikėsi
mano žodžio, laikysis ir jūsų.
21 Bet visa tai jums darys dėl mano
vardo, nes jie nepažįsta To, kuris
mane siuntė.
22 Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kal-
bėjęs, jie neturėtų nuodėmės. O
dabar jie neturi kuo pateisinti savo
nuodėmės.
23 Kas manęs nekenčia, nekenčia ir
mano Tėvo.
24 Jeigu nebūčiau tarp jų padaręs

darbų, kurių niekas kitas nedarė,
jie neturėtų nuodėmės. O dabar jie
matė ir vis tiek nekenčia ir manęs,
ir mano Tėvo.
25 Tačiau turėjo išsipildyti jų Įsta-
tyme užrašytas žodis: „Jie manęs
nekentė be priežasties."
26 Kai ateis Guodėjas, kurį jums atsių-
siu nuo Tėvo, – Tiesos Dvasia, kuri
ateina iš Tėvo, – Jis liudys apie mane.
27 Ir jūs liudysite, nes nuo pradžios
su manimi buvote."

16 „Aš jums tai pasakiau, kad
nepasipiktintumėte.
2 Jie šalins jus iš sinagogų, ir ateina
valanda, kada tie, kurie jus žudys,
tarsis tarnaują Dievui.
3 Jie jums tai darys, nes nei Tėvo,
nei manęs nepažįsta.
4 Aš jums visa tai kalbėjau, kad, tai
valandai atėjus, atsimintumėte, jog
buvau jus įspėjęs. Aš jums to nesa-
kiau iš pradžių, nes buvau su jumis.
5 O dabar einu pas Tą, kuris mane
siuntė, ir niekas iš jūsų neklausia:
„Kur Tu eini?"
6 Kadangi jums tai pasakiau, liūde-
sys jūsų širdis užliejo.
7 Bet sakau jums tiesą: jums geriau,
kad Aš išeinu, nes jei neišeičiau, pas
jus neateitų Guodėjas. O nuėjęs Jį
jums atsiųsiu.
8 Atėjęs Jis įtikins pasaulį dėl nuo-
dėmės, dėl teisumo ir dėl teismo.
9 Dėl nuodėmės, – kadangi netiki
manimi.
10 Dėl teisumo, – kadangi Aš pas
savo Tėvą einu, ir jūs manęs dau-
giau nebematysite.
11 Dėl teismo, – kadangi šio pasaulio
kunigaikštis yra nuteistas.
12 Dar daug ką turiu jums pasakyti,
bet dabar negalite pakelti.
13 Bet kai ateis Ji, Tiesos Dvasia, jus
Ji įves į visą tiesą. Ji nekalbės iš sa-
vęs, bet kalbės, ką išgirs, ir praneš,
kas dar turi įvykti.
14 Ji pašlovins mane, nes ims iš to,
kas mano, ir jums tai paskelbs.
15 Visa, ką turi Tėvas, yra mano, todėl
Aš pasakiau, kad Ji ims iš to, kas
mano, ir jums tai paskelbs.
16 Prabėgs valandėlė – ir manęs
nematysite, ir dar valandėlė – ir vėl
mane pamatysite, nes Aš pas Tėvą
einu."
17 Tada kai kurie mokiniai ėmė
vienas kito klausinėti: „Ką reiškia
Jo pasakyti žodžiai: „Prabėgs va-
landėlė – ir manęs nematysite, ir dar
valandėlė – ir vėl mane pamatysite"
ir: „Aš pas Tėvą einu"?"
18 Tad jie klausinėjo: „Ką reiškia
„valandėlė"? Mums neaišku, ką Jis
kalba."
19 Supratęs, kad jie norėjo Jo klausti,
Jėzus tarė: „Klausinėjate vieni kitus
dėl mano žodžių: „Prabėgs valandė-
lė – ir manęs nematysite, ir dar va-
landėlė – ir vėl mane pamatysite"?
20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs
verksite ir vaitosite, o pasaulis džiaug-
sis. Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys
pavirs džiaugsmu.
21 Gimdydama moteris būna sielvar-
to prislėgta, nes atėjo jos valanda,
bet, kūdikiui gimus, ji skausmą
užmiršta iš džiaugsmo, kad gimė į
pasaulį žmogus.
22 Taip ir jūs dabar nuliūdę, bet Aš
vėl jus pamatysiu; ir jūsų širdys
džiūgaus, ir jūsų džiaugsmo niekas
iš jūsų nebeatims.

25 Ps 35,19; Ps 69,4; Ps 109,3-5
26 Lk 24,49; 1 Jn 5,6
27 Lk 1,2; Lk 24,48

16 SKYRIUS
1 Mt 11,6
2 Jn 9,22; Apd 8,1
3 Jn 8,19; Jn 15,21
5 Jn 7,33; Jn 13,33; Jn 14,28; Jn 17,11
6 Jn 16,20.22
7 Apd 2,33
8 Apd 1,8; Apd 2,1-4.37
9 Apd 2,22
10 Jn 5,32; Apd 2,32
11 Lk 10,18; Apd 26,18
12 Mk 4,33
13 Jn 14,17; Jn 14,26
14 Jn 15,26
15 Mt 11,27
16 Jn 7,33; Jn 12,35; Jn 13,3.33; Jn 14,19; Jn 19,40-42; Jn 20,19
20 Mk 16,10; Lk 24,32.41
21 Iz 13,8; Iz 26,17; Iz 42,14
22 1 Pt 1,8

23 Tą dieną jūs manęs nieko neklau-
sinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums:
ko tik prašysite Tėvą mano vardu,
Jis jums duos.
24 Iki šiol jūs nieko neprašėte mano
vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų
džiaugsmui nieko netrūktų.
25 Aš jums kalbėjau palyginimais,
bet ateina valanda, kada nebekal-
bėsiu jums palyginimais, bet atvirai
apie Tėvą jums skelbsiu.
26 Tą dieną jūs prašysite mano vardu,
ir Aš nesakau, kad Aš prašysiu Tėvo
už jus, –
27 juk pats Tėvas jus myli, nes jūs
mane pamilote ir įtikėjote, jog Aš
esu iš Dievo atėjęs.
28 Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį.
Vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą."
29 Mokiniai tarė: „Štai dabar Tu
aiškiai kalbi ir nebesakai jokių pa-
lyginimų.
30 Mes dabar suprantame, kad Tu
viską žinai ir nereikia, kad kas Tave
klausinėtų. Todėl tikime, kad Tu esi
išėjęs iš Dievo."
31 Jėzus jiems atsakė: „Dabar tikite?
32 Štai ateina valanda, – ir jau atė-
jo, – kai jūs išsisklaidysite kas sau
ir paliksite mane vieną. Tačiau Aš
ne vienas, nes su manimi yra Tėvas.
33 Aš jums tai kalbėjau, kad manyje
turėtumėte ramybę. Pasaulyje jūs
patirsite priespaudą, bet būkite drą-
sūs – Aš nugalėjau pasaulį!"

17 Tai pasakęs, Jėzus pakėlė akis
į dangų ir prabilo: „Tėve, atėjo
valanda! Pašlovink savo Sūnų, kad
ir Tavo Sūnus pašlovintų Tave;
2 nes Tu davei Jam valdžią kiekvie-
nam kūnui, kad visiems, kuriuos
esi Jam davęs, Jis teiktų amžinąjį
gyvenimą.
3 Tai yra amžinasis gyvenimas: kad
jie pažintų Tave, vienintelį tikrąjį
Dievą, ir Tavo siųstąjį Jėzų Kristų.
4 Aš pašlovinau Tave žemėje, atlik-
damas darbą, kurį buvai man davęs
nuveikti.
5 Dabar Tu, Tėve, pašlovink mane
pas save ta šlove, kurią pas Tave tu-
rėjau dar prieš atsirandant pasauliui.
6 Aš apreiškiau Tavo vardą žmo-
nėms, kuriuos man davei iš pasau-
lio. Jie buvo Tavo, ir Tu juos davei
man, ir jie laikėsi Tavojo žodžio.
7 Dabar jie suprato, kad visa, ką man
davei, yra iš Tavęs.
8 Nes Tavo man duotus žodžius Aš
perdaviau jiems, ir jie priėmė juos ir
tikrai pažino, kad iš Tavęs išėjau, ir
jie įtikėjo, kad mane siuntei.
9 Aš meldžiu už juos. Ne už pasaulį
meldžiu, bet už tuos, kuriuos man
davei, nes jie yra Tavo!
10 Ir visa, kas mano, yra Tavo, o kas
Tavo, yra mano, ir Aš pašlovintas
juose.
11 Aš jau nebe pasaulyje, bet jie dar
pasaulyje. Aš einu pas Tave. Šventa-
sis Tėve, išlaikyk juos savo vardu –
tuos, kuriuos man davei, kad jie būtų
viena kaip ir mes.
12 Kol buvau su jais pasaulyje, Aš
išlaikiau juos Tavo vardu; Aš išsau-
gojau tuos, kuriuos man davei, ir nė
vienas iš jų nepražuvo, išskyrus pra-
žūties sūnų, kad išsipildytų Raštas.
13 Bet dabar Aš einu pas Tave ir tai
kalbu pasaulyje, kad jie turėtų savy-
je tobulą mano džiaugsmą.
14 Aš jiems daviau Tavo žodį, ir
pasaulis jų nekentė, nes jie ne iš

23 Mt 7,7
24 Jn 15,11; Jn 17,13
25 Jn 7,13
27 Jn 3,13; Jn 14,21.23
28 Jn 13,1.3; Jn 16,5.10.17
30 Jn 17,8; Jn 21,17
32 Mt 26,31. 56; Jn 8,29; Jn 20,10
33 Rom 8,37; Ef 2,14; 2 Tim 3,12

17 SKYRIUS
1 Jn 12,23
2 Jn 3,35; Jn 6,37.39; Jn 17,6.9.24
3 Jer 9,23.24; Jn 3,34; 1 Kor 8,4
4 Jn 4,34; Jn 13,31; Jn 14,31; Jn 19,30
5 Fil 2,6
6 Ps 22,22; Ez 18,4; Jn 6,37
8 Įst 18,15.18; Jn 8,28.42; Jn 16,27.30
9 1 Jn 5,19
10 Jn 16,15
11 Jn 10,30; Jn 13,1; 1 Pt 1,5
12 Ps 41,9; Ps 109,8; Jn 6,70; Hbr 2,13; 1 Jn 2,19
14 Jn 8,23; Jn 15,19

pasaulio, kaip ir Aš ne iš pasaulio.
15 Aš neprašau, kad juos paimtum iš
pasaulio, bet kad apsaugotum juos
nuo pikto.
16 Jie nėra iš pasaulio, kaip ir Aš ne
iš pasaulio.
17 Pašventink juos savo tiesa! Tavo
žodis yra tiesa.
18 Kaip Tu mane siuntei į pasaulį,
taip ir Aš juos pasiunčiau į pasaulį.
19 Dėl jų Aš pašventinu save, kad ir
jie būtų pašventinti tiesa.
20 Ne tik už juos meldžiu, bet ir už
tuos, kurie per jų žodį mane įtikės, –
21 kad jie visi būtų viena. Kaip Tu,
Tėve, manyje ir Aš Tavyje, kad ir
jie būtų viena mumyse, kad pasaulis
įtikėtų, jog Tu mane siuntei.
22 Ir tą šlovę, kurią man suteikei,
daviau jiems, kad jie būtų viena,
kaip mes esame viena:
23 Aš juose ir Tu manyje, kad jie
pasiektų tobulą vienybę, ir pasau-
lis pažintų, jog Tu mane siuntei ir
pamilai juos taip, kaip myli mane.
24 Tėve, Aš noriu, kad tie, kuriuos
man davei, taip pat būtų su mani-
mi ten, kur Aš esu, kad jie matytų
mano šlovę, kurią man suteikei,
nes pamilai mane prieš pasaulio
pradžią.
25 Teisingasis Tėve, pasaulis Tavęs
nepažino, o Aš Tave pažinau. Ir šitie
pažino, kad Tu mane siuntei.
26 Aš paskelbiau jiems Tavo vardą ir
dar skelbsiu, kad meilė, kuria mane
pamilai, būtų juose ir Aš juose."

18 Baigęs kalbėti, Jėzus su savo
mokiniais nuėjo anapus Ked-
rono upelio, kur buvo sodas. Jis ir
mokiniai įėjo į sodą.
2 Jo išdavėjas Judas taip pat žinojo
tą vietą, nes Jėzus ir Jo mokiniai
dažnai ten rinkdavosi.
3 Taigi Judas, gavęs būrį kareivių
ir aukštųjų kunigų bei fariziejų
tarnų, atėjo ten su žibintais, deglais
ir ginklais.
4 Jėzus, žinodamas visa, kas Jo lau-
kia, išėjo į priekį ir paklausė: „Ko
ieškote?"
5 Jie atsakė: „Jėzaus iš Nazareto!"
Jėzus tarė jiems: „Tai Aš." Jo išda-
vėjas Judas irgi stovėjo tarp jų.
6 Kai Jėzus ištarė: „Tai Aš", jie atšoko
atgal ir parpuolė ant žemės.
7 O Jis vėl jų klausė: „Ko ieškote?"
Jie atsakė: „Jėzaus iš Nazareto."
8 Jėzus atsiliepė: „Jau jums sakiau,
kad tai Aš. Tad jei manęs ieškote,
leiskite šitiems pasišalinti", –
9 kad išsipildytų Jo pasakyti žodžiai:
„Iš tų, kuriuos man davei, nepražu-
džiau nė vieno."
10 Simonas Petras, kuris turėjo kala-
viją, išsitraukė jį, smogė vyriausiojo
kunigo tarnui ir nukirto jam dešinę
ausį. Tarnas buvo vardu Malkus.
11 Jėzus sudraudė Petrą: „Kišk kala-
viją į makštį! Nejaugi Aš negersiu
tos taurės, kurią Tėvas man davė?"
12 Būrys, jo vadas ir žydų tarnai suė-
mė Jėzų, surišo
13 ir nuvedė pirmiausia pas Aną. Mat
jis buvo tų metų vyriausiojo kunigo
Kajafo uošvis.
14 Tai tas pats Kajafas, kuris buvo
žydams pataręs: „Geriau, kad vie-
nas žmogus mirtų už tautą."
15 Paskui Jėzų nusekė Simonas
Petras ir kitas mokinys. Tas mokinys
buvo pažįstamas su vyriausiuoju

15 1 Jn 5,18
17 Ps 119, 9.142.151; Ef 5,26
18 Jn 4,38; Jn 20,21
19 Hbr 10,10
21 Jn 10,38; Jn 17,11.23; Gal 3,28
22 2 Kor 3, 18; 1 Jn 1,3
23 Kol 3,14
24 Jn 17,5; 1 Tes 4,17
25 Jn 3,17; Jn 7,29; Jn 8,55; Jn 10,15; Jn 15,21; Jn 17,3.8.18. 21.23
26 Jn 15,9; Jn 17,6

18 SKYRIUS
1 2 Sam 15, 23; Mk 14,26.32
9 Jn 6,39; Jn 17,12
10 Mt 26,51
11 Mt 20,22; Mt 26,39
13 Mt 26,3.7; Lk 3,2
14 Jn 11,50
15 Mk 14,54; Jn 20.2-5

kunigu ir įėjo su Jėzumi į vyriausiojo
kunigo kiemą.
16 O Petras liko stovėti lauke prie
vartų. Tada anas mokinys, kuris buvo
pažįstamas su vyriausiuoju kunigu,
išėjo laukan, pasikalbėjo su durinin-
ke ir įsivedė Petrą vidun.
17 Tarnaitė durininkė tarė Petrui:
„Ar tik ir tu nebūsi vienas iš to žmo-
gaus mokinių?" Šis atsakė: „Ne!"
18 Ten stoviniavo samdiniai ir tarnai,
dėl šalčio susikūrę ugnį, ir šildėsi.
Prie jų atsistojo Petras ir taip pat
šildėsi.
19 Vyriausiasis kunigas paklausė
Jėzaus apie Jo mokinius bei Jo mo-
kymą.
20 Jėzus jam atsakė: „Aš viešai kal-
bėjau pasauliui. Aš visada mokiau
sinagogoje ir šventykloje, kur susi-
renka visi žydai, ir nieko nekalbėjau
slapčia.
21 Kodėl tad manęs klausi? Klausk
tų, kurie girdėjo, ką jiems kalbėjau.
Jie žino, ką Aš sakiau."
22 Jam tai pasakius, vienas iš ten
buvusių tarnų smogė Jėzui per veidą,
tardamas: „Šitaip atsakai vyriausia-
jam kunigui?!"
23 Jėzus jam tarė: „Jei kalbėjau
negerai, pasakyk, kas negerai, o jei
gerai, – kodėl mane muši?"
24 Tada Anas pasiuntė Jį surištą pas
vyriausiąjį kunigą Kajafą.
25 Simonas Petras tebestovėjo ir šil-
dėsi. Aplinkiniai paklausė jo: „Ar
tik nebūsi vienas iš Jo mokinių?"
Tas išsigynė: „Ne!"
26 Vienas iš vyriausiojo kunigo
tarnų, giminaitis to, kuriam Petras
nukirto ausį, pasakė: „Argi aš ne-
mačiau tavęs sode kartu su Juo?"

16 Mt 26,69
17 Mt 26,34
20 Mk 14,49; Lk 4,15; Jn 6,59
21 Mt 12,37
22 Jer 20,2
24 Mt 26,57; Jn 11,49
25 Lk 22,58-62
27 Jn 13,38
28 Mk 15,1; Apd 10,28; Apd 11,3
29 Mt 27,11-14
32 Mt 20,17-19; Mt 26,2; Jn 3,14; Jn 8,28; Jn 12,32.33
33 Mt 27,11
36 Dan 2,44; Dan 7,14; 1 Tim 6,13
37 Iz 55,4; Mt 5,17; Mt 20,28; Jn 8,47; Jn 10,27; Jn 14,6
38 Jn 19,4.6
39 Lk 23,17-25

27 Petras ir vėl išsigynė, ir tuojau
pragydo gaidys.
28 Iš Kajafo rūmų jie nuvedė Jėzų į
pretoriją. Buvo ankstyvas rytas. Jie
patys nėjo į pretoriją, kad nesusitep-
tų ir galėtų valgyti Paschą.
29 Todėl Pilotas išėjo laukan pas
juos ir paklausė: „Kuo kaltinate šitą
žmogų?"
30 Jie atsakė: „Jeigu Jis nebūtų pik-
tadarys, nebūtume tau Jo atvedę."
31 Pilotas jiems tarė: „Pasiimkite Jį ir
teiskite pagal savo Įstatymą." Žydai
jam atsakė: „Mums neleista nieko
bausti mirtimi", –
32 kad išsipildytų Jėzaus žodžiai,
kuriais Jis nurodė, kokia mirtimi
Jam reikės mirti.
33 Tada Pilotas vėl įėjo į pretoriją,
pasišaukė Jėzų ir paklausė: „Ar Tu
esi žydų karalius?"
34 Jėzus jam atsakė: „Ar nuo savęs šito
klausi, ar kiti apie mane tau pasakė?"
35 Pilotas tarė: „Bene aš žydas?!
Tavoji tauta ir aukštieji kunigai man
Tave įdavė. Ką padarei?"
36 Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne
iš šio pasaulio. Jei mano karalystė
būtų iš šio pasaulio, mano tarnai
kovotų, kad nebūčiau atiduotas žy-
dams. Bet mano karalystė ne iš čia."
37 Tada Pilotas Jo paklausė: „Vadi-
nasi, Tu esi karalius?" Jėzus atsakė:
„Tu pasakei, kad Aš esu karalius. Aš
tam gimiau ir atėjau į šį pasaulį, kad
liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kilęs iš
tiesos, klauso mano balso."
38 Pilotas Jo paklausė: „O kas yra
tiesa?!" Po šių žodžių jis vėl išėjo
pas žydus ir tarė jiems: „Aš nerandu
Jame jokios kaltės.
39 Yra jūsų paprotys, kad per Paschą

aš paleisčiau vieną suimtąjį. Tad ar
norite, kad paleisčiau jums žydų
karalių?“
40 Tada jie vėl visi ėmė šaukti: „Ne
šitą, bet Barabą!“ O Barabas buvo
plėšikas.

19 Tuomet Pilotas ėmė ir nuplak-
dino Jėzų.
2 Kareiviai, nupynę iš erškėčių vaini-
ką, uždėjo Jam ant galvos, apsiautė
Jį purpurine skraiste
3 ir sakė: „Sveikas, žydų karaliau!“
Ir daužė Jam per veidą.
4 O Pilotas dar kartą išėjo laukan
ir kalbėjo žydams: „Štai išvedu Jį
jums, kad žinotumėte, jog nerandu
Jame jokios kaltės.“
5 Jėzus išėjo laukan su erškėčių vai-
niku ir purpurine skraiste. Pilotas
tarė: „Štai žmogus!“
6 Jį pamatę, aukštieji kunigai ir
tarnai pradėjo šaukti: „Nukryžiuok
Jį, nukryžiuok!“ Pilotas jiems sako:
„Jūs imkite Jį ir nukryžiuokite! Aš
nerandu Jame jokios kaltės.“
7 Žydai jam atsakė: „Mes turime
Įstatymą, ir pagal mūsų Įstatymą
Jis turi mirti, nes laikė save Dievo
Sūnumi.“
8 Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas dar
labiau nusigando.
9 Jis vėl nuėjo į pretorijų ir klausė
Jėzaus: „Iš kur Tu?“ Bet Jėzus jam
neatsakė.
10 Tada Pilotas Jam tarė: „Tu nekalbi
su manimi? Ar nežinai, kad turiu
valdžią Tave nukryžiuoti ir turiu
valdžią Tave paleisti?“
11 Jėzus atsakė: „Tu neturėtum prieš
mane jokios valdžios, jeigu tau
nebūtų ji duota iš aukštybių. Todėl
tam, kuris mane tau įdavė, didesnė
nuodėmė.“
12 Nuo tol Pilotas stengėsi Jį paleisti,
bet žydai šaukė: „Jei šitą paleidi,
nebesi ciesoriaus draugas! Kiekvie-
nas, kas skelbiasi karaliumi, kalba
prieš ciesorių.“
13 Tai išgirdęs, Pilotas išvedė Jėzų
laukan ir atsisėdo į teisėjo krasę,
kuri stovėjo vietoje, vadinamoje
„Akmeninis grindinys“, hebrajiškai
Gabata.
14 Buvo diena prieš Paschą, apie
šeštą valandą. Jis tarė žydams: „Štai
jūsų karalius!“
15 Bet tie šaukė: „Šalin, šalin! Nukry-
žiuok Jį!“ Pilotas paklausė: „Nejaugi
turiu nukryžiuoti jūsų karalių?“
Aukštieji kunigai atsakė: „Mes
neturime karaliaus, tiktai ciesorių.“
16 Tada Pilotas atidavė jiems Jį
nukryžiuoti. Jie pasiėmė Jėzų ir
išsivedė.
17 Nešdamas savo kryžių, Jis ėjo į
vadinamąją Kaukolės vietą, hebra-
jiškai Golgotą.
18 Tenai jie Jį nukryžiavo; kartu su
Juo ir kitus du, vienoje ir antroje
pusėje, o Jėzų viduryje.
19 Pilotas parašė užrašą ir prikalė
ant kryžiaus. Buvo parašyta: „Jėzus
Nazarietis, žydų karalius.“
20 Šį užrašą skaitė daugybė žydų,
nes vieta, kur Jėzų nukryžiavo, buvo
arti miesto, o parašyta buvo hebrajiš-
kai, graikiškai ir lotyniškai.
21 Žydų aukštieji kunigai sakė Pilo-
tui: „Nerašyk: „Žydų karalius“, bet:
„Šitas sakė: Aš esu žydų karalius.“
22 Pilotas atsakė: „Ką parašiau,
parašiau!“

40 Lk 23,19; Apd 3,14

19 SKYRIUS

1 Mt 20,19; Mt 27,26

3 Iz 50,6

4 Jn 18,33.38

6 Apd 3,13

7 Kun 24,16; Mt 26,63-66

9 Iz 53,7

11 Lk 22,53; Rom 13,1

12 Lk 23,2

13 1 Sam 15, 24

14 Mt 27,62

15 Pr 49,10

16 Lk 23,24

17 Sk 15,36; Mk 15,21.22

18 Iz 53,12

19 Mt 27,37

23 Kareiviai, nukryžiavę Jėzų, pa-
siėmė Jo drabužius ir pasidalino
juos į keturias dalis – kiekvienam
kareiviui po dalį; pasiėmė ir tuniką.
Ji buvo be siūlės, nuo viršaus iki
apačios ištisai megzta.
24 Todėl jie tarėsi: „Neplėšykime
jos, bet meskime burtą, kuriam ji
atiteks“, – kad išsipildytų Raštas,
kuriame pasakyta: „Jie pasidalijo
mano drabužius tarp savęs ir dėl
mano apdaro metė burtą.“ Šitaip
kareiviai ir padarė.
25 Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo Jo
motina, Jo motinos sesuo, Marija –
Klopo žmona, ir Marija Magdalietė.
26 Pamatęs stovinčius savo motiną
ir mokinį, kurį mylėjo, Jėzus tarė
motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“
27 Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo
motina!“ Ir nuo tos valandos moki-
nys pasiėmė ją pas save.
28 Tada, žinodamas, jog viskas įvyk-
dyta, – kad išsipildytų Raštas, Jėzus
tarė: „Trokštu!“
29 Tenai stovėjo indas, pilnas rūgštaus
vyno. Jie pakėlė ant yzopo šakelės
kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė
prie Jo lūpų.
30 Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: „At-
likta!“ Ir, nuleidęs galvą, Jis atidavė
dvasią.
31 Kad kūnai neliktų ant kryžiaus
per šabą, – nes tas šabas buvo didi
diena, – žydai Pasiruošimo dieną
prašė Piloto, kad nukryžiuotiesiems
būtų sulaužyti blauzdikauliai ir kū-
nai nuimti.
32 Tad atėjo kareiviai ir sulaužė
blauzdas vienam ir antram, kurie
buvo su Juo nukryžiuoti.
33 Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad

23 Lk 23,34
24 Ps 22,18
25 Mk 15,40; Lk 24,18
26 Jn 2,4; Jn 13,23; Jn 20,2; Jn 21,7.20.24
27 Jn 1,11; Jn 16,32
28 Ps 22,15
29 Mt 27,48
30 Jn 17,4
31 Iš 12,16; Įst 21,23; Mk 15,42
34 1 Jn 5,6.8
35 Jn 20,31; Jn 21,24
36 Iš 12,46; Sk 9,12; Ps 34,20
37 Zch 12,10; Zch 13,6
38 Lk 23,50-56; Jn 7,13; Jn 9,22; Jn 12,42
39 Mt 2,11; Jn 3,1.2; Jn 7,50
40 Jn 20,5.7
42 Iz 53,9; Jn 19,14.31

20 SKYRIUS
1 Mt 27,60.66;
2 Jn 13,23; Jn 19,26; Jn 21,7.20.23.24;
3 Lk 24,12

Jis jau miręs, jie nebelaužė Jam
blauzdų,
34 tik vienas kareivis ietimi perdūrė
Jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo
ir vandens.
35 Tai matęs paliudijo, ir jo liudiji-
mas teisingas; jis žino sakąs tiesą,
kad jūs tikėtumėte.
36 Taip įvyko, kad išsipildytų Raštas:
„Nė vienas Jo kaulas nebus sulau-
žytas.“
37 Ir vėl kitoje vietoje Raštas sako:
„Jie žiūrės į Tą, kurį perdūrė.“
38 Po to Juozapas iš Arimatėjos, ku-
ris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas
dėl žydų baimės, paprašė Piloto leis-
ti nuimti Jėzaus kūną. Pilotas leido.
Jis atėjo ir nuėmė Jėzaus kūną.
39 Taip pat atvyko ir Nikodemas,
kuris anksčiau buvo atėjęs pas Jėzų
nakčia. Jis atsivežė apie šimtą svarų
miros ir alavijo mišinio.
40 Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir su-
vyniojo į drobules su kvepalais, kaip
reikalavo žydų laidojimo paprotys.
41 Toje vietoje, kur Jį nukryžiavo, buvo
sodas ir sode naujas kapas, kuriame
dar niekas nebuvo laidotas.
42 Ten jie ir paguldė Jėzų, nes buvo
žydų Pasiruošimo diena, o kapas
arti.

20 Pirmąją savaitės dieną, labai
anksti, dar neišaušus, Marija
Magdalietė atėjo prie kapo ir pama-
tė, kad akmuo nuo kapo nuristas.
2 Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir
kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir
pranešė jiems: „Paėmė Viešpatį iš
kapo, ir nežinome, kur Jį padėjo!“
3 Petras ir tas kitas mokinys nusku-
bėjo prie kapo.

4 Bėgo abu kartu, bet tasai kitas
mokinys pralenkė Petrą ir pirmas
pasiekė kapą.
5 Pasilenkęs jis pamatė numestas
drobules, tačiau į vidų nėjo.
6 Netrukus iš paskos atbėgo ir Si-
monas Petras. Jis įėjo į kapo rūsį ir
pamatė paliktas drobules
7 bei skarą, buvusią ant Jėzaus gal-
vos, ne su drobulėmis paliktą, bet
suvyniotą ir atskirai padėtą.
8 Tada įėjo ir kitas mokinys, kuris
pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis
pamatė ir įtikėjo.
9 Mat jie dar nebuvo supratę Rašto,
kad Jis turėsiąs prisikelti iš numi-
rusių.
10 Paskui mokiniai vėl sugrįžo namo.
11 O Marija stovėjo lauke prie kapo
ir verkė. Verkdama ji pasilenkė,
pažvelgė į kapo vidų
12 ir pamatė sėdinčius du angelus
baltais drabužiais: vieną galvūgaly-
je, kitą kojų vietoje – ten, kur būta
Jėzaus kūno.
13 Jie paklausė jos: „Moterie, ko
verki?“ Ji atsakė: „Paėmė mano
Viešpatį ir nežinau, kur Jį padėjo.“
14 Tai tarusi, ji atsisuko ir pamatė
stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai
Jėzus.
15 Jėzus jos paklausė: „Moterie, ko
verki? Ko ieškai?“ Ji, manydama,
jog tai sodininkas, atsakė: „Pone,
jei tu Jį išnešei, pasakyk man, kur
Jį padėjai, ir aš Jį pasiimsiu.“
16 Jėzus jai tarė: „Marija!“ Ji atsigrę-
žė ir sušuko: „Rabuni!“ (Tai reiškia:
„Mokytojau“).
17 Jėzus jai tarė: „Neliesk manęs! Aš
dar neįžengiau pas savo Tėvą. Eik
pas mano brolius ir pasakyk jiems:
„Aš žengiu pas savo Tėvą ir jūsų
Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą.“
18 Marija Magdalietė nuėjo ir prane-
šė mokiniams, kad mačiusi Viešpatį
ir ką Jis jai sakęs.
19 Tos pirmosios savaitės dienos
vakare, durims, kur buvo susirinkę
mokiniai, dėl žydų baimės esant
užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo
viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“
20 Tai pasakęs, Jis parodė jiems rankas
ir šoną. Mokiniai, išvydę Viešpatį,
nudžiugo.
21 Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums!
Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir Aš
jus siunčiu.“
22 Tai pasakęs, Jis kvėpė į juos ir
tarė: „Priimkite Šventąją Dvasią.
23 Kam atleisite nuodėmes, tiems jos
bus atleistos, o kam sulaikysite –
sulaikytos.“
24 Vieno iš dvylikos – Tomo, vadi-
namo Dvyniu, – nebuvo su jais, kai
Jėzus atėjo.
25 Tad kiti mokiniai jam kalbėjo:
„Mes matėme Viešpatį!“ O jis at-
sakė: „Jeigu aš nepamatysiu Jo ran-
kose vinių dūrio ir neįleisiu piršto į
vinių vietą, ir jeigu ranka nepaliesiu
Jo šono – netikėsiu.“
26 Po aštuonių dienų Jo mokiniai vėl
buvo kambaryje, ir Tomas su jais.
Jėzus atėjo, durims esant užrakin-
toms, atsistojo viduryje ir prabilo:
„Ramybė jums!“
27 Paskui kreipėsi į Tomą: „Įleisk
čia pirštą ir pažiūrėk į mano rankas.
Ištiesk ranką ir paliesk mano šoną;
nebūk netikintis – būk tikintis.“
28 Tomas atsakė Jam: „Mano Vieš-
pats ir mano Dievas!“
29 Jėzus jam tarė: „Tomai, tu įtikėjai,

5 Jn 19,40
7 Jn 11,44
8 Jn 21,23.24
9 Ps 16,10
11 Mk 16,5
14 Mt 28,9; Jn 21,4
16 Jn 10,3
17 Jn 16,28; Jn 17,11; Ef 1,17; Hbr 2,11; Hbr 4,14
18 Lk 24,10. 23
19 Lk 24,36; Jn 9,22; Jn 14,27; Jn 16,16; Jn 19,38
20 Jn 16,20. 22; Apd 1,3
21 Mt 28,18-20; Jn 17,18; 2 Tim 2,2; Hbr 3,1
23 Mt 16,19; Mt 18,18
24 Jn 11,16
27 Ps 22,16; Zch 12,10; Zch 13,6; Mk 16,14; 1 Jn 1,1
29 2 Kor 5,7; 1 Pt 1,8

nes mane pamatei. Palaiminti, kurie
tiki nematę!“
30 Savo mokinių akivaizdoje Jėzus
padarė ir daug kitų ženklų, kurie
nesurašyti šitoje knygoje.
31 O šitie yra surašyti, kad tikėtu-
mėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo
Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte
gyvenimą per Jo vardą.

21 Paskui Jėzus vėl pasirodė mo-
kiniams prie Tiberiados ežero.
Pasirodė taip.
2 Buvo drauge Simonas Petras, To-
mas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis
iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sū-
nūs ir dar du kiti Jėzaus mokiniai.
3 Simonas Petras jiems sako: „Einu
žvejoti.“ Jie pasisiūlė: „Ir mes ei-
name su tavimi.“ Nuėję jie tuojau
sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko
nesugavo.
4 Rytui auštant, ant kranto pasirodė
bestovįs Jėzus. Bet mokiniai nepa-
žino, kad tai buvo Jėzus.
5 O Jėzus jiems tarė: „Vaikeliai, ar
neturite ko valgyti?“ Jie atsakė:
„Ne.“
6 Tada Jis pasakė: „Užmeskite tinklą
į dešinę nuo valties ir pagausite.“ Jie
užmetė ir nebeįstengė jo patraukti
dėl žuvų gausybės.
7 Tuomet tasai mokinys, kurį Jėzus
mylėjo, sako Petrui: „Tai Viešpats!“
Išgirdęs, jog tai Viešpats, Simonas
Petras persijuosė drabužį, – mat
buvo neapsirengęs, – ir šoko į ežerą.
8 Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes
buvo netoli kranto – maždaug už
dviejų šimtų mastų – ir atitempė tinklą
su žuvimis.
9 Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias
žarijas, ant jų padėtą žuvį ir duonos.
10 Jėzus jiems tarė: „Atneškite ką tik
pagautų žuvų.“
11 Simonas Petras nuėjo ir išvilko į
krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš
viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors
jų buvo tokia gausybė, tačiau tinklas
nesuplyšo.
12 Jėzus jiems tarė: „Eikite šen pusry-
čių!“ Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso
paklausti: „Kas Tu esi?“, nes jie žino-
jo, jog tai Viešpats.
13 Jėzus priėjo, paėmė duonos ir
davė jiems, taip pat ir žuvies.
14 Tai jau trečią kartą pasirodė savo
mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš nu-
mirusių.
15 Papusryčiavus Jėzus paklausė Si-
mono Petro: „Simonai, Jonos sūnau,
ar myli mane labiau negu šitie?“ Jis
atsakė: „Taip, Viešpatie, Tu žinai,
kad Tave myliu.“ Jėzus jam tarė:
„Ganyk mano avinėlius.“
16 Ir antrą kartą Jėzus paklausė: „Si-
monai, Jonos sūnau, ar myli mane?“
Tas atsiliepė: „Taip, Viešpatie, Tu
žinai, kad Tave myliu.“ Jėzus jam
pasakė: „Ganyk mano avis.“
17 Jėzus paklausė trečią kartą: „Si-
monai, Jonos sūnau, ar myli mane?“
Petras nuliūdo, kad Jis trečią kartą
klausia: „Ar myli mane?“, ir atsakė:
„Viešpatie, Tu viską žinai. Tu žinai,
kad Tave myliu.“ Jėzus jam tarė:
„Ganyk mano avis.
18 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai
buvai jaunas, pats susijuosdavai ir
vaikščiodavai, kur norėjai. O pasenęs
tu ištiesi rankas, ir kitas tave perjuos
ir ves, kur tu nenori.“
19 Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia
mirtimi Petras pašlovinsiąs Dievą.

30 Jn 21,25
31 Lk 1,4; Lk 2,11; Jn 3,15.16; Jn 5,24; Jn 19,35; 1 Pt 1,8.9; 1 Jn 5,1; 1 Jn 5,13

21 SKYRIUS
1 Mt 26,32; Mk 14,28; Jn 6,1
2 Mt 4,21; Mk 1,19; Lk 5,10; Jn 1,45-51; Jn 2,1; Jn 20,24
4 Lk 24,16; Jn 20,14
5 Lk 24,41
6 Lk 5,4.6.7
7 Jn 13,23; Jn 20,2
12 Apd 10,41
14 Jn 20,19.26
15 Apd 20,28; 1 Tim 4,6; 1 Pt 5,2
16 Ps 79,13; Mt 2,6; Mt 10,16; Mt 15,24; Mt 25,33; Mt 26,31; Apd 20,28; Hbr 13,20; 1 Pt 2,25; 1 Pt 5,2.4
17 Jn 2,24.25; Jn 16,30
18 Jn 13,36; Apd 12,3.4
19 Mt 4,19; Mt 16,24; Jn 21,22; 2 Pt 1,13.14

Tai pasakęs, dar pridūrė: „Sek pas-
kui mane!“
20 Petras atsisukęs pamatė iš paskos
einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo,
kuris vakarienės metu buvo prisi-
glaudęs prie Jėzaus krūtinės ir klau-
sė: „Viešpatie, kas Tave išduos?“
21 Pamatęs jį, Petras tarė Jėzui:
„Viešpatie, o kas bus šitam?“
22 Jėzus atsakė: „Jei Aš noriu, kad
jis pasiliktų, kol ateisiu, kas gi tau?
Tu sek paskui mane!“
23 Todėl pasklido šis žodis tarp bro-
lių, jog tas mokinys nemirsiąs. Bet
Jėzus nesakė jam, kad jis nemirs,
tik: „Jei noriu, kad jis pasiliktų, kol
ateisiu, kas gi tau?“
24 Tai ir yra tas mokinys, kuris liu-
dija apie tuos dalykus ir juos aprašė,
ir mes žinome, kad jo liudijimas
tikras.
25 Yra dar daug kitų dalykų, ku-
riuos Jėzus padarė. Jeigu juos vi-
sus atskirai aprašytume, manau,
visas pasaulis nesutalpintų knygų,
kurios būtų parašytos. Amen.

20 Jn 13,23.25; Jn 20,2
22 Mt 16,27.28; Mt 25,31; 1 Kor 4,5; 1 Kor 11,26; Apr 2,25; Apr 3,11; Apr 22,7.20
24 Jn 19,35; 3 Jn 1,12
25 Jn 20,30

APAŠTALŲ DARBAI

1 Pirmoje knygoje, Teofili, aš para-
šiau apie viską, ką Jėzus pradėjo
daryti ir mokyti
2 iki tos dienos, kurią buvo paim-
tas į dangų, pirmiau per Šventąją
Dvasią davęs savo išrinktiesiems
apaštalams įsakymų.
3 Po savo kančios Jis pateikė jiems
daugelį įrodymų, kad yra gyvas, per
keturiasdešimt dienų jiems rodydama-
sis ir kalbėdamas apie Dievo karalystę.
4 Kartą, būdamas kartu su jais, liepė
jiems nepasišalinti iš Jeruzalės, bet
laukti Tėvo pažado, „apie kurį, –
pasakė Jis, – esate girdėję iš manęs;
5 nes Jonas krikštijo vandeniu, o jūs
po kelių dienų būsite pakrikštyti
Šventąja Dvasia.“
6 Susirinkusieji Jo kausinėjo: „Vieš-
patie, gal Tu šiuo metu atkursi Izra-
elio karalystę?“
7 Jis jiems tarė: „Ne jums žinoti lai-
ką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė
savo valdžia.
8 Kai ant jūsų nužengs Šventoji
Dvasia, jūs gausite jėgos ir tapsite
mano liudytojais Jeruzalėje ir viso-
je Judėjoje bei Samarijoje ir lig pat
žemės pakraščių.“
9 Tai pasakęs, jiems bežiūrint, Jėzus
pakilo aukštyn, ir debesis Jį paslėpė
nuo jų akių.
10 Kai jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo
į žengiantį dangun Jėzų, štai prie jų
atsirado du vyrai baltais drabužiais
11 ir tarė: „Vyrai galilėjiečiai, ko sto-
vite, žiūrėdami į dangų? Tas Jėzus,
paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš
taip pat, kaip Jį matėte žengiant į
dangų.“
12 Tuomet jie sugrįžo į Jeruzalę iš
vadinamojo Alyvų kalno, esančio

1 SKYRIUS
1 Lk 1,3
2 Mt 28,19; Mk 16,19
3 Mk 16,12.14
4 Lk 24,49; Jn 14,16.17.26; Jn 15,26
5 Jl 2,28; Mt 3,11
7 Mt 24,36; 1 Tes 5,1
8 Lk 24,48.49; Apd 2,1.4; Apd 8,1.5.14; Kol 1,23
9 Lk 24,50.51; Apd 1,2
10 Jn 20,12
11 Dan 7,13
12 Lk 24,52

netoli Jeruzalės, tokiu atstumu, koks
leidžiamas nueiti per šabą.
13 Parėję jie susirinko aukštutiniame
kambaryje, kur buvo apsistoję, –
Petras ir Jokūbas, Jonas ir Andrie-
jus, Pilypas ir Tomas, Baltramiejus
ir Matas, Alfiejaus sūnus Jokūbas,
Simonas Uolusis ir Judas, Jokūbo
brolis.
14 Jie visi ištvermingai ir vieningai
atsidėjo maldai ir prašymui kartu su
moterimis ir Jėzaus motina Marija
bei Jo broliais.
15 Vieną dieną, atsistojęs tarp bro-
lių, – ten buvo susirinkę apie šimtą
dvidešimt asmenų, – Petras tarė:
16 „Vyrai broliai, turėjo išsipildy-
ti Rašto žodžiai, kuriuos Šventoji
Dvasia pranašiškai išsakė Dovydo
lūpomis apie Judą, tapusį Jėzaus
suėmėjų vadovu.
17 Jis juk buvo priskaitytas prie mū-
sų ir turėjo dalį šioje tarnystėje.
18 Bet jis nedorybės kaina įsigijo
sklypą, paskui stačia galva puolė
žemyn, perplyšo pusiau, ir visi jo
viduriai išvirto.
19 Tai pasidarė žinoma visiems Jeru-
zalės gyventojams, ir anas sklypas
jų kalba buvo pavadintas Hakelda-
machu, – tai reiškia: „Kraujo skly-
pas.“
20 Nes Psalmių knygoje parašyta: „Jo
kiemas tepavirsta dykviete, ir tegul
niekas ten nebegyvena“, ir: „Tegul
kitas perima jo tarnystę.“
21 Taigi vienam iš vyrų, kurie drau-
ge su mumis vaikščiojo visą laiką,
kol Viešpats Jėzus buvo tarp mūsų,
22 pradedant Jono krikštu ir baigiant
ta diena, kai Jis buvo paimtas iš mū-
sų aukštyn, reikia kartu su mumis

13 Mt 10,2-4; Lk 6,15; Apd 9,37.39; Apd 20,8; Jud 1,1
14 Mt 13,55; Lk 23,49.55; Apd 2,1.46
16 Ps 41,9; Lk 22,47
17 Mt 10,4; Apd 1,25
18 Mt 26,14.15; Mt 27,3-10; Mk 14,21
20 Ps 69,25; Ps 109,8
22 Apd 1,8.9; Apd 2,32
23 Apd 15,22
24 1 Sam 16,7
25 Apd 1,17

2 SKYRIUS
1 Kun 23,15; Apd 1,14
2 Apd 4,31
4 Mk 16,17; Apd 1,5
5 Apd 8,2
6 Apd 4,32
7 Apd 1,11
9 1 Pt 1,1

tapti Jo prisikėlimo liudytoju.“
23 Ir jie išskyrė du: Juozapą, vadi-
namą Barsabu, pravarde Justas, ir
Motiejų.
24 Po to meldėsi, sakydami: „Tu,
Viešpatie, kuris pažįsti visų širdis,
parodyk, kurį iš šių dviejų pasirenki,
25 kad prisiimtų šią tarnystę ir apaš-
talystę, nuo kurios nuklydo Judas,
nueidamas į savąją vietą.“
26 Tada metė burtus, ir burtas krito
Motiejui, ir jis buvo priskaičiuotas
prie vienuolikos apaštalų.

2 Atėjus Sekminių dienai, visi
mokiniai vieningai buvo vienoje
vietoje.
2 Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys,
tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė
visą namą, kur jie sėdėjo.
3 Jiems pasirodė tarsi ugnies liežu-
viai, kurie pasidaliję nusileido ant
kiekvieno iš jų.
4 Visi pasidarė pilni Šventosios Dva-
sios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbo-
mis, kaip Dvasia jiems davė prabilti.
5 Jeruzalėje gyveno žydų ir dievo-
baimingų žmonių iš visų tautų po
dangumi.
6 Kilus tam ūžesiui, subėgo daugybė
žmonių. Jie buvo priblokšti, kiek-
vienas girdėdamas savo kalba juos
kalbant.
7 Lyg nesavi ir nustebę, jie vienas
kitam kalbėjo: „Argi štai šitie kal-
bantys nėra galilėjiečiai?
8 Tai kaipgi mes kiekvienas juos
girdime savo gimtąja kalba?!
9 Mes – partai, medai, elamitai, Me-
sopotamijos, Judėjos ir Kapadokijos,
Ponto ir Azijos,
10 Frygijos ir Pamfilijos, Egipto bei

Libijos pakraščio ties Kirėne gy-
ventojai, ateiviai romiečiai, žydai
ir prozelitai,
11 kretiečiai ir arabai, – girdime juos
skelbiant didingus Dievo darbus
mūsų kalbomis.“
12 Visi labai stebėjosi ir, nieko ne-
suprasdami, klausinėjo: „Ką tai
reiškia?“
13 O kiti šaipydamiesi kalbėjo: „Jie
prisigėrė jauno vyno.“
14 Tada stojo Petras su vienuolika ir,
pakėlęs balsą, prabilo į juos: „Judėjos
vyrai bei visi Jeruzalės gyventojai,
tebūnie jums žinoma, – įsidėmėkite
mano žodžius!
15 Šitie nėra, kaip jūs manote, prisi-
gėrę, – juk dabar vos trečia dienos
valanda, –
16 bet čia išsipildė, kas buvo pasaky-
ta per pranašą Joelį:
17 „Paskutinėmis dienomis, – sako
Dievas, – Aš išliesiu savo Dvasios
kiekvienam kūnui, ir jūsų sūnūs bei
dukterys pranašaus, jūsų jaunuoliai
matys regėjimus, o senieji sapnuos
sapnus.
18 Ir savo tarnams bei tarnaitėms to-
mis dienomis Aš išliesiu savo Dva-
sios, ir jie pranašaus.
19 Aš darysiu stebuklų aukštai dan-
guje ir apačioje, žemėje, parodysiu
ženklų: kraujo, ugnies bei rūkstan-
čių dūmų.
20 Saulė pavirs tamsybe, o mėnu-
lis – krauju, prieš ateinant didingai
ir šlovingai Viešpaties dienai.
21 Ir kiekvienas, kuris šauksis Vieš-
paties vardo, bus išgelbėtas.“
22 Izraelio vyrai! Klausykite šitų žo-
džių: Jėzų iš Nazareto – vyrą, Dievo
jums patvirtintą galingais darbais,
stebuklais ir ženklais, kuriuos per Jį
nuveikė Dievas tarp jūsų, – kaip ir
patys žinote, –
23 Jį, išankstiniu Dievo sprendimu
bei numatymu atiduotą, jūs piktada-
rių rankomis nužudėte, prikaldami
prie kryžiaus.
24 Dievas Jį prikėlė, išvaduodamas
iš mirties skausmų, nes buvo ne-
įmanoma, kad Jis liktų jos galioje.
25 Juk Dovydas apie Jį sako: „Aš
visuomet matau Viešpatį priešais
save. Jis mano dešinėje, kad Aš ne-
susvyruočiau.
26 Todėl džiūgavo mano širdis, krykšta-
vo mano lūpos, ir mano kūnas ilsėsis
su viltimi,
27 nes Tu nepaliksi mano sielos pra-
gare ir neduosi savo Šventajam ma-
tyti supuvimo.
28 Tu man atvėrei gyvenimo kelius
ir pripildysi mane džiaugsmo prieš
savo veidą.“
29 Vyrai broliai! Norėčiau jums drą-
siai pasakyti apie patriarchą Dovy-
dą. Jis mirė, buvo palaidotas, ir jo
kapas tebėra pas mus iki šios dienos.
30 Būdamas pranašas ir žinodamas,
jog Dievas jam prisiekdamas pa-
žadėjo, kad iš jo palikuonių pagal
kūną pakils Kristus užimti jo sosto,
31 Dovydas tai numatė ir kalbėjo apie
Kristaus prisikėlimą, kad „Jo siela
neliks pragare ir Jo kūnas nematys
supuvimo“.
32 Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi
esame šito liudytojai.
33 Dievo dešinės išaukštintas, Jis gavo
iš Tėvo Šventosios Dvasios pažadą ir
išliejo tai, ką dabar matote ir girdite.
34 Juk ne Dovydas įžengė į dangų.
Jis pats kalba: „Viešpats tarė mano

15 1 Tes 5,7
17 Jl 2,28-32; Apd 10,45; Apd 21,9
18 1 Kor 12, 10
19 Jl 2,30
20 Mt 24,29
21 Rom 10, 13
22 Jn 3,2; Jn 5,6
23 Lk 22,22; Apd 5,30
24 Rom 8,11
25 Ps 16,8-11
27 Apd 13, 30-37
29 Apd 13,36
30 Ps 132,11
31 Ps 16,10
32 Apd 1,8; Apd 2,24; Apd 3,15
33 Jn 14,26; Apd 2,1-11. 17; Apd 5,31; Apd 10,45; Hbr 10,12
34 Ps 68,18; Ps 110,1

Viešpačiui: „Sėskis mano dešinėje,
[35] kol Aš patiesiu Tavo priešus, tarsi
pakojį po Tavo kojų."
[36] Tad tvirtai žinokite, visi Izraelio
namai: Dievas padarė Viešpačiu ir
Kristumi tą Jėzų, kurį jūs nukry-
žiavote."
[37] Tie žodžiai vėrė jiems širdį, ir jie
klausė Petro bei kitų apaštalų: „Ką
mums daryti, vyrai broliai?"
[38] Petras jiems tarė: „Atgailaukite,
ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus
Kristaus vardu, kad būtų atleistos
jūsų nuodėmės, ir jūs gausite Šven-
tosios Dvasios dovaną.
[39] Juk jums skirtas pažadas, taip
pat ir jūsų vaikams ir visiems toli
esantiems, kuriuos tik pasišauks
Viešpats, mūsų Dievas."
[40] Dar daugeliu kitų žodžių jis liudi-
jo ir ragino juos, sakydamas: „Gel-
bėkitės iš šios iškrypusios kartos!"
[41] Kurie mielai priėmė jo žodį, buvo
pakrikštyti, ir tą dieną prisidėjo prie
jų apie tris tūkstančius sielų.
[42] Jie ištvermingai laikėsi apaštalų
mokymo, bendravimo, duonos lau-
žymo ir maldų.
[43] Baimė apėmė kiekvieną, nes per
apaštalus vyko daug stebuklų ir
ženklų.
[44] Visi tikintieji laikėsi drauge ir tu-
rėjo visa bendra.
[45] Nuosavybę bei turtą jie parduoda-
vo ir, ką gavę, padalydavo visiems,
kiek kam reikėdavo.
[46] Jie kasdien vieningai rinkdavo-
si šventykloje, o savo namuose tai
vienur, tai kitur laužydavo duoną,
vaišindavosi džiugia ir tyra širdimi,
[47] šlovindami Dievą, ir atradę malo-
nę visų žmonių akyse. O Viešpats
kasdien gausino bažnyčią išgelbė-
taisiais.

3 Kartą Petras ir Jonas devintą
maldos valandą ėjo drauge į
šventyklą.
[2] Ten buvo nešamas ir vienas žmo-
gus, luošas nuo motinos įsčių. Jį
kasdien sodindavo prie šventyklos
vartų, vadinamų Gražiaisiais, kad
prašytų išmaldos iš ateinančių į
šventyklą.
[3] Pastebėjęs beįeinančius į šventyklą
Petrą ir Joną, jis paprašė išmaldos.
[4] Petras, įdėmiai pažvelgęs į jį drau-
ge su Jonu, tarė: „Pažiūrėk į mudu."
[5] Jis pažvelgė į juos, tikėdamasis ką
nors iš jų gauti.
[6] Bet Petras pasakė: „Sidabro nei
aukso neturiu, bet ką turiu, tą duodu.
Jėzaus Kristaus iš Nazareto vardu
kelkis ir vaikščiok!"
[7] Ir, paėmęs už dešinės rankos, pa-
kėlė jį. Jo pėdos ir keliai bematant
sustiprėjo.
[8] Jis pašokęs atsistojo, pradėjo vaikš-
čioti ir kartu su apaštalais įėjo į
šventyklą. Ten vaikščiodamas ir pa-
sišokinėdamas šlovino Dievą.
[9] Visi žmonės pamatė jį vaikščiojant
ir šlovinant Dievą.
[10] Jie pažino, kad tai tas pats, kuris
sėdėdavo elgetaudamas prie Gra-
žiųjų vartų. Visi nustebo ir nustėro
dėl to, kas buvo jam atsitikę.
[11] Kadangi išgydytas luošys laikėsi
Petro ir Jono, prie jų į vadinamąją
Saliamono stoginę didžiai nustebin-
ti subėgo visi žmonės.
[12] Tai matydamas, Petras kreipėsi į
žmones: „Izraelio vyrai! Ko stebitės
tuo ir ko taip žiūrite į mudu, tarsi mes

37 Lk 3,10. 12.14
38 Lk 24,47
39 Jl 2,28.32; Ef 2,13
42 Apd 1,14
43 Apd 2,22
44 Apd 4,32. 34.37; Apd 5,2
45 Iz 58,7
46 Lk 24,53; Apd 1,14; Apd 2,42; Apd 20,7
47 Apd 5,14

3 SKYRIUS
1 Ps 55,17; Apd 2,46
2 Jn 9,8; Apd 14,8
6 Apd 4,10
8 Iz 35,6
9 Apd 4,16. 21
10 Jn 9,8
11 Jn 10,23

savo jėga ar savo dievotumu būtume
padarę, kad šis vaikščiotų?!
13 Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Die-
vas, mūsų tėvų Dievas, pašlovino
savo tarną Jėzų, kurį jūs išdavėte ir
kurio išsižadėjote Piloto akivaizdoje,
kai tas buvo nusprendęs Jį paleisti.
14 Jūs išsižadėjote Šventojo ir Tei-
siojo, o pareikalavote atiduoti jums
žmogžudį.
15 Jūs nužudėte gyvybės Kūrėją,
kurį Dievas prikėlė iš numirusių,
ir mes esame to liudytojai.
16 Jėzaus vardas – dėl tikėjimo Jo var-
du – tvirtą padarė tą, kurį jūs matote
ir pažįstate. Iš Jėzaus kylantis tikė-
jimas suteikė jam visišką sveikatą
jūsų visų akyse.
17 O dabar, broliai, aš žinau, kad jūs
taip padarėte iš nežinojimo, kaip ir
jūsų vadai.
18 Taip Dievas įvykdė, ką iš anksto
buvo paskelbęs visų savo pranašų
lūpomis, būtent, kad Kristus ken-
tėsiąs.
19 Tad atgailaukite ir atsiverskite,
kad būtų panaikintos jūsų nuodė-
mės, kad nuo Viešpaties veido ateitų
atgaivos laikai
20 ir Jis atsiųstų jums iš anksto pa-
skelbtąjį Jėzų Kristų.
21 Jį turi priimti dangus iki visų daly-
kų atnaujinimo meto. Dievas tai nuo
amžių paskelbė visų savo šventųjų
pranašų lūpomis.
22 Juk Mozė tėvams pasakė: „Vieš-
pats, jūsų Dievas, iš jūsų brolių
pažadins jums Pranašą kaip mane.
Klausykite Jo visur ir visada, ką tik
Jis jums sakys.
23 O kiekviena siela, kuri to Pranašo
neklausys, bus išnaikinta iš tautos.“

13 Pr 27,20; Mt 27,2; Jn 5,30; Jn 7,39; Jn 12,23; Jn 13,31
14 Mk 1,24; Jn 18,40; Apd 7,52
15 Apd 2,24. 32
16 Mt 9,22
17 Lk 23,34
18 Apd 26, 22-23; 1 Pt 1,10
19 Apd 2,38; Apd 26,20
21 Mt 17,11; Lk 1,70; Apd 1,11
22 Įst 18,15. 18.19
24 Lk 24,25
25 Pr 12,3; Pr 18,18; Pr 22,18; Pr 26,4; Pr 28,14; Rom 9,4.8
26 Mt 1,21; Rom 1,16; Rom 2,9

4 SKYRIUS
1 Mt 22,23
6 Lk 3,2
7 Mt 21,23
8 Lk 12,11.12
10 Apd 2,22. 24; Apd 3,6.16

24 Ir visi pranašai, kurie tik kalbėjo
nuo Samuelio laikų, vienas po kito
skelbė šias dienas.
25 Jūs esate vaikai pranašų ir tos
sandoros, kurią Dievas sudarė su
jūsų tėvais, tardamas Abraomui:
„Per tavo palikuonis bus palaimin-
tos visos žemės giminės.“
26 Dievas pirmiausia jums prikė-
lęs pasiuntė savo tarną Jėzų, kad
Jis atneštų jums palaiminimą, nu-
kreipdamas kiekvieną nuo jo nusi-
kaltimų.“

4 Jiems dar kalbant miniai, prie jų
priėjo kunigų, šventyklos apsau-
gos viršininkas ir sadukiejų,
2 kurie buvo labai pasipiktinę, kad
apaštalai moko žmones ir skelbia
mirusiųjų prisikėlimą Jėzuje.
3 Jie suėmė juos ir įkalino iki kitos
dienos, nes jau buvo vakaras.
4 Bet daugelis, girdėjusių žodį, įti-
kėjo, ir tikinčiųjų skaičius padidėjo
maždaug iki penkių tūkstančių.
5 Rytojaus dieną Jeruzalėje susi-
rinko tautos vadovai, vyresnieji ir
Rašto žinovai,
6 taip pat vyriausiasis kunigas Anas,
Kajafas, Jonas, Aleksandras ir kiti
vyriausiojo kunigo giminės.
7 Pasistatę apaštalus viduryje, jie pa-
klausė: „Kokia jėga ar kieno vardu
jūs tai padarėte?“
8 Tada Petras, kupinas Šventosios
Dvasios, jiems atsakė: „Tautos va-
dovai ir Izraelio vyresnieji!
9 Jeigu dėl gero darbo ligotam žmo-
gui šiandien mūsų klausinėjate, kaip
jis buvo išgydytas,
10 tai tebūnie jums visiems ir visai
Izraelio tautai žinoma: vardu Jė-

zaus Kristaus iš Nazareto, kurį jūs
nukryžiavote ir kurį Dievas prikėlė
iš numirusių! Jo dėka šis vyras jūsų
akivaizdoje stovi sveikas.
11 Jėzus yra „akmuo, kurį jūs, staty-
tojai, atmetėte ir kuris tapo kertiniu
akmeniu“.
12 Ir nėra niekame kitame išgelbėji-
mo, nes neduota žmonėms po dan-
gumi kito vardo, kuriuo turime būti
išgelbėti.“
13 Matydami Petro ir Jono drąsą ir
patyrę, kad tai nemokyti, paprasti
žmonės, jie labai stebėjosi; be to, at-
pažino juos buvus kartu su Jėzumi,
14 bet, matydami stovintį su jais pa-
gydytąjį, jie neturėjo ką pasakyti
prieš.
15 Tada liepė jiems išeiti iš sinedrio-
no ir ėmė tartis:
16 „Ką daryti su šitais žmonėmis?
Juk visiems Jeruzalės gyventojams
žinomas jų padarytas akivaizdus
stebuklas, ir mes to negalime nu-
neigti.
17 Bet kad tai nepasklistų tarp žmo-
nių, griežtai uždrauskime, kad jie nė
vienam žmogui daugiau nekalbėtų
tuo vardu.“
18 Ir vėl juos pasišaukę, įsakė jiems
išvis neskelbti ir nemokyti Jėzaus
vardu.
19 Tačiau Petras ir Jonas jiems at-
sakė: „Spręskite patys, ar teisinga
Dievo akivaizdoje jūsų klausyti la-
biau negu Dievo!
20 Juk mes negalime nekalbėti apie
tai, ką matėme ir girdėjome.“
21 Prigrasinę jie paleido juos, nes
nerado už ką bausti, – dėl žmonių,
nes visi garbino Dievą už tai, kas
buvo įvykę.

11 Ps 118,22
12 1 Tim 2,5.6
13 1 Kor 1,27
14 Apd 3,11
16 Jn 11,47; Apd 3,7-10
18 Apd 5,28.40
19 Apd 5,29
20 Apd 1,8; Apd 2,32; 1 Jn 1,1.3
21 Mt 15,31; Apd 3,7.8; Apd 5,26
23 Apd 2,44-46; Apd 12,12
24 Iš 20,11
25 Ps 2,1.2
27 Lk 1,35; Lk 22,2; Lk 23,1.8; Jn 10,36
28 Apd 2,23; Apd 3,18
29 Apd 4,13.31; Apd 9,27; Apd 13,46; Apd 14,3; Apd 19,8; Apd 26,26
30 Apd 2,43; Apd 3,6.16; Apd 4,27; Apd 5,12
31 Apd 2,2.4; Apd 4,29; Apd 16,26
32 Apd 2,44; Rom 15,5.6
33 Apd 1,8.22; Rom 6,15
34 Apd 2,45

22 Vyras, kuris patyrė tą išgydymo
stebuklą, buvo daugiau nei keturias-
dešimties metų.
23 Paleisti jie atėjo pas saviškius ir
išpasakojo, ką jiems sakė aukštieji
kunigai ir vyresnieji.
24 Išklausę visi vieningai pakėlė bal-
sus į Dievą ir sakė: „Valdove, Tu esi
Dievas, sutvėręs dangų, žemę, jūrą
ir visa, kas juose yra.
25 Tu kalbėjai savo tarno Dovydo
lūpomis: „Kodėl niršta pagonys,
kam veltui tautos sąmokslus rengia?
26 Žemės karaliai sukilo, valdovai
susibūrė draugėn prieš Viešpatį ir
Jo Kristų.“
27 Prieš Tavo šventąjį Sūnų Jėzų, kurį
Tu patepei, iš tiesų susibūrė Erodas,
Poncijus Pilotas su pagonimis ir Iz-
raelio tauta,
28 kad įvykdytų, ką Tavo ranka ir
sprendimas iš anksto buvo nulėmę
įvykti.
29 O dabar, Viešpatie, pažvelk į jų
grasinimus ir duok savo tarnams su
didžia drąsa skelbti Tavo žodį,
30 ištiesdamas savo ranką išgydy-
mams, ir kad būtų daromi ženklai
bei stebuklai Tavo šventojo Sūnaus
Jėzaus vardu.“
31 Jiems pasimeldus, sudrebėjo susi-
rinkimo vieta, visi prisipildė Švento-
sios Dvasios ir drąsiai skelbė Dievo
žodį.
32 Visa tikinčiųjų daugybė buvo
vienos širdies ir vienos sielos. Ką
turėjo, nė vienas nevadino savo nuo-
savybe, bet visa jiems buvo bendra.
33 Apaštalai su didžiule jėga liudijo
apie Viešpaties Jėzaus prisikėlimą,
ir didi malonė buvo su jais visais.
34 Tarp jų nebuvo stokojančių, nes

visi, kurie turėjo žemės sklypus ar
namus, juos parduodavo, o už tai
gautus pinigus atnešdavo
35 ir sudėdavo prie apaštalų kojų,
ir kiekvienam buvo dalijama, kiek
kam reikėjo.
36 Jozė, apaštalų pramintas Barnabu
(išvertus tai reiškia: „Paguodos sūnus“), levitas, kilęs iš Kipro,
37 pardavęs savo žemės sklypą, atnešė pinigus ir padėjo apaštalams
po kojų.

5

O vienas vyras vardu Ananijas
su savo žmona Sapfyra pardavė
nuosavybę
2 ir, žmonai pritariant, pasiliko dalį
gautų pinigų, o kitą dalį atnešė ir
padėjo prie apaštalų kojų.
3 Petras paklausė: „Ananijau, kodėl šėtonas užvaldė tavo širdį, kad
tu pamelavai Šventajai Dvasiai,
pasilikdamas dalį už žemę gautų
pinigų?
4 Argi nebuvo tavo tai, ką turėjai,
ir ką gavai pardavęs, argi nebuvo
tavo žinioje? Tai kodėl gi taip sumanei savo širdyje? Tu pamelavai
ne žmonėms, bet Dievui!“
5 Išgirdęs tuos žodžius, Ananijas
krito ant žemės ir mirė. Didelė baimė apėmė visus tai girdėjusius.
6 Keli jaunuoliai pakilo, suvyniojo
jį marškomis, išnešė ir palaidojo.
7 Po kokių trijų valandų atėjo jo žmona, kuri nežinojo, kas buvo atsitikę.
8 Petras jos paklausė: „Pasakyk man,
ar už tiek pardavėte sklypą?“ „Taip,
už tiek“, – atsakė ji.
9 Tada Petras jai tarė: „Kodėl susitarėte mėginti Viešpaties Dvasią?
Štai ties durimis skamba žingsniai
tų, kurie palaidojo tavo vyrą. Jie ir
tave išneš.“
10 Bematant ji susmuko jam po kojų
ir mirė. Atėję jaunuoliai rado ją negyvą, nunešė ir palaidojo šalia vyro.
11 Didelė baimė apėmė visą bažnyčią
ir visus, kurie apie tai išgirdo.
12 Per apaštalų rankas tarp žmonių
vyko daug ženklų ir stebuklų. Visi
jie vieningai rinkdavosi Saliamono
stoginėje.
13 Iš kitų nė vienas neišdrįsdavo
prie jų prisidėti. Žmonės juos labai
gerbė.
14 Ir vis labiau augo būrys vyrų ir
moterų, įtikėjusių Viešpatį.
15 Net į gatves nešdavo ligonius ir
guldydavo ant neštuvų bei lovų,
kad, Petrui praeinant pro šalį, bent
jo šešėlis kristų ant gulinčiųjų.
16 Taip pat ir iš aplinkinių miestų
daugybė žmonių keliaudavo į Jeruzalę, gabendami sergančius ir netyrųjų dvasių kankinamus, ir visi jie
būdavo išgydomi.
17 Tuomet sujudo vyriausiasis kunigas ir visi jo šalininkai iš sadukiejų
atskalos. Degdami pavydu,
18 jie suėmė apaštalus ir įmetė juos
į viešą kalėjimą.
19 Bet Viešpaties angelas naktį atidarė kalėjimo vartus, išvedė juos
ir tarė:
20 „Eikite ir, atsistoję šventykloje,
skelbkite žmonėms visus šio Gyvenimo žodžius.“
21 Tai išgirdę, jie auštant nuėjo į
šventyklą ir ėmė mokyti. Tuo metu
vyriausiasis kunigas ir jo šalininkai
sukvietė sinedrioną bei visą Izraelio
tautos vyresniųjų tarybą ir nusiuntė
į kalėjimą tarnus atvesti apaštalus.

35 Apd 2,45; Apd 4,37; Apd 5,2; Apd 6,1
37 Apd 4,34.35; Apd 5,1.2

5 SKYRIUS

3 Įst 23,21; Lk 22,3
5 Ez 11,13; Apd 5,10.11
6 Jn 19,40
9 Mt 4,7; Apd 5,3.4
10 Ez 11,13; Apd 5,5
11 Apd 2,43; Apd 5,5; Apd 19,17
12 Apd 2,43; Apd 3,11; Apd 4,30.32; Apd 6,8; Apd 14,3; Apd 15,12; Rom 15,19; 2 Kor 12,12; Hbr 2,4
13 Jn 9,22; Apd 2,47; Apd 4,21
15 Mt 9,21; Mt 14,36; Apd 19,12
16 Mk 16,17.18; Jn 14,12
17 Mt 3,7; Apd 4,1.2.6
18 Lk 21,12; Apd 4,3; Apd 16,37
19 Mt 1,20.24; Mt 2,13.19; Mt 28,2; Lk 1,11; Lk 2,9; Apd 12,7; Apd 16,26
20 Jn 6,63.68; Jn 17,3; 1 Jn 5,11
21 Apd 4,5.6

22 Bet tarnai nuėję nerado jų kalėji-
me ir sugrįžę pranešė:
23 „Kalėjimą radome saugiai už-
rakintą ir sargybinius stovinčius
prie vartų. Bet atidarę nieko viduje
neradome!“
24 Išgirdę tokį pranešimą, vyriau-
siasis kunigas, šventyklos apsaugos
viršininkas ir aukštieji kunigai su-
glumo, nesuprasdami, ką tai galėtų
reikšti.
25 Tuomet kažkas atėjęs pranešė:
„Tie vyrai, kuriuos buvote uždarę
kalėjime, stovi šventykloje ir moko
žmones.“
26 Tada viršininkas su tarnais nuėjo
ir atsivedė juos be prievartos, nes
bijojo žmonių, kad neužmėtytų ak-
menimis.
27 Taigi atsivedę apaštalus, pastatė
juos sinedrione. Vyriausiasis kuni-
gas jiems tarė:
28 „Argi mes jums drauste neuždrau-
dėme mokyti tuo vardu, o štai jūs
užtvindėte Jeruzalę savo mokymu
ir dar norite ant mūsų užtraukti to
žmogaus kraują.“
29 Petras ir apaštalai atsakė: „Dievo
reikia klausyti labiau negu žmonių.
30 Mūsų tėvų Dievas prikėlė Jėzų,
kurį jūs nužudėte, pakabindami ant
medžio.
31 Dievas išaukštino Jį savo dešine
kaip Vedlį ir Gelbėtoją, kad suteiktų
Izraeliui atgailą ir nuodėmių atlei-
dimą.
32 Mes esame Jo ir tų įvykių liudyto-
jai, taip pat ir Šventoji Dvasia, kurią
Dievas suteikė Jam paklūstantiems.“
33 Girdėdami šituos žodžius, jie
baisiai įtūžo ir ketino juos užmušti.
34 Tuomet sinedrione pakilo vienas
fariziejus vardu Gamalielis, visos
tautos gerbiamas Įstatymo mokyto-
jas. Jis įsakė trumpam išvesti apaš-
talus
35 ir tarė susirinkusiems: „Vyrai
izraelitai! Gerai pagalvokite, kaip
pasielgti su šitais žmonėmis.
36 Juk prieš kiek laiko buvo iškilęs
Teudas, kuris laikė save kažkuo ne-
paprastu. Prie jo prisidėjo apie keturis
šimtus vyrų, bet jis buvo užmuštas,
visi šalininkai išsisklaidė ir nuėjo
niekais.
37 Po jo, gyventojų surašymo die-
nomis, atsirado Judas Galilėjietis ir
patraukė nemažai žmonių paskui sa-
ve. Jis taip pat žuvo, o visi jo sekėjai
buvo išblaškyti.
38 Todėl dabar jums sakau: palikite
šituos žmones ramybėje, paleiskite
juos. Jei šis sumanymas ir ši veikla
iš žmonių, – jie žlugs savaime,
39 o jeigu iš Dievo, tai jūs nepajėg-
site jų sunaikinti. Žiūrėkite, kad
nepasirodytumėte kovojantys prieš
Dievą!“ Jie paklausė jo patarimo.
40 Pasišaukę apaštalus, nuplakdino
juos, uždraudė kalbėti Jėzaus vardu
ir paleido.
41 O tie ėjo iš sinedriono džiaugda-
miesi, kad buvo palaikyti vertais dėl
Jėzaus vardo iškęsti paniekinimą.
42 Kiekvieną dieną šventykloje ir po
namus jie nesiliovė mokyti bei skelb-
ti Jėzų Kristumi.

6 Tomis dienomis, mokinių skai-
čiui augant, tarp graikiškai kal-
bančiųjų kilo nepasitenkinimas
hebrajais, nes kasdien aprūpinant
būdavo aplenkiamos jų našlės.
2 Tuomet dvylika sušaukė mokinių

24 Lk 22,4; Apd 4,1; Apd 5,26
26 Mt 21,26
28 Mt 23,35; Apd 2,23.36; Apd 4,17.18
29 Apd 4,19
30 Apd 3,13.15; Apd 10,39; Apd 13,29; Gal 3,13; 1 Pt 2,24
31 Mt 1,21; Mk 16,19; Lk 24,47; Apd 2,33.36; Apd 3,15; Ef 1,7; Fil 2,9-11; Kol 1,14; Apr 1,5
32 Jn 15,26.27; Apd 2,4; Apd 10,44; Apd 15,28; Rom 8,16; Hbr 2,4
33 Apd 2,37; Apd 7,54
34 Apd 22,3
39 Apd 7,51; Apd 9,5; 1 Kor 1,25
40 Mt 10,17; Apd 4,18
41 1 Pt 4,13-16
42 Apd 2,46; Apd 4,20.29

6 SKYRIUS
1 Apd 2,41; Apd 4,4.35; Apd 11,20.29
2 Iš 18,17

susirinkimą ir tarė: „Nedera mums
palikus Dievo žodį tarnauti prie stalų.
3 Todėl, broliai, išsirinkite iš savų-
jų septynis vyrus, turinčius gerą
vardą, kupinus Šventosios Dvasios
ir išminties. Mes juos paskirsime
tam darbui,
4 o patys toliau atsidėsime maldai ir
žodžio tarnystei.“
5 Šis pasiūlymas patiko visam su-
sirinkimui, ir jie išsirinko Steponą,
vyrą, kupiną tikėjimo ir Šventosios
Dvasios, Pilypą, Prochorą, Nikanorą,
Timoną, Parmeną ir Mikalojų, pro-
zelitą iš Antiochijos.
6 Juos pastatė prieš apaštalus, o šie
melsdamiesi uždėjo ant jų rankas.
7 Dievo žodis klestėjo, ir mokinių
skaičius Jeruzalėje smarkiai augo.
Ir didelis kunigų būrys pakluso
tikėjimui.
8 Steponas, pilnas tikėjimo ir jėgos,
darė tarp žmonių didžių stebuklų
bei ženklų.
9 Tuomet pakilo kai kurie iš va-
dinamosios libertinų sinagogos, iš
kirėniečių, aleksandriečių ir iš Ki-
likijos bei Azijos ir ėmė ginčytis su
Steponu.
10 Tačiau jie negalėjo atsispirti iš-
minčiai ir Dvasiai, kurios įkvėptas
jis kalbėjo.
11 Tada jie papirko keletą vyrų, kad
tie sakytų: „Mes girdėjome jį pikt-
žodžiaujant Mozei ir Dievui.“
12 Taip jie sukurstė minią, vyres-
niuosius bei Rašto žinovus, užpuolę
sučiupo jį ir nusivedė į sinedrioną.
13 Atvedė melagingus liudytojus,
kurie tvirtino: „Šitas žmogus nesi-
liauja kalbėjęs prieš šventąją vietą
ir Įstatymą.
14 Mes girdėjome jį sakant, kad Jė-
zus iš Nazareto išgriaus šią vietą
ir pakeis Mozės mums perduotus
papročius.“
15 Visi sėdintys sinedrione įsmeigė į
jį akis ir matė jo veidą tarytum an-
gelo veidą.

7 Vyriausiasis kunigas paklausė:
„Ar tikrai taip yra?“
2 O Steponas prabilo: „Vyrai broliai
ir tėvai, paklausykite! Šlovės Dievas
apsireiškė mūsų tėvui Abraomui
Mesopotamijoje, kai jis dar nebuvo
persikėlęs į Charaną,
3 ir pasakė jam: „Išeik iš savo krašto,
nuo savo giminių, ir keliauk į šalį,
kurią tau parodysiu.“
4 Tada jis paliko chaldėjų kraštą ir
apsigyveno Charane. Iš ten, jo tėvui
mirus, Dievas atvedė jį į šitą šalį,
kurioje jūs dabar gyvenate.
5 Bet čia jam nedavė paveldėti nė pė-
dos žemės, tik pažadėjo ją atiduoti
jo ir jo palikuonių nuosavybėn, nors
jis dar buvo bevaikis.
6 Dievas pasakė, kad jo palikuonys
gyvens kaip ateiviai svetimoje žemė-
je ir keturis šimtus metų bus pavergti
ir skriaudžiami.
7 „Tačiau, – tarė Dievas, – Aš nutei-
siu tautą, kuriai jie vergaus; tada jie
išeis ir tarnaus man šitoje vietoje.“
8 Ir tuomet Jis davė jam apipjausty-
mo sandorą. Tada Abraomui gimė
Izaokas, kurį jis apipjaustė aštun-
tąją dieną. Izaokui gimė Jokūbas,
o Jokūbui gimė dvylika patriarchų.
9 Šie patriarchai iš pavydo pardavė
Juozapą į Egiptą. Bet Dievas buvo
su juo,
10 išgelbėjo Juozapą iš visų jo vargų

3 1 Tim 3,7-13
4 Apd 2,42
5 Apd 6,3; Apd 8,5.26; Apd 11,24; Apd 21,8
6 Apd 1,24; 2 Tim 1,6
7 Jn 12,42; Apd 12,24
8 Apd 2,43; Apd 5,12; Apd 14,3
10 Lk 21,15
11 1 Kar 21,10.13
14 Apd 10,38; Apd 25,8

7 SKYRIUS
2 Pr 11,31.32; Ps 29,3; Apd 22,1
3 Pr 12,1
4 Pr 11,31.32
5 Pr 12,7; Pr 13,15; Pr 15,3.18; Pr 17,8; Pr 26,3
6 Pr 15,13.14.16; Pr 47,11.12; Iš 1,8-14; Iš 12,40.41
7 Pr 15,14; Iš 3,12; Iš 14,13-31
8 Pr 17,9-14; Pr 21,1-5; Pr 25,21-26; Pr 29,31; Pr 30,1-24; Pr 35,18.22-26
9 Pr 37,4.11.28; Pr 39,2.21.23
10 Pr 41,38-44

ir suteikė jam malonės bei išminties
Egipto karaliaus – faraono akivaiz-
doje. Tas jį paskyrė Egipto ir visų
savo namų valdytoju.
11 Tuomet visą Egipto žemę ir Kana-
aną ištiko badas bei didis vargas, ir
mūsų tėvai negalėjo rasti sau maisto.
12 Išgirdęs, kad Egipte yra javų, Jo-
kūbas išsiuntė ten mūsų tėvus pirmą
kartą,
13 o antrą kartą Juozapas leidosi sa-
vo brolių atpažįstamas, ir faraonas
sužinojo apie Juozapo giminę.
14 Tada Juozapas pasiuntė pakviesti
savo tėvo Jokūbo ir visų giminai-
čių – septyniasdešimt penkių sielų.
15 Šitaip Jokūbas iškeliavo į Egiptą.
Ten mirė jis ir mūsų tėvai.
16 Juos pargabeno į Sichemą ir pa-
laidojo kape, kurį Abraomas už pi-
nigus buvo nupirkęs iš sichemiečio
Emoro sūnų.
17 Artėjant metui pažado, dėl kurio
Dievas buvo prisiekęs Abraomui,
tauta išaugo ir išsiplėtė Egipte,
18 kol pakilo kitas karalius, kuris
nieko nežinojo apie Juozapą.
19 Jis klastingai elgėsi su mūsų gimi-
ne, versdamas mūsų tėvus išmesti
savo kūdikius, kad jie neliktų gyvi.
20 Tuo metu gimė Mozė, kuris buvo
mielas Dievui. Tris mėnesius jis bu-
vo auginamas savo tėvo namuose,
21 o kai buvo išmestas, jį pasiėmė fara-
ono duktė ir augino kaip savo pačios
sūnų.
22 Mozė buvo išmokytas visos Egipto
išminties ir tapo galingas žodžiais ir
darbais.
23 Kai jam sukako keturiasdešimt
metų, jo širdyje kilo troškimas ap-
lankyti savo brolius, Izraelio vaikus.

11 Pr 41,54; Pr 42,5
12 Pr 42,1.2
13 Pr 45,4.16
14 Pr 45,9. 27; Iš 1,5; Įst 10,22
15 Pr 46,1-7; Pr 49,33
16 Pr 23,16; Joz 24,32
17 Pr 15,13; Iš 1,7-9
18 Iš 1,8
19 Iš 1,22
20 Iš 2,1.2; Hbr 11,23
21 Iš 2,3-10
22 Lk 24,19
23 Iš 2,11.12
27 Iš 2,14
29 Iš 2,15. 21.22; Iš 4,20; Iš 18,3; Hbr 11,27
30 Iš 3,1-10
32 Iš 3,6.15
33 Iš 3,5.7. 8.10
34 Iš 2,24.25; Ps 105,26
35 Iš 2,14; Iš 14,21

24 Pamatęs vieną iš jų skriaudžiamą,
stojo ginti jo ir keršydamas užmušė
egiptietį.
25 Mozė tikėjosi, kad jo broliai su-
prasią, jog Dievas jo ranka suteiks
jiems išgelbėjimą, bet jie šito ne-
suprato.
26 Kitą dieną jis priėjo prie besi-
mušančių tautiečių ir mėgino juos
sutaikinti, sakydamas: „Vyrai, jūs
esate broliai! Kodėl skriaudžiate
vienas kitą?“
27 Bet tasai, kuris skriaudė artimą,
atstūmė jį, sakydamas: „Kas tave
paskyrė mūsų valdovu ir teisėju?
28 Gal nori ir mane nužudyti, kaip
vakar nužudei egiptietį?“
29 Tai išgirdęs, Mozė pabėgo ir bu-
vo ateivis Madiano krašte, kur jam
gimė du sūnūs.
30 Po keturiasdešimties metų Sina-
jaus kalno dykumoje jam pasirodė
angelas degančio erškėčių krūmo
liepsnose.
31 Tai pamatęs, Mozė labai nusiste-
bėjo reginiu. Kai jis artinosi, norėda-
mas geriau įsižiūrėti, jam pasigirdo
Viešpaties balsas:
32 „Aš esu tavo tėvų Dievas, Abra-
omo, Izaoko ir Jokūbo Dievas.“ Tada
Mozė ėmė drebėti ir nebedrįso toliau
žiūrėti.
33 O Viešpats jam tarė: „Nusiauk nuo
kojų apavą, nes ta vieta, kur tu stovi,
yra šventa žemė.
34 Aš regėte regėjau savo tautos
priespaudą Egipte, išgirdau jos de-
jones ir nužengiau jos išvaduoti. Tad
ateik čia, Aš pasiųsiu tave į Egiptą.“
35 Tą Mozę, kurio jie išsižadėjo, saky-
dami: „Kas tave paskyrė valdovu ir
teisėju?“, Dievas pasiuntė kaip vedlį

ir gelbėtoją ranka angelo, kuris pa-
sirodė jam erškėčių krūme.
36 Jis išvedė juos, darydamas ste-
buklus bei ženklus Egipto žemėje,
prie Raudonosios jūros ir per ketu-
riasdešimt metų dykumoje.
37 Tai šis Mozė pasakė Izraelio vai-
kams: „Dievas pažadins jums iš
jūsų brolių Pranašą, panašiai kaip
mane.“
38 Tai jis susirinkimo dieną dyku-
moje tarpininkavo tarp angelo, kal-
bėjusio jam Sinajaus kalne, ir mūsų
tėvų. Ten jis gavo mums skirtuosius
gyvenimo žodžius.
39 Jam mūsų tėvai nenorėjo paklusti,
atstūmė jį ir savo širdis nukreipė į
Egiptą.
40 Jie tarė Aaronui: „Padaryk mums
dievų, kurie žygiuotų mūsų prieky-
je, nes mes nežinome, kas nutiko tam
Mozei, kuris išvedė mus iš Egipto
žemės.“
41 Taip anomis dienomis jie pasi-
dirbo veršį, atnašavo stabui auką ir
džiaugėsi savo rankų darbu.
42 Tada Dievas nusigręžė nuo jų ir
paliko juos garbinti dangaus karei-
viją, kaip parašyta pranašų knygoje:
„Ar jūs, Izraelio namai, man atnešė-
te aukų bei atnašų, keturiasdešimt
metų būdami dykumoje?
43 Jūs pasiėmėte Molocho palapinę
ir dievo Refano žvaigždę – stabus,
kuriuos pasidirbote garbinti. Todėl
ištremsiu jus anapus Babilono.“
44 Mūsų tėvai dykumoje turėjo Liu-
dijimo palapinę, kaip įsakė Tas,
kuris kalbėjo Mozei, kad padarytų
ją pagal regėtą jos vaizdą.
45 Mūsų tėvai su Jozue pasiėmė ją ir
atsigabeno į žemes pagonių, kuriuos
Dievas išvijo nuo mūsų tėvų akių.
Taip pasiliko iki Dovydo dienų.
46 Šis susilaukė Dievo akyse malonės
ir meldė, kad rastų buveinę Jokūbo
Dievui.
47 Ir Saliamonas pastatė Jam namus.
48 Bet Aukščiausiasis negyvena ran-
kų darbo šventyklose, kaip sako ir
pranašas:
49 „Dangus – mano sostas, o žemė –
pakojis po mano kojomis. Kokius gi
namus man statysite, – klausia Vieš-
pats, – ar kokia mano poilsio vieta?
50 Argi ne mano ranka visa tai pa-
darė?“
51 Jūs, kietasprandžiai, neapipjausty-
tomis širdimis ir ausimis! Jūs, kaip
ir jūsų tėvai, visuomet priešinatės
Šventajai Dvasiai.
52 Kurio iš pranašų nepersekiojo jū-
sų tėvai? Jie užmušė iš anksto skel-
busius Teisiojo atėjimą. Ir jūs dabar
tapote Jo išdavėjais ir žudikais.
53 Jūs, kurie gavote Įstatymą, pa-
skelbtą per angelus, bet jo nesilai-
kėte.“
54 Tie žodžiai jiems draskė širdį, ir
jie griežė dantimis.
55 O Steponas, kupinas Šventosios
Dvasios, žvelgė į dangų ir išvydo
Dievo šlovę ir Jėzų, stovintį Dievo
dešinėje.
56 Jis tarė: „Štai regiu atsivėrusį dan-
gų ir Žmogaus Sūnų, stovintį Dievo
dešinėje.“
57 Tada, baisiai rėkdami, jie užsikim-
šo ausis ir visi kaip vienas puolė jį,
58 išsitempė už miesto ir užmėtė ak-
menimis. Liudytojai pasidėjo savo
drabužius prie vieno jauno vyro vardu
Saulius kojų.

36 Iš 12,41; Iš 14,21; Iš 16,1.35; Iš 33,1; Ps 105,27
37 Įst 18,15.18.19; Mt 17,5
38 Iš 19,3; Įst 5,27; Gal 3,19; Hbr 5,12
39 Ps 95,8-11
40 Iš 32,1.23
41 Iš 32,6.18.19; Įst 9,16
42 2 Kar 21,3; Am 5,25-27; 2 Tes 2,11
43 Jer 25,9-12
44 Hbr 8,5
45 Joz 3,14; Joz 18,1; Joz 23,9; 2 Sam 6,2-15; Ps 44,2
46 2 Sam 7,1-13; 1 Krn 22,7
47 1 Kar 6,1-38; 1 Kar 8,20.21
48 1 Kar 8,27
49 Iz 66,1.2
50 Ps 102,25
51 Iš 32,9; Kun 26,41
52 2 Krn 36,16; Apd 3,14; Apd 22,14
53 Iš 20,1
54 Apd 5,33
55 Iš 24,17; Apd 6,5
56 Dan 7,13; Mt 3,16
58 Apd 22,20

59 Taip jie mušė akmenimis Steponą,
o jis šaukė: „Viešpatie Jėzau, priimk
mano dvasią!“
60 Pagaliau suklupęs jis galingu bal-
su sušuko: „Viešpatie, neįskaityk
jiems šios nuodėmės!“ Ir, tai ištaręs,
užmigo.

8 Saulius pritarė Stepono nužudy-
mui. Tomis dienomis prasidėjo
didelis Jeruzalės bažnyčios perse-
kiojimas. Visi, išskyrus apaštalus,
išsisklaidė po Judėjos ir Samarijos
apylinkes.
2 Dievobaimingi vyrai palaidojo
Steponą ir labai jį apraudojo.
3 O Saulius niokojo bažnyčią, nar-
šydamas po namus, tempdamas iš
jų vyrus bei moteris ir siųsdamas
juos į kalėjimą.
4 Tuo tarpu išblaškytieji keliaudami
skelbė Evangelijos žodį.
5 Pilypas, nuvykęs į Samarijos mies-
tą, ėmė skelbti gyventojams Kristų.
6 Minios vieningai klausėsi Pilypo
žodžių, girdėdamos ir matydamos,
kokius jis darė stebuklus.
7 Iš daugelio apsėstųjų, baisiai šauk-
damos, išeidavo netyrosios dvasios, iš-
gydavo daug paralyžiuotųjų ir luošių.
8 Ir didelis džiaugsmas pasklido po
tą miestą.
9 Mieste buvo vienas vyras vardu
Simonas, kuris nuo seno užsiimi-
nėjo magija, stebindamas Samari-
jos gyventojus ir sakydamas esąs
nepaprastas.
10 Visi – nuo mažo iki didelio – jo
klausėsi ir sakė: „Jis yra didelė Die-
vo jėga.“
11 Klausė jo todėl, kad ilgą laiką šis
stebino juos savo kerais.

59 Ps 31,5
60 Mt 5,44

8 SKYRIUS
1 Apd 8,4; Apd 11,19
2 Pr 23,2
3 Fil 3,6
4 Mt 10,23
5 Apd 6,5; Apd 8,26.30
7 Mk 16,17
9 Apd 5,36; Apd 8,11; Apd 13,6
12 Apd 1,3; Apd 8,4
14 Apd 5,12. 29.40
15 Apd 2,38; Apd 19,2
16 Mt 28,19; Apd 10,48; Apd 19,2; Apd 19,5
17 Apd 6,6; Apd 19,6
20 Mt 10,8; Apd 2,38; Apd 10,45; Apd 11,17
21 Jer 17,9
22 Dan 4,27; 2 Tim 2,25
23 Hbr 12,15
24 Pr 20,7.17; Iš 8,8; Sk 21,7; 1 Kar 13,6; Job 42,8; Jok 5,16

12 Bet, patikėję Pilypu, kuris skelbė
Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus
vardą, ėmė krikštytis vyrai ir mo-
terys.
13 Ir pats Simonas įtikėjo ir pasikrikš-
tijęs nesitraukė nuo Pilypo. Jis buvo
apstulbintas, matydamas daromus
ženklus ir stebuklus.
14 Apaštalai Jeruzalėje, išgirdę, jog
Samarija priėmė Dievo žodį, nu-
siuntė ten Petrą ir Joną,
15 kurie atvykę ėmė melstis už sa-
mariečius, kad jie priimtų Šventąją
Dvasią.
16 Mat Ji dar nebuvo nė vienam jų
nužengusi, ir jie tebuvo pakrikštyti
Viešpaties Jėzaus vardu.
17 Tuomet apaštalai dėjo ant jų ran-
kas, ir tie gavo Šventąją Dvasią.
18 Pamatęs, kad apaštalų rankų už-
dėjimu teikiama Šventoji Dvasia,
Simonas pasiūlė jiems pinigų,
19 sakydamas: „Duokite ir man tą
jėgą, kad, kam tik uždėsiu rankas,
gautų Šventąją Dvasią.“
20 Bet Petras jam tarė: „Kad tu pra-
žūtum kartu su savo sidabru, jei
sumanei už pinigus įsigyti Dievo
dovaną!
21 Tame tu negali turėti nė mažiau-
sios dalies, nes tavo širdis neteisi
Dievo akivaizdoje.
22 Taigi atgailauk dėl šios savo nedo-
rybės ir melsk Dievą – gal Jis atleis
tavo širdies sumanymą.
23 Matau, tu pilnas karčios tulžies ir
esi nedorybės pančiuose.“
24 Simonas atsakė: „Melskite už ma-
ne Viešpatį, kad manęs neištiktų tai,
ką jūs pasakėte.“
25 O jie, paliudiję ir apsakę Viešpa-
ties žodį, pasuko atgal į Jeruzalę,

skelbdami Evangeliją daugelyje
Samarijos kaimų.
26 Viešpaties angelas prabilo Pily-
pui, sakydamas: „Kelkis ir eik pietų
link prie kelio, kuris eina iš Jeruza-
lės į Gazą. Jis visiškai tuščias.“
27 Jis pakilo ir iškeliavo. Ir štai va-
žiuoja etiopas eunuchas, aukštas
Etiopijos karalienės Kandakės dva-
riškis, viso jos iždo valdytojas. Jis
buvo atvykęs į Jeruzalę pagarbinti,
28 o dabar keliavo namo ir, sėdėda-
mas savo vežime, skaitė pranašą
Izaiją.
29 Dvasia tarė Pilypui: „Prieik ir lai-
kykis greta šito vežimo.“
30 Pribėgęs Pilypas išgirdo jį skai-
tant pranašą Izaiją ir paklausė: „Ar
supranti, ką skaitai?“
31 Šis atsiliepė: „Kaip galiu supras-
ti, jei man niekas nepaaiškina?!“ Ir
jis pakvietė Pilypą lipti į vežimą ir
sėstis šalia.
32 Rašto vieta, kurią jis skaitė, buvo
ši: „Tarsi avį vedė Jį į pjovyklą, ir
kaip ėriukas, kuris tyli kerpamas, Jis
neatvėrė savo lūpų.
33 Jis buvo pažemintas ir neteisingai
nuteistas. Kas apsakys Jo giminę,
jeigu Jo gyvenimas žemėje buvo
nutrauktas?!“
34 Eunuchas paklausė Pilypo: „Pra-
šom paaiškinti, apie ką čia pranašas
kalba? Apie save ar apie ką kitą?“
35 Atvėręs lūpas ir pradėjęs nuo tos
Rašto vietos, Pilypas jam paskelbė
Gerąją naujieną apie Jėzų.
36 Keliaudami toliau, jie privažiavo
vandenį. „Štai vanduo, – tarė eu-
nuchas, – kas gi kliudo man pasi-
krikštyti?“
37 Pilypas tarė: „Jei tiki iš visos šir-

26 Apd 6,5
27 1 Kar 8,41
42;
Ps 68,31;
Ps 87,4;
Iz 56,3;
Sof 3,10;
Jn 12,20
32 Iz 53,7.8;
Mt 26,62.63;
Mt 27,12.14;
Jn 19,9
33 Lk 23,1-
25.33-46
35 Lk 24,27;
Apd 17,2;
Apd 18,28;
Apd 28,23
36 Apd 10,
47;
Apd 16,33
37 Mt 16,16;
Mt 28,19;
Mk 16,16;
Jn 6,69;
Jn 9,35.38;
Jn 11,27;
Rom 10,9.10
39 1 Kar 18,
12;
2 Kar 2,16;
Ez 1,12.14;
2 Kor 12,2
40 Apd 21,8

9 SKYRIUS
1 Apd 7,57;
Apd 8,1.3;
Apd
26,10.11;
Gal 1,13;
1 Tim 1,13
2 Apd 22,5
3 Apd 22,6;
Apd 26,12.
13;
1 Kor 15,8
4 Mt 25,40
7 Dan 10,7;
Jn 12,29;
Apd 22,9;
Apd 26,13

dies, tai galima.“ Tas atsakė: „Tikiu,
kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus.“
38 Jis liepė sustabdyti vežimą, ir jie
abu – Pilypas ir eunuchas – išlipę
įbrido į vandenį, ir Pilypas jį pa-
krikštijo.
39 Išėjus iš vandens, Viešpaties Dva-
sia pagavo Pilypą. Eunuchas daugiau
jo nebematė, tik džiūgaudamas trau-
kė savo keliu.
40 O Pilypas atsidūrė Azote; iš ten
keliaudamas skelbė Gerąją naujieną
visuose miestuose ir taip atvyko į
Cezarėją.

9 Tuo tarpu Saulius, tebealsuoda-
mas grasinimais ir žudynėmis
prieš Viešpaties mokinius, nuėjo
pas vyriausiąjį kunigą
2 ir išgavo raštus Damasko sinago-
goms, kad, užtikęs to Kelio sekėjus,
vyrus ir moteris, galėtų juos suimi-
nėti ir gabenti į Jeruzalę.
3 Kai keliaudamas priartėjo prie Da-
masko, staiga jį apšvietė iš dangaus
šviesa.
4 Jis krito ant žemės ir išgirdo balsą,
sakantį jam: „Sauliau, Sauliau, kam
mane persekioji?“
5 Jis paklausė: „Kas Tu esi, Viešpa-
tie?“ Viešpats atsakė: „Aš esu Jėzus,
kurį tu persekioji. Sunku tau spyrio-
tis prieš akstiną!
6 Kelkis, eik į miestą, ir tau bus pa-
sakyta, ką turi daryti.“
7 Su juo keliavę vyrai stovėjo be
žado: jie girdėjo balsą, tačiau nieko
nematė.
8 Saulius atsikėlė nuo žemės, bet,
atmerkęs akis, nieko nebematė. Lai-
kydami už rankos, jie nuvedė jį į
Damaską.

9 Jis tris dienas išbuvo neregintis,
nieko nevalgė ir negėrė.
10 Damaske buvo vienas mokinys
vardu Ananijas. Apsireiškęs Viešpats
jam tarė: „Ananijau!“ Šis atsakė: „Štai
aš, Viešpatie.“
11 Viešpats tęsė: „Kelkis, eik į gatvę,
vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose
teiraukis tarsiečio vardu Saulius.
Štai jis meldžiasi
12 ir regėjime pamatė vyrą vardu
Ananijas, ateinantį ir uždedantį ant
jo rankas, kad praregėtų.“
13 Ananijas atsakė: „Viešpatie, iš
daugelio esu girdėjęs apie tą vyrą,
kiek daug pikto jis yra padaręs Tavo
šventiesiems Jeruzalėje.
14 Ir čia jis turi aukštųjų kunigų įgalio-
jimus suiminėti visus, kurie šaukiasi
Tavo vardo.“
15 Bet Viešpats jam tarė: „Eik, nes
jis yra mano išrinktasis indas, kuris
neš mano vardą pagonims, kara-
liams ir Izraelio vaikams.
16 Aš jam parodysiu, kiek daug jis
turės iškentėti dėl mano vardo.“
17 Ananijas nuėjo į tuos namus, uždė-
jo ant jo rankas ir tarė: „Broli Sauliau!
Viešpats Jėzus, kuris tau pasirodė
kelyje, kai keliavai, atsiuntė mane,
kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas
Šventosios Dvasios.“
18 Ir bematant jam nuo akių lyg žvy-
nai nukrito. Jis kaipmat atgavo re-
gėjimą ir buvo pakrikštytas.
19 Paskui užvalgęs sustiprėjo. Pa-
buvęs kelias dienas su Damasko
mokiniais,
20 Saulius bematant pradėjo skelbti
sinagogose, kad Kristus yra Dievo
Sūnus.
21 Visi, kurie tai girdėjo, stebėjosi ir

10 Apd 22,12
11 Apd 21,39; Apd 22,3
13 Apd 9,1
14 Apd 7,59; Apd 9,2.21
15 Apd 25, 22.23; Apd 26,1; Rom 1,5.16; Rom 9,1-5; Rom 11,13; Ef 3,7.8
16 Apd 20, 23; 2 Kor 4,11
17 Apd 2,4; Apd 4,31; Apd 8,17; Apd 13,52; Apd 22,12.13
19 Apd 26,20
21 Gal 1,13. 23
22 Apd 18,28
23 2 Kor 11, 26
24 2 Kor 11, 32
25 Joz 2,15
26 Apd 22, 17-20; Apd 26,20
27 Apd 4,36; Apd 9,20.22; Apd 13,2
28 Gal 1,18
29 Apd 6,1; Apd 11,20; 2 Kor 11,26
31 Ps 34,9; Jn 14,16; Apd 5,11; Apd 8,1; Apd 16,5; Ef 4,16.29
32 Apd 8,14

klausinėjo: „Ar čia ne tas pats, kuris
Jeruzalėje persekiojo visus, kurie
šaukiasi šito vardo?! Argi jis nėra
čia atvykęs jų suimti ir gabenti pas
aukštuosius kunigus?!“
22 O Saulius vis labiau stiprėjo ir kė-
lė sąmyšį tarp Damaske gyvenančių
žydų, įrodinėdamas, kad Jėzus yra
Kristus.
23 Praslinkus nemažai laiko, žydai
nutarė jį nužudyti.
24 Tačiau Saulius sužinojo apie jų są-
mokslą. Dieną naktį jie tykojo prie
vartų, norėdami jį užmušti,
25 bet mokiniai nakčia virvėmis nu-
leido jį per sieną pintinėje.
26 Saulius nuvyko į Jeruzalę ir mėgi-
no prisidėti prie mokinių, tačiau visi
jo bijojo, netikėdami jį esant mokinį.
27 Bet Barnabas, pasiėmęs jį, nusi-
vedė pas apaštalus ir jiems papasa-
kojo, kaip kelionėje Saulius regėjęs
Viešpatį ir Jis kalbėjęs su juo, ir kaip
Damaske jis drąsiai kalbėjęs Jėzaus
vardu.
28 Taip jis liko su jais Jeruzalėje ir drą-
siai kalbėjo Viešpaties Jėzaus vardu.
29 Jis kalbėdavosi ir ginčydavosi su
helenistais, o tie kėsinosi jį nužudyti.
30 Tai sužinoję, broliai jį nugabeno
į Cezarėją ir iš ten išsiuntė į Tarsą.
31 Tuo tarpu bažnyčios visoje Judė-
joje, Galilėjoje ir Samarijoje džiau-
gėsi ramybe, buvo ugdomos ir augo,
gyvendamos su Viešpaties baime ir
guodžiamos Šventosios Dvasios.
32 Kartą Petras, lankydamas jas visas,
atėjo pas šventuosius, gyvenančius
Lydoje.
33 Ten jis užtiko žmogų vardu Enė-
jas, kuris paralyžiuotas jau aštuone-
rius metus gulėjo patale.

34 Petras jam tarė: „Enėjau, Jėzus
Kristus išgydo tave. Kelkis ir užklok
savo patalą!“ Šis bematant atsikėlė.
35 Visi Lydos bei Sarono gyventojai
pamatė jį ir atsigręžė į Viešpatį.
36 Jopėje gyveno viena mokinė vardu
Tabita, išvertus Gazelė. Ji garsėjo
gerais darbais ir gailestingumo au-
komis.
37 Tomis dienomis ji susirgo ir mirė.
Ją nuprausė ir paguldė aukštutinia-
me kambaryje.
38 Kadangi Lyda netoli Jopės, moki-
niai, išgirdę ten esant Petrą, pasiun-
tė pas jį du vyrus, prašydami, kad jis
nedelsdamas pas juos atvyktų.
39 Petras pakilęs iškeliavo su jais.
Kai tik atėjo, jį nuvedė į aukštutinį
kambarį. Ten jį apstojo visos našlės,
verkdamos ir rodydamos jam tunikas
bei viršutinius drabužius, kuriuos,
tebegyvendama su jomis, buvo pa-
siuvusi Gazelė.
40 Petras liepė visiems išeiti. Atsi-
klaupęs pasimeldė ir, atsisukęs į la-
voną, tarė: „Tabità, kelkis!“ Ši atmer-
kė akis ir, išvydusi Petrą, atsisėdo.
41 Jis ištiesė jai ranką ir ją pakėlė.
Tada, pašaukęs vidun šventuosius
ir našles, parodė jiems ją gyvą.
42 Žinia apie tai pasklido visoje Jo-
pėje, ir daugelis įtikėjo Viešpatį.
43 Jis dar ilgesnį laiką pasiliko Jopėje
pas vieną odininką vardu Simonas.

10 Cezarėjoje gyveno vyras var-
du Kornelijus, vadinamosios
italų kohortos šimtininkas.
2 Jis buvo dievotas ir drauge su sa-
vo namiškiais bijojo Dievo, gausiai
šelpdavo žmones ir nuolat melsda-
vosi Dievui.
3 Kartą, apie devintą valandą, re-
gėjime jis aiškiai išvydo pas jį atei-
nantį Dievo angelą, kuris jam tarė:
„Kornelijau!“
4 Tas, pažvelgęs į jį, išsigando ir pa-
klausė: „Kas yra, viešpatie?“ Šis jam
atsakė: „Tavo maldos ir gailestingu-
mo aukos pakilo Dievo akivaizdon,
ir Jis tave prisiminė.
5 Dabar siųsk vyrus į Jopę ir pasi-
kviesk Simoną, vadinamą Petru.
6 Jis svečiuojasi pas vieną odininką
Simoną, kurio namai stovi prie jūros.
Petras pasakys tau, ką turi daryti.“
7 Kai su juo kalbėjęs angelas pa-
sitraukė, Kornelijus pasišaukė du
tarnus ir vieną pamaldų kareivį iš
nuolat šalia esančių valdinių
8 ir, viską jiems išaiškinęs, išsiuntė
į Jopę.
9 Rytojaus dieną, kai šitie keliaudami
artinosi prie miesto, Petras užlipo
ant plokščiastogio melstis. Buvo apie
šeštą valandą.
10 Jis pasijuto labai išalkęs ir norėjo
užkąsti. Kol jam ruošė valgį, jį išti-
ko dvasios pagava.
11 Jis išvydo atsivėrusį dangų, iš
kurio jam leidosi žemyn kažkoks
padėklas, lyg didelė marška, pririš-
ta už keturių kampų ir nuleidžiama
žemėn.
12 Jame buvo įvairiausių žemės ke-
turkojų, laukinių žvėrių, roplių bei
dangaus paukščių.
13 Ir jam pasigirdo balsas: „Kelkis,
Petrai, pjauk ir valgyk!“
14 Bet Petras atsakė: „Jokiu būdu,
Viešpatie! Aš niekuomet nesu val-
gęs nieko sutepto ar nešvaraus.“
15 Balsas antrą kartą tarė: „Ką Die-
vas apvalė, tu nevadink suteptu!“

34 Apd 3,6. 16; Apd 4,10
35 1 Km 5, 16; 1 Km 27,29; Apd 11,21; Apd 15,19
36 1 Tim 2, 10
37 Apd 1,13; Apd 9,39
40 Mt 9,25; Mk 5,41.42; Apd 7,60
42 Jn 11,45
43 Apd 10,6

10 SKYRIUS
1 Apd 8,40; Apd 23,23
2 Apd 8,2; Apd 10,22.35; Apd 13,16.26; Apd 22,12
3 Apd 10,30; Apd 11,13
5 Apd 11,13. 14
6 Apd 9,43; Apd 11,14
9 Apd 10,9-32; Apd 11,5-14
11 Ez 1,1; Mt 3,16; Apd 7,56; Apr 4,1; Apr 19,11
14 Kun 11,4; Kun 20,25; Įst 14,3.7; Ez 4,14
15 Mt 15,11; Mk 7,19; Apd 10,28; Rom 14,14; 1 Kor 10,25; 1 Tim 4,4; Tit 1,15

16 Taip pasikartojo tris kartus, ir
tuojau padėklas vėl pakilo į dangų.
17 Petrui tebesvarstant, ką galėtų
reikšti matytas regėjimas, štai Kor-
nelijaus pasiuntiniai, išklausinėję,
kur Simono namai, sustojo prie
vartų.
18 Jie sušukę paklausė: „Ar čia vieši
Simonas, vadinamas Petru?!“
19 Petrui, vis tebemąstančiam apie
regėjimą, Dvasia tarė: „Štai trys vy-
rai ieško tavęs.
20 Kelkis, lipk žemyn ir keliauk su
jais nė kiek nedvejodamas, nes Aš
juos atsiunčiau.“
21 Taigi Petras nulipo žemyn pas
Kornelijaus siųstus vyrus ir tarė:
„Štai aš, kurio ieškote. Dėl ko atė-
jote?“
22 Tie atsakė: „Šimtininkas Korneli-
jus, teisus ir dievobaimingas vyras,
turintis gerą vardą visoje žydų tau-
toje, gavo iš šventojo angelo nuro-
dymą pakviesti tave į savo namus ir
išklausyti tavo žodžių.“
23 Tada Petras pakvietė juos į vidų ir
svetingai priėmė. Kitą rytą iškeliavo
su jais. Jį lydėjo keli broliai iš Jopės.
24 Rytojaus dieną jie atvyko į Ce-
zarėją. Kornelijus jų laukė, susi-
kvietęs savo gimines ir artimiausius
draugus.
25 Kornelijus pasitiko įeinantį Petrą
ir, puldamas po kojų, išreiškė jam
pagarbą.
26 Bet Petras pakėlė Kornelijų, tarda-
mas: „Kelkis! Juk ir aš esu žmogus!“
27 Paskui, kalbėdamasis su juo, įėjo
vidun ir, radęs daug susirinkusiųjų,
28 prabilo: „Jūs žinote, kad žydui
nevalia bendrauti ar užeiti pas sve-
timtautį. Bet Dievas man parodė,
jog negalima jokio žmogaus laikyti
suteptu ar netyru.
29 Štai kodėl pakviestas aš neprieš-
taraudamas atvykau. Taigi klausiu da-
bar, kokiu reikalu mane pakvietėte?“
30 Kornelijus atsakė: „Kaip tik da-
bar sukanka lygiai keturios dienos,
kai aš savo namuose pasninkavau
ir meldžiausi devintą valandą. Ir štai
prieš mane stojo spindinčiais drabu-
žiais vyras
31 ir prabilo: „Kornelijau, tavo mal-
dos išklausytos, ir Dievas prisiminė
tavo gailestingumo aukas.
32 Tad siųsk pasiuntinius į Jopę ir pa-
sikviesk Simoną, vadinamą Petru.
Jis yra apsistojęs odininko Simono
namuose prie jūros. Atėjęs jis tau
viską pasakys.“
33 Taigi aš iš karto pasiunčiau pas tave,
o tu gerai padarei, čia atvykdamas.
Dabar mes visi esame Dievo akivaiz-
doje, kad išgirstume visa, ką Dievas
tau pavedė.“
34 Tada, atvėręs lūpas, Petras pasakė:
„Iš tiesų dabar suprantu, kad Dievas
neatsižvelgia į asmenis.
35 Jam priimtinas kiekvienos tau-
tos žmogus, kuris Jo bijo ir teisiai
gyvena.
36 Jis pasiuntė savo žodį Izraelio vai-
kams ir per Jėzų Kristų paskelbė tai-
kos Evangeliją. Jis yra visų Viešpats.
37 Jūs žinote, kas yra įvykę visoje
Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos,
po Jono skelbtojo krikšto, –
38 kaip Dievas patepė Šventąja Dva-
sia ir jėga Jėzų iš Nazareto, ir Jis
vaikščiojo, darydamas gera ir gy-
dydamas visus velnio pavergtuosius,
nes Dievas buvo su Juo.
39 Mes esame liudytojai visko, ką

19 Apd 11,12
20 Apd 15,7-9
22 Apd 22,12
23 Apd 10,45; Apd 11,12
26 Apd 14,14.15; Apr 19,10; Apr 22,8
28 Jn 4,9; Jn 18,28; Apd 10,14.35; Apd 11,3; Apd 15,8.9; Gal 2,12
30 Mt 28,3; Mk 16,5; Apd 1,10
31 Dan 10,12; Hbr 6,10
34 Įst 10,17; 2 Km 19,7; Rom 2,11; Gal 2,6; Ef 6,9
35 Ps 15,1.2; Apd 15,9; 1 Kor 12,13; Ef 2,13
36 Iz 57,19; Mt 28,18; Apd 2,36; Rom 10,12; 1 Kor 15,27; Ef 2,14; Kol 1,20
37 Lk 4,14
38 Mt 4,23; Lk 4,18; Jn 3,2; Jn 8,29
39 Apd 1,8; Apd 2,23

Jis yra padaręs žydų šalyje ir Jeru-
zalėje. Jį nužudė, pakabindami ant
medžio.
40 Tačiau trečią dieną Dievas Jį pri-
kėlė ir leido Jam pasirodyti,
41 beje, ne visai tautai, o Dievo iš
anksto išrinktiems liudytojams, bū-
tent mums, kurie su Juo valgėme ir
gėrėme, Jam prisikėlus iš numirusių.
42 Jis mums įsakė skelbti žmonėms
ir liudyti, kad Jis yra Dievo paskir-
tasis gyvųjų ir mirusiųjų teisėjas.
43 Apie Jį visi pranašai liudija, kad
kiekvienas, kuris Jį tiki, gauna Jo
vardu nuodėmių atleidimą."
44 Petrui dar tebekalbant, Švento-
ji Dvasia nužengė ant visų, kurie
klausėsi žodžio.
45 Su Petru atvykę žydų kilmės tikin-
tieji labai stebėjosi, kad ir pagonims
buvo išlieta Šventosios Dvasios
dovana.
46 Jie girdėjo juos kalbant kalbomis
ir aukštinant Dievą.
47 Tuomet Petras tarė: „Ar kas galėtų
uždrausti pasikrikštyti jiems vande-
niu – šiems, kurie, kaip ir mes, gavo
Šventąją Dvasią?"
48 Ir jis liepė juos pakrikštyti Viešpa-
ties vardu. Po to jie prašė jo pasilikti
dar kelias dienas.

11 Apaštalai ir broliai, kurie buvo
Judėjoje, išgirdo, kad ir pago-
nys priėmė Dievo žodį.
2 Todėl, kai Petras atvyko į Jeruza-
lę, žydų kilmės tikintieji ėmė jam
priekaištauti, sakydami:
3 „Tu nuėjai pas neapipjaustytus vy-
rus ir su jais valgei!"
4 Tada Petras pradėjo jiems iš eilės
aiškinti:

40 Apd 2,24
41 Jn 14,17.19.22
42 Mt 28,19; Jn 5,22.27; 1 Pt 4,5
43 Zch 13,1; Apd 13,38.39; Gal 3,22
44 Apd 4,31
45 Apd 10,23; Apd 11,18
47 Apd 2,4; Apd 10,44; Apd 11,17; Apd 15,8
48 Apd 2,38; Apd 8,16; Apd 19,5; 1 Kor 1,14-17

11 SKYRIUS
2 Apd 10,45
3 Apd 10,28; Gal 2,12
4 Lk 1,3
5 Apd 10,9
12 Jn 16,13; Apd 10,23
13 Apd 10,30
15 Apd 2,1-4; Apd 15,7-9
16 Iz 44,3; Jn 1,26.33
17 Apd 10,47; Apd 15,8.9

5 „Aš kartą meldžiausi Jopės mieste
ir Dvasios pagavoje mačiau regėji-
mą. Kažkoks indas, tarsi didžiulė
marška, už keturių kampų leidžiama
iš dangaus, nusileido prie manęs.
6 Atidžiai įsižiūrėjęs, pamačiau ja-
me žemės keturkojų, laukinių žvė-
rių, roplių bei dangaus paukščių.
7 Ir išgirdau balsą, kuris man sakė:
„Kelkis, Petrai, pjauk ir valgyk!"
8 Aš atsakiau: „Jokiu būdu, Viešpa-
tie! Dar niekada suteptas ir nešvarus
maistas nebuvo mano burnoje."
9 Bet balsas iš dangaus prabilo antrą
kartą: „Ką Dievas apvalė, tu neva-
dink suteptu!"
10 Taip atsitiko tris kartus, ir vėl vis-
kas pakilo į dangų.
11 Ir štai prie namų, kuriuose aš bu-
vau, tuojau atėjo trys vyrai. Jie buvo
siųsti pas mane iš Cezarėjos.
12 Dvasia man pasakė nė kiek ne-
dvejojant keliauti su jais. Su manimi
ėjo ir šitie šeši broliai, ir mes kartu
atvykome į vieno vyro namus.
13 Jis mums papasakojo savo namuo-
se regėjęs stovintį angelą, kuris jam
liepė: „Nusiųsk į Jopę žmones ir pa-
sikviesk Simoną, vadinamą Petru.
14 Jis pasakys tau žodžius, kuriais
išsigelbėsi tu ir visi tavo namai."
15 Kai pradėjau kalbėti, Šventoji Dva-
sia nužengė ant jų, kaip ir pradžioje
ant mūsų.
16 Tada prisiminiau Viešpaties žo-
džius: „Jonas krikštijo vandeniu, o jūs
būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia."
17 Jeigu tad Dievas suteikė jiems
tokią pačią dovaną, kaip ir mums,
įtikėjusiems Viešpatį Jėzų Kristų,
tai kas gi aš toks, kad galėčiau truk-
dyti Dievui?!"

18 Tai išgirdę, jie nusiramino ir šlo-
vino Dievą, sakydami: „Vadinasi,
Dievas ir pagonims suteikė atgailą,
kad jie gyventų.“
19 Išblaškytieji persekiojimo, kuris
buvo kilęs dėl Stepono, nukeliavo
į Finikiją, Kiprą ir Antiochiją. Jie
skelbė žodį vien tik žydams.
20 Kai kurie iš jų, būtent kipriečiai
ir kirėniečiai, atvykę į Antiochiją,
kreipėsi ir į graikus, skelbdami Vieš-
patį Jėzų.
21 Viešpaties ranka buvo su jais: dide-
lis žmonių skaičius įtikėjo ir atsivertė
į Viešpatį.
22 Žinia apie juos pasiekė Jeruzalės
bažnyčios ausis, ir ji išsiuntė Barna-
bą į Antiochiją.
23 Atvykęs ir pamatęs Dievo malonę,
jis apsidžiaugė ir ragino visus ryž-
tinga širdimi pasilikti su Viešpačiu.
24 Mat jis buvo geras vyras, kupinas
Šventosios Dvasios ir tikėjimo. Ir
Viešpačiui prisidėjo didelis būrys.
25 Tada Barnabas nukeliavo į Tarsą
ieškoti Sauliaus
26 ir, radęs jį, atsivedė į Antiochiją.
Jiedu ištisus metus darbavosi baž-
nyčioje ir mokė gausų būrį. Antio-
chijoje pirmą kartą imta vadinti
mokinius „krikščionimis“.
27 Tomis dienomis iš Jeruzalės į An-
tiochiją atvyko pranašų.
28 Vienas iš jų vardu Agabas, Dva-
sios įkvėptas, išpranašavo didelį
badą, kuris ištiksiąs visą pasaulį. Ir
badas atėjo, Klaudijui valdant.
29 Tada mokiniai, kiekvienas pagal
savo išteklius, nusprendė nusiųs-
ti paramą broliams, gyvenantiems
Judėjoje.
30 Jie taip ir padarė, per Barnabą
bei Saulių nusiųsdami tai vyres-
niesiems.

12 Tuo metu karalius Erodas pa-
kėlė ranką prieš kai kuriuos
bažnyčios žmones.
2 Jis nukirsdino kalaviju Jokūbą, Jo-
no brolį.
3 Pamatęs, kad tai patinka žydams,
įsakė suimti ir Petrą. Buvo Nerau-
gintos duonos dienos.
4 Suėmęs jį, įmesdino į kalėjimą ir
pavedė saugoti keturgubai sargybai
po keturis kareivius, o po Paschos
ketino išvesti jį prieš minią.
5 Taigi Petras buvo uždarytas ka-
lėjime. O bažnyčia karštai meldėsi
už jį Dievui.
6 Paskutinę naktį prieš Erodui išve-
dant Petrą, tas, supančiotas dviem
grandinėmis, miegojo tarp dviejų
kareivių. Prie durų kalėjimą saugojo
sargybiniai.
7 Ir štai ten atsirado Viešpaties ange-
las, ir kamerą nutvieskė šviesa. Jis
sudavė Petrui į šoną ir žadindamas
tarė: „Kelkis greičiau!“ Ir nukrito
jam grandinės nuo rankų.
8 Angelas kalbėjo toliau: „Susijuosk
ir apsiauk sandalus!“ Jis taip ir pada-
rė. Angelas tęsė: „Užsimesk apsiaus-
tą ir eik paskui mane!“
9 Petras išėjo ir sekė paskui jį, ne-
suvokdamas, kad angelo veiksmai
tikri, nes jis tarėsi matąs regėjimą.
10 Praėję pro pirmą ir antrą sargybą,
jie prisiartino prie geležinių vartų į
miestą, kurie savaime atsidarė. Išėję
pro juos, jie leidosi tolyn viena gat-
ve. Staiga angelas nuo jo pasitraukė.
11 Petras atsipeikėjęs tarė: „Dabar
tikrai žinau, kad Viešpats atsiuntė

18 Rom 10,12.13; Rom 15,9.16
19 Apd 8,1.4
20 Apd 6,1; Apd 9,29
21 Lk 1,66; Apd 9,35; Apd 14,1
22 Apd 4,36; Apd 9,27
23 Apd 13,43; Apd 14,22
24 Apd 5,14; Apd 6,5; Apd 11,21
25 Apd 9,11.30
27 1 Kor 12,28
28 Apd 18,2; Apd 21,10
29 1 Kor 16,1
30 Apd 12,25

12 SKYRIUS
2 Mt 4,21; Mt 20,23
3 Iš 12,15; Iš 23,15
4 Jn 21,18
7 Apd 5,19
9 Ps 126,1; Apd 10,3.17; Apd 11,15
10 Apd 5,19; Apd 16,26
11 Job 5,19; Ps 34,7

savo angelą ir išvadavo mane iš Ero-
do rankų ir nuo viso to, ko tikėjosi
žydų tauta.“
12 Tai supratęs, jis atėjo prie Morku-
mi vadinamo Jono motinos Marijos
namų, kuriuose meldėsi daug susi-
rinkusiųjų.
13 Petrui pasibeldus į vartų duris,
tarnaitė vardu Rodė atėjo paklaus-
ti, kas ten.
14 Pažinusi Petro balsą, ji iš džiaugs-
mo pamiršo atidaryti vartus, bet
nubėgo vidun ir pranešė, jog Petras
stovįs už vartų.
15 Jie jai sakė: „Tu pakvaišai!“ Bet ji
tvirtino savo. Tada jie tarė: „Tai jo
angelas.“
16 Tuo tarpu Petras toliau beldė. Atida-
rę jie pamatė Petrą ir nustėro.
17 Ranka davęs ženklą laikytis tyliai,
jis jiems papasakojo, kaip Viešpats
išvedė jį iš kalėjimo. Jis dar pridū-
rė: „Praneškite apie tai Jokūbui ir
kitiems broliams.“ Ir išėjęs jis nuėjo
į kitą vietą.
18 Išaušus dienai tarp kareivių kilo
nemenkas sąmyšis dėl to, kas galėję
nutikti Petrui.
19 Erodas, paieškojęs jo ir neradęs,
ištardė sargybinius ir įsakė juos nu-
bausti mirtimi. Po to iš Judėjos nuvy-
ko į Cezarėją ir ten pasiliko.
20 Erodas nirto ant Tyro ir Sidono
gyventojų. Bet jie susitarę atvyko pas
jį ir, palenkę savo pusėn karaliaus rū-
mininką Blastą, prašė taikos, nes jų
kraštas buvo karaliaus maitinamas.
21 Nustatytą dieną Erodas, apsivil-
kęs karališkais drabužiais, atsisėdo
į sostą ir sakė jiems prakalbą.
22 Liaudis ėmė šaukti: „Tai dievo, ne
žmogaus balsas!“

12 Apd 4,23; Apd 12,5; Apd 13,5.13; Apd 15,37
15 Mt 18,10
17 Apd 13, 16; Apd 19,33; Apd 21,40
20 Ez 27,17; Mt 11,21
23 2 Sam 24, 16.17; Ps 115,1
24 Apd 6,7; Apd 19,20
25 Apd 11, 30; Apd 12,12; Apd 13,5.13; Apd 15,37

13 SKYRIUS
1 Apd 11,22; Apd 14,26; Rom 16,21
2 Gal 1,15; Gal 2,9; Hbr 5,4
3 Apd 6,6
4 Apd 4,36
5 Apd 12,25; Apd 13,46; Apd 15,37
6 Apd 8,9
8 Iš 7,11
9 Apd 2,4; Apd 4,8
10 Mt 13,38

23 Ir beregint jį ištiko Viešpaties an-
gelas už tai, kad neatidavė Dievui
garbės. Ir jis mirė, kirminų suėstas.
24 O Viešpaties žodis augo ir plito.
25 Barnabas ir Saulius, atlikę užduotį
ir pasiėmę su savimi Joną, vadina-
mą Morkumi, sugrįžo iš Jeruzalės.

13 Antiochijos bažnyčioje buvo
pranašų ir mokytojų: Barna-
bas, Simeonas, pravarde Juodasis,
Liucijus Kirėnietis, Manaenas, augęs
kartu su tetrarchu Erodu, ir Saulius.
2 Kartą, kai jie tarnavo Viešpačiui ir
pasninkavo, Šventoji Dvasia pasakė:
„Išskirkite man Barnabą ir Saulių
darbui, kuriam Aš juos pašaukiau.“
3 Tuomet jie pasninkavo ir meldėsi,
ir, uždėję ant jų rankas, išleido.
4 Šventosios Dvasios pasiųsti, jie
nukeliavo į Seleukiją, o iš ten laivu
pasiekė Kiprą.
5 Atvykę į Salaminą, jie skelbė Dievo
žodį žydų sinagogose. Jiems talkino
Jonas.
6 Perėję visą salą iki Pafo, jie sutiko
vieną magą, netikrą pranašą žydą
vardu Barjėzus,
7 kuris buvo su prokonsulu Sergijumi
Pauliumi, išmintingu vyru. Šis, pa-
sikvietęs Barnabą ir Saulių, norėjo
pasiklausyti Dievo žodžio.
8 Bet Elimas – magas (toks šito žo-
džio vertimas) – jiems priešinosi,
stengdamasis atitraukti prokonsulą
nuo tikėjimo.
9 Tada Saulius, kitaip vadinamas
Pauliumi, kupinas Šventosios Dva-
sios, įdėmiai pažvelgė į jį
10 ir tarė: „Ak tu, visokių klastų bei
piktybių pilnas velnio vaike! Tu, tei-

sumo prieše! Ar nesiliausi kraipęs
tiesių Viešpaties kelių?
11 Dabar štai tave ištiks Viešpaties
ranka: tu tapsi aklas ir kurį laiką
neregėsi saulės." Ir tučtuojau užgulė
jį migla ir tamsa, ir jis ėmė graibytis
aplink, ieškodamas, kas jam ištiestų
ranką.
12 Tai pamatęs, prokonsulas įtikėjo,
apstulbintas Viešpaties mokslo.
13 Išplaukę iš Pafo, Paulius ir jo paly-
dovai atvyko į Pergę Pamfilijoje. Čia
Jonas pasitraukė nuo jų ir sugrįžo į
Jeruzalę.
14 O jie, išvykę iš Pergės, atkeliavo
į Pisidijos Antiochiją. Šabo dieną
nuėjo į sinagogą ir ten susėdo.
15 Po Įstatymo ir Pranašų skaitymo
sinagogos vadovai kreipėsi į juos:
„Vyrai broliai, jei turite paskatinimo
žodį tautiečiams, tarkite!"
16 Tada Paulius atsistojo ir, davęs
ranka ženklą nutilti, prabilo: „Izra-
elio vyrai ir Dievo bijantys žmonės,
paklausykite!
17 Šios Izraelio tautos Dievas išsi-
rinko mūsų tėvus, išaukštino juos,
gyvenančius kaip ateivius Egipto
šalyje, ir iškelta ranka išvedė juos
iš Egipto.
18 Apie keturiasdešimt metų Jis pa-
kentė jų elgesį dykumoje,
19 paskui, išnaikinęs septynias tau-
tas Kanaane, išdalino jiems anų
žemę.
20 Po to per keturis šimtus penkias-
dešimt metų davė teisėjus iki pra-
našo Samuelio.
21 Tuo laiku jie ėmė prašyti karaliaus,
ir Dievas jiems davė Saulių, Kišo
sūnų, Benjamino giminės vyrą, ke-
turiasdešimčiai metų.
22 Pašalinęs jį, Jis pakėlė jiems ka-
raliumi Dovydą, apie kurį liudyda-
mas pasakė: „Radau Dovydą, Jesės
sūnų, vyrą pagal savo širdį, kuris
įvykdys visus mano norus."
23 Iš jo palikuonių, kaip buvo žadė-
jęs, Dievas pakėlė Izraeliui Gelbė-
toją Jėzų.
24 Prieš Jam ateinant, Jonas skelbė
atgailos krikštą visai Izraelio tautai.
25 Baigdamas gyvenimo kelionę,
Jonas pasakė: „Aš nesu tas, kuo jūs
mane laikote. Bet štai po manęs at-
eina Tas, kuriam aš nevertas atrišti
kojų apavo."
26 Vyrai broliai, Abraomo giminės
sūnūs ir čia esantys Dievo bijantys
žmonės! Tai jums atsiųstas šis išgel-
bėjimo žodis.
27 Nes Jeruzalės gyventojai ir jų vy-
resnieji nepažino Jo ir pasmerkdami
įvykdė pranašų žodžius, skaitomus
kiekvieną šabą.
28 Nors nerado Jame jokios mirties
vertos kaltės, jie reikalavo iš Piloto,
kad Jis būtų nužudytas.
29 Išpildę visa, kas buvo apie Jį parašy-
ta, nuėmė Jį nuo medžio ir paguldė
į kapą.
30 Bet Dievas Jį prikėlė iš numirusių.
31 Jis per daugelį dienų rodėsi tiems,
kurie buvo su Juo atėję iš Galilė-
jos į Jeruzalę. Jie yra Jo liudytojai
žmonėms.
32 Ir mes jums skelbiame Gerąją
naujieną: tėvams duotąjį pažadą
33 Dievas įvykdė mums, jų vaikams,
prikeldamas Jėzų, kaip ir parašyta
antroje psalmėje: „Tu esi mano Sū-
nus, šiandien Aš Tave pagimdžiau!"
34 O kad Jį prikėlė iš numirusių ir
kad Jis neturėjo supūti, Dievas buvo

11 1 Sam 5,6
13 Apd 15,38
14 Apd 16,13
15 Lk 4,16; Hbr 13,22
16 Apd 10,35
17 Iš 14,8; Įst 7,6-8; Apd 7,17
18 Sk 14,34
19 Įst 7,1; Joz 14,1.2; Joz 19,51
20 Ts 2,16; 1 Sam 3,20
21 1 Sam 8,5; 1 Sam 10,20-24
22 1 Sam 13,14; 1 Sam 15,23.26.28; 1 Sam 16,1.12.13; Ps 89,20
23 Ps 132,11; Iz 11,1; Mt 1,21
24 Lk 3,3
25 Mk 1,7; Jn 1,20.27
26 Ps 66,16; Mt 10,6
27 Lk 23,34
28 Mt 27,22.23
29 Mt 27,57-61; Lk 18,31
30 Mt 12,39.40; Mt 28,6
31 Apd 3,1.11
32 Pr 3,15
33 Ps 2,7; Hbr 1,5
34 Iz 55,3

taip nusakęs: „Aš ištesėsiu šventus
bei tikrus pažadus Dovydui.“
35 Todėl ir kitoje vietoje sakoma:
„Tu neleisi savo Šventajam matyti
supuvimo.“
36 Juk Dovydas, patarnavęs savajai
kartai pagal Dievo valią, užmigo, bu-
vo palaidotas prie savo tėvų ir supuvo.
37 O Tas, kurį Dievas prikėlė, nesu-
puvo.
38 Taigi tebūnie jums žinoma, vyrai
broliai, kad per Jį jums skelbiamas
nuodėmių atleidimas.
39 Ir kiekvienas, kuris tiki, išteisina-
mas per Jį nuo viso to, nuo ko nepa-
jėgė jūsų išteisinti Mozės Įstatymas.
40 Tad saugokitės, kad jums nepri-
taptų, kas pasakyta Pranašuose:
41 „Žiūrėkite, niekintojai, stebėkitės
ir pranykite! Nes Aš darau darbą jūsų
dienomis, darbą, kuriuo nepatikėsite,
jei kas jums pasakos.“
42 Žydams išeinant iš sinagogos,
pagonys prašė, kad ir kitą šabą būtų
kalbama apie tuos dalykus.
43 Sinagogos susirinkimui pasibai-
gus, daugelis žydų ir pamaldžių pro-
zelitų sekė Paulių ir Barnabą, kurie,
kalbėdami jiems, įtikinėjo pasilikti
Dievo malonėje.
44 Kitą šabą beveik visas miestas su-
sirinko pasiklausyti Dievo žodžio.
45 Išvydusius tokias minias žydus
apėmė pavydas, ir jie piktžodžiau-
dami ėmė prieštarauti tam, ką kal-
bėjo Paulius.
46 Bet Paulius ir Barnabas drąsiai
pasakė: „Pirmiausia jums turėjo būti
skelbiamas Dievo žodis. Bet kadangi
jūs Jį atmetate ir patys laikote save
nevertais amžinojo gyvenimo, tai
štai mes kreipiamės į pagonis.
47 Nes taip mums liepė Viešpats:
„Paskyriau Tave, kad būtum šviesa
pagonims, kad būtumei išgelbėjimu
iki pat žemės pakraščių.“
48 Tai girdėdami, pagonys džiaugėsi
ir šlovino Viešpaties žodį; ir įtikėjo
visi skirtieji amžinajam gyvenimui.
49 Ir Viešpaties žodis pasklido po
visą kraštą.
50 Bet žydai, sukurstę pamaldžias
bei gerbiamas moteris ir įtakingus
miesto piliečius, sukėlė Pauliaus bei
Barnabo persekiojimą ir išvijo juos iš
savo žemių.
51 O tie, nusikratę prieš juos nuo kojų
dulkes, atvyko į Ikoniją.
52 Mokiniai buvo pilni džiaugsmo ir
Šventosios Dvasios.

14 Taip pat atsitiko ir Ikonijuje:
jie nuėjo į žydų sinagogą ir kal-
bėjo taip, kad įtikėjo didelė minia
žydų ir graikų.
2 Bet tikėjimui nepaklusę žydai su-
kurstė pagonis prieš brolius.
3 Tačiau jie ten išbuvo ilgesnį laiką
ir drąsiai kalbėjo apie Viešpatį, kuris
liudijo savo malonės žodžius ir per
jų rankas darė ženklus bei stebuklus.
4 Miesto gyventojai suskilo: vieni
buvo už žydus, kiti už apaštalus.
5 Kai pagonys ir žydai su savo vy-
resnybe susiruošė juos išniekinti ir
užmėtyti akmenimis,
6 jie sužinoję pabėgo į Likaonijos
miestus Listrą ir Derbę bei jų apy-
linkes.
7 Ten jie skelbė Evangeliją.
8 Listroje gyveno vienas vyras ne-
sveikomis kojomis. Jis buvo luošas
nuo pat gimimo, niekada nė žings-
nio nežengęs.

35 Ps 16,10; Apd 2,27
36 Apd 2,29
38 Jer 31,34
39 Iz 53,11; Jn 3,16
41 Hab 1,5
43 Apd 11,23; Tit 2,11; Hbr 12,15; 1 Pt 5,12
45 Apd 18,6; 1 Pt 4,4; Jud 1,10
46 Iš 32,10; Įst 32,21; Iz 55,5; Mt 10,6; Mt 21,43; Apd 3,26; Apd 18,6; Rom 1,16; Rom 10,19
47 Iz 42,6; Iz 49,6; Lk 2,32
48 Apd 2,47
50 Apd 7,52; 2 Tim 3,11
51 Mt 10,14; Mk 6,11; Lk 9,5
52 Mt 5,12; Jn 16,22; Apd 2,4; Apd 4,8.31; Apd 13,9

14 SKYRIUS

1 Jn 7,35; Apd 18,4; Rom 1,14.16; 1 Kor 1,22
3 Mk 16,20; Apd 4,29; Apd 5,12; Apd 20,32; Hbr 2,4
4 Lk 12,51
5 2 Tim 3,11
6 Mt 10,23
8 Apd 3,2

9 Jis klausėsi Pauliaus kalbant, o šis
įdėmiai pažvelgė į jį ir, pamatęs jį
turint tikėjimą išgyti,
10 garsiu balsu pasakė: „Atsistok tie-
siai ant savo kojų!“ Tas pašoko ir ėmė
vaikščioti.
11 Minia, pamačiusi, ką Paulius pada-
rė, pradėjo garsiai likaoniškai šaukti:
„Dievai, pasivertę žmonėmis, nužen-
gė pas mus!“
12 Barnabą jie vadino Dzeusu, o Pau-
lių – Hermiu, nes jis vadovavo kalbai.
13 Priešais jų miestą esančios Dzeuso
šventyklos kunigas atvarė prie vartų
jaučių su vainikais ir norėjo kartu su
minia juos paaukoti.
14 Sužinoję apaštalai Barnabas bei
Paulius persiplėšė savo drabužius
ir puolė į minią,
15 šaukdami: „Vyrai, ką darote?! Juk
mes tokie patys žmonės kaip ir jūs,
skelbiantys jums Gerąją naujieną,
kad nuo šių tuštybių atsiverstumėte
į gyvąjį Dievą, „kuris sutvėrė dangų
ir žemę, jūrą ir visa, kas juose yra“.
16 Praėjusiais amžiais Jis leido visoms
tautoms eiti savais keliais.
17 Tačiau Jis nepaliko savęs nepa-
liudyto, darydamas gera, duodamas
mums lietaus iš dangaus ir vaisingų
metų, teikdamas maisto ir džiaugs-
mo mūsų širdims.“
18 Tai dėstydami, jiedu šiaip ne taip
sulaikė minią, kad jiems neaukotų.
19 Bet iš Antiochijos ir Ikonijaus at-
vyko žydai ir, perkalbėję žmones,
užmėtė Paulių akmenimis ir išvilko
už miesto, palaikę jį mirusiu.
20 Susirinkus aplink jį mokiniams, jis
atsikėlė ir parėjo į miestą. O rytojaus
dieną kartu su Barnabu iškeliavo į
Derbę.

10 Iz 35,6
11 Apd 8,10; Apd 28,6
13 Dan 2,46
14 Mt 26,65
15 Apd 10, 26; 1 Kor 8,4; 1 Tes 1,9; Jok 5,17; Apr 14,7
16 Ps 81,12
17 Įst 11,14; Ps 145,16; Rom 1,19.20
19 Apd 13, 45.50; Apd 14,2-5; 2 Kor 11,25; 2 Kor 12,1-4
21 Mt 28,19
22 Apd 11,23; 2 Tim 2,12; 2 Tim 3,12
23 Tit 1,5
27 Apd 15,4. 12; 2 Kor 2,12

15 SKYRIUS
1 Gal 2,12; Fil 3,2
2 Gal 2,1
3 Apd 14,27; Apd 15,4.12; Rom 15,24

21 Šitame mieste jie skelbė Evan-
geliją ir daugelis tapo mokiniais.
Paskui grįžo atgal į Listrą, Ikonijų
ir Antiochiją.
22 Ten jie stiprino mokinių sielas,
ragino juos išlaikyti tikėjimą ir sa-
kė: „Per daugelį išmėginimų mes
turime įeiti į Dievo karalystę.“
23 Kiekvienoje bažnyčioje su malda
ir pasninku, uždėdami rankas, jie
paskyrė jiems vyresniuosius ir pa-
vedė juos Viešpačiui, kurį šie buvo
įtikėję.
24 Apkeliavę Pisidiją, jie atvyko į
Pamfiliją.
25 Paskelbę žodį Pergėje, leidosi žemyn
į Ataliją.
26 Iš ten išplaukė į Antiochiją, kur buvo
pavesti Dievo malonei, kad nuveiktų
darbą, kurį dabar pabaigė.
27 Sugrįžę jie sušaukė bažnyčią ir
papasakojo visa, ką Dievas nuveikęs
per juos ir kaip atvėręs pagonims ti-
kėjimo duris.
28 Ir jie išbuvo su mokiniais netrum-
pą laiką.

15 Kai kurie, atvykę iš Judėjos,
ėmė mokyti brolius: „Jei nesi-
duosite apipjaustomi pagal Mozės
paprotį, negalėsite būti išgelbėti.“
2 Kilo nemažas vaidas ir ginčas tarp
jų ir Pauliaus bei Barnabo. Buvo nu-
tarta, kad Paulius, Barnabas ir kai
kurie kiti nuvyktų dėl šio klausimo
į Jeruzalę pas apaštalus ir vyres-
niuosius.
3 Bažnyčios aprūpinti, jie iškeliavo
per Finikiją ir Samariją, pasakodami
apie pagonių atsivertimą, ir taip atnešė
didelį džiaugsmą visiems broliams.
4 Atvykę į Jeruzalę, jie buvo priimti

bažnyčios, apaštalų bei vyresniųjų
ir pranešė jiems, ką Dievas kartu su
jais nuveikė.
5 Tuomet pakilo kai kurie įtikėjusieji
iš fariziejų atskalos ir tarė: „Juos
reikia apipjaustyti ir įsakyti, kad
laikytųsi Mozės Įstatymo.“
6 Apaštalai ir vyresnieji susirinko
šio klausimo apsvarstyti.
7 Įsiliepsnojus ilgam ginčui, Petras
pakilo ir kreipėsi į juos: „Vyrai bro-
liai, jūs žinote, kad Dievas jau nuo
senų dienų išsirinko mane iš jūsų,
kad pagonys iš mano lūpų išgirstų
Evangelijos žodį ir įtikėtų.
8 Ir Dievas, kuris pažįsta žmonių
širdis, paliudijo jų naudai, duoda-
mas jiems Šventąją Dvasią kaip ir
mums.
9 Jis nepadarė skirtumo tarp mūsų
ir jų, tikėjimu nuskaistindamas jų
širdis.
10 Tad kodėl gundote Dievą ir krau-
nate ant mokinių sprando jungą,
kurio nei mūsų tėvai, nei mes patys
negalėjome panešti?
11 Juk mes tikime, kad Viešpaties
Jėzaus Kristaus malone būsime iš-
gelbėti kaip ir jie.“
12 Tada visas susirinkimas nutilo
ir ėmė klausytis Barnabo bei Pau-
liaus pasakojimo, kokių ženklų ir
stebuklų per juos Dievas padarė
tarp pagonių.
13 Kai jie nutilo, atsiliepė Jokūbas
ir tarė: „Vyrai broliai, paklausykite
manęs!
14 Simonas papasakojo, kaip Dievas
iš pradžių aplankė pagonis, kad išsi-
rinktų iš jų savo vardui tautą.
15 Čia dera pranašų žodžiai, kaip
parašyta:
16 „Paskui sugrįšiu ir vėl atstatysiu
sugriuvusią Dovydo palapinę. Aš
prikelsiu ją iš griuvėsių ir vėl ją iš-
skleisiu,
17 kad ieškotų Viešpaties ir visi kiti
žmonės, visos tautos, kurioms skel-
biamas mano vardas, – sako Viešpats,
visa tai darantis.“
18 Nuo amžių Dievui žinomi visi Jo
darbai.
19 Todėl aš manau, kad į Dievą atsi-
vertusių pagonių nereikia apsunkinti,
20 o tik jiems parašyti, jog susilai-
kytų nuo susiteršimo stabais, nuo
ištvirkavimo, pasmaugtų gyvulių
mėsos ir kraujo.
21 Juk Mozė kiekviename mieste
nuo senų laikų turi savo skelbėjų ir
kas šabą yra skaitomas sinagogose.“
22 Tada apaštalai ir vyresnieji kartu
su visa bažnyčia nutarė pasiųsti į
Antiochiją iš savųjų išrinktus vyrus
kartu su Pauliumi bei Barnabu: Ju-
dą, vadinamą Barsabu, ir Silą, kurie
vadovavo broliams.
23 Jiems įteikė tokį raštą: „Apaštalai,
vyresnieji ir broliai siunčia sveiki-
nimą iš pagonių kilusiems broliams
Antiochijoje, Sirijoje bei Kilikijoje.
24 Sužinoję, kad kai kurie iš mū-
sų nuvykę, mūsų neįgalioti, savo
kalbomis sukėlė jums nerimo ir
sujaukė jūsų sielas, liepdami apsi-
pjaustyti ir laikytis Įstatymo,
25 mes susirinkę vieningai nuspren-
dėme pasiųsti pas jus išrinktus vy-
rus su mūsų mylimaisiais Barnabu
ir Pauliumi,
26 kurie už mūsų Viešpatį Jėzų Kris-
tų yra guldę savo galvas.
27 Taigi siunčiame su jais Judą ir Si-
lą, kurie jums tą patį praneš žodžiu.

7 Apd 10,20
8 Apd 1,24; Apd 2,4; Apd 10,44.47
9 Apd 10,15. 28; Rom 10,12
10 Mt 23,4
11 Rom 5,15
12 Apd 14, 27; Apd 15,3.4
13 Apd 12,17
14 Apd 15,7
16 Am 9,11. 12
19 Apd 15, 28; Apd 21,25; 1 Tes 1,9
20 Kun 3,17; Apd 21,25; 1 Kor 6,9; 1 Kor 8,1; 1 Kor 10,20. 28
21 Apd 13, 15.27
22 Apd 1,23
24 Gal 1,7; Gal 5,10; Tit 1,10.11
26 Apd 13, 50; Apd 14,19

28 Šventajai Dvasiai ir mums pasiro-
dė teisinga neužkrauti jums daugiau
naštų, išskyrus tai, kas būtina:
29 susilaikyti nuo aukų stabams,
kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos
ir ištvirkavimo. Jūs gerai elgsitės,
saugodamiesi šitų dalykų. Likite
sveiki!“
30 Išsiųstieji, atvykę į Antiochiją, su-
kvietė bendruomenę ir įteikė laišką.
31 Skaitydami šie džiaugėsi paguo-
da.
32 Judas ir Silas, būdami pranašai,
gausiais žodžiais skatino ir stipri-
no brolius.
33 Pabuvę ten kurį laiką, jie buvo
brolių išleisti su ramybe pas apaš-
talus.
34 Bet Silas nusprendė ten pasilikti.
35 Paulius su Barnabu taip pat pasi-
liko Antiochijoje, kartu su daugeliu
kitų mokydami ir pamokslaudami
Viešpaties žodį.
36 Po kiek laiko Paulius tarė Barna-
bui: „Grįžkime, aplankykime bro-
lius visuose miestuose, kur skelbė-
me Viešpaties žodį, ir pažiūrėkime,
kaip jiems sekasi.“
37 Barnabas norėjo pasiimti kartu ir
Joną, vadinamą Morkumi,
38 bet Paulius manė būsiant geriau
neimti tokio, kuris Pamfilijoje buvo
nuo jų pasitraukęs ir nesidarbavo
su jais.
39 Kilo toks smarkus ginčas, kad jie
vienas nuo kito atsiskyrė. Barnabas,
pasiėmęs Morkų, išplaukė į Kiprą,
40 o Paulius, pasirinkęs Silą, iške-
liavo, brolių patikėtas Viešpaties
malonei.
41 Jis leidosi per Siriją ir Kilikiją,
stiprindamas bažnyčias.

16 Paulius atkeliavo į Derbę ir
Listrą. Ir štai ten buvo vienas
mokinys vardu Timotiejus, kurio
motina buvo įtikėjusi žydė, o tėvas –
graikas.
2 Apie jį liudijo Listros ir Ikonijaus
broliai.
3 Paulius panorėjo jį pasiimti su sa-
vimi. Jis apipjaustydino jį dėl žydų,
gyvenančių tame krašte. Mat visi
žinojo jo tėvą esant graiką.
4 Keliaudami per miestus, jie liep-
davo tikintiesiems laikytis Jeruza-
lės apaštalų bei vyresniųjų priimtų
nutarimų.
5 Taip bažnyčios stiprėjo tikėjimu ir
kasdien augo skaičiumi.
6 Jiems perėjus Frygiją ir Galatijos
šalį, Šventoji Dvasia draudė jiems
skelbti žodį Azijoje.
7 Atvykę iki Myzijos, jie mėgino eiti
į Bitiniją, tačiau Dvasia jų neleido.
8 Perėję Myziją, jie nuėjo į Troadę.
9 Čia Paulius naktį turėjo regėjimą:
jam pasirodė makedonietis, kuris
maldavo: „Ateik į Makedoniją ir
padėk mums!“
10 Po šio regėjimo mes nedelsdami
nusprendėme išvykti į Makedoniją,
įsitikinę, kad Viešpats mus pašaukė
skelbti jiems Evangeliją.
11 Išplaukę iš Troadės, leidomės tie-
siog į Samotrakę ir rytojaus dieną į
Neapolį.
12 Iš čia atvykome į Filipus – pirmąjį
šios Makedonijos dalies miestą-
koloniją. Šiame mieste užtrukome
kelias dienas.
13 Šabo dieną išėjome už miesto vartų
prie upės, kur pagal paprotį buvo
maldos vieta, ir atsisėdę kalbėjome
susirinkusioms moterims.

29 Kun 17, 14; Apd 15,20; Apd 21,25; Kol 3,5
32 Apd 14, 22; Apd 18,23; Ef 4,11
33 Hbr 11,31
35 Apd 13,1
37 Apd 12, 12.25
38 Apd 13,13
39 Apd 4,36; Apd 13,4
40 Apd 11,23; Apd 14,26
41 Apd 16,5

16 SKYRIUS
1 Apd 14,6; Rom 16,21; 2 Tim 1,5; 2 Tim 3,15
3 Gal 2,3; Gal 5,2
4 Apd 15,19-21.28.29
5 Apd 2,47; Apd 15,41
6 Gal 1,1.2
8 Apd 16,11; Apd 20,5; 2 Kor 2,12; 2 Tim 4,13
9 Apd 10,30
10 2 Kor 2, 13
12 Apd 20,6; Fil 1,1; 1 Tes 2,2

14 Viena dievobaiminga moteris
vardu Lidija, prekiaujanti purpuro
drabužiais, kilusi iš Tiatyrų miesto,
klausėsi, ir Viešpats atvėrė jos širdį
tam, ką kalbėjo Paulius.
15 Kai ji su savo namiškiais buvo
pakrikštyta, ėmė mūsų prašyti: „Jei
mane laikote Viešpaties tikinčiąja,
ateikite ir pasilikite mano namuo-
se.“ Ji tiesiog mus privertė.
16 Kartą, einančius į maldos vietą,
mus pasitiko viena tarnaitė, turinti
spėjimo dvasią. Spėdama ji daug
uždirbdavo savo šeimininkams.
17 Ji ėmė sekti paskui Paulių bei
mus, šaukdama: „Šitie vyrai yra
aukščiausiojo Dievo tarnai ir skelbia
mums išgelbėjimo kelią.“
18 Taip ji darė daugelį dienų. Ne-
apsikęsdamas Paulius atsigręžė ir
paliepė dvasiai: „Jėzaus Kristaus
vardu įsakau tau iš jos išeiti!“ Ir
dvasia tučtuojau išėjo.
19 Šeimininkai, pamatę, kad jų viltis
pasipelnyti žlugo, sugriebė Paulių
bei Silą ir nutempė į miesto aikštę
pas vyresnybę.
20 Nuvedę pas pretorius, jie tarė:
„Šitie žmonės mūsų mieste kelia
sąmyšį. Jie yra žydai
21 ir skelbia papročius, kurių mums,
romėnams, nevalia nei priimti, nei
laikytis.“
22 Prieš juos sukilo ir minia. Pre-
toriai nuplėšė nuo jų drabužius ir
įsakė juos mušti lazdomis.
23 Davę daug kirčių, įmetė juos į
kalėjimą, įsakydami kalėjimo pri-
žiūrėtojui rūpestingai saugoti.
24 Gavęs tokį įsakymą, kalėjimo
prižiūrėtojas įgrūdo juos į vidinę
kamerą, o jų kojas įtvėrė į šiekštą.

14 Lk 24,45; Apr 1,11; Apr 2,18.24

15 Pr 19,3; Pr 33,11; Ts 19,21; Lk 24,29; Hbr 13,2

16 Kun 19,31; Kun 20,6.27; Įst 18,11; 1 Sam 28,3.7; 2 Kar 21,6; 1 Krn 10,13; Iz 8,19; Apd 19,24

18 Mk 1,25.34; Mk 16,17

19 Mt 10,18; Apd 16,16; Apd 19,25.26

20 1 Kar 18,17; Apd 17,8

22 2 Kor 6,5; 2 Kor 11,23.25; 1 Tes 2,2

26 Apd 4,31; Apd 5,19; Apd 12,7.10

30 Lk 3,10; Apd 2,37; Apd 9,6; Apd 22,10

31 Jn 3,16.36; Jn 6,47; Apd 13,38.39; Rom 10,9-11; 1 Jn 5,10

34 Mt 5,4; Lk 5,29; Lk 19,6

37 Apd 22,25-29

25 Apie vidurnaktį Paulius bei Silas
meldėsi ir giedojo Dievui himnus.
Kiti kaliniai jų klausėsi.
26 Staiga kilo toks stiprus žemės
drebėjimas, jog kalėjimo pamatai
susvyravo. Bematant atsivėrė visos
durys, ir visiems nukrito pančiai.
27 Kalėjimo prižiūrėtojas nubudo
ir, pamatęs atviras kalėjimo duris,
išsitraukė kalaviją, norėdamas nu-
sižudyti: jis pamanė, kad kaliniai
pabėgo.
28 Bet Paulius garsiai sušuko: „Ne-
daryk sau pikto! Mes visi esame
čia.“
29 Paprašęs šviesos, jis šoko vidun
ir, visas drebėdamas, puolė Pauliui
ir Silui po kojų.
30 Po to išvedė juos laukan ir paklau-
sė: „Gerbiamieji, ką turiu daryti,
kad būčiau išgelbėtas?“
31 Jie atsakė: „Tikėk Viešpatį Jėzų
Kristų ir būsi išgelbėtas tu ir tavo
namai.“
32 Ir jie skelbė Viešpaties žodį jam
ir jo namiškiams.
33 Tą pačią nakties valandą jis pa-
siėmė juos, nuplovė jų žaizdas ir
nedelsiant kartu su visais saviškiais
buvo pakrikštytas.
34 Nusivedęs į savo namus, jis pa-
dengė jiems stalą ir su visais na-
miškiais džiūgavo, įtikėjęs Dievą.
35 Dienai išaušus, pretoriai pasiun-
tė liktorius pranešti: „Paleisk tuos
žmones!“
36 Kalėjimo viršininkas perdavė tuos
žodžius Pauliui: „Pretoriai liepia jus
paleisti. Galite eiti ir ramiai keliauti.“
37 Bet Paulius jiems atsakė: „Mus,
Romos piliečius, be teismo viešai
mušė ir įmetė į kalėjimą, o dabar

nori slapta paleisti?! Šito nebus! Te-
gul patys ateina ir išveda!“
38 Liktoriai perdavė pretoriams šį
atsakymą. Išgirdę, kad tai Romos
piliečiai, pretoriai išsigando.
39 Jie atėjo, atsiprašė ir išsivedę pra-
šė, kad paliktų miestą.
40 Išėję iš kalėjimo, Paulius ir Si-
las užsuko pas Lidiją, pasimatė su
broliais, padrąsino juos ir iškeliavo
toliau.

17 Perėję Amfipolį ir Apoloniją,
jie atvyko į Tesaloniką, kur
buvo žydų sinagoga.
2 Pagal savo įprotį Paulius užėjo
pas juos ir tris šabus aiškinosi su
jais Raštus,
3 dėstydamas ir įrodinėdamas, kad
Kristus turėjo kentėti ir prisikelti
iš numirusių ir kad: „Kristus – tai
Jėzus, kurį aš jums skelbiu.“
4 Kai kurie iš jų įtikėjo ir prisidėjo
prie Pauliaus ir Silo, taip pat dau-
gybė pamaldžių graikų ir nemažai
aukštos kilmės moterų.
5 Bet neįtikėję žydai, apimti pavy-
do, surinko iš gatvės piktų žmonių,
sukurstė minią ir sukėlė mieste
sąmyšį. Jie užpuolė Jasono namus
ir ėmė ten ieškoti Pauliaus bei Silo,
norėdami išvesti juos prieš minią.
6 Jų neradę, nusitempė Jasoną ir
kelis brolius pas miesto vadovus,
šaukdami: „Tie žmonės, kurie ver-
čia visą pasaulį aukštyn kojom,
atvyko ir čia,
7 o Jasonas juos priglaudė. Visi šitie
laužo ciesoriaus įsakymus, tvirtin-
dami, jog esąs kitas karalius, būtent
Jėzus!“
8 Taip jie sukėlė jų klausiusios mi-
nios ir miesto vadovų nerimą.
9 Šie, gavę iš Jasono ir kitų užstatą,
paleido juos.
10 Broliai tuojau pat, nakčia, išsiuntė
Paulių ir Silą į Berėją. Ten atvykę,
jie užėjo į žydų sinagogą.
11 Tenykščiai pasirodė esą kilnesni
už tesalonikiečius. Jie noriai priėmė
žodį ir kasdien tyrinėjo Raštus, ar
taip esą iš tikrųjų.
12 Daugelis iš jų įtikėjo, taip pat
nemažai kilmingų graikų moterų
ir vyrų.
13 Sužinoję, kad Paulius jau Berėjoje
skelbia Dievo žodį, Tesalonikos žydai
atskubėjo ir čia drumsti bei kurstyti
žmonių.
14 Tada broliai skubiai išsiuntė Pau-
lių prie jūros, o Silas ir Timotiejus
pasiliko ten.
15 Pauliaus palydovai nuvedė jį iki
Atėnų. Gavę įsakymą pranešti Silui
ir Timotiejui, kad kuo greičiau at-
vyktų pas jį, grįžo atgal.
16 Belaukdamas Atėnuose jų atvyks-
tant ir matydamas pilną miestą sta-
bų, Paulius dvasioje netvėrė pykčiu.
17 Jis aiškinosi sinagogoje su žy-
dais ir pamaldžiaisiais, ir kasdien
esančiais aikštėje.
18 Kai kurie epikūrininkų ir stoikų
filosofai bandė su juo ginčytis. Vieni
klausė: „Ką šis plepys nori pasaky-
ti?“ O kiti: „Atrodo, kad jis svetimų
dievų skelbėjas.“ Mat jis skelbė Jėzų
ir prisikėlimą.
19 Jie paėmė, nusivedė jį į Areopagą
ir tarė jam: „Ar galėtume sužinoti,
kokį naują mokslą tu skelbi?
20 Nes tu kalbi mūsų ausims ne-
girdėtus dalykus. Taigi norėtume
sužinoti, kas tai būtų.“

39 Mt 8,34
40 Apd 16,14

17 SKYRIUS
1 Apd 17,11.13; Apd 20,4; Apd 27,2; Fil 4,16; 1 Tes 1,1; 2 Tes 1,1; 2 Tim 4,10
2 Lk 4,16; Apd 9,20; Apd 13,5.14; Apd 14,1; Apd 16,13; Apd 19,8; 1 Tes 2,1-16
3 Lk 24,26.46; Apd 18,5.28; Gal 3,1
4 Apd 15,22.27.32.40; Apd 28,24
5 Apd 13,45; Apd 17,6.7.9; Rom 16,21
6 Apd 16,20
7 Lk 23,2; Jn 19,12; 1 Pt 2,13
10 Apd 9,25; Apd 17,14
11 Iz 34,16; Lk 16,29; Jn 5,39
14 Mt 10,23
15 Apd 18,5
16 2 Pt 2,8
18 1 Kor 15,12

21 Mat visi atėniečiai ir ten gyve-
nantys ateiviai leisdavo laiką ne
kaip kitaip, o tik pasakodami arba
klausydami ką nors nauja.
22 Tada Paulius, atsistojęs Areopago
viduryje, prabilo: „Atėnų vyrai, ma-
tau, kad jūs visais atžvilgiais labai
religingi.
23 Vaikščiodamas ir apžiūrinėdamas
jūsų šventenybes, radau aukurą su
užrašu: „Nežinomam dievui“. Taigi
Tą, kurį nepažindami garbinate, aš
jums ir skelbiu.
24 Dievas, pasaulio ir visko, kas jame
yra, Kūrėjas, būdamas dangaus ir
žemės Viešpats, gyvena ne žmonių
rankomis statytose šventyklose
25 ir nėra žmonių rankomis aptar-
naujamas, tarsi Jam ko nors trūktų.
Jis gi pats visiems duoda gyvybę,
alsavimą ir visa kita.
26 Iš vieno kraujo Jis išvedė visas
žmonių tautas, kad šios gyventų
visoje žemėje. Jis nustatė iš anksto
paskirtus laikus ir apsigyvenimo
ribas,
27 kad žmonės ieškotų Viešpaties ir
tarytum apgraibomis Jį atrastų, nes
Jis netoli nuo kiekvieno iš mūsų.
28 Juk mes Jame gyvename, juda-
me ir esame, kaip yra pasakę ir kai
kurie jūsų poetai: „Mes irgi esame
kilę iš Jo.“
29 Todėl, būdami dieviškos kilmės,
neturime manyti, jog Dievybė yra
panaši į auksą, sidabrą ar akme-
nį, įgavusį pavidalą dėl žmogaus
išmonės ir gebėjimų.
30 Ir štai Dievas nebežiūri anų neiš-
manymo laikų ir dabar įsako visur
visiems žmonėms atgailauti,
31 nes Jis nustatė dieną, kada teisin-

24 Įst 10,14; 1 Kar 8,27; Ps 115,16; Iz 42,5; Mt 11,25; Apd 7,48-50; Apd 14,15

25 Pr 2,7; Iz 42,5; Dan 5,23

26 Įst 32,8; Job 12,23; Dan 4,35

27 Įst 4,7; Ps 139,7.10; Jer 23,23.24; Apd 14,17; Rom 1,20

28 Tit 1,12; Hbr 1,3

29 Iz 40,18.19

30 Rom 3,25; Tit 2,11.12

31 Apd 2,24; Apd 10,42

18 SKYRIUS

2 1 Kor 16,19

3 Apd 20,34

4 Apd 17,2

5 Apd 17,14.15; Apd 18,28

6 2 Sam 1,16; Neh 5,13; Ez 3,18.19; Apd 13,45-48; Apd 28,28

8 1 Kor 1,14

gai teis visą pasaulį per vyrą, kurį
paskyrė ir visiems už Jį laidavo,
prikeldamas Jį iš numirusių.“
32 Išgirdę apie prisikėlimą iš nu-
mirusių, vieni ėmė šaipytis, o kiti
sakė: „Apie tai tavęs paklausysime
kitą kartą.“
33 Šitaip Paulius paliko jų būrį.
34 Vis dėlto kai kurie vyrai prisidė-
jo prie jo ir įtikėjo. Iš jų Dionizijas,
Areopago narys, viena moteris var-
du Damaridė ir jų draugai.

18 Po viso šito Paulius iškeliavo
iš Atėnų ir nuvyko į Korintą.
2 Čia jis sutiko vieną iš Ponto kilusį
žydą vardu Akvilas su žmona Pris-
cile, neseniai atsikėlusius iš Italijos.
Mat Klaudijus buvo išleidęs įsaky-
mą visiems žydams išsikraustyti iš
Romos. Jis nuėjo pas juos
3 ir, kadangi mokėjo bendrą amatą,
pasiliko ten ir dirbo. Jie vertėsi pa-
lapinių audimu.
4 Kiekvieną šabą Paulius kalbėdavo
sinagogoje, įtikinėdamas žydus ir
graikus.
5 Silui ir Timotiejui atvykus iš Ma-
kedonijos, Paulius buvo Dvasios
paragintas liudyti žydams, kad Jė-
zus yra Kristus.
6 Bet jiems prieštaraujant ir piktžo-
džiaujant, jis nusipurtė drabužius ir
tarė: „Jūsų kraujas tekrinta ant jūsų
pačių galvų! Aš nekaltas ir nuo šiol
eisiu pas pagonis.“
7 Ir, pasitraukęs iš ten, persikėlė į
vieno dievobaimingo vyro vardu
Ticijus Justas namus, buvusius šalia
sinagogos.
8 Sinagogos vyresnysis Krispas su
visais savo namiškiais įtikėjo Vieš-

patį. Ir daugelis korintiečių klausy-
damiesi įtikėjo ir buvo pakrikštyti.
9 Naktį Viešpats regėjime prabilo
Pauliui: „Nebijok! Kalbėk ir nety-
lėk!
10 Aš esu su tavimi, ir niekas nesi-
kėsins tau kenkti, nes šiame mieste
daugel žmonių – manieji.“
11 Ir jis ten pasiliko metus ir šešis
mėnesius, mokydamas juos Dievo
žodžio.
12 Galionui būnant Achajos prokon-
sulu, žydai visi kaip vienas sukilo
prieš Paulių, nusitempė jį į teismo
vietą
13 ir pareiškė: „Šitas įtikinėja žmo-
nes garbinti Dievą Įstatymui prie-
šingu būdu.“
14 Pauliui rengiantis prabilti, Ga-
lionas tarė žydams: „Jei tai būtų
koks nusikaltimas ar piktas darbas,
tuomet, žydų vyrai, būtų dėl ko jus
išklausyti.
15 Bet kai kyla ginčas apie mokymą,
vardus bei jūsų Įstatymą, spręskite
patys; tokių dalykų teisėjas būti
nenoriu.“
16 Ir pavarė juos nuo teismo krasės.
17 Tada visi graikai užpuolė sina-
gogos vyresnįjį Sosteną ir sumušė
jį prie teismo krasės. Galionas į tai
nekreipė dėmesio.
18 Paulius, išbuvęs Korinte dar ne-
trumpą laiką, atsisveikino su bro-
liais ir kartu su Priscile bei Akvilu
išplaukė į Siriją. Kenchrėjoje jis
nusiskuto galvą, nes padarė įžadą.
19 Atvykęs į Efezą, jis paliko juos, o
pats nuėjęs į sinagogą ėmė kalbėtis
su žydais.
20 Jie prašė jį pasilikti ilgesnį laiką,
bet jis nesutiko
21 ir atsisveikindamas tarė: „Aš bū-
tinai turiu praleisti ateinančią šventę
Jeruzalėje. Jei Dievas panorės, vėl
atvyksiu pas jus.“ Ir iškeliavo iš
Efezo.
22 Atplaukęs į Cezarėją, jis patrau-
kė aukštyn, pasveikino bažnyčią ir
išvyko į Antiochiją.
23 Pabuvęs ten kiek laiko, vėl leidosi
į kelionę ir ėjo per Galatijos kraš-
tą bei Frygiją, stiprindamas visus
mokinius.
24 Vienas žydas vardu Apolas, ki-
lęs iš Aleksandrijos, iškalbingas ir
puikiai Raštus išmanantis vyras,
atvyko į Efezą.
25 Jis buvo pamokytas Viešpaties
kelio ir, degdamas dvasia, kalbėjo
ir uoliai mokė apie Viešpatį, nors
tepažinojo Jono krikštą.
26 Jis ėmė drąsiai skelbti sinago-
goje. Išgirdę jį, Priscilė ir Akvilas
pasikvietė pas save ir nuodugniau
išaiškino jam Dievo kelią.
27 Kai jis panoro vykti į Achają,
broliai parašė mokiniams, ragin-
dami jį priimti. Nuvykęs tenai, jis
buvo labai naudingas per malonę
įtikėjusiems.
28 Mat jis viešumoje smarkiai su-
kirsdavo žydus, iš Raštų įrodyda-
mas Jėzų esant Kristų.

19 Apolui būnant Korinte, Pau-
lius, perėjęs aukštutines sritis,
atvyko į Efezą. Užtikęs ten kelis
mokinius,
2 paklausė: „Ar įtikėję gavote Šven-
tąją Dvasią?“ Jie atsakė: „Mes nė
girdėti negirdėjome, kad yra Šven-
toji Dvasia.“
3 Jis klausė toliau: „Tai kokiu krikštu

9 Apd 23,11
10 Jer 1,18. 19
15 Apd 23, 29; Apd 25,19
17 1 Kor 1,1
18 Apd 21, 24; Rom 16,1
21 Apd 19, 21; Apd 20,16; 1 Kor 4,19
22 Apd 8,40
23 Apd 14, 22; Apd 15,32. 41; Gal 1,2
24 Tit 3,13
25 Apd 19,3; Rom 12,11
27 1 Kor 3,6
28 Apd 9,22; Apd 17,3; Apd 18,5
19 SKYRIUS
1 Apd 18,23; 1 Kor 1,12; 1 Kor 3,5.6
2 1 Sam 3,7
3 Apd 18,25

jūs buvote pakrikštyti?“ Jie atsakė:
„Jono krikštu.“
4 Tada Paulius tarė: „Jonas krikštijo
atgailos krikštu, ragindamas žmo-
nes tikėti Tą, kuris ateis po jo, būtent
Kristų Jėzų.“
5 Tai išgirdę, jie buvo pakrikštyti
Viešpaties Jėzaus vardu.
6 Kai Paulius jiems uždėjo rankas,
ant jų nužengė Šventoji Dvasia, ir jie
ėmė kalbėti kalbomis ir pranašauti.
7 Iš viso jų buvo apie dvylika vyrų.
8 Paulius nuėjo į sinagogą ir ten tris
mėnesius drąsiai kalbėjo, įtikinė-
damas ir aiškindamas apie Dievo
karalystę.
9 Kai kurie užkietėjo ir netikėjo,
piktžodžiaudami tam Keliui dau-
gumos akyse, tad Paulius pasitraukė
nuo jų, atskyrė mokinius ir kasdien
juos mokė Tirano mokykloje.
10 Tai truko dvejus metus, ir visi Azi-
jos gyventojai, tiek žydai, tiek grai-
kai, išgirdo Viešpaties Jėzaus žodį.
11 Pauliaus rankomis Dievas darė
ypatingų stebuklų.
12 Žmonės net dėdavo ligoniams
jo kūną lietusias skepetėles bei
prijuostes, ir nuo jų pasitraukdavo
ligos, išeidavo piktosios dvasios.
13 Panašiai ir kai kurie keliaujan-
tys žydų egzorcistai mėgino turė-
jusiems piktųjų dvasių prišaukti
Viešpaties Jėzaus vardą, sakydami:
„Saikdiname Jėzaus vardu, kurį
skelbia Paulius.“
14 Taip darė vieno žydų vyresniojo
kunigo Skėvo septyni sūnūs.
15 Bet piktoji dvasia jiems atsakė:
„Pažįstu Jėzų ir žinau Paulių. O kas
jūs esate?“
16 Ir žmogus, turįs piktąją dvasią,

4 Mt 3,11
5 Apd 8,12.16; Apd 10,48
6 Apd 2,4; Apd 6,6; Apd 8,17; Apd 10,46
8 Apd 1,3; Apd 17,2; Apd 18,4; Apd 28,23
9 Apd 9,2; Apd 19,23; Apd 22,4; Apd 24,14; 2 Tim 1,15
10 Apd 19,8; Apd 20,31
11 Mk 16,20
12 Apd 5,15
13 Mt 12,27; Mk 9,38; 1 Kor 1,23; 1 Kor 2,2
17 Lk 1,65; Lk 7,16
18 Mt 3,6
20 Apd 6,7; Apd 12,24
21 Apd 20,1.22; Rom 1,13; Rom 15,22-29
22 Rom 16,23; 1 Tim 1,2
23 Apd 9,2; 2 Kor 1,8
24 Apd 16,16
26 Iz 44,10-20
27 Apd 16,19

užpuolė juos ir nugalėjo su tokia
jėga, kad jie nuogi ir sužaloti išbėgo
iš anų namų.
17 Apie tai sužinojo visi žydai ir
graikai, gyvenantys Efeze. Visus
apėmė baimė, o Viešpaties Jėzaus
vardas buvo išaukštintas.
18 Daug įtikėjusiųjų atėję išpažinda-
vo ir pasisakydavo, ką buvo darę.
19 Daugelis, užsiiminėjusių magija,
sunešė savo knygas ir visų akyse
sudegino. Apskaičiuota, kad jos bu-
vo vertos penkiasdešimt tūkstančių
sidabro drachmų.
20 Šitaip galingai Viešpaties žodis
plito ir stiprėjo.
21 Atlikęs tuos darbus, Paulius buvo
dvasios įkvėptas keliauti per Make-
doniją ir Achają į Jeruzalę. „Pabuvęs
ten, – sakė jis, – turiu pamatyti ir
Romą.“
22 Jis nusiuntė į Makedoniją du savo
pagalbininkus, Timotiejų ir Erastą,
o pats kurį laiką pasiliko Azijoje.
23 Tuo metu kilo nemažas sąmyšis
dėl Kelio.
24 Vienas sidabrakalys vardu Demet-
rijas, gaminęs sidabrines Artemidės
šventyklos miniatiūras ir duodavęs
gerai uždirbti amatininkams,
25 susivadino juos bei kitus to amato
darbininkus ir kalbėjo: „Vyrai, jūs
žinote, kad šiuo amatu remiasi mū-
sų gerovė.
26 Bet jūs matote ir girdite, kad tas
Paulius ne tik Efeze, bet ir beveik vi-
soje Azijoje įtikino ir patraukė daug
žmonių, tvirtindamas, esą tai ne
dievai, kurie pagaminami žmonių
rankomis.
27 Gresia pavojus, kad ne tik smuks
mūsų verslas, bet kad bus panie-
kinta didžiosios deivės Artemidės

šventykla ir žlugs didybė tos, kurią
garbina visa Azija ir visas pasaulis."
28 Tai išgirdę, jie labai įniršo ir ėmė
šaukti: „Didi efeziečių Artemidė!"
29 Sąmyšis apėmė visą miestą, ir jie,
pagriebę Pauliaus palydovus, make-
doniečius Gajų ir Aristarchą, visi
kaip vienas pasileido bėgti į teatrą.
30 Pauliui panorus įsimaišyti į minią,
mokiniai jo neleido.
31 Taip pat ir keli jo bičiuliai, Azijos
valdininkai, per kitus prašė, kad jis
neitų į teatrą.
32 O ten vieni rėkavo vienaip, kiti –
kitaip. Susirinkimas buvo toks pa-
krikęs, jog daugumas net nežinojo,
kuriam galui susirinkta.
33 Iš minios ištempė Aleksandrą, ku-
rį žydai stūmė į priekį. Aleksandras,
pamojęs ranka, norėjo pasiaiškinti
miniai.
34 Bet, pažinę jį esant žydą, visi vienu
balsu ėmė rėkti ir kokias dvi valandas
šūkavo: „Didi efeziečių Artemidė!"
35 Galiausiai miesto raštininkas, nu-
raminęs minią, pasakė: „Efezo vyrai!
Kur rasi žmogų, kuris nežinotų, jog
efeziečių miestas garbina didžiąją
deivę Artemidę ir iš dangaus nukri-
tusią jos statulą?!
36 Šito niekas negali paneigti. Taigi
nusiraminkite ir nieko galvotrūk-
čiais nedarykite.
37 Jūs atitempėte čionai šiuos vyrus,
kurie nėra nei šventyklos vagys, nei
piktžodžiautojai mūsų deivei.
38 Jei Demetrijas ir jo bendrai ama-
tininkai turi prieš ką nors skundą,
tai tam yra teismo dienos ir prokon-
sulai, tegul sau bylinėjasi.
39 O jeigu jūs turite kokį kitą ap-
svarstytiną reikalą, tai jį bus galima

29 Rom 16,23; Kol 4,10
33 Apd 12,17; 2 Tim 4,14
20 SKYRIUS
1 1 Tim 1,3
2 Apd 17,15; Apd 18,1
3 2 Kor 11,26
4 Apd 16,1; Apd 19,29; Ef 6,21; Kol 4,10; 2 Tim 4,20
5 2 Tim 4,13
6 Iš 12,14.15; 2 Tim 4,13
7 Apd 2,42.46; Apd 20,11; 1 Kor 16,2
8 Apd 1,13
10 1 Kar 17,21; Mt 9,23.24

išspręsti teisėtame susirinkime.
40 Šiaip jau yra pavojus būti apkal-
tintiems maištu dėl to, kas šiandien
čia dėjosi, nes nėra jokio pagrindo,
kuriuo galėtume pateisinti šį sam-
brūzdį." Tai pasakęs, jis paleido
susirinkimą.

20 Sąmyšiui pasibaigus, Paulius
susikvietė mokinius ir atsi-
sveikinęs iškeliavo į Makedoniją.
2 Keliaudamas per anuos kraštus ir
skatindamas mokinius gausiais žo-
džiais, jis atvyko į Graikiją,
3 kur pasiliko tris mėnesius. Kai,
jam besirengiant plaukti į Siriją, žy-
dai ėmė ruošti prieš jį sąmokslą, jis
nutarė grįžti atgal per Makedoniją.
4 Iki Azijos jį lydėjo Sopatras iš Be-
rėjos; Aristarchas ir Sekundas iš Te-
salonikos; Gajus iš Derbės bei Timo-
tiejus; Tichikas ir Trofimas iš Azijos.
5 Šie iškeliavo pirmiau ir laukė mūsų
Troadėje.
6 Po Neraugintos duonos dienų mes
išplaukėme iš Filipų ir per penkias
dienas atvykome pas juos į Troadę;
ten išbuvome septynias dienas.
7 Pirmą savaitės dieną, mokiniams
susirinkus laužyti duonos, Paulius
mokė juos ir, kadangi žadėjo ryto-
jaus dieną iškeliauti, tai užtęsė savo
kalbą iki vidurnakčio.
8 Aukštutiniame kambaryje, kur jie
buvo susirinkę, degė daug žibintų.
9 Vienas jaunuolis vardu Eutichas,
sėdėjęs ant palangės, giliai įmigo
ir, Pauliui ilgiau bedėstant, miego
įveiktas, iš trečio aukšto nukrito
žemėn. Kai jį pakėlė, jis buvo ne-
begyvas.
10 Nulipęs žemyn, Paulius pasilen-

kė ir, apglėbęs jį, tarė: „Nekelkite
triukšmo, gyvybė tebėra jame.“
11 Vėl užlipęs aukštyn, jis laužė ir
valgė duoną. Dar ilgai jis kalbėjo,
lig pat aušros, ir tada iškeliavo.
12 O jaunuolį atvedė gyvą, ir tai buvo
nemaža paguoda.
13 Mes, nuėję ir įsėdę į laivą, išplau-
kėme į Asą, kur ketinome paimti
Paulių, nes jis buvo taip patvarkęs,
pats norėdamas ten nuvykti pėsčias.
14 Susitikę Ase ir paėmę jį, nuplau-
kėme į Mitilėnę.
15 Iš ten plaukdami toliau, kitą dieną
atsidūrėme priešais Chiją. Rytojaus
dieną pasiekėme Samą ir, pabuvę
Trogilione, dar po dienos atvykome
į Miletą.
16 Kad netektų gaišti Azijoje, Pau-
lius nutarė aplenkti Efezą, nes jis
skubėjo, norėdamas, jei įmanoma,
Sekminių dieną būti Jeruzalėje.
17 Iš Mileto jis pasiuntė į Efezą pa-
kviesti bažnyčios vyresniųjų.
18 Kai jie pas jį atvyko, Paulius pra-
bilo: „Jūs žinote, kaip nuo pirmosios
dienos, kurią įžengiau į Aziją, visą
laiką pas jus elgiausi,
19 tarnaudamas Viešpačiui nusiže-
minęs, su ašaromis ir patirdamas
išbandymus, kurie ištiko mane dėl
žydų pinklių.
20 Kaip nieko nenutylėjau, kas nau-
dinga, bet kalbėjau ir mokiau jus tiek
viešumoje, tiek po namus,
21 uoliai liudydamas žydams ir grai-
kams apie atgailą prieš Dievą ir
tikėjimą mūsų Viešpačiu Jėzumi
Kristumi.
22 Ir štai dabar aš, dvasios kalinys,
keliauju į Jeruzalę, nežinodamas,
kas man ten nutiks,
23 tiktai Šventoji Dvasia kiekviena-
me mieste man liudija, sakydama,
kad manęs laukia pančiai ir suspau-
dimai.
24 Bet tai man nesvarbu, ir aš nebran-
ginu savo gyvybės. Svarbu, kad tik
su džiaugsmu baigčiau savo bėgimą
ir tarnavimą, kurį gavau iš Viešpa-
ties Jėzaus: liudyti Dievo malonės
Evangeliją.
25 Ir štai dabar aš žinau, kad jūs visi,
su kuriais buvau skelbdamas Dievo
karalystę, daugiau nematysite mano
veido.
26 Todėl šiandien jums liudiju, jog
esu švarus nuo visų kraujo.
27 Aš nevengiau jums paskelbti visų
Dievo nutarimų.
28 Būkite rūpestingi sau ir visai kai-
menei, kuriai Šventoji Dvasia jus
paskyrė prižiūrėtojais, kad gany-
tumėte Dievo Bažnyčią, kurią Jis
įsigijo savo krauju.
29 Nes aš žinau, kad, man pasitrau-
kus, įsibraus pas jus žiaurių vilkų,
kurie nepagailės kaimenės.
30 Net iš jūsų atsiras tokių, kurie krei-
vomis kalbomis stengsis patraukti
paskui save mokinius.
31 Todėl budėkite ir nepamirškite,
kad aš per trejus metus dieną ir naktį
nepaliaudamas, su ašaromis įspėda-
vau kiekvieną.
32 O dabar, broliai, pavedu jus Die-
vui ir Jo malonės žodžiui, kuris turi
galią jus išugdyti ir duoti jums pa-
veldėjimą tarp visų pašventintųjų.
33 Nė iš vieno negeidžiau nei sidab-
ro, nei aukso, nei drabužio.
34 Jūs žinote, kad mano ir buvusiųjų
su manimi reikalams tarnavo štai
šitos mano rankos.

16 Apd 2,1; Apd 18,21; Apd 19,21; Apd 21,4; Apd 24,17
18 Apd 18, 19; Apd 19,1.10; Apd 20,4.16
19 Apd 20,3
20 Apd 20, 27
21 Mk 1,15; Apd 18,5; Apd 19,10
22 Apd 19, 21
23 Apd 21,4. 11
24 Apd 1,17; Apd 21,13; Gal 1,1; 2 Tim 4,7
26 Apd 18,6
27 Lk 7,30
28 1 Kor 12, 28; Ef 1,7.14; Hbr 9,14; 1 Pt 5,2
29 Mt 7,15
30 1 Tim 1,20
31 Apd 19,8. 10
32 Apd 9,31; Hbr 9,15; Hbr 13,9
34 Apd 18,3

35 Ir aš jums visur rodydavau, kad,
šitaip triūsiant, reikia paremti silp-
nuosius ir atminti Viešpaties Jėzaus
pasakytus žodžius: „Labiau palai-
minta duoti, negu imti.“
36 Tai pasakęs, jis atsiklaupė ir kartu
su visais pasimeldė.
37 Visi pradėjo graudžiai verkti ir,
puldami Pauliui ant kaklo, jį bučiavo.
38 Jie ypač nuliūdo dėl žodžių, kad
daugiau nematys jo veido. Po to jie
palydėjo jį į laivą.

21 Išsiplėšę iš jų glėbio, išplau-
kėme ir tiesiu keliu atvykome
į Kosą, o kitą dieną į Rodą ir iš ten
į Patarą.
2 Radę laivą, plaukiantį į Finikiją,
įlipome ir išplaukėme.
3 Išvydę artėjant Kiprą, palikome
jį kairėje ir plaukėme į Siriją, kur
išlipome Tyre. Ten laivas turėjo iš-
krauti savo krovinius.
4 Suradę mokinių, išbuvome su jais
septynias dienas. Dvasios paskatinti,
jie patarė Pauliui nevykti į Jeruzalę.
5 Praėjus toms dienoms, mes išėjo-
me ir leidomės į kelionę, o jie visi
kartu su žmonomis ir vaikais paly-
dėjo mus iki miesto ribos. Pajūryje
suklaupę visi pasimeldėme.
6 Vieni su kitais atsisveikinę, suli-
pome į laivą, o jie sugrįžo namo.
7 Keliaudami toliau iš Tyro atplau-
kėme į Ptolemaidę. Ten pasveiki-
nome brolius ir pasilikome pas juos
vienai dienai.
8 Kitą dieną Paulius ir mes, buvę su
juo, vėl iškeliavome ir atvykome į
Cezarėją. Ten nuėjome į evangelisto
Pilypo, vieno iš septynių, namus ir
pas jį pasilikome.

35 Rom 15,1
37 Pr 45,14; Apd 21,13

21 SKYRIUS
4 Apd 20,23; Apd 21,12
5 Apd 9,40; Apd 20,36
6 Jn 1,11
8 Apd 6,5; Apd 8,40; Apd 21,16; Ef 4,11
9 Jl 2,28
10 Apd 11, 28
11 Apd 20, 23; Apd 21,33; Apd 22,25
13 Apd 20, 24.37
14 Lk 11,2; Lk 22,42
17 Apd 15,4
18 Gal 1,19; Gal 2,9
19 Apd 1,17; Apd 20,24; Rom 15,18. 19
20 Apd 15,1; Apd 22,3

9 Jis turėjo keturias netekėjusias
dukteris, kurios pranašaudavo.
10 Mums būnant ten daugiau dienų,
iš Judėjos atėjo vienas pranašas var-
du Agabas.
11 Atėjęs pas mus, jis paėmė Pauliaus
juostą ir, susirišęs ja rankas ir kojas,
tarė: „Taip sako Šventoji Dvasia:
„Vyrą, kuriam priklauso ši juosta,
taip Jeruzalėje supančios žydai ir
atiduos į pagonių rankas.“
12 Tai išgirdę, ir mes, ir tenykščiai
prašėme, kad jis neitų į Jeruzalę.
13 Bet Paulius atsakė: „Kodėl rauda-
te ir draskote man širdį? Aš pasiren-
gęs Jeruzalėje dėl Viešpaties Jėzaus
vardo ne tik būti supančiotas, bet ir
numirti!“
14 Jam nesiduodant perkalbamam,
mes nurimome ir tarėme: „Tebūnie
Viešpaties valia!“
15 Po tų dienų, susiruošę į kelią, iš-
vykome į Jeruzalę.
16 Mus lydėjo kai kurie mokiniai iš
Cezarėjos ir nuvedė apsistoti pas
vieną kiprietį, seną mokinį Mnasoną.
17 Kai atvykome į Jeruzalę, broliai
mus džiaugsmingai priėmė.
18 Kitą dieną Paulius kartu su mumis
nuėjo pas Jokūbą, kur buvo susirin-
kę visi vyresnieji.
19 Juos pasveikinęs, jis smulkiai
išdėstė visa, ką Dievas padarė tarp
pagonių per jo tarnystę.
20 Jie išklausę šlovino Viešpatį ir tarė
Pauliui: „Tu matai, broli, kiek daug
tūkstančių žydų tapo tikinčiaisiais, ir
jie visi uoliai laikosi Įstatymo.
21 Bet jiems prikalbėta apie tave,
kad tu mokai visus žydus, gyve-
nančius tarp pagonių, atsižadėti
Mozės, sakydamas, jog jiems nerei-

kia apipjaustyti vaikų nei laikytis
papročių.
22 Ką daryti? Jie būtinai susirinks,
išgirdę, kad esi atvykęs.
23 Todėl padaryk, kaip tau sakome. Pas
mus yra keturi vyrai, padarę įžadą.
24 Pasiimk juos, apsivalyk kartu su
jais ir prisiimk jų išlaidas, kad jie
galėtų nusikirpti plaukus. Tada visi
pamatys, jog gandai apie tave nieko
verti ir tu nenukrypdamas laikaisi
Įstatymo.
25 O dėl tikinčiųjų iš pagonių, tai
mes išsiuntėme nurodymus, kad jie
saugotųsi to, kas paaukota stabams,
kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir
ištvirkavimo."
26 Tada Paulius pasiėmė tuos vyrus
ir kitą dieną su jais apsivalęs įėjo į
šventyklą. Ten jis paskelbė apsiva-
lymo dienų pabaigą, kada už kiek-
vieną iš jų turės būti paaukota auka.
27 Toms septynioms dienoms bai-
giantis, žydai iš Azijos, pastebėję
Paulių šventykloje, sukurstė visą
minią ir, nutvėrę jį,
28 ėmė šaukti: „Izraelio vyrai, padė-
kite! Šitas žmogus visur visus moko
prieš tautą, Įstatymą ir šią vietą. Jis
net atsivedė šventyklon graikų ir
suteršė šią šventą vietą."
29 Mat jie prieš tai matė su juo mieste
Trofimą iš Efezo ir manė, kad Pau-
lius jį atsivedęs į šventyklą.
30 Sujudo visas miestas, subėgo
žmonės, nutvėrė Paulių ir ištempė jį
iš šventyklos. Durys bematant buvo
uždarytos.
31 Jiems ketinant jį užmušti, įgulos
viršininkui – tribūnui buvo duota
žinia, kad visoje Jeruzalėje kyla są-
myšis.

24 Sk 6,2.13.
18;
Apd 18,18
25 Apd 15,
19.20.29
26 Sk 6,13;
Jn 11,55;
Apd 21,24;
Apd 24,18
27 Apd 20,
19;
Apd 24,18;
Apd 26,21
28 Mt 24,15;
Apd 6,13;
Apd 24,6
29 Apd 20,4
30 2 Kar 11,
15;
Apd 16,19;
Apd 26,21
31 2 Kor 11
23
32 Apd 23,
27;
Apd 24,7
33 Apd 20,
23;
Apd 21,11;
Apd 24,7;
Ef 6,20;
2 Tim 1,16;
2 Tim 2,9
36 Lk 23,18;
Jn 19,15;
Apd 22,22
38 Apd 5,36
39 Apd 9,11;
Apd 22,3;
2 Kor 11,22;
Fil 3,4-6
40 Apd 12,
17;
Apd 22,2
22 SKYRIUS
1 Apd 7,2
2 Apd 21,40
3 Įst 33,3;
Apd 5,34;
Apd 21,20.
39;
Apd 23,6;
Apd 26,5;
Rom 10,2;
2 Kor 11,22;
Gal 1,14;
Fil 3,6

32 Jis nedelsdamas su kareiviais ir
šimtininkais atskubėjo ten. Jie, pa-
matę tribūną ir kareivius, liovėsi
mušę Paulių.
33 Prisiartinęs tribūnas suėmė Paulių
ir įsakė surišti dviem grandinėmis.
Paskui paklausė, kas jis esąs ir ką
padaręs.
34 Tuo tarpu iš minios šaukė tai šį, tai
tą. Negalėdamas dėl triukšmo nieko
tikro apie jį sužinoti, tribūnas įsakė
nuvesti Paulių į kareivines.
35 Atėjus prie laiptų, dėl minios įsi-
siautėjimo kareiviams teko jį nešte
nešti,
36 nes žmonių minia sekė iš paskos,
šaukdama: „Mirtis jam!"
37 Vedamas į kareivines, Paulius
kreipėsi į tribūną: „Ar galiu tau šį
tą pasakyti?" Šis atsiliepė: „Tu moki
graikiškai?
38 Tai tu – ne anas egiptietis, kuris
neseniai sukėlė sąmyšį ir išsivedė į
dykumą keturis tūkstančius vyrų
žudikų?"
39 Paulius atsakė: „Aš esu žydas iš
Kilikijos Tarso, taigi žymaus mies-
to pilietis. Prašau tavęs, leisk man
prabilti žmonėms."
40 Tribūnas sutiko. Paulius atsistojo
ant laiptų ir pamojo ranka miniai.
Visiems nutilus, jis prabilo hebrajų
kalba:

22 „Vyrai broliai ir tėvai! Pa-
klausykite, ką dabar pasaky-
siu sau apginti."
2 Išgirdę jį kreipiantis į juos hebra-
jiškai, jie dar labiau nurimo. O jis
kalbėjo toliau:
3 „Aš esu žydas, gimęs Tarse, Kili-
kijoje, bet išauklėtas šitame mieste,

prie Gamalielio kojų, tobulai išmo-
kytas pagal mūsų protėvių Įstatymą,
ir buvau ypatingai uolus dėl Dievo,
kaip ir jūs visi šiandien.
4 Todėl iki mirties persekiojau šį
Kelią, pančiodamas ir mesdamas į
kalėjimą vyrus ir moteris.
5 Tai gali paliudyti ir vyriausiasis
kunigas, ir visa vyresniųjų taryba.
Iš jų buvau gavęs laiškus broliams
ir keliavau į Damaską, kad tenykš-
čius surištus atgabenčiau į Jeruzalę
nubausti.
6 Man keliaujant ir artinantis prie Da-
masko, apie vidurdienį staiga mane
apšvietė ryški šviesa iš dangaus.
7 Aš kritau ant žemės ir išgirdau bal-
są, man sakantį: „Sauliau, Sauliau,
kam mane persekioji?“
8 Aš paklausiau: „Kas Tu esi, Vieš-
patie?“ Jis man atsakė: „Aš esu Jė-
zus iš Nazareto, kurį tu persekioji.“
9 Buvusieji su manimi matė šviesą
ir išsigando, bet negirdėjo man kal-
bančiojo balso.
10 Aš dar paklausiau: „Ką man da-
ryti, Viešpatie?“ O Viešpats man
tarė: „Kelkis, eik į Damaską, tenai
tau bus pasakyta visa, ką tau reikia
daryti.“
11 Kadangi tos šviesos šlovės apa-
kintas nieko nebemačiau, palydo-
vų už rankos vedamas pasiekiau
Damaską.
12 Toksai Ananijas, Įstatymo požiū-
riu dievotas vyras, apie kurį gerai
liudijo visi aplinkiniai žydai,
13 atėjęs stojo prieš mane ir tarė:
„Broli Sauliau, praregėk!“ Ir tą pa-
čią akimirką aš jį išvydau.
14 O jis kalbėjo: „Mūsų protėvių Die-
vas išsirinko tave, kad pažintum Jo

4 Apd 8,3; Apd 26,9-11; Fil 3,6; 1 Tim 1,13
5 Lk 22,66; Apd 4,5; Apd 9,2; Apd 23,14; Apd 24,1; Apd 25,15
6 Apd 9,3; Apd 26,12.13
9 Dan 10,7; Apd 9,7
12 Apd 9,17; Apd 10,22; 1 Tim 3,7
14 Apd 3,13. 14; Apd 5,30; Apd 7,52; Apd 9,15; Apd 26,16; 1 Kor 9,1; 1 Kor 15,8; Gal 1,12
15 Apd 4,20; Apd 23,11; Apd 26,16
16 Rom 10, 13; Hbr 10,22
17 Apd 9,26; Apd 26,20
18 Mt 10,14; Apd 22,14
19 Mt 10,17; Apd 8,3; Apd 22,4
20 Lk 11,48; Apd 7,54-60; Apd 8,1
21 Apd 9,15
22 Apd 21, 36; Apd 25,24
25 Apd 16, 37

valią, išvystum Teisųjį ir išgirstum
balsą iš Jo lūpų,
15 nes tu būsi Jo liudytojas visiems
žmonėms, skelbdamas, ką girdėjai
ir regėjai.
16 Tad ko lauki? Kelkis, pasikrikštyk
ir nusiplauk nuodėmes, šaukdama-
sis Viešpaties vardo!“
17 Vėliau, sugrįžęs į Jeruzalę ir mels-
damasis šventykloje, patyriau Dva-
sios pagavą
18 ir išvydau Jėzų. Jis pasakė: „Sku-
biai pasitrauk iš Jeruzalės, nes jie
nepriims tavo liudijimo apie mane.“
19 Aš atsiliepiau: „Viešpatie, juk jie
žino, kad Tavo tikinčiuosius iš visų
sinagogų mesdavau į kalėjimą ir
plakdavau.
20 O kai buvo pralietas tavo liudyto-
jo Stepono kraujas, aš ten stovėjau
pritardamas jo nužudymui ir saugo-
damas žudikų drabužius.“
21 Bet Jis tarė man: „Eik, nes Aš sių-
siu tave toli, pas pagonis.“
22 Jie klausėsi jo iki šitų žodžių, o čia
ėmė garsiai šaukti: „Nušluoti nuo
žemės jį! Tokiam nevalia gyventi!“
23 Jie klykė, mosavo drabužiais ir
svaidė į orą smėlį.
24 Tribūnas įsakė nuvesti Paulių į
kareivines ir liepė tardyti plakant,
kad išsiaiškintų, kodėl žmonės prieš
jį taip rėkė.
25 Kai jau buvo pririštas diržais, Pau-
lius kreipėsi į šalia stovintį šimtinin-
ką: „Ar jums leista plakti Romos
pilietį, ir dar nenuteistą?“
26 Tai išgirdęs, šimtininkas priėjo
prie tribūno ir pasakė: „Žiūrėk, ką
ruošiesi daryti! Tas žmogus yra Ro-
mos pilietis!“
27 Tribūnas atėjęs paklausė: „Pa-

sakyk man, ar tu Romos pilietis?“
Paulius atsakė: „Taip.“
28 Tribūnas tarė: „Aš šitą pilietybę
įgijau už didelius pinigus.“ Paulius
atsiliepė: „O aš turiu ją nuo gimi-
mo.“
29 Bematant pasitraukė nuo jo tie,
kurie turėjo jį tardyti. Tribūnas iš-
sigando, sužinojęs, kad Paulius yra
Romos pilietis, ir kad jį surišo.
30 Rytojaus dieną, norėdamas tiks-
liau išsiaiškinti, kuo jis žydų kalti-
namas, tribūnas išlaisvino jį iš gran-
dinių, liepė sušaukti aukštuosius
kunigus bei visą sinedrioną ir, at-
vedęs Paulių, pastatė jų akivaizdoje.

23 Skvarbiu žvilgsniu permetęs
sinedrioną, Paulius prabilo:
„Vyrai broliai! Iki šios dienos el-
giausi Dievo akivaizdoje visiškai
gryna sąžine.“
2 Bet vyriausiasis kunigas Ananijas
įsakė šalia stovintiesiems smogti
jam per burną.
3 Tuomet Paulius jam tarė: „Tau smogs
Dievas, tu, pabaltinta siena! Tu čia sė-
di, kad mane teistum pagal Įstatymą,
o liepi mane mušti prieš Įstatymą?“
4 Šalia esantys tarė: „Tu niekini vy-
riausiąjį Dievo kunigą?!“
5 Paulius atsiliepė: „Broliai, aš neži-
nojau, kad jis vyriausiasis kunigas.
Juk parašyta: „Nepiktžodžiauk savo
tautos vadovui.“
6 Supratęs, kad viena dalis buvo sa-
dukiejai, o kita – fariziejai, Paulius
sušuko sinedrionui: „Vyrai broliai,
aš fariziejus, fariziejaus sūnus, ir
esu teisiamas už mirusiųjų prisikė-
limo viltį!“
7 Jam tai pasakius, tarp fariziejų ir

23 SKYRIUS
1 2 Tim 1,3
2 Jn 18,22
3 Įst 25,1.2
5 Iš 22,28; Kun 5,17.18
6 Apd 24,15.21; Apd 26,6; Apd 28,20; Fil 3,5
8 Mt 22,23
9 Apd 5,39; Apd 22,6.7.17.18; Apd 25,25; Apd 26,31
11 Apd 18,9; Apd 21,18.19; Apd 22,1-21; Apd 27,23.24; Apd 28,16.17.23
12 Apd 9,23.24; Apd 23,21.30; Apd 25,3; Apd 26,21; Apd 27,42
14 Apd 4,5.23; Apd 6,12; Apd 22,5; Apd 24,1; Apd 25,15

sadukiejų kilo barnis, ir susirinki-
mas suskilo.
8 Mat sadukiejai sako, kad nėra nei
prisikėlimo, nei angelų, nei dvasios,
o fariziejai tuos dalykus pripažįsta.
9 Todėl kilo didelis triukšmas. At-
sistoję fariziejų pusės Rašto žino-
vai griežtai prieštaravo, sakydami:
„Mes nerandame nieko blogo šitame
žmoguje. O jeigu jam kalbėjo dva-
sia arba angelas, nesipriešinkime
Dievui!“
10 Įsisiautėjus smarkiam ginčui, tribū-
nas, bijodamas, kad jie nesudraskytų
Pauliaus, įsakė kareivių daliniui nu-
sileisti žemyn, išplėšti Paulių iš jų ir
nuvesti į kareivines.
11 Kitą naktį šalia jo stojo Viešpats
ir tarė: „Būk drąsus, Pauliau! Kaip
liudijai apie mane Jeruzalėje, taip
turėsi liudyti ir Romoje.“
12 Išaušus dienai, slaptai susirinko
žydų būrys ir prisiekė nei valgyti,
nei gerti, kol nužudys Paulių.
13 Tokį suokalbį sudarė daugiau ne-
gu keturiasdešimt žmonių.
14 Jie nuėjo pas aukštuosius kunigus
bei vyresniuosius ir pasakė: „Mes
siekte prisiekėme nieko neragauti,
kol nužudysime Paulių.
15 Todėl dabar jūs kartu su sinedrio-
nu prašykite tribūno, kad jis pri-
statytų jį rytoj jums, lyg norėtumėte
tiksliau ištirti jo bylą. Tuo tarpu mes
būsime pasiruošę užmušti jį kelyje.“
16 Apie šį suokalbį nugirdo Pauliaus
sesers sūnus. Jis atėjo į kareivines
ir pranešė Pauliui.
17 Tada Paulius, pasivadinęs vieną
šimtininką, paprašė: „Nuvesk šį
jaunuolį pas tribūną. Jis turi jam kai
ką pranešti.“

18 Tas, paėmęs jį, nuvedė pas tribū-
ną ir paaiškino: „Kalinys Paulius
pasišaukė mane ir paprašė, kad
atvesčiau pas tave šitą jaunuolį. Jis
turįs tau kai ką pasakyti.“
19 Tribūnas, paėmęs jį už rankos,
pasivedė į šalį ir paklausė: „Ką turi
man pranešti?“
20 Tas atsakė: „Žydai susitarė prašyti
tavęs, kad rytoj nuvestum Paulių į
sinedrioną, neva norėdami tiksliau
ištirti jo bylą.
21 Netikėk jais! Nes jo tyko daugiau
negu keturiasdešimt vyrų, kurie
prisiekė nei valgyti, nei gerti, kol jį
nužudys. Jie jau dabar pasiruošę ir
laukia tavo sutikimo.“
22 Tribūnas paleido jaunuolį ir griež-
tai įsakė: „Niekam nesakyk, kad tu
man tai pranešei.“
23 Pasišaukęs du šimtininkus, tribū-
nas pasakė: „Nuo trečios valandos
nakties laikykite parengtyje žygiuo-
ti į Cezarėją du šimtus kareivių,
septyniasdešimt raitelių ir du šimtus
ietininkų.
24 Parūpinkite ir arklių, kad raitą
Paulių saugiai nugabentų pas val-
dytoją Feliksą.“
25 Ir jis parašė tokio turinio laišką:
26 „Klaudijus Lisijas kilniausiajam
valdytojui Feliksui siunčia sveiki-
nimą.
27 Šitą vyrą žydai buvo nutvėrę ir
norėjo nužudyti. Aš, atėjęs su karei-
viais, jį išgelbėjau, sužinojęs esant
Romos pilietį.
28 Norėdamas patirti jo apkaltinimo
priežastį, nuvedžiau jį į jų sinedrio-
ną.
29 Radau, kad jis kaltinamas dėl jų
Įstatymo klausimų, o ne dėl kokio
nusikaltimo, baustino mirtimi ar
kalėjimu.
30 Kadangi man buvo pranešta apie
žydų ruošiamą pasikėsinimą į šį
vyrą, tai nedelsdamas siunčiu jį pas
tave, nurodęs ir kaltintojams, kad jie
tau pateiktų prieš jį turimus kaltini-
mus. Lik sveikas.“
31 Kareiviai, vykdydami įsakymą,
paėmė ir nugabeno nakčia Paulių į
Antipatridę.
32 Rytojaus dieną jie pasiuntė su juo
raitelius, o patys sugrįžo į kareivines.
33 Anie, atvykę į Cezarėją, įteikė val-
dytojui laišką ir pristatė Paulių.
34 Perskaitęs laišką, jis pasiteiravo,
iš kokios provincijos tas esąs. Suži-
noję, kad iš Kilikijos,
35 jis pasakė: „Aš tave išklausysiu,
kai atvyks tavo kaltintojai.“ Ir liepė
jį saugoti Erodo pretorijuje.

24 Po penkių dienų atvyko vy-
riausiasis kunigas Ananijas
su vyresniaisiais ir oratoriumi Ter-
tulu. Jie pateikė valdytojui kaltini-
mus prieš Paulių.
2 Kai pastarasis buvo iškviestas,
Tertulas pradėjo savo kaltinamą-
ją kalbą: „Tavo rūpesčiu turėdami
tikrą taiką ir didelę gerovę šitoje
tautoje,
3 mes, prakilnusis Feliksai, visuomet
ir visur tai pripažįstame su didžiu
dėkingumu.
4 Nenorėdamas tavęs ilgiau gaišinti,
prašau tave trumpai mūsų paklau-
syti su savo įprastu maloningumu.
5 Mes nustatėme šį žmogų esant
tarsi marą. Jis kursto maištą tarp
visų žydų ir yra nazariečių atskalos
vadeiva.

20 Apd 23,12
23 Apd 8,40; Apd 23,33
27 Apd 21,30.33; Apd 24,7
28 Apd 22,30
29 Apd 18,15; Apd 25,19.25; Apd 26,31
30 Apd 23,20; Apd 24,8; Apd 25,6
33 Apd 8,40; Apd 23,26-30
34 Apd 6,9; Apd 21,39
35 Mt 27,27; Apd 24,1.10; Apd 25,16

24 SKYRIUS
1 Apd 21,27; Apd 23,2.30.35; Apd 25,2
5 Lk 23,2; Apd 6,13; Apd 16,20; Apd 17,6; Apd 21,28; 1 Pt 2,12.15

6 Jis net mėgino išniekinti šventyklą.
Štai kodėl jį suėmėme ir norėjome
nuteisti pagal savąjį Įstatymą.
7 Bet tribūnas Lisijas su didele prie-
varta išplėšė jį iš mūsų rankų
8 ir liepė jo kaltintojams atvykti
pas tave. Apie tai, kuo jį kaltiname,
pats viską galėsi sužinoti, jį išklau-
sinėjęs.“
9 Tiems žodžiams pritarė žydai,
tvirtindami, kad taip esą iš tikrųjų.
10 Valdytojui davus ženklą, Paulius
atsakė: „Žinodamas tave jau daug
metų esant šios tautos teisėju, drą-
siai ginsiu savo bylą.
11 Tau nesunku nustatyti, jog praėjo
ne daugiau kaip dvylika dienų, kai
atvykau į Jeruzalę pagarbinti.
12 Ir niekas manęs nematė su kuo
nors besiginčijant šventykloje nei
suburiant minią sinagogose ar
mieste.
13 Jie negali įrodyti to, kuo dabar
mane kaltina.
14 Bet aš tau išpažįstu, jog tarnauju
savo tėvų Dievui pagal Kelią, jų va-
dinamą atskala, tikėdamas viskuo,
kas parašyta Įstatyme ir Pranašuose,
15 ir turiu viltį Dieve, kurią jie patys
irgi pripažįsta, jog bus prisikėlimas
iš numirusių – tiek teisiųjų, tiek
neteisiųjų.
16 Todėl stengiuosi visuomet turė-
ti tyrą sąžinę prieš Dievą ir prieš
žmones.
17 Aš po daugelio metų atkeliavau
savo tautai atiduoti gailestingumo
dovanų ir aukų.
18 Todėl kai kurie Azijos žydai ra-
do mane apsivaliusį šventykloje, be
jokios minios ir be jokio triukšmo.
19 Tai jie turėtų būti tavo akivaizdoje
ir kaltinti, jei ką turi prieš mane.
20 Pagaliau tegul ir šitie pasako, ko-
kį mano nusikaltimą jie įrodė, kai
stovėjau prieš sinedrioną?
21 Nebent tik žodžius, kuriuos šau-
kiau, stovėdamas tarp jų: „Šiandien
jūs mane teisiate už mirusiųjų pri-
sikėlimą!“
22 Tai išklausęs, Feliksas, gerai nu-
simanydamas apie tą Kelią, atidėjo
skundo svarstymą, sakydamas: „Kai
atvyks tribūnas Lisijas, tuomet ir iš-
aiškinsiu jūsų klausimą.“
23 Jis davė nurodymą šimtininkui
saugoti Paulių, tačiau daryti jam
lengvatų ir niekam iš jo žmonių ne-
drausti pas jį ateiti ar jam patarnauti.
24 Po kelių dienų Feliksas atėjo su sa-
vo žmona Druzila, kuri buvo žydė.
Jis liepė pakviesti Paulių ir išklausė
jo apie tikėjimą Kristumi.
25 Pauliui dėstant apie teisumą, susi-
laikymą ir būsimąjį teismą, Feliksas
išsigando ir tarė: „Šiam kartui užten-
ka. Gali eiti. Kai bus tinkamas metas,
tave pasišauksiu.“
26 Be to, jis tikėjosi, kad Paulius
duos jam pinigų, jog jį išleistų, to-
dėl dažniau jį kviesdavosi ir su juo
kalbėdavosi.
27 Prabėgus dvejiems metams, Felik-
są pakeitė įpėdinis Porcijus Festas.
Norėdamas parodyti palankumą
žydams, Feliksas paliko Paulių ka-
lėjime.

25 Atvykęs į provinciją, Festas
po trijų dienų nukeliavo iš
Cezarėjos į Jeruzalę.
2 Ten į jį kreipėsi vyriausiasis ku-
nigas ir žydų didikai, kaltindami
Paulių, ir įkalbinėjo

6 Jn 18,31; Apd 21,28
7 Apd 21,33; Apd 23,10
8 Apd 23,30
11 Apd 21, 15.18.26.27; Apd 24,17
12 Apd 25,8; Apd 28,17
14 Apd 9,2; Apd 24,22; Apd 26,22; Apd 28,23; 2 Tim 1,3
15 Dan 12,2; Jn 5,28.29; Jn 11,24; Apd 23,6; Apd 26,6.7; Apd 28,20
16 Apd 23,1
17 Apd 11,9. 30; Rom 15,25-28; 1 Kor 16,1-4; 2 Kor 8,1-4; 2 Kor 9,1.2.12; Gal 2,10
18 Apd 21,26. 27; Apd 26,21
19 Apd 23,30; Apd 25,16
21 Apd 23,6; Apd 24,15; Apd 28,20
22 Apd 9,2; Apd 18,26; Apd 19,9.23; Apd 22,4; Apd 23,26; Apd 24,7
23 Apd 23,16; Apd 27,3; Apd 28,16
24 Jn 3,15; Jn 5,24; Jn 11,25; Jn 12,46; Jn 20,31; Rom 10,9
26 Iš 23,8
27 Iš 23,2; Apd 12,3; Apd 23,35; Apd 25,9.14
25 SKYRIUS
1 Apd 8,40; Apd 25,4.6.13
2 Apd 24,1; Apd 25,15

3 bei prašė malonės atsiųsti jį į Je-
ruzalę, klastingai galvodami kelyje
jį nužudyti.
4 Bet Festas atsakė, kad Paulius tu-
rįs būti saugomas Cezarėjoje. Be to,
jis pats ketinąs netrukus ten grįžti.
5 „Tegul jūsų įgaliotiniai, – tęsė jis, –
keliauja kartu ir, jei tas vyras kuo
nors nusikaltęs, tekaltina jį.“
6 Pabuvęs tarp jų daugiau kaip dešimt
dienų, jis sugrįžo į Cezarėją. Kitą
dieną, atsisėdęs į teismo krasę, liepė
atvesti Paulių.
7 Vos tik pasirodžiusį apstojo jį iš
Jeruzalės atvykę žydai, mesdami
daug sunkių kaltinimų, kurių neįs-
tengė įrodyti.
8 Paulius gynėsi: „Aš niekuo ne-
nusikaltęs nei žydų Įstatymui, nei
šventyklai, nei ciesoriui.“
9 Norėdamas parodyti palankumą
žydams, Festas paklausė Pauliaus:
„Ar nori keliauti į Jeruzalę ir ten
mano akivaizdoje būti teisiamas dėl
šių dalykų?“
10 Paulius atsakė: „Aš stoviu prieš
ciesoriaus teismą, kur ir privalau
būti teisiamas. Žydams aš nepada-
riau nieko pikto, kaip tu pats puikiai
žinai.
11 Jei esu nusikaltęs ir padaręs ką nors
verta mirties, neatsisakau mirti. Bet
jeigu jų metami kaltinimai nepagrįs-
ti, niekas negali jiems manęs išduoti.
Aš šaukiuosi ciesoriaus!“
12 Tada Festas, pasitaręs su savo tary-
ba, paskelbė: „Šaukiesi ciesoriaus –
eisi pas ciesorių!“
13 Praslinkus kelioms dienoms, ka-
ralius Agripa ir Berenikė atvyko į
Cezarėją Festo pasveikinti.
14 Jiems ten būnant nemažai dienų,

3 Apd 23,12.15
5 Apd 18,14; Apd 25,18
7 Mk 15,3; Lk 23,2.10; Apd 24,5.13
8 Apd 6,13; Apd 24,12; Apd 28,17
9 Apd 12,2-3; Apd 24,27; Apd 25,20
11 Apd 18,14; Apd 23,29; Apd 25,25; Apd 26,31.32; Apd 28,19
14 Apd 24,27
15 Apd 24,1; Apd 25,2.3
16 Apd 25,4.5
17 Mt 27,19; Apd 25,6.10
19 Apd 18,14.15; Apd 23,29
21 Apd 25,11.12
22 Apd 9,15
23 Apd 9,15
24 Apd 21,36; Apd 22,22; Apd 25,2.3.7

Festas supažindino karalių su Pauliaus
byla ir papasakojo: „Feliksas paliko
įkalintą vieną vyrą.
15 Kai buvau Jeruzalėje, aukštieji
kunigai ir žydų vyresnieji kreipėsi į
mane, kaltindami jį ir reikalaudami
pasmerkti.
16 Aš jiems atsakiau, kad romėnai
neturi papročio pasmerkti kokį nors
žmogų, nedavę kaltinamajam gali-
mybės stoti savo kaltintojų akivaiz-
doje ir gintis nuo kaltinimų.
17 Jiems čia atvykus, aš nedelsdamas
rytojaus dieną atsisėdau į teismo kra-
sę ir liepiau atvesti tą vyrą.
18 Prieš jį stoję kaltintojai nenurodė
jokio nusikaltimo, kokio buvau ti-
kėjęsis.
19 Jie vien tik ginčijosi ir jam prikai-
šiojo dėl kai kurių savo religijos klau-
simų ir dėl kažkokio mirusio Jėzaus,
kurį Paulius tvirtino esant gyvą.
20 Dvejodamas, kaip išspręsti tokius
klausimus, paklausiau, ar jis nenorė-
tų vykti į Jeruzalę ir ten būti dėl šito
teisiamas.
21 Bet Paulius pareikalavo, kad jo
byla būtų perduota Augusto žiniai.
Todėl įsakiau jį toliau kalinti, kol
išsiųsiu pas ciesorių.“
22 Agripa tarė Festui: „Aš ir pats
norėčiau pasiklausyti to žmogaus.“
Anas atsakė: „Galėsi rytoj pasiklau-
syti.“
23 Rytojaus dieną, kai Agripa ir Bere-
nikė atėjo su didele iškilme ir įžengė
į salę kartu su tribūnais ir miesto di-
džiūnais, Festui įsakius, buvo atvestas
Paulius.
24 Festas prabilo: „Karaliau Agripa
ir visi čia esantys vyrai! Jūs matote
žmogų, dėl kurio visa daugybė žy-

dų kreipėsi į mane Jeruzalėje ir čia,
šaukdami, kad jo negalima palikti
gyvo.
25 Bet aš nustačiau, kad jis nėra pada-
ręs nieko, kas būtų baustina mirtimi.
Jam šaukiantis Augusto, nuspren-
džiau jį ten pasiųsti.
26 Tačiau nežinau nieko tikro, ką
turėčiau parašyti valdovui. Todėl
iškviečiau jį jūsų akivaizdon, ypač
tavo, karaliau Agripa, kad, jį ap-
klausęs, žinočiau, ką turiu parašyti.
27 Mat, man rodos, neprotinga siųsti
kalinį, nenurodant kaltinimų.“

26 Tada Agripa tarė Pauliui: „Tau
leidžiama paaiškinti savo by-
lą.“ Paulius, pamojęs ranka, pradėjo
gynimosi kalbą:
2 „Karaliau Agripa! Esu laimingas,
galėdamas šiandien tavo akivaizdo-
je gintis nuo viso to, kuo esu žydų
kaltinamas,
3 juo labiau, kad tau žinomi visi
žydų papročiai ir ginčijami klausi-
mai. Todėl prašau kantriai manęs
išklausyti.
4 Visi žydai žino apie mano gyveni-
mą nuo jaunystės, kuris nuo pradžių
prabėgo mano tautoje, Jeruzalėje.
5 Jie pažįsta mane nuo seno ir, jei no-
rėtų, galėtų paliudyti, kad aš, būdamas
fariziejus, gyvenau, laikydamasis
griežčiausios mūsų religijos krypties.
6 Dabar aš čia stoviu ir esu teisiamas
už tai, kad viliuosi pažadu, kurį
Dievas yra davęs mūsų tėvams.
7 Jo išsipildant tikisi sulaukti mūsų
dvylika giminių, uoliai tarnauda-
mos Dievui dieną ir naktį. Dėl šitos
vilties, karaliau Agripa, aš ir esu
žydų kaltinamas.
8 Kodėl jums atrodo neįtikėtina, kad
Dievas prikelia numirusius?
9 Tiesa, ir aš maniau, kad privalau
visais būdais kovoti su Jėzaus Na-
zariečio vardu.
10 Aš taip ir dariau Jeruzalėje. Gavęs
iš aukštųjų kunigų įgaliojimus, dau-
gybę šventųjų uždariau į kalėjimus,
o kai jie buvo žudomi, pritardavau.
11 Visose sinagogose dažnai juos
bausdavau, versdamas piktžodžiau-
ti ir, be saiko prieš juos įtūžęs, per-
sekiojau net svetimuose miestuose.
12 Tais pačiais tikslais keliavau į Da-
maską, turėdamas aukštųjų kunigų
įgaliojimus ir leidimą.
13 Kelyje vidurdienį, karaliau, aš
staiga išvydau, kaip mane ir kelia-
vusius su manimi apšvietė šviesa iš
dangaus, skaistesnė už saulę.
14 Mes visi parpuolėme žemėn, ir
aš išgirdau balsą, kuris man heb-
rajiškai sakė: „Sauliau, Sauliau,
kam mane persekioji? Sunku tau
spyriotis prieš akstiną!“
15 Aš paklausiau: „Kas Tu esi, Vieš-
patie?“ Jis atsakė: „Aš esu Jėzus,
kurį tu persekioji.
16 Kelkis ir stokis ant kojų! Aš tau
apsireiškiau, kad paskirčiau ta-
ve tarnu bei liudytoju tų dalykų,
kuriuos matei ir kuriuos tau dar
apreikšiu.
17 Aš tave gelbėsiu nuo tautiečių
ir pagonių, pas kuriuos tave dabar
siunčiu,
18 kad atvertum jų akis ir jie iš tam-
sybių gręžtųsi į šviesą, nuo šėtono
valdžios – į Dievą ir, tikėdami ma-
ne, gautų nuodėmių atleidimą bei
dalį su pašventintaisiais.“
19 Todėl, karaliau Agripa, nebuvau

25 Apd 23,9.29; Apd 25,11.12; Apd 26,31
26 SKYRIUS
2 Apd 21,28; Apd 24,5.6; 1 Pt 3,14-16; 1 Pt 4,14
5 Apd 22,3; Apd 23,6; Apd 24,15; Fil 3,5
6 Pr 3,15; Pr 22,18; Pr 26,4; Pr 49,10; Įst 18,15; 2 Sam 7,12; Ps 132,11; Iz 4,2; Iz 7,14; Iz 9,6; Jer 23,5; Jer 33,14-16; Ez 34,23; Ez 37,24; Dan 9,24; Apd 13,32; Apd 23,6; Rom 15,8; Tit 2,13
7 Lk 2,37; Fil 3,11; 1 Tes 3,10; 1 Tim 5,5; Jok 1,1
9 Jn 16,2; Apd 2,22; Apd 10,38; 1 Kor 15,9; 1 Tim 1,12.13
10 Apd 8,1-3; Apd 9,13.14; Gal 1,13
11 Mt 10,17; Apd 22,19
12 Apd 9,3-8; Apd 22,6-11; Apd 26,12-18
16 Apd 22,15; Ef 3,6-8
17 Apd 22,21
18 Iz 35,5; Iz 42,7.16; Lk 1,77.79; Jn 8,12; Apd 20,32; 2 Kor 4,4; 2 Kor 6,14; Ef 1,11.8; Ef 4,18; Ef 5,8; Kol 1,12; Kol 1,13; 1 Tes 5,5; 1 Pt 2,9

nepaklusnus dangiškam regėjimui
20 ir iš pradžių Damaske bei Jeruza-
lėje, o paskui visame Judėjos krašte
ir pagonims skelbiau, kad žmonės
atgailautų, gręžtųsi į Dievą ir imtųsi
atgailos vertų darbų.
21 Už tai žydai sugriebė mane šven-
tykloje ir mėgino užmušti.
22 Bet, Dievo padedamas, iki šios die-
nos tebeliudiju mažam ir dideliam,
neskelbdamas nieko viršaus, o tik tai,
ką skelbė įvyksiant pranašai ir Mozė,
23 būtent, kad Kristus kentės, jog
pirmutinis prisikels iš numirusių ir
paskelbs šviesą tautai ir pagonims."
24 Jam tai kalbant, Festas garsiai su-
šuko: „Pauliau, tu iš galvos kraustai-
si! Iš didelio rašto išėjai iš krašto."
25 Paulius atsiliepė: „Ne, nesikraus-
tau iš galvos, prakilnusis Festai,
bet skelbiu tiesos ir sveiko proto
žodžius.
26 Šiuos dalykus žino karalius, ku-
riam taip atvirai kalbu. Esu tikras,
kad iš viso to jam nieko nėra neži-
nomo, nes šitai dėjosi ne kur nors
užkampyje.
27 Karaliau Agripa, ar tiki prana-
šais? Žinau, kad tiki."
28 Agripa atsakė: „Ko gero įtikinsi
mane krikščionimi tapti..."
29 Paulius tarė: „Meldžiu Dievą, kad
ar per trumpą, ar per ilgą laiką ne tik
tu, bet ir visi, šiandien girdėję mane
kalbant, taptų tokie, kaip aš, tik be
šitų pančių!"
30 Jam tai pasakius, pakilo karalius,
valdytojas, Berenikė ir visi sėdėję
su jais.
31 Išeidami jie tarpusavyje kalbėjosi:
„Šitas žmogus nepadarė nieko baus-
tino mirtimi ar kalėjimu."

20 Mt 3,8; Lk 3,8; Apd 9,19.20.22; Apd 11,26
22 Lk 24,27; Jn 5,46; Apd 24,14; Apd 28,23; Rom 3,21
23 Iz 42,6; Iz 49,6; Lk 2,32; Lk 24,26; 1 Kor 15,20.23; 2 Kor 4,4; Kol 1,18; Apr 1,5
24 2 Kar 9,11; Jn 10,20; 1 Kor 1,23; 1 Kor 2,13.14; 1 Kor 4,10
26 Apd 26,3
29 1 Kor 7,7
31 Apd 23,9.29; Apd 25,25
32 Apd 25,11; Apd 28,18

27 SKYRIUS
1 Apd 25,12.25
2 Apd 19,29
3 Apd 24,23; Apd 28,16
6 Apd 28,11
7 Apd 2,11; Apd 27,12.21; Tit 1,5.12
9 Kun 16,29-31; Kun 23,27-29; Sk 29,7

32 Agripa Festui pareiškė: „Būtų
galima paleisti šitą žmogų, jeigu jis
nebūtų šaukęsis ciesoriaus."

27 Kai buvo nuspręsta, kad mes
turime išplaukti į Italiją, Pau-
lių ir kelis kitus kalinius perdavė Au-
gusto kohortos šimtininkui Julijui.
2 Mes įlipome į Adramitijos laivą,
kuris turėjo plaukti Azijos pakrantė-
mis, ir leidomės į kelionę. Su mumis
buvo makedonietis Aristarchas iš
Tesalonikos.
3 Kitą dieną atplaukėme į Sidoną.
Julijus maloniai elgėsi su Pauliumi,
leido jam aplankyti bičiulius ir pa-
sidžiaugti jų globa.
4 Išvykę iš ten, plaukėme Kipro
užuovėja, nes pūtė priešiniai vėjai.
5 Perplaukę jūrą ties Kilikija ir Pam-
filija, atvykome į Lykijos miestą
Myrą.
6 Tenai šimtininkas surado Aleksan-
drijos laivą, kuris plaukė į Italiją, ir
persodino mus į jį.
7 Daug dienų plaukėme palengva
ir vargais negalais atsiradome ties
Knidu. Kadangi vėjas kliudė, plau-
kėme Kretos priedangoje, Salmonės
link.
8 Šiaip ne taip ją aplenkę, atvyko-
me į vietovę, kuri vadinosi Gražioji
prieplauka, netoli Lasėjos miesto.
9 Prabėgo daug laiko, ir laivyba tapo
pavojinga, nes jau buvo pasibaigęs
rudens pasninko metas. Paulius
juos įspėjo,
10 sakydamas: „Vyrai, numatau, jog
šis plaukimas bus grėsmingas ir
pražūtingas ne tik kroviniams bei
laivui, bet ir mūsų gyvybėms."
11 Tačiau šimtininkas labiau tikėjo

vairininku ir laivo savininku negu
tuo, ką kalbėjo Paulius.
12 Kadangi uostas buvo netinkamas
žiemoti, dauguma nusprendė iš ten
plaukti toliau, kaip nors pasiekti
Feniksą, Kretos uostą, atvirą į piet-
vakarius ir šiaurės vakarus, ir ten
žiemoti.
13 Kai ėmė pūsti lengvas pietų vėjas,
jie tikėjosi įvykdyti savo sumanymą
ir, pakėlę inkarą, leidosi pirmyn pa-
lei Kretos krantus.
14 Bet netrukus nuo salos pusės pakilo
viesulas, vadinamas Šiaurryčiu.
15 Jis pagavo laivą, nepajėgusį jam
priešintis, ir mes leidomės nešami
pavėjui.
16 Kai mus nešė pro salelę vardu Klau-
da, mes tik vargais negalais išsaugo-
jome gelbėjimo valtį.
17 Kai ji buvo užkelta, jūreiviai ėmė
stiprinti laivą – apjuosė jį virvėmis.
Bijodami pakliūti ant Sirtės seklu-
mų, jie nuleido bures ir taip plaukė
toliau.
18 Mus baisiai vargino audra. Todėl
rytojaus dieną teko išmesti į jūrą
dalį krovinio.
19 Trečią dieną savo rankomis išme-
tėme kai kuriuos laivo įrengimus.
20 Ilgą laiką nematydami nei saulės,
nei žvaigždžių, smarkios audros
blaškomi, galiausiai praradome bet
kokią viltį išsigelbėti.
21 Žmonės jau ilgą laiką nieko neval-
gė. Paulius, atsistojęs tarp jų, tarė:
„Vyrai! Reikėjo paklausyti manęs
ir neplaukti nuo Kretos į jūrą. Būtų
išvengta šių pavojų ir nuostolių.
22 Tačiau ir dabar raginu laikytis
drąsiai. Niekas iš jūsų nežus, vien
tik laivas.

23 Dan 6,16; Apd 18,9; Apd 23,11; Rom 1,9; 2 Tim 1,3; 2 Tim 4,17
25 Lk 1,45; Rom 4,20.21; 2 Tim 1,12
26 Apd 28,1
34 Mt 10,30; Lk 12,7; Lk 21,18
35 1 Sam 9,13; Mt 15,36; Mk 8,6; Jn 6,11; 1 Tim 4,3.4

23 Šią naktį mane aplankė angelas
Dievo, kuriam aš priklausau ir tar-
nauju,
24 ir pasakė: „Nebijok, Pauliau! Tu
privalai stoti prieš ciesorių. Ir štai
Dievas tau dovanoja visus, plaukian-
čius su tavimi."
25 Tad, vyrai, drąsiau! Aš tikiu Dievu,
kad taip ir įvyks, kaip man pasakyta.
26 Mus išmes į kokią nors salą."
27 Kai buvome svaidomi Adrijos jūro-
je keturioliktą naktį, apie vidurnaktį
jūreiviams pasirodė, kad artėjame
prie kažkokios sausumos.
28 Jie išmetė grimzlę ir nustatė dvi-
dešimties sieksnių gylį; po kiek
laiko išmatavo dar kartą ir berado
penkiolika.
29 Bijodami užšokti ant povandeni-
nių uolų, jie išmetė iš paskuigalio
keturis inkarus ir laukė aušros.
30 Jūreiviai mėgino pabėgti iš laivo.
Jie nuleido į jūrą gelbėjimo valtį,
neva norėdami išmesti inkarus laivo
priešakyje.
31 Paulius tarė šimtininkui ir karei-
viams: „Jeigu šitie nepasiliks laive,
jūs neišsigelbėsite."
32 Tada kareiviai nukapojo valties
virves ir leido jai nukristi į jūrą.
33 Prieš išauštant dienai Paulius pa-
ragino visus valgyti, sakydamas:
„Šiandien jau keturiolikta diena, kai
jūs laukdami esate nevalgę, nieko
burnoje neturėję.
34 Todėl aš jūsų prašau valgyti. To
reikia jūsų išsigelbėjimui. Nė vie-
nam iš jūsų nenukris nė plaukas
nuo galvos!"
35 Tai pasakęs, jis paėmė duonos,
visų akivaizdoje padėkojo Dievui,
sulaužė ir pradėjo valgyti.

36 Tada visi pralinksmėjo ir ėmėsi
valgio.
37 Laive iš viso buvome du šimtai
septyniasdešimt šeši žmonės.
38 Pavalgę jie palengvino laivą, iš-
mesdami jūron javus.
39 Rytui išaušus, jūreiviai negalėjo
pažinti žemės, tiktai pastebėjo nedi-
delę įlanką lėkštais krantais, į kurią,
jei bus įmanoma, jie nutarė pasukti
laivą.
40 Nupjovė inkarus, paliko juos jū-
roje, atleido vairo diržus ir, iškėlę
prieš vėją priekinę burę, leidosi į
krantą.
41 Atsidūrę prie seklumos, jie užšok-
dino ant jos laivą. Priekis liko tvirtai
įsmigęs, o paskuigalis ėmė irti nuo
smarkios bangų mūšos.
42 Kareiviai sumanė išžudyti ka-
linius, kad kuris išplaukęs nepa-
spruktų.
43 Bet šimtininkas, gelbėdamas Pau-
lių, sutrukdė jų sumanymą. Jis įsakė,
kad mokantys plaukti pirmi šoktų į
jūrą ir plauktų į krantą,
44 o kiti tai padarytų kas ant lentų,
kas ant laivo nuolaužų. Šitaip visi
išsigelbėjo ir pasiekė žemę.

28 Išsigelbėję jie sužinojo, kad
sala vadinasi Malta.
2 Vietos gyventojai su mumis elgė-
si labai draugiškai. Užkūrė ugnį ir
pakvietė mus visus prie jos, nes lijo
ir buvo šalta.
3 Paulius pririnko glėbį sausų šakų ir
metė į ugnį. Čia nuo kaitros iš laužo
iššoko gyvatė ir įsikirto jam į ranką.
4 Pamatę prie rankos prikibusią gy-
vatę, gyventojai ėmė vienas kitam
kalbėti: „Tas žmogus tikriausiai
žmogžudys: išsigelbėjo iš jūros, o
keršto deivė vis tiek neduoda jam
gyventi."
5 Tačiau jis nupurtė šliužą į ugnį,
nepatirdamas nieko blogo.
6 Gyventojai laukė, kada jis ištins ar
staiga kris negyvas. Laukę nesulau-
kę ir pamatę, kad jam nesidaro nieko
blogo, jie pakeitė nuomonę ir ėmė
kalbėti, jog jis esąs dievas.
7 Netoli tos vietos buvo vyriausiojo
salos valdininko vardu Publijus val-
dos. Jis mus priėmė ir tris dienas
bičiuliškai globojo.
8 Tuo metu Publijaus tėvas sirgo karš-
tine ir viduriavo. Paulius užėjo pas
jį, pasimeldė, uždėjęs ant jo rankas,
ir išgydė.
9 Po šito įvykio ir kiti salos gyvento-
jai, turėję ligų, ėjo pas Paulių ir buvo
išgydyti.
10 Už tai jie mus didžiai gerbė, o iš-
vykstant aprūpino viskuo, ko mums
reikėjo.
11 Po trijų mėnesių mes išplaukėme
saloje žiemojusiu Aleksandrijos
laivu, kuris turėjo Dvynių ženklą.
12 Atplaukę į Sirakūzus, prastovėjo-
me tris dienas.
13 Iš ten plaukdami pasiekėme Re-
gijų ir dar po dienos, ėmus pūsti
pietų vėjui, kitą dieną atvykome į
Puteolus.
14 Ten susitikome su broliais; jie pa-
kvietė mus septynioms dienoms pa-
viešėti. Taip mes atvykome į Romą.
15 Tenykščiai broliai, išgirdę apie
mus, atėjo pasitikti iki Apijaus
aikštės ir Trijų tavernų. Juos išvy-
dęs, Paulius dėkojo Dievui ir įgavo
drąsos.
16 Kai atvykome į Romą, šimti-

37 Apd 2,41; Apd 7,14; Rom 13,1; 1 Pt 3,20
41 2 Kor 11, 25
44 Apd 27, 22.31

28 SKYRIUS
1 Apd 27,26
2 Apd 28,4; Rom 1,14; 1 Kor 14,11; Kol 3,11
5 Mk 16,18; Lk 10,19
6 Apd 12,22; Apd 14,11
8 Mt 9,18; Mk 5,23; Mk 6,5; Mk 7,32; Mk 16,18; Lk 4,40; Apd 9,40; Apd 19,11. 12; 1 Kor 12,9. 28; Jok 5,14.15
10 Mt 15,6; Fil 4,19; 1 Tim 5,17
11 Apd 27,6
16 Apd 23, 11; Apd 24,25; Apd 27,3

ninkas perdavė kalinius sargybos
viršininkui, o Pauliui buvo leista
apsigyventi vienam su jį saugančiu
kareiviu.
17 Po trijų dienų Paulius pasikvietė
pas save žydų vadovus. Jiems susi-
rinkus, jis prabilo: „Vyrai broliai!
Nors aš niekuo nesu nusikaltęs nei
tautai, nei mūsų tėvų papročiams,
buvau Jeruzalėje suimtas ir atiduo-
tas į romėnų rankas.
18 Tie ištardę norėjo mane paleisti,
nes nerado jokio mirties verto nu-
sižengimo.
19 Kadangi žydai prieštaravo, turė-
jau šauktis ciesoriaus, tiktai ne tam,
kad apkaltinčiau savo tautą.
20 Dėl šios priežasties ir pakviečiau
jus, kad su jumis pasimatyčiau ir
pasikalbėčiau; nes dėl Izraelio vil-
ties esu surakintas šita grandine!“
21 Jie atsakė jam: „Mes nesame ga-
vę apie tave iš Judėjos laiškų, ir nė
vienas iš atvykusių brolių nepranešė
ir nekalbėjo apie tave nieko blogo.
22 Vis dėlto norėtume išgirsti tavo
pažiūras. Mat apie šitą atskalą tiek
težinome, jog jai visur prieštarau-
jama.“
23 Paskyrę jam dieną, jie gausiai su-
sirinko pas jį į būstą. Nuo ryto iki
vakaro jis aiškino jiems ir liudijo
apie Dievo karalystę, įrodinėda-
mas jiems Jėzų iš Mozės Įstatymo
ir Pranašų.
24 Vieni jo žodžiais patikėjo, kiti ne.
25 Nesutardami tarpusavyje, jie ėmė
skirstytis, o Paulius tepasakė jiems
viena: „Teisingai Šventoji Dvasia
yra mūsų tėvams pasakiusi per pra-
našą Izaiją:
26 „Eik pas šitą tautą ir sakyk: Girdė-
ti girdėsite, bet nesuprasite, žiūrėti
žiūrėsite, bet nematysite.
27 Šitų žmonių širdys aptuko, jie
prastai girdėjo ausimis ir užmerkė
akis, kad kartais nepamatytų aki-
mis, neišgirstų ausimis, nesuprastų
širdimi ir neatsiverstų, ir Aš jų ne-
pagydyčiau.“
28 Tebūnie tad jums žinoma: šis Die-
vo išgelbėjimas yra pasiųstas pago-
nims, ir jie išgirs.“
29 Jam tai pasakius, žydai išėjo,
smarkiai ginčydamiesi tarpusavyje.
30 Paulius gyveno savo išsinuomo-
tame name ištisus dvejus metus ir
priiminėdavo visus, kurie pas jį
ateidavo.
31 Jis skelbė Dievo karalystę ir labai
drąsiai, netrukdomas mokė apie
Viešpatį Jėzų Kristų.

17 Apd 21,33; Apd 23,29; Apd 24,12.13; Apd 26,31
18 Apd 22,24; Apd 24,10; Apd 25,8; Apd 26,32
19 Apd 25,11.21.25
20 Apd 26,6.7.29; Ef 3,1; Ef 4,1; Ef 6,20; 2 Tim 1,8.16; Fm 1,10.13
22 Lk 2,34; Apd 24,5.14; 1 Pt 2,12; 1 Pt 3,16; 1 Pt 4,14.16
23 Lk 24,27; Apd 17,3; Apd 19,8; Apd 26,6.22
24 Apd 14,4; Apd 19,9
26 Iz 6,9.10; Jer 5,21; Ez 12,2; Mt 13,14.15; Mk 4,12; Lk 8,10; Jn 12,40.41; Rom 11,8
28 Iz 42,1.6; Iz 49,6; Mt 21,41; Lk 2,32; Rom 11,11
31 Apd 4,31; Ef 6,19

LAIŠKAS

ROMIEČIAMS

1 Paulius, Jėzaus Kristaus tarnas, pašauktas apaštalas, išskirtas skelbti Dievo Evangeliją,

2 kurią Jis iš anksto pažadėjo per savo pranašus Šventuosiuose Raštuose,

3 apie Jo Sūnų, kūnu kilusį iš Dovydo palikuonių,

4 šventumo Dvasia per prisikėlimą iš numirusių pristatytą galingu Dievo Sūnumi, – Jėzų Kristų, mūsų Viešpatį.

5 Per Jį gavome malonę ir apaštalystę, kad Jo vardu padarytume klusnias tikėjimui visas tautas,

6 iš kurių ir jūs esate Jėzaus Kristaus pašaukti.

7 Visiems Dievo mylimiesiems, esantiems Romoje, pašauktiesiems šventiesiems: tebūna jums malonė bei ramybė nuo mūsų Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus!

8 Pirmiausia dėkoju savo Dievui per Jėzų Kristų už jus visus, nes visame pasaulyje kalbama apie jūsų tikėjimą.

9 Mano liudytojas Dievas, kuriam tarnauju dvasia, skelbdamas Jo Sūnaus Evangeliją, jog be paliovos jus prisimenu savo maldose,

10 prašydamas, kad Dievo valia man pavyktų kaip nors atvykti pas jus.

11 Trokštu jus pamatyti, kad galėčiau perduoti šiek tiek dvasinių dovanų jums sustiprinti,

12 tai yra drauge pasiguosti bendru jūsų ir mano tikėjimu.

1 SKYRIUS
1 Apd 9,15; Apd 13,2; 1 Tim 1,11
2 Apd 26,6; Gal 3,8
3 Gal 4,4
4 Apd 9,20; Apd 13,33; Hbr 9,14
5 Apd 6,7; Apd 9,15; Ef 3,8
7 1 Kor 1,2. 3.24;
8 Rom 16, 19; 1 Kor 1,4
9 Apd 27,23; Rom 9,1; 1 Tes 3,10
11 Rom 15, 29
12 Tit 1,4
13 Fil 4,17; 1 Tes 2,18
16 Ps 40,9. 10; Apd 3,26; 1 Kor 1,18. 24
17 Hab 2,4; Rom 3,21; Rom 9,30
18 Apd 17, 30; 2 Tes 2,10
19 Jn 1,9; Apd 14,17; Apd 17,24
20 Ps 19,1-6
21 Jer 2,5
22 Jer 10,14
23 Įst 4,16-18; 1 Tim 1,17; 1 Tim 6,15.16

13 Noriu, broliai, kad žinotumėte, jog ne kartą ketinau atvykti pas jus, – bet iki šiol vis pasitaikydavo kliūčių, – kad ir tarp jūsų turėčiau šiek tiek vaisių kaip ir kitose tautose.

14 Juk aš skolingas graikams ir barbarams, išmintingiems ir neišmanantiems.

15 Štai kodėl mano širdį traukia ir jums Romoje skelbti Evangeliją.

16 Aš nesigėdiju Kristaus Evangelijos, nes ji yra Dievo jėga išgelbėti kiekvienam, kuris tiki, pirma žydui, paskui graikui.

17 Joje apsireiškia Dievo teisumas iš tikėjimo į tikėjimą, kaip parašyta: „Teisusis gyvens tikėjimu."

18 Dievo rūstybė apsireiškia iš dangaus už visokią žmonių bedievystę ir neteisybę, kai teisybę jie užgniaužia neteisumu.

19 Juk tai, kas gali būti žinoma apie Dievą, jiems aišku, nes Dievas jiems tai apreiškė.

20 Jo neregimosios ypatybės – Jo amžinoji galybė ir dievystė – nuo pat pasaulio sukūrimo aiškiai suvokiamos iš Jo kūrinių, todėl jie nepateisinami.

21 Pažinę Dievą, jie negarbino Jo kaip Dievo ir Jam nedėkojo, bet tuščiai samprotaudami paklydo, ir neišmani jų širdis aptemo.

22 Vadindami save išmintingais, tapo kvaili.

23 Jie išmainė nenykstančiojo Dievo

šlovę į nykstančius žmogaus, paukš-
čių, keturkojų bei šliužų atvaizdus.
24 Todėl Dievas dėl jų širdies geidu-
lių atidavė juos neskaistumui, kad
jie patys terštų savo kūnus.
25 Jie Dievo tiesą iškeitė į melą ir
garbino kūrinius bei tarnavo jiems,
o ne Kūrėjui, kuris palaimintas per
amžius. Amen!
26 Todėl Dievas paliko juos gėdingų
aistrų valiai. Jų moterys prigimti-
nius santykius pakeitė priešingais
prigimčiai.
27 Panašiai ir vyrai, pametę prigim-
tinius santykius su moterimis, užsi-
geidė vienas kito, ištvirkavo vyrai su
vyrais ir gaudavo už savo paklydimą
vertą atpildą.
28 Kadangi jie nesirūpino pažinti
Dievą, tai Dievas leido jiems vado-
vautis netikusiu išmanymu ir daryti,
kas nepridera.
29 Todėl jie pilni visokio neteisumo,
netyrumo, piktybių, godulystės ir
blogio, pilni pavydo, žudynių, nesan-
taikos, klastos, paniekos, apkalbų.
30 Tai šmeižikai, nekenčiantys Dievo,
akiplėšos, išpuikėliai, pagyrūnai,
išradingi piktadariai, neklausantys
tėvų,
31 neprotingi, nepatikimi, beširdžiai,
neatlaidūs, negailestingi.
32 Nors jie žino teisingą Dievo spren-
dimą, kad visa tai darantys verti
mirties, jie ne tik patys taip daro, bet
ir palaiko taip darančius.

2 Esi nepateisinamas, kad ir kas
būtum, žmogau, kuris teisi kitą.
Juk teisdamas kitą, pasmerki save,
nes ir pats tai darai, už ką teisi.
2 Mes žinome, kad Dievas teisingai

24 Kun 18,22; 1 Kor 6,18; Ef 4,18.19
25 Iz 44,20; 1 Tes 1,9
26 Kun 18,22
28 Ef 5,4
32 Oz 7,3; Rom 2,2; Rom 6,21

2 SKYRIUS
1 Mt 7,1-5; Rom 1,20
4 Iš 34,6; Iz 30,18; Rom 3,25; Ef 1,7.18; Ef 2,7
5 Įst 32,34
6 Ps 62,12; Pat 24,12
8 2 Tes 1,8
9 1 Pt 4,17
10 1 Pt 1,7
11 Įst 10,17
13 Jok 1,22.25
15 Apd 24,25

teis tuos, kurie tokius nusikaltimus
daro.
3 Nejaugi manai, žmogau, pats taip
darydamas ir teisdamas taip daran-
čius, išvengsiąs Dievo teismo?!
4 Kaip drįsti niekinti Jo gerumo, pa-
kantumo ir kantrumo turtus? Ar ne-
supranti, kad Dievo gerumas skatina
tave atgailauti?
5 Deja, savo užkietėjimu bei neatgai-
laujančia širdimi tu pats sau kaupi
rūstybę Dievo rūstybės ir Jo teisingo
teismo apreiškimo dienai.
6 Jis kiekvienam atmokės pagal jo
darbus:
7 tiems, kurie, ištvermingai darydami
gera, ieško šlovės, garbingumo ir ne-
mirtingumo, – amžinuoju gyvenimu,
8 o išpuikėliams, kurie nepaklūsta
tiesai, bet yra pasidavę neteisumui, –
pykčiu ir rūstybe.
9 Sielvartas ir suspaudimas sielai
kiekvieno žmogaus, kuris daro blo-
ga, pirma žydo, paskui graiko.
10 Ir šlovė, pagarba bei ramybė kiek-
vienam, kuris daro gera, pirma žy-
dui, paskui graikui.
11 Juk Dievas nėra šališkas.
12 Visi, kurie nusidėjo, neturėdami
įstatymo, pražus be įstatymo, o visi,
kurie nusidėjo, turėdami įstatymą,
bus nuteisti pagal įstatymą.
13 Ne įstatymo klausytojai teisūs Die-
vo akyse, bet įstatymo vykdytojai
bus išteisinti.
14 Kai jokio įstatymo neturintys pa-
gonys iš prigimties vykdo įstatymo
reikalavimus, tada jie – neturintys
įstatymo – patys sau yra įstatymas.
15 Jie parodo, kad įstatymo reikala-
vimai įrašyti jų širdyse, ir tai liudija

jų sąžinė bei mintys, kurios tai kal-
tina, tai teisina viena kitą.
16 Aną dieną Dievas per Jėzų Kris-
tų teis žmonių slėpinius, kaip sako
mano skelbiama Evangelija.
17 Štai tu vadiniesi žydas, pasikliauji
įstatymu ir giriesi Dievu.
18 Tu žinai Jo valią ir, įstatymo pa-
mokytas, išmanai, kas geriau.
19 Įsitikinęs, kad esi aklųjų vadovas,
šviesa tamsoje esantiems,
20 neišmanančių mokytojas, kūdikių
auklėtojas, turįs įstatyme išreikštą
pažinimą ir tiesą.
21 Tai kodėl tu, mokydamas kitus,
nepamokai pats savęs? Kodėl, skelb-
damas, kad negalima vogti, pats vagi?
22 Sakydamas nesvetimauti, pats
svetimauji? Bjaurėdamasis stabais,
pats apiplėši šventyklas?
23 Giriesi įstatymu, o paniekini Die-
vą, laužydamas įstatymą?
24 Juk parašyta: „Dėl jūsų piktžo-
džiauja Dievo vardui pagonys.“
25 Apipjaustymas, tiesa, naudingas,
jei vykdai įstatymą. O jeigu esi
įstatymo laužytojas, tavo apipjaus-
tymas tampa neapipjaustymu.
26 Taigi, kai neapipjaustytas žmogus
laikosi įstatymo reikalavimų, ar jo
neapipjaustymas nebus įskaitytas
apipjaustymu?
27 Ar nuo gimimo neapipjaustytas
kūne, bet vykdantis įstatymą nepa-
smerks tavęs, kuris laužai įstatymą,
turėdamas jo raidę ir apipjaustymą?
28 Ne tas yra žydas, kuris pagal išorę
toks, ir ne tas apipjaustymas, kuris
išoriškai atliktas kūne.
29 Bet tas yra žydas, kuris toks vi-
duje, ir apipjaustymas yra, kai širdis
apipjaustyta Dvasios, o ne pagal

16 Mt 25,31; Apd 10,42; Apd 17,31; 1 Tim 1,11
17 Iz 48,1.2; Mch 3,11; Jn 8,33
18 Įst 4,8; Fil 1,10
19 Mt 15,14
20 2 Tim 3,5
21 Mt 23,3
22 Mal 3,8
23 Rom 2,17; Rom 9,4
24 Iz 52,5; Ez 16,27; Ez 36,22
25 Gal 5,3
26 Apd 10,34
27 Mt 12,41
28 Gal 6,15
29 Įst 30,6; 1 Kor 4,5; Fil 3,3; 1 Pt 3,4

3 SKYRIUS
2 Įst 4,5-8
3 2 Tim 2,13; Hbr 4,2
4 Job 40,8; Ps 51,4; Ps 62,9; Jn 3,33
5 Gal 3,15
6 Pr 18,25
8 Rom 5,20
9 Gal 3,22
10 Ps 14,1-3; Ps 53,1-3; Ekl 7,20
13 Ps 5,9; Ps 140,3

raidę. Tokiam ir šlovė ne iš žmonių,
bet iš Dievo.

3 Koks tada pranašumas būti žydu
arba kokia nauda iš apipjausty-
mo?
2 Visokeriopas! Pirmiausia tas, kad
jiems patikėti Dievo žodžiai.
3 Jei kai kurie nepatikėjo, – negi jų
netikėjimas panaikins Dievo išti-
kimybę?
4 Jokiu būdu! Te Dievas išlieka teisin-
gas, o kiekvienas žmogus – melagis,
kaip parašyta: „Kad Tu būtum pripa-
žintas teisus savo žodžiais ir laimė-
tum, kai esi teisiamas.“
5 Jei mūsų neteisumas iškelia Dievo
teisumą, – ką gi sakysime? Gal Die-
vas neteisus, išliedamas rūstybę?
Kalbu, kaip žmonėms įprasta.
6 Jokiu būdu! Kaip tada Dievas ga-
lėtų teisti pasaulį?
7 Bet jeigu Dievo tiesa per mano me-
lagystę tik dar labiau iškilo Jo šlovei,
tai kam dar teisti mane kaip nusidėjėlį?
8 Tai gal „darykime bloga, kad išei-
tų gera“, – kaip esame šmeižiami ir
kaip kai kurie sako mus skelbiant?
Tokie pasmerkti vertai.
9 Tai ką gi? Ar mes turime pirmeny-
bę? Visai ne! Juk jau įrodėme, kad
žydai ir pagonys – visi yra pavaldūs
nuodėmei,
10 kaip parašyta: „Nėra teisaus, nėra
nė vieno.
11 Nėra išmanančio, nėra kas Dievo
ieškotų.
12 Visi paklydo ir tapo netikusiais;
nėra kas darytų gera, nėra nė vieno!
13 Jų gerklė – atviras kapas; savo
liežuviais klastas jie raizgė, gyvačių
nuodai jų lūpose.

14 Jų burna pilna keiksmų ir kartumo,
15 jų kojos eiklios kraują pralieti,
16 jų keliuose griovimas ir vargas.
17 Jie nepažino taikos kelio,
18 ir prieš jų akis nestovi Dievo baimė.“
19 Mes gi žinome, kad tai, ką sako
įstatymas, jis kalba tiems, kurie
yra pavaldūs įstatymui, kad visos
burnos užsičiauptų ir visas pasaulis
pasirodytų kaltas prieš Dievą,
20 nes įstatymo darbais Jo akivaiz-
doje nebus išteisintas nė vienas
žmogus. Per įstatymą tik pažįstame
nuodėmę.
21 Bet dabar be įstatymo yra apreikš-
tas Dievo teisumas, kurį paliudijo
Įstatymas ir Pranašai, –
22 Dievo teisumas tikėjimu į Jėzų
Kristų duodamas visiems, kurie tiki.
Nėra jokio skirtumo,
23 nes visi nusidėjo ir stokoja Dievo
šlovės,
24 o išteisinami dovanai Jo malone
dėl Kristaus Jėzaus atpirkimo.
25 Dievas Jį paskyrė permaldavimo
auka, veikiančia per tikėjimą Jo
krauju. Jis parodė savo teisumą tuo,
kad, būdamas kantrus, nenubaudė
už nuodėmes, padarytas anksčiau,
26 ir parodė savo teisumą dabartiniu
metu, pasirodydamas esąs teisus ir
išteisinantis tą, kuris tiki Jėzų.
27 Kur tada pagrindas girtis? Jis
atmestas. Kokiu įstatymu? Darbų?
Ne, tik tikėjimo įstatymu.
28 Mes įsitikinę, kad žmogus išteisi-
namas tikėjimu, be įstatymo darbų.
29 Argi Dievas – tiktai žydų Dievas?
Ar Jis nėra ir pagonių? Taip, ir pa-
gonių,
30 nes tėra vienas Dievas, kuris per
tikėjimą išteisins apipjaustytus ir

14 Ps 10,7
15 Pat 1,16; Iz 59,7.8
18 Ps 36,1
19 Job 5,16; Jn 10,34
20 Gal 2,16
21 Jn 5,46; Apd 15,11; 1 Pt 1,10
22 Kol 3,11
23 Gal 3,22
24 Ef 2,8; Hbr 9,12.15
25 Kun 16, 15; Apd 14,16; Apd 17,30; Kol 1,20
27 1 Kor 1, 29
28 Gal 2,16
30 Gal 3,8. 20

4 SKYRIUS
1 Iz 51,2; Jok 2,21
2 Rom 3,20. 27
3 Pr 15,6
4 Rom 11,6
5 Ef 2,8.9
6 Ps 32,1.2
7 Ps 32,1.2
11 Pr 17,10; Lk 19,9
12 Rom 4, 18-22

per tikėjimą išteisins neapipjaus-
tytus.
31 O gal tikėjimu panaikiname įsta-
tymą? Jokiu būdu! Priešingai, mes
įstatymą įtvirtiname.

4 O ką pasakysime gavus Abrao-
mą – mūsų protėvį pagal kūną?
2 Jei Abraomas būtų buvęs išteisin-
tas darbais, jis turėtų kuo pasigirti,
tik ne prieš Dievą.
3 Bet ką sako Raštas? „Abraomas pa-
tikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta
teisumu.“
4 Tam, kuris dirba, atlyginimas ne-
laikomas malone, bet skola.
5 O tam, kuris nedirba, bet tiki Tuo,
kuris išteisina bedievį, jo tikėjimas
įskaitomas jam teisumu.
6 Taip ir Dovydas skelbia palaimini-
mą žmogui, kuriam Dievas be darbų
įskaito teisumą:
7 „Palaiminti, kurių nusikaltimai at-
leisti, kurių nuodėmės uždengtos;
8 palaimintas žmogus, kuriam Vieš-
pats nuodėmės neįskaito!“
9 Ar šis palaiminimas tik apipjausty-
tiesiems, ar taip pat ir neapipjausty-
tiesiems? Mes sakėme, kad Abraomui
tikėjimas buvo įskaitytas teisumu.
10 Kokiu būdu? Esant apipjaustytam
ar iki apipjaustymo? Ne po apipjaus-
tymo, bet prieš apipjaustymą.
11 Jis gavo apipjaustymo žymę kaip
antspaudą tikėjimo teisumo, kurį tu-
rėjo, būdamas dar neapipjaustytas.
Taip jis tapo tėvu visiems tikintie-
siems iš neapipjaustytųjų, kad ir
jiems būtų įskaitytas teisumas,
12 ir apipjaustytųjų tėvu, kurie ne
tik apipjaustyti, bet ir vaikšto mū-
sų tėvo Abraomo tikėjimo, kurį jis

turėjo dar būdamas neapipjaustytas,
pėdomis.
13 Ne įstatymu rėmėsi Abraomui ar-
ba jo palikuonims duotas pažadas,
kad paveldės pasaulį, bet tikėjimo
teisumu.
14 Jei paveldėtojai būtų tie, kurie
remiasi įstatymu, tai tikėjimas būtų
tuščias, o pažadas netektų vertės.
15 Juk įstatymas sužadina rūstybę,
o kur nėra įstatymo, ten nėra ir nu-
sižengimo.
16 Taigi paveldima tikėjimu, kad bū-
tų iš malonės, ir pažadas būtų tikras
visiems palikuonims – ne tik tiems,
kurie remiasi įstatymu, bet ir tiems,
kurie turi tikėjimą Abraomo, kuris
yra mūsų visų tėvas,
17 kaip parašyta: „Aš padariau tave
daugelio tautų tėvu“, – tėvas prieš
Dievą, kurį jis tikėjo, kuris atgaivina
mirusius, ir tai, ko nėra, vadina taip,
lyg būtų.
18 Nesant jokios vilties, Abraomas
patikėjo viltimi ir taip tapo dauge-
lio tautų tėvu, kaip buvo pasakyta:
„Tokie bus tavo palikuonys.“
19 Jis nepavargo tikėti ir nelaikė savo
kūno apmirusiu (nors jam buvo arti
šimto metų) ir Saros įsčių apmiru-
siomis.
20 Jis nepasidavė netikėjimui Die-
vo pažadu, bet sustiprėjo tikėjimu,
teikdamas Dievui šlovę
21 ir būdamas visiškai įsitikinęs, jog,
ką Jis pažadėjo, įstengs ir įvykdyti.
22 Todėl jam tai buvo įskaityta tei-
sumu.
23 Tačiau ne vien apie jį parašyta,
kad „buvo įskaityta“,
24 bet ir apie mus, – nes turės būti
įskaityta ir mums, tikintiems Tą,
kuris prikėlė iš numirusių mūsų
Viešpatį Jėzų,
25 paaukotą dėl mūsų nusikaltimų ir
prikeltą mums išteisinti.

5 Taigi, išteisinti tikėjimu, turime
taiką su Dievu per mūsų Viešpatį
Jėzų Kristų,
2 per kurį tikėjimu pasiekiame tą
malonę, kuria pasitikime, ir didžiuo-
jamės Dievo šlovės viltimi.
3 Ir ne vien tuo. Mes taip pat didžiuo-
jamės sielvartais, žinodami, kad
sielvartas ugdo ištvermę,
4 ištvermė – patirtį, patirtis – viltį.
5 O viltis neapvilia, nes Dievo meilė
yra išlieta mūsų širdyse per Šventą-
ją Dvasią, kuri mums duota.
6 Mums dar esant silpniems, Kris-
tus savo metu numirė už bedievius.
7 Vargu ar kas sutiktų mirti už teisųjį;
nebent kas ryžtųsi mirti už geradarį.
8 O Dievas mums parodė savo meilę
tuo, kad Kristus mirė už mus, kai
tebebuvome nusidėjėliai.
9 Tad dar tikriau dabar, kai esame
išteisinti Jo krauju, per Jį būsime
išgelbėti nuo rūstybės.
10 Jeigu, kai dar buvome priešai, mus
sutaikė su Dievu Jo Sūnaus mirtis,
tai juo labiau mus išgelbės Jo gyvy-
bė, kai jau esame sutaikinti.
11 Negana to, mes didžiuojamės Die-
vu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,
per kurį esame sutaikyti.
12 Todėl, kaip per vieną žmogų nuo-
dėmė įėjo į pasaulį, o per nuodėmę
mirtis, taip ir mirtis pasiekė visus
žmones, nes visi nusidėjo.
13 Nuodėmė buvo pasaulyje ir iki
įstatymo, bet, nesant įstatymo, nuo-
dėmė neįskaitoma.

13 Pr 17,4-6; Pr 22,17
14 Gal 3,18
15 Rom 3,20
16 Iz 51,2; Rom 3,24; Gal 3,22
17 Pr 17,5; Rom 8,11; Rom 9,26
18 Pr 15,5
19 Pr 17,17; Hbr 11,11
21 Hbr 11,19
22 Pr 15,6
23 Rom 15,4
24 Apd 2,24
25 Iz 53,4.5; 1 Kor 15,17

5 SKYRIUS
1 Iz 32,17; Ef 2,14
2 1 Kor 15,1; Ef 2,18; Ef 3,12; Hbr 3,6
3 Mt 5,11.12; Jok 1,3
4 Jok 1,12
5 2 Kor 1,22; Fil 1,20
6 Rom 4,25; Rom 5,8; Rom 8,32
8 Jn 3,16; Jn 15,13
9 Ef 2,13; 1 Tes 1,10
10 Jn 14,19; Rom 8,32; 2 Kor 5,18
11 Gal 4,9
12 Pr 2,17; 1 Kor 15,21
13 1 Jn 3,4

14 Vis dėlto nuo Adomo iki Mozės
mirtis viešpatavo net tiems, kurie
nebuvo padarę nuodėmių, panašių į
nusikaltimą Adomo, kuris buvo Bū-
simojo provaizdis.
15 Bet su dovana yra ne taip kaip su
kalte. Jei dėl vieno žmogaus nusikalti-
mo mirė daugelis, tai tuo labiau Dievo
malonė ir malonės dovana per vieną
Žmogų, Jėzų Kristų, gausiai atiteko
daugybei.
16 Ne taip yra su dovana kaip su vieno
žmogaus nusikaltimu. Juk teismas
vieno nusikaltimą pasmerkė, bet
malonės dovana iš daugybės nusi-
kaltimų atvedė į išteisinimą.
17 Jei dėl vieno žmogaus nusikaltimo
mirtis įsiviešpatavo per tą vieną, tai
nepalyginti labiau tie, kurie su per-
teklium gauna malonės bei teisumo
dovaną, viešpataus gyvenime per
vieną Jėzų Kristų.
18 Todėl kaip per vieno nusikaltimą –
visiems žmonėms pasmerkimas,
taip per vieno teisų darbą – visiems
žmonėms išteisinimas, kad gyventų.
19 Kaip vieno žmogaus neklusnumu
daugelis tapo nusidėjėliais, taip ir
vieno klusnumu daugelis taps teisūs.
20 Be to, įstatymas įsiterpė, kad nu-
sikaltimas dar labiau padidėtų. Bet
kur buvo apstu nuodėmės, ten dar
apstesnė tapo malonė,
21 kad kaip nuodėmė viešpatavo mir-
timi, taip malonė viešpatautų teisu-
mu amžinajam gyvenimui per Jėzų
Kristų, mūsų Viešpatį.

6 Ką gi sakysime? Gal mums pa-
silikti nuodėmėje, kad gausėtų
malonė?

14 1 Kor 15,21.22
15 Iz 53,11
18 Jn 12,32; 1 Kor 15,21.45
19 Fil 2,8
20 Jn 15,22; 1 Tim 1,14

6 SKYRIUS

1 Rom 3,8; Rom 6,15
2 Gal 2,19
3 1 Kor 15,29; Gal 3,27
4 Jn 2,11; 1 Kor 6,14; Gal 6,15; Kol 2,12
5 Fil 3,10
6 Gal 2,20; Gal 5,24; Gal 6,14; Kol 2,11
7 1 Pt 4,1
8 2 Tim 2,11
9 Apr 1,18
10 Lk 20,38; Hbr 9,27
11 Rom 6,2; Rom 7,4.6; Gal 2,19
12 Ps 19,13
13 Kol 3,5; 1 Pt 2,24; 1 Pt 4,2
14 Gal 5,18
15 1 Kor 9,21

2 Jokiu būdu! Mirę nuodėmei, kaipgi
gyvensime joje?
3 Argi nežinote, jog mes, kurie buvo-
me pakrikštyti Kristuje Jėzuje, buvo-
me pakrikštyti Jo mirtyje?
4 Taigi krikštu mes esame kartu su
Juo palaidoti mirtyje, kad kaip Kris-
tus buvo prikeltas iš numirusių Tėvo
šlove, taip ir mes gyventume naują
gyvenimą.
5 Jei esame suaugę su Jo mirties pa-
veikslu, būsime suaugę ir su prisi-
kėlimo,
6 žinodami, jog mūsų senasis žmo-
gus buvo nukryžiuotas kartu su
Juo, kad būtų sunaikintas nuodėmės
kūnas ir mes daugiau nevergautume
nuodėmei.
7 Juk kas miręs, tas išlaisvintas iš
nuodėmės.
8 Jeigu esame mirę su Kristumi, tiki-
me, kad ir gyvensime su Juo.
9 Žinome, kad prikeltas iš numirusių
Kristus daugiau nebemiršta; mirtis
jau nebeturi Jam galios.
10 Kad Jis mirė, tai mirė nuodėmei
kartą visiems laikams, o kad gyve-
na – gyvena Dievui.
11 Taip ir jūs laikykite save mirusiais
nuodėmei, o gyvais Dievui Kristuje
Jėzuje, mūsų Viešpatyje.
12 Todėl teneviešpatauja nuodėmė
jūsų mirtingame kūne, kad nepasi-
duotumėte jo geiduliams.
13 Neduokite nuodėmei savo kūno
narių kaip neteisumo ginklų, bet
paveskite save Dievui kaip iš nu-
mirusiųjų atgijusius ir savo narius
Jam – kaip teisumo ginklus.
14 Nuodėmė jūsų nebevaldys: jūs
ne įstatymo, bet malonės valdžioje.
15 Tai ką? Gal darysime nuodėmes,

jei esame ne įstatymo, bet malonės
valdžioje? Jokiu būdu!
16 Argi nežinote, kad, pasiduodami
kam nors vergauti, jūs iš tiesų tam-
pate vergais to, kuriam paklūstate:
ar tai būtų nuodėmė, vedanti į mirtį,
ar paklusnumas, vedantis į teisumą.
17 Bet ačiū Dievui, kad, nors buvo-
te nuodėmės vergais, jūs iš širdies
paklusote tam mokymo pavyzdžiui,
kuriam buvote pavesti,
18 ir, išlaisvinti iš nuodėmės, tapote
teisumo tarnais.
19 Kalbu grynai žmogiškai dėl jūsų
kūniško silpnumo. Kaip buvote ati-
davę savo kūno narius vergauti nety-
rumui ir nedorybei, kad elgtumėtės
nedorai, taip dabar atiduokite savo
narius vergauti teisumui, kad taptu-
mėte šventi.
20 Būdami nuodėmės vergai, jūs
buvote nepriklausomi nuo teisumo.
21 Bet kokį vaisių turėjote tuomet iš
to, ko dabar gėdijatės? Juk tų dalykų
galas – mirtis.
22 O dabar, išlaisvinti iš nuodėmės
ir tapę Dievo tarnais, turite kaip
vaisių šventumą ir kaip baigtį – am-
žinąjį gyvenimą.
23 Atpildas už nuodėmę – mirtis, o
Dievo dovana – amžinasis gyveni-
mas per Kristų Jėzų, mūsų Viešpatį.

7 Ar nežinote, broliai, – aš kalbu
žinantiems įstatymą, – kad įsta-
tymas galioja žmogui, kol jis gyvas?
2 Pavyzdžiui, ištekėjusi moteris įsta-
tymo surišta su vyru, kol jis gyvas.
Jei vyras miršta, ji tampa laisva nuo
įstatymo, rišusio ją su vyru.
3 Ji bus vadinama svetimautoja, jei,
vyrui gyvam esant, bus žmona ki-

16 2 Pt 2,19
17 2 Tim 1, 13
18 Jn 8,32
20 Jn 8,34
21 Rom 1, 32; Rom 7,5
22 Rom 6, 18; Rom 8,2
23 Pr 2,17; 1 Pt 1,4

7 SKYRIUS
2 1 Kor 7,39
3 Mt 5,32
4 Rom 8,2; Gal 2,19; Gal 5,18.22; Kol 2,14
5 Rom 6,13. 21; Gal 5,19; Jok 1,15
6 Rom 2,29; 2 Kor 3,6
7 Iš 20,17; Įst 5,21; Apd 20,33; Rom 3,20
8 Rom 4,15; 1 Kor 15,56
10 Kun 18,5; Ez 20,11.13. 21; Lk 10,28; Rom 10,5; 2 Kor 3,7; Gal 3,12
12 Ps 19,8

tam. Bet jei vyras miršta, ji tampa
laisva nuo įstatymo ir, ištekėdama
už kito, nebėra svetimautoja.
4 Taip ir jūs, mano broliai, per Kris-
taus kūną esate mirę įstatymui, kad
priklausytumėte kitam – prikeltam
iš numirusių – ir kad mes neštume
vaisių Dievui.
5 Kol gyvenome pagal kūną, mūsų
nariuose veikė įstatymo pažadintos
nuodėmingos aistros, ir mes nešėme
vaisių mirčiai.
6 Bet dabar, numirę įstatymui, kuriuo
buvome surišti, esame išlaisvinti iš
jo, kad tarnautume nauja dvasia, o
ne pasenusia raide.
7 Ką tad pasakysime? Ar įstaty-
mas – nuodėmė? Jokiu būdu! Bet
aš nebūčiau pažinęs nuodėmės, jei
nebūtų įstatymo. Nebūčiau suvokęs
geismo, jei įstatymas nebūtų pasa-
kęs: „Negeisk!“
8 Bet nuodėmė, per įsakymus gavusi
progą, pažadino manyje visokius geis-
mus, o be įstatymo nuodėmė negyva.
9 Kadaise aš buvau gyvas be įsta-
tymo. Bet, atėjus įsakymui, atgijo
nuodėmė, o aš numiriau.
10 Taip man paaiškėjo, kad įsakymas,
skirtas gyvenimui, nuvedė mane į
mirtį.
11 Nes įsakymu pasinaudojusi nuo-
dėmė mane suvedžiojo ir juo mane
nužudė.
12 Todėl įstatymas šventas; įsakymas
taip pat šventas ir teisingas, ir geras.
13 Vadinasi, geras dalykas tapo man
mirtimi? Jokiu būdu! Bet nuodėmė
pasirodė nuodėme tuo, kad atnešė
man mirtį, pasinaudodama geru da-
lyku, – kad per įsakymą nuodėmė
taptų be galo nuodėminga.

14 Nes mes žinome, kad įstatymas yra
dvasinis, o aš esu kūniškas, parduo-
tas nuodėmei.
15 Aš net neišmanau, ką darąs, nes
darau ne tai, ko noriu, bet tai, ko ne-
kenčiu.
16 O jei darau tai, ko nenoriu, sutin-
ku, kad įstatymas geras.
17 Tada jau nebe aš tai darau, bet ma-
nyje gyvenanti nuodėmė.
18 Aš juk žinau, kad manyje, tai yra
mano kūne, nėra jokio gėrio. Gero
trokšti sugebu, o padaryti – ne.
19 Aš nedarau gėrio, kurio trokštu,
o darau blogį, kurio nenoriu.
20 O jeigu darau, ko nenoriu, tada
nebe aš tai darau, bet manyje gyve-
nanti nuodėmė.
21 Taigi aš randu tokį įstatymą: kai
trokštu padaryti gera, prie manęs
prilimpa bloga.
22 Juk kaip vidinis žmogus aš gė-
riuosi Dievo įstatymu,
23 bet savo nariuose matau kitą įsta-
tymą, kovojantį su mano proto įsta-
tymu ir paverčiantį mane belaisviu
nuodėmės įstatymo, kuris yra mano
nariuose.
24 Vargšas aš žmogus! Kas išlaisvins
mane iš šito mirties kūno!
25 Bet ačiū Dievui – per mūsų Vieš-
patį Jėzų Kristų! Taigi aš pats protu
tarnauju Dievo įstatymui, o kūnu –
nuodėmės įstatymui.

8 Taigi dabar nebėra pasmerkimo
tiems, kurie yra Kristuje Jėzuje,
kurie gyvena ne pagal kūną, bet
pagal Dvasią.
2 Nes gyvenimo Kristuje Jėzuje
Dvasios įstatymas išlaisvino mane
iš nuodėmės ir mirties įstatymo.
3 Ko įstatymas nepajėgė, būdamas
silpnas dėl kūno, tai įvykdė Dievas.
Jis atsiuntė savo Sūnų nuodėmingo
kūno pavidalu dėl nuodėmės ir pa-
smerkė nuodėmę kūne,
4 kad įstatymo teisumas išsipildytų
mumyse, gyvenančiuose ne pagal
kūną, bet pagal Dvasią.
5 Kurie gyvena pagal kūną, tie mąs-
to kūniškai, o kurie gyvena pagal
Dvasią – dvasiškai.
6 Kūniškas mąstymas – tai mirtis,
o dvasiškas mąstymas – gyvenimas
ir ramybė.
7 Kūniškas mąstymas priešiškas Die-
vui; jis nepaklūsta Dievo įstatymui
ir net negali paklusti.
8 Ir todėl gyvenantys pagal kūną ne-
gali patikti Dievui.
9 Tačiau jūs gyvenate ne pagal kū-
ną, bet pagal Dvasią, jei tik Dievo
Dvasia gyvena jumyse. O kas neturi
Kristaus Dvasios, tas nėra Jo.
10 Jeigu Kristus yra jumyse, tai kūnas
miręs dėl nuodėmės, bet dvasia gyva
dėl teisumo.
11 Jei jumyse gyvena Dvasia To,
kuris Jėzų prikėlė iš numirusių, tai
Jis – prikėlęs iš numirusių Kristų – at-
gaivins ir jūsų mirtingus kūnus savo
Dvasia, gyvenančia jumyse.
12 Taigi, broliai, mes nesame skolingi
kūnui, kad gyventume pagal kūną.
13 Jei jūs gyvenate pagal kūną – mir-
site. Bet jei dvasia marinate kūniš-
kus darbus – gyvensite.
14 Visi, vedami Dievo Dvasios, yra
Dievo vaikai.
15 Jūs gi gavote ne vergystės dva-
sią, kad vėl bijotumėte, bet gavote
įsūnystės Dvasią, kuria šaukiame:
„Aba, Tėve!“

14 1 Kar 21, 20.25; 2 Kar 17,17; Rom 6,16
15 Rom 7,19; Gal 5,17
18 Pr 6,5; Pr 8,21
22 Ps 1,2; 2 Kor 4,16; Ef 3,16; 1 Pt 3,4
23 Rom 6,13. 19; Gal 5,17; Jok 4,1; 1 Pt 2,11
24 Rom 8,11; 1 Kor 15,51. 52; 1 Tes 4,14-17
25 1 Kor 15, 57

8 SKYRIUS
1 Gal 5,16
2 Rom 6,18. 22; Rom 7,24.25; 1 Kor 15,45
3 Apd 13,39; 2 Kor 5,21; Gal 3,13; Hbr 7,18
4 Rom 6,4; 2 Kor 5,7; Gal 5,16.25; Ef 4,1; Ef 5,2.15; 1 Jn 1,7; 1 Jn 2,6
5 Jn 3,6; Gal 5,22-25
6 Gal 6,8
7 1 Kor 2,14; Jok 4,4
11 Apd 2,24; 1 Kor 6,14
12 Rom 6,7. 14
13 Gal 6,8; Ef 4,22
14 Gal 5,18
15 Iz 56,5; Mk 14,36; 2 Tim 1,7; Hbr 2,15

16 Pati Dvasia liudija mūsų dvasiai,
kad esame Dievo vaikai.
17 O jei esame vaikai, tai ir paveldė-
tojai. Dievo paveldėtojai ir Kristaus
bendrapaveldėtojai, jeigu tik su Juo
kenčiame, kad su Juo būtume pa-
šlovinti.
18 Aš manau, jog šio laiko kentėji-
mai nieko nereiškia, lyginant juos
su būsimąja šlove, kuri mumyse bus
apreikšta.
19 Kūrinija su ilgesiu laukia, kada bus
apreikšti Dievo sūnūs.
20 Mat kūrinija buvo pajungta tuš-
tybei, – ne savo noru, bet pavergėjo
valia, – su viltimi,
21 kad ir pati kūrinija bus išlaisvinta
iš suirimo vergijos ir įgis šlovingą
Dievo vaikų laisvę.
22 Juk mes žinome, kad visa kūrinija
iki šiol dejuoja ir tebėra gimdymo
skausmuose.
23 Ir ne tik ji, bet ir mes patys, turintys
pirmuosius Dvasios vaisius, – ir mes
dejuojame, kantriai laukdami įsūni-
jimo, mūsų kūno atpirkimo.
24 Šia viltimi mes esame išgelbėti,
bet regima viltis nėra viltis. Jeigu kas
mato, tai kam jam viltis?
25 Bet jei viliamės to, ko nematome,
tada laukiame ištvermingai.
26 Taip pat ir Dvasia padeda mūsų
silpnumui. Nes mes nežinome, ko
turėtume melsti, bet pati Dvasia už-
taria mus neišsakomomis dejonėmis.
27 O Tas, kuris ištiria širdis, žino
Dvasios mintis, nes Ji užtaria šven-
tuosius pagal Dievo valią.
28 Be to, mes žinome, kad mylintiems
Dievą viskas išeina į gera, būtent Jo
tikslu pašauktiesiems.
29 O kuriuos Jis iš anksto numatė,
tuos iš anksto ir paskyrė tapti pana-
šius į Jo Sūnaus atvaizdą, kad šis bū-
tų pirmagimis tarp daugelio brolių.
30 O kuriuos Jis iš anksto paskyrė,
tuos ir pašaukė; kuriuos pašaukė,
tuos ir išteisino; kuriuos išteisino,
tuos ir pašlovino.
31 Tai ką dėl viso šito pasakysime? Jei
Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?!
32 Tas, kuris nepagailėjo savo Sūnaus,
bet atidavė Jį už mus visus, – kaipgi
Jis ir visko nedovanotų kartu su Juo?
33 Kas kaltins Dievo išrinktuosius?
Juk Dievas išteisina!
34 Kas pasmerks? Kristus mirė, bet
buvo prikeltas ir yra Dievo dešinėje,
ir užtaria mus.
35 Kas gi mus atskirs nuo Kristaus
meilės? Ar sielvartas? Ar nelaimė?
Ar persekiojimas? Ar badas? Ar nuo-
gumas? Ar pavojus? Ar kalavijas?
36 Parašyta: „Dėl Tavęs mes žudomi
ištisą dieną, laikomi avimis skerdi-
mui.“
37 Tačiau visuose šiuose dalykuose
mes esame daugiau negu nugalėtojai
per Tą, kuris mus pamilo.
38 Ir aš įsitikinęs, kad nei mirtis, nei
gyvenimas, nei angelai, nei kuni-
gaikštystės, nei galybės, nei dabartis,
nei ateitis,
39 nei aukštumos, nei gelmės, nei jo-
kie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti
nuo Dievo meilės Kristuje Jėzuje,
mūsų Viešpatyje.

9 Sakau tiesą Kristuje, nemeluo-
ju, – tai liudija ir mano sąžinė
Šventojoje Dvasioje,
2 kad mane slegia didelis liūdesys
ir mano širdį vargina nesibaigiantis
sielvartas.

16 Ef 1,13
17 Apd 26, 18; Fil 1,29
18 2 Kor 4,17
19 2 Pt 3,13
20 Pr 3,17-19
21 2 Kor 3,17
22 Jer 12,4. 11
23 Lk 20,36; 2 Kor 5,2.4. 5; Ef 1,14; Ef 4,30
24 Hbr 11,1
26 Mt 20,22; Ef 6,18
27 1 Krn 28, 9; 1 Jn 5,14
28 2 Tim 1,9
29 2 Kor 3, 18; Ef 1,5.11; 2 Tim 2,19; Hbr 1,6
30 Jn 17,22; Gal 2,16; 1 Pt 2,9; 1 Pt 3,9
31 Sk 14,9
32 Rom 4,25; Rom 5,6.10
33 Iz 50,8.9
34 Mk 16,19; Jn 3,18; Hbr 7,25; Hbr 9,24
36 Ps 44,22
37 1 Kor 15, 57
38 Ef 1,21

9 SKYRIUS
1 2 Kor 1,23
2 Rom 10,1

3 Norėčiau pats būti prakeiktas ir
atskirtas nuo Kristaus vietoj savo
brolių, tautiečių pagal kūną,
4 kurie yra izraelitai, turintys įsūnystę,
šlovę, sandoras, įstatymą, tarnavimą
Dievui ir pažadus.
5 Iš jų – tėvai, ir iš jų pagal kūną –
Kristus, visiems viešpataujantis Die-
vas, palaimintas per amžius. Amen!
6 Netiesa, kad gali neišsipildyti Die-
vo žodis. Ne visi, kilę iš Izraelio,
priklauso Izraeliui.
7 Ir ne visi Abraomo palikuonys yra
jo vaikai, bet kaip pasakyta: „Iš Iza-
oko tau bus pašaukti palikuonys."
8 Tai reiškia, kad ne vaikai pagal kū-
ną yra Dievo vaikai, bet vaikai pagal
pažadą laikomi palikuonimis.
9 O pažado žodis toks: „Apie tą laiką
Aš ateisiu, ir Sara turės sūnų."
10 Ir ne tik tai; bet taip pat ir Rebeka,
pradėjusi iš vieno, mūsų tėvo Izaoko
11 (dar jos dvyniams negimus ir
jiems dar nepadarius nei gero, nei
blogo, – kad Dievo nutarimas įvyk-
tų pagal pasirinkimą, ne dėl darbų,
bet šaukiančiojo valia),
12 kuriai buvo pasakyta: „Vyresnysis
tarnaus jaunesniajam",
13 kaip ir parašyta: „Jokūbą pamilau,
o Ezavo nekenčiau."
14 Ką gi pasakysime? Gal Dievas
neteisingai daro? Jokiu būdu!
15 Jis Mozei kalba: „Aš pasigailėsiu
to, kurio norėsiu pasigailėti, ir būsiu
gailestingas tam, kuriam norėsiu
gailestingas būti."
16 Taigi viskas priklauso ne nuo to,
kuris trokšta ar kuris bėga, bet nuo
gailestingojo Dievo.
17 Juk Raštas faraonui sako: „Aš
iškėliau tave, kad parodyčiau savo

3 Iš 32,32
4 Iš 4,22; 1 Sam 4,21; Ps 147,19; Apd 2,39; Apd 3,25; Apd 13,32; Hbr 9,1.6
5 Įst 10,15; Jer 23,6; Lk 1,34.35; Lk 3,23
6 Sk 23,19; Gal 6,16
7 Pr 21,12; Gal 4,23
8 Gal 4,28
9 Pr 18,10.14
10 Pr 25,21
11 Rom 4,17; Rom 8,28
12 Pr 25,23
13 Mal 1,2.3
14 Įst 32,4
15 Iš 33,19
17 Iš 9,16; Gal 3,8
18 Iš 4,21
19 2 Km 20,6
20 Iz 29,16
21 Pat 16,4; 2 Tim 2,20
22 1 Tes 5,9; 1 Pt 2,8
23 Rom 8,28-30; Kol 1,27
24 Rom 3,29; Rom 8,28
25 Oz 2,23
26 Oz 1,10
27 Iz 10,22.23; Rom 11,5
28 Iz 10,23; Iz 28,22
29 Iz 1,9; Iz 13,19
30 Rom 1,17; Rom 3,21; Rom 4,11; Rom 10,6

jėgą tau ir kad mano vardas būtų
skelbiamas visoje žemėje."
18 Vadinasi, kurio nori, to Jis pasigai-
li, ir kurį nori, tą užkietina.
19 Gal man pasakysi: „O už ką tada
Jis kaltina? Kas gi galėtų pasiprie-
šinti Jo valiai?"
20 Ak, žmogau! Kas gi, tiesą sakant,
tu toks esi, kad drįsti prieštarauti Die-
vui? Argi dirbinys klausia meistro:
„Kodėl mane tokį padarei?"
21 Ar puodžius neturi galios moliui,
kad iš to paties minkalo pagamintų
vieną indą garbingam panaudoji-
mui, o kitą negarbingam?
22 O jeigu Dievas, norėdamas paro-
dyti rūstybę ir apreikšti savo jėgą,
didžiu kantrumu pakentė pražūčiai
nužiestus rūstybės indus,
23 kad apreikštų ir savo šlovės turtus
gailestingumo indams, kuriuos iš
anksto paruošė šlovei, –
24 ir mus pašaukė ne tik iš žydų, bet
ir iš pagonių?
25 Jis kalba per Ozėją: „Ne savo tautą
pavadinsiu savąja tauta ir nemyli-
mą – mylima.
26 Ir toje vietoje, kur jiems buvo sa-
kyta: „Jūs ne manoji tauta", ten jie
bus vadinami gyvojo Dievo vaikais."
27 O Izaijas šaukia apie Izraelį:
„Nors Izraelio vaikų skaičius būtų
kaip jūros smiltys, tik likutis bus
išgelbėtas.
28 Nes Jis pabaigs darbą, greitai įvyk-
dydamas teisumą, skubiai Viešpats
atliks darbą žemėje."
29 Izaijas nusakė iš anksto: „Jei ka-
reivijų Viešpats nebūtų mums pali-
kuonių palikęs, būtume tapę kaip So-
doma, būtume į Gomorą panašūs."
30 Tai ką gi pasakysime? Kad pago-

nys, kurie neieškojo teisumo, gavo
teisumą, būtent teisumą iš tikėjimo.
31 O Izraelis, ieškojęs teisumo įsta-
tyme, nepasiekė teisumo įstatymo.
32 Kodėl? Todėl, kad ieškojo jo ne
tikėjimu, bet įstatymo darbais. Jie už-
kliuvo už suklupimo akmens,
33 kaip parašyta: „Štai dedu Sione
suklupimo akmenį, papiktinimo uo-
lą; bet kas Jį tiki, nebus sugėdintas.“

10 Broliai, mano širdies troški-
mas ir malda Dievui yra už
Izraelį, – kad jie būtų išgelbėti.
2 Aš jiems liudiju, kad jie turi uo-
lumo Dievui, tačiau be pažinimo.
3 Nesuprasdami Dievo teisumo ir
bandydami įtvirtinti savąjį teisumą,
jie nepakluso Dievo teisumui.
4 Nes įstatymo pabaiga – Kristus,
išteisinimui kiekvieno, kuris tiki.
5 Mozė rašo apie teisumą iš įstaty-
mo: „Jį vykdydamas žmogus juo
gyvens.“
6 Bet teisumas iš tikėjimo kalba taip:
„Nesakyk savo širdyje: „Kas įžengs į
dangų?“ – tai yra Kristaus atsivesti;
7 arba: „Kas nusileis į bedugnę?“ –
tai yra Kristaus iš mirusiųjų susi-
grąžinti.“
8 Bet ką jis sako? – „Arti tavęs yra
žodis – tavo lūpose ir tavo širdy-
je“, – tai yra mūsų skelbiamas tikė-
jimo žodis.
9 Jeigu lūpomis išpažinsi Viešpatį
Jėzų ir širdimi tikėsi, kad Dievas Jį
prikėlė iš mirusiųjų, būsi išgelbėtas.
10 Nes širdimi tikima, ir taip įgyja-
mas teisumas, o lūpomis išpažįsta-
ma, ir taip įgyjamas išgelbėjimas.
11 Raštas juk sako: „Kiekvienas, ku-
ris Jį tiki, nebus sugėdintas.“

31 Rom 10, 2-4; Gal 5,4
32 1 Kor 1,23
33 Iz 8,14; Iz 28,16; Rom 5,5; Rom 10,11

10 SKYRIUS
2 Apd 21,20
3 Rom 1,17; Fil 3,9
4 Gal 3,24; Gal 4,5
5 Kun 18,5
6 Įst 30,12-14
7 Įst 30,13
8 Įst 30,14
9 Lk 12,8
11 Iz 28,16
12 Apd 10, 36; Rom 3,22.29; Ef 1,7
13 Jl 2,32; Apd 9,14
14 Tit 1,3
15 Iz 52,7; Nah 1,15
16 Iz 53,1
18 1 Kar 18, 10; Ps 19,4
19 Įst 32,21; Tit 3,3
20 Iz 65,1
21 Iz 65,2

11 SKYRIUS
1 1 Sam 12, 22; Jer 46,28; 2 Kor 11,22
2 Rom 8,29

12 Nėra skirtumo tarp žydo ir graiko,
nes tas pats visų Viešpats, turtingas
visiems, kurie Jo šaukiasi,
13 juk „kiekvienas, kuris šaukiasi Vieš-
paties vardo, bus išgelbėtas“.
14 Kaip žmonės šauksis To, kurio
neįtikėjo? Ir kaip jie įtikės Tą, apie
kurį negirdėjo? Kaip išgirs be skel-
biančiojo?
15 Ir kaip jie skelbs, jei nėra pasiųsti?
Kaip parašyta: „Kokios dailios kojos
tų, kurie skelbia ramybės Evangeliją,
kurie neša geras žinias!“
16 Bet ne visi pakluso Evangelijai. Nes
Izaijas sako: „Viešpatie, kas patikėjo
tuo, ką iš mūsų išgirdo?“
17 Taigi tikėjimas – iš klausymo, klau-
symas – iš Dievo žodžio.
18 Bet aš klausiu: argi jie negirdėjo?
Kaipgi ne! „Po visą žemę pasklido
jų garsas, ir jų žodžiai – iki pasaulio
pakraščių.“
19 Klausiu toliau: ar Izraelis nežinojo?
Bet Mozė pirmas sako: „Aš sukelsiu
jums pavydą per netautą, sukelsiu
pyktį per neišmanančią tautą.“
20 Izaijas labai drąsiai sako: „Mane
atrado tie, kurie manęs neieškojo,
apsireiškiau tiems, kurie apie mane
neklausinėjo.“
21 Bet Izraeliui sako: „Ištisą dieną Aš
laikiau ištiesęs savo rankas į neklus-
nią ir prieštaraujančią tautą.“

11 Tad aš klausiu: ar Dievas atstū-
mė savo tautą? Jokiu būdu! Juk
ir aš izraelitas, iš Abraomo palikuo-
nių, iš Benjamino giminės.
2 Dievas neatstūmė savosios tautos,
kurią iš anksto numatė. Ar nežino-
te, ką Raštas sako apie Eliją, kai šis
skundžiasi dėl Izraelio:

3 „Viešpatie, jie išžudė Tavo prana-
šus, išgriovė Tavo aukurus; aš vienas
likau, ir jie tyko mano gyvybės.“
4 O kaip skamba Dievo atsakymas?
„Aš pasilaikiau septynis tūkstančius
vyrų, kurie nesulenkė kelių prieš
Baalį.“
5 Ir dabartiniu metu yra malone iš-
rinktas likutis.
6 Ir jei malone, tai ne dėl darbų, nes
tada malonė nebūtų malonė. Bet
jeigu darbais, tai jau nebus malonė;
kitaip darbas nebūtų darbas.
7 Tai ką gi? Izraelis nepasiekė to, ko
ieškojo. Pasiekė tiktai išrinktieji. Kiti
buvo užkietinti,
8 kaip parašyta: „Dievas jiems siuntė
snaudulio dvasią, kad akys neregėtų
ir ausys negirdėtų iki šios dienos.“
9 Ir Dovydas sako: „Jų stalas tepavirs-
ta jiems spąstais, žabangais, suklupi-
mo akmeniu ir atpildu.
10 Tegul aptemsta jų akys, kad ne-
regėtų, ir jų nugarą laikyk nuolat
sulenktą.“
11 Tad aš klausiu: negi izraelitai taip
suklupo, kad pargriūtų? Jokiu bū-
du! Tik per jų suklupimą pagonims
atėjo išgelbėjimas, kad juos apimtų
pavydas.
12 Bet jeigu jų suklupimas praturtina
pasaulį ir jų sumažėjimas – pratur-
tina pagonis, tai ką duos jų visuma?
13 Jums, pagonims, sakau: būdamas
pagonių apaštalas, aš gerbiu savo
tarnavimą:
14 gal kaip nors man pavyks sukelti
savo tautiečių pavydą ir bent kai
kuriuos išgelbėti.
15 Jeigu jų atmetimas reiškia pasau-
liui sutaikinimą, tai ką gi reikštų

3 1 Kar 19, 10.14
4 1 Kar 19,18
5 Rom 9,27
6 Rom 4,4
7 Rom 9,31; 2 Kor 3,14
8 Įst 29,3.4; Iz 29,10.13
9 Ps 69,22.23
11 Iz 42,6.7; Rom 10,19
13 Apd 9,15; Apd 22,21
14 1 Kor 9, 22
15 Iz 26,16-19
16 Kun 23, 10
17 Jer 11,16; Ef 2,12
18 1 Kor 10, 12
20 Hbr 3,19
22 Jn 15,2; 1 Kor 15,2
23 2 Kor 3, 16
25 Lk 21,24; Rom 12,16; 2 Kor 3,14
26 Iz 59,20. 21

jų priėmimas, jei ne gyvenimą iš
numirusiųjų?
16 Jei pirmieji vaisiai šventi, tai šven-
ta ir visuma. Jei šaknis šventa, tai
ir šakos.
17 Jeigu kai kurios šakos buvo nu-
laužtos, o tu – laukinis alyvmedis –
esi tarp jų įskiepytas ir tapęs alyv-
medžio šaknies syvų dalininku,
18 tai nesididžiuok prieš anas šakas!
O jeigu didžiuojiesi, tai žinok, kad
ne tu išlaikai šaknį, bet šaknis tave.
19 Gal pasakysi: „Šakos nulaužtos
tam, kad aš būčiau įskiepytas“?
20 Gerai! Jos nulaužtos dėl netikė-
jimo, o tu laikaisi tikėjimu. Nesidi-
džiuok, bet bijok!
21 Jei Dievas nepagailėjo prigimtinių
šakų, gali nepagailėti ir tavęs.
22 Taigi matai Dievo gerumą ir griež-
tumą: nupuolusiems – griežtumas,
o tau – gerumas, jei laikysies Jo
gerumo, kitaip ir tu būsi iškirstas!
23 Bet ir anie, jei nepasiliks netikin-
tys, bus priskiepyti, nes Dievas turi
galią ir vėl juos priskiepyti.
24 Tad jeigu buvai iškirstas iš pri-
gimtojo laukinio alyvmedžio ir prieš
prigimtį įskiepytas į taurųjį alyv-
medį, tai juo labiau jie – tikrosios
šakos – bus priskiepyti savajame
alyvmedyje.
25 Aš nenoriu, broliai, palikti jus ne-
žinioje dėl šios paslapties, – kad jūs
per aukštai apie save nemanytumėte:
dalis Izraelio užkietėjo, kol įeis pa-
gonių visuma,
26 o tada bus išgelbėtas visas Izra-
elis, kaip parašyta: „Iš Siono ateis
Gelbėtojas ir nukreips bedievystes
nuo Jokūbo.

27 Tokia bus jiems mano sandora, kai
pašalinsiu jų nuodėmes.“
28 Žiūrint Evangelijos, jie yra Dievo
priešai jūsų naudai; bet pagal išrin-
kimą jie numylėtiniai dėl savųjų tėvų.
29 Juk Dievo dovanos ir pašauki-
mas – neatšaukiami.
30 Kaip jūs kadaise nepaklusote
Dievui, o dabar dėl jų neklusnumo
sulaukėte gailestingumo,
31 taip ir jie dabar nepaklūsta, kad
dėl jums suteikto pasigailėjimo ir
jie susilauktų gailestingumo.
32 Dievas visus surišo neklusnumu,
kad visų pasigailėtų.
33 O Dievo turtų, išminties ir paži-
nimo gelme! Kokie neištiriami Jo
teismai ir nesusekami Jo keliai!
34 „Ir kas gi pažino Viešpaties mintį?
Ir kas buvo Jo patarėjas?“
35 „Arba kas Jam yra davęs pirmas,
kad jam būtų atmokėta?“
36 Iš Jo, per Jį ir Jam yra visa. Jam
šlovė per amžius! Amen.

12 Todėl aš prašau jus, broliai,
dėl Dievo gailestingumo savo
kūnus aukoti kaip gyvą, šventą,
Dievui patinkančią auką, – tai jūsų
sąmoninga tarnystė.
2 Ir nesitaikykite prie šio pasaulio,
bet pasikeiskite, atnaujindami savo
protą, kad galėtumėte ištirti, kas yra
gera, priimtina ir tobula Dievo valia.
3 Dėl man suteiktos malonės raginu
kiekvieną iš jūsų nemanyti apie save
geriau, negu dera manyti, bet many-
ti apie save blaiviai, pagal kiekvie-
nam Dievo duotąjį tikėjimo saiką.
4 Juk kaip viename kūne esama daug
narių, bet ne visi nariai atlieka tą patį
uždavinį,

27 Iz 27,9
28 Įst 7,8; Įst 10,15
29 Sk 23,19
30 Ef 2,2
32 Gal 3,22
34 Job 36,22; Iz 40,13; Jer 23,18
35 Job 41,11
36 Hbr 2,10; Hbr 13,21
12 SKYRIUS
1 2 Kor 10,1-4; Hbr 10,18.20
2 Ef 4,23; 1 Tes 4,3; 1 Jn 2,15
3 Pat 25,27; Gal 2,9; Ef 4,7
4 1 Kor 12, 12-14
5 1 Kor 10,17
6 Jn 3,27; Apd 11,27
7 Ef 4,11
8 Mt 6,1-3; Apd 15,32; Apd 20,28; 2 Kor 9,7
9 Ps 34,14; 1 Tim 1,5
10 Fil 2,3; Hbr 13,1
12 Lk 10,20; Lk 18,1; Lk 21,19
13 1 Kor 16,1; 1 Tim 3,2
14 Mt 5,44
15 1 Kor 12, 26
16 Jer 45,5; Fil 2,2; Fil 4,2
17 Mt 5,39; 2 Kor 8,21
18 Hbr 12,14
19 Kun 19,18; Įst 32,35

5 taip ir mūsų daugybė esame vienas
kūnas Kristuje, o pavieniui – vieni
kitų nariai.
6 Pagal mums suteiktą malonę turime
įvairių dovanų. Jei kas turi pranašystę,
tepranašauja pagal tikėjimo saiką;
7 jei kas turi tarnystę – tetarnauja,
kas mokymą – temoko,
8 kas skatinimą – teskatina, kas
duoda – te duoda dosniai, kas vado-
vauja – te vadovauja uoliai, kas daro
gailestingumo darbus – te daro tai su
džiaugsmu.
9 Meilė tebūna neveidmaininga. Ven-
kite pikto, laikykitės gero.
10 Mylėkite vienas kitą broliška meile,
pagarbiai vertinkite kitus aukščiau
nei save.
11 Uolumu nebūkite tingūs, būkite
liepsnojančios dvasios, tarnaukite
Viešpačiui.
12 Džiaukitės viltimi, būkite kant-
rūs išmėginimuose, nepaliaujamai
melskitės.
13 Dalinkitės šventųjų poreikiais, puo-
selėkite svetingumą.
14 Laiminkite savo persekiotojus,
laiminkite, o ne keikite.
15 Džiaukitės su besidžiaugiančiais,
verkite su verkiančiais.
16 Būkite vienminčiai tarpusavyje.
Negalvokite apie didelius dalykus,
bet sekite nuolankiaisiais. Nebūkite
išmintingi savo akyse.
17 Niekam neatmokėkite piktu už
pikta, rūpinkitės tuo, kas dora visų
žmonių akyse.
18 Kiek įmanoma ir kiek nuo jūsų
priklauso, gyvenkite taikiai su visais
žmonėmis.
19 Nekeršykite patys, mylimieji, bet
palikite Jo rūstybei, nes parašyta:

„Mano kerštas, Aš atmokėsiu“, –
sako Viešpats.
20 Bet jei tavo priešininkas alkanas,
pavalgydink jį, jei trokšta, pagirdyk
jį. Taip darydamas, tu sukrausi ža-
rijas ant jo galvos.
21 Nesiduok pikto nugalimas, bet
nugalėk pikta gerumu.

13 Kiekviena siela tebūna klus-
ni aukštesnėms valdžioms,
nes nėra valdžios, kuri nebūtų iš
Dievo. Esančios valdžios yra Dievo
nustatytos.
2 Todėl kas priešinasi valdžiai, prie-
šinasi Dievo tvarkai. Kurie prieši-
nasi, užsitraukia teismą.
3 Nes valdininkų bijoma ne gera da-
rant, o bloga. Nori nebijoti valdžios?
Daryk gera, ir susilauksi iš jos pa-
gyrimo.
4 Juk valdininkas yra Dievo tarnas
tavo labui. Bet jei darai bloga – bi-
jok, nes jis ne veltui nešioja kardą.
Jis yra Dievo tarnas ir baudžia,
įvykdydamas rūstybę darantiems
pikta.
5 Todėl reikia paklusti ne tik dėl rūs-
tybės, bet ir dėl sąžinės.
6 Juk todėl ir mokesčius mokate, nes
anie yra Dievo tarnai, nuolatos tuo
užsiimantys.
7 Atiduokite visiems, ką skolingi:
kam mokestį – mokestį, kam mui-
tą – muitą, kam baimę – baimę, kam
pagarbą – pagarbą.
8 Niekam nebūkite ką nors skolingi,
išskyrus meilę vienas kitam, nes kas
myli kitą, įvykdė įstatymą.
9 Juk įsakymai: „Nesvetimauk, ne-
žudyk, nevok, neteisingai neliudyk,
negeisk“ ir kiti, yra apibendrinami

20 Pat 25,21.22
21 Rom 12,1.2

13 SKYRIUS
1 1 Pt 2,13
2 Tit 3,1
3 1 Pt 2,14
5 Ekl 8,2; 1 Pt 2,13.19
7 Mt 22,21
8 Gal 5,13.14
9 Iš 20,13-17; Kun 19,18; Įst 5,17-21
10 Mt 7,12; Mt 22,39.40
11 1 Kor 15,34
12 Ef 5,11; Ef 6,11.13
13 Pat 23,20; 1 Kor 6,9; Fil 4,8; Jok 3,14
14 Gal 3,27; Gal 5,16

14 SKYRIUS
1 1 Kor 8,9; 1 Kor 9,22
2 Tit 1,15
3 Kol 2,16
4 Jok 4,11.12
5 Gal 4,10
6 Gal 4,10; 1 Tim 4,3

posakiu: „Mylėk savo artimą kaip
save patį.“
10 Meilė nedaro blogo artimui. Todėl
meilė – įstatymo išpildymas.
11 Supraskite, koks dabar laikas. Iš-
mušė valanda jums pabusti iš miego.
Dabar mūsų išgelbėjimas arčiau
negu tada, kai įtikėjome.
12 Naktis nuslinko, diena prisiartino.
Todėl nusimeskime tamsos darbus,
apsiginkluokime šviesos ginklais!
13 Kaip dieną, elkimės dorai: nepa-
siduokime apsirijimui ir girtavimui,
ištvirkavimui ir palaidumui, vai-
dams ir pavydui,
14 bet apsirenkite Viešpačiu Jėzumi
Kristumi ir nesirūpinkite kūnu jo
geiduliams patenkinti.

14 Silpno tikėjimo žmogų pri-
imkite, bet venkite ginčų dėl
skirtingų nuomonių.
2 Vienas įsitikinęs, kad galima val-
gyti viską, o silpnasis valgo tik dar-
žoves.
3 Kuris valgo, teneniekina neval-
gančiojo, o kuris nevalgo, teneteisia
valgančiojo, nes Dievas jį priėmė.
4 Kas tu toks, kad teisi kito tarną?!
Ar jis stovi, ar krenta – tai savajam
Viešpačiui. Bet jis stovės, nes Die-
vas turi galią jį išlaikyti.
5 Vienas išskiria vieną dieną iš kitų
dienų, o kitam jos visos vienodos.
Kiekvienas tedaro kaip yra įsitikinęs.
6 Tas, kuris išskiria dieną, tai daro
Viešpačiui, ir tas, kuris neišskiria
dienos, nesilaiko jos Viešpačiui.
Tas, kuris valgo – valgo Viešpačiui,
nes jis dėkoja Dievui, o tas, kuris
nevalgo – nevalgo Viešpačiui ir
dėkoja Dievui.

7 Juk nė vienas iš mūsų negyvena
sau ir nė vienas sau nemiršta.
8 Jei gyvename, gyvename Viešpa-
čiui, ir jeigu mirštame, Viešpačiui
mirštame. Todėl – ar gyvename, ar
mirštame – esame Viešpaties.
9 Nes dėl to Kristus ir mirė, ir prisi-
kėlė, ir atgijo, kad būtų ir mirusiųjų,
ir gyvųjų Viešpats.
10 Tai kodėl gi tu teisi savo brolį?
Arba kodėl niekini savo brolį? Visi
stosime prieš Kristaus teismo krasę.
11 Parašyta: „Kaip Aš gyvas, – sako
Viešpats, – prieš mane priklaups
kiekvienas kelis, ir kiekvienos lūpos
išpažins Dievą.“
12 Taigi kiekvienas iš mūsų duos
Dievui apyskaitą už save.
13 Tad liaukimės teisti vieni kitus.
Verčiau nuspręskime neduoti broliui
akstino nupulti ar pasipiktinti.
14 Žinau ir esu įsitikinęs Viešpatyje
Jėzuje, kad nieko nėra savaime nety-
ro. Bet tam, kas mano esant netyrų
dalykų, tam jie netyri.
15 Jei tavo brolis įsižeidžia dėl mais-
to, tu jau nebesielgi iš meilės. Savo
maistu nežlugdyk to, už kurį mirė
Kristus!
16 Jūsų gėris tegul nebūna akstinas
piktžodžiauti.
17 Dievo karalystė juk yra ne valgy-
mas ir gėrimas, bet teisumas, ramybė
ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje.
18 Kas taip Kristui tarnauja, tas pri-
imtinas Dievui ir vertas žmonių
pritarimo.
19 Tad siekime to, kas atneša ramybę
ir pasitarnauja tarpusavio ugdymui.
20 Negriauk Dievo darbo dėl maisto!
Nors viskas tyra, bet yra bloga žmo-
gui, kuris valgo kitų papiktinimui.

7 Gal 2,20
8 2 Kor 5,14.15
9 Apd 10,36; 2 Kor 5,15
10 2 Kor 5,10
11 Iz 45,23
12 1 Pt 4,5
13 1 Kor 8,9
14 1 Kor 10,25
15 1 Kor 8,11
16 Rom 12,17
17 Rom 8,6; 1 Kor 8,8
18 2 Kor 8,21
19 Rom 12,18; 1 Kor 14,12
20 Apd 10,15; Rom 14,15; 1 Kor 8,9-12
21 1 Kor 8,13
22 1 Jn 3,21
23 Tit 1,15

15 SKYRIUS
1 Gal 6,1.2
2 1 Kor 9,22; 1 Kor 10,24.33
3 Ps 69,9; Mt 26,39
4 1 Kor 10,11
5 1 Kor 1,10
6 Apd 4,24
7 Rom 5,2; Rom 14,1.3
8 Mt 15,24; 2 Kor 1,20
9 2 Sam 22,50; Ps 18,49; Jn 10,16
10 Įst 32,43
11 Ps 117,1
12 Iz 11,1.10

21 Gera yra nevalgyti mėsos, negerti
vyno ir vengti visko, kas tavo brolį
piktina, žeidžia ar silpnina.
22 Savo tikėjimą pasilaikyk Dievo
akivaizdoje. Laimingas tas, kuris
nesmerkia savęs už tai, ką pasirenka.
23 O kas valgo abejodamas, tas smerk-
tinas, nes valgo ne iš įsitikinimo.
Visa, kas daroma ne iš įsitikinimo,
yra nuodėmė.

15 Mes, stiprieji, turime pakęsti
silpnųjų silpnybes ir ne sau
pataikauti.
2 Kiekvienas iš mūsų tebūna ma-
lonus artimui jo labui ir pažangai.
3 Nes ir Kristus gyveno ne savo malo-
numui, bet, kaip parašyta: „Tave kei-
kiančiųjų keiksmai krito ant manęs.“
4 O visa, kas anksčiau parašyta,
mums pamokyti parašyta, kad ištver-
me ir Raštų paguoda turėtume viltį.
5 Ištvermės ir paguodos Dievas te-
duoda jums tarpusavyje būti vienos
minties, Kristaus Jėzaus pavyzdžiu,
6 kad sutartinai vienu balsu šlo-
vintumėte Dievą, mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus Tėvą.
7 Todėl priimkite vienas kitą, kaip
ir Kristus jus priėmė į Dievo šlovę.
8 Sakau: Kristus tapo apipjaustytųjų
tarnas dėl Dievo tiesos, kad patvir-
tintų tėvams duotus pažadus
9 ir kad pagonys šlovintų Dievą už
Jo gailestingumą, kaip parašyta:
„Todėl išpažinsiu Tave tarp pagonių,
Tavo vardui giedosiu.“
10 Ir vėl sakoma: „Džiaukitės, pago-
nys, kartu su Jo tauta.“
11 Ir dar: „Girkite Viešpatį, visi pa-
gonys, šlovinkite Jį visos tautos!“
12 Ir Izaijas vėl sako: „Bus Jesės

šaknis, Tas, kuris pakils valdyti pa-
gonių, ir Juo vilsis pagonys."
13 Tegul vilties Dievas pripildo jus,
gyvenančius tikėjimu, didelio džiaugs-
mo ir ramybės, kad Šventosios Dva-
sios jėga būtumėte pertekę vilties.
14 Aš, mano broliai, esu įsitikinęs,
kad jūs esate kupini gerumo, pilni
visokio pažinimo ir galite vieni ki-
tus perspėti.
15 Parašiau jums, broliai, kai kur
kiek per drąsiai, norėdamas jums
priminti, kad dėl Dievo man suteik-
tos malonės
16 turiu būti pagonims Kristaus
Jėzaus tarnas kunigiškoje Dievo
Evangelijos tarnystėje, kad pagonių
auka taptų priimtina, Šventosios
Dvasios pašventinta.
17 Taigi Kristuje Jėzuje aš galiu pa-
sigirti Dievo darbais.
18 Juk nedrįsčiau ko nors pasakoti,
ko Kristus nebūtų per mane nuvei-
kęs, kad pagonys paklustų, žodžiu
ir darbu,
19 galingais ženklais ir stebuklais,
Dievo Dvasios jėga; taip nuo Je-
ruzalės bei apylinkių iki Ilyrijos aš
paskelbiau Kristaus Evangeliją.
20 Be to, kad nestatyčiau ant svetimų
pamatų, aš stengiausi skelbti Evan-
geliją ne ten, kur Kristaus vardas jau
pagarsintas,
21 bet, kaip parašyta: „Pamatys tie,
kuriems nebuvo apie Jį skelbta, ir
supras tie, kurie nebuvo girdėję."
22 Todėl ir buvau daug kartų sutruk-
dytas pas jus atvykti.
23 Bet dabar, nebeturėdamas vietos
šiuose kraštuose ir daugel metų
trokšdamas atvykti pas jus,
24 aš apsilankysiu, kai keliausiu į

13 Rom 12,12; Rom 14,17
14 1 Kor 1,5; 1 Kor 8,1.7.10; 2 Pt 1,12
15 Rom 1,5; Rom 12,3
16 Iz 66,20; Rom 11,13
17 Hbr 2,17; Hbr 5,1
18 Apd 15,12; Apd 21,19; Rom 1,5
19 Apd 19,11
20 2 Kor 10,13.15.16
21 Iz 52,15
22 Rom 1,13
23 Apd 19,21; Apd 23,11
24 Apd 15,3; Rom 1,12
25 Apd 19,21
26 1 Kor 16,1
27 Rom 11,17; 1 Kor 9,11
28 Fil 4,17
29 Rom 1,11
30 2 Kor 1,11; Fil 2,1
31 2 Kor 8,4; 2 Tim 3,11; 2 Tim 4,17
32 Apd 18,21; Rom 1,10; 1 Kor 16,18
33 1 Kor 14,33

16 SKYRIUS
1 Apd 18,18
2 Fil 1,27; Fil 2,29

Ispaniją. Turiu vilties, keliaudamas
pro šalį, išvysti jus ir tikiuosi, kad
jūs palydėsite mane, prieš tai nors
kiek pasimėgavusį bendravimu su
jumis.
25 Bet dabar vykstu į Jeruzalę šven-
tiesiems patarnauti.
26 Mat Makedonijai ir Achajai bu-
vo malonu surinkti aukų Jeruzalės
šventųjų beturčiams.
27 Joms tai labai patiko, ir iš tikrųjų
jos yra jų skolininkės. Jeigu pago-
nys tapo jų dvasinių gėrybių dali-
ninkais, tai jų pareiga – patarnauti
medžiaginėmis gėrybėmis.
28 Taigi, baigęs šį reikalą ir jiems sau-
giai atidavęs, kas surinkta, keliausiu
pro jus į Ispaniją.
29 Ir aš esu tikras, kad atvyksiu pas
jus su Kristaus Evangelijos palaimi-
nimo pilnatve.
30 Todėl maldauju jus, broliai, dėl
Viešpaties Jėzaus Kristaus ir Dva-
sios meilės, kad jūs kartu su mani-
mi kovotumėte už mane maldose
Dievui,
31 kad būčiau išgelbėtas nuo neti-
kinčiųjų Judėjoje, kad mano patar-
navimas Jeruzalei būtų priimtinas
šventiesiems
32 ir kad pagal Dievo valią atvykčiau
pas jus su džiaugsmu ir drauge su
jumis atsigaivinčiau.
33 Ramybės Dievas tebūnie su jumis
visais! Amen.

16 Pristatau jums mūsų sesę Fe-
bę, kuri yra Kenchrėjos baž-
nyčios diakonė;
2 priimkite ją Viešpatyje, kaip dera
šventiesiems, ir padėkite jai, kai
prireiks jūsų paramos, nes ir ji yra

padėjusi daug kam ir man pačiam.
3 Sveikinkite Priscilę ir Akvilą, ma-
no bendradarbius Kristuje Jėzuje,
4 kurie guldė galvas, gelbėdami ma-
no gyvybę. Jiems dėkoju ne aš vie-
nas, bet ir visos pagonių bažnyčios.
5 Taip pat pasveikinkite bažnyčią jų
namuose. Sveikinkite mano mylimą-
jį Epenetą – pirmąjį vaisių Kristui
Azijoje.
6 Sveikinkite Mariją, kuri daug dar-
bavosi dėl mūsų.
7 Sveikinkite Androniką ir Juniją,
mano tautiečius, kalėjusius su ma-
nimi; jie įžymūs tarp apaštalų ir
anksčiau už mane yra Kristuje.
8 Sveikinkite mano mylimąjį Vieš-
patyje Ampliatą.
9 Sveikinkite mūsų bendradarbį
Kristuje Urboną ir mano mylimąjį
Stachį.
10 Sveikinkite Apelį, išbandytą Kris-
tuje. Sveikinkite tuos, kurie iš Aristo-
bulo namų.
11 Sveikinkite mano tautietį Erodio-
ną. Sveikinkite tuos iš Narcizo šei-
mynos, kurie yra Viešpatyje.
12 Sveikinkite Trifeną ir Trifosą,
besidarbuojančias Viešpatyje. Svei-
kinkite mieląją Persidę, kuri daug
darbavosi Viešpatyje.
13 Sveikinkite išrinktąjį Viešpatyje
Rufą, taip pat ir jo bei mano motiną.
14 Sveikinkite Asinkritą, Flegontą,
Hermį, Patrobą, Hermą ir su jais
esančius brolius.
15 Sveikinkite Filologą ir Juliją,
Nerėją ir jo seserį, Olimpą ir visus
šventuosius, kurie yra su jais.
16 Sveikinkite vieni kitus šventu pa-
bučiavimu. Jus sveikina visos Kris-
taus bažnyčios.

3 Apd 18,2. 18.26
5 1 Kor 16, 15.19
7 Apd 1,13. 26; Gal 1,22
13 2 Jn 1,1
16 1 Kor 16, 20
17 Apd 15,1; 1 Kor 5,9
18 Fil 3,19; Kol 2,4
19 Mt 10,16; Rom 1,8
20 Pr 3,15; Rom 15,33; 1 Kor 16,23
21 Apd 13,1; Apd 16,1; Apd 17,5; Apd 20,4
23 Apd 19, 22; 1 Kor 1,14
24 1 Tes 5,28
25 Rom 2, 16; Rom 16,25-27; Ef 1,9; Ef 3,20; Kol 1,26; Kol 2,2; Kol 4,3
26 Rom 1,5; Ef 1,9
27 Jud 1,25

17 Prašau jus, broliai, įsidėmėti tuos,
kurie kursto susiskaldymus bei pa-
piktinimus, prieštaraudami moky-
mui, kurio jūs išmokote. Venkite jų!
18 Tokie žmonės netarnauja mūsų
Viešpačiui Jėzui Kristui, bet savo
pilvui. Saldžiomis ir pataikūniško-
mis kalbomis jie apgaudinėja papras-
tųjų širdis.
19 Jūsų klusnumas žinomas visur.
Todėl džiaugiuosi jumis ir linkiu,
kad būtumėte išmintingi tam, kas
gera, ir nesusitepę tuo, kas bloga.
20 O ramybės Dievas netrukus su-
tryps šėtoną po jūsų kojomis. Mūsų
Viešpaties Jėzaus malonė tebūnie su
jumis! Amen.
21 Jus sveikina mano bendradarbis
Timotiejus ir mano tautiečiai Liuci-
jus, Jasonas ir Sosipatras.
22 Aš, Tercijus, šio laiško surašyto-
jas, sveikinu jus Viešpatyje.
23 Jus sveikina Gajus, mano ir visos
bažnyčios šeimininkas. Jus sveikina
Erastas, miesto iždininkas, ir brolis
Kvartas.
24 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė tebūnie su jumis visais.
Amen.
25 Tam, kuris gali jus sustiprinti
pagal mano Evangeliją ir Jėzaus
Kristaus skelbimą, pagal apreiškimo
paslaptį, nutylėtą per amžinuosius
laikus,
26 bet dabar atskleistą ir pranašų
raštais amžinojo Dievo įsakymu
paskelbtą visoms tautoms, kad jos
paklustų tikėjimui, –
27 vienam išmintingajam Dievui
per Jėzų Kristų šlovė per amžius!
Amen.

PIRMASIS LAIŠKAS
KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia pašauktas
Kristaus Jėzaus apaštalas, ir brolis
Sostenas –
2 Dievo bažnyčiai Korinte, pašven-
tintiesiems Kristuje Jėzuje, pašauk-
tiems šventiesiems ir visiems, kurie
šaukiasi mūsų Viešpaties Jėzaus
Kristaus vardo kiekvienoje vietoje
pas juos ir pas mus.
3 Malonė ir ramybė jums nuo Die-
vo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus
Kristaus!
4 Aš nuolat dėkoju dėl jūsų Dievui
už Dievo malonę, suteiktą jums per
Jėzų Kristų,
5 kad per Jį praturtėjote viskuo – vi-
sokiu žodžiu ir visokiu pažinimu, –
6 ir Kristaus liudijimas jumyse tapo
tvirtas.
7 Todėl jums nestinga jokios dova-
nos, laukiant, kada apsireikš mūsų
Viešpats Jėzus Kristus,
8 kuris ir sutvirtins jus iki galo, kad
būtumėte nekalti mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus dieną.
9 Ištikimas yra Dievas, kuris pašau-
kė jus į savo Sūnaus, mūsų Viešpa-
ties Jėzaus Kristaus, bendrystę.
10 Broliai, Viešpaties Jėzaus Kris-
taus vardu maldauju jus, kad visi
vienaip kalbėtumėte ir nebūtų tarp
jūsų susiskaldymų, bet kad būtumė-
te tobulai suvienyti vienos minties
ir vieno įsitikinimo.
11 Mat Chlojės namiškiai pranešė
man apie jus, mano broliai, kad
tarp jūsų esama kivirčų.

1 SKYRIUS
1 Apd 18,17; Rom 1,1; 2 Kor 1,1
2 Apd 15,9; Rom 1,7; Rom 3,22; 1 Kor 8,6
3 Rom 1,7
4 Rom 1,8
5 1 Kor 12,8
6 2 Tim 1,8
7 Fil 3,20
8 Kol 1,22; Kol 2,7; 1 Tes 3,13; 1 Tes 5,23
9 Iz 49,7; Jn 15,4
10 2 Kor 13, 11
12 Jn 1,42; Apd 18,24; 1 Kor 3,4
13 2 Kor 11, 4
14 Jn 4,2; Apd 18,8; Rom 16,23
16 1 Kor 16, 15.17
17 1 Kor 2,1. 4.13
18 Apd 17, 18; Rom 1,16; 1 Kor 2,14; 1 Kor 15,2; 2 Kor 2,15
19 Iz 29,14
20 Job 12,17; Iz 19,12; Iz 33,18
21 Dan 2,20
22 Mt 12,38

12 Turiu omenyje tai, kad iš jūsų yra
tokių, kurie sako: „Aš esu Pauliaus“,
„aš – Apolo“, „aš – Kefo“, „o aš –
Kristaus.“
13 Argi Kristus padalytas? Argi Pau-
lius buvo už jus nukryžiuotas? Argi
Pauliaus vardu buvote pakrikštyti?
14 Ačiū Dievui, kad pas jus nieko
daugiau nekrikštijau, išskyrus Kris-
pą ir Gajų,
15 kad niekas nesakytų, jog aš krikš-
tiju savo paties vardu.
16 Tiesa, pakrikštijau ir Stepono
namus, o daugiau nežinau, ar ką pa-
krikštijau.
17 Kristus siuntė mane ne krikštyti,
bet Evangelijos skelbti, – ne žodžių
išmintimi, kad Kristaus kryžius
netaptų bereikšmis.
18 Mat žodis apie kryžių tiems, ku-
rie žūsta, yra kvailystė, bet mums,
gelbėjamiems, jis yra Dievo jėga.
19 Nes parašyta: „Sunaikinsiu iš-
mintingųjų išmintį, niekais paversiu
protingųjų išmanymą.“
20 Kur išminčius? Kur Rašto žino-
vas? Kur šio amžiaus tyrinėtojas?
Argi Dievas nepavertė šio pasaulio
išminties kvailyste?
21 Kadangi pasaulis išmintimi ne-
pažino Dievo pagal Jo išmintį, tai
Dievui patiko skelbimo kvailumu
išgelbėti tuos, kurie tiki.
22 Žydai reikalauja ženklų, graikai
ieško išminties,

23 o mes skelbiame Kristų nukry-
žiuotąjį, kuris žydams yra papikti-
nimas, o pagonims – kvailystė.
24 Bet pašauktiesiems – tiek žydams,
tiek graikams – skelbiame Kristų –
Dievo jėgą ir Dievo išmintį.
25 Dievo kvailystė išmintingesnė už
žmones, ir Dievo silpnumas stipres-
nis už žmones.
26 Pažiūrėkite į savo pašaukimą,
broliai, – nedaug tarp jūsų kūno at-
žvilgiu išmintingų, nedaug galingų,
nedaug kilmingų.
27 Bet Dievas išsirinko, kas pasaulyje
yra kvaila, kad sugėdintų išminčius.
Dievas išsirinko, kas pasaulyje silp-
na, kad sugėdintų, kas galinga.
28 Ir kas pasaulyje žemos kilmės,
kas paniekinta, kas yra niekas, Die-
vas išsirinko, kad niekais paverstų
tai, kas laikoma kažin kuo, –
29 kad joks kūnas nesigirtų prieš
Dievą.
30 Jo dėka jūs esate Kristuje Jėzu-
je, kuris mums tapo išmintimi iš
Dievo, teisumu, pašventinimu ir
atpirkimu,
31 kad, kaip parašyta: „Kas giriasi,
tesigiria Viešpačiu."

2 Ir aš, broliai, kai pas jus lankiau-
si, atėjau jums Dievo liudijimo
skelbti ne su iškilia kalba ar išmin-
timi.
2 Nes aš nusprendžiau tarp jūsų ne-
žinoti nieko kito, tik Jėzų Kristų, ir
Tą nukryžiuotą.
3 Aš buvau pas jus silpnas, išsigan-
dęs ir labai drebėjau.
4 Mano kalba ir skelbimas pasižy-
mėjo ne įtikinančia žmogiška išmin-
timi, bet Dvasios ir jėgos parodymu,

23 Lk 2,34; 1 Kor 2,14
24 Rom 1,4; Kol 2,3
26 Jn 7,48
27 Mt 11,25
30 2 Kor 5, 21
31 Jer 9,23. 24

2 SKYRIUS
2 Gal 6,14
3 Apd 18,1; 2 Kor 4,7
4 Rom 15, 19; 2 Pt 1,16
5 1 Tes 1,5
8 Mt 27,33-50; Lk 23,34
9 Iz 64,4; Iz 65,17
10 Mt 11,25; Mt 13,11; Mt 16,17
11 Rom 11, 33; Jok 2,26
12 Rom 8,15
14 Mt 16,23
16 Iz 40,13; Jn 15,15

5 kad ir jūsų tikėjimas remtųsi ne
žmogiška išmintimi, bet Dievo jėga.
6 Tiesa, subrendusiems mes skelbia-
me išmintį, tačiau tai išmintis ne šio
pasaulio ir ne šio pasaulio valdovų,
kurie pranyks.
7 Mes skelbiame paslaptingą ir pa-
slėptą Dievo išmintį, kurią Dievas
nuo amžių paskyrė mums išaukštinti,
8 kurios nepažino jokie šio amžiaus
valdovai, nes, jei būtų pažinę, ne-
būtų šlovės Viešpaties nukryžiavę.
9 Bet, kaip parašyta: „Ko akis nere-
gėjo, ko ausis negirdėjo, kas žmogui
į širdį neatėjo, tai Dievas paruošė
tiems, kurie Jį myli."
10 Dievas mums tai apreiškė per savo
Dvasią, nes Dvasia visa ištiria, net
Dievo gelmes.
11 Kas iš žmonių žino, kas yra žmo-
gaus, jei ne paties žmogaus dvasia?
Taip pat niekas nežino, kas yra Die-
vo, tik Dievo Dvasia.
12 O mes gavome ne pasaulio dvasią,
bet Dvasią iš Dievo, kad suvoktume,
kas mums Dievo dovanota.
13 Apie tai ir kalbame ne žodžiais,
kurių moko žmogiškoji išmintis,
bet tais, kurių moko Šventoji Dva-
sia, – dvasinius dalykus gretindami
su dvasiniais.
14 Bet sielinis žmogus nepriima to,
kas yra iš Dievo Dvasios, nes jam
tai kvailystė; ir negali suprasti, nes
tai dvasiškai vertinama.
15 O dvasinis žmogus gali spręsti
apie viską, bet niekas negali spręsti
apie jį.
16 „Kas gi suvokė Viešpaties mintį,
kad galėtų Jį pamokyti?" O mes
turime Kristaus protą.

3 Aš, broliai, negalėjau kalbėti
jums kaip dvasiniams, bet kaip
kūniškiems, kaip kūdikiams Kris-
tuje.
2 Maitinau jus pienu, ne tvirtu mais-
tu, kurio jūs negalėjote priimti. Net
ir dabar negalite,
3 nes tebesate kūniški. Jeigu tarp
jūsų pavydas, nesantaika ir susi-
skaldymai, – argi nesate kūniški?
Argi nesielgiate grynai žmogiškai?
4 Kol vienas sako: „Aš – Pauliaus“,
kitas: „Aš – Apolo“, – argi nesate
kūniški?
5 Kas yra Paulius? Kas yra Apolas?
Tarnai, kurių dėka įtikėjote ir kurie
tarnavo, kiek Viešpats kiekvienam
skyrė.
6 Aš sodinau, Apolas laistė, o Die-
vas augino.
7 Todėl nieko nereiškia nei sodinto-
jas, nei laistytojas, bet tik Dievas –
augintojas.
8 Kas sodina ir kas laisto, yra viena,
ir kiekvienas gaus savąjį užmokestį
pagal savo triūsą.
9 Mes juk esame Dievo bendradarbiai,
o jūs – Dievo dirva, Dievo statinys.
10 Pagal Dievo man suteiktą malonę
aš, kaip išmintingas statybos vado-
vas, padėjau pamatą, o kitas stato ant
jo. Tegul kiekvienas žiūri, kaip stato.
11 Juk niekas negali dėti kito pamato,
kaip tik tą, kuris jau padėtas, kuris
yra Jėzus Kristus.
12 Jei kas ant šio pamato stato iš auk-
so, sidabro, brangakmenių, medžio,
šieno ar šiaudų, –
13 kiekvieno darbas išaiškės. Todėl,
kad diena jį atskleis, nes tai bus at-
skleista ugnimi, ir ugnis ištirs, koks
kieno darbas.

3 SKYRIUS
1 Hbr 5,13
2 Jn 16,12; 1 Pt 2,2
5 2 Kor 3,3.6; 2 Kor 4,1; 2 Kor 5,18; 2 Kor 6,4
6 Apd 18,4.24-27; 2 Kor 3,5
7 Gal 6,3
8 Ps 62,12
9 2 Kor 6,1; Ef 2,20-22
10 Rom 1,5; 1 Kor 4,15
11 Iz 28,16; Ef 2,20
13 Lk 2,35; 1 Pt 1,7
16 2 Kor 6,16
18 Pat 3,7
19 Job 5,13
20 Ps 94,11
21 2 Kor 4,5
23 2 Kor 10,7

4 SKYRIUS
1 Kol 1,25; Tit 1,7
5 Mt 7,1; Mt 10,26; Rom 2,29; 1 Kor 3,13

14 Jei kieno statybos darbas išliks,
tas gaus užmokestį,
15 o kieno darbas sudegs, tas patirs
nuostolį, bet jis pats bus išgelbėtas,
tačiau kaip per ugnį.
16 Ar nežinote, kad jūs esate Dievo
šventykla ir Dievo Dvasia gyvena
jumyse?
17 Jei kas Dievo šventyklą niokoja, tą
Dievas sunaikins, nes Dievo šven-
tykla šventa, ir toji šventykla – tai
jūs!
18 Tegul niekas savęs neapgaudinėja.
Jei kas iš jūsų tariasi esąs išmintingas
šiame amžiuje, tepasidaro kvailas,
kad būtų išmintingas.
19 Šio pasaulio išmintis Dievo aky-
se yra kvailystė, nes parašyta: „Jis
sugauna išmintinguosius jų gudry-
bėje.“
20 Ir vėl: „Viešpats žino išminčių
mintis, kad jos tuščios.“
21 Tad niekas tenesididžiuoja žmonė-
mis! Nes viskas yra jūsų:
22 ar Paulius, ar Apolas, ar Kefas, ar
pasaulis, ar gyvenimas, ar mirtis, ar
dabartis, ar ateitis, – viskas yra jūsų,
23 bet jūs patys – Kristaus, o Kris-
tus – Dievo.

4 Tegul kiekvienas laiko mus Kris-
taus tarnais ir Dievo paslapčių
tvarkytojais.
2 O iš tvarkytojų reikalaujama, kad
būtų ištikimi.
3 Man mažai rūpi, ką jūs ar žmonių
teismas spręstų apie mane. Ir aš pats
savęs neteisiu.
4 Nors nematau nieko netinkamo
savyje, bet tuo dar nesu išteisintas.
Mano teisėjas yra Viešpats.
5 Todėl nieko neteiskite prieš laiką,

iki ateis Viešpats, kuris nušvies, kas
tamsoje paslėpta, ir atskleis širdžių
sumanymus. Tada kiekvienam teks
pagyrimas iš Dievo.
6 Visa tai, broliai, jūsų labui pritaikiau
sau ir Apolui, kad iš mūsų pasimo-
kytumėte negalvoti daugiau, negu
parašyta, ir kad nesipūstumėte vienas
prieš kitą.
7 Kas gi tave išskiria iš kitų? Ir ką
gi turi, ko nebūtum gavęs? O jei esi
gavęs, tai ko didžiuojies, lyg nebū-
tum gavęs?
8 Jūs jau esate sotūs, jau turtingi, jau
pradėjote be mūsų karaliauti! O, kad
jūs iš tikrųjų karaliautumėte, kad ir
mes galėtume kartu karaliauti!
9 Man atrodo, kad Dievas mums,
apaštalams, paskyrė paskutiniąją
vietą, tarsi mirčiai pasmerktiesiems.
Mes tapome reginys pasauliui, an-
gelams ir žmonėms.
10 Mes kvaili dėl Kristaus, o jūs iš-
mintingi Kristuje. Mes silpni, o jūs
stiprūs; jūs gerbiami, o mes nieki-
nami.
11 Iki šios valandos alkstame ir trokš-
tame, esame nuogi ir mušami, be
pastogės
12 ir vargstame, darbuodamiesi savo
rankomis. Keikiami – laiminame,
persekiojami – kenčiame,
13 piktžodžiaujami – maloniai at-
sakome. Iki šiol esame laikomi pa-
saulio sąšlavomis, visų atmatomis.
14 Tai rašau ne jus gėdydamas, bet
įspėdamas kaip mylimus savo vai-
kus.
15 Nors turėtumėte tūkstančius auk-
lėtojų Kristuje, bet neturėsite daug
tėvų, nes Evangelija aš pagimdžiau
jus Kristuje Jėzuje.

7 Jn 3,27
8 Apr 3,17
9 Hbr 10,33
10 Apd 17, 18; Apd 26,24; 2 Kor 13,9
12 Mt 5,44; Apd 18,3; Apd 20,34
13 Rd 3,45
14 1 Tes 2,11
15 Gal 4,19
16 1 Kor 11, 1
17 Apd 19, 22; 1 Kor 7,17; 1 Kor 11,2; 1 Kor 14,33; 1 Tim 1,2.18
18 1 Kor 5,2
19 Apd 18, 21; Apd 19,21; Apd 20,2
20 1 Kor 2,4; 1 Tes 1,5
21 2 Kor 10, 2

5 SKYRIUS
1 Kun 18,6-8
2 1 Kor 4,18; 2 Kor 7,7-10
3 Kol 2,5
4 Mt 18,20; Jn 20,23
5 Apd 26,18; 1 Tim 1,20
6 1 Kor 3,21; Gal 5,9
7 Iz 53,7; Jn 19,14

16 Todėl raginu jus: būkite mano
sekėjai!
17 Tuo tikslu ir pasiunčiau pas jus
Timotiejų, kuris yra mano mylimas
ir ištikimas sūnus Viešpatyje. Jis
primins jums mano kelius Kristu-
je, kaip mokau visur, kiekvienoje
bažnyčioje.
18 Kai kurie pasipūtė, tartum neke-
tinčiau pas jus atvykti.
19 Jei Viešpats panorės, veikiai atvyk-
siu pas jus ir patikrinsiu ne pasipūtu-
siųjų kalbas, bet jėgą.
20 Nes Dievo karalystė yra ne kalboje,
bet jėgoje.
21 Ko norite? Ar kad ateičiau pas
jus su lazda, ar su meile ir romumo
dvasia?

5 Tenka girdėti apie ištvirkimą tarp
jūsų ir tokį ištvirkimą, kokio nėra
net tarp pagonių: būtent – kažkas
gyvena su savo tėvo žmona!
2 Ir jūs dar esate pasipūtę, užuot nu-
liūdę ir tai padariusį išmetę iš savo
tarpo?!
3 Aš, nebūdamas su jumis kūnu,
tačiau būdamas dvasia, jau nutei-
siau tą nusikaltimą padariusįjį, lyg
būdamas tarp jūsų.
4 Jums susirinkus mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus vardu, dalyvaujant
ir mano dvasiai, mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus jėga
5 atiduokite tokį šėtonui, kad sužlug-
dytų kūną, o dvasia būtų išgelbėta
Viešpaties Jėzaus dieną.
6 Jūsų gyrimasis niekam tikęs. Argi
nežinote, jog truputis raugo įraugina
visą maišymą?
7 Todėl išmeskite senąjį raugą, kad
taptumėte nauju maišymu. Jūs juk

esate nerauginti, nes jau paskerstas
mūsų Paschos Avinėlis, Kristus.
8 Tad švęskime šventes ne su se-
nuoju raugu, ne su blogybės ir nu-
sikaltimo raugu, bet su nerauginta
tyrumo ir tiesos duona.
9 Rašiau jums savo laiške, kad ne-
bendrautumėte su ištvirkėliais.
10 Suprantama, ne su visais šio pa-
saulio ištvirkėliais, gobšais, plėšikais
ar stabmeldžiais, nes tada reikėtų
pasitraukti iš šio pasaulio.
11 Bet jums rašiau, kad nebendrautu-
mėte su tuo, kuris vadinasi brolis, o
yra ištvirkėlis, gobšas, stabmeldys,
keikūnas, girtuoklis ar plėšikas. Su
tokiu net nevalgykite kartu.
12 Kam man teisti svetimuosius? Ar-
gi ir jūs ne savuosius teisiate?
13 Tuos, kurie ne mūsiškiai, teis Die-
vas. Todėl „pašalinkite piktadarį iš
savųjų tarpo."

6 Kaip kai kurie iš jūsų, turėdami
ginčų, drįsta bylinėtis vieni su
kitais pas neteisiuosius, o ne pas
šventuosius?
2 Ar nežinote, kad šventieji teis pasau-
lį? O jeigu teisite pasaulį, tai nejaugi
esate neverti išspręsti menkų bylų?
3 Ar nežinote, kad mes teisime an-
gelus, tad juo labiau – kasdienius
dalykus?
4 Taigi, kai teisiatės dėl kasdienių
reikalų, negi savo teisėjais paskir-
site neturinčius balso bažnyčioje?
5 Tai sakau, norėdamas jus sugėdin-
ti. Nejaugi tarp jūsų nėra nė vieno
išmintingo, kuris gebėtų išspręsti
tarp brolių iškilusią bylą?
6 Bet brolis bylinėjasi su broliu ir tai
daro pas netikinčiuosius.
7 Ir iš viso jums didelis pažemini-
mas, kad bylinėjatės tarpusavyje.
Ar ne geriau pakęsti skriaudą? Ar
ne geriau pakęsti apgaulę?
8 Deja, jūs patys skriaudžiate ir ap-
gaudinėjate, ir dar brolius!
9 Ar nežinote, kad neteisieji ne-
paveldės Dievo karalystės? Ne-
apsigaukite! Nei ištvirkėliai, nei
stabmeldžiai, nei svetimautojai, nei
homoseksualistai,
10 nei vagys, nei gobšai, nei girtuok-
liai, nei keikūnai, nei plėšikai nepa-
veldės Dievo karalystės.
11 Kai kurie iš jūsų buvote tokie, bet
dabar esate nuplauti, pašventinti,
išteisinti Viešpaties Jėzaus Kristaus
vardu ir mūsų Dievo Dvasia.
12 Viskas man leistina, bet ne viskas
naudinga. Viskas man leistina, bet
aš nesiduosiu užvaldomas!
13 Valgis yra pilvui ir pilvas – valgiui,
bet Dievas sunaikins ir vieną, ir kitą.
Tačiau kūnas skirtas ne ištvirkavi-
mui, bet Viešpačiui, o Viešpats –
kūnui.
14 Kaip Dievas prikėlė Viešpatį – pri-
kels ir mus savo jėga.
15 Argi nežinote, kad jūsų kūnai
yra Kristaus nariai? Tad nejaugi aš,
ėmęs Kristaus narius, paversiu juos
paleistuvės nariais? Jokiu būdu!
16 Ar nežinote, kad tas, kuris susijun-
gia su paleistuve, yra vienas kūnas
su ja? Nes „du taps, – sako Raštas, –
vienu kūnu".
17 Taip pat, kas susijungia su Viešpa-
čiu, yra viena dvasia su Juo.
18 Saugokitės ištvirkimo! Bet ko-
kia kita žmogaus daroma nuodėmė
nepaliečia kūno, o ištvirkėlis nuside-
da savo kūnui.

8 Iš 12,15; Įst 16,3; Mt 16,6
9 2 Kor 6,14
10 Jn 17,15
11 Mt 18,17; Gal 2,12
13 Įst 13,5; Įst 17,7.12; Įst 19,19; Įst 21,21; Įst 22,21.24; Įst 24,7

6 SKYRIUS
1 Dan 7,22
3 2 Pt 2,4
7 Pat 20,22
9 Gal 5,21
11 1 Kor 12, 2; Hbr 10,22
12 1 Kor 10, 23
13 Mt 15,17; Gal 5,19; Ef 5,23; 1 Tes 4,3
14 2 Kor 4, 14; Ef 1,19
15 Rom 12,5
16 Pr 2,24
17 Jn 17,21-23
18 Rom 1, 24; Hbr 13,4

19 Ar nežinote, kad jūsų kūnas yra
šventykla jumyse gyvenančios Šven-
tosios Dvasios, kurią gavote iš Dievo,
ir kad jūs nebepriklausote patys sau?
20 Jūs esate brangiai nupirkti. Tad
šlovinkite Dievą savo kūnu ir savo
dvasia, kurie yra Dievo.

7 Dabar apie tai, ką rašėte. Gerai
daro vyras, neliesdamas moters.
2 Tačiau ištvirkavimui išvengti kiek-
vienas teturi sau žmoną ir kiekviena
teturi sau vyrą.
3 Vyras teatlieka pareigą žmonai, o
žmona vyrui.
4 Žmona neturi valios savo kūnui, bet
vyras. Panašiai ir vyras neturi valios
savo kūnui, bet žmona.
5 Nesitraukite vienas nuo kito, nebent
abiem susitarus kuriam laikui, kad
atsidėtumėte pasninkui ir maldai,
paskui vėl būkite kartu, kad šėtonas
negundytų jūsų nesusilaikymu.
6 Tai sakau leisdamas, o ne įsaky-
damas.
7 Norėčiau, kad visi žmonės būtų
tokie kaip aš, bet kiekvienas turi iš
Dievo savo dovaną, vienas tokią, ki-
tas kitokią.
8 Nesusituokusiems ir našlėms sa-
kau: jie gerai darys, pasilikdami
tokie kaip aš.
9 Bet, jei negali susilaikyti, tegul
tuokiasi. Geriau tuoktis, negu degti.
10 Susituokusiems įsakau ne aš, bet
Viešpats, kad žmona nesiskirtų nuo
vyro,
11 o jei atsiskirtų, kad liktų netekėju-
si arba susitaikytų su vyru; taip pat
ir vyras tenepalieka žmonos.
12 Kitiems sakau aš, ne Viešpats: jei
kuris brolis turi netikinčią žmoną
ir ji sutinka gyventi su juo, tenepa-
lieka jos.
13 Taip pat ir moteris, turinti netikin-
tį vyrą, kuris sutinka su ja gyventi,
tenepalieka jo.
14 Mat netikintis vyras yra žmonos
pašventinamas, o netikinti žmona pa-
šventinama vyro. Kitaip jūsų vaikai
būtų netyri, o dabar jie šventi.
15 Bet, jei netikintis nori skirtis, te-
siskiria. Tokiais atvejais brolis ar
sesuo nėra surišti, nes Dievas mus
pašaukė ramybei.
16 Iš kur žinai, žmona, kad išgelbėsi
vyrą? Arba iš kur tau žinoma, vyre,
kad išgelbėsi žmoną?
17 Todėl, kaip Viešpats kuriam skyrė,
kokį Dievas kurį pašaukė, to jis ir to-
liau tesilaiko. Taip aš mokau visose
bažnyčiose.
18 Jei kas buvo pašauktas apipjaus-
tytas, tenesistengia nuslėpti apipjaus-
tymo. Jei buvo pašauktas neapipjaus-
tytas, tenedaro apipjaustymo.
19 Apipjaustymas yra niekas ir ne-
apipjaustymas yra niekas, tik Dievo
įsakymų laikymasis yra viskas.
20 Kiekvienas tepasilieka toks, koks
buvo pašauktas.
21 Jei buvai pašauktas, būdamas ver-
gas, nesijaudink dėl to, bet jei gali
tapti laisvas, pasinaudok proga.
22 Viešpatyje pašauktas vergas yra
Viešpaties išlaisvintasis. Panašiai
ir pašauktas laisvasis yra Kristaus
vergas.
23 Jūs esate brangiai nupirkti, todėl
netapkite žmonių vergais.
24 Kiekvienas iš jūsų, broliai, kokie
buvote pašaukti, tokie ir pasilikite
prieš Dievą.
25 Dėl nesituokiančiųjų neturiu Vieš-

19 Rom 14, 7; 2 Kor 6,16
7 SKYRIUS
1 1 Kor 7,8. 26
3 Iš 21,10
5 Jl 2,16; 1 Tes 3,5
6 2 Kor 8,8
7 Apd 26,29
8 1 Kor 7,1. 26
9 1 Tim 5,14
10 Mt 5,32; Mk 10,6-10
14 Mal 2,15
15 Rom 12, 18
16 1 Pt 3,1
17 1 Kor 4,17
18 Apd 15,1
19 Jn 15,14; Gal 3,28; Gal 5,6; Gal 6,15
22 Jn 8,36; 1 Pt 2,16
23 1 Pt 1,18. 19
24 Kol 3,22-24
25 2 Kor 8,8; 1 Tim 1,12. 13.16

paties įsakymo, bet duodu patarimą
kaip tas, kuris iš Viešpaties gailes-
tingumo yra patikimas.
26 Taigi manau, jog tai yra gerai,
atsižvelgiant į šių laikų suspaudi-
mus – gerai žmogui būti tokiam.
27 Jei esi susietas su žmona, neieškok
skyrybų. Likai be žmonos – neieš-
kok žmonos.
28 Jeigu vedi, nenusidedi, ir jei mer-
gina išteka, nenusideda. Tačiau to-
kie turės kūno vargų, o aš norėčiau
jus apsaugoti.
29 Sakau jums, broliai: laikas trum-
pas! Belieka tiems, kurie turi žmo-
nas, gyventi, tarsi jų neturėtų,
30 ir kurie verkia, tarsi neverktų,
kurie džiaugiasi, tarsi nesidžiaugtų,
kurie perka, tarsi neįsigytų,
31 ir kurie naudojasi šiuo pasauliu, –
tarsi nesinaudotų. Nes šio pasaulio
pavidalas praeina.
32 Norėčiau, kad jūs gyventumėte
be rūpesčių. Nesusituokęs rūpinasi
Viešpaties reikalais – kaip patikti
Viešpačiui,
33 o susituokęs rūpinasi pasaulio rei-
kalais – kaip patikti žmonai.
34 Yra skirtumas tarp žmonos ir mer-
gaitės. Netekėjusi rūpinasi Viešpa-
ties reikalais, kad būtų šventa kūnu ir
dvasia, o ištekėjusi rūpinasi pasaulio
reikalais – kaip patikti vyrui.
35 Tai kalbu jūsų pačių labui, ne no-
rėdamas užnerti jums kilpą, bet dėl
to, kad tai yra tinkama ir kad jūs ne-
blaškomi atsidėtumėte Viešpačiui.
36 Jei kas mano būsiant jam negar-
binga, kad jo mergaitė liks senmer-
gė, ir jei taip reikia, tedaro, kaip no-
ri, – nenusidės, – tegul jie tuokiasi.
37 Bet jei kas savo širdyje yra tvirtai

26 1 Kor 7,1. 8
29 1 Pt 4,7
31 1 Kor 9, 18; 1 Jn 2,17
32 1 Tim 5,5
34 Lk 10,40
38 Hbr 13,4
39 Rom 7,2; 2 Kor 6,14
40 1 Kor 7,6. 25; 1 Tes 4,8

8 SKYRIUS
1 Apd 15,20; Rom 14,3.14
2 1 Kor 13,8-12
4 Įst 4,35.39; Įst 6,4; Iz 41,24
5 Jn 10,34
6 Mal 2,10; Jn 1,3; Jn 13,13; Apd 17,28; Rom 5,11
7 Rom 14,14. 22; 1 Kor 10,28
8 Rom 14,17
9 Rom 12,13. 21; Gal 5,13

apsisprendęs, ne iš prievartos, bet
būdamas savo valios šeimininkas, ir
savo širdyje nutaręs išsaugoti savo
mergaitę, tas gerai padarys.
38 Taigi, kas veda savo mergaitę, gerai
daro, o kas neveda savo mergaitės,
geriau daro.
39 Žmona surišta įstatymu, kol jos
vyras gyvas. Vyrui mirus, ji laisva ir
gali tekėti už ko nori, tik Viešpatyje.
40 Bet, mano nuomone, laimingesnė
ji bus netekėdama. Manau, kad ir aš
turiu Dievo Dvasią.

8 Dėl aukų stabams mums aišku:
mes visi turime pažinimą. Paži-
nimas išpučia, o meilė ugdo.
2 Jei kas mano ką nors žinąs, tai jis
dar nieko nežino, kaip turi žinoti.
3 Bet kas myli Dievą, tas yra Jo pa-
žintas.
4 Taigi dėl aukų stabams valgymo,
žinome, kad stabas pasaulyje yra
niekas ir kad nėra jokių kitų dievų,
kaip tik vienas Dievas.
5 Ir nors yra vadinamųjų dievų dan-
guje ar žemėje – daug tų dievų ir
daug viešpačių, –
6 tai mums yra tik vienas Dievas
Tėvas, iš kurio yra visa ir Jam esame
mes, ir vienas Viešpats Jėzus Kris-
tus, per kurį yra visa ir mes per Jį.
7 Bet ne visi turi tokį pažinimą. Kai
kurie pripažįstantys stabus iki šiol
valgo maistą, kaip stabams paauko-
tą, ir jų silpna sąžinė susitepa.
8 Maistas nepriartina mūsų prie Die-
vo. Kai valgome, nieko nelaimime,
ir kai nevalgome, nieko nepraran-
dame.
9 Bet žiūrėkite, kad ši jūsų laisvė
netaptų papiktinimu silpniesiems.

10 Antai, jei kas pamatytų tave, tu-
rintį pažinimą, valgantį stabų šven-
tykloje, argi silpno žmogaus sąžinė
nebus paskatinta valgyti stabams
paaukoto maisto?
11 Dėl tavo pažinimo žus silpnas bro-
lis, už kurį mirė Kristus.
12 Šitaip nusidėdami broliams ir
sužeisdami jų silpnas sąžines, nu-
sidedate Kristui.
13 Todėl jei valgis piktina mano bro-
lį, aš nevalgysiu mėsos per amžius,
kad nepapiktinčiau savo brolio.

9 Ar aš ne apaštalas? Ar aš ne
laisvas? Ar nesu regėjęs Jėzaus
Kristaus, mūsų Viešpaties? Ar jūs
ne mano darbo vaisius Viešpatyje?
2 Jei kitiems ir nesu apaštalas, tai
jums, be abejo, esu, nes mano apaš-
talystės antspaudas esate jūs Vieš-
patyje.
3 Štai mano pasiteisinimas prieš
tuos, kurie mane kaltina.
4 Argi mes neturime teisės valgyti
ir gerti?
5 Ar neturime teisės vaikščioti kartu
su seserimi, žmona, kaip kiti apaš-
talai ir Viešpaties broliai bei Kefas?
6 O gal tik aš ir Barnabas neturime
teisės nedirbti?
7 Kas gi atlieka karo tarnybą už savo
paties pinigus? Kas sodina vynuo-
gyną ir nevalgo jo vaisių? Arba kas
gano bandą ir negeria bandos pieno?
8 Ar aš tai sakau vien kaip žmogus?
Argi to paties nesako ir Įstatymas?
9 Mozės Įstatyme parašyta: „Neuž-
rišk kuliančiam jaučiui nasrų!“ Bet
ar Dievui terūpi jaučiai?
10 O gal Jis iš tiesų taiko tai mums?
Juk dėl mūsų parašyta, kad artojas
artų su viltimi ir kūlėjas kultų su
viltimi, jog gaus savo dalį.
11 Jei mes jums pasėjome dvasinių
gėrybių, tai ar didelis dalykas, kad
pjausime pas jus medžiaginių?
12 Jei kiti turi teisių į jus, tai ar ne juo
labiau mes? Vis dėlto mes nesinau-
dojome savo teise, bet viską pake-
liame, kad tik Kristaus Evangelijai
nedarytume kliūčių.
13 Ar nežinote, kad tie, kurie tarnau-
ja šventykloje, valgo iš šventyklos
pajamų ir kad aukuro tarnai gauna
dalį aukų?
14 Taip ir Viešpats patvarkė, kad
Evangelijos skelbėjai gyventų iš
Evangelijos.
15 Bet aš nesinaudojau šiomis tei-
sėmis. Ir tai rašau ne tam, kad sau
pritaikyčiau. Man geriau mirti, ne-
gu leisti, kad kas atimtų iš manęs šį
pasigyrimą.
16 Jeigu skelbiu Evangeliją, neturiu
kuo girtis, nes tai mano būtina pa-
reiga, ir vargas man, jei Evangelijos
neskelbčiau!
17 Jeigu tai darau savo valia, turiu
atlygį; bet jei darau ne savo valia,
tai atlieku man patikėtą tarnystę.
18 Koks tada mano atlygis? Ogi toks,
kad, skelbdamas Kristaus Evangeliją,
pateikiu ją veltui ir nesinaudoju savo
teise, kurią man duoda Evangelija.
19 Būdamas nuo nieko nepriklauso-
mas, pasidariau visų vergas, kad tik
daugiau jų laimėčiau.
20 Žydams buvau kaip žydas, kad
laimėčiau žydus. Tiems, kurie lai-
kosi įstatymo, tapau besilaikančiu
įstatymo, kad laimėčiau besilaikan-
čius įstatymo, nors pats nesu jam
pavaldus.

10 1 Kor 10, 28
11 Rom 14, 15.20
12 Mt 25,40
13 Rom 14, 21

9 SKYRIUS

1 Apd 9,15; 1 Kor 3,6; 1 Kor 4,15; 1 Kor 15,8
2 2 Kor 12, 12
4 1 Tes 2,6.9
5 Mt 8,14; Mt 13,55
6 Apd 4,36
7 Įst 20,6; Jn 21,15; 2 Kor 10,4
9 Įst 25,4
10 2 Tim 2,6
11 Rom 15, 27
12 Apd 18,3; Apd 20,33; 2 Kor 11,12
13 Kun 6,16. 26; Kun 7,6.31; Sk 18,8-31
14 Mt 10,10; Rom 10,15
15 Apd 18,3; Apd 20,33; 2 Kor 11,10
16 Rom 1,14
17 1 Kor 3,8. 14; 1 Kor 9,18; Gal 2,7
18 1 Kor 7, 31; 1 Kor 9,12; 1 Kor 10,33
19 Mt 18,15; 1 Kor 9,1; Gal 5,13
20 Apd 16,3; Apd 21,23-26

21 Tiems, kurie neturi įstatymo, bu-
vau kaip neturintis įstatymo, – pats
būdamas ne be Dievo įstatymo, bet
pavaldus Kristaus įstatymui, – kad
laimėčiau tuos, kurie neturi įsta-
tymo.
22 Silpniesiems pasidariau kaip silp-
nas, kad laimėčiau silpnuosius. Vi-
siems tapau viskuo, kad vienaip ar
kitaip kai kuriuos išgelbėčiau.
23 Visa tai darau dėl Evangelijos, kad
būčiau jos dalininkas.
24 Argi nežinote, kad lenktynėse
bėga visi, bet tik vienas gauna lai-
mėtojo apdovanojimą? Taigi bėkite
taip, kad laimėtumėte!
25 Kiekvienas varžybų dalyvis nuo
visko susilaiko; jie taip daro, norė-
dami gauti vystantį vainiką, o mes –
nevystantį.
26 Todėl aš bėgu nedvejodamas ir
grumiuosi ne kaip į orą smūgiuo-
damas,
27 bet tramdau savo kūną ir darau
jį klusnų, kad, kitiems skelbdamas,
pats netapčiau atmestinas.

10 Aš nenoriu, kad liktumėte neži-
nioje, broliai, – visi mūsų tėvai
buvo po debesim ir visi perėjo jūrą.
2 Ir visi buvo pakrikštyti į Mozę,
debesyje ir jūroje;
3 visi valgė tą patį dvasinį maistą
4 ir visi gėrė tą patį dvasinį gėrimą. Jie
gėrė iš dvasinės juos lydinčios uolos,
o ta uola buvo Kristus.
5 Vis dėlto daugumas iš jų nepatiko
Dievui, ir „jų kūnai liko gulėti dy-
kumoje“.
6 Tie įvykiai yra mums pavyzdžiai,
kad negeistume blogio, kaip anie
geidė.

21 Rom 2,12.14; 1 Kor 7,22; Gal 2,3; Gal 3,2
22 Rom 11,14; Rom 14,1; Rom 15,1; 1 Kor 10,33
24 Gal 2,2
25 Jok 1,12
26 2 Tim 2,5
27 Jer 6,30; Rom 6,18; Rom 8,13

10 SKYRIUS
1 Iš 13,21.22; Iš 14,21.22.29
3 Iš 16,4.15.35
4 Iš 17,5-7
5 Sk 14,29.37; Sk 26,65
6 Sk 11,4.34
7 Iš 32,6; 1 Kor 5,11; 1 Kor 10,14
8 Sk 25,1-9; Ps 106,29; Apr 2,14
9 Iš 17,2.7; Sk 21,6-9
10 Iš 12,23; Iš 16,2; Sk 14,37
11 Rom 15,4; Fil 4,5
16 Mt 26,26-28; Apd 2,42
17 1 Kor 12,12.27
18 Kun 7,6.14; Rom 4,1
19 1 Kor 8,4
20 Kun 17,7; Įst 32,17

7 Nebūkite stabmeldžiai, kaip kai ku-
rie iš jų, – kaip parašyta: „Tauta sė-
dosi valgyti bei gerti ir kėlėsi žaisti.“
8 Neištvirkaukime, kaip kai kurie
iš jų ištvirkavo ir žuvo vieną dieną
dvidešimt trys tūkstančiai.
9 Negundykime Kristaus, kaip kai
kurie iš jų gundė ir mirė nuo gy-
vačių.
10 Nemurmėkite, kaip kai kurie iš
jų murmėjo ir žuvo nuo naikintojo.
11 Visa tai jiems atsitiko kaip pavyz-
džiai, ir tai yra užrašyta pamokyti
mums, gyvenantiems amžių pabai-
goje.
12 Todėl, kas tariasi stovįs, težiūri,
kad nekristų.
13 Jums tekęs pagundymas tėra žmo-
giškas. Bet Dievas ištikimas. Jis neleis
jūsų gundyti daugiau, nei jūsų jėgos
leidžia, bet kartu su pagundymu
duos ir išeitį, kad sugebėtumėte jį
atlaikyti.
14 Todėl, mano mylimieji, bėkite nuo
stabmeldystės!
15 Kalbu kaip išmintingiems; ap-
svarstykite patys, ką sakau.
16 Argi laiminimo taurė, kurią laimi-
name, nėra bendrystė Kristaus krau-
jyje? Argi duona, kurią laužome, nėra
bendrystė Kristaus kūne?
17 Kadangi duona viena, tai ir mes,
visi, esame vienas kūnas: juk mes
visi dalijamės viena duona.
18 Pažiūrėkite į Izraelį pagal kūną:
argi tie, kurie valgo aukas, nėra au-
kuro bendrininkai?
19 Ką gi sakau? Ar stabas ką nors
reiškia? Ar ką nors reiškia auka sta-
bams?
20 Ne, bet pagonys, aukodami aukas,
aukoja demonams, o ne Dievui. Ir aš

nenoriu, kad jūs būtumėte demonų
bendrininkai.
21 Jūs negalite gerti Viešpaties taurės
ir demonų taurės. Negalite sėdėti
prie Viešpaties stalo ir prie demo-
nų stalo.
22 Nejaugi kurstysime Viešpaties
pavydą? Ar mes už Jį stipresni?
23 Viskas man leistina, bet ne viskas
naudinga. Viskas man leistina, bet
ne viskas ugdo!
24 Niekas teneieško, kaip jam geriau,
bet kaip kitam.
25 Valgykite visa, kas parduodama
mėsos prekyvietėje, sąžinės labui
nieko neklausinėdami.
26 Juk „Viešpaties yra žemė ir visa,
ko ji pilna".
27 Jeigu jus pasikviečia netikintis
žmogus ir jūs norite jį aplankyti,
valgykite visa, kas jums padedama,
sąžinės labui nieko neklausinėdami.
28 Bet jei kas jums pasakytų: „Tai
auka stabams", tada nevalgykite dėl
žmogaus, kuris tai pasakė, ir dėl są-
žinės, – juk „Viešpaties yra žemė ir
visa, ko ji pilna".
29 Čia aš kalbu ne apie tavo paties
sąžinę, bet apie kito sąžinę. Kodėl
gi mano laisvė turėtų būti teisiama
kitos sąžinės?
30 Jeigu aš valgau dėkodamas, kodėl
man priekaištaujama dėl maisto, už
kurį dėkoju?
31 Todėl ar valgote, ar geriate, ar šiaip
ką darote, visa darykite Dievo šlovei.
32 Nepiktinkite nei žydų, nei graikų,
nei Dievo bažnyčios,
33 kaip ir aš stengiuosi visiems viskuo
patikti, ieškodamas ne savo naudos,
bet to, kas naudinga daugeliui, kad
jie būtų išgelbėti.

21 Įst 32,38; 1 Kor 11,23-29; 2 Kor 6,15.16
22 Įst 32,21; Ez 22,14
23 1 Kor 6,12
24 Fil 2,4
25 1 Tim 4,4
26 Ps 24,1
27 Lk 10,7.8
28 Ps 24,1; 1 Kor 8,7.10.12
29 Rom 14,16
30 Rom 14,6
31 Kol 3,17
32 Rom 14,13
33 Rom 15,2

11 SKYRIUS
1 Ef 5,1
3 Pr 3,16; Jn 14,28; Ef 1,22; Ef 4,15; Ef 5,23
4 1 Kor 12,10
5 Įst 21,12
6 Sk 5,18
7 Pr 1,26.27; Pr 5,1; Pr 9,6
8 Pr 2,21-23
9 Pr 2,18
11 Gal 3,28
16 1 Kor 7,17; 1 Tim 6,4

11 Sekite manimi, kaip ir aš seku
Kristumi.
2 Aš jus giriu, kad visame kame
prisimenate mane ir laikotės nuro-
dymų, kuriuos jums daviau.
3 Noriu, kad žinotumėte, jog kiekvieno
vyro galva yra Kristus, moters gal-
va – vyras, o Kristaus galva – Dievas.
4 Kiekvienas vyras, kuris meldžiasi
ar pranašauja apdengta galva, panie-
kina savo galvą.
5 Ir kiekviena moteris, kuri meldžia-
si ar pranašauja neapdengta galva,
paniekina savo galvą – tai tas pats,
kas būti nuskustai.
6 Jei moteris neapsigaubia, tai tegul
ir nusikerpa! O jei moteriai gėda
nusikirpti ar nusiskusti plaukus, te-
apsigaubia.
7 Vyrui nereikia gaubti galvos, nes
jis yra Dievo atvaizdas ir šlovė. O
moteris yra vyro šlovė.
8 Juk ne vyras iš moters, bet moteris
iš vyro,
9 taip pat ne vyras buvo sukurtas dėl
moters, o moteris dėl vyro.
10 Todėl moteris privalo turėti ant
galvos pavaldumo ženklą dėl an-
gelų.
11 Bet Viešpatyje nei vyras be moters,
nei moteris be vyro.
12 Kaip moteris iš vyro, taip vyras per
moterį, bet visa – iš Dievo.
13 Spręskite patys: argi tinka mote-
riai melstis Dievui neapsigaubusiai?
14 Argi pati prigimtis jūsų nemoko,
jog vyrui gėda nešioti ilgus plau-
kus?
15 Tuo tarpu moteriai garbė turėti
ilgus plaukus, nes plaukai jai duoti
kaip dangalas.
16 Bet jei kas norėtų ginčytis, – teži-

no, jog nei mes, nei Dievo bažnyčios
neturime tokio papročio.
17 Duodamas šiuos nurodymus, aš
jūsų negiriu, nes jūsų susirinkimai
išeina ne į gera, bet į bloga.
18 Pirmiausia man teko girdėti, kad,
kai jūs susirenkate bažnyčioje, tarp
jūsų būna susiskaldymų, ir iš dalies
aš tuo tikiu.
19 Juk pas jus turi būti atskalų, kad
išaiškėtų tie, kurie yra patikimi.
20 Jūs susirenkate kartu, bet ne Vieš-
paties Vakarienės valgyti,
21 nes kiekvienas skuba suvalgyti
savo maistą, ir vienas lieka alkanas,
o kitas nusigeria.
22 Argi neturite savo namų valgyti
ir gerti? O gal niekinate Dievo baž-
nyčią ir žeminate stokojančius? Kas
man belieka sakyti? Pagirti? Ne! Už
tai nepagirsiu.
23 Aš tai gavau iš Viešpaties ir per-
daviau jums, kad Viešpats Jėzus tą
naktį, kurią buvo išduotas, paėmė
duoną
24 ir padėkojęs sulaužė, ir tarė: „Im-
kite ir valgykite; tai yra mano kūnas,
kuris už jus sulaužomas. Tai darykite
mano atminimui.“
25 Taip pat po vakarienės Jis paėmė
taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji
Sandora mano kraujyje. Kiek kartų
gersite, darykite tai mano atmini-
mui.“
26 Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir
geriate šitą taurę, jūs skelbiate Vieš-
paties mirtį, kol Jis ateis.
27 Todėl kas nevertai valgo tos duo-
nos ir geria iš Viešpaties taurės, tas
bus kaltas prieš Viešpaties kūną ir
kraują.
28 Teištiria žmogus pats save ir tada

18 1 Kor 1, 10-12; 1 Kor 3,3
19 Įst 13,3; 1 Tim 4,1
21 Jud 1,12
22 1 Kor 10, 32; Jok 2,6
23 Mt 26,26-28; 1 Kor 15,3
26 Jn 14,3
27 Jn 6,51
28 2 Kor 13,5
31 1 Jn 1,9
32 Ps 94,12
33 1 Kor 14, 26

12 SKYRIUS
1 1 Kor 12,4; 1 Kor 14,1.37
2 Ps 115,5; Ef 2,11
3 Mt 16,17
4 Rom 12,3-8; Ef 4,4
5 Rom 12,6
6 1 Kor 15, 28
8 Rom 15,14; 1 Kor 2,6.7

tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos
taurės.
29 Nes kas valgo ir geria nevertai,
Viešpaties kūno neišskirdamas, tas
valgo ir geria sau pasmerkimą.
30 Todėl tarp jūsų daug silpnų bei
ligotų ir daug užmigusių.
31 Jei mes patys save teistume, nebū-
tume teisiami.
32 Bet kai Viešpats mus teisia, tai ir
sudraudžia, kad nebūtume pasmerkti
kartu su pasauliu.
33 Todėl, mano broliai, kai susiren-
kate valgyti, palaukite vieni kitų.
34 O jeigu kas išalkęs, tepavalgo
namie, kad nesirinktumėte pasmer-
kimui. Kitus reikalus sutvarkysiu
atvykęs.

12 Aš nenoriu, broliai, kad jūs
neišmanytumėte apie dvasines
dovanas.
2 Jūs žinote, kad, kai buvote pago-
nys, ėjote prie nebylių stabų kaip
vedami.
3 Todėl aš jums aiškinu, kad nė vie-
nas, kuris kalba Dievo Dvasia, ne-
prakeikia Jėzaus. Ir nė vienas negali
sakyti, kad Jėzus yra Viešpats, kaip
tik Šventąja Dvasia.
4 Yra skirtingų dovanų, tačiau ta pati
Dvasia.
5 Yra skirtingų tarnysčių, tačiau tas
pats Viešpats.
6 Ir yra skirtingų veiksmų, tačiau tas
pats Dievas, kuris visa veikia visa-
me kame.
7 Bet kiekvienam suteikiamas Dva-
sios pasireiškimas bendram labui.
8 Vienam Dvasios suteikiamas iš-
minties žodis, kitam tos pačios Dva-
sios – pažinimo žodis,

9 kitam – tikėjimas iš tos pačios
Dvasios, kitam – išgydymų dovanos
iš tos pačios Dvasios,
10 kitam – stebuklų darymas, ki-
tam – pranašavimas, kitam – dvasių
atpažinimas, kitam – skirtingos
kalbos, kitam – kalbų aiškinimas.
11 Bet visa tai daro viena ir ta pati
Dvasia, kuri dalija kiekvienam at-
skirai, kaip Jai patinka.
12 Nes kaip kūnas yra vienas ir turi
daug narių, o visi to vieno kūno na-
riai, nors jų daugybė, sudaro vieną
kūną, taip ir Kristus.
13 Nes viena Dvasia mes visi esame
pakrikštyti į vieną kūną, – ar žydai,
ar graikai, ar vergai, ar laisvieji; ir
visi buvome pagirdyti viena Dvasia.
14 Juk kūnas nėra vienas narys, bet
daugybė.
15 Jei koja sakytų: „Kadangi nesu
ranka, aš nepriklausau kūnui", argi
dėl to ji nepriklausytų kūnui?
16 O jeigu ausis sakytų: „Kadangi
nesu akis, todėl nepriklausau kūnui",
argi dėl to ji nepriklausytų kūnui?
17 Jeigu visas kūnas būtų akis, tai
kur būtų klausa? Jeigu visas kūnas
būtų klausa, tai kur būtų uoslė?
18 Bet dabar Dievas sudėliojo kūne
narius ir kiekvieną iš jų, kaip pa-
norėjo.
19 Ir jei visi būtų vienas narys, kur
kūnas?
20 Bet dabar narių daug, o kūnas
vienas.
21 Akis negali pasakyti rankai: „Man
tavęs nereikia", ar galva kojoms:
„Man jūsų nereikia."
22 Priešingai, tie kūno nariai, kurie
atrodo silpnesni, yra būtini.
23 Tuos kūno narius, kuriuos lai-

9 Mk 3,15; Mk 16,18; 2 Kor 4,13
10 Mk 16,17; Apd 2,4-11; Rom 12,6; 1 Jn 4,1
11 Jn 3,8; Rom 12,6
12 Rom 12, 4.5; Gal 3,16
13 Jn 7,37-39; Rom 6,5; Kol 3,11
18 Rom 12, 3; 1 Kor 12,28
27 Rom 12, 5; Ef 5,30
28 Sk 11,17; Apd 13,1; Rom 12,8; 1 Kor 12,9. 30; 1 Kor 12,10. 29; Ef 2,20; Ef 3,5; Ef 4,11
31 1 Kor 14, 1.39

13 SKYRIUS
2 Mt 17,20; Mt 21,21; 1 Kor 12,8-10.28; 1 Kor 14,1

kome mažiau garbingais, mes ap-
supame didesne pagarba, ir mūsų
gėdingi nariai gaubiami didesnio
padorumo,
24 kurio nereikia mūsų padorie-
siems nariams. Taigi, tvarkydamas
kūną, Dievas skyrė daugiau pagar-
bos tiems kūno nariams, kurie jos
stokojo,
25 kad kūne nebūtų susiskaldymų,
bet patys nariai rūpintųsi vieni ki-
tais.
26 Todėl, jei kenčia vienas narys, su
juo kenčia ir visi nariai. Ir jei kuris
narys pagerbiamas, su juo džiaugia-
si visi nariai.
27 Jūs esate Kristaus kūnas, o pavie-
niui – nariai.
28 Ir kai kuriuos Dievas paskyrė baž-
nyčioje: pirma – apaštalais, antra –
pranašais, trečia – mokytojais; po
to – stebuklai, paskui – išgydymų
dovanos, visokia pagalba, vadova-
vimas, įvairios kalbos.
29 Ar visi apaštalai? Ar visi pranašai?
Ar visi mokytojai? Ar visi stebuk-
ladariai?
30 Ar visi turi išgydymo dovanų? Ar
visi kalba kalbomis? Ar visi aiškina?
31 Taigi karštai trokškite aukštesnių-
jų dovanų! Ir visgi rodau jums dar
pranašesnį kelią.

13 Jeigu aš kalbu žmonių ir angelų
kalbomis, bet neturiu meilės,
esu kaip skambantis varis ar žvangan-
tys cimbolai.
2 Ir jei turiu pranašavimo dovaną
ir suprantu visas paslaptis, ir turiu
visą pažinimą; jei turiu visą tikėji-
mą, kad galiu kalnus perkelti, tačiau
neturiu meilės, esu niekas.

3 Ir jei išdalinu vargšams pamaitinti
visa, ką turiu, ir jeigu atiduodu savo
kūną sudeginti, bet neturiu mei-
lės, – man nėra iš to jokios naudos.
4 Meilė kantri ir maloni, meilė nepa-
vydi; meilė nesigiria ir neišpuiksta.
5 Ji nesielgia nepadoriai, neieško
savo naudos, nesusierzina, nemąs-
to piktai,
6 nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi
tiesa;
7 visa pakenčia, visa tiki, viskuo vi-
liasi ir visa ištveria.
8 Meilė niekada nesibaigia. Baigsis
pranašystės, paliaus kalbos, išnyks
pažinimas,
9 nes mes žinome iš dalies ir mes
pranašaujame iš dalies.
10 Bet kai ateis tobulumas, tai, kas
iš dalies, pasibaigs.
11 Kai buvau vaikas, kalbėjau kaip
vaikas, supratau kaip vaikas, mąs-
čiau kaip vaikas, bet, tapęs vyru,
palikau tai, kas vaikiška.
12 Dabar mes regime lyg veidrodyje,
miglotai, bet tada – veidas į veidą.
Dabar žinau iš dalies, bet tada pa-
žinsiu, kaip ir pats esu pažintas.
13 Taigi dabar pasilieka tikėjimas,
viltis ir meilė – šis trejetas, bet di-
džiausia iš jų yra meilė.

14 Siekite meilės ir trokškite dva-
sinių dovanų, ypač, kad prana-
šautumėte.
2 Kas kalba kalbomis, ne žmonėms
kalba, bet Dievui; niekas jo nesu-
pranta, nes jis dvasia kalba paslaptis.
3 Bet kas pranašauja, tas kalba žmo-
nių ugdymui, paraginimui ir paguo-
dai.
4 Kas kalba kalbomis, pats save
ugdo, o kas pranašauja – ugdo baž-
nyčią.
5 Aš norėčiau, kad jūs visi kalbėtu-
mėte kalbomis, bet būtų geriau, jei
pranašautumėte, nes kas pranašau-
ja, yra didesnis už tą, kuris kalba
kalbomis, nebent pastarasis ir aiš-
kintų, kad būtų ugdoma bažnyčia.
6 Bet dabar, broliai, jei ateičiau pas
jus, kalbėdamas kalbomis, kokia
jums būtų nauda, jeigu neskelbčiau
jums apreiškimo, pažinimo, prana-
šystės ar mokymo?
7 Taip pat ir negyvi daiktai, sklei-
džiantys garsus, ar tai būtų fleita,
ar kanklės, jei neskleistų skirtingų
garsų, kaip suprastume, kas grojama
ar skambinama?
8 Ir jeigu trimitas skleistų neaiškų
garsą, kas ruoštųsi į mūšį?
9 Taip ir su jumis. Jei kalbėsite nesu-
prantamus žodžius, kaip bus galima
suprasti, ką sakote? Jūs kalbėsite
vėjams!
10 Kas žino, kiek daug yra įvairių kal-
bų pasaulyje, bet nė viena iš jų nėra
bereikšmė.
11 Todėl jei nesuprantu kalbos pras-
mės, kalbančiajam būsiu svetimšalis
ir kalbantysis man bus svetimšalis.
12 Taigi ir jūs, karštai trokštantys
dvasinių dovanų, siekite jų bažny-
čios ugdymui, kad gausiai jų turė-
tumėte.
13 Todėl, kas kalba kalbomis, tesi-
meldžia, kad galėtų ir aiškinti.
14 Nes jei meldžiuosi kalbomis, mel-
džiasi mano dvasia, o protas lieka
bevaisis.
15 Ką gi daryti? Melsiuosi dvasia ir
melsiuosi protu; giedosiu dvasia, bet
giedosiu ir protu.

3 Mt 6,1.2
4 Pat 10,12; Pat 17,9; Gal 5,26; Ef 4,32
5 1 Kor 10, 24
6 Rom 1,32; 2 Jn 1,4
7 Gal 6,2
9 1 Kor 8,2; 1 Kor 13,12
12 Fil 3,12; 1 Jn 3,2

14 SKYRIUS
1 Sk 11,25.29; 1 Kor 12,31; 1 Kor 14,39
2 Apd 2,4; Apd 10,46
3 Rom 14,19; Rom 15,2; 1 Tim 4,13
6 1 Kor 14, 26
13 1 Kor 12, 10
15 Ps 47,7; Kol 3,16

16 Be to, jei tu laimini dvasia, kaip
neišmanantis pasakys tavo padėkai
„amen“, nesuprasdamas, ką tu kalbi?
17 Juk tu gražiai dėkoji, tačiau kitas
nėra ugdomas.
18 Dėkui mano Dievui, aš kalbu kal-
bomis daugiau už jus visus,
19 vis dėlto bažnyčioje geriau pasa-
kysiu penkis žodžius savo protu,
kad pamokyčiau ir kitus, negu tūks-
tančius žodžių kalbomis.
20 Broliai! Nebūkite vaikai išmany-
mu. Verčiau blogybe būkite kūdi-
kiai, bet išmanymu – subrendę.
21 Įstatyme parašyta: „Svetimomis
kalbomis ir svetimųjų lūpomis Aš
kalbėsiu šiai tautai, bet ir tada jie
manęs nepaklausys“, – sako Vieš-
pats.
22 Todėl kalbos yra ženklas ne ti-
kintiems, bet netikintiems. O pra-
našavimas – ne netikintiems, bet
tikintiems.
23 Juk jei susirinktų visa bažnyčia ir
visi imtų kalbėti kalbomis, ir įeitų
neišmanantys ar netikintys, – argi
jie nesakytų, kad jūs išėję iš proto?
24 Bet jeigu visi pranašautų ir įeitų
netikintis ar neišmanantis, jis būtų
visų apkaltintas ir visų atpažintas.
25 Jo širdies paslaptys būtų atskleis-
tos, ir jis, puolęs veidu žemėn, pa-
garbintų Dievą ir išpažintų: „Dievas
iš tiesų yra tarp jūsų!“
26 Tad kaip bus, broliai? Kai susi-
renkate, kiekvienas turi psalmę ar
pamokymą, ar kalbą, ar apreiškimą,
ar aiškinimą. Tegul viskas tarnauja
ugdymui.
27 Jei kalba kas kalbomis, tekalba du,
daugiausia trys, paeiliui, o vienas
tegul aiškina.

28 Bet jeigu nėra aiškintojo, tegul
tas bažnyčioje tyli ir tekalba tik sau
ir Dievui.
29 Ir pranašai tekalba du ar trys, o kiti
teapsvarsto.
30 Bet jei kitam šalia sėdinčiam kas
nors apreiškiama, pirmasis tenutyla.
31 Nes jūs visi galite vienas po kito
pranašauti, kad visi pasimokytų ir
visi būtų paguosti.
32 Pranašų dvasios yra klusnios pra-
našams,
33 nes Dievas yra ne sumaišties, bet
ramybės Dievas, – kaip ir visose
šventųjų bažnyčiose.
34 Jūsų moterys bažnyčiose tetyli,
nes joms neleidžiama kalbėti, jos
turi būti klusnios, kaip sako ir įsta-
tymas.
35 Ir jeigu jos nori ko nors išmok-
ti, tepasiklausia namie savo vyro,
nes moterims gėdinga bažnyčioje
kalbėti.
36 Argi iš jūsų išėjo Dievo žodis? Ar
tik jus vienus pasiekė?
37 Jei kas mano esąs pranašas ar dva-
sinis žmogus, tegu pripažįsta, kad
tai, ką jums rašau, yra Viešpaties
įsakymai.
38 Bet jei kas neišmano, tegul ne-
išmano.
39 Todėl, broliai, karštai trokškite
pranašauti ir nedrauskite kalbėti
kalbomis.
40 Tebūnie viskas daroma padoriai
ir tvarkingai.

15 Broliai, aiškinu jums Evangeli-
ją, kurią jums paskelbiau, ku-
rią jūs ir priėmėte ir kuria remiatės,
2 ir kuria esate išgelbėti, – jeigu jūs
laikotės to žodžio, kurį jums pa-

16 1 Kor 11, 4
20 Ps 131,2; 1 Pt 2,2
21 Iz 28,11. 12; Jn 10,34
22 Mk 16,17
23 Apd 2,13
25 Iz 45,14
26 1 Kor 12, 8-10; 1 Kor 14,6; 2 Kor 12,19
29 1 Kor 12, 10
30 1 Tes 5, 19.20
32 1 Jn 4,1
33 1 Kor 11, 16
34 Pr 3,16; 1 Tim 2,11
37 2 Kor 10, 7
39 1 Kor 12, 31
40 1 Kor 14, 33

15 SKYRIUS
1 Rom 5,2; Rom 11,20; Gal 1,11
2 Rom 1,16; Gal 3,4

skelbiau; kitaip jūs įtikėjote veltui.
3 Pirmiausia jums perdaviau tai, ką
pats gavau: kad Kristus numirė už
mūsų nuodėmes, pagal Raštus;
4 ir kad Jis buvo palaidotas, ir kad
buvo prikeltas trečią dieną, pagal
Raštus;
5 ir kad Jis pasirodė Kefui, po to
dvylikai.
6 Po to Jis pasirodė iš karto daugiau
nei penkiems šimtams brolių, kurių
daugumas gyvena iki šiol, o kai ku-
rie yra užmigę.
7 Po to Jis pasirodė Jokūbui, paskui
visiems apaštalams.
8 O visų paskiausiai, lyg ne laiku
gimusiam, Jis pasirodė ir man.
9 Juk aš esu mažiausias iš apaštalų,
nevertas vadintis apaštalu, nes per-
sekiojau Dievo Bažnyčią.
10 Bet Dievo malone esu, kas esu, ir
Jo malonė manyje neliko bergždžia,
bet aš darbavausi daug daugiau už
juos visus, nors ne aš, bet Dievo
malonė, esanti su manimi.
11 Taigi ar aš, ar jie, – taip mes skel-
biame, ir taip jūs įtikėjote.
12 Jeigu apie Kristų skelbiama, kad
Jis buvo prikeltas iš numirusių, tad
kaip kai kurie iš jūsų sako, jog nėra
mirusiųjų prisikėlimo?!
13 Jeigu nėra mirusiųjų prisikėlimo,
tai ir Kristus nebuvo prikeltas.
14 O jei Kristus nebuvo prikeltas, tai
tuščias mūsų skelbimas ir tuščias
jūsų tikėjimas.
15 Ir mes tada liekame melagingi
Dievo liudytojai, nes liudijome apie
Dievą, kad Jis prikėlė Kristų, kurio
Jis nėra prikėlęs, jeigu mirusieji
nėra prikeliami.

3 Ps 22,15; 1 Kor 11,2. 23; Gal 1,12
4 Ps 16,9-11; Ps 68,18; Ps 110,1
5 Mt 28,17; Lk 24,34
7 Apd 1,3.4
8 Apd 9,3-8; Apd 22,6-11; Apd 26,12-18
9 Apd 8,3; Ef 3,8
10 Ef 3,7.8; Fil 2,13
13 1 Tes 4,14
15 Apd 2,24
17 Rom 4,25
18 Job 14,12
19 2 Tim 3,12
20 Apd 26, 23; 1 Pt 1,3
21 Jn 11,25; Rom 5,12; Rom 6,23
22 Jn 5,28.29
23 1 Tes 4, 15-17
24 Dan 2,44; Dan 7,14.27
25 Ps 110,1
26 2 Tim 1, 10
27 Ps 8,6
28 1 Kor 3, 23; 1 Kor 11,3; 1 Kor 12,6; Fil 3,21
30 2 Kor 11, 26

16 Nes jei mirusieji neprikeliami,
tada ir Kristus nebuvo prikeltas.
17 O jei Kristus nebuvo prikeltas,
tai jūsų tikėjimas tuščias; jūs dar
tebesate savo nuodėmėse.
18 Tuomet ir užmigusieji Kristuje
yra žuvę.
19 Ir jei vien tik šiame gyvenime mes
viliamės Kristumi, tai esame la-
biausiai apgailėtini iš visų žmonių.
20 Bet dabar Kristus yra prikeltas
iš numirusių – pirmasis iš užmi-
gusiųjų.
21 Kaip per žmogų – mirtis, taip per
žmogų ir mirusiųjų prisikėlimas.
22 Kaip Adome visi miršta, taip
Kristuje visi bus atgaivinti,
23 tačiau kiekvienas pagal savo eilę:
Kristus – pirmasis, vėliau – priklau-
santys Kristui Jo atėjimo metu.
24 Po to bus galas, kai Jis perduos
karalystę Dievui Tėvui, sunaikinęs
visas kunigaikštystes, visas val-
džias ir jėgas.
25 Nes Jis turi valdyti, kol paguldys
visus priešus po savo kojomis.
26 Kaip paskutinis priešas bus su-
naikinta mirtis.
27 Nes „Jis visa paklojo Jam po ko-
jų“. Bet kai sako, kad visa paklota,
tai aišku, kad išskyrus Tą, kuris Jam
visa paklojo.
28 Kai Jam bus visa pajungta, tada
ir pats Sūnus nusilenks Tam, kuris
viską Jam pajungė, kad Dievas būtų
viskas visame.
29 Kita vertus, ką darys tie, kuriuos
krikštija už mirusiuosius? Jei apskri-
tai mirusieji neprikeliami, tai kam gi
jie krikštijami už mirusiuosius?
30 Ir kodėl mes kas valandą esame
pavojuje?

31 Prisiekiu savo pasididžiavimu –
jumis, broliai, mūsų Viešpatyje Jė-
zuje Kristuje, jog aš kasdien mirštu!
32 Jei grynai kaip žmogus kovojau
Efeze su žvėrimis, tai kokia man iš
to nauda? Jeigu mirusieji neprikelia-
mi, tai „valgykime ir gerkime, nes
rytoj mirsime“.
33 Neapsirikite: „Blogos draugijos
gadina gerus papročius!“
34 Pabuskite teisumui ir nenuodė-
miaukite; kai kurie iš jūsų nepažįsta
Dievo – tai sakau jūsų gėdai.
35 Bet gal kas paklaus: „Kaip bus
prikelti mirusieji? Su kokiu kūnu
jie pasirodys?“
36 Kvaily! Ką tu pasėji, neatgyja, jei
prieš tai nenumiršta.
37 Kad ir ką sėtum, tu sėji ne būsi-
mąjį kūną, bet pliką grūdą, sakysi-
me, kviečių ar kitokių javų.
38 O Dievas duoda jam kūną tokį,
koks Jam patinka – kiekvienai sėk-
lai jos kūną.
39 Ne visi kūnai yra vienodi. Vie-
noks žmonių kūnas, kitoks gyvulių,
kitoks žuvų ir kitoks paukščių.
40 Taip pat yra dangaus kūnai ir
žemės kūnai, bet vienokia yra
dangaus kūnų šlovė ir kitokia že-
mės kūnų.
41 Vienokia yra saulės šlovė, kitokia
šlovė mėnulio ir dar kitokia šlovė
žvaigždžių. Ir žvaigždė nuo žvaigž-
dės skiriasi šlove.
42 Taip ir su mirusiųjų prisikėlimu.
Sėjamas gendantis kūnas, prikelia-
mas negendantis.
43 Sėjamas negarbingas, prikeliamas
šlovingas. Sėjamas silpnas, prikelia-
mas galingas.
44 Sėjamas sielinis kūnas, prikelia-

31 Rom 8,36; 1 Tes 2,19
32 Iz 22,13; Iz 56,12; 2 Kor 1,8
33 1 Kor 5,6
34 Rom 13,11; 1 Kor 6,5; 1 Tes 4,5
35 Ez 37,3
36 Jn 12,24
42 Dan 12,3
43 Fil 3,21
45 Pr 2,7; Jn 5,21; Jn 6,57; Rom 5,14
47 Pr 2,7; Pr 3,19; Jn 3,13.31
48 Fil 3,20
49 Pr 5,3; Rom 8,29
50 Jn 3,3.5
51 Fil 3,21; 1 Tes 4,15
52 Mt 24,31
53 2 Kor 5,4
54 Iz 25,8
55 Oz 13,14
56 Rom 3,20; Rom 4,15; Rom 7,8
57 Rom 7,25; 1 Jn 5,4

mas dvasinis kūnas. Jei yra sielinis
kūnas, tai yra ir dvasinis.
45 Taip ir parašyta: „Pirmasis žmogus
Adomas tapo gyva siela“; paskuti-
nysis Adomas – gyvybę teikiančia
dvasia.
46 Bet ne dvasinis pirmiau, o sielinis,
ir tik po to dvasinis.
47 Pirmasis žmogus – iš žemės, že-
miškas; antrasis žmogus – Viešpats
iš dangaus.
48 Koks buvo žemiškasis, tokie yra ir
žemiškieji, o koks yra dangiškasis,
tokie yra ir dangiškieji.
49 Ir kaip nešiojame žemiškojo at-
vaizdą, taip nešiosime ir dangiškojo
atvaizdą.
50 Bet aš jums, broliai, sakau, kad
kūnas ir kraujas nepaveldės Dievo
karalystės, ir kas genda, nepaveldės
to, kas negenda.
51 Aš jums atskleidžiu paslaptį: ne
visi užmigsime, bet visi būsime
pakeisti, –
52 staiga, vieną akimirką, skambant
paskutiniam trimitui. Trimitas nu-
skambės, ir mirusieji bus prikelti
negendantys, o mes būsime pakeisti.
53 Nes šis gendantis turi apsivilkti
negendamybe, ir šis marus apsivilk-
ti nemarybe.
54 Kada šis gendantis apsivilks ne-
gendamybe ir šis marusis apsivilks
nemarybe, tada išsipildys užrašytas
žodis: „Pergalė prarijo mirtį!
55 Kurgi, mirtie, tavo geluonis? Kur-
gi, mirtie, tavo pergalė?“
56 Mirties geluonis yra nuodėmė, o
nuodėmės jėga – įstatymas.
57 Bet dėkui Dievui, kuris duoda
mums pergalę per mūsų Viešpatį
Jėzų Kristų!

58 Todėl, mano mylimieji broliai,
būkite tvirti, nepajudinami, visada
gausūs Viešpaties darbų, žinodami,
kad jūsų triūsas ne veltui Viešpatyje.

16 Su rinkliava šventiesiems darykite taip, kaip nurodžiau Galatijos bažnyčioms.
2 Pirmąją savaitės dieną kiekvienas
iš jūsų teatideda pagal tai, kiek turi,
kad rinkliavos neprasidėtų tik man
atvykus.
3 Atvykęs pasiųsiu į Jeruzalę žmones,
kuriuos jūs nutarsite esant tinkamus,
kad jie su palydimaisiais laiškais nugabentų jūsų dovaną.
4 Jei pasirodytų tinkama ir man keliauti, tai jie vyks kartu su manimi.
5 Atvyksiu pas jus, perėjęs Makedoniją. Mat per Makedoniją eisiu,
6 o pas jus, galimas daiktas, pabūsiu
arba ir peržiemosiu, kad jūs mane
palydėtumėte, kai vyksiu toliau.
7 Nenoriu dabar su jumis susitikti
prabėgomis. Tikiuosi, jei Viešpats
leis, kurį laiką pasilikti pas jus.
8 Bet Efeze išbūsiu iki Sekminių.
9 Mat man yra atvertos plačios durys
našiam darbui, ir priešininkų daug.
10 Ir jeigu atvyks Timotiejus, žiūrėkite, kad jis gyventų pas jus be baimės, nes jis dirba Viešpaties darbą
kaip ir aš.
11 Taigi tegul niekas jo neniekina.
Išlydėkite jį su ramybe, kad atvyktų
pas mane, nes laukiu jo su broliais.

58 1 Kor 3,8; 2 Pt 3,14
16 SKYRIUS
1 Gal 2,10
2 Apd 20,7
3 2 Kor 3,1; 2 Kor 8,18
4 2 Kor 8,4.19
5 2 Kor 1,15. 16
6 Apd 15,3
7 Jok 4,15
8 Kun 23,15-22
9 Apd 14,27; Apd 19,9
10 Apd 19, 22; Fil 2,20
11 Apd 15, 33; 1 Tim 4,12
12 1 Kor 1, 12; 1 Kor 3,5
13 Mt 24,42; Ef 3,16; Ef 6,10; Fil 1,27; Fil 4,1
14 1 Pt 4,8
15 Rom 16,5; 1 Kor 1,16; 2 Kor 8,4
16 Hbr 6,10; Hbr 13,17
17 2 Kor 11,9
18 Fil 2,29; Kol 4,8
19 Rom 16,5
20 Rom 16,16
21 Kol 4,18
22 Gal 1,8.9; Ef 6,24; Jud 1,14.15
23 Rom 16,20

12 O dėl brolio Apolo, tai aš didžiai
troškau, kad jis su broliais keliautų
pas jus, bet jis visai nenorėjo šiuo
metu vykti, tačiau jis atvyks, radęs
tinkamą laiką.
13 Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjimu, elkitės vyriškai, būkite stiprūs!
14 Viską, ką darote, darykite su meile.
15 Prašau jūsų, broliai (jūs pažįstate Stepono namus: jie yra Achajos
pirmatikiai, atsidavę tarnauti šventiesiems),
16 kad jūs taip pat paklustumėte tokiems žmonėms ir visiems, kurie
mums padeda ir su mumis dirba.
17 Aš džiaugiuosi Stepono, Fortunato ir Achaiko apsilankymu. Jie man
atstojo jus,
18 atgaivino mano ir jūsų dvasią.
Todėl pripažinkite tokius žmones!
19 Jus sveikina Azijos bažnyčios.
Karštai sveikina Viešpatyje Akvilas
ir Priscilė kartu su bažnyčia, kuri
yra jų namuose.
20 Jus sveikina visi broliai. Pasveikinkite vienas kitą šventu pabučiavimu.
21 Sveikinu jus savo, Pauliaus, ranka.
22 Jei kas nemyli Viešpaties Jėzaus
Kristaus, tebūna prakeiktas! Mūsų
Viešpatie, ateik!
23 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė tebūna su jumis.
24 Mano meilė tebūna jums visiems
Kristuje Jėzuje. Amen.

ANTRASIS LAIŠKAS
KORINTIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus
Jėzaus apaštalas, ir brolis Timo-
tiejus – Dievo bažnyčiai Korinte ir
visiems šventiesiems, gyvenantiems
visoje Achajoje.
2 Malonė jums ir ramybė nuo Dievo,
mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus
Kristaus!
3 Palaimintas Dievas, mūsų Viešpa-
ties Jėzaus Kristaus Tėvas, gailes-
tingumo Tėvas ir visokios paguodos
Dievas,
4 kuris guodžia mus kiekviename
mūsų sielvarte, kad mes galėtume
paguosti bet kokio sielvarto ištiktuo-
sius ta paguoda, kuria patys Dievo
guodžiami.
5 Kaip gausėja mumyse Kristaus
kentėjimai, taip gausėja per Kristų
ir mūsų paguoda.
6 Jeigu patiriame sielvartą, tai jūsų
paguodai ir išgelbėjimui, kuris pade-
da iškęsti tokius pačius kentėjimus,
kokius mes kenčiame; o jeigu mes
guodžiami, tai jūsų nusiraminimui
ir išgelbėjimui.
7 Ir mūsų viltis jumis tvirta, nes žino-
me, kad, būdami kentėjimų dalinin-
kai, būsite ir paguodos dalininkai.
8 Mes nenorime, broliai, palikti jūsų
nežinioje apie Azijoje mus ištikusią
negandą. Mes buvome prislėgti dau-
giau, nei mūsų jėgos leidžia, – taip,
kad nebesitikėjome išliksią gyvi.
9 Taip mes jautėmės gavę mirties
nuosprendį, kad pasitikėtume ne

1 SKYRIUS
1 1 Kor 16, 10; Kol 1,2; 2 Tim 1,1
2 Rom 1,7
3 1 Pt 1,3
4 Iz 51,12; Iz 66,13
5 2 Kor 4,10
6 2 Kor 4,15; 2 Kor 12,15
7 Rom 8,17
8 Apd 19,23
9 Jer 17,5.7
10 2 Pt 2,9
11 Rom 15, 30; 2 Kor 4,15; 2 Kor 9,11
12 1 Kor 2,4; 2 Kor 2,17
14 2 Kor 5, 12; Fil 2,16
15 Rom 1,11; Rom 15,29; 1 Kor 4,19
16 1 Kor 16, 3-6
17 2 Kor 10, 2; 2 Kor 11,18
19 Mk 1,1; 2 Kor 1,1; Hbr 13,8; 1 Pt 5,12
20 Rom 15, 8.9

savimi, o Dievu, kuris prikelia mi-
rusius.
10 Jis išgelbėjo mus iš mirties nasrų
ir tebegelbsti. Juo mes pasitikime,
kad Jis mus gelbės ir toliau,
11 jums padedant malda už mus, kad
daugelis dėl mūsų dėkotų už dovaną,
per daugelį išmelstą mums.
12 Nes mūsų pasigyrimas yra toks:
liudija mūsų sąžinė, kad pasaulyje, o
ypač pas jus, mes elgėmės paprastai
ir su dievišku nuoširdumu, – ne kū-
niška išmintimi, bet Dievo malone.
13 Nerašome jums nieko kito, kaip
tik tai, ką jūs skaitote ir suprantate.
Tikiuosi, kad ir iki galo suprasite,
14 kaip iš dalies mus jau supratote, kad
mes esame jūsų pasigyrimas, kaip ir
jūs mūsų – Viešpaties Jėzaus dieną.
15 Tokio pasitikėjimo kupinas, aš
norėjau anksčiau pas jus atvykti,
kad antrąkart gautumėte malonę,
16 ir pro jus keliauti į Makedoniją,
o iš Makedonijos vėl grįžti pas jus,
kad jūs mane išlydėtumėte į Judėją.
17 Ar taip manydamas elgiausi leng-
vabūdiškai? O gal mano sprendimai
buvo kūniški, kad mano „taip, taip“
yra ir „ne, ne“?
18 Bet kaip Dievas ištikimas, mūsų
žodis jums nebuvo „taip“ ir „ne“.
19 Nes Dievo Sūnus Jėzus Kristus,
kurį mes – aš, Silvanas ir Timo-
tiejus – jums paskelbėme, nebuvo
„taip“ ir „ne“, bet Jame buvo „taip“.
20 Nes visi Dievo pažadai Jame yra

„taip“ ir Jame „amen“ Dievo šlovei
per mus.
21 Tas, kuris sutvirtina mus su jumis
Kristuje ir mus patepė, yra Dievas,
22 kuris ir užantspaudavo mus, ir
davė Dvasios užstatą į mūsų širdis.
23 Šaukiuosi Dievą liudytoju savo
sielai, kad neatvykau į Korintą jūsų
gailėdamas.
24 Mes juk neviešpataujame jūsų
tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo
talkininkai, nes tikėjimu jūs stovite
tvirtai.

2 Taigi aš nusprendžiau, kad ne-
atvyksiu pas jus vėl su liūdesiu.
2 O jei aš jus liūdinu, tai kas gi mane
pradžiugins, jeigu ne mano nuliūdin-
tasis?
3 Aš tai parašiau, kad atvykus ne-
reikėtų liūdėti dėl tų, kuriais derėtų
džiaugtis; pasitikiu jumis visais, kad
mano džiaugsmas yra ir visų jūsų
džiaugsmas.
4 Nes aš jums rašiau iš didelio skaus-
mo ir širdies sielvarto, su gausiomis
ašaromis, ne tam, kad jus nuliūdin-
čiau, bet kad pažintumėte meilę,
kurios taip apsčiai jums turiu.
5 Bet jeigu kas nuliūdino, tai nuliū-
dino ne mane, bet, – kad neperdė-
čiau, – bent iš dalies jus visus.
6 Tokiam pakanka daugumos pa-
skirtos bausmės.
7 Net atvirkščiai, jūs turėtumėte jam
atleisti ir jį paguosti, kad jo neapimtų
pernelyg didelis liūdesys.
8 Todėl aš prašau jus parodyti jam
meilę.
9 Nes tuo tikslu jums ir parašiau, –
kad patikrinčiau, ar jūs visais atžvil-
giais esate klusnūs.
10 Kam jūs atleidžiate, tam atleidžiu
ir aš; nes, jei kam atleidau, tai pada-
riau dėl jūsų Kristaus akivaizdoje,
11 kad neapgautų mūsų šėtonas. Nes
mums nėra nežinomi jo kėslai.
12 Kai atvykau į Troadę skelbti Kris-
taus Evangelijos, durys man buvo
Viešpaties atvertos,
13 bet aš neturėjau savo dvasioje ra-
mybės, kadangi nesutikau savo bro-
lio Tito; tad atsisveikinęs iškeliavau
į Makedoniją.
14 Dėkui Dievui, kuris visada veda
mus Kristuje triumfo eisenoje ir per
mus kiekvienoje vietoje skleidžia
mielą Jo pažinimo kvapą.
15 Juk mes esame Kristaus malonus
kvapas Dievui tarp išgelbėtųjų ir
tarp žūstančiųjų.
16 Vieniems – mirties kvapas mirčiai,
kitiems – gyvenimo kvapas gyve-
nimui. O kas gi yra tam tinkamas?
17 Mes neprekiaujame, kaip daugelis,
Dievo žodžiu, bet nuoširdžiai, kaip
iš Dievo, kalbame Kristuje, Dievo
akivaizdoje.

3 Ar pradėsime iš naujo jums prisi-
statinėti? Gal mums reikia, kaip
kai kuriems, palydimųjų laiškų jums
ir iš jūsų?
2 Jūs esate mūsų laiškas, įrašytas
mūsų širdyse, visų žmonių supran-
tamas ir skaitomas.
3 Jūs pasirodote esą Kristaus laiš-
kas, per mūsų tarnystę parašytas ne
rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia, ne
akmens plokštėse, bet gyvų širdžių
plokštėse.
4 Tokį pasitikėjimą Dievu mes turi-
me per Kristų.
5 Ne todėl, kad būtume patys tinka-

21 1 Jn 2,20.27
22 Ef 1,14; Ef 4,30
23 1 Kor 4,21; Gal 1,20
24 Rom 11,20; 1 Pt 5,3
2 SKYRIUS
1 2 Kor 1,23
2 2 Kor 7,8
3 2 Kor 12,21; Gal 5,10
4 2 Kor 2,9; 2 Kor 7,8.12
5 1 Kor 5,1
6 1 Kor 5,4.5
7 Gal 6,1
9 2 Kor 7,15; 2 Kor 10,6
12 Apd 16,8; 1 Kor 16,9
13 2 Kor 7,6.13; 2 Kor 8,6
15 1 Kor 1,18; 2 Kor 4,3
16 Lk 2,34; 1 Kor 15,10
17 2 Kor 1,12; 2 Pt 2,3
3 SKYRIUS
1 Apd 18,27; 2 Kor 5,12; 2 Kor 10,12.18; 2 Kor 12,11
2 1 Kor 9,2
3 Iš 24,12; Iš 31,18; Iš 32,15; Ps 40,8; 1 Kor 3,5
5 Jn 15,5; 1 Kor 15,10

mi ką nors sumanyti tarytum iš sa-
vęs, bet mūsų tinkamumas iš Dievo,
6 kuris padarė mus tinkamus būti
Naujosios Sandoros tarnais – ne
raidės, bet Dvasios, nes raidė žudo,
o Dvasia teikia gyvybę.
7 Jeigu mirties tarnystė, išraižyta
raidėmis akmenyse, buvo tokia šlo-
vinga, kad Izraelio vaikai negalėjo
pažvelgti Mozei į veidą dėl jo veido
šlovės, kuri buvo praeinanti,
8 tai kiek šlovingesnė bus Dvasios
tarnystė?
9 Jeigu pasmerkimo tarnystė šlo-
vinga, tai daug daugiau šlovingesnė
teisumo tarnystė.
10 Tai, kas buvo šlovinga, visai ne-
šlovinga, lyginant su visa pranoks-
tančia šlove.
11 Jeigu tai, kas praeina, buvo šlo-
vinga, tai kur kas šlovingiau tai, kas
pasilieka.
12 Taigi, turėdami tokią viltį, mes
esame labai drąsūs,
13 ne kaip Mozė, kuris ant veido užsi-
leisdavo gaubtuvą, kad Izraelio vaikai
nepamatytų to, kas praeina, pabaigos.
14 Bet jų protai tapo nepaslankūs.
Iki šios dienos tas pats gaubtuvas
lieka nenuimtas skaitant Senąjį Tes-
tamentą, nes jis nuimamas Kristuje.
15 Net iki šios dienos, kai skaitomas
Mozė, gaubtuvas tebedengia jų širdis.
16 Bet kai žmogus atsigręžia į Vieš-
patį, gaubtuvas nuimamas.
17 Viešpats yra Dvasia. O kur Vieš-
paties Dvasia, ten laisvė.
18 Mes visi, atidengtu veidu lyg
veidrodis atspindėdami Viešpaties
šlovę, esame keičiami į tą patį at-
vaizdą, – iš šlovės į šlovę, – veikiami
Viešpaties, kuris yra Dvasia.

6 Jer 31,31; Jn 6,63; Rom 2,27; 1 Kor 3,5; Gal 3,10
7 Iš 34,1.29; Rom 7,10
8 Gal 3,5
9 Rom 1,17; Rom 3,21
12 Ef 6,19
13 Iš 34,33-35
14 Apd 28, 26
16 Iz 25,7; Rom 11,23
17 1 Kor 15, 45; Gal 5,1.13
18 Rom 8, 29.30; 1 Kor 13,12; 2 Kor 4,4.6

4 SKYRIUS

1 1 Kor 7,25; 2 Kor 4,16
2 2 Kor 5,11
3 1 Kor 1,18
4 Jn 1,18; Jn 12,31.40; 2 Kor 3,8.9
5 1 Kor 1,13; 1 Kor 9,19
6 Pr 1,3; 2 Pt 1,19
7 1 Kor 2,5
8 2 Kor 1,8; 2 Kor 7,5
9 Ps 37,24; Hbr 13,5
10 Rom 8, 17; Fil 3,10
11 Rom 8,36
13 Ps 116,10; 2 Pt 1,1

4 Todėl turėdami šią tarnystę iš
gailestingumo, mes nepailstame.
2 Atsisakę slaptų begėdysčių, nesi-
leidžiame į gudravimus ir nekraipo-
me Dievo žodžio, bet, atskleisdami
tiesą, prisistatome kiekvieno žmo-
gaus sąžinei Dievo akivaizdoje.
3 O jeigu Evangelija yra paslėpta, tai
ji paslėpta žūstantiems,
4 kuriems šio amžiaus dievas ap-
akino protus, – netikintiems, kad
jiems nesušvistų Kristaus, kuris yra
Dievo atvaizdas, šlovės Evangelijos
šviesa.
5 Mes ne save pačius skelbiame, bet
Kristų Jėzų kaip Viešpatį, o mes –
jūsų tarnai dėl Jėzaus.
6 Nes tai Dievas, kuris įsakė iš tam-
sos nušvisti šviesai, sušvito mūsų
širdyse, kad suteiktų mums Dievo
šlovės pažinimo šviesą Kristaus
veide.
7 Bet šitą turtą mes laikome moli-
niuose induose, kad būtų aišku, jog
visa viršijanti jėgos apstybė yra iš
Dievo, o ne iš mūsų.
8 Mes visaip spaudžiami, bet nesu-
gniuždyti; suglumę, bet nenusivylę;
9 persekiojami, bet nepalikti; par-
blokšti, bet nežuvę.
10 Visada nešiojame savo kūne Vieš-
paties Jėzaus mirtį, kad ir Jėzaus
gyvybė būtų apreikšta mūsų kūne.
11 Nes mes, gyvieji, dėl Jėzaus nuolat
atiduodami mirčiai, kad ir Jėzaus
gyvybė būtų apreikšta mūsų mir-
tingame kūne.
12 Taigi mumyse veikia mirtis, o ju-
myse gyvybė.
13 Turėdami tą pačią tikėjimo dvasią,
apie kurią parašyta: „Tikėjau, todėl

kalbėjau“, mes irgi tikime ir todėl
kalbame,
14 žinodami, kad Tas, kuris prikėlė
Viešpatį Jėzų, taip pat ir mus prikels
per Jėzų ir pastatys kartu su jumis.
15 Nes viskas yra dėl jūsų, kad per
daugelį pagausėjusi malonė pagau-
sintų dėkojimą Dievo šlovei.
16 Todėl mes nepailstame. Nors mūsų
išorinis žmogus ir nyksta, vidinis
diena iš dienos atsinaujina.
17 Mūsų trumpalaikis lengvas siel-
vartas ruošia mums visa pranoks-
tančią amžinąją šlovę.
18 Tuo tarpu mes nežiūrime į tai, kas
regima, bet į tai, kas neregima, nes
kas regima, yra laikina, o kas nere-
gima – amžina.

5 Mes žinome, kad, mūsų žemiš-
kajam namui, šiai palapinei,
suirus, turime pastatą iš Dievo – ne
rankomis statytus amžinus namus
danguje.
2 Todėl mes dejuojame, karštai
trokšdami apsivilkti savo buveinę
iš dangaus,
3 kad apsirengę nebūtume rasti nuogi.
4 Juk mes, esantys šioje palapinėje,
dejuojame prislėgti, norėdami ne
nusirengti, bet apsirengti, kad tai,
kas maru, būtų gyvenimo praryta.
5 Tam mus paruošęs yra Dievas, ku-
ris davė mums Dvasią kaip užstatą.
6 Todėl mes visada užtikrinti, ži-
nodami, kad, kol esame namuose –
kūne, mes nesame su Viešpačiu, –
7 mes gyvename tikėjimu, o ne
regėjimu, –
8 tačiau esame užtikrinti ir norėtu-
me verčiau palikti kūną ir būti kartu
su Viešpačiu.

14 Rom 8,11
15 2 Kor 1, 11; Kol 1,24
16 Iz 40,29. 31; 2 Kor 4,1
17 Rom 8,18
18 Hbr 11,1. 13

5 SKYRIUS
1 Job 4,19; Mk 14,58
2 Rom 8,23
3 Apr 3,18
4 1 Kor 15,53
5 Rom 8,23
7 Hbr 11,1
8 Fil 1,23
10 Rom 2,16; Rom 14,10. 12; Ef 6,8
11 Hbr 10,31; Hbr 12,29
12 2 Kor 1, 14; 2 Kor 3,1
13 2 Kor 11, 1.16; 2 Kor 12,11
14 Rom 5,15; Rom 6,6
15 Rom 6,11
16 Mt 12,50; 2 Kor 10,3
17 Iz 43,18; Iz 65,17; Jn 6,63; Rom 6,3-10; Rom 8,9
18 Rom 5,10
19 Rom 3,24
20 Ef 6,20

9 Todėl, tiek nebūdami, tiek būdami
su Juo, mes siekiame Jam patikti.
10 Nes mums visiems reikės stoti prieš
Kristaus teismo krasę, kad kiekvie-
nas atsiimtų pagal tai, ką jis, gyven-
damas kūne, darė – gera ar bloga.
11 Todėl, pažindami Viešpaties bai-
mę, mes stengiamės įtikinti žmones.
Dievui mes esame atviri, tikiuosi,
kad esame atviri ir jūsų sąžinėms.
12 Neprisistatome jums iš naujo, bet
duodame progą pasigirti mumis,
kad turėtumėte, ką sakyti žmonėms,
besigiriantiems savo išore, o ne
širdimi.
13 Jei mes išprotėję – tai Dievui; jei
esame sveiko proto – tai dėl jūsų.
14 Nes Kristaus meilė valdo mus, įsiti-
kinusius, kad jei vienas mirė už visus,
tai ir visi yra mirę.
15 O Jis mirė už visus, kad gyvieji nebe
sau gyventų, bet Tam, kuris už juos
mirė ir buvo prikeltas.
16 Todėl nuo šiol mes nė vieno ne-
bepažįstame pagal kūną. Jei mes
ir pažinome Kristų pagal kūną, tai
dabar taip Jo nebepažįstame.
17 Taigi, jei kas yra Kristuje, tas yra
naujas kūrinys. Kas sena – praėjo,
štai atsirado nauja.
18 O visa tai iš Dievo, kuris per Jėzų
Kristų sutaikė mus su savimi ir davė
mums sutaikinimo tarnystę.
19 Tai Dievas Kristuje sutaikė su
savimi pasaulį, nebeįskaitydamas
žmonėms jų nusikaltimų, ir davė
mums sutaikinimo žodį.
20 Taigi mes esame Kristaus pasiun-
tiniai, tarsi pats Dievas prašytų per
mus. Kristaus vardu maldaujame:
„Susitaikykite su Dievu!“

21 Nes Tą, kuris nepažino nuodėmės,
Jis padarė nuodėme dėl mūsų, kad
mes Jame taptume Dievo teisumu.

6 Būdami Jo bendradarbiai, jūsų
taip pat prašome, kad nepriim-
tumėte Dievo malonės veltui!
2 Nes Jis sako: „Aš išklausiau tave
priimtinu metu ir išgelbėjimo die-
ną Aš padėjau tau.“ Štai dabar yra
priimtinas metas, štai dabar išgel-
bėjimo diena!
3 Mes niekuo neduodame akstino
pasipiktinti, kad mūsų tarnystė ne-
būtų peiktina.
4 Bet visame kame pasirodome Dievo
tarnai: su didele kantrybe patirdami
sielvartus, sunkumus, suspaudimus,
5 plakami, kalinami, kai kyla maiš-
tai, kai dirbame, budime, pasnin-
kaujame;
6 pasižymime tyrumu, pažinimu,
pakantumu, gerumu, Šventąja Dva-
sia, neveidmaininga meile,
7 tiesos žodžiu, Dievo jėga, teisumo
ginklais iš dešinės ir kairės;
8 gerbiami ir negerbiami, šmeižiami
ir giriami, laikomi apgavikais ir
teisiais,
9 nepažįstamais ir gerai žinomais,
mirštančiais – bet štai mes gyvi;
baudžiami, bet nenužudomi,
10 mus liūdina, bet mes visada džiau-
giamės, esame skurdžiai, bet pratur-
tiname daugelį, neturime nieko – ir
valdome viską.
11 O korintiečiai! Mūsų lūpos atvirai
jums prabilo, mūsų širdys plačiai
atvertos.
12 Ne mumyse jums ankšta; ankšta
jūsų pačių širdyse.
13 Tad atsimokėkite tuo pačiu, –

21 Iz 53,6.9; Rom 1,17; Rom 3,21

6 SKYRIUS

1 1 Kor 3,9; 2 Kor 5,20
2 Iz 49,8
3 Rom 14,13
4 1 Kor 4,1
5 2 Kor 11,23
7 1 Kor 2,4; 2 Kor 10,4
9 Ps 118,18; 1 Kor 4,9.11; 2 Kor 4,2; 2 Kor 5,11
10 2 Kor 8,9
11 2 Kor 7,3
12 2 Kor 12, 15
13 1 Kor 4,14
14 1 Kor 5,9; Ef 5,6.7.11
16 Ez 37,26. 27; 1 Kor 3,16. 17; 1 Kor 6,19
17 Iz 52,11
18 2 Sam 7, 14; Rom 8,14

7 SKYRIUS

1 1 Jn 3,3
2 Apd 20,33
3 2 Kor 6,11. 12
4 1 Kor 1,4; 2 Kor 3,12; Fil 2,17
5 Įst 32,25; 2 Kor 2,13; 2 Kor 4,8

kalbu kaip vaikams, – ir taip pat
atsiverkite!
14 Nevilkite svetimo jungo su neti-
kinčiais. Kas gi bendro tarp teisumo
ir nedorumo? Ir kas bendro tarp
šviesos ir tamsos?
15 Kaipgi galima gretinti Kristų su
Beliaru? Arba kokia dalis tikinčio
su netikinčiu?
16 Ir kaip dera Dievo šventykla su
stabais? Juk jūs esate gyvojo Dievo
šventykla, kaip Dievas yra pasakęs:
„Aš gyvensiu juose ir vaikščiosiu
tarp jų; būsiu jų Dievas, ir jie bus
manoji tauta.“
17 Todėl: „Išeikite iš jų ir atsiskirki-
te, – sako Viešpats, – ir nelieskite to,
kas netyra, ir Aš jus priimsiu
18 ir būsiu jums Tėvas, o jūs būsite
mano sūnūs ir dukterys“, – sako
visagalis Viešpats.

7 Taigi, mylimieji, turėdami tokius
pažadus, apsivalykime nuo visos
kūno ir dvasios nešvaros, dievobai-
mingai tobulindami šventumą.
2 Priimkite mus. Mes nė vieno ne-
nuskriaudėme, nė vienam nepaken-
kėme, nė vieno neapgavome.
3 Tai sakau, ne norėdamas jus smerk-
ti. Nes jau esu sakęs, jog esate mūsų
širdyse, kad kartu mirtume ir kartu
gyventume.
4 Aš labai pasitikiu jumis ir labai
jumis didžiuojuosi. Esu kupinas pa-
guodos ir džiaugsmo visuose mūsų
sielvartuose.
5 Kai atvykome į Makedoniją, mūsų
kūnui neteko patirti nė kiek ramy-
bės; buvome visokeriopai vargina-
mi: iš išorės – kovos, viduje – baimė.

6 Bet Dievas, pažemintųjų guodėjas,
paguodė mus Tito atvykimu.
7 Ir ne vien jo atvykimu, bet ir ta
paguoda, kuria jis buvo paguostas
pas jus. Jis pranešė mums apie jūsų
ilgesį, dejones, jūsų uolumą dėl ma-
nęs. Taigi aš pradžiugau dar labiau.
8 Todėl jeigu nuliūdinau jus laišku,
tai šito nesigailiu, nors ir apgailes-
tavau. Nes matau, kad tas laiškas
jus nuliūdino, bet tik kuriam laikui.
9 Dabar aš džiaugiuosi, žinoma, ne
todėl, kad jums teko nuliūsti, bet
kad jūsų nuliūdimas atvedė jus į
atgailą. Jūs buvote nuliūdinti pagal
Dievo valią, todėl iš mūsų pusės
nepatyrėte jokios skriaudos.
10 Nuliūdimas pagal Dievo valią
gimdo atgailą išgelbėjimui, ir dėl to
nereikia gailėtis; o pasaulio liūdesys
gimdo mirtį.
11 Ir štai kaip tik tas liūdesys pagal
Dievo valią pagimdė tokį jūsų susi-
rūpinimą, tokį teisinimąsi, apmaudą,
baimę, ilgesį, uolumą, tokį atpildą!
Jūs visais atžvilgiais pasirodėte
švarūs šiuo klausimu.
12 Todėl, nors jums parašiau, tai ne
dėl įžeidėjo ir ne dėl įžeistojo, bet
kad jums paaiškėtų mūsų rūpestis
jumis Dievo akivaizdoje.
13 Taigi mes buvome paguosti. Ne
tik paguosti, bet ir dar labiau nu-
džiugome dėl Tito džiaugsmo, nes
jo dvasia buvo jūsų visų atgaivinta.
14 Taigi nelikau sugėdintas, kad jam
buvau pasigyręs jumis, bet kaip ir
viską jums teisingai kalbėjome, taip
ir mūsų pasigyrimas Titui pasirodė
teisingas.
15 Ir jo širdis dar labiau linksta prie
jūsų, nes jis prisimena jūsų paklus-
numą ir kaip priėmėte jį su baime
ir drebėdami.
16 Todėl džiaugiuosi, kad visais at-
žvilgiais galiu jumis pasitikėti.

8 Be to, pranešame jums, broliai,
apie Dievo malonę, suteiktą Ma-
kedonijos bažnyčioms.
2 Nors dideli vargai jas bandė, jos
pasirodė kupinos džiaugsmo, ir
jų gilus skurdas išsiliejo ypatingo
dosnumo turtais.
3 Aš liudiju, kad jie pagal išgales ir
viršydami išgales, savo noru,
4 prašyte prašė mūsų, kad mes pri-
imtume dovaną ir leistume jiems
dalyvauti patarnaujant šventiesiems.
5 Ir ne tik taip, kaip mes tikėjomės,
bet jie atsidavė visų pirma Viešpa-
čiui, o paskui Dievo valia ir mums.
6 Todėl mes paprašėme Titą, kad
taip, kaip pradėjo, taip ir baigtų pas
jus šį malonės darbą.
7 Tad, būdami visa ko pertekę – tikė-
jimo, žodžio, pažinimo, visokeriopo
uolumo ir meilės mums, – būkite
pertekę ir šios malonės.
8 Tai sakau ne įsakydamas, bet no-
rėdamas kitų uolumu patikrinti jūsų
meilės nuoširdumą.
9 Juk jūs pažįstate mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus malonę – Jis, būda-
mas turtingas, dėl jūsų tapo vargšu,
kad jūs per Jo skurdą taptumėte
turtingi.
10 Ir čia aš duodu patarimą, nes tai
naudinga jums, kurie ne tik pradėjote
tai daryti, bet ir troškote to jau nuo
pernai.
11 Taigi dabar pabaikite šį darbą, kad
jūsų valios uolumas būtų įvykdytas
iš to, ką turite.

6 2 Kor 1,3.4; 2 Kor 2,13; 2 Kor 7,13
8 2 Kor 2,2.4
10 Pat 17,22; Mt 26,75
11 2 Kor 2,5-11; Ef 5,11
12 2 Kor 2,4
13 Rom 15, 32
15 2 Kor 2,9
16 2 Tes 3,4

8 SKYRIUS
2 Mk 12,44
4 Rom 15,25. 26
5 Rom 12, 1.2; Ef 6,6
6 2 Kor 8,17; 2 Kor 12,18
7 1 Kor 1,5; 1 Kor 12,13; 2 Kor 9,8
8 1 Kor 7,6
9 Rom 9,23; Fil 2,6.7
10 1 Kor 7, 25.40; 2 Kor 9,2; Hbr 13,16
11 Mk 12,43. 44

12 Nes kai yra uolumas, jis priimti-
nas pagal tai, ką žmogus turi, o ne
pagal tai, ko neturi.
13 Aš nenoriu, kad kitiems tektų leng-
vatos, o jums naštos, bet kad būtų
lygybė:
14 kad šiuo metu jūsų perteklius
patenkintų jų nepriteklių, o vėliau jų
perteklius taip pat patenkintų jūsų
nepriteklių ir būtų lygybė,
15 kaip parašyta: „Kas daug surinko,
neturėjo pertekliaus, o kas mažai –
nekentėjo nepritekliaus.“
16 Dėkui Dievui, įdėjusiam į Tito
širdį tokį patį uolų rūpestį jumis.
17 Jis ne tik paklausė mano ragi-
nimo, bet, būdamas labai uolus,
nuvyko pas jus savo noru.
18 Kartu su juo pasiuntėme brolį,
dėl Evangelijos skelbimo giriamą
visose bažnyčiose.
19 Dar daugiau, jis yra bažnyčių
paskirtas mūsų kelionių palydovu
šiai malonės tarnystei, kurią mes
vykdome paties Viešpaties šlovei
ir jūsų uolumui parodyti,
20 sergėdamiesi, kad niekas mūsų ne-
kaltintų dėl mūsų tvarkomos gausos.
21 Mes rūpinamės tuo, kas gera ne
tik Viešpaties, bet ir žmonių akyse.
22 Taigi su jais pasiuntėme savo brolį,
kurio uolumą daugel kartų įvairiai
esame patikrinę ir kuris dabar yra
dar uolesnis, labai jumis pasitikė-
damas.
23 Titas – tai mano bendražygis ir
jūsų pagalbininkas, o tie mūsų bro-
liai – bažnyčių pasiuntiniai, Kristaus
šlovė.
24 Todėl pateikite savo meilės ir mūsų
pasigyrimo jumis įrodymą jų ir visų
bažnyčių akyse.

12 Mk 12,43. 44
15 Iš 16,18
18 2 Kor 12, 18
19 1 Kor 16, 3.4; 2 Kor 4,15
21 Rom 12, 17
23 2 Kor 7, 13.14; Fil 2,25
24 2 Kor 7,4. 14; 2 Kor 9,2

9 SKYRIUS
1 Gal 2,10
2 2 Kor 8,10
3 2 Kor 8,6. 17
6 Pat 11,24; Pat 22,9
7 Įst 15,7; Rom 12,8
8 Pat 11,24
9 Ps 112,9
10 Iz 55,10; Oz 10,12
11 2 Kor 1, 11

9 Apie tarnavimą šventiesiems
man nebereikia jums rašyti:
2 aš žinau jūsų pasiryžimą ir giriuosi
jumis makedonams, sakydamas,
kad Achaja pasiruošusi nuo praeitų
metų. Ir jūsų uolumas yra daugelį
paskatinęs.
3 O brolius siunčiu tam, kad mano
pasigyrimas jumis nepasirodytų
šiuo atveju tuščias ir kad jūs, kaip
sakiau, būtumėte pasiruošę.
4 Kad, jei kartais makedonai atvyktų
kartu su manimi ir rastų jus nepasi-
ruošusius, mes (nekalbant apie jus)
nebūtume sugėdinti dėl tokio tvirto
pasigyrimo.
5 Todėl maniau esant reikalinga
paprašyti brolius iš anksto nuvykti
pas jus ir pasirūpinti, kad anksčiau
viešai paskelbtas palaiminimas būtų
paruoštas ir liudytų jūsų dosnumą,
o ne godumą.
6 Štai ką pasakysiu: kas šykščiai sėja,
šykščiai ir pjaus, o kas dosniai sėja,
dosniai ir pjaus.
7 Kiekvienas tegul aukoja, kaip yra
širdyje nutaręs, ne liūdėdamas ar
verčiamas, nes Dievas myli linksmą
davėją.
8 O Dievas gali jus gausiai apdova-
noti visokeriopomis malonėmis, kad
visada ir visais atžvilgiais būtumėte
aprūpinti ir turtingi kiekvienam ge-
ram darbui,
9 kaip parašyta: „Jis pažėrė, Jis davė
vargšams; Jo teisumas išlieka per
amžius.“
10 Tas, kuris parūpina sėklos sėjėjui
ir duonos valgytojui, parūpins ir
padaugins jūsų sėklą ir subrandins
jūsų teisumo vaisius,
11 ir visokeriopai jus praturtins, kad

būtumėte dosnūs, – už tai mes ir
dėkojame Dievui.
12 Nes ši tarnystė ne tik patenkina
šventųjų poreikius, bet ir gausina
daugelio dėkojimus Dievui.
13 Patyrę tokias paslaugas, jie šlo-
vins Dievą už jūsų paklusnumą
išpažįstamai Kristaus Evangelijai ir
už jūsų dosnų pasidalijimą su jais ir
visais kitais.
14 Jie melsis už jus ir ilgėsis jūsų dėl
visa pranokstančios Dievo malonės
jumyse.
15 Ačiū Dievui už neapsakomą Jo
dovaną!

10 Aš pats, Paulius, jus maldauju
Kristaus romumu ir švelnu-
mu – aš, kuris „akistatoje su jumis
esu toks nusižeminęs, o už akių toks
drąsus“.
2 Aš jus maldauju, kad atvykęs
neturėčiau pasirodyti smarkuoliu,
pasiryžusiu griežtai sudrausti kai
kuriuos, manančius, jog mes elgė-
mės pagal kūną.
3 Nors mes gyvename kūne, kovo-
jame ne pagal kūną.
4 Mūsų kovos ginklai ne kūniški,
bet jie Dievo galia griauna tvirtoves.
5 Jais mes nugalime samprotavimus
ir bet kokią puikybę, kuri sukyla
prieš Dievo pažinimą, ir paimame
nelaisvėn kiekvieną mintį, kad pa-
klustų Kristui,
6 esame pasiruošę nubausti bet kokį
neklusnumą, kai tik jūsų klusnumas
taps tobulas.
7 Negi viską vertinate pagal išorę? Jei
kas įsitikinęs, kad yra Kristaus, tegul
pamąsto dar kartą: kaip jis Kristaus,
taip ir mes.
8 O jei panorėčiau daugiau pasigirti
ta valdžia, kurią Viešpats mums
suteikė jums ugdyti, o ne griauti, tai
nebūtų man gėdos.
9 Beje, nenorėčiau pasirodyti baugi-
nąs jus laiškais.
10 Nes „laiškai, – sako, – yra svarūs
ir stiprūs, bet kūno išvaizda menka
ir iškalba prasta“.
11 Kas taip mano, teįsidėmi, jog kokie
esame iš tolo, laiško žodžiais, tokie
būsime ir vietoje, darbais.
12 Mes nedrįstame savęs išskirti ar ly-
ginti su kai kuriais žmonėmis, kurie
patys save giria. Juk jie, matuodami
save pagal save pačius ir lygindami
save su savimi, elgiasi neprotingai.
13 Mes nesigirsime be saiko, o tik iki
tų ribų, kurias mums Dievas užbrėžė
ir kurios siekia net ligi jūsų.
14 Mes nepersistengiame, – tarytum
nebūtume pasiekę jūsų, – nes Kris-
taus Evangelija pasiekėme ir jus.
15 Nesigiriame be saiko svetimo
darbo vaisiais, bet turime viltį, jūsų
tikėjimui augant, su jumis peraugti
ligšiolines ribas,
16 kad galėtume skelbti Evangeliją
už jūsų ribų ir nesigirti kito atliktu
darbu svetimoje srityje.
17 „Kas giriasi, tesigiria Viešpačiu!“
18 Tinkamas ne tas, kuris pats save
giria, bet tas, kurį Viešpats pagiria.

11 O, kad jūs pakęstumėte trupu-
tėlį mano kvailumo! Betgi jūs
ir pakenčiate.
2 Aš pavyduliauju dėl jūsų Dievo
pavydu, nes sužiedavau jus su vienu
vyru, kad nuvesčiau jus Kristui kaip
skaisčią mergelę.

12 2 Kor 8,14
13 Mt 5,16; Hbr 13,16
14 2 Kor 8,1
15 Jok 1,17

10 SKYRIUS
1 Rom 12,1; 1 Tes 2,7
2 1 Kor 4,21
4 Jer 1,10; Apd 7,22; Ef 6,13; 1 Tim 1,18
5 1 Kor 1,19
6 2 Kor 7,15; 2 Kor 13,2.10
7 Jn 7,24; 1 Kor 1,12; 1 Kor 3,23; 1 Kor 14,37
8 2 Kor 7,14; 2 Kor 13,10
10 2 Kor 11,6; Gal 4,13
12 2 Kor 5,12
13 2 Kor 10,15
14 1 Kor 3,5.6
15 Rom 15,20
17 Jer 9,24
18 Pat 27,2; Rom 2,29

11 SKYRIUS
1 2 Kor 11,4.16.19
2 Kun 21,13; Oz 2,19; Gal 4,17; Kol 1,28

3 Bet bijau, kad kaip gyvatė savo
gudrumu suvedžiojo Ievą, taip ir
jūsų mintys nesugestų be papras-
tumo Kristuje.
4 Mat jei kas užklydęs ima skelbti kitą
Jėzų, kurio mes neskelbėme, arba
jei jūs priimate kitą dvasią, kurios
nebuvote priėmę, ar kitą evangeliją,
kurios nebuvote gavę, jūs ramiausiai
tai pakenčiate.
5 Bet aš manau nesąs prastesnis už
pačius didžiausius apaštalus.
6 Ir jei man trūksta iškalbingumo,
tai anaiptol ne pažinimo. Ir tai jums
esame aiškiai įrodę visais atžvilgiais.
7 Nejaugi nusidėjau, kad pažeminau
save ir išaukštinau jus, paskelb-
damas jums Dievo Evangeliją už
dyką?
8 Apiplėšiau kitas bažnyčias, imda-
mas iš jų atlyginimą, kad galėčiau
tarnauti jums.
9 O būdamas pas jus ir stokodamas,
nė vieno neapsunkinau, nes ko man
trūko, parūpino iš Makedonijos
atvykę broliai. Aš saugojausi ir
ateityje saugosiuos tapti jums našta
bet kuria prasme.
10 Sakau jums vardan Kristaus tie-
sos, esančios manyje, kad šio pasi-
didžiavimo Achajos srityse niekas
iš manęs neatims.
11 Kodėl? Ar todėl, kad jūsų nemy-
liu? Dievas žino!
12 Ką darau, darysiu ir toliau, kad ne-
galėtų pasiteisinti norintys pasiteisin-
ti, kad tuo, kuo giriasi, jie pasirodytų
esą tokie, kaip ir mes.
13 Juk tokie yra netikri apaštalai,
klastingi darbininkai, besidedantys
Kristaus apaštalais.

3 Pr 3,4.13; Ef 6,24
4 Gal 1,6-8
5 2 Kor 12,11
6 1 Kor 1,17; 2 Kor 12,12; Ef 3,4
7 1 Kor 9,18
9 Apd 20,33; Fil 4,10
10 Rom 1,9; Rom 9,1; 1 Kor 9,15
11 2 Kor 6, 11; 2 Kor 12,15
12 1 Kor 9,12
13 Fil 1,15; Fil 3,2
14 Gal 1,8
15 Fil 3,19
17 1 Kor 7,6
19 1 Kor 4,10
20 Gal 2,4; Gal 4,3.9; Gal 5,1
21 2 Kor 10, 10; Fil 3,4
22 Fil 3,4-6
23 Apd 9,16; 1 Kor 15,10. 30
24 Įst 25,3; 2 Kor 6,5
25 Apd 14,5. 19; Apd 16,22. 23; Apd 21,32; Apd 27,1-44
26 Apd 9,23. 24; Apd 13,45. 50; Apd 14,5.19; Apd 17,5.13; Apd 27,42

14 Ir nenuostabu, juk pats šėtonas
apsimeta šviesos angelu.
15 Tad nieko ypatingo, jei jo tarnai
apsimeta teisumo tarnais. Bet jų
galas bus pagal jų darbus.
16 Kartoju: tegu nė vienas nelaiko
manęs kvailiu! O jeigu jau laikote,
tai paklausykite manęs kaip kvailo,
kad irgi galėčiau truputį pasigirti.
17 Ką pasakysiu, pasakysiu ne pagal
Viešpatį, bet tarytum kvailiodamas
ir manydamas galįs pasigirti.
18 Matydamas, kad daug kas giriasi
pagal kūną, tai pasigirsiu ir aš.
19 Juk, būdami protingi, mielai pa-
kenčiate kvailius.
20 Nes jūs pakenčiate, kai jus pa-
vergia, kai apryja, kai atima, kai
didžiuojasi, kai smogia per veidą.
21 Mūsų gėdai pasakysiu, kad buvo-
me tam per silpni. Bet jei kas kuo nors
drąsus, – tai sakau iš kvailumo, – aš
drąsus taip pat.
22 Jie žydai? Ir aš. Jie izraelitai? Ir
aš. Jie Abraomo palikuonys? Ir aš.
23 Jie Kristaus tarnai? Kalbu kaip
kvailys: aš juo labiau! Aš daug
daugiau darbavausi, gavau rykščių
be saiko, daugiau kalėjau ir daugel
kartų buvau mirties pavojuje.
24 Nuo žydų gavau penkis kartus po
keturiasdešimt be vieno kirčio.
25 Tris kartus buvau muštas lazdo-
mis, vienąkart buvau užmėtytas
akmenimis. Tris kartus pergyvenau
laivo sudužimą, ištisą parą plūdu-
riavau jūroje.
26 Dažnai keliaudavau, vis grėsė
pavojai upėse, pavojai nuo plėšikų,
pavojai nuo tautiečių ir nuo pagonių.
Pavojai tykojo mieste, dykumoje,
jūroje, nuo netikrų brolių.

27 Kenčiau nuovargį ir skausmą,
dažnai budėjau naktimis, alkau ir
troškau, dažnai pasninkavau, ken-
čiau šaltį ir nuogumą.
28 Neminint viso kito, kas atsitinka
kasdien, rūpinuosi visomis bažny-
čiomis.
29 Jei kas silpsta, ar aš nesilpstu? Jei
kas piktinasi, ar aš nedegu apmaudu?
30 Jei reikia girtis, girsiuosi savo
silpnumu.
31 Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus
Kristaus Tėvas, kuris palaimintas
per amžius, žino, kad nemeluoju.
32 Damaske karaliaus Areto valdy-
tojas saugojo damaskiečių miestą,
norėdamas mane suimti,
33 bet buvau pro langą nuleistas
pintinėje per sieną ir taip ištrūkau
iš jo rankų.

12 Jei reikia girtis (nors iš to jokios
naudos), eisiu prie Viešpaties
regėjimų ir apreiškimų.
2 Pažįstu žmogų Kristuje, kuris
prieš keturiolika metų – ar kūne,
ar be kūno, nežinau, Dievas žino –
buvo paimtas iki trečiojo dangaus.
3 Ir žinau, kad šis žmogus – ar kūne,
ar be kūno, nežinau, Dievas žino –
4 buvo paimtas į rojų ir girdėjo ne-
išreiškiamus žodžius, kurių nevalia
žmogui ištarti.
5 Tokiu pasigirsiu, o ne savimi, ne-
bent savo silpnumais.
6 Jei norėčiau girtis, nebūčiau kvai-
lys, nes kalbėčiau tiesą. Bet susilai-
kau, kad kas nors apie mane nepa-
galvotų daugiau negu tai, ką manyje
mato ar iš manęs girdi.
7 Ir kad perdėm neišpuikčiau dėl
gausybės apreiškimų, man duotas

27 Apd 9,9; Apd 13,2.3; Apd 14,23; Apd 20,31; 1 Kor 4,11
28 Apd 20,18
29 1 Kor 8,9.13; 1 Kor 9,22
30 2 Kor 12,5.9.10
31 Rom 9,5; 1 Tes 2,5
32 Apd 9,19-25
12 SKYRIUS
1 Apd 16,9; Apd 18,9; Apd 22,17.18; Apd 23,11; Apd 26,13-15; Apd 27,23; Gal 1,12; Gal 2,2
2 Apd 22,17
4 Lk 23,43
5 2 Kor 11,30
7 Job 2,7; Ez 28,24
8 Mt 26,44
9 2 Kor 11,30; 1 Pt 4,14
10 Rom 5,3; Rom 8,35; 2 Kor 13,4
11 1 Kor 3,7; 1 Kor 13,2; 1 Kor 15,9; 2 Kor 5,13; 2 Kor 11,1.5.16; 2 Kor 12,6
12 Apd 14,8-10; Apd 15,12; Apd 16,16-18; Apd 19,11.12; Apd 20,6-12; Apd 28,1-10; Rom 15,18
14 1 Kor 4,14; 1 Kor 10,24-33; 2 Kor 1,15; 2 Kor 13,1.2
15 2 Kor 6,12.13; 2 Tim 2,10
16 2 Kor 11,9

dyglys kūne, šėtono pasiuntinys,
kad mane smūgiuotų ir aš neiš-
puikčiau.
8 Dėl to tris kartus meldžiau Viešpatį,
kad tai nuo manęs atitrauktų.
9 Bet Viešpats man pasakė: „Pa-
kanka tau mano malonės, nes mano
stiprybė tampa tobula silpnume.“
Todėl mieliausiai girsiuosi savo
silpnumais, kad Kristaus jėga pasi-
liktų ant manęs.
10 Patenkintas tad silpnumu, panie-
kinimais, sunkumais, persekiojimais
ir suspaudimais dėl Kristaus, nes,
būdamas silpnas, esu stiprus.
11 Jūsų verčiamas, tapau kvailiu be-
sigirdamas. Iš tikrųjų tai jūs turėtu-
mėte mane girti, nes aš ne prastesnis
už pačius didžiausius apaštalus, nors
esu niekas.
12 Iš tiesų jūsų akyse buvo patvirtinti
apaštalo ženklai: visokeriopa kant-
rybė, ženklai, stebuklai ir galingi
darbai.
13 Tad ko jums trūksta, palyginti su
kitomis bažnyčiomis? Nebent to,
kad nebuvau jums našta. Atleiskite
man šitą nusikaltimą!
14 Esu pasiruošęs trečią kartą at-
vykti pas jus, tačiau neapsunkinsiu
jūsų. Ieškau ne to, kas jūsų, bet jūsų
pačių. Juk ne vaikai privalo krauti
turtą tėvams, bet tėvai vaikams.
15 Todėl mielai išleisiu tai, kas mano,
ir dar save pridėsiu jūsų sielų labui;
nors, kuo daugiau jus myliu, tuo
mažiau esu mylimas.
16 Tebūnie ir taip, – sakysite, – aš jūsų
neapsunkinau, bet, būdamas gudrus,
klasta jus pagavau.
17 Bet ar kaip nors išnaudojau jus per
kurį savo pasiuntinį?

18 Paprašiau Titą keliauti ir pasiun-
čiau su juo vieną brolį. Ar Titas jus
išnaudojo? Ar mes veikėme ne ta
pačia dvasia? Ar nevaikščiojome
tomis pačiomis pėdomis?
19 Vėl jūs manote, kad prieš jus teisina-
mės. Mes kalbame Dievo akivaizdoje,
Kristuje: viską darome, mylimieji,
jūsų ugdymui.
20 Mat bijau, kad atvykęs nerasčiau
jūsų tokių, kokių nenoriu, ir kad
pats nebūčiau toks, kokio jūs nenori-
te; kad nebūtų nesantaikos, pavydo,
piktumo, barnių, šmeižto, apkalbų,
pasididžiavimo, netvarkos,
21 kad, kai vėl atvyksiu, Dievas ne-
pažemintų manęs prieš jus ir man
netektų liūdėti dėl daugelio, kurie
pirmiau buvo nusidėję ir dar ne-
atgailavo dėl padarytų netyrumo,
ištvirkavimo ir gašlumo darbų.

13 Jau trečią kartą keliauju pas
jus. „Dviejų ar trijų liudytojų
lūpomis bus patvirtintas kiekvienas
žodis.“
2 Jau sakiau anksčiau ir sakau, kaip
ir antrąkart lankydamasis pas jus, ir,
būdamas atstu, dabar rašau tiems,
kurie anksčiau nusidėjo, ir visiems
kitiems, – jeigu atvyksiu vėl, būsiu
negailestingas.
3 Jūs reikalaujate įrodymo, kad per
mane kalba Kristus, o Jis nėra silpnas
prieš jus, bet galingas jumyse.
4 Nors Jis buvo nukryžiuotas dėl
silpnumo, bet dabar gyvena Dievo

18 2 Kor 8,18
19 Rom 9,1.2; 1 Kor 10,33; 2 Kor 5,12
20 1 Kor 4,21
21 1 Kor 5,1; 2 Kor 2,1.4; 2 Kor 13,2
13 SKYRIUS
1 Įst 17,6; Įst 19,15; 2 Kor 12,14
2 2 Kor 1,23; 2 Kor 10,2. 11; 2 Kor 12,21
3 Mt 10,20; 1 Kor 9,2
4 Rom 1,4; Rom 6,4; 2 Kor 10,3.4; 1 Pt 3,18
5 1 Kor 9,27; Gal 4,19
9 1 Kor 4,10; 1 Tes 3,10
10 1 Kor 4,21; 2 Kor 10,8
11 Rom 12, 16.18; Rom 15,33
12 Rom 16, 16
13 Rom 16, 24; Fil 2,1

jėga. Nors mes irgi silpni Jame,
bet jums gyvensime su Juo Dievo
galybe.
5 Patikrinkite patys save, ar gyvenate
tikėjimu. Ištirkite save! Ar nepažįs-
tate savęs ir nežinote, kad jumyse
yra Jėzus Kristus, jeigu tik nesate
atmestini?
6 Bet turiu vilties, kad jūs suprasite,
jog mes nesame netinkami.
7 Aš meldžiu Dievą, kad jūs neda-
rytumėte nieko blogo, – ne tam, kad
pasirodytume tinkami, bet kad jūs
darytumėte gera, o mes būtume tar-
tum netinkami.
8 Juk nieko negalime prieš tiesą, bet
tik už tiesą.
9 Mes džiaugiamės, kai esame silpni,
o jūs stiprūs. Mes to ir meldžiame –
jūsų tobulumo.
10 Todėl, būdamas toli, tai rašau, kad
atvykęs netur̃ėčiau elgtis griežtai,
naudodamas valdžią, kurią man
Viešpats suteikė tam, kad ugdyčiau,
o ne kad griaučiau.
11 Galiausiai, broliai, džiaukitės!
Būkite tobuli, guoskite vienas kitą,
būkite vienos minties, gyvenkite
taikiai, ir meilės bei ramybės Dievas
bus su jumis.
12 Pasveikinkite vieni kitus šventu
pabučiavimu.
13 Jus sveikina visi šventieji.
14 Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė,
Dievo meilė ir Šventosios Dvasios
bendrystė tebūna su jumis visais!
Amen.

LAIŠKAS

GALATAMS

1 Paulius, apaštalas ne iš žmonių ir
ne per žmogų, bet per Jėzų Kris-
tų ir Jį prikėlusį iš numirusių Dievą
Tėvą,
2 ir kartu su manimi esantys bro-
liai – Galatijos bažnyčioms.
3 Malonė ir ramybė jums nuo Die-
vo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus
Kristaus,
4 kuris atidavė save už mūsų nuo-
dėmes, kad išgelbėtų mus nuo da-
bartinio blogo amžiaus pagal mūsų
Dievo ir Tėvo valią,
5 kuriam šlovė per amžių amžius!
Amen.
6 Stebiuosi, kad jūs nuo To, kuris
pašaukė jus į Kristaus malonę, taip
greitai persimetate prie kitokios
evangelijos,
7 nors kitos nėra, yra tik jus klaidi-
nantys žmonės, norintys iškreipti
Kristaus Evangeliją.
8 Bet net jei mes patys ar angelas iš
dangaus jums skelbtų kitokią evan-
geliją, negu esame jums paskelbę, –
tebūnie prakeiktas!
9 Kaip anksčiau sakėme, taip ir dabar
dar kartą sakau: jei kas jums skelbia
kitokią evangeliją, negu esate pri-
ėmę, – tebūnie prakeiktas!
10 Ar aš ieškau žmonių palankumo,
ar Dievo? Gal stengiuosi patikti
žmonėms? Jei dar norėčiau patik-
ti žmonėms, nebūčiau Kristaus
tarnas.
11 Aš sakau jums, broliai, kad ma-
no paskelbtoji Evangelija nėra iš
žmonių,
12 nes perėmiau ją ne iš žmogaus ir
nebuvau jos išmokytas, bet gavau
Jėzaus Kristaus apreiškimu.
13 Jūs, be abejo, girdėjote, kaip kadai-
se aš elgiausi, išpažindamas judaiz-
mą, kaip be saiko persekiojau Dievo
Bažnyčią ir grioviau ją.
14 Laikydamasis judėjų religijos, bu-
vau pralenkęs daugelį bendraamžių
savo tautiečių, būdamas itin uolus
dėl savo tėvų tradicijų.
15 Bet kai Dievas, kuris mane išskyrė
dar esantį motinos įsčiose ir pašaukė
savo malone, panoro
16 apreikšti manyje savo Sūnų, kad
skelbčiau Jį pagonims, neskubėjau
tartis su kūnu ir krauju
17 ir nevykau į Jeruzalę pas pirmiau
už mane buvusius apaštalus, bet iš-
keliavau į Arabiją ir po to vėl grįžau
į Damaską.
18 Tuomet, po trejų metų, nukeliavau
į Jeruzalę pasimatyti su Kefu ir pasi-
likau pas jį penkiolika dienų.
19 Kitų apaštalų man neteko matyti,
tiktai Viešpaties brolį Jokūbą.
20 Ką jums rašau, tvirtinu Dievo aki-
vaizdoje, jog nemeluoju.
21 Po to išvykau į Sirijos ir Kilikijos
sritis.
22 Iš veido aš buvau nepažįstamas
Judėjos bažnyčioms Kristuje.
23 Jos buvo tik girdėjusios: tas, kuris
mus kitados persekiojo, dabar skel-

1 SKYRIUS
1 Apd 2,24; Apd 9,6
4 Mt 20,28; Hbr 2,5
6 Gal 1,15; Gal 5,8
7 2 Kor 2,17; 2 Kor 11,4; Gal 5,10.12
8 1 Kor 16, 22
9 Įst 4,2
10 1 Sam 24, 7; 1 Tes 2,4
11 1 Kor 15,1
12 1 Kor 15, 1; Ef 3,3-5
13 Apd 8,3; Apd 9,1; Apd 22,4.5
14 Jer 9,14; Apd 26,9
15 Iz 49,1.5
16 Mt 16,17; Apd 9,15; 2 Kor 4,5-7
18 Apd 9,26
19 Mt 13,55; 1 Kor 9,5
21 Apd 9,30
22 Rom 16,7
23 Apd 8,3; Apd 9,20.21

bia tikėjimą, kurį anksčiau griovė.
24 Ir jos šlovino Dievą dėl manęs.

2 Paskui, po keturiolikos metų, vėl nuvykau į Jeruzalę kartu su Barnabu, pasiėmęs ir Titą.
2 Nuvykau paskatintas apreiškimo, ir jiems išdėsčiau Evangeliją, kurią skelbiu pagonims, atskirai išsiaiškindamas su įžymesniais asmenimis, kad kartais nebėgčiau ar nebūčiau bėgęs veltui.
3 Jie nevertė apsipjaustyti nė mano palydovo Tito, kuris buvo graikas.
4 Tačiau netikriems broliams, paslapčia įslinkusiems iššnipinėti mūsų laisvės, kurią turime Kristuje Jėzuje, ir norėjusiems mus pavergti, –
5 jiems nė valandėlei nepasidavėme, kad Evangelijos tiesa pasiliktų su jumis.
6 O dėl tariamai įžymesniųjų asmenų, – kas jie buvo, man nesvarbu, nes Dievas nėra žmonėms šališkas, – man įžymesnieji asmenys nieko nepridėjo.
7 Atvirkščiai, pamatę, jog man patikėta skelbti Evangeliją neapipjaustytiesiems, kaip Petrui – apipjaustytiesiems
8 (nes Tas, kuris veikė su Petru jam apaštalaujant apipjaustytiesiems, veikė taip pat su manimi tarp pagonių),
9 ir pripažinę man suteiktą malonę, Jokūbas, Kefas ir Jonas, kurie laikomi šulais, padavė man ir Barnabui dešines draugystės ženklan, kad mes eitume pas pagonis, o jie pas apipjaustytuosius;
10 tik mes turėjome prisiminti vargšus, – o aš ir stengiausi tai daryti.

24 Apd 11,18
2 SKYRIUS
1 Apd 15,2
2 Apd 15,1-4; Fil 2,16
4 Apd 15,1. 24; Gal 3,25; Gal 4,3.9; Gal 5,1.13
5 Gal 1,6; Gal 2,14; Gal 3,1
6 Apd 10,34; 2 Kor 11,5; 2 Kor 12,11; Gal 2,9; Gal 6,3
7 Apd 9,15; Apd 13,46; Apd 22,21; 1 Tes 2,4
8 Apd 9,15; Gal 3,5; 1 Pt 1,1
9 Mt 16,18; Apd 13,3; Rom 1,5
10 Apd 11,30
11 Apd 15,35
12 Apd 10, 28; Apd 11,2.3
14 Apd 10, 28; Gal 1,6; Gal 2,5; 1 Tim 5,20
15 Mt 9,11; Apd 15,10
16 Ps 143,2; Apd 13,38. 39; Rom 1,17
17 1 Jn 3,8
19 Rom 6,2. 11.14; Rom 7,4; Rom 8,2
20 Rom 6,6; 2 Kor 5,15; Ef 5,2
21 Hbr 7,11

11 Kai Petras atvyko į Antiochiją, aš jam pasipriešinau į akis, nes jis nusižengė.
12 Mat, prieš atvykstant kai kuriems nuo Jokūbo, jis valgydavo su kitataučiais; bet kai tie atvyko, jis atsitraukė ir vengė jų, bijodamas apipjaustytųjų.
13 Kartu su juo veidmainiavo ir kiti žydai, netgi Barnabas pasidavė veidmainystei.
14 Pamatęs, kad jie nukrypsta nuo Evangelijos tiesos, pasakiau Petrui visų akivaizdoje: „Jei tu, būdamas žydas, gyveni pagoniškai, o ne žydiškai, tai kodėl verti pagonis gyventi taip, kaip žydai?“
15 Nors iš prigimties esame žydai ir ne pagonių kilmės nusidėjėliai,
16 žinome, jog žmogus išteisinamas ne įstatymo darbais, bet tikėjimu į Jėzų Kristų. Mes įtikėjome Kristų Jėzų, kad būtume išteisinti Kristaus tikėjimu, o ne įstatymo darbais; nes įstatymo darbais nebus išteisintas nė vienas žmogus.
17 Bet, mums ieškant išteisinimo Kristuje, paaiškėjo, kad mes patys esame nusidėjėliai. Ar Kristus dėl to yra nuodėmės tarnas? Jokiu būdu!
18 Nes jeigu aš vėl atstatau, ką buvau išgriovęs, tai tampu nusikaltėliu.
19 Aš per įstatymą numiriau įstatymui, kad gyvenčiau Dievui.
20 Esu nukryžiuotas su Kristumi. Ir daugiau ne aš gyvenu, o gyvena manyje Kristus. Ir dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo save už mane.
21 Neatstumiu Dievo malonės, nes jei teisumas įgyjamas per įstatymą, tuomet Kristus mirė veltui.

3 O neprotingi galatai! Kas jus,
kuriems akivaizdžiai buvo nu-
pieštas Jėzus Kristus tarsi jūsų
akivaizdoje nukryžiuotas, apkerėjo,
kad nepaklustumėte tiesai?
2 Noriu jūsų paklausti tiktai vieno:
ar jūs gavote Dvasią įstatymo dar-
bais, ar klausydami tikėjimo?
3 Nejaugi jūs tokie neprotingi, kad,
pradėję Dvasia, dabar užbaigsite
kūnu?
4 Ar tiek daug iškentėjote veltui? Jei
iš tiesų būtų veltui!
5 Ar Tas, kuris teikia jums Dvasią ir
pas jus daro stebuklus, tai daro dėl
įstatymo darbų, ar dėl to, kad klausote
tikėjimo?
6 Taip „Abraomas patikėjo Dievu,
ir tai jam buvo įskaityta teisumu“.
7 Todėl supraskite, kad Abraomo sū-
nūs yra tie, kurie tiki.
8 Ir Raštas, numatydamas, kad Die-
vas tikėjimu išteisins pagonis, iš
anksto paskelbė Abraomui Evange-
liją: „Tavyje bus palaimintos visos
tautos.“
9 Taip tikintieji susilaukia palaimi-
nimo kartu su tikinčiu Abraomu.
10 Visi, kurie remiasi įstatymo darbais,
yra prakeikti, nes parašyta: „Pra-
keiktas kiekvienas, kuris nuolatos
nesilaiko visko, kas įstatymo knygoje
parašyta, ir to nevykdo.“
11 Kad įstatymu niekas neišteisina-
mas Dievo akyse, aišku, nes „teisu-
sis gyvens tikėjimu“.
12 O įstatymas nėra kilęs iš tikėjimo,
bet „kas juos vykdo, tas jais gyvens“.
13 Kristus mus atpirko iš įstatymo pra-
keikimo, vietoje mūsų tapdamas pra-
keikimu, nes parašyta: „Prakeiktas
kiekvienas, kuris kybo ant medžio“, –
14 kad Abraomo palaiminimas Jė-
zuje Kristuje atitektų pagonims ir
mes per tikėjimą gautume pažadė-
tąją Dvasią.
15 Broliai, kalbu, kaip įprasta žmo-
nėms: net patvirtinto žmogaus testa-
mento niekas neatmeta ir nepapildo.
16 Pažadai buvo duoti Abraomui ir jo
palikuoniui. Jis nesako „ir palikuo-
nims“, ne daugeliui, bet kaip apie
vieną: „ir tavo palikuoniui“, kuris yra
Kristus.
17 Noriu pasakyti, kad testamento,
kurį Dievas anksčiau patvirtino
Kristuje, negali panaikinti po ketu-
rių šimtų trisdešimties metų atsira-
dęs įstatymas, ir jis negali pažado
paversti negaliojančiu.
18 Jei paveldėjimas būtų iš įstatymo,
tai jau nebe iš pažado, o Dievas davė
tai Abraomui pažadu.
19 Tad kam gi reikalingas įstatymas?
Jis buvo pridėtas dėl nusižengimų,
kol ateis palikuonis, kuriam buvo
skirtas pažadas; įstatymas buvo per-
duotas per angelus, tarpininko ranka.
20 Tarpininkas neatstovauja vienam,
bet Dievas yra vienas.
21 Tad gal įstatymas priešingas Dievo
pažadams? Anaiptol! Jei būtų duotas
įstatymas, galintis suteikti gyveni-
mą, tai iš tikrųjų teisumas būtų iš
įstatymo.
22 Bet Raštas viską apjuosė nuodė-
me, kad pažadas dėl tikėjimo Jėzu-
mi Kristumi tektų tiems, kurie tiki.
23 Prieš ateinant tikėjimui, buvome
įstatymo įkalinti, kad lauktume ap-
sireiškiant tikėjimo.
24 Todėl įstatymas buvo mūsų auklė-
tojas, vedęs pas Kristų, kad būtume
tikėjimu išteisinti.

3 SKYRIUS
2 Rom 10,16.17
3 Gal 4,9; Hbr 7,16
4 Hbr 10.35
6 Pr 15,6
7 Jn 8,39
8 Pr 12,3; Pr 18,18; Pr 22,18; Pr 26,4; Pr 28,14; Rom 9,17
10 Įst 27,26
11 Hab 2,4
12 Kun 18,5; Rom 4,4.5
13 Įst 21,23; Rom 8,3
14 Iz 32,15; Rom 3,29.30; Rom 4,1-5.9.16
15 Hbr 9,17
16 Pr 12,3.7; Pr 13,15; Pr 22,18; Pr 24,7; 1 Kor 12,12
17 Iš 12,40; Rom 4,13
18 Rom 4,14; Rom 8,17
19 Iš 20,19; Jn 15,22; Apd 7,53; Gal 4,4
20 Rom 3,29
22 Rom 4,11; Rom 11,32
24 Apd 13,39; Rom 10,4

25 Bet, tikėjimui atėjus, jau nesame
auklėtojo globojami.
26 Juk jūs visi esate Dievo sūnūs per
tikėjimą Kristumi Jėzumi.
27 Ir visi, kurie esate pakrikštyti į
Kristų, apsivilkote Kristumi.
28 Nebėra nei žydo, nei graiko; ne-
bėra nei vergo, nei laisvojo; nebėra
nei vyro, nei moters: visi esate viena
Kristuje Jėzuje!
29 O jeigu jūs Kristaus, tai esate Ab-
raomo palikuonys ir paveldėtojai
pagal pažadą.

4 Dabar pasakysiu: kol paveldėto-
jas vaikas, jis niekuo nesiskiria
nuo vergo, nors yra visko šeiminin-
kas;
2 jis esti globėjų ir prižiūrėtojų val-
džioje iki tėvo nustatyto meto.
3 Taip ir mes: kol buvome vaikai, turė-
jome vergauti pasaulio pradmenims.
4 Bet, atėjus laiko pilnatvei, Dievas
atsiuntė savo Sūnų, gimusį iš mo-
ters, pavaldų įstatymui,
5 kad atpirktų pavaldžius įstatymui
ir kad mes įgytume įsūnystę.
6 O kadangi esate sūnūs, Dievas
atsiuntė į jūsų širdis savo Sūnaus
Dvasią, kuri šaukia: „Aba, Tėve!“
7 Taigi tu jau nebe vergas, bet sūnus;
o jeigu sūnus, tai ir Dievo paveldė-
tojas per Kristų.
8 Kitados, dar nepažindami Dievo,
jūs vergavote dievams, kurie iš tik-
rųjų nėra dievai.
9 Bet dabar, pažinę Dievą arba, tiks-
liau sakant, Dievo pažinti, – kaipgi
galite grįžti prie menkų ir vargingų
pradmenų, kuriems ir vėl norite
vergauti?!
10 Jūs laikotės dienų, mėnesių, laiko-
tarpių, metų.
11 Aš baiminuosi dėl jūsų, kad kartais
nebūčiau veltui dirbęs jūsų labui.
12 Prašau jus, broliai, tapkite tokie
kaip aš, nes ir aš tapau toks kaip jūs.
Jūs visai neįžeidėte manęs.
13 Jūs žinote, kad pirmą kartą Evan-
geliją jums skelbiau negaluodamas
kūnu.
14 Ir jūs nepaniekinote ir nepasipik-
tinote, nors mano kūno negalia buvo
jums išmėginimas, bet priėmėte
mane kaip Dievo angelą, kaip patį
Kristų Jėzų.
15 Koks tai buvo palaiminimas jums!
Aš galiu paliudyti, kad įmanydami
būtumėte išlupę savo akis ir atida-
vę man.
16 Nejaugi tapau jūsų priešu, kalbė-
damas jums tiesą?
17 Jie uolūs ne jūsų labui, bet norė-
tų jus atskirti, kad būtumėte uolūs
dėl jų.
18 Bet gerai visada būti uoliems dėl
gero, o ne vien tuomet, kai esu pas jus.
19 Mano vaikeliai, dėl jūsų aš vėl
gimdymo skausmuose, kol jumyse
išryškės Kristus!
20 Norėčiau dabar būti pas jus ir pra-
bilti kitaip, nes nežinau, ką man su
jumis daryti.
21 Pasakykite man jūs, norintieji
būti įstatymo valdžioje, ar negirdite
įstatymo?
22 Juk parašyta, kad Abraomas turė-
jo du sūnus: vieną iš vergės, o kitą
iš laisvosios.
23 Vergės sūnus buvo gimęs pagal
kūną, o laisvosios – pagal pažadą.
24 Tai pasakyta perkeltine prasme:
jos – tai dvi Sandoros. Viena nuo
Sinajaus kalno, gimdanti vergys-
tei, – tai Hagara.

26 Jn 1,12
27 Rom 6,3; Rom 10,12; Rom 13,14
28 1 Kor 12, 13; Ef 2,15.16; Kol 3,11
29 Pr 21,10; Rom 4,11; Rom 8,17

4 SKYRIUS
3 Kol 2,8.20
4 Pr 3,15; Pr 49,10; Lk 2,21.27; Jn 1,14
5 Mt 20,28; Jn 1,12
6 Rom 5,5; Rom 8,9.15. 16
7 Rom 8,16. 17
8 Rom 1,25; Ef 2,12
9 1 Kor 8,3; Kol 2,20; Hbr 7,18
10 Rom 14,5
11 1 Tes 3,5
12 2 Kor 2,5
13 1 Kor 2,3
14 Mal 2,7; Lk 10,16
17 Rom 10,2
19 1 Kor 4, 15
22 Pr 16,15; Pr 21,2
23 Rom 9,7. 8; Hbr 11,11
24 Įst 33,2

25 Hagara yra Sinajaus kalnas Ara-
bijoje; ji atitinka dabartinę Jeruzalę,
kuri vergauja su savo vaikais.
26 Bet aukštybių Jeruzalė laisva, ji
yra visų mūsų motina,
27 nes parašyta: „Pralinksmėk, ne-
vaisingoji, kuri negimdei! Šūkauk
ir džiūgauk, nepažinusi gimdymo
skausmų! Nes apleistoji turi daug
daugiau vaikų negu turinčioji vyrą.“
28 Mes, broliai, esame pažado vai-
kai, kaip Izaokas.
29 Bet kaip tada gimęs pagal kūną
persekiojo gimusį pagal Dvasią,
taip ir dabar.
30 O ką gi sako Raštas? – „Išvaryk
vergę ir jos sūnų, nes vergės sūnus
negaus palikimo kartu su laisvosios
sūnumi.“
31 Taigi, broliai, mes nesame vergės
vaikai, bet laisvosios.

5 Todėl tvirtai stovėkite laisvėje,
kuriai Kristus mus išlaisvino, ir
nesiduokite vėl įkinkomi į vergys-
tės jungą!
2 Štai aš, Paulius, sakau jums: jeigu
būsite apipjaustyti, Kristus nebebus
jums niekuo naudingas.
3 Pakartotinai įspėju kiekvieną apsi-
pjaustantį: jis yra įpareigotas vykdyti
visą įstatymą.
4 Jūs, ieškantys išteisinimo per
įstatymą, atsiskyrėte nuo Kristaus,
praradote malonę.
5 O mes per Dvasią tikėjimu karštai
laukiame išteisinimo vilties.
6 Nes Kristuje Jėzuje nieko nereiškia
nei apipjaustymas, nei neapipjausty-
mas, bet tikėjimas, veikiantis meile.
7 Jūs taip gražiai bėgote! Kas gi
jums sukliudė paklusti tiesai?
8 Ne Tas, kuris jus pašaukė, šitaip
įtikino.
9 Truputis raugo įraugina visą mai-
šymą.
10 Pasitikiu jumis Viešpatyje, kad
nemąstysite kitaip, o jūsų drums-
tėjas, kad ir kas jis būtų, susilauks
pasmerkimo.
11 Jei aš, broliai, iki šiol skelbiu api-
pjaustymą, tai kodėl gi esu persekio-
jamas? Juk tada kryžiaus papiktini-
mas būtų pašalintas.
12 O kad jūsų kurstytojai ir nusi-
pjautų!
13 Jūs, broliai, esate pašaukti lais-
vei! Tiktai tenebūna ši laisvė proga
kūnui, bet meile tarnaukite vieni
kitiems.
14 Juk visas įstatymas išpildomas
vienu įsakymu: „Mylėk savo artimą
kaip save patį.“
15 Bet jeigu jūs vienas kitą kremtate
ir ėdate, saugokitės, kad nebūtumė-
te vienas kito praryti!
16 Sakau: gyvenkite Dvasia, ir jūs
nevykdysite kūno geismų.
17 Nes kūnas geidžia priešingo Dva-
siai, o Dvasia – priešingo kūnui; jie
vienas kitam priešingi, todėl negali-
te daryti visko, ko norėtumėte.
18 Bet jei jūs Dvasios vedami, nebe-
sate įstatymo valdžioje.
19 Kūno darbai aiškūs: tai paleistu-
vavimas, ištvirkavimas, netyrumas,
gašlavimas,
20 stabmeldystė, burtininkavimas,
priešiškumai, nesantaika, pavydas,
piktumai, vaidai, nesutarimai, su-
siskaldymai,
21 pavyduliavimai, žmogžudystės,
girtavimai, orgijos ir panašūs daly-
kai. Įspėju jus, kaip jau esu įspėjęs,

26 Iz 2,2
27 Iz 54,1
28 Apd 3,25; Gal 3,29
29 Pr 21,9; Gal 5,11
30 Pr 21,10. 12; Jn 8,35; Gal 3,8.22

5 SKYRIUS
1 Apd 15,10; Fil 4,1
2 Apd 15,1
3 Rom 2,25
4 Rom 9,31; Hbr 12,15
5 Rom 8,24
6 Gal 6,15; 1 Tes 1,3
7 1 Kor 9,24
9 1 Kor 5,6
11 1 Kor 1, 23; 1 Kor 15,30
12 Joz 7,25; Apd 15,1.2
13 1 Kor 8,9; 1 Kor 9,19; 1 Pt 2,16
14 Kun 19, 18; Mt 7,12; Mt 22,40
16 Rom 6,12
17 Rom 7,15. 18.22.23; Rom 8,5
18 Rom 6,14; Rom 7,4; Rom 8,14
19 Ef 5,3.11
21 1 Kor 6,9. 10

jog tie, kurie taip daro, nepaveldės
Dievo karalystės.
22 Bet Dvasios vaisius yra meilė,
džiaugsmas, ramybė, kantrybė, ma-
lonumas, gerumas, ištikimybė,
23 romumas, susivaldymas. Tokiems
dalykams nėra įstatymo.
24 Ir kurie yra Kristaus, tie nukry-
žiavo kūną su aistromis ir geismais.
25 Jei gyvename Dvasia, tai ir elki-
mės pagal Dvasią.
26 Nesivaikykime tuščios garbės, ne-
erzinkime vieni kitų, nepavydėkime
vieni kitiems.

6 Broliai, jei žmogus įpuola į kokią
nuodėmę, jūs, dvasiniai žmonės,
pataisykite tokį romumo dvasia, žiū-
rėdami savęs, kad ir patys nebūtumėte
sugundyti.
2 Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip
įvykdysite Kristaus įstatymą.
3 O kas, būdamas niekas, tariasi esąs
kažin kas, tas save apgaudinėja.
4 Tegul kiekvienas ištiria savo darbą, ir
tada galės girtis pats sau, o ne kitam,
5 nes kiekvienas neš savo naštą.
6 Kas mokomas žodžio, tegul dalija-
si visomis gėrybėmis su mokytoju.
7 Neapsigaukite! Iš Dievo nepasišai-
pysi. Ką žmogus sėja, tą ir pjaus.
8 Kas sėja savo kūnui, tas iš kūno
pjaus sugedimą, o kas sėja Dvasiai,
tas iš Dvasios pjaus amžinąjį gyve-
nimą.
9 Nepavarkime daryti gera, nes savo
metu pjausime derlių, jei nepailsime!
10 Tad, kol turime laiko, darykime gera
visiems, o ypač tikėjimo namiškiams.
11 Žiūrėkite, kokiomis didelėmis
raidėmis jums parašiau savo ranka.
12 Visi, kurie nori pasirodyti geri kūnu,
verčia jus apsipjaustyti, kad tik jiems
netektų kęsti persekiojimų dėl Kris-
taus kryžiaus.
13 Bet net ir patys apipjaustyti nesilai-
ko įstatymo, o tenori jūsų apipjaus-
tymo, kad galėtų pasigirti jūsų kūnu.
14 Bet aš niekuo nesigirsiu, tik mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus kryžiu-
mi, kuriuo pasaulis man yra nukry-
žiuotas ir aš – pasauliui.
15 Nes Kristuje Jėzuje nieko nereiš-
kia nei apipjaustymas, nei neapi-
pjaustymas, bet naujas kūrinys.
16 Visiems, kurie laikysis šios tai-
syklės, – ramybė ir pasigailėjimas;
taip pat ir Dievo Izraeliui!
17 Nuo šiol tegul niekas manęs ne-
bevargina, nes aš savo kūne nešioju
Viešpaties Jėzaus žymes.
18 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė tebūna, broliai, su jūsų dva-
sia! Amen.

22 Jn 15,2; Rom 15,14; 1 Kor 13,7; Kol 3,12-15
23 1 Tim 1,9
24 Rom 6,6
25 Rom 8,4.5
26 Fil 2,3

6 SKYRIUS
1 Ef 4,2
2 Rom 15,1; Jok 2,8
3 Rom 12,3; 2 Kor 3,5
4 Lk 18,11; 1 Kor 11,28
5 Rom 2,6
6 1 Kor 9,11.14
7 Rom 2,6
8 Rom 6,8
9 Mt 24,13; 1 Kor 15,58; 2 Kor 4,1.2; 2 Tes 3,13; Hbr 12,3.5; Jok 5,7.8
10 Pat 3,27; Jn 9,4; Jn 12,35; Rom 12,13; Tit 3,8
12 Gal 5,11; Fil 3,8
14 1 Kor 1,18; Gal 2,20; Kol 2,20
15 Rom 2,26.28; 1 Kor 7,19; Gal 5,6

LAIŠKAS
EFEZIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Jėzaus Kris-
taus apaštalas, šventiesiems, esan-
tiems Efeze, ir ištikimiesiems Kristu-
je Jėzuje.
2 Malonė jums ir ramybė nuo Die-
vo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus
Kristaus!
3 Tebūna palaimintas Dievas, mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas,
kuris palaimino mus Kristuje visais
dvasiniais palaiminimais danguje,
4 mus išrinkdamas Jame prieš pa-
saulio sutvėrimą, kad būtume šventi
ir nekalti meile Jo akivaizdoje.
5 Geros valios nutarimu Jis iš anksto
paskyrė mus įsūnyti per Jėzų Kristų
6 Jo malonės, kuria apdovanojo mus
Mylimajame, šlovės gyriui.
7 Jame turime atpirkimą per Jo krau-
ją ir nuodėmių atleidimą, atitinkantį
turtus Jo malonės,
8 kurią Jis dosniai suteikė mums su
visa išmintimi ir supratimu,
9 davęs pažinti mums savo valios
paslaptį iš savo palankumo, kaip
nusprendė savyje,
10 kad, laikų pilnatvei atėjus, su-
vienytų Kristuje visa, kas yra tiek
danguje, tiek ir žemėje.
11 Jame ir gavome palikimą, iš anksto
paskirtą sutvarkymu To, kuris visa
veikia pagal savo valios nutarimą,
12 kad pasitarnautume Jo šlovės gy-
riui mes, kurie nuo seno turėjome
viltį Kristuje.
13 Jame ir jūs, išgirdę tiesos žodį –
jūsų išgelbėjimo Evangeliją – ir
įtikėję Juo, esate užantspauduoti
pažadėtąja Šventąja Dvasia,
14 kuri yra mūsų paveldo užstatas
iki nuosavybės atpirkimo Jo šlovės
gyriui.
15 Todėl ir aš, išgirdęs apie jūsų tikė-
jimą Viešpačiu Jėzumi ir apie jūsų
meilę visiems šventiesiems,
16 nesiliauju dėkojęs už jus, prisimin-
damas jus savo maldose,
17 kad mūsų Viešpaties Jėzaus Kris-
taus Dievas, šlovės Tėvas, duotų
jums išminties ir apreiškimo Dvasią
Jo pažinimui
18 ir apšviestų jūsų širdies akis, kad
pažintumėte, kokia yra Jo pašauki-
mo viltis, kokie Jo palikimo šlovės
turtai šventuosiuose
19 ir kokia beribė Jo jėgos didybė
mums, kurie tikime, veikiant jo ga-
lingai jėgai.
20 Ja Jis veikė Kristuje, prikeldamas
Jį iš numirusių ir pasodindamas sa-
vo dešinėje danguose,
21 aukščiau už kiekvieną kunigaikš-
tystę, valdžią, jėgą, viešpatystę ir
už kiekvieną vardą, tariamą ne tik
šiame amžiuje, bet ir būsimajame,
22 ir visa paklojo po Jo kojomis, o Jį
patį pastatė viršum visko, kad būtų
galva Bažnyčios,
23 kuri yra Jo kūnas, pilnatvė To,
kuris visa visame pripildo.

1 SKYRIUS
3 2 Kor 1,3
4 Lk 1,75; Rom 8,28; 1 Pt 1,2
5 Jn 1,12; Rom 8,29
6 Mt 3,17; Rom 3,24
7 Rom 3,24. 25; Hbr 9,12
9 Rom 16,25; 2 Tim 1,9
10 1 Kor 3, 22; Gal 4,4; Kol 1,16.20
11 Iz 46,10; Rom 8,17
12 2 Tes 2,13; Jok 1,18
13 Jn 1,17; 2 Kor 1,22
14 Apd 20, 28; Rom 8,23; 2 Kor 5,5; 1 Pt 2,9
15 Kol 1,4
16 Rom 1,9
17 Jn 20,17; Kol 1,9
18 Apd 26, 18; Ef 2,12
19 Kol 2,12
20 Ps 110,1; Apd 2,24
21 Rom 8, 38.39; Fil 2,9.10
22 Ps 8,6; Ps 110,1; Hbr 2,7
23 Rom 12,5; 1 Kor 12,6; Kol 2,9

2 Ir jūs buvote mirę nusikaltimais
ir nuodėmėmis,
2 kuriuose kadaise gyvenote pa-
gal šio pasaulio būdą, paklusdami
kunigaikščiui, viešpataujančiam ore,
dvasiai, kuri dabar veikia neklusnu-
mo vaikuose.
3 Tarp jų kadaise ir mes visi gyveno-
me, sekdami savo kūno geiduliais,
vykdydami kūno ir minčių troški-
mus, ir iš prigimties buvome rūsty-
bės vaikai kaip ir kiti.
4 Bet Dievas, apstus gailestingumo,
iš savo didžios meilės, kuria mus
pamilo,
5 mus, mirusius nusikaltimais, atgai-
vino kartu su Kristumi, – malone jūs
esate išgelbėti, –
6 prikėlė ir pasodino danguje Kris-
tuje Jėzuje,
7 kad ateinančiais amžiais savo ge-
rumu parodytų mums beribius savo
malonės turtus Kristuje Jėzuje.
8 Juk jūs esate išgelbėti malone per
tikėjimą, ir tai ne iš jūsų – tai Dievo
dovana,
9 ir ne dėl darbų, kad kas nesigirtų.
10 Mes esame Jo kūrinys, sukurti
Kristuje Jėzuje geriems darbams, ku-
riuos Dievas iš anksto paskyrė mums
atlikti.
11 Todėl atsiminkite, kad jūs kadaise
kūnu buvote pagonys, kuriuos va-
dino neapipjaustytais vadinamieji
apipjaustytieji, apipjaustyti kūne
rankomis.
12 Tuo metu jūs buvote be Kristaus,
atskirti nuo Izraelio bendruomenės,
svetimi pažado sandoroms, be vil-
ties ir be Dievo pasaulyje.
13 Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs,
kadaise buvusieji toli, per Kristaus
kraują tapote artimi.
14 Nes Jis yra mūsų sutaikinimas, iš
abejų padaręs viena ir sugriovęs mus
skyrusią sieną,
15 savo kūnu panaikinęs priešybę –
įsakymų Įstatymą su jo potvar-
kiais, – kad iš dviejų sutvertų savyje
naują žmogų ir atneštų taiką.
16 Jis viename kūne abejus sutaiki-
no su Dievu per kryžių, kuriuo ir
sugriovė priešiškumą.
17 Atėjęs Jis skelbė taiką jums, kurie
buvote toli, ir tiems, kurie buvo arti,
18 nes per Jį vieni ir kiti viena Dvasia
galime prieiti prie Tėvo.
19 Todėl jūs jau nebesate pašaliniai
nei svetimšaliai, bet šventųjų bendra-
piliečiai ir Dievo namiškiai,
20 pastatyti ant apaštalų ir pranašų
pamato, turintys kertiniu akmeniu
patį Jėzų Kristų,
21 ant kurio darniai auga visas pas-
tatas į šventą šventyklą Viešpatyje,
22 ant kurio ir jūs esate drauge sta-
tomi kaip Dievo buveinė Dvasioje.

3 Todėl aš, Paulius, esu Kristaus
Jėzaus kalinys dėl jūsų – pagonių.
2 Jūs esate girdėję apie Dievo ma-
lonės tvarkymą, man suteiktą jūsų
labui.
3 Apreiškimu man buvo atskleista
paslaptis, kaip aš ką tik trumpai ap-
rašiau.
4 Skaitydami galite įsitikinti, kad
suvokiu Kristaus paslaptį,
5 kuri ankstesnėms žmonių sūnų
kartoms nebuvo paskelbta taip, kaip
ji dabar Dvasios atskleista Jo šven-
tiesiems apaštalams ir pranašams:
6 pagonys yra bendrapaveldėtojai,

2 SKYRIUS
1 Ef 4,18; Kol 2,13
2 Ef 6,12; Kol 1,21; Kol 3,6
3 Ps 51,5; Gal 5,16; 1 Pt 4,3
4 Jn 3,16; Rom 10,12
5 Rom 5,6.8; Rom 6,4.5
6 Ef 1,20
7 Tit 3,4
8 Jn 1,12.13; Rom 4,16; 2 Tim 1,9
9 Rom 3,27; Rom 4,4.5; Rom 11,6
10 Iz 19,25
11 Kol 2,11
15 Gal 6,15
16 Rom 6,6; Kol 1,20-22
18 Jn 10,9; 1 Kor 12,13
20 Ps 118,22; Mt 16,18; 1 Kor 12,28; 1 Pt 2,4
21 1 Kor 3, 16.17
22 Jn 17,23; 1 Pt 2,5

3 SKYRIUS
2 Apd 9,15
3 Apd 22,17. 21; Apd 26,16; Rom 11,25; Rom 16,25
6 Gal 3,28.29

priklauso vienam kūnui ir yra pa-
žado dalininkai Kristuje per Evan-
geliją,
7 kurios tarnu tapau pagal Dievo
malonės dovaną, kuri man buvo
duota Jo jėgos veikimu.
8 Man, iš visų šventųjų mažiausia-
jam, atiteko malonė skelbti pago-
nims nesuvokiamus Kristaus turtus
9 ir atskleisti visiems, kaip turi iš-
sipildyti šita paslaptis, nuo amžių
uždengta Dieve – viską sukūrusia-
me per Jėzų Kristų, –
10 kad dabar per Bažnyčią taptų
žinoma kunigaikštystėms ir val-
džioms danguje visokeriopa Dievo
išmintis.
11 Tai atitinka amžinąjį nutarimą,
įvykdytą Kristuje Jėzuje, mūsų Vieš-
patyje,
12 kuriame mes turime drąsos ir už-
tikrintą priėjimą per tikėjimą Juo.
13 Todėl prašau nenusiminti dėl ma-
no vargų jūsų dėlei, nes jie yra jūsų
šlovė.
14 Dėl to aš klaupiuosi prieš mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą,
15 iš kurio visa šeima danguje ir že-
mėje turi vardą,
16 kad iš savo šlovės turtų duotų
jums Jo jėga per Dvasią sustiprėti
vidiniu žmogumi,
17 kad Kristus per tikėjimą gyventų
jūsų širdyse ir jūs, įsišakniję ir įsi-
tvirtinę meilėje,
18 galėtumėte suvokti kartu su visais
šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis,
ir gylis, ir aukštis,
19 ir pažinti Kristaus meilę, kuri
pranoksta pažinimą, kad būtumėte
pripildyti visos Dievo pilnatvės.
20 O Tam, kuris savo jėga, veikiančia
mumyse, gali padaryti nepalygina-
mai daugiau, negu mes prašome ar
suprantame,
21 Jam šlovė Bažnyčioje Kristuje Jė-
zuje per visas kartas amžių amžiais!
Amen.

4 Taigi aš, kalinys Viešpatyje, ragi-
nu jus elgtis, kaip dera jūsų pašau-
kimui, į kurį esate pašaukti.
2 Su visu nuolankumu bei romumu,
ištvermingai pakęsdami vienas kitą
su meile,
3 siekite išsaugoti Dvasios vienybę
taikos ryšiais.
4 Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip
ir esate pašaukti vienai pašaukimo
vilčiai.
5 Vienas Viešpats, vienas tikėjimas,
vienas krikštas.
6 Vienas Dievas ir visų Tėvas, kuris
virš visų, per visus ir visuose.
7 Bet kiekvienam iš mūsų duota ma-
lonė pagal Kristaus dovanos saiką.
8 Todėl sakoma: „Pakilęs aukštyn,
nusivedė belaisvius ir davė žmonėms
dovanų.“
9 Ką reiškia „Jis pakilo“, jeigu ne tai,
kad Jis pirma ir nusileido į žemesnią-
sias žemės vietas.
10 Tas, kuris nužengė, yra ir Tas, ku-
ris iškilo aukščiau už visus dangus,
kad visa pripildytų.
11 Ir Jis paskyrė vienus apaštalais,
kitus pranašais, evangelistais, ga-
nytojais ir mokytojais,
12 kad išlavintų šventuosius tarnys-
tės darbui, Kristaus kūnui ugdyti,
13 kol mes visi pasieksime tikėjimo
vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą,
tobulai subręsime iki Kristaus am-
žiaus pilnatvės saiko,

7 Rom 1,5; Rom 15,16; Rom 15,18
8 1 Kor 15,9; Kol 1,27; Kol 2,2.3
9 Hbr 1,2
10 Kol 1,16; Kol 2,10.15; 1 Tim 3,16; 1 Pt 1,12
11 Ef 1,4.11
12 Hbr 4,16; Hbr 10,19.35
13 2 Kor 1,6; Fil 1,14
14 Ef 1,3
16 Rom 7,22; Fil 4,19; Kol 1,11
17 Jn 14,23; Kol 1,23
18 Rom 8,39; Ef 1,18
19 Ef 1,23
20 Rom 16, 25; 1 Kor 2,9; Kol 1,29
21 Rom 11, 36
4 SKYRIUS
1 1 Tes 2,12
3 Kol 3,14
4 Rom 12,5
5 1 Kor 1,13; Jud 1,3
6 Mal 2,10; Rom 11,36
7 1 Kor 12,7. 11
8 Ps 68,18
9 Jn 3,13; Jn 20,17
10 Apd 1,9; Ef 1,23
12 1 Kor 14, 26; Kol 1,24
13 1 Kor 14, 20; Kol 2,2

14 kad daugiau nebebūtume kūdikiai,
siūbuojami bangų ir nešiojami bet
kokio mokymo vėjo, žmonių apgau-
lės, gudrumo, vedančio į paklydimą,
15 bet, kalbėdami tiesą su meile, aug-
tume viskuo į Jį, kuris yra galva, –
Kristus.
16 Iš Jo visas kūnas, suderintas ir
stipriai sujungtas įvairių raiščių,
pagal savo saiką veikiant kiekvie-
nai daliai, auga, kad ugdytų save
meilėje.
17 Taigi aš liepiu ir įspėju Viešpatyje,
kad jūs nebesielgtumėte, kaip elgia-
si pagonys dėl savo proto tuštybės.
18 Jų protas aptemęs, jie atskirti nuo
Dievo gyvenimo dėl savo neišmany-
mo bei širdies suakmenėjimo.
19 Jie sustabarėję, pasidavę gašlu-
mui, nepasotinamai daro visus ne-
švarius darbus.
20 Bet jūs ne taip pažinote Kristų!
21 Juk iš Jo girdėjote ir Jame išmo-
kote, – nes tiesa yra Jėzuje, –
22 kad privalu atsižadėti senojo žmo-
gaus ankstesnio gyvenimo būdo,
žlugdančio apgaulingais geismais,
23 atsinaujinti savo proto dvasia
24 ir apsirengti nauju žmogumi, su-
tvertu pagal Dievą teisume ir tiesos
šventume.
25 Tad, atmetę melą, „kiekvienas te-
kalba tiesą savo artimui“, nes esame
vieni kitų nariai.
26 „Rūstaukite, bet nenusidėkite!“
Tegul saulė nenusileidžia jums rūs-
taujant!
27 Ir neduokite vietos velniui.
28 Kas vogdavo, tegu nebevagia, bet
dirba, savo rankomis darydamas ge-
rus darbus, kad turėtų iš ko padėti
stokojančiam.

14 Rom 16, 18; 1 Kor 14,20
15 Ef 1,22
16 Kol 2,19
17 Ef 2,2; Ef 4,22
18 Rom 1,21
19 1 Tim 4,2; 1 Pt 4,3
22 Kol 3,8
23 Rom 12,2
24 Rom 6,4; Rom 7,6; Rom 12,2
25 Zch 8,16; Rom 12,5
26 Ps 4,4; Ps 37,8
27 Rom 12, 19
28 Lk 3,11; Apd 20,35
29 Kol 3,8. 16; 1 Tes 5,11
30 Iz 7,13
31 Kol 3,8.19; Tit 3,3; Jok 4,11
32 Mk 11,25
5 SKYRIUS
1 Lk 6,36; 1 Pt 1,14-16
2 2 Kor 2,14. 15; Gal 1,4; 1 Tes 4,9
3 Lk 12,15; Kol 3,5-7
4 Mt 12,34. 35; Rom 1,28; Fil 4,6; Tit 3,9
5 1 Kor 6,9. 10
7 1 Tim 5,22
8 1 Tes 5,5
9 Gal 5,22
10 Rom 12, 1.2
11 2 Kor 6,14

29 Joks bjaurus žodis teneišeina iš
jūsų lūpų; bet tik tai, kas gera, kas
tinka ugdymui ir teikia malonę klau-
sytojams.
30 Ir neliūdinkite Šventosios Dievo
Dvasios, kuria esate užantspauduoti
atpirkimo dienai.
31 Tebūna toli nuo jūsų visoks kar-
tėlis, piktumas, rūstybė, riksmai ir
keiksmai su visomis piktybėmis.
32 Būkite malonūs, gailestingi, at-
laidūs vieni kitiems, kaip ir Dievas
Kristuje atleido jums.

5 Taigi būkite Dievo sekėjai, kaip
mylimi vaikai,
2 ir gyvenkite mylėdami, kaip ir
Kristus pamilo mus ir atidavė už
mus save kaip atnašą ir kvapią auką
Dievui.
3 Todėl ištvirkavimas, visoks nety-
rumas ar godumas tenebūna jūsų
net minimi, kaip dera šventiesiems;
4 taip pat nešvankumas, kvaila šne-
ka ar juokų krėtimas jums netinka,
verčiau tebūna dėkojimas.
5 Taigi žinokite, kad joks ištvirkėlis,
netyras ar gobšas, tai yra stabmel-
dys, nepaveldės Kristaus ir Dievo
karalystės.
6 Tegul niekas neapgauna jūsų tuš-
čiais plepalais; už tokius dalykus
Dievo rūstybė ištinka neklusnumo
vaikus.
7 Todėl nebūkite jų bendrai!
8 Juk kadaise buvote tamsa, o dabar
esate šviesa Viešpatyje. Elkitės kaip
šviesos vaikai, –
9 nes Dvasios vaisius – visokeriopas
gerumas, teisumas ir tiesa, –
10 ištirdami, kas patinka Viešpačiui.
11 Ir neprisidėkite prie nevaisingų

tamsos darbų, o verčiau atskleiskite
juos.
12 Nes ką jie slapčia daro, gėda net
sakyti.
13 Bet viskas, kas atskleidžiama, tam-
pa šviesos apšviesta, o kas tik apšvies-
ta, yra šviesa.
14 Todėl sakoma: „Pabusk, kuris mie-
gi, kelkis iš numirusių, ir apšvies tave
Kristus.“
15 Tad rūpestingai žiūrėkite, kaip
elgiatės: kad nebūtumėte kaip neiš-
mintingi, bet kaip išmintingi,
16 branginantys laiką, nes dienos
yra piktos.
17 Nebūkite tad neprotingi, bet su-
praskite, kokia yra Viešpaties valia.
18 Ir nepasigerkite vynu, kuriame pa-
sileidimas, bet būkite pilni Dvasios,
19 kalbėdami vieni kitiems psalmė-
mis, himnais bei dvasinėmis giesmė-
mis, giedodami ir šlovindami savo
širdyse Viešpatį,
20 visada ir už viską dėkodami Die-
vui Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus
Kristaus vardu,
21 paklusdami vieni kitiems Dievo
baimėje.
22 Jūs, žmonos, būkite klusnios savo
vyrams lyg Viešpačiui,
23 nes vyras yra žmonos galva, kaip
ir Kristus yra galva Bažnyčios, Jis –
kūno Gelbėtojas.
24 Todėl kaip Bažnyčia paklūsta Kris-
tui, taip ir žmonos visur ir visada
teklauso savo vyrų.
25 Jūs, vyrai, mylėkite savo žmonas,
kaip ir Kristus pamilo Bažnyčią ir
atidavė už ją save,
26 kad pašventintų ją, apvalydamas
vandens nuplovimu ir žodžiu,

12 Rom 1,24
13 Jn 3,20.21
14 Iz 26,19; Iz 60,1
15 Kol 4,5
16 Ekl 11,2; Kol 4,5
17 Rom 12,2; Kol 4,5; 1 Tes 4,3
18 Pat 20,1; Pat 23,31
19 Apd 16, 25; Jok 5,13
20 Ps 34,1; 1 Pt 2,5
21 Fil 2,3
22 Kol 3,18-25; Kol 4,1
23 1 Kor 11, 3; Kol 1,18
24 Tit 2,4.5
25 Apd 20, 28; Kol 3,19
26 Jn 3,5; Jn 15,3; Jn 17,17
27 Gg 4,7; Kol 1,22
30 Pr 2,23
31 Pr 2,24; 1 Kor 6,16
33 Kol 3,19; 1 Pt 3,1.6

6 SKYRIUS
1 Kol 3,20
2 Įst 5,16
4 Pr 18,19; Kol 3,21
5 1 Km 29, 17; 2 Kor 7,15; 1 Tim 6,1
6 Kol 3,22
8 Rom 2,6

27 kad pristatytų sau šlovingą Bažny-
čią, neturinčią dėmės nei raukšlės,
nei nieko panašaus, bet šventą ir
nepriekaištingą.
28 Taip ir vyrai privalo mylėti savo
žmonas kaip savo kūnus. Kas myli
savo žmoną, myli save patį.
29 Juk niekas niekada nėra nekentęs
savo kūno, bet jį maitina ir globoja,
kaip ir Kristus Bažnyčią.
30 Mes gi esame Jo kūno nariai, iš Jo
kūno ir kaulų.
31 „Todėl žmogus paliks tėvą bei mo-
tiną ir susijungs su savo žmona, ir du
taps vienu kūnu.“
32 Tai didelė paslaptis, – aš tai sakau,
žvelgdamas į Kristų ir Bažnyčią.
33 Taigi kiekvienas iš jūsų tegul myli
savo žmoną kaip save patį, o žmona
tegerbia savo vyrą.

6 Jūs, vaikai, klausykite Viešpatyje
savo tėvų, nes tai teisinga.
2 „Gerbk savo tėvą ir motiną“ – tai
pirmasis įsakymas su pažadu:
3 „kad tau gerai sektųsi ir ilgai gy-
ventum žemėje.“
4 Ir jūs, tėvai, neerzinkite savo vai-
kų, bet auklėkite juos drausminda-
mi ir mokydami Viešpatyje.
5 Jūs, vergai, klausykite savo žemiš-
kųjų šeimininkų su baime ir dre-
bėjimu, nuoširdžiai kaip Kristaus,
6 ne dėl akių tarnaudami, lyg noréda-
mi žmonėms įtikti, bet kaip Kristaus
vergai, iš širdies vykdantys Dievo
valią.
7 Noriai tarnaukite kaip Viešpačiui,
o ne žmonėms,
8 žinodami, jog kiekvienas, – tiek
vergas, tiek laisvasis, – jei daro ką
gera, gaus atlygį iš Viešpaties.

9 Ir jūs, šeimininkai, jiems tą patį dary-
kite. Liaukitės grasinę, žinodami, kad
ir jiems, ir jums yra Viešpats danguje,
ir Jis nedaro skirtumo tarp asmenų.
10 Pagaliau, mano broliai, būkite stip-
rūs Viešpatyje ir Jo galybės jėga.
11 Apsiginkluokite visa Dievo gink-
luote, kad galėtumėte pasipriešinti
prieš velnio klastas.
12 Juk mes grumiamės ne su kūnu
ir krauju, bet su kunigaikštystėmis,
valdžiomis, šio pasaulio tamsybių
valdovais ir dvasinėmis blogio jėgo-
mis danguje.
13 Todėl imkitės visų Dievo ginklų,
kad piktą dieną galėtumėte pasiprie-
šinti ir, visa atlaikę, išstovėti.
14 Tad stovėkite susijuosę savo strė-
nas tiesa, apsivilkę teisumo šarvais
15 ir apsiavę kojas ryžtu skelbti tai-
kos Evangeliją.
16 O svarbiausia, – pasiimkite tikėji-
mo skydą, kuriuo užgesinsite visas
liepsnojančias piktojo strėles.
17 Pasiimkite ir išgelbėjimo šalmą
bei Dvasios kalaviją, tai yra Dievo
žodį,
18 visada melsdamiesi Dvasioje viso-
keriopomis maldomis ir prašymais.
Ištvermingai budėkite, malda užtar-
dami visus šventuosius
19 ir mane, kad, man atvėrus lūpas,
būtų duotas žodis drąsiai atskleisti
Evangelijos paslaptį,
20 kurios pasiuntinys esu ir būda-
mas kalinys, – kad turėčiau drąsos
kalbėti taip, kaip privalau kalbėti.
21 Kad ir jūs sužinotumėte, kaip man
sekasi ir ką veikiu, visa papasakos
jums Tichikas, mylimas brolis ir iš-
tikimas Viešpaties tarnas.
22 Aš tam jį ir pasiunčiau, kad jūs
sužinotumėte apie mus ir kad jis
paguostų jūsų širdis.
23 Broliams ramybė ir meilė su tikė-
jimu nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties
Jėzaus Kristaus.
24 Malonė visiems, kurie ištikimai
myli mūsų Viešpatį Jėzų Kristų!
Amen.

9 Rom 2,11; Kol 4,1
11 2 Kor 6,7
12 Lk 22,53; Rom 8,38
13 2 Kor 10,4; Ef 5,16
14 Iz 11,5; Iz 59,17
15 Iz 52,7
16 1 Jn 5,4
17 1 Tes 5,8; Hbr 4,12
18 Mt 26,41; Lk 18,1; Fil 1,4
19 Kol 4,3
20 2 Kor 5,20
21 Apd 20,4; 1 Kor 4,1.2
22 2 Kor 1,6; Kol 4,8

LAIŠKAS FILIPIEČIAMS

1 Paulius ir Timotiejus, Jėzaus Kris-
taus tarnai, visiems šventiesiems
Kristuje Jėzuje, gyvenantiems Fili-
puose, kartu su vyskupais ir diakonais.
2 Malonė jums ir ramybė nuo mū-
sų Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus
Kristaus!
3 Aš dėkoju savo Dievui, kada tik
jus prisimenu,
4 visada kiekvienoje savo maldoje
su džiaugsmu už jus visus besimels-
damas,
5 už jūsų bendrystę skelbiant Evan-
geliją nuo pirmosios dienos iki
šiandien.
6 Esu tikras, kad Tas, kuris jumyse
pradėjo gerą darbą, jį ir pabaigs iki
Jėzaus Kristaus dienos.

1 SKYRIUS
1 1 Tim 3,8-13
3 1 Kor 1,4
4 Ef 1,16; 1 Tes 1,2
5 Rom 12,13
6 Jn 6,29

7 Šitaip manyti apie jus visus teisinga,
nes savo širdyje turiu jus, kurie, tiek
man esant surakintam, tiek ginant ir
įtvirtinant Evangeliją, visi esate ma-
no malonės dalininkai.
8 Dievas yra mano liudytojas, kaip
aš jūsų visų pasiilgau Kristaus Jė-
zaus nuoširdumu.
9 Ir meldžiu, kad jūsų meilė vis aug-
tų ir augtų pažinimu ir visokeriopu
įžvalgumu,
10 kad jūs mokėtumėte pasirinkti,
kas tobuliau, kad būtumėte tyri ir
be priekaišto Kristaus dieną,
11 pilni teisumo vaisių per Jėzų Kris-
tų Dievo šlovei ir gyriui.
12 Broliai, aš noriu, kad jūs žinotu-
mėte, jog mano būklė pasitarnavo
Evangelijos plitimui.
13 Mat mano įkalinimas dėl Kristaus
tapo žinomas visame pretorijuje ir
tarp visų kitų,
14 ir daugumas brolių Viešpatyje,
mano pančių paakinti, imasi daug
drąsiau, be baimės skelbti žodį.
15 Beje, kai kurie skelbia Kristų iš
pavydo ir rungtyniaudami, kiti ge-
ra valia;
16 anie skelbia Kristų varžydamiesi,
ne iš gryno nusistatymo, tardamiesi
pasunkinsią mano pančius,
17 o šitie iš meilės, suprasdami, kad
aš paskirtas Evangelijos ginti.
18 Tesižinai! Kad visokiais būdais,
apsimetant ar iš tikrųjų, yra skelbia-
mas Kristus, – štai kuo džiaugiuosi
ir toliau džiaugsiuosi!
19 Nes aš žinau, kad tai pasitar-
naus mano išlaisvinimui dėl jūsų
maldos ir Jėzaus Kristaus Dvasios
pagalbos.
20 Aš karštai laukiu ir turiu viltį, jog
niekuo neliksiu sugėdintas, bet kaip
visada, taip ir dabar Kristus bus viešai
išaukštintas mano kūne – ar gyveni-
mu, ar mirtimi.
21 Man gyvenimas – tai Kristus, o
mirtis – tai laimėjimas.
22 Bet jei aš, gyvendamas kūne, dar
galiu vaisingai pasidarbuoti, tuomet
nebežinau, ką pasirinkti.
23 Mane traukia ir viena, ir kita,
nors verčiau man iškeliauti ir būti
su Kristumi, nes tai visų geriausia.
24 O mano pasilikimas kūne reika-
lingesnis jums.
25 Taip įsitikinęs, aš žinau, jog liksiu
ir būsiu su jumis visais jūsų pažan-
gai ir tikėjimo džiaugsmui,
26 kad jūs dar labiau galėtumėte pa-
sigirti manimi Kristuje Jėzuje, kai
aš vėl atvyksiu pas jus.
27 Tiktai jūsų elgesys tebūna vertas
Kristaus Evangelijos, kad atvykęs
matyčiau, o jei neatvyksiu – išgirs-
čiau, kad gyvenate viena dvasia,
viena siela kartu kovojate už Evan-
gelijos tikėjimą
28 ir niekuo nesiduodate priešininkų
išgąsdinami. Jiems tai yra žlugimo
ženklas, o jums – išgelbėjimo, ir jis
Dievo duotas.
29 Nes jums duota dėl Kristaus ne tik
Jį tikėti, bet ir dėl Jo kentėti,
30 kovojant tokią pat kovą, kokią
matėte mane kovojant ir apie kokią
dabar girdite, jog aš kovoju.

11 Jn 15,8; Ef 2,10; Kol 1,6
13 Fil 4,22
19 Job 13,16
20 Rom 14,8
23 Ps 16,11; 2 Kor 5,2.8; 2 Tim 4,6
26 2 Kor 1, 14
27 Ef 4,1.3; Jud 1,3
29 Mt 5,11.12; Ef 2,8; 2 Tim 3,12
30 Apd 16, 19-40; Kol 1,29; Kol 2,1

2 SKYRIUS

1 Kol 3,12
2 Jn 3,29; Rom 12,16; Fil 4,2

2 Taigi, jeigu esama Kristuje kokio
padrąsinimo, meilės paguodos,
jei esama kokio Dvasios bendravi-
mo, nuoširdumo ir gailestingumo,
2 tai padarykite mano džiaugsmą
tobulą, laikydamiesi vienos minties,

turėdami tą pačią meilę, būdami
vieningi ir to paties nusistatymo.
3 Nedarykite nieko varžydamiesi ar
iš tuščios puikybės, bet nuolankiai
vienas kitą laikykite aukštesniu už
save
4 ir žiūrėkite kiekvienas ne savo nau-
dos, bet kitų.
5 Mąstykite taip kaip Kristus Jėzus,
6 kuris, esybe būdamas Dievas, nesi-
laikė pasiglemžęs lygybės su Dievu,
7 bet apiplėšė save ir esybe tapo tar-
nu ir panašus į žmones.
8 Ir išore tapęs kaip žmogus, Jis
nusižemino, tapdamas klusnus iki
mirties, iki kryžiaus mirties.
9 Todėl Dievas Jį labai išaukštino ir
suteikė Jam vardą, aukštesnį už visus
kitus vardus,
10 kad Jėzaus vardui priklauptų
kiekvienas kelis danguje, žemėje ir
po žeme
11 ir kiekvienos lūpos Dievo Tėvo
šlovei išpažintų, kad Jėzus Kristus
yra Viešpats.
12 Taigi, mano mylimieji, kaip vi-
sada paklusdavote, kai būdavau
tarp jūsų, tai juo labiau dabar, man
nesant tarp jūsų, – atbaikite savo
išgelbėjimą su baime ir drebėdami,
13 nes tai Dievas, veikiantis jumyse,
suteikia ir troškimą, ir darbą iš savo
palankumo.
14 Visa darykite be murmėjimų ir
svyravimų,
15 kad būtumėte nepeiktini, nekalti
ir nesutepti Dievo vaikai sugedu-
sioje ir iškrypusioje žmonių kar-
toje, kur jūs spindite tarsi žiburiai
pasaulyje.
16 Tvirtai laikykitės gyvenimo žo-
džio, kad Kristaus dieną galėčiau

3 Rom 12,10; Gal 5,26
4 Rom 15,1. 2; 1 Kor 13,5
5 Mt 11,29
6 2 Kor 4,4
7 Ps 22,6; Iz 42,1; Jn 1,14
8 Mt 26,39; Hbr 5,8
9 Apd 2,33; Ef 1,21; Hbr 2,9
10 Iz 45,23
11 Jn 13,13
12 Jn 6,27.29; Ef 6,5; Fil 1,5.6; Fil 4,15
13 Ef 1,5; Hbr 13,20.21
14 Rom 14,1; 1 Pt 4,9
15 Mt 5,15. 16
16 2 Kor 1, 14; Gal 2,2; 1 Tes 3,5
17 Rom 15, 16; 2 Kor 7,4; 2 Tim 4,6
19 Rom 16,21
20 2 Tim 3, 10
22 1 Kor 4,17
25 2 Kor 8, 23; 2 Kor 11,9; Fil 4,18; Fm 1,2
26 Fil 1,8
30 1 Kor 16, 17

pasigirti ne veltui bėgęs ir ne veltui
dirbęs.
17 O jei esu atnašaujamas kartu su
jūsų tikėjimo auka ir tarnyste, esu
linksmas ir džiaugiuosi kartu su ju-
mis visais.
18 Taip pat ir jūs būkite linksmi ir
džiaukitės kartu su manimi.
19 Aš turiu Viešpatyje Jėzuje viltį
netrukus pasiųsti pas jus Timotiejų,
kad būčiau paguostas, sužinojęs,
kaip jums sekasi.
20 Mat aš neturiu nė vieno kito to-
kio, kuris taip nuoširdžiai jumis
rūpintųsi.
21 Visi kiti ieško ne Jėzaus Kristaus,
bet savo naudos.
22 O apie jo ištikimybę jūs žinote,
nes skelbiant Evangeliją jis tarnavo
su manimi kaip sūnus su tėvu.
23 Taigi, kai tik paaiškės mano byla,
viliuosi tučtuojau jį pasiųsti.
24 Be to, turiu Viešpatyje viltį ir pats
netrukus atvykti pas jus.
25 Aš dar nusprendžiau siųsti pas jus
Epafroditą, mano brolį, bendradarbį
ir kovų draugą, o jūsų pasiuntinį ir
pagalbininką mano reikmėms.
26 Jis labai jūsų išsiilgo ir sielojosi,
kad jūs išgirdote apie jo ligą.
27 Tikrai jis sirgo ir buvo arti mirties,
tačiau Dievas jo pasigailėjo, ir ne
vien tik jo, bet ir manęs, kad manęs
neužgriūtų sielvartas po sielvarto.
28 Taigi aš jį skubiai siunčiu, kad, jį
pamatę, pradžiugtumėte ir aš taip
pat neliūdėčiau.
29 Tad priimkite jį Viešpatyje su
tikru džiaugsmu ir gerbkite tokius
žmones,
30 nes dėl Kristaus darbo jis buvo
atsidūręs prie mirties, statydamas

pavojun savo gyvybę, kad užpildytų
jūsų patarnavimo man spragą.

3 Pagaliau, mano broliai, džiau-
kitės Viešpatyje! Man rašyti vis
tą patį nesunku, o jums tai pastip-
rinimas.
2 Saugokitės šunų, saugokitės piktų
darbininkų, saugokitės apsipjaus-
tėlių!
3 Nes apipjaustymas esame mes,
kurie tarnaujame Dievui Dvasia,
giriamės Kristumi Jėzumi ir nesi-
kliaujame kūnu.
4 Nors aš galėčiau pasitikėti ir kūnu!
Jei kas nors mano galįs pasitikėti
kūnu, tai aš juo labiau:
5 aštuntą dieną apipjaustytas, iš Iz-
raelio tautos, Benjamino giminės,
hebrajas iš hebrajų, pagal įstatymą –
fariziejus,
6 uolumu – Bažnyčios persekiotojas,
įstatymo teisumu – nepeiktinas.
7 Bet tai, kas man buvo laimėjimas,
dėl Kristaus palaikiau nuostoliu.
8 O taip! Aš iš tikrųjų visa laikau
nuostoliu dėl Kristaus Jėzaus, mano
Viešpaties, pažinimo didybės. Dėl
Jo aš praradau viską ir viską laikau
sąšlavomis, kad laimėčiau Kristų
9 ir būčiau atrastas Jame, nebetu-
rėdamas savo teisumo iš įstatymo,
bet turėdamas teisumą per tikėjimą
Kristumi, teisumą iš Dievo, paremtą
tikėjimu,
10 kad pažinčiau Jį, Jo prisikėlimo
jėgą ir bendrystę Jo kentėjimuose,
suaugčiau su Jo mirtimi,
11 kad pasiekčiau prisikėlimą iš nu-
mirusių.
12 Nesakau, kad jau esu šitai gavęs
ar tapęs tobulas, bet vejuosi, norė-
damas pagauti, nes jau esu Kristaus
Jėzaus pagautas.
13 Broliai, aš nemanau, kad jau būčiau
tai pasiekęs. Tik viena tikra: pamirš-
damas, kas už manęs, ir siekdamas
to, kas priešakyje,
14 veržiuosi į tikslą aukštybėse, sie-
kiu apdovanojimo už Dievo pašau-
kimą Kristuje Jėzuje.
15 Taigi visi, kurie esame subrendę,
taip mąstykime. O jeigu jūs apie ką
nors manote kitaip, tai Dievas jums
ir tai apreikš.
16 Kad ir kiek būtumėme pasiekę, va-
dovaukimės ta pačia taisykle ir taip
mąstykime.
17 Broliai, būkite mano sekėjai ir
žiūrėkite į tuos, kurie elgiasi pagal
mūsų pavyzdį.
18 Daugelis – apie juos ne kartą esu
jums kalbėjęs ir dabar net su aša-
romis kalbu – elgiasi kaip Kristaus
kryžiaus priešai.
19 Jų galas – pražūtis, jų dievas – pil-
vas ir jų garbė – gėda. Jie temąsto
apie tai, kas žemiška.
20 O mes turime dangaus pilietybę,
ir iš ten mes karštai laukiame Gel-
bėtojo, Viešpaties Jėzaus Kristaus,
21 kuris pakeis mūsų gėdingą kūną
ir padarys jį panašų į savo šlovingą
kūną ta jėga, kuria Jis visa palen-
kia sau.

4 Taigi, mano broliai, mano myli-
mieji ir išsiilgtieji, mano džiaugs-
me ir mano vainike, – tvirtai stovė-
kite Viešpatyje, mylimieji!
2 Aš raginu Evodiją ir raginu Sinti-
chę būti vienos minties Viešpatyje.
3 Taip pat raginu tave, tikrasis bend-
radarbi, padėk toms moterims, ku-

3 SKYRIUS
1 1 Tes 5,16
2 Ps 119,115; Rom 2,28; Gal 5,15
3 Įst 30,6; Rom 7,6
4 2 Kor 5,16; 2 Kor 11,18. 22.23
5 Apd 23,6; Rom 11,1; 2 Kor 11,22
6 Apd 8,3; Apd 22,4.5; Apd 26,9-11
7 Mt 13,44
8 Jer 9,23
9 Rom 1,17; Rom 10,3
10 Rom 6,3-5; Ef 1,19.20
11 Apd 26,6-8
12 1 Tim 6, 12.19; Hbr 12,23
13 Lk 9,62; Hbr 6,1
14 2 Tim 4,7; Hbr 3,1
15 Oz 6,3; 1 Kor 2,6; Gal 5,10
16 Rom 12, 16; Rom 15,5; Gal 6,16
17 1 Kor 4, 16; 1 Kor 11,1; Tit 2,7.8
18 Gal 1,7
19 Oz 4,7; Rom 8,5; 2 Kor 11,15; 1 Tim 6,5
20 Apd 1,11; 1 Kor 1,7; Ef 2,6.19
21 1 Kor 15, 28; 1 Kor 15,43-53; Ef 1,19; 1 Jn 3,2
4 SKYRIUS
1 2 Kor 1,14; Fil 1,8.27
2 Fil 2,2; Fil 3,16
3 Lk 10,20; Rom 16,3

rios darbavosi su manimi Evangeli-
jos labui kartu su Klemensu ir kitais
mano bendradarbiais, kurių vardai
gyvenimo knygoje.
4 Džiaukitės Viešpatyje visuomet!
Ir vėl kartoju: džiaukitės!
5 Jūsų romumas tebūna žinomas
visiems. Viešpats yra arti!
6 Niekuo nesirūpinkite, bet visuose
reikaluose malda ir prašymu su pa-
dėka jūsų troškimai tesidaro žinomi
Dievui.
7 Ir Dievo ramybė, pranokstanti vi-
sokį supratimą, saugos jūsų širdis ir
mintis Kristuje Jėzuje.
8 Pagaliau, broliai, mąstykite apie tai,
kas teisinga, garbinga, teisu, tyra, my-
lima, giriama, – apie visa, kas dora ir
šlovinga.
9 Darykite, ką iš manęs išmokote, ką
gavote, ką girdėjote ir matėte many-
je, ir ramybės Dievas bus su jumis.
10 Labai nudžiugau Viešpatyje, kad
pagaliau vėl pražydo jūsų rūpinima-
sis manimi. Jūs ir seniau rūpinda-
votės, bet stigo progų tai parodyti.
11 Kalbu tai ne todėl, kad stokoju,
nes išmokau būti patenkintas savo
būkle.
12 Esu patyręs ir skurdą, ir pertek-
lių. Visa ko esu ragavęs: buvau so-

4 Rom 12,12
5 Jok 5,7-9
6 Mt 6,25; 1 Tes 5,17.18
7 Jn 14,27
8 Įst 16,20; 1 Kor 13,4-7; 2 Kor 8,21; Ef 4,25; 1 Tes 5,22
9 Rom 15,33
10 2 Kor 11, 9
15 2 Kor 11, 8.9
17 Tit 3,14
18 2 Kor 9, 12; Fil 2,25; Hbr 13,16
19 Ps 23,1
20 Rom 16, 27
21 Gal 1,2

tus ir alkanas, turtingas ir beturtis.
13 Aš visa galiu Kristuje, kuris mane
stiprina.
14 Vis dėlto jūs gerai padarėte, tap-
dami mano vargo dalininkais.
15 Jūs, filipiečiai, ir patys žinote: kai,
pradėjęs skelbti Evangeliją, išvy-
kau iš Makedonijos, jokia bažnyčia
neužmezgė su manimi davimo ir
gavimo santykių, tik jūs vieni.
16 Jūs mano reikalams pasiuntėte
aukų vieną ir kitą kartą į Tesaloniką.
17 Aš netrokštu dovanos, bet trokštu
vaisiaus, kuris augtų jūsų sąskaiton.
18 Aš esu visko gavęs ir turiu su per-
tekliumi. Esu visiškai aprūpintas,
per Epafroditą gavęs iš jūsų kvapią
dovaną, Dievui priimtiną ir patin-
kančią auką.
19 O mano Dievas patenkins visas
jūsų reikmes iš savo šlovės turtų
Kristuje Jėzuje.
20 Mūsų Dievui ir Tėvui šlovė per am-
žių amžius! Amen.
21 Sveikinkite kiekvieną šventąjį
Kristuje Jėzuje. Jus sveikina su ma-
nimi esantys broliai.
22 Jus sveikina visi šventieji, o ypač
iš ciesoriaus namiškių.
23 Viešpaties Jėzaus Kristaus malo-
nė tebūna su jumis visais! Amen.

LAIŠKAS
KOLOSIEČIAMS

1 Paulius, Dievo valia Kristaus
Jėzaus apaštalas, ir brolis Timo-
tiejus, –
2 šventiesiems ir ištikimiesiems
broliams Kristuje, gyvenantiems
Kolosuose: malonė ir ramybė jums
nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir mūsų Vieš-
paties Jėzaus Kristaus!
3 Nuolat melsdamiesi už jus, dėkoja-
me Dievui, mūsų Viešpaties Jėzaus
Kristaus Tėvui,
4 nes girdime apie jūsų tikėjimą Kris-
tumi Jėzumi ir jūsų meilę visiems
šventiesiems
5 dėl vilties, kuri jums paruošta dan-
guje. Apie ją jūs esate girdėję Evan-
gelijos tiesos žodyje,
6 kuris pasiekė jus ir panašiai kaip
visame pasaulyje, taip ir pas jus neša
vaisių ir auga nuo tos dienos, kada
išgirdote ir teisingai pažinote Dievo
malonę.
7 To jūs išmokote iš mūsų mylimojo
bendradarbio Epafro, kuris jums yra
ištikimas Kristaus tarnas.
8 Jis ir pranešė mums apie jūsų meilę
Dvasioje.
9 Todėl ir mes nuo tos dienos, kada
tai išgirdome, nesiliaujame už jus
meldę ir prašę, kad jūs būtumėte
pilni Dievo valios pažinimo su visa
išmintimi ir dvasiniu supratimu,
10 kad elgtumėtės, kaip verta Vieš-
paties, ir Jam tobulai patiktumėte,
nešdami gerų darbų vaisių ir aug-
dami Dievo pažinimu;

1 SKYRIUS
1 Ef 1,1
2 1 Kor 4,17; Gal 1,3
3 Fil 1,3
4 Ef 1,15; Hbr 6,10
5 1 Pt 1,4
6 Mt 24,14; Jn 15,16; Ef 3,2
7 2 Kor 11, 23; Fm 1,23
8 Rom 15,30
9 Rom 12,2; 1 Kor 1,5; Ef 1,8.15-17
10 Ef 4,1; 1 Tes 4,1; Hbr 13,21; 2 Pt 3,18
11 Apd 5,41; Ef 3,16; Ef 4,2; Ef 6,10
12 Ef 1,11; Ef 5,20
13 Ef 6,12; 2 Pt 1,11
14 Ef 1,7
15 2 Kor 4,4; Apr 3,14
16 Ef 1,20. 21; Hbr 1,2.3; Hbr 2,10
17 Jn 17,5; Hbr 1,3
18 Ef 1,22; Apr 1,5
19 Jn 1,16
20 2 Kor 5, 18; Ef 1,10; Ef 2,14
21 2 Kor 5, 18.19; Ef 2,1; Tit 1,15
22 2 Kor 5, 18; Ef 5,27

11 kad, sustiprinti visokeriopa jėga
iš Jo šlovės galios didžiai kantrybei
ir ištvermei, su džiaugsmu
12 dėkotumėte Tėvui, kuris padarė
mus tinkamus paveldėti šventųjų dalį
šviesoje,
13 kuris išlaisvino mus iš tamsybių
valdžios ir perkėlė į savo mylimojo
Sūnaus karalystę.
14 Jame mes turime atpirkimą Jo
krauju ir nuodėmių atleidimą.
15 Jis yra neregimojo Dievo atvaiz-
das, visos kūrinijos pirmagimis,
16 nes Jame sutverta visa, kas yra
danguje ir žemėje, kas regima ir ne-
regima; ar sostai, ar viešpatystės, ar
kunigaikštystės, ar valdžios, – visa
sutverta per Jį ir Jam.
17 Jis yra pirma visko, ir Jame visa
laikosi.
18 Ir Jis yra kūno – Bažnyčios – gal-
va. Jis – pradžia, pirmagimis iš mi-
rusiųjų, kad visur ir visada turėtų
pirmenybę.
19 Nes Tėvui patiko Jame apgyven-
dinti visą pilnatvę
20 ir per Jį visa sutaikinti su savimi,
darant Jo kryžiaus krauju taiką, –
per Jį sutaikinti visa, kas yra žemėje
ir danguje.
21 Taip pat ir jus, kurie kadaise bu-
vote svetimi ir priešiški mintimis ir
piktais darbais, Dievas dabar sutaikė
22 Jo žemiškojo kūno mirtimi, kad
pasirodytumėte Jo akyse šventi, tyri
ir nekalti,

23 jei tik išlaikote tikėjimą tvirti bei
nepajudinami ir neatsitraukiate nuo
Evangelijos vilties, kurią išgirdote,
kuri paskelbta visai kūrinijai po
dangumi ir kurios tarnu aš, Pau-
lius, tapau.
24 Dabar aš džiaugiuosi savo kentėji-
mais dėl jūsų ir savo kūne papildau,
ko dar trūksta Kristaus vargams dėl
Jo kūno – Bažnyčios.
25 Jos tarnu aš tapau Dievo patvar-
kymu, kuris duotas man dėl jūsų,
kad išpildyčiau Dievo žodį, –
26 tą paslaptį, kuri buvo paslėpta am-
žiams ir kartoms, o dabar apreikšta
Jo šventiesiems.
27 Jiems Dievas panorėjo atskleisti,
kokie šios paslapties šlovės turtai
skirti tautoms: būtent Kristus ju-
myse – šlovės viltis.
28 Mes Jį skelbiame, įspėdami kiek-
vieną žmogų ir mokydami kiekvie-
ną žmogų su visokeriopa išmintimi,
kad kiekvieną žmogų pristatytume
tobulą Kristuje.
29 Dėl to aš ir darbuojuosi, grumda-
masis Jo suteikta jėga, kuri galingai
veikia manyje.

2 Tad noriu, kad jūs žinotumėte,
kaip įnirtingai kovoju už jus,
už laodikiečius ir visus, kurie nėra
matę mano veido,
2 kad būtų paguostos visų širdys,
kad, meile suvienyti, visi pasiektų
pažinimo pilnatvės turtus ir pažintų
paslaptį Dievo – Tėvo ir Kristaus,
3 kuriame slypi visi išminties ir pa-
žinimo turtai.
4 Jums tai sakau, kad niekas jūsų ne-
suvedžiotų įtikinančiomis kalbomis.
5 Nors kūnu esu toli nuo jūsų, tačiau

23 Jn 15,6; Ef 3,17; Kol 1,6.25
24 2 Kor 1,5; 2 Kor 7,4; 2 Kor 12,15; Ef 1,23; Ef 3,1.13
25 Gal 2,7
26 1 Kor 2,7; 2 Tim 1,10
27 Rom 8, 10.11; Rom 9,23; 2 Kor 2,14; 1 Tim 1,1
28 Apd 20, 20; Ef 5,27
29 Ef 3,7

2 SKYRIUS
1 Fil 1,30
3 1 Kor 1,24. 30
4 Rom 16,18
5 1 Kor 14, 40; 1 Tes 2,17; 1 Pt 5,9
6 1 Tes 4,1
7 Ef 2,21
8 Gal 1,14; Gal 4,3.9.10
9 Jn 1,14
15 Iz 53,12; Ef 6,12
16 Rom 14,3
17 Hbr 8,5; Hbr 10,1

dvasia – su jumis ir džiaugiuosi, ma-
tydamas jūsų tvarką ir jūsų tikėjimo
Kristumi tvirtumą.
6 Taigi, kaip esate priėmę Viešpatį
Kristų Jėzų, taip ir gyvenkite Jame,
7 įsišakniję bei statydindamiesi Jame
ir tvirtėdami tikėjimu, kaip esate iš-
mokyti, kupini dėkingumo.
8 Žiūrėkite, kad kas jūsų nepavergtų
filosofija ir tuščia apgaule, kuri re-
miasi žmonių tradicijomis ir pasaulio
pradmenimis, o ne Kristumi.
9 Jame kūniškai gyvena visa dievys-
tės pilnatvė,
10 ir jūs esate tobuli Jame, kuris yra
kiekvienos kunigaikštystės ir val-
džios galva.
11 Jame jūs taip pat esate apipjaustyti
ne rankomis atliktu apipjaustymu,
bet kūno nuodėmių, kūniškumo nu-
sirengimu – Kristaus apipjaustymu.
12 Su Juo palaidoti krikšte, kuriame
jūs buvote ir prikelti, tikėdami jėga
Dievo, prikėlusio Jį iš numirusių.
13 Ir jus, mirusius nusikaltimais ir
jūsų kūno neapipjaustymu, Jis atgai-
vino kartu su Juo, atleisdamas visus
nusikaltimus.
14 Jis ištrynė skolos raštą su mums
priešiškais reikalavimais ir panaikino
jį, prikaldamas prie kryžiaus.
15 Jis nuginklavo kunigaikštystes
bei valdžias ir viešai jas pažemino,
triumfuodamas prieš jas ant kry-
žiaus.
16 Taigi niekas tenesmerkia jūsų dėl
valgio ar gėrimo, dėl švenčių, jauno
mėnulio ar šabo dienų.
17 Visa tai tėra būsimųjų dalykų še-
šėlis, o kūnas yra Kristaus.
18 Niekas teneatima jūsų atlygio,
pamėgęs tariamą nusižeminimą ir

angelų garbinimą, pasinėręs į tai,
ko nėra matęs, be pagrindo pasipū-
tęs savo kūniškais samprotavimais,
19 nesijungdamas su Galva, iš kurios
visas kūnas, sąnariais ir raiščiais ap-
rūpinamas bei jungiamas vienybėn,
auga Dievo teikiamu ūgiu.
20 Jei su Kristumi mirėte pasaulio
pradmenims, tai kodėl gi, tarsi tebe-
gyvendami pasaulyje, pasiduodate
nuostatoms
21 („Neliesk! Neragauk! Neimk!“ –
22 visa tai vartojama dingsta.) pagal
žmonių priesakus bei doktrinas?
23 Tiesa, tai atrodo išmintingai dėl
susikurto pamaldumo, nusižemini-
mo ir kūno varginimo, tačiau neturi
jokios vertės ir pasotina kūniškumą.

3 Jeigu esate su Kristumi prikelti,
siekite to, kas aukštybėse, kur
Kristus sėdi Dievo dešinėje.
2 Mąstykite apie tai, kas aukštybėse,
o ne apie tai, kas žemėje.
3 Jūs juk esate mirę, ir jūsų gyveni-
mas su Kristumi yra paslėptas Dieve.
4 Kai pasirodys Kristus – mūsų gyve-
nimas, tada su Juo ir jūs pasirodysite
šlovėje.
5 Todėl numarinkite tuos savo narius,
kurie yra žemėje: palaidumą, nety-
rumą, aistringumą, piktą pageidimą,
taip pat godumą, kuris yra stabmel-
dystė.
6 Dėl šių dalykų ateina Dievo rūsty-
bė neklusnumo vaikams.
7 Jūs irgi kadaise taip elgėtės, gyven-
dami tarp jų.
8 Bet dabar jūs visa tai nusivilkite:
rūstybę, nirtulį, nelabumą, pyktį,
piktžodžiavimą, nešvarias kalbas nuo
savo lūpų.

19 Ef 1,23; Ef 4,15; Ef 4,16
20 Rom 6,2-5; Gal 4,3.9
21 1 Tim 4,3
22 Tit 1,14
23 1 Tim 4,8

3 SKYRIUS

1 Ef 1,20; Kol 2,12
2 Mt 6,19-21
3 Rom 6,2; 2 Kor 5,7
4 Jn 14,6; 1 Kor 15,43; 1 Jn 3,2
5 Rom 6,13; Rom 8,13; Ef 4,19; Ef 5,3.5
6 Rom 1,18; Ef 2,2
7 1 Kor 6,11
8 Ef 4,22
10 Rom 8,9; Rom 12,2; Ef 2,10
11 Gal 3,27.28; Ef 1,23
12 1 Pt 1,2; 1 Jn 3,17
13 Mk 11,25
14 Ef 4,3; 1 Pt 4,8
15 Jn 14,27; 1 Kor 7,15; Ef 4,4; 1 Tes 5,18
16 Ef 5,19
17 1 Kor 10,31
18 Ef 5,22-33; Ef 6,1-9; 1 Pt 3,1
19 Ef 4,31; Ef 5,25
20 Ef 5,24; Ef 6,1
21 Ef 6,4
22 Ef 6,5

9 Nebemeluokite vienas kitam, nu-
sivilkę senąjį žmogų su jo darbais
10 ir apsivilkę nauju, kuris atnauji-
namas pažinimu pagal atvaizdą To,
kuris jį sukūrė.
11 Čia jau nebėra nei graiko, nei žydo,
nei apipjaustyto, nei neapipjaustyto,
nei barbaro, nei skito, nei vergo, nei
laisvojo, bet visa ir visuose – Kristus.
12 Todėl, kaip Dievo išrinktieji, šven-
tieji ir mylimieji, apsivilkite nuošir-
džiu gailestingumu, gerumu, nuolan-
kumu, romumu ir ištverme.
13 Būkite vieni kitiems pakantūs ir
atleiskite vieni kitiems, jei vienas
prieš kitą turite skundą. Kaip Kristus
atleido, taip ir jūs atleiskite.
14 O virš viso šito – meilė, kuri yra
tobulumo raištis.
15 Jūsų širdyse teviešpatauja Dievo
ramybė, į kurią esate pašaukti vie-
name kūne. Ir būkite dėkingi.
16 Kristaus žodis tegul tarpsta jumyse.
Mokykite ir įspėkite vieni kitus viso-
keriopa išmintimi, su dėkinga širdimi
giedokite Viešpačiui psalmes, himnus
ir dvasines giesmes.
17 Ir visa, ką darytumėte žodžiu ar
darbu, visa darykite Viešpaties Jė-
zaus vardu, per Jį dėkodami Dievui
Tėvui.
18 Jūs, žmonos, būkite atsidavusios
savo vyrams, kaip dera Viešpatyje.
19 O jūs, vyrai, mylėkite savo žmonas
ir nebūkite joms šiurkštūs.
20 Jūs, vaikai, visuomet klausykite
savo tėvų, nes tai patinka Viešpačiui.
21 O jūs, tėvai, neerzinkite savo vai-
kų, kad jie nepasidarytų baugštūs.
22 Jūs, vergai, visur ir visada paklus-
kite savo žemiškiems šeimininkams,
ne dėl akių tarnaudami, kaip žmo-

nėms patikti norėdami, bet iš tyros
širdies, bijodami Dievo.
[23] Ir ką tik darytumėte, darykite iš šir-
dies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms,
[24] žinodami, kad iš Viešpaties gau-
site palikimą kaip atlyginimą, – nes
jūs tarnaujate Viešpačiui Kristui.
[25] O kas daro neteisybę, susilauks atly-
gio už tai, ką padarė, ir nebus žiūrima
asmens.

4 O jūs, šeimininkai, duokite ver-
gams, kas teisinga ir kas dera,
atsimindami, kad ir jūs turite Šei-
mininką danguje.
[2] Nuolat melskitės, budėdami ir dė-
kodami;
[3] melskitės taip pat ir už mus, kad
Dievas mums atvertų žodžio duris
skelbti Kristaus paslaptį, dėl kurios
aš surakintas,
[4] kad sugebėčiau ją atskleisti taip,
kaip privalau ją skelbti.
[5] Su pašaliniais elkitės protingai, iš-
naudodami laiką.
[6] Jūsų kalba visuomet tebūna malo-
ni ir druska pasūdyta, kad sugebė-
tumėte kiekvienam atsakyti.
[7] Apie mano reikalus jums viską pra-
neš Tichikas, mylimas brolis, ištiki-
mas tarnas ir bendradarbis Viešpatyje.
[8] Aš tam jį ir siunčiu, kad sužinotų,
kaip jums sekasi, ir paguostų jūsų
širdis.

23 Ekl 9,10
24 1 Kor 7,22; Ef 6,8
25 Rom 2,11
4 SKYRIUS
1 Ef 6,9
2 Lk 18,1; Kol 2,7
3 1 Kor 16,9; Ef 3,3.4; Ef 6,19.20
5 Mt 10,16; Ef 5,15.16
6 Ekl 10,12; Mk 9,50; 1 Pt 3,15
7 2 Tim 4,12
8 Ef 6,22
9 Fm 1,10
10 Apd 19,29; Apd 20,4; Apd 27,2; 2 Tim 4,11
12 Mt 5,48; Rom 15,30; Fm 1,23
14 2 Tim 4,10.11
15 Rom 16,5
16 1 Tes 5,27
17 2 Tim 4,5; Fm 1,2
18 1 Kor 16,21; Hbr 13,3

[9] Jis su Onesimu, ištikimu ir myli-
mu broliu, kuris yra vienas iš jūsų,
papasakos jums visa, kas čia dedasi.
[10] Jus sveikina mano kalėjimo drau-
gas Aristarchas ir Barnabo pusbrolis
Morkus – dėl jo jau esate gavę nuro-
dymų; jei jis atvyks pas jus, priim-
kite jį.
[11] Dar jus sveikina Jėzus, vadinamas
Justu. Iš apipjaustytųjų jie yra vienin-
teliai mano bendradarbiai dėl Dievo
karalystės, tapę mano paguoda.
[12] Jus sveikina jūsiškis Epafras, Kris-
taus tarnas, kuris visada grumiasi už
jus maldose, kad jūs būtumėte tobuli ir
visiškai įsitikinę, kas yra Dievo valia.
[13] Aš galiu paliudyti, kad jis labai
uolus dėl jūsų, laodikiečių ir hiera-
poliečių.
[14] Sveikina jus mylimasis gydytojas
Lukas ir Demas.
[15] Pasveikinkite brolius Laodikėjoje ir
Nimfą bei bažnyčią, kuri jo namuose.
[16] Kai šitas laiškas bus perskaitytas
pas jus, pasirūpinkite, kad jis būtų
perskaitytas ir laodikiečių bažnyčio-
je, o jūs perskaitykite laišką, kuris
ateis iš Laodikėjos.
[17] Taip pat pasakykite Archipui: „Žiū-
rėk, kad vykdytum tarnystę, kurią
gavai Viešpatyje!“
[18] Sveikinimas, parašytas mano,
Pauliaus, ranka. Prisiminkite mano
pančius. Malonė su jumis! Amen.

PIRMASIS LAIŠKAS
TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus
tesalonikiečių bažnyčiai Dieve
Tėve ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje.
Malonė jums ir ramybė nuo Die-
vo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus
Kristaus!
2 Mes visada dėkojame Dievui už jus
visus, prisimindami jus savo maldose,
3 nuolat minėdami jūsų tikėjimo
darbus, meilės triūsą bei vilties
ištvermingumą mūsų Viešpatyje
Jėzuje Kristuje mūsų Dievo ir Tėvo
akivaizdoje,
4 žinodami, Dievo mylimi broliai,
jūsų išrinkimą,
5 nes mūsų Evangelija neatėjo pas
jus vien tik žodžiais, bet su jėga ir
Šventąja Dvasia, ir su tvirtu įsitiki-
nimu. Jūs žinote, kaip mes pas jus
elgėmės jūsų labui.
6 Ir jūs pasekėte mumis bei Vieš-
pačiu, priėmę žodį didžiame su-
spaudime su Šventosios Dvasios
džiaugsmu,
7 ir taip tapote pavyzdžiu visiems
Makedonijos bei Achajos tikintie-
siems.
8 Mat iš jūsų Viešpaties žodis nu-
skambėjo ne tik Makedonijoje bei
Achajoje, bet jūsų tikėjimas Dievu
pasklido visur, tad mums jau nebe-
reikia nieko sakyti.
9 Jie patys pasakoja apie mūsų atvy-
kimą pas jus, ir kaip jūs nuo stabų
atsivertėte į Dievą tarnauti gyvajam
bei tikrajam Dievui
10 ir laukti iš dangaus Jo Sūnaus, ku-
rį Jis prikėlė iš numirusių, – Jėzaus,
gelbstinčio mus nuo ateinančios
rūstybės.

2 Jūs patys, broliai, žinote, kad mū-
sų apsilankymas pas jus nebuvo
veltui.
2 Prieš tai, kaip žinote, nukentėję
ir paniekinti Filipuose, mes, Dievo
padrąsinti, skelbėme jums Dievo
Evangeliją esant dideliam pasiprie-
šinimui.
3 Juk mūsų skelbimas kyla ne iš klai-
dos nei iš netyro nusistatymo, nei iš
klastingumo,
4 bet Dievo ištirti ir pripažinti tin-
kamais, kad mums būtų patikėta
Evangelija, ją ir skelbiame taip, kad
patiktume ne žmonėms, bet Dievui,
kuris tiria mūsų širdis.
5 Kaip žinote, niekada nepasižymė-
jome pataikaujančiomis kalbomis
ir paslėptu godumu, – Dievas yra
liudytojas, –
6 niekada neieškojome žmonių gar-
bės – nei tarp jūsų, nei kitur. Būda-
mi Kristaus apaštalai, galėjome būti
jums našta,
7 vis dėlto pas jus buvome švelnūs
tarsi maitinanti motina, globojanti
savo kūdikius.
8 Taip jūsų ilgėdamiesi, troškome pa-
sidalyti su jumis ne tik Dievo Evan-
gelija, bet ir savo gyvybe, nes tapote
mums mylimi.

1 SKYRIUS
1 Apd 17,1-9; 1 Pt 5,12
2 Rom 1,8
3 Jn 6,29; Rom 16,6
4 Kol 3,12
5 Mk 16,20; 2 Kor 6,6; Hbr 2,3
6 Apd 5,41; Apd 13,52; 1 Kor 4,16; 1 Kor 11,1
8 Rom 1,8; Rom 10,18; Rom 16,19
9 1 Kor 12,2; 1 Tes 2,1
10 Rom 2,7; Rom 5,9

2 SKYRIUS
2 Apd 14,5; Apd 16,19-24; Apd 17,1-9
3 2 Kor 7,2
4 Pat 17,3; 1 Kor 7,25; Gal 1,10; Tit 1,3
5 Rom 1,9; 2 Kor 2,17
6 1 Kor 9,1.4; 2 Kor 11,9; 1 Tim 5,17
7 1 Kor 2,3
8 Rom 1,11; 2 Kor 12,15

9 Jūs, broliai, atsimenate mūsų triūsą
ir pastangas: dirbdami per dienas
ir naktis, kad neapsunkintume nė
vieno iš jūsų, skelbėme jums Dievo
Evangeliją.
10 Ir jūs, ir Dievas gali paliudyti, kaip
šventai, teisingai ir nepriekaištingai
elgėmės su jumis, įtikėjusiais.
11 Jūs žinote, kaip kiekvieną iš jūsų
raginome, kalbinome, maldavome,
tarsi tėvas savo vaikus,
12 kad elgtumėtės, kaip dera prieš
Dievą, kuris jus šaukia į savo kara-
lystę ir šlovę.
13 Todėl ir mes be paliovos dėkoja-
me Dievui, kad, priėmę Dievo žodį,
kurį girdėjote iš mūsų, priėmėte jį
ne kaip žmonių žodį, bet, kas jis iš
tikrųjų yra, – kaip Dievo žodį, kuris
ir veikia jumyse, tikinčiuosiuose.
14 Jūs, broliai, tapote sekėjais Dievo
bažnyčių Kristuje Jėzuje, kurios yra
Judėjoje. Jūs tą patį iškentėjote nuo
savo tautiečių, kaip ir jos nuo žydų,
15 kurie nužudė Viešpatį Jėzų ir savo
pranašus ir persekiojo mus. Jie nepa-
tinka Dievui ir yra priešiški visiems
žmonėms,
16 nes draudžia mums skelbti pago-
nims, kad šie būtų išgelbėti. Taip
jie nuolat pildo savo nuodėmių sai-
ką, ir jiems artinasi galutinė Dievo
rūstybė.
17 O mes, broliai, kuriam laikui at-
skirti nuo jūsų – žinoma, tik kūnu,
ne širdimi, – dėjome visas pastangas,
kad išvystume jūsų veidus.
18 Todėl ruošėmės atvykti pas jus –
bent jau aš, Paulius, ruošiausi kartą
ir kitą, – tačiau mums sutrukdė šė-
tonas.
19 Kas gi yra mūsų viltis, džiaugs-
mas ir pasigyrimo vainikas? Argi ne
jūs prieš mūsų Viešpatį Jėzų Kristų
Jo atėjimo metu?
20 Taip, jūs esate mūsų šlovė ir
džiaugsmas!

3 Todėl, ilgiau nebeiškęsdami, nu-
tarėme vieni pasilikti Atėnuose
2 ir pasiuntėme Timotiejų, savo bro-
lį, Dievo tarną ir mūsų bendradarbį
skelbiant Kristaus Evangeliją, kad
sustiprintų jus ir sutvirtintų jūsų
tikėjimą,
3 kad nė vienas nesvyruotų šiuose
suspaudimuose, nes jūs patys žinote,
kad tam esame skirti.
4 Dar būdami tarp jūsų, iš anksto
sakėme, kad turėsime kentėti prie-
spaudą, ir, kaip žinote, taip ir įvyko.
5 Todėl, ilgiau nebeiškęsdamas, pa-
siunčiau pasiuntinį, norėdamas su-
žinoti apie jūsų tikėjimą, ar kartais
jūsų nesugundė gundytojas ir ar nėra
niekais pavirtęs mūsų triūsas.
6 Dabar Timotiejus iš jūsų grįžo pas
mus ir atnešė gerą žinią apie jūsų ti-
kėjimą bei meilę, kad jūs nuolat mus
maloniai prisimenate ir karštai trokš-
tate mus pamatyti, kaip ir mes jus.
7 Taigi, broliai, jūs savo tikėjimu pa-
guodėte mus visuose mūsų suspau-
dimuose ir negandose.
8 Dabar mes tikrai gyvuojame, nes
jūs tvirtai stovite Viešpatyje.
9 Ir kaip atsidėkosime Dievui už
jus, už visus džiaugsmus, kuriuos
dėl jūsų patiriame mūsų Dievo aki-
vaizdoje?
10 Dieną ir naktį karštai maldaujame,
kad išvystume jūsų veidus ir galė-
tume papildyti, ko dar stinga jūsų
tikėjimui.

9 Apd 18,3; Apd 20,34. 35; 2 Kor 12,13
10 2 Kor 7,2; 1 Tes 1,5
12 1 Kor 1,9; Ef 4,1
13 Mk 4,20; Gal 4,14; 1 Tes 1,2.3; 1 Pt 1,23
14 Apd 17,5; Gal 1,22
15 Mt 5,12; Mt 23,34.35; Apd 2,23
16 Lk 11,52
17 1 Kor 5,3
18 Rom 1,13; Rom 15,22
19 Pat 16,31; 1 Kor 15,23; 2 Kor 1,14; Jud 1,24

3 SKYRIUS
2 Rom 16,21
3 Apd 9,16; Apd 14,22; Ef 3,13
4 Apd 20,24
5 1 Kor 7,5; Gal 2,2
6 Apd 18,5; Fil 1,8
7 2 Kor 1,4
8 Fil 4,1
10 2 Kor 13,9

11 Jis pats – mūsų Dievas ir Tėvas – ir
mūsų Viešpats Jėzus Kristus tenutie-
sia mums kelią pas jus.
12 Viešpats teaugina jus ir gausiai
tepripildo meilės vienų kitiems ir
visiems, kaip ir mes jus mylime, –
13 tesustiprina jūsų širdis ir padaro
nepeiktinas šventumu prieš Die-
vą, mūsų Tėvą, Viešpaties Jėzaus
Kristaus ir visų Jo šventųjų atėjimo
metu.

4 Pagaliau, broliai, prašome ir ra-
giname jus Viešpatyje Jėzuje: jei-
gu išmokote iš mūsų, kaip privalote
elgtis ir patikti Dievui, – taip ir elki-
tės, darydami vis daugiau pažangos!
2 Jūs juk žinote, kokių nurodymų
jums davėme Viešpaties Jėzaus
vardu.
3 Nes tokia Dievo valia – jūsų pašven-
tinimas: kad susilaikytumėte nuo
ištvirkavimo
4 ir kiekvienas iš jūsų mokėtų sau-
goti savąjį indą šventai ir pagarbiai,
5 o ne vedamas aistringo geismo,
kaip pagonys, kurie nepažįsta Die-
vo;
6 kad nė vienas neperžengtų ribų ir
šituo dalyku neapgaudinėtų savo bro-
lio, nes Viešpats už visa tai baudžia,
kaip jau esame įspėję ir patvirtinę.
7 Dievas pašaukė mus ne ištvirki-
mui, bet šventumui.
8 Todėl, kas tai atmeta, ne žmogų at-
meta, bet Dievą, kuris ir davė mums
savo Šventąją Dvasią.
9 Apie brolišką meilę nebereikia
jums rašyti, nes jūs patys esate Dievo
pamokyti mylėti vienas kitą,
10 ir jūs taip elgiatės su visais bro-
liais visoje Makedonijoje. Mes tik
raginame jus, broliai, daryti vis dau-
giau pažangos,
11 stengtis gyventi ramiai, atsidėti
saviesiems reikalams ir darbuotis
savo rankomis, kaip jums įsakėme.
12 Taip jūs deramai elgsitės pašalinių
akyse ir jums nieko netrūks.
13 Nenoriu, kad jūs, broliai, liktu-
mėte nežinioje dėl užmigusiųjų ir
nusimintumėte kaip kiti, kurie neturi
vilties.
14 Jeigu tikime, kad Jėzus mirė ir
prisikėlė, tai ir tuos, kurie užmigo
su Jėzumi, Dievas atves kartu su Juo.
15 Ir tai jums sakome Viešpaties žo-
džiu, jog mes, gyvieji, išlikusieji iki
Viešpaties atėjimo, nepralenksime
užmigusiųjų.
16 Nes pats Viešpats nužengs iš dan-
gaus, nuskambėjus paliepimui,
arkangelo balsui ir Dievo trimitui,
ir mirusieji Kristuje prisikels pir-
miausia,
17 paskui mes, gyvieji, išlikusieji,
kartu su jais būsime pagauti į debe-
sis susitikti su Viešpačiu ore ir taip
visuomet būsime su Viešpačiu.
18 Todėl guoskite vieni kitus šiais
žodžiais.

5 Dėl valandos ir laiko, broliai, nėra
reikalo jums rašyti.
2 Jūs patys gerai žinote, kad Viešpa-
ties diena užklups lyg vagis naktį.
3 Kai žmonės kalbės: „Ramybė ir
saugumas“, tada juos ir ištiks neti-
kėtas žlugimas, tarytum gimdymo
skausmai nėščią moterį, ir jie niekur
nepaspruks.
4 Bet jūs, broliai, nesate tamsoje, kad
toji diena jus užkluptų lyg vagis.
5 Juk jūs visi esate šviesos vaikai ir

11 Mk 1,3
12 Fil 1,9
13 2 Tes 2,17
4 SKYRIUS
1 1 Kor 15, 58; Fil 1,27
3 Rom 12,2; 1 Kor 6,15-20; Ef 5,27
4 Rom 6,19
5 1 Kor 15, 34; Ef 4,17.18; Kol 3,5
6 2 Tes 1,8
7 Kun 11,44
8 Lk 10,16; 1 Kor 2,10
9 Jer 31,33. 34; Mt 22,39
10 1 Tes 3,12
11 Apd 20, 35; 2 Tes 3,11
12 Rom 13, 13
13 Kun 19, 28; Ef 2,12
14 1 Kor 15, 13.20.23
15 1 Kor 15, 51-52
16 Mt 24,30. 31; 1 Kor 15,23. 52
17 Jn 14,3; Jn 17,24; Apd 1,9; 1 Kor 15,51-53
18 1 Tes 5,11
5 SKYRIUS
1 Mt 24,3
2 2 Pt 3,10
3 Iz 13,6-9; Oz 13,13
4 1 Jn 2,8
5 Ef 5,8

dienos vaikai. Mes nepriklausome
nei nakčiai, nei tamsai.
6 Todėl nemiegokime kaip kiti, bet
budėkime ir būkime blaivūs!
7 Mat kas miega, miega naktį, ir kas
pasigeria, pasigeria naktį.
8 O mes, priklausydami dienai, bū-
kime blaivūs ir apsirengę tikėjimo
bei meilės šarvus ir užsidėję išgel-
bėjimo vilties šalmą.
9 Juk Dievas mus paskyrė ne rūsty-
bei, bet kad įgytume išgelbėjimą per
mūsų Viešpatį Jėzų Kristų,
10 kuris mirė už mus, kad mes ar bu-
dėdami, ar miegodami gyventume
kartu su Juo.
11 Todėl guoskite ir ugdykite vieni
kitus, ką jūs ir darote.
12 Prašome jus, broliai, gerbti tuos,
kurie darbuojasi tarp jūsų, vadovauja
jums Viešpatyje ir teikia pamokymų.
13 Labai branginkite juos, mylėdami
dėl jų darbo! Taikiai sugyvenkite
tarpusavyje!
14 Raginame jus, broliai: įspėkite
nedrausminguosius, padrąsinkite
neryžtinguosius, palaikykite silp-
nuosius, būkite visiems kantrūs!
15 Žiūrėkite, kad kas neatmokėtų
kam nors blogu už bloga, bet visa-
da siekite daryti gera vieni kitiems
ir visiems.
16 Visada džiaukitės,
17 be paliovos melskitės!
18 Už viską dėkokite, nes tokia Dievo
valia jums Kristuje Jėzuje.
19 Negesinkite Dvasios!
20 Neniekinkite pranašysčių!
21 Visa ištirkite ir to, kas gera, lai-
kykitės!
22 Susilaikykite nuo visokio blogio!
23 Pats ramybės Dievas visiškai jus
tepašventina ir teišlaiko sveiką bei
nepeiktiną jūsų dvasią, sielą ir kū-
ną mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
atėjimui.
24 Ištikimas yra Tas, kuris jus šaukia,
Jis ir įvykdys!
25 Broliai, melskitės už mus!
26 Sveikinkite visus brolius šventu
pabučiavimu.
27 Saikdinu jus Viešpačiu, kad šis
laiškas būtų perskaitytas visiems
šventiesiems broliams.
28 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė tebūna su jumis! Amen.

6 Mt 25,5; 1 Pt 5,8
7 Lk 21,34; Apd 2,15
8 Ef 6,14
9 Rom 9,22; 2 Tes 2,13
13 Mk 9,50
14 Rom 14,1; Rom 15,1; Gal 5,22; 2 Tes 3,6.7.11; Hbr 12,12
15 Kun 19, 18; Gal 6,10
16 2 Kor 6,10
17 Ef 6,18
19 Ef 4,30
20 1 Kor 14, 1.31
21 Fil 4,8; 1 Jn 4,1
23 1 Kor 1,8. 9; Fil 4,9; 1 Tes 3,13
24 1 Kor 10, 13; Fil 1,6

ANTRASIS LAIŠKAS TESALONIKIEČIAMS

1 Paulius, Silvanas ir Timotiejus te-
salonikiečių bažnyčiai Dieve, mū-
sų Tėve, ir Viešpatyje Jėzuje Kristuje.
2 Malonė jums ir ramybė nuo Die-
vo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus
Kristaus!
3 Mes jaučiame pareigą visada dėkoti,
broliai, už jus Dievui, ir tai teisinga,
nes jūsų tikėjimas augte auga ir jūsų
visų meilė vienas kitam vis didėja.
4 Todėl mes ir giriamės jumis Dievo
bažnyčiose – jūsų kantrybe bei tikė-

1 SKYRIUS
2 1 Kor 1,3
4 2 Kor 7,4; 1 Tes 1,3; 1 Tes 2,14

jimu visuose jūsų persekiojimuose
ir sunkumuose, kuriuos jums tenka
pakelti.
5 O tai ir yra teisingo Dievo teismo
požymis: jūs būsite pripažinti verti
Dievo karalystės, dėl kurios ir ken-
čiate.
6 Teisinga iš Dievo pusės atmokėti
jūsų prispaudėjams priespauda,
7 o jums, prispaustiesiems, – poilsiu
drauge su mumis, kai iš dangaus apsi-
reikš Viešpats Jėzus su savo galingais
angelais.
8 Ugnies liepsnose Jis nubaus tuos,
kurie nepažįsta Dievo ir nepaklūs-
ta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
Evangelijai.
9 Jie bus nubausti amžina pražūtimi
nuo Viešpaties veido ir nuo Jo ga-
lybės šlovės
10 tą dieną, kada Jis ateis, kad būtų
pašlovintas savo šventuosiuose ir
keliantis susižavėjimą visuose, ku-
rie įtikėjo. Jūs irgi patikėjote mūsų
liudijimu.
11 Todėl mes nuolat meldžiamės už
jus, kad mūsų Dievas padarytų jus
vertus šio pašaukimo ir parodytų
visą savo gerumą ir palankumą bei
galingus tikėjimo darbus,
12 kad mūsų Viešpaties Jėzaus vardas
būtų pašlovintas jumyse, o jūs – Ja-
me, pagal mūsų Dievo ir Viešpaties
Jėzaus Kristaus malonę.

2 Mes prašome jus, broliai, dėl
mūsų Viešpaties Jėzaus Kris-
taus atėjimo ir dėl mūsų surinkimo
pas Jį:
2 nesiduokite taip greitai nukreipia-
mi nuo sveiko proto ir įbauginami
ar dvasia, ar žodžiu, ar neva mūsų
parašytu laišku, esą Kristaus diena
jau atėjo.
3 Tegul niekas niekaip jūsų neapgau-
na! Pirmiau turi ateiti atkritimas ir
būti apreikštas nedorybės žmogus,
pražūties sūnus,
4 prieštarautojas, kuris išaukština
save prieš visa, kas vadinama Die-
vu ar garbinama, ir pats sėdasi kaip
Dievas Dievo šventykloje, rodyda-
mas save esant Dievu.
5 Ar neprisimenate, jog aš tai sakiau
jums, tebebūdamas tarp jūsų?
6 Jūs gi žinote, kas dabar jį sulaiko,
kad jis būtų apreikštas savo metu.
7 Nedorybės paslaptis jau veikia, kol
bus patrauktas tas, kas jį sulaiko.
8 Tada pasirodys nedorėlis, kurį Vieš-
pats sunaikins savo burnos kvėpimu
ir sužlugdys savo atėjimo spindesiu.
9 Ano nedorėlio atėjimą, šėtonui vei-
kiant, lydės visokios jėgos, ženklai
ir netikri stebuklai
10 ir visokia neteisumo apgaulė žūs-
tantiems už tai, kad atsisakė mylėti
tiesą, kuri būtų juos išgelbėjusi.
11 Todėl Dievas jiems pasiųs stiprų
paklydimą, kad jie tikėtų melu
12 ir būtų nuteisti visi, kurie netikėjo
tiesa, bet pamėgo neteisybę.
13 Mes jaučiame pareigą visada dėko-
ti Dievui už jus, Viešpaties mylimi
broliai, kad Dievas jus nuo pradžios
išsirinko išgelbėjimui per Dvasios
pašventinimą ir tikėjimą tiesa,
14 kuriam Jis pašaukė jus per mūsų
Evangeliją, kad įgytumėte mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus šlovę.
15 Todėl, broliai, tvirtai stovėkite ir
laikykitės nurodymų, kurių išmokė-
me savo žodžiais ar laišku.
16 O pats mūsų Viešpats Jėzus Kris-

5 Fil 1,28; 1 Tes 2,14
6 Apr 6,10
7 Jud 1,14; Apr 14,13
9 Įst 33,2; Fil 3,19
10 Mt 25,31; Jn 17,10
11 Kol 1,12; 1 Tes 1,3
12 Kol 3,17

2 SKYRIUS
1 Mt 24,31; 1 Tes 4,15-17
2 Mt 24,4
3 Dan 7,25; Dan 8,25; Dan 11,36; Jn 17,12; 1 Tim 4,1
4 Iz 14,13.14; 1 Kor 8,5
7 1 Jn 2,18
8 Iz 11,4; Dan 7,10; Hbr 10,27
9 Įst 13,1
10 1 Kor 16, 22; 2 Kor 2,15
11 Rom 1,28; 1 Tim 4,1
12 Rom 1,32
13 Ef 1,4; 1 Tes 1,4; 1 Pt 1,2
14 1 Pt 5,10
15 1 Kor 11, 2; 1 Kor 16,13
16 1 Pt 1,3; Apr 1,5

tus ir Dievas, mūsų Tėvas, kuris pa-
milo mus ir iš malonės suteikė mums
amžiną paguodą ir gerąją viltį,
17 tepaguodžia jūsų širdis ir tesu-
stiprina kiekvienam geram žodžiui
ir darbui.

3 Pagaliau, broliai, melskitės už
mus, kad Viešpaties žodis skin-
tųsi kelią ir būtų gerbiamas kaip ir
pas jus,
2 ir kad mes būtume išgelbėti nuo
netikusių ir nedorų žmonių, nes ne
visi turi tikėjimą.
3 O Viešpats ištikimas; Jis sustiprins
jus ir apsaugos nuo pikto.
4 Pasitikime jumis Viešpatyje, kad
vykdote ir vykdysite, ką jums įsa-
kome.
5 Viešpats telenkia jūsų širdis į Die-
vo meilę ir Kristaus kantrybę.
6 Viešpaties Jėzaus Kristaus var-
du įsakome jums, broliai, šalintis
kiekvieno brolio, kuris nederamai
elgiasi ir nesilaiko iš mūsų gautų
nurodymų.
7 Jūs patys žinote, kaip reikia sekti
mumis. Mes gi pas jus nesielgėme
nederamai

17 1 Kor 1,8

3 SKYRIUS
1 Ef 6,19
2 Apd 28,24; Rom 15,31
3 Jn 17,15; 1 Kor 1,9
4 2 Kor 7,16
5 1 Km 29,18
6 Rom 16,17; 1 Kor 5,1; 1 Tes 4,11
8 1 Tes 2,9
9 1 Kor 9,4. 6-14
11 1 Pt 4,15
12 Ef 4,28
13 Gal 6,9
14 Mt 18,17
15 Kun 19, 17; Tit 3,10
16 Rom 15, 33
17 1 Kor 16, 21
18 Rom 16, 20.24

8 ir nevalgėme kieno nors duonos
dykai, bet, sunkiai triūsdami, darba-
vomės dieną ir naktį, kad tik neap-
sunkintume nė vieno iš jūsų;
9 ir ne todėl, kad neturime teisės, bet
norime būti jums pavyzdžiu, kad
sektumėte mumis.
10 Dar būdami pas jus, mes įsakėme:
„Kas nenori dirbti, tenevalgo!“
11 Nes mes girdime, jog kai kurie iš
jūsų nederamai elgiasi, nieko nedir-
ba, tik kišasi į svetimus reikalus.
12 Tokiems įsakome ir juos ragina-
me per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų
ramiai dirbti ir valgyti savo duoną.
13 O jūs, broliai, nepailskite darę gera!
14 O kas nepaklustų mūsų laiško
žodžiams, tokį įsidėmėkite ir ne-
bendraukite su juo, kad susigėstų.
15 Nelaikykite jo priešu, bet įspėkite
kaip brolį.
16 Pats ramybės Viešpats tegul teikia
jums ramybę visada ir visais būdais.
Viešpats su jumis visais!
17 Sveikinimas, parašytas mano, Pau-
liaus, ranka. Tai ženklas kiekviena-
me laiške: taip aš rašau.
18 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė tebūna su jumis visais! Amen.

PIRMASIS LAIŠKAS
TIMOTIEJUI

1 Paulius, Jėzaus Kristaus apaštalas,
Dievo, mūsų Gelbėtojo, ir Vieš-
paties Jėzaus Kristaus, mūsų vilties,
paliepimu, –
2 Timotiejui, tikram sūnui tikėjime:

1 SKYRIUS
2 Gal 1,3; Tit 1,4
3 Apd 20,1.3; Gal 1,6.7

malonė, gailestingumas ir ramybė
nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Jėzaus Kris-
taus, mūsų Viešpaties!
3 Dar keliaudamas į Makedoniją,
aš prašiau tave pasilikti Efeze, kad

įsakytum kai kuriems, jog jie ne-
mokytų kitaip,
4 nekreiptų dėmesio į pasakas ir bega-
linius kilmės sąrašus, kurie veikiau
kelia ginčus, negu tarnauja dieviš-
kam tikėjimo ugdymui.
5 Pamokymo tikslas yra meilė iš tyros
širdies, geros sąžinės ir nuoširdaus
tikėjimo.
6 Kai kurie, nuklydę nuo šių dalykų,
paskendo tuščiuose plepaluose.
7 Jie norėtų būti įstatymo mokyto-
jais, bet nesupranta, nei ką kalba,
nei ką tvirtina.
8 O mes žinome, jog įstatymas geras,
jeigu kas teisingai juo naudojasi,
9 suprasdamas, kad įstatymas skir-
tas ne teisiajam, bet nusikaltėliams
ir neklusniems, bedieviams ir nusi-
dėjėliams, nešventiems ir šventva-
giams, tėvažudžiams ir motinžu-
džiams, žmogžudžiams,
10 ištvirkėliams, homoseksualis-
tams, vergų pirkliams, melagiams,
priesaikos laužytojams ir viskam,
kas priešinga sveikam mokymui
11 pagal palaimintojo Dievo šlovin-
gąją Evangeliją, kuri man patikėta.
12 Aš dėkoju mūsų Viešpačiui Kristui
Jėzui, kuris įgalino mane, nes palaikė
mane ištikimu, paskirdamas tarnystei,
13 nors anksčiau buvau piktžodžiau-
tojas, persekiotojas ir akiplėša. Ma-
nęs buvo pasigailėta, nes taip elgiau-
si dėl neišmanymo ir netikėjimo.
14 Bet mūsų Viešpaties malonė iš-
siliejo be saiko su tikėjimu ir meile
Kristuje Jėzuje.
15 Tikras žodis ir vertas visiško pri-
tarimo, kad Kristus Jėzus atėjo į
pasaulį išgelbėti nusidėjėlių, kurių
pirmasis esu aš.
16 Todėl ir buvo manęs pasigailėta,
kad manyje pirmame Jėzus Kristus
parodytų visą savo kantrybę, duo-
damas pavyzdį tiems, kurie Jį įtikės
amžinajam gyvenimui.
17 Amžių Karaliui, nemirtingajam,
neregimajam, vieninteliam išmintin-
gajam Dievui tebūna garbė ir šlovė
per amžių amžius! Amen.
18 Šį įsakymą perduodu tau, sūnau
Timotiejau, pagal ankstesnes prana-
šystes apie tave, kad, jomis remda-
masis, kovotum gerą kovą,
19 turėdamas tikėjimą ir gerą sąžinę,
kurios atsižadėjus kai kurių tikėjimo
laivas sudužo.
20 Iš jų yra Himenėjas ir Aleksand-
ras, kuriuos atidaviau šėtonui, kad
pasimokytų nebepiktžodžiauti.

2 Taigi visų pirma raginu prašyti,
melstis, užtarti ir dėkoti už visus
žmones,
2 už karalius bei visus valdininkus,
kad tyliai ir ramiai gyventume viso-
keriopai dievotą ir kilnų gyvenimą.
3 Tai gera ir priimtina akyse Dievo,
mūsų Gelbėtojo,
4 kuris trokšta, kad visi žmonės būtų
išgelbėti ir pasiektų tiesos pažinimą.
5 Nes yra vienas Dievas ir vienas
Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmo-
gus Kristus Jėzus,
6 kuris atidavė save kaip išpirką už
visus, kad būtų paliudytas reikiamu
metu.
7 Tam aš esu paskirtas pamokslinin-
ku ir apaštalu, – sakau tiesą Kristuje,
nemeluoju, – tikėjimo ir tiesos mo-
kytojas tautoms.
8 Taigi trokštu, kad vyrai visur mels-

4 Tit 1,14
5 Rom 13,8-10; Ef 6,24
6 1 Tim 6,4.20
8 Rom 7,12.16
11 1 Kor 9,17; 1 Tim 6,15
12 1 Kor 7,25; 1 Kor 15,10; Kol 1,25
13 Jn 4,21; Apd 8,3
14 Rom 5,20; 2 Tim 1,13; 2 Tim 2,22
15 Iz 53,5; Iz 61,1; Oz 6,1-3; Mt 1,21; Mt 9,13; 1 Tim 3,1; 1 Tim 4,9; 2 Tim 2,11; Tit 3,8
17 1 Km 29,11; Ps 10,16; Rom 1,23; Rom 16,27; Hbr 11,27
20 Apd 13,45; 2 Tim 2,17.18; 2 Tim 4,14

2 SKYRIUS
2 Ezr 6,10; Rom 13,1
3 Rom 12,2; 2 Tim 1,9
4 Ez 18,23.32; Jn 3,17; Jn 17,3; 1 Tim 4,10; Tit 2,11; 2 Pt 3,9
5 1 Kor 8,6; Gal 3,20; Hbr 9,15
6 Mk 10,45
7 Gal 1,15.16; Ef 3,7.8; 1 Tim 1,11; 2 Tim 1,11
8 Ps 134,2; Lk 23,34

tųsi, keldami aukštyn šventas ran-
kas, be pykčio ir abejonių.
9 Taip pat, kad moterys puoštųsi kuk-
liai ir padoriais drabužiais, droviai
ir santūriai, ne supintais plaukais ar
auksu, perlais ar brangiu drabužiu,
10 bet – kaip dera moterims, pasižy-
minčioms dievobaimingumu, – ge-
rais darbais.
11 Moteris tesimoko tyliai, su visu
paklusnumu.
12 Neleidžiu, kad moteris mokytų nei
kad vadovautų vyrui, – ji tesilaiko
tyliai.
13 Juk pirmas buvo sutvertas Adomas,
o paskui – Ieva.
14 Ir ne Adomas buvo apgautas, o
moteris buvo apgauta ir nusidėjo.
15 Bet ji bus išgelbėta, gimdydama
vaikus, – jeigu jie išlaikys tikėjimą,
meilę, šventumą ir susilaikymą.

3 Štai patikimas žodis: jei kas siekia
vyskupauti, trokšta gero darbo.
2 O vyskupas privalo būti nepeikti-
nas, vienos žmonos vyras, blaivus,
protingas, padorus, svetingas, suge-
bantis mokyti;
3 ne girtuoklis, ne kivirčius, ne gei-
džiantis nešvaraus pelno, bet švel-
nus, nemėgstantis vaidytis, negodus
pinigų,
4 geras savo namų šeimininkas, tu-
rintis klusnius ir tikrai dorus vaikus.
5 Jei kas nesugeba šeimininkauti
savo namuose, kaipgi jis pasirūpins
Dievo bažnyčia?
6 Vyskupas neturi būti naujatikis,
kad nepasididžiuotų ir nepakliūtų į
pasmerkimą kaip velnias.
7 Be to, jam privalu turėti gerą liu-
dijimą tarp pašaliečių, kad nebūtų

9 1 Pt 3,3
10 1 Pt 3,4
12 1 Kor 14,34; Tit 2,5

3 SKYRIUS
7 1 Tim 6,9; 2 Tim 2,26
8 Ez 44,21
13 Mt 25,21
16 Mt 3,16; Mt 28,2; Lk 24,51; Jn 1,14; Apd 10,34; Rom 1,4; Rom 10,18; Rom 16,26; 2 Kor 1,19; Kol 1,6.23; 1 Pt 1,20; 1 Jn 1,2; 1 Jn 3,5.8

4 SKYRIUS
1 2 Tim 3,13; Apr 16,14
2 Mt 7,15; Ef 4,19

jam priekaištaujama ir neįkliūtų į
velnio pinkles.
8 Taip pat ir diakonai privalo būti
garbingi, ne dviliežuviai, ne besaikiai
vyno gėrėjai, ne geidžiantys nešva-
raus pelno,
9 saugantys tikėjimo paslaptį tyroje
sąžinėje.
10 Ir pirmiausia jie turi būti išbandyti,
o paskui, jei pasirodys esą be kaltės,
tegul diakonauja.
11 Jų žmonos taip pat privalo būti
garbingos, ne šmeižikės, blaivios ir
visada patikimos.
12 Diakonai tebūna vienos žmonos
vyrai, gerai prižiūrintys vaikus ir
savo pačių namus.
13 Gerai diakonaujantys įgyja gar-
bingą laipsnį ir didelę tikėjimo drąsą
Kristuje Jėzuje.
14 Aš tau rašau apie šiuos dalykus,
nors tikiuosi greit atvykti pas tave.
15 Bet jeigu užtrukčiau, noriu, kad
žinotum, kaip reikia elgtis Dievo
namuose, kurie yra gyvojo Dievo
Bažnyčia, tiesos ramstis ir pamatas.
16 Ir negincijamai didelė yra dievotu-
mo paslaptis: Dievas buvo apreikš-
tas kūne, išteisintas Dvasia, regėtas
angelų, paskelbtas pagonims, įtikė-
tas pasaulyje ir paimtas į šlovę.

4 Dvasia aiškiai sako, kad paskuti-
niais laikais kai kurie atsitrauks
nuo tikėjimo, pasidavę klaidinan-
čioms dvasioms ir demonų moks-
lams,
2 veidmainingiems melo skelbėjams,
turintiems sudegintą sąžinę,
3 draudžiantiems tuoktis, liepian-
tiems susilaikyti nuo maisto, kurį
sukūrė Dievas, kad jį su padėka pri-

imtų tikintieji ir pažinusieji tiesą.
4 Kiekvienas gi Dievo kūrinys yra
geras, ir niekas neatmestina, jei pri-
imama su padėka,
5 nes tai pašventinama Dievo žodžiu
ir malda.
6 Jeigu šitaip aiškinsi broliams, būsi
geras Jėzaus Kristaus tarnas, besi-
maitinantis tikėjimo žodžiais ir ge-
ru mokymu, kuriuo tu rūpestingai
pasekei.
7 Bedieviškų ir bobiškų pasakų venk,
o ugdykis dievotumą.
8 Kūno lavinimas nedaug naudos
duoda, o dievotumas viskam nau-
dingas – jis turi esamojo ir būsimojo
gyvenimo pažadą.
9 Šis žodis yra patikimas, vertas vi-
siško pritarimo.
10 Mes todėl ir triūsiame bei kenčia-
me panieką, nes pasitikime gyvuoju
Dievu, kuris yra visų žmonių, o ypač
tikinčiųjų, Gelbėtojas.
11 Taip įsakinėk ir mokyk!
12 Niekas tegul neniekina tavo jau-
nystės. Tiktai pats būk tikintiesiems
pavyzdys žodžiu, elgesiu, meile,
dvasia, tikėjimu, skaistumu.
13 Kol atvyksiu, atsidėk skaitymui,
raginimui, mokymui.
14 Neapleisk tavyje esančios dovanos,
kuri tau buvo suteikta per pranašys-
tę, vyresniesiems uždėjus rankas.
15 Mąstyk apie šituos dalykus, atsi-
dėk jiems visiškai, kad tavo pažanga
būtų visiems akivaizdi.
16 Žiūrėk savęs ir mokymo, būk tame
pastovus. Taip išgelbėsi save ir savo
klausytojus.

5 Senesnio žmogaus aštriai ne-
bark, bet ragink kaip tėvą, o
jaunesniuosius – kaip brolius,

6 2 Tim 3,14

7 2 Tim 2,16; Tit 1,14; Hbr 5,14

8 Ps 37,9; 1 Kor 8,8

12 Fil 3,17; Tit 2,7; 1 Pt 5,3

14 Apd 6,6; 1 Tim 5,22; 2 Tim 1,6

5 SKYRIUS

4 Pr 45,10

5 Apd 26,7

8 Iz 58,7; Mt 18,17; 2 Kor 12,14; 2 Tim 3,5

2 vyresnio amžiaus moteris – kaip
motinas, o jaunesnes – kaip seseris,
laikydamasis visiško skaistumo.
3 Gerbk našles, kurios yra tikros
našlės.
4 Jei kuri našlė turi vaikų ar vaikai-
čių, šie tegul pirmiausia išmoksta
rūpintis savo namiškiais ir deramai
atsilyginti gimdytojams, nes tai pa-
tinka Dievui.
5 Tikra našlė, ir likusi viena, pasitiki
Dievu, maldauja ir meldžiasi dieną
ir naktį,
6 o gyvenanti malonumais, dar gyva
būdama, yra mirusi.
7 Todėl tai įsakyk, kad jos būtų be
priekaišto.
8 Jeigu kas nesirūpina savaisiais, ypač
savo namiškiais, tas yra išsižadėjęs
tikėjimo ir blogesnis už netikintį!
9 Į našlių sąrašą įtrauk tokią našlę,
kuriai ne mažiau kaip šešiasdešimt
metų, kuri buvo vieno vyro žmona,
10 jeigu ji pasižymėjo gerais darbais,
jei išauklėjo vaikus, jei buvo svetin-
ga, jei plaudavo šventiesiems kojas,
jei pagelbėdavo vargstantiems, jei
stengdavosi dirbti visokį gerą darbą.
11 Jaunesnių našlių nepriimk. Pasi-
duodamos gašlumui, o ne Kristui,
jos trokšta ištekėti
12 ir yra smerktinos, nes pameta anks-
tesnį tikėjimą.
13 Be to, jos išmoksta dykinėti, lan-
džiodamos iš namų į namus, ir ne tik
dykinėti, bet plepėti, kištis į svetimus
reikalus bei kalbėti, kas nedera.
14 Taigi norėčiau, kad jaunesnės
ištekėtų, gimdytų vaikus, šeiminin-
kautų ir neduotų priešininkui jokios
progos jas niekinti.

15 Nes kai kurios jau nuklydo pas-
kui šėtoną.
16 Jei kuris tikintysis ar tikinčioji
turi našlių, tegul jas aprūpina, kad
bažnyčia nebūtų apsunkinama ir
įstengtų padėti tikrosioms našlėms.
17 Gerai vadovaujantys vyresnieji
tebūna laikomi vertais dvigubos pa-
garbos, ypač tie, kurie dirba, skelb-
dami žodį ir mokydami.
18 Juk Raštas sako: „Neužrišk ku-
liančiam jaučiui nasrų", ir: „Dar-
bininkas vertas savo užmokesčio."
19 Kaltinimo prieš vyresnįjį nepri-
imk, nebent liudytų du ar trys liu-
dytojai.
20 Nuodėmiaujančius bark visų aki-
vaizdoje, kad ir kiti bijotų.
21 Saikdinu tave Dievo, Viešpaties
Jėzaus Kristaus ir išrinktųjų angelų
akivaizdoje, kad laikytumeis šitų
nurodymų be išankstinio nusistaty-
mo ir neatsižvelgdamas į asmenis.
22 Niekam skubotai neuždėk rankų
ir neprisidėk prie svetimų nuodė-
mių; išlik tyras.
23 Negerk vien vandens, bet vartok
ir truputį vyno – dėl savo skrandžio
ir dažnų negalavimų.
24 Kai kurių žmonių nuodėmės ma-
tomos iki teismo, o kai kurių paaiš-
kėja tik vėliau.
25 Taip pat ir geri darbai visiems
matomi, o jei pasitaiko kitaip, jų vis
tiek negalima nuslėpti.

6 Vergai, esantys po jungu, te-
laiko savo šeimininkus vertais
visokeriopos pagarbos, kad nebūtų
piktžodžiaujama Dievo vardui ir
mokymui.
2 O tie, kurie turi tikinčius šeimi-
ninkus, tegul jų neniekina, kadangi
jie yra broliai; geriau tegul jiems
dar uoliau tarnauja, nes gaunantys
naudą yra tikintys ir mylimi. Taip
mokyk ir taip ragink!
3 Jei kas moko kitaip ir nesutinka
su sveikais mūsų Viešpaties Jėzaus
Kristaus žodžiais bei dievotumo
mokymu,
4 tas yra išdidus, nieko neišmano,
serga nuo ginčų ir nuo svaidymo-
si žodžiais, iš kurių kyla pavydas,
nesutarimas, piktžodžiavimai, blogi
įtarinėjimai
5 ir kivirčai tarp sugedusio proto
žmonių, praradusių tiesos nuovoką
ir manančių, jog dievotumas esąs
pasipelnymas. Šalinkis tokių.
6 Žinoma, dievotumas yra didelis
pelnas, kai pasitenkiname tuo, ką
turime.
7 Juk nieko neatsinešėme į pasaulį
ir, aišku, nieko neišsinešime.
8 Turėdami maisto ir drabužį, būki-
me patenkinti.
9 Kas trokšta praturtėti, pakliūva į
pagundymą ir į pinkles bei į dau-
gelį kvailų ir kenksmingų geidulių,
kurie paskandina žmones sugedime
ir pražūtyje.
10 Visų blogybių šaknis yra meilė
pinigams. Kai kurie, jų geisdami,
nuklydo nuo tikėjimo ir patys save
drasko aibe skausmų.
11 Bet tu, Dievo žmogau, bėk nuo
tų dalykų ir vykis teisumą, maldin-
gumą, tikėjimą, meilę, ištvermę,
romumą.
12 Kovok gerą tikėjimo kovą, lai-
kykis amžinojo gyvenimo, kuriam
buvai pašauktas ir išpažinai gerą iš-
pažinimą daugelio liudytojų akyse.

18 Kun 19,13; Įst 24,15; Įst 25,4; Mt 10,10; Lk 10,7; 1 Kor 9,7-9; 1 Kor 9,14
19 Įst 17,6; Įst 19,15; Mt 18,16
21 Įst 1,17
22 Ef 5,6.7; 2 Jn 1,11
24 Gal 5,19-21

6 SKYRIUS
1 Ef 6,5; Tit 2,9; 1 Pt 2,18
3 2 Tim 1,13; Tit 1,1
5 2 Tim 3,5
6 Fil 4,11; Hbr 13,5
7 Job 1,21; Ps 49,17; Ekl 5,15
8 Pat 30,8.9

13 Įsakau tau prieš Dievą, kuris vis-
kam teikia gyvybę, ir prieš Kristų
Jėzų, kuris prie Poncijaus Piloto
pateikė gerą išpažinimą,
14 kad išlaikytum šį įsakymą be dė-
mės ir be priekaišto iki mūsų Vieš-
paties Jėzaus Kristaus pasirodymo.
15 Jį savo laiku apreikš palaimintas
ir vienintelis Valdovas, karalių Ka-
ralius ir viešpačių Viešpats,
16 vienintelis Nemirtingasis, gyve-
nantis neprieinamoje šviesoje, kurio
joks žmogus neregėjo ir negali re-
gėti. Jam šlovė ir amžinoji valdžia!
Amen.
17 Šio amžiaus turtuoliams įsakyk,
kad nesididžiuotų ir nesudėtų vilčių
į netikrus turtus, bet į gyvąjį Die-
vą, kuris apsčiai visko mums duoda
mūsų džiaugsmui.
18 Tegul jie daro gera, turtėja gerais
darbais, būna dosnūs, noriai dalijasi
su kitais.
19 Taip jie pasidės gerus pamatus atei-
čiai, kad pasiektų tikrąjį gyvenimą.
20 O Timotiejau, saugok tai, kas tau
patikėta, vengdamas netinkamo
tuščiažodžiavimo ir tariamojo paži-
nimo prieštaravimų,
21 nes kai kurie, jam atsidavę, nu-
klydo nuo tikėjimo. Malonė tebū-
na su jumis! Amen.

13 Mt 27,2; Jn 18,36.37
16 Dan 2,22; Jn 6,46
17 Ekl 5,18.19; Jer 9,23; Jer 48,7
19 Mt 6,20.21; Mt 19,21
20 2 Tim 1,12.14; Tit 1,14

ANTRASIS LAIŠKAS TIMOTIEJUI

1 Paulius, Dievo valia Jėzaus Kris-
taus apaštalas pagal gyvenimo
Kristuje Jėzuje pažadą,
2 mylimam sūnui Timotiejui: malo-
nė, gailestingumas ir ramybė nuo
Dievo Tėvo ir Kristaus Jėzaus, mūsų
Viešpaties!
3 Dėkoju Dievui, kuriam tarnauju
kaip ir mano protėviai su tyra sąži-
ne, be paliovos tave prisimindamas
savo maldose dieną ir naktį.
4 Menu tavo ašaras ir trokštu ta-
ve pamatyti, kad būčiau kupinas
džiaugsmo.
5 Aš vis prisimenu tavo neveidmainiš-
ką tikėjimą, kuris pirma gyveno tavo
senelėje Loidėje, tavo motinoje Euni-
kėje ir, esu įsitikinęs, gyvena ir tavyje.
6 Todėl tau primenu, kad vėl uždeg-
tum Dievo dovaną, esančią tavyje
mano rankų uždėjimu.
7 Nes Dievas davė mums ne baimės
dvasią, bet jėgos, meilės ir savitvar-
dos dvasią.
8 Todėl nesigėdyk mūsų Viešpaties
liudijimo, nei manęs, Jo kalinio, bet
drauge su manimi kentėk dėl Evan-
gelijos jėga Dievo,
9 kuris išgelbėjo mus bei pašaukė
šventu pašaukimu, ne pagal mūsų
darbus, bet savo paties nutarimu bei
malone, kuri buvo suteikta mums
Kristuje Jėzuje prieš amžinuosius
laikus,
10 o dabar apreikšta, pasirodžius mū-
sų Gelbėtojui Jėzui Kristui, kuris su-

1 SKYRIUS
1 Tit 1,2
2 1 Tim 1,2; 2 Tim 2,1; Tit 1,4
3 Apd 24,14
5 Apd 16,1; 1 Tim 1,5; 1 Tim 4,6
6 1 Tim 4,14
7 Jn 14,27; Apd 1,8; Rom 8,15; 1 Jn 4,18
8 Mk 8,38; Lk 9,26; Rom 1,16; Ef 3,1; 1 Tim 2,6; 2 Tim 1,12.16
9 Rom 3,20; Rom 8,28; Rom 16,25; Ef 1,4; Ef 2,8.9; Tit 1,2
10 Ef 1,9

naikino mirtį ir nušvietė gyvenimą
bei nemirtingumą savo Evangelija;
11 aš esu paskirtas jos šaukliu, apaš-
talu ir pagonių mokytoju.
12 Dėl šios priežasties aš ir kenčiu, bet
nesigėdiju, nes žinau, ką įtikėjau, ir
esu įsitikinęs, kad Jis gali išlaikyti
iki anos dienos tai, ką Jam patikėjau.
13 Sau pavyzdžiu laikyk sveikus
žodžius, kuriuos girdėjai iš manęs,
su tikėjimu ir meile Kristuje Jėzuje.
14 Saugok tą gera, kas tau patikėta,
Šventąja Dvasia, kuri gyvena mu-
myse.
15 Tu žinai, kad nuo manęs nusigrę-
žė visi, esantys Azijoje, tarp jų yra
Figelas ir Hermogenas.
16 Viešpats tebūna gailestingas One-
siforo namams, nes jis dažnai mane
atgaivindavo ir nesigėdijo mano
pančių,
17 bet, atvykęs į Romą, labai uoliai
manęs ieškojo ir surado.
18 Viešpats tesuteikia jam aną dieną
rasti Viešpaties gailestingumą. Be
to, tu gerai žinai, kiek daug jis yra
tarnavęs man Efeze.

2 Taigi tu, mano sūnau, būk stiprus
malone, kuri yra Kristuje Jėzuje,
2 ir, ką iš manęs girdėjai prie dau-
gelio liudytojų, patikėk ištikimiems
žmonėms, kurie sugebės ir kitus
mokyti.
3 Iškęsk sunkumus kaip geras Kris-
taus Jėzaus karys.
4 Nė vienas kareivis, norėdamas pa-
tikti pašaukusiam jį tarnybon, nesi-
velia į gyvenimo reikalus.
5 Ir kas dalyvauja rungtynėse, negaus
vainiko, jei nebus grūmęsis pagal
taisykles.

11 Apd 9,15
12 1 Pt 4,19
13 Rom 2,20; Rom 6,17; 1 Tim 6,3; 2 Tim 3,14; Tit 1,9
16 2 Tim 4, 19
18 Mt 6,4; Mk 9,41; 2 Tes 1,10; Hbr 6,10

2 SKYRIUS

1 Ef 6,10; 1 Tim 1,2
3 1 Kor 9,7; 1 Tim 1,18; 2 Tim 4,5
4 2 Pt 2,20
5 1 Kor 9,25
7 Pat 2,6
8 Rom 1,3.4; Rom 2,16; 1 Kor 15,4
9 Apd 9,16; Apd 28,31; Ef 3,1
10 2 Kor 1,6; Ef 3,13
11 Rom 6,5.8
12 Mt 10,33; Rom 5,17; Rom 8,17
13 Sk 23,19
14 Tit 3,9
15 2 Pt 1,10
17 1 Tim 1, 20
18 1 Kor 15, 12
19 Nah 1,7; 1 Kor 3,11
20 Rom 9,21

6 Sunkiai dirbantis žemdirbys turi
pirmas pasiimti vaisių.
7 Suprask, ką sakau; Viešpats teduo-
da tau išmanyti apie visus dalykus.
8 Prisimink prikeltąjį iš numirusių
Jėzų Kristų iš Dovydo palikuonių,
kaip skelbiama mano Evangelijoje,
9 dėl kurios aš kenčiu ir net esu su-
rakintas lyg piktadarys. Bet Dievo
žodis nesurakinamas!
10 Todėl aš visa ištveriu dėl išrinktų-
jų, kad ir jie įgytų išgelbėjimą Kris-
tuje Jėzuje su amžinąja šlove.
11 Štai patikimas žodis: jei mes su
Juo mirėme, su Juo ir gyvensime.
12 Jei ištversime, su Juo ir karaliausi-
me. Jeigu mes Jo išsižadėsime, ir Jis
mūsų išsižadės.
13 Jeigu esame neištikimi, Jis lieka
ištikimas, nes savęs Jis negali išsi-
žadėti.
14 Primink tai, liepdamas Viešpaties
akivaizdoje, kad nekovotų žodžiais,
nes iš to jokios naudos, vien tik žala
klausytojams.
15 Stenkis pasirodyti Dievui tinka-
mu darbininku, neturinčiu ko gėdy-
tis, tiksliai perteikiančiu tiesos žodį.
16 Venk bedieviškų ir tuščių tauška-
lų, kurie vis giliau ves į bedievystę.
17 Jų kalba, tarsi gangrena, vis plis.
Tokie yra Himenėjas ir Filetas,
18 kurie nuklydo nuo tiesos, tvirtin-
dami, kad prisikėlimas jau įvykęs,
ir tuo griauna kai kurių tikėjimą.
19 Bet tvirtai stovi Dievo pamatas,
turintis tokį antspaudą: „Viešpats
pažįsta savuosius“ ir: „Tepasitrau-
kia nuo neteisybės kiekvienas, kuris
šaukiasi Kristaus vardo.“
20 O dideliuose namuose yra ne tik
auksinių ir sidabrinių indų, bet ir

medinių bei molinių. Vieni tarnau-
ja garbingiems reikalams, kiti –
negarbingiems.
21 Jeigu kas apsivalys nuo minėtų
dalykų, bus indas, skirtas garbei,
pašventintas, tinkamas Šeiminin-
kui, pasiruošęs kiekvienam geram
darbui.
22 Bėk nuo jaunystės geidulių ir siek
teisumo, tikėjimo, meilės ir ramybės
su tais, kurie iš tyros širdies šaukiasi
Viešpaties.
23 O kvailų ir nemokšiškų ginčų venk,
žinodamas, kad jie sukelia kovas.
24 Viešpaties tarnas neturi kivirčy-
tis, bet būti malonus su visais, gabus
pamokyti, kantrus,
25 romiai aiškinti prieštaraujan-
tiems, – rasi Dievas duos jiems at-
gailauti, kad pažintų tiesą
26 ir atsipeikėtų nuo pinklių velnio,
kuris pavergęs juos savo valiai.

3 Žinok, kad paskutinėmis dieno-
mis užeis sunkūs laikai,
2 nes žmonės bus savimylos, pini-
gų mylėtojai, pagyrūnai, išdidūs,
piktžodžiautojai, neklusnūs tėvams,
nedėkingi, nešventi,
3 nemylintys, nesutaikomi, šmeiži-
kai, nesivaldantys, šiurkštūs, neken-
čiantys to, kas gera,
4 išdavikai, akiplėšos, pasipūtėliai,
labiau mylintys malonumus negu
Dievą,
5 turintys dievotumo išvaizdą, bet
atsižadėję jo jėgos. Šalinkis tokių
žmonių!
6 Iš jų yra tie, kurie įsiskverbia į na-
mus ir pavergia silpnas moterėles, pil-
nas nuodėmių, vedžiojamas visokių
geidulių,
7 nuolat besimokančias ir vis nege-
bančias pasiekti tiesos pažinimo.
8 Kaip Janas ir Jambras priešinosi
Mozei, taip ir jie priešinasi tiesai. Tai
sugedusio proto, netikusio tikėjimo
žmonės.
9 Bet jie toli nepažengs, nes jų kvai-
lumas, kaip ir anų, bus visiems re-
gimas.
10 Bet tu stropiai pasekei mano moky-
mu, gyvenimo būdu, tikslu, tikėjimu,
ištverme, meile, kantrybe,
11 persekiojimais, sunkumais, kurie
mane ištiko Antiochijoje, Ikonijuje,
Listroje. O kokių tik persekiojimų
man neteko iškęsti! Bet iš visų išgel-
bėjo mane Viešpats.
12 Taip ir visi, kurie trokšta dievotai
gyventi Kristuje Jėzuje, bus perse-
kiojami.
13 Pikti žmonės ir suvedžiotojai eis
vis blogyn, klaidindami ir klysdami.
14 O tu pasilik prie to, ką išmokai ir
įtikėjai, žinodamas, iš ko išmokai.
15 Tu nuo vaikystės žinai šventuosius
Raštus, galinčius tave pamokyti iš-
gelbėjimui per tikėjimą Kristumi
Jėzumi.
16 Visas Raštas yra Dievo įkvėptas
ir naudingas mokyti, barti, taisyti,
auklėti teisumui,
17 kad Dievo žmogus taptų tobu-
las, pasiruošęs kiekvienam geram
darbui.

4 Saikdinu tave prieš Dievą ir
Viešpatį Jėzų Kristų, kuris teis
gyvuosius ir mirusiuosius, Jam ir Jo
karalystei atėjus:
2 skelbk žodį, veik laiku ir nelaiku,
bark, drausk, ragink su didžia iš-
tverme ir pamokymu.

21 2 Tim 3,17
22 1 Tim 6,11
24 1 Tim 3,3; Tit 1,9; Tit 3,2
25 Apd 8,22; Gal 6,1; 1 Tim 2,4
26 1 Tim 3,7

3 SKYRIUS
1 1 Tim 4,1
4 2 Pt 2,10
5 2 Tes 3,6; 1 Tim 5,8; Tit 1,16
6 Mt 23,14
7 1 Tim 2,4
8 Iš 7,11.12.22; Iš 8,7; Iš 9,11; Rom 1,28; 1 Tim 6,5
9 Iš 7,11.12; Iš 8,18; Iš 9,11
10 1 Tim 4,6
11 Ps 34,19; Apd 13,44-52; Apd 14,1-6.8-20
12 Ps 34,19
13 2 Tes 2,11
14 2 Tim 1,13
15 Jn 5,39
16 Rom 4,23; Rom 15,4; 2 Pt 1,20
17 1 Tim 6,11; 2 Tim 2,21

4 SKYRIUS
1 Apd 10,42; 1 Tim 5,21
2 1 Tim 4,13; 1 Tim 5,20; Tit 2,15

3 Nes ateis laikas, kai žmonės nebe-
pakęs sveiko mokslo, bet, pasidavę
savo įgeidžiams, pasikvies sau mo-
kytojų, kad tie dūzgentų ausyse;
4 jie nukreips ausis nuo tiesos ir at-
vers pasakoms.
5 Bet tu visur ir visada būk apdairus,
iškęsk sunkumus, dirbk evangelisto
darbą, atlik savo tarnystę.
6 Nes aš jau atnašaujamas, ir mano
iškeliavimo laikas jau čia pat.
7 Aš kovojau gerą kovą, baigiau bė-
gimą, išlaikiau tikėjimą.
8 O dabar manęs laukia teisumo
vainikas, kurį aną dieną man duos
Viešpats, teisingasis Teisėjas, – ir
ne tik man, bet ir visiems, kurie su
meile laukia Jo pasirodymo.
9 Pasistenk greitai atvykti pas mane,
10 nes Demas, pamilęs šį pasaulį,
paliko mane ir iškeliavo į Tesaloni-
ką, Krescentas – į Galatiją, Titas – į
Dalmatiją.
11 Vienas Lukas tėra su manimi.
Pasiimk ir atsivesk Morkų, jis man
naudingas tarnavimui.
12 Tichiką pasiunčiau į Efezą.
13 Atvykdamas atgabenk apsiaustą,
kurį palikau Troadėje pas Karpą,
taip pat knygas, ypač pergamentus.
14 Kalvis Aleksandras man padarė
daug bloga, Viešpats jam teatmoka
pagal jo darbus.
15 Ir tu saugokis jo, nes jis labai prie-
šinosi mūsų žodžiams.
16 Kai pirmą kartą gyniausi teisme,
nė vieno nebuvo su manimi – visi
mane paliko. Tenebus jiems tai pa-
laikyta nusikaltimu!
17 Bet Viešpats buvo su manimi ir
sustiprino mane, kad toliau skelb-
čiau Evangeliją ir išgirstų visi pa-
gonys; aš buvau išgelbėtas iš liūto
nasrų.
18 Ir Viešpats išgelbės mane iš visų
piktų kėslų ir išsaugos savo dangiš-
kajai karalystei. Jam šlovė per amžių
amžius! Amen.
19 Pasveikink Priską, Akvilą ir One-
siforo namiškius.
20 Erastas pasiliko Korinte, o Trofi-
mą palikau Milete sergantį.
21 Pasistenk atvykti dar prieš žiemą!
Tave sveikina Eubulas, Pudentas,
Linas ir Klaudija bei visi broliai.
22 Viešpats Jėzus Kristus tebūna su
tavo dvasia! Malonė teesie su jumis!
Amen.

3 1 Tim 1,10; 2 Tim 3,1.6
4 1 Tim 1,4
5 Apd 21,8; 2 Tim 1,8
6 Fil 1,23; Fil 2,17
7 1 Kor 9,24-27
8 Jn 5,22; 2 Tim 1,12; Jok 1,12
10 Kol 4,14; 1 Jn 2,15
11 Apd 12, 12.25; Apd 15,37-39
12 Apd 20,4
14 1 Tim 1, 20
16 Apd 7,60
17 1 Sam 17, 37; Apd 9,15; Apd 23,11
18 Ps 121,7; Rom 11,36
19 Apd 18,2; 2 Tim 1,16
20 Apd 20,4; Apd 21,29; Rom 16,23

LAIŠKAS
TITUI

1 Paulius, Dievo tarnas ir Jėzaus
Kristaus apaštalas dėl Dievo iš-
rinktųjų tikėjimo bei dievotumą
atitinkančio tiesos pažinimo
2 su viltimi amžinojo gyvenimo,
kurį nemeluojantis Dievas pažadėjo
prieš amžinuosius laikus,
3 o nustatytam metui atėjus, apreiš-
kė savo žodį, man patikėtą skelbti
Dievo, mūsų Gelbėtojo, paliepimu, –

1 SKYRIUS
1 1 Tim 3,16; 2 Tim 2,25
2 Sk 23,19

4 Titui, tikram sūnui bendrame tikėji-
me: malonė, gailestingumas ir ramy-
bė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Gelbėtojo
Viešpaties Jėzaus Kristaus!
5 Aš tam palikau tave Kretoje, kad
sutvarkytum, kas buvo likę nesu-
tvarkyta, ir paskirtum kiekviename
mieste vyresniuosius, kaip esu įsakęs:
6 jei kas yra be priekaištų, vienos
žmonos vyras, turįs tikinčius vai-
kus, kurie nekaltinami palaidumu
ar neklusnumu.
7 Nes vyskupas, kaip Dievo namų
prievaizdas, turi būti be priekaištų:
ne savavaliautojas, ne karštakošis,
ne girtuoklis, ne kivirčius, ne gei-
džiantis nešvaraus pelno,
8 bet svetingas, trokštantis gero, blai-
viai mąstantis, teisingas, šventas,
susivaldantis,
9 tvirtai besilaikantis patikimo žo-
džio, kaip buvo pamokytas, kad
sveiku mokymu sugebėtų ir para-
ginti, ir įtikinti prieštaraujančius.
10 Nes daug yra neklusnių, tuščia-
kalbių ir apgavikų, ypač iš apipjaus-
tytųjų,
11 kuriuos reikia užčiaupti, kadangi
jie apverčia aukštyn kojomis išti-
sus namus, dėl nesąžiningo pelno
mokydami, kas nedera.
12 Vienas iš jų, jų pačių pranašas,
yra pasakęs: „Kretiečiai visada me-
lagiai, pikti žvėrys, tingūs pilvai."
13 Šis liudijimas teisingas. Todėl su-
drausk juos griežtai, kad laikytųsi
sveiko tikėjimo,
14 nekreipdami dėmesio į žydų pa-
sakas ir į nuo tiesos nukrypstančių
žmonių priesakus.
15 Tyriems viskas tyra, o susitepu-
siems ir netikintiems nieko nėra ty-

4 2 Kor 2,13; 2 Kor 8,23; Gal 2,3; 2 Tim 4,10
5 1 Kor 11, 34
6 1 Tim 3,2-4; Tit 1,6-8
7 Kun 10,9
10 Jok 1,26
11 1 Tim 6,5
12 Apd 17, 28
13 2 Kor 13, 10; 2 Tim 4,2
14 Iz 29,13
15 Lk 11,41; Rom 14,14. 20; 1 Kor 6,12
16 Mt 7,20-23; Mt 25,12; Rom 1,28; 2 Tim 3,5.7; 1 Jn 2,4

2 SKYRIUS
5 Rom 2,24; 1 Kor 14,34; 1 Tim 2,11; 1 Tim 5,14
7 Ef 6,24; Fil 3,17; 1 Tim 4,12
9 Ef 6,5; 1 Tim 6,1
11 Rom 5,15

ro, net ir jų protas bei sąžinė suteršti.
16 Jie skelbiasi pažįstą Dievą, o dar-
bais Jo išsigina; jie pasibjaurėtini, ne-
klusnūs, netikę jokiam geram darbui.

2 Tu gi kalbėk, kas atitinka sveiką
mokymą:
2 kad pagyvenę vyrai būtų blaivūs,
rimti, santūrūs, sveiko tikėjimo,
meilės ir kantrybės.
3 Taip pat, kad pagyvenusios mo-
terys elgtųsi garbingai, nebūtų ap-
kalbinėtojos, besaikės vyno gėrėjos,
mokytų gero,
4 skatintų jaunesniąsias mylėti savo
vyrus ir vaikus,
5 būti santūrias, tyras, rūpestingas
šeimininkes, geras, klusnias savo
vyrams, – kad nebūtų šmeižiamas
Dievo žodis.
6 Taip pat jaunuolius ragink, kad
būtų santūrūs.
7 Pats visais atžvilgiais rodyk gerų
darbų pavyzdį, garbingai mokyk,
saugodamas mokymo grynumą ir
nepažeidžiamumą,
8 kalbėk sveikai ir nepriekaištingai,
kad priešininkas liktų sugėdintas,
neturėdamas apie tave pasakyti nie-
ko blogo.
9 Ragink, kad vergai būtų klusnūs sa-
vo šeimininkams, stengtųsi viskuo
jiems įtikti ir neatsikalbinėtų,
10 kad nevogtų, bet visuomet būtų
ištikimi, kad viskuo puoštų Dievo,
mūsų Gelbėtojo, mokymą.
11 Nes gelbstinti Dievo malonė pa-
sirodė visiems žmonėms
12 ir moko mus, kad, atsisakę bedie-
vystės ir pasaulio geidulių, santū-
riai, teisiai ir pamaldžiai gyventume
šiame amžiuje,

13 laukdami palaimintosios vilties ir
mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo
Jėzaus Kristaus šlovės pasirodymo.
14 Jis atidavė save už mus, kad iš-
pirktų mus iš visų nedorybių ir nu-
skaistintų sau ypatingą tautą, uolią
geriems darbams.
15 Taip kalbėk, ragink, drausk su vi-
sa valdžia. Niekas tenedrįsta tavęs
niekinti!

3 Primink jiems, kad būtų klusnūs
valdytojams ir valdžioms, kad
būtų pasiruošę kiekvienam geram
darbui,
2 niekam nepiktžodžiautų, nesikivir-
čytų, būtų nuosaikūs, visiems žmo-
nėms rodytų visokeriopą romumą.
3 Juk ir mes kitados buvome ne-
protingi, neklusnūs, apgauti, ver-
gaujantys įvairiems geiduliams
ir malonumams, gyvenome pilni
pykčio ir pavydo, neapkenčiami ir
nekenčiantys vieni kitų.
4 Bet kai pasirodė Dievo, mūsų Gel-
bėtojo, gerumas ir meilė žmonėms,
5 Jis išgelbėjo mus ne dėl mūsų
atliktų teisumo darbų, bet iš savo
gailestingumo – Šventosios Dva-
sios atgimdančiu ir atnaujinančiu
nuplovimu.

13 1 Kor 1,7; Kol 3,4
14 Iš 15,16; Iz 53,12; Ez 37,23; Gal 1,4; Hbr 1,3; Hbr 9,14; 1 Jn 1,7
15 1 Tim 4, 13; 1 Tim 5,20; 2 Tim 4,2
3 SKYRIUS
1 Rom 13,1; Kol 1,10; 1 Pt 2,13
3 1 Kor 6,11; 1 Pt 4,3
4 1 Tim 2,3; Tit 2,11
5 Jn 3,3; Rom 3,20
6 Ez 36,25
7 Rom 8,17. 23.24
8 1 Tim 1,15
9 2 Tim 2,23
10 Mt 18,17
12 Apd 20,4
13 Apd 18,24

6 Jis mums dosniai išliejo tos Dva-
sios per mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų,
7 kad, išteisinti Jo malone, taptume
amžinojo gyvenimo, kurio viliamės,
paveldėtojais.
8 Tai patikimas žodis. Ir aš noriu,
kad tu nuolatos pabrėžtum šiuos
dalykus, jog įtikėjusieji Dievą rū-
pintųsi paremti gerus darbus. Tai
gera ir naudinga žmonėms.
9 Venk kvailų ginčų, kilmės sąrašų,
nesutarimų ir vaidų dėl įstatymo, –
visa tai nenaudinga ir tuščia.
10 Atskalūno, vieną kitą kartą įspėjęs,
šalinkis,
11 žinodamas, jog jis iškrypęs ir nuo-
dėmiauja, savo paties nuosprendžiu
pasmerktas.
12 Kai nusiųsiu pas tave Artemą ar
Tichiką, paskubėk atvykti pas mane
į Nikopolį, mat nutariau ten žiemoti.
13 Teisininką Zeną ir Apolą išleisk į
kelionę gerai aprūpintus, kad jiems
nieko netrūktų.
14 Tesimoko ir mūsiškiai remti gerus
darbus būtinoms reikmėms paten-
kinti, kad neliktų bevaisiai.
15 Tave sveikina visi esantys su ma-
nimi. Pasveikink tuos, kurie myli
mus tikėjime. Malonė su jumis vi-
sais! Amen.

LAIŠKAS

FILEMONUI

1 Paulius, Kristaus Jėzaus kalinys,
ir brolis Timotiejus mūsų mylimam
bendradarbiui Filemonui,
2 mylimai seseriai Apfijai, mūsų ben-
dražygiui Archipui ir tavo namuose
esančiai bažnyčiai:
3 malonė jums ir ramybė nuo Die-
vo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus
Kristaus!
4 Aš dėkoju savo Dievui, visada
prisimindamas tave savo maldose,
5 nes girdžiu apie tavo tikėjimą ir
meilę Viešpačiui Jėzui ir visiems
šventiesiems.
6 Meldžiu, kad tavo tikėjimo bend-
rystė būtų veiksminga per pažinimą
visokio gėrio, esančio mumyse Kris-
tuje Jėzuje.
7 Mes patiriame didelį džiaugsmą
ir paguodą dėl tavo meilės, nes per
tave, broli, buvo atgaivintos šventų-
jų širdys.
8 Nors galiu labai drąsiai Kristuje tau
įsakyti, kas tinka,
9 bet verčiau prašau iš meilės, toks,
koks esu: aš, Paulius, senyvas žmo-
gus, o šiuo metu ir Jėzaus Kristaus
kalinys,
10 prašau tave dėl savo sūnaus, – dėl
Onesimo, kurio tėvu tapau, būdamas
surakintas.
11 Seniau jis buvo tau nenaudingas,
o dabar ir tau, ir man naudingas.
12 Siunčiu jį tau. Priimk jį kaip mano
paties širdį.

1 Ef 3,1
2 Kol 4,17
4 2 Tes 1,3
5 Kol 1,4
6 Fil 1,9; 1 Tes 5,18
10 Kol 4,9
14 2 Kor 9,7
16 Kol 3,22
19 1 Kor 16, 21
21 2 Kor 7, 16
22 2 Kor 1, 11; Fil 1,25; Fil 2,24
23 Kol 1,7; Kol 4,12
24 Apd 12, 12.15; Apd 15,37-39; Apd 19,29; Apd 27,2; Kol 4,14; 2 Tim 4,11
25 2 Tim 4, 22

13 Norėjau jį pasilaikyti, kad jis vie-
toj tavęs man patarnautų, kol esu
kalinamas dėl Evangelijos,
14 tačiau be tavo sutikimo nenorėjau
nieko daryti, kad tavo geras darbas
būtų atliktas laisva valia, o ne tartum
iš prievartos.
15 Galbūt jis tam ir buvo laikinai
atskirtas, kad galėtum jį turėti am-
žinai,
16 jau ne kaip vergą, o daugiau – kaip
mylimą brolį, ypatingą man, o juo la-
biau tau, ir pagal kūną, ir Viešpatyje.
17 Tad jeigu laikai mane draugu, pri-
imk jį kaip mane.
18 O jeigu jis yra tau padaręs skriaudą
ar turi skolų, įrašyk tai į mano sąs-
kaitą.
19 Aš, Paulius, rašau savo ranka: aš
atlyginsiu, – neminint, jog ir pats save
esi man skolingas.
20 Taip, broli, norėčiau turėti iš tavęs
naudos Viešpatyje; atgaivink mano
širdį Viešpatyje!
21 Rašau tau, pasitikėdamas tavo
klusnumu ir žinodamas, jog pada-
rysi daugiau, negu prašau.
22 Tad kartu paruošk man ir svečių
kambarį, nes turiu vilties, jog dėl
jūsų maldų būsiu jums dovanotas.
23 Tave sveikina Epafras, mano ka-
lėjimo bičiulis Kristuje Jėzuje,
24 mano bendradarbiai Morkus, Aris-
tarchas, Demas, Lukas.
25 Viešpaties Jėzaus Kristaus ma-
lonė tebūna su jūsų dvasia! Amen.

LAIŠKAS

HEBRAJAMS

1 Daugel kartų ir įvairiais būdais
praeityje Dievas yra kalbėjęs tė-
vams per pranašus,
[2] o šiomis paskutinėmis dienomis
prakalbo mums per Sūnų, kurį pa-
skyrė visa ko paveldėtoju ir per kurį
sutvėrė pasaulius.
[3] Jis, Dievo šlovės spindesys ir Jo esy-
bės tikslus atvaizdas, viską laikantis
savo jėgos žodžiu, pats nuplovęs
mūsų nuodėmes, atsisėdo Didybės
dešinėje aukštybėse,
[4] tapdamas tiek pranašesnis už an-
gelus, kiek prakilnesnį už juos pa-
veldėjo vardą.
[5] Kuriam gi angelų kada nors Jis
yra pasakęs: „Tu esi mano Sūnus,
šiandien Aš Tave pagimdžiau"?! Ir
vėl: „Aš Jam būsiu Tėvas, o Jis bus
man Sūnus."
[6] Ir vėl, įvesdamas Pirmagimį į pa-
saulį, Jis sako: „Tepagarbina Jį visi
Dievo angelai."
[7] Apie angelus mat sako: „Jis daro
savo angelus vėjais ir savo tarnus –
ugnies liepsnomis."
[8] Sūnui taria: „Tavo sostas, Dieve,
amžių amžiams, ir teisingumo skept-
ras yra Tavo karalystės skeptras.
[9] Tu pamilai teisumą ir nekentei ne-
dorybės, todėl patepė Tave Dievas,
Tavo Dievas, džiaugsmo aliejumi
gausiau negu Tavo bičiulius."
[10] Ir: „Pradžioje Tu, Viešpatie, padė-
jai pamatus žemei, ir dangūs – Tavo
rankų darbas.
[11] Jie pražus, o Tu pasiliksi, jie visi
sudils lyg drabužis,
[12] ir kaip apsiaustą Tu juos suvynio-
si, ir jie bus pakeisti. Bet Tu esi tas
pats, ir Tavo metai nesibaigs."
[13] O kuriam iš angelų Jis yra kada
nors sakęs: „Sėskis mano dešinėje,
kol Aš patiesiu Tavo priešus kaip
pakojį po Tavo kojomis"?
[14] Argi jie visi nėra patarnaujančios
dvasios, siųstos tarnauti tiems, kurie
paveldės išgelbėjimą?

2 Todėl turime būti labai dėmesingi
tam, ką girdėjome, kad nepra-
plauktume pro šalį.
[2] Nes jei per angelus paskelbtas žodis
turėjo galią ir kiekvienas nusižengi-
mas bei neklusnumas susilaukdavo
teisėto atlygio,
[3] tai kaipgi pabėgsime mes, nepai-
sydami tokio didžio išgelbėjimo?
Jis, prasidėjęs Viešpaties skelbimu,
buvo mums patvirtintas tų, kurie Jį
girdėjo,
[4] Dievui liudijant ženklais ir ste-
buklais, visokiais galingais darbais
ir Šventosios Dvasios dovanomis,
paskirstytomis Jo valia.
[5] Ne angelams Jis pajungė ateities
pasaulį, apie kurį kalbame.
[6] Bet kažkas kažkur paliudijo, sa-
kydamas: „Kas yra žmogus, kad jį
atsimeni, ar žmogaus sūnus, kad juo
rūpiniesi?
[7] Padarei jį trumpam laikui žemesnį

1 SKYRIUS
1 Sk 12,6.8
3 Ps 110,1;
Jn 1,14;
2 Kor 4,4;
Kol 1,17;
Hbr 7,27
5 2 Sam 7,14;
Ps 2,7;
Apd 13,33;
Hbr 5,5
6 Ps 89,27;
Ps 97,7;
Rom 8,29;
1 Pt 3,22;
Apr 5,11-13
7 Ps 104,4
8 Ps 45,6.7
9 Iz 61,1.3
10 Ps 102,25-27
11 Iz 34,4; Iz
50,9; Iz 51,6;
Hbr 8,13
12 Hbr 13,8
13 Ps 110,1;
Mt 22,44;
Hbr 1,3
14 Ps 103,20;
Dan 7,10;
Rom 8,17
2 SKYRIUS
2 Sk 15,30;
Įst 33,2;
Apd 7,53;
Gal 3,19
3 Mt 4,17;
Mk 16,20;
Lk 1,2;
Hbr 10,28;
1 Jn 1,1
4 Mk 16,20;
Apd 2,22.43;
1 Kor
12,4.7.11;
2 Kor 12,2;
Ef 1,5.9;
Ef 4,7
5 2 Pt 3,13
6 Job 7,17;
Ps 8,4-6

už angelus, šlove ir garbe jį apvai-
nikavai ir pastatei jį virš savo rankų
darbų,
8 visa paklojai po jo kojomis." Jeigu
jau visa paklojo, tai nepaliko nieko,
kas nebūtų jam paklota. Vis dėlto
dabar mes dar nematome, jog visa
jam paklota.
9 Bet matome Tą, trumpam laikui
padarytą žemesnį už angelus – Jėzų,
už mirties kentėjimus apvainikuotą
šlove ir garbe, kad Dievo malone
Jis už kiekvieną paragautų mirties.
10 Nes Tam, dėl kurio ir per kurį yra
visa, priderėjo, vedant daugybę vai-
kų į garbę, kentėjimais ištobulinti jų
išgelbėjimo Vadovą.
11 Juk šventintojas ir šventinamieji –
visi kyla iš vieno. Todėl Jis nesigėdija
juos vadinti broliais,
12 sakydamas: „Aš paskelbsiu Tavo
vardą savo broliams, vidury susirin-
kimo Tave šlovinsiu giesme."
13 Ir vėl: „Aš Juo pasitikėsiu." Ir vėl:
„Štai Aš ir mano vaikai, kuriuos
man davė Dievas."
14 Kadangi vaikų kraujas ir kūnas
bendri, tai ir Jis lygiomis juos prisi-
ėmė, kad mirtimi sunaikintų tą, ku-
ris turėjo mirties jėgą, tai yra velnią,
15 ir išvaduotų tuos, kurie, bijodami
mirties, visam gyvenimui buvo pa-
tekę į vergiją.
16 Iš tiesų Jam rūpėjo ne angelai, o
Abraomo palikuonys.
17 Todėl Jis turėjo visu kuo tapti pa-
našus į brolius, kad būtų gailestin-
gas ir ištikimas Dievui Vyriausiasis
kunigas ir permaldautų už tautos
nuodėmes.
18 Pats iškentęs gundymus, Jis gali
padėti tiems, kurie yra gundomi.

8 Ps 8,6; Mt 28,18; 1 Kor 15,25.27
9 Iz 53,12; Jn 3,16; Apd 2,33; Apd 3,13; Fil 2,7-9; Hbr 1,9; 1 Pt 1,21
10 Kol 1,16; Hbr 5,8.9; Hbr 7,28
11 Mt 28,10; Apd 17,26; Hbr 10,10
12 Ps 22,22
13 2 Sam 22, 3; Iz 8,17.18
14 Jn 1,14; 1 Kor 15,54-57; Kol 2,15; 2 Tim 1,10
15 Ps 68,18; Iz 42,7; Iz 45,13; Iz 49,9; Iz 61,1; Lk 1,74
17 Fil 2,7; Hbr 2,14; Hbr 4,15; Hbr 5,1-10
18 Hbr 4,15. 16

3 SKYRIUS
2 Iš 40,16; Sk 12,7; Ps 110,4; Hbr 3,5
3 Zch 6,12.13
4 Ef 2,10
5 Iš 14,31; Iš 40,16; Sk 12,7; Įst 18,15.18.19; Ps 2,7; Hbr 3,2
6 Ps 110,4; Mt 10,22; 1 Kor 3,16; 1 Tim 3,15; Hbr 1,2
7 Ps 95,7-11; Apd 1,16; Hbr 3,15; Hbr 4,7

3 Todėl, šventieji broliai, dangiš-
kojo pašaukimo dalininkai, įsi-
žiūrėkite į mūsų išpažinimo Apašta-
lą ir Vyriausiąjį kunigą Kristų Jėzų,
2 kuris buvo ištikimas Jį paskyru-
siam, kaip ir Mozė visuose Jo na-
muose.
3 Juk Jis yra pripažintas vertu dides-
nės šlovės už Mozę, kaip didesnės
pagarbos vertas statytojas už namą.
4 Mat kiekvienas namas kažkieno
pastatytas, o viską pastatęs yra Die-
vas.
5 Ir Mozė buvo ištikimas visuose Jo
namuose kaip tarnas, kad paliudytų
tai, kas ateity turėjo būti pasakyta.
6 O Kristus kaip Sūnus viešpatauja
Jo namuose, ir tie namai esame mes,
jei pasitikėjimą ir tvirtą viltį, kuria
giriamės, išsaugosime iki galo.
7 Todėl, kaip sako Šventoji Dvasia:
„Jei šiandien išgirsite Jo balsą,
8 neužkietinkite savo širdžių kaip
per maištą, gundymo dieną dyku-
moje,
9 kur jūsų tėvai gundė mane, mėgino
ir matė mano darbus per keturias-
dešimt metų.
10 Todėl Aš užsirūstinau ant tos kar-
tos ir pasakiau: „Visada jie klysta sa-
vo širdyse ir nepažino mano kelių."
11 Taigi Aš rūstaudamas prisiekiau:
„Jie neįeis į mano poilsį!"
12 Žiūrėkite, broliai, kad kuris iš jūsų
nebūtų piktos, netikinčios širdies,
atitolusios nuo gyvojo Dievo.
13 Verčiau raginkite vieni kitus kas-
dien – kol dar sakoma „šiandien", –
kad kurio iš jūsų neužkietintų nuo-
dėmės klasta.
14 Juk mes esame tapę Kristaus dali-

ninkais, jei tik pradinį pasitikėjimą
išlaikysime tvirtą iki galo,
15 kol yra sakoma: „Šiandien, jei iš-
girsite Jo balsą, neužkietinkite savo
širdžių kaip per maištą.“
16 Kas gi buvo tie, kurie išgirdę maiš-
tavo? Ar ne visi Mozės išvestieji iš
Egipto?
17 Ant ko Jis rūstavo keturiasdešimt
metų? Ar ne ant nusidėjusiųjų, kurių
lavonai krito dykumoje?
18 O kam prisiekė, jog neįeis į Jo po-
ilsį, jei ne tiems, kurie nepakluso?
19 Taigi matome, kad jie negalėjo įeiti
dėl netikėjimo.

4 Todėl, kol tebegalioja pažadas įei-
ti į Jo poilsį, bijokime, kad kuris
nors iš jūsų nepasirodytų pavėlavęs.
2 Mums, kaip ir jiems, buvo paskelbta
Evangelija, bet išgirstas žodis neišėjo
jiems į naudą, nes nebuvo sujungtas
su girdėjusiųjų tikėjimu.
3 O mes, įtikėjusieji, einame į tą
poilsį, kaip Jo pasakyta: „Aš rūstau-
damas prisiekiau: „Jie neįeis į mano
poilsį“, nors darbai buvo užbaigti nuo
pasaulio sutvėrimo.
4 Jis kažkur apie septintąją dieną
pasakė: „Septintąją dieną Dievas
ilsėjosi po visų savo darbų.“
5 Ir vėl čia: „Jie neįeis į mano poilsį.“
6 Kadangi kai kuriems belieka įeiti,
o tie, kuriems pirma buvo paskelbta
Evangelija, neįėjo dėl neklusnumo,
7 Jis vėl nustato tam tikrą dieną –
„šiandien“, po tiek daug laiko, karto-
damas Dovydo lūpomis, kaip ir buvo
pasakyta: „Šiandien, jei išgirsite Jo
balsą, neužkietinkite savo širdžių.“
8 Jeigu Jozuė būtų juos įvedęs į po-

15 Ps 95,7.8
16 Sk 14,2. 11.30; Įst 1,35.36.38
17 Sk 14,22. 23
18 Sk 14,30
19 Sk 14,1-39; 1 Kor 10,11. 12

4 SKYRIUS

1 2 Kor 6,1; Gal 5,4; Hbr 12,15
3 Ps 95,11; Hbr 3,11
4 Pr 2,2; Iš 20,11; Iš 31,17
5 Ps 95,11
7 Ps 95,7.8
8 Joz 22,4
11 2 Pt 1,10
12 Ps 147,15; Iz 49,2; 1 Kor 14,24. 25; Ef 6,17
13 Job 26,6; Ps 33,13-15; Ps 90,8
14 Hbr 2,17; Hbr 7,26; Hbr 10,23
15 Iz 53,3-5; Lk 22,28; 2 Kor 5,21
16 Ef 2,18

5 SKYRIUS

1 Hbr 2,17; Hbr 8,3
2 Hbr 7,28
3 Kun 9,7; Kun 16,6

ilsį, Dievas nebūtų po to kalbėjęs
apie kitą dieną.
9 Taigi šabo poilsis tebepasilieka
Dievo tautai,
10 nes, kas įeina į Jo poilsį, taip pat
ilsisi po savo darbų, kaip Dievas il-
sėjosi po savųjų.
11 Tad stenkimės įeiti į tą poilsį, kad
niekas nebenupultų, sekdamas ano
neklusnumo pavyzdžiu.
12 Dievo žodis yra gyvas ir veiksmin-
gas, aštresnis už bet kokį dviašmenį
kalaviją. Jis prasiskverbia iki pat sie-
los ir dvasios atšakos, iki sąnarių ir
kaulų smegenų, ir teisia širdies mintis
bei sumanymus.
13 Ir joks kūrinys nėra paslėptas nuo
Jo žvilgsnio, bet visa yra nuoga ir
atidengta akims To, kuriam turėsime
duoti apyskaitą.
14 Taigi, turėdami didį Vyriausiąjį
kunigą, praėjusį pro dangus Dievo
Sūnų Jėzų, tvirtai laikykimės išpa-
žinimo.
15 Juk mes turime ne tokį Vyriausiąjį
kunigą, kuris negalėtų atjausti mū-
sų silpnybių, bet, kaip ir mes, visaip
gundytą, tačiau nenusidėjusį.
16 Todėl drąsiai artinkimės prie ma-
lonės sosto, kad gautume gailestin-
gumą ir rastume malonę pagalbai
reikiamu metu.

5 Kiekvienas vyriausiasis kunigas
imamas iš žmonių ir skiriamas
atstovauti žmonėms pas Dievą, kad
aukotų dovanas ir aukas už nuodė-
mes.
2 Jis gali atjausti nežinančius ir klys-
tančius, nes ir pats yra apgaubtas
silpnumo
3 ir dėl to turi aukoti aukas – tiek už

tautos, tiek ir už savo nuodėmes.
4 Ir niekas pats nepasiima tos gar-
bės, vien tik tas, kuris Dievo šau-
kiamas kaip Aaronas.
5 Taip pat ir Kristus ne pats sau su-
teikė šlovę tapti Vyriausiuoju kuni-
gu, bet Tas, kuris Jam pasakė: „Tu
esi mano Sūnus, šiandien Aš Tave
pagimdžiau.“
6 Ir kitoje vietoje sako: „Tu esi ku-
nigas per amžius Melchizedeko
tvarka.“
7 Jis savo kūno dienomis siuntė
maldas bei prašymus su garsiu
šauksmu bei ašaromis Tam, kuris
galėjo išgelbėti Jį nuo mirties, ir
buvo išklausytas dėl savo dievobai-
mingumo.
8 Nors būdamas Sūnus, Jis per savo
kentėjimus išmoko paklusnumo
9 ir ištobulintas tapo amžinojo išgel-
bėjimo priežastimi visiems, kurie
Jam paklūsta,
10 Dievo pavadintas Vyriausiuoju
kunigu Melchizedeko tvarka.
11 Apie tai mums reikėtų daug kal-
bėti, bet sunku jums išaiškinti, nes
pasidarėte nerangūs klausyti.
12 Ir nors, žiūrint laiko, jūs jau tu-
rėtumėte būti mokytojai, iš tiesų
reikia, kad jus vėl kas nors pamo-
kytų Dievo žodžio pagrindų. Tapote
tokie, kuriems reikia pieno, o ne
stipraus valgio.
13 Juk kiekvienas, maitinamas pie-
nu, dar nesuvokė teisumo žodžių,
nes tebėra kūdikis.
14 Tik subrendusiems dera stiprus
maistas – tiems, kurie pratybomis
išlavino savo pojūčius, kad atskirtų
gera nuo blogo.

4 Iš 28,1
5 Ps 2,7; Jn 8,54
6 Ps 110,4
7 Ps 22,1; Mt 26,37.39. 42.44.53;
8 Fil 2,8
9 Hbr 2,10
10 Ps 110,4
11 Mt 13,15; Jn 16,12
12 1 Kor 3,1-3
13 Ef 4,14
14 Iz 7,15

6 SKYRIUS
1 Hbr 5,12; Hbr 9,14
2 Apd 8,17; Apd 17,31; Apd 19,3-5; Apd 24,25
4 Jn 4,10; Gal 3,2.5
6 Hbr 10,29
7 Ps 65,10
8 Iz 5,6
10 Rom 3,4; Rom 15,25; 1 Tes 1,3
11 Kol 2,2
12 Hbr 10,36
13 Pr 22,16.17
14 Pr 22,16.17

6 Todėl, palikę pradinį Kristaus
mokymą, veržkimės prie to-
bulumo, užuot vėl dėję pamatus iš
atsivertimo nuo negyvų darbų, iš
tikėjimo Dievu,
2 iš mokymo apie krikštus, rankų
uždėjimo, mirusiųjų prisikėlimo ir
amžinojo teismo.
3 Jei Dievas leis, ir tai padarysime.
4 Kurie kartą jau buvo apšviesti, pa-
ragavo dangaus dovanos, tapo Šven-
tosios Dvasios dalininkais,
5 paragavo gerojo Dievo žodžio bei
ateinančio amžiaus jėgų
6 ir atpuolė, tų neįmanoma vėl atvesti
į atgailą, nes jie kryžiuoja sau Dievo
Sūnų ir išstato Jį viešai paniekai.
7 Žemė, sugerianti dažną lietų ir au-
ginanti želmenis, naudingus tiems,
kurie ją dirba, susilaukia Dievo pa-
laiminimo,
8 bet jeigu ji teželdo erškėčius bei
usnis, tai ji niekam tikusi, greitai bus
prakeikta ir galiausiai išdeginta.
9 Nors taip kalbame, bet jums, my-
limieji, tikimės geresnių, į išgelbė-
jimą vedančių dalykų.
10 Dievas nėra neteisingas ir nepa-
miršjūsų darbo ir meilės triūso, ku-
rį parodėte Jo vardui, kai tarnavote
ir tebetarnaujate šventiesiems.
11 Todėl trokštame, kad kiekvienas
iš jūsų rodytų ankstesnį uolumą iki
galo, kol pasieks visišką vilties už-
tikrintumą, –
12 kad neaptingtumėte, bet sektumė-
te tais, kurie tikėjimu ir kantrybe
paveldi pažadus.
13 Kai Dievas davė Abraomui pa-
žadą, neturėdamas kuo aukštesniu
prisiekti, prisiekė savimi,
14 sakydamas: „Iš tiesų Aš laiminte

palaiminsiu tave, dauginte padau-
ginsiu tave."
15 Ir Abraomas, kantriai laukdamas,
gavo, kas buvo pažadėta.
16 Žmonės prisiekia aukštesniais da-
lykais ir kiekvieno ginčo pabaigoje
patvirtinimui imasi priesaikos.
17 Todėl Dievas, norėdamas stipriau
pabrėžti pažado paveldėtojams savo
valios nekintamumą, patvirtino jį
priesaika.
18 Tad du nekintami dalykai, dėl ku-
rių neįmanoma, kad Dievas meluo-
tų, tvirtai guodžia mus, atradusius
prieglobstį mums skirtoje viltyje.
19 Ji mums yra tarsi saugus ir tvirtas
sielos inkaras, prasiskverbiantis pro
uždangą vidun,
20 kur už mus kaip pirmtakas įžengė
Jėzus, tapęs amžiams Vyriausiuoju
kunigu Melchizedeko tvarka.

7 Tasai Melchizedekas, Salemo
karalius, Aukščiausiojo Dievo
kunigas, sutiko Abraomą, kai jis
grįžo, sumušęs karalius, ir palai-
mino jį.
2 Abraomas atidavė jam nuo visko
dešimtinę. Išvertus jo vardą, jis pir-
miausia teisumo karalius, paskui
Salemo, arba ramybės, karalius, –
3 be tėvo, be motinos, be kilmės sąra-
šo, neturintis nei dienų pradžios, nei
gyvenimo pabaigos, panašus į Die-
vo Sūnų. Jis lieka kunigas visiems
laikams.
4 Pažvelkite, koks didis tas, kuriam
ir patriarchas Abraomas davė de-
šimtinę nuo karo grobio!
5 Beje, ir Levio sūnūs, kurie gauna
kunigystę, pagal įstatymą turi įsa-
kymą imti dešimtines iš tautos, tai

15 Pr 12,4; Pr 21,5
16 Iš 22,11
17 Rom 11, 29; Hbr 11,9
18 Sk 23,19; Kol 1,5
19 Kun 16,2. 15
20 Hbr 3,1; Hbr 4,14; Hbr 5,10.11

7 SKYRIUS
1 Pr 14,18-20
5 Sk 18,21-26
6 Pr 14,19.20; Rom 4,13
8 Hbr 5,6; Hbr 6,20
11 Hbr 7,18; Hbr 8,7
14 Iz 1,1; Mt 1,2
17 Ps 110,4
18 Rom 8,3
19 Apd 13, 39; Rom 5,2; Hbr 6,18.19

yra iš savo brolių, nors ir jie kilę iš
Abraomo strėnų.
6 O tas, kuris nėra kilęs iš jų, ėmė
dešimtinę iš Abraomo ir palaimino
tą, kuris turėjo pažadus.
7 Be jokių abejonių, visada žemesnį
laimina aukštesnis.
8 Čia dešimtines ima mirtingi žmo-
nės, o tenai – tas, apie kurį paliudy-
ta, jog jis gyvena.
9 Ir, taip sakant, per Abraomą ir Le-
vis davė dešimtinę, pats būdamas
dešimtinių ėmėjas.
10 Žinoma, jis dar tebebuvo tėvo
strėnose, kai šį pasitiko Melchize-
dekas.
11 Jeigu tobulumas būtų buvęs pasie-
kiamas per levitų kunigystę – o tauta
jos pagrindu buvo gavusi įstaty-
mą, – tai kam dar būtų reikėję iškilti
kitam kunigui Melchizedeko tvarka
ir nesivadinti kunigu Aarono tvarka?
12 Juk, besikeičiant kunigystei, bū-
tinai keičiasi ir įstatymas.
13 O tas, apie kurį tai sakoma, pri-
klausė kitai giminei, iš kurios nie-
kas netarnavo prie aukuro.
14 Juk aišku, kad mūsų Viešpats kilo
iš Judo giminės, apie kurios kuni-
gystę Mozė nieko nėra kalbėjęs.
15 Tai dar labiau paaiškėja, kai iškyla
kitas kunigas, panašus į Melchize-
deką,
16 tapęs kunigu ne kūniško įstatymo
įsakymu, bet nesibaigiančio gyve-
nimo jėga.
17 Juk Jis liudija: „Tu esi kunigas per
amžius Melchizedeko tvarka."
18 Šitaip dėl savo silpnumo ir bergž-
dumo atšaukiamas ankstesnis įsa-
kymas –
19 įstatymas juk nieko nepadarė to-

bulo – ir įvedama tvirtesnė viltis,
kuria priartėjame prie Dievo.
20 Juo labiau, kad tai neįvyko be
priesaikos,
21 mat anie tapdavo kunigais be prie-
saikos, o šis su priesaika To, kuris
Jam pasakė: „Viešpats prisiekė, ir
Jis nesigailės: „Tu esi kunigas per
amžius Melchizedeko tvarka.“
22 Taigi Jėzus yra tapęs geresnės
Sandoros garantu.
23 Anų kunigų buvo daug, nes mirtis
jiems sukliudydavo ilgiau pasilikti.
24 O kadangi šis išlieka per amžius,
Jis turi neatšaukiamą kunigystę.
25 Todėl Jis ir gali visada išgelbėti
tuos, kurie per Jį eina prie Dievo, nes
Jis amžinai gyvas, kad juos užtartų.
26 Mums ir priderėjo turėti tokį Vy-
riausiąjį kunigą: šventą, nekaltą,
tyrą, atskirtą nuo nusidėjėlių ir iš-
aukštintą virš dangų.
27 Jam nereikia, kaip tiems vyriausie-
siems kunigams, kasdien atnašauti
aukas pirma už savo nuodėmes, pas-
kui už tautos, nes Jis tai atliko vieną
kartą visiems laikams, paaukodamas
pats save.
28 Įstatymas vyriausiaisiais kunigais
skiria žmones su silpnybėmis, o
priesaikos žodis, duotas po įstaty-
mo, paskyrė amžiams ištobulintą
Sūnų.

8 Bet iš to, ką sakome, svarbiau-
sia yra štai kas: mes turime tokį
Vyriausiąjį kunigą, kuris atsisėdo
danguje Didybės sosto dešinėje
2 ir tarnauja šventykloje bei tikrojoje
palapinėje, kurią pastatė ne žmogus,
o Viešpats.
3 Kiekvienas vyriausiasis kunigas

21 Ps 110,4
22 Hbr 8,6
25 Rom 8,34; Jud 1,24
26 Ef 1,20; Hbr 4,15
27 Kun 9,7; Kun 16,6

8 SKYRIUS
1 Kol 3,1
2 Hbr 9,8.11.12.24
3 Ef 5,2; Hbr 5,1; Hbr 8,4
5 Iš 25,40; Kol 2,17; Hbr 9,23.24
6 2 Kor 3,6-8; Hbr 7,22
7 Iš 19,5
8 Jer 31,31-34
10 Jer 31,33; Zch 8,8
11 Iz 54,13; Jer 31,34
12 Rom 11,27

skiriamas dovanoms ir aukoms auko-
ti, tad ir šis privalo turėti, ką aukoti.
4 Jeigu Jis būtų žemėje, Jis nebūtų
kunigas, nes čia yra kunigai, kurie
pagal įstatymą aukoja dovanas.
5 Jie tarnauja dangiškųjų dalykų
paveikslui ir šešėliui, panašiai kaip
buvo pamokytas Mozė, kai rengė-
si statyti palapinę: „Žiūrėk, – sako
Jis, – kad visa padarytum pagal
pavyzdį, kuris tau buvo parodytas
ant kalno.“
6 Bet dabar Jis gavo juo prakilnesnę
tarnystę, juo tobulesnės, geresniais
pažadais besiremiančios Sandoros
tarpininkas yra.
7 Jeigu ta pirmoji būtų buvusi be trū-
kumų, nebūtų reikėję ieškoti vietos
antrajai.
8 Peikdamas juos Jis sakė: „Štai atei-
na dienos, – sako Viešpats, – kai Aš
su Izraelio namais ir Judo namais
sudarysiu naują Sandorą.
9 Ne tokią Sandorą, kokią buvau
sudaręs su jų tėvais tą dieną, kai pa-
ėmiau juos už rankos, kad išvesčiau
iš Egipto žemės. Jie nesilaikė mano
Sandoros, ir Aš juos apleidau, – sa-
ko Viešpats. –
10 Štai Sandora, kurią sudarysiu su
Izraelio namais, praslinkus anoms
dienoms, – sako Viešpats: – Aš duo-
siu savo įstatymus jų protams ir juos
įrašysiu jų širdyse, ir būsiu jų Dievas,
ir jie bus mano tauta.
11 Ir nė vienas nebemokys savo ar-
timo nei savo brolio, sakydamas:
„Pažink Viešpatį!“, nes jie visi mane
pažins, nuo mažiausio iki didžiausio.
12 Aš būsiu gailestingas dėl jų netei-
sumo ir jų nuodėmių bei nedorybių
daugiau nebeprisiminsiu.“

13 Sakydamas „naują Sandorą“, Jis
nurodė, kad pirmoji yra pasenusi.
O kas pasensta ir nukaršta, to greit
nebeliks.

9 Tiesa, ir pirmoji Sandora turėjo
tarnystės Dievui potvarkių ir že-
mišką šventyklą.
2 Buvo įrengta palapinė; priešakinė
dalis, kur buvo žvakidė, stalas ir
padėtinės duonos kepalai, vadinosi
Šventoji.
3 Už antrosios uždangos buvo pala-
pinės dalis, vadinama Šventų šven-
čiausioji.
4 Ten stovėjo auksinis smilkytuvas
ir iš visų pusių auksu apmušta San-
doros skrynia, kurioje buvo auksinis
ąsotis su mana, išsprogusi Aarono
lazda ir Sandoros plokštės.
5 Viršum jos buvo šlovės cherubai,
kurie gaubė permaldavimo dangtį.
Apie tai dabar nėra reikalo smulkiau
kalbėti.
6 Esant tokiai sąrangai, į priešakinę
palapinės dalį visada įeina apeigas
atliekantys kunigai,
7 o į antrąją – tik kartą per metus
ir tik vyriausiasis kunigas, ir tai ne
be kraujo, kurį aukoja už save ir
už tautos nuodėmes, padarytas dėl
nežinojimo.
8 Šitaip Šventoji Dvasia nurodo, kad
kelias į Šventų švenčiausiąją dar
nėra atviras, kol tebestovi pirmoji
palapinė,
9 kuri yra dabartinio laikotarpio at-
vaizdas. Joje aukojamos dovanos ir
aukos, kurios negali tobulai apvalyti
aukotojo sąžinės,
10 bet apima tik valgius, gėrimus,
įvairius apsiplovimus ir kūnui skir-

13 2 Kor 5,17

9 SKYRIUS

1 Iš 25,8

3 Iš 26,31-35; Iš 40,3

4 Iš 16,33; Iš 25,10.16; Iš 34,29; Kun 6,12; Sk 17,1-10

5 Kun 16,2

6 Sk 18,2-6; Sk 28,3

7 Iš 30,10; Hbr 5,3

8 Jn 14,6

9 Hbr 7,19

10 Sk 19,7; Ef 2,15; Kol 2,16

11 Hbr 10,1

12 Dan 9,24; Ef 1,7; Hbr 10,4

13 Kun 16,14.15; Sk 19,2

14 Lk 1,74; Hbr 6,1; 1 Jn 1,7

15 Rom 3,25; Hbr 3,1

17 Gal 3,15

18 Iš 24,6

19 Iš 24,5.6; Kun 14,4.7; Sk 19,6.18

20 Iš 24,3-8; Mt 26,28

21 Iš 29,12.36

22 Kun 17,11

tus potvarkius, galiojančius iki at-
naujinimo meto.
11 Bet Kristus, atėjęs kaip būsimųjų
gėrybių Vyriausiasis kunigas, pro
aukštesnę ir tobulesnę palapinę, ne
rankų darbo, tai yra ne šitos kūri-
nijos,
12 taip pat ne ožių ar veršių krauju, bet
savuoju krauju vieną kartą visiems
laikams įžengė į Švenčiausiąją ir
įvykdė amžinąjį atpirkimą.
13 Jeigu jaučių bei ožių kraujas ir
telyčios pelenai per apšlakstymą
pašventina susitepusius, kad kūnas
būtų švarus,
14 tai nepalyginti labiau kraujas Kris-
taus, kuris per amžinąją Dvasią paau-
kojo save kaip auką be dėmės Dievui,
apvalys jūsų sąžinę nuo mirties darbų,
kad tarnautumėte gyvajam Dievui.
15 Ir todėl Jis yra naujosios Sandoros
tarpininkas, kad, įvykus mirčiai,
kuria atpirkti pirmojoje Sandoroje
padaryti nusikaltimai, pašauktieji
gautų amžinojo palikimo pažadą.
16 Kur tik yra testamentas, ten būtina
įrodyti testatoriaus mirtį.
17 Testamentas įgyja galią, mirus jo
sudarytojui, o jam tebesant gyvam
testamentas negalioja.
18 Štai kodėl ir pirmoji Sandora ne-
buvo patvirtinta be kraujo.
19 Paskelbęs visai tautai visus įstaty-
mo nuostatus, Mozė, paėmęs veršių
bei ožių kraujo su vandeniu ir purpu-
rinės vilnos su yzopu, apšlakstė pačią
knygą ir visą tautą,
20 sakydamas: „Tai yra kraujas San-
doros, kurią įsakė jums Dievas!“
21 Jis taip pat apšlakstė krauju pala-
pinę ir visus tarnavimo indus.
22 Taip pat pagal įstatymą beveik

viskas apvaloma krauju, ir be kraujo
praliejimo nėra atleidimo.
23 Todėl dangiškųjų dalykų atvaiz-
dai turėjo būti šitaip apvalomi, o
patys dangaus dalykai – geresnėmis
aukomis negu šitos.
24 Mat Kristus įžengė ne į rankų dar-
bo šventyklą – tikrosios atvaizdą, bet
į patį dangų, kad dabar pasirodytų už
mus Dievo akivaizdoje.
25 Ir ne tam, kad pakartotinai aukotų
save, kaip daro vyriausiasis kunigas,
kuris kasmet įeina į Švenčiausiąją su
svetimu krauju, –
26 tuomet Kristui būtų reikėję dau-
gelį kartų kentėti nuo pasaulio su-
tvėrimo. Bet dabar Jis vieną kartą
pasirodė amžių pabaigoje, kad savo
auka sunaikintų nuodėmę.
27 Ir kaip žmonėms skirta vieną kar-
tą mirti, o po to – teismas,
28 taip ir Kristus, vieną kartą paau-
kotas, kad prisiimtų daugelio nuodė-
mes, antrą kartą pasirodys be nuo-
dėmės Jo laukiančiųjų išgelbėjimui.

10 Kadangi Įstatymas turi tiktai
būsimųjų gėrybių šešėlį, o ne
patį dalykų vaizdą, jis niekada ne-
gali tomis pačiomis aukomis, kurios
kasmet vis aukojamos ir aukojamos,
ištobulinti tų, kurie artinasi.
2 Argi tos aukos nesiliautų, jeigu
aukotojai, vienąkart apvalyti, dau-
giau nebejaustų sąžinėje nuodėmių?
3 Priešingai: jos metai iš metų vis
primena nuodėmes.
4 Juk neįmanoma, kad jaučių ir ožių
kraujas panaikintų nuodėmes.
5 Todėl, ateidamas į pasaulį, Jis sa-
ko: „Aukų ir atnašų Tu nenorėjai,
bet paruošei man kūną.

23 Hbr 8,5
24 Rom 8,34; Hbr 6,20; Hbr 8,2
25 Hbr 9,7
27 Pr 3,19; Ekl 3,20; 2 Kor 5,10; 1 Jn 4,17
28 Iz 53,12; Mt 26,28; Rom 6,10; 1 Kor 1,7; Tit 2,13; 1 Pt 2,24

10 SKYRIUS
1 Hbr 7,19; Hbr 8,5; Hbr 9,9
4 Mch 6,6.7
5 Ps 40,6-8
10 Jn 17,19; Ef 5,26; Hbr 2,11; Hbr 9,12; Hbr 10,14.29; Hbr 13,12
11 Sk 28,3
12 Ps 110,1; Kol 3,1; Hbr 1,3
13 Ps 110,1; Hbr 1,13
16 Jer 31,33. 34; Hbr 8,10
19 Ef 2,18; Hbr 9,8.12
20 Jn 14,6

6 Tau nepatiko deginamosios atna-
šos ir aukos už nuodėmes.
7 Tuomet tariau: „Štai ateinu, kaip
knygos ritinyje apie mane parašyta,
vykdyti Tavo, o Dieve, valios!“
8 Anksčiau pasakęs: „Aukų ir atnašų,
deginamųjų atnašų ir atnašų už nuo-
dėmes Tu nenorėjai ir nemėgai“, – jos
aukojamos pagal Įstatymą, –
9 paskui paskelbė: „Štai ateinu vyk-
dyti Tavo, o Dieve, valios.“ Jis panai-
kina viena, kad įtvirtintų kita.
10 Dėl tos valios esame Jėzaus Kris-
taus kūno auka vieną kartą pašven-
tinti visiems laikams.
11 Kiekvienas kunigas diena iš die-
nos tarnauja ir daug kartų aukoja tas
pačias aukas, kurios niekada negali
panaikinti nuodėmių.
12 O šis, paaukojęs vienintelę auką už
nuodėmes, amžiams atsisėdo Dievo
dešinėje,
13 nuo tol laukdamas, kol Jo priešai
bus patiesti tarsi pakojis po Jo ko-
jomis.
14 Vienintele atnaša Jis amžiams pa-
darė tobulus šventinamuosius.
15 Tai mums liudija ir Šventoji Dva-
sia. Ji yra pasakiusi:
16 „Štai Sandora, kurią su jais suda-
rysiu, praslinkus anoms dienoms, –
sako Viešpats, – Aš duosiu savo
įstatymus jų širdims ir juos įrašysiu
jų mintyse,
17 ir jų nuodėmių bei jų nedorybių
daugiau neprisiminsiu.“
18 O kur jos atleistos, ten nebereikia
atnašos už nuodėmę.
19 Taigi, broliai, dėl Jėzaus kraujo
galėdami drąsiai įeiti į Švenčiau-
siąją
20 nauju ir gyvu keliu, kurį Jis atvė-

rė mums per uždangą, tai yra savąjį
kūną,
21 ir turėdami didį Kunigą Dievo na-
mams,
22 artinkimės su tyra širdimi ir giliu,
užtikrintu tikėjimu, apšlakstymu
apvalę širdis nuo nešvarios sąžinės
ir nuplovę kūną švariu vandeniu!
23 Išlaikykime nepajudinamą vilties
išpažinimą, nes ištikimas Tas, kuris
pažadėjo.
24 Žiūrėkime vieni kitų, skatindami
mylėti ir daryti gerus darbus.
25 Neapleiskime savųjų susirinkimo,
kaip kai kurie yra pratę, bet raginki-
me vieni kitus juo labiau, juo aiškiau
regime besiartinančią dieną.
26 Jeigu, pažinę tiesą, sąmoningai
nusidedame, tada nebelieka aukos
už nuodėmes,
27 bet kažkoks baisus laukimas teis-
mo ir liepsnojančio pykčio, kuris
praris priešininkus.
28 Jei kas atmeta Mozės Įstaty-
mą, tas be jokio pasigailėjimo turi
mirti, dviem ar trims liudytojams
paliudijus.
29 Tik pagalvokite, kokios dar sun-
kesnės bausmės nusipelnys tas, kuris
sutrypė Dievo Sūnų, nešventu palai-
kė Sandoros kraują, kuriuo buvo paš-
ventintas, ir įžeidė malonės Dvasią!
30 Juk pažįstame Tą, kuris pasakė:
„Mano kerštas, Aš atlyginsiu, – sako
Viešpats.“ Ir vėl: „Viešpats teis savo
tautą.“
31 Baisu pakliūti į gyvojo Dievo ran-
kas!
32 Prisiminkite ankstesnes dienas,
kai jūs apšviesti ištvėrėte didžią
kentėjimų kovą,
33 tiek patys išstatyti viešai paniekai

22 Ef 3,12; Hbr 7,19; Hbr 10,1
23 1 Kor 1,9; 1 Kor 10,13
25 Apd 2,42; Rom 13,11; Fil 4,5
26 Sk 15,30; Hbr 6,6; 2 Pt 2,20
27 Sof 1,18
28 Įst 17,2-6; Įst 19,15
29 Mt 12,31; 1 Kor 11,29; Hbr 2,3
30 Įst 32,35. 36
31 Lk 12,5
32 Gal 3,4
33 1 Kor 4,9; Fil 1,7
34 Mt 5,12; Mt 6,20; 2 Tim 1,16
35 Mt 5,12
36 Lk 21,19; Kol 3,24
37 Hab 2,3.4; Lk 18,8
38 Rom 1,17
39 Apd 16, 31; 2 Pt 2,20

11 SKYRIUS
1 Rom 8,24
3 Ps 33,6
4 Pr 4,3-5; Hbr 12,24
5 Pr 5,21-24

ir smurtui, tiek būdami dalininkai tų,
su kuriais buvo taip elgiamasi.
34 Jūs užjautėte mane, kalinį, ir džiu-
giai sutikote savo turto išplėšimą,
žinodami, jog turite danguje geresnį
ir išliekantį turtą.
35 Tad nepameskite savo pasitikėji-
mo, už kurį skirtas didelis atlygis!
36 Taip, reikia jums ištvermės, kad,
įvykdę Dievo valią, gautumėte, kas
pažadėta.
37 Nes „dar trumpa, trumpa valan-
dėlė, ir ateis Tas, kuris turi ateiti, ir
neužtruks.
38 Bet teisusis gyvens tikėjimu, ir,
jeigu jis atsitrauktų, mano siela juo
nesigėrės.“
39 Tačiau mes nesame tie, kurie atsi-
traukia savo pražūčiai, bet tie, kurie
tiki, kad siela būtų išgelbėta.

11 Tikėjimas užtikrina tai, ko
viliamės, ir parodo tai, ko ne-
matome.
2 Per jį protėviai gavo gerą liudijimą.
3 Tikėjimu suvokiame, kad pasauliai
buvo sutverti Dievo žodžiu – būtent
iš neregimybės atsirado regima.
4 Tikėjimu Abelis aukojo Dievui ge-
resnę auką negu Kainas ir dėl tikė-
jimo gavo liudijimą, kad yra teisus,
Dievui paliudijus apie jo dovanas.
Dėl tikėjimo jis ir miręs tebekalba.
5 Tikėjimu Henochas, nematęs mir-
ties, buvo perkeltas, ir „jo neberado,
nes Dievas jį perkėlė“. Mat prieš
perkeliamas, jis gavo liudijimą, kad
patikęs Dievui.
6 O be tikėjimo neįmanoma patikti
Dievui. Kas artinasi prie Dievo, tam
būtina tikėti, kad Jis yra ir kad uoliai
Jo ieškantiems atsilygina.

7 Tikėjimu Nojus, perspėtas apie
tuo metu dar nematomus dalykus,
būdamas dievobaimingas, pastatė
arką savo šeimai išgelbėti; taip jis
pasmerkė pasaulį ir paveldėjo tikė-
jimo teisumą.
8 Tikėjimu Abraomas pakluso, kai
buvo pašauktas keliauti į šalį, kurią
turėjo paveldėti, ir išvyko, nežino-
damas, kur einąs.
9 Tikėjimu jis apsigyveno pažado
žemėje tarytum svetimoje, gyven-
damas palapinėse su Izaoku ir
Jokūbu, to paties pažado bendra-
paveldėtojais.
10 Mat jis laukė miesto su pama-
tais, kurio statytojas ir kūrėjas yra
Dievas.
11 Tikėjimu ir pati Sara – nevaisinga
ir nebe to amžiaus – gavo galios pa-
stoti, nes ji laikė ištikimu Tą, kuris
pažadėjo.
12 Todėl iš vieno, ir dar apmirusio,
gimė palikuonys, gausūs tartum
dangaus žvaigždės ir nesuskaitomi
kaip jūros pakrantės smiltys.
13 Jie visi mirė tikėdami, dar negavę
pažadėtųjų dalykų, bet iš tolo juos
regėdami ir būdami jais įsitikinę
priėmė juos, išpažindami, jog jie
žemėje svečiai ir keleiviai.
14 Kurie taip kalba, parodo, kad ieš-
ko tėvynės.
15 Jeigu jie būtų minėję aną, iš ku-
rios iškeliavo, jie būtų turėję laiko
sugrįžti atgal.
16 Bet dabar jie siekė geresnės tė-
vynės, tai yra dangiškosios. Todėl
Dievas nesigėdija vadintis jų Die-
vu – juk Jis paruošė jiems miestą!
17 Tikėjimu Abraomas aukojo Iza-
oką, kai buvo mėginamas. Jis, kuris
buvo gavęs pažadus, atnašavo savo
viengimį sūnų,
18 apie kurį buvo pasakyta: „Iš Iza-
oko bus pašaukti tavo palikuonys.“
19 Jis suprato, kad Dievas gali prikelti
net iš mirties, ir atgavo sūnų tarytum
iš numirusių.
20 Tikėjimu Izaokas palaimino atei-
čiai Jokūbą ir Ezavą.
21 Tikėjimu Jokūbas mirties valandą
palaimino kiekvieną Juozapo sūnų
ir pagarbino, atsirėmęs į savo lazdos
drūtgalį.
22 Tikėjimu merdintis Juozapas pri-
minė apie Izraelio vaikų išėjimą ir
davė nurodymų dėl savo palaikų.
23 Tikėjimu Mozė, ką tik gimęs, tris
mėnesius buvo tėvų slepiamas, nes
jie matė, koks kūdikis dailus, ir ne-
išsigando karaliaus įsakymo.
24 Tikėjimu Mozė užaugęs atsisakė
vadintis faraono dukters sūnumi.
25 Jis verčiau pasirinko su Dievo
tauta kęsti sunkumus, negu laikinai
džiaugtis nuodėmės malonumais.
26 Jis Kristaus paniekinimą laikė
didesniu turtu negu Egipto brange-
nybes, nes jis žvelgė į atlygį.
27 Tikėjimu jis paliko Egiptą, neišsi-
gandęs karaliaus rūstybės, nes liko
nepajudinamas, tarsi regėtų Nere-
gimąjį.
28 Tikėjimu jis įsteigė Paschą ir ap-
šlakstymą krauju, kad naikintojas
nepaliestų jų pirmagimių.
29 Tikėjimu jie perėjo Raudonąją jū-
rą tartum per sausumą, o tai daryti
mėginę egiptiečiai prigėrė.
30 Tikėjimu buvo sugriauti Jericho
mūrai po septynių dienų žygiavimo
aplinkui.
31 Tikėjimu paleistuvė Rahaba ne-

7 Pr 6,13-22; Rom 3,22; 1 Pt 3,20
8 Pr 12,1-4
9 Pr 12,8; Pr 13,3.18; Pr 18,1.9; Hbr 6,17
10 Hbr 12,22; Hbr 13,14; Apr 21,10
11 Pr 17,19; Pr 18,11-14; Pr 21,1.2; Lk 1,36; Hbr 10,23
12 Pr 15,5; Pr 22,17; Pr 32,12; Rom 4,19
13 Pr 12,7; Ps 39,12; Jn 8,56; Hbr 11,39
14 Hbr 13,14
15 Pr 11,31
16 Iš 3,6.15; Iš 4,5; Apr 21,2
17 Jok 2,21
18 Pr 21,12
19 Rom 4,17
20 Pr 27,26-40
21 Pr 48,1.5.16.20
22 Pr 50,24.25
23 Iš 1,16.22; Iš 2,1-3
24 Iš 2,11-15
26 Rom 8,18; Hbr 13,13
27 Iš 10,28
28 Iš 12,21
29 Iš 14,22-29
30 Joz 6,20
31 Joz 2,1.9; Joz 6,23

pražuvo kartu su neklusniaisiais; mat
ji taikingai buvo priėmusi žvalgus.
32 Ką dar pasakyti? Man neužtek-
tų laiko, jeigu imčiau pasakoti apie
Gedeoną, Baraką, Samsoną, Jeftę,
Dovydą, Samuelį ir pranašus,
33 kurie tikėjimu nugalėjo karalys-
tes, vykdė teisumą, pasiekė tai, kas
pažadėta, užčiaupė liūtams nasrus,
34 užgesino ugnies liepsnas, išvengė
kalavijo ašmenų, sustiprėjo iš silp-
numo, tapo galingi kovoje, privertė
bėgti svetimųjų pulkus.
35 Moterys atgavo prikeltus savo
mirusiuosius, kiti buvo kankinami
ir atsisakė išlaisvinimo, kad gautų
prakilnesnį prisikėlimą.
36 Dar kiti iškentė patyčias ir plaki-
mus, taip pat pančius ir kalėjimą.
37 Jie buvo užmėtomi akmenimis,
pjaustomi pusiau, bandomi, kardu
žudomi, klajojo prisidengę avių ir
ožkų kailiais, vargo, kentė priespau-
dą ir kankinimus.
38 Jie, kurių pasaulis nebuvo ver-
tas, klajojo dykumose ir kalnuose,
slapstėsi olose ir žemės plyšiuose.
39 Ir jie visi, dėl tikėjimo gavę gerą
liudijimą, negavo to, kas buvo pa-
žadėta,
40 nes Dievas geresnius dalykus buvo
numatęs mums, kad jie ne be mūsų
pasiektų tobulumą.

12 Todėl ir mes, tokio didelio de-
besies liudytojų apsupti, nusi-
meskime visus apsunkinimus bei
lengvai apraizgančią nuodėmę ir
ištvermingai bėkime mums paskir-
tose lenktynėse,
2 žiūrėdami į tikėjimo pradininką ir
atbaigėją Jėzų, kuris vietoj sau pri-
derančio džiaugsmo, nepaisydamas
gėdos, iškentėjo kryžių ir atsisėdo
Dievo sosto dešinėje.
3 Apsvarstykite, kaip Jis iškentė nuo
nusidėjėlių tokį priešiškumą, kad ne-
pailstumėte ir nesuglebtumėte savo
sielomis!
4 Jums dar neteko priešintis iki krau-
jo, kovojant su nuodėme.
5 Jūs pamiršote paraginimą, kuris sa-
ko jums kaip sūnums: „Mano sūnau,
nepaniekink Viešpaties auklybos ir
nenusimink Jo baramas,
6 nes kurį Viešpats myli, tą griežtai
auklėja, ir plaka kiekvieną sūnų, kurį
priima."
7 Kai esate drausminami, Dievas
elgiasi su jumis kaip su sūnumis. O
kurio gi sūnaus tėvas griežtai ne-
auklėja?
8 Bet jeigu jūs be drausmės, kuri
visiems privaloma, vadinasi, jūs ne
sūnūs, o pavainikiai.
9 Jau mūsų kūno tėvai mus griežtai
auklėjo, ir mes juos gerbėme. Tad
argi nebūsime dar klusnesni dvasių
Tėvui, kad gyventume?
10 Juk anie savo nuožiūra mus draus-
mino neilgą laiką, o Šis tai daro mū-
sų labui, kad taptume Jo šventumo
dalininkais.
11 Beje, kiekviena auklyba tam kartui
atrodo ne linksma, o karti, bet vėliau
ji atneša taikingų teisumo vaisių
auklėtiniams.
12 Todėl pakelkite nuleistas rankas,
sustiprinkite linkstančius kelius
13 ir ištiesinkite takus po savo kojomis,
kad, kas luoša, neišnirtų, bet verčiau
sugytų.
14 Siekite santaikos su visais, siekite

32 Ts 4,6-24; Ts 6,11; Ts 7,1-25; Ts 11,1-29; Ts 12,1-7; Ts 13,24.25; Ts 14,1-20; Ts 15,1-20; Ts 16,1-31; 1 Sam 7,9-14; 1 Sam 16,1-23; 1 Sam 17,1-58
33 Dan 6,22
34 Dan 3,23-28
35 1 Kar 17, 22; Apd 22,25
36 Pr 39,20
37 1 Kar 21, 13; 2 Kar 1,8; Zch 13,4
38 1 Kar 18, 4.13; 1 Kar 19,9
39 Hbr 11,2. 13
40 Hbr 5,9

12 SKYRIUS
1 Rom 12,12; 1 Kor 9,24; Kol 3,8
2 Ps 110,1; Lk 24,26; Fil 2,8
3 Mt 10,24; Gal 6,9
4 1 Kor 10,13
5 Pat 3,11.12
6 Apr 3,19
7 Įst 8,5; Pat 13,24; Pat 19,18; Pat 23,13
9 Job 12,10
10 Kun 11,44
11 Jok 3,17. 18
12 Iz 35,3
14 Ps 34,14; Mt 5,8

šventumo, be kurio niekas neregės
Viešpaties.
15 Žiūrėkite, kad kas neprarastų Die-
vo malonės, kad neišleistų daigų ko-
kia karti šaknis ir nepadarytų vargo,
suteršdama daugelį;
16 kad neatsirastų ištvirkėlių ir be-
dievių kaip Ezavas, už valgio kąsnį
pardavęs pirmagimio teises.
17 Jūs žinote, kad jis ir paskui, norė-
damas paveldėti palaiminimą, buvo
atmestas, nes nerado progos atgai-
lauti, nors su ašaromis jos ieškojo.
18 Jūs prisiartinote ne prie apčiuo-
piamo ir ugnimi liepsnojančio kalno
ar prie tamsos, ar ūkanų, ar viesulo,
19 ar trimito skardenimo, ar žodžių
skambesio, kurį išgirdę žmonės
meldė, kad daugiau nebūtų ištarta
nė žodžio.
20 Mat jie negalėjo pakelti įsakymo:
„Net jeigu gyvulys paliestų kalną,
jis privalo būti užmuštas akmenimis
arba nušautas strėle."
21 Anas reginys buvo toks baisus, jog
Mozė pasakė: „Labai išsigandau ir
visas drebu!"
22 Bet jūs prisiartinote prie Siono
kalno bei gyvojo Dievo miesto,
dangiškosios Jeruzalės, prie nesu-
skaitomų tūkstančių angelų
23 ir šventiško susirinkimo, prie
danguje įrašytųjų pirmagimių Baž-
nyčios, prie visų Teisėjo Dievo, prie
ištobulintų teisiųjų dvasių
24 ir prie Naujosios Sandoros Tarpi-
ninko Jėzaus bei prie apšlakstymo
kraujo, kuris kalba geriau už Abelio
kraują.
25 Žiūrėkite, kad neatstumtumėte
kalbančiojo, nes jeigu anie neištrū-
ko, kai atmetė Tą, kuris juos įspėjo

15 Įst 29,18; Hbr 4,1
16 Pr 25,33; 1 Kor 6,13-18
17 Pr 27,30-40
18 Įst 4,11; Įst 5,22
19 Iš 20,18-26
20 Iš 19,12.13
21 Įst 9,19
23 Ps 50,6; Ps 94,2; Lk 10,20; Fil 3,12; Jok 1,18
24 Pr 4,10; Iš 24,8; Hbr 8,6; Hbr 9,15
25 Hbr 2,2.3
26 Ag 2,6
27 Iz 34,4; Iz 54,10; Iz 65,17
28 Hbr 13, 15.21
29 Iš 24,17

13 SKYRIUS
1 Rom 12,10
2 Pr 18,1-22; Pr 19,1; Mt 25,35
3 Mt 25,36
4 Pat 5,18.19; 1 Kor 6,9
5 Įst 31,6.8; Joz 1,5
6 Ps 27,1; Ps 118,6
8 Jn 8,58; 2 Kor 1,19; Hbr 1,12

žemėje, tai juo labiau neištrūksime
mes, nusigręžę nuo To, kuris kalba
iš dangaus.
26 Jo balsas anuomet drebino žemę, o
dabar Jis pažadėjo, sakydamas: „Aš
dar kartą sudrebinsiu ne tik žemę,
bet ir dangų!"
27 Žodžiai „dar kartą" rodo, kad iš
sutvertųjų dalykų bus pašalinti su-
drebinamieji, kad pasiliktų tai, kas
nesudrebinama.
28 Todėl, gaudami nesudrebinamą
karalystę, tvirtai laikykimės malo-
nės, kuria galime deramai tarnauti
Dievui su pagarba ir baime,
29 nes mūsų Dievas yra ryjanti ugnis.

13 Teišlieka brolių meilė.
2 Nepamirškite svetingumo, nes per
jį kai kurie, patys to nežinodami,
priėmė viešnagėn angelus.
3 Prisiminkite kalinius, tarsi kartu
būdami įkalinti, prisiminkite tuos, su
kuriais piktai elgiamasi, nes ir patys
tebesate kūne.
4 Tebūna visų gerbiama santuoka ir
nesuteptas santuokos patalas. O iš-
tvirkėlius ir svetimautojus teis Dievas.
5 Gyvenkite be godumo pinigams,
būkite patenkinti tuo, ką turite, nes
Jis pats yra pasakęs: „Niekada Aš
tavęs nepaliksiu ir neapleisiu."
6 Todėl galime su pasitikėjimu tarti:
„Viešpats mano padėjėjas – aš nebijo-
siu! Ką gali padaryti man žmogus?"
7 Atsiminkite savo vadovus, kurie
jums skelbė Dievo žodį. Įsižiūrėki-
te į jų gyvenimo vaisius, sekite jų
tikėjimu.
8 Jėzus Kristus yra tas pats vakar,
šiandien ir per amžius.

9 Nesiduokite suklaidinami įvairių
svetimų mokslų; gera, kai širdis stip-
rinama malonės, o ne valgių, kurie
nedavė naudos tiems, kurie jų laikėsi.
10 Mes turime aukurą, nuo kurio val-
gyti neturi teisės tie, kurie tarnauja
palapinei.
11 Juk kūnai gyvulių, kurių kraujas
vyriausiojo kunigo įnešamas į šven-
tyklą už nuodėmes, sudeginami už
stovyklos.
12 Todėl ir Jėzus, norėdamas savo
krauju pašventinti tautą, kentėjo už
vartų.
13 Taigi išeikime pas Jį už stovyklos,
nešdami Jo paniekinimą.
14 Čia mes neturime išliekančio mies-
to, bet ieškome būsimojo.
15 Todėl per Jį visada aukokime Die-
vui šlovinimo auką, tai yra Jo vardą
išpažįstančių lūpų vaisių.
16 Nepamirškite daryti gera ir dalytis
su kitais, nes tokios aukos patinka
Dievui.
17 Klausykite savo vadovų ir būkite
jiems atsidavę, nes jie budi jūsų sielų
labui, būdami atsakingi už jas; jie
tai tedaro su džiaugsmu, o ne dūsau-
dami, nes tai nebūtų jums naudinga.
18 Melskite už mus, nes esame įsitiki-
nę turį gerą sąžinę ir norime visada
dorai elgtis.
19 Itin prašau melsti, kad būčiau grei-
čiau jums sugrąžintas.
20 Ramybės Dievas, amžinosios San-
doros krauju išvedęs iš numirusių
didįjį avių Ganytoją – mūsų Viešpatį
Jėzų,
21 teištobulina jus kiekvienam geram
darbui, kad vykdytumėte Jo valią,
Jam veikiant jumyse, kas Jo akims
patinka per Jėzų Kristų. Jam šlovė
per amžių amžius! Amen.
22 Aš maldauju jus, broliai, kantriai
priimkite šį paraginimo žodį, juk
parašiau jums trumpai.
23 Žinokite, kad mūsų brolis Timotie-
jus yra išleistas laisvėn. Jei jis grei-
čiau atvyks, su juo pamatysiu ir jus.
24 Sveikinkite visus savo vadovus ir
visus šventuosius. Jus sveikina bro-
liai iš Italijos.
25 Malonė teesie su jumis visais!
Amen.

13 1 Pt 4,14
15 Kun 7,12; Oz 14,2; Ef 5,20
16 Rom 12, 13; 2 Kor 9,12; Fil 4,18
17 Iz 62,6; Ez 3,17; Apd 20,28; Fil 2,29
18 Apd 23,1; Ef 6,19
20 Ps 16,10. 11; Ps 23,1; Iz 40,11; Iz 63,11; Oz 6,2; Zch 9,11; Jn 10,11; Rom 4,24; Rom 5,1.2. 10; Rom 15,33; Hbr 10,29; 1 Pt 2,25; 1 Pt 5,4
21 Fil 2,13

JOKŪBO
LAIŠKAS

1 Jokūbas, Dievo ir Viešpaties
Jėzaus Kristaus tarnas, siunčia
sveikinimus dvylikai pasklidusių
giminių.
2 Mano broliai, laikykite didžiausiu
džiaugsmu, kai patenkate į visokius
išbandymus.
3 Žinokite, kad jūsų tikėjimo išban-
dymas ugdo ištvermę,
4 o ištvermė tesubręsta iki galo, kad
būtumėte tobuli, subrendę ir nieko
nestokotumėte.
5 Jei kuriam iš jūsų trūksta išmin-
ties, teprašo Dievą, kuris visiems

1 SKYRIUS
1 Apd 12,17
2 Apd 5,41; 2 Pt 1,6
3 Rom 5,3-5
5 1 Kar 3,9; Jer 29,12; Mt 7,7

dosniai duoda ir nepriekaištauja, ir
jam bus suteikta.
6 Bet tegul prašo tikėdamas, nė kiek
neabejodamas, nes abejojantis pa-
našus į jūros bangas, varinėjamas ir
blaškomas vėjo.
7 Toks žmogus tenemano ką nors
gausiąs iš Viešpaties –
8 toks svyruojantis, visuose savo ke-
liuose nepastovus žmogus.
9 Tesigiria pažemintas brolis savo
išaukštinimu,
10 o turtuolis savo pažeminimu, nes
jis išnyks kaip lauko gėlė.
11 Juk pakilus saulei, jos kaitra iš-
džiovina žolyną, ir jo žiedas nubyra,
jo išvaizdos grožis pranyksta. Taip
ir turtuolis sunyks savo keliuose.
12 Palaimintas žmogus, kuris ištve-
ria išbandymą, nes, kai bus išbandy-
tas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį
Viešpats pažadėjo Jį mylintiems.
13 Nė vienas gundomas tenesako:
„Esu Dievo gundomas.“ Dievas
negali būti gundomas blogiu ir pats
nieko negundo.
14 Kiekvienas yra gundomas, savo
paties geismo pagrobtas ir suviliotas.
15 Paskui užsimezgęs geismas pa-
gimdo nuodėmę, o užbaigta nuodė-
mė gimdo mirtį.
16 Neapsigaukite, mano mylimieji
broliai!
17 Kiekvienas geras davinys ir kiek-
viena tobula dovana yra iš aukšty-
bių, nužengia nuo šviesybių Tėvo,
kuriame nėra permainų ir nė šešėlio
keitimosi.
18 Savo valia Jis pagimdė mus tiesos
žodžiu, kad būtume tarsi Jo kūrinių
pirmieji vaisiai.
19 Žinokite, mano mylimieji broliai:
kiekvienas žmogus tebūna greitas
klausyti, lėtas kalbėti, lėtas pykti.
20 Žmogaus rūstybė nedaro Dievo
teisumo.
21 Todėl, atmetę visą nešvarą bei pik-
tybės gausą, su romumu priimkite
įdiegtąjį žodį, kuris gali išgelbėti
jūsų sielas.
22 Būkite žodžio vykdytojai, o ne vien
klausytojai, apgaudinėjantys patys
save.
23 Jei kas tėra žodžio klausytojas, o
ne vykdytojas, tai jis panašus į žmo-
gų, kuris žiūri į savo gimtąjį veidą
veidrodyje.
24 Pasižiūrėjo į save ir nuėjo, ir be-
matant pamiršo, koks buvo.
25 Bet kas įsižiūri į tobuląjį laisvės
įstatymą ir jo laikosi, kas tampa ne-
be klausytojas užuomarša, bet dar-
bo vykdytojas, tas bus palaimintas
tai darydamas.
26 Jei kas iš jūsų mano esąs pamal-
dus ir nepažaboja savo liežuvio, bet
apgaudinėja savo širdį, to pamaldu-
mas tuščias.
27 Tyras ir nesuteptas pamaldumas
prieš Dievą ir Tėvą yra lankyti naš-
laičius bei našles jų sielvarte ir sau-
goti save nesuterštą šiuo pasauliu.

2 Mano broliai, turėkite Jėzaus Kris-
taus, mūsų šlovingojo Viešpaties,
tikėjimą, nebūdami šališki.
2 Štai į jūsų susirinkimą ateina žmo-
gus su auksiniu žiedu, puikiais
drabužiais, taip pat įžengia beturtis
apskurusiu apdaru.
3 Jūs žiūrite į tą, kuris puikiai apsi-
rengęs, ir sakote: „Sėsk čia patogiai“,
o beturčiui tariate: „Stovėk ten“, ar-
ba: „Sėskis prie mano kojų.“

6 Mk 11,23.24
8 Jok 4,8
10 Job 14,2
12 Mt 10,22; 1 Kor 9,25; Jok 5,11
15 Job 15,35; Rom 5,12; Rom 6,23
17 Sk 23,19; Jn 3,27
18 Jn 1,13; Ef 1,12.13; 1 Pt 1,3.23
19 Pat 10,19; Pat 14,17; Pat 16,32; Pat 17,27
21 Apd 13,26; Kol 3,8
22 Mt 7,21-28
23 Lk 6,47
25 Jn 13,17; Jok 2,12
26 Ps 34,13
27 Iz 1,17; Mt 25,34-36; Rom 12,2

2 SKYRIUS
1 Kun 19,15; 1 Kor 2,8

4 Argi jūs nesate šališki, argi netam-
pate piktais sumetimais besivado-
vaujantys teisėjai?
5 Paklausykite, mano mylimieji bro-
liai: ar Dievas neišsirinko pasaulio
vargšų, kad jie būtų turtingi tikėji-
mo ir paveldėtų karalystę, pažadėtą
Jį mylintiems?
6 O jūs paniekinote beturtį! Argi ne
turtuoliai jus spaudžia, ar ne jie tam-
po jus po teismus?
7 Ar ne jie niekina tą kilnų vardą,
kuriuo jūs vadinatės?
8 Jeigu tik įvykdote karališkąjį įstaty-
mą, kaip sako Raštas: „Mylėk savo ar-
timą kaip save patį“, jūs gerai darote,
9 bet, jeigu atsižvelgiate į asmenis,
darote nuodėmę ir esate įstatymo
kaltinami kaip nusižengėliai.
10 Mat, kas laikosi viso įstatymo, bet
nusižengia vienu dalyku, tas kaltas
dėl visų.
11 Juk Tas, kuris pasakė: „Nesveti-
mauk“, taip pat pasakė ir: „Nežu-
dyk.“ Tad jeigu tu nesvetimauji, bet
žudai, vis tiek esi įstatymo laužytojas.
12 Taip kalbėkite ir taip darykite, kaip
tie, kurie bus teisiami pagal laisvės
įstatymą.
13 Teismas negailestingas tam, kuris
neparodė gailestingumo. O gailes-
tingumas triumfuoja prieš teismą.
14 Kokia nauda, mano broliai, jei
kas sakosi turįs tikėjimą, bet neturi
darbų? Ar gali jį išgelbėti toks tikė-
jimas?
15 Jei brolis ar sesuo neturi drabužių
ir stokoja kasdienio maisto,
16 ir kas nors iš jūsų jiems tartų:
„Eikite ramybėje, sušilkite ir pasi-
sotinkite“, o neduotų, ko reikia jų
kūnui, – kokia iš to nauda?

5 Iš 20,6; Lk 12,21; 1 Kor 1,27
6 Apd 13,50; 1 Kor 11,22
7 1 Pt 4,16
8 Kun 19,18
9 Įst 1,17
10 Įst 27,26; Gal 3,10
11 Iš 20,13.14; Įst 5,17.18
12 Jok 1,25
13 Job 22,6; Pat 21,13; Mch 7,18; Rom 12,8
14 Mt 7,21-23.26; Mt 21,28-32
15 Lk 3,11
16 1 Jn 3,17.18
18 Hbr 6,10; Jok 3,13
21 Pr 22,9.10.12.16-18
22 Jn 8,39; Hbr 11,17
23 Pr 15,6; 2 Km 20,7
25 Hbr 11,31

3 SKYRIUS
1 Mt 23,8; Lk 6,37
2 1 Kar 8,46; Ps 34,13; Mt 12,34-37
3 Ps 32,9

17 Taip ir tikėjimas: jei neturi darbų,
jis savyje miręs.
18 Bet kas nors pasakys: „Tu turi ti-
kėjimą, o aš turiu darbus.“ Parodyk
man savo tikėjimą be darbų, o aš
tau darbais parodysiu savo tikėjimą.
19 Tu tiki, kad yra vienas Dievas?
Gerai darai! Ir demonai tiki ir dre-
ba!
20 Ar nori žinoti, neišmintingas žmo-
gau, kad tikėjimas be darbų miręs?
21 Argi ne darbais buvo išteisintas
mūsų tėvas Abraomas, aukodamas
savo sūnų Izaoką ant aukuro?
22 Ar matai, kad tikėjimas veikė kar-
tu su jo darbais, ir darbais tikėjimas
buvo atbaigtas?
23 Taip išsipildė Rašto žodžiai: „Ab-
raomas patikėjo Dievu, ir tai buvo
jam įskaityta teisumu“, o jis buvo
pramintas Dievo draugu.
24 Matote, kad žmogus išteisinamas
darbais, o ne vienu tikėjimu.
25 Taip pat ir paleistuvė Rahaba: argi
ji ne darbais buvo išteisinta, kai pri-
ėmė pasiuntinius ir kitu keliu juos
išleido?
26 Kaip kūnas be dvasios yra miręs,
taip ir tikėjimas be darbų negyvas.

3 Mano broliai, ne visi būkite moky-
tojais. Žinokite, kad mūsų laukia
griežtesnis teismas.
2 Juk mes visi daug kur nusižengia-
me. Kas nenusižengia žodžiu, tas yra
tobulas žmogus, sugebantis pažaboti
ir visą kūną.
3 Jei mes įbrukame žąslus arkliams
į nasrus, kad mums paklustų, mes
suvaldome visą jų kūną.
4 Štai kad ir laivai: nors jie tokie
dideli ir smarkių vėjų varomi, ma-

žytis vairas juos pakreipia, kur nori
vairininkas.
5 Taip pat ir liežuvis yra mažas na-
rys, bet giriasi didžiais dalykais.
Žiūrėkite, kokia maža ugnelė padega
didžiausią girią;
6 ir liežuvis yra ugnis – nedorybės
pasaulis. Liežuvis yra vienas iš mū-
sų narių, kuris suteršia visą kūną,
padega gyvenimo eigą, pats pragaro
padegtas.
7 Kiekviena žvėrių, paukščių, šliu-
žų bei jūros gyvūnų veislė buvo
sutramdyta ir yra sutramdoma žmo-
gaus prigimties jėga.
8 O liežuvio joks žmogus nepajėgia
suvaldyti; jis lieka nerimstanti blo-
gybė, pilna mirtinų nuodų.
9 Juo laiminame mūsų Dievą bei
Tėvą ir juo keikiame žmones, kurie
sutverti pagal Dievo atvaizdą.
10 Iš tų pačių lūpų plaukia ir laimini-
mas, ir prakeikimas. Bet taip, mano
broliai, neturi būti!
11 Nejaugi šaltinis iš tos pačios vers-
mės lieja saldų ir kartų vandenį?
12 Argi gali, mano broliai, figmedis
išauginti alyvas, o vynmedis figas?
Taip pat ir šaltinis negali duoti sūraus
vandens ir saldaus.
13 Kas tarp jūsų išmintingas ir su-
manus? Teparodo geru elgesiu savo
darbus su išminties romumu.
14 Bet jeigu jūs savo širdyse puoselė-
jate kartų pavydą ir savanaudišku-
mą, tuomet nesigirkite ir nemeluo-
kite tiesai.
15 Tai nėra išmintis, nužengusi iš
aukštybių, bet žemiška, sielinė ir
demoniška.
16 Kur pavydas ir savanaudiškumas,
ten netvarka bei įvairūs pikti darbai.
17 Bet išmintis, kilusi iš aukštybių,
pirmiausia yra tyra, paskui taikinga,
švelni, klusni, pilna gailestingumo
ir gerų vaisių, nešališka ir neveid-
mainiška.
18 O teisumo vaisius su ramybe sėja-
mas tų, kurie neša ramybę.

4 Iš kur tarp jūsų atsiranda karai ir
kivirčai? Ar ne iš jūsų užgaidų,
kurios nerimsta jūsų nariuose?
2 Geidžiate ir neturite; žudote ir pa-
vydite – ir negalite pasiekti; kovojate
ir kariaujate; neturite, nes neprašote.
3 Jūs prašote ir negaunate, nes blogo
prašote, kad galėtumėte patenkinti
savo užgaidas.
4 Paleistuviai ir paleistuvės! Ar ne-
žinote, kad draugystė su pasauliu
yra priešiškumas Dievui? Taigi kas
nori būti pasaulio bičiulis, tas tampa
Dievo priešu.
5 Gal manote, kad Raštas veltui sa-
ko: „Pavydžiai trokšta Dvasia, kuri
gyvena mumyse.“
6 Bet Jis duoda dar didesnę malo-
nę, ir todėl sako: „Dievas išdidiems
priešinasi, o nuolankiesiems teikia
malonę.“
7 Todėl atsiduokite Dievui; priešin-
kitės velniui, ir jis bėgs nuo jūsų.
8 Artinkitės prie Dievo, ir Jis artin-
sis prie jūsų. Nusiplaukite rankas,
nusidėjėliai, nusivalykite širdis, dve-
jojantys.
9 Dejuokite, liūdėkite ir raudokite!
Jūsų juokas tepavirsta gedulu, o
džiaugsmas – liūdesiu.
10 Nusižeminkite prieš Viešpatį, ir
Jis jus išaukštins.
11 Broliai, neapkalbinėkite vieni ki-
tų! Kas apkalba ir teisia savo brolį,

5 Ps 12,3; Ps 73,8; Pat 12,18; Pat 15,2
6 Pat 16,27; Mt 12,36; Mt 15,11.18
8 Ps 140,3
9 Pr 1,26; Pr 5,1; Pr 9,6
12 Mt 7,16-20
13 Gal 6,4
14 Rom 2,17; Rom 13,13
15 Fil 3,19
16 1 Kor 3,3
17 Rom 12,9; 1 Kor 2,6.7; Jok 2,1
18 Pat 11,18

4 SKYRIUS
1 Rom 7,23
3 Job 27,8.9; Ps 66,18
4 Gal 1,4; 1 Jn 2,15
5 Pr 6,5
6 Pat 3,34
7 Ef 4,27; Ef 6,11
8 2 Km 15,2; Iz 1,16; 1 Pt 1,22
9 Mt 5,4
10 Job 22,29
11 Mt 7,1-5; 1 Pt 2,1-3

tas apkalba ir teisia įstatymą. O
jeigu teisi įstatymą, vadinasi, esi ne
įstatymo vykdytojas, bet teisėjas.
12 Yra vienas įstatymo leidėjas, kuris
gali išgelbėti ir pražudyti. O kas gi
tu toks, kuris teisi kitą?
13 Nagi jūs, kurie sakote: „Šiandien
arba rytoj keliausime į tą ir tą mies-
tą, tenai išbūsime metus, versimės
prekyba ir pasipelnysime“, –
14 jūs nežinote, kas atsitiks rytoj! Ir
kas gi jūsų gyvybė? Garas, kuris
trumpam pasirodo ir paskui išnyksta.
15 Verčiau sakykite: „Jei Viešpats
panorės, gyvensime ir darysime šį
bei tą.“
16 O dabar jūs giriatės iš savo pasipū-
timo, ir kiekvienas toks gyrimasis
yra blogas.
17 Kas moka daryti gera ir nedaro,
tas nusideda.

5 Nagi dabar jūs, turtuoliai, verkite
ir raudokite dėl jums artėjančių
negandų!
2 Jūsų turtai supuvę ir jūsų drabužiai
kandžių sukapoti.
3 Jūsų auksas ir sidabras surūdijo, ir
jų rūdys prieš jus liudys bei ės jūsų
kūnus kaip ugnis. Jūs susikrovėte
turtus paskutinėmis dienomis.
4 Štai šaukia jūsų laukus nuvaliusių
darbininkų užmokestis, kurį jūs nu-
sukote, ir pjovėjų šauksmai pasiekė
kareivijų Viešpaties ausis.
5 Jūs prabangiai gyvenote žemėje
ir mėgavotės; jūs nupenėjote savo
širdis tarsi skerdimo dienai.
6 Jūs pasmerkėte ir nužudėte teisųjį,
jums nesipriešinantį.
7 Tad būkite kantrūs, broliai, iki
Viešpaties atėjimo. Antai žemdirbys

12 Mt 10,28; Rom 14,4
14 Job 7,7
15 Apd 18, 21
16 1 Kor 5,6
17 Lk 12,47

5 SKYRIUS
1 Lk 6,24
2 Job 13,28; Mt 6,19
3 Rom 2,5
4 Kun 19,13; Įst 24,15
10 Mt 5,12; Hbr 10,36
11 Sk 14,18; Job 1,21.22; Job 2,10; Job 42,10; Ps 94,12; Jok 1,12
12 Mt 5,34-37
13 Ps 50,14.15; Ef 5,19
14 Mk 6,13; Mk 16,18
15 Iz 33,24
16 Sk 11,2
17 1 Kar 17, 1; 1 Kar 18,1; Apd 14,15
18 1 Kar 18, 1.42

ilgai ir kantriai laukia brangaus že-
mės vaisiaus, kol gauna ankstyvojo
ir vėlyvojo lietaus.
8 Ir jūs būkite kantrūs, sustiprinkite
savo širdis, nes Viešpaties atėjimas
arti.
9 Nemurmėkite, broliai, vieni prieš
kitus, kad nebūtumėte teisiami. Štai
teisėjas jau stovi prie durų.
10 Imkite, broliai, kentėjimo ir iš-
tvermės pavyzdžiu pranašus, kurie
kalbėjo Viešpaties vardu.
11 Štai mes laikome palaimintais
ištvėrusiuosius. Jūs girdėjote apie
Jobo ištvermę ir matėte, kokia buvo
jam Viešpaties skirta pabaiga, nes
Viešpats kupinas užuojautos ir gai-
lestingumo.
12 Bet pirmiausia, mano broliai, ne-
prisiekite nei dangumi, nei žeme,
nei kitokia priesaika. Tebūnie jūsų
„taip“ – taip ir „ne“ – ne, kad nepa-
kliūtumėte į teismą.
13 Kenčia kas iš jūsų? Tesimeldžia.
Kas nors džiaugiasi? Tegul gieda
psalmes.
14 Kas nors iš jūsų serga? Tepasikvie-
čia bažnyčios vyresniuosius, ir jie
tesimeldžia už jį, patepdami aliejumi
Viešpaties vardu.
15 Ir tikėjimo malda išgelbės ligonį,
ir Viešpats jį pakels, o jeigu jis būtų
nusidėjęs, jam bus atleista.
16 Išpažinkite vieni kitiems savo
nusižengimus ir melskitės vieni už
kitus, kad būtumėte išgydyti. Daug
pajėgia veiksminga teisiojo malda.
17 Elijas buvo toks pat žmogus, kaip
ir mes. Jis melste meldė, kad nely-
tų, ir nelijo žemėje trejus metus bei
šešis mėnesius;
18 ir jis vėl meldė, ir dangus davė lie-

taus, o žemė užaugino savo vaisių.
19 Mano broliai, jeigu kas iš jūsų
nuklystų nuo tiesos ir kas nors jį
atverstų,
20 težino, kad, sugrąžindamas nusi-
dėjėlį iš jo klystkelio, išgelbės sielą
nuo mirties ir uždengs daugybę
nuodėmių.

19 Gal 6,1
20 Rom 11, 14; 1 Pt 4,8

PIRMASIS PETRO
LAIŠKAS

1 Petras, Jėzaus Kristaus apaštalas,
ateiviams, pasklidusiems Ponte,
Galatijoje, Kapadokijoje, Azijoje ir
Bitinijoje,
2 išrinktiems išankstiniu Dievo Tė-
vo numatymu, Dvasios pašventini-
mu, kad būtų klusnūs ir apšlakstyti
Jėzaus Kristaus krauju. Tepadaugė-
ja jums malonė ir ramybė!
3 Tebūnie palaimintas Dievas, mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas,
kuris iš savo didžio gailestingumo
Jėzaus Kristaus prikėlimu iš numi-
rusių atgimdė mus gyvai vilčiai –
4 nenykstančiam, nesuteptam ir
nevystančiam palikimui, kuris pa-
ruoštas jums danguje.
5 Dievo jėga per tikėjimą jūs esate
saugomi išgelbėjimui, kuris pareng-
tas apsireikšti paskutiniuoju laiku.
6 Tuo džiaukitės, nors dabar, jei reikia,
trumpai kenčiate įvairiuose išmėgi-
nimuose,
7 kad jūsų išbandytas tikėjimas, bran-
gesnis už pragaištantį auksą, nors
ir ugnimi ištirtą, būtų pripažintas
vertas gyriaus, garbės ir šlovės, kai
apsireikš Jėzus Kristus.
8 Jūs mylite Jį, nors ir nesate Jo ma-
tę; tikėdami Jį, nors ir neregėdami,
džiaugiatės neapsakomu ir šlovin-
giausiu džiaugsmu,
9 gaudami savo tikėjimo siekinį – sie-
lų išgelbėjimą.
10 Šito išgelbėjimo ieškojo ir kruopš-
čiai jį tyrinėjo pranašai, pranašavę
apie jums skirtąją malonę.
11 Jie tyrinėjo, kurį ir kokį laiką skel-
bė juose esanti Kristaus Dvasia, iš
anksto paliudijusi apie Kristaus ken-
tėjimus ir juos lydinčią šlovę.
12 Jiems buvo apreikšta, kad jie ne
sau, bet mums tarnavo tuo, kas da-
bar pranešta jums per skelbusius
Evangeliją Šventąja Dvasia, pasiųs-
ta iš dangaus; į tai trokšta pažvelgti
angelai.
13 Todėl, susijuosę savo proto strėnas,
būkite blaivūs ir visiškai pasitikėkite
malone, kuri bus jums suteikta, kai
apsireikš Jėzus Kristus.
14 Kaip klusnūs vaikai, nepasiduo-
kite ankstesniems savo neišmanin-
gumo laikų geiduliams,
15 bet, kaip šventas yra Tas, kuris jus
pašaukė, taip ir jūs būkite šventi visu
savo elgesiu,
16 nes parašyta: „Būkite šventi, nes
Aš esu šventas.“
17 Ir jei kaip Tėvo šaukiatės To, ku-

1 SKYRIUS
1 Jok 1,1
2 Rom 1,5.7; Rom 8,29; Ef 1,4; 2 Tes 2,13; Hbr 10,22; Hbr 12,24
3 Jn 3,3.5; 1 Kor 15,20; Ef 1,3
4 Kol 1,5
5 Jn 10,28
6 Mt 5,12; 2 Kor 4,17; Jok 1,2
7 Job 23,10; Rom 2,7; Jok 1,3
8 Jn 20,29; 1 Jn 4,20
11 2 Pt 1,21
12 Ef 3,10
14 Rom 12,2
15 2 Kor 7,1
16 Kun 11, 44.45; Kun 19,2; Kun 20,7
17 Apd 10, 34

ris nešališkai teisia pagal kiekvieno
darbą, su baime elkitės savo viešna-
gės metu,
18 žinodami, kad esate atpirkti nuo
betikslio iš protėvių paveldėto gyve-
nimo būdo ne nykstančiais turtais,
sidabru ar auksu,
19 bet brangiuoju krauju Kristaus, to
avinėlio be kliaudos ir dėmės.
20 Jis buvo numatytas dar prieš pa-
saulio sutvėrimą, o apreikštas šiais
paskutiniais laikais jums,
21 per Jį įtikėjusiems Dievą, kuris
prikėlė Jį iš numirusių ir suteikė Jam
šlovę, kad jūs tikėtumėte ir viltumėtės
Dievu.
22 Nuskaidrinę savo sielas klusnumu
tiesai per Dvasią dėl neveidmainiš-
kos brolių meilės, karštai, iš tyros
širdies mylėkite vieni kitus.
23 Jūs esate atgimę ne iš pranykstan-
čios, bet iš nenykstančios sėklos gyvu
ir amžinai pasiliekančiu Dievo žodžiu.
24 Mat „kiekvienas kūnas – tartum
žolynas, ir visa jo garbė – tarsi žolyno
žiedas. Žolynas sudžiūsta, ir žiedas
nubyra,
25 bet Viešpaties žodis išlieka per
amžius.“ Toks yra jums paskelbtas
Evangelijos žodis.

2 Taigi, atmetę visokį blogį, viso-
kią klastą ir veidmainystes, pa-
vyduliavimus ir visokias apkalbas,
2 lyg naujagimiai trokškite tyro žo-
džio pieno, kad nuo jo augtumėte
išgelbėjimui,
3 jeigu tikrai paragavote, koks Vieš-
pats yra maloningas.
4 Ženkite prie Jo, gyvojo akmens,
tiesa, žmonių atmesto, bet Dievo iš-
rinkto, brangaus,

19 Iš 12,5; Apd 20,28
20 Rom 3,25; Gal 4,4
21 Apd 2,24. 33
22 Apd 15,9; Hbr 13,1
23 Jn 1,13; Jok 1,18
24 Iz 40,6-8
25 Iz 40,8; Jn 1,1

2 SKYRIUS
1 Hbr 12,1
2 Mt 18,3; Mt 19,14; 1 Kor 3,2
3 Hbr 6,5
4 Ps 118,22
6 Iz 28,16
7 Ps 118,22
8 Iz 8,14; Rom 9,22; 1 Kor 1,23
9 Apd 26,18
10 Oz 1,9.10; Oz 2,23
11 Jok 4,1
12 Mt 5,16; Mt 9,8; Fil 2,15
13 Mt 22,21
16 Rom 6, 14.20.22; Gal 5,13

5 ir patys, kaip gyvieji akmenys,
statydinkitės į dvasinius namus,
kad būtumėte šventa kunigystė ir
atnašautumėte dvasines aukas, pri-
imtinas Dievui per Jėzų Kristų.
6 Todėl Rašte pasakyta: „Štai dedu
Sione kertinį akmenį – rinktinį, bran-
gų; ir kas tiki Jį, nebus sugėdintas.“
7 Tad jums, kurie tikite, Jis yra bran-
gus, o nepaklūstantiems „tas staty-
tojų atmestas akmuo tapo kertiniu
akmeniu,
8 suklupimo akmeniu ir papiktinimo
uola.“ Jie suklumpa, neklausydami
žodžio; tam jie ir skirti.
9 O jūs esate „išrinktoji giminė, ka-
rališkoji kunigystė, šventoji tauta,
įsigytieji žmonės, kad skelbtumėte
dorybes“ To, kuris pašaukė jus iš
tamsybių į savo nuostabią šviesą.
10 Seniau ne tauta, dabar Dievo tau-
ta, seniau neradę gailestingumo,
dabar jį suradę.
11 Mylimieji, maldauju jus kaip sve-
čius ir ateivius: susilaikykite nuo
kūno geidulių, kurie kovoja prieš
sielą.
12 Jūsų elgesys tarp pagonių tebūna
kilnus, kad, nors dabar jie šmeižia
jus kaip piktadarius, pamatę jūsų
gerus darbus, imtų šlovinti Dievą
aplankymo dieną.
13 Būkite klusnūs kiekvienai žmonių
valdžiai dėl Viešpaties: tiek karaliui,
kaip vyriausiajam,
14 tiek valdytojams, kaip jo pasiųs-
tiems bausti piktadarių ir pagirti
geradarių.
15 Mat tokia yra Dievo valia, kad
darydami gera nutildytumėte nepro-
tingų žmonių neišmanymą.
16 Elkitės kaip laisvi; ne kaip tie, ku-

rie laisve pridengia blogį, bet kaip
Dievo tarnai.
17 Gerbkite visus, mylėkite brolius,
bijokite Dievo, gerbkite karalių.
18 Tarnai, su visa baime būkite klus-
nūs šeimininkams, ne tik geriems ir
švelniems, bet ir rūstiems.
19 Tai malonė, jeigu kas, pažindamas
Dievą, pakelia skausmus, nekaltai
kentėdamas.
20 Menka garbė, jei jūs kantrūs, kai
esate plakami už nusikaltimus. Bet
kai esate kantrūs, darydami gera ir
kentėdami, Dievo akyse tai verta
pagyrimo.
21 Juk jūs tam pašaukti, nes ir Kristus
kentėjo už mus, palikdamas mums
pavyzdį, kad eitumėte Jo pėdomis.
22 Jis „nepadarė nuodėmės, ir Jo lū-
pose nerasta klastos".
23 Šmeižiamas neatsakė tuo pačiu,
kentėdamas negrasino, bet pavedė
save Tam, kuris teisia teisingai.
24 Jis pats savo kūne užnešė mūsų
nuodėmes ant medžio, kad, miręs
nuodėmėms, gyventume teisumui.
„Jo žaizdomis jūs buvote išgydyti."
25 Jūs buvote tarsi klaidžiojančios
avys, o dabar sugrįžote pas savo sielų
Ganytoją ir Sargą.

3 Jūs, žmonos, būkite klusnios
savo vyrams, kad tie, kurie ne-
klauso žodžio, ir be žodžio būtų
laimėti savo žmonų elgesiu,
2 matydami jūsų gyvenimo skaistu-
mą ir dievobaimingumą.
3 Tegu puošia jus ne išorė – supinti
plaukai, aukso papuošalai ar ištai-
gingi drabužiai, –
4 bet paslėptas širdies žmogus: ne-
nykstanti, romi ir taikinga dvasia,
kuri labai brangi Dievo akyse.
5 Juk kadaise taip ir puošdavosi
šventos moterys, kurios turėjo vil-
tį Dieve, būdamos klusnios savo
vyrams.
6 Taip Sara klausė Abraomo ir vadino
jį viešpačiu. Jūs tapote jos dukteri-
mis, darydamos gera ir nebijodamos
jokių bauginimų.
7 Ir jūs, vyrai, gyvenkite su žmono-
mis supratingai, kaip su silpnesniu
indu, gerbdami jas kaip gyvenimo
malonės bendrapaveldėtojas, kad
jūsų maldos nebūtų trukdomos.
8 Galiausiai visi būkite vienminčiai,
užjaučiantys kitus, mylintys brolius,
gailestingi, nuolankūs.
9 Neatsilyginkite piktu už pikta ar
keiksmu už keiksmą, bet, priešingai,
laiminkite, žinodami, kad ir patys
esate pašaukti paveldėti palaiminimo.
10 „Kas trokšta mylėti gyvenimą ir
matyti gerų dienų, tepažaboja liežu-
vį nuo pikto ir lūpas nuo klastingų
kalbų.
11 Tegu jis nusigręžia nuo pikto ir
daro gera, teieško ramybės ir tesi-
veja ją.
12 Viešpaties žvilgsnis lydi teisiuo-
sius, ir Jo ausys girdi jų maldas, bet
Viešpaties veidas – prieš darančius
pikta."
13 Kas gi jums pakenks, jei uoliai
darysite gera?
14 Bet jei jums ir tektų kentėti už tei-
sumą – jūs palaiminti! „Jų gąsdinimo
neišsigąskite ir nesutrikite."
15 Šventu laikykite Viešpatį Dievą
savo širdyse, visada pasiruošę at-
sakyti kiekvienam klausiančiam
apie jumyse esančią viltį romiai ir
pagarbiai,

17 Pat 24,21
18 Ef 6,5-8
19 Mt 5,10
20 Lk 6,32-34
21 Mt 16,24; 1 Jn 2,6
22 Iz 53,9
23 Iz 53,7; Lk 23,46
24 Iz 53,5; Rom 7,6; Hbr 9,28
25 Iz 53,5.6; Ez 34,23

3 SKYRIUS
1 Mt 18,15; 1 Kor 7,16; Ef 5,22
2 1 Pt 2,12; 1 Pt 3,6
3 1 Tim 2,9
4 Rom 2,29
6 Pr 18,12
7 Job 42,8; 1 Kor 12,23; Ef 5,25
9 Pat 17,13; Mt 5,44; Mt 25,34
10 Ps 34,12-16; Jok 1,26
11 Ps 37,27; Rom 12,18
12 Jn 9,31
13 Pat 16,7
14 Iz 8,12; Jok 1,12
15 Ps 119,46; Tit 3,7

[16] turėdami tyrą sąžinę, kad šmei-
žiantys jūsų gerą elgesį Kristuje liktų
sugėdinti.
[17] Geriau, jei tokia būtų Dievo va-
lia, kentėti už gerus darbus negu už
piktus.
[18] Kristus vieną kartą kentėjo už
nuodėmes, teisusis už neteisiuosius,
kad mus nuvestų pas Dievą, beje,
kūnu numarintas, bet atgaivintas
Dvasia.
[19] Ja Jis nužengė žemyn ir skelbė
kalėjime esančioms dvasioms,
[20] kurios kadaise buvo neklusnios,
kai Nojaus dienomis Dievo kant-
rybė laukė, bestatant arką, kuria
nedaugelis, tai yra aštuonios sielos,
buvo išgelbėtos vandeniu.
[21] Ir mus dabar gelbsti tų įvykių
vaizdinys – krikštas. Jis nėra kūno
nešvaros nuplovimas, bet grynos
sąžinės atsakas Dievui per prisikė-
limą Jėzaus Kristaus,
[22] kuris, įžengęs į dangų, yra Dievo
dešinėje; Jam yra pavaldūs angelai,
valdžios ir jėgos.

4 Kadangi Kristus kentėjo kūnu už
mus, tai ir jūs apsiginkluokite ta
pačia mintimi, nes kentėjęs kūnu,
pametė nuodėmę,
[2] kad likusį laiką kūne gyventų nebe
žmonių aistromis, o Dievo valia.
[3] Gana, kad praėjusį laiką buvome
pasidavę pagonių valiai ir gyvenome
gašliai, geidulingai, girtuokliavome,
ūžėme, puotavome ir pasiduodavo-
me bjaurioms stabmeldystėms.
[4] Todėl jiems stebėtina, kad jūs ne-
bebėgate kartu su jais pasinerti į tą
patį ištvirkimo sūkurį, ir jie piktžo-
džiauja.

16 Hbr 13,18
21 Rom 10, 10; Ef 5,26; Tit 3,5
22 Ps 110,1; Rom 8,38

4 SKYRIUS
2 Jn 1,13
5 Apd 10,42
6 Rom 8,9. 13; 1 Pt 1,12; 1 Pt 3,19
7 Rom 13,11
8 Pat 10,12
9 2 Kor 9,7; Hbr 13,2
10 Rom 12, 6-8; 1 Kor 4,1.2; 1 Kor 12,4
11 1 Kor 10, 31; Ef 4,29
13 2 Tim 2, 12; Jok 1,2
14 Mt 5,11. 16

[5] Jie turės duoti apyskaitą Tam,
kuris pasiruošęs teisti gyvuosius ir
mirusiuosius.
[6] Todėl buvo paskelbta Evangelija ir
mirusiems, kad jie, nors ir nuteisti
kūne kaip žmonės, gyventų dvasia
kaip Dievas.
[7] Visų dalykų galas arti. Todėl bū-
kite sveikos nuovokos ir budėkite
melsdamiesi.
[8] Visų pirma karštai mylėkite vienas
kitą, nes meilė uždengia gausybę
nuodėmių.
[9] Būkite tarpusavyje svetingi, be
murmėjimo.
[10] Tarnaukite vieni kitiems kaip geri
visokeriopos Dievo malonės tvarky-
tojai, sulig kiekvieno gautąja dovana.
[11] Jei kas kalba, tekalba kaip Dievo
žodžius; jei kas tarnauja, tegul tar-
nauja pagal Dievo teikiamus suge-
bėjimus, kad visuose dalykuose per
Jėzų Kristų būtų pašlovintas Dievas.
Jam šlovė ir valdžia per amžių am-
žius! Amen.
[12] Mylimieji, nesistebėkite, kad de-
gina jus ugnis, lyg jums būtų atsiti-
kę kas keista, nes taip darosi jums
išbandyti.
[13] Verčiau džiaukitės, dalyvaudami
Kristaus kentėjimuose, kad ir tada,
kai Jo šlovė apsireikš, galėtumėte
linksmintis džiūgaudami.
[14] Jei jus užgaulioja dėl Kristaus var-
do, jūs palaiminti, nes šlovės ir Dievo
Dvasia ilsisi ant jūsų. Jų Ji keikiama,
o jūsų – šlovinama.
[15] Tik tegul niekas iš jūsų nekenčia
kaip žmogžudys, vagis, piktadarys
ar įkyruolis, besikišąs į kitų rei-
kalus.
[16] Bet jei kenčia kaip krikščionis,

tegul nesigėdija, o tešlovina dėl to
Dievą.
17 Nes jau metas prasidėti teismui nuo
Dievo namų; ir jeigu jis pirmiausia
prasideda nuo mūsų, tai koks ga-
las laukia tų, kurie neklauso Dievo
Evangelijos?!
18 Ir „jeigu teisusis vos ne vos išsi-
gelbės, tai kur pasidės bedievis ir
nusidėjėlis?!“
19 Todėl tie, kurie kenčia pagal Die-
vo valią, tepaveda savo sielas Jam,
ištikimajam Kūrėjui, darydami gera.

5 Jūsų vyresniuosius raginu aš,
irgi vyresnysis bei Kristaus ken-
tėjimų liudytojas, ir šlovės, kuri bus
apreikšta, dalininkas:
2 ganykite pas jus esančią Dievo
kaimenę, prižiūrėdami ją ne iš prie-
vartos, bet noriai, ne dėl nešvaraus
pelno, bet uoliai,
3 ne kaip viešpataujantys jums pa-
tikėtiems, bet būdami pavyzdžiu
kaimenei.
4 O kai pasirodys Vyriausiasis Ga-
nytojas, jūs gausite nevystantį šlo-
vės vainiką.
5 Taip pat jūs, jaunesnieji, būkite
klusnūs vyresniesiems. Ir visi, pa-
klusdami vieni kitiems, apsivilkite
nuolankumu, nes „Dievas išdidiems
priešinasi, o nuolankiesiems teikia
malonę.“
6 Tad nusižeminkite po galinga Dievo
ranka, kad Jis išaukštintų jus metui
atėjus.
7 Meskite ant Jo visus savo rūpesčius,
nes Jis jumis rūpinasi.
8 Būkite blaivūs ir budrūs, nes jūsų
priešas velnias slankioja aplinkui
kaip riaumojantis liūtas, tykodamas
kurį nors praryti.
9 Pasipriešinkite jam tvirtu tikėjimu,
žinodami, kad tokius pat kentėjimus
patiria jūsų broliai pasaulyje.
10 O visokeriopos malonės Dievas,
pašaukęs mus į savo amžinąją šlo-
vę Kristuje Jėzuje, pats jus, trumpai
pakentėjusius, ištobulins, sutvirtins,
sustiprins ir pastatys ant tvirto pa-
grindo.
11 Jam šlovė ir valdžia per amžių am-
žius! Amen.
12 Per Silvaną, ištikimąjį brolį – to-
kiu jį laikau, – aš jums trumpai pa-
rašiau, ragindamas ir liudydamas,
kad tai yra tikroji Dievo malonė,
kuria jūs pasitikite.
13 Jus sveikina kartu išrinktoji Babi-
lone ir mano sūnus Morkus.
14 Sveikinkite vieni kitus meilės pa-
bučiavimu! Ramybė jums visiems,
kurie esate Kristuje Jėzuje! Amen.

17 Iz 10,12; Lk 10,12
18 Pat 11,31
19 2 Tim 1,12

5 SKYRIUS
1 Mt 26,37; Rom 8,17.18
2 Apd 20,28; 1 Kor 9,17; 1 Tim 3,3
3 Ps 33,12; Ez 34,4; Fil 3,17
4 2 Tim 4,8; Hbr 13,20
5 Pat 3,34; Iz 57,15; Ef 5,21
10 1 Kor 1,9
11 Apr 1,6
12 Apd 20, 24; 2 Kor 1,19
13 Apd 12, 12.25; Apd 15,37.39

ANTRASIS PETRO
LAIŠKAS

1 Simonas Petras, Jėzaus Kristaus
tarnas ir apaštalas, gavusiems su
mumis lygiai brangų tikėjimą mūsų
Dievo ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus
teisumu.
2 Malonė ir ramybė tepadaugėja jums
Dievo ir mūsų Viešpaties Jėzaus pa-
žinimu.
3 Jo dieviška jėga padovanojo mums
viską, ko reikia gyvenimui ir dievo-
tumui, per pažinimą To, kuris pašau-
kė mus šlove ir dorybe.
4 Drauge Jis davė mums be galo di-
džius bei brangius pažadus, kad per
juos taptume dieviškosios prigimties
dalininkais, ištrūkę iš sugedimo,
kuris sklinda pasaulyje geiduliais.
5 Todėl, parodydami visą stropumą,
praturtinkite savo tikėjimą dorybe,
dorybę – pažinimu,
6 pažinimą – susivaldymu, susival-
dymą – ištverme, ištvermę – mal-
dingumu,
7 maldingumą – brolybe, brolybę –
meile.
8 Jei šie dalykai jumyse gyvuoja ir
tarpsta, jie neduoda jums apsileisti
ir likti bevaisiams mūsų Viešpaties
Jėzaus Kristaus pažinimu.
9 O kam jų trūksta, tas aklas ir trum-
paregis, užmiršęs, kad yra apvalytas
nuo savo senųjų nuodėmių.
10 Todėl, broliai, dar uoliau stenkitės
sutvirtinti savąjį pašaukimą ir iš-
rinkimą. Tai darydami, jūs niekada
nesuklupsite.
11 Šitaip dar plačiau atsivers jums įėji-
mas į amžinąją mūsų Viešpaties ir
Gelbėtojo Jėzaus Kristaus karalystę.
12 Todėl aš niekad nesiliausiu jums
priminti šių dalykų, nors jūs ir ži-
note juos, ir tvirtai laikotės turimos
tiesos.
13 Manau, kad teisinga, kol esu šioje
palapinėje, žadinti jus paraginimais.
14 Žinau, kad greitai ateis mano pala-
pinės nugriovimo metas, kaip ir mūsų
Viešpats Jėzus Kristus man apreiškė.
15 Bet aš pasistengsiu, kad ir man
iškeliavus jūs kiekvienu metu ga-
lėtumėte tai prisiminti.
16 Juk mes skelbėme jums mūsų
Viešpaties Jėzaus Kristaus galybę
ir atėjimą, ne mėgdžiodami gudriai
išgalvotas pasakas, bet kaip savo
akimis matę Jo didybę.
17 Jis gavo iš Dievo Tėvo garbę ir šlo-
vę, kai iš tobulybės šlovės nuskambė-
jo Jam balsas: „Šitas yra mano my-
limasis Sūnus, kuriuo Aš gėriuosi.“
18 Tą balsą mes girdėjome aidint iš
dangaus, kai buvome su Juo ant šven-
tojo kalno.
19 Taip pat mes turime dar tvirtes-
nį pranašų žodį. Jūs gerai darote,
laikydamiesi jo tarsi žiburio, švie-
čiančio tamsioje vietoje, kol išauš
diena ir jūsų širdyse užtekės aušrinė
žvaigždė.
20 Pirmiausia žinokite, kad jokia
Rašto pranašystė negali būti sava-
vališkai aiškinama,

1 SKYRIUS
1 Gal 2,8; Ef 4,5
2 Dan 4,1
3 1 Tes 2,12; 1 Pt 1,5
4 2 Kor 1,20; 2 Kor 3,18; 2 Kor 7,1
7 Gal 6,10
8 Jn 15,2
9 1 Jn 2,9-11
10 1 Jn 3,19
12 Fil 3,1; 1 Pt 5,12
13 2 Kor 5,1.4; 2 Pt 3,1
14 Jn 13,36; Jn 21,18.19; 2 Tim 4,6
16 Mt 17,1-5; 1 Kor 1,17; Ef 1,19-22; 1 Pt 5,4
17 Mt 17,5
18 Mt 17,1
19 Pat 4,18; Jn 1,4.5.9; 2 Kor 4,5-7; Apr 2,28; Apr 22,16
20 Rom 12,6

21 nes pranašystė niekada nėra atėjusi
žmogaus valia, bet kalbėjo Šventosios
Dvasios įkvėpti šventi Dievo žmonės.

2 Buvo tautoje ir netikrų prana-
šų, kaip ir tarp jūsų bus netikrų
mokytojų, kurie paslapčia įves pra-
žūtingų erezijų, išsigindami net juos
atpirkusio Viešpaties, ir užsitrauks
greitą žlugimą.
2 Daugelis paseks jų pražūtingais
keliais, ir dėl jų bus piktžodžiauja-
ma tiesos keliui.
3 Iš godumo jie išnaudos jus suk-
tais žodžiais, bet nuo seno jų laukia
pasmerkimas ir jų pražūtis nesnau-
džia.
4 Dievas nepagailėjo nusidėjusių
angelų, bet surišo juos tamsos raiš-
čiais giliausiose pragaro gelmėse,
kur laiko juos teismui.
5 Jis nepagailėjo senojo pasaulio,
tik išsaugojo teisumo šauklį Nojų
ir dar septynetą, kai siuntė bedievių
pasauliui tvaną.
6 Paversdamas pelenais Sodomos ir
Gomoros miestus, pasmerkė juos
žlugti ir taip davė pavyzdį ateities
bedieviams.
7 Išgelbėjo teisųjį Lotą, varginamą
nedorėlių palaido elgesio,
8 nes tarp jų gyvenantis šis teisusis
diena iš dienos vargino savo teisią
sielą, matydamas ir girdėdamas ne-
dorus darbus.
9 Viešpats žino, kaip išgelbėti pa-
maldžiuosius nuo išbandymo ir kaip
išlaikyti nedoruosius teismo dienai
ir bausmei,
10 o ypač tuos, kurie pasiduoda ne-
švariems kūno geismams ir niekina
viešpatystę. Įžūlūs ir savavaliai! Jie
nesudreba, piktžodžiaudami šlovin-
giesiems,
11 tuo tarpu angelai, aukštesni jėga
ir galia, Viešpaties akivaizdoje ne-
ištaria jiems piktžodiško kaltinimo.
12 Bet jie, kaip neprotingi gyvuliai,
gimę sugavimui ir užmušimui, pikt-
žodžiauja tam, ko nesupranta, ir pra-
žus savo sugedime,
13 gaudami atpildą už nusikaltimus.
Jie laiko pramoga lėbauti dienos
metu. Jie susitepę ir iškrypę, vai-
šinasi su jumis mėgaudamiesi savo
apgaulėmis.
14 Jų akys kupinos svetimavimo,
nepasotinamos nuodėmės. Jie suve-
džioja svyruojančias sielas. Jų širdis
išlavinta godumo. Jie – prakeikimo
vaikai.
15 Palikę tiesų kelią, jie nuklydo ir
pasuko Bosoro sūnaus Balaamo ke-
liu, kuris pamėgo neteisumo atlygį,
16 tačiau buvo subartas dėl savo nedo-
rybės: nebylus asilas prabilo žmogaus
balsu ir sutrukdė pranašo beprotystę.
17 Jie yra šaltiniai be vandens, aud-
ros genami debesys; jiems skirta
juodžiausia tamsybė per amžius.
18 Skelbdami išpūstas ir tuščias kal-
bas, kūno geismais ir pasileidimu
jie suvilioja tuos, kurie yra vos pa-
sprukę nuo gyvenančių paklydime.
19 Jie žada šiems laisvę, patys būda-
mi sugedimo vergai, juk nugalėtasis
tampa nugalėtojo vergu.
20 Bet jeigu, ištrūkę iš pasaulio pur-
vyno Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus
Kristaus pažinimu, jie ir vėl jame
įklimpę pralaimi, tai jiems paskui
darosi blogiau negu pirma.
21 Jiems būtų buvę geriau iš viso
nepažinti teisumo kelio, negu, jį

21 2 Sam 23, 2; 2 Tim 3,16

2 SKYRIUS

1 1 Tim 4,1.2

6 Pr 19,1-25

7 Pr 19,16.29

8 Ps 119,139

9 Ps 34,15-19

10 Jud 1,4.7.8

11 Jud 1,9

12 Jud 1,10

13 Rom 13, 13; 1 Kor 11,20. 21; Fil 3,19; Jud 1,12

14 Jud 1,11

15 Sk 22,5.7

17 Jud 1,12. 13

19 Jn 8,34

20 Mt 12,45; Hbr 6,4-6

21 Lk 12,47

pažinus, nusigręžti nuo jiems duoto
švento įsakymo.
22 Jiems nutiko taip, kaip sako teisin-
ga patarlė: „Šuo sugrįžta prie savo
vėmalo“, ir: „Išmaudyta kiaulė vėl
voliojasi purvyne.“

3 Mylimieji, tai jau antras laiškas,
kurį jums rašau ir žadinu jūsų
tyras mintis prisiminimais,
2 kad atsimintumėte šventųjų pra-
našų iš anksto paskelbtus žodžius
ir mūsų – Viešpaties ir Gelbėtojo
apaštalų – įsakymą.
3 Pirmiausia žinokite, kad paskuti-
nėmis dienomis pasirodys besity-
čiojantys šaipūnai, gyvenantys savo
geiduliais
4 ir kalbantys: „Kur Jo atėjimo pa-
žadas? Juk nuo to laiko, kai užmigo
protėviai, visa pasilieka, kaip buvę
nuo sutvėrimo pradžios.“
5 Mat jiems, to norintiems, yra pa-
slėpta, kad nuo seno buvo dangūs
ir žemė, iš vandens ir per vandenį
sutvarkyta Dievo žodžiu.
6 Todėl ir ano meto pasaulis žuvo,
vandeniu užtvindytas.
7 O dabartiniai dangūs ir žemė tuo
pačiu žodžiu palaikomi ugniai,
saugomi teismo ir bedievių žmonių
žuvimo dienai.
8 Tačiau, mylimieji, vienas dalykas
neturi likti jūsų nepastebėtas: viena
diena pas Viešpatį yra kaip tūkstan-
tis metų, ir tūkstantis metų – kaip
viena diena.
9 Viešpats nedelsia ištesėti pažado,
kaip kai kurie mano, tačiau kantriai
elgiasi su mumis, nenorėdamas,
kad kuris pražūtų, bet kad visi at-
siverstų.
10 O Viešpaties diena ateis kaip va-
gis naktį. Tada dangūs praeis su
smarkiu ūžesiu, elementai sutirps
nuo karščio ir žemė su savo kūri-
niais sudegs.
11 Jeigu visa taip suirs, tai kaip rei-
kėtų pasižymėti šventu elgesiu ir
dievotumu jums,
12 laukiantiems ir skubinantiems
Dievo dienos atėjimą, kai dangūs
suirs liepsnose ir elementai sutirps
iš karščio!
13 Tačiau mes pagal Jo pažadą laukia-
me naujo dangaus ir naujos žemės,
kuriuose gyvena teisumas.
14 Todėl, mylimieji, šito laukdami,
stenkitės, kad Jis rastų jus gyvenan-
čius taikiai, nesuteptus ir nepeiktinus.
15 Mūsų Viešpaties kantrumą laiky-
kite išgelbėjimu, kaip jums parašė ir
mūsų mylimas brolis Paulius pagal
jam duotą išmintį;
16 jis taip kalba apie šituos dalykus
visuose laiškuose. Juose esama sun-
kiai suprantamų dalykų, kuriuos
nemokšos ir svyruojantys iškraipo,
aiškindami, kaip ir kitus Raštus,
savo pačių pražūčiai.
17 Tad jūs, mylimieji, iš anksto tai
žinodami, saugokitės, kad, nedorė-
lių paklydimo traukiami, nenupul-
tumėte nuo savo stiprybės.
18 Todėl aukite malone ir mūsų Vieš-
paties bei Gelbėtojo Jėzaus Kristaus
pažinimu. Jam šlovė dabar ir per
amžius! Amen.

22 Pat 26,11

3 SKYRIUS
1 2 Pt 1,13
2 2 Pt 1,21; Jud 1,17
3 2 Pt 2,10
4 Pr 6,1-7
5 Pr 1,6.9; Ps 24,2; Ps 136,6
6 Pr 7,11.12. 21-23
7 2 Tes 1,8; 2 Pt 3,10.12
8 Ps 90,4
9 Iz 30,18; Ez 33,11; Hab 2,3; Rom 2,4
10 Ps 102,25. 26; Apr 3,3; Apr 16,15
11 1 Pt 1,15
12 Ps 50,3; Mch 1,4; 1 Kor 1,7.8
13 Iz 65,17; Iz 66,22; Apr 21,1
14 1 Kor 1,8; 1 Kor 15,58
15 Rom 2,4
16 1 Kor 15, 24; 2 Tim 3,16
17 Mk 13,23; Ef 4,14
18 Ef 4,15; 2 Tim 4,18

PIRMASIS JONO
LAIŠKAS

1 Kas buvo nuo pradžios, ką gir-
dėjome ir savo akimis matėme,
ką regėjome ir mūsų rankos lietė,
tai skelbiame apie gyvenimo Žodį.
2 Gyvenimas pasirodė, ir mes regė-
jome ir liudijame, ir skelbiame jums
amžinąjį gyvenimą, kuris buvo pas
Tėvą ir pasirodė mums.
3 Ką matėme ir girdėjome, mes skel-
biame jums, kad ir jūs turėtumėte
bendravimą su mumis. O mūsų bend-
ravimas yra su Tėvu ir su Jo Sūnumi
Jėzumi Kristumi.
4 Ir tai rašome jums, kad mūsų
džiaugsmas būtų tobulas.
5 Tai yra žinia, kurią išgirdome iš Jo
ir skelbiame jums, kad Dievas yra
šviesa ir Jame nėra jokios tamsybės.
6 Jei sakome, kad bendraujame su
Juo, o vaikščiojame tamsoje, – me-
luojame ir nevykdome tiesos.
7 O jei vaikščiojame šviesoje, kaip
ir Jis yra šviesoje, mes bendraujame
vieni su kitais, ir Jo Sūnaus Jėzaus
Kristaus kraujas apvalo mus nuo
visų nuodėmių.
8 Jei sakome, kad neturime nuodė-
mės, klaidiname patys save, ir nėra
mumyse tiesos.
9 Jeigu išpažįstame savo nuodėmes,
Jis ištikimas ir teisingas, kad atleis-
tų mums nuodėmes ir apvalytų mus
nuo visų nedorybių.
10 Jei sakome, kad nesame nusidėję,
darome Jį melagiu, ir nėra mumyse
Jo žodžio.

1 SKYRIUS
1 Lk 24,39;
Jn 1,1.4.14;
2 Pt 1,16
2 Jn 1,1.4.18;
Jn 16,28;
Jn 21,24;
Rom 16,26
3 1 Kor 1,9
4 Jn 15,11;
Jn 16,24
5 1 Tim 6,16;
1 Jn 3,11
6 1 Jn 2,9-11
7 Iz 2,5;
1 Kor 6,11
9 Ps 51,2;
Pat 28,13;
Rom 3,24-26
10 1 Jn 5,10

2 SKYRIUS
1 Hbr 7,25;
Hbr 9,24
2 Jn 1,29;
Rom 3,25
4 Rom 3,4
5 Jn 14,21.23;
1 Jn 4,12
6 Jn 15,4;
1 Pt 2,21
7 1 Jn 3,11.
23;
1 Jn 4,21
8 Jn 1,9;
Jn 8,12;
Jn 12,35;
Jn 13,34;
Jn 15,12;
Rom 13,12
9 1 Kor 13,2
10 2 Pt 1,10;
1 Jn 3,14
11 Jn 12,35;
1 Jn 2,9;
1 Jn 3,15;
1 Jn 4,20
12 1 Kor 6,11

2 Mano vaikeliai, rašau jums tai,
kad nenusidėtumėte. O jei kuris
nusidėtų, tai mes turime Užtarėją
pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų.
2 Jis yra permaldavimas už mūsų
nuodėmes, ir ne tik už mūsų, bet ir
už viso pasaulio.
3 Iš to mes patiriame, kad Jį pažįsta-
me, jei laikomės Jo įsakymų.
4 Kas sako: „Aš Jį pažįstu“, bet Jo
įsakymų nesilaiko, tas melagis, ir nėra
jame tiesos.
5 O kas laikosi Jo žodžių, tame iš
tiesų Dievo meilė tobula tapo. Iš to
ir pažįstame, jog Jame esame.
6 Kas sako esąs Jame, tas turi pats
taip elgtis, kaip ir Jis elgėsi.
7 Broliai, aš jums nerašau naujo įsa-
kymo, bet seną įsakymą, kurį turėjo-
te nuo pradžios. Senas įsakymas yra
žodis, kurį girdėjote nuo pradžios.
8 Ir vis dėlto rašau jums naują įsa-
kymą, kuris tikras Jame ir jumyse,
nes tamsa traukiasi, o tikroji šviesa
jau šviečia.
9 Kas sakosi esąs šviesoje, o savo bro-
lio nekenčia, tas dar tebėra tamsoje.
10 Kas myli savo brolį, tas pasilieka
šviesoje, ir jame nėra nieko pikti-
nančio.
11 O kas savo brolio nekenčia, tas
yra tamsoje, vaikščioja tamsoje ir
nežino, kur einąs, nes tamsa užgulė
jam akis.
12 Rašau jums, vaikeliai, nes dėl Jo
vardo atleistos jums nuodėmės.

13 Rašau jums, tėvai, nes pažinote Tą,
kuris yra nuo pradžios. Ir jums, jau-
nuoliai, rašau, nes nugalėjote piktąjį.
Rašau jums, vaikeliai, nes pažinote
Tėvą.
14 Parašiau jums, tėvai, nes pažinote
Tą, kuris yra nuo pradžios. Para-
šiau jums, jaunuoliai, nes jūs stiprūs
ir jumyse laikosi Dievo žodis, ir jūs
nugalėjote piktąjį.
15 Nemylėkite pasaulio nei to, kas yra
pasaulyje. Jei kas myli pasaulį, nėra
jame Tėvo meilės,
16 nes visa, kas pasaulyje, tai kūno
geismas, akių geismas ir gyvenimo
išdidumas, o tai nėra iš Tėvo, bet iš
pasaulio.
17 Praeina pasaulis ir jo geismai; kas
vykdo Dievo valią, tas išlieka per
amžius.
18 Vaikeliai, tai paskutinė valanda.
Kaip esate girdėję, kad ateis anti-
kristas, tai jau dabar pasirodė daug
antikristų. Iš to sprendžiame, jog tai
paskutinė valanda.
19 Jie yra išėję iš mūsų, tačiau ne-
buvo mūsiškiai. Jeigu jie būtų buvę
mūsiškiai, jie būtų likę su mumis.
Bet turėjo paaiškėti, jog ne visi yra
mūsiškiai.
20 Bet jūs turite Šventojo patepimą
ir žinote viską.
21 Aš parašiau jums ne kaip nežinan-
tiems tiesos, bet todėl, kad pažįstate
ją, o iš tiesos negali kilti joks melas.
22 Kas yra melagis, jeigu ne tas, ku-
ris neigia, kad Jėzus yra Pateptasis?
Tas yra antikristas, kuris neigia
Tėvą ir Sūnų.
23 Kiekvienas, kas neigia Sūnų, ne-
turi ir Tėvo. Kas išpažįsta Sūnų, tas
turi ir Tėvą.

13 Jn 1,1; Rom 8,15-17
14 Ef 6,10
15 Rom 12, 21; Jok 4,4
16 Ekl 5,10. 11
17 1 Kor 7,31
18 Jn 21,5; 2 Tes 2,3; 1 Tim 4,1; 1 Pt 4,7; 2 Jn 1,7
19 Įst 13,13; Mt 24,24; 1 Kor 11,19
20 Jn 16,13; Apd 3,14; 2 Kor 1,21
22 1 Jn 4,3; 2 Jn 1,7
23 Jn 5,23; Jn 15,23; 1 Jn 4,15; 1 Jn 5,1
24 Jn 14,23; 2 Jn 1,6.7
25 Jn 3,14-16; Jn 6,40; Jn 17,2.3
27 Jer 31,33; Jn 14,16; Jn 16,13
28 1 Jn 3,21; 1 Jn 4,17; 1 Jn 5,14
29 Apd 22, 14; 1 Jn 3,7.10

3 SKYRIUS

1 Jn 1,12; Jn 15,18.21; Jn 16,3; 1 Jn 4,10
2 Ps 16,11; Rom 8,15.16. 18.19.23.29
3 1 Jn 4,17
4 Rom 4,15
5 Jn 1,29; 2 Kor 5,21; 1 Jn 1,2; 1 Jn 3,8

24 Todėl tepasilieka jumyse tai, ką
girdėjote nuo pradžios. Jeigu tai,
ką girdėjote nuo pradžios, pasilieka
jumyse, tada ir jūs pasiliksite Sūnu-
je ir Tėve.
25 Štai pažadas, kurį Jis pats mums
davė, – amžinasis gyvenimas.
26 Aš tai parašiau apie tuos, kurie
jus klaidina.
27 Bet patepimas, kurį iš Jo gavote,
pasilieka jumyse, ir nereikia, kad jus
kas nors mokytų, nes pats Jo patepi-
mas moko jus visko, ir jis yra tiesa,
o ne melas. Ir kaip jis jus pamokė,
pasilikite Jame.
28 Taigi dabar, vaikeliai, pasilikite
Jame, kad, kai Jis pasirodys, turė-
tume pasitikėjimą ir, kai Jis ateis,
nebūtume prieš Jį sugėdinti.
29 Jei žinote, kad Jis teisus, tai ži-
nokite, jog kiekvienas, kuris vykdo
teisumą, iš Jo yra gimęs.

3 Žiūrėkite, kokia meile apdova-
nojo mus Tėvas: mes vadinamės
Dievo vaikai – ir esame! Pasaulis
nepažįsta mūsų, nes ir Jo nepažino.
2 Mylimieji, dabar mes esame Die-
vo vaikai, bet dar nepasirodė, kas
būsime. Mes žinome, kad, kai Jis
pasirodys, būsime panašūs į Jį, nes
matysime Jį tokį, koks Jis yra.
3 Kiekvienas, kas turi Jame tokią
viltį, skaistina pats save, nes ir Jis
yra skaistus.
4 Kiekvienas, kuris daro nuodėmę,
laužo įstatymą. Nuodėmė – tai įsta-
tymo laužymas.
5 Jūs žinote, jog Jis pasirodė, kad
sunaikintų mūsų nuodėmes, ir Jame
nėra nuodėmės.
6 Kas pasilieka Jame, tas nenuside-

da. Nė vienas nuodėmiaujantis Jo
neregėjo ir nepažino.
7 Vaikeliai! Tegul niekas jūsų ne-
suklaidina! Vykdantis teisumą yra
teisus, kaip ir Jis teisus.
8 Kas daro nuodėmę, tas iš velnio,
nes velnias nuodėmiauja nuo pat
pradžios. Todėl ir pasirodė Dievo
Sūnus, kad velnio darbus sugriautų.
9 Kas yra gimęs iš Dievo, nedaro
nuodėmės, nes jame laikosi Dievo
sėkla. Jis negali nuodėmiauti, nes
yra gimęs iš Dievo.
10 Taip išaiškėja Dievo vaikai ir vel-
nio vaikai: tas, kuris nevykdo teisu-
mo, nėra iš Dievo; taip pat tas, kuris
savo brolio nemyli.
11 Tokia yra žinia, kurią girdėjote
nuo pradžios: mes turime mylėti
vieni kitus.
12 Ne kaip Kainas, kuris buvo iš
piktojo ir nužudė savo brolį. Kodėl
nužudė? Todėl, kad jo darbai buvo
pikti, o brolio – teisūs.
13 Nesistebėkite, broliai, jei pasaulis
jūsų nekenčia.
14 Mes žinome, jog iš mirties perėjo-
me į gyvenimą, nes mylime brolius.
Kas nemyli savo brolio, tas pasilieka
mirtyje.
15 Kiekvienas, kuris nekenčia savo
brolio, yra žmogžudys, o jūs žinote,
kad joks žmogžudys neturi amžino-
jo gyvenimo, jame pasiliekančio.
16 Mes iš to pažinome meilę, kad Jis
už mus paguldė savo gyvybę. Ir mes
turime guldyti gyvybę už brolius.
17 Bet jei kas turi šio pasaulio turtų
ir, matydamas savo brolį stokojantį,
užrakina jam savo širdį, – kaip jame
pasiliks Dievo meilė?
18 Mano vaikeliai, nemylėkime žo-
džiu ar liežuviu, bet darbu ir tiesa.
19 Tuo mes pažįstame, jog esame iš
tiesos, ir Jo akivaizdoje nuraminsime
savo širdį.
20 Jei mūsų širdis mus smerkia, Die-
vas didesnis už mūsų širdį ir žino
viską.
21 Mylimieji, jei mūsų širdis mūsų
nesmerkia, pasitikime Dievu
22 ir gauname iš Jo, ko prašome, nes
laikomės Jo įsakymų ir darome, kas
Jam patinka.
23 O štai Jo įsakymas: kad tikėtume
Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardą ir
mylėtume vieni kitus, kaip Jo įsa-
kyta.
24 Kas laikosi Jo įsakymų, pasilieka
Jame ir Jis tame. O kad Jis mumyse
pasilieka, žinome iš Dvasios, kurią
Jis mums davė.

4 Mylimieji, ne kiekviena dvasia
tikėkite, bet ištirkite dvasias, ar
jos iš Dievo, nes pasklido pasaulyje
daug netikrų pranašų.
2 Iš to pažinsite Dievo Dvasią: kiek-
viena dvasia, kuri išpažįsta Jėzų
Kristų kūne atėjusį, yra iš Dievo,
3 ir kiekviena dvasia, kuri neišpa-
žįsta Jėzaus Kristaus kūne atėjusio,
nėra iš Dievo. Tokia – iš antikristo,
apie kurį girdėjote, kad jis ateisiąs.
Jis jau dabar yra pasaulyje.
4 Jūs esate iš Dievo, vaikeliai, ir nu-
galėjote juos, nes Tas, kuris jumyse,
didesnis už tą, kuris pasaulyje.
5 Jie yra iš pasaulio, todėl kalba kaip
iš pasaulio, ir pasaulis jų klauso.
6 Mes esame iš Dievo. Kas pažįsta
Dievą, tas mūsų klauso, o kas ne iš
Dievo – mūsų neklauso. Iš to pažįs-
tame tiesos Dvasią ir klaidos dvasią.

8 Mt 13,38; Lk 10,18
9 Jn 1,3; Jn 3,3; 1 Pt 1,23
11 Jn 13,34; Jn 15,12
12 Pr 4,4.8
13 Jn 15,18; Jn 17,14
15 Mt 5,21; Gal 5,20.21
16 Jn 3,16; Jn 10,11; Jn 15,13
17 Įst 15,7
18 Ez 33,31
19 Jn 18,37
20 1 Kor 4,4.5
21 1 Jn 2,28; 1 Jn 5,14
22 Ps 34,15; Jn 8,29
23 Mt 22,39
24 Jn 14,21.23; Jn 17,21; Rom 8,9.14.16

4 SKYRIUS
1 Mt 24,5; 1 Kor 14,29
2 1 Kor 12,3
4 Jn 14,30; Jn 16,11
5 Jn 3,31; Jn 15,19; Jn 17,14
6 1 Kor 2,12-16

7 Mylimieji, mylėkime vieni kitus,
nes meilė yra iš Dievo. Kiekvienas,
kuris myli, yra gimęs iš Dievo ir pa-
žįsta Dievą.
8 Kas nemyli, tas nepažino Dievo,
nes Dievas yra meilė.
9 O Dievo meilė pasireiškė mums
tuo, jog Dievas atsiuntė į pasaulį
savo viengimį Sūnų, kad gyventu-
me per Jį.
10 Meilė – ne tai, jog mes pamilome
Dievą, bet kad Jis mus pamilo ir at-
siuntė savo Sūnų kaip permaldavimą
už mūsų nuodėmes.
11 Mylimieji, jei Dievas mus taip pa-
milo, tai ir mes turime mylėti vieni
kitus.
12 Dievo niekas niekada nėra matęs.
Jei mylime vieni kitus, Dievas mu-
myse pasilieka, ir Jo meilė mumyse
tobula tampa.
13 Iš to pažįstame, kad pasiliekame
Jame ir Jis mumyse: Jis davė mums
savo Dvasios.
14 Taigi mes matėme ir liudijame,
kad Tėvas atsiuntė Sūnų, pasaulio
Gelbėtoją.
15 Kiekvienas, kas išpažįsta, kad Jė-
zus yra Dievo Sūnus, Dievas tame
ir tas Dieve pasilieka.
16 Mes pažinome ir įtikėjome meilę,
kuria Dievas mus myli. Dievas yra
meilė, ir kas pasilieka meilėje, tas
pasilieka Dieve ir Dievas jame.
17 Tuo meilė mumyse pasiekė tobu-
lumą, kad turime drąsų pasitikėjimą
teismo dieną, nes koks Jis yra, tokie
ir mes esame šiame pasaulyje.
18 Meilėje nėra baimės, nes tobula
meilė išveja baimę. Baimė numato
bausmę, ir kas bijo, to meilė dar
netobula.
19 Mes mylime Jį, nes Jis mus pir-
mas pamilo.
20 Jei kas sakytų: „Aš myliu Dievą“,
o savo brolio nekenčia, – tas mela-
gis. Kas nemyli savo brolio, kurį
mato, kaip gali mylėti Dievą, kurio
nemato?
21 Mes turime tokį Jo įsakymą: kas
myli Dievą, turi mylėti ir savo brolį.

5 Kiekvienas, kas tiki, jog Jėzus
yra Pateptasis, yra gimęs iš Die-
vo, ir kiekvienas, kuris myli Gim-
dytoją, myli ir iš Jo gimusį.
2 Iš to pažįstame mylį Dievo vaikus,
kad mylime Dievą ir laikomės Jo
įsakymų,
3 nes tai yra Dievo meilė – Jo įsa-
kymus vykdyti. O Jo įsakymai nėra
sunkūs.
4 Juk kiekvienas, gimęs iš Dievo, nu-
gali pasaulį; ir štai pergalė, nugalinti
pasaulį, – mūsų tikėjimas!
5 O kas gi nugali pasaulį, jei ne tas,
kuris tiki, kad Jėzus yra Dievo Sū-
nus?
6 Jis yra Tas, kuris atėjo per vandenį
ir kraują, – Jėzus Kristus; ne vien per
vandenį, bet per vandenį ir kraują.
Ir Dvasia tai liudija, nes Dvasia yra
tiesa.
7 Mat yra trys liudytojai danguje:
Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia, ir
šitie trys yra viena.
8 Ir yra trys liudytojai žemėje: Dva-
sia, vanduo ir kraujas, ir šie trys
sutaria kaip vienas.
9 Jeigu priimame žmonių liudijimą,
tai Dievo liudijimas didesnis. O Die-
vo liudijimas toks: Jis paliudijo apie
savo Sūnų.
10 Kas tiki Dievo Sūnų, tas turi liu-

7 1 Tes 4,9; 1 Jn 3,10. 11.23
9 Jn 3,16; Rom 5,8
10 Tit 3,5; 1 Jn 2,2
11 Mt 18,33
12 Jn 1,18
13 Jn 14,20
14 Jn 1,14; Jn 3,17; Jn 4,42
15 Rom 10,9
16 Jn 14,23; 1 Jn 3,24
17 1 Jn 2,28
19 1 Jn 4,10
20 1 Jn 2,4; 1 Jn 4,12
21 Mt 5,43. 44; Mt 22,37

5 SKYRIUS

1 Jn 1,13; 1 Jn 2,22; 1 Jn 4,2.15
2 Jn 15,10
3 Mt 11,30; Mt 23,4; Jn 14,15
4 Jn 16,33; 1 Jn 2,13; 1 Jn 4,4
5 1 Kor 15, 57
6 Jn 1,31-34; Jn 14,17
7 Jn 1,1; Jn 10,30
8 Jn 15,26
9 Mt 3,16.17; Jn 5,34.37; Jn 8,17.18
10 Jn 3,18. 33; Rom 8,16

dijimą savyje. Kas netiki Dievu, tas
Jį melagiu laiko, nes nepatikėjo liu-
dijimu, kuriuo Dievas paliudijo apie
savo Sūnų.
11 O liudijimas toks: Dievas mums
suteikė amžinąjį gyvenimą, ir tas
gyvenimas yra Jo Sūnuje.
12 Kas turi Sūnų, turi gyvenimą.
Kas neturi Dievo Sūnaus, tas neturi
gyvenimo.
13 Tai parašiau jums, tikintiems Die-
vo Sūnaus vardą, kad žinotumėte
turį amžinąjį gyvenimą ir kad tikė-
tumėte Dievo Sūnaus vardą.
14 Ir štai kokį pasitikėjimą mes turi-
me Juo: jei ko tik prašome pagal Jo
valią, Jis girdi mus.
15 O jeigu žinome, kad Jis girdi mus,
ko tik prašome, tai ir žinome, kad
turime tai, ko Jo prašėme.
16 Jei kas mato nusidedant savo brolį,
tačiau ne iki mirčiai, teprašo, ir Die-
vas duos jam gyvybę, būtent tiems,
kurie nusideda ne iki mirčiai. Yra
nuodėmė iki mirčiai, ir aš kalbu ne
apie ją, kad būtų prašoma.
17 Kiekviena neteisybė yra nuodė-
mė, tačiau esama nuodėmės ne iki
mirčiai.
18 Mes žinome, jog kiekvienas, gi-
męs iš Dievo, nenusideda. Kas gi-
męs iš Dievo, saugo save, ir piktasis
jo nepaliečia.
19 Mes žinome, jog esame iš Dievo,
o visas pasaulis yra piktojo.
20 Ir mes žinome, kad Dievo Sūnus
atėjo ir suteikė mums supratimo,
kad pažintume Tikrąjį. Ir mes esa-
me Tikrajame – Jo Sūnuje Jėzuje
Kristuje. Šis yra tikrasis Dievas ir
amžinasis gyvenimas.
21 Vaikeliai, saugokitės stabų! Amen.

12 Jn 3,15.36; Jn 6,47; Jn 17,2.3
14 1 Jn 2,28; 1 Jn 3,21.22
16 Job 42,8; Jer 7,16; Jer 14,11; Mt 12,31
17 1 Jn 3,4
18 Jok 1,27; 1 Pt 1,23
19 Gal 1,4
20 Iz 9,6; Lk 24,45; Jn 17,3; 1 Jn 4,2; 1 Jn 5,11.12

ANTRASIS JONO
LAIŠKAS

1 Vyresnysis išrinktajai poniai ir jos
vaikams, kuriuos aš myliu tiesoje, –
ir ne tik aš vienas, bet ir visi, kurie
yra pažinę tiesą, –
2 dėlei tiesos, pasiliekančios mumyse
ir būsiančios su mumis per amžius.
3 Su mumis tebus malonė, gailestin-
gumas, ramybė nuo Dievo Tėvo ir
nuo Viešpaties Jėzaus Kristaus, Tėvo
Sūnaus, tiesoje ir meilėje.
4 Labai nudžiugau, radęs tavųjų
vaikų, gyvenančių tiesoje, kaip rei-
kalauja iš Tėvo gautasis įsakymas.
5 O dabar prašau tave, ponia, – ne
kaip rašydamas naują įsakymą,
bet kaip tą, kurį turėjome nuo pra-
džios, – kad mylėtume vieni kitus.
6 O meilė – tai gyventi pagal Jo įsa-
kymus. Toks ir yra įsakymas, kurį
girdėjote nuo pradžios: kad gyven-
tumėte pagal jį.
7 Po pasaulį pasklido daug suve-
džiotojų, kurie neišpažįsta Jėzaus
Kristaus, atėjusio kūne. Toks yra
apgavikas ir antikristas.
8 Žiūrėkime savęs, kad nepraras-

1 Kol 1,5
3 Rom 1,7; 1 Tim 1,2
4 3 Jn 1,3.4; 1 Tes 2,19.20
5 Jn 13,34.35; Jn 15,12.17; 1 Jn 3,11; 1 Jn 4,7.11
6 Jn 14,15; 1 Jn 2,5.24; 1 Jn 5,3
7 1 Jn 2,19.22; 1 Jn 4,1.2
8 Mk 13,9; Gal 3,4

tume, ką esame nuveikę, bet kad
gautume visą atlygį.
9 Kas tik peržengia ribą ir nesilaiko
Kristaus mokymo, neturi Dievo.
Kas laikosi Kristaus mokymo, tas
turi ir Tėvą, ir Sūnų.
10 Jei kas ateina pas jus ir neatsineša
šio mokymo, to nepriimkite į savo
namus ir nesveikinkite,

9 Jn 7,16; Jn 8,31; 1 Jn 2,19. 23.24
10 1 Kar 13, 16; Rom 16,17; 2 Tes 3,6.14; Tit 3,10
12 3 Jn 1,13. 14; Jn 17,13
13 1 Pt 5,13

11 nes, kas jį sveikina, prisideda prie
jo piktų darbų.
12 Turėčiau dar daug ką jums parašy-
ti, bet nenoriu to daryti ant papiruso
ir rašalu. Aš tikiuosi pas jus atvykti
ir pasikalbėti akis į akį, kad mūsų
džiaugsmas būtų tobulas.
13 Tave sveikina išrinktosios tavo
sesers vaikai. Amen.

TREČIASIS JONO
LAIŠKAS

1 Vyresnysis mylimajam Gajui, kurį
myliu tiesoje.
2 Mylimasis, aš meldžiu, kad viskas
tau sektųsi ir būtum sveikas, – taip,
kaip sekasi tavo sielai.
3 Aš labai apsidžiaugiau, kai atvykę
broliai paliudijo apie tavo tiesą, kaip
tu gyveni tiesoje.
4 Man nėra didesnio džiaugsmo,
kaip girdėti, jog mano vaikai gyve-
na tiesoje.
5 Mielasis, tu ištikimai elgiesi, pa-
gelbėdamas broliams ir atvykstan-
tiems iš kitur.
6 Jie paliudijo bažnyčiai apie tavo
meilę. Tu puikiai padarysi, išruoš-
damas juos į kelionę taip, kaip Die-
vui patinka,
7 nes jie išvyko Jo vardo labui, nieko
neimdami iš pagonių.
8 Mes turime tokius priimti, kad
taptume tiesos bendradarbiais.

3 2 Jn 1,4
4 1 Kor 4,15; 1 Tes 2,19.20; 2 Jn 1,4
7 1 Kor 9,12. 15
8 Mt 10,40; Rom 12,13; Hbr 13,2; 1 Pt 4,9
10 Pat 10,8. 10
11 Ps 34,14; Ps 37,27; Rom 14,19; 1 Tes 5,15; 1 Tim 6,11; 2 Tim 2,22; 1 Jn 2,29; 1 Jn 3,10
12 Jn 19,35; Jn 21,24; Apd 6,3; 1 Tim 3,7
13 2 Jn 1,12

9 Aš parašiau šį tą bažnyčiai, bet
mėgstantis jiems vadovauti Diotre-
fas nepriima mūsų.
10 Todėl, jei atvyksiu, priminsiu jo
darbus, kuriuos jis daro, skleisdamas
apie mus piktas kalbas; maža to, nei
pats nepriima brolių, nei kitiems, ku-
rie norėtų priimti, neleidžia ir išmeta
juos iš bažnyčios.
11 Mielasis, nesek tuo, kas pikta, bet
tuo, kas gera. Kuris daro gera, yra
iš Dievo, o kuris pikta, nėra matęs
Dievo.
12 Apie Demetriją gerai liudija visi
ir pati tiesa. Ir mes liudijame, o tu
žinai, kad mūsų liudijimas tikras.
13 Dar daug ką turėčiau tau parašyti,
bet nenoriu rašyti rašalu ir plunksna.
14 Tikiuosi greitai pamatyti tave ir
pasikalbėti akis į akį. Ramybė tau!
Sveikina tave bičiuliai. Sveikink
draugus pavardžiui!

JUDO
LAIŠKAS

1 Judas, Jėzaus Kristaus tarnas,
Jokūbo brolis, Dievo Tėvo pašven-
tintiems ir Jėzuje Kristuje išsaugo-
tiems pašauktiesiems:
2 tepadaugėja jums gailestingumo,
ramybės ir meilės!
3 Mylimieji, labai norėjau parašyti
jums apie bendrąjį mūsų išgelbėjimą
ir jaučiu poreikį rašyti jums ragini-
mą, kad narsiai kovotumėte už tikė-
jimą, vieną kartą visiems laikams
duotą šventiesiems.
4 Mat vogčiomis įsiskverbė žmonių,
kuriems nuo seno surašytas toks
nuosprendis: jie bedieviai, iškreipia
mūsų Dievo malonę į palaidumą ir
neigia mūsų vienintelį Valdovą Die-
vą ir Viešpatį Jėzų Kristų.
5 Aš noriu jums priminti, nors jūs
tai jau žinote, kad Viešpats, pirmiau
išgelbėjęs tautą iš Egipto žemės,
paskui pražudė tuos, kurie netikėjo.
6 Taip pat ir tuos angelus, kurie ne-
išlaikė savo prakilnumo, bet paliko
savo buveinę, Jis laiko sukaustytus
amžinais pančiais tamsybėje di-
džiosios dienos teismui.
7 Taip pat Sodoma ir Gomora bei
aplinkiniai miestai, kurie panašiai
ištvirkavo ir nusekė paskui ne tokį
kūną, lieka pavyzdžiu, kentėdami
amžinos ugnies bausmę.
8 Taip ir šitie sapnuotojai suteršia
kūną, niekina viešpatystę, piktžo-
džiauja šlovingiesiems.
9 Kai arkangelas Mykolas, besi-
ginčydamas su velniu, varžėsi dėl
Mozės kūno, jis neišdrįso mesti
piktžodiško kaltinimo, bet pasakė:
„Tesudraudžia tave Viešpats!“
10 Šitie šmeižia, ko neišmano, ir pa-
žindami tik gyvuliškus instinktus,
juose genda.
11 Vargas jiems! Jie pasuko Kaino
keliu, pasidavė Balaamo paklydi-
mui dėl pelno, pražudė save Korės
prieštaravimu.
12 Jie kaip dėmės jūsų meilės po-
kyliuose, kai vaišinasi su jumis ir
nesidrovėdami tunka. Jie – lyg be-
vandeniai debesys, vaikomi vėjų,
tarytum bevaisiai medžiai rudenį,
du kartus mirę ir išrauti.
13 Jie lyg šėlstančios jūros bangos,
putojančios savo begėdyste, lyg
žvaigždės klajoklės, kurioms per
amžius skirta juodžiausia tamsybė.
14 Apie juos pranašavo ir septintasis
nuo Adomo, Henochas: „Štai atėjo
Viešpats su miriadais savo šventųjų
15 įvykdyti teismo visiems ir apkal-
tinti visų bedievių dėl visų bedie-
viškų darbų, kuriuos jie bedieviškai
vykdė, ir dėl visų piktų žodžių,
kuriuos prieš Jį kalbėjo bedieviai
nusidėjėliai.“
16 Jie visada murma, nepatenkinti
savo dalia, gyvena geismais; jų lū-
pos kalba išpūstus žodžius, jie pa-
taikauja žmonėms dėl savo naudos.
17 O jūs, mylimieji, prisiminkite žo-
džius, kurie iš anksto buvo paskelbti

1 Jn 17,1; Apd 1,13; Rom 1,7
2 1 Pt 1,2; 2 Pt 1,2
3 Fil 1,27; Tit 1,4
5 1 Kor 10,5-10
7 Pr 19,24
8 Iš 22,28; 2 Pt 2,10
9 Zch 3,2
10 2 Pt 2,12
11 Pr 4,3-8; Sk 16,1-3.31-35; 2 Pt 2,15
13 Iz 57,20; Fil 3,19; 2 Pt 2,17
15 1 Sam 2,3
16 Pat 28,21; 2 Pt 2,18
17 2 Pt 3,2

mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
apaštalų.
18 Jie sakė jums, kad paskutiniais
laikais atsiras šaipūnų, kurie gyvens
savo bedieviškais geismais.
19 Tai tie, kurie kelia susiskaldymus,
sieliniai, Dvasios neturintys žmonės.
20 Bet jūs, mylimieji, ugdydami save
savo švenčiausiuoju tikėjimu, mels-
damiesi Šventojoje Dvasioje,
21 išsilaikykite Dievo meilėje, lauk-
dami mūsų Viešpaties Jėzaus Kris-
taus gailestingumo amžinajam
gyvenimui.

18 1 Tim 4,1
20 Rom 8,26; Kol 2,7
21 Tit 2,13
23 Am 4,11; Zch 3,4.5; Rom 11,14
24 Ef 3,20; Kol 1,22

22 Vieniems, kurie abejoja, būkite
gailestingi,
23 kitus su baime gelbėkite, trauk-
dami iš ugnies, bodėdamiesi net jų
kūno sutéršto drabužio.
24 Tam, kuris gali išlaikyti jus ne-
nupuolusius ir savo šlovės akivaiz-
don pastatyti nepriekaištingus, su
didžiausiu džiaugsmu,
25 vieninteliam išmintingajam Die-
vui, mūsų Gelbėtojui, per mūsų
Viešpatį Jėzų Kristų tebūna šlovė,
didybė, galybė ir valdžia dabar ir per
visus amžius! Amen.

APREIŠKIMAS
JONUI

1 Jėzaus Kristaus apreiškimas,
kurį Dievas Jam davė, kad Jis
atskleistų savo tarnams, kas turi
greitai įvykti. Per savo pasiųstą an-
gelą Jis padarė jį žinomą savajam
tarnui Jonui,
2 kuris paliudijo Dievo žodį bei Jė-
zaus Kristaus liudijimą – visa, ką
buvo matęs.
3 Palaimintas, kas skaito bei klauso
šios pranašystės žodžių ir laikosi,
kas joje parašyta, nes laikas yra arti.
4 Jonas septynioms Azijos bažny-
čioms: malonė ir ramybė jums nuo
To, kuris yra, kuris buvo ir kuris at-
eina, ir nuo septynių dvasių, esančių
prieš Jo sostą,
5 ir nuo Jėzaus Kristaus, ištikimojo
Liudytojo, mirusiųjų Pirmagimio,
žemės karalių Valdovo. Tam, kuris

1 SKYRIUS
1 Jn 3,32; Apr 22,6
2 1 Kor 1,6; 1 Jn 1,1
3 Lk 11,28; Jok 5,8
4 Iš 3,14; Iz 11,2; Jn 1,1
5 Iz 55,4; Jn 8,14; Jn 13,34; Kol 1,18; Hbr 9,14; Apr 17,14
6 1 Tim 6,16; 1 Pt 2,5.9
7 Zch 12,10-14; Mt 24,30
8 Iz 9,6; Iz 41,4; Apr 4,8; Apr 11,17
9 Fil 1,7; 2 Tim 2,12
10 Apd 10,10; Apd 20,7; Apr 4,1

pamilo mus ir nuplovė savo krauju
mūsų nuodėmes,
6 ir padarė iš mūsų karalystę bei kuni-
gus savo Dievui ir Tėvui, – Jam šlovė
ir galybė per amžių amžius! Amen.
7 Štai Jis ateina su debesimis, ir išvys
Jį kiekviena akis, net ir tie, kurie Jį
perdūrė; ir dėl Jo raudos visos žemės
giminės. Taip, amen!
8 „Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir
Pabaiga“, – sako Viešpats, kuris yra,
kuris buvo ir kuris ateina, Visagalis.
9 Aš, Jonas, jūsų brolis ir sielvarto,
karalystės ir Jėzaus Kristaus kantry-
bės bendrininkas, buvau saloje vardu
Patmas dėl Dievo žodžio ir Jėzaus
Kristaus liudijimo.
10 Aš buvau Dvasios pagautas Vieš-
paties dieną ir išgirdau už savo nu-
garos galingą balsą, tarsi trimitą,

11 sakantį: „Aš esu Alfa ir Omega,
Pirmasis ir Paskutinysis. Ką matai,
surašyk į knygą ir pasiųsk septy-
nioms bažnyčioms Azijoje: į Efezą,
Smirną, Pergamą, Tiatyrus, Sardus,
Filadelfus ir Laodikėją.“
12 Tuomet aš atsigręžiau pažiūrė-
ti balso, kalbėjusio su manimi, ir
atsigręžęs išvydau septynis aukso
žibintuvus,
13 o septynių žibintuvų viduryje –
panašų į Žmogaus Sūnų, apsivilkusį
ilga mantija ir persijuosusį per krū-
tinę aukso juosta.
14 Jo galva ir plaukai buvo balti kaip
balčiausia vilna ar sniegas, Jo akys
tarsi ugnies liepsna,
15 Jo kojos panašios į krosnyje įkai-
tintą skaistvarį ir Jo balsas buvo
tarytum daugybės vandenų šniokš-
timas.
16 Dešinėje rankoje Jis laikė septy-
nias žvaigždes, iš Jo burnos ėjo ašt-
rus dviašmenis kalavijas, o Jo veidas
buvo tarytum saulė, spindinti visu
skaistumu.
17 Jį išvydęs, aš puoliau Jam po kojų
tarsi negyvas. Bet Jis uždėjo ant ma-
nęs savo dešinę ir prabilo: „Nebijok!
Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis,
18 ir Gyvasis. Aš buvau numiręs ir štai
esu gyvas per amžių amžius. Amen.
Aš turiu mirties ir pragaro raktus.
19 Tad užrašyk tai, ką regėjai, kas yra
ir kas turi vėliau įvykti.
20 Štai septynių žvaigždžių, kurias
matei mano dešinėje, ir septynių
aukso žibintuvų paslaptis: septynios
žvaigždės – tai septynių bažnyčių
angelai, o septyni žibintuvai, ku-
riuos matei, – tai septynios baž-
nyčios.“

12 Iš 25,37
13 Ez 1,26; Dan 10,5; Apr 2,1; Apr 15,6
14 Dan 7,9; Dan 10,6
15 Ez 1,7.24; Ez 43,2
16 Iz 49,2; Mt 17,2; Apr 1,20; Apr 2,1; Apr 3,1
17 Iz 41,4; Iz 44,6; Iz 48,12; Ez 1,28; Dan 8,18; Dan 10,10.12
18 Ps 68,20; Rom 6,9; Apr 4,9
19 Apr 1,9-18; Apr 2,1; Apr 4,1
20 Zch 4,2; Apr 2,1

2 SKYRIUS

1 Apr 1,13.16
2 Ps 1,6; 2 Kor 11,13; 1 Jn 4,1
3 Gal 6,9
5 Mt 21,41
7 Pr 2,9; Pr 3,22; Mt 11,15; Apr 22,2.14
8 Apr 1,8.17.18
9 Lk 12,21; Rom 2,17; Apr 3,9
10 Mt 10,22; Mt 24,13; Jok 1,12
11 Apr 13,9; Apr 20,6.14; Apr 21,8

2 „Efezo bažnyčios angelui rašyk:
„Tai sako Tas, kuris laiko savo
dešinėje septynias žvaigždes, kuris
vaikščioja tarp septynių aukso ži-
bintuvų.
2 Aš žinau tavo darbus, tavo triūsą ir
tavo ištvermę. Žinau, kad tu negali
pakęsti piktųjų ir ištyrei tuos, kurie
sakosi esą apaštalai, bet tokie nėra,
ir radai juos esant melagius.
3 Tu ištvėrei, esi kantrus ir dėl mano
vardo triūsei ir nepailsai.
4 Bet Aš turiu prieš tave tai, kad pa-
likai savo pirmąją meilę.
5 Taigi prisimink, nuo kur nupuolei,
atgailauk ir vėl imkis pirmykščių
darbų, o jeigu ne, – jei neatgailausi, –
greitai ateisiu ir patrauksiu iš vietos
tavo žibintuvą.
6 Savo naudai tu turi, kad nekenti ni-
kolaitų darbų, kurių ir Aš nekenčiu.“
7 Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia
sako bažnyčioms: „Nugalėtojui Aš
duosiu valgyti nuo gyvybės medžio,
esančio Dievo rojaus viduryje.“
8 „Smirnos bažnyčios angelui rašyk:
„Tai sako Pirmasis ir Paskutinysis,
kuris buvo miręs ir štai gyvas.
9 Aš žinau tavo darbus ir priespaudą,
ir tavo skurdą, – o vis dėlto tu turtin-
gas! – ir kaip tau piktžodžiauja tie,
kurie sakosi esą žydai, bet nėra tokie,
o tik šėtono sinagoga.
10 Nebijok būsimųjų kentėjimų. Štai
velnias įmes kai kuriuos jūsiškius į
kalėjimą, kad būtumėte išbandyti.
Jūsų laukia dešimties dienų prie-
spauda. Būk ištikimas iki mirties,
ir Aš tau duosiu gyvenimo vainiką.“
11 Kas turi ausis, teklauso, ką Dva-
sia sako bažnyčioms: „Nugalėtojas
nenukentės nuo antrosios mirties.“

12 „Pergamo bažnyčios angelui ra-
šyk: „Tai sako Tas, kuris turi aštrų
dviašmenį kalaviją.
13 Aš žinau tavo darbus ir kur tu
gyveni – ten, kur šėtono sostas. Bet
tu tvirtai laikaisi mano vardo ir ne-
išsigynei mano tikėjimo net tomis
dienomis, kada pas jus, – kur gyve-
na šėtonas, – buvo nužudytas mano
ištikimasis liudytojas Antipas.
14 Vis dėlto turiu šį tą prieš tave: tu
tenai turi besilaikančių Balaamo
mokslo, kuris mokė Balaką suvedžioti
Izraelio sūnus, kad šie valgytų sta-
bams aukojamas aukas ir ištvirkautų.
15 Ir tu taip pat turi besilaikančių ni-
kolaitų mokslo, kurio Aš nekenčiu.
16 Tad atgailauk! O jeigu ne, Aš
greitai ateisiu ir kovosiu su jais savo
burnos kalaviju.“
17 Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia
sako bažnyčioms: „Nugalėtojui Aš
duosiu paslėptos manos ir baltą ak-
menėlį, o ant akmenėlio bus įrašytas
naujas vardas, kurio niekas nežino,
tiktai gavėjas.“
18 „Tiatyrų bažnyčios angelui rašyk:
„Tai sako Dievo Sūnus, kurio akys
tarytum ugnies liepsna ir kurio ko-
jos panašios į skaistvarį.
19 Žinau tavo darbus, tavo meilę,
tikėjimą, tarnystę, ištvermę ir kad
tavo paskutinieji darbai didesni už
pirmuosius.
20 Bet Aš turiu šį tą prieš tave: tu lei-
di moteriškei Jezabelei, kuri sakosi
esanti pranašė, mokyti bei suvedžioti
mano tarnus, kad jie ištvirkautų ir
valgytų stabams paaukotas aukas.
21 Aš jai daviau laiko atgailauti dėl
ištvirkavimo, bet ji neatgailavo.
22 Štai Aš ją nublokšiu į ligos pata-
lą, o ištvirkavusius su ja – į didelį
sielvartą, jeigu jie neatgailaus dėl
savo darbų.
23 Jos vaikus išžudysiu, ir visos baž-
nyčios sužinos, kad Aš esu Tas, kuris
ištiria giliausias mintis ir širdis; Aš
atsilyginsiu jums kiekvienam pagal
jūsų darbus.
24 O jums ir kitiems tiatyriečiams,
kurie nesilaiko ano mokslo, kurie,
kaip sakosi, nėra pažinę šėtono gel-
mių, Aš sakau: neužkrausiu jums
kitokios naštos,
25 tiktai tvirtai laikykitės to, ką turite,
iki ateisiu.
26 Tam, kuris nugali ir iki galo lai-
kosi mano darbų, Aš „duosiu valdyti
tautas:
27 jis ganys jas geležine lazda, ir jos
bus sudaužytos tarsi moliniai in-
dai“, – kaip ir Aš esu gavęs valdžią
iš savo Tėvo; –
28 ir jam duosiu aušrinę žvaigždę“.
29 Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia
sako bažnyčioms!“

3 „Sardų bažnyčios angelui rašyk:
„Tai sako Tas, kuris turi sep-
tynias Dievo Dvasias ir septynias
žvaigždes. Aš žinau tavo darbus: tave
vadina gyvu, o tu esi miręs.
2 Budėk ir stiprink, kas dar yra ir
merdi! Aš neradau tavo darbų, ku-
rie būtų pabaigti Dievo akivaizdoje.
3 Todėl prisimink, kaip priėmei ir iš-
girdai; laikykis to ir atgailauk! Jeigu
nebudėsi, ateisiu kaip vagis, ir neži-
nosi, kurią valandą tave užklupsiu.
4 Vis dėlto tu Sarduose turi keletą as-
menų, kurie nesutepė savo drabužių.
Jie vaikščios su manimi apsirengę
baltai, nes jie to verti.

12 Apr 1,16; Apr 2,16
14 Sk 31,16; Apd 15,29; 1 Kor 6,13
16 2 Tes 2,8
17 Iš 16,33. 34; Apr 3,12
18 Apr 1,14. 15
19 Apr 2,2
20 Iš 34,15; 1 Kar 16,31; 1 Kar 21,25
21 Apr 9,20; Apr 16,9.11
23 Jer 11,20; Jer 17,10
24 Apd 15, 28; 2 Tim 3,1-9
25 Apr 3,11
26 Mt 19,28; Jn 6,29
27 Ps 2,8.9
28 2 Pt 1,19

3 SKYRIUS
1 Apr 1,4.16
3 Mt 24,42. 43; 1 Tim 6,20; Apr 3,19; Apr 16,15
4 Apd 1,15; Jud 1,23; Apr 4,4; Apr 6,11

5 Taigi nugalėtojas bus aprengtas
baltais drabužiais, ir jo vardo ne-
ištrinsiu iš gyvenimo knygos. Aš
išpažinsiu jo vardą savo Tėvo ir Jo
angelų akivaizdoje.“
6 Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia
sako bažnyčioms.“
7 „Filadelfų bažnyčios angelui ra-
šyk: „Tai kalba Šventasis, Tikrasis,
turintis Dovydo raktą, – Tas, kuris
atidaro, ir niekas negali uždaryti,
uždaro, ir niekas negali atidaryti.
8 Aš žinau tavo darbus. Štai Aš
atvėriau prieš tave duris, ir niekas
nebegali jų uždaryti; nedaug turi
jėgų, bet išsaugojai mano žodį ir
neatsižadėjai mano vardo.
9 Štai Aš tau duodu tuos iš šėtono
sinagogos, kurie tvirtina, jog jie žy-
dai, bet nėra, nes jie meluoja. Taigi
padarysiu, kad jie ateitų, pultų tau
po kojų ir suprastų, jog Aš pamilau
tave.
10 Kadangi tu išlaikei mano kantry-
bės žodį, tai ir Aš tave apsaugosiu
nuo išbandymo valandos, kuri ištiks
visą pasaulį, kad būtų išmėginti že-
mės gyventojai.
11 Štai Aš veikiai ateinu. Tvirtai lai-
kyk, ką turi, kad niekas neatimtų
tavo vainiko.
12 Nugalėtoją Aš padarysiu rams-
čiu savo Dievo šventykloje, ir jis
jau nebeišeis laukan; užrašysiu ant
jo savo Dievo vardą ir vardą savo
Dievo miesto, naujosios Jeruzalės,
nužengiančios iš dangaus nuo mano
Dievo, ir savo naująjį vardą.“
13 Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia
sako bažnyčioms!“
14 „Laodikėjos bažnyčios angelui
rašyk: „Tai skelbia Amen, ištiki-
masis ir tikrasis Liudytojas, Dievo
kūrinijos pradžia.
15 Žinau tavo darbus, jog esi nei šal-
tas, nei karštas. O, kad būtum arba
šaltas, arba karštas!
16 Bet kadangi esi drungnas ir nei
karštas, nei šaltas, Aš išspjausiu tave
iš savo burnos.
17 Tu gi sakai: „Aš esu turtingas ir
pralobęs, ir nieko man nebereikia“, –
o nežinai, kad esi skurdžius, apgailė-
tinas, beturtis, aklas ir nuogas.
18 Aš tau patariu pirkti iš manęs
ugnyje išgryninto aukso, kad pra-
lobtum, baltus drabužius, kad ap-
sirengtum ir nebūtų matoma tavo
nuogumo gėda, ir tepalo pasitepti
akims, kad praregėtum.
19 Tuos, kuriuos myliu, Aš baru ir
drausminu; būk tad uolus ir atgai-
lauk!
20 Štai Aš stoviu prie durų ir beldžiu:
jei kas išgirs mano balsą ir atvers du-
ris, Aš pas jį užeisiu ir vakarieniausiu
su juo, o jis su manimi.
21 Nugalėtojui Aš duosiu atsisėsti
šalia savęs savo soste, kaip ir Aš nu-
galėjau ir atsisėdau šalia savo Tėvo,
Jo soste.“
22 Kas turi ausis, teklauso, ką Dvasia
sako bažnyčioms!“

4 Paskui aš pamačiau, ir štai at-
vertos durys danguje, ir pirmasis
balsas, kurį girdėjau gaudžiant tarsi
trimitą, kalbėjo: „Užženk čionai, ir
tau parodysiu, kas toliau turi įvykti.“
2 Bematant mane ištiko Dvasios pa-
gava. Ir štai danguje buvo sostas, o
soste – Sėdintysis.
3 Jo išvaizda buvo panaši į jaspio
ir sardžio brangakmenius, o vaivo-

5 Iš 32,32; Lk 12,8; Fil 4,3; Apr 19,8
6 Apr 2,7
7 Job 12,14; Iz 9,7; Iz 22,22; Mt 16,19; Apd 3,14; 1 Jn 5,20
8 1 Kor 16,9; Apr 3,1
9 Iz 45,14; Iz 49,23; Iz 60,14; Apr 2,9
10 Iz 24,17; 2 Pt 2,9
11 Fil 4,5; Apr 2,10.25
12 1 Kar 7,21; Ps 23,6; Hbr 12,22; Apr 2,17; Apr 14,1; Apr 21,2; Apr 22,4
13 Apr 2,7
14 2 Kor 1,20; Kol 1,15; Apr 1,5; Apr 3,7; Apr 19,11
15 Apr 3,1
17 Oz 12,8
18 Iz 55,1; 2 Kor 5,3
19 Job 5,17; Hbr 12,6
20 Gg 5,2; Lk 12,36.37; Jn 14,23
21 Mt 19,28
22 Apr 2,7

4 SKYRIUS

1 Ez 1,1; Apr 1,10
2 Iz 6,1; Apr 1,10
3 Ez 1,28; Apr 21,11

rykštė, juosianti sostą, buvo panaši
į smaragdą.
4 Aplinkui sostą regėjau dvidešimt
keturis sostus ir tuose sostuose sėdin-
čius dvidešimt keturis vyresniuosius
baltais drabužiais, o jų galvas puošė
aukso vainikai.
5 Nuo sosto ėjo žaibai, aidėjo balsai
ir griaustiniai; septyni deglai lieps-
nojo prieš sostą, o tai yra septynios
Dievo Dvasios.
6 Prieš sostą tviskėjo tarsi stiklo
jūra, panaši į krištolą; sosto vidu-
ryje ir aplinkui sostą buvo keturios
būtybės, pilnos akių iš priekio ir iš
nugaros.
7 Pirmoji būtybė buvo panaši į liūtą,
antroji būtybė panaši į veršį, trečioji
būtybė turinti tartum žmogaus veidą,
ketvirtoji būtybė panaši į skrendantį
erelį.
8 Kiekviena iš keturių būtybių turėjo
po šešis sparnus; aplinkui ir viduje
jos buvo pilnos akių. Ir be paliovos,
dieną ir naktį, jos šaukė: „Šventas,
šventas, šventas, Viešpats, visagalis
Dievas, kuris buvo, kuris yra ir ku-
ris ateina!“
9 Ir kiekvieną kartą, kai būtybės teikė
Sėdinčiajam soste, Gyvenančiajam
per amžių amžius, šlovę, pagarbą
ir padėką,
10 dvidešimt keturi vyresnieji par-
puldavo prieš Sėdintįjį soste, pa-
garbindavo Gyvenantįjį per amžių
amžius ir numesdavo savo vainikus
priešais sostą, sakydami:
11 „Vertas esi, o Viešpatie, priimti
šlovę, pagarbą ir jėgą, nes Tu visa
sutvėrei – Tavo valia visa yra ir buvo
sutverta.“

5 Ir aš mačiau soste Sėdinčiojo de-
šinėje knygos ritinį, prirašytą iš
vidaus ir iš išorės, užantspauduotą
septyniais antspaudais.
2 Ir pamačiau galingą angelą, skel-
biantį garsiu balsu: „Kas yra vertas
atversti knygą ir nuplėšti nuo jos
antspaudus?!“
3 Bet niekas nei danguje, nei žemėje,
nei po žeme negalėjo atversti kny-
gos nė pažiūrėti į ją.
4 Ir aš garsiai raudojau, kad neatsi-
rado verto atversti ir skaityti knygą
ar pažiūrėti į ją.
5 Tada vienas iš vyresniųjų man ta-
rė: „Neverk! Štai nugalėjo liūtas iš
Judo giminės, Dovydo atžala, kad
atverstų knygą ir nuplėštų septynis
jos antspaudus.“
6 Ir pamačiau – štai sosto ir keturių
būtybių bei vyresniųjų viduryje
stovėjo Avinėlis, tarytum užmuštas,
turintis septynis ragus ir septynias
akis, kurios yra septynios Dievo
Dvasios, siųstos į visą žemę.
7 Jis priėjo ir paėmė knygą iš soste
Sėdinčiojo dešinės.
8 Kai Jis paėmė knygą, keturios bū-
tybės ir dvidešimt keturi vyresnieji
parpuolė prieš Avinėlį, kiekvienas
laikydamas rankose arfą ir aukso
indus, pilnus smilkalų, tai yra šven-
tųjų maldų.
9 Ir jie giedojo naują giesmę, skelb-
dami: „Vertas esi paimti knygą ir
atplėšti jos antspaudus, nes buvai
užmuštas ir atpirkai Dievui savo
krauju mus iš visų genčių, kalbų,
tautų ir giminių.
10 Ir iš mūsų padarei mūsų Dievui
karalystę bei kunigus, ir mes vieš-
pątausime žemėje.“

4 Apr 3,4.5; Apr 11,16
5 Iš 37,23; Apr 1,4; Apr 8,5; Apr 11,19; Apr 16,18
6 Ez 1,5; Apr 15,2
7 Ez 1,10; Ez 10,14
8 Iz 6,2.3; Apr 1,4.8
9 Apr 1,18
10 Apr 5,8.14; Apr 7,11; Apr 11,16; Apr 19,4
11 Pr 1,1; Kol 1,16; Apr 1,6; Apr 5,12

5 SKYRIUS
1 Iz 29,11; Ez 2,9.10
2 Apr 4,11; Apr 5,9
5 Pr 49,9; Iz 11,1.10; Hbr 7,14; Apr 3,21; Apr 6,1
6 Zch 3,9; Zch 4,10; Jn 1,29; Apr 1,4; Apr 3,1; Apr 4,5
7 Apr 4,2
8 Apr 4,8-10; Apr 8,3; Apr 19,4
9 Jn 1,29; Hbr 9,12; Apr 4,11; Apr 14,3
10 Iš 19,6; Iz 61,6

11 Aš pažvelgiau ir išgirdau balsus
daugybės angelų aplinkui sostą,
būtybių ir vyresniųjų; jų skaičius
buvo miriadų miriadai ir tūkstančių
tūkstančiai.
12 Jie skelbė garsiu balsu: „Vertas
Avinėlis, kuris buvo užmuštas, pri-
imti galybę ir turtus, ir išmintį, ir
stiprybę, ir pagarbą, ir šlovę, ir pa-
laiminimą!“
13 Ir girdėjau, kaip visi kūriniai,
esantys danguje, žemėje, po žeme
ir jūroje, ir visa, kas juose yra, skel-
bė: „Sėdinčiajam soste ir Avinėliui
tebūnie palaiminimas ir pagarba, ir
šlovė, ir valdžia per amžių amžius!“
14 Keturios būtybės sakė: „Amen!“,
o dvidešimt keturi vyresnieji puolė
ant žemės ir pagarbino Gyvenantįjį
per amžių amžius.

6 Ir aš mačiau, kaip Avinėlis at-
plėšė pirmąjį iš antspaudų, ir
išgirdau vieną iš keturių būtybių
tartum griaustinio balsu šaukiant:
„Ateik ir žiūrėk!“
2 Aš pažvelgiau, ir štai pasirodė bal-
tas žirgas ir ant jo raitelis, turintis
lanką. Jam buvo duotas vainikas, ir
jis išjojo kaip nugalėtojas, kad dar
nugalėtų.
3 Kai Jis atplėšė antrąjį antspaudą,
aš išgirdau antrąją būtybę sakant:
„Ateik ir žiūrėk!“
4 Ir pasirodė kitas žirgas, ugniaspal-
vis, ir jo raiteliui buvo duota atimti
iš žemės taiką, kad žmonės vieni ki-
tus žudytų; jam buvo duotas didelis
kalavijas.
5 Kai Avinėlis atplėšė trečiąjį ant-
spaudą, išgirdau trečiąją būtybę
sakant: „Ateik ir žiūrėk!“ Aš pažiū-
rėjau, ir štai pasirodė juodas žirgas, o
raitelis turėjo savo rankoje svarstykles.
6 Ir aš girdėjau balsą keturių būtybių
viduryje sakant: „Kviečių saikas už
denarą, trys miežių saikai už de-
narą, bet aliejui ir vynui nedaryk
skriaudos!“
7 Kai atplėšė ketvirtąjį antspaudą,
išgirdau ketvirtosios būtybės balsą
sakant: „Ateik ir žiūrėk!“
8 Aš pažvelgiau, ir štai pasirodė pal-
šas žirgas, o jo raitelio vardas buvo
Mirtis, ir paskui jį sekė pragaras.
Jiems buvo duota valdžia ketvirta-
dalyje žemės žudyti kardu, badu,
mirtimi ir žemės žvėrimis.
9 Kai Avinėlis atplėšė penktąjį ant-
spaudą, pamačiau po aukuru sielas
nužudytųjų dėl Dievo žodžio ir dėl
liudijimo, kurio jie laikėsi.
10 Jie šaukė garsiu balsu, klausdami:
„Kaip ilgai, Šventasis ir Teisusis
Valdove, neteisi ir nekeršysi už mūsų
kraują žemės gyventojams?!“
11 Tada kiekvienam iš jų buvo duotas
baltas drabužis, ir jiems buvo pasa-
kyta, kad dar truputį palūkėtų, kol
skaičių papildys jų draugai ir broliai,
kurie bus nužudyti kaip ir jie.
12 Aš mačiau, kaip Jis atplėšė šeštąjį
antspaudą. Ir štai kilo didelis žemės
drebėjimas, saulė pasidarė juoda
kaip ašutinis maišas, mėnulis tapo
lyg kraujas,
13 o dangaus žvaigždės ėmė kristi
žemėn, tarytum stipraus vėjo pur-
tomas figmedis mestų dar neprino-
kusius vaisius.
14 Dangus nutolo tarsi suvyniojamas
knygos ritinys, ir kiekvienas kalnas
ir sala buvo išjudinti iš savo vietų.

13 1 Km 29, 11; Fil 2,10; Apr 4,2.3; Apr 6,16; Apr 20,11

6 SKYRIUS

1 Apr 4,7; Apr 5,5-7.12; Apr 13,8
2 Ps 45,4.5; Zch 1,8; Zch 6,3
3 Apr 4,7
4 Zch 1,8; Zch 6,2; Mt 24,6.7
5 Zch 6,2.6; Mt 24,7; Apr 4,7
6 Apr 7,3; Apr 9,4
7 Apr 4,7
8 Kun 26,22; Ez 5,12.17; Ez 14,21; Ez 29,5; Zch 6,3
9 2 Tim 1,8; Apr 1,2.9; Apr 8,3; Apr 20,4
10 Zch 1,12; Apr 3,7; Apr 11,18
11 Hbr 11, 40; Apr 3,4.5; Apr 7,9
12 Jl 2,10.31; Jl 3,15; Mt 24,7
13 Apr 8,10; Apr 9,1
14 Iz 34,4; Apr 16,20

15 Ir tada žemės karaliai, didžiūnai,
karo vadai, turtuoliai, galiūnai, visi
vergai ir visi laisvieji pasislėpė ur-
vuose ir tarp kalnų uolų.
16 Jie šaukė kalnams ir uoloms:
„Griūkite ant mūsų ir paslėpkite mus
nuo Sėdinčiojo soste veido ir nuo
Avinėlio rūstybės,
17 nes atėjo didi Jo rūstybės diena, ir
kas gali išstovėti?!“

7 Po to aš regėjau keturis ange-
lus, stovinčius keturiuose žemės
kampuose, laikančius keturis žemės
vėjus, kad vėjas nepūstų nei žemėje,
nei jūroje, nei į medžius.
2 Ir išvydau kitą angelą, pakylantį
nuo saulėtekio, turintį gyvojo Dievo
antspaudą. Jis šaukė skardžiu balsu
keturiems angelams, kuriems buvo
duota kenkti žemei ir jūrai:
3 „Nekenkite nei žemei, nei jūrai, nei
medžiams, kol paženklinsime ant-
spaudu savo Dievo tarnų kaktas!“
4 Ir aš išgirdau paženklintųjų skai-
čių – šimtas keturiasdešimt keturi
tūkstančiai paženklintųjų iš visų
Izraelio vaikų giminių:
5 Iš Judo giminės dvylika tūkstančių
paženklintųjų, iš Rubeno giminės
dvylika tūkstančių, iš Gado giminės
dvylika tūkstančių,
6 iš Asero giminės dvylika tūks-
tančių, iš Neftalio giminės dvylika
tūkstančių, iš Manaso giminės dvy-
lika tūkstančių,
7 iš Simeono giminės dvylika tūks-
tančių, iš Levio giminės dvylika
tūkstančių, iš Isacharo giminės
dvylika tūkstančių,
8 iš Zabulono giminės dvylika tūks-
tančių, iš Juozapo giminės dvylika

15 Ps 2,2-4; Iz 2,10.19. 21; Iz 24,21
16 Lk 23,29. 30; Apr 20,11
17 Sof 1,14

7 SKYRIUS
1 Dan 7,2; Apr 7,3; Apr 8,7; Apr 9,4
3 Apr 6,6; Apr 22,4
4 Pr 49,1-27; Apr 9,16; Apr 14,1.3
9 Rom 11,25; Apr 3,5.18; Apr 4,4; Apr 5,9; Apr 6,11
10 Ps 3,8; Apr 5,13
11 Apr 4,6. 11; Apr 5,9.12. 14; Apr 11,16
12 Apr 5,13. 14
13 Apr 7,9
14 Hbr 9,14; Apr 6,9
15 Iz 4,5.6
16 Ps 121,6; Iz 49,10
17 Ps 23,1; Apr 21,4

8 SKYRIUS
1 Apr 6,1
2 2 Krn 29, 25-28; Mt 18,10

tūkstančių, iš Benjamino giminės
dvylika tūkstančių paženklintųjų.
9 Paskui regėjau: štai milžiniška mi-
nia, kurios niekas negalėjo suskai-
čiuoti, iš visų giminių, genčių, tautų
ir kalbų. Visi stovėjo priešais sostą
ir Avinėlį, apsisiautę baltais apsiaus-
tais, su palmių šakomis rankose.
10 Jie šaukė skambiu balsu: „Išgel-
bėjimas – iš mūsų Dievo, sėdinčio
soste, ir Avinėlio!“
11 Visi angelai, stovintys aplink sostą,
vyresniuosius ir keturias būtybes,
parpuolė prieš sostą veidais žemėn
ir pagarbino Dievą,
12 sakydami: „Amen! Palaiminimas
ir šlovė, ir išmintis, ir padėka, ir gar-
bė, ir jėga, ir galybė mūsų Dievui per
amžių amžius! Amen!“
13 Tuomet vienas iš vyresniųjų tarė
man: „Kas tokie yra ir iš kur atėjo tie,
apsivilkę baltais apsiaustais?“
14 Aš jam atsakiau: „Viešpatie, tu
žinai.“ Ir jis man tarė: „Jie atėjo iš
didžio sielvarto. Jie išplovė savo
apsiaustus ir juos išbalino Avinėlio
krauju.
15 Todėl jie yra prieš Dievo sostą ir
tarnauja Jam dieną naktį Jo šven-
tykloje, o Sėdintysis soste išskleis
ant jų savo palapinę.
16 Jie daugiau nebealks ir nebetrokš,
nebekepins jų saulė nei jokia kaitra,
17 nes Avinėlis, kuris sosto viduryje,
juos ganys ir vedžios prie gyvojo
vandens šaltinių, ir Dievas nušluos-
tys kiekvieną ašarą nuo jų akių.“

8 Kai Avinėlis atplėšė septintąjį
antspaudą, danguje pusvalandžiui
pasidarė tylu.
2 Ir aš išvydau septynis angelus, sto-

vinčius Dievo akivaizdoje, ir jiems
buvo įteikti septyni trimitai.
3 Atėjo dar vienas angelas ir atsisto-
jo prie aukuro, laikydamas aukso
smilkytuvą. Jam buvo duota daug
smilkalų, kad jis aukotų juos su vi-
sų šventųjų maldomis ant auksinio
aukuro priešais sostą.
4 Ir pakilo smilkalų dūmai su šven-
tųjų maldomis iš angelo rankų Die-
vo akivaizdon.
5 Po to angelas paėmė smilkytuvą,
pripildė jį aukuro ugnies ir sviedė į
žemę. Sugriaudė griausmai, pakilo
šauksmai, sublyksėjo žaibai, sudre-
bėjo žemė.
6 Septyni angelai, turintys septynis
trimitus, pasiruošė trimituoti.
7 Sutrimitavo pirmasis angelas. Ir ra-
dosi kruša ir ugnis, sumišę su krauju,
ir tai buvo numesta žemėn. Ir išdegė
trečdalis medžių bei visa žaliuojanti
žolė.
8 Sutrimitavo antrasis angelas. Ir ta-
rytum didžiulis kalnas, liepsnojantis
ugnimi, buvo sviestas į jūrą, ir treč-
dalis jūros pavirto krauju.
9 Trečdalis jūros padarų, turinčių
gyvybę, išdvėsė, ir trečdalis laivų
buvo sunaikinti.
10 Ir sutrimitavo trečiasis angelas.
Tada iš dangaus nukrito didelė
žvaigždė, liepsnodama tarsi deglas,
ir nukrito ant trečdalio upių ir ant
vandens šaltinių.
11 Žvaigždės vardas yra Metėlė. Ir
pavirto trečdalis vandenų į metėlę,
ir daugybė žmonių mirė nuo van-
dens, nes jis pasidarė kartus.
12 Ir sutrimitavo ketvirtasis angelas.
Tuomet buvo užgautas trečdalis
saulės, trečdalis mėnulio ir trečda-
lis žvaigždžių taip, kad trečdalis jų
užtemtų ir diena bei naktis prarastų
trečdalį šviesumo.
13 Aš regėjau ir girdėjau dangaus
viduriu lekiantį angelą, kuris gar-
siu balsu skelbė: „Vargas, vargas,
vargas žemės gyventojams nuo be-
sirengiančių užtrimituoti kitų trijų
angelų trimitų garsų!“

9 Ir sutrimitavo penktasis angelas.
Aš išvydau žvaigždę, nukritusią
iš dangaus žemėn. Jai buvo duotas
raktas nuo bedugnės šulinio.
2 Ji atidarė bedugnės šulinį, ir išsi-
veržė dūmai iš šulinio, tarytum iš
milžiniškos krosnies. Ir aptemo saulė
ir oras nuo šulinio dūmų,
3 o iš dūmų pasipylė žemėn skėriai,
ir jiems buvo duota galia, kaip turi
galią žemės skorpionai.
4 Jiems buvo įsakyta nekenkti žemės
žolei, nei jokiam žalumynui, nei jo-
kiam medžiui, o vien tik žmonėms,
kurie neturi savo kaktose Dievo
antspaudo.
5 Ir jiems buvo leista ne žudyti žmo-
nes, bet kankinti penkis mėnesius;
jų kankinimas it kankinimas skor-
piono, kai jis įgelia žmogui.
6 Anomis dienomis žmonės ieškos
mirties ir jos neras, trokš numirti,
bet mirtis bėgs nuo jų.
7 Skėrių išvaizda panaši į žirgų,
parengtų kautynėms. Ant jų galvų
tartum vainikai, panašūs į auksą,
o jų veidai – tartum žmonių veidai;
8 jie turėjo plaukus, panašius į mo-
terų plaukus, o jų dantys buvo lyg
liūtų dantys.
9 Jie turėjo šarvus tarsi geležinius
krūtinšarvius, o jų sparnų garsas

3 Iš 30,1; Apr 5,8
4 Ps 141,2
5 2 Sam 22,8; Apr 4,5; Apr 11,19; Apr 16,18
7 Ez 38,22; Apr 9,4.15-18; Apr 16,2
8 Iš 7,17; Jer 51,25; Ez 14,19
9 Apr 16,3
10 Iz 14,12; Apr 14,7; Apr 16,4
11 Iš 15,23; Rūt 1,20
12 Iz 13,10
13 Apr 9,12; Apr 11,14; Apr 12,12; Apr 14,6; Apr 19,17

9 SKYRIUS
1 Lk 8,31; Apr 8,10
2 Jl 2,2.10
3 Ts 7,12
4 Apr 6,6; Apr 7,2.3; Apr 8,7
5 Apr 9,10; Apr 11,7
6 Jer 8,3
7 Dan 7,8; Jl 2,4; Nah 3,17
8 Jl 1,6
9 Jl 2,5-7

buvo kaip bildesys daugybės veži-
mų ir žirgų, bėgančių į mūšį.
10 Jie turi uodegas, panašias į skor-
pionų, ir geluonis uodegose. Jie turi
galią kenkti žmonėms penkis mė-
nesius.
11 Jie turi sau karalių, bedugnės
angelą, kurio vardas hebrajiškai
Abadonas, o graikiškai tas vardas
Apolionas.
12 Pirmoji neganda praėjo; štai iš
paskos eina dar dvi negandos.
13 Ir sutrimitavo šeštasis angelas.
Aš išgirdau balsą nuo keturių ragų
auksinio aukuro, stovinčio Dievo
akivaizdoje.
14 Jis sakė šeštajam angelui, turin-
čiam trimitą: „Paleisk keturis ange-
lus, kurie yra surišti prie didžiosios
Eufrato upės!“
15 Ir buvo atrišti keturi angelai, pa-
ruošti nustatytą valandą, dieną,
mėnesį ir metais išžudyti trečdalį
žmonių.
16 Jų kariuomenės skaičius – aš iš-
girdau jų skaičių – buvo du miriadai
miriadų raitelių.
17 Taigi aš mačiau regėjime žirgus ir
raitelius, ugniaspalviais, violetiniais
ir geltonais krūtinšarviais; žirgų gal-
vos atrodė kaip liūtų galvos, o iš jų
nasrų veržėsi ugnis, dūmai ir siera.
18 Trečdalis žmonių žuvo nuo šitų
trijų piktenybių – nuo ugnies, dūmų
ir sieros, besiveržiančių iš jų nasrų.
19 Mat jų galia yra jų nasruose ir jų
uodegose. Jų uodegos panašios į gy-
vates ir turi galvas, kuriomis kenkia.
20 Bet likusieji žmonės, kurie nebu-
vo šitų piktenybių išžudyti, neat-
gailavo dėl savo rankų darbų, kad
nebegarbintų demonų ir auksinių,

11 Ef 2,2
12 Apr 8,13; Apr 11,14
13 Apr 8,3
14 Apr 16,12
15 Apr 8,7-9; Apr 9,18
16 Ez 38,4; Dan 7,10; Apr 7,4
17 Iz 5,28.29
19 Iz 9,15
20 Įst 31,29; Dan 5,23; 1 Kor 10,20
21 Apr 21,8; Apr 22,15

10 SKYRIUS
1 Apr 1,15.16; Apr 4,3
3 Ps 29,3-9
4 Dan 8,26; Dan 12,4.9
5 Dan 12,7
6 Apr 4,11; Apr 16,17
7 Apr 11,15
9 Jer 15,16

sidabrinių, žalvarinių, akmeninių ir
medinių stabų, kurie negali nei ma-
tyti, nei girdėti, nei vaikščioti.
21 Jie taip pat neatgailavo dėl savo
žmogžudysčių, žyniavimų, ištvir-
kavimų ir vagysčių.

10 Aš išvydau dar vieną galingą
angelą, nužengiantį iš dangaus,
apsisiautusį debesimi. Jo galvą su-
po vaivorykštė, veidas švytėjo kaip
saulė ir kojos – tarsi ugnies stulpai.
2 Jis laikė rankoje išvyniotą knyge-
lę. Ir Jis atsistojo dešiniąja koja ant
jūros, o kairiąja ant sausumos,
3 ir ėmė šaukti galingu balsu tartum
riaumojantis liūtas. Kai jis sušuko,
atsiliepė septyni griaustiniai savais
balsais.
4 Septyniems griaustiniams prabilus
savais balsais, puoliau rašyti, bet
išgirdau iš dangaus balsą, sakantį
man: „Užantspauduok, ką pasakė
septyni griaustiniai, ir to nerašyk!“
5 O angelas, kurį mačiau stovint ant
jūros ir ant sausumos, pakėlė savo
ranką į dangų
6 ir prisiekė Gyvenančiuoju per
amžių amžius, kuris sutvėrė dangų
ir visa, kas jame, žemę ir visa, kas
joje, bei jūrą ir visa, kas joje, – kad
laiko daugiau nebebus,
7 bet septintojo angelo trimitavimo
dienomis bus baigta Dievo paslap-
tis, kaip Jis yra paskelbęs Gerąją
naujieną savo tarnams pranašams.
8 Tuomet balsas, kurį girdėjau iš
dangaus, vėl ėmė kalbėti man ir ta-
rė: „Eik, paimk atvyniotą knygelę iš
angelo rankos, stovinčio ant jūros ir
sausumos.“
9 Aš nuėjau pas angelą ir paprašiau,

kad duotų man knygelę. O jis man
tarė: „Imk ir suvalgyk ją! Ji bus karti
viduriuose, bet burnoje ji bus saldi
kaip medus."
10 Ir aš paėmiau knygelę iš angelo
rankos ir ją suvalgiau. Ji buvo mano
burnoje saldi tarytum medus, bet kai
prarijau, mano viduriuose ji apkarto.
11 Ir sako man: „Tu turi vėl pranašau-
ti apie daugelį žmonių, tautų, kalbų
ir karalių."

11 Man buvo duotas nendrinis
matas, panašus į lazdą, ir pa-
sakyta: „Kelkis ir išmatuok Dievo
šventyklą, aukurą ir tuos, kurie tenai
garbina.
2 O išorinį šventyklos kiemą praleisk,
palik, nematuok jo, nes jis skirtas
pagonims. Jie tryps šventąjį miestą
keturiasdešimt du mėnesius.
3 Aš duosiu galią savo dviem liudy-
tojams, ir jie, apsivilkę ašutinėmis,
pranašaus tūkstantį du šimtus še-
šiasdešimt dienų."
4 Jie yra du alyvmedžiai ir du žibin-
tuvai, stovintys žemės Dievo aki-
vaizdoje.
5 Ir jei kas panorės juos skriausti,
iš jų burnos išsiverš ugnis ir praris
jų priešininkus. Jei kas norės jiems
kenkti, tas irgi taip žus.
6 Jiedu turi valdžią užrakinti dangų,
kad jų pranašavimo dienomis nely-
tų lietus, ir turi valdžią vandenis
paversti krauju ir ištikti žemę bet
kokia neganda, kada tik panorės.
7 Kai jie baigs liudyti, žvėris, išlindęs
iš bedugnės, kovos su jais, nugalės ir
nužudys juos.
8 Jų lavonai gulės gatvėje didžiojo
miesto, kuris dvasine prasme va-
dinamas Sodoma ir Egiptu, kur ir
mūsų Viešpats buvo nukryžiuotas.
9 Tada įvairių tautų, genčių, kalbų
ir giminių žmonės matys jų lavonus
pusketvirtos dienos ir neleis jų la-
vonų palaidoti kape.
10 Žemės gyventojai džiūgaus dėl jų
ir linksminsis, ir siųs vieni kitiems
dovanas, nes tiedu pranašai vargino
žemės gyventojus.
11 O po pusketvirtos dienos gyvybės
dvasia nuo Dievo įžengė į juodu. Jie
pašoko ant kojų, ir didžiulė baimė
pagavo tuos, kurie į juos žiūrėjo.
12 Ir jie išgirdo galingą balsą iš dan-
gaus, kuris jiems šaukė: „Užženkite
šen!" Ir juodu užžengė į dangų de-
besyje, o jų priešai žiūrėjo į juodu.
13 Tą pačią valandą kilo stiprus žemės
drebėjimas, ir dešimta dalis miesto
sugriuvo. Nuo žemės drebėjimo žuvo
septyni tūkstančiai žmonių, o liku-
sieji, baimės apimti, atidavė šlovę
dangaus Dievui.
14 Antroji neganda praėjo. Štai greit
artinasi trečioji neganda.
15 Sutrimitavo septintasis angelas.
Danguje pasigirdo galingi balsai,
kurie skelbė: „Šio pasaulio karalystės
tapo mūsų Viešpaties ir Jo Kristaus,
ir Jis karaliaus per amžių amžius!"
16 O dvidešimt keturi vyresnieji,
sėdintys savo sostuose Dievo aki-
vaizdoje, parpuolė veidais žemėn ir
garbino Dievą,
17 sakydami: „Dėkojame Tau, o
Viešpatie, visagali Dieve, kuris esi ir
kuris buvai, ir kuris ateini, kad pasi-
ėmei savo didžiąją galią ir pradėjai
viešpatauti.
18 Tautos įširdo, ir atėjo Tavo rūs-
tybė, metas teisti mirusius ir atly-

10 Ez 2,10; Ez 3,3
11 SKYRIUS
1 Sk 23,18; Ez 40,3-49; Ez 41,1-26; Ez 42,1-20
2 Ps 79,1; Ez 40,17.20; Dan 8,10; Apr 12,6; Apr 13,5
3 Apr 12,6; Apr 19,10; Apr 20,4
4 Zch 4,2.3.11.14
5 Sk 16,29; 2 Kar 1,10-12
6 1 Kar 17,1
7 Dan 7,21; Lk 13,32; Apr 9,1.2; Apr 13,1.11; Apr 17,8
8 Hbr 13,12; Apr 14,8
9 Ps 79,2.3; Apr 17,15
10 Est 9,19.22; Apr 12,12; Apr 16,10
11 Ez 37,5.9.10; Apr 11,9
12 2 Kar 2,1; Iz 14,13; Apd 1,9
13 Apr 6,12; Apr 8,5; Apr 11,19; Apr14,7; Apr16,9.18.19; Apr 19,7
14 Apr 8,13; Apr 9,12
15 Iš 15,18; Iz 27,13; Apr 8,2; Apr 10,7; Apr 12,10
16 Apr 4,4.11; Apr 5,9.12.14; Apr 7,11
17 Apr 16,5; Apr 19,6
18 Ps 2,1; Dan 7,10

ginti Tavo tarnams, pranašams ir
šventiesiems, ir visiems bijantiems
Tavojo vardo, mažiems ir dideliems,
ir metas sunaikinti tuos, kurie nio-
koja žemę.“
19 Ir atsidarė danguje Dievo šven-
tykla, ir pasirodė Jo šventykloje Jo
Sandoros skrynia. Ir radosi žaibai,
balsai, griaustiniai, žemės drebėjimas
ir didelė kruša.

12 Ir didis ženklas pasirodė dan-
guje: moteris, apsisiautusi
saule, po jos kojomis mėnulis, o ant
galvos dvylikos žvaigždžių vainikas.
2 Ji buvo nėščia ir šaukė, kentėdama
sąrėmius bei gimdymo skausmus.
3 Pasirodė ir kitas ženklas dangu-
je: štai milžiniškas ugniaspalvis
slibinas su septyniomis galvomis,
su dešimčia ragų ir su septyniomis
diademomis ant galvų.
4 Jo uodega nušlavė trečdalį dangaus
žvaigždžių ir nužėrė jas žemėn.
Slibinas stojo priešais moterį, kad,
jai pagimdžius, prarytų jos kūdikį.
5 Ji pagimdė sūnų, berniuką, kuriam
skirta ganyti visas tautas geležine
lazda. Ir jos kūdikis buvo paimtas
pas Dievą, prie Jo sosto.
6 O moteris pabėgo į dykumą, kur
buvo jai Dievo paruošta vieta, kad
tenai ji būtų maitinama tūkstantį du
šimtus šešiasdešimt dienų.
7 Ir kilo danguje kova. Mykolas ir jo
angelai kovojo su slibinu. Ir kovėsi
slibinas bei jo angelai,
8 bet jie nenugalėjo, ir nebeliko jiems
vietos danguje.
9 Taip buvo išmestas didysis slibi-
nas, senoji gyvatė, vadinamas vel-
niu ir šėtonu, kuris suvedžioja visą
pasaulį. Jis buvo išmestas žemėn, ir
kartu su juo buvo išmesti jo angelai.
10 Aš girdėjau danguje galingą balsą,
sakantį: „Dabar atėjo mūsų Dievo
išgelbėjimas, galybė, karalystė ir Jo
Kristaus valdžia, nes išmestas mūsų
brolių kaltintojas, skundęs juos mū-
sų Dievui dieną ir naktį.
11 Ir jie nugalėjo jį Avinėlio krauju ir
savo liudijimo žodžiu. Jie nebrangino
savo gyvybės net iki mirties.
12 Todėl džiūgaukite, dangūs ir jų
gyventojai! Bet vargas gyvenantiems
žemėje ir jūrai, nes pas jus numestas
velnias, kupinas didelio įniršio, ži-
nantis mažai beturįs laiko.“
13 Slibinas, pamatęs, kad yra nutrenk-
tas žemėn, ėmė persekioti moterį,
kuri buvo pagimdžiusi berniuką.
14 Bet moteriai buvo duoti du didžiojo
erelio sparnai skristi į dykumą nuo
gyvatės, į savo vietą, kur bus maiti-
nama per laiką, laikus ir pusę laiko.
15 Gyvatė paskui moterį išliejo iš
savo nasrų vandenį lyg upę, kad nu-
plukdytų ją bangomis.
16 Bet žemė pagelbėjo moteriai: že-
mė atvėrė savo žiotis ir sugėrė upę,
kurią slibinas buvo išliejęs iš savo
nasrų.
17 Ir įnirto slibinas prieš moterį, ir
metėsi kautis su kitais jos palikuoni-
mis, kurie laikosi Dievo įsakymų ir
turi Jėzaus Kristaus liudijimą.

13 Aš stovėjau ant jūros kranto.
Ir išvydau iš jūros išnyrant
žvėrį, turintį septynias galvas ir de-
šimt ragų, o ant jo ragų buvo dešimt
diademų ir ant jo galvų piktžodžia-
vimo vardas.
2 Žvėris, kurį mačiau, buvo panašus

19 Apr 4,1; Apr 8,5; Apr 15,5.8; Apr 16,21

12 SKYRIUS

2 Iz 26,17; Iz 66,6-9

3 Apr 13,1; Apr 17,3.7.9

4 Dan 8,10; Mt 2,16; Apr 8,7.12; Apr 9,10.19; Apr 12,2

5 Ps 2,9; Apd 1,9-11

6 Apr 11,3; Apr 12,4.14; Apr 13,5

7 Dan 10,13.21; Dan 12,1; Apr 20,2

9 Pr 3,1.4; Jn 12,31; Apr 9,1; Apr 20,3

10 Zch 3,1; Apr 11,15

11 Lk 14,26; Rom 16,20

12 Ps 96,11; Apr 8,13; Apr 10,6

13 Apr 12,5

14 Iš 19,4; Dan 7,25; Dan 12,7; Apr 12,6; Apr 17,3

15 Iz 59,19

13 SKYRIUS

1 Dan 7,2.7; Apr 12,3; Apr 17,3

2 Apr 12,3.9; Apr 13,4.12

į leopardą; jo kojos tarytum lokio
kojos, o jo nasrai – lyg liūto nasrai.
Slibinas davė jam savo jėgą, savo
sostą ir didelę valdžią.
3 Ir aš mačiau vieną iš jo galvų tarsi
mirtinai sužeistą, tačiau jos mirštamoji žaizda užgijo. Ir visa žemė stebėdamasi nusekė paskui žvėrį.
4 Žmonės garbino slibiną, kuris
atidavė valdžią žvėriui. Jie garbino žvėrį, sakydami: „Kas galėtų
lygintis su žvėrimi ir kas galėtų su
juo kovoti?!“
5 Jam buvo duoti nasrai kalbėti išdidžiai bei piktžodžiauti ir duota
valdžia taip daryti keturiasdešimt
du mėnesius.
6 Ir jis atvėrė nasrus piktžodžiauti
Dievui, piktžodžiauti Jo vardui, Jo
buveinei ir dangaus gyventojams.
7 Jam buvo duota kovoti su šventaisiais ir juos nugalėti. Jam buvo
suteikta valdžia visoms gentims,
kalboms ir tautoms.
8 Ir jį garbins visi tie žemės gyventojai, kurių vardai neįrašyti nuo
pasaulio sutvėrimo nužudytojo
Avinėlio gyvenimo knygoje.
9 Kas turi ausis, teklauso.
10 Jei kas ima į nelaisvę, pats į nelaisvę eis. O kas žudo kalaviju, turės
nuo kalavijo žūti. Čia pasirodo šventųjų ištvermė ir tikėjimas!
11 Ir aš pamačiau kitą žvėrį, ateinantį iš žemės. Jis turėjo du ragus,
panašius į Avinėlio, ir kalbėjo kaip
slibinas.
12 Jis naudojasi visa pirmojo žvėries
valdžia jo akivaizdoje ir verčia žemę
bei jos gyventojus garbinti pirmąjį
žvėrį, kurio mirštama žaizda užgijo.
13 Jis daro didžius ženklus, net
žmonėms matant nuleidžia ugnį iš
dangaus į žemę.
14 Jis suvedžioja žemės gyventojus
tais ženklais, kuriuos jam buvo duota
daryti žvėries akyse, sakydamas žemės gyventojams padaryti atvaizdą
žvėries, kuris gavo žaizdą nuo kalavijo, bet išgyveno.
15 Jam buvo duota suteikti žvėries
atvaizdui dvasią, kad žvėries atvaizdas imtų kalbėti, ir padaryti taip,
kad visi, kurie atsisakys garbinti
žvėries atvaizdą, būtų nužudyti.
16 Jis verčia visus, mažus ir didelius,
turtuolius ir vargšus, laisvuosius ir
vergus, pasidaryti ženklą ant dešinės
rankos arba ant kaktos,
17 kad nė vienas negalėtų nei pirkti,
nei parduoti, jei neturės to ženklo ar
žvėries vardo, ar jo vardo skaičiaus.
18 Čia slypi išmintis! Turintis išmanymą teapskaičiuoja žvėries skaičių,
nes tai žmogaus skaičius; jo skaičius
yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši.

14 Ir aš išvydau: štai Avinėlis,
stovintis ant Siono kalno, o
su Juo šimtas keturiasdešimt keturi
tūkstančiai, turintys Jo Tėvo vardą,
įrašytą savo kaktose.
2 Aš išgirdau iš dangaus garsą, tarsi
daugybės vandenų šniokštimą ir tarsi
galingo griaustinio dundėjimą. Garsas, kurį girdėjau, buvo tarytum arfininkų, skambinančių savo arfomis.
3 Jie giedojo naują giesmę priešais
sostą, keturias būtybes ir vyresniuosius, ir niekas negalėjo išmokti
tos giesmės, išskyrus tuos šimtą
keturiasdešimt keturis tūkstančius,
atpirktus iš žemės.
4 Tai tie, kurie nesusitepė su moteri-

3 Apr 13,12.14; Apr 17,8
4 Apr 18,18
5 Dan 7,8.11.20.25; Dan 11,36; Apr 11,2
7 Dan 7,21; Apr 11,18
8 Iš 32,32; Apr 17,8
9 Apr 2,7
10 Pr 9,6; Iz 33,1; Apr 14,12
11 Apr 11,7
12 Apr 13,3.4
13 1 Kar 18,38; Mt 24,24
14 2 Kar 20,7; 2 Tes 2,9; Apr 12,9
15 Apr 16,2
16 Apr 7,3; Apr 14,9; Apr 20,4
17 Apr 14,9-11; Apr 15,2
18 1 Kor 2,14; Apr 15,2; Apr 17,9; Apr 21,17

14 SKYRIUS
1 Apr 5,6; Apr 7,3.4; Apr 14,3; Apr 22,4
2 Apr 1,15; Apr 5,8; Apr 19,6
3 Apr 5,9
4 2 Kor 11,2; Jok 1,18; Apr 3,4; Apr 5,9; Apr 7,17

mis, nes jie skaistūs. Tai tie, kurie lydi
Avinėlį, kur tik Jis eina. Jie atpirkti
iš žmonių, pirmieji vaisiai Dievui ir
Avinėliui.
5 Jų lūpose nerasta apgaulės; jie be
dėmės prieš Dievo sostą.
6 Ir aš pamačiau kitą angelą, lekiantį
dangaus viduriu, turintį amžinąją
Evangeliją, kad ją paskelbtų žemės
gyventojams, kiekvienai giminei,
genčiai, kalbai ir tautai.
7 Jis šaukė galingu balsu: „Bijokite
Dievo ir atiduokite Jam šlovę, nes
atėjo Jo teismo valanda; šlovinkite
Tą, kuris sutvėrė dangų ir žemę, jūrą
ir vandens šaltinius!“
8 Paskui jį skrido antras angelas, ku-
ris šaukė: „Krito, krito Babelė, didis
miestas, kuris savo paleistuvystės
įniršio vynu nugirdė visas tautas!“
9 Ir trečias angelas lydėjo juos, šauk-
damas skardžiu balsu: „Kas garbina
žvėrį ir jo atvaizdą bei priima ženk-
lą ant savo kaktos ar rankos,
10 tas gers Dievo įniršio vyno, įpilto ir
neatmiešto Jo rūstybės taurėje, ir bus
kankinamas ugnimi ir siera šventųjų
angelų ir Avinėlio akivaizdoje.
11 Jų kankinimo dūmai kils per am-
žių amžius, ir jie neturės atilsio nei
dieną, nei naktį – tie, kurie garbina
žvėrį bei jo atvaizdą ir priima jo
vardo ženklą.“
12 Čia pasirodo ištvermė šventųjų,
kurie laikosi Dievo įsakymų ir Jė-
zaus tikėjimo.
13 Ir aš išgirdau iš dangaus balsą,
kuris man sakė: „Rašyk: „Nuo šiol
palaiminti mirusieji, kurie miršta
Viešpatyje. Taip, – sako Dvasia, –
kad atilsėtų nuo savo vargų; ir jų
darbai seka juos.“

5 Ps 32,2; Ef 5,27
6 Ef 3,9; Apr 8,13; Apr 13,7
7 Neh 9,6; Apr 11,18
8 Iz 21,9; Jer 51,7
9 Apr 13,14-16; Apr 14,11
10 Ps 75,8; 2 Tes 1,7; Apr 16,19; Apr 18,6; Apr 20,10
11 Iz 34,8-10
12 Apr 12,17; Apr 13,10
13 Ekl 4,1.2; 1 Kor 3,11-15; 1 Kor 15,18.58; Hbr 4,9.10
15 Jer 51,33; Jl 3,13; Apr 16,17
18 Jl 3,13; Apr 16,8
19 Apr 19,15
20 Iz 34,3; Iz 63,3; Hbr 13,12

15 SKYRIUS
1 Apr 12,1.3; Apr 14,10; Apr 21,9
2 Mt 3,11; Apr 4,6; Apr 5,8; Apr 13,14.15.17
3 Iš 15,1-21; Įst 32,3.4; Ps 145,17; Apr 15,3

14 Ir aš regėjau: štai baltas debesis, o
ant debesies sėdėjo panašus į Žmo-
gaus Sūnų. Ant galvos Jis turėjo auk-
so vainiką, o rankoje – aštrų pjautuvą.
15 Iš šventyklos išėjo dar vienas an-
gelas, kuris šaukė galingu balsu
sėdinčiajam ant debesies: „Paleisk
darban savo pjautuvą ir pjauk; atėjo
Tau valanda pjauti, nes žemės derlius
prinoko.“
16 Tuomet sėdintysis ant debesies nu-
sviedė savo pjautuvą žemėn, ir žemės
derlius buvo nupjautas.
17 Dar kitas angelas išėjo iš dangaus
šventyklos, taip pat turintis aštrų
pjautuvą.
18 Ir dar vienas angelas išėjo nuo
aukuro, turintis valdžią ugniai. Jis
stipriu balsu sušuko turinčiajam aštrų
pjautuvą: „Paleisk darban savo aštrųjį
pjautuvą ir nurink žemės vynmedžio
kekes, nes uogos jau prisirpo.“
19 Tada angelas numetė savo pjautuvą
žemėn, nuskynė žemės vynmedį ir
supylė vynuoges į didįjį Dievo rūs-
tybės spaustuvą.
20 Spaustuvas buvo minamas už mies-
to, ir išsiveržė iš spaustuvo kraujas,
pakildamas arkliams iki žąslų tūks-
tančio šešių šimtų stadijų atstumu.

15 Ir aš pamačiau danguje dar
vieną didį ir įspūdingą ženklą:
septynis angelus, turinčius septy-
nias paskutines negandas, nes jomis
išsibaigia Dievo rūstybė.
2 Aš išvydau tarsi stiklo jūrą, sumai-
šytą su ugnimi, ir nugalėjusiuosius
žvėrį, jo atvaizdą, jo ženklą ir jo
vardo skaičių, stovinčius su Dievo
arfomis ant stiklo jūros.
3 Jie giedojo Dievo tarno Mozės

giesmę ir Avinėlio giesmę: „Didingi
ir nuostabūs Tavo darbai, Viešpatie,
visagali Dieve! Teisingi ir tikri Tavo
keliai, šventųjų Karaliau!
4 Kas gi nesibijotų Tavęs, Viešpatie,
ir nešlovintų Tavojo vardo?! Juk Tu
vienas šventas! Visos tautos ateis ir
pagarbins Tave, nes apreikšti Tavo
teisūs sprendimai.“
5 Paskui aš regėjau: štai atsidarė Liu-
dijimo palapinės šventykla danguje,
6 ir išėjo iš šventyklos septyni an-
gelai, turintys septynias negandas.
Jie buvo apsivilkę tyra, spindinčia
drobe ir persijuosę per krūtines auk-
so juostomis.
7 Viena iš keturių būtybių padavė
septyniems angelams septynis auk-
so dubenis, pilnus Gyvenančiojo per
amžių amžius Dievo rūstybės.
8 Šventykla prisipildė dūmų nuo
Dievo šlovės ir galybės, ir niekas ne-
galėjo įeiti šventyklon, kol nesibaigs
septynių angelų septynios negandos.

16 Ir išgirdau iš šventyklos galin-
gą balsą, sakantį septyniems
angelams: „Eikite ir išpilkite septy-
nis Dievo rūstybės dubenis žemėn!“
2 Ir nuėjo pirmasis, ir išliejo savo
dubenį žemėn. Ir apniko piktos bei
skaudžios votys žmones, turinčius
žvėries ženklą ir garbinančius jo
atvaizdą.
3 Antrasis angelas išpylė savo du-
benį jūron; ji tapo lyg numirėlio
kraujas, ir visi gyviai jūroje išgaišo.
4 Trečiasis angelas išliejo savo du-
benį į upes ir vandens šaltinius, ir
jie pavirto krauju.
5 Ir išgirdau vandenų angelą sakant:
„Teisus Tu, o Viešpatie, kuris esi ir
kuris buvai, šventas, kad taip teisi.
6 Jie praliejo šventųjų ir pranašų
kraują, todėl duodi jiems gerti krau-
ją. Taip! Jie to verti!“
7 Aš dar išgirdau kitą, nuo aukuro sa-
kant: „Taip, visagali Viešpatie Dieve,
Tavo nuosprendžiai tikri ir teisingi!“
8 Ketvirtasis angelas išpylė savo du-
benį saulėn, ir jai buvo duota svilinti
žmones ugnimi.
9 Žmones degino baisi kaitra, o jie
keikė vardą Dievo, kuris turi valdžią
šitoms negandoms. Ir jie neatgailavo,
kad atiduotų Jam šlovę.
10 Penktasis angelas išpylė savo du-
benį ant žvėries sosto, ir jo karalystė
paskendo tamsoje, o žmonės krimto
savo liežuvius iš skausmo.
11 Jie piktžodžiavo dangaus Dievui
dėl savo skausmų ir vočių, bet ne-
atgailavo dėl savo darbų.
12 Šeštasis angelas išliejo savo du-
benį į didžiąją Eufrato upę, ir jos
vanduo išdžiūvo, kad pasidarytų
kelias karaliams iš rytų.
13 Tada pamačiau iš slibino nasrų,
iš žvėries snukio ir iš netikrojo pra-
našo burnos išeinant tris netyrąsias
dvasias, tartum varles.
14 O tai yra demonų dvasios, daran-
čios ženklus; jos išeina pas žemės
ir viso pasaulio karalius, kad juos
suburtų didžiosios visagalio Dievo
dienos kovai.
15 „Štai Aš ateinu kaip vagis. Palai-
mintas, kas budi ir saugo savo drabu-
žius, kad netektų vaikščioti nuogam
ir jie nematytų jo gėdos!“
16 Ir subūrė juos į vietovę, kuri heb-
rajiškai vadinasi Harmagedonas.
17 Septintasis angelas išpylė savo
dubenį į orą, ir nuskambėjo iš šven-

4 Iš 15,14; Kun 11,44; Iz 66,23
5 Sk 1,50
6 Iš 28,6
7 1 Tes 1,9; Apr 4,6
8 Iš 19,18; Iš 40,34; 2 Tes 1,9
16 SKYRIUS
1 Apr 14,10; Apr 15,1
2 Iš 9,9-11; Apr 8,7; Apr 13,14-17; Apr 14,9
3 Iš 7,17-21; Apr 8,8.9; Apr 11,6
4 Iš 7,17-20; Apr 8,10
5 Apr 1,4.8; Apr 15,3.4
6 Iz 49,26; Mt 23,34; Apr 11,18
7 Apr 13,10; Apr 15,3; Apr 19,2
8 Apr 8,12; Apr 9,17.18
9 Dan 5,22; Apr 11,13; Apr 16,11
10 Apr 8,12; Apr 9,2; Apr 13,2
12 Iz 41,2.25; Iz 46,11; Jer 50,38; Apr 9,14
13 1 Jn 4,1; Apr 12,3.9; Apr 13,11.14; Apr 19,20; Apr 20,10
14 Lk 2,1; 2 Tes 2,9; Apr 17,14; Apr 19,19; Apr 20,8
15 Mt 24,43; 2 Kor 5,3
16 Apr 19,19
17 Apr 10,6; Apr 21,6

tyklos, nuo sosto, galingas balsas:
„Įvyko!“
18 Ir radosi garsai, griaustiniai ir žaibai,
ir kilo didžiulis žemės drebėjimas,
kokio nebuvo, kiek žmogus žemėje
gyvena, – toks smarkus, toks galin-
gas žemės drebėjimas!
19 Didysis miestas suskilo į tris dalis,
ir tautų miestai sugriuvo. Ir Dievas
atsiminė didžiąją Babelę, kad jai
duotų savo rūstybės ir įniršio vyno
taurę.
20 Ir pabėgo visos salos, ir nebeliko
kalnų.
21 Ledo gabalai, talento svorio, kri-
to iš dangaus ant žmonių. Žmonės
keikė Dievą dėl ledų negandos, nes
siaubinga buvo ši neganda.

17 Tuomet atėjo vienas iš septy-
nių angelų, turėjusių septynis
dubenis, ir užkalbino mane, sakyda-
mas: „Eikš, aš parodysiu tau teismą
didžiosios paleistuvės, sėdinčios ant
daugybės vandenų.
2 Su ja ištvirkavo žemės karaliai, ir
jos ištvirkavimo vynu pasigėrė že-
mės gyventojai.“
3 Ir jis Dvasia nunešė mane į dyku-
mą. Ir aš išvydau moterį, sėdinčią
ant skaisčiai raudono žvėries, pilno
piktžodžiavimo vardų, turinčio sep-
tynias galvas ir dešimt ragų.
4 Moteris buvo apsivilkusi purpuru
ir šarlachu, išsipuošusi auksu, bran-
gakmeniais ir perlais. Ji laikė ran-
koje aukso taurę, pilną savo ištvir-
kavimo šlykštybių ir nešvarumų.
5 Ant jos kaktos buvo užrašytas
vardas: „Paslaptis, didžioji Babelė,
ištvirkėlių ir žemės šlykštybių mo-
tina.“

18 Dan 12,1; Apr 4,5; Apr 11,13
19 Iz 51,17; Apr 14,8; Apr 17,5.18; Apr 18,5
20 Apr 6,14; Apr 20,11

17 SKYRIUS
1 Jer 51,13; Nah 3,4; Apr 1,1; Apr 16,19; Apr 21,9
2 Jer 51,7; Apr 2,22; Apr 18,3.9
3 Apr 12,3. 6.14; Apr 13,1; Apr 21,10
4 Jer 51,7; Dan 11,38; Apr 14,8; Apr 18,12.16
5 2 Tes 2,7
6 Apr 6,9.10; Apr 13,15; Apr 18,24
8 Apr 3,10; Apr 11,7; Apr 13,3.8.10; Apr 17,11
9 Apr 13,1.18
10 Apr 13,5
11 Apr 13,3. 12.14; Apr 17,8
12 Dan 7,20
14 Jer 50,44; 1 Tim 6,15; Apr 16,14; Apr 19,19.20
15 Iz 8,7; Apr 13,7

6 Mačiau tą moterį, girtą nuo šven-
tųjų kraujo ir nuo Jėzaus liudytojų
kraujo. Ją matydamas, aš stebėte
stebėjausi.
7 O angelas man tarė: „Ko stebiesi?
Aš tau pasakysiu paslaptį moters ir
ją nešančio žvėries, kuris turi sep-
tynias galvas ir dešimt ragų.“
8 „Žvėris, kurį regėjai, buvo, bet jo
nebėra; jis ruošiasi išlipti iš bedug-
nės, tačiau eina į pražūtį. Žemės
gyventojai, kurių vardai nėra įrašyti
gyvenimo knygoje nuo pasaulio su-
tvėrimo, stebėsis, žiūrėdami į žvėrį,
kad jis buvo ir jo nebėra, ir jis vėl
pasirodys.
9 Čia reikia proto, turinčio išmintį!
Septynios galvos reiškia septynis
kalnus, ant kurių sėdi moteris.
10 Taip pat yra septyni karaliai; pen-
ki žlugo, vienas tebėra, o vienas dar
neatėjo; kai jis ateis, turės trumpam
pasilikti.
11 O žvėris, kuris buvo ir kurio nebė-
ra, tai aštuntasis, bet vienas iš septy-
nių, ir jis eina į pražūtį.
12 Tie dešimt ragų, kuriuos matei,
yra dešimt karalių, kurie dar nega-
vo karalystės, bet jie gaus valdžią
kaip karaliai vienai valandai kartu
su žvėrimi.
13 Jie turi vieną sumanymą ir savo
jėgą bei valdžią atiduos žvėriui.
14 Jie kovos su Avinėliu, bet Avinėlis
juos nugalės, nes Jis yra viešpačių
Viešpats ir karalių Karalius, ir su
juo visi pašauktieji, išrinktieji ir iš-
tikimieji.“
15 Angelas toliau man sako: „Van-
denys, kuriuos regėjai, kur sėdi pa-
leistuvė, yra žmonės, minios, tautos
ir kalbos.

16 Tie dešimt ragų, kuriuos matei ant
žvėries, – jie ims nekęsti paleistu-
vės, apiplėš ją ir paliks ją nuogą, ės
jos kūną ir ją pačią sudegins ugnyje.
17 Nes Dievas įkvėpė jų širdis vyk-
dyti Jo sumanymą, vykdyti vieną
sumanymą – atiduoti savo karalystę
žvėriui, kol išsipildys Dievo žodžiai.
18 Ta moteris, kurią regėjai, yra didysis
miestas, valdantis žemės karalius."

18 Paskui aš išvydau kitą angelą,
nužengiantį iš dangaus ir tu-
rintį didžią valdžią. Žemė nušvito
nuo jo šlovės.
2 O jis šaukė galingai, stipriu balsu:
„Krito, krito didžioji Babelė! Ji pa-
virto demonų buveine, visų netyrų-
jų dvasių pastoge, visų nešvarių ir
nekenčiamų paukščių narvu.
3 Nuo jos siautėjančios paleistuvys-
tės vyno buvo girtos visos tautos;
žemės karaliai su ja ištvirkavo, o
žemės pirkliai pralobo iš nežabotos
jos prabangos."
4 Ir aš išgirdau iš dangaus kitą balsą,
skelbiantį: „Išeikite iš jos, mano žmo-
nės, kad nedalyvautumėte jos nuodė-
mėse ir nepatirtumėte jos negandų!
5 Nes jos nuodėmės pasiekė dangų, ir
Dievas prisiminė jos piktadarystes.
6 Atmokėkite jai, kaip ji jums mokė-
jo, ir atiduokite dvigubai pagal jos
darbus. Dvigubai sumaišykite taurę,
kurią ji jums maišė.
7 Kiek ji puikavosi ir lėbavo, tiek jai
paruoškite kentėjimų ir nuliūdimo,
nes ji savo širdyje kalba: „Aš sėdžiu
kaip karalienė, nesu našlė ir liūdesio
nematysiu."
8 Todėl vieną dieną ją apniks negan-
dos – mirtis, gedulas, badas, ir ji bus
sudeginta ugnyje, nes galingas yra
Viešpats Dievas, kuris nuteisė ją.
9 Jos verks ir raudos žemės karaliai,
kurie su ja ištvirkavo bei lėbavo, kai
pamatys jos gaisro dūmus;
10 stovėdami iš tolo ir, jos kankinimų
išgąsdinti, sakys: „Vargas, vargas,
didysis mieste! Babele, galingasis
mieste, per vieną valandą įvyko tavo
teismas!"
11 Žemės pirkliai verkia ir gedi jos,
nes niekas jau nebepirks jų atpluk-
dytų prekių:
12 aukso, sidabro, brangakmenių,
perlų, švelnios drobės, purpuro,
šilko, šarlacho, jokios kvapios me-
dienos, jokių dramblio kaulo dirbi-
nių, jokių brangmedžio rakandų nei
vario, geležies, marmuro,
13 cinamono, kvapių augalų, miros,
smilkalų, vyno, aliejaus, smulkiųjų
miltų, kviečių, galvijų, avių, arklių,
vežimų, žmonių kūnų ir sielų.
14 Vaisiai, kurių taip geidė tavo siela,
nutolo nuo tavęs; visas puošnumas ir
spindesys tau pražuvo, ir niekad jų
neberasi.
15 Tų daiktų pirkliai, iš jos pralobę,
stovės iš tolo, išsigandę jos kankini-
mų, verks, gedės
16 ir sakys: „Vargas, vargas didžiajam
miestui, vilkėjusiam ploniausia dro-
be, purpuru, šarlachu, išsipuošusiam
auksu, brangakmeniais ir perlais.
17 Per vieną valandą niekais virto ši-
tokie turtai!" Visi laivų vairininkai,
visi pakrančių laivininkai, visi jūrei-
viai ir visi, kurie jūroje darbuojasi, iš
tolo sustoję
18 ir stebėdami jos gaisro dūmus šau-
kė: „Kas galėtų lygintis su didžiuoju
miestu?!"

16 Ez 16,37. 39; Apr 18,8.17. 18
17 2 Tes 2, 11; Apr 10,7
18 Apr 11,8; Apr 12,4; Apr 16,19

18 SKYRIUS

1 Ez 43,2; Apr 17,1.17
2 Iz 13,19.21; Iz 14,23; Iz 21,9; Iz 34,11.13-15
3 Iz 47,15; Apr 14,8
4 Iz 48,20
5 Pr 18,20; Apr 16,19
6 Ps 137,8; Apr 14,10; Apr 16,19
7 Iz 47,7.8; Ez 28,2-8
8 Jer 50,34; Apr 17,16; Apr 18,10
9 Jer 50,46; Ez 26,16; Ez 27,35; Apr 19,3
10 Iz 21,9; Apr 18,17.19
11 Ez 27,27-34
12 Apr 17,4
13 Ez 27,13
16 Apr 17,4. 18
17 Iz 23,14; Apr 18,10
18 Ez 27,30; Apr 13,4

19 Jie bėrėsi žemes ant galvų, šaukė,
verkė ir aimanavo: „Vargas, vargas
didžiajam miestui, iš kurio praban-
gos pralobo tie, kurie turėjo jūroje
laivų! Per vieną valandą jis virto
dykyne!“
20 Džiūgauk dėl jo, dangau, ir jūs,
šventieji, apaštalai ir pranašai, nes
dėl jūsų Dievas jį nuteisė!“
21 Tuomet vienas galingas angelas
iškėlė akmenį tarsi didelį girnak-
menį ir sviedė jį į jūrą, sakydamas:
„Tokiu smarkumu bus nublokštas
didysis Babelės miestas, ir jo nebe-
bus galima rasti.
22 Nebesigirdės daugiau tavyje ar-
fininkų, giesmininkų, fleitininkų,
trimitininkų balsų. Niekas neberas
tavyje nė vieno jokio meno kūrėjo,
ir nebesigirdės tavyje malūno dūz-
gimo.
23 Tavyje nebešvies žiburio spin-
dulys, niekas nebegirdės jaunikio
ir nuotakos balso. Nes tavo pirkliai
buvo tapę žemės didžiūnais, nes ta-
vo burtais buvo suvedžiotos visos
tautos
24 ir tavyje buvo rastas pranašų ir
šventųjų, ir visų žemėje nužudytųjų
kraujas.“

19 Paskui aš girdėjau danguje ga-
lingą didžiulės minios balsą,
skelbiantį: „Aleliuja! Išgelbėjimas,
šlovė, garbė ir galybė priklauso Vieš-
pačiui, mūsų Dievui,
2 nes tikri ir teisingi Jo teismai! Jis
nuteisė didžiąją paleistuvę, kuri su-
teršė žemę savo ištvirkavimu; Jis at-
keršijo už savo tarnų kraują, pralietą
jos rankomis.“
3 Ir dar kartą jie skelbė: „Aleliuja!

19 Joz 7,6;
Apr 18,8
20 Jer 51,48;
Lk 11,49
21 Jer 51,63.
64;
Apr 12,8;
Apr 16,20
22 Jer 7,34;
Jer 16,9;
Jer 25,10
23 2 Kar 9,22;
Iz 23,8;
Jer 7,34;
Jer 16,9;
Jer 25,10
24 Jer 51,49;
Apr 16,6;
Apr 17,6
19 SKYRIUS
1 Apr 4,11;
Apr 11,15;
Apr 19,6
2 Įst 32,43;
Apr 15,3;
Apr 16,7
3 Iz 34,10
4 1 Km 16,36;
Apr 4,4.6.10
5 Ps 134,1;
Apr 11,18
6 Ez 1,24;
Apr 11,15
7 Mt 22,2;
Mt 25,10
8 Ps 132,9;
Ez 16,10
9 Lk 14,15;
Apr 22,6
10 Lk 24,27;
Apd 10,26;
Hbr 1,14;
1 Jn 5,10;
Apr 22,8
11 Iz 11,4;
Apr 3,7.14;
Apr 6,2;
Apr 15,5;
Apr 19,19.21
12 Apr 1,14;
Apr 2,17;
Apr 19,16
13 Iz 63,2.3;
Jn 1,1.14
14 Mt 28,3

Jos dūmai rūks per amžių amžius!“
4 Dvidešimt keturi vyresnieji ir ke-
turios būtybės parpuolė ir pagarbi-
no Dievą, sėdintį soste, sakydami:
„Amen! Aleliuja!“
5 O nuo sosto nuskambėjo balsas:
„Šlovinkite mūsų Dievą, visi Jo tarnai
ir tie, kurie bijote Jo, maži ir dideli!“
6 Ir išgirdau tarsi gausios minios bal-
są, lyg daugybės vandenų šniokšti-
mą ar galingų griaustinių dundėjimą,
skelbiant: „Aleliuja! Užviešpatavo
Viešpats Dievas, Visagalis.
7 Džiūgaukime ir linksminkimės, ir
duokime Jam šlovę, nes atėjo Avinė-
lio vestuvės ir Jo nuotaka pasiruošė!“
8 Jai buvo duota apsirengti spindinčia,
tyra drobe, o ta drobė – tai šventųjų
teisūs darbai.
9 Ir angelas sako man: „Rašyk: „Pa-
laiminti, kurie pakviesti į Avinėlio
vestuvių pokylį.“ Jis pridūrė: „Šie
žodžiai yra tikri Dievo žodžiai!“
10 Aš puoliau jam po kojų, norėda-
mas jį pagarbinti, bet jis man pasakė:
„Žiūrėk, kad to nedarytum! Aš esu
tarnas, kaip tu ir broliai, kurie turi
Jėzaus liudijimą. Dievą garbink!
Nes Jėzaus liudijimas yra pranašys-
tės dvasia.“
11 Ir aš išvydau atvirą dangų, ir štai
pasirodė baltas žirgas. Ant jo sėdėjo
raitelis vardu Ištikimasis ir Teisusis;
Jis teisingai teisia ir kovoja.
12 Jo akys švietė kaip ugnies liepsna,
o ant Jo galvos daug diademų ir įra-
šytas vardas, kurio niekas nežino,
tik Jis pats.
13 Jis apsirengęs kraujyje permirku-
siu drabužiu, ir Jo vardas – Dievo
žodis.
14 Paskui Jį sekė dangaus kariaunos

pulkai ant baltų žirgų, apsivilkę ty-
ros baltos drobės drabužiais.
15 Iš Jo burnos ėjo aštrus kalavijas,
kuriuo Jis ištiks tautas. Jis valdys
jas geležine lazda. Jis mina visaga-
lio Dievo įniršio ir rūstybės vyno
spaustuvą.
16 Ant Jo drabužio ir ant strėnų už-
rašytas vardas: „Karalių Karalius ir
viešpačių Viešpats.“
17 Aš regėjau angelą, stovintį saulėje.
Jis garsiai šaukė, kviesdamas visus
paukščius, skrendančius dangaus
viduriu: „Skriskite šen, į didžiojo
Dievo pokylį,
18 ir leskite kūnus karalių, karo vadų,
galiūnų, žirgų, raitelių, visų laisvųjų
ir vergų, mažų ir didelių!“
19 Ir išvydau žvėrį ir žemės karalius
bei jų kariuomenes, susirinkusias
kovoti su Sėdinčiuoju ant žirgo ir
Jo kariuomene.
20 Žvėris buvo sugautas, o kartu
su juo netikrasis pranašas, jo aky-
se daręs ženklus ir jais klaidinęs
žmones, kurie buvo priėmę žvėries
ženklą ir garbino jo atvaizdą. Jiedu
gyvi buvo įmesti į ugnies ežerą su
degančia siera.
21 O visi kiti buvo užmušti kalaviju,
einančiu iš raitelio burnos. Ir visi
paukščiai prisilesė jų lavonų.

20 Ir išvydau angelą, nužengiantį
iš dangaus, laikantį rankoje
bedugnės raktą ir didžiulę grandinę.
2 Jis nutvėrė slibiną – senąją gyvatę,
kuri yra velnias ir šėtonas, surišo jį
tūkstančiui metų
3 ir įmetė į bedungę, užrakino ją ir
iš viršaus užantspaudavo, kad ne-
galėtų daugiau suvedžioti tautų, kol

15 Ps 2,8.9; Iz 11,4; Iz 63,3-6
16 Dan 2,47; Apr 2,17; Apr 19,12
17 Ez 39,17
18 Ez 39,18-20
19 Apr 16,13-16
20 Dan 7,11; Apr 13,8.12.13; Apr 14,10; Apr 16,13
21 Apr 17,16; Apr 19,15.17.18

20 SKYRIUS

1 Apr 1,18; Apr 9,1
2 2 Pt 2,4
3 Dan 6,17; Apr 12,9; Apr 20,8.10
4 Dan 7,9; Jn 14,19; Rom 8,17; 1 Kor 6,2.3; Apr 6,9; Apr 13,12.15
6 Iz 61,6; Apr 2,11; Apr 20,4.14
8 Ez 38,2; Ez 39,1.6; Apr 12,9; Apr 16,14; Apr 20,3.10
9 Ez 38,9.16
10 Apr 14,10; Apr 19,20; Apr 20,14.15
11 Dan 2,35; 2 Pt 3,7
12 Ps 69,28; Dan 7,10; Mt 16,27; Apr 19,5

pasibaigs tūkstantis metų. Po to jis
turės būti atrištas trumpam laikui.
4 Aš pamačiau sostus ir juose sėdin-
čiuosius, kuriems buvo pavesta teisti.
Taip pat regėjau sielas tų, kuriems
buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus
liudijimo ir dėl Dievo žodžio, kurie
negarbino žvėries nei jo atvaizdo
ir neėmė ženklo sau ant kaktos ir
rankos. Jie atgijo ir viešpatavo su
Kristumi tūkstantį metų.
5 O visi kiti mirusieji neatgijo iki pa-
sibaigiant tūkstančiui metų. Tai yra
pirmasis prisikėlimas.
6 Palaimintas ir šventas, kas turi
dalį pirmajame prisikėlime. Šitiems
antroji mirtis neturi galios; jie bus
Dievo ir Kristaus kunigai ir valdys
su Juo tūkstantį metų.
7 Kai pasibaigs tūkstantis metų, šėto-
nas bus išleistas iš savo kalėjimo
8 ir išeis suvedžioti tautų, gyvenan-
čių keturiuose žemės kampuose,
Gogo ir Magogo, ir surinkti jų ko-
vai. Jų skaičius kaip pajūrio smiltys.
9 Jie pakilo ant žemės platumos ir
apsupo šventųjų stovyklą ir mylimąjį
miestą. Ir nužengė ugnis iš dangaus
nuo Dievo ir juos prarijo,
10 o jų suvedžiotojas velnias buvo
įmestas į ugnies ir sieros ežerą, kur
jau yra žvėris ir netikrasis pranašas.
Jie bus kankinami dieną ir naktį per
amžių amžius.
11 Paskui mačiau didelį baltą sostą
ir jame Sėdintįjį, nuo kurio veido
pabėgo žemė ir dangus, ir nebeliko
jiems vietos.
12 Ir mačiau mirusius, didelius ir
mažus, stovinčius priešais Dievą.
Ir buvo atskleistos knygos. Ir buvo
atversta dar viena, būtent gyveni-

mo knyga. Mirusieji buvo teisiami
iš užrašų knygose pagal jų darbus.
13 Jūra atidavė savo mirusiuosius, o
mirtis ir pragaras atidavė savuosius.
Ir kiekvienas buvo teisiamas pagal
savo darbus.
14 Mirtis ir pragaras buvo įmesti į
ugnies ežerą. Tai yra antroji mirtis.
15 Kas tik nebuvo rastas įrašytas gyve-
nimo knygoje, buvo įmestas į ugnies
ežerą.

21 Ir aš pamačiau naują dangų
ir naują žemę, nes pirmasis
dangus ir pirmoji žemė pranyko, ir
jūros daugiau nebebuvo.
2 Ir aš, Jonas, išvydau šventąjį mies-
tą – naująją Jeruzalę, nužengiančią
iš dangaus nuo Dievo; ji buvo ap-
rengta kaip nuotaka, išpuošta savo
sužadėtiniui.
3 Ir išgirdau galingą balsą, skambantį
iš dangaus: „Štai Dievo buveinė tarp
žmonių. Jis apsigyvens su jais, ir jie
bus Jo tauta, ir pats Dievas, jų Die-
vas, bus su jais.
4 Jis nušluostys kiekvieną ašarą nuo
jų akių; ir nebebus daugiau mirties
nei liūdesio, nei dejonės, nei skaus-
mo daugiau nebebus, nes kas buvo
pirmiau – praėjo."
5 Ir Sėdintysis soste tarė: „Štai Aš
visa darau nauja!" Jis sako man:
„Rašyk, nes šitie žodžiai patikimi
ir tikri."
6 Ir Jis man pasakė: „Įvyko! Aš esu
Alfa ir Omega, Pradžia ir Pabaiga.
Trokštančiam Aš duosiu dovanai
gerti iš gyvenimo vandens šaltinio.
7 Nugalėtojas paveldės viską, ir
Aš būsiu jo Dievas, o jis bus mano
sūnus.
8 Bet bailiams, netikintiems, nešvan-
kėliams, žudikams, ištvirkėliams,
burtininkams, stabmeldžiams ir vi-
siems melagiams skirta dalis ežere,
kuriame dega ugnis ir siera; tai yra
antroji mirtis."
9 Tada prie manęs priėjo vienas iš
septynių angelų, turėjusių septynis
dubenis, pilnus septynių paskutinių
negandų, ir tarė man: „Eikš, aš tau
parodysiu nuotaką, Avinėlio suža-
dėtinę."
10 Ir jis nunešė mane Dvasia ant
didelio bei aukšto kalno, ir parodė
man miestą, šventąją Jeruzalę, nu-
sileidžiančią iš dangaus nuo Dievo,
11 žėrinčią Dievo šlove. Jos švytėji-
mas tarsi brangakmenio, tarsi jaspio
akmens, tviskančio kaip krištolas.
12 Ji apjuosta didele ir aukšta siena
su dvylika vartų, o ant vartų dvylika
angelų ir užrašyti dvylikos Izraelio
giminių vardai.
13 Nuo rytų pusės treji vartai, nuo
šiaurės treji vartai, nuo pietų treji
vartai ir nuo vakarų treji vartai.
14 Miesto sienos turi dvylika pamatų,
ant kurių dvylikos Avinėlio apaštalų
vardai.
15 Kalbantysis su manimi turėjo
matą – auksinę nendrę išmatuoti
miestui, jo vartams ir sienoms.
16 Miestas išdėstytas keturkampiu: jo
ilgis ir plotis lygūs. Jis išmatavo mies-
tą nendre ir rado dvylika tūkstančių
stadijų. Jo ilgis, plotis ir aukštis lygūs.
17 Jis išmatavo jo sienas ir rado šimtą
keturiasdešimt keturias uolektis žmo-
nių mastu, tiek pat ir angelo mastu.
18 Jo sienos sukrautos iš jaspio, o
pats miestas iš gryno aukso, pana-
šaus į vaiskų stiklą.

13 Apr 1,18; Apr 2,23; Apr 6,8; Apr 20,12; Apr 21,4
14 1 Kor 15, 26; Apr 21,8
15 Apr 19,20

21 SKYRIUS
1 2 Pt 3,13; Apr 20,11
2 Iz 52,1; 2 Kor 11,2
3 Kun 26,11
4 Iz 25,8; Iz 35,10; Iz 51,11; Iz 65,19; 1 Kor 15,26
5 Iz 43,19; Apr 4,2.9; Apr 19,9; Apr 20,11; Apr 22,6
6 Jn 4,10; Apr 1,8; Apr 10,6; Apr 16,17; Apr 22,13
7 Zch 8,8
8 1 Kor 6,9; Apr 20,14
9 Apr 15,1; Apr 19,7; Apr 21,2
10 Ez 48,1-35; Apr 1,10
11 Apr 15,8; Apr 21,23; Apr 22,5
12 Ez 48,31-34
13 Ez 48,31-34
14 Ef 2,20
15 Ez 40,3

19 Miesto sienų pamatai papuošti
visokiais brangakmeniais. Pirmas
pamatas yra jaspio, antras safyro,
trečias chalcedono, ketvirtas sma-
ragdo,
20 penktas sardonikso, šeštas sardžio,
septintas chrizolito, aštuntas berilo,
devintas topazo, dešimtas chrizopra-
zo, vienuoliktas hiacinto, dvyliktas
ametisto.
21 Dvylika vartų – dvylika perlų,
kiekvieni vartai iš vieno perlo. Ir
miesto gatvės – grynas auksas, tarsi
vaiskus stiklas.
22 Bet jame nemačiau šventyklos, nes
Viešpats, visagalis Dievas, ir Avinė-
lis yra jo šventykla.
23 Miestui apšviesti nereikia nei sau-
lės, nei mėnulio, nes jame šviečia
Dievo šlovė ir jo žiburys yra Avinėlis.
24 Ir išgelbėtos tautos vaikščios jo
šviesoje, ir žemės karaliai atsineš į
jį savo šlovę ir garbę.
25 Jo vartai nebus uždaromi die-
ną, nes tenai nebus nakties,
26 ir į jį bus atnešta tautų šlovė ir
garbė.
27 Ir ten niekados nepateks, kas ne-
tyra, joks nešvankėlis ar melagis, o
tiktai tie, kurie įrašyti Avinėlio gy-
venimo knygoje.

22 Jis parodė man tyrą gyveni-
mo vandens upę, tvaskančią
tarsi krištolas, ištekančią nuo Dievo
ir Avinėlio sosto.
2 Viduryje miesto gatvės, vienoje ir
kitoje upės pusėje, augo gyvenimo
medis, duodantis dvylika derlių,
kiekvieną mėnesį vedantis vaisių,
o to medžio lapai – tautoms gydyti.
3 Ir nebus daugiau jokio prakeikimo.
Mieste stovės Dievo ir Avinėlio sos-
tas, ir Jo tarnai tarnaus Jam.
4 Jie regės Jo veidą, ir jų kaktose bus
Jo vardas.
5 Ten nebebus nakties, jiems nerei-
kės nei žiburio, nei saulės šviesos,
nes Viešpats Dievas jiems švies, ir
jie viešpataus per amžių amžius.
6 Tuomet jis man pasakė: „Šie žodžiai
patikimi ir tikri. Viešpats, šventų
pranašų Dievas, atsiuntė savo ange-
lą parodyti savo tarnams, kas turi
įvykti netrukus.“
7 „Štai Aš veikiai ateinu! Palaimin-
tas, kas laikosi šios knygos prana-
šystės žodžių!“
8 Aš, Jonas, visa tai mačiau ir girdėjau.
Išgirdęs ir pamatęs, puoliau po kojų
angelui, visa tai man parodžiusiam,
norėdamas jį pagarbinti.
9 Bet jis man pasakė: „Žiūrėk, kad
to nedarytum! Juk ir aš esu tarnas,
kaip tu ir tavo broliai pranašai, ir vi-
si, kurie laikosi šios knygos žodžių.
Dievą garbink!“
10 Jis man sako: „Neužantspauduok
pranašiškų šios knygos žodžių, nes
laikas trumpas.
11 Neteisusis toliau tesielgia netei-
siai, kas susitepęs, tesusitepa dar
daugiau, teisusis toliau tevykdo tei-
sumą, ir šventasis dar tepašventėja.“
12 „Štai Aš veikiai ateinu, ir mano at-
lygis – su manimi, kad kiekvienam
atlyginčiau pagal jo darbus.
13 Aš esu Alfa ir Omega, Pradžia ir
Pabaiga, Pirmasis ir Paskutinysis.“
14 „Palaiminti, kurie vykdo Jo įsa-
kymus, kad įgytų teisę į gyvenimo
medį ir galėtų įžengti pro vartus į
miestą.
15 O lauke lieka šunys, burtininkai,

19 Iz 54,11
21 Mt 13,45.
46;
Apr 22,2
22 Jn 4,21.23
23 Iz 24,23;
Iz 60,19.20
24 Iz 60,3.5;
Iz 66,12
25 Iz 60,11.
20
26 Apr 21,24
27 Jl 3,17;
Fil 4,3

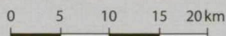
22 SKYRIUS
1 Ez 47,1
2 Pr 2,9;
Ez 47,12;
Apr 21,24
3 Ez 48,35;
Zch 14,11;
Apr 7,15
4 Mt 5,8;
Apr 14,1
5 Ps 36,9;
Dan 7,18.27;
Apr 7,15;
Apr 21,23
6 Hbr 10,37;
Apr 1,1;
Apr 19,9
7 Apr 1,3;
Apr 3,11
8 Apr 19,10
9 Apr 19,10
10 Dan 8,26;
Apr 1,3
12 Iz 40,10;
Iz 62,11;
Apr 20,12
13 Iz 41,4
14 Pat 11,30;
Dan 12,12;
Apr 21,27
15 1 Kor 6,9;
Fil 3,2

ištvirkėliai, žudikai, stabmeldžiai ir
visi, kurie mėgsta melą ir jį daro."
16 „Aš, Jėzus, pasiunčiau savo ange-
lą jums tai paliudyti apie bažnyčias.
Aš esu Dovydo šaknis ir palikuonis,
žėrinti aušrinė žvaigždė!"
17 Ir Dvasia, ir sužadėtinė kviečia:
„Ateik!" Ir kas girdi, teatsiliepia:
„Ateik!" Ir kas trokšta, teateina, ir
kas nori, tesisemia dovanai gyveni-
mo vandens.
18 Aš sakau kiekvienam, kuris girdi
šios knygos pranašystės žodžius:
„Jeigu kas prie jų ką pridės, Dievas
jam pridės aprašytų šioje knygoje
negandų.
19 Ir jeigu kas atims ką nors nuo šios
pranašystės knygos žodžių, Dievas
atims jo dalį iš gyvenimo knygos
ir šventojo miesto, kurie aprašyti
šitoje knygoje."
20 Tas, kuris šitai liudija, sako: „Taip,
Aš veikiai ateinu!" Amen. Taip, at-
eik, Viešpatie Jėzau!
21 Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus
malonė su jumis visais! Amen!

16 Sk 24,17; Apr 1,1; Apr 5,5
17 Iz 55,1; Apr 21,2.9
18 Įst 4,2; Įst 12,32
19 Iš 32,33

Senovės Rytai
Senojo Testamento laikais
virš 3000
2000 iki 3000
1500 iki 2000
1000 iki 1500
500 iki 1000
200 iki 500
100 iki 200
0 iki 100
-200 iki 0
žemiau -200 m
0 100 200 300 400 500 km
A B C D E F G H
1 2 3 4 5
MEŠECHAS
TUBALAS?
URARTIJA/ARARATAS
BET TOGARMA
AŠKENAZAS
GOMERAS
LUDAS?
JAVANAS
JAVANAS (GRAIKIJA)
Halis
Hatušas
Sardai
Delfai
Atėnai
Efezas
Tūzos ež. (Druskos ež.)
Vano ež.
Urmijos ež.
Tigras
TUBALAS?
MEŠECHAS?
Hadrachas?/ Ebla
Kasijus
Ugaritas
Orontas
Arvadas
Kadešas
Gebalas/Biblas
Sidonas
Tyras
Megidas
Jafa
Jeruzalė
Gaza
RODAS
Knosas
KRETA KAFTORAS
KIPRAS (ELIŠA?)
KITIMAI
Viduržemio jūra (Filistinų jūra)
Karkemišas
Haranas
Gozanas
Arpadas
EDENAS
ARAM HARAIMAS
MESOPOTAMIJA
Tifsachas
Recefas?
Karkaras
Hamatas
ARAMAS
Ribla
Tadmoras/ Palmyra
Mari
Eufratas
Damaskas
BAŠANAS
Edrėjas
AMONAS
Raba (Rabatas)
MOABAS
KANAANAS
ASIRIJA
Ninevė
Kelachas
Ašūras
MADAJAS
MEDIJA
Ekbatana/Achmeta
ELAMAS
BABILONIJA
AKADAS
Kutas
Babelis (Babilonas)
ŠINARAS
CHALDĖJA
Sūzai
Erechas
Ūras
PERSIJA
Persepolis
1. Baal Cefonas
2. Egipto upelis
3. Kadešas
Migdolas?
Kasijus
Coanas
Pi Ramzis (Avaris)
GOSENAS
AMALEKAS
Šūro dykuma
Cino dykuma
EDOMAS
Punonas
Bocra
KEDARAS
ARABIJA
Duma
Elatas
Ecjon Geberas
Paranas
MIDJANAS
Tema
Dedanas
Smilkalų kelias
LIBIJA
PUTAS
EGIPTAS
4. Pitomas
5. Sukotas
6. Onas (Heliopolis)
7. Nofas (Memfis)
Amarna (Tel el-Amarna)
PATROSAS
Nilas
No Amonas (Tėbai)

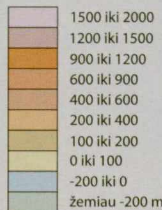
Jeruzalė ir jos apylinkės

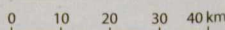

Ješana, Efronas/Ofra, Betelis, Ajas, Rimonas, Rama, Žemutinis Bet Horonas, Gilgalas?, Aukštutinis Bet Horonas, Micpa, Jerichas, Michmašas, Ajalonas, Gibeonas, Geba, Kefyra, Gibėja, Kirjat Jearimas, Neftoachas, Anatotas, Adumimo pakilimas, Eštaolas, Kesalonas, Bahurimas, Cora, Sorekas, Jeruzalė, Bet Šemešas, Bet Keremas, Zanoachas, Bet Teras?, Jarmutas, Etamas, Betliejus, Sochojas, Peoras, Netofa, Adulamas, Tekoja, Gedoras, Keila

Izraelio kraštas
Senojo Testamento laikais

apytikslė riba tarp Judo ir Izraelio karalių laikais

1. Abel Šitimas
2. Bet Peoras
3. Bet Ješimotas
4. Nebojas

A, B, C, D, E
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8

Viduržemio jūra (Filistinų jūra)

Libano kalnai, BET REHOBAS, Amana, Antilibano kalnai, Hermonas, Abana, Helbonas, Damaskas, 1940, 2814, Sidonas, Sarepta, Ijonas, DANAS, Laišas/Danas, Tyras, Abel Bet Maaka, Kana, Kadešas, Ironas, 1204, NAFTALIS, AŠERAS, Gešūras, Achzibas, 1208, Hacoras, Rama, Akojas, Kineretas, Kabulas?, Genezareto (Kinereto) ež., -209, Karnaimas, Aštarotas, Rakatas, Hamatas, Karmelis, 546, Hitach Elis, Daberatas, Argobas, Bašanas, ZABULONAS, Taboras, ISACHARAS, Jokneamas, Saridas, Adami Nekebas, Edrėjas, Doras, Kišonas, En Doras, Megidas, Šunemas, Ramot Gileadas (Ramotas)?, Jezreelis, Taanachas, Gilbojas, Bet Šeanas, Gat Heferas, Ibleamas, Jabešas, Dotanas, Bezekas, Abel Mehola, MANASAS, Šarono slėnis, Tebecas, Tirca, Cafonas, 1247, Samarija, Sukotas, Sichemas, Penuelis, Gileadas, Piratonas, 881, Jabokas, Taanat Šilojas, Mahanaimas, Aruma, Kana, Jarkonas, Timnat Serachas, Tapuachas, Cartanas, Afekas, Lebona, Jafa, Šilojas, Adama(s), Onojas, EFRAIMAS, Jogboha, Hadidas, 1016, Jordanas, AMONITAI, Raba (Rabatas), Lodas, Betelis, Jazeras?, Bet Nimra, Eltekė, Žemutinis Bet Horonas, Micpa, Jerichas, Gezeras, Gilgalas?, Abel Keramimas, Jabneelis, Gibeonas, Rama, Elealė, BENJAMINAS, Bet Hogla, Hešbonas, Gedera, Timna, Bet Šemešas, 821, 802, Nebojas, Ašdodas, Ekronas, Jaruzalė, Medeba, Gatas, Azeka, Achoro slėnis, RUBENAS, Kirjataimas, Bet Baal Meonas, 997, Aškelonas, Sochojas, Betliejus, FILISTINAI, Libna, Keila, Tekoja, Druskos miestas, Marešas, JUDAS, GADAS, Jahacas, Lachišas, Bet Cūras, Kalvų kraštas, Ataretas, Kerijotas, 1019, Negyvoji (Druskos) jūra, Gaza, Eglonas?, Hebronas, Dibonas, Aroeras, Adoraimas, Zifas, Arnonas, Debyras, Juta, Karmelis, En Gedis, MOABITAI, Ciklagas?, -392, Geraras?, Maonas, 1065, Eštemoja, Judo dykuma, SIMEONAS, Horma, Aradas, Horonaimas, Beer Šeba, Kina, Aroeras, Rama (Negebas), Luhitas, Pietų kraštas, Negebas, Skorpionų kelias, Coaras, Tamara/Palmių miestas, Druskos slėnis, Zeredo up.

I Romos provincija-Judėja (4 m. prieš Kr. - 6 m. po Kr. valdė tetrarchas Archelajas)

Šiaurinė Judėjos siena

IIa/b Erodo Antipo tetrarchija (4 m. prieš Kr. - 39 m. po Kr.)

III Pilypo tetrarchija (4 m. prieš Kr. - 34 m. po Kr.)

IV Romos provincija-Sirija

V Lisanijo tetrarchija

VI Dekapolio teritorija

A B C D E

1 2 3 4 5 6 7 8

Viduržemio jūra

Sidonas, Sarepta, Tyras, Ptolemaidė, Doras, Cezarėja (prie jūros), Apolonija, Jopė, Jabnė (Jamnija), Ašdodas, Aškelonas, Antedonas, Gaza, Rafa

FINIKIJA, IV, Libano kalnai, 1940, ITURĖJA, Antilibano kalnai, V, ABILENĖ, Abila, Damaskas, Hermonas, 2814

Pilypo Cezarėja, Hulės ež. (Meromo vandenys), 1204, GAULANITIDĖ (GOLANAS), BATANĖJA (BAŠANAS), III, TRACHONITIDĖ

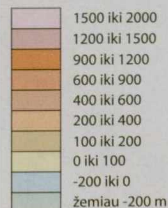
Gišala, 1208, GALILĖJA, IIa, Chorazinas, Betsaida/Julija, Gamala, Kafarnaumas, Jotapata, Magdala, Genezareto ež. (Galilėjos ež.), -209, Kana, Sepforis, Tiberiada, Hipas, Zabulonas, Neftalis, Karmelis, 546, Nazaretas, Taboras, 588, Nainas, Gaba, SIROFINIKIJA

Rafana?, Dionas, Abila, Gadara (Gedaris), AURANITIDĖ, VI, DEKAPOLIS, Skitopolis (Bet Šeanas), Pela, Gerazа, 1247, Amatusas

Šaronas, Ginėja, SAMARIJA, Sebastė (Samarija), I, Ebalas, 940, Neapolis, Sicharas, 881, Garizimas, Akrabeta, Antipatridė, Aleksandrionas, Fasaelis, Arimatėja, Jordanas, Gadora?, IIb, PERĖJA, Filadelfai

Lyda, Modeinas, Gofna, 1016, Archelaidė?, Efraimas, JUDĖJA, Jerichas, Abila, Kipras, Emausas, Livija, Hešbonas, Jeruzalė, Betanija, Kumranas, 802, Medeba, 997, Betletefa, Betliejus, Hirkanija, Herodionas, I, Kalirojė?, Betogabris (Eleuteropolis), Macherontas, 1019, Hebronas, Negyvoji (Druskos) jūra, En Gedis, -392, 1065, IDUMĖJA, MOABITAI, Masada, Horma, Eluza, Coaras

ARABIJA, NABATĖJA

Apaštalo Pauliaus kelionės
Pirmoji kelionė
Antroji kelionė
Trečioji kelionė
Kelionė į Romą
0 100 200 300 400 500 km
1. Filadelfai
2. Efezas
3. Hierapolis
4. Laodikėja
virš 3000
2000 iki 3000
1500 iki 2000
1000 iki 1500
500 iki 1000
200 iki 500
100 iki 200
0 iki 100
-200 iki 0
žemiau -200 m
ITALIJA
DALMATIJA
ILYRIJA
MAKEDONIJA
TRAKIJA
EPYRAS
ACHAJA
GRAIKIJA
BITINIJA
PONTAS
GALATIJA
KAPADOKIJA
MYZIJA
FRYGIJA
LYDIJA
AZIJA
KARIJA
LYKIJA
PISIDIJA
PAMFILIJA
LIKAONIJA
KILIKIJA
SIRIJA
FINIKIJA
NABATĖJA
ARABIJA
KIRĖNĖ
LIBIJA
EGIPTAS
SICILIJA
MALTA
KRETA
KLAUDA
KIPRAS
RODAS
PATMAS
Viduržemio jūra
Sirtės įlanka
Eufratas
Nilas
Genezareto ež. (Galilėjos ež.)
Negyvoji (Druskos) jūra
Roma
Trys tavernos
Apijaus aikštė
Puteolai
Regijus
Sirakūzai
Nikopolis
Berėja
Tesalonika
Filipai
Neapolis
Amfipolis
Apolonija
Korintas
Kenchrėja
Atėnai
Troadė
Asas
Adramitija
Pergamas
Tiatyrai
Mitilėnė
Chijas
Sardai
Smirna
Samas
Miletas
Kolosai
Kosas
Knidas
Rodas
Patara
Myra
Atalija
Pergė
Antiochija
Ikonijus
Listra
Derbė
Tarsas
Pesinas
Ankara (Ankyra)
Taviumas
Sinopė
Seleukija
Salaminas
Pafas
Feniksas
Lasėja
Gražioji prieplauka
Sidonas
Damaskas
Tyras
Ptolemaidė
Cezarėja
Antipatridė
Jeruzalė
Palmyra
Petra
Kirėnė
Aleksandrija
Saisas
Heliopolis
Memfis
A B C D E F G H
1 2 3 4 5